COMMENTARIA PRECLARISSIMA ET EXPOLITA DOMINI ALEXANDRI TARTAGNI...

Alessandro Tartagni, Francesco Corti, Bernardino Landriano, ...

Digitized by Google

VENETIIS

1521

NAZIONALE
1
56
9
ROMA

Digitized by Google

VENETIIS

1521

NAZIONALE
1
56
9
ROMA

Digitized by Google

1
56 - I
9

Cómentaria preclariſſima et expolita Dñi Alexan dri Tartagni Imolenſis doctoris ueritatis et le gum exactiſſimi ac conſultiſſimi in primam Di geſti noui partem feliciter incipiũt cum apoſtil lis excellentiſſimorum Doctorum Domini Franciſci de Curte Papienſis Do

mini Antonij Franciſci de doctoribus Patauini: Domini Bernar
dini de Landriano Mediolanenſis: et aliorum doctiſſimorum
Modernoꝝ. Poſtremo vero clariſſimi Juris vtriuſqꝫ do
ctoris Dñi Thome Diplouatatij patritij Conſtantino
politani in hac vltima impreſſione nouiter editis:
vna cum ampliſſimo repertorio vltra alios no
uiter elucubrato: et antea nõ impreſſo ſuper
omnibus Alexandri lecturis per di
ctum clariſſimum doctorem Do
minum Thomam Diploua
tatium Conſtantino
politanum.

Rubrice Alexan.de Imo.ſuper prima Digeſti noui per alphabetū.

A

Acquirenda poſſeſſione char.65.

D

Damno infecto char.32.

N

Noui operis nunciatione char.3.

R

Re iudicata char.159.

¶ Jncipit Lectura excellentiſſimi. U. J. Monarche domini Alexandri de Jmola ſuper prima et ſecunda parte. ff. noui. Cũ apoſtillis acutiſ. J. U. docto. dñi Franciſci de Curte. et domini Antonij franciſci de doctoribus et dñi Bernardini de Landriano Mediolanen. Una cum alijs inumeris additionibus per do. Thomã diplouatacíũ Juris Utriuſqʒ doctoris nouiter editis et ſuis in locis diligenter inſertis.

¶ De noui operis nunciatione. Rubrica.

1 Liber digeſti noui. quot cauſis ſit confectus. quis ſit eius finis cui parti phyloſophie ſupponatur quod ſit eius ſubiectũ et que materia. et que forma.
2 Nomen Jeſu xpi eſt a xpianis inuocandum.
3 Genitiuus varias hʒ ſignificationes. qñqʒ enĩʒ cãm efficiẽtem ſignificat qñqʒ cãm materialẽ. et qñqʒ cãm formalem.
4 Nomen Jeſu xpi quãdo inuocaſ ab aliquo qui nõ ſit de ſecta xpianoꝝ tũc vꝫ inuocari in contẽptum xpiane religionis.
5 Jnſtr̃m cõfectũ per notariũ xpianũ inter duos infideles an valeat ſi in ipſo inſtr̃o inuocatum ſit nomen xpi. ꝙ ſic.
6 Notarius an et quãdo hẽat iuriſditionẽ et ſit index ordinarius. et in eo progeſ iuriſditio reſpectu officij tabellionatus.
7 Jnuocatio diuini noĩs an ſit de ſubſtãtia inſtr̃i. et an poſſit inuocari nomẽ xpi inter iudeos per notarium xpianum.
8 Signũ crucis ſi omittiſ apponi in inuẽtario non viciat.
9 Jnuocatio noĩs imparoris ſi omittiſ in inſtr̃o viciaſ inſtr̃m.
10 Confugiẽs ad ſtatuã pncipis eſt tutus adeo ꝙ capi non põt ita et confugiens ad ſacerdotem deferentem corpus xpi.
11 Deus poteſt inuocari per notarium xpianum inter iudeos nõ autem ſit nomen xpi.
12 Solẽnitas leuis dicitur que ſi omittitur nullum vel modicum affert preiudicium.
13 Notarius an debeat inuocare nomẽ xpi inter iudeos vel xpianos in cõfectione inſtr̃oꝝ. et ſi ommit. an viciatur inſtrumẽtuʒ.
14 Notarius ſi omittit apponere ſuũ ſignũ tabellionatus in inſtr̃o per hoc non viciatur inſtrumentum.
15 Genitiuus caſus an ſignificet dominium vel poſſeſſionem.
16 Sta. ꝙ ſi qs ingreſſus fuerit rem alterius puniatur ſic an hẽat locum in eo ingrediſ rem alterius rõne poſſeſſionis mee.
17 Cõis vſus loquẽdi an hẽat locũ in ſtatutis maxie penalibus.
18 Dominium preſumitur ex poſſeſſione. quando non deducitur pñcipaliter ſed incidenter.
19 Accuſans ſi vult probare accuſantem non eſſe dominum et ecõtra. quis ſit audiendus.
20 Excipiẽs de iure tertij excludẽte in totũ ius cogẽtis dʒ audiri.
21 Sta. dʒ intelligi ſm cõmunem vſum loquendi niſi alio ſtatuto caueretur ꝙ ſta. debeat intelligi nullo adito extrinſecus vel intrinſecus intellecto.
22 Bartolus quo ſtillo vſus ſit in ſuis lecturis dicitur hic.
23 Genitiuus caſus an verificeſ ad vſumfructũ vel vſufructuariũ.
24 Genitiuus denotet etiam cauſam finalem.
25 Legatũ factũ hoſpitali fr̃nitatis diſciplinatoꝝ cenſeſ reductuʒ fraternitati tñ. et pro tali legato nõ debeſ quarta canonica epõ.
26 Genitiuus vbi poteſt ſtare reſtrictiue et demonſtratiue. in dubio intelligitur ſtare reſtrictiue.
27 Genitiuus cuius nature et virtutis ſit hic traditur remiſſiue.
28 Jnſtructio dʒ a capite nobis tradi vt melius inſtruamur.
29 Diuiſio rerũ qñ nõ põt cõmode fieri quomodo ſit facienda.
30 Titulus de bonorum poſſeſſionibus an attineat ad titulum de legatis.
31 Hereditas an poſſit legari titulo relinqui.
32 Nunciatio noui operis poteſt fieri edificanti in ſolo alieno et ſi ſpreta nunciatione edificat cogitur demoliri.
33 Prouiſio inducta per titulum de bo. poſ. an ſit actio vel offm̃.
34 Actio an ſit puiſio iducta p titulũ de bo. poſ. an ꝟo officium.
35 Statutum nõ eſt de neceſſitate pducen. in toto ſed ſufficit pducere particulã facientem ad cãm. ſed ꝯtrium dicit Barto.
36 Priuilegium an ſit in totum producendum.
37 Jnſtr̃m vel teſtm̃ an et quãdo ſit in totum producendum.
38 Sta. vel inſtr̃m an et quando ſit in totum edendum.
39 Jnſtr̃m vel ſtatutũ an et quãdo ſit producendum in parte.
40 Sta. ſi ſolũ pduciſ in parte et nihil opponaſ. an fidem faciat.
41 Jnuẽtarium bonoꝝ preſumiſ inſtũ. et qui vult plura bona eẽ in hereditate ꝙ̃ ſit ſcriptum debet hoc probare.
42 Paupertas vel inopia pbaſ per excuſſionẽ bonoꝝ et per exploratores et per alios modos qbus probatur negatiua.
43 Teſtamẽtum in dubio preſumitur eſſe perfectum.
44 Jnſtrumẽtum põt in parte edi a iudice non autem a parte.
45 Statuti vel inſtr̃i pars põt a notario edi. et facit fidem.
46 Statutũ ſi qs vult pbare ꝙ nõ ſit totũ qñ hoc ſit probandũ.
47 Nouum varijs modis capiſ. qꝛ quãdoqʒ nouũ ſignificat vltimum. quandoqʒ nouum ideſt vltimum.
48 Caſus noui qui dicantur.
49 Uinum nouum dicitur quod non exceſſit annum. vel ꝙ nondum dimiſit groſſitiem. et nonduʒ eſt clarificatum. vetus vero quod exceſſit annum.
50 Nouus debitor quomodo quis dici poſſit.

QUia hic. Non eſt caput totius compillationis ffoꝝ. iõ ſecutus
1 ordinẽ Bar. et alioꝝ poſt eũ. † Pretermittam veluti minus vtilia que in pncipijs alioꝝ librorum dici ſolẽt. ſ. quot ſunt cãe huius libri. qs finis. cui ptí phĩe ſupponaſ. qõ ſit ſubiectũ ſʒ remitto ad ea que hic per Dy. aliq̃liter in rub. tradũtur et p Guil. de cu. in rub. ff. de iuſti. et iu. per Azo. in ſum. C. in ꝓhe. odofre. et Cy. in pma rub. C. per Cano. in glo. in pn. decretaliũ. et Jo. de imo. in pñe. ſexti. per An. de iſer. in pn. feudoꝝ. et per Joã. de imo. in rub. J. de ꝟ. ob. ¶ Preſens rub. ſm Bartol. hic in quinqʒ partes diuidiſ. Jn pma poniſ diuini noĩs inuocatio. Jn ſcõa denoiatio imperialis culminis tanq̃ cãe efficiẽtis. Jn tertia cã materialis. Quarto cã formalis. Quĩto ſpãlis titulus ad materiã nr̃am. ſcõa ibi dñi Juſtiniani. tertia ibi iuris enucleati. quarta ibi ffoꝝ. quinta ibi de no. ope. nuncia. Alibi tñ Ja. bu. hmõi diuiſionẽ impugnare vꝫ. ſ. in pn. C. referẽs ipſam diuiſionem et dicit eam nõ eſſe pbabilẽ qꝛ cum genitiuus caſus hic in rub. ibi dñi Juſtiniani. ibi. iuris enucleati. et ibi ffonũ. ꝛc. veniat ad determinationẽ alterius. ſ. que hic in ſinẽ orõnis dñr. ſ. explicit. xxxviij. liber icipit. xxxix. merito nõ dʒ appellari per ſe pars l. et ſi nõ ſint. §. ſupueniamus. ꝯ. de au. et arg. leg. l. in reʒ. §. ſi qs de rei ven. Non ergo debẽt hic appellari qnqʒ partes qꝛ hmõi genitiui caſus veniũt ad determinationẽ alterius. Et Jmol. in rub. J. de ver. ob. vꝫ ẽt iſtã diuiſionẽ impugnare. Subdit tñ ibi ꝙ q̃tum ad mẽtem diuiſionis Bar. hic ſuſtineri põt. ſʒ q̃tum ad ordinẽ verboꝝ non pcedit. Jdem ſentit Saly. in dicto pbemio. C. fortaſſe Cu. ẽt hoc idem ſentit. dũ dicit lʒ Bart. hic rubricam in quinqʒ partes diuidat. tñ nõ eſt bona. cũ ſub vno cõſtructu ponãtur. Non inſiſtã ſup hoc cuʒ parũ vtilitatis vobis afferre poſſit ſed ad alia vtiliora deueniã. Uiſo qd doc. dicãt circa diuiſionẽ. Bar. hic dicit caſum in terminis in rub. ſic figurari poſſe. Queſitũ fuit a cõpilatoribus ffonũ. qm fieri cõſueuit in initio cuiuſlibet operis inuocatio ſm ſectarũ diuerſitatẽ velleʒ ſcire qd vos inuocabitis in iſto pn. rñdent cõpillatores. nos ſumus xpiani et ẽt imperator iuſtinia. ideo inuocabimus nomẽ do-
2 mini nr̃i Jeſu xpi. †. Quod nomẽ eſt inuocãduʒ a xpianis. l. ij. C. de offi. pre. aphri. et c. in noĩe dñi. xxiij. di. et c. in noĩe dñi. de teſti. et in. c. in noĩe pr̃is. lxxviij. di. et. xxvj. q. vlti. c. nõ obſerueris. et. xxvj. q. v. nõ lʒ. et in auc. qñ op. epiſ. in pn. col. viij. et in. l. deo nobis. C. de epiſ. et cle. et in auc. de armis. in pn. et in auctẽ. de q̃ſtore. et eſt gl. ordi. in. c. ſedes apoſtolica. de reſcrip. ¶ Secũdo queriſ cum oĩs liber denoĩetur a ſuo auctore tanq̃ a cauſa efficiẽte a quo denoiabitur iſte et rñdetur a iuſtiniano velut a cauſa efficiẽte. ¶ Tertio queriſ que ſit materia huius operis et rñdetur ꝙ eius materia eſt iuris enucleati ex omni vetere iure collecti. ¶ Quarto queriſ que eſt forma huius libri et rñdeſ diuiſio per libros. ſ. explicit. xxxviij. incipit. xxxix. ¶ Quinto et vltimo queriſ que erit materia ſpãlis pmi tractatus huius libri et rñdeſ de no. ope. nun. hic eſt caſus põt legi lr̃a pro forma in nomine ꝛc. Ex pma parte retinẽdo diuiſionẽ factã in qnqʒ partes vt per Bar. hic diuidiſ habetis notare qõ nomẽ dñi noſtri Jeſu xpi inuocãduʒ eſt. d. c. in nomine dñi. xxiij. di. cum cõcor.
3 ſupra dictis. ¶ † Secũdo ex rub. colligit Bart. ex ſcõa tertia et
a quarta parte. qõ genitiuus caſus ª varias habet ſignificatiões. Quãdoqʒ cãm efficiẽtem ſignificat vt hic dum dicit Juſtiniani. Quãdoqʒ ſignificat cãm materialẽ vt hic dũ dicit iuris enucleati ex omni veteri iure collecti. Quãdoqʒ cãm formalem vt
4 hic dum dicit liber. xxxviij. explicit incipit. ꝛc. ¶ † Contra vnũ

a ¶ Genitiuº caſus. Uide cur. in cõ. xxx. colũ. iij. vbi dicit ꝙ genitiuº aliqñ iportat dñium aliqñ poſſet exponi in ſignificatiõe magis aptã ꝟbis et qñqʒ ponatur p ablatiuo et vide alex. in cõ. xxxv. in. iiij. libr. ibi q̃rum ꝟo ad gabellas. vbi genitiuus ſm ſuã pprtam ſignificationeʒ importat dominiuʒ et vide eundem alex. in cõſi. liiij. in. i. col. ꝟ. ſʒ premiſſa. et in cõſ. lxxviij. i. ij. col. circa medium in. v. volu. vbi genitiuus alt quãdo dñium ſeu quaſi et alr quando denotat poſſeſſionẽ. frã. cur.
Additio.
¶ Adde per moder. hic et vide p pe. cornetum in cõſi. ccciiij. in. iiij. volu. incipit rem arduã et in cõ. ccliij. in ij. vol. incipit viſo et in cõſi. xxiij. i. iiij. volu. incip. lʒ et in ꝯ. ccclxxxij. in eo. volu. incipit l. qnta. et in cõ. ccj. in. i. volu. incipit lʒ videatur in. ij. col. et and. barba. in cõſi. lxviij. in. ij. volu. tho. dip. pñã.

Additio.
a ℭ Fore inuocãdũ ex tali in uocatiõe legẽ bonũ principij vt melius me diũ optimus finiſ. vide iaſo. hec in.i.col. & in.l.iiij.§ cun. in.iij.col.ſ.d iureiu. Luo.

b ℭ Ueteris iuris.act⁹enĩ tribuniſ ordi natori nõ exe cutori.id dixit lu.ro.cõ.cccx vi. ꝙ ordina tio facta p ma iorẽ ptem con cilij poterat executioni mã dari per mi norem ptẽ p bal.tex.in.c. ſup lſis.extra de reſcr. vbi dicit eẽ caſum notabilem de predicta deci ſione.

c ℭ Permiſ ſus. Eſtat co pia cuiuſdam trãſactiõis fa cte inter iu deos per nota riũ xpianũ in cõſilus ang.in qua trãſactio nis copia non eſt diui⁹ nois inuocatio ſed iuramẽtũ per deũ viuũ & p l.moiſ.ycẽ. eſt nume.xcuij.

d ℭ Proro gatio. an in ta bellione fiat p rogatio reſpe ctu officij ta bellionatus & q̃ hẽat iuriſ di. & ſit iudex ordinarius. vi de per ang.cõ ſil. lxxiij. nec credas ꝙ ro. nõ intellexit ꝙ non progaret iuriſditio nota rij reſpũ pote ſtatis ſz voluit intelligere de progatiõe re ſpectu ſolẽnita tis inuocatio nis ieſu xpi. d qua erat dubi um inter iu deos.

e ℭ Corpus chriſti. Adde lud. ſing.luis ſo.xx.& idẽ dic in fugiente ad hoſpitale au ctoritate epi fundatũ vt vo lunt roma.cõ. ccccij.

notabile qđ colligiſ ex pma parte rubrice.ſ.nomẽ dñi nři Jeſu
a xpi fore inuocãdum.ᵃ arguit Bar.ſic qñ per aliquẽ qui non eſt
de ſecta xpiano ꝝ ſit inuocatio diuini nois vř fieri in contẽptum
chriſtiane religionis.l.iudeos.C.de iude.ſed libri floꝝ fue
runt editi a.J.ꝯ.qui fuerunt pagani quia fuerant anteq̃ chri
ſtus veniret in virginem vt dicit glo.in.l.pridie.ff.de fer.& gl.
in.l.tacita.§.fi.ſ.de au.& argen.leg.l.ij.§.ſeruius autẽ.§.poſt
hanc.l.pe.& fi.ſ.de ori.iur.vbi refert legiſlatores plures fuiſſe.J.
ꝯ.tempore Ceſaris.Sed Chriſtus natus fuit tempore Octa
uiani qui poſt Ceſarem fuit.nõ debet ergo premitti ipſa inuo
catio diuini nois niſi circa actus chriſtianorum.Sed reſpõdet
ꝙ hic denominatio ſeu inuocatio fit a iuſtiniano compilatore.
b & ſic a compilatore nouo veteris iuris.ᵇ vt dicit gl.ſ.de iuſti.&
5 iu.in ver.in nomine dñi.lz Bar.d illam glo.aliter allat.ℭ†Et
iſtud inducit hic Bar.ad.q.ꝙ ſi notarius chriſtianus conficit
inſtrumẽtum inter duos iudeos vel inter iudeum & chriſtianuz
& diuinum nomen inuocet dicit inferri ex hac rub.ꝙ ſubſtineri
hmõi inſtrumẽtum Joan.de imo.hic dicit ſibi videri rubricaz
noſtram nõ bene pbare ad id qđ Bar.inducit qm hec inuoca
tio fuit facta a iuſtiniano in actu qui gerebatur per ſe & no.inter
paganos ſed referebaſ hic actus geſtus a paganis qꝛ hec iura
floꝝ. condita erãt a paganis.J.ꝯ.tamẽ poſtea reformata a
iuſtiniano cõmittente Tribuniano & alijs viris illuſtribus.vt
in.C.de vete.iu.enu.& inſti.in prin.ſed quãdo actus celebratur
inter iudeos per notarium chriſtianũ nõ ſolum referſ ad actus
geſtos per prius ſed de nouo fit actus a chriſtiano notario diui
c num nomen inuocante qui nõ videtur pmiſſus ᶜ dicit ipſe.& di
cit ꝙ non poteſt hec inuocatio fieri preſertim qꝛ ſm eum nõ re
peritur iure cautum ꝙ inuocatio diuini nominis ſit de ſubſtan
tia inſtrumenti cum non ponatur per gloſ.in.l.iuriſgentium
§.quod fere.ſ.de pac.& glo.in.l.generali.C.de tabu.libr.x.&
in auctẽ.vt prepo.no.impe.& in.c.inter dilectos.de fide inſtru
men.vbi enumerantur ſolennitates q̃ debent ſeruari in inſtru
mento.& ibi non dicitur de inuocatione diuini nominis.Reſ
det ergo ipſe hoc videlicet ꝙ talis inuocatio non dicitur de ſub
ſtantia.vnde licet ſit omiſſa in inſtrumento inſtrumẽtum nõ eſt
nullum ſed de neceſſitate ſolum eſt apponenda quando de con
ſuetudine apponi ſolet vt not.in ca.cum dilectus.de fi.inſtru
men.l.de quibus.ſ.de leg.vnde ratione conſuetudinis ſolum
hic eſt ſeruandum quia.ſ.hoc eſt conſuetudine dicendum eſt
hoc neceſſe eſſe de conſuetudine & dicit ꝙ Bald.in princ.C.ſen
ſit idem.ſ.ꝙ de iure non eſt de ſubſtantia diuini nominis inuo
catio.Ludo.roma.qui non facit de hoc articulo mentionem.
querit an inuocatio diuini nominis ſit de ſubſtantia inſtrumen
ti.ſecundo querit poſito ꝙ ſit an debeat fieri per notarium chri
ſtianum inter iudeos.Circa primum refert Specu.in titu.de
inſtrumentoꝝ edi.§.breuiter.ver.ante omnia tenuiſſe.ꝙ aut
loquimur de inſtrumentis factis de arduis rebus & perpetuis
& requiritur inuocatio.Aut de inſtrumentis conficiendis breui
tempore duraturis & non reqritur inuocatio.Ipſe autem pu
tat concludendum de iure hmõi inuocationem neceſſariam fo
re & alle.tex.xxvij.q.i.vos habetis.nunq̃ reperi iſtam allegatio
nem.puto ꝙ voluerit alleg.xxvj.qđ.vij.nõ obſeruetis.&.xxvj.
q.v.non liceat.dum ibi tex.dicit ſcriptum eſt enim oia & que
cũqz facitis in nomine dñi noſtri Jeſu chriſti facite.reſidet ergo
in hoc vz inuocationem diuini nominis eſſe de ſubſtãtia & hec
duo iura alle.etiam Spe.in.d.§.& ver.Quo ad ſcdm ſtãte hoc
ꝙ ſit de ſubſtãtia an notarius chriſtianus iter iudeos conficiẽs
inſtrumẽtum debeat nomen Jeſu chriſti inuocare.concludit ꝙ
ſic mouetur qꝛ iudei adeũtes notarium chriſtianuz vñ eius iu
riſditionem volũtariam pꝛogare.qꝛ notarius hz iuriſditionez
volũtariam.i.in volẽtes qꝛ ſunt iudices chartularij vt dicit gl.
in.l.i.in glo.iij.ſ.de iudi.& no.in.l.in rem non nouã.C.de iu
di.& in.l.fi.C.vbi & apud quos in integ.reſti.Si ita eſt ſequitur
ꝙ debet attendi conſuetudo loci ipſius iudicis in quã facta eſt
prorogatio.l.i.C.de eman.lib.& ibi no.Hoc primum arg.ni
hil valere videtur cũ ſuppoſitione.primo qꝛ hic nulla eſt pro
d rogatioᵈ nemo enim dubitat notarium xpianum poſſe cõfice
6 re inter iudeos qꝛ ibi non eſt pꝛohibitum.†Nam eſſet prorogã
tio quãdo ampliaſ eſt iuriſditio quã habet in alias pſonas ſimi
les.l.i.ff.de iudi.l.ſi quis ex cõſenſu.de epiſ.audi.c.pe.& gl.de
offi.dele.ſed ſic non eſt hic.igitur &c.Preterea dum dicit ꝙ dz
attendi conſuetudo loci iudicis:in quo ſit actus iudiciarius de

bet intelligi in actu communi iudici:& partibus vnde verba ſua
non videtur hre ſaporem.Confirmat tamẽ ſuam opi.per.ll.ne
mo iudeoꝝ.C.de iude.vbi in matrimonijs ꝯhendis inter iude
os debet ſeruari mos chriſtianoꝝ.Unde inter perſonas inter
quas iure romano eſt prohibitum contrahere matrimonium
ibi etiam eſt inter iudeos prohibitũ q̃uis videatur dicere cõtra
7 tex.in.c.gaudemus.de diuor.†Nec etiam tex.in.d.l.nemo.fa
cit ad materiam noſtram:qꝛ inter iudeos ꝯhere matrimoniuz
ſm ritus & mores chriſtianoꝝ non põt videri fieri cõtemptũ
chriſtiane fidei:ſed hic querimus:an ſit licitum per chriſtianum
notarium inter iudeos inuocare diuinuz nomẽ:quaſi videatur
hoc fieri in contemptũ.Preterea tex.in.d.l.nemo.nõ procedit
inſpecto iure cano.d.c.gaudemus.ꝙ hari dz in matrimonijs
vñ ex predictis videmus relatã opi.Bar.Jo.de imo.& Ro.&
Jo.de imo.qui refert Bald.in princ.C.tenẽtem ꝙ non ſit ne
ceſſaria inuocatio.Quid tenendũ.Circa primũ an inuocatio di
uini nois ſit de ſubſtãtia de iure.Videtur pro parte negatiua fa
cere ꝙ inuocatio non ſit de ſubſtãtia:qꝛ qui vult dicere inſtrm
abſqz inuocatione diuini nois fieri non poſſe hz hic dicere:vt
in.l.ab ea pte.ſ.de pba.l.nemõ.§.qđ eis.ſ.qui.ex cau.ma.ſed
inuocatio diuini nominis non reperiſ fore de ſubſtãtia ergo &c.
8 Preterea†poſito ꝙ aliquo iure inducta ſit inuocatio.tamen
videtur eſſe leuis ſolẽnitas cuius omiſſio non vř reddere inſtru
mentum nullũ.l.i.§.fin.ſ.de ven.inſpi.vñ ſignum crucis q̃uis
ſit de his que attingunt fidem noſtrã tñ ſi omittiſ in inuentario
nõ vitiaſ lz dicaſ in.l.fi.C.de iur.deli.circa prin.manu heredis
pꝛopria preponẽduz eẽ ſignũ crucis in inuentario.tñ hec omiſſio.
vt cõis tz opi.& ſum ſolitus tenere inuẽtariũ nõ vitiat.& tz Bar.
& ſequaces i.d.l.fi.cir.pn.& in.l.ij.§.pus.ſ.de vul.& pup.& ibi
dixi.& ibi ſecutus ſum iſtam ptẽ.Retuli tñ quoſdam tenẽtes ꝯ
rium:& ibi rñdi.Jſtam partẽ ꝙ nõ ſit de ſubſtãtia vidiſtis tene
re Bal.in.d.pꝛhe.C.& p alle.p Jnno.hic.Addo ꝙ idẽ tz Abb.
in.c.i.de fide inſtru.idẽ Bal.in.l.iuriſgẽtiũ.§.ꝙ fere.ſ.de pac.
per gl.ibi que dicit in primis eſſe deſcribẽdos annos dñi.ergo
nõ dz poni aliter inuocatio.alr ibi gl.nõ bñ dixiſſet annos dñi
in prin.eſſe ponẽdos:qꝛ hoc eſt primũ vel principiũ ꝙ ante ſe ni
hil hz.§.diſcipuli.in prin.ffoꝝ.l.qui duos.ſ.de re.du.Et ſeqſ
Pau.de ca.in.d.§.qđ fere.& hanc opi.tenet Alex.doc.peruſi
nus.in.l.ſi quis ex argentarijs.§.ſi initium tabularuz.in repe.
ſ.de eden.que eſt inſerta in lecturis modernis Bar.& attribui
tur Bar.ſed eius nõ eſt.Pro parte vero ꝯtraria.ſ.ꝙ ſit de ſub
ſtantia inuocatio diuini nominis ieſu chriſti:facit glo.in auctẽ.
vt prepo.no.impe.in.§.ſi qua vero.in ver.deo auctore.quam
allegat fulgo.in prin.C.vbi iſtam partem tenet.Et dicit nõ ob
ſtare ſi dicatur ꝙ eſt leuis ſolẽnitas.que omiſſa nõ vitiat.d.l.i.
in fi.ſ.de ven.inſpi.qꝛ dicit poſſe reſponderi non eſſe leuem ſo
lẽnitatem immo magni ponderis:vt in auc.quõ opor.epiſ.in
prin.Jtem ſecundo dicit non eſſe verum ꝙ omiſſio leuis ſolen
nitatis nõ vitiet:ſed vitiat niſi pp ruſticitatez omittatur:qꝛ tũc
nõ vitiat per.l.i.§.fi.ſ.de ven.inſpi.que ita vult ſi bene inſpicia
tur ſm eum:ſed vbi alius q̃ ruſticus omitteret bene vitiare de
bet.Pro iſta parte etiam facit.Si videmus ꝙ inuocatio nomi
nis imperatoris omiſſa vitiet:vt in aucten.vt prepo.no.impe.
9 in princi.multo magis omiſſio domini noſtri Jeſu chriſti.†Ac
cedat quod dicit ſingulariter Guili.de cu.& Bald.poſt eum in
l.i.C.de ſacroſan.eccle.& Bal.ibi in.vj.lectu.illius.in.v.col.vz
ꝙ ſicut filius illegitime natus vt naturalis tantuz ſi detur ad ſer
uitia curie ciuitatis per patrem ſit legitimus & naturalis ſerua
ta forma glo.in.§.i.in ver.curijs.inſti.de here.que ab inte.de
fe.Sic ſi eſt oblatus religioni & ſic ad ſeruitia chriſti dicitur legi
timus alleg.in argumen.l.fi.C.de ſacroſan.eccle.nam ciuitas
& ius diuinum equiparatur qꝛ ius diuinum & ius ciuitatis a pa
ri procedunt ſi ergo hoc inſtrumentum non valet niſi ſit inſertũ
nomen imperatoris.Sic ſi non eſt inſertum nomen Jeſu chriſti
10 debet valere.†Simili ar.vtitur Hoſtien.in.c.ſane.de celebra.
miſſ.vbi dicit ſi eſt tutus qui cõfugit ad ſtatuaz principis qđ ibi
capi non põt.§.fi.inſti.de his qui ſunt ſui vel alie.in.l.ij.ſ.e.ti.
e ſic qui cõfugit ad ſacerdotẽ deferentẽ corpus xpiᵉ redditur tu
tus adeo ꝙ ibi capi non põt.Pro iſta etiam opi.põt adduci ꝙ
dicit tex.in.d.c.nõ obſeruetis.xxvj.q.i.&.ij.q.v.c.nõ lz omnia
quecũqz facitis &c.dz ergo in inſtrõ nomẽ dñi inuocari.teneo
concluſiue partem negatiuam ꝙ de iure nõ ſit de ſubſtantia no
men dñi inſeri in inſtrõ.nec eius inuocatio p ea q̃ allegaui pro

parte negatiua. Et confirmari pōt q̄r tex. in auc. vt p̄po. no. impe. exigit in p̄nc. poni nomen imp̄atoris. ꝛ si esset opus poni nomē diui ꝺ exp̄ssisset q̄r iuri ↄgruit i p̄mis id poni tā q̄ dignius. argu. l. fi. ꝭ. de albo. inscrib. l. ij. C. vt dig. or. ſuc. li. xj. ꝛ. c. p tuas. de ma. ꝛ obe. Retuli. ꝭ. qui hāc p̄tē negatiuā tenēt ꝛ allego Jo. de pla. in. l. generali C. de tab. lib. x. ꝛ ponit duas opinio. postea dicit. nōnul li dicunt non esse de substantia sed bonum est vt appo- natur nihil tñ concludit. Et tetigit Joan. fab. subtilis doctor vltramontanus. in p̄m. insti. ꝛ ibi refert opi. spe cu. ꝛ cum ea transit quā opi. ꝭ. retuli. tñ hec diſtō non vr̄ bene iure probari. Unde puto tenendū q̄ nō sit necesse

11 inuocare. ¶ † Nō ob. §. si qua vero. in auc. vt p̄epo. no mē ip̄e. ibi deo auctore: q̄r pōt dici q̄nem nostram nō esse de noīe dei sed de noīe iesu cristi q̄r Barto. non du- bitat quin possit inuocare notarius christianus inter iu deos nomen dei cum ꝛ iudei iurent per deum vt ponit Specu. in ti. de iura. calum. §. i. vbi ponit formam iura-

12 menti prestandi iudeis. † Scđo ꝛ tutius posito q̄ tex. in duceret q̄ nomen dei esset apponendum in instr̄o tñ cū videatur dici leuis solēnitas non viciat eius omissio. d. l. i. in fine. de ven. inspi. sed illa d̄r leuis solennitas que si omittitur nullū aut modicū p̄iudiciū est allatura als non d̄r leuis. l. cum hi. §. si p̄tor. ꝭ. de transac. Barto. et alij in. d. l. i. §. fi. de ven. inspi. ꝛ in repe. l. i. §. si plures. ꝭ. de exerci. ꝛ Bald. in. l. hac consultissima. C. qui testa. fa. pos. sed omissio signi crucis i inuētario est leuis q̄r eius omissio nullū preiudiciū aut modicū est allatura. Sed si omitteret̄ citatio eorum de quorum preiudicio agitur. esset bene magnū p̄iudicium ſm q̄ doc. in locis suis p̄- alle. ↄcludunt. vñ non vr̄ diuersa rō in inuocatione diui- ni noīs q̄ in signo crucis. ¶ Non obst. dum Ful. dicit q̄ omissio leuis solēnitatis viciet nisi fiat a rustico per. d. l. i. in fi. q̄r dico si quis ruditer intelligeret. d. l. i. in fi. ꝺ fa cti in suū decideret intellectū sed si recte inspiciatur mēs illius lr̄e est. s. q̄ aut omittant̄ ea que leuia sunt ꝛ a quo- cūq̄ʒ omittātur nō viciāt sicut ꝛ si p̄p rusticitatē illa omit tant̄ succurrit̄ rustico vt non viciet̄ p̄p rusticitatē. vñ si q̄ ritur in omissione q̄ fit in leuibus ꝛ cuicūq̄ʒ succurrit̄ aut in alijs. de quibus ibi ꝛ regulr̄ solum rustico succurrit̄ nō alteri sic intellexit ibi gl. ꝛ doc. magis cōiter. ¶ Nō ob. ēt. ar. q̄ omissio nominis īp̄atoris viciat multomagis ꝛ viciare d3 omissio nominis iesu christi q̄r si bene inspi-

a ciatur tex. in auc. vt p̄po. no. impe. requirit nomē imp̄a- toris cum alijs ibi enumeratis vt clarius cōstare[a] possit de tempore celebrati contractus vnde inspecta hac ra- tione nō pōt dici q̄ dēat inuocari nomen dñi. Uñ glo. in d. §. qđ ferre. dicit q̄ hodie scribi debent āni incarnatio nis dñi p quā scripturā clarius pōt sciri t̄ps ↄctus. Si au tem ob reuerentiā nomen dñi esset inductū requireret̄ in omnibus ↄctibus inuocare diuinum nomen qđ nō est in ↄctibus qui fiunt sine scriptis. Non obst. xxvj. q. vij. non obseruetis. ꝛ eadē cā. q. v. nō ꝭ scriptū est. n. omnia ꝛ quecūq̄ʒ facimus ꝛc. nō voluit dicere tex. q̄ si nō fuit factum q̄ non valet. sed q̄ d3 fieri sub noīe iesu christi ꝛ nō sub alio noīe. Preterea ibi nō d̄r q̄ ita fieri dēat ad essentiam actus alias sequeret̄ q̄ si quis faceret mutuū̄ꝫ depositū ꝛc. sine scriptura non valeret sine inuocatione iesu christi. qđ nō est dōm. Preterea est dom q̄ omissio leuis solēnitatis nō viciat. Rn̄deo ex his in hoc q̄ inuo

13 catio dñi nostri iesu christi. nō est ꝺ suba de iure. ¶ † Cir ca scđʒ q̄rit̄ an posito q̄ inuocatio diuini noīs de iure aut de ↄsuetudine sit de suba si sit instr̄ʒ vel ↄctus p nota riū christianū inter iudeos fit inuocādū nomē iesu chri sti si nō est de suba res est expedita q̄r nō viciat. Si est de suba teneo q̄ hoc casu est de suba ēt inter iudeos p nota rium christianū ipsum inuocare vt ꝫ hic Bart. ꝛ in p̄nc. ffo. ꝛ bar. in p̄n. C. ꝛ Ant. de bu. i. c. inter dilectos. de

fi. instru. in. iiij. col. ꝛ expressius Anto. de but. in princi. decre. Nec ad hoc ob. rō Jo. de imo. hic dū dicit q̄ nō repitur p̄missa talis inuocatio per notariū x̄pianum in ter iudeos: q̄r satis est q̄ nō repiatur p̄hibita. d. l. ab ea parte. ꝭ. de p̄ba. l. nemō. §. nec eis. ꝭ. ex quib. cau. ma. Cōfirmo hoc. nā he solēnitates in inuocatione iesu x̄pi. ꝛ p̄positio noīs imp̄atoris ꝛ diei ꝛ ↄsulis ꝛ similes so lēnitates spectāt ad notariū ꝛ ad eius p̄sonā nō ad con trahētes: vt in auc. vt p̄epo. no. impe. ꝟ. vñ sancimus bar. in. l. si qs legatū. in pe. col. C. ad. l. cor. de fal. ꝛ bal. in. l. si post diuisionē. C. de iur. ꝛ fac. igno. vbi dicunt in instr̄o p̄tinere ad notariū diē ↄsulē ꝛc. sed que p̄tinēt ad validitatē ↄctus spectāt ad sollicitudinē partium. vnde spectat ad sollicitudinē notarij inuocare nomē iesu x̄pi: ideo nō peccat si hoc facit inter iudeos dūmodo nota rius sit x̄pianus. Posito ēt q̄ hec inuocatio nō debeat fieri p notariū x̄pianū inter iudeos adhuc puto verū p hoc nō viciari instr̄m: ꝛ miror hic de barto. cū dicit ad hoc sustineri instr̄m quasi velit q̄ hoc apponat̄ viciet̄ in ter iudeos: q̄m dato q̄ nō debeat inuocare nomen x̄pi inter iudeos: nō sequit̄ tñ si inuocauerit q̄ p hoc instr̄ʒ viciet̄: q̄r sepe sup̄flua nō viciāt. l. testiū. C. de testi. l. nō solēt. ꝭ. de reg. iur. Uñ bar. vr̄ locutus melius ꝛ rectius in p̄n. ffo. vbi dicit poterit inuocare nomē dñi nostri iesu x̄pi ꝛc. Predictā ↄclusionē q̄ inter duos iudeos li citū sit inuocari p notariū x̄pianū nomē iesu x̄pi. appro bat etiā bal. in ru. ꝭ. de inst. ꝛ iu. vñ inter iudeos pōt in- uocare: ꝛ si nō esset necesse inuocari: si tñ inuocaret̄ non

14 viciat̄ instr̄m. ¶ † Ro. ꝛ ioā. de imo. hic tractāt an om-

b missio signi notarij[b] in instr̄o viciet: qđ ponit bart. in. l. ad testiū. §. si qs. ꝭ. de test. ꝛ in p̄n. ffo. Tāgit ēt gui. de cu. in. l. cōparationes. C. de fide instru. Et cy. ꝛ bal. in. l. ↄctus. C. de fi. instru. ꝛ bal. in. l. scripturas. C. q̄ po. in pig. ha. bal. ꝛ ange. in. l. luctus. ꝭ. de testa. mili. bal. in l. i. §. i. ꝭ. de edē. ang. in auc. de instru. cau. ꝛ fi. §. ſʒ si in- str̄o. Jmo. in. l. ita stipulatus. §. grisogonus. ꝭ. de ver. ob. ꝛ in. l. ij. §. sed si dubitet̄. ff. quēad. test. app. ꝛ spe. ꝛ Joā. an. in ti. de instru. edi. §. breuiter. ver. in fi. autem. Cōis opi. est q̄ ꝺ iure nō est necessariū apponere signū. ſʒ sit vtile p̄p cōparationē. ¶ Circa scđm no. v3 q̄ geni

15 tiuus plures h3 significationes: q̄r denotat q̄nq̄ʒ cāʒ effi cietē q̄nq̄ʒ cāʒ materialē ꝛc. vt. ꝭ. dixi. Cōtra hoc arguit bar. q̄r vr̄ q̄ genitiuus casus denotat dñiū: vt si dico sti- chū ſuū ticij. intelligit̄ q̄ spectat ad ticiū iure dñij. l. ser- uū ticij. ꝭ. mā. l. si heredi ſuus. ꝭ. ꝺ le. i. l. si cōis ſuus me tij ꝛ castrēsis peculij. ꝭ. de stip. ser. l. ij. §. locū. ꝭ. de reli. ꝛ ſum. fu. Dicit bar. genitiuū varias hr̄e significatiōes. vt in hac ru. ꝛ denotat dñiū vt in iuribus alle. Sʒ ↄ hoc arguit de le. ij. §. ꝛ paruī refert iūcto. §. ait p̄tor. ꝛ. §. ſe. ꝭ. nau. cau. stab. als est i. l. i. ꝛ in. l. ij. §. i hac actiōe. el ij. j. vi bo. rap. q̄r ꝟba edicti. l. ij. ꝭ. nau. cau. sta. in p̄n. dñt q̄ cuiusq̄ʒ saluū fore recepit si saluū nō reddet in eū iudiciū dabo. ꝛ tñ tex. in. d. §. in hac. ꝛ in. d. l. ij. §. si non est illius cōp̄rehēdunt̄ in edicto. ſʒ solū est possessio eius ſʒ dñiū nō habeat. §. fi. in ꝟ. fuerit. C. de edi. di. adr. tol. vbi d̄r testatoris bona fuerūt. glo. dicit ibi rōne dñij vel

16 possessionis. Et dicit q̄ antiq̄ grāmatici sic sentiūt. † Et dicit esse vtile ad. q. statuti q̄ si qs accepit rē alterius vel ingressus fuerit i rē alterius puniat̄ in tantū. Quidā acce pit rē ratione possessionis mee: an incidet talis in penā. Dubiū facit q̄r verba in statutis stricte ꝛ p̄prie debēt in telligi. l. non aliter. de lega. iij. l. qđ ↄstitutio. ꝭ. de testa. mili. l. ↄstitutiones. ꝭ. ad muni. tñ dicit cōēʒ vsus loquē di attēdendum est q̄ qui habet reʒ ratione possessionis pōt petere istam penam: q̄r statuta intelligunt̄ ſm com munem vsum loquendi. l. librorū. §. qđ tamen cassius. de leg. iij. c. ex litteris. de spō. l. labeo. de sup. le. ꝛ q̄ iste sit cōis vsus loquēdi sensit gl. l. i. l. ij. in p̄n. ꝭ. ꝺ ori. iur. in

a ¶ Clarius cōstare. Hec rō nō vr̄ bona. q̄r i pluribus locis illius tex. apparet rō nē eē ob memoriā impu. vñ manet firmū fundamētū Ful. p quo facit q̄ voluit ab bas. cōn. ixi. q̄ omissio noīs imp̄atoris viciet instr̄m adeo q̄ forte nō valeret cōsue tudo in ↄriū et quo dicta auc. est inducta in honorē principis cui inferior non p̄t de rogare maxime cū in ea sit his ꝟbū oīno dispēsatiōe exclusiuū ꝛ ꝟbū illud omes honestius simi militer nō vr̄ bona rn̄sio q̄ imo dicat̄ le uis solēnitas ex q̄ asseri mo dicū p̄iudiciū q̄r imo replico tur q̄ est nō le uis solēnitas q̄r si magna d̄r solēnitas q̄ p̄ ponat̄ nomen īp̄atoris quem tomagis d3 di ci magna solē nitas q̄ p̄pone tur nomē dei rōnib[9] ꝺ q̄bus hic p ful. q̄ ēt nō dicat̄ leuis solēnitas p̄po nere nomē im patoris p3 ex auc. edita cum tāta solēnitate q̄ disponit q̄ aliter instr̄m ñ valeat ipso iu re ꝛ ita dicit abb. cōsi. p̄di cto. lu. ꝛ sic vr̄ q̄ inuocatio di uini noīs sic necessaria per tex. ꝛ gl. i auc. vt p̄ponat̄ no mē imp̄atoris nec ob. gl. l. §. p̄terre. q̄r gl. dicit in fine te stes subscribū tur an annos dñi vñ ibi nul lū ꝟbū de p̄n. dato q̄ ibi eēt in p̄ncipio. nā p̄ncipiū mul tis modis ca pit vt p bar. i l. ij. ꝭ. de fur. q̄ re posset dici in p̄n. l. in. s. p le nec exclude ret q̄n nomen dñi sit inuocan dū cū id fieri dēat a q̄libet x̄piano absq̄ʒ eo q̄ exprima tur p iura alle. pro hac parte. ¶ Jstam opi. q̄ inuocatio di uini noīs non sit de solēnita te substantiali ita q̄ ei[9] omis sio viciet tenēt ēt bal. ꝛ pau. ꝺ ca. in. l. iurisgē tiū. §. si pact ficat. ꝭ. de pact. vbi ēt per alex. ꝛ p eum etiam in. i cōsi. dige storū. Adde tñ quod licet inuo catio diuini no minis tria ope tur si fiat i pri cip. cuiuslibet actus. l. donū inietū melius mediū ꝛ opti mum finē. vt in auctēn. qđo opor. ep̄i. l. pri.

b ꝛ per bar. in. l. ↄsti. ffo. in p̄nc. Et ideo fieri d3 salē de ↄgruo a quolibet x̄piano c. in. noīe dñi. ꝛ ibi p. d. abb. de testi. a. q. i. cū paulus in auc. de questi. ꝛ in auc. de ae mis. in p̄n. colla. vi. ꝛ p bal. in p̄he. quarti libri. C. ꝛ in. l. in noīe dñi. C. de off. p̄e fec. p̄eto. affri. ꝛ in. c. cū terra. ꝛ in. c. cū inter vniuersas. de elec. ꝛ p Spe. in tit. de aduo. §. vi. ꝟ. suppositis. ꝛ in ti. de instr. edi. §. ii. ver. ante oīa. ꝛ p. d. cardi. in cle. i. de iureiu. Jn ↄctibus autē iudeoꝝ p no tariū x̄pianū etiā fieri pōt ꝛ ꝫ ſm bart. ꝛ alex. in. l. ↄsti. ffo. ꝛ in. i. cō si. C. nō tñ est de solēnitate substātiali. vt p ang. in auc. iurādū q̄ p̄stā. ab his. §. i. co. i. si in deo autē in nō pōt fieri inuo catio noīs x̄pi nec ēt a p̄ga no. immo eēt suspitio q̄ ipsi facerēt in con tēptū. vt in. l. iudeos. C. de iude. ꝛ hr̄ per bar. ꝛ alex. in l. ↄsti. ffo. in p̄n. ꝛ de ma teria ēt p ang. are. in p̄n. in sti. Anto. fra. b¶ Signi no tarij. in signū notarij ꝺ sub stātia. ang. d̄r. cexx. dicit q̄ roldin[9] opti mus practicus laudat signū appōi ꝛ q̄ hoc ēt opat̄ cōsue tudo q̄ ē opti ma legū inter pres. dicit tñ io. an. in addi. ad spe. q̄ ꝫ ꝭ rū. ꝛ ita tran sit. qđ adit de indictione et ei[9] ommissio viciet. ro. cōsi. cc. iuri. cy. cōsi. xxiii. quid au tē si in īsto pa palib[9] nō sint āni dñi an sint viciosi. vid p cū. ro. ↄsi. cc xxv. qđ ētiā si dictū sit impe rāte Tyberio gnio ꝛ sic Ty berius letus an instr̄ʒ vicie tur. vid p bal. ↄsi. ccxx. ii. lib.

gl. q incipit. no. ar. vbi colonus fundũ conductũ dicit eẽ ſuũ. Vñ reſidet Bar. q ſtatutũ verificat̃ ẽt i re q ad me
a ſpectat rõne poſſeſſionis[a]. vñ genitiuus ſignificat ẽt tm̃ poſſeſſionẽ. Jo. de imo. dicit ſibi videri q de iure cõtrarium ſit verius. maxime cũ ſtatutũ ſit penale cũ ſ3 ꝓpriã ſignificationẽ tm̃ dñium ſignificat ⁊ maxime in penalib' j. ad muni. l. ſi pũs. l. interpretatio. j. de pe. nec ob. gl. i. d. l. ij. ff. de ori. iur. q2 nõ loquit̃ in poſſeſſione: ſ3 in detẽtatione: q2 colonus nõ poſſidet: ſ3 detinet. l. certe. §. ſi is q rogauit. j. de pca. l. i. C. cõmu. de vſuc. qḋ eſt iniquũ dicere intelligi in re ſpectãte ad aliquẽ rõne detẽtationis. ſcḋo rñdet ad illã gl. q ibi euidẽter apparet inſpecta qualitate pſone q2 apparuit eſſe colonũ ⁊ dixit ſpectare rẽ ad eũ q nõ voluerit denotare q ſpectet ad eũ iure dñij. ¶ Q2 meũ eſt iure dñij: qñ poſſum vendicare. l. quintus. la. ij. §. argento. ff. de auro ⁊ argen. lega. ſed q voluerit denotare ſpectare rẽ ad eũ. ſ. rõne detẽtatiõis. Raph. cu. ñ facit mentionẽ de ꝟbis Bar. ⁊ dicit q genitiu' cõpꝛehendit illud qḋ ꝯuenit ſubiecte mãe ⁊ ita loquit̃ gl. in. d. l. ij. Et ita eã intellexit Bar. in. l. quintus. la. ij. §. argẽto. ⁊ alle. l. in pn̄. §. familie. j. de pub. vbi loquit̃ de publicano q tenet̃ de eo qḋ factũ fuit a familia ſua ⁊ tñ applone familie veniũt non ſolũ ſerui ſed ẽt liberi dũmõ ſint de familia publicani. q2 de factõ ſerui ſine dubio tenet̃. ſed potuit eẽ dubiũ de factõ liberi hoĩs q2 liberi hoĩs nõ ẽ cõmertiũ. l. hõ liber. j. de ꝟ. ob. l. liberi hoĩs liberi hoĩs. ff. de ꝯtrahẽ. emp. ⁊ inſti. de inuti. ſtipu. in pn̄. Ro. ñ in iſto art. nihil bonũ firmat. ⁊ dicit q de iure cano. ẽt dr̃ res alicuius rõne adminiſtratiõis vel poſſeſſionis. c. multoꝝ. de inde. c. ꝑilloꝝ. cũ gl. inj. de pꝛbẽ. ſed de iure ciuili dr̃ rõne poſ. vel dñij. d. l. ij. in pn̄. Qḋ nõ pl3 q2 inducit repugnãtiam ꝯ. l. vnicã. C. de inoffi. do. ⁊. c. cũ expediat. de elec. in. vj.

17 Dicit † ẽt q op3 videre an in ſtatutis maxime penalib'
b debeat attendi cõis[b] vſus loquendi dicit videri q ſic vt no. Jo. and. in. c. fundamenta. de elec. in. vj. in nouella. gl. in. c. cupientes. §. i. in ver. conuenire eo. ti. ⁊ in. c. ſtatutũ in verſi. dieta. de reſcrip. in. vj. in capitulo nonnulli. ꝯ reſcri. ⁊ i. c. pñti. §. loca de pꝛbẽ. i. vi. vbi ap. dicte ĩtelligitur de vul. Jn ꝯrariũ q2 ꝟba ſtatutoꝝ conditorũ a peritis nõ debẽt intelligi ſm̃ cõem vſum loquẽdi vlgarium ſed ſm̃ iuris interpretationẽ. Bal. in. l. i. C. de ſer. fugi. l. i. C. de ſuc. edi. Anto. de bu. in prin. decretaliũ per. l. ſi ꝗdem in pn̄. in ꝟ. nõ vt vulgus. ff. de euic. l. itẽ ꝓrior in pn̄. ff. de iu. ⁊ legi. ⁊. l. ita vulnerat'. ff. ad. l. aql. ⁊ ita reſidet. ¶ Jn hoc ar. dico ꝗdem pmũ eſſe veriſſimũ. ſ. attendi. debere cõem vſum loquendi vt dicit Bart. hic. ⁊ Barto. in. l. libelloꝝ. §. ſed ſi aliud in ſi. ff. de accu. Barto. in. l. i. C. de iura. calũ. in. l. oẽs pplĩ. in. v. q. pn̄. dum tractat de interpretatione declaratiua. ff. de iu. ⁊ iu. ⁊ bal. in. l. i. ff. de ſuis ⁊ le. Bal. ẽt. in. l. omnes ppli. in. xi. ⁊. iiij colũ. ff. alleg. ⁊ in. l. nõ dubiũ. C. de leg. ⁊ in. §. i. C. de re. pmu. Ang. in. l. lex corne. §. domũ. j. de iniu. Et pdictis locis regul̃r cõis vſus loquendi attẽdit̃. Nõ ob. all. per eũ in. l. ſi ꝗdem. q2 l3 ibi iuriſconſultus reprobet cõem vſum loquẽdi vulgariũ non ſequit̃ q ergo in ceteris reprobet imo imitatur quãq3 vt in. l. vt alphenus ⁊ in. l. anniculus la. i. ⁊ i. l. in vulgari. j. de ver. ſig. Preterea ⁊ ſi reprobet cõem vſum loquendi intelligitur preteritũ tm̃ reprobare arg. no. in glo. in cle. ſtatutũ. de elec. que dicit q lex ſi reprobat cõſuetudinem intelligitur reprobare ꝯſuetudinẽ pteritã nõ futuram. de cuius glo. veritate ſoleo dicere ⁊ ibi Bar. in. l. ſi mihi ⁊ tibi. §. in legatis. de leg. i. cy. in. l. ij. C. que ſit lon. tem. ꝯſue. Cy. ⁊ bald. in. l. dudũ. C. de ꝯhen. emp. Jdẽ fuit de mẽte Anto. in pn̄. decretali. alle. d. l. ita vulneratus. q2 verba iuriſconſulti nõ dñt intelligi ſm̃ cõem vſum loquendi vnius loci q2 debẽt eſſe gñalia. ſed ſi dicimus de ſtatuto. interptãdo ⁊ eſt vnius loci in quo loco vſus loquendi eſt certus ſm̃ hoc d3 fieri interpretatio. Non ob. in. l. q ſi nepotes de teſta. tu. ꝑ q allegat̃ q verba iuriſperitoꝝ vbi doctores ſunt electi ad cõdenda ſtatuta debent interpretari ſ3 interpretationẽ localẽ q2 hoc gl. ibi non dicit ſed bar. ibi in. l. ſi quis ſiliabus. que eſt lex ſequens dicit q differunt filius ⁊ filij ⁊ filiorum liberi ⁊ liberorum liberi. q2 appellatione filij non veniũt nepotes d. l. ſi quis ſiliabus. ⁊. l. quod ſi nepotes. ſed applone liberorum veniunt omnes. l. liberorum. j. de verbo. ſig. Hec varietas loquẽdi non cadit iter idiotas. q2 liberi non habent vulgare apud vulgares niſi q̃tum h3 dictio filios ⁊ hoc voluit ibi gl. Vñ Bal. in. d. l. quod ſi nepotes. dicit q ſiue ſta
c tuta condita ſint a peritis[c] ſiue non debent intelligi ſm̃ cõmunem vſum loquẽdi illius loci. vide bar. in. l. ſi qd eorum. in pn̄. de leg. iij. ⁊ in. l. i. C. de re. permu. ⁊ ibi aliquid per Bal. Pau. de ca. hic circa iſtam q. ad ſtatutũ ſi quis recepit rẽ alterius ⁊c. ꝟificet̃ in eo cuius eſt res rõne poſſeſ. dicit q Spec. in ti. de ꝓba. §. vidẽdũ. ꝟ. ſ3 pone ſtatutũ iſtud tãgit. ⁊ mihi vr̃ dicit ipſe q idẽ dicat ſicut bar. ⁊ puto dicit ipſe bar. nõ veꝝ dicere qñ nõ eẽt ꝓbatũ ꝑ illũ accuſatũ. q iſte accuſans nõ eſſet dñs qm̃ ex ſola poſſeſſiõe ꝓ
18 bata pſumit̃ q accuſans ſit dñs. † q2 regula eſt qḋ vbi nõ deducit̃ dñiũ pn̄cipal̃r ſ3 incidenter ex poſſeſſione pſumit̃ dñiũ ſm̃ gl. in. l. ſicut. §. ſi queratur. ff. ſi ſer. ven. ⁊ bar. in. l. ſi qs in ſuo. ff. de ꝯdi. inſti. ⁊ in. l. ſi ꝓus. ſ. iij. oppo. iij. ptis. j. e. ti. Sed ſi apparet q accuſans h3 poſſeſſionẽ vr̃ pſumi: q ſit dñs q2 pn̄cipal̃r deducit̃ pena ⁊ dãnũ ⁊ incidenter dñiũ. vñ ſufficit ꝓbare
19 poſſeſſionẽ. ¶ † Sed dubiũ eſt qñ accuſatus vult ꝓbare accuſantẽ nõ eẽ dñ3 an hoc caſu ꝟificet̃ ſtatutũ i poſſidẽtẽ. Et dicit ſic ꝯcludẽdo aut ꝓbat̃ q accuſans habuerit titulũ ſaltẽ ⁊ bonã fidẽ aut q2 titulũ h3 ab eo q nõ eſt dñs q2 titulus nõ dat dñium. l. i. ff. de pub. ⁊ tũc ſi ꝓbat̃ eũ hr̃e titulũ pſumit̃ ẽt hr̃e bonã fidẽ. l. pe. C. de euic. c. ſi diligẽti. de pſcrip. ⁊ accuſatus nõ d3 audiri q2 accuſans hr̃ ꝓ dño eo q2 ẽ bone fidei poſſeſſor alle. l. q bona. i pn̄. j. de da. ifec. ⁊ i. l. magis puto. §. i. ff. de re. co. l. apud antiquos. cir. me. C. de fur. Aut nõ ꝓbat̃ q accuſans habuerit titulũ ſ3 ſolũ poſſeſſionẽ. tũc aut accuſatus vult ꝓbare tertiũ dñ3 ⁊ nõ d3 audiri q2 accuſans h3 poſſeſſionẽ l3 nõ dñiũ tñ h3 plus iuris q̃ accuſat' vñ nõ d3 audiri accuſat' alle. l. ſi duo. voluit allegare. l. ij. j. vti poſ. Aut accuſatus vult ꝓbare q ipſemet eſt dñs ⁊ d3 audiri qm̃ ꝗdem ſtatutũ ſi qs ingreſſus ẽ ius alterius itelligit̃ alterius q̃ ipſius ingredientis ⁊ d3 audiri ita dicit colligi ex no. ꝑ bar. in. l. ſi alienã. ff. ſo. ma. hãc diſtõnẽ nullo mõ puto verã pmo cũ dicit ſi accuſãs h3 titulũ ⁊ bonã fidẽ l3 ſit dñs accuſatus q nõ d3 audiri eo q2 accuſans q2 ꝓ dño q2 qḋ loco dñi habeat̃ hñs titulũ ⁊ bonã fidẽ ꝓcedit anq̃ ſit ꝓbatũ eũ nõ eẽ dñ3 ſed vbi eſt ꝓbatũ nõ hr̃ loco dñi vt in. l. i. §. dñi. el. i. ⁊ ibi bart. iũcto. §. ſequẽti. ff. ad ſil. vbi aplone dñi venit q nudam ꝓprietatẽ h3: ⁊ bart. ibi opp. de. l. qui bona. in prin. j. de dã. infec. Et rñdet veꝝ eſſe anteq̃ ſit ꝓbatũ eũ nõ eſſe dñm. vñ ſi accuſatus vult ꝓbare accuſantem nõ eẽ dñ3 audit̃. preterea ſi verũ eſt dicere q genitiuus ex ꝓpria ſignificatione maxime in ſtricta mã importat dñium per. d. l. ij. §. locũ ergo fundamentũ accuſati eſt
20 dñium. † ſ3 reus excipiẽs de iure tertij excludẽte i totũ ius agentis d3 audiri vt. l. ſi. C. de rei vẽ. l. ſi ſeruus ꝯſpiã. C. de ſer. fu. ⁊ Bar. ⁊ doct. in. l. ij. j. de excep. rei iudi. vñ opponet exceptionẽ reus de iure tertij. q2 ſi agẽs nõ eſt dñs nõ ꝯuenit ſibi ſtatutũ ⁊ ꝑ ꝯñs nõ audit̃. Eadẽ rõne pa. de ca. dũ dicit q ſi accuſans nõ h3 titulũ ſ3 ſolũ poſſeſſionẽ ⁊ accuſatus vult ꝓbare tertiũ eẽ dñ3 nõ audit̃. male dicit ꝑ illã rõnẽ. ¶ Q2 exceptio oppoſita de iure tertij excludẽtis in totũ ius agentis repellit agentẽ. d. l. ſi. C. de rei vẽ. hec exceptio eſt hmõi. vñ ſi ꝓbat̃ dñium ad tertiũ ſpectare excludit̃ agens ⁊ d3 audiri excipiẽs. Jn iſto artic. addo Bar. in. l. i. §. prãtis. ff. de pecu. vbi tetigit ⁊ ibi vr̃ in effectu dicere idẽ qḋ hic. ita ẽt bar. in pn̄. C. ⁊ ibi Ful. tranſit cũ opi. bar. Sed Jo. de imo. dicit hic q bar. in pn̄. C. t3 ꝯrariũ eius qḋ ipſe hic dicit ſ3 in lec. mea t3 idẽ qḋ hic. de iſto arti. vide bal. i. d. l. ij. in pn̄. ff. de ori. iur. vbi tenet quod ſtatutum verificetur ſolum in eo ad quem res ſpectat ratione dominij ⁊ non in eo ad quem res ſpectat ratiõe poſſ. ⁊ hanc puto veriorẽ niſi al̃r ꝓbet̃ de vſu loquẽdi ñ ẽt vr̃ velle gl. i. d. l. magis puto §. i. i. ꝟ. v3. ff. de reb. co. ꝑ ea q adduxi ꝓ iſta opi. l3 an. de bu. i. c. i. de poſtu. pla. dixit q ibi gl. i ꝟ. ꝓpriã terrã facit ad. q. ſtatuti. ſi qs igredit̃ rẽ alteri' puniat̃ i tm̃ qḋ ꝟificat̃ i igrediẽte rẽ rõne poſ. ⁊ ſic vr̃ tenere idẽ qḋ bart. tñ nõ pl3 niſi cõis vſus ꝓbet̃. nec ob. d. gl. i ꝟ. ꝓpriã terrã. q2 rñdeo q ibi cõꝓhẽdit̃ terra regis ſolũ ptinẽs ad regẽ rõne iuriſdictionis vel poſſeſſionis q2 illa ciuitas pticipauit ⁊ auxiliũ dedit delicto ꝑꝑ qḋ fiebat inderdictũ in terris illius regis ⁊ in hoc iſte tex. cũ gl. illa reddit̃ notabilis. Fateor. q vbi ꝓbat̃ de cõi vſu loquendi ſc3 q res alterius intelligi ẽt rõne poſ. tũc ſufficit ꝓbare ad eũ ſpectare rõne poſ. q2 ſtatuta recipiunt interpretationem ſ3 cõ
21 munem vſum loquendi vt ſupra dixi. ¶ Fallit niſi alio ſtatuto cautum ſit q ſtatuta debeant intelligi nullo addito extrinſecus ſeu nullo intrinſecus intellectu q2 tunc non intelligitur ſm̃ cõem vſum loquendi vt voluit Jac. butri. in. l. i. ff. de fun. inſtr. in quibuſdã lec. quẽ refert ⁊ ſequitur Ant. de
d bu.[d] in princ. decre. ⁊ videtur de mente bar. in. l. labeo. ff. de ſepul. leg. vbi dicit q ſi ſtatuto cauet̃ q verba ſtatuti ꝓprie intelligant̃ non debent intelligi ſm̃ vſum loquendi ſed ſm̃ propriam iuris ſignificationẽ ⁊ ſic videtur intelligere eſſe ꝓpriam illam ſignificationẽ que ſit ſm̃ vſum loquẽdi de hoc arti. etiam videatis Bal. in. l. oẽs populi. in. xiij. ⁊. xiiij. colũ. ff. de iu. ⁊ iu. Et licet Pau. de caſt. in iſto arti. dixerit Specu. in titu. de proba. §. videndum

a ¶ Poſſeſſionis. adde qḋ ſ̃ ſeqt̃ alex. cõſ. v. i. nu. ⁊ cõſ. xxv. li. ii. ⁊ lxx v. li. i. ꝑ ro. cõ. clxx. vbi dicit q priuilegius i quo ẽ tenenda ſtricta iterptatio vt qñ iſtis agat̃ de libera etiõe iuris alterius q tũc genitiu' iportat dñiũ non poſ. nec detẽtationẽ.

b ¶ Cõis vſus loquendi. cõis vſus loquẽdi i ſtatutis qñ attẽdat̃ vide alex. in cõſ. lxv. in i. col. in cõſ. i. li. iii. vi. vo. v. nõ ob. in. i. vo. ⁊ in ꝯſ. cxxix. col. ii. ꝟ. occe. dat q vr̃ ⁊ ꝯſ. cxv. l. i. col. v. ibi hr̃ dẽ in. ii. vo. ⁊ in ꝯſ. lx vi. in. i. col. v. ⁊ ꝑcipue allẽ lo in. iii. vo. et ibi in. iiii. col. v. nõ ob. vbi qd in ꝯſti. ⁊ alius diſpõnit⁹ et in ꝯ. lxxv. in i co. vbi an ſtatuta ſcḋm iuriſtas vel idiotas intelligãt̃. ⁊ vide eũdẽ alex. in ꝯſ. lxxiii. l ii. vo. vbi quõ ꝟ de ſtatutorũ ſint intelligenda ⁊ in ꝯſ. xi. ⁊ in ꝯſ. lxv. l. iiii. vol. in pn̄. qd ẽt in teſtib' an cõis vſ' loquẽdi attẽdit̃ ale. in ꝯſ. lxxii. in i. col. in i. vo. ⁊ vide car. l. cõſ. cviii. vbi dicit q cõis intellectus attẽdit̃ in dictis teſtiũ ⁊ vide alex. in cõſ. clvi. l. iiii. colũ. vbi q in dictis teſtiũ attẽdit̃ qḋ vt plurimũ fieri ſolet. Fran. Cur.

c ¶ Peritis. ꝯ hoc vide ro. ꝯſ. iii. ⁊. xxiii. ⁊ an cõis vſus loquẽdi debeat eẽ pſcriptus. vide are. ꝯſ. xl.

d ¶ An. de bu. lo. ro. ſin. luis ꝯ ꝗdem legt̃. ⁊ dicit q ꝑpꝑlib obtinuit ſtorẽ tũc magnã quæſtionem.

videndũ .ff. ſed pone ſtatutũ ſomnare illam.q.ꝛ teneret idem qꝺ
bar.hic tñ eſt diuerſa.q.Bart.hic q2 dubitat ibi ſpeculator.di
caꝫ cras.¶ Pone ꝙ ſtatutũ diſponit ꝙ de damno dato.in re
aliqua ſtet ſacro dñi poſſeſſionis an hoc caſu in aliqua re daſ dã
nũ ꝛ quis poſſidens rem velit accuſare aliquem de dãno dato ꝛ
iurare.dato ꝙ ꝓbet poſſeſſionẽ nõ aũt dñium an debeat vendi
22 care ſibi locũ dcm̃ ſtatutũ.† Dubiũ facit q2 ſtatutuꝫ dicit ꝙ ſteſ
ſacro dñi poſ.põt intelligi poſſonis.i.ꝓprietatis.q2 ſepe poſſeſ
ſor ꝑ dño accipiſ vt in.l.ij.C.de ꝓba.l.interdũ.ff.de verb.ſig.l.
locoꝝ.C.de om.agro deſer.libr.xj.Et concludit ꝙ ſtari dꝫ ſa
cramẽto eius q de ſola poſſone ꝓbat lꝫ non ꝓbet dñium q2 ꝓ
prie a poſ.differt dñium vt in.l.i.§.ſi iure.ff.de acq.poſ.ꝛ vide
bimus ibi in pn̄.vnde apparet ꝙ diuerſi erant termini.q.Spe.
q2 ibi ſtatutũ diſponit ſtari ſacro dñi poſ.iurãtis de dãno dato
hic loquiſ ꝑ verba ſi qs acceperit rẽ alterius puniaſ in tm̃: ꝛ ſic
loquitur ꝑ genitiuũ q de ſua natura ꝛ ꝓpria ſignificatione ipor
tat dñij iura.l.ij.§.in locũ.ff.de reli.ꝛ ſump.fu.ſed in caſu ſpec.
ſtatutũ loquebaſ expſſe de poſſidẽte vt ſupra dixi.Et de illa de
ciſione Spec.ꝛ qõnis vide ꝑ bar.in.l.locoꝝ.C.de om.agro de
ſer.li.xj.De ea non diſcutiã:q2 differt a.q.bar.ꝛ ibi ẽt tex.poſſo
nẽ capit ꝓ ꝓprietate.Allegaſ ibi cõiter bar.q2 bar.cõmentũ ip
ſum attribuiſ.tñ vt cõiter dicere ſoleo bar.non legit vſqꝫ ad illũ
tex.ſed ſolũ vſqꝫ ad rubri.de peri.eo.q proma.fideiuſ.lib.xj.vt
Ang.dicit illa ru.C.de peri.eo.ꝛc.vbi dicit ang.bar.hucuſqꝫ le
git.hoc demõſtrat diuerſitas ſtili.q2 bar.nõ ꝯſueuit dicere i gl.
ibi in tex.ibi ſed dicit q̃ro:oppono:noto ꝛc.ſed ab illo titulo de
ꝑiculo ꝛc.in antea inuenietis in tex.ibi in glo.ibi:ꝛc.A nõnullis
antiquis patribus ẽt audiui ꝙ pars illa a titulo de pi.eo.in an
tea fuit lecta ꝑ dñm comitẽ de ꝑuſio.Rñdeo ad ꝓpoſitũ,qõnis
Spec.in.d.§.videndũ tractat bar.in.l.locoꝝ.ff.alleg.ꝛ ꝑ Joã.
an.ꝛ Ant.de bu.in.c.qm̃ frequenter.§.quod ſi ſup vt lit.non
conteſ.ꝑ An.de bu.in.c.ad ſedẽ.de reſti.ſpo.ꝑ bal.ff.l.ij.ff.nau.
cau.ſtab.ꝛ in.l.ij.§.locũ.ff.de relig. Plura circa.q.p̃miſſam ta
ctam per Bar.hic dicta ſunt de virtute ꝛ ſignificatu genitiui ca
ſus ꝛ vltra ea que hic traduntſ per docto.Adde ꝙ genitiuus ca
ſus de ſui ſignificatione ꝓprie vꝫ referri ad directũ dñiuꝫ tñ nõ
23 ad vtile.l.ſi domus.§.ſi.de le.i.† Utrũ autem referaſ ad vſufru
a ctum vel vſufructuariũ [a] ꝛ ſic verificeſ in eo ad quẽ pertinet res
rõne vſufructus habetis tex.in.l.i.in pn̄.iuncto.§.nõ ſolũ.ff.de
arbo.ce.vbi ꝓbari vꝫ ꝙ cõphendaſ vſufructuarius.ꝛ lõ vꝫ ibi
eẽ tex.ꝓ eo de quo dubitauit Jo.an.in.c.ſi ſniaꝫ de ſentẽ.excõ.
in.vj.in nouella.vbi an ſi terre alicuius regis vel dñi ſint iterdi
cte cõphẽdũtur terre ꝑtinẽtes ad regẽ tm̃ rõne vſufructus.ꝛ cõ
cludit ꝙ ſic.¶ Qꝛ vſufructus eſt pars dñij.l.iij.ff.de vſufru.et
in aliqbus caſibus vꝫ vſufructuariũ appſone dñi ꝯtineri ꝛ lꝫ nõ
alleget opinio ſua melius ꝓbari vꝫ in.d.l.i.in pn̄.iuncto.§.nõ
ſolũ.vbi in genitiuo poniſ tñ cõprehẽdiſ vſufructuari9.Tñ pu
to hoc eẽ veꝝ ſolũ ex larga vocabuli ſignificatione nõ ex ſtricta
ꝛ ꝓpria q2 illa ꝯſiderata appſone dñij non veniũt vſufructus ca
ſus eſt i.l.falſus.§.ſi.ff.de fur.ꝛ i.l.i.§.dñi.cũ.§.ſe.ff.ad ſil.ꝛ in
l.recte dicimus.ff.de ꝟ.ſig.Et ẽ doc.bar.rñdẽtis ad ꝯtriũ i.l.in
vẽditio.i pn̄.de bo.auc.iudi.poſ.ꝛ ꝑ eũdẽ i.d.§.dñi.ſꝫ plenius
24 in.d.l.in vẽ.¶† Jmportat ꝛ denotat ẽt genitiuus cãꝫ finalẽ:vt
ꝓbaſ in.l.cũ aliqs.C.de iu.delib.in.l.filiuſfa.ff.de ꝯdi.ꝛ demõ.
q̃ iura allegat ad hoc ꝓpoſitũ bald.in.l.ſi qs ad declinãdũ.C.
de epiſ.ꝛ cler.in.xviij.colũ.in ꝟ.ſꝫ qd ſi teſtator dixerit lego ſti
cho ſeruo titij.lego ſempronio filiofa.an videar allegare ꝯtẽpla
tione pris vel dñi nã ꝟbũ ticij ẽ genitiui caſus ꝛ denotat cãꝫ fina
25 lẽ vt acquiraſ titio nõ ſeruo.† Uñ dicit bal.in.d.l.ſi qs ad decli
nãdã.pone ꝙ de legato relicto fraternitatibus nõ dẽat ſolui q̃r
ta canonica epõ ſꝫ de legato relicto eccleſie vel hoſpitali ſic quẽ
admodũ dꝫ de iure ꝑ.e.requiſiſti.circa.ſi.de teſta.iuncto pn̄e.ſi
dixerit teſtator lego tali hoſpitali fraternitatis diſciplinatoꝝ an
dẽat ſolui quarta canonica epõ.ꝛ dicit ꝙ nõ q2 hic genitiuus fra
ternitatis diſciplinatoꝝ denotat cauſam finalẽ ꝛ ita nõ intelligiſ
relictũ hoſpitali ſed fraternitati.De nã ẽt huius genitiui vide
bal.in.l.pe.C.ſi a nõ cõpetẽ.iudi.ꝛ in.l.iij.in pn̄e.ff.de neg.ge.
ꝛ per Ang.in.l.lex.cornelia.§.domũ.ff.de iniu.per gl.ẽt i.c.ac
cedens.el.ij.l.ꝟ.pernitiſ.ex̃ vt lit.nõ ꝯte.Et ibi ẽt ꝑ doc.vbi ge
nitiuus verificatur in eo qꝺ ꝑtinet ad aliquẽ rõne iuriſdictiõis vt
hꝫ in.c.i.de poſtu.pla.ꝛ ibi ẽt vide bal.ꝑ bart.i.l.i.§.ꝓtãtis.ff.
26 de pec.ꝛ dixi in p̃cedenti lectione.¶† Jn.c.cũ capella de priui.
hẽtis vnũ qꝺ notetis vꝫ ꝙ genitiu9 vbi põt ſtare reſtrictiue ꝛ de
mõſtratiue intelligiſ in dubio ſtare reſtrictiue.nã demonſtratiue
eſt magni effectus ꝛ iuuenes nõ intelligunt.Dicit tex.in.d.c.cũ
capella.ꝯceſſa erat imunitas vel exẽptio canonicis capelle ducis
burgũdie ꝙ nõ pñt interdici excõicari ꝛc.ab epõ.ecce canonici
capelle ducis burgũdie aliqd cõmiſerent extra rẽ ꝛ curã ꝑtinẽtẽ
ad capellã:ꝓp qꝺ merito pñt excõicari:an ſint hoc caſu exẽpti.ſi
genitiuus ſtat demõſtratiue nõ pñt excõicari ꝓ dl eo qꝺ cõmiſe
rũt extra curã ꝛ rẽ capelle.vꝫ ergo ibi ꝙ põt excõicari in his que
cõmiſerũt extra curã ꝛ rẽ capelle.ꝛ ibi Ant.de bu.ad hoc multũ
27 cõmẽdat illũ tex.† De natura ẽt ꝛ virtute genitiui vide aliqua ꝑ
Saly.in ꝓhe.C.vbi inter cetera dicit dꝫ pone ſtatuto caueſ ꝙ in
libris bãnitoꝝ dꝫ deſcribi nomẽ ꝓpriũ bãniti:ac etiã debeat fieri
mẽtio de patre ꝛ dꝫ denominari ſub demonſtratione paterna:ꝛ
dꝫ eius cognomẽ ſcribi Mathens filius petri.Pone eſt mat
theus petri de aſinellis:an ſit ſufficiẽs demõſtratio illius bãniti:
dicit ſe reſpõdiſſe ꝙ ſic:qm̃ genitiuus hoc caſu nõ põt denotare
dñiũ.q2 mathens erat liber hõ.i quo nõ põt qs hr̃e dñiũ.l.liber
hõ.ff.de ꝟ.ob.vñ importat cauſam efficiẽtem.¶ Sic ꝛ hic rub.
noſtra ibi dñi Juſtiniani liber incipit.vñ denotaſ ꝙ petrus fuit
pater iſtius Mathei:lꝫ pleraqꝫ videamus ꝙ qs denominaſ
ab eo q nunq̃ fuit pater eius:vt dux Mediolani hꝫ aliques qui
denoiãſ ab eius ꝑſona:ꝛ tñ ipſe nõ eſt pater eius:vñ ſuſtinetur
hic bãnũ ꝙ genitiuus denotat cauſam efficiẽtẽ.Ad hoc vltra p̃
dicta alle.gl.ſcdam in.l.ex facto.§.ſi qs rogatus.ff.ad treb.non
eſt ibi talis gl.tñ ibi in.§.ex facto.eſt gl.in ver.ſ.filius.ſi illaꝫ vo
28 luit allegare.tñ nõ ꝓbat.¶† Uenio ad gl.rub.que diuiditur in
duas ſicut format duas oppoſitiones:ſcda ibi.ſed iam eſt diſcre
ta materia ꝛc.Pro explicatione oppoſitionis ꝙ ea que tradũ
tur ad inſtructionẽ debẽt a capite nobis tradi.l.argentarius.§.
edi.ff.de edẽ.ſꝫ cũ iſte liber tradaſ ad inſtructionẽ dꝫ edi a prin.
ſꝫ hic nõ eſt principiũ q2 qnquaginta libri ffoꝝ diuiduntſ in ſeptẽ
partes ſicut dicit imꝑator.l.ij.§.ſꝫ cũ oia.C.de vete.iu.enu.ꝛ.vj.
ꝑs huius cõpillationis ffoꝝ.incipit in ti.de bo.poſ.ſeptima inci
pit.ff.de ꝟ.ob.ergo appꝫ ꝙ hic nõ eſt principiũ.vj.partis.nec
principiũ.vij.vñ nõ ediſ principiũ.vj.partis.ꝓpterea hec gl.di
cit ꝙ legiſlator hic ideo nõ incepit ti.de bo.poſ.ꝛ ſic in prin.vj.
partis:q2 tractatus ille attinet plurimũ ad titulũ de legatis exiſtẽ
in eodẽ volumine.noluit ergo ſeparare titulũ de bo.poſ.a ti.de
leg.Hic autẽ nõ incepit tit.de bo.poſ.q2 liber iſte fuiſſet valde
ꝑuus reſpectu alioꝝ ꝛ paꝝ reſtaſſet de volumine.Uñ imitari vꝫ
29 ꝙ ſeruare dꝫ iudex aditus in iudicio fa.her.q2 nõ dꝫ diuidere ꝑ
ſonas ꝯiunctas in hereditate.ſ.ſeruos patrẽ ꝛ filiũ.ſꝫ dꝫ vni par
ti eos aſſignare.l.poſſeſſionũ.C.cõ.vtriuſ.iudi.Et qm̃ nõ põt cõ
mode fieri diuiſio aſſignãdo cuilibet virilẽ aſſignat vni totũ.alij
extimationẽ.vel vni maiorẽ partẽ alteri minorẽ cũ extimatione.
30 §.antepe.inſti.de offi.iud.¶† Jnq̃ tñ glo.dicit ꝙ tractatus de
bo.poſſ.attinet plurimũ ad titulũ de leg.dicit ang.hic.ꝛ añ euꝫ
ray.ꝙ melius dixiſſet gl.de ti.de teſta.nõ de leg.q2 ꝑ legata nõ
tribuuntſ ſucceſſiones vles vt hereditas.ſꝫ ꝑ teſtamẽta.ſꝫ tracta
tus de bo.poſ.tẽdit ad acqrendum vles hereditates ſeu ſucceſ
ſiones.¶ Tñ ſm Jo.de imo.gl.ſaluari põt.ſ.ꝙ intellexit non
de titulo ꝓprio de lega.ſed de ti.vt in poſ.leg.ꝛ vt leg.no.ca.nã
in illis titulis ponunſ ita prouiſiones pretoris.ſicut ꝛ in ti.de bo.
31 poſ.† Põt etiã dici ſuſtinẽdo glo.ꝙ ꝑ legata pñt dari heredita
tes.q2 verbũ lego eſt cõe.ꝛ ꝑ idẽ põt dari hereditas.vt in.c.ray
naldus.de teſta.vbi caſus ſingularis.ꝛ dixi in.l.cẽturio.poſt bar.
ff.de vulg.ꝛ pup.ꝛ põt tribui hereditas fideicõmiſſaria ꝑ verbũ
lego.l.mulier.§.ſi.ff.ad treb.Pro expeditione ſequẽtis partis
gl.arguiſ.ex ꝓxime dictis vꝫ apparere ꝙ ſeparatus ſit tractatus
bo.poſ.a tractatu noſtro.q2 titulus de bo.poſ.hꝫ ꝯiunctionem
cũ alijs titulis.vt ſupra dictũ eſt.ſꝫ ita eſt ꝙ ꝯtinuatio fieri dꝫ ad
ꝓximos titulos.l.ij.ff.de ſta.ho.ergo nõ põt hec ru.rite ꝛ recte
ꝯtinuari cũ dicto tractatu de bo.poſ.Uñ gl.dicit ꝙ etiã iſta ma
teria hꝫ aliqd affinitatis cũ titu.de bo.poſ.q2 ibi tractaſ de iure
preto.ſicut hic.vt hic in prin.iuncta.l.pretor.in prin.ff.e.ſed non
in eũdẽ modũ tractaſ de iure pretorio hic.lꝫ tracteſ de iure pre
torio.Exponebar vltimã partẽ gl.Dx.cũ gl.dicit ſed nõ in eun
dẽ modũ.q2 eodẽ modo ꝓcedit ſicut in trac.de bo.poſ.ſ.ꝑ edi
cta.q2 edicta ſunt pretoꝝ que preponebanſ in albo eoꝝ de qbus
ius redditurí erãt.l.ij.§.eodẽ autẽ tpe.ff.de ori.iur.ſed nõ in eũ
dẽ modũ q2 in ti.de bo.poſ.tractaſ de vli hereditate querẽda in
32 re pretorio.† hic de retinẽda.q2 ſi quis vult in meo ſolo edifica
re poſſum nouum opus ſibi nunciare.ꝛ ſi ſpreta nũciatione edi

[a] ¶ Uſufru ctuarium. Uide eundem cõ ſi. v.ff. ꝓxime allegato.

ſicat cogitur demoliri.l.ꝑtor in ꝓn.ſ.c.vñ hic tractaſ de retinen
do iuꝛe ſuo.Scḋo exponiſ ſm Ray.⁊ Bart.hic eodem modo
ſ.per edicta nõ in eundẽ modũ.q2.ſ.tit.de bon.poſ.tractaſ de
actu morientiũ ⁊ vltimaꝝ voluntatũ ex teſtõ vel ɔ teſtm̃.hic aũt
de actu viuentiũ.vñ diuerſi ſunt tractatus rerũ ſpectantium ad
actus vltimaꝝ voluntatũ ⁊ rerũ ſpectantiũ ad actus viuentiuꝫ
l.verba ɔtraxerũt.ſ.de ꝟ.ſig.l.fi.§.eo.ꝑdio.Uel ẽt ſꝫ Ja.de are.eo
dem modo.ſ.ꝑ edicta ꝑtoꝝ nõ in eundẽ modũ q2 in trac.de bo
no.poſ.induciſ remediũ ꝑ viaꝫ actionis.hoc remediũ qḋ eſt of
ficiũ iudi.q2 ibi induciſ actio que vocaſ bonoꝝ poſſeſſoria hꝛ̃di
tatis petitio.l.i.ſ.de bo.poſ.here.peti.hic aũt nõ introducitur
actio.ſꝫ offiñ iud.qḋ imploraſ vt nuncieſ nouũ opus:vt no.i.l.de
pupillo.§.meminiſſe ⁊ ibi bar.ſ.e.facit.l.inglino.ſ.ti.i.vbi cau
33 tio dãni infecti petiſ offõ iudi.nõ iure actionis.†Hãc dãnat bar
to.⁊ ceteri q2 nõ eſt veꝝ ꝙ remediũ ⁊ ꝓuiſio introducta ꝑ titulũ
de bo.poſ.ſit actio.imo eſt offm̃ iudi.quo petiſ bon.poſ.l.i.ſ.
de iuri.om.iu.ſm gl.clare.in.l.i.in ꝟ.ignorante.C.q admit.⁊
bal.in ru.in.ij.q.C.q amit.⁊ i ru.C.de ɔdi.ob tur.cau.ſꝫ vbi im
ploraſ bonoꝝ poſſeſſio cõpetit bonoꝝ poſſeſſori ɔ detinẽtẽ res
hꝛ̃ditarias bonoꝝ poſſeſſoria hꝛ̃ditatis petitio.vñ oli habuit ne
ceſſe petere ſibi decerni bonoꝝ poſſeſſio.vel ex teſtõ vel ɔ ⁊ dice
baſ:vt.l.i.§.decretalis.ſ ſucceſſo.edic.⁊ inſti.de bo.poſ.ad ſi.
quã nõ eſt neceſſe hodie decerni:ſꝫ ſatis eſt hodie ꝙ ille cui dela
ta eſt bonoruꝫ poſſio adeat iudicẽ ⁊ dicat dñe iudex mihi dela
ta eſt bonoꝝ poſ.in hꝛ̃ditate talis peto eaꝫ mihi dari ⁊ h̄ hodie
ſufficit abſqꝫ eo qḋ iudex aliud decernat.de h̄ eſt caſus in.l.fi.C.
q admit.vñ appellaſ ius ꝑ qḋ ꝓſequiſ nõ ius agẽdi iſta decla
raſ i.l.iij.§.bo.poſ.ſ.de bo.poſ.ti.gñali.⁊ ꝑ hec reddiſ expe

a ¶ Semꝑ to tũ edẽ ꝙ dicit panoꝛ.in.d.c. cũ ɔtingat di cit ꝙ cũ ſtatu tũ hꝫ plures ꝑ tes ſatis eſt ſta tutũ integruꝫ in iudiciũ ad legẽdũ trade re.parti ſolum edẽdã eẽ illam ꝑtem q̃ tangit ſubiectã mãm ⁊ idẽ dicit de rõne edẽda et ita dicit le itel ligere bar.hic ⁊ ꝙ nõ ſit dif ferẽtia iter ſta tutũ ⁊ inſtrꝫ ſꝫ lu.ro.cõſi.ccc v.vbi refert ⁊ ſequitur dictũ Barto.hic.

34 dita gl.¶†Sꝫ ɔ ꝓxime dcã põt argui ſic.appꝫ ex ꝑmiſſis ɔti
nuationẽ fieri a ti.bo.poſ.ad titulũ nr̃m q̃ vꝛ̃ fieri a remotis:q2
poſt titulũ ſ bo.poſ.extãt duo tituli tractãtes ſ diuerſa mã.ſ.ſ
ꝓuiſione iuris ciuilis vt i ti.de ſuis ⁊ legi.⁊ ad ſenatuſcõ.tertul.
vbi de ſuis ⁊ legi.tractaſ ẽt de iure ciuili iſti.de hꝛ̃.q̃ ab inteſta.
iuxta ꝓn.⁊ inſtitu.de legi.ag.ſuc.q2 a lege.xij.tabulaꝝ inuẽta vt
ibi ſꝫ ſenatuſcõ.tertul.ẽt eſt ꝑ iuris ciuilis inſti.de iu.natu.gen.
⁊ ciui.§.i.quõ ergo ſit iſta ɔtinuatio.Põt rñderi attẽto ꝙ ſu
mus in ꝓn libri.xxxix.ffoꝝ.ꝙ nõ eſt neceſſaria ɔtinuatio rubrice
vt eſt gl.in rub.ſ.de ɔdi.fur.gimo ⁊ fortius vt ſum ſolitus dice
re nõ eſt de ſubã ɔtinuatio rubrice ad ꝓxima.ẽt ſi non ſumus in
ꝓn.libri.¶Utile eſt ⁊ expediens vbi cõmode fieri põt.d.l.ij.ſ.
de ſta.bo.l.i.in ꝓn.ſ.ſi ta.teſt.nul.extra.vbi iuriſconſultus facit
ɔtinuationem ad valde remota.⁊ tñ non eſt in ꝓn.libri.dixi i.l.
gallus.in ꝓn.ſ.de lib.⁊ poſthu.⁊ in rub.ſ.ſolu.mat.¶In hoc
35 modica vtilitas eſt iõ hic nõ inſiſtã.¶†Sequendo ordinẽ Bar.
inducã ꝑmiſſa ad.q.vtilẽ q2 videmus ꝙ hec editio q̃ ſit ꝑ ꝑte vo
luminis induciſ ſm Bar.ad.q.ponẽ ꝙ i ciuitate iſta extat ſtatu
tũ ꝙ qs hñs neceſſe ꝓducere in alia ciuitate ꝓducit ſtatutũ vnũ
non totum volumen ſtatutoꝝ an ſit neceſſe totum volumen ſta
tutorum ꝓducere ⁊ ɔcludit ꝙ non eſt neceſſe in totum volumẽ
producere q2 ſatis eſt ꝓducere ꝑtem ad rẽ facientẽ vt hic ⁊ in.l.
argentarius.§.edi.ſ.de edẽ.An aũt ſufficiat vna particula vni⁹
ſtatuti an totũ vnũ ſtatutũ requiraſ dicit videri ꝙ ſufficit parti
cula ſicut legatario a notario rogato de teſtõ dꝫ edi particula ꝑ
tinens ad legatariũ ⁊ nõ totũ teſtm̃ ſm Cy.in.l.fin.per illũ tex.
C.de precib.impe.offe.⁊ oẽs tenent in.d.l.argentarius.§.edi.
Contrariuꝫ decidit Bar.hic dꝫ ꝙ vnũ totum ſtatutum edẽdũ
eſt ⁊ producendũ corã iudice q2 poſſet in fine ſtatuti eſſe particu
la que modificaret ꝑcedentia.de hoc vꝛ̃ eſſe caſus in.l.in ciuile
36 ſ.de legi.†Et illud qḋ eſt dcm̃ in ſtatuto idem eſt ſm Bart.hic
in quolibet inſtrõ ſeu ꝓuilegio q2 iudici totũ inſtrꝫ ſeu ꝓuilegiũ
dꝫ produci.Ad allegata in ɔriũ rñdet dum dicitur ſufficit ꝓdu
cere particulã legis q2 dicit ſi q̃rimus de editione facienda iudi
ci hec eſt in totũ facienda.c.cum ɔtingat.de fi.inſtru.c.cũ perſo
ne.de ꝓuileg.in.vj.vbi tota ſcriptura dꝫ ꝓduci iudici ⁊ iudex dꝫ
ſolum parti petenti edere tm̃ particulã que facit ad rẽ ſuã nõ to
37 tum ꝓuilegium.†In ꝓpoſito ergo qñ editur legatario a nota
rio ſibi ſolum dꝫ edi pars q̃ facit ad rem ſuam.d.l.fi.⁊.d.§.edi.
ſed ſi petiſ ꝙ ꝓducaſ teſtm̃ coram iudice totũ dꝫ edi ⁊ produci
quod intelligit Bar.verũ per illam q totũ hꝛ̃e põt.ſ.ꝙ in iſtrõ
continetur ſed vbi non põt hꝛ̃e totũ vt eſt legatarius ſufficit ſo
lum ſua particula q2 quo ad eum illud eſt totuꝫ ſed vbi pars hꝫ
priuilegium opꝫ iudici totum ꝓuilegium edere.q2 ex eo hꝫ pro
38 bationes facere ita concludit Bart.hic.†¶Quantum ad ea q̃

hucuſqꝫ retuli doc.vñr ſimplr̃ cũ bar.tranſire.Sed alibi Bart.
vꝫ in.d.l.in ciuile.ſ.de legi.eſt ſibi ɔrius.⁊ dicit dr̃iam eſſe inter
editionem ſtatuti ⁊ inſtrumenti.qm̃ ſm eũ ſemꝑ ſtatutũ dꝫ edi
totũ vꝫ rubri.cũ toto nigro ꝑ.d.l.in ciuile.ſed in inſtrĩs aliud eſt
q2 ſufficit particulam ſolam edere q̃ facit ad rem.d.l.argẽtari⁹
§.edi.Et rõ dr̃ie eſt ſm eũ ibi q2 ſtatuta ſunt publica ⁊ in oĩbus
patent ergo ille dꝫ totũ ſemper edere ſi totũ habere poteſt non
ita in inſtrĩs.hic de directo dicit ɔrium cũ dicit totũ ſtatutuꝫ dꝫ
edi iudici deinde dicit ⁊ idem dico in inſtrĩs ⁊ ꝓuilegijs ꝑ not.ꝑ
glo.in.d.l.in ciuile que dicit id ꝙ ibi dꝛ̃ in ſtatuto vel lege idem
eſt in ɔctu qḋ dꝫ edi totũ.Ueriorem puto opi.quam tꝫ Barto.
hic.⁊ ſeqꝛ̃ Anto.in.c.i.in vi.col.de ꝓba.in.d.c.ɔtingit.⁊ etiam
bal.in.l.preallegata.l.in ciuile.⁊ Ful.ibidẽ.ſ.ꝙ non ſit dr̃ia iter
inſtrm̃ ⁊ ſtatutũ.Nec ob.quod dicit Bar.in.d.l.in ciuile.mo
neſ.n.ꝑ tex.in.d.§.edi.q2 ſi ſic iudici dꝫ edi in totũ per.d.c.cũ ꝑ
ſone.⁊.d.l.in ciuile.aut parti.⁊ ſatis eſt ꝑticulam ſibi dari.Nec
eſt bona ratio aliud eſſe in ſtatutis q̃ publica ſunt ⁊ totũ hꝛ̃e põt
q2 eadẽ ratione deberemus dicere ſi hꝫ totũ inſtrm̃ penes ſe et
põt edere q2 dꝫ totũ edere iudici ſi nõ hꝫ totũ ſatis eſt edere par
39 ticulam quam qs hꝫ.†Cogitaui dicere aut q̃rimus de editiõe
facienda iudici ⁊ loquitur Bar.hic qḋ non ſit dr̃ia ⁊ ſemper to
a tũ ᵃ ſit edẽdum.d.c.cõtingit.c.cum perſone.⁊.d.l.in ciuile.aut
de editione facienda parti ⁊ põt dici aliud in ſtatuto edendo ab
officiali ⁊ aliud in inſtrõ edendo a notario q2 notarius cogitur
edere ſolum ꝑticulam q̃ facit ad rem.d.l.fi.⁊ ibi Cy.C.de ꝑci.
impera.offe quem oẽs ſequunſ ibi ſed officialis qui hꝫ cuſtodi
am liberi ſtatutoꝝ q̃ ſunt publica dꝫ edere copiaꝫ totius ſtatuti
alſ ſtatuti non ſeruirent publice.Satis applaudet mihi ꝓ nunc
hec diſtinctio.poteſtis tñ cogitare.Ultra predicta videatis ẽt
Bar.q tꝫ idẽ qḋ hic in.l.populi.in fi.ſ.ſ inſti.⁊ iur.⁊.l.ij.§.idẽ
ſ.quẽad.teſta.ape.⁊ Ang.in.l.i.§.edere.ſ.de eden.⁊ Ant.i.c.
40 i.de ꝓba.⁊ in.d.c.contingit.¶†Sed querit Bar.hic an parti
cula illa ſtatuti q̃ ꝓduciſ fidem faciat de quo ibi cõtineſ.ſi non
opponaſ per aduerſariuꝫ ꝙ ſi ſtatutũ totũ:⁊ dicit aut ex eo ꝙ
producĩ apparet ꝙ nõ erat integrũ ſtatutũ ſed erat pars vt ꝑꝑ
dictionem aduerſatiuaꝫ vel dictionẽ ⁊c.vel aliã dictionẽ ex qua
apparet ſtatutũ non eſſe integrum.⁊ dicit ꝙ hoc caſu hec parti
cula nõ ꝓbat ꝑ.d.l.in ciuile.ſꝫ ẽt non opponaſ per aduerſariuꝫ.
Aut non apparet ꝙ ſit particula.⁊ dicit ꝙ in dubio preſumo ꝙ
ſit totum per no.per gloſam in.l.cuꝫ de lege.ſ.de probatio.vbi
heres conuenitur vt legata integra ꝑſtet legatarijs.⁊ negat pre
ſtare q2 dicit non remaneret mihi quarta falcidie nomine.⁊ ꝙ
non eſt facultas ſufficiens q2 non ſunt niſi centuꝫ in hꝛ̃ditate di
citur ibi ꝙ niſi ꝓbeſ ꝙ vltra ſit in hereditate eſt fundata inten
tio heredis.Joã.de Jmo.hic dicit ꝙ ſibi vꝛ̃ ꝙ Bar.in hoc nõ
bene dicat q2 ꝓbatio dꝫ neceſſario concludere.l.neqꝫ natales
C.de ꝓbat.c.in ꝑſentia.extra de ꝓba.ſed hec non concludit de
neceſſitate cum producitur ſcriptura in qua contineſ ſtatutum
ergo eſt integrum q2 poteſt eſſe ꝙ ſit particula.vnde ſi nõ ꝓbat
ille ꝙ ſit integruꝫ ſuccumbit.Ad no.per.l.in.d.l.cũ de lege.di
cit primo illud ideo ibi eſt q2 heres erat reus conuentus ⁊ acto
re non probante ⁊c.l.q accuſatore.C.de eden.hanc rñſioneꝫ di
cit etiam Pau.in.l.meuis.§.i.ſ.ſo.matrimonio.¶Quod eſt
vna truffa cũ ſuppoſitatione qm̃ dato ꝙ heres eſſet reus quo ad
legata petita.tñ quo ad quartam falcidie quã retinere vult erat
fundamentũ intentionis ſue ꝓbare quod bona non ſufficiãt ad
legata itegre perſoluẽda iuxta.l.i.i ꝓn.⁊ ꝑ totũ ſupra ad.l.fal.ſꝫ
vbi negãda ſunt fundamenta intentionis alicuius ſemꝑ dꝫ ea ꝓ
bare ſiue ſit actor ſiue reus.l.in illa.§.in hoc iure.⁊ ibi bar.de ꝟ
bo.ob.⁊ in.l.ei qui dicit cũ gl.ſ.de ꝓbatio.Unde in.d.l.cũ de
lege.dꝫ probari per heredẽ.ergo illa ſola aſſertio habeſ ꝓ ꝓba
tione ⁊ qui dicit contra illam hꝫ probare ⁊ quod reſponſio iſta
non ſit bona vꝛ̃ probari ibi in tex.cum dicit heredis eſt proba
41 tio.†Secundomodo reſpondet ipſe ꝙ in.l.cum de lege.iun
cta glo.illud ibi erat propter ſolennitatem inuentarij quod fecit
heres ⁊ qui vult plura bona eſſe in hereditate hꝫ probare q2 in
uentarium dꝫ ſolẽniter confici.l.fi.C.de iu.delib.ergo pro eo ꝑ
ſumitur.hec reſponſio fuit de mente glo.in.d.l.cum de lege.ꝙ
pꝫ cũ glo.ibi allegata ad.d.l.fi.§.licentiam.de iure delib.que lo
42 quitur in predicto caſu hec reſpõſio magis pꝫ.†Et pro iſta opi.
Jo.de imo.contra barto.videtur eſſe deciſio Jaco.butri.in.l.
actor.C.de proba.vbi ad probandum quem eſſe inopem vꝛ̃ nõ
habere plura bona non ſufficit quem dicere:ſed debet ꝓbare ꝑ
excuſſionem

excuſſionē ⁊ ꝑ exploratores ⁊ alios modos quibus negatiua probatur vt per Barto. in dicta. l. in illa ſtipulatione de verborum obligationi. Per ſupradictam rationē ſcilicet quia probatio oȝ de neceſſitate concludere.

43 † Ro. hic tranſit cum Barto. ⁊ allega. text. ſingularem in. l. ſi is qui ſupra de teſtamen. dum dicit ſi quis producit ſcripturam teſtamenti ⁊ non apparet an fuerit perfectum per teſtatorem vel nō preſumatur perfectum ratione perſone teſtantis. ita hic ad propoſitum. de quo etiam eſt textus notabilis in. l. fideicommiſſa. §. ſi rem de legatis tertio. iuncta glo. que dicit ꝙ in dubio preſumitur perfectum. de quo non eſt mirandum quia ibi ſcriptura erat auctētica quia facta a manu notarij rogati de teſtamento: ideo fidem facit ⁊ probat illud eſſe totum. ſed ſic non eſt hic: quia hic loquitur de copia. Eſt verum quod Barto. in multis locis vtitur argumen. gloſ. in dicta. l. cum de lege. ſimili modo ſicut vtitur hic preſertim in. l. conficiuntur. §. codicilli. ſupra de iure codicillorum in finalibus verbis in. l. decem. ſ. de verborum obligatio. in. l. ſi conſtante in. i. q. i. partis principalis. ff. ſoluto matrimonio. ⁊ in dicta. l. ſi. §. licentia. Et Ange. ⁊ Imol. in. l. cuȝ ex cauſa. ſ. de re iudicata ⁊ in. l. mutuū. §. i. infra de acquirenda hereditate. Moderni tamen vt Imol. ⁊ Romanus in dicta. l. ſi conſtante in princi. reprehendunt opinionem Barto. in dictis locis. ⁊ hic etiam opi. Pauli in dicta. l. meuia. §. i. ſ. ſolu. ma. Vñ puto ꝙ ꝑdicta opi. Bartol. hic ⁊ in locis. ff. allegatis quam allegat Anto. in. d. c. i. de probatio. qui in hoc vr cum ſequi magis propter auctoritatem Barto. ꝙ propter veritatē eſſet

44 tenenda: ſed in puncto iuris eā nō mihi perſuadeo eſſe veram. ℂ † Subdit barto. hic licet pars non poſſit edi ab aliquo ꝓcedente coram iudice: tñ a legiſlatore bñ pōt pars edi. l. pars litteraꝝ diui adri. ff. de iudi. l. ij. in prī ci. ff. ad. l. aquil. ⁊ in multis decretalibus in quibus non ponitur tota antiqua deciſio: ſed ſolum breuis concluſio antique compilationis: qꝛ in traſlatore non cadit ſuſpitio. Ideȝ putat in iudice qui pōt partem edere. d. c. cum contingit. ⁊. c. cum perſone: qꝛ pro iudice regulariter preſumitur: vt l. ij. C. de offic. ciui. iudi. l. herennius. §. gaya. de euictio. in. c. in pñtia. de

45 renuncia. c. bone. el. i. de electio. † Idem putat in notario[a] qui pōt edere partem ⁊ ei fides adhibenda eſt; vt patet de particula que editur legatario vt. ff. dictū eſt. d. l. ſi. cum ibi no. per Cy. C. de pred. impera. offerē. qꝛ pro notario ⁊ officiali preſumitur. c. ad audientiaȝ. de preſumpt. Subdit ēt ꝙ ſi eſt facta additio ſtatuti debēt ambo edi. ſ. ſtatutū ⁊ additio per no. per glo. in. d. l. in ciuile. de legi. que dicit ꝙ qñ due leges ſunt conſtitute ⁊

46 iuncte oportet ambas edere. ℂ † Querit etiā bar. pars que opponit ſtatutū non eſſe totum editum vult ꝓbare quō ſiet dicit. curet ꝙ habeat totū vel ſi illa reliqua pars que non erat edita ab aduerſario eſt contra me. ⁊ tamen volo infringere particulam iam editaȝ a parte aduerſa. dicit curabo producere aliquid vltra illam particulam non totum quia hoc eſſet contra me. ſed faciaȝ addere principium ſequentis clauſule cum dictione ⁊c.

47 † Item querit quare hic liber dicatur ⁊ denominetur. ff. nouum. ⁊ dicit ꝙ varijs modis dictio nouum capitur qꝛ qñq; nouum ideſt vltimum. l. vnica. §. in nouiſſimo de cadu. tol. l. nouiſſima. indi. ſol. l. nouiſſime. ff. ꝙ fal. tuto. aucto. ⁊ ita pōt capi hic qꝛ hic ponunt̄ multi libri cōpilationis ffoꝝ. ideo appellat̄ nouū qꝛ eſt vltimū volumen. Qñq; nouum. i. antiquū. l. i. poſt prin. ff. qd quiſq; iur. ⁊ ſic ēt pōt accipi hic qꝛ tractat̄ de puniendo noua. i. illicite facta. Tertio appellatur nouū ea rōne qꝛ interdicta denominant̄ a prima parte qd vi aut clam vnde vi. quod vi aut claȝ datur qñ eſt ꝑ vim vel clā edificatuȝ facta denunciatione ei qui putabat̄ aduerſarius ſic hic denominatur a prima parte. ſ. de no. ope. nun. idō appellat̄ nouū. Vñ ⁊ melius hȝ ray. rapb. hic iſta ſunt noīa magiſtralia inuēta ab auctoribus que imponuntur ad placitum quorum diſputatio relinquitur pertinaci-

48 bus. l. ij. C. de conſti. pe. ⁊ in glo. in rub. ff. ſolu. matri. ℂ † Subdit Ang. hic per ea que vltimo dicta ſunt hic per Bar. fuit determinatū. Statuto peruſij cauet̄ ꝙ oñi priores haberent ptātem expendendi pecunias cōis ꝑꝑ nouos caſus. venerunt oratores impatoris in partes peruſinas vtrū ꝑꝑ hoc ſtatutum poſſint facere expenſas oratoribus impatoris dicit obtētum fuiſſe ꝙ ſic: qꝛ iſti ſunt noui caſus quō adaptet̄ neſcio. niſi qñ dr̄ nouum. i. vltimū ⁊ nō bene ꝓbant verba Bart. Itē ang. tȝ idem quod hic in l. i. in prin. in glo. in ver. noui iuris. ff. qd quiſq; iur. ⁊ dicit ita fuiſſe determinata qꝛ licet oratores ſepe venerint. tñ raro impatores veniunt ſeu tanti viri. ergo pōt appellari nouus caſus allego tex. ⁊ ibi Ang. in. l. ſi negocia. ff. de neg. geſt. Ex hac dictione nouus. vltra ſupra alle. vide glo. bonā in. c. generali. in ver. de nouo. de elec. li. vj. que ponit multas ſignificationes dictionis de nouo. Aliquid in. l. admonendi. in ver. noua inſtra oñr que ſunt antiqua. dummodo ſint de nouo reperta. Ita etiam dicit text. in

49 l. ſub ſpecie. C. de re iudi. ℂ † Vide etiam in. l. vetus. ff. de vino oleo tri. que le. vbi hr̄ qd dicatur vinū nouū ⁊ vetus. ⁊ ibi dr̄ ꝙ eſt vetus qd exceſſit annū. nouū qd nō exceſſit bar. in. l. cū qd in prin. ff. ſi cer. peta. hoc limitat ⁊ declarat poſt antiquos veꝝ in vino excellenti ⁊ in his terris vbi excellens ⁊ durabile vinum creſcit. in alijs terris dr̄ in totū nouū qd nō depoſuit groſſicieȝ ⁊ non eſt clarificatū ſed clarificatū eſt inco-

50 tinenti dr̄ vetus per. l. lege. §. ſi. de leg. iij. † Vide Alb. de roſa. in no. q. in tract. ſtatutoꝝ in. ij. parte. q. xv. incipien. Item ſtatuto cauetur ⁊c. vbi dicit ꝙ ſi ſit ſtatutū ꝙ noui debitores capi poſſint nō antiqui. ⁊ aliquis erat antiquus debitor ſȝ nouiter meo creditori promiſit ſoluere. ⁊ ſic eſt facta nouatio dicit ꝙ apparet nouus debitor per. l. i. ſ. de noua. vide etiaȝ in. l. ſi. §. quotiens. ſ. de publica. vbi quis dicitur nouitius. ℂ Hec rubrica fuit nouiſſime collecta ſub excellētiſſimo preceptore noſtro domino Alexan. de imol. qui ſup hac rubrica nihil vnquam ſcripſerat. poſtmodum eodem anno fecit tranſitum ad titulum de acquirenda poſſeſſione: ⁊ hoc anno. Mcccclxxij. bononie legit hunc titulum.

1 Nunciatio noui operis prouidet aduerſus opera futura quouſq; ſit remiſſio nunciationis.
2 Pronomen hic hec hoc eſt demonſtratiuū ad oculos.
3 Teſtes varij ſunt reducendi ad concordiā qñ varietas eſt īter vnū teſtē ⁊ alium ſecus ſi vnus teſtis in ſe variat.
4 Teſtis non preſumitur incontinenti ſe velle corrigere.
5 Teſtis in ſe varius poteſt reduci ad ꝯcordiā. quādo varietas expreſſim contrarietatem non habet.
6 Excōicatū nō vr̄ quis ſe fateri lȝ fateatur ſe abſolutū.
7 Veniam qui petit non videtur deliquiſſe.
8 Spurius an quis probetur fuiſſe ꝑ inſtr̄m lḡimationis.
9 Pacis inſtrumentum. an probet bellum preceſſiſſe.
10 Emācipatiōis inſtr̄m an ꝓbet quē fuiſſe in pr̄ia ptāte.
11 Bannitus an quis probetur per librum bannitorum.
12 Matrimonium an probetur per inſtr̄m dotis.
13 Nunciatio noui operis quomodo ſit faciēda vt valeat.
14 Teſtis non tenetur reddere rōnē ſui dicti niſi īterrogatus plus tñ ſibi creditur ſi reddit cāȝ interrogatus.
15 Teſtis interrogatus de ratione ſui dicti ſi non aſſignat rationem nullam probationem immo nec preſumptionem facit.

1 De edicto. † Nunciatio noui opis ꝓuidet aduerſus opa futura quouſq; ſit remiſſio nunciatiōis. h. d. ℂ † Ro. ꝙ ꝓnomē h hec h eſt dmōſtratiuū ad oculos itellect⁹. l. ſi. ff. de edē. l. h actio. ff. de calū. l. i. ff. de ſer. ru. ꝑd. ⁊ idē l ꝟ. video. l. videam⁹. ff. de

2 [see above]

3 in li. in. l. itē apud. §. ſigs ſic. ff. de inin. † ex q̄ bar. ⁊ doct. h dcidūt no. ꝙ ſi teſtis exaiat⁹ i palacio ptātis dixerit ꝯtcū fuiſſe celebratū i h palacio reducit̄ ad ꝯcordiā ⁊ dicit itelligēdū eē i h palacio. ſ. epi ꝑ. c. cū tu. ex. de teſti. ſȝ ipſemet bar. vr̄ ꝯtrū dixiſſe i. l. eos ad ſi. ſ. de fal. dū dixit ꝙ illd qd dr̄ teſtes varios ad ꝯcordiā redduci dē re itelligit qñ varietas ē īter vnū teſtē ⁊ aliū. ſec⁹ ſi vn⁹ idē teſtis variat qꝛ ñ ē reducēdus ad cōcordiā ſȝ punit. idē voluit gl. i. c. ſ nr̄a. de teſt. ⁊ idē ibi tȝ. d. an. idē voluit bar. l. l. de etate l. ii. q. i pri. ff. de mi. ꝑ. d. l. eos. ⁊ ſic pt itelligi. l. q falſa. ff. de teſti. ⁊. xiiij. q. iij. q falſo. q̄ſi min⁹ tollerabilis ſit vn⁹ teſtis ī ſeipſo ꝙ diuerſo. ⁊ iſtd puto veri⁹ ꝙꝙ ñ ſit abſq; dubio ꝑꝑ auctoritatē bar. ⁊ doct. ⁊ ia. bu. i. l. cū de etate. ff. de mi. ⁊ i. l. optimā. C. de ꝯtb. ⁊ cōmi. ſti. ⁊ i. l. ſȝ ⁊ ſi poſſori. §. itē ſi iuranero. ff. de iureiu. ⁊ bal. i. l. data opa. C. q acc. ⁊ an. de bu. i. d. c. cū tu. ⁊ ibi abb. ⁊ imo. l. l. īter ſtipula. §. i. ſ. de ꝟ. ob. ⁊ qd no. bar. i. l. ſcripture. C. de ſi. iſtr. ⁊ ꝑ no. ꝑ ſpe. in

4 ti. de ra. §. fama l ſi. hꝛ ꝑ h facit rō q̄ fuit bal. l. l. data opa ſ. qꝛ ñ ē pſumēdū qd qs velit ſe icōtinēti corrigere. l. nā ad ea. ff. de ꝯdi. ⁊ de. ergo dȝ itelligi de palacio epi. ꝑ h ēt facit qꝛ ꝟba ⁊ dcā coꝝ ēt ipropriant̄ ad h vt reducant̄ ad ꝯcordiā. l. ij. ⁊ ibi bart. exp̄ſſe. C. de his q ex pub. rō. li. x. lȝ limitet h ro. h eē veꝝ i idiotis ñ ꝑitis. ⁊ min⁹ bñ. ad

5 dēt ꝙ. d. an. in. d. c. cū tu. dicit ꝙ variās vn⁹ ⁊ idē teſtis poſſit ad ꝯcordiā reduci qñ varietas exp̄ſſaȝ ꝯtrarietatē ñ hȝ. idē voluit bar. i. l. labeo. ff. de ſup. le. ſȝ certe i caſu ꝑdicto vr̄ ꝙ ꝟitatē ſapiat attēto ꝙ ꝓnomē h ꝓpe ſumptū qñ refert̄ ad corpalia iportat dmōſtrationē ad oculum corpis vt no. gl. i. l. meui⁹. §. gb⁹. ff. de le. ij. ꝟ. hāc eādē ⁊ qꝛ ꝟbū teſtis dȝ vulgari mō ñ āt legalr̄ itelligi. vt no. gl. i. l. ſtipſo iſta. i. §. h qq;. ſ. de ꝟ. ob. ⁊ q̄ no. gl. ⁊ doc. i. l. i.

[a] ℂ In notario. vid pau. de caſt. in cōſ. ccclx. in ꝯſi. nouiter papie impſſis vbi edītio teſti dāla ꝑ notariū ꝯtinētia ſtatutū tñ lȝ i ꝓthocollo cōtineat̄ ēt ſubſiſtit⁹ an ꝑꝑ hoc poterit de falſo accuſari notarius.

[illegible]
5 [illegible]
tra pdicta vide Jac.bu.in.l.sed ꝛ ſi poſſeſſor.§.ille ſi in [illegible]
[illegible]
alios in.l.inſulas.§.i.ꝫ.ſoluto matrimonio bart.in.l.ſi [illegible]
[illegible]
tem.§.ſi chri.de verbo.obli.ꝛ vtrobiq; Jmo. Angel.
ꝛ barto.in.l.illianitu.de here.inſti.in.d.l.ſi.C.de bia [illegible]
g ex pub.ratio.ꝛ bal.in.l.conſtitu.C.§.quibus.ꝛ in.d.l.
[illegible]
ſolu.matri.ꝛ bal.in.l.i.co.ii. [illegible] in addi.ſpec.in ti.
de teſte.§.nunc interrogatio. [illegible]
[illegible]
6 [illegible]
effectus qbus non habuerit ius nunciandi. Quod indu-
[illegible]
b [illegible] hoc vt fateri ſe fuiſſe excõicatū' de quo
[illegible]
ordi.cog.ꝛ p Arch.in.c.pia.de excep.li.vi.plene pbat

7 [illegible]
quiſſe vt eſt gl.reputata ſingularis in.c.exquiſita in ſ.
8 [illegible]
ſtimationis probetur quem fuiſſe illegitime natus. vide
9 bal.in.l.tertium.C.de iure annu.aureo.† Et per inſtru-
mentum dacis probetur guerram preceſſiſſe vide bart.
in.l.legata inutiliter.de adimen.lega.ꝛ.l.inſta de dinor.
ꝛ idem ꝫ Bal.in.l.cum tale.§.ſi.de condi.ꝛ demonſt.
10 [illegible]
[illegible]
11 [illegible]
[illegible]
12 [illegible] per inſtrum dotis pro-
c batur matrimonium' dic.vt per Innocē.in.c.illud.de
[illegible] ꝛ in.c.ex parte.de teſti.ſpol.ꝛ per Bal.in
auc.ſi q̃s.C.de eden.vbi aĩt tex.ſing.in auc.vt fra.ſui
[illegible]
interfuerunt in inſtro ꝛ per Bald.in.l.ab executore.C.
quo.appel.ꝛ in.l.vbi autem.C.de execu.rei iudica.ꝛ in
[illegible]
[illegible] Quidā habens ſi
[illegible]
13 C† In glo.in ver.nunciationem Bar.hic concludit in
materia huius glo.inter cetera q̃ [illegible]
tem [illegible] cauſa non ſufficit dicere nuncio ne edi-
fices in ſolo meo [illegible]
[illegible] ne edifices qꝛ facis ſeruitutem debitā domui
mee in cuius ſeruitutis q̃ſi poſſeſſiõe fui nā alr̃ ſm eū cā
nunciationis nõ cõcludit [illegible] aduerſarius poſ-
ſidet ꝛ ſic non poſſet iure nũciationis impediri [illegible]
tere qui poſſidet.l.pe.de aqua quoti.ꝛ eſti.ꝛ vide [illegible]
[illegible] Sed imo.hic [illegible]
[illegible] Tu adde
q̃ [illegible] in.l.de pupil-
lo §.meminiſſe.[illegible]
[illegible] de pupillo.§.ſi quis
[illegible]
14 [illegible] † Item no.
ex hac glo.q̃ teſtis non tenetur reddere rõnē dicti ſui niſi
fuerit interrogatus [illegible]
in.c.cū cauſam.de teſti. Addendū q̃ plus creditur duo-
bus aſſignantibus rõnem dicti ſui qui interrogati fue-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
15 ſ aduerte q̃ teſtis nõ aſſignās cām alā rõne dicti ſui iter
d rogatus nedū ſimplicē pbationē nõ facit ſed et nullaꝫ.
preſumptionem inducit ita firmat Specu.in titu.de te-

[illegible] ſed nõ nõid ſufficit aliē.l.maritus.l.de que-
[illegible]
[illegible]
lam.C.de teſti.Cyn.ꝛ bal.in.l.cū res.ꝛ in.l.proprieta-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Ex quo bal.in.l.[illegible].col.C.de
[illegible]
[illegible]
garinam ſm Barto in l cū hi.§.pretor.ꝫ.de tranſact.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
eſt poſita.quo ad iam facta aliter prouidetur vt hic.
2 Interdictum quod vi aut clam in quo differat ab inter-
dicto de no.operis nunciatione.
3 Interdictū qd vi aut clā ad h vt cōpetat qd requiratur.
4 Olim eſt dictio denotans tps pñs preteritū ꝛ futurū.
5 Iniuria appellatur etiam que ſit cū iniuria.
6 Locutio indeterminata ſeu impersonaliter concepta
[illegible]
7 [illegible]
[illegible]
8 Libellus ſine concluſione an ꝛ quando procedat.
9 [illegible]
locum ordinarium .ſed limita vt hic.
10 Statuta municipalia an derogent legibus in penis.
11 Lex vna an ꝛ quando derogetur per alteram.
12 Statutum an ꝛ quando deroget alteri ſtatuto.

1 Hoc autem edicto [illegible] ciationē no-
ui operis prouidetur aduerſus opera futura ne fiant: q̃
ſi poſtea facta ſunt [illegible] ex hoc
edicto ſed aduerſus ia facta nõ [illegible]
edictū nõ pũidetur vt deſtruant. iō recurrendū eſt ad i-
terdictū qd vi aut clam q̃ eſt generale vel ad alia parti-
cularia interdicta ſm cõtingentiā caſuum de qbus hic
2 in tex.hī.h.d. C† No.ex tex.[illegible] interdictū
de noui operis nunciatione quod oritur ex hoc edicto
pretoris ꝛ interdictum quod vi aut clam. Reliqua vide
per glo.ꝛ Barto.hic quibus addit Paul.de caſtr.hic
[illegible] q̃ longe vtilius eſt in quo hoc interdictuꝫ
q̃ illud q: per hoc interdictū conſequor demolitionem
operis facti poſt nunciationē meā abſq; eo q̃ aliqd de
iure meo oſtēdā vt.j.e.l.ſ[illegible].§.i.co.qd di-
cit nõ requiri in interdicto qd vi aut clā q: in eo oportebit
agētē docere de intereſſe ꝛ iure ſuo.ſed adde q̃ in hoc
non videtur perfecte locutus qꝛ quo ad deſtructioneꝫ
facti operis poſt phibitionē ſeu nunciationē meā non
habeo docere mihi ius cõpetere et ſi agas interdicto qd
vi aut clā.[illegible] nõn. tñ
3 opus demoliēdū eſt.l.i.§.ꝛ parui.j.qd vi aut clā.† Eſt
tñ [illegible] q: in interdicto q̃ vi aut clā.qui nũciās nõ eſt one-
ſeu [illegible] nõ h̄ʒ regrſ q̃ ſit in poſſeſſiõe vt no.in.d.§.
[illegible] bart.in [illegible] in nũciatiōe noui opis
ſeu in interdicto hoc [illegible] opi.nõ regrſ q̃ nun-
ciāns poſſideat.l.de pupillo.§.meminiſſe.cū gl.in ver.
neceſſaria.j.eo.ꝛ ibi Bar.[illegible] glo.j.e.l.§.
pe.in verſicu.pertinet.ꝛ eſt de mente Barto in.d.l.de
pupillo.§.ſi quis ipſi pretori.[illegible] imo.ꝛ Ro.hic
[illegible] bar.in.l.ſtipulatio.§.hꝫ.j.e.ꝛ bar.in.l.ea-
dem.in prin.in.vij.q.cuius opi.ibi reprobāt ſecutus
opi.ĩmo.

opi.imo.ꝛ pau.de ca.cũ ꝯcor.ibi alle.et ex his habes aliã dr̃iaꝫ
nõ tactã hic p gl.ꝛ doc.iter iterdictũ qđ vi aut clã.ꝛ iſtud iterdi
ctum q: in illo req̃rit ꝙ agens habeat dominiũ vel ius efficax p
bibendi vel ſaltem ꝙ ſit in poſ.dato ꝙ veritate inſpecta ius nõ
habeat.ſecus in hoc interdicto ꝙ daſ nuncianti.q̃uis nec ius
4 nec poſ.habeat vt in prin.l.cũ alijs alle.❡†Scđo not.et tex.ibi
a olim[a] erat factũ ꝛc.iuncta gl.qđ dictio olim futurũ tp̃s ſignifi
cat põt tñ ſignificare tp̃s pñs ꝛ futurũ ſm glo.not.in.l.nec em
ptio.in ver.iã.ff.de ꝯben.emptio.❡Et p hoc dicit bar.cũ quo
alij hic cõiter trãſeũt ſuſtinuiſſe inſtr̃m in quo notarius dixerat
ticius olim ſemproniȷ.ꝛ tñ pr̃ eius adhuc viuebat:nã inſtr̃m ſta
re põt q: dictio olim ẽt tp̃s preſens ſignificat.Addo ꝙ idem te
nuit Anto.de but.ꝛ imol.in.c.ex parte.b.de ſo.cõpe.ꝛ in.c.cũ
olim el.i.de offic.dele.Adde tñ ꝙ in dubio inſtr̃m in quo dr̃ ti
cius quõdã ſemproniȷ.vel ticius olim ſemproniȷ alio nõ appa
rẽte vr̃ affirmare:ꝛ pbare ſemproniũ mortuum.ita voluit nor.
imo.poſt alios in.c.cũ ꝯ.ex̃ de pi.p illũ tex.ꝛ ſatis ẽt fuit de mẽ
te eiuſdẽ in.d.c.cũ olim.vbi dixit ꝙ de ppꝛio ſignificatu iſta di
ctio olim.denotat p̃teritũ.ꝛ ita dicit ꝙ cõiter accipitur vt pꝫ in
d.c.cũ multis ſimilibus.ꝛ hoc ẽt pbat gl.nr̃a iũcto tex.ꝛ ita etiã
voluit exp̃ſſe alb.de roſa.in dictionario ſuo in ꝟ.olim.ꝛ lꝫ imo.
ꝛ alij in.d.c.cũ ꝯ.nõ referant.tñ illud fuit originale dictũ Jaco.
bu.in.l.cũ aliq̃s.C.de iur.deli.vbi dixit p aliquos allegari illaꝫ
l.cũ aliq̃s.ad hoc vꝫ ꝙ ſi in inſtr̃o cõfecto inter aliquos dicaſ ti
cius quondã petri ꝛc.pbaſ iter ipſas pſonas iter quas ꝯfectuꝫ
eſt inſtr̃m ꝙ Petrus erat mortuus.bñ facit text.in.c.ex pte.b.
in prin.iũcta.l.optimã.C.de ꝯbẽ.ꝛ cõmi.ſtipu.facit tex.in.l.ſub
ꝯditiõe.in ꝟ.olim.ff.de ſolu.ꝛ in.l.ſꝫ ꝛ milites.§.queſitũ.cum
ſi.ff.de excu.tu.Addit ẽt An.de bu.in.d.c.ex pte.ꝙ ſi in inſtr̃o
dicaſ tici[9] filius ſemproniȷ nõ vicíaſ iſtr̃m lꝫ ſempronius eẽt mor
tuus ꝛ in inſtr̃o nõ eſſet dictũ oliꝫ vel quondã vt pbaſ in.l.eius
q in pꝛuinciã in gl.in defuncti.ꝛ ibi no.bar.ff.ſi cer.pe.ꝛ no.ſpe.
in ti.de inſtru.edi.in.§.reſtat ver.pe.ꝛ plenius ſpe.in.§.inſtr̃o
5 ꝟ.qđ ſi ita.vbi ad hoc alle.plura.†Pro quo adde bonũ tex.in
l.inſulã in ſi.ꝛ ibi no.bar.ff.de aeq.re.do.vbi iſula q̃ deſijt eſſe in
ſula appellaſ inſula.ꝛ cũ ſpe.ꝯcordat ẽt albe.de roſa.in dicto di
ctionario in ꝟ.quondã.Jdẽ tenuit do.car.ꝛ imol.in.d.c.cũ ꝯ.
pro hoc adde tex.in.l.ſi q̃s reũ.§.itẽ iulianus.el.i.cũ glo.parua
ff.de lib.lega.ꝛ text.in.l.diuortio.cũ gl.parua.ff.de neg.ge.ꝛ.l.
viro.cũ gl.i.ff.ſo.ma.bñ facit qđ voluit no.bar.in.l.ſi cognatis
in ſi.ff.de re.du.cuius dictũ ſeq̃r pe.de ancha.ꝛ imo.in.c.ſigni
ficauit.de teſti.de ħ tetigit bar.in.l.cũ acutiſſimi.in.iij.col.C.
de ſideicõ.vbi p̃dictaꝫ.l.limitat niſi rõ ſubiecte mãe ſuaderet ꝯ
riũ exẽplũ ſtatutũ dicit ꝙ filius bãniti nõ poſſit ſtare in ciuitate:
certe itelligiſ de eo q eſt fili[9] viuẽtis bãniti nõ de eo q quondaꝫ
fuit filius bãniti q: bãnitus tũc eſt mortu[9] q: p mortẽ pr̃is ceſſat
b cã odij[b]:vñ talis filius bãniti poterit ſtare in ciuitate qm̃ ceſſan
te cã odij ceſſare dꝫ odiũ ꝛ eius effect[9].l.ticio ſeyo.§.viuras.ff.
de le.ij.ꝛ ita in ppoſito decidit ibi Ja.de are.ꝛ bar.ꝛ no.bal.in
l.ſi.C.de iniu.p illũ tex.ꝛ bal.in.l.volũtas.in vlti.col.C.de ſidei
com.ꝛ in.l.ſi.C.de his q ad liber.pue.nõ pũt.ꝛ.l.oẽs populi in
6 x.col.ff.de iuſti.ꝛ iure.❡†Tertio not.ex tex.ibi reſtituaſ ꝛc.ꝛ
nõ dr̃ p quẽ.nã preſtat ar.l.ſm bar.ꝙ admittaſ ꝯcluſio indeter
minata ſeu ipſonaliter ꝯcepta.ꝛ ita latius põit bart.in.l.cõpetit
§.in ſumma.ff.qđ vi aut clã.cui adde bal.in auc.ſi qñ.C.de ꝯſti.
pe.ꝛ in.l.edita.in repe.paduana.C.de edẽ.ꝛ in.l.lꝫ.§.ſi.ff.nau.
7 cau.ſta.ꝛ p ſpec.in ti.de of.indi.§.i.ꝟ.porro.❡†Fortius dicit
gl.reputata ſingularis.i.q.iiij.c.at ꝯſulatus in glo.ꝙ qñ agiſ ꝯ
c violẽtũ inuaſorẽ pcedit libellus ſine ꝯcluſiõe[c] aliqua ꝛ in ppo
ſito nr̃o qñ q̃s libellat ꝯ eũ q p nũciationẽ fuit pbibitus edifica
re.ꝛ tñ edificauit vr̃ libellare ꝯ violẽtũ.l.i.§.qđ ſi vi qđ vi aut clã
8 †de hoc tñ an req̃raſ ꝯcluſio in libello ꝛ ꝯ violentũ inuaſorẽ ꝛ ꝯ
alias remitto ad no.p hoſti.in ti.de reſti.ſpo.§.a quo.ꝟ.nõ tñ.
ꝛ p cano.in.c.exaſiata.de iu.ꝛ in.c.i.de li.ꝯte.ꝛ in.c.in pñtia.vbi
p Jnno.de renũ.ꝛ p bal.in repe.l.icerti.C.de iterdic.ꝛ in.c.i.in
ij.colũ.de mili.vaſal.q ꝯtu.eſt.ꝛ in.l.edita.in repe.paduana.in
q̃ntadecima col.C.de edẽ.ꝛ ibi ẽt p eũ in repe.pũſi.aliq̃d p bar.
in.l.i.circa pñ.ff.de edẽ.ꝛ ibi ẽt p bal.ꝛ ange.ꝛ p bal.in.l.i.ff.de
in.om.iu.ꝛ in.l.ſi q̃s ſe.C.de accu.ꝛ p ang.in.l.diuꝫ.C.de teſt.
aliq̃d p bar.in.l.q̃d ergo.§.pena grauior.circa.ij.col.ff.de iſa.
9 †Format hic Bar.vltra gl.aliqua ꝯria originaliter formata per
doc.ꝛ ex his q̃ ipſe dixit circa duo ꝯria doc.habes notare aliquas
elegantes limitatiões ad regulã ꝙ remediũ ex̃ ordinariũ ceſſat
vbi põt hr̃e locũ ordinariũ.l.in cãe.la.ij.in prin.ff.de mino.ꝛ.l.
quedã in pri.ff.de edẽ.de quo videbimus latius in.l.in pꝛuincia
li.§.i.ff.e.vbi p bar.Ex his ẽt q̃ dicit bar.in ſeq.op.doc.hẽs vtilr̃
notare ꝙ pꝛuiſio.l.gñalis ñ tolliſ p pꝛuiſionẽ.l.ſpãlis ſeu minus
gñalis.qñ ambe pꝛuiſiões pcedũt ex eodem edicto ſeu ex eadẽ
lege.ſecus ſi ex diuerſis.Cui p hoc adde bonũ text.in.l.i.§.inde
q̃rit.ff.de publi.ꝛ ibi vide p bar.ꝛ qđ no.bar.in.l.libertis quos
in prin.ff.de ali.ꝛ cibo.leg.vbi p illũ tex.dicit ꝙ aliud eſt in dua
bus vltimis volũtatib[9] eiuſdẽ diſponẽtis q: p ſcđaꝫ vltimã volũ
tatẽ puta p codicillos ꝯtinẽtes diſpoſitionẽ gñaleꝫ intelligiſ de
rogatũ ſpeciali diſpoſitioni poſite in teſtõ p̃cedẽti vt ibi eſt tex.
no.ꝛ de mã p bal.in.l.doli.ff.de ꝟb.obli.ꝛ in.l.ſancio.ff.de pe.
10 ❡†Et iducunſ iſta p ro.hic ad.q.an p penã iductã a ſtatuto[d] p
d certo delicto itelligaſ derogatũ pene iducte a iure cõi ſup eodeꝫ
delicto de quo vide p bar.in.l.i.ff.vi bo.rap.ꝛ p io.an.in addi.
ſpe.in ti.de fur.in ru.ꝛ in ti.de pena teme.liti.in ſi.p cy.bal.ꝛ ſa
lyce.in.d.l.q ſepulchra.C.de ſepul.vio.ꝛ p bar.in.d.l.data opa
C.q accu.ꝛ in.l.in eũ.C.de fur.ꝛ in.l.cũctos populos.in.vj.op
po.C.de ſumma trini.in.l.nõ eſt nouũ.ff.de legi.ꝛ in.l.ꝛ ſi ſene
rior.C.de inſa.ꝛ in.l.pꝫ.C.de ſa.ſan.ec.ꝛ in.l.q̃d ergo.§.pena
grauior.ff.de inſa.ꝛ in.l.ij.in ſi.C.de re.cre.p pe.de ancha.in.c.
canonũ ſtatuta.de ꝯſti.in ꝟ.q̃ro vtrũ ſi q̃d ſtatutũ ꝛc.ꝛ imol.in
11 ij.ff.de publi.iudi.ꝛ in.l.cũ mulier.in.ij.col.ſo.ma.❡†Jtẽ no.
ex doc.bar.hic ꝯcludẽdo ꝙ vbi ſunt due.ll.vel ſtatuta gñalia ꝛ
vna ſit minus generalis altera patet loco ſpeciei ad hoc vt dero
get alteri tanq̃ gñi p.l.q̃ſitũ.§.ſi.de fun.inſtru.ꝛ no.ẽt doc.in re
gula generi.de reg.iu.li.vj.ꝛ p bal.in.l.hac ꝯſultiſſima.in.ii.co
lum.C.q te.fa.poſ.†Et hec facit ad.q.ſtatutũ dicit ꝙ in cauſis
pupilloꝫ ptãs ſit iudex.aliud ſtatutũ dicit ꝙ in cãis a.x.libris.ff.
capitaneus ſit iudex ꝯtingit tractari cã pupilli q̃ eſt a.x.libris.ff.
nã vr̃ ꝙ attẽdi debeat ſtatutũ diſponẽs ꝙ in cauſis pupilloꝫ po
e teſtas ſit iudex tanq̃ ſit minus gñale[e].q: pupillaris etas nõ p̃t
ꝯuenire niſi pupillis ſed cã a.x.libris.ff.põt cõuenire oibus.iſta
fuit rõ nõ multũ vrgẽs.bal.in.l.executorẽ.C.de exec.rei iu.Jtẽ
cã pupilli reſpectu pſone eſt magis fauorabilis.ergo p̃ferẽda ar
gu.l.verum.§.v.ff.de mino.ꝛ ita p plura ꝯcludit bart.in extra
uaganti ad repꝛimẽ.in ver.nõ obſtãtibus.quẽ ẽt hic ſeq̃r ro.de
quo vide p bal.in.l.i.in.iij.q.ff.de offic.ꝯſu.ꝛ in.l.gallus.§.ille
caſus.ꝛ ibi p imo.ff.de li.ꝛ poſthu.ꝛ p bal.in.l.vnica.§.vbi aũt
C.de cadu.tollẽ.ꝛ p ang.in.l.teſtamẽta.C.de teſta.ꝛ in repe.l.
ſi vacãtia.C.de bo.vacã.li.x.ꝛ in.l.ſi p̃tor.in princ.ff.de iudicijs
aliquid etiam per Barto.in.l.ſacris in princi.C.de proxi.ſacr.
ſcri.pet.de ancha.in repe.c.canonũ ſtatuta.in ꝟ.pone duo ſunt
ſtatuta.de ꝯſti.p Jmo.in.l.ticie textores.de le.i.p pau.de caſt.
in.l.ſi q̃s cũ pcuratori.§.ſi.ff.de pcu.p bal.in ſimili in.l.q poſt
humos.ff.ad ſylle.ꝛ circa p̃dicta addõ ꝙ vbi ſunt due regule gñа
les vna pbibitiua alia pmiſſiua ſi ꝯtigat eas ſimul ꝯcurrere ſem
per pbibitiua eſt preferẽda ꝛ ſylleya.cẽſeſ minus gñalis tex.eſt
no.ꝛ ibi illũ ad hoc ponderat Bar.in.l.tutor.in prin.ff.de ſuſpe
ctis tuto.nã due erãt regule vna pꝛohibitiua.ſ.ꝙ libertus non
poſſit accuſare patronũ.l.q accuſare.in ſi.C.q accuſa.non poſ.
Alia pmiſſiua.ſ.ꝙ q̃libet poſſit accuſare tutorẽ de ſuſpecto.l.i.
§.ꝯſequens.ff.de ſuſpect.tuto.certe ſi libertus velit accuſare pa
tronum tanq̃ ſuſpectũ tutorem non poterit.d.l.tutor.in prin.

1 Nunciatio no.ope.poteſt fieri ſine pretore verbo vel per iactuꝫ lapilli.etiam alieno nomine.ꝛ etiaꝫ diebus feriatis.ꝛ aduerſus abſentes inuitos ignorantes.
2 Auctoritate propria deſtruere an poſſim ꝙ in meo factum eſt.
3 Auctoritate propria quando poſſum deſtruere ꝙ in meo factuꝫ ſit.
4 Uſufructuarius an poſſit propria auctoritate deſtruere id quod ab alio edificatum ſit.
5 Edificatum in ſolo alieno poteſt propria auctoritate deſtrui niſi ſit eccleſia edificata.
6 Edificium factum in re aliena poteſt deſtrui auctoritate propria quando non ſit copia iudicis.
7 Jus ſibi d'cere propria auctoritate põt quis quando non adeſt copia iudicis ꝛ periculum eſt in mora.
8 Auctoritate propria non poſſum tollere ꝙ pendet ſuper meuꝫ niſi eſſent rami arborum
9 Edificium factum in publico ſi mihi preiudicium facit an poſ ſim propria auctoritate deſtruere.

Additio.
a ❡Olim vid rapha.cõmẽ.in conſi.lxxi.ꝛ raph.ful.in cõ ſilio.xxi.ꝛ pe.cor.in cõſil.cix tu.in.i.uol.ꝛ ia.in cõ.Tho.di.
b ❡Cã odij.Adde cepo.ue ronen.ꝯſ.xiiii.
c ❡Cõcluſiõe adde vt p lap.alleg.liii.
d ❡A ſtatuto adde la.ro.ꝯſ.ccvii.vide ro.hic.ꝛ mod.q dixit ꝙ ꝛ penaꝫ ipoſitã a ſtatuto pecuniarie nõ receditr a pena legali capitali q̃ ꝯcluſio tñ ſi ꝯcedit ſi ex ꝟbis ꝛ mẽte ſta tuti appereret ꝙ voluiſſet rece dere a pena le gali ſm bal.in l.nõ eſt nouũ.ff.de legi.quẽ ſeq̃r pet.de an cha.in.c.cano nu ſtatuta.in mã penali ꝟ.q̃ ro.ẽt ex̃ de cõ ſti.ꝛ vit augu.arimi.in addi.ad tract.ange.are.de malefi.in ꝟ.ꝛ caput a ſpatulis ampu tetſ.fran.cur.
Additio.
❡Vide la.ro ma.in ꝯſi.cccc lxxiii.ꝛ bal.in cõſil.cccliii.in in.uolu.Tho.
e ❡Min[9] gñа les.adde vt p lud.ro.conſil.cccxxii.

10 Edificium poteſt deſtrui propria auctoritate per eum qui poſſidet ciuiliter alio naturaliter poſſidente.

11 Emphyteota ſi quid facit in re emphyteotica quod euidēter noceat proprietario pōt tūc ꝓprietarius ꝓpria auctoritate deſtruere.

12 Edificium factum per detinentem me poſſidente poteſt propria auctoritate deſtrui per me.

13 Auctoritate propria an poſſim deſtruere edificium per te quod neq̄ poſſides neq̄ detines.

14 Nunciatio noui operis facta per procuratorem an et qn̄ valeat.

15 Procurator ſi icepit agere cām noīe ꝓcuratorio q̄uis in ꝓſecutione aliquem actum exerceat ſimpliciter non facta mētione officij procuratorij: tamen intelligitur repetita illa qualitas.

16 Procurator cui eſt datum mandatum de emendo ſi emat non facta mentione officij intelligitur procuratorio nomine emiſſe.

17 Procurator an et quando intelligatur gerere procuratorio nomine.

18 Executio ſnīe an poſſit fieri diebus feria. in honorem hoīnum.

19 Teſtis iuratus die non feriato poteſt examinari die feriato.

20 Diſpoſitio legis naturalis vniuerſalis emanans a lege recipit reſtrictionem de habilitate.

21 Diſpoſitio generalis legis non comprehendit caſus in quibus ceſſaret ratio legis.

22 Diſpoſitio legis generalis an et quando recipiat reſtrictionem de habilitate.

23 Diſpoſitio legis generalis non recipit reſtrictionem de habilitate in caſibus de quibus hic.

24 Tenuta ſi ſit data tpe feriato an poſſit eodem tpe reuocari.

25 Tenuta vbicunq̄ eſt nulla non pōt fieri die feriato et ſi ſit eo tēpore poteſt reuocari.

26 Citatio facta per nuncium die feriato an et quando valeat.

27 Relatio nuncij facta die feriato an et quando valeat.

28 Citatio facta in ferijs repentinis pro die iuridica an valeat: et an valeat facta die non feriato ad diem feriatam.

29 Citatus die feriato debet comparere die ſequenti non feriato.

30 Citatus ad diem feriatum ſi non comparet non poteſt dici cōtumax tamen tenetur comparere die ſequenti iuridica.

31 Nunciatio no. oper. ſi dn̄s qui cepit edificare ignorauit eſſe ſibi factam. et perſecutus fuit in opere. tenetur illud demoliri.

32 Teſtes an poſſit producere minor poſt publicationem.

33 Minor an poſſit reſtitui in integrum vt poſſit producere teſtes poſt publicatas atteſtationes.

34 Reſtitutio in integrum an et quando poſſit concedi minori: vt poſſit producere teſtes poſt publicatas atteſtationes.

35 Teſtes an poſſit producere ruſticus vel mulier poſt publicatas atteſtationes.

36 Ruſticus an et quando ſit ſuccurrendum.

37 Minor ſi reſtituit vt poſſit producere nouos teſtes poſt publicatas atteſtationes an poſſit ſimiliter aduerſarius producere.

a ¶ Solum cedat. add. quod vo. ou. in addi. ad ſpe. in tit. de em ptio. et ven. §. tertio loco ꝟ. qd in eccleſia. in ver. apoſtolicos. dicit quod vbi nō hn̄ ꝓbetur quod edificiū cedat ſolo et quod res empta de pecūia eccleſie ſit eccleſie. Additio.

¶ Vide alex. l. §. nūc videamus in ea. l. et ibi dixi plene in addi. Tho.

b ¶ Jus dicere. qn ius dicere ꝓpria auctoritate liceat vide p alex. ꝯſil. xxx v. i. lib. Additio.

¶ Vide hap. ſeue. in tracta. de debitori. fugiti. in iiii. qō. prin. in iii. co. Thomas dip.

1 Nunciatio. † Qui nūciat nouū opus lȝ pretorem adire poſſit et eo mediante nūciare, tn̄ non hȝ neceſſe hoc facere qr ēt ſine ptore nunciare pōt verbo vel per lapilli iactū: et pōt ēt alieno noīe nūciare in oībus diebus ēt feriatis et aduerſus abſentes inuitos et ignorantes. h. d. vſq̄ ad §. opis. In glo. ij. ibi. §. qr opus ꝛc. vera eſt ſol. que ponitur in glo. ſequen. vȝ quod in proſecutione nunciationis eſt neceſſe adire

2 pretorem: vt hic per bar. ¶ † Cuius dictis ingrtū tāgit an poſſim ꝓpria auctoritate deſtruere id qd in meo factū eſt: et inter cetera concludit quod ſic ſi edificatū eſt in re mea a me poſſeſſa. ſecus ſi non ſit a me poſſeſſa. Adde quod ꝓ ſua diſtīone vltra alle. p eū bn̄ facit. l. ſi in area. ff. de ꝯdi. inde. p quā dicit bal. ꝓbari quod ſi edifico in fundo tuo a te poſſeſſo potes propria auctoritate occupare edificiū vt ibi in ꝟ. occupat. ſecus in fundo tuo a te nō poſſeſſo. qr nō poteris edificiū ꝓpria auctoritate occupare. ſȝ te grif quod ti

3 bi tradā vt ibi in ver. tradat. † Adde ēt quod cū bar. hic ꝯcordat inno. in. c. i. de immu. eccle. et ibi addit quod ſi in re tua que ſeruitutē dȝ domui mee edificas ꝯ ius ſeruitutis in cuius q̄ſi poſſeſſiōe ſum nō poſſum ꝓpria auctoritate deſtruere qm̄ iura pmittētia me ꝓpria auctē deſtruere loquunt qn̄ edificatū eſt ab alio in re ſpectā

4 te ad me rōne dn̄ij. † Tractat ēt ibi inno. vtrū vſufructuario licitū ſit ꝓpria auctoritate deſtruere id qd ab alio eſt edificatū. Circa qd ēt vide no. p bar. h dū tractat de nālr tm̄ poſſidēte ꝛc. tractat ēt ibi Inno. vtrū liceat prelatis eccleſiarū ꝓpria auctoritate deſtruere id qd fieret in reb9 eccleſiaſticis: de quo ēt vide ang. in l. vt vim. ff. de iuſti. et iur. Jtē iqrtū bar. h dixit quod lȝ qs eēt in poſſeſſiōe quod nō poſſet ꝓpa auctoritate deſtruere vel remouere corpora humana in fundū poſſidentis piecta p. l. oſſa. in prin. ff. de relig. et dicit h eē fauore religiōis. et ita ēt dicit gl. in. l. quēadmo

5 dū h alle. p eū. † Adde quod ex h vr iferri quod ſi qs edificauit eccleſiā in ſolo tuo a te poſſeſſo nō potes eā ꝓpria auctoritate deſtruere quod eſt no. facit ad h gl. no. xij. q. ij. apoſtolicos. q̄ ponit quod i eccle

a ſia ſit ſpeciale quod ſolū cedat [a] edificato lȝ regulr ſit ꝯ. l. ij. C. de rei vē. l. q domū. ff. ad. l. aql. de cuius glo. ꝟitate et itellectu dicā j. ea. l. §. nūc videamus. Jtē adde quod lȝ qn̄ tu aliqd idebite facis in re mea quā nō poſſideo nō poſſum ꝓpria auctoritate deſtruere et mihi ius dicere vt colligit ex no. p gl. in. l. de pupillo. §. meminiſſe. in ꝟ. poſſidetis. j. eo. facit. l. extat qd met. cā. et. l. ſi qs in

6 tātā. C. vnde vi et no. bar. hic. † Tn̄ fallit ſi deerat copia iudicis vel qs pateret enorme dānū niſi ꝓpria auctoritate ſibi ius diceret. ita intelligit tex. in. l. ſi alius. §. belliſſime. j. qd vi aut clā ſm gl. et doc. hic et no. barto. in. l. fi. §. ſi ad ianuā. poſt glo. eo. ti. et p Inno. in. c. olim. el. i. de reſti. ſpo. faciūt no. p gl. in. l. nullus. C. de iude. et p gl. i. diſtin. iuſgētiū. et late p bal. in. l. ij. in. xvij. col. C. de ſerui. et aqua. et in. l. ex hoc iure. ff. de iuſti. et iure et in. l. ſi qs ad ſe. C. ad. l. iul. de vi. et in. l. data. in fi. C. q accu. et aliqd p bart. in. l. hoſtes. circa. iij. col. ff. de capti. et. l. i. ne qs in ſua cā. et p ſpecu. in ti. de actore. §. i. ꝟ. itē quod vult ꝓpria auctoritate ꝛc. vbi enumerat plures caſus in qbus licitū eſt propria auctoritate ſibi ius dicere. ſȝ aduerte qr ꝯtrū tenuit cy. quē refert et ſeqtur bar. in. l. ſȝ ſi p ptorē. §. ait ptor. el. ij. ff. q. ex cau. ma. p illū text. in ꝟ ſi. ſȝ ſi magiſtratus. vbi hr quod ſi extincta eſt actio lapſu tpis eo qr copia magiſtratus hri nō potuit reſtō in integrū ꝯcedit actori aduerſus curſum tpis. ergo nō licuit ꝓpria auctoritate ſibi ius dicere qm̄ nō potuit hri copia magiſtratus qr ſi hoc licuiſſet ceſſaret remediū reſtōnis in integrū quod eſt ſubſidiariū. l. in cāe. la. ij. in pri.

7 ff. de mino. † Vn̄ dn̄t cy. et bal. in. d. l. ait pretor quod iura q̄ dn̄t quod vbi deeſt copia magiſtrat9 pōt qs ſibi ꝓpria auctoritate ius dicere dȝ intelligi qn̄ nō pōt haberi copia iudicis et periculū erat in mora alle. l. ait ptor. §. debitorē que in frau. cre. et. l. de pupillo. §. ſi qs riuos. j. eo. Tamen puto veriorē eſſe ꝯcluſionē. ff. datam vȝ quod qn̄ nō eſt copia iudicis q̄uis ēt periculū nō ſit in mora poſ

b ſit qs ꝓpria auctoritate ſibi ius dicere [b] p. l. gn̄ali. de decu. lib. x. et per alia iura alle. p glo. et doc. in. d. locis. Hoc tn̄ ſane intelligo cū diſtīone quā tradit glo. diligenter notāda in. c. i. in prin. in ver. expectādi. in ti. de ꝯſue. rec. feu. ſ. quod ſi copia iudicis haberi nō pōt eo qr abſentauerit ſe iudex debeat expectari eius reuerſio et interim nō dȝ ꝓpria auctoritate ſibi ius dicere p illum tex. Et limito et itelligo ſi veriſimilr erat in breui reuerſurus. alias nō dȝ expectari ar. l. ſi longius. in prin. ff. de iudi. et. l. ſed ſi vnus §. quod aūt. j. de iniu. nec dȝ expectari ſm bal. in. c. i. de ꝯſue. rect. feu. qn̄ expectatio eſſet fruſtratoria ar. l. aretuſa. de ſta. ho. et. c. fi. de ſortile. Et rn̄deo ad. d. §. ait ptor. quod q̄uis poſſit hre locum remediū ius dicendi ſibi ꝓpria auctoritate tn̄ nō p hoc excluditur aliud remediū extraordinariū et ſubſidiariū ꝓbatur qr ſi qs edificat in ſolo a me poſſeſſo poſſum ꝓpria auctoritate mihi ius dicere. d. l. quēadmo. et tn̄ poſſum ēt vti remedio nūciatiōis noui operis. d. §. meminiſſe. et ibi gl. in ver. poſſidet. q̄uis hoc remediū nūciatiōis ſit extraordinariū et ſubſidiariū. l. in ꝓuinciali

8 §. i. j. eo. et ibi hanc doctrinā tradit bar. † Jtē adde quod lȝ qn̄ illud qd eſt pfecte edificatū tn̄ nō eſt imiſſum in meum nec regeſcit in meo q̄uis illud pēdeat. ff. meum nō poſſum ꝓpria auctoritate tollere p alle. l. quēad. §. i. Tn̄ fallit in ramis arboris tue pendētibus. ff. ſolū meū qr ſi p te ſtat quominus tollas vt qr tibi denūciaui quod tollas: et nō facis poſſum ꝓpria auctoritate tollere ſi nō reſiſtis vt eſt tex. no. quē ibi ita itelligit bart. et declarat in. l. i. in

9 pri. j. de arbo. cedē. ¶ † Quid aūt ſi qs edificat in publico et mihi p̄iudiciū facit an poſſim ꝓpria auctoritate deſtruere pau. de hoc dicit quod ſic p tex. no. in. l. q̄uis. j. de acq. re. do. ſȝ caue qr gl. ibi in ꝟ. manu cū qua vīr ibi ſcribētes trāſire alr itelligit tex. illū ſm quē itellectū nō ꝓbaret hoc et ſic eſſemus in regula quod nemini liceat ſibi ꝓpria auctoritate ius dicere. d. l. nullus et. l. extat cū ſi. recurrēdū eēt ad iterdictū ne qd in loco publico vl de nū. no. ope. vt no. in. d. l. q̄uis. vel ſic intelligas quod in caſu. d. l. q̄uis ꝓpria auctoritate poſſit quis deſtruere dȝ intelligi qn̄ deſtruens poſſideret ita intellexit glo. illum tex. in. d. §. meminiſſe in ver. poſſidet. Jtem tene menti intellectū quem iuxta predicta dedit hic Barto. ad. l. ſed ſi inter me. de ſer. vrb. pdio. qui hic magis

reſtringit

reſtringit illã regulã ꝙ ipſe faciat in.d.l.ſed ſi inter.plus
tñ pl; intellectus bar.hic ꝑ id qḋ no.in.d.§.meminiſſe.
a in ver.poſſidetis.iũcto eo quod dicimus priuilegiatũ [a]
nõ vti priuilegio ſuo ꝯ pariter priuilegiatũ.l.ſed ⁊ mi
les.l.i.ff.de excu.tuto. ¶ Item inq̃tum iuxta predicta
10 bart.hic ꝯcludit † ꝙ ſi edificãs poſſideat naturaliter ego
ciuiliter poſſum ꝓpria auctoritate deſtruere edificatuꝫ.
ar.l.opus nouũ.la.i.⁊.la.ij.ff.de vſufru. ⁊ eoꝝ que no.
ꝑ gl.in.l.ij.in ver.repellere.C.de iu.empb. Addit paul.
de ca.hic hoc eſſe veꝝ qñ edificãs haberet ius vſufruct⁹
ſecus ſi haberet vtile dñium ꝓut hꝫ emphyteota ⁊ ſimi
les.l.i.§.ſi.cũ ibi no.ff.ſi ager vec.q꞉ emphyteota poſſi
det naturaliter.vt no.in.l.iij.§.ſi ex ꝯrio.ff.de acq.poſ.⁊ l.
l.male agiẜ.C.de preſcrip.xxx.ann. nã cũ talis poſſit de
nũciare nouũ opus ꝓprietario edificãti.⁊ ſic eũ ꝓhibe
re.l.in ꝓuinciali.§.i.ff.e.ergo nõ dꝫ ecõtra poſſe ipſe ꝓ
hiberi.⁊ iſtud ſatis colligiẜ fuiſſe de mẽte Barto.hic in
ver.qd ecõuerſo. Pro hoc facit q꞉ bar.hic loqẜ qñ iniu
ſte edificabaẜ.⁊ ita loquunẜ iura ſua.ſed emphyteota iu
ſte edificat.l.ij.in ỽ.meliorationes.C.de iur.emphyte.
11 ¶ † Unde inferẜ ꝙ ſi opus qḋ fieret eſſet tale ꝙ noceret
adeo ꝙ euidẽter ꝑ tale opus ꝯſtaret emphyteotã vti ma
le re locata poſſet dñs ꝓpria auctoritate illud deſtruere.
q꞉ in talibus caſibus ꝑmittiẜ dño expellere emphyteo
tã.vt in auc.q̃ rẽ.C.de ſa.ſan.ecc.⁊ talis expulſio vel ſal
tẽ ingetatio quã facere põt ꝓprietarius hoc caſu in ſiſi
bus caſibus ꝯcediẜ cu ꝓpria auctoritate.vt no.gl.ma.in
c.potuit.de loca.⁊ in.d.l.ij.⁊ ibi ꝑ doc.⁊ ꝙ ẽt in emphy
teota ꝓcedat deciſio bar.hic declarãdo.vt ſupra pꝫ fuiſ
12 ſe de mẽte bar.hic.dũ alle.no.in.d.l.ij. ¶ † Itẽ inq̃tuꝫ
bar.hic ꝯcludit ꝙ ſi edificãs detineat ⁊ ego poſſideo poſ
ſum ꝓpria auctoritate deſtruere ꝑ.l.ſꝫ ⁊ ſi ſeruus. cum
ibi no.C.ꝙ cũ eo. Adde ꝙ limitat pau.de ca.hic niſi de
tẽtatio illius eſſet iuſta.q꞉ tũc nõ poſſꝫ ꝓpria auctoritate
deſtruere qñ licitũ eſt mihi eũ defendere ſicut ſi poſſidet
l.i.§.eſt neceſſaria.⁊ ibi no.bar.ff.ſi mu.vẽ.no.⁊ facit.l.
aglius.ff.de dona.Sꝫ puto eũ nõ bñ ſentire. nã videmus
ꝙ ſi vſufructuarius q nedũ detinet. ſed ẽt naturalr iuſte
poſſidet.l.naturaliter. in prin.ff.de acq.poſ.edificauit in
fundo vſufructuario põt ciuiliter poſſidẽs ꝓpria aucto
ritate deſtruere vt firmat bar.hic in ỽ. qd erit ſi edificãs
poſſidet naturalr.vt dixi ⁊ cũ oẽs ſequunẜ vt retuli ſupra
q̃tomagis dꝫ a me poſſidente ciuilr ⁊ naturalr poſſe de
strui illud qḋ eſt edificatũ a nudo dẽtẽtatore. Nõ ob.allẜ.
in ꝯriũ.q꞉ dato ꝙ debeat defendi in ſua detẽtatione nõ
ſeqẜ.ergo põt licite opus nouũ edificaẜ.nã ⁊ vſufructua
rius eſt defendẽdus in ſua poſſione.tñ nõ põt opus no
uũ ꝯſtruere.d.l.ſi vſufructuarius nouũ. Et an ẽt ꝓcedat
id qḋ no.bar.in.d.§.neceſſario.vide ꝑ bal. in.l.⁊ certa.
C.vt in poſ.le.⁊ in.l.i.in vlt.col.C.de exec.rei iu.⁊ ꝑ ro.
13 in.l.ꝑegre.§.q.ff.de acq.poſ. ¶ † Quid aũt ſi nõ poſſi
deo ſꝫ ſimplr detineo.⁊ tu q neqꝫ detẽtationẽ neqꝫ poſ
ſeſſionẽ habes edificas ibi opus an poſſim ꝓpria aucto
ritate ipſum deſtruere.dic ꝙ ſic vt ꝓbaẜ in.l.i. in ỽ.deti
14 nebit.C.vt nemi.liceat ſi.iudi.auctoritate ſe vi. ¶ † In
gl.in ỽ.aliena.Sup hãc gl.q̃rit vtilr bal.an ſi ꝓcu.nun
ciat ⁊c.nõ tñ dicit ſe hoc facere ꝓcuratorio noĩe an vale
at ac ſi illud expreſſiſſet.⁊ ꝯcludit ꝙ nõ niſi faceret mẽtio
nẽ officij.vt q꞉ dixerit ego ꝓcurator ſempronij nũcio ti
bi ⁊c.vbi hic latius ꝑ eũ cũ quo trãſeũt alij. Idẽ Io.an.
in addi.ſpe.in ti.de ꝓcu.in ru.de quo ẽt vide dino bart.
in ꝯſi.inci.Sup hoc pũcto an ſufficiat ſi dicã ⁊c.vbi aliq̃
not.ponit in lectu.⁊ ꝑ bar.in.ll.hic alleg.ꝑ eũdẽ.⁊ etiã ꝑ
bar.in.l.q mihi.ff.de dona.⁊ in.l.ſi pupilli.§.i.ff.de neg.
b ge.⁊ ibi ẽt ꝑ ang.i.l.ſi patruus [b] ⁊ ibi ẽt ꝑ bal.C.cõ.vtri.
iud.pleni⁹ ꝑ bal.i.l.ꝓcurator q ꝑ euictiõe.ff.de ꝓc.⁊ i.l.
i.C.qñ ex fa.tu.⁊ i.l.ſi.ff.ſi q̃s cau.⁊ ꝑ ang.i.l.pe.e.ti.⁊ ꝑ
ro.i.l.poſt dotẽ.ff.ſo.ma.bñ facit gl.i.l.q̃rõne.i ỽ.ꝓcu
rator.ff.de ꝓc.⁊ i.l.ſciẽdũ.§.tutores.i ỽ.hẜ.⁊ ibi ẽt ꝑ an
ge.ff.q ſatiſ.cog.ꝑ gl.i.c.nõnulli.i ỽ.ſine ſpãli mãdato
ff.de reſcri.⁊ ꝓdictis adde qḋ voluit bal.i.l.ſi ita ſtipulat⁹
15 §.griſogon⁹.cir.pe.col.ff.de ỽ.ob.vꝫ ꝙ † ſi tici⁹ ꝓcurator
tu⁹ ab initio cepit agere cãꝫ ꝓcuratorio noĩe tuo q̃uis i

a ¶ Priuilegiatũ.dic ꝙ ꝑ uilegiat⁹ vtiẜ priuilegio ſuo ꝯ ꝑiter priuilegiatũ.tñ qñ ꝑ te tractat de dã no vitando ⁊ ꝑter de lucro ſm ro.ꝯſi.ccclxx.

b ¶ In.l.ſi patru⁹.adde ꝙ ẽ i.ii.col. vbi rñ det ad.d.§. griſogon⁹. ꝙ tũc demũ ibi ẽ ſubaudiẽtia ꝑſona qñ allaẜ ꝯci⁹ cẽt dino i ucilio alaẜ nõ ⁊ ꝑ iſtã ſol.rñ deẜ ad no.l.l. ticiu ⁊ meuiũ §.altero.ff.de admi.tu.⁊ i.l. q negociatio nẽ.e.tit.dꝫ.n. tutor ⁊ ꝓcurator facer actũ tutorio ⁊ ꝓcuratorio noĩe alias nõ ꝓiudi cat.tex. ẽ in.l. iii.§.i.v.ſi q̃s ff.iud.ſol.⁊.d. § griſogon⁹. q꞉ ꝑ exteriora cognoſcunẜ i teriora.pau.de ca.in.l.nõ codicillũ.C.de te ſta.⁊ ibi bal.⁊ mod.⁊ bar.in l. ſi ſocietatẽ. § arbitroꝝ.ff. ꝓ ſo.vbi q̃rũt de hõte ꝑdi:ẽ cognoſcẽdi vt arbiter ⁊ arbitrator.⁊ adde ꝙ bar.hic vel le vẜ ꝙ ſi act⁹ põt fieri vt ꝑ ꝓcuratorẽ et vt ꝑ negociorũ geſtoreꝫ ſi nõ exprimat nomẽ officii ꝓcuratoriũ poſt ue itelligiẜ ſe ciſſe geſtorio noĩe q̃ ꝓcuratorio.⁊ ita itelligiẜ qḋ no. bart.in.l.mẜ. C.de rei vẽ.⁊ in.l. ſi familie C.famil. her. q꞉ loqẜ qñ vẽ deret rẽ alteri uo vt alienaꝫ. q꞉ tũc non ſit

ꝓſecutiõe aliquẽ actũ exerceat ſimplr nõ fcã mẽtiõe offi
cij ꝓcuratoris.tñ itelligiẜ repetita illa q̃litas.ſ.ꝓcurato
rio noĩe vt ſubtilr ꝓbat bar.ibi ꝑ illũ tex.cũ gl.⁊ no.bar.
i.l.q fuũ.ꝑ illũ tex.ff.de iterro.act.⁊ bal.i.d.l.ꝓcurator
16 q ꝑ euictiõe.† Itẽ adde ſi dñs ſpãle mãdatũ dedit ticio
vt talẽ fundũ emat vẜ aliũ actũ faciat.⁊ tici⁹ poſtea illũ fũ
dũ ſimplr emit nõ fcã mẽtiõe officij itelligiẜ ꝓcuratorio
c noĩe emiſſe [c] vt no.bar.⁊ alij no.i.l.q i aliena.§.ſi is q pu
tat.ff.de acq.he.vbi ſubtilr hꝰ colligunẜ ex illo tex.⁊ ẽt ꝑ
baẜ i.l.poſt dotẽ.hꝫ.vj.lec.dy.ff.ſo.ma.⁊ ibi expſſe imo.
bñ facit.l.ſi.i ỽ.qḋ eni.C.ꝑ q̃s ꝑſo.no.acq.qḋ itellige vt
ꝑ bar.⁊ alios.i.d.§.ſi is q putat.l.ꝙ hꝰ ẽ veꝝ ad hꝰ vt dñs
hẽat actionẽ mãdati ꝯ ꝓcu.vt fũdũ ei det vẜ actionẽ ꝯ vẽ
ditorẽ cedat.nõ ãt itelligiẜ facere ꝓcuratorio noĩe q̃tũ ẽ
iter uẽditorẽ ⁊ dñꝫ.q꞉ ꝯ uẽditorẽ actio nõ daẜ dño.nec
dñiũ imediate ẽ acq̃ſitũ dño.lꝫ fũdus ſit tradit⁹ ꝓcu.ſim
plr emẽti.ita ꝓbaẜ i.l.res ex mãdato.ff.de acq.re.do.⁊ i
l.pignori.§.ſi.⁊ ibi hꝰ no.ang.⁊ imo.ff.de vſuc.⁊ ꝑ tex.ſi
ita q̃s.§.ſeq̃.ff.de ỽ.ob.⁊ no.bar.i.d.l.q mihi.⁊ bal.in
ru.C.de ꝯhẽ.emp.i.xv.q.⁊ ang.i.d.l.ſi pupilli.§.i. Pro
cedit ergo doctrina bar.hꝰ q̃tũ ad cognoſcẽdũ utꝝ itelli
gaẜ actũ eẽ geſtũ ꝓcuratorio noĩe quo ad acq̃rẽdũ actio
17 nẽ dño ꝯ eũ cũ quo ꝓcu.actũ geſſit.† Limitat tñ ro.i.d.
§.ſi is q putat.illḋ qḋ ibi no.bar.ſ.ꝙ act⁹ itelligaẜ ẽt ge
ſtus ꝓcuratorio noĩe q̃tũ ad acq̃rẽdũ actionẽ mãdati ꝯ
ꝓcu.ut retuli ſupra niſi hꝫ Ro.lõgũ iteruallũ fuiſſet iter
mãdatũ ⁊ actũ geſtũ.q꞉ tũc nõ itelligiẜ ꝓcuratorio noĩe
facere.allẜ.gl.no.hꝫ eũ i.§.ope.iſti.de obli.q̃ ex delicto.⁊
no.ꝑ inn.i.c.ad audiẽtiã.de homi.facit lꝫ ipſe nõ alleget
id qḋ no.bal.i.d.l.q mihi.i ult.col. Tñ ꝯriũ puto i hꝰ de
iure ỽius.q꞉ litatio ro.nõ ꝓbaẜ iure.nã gl.i.d.§.ope.lo
qẜ i ꝑſuadẽte.nõ ãt i eo q mãdatũ recepit de eo ad qḋ fa
ciẽdũ ꝑt ſe obligare.quo caſu obſõnẽ ſuſceptã ꝑ mãdatũ
tenẽẜ exeq mãdatari⁹ q̃ncũqꝫ iuẜ.l.ꝓcuratorẽ.C.de ꝓc.
cũ ſi.Itẽ dcm inn.i.d.c.ad audiẽti.ã.de homi. ẽ de directo
ꝯ ro.⁊ ita illḋ dcm allẜ.bar.⁊ ſeqẜ i.l.nõ ſolũ.§. mãdato.
ỽ.q̃ro mãdaui tibi ut derelinq̃res.ff.de iniu. Nec ob.qḋ
no.bar.i.d.l.q mihi.q꞉ nõ loqẜ ibi bar.quo ad obſõnẽ q̃
oriẜ iter mãdãtẽ ⁊ mãdatariũ q ex necitate facit.uide q̃
no.bar.i.d.l.iiij.§.vñ q̃riẜ de manu.⁊ q̃ no.bar.i.l.ticiũ
⁊ meuiũ.§.alteri.ff.de admi.tu.dũ allẜ.l.q negociationẽ
i ꝑn.e.ti.quã.l.i hac mã reputat ſingularẽ bar.i.l.cũ opꝫ
i ꝑn.cir.iiij.col.C.de bo.q̃ lib.de mã uide ẽt ꝑ bal.i.l.q
lras.C.mã.⁊ ibi litat no.ꝑ bar.i.d.§.ſi is q putat.ſ.niſi
mãdatũ fuiſſet a mãdatario repudiatũ. ut ibi ꝑ eũ. Itẽ
adde ꝙ ſi ꝓcu.dicat ego tici⁹ nũcio tibi ne edifices i tali
re ſempronij.uel uẽdo tibi talẽ rẽ ſempronij uideor ſꝑ
uẽdere ꝓcuratorio noĩe ſẽpronij ⁊ nõ noĩe meo. ita ſub
tilr ꝓbaẜ i.l.i familie.⁊ ibi bar.C.fa.her.et i.l.ſi ab uno
C.de neg.ge.et no.bar.ad ſi.i.l.mẜ.C.de rei uẽ.et ibi ẽt
bal.i ſi.et bar.i.l.ſi fundũ ꝑ fideicõ.i ꝑn.ff.de le.i.et dicit
ibi imo.hoc eẽ ſinglr no.et ꝙ forte alibi clari⁹ nõ repiẜ.
18 ¶ † In gl.in ỽ.oib⁹ diebus tetigit bar.an executio ſnie
d poſſit die feriato [d] in ſauore boium.et ꝯcludit ꝙ ſic ꝑ id
qḋ hẜ in.c.ſi.ſm unũ intellectũ.de iu.et ꝑ aliã. de q̃bus
hic ꝑ eũ cũ quo trãſeũt ſcribẽtes hic.et idẽ tꝫ bart.in ꝯſi.
ff.alle.et in.l.ait pretor.§.ſi debitorẽ.ff.q̃ in frau.cred.
et in.l.oẽs.C.de fer.ubi dicit hec nõ poſſe fieri die feria
to in honorẽ dei ꝑ illũ tex.de q̃bus oibus uide ẽt ꝑ bal.
idẽ tenẽtẽ in.l.minoꝝ.C.in q.cau.in integ.reſti.in.l.pe.
C.de fer.et i auc.et dino.C.ne uxor ꝓ ma.et in.l.i.i ꝑn.
et in.l.ij.ff.de fer.et ibi ẽt de hoc ꝑ ange.et ro.de quo ẽt
uide ꝑ Fed.de ſe.in ꝯſi.cxliiij.inci.Diffinitiua ſnia.et ꝑ
arch.ij.q.i.ſicut.ꝑ Ioã.an.in ti.de lib.ꝯcep.in.§.nũc ui
dẽdũ.ỽ.xxv.et ꝑ Aut.de bu.et oẽs in.c.ſi.de iu.et in.c.
ſi.de fer.et ꝑ paul.de ca. in.l.pe.ff.de fer.Et magis uera
uẜ eſſe ꝯcluſio ꝙ aut ſit executio ſup eadẽ re ſup q̃ lata eſt
ꝯdẽnatoria.et tũc poſſet ꝑ iudicẽ expediri die feriato in
fauore hoiuꝫ.q꞉ nõ req̃riẜ cãe cognitio nec ꝑtis citatio
ut no.inn.i.c.ex rõne.de ap.et Io.an.i.c.cũ ſup inſi. et
i.c.cetez.de re iu.et bar.in.l.a diuo pio.§.in vẽ.ff.de re
iu.facit.l.ſi pretor.in ꝑn.ff.de iudi.Et ubi nõ requiritur
cauſe cognitio nõ obſtãt tales ferie.l.ij.cuꝫ ibi no.ff.ge

c neceſſe exprimere nomen officii ⁊ iſtḋ ẽ de mẽte bar. i.l.ſi.pupil §. i.ff.de neg.ge. facit ad hanc doctrinã bar. qḋ no.inn. in c.cũ ſit.de fo. cõpe. quẽ poſt hũc ſeqẜ ang. in ꝯſi.vi.inci. lata ẽ ſnia etc. in.l.gallus.§. ſi ei⁹.in.i. col. ff.de li.⁊ poſth. vbi ſi alicui attribuaẜ iuriſdi.in certo ⁊ limitato caſu tũc ẽ neceſſe ꝙ i libello expmaẜ caſus ꝑ quẽ iuriſdi. ſit attributa. ſicut ẽt videm⁹ in ſi.ꝑ eo q̃ no.bart. bal.ang. ialy. pau.de caſt.et alex. in.l.i.et ultiaẜ.ff.ſi cer. pe.bar.⁊ pau. de ca.i.l.de ie.i. de noua.de ſindico ⁊ ꝓcu.hñtib⁹ mãdatuꝫ ad accipiẽdũ pecuniaꝫ mutuo in certaꝫ cãꝫ.q꞉ ſufficit ꝙ exprimat cãm ob quã accipiunt.lꝫ poſtea nõ ꝯuerterunt in vtilitatẽ eorũ q̃ gb⁹ mãdatũ habuerit ⁊ ad mãm vide car.ꝯſi.xxxvii. in.ii co.vbi ꝙ ille q põt facere actũ vt dñs ⁊ vt non dñs an cẽſeaẜ facere vt dñs.⁊ vide pe. de anc. in ꝯſi.ccxv.col.ii.ubi iudex q põt ꝓcedeẜ vt ordinari⁹ ⁊ vt delegat⁹ vẜ ꝓceſſiſſe ut delegat⁹. Et add ad mãm alex. in ꝯſi.xl.in.ii. col. ubi qñ ꝓcurator vel aliis admiſtrator ꝯhit ſuper re ꝑtinẽte ad principalẽ an videaẜ ꝯtxiſſe nomine principalis nõ ꝓprio in.v.vo. ⁊ uide eũdẽ in conſi.lxxix. in iii.col.ubi qñ ꝓcurator conſtitutus ad negocia poſſit nouũ opus re nũciare. § C.

d ¶ Similiter adde ſup. ro. cõſ.i.ci.

¶ De feriato.vide eũ.cõſ.cxxx.iii.ii.⁊ ibi q̃ in ferijs meiuꝫ.⁊ uide tu alex.ꝯſi.lxii. ii.co.iii.v.vo.

or.in bo.poſ.ſer.ꝛ in.§.ſexaginta.hic alle.in glo.ꝛ pro/
19 prie hoc caſu loqꝉ tex.i.d.c.ſi.❡†Pro hoc facit q: ſim
plex examinatio teſtis pōt tali tp̄e expediri per iudicem
ſi tp̄e iuridico iurauit teſtis.vt hic per Bar.ꝛ per eūdē
in.l.ſi quā.C.de teſti.ꝛ per Pau.de liaza.in cōmento.c.
grauis.ad fi.de depo.ꝛ per Bal.in.l.ij.C.de ſacroſan.
eccle.ꝛ in.l.geſta.C.de re iudi.ꝛ in.l.ij.ff.de fer.Ubi tñ
reus citatus vel aliter quicūq; pñs opponeret aliqd legi
time ꝯ executionē ſniē ſup quo neceſſaria eſſet cauſe co/
gnitio.putarē tūc iudicē nō poſſe ꝓcedere ad executio/
nem cum multa poſſint opponi que impediāt executio
nem ſniē.iuxta.l.ſi.C.ſi ex falſo inſtru.ꝛ plene not.in.l.i.
C.de iur.ꝛ fac.igno.Aut executio fit in illa re:vt q: ꝯdē/
natus eſt ad dandā pecuniā reus ꝛ q: nō dat:fit executio
in alijs rebus nō inuēta pecunia:ꝛ tūc q: reqrit ſane co/
gnitio ꝛ per ꝯñs ꝛ citatio vt in.d.§.in venditōe.cum ibi
no.ꝛ ꝑ Bar.ꝛ nō poſſet iudex ꝓcedere ad talē executio
nem per iura que dicunt iudicē nō poſſe ꝓcedere in tali/
bus ferijs.Niſi cā pietatis vel neceſſitatis hoc ſuaderet
aut periculum in mora eſſet.c.ſi.de fer.l.i.ꝛ.ij.ff.de fer.
actus aūt ē explicandus per ſolū nunciū executorē cū ſit
actus nudi miniſterij nō reqrens cāe cognitōez.l.execu
torem.C.de execu.rei iudic.c.nouit.de ap.bñ poterit ꝑ
ipm nuncium expediri dicto tp̄e feriato per ea que dcā
ſunt ſupra.Reliqua inuenies tradita in dictis locis.Et
ad materiā vide qđ no.voluit Bal.in.l.ſi.C.de exhi.re.
vbi dixit ꝙ cōmiſſio de capiēdo delinquētē pōt fieri oī
die quocūq; feriato alle.in ar.l.ait pretor.§.ſi debitorē
ff.que in frau.cre.iunctis no.per glo.val.no.in.l.ſi.C.de
fer.quaſi ſuſpectus ſit de fuga.qđ bene.no.Et inꝗtum
ꝯcluſum eſt poſſe fieri executionē die feriata in fauorem
boīum ꝓcedat ēt in ferijs repētinis tangiꝉ per doc.ma/
xime Cano.in locis.ſ.alle.ꝛ per Joā.and.in.d.ꝟ.xxv.
per Bal.in.l.i.in pri.ff.de fer.ꝛ magis cōis ꝯcluſio eſt
a ꝙ nō:cum de ferijs repentinis[a] iudiceꝉ prout de ferijs
in honorē dei.vt voluit glo.de.ſepe.in ꝟ.ob neceſſitatē.
20 de ver.ſig.cū ꝯcor.ſ.in alia.q.allegādis.❡†Item tan/
git Bar.hic ſuper gl.qñ diſpoſitio legis naturalis vł iſ
b emanās a lege recipiat reſtrictionē de habilitate.[b] Et in
ter cetera poſt Jaco.de are.concludit ꝙ ſi emanauit ad
noui iuris ꝯceſſionem recipit reſtrictionem de habilita
te.l.vt gradatim.§.et ſi lege.ff.de mu.ꝛ hono.ſecus ſi
emanauit ſuper actu iam ꝯceſſo ꝛ ꝑmiſſo:vt hic per glo.
Adde ꝙ ꝯtrium tenuit Saly.in.l.ij.C.de noxa.ꝛ dicit ꝙ
ꝯ p̄mū dcm̄ ē tex.in.l.ꝓſpexit q ꝛ a q.vbi nō recipit re/
ſtrictionem de habilitate:et tñ diſpō illius legis emana
uit ſup actu nō ꝯceſſo nec antea introducto.Item facit
ꝙ ꝯ dcm̄ prefate doctrine eſt tex.in.l.ſi quā.in priū.C.de
inoffi.teſta.cum glo.tex.in auc.oēs ꝑegrini.in ꝟ.liberā
C.cōmu.de ſucceſ.et iō ipē dat aliā doctrinā ſatis lōgā
vt ibi ꝑ eū.Sed dicas ꝙ ꝟa vł theo.Bart.et cōis vt.ſ.
oñdaꝫ.Nec ob.d.l.ꝓſpexit.primo q: illa lex nō inducit
ꝑmiſſionē actus nō ꝯceſſi.imo ꝓhibet.actū de ſe regula
riter ꝑmiſſum:nec ēt ibi ꝓpue querebāt an reciperet re
ſtrictionē ꝑꝑ ceſſationē rōis:adeo caſus ꝙ illa diſpō ge
neralis nō cōprehēderet caūs in qbus ceſſaret rō legis q̄
caſu eſt recurrēdū ad doc.Bar.in.l.oēs ppli.in.vj.qō.
prin.ff.de iuſti.et iur.et i.l.nō dubiū.et ibi ēt ꝑ alios.C.
de legi.et in.l.adigere.§.q̄uis.ff.de iure pa.et ꝑ repetē
tes in.l.ſi ꝟo.§.de viro.ſo.ma.Uel alr̄ pōt rñ.ad illā.l.
vt colligeꝉ ex no.ꝑ Bar.in.l.i.in.ij.col.C.que ſit lon.cō
ſue.et in.l.ſi qs ſeruo.in vlti.colū.C.de fur.et ꝑ ange.et
Ray.de forli.et Benedic.de plūbi.in.d.l.ꝓſpexit.et ꝑ
ang.in.l.vbi pure.§.i.ad tre.Non ob.ēt.d.l.ſi quā.et.d.
auc.oēs.cū glo.quinimo faciūt ꝓ opi.Bart.qui loqꝉ in
21 noui actus ꝯceſſiōe:vt ibi ꝑ glo.†Silr̄ ꝓbaꝉ opi.Bar.
in.l.ſi.in.ij.mēbro.in ꝟ.quecūq;.et ibi gl.C.q legi.pſo.
et in.l.ij.§.qđ ait.cū glo.ff.qui ſatiſda.cog.et ibi Bar.
et ēt ꝓbaꝉ in.l.i.cū gl.C.de fi.inſtru.et ibi decidit ꝑ hec
Bal.qōnez notabilē:vt ibi ꝑ eū.Unde nō recedas a do
ctrina Ja.de are.et Bar.hic ad quā ſemp recurras:quā
ēt ſeqꝉ Bart.Bal.et Saly.in repe.l.i.in.i.qōne.C.de
ſacroſan.ecc.Bal.in.l.i.ff.de teſta.mili.ꝛ in.l.ſi.in prin.

a ❡ Repenti
nis.vide ſpe.
in ti.de fer.ꝑ
nos.in.c.a.eo.
titulo.
b ❡ De habi
litate.adde ꝙ
old.cōſi.cvi.
dicit ꝙ lꝫ in.c.
vt colūnus.di
catur ꝙ ꝯ irce
ſentētias nul
latenus oppo
ni poſſit qđ tñ
iſta vba debēt
intelligi ciuilr̄
ꝛ reſtringi ni
ſi ꝓbatio cui
dēs ſit in ꝓmꝑ
ptu.ꝛ adde ꝙ
voluit bal.cō.
xcui.i.libro.
c ❡ Reuoca
ri.adde anch.
cōſi.xcix.incī.
roma.ꝯ.cccx.

C.ſi ſine cen.vel redi.ꝛ in.l.ſin.C.qui legi.perſo.ꝛ in.l.milites.C.de teſta.
mili.ꝛ in.d.l.ſi quā.ꝛ in.l.ita nobis pudor.de adul.ꝛ in.d.§.qđ ait.ꝛ in ru
22 brica.C.qui accu.in vlti.col.ꝛ late Ang.in.l.nō eſt nouū.ff.de legi.†Reci
pit tñ limitationē iſta doctrina doc.hic primo in primo mēbro dum dicūt
ꝙ diſpſitio generalis recipit reſtrictionē de habilitate qñ emanauit ſuper
actu iam ꝯceſſo:nam iſtud eſt verū ſi ſtatutū loquiꝉ de actibus iuris:ſecus
ſi de mero actu partis q: tūc nō recipit reſtrictionē de habilitate:ita inqt
Bal.in.l.rogaſti.in prin.ff.ſi cer.pe.vbi dicit.Pone ꝙ vno ſtatuto caue/
tur ꝙ nihil poſſit prouideri in fauorē bānitoꝝ poſtea ſit quedā reformatio
ꝙ quicūq; ceperit bānitū vel occiderit hēat.x.Contingit ꝙ bānitus cepit
alium vel occidit an hēat.x.arguit ꝓ ꝛ ꝯ.ꝛ tandē ꝯcludit ꝙ ſic:q: illa refor
matio non fuit principaliter facta in fauorē bānitoꝝ:ſed in odium.Unde
dꝫ attendi ꝙ pricipaliter agitur.d.l.rogaſti.in prin.ꝛ in.l.qui exce.in pri.
ff.de ꝯdi.inde.Et dicit ꝙ ad hoc nō obſt.doctrina doc.hic q: dꝫ intelligi
qñ diſpſitio legis vel ſtatuti gñalis eſſet facta ſup actibus ciuilibus qui de
ſiderāt ꝑſonā habilē:ſed qđ predicta loquiꝉ in actu meri facti.facit i ſili qđ
no.ꝑ glo.ꝛ doc.in.l.q rome.§.flauius.ꝟ.ab herede.ff.de ꝟ.ob.Et in pre
dicta qōe de bānito adde qđ voluit Bal.in.l.i.in ſi.C.de preci.impe.of.
ꝛ in.l.libertas.ff.de ſtat.ho.ꝛ in.l.i.§.offilius.in pe.col.ff.ne qs eum qui
in ius.ꝛ in repe.l.cū mulier.in.vj.col.ff.ſo.ma.ꝛ idē ibi tenet Rapha.cu.
23 alio mō ēt limitaꝉ ꝑ Bar.hic dū allegat.l.ſi qs in graui.ff.ad ſil.†Silr̄ ad
de ꝙ ſcḋm mēbrū dicte doctrine doc.hic recipit limitationē vꝫ ꝙ diſpō le/
gis emanās ſuper actu iam ꝑmiſſo nō recipit reſtrictionē de habilitate:vt
hic cū glo.preter ꝙ de habilitate quo ad effectū iuris naturalis vel gētiuꝫ
vt pꝫ in.l.ſi.C.de teſta.mili.ꝛ in.l.neq;.§.ſeruū.ff.de teſta mili.ꝯiūcta.l.
i.eo.ti.vbi lꝫ gñalr̄ ꝯcedaꝉ libera ptās liberis in teſtādo tñ pupillus miles
nō pōt teſtari:ꝛ ēt miles maior nō pōt ſeruū ꝓpriū inſtituere:q: ſtatus ſer
ui fuit annihilatus de iure gētiū iuxta.l.ex hoc iure.ff.de iuſti.ꝛ iur.ꝛ iſta li
mitatio fuit de mēte Bar.ꝛ alioꝝ repe.d.l.i.i.i.q.ꝛ Bal.in rub.C.qui.ac
cu.in pe.col.vbi dicit idē in effectu inducta a iure diuino.Iſtā limitationē
ēt voluit Ang.in.d.l.nō eſt nouū.aliā limitationē collige ex no.ibi ꝑ bar.
cir.rñ.datā ad.l.i.C.de ſacroſan.ecce.ad quā.l.poſſet ēt aliter rñderi intel
ligendo eam ꝓut intellexit Bar.in repe.d.l.i.in.i.q.Uel ēt alr̄ rñde.vt ꝑ
Bar.in preal le.l.i.C.de ſacroſan.ec.in repe.ꝛ in lec.ꝛ cū illa rñ.trāſeūt ibi
Bal.ꝛ Saly.Tetigit ēt ſup glo.Bar.an ille q remiſſionē nūciatiōis peti
poſſit die feriato ꝓcedere.ꝛ lꝫ Imo.circa hoc plura dicat tñ in effectu non
addit niſi vnū.ſ.ꝙ nūciatio fuit fcā cā publici iuris tuēdi ꝛ nūciās ꝓſequaꝉ
petēdo nūciationē cōfirmari iuxta.l.de pupillo.§.q opus.cū ibi no.ꝑ bar
to.ſ.eo.qđ facere pōt ēt die feriato.l.publicas.C.de fer.poterit ſin pl̄r nū
ciatus hoc caſu petere remiſſionē die feriato ꝑ regulā.l.nō dꝫ actori licere
de reg.iu.ꝛ ita ꝓcedat opi.hic ſed ſi nūciās nō ꝓſequaꝉ in iudicio ſuā nun
ciationē nō poterit nūciatus petere remiſſionē tp̄e feriato:q: nūciās nō ſe
24 queꝉ ius publicū:ꝛ ſic ꝓcedit.d.l.publicas.†Et iducitꝉ hec mā.ad.q.vtilē
c ꝛ quottidianā an ſi tenuta fuerit data tp̄e feriata poſſit eodē tp̄e reuocari[c]
de quo glo.no.in.l.minor.in quadā additiōe.ff.de euic.tenuit ꝙ ſic.Sed
dicit Imo.hic iſtud eſſe verū qñ notorie cōſtaret tenutā eſſe nullā.nam cū
tūc in reuocatione nō exigaꝉ cāe cognitio poterit fieri die feriata ꝑ ea que
hic no.Bar.dū dicit ꝙ remiſſio nūciatōis poterit fieri die feriata qñ fit ꝓ
pter preſtitā ſatiſdationē:q: tūc cāe cognitio nō reqriꝉ.ergo nō obſtāt fe/
rie.d.§.dies.Secus ſi tenuta eſſet valida vel eſſet dubiū ſup ea.nam tunc
nō poſſet fieri reuocatio die feriata ex quo cauſe cognitio reqriꝉ ꝑ ea ēt q̄
hic no.Bar.volēs ꝙ lꝫ nūciatio ſit fcā die feriata tñ remiſſio non pōt peti
die feriata vbi cāe cognitio reqriꝉ.Unde fateꝉ Imo.ꝙ vbi reuocatio te/
nute hēret fieri ſolū ꝑ preſtationē ſatiſdātis ꝙ poſſet fieri die feriata:cū tūc
cāe cognitio nō reqraꝉ ſicut dicit hic Bar.in remiſſiōe nunciatōis q̄ fieret
ꝑ ſolā ꝓſtationē ſatiſdātis.Adđ qđ Bal.in.l.ſi.C.de fer.ſumpl̄r approbat
gl.in.d.l.minor.quā reputat ſingularē ꝛ idē tenuit Saly.in.d.l.ſi.Idē ēt
tenuit Bal.in.l.i.C.de execu.rei iudi.ꝛ in.l.ij.ff.de fer.ꝛ in.l.poſt ſniam.i
ſi.C.de ſen.ꝛ bal.ꝛ Imo.in.l.de pupillo.§.ſi.ſ.eo.ꝓ hoc facit q: ſicut iu/
dex fuit facilis ad faciēdū actū aliquē de fcō vel parte nō citata:ita dꝫ eē fa
cilis ad reuocandū de fcō ꝛ pte nō citata.voluit Inno.in.c.querelā.in gl.
in ꝟ.ſubtractis.de elec.ꝓ hoc facit tex.in.l.i.§.hoc edcm̄.ff.ſi mu.vē.no.
quē ad hoc alle.Bal.in.l.ij.C.ſi ꝑꝑ pu.pē.ꝛ not.Jo.and.in addi.ſpec.in
ti.de ſen.ꝓla.§.ſpēs.ꝟ.eſt quoq;.ꝛ expſſe Bal.in.l.ij.in.xj.col.i ꝟ.quar
to quero.C.de ſerui.ꝛ aqua.vbi ad hoc ēt alle.gl.i.d.l.minor.ꝛ idē Bal.
in.l.ſi pacto quo penā.C.de pac.ꝛ in.l.tale pactū.§.q ꝓuocauit.in.x.q.ff.
de pac.ꝛ i rub.C.de reſcin.vē.ꝛ in.l.ſi.l.ij.col.C.de edic.di.adri.tol.ꝛ an
25 to.de hu.in.c.cū ceſſante.de ap.†Ex qb9 puto ꝯcludēdū qcqd dicat imo.
hic ꝙ vbicūq; tenuta ſit nulla eo q: in illa cā nō poterat ꝓcedi die feriato:
ꝛ tūc reuocatio poſſit fieri tp̄e feriato.Nec ob.qđ no.Bar.ſ.dū dicit ꝙ lꝫ
nūciatio ſit fcā die feriato tñ nō pt relariter peti remiſſio:q: rñdeo ꝙ i cāu
illo nuncia.fuit ōbite fcā ꝛ nō fcō vt h i gl.ſꝫ i.q.nr̄a tenuta fuit data ō fcō
ideſt incōgruo tp̄e:ergo poteſt de fcō reuocari eodem tp̄e:vt dixi.Aut in
illa cā pōt

illa cī pōt ꝓcedi ad tenutā tpe feriato. ⁊ tūc nō video gd obſtet
q̄re codē tpe ꝓcedi nō poſſit ad reuocationē ſaltē qñ petēs reuo
cationē veniret tāq̄ re⁹ ꝓuocat⁹ i codē iudicio ꝑut facer̄ pōt ⁊ nō
ꝑ viā principalis petitionis tanq̄ actor. vt no. declarāt Bart. ⁊
alij in. l. de pupillo. §. ſi. ⁊ ibi dicer̄. j. e. nā ſi actori petēti tenutaȝ
licuit ꝓcedere tpe feriato dȝ ēt licere reo codē tpe ꝓcedere iuxta
26 l. ſi. C. de fruc. ⁊ lit. expē. ⁊. l. nō dȝ actori. ſ. ō reg. iur. ❡ † Succeſ
a ſiue querit bar. an valeat citatio facta ꝑ nūciū die feriato[a]. ⁊ poſt
relatas opi. antiquoꝝ ꝯcludit ſecutus Old. q̄ ſic in diebus feria
tis inductis in fauorē hoīum. qꝛ lex nō dixit q̄ tali tpe nō citer̄. ſȝ
q̄ gs nō cōpellat̄ venire tali die vel tali tpe feriato. Sȝ in ferijs
in honorē dei tȝ q̄ nullo mō valeat maxime ꝑ tex. in. l. dies. C. de
fer. in ver. nulla admonitio. ⁊ in ꝟ. taceat apparitor. ⁊ in ꝟ. ſileat
horrida vox preconis. Et idē dicit eſſe in actu cōmiſſionis iudi
cis facte nūcio de citādo. vt hic plene ꝑ eū. Et idē tenet Imo.
⁊ Pau. de ca. hic niſi ꝯſuetudo aliter ſe hȝ. idē tȝ bal. in. l. in tpe.
ſ. de here. inſti. ⁊ ēt Imo. ⁊ bal. ⁊ Saly. in. d. l. dies. ⁊ bal. in. l. ſi
feriatis. ſ. de fer. gcgd ipſe dixerit in. l. cū clericos. C. de epiſc. ⁊
cle. iſtā opi. ēt ſeq̄r Jo. cal. ⁊ ant. ō bu. in. c. ꝯqueſtus. extra ō fer.
ꝑ iſtū tex. q annullat oēm ꝓceſſum factū tpe feriato in honorem
dei. ⁊ citatio eſt de ꝓceſſu iudicij quo ad ſuos actus. c. qm̄ ſ. de
ꝓba. ⁊ ēt cōmiſſio citationis eſt de ꝓceſſu. vt ibi in ꝟ. interlocu
tiōis. nā cōmiſſio eſt ſnia interlocutoria. vt in. l. cū clericis. in ꝟ.
ſniaꝝ. ⁊ ibi gl. C. de epi. ⁊ cle. ⁊c. ⁊ hoc mō ꝓbat̄ nō bñ dixiſſe bu
tri. in. d. l. dies. ⁊ bal. in. l. in minoꝝ. C. ex q. cau. in integ. vbi te
nuerūt q̄ actus nūcij q̄uis nō poſſit explicari die dñico per. d. l.
dies. tñ in alijs diebus feriatis in honorē dei poterit explicari ꝑ
rōnē que colligit̄ in. l. in tpe. de here. inſti. Tñ q̄ ēt nō poſſit fieri
alio tpe feriato in honorē dei ꝓbat̄ in. d. c. ꝯqueſtus. inducēdo
vt induxi. Et ꝓ hoc ēt facit qđ voluit gl. no. in. l. oēs. C. de fer. q̄
voluit q̄ ꝓuiſio facta de certis diebus in honorē dei extēdat̄ ad
alios. ⁊ illā ꝓ notabili ad hoc alle. ant. de bu. in. c. ſi. de ꝯſue. dū
tractat an ꝯſuetudo diſponēs in vno caſu extendat̄ ad aliū. Alia
fuit opi. By. hic. ⁊ Pe. ⁊ Cy. in. l. dies. C. de fer. ⁊ in. d. l. in mi
noꝝ. qđ valeat citatio ēt ſi ſit facta die feriata in honorē dei ꝓ die
iuridica. ⁊ ad idē tenēt aliq antiq quos ipſi ibi referūt. ⁊ eos re
fert bar. hic. ⁊ huic opi. adheret Jo. an. in. c. ſi. de fer. dicēs ita ō
ꝯſuetudine ſeruari. Mouent̄ ꝑ. d. l. in tpe. ⁊ ꝑ alias rōnes non
multū vigētes gbus ſatis pȝ eſſe rñſuȝ ꝑ. d. l. dies. ⁊ ꝑ. d. c. ꝯque
27 ſtus. maxime iunctis no. ꝑ Bart. hic. ❡ † Quid aūt in actu rela
tionis nūcij referētis ſe citaſſe an poſſit fieri die feriata. Ja. bu. in
d. l. dies. vr̄ tenere q̄ fieri poſſit ēt die feriata in honorē dei. nihil
tñ alle. ⁊ iſtā opi. tȝ hic Ro. lȝ de Ja. bu. mētionē nō faciat. Mo
uet̄ qꝛ nō reqrit cauſe cognitionē. ergo dȝ poſſe expediri in tali
b bus ferijs[b] vt vr̄ ꝓbari. lȝ ipſe nō alleget in. l. actus. C. de ferijs.
Sed Saly. in. d. l. dies tȝ ꝯtrariū. qꝛ dȝ illa relatio ſcribi in actis ꝑ no
tariū. ⁊ ſic erit de ꝓceſſu. alle. no. ꝑ gl. in. l. pe. in ꝟ. ꝯtumaciā. C.
ad treb. ergo nō pōt fieri tali tpe feriato in honorē dei. vt ꝓbat̄
lȝ ipſe nō alleget in. d. c. ꝯqueſtus. ita etiā vr̄ tenere bal. in. d. l. in
minoꝝ. bar. in extraua. ad repri. in ꝟ. de plano. ſolū dicit q̄ poſ
ſit fieri die feriato in fauorē hoīum ſicut poſſet libellus ꝓduci. l.
miles. §. ſexaginta. de adul. de hoc etiā vide ꝑ bal. in. d. l. ſi feria
tis. ❡ Mihi vera vr̄ illa opi. q̄ nō poſſit fieri die feriato in hono
rē dei ꝑ. d. l. dies. in ꝟ. ſileat horrida vox preconis. ⁊ ꝑ illā. l. ap
paret rñſum ad illā. l. actus. Propterea tex. in. d. l. actus loquit̄
de actibus reſpiciētibus volūtariā iuriſditionē. qꝛ ſupra facta ē
differētia inter citationē factā die feriato in honorē dei ⁊ factam
28 die feriato in fauorē hoīum. ❡ † Quero gd in citatione facta in
ferijs repētinis ꝓ die iuridica. Bal. in. d. l. in tpe. dicit q̄ idem
erit dicēdū in ea ꝓut df in citatione facta die feriato in honoreȝ
dei. alle. no. ꝑ gl. in cle. ſepe. in ꝟ. obligatorio. de ꝟ. ſi. Sȝ imo.
dicit q̄ nō inuenit̄ iure cautū quo ad ꝓpoſitū. Uñ cū tex. in. d. l.
dies. loquat̄ ſolū in ferijs in honorē dei vr̄ q̄ in alijs maneat fir
ma regula que colligit̄ ex. d. l. in tpe. Adde q̄ pro ipſo facit qđ
no. Jo. an. in addi. ſpe. in ti. de lib. ꝯcep. §. nūc dicēdū. ꝟ. xxv. ⁊
Ant. de bu. in. c. ſi. de iud. ad ſi. vbi faciūt dr̄iam inter ferias repē
tinas ⁊ ferias in honorē dei. ⁊ lȝ nihil allegēt lȝ paſſus nō ſit du
bius. tñ ſatis vr̄ poſſe teneri q̄ ferie repētine accedāt potius fe
rijs in honorē dei q̄ ferijs inductis in fauorē hoīum ꝑ rōnē po
ſitā ꝑ gl. in. d. cle. ſepe. ⁊ iſtud expreſſe firmat Bal. ⁊ Aug. in. l. i.
ff. de fer. Et ꝓ hoc vr̄ tex. iūcta gl. in. l. i. ⁊ ibi bal. C. de fer. ⁊ tex.
in. l. oēs. ibi noſtris etiā diebus. e. ti. ⁊ no. bal. in. l. ſi vt ꝓponis.
la. i. C. quō ⁊ qñ iu. Inn. B. Car. ⁊ Imo. in. c. ſi. de iu. ⁊ Spe. in
ti. de fer. §. ſi. in prin. ❡ Querit etiā Jo. de Imo. vtrū valeat ci
tatio facta die non feriato ad diē feriatā. dic q̄ aut citat̄ gs vſq̄
ad talē diē feriatā ⁊ vȝ. qꝛ dictio vſq̄ ſtat excluſiue. text. eſt in. c.
ex lris. de reſti. in integ. ⁊ in. c. cū dilecti. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ in. c. ſi. de
dila. ⁊ no. bar. in. l. patronus. §. i. de le. iij. ⁊ Jo. an. in. c. ſi. de fe
rijs. ⁊ Spe. in ti. de cita. §. i. ꝟ. itē excipit̄ q̄ citatio ſiet ad diē fe
ſtū. ⁊ Arch. in. c. ſi gratioſe. de reſcri. li. vj. ⁊ Gui. de cu. ⁊ bart.
in. l. meminiſſe. in prin. ff. de offi. ꝓcō. ⁊ cy. in. l. ſi. C. de fer. ⁊ bal.
in. l. eos. §. ſin autē. C. de ap. Aut citat̄ gs ad talē diē feriataȝ. et
vr̄ etiā q̄ valeat. c. veniēs. de accu. ⁊ accipit̄ tūc dictio ad ꝓ iuxta
vt. l. milites codicillis. cū. i. gl. ſ. de teſt. mil. ⁊ no. in. l. gdā ybe
rus. de fer. vib. pred. ⁊ ſic ſatis erit q̄ compareat litigaturus die
ſequenti. ⁊ hoc tȝ Inno. in. c. ſi. de fer. ⁊ Specul. in loco. ſ. pxi.
allegato. ⁊ firmat Imo. ⁊ Ro. hic. lȝ ꝯtrium ſentiat Innocē. in. c.
ij. de dila. ⁊ Hoſ. ⁊ Joā. an. in. c. ſi. de fer. per ea que dicentur. j.
in caſu qñ quis citat̄ pro die feriata. ⁊ reſpondet ad. c. veniēs. qđ
ibi dȝ ſubaudiri dictio vſq̄. ſed illud eſt violare text. ideo tene
opi. primam. Aut citatur quis pro die feriata. ⁊ tunc aut citatur
gs vt veniat reſponſurus illa die in iudicio. ⁊ tunc glo. in. c. placi
ta. xv. q. iiij. dicit non valere citationem. ⁊ iſtud eſt verum vt pa
tebit ex infra dicendis. Aut quis citatur vt compareat tali die
feriata. ⁊ tunc glo. in. c. placita. xv. q. iiij. ⁊ Inn. in. d. c. ſi. de fer.
⁊ Specu. in loco prealleg. tenēt qđ valeat. qꝛ ipſa die poterit ſe
preſentare ꝓceſſurus poſtea die ſequēti iuridica. ⁊ idem ſentiūt
ſi dictum fuerit ſimpliciter. citer̄ talis pro die feriata. qꝛ intelliga
tur q̄ citer̄ vt compareat ⁊ ſe repreſentat tali die ⁊ ſequēti iuridi
ca ⁊ ꝓcedet vt ſic hat interpretatio q̄ actus valeat. ar. l. quotiēs
in ſtipulantibus. ſ. de verb. obli. ⁊. c. abbate. ſ. de verbo. ſignifi. ⁊
iſtud eſt de mente Inno. ⁊ Spe. in. d. locis. ⁊ Joā. an. ⁊ Anto.
de bu. in. d. c. ſi. de fer. ⁊ Bal. ⁊ Ange. in. l. i. ſ. de condi. inſtitu.
29 ❡ † Nam qñ quis citatur pro die feriata cōpareat. l. celſus. §. i.
ſ. de arbi. expreſſius in. d. c. cum dilecti. Unde dato q̄ non poſ
ſit impleri primū. dȝ impleri ſcdm̄ q̄ primum poteſt. vt. d. c. cuȝ
dilecti. Ex hac reſpōſione videt̄ inferre prefati doc. q̄ idē eſſet
qñ quis eſſet citatus ad reſpōdēdum in iudicio die feriato. ſ. q̄
debeat valere. ⁊ dato q̄ preceptum de comparēdo ſeu reſpōdē
do die feriato non vȝ tanq̄ continens expreſſum errorem iuris
per no. in. d. c. veniens. ⁊ in. c. ſi epiſcopus. iij. q. ij. ⁊ ar. l. ij. C. qñ
ꝓuo. c. i. de re iud. tamen viciato ipſo expreſſo mandato de cō
parendo vel reſpōdendo illa die non viciabitur aliud mādatum
tacitum in eo comprehenſum. ſ. de comparendo ſimplr. ❡ Qꝛ
viciato expreſſo non viciat̄ tacitum eque principale ſalteȝ vbi nō
militat eadem ratio viciandi tacitum. l. ſi fideiuſſor. in princi. ⁊
ibi no. bar. de leg. i. l. i. qui. mo. pig. vel hypo. ſol. ⁊ no. Cyn. in
auc. ingreſſi. C. de ſac. ſan. eccle. ❡ Et dato q̄ dictū preceptū ta
cite incluſum de cōparēdo ſimplr nō habeat diē. tñ nō viciatur.
c qꝛ citatio ſine die[c] vȝ. ⁊ citatus tenet̄ cōparere q̄primū pōt. vt
in. c. cū parati. ⁊ ibi hoc tenēt omnes de ap. ⁊. c. eos. de ſentē. ex
cō. in. vj. ⁊ no. Spe. ⁊ Joā. an. in ti. de cita. §. ſequit̄. ver. quid ſi
nō preſtiteris. ⁊ Inno. in. c. ſi. qui ma. accu. poſ. ⁊ Bal. in. l. hec cō
ditio ſi in capitolium. per illuȝ tex. ſ. de condi. ⁊ demō. ⁊ Bal.
in. l. ij. in prin. ſ. de here. inſti. ⁊ ang. in. l. vt pfectius. C. de anna.
exce. ⁊ Bal. et Imo. in. l. qui ante kalendas. de verbo. obli. ⁊ cō
ſueuit tangi in. l. liber homo. §. decem. eo. titu. Contrariam tñ
opi. q̄ nō valeat citatio qñ gs eſt citat⁹ ꝓ die feriata ſimplr et in
diſtin. tȝ Hoſt. i. c. ſi. de fer. et imo. et ro. hic ꝑ. l. ij. i ſi. cū ibi no.
ſ. ſi gs i ius vo. nō ie. gn ſimplr et idiſtin. vr̄ velle citationē factā
ꝓ die feriata nō valere. Adde ēt q̄ idē tenuit pet. cy. bal. et ſal. in
l. ſi. C. ō fer. ⁊ Jo. cal. i. d. c. ſi. ⁊ bal. i. d. l. ij. ſi gs i ius vo. nō ie. ⁊
⁊ imo. i. l. i. ff. de ꝯdi. iſti. Tñ ad. l. ij. i ſi. poſſet rñ. ꝓut rñdet gl. i
d. c. cupiētes. §. q̄ ſi ꝑ. xx. i ꝟ. cōpere. de elec. i. vj. Uel ſcdo ſate
30 ri poſſumus † q̄ ſi nō cōpeat die feriata nō icurrit penā aliq̄ ꝯtu
macie. vt ibi. tñ nō negat̄ q̄ nō teneat̄ cōparere ⁊ ꝓcedere die ſe
quēti iuridica. Certe paſſus eſt diſputabilis ⁊ dubi⁹ ꝑ p̄dicta ⁊ q̄
dā alia referūt doc. i. d. locis. Tñ ꝓ iſta opi. ſcda opi. hoſt. ⁊ ſeq.
pōt adduci q̄ p̄ceptū p̄dictū ꝓ die feriata cū ſit nullū eo mō quo
cōmiſſuȝ ē ꝑꝑ expſſuȝ errorē i eo ſpecificatū. vt dixi nō pōt diuidi
i duo p̄cepta. qm̄ lȝ qñ ē validū poſſit diuidi i duo. d. l. celſus. §. i.
tñ ſec⁹ ē qñ ē nullū. hec ꝓbat tex. no. i. d. l. ij. i ꝟ. alr ⁊c. iūcto pn. il
li⁹ ꝟ. duplici. ſ. ō her. iſti. Et ita ꝑ illū tex. i terminis nr̄is ꝯcidūt
ibi bal. ⁊ imo. ꝓ iſta op. Nec ob. d. l. ſi fideiuſſor pōt rñ. q̄ ibi lo
q̄t qñ vnū expſſū. ⁊ aliō tacitū eio. Hic āt q̄rit̄ qñ totū erat expſ
ſuȝ i ꝟbis. ⁊ q̄rebat̄ an vna diſpō diuideret̄ in duas. ⁊ vltra p̄di

[a] ❡ Die feria to. adde paul. de ca. ꝯſi. xxv. ſcd. ꝯſ. alum. ⁊ an valeat ſnia excōicatiōis la ta die feriato ꝑ eūdē ꝯſi. xi.

[b] ❡ Talib⁹ fe rijs. vide ꝯſi. ꝓxime alleg. ⁊ an citatus die feriato cōparē do videat̄ fe rias renūciare ꝑ alex. ꝯſ. cpiii. ii. libro.

[c] ❡ Sine die. adde vt ꝑ ang. ꝯſi. xvi.

cta de materia vide p Bal.in.l.i.C.de dila.ꝛ in.l.ſi pſ.C.q̃ñ p
uo.ꝛ in.l.iij.in pn.ff.de iureiur.ꝛ qđ no.glo.in.c.nemo.pōt ad
ſi.de reg.iur.li.vj.ꝛ Bar.in.l.ij.C.de tem.ap.vbi tractat qñ ci
tatio nō ꝯtinet expſſum errorē ſꝫ ſtatuiſ terminus vt qs cōpa
reat die.x.talis mēſis vel ſtatuiſ terminos.x.dieꝝ.infra quem
hēat cōparere.ꝛ ſi illa.x.dies ſit feriata itelligiſ ꝙ debeat cōpa
rere ſeq̃nti die de quo ēt tāgiſ in alijs locis.ſ.alle.ꝛ aliqđ ēt de
31 materia p Ro.in.l.ſi.ſ.de ſer.¶†In gl.in ꝟ.abſētis inq̃tum
Bar.ſup hac gl.tenuit ꝙ dñs q cepit edificare ꝛ ignorauit nun
ciationē eē factā.ꝛ poſtea pſecutus eſt opus teneſ ad pſtādum
patiētiā vt opus demoliaſ.adde gl.in.l.de pupillo.§.nūciatio
nem.ꝛ qđ ibi diceſ.j.e.ꝛ hoc.ibi limitat Imo.ꝛ Pau.de caſt.
niſi opus eēt cōſtructū iuſte ꝛ aliqđ ēt p Bar.in.l.de pupillo.§.
32 ſi qs.j.e.¶†Extra gl.inq̃tū Bart.hic tetigit an minor poſſit
a reſtitui* i ite.vt poſſit pducere teſtes poſt publicatas atteſtatio
nes ꝛ cōcludit ꝙ ſic vt hic p eū.Adde ꝙ hoc venit limitādū niſi
minor ipſe diligētē inqſitionē feciſſet in pq̃rēdis teſtibus an
teꝗ̃ atteſtationes publicarenſ ꝛ tñ eos inuenire nō potuit nā ex
quo nō fuit leſus dolo aduerſarij nec ſui facilitate nō dꝫ reſtitui
ar.l.ſi.C.de in ite.reſti.minoꝝ.ꝛ.l.vcꝝ.§.ſi locupleti.ſ.de mi.
33 ita ſignāter voluit Spe.in ti.de reſti.in iteg.§.qđ ſi in eā.†Scđo
limita niſi peteret reſtō ad pducēdos teſtes ſup aliqua exceptio
ne dila.vel decli.iudicij circa materiā cāe cū dicaſ modici pӡiudi
b cij dato ꝙ nō pbareſ ar.l.ſi fideiuſſor.§.ſi.ſ.mā.ꝛ p modica*
leſione nō cōcediſ reſtō.l.ſcio.ſ.de in iteg.reſt.ita fuit de mēte
Inno.in.c.qm̃ felicis.de reſti.in ite.ꝛ Bal.in.d.l.ſcio.ꝛ not.ēt
Bal.in.l.pemptorias.cir.iiij.colū.C.ſen.reſcin.nō poſſe vbi
34 ēt ad hoc alle.Arch.†Tertio limita nō pcedere vbi peteret ſe
reſtitui ad pbādū crimina oppoſita ꝯ aduerſariū vt eſt gl.i de.
nō pōt.in gl.pe.de pcu.ꝛ Spe.in ti.de reſti.in ite.§.ſi qs āt ꝟ.
ſed pone eccle.bñ facit tex.in.l.auxiliū.in pn.ꝛ qđ no.ibi Bal.
ſ.de mino.ꝛ qđ no.gl.in.l.i.§.accuſationē.ꝟ.merito.cū ſeq.j.
ad turpil.Et de materia vltra pdicta vide p Bal.poſt gl.in.l.
minor.xxv.ānis.omiſſaꝫ.ſ.de mino.ꝛ Ang.poſt antiquos in
l.vbi.ſ.de edē.ꝛ qđ no.Bar.i.l.nā ꝛ poſtea.ſ.de iureiur.ꝛ qđ
35 no.in.l.minor ēt ſi q̄ſi cōtumax.ſ.de mino.¶†Tāgit ēt Bar.
c an ſuccurraſ mulieri ꝛ ruſtico vt poſſit pduceſ teſtes poſt publi
catas atteſtatiōes ꝛ ꝯcludit nōr iter ꝙ nō dicēs ꝙ in his q̄ ſunt
introducta ad rigorē iuris cōſeruādū vt cir.rē iudi.ꝛ ſilia nō re
quiriſ ꝙ iura mulieribus ꝛ ruſticis ſubueniāt magis cōiter ꝗ̃
alijs.Addo Bal.ꝛ Moder.ita tenētes in.l.iuris ignorātiam
ad ſi.C.q admir.ꝛ Salẏ.in.l.pe.e.ti.ꝛ Pe.de anch.in repe.c.
canonū ſtatuta.de ꝯſti.ꝟ.qr o ſtatuto caueſ vbi volūt ꝙ i his q̄
cōcernūt formā actus vel rigorē iudiciariū nō excuſaſ ruſticus
ex quo decidūt.q.notabilē vt ibi p eos.addo ēt not.p Bart.in
cōſi.inci.Maritus fecit vxorē hēdē ꝛc.ꝛ Bal.in.l.ſi.in pnci.in
iij.q.C.de iu.delib.ꝛ iſtū ēt fuit de mēte Bar.in.l.i.C.de iu.et
36 fac.ign.dū cir.ruſticū rephēdit gl.ibi.†Voluit tñ Bar.ibi no.
ꝛ expſſius Salẏ.ꝛ Frā.de rāp.ibi ꝙ ſi ruſticus hūit iuſtā cauſaꝫ
ignorātie vt qꝛ ſm Salẏ.ꝛ Frā.de rāp.nō poterit ruſticus ꝯſu
lere peritiores tūc ſubueniſ ruſtico p reſti.in ireg.ex cla gnāli ſi
qua mihi iuſta cā ꝛc.de qua in.l.i.ad ſi.ꝛ in.l.ſꝫ ſi ꝑtorē.§.hoc
aūt.ff.ex q.ca.mā.ſꝫ ſine reſti.in inte.nō ſuccurrereſ ēt ſi nō po
tuiſſet pitiores cōſulere ita itelligere opꝫ ꝟba Bar.in.d.l.ſi.in
pn.in.iiij.q.de iu.delib.qꝛ alš ꝟba ſua ꝯdicerēt ꝟbis Salẏc.et
Frā.de rāp.in.d.l.i.ꝛ iſtud eſt diligēter notādū p limitatione
quā pōit Bar.hic cū ꝯcor.Ro.h i.q.de ruſtico addit ad ea q̄ h
no.Bar.gl.xxxviij.di.c.ignorātia.ꝛ gl.i.q.iiij.c.ſi.Fulgo.ēt in
d.l.iuris dicit ꝙ nō parciſ ruſtico niſi in caſibus in qbus reperi
tur expſſum p quo facit gl.in.d.§.ſi.i.q.iiij.ꝛ ſilr tex.in.l.ſi.C.
de iu.ꝛ fac.igno.Et qūo itelligant iura q̄ dñt ruſtico in certis
caſibus ſuccurri vt in caſu.l.i.§.ſi.ſ.de edē.ꝛ in.l.ſi id qđ ꝟ.do
li.ſ.de iu.om.iu.ſcripſi alš circa hoc i.d.l.ſi id qđ poſt Bal.ibi
aliqđ in.d.l.iur.ad q̄ ſcripta in.d.locis me remitto.Quibꝰ ad
de no.per Bal.in.c.i.ad ſi.de cōtē.inter do.ꝛ empr.ꝛ in.c.i.§.
37 ſi qs.de pbi.feu.alie.per Federi.¶†Ultimo inq̃tū Bar.tra
ctat hic an reſtituto minore in itegrū ad pducēdos teſtes poſt
publicatas atteſtationes poſſit aduerſarius ſilr pducere teſtes
adde Spe.ꝛ Jo.an.in ti.de dila.§.vidēdū.ꝟ.in ſūma.Bald.
poſt Cyn.in.l.ij.§.ſed vtꝝ.ſ.de mino.Bal.in.l.poſt hāc.§.ſi.
C.de tēp.ap.vbi ꝯcordāt cū Bar.Addētes aliq̄ ꝛ ſm diſtōneꝫ
Bart.intelligo not.Bar.in.l.qđ fauore.in.ij.col.ſ.de legi.Et
vnū not.circa pdicta ꝙ reſtō in integ.cōceſſa minoribus nunꝗ̃

Additio.
a ¶ Poſſet re
ſtitui. vide ple
ne p ſelẏ.in.c.
ſrmitetiſ.in.v.
colū.de teſti.
Tho.de.ꝑſti.
b ¶ Modica.
facit ꝙ voluit
tōt alex.cō.lxx
xvi.ꝙ pp mo
dicā ꝯrietatē i
ter teſtes non
ſunt puniendi
de falſo.ꝛ qđ
idē voluit cō.
ciu.ꝙ ſtatutū
puniēs falſato
res nonere ſi
cōpꝛhēdū cu
dētem hagēti
nol vbi multa
vide de qbus
modicū curaſ
ꝛ adde bar.in
l.quominꝰ in
ii.q.d ſlu.vbi
dicit modicaꝫ
incōmoditatē
vicinoꝝ nō cō
ſiderare et ad
de glo.in.l.ſer
uitutes.§.pu
blico.incom
modos.ſ.de
ſerui.et glo.in
l.ſed eū hīt dē.
in glo.ſi.ſ.ad
trebel.et adde
bar.in.l.ppue
tarius j.iii.p
ri.vbi de mini
mis nō curan
dū et bal.late
in.c.adeo.col.
ii.de reſcri.et
glo.ſi.in.c.pe.
eo.tit.vbi per
doc.et vide oi
no gl.ſing.i.c.
olim.de ꝯſue.
in ꝟ.pnudiciū.
vbi qñ in aliq̄
diſpone ſit mē
tio d pndicio
alterius intel
ligiſ ēt de par
uo et iſtā glo.
valde no.ang.
p ſtatutis.et
ſic vſ ꝯtrari p
xime dictis.et
vide ēt bar.in
l.d pupillo.§.
ſi qs riuos.j.
eo.vbi qñ nō
ſit magnū pre
iudiciū nūcia
ri pt ſperni nu
ciatio que om
nia nota.
Additio.
¶ Uide plene
p do.anto.cor
ſetū in ſuo tra
ctatu de pſtā.
regis.i.iiii.q.
prin.in trac.d
minimis.cui
adde bal.in.c.
i.§.iter ui.l.ii.
col.de pac.iu.
ſirman.in vſ.
ſeudoꝝ.Tho.

prodeſt eius aduerſario in aliquo ſi leſio minoris a dolo ad
uerſarij pceſſit de quo eſt tex.quē Bar.ibi reputat ſingularē.l.ff.
de ſolu.l.pceſſerit alš.l.q res.ꝟ.huc applicaſ ꝛc.cum glo.

1 Poſſeſſio perditur per nūciationem.noui operis ſimplici ver
bo factam ꝛ acquiritur nunciato nec auditur qui ſpreuit nūcia
tionem.ſed cogitur prius demoliri.
2 Meticuloſus quis dicatur.
3 Audientiam in quibus caſibus poſſit iudex denegare.
4 Nunciatio no.operis per iactum lapilli quomodo ſit.
5 Negatoria quomodo ſit agendum ꝛ de eius forma.
6 Nunciationē no.operis qui ſpreuit ſimili petere declarari ſibi
licuiſſe edificare vel edificatū hēre pōt repelli ope exceptionis.
7 Agens nunciatione noui operis contra nunciatum agentē ne
gatoria.quid debeat agere.
8 Nuncians nouum opus perdit poſſeſſionem ſi recipiat ſatiſda
tionem a nunciato.

1 **In operis.** †Per nūciationeꝫ no.operis ſimplici
ꝟbo factā pdiſ poſ.ꝛ acqriſ nūciato ꝛ
qui edificauit nūciatione cōtēpta nō audiſ volēs petere decla
rare ſe iuſte edificaſſe ſꝫ cogiſ pꝰs demoliri ꝛ dꝫ nūciatio ꝗ̃uis
nūciās ignoret opus qđ p nūciationē fieri phibeſ.h.d.vſqꝫ ad
2 §.poſt opis.¶†No.ex pn.iūcta gl.i.ꝙ meticuloſus vſ q opꝰ
nouū ſimplici ꝟbo nūciat.iō poſ.pdit nō aūt meticuloſus vr q
nūciādo opus nouū adit ꝑtorē vt in.d.§.meminiſſe.all.in gl.ꝛ
pbaſ in.§.retinēde.ꝟ.hodie.Iſti.de iterdi.dū ibi dſ ꝙ in iter
dicto vti poſſidetis reqriſ ꝙ agēs poſſideat tpe lit.ꝯteſt.ergo
turbatus in poſ.nō vſ meticuloſus nec ſuſpicari vſ ſe poſſe repel
li ſꝫ recurrat ad iudiciū.alš.n.ſtati pderet poſ.vt h ꝛ in.l.clam
poſſidere.§.ſi.cū.l.ſe.ꝛ.l.ſi id qđ.j.de acq.poſ.ꝛ nō poſſet poſ
ſeſſor obtinere in illo iterdicto ad qđ vide no.p gl.ꝛ doc.in.l.i.
§.iterdictū aūt.j.vti poſ.ꝛ not.expſſe Bal.in.l.ij.in.iij.col.C.
de iu.emphẏ.ſꝫ ipſe Bal.dixerit ꝯriū ꝛ nō bñ in.l.ij.C.de ſer.ꝛ
3 aqua.in.vj.col.in ꝟ.decio q̄ro ſi poſſidēs ꝛc.¶†No.ij.in ꝟ.ſꝫ
ſi is.caſum in quo alicui denegaſ audiētia.ſ.ꝙ cōtēpſit edictuꝫ
ꝑtoris mortui ꝛ eodē nō pōt denegari ſi ꝯtēpſit edictū ſeu ꝑce
ptū ꝑtoris viui nā pōt iudex in oi cā ei denegare audiētiā etiā in
alia quā i qua cōtēpſit ꝑceptū de quo dico eē tex.cū gl.no.in.l.
ſed ſi p ꝑtorē.§.ſꝫ ſi cū decreto.ſ.q.ex cau.ma.qđ reputat no.
dignū Bar.in multis locis maxie in.l.ꝯſentaneū in.iiij.col.C.
qūo ꝛ qñ iu.ꝛ ibi no.declat ipſe qūo hoc pcedat.Et no.ēt bal.
in.l.i.§.fin.in lec.anti.ſ.ſi qs iuſdi.nō obtēp.vbi ſignāter dicit
ꝙ pp ꝯtumaciā iudex pōt denegare audiētiā ad tps nō in ppe
tuū qꝛ alš ſeqreſ ꝙ pp cōtumaciā poſſet puari cōtumax cōmo
do cāe in totū ꝙ eē nō dꝫ vt voluit gl.ma.cir.me.in.l.i.§.ſi.ſ.ſi
qs iuſdi.nō obtēp.ꝛ ibi limitat no.in.d.§.ſꝫ ſi cū decreto.ita
voluit Bal.in.l.ꝛ in multis.C.de ap.Et alios caſus in qbus de
negaſ audiētia.vide p gl.magiſtrā.xxiij.di.c.in noīe dñi ꝛ qđ
4 no.Bal.in.d.l.ſꝫ ſi p ꝑtorē.§.ꝑtor ait.¶†In gl.ibi audacter
p iactū lapilli ꝛc.ſꝫ qdā antiq dixerūt ꝙ hoc dꝫ itelligi qñ deijci
tur aliqđ de ope facto.nam tūc dſ nūciari p iactū lapilli ꝛ talis
actus ſapit audaciā.iō poſ.nō pdit.ſꝫ Barto.ꝛ cōiter alij poſt
eū intelligūt ꝙ ſufficiat in ope pijcere lapillū abſqꝫ eo ꝙ aliqđ
deijciaſ de ope.Et de hoc dicit Pau.de ca.eē caſum nō alle.p
aliū in.l.i.§.qđ ſit in ꝟ.minimi lapili.j.qđ vi aut clam.ꝛ nō plꝫ
Bar.illa pratica ꝙ deijciaſ aliqđ de ope p nūciantē qꝛ eēt cā ri
xe ꝛ ſic nō vr bona pratica argu.l.non eſt ſingulis.j.de reg.iur.
Intellige tñ dcm̃ ſuū qñ nūciās nō poſſideret ſolū in quo edifi
cabat.nā ſi poſſideret nō videreſ bona rō Bar.qꝛ ppria aucto
ritate poſſet deſtruere opus edificatū ab alio.l.quēadmodū.§.
i.ſ.ad.l.aq.ꝛ dixi poſt bar.in.§.pcedēti.ꝛ tene mēti id qđ ſup
hac gl.voluit Bar.inq̃tum voluit ꝙ quaſi poſ.ſuitutis ꝛ iuris
incorpalis acqraſ per patiētiā dñi ēt violētam de quo vide per
Inn.in.c.olim.el.ij.in glo.i.de reſti.ſpo.late per Ant.de bu.
5 in.c.ſi.in repe.circa ānpe.char.de cau.poſ.¶†In gl.in ꝟ.edi
ficatū hēre.ibi vti poſ.ꝛc.cōiter rephendiſ qꝛ nō cōuenit litera.
nam in iterdicto vti poſ.agens cōcludit ꝙ ipſe nō ingetetur in
poſ.ꝛ ꝙ aduerſarius ſibi vim nō faciat.l.i.in pn.j.vti poſ.decla
rat Bar.in.d.l.i.§.interdictū aūt ſed iſte petebat declarari tm̃
ſibi licere ita edificatum hēre.Et ſilr nō bene dixit glo.inq̃tum
dixit ꝙ agebat interdicto ne vis ſi.ei.qꝛ illud interdictum da
tur ei qui obtinet remiſſionem nunciationis.nam ſi poſt ea pro
hibeatur proſequi edificatus hꝫ cōtra phibētem interdictuꝫ ne
vis ſi.ei

vls ſi.ci.l.ꝑtor.§.deinde.ſ.eo.ſed hic nõ fuit remiſſa nũciatio ⁊ ſi remiſſa
fuiſſet nõ daref ꝯ edificãtẽ interdictũ demolitoriũ qḋ daſ ꝯ eũ qui edifica-
uit ſpreta nũciatione.d.l.ꝑtor.in pn.cũ ibi no.hic aũt dr̃ in tex.ꝙ nũciãti
daſ interdictũ demolitoriũ ergo nõ erat remiſſa nũciatio.teneas ergo ſm
ꝙ intelligũt cõiter doc.hic.ſ.ꝙ agebaſ negatoria q: agẽs negabat deberi
aduerſario ſuitutẽ puta altius nõ tollẽdi ⁊ ita dicebat ſibi agenti licere ita
edificatũ hẽre ⁊ iſta eſt forma agẽdi in negatoria vt in.l.ſi ꝑus.cũ ibi no.ſ.
6 eo.¶ † Itẽ inq̃rit Bar.hic q̃rit an ipſo facto repellaſ iſte qui agebat vt de
clareſ ſibi licere ita edificatũ hẽre ⁊c.an ṽo ope exceptiõis ⁊ ꝯcludit ꝙ ope
exceptionis.adde ea q̃ no.bar.in.l.edicta.circa pe.col.C.de eden.⁊ in.l.
naturalr̃.§.nihil cõe.ſ.de acq.poſ.circa pe.char.in ṽ.ſcḋo q̃ro.⁊ in.l.fun-
dũ.ad ſi.ſ.de excep.⁊ q̃ no.bar.in.l.i.§.ſi ſublata.ſ.ad treb.⁊ ibi dicit illa
ṽba actio deneget ſeu actio nõ deť q̃ ſunt poſita hic itelligi dẽre.ſ.ope ex-
a ceptionis nõ ipſo iure[a] p.l.i.in pn.cũ ibi no.ff.ad macedo.⁊.l.ij.§.i.⁊ ſi.
ff.ad velle.⁊ no.Bar.in.l.cũ lex.ſ.de ſide.⁊ in.l.ait ꝑtor.in pn.ff.de iure-
iu.⁊ no.ang.in.l.vẽditori.C.ꝑ emp.vbi idẽ dicit in ſtatuto denegãte au-
dictiã q: itelligiſ ope exceptionis alle.glo.ſingularẽ in.c.ſtatutũ.circa pn.
7 in ṽ.cõmittanſ iũcto tex.in.c.audiẽt.de reſcrip.in.vj.¶ † Itẽ tene menti
id qḋ dixit Bar.hic volẽs ꝙ in terminis huius.§.nũciãs.q ꝯ nũciatũ agẽ-
tẽ negatoria opponit exceptionẽ ꝑ quã dicit actorẽ nõ dẽre audiri q: edifi
cauit ſpreta nũciatione nõ ꝯſeq̃tur ꝑ hãc exceptiõeꝫ ꝙ opus ab aduerſario
demoliaſ ſꝫ oportebit ipm̃ nũciãtẽ agere poſtea iterdicto demolitorio ꝑ
cõſeq̃ndã demolitione vt hic cũ alle.ꝑ eũ ⁊ cũ eo trãſeũt Pau.de caſtr.⁊
imo.hic ſꝫ ꝯriũ tꝫ Ang.hic ꝑ.l.ij.§.ſi publico.ſ.de adul.bar.hic ꝑ rũſione
ad illũ.§.ſe remittit ad ibi dicẽda ꝑ ſe ⁊ ibi vr̃ ꝯcludere ꝙ q̃ñ id qḋ deduci
tur in exceptione ꝯtingit negociũ cãe ꝑncipalis poſſit ſup exceptione ſnla-
ri ⁊ ꝑcedi ſicut ſi eẽt deductũ ꝑ viã ꝑncipalis petitionis ꝑ.d.§.ſi publico.⁊
c.i.de excep.Sed certe ſm hoc cũ in termĩs hui⁹.§.exceptio ꝯtigat nego-
ciũ ꝑncipale videreſ ꝙ bar.hic male dixiſſꝫ niſi dicas ꝙ bar.ħ itelligit iſtã
exceptionẽ nõ ꝯtingere negociũ ꝑncipale eo q: in negocio ꝑncipali dedu-
cto in petitione actoris ꝯtineſ ꝙ opus erat iuſte edificatũ ſꝫ in exceptiõe
rei nõ dicebaſ de ħ ſꝫ qḋ erat edificatũ ꝯtẽpta nũciatione.Itẽ adhuc ꝯtra
bar.hic facit qḋ no.Inn.in.c.ex ꝯqueſtione.de reſt.ſpo.qḋ magis cõiter
ſequunſ alij excepto Hoſti.vbi ꝯcludũt ꝙ ſi actor agit rei vẽ.⁊ reus exci-
piat ꝙ actori nõ cõpetit ius agẽdi eo q: ipſe reus eſt dñs ⁊ ita ꝓbet pote-
rit iudex nõ ſolũ abſoluere reũ ⁊ repellere actorẽ ſed ẽt declarare reum eſſe
b dñm[b] ꝑ.l.circa.inſi.ff.de ꝓba.⁊ ꝑ.l.ſꝫ ⁊ ſi poſſeſſori.cir.pn.ṽ.ꝓinde.ff.de
iureiu.⁊ ꝑ Bar.no.in.l.ſi.C.de ſideicõ.li.⁊ in.l.vnica.C.vti poſ.⁊ in.l.he
reditas materterẽ.C.de pe.her.⁊ in.l.ordinarij.cir.v.col.C.de rei ven.⁊
in.l.ij.C.cõ.dele.⁊ ꝑ Ro.in.l.põpo.§.ſi iuſſu.ſ.de acq.poſ.Tũ ſuſtinẽdo
Bar.vide ꝙ lꝫ poſſit ꝯſeq ꝑ ſnĩam reus hic declarari.ſ.ſe eẽ dñm tñ non
poſſet ꝯſeq ꝑ viã exceptionis ꝙ actor ꝯdẽnareſ ipſi reo ad aliqḋ dãdũ vel
faciẽdũ niſi exꝑſſe reus viã eq̃ ꝑncipalis petitionis recõueniret actorẽ ſm
Bal.no.in.l.cũ papi.C.de ſen.⁊ iterlo.vbi ꝓ hoc alle.l.ſiĩter.ſ.de exce.rei
iudi.⁊ ſentit glo.in.d.l.cũ papi.in ṽ.ꝯdẽnari.ergo in ꝓpoſito nõ põt reus
8 ꝑ viã exceptionis ꝯſeq ꝙ ꝯdẽneſ actor ad demoliẽdũ.¶ † Ultio inq̃rit
glo.hic iũcto tex.ꝯcludit ꝙ ꝑ alias nũciationes noui opis nõ factas ſim-
plici ṽbo nũciãs poſſeſſionẽ nõ ꝑdit.Adde ꝙ in ꝯriũ vr̃ tex.in.l.ſi ali⁹.§.
ait iulia.ꝙ vi aut clam.¶ Uñ dicebat Iac.de are.ꝓut refert ⁊ ſeq̃tur An
ge.ibidẽ ꝙ q̃ñ nũciatio ſit alr̃ q̃ ſimplici ṽbo nũciãs ſi recipiat a nunciato
ſatiſdationẽ de ope demoliẽdo ꝑdit poſſõnẽ vt ibi als nõ vt in.§.memi-
niſſe.alle.in glo.Sꝫ huic itellectui ꝯdicit glo.in.d.§.idẽ iulia.itelligẽdo il-
lũ tex.ꝓut ibi itellexit gl.ſ.ꝙ nũciãs ſimplici ṽbo opus nõ ꝑdit ſtatiꝫ poſ-
ſeſſionem ſed ſolum cum recipit ſatiſdationem ⁊ hoc modo limitaretur
iſte tex.⁊ ita videtur mihi alias legiſſe Rapha.cu.ita tenentem.dicam for
taſſe in.d.§.meminiſſe.

1 Renunciationem qui non contempſit poteſt iudicem adire vt remittatur renunciatio poteſt ẽt remitti per renũciantem abſq; iudice.
2 Compromitti non poteſt in iudicem ordinarium ſeu delegatum tãq̃ in arbitrum.ſ.cauſa que ad ipſum iudicem pertinebat.
3 Compromitti an poſſit in iudicem ordinarium tanq̃ in arbitrum de iure canonico cauſa que pertinet ad ſuam iuriſditionem.
4 Compromiſſum ſimpliciter factum in aliquem in dubio intelligitur factum vt in arbitrum ⁊ non arbitratorem.
5 Cõpromittere an dicanſ duo ſe cõmittẽtes in manibus regis.
6 Compromittere licet non poſſit quis in iudicem tãq̃ in arbitrum poſſunt tamen partes per coniunctionem ſe obligare ad ſtandum ſententie iudicis que obligatio habet vim renũciationis appellationis.
7 Iudex nihil aliud querere debet.q̃ partes ad cõcordiam reducere: nõ poteſt tamẽ cogere partes ad cõcordiam niſi diu litigaſſent.
8 Papa ⁊ imꝑator pñt idiſtincte cogere ꝑtes litigãtes ad cõcordiam.
9 Pacem facere poſſunt cogi partes quãdo eẽnt inſignes perſone cuius occaſione res publica turbari poſſet.
10 Cõpromittere vel cõcordare põt iudex cõpellere ꝑtes q̃ñ eẽt ſuſpitio crimis cõmittẽdi ne deuẽiãt ad arma ⁊ rixã.
11 Iudex poſt delictum cõmiſſum per partes põt eas hortari ad cõcordiam non autem compellere.
12 Arbitro non poteſt dari certa lex per partes ſm quã debeat ꝓnunciare ſecus eſt in arbitratore.
13 Bãnitus vel cõtumax poſitus in bãno ad iſtãtiaꝫ creditoris an poſſit ſine iudice liberari a bãno per creditorem.
14 Dilatio facta debitori per creditorẽ ad ſoluẽdũ itelligitur facta cũ illis qualitatibus qbus erat ante dilationeꝫ.
15 Prorogare iuriſditionẽ in iudicem non ſuũ an poſſunt partes ſine conſenſu ſui iudicis.
16 Prorogatio iuriſditionis in iudicẽ non ſuũ nõ põt fieri ſine licentia ſui iudicis quando verteretur cõmodum ſportularum iudicis ſui.
17 Prorogatio iuriſditionis in iudicẽ non ſuũ nõ põt fieri ſine conſenſu ⁊ licentia ſui iudicis qui iudex ſit ꝑpetuus vt Rex ⁊ Dux vel Marchio.
18 Domiciliũ in loco nõ ſubdito pñt eligere veneti ⁊ relinquere propriũ domiciliũ qḋ habẽt venetijs.
19 Prorogatio iuriſditionis in iudicẽ nõ ſuũ an poſſit fieri per clericum in iudicem laycum.
20 Sportule dãtur iudicibus ꝑp laborẽ vnde dicũt cõpenſare amiſſionem ſportularũ cũ releuatione laboris.
21 Prorogatio iuriſditionis in iudicem nõ ſuũ facta ꝑ vaſallos ſine conſenſu domini an valeat proceſſus inde factus ſi dominus ſciuit ⁊ tacuit.
22 Prorogatio iuriſditionis an poſſit fieri in iudiceꝫ non ſuum in foro penitentiali.⁊ nu.23.
24 Prorogatio iuriſditiõis i iudicẽ nõ ſuũ ſi fuit facta ſine cõſenſu ſui iudicis.an poſſit iudex ſuus illã ꝓhibere.
25 Compromittere de re feudali.an poſſit vaſallus in aliũ q̃ in dominum.

1 **Et poſt operis.** † Qui nũciationẽ nõ
contẽpſit põt iudicẽ
adire vt nũciatio remittaſ ⁊ ẽt põt remitti per renũciãtẽ
2 abſq; iudice.h.d.¶ † No.ſm intellectũ glo.ꝙ in iudi-
c cem tanq̃ in arbitrũ cõpromitti nõ dꝫ.[c] cã que ad ipm̃ iu
dicem ꝑtinebat ⁊ hoc ſine dubio verũ eſt de iure ciuili.l.
pretor.ff.de tu.⁊ cur.da.ab his.⁊.l.ſꝫ ſi ſeruũ.alle.in gl.
qḋ intellige verũ tã in iudice delegato q̃ ordiario alr̃ q̃
ad ipſam cãm delegatã ⁊ vr̃ ꝓbari.d.l.ſed ⁊ ſi in ſuum.
vbi tex.indiſti.loq̃tur ⁊ eadẽ videſ eſſe ratio in vno que
in alio ⁊ eſt ita de mẽte glo.in.c.cũ in tpe.extra de arbi.
qui ita vr̃ intelligere iura ciuilia.ita ẽt intelligũt doc.hic.
ſed quo ad cãm in qua nõ hẽret iuriſditionẽ.põt in eum
cõpromitti.vt no.glo.in.l.ii.ff.de iudi.⁊ ꝓbaſ in.l.ſi ge
3 ex cõſenſu.cũ gl.C.de epi.audi.⁊ ibi ẽt notãt doc.† An
aũt de iure cano.poſſit cõpromitti in iudicẽ ordinariuꝫ
tanq̃ in arbitrũ cã que ꝑtinet ad ſuã iuriſditionẽ.varie
fuerũt opi.nã gl.in.d.l.ſed ſi in ſuũ.§.ſi iudex tenuit ꝙ
nõ ibidẽ Hoſti.in.d.c.cũ tpe.Sed ꝯriã opi.tꝫ ibi glo.⁊
ita ẽt tꝫ Inno.in.c.ex ꝑte.eo.tit.⁊ gl.ij.põ.vi.c.a iudici
bus.⁊ gl.in.§.ſed ſi qs ver.ſꝫ iudex.iij.q.vij.⁊ ibi bar.
brixi.in addi.⁊ idẽ ſpecu.in titu.de arbitro.§.poteſt ṽ.
ſed nunqd in ordinariã ⁊ Ange.⁊ Inno.⁊ Ro.hic ⁊ an
ge.in.l.i.ff.de iudi.maxime per text.in.d.c.cũ tpe.⁊ in
d.c.ex pte.vbi iura ſimpliciter dicũt ꝙ fuit cõpromiſſuꝫ
in illos iudices qui erãt ordinarij ⁊ ꝓſupponiſ ibi vale-
4 re cõpromiſſum.¶ † Et in dubio q̃ñ cõpromittiſ in ali
quẽ ſimplr̃ ꝓut ibi fuit intelligiſ cõpromiſſum vt in arbi
trũ ⁊ nõ arbitratorẽ vt no.Spe.in tit.de arbi.§.ſi.ver.
qḋ ſi ſimplr.vt refert ⁊ ſeq̃tur Imo.hic.Sꝫ certe vt etiã
dicit Ro.Specu.ibi hoc nũ dicit nec ẽt Ro.iſtud ħ ple
ne ꝓbat.nã pro hoc dicto alleg.l.hec vẽditio.in prin.ff.
de ꝯben.emp.⁊.l.ſi in lege.in pn.ff.loca.que iura nõ fa-
ciũt.Sed dicũt ꝙ Anto.de bu.in.c.q̃ntauallis.de iureiu
rã.hoc exꝑſſe tꝫ ⁊ hoc ibi ſeq̃tur Imol.in.ij.char.vbi
dicũt ſi cõpromiſſum eſt ſup lite ſimplr̃.intelligiſ ſimplr̃
eſſe cõpromiſſum in illũ.vt in arbitrũ alle.l.iij.§.i.ff.de
arbi.ſecus ibi dicit Imo.ſi ſuper contractu perficiendo
compromittatur in aliquem quia tunc intelligitur vt in
Alex.de imo.ſup ꝓma.ff.noui.

a ¶ Ipſo iure adde hic q̃ po. ſui in.l.ait pretor.ff.de iure iu.vbi alexã.latius explicat.

b ¶ Eſſe dñm adde Lud.ro.conſ.clxvi.

c ¶ Cõmitti non dꝫ. Adde ꝙ voluit An.conſ.ccxviii.

arbitratorẽ factũ cõpromiſſum alle.l.fi.de ℈ben.empt.
5 †Addo ẽt Bal.in.c.i.de inueſti.in ma.fa.cir.pe.vel vlt.
a col.vbi tãgit an qñ duo ſe cõmittũt in manibus regis^a
frãcoꝝ dicant ſe cõpromittere in eũ tãꝙ in arbitrũ.ꝛ ali
qd p Cano.j.c.veniẽs.de iureiur.vbi Hoſt.ſilr dixit ꝙ
ſi a.iq ꝯuenũt parere mãdato talis ſeu mãdato faciẽdo
p talẽ.nõ aũt in ꝯueniẽdo dixerũt ſe pariturοs ſnie talis
viri illũ elegiſſe vt arbitratorẽ p illũ tex.qđ eſt valde no/
tãdũ.Sẽp tñ itelligi dꝫ ꝙ poti^9 ſit cõmiſſuꝫ in arbitrũ
ꝙ in arbitratorẽ i dubio qñ illa cõmiſſio nõ potuiſſet fie/
ri j in eũ tãꝙ i arbitratorẽ.ꝛ ita eꝫ vt act^9 potius valeat ꝙ
pereat ar.l.quotiẽs in ſtipu.j.de vb.obli.ꝛ c.abb.de ꝟ.
ſig.ita voluit Jmo.hic.ꝛ i.c.i.de lit.ꝯte.ꝛ i ꝑpoſito cõ/
clude ꝙ cõis eſt illa opi.ꝙ de iure cano.poſſit cõmitti in
iudicẽ vt in arbitrũ.Pro quo vltra pdicta facit tex.i.c.
lſas.de pſump.cũ ꝯcor.ibi all.in gl.vbi clare ꝓbaſ ꝙ in
iudicẽ delegatũ põt cõpromitti vt i arbitrũ.nec vr alr di
ci i ordiario p ea q̃ dixi ſupra ꝛ iſtã opi.tãꝙ cõem ſeqtur
Ant.de bu.ꝛ Jmo.i.c.qntauallis.in.x.dña quã ibi po
6 nũt iter arbitꝝ ꝛ arbitratorẽ.extra de iureiu.†ꝛ ſubdũt
ꝙ lꝫ de iure ciuili nõ poſſit cõmitti i iudicẽ tãꝙ i arbitrũ
tñ pñt ptes p ꝯuẽtionẽ ſe obligare ad ſtãdũ ſnie iudicis
q̃ obliꝯ hẽbit vim renũciationis applonis all.l.tale pacti
§.q ꝓuocauit.ꝟ.de pac.l.fi.C.de tẽp.ap.ꝛ.l.ſi ꝯuenerit
j.de re iudi.i arbitratorẽ aũt hñ põt ẽt de iure ciuili ñ ſo/
lũ de iure cano.cõpromitti i iudicẽ ſm magis cõeꝫ opi.
vt hic i gl.ꝛ i.§.ſi vo ꝯtigerit.i auc.vt diffe.iudi.colla.
viij.ꝛ i.c.ſi qs mẽbroꝝ.xxiij.q.vlt.ꝛ i.c.ꝑmates.vij.q.
ij.ꝛ no.i.d.l.ſꝫ ſi ſuũ.p gl.ꝛ doc.lꝫ pe.ꝛ Cy.i.d.l.ſi qs
ex ꝯſenſu.C.de epiſ.audi.tenuerit ꝙ iõ de iure ciuili nõ
põt cõpromitti i iudicẽ tãꝙ i arbitratorẽ.qꝛ nõ eſt da/
re ſm eos rõnẽ dñe q̃re magis i arbitratorẽ ꝙ i arbitꝝ.
Sꝫ alij cõiter õ rephendũt p iura palle.ꝛ rõ diuerſitatis
eẽ põt.qꝛ corã arbitro pcediſ ſuato ordie iudiciario ſi/
cut ꝛ corã iudice.l.i.ꝟ.de arbi.l.rẽ ñ nouã.C.de iudi.vñ
videreſ detrahi iuriſdictiõi ordiarij ꝛ ei fieri iniuria ſi co
rã ordiario pcedaſ tãꝙ corã arbitro:ꝛ ſic ordiarius ar/
bitraſ ptãte ſibi data a lege q̃ iſpecta poterat pariformi
ter pcedere tãꝙ ordiarius q̃ rõ ceſſat in arbitratore.qa
ipe nõ pcedit ad iſtar iudicis ſeu ſuato ordie iudiciario
l.ſi de meis.§.recepiſſe.ꝛ ibi no.ꝟ.de arbi.ꝛ no.Jmo.
i.c.qntauallis.de iur ciur.ꝛ bar.i.l.ſocietatẽ.§.arbitro/
7 rũ.i.ii.colũ.cũ ſi.ꝟ.p ſo.¶†Scđo not.ꝙ iudex nihil.
aliõ q̃rere dꝫ ꝙ ptes ad ꝯcordiã reducere.ꝛ ſic facit iſte
tex.an iudex poſſit cõpellere ptes ad pacẽ ꝛ trãſactioneꝫ
ꝛ cõpromiſſũ õ quo p gl.Ja.bu.ꝛ bal.i.l.eqſſimũ.i pn.
in ꝟ.cõponere.ꝟ.de vſufru.ꝛ p bar.i.l.ſi vſufru.§.ſi iter
duos.e.ti.ꝛ p bar.ꝛ gl.ꝛ bal.in.l.furti.§.q iuſſu.ꝟ.de i/
fa.p bar.i.l.ꝯgruit.ꝟ.de offi.pſi.p Gui.de cu.bal.ꝛ ſa/
ly.in.l.ex ſtiplõne.C.de ſen.ꝛ iterlo.om.iudi.ꝛ bal.i.l.
dies.ꝟ.õ offi.pſe.vr.ꝛ i.c.i.§.ſi qs furatus.de pa.tenẽ.
ꝛ in.l.cũ affirmes.C.de lib.cau.ꝛ i.l.trãſigere.cir.v.col.
C.de trãſa.ꝛ magis cõis ꝯclõ eẽ vꝛ ꝙ in cãis ciuilib^9 re/
gulariter nõ pñt ptes cõpelli ad ꝯpõnẽ trãſactionẽ vel
cõpromiſſuꝫ vt in.§.qꝛ vo lex.in auc.vt litig.iur.colla.
ix.ꝛ p gl.in.d.§.q iuſſu.ꝛ ar.d.l.ex ſtiplone.ꝛ ꝓbaſ hic
cũ gl.in ꝟ.cõmittũt.ꝛ in.d.l.q ex ꝯſenſu.ſm bal.ſbi qđ
b tñ limita niſi ptes diu litigaſſent^b tex.eſt no.cũ gl.in.c.
placuit.xc.di.ſm Ant.de bu.ꝛ Jmo.in.c.i.ad fi.õ mu.
8 pe.ꝛ Ro.i.l.ii.i pn.ꝟ.ſo.ma.†Limitãt ẽt ꝛ ſcđo Ant.
de bu.ꝛ Jmo.in.d.§.i.nõ hẽre locũ in papa ꝛ impato/
re.ꝛ qꝛ ipi idiſtincte pñt ptes ad pdicta cõpellere in his
in qbus niſi hñt liberã admiſtrationẽ alle.c.cũ iter.R.õ
elec.ꝛ qđ not.Joan.an.in.c.venerabilẽ.in ꝟ.fauere.e.
9 tit.¶†Tertio limita niſi diſſenſiões eẽnt iter pſos ſub/
ditos vel iſignes pſonas cui^9 occaſiõe res publi.turba/
c ri poſſet^c qꝛ tũc pñt cõpelli^d ad pacẽ arg.d.l.ꝯgruit.et
d d.§.dies ꝛ in auc.de man.pn.§.deinde ꝯueniẽs et ibi
10 no.ꝛ ponit bal.in palle.l.eqſſimũ.¶†Jn criminalibus
vo dic ꝙ ſi nõdũ crimie cõmiſſo eẽt ſuſpitio crimis cõ/
mittẽdi põt iudex ptes ẽt inuitas ad cõcordiã reducere
d.l.eqſſimũ.cũ ibi no.facit.l.denũciamus ꝛ qđ ibi not.
C.de his q ad eccle.cõfu.ꝛ ꝙ plene not.bar.i.l.illicitas

Additio.
a ¶Jn manibus regis.vide bal.in cõſ.cccc.xvii.ꝛ in cõ.ſeq.in.l.voto.vbi dicit habuiſſe de facto i marchione ſaluzarum et quodam comite et vide bal.in.l.ſocietas.§.ſocietas in fi.in lectu.antiqua.ꝟ.p bate vbi ſi pono me in manus tuas cõdẽnã me qcqd vis nõ põt cõdemnari arbitrio boni viri.Thomas dip.
b ¶Litigaſſẽt adde Lud.ro.conſ.clxvi.
Additio.
¶Adde abb.i.c.cũ iter.R.in.iii.colũ.de elec.et in.c.ſi.l.iuri.no.õ ma io.et ob.ꝛ adde alex.õ imo.l.l.ſi qs mihi bõa §.iuſta.j.õ dd no infec.ꝛ i.l.quidaꝫ eſtima uerunt.ꝛ ibi plene p iaſo.ꝟ.ſi cer.pet.ꝛ p alex.ꝛ vid p feli.rub.extra de treu.ꝛ pa.in.ii.col.ꝛ ſe.ꝛ bapti.ſtã ſe.i tracta.de trãſ.in.xx.q.princ.vbi videos.Thomas di.
c ¶Turbari poſſet.facit p h ꝙ voluit ro.ſin.ſuis.ſo.xx ſti.ꝙ eps põt cogi renũciare/re eptatui ſi vr ꝙ aliter popu lus ſedari nõ poſſe ſimili/ter ꝙ ad exe cutionẽ pene corpalis pce di põt pẽdẽte oſtãtione ꝓp tumultuꝫ po puli ſꝫ ad ipo nẽdum penaꝫ corpalẽ nõ ſꝫ ipm.Et adde ꝙ dux vel pn ceps p hñda pace ſui terri torii põt caſtꝛ ſui ſubditi al teri cõcedere qꝛ in pace vẽt tur publica vtilitas p quã pt auferri ius puati Alexã.in cõ.iiij.col.

§.potiores.ꝟ.de offi.pſi.†Sed poſt delictũ cõmiſ/
ſum põt ptes hortari ad ꝯcordiã nõ ãt cõpellere.xc.di/
ſtin.c.ſtudẽdũ.ꝛ.c.ſi.de trãſ.plus dicit Bal.in.d.l.trã/
ſigere.ꝛ ibi Saly.in.viij.oppo.ꝙ hoc eſt veruꝫ poſtꝙ
delictũ eſt punitũ ſed añ nõ dꝫ ſtudere ad ꝯcordiã.Mo
uet p id qđ no.glo.in.d.l.trãſigere.in ꝟ.ꝓhibitũ.ibi dũ
dicit glo.verius ibi actũ erat ꝛc.ꝛ no.Bald.in.l.cũ affir
12 mes.C.deli.cau.reliqua vide i.d.locis.¶†Tertio no.
ex tex.ibi debit id ratũ hře.ſupplẽdo.ſ.ipe ptor ſniando
vt arbitrator ſm intellectũ gl.i.ꝙ ita intelligẽdo hic erit
caſus ſinglaris ſꝫ ro.ꝙ q̃uis ptes nõ poſſint certã legẽ i
ponere arbitro ſm quã dẽat pnũciare.l.qdã.ꝟ.de arbi.
ſecus ẽ in arbitratorẽ q in hoc equipabiſ iudici.l.ſi ꝯue/
nerit.ꝛ qđ ibi no.j.de re iu.ꝛ ibi Ang.hoc expſſe tꝫ in ar
bitratore.ſed Jmo.ibi tꝫ ꝯtrũ remitto me ad ibi dicẽda
13 ꝛ inducit iſte tex.p Bar.ad.q.ſi ad inſtãtiã creditoꝝ ſꝫ
formã ſtatuti poſitus ẽ p iudicẽ i bãno debitor.eo qꝛ cõ
tumax erat i ſatiſfaciẽdo creditori an ſine iudice poterit
ad inſtãtiã creditoris liberari a bãno ꝛ ꝯclude vt hic per
eũ.Cui adde no.p eũdẽ Bart.ꝛ alios in.l.neqꝫ.ꝟ.de in
ius voc.ꝛ in.l.ſi.ꝟ.de offi.pcu.ceſ.ꝛ qđ no.Bal.in auc.
14 itẽ quocũqꝫ.C.de epi.ꝛ cle.†Et inq̃tũ Bar.hic in eadẽ
q.dicit ꝙ ſi creditor ꝓrogauit terminũ ad ſoluẽdũ debi
tori infra quẽ ſi nõ ſoluebat incurrebat penã bãni vel per
iurij vel ſilem ꝙ eo nõ ſoluẽte in termino ꝓrogatiõis in
currat eadẽ penã ſicut incurriſſet ſi nõ ſoluiſſet^e i pꝛio ter
mino ſi nulla fcã ꝓrogatiõe.ꝛ hec ꝓrogatio intelligiſ fa
cta cũ ſuis qualitatibus.adde.l.labeo.alſ.incipit ſi hꝛs
alr.de arbi.l.ſi manẽte.de pca.ꝛ.l.itẽ q̃riſ.§.q impleto.
C.loca.ꝛ.l.lege.C.loca.glo.in.l.emilius.ꝟ.de mino.in
ꝟ.reſtitui.ibi dũ dicit ꝙ trãſacto ꝛc.ꝛ cũ Bart.ꝯcordat
Bal.in.l.i.in.x.q.C.de his q̃ pe.no.ꝛ i.l.acceptã.in.vii.
col.de vſu.ꝛ Pau.de ca.in.l.cũ ſtipulatus ſim mihi a.p
culo.de ꝟ.ob.Ad materiã vide ꝙ no.Bal.in.l.pe.ꝟ.õ
iureiu.ꝛ Bar.in auc.ꝙ eis.C.de nup.facit ꝙ hꝛ in.c.ij.
15 de ſpõ.¶†Poſtremo tãgit Bar.an ptes poſſint ꝓro
gare iuriſditionẽ iudicis nõ ſui ſine cõſenſu ſui iudicis:ꝛ
vꝛ cõcludere ꝙ aut loqmur in laicis litigãtibus aut i cle/
f ricis.pmo cãu.ſi laici ſunt feudatarij^f ſeu tributarij illi^9
ſui iudicis.ꝛ tũc nõ poſſit ꝓrogatio fieri ſine ꝯſenſu eius
p no.p glo.in.c.i.§.pterea.luiri.de ꝓhi.feu.alie.p fede.
alſ aũt nõ reqriſ ꝙ ſit neceſſarius eius cõſenſus.ſcđo vo
caſu indiſtin.nõ poſſit p clericos ꝓrogari iuriſditio ſine
licẽtia ſui iudicis.c.i.ꝛ.c.ſignificaſti.de fo.cõpe.ꝛ Jmo.di
cit ꝙ rõ diuerſitatis inter laicos ꝛ clericos eẽ põt.qꝛ in ꝓ
rogatiõe reqriſ cõſenſus iudicis imediati.pꝫ i.d.c.ſigni
ficaſti.vbi reqriſ cõſenſus epi q eſt imediatus iudex cle/
rici.nõ ãt reqriſ cõſenſus mediati iudicis ꝛ ſupioris.pu
ta pape q illũ cõſtituit epm cũ iuriſditiõe.vñ cũ eps ſit p
petu^9.vij.q.i.paſtoralis merito vꝛ hꝛe pleniorẽ iuriſdi
tionẽ i ſuos ſubditos.ſꝫ iudex laici cõiter hꝫ iuriſditiõeꝫ
tpaleꝫ.ꝛ ſic nõ plenã facit ꝙ hꝛ in.l.ſi.cũ ibi no.j.de pe.
Et lꝫ ciuitas q̃ cõſtituit ipſum iudicẽ ꝛ tribuit iuriſditio
neꝫ hẽat ppetuã.tñ illa eſt iuriſditio mediata qñ imme/
diata in ſubditos hꝫ ptor:ſꝫ in ꝓrogãdo nõ reqriſ ꝯſen
ſus iudicis mediati.ergo nõ attẽdiſ iuriſditio ciuitatis
iſta eſt intẽtio ſua lꝫ nõ ita clare.ſed obſcure loquaſ.Ad
16 de ꝙ pau.de ca.dicit ꝙ indiſtin.reqrereſ licẽtia ſui iudicis
in ꝓrogatiõe qñ itereſ preiudiciũ iudicis in ſportulis
ſoluẽdis ſibi vel cõi iuxta no.in.l.ij.ꝟ.ſi qs in ius vo.nõ
17 ie.voluit allegare glo.in.l.de iure.j.ad muni.†Jtẽ dicit
ꝙ predicta pcedũt in iudicibus tpalibus vt ſunt ptãtes
terrarũ qꝛ ceſſante cõmõ ſportulaꝝ nõ reqriſ eoꝝ cõſen
ſus.qñ ſunt ſimplices adminiſtratores iuſtitie.ſecus ſi
ſint ppetui vt comites regis vꝛ alij dñi.qꝛ ſubditi ſui nõ
pñt ſine eoꝝ cõſenſu ꝓrogare iuriſditionẽ alterius iudi
cis nõ ſubditi dictis dñis.ꝛ õ hoc dicit eſſe tex.quẽ doc.
nõ allegãt in.c.p.venerabilẽ.§.inſup.q fil.ſint legi.ꝛ idẽ
dic eadẽ rõne i ſubditis alicuius cõitatis.puta ciuitatis
Venetiaꝝ vel florẽtie.qꝛ ſine licẽtia cõitatis nõ pñt ꝓroga
re.ꝛ hoc dicit veꝝ in ſubditis dicte cõitatis Venetiaꝝ q
tñ nõ ſunt veneti:ſed ſunt alterius loci ſuppoſiti venetis
puta veronẽſes:ſed duo veneti hñ poſſent ꝓrogare ſine
licẽtia cõis

vi.in.v.volu.Fran.Cur.
¶Et an ꝛ qñ princeps poſſit auferre ius ſb ueni ꝛ qñ poſſit aliquẽ priuare iure ſuo et ſine cã ſi id ſa cit ex certa ſcientia.Vide Bart.i auoꝫ in.l.ſi.C.ſi ꝯ ius vel vti.publi.ꝛ p Cano niſtas magis p leĩnũ plene in.c.q in eccle ſiarũ de cõſti.vbi ponit qđ de papa ꝛ im peratore ꝛ aliis non recogno ſcentib^9 ſupio rẽ.Antonius frãcus^9 vtriuſqꝫ iuris doctor excellentiſſimus.
Additio.
d ¶Compelli poſſunt.vide plene p iaſo.i rub.extra de treuga et pac.i.aa.co.ij.ſal lic.v.vbi ple niſſime.Tho.
e ¶Si nõ ſoluiſſet.Adde ꝙ voluit Ro.ꝯ.xii.ꝛ cõ.ccc xxi.Jo.an.in.addi.ad ſpec.in titu.de re ſcrip.pñta.§.rõne impetra tis ver.neꝫ ꝙ dixit.
f ¶Feudatarii.adde abb.cõſ.iii.Bal.cõſ.cccxlix.et qñ p clericos poſſit iuriſdi tio ꝓrogari vide p abb.cõſ.xxiii.et in ma teria ꝓrogatio nis dicit in ſin gularib^9 ſuis ro.ꝙ ille q cõ ſenſit in iudicẽ nõ ſuũ nõ op poſita declina toria ꝛ fuit ab ſolutus ab in ſtantia ꝓp pre ſum nolũ ꝙ ſi denuo conue niaſ ñ poterit ampliuſ oppo nere declinato riã et dicit h fuiſſe mirabile dctũ gui.õ cu neo in.l.cũ q.de cõſti.pec.p l.ſi qs repete re.j.ad turpi.

lnia cõis venetiarũ q: nõ oñr ſubditi cõitati cũ cõitas nihil aliud
18 ſit ꝙ hoĩes ipſi' vt no. gl. in.l.ſi cui.§.i.ff.q cũ eo.℄ † Pro quo
adducit q: poſſent veneti eligere domiciliũ in alieno loco non
ſubdito ⁊ relinqre domiciliũ qḋ hñt venetijs allegant.l.in bello
§.in manumittẽdo.ff.de capti. vbi dicit hec eẽ ſatis no. digna et
quotidiana. Ro. hic vr̃ trãſire cũ Bar. ⁊ dicit Bar. male allega-
re gl.in.d.§.pterea q2 illa gl. dicit totũ ꝯriũ. tñ putat opi. Bart.
eẽ verã p no. p Jnn.in.d.c.ceterũ.de iudi. vbi in feudatario di-
cit idẽ q Bar. ⁊ Ro. q ẽt ꝯ Hoſti. in ſum. de fo. cõpe.§.i.ver.
nec vr̃ vbi ad hoc allegãt text.in.d.c.p venerabilẽ.§.inſup q: qñ
iudex hʒ aliquã qualitatẽ in ſubditũ ꝙ ſimplicẽ ſeu nudã iuriſdi-
tionẽ nõ põt ſubditus ꝓrogare iuriſditionẽ in aliũ iudicem ſine
cõſenſu ſui ꝓprij iudicis ſm Ro. ⁊ pro hoc allega.c.ex trãſmiſſa
19 ⁊.c.ex tenore.de fo.cõpe.℄ † Adde pmo q inquãtũ Jmol. hic
aſſignat rõnẽ diuerſitatis iter clericos ⁊ laycos q illa nõ vr̃ bona
nã pone q ſi aliqs iferior epõ hñs imediate iuriſditionẽ in cleri
cũ an poſſit dare lniam clerico ꝓrogãdi iuriſditionẽ alicui iudi-
ci ⁊ cõcludit Jo.an. ⁊ alij in.d.c.ſignificaſti. q nõ. ſʒ nõ ptinebit
ad epm dare hãc lniam ꝙuis eps tũc ſit mediatus iudex illi' cle-
a rici ⁊ hoc iõ q: tex.in.d.c.ſignificaſti.ſm Jo.an. loqtur in epõ[a]
ſignãter ⁊ indiſtincte. ⁊ iõ Jmo.in.c.p.⁊.g.de offi.deleg. ſuper
glo.ſi. ⁊ poſt expeditionẽ oĩum glo. in ṽ. vlterius qri põt ⁊c. di-
cit q nõ põt reddi bona rõ diuerſitatis tñ ipſemet Jnn.in.c.ro
mana.in pñ.de fo.cõpe.in.vj.dicit q rõ ſpãlitatis in clericis eſt
q: fortaſſe ſunt magis aſtricti nexibus ꝑlatoꝝ ꝙ ſeculares. vnde
ipſis clericis variare nõ lʒ q ſecus eſt in laycis.c.cũ aũt.de iu.pa.
⁊ iſta fuit ẽt rõ Ant.de bu.in.d.c.p.⁊.g.ſʒ eã rephẽdit Jmol.in
d.c.p.⁊.g.q: ẽt layci pariter debent ſuis iudicibus ⁊ ſuptoribus
obedire iuxta.l.i.ff.ſi qs iuſdi.nõ obtem. ⁊ q hr̃ in.c.ij.de ma.et
obe.nec ꝯriũ or in.c.cũ aũt.Do.de ſan.ge.in.d.c.romana.i pñ.
dicit poſſe aſſignari rõnẽ diuerſitatis q: iudices ſeculares habue
rũt iuriſditionẽ a pplo iuxta.l.i.§.cũ enim.C.de vete.iur.enu.
ſed iudices eccleſiaſtici habuerũt a deo vel eius vicario vt not.in
c.i.de trãſla.ꝑla. Nimirũ ergo ſi layci poſſint ꝓrogare iuriſdi-
tionẽ alterius q: ex quo ipſi layci tradiderũt iuriſditione videnẽ
in ſe reſeruaſſe hãc ptãtẽ mutãdi ⁊ eligẽdi aliũ q̃ rõ ceſſat in eccle
ſijs.q: nõ tradiderũt iuriſditionẽ. Jſta rõ ẽt mihi nõ plʒ q: poſ-
ſet iſta rõ ꝓcedere ſi qraẽ an pplꝰ collectiue q cõtulit iuriſditio-
nẽ poſſit ꝓrogare iuriſditionẽ in aliũ. Nos aũt petimus nõ de
pplo collectiue ſʒ an ſingulares p ſe hoc poſſint cõſtat aũt aliud
eẽ pplm ſeu vniuerſitatẽ. ⁊ aliud eẽ ſingulares de populo.l.in
tm̃.§.vniuerſitatis.ff.de re.di.l.ſʒ ſi hac.§.q manumittiẽ.ff.de
in ius vo. Nec ob. qḋ no. in glo.in.d.l.ſi cui.§.i.qḋ cũ eo. dũ di-
cit q populus nõ eſt aliud ꝙ hoĩes de populo q: vt dicit Bald.
in.l.ẽt.in.iij.col.C.de execu.rei iudi. illa gl. dʒ intelligi de hoĩb'
collectiue aſſumptis ſʒ hoĩes ſepatim aſſumpti nõ faciũt populũ
facit ad hoc tex.in.d.§.vniuerſitatis. ⁊ ita in effectu itelligit bar.
in.l.aut facta.§.ſi.in.i. ⁊ pe.col.j.de pe. ⁊ ẽt pʒ. Pau.de caſt.nõ
hñ alleg.glo.in.d.l.ſi cui. ex his ergo remanet cõclo q nõ ſit da-
20 re aliquã bonã rõnẽ diuerſitatis facta.l.nõ oĩum.ff.de legi. † Jtẽ
inquãtũ Pau.de ca.limitat hoc nõ hẽre locũ qñ ſportule debẽ
tur ⁊c. Adde q in hoc ipſe eſt ſolus ⁊ oĩm eius nõ ꝓbaẽ lege et
ꝯriũ tenuerũt Pe. ⁊ Cy.in.l.ſi qs ex cõſenſu.in.vj.q.C.de epi.
audi. ⁊ Jo.an.in tit.de cõpe.iudi.adi.§.i.in addi.incipien.qriẽ
an ordinarius ⁊c. Mouenẽ q: ſportulas hẽre debẽt iudices pp
laborẽ vñ debẽt cõpẽſare amiſſionẽ ſportulaꝝ cũ releuatione la
boris ar.l.ij. ⁊.l.generalẽ.C.de epi. ⁊ cle. ⁊.c.cũ ceſſante de ap. ⁊
p alias rões de qbus ħ p eos ⁊ ita ẽt vr̃ tenere Bald.in.d.l.ſi
qs ex ꝯſenſu. ⁊ Jmo.in.c.p.⁊.g. itẽ inquãtũ Pau.de caſt.hic al
leg.tex.in.d.c.p venerabilẽ.§.inſup. Adde q ille text.ſm Ho-
ſtien. Jo.an. ⁊ Ant.de bu.in.d.c.p venerabilẽ. ⁊ Jmol.in.d.c.
p.⁊.g.ſolũ ꝓbat q in his q̃ ſunt reſuata pncipi ꝓut eſt facultas
legittimãdi vt no.in auc.qui.mo.na.effi.§.ſi. nõ põt ſubditus
impatoris ꝓrogare iuriſditionẽ in papã ſine cõſenſu impatoris
vel eĩ parj rõne ita ꝓpe loqtur ille q ad hoc reputaẽ val.not.p
limitatione eoꝝ q̃ no. Bar.hic ⁊ ſic nõ ꝓbat ille tex. id ad qḋ alle-
gaẽ p Pau.de ca. ⁊ p ꝯñs q ipſe dixit de veronẽſibus q ſine cõ-
ſenſu cõitatis venetiaꝝ nõ pñt ꝓrogare nõ ꝓbaẽ iure ⁊ ꝯriuʒ eſt
de mẽte Bar.hic ⁊ ẽt de mẽte Jmo.hic cuius ṽba.ſ.retuli. Jtẽ
inquãtũ Ro.ħ addit q vbi iudex hʒ aliã qualitatẽ in ſubditũ ꝙ
ſimplicẽ ſeu nudã iuriſditionẽ nõ pñt ſubditi ſine cõſenſu ipſius
ꝓrogare iuriſditionem in alium. adde q licet ipſe non dicat iſta
fuit doctrina Anto.de bu.in.d.c.ex tranſmiſſa. ⁊ in.d.ca.ex te-
nore. ⁊ in.d.c.ceterũ vbi refert illud dcm̃ Hoſtiẽ.in ſum. de fo.
cõpe.§.relatũ. ⁊ certe vr̃ hec opi. intelligẽda ſm doctrinã bart.
ſ.qñ ſubeſt qualitas vaſallagij in ſubdito vt ꝓbaẽ in.d.c.ex trã-
ſmiſſa. alias ſʒ eẽnt dñi ꝑpetui vt comites vel reges nõ inueniẽ q
eius ſubditi ꝓhibeanẽ ꝓrogare iuriſditionẽ alterius iudicis.
Nec ad hoc ob.tex.in.d.c.ex tenore q: ibi nõ ꝓcedebat pm' iu
dex vigore ꝓrogationis ptium ſʒ vigore delegationis Pape.
Predictis ẽt adde Bartolũ in.l.i.in pñ.ff.de iudi. vbi vr̃ tene-
re idẽ q hic ⁊ ẽt Jmo.ibi ⁊ ẽt bal.in.l.i.§.i.i vlt.col.ff.de offi. p
fe.vr.p Bal.in.l.i.C.ſi a nõ cõpe.iudi. ⁊ ibi nihil clare firmat al
lega.glo.in.d.§.pterea.tenere q vaſallus ſine lnia dñi poſſit iu
riſditionẽ alterius ꝓrogare.bal.ẽt in.d.§.pterea. ⁊ in.l.ſi qs in
cõſcribẽdo.in vlt.col.C.de epiſ. ⁊ cle. vr̃ tenere idẽ qḋ Bar.hic
⁊ allega.tex.in.d.c.trãſmiſſa.adde bald.in.l.decernimus.C.de
ſac.ſanc.eccle. vbi dixit q vbicũqʒ aliq ſub iuramẽto fidelitatis
ſunt de iuriſditione alicuius nõ pñt ſine ſuo cõſenſu iuriſditionẽ
in alterũ ꝓrogare alle.gl.in.§.pterea.quã reputat notabilẽ ⁊ di
cit q hmõi ppli ſunt p pacẽ cõſtãtie.adde ẽt gl.in.d.c.romana
in ṽ.clericoꝝ.iũcto tex.q ꝓbat q pter ꝙ in clericis regulẽ ꝓhibe-
21 ri ꝓrogatio alteri' iudicis ſine ꝯſẽſu ſui ꝓprij iudicis.℄ † Pa
tet ergo ex pdictis defenſatã eẽ opi. Bart.qḋ magis cõis ⁊ in
materia vide p Andr.de iſer.in.d.c.impialẽ.§.pterea.de ꝓhi.
feu.alie.p Fede. vbi tãgit an ſi dñs feudi ſciuit vaſallos ſuos in
cauſis ꝓrogare iuriſditionẽ alterius iudicis ⁊ tacuit cũ ꝓhibe-
re poſſet an valeat ꝓceſſus factus ſine alio cõſenſu ⁊ tenuit q ſic
arg.c.cũ olim.el.i.ad ſi.de offi.delega. ⁊.l.ſi.ff.quod cũ eo. ſed
q: hoc eẽt lõgũ vide hoc plenius in.d.c.ceteꝝ.ad ſi. ⁊ q̃ ſcripſi in
repe.l.ſepe.ff.de iudi.dũ tractaui de veritate. Jnn.in.c.ex parte
22 decani.de reſcri.℄ † Vtrũ aũt laycus q eſt de tpali iuriſditione
eccleſie poſſit in iudicẽ ñ ſuũ q nõ ſit de tpali iuriſditione eccleſie
ꝯſentire ſine lnia ſui iudicis ⁊ ſiẽr an in pñali foro poſſit ſine lnia
b ſui ſacerdotis[b] iuriſditionẽ alterius iudicis ꝓrogare hr̃ in.d.c.
23 ſignificaſti.℄ † Vtrũ aũt qñ iudex intellexit p ſubditos ſuos ꝓ-
rogari iuriſditionẽ in alterũ poſſit ſubditos ꝓhibere litigare co
rã illo dato q ꝓceſſus valeret eo ñ ꝓhibẽte ſeu nihil dicẽte ⁊ fuit
ſupra cõcluſum vide p hoc Pe. Cy. ⁊ Bal.in.l.ſi qs ex cõſenſu
ſ.alleg. ⁊ p Jo.an.in.d.addi.incipiẽ.queriẽ ⁊ p Guil.de cu.in
l.i.ff.de iudi. Ant.de bu. ⁊ Jmol.in.d.c.p.⁊.g. Et magis cõis
cõcluſio eſt q nõ poſſit in cauſis ciuilibus q: nõ reperiẽ ei cõceſ-
ſum pter ꝙ in delegãte q põt iuriſditionẽ ſui delegati ꝓrogare
aliter ꝙ ipſe delegauerit.l.ij.§.ſʒ ⁊ iudex.ff.de iudi.in crĩalibus
24 diſtingue plene vt p eos in.d.locis.℄ † Tãgit ẽt Ro.hic incidẽ
ter an vaſallus poſſit cõpromittere de re feudali in aliũ ꝙ in do
c minũ[c].de quo vide p Spe.in tit.de arbitro.§.pe.ṽ.ſʒ nũqd va
ſallus. per Hoſt.in ſum.de arbi.§.poteſt.ver.ſed nũquid vaſal
lus.aliqd per glo.in.c.i.ver.vaſallo.in tit.ſi de feu.vaſ.ab ali.in
terpel.fue.per Anto.de bu. ⁊ alios in.c.cũ tpe.de arbi.p And.
de iſer.in.c.ſi inter pares.in princi.de lege coꝛra.

1 Nouũ opus facit qui addit vel detrahit mutãdo formam.
2 Judex delegatus quõ cognoſcatur ab ordinario dicitur hic.
3 Offenſio perſonalis an dicatur quando ſcinditur veſtis alicui
eam deferenti.

1 **Opus nouũ.** † Qui addit vel detrahit mutãdo
formã opus nouũ facit ⁊ hoc edi-
2 ctũ ſolũ ad opa q̃ ſolo coherẽt ptinet ⁊ nõ ad alia.h.d.℄ † No.
ex pñ.ar.ſm Pau.de ca.q ſi cõmittiẽ p ſupiorẽ cãm iudici or-
dinario cũ aliq alteratione iuriſditionis, ordinarie puta q co-
d gnoſcaẽ ſũmarie vel ſilia intelligiẽ eẽ delegatus ⁊ ſic nouus[d] iu
dex nõ aũt ordinarius allega.not. p ioan.in.c.ſʒ.de offic.ordi.
Cui adde no.p Guil.de cu. ⁊ iaco.bu.in.l.ſepe.ff.de offi.pſi. et
per Jaco.bu. Bal. ⁊ Ange.in.l.ius ciuile p illũ tex.ff.de iuſti. et
iu. ⁊ p Ang.in.l. ⁊ q.ff.de iu.om.iudi. Bal.in addi.Spe.in tit.
de iudi.delega.circa viti.col. Bal.in.l.pcipimus.C.de ap. ⁊ in
l.ſi.C.vbi ſena.vel cla. Angel. Jmo. ⁊ Ro.in.l.i.§.ſi qs ſimpli-
citer.de ṽbo.oblig. ⁊ qḋ le. ⁊ no.in.c.cũ qbus de reſcrip.in vj. ⁊
in.c.ei qui.de pben.in.vj.ſup glo.ſi.hñ faciũt no.per Bar.in.l.
ambitioſa in vlt.col.j.de decre.ab or.fa. ⁊ in ſua diſpu.incipiẽ.
3 aduniãtia generalis. † ℄ Jtem no.ex ṽ.hoc aũt iuncta glo.in ṽ.
in ſolo.argumẽ.ſm Bar.q ſi qs tibi fecit iniuriã ſcindendo ve-
ſtes corpi tuo adherẽtes nõ dicaẽ offendere in pſonã cuʒ veſtes
nec ſint pars corporis nec ꝑpetuo ſint cũ corpe de quo iñ remit-
tit ad no.p ſe in.l.licitatio.§.quod illicite.i.de publi.de quo ẽt
Alexan.de imo.ſup pma.ff.noui.

a ℄ Epõ dic
q cleric' põt
ꝓrogare iuriſ
ditionem alte
rius iudicis
eccleſiaſtici ſi
ne cõſenſu ſu
perioris. nõ ẽt
iuriſditionẽ
iudicis penit'
nõ ſuiue dicit
abb.cõ. pallẽ
gat o ⁊ lado-
ro. ſing. ſuis
ſin.ſuo lepiẽ
⁊c. d. in ſcis
qḋ pdie in.l.
l.§. ⁊ poſt op
tio dixi ⁊c. e
rõ quare cle
ricus nõ poſ-
ſit ꝓrogare iu
riſditionẽ iu
dicis penitus
nõ ſui põt col
ligi ex no.per
d.cer.in.c.i.
de mau.cc.
℄ Et an ⁊ qñ
cleric' poſſit
de cõſenſu p
prii epi ꝓ
rogare iuriſ-
ditionẽ iudi
cis eccleſiaſti
ci non ſui hr̃
nj.q.vi.c'. nõ
heret. ⁊ ibi p
archi. ⁊.tr.qḋ
ñ.c.i.⁊.ii. et
nunquid poſ
ſit cõſentire i
iudicẽ ſecula
rẽ de cõſenſu
ſui iudicis ec
cleſiaſtici hr̃
gl.q.d.c. cleri
cus nullus et i
ca.ſi diligenti
de fo.cõpe.et
vid ordia nã
gl ad materiã
in.c. ſignifica
ſti in ṽbo cle
rici ꝯ foro cõ
pe. Ant. Frã.
Additio.
℄ Vide per
Car.alexã.in
d.c. clericus
p.q.i. ⁊ abb.
in.cõ.xxvi.in
i.volu. Tho.
b ℄ Sacer
dotis. Vide
Old.ꝯ.lxvii.
c ℄ Quãʒ in
omni. vide p
rñiñ Ludo.
conſi. cccliiij.
d ℄ Nouus.
adde lu.ro.p.
ccxxxviii. ⁊ cc
lxxv. ⁊ p ang.
cõſilio. lxxvi.
Additio.
℄ Vide ple
ne p Jaſonẽ
in.l.ius ciuile
ff.de le
gib'. ⁊ ſcimũ
i.c. irrefraga
bile de offi.or
dinarii et vtb
Angl' bal. in
l. ſicut ppõts
inpma.l.vlt.
col.C.quo et
qñ iudex ibo.

a vide p Gui.de cu. ⁊ Bal.ᵃ i.l.ſi qua p calũniã.C.de epi. ⁊ cleri.
⁊ per archi.xvij.q.iiij.c.ſi quis ſuadente.per Barto.in.l.ſed et
q̃õnem.j.de iniur.per Bal.in.l.gallus.§.ille caſus.ff.de libe.et
poſthu.⁊ per doc.in cle.i.in princi.de penis.

1 Nunciari nouũ opus non poteſt fulciẽti antiquũ edificium.
2 Reficienti opus poteſt nunciari cauſa dãni infecti.
3 Reficiens an dicatur de nouo facere.
4 Reficere an ſit de nouo facere.
5 Monaſterium ſi ſit deſtructum in totũ an poſſint monachi in-
conſulto epiſcopo illud reficere.
6 Edificium ſi ſit ex toto deſtructum ⁊ redificatur tunc reficiẽs di-
citur de nouo facere.

Additio.
a ❡ Et bal.vi de p eũdẽ bal. in.§.ſi.⁊ dixi l d.l.licitatio.§. q̃ liẽte.j.de pu blicanis. Tho. b❡ De nouo ideo dixit bal. conſi.cccxi. q̃ caſtro deſtru cto principis auctoritate bo na rebellium ca ſtri efficitur libera et ca ſtro reſtituto vel plãte con ceſſa reedificã di nõ intelligi tur reſtitutus ius alteri q̃ſi tũ ex caſtri di ruptiõe q: of potius noua cõceſſio q̃̃ re ſtitutio ⁊ i no ua cõceſſione princeps non tollit ius alte rius. Adde q̃ in dubio non p̃ſumit tolle re nec velle tollere ius al terius licz poſ ſit tollere ſiue lic ẽt ſi nõ ap pareat cã q̃ id faci ex cer ta ſcia q: tũc p̃ſumit facere cum cã vt per Bart.⁊ alios in.l.ſi.C.ſi ꝯ̃ ius vel vtili. pub.⁊ per ca no.in.c.q̃ in eccleſiarũ de ꝯſtitutio. An to.Frã.de do ctoribus legũ doc.excellen tiſſimus.
c ❡ Territo riũ diſtrictus vide Old.cõ. clx.vi.⁊ gd ve niat appella tiõe diſtrict⁹ vide Ale.cõ. lxxvi. ⁊ an ap pellatione ci uitã veniãt co mitatenſes per eũdẽ ꝯ.lxxvi. ⁊ d territorio ⁊ ciuitate gd ſi gnificẽt ⁊ que veniãt eax ap pellatiõe. vide in.l.ſi.de iuriſ. om.iu.ff. ⁊ in c.ſi ciuitas.de ſen.excõ.⁊ l.c. ii.de cõſti.lib. vi.⁊ gl.i ꝟ.ter ritoriũ. anto. frã.iuris veri uſqz monar- cha.

1 Si quis edificium. †Fulciẽti antiquum
edificiũ nõ põt nouũ
2 opus nũciari.h.d.ſm magis verã lrãm.❡†In gloſ.ſi.ibi.§.ſi
q̃s riuos ⁊c.vult dicere glo.q̃ reficienti opus poteſt denunciari
cauſa dãni infecti ⁊ ſi timet de ruina ꝓus caueat edificãs de dãno
infecto q̃ reficiat ſaliu ſm glo.in reficiẽte riuos vel cloacas q̃a
ẽt cauſa dãni infecti nõ poterit denũciari ſed in hoc glo.male lo
quit q: ẽt reficiẽs riuos vel cloacas nõ eſt immunis ab iſta cautio-
ne dãni infecti.l.pen.ꝓpe ſi.j.de riuis.in.l.i.§.ſi q̃s purgãri.j.
de cloa.⁊ ita iſti opi.Bal.dãnant Bar.⁊ alij in.d.§.ſi quis ri-
uos. Veritas eſt q̃ regulariter edificãti poteſt nunciari nouum
opus ẽt ex alia cauſa q̃ dãni infecti pz q: ſpãliter eſt inductũ vt re
ficienti riuos vel cloacas nõ poſſit nũciari q̃ñ nũciet extra cauſaz
dãni infecti per.d.§.ſi quis riuos.vt dixi.⁊ iõ hic in lrã dz habe-
ri verbũ fulciat.nõ aũt reficiat q̃ ꝓbant plenius Bar.⁊ alij in.d.
3 §.ſi quis riuos q̃ q̃liter intelligat ſtatim aperiã.❡†Itẽ tene mẽ
ti in q̃tum Bart.hic ſecutus glo.in.l.i.§.pe.ff.de mor.infe. di-
xit q̃ ꝓprie reficiẽs nõ dr̃ de nouo facere hũ facit tex.in.c.con-
ſuluit.de iude.⁊.l.ſi.C.de iude.⁊.§.reficere.alleg.per glo.in.d.
4 l.i.❡†Pro hoc ẽt facit q̃ no.glo.⁊ doc.in cle.i.in ver.citatuz
de reſcrip.⁊ glo.in.c.i.de reli.do.lib.vj.⁊ iſtud facit ꝯ̃ id q̃õ no.
Bal.in.l.ſi vt ꝓponas.la.ij.C.de nup.vbi dicit q̃ illa.l.ſi vt pro
ponas p̃ſtabat arg.q̃ ſi cõſtitutio eccleſie dictabat nullũ fortili-
cium poſſe fieri incõſulto papa ⁊ cõtingit q̃ erat quoddã fortili-
cium antiquũ ⁊ ꝑꝑ rebellionẽ funditus deſtructũ fuerat rãdez il-
le rebellis recõciliatus cũ eccleſia romana volebat caſtrũ ibi refi-
cere q̃ illud facere nõ poſſit incõſulto papa.nã hec deciſio Bal.
vr̃ cõtra.d.l.ſi.de iude.expreſſius cõtra tex.in.c.conſuluit.⁊ alia
ff.alle.⁊ maxime q: verba regulariter debẽt accipi ꝓprie.l.i.§.
ſi is qui nauẽ.ff.de exerci.l.nõ aliter.ff.de leg.iij.not.Bal.in.l.i.
⁊ in.l.labeo.cũ ſi.j.de verbo.ſigni.bene facit q̃õ no.Ant.de bu.
in.c.iij.de iudi.vbi ꝑ illũ tex.dicit q̃ ſi de inſtr̃o dz ſolui gabel-
la ⁊ inſtrm̃ reficiat non debebit ſolui gabella ⁊ expreſſe Pet.de
ancha.in.d.c.cõſuluit.per illũ tex.dicit q̃ cõſtõ legati que prohi
bet noua caſtra edificari non extẽditur ad refectionẽ caſtroruz.
5 ❡†Tamẽ pro opi.Bal.in.d.l.ut ꝓponas bene facit quod no.
glo.xix.q.ij.c.de mona.que dicit q̃ aut totũ monaſteriũ eſt de-
ſtructum.⁊ tũc monachi nõ poſſunt ſine cõſenſu epiſcopi de no-
uo cõſtruere ſicut nec potuiſſent a p̃n.de nouo facere alleg.text.
xvj.q.vlti.ſi quis.ſed ſi non eſt totũ deſtructũ bene poſſunt repa
rare ſine cõſenſu epiſcopi.⁊ ita ẽt dicit Hoſtien.in ſum.de eccle.
edifi.§.ſi.in ſi.⁊ ad hãc diſtĩõnem bene facit iſte tex.in ver.veteri
ſuſtinẽdo.pro opi.etiã Bald.bene facit q̃ no.Bar.in.l.nuptie
ff.de ri.nup.vbi per.l.nuptie.la.iij.dicit q̃ ſicut quãdo a princi.
ſit inſtrumẽtum reqritur cõſenſus vtriuſqz partis.ita etiã requi-
6 ritur q̃ñ eſt dep̃ditum inſtrm̃ ad hoc vt reficiat.❡†Pro hoc ẽt
facit quod no.glo.⁊ docto.in.c.iij.de iure pa.vbi expreſſe dicit
q̃ quãdo totũ edificium eſt deſtructũ ⁊ reficiat.idez iudicamus
ſicut ſi ab initio de nouo edificaret.pro hoc ẽt facit id quod no.
Barto.hic dum dicit q̃ domus deſtructa lz poſtea reficiat dicit
eſſe noua domus.l.inter ſtipulãtem.§.ſacrã.de verbo.oblig.⁊
iſtam puto eſſe veritatẽ per quã remanet cõcluſio q̃ aut totũ edi
ficium vel caſtrum funditus eſt diruptũ ⁊ tunc reedificãs dicat
b de nouo facere[b] per ea que ſunt vlti.loco alle.⁊ tali edificãti po-
teſt nunciari nouũ opus ⁊ ita procedit opi.Barto.⁊ aliorũ hic
aut non eſt funditus diruptum ⁊ tunc non poſſit nouum opus
nunciari ei ⁊ procedant alleg.in contrarium.⁊ ita loquitur text.
in.l.ſi.C.de iude.cum alijs alleg.pro illa opi.⁊ maxi.per iſtum
text.in ver.veteri ſuſtinendo.⁊ hic not.quia non ſunt ab aliquo
ita plene nec ita clare inducta.

1 Nunciatio no.ope.poteſt vbiqz fieri:ſiue opus fiat i ciuitate vel
caſtro ſiue extra.
2 Prouincia quid ſit ⁊ qualiter cõſtituatur.⁊ quid ſit terra ⁊ q̃d
cõprehendat ⁊ q̃d ſit territorium diſtrictus vel diocesis.
3 Patria quid ſit ⁊ an ſit idem q̃ ciuitas.

1 Si autem. †Siue in ciuitate vel caſtro ſiue extra ſi
at opus hz locũ hoc edictũ.h.d.Et q̃a
hic ſit mẽtio de oppido q̃d ſit hẽs i.l.pupillus.§.oppiduz.j.de
ꝟ.ſigni.⁊ vr̃ q̃ ſit genus aptũ cõprehẽdere ciuitatẽ vel caſtruz.
vt in ꝓhe.ff.§.illud lıtri.iũcto iſto.⁊.l.ij.C.de ſum.tri.⁊ fi.
ca.⁊.d.§.oppidũ.⁊ aliq̃d ꝑ glo.in.l.i.in ꝟ.ꝓprie.j.ad muni.⁊
q̃õ hr̃ in.l.vrbana.j.de ꝟ.ſig.⁊ ibi ꝓbat q̃ appellatiõe oppidi
nõ venit villa. Quid aũt ſit ciuitas:caſtrum:⁊ villa.⁊ q̃d inter ſe
differãt.Bar.ſe remittit ad no.ꝑ ſe in.d.l.pupillus.§.territo-
riũ.j.de ꝟ.ſig.vbi de hoc nihil dixit.ſed de hoc vide plene ꝑ eũ
in extrauagãti q ſint rebelles.in ꝟ.lõbardie.⁊ ꝑ Bar.in.l.hr̃s.
§.vicis.⁊ q̃õ ibi dicit glo.ff.de leg.l.i.⁊ ꝑ Jo.and.plene ⁊ Do
mi.in.c.ſi ciuitas.de ſen.excõ.li.vj.⁊ ꝑ archi.in.c.ſtatutũ.in ꝟ.
ciuitatibus.de reſcri.lib.vj.aliq̃d ꝑ Inno.in.c.cũ ab eccliax.de
offi.or.⁊ ꝑ Bar.in.l.i.j.ti.i.⁊ que no.Bar.in.l.i.de metropo.be
rito.li.xi. Et ibi ẽt tãgit q̃lr̃ ꝯſtituat ciuitas:⁊ an de eẽ ciuitatis
ſit q̃ hẽat epm̃ de quo ẽt ꝑ Bar.in.l.ſi.in.ij.col.j.de colle.illic.
vbi ẽt de hoc aliqualiter tãgit ⁊ aliq̃d ꝑ eundẽ in.l.ij.ad ſi.j.de
ꝟ.ſig.⁊ ꝑ eundẽ in.d.ꝟ.lõbardie.⁊ i.d.§.vicis.⁊ ꝑ Bal.de pa.
ꝯſtã.in ꝟ.nos romanos.⁊ in.l.ſi in aliqua.ff.de offi.ꝓcõ.⁊ i.l.
reſcripta.circa.iij.vel.iiij.col.C.de p̃ci.in pe.offe.⁊ in.l.ex hoc
2 iure.ff.de iuſti.⁊ iur.in.iij.col.❡†Tãgit ẽt Bar.i.d.locis ma
xie in ꝟ.lõbardie.⁊ in.d.l.i.de metropo.berito.q̃d ſit ꝓuincia
⁊ qualr̃ ꝯſtituat.ad q̃õ vide no.ꝑ glo.in.l.ſi.C.de p̃ſcrip.lon.tẽ
po.⁊ ibi ꝑ Cy.⁊ Saly.⁊ ꝑ cano.in.c.corã.de elec.⁊ aliq̃d ꝑ ro.
hic. Quid aũt ſit terra ⁊ an cõprehẽdat caſtrũ vl villã.tex.hẽs q̃
ſic in.c.cũ in ꝑtibus.de ꝟ.ſig.⁊ aliq̃d in.c.i.de poſtu.ꝓla.q̃d
c aũt ſit territoriũ diſtrictus[c] vel diocesis.vide in.d.l.pupillus.
§.territoriũ.in cle.ne romani.de elec.⁊ in.c.paſtoralis.de re iu
di.⁊ in.c.vbi periculũ.de elec.in.vj.⁊ aliq̃d in.§.rurſus.in glo.
in ꝟ.ꝑtãe.de ac.dũ dicit diſtrictũ ⁊c.quã ad hoc põderat bal.i
c.i.inſti.§.ſi.in ti.qui.mod.feu.amit.⁊ ꝑ glo.xcix.di.ꝓuincie.
ꝑ Jo.an.in.c.que in eccleſiax.de ꝯſtit.⁊ in.c.cũ ꝯtingat.de fo.
cõpe.ꝑ Bal.in ti.que ſint regalia.in rub.ꝑ Ang.in.l.ſi.ff.de iu
3 riſdi.om.iudi.❡†Quid aũt ſit patria.⁊ an idẽ ſit ciuitas ⁊ pa
tria.vide in.l.ij.⁊ ibi ꝑ Bar.⁊ Bal.C.de natu.lib.⁊ in.l.ſi mu-
pta.⁊ ibi Bar.C.de me.li.x.⁊ in.l.antiqui originẽ.§.i.j.ad mu
ni.⁊ in.l.vxorẽ.§.legata.j.de leg.iij.per ſpec.in ti.de cita.§.i.
ꝟ.quid ſi reus.⁊ in.l.i.ꝟ.quero quid ſi quidã natus eſt in quo
dam caſtro.j.ad muni.⁊ in.l.ij.circa.i.col.j.de ꝟ.ſig.⁊ per bal
dum eleganter in.l.ſi non ſpeciali.C.de teſta.

1 Nunciatio no.operis ſit triplici cã que hic per exẽpla declarat.
2 Nunciatio que ſit cauſa damni infecti quid operatur.
3 Edificiuz an ⁊ quando cedat ſolo.
4 Conducere rem propriam ad penſionem quis non poteſt.
5 Edificium cedit ſolo ſeu domino ſoli:fallit vt hic.
6 Edificium cedit ſolo in caſu de quo hic.
7 Edificium cedit ſolo niſi eſſet factuz ſine calce vel ſine cemento
aliquo.
8 Murus ſiccus ideſt ſine calce confectus cedit ſolo.

1 Nunc uideamus. †Ex triplici cã nunciatur
nouum opus q̃ hic per
exempla declaratur ⁊ in.§.iuris noſtri.incipit que perſone nũ
ciare poſſint:⁊ hoc ſit loco ſummarij vſqz ad.§.fin.❡In text.
ibi iuris noſtri ꝯſeruãdi ⁊c.iſta pars que ꝯtinet nũciationẽ que
ſit cauſa iuris noſtri ꝯſeruandi ſubdiuiditur in.l.de pupillo.§.
2 ſextus.j.eo.ſ.in nãlem ⁊ poſitiuã.vt ibi videbitur.❡†In tex.
ibi cã dãni depellendi ⁊c.hec nunciatio que ſit cã dãni depellen
di.i.cã dãni infecti ꝑꝑ ruinã quã aduerſus edes meas minatur
opus q̃ edificas nõ tollit lz edificãs ſatiſdaret de opẽre demo-
liendo iuxta.l.pretor.§.deinde.j.eo.q: per illã ſatiſdationẽ nõ
eſſet nũcianti ꝯſultũ.q: talis nunciãs nõ petit q̃ opus demolia
tur ſed q̃ ſibi caueat de dãno futuro ſi q̃ cõſequeret ex ruina.
ideo hoc caſu tollit nunciatio per cautionẽ dãni infecti.l.iij.§.
pe.j.q̃ vi aut clam. No.ex ver.q̃ ſi i mari.limitationem ad re
gulam que hz edificium cedit ſolo ſeu dño ſoli iuxta.l.ij.C.de
rei vẽ.⁊.§.ex diuerſo.inſti.de re.di.ẽt iure nãli.l.qui domũ.ff.
ad.l.aquil.

ad.l.aquil.ꝛ.l.fi.ſ.de ſupficie.l.obſonū fere.§.plꝫ.ſ.de act.ꝛ ob
a li.nā fallit in edificāte in mari vel in littore[a] maris:q2 ſolū cedit
edificio ſeu edificanti:ꝛ rō eſt:q2 edificat in eo qḋ eſt cōe ciuiū vñ
efficiẜ occupantis.l.ij.ꝛ.iij.ꝛ.l.riparū inſi.cū.l.ſeq.ff.de re.di-
ui.dicit tñ Ro.hic in additōibus nouis qḋ poterit imponi huic
edificanti onus penſionis annuatim ſoluendū fiſco:alleg.l.ij.§.
3 ſi qs nemine.ſ.ne qd in lo.publi.ℭ†Sꝫ iſtud nullo mō puto ve
rū.qm̄ ille tex.loquiẜ in eo q edificat in ſolo publico puta in pla-
tea ꝛc.in quo regulr̄ nō pmiſſū eſt edificari ꝛc.vt oẜ ibi ꝛ l.l.i.e.
ti.ꝛ ſic nō trāſit dñium ſoli in edificantē.ſꝫ nos loqmur qñ edifi-
caẜ i mari vel littore maris qḋ appellaẜ cōe ciuiꝫ:ꝛ in eo licite edi
ficaẜ ꝛ ſic efficiẜ occupātis:vt hic:ꝛ in.d.l.ripaꝝ.cū.l.ſeq.ꝛ inſti.
de re.di.in pn.§.i.cū ſequētibus.vñ nō ſubeſt rō hic qḋ debeaẜ
pēſio de re q̄ iure pmittēte ē effecta ꝑpria edificātis ſꝫ bñ ſubſit
4 qñ edificaẜ in publico cū ñ efficiaẜ dñs edificās.ℭ†Facit q2 rē
ꝑpriā qs ad pēſionē cōducere non pōt.l.ei a quo.ff.de vſu.ꝛ.l.
neqꝫ pignus.ſ.de re.iu.ℭ†Scḋo fallit dicta regula q̄ hꝫ qḋ edi
ficiū cedit dñō ſoli:niſi edificiū ſit illicite cōſtructū nā tūc cedit ſo
lo cū veniat deſtruendū.l.fideicōmiſſa.§.ſi qs illicite.ſ.de le.iij.
5 ꝛ ibi ꝑ illū tex.colligit iſtā fallētiā.ℭ†Tertio fallit in edificāte d
pecunia eccleſie in ſolo alieno:q2 ſolū tūc cedet edificio ꝛ eccle
gl.quā reputat hic ſingularē Ro.xij.c.apoſtolicos.ꝛ eā ſimplr̄
ſeqẜ ipſe in addi.antiqs ꝛ nouis adde Spe.idē tenentē in ti.de
emp.ꝛ ven.§.tertio loco.ver.qd ſi clericus.ꝛ Bald.in.l.in rē.
in pn.ff.de re.di.loquiẜ tñ illa gl.in clerico edificāte de pecunia
eccl'ie in ſolo ipſius clerici:ꝛ dñt qḋ eſt ſpāle fauore eccleſie tñ io.
b an.i regula q poſſ mercu.i.v.col.dicit qḋ illa:glo.in.c.apl'icos[b]
xij.q.ij.nō ꝓbaẜ iure nec tex.in.d.c.apl'icos.loqẜ qñ edificatū
fuit i ſolo alieno.ꝛ ſilr̄ Jo.an.in addi.ſpe.in.d.ṽ.qd ſi clericus.
nō approbat illā nec dictū Spec.q2 hoc caſu locupletareẜ eccl'ia
cū aliena iactura:qḋ nemini ꝯcedēdū eſt.l.nā hoc nā.ff.de cōdi.
c inde.ꝛ in regula locupletari[c] in.vj.ꝛ eccleſia dꝫ eē cultrix ꝛ fau-
trix iuſticie.c.i.ver.ſed diuerſuꝫ.de alie.feu.ꝛ q2 fauor pie cāe nō
dꝫ eē iniuſticie ꝓductiuus.c.nup.de reg.ꝛ lu.ro.in auct.ſilr̄.C.
ad.l.fal.in.xij.ꝛ.xxj.ſpeciali ꝯctus facti ad pias cauſas.ēt trāſit
cū opi.Jo.an.quā addi.videas:q2 ibi plenius loquiẜ Jo.an.di
cit tñ ro.in.d.auc.ſilr̄.ſaluari poſſe in vno caſu illā gl.ſ.qñ de bo
nis eccl'e eēt edificata aliqua alia eccl'ia:q2 tūc q̄tenus parietes
eccl'ie edificate ꝓcēdūt ſolū cedēt edificio ita dicit ꝓbari.xvij.q.
d vl.i.c.[d] qñe.ℭ†Quarto limita niſi qñ ſubeſſet aliqua ꝯiectura
qḋ edificās ñ habuiſſet aīuꝫ donādi edificiū dñō ſoli:vt qñ aliqḋ
ius habuiſſet edificās in ſolo alieno:vt ꝓbaẜ in.l.ſenat᷒.§.mar
cellus.ff.de le.i.ſm Pet.de bella perti.ibi ꝛ ibi ēt not.Jmo.ꝛ
idē dicit Cy.ꝛ Bal.in.l.ij.C.de rei ven.per illū tex.ꝛ ꝓbaẜ i.d.
6 §.ex diuerſo.ℭ†Quinto limita niſi edificās ꝛ dñs ſoli eſſent ꝑ
ſone inter quas nō poſſit cadere expſſa donatio:vt no.gl.in.l.ſi
vxor filio.in gl.fi.ff.de do.inter vi.ꝛ vxo.facit.l.marcellus.e.ti.
7 ℭ†Sexto limita niſi edificiū eēt fcm̄ ſine calce vel ſine cemēto
aliquo vt quia lapis ſupra lapidem poſitus fuerit ſine alia mā:
ꝛ ꝯſtructus fuerit mur᷒ ſiccus:q2 tūc nō cedit dñō ſoli quaſi nō
dicaẜ ꝑprie edificatū:ꝛ ñ videaẜ ꝑprie hr̄e faciē opis:ar.l.ſi ipſo
§.opus.ſ.e.tñ in ꝯriū eſt veritas:vt eſt tex.valde notandus.ff.
cō.ꝑdi.in.l.ſi ꝑcario.ibi dū tex.dicit edificiū ſoli ꝯditionē ſecu
tū ꝛc.ꝛ tñ tex.ibi loquiẜ de muro ſicco:vt pꝫ ibi in gl.ij.ꝛ ad hoc
illū tex.ponderat ibi bal.ꝛ dicit Pau.de caſt.ibi qḋ nō recordaẜ
8 ſe hoc alibi legiſſe.ℭ Et eſt vtile ſm Bald.ibi q2 ſi vendis mihi
fundum in quo eſt talis murus cōfectus ſine calce vel ſimili ce
mento non poteris eum inde tollere ꝛ demoliri facere.

1 Uſufructuarius non pōt nouuꝫ opus nunciare ſuo noīe:ſed ꝓ-
curatorio noīe pōt extraneo nūciare non aūt ipſi ꝑprietario.
2 Uſufructuarius non poteſt nunciare no.opus.rō q2 habet ius
debile ꝛ de facili periturum.
3 Uſufructuarius cenſetur procurator proprietarij.
4 Contumacia ꝓcuratoris vel vſufructuarij an ꝛ qñ noceat dñō.
5 Creditor cui ꝯceſſa eſt ptās ingrediendi fundū debitoris ꝑpriā
auctoritate poteſt illud ius alteri cedere.
6 Cedi an poſſit ius vindicandi necem defuncti.
7 Cedi an poſſit ꝛ transferri in alium facultas vindicandi ꝑpria
auctoritate.
8 Uſufructuarius nō pōt dñō nunciare no.opus.rō dicitur hic.
9 Ceſſio qñ fit:cui competat directa actio.
10 Uſufructuarius ſicut non hꝫ directaꝫ ꝯfeſſoriam pro ſeruitute
vindicanda ita nec habet vtilem.
11 Nunciare nouum opus poteſt qui habet ſeruitutem edificandi
contra ius ſeruitutis.
12 Nunciare nouum opus non poteſt habens ſeruitutem ruſticaꝫ
reficienti viam.
13 Procurator a dñō conſtitutus non vẜ habens ſeruitutem.

1 **Uſufructuarius.** †Uſufructuarius nō pōt nouū opus nunciare ſuo
noīe:ſed ꝓcuratorio noīe pōt ext̄neo nūciare.nō aūt ipſi ꝑprie-
tario.ꝯfeſſoriā ṽo ꝓ vſufructu ꝯſeruando ſi turbeẜ in eo bñ pōt
intentare:iam ꝯ ext̄neum q̄ꝫ ꝯ ꝑprietariū:ꝛ q hꝫ ſeruitutē vie nō
nunciat nouū opus viam reficienti.ſꝫ ſi impediaẜ vti ſeruitute
pōt agere ꝯfeſſoria.h.d.vna cum.l.qui viam.ſ.eo.ſm intellectū
2 Bar.ad illā.l.ℭ†No.qḋ vſufructuarius nō pōt opus nouum
nunciare:ꝛ eſt rō ſm Bar.q2 hꝫ ius debile ꝛ de facili perituruꝫ
vt.l.corruptionē.C.de vſufruc.quā rōnem ſenſit glo.in.l.q bo
na.§.i.ſ.ti.i.ꝛ.§.finitur.inſti.de vſu.ſed hanc rōnem improbat
Jmo.q2 habens ius ſeruitutis pōt nunciare:vt.l.de pupillo.§.
ſextus.ſ.e.ꝛ tñ ius ſeruitutis vẜ eſſe debile:pꝫ q2 acquiritur per
ꝑſcriptionē longi tpis ēt ſine tit.l.ſi qs diuturno.ff.ſi ſer.ven.et
plene no.in.l.ſeruitutes ꝑdioꝝ.ff.de ſerui.ri.ge.qḋ non ꝑſcribe
reẜ ſi eſſet ius petens ſeu magni ꝑiudicij.l.diuturno.C.d ꝑſcri.
lō.tē.ꝛ.l.nullo.C.de rei ven.ꝛ qḋ dicaẜ eſſe ius modici ꝑiudicij.
no.bar.i.l.ij.C.de ſer.ꝛ aq̄.ꝛ in.l.ſi maiori.C.cō.di.cū ſi.vñ ſꝫ
Jmol.dici pōt qḋ vera rō fuit q2 vſufructuarius hꝫ ius ꝑſonale
nō reale.l.i.ff.de ſerui.iō lex voluit qḋ hr̄et ptātē nūciādi ſuo no-
mine ſicut ēt lex voluit poſſe nunciari pro opibus q̄ fierent in re
ipſa ſeu in ſolo.vt.ff.ead.l.§.opus.ver.hec aūt ſed hñs ſeruitu-
tem realē hꝫ ius reale.d.l.i.de ſerui.adde qḋ iſtam rōnem ſenſit
ipſe Bar.ſ.eo.in.l.in prouinciali.§.ſed ſi ego in prin.ꝛ pōt etiā
dici qḋ Bart.hic ita intellexerit.dum dicit qḋ habebat ius debi-
le.ſ.q2 erat perſonale vel ſm Paul.de caſt.hic pōt dici qḋ ratio
quare vſufructuarius non pōt ſuo noīe nunciare eſt q2 ſatis eſt
qḋ poſſit ꝓcuratorio noīe nūciare q2 vẜ ꝓcurator ꝯſtitut᷒ a dñō
eo ipſo qḋ ſi fundū quo ad vſufructū ꝯceſſit.l.i.§.fi.cū.l.ſe.ff.vſu
fruc.quēad.caue.ſꝫ hñs ſeruitutē ꝑdialē non vẜ ꝯſtitutus ꝓcu-
rator in ꝑdio debente ſeruitutē q2 dñs non ꝯſignat ei cuſtodiaꝫ
talis fundi nec poſſeſſionē fundi tradidit q̄ bñ tradiẜ vſufructua
rio.iuxta.l.naliter.in pn.ſ.de acq.poſ.ꝓ q̄ facit ſꝫ ipſe nō alleget
id qḋ no.bar.in.l.ſepe.in.vj.q.ſ.de re iudi.ſed certe hec rō non
vẜ bona q2 ex ea ſequeretur qḋ vſufructuarius ꝓcuratorio noīe
dñi nō poſſit ipſi ꝑprietario nunciare vt hic i.l.ij.deberet poſſe
nunciare ꝑprio noīe ipſi ꝑprietario ſicut pōt hñs ſeruitutē nun
ciare dñō.d.§.ſextus Ro.hic dixit qḋ rō aſſignata ꝑ Jmol.eſt
truffa q2 q̄uis vſufructuarius nō hēat ius reale tñ cū hēat ius in
re.l.eoꝝ.ſ.tit.ſ.vẜ qḋ deberet poſſe nunciare cā ſui iuris conſer
uandi.ff.ea.l.i.§.nūc videamus.ṽ.nūciatio.vñ dicit ipſe qḋ rō
eſt q2 vſufructuarius nō hꝫ ius ſup quo poſſit fundari nūciatio
q2 nō hꝫ ſuitutē ꝓ qua actio cōpetit dñō.l.ij.§.hec aūt.ff.ſi ſer
ui.vē.ꝛ.l.i.ff.ſi vſufru.pe.ſꝫ hec rō nihil mihi valere vẜ q2 ſeque-
reẜ qḋ ſi edificareẜ ꝑpria i ſolo fundi vſufructuarij ꝛ hō in fundo
debente ſuitutē fundo vſufructuarij qḋ vſufructuari᷒ tūc rōne
ſoli in quo hꝫ vſumfructū poſſet nūciare ꝑpo noīe qḋ ñ eſſet ꝯ
gñalē regulā poſitā i hoc.§.ꝛ i.l.i.§.itē iulia.nō.ſ.d remiſ.iō te-
3 neo opi.bar.declatā ꝑ rōnē Jmo.vt dixi.ℭ†No.ij.qḋ vſufru
ctuarius cenſeẜ ꝓcurator proprietarij vt poſſit exercere ea q̄ cō-
cernūt cuſtodiā curā ꝛ ꝯſeruationē ipſius rei vt hic cū ꝯcor.alle.
in gl.dicit Ang.hic eſſe verū qñ exercitiū ſolicitudinis ꝛ cure re
e ſpicit ꝑprietatē vſufr.ꝛ dꝫ expediri ſuo ſumptu ſi eſt paruus[e] ſe
cus ſi eſt magnus ſumptus.l.hactenus.ff.de vſufru.ſꝫ ſi cura re
ſpicit ꝑprietatē tm̄ vt q2 dicaẜ deberi ſeruit᷒ ꝑ ꝑdiū fructuariū
fundo vicini ꝑ quā ſuitutē nō īcōmodeẜ vſufruct᷒ tūc exercitiū
talis iuris ſeu litis mote nō ſpectat ad fructuariū ſꝫ ad ꝑprieta-
riū ita dicit ſe itelligere.l.ſi.i ſi.ff.de ſer.ri.ge.ꝛ qḋ no.in.l.apud
trebatiū.in ſi.ſ.de aqua plu.ar.ℭ Et dicit Pau.de caſt.in.d.l.
ij.§.ſi.de ſerui.qḋ vſufructuarius cenſeẜ ꝓcurator dñi quo ad h
vt poſſit prodeſſe domino non autem quo ad hoc vt poſſit ei no
cere per illam.l.vel ſm eum cenſetur procurator vt poſſit age-
re ꝓ ꝑprietario ꝛ aliqd facere i eius vtilitatē nō vt ꝯueniaẜ ad
dānū ꝑprietarij ſilr̄ no.i.l.loci.corpus.§.ſi fundus i ṽ.ꝓcedit
in gl.ff.ſi ſer.vē.qbus adde Bar.in.d.l.ſepe.in.iiij.q.ſ.d re iu.
vbi tractat an ſnīa lata ꝯ fructuariū noceat ꝑprietario q ſciuit eā
tractare cū fructuario.℞d ꝑdicta ēt adde q̄ no.bar.i.l.d dic.§.

Additio.
a ℭ Jn littore maris vid bar to.in ſuo trac. de aluco.i.iii. col.ṽ.ciuius.ꝛ ſpm fluui vbi extendit ſ aliſ gbuſcūqꝫ aql ꝛ vide in trac. meo de priui legijs ꝛ liber tate venetorū in.iii.pte prin cipali.in prin. vbi plene.tho mas diplous.
Additio.
b ℭ Jn.c.ad apoſtolicos ad de ad alex.hic Jo.de fantu.i d.c.ad apoſto licos.q in effe ctu ſcimat cū Jo.an.ꝛ ibi vi de cardi.alex. in fi.ſꝫ nō alle. Jo.an.in.d.c. q prox.ꝛ ſud. ro.in d.auc.ſi militer.Adde ēt ꝑdictis flo. in.l.q domū. ff.ad.l.agliaꝫ vbi loquẜ de eo q edificauit eccleſiā in alie no ſolo ꝛ legē dicta ꝑ archi. in.d.c.ad apo ſtolicos.ꝛ flo. ibi vẜ ſeq gl. in.d.c.ad apo ſtolicos.ꝛ vid alex.in.§.nun ciatio.ff.eo.in ii.col.vbi alle gat gl.in.d.c. ad apoſtolicoſ ꝛ dicit vnuꝫ ſi huꝫ ſatis note bile qḋ ſi qs edi ficat eccleſiaꝫ in ſolo ſuo aīe poſſeſſio nō po teſt ēt ꝑpria au ctoritate deſtru ere.Tho.dip.
c ℭ Locuple tari.aliaꝫ opi. ſimpliciter ſe quitur Abba. conſil.lxxxiii.
Additio.
d ℭ Jn.c.q. vide in doct.i d.c.ad apoſto licos.q aliter loquunẜ.tho.
e ℭ Paru᷒. ſꝫ qd ſi ſūpt᷒ equalēt vſufru ctui ad quē ꝑ tinebit ſūptus exercitij talis iuris vẜ qḋ ad dñꝫ ꝑ ea q̄ vo luit ro.ſin.ſuis ſol.iii.vbi di cit qḋ qñ colle cta ſoluēda ꝑ vſufructuariū equalet vſufru ctui qḋ dñs te netur ad colle ctam.

qñ.ã.q ſatiſda.cog.⁊ bal.in.l.cū ad quē.C.de vſufru.⁊ Saly.
in.l.iij.C.de pcu.⁊ ibi dicit Saly.ꝙ vſufructuarius non eſt pro
prie procurator ꝓprietarij.ſ3 largo ſumpto vocabulo reſpectu
cuſtodie ſic nuncupaſ ⁊ quod nō ſit ꝓcurator ſic probat ipſe qꝛ
ↄtumacia vſufructuarij nō nocet ꝓprietario quo ad miſſiones
in poſ.ex ſcđo decreto vt eſt no.glo.in.l.hoc amplius.§.queſi⸗
tū.in ꝟ.mutandū.j.ti.i.ſed ſi eſſet verus ꝓcurator deberet eius
ↄtumacia p̄iudicare dño quo ad ſcđm decretū.p.d.l.iij.C.de p
cura.⁊.l.quotiens.C.de digni.li.xij.p3 ſm eū qꝛ ↄtumacia pro
curatoris nocet dño quo ad diffinitiuā ſniam ferendā ↄ dñm.c.
cām.de do.⁊ ↄtu.ergo eadē rōne deberet ei nocere quo ad ſcđ3
decretū.Jmo.i.c.i.vt li.nō ↄte.ēt t3 iſtā opi.ſ.ꝙ vſufructuari⁹
ſit ꝓcurator dñi quo ad hoc vt poſſit deducere ī iudiciū q̄tenus
expedit ſibi vſufructuario p ↄſeruatione vſufructus ita loquiſ
iſte tex.cū ſi.ſ3 nō quo ad oīa p no.ī.d.l.amplius.§.q̄ſitū ⁊ no.
ēt bar.in.d.l.de oīe.⁊ ita ēt itelligas no.p bart.hic.⁊ cōprobaſ
4 qꝛ poſito † ꝙ ꝟa ēēt opi.bar.⁊ ſequa.ī.l.i.§.ſi ꝓcurator.ã.ſi qs
iuſdi.nō obtē.cū ſi.ſ.ꝙ regſr ↄtumacia ꝓcuratoris nō p̄iudicet
dño quo ad ſcđm decretū qꝛ regſr ſcđm decretū regrit verā ↄtu
maciā dñi.l.ignorare.C.de reſti.mili.⁊ no.in.l.ſi finita.§.iulia
nus.j.ti.i.ꝟa aūt ↄtumacia ꝓcuratoris nō dr̄ eſſe ꝟa ↄtumacia
dñi.c.i.vt lit.nō ↄteſta.⁊ ꝓbaſ in.d.§.ſi ꝓcurator.⁊ in.l.neq3 ⁊
ibi hoc no.bar.j.de fideicō.libe.tñ in cā dāni infecti ſufficit ficta
ↄtumacia dñi quo ad ſcđm decretū:vt.l.ſi finita.§.ſi forte.j.tit.
i.cū ergo hēam⁹ ꝙ in cā dāni infecti ↄtumacia vſufructuarij nō
noceat ꝓprietario quo ad ſcđ3 decretū:vt no.ī.d.§.q̄ſitū ergo
vſufructuari⁹ nō eſt ꝟus ꝓcurator dñi ad p̄iudicadū ei.qꝛ ſi ēēt
ꝟus ꝓcurator eius ↄtumacia noceret dño quo ad caſ qbus nō
regrit ꝟa ↄtumacia dñi ſ3 ſufficit ficta:p3 qꝛ videm⁹ ꝙ ↄtuma⸗
cia ꝓcuratoris nocet dño quo ad diffinitiuā ſniā3 ferēdā ↄ eum
d.c.cām.qꝛ quo ad diffinitiuā ſniā3 nō regriſ ꝟa ↄtumacia dñi
l.iij.C.quō ⁊ qñ iu.l.i.C.q.ex cau.mi.⁊ iſtud vr̄ vex.q.gd ſenſe
rit Bar.in.d.l.apud trebatiū.§.fin.⁊ illud qđ dcm̄ eſt in vſufru⸗
ctuario ꝙ cēſeſ eē ꝓcurator dñi q̄ ad q̄dā h3 locū in emphyteo⸗
ta feudatario ⁊ ſupficiario hac rōne vt p bar.ī.d.l.đ oīe.§.q dē.
⁊ hic p eū ī vlti.col.⁊ no.bal.ī.l.ēptor.C.de hr̄.vel act.vē.ſec⁹ tñ
dicit ibi bal.ī inglino ⁊ colono q nō hñt ius aliqđ ꝙ hēant iſtar
dñi vt ibi p eū ⁊ ꝓbaſ in.l.in ꝓuinciali.§.ſ3 ſi ego.j.e.⁊ ibi đ pō
5 derat bar.inducendo.vt ibi p eū.¶ † Tertio not.arg.ſm bar.
ex iſto tex.melior de corpore iuris ſm eū ꝙ ſi creditor hēat lniā3
igrediēdi fundū ꝓpria auctoritate debitoris pōt illud ius ex̄iu⸗
a diciale cedere[a] alteri ſicut hic dñs pōt mandare vſufructuario
iſtud ius nunciandi ad vtilitatē ipſius vſufructuarij q̄uis ſit ius
ex̄iudicialr̄ exercendū ⁊ hoc ſequiſ ange.⁊ imo.⁊ ro.hic.qbus
adde ang.idē tenentē in.l.iij.C.de pig.⁊ bal.ī.c.i.de feudo nō
ha.pro.nau.feu.⁊ Jmol.in.l.ſi ita ſtipuler p te nō fieri.j.de ꝟ.
obli.bñ facit qđ not.glo.in.l.cū fundū.in pnc.in ꝟ.poſtea.⁊ ibi
bar.j.ti.i.p quā.bal.ī.c.i.§.i.đ pa.iur.fir.dixit exp̄ſſe ꝙ ſi poſſu3
ꝓpria auctoritate cape ⁊ p vim ígredi poſ.potero cedere illud
ius ingrediēdi emptori cui rē venderē.qđ intelligiſ ꝟu3 dūmō
ille ciuilr̄ ingrediaſ hoc eſt ↄ nō reſiſtētē de fcō ar.l.nō eſt ſingu
lis.ff.de re.iu.⁊ no.bar.clare.l3 bal.đ eo mētionē ñ faciat ī repe
titionē.l.creditores ī.iiij.q.C.đ pig.itē limitat bal.ī.d.c.i.§.i.et
dicit eē ꝟrū ꝙ talis facultas faciēdi aliqd ꝓpria auctoritate pōt
in aliū transferri.ſ.niſi lex vel ſtatutū ↄ regulas iuris cōis cōce⸗
deret in p̄uilegiū talē3 facultatē hñdi.hñdo ſpālē reſpectum ad
perſonam vt ſi ſtatutum dicat ꝙ licitū ſit offenſo offendere pro
pria auctoritate ⁊ ſe vindicare ipune qꝛ talē facultatē nō poterit
offenſus alteri demandare in aliū ⁊ in hoc caſu ſaluat ipſe opi.
Jo.gl.relatum p glo.in.d.l.cū fundum in ꝟ.poſtea.facit ad đ
ſm eū tex.in ar.in.l.ſi ſeruus hr̄di.poſt pnc.ff.de ſta.li.ibi dum
tex.dicit p ſone dūtaxat eius cui demōſtratus eſt adherere ⁊c.⁊
ita ēt voluit bal.in.l.accuſationis.C.qđ me.cau.⁊ in.l.vt vim in
vſ.q.ã.de in.⁊ in.⁊ in.l.ad offm̄ ſi.poſt ex.C.đ di.⁊ late ī repe.
l.i.ī.xv.col.C.vñ vi.ad hoc allega.plura.⁊ Pau.de caſt.in.l.ſi
cū dotē.§.tranſgrediamur.ã.ſo.ma.⁊ ro.in.l.ſi qs in graui.§.
6 ſi maritus.ã.ad ſille.† ⁊ l3 in hoc vlti.bald.in.l.gracchus.C.de
adul.videaſ tenere ↄriū p.d.l.gracchus vbi pr̄ demandare po
tuit filijs ius ꝓpa auctoritate occidēdi adulterū tñ ad illum tex.
rñdē ſm bar.in.l.nō ſolū.§.ſi mandāte.j.de iniur.in ꝟ.ij.q̄ro
qꝛ ꝟum eſt ꝙ non pōt alijs demandare preterq̄ filijs.vt ibi ⁊ l3
b Ro.[b] hic in addi.nouis videaſ tenere ꝙ imo tale ius vindican
di poſſit cuicū q3 mādari p.l.metum.la grāde.§.ſ3 l3.ã.qđ me.

a¶ Cedere.in ius cōpetēs vi cino emēti re3 vicini poſſe ce di vide ro.ↄſi. ccc.clxxxiiii. et p pau.de caſt. ↄſili.xlv.⁊ ibi qd đ pacto đ re trouēdēdo an aūt ius vīdicā di poſſit cedi. vide p bal.cō ſil.xxiiii.v.lib. b¶ Et l3 ro. adde ꝙ ro.cō. cccclxxxiiii.ã. ſile.l3 tale ius nō poſſe cedi. ſc q̄d dicit ip ſe dixerit bal. variādo in plu ribus locis. c ¶ Jtē adde ꝙ pau. adde alex.in cōſi.in colū.iii.in.iiii. vo.Fran.cur. d¶ Celſam.đ per lu.ro.cōſi li.cccxlx.

cau.vbi ꝓbaſ ꝙ ſi dedi tibi pecuniā vt a violētia me liberes pe
cuniā illā recipe non poſſum.ergo ibi eſt caſus ſm eū ꝙ pōt fie
ri trāſlatio iſtius iuris vindicādi ꝓpria auctoritate ēt ſi pecunia
īteruenīat.Sed mihi vr̄ ꝙ ille tex.faciat qꝛ ibi ille q defendebat
me a violētia poterat de iure ēt abſq3 eo ꝙ in eū transferrē ⁊ ce
derē aliquod ius defendere me a violētia ⁊ offenſa in ꝑſonā3:vt
ibi ⁊ in.d.c.cū dilecto.de ſen.excō.in.vj.vt no.barto.in.d.l.vt
vim.nā ⁊ licitū eſt cuilibet iuuare me p defenſione rerū mearu3
7 nedū ꝑſone.l.ſi quis in ſeruitute.in ſi.ff.de fur.¶ † Preterea di
xi ꝙ qñ ↄcediſ ꝑſone in p̄uilegiū ↄ regulas iuris cōis facultas
vindicādi ꝓpria auctoritate ñ pōt ī aliū trāſferri facit qđ no.bar
to.in.l.i.C.de p̄ui.do.⁊ in.l.q tale.ã.ſo.ma.ſ3 tex.in.d.§.ſ3 l3.
nō loquiſ in tali ſ3 in iure defendendi quod cōpetit de iure etiā
nāli.d.l.vt vim facit ēt ad p̄dicta.ſ.ad.q.bar.illud qđ not.gl.in
l.i.§.his.C.vbi qs decu.vel cohor.quā ibi in aliqbus lec.pōde
rat ang.ad đ e3 ꝙ ius capiēdi ꝓpria auctoritate pōt mandari
alij tñ non loquiſ ibi illa gl.qñ mādaſ ꝓcuratori in rem ſuā pro
c ut qđ bar.hic.itē adde qđ Pau.[c] de ca.circa.d.q.bar.hic dicit
ꝙ miraſ de dubitatione bar.qꝛ ſi creditor cedit hypotecariam
ↄ bona debitoris qđ facere vr̄ cedēdo ꝑſonalē.l.i.cū.l.ſeq.C.đ
act.⁊ ob.vel cedēdo hypothecariam ſine ꝑſonali ꝙ fieri pōt vt
no.gl.in.l.vſucapio.C.de pig.⁊ late bar.in.l.fideiuſſor obligari
j.de fideiuſ.⁊ tūc trāſit hypotheca cū iure ⁊ p̄uilegio ſibi cōpe⸗
tēte prout idē bar.in.l.poſt dotē.ad ſi.ã.ſo.ma.dū tractat đ ceſ
ſione actionis de dote ſ3 ſi nō cedit hypothecariā ſaltē ēēt dice
re qđ poſſim cedere ius ingrediēdi bona debitoris mei ⁊ q non
h3 illa obligata cū illud ius coherēat iuri hypothece.S3 aduer
te qꝛ non vr̄ mirandū de dubitatiōe bar.qꝛ imo bar.in.d.l.poſt
dotē.non dicit illud ad qđ allegaſ p Pau.ſed potius ↄriū dum
dicit ꝙ ſi actio de dote cedaſ non eſt cā neceſſaria ſed volunta⸗
ria ⁊ tunc non tranſit p̄uilegiū cū actione de dote.Preterea da
to ꝙ Bar.ibi voluiſſet ꝙ transferrent p̄uilegia cū ceſſione actio
nis tñ eſt intelligendum de p̄uilegijs q̄ pñt cedi ⁊ transferri vñ
8 dubitabat bar.hic.an iſtud ſit de illis.¶ † Ultimo not.ꝙ vſu⸗
fructuarius non pōt dño nunciare ⁊ rō eſt qꝛ cū non poſſit face⸗
re nunciationē niſi procuratorio noīe proprietarij non d3 poſſe
ↄ ipſum ꝓprietariū nūciare procuratorio noīe eiuſdē qꝛ ſic vi⸗
9 dereſ proprietarius ſibijpſi nūciare.¶ † Ex quo infert no.bar
to.ꝙ ſi ceſſi ſibi iura mihi cōpetētia in tali re ⁊ illa res poſtea ad
d me ꝑuenīat non potero exercere directā actionem mihi ceſſa3[d]
qꝛ op3 ꝙ illa directa intenteſ noīe cedētis.l.plane.ã.fami.her.
⁊ declarat.d.l.q ſtipēdia.C.de proc.ſ3 vtilē q̄ pōt exerceri p ceſ
ſionariū ꝓprio noīe.l.ſi.C.de hr̄.vel act.vēdi.⁊.l.ex legato.C.đ
lega.hñ poterit intentare ↄ cedentē.l.ſi culpa.cū gl.ã.de rei vē
di.ꝙ idē t3 ang.hic ⁊ alij.adde barto.in.l.in prouinciali.§.ſ3 ſi
ego in ſi.⁊ in.l.creditori.j.e.⁊ bal.⁊ Saly.in.l.emptor.poſt gl.
ibi.C.de hr̄.ven.⁊ p bald.in.d.l.ex legato.in.iij.q.ad hoc vide
10 no.p bal.C.an ſer.ex ſuo fac.¶ † Et ex p̄dictis inferūt hic bal.
⁊ ang.ꝙ vſufructuarius ſicut non h3 directā ↄfeſſoriā pro ſerui
tute vindicāda.l.i.ſi vſufru.pe.ita nec h3 vtilē qꝛ ſi haberet vtilē
ſequereſ ꝙ eā poſſet intentare ↄ dñ3.d.l.culpa.cū gl.qꝛ dñs vr̄
eu3 ↄſtituiſſe procuratorē in rē ſuā vt dixi ⁊ tñ ↄſtat ꝙ ↄ dñ3 nō
pōt intentare ↄfeſſoriā ꝓbaſ ī hac.l.ij.ꝟ.nec eni.vbi proprie po
nunſ ꝟba ↄuenientia ↄfeſſorie.j.eo.l.ſi p̄us.cū mā.j.e.l3 glo.in
hac.l.ij.in ꝟ.ius ei.non eē ⁊c.videaſ intelligere text.in ꝟ.neq3
nō in ↄfeſſoria.ſed in actione ex hoc edicto q̄ naſciſ pp nūciatio
nē factā ⁊ cū opi.bar.trāſit Jmo.⁊ moder.Sed ipſemet imo.ī
l.ſi creditor.j.e.tenuit ↄriū.v3 ꝙ imo cōpetat vſufructuario vti
lis ↄfeſſoria pro ſeruitute prout t3 gl.in.l.i.ã.ſi vſufru.pe.⁊ Al
be.in.l.ij.§.i.ſi ſerui.vē.⁊ rñdet Jmo.ad iſtū tex.ꝙ iſte tex.loq
tur de nūciatione.ſ.ꝙ nō poſſit fieri dño ſ3 non ſequiſ ſm eum
ergo ēt ↄfeſſoriā nō d3 poſſe intentare p vſufructuariū ↄ dñ3 qꝛ
iſta ſtant ſimul ꝙ aliqs poſſit hr̄e ↄfeſſoriā tñ nō poſſit nunciare
nouū opus vt probat gl.iūcto tex.in.d.l.ſi creditori.tñ nō rece⸗
do ab opi.bar.tñ p iſtā.l.intelligendo eā in ↄfeſſoriā vt dixi tu3
ēt p rōnem quā reddit gl.in.l.ei q.ã.de ſerui.maxime dum ibi
gl.dicit ꝙ peteret ſeruitutē ſeruitutis ⁊c.fatēdū tñ vr̄ ꝙ vſufru
ctuarius ↄ ex̄traneos poterit agere ↄfeſſoriā procuratorio nomīe
dñi vendicādo ſeruitutē etiam directo qꝛ vr̄ conſtitutus procu⸗
rator dñi quo ad ea q̄ ↄſeruant ↄſeruationē3 rei vt dixi.ã.⁊ hoc
vltimū3 ēt fateſ Jmo.hoc in glo.mag.ibi vel intellige ſm illa3
11 hec vera.¶ † Jn ea.glo.ibi in reali ⁊c.Bald.hic reprobat q̄ di
cunſ in glo.vſq3 ad ſi.⁊ ēt ea que notat glo.mag.in.d.l.q vias.

et concludit

ꝛ ꝯcludit ꝙ hñs ſeruitutē nūciare pōt opus nouū edificāti ꝯ ius ſeruitutis.[a] ſiue ſit ſeruitus vrbana.l.de pupillo.§.ſextus.j.eo.
12 ſiue ruſtica.l.in iud cio.allega.in gl.Fallit in hñte ſeruitutem ruſticā q vult nūciare nouū opus reficienti viam ꝛ ita intelligit ipſe tex.in.d.l.q viam.ꝛ ibi glo.ꝟ.edificat.Ange.tñ hic tꝫ ꝙ hñs ſeruitutem vrbanam pōt nunciare dño ſuo proprio noīe.alleg. d.§.ſextus.ſed in hñte ſeruitutem ruſticam dicit ꝙ ſue vult nūciare reficienti vel purganti viam ꝛ non pōt.d.l.q viaꝫ ſed ex illū caſum dicit ꝙ extneo nunciabit procuratorio noīe dñi dño aūt nullo mō alleg.l.i.§.itēꝫ iuliano.cū ſeq.j.de remiſſio.imo.cū Pau.hic rephendit bar.in.d.l.q viam.ꝛ eundē intellectum rephendit hic Lud.de Ro.qꝛ violat tex.illius.l.in ꝟ.edificat.ꝛ ꝑ alias rōnes que hic colligunt̄ vt hic per eos quas vide.ꝛ ſm Jmo.ēt non bñ dicit Ange.in ſua diſtinctione qꝛ ſi hñs ſeruitutem vrbanam pōt nunciare dño vt ipſemet Ange.fatet̄ per.§.
13 ſextus.multo magis dꝫ poſſe ſuo noīe nūciare extneo.¶ † Pro hoc facit lꝫ ipſe nō dicat qꝛ hñs ſeruitutē non vr̄ ꝯſtitutus procurator a dño vt dixi.ſ.vñ imo.cū quo vt dixi vr̄ ꝯcordare paul. de caſt.hic dicit in hac mā ꝙ non erit dr̄ia inter ſeruitutē ruſticā ꝛ vrbanā ſed an hat tale opus per ꝙ facto opere noceat̄ immediate ꝑdio cui ſeruitus debet̄.exemplū in ſeruitute altius tollēdi ne offendant̄ lumina domus qꝛ tunc hñs ſeruitutem pōt nunciare vt in.d.§.ſextus.cū ſimi.aut per opus nō immediate nocet̄ rei ſꝫ incōmodat̄ vſus ipſius rei cui debet̄ ſeruitus vt ſi impeditur ꝑ opus ſeruitus vie vel alia ꝛ tunc non pōt nūciare tñ qꝛ iſta ſolutio vr̄ nimis reſtringere ꝛ violare text.in.d.§.ſextus.cū ſi.ꝛ ibi tex.non loquit̄ magis in ſeruitute luminū ꝙ̄ in alia ſeruitute vrbana in qua ēt poſſet ꝯtingere ꝙ per opus nō immediate noceret̄ ꝑdio ideo dicas ꝙ ſi vellemus ſuſtinere ꝑmam ſo.gl.hic poſitā ſ.ꝙ aliud ſit in ſeruitute ruſtica ꝙ̄ vrbana quā ſolutionem tꝫ ēt Jmo.in.l.credito.j.e.poſt antiquos relatos hic per Bar.poſſes rñdere ad dictā.l.in iudicio.qꝛ nulla alia lex obſtare vr̄ huic oppoſitiōi.nā poſſet rñderi ꝙ ibi nō intelligit̄ de nūciatiōe q̄ ſieret ꝑ illos hr̄des occaſione iuris ſeruitutis debite ꝑdio hr̄ditario ſꝫ occaſiōe iuris dñij ipſius ꝑdij hereditarij eo qꝛ in ꝑdio hr̄ditario edificabit̄.nec ēt obſtaret tex.in.l.i.§.idē iuliano.iūcto verſi.pe.j.de remiſ.qꝛ ille ꝟ.pe.poterit intelligi in ſeruitute vrbana tñ qꝛ ille tex.iuncto.§.idē iuliano.vr̄ ꝓbare ꝙ habens ſeruitutem non poſſit nunciare dño ꝑdij ſeruientis ergo non pōt ille tex.intelligi in ſeruitute vrbana qꝛ in illa pōt nunciari dño vt in.d.§.ſextus.ꝛ in.d.l.at ſi forte.ꝑꝑ hoc ꝯcluſiue poſſet dici qd̄ ille ꝟ.pe.intelligat̄ in ſeruitute ruſtica ꝛ tunc erit ibi caſus ꝙ in ſeruitute ruſtica hñs ſeruitutem ruſticam pōt nūciare alteri ſed dño non ꝛ ita intelligat̄.d.l.qꝛ via.ſ.ꝙ dño non poſſit nunciare vt.d.§.ſextus.cum ſi.non nego quin paſſus ſit dubius eo qꝛ iura varie ꝛ ambigue locuta ſunt.

1 Prouinciales nō ſunt dñi ꝛ ſoluere tenentur tributa ꝑncipi ꝓ predijs que poſſident.italici vero ꝛ prouincie habentes ius italicum tributa ſoluere non tenentur.
2 Tributum quid ſit ꝛ quomodo ſoluatur.

In prouinciali. Propter breuitatem non ſummatur.
1 † In gl.ij.ibi:qꝛ prouinciales non ſunt dñi ꝛc. rō ꝑꝑ quam glo.potuit moueri ad ita dicenduꝫ eſt qꝛ prouinciales pro predijs ꝓuincialibus que poſſident tributa ſoluere debent ꝑncipi.Jtalici vero ꝛ certe ꝓuincie hñtes ius italicum de iure tributa ſoluere non tenet̄:vt plene per glo.in.l. ſi.C.ſi ſine cē.vel relige.ꝛ hac rōne ꝓuinciales non cēſent̄ dñi ꝑdiorum:vt no.glo.in.l.vnica.in verſi.mancipia.C.de vſucapi. transfor.que ita intelligit illuꝫ tex.in ſi.ꝛ declarat Cy.ꝛ plenius Saly.ibi in rub.quibus addo bonam glo.in.l.in ꝓuinciali.C. de ſerui.vbi clarius Bal.ꝛ Saly.ꝛ volunt ꝙ ꝑꝑ dicta tributa ſit verū ꝙ ꝓuinciales non ſint dñi directo tñ hñt vtile dñium.ꝛ ꝓpterea pñt talibus ꝑdijs ſeruitutes imponere.d.l.ꝛ in ꝓuinciali.ꝛ pñt opus nouū nūciare vt h̄:qꝛ hñs vtile dñium nūciare pōt vt in hac.l.§.ſi ego.dum aūt gl.dicit qd̄ eſt ſublata dr̄ia inter ꝓuincialia ꝑdia ꝛ italica:dic hoc eē verꝫ quo ad vſucapionem ſeu ꝑſcriptionē non quo ad tributa.ꝛ ꝑ ꝯñs nec quo ad dñium dire
2 ctū:vt voluit gl.in.d.ꝟ.mācipia.¶ † Et qd ſit tributū[b] ꝛ quō
ſoluat̄ vide ꝑ glo.in rub.de anno.ꝛ tribu.li.x.ꝛ qd̄ no.gl.ꝛ doc.in.l.i.§.i.j.de publi.ꝛ gl.in rub.C.de cenſi.ꝛ cenſi.li.xj.ꝛ ꝑ doc.in.d.l.ſi.C.ſi ſine cenſu vel reli.

1 Nunciatio no.operis ceſſat qñ competit via ordinaria.
2 Ordinarium remediuꝫ vbi hꝫ locum tunc ceſſat extordinarium.
3 Officium iudicis an ꝛ qñ habeat locum.
4 Officio cōi diuidundo vbi non poteſt habere locum nec etiam officium iudicis.
5 Officium mercennarium qñ habeat locum hic dicitur.
6 Officium iudicis an habeat magis locuꝫ pro incorporalibus ꝙ̄ actio cōmuni diuidundo.
7 Querela inofficioſi datur vbi ceſſat omne aliud remediuꝫ.

1 Si in loco. † Si loco cōi pluriū fiat opus ꝑ tertiuꝫ: tunc pōt hr̄e locū nunciatio ex hoc edicto:ſꝫ ſi opus fiat ibi ꝑ vnū ex ſocijs nō hꝫ locū nunciatio ex hoc edicto:ſꝫ recurrit̄ ad actionē cōi diuidūdo:ꝛ ad officiuꝫ iudicis mercēnariū illi actiōi deſeruiēs ꝑ qd̄ tñ ꝯſequit̄ ꝙ̄tū ꝑ nūciationē ex hoc edicto:idō iſta nūciatio ceſſat tāꝙ̄ ſubſidiaria poſt ꝙ̄ cōpetit via ordiaria.ſ.actio cōi diuidūdo extordinaria ſuccedēs
2 loco ordinarie vt eſt offm̄ mercēnariū.h.d.in effectu.¶ † Nor. ꝙ vbi hꝫ locū remediū ordinariū ceſſat extordinariū de quo vid̄ late ꝑ bart.poſt Dy.ꝛ ꝑ gl.in.l.i.§.i.in gl.magna.ꝛ ibi plene ꝑ
3 Ang.ſ.de rei ven.ꝛ ꝑ bar.in.l.i.§.i.d̄.e.¶ † Jn gl.iij.ſi q̄rat̄ qñ locū hꝫ cōi diuidūdo:ꝛ qñ offm̄ iudicis:de quo in tex.dic ꝙ vtrūqꝫ hꝫ locū tunc demū qñ edificās nō negat eē ſociū aduerſariū vel ſi negat reqrit̄ ꝙ agēs poſſideat cōiter ꝓ indiuiſo rē in qua edificat̄:alſ neutrū ex dictis remedijs competeret niſi ꝑus ageret̄ rei vēdica.ꝛ agēs peteret declarari ſe dñm ꝓ ſua pte.l.i. cū gl.ſa.her.l.ij.cū gl.C.cōi.diui.l.ſi mācipiū.cū gl.§.i.d̄ euic. nec mirū ſi in iſto offō iudicis dicimus eadē requiri q̄ in actiōe cōi diuidūdo:qꝛ ſm oēs hoc tale offm̄ iudicis deſeruit ipſi actioni cōi diuidūdo ꝑ quā agēs poterit petere declarari nō licere edificare:ꝛ implorat incidenter offm̄ iudicis petēdo inhiberi ſocio ne interim edificet donec ſup actiōe cōi diuidūdo lis fuerit terminata:ꝛ ſi ille interim edificauerit demolieł incōtinenti abſqꝫ ꝓbatione alicuius iuris vel actionis tāꝙ̄ attentatū lite pēdente ar.l.cyrographis.§.ſi.ſ.de admi.tu.ꝛ ex vt lit.pen.ꝑ to.vñ nō pōt hr̄e locū ipſum offm̄ iudicis tāꝙ̄ acceſſoriū niſi in caſibus in qbus pōt hr̄e locū ipſum ꝑncipale:qꝛ ſeq dꝫ nāꝫ ſui ꝑncipalis vt
4 i regula cū ꝑncipalis.j.d̄ re iu.¶ † Et idō vbi vel ꝑꝑ rōnē cōionis vel ꝑꝑ defectū poſ.nō poſſet hr̄e locū actio cōi diuidūdo nec ēt offm̄ iudicis tūc poſſet hr̄e locū nūciatio ex hoc edicto:qꝛ tūc ceſſat rō huius.§.ꝛ ſi diceret̄ ꝙ imo poſſet hr̄e locuꝫ actio cōi diuidūdo:dūmō ꝑus ageret̄ ꝛ obtineret̄ in rei vendicatione vt dixi rñdebis ꝙ vbi remediū extordinarium:ꝓut eſt nunciatio pinguius ſubuenit ꝙ̄ ordinariū tunc poſſumus intentare extordinariū:vt in.l.ſi.C.ſi aduer.rē iudi.ꝛ plene ꝑ barto.hic ſed pinguius ſubuenit remediū nūciationis ex hoc edicto:in quo ſtatiꝫ abſqꝫ alia ꝓbatione ſint ligate manus edificanti donec ſit remiſſa nunciatio.l.i.in ꝑn.ſ.e.ꝙ̄ faciat rei vendicatio cū actione cōi diuidūdo in qua opꝫ tractare de dñio ꝛ cōione.Sed adhuc circa predicta ſubeſt difficultas maxima nam ſi actio cōi diuidundo ꝛ officiū iudicis non pñt hr̄e locū niſi edificās ꝯfiteat̄ agentē eſſe ſociuꝫ vel ſi neget ꝓbet̄ ꝑ agentē ſe cōiter poſſidere:ergo plenius ꝓuidet remediū nunciationis ex hoc edicto:in quo tales ꝓbationes non requirunt̄:ergo non deberet ceſſare extordinariuꝫ.ſ.nūciatio tāꝙ̄ plenius ꝓuidens.Bar.in hoc.§.vr̄ ſibijpſi ꝯtrari ſꝫ Jmo.ꝛ ro.nā bar.ꝑmo vr̄ velle ꝙ in actiōe cōi diuidūdo ꝛ offō iudicis requirat̄ ꝓbari ꝙ agēs poſſideat cōiter ſi aduerſarius negat ipſum eſſe ſociū:poſtea vr̄ velle Bar.ꝙ ſi implorat offm̄ iudicis nō grauet̄ aliter in onere ꝓbandi ꝙ̄ in nunciatione ex hoc edicto:ꝛ ſic ſm Jmol.ꝛ Ro.vr̄ bar.ſentire ꝙ poſſit implorari offm̄ iudicis qñ negat̄ ſocietas ꝛ nō eſt in poſſeſſione.tñ ipſi putant ꝑmū dcm̄ Bar.eē ꝟius:qꝛ cū iſtud offm̄ iudicis hꝫ deſeruire actiōi cōi diuidūdo nō dꝫ poſſe hr̄e aliquē effectū añꝙ̄ ſit apta via ipſi actiōi cui hꝫ deſeruire cū abſurdū videat̄ plus eē acceſſoriū ꝙ̄ ꝑncipale:facit.l.ſi pupillari.ſ.de vul.ꝛ pup.aduerte qꝛ ipſi nō euacuāt ar.ꝙ ſupra feci.nec illud firmant.ſ.auxiliuꝫ extordinariū pinguius ſubueniens ꝓut hoc caſu faceret nūciatio nō
5 ceſſat ꝓpter ordinarium.¶ † Propterea potes rñdere ꝛ ſic cōcludere ꝙ ſi reus negat cōionem ꝛ agens non ſit in poſſeſſione tunc nullibi dicit Bar.ꝙ hꝫ locū officiuꝫ mercennarium.immo poteſt nunciari ex hoc edicto vt dixi.ſ.aut negatur communio tñ immediate agens erat poſſeſſor:ꝛ tunc hꝫ locuꝫ officiuꝫ iudicis:qꝛ eque plene ꝓuidet̄ per illud ſicut per nūciationē ꝛ nō grauatur in onere ꝓbandi ꝛ iſto caſu ꝓcedat plane vtrunqꝫ dictuꝫ

a ¶ Jus ſeruitutis ro.ponit hic ſingularia ſua qd vſufructuarius nō poſſit dño ſeruitutē q̄rere ſꝫ bñ quęſitā ꝯſeruare ꝑ gloſ.iſtā.
b ¶ Adde qd habem̄ triplex tabula tributū indictuꝫ ꝛ ſup indictū.ꝛ qualiter inter ſe differant.vide q̄ no.dicit pau d̄ caſ.in.l.pij.C.de ſa.ſan eccl.vbi debes ſcire ꝙ nos hēmus.Et adde ꝙ tributū dꝫ ꝑſtari imperatori ēt ab eccleſia ꝛ ꝑ eo hīr obligata bōa eccleſie c.ſi tributum.xi.qō.i.ꝛ illud ſoluit ꝛ mādauit ſolui xp̄s vt i.c.magnū.xi.qō.i.ꝛ in.c.tributuꝫ.xxiii.q.viii.ꝛ hr̄ in c.olī.de cēſi.et imperator auguſtus primus ſtatuit ſolui tributū vt no.in c.in.d.c.magnuꝫ.ꝛ qd differat tributū a vectigali hr̄ in .c.ſi in mortē.xxiii.q ſi.ꝛ debet̄ ēt regi per ſubditos vt ꝑ gl.in.d.c.ſi tributuꝫ.xi.q.i.ꝛ hr̄ ꝑ glo.in.c.gñali.in verbo regalia.d̄ elec.lib.vi.ꝛ de materia tributi vide ꝑ bart.in.l.pij.C.de ſa.ſā ctis ec.ꝛ ꝑ ſpe.in ti.de locat.§.nunc aliqua v.xxi.ꝛ.cxxv.ꝛ.ccxvii.anto.franci.

Barto.aut reus negat poſ.⁊ hic eſt caſus dubius in quo poteſ dicere ꝙ ceſſat nunciatio ex hoc edicto ⁊ habeant locum remedia de quibus hic in tex.⁊ ꝑꝑ ſilitudinē quã hꝫ iſtud officiuꝫ iudicis cũ nunciatione noui operis ſufficit ꝙ implorans offm̃ iudicis aſſerat ſe cõiter poſſidere cũ ſocio abſqꝫ eo ꝙ pro obtinenda inhibitione habeat neceſſe probare ſicut nõ eſt neceſſe in nũciatione.l.i.in ꝓn.ff.eo.ꝓbare facit qđ no.ibi Barto.in.ij.qđ. ¶ In vno tñ eſt notanda dr̃ia inter inhibitionē que fit mediante imploratione iſtius officij iudicis:⁊ ipſam nũciationē ex hoc edicto: qꝛ requirit ꝙ nunciatio ſemꝑ in opere fiat.l.de pupillo §.nũciationē.j.e.Et qñ fit ꝑ ꝑtorē qꝛ ꝑtor hꝫ mittere nuncium ad opus ⁊ ibi nũcius dꝫ inhibere vt no.Barto.in.l.de pupillo §.meminiſſe.ꝑ d.§.nunciationem.⁊.§.ſi quis forte.⁊ qđ ibi gl. ſecus in hoc officio iudicis qꝛ ſufficiet qđ in iudicio iudex inhibeat parti quoniam nõ reperiſ ꝙ ſit neceſſe fieri iſtaꝫ inhibitionem in ope ita ſub dubio forte voluit Imol.in.d.l.de pupillo §.nunciationē.alias in.d.§.ſi quis forte.⁊ ſi diceres ꝙ nec etiam reperitur expreſſum ꝙ implorans offm̃ iudicis nõ teneaſ probare de poſſeſ.ſed ſufficit illam allegare ꝓ obtinẽda inhibitione ſicut in nunciatione noui operis ⁊ tñ dixi.ſ.ꝙ in hoc ſunt ſiles iſtud offm̃ ⁊ nunciatio qꝛ rñdeo ꝙ cogimur illud dicere ꝑ iſtuꝫ tex.iuncto illo arg.ꝙ vbi remedium extraordinarium eſt pin-
6 guius ⁊c. ¶ † In ea.glo.ibi in re corporali ⁊c.hec dr̃ia cõmuniter repꝛehenditur qꝛ non reperitur ꝙ officiuꝫ iudicis habeat magis locũ pro incorporalibus ꝗ̃ actio cõi diuidũdo.vel econtra. Preterea pro incorporali iure habet locũ actio cõi diui.ſaltem vtilis.l.lucio.ff.de aqua quot.⁊ eſti.⁊ per hoc.l.i.in ꝓn.cum gl. ff.cõi diui.⁊ in illis caſibus in quibus daretur vtilis poſſet concurrere cũ nunciatione noui opis ſubſidiaria per id qđ habeſ in l.in quem.ad.§.magiſtratus.ff.ad.l.aquil.cum gloſ.⁊ in.l.de pretoꝛibus.eo.ti.vbi vtilis actio cõcurrit cũ illa actione in factũ que eſt ſubſidiaria iuxta no.per glo.in rub.in.l.quotiens.de ꝑſcrip.ver.In reliquis dic vt hic per Bartol.cuius dictis adde vltra doc.ꝗ inquantuꝫ ipſe concludit ꝙ ſi duo ſunt remedia extraordinaria ſeu ſubſidiaria que daꝛ ad idē vnũ non tolliſ per
7 aliud ꝑ.d.§.meminiſſe.⁊ ꝑ no.in.d.§.magiſtratus. ¶ † Nam limita hoc niſi vnũ eſſet minus ſubſidiariũ altero quia tunc minus ſubſidiarium facit ceſſare maius ſubſidiariuꝫ vt eſt tex.not. in.l.ſi filius.C.de inoſ.do.ſm Bald.hic vbi reſtitutio in integ. facit ceſſare querelam inofficioſe dona.rõ eſt.lꝫ Bald.ibi aliter nõ declarat qꝛ reſtõ in integ.eſt minus ſubſidiarium remedium ꝗ̃ querela qm̃ datur in inte.reſt.vbi ceſſat remediũ cõe.l.in cãte.la.ij.in princ.ff.de mino.ſed querela daſ vbi ceſſet omne aliud remediũ.ſ.tam ordinarium ꝗ̃ extraordinarium vt ꝓbaſ in.l.fi.in ver.vltimũ adiutoriũ.C.de lib.ꝑte.⁊ in.§.cã aũt.inſti.de inoſ. teſta.facit.l.papi.§.ſi quis in ius.C.de inoffi.teſt.Uel ſm bal. in.d.l.ſi filius põt limitari doctrina Bar.ꝑ.d.l.ſi filius.ſ.ꝙ vbi duo ſunt remedia ſubſidiaria ſeu extraordinaria illud quod eſt antiqus ſeu pmo l.ꝓmptu excludit poſtea in eſſe ꝓductũ vt ibi.

a ¶ A cõi.adde pro prima limitatiõe ⁊ ſcđe ꝙ voluit frã.de are.ꝯſ.cxl.vbi ponit an tales teneãtur ad refectõnē munimentorum rei conducte.

Additio.
¶ Uide bal.ſ l.i.in fi.C.ſi ꝓ publi.penſita. Thomas dip.

b ¶ Locũ ſuũ adde Lu.to.ꝯſ.lxxxvi.vbi in facto conſuluit.⁊ q̃ dicatur ꝓcurat.in rē ſuã.vide ꝑ franci.de are. conſ.cxxv.Et ꝑ q̃ vba videatur cõſtitutus procur.cũ libera.vid alex. cõſ.plur.i.li.

1 Nunciare nouum opus poteſt habens vtile dominiuꝫ ſecus eſt in colono vel inquilino.
2 Superficiarius põt nunciare no.opus ſuo nomine quando noceat ſuperficiei.
3 Conductoꝛ ſimplex vt eſt colonus vel inqlinus non poteſt nunciare no.opus niſi eſſet conductoꝛ ad longum tempus: vel niſi conduceret a re publica.
4 Gabellas emens vel conducens an poſſit vendere bona nõ ſoluentium gabellas.
5 Conductoꝛ reglr̃ non põt nunciare nouum opus.fallit vt hic.
6 Conductoꝛ an cenſeatur conſtitutus procuratoꝛ a domino pro re conducta.
7 Conductoꝛ põt nunciare nouum opus.qñ fuiſſet a domino cõſtitutus et in rem ſuam.
8 Clauſula volo ꝙ facias de iſta re vt tua equiparatur iſtis ꝟbis pono te in locum meum.
9 Nunciare nouum opus non poteſt inquilinus edificanti in re ſui domini locatoꝛis.
10 Inquilinus põt defendere rem domini a violentia.⁊ ſi non defendet tenetur.
11 Inquilinus vel colonus licet non poſſit nunciare adeo quod eorum nunciatio pꝫ eius interdictum ex hoc edicto tamen ſecus eſt in interdicto quod vi aut clam.

1 Si ego. † Habens vtile dñium põt nunciare nouum opus ſecus i colono vel inquilino qui nec dominiuꝫ nec poſſeſ.ſed ſimplicē detentationē hꝫ ſine aliquo iure
2 in rem.h.d. ¶ † No.ſupficiariũ poſſe nunciare qđ eſt verum ēt ſuo noīe qñ noceret ſupficiei ita intelligitur iſte tex.poſſet etiam nunciare procuratorio noīe dñi qꝛ cenſeſ ꝓcuratoꝛ conſtitutus ab ipſo dño ſoli quo ad ea q̃ ꝯcernũt ꝯſeruationē ⁊ cuſtodiã rei ſicut dicimus in vſufructuario ar.d.l.i.§.fi.ſm Barto.h.Dixi in.d.§.fi.vbi allegaui concoꝛ.⁊ probatur in.l.hoc amplius.§. queſitũ.ff.de vtroqꝫ ſatiſdare.⁊ qđ ibi glo.⁊ clarius Barto.ibi j.ti.i.Nec miruꝫ ſi poteſt ꝓcuratorio noīe dñi nũciare pro ope qđ noceret ſupficiei qꝛ ꝓprietas ſeu dñium directũ ipſius ſupficiei dꝫ ſpectare ad dñm ſoli ex regula q̃ hꝫ ꝙ edificium ſolo cedit ita ꝓbaſ in.l.fi.j.de ſuperficie.vbi aũt opus nouum noceret dũtaxat ſolo cõſtat ꝙ ſupficiario ſuo ꝓprio noīe non cõpeteret in effectu ius nunciandi qꝛ in ſolo nullum ius hꝫ.Sed ſi queraſ an tunc procuratorio noīe dñi nunciare poſſit.Paul.de caſtro ſimplr̃ ꝗ rñdet ꝙ ſic qꝛ cenſeſ ꝓcuratoꝛ dñi vt dixit Barto.hic ſed caue qꝛ ꝯtrium vꝫ tenuiſſe expꝛeſſe Ang.in.l.i.§.fi.ff.eo.duꝫ voluit ꝙ ſi eſt talis cura q̃ reſpiciat ſolũ ꝓprietarium ⁊ non vſufructuariũ non vꝫ tũc vſufructuarius conſtitutus ad illud ita intellexit ipſe.l.fi.ff.de ſer.prout plenius retuli in.d.l.fi.ff.eo.nec
3 Bar.hoc ſolo caſu ꝯtriũ dicit. ¶ † Scđo no.ꝙ ſimplex conductoꝛ vt eſt colonus ⁊ inquilinus nunciare nõ põt nouum opus qđ limita primo niſi eēt cõductoꝛ ad lõgũ tẽpus qꝛ tunc cẽſetur hr̃e vtile dñiũ ⁊ ius in re.l.i.§.fi.ff.ſi ager.vec.⁊ ibi no.Scđo li-
a mita ſi eēt conductoꝛ ad modicuꝫ tẽpus tñ ꝯduceret a cõi a ſeu a republica qꝛ cenſeſ hr̃e vtile dñium ⁊ ius in rē.l.i.cum glo.j.de lo.pub.fruē.⁊ no.ēt Bart.hic.⁊ ꝑ Bal.in.l.emptorē.in.v.op. C.loca.⁊ bald.in.l.i.in.v.colũ.in ꝟ.iij.in agendo ⁊c.C.de iure
4 emphy.⁊ no.bald.in.l.i.in fi.C.ſi ꝑꝑ pub.penſi. ¶ † Ubi referēs dñs bar.hic q̃ſiuit an ille q emit gabellã a cõi certi loci poſſit vẽdere bona nõ ſoluẽtiũ gabellas vel tributa pro non ſatiſfactione gabellaꝝ vel tributoꝝ.Et rñdet ꝙ ſic qꝛ hꝫ idem ius qđ fiſcus alle.tex.q eſt valde no.in.l.creditoꝛ.in ꝓn.⁊ ibi not.bart. ff.de ac.emp.iđ ꝯcludit Bal.ꝙ vendere poterit ad qđ alle.not. ꝑ bar.hoc.⁊ ꝑ ang.in.l.ſi id qđ in ꝓn.ff.de iuriſ.om.iu.vbi tangũt an ille q emit vectigalia certe ꝑſis a cõi videaſ emiſſe ēt penas trãſgreſſorũ vel non ſoluentium vectigalia de quo alias ibi plene ſcripſi ⁊ lꝫ tales non dicantur emptores tñ non eſt dr̃ia an appellemus eos emptores an cõductores qđ late examinat barto.in.l.corē.in.§.q maximos.in.ij.⁊.iij.q.j.de publi.⁊ aliqđ ꝑ eũ in.l.i.in.i.q.C.de iu.emphy.⁊ in.l.i.§.i.j.de ſupficie.ꝑ bal. in.l.ſi ea le.C.de vſu.⁊ in.l.edē.C.loca.⁊ Pe.de anch.⁊ Mo-
5 der.in.c.potuit.de loca.cum ſi. ¶ † Tercio fallit vbi in ꝯtu locationis fuiſſent obligata bona locatoris ipſi cõductori pro obſeruatione ꝯtus qꝛ tunc talis cõductor indiſtincte poſſet denũciare tanꝗ̃ hñs rē cõductã hypothecatã ꝑ.l.creditoꝛi.j.eod.facitque in ſili no.ꝑ Barto.in.l.ſi filiofa.§.fi.cũ ſuis cõcoꝛ.ff.ſolu. ma. ¶ Quarto fallit vbi locatoꝛ in ꝯtu locatiõis dixiſſet quod cõductoꝛ poſſet vti illa re tanꝗ̃ ſua qꝛ ex hoc vꝫ ei datũ mandatum ſicut fructuario ſm Barto.argu.l.i.§.fi.ff.vſufru.quēad. ca.iđ poterit nunciare.d.l.i.§.fi.ff.eo.Et iſtud ēt ſequitur pau. de caſt.hic.qđ eſt bñ not. ¶ Sed Imol.dicit ꝙ nõ eſt ſine dubio an ſit verum an vero potius illa verba impoꝛtent ꝙ conductoꝛ dēat vti illa re ad arbitriũ boni viri.magis tñ placet mihi ſnīa barto.nã ꝑ talia verba ⁊ ſilia vꝫ datũ gñale mãdatũ cum libera adminiſtratione ſꝫ bartol.⁊ alios in.l.procura.cui libera.ff.de procu.ꝑ.l.creditoꝛ.§.lucius.ff.mã.⁊ no.bald.⁊ alij in.l.procu-
6 rator.C.de ꝓcur.⁊ Cano.in.c.fi.de dila. ¶ † Silr̃ videmus ꝙ lꝫ iſta ꝟba impoꝛtēt ꝙ vtaſ arbitrio boni viri tñ non per hoc ſequiſ ꝙ nõ intelligaſ cõſtitutus procuratoꝛ vt pꝫ in vſufructuario cui vꝫ res conceſſa ad vtendum arbitrio boni viri ⁊ tamen
7 cenſeſ ꝓcurator.d.l.i.§.cauere.⁊.§.fi. ¶ † Quinto fallit vbi lo-
b catoꝛ in ꝯtu dixiſſet ꝙ ponebat cõductorē in locum ſuum b qm̃ vꝫ eũ tũc cõſtituiſſe ꝓcuratorē ſm barto.hoc multũ not.alle.in ar.l.q quadringenta.ff.ad treb.⁊ iſtud cõiter ſequunſ ſcribētes hic. ¶ Et adde ꝙ ꝑ hec ꝟba pono te in locuꝫ meum videoꝛ te cõſtituere ꝓcuratorē in rē tuã ⁊ ad cõmodum tuum ita no.in.l. plane in ꝟ.ſuo loco.⁊ ibi glo.ff.fa.her.⁊ ad hoc illũ tex.ponderat ibi barto.⁊ no.ēt ibi bart.ꝑ.d.l.q quadringēta.per illũ text. ¶ Tñ Ro.nõ faciēs mētionē de ꝑdictis ꝯtũ dicit hic.vꝫ ꝙ nõ eſt veꝝ ꝙ ꝑ talia ꝟba videaſ q̃s ꝯſtitutus ꝓcuratoꝛ in rē ſuã ⁊ tñ.

ad.d.

ad.d.l.q q̄dringēta.q̄ lȝ ibi dicaſ q̄ fideicōmiſ. ponaſ in loco hr̄dis ⁊ ꝯſtet de iure q̄ fideicōmiſſari⁹ dicaſ ꝑcu ratoꝛ in rē ſuā q̄m in eū trāſeūt actiones actiue ⁊ paſſiue ad cōmodū ⁊ icōmodū ipſi⁹ fideicōmiſſarij.l.i.in pric.⁊ l.facta.§.ſi hr̄s.ff.ad tre.⁊.l.ij.C.e ti.⁊ tñ hoc nō eſt vi gore illoꝝ v̄boꝝ.ſ.pono te in locū meū ſȝ ꝑꝑ auctoꝛita tē ſenatuſcō.tre.vñ dicit q̄ ꝑ illa v̄ba nō eſt ꝯſtitut⁹ ꝑcu ratoꝛ i rē ſuā ſȝ ſimplex ꝓcuratoꝛ ⁊ ita dicit itelligēda eē v̄ba bar.ꝯ ꝑ quo alle.ro.q2 ꝑ ꝯ v̄ba volo te facere poſ ſe ſuꝑ tali re q̄cq̄d ego poſſuȝ q̄ vñr equpollere iſtis v̄bis pono te in locū meū nō iducif ꝯſtō ꝓcuratoꝛis i rē ſuā ſȝ

8 ſolū m̄dātū cū libera.vt.d.§.luci⁹ ⁊ dixi.ff.†Itē q2 ꝯ v̄ ba volo q̄ facias de iſta re vt tua vñr equpollere iſtis ver bis pono te i locū meū ⁊ tñ ñ opanſ q̄ trāſeat vtilis: vt pȝ ꝭȝ eū ex.d.§.cauere.iūctis no.ꝑ bar.i.l.i.§.fi.ff.e.dñ bar.ibi dicit q̄ in vſufructuario ñ trāſit vtilis cōfeſſoꝛia ꝓ ſeruitute ꝓ hoc ēt adducit q2 ñ itelligiſ ꝓcu.i rē ſuā ni ſi in caſib⁹ in iure expſſis.l.q̄ oīa.§.plane.ff.de ꝓc.⁊ ita ēt tȝ ro.i.d.l.q q̄drigēta.fateſ tñ ro.hic q̄ ang.in.l.ſi cū emptoꝛe.ff.ꝺ pac.⁊ i.d.l.q q̄drigēta.⁊ i.l.iij.C.ꝺ noua. tenuit q̄ imo ꝑ illa v̄ba pono te i locū meū itelligaſ q̄s ꝯſtitut⁹ ꝓcuratoꝛ i rē ſuā ⁊ q̄ illa v̄ba opanſ mirabilē ef fectū.ſ.q̄ ñ hēat locū diſpō.l.iij.C.ꝺ noua.ſ.q̄ ꝯſtituēs

9 ñ poterit poſtea exercere directas actōes ᵃ ſȝ apud eū re maneāt ex toto inanes ꝑ.d.l.q q̄drigēta iūcta.l.i.§.q̄ꝗ̄ ff.ad tre.⁊ i.d.§.ſi hr̄s.⁊.l.ſi hr̄s iſtitut⁹ i pri.e.ti.vbi q2 hr̄s poſuit fideicōmiſſariū i locū ſuū q̄uis directe actio nes remaneāt apō hr̄dē.l.ſi hr̄s iſtitut⁹.tñ remanēt ina nes.d.l.i.i pri.⁊.§.q̄ꝗ̄ cū ſi.ſȝ certe ang.i.d.locis ñ logſ niſi i dubio ꝑ illa v̄ba pono te i locū meū videar te ꝯſtitue re ꝓcuratoꝛē i rē ſuā ſȝ logſ i caſu certo.ſ.q̄ñ illa v̄ba po nunſ i ꝯtu ceſſiōis ⁊ q̄rit tūc an opanſ illuȝ effectū.ſ. q̄ ñ hēat locū diſpō.d.l.iij.⁊ ē veꝝ q̄ ang.i.d.l.ſi cū empto re ⁊ i.d.l.fi.ff.ꝺ trāſ.vꝛ tenere q̄ tūc ñ hēat locū diſpō.d. l.iij.⁊ cedēs ñ hēat exercitiū directaꝝ tñ ipſemet ang.in d.l.q q̄dringēta.tȝ i hoc ꝯtriū ⁊ ita ēt tȝ imo.⁊ ro.⁊ pau. de ca.i.d.l.ſi cū emptoꝛe.q2 ꝯtria opi.ñ ꝓbaſ ꝑ.d.l.q q̄ dringēta iūctis locis ſ̄all.q2 rō ꝑꝑ quā hr̄s poſtq̄ reſti tuit hr̄ditatē fideicō.ñ retinet directas actōes efficaces: ñ ē ꝑꝑ illa v̄ba pono te fideicō.i locū meū ⁊c.ſȝ eſt ex au ctoꝛitate ſenatuſ.tre.q̄ poti⁹ opaſ in iſta trāſlatiōe ⁊ diſponit q̄ ſicut fcā reſtīōe fideicō.liberaſ hr̄s a credito ribus hr̄ditarijs.d.§.q̄ꝗ̄.ita eꝯ debitoꝛes hr̄ditarij ex toto liberanſ ab eo q̄ ñ ita ē in alio trāſferēte vel cedēte iura hr̄ditaria puta in vēditoꝛe hr̄ditatis: q2 ñ liberaſ ꝑ talē trāſlationē a creditoꝛibus hr̄ditarijs.l.ij.C.de her. vel ac.vē.facit ad hāc oīā id q̄ no.bar.i.l.filiuſfa.§.di uus.ff.de le.i.dñ alleg.d.l.iij.de noua.Eſt hñ veꝝ q̄ ang.hic expſſe vult ꝑ dicta v̄ba pono te in locū meuȝ vi deoꝛ te facere ꝓcuratoꝛeȝ i rē ſuā alle.d.l.q q̄dringēta.⁊ vltra.ff.alle.facit tex.i.l.ſȝ ſi i tñ.i v̄.loco dñi.ff.de pac. vbi ꝓcuratoꝛi rē ſuā vꝛ q poſit⁹ ē i locū dñi ⁊ idē dicit hic ang.q̄ñ dcm̄ ē q̄ poſſis vti tali re vt ꝓꝑa.d.§.cauē.vbi illa ponunſ in ꝯſtōe vſufruct⁹ ⁊ tñ ꝯſtat vſufructuariū eē ꝓcuratoꝛē i rē ſuā ⁊ ad cōmodū ꝓꝑriū.l.i.§.fi.cū.l.ſeq. ff.e.⁊ ibi no.bar.⁊ oēs maxie in v̄.venio ad ꝯtria facit.l. coꝝ.ff.ti.i.q̄uis ñ hēat vtilē ꝯfeſſoꝛiā ꝓ ſeruitute ſuo ꝓ prio noīe vt ibi fuit dcm̄.q2 illa daſ hñti ius reale ſeu dñi l.ij.§.i.ff.ſi ſerui.vē.⁊ ꝯcluſiue puto q̄ niſi repugnet q̄li tas ipſius actus in quo ꝓferunſ dcā v̄ba pono te in locū meū.vꝛ vtaris iſta re tāq̄ tua itelligeſ ꝯſtitut⁹ ꝓcuratoꝛ i rē ſuā ꝑ ſupradicta nā ſi i iſtſo mādati ad lites vꝛ ad ne gocia admiſtrāda apponanſ v̄ba p̄dcā.veꝝ ē q̄ ñ ipoꝛ tabūt q̄ ſit ꝓcuratoꝛ i rē ſuā.d.§.luci⁹ cū ſi.q2 v̄ba d̄bēt itelligi ꝭȝ nāȝ actus ſuꝑ q̄ ꝓferunſ.l.ſi vno in pri.ff.lo.l. ſi ſtipulat⁹ i pri.ff.ꝺ vſu.l.iſulā.de p̄ſcri.v̄.⁊ ꝭm iſta itelli

9 gunſ v̄ba hic.bar.¶†Itē i quātū bar.hic ꝯcludit q̄ ig linus nō p̄t nūciare opus nouuȝ nec ēt ꝓcuratoꝛio noīe dñi q2 ñ vꝛ ꝓcuratoꝛ a dño ꝯſtitut⁹ ꝑ iſtū tex.iūcta.l.i.§. fi.ff.e.adꝺ q̄ idē tȝ bal.i.l.emptoꝛ.C.de he.vel ac.ven. vbi ꝓ hoc alle.plura maxie.l.cū i p̄lis.§.meſſeȝ.ff.loc. vbi colonus ñ p̄t ꝓcuratoꝛio noīe dñi agere ꝯ ſubtrahē tē meſſes tñ lȝ ſcribētes hic ñ dicāt ip̄e bar.i.l.ſi filius ad ſi.ff.ti.i.dicit q̄ inglinus ⁊ vſufructuarius ſunt ꝓcurato res dñi ēt ad agēdū alle.l.i.§.fi.ff.e.⁊ ſic ipſe bar.vꝛ ſibi ipſi ꝯtrari.ro.in.d.l.filius pōderat glo.fi.ibi q̄ vꝛ ꝓbare q̄ inglinus cēſeaſ ꝓcuratoꝛ dñi gl.ibi vult q̄ ſi inglinus negligat ſibi petere caueri de dāno ifecto a vicino tene biſ dño ex ꝯducto.vñ dicit ibi ro.q̄ illa gl.ſing.ꝓbat q̄ iglinus ꝓ expedientibus ipſi rei ꝯducte vꝛ hr̄e tacitū mā datū.nec ob.ꝭm eū id q̄ no.bar.hic q2 rñdet q̄ ꝓ ꝯcoꝛ dia dici pōt q̄ aut dñs eſt p̄ñs adeo q̄ habiliꝛ ei denūcia re pōt inglinus ea q̄ expediūt ꝓ cōducta: ⁊ tunc ꝓcedat opi.bar.hic ꝑ.l.itē q̄riſ.§.exercitus.ff.loc.ſi aūt dñs ſit abñs vel aliꝛ ipeditus ⁊ tūc hēat locū illa gl.q̄ ꝓbaſ ēt ꝑ illā.l.ſi filius.ad fi.vbi appꝫ q̄ ꝯductoꝛ teneſ dño ſi fuit negligēs in petēdo cautioneȝ dāni ifecti ⁊ lȝ ro.nō dicat iſta fuit expꝛeſſa ꝯcoꝛdia pau.de caſt.in.d.l.ſi filius.q reputat hoc ſing.notādū.⁊ dicit q̄ hec ꝯcoꝛdia colligiſ ex rōne dicti.§.exercitus.⁊ ſic quo ad ea q̄ ꝯcernunt cuſto diā rei ꝯducte diceſ ꝓcuratoꝛ dñi ⁊ cuſtos.ſ.vtendo ſer uitute debita fundo ꝯducto ne ꝑ nō vſum amittaſ ſerui tus.l.videamus.§.ꝓſpicere.cū ibi no.ff.loc.ac ēt diceſ ꝓcuratoꝛ ⁊ cuſtos quo ad hoc vt hēat denūciare dño ꝭȝ formā.d.§.exercitus.⁊ ꝑ bar.hic lȝ ſi nō pōt denūciare dño diceſ ēt ꝓcuratoꝛ quo ad agēdū.d.l.ſi filius.decla ra vt.ff.⁊ ſic vꝛ q̄ ſi inglinus dño denūciare non poſſet qualiter opus nouū eſſet ab alio ichoatū poterit tūc ing linus opus nouū nūciare edificāti.q̄ eſt ꝭȝ theoꝛicā hu

10 ius.§.¶†Itē puto ſi denūciare nō poſſet dño tñ moꝛa poſſet in denūciando afferre p̄iudicium rei vt ꝓbaſ in d.§.exercitus.vbi ꝑmittitur inglino defendere rē a vio lentia ⁊ ſic cenſeſ in hoc ꝯſtitutus procuratoꝛ ⁊ ſi non de fendat tenetur vt ibi ⁊ iſta nunciatio noui operis vꝛ eſſe

11 defenſio: vt in.l.ꝓxi.¶†Vltimo adde q̄ licet inglinus vel colonus non poſſint nunciare adeo q̄ eoꝝum nūcia tio paret eis interdictum ex hoc edicto.tamen ſecus eſt in interdicto quod vi aut clam.l.ſi is qui in puteum.§. fina.cum.l.ſeq.ff.quod vi aut clam.

1 Nunciare nouuȝ opus cauſa publici iuris conſeruandi poteſt quilibet de populo exceptis pupillis vel ſeruis ad quos non ſpectat defenſio rei publice.
2 Foꝛenſibus non licet defendere iura reipublice ſed ciui bus ſic.
3 Foꝛenſis ſi hȝ domiciliū in loco foꝛenſi ⁊ ibi ſubeat one ra an habeatur pro ciue.etiam quo ad commoda.
4 Domiciliū hñs in ciuitate pōt dici ciuis de illa ciuitate large in fauoꝛabilibus non autem ſtricte.
5 Foꝛenſium appellatione non veniunt pꝛoprie incole.
6 Pupillo non ſpectat defenſio reipublice.ideo non pōt eſſe de conſilio.
7 Minoꝛ.xxv.annis an poſſit conſtitui ſindicus ad denū ciandum maleficia.
8 Accuſare poteſt maioꝛ.xx.annis etiam ſi non pꝛoſequa tur ſuam vel ſuoꝛum iniuriam.
9 Pupillus tutoꝛe carēs p̄t acq̄rere bo.poſ.vel hr̄ditatē.
10 Defenſio reipublice non pertinet ad ſeruos.
11 Defenſio reipublice an pertineat ad clericos vel mona chos.
12 Ciuium appellatione an veniant monachi.
13 Defenſio neceſſaria que dicatur ⁊ que voluntaria.
14 Defendere neceſſario que dicatur qui vult cōparere oc caſione citationis generalis.
15 Citatus cum clauſula ſi ſua putauerit intereſſe non cogi tur comparere ſi non vult.
16 Citatus cum clauſula ſi ſua intereſt ſi vult audiri dȝ pro bare ſua intereſſe.

1 **Si in publico.** †Cā publici iuris ꝯſer uādi poteſt quilibet de populo nunciare exceptis pupillis qui non poſſunt etiā cum tutoꝛis auctoꝛitate niſi p̄tendant cōmodum pro priū.Itē excipiunſ ſerui ad quos non ſpectat defenſio reipu.h.d.vſq3 ad.§.nūciationeȝ.in.l.de pupillo.ff.eo.

2 ¶†No.ciues admitti ad nūciandū ꝓ ope q̄ ſit in ſolo publico: ⁊ ſic in concedendo hanc facultatem ciuibus

ᵃ ¶Directas actiōes.adde q̄ q2 i ceſſiōe apponūſ iſta v̄ba in locū ⁊ ſtatū ſui q̄ di recte actiōes remanent pe nes cedētē in efficaces tex. eſt in.d.l.qui quadringēta. vbi hr̄s reſti tuēs hr̄ditatē fideicōmiſſa rio ex eo quia ponit fideicō miſſarium in locū ſui.actio nes directe re manēt penes eū inefficaces ut ꝓbat text. ibi.vt te ſuo loco ꝯſtituat. ⁊ ita decidit an ge.in.l.ſi cum emptoꝛe ver. ⁊ ꝑ hoc il cō ſului.ff.ꝺ pac. vbi ingt obti nuiſſe q̄ ꝑꝑ dicta v̄ba ce dēs nō poſſit agere neq3 ex ercere ꝺ actiōes ꝯs ceſſiōs riūs nihil fece rit ⁊ vide de ꝑdictis l.iij. C.de noua.⁊ iō merito no tarii apponūt

illa v̄ba in ceſ ſiōib⁹ ponēdo in locū ⁊c.q̄ꝺ tenetur menti q2 q̄ridianum ⁊ no.ꝭȝ eadē ang.in.l.fi.ff. de trāſac.⁊ in d.l.iij.in fi.⁊ vide ang.i cō ſil.cclviii.l fi. inci.q̄ꝺ dñs ant.⁊ aduerte quia iſta opi. angel.non vꝛ vera ⁊ ꝯtriū te nēt ang.pau. de caſt.⁊ alex. in.d.l.q qua dringēta.pro quo hñ facit q2 in.d.l.iij.ꝺ nūciatio req̄ ritur nō ſolū ad effectū ſcie ſȝ q2 req̄rereſ ad effectū ⁊ ꝑ formā ne poſ ſit ſolui.vt in ſili dicit bart. in.l.ēptoꝛ.C. de eui.pa.⁊ in.c.ſi.de em. ⁊ vē.gl.i cle. ſi.in v̄.ignoꝛaſ te ꝺ ap.bal.in c.i.ſi ꝺ feu.ve ſal.fuerit ſac. alie.inter pa res q2 dicta ꝺ nūcia.nō ſit vt ſimpliſ fiat ſȝ ad effectum vt p̄ſeraſ ce dēti ut actōes directe effica ces efficianſ inanes penes cedēteȝ ergo non ſufficit ſo la ſcia ſed req̄ riſ denuncia. nec ob.d.l.q quadringēta. q2 illud non opanſ verba in locū ſui.ſȝ q2 tranſeūt ex ſenatuſcō.tre bel.diſponen te directas re manere ineffi caces.l.i.i pri ci.⁊ ibi no.ff. ad treb.⁊ ſen ſit bar.in.l.ſi filiuſfa.§.diui. ff.de leg.i.dñ alleg.d.l.iii.⁊ ſenſit ro.hic. paul.de caſt.⁊ alexā.in.d.l.q quadringēta. ⁊ vide papien ſem in foꝛma libelli ꝓ vēdi to in v̄bo po nēs ipſuȝ io.⁊ iſta vꝛ vtraq;. prout late ſu mat alexā.hic ꝑ quā ſeptus cōſului ⁊ ſub ſcribentes ſo lēt pau.de ca. addere ⁊ vide bald.ꝯſ.cccc xcvinci.viſo puncto.

Fran.Curte.

vꝫ denegare forēſib'.ar.l.maritus.C.de ꝓcu.ꝛ.l.ꝑtor. in ṽri.ꝛ ibi no.ꝫ.de iu.c.nōne bn̄ dicim'.cū ſi.de ꝑſum. ꝛ ita cōiter itelligiſ iſte tex.ꝑterꝗ ſi edificareſ i via publica qꝛ tūc ēi forenſis nūciare poſſet ar.l.ꝑ agrū.C.de ſerui.ꝛ.l.i.§.i.§.fi.ꝭ.de via pub.tn̄ ange.hic dicit ꝙ eſt gl. ſm eū ſingu.in.l.ii.§.pen.ꝭ.ne qḋ in loco publi.de qua ſm eū nō meminit bar.hic q tenuit indiſtincte ꝙ ſi in loco publico edificeſ poſſe admitti forēſis ſeu q eſt de alia ꝯcta ꝛ cū illa glo.trāſit hic ang.ſed imo.ꝛ pau.de ca.hic tenēt pꝛimā opi.tāꝗ cōem ꝛ dn̄t ꝙ gl.in.d.§.pe.pōt intelligi de illo q nō erat de illa ꝯta.in qua edificaſ opus nō tn̄ erat forēſis vel ſtringiſ illa gl.ad opus qḋ fieret in via publica:ꝛ illaꝫ opi.ſeqſ ipſemet ang.in.d.§.pe.ꝛ in rub.ꝭ.de popula.actio.alias eſt ſub ti.ꝭ.de pub.iu.ꝛ ꝓ iſta opi.pōderabat ro.in.d.§.pe.vn̄ dicit dari.Illud tenēdū quatenus agētis intereſt ꝙ intereſſe nō vꝫ cadere in forēſe tn̄ hec rō nō ꝯcludit qꝛ vt dixit Imo.in.l.i.ꝭ.de pub.iudi.circa.iij.vel.iiij.col.pōt ꝯſari intereſſe forēſis qn̄ occurreret forēſem interdū accedere ad illū locū publicū et ſi ꝑ edificiū turbareſ vel incōmodareſ publicus balneus.℄Itē ꝓ iſta cōi opi.pōt adduci hic ꝙ ſenſit glo.in fi.in.l.is q reus.ꝭ.de pub.iudi.que pōderata pro ut pōderaſ ꝑ bal.ibi vꝫ velle ꝙ iura dicentia ꝙ facultas accuſandi de crīe cōpetat cuilibet de ꝑplo iuxta id qḋ hꝫ inſti.de publi.iu.in pꝛin.ꝛ in.l.i.§.ꝑ ꝯſequens.ꝫ.de ſuſpec.tu.debent intelligi de ciuibus illius loci in quo delictū eſt ꝑpetratū:de quo vltimo dic vt ꝑ bar.ꝛ imo.ibi ꝑ bal.in.l.cū.C.q accu.nō poſ.in vlt.col.ꝑ ang.in.d.§. pe.ꝛ ang.in.l.ſi qs.ꝭ.de priua.deli.ꝛ in.d.l.cū.ꝛ ꝑ imo.

3 in.d.l.i.de pu.iud.†Et ꝓ dicta opi.ēt bn̄ facit id qḋ notanter voluit bal.in.l.i.§.i.in.ij.col.ꝫ.de inſti.ꝛ iur.dicit tn̄ pau.de ca.ꝙ ſi forēſis hn̄et ibi domiciliū ꝛ ſubiret

a onera ciuitatis hꝫ ꝓ ciue ēt in cōmodo[a] alle.l.i.ꝭ.ad muni.ꝛ no.ꝑ bar.in tracta.repꝛeſaliaꝝ.iij.q.pꝛi.ꝛ ſic ſentit pau.ꝙ talis poſſit nūciare qḋ eſt notādū.Sed aduerte qꝛ in ꝯtrariū facit qꝛ non ſeqſ eſt incola ſeu hꝫ domiciliū.ergo ciuis eſt de quo loqſ tex.nr̄ vt pꝫ in.l.ciues vel incole.ꝛ ibi no.in glo.C.de ap.vbi vide bald.ꝛ ꝓbaſ in.l.ciues.cū ibi no.C.de inco.lib.x.ꝛ ēt ꝑ bar.in.l.i.ꝭ.ad munici.nec bar.in tractatu repꝛeſaliaꝝ dicit talē incolaꝫ eſſe ciuē ſeu hn̄i pro ciue ſed bn̄ dicit ꝙ tali incole cōceduntſ ſeu ꝯcedēde ſunt repꝛeſalie.ꝛ ſic nō ſolū ciuibus ſꝫ ēt incolis ibi munera ſubeūtibus vt ibi ꝑ eū.Tn̄ ſuſtinendo opi.pau.potes eius opi.ſic cōpꝛehēdere.nā ħ facultas ꝓhibendi edificari id qḋ fit in loco publico vꝫ ꝯcedi ciuibus de ꝑplo.l.ij.§.i.in rōne ſui.ꝭ.co.in auc.de queſtore circa pꝛin.in.vi.col.quā ad hoc ita alle.bal.in.c.i.in pꝛi.de for.fide.ꝛ bal.in ti.de pace ꝯſtā.in ꝟ.nos romanos.ꝛ in.l.iij.§.hec ꝟba.in fi.ꝫ.de neg.geſt.ꝑ eundē in.l.cū.

4 C.q accu.circa vlti.col.†Pro hoc ēt facit qꝛ hn̄s incolatum ſeu domicilium in aliqua ciuitate dicitur eſſe de illa

b ciuitate[b].vt eſt glo.valde no.in.c.ſtatutū.§.cum ꝟo.in ver.eiuſdē ciuitatis.ꝛ in ver.vnā dictā.in fi.de reſcri.li.vj.ꝛ ibi illā pōderat domi.de ſancto gemi.dicēs ꝑ illaꝫ gl.ꝙ hn̄s domiciliū in ciuitate pōt dici ciuis de illa ciuitate qḋ itellige.ſ.large in fauorabilibus non aūt ꝓpꝛie ꝛ

5 ſtricte ꝑ.d.l.ciues cū gl.ꝛ ibi expꝛeſſe bal.C.de ap.†pro hoc ēt facit qꝛ icole nō dn̄r ꝓpꝛie forēſes vt ꝓbat tex.no.in auc.de qḋ.§.ſi ꝟo aliqḋ.in ver.applicātꝫ.vel de foro venlētiuꝫ ꝛc.quā ad hoc pōderat bal.in.l.de qb'.in.xii.col.ꝫ.de leg.ꝛ facit ad no.ꝑ bar.in.l.ꝓuinciales.ꝭ.de ꝟbo.ſig.cū ꝯcoꝛ.

6 ℄†No.ex.l.de pupillo.in pꝛin.iūcta.l.ꝑcedēti ꝙ ad pupillū nō ꝑtinet defenſio reipu.ꝛ ſic facit

c ꝙ nō ſit vocādus ad ꝯſiliū ꝛ vocē[c] nō hꝫ in ꝯſilio.ꝛ ideꝫ dicit hic dyn.ꝛ bar.in mino.xxv.an.ꝑ.l.ſpurij.§.i.ꝛ ibi bar.ꝭ.de decu.ꝛ in.l.ad rēpu.ꝭ.de mu.ꝛ bo.ꝛ eſt bōa gl.in.c.ij.de eta.ꝛ quali.de quo ēi vide qḋ itelligiſ ꝛ not.in c.ex eo.de dec.in.vj.ꝛ ꝑ bar.in.l.i.§.pe.ꝭ.ad muni.ꝑ inno.in.c.cū ex iniūcto.ad fi.de no.op.nū.ꝑ ſpec.ꝛ io.an.in.l.de ſindi.§.i.ꝟ.ſꝫ cū etatis.ꝛ ꝑ cy.ꝛ bal.in.l.fi.C.de teſta.mili.ꝛ ēt ꝑ ro.ibi ꝛ hic.ꝛ ꝑ bal.in.l.exigēdi.C.de

7 ꝓcu.ꝛ in.l.ſi pactus.C.qn̄ ꝓuo.†Et iuxta hoc tāgit ēt bal.in.d.l.exigēdi.an minor.xxv.an.ꝯſtitui poſſit ſindi

cus ad denūciandū maleficia de quo ꝑ eūdē in.l.i.C.in q.cau.in inteſti.nō eſt neceſ.poſt dy.hic in gl.l.de pupillo.i ꝟ.executionē ibi maior.xvij.an.ꝛc.bar.hāc gl.repꝛehēdit qꝛ minor.xxv.an.auctoritate curatoris nō hꝫ lꝛimā ꝑſonā.l.ij.C.q legi.ꝑ.l.minor.in pꝛin.ꝫ.de ꝓcu.ꝛ auctoritas curatoris in hoc nō eſt attēdēda qꝛ cū edificaſ in ſolo publico adultus nūciat tāꝗ vnus de ꝑplo vn̄ cū hoc non ꝯcernit adminiſtrationē reꝝ adulti merito nō curaſ auctoritas curatoris.l.fi.ꝫ.de cur.furio.ꝛ cū bar.hic trāſit ang.℄Sed immo vꝫ ſufficere ꝙ ſit minor.xxv.an.qꝛ tūc cū ei ꝯcedaſ accuſatio publica.vt.l.ij.ꝭ.de accu.ꝛ ibi no.tāto magis dꝫ ꝯcedi ſibi hec nūciatio cā ꝯſeruandi publici iuris.ro.ꝟo hic trāſit cū bar.ꝛ rn̄det ad rōnē imo.vꝫ ꝙ nō eſt veꝝ maiorē.xx.an.poſſe añ.xxv.an.accuſare niſi qn̄ ſuā vꝫ ſuoꝝ iniuriā ꝓſequaſ ꝛ tūc qn̄ ꝓſequtur ſuā vel ſuoꝝ iniuriā reqriſ curatoris auctas.all.l.claꝝ.in gl.in ꝟ.iferre.C.de auc.ꝑſtā.ſꝫ in alijs crialib'nō pt ēt cū auctoritate cura.qꝛ nō pt habilitari ꝑ ꝑſonā curatoris ex quo iſtud nō ꝯcernit negociū adulti

8 vt dixi.ꝫ.℄†Sꝫ dicas ꝙ cōis opi.eſt ꝙ idiſtincte maior.xx.[a]an.poſſit

d accuſare ēt ſi nō ꝓſequaſ ſuā vel ſuoꝝ iniuriā.vt no.gl.ꝛ bar.i.l.q accuſare.ꝭ.de accu.ꝛ alij quos refert bar.i.d.l.ij.e.ti.ꝛ io.an.i addi.ſpe.i ti.de accu.§.i.ꝟ.ſꝫ qḋ de pubere ꝛ ibi ēi ꝑ ſpe.ꝛ ꝓ cōi opi.vꝫ tex.i.l.ſi maritꝰla.ij.§.lex iul.ꝭ.de adul.i ꝟ.ſpālr ꝛc.ꝑ ar.a ſpāli ꝛ ita ibi no.ꝓbaſ i d.l.q accuſare.nā iſti q nō repiūſ ꝓhibiti accuſare nō repelluntſ accuſare vt ibi ſꝫ maior.xx.an.nō repiſ ꝓhibit'.ergo ꝛc.ꝛ iſtā opi.ēt ſeqſ bal.in ru.C.de accu.circa.iiij.co.ꝛ ſatis pt dici ꝙ hec cā ꝯcernat negociū adulti ꝛ ꝑpꝑea reqraſ auctoritas curatoris qꝛ ſi min'litis iſtitueret ꝛ ꝓſeqreſ accuſatiōeꝫ poſſet tāꝗ calūniator pūiri adult' iuxta.l.i.ꝛ fere ꝑ to.C.de calū.ꝙꝗ ſalꝩ.i.d.l.ii.C.de accu.ꝛ i.d.l.claꝝ.ꝛ ēt ang.i.d.l.ij.conetſ ſuſtinere iſtā opi.q hꝫ ꝙ mior.xx.an.nō poſſit accuſare qn̄ nō ꝓſeqſ ſuā vꝫ ſuoꝝ iniuriā.pau.de ca.hic tꝫ ꝙ imo adult' idiſtincte poſſit nūciare qm̄ hec.l.ſolū excipit pupillarē etatē ꝛ nō ſine cā lex hic figit pedē i tali etate ꝛ idē i alijs popularib' actiōib'.l.mulieri.ꝭ.de popu.ac.tn̄ iſta opi.ex toto mihi nō plꝫ qꝛ ſeqreſ ꝙ mior.xvij.an.poſſet admitti qḋ ē ꝯ.l.in popularib'.ꝭ.de popu.ac.nō violādo tex.illuꝫ iūcta.l.i.§.pueritia.ꝫ.de poſtu.ꝛ ꝑ dcā iura ꝓri.alleg.ſatis vꝫ poſſe ſuſtineri opi.gl.hic quā ſequebāſ hic oēs antiq vt refert hic bar.ſ.ꝙ poſſit maior.xvij.an.nūciare.nō ob.l.ij.C.q le.ꝑſo.cū ſi.qꝛ loqſ i actu iudiciali.nō ſic in extiudiciali iuxta.l.i.§.nūciatio.ꝟ.itē nūciatio.ꝫ.e.nec vꝫ bn̄ rn̄ſuꝫ ꝑ bar.ad.d.l.i popularib'.qꝛ dato ꝙ rn̄ſio ſua poſſit ꝓcedere i caſu in q aliqḋ pticulare cōmodū ꝑuatū veniret acqrēdū agēti.exēplū.l.ſi id qḋ.in pꝛi.cuꝫ gl.i ꝟ.trigin de iur.om.iu.tn̄ in alijs caſib' vbi ſile cōmodū nō veniret qrēdū cā popularis dꝫ exerceri ad tuēdū ius pupilli ꝗuis qn̄qꝫ ꝯtīgat tractari de iterē agētis.l.i.ꝛ.iij.ꝭ.de po.ac.iō i effectu nō vꝫ differre ab iſta nūciatōe q fit ꝓ ope ꝯſtructo i ſolo publico ꝛ ita potes tenere lꝫ an

9 ge.ſimplr hic trāſeat cū bar.℄†In gl.i ꝟ.hꝫ.ibi:neqꝫ iudex ꝛc.hanc gl.hic ſing.reputat ro.i addi.nouis ꝓ ampliatōe.l.bonoꝝ alle.i gl.ꝛ i.l.ſi iſanti i fi.C.de iu.dli.vbi pupillus tutore carēs pt acqrere bo.poſ.vel hr̄ditatē ſine auctoritate tutoris cū auctoritate iudicis vt ibi.nā idē vꝫ ſi nō hꝫ tutorē neqꝫ poſſet hr̄e copiā iudicis a q tutorē peteret.qm̄ ſine alicui' tutoris vꝫ iudicis auctoritate poterit hr̄ditatē acqrere ꝑ hāc gl.quā dicit ab ipſo ſolo eē pōderatā ſꝫ dicit ꝙ iſta gl.repꝛobaſ ꝑ bar.ꝛ doc.hic qꝛ lege nō ꝓbaſ.ꝛ eſt poti' ꝯ.d.l.bonoꝝ dicit tn̄ bar.ēt hāc gl.poſſe vno caſu ſaluari.ſ.qn̄ pupillus carēs tutore ꝛ nō hn̄s copiā iudicis nūciauit nouū opus ſine tutore tn̄ poſtea cū hūit copiā iudicis ꝛ tutoris nūciauit iterato vn̄ trahiſ retro hec nūciatio ad tꝑs pꝛie nūciatiōis ar.tn̄.§.ſi qs ipſi ꝑtori.ꝭ.e.l.ꝛ idē tꝫ ang ꝛ imo.hic ſꝫ ro.hic iꝑpꝛobat iſtud qꝛ auctoritas tutoris nūꝗ retrotrahiſ alleg.l.obligari.§.tutor.ꝫ.de auc.tu.ꝛ qḋ no.Inn.i.c.cū ꝯſuetudinis.de ꝯſuc.ꝛ qḋ no.gl.i.c.dudū.de re.ec.nō ali.i.vj.ſꝫ tu teneas pꝛimā opi.ꝛ ad alle.ꝑ ro.rn̄de ꝙ veꝝ eſt auctoritatē adminiſtratoris dēre iteruenire in actu.ſ.tꝑaneo quē facit pupillus ꝛ ſi ſeorſuꝫ ab actu iteruenit nō validat actū ꝑcedētē ꝛ ipſa auctoritas ꝑ ſe nō trahiſ retro ad actū.ita loquuntſ alle.ꝑ ro.ſꝫ in caſu ꝓpoſito iteruenit auctoritas tutoris i actu nūciatōis ſcde.ꝛ tūc qriſ an ipſa ſcda nūciatio trahaſ retro nō autē an ſola tutoris auctoritas validet actū ſeorſuꝫ fcm̄.vn̄ bar.dū dicit ꝛ videmus in fili.pōe minor vult ratificaſ.actū ſuo noīe pꝛi' geſtū.ꝛ talē ratificationē facit cū auctore

e ſui cura.nō ē dubiū ꝙ ratificare pt[e].l.ſi pupill'.i pꝛi.ff.de noua.ꝛ.l.iii.in pꝛi.ff.rē ra.ha.ꝛ dclarat bar.i.l.ſi ꝓcurator.poſt mediū.ꝫ.de ꝯdl.īde.nemo dicet ratihabitōꝫ nō trahi retro.l.lꝫ.ꝫ.de in.ꝛ.l.fi.C.ad mace.i ea.gl.ibi ħ alij ꝛc.ħ cōiter teneſ.in gl.i ꝟſ.nō pt.cōiter rn̄deſ ad.d.l.iij.ꝙ

10 aliḋ ē i iterdcō qḋ vi.aut clā.ꝛ aliḋ i iſto rōnē vid ꝑ bar.ħ.℄†Ex gl.qꝛ hēs ħ i ꝟ.ſuo.iūcta.l.ꝑcedēti ꝛ.§.fi.l.i.ꝓuiciali.ꝙ ad ſuū nō ꝑtineret defēſio reip.ꝛ ꝙ ſu' nō dꝫ ciuis illi' ciuitatis ēt i q natus eēt facit.l.ſi qs ſeruo.C.e.de manu.ꝛ ibi ꝑ bal.iō nō pōt opus nouū nūciare qn̄ edificaſ in ſolo publico.ad de circa hec ſꝫ pau.de ca.ꝙ tale nūciationē nō poſſet facere

a ℄In cōmodo.adde ꝙ nolut ro.conſil.ſex.ꝛ ꝯſ.cxvi.

b ℄De illa ciuitate.ꝛ ꝙ appel.ciuiuꝫ veniāt incole adde alex.in ꝯſ.xx.col.vl.i.ii.vo.ꝛ in ꝯſi.ciui.colū.pe.vbi habes q dicantſ tūc ciues.ꝛ in cōſil.clxxxi.in.i.co.in eo.vo.ꝛ ad de eūdeꝫ alex.in ꝯſi.xvi.co.iii.ꝟ.ꝑterea.i v.volu.vbi inſtrumētum faciēs mētionē de ciue dꝫ itelligi de ciue rōne domicilij ꝛ an ſtāte ſtatu.ꝙ niſi ſit ciuis Bononie nō poſſit hr̄e offi ciū hn̄s domiciliū bononie alibi originē traxerit poſſit tali offi ꝯ ꝑtiſe ꝛ vid frā.are.in ꝯſil.ſuo.lxx vii.vbi conſuluit ꝙ ſtatutū dicēs qcūqꝫ ꝺ ciuitate comitatu vel diſtrictu nō cōpꝛehendit niſi ciuē originariū ꝛ nō incolaꝫ.franciſ.curte.

c ℄Et vocē.an pupill' habeat voceꝫ in ꝯſtatiōe.vide cal.cōſi.ꝫ.de iurepatrona.

d ℄Maior.xx.an.minor.xx.an.an poſſit accuſare vide alex.conſi.lxxviii.ꝛ ibi an poſſit eſſe teſtis in crialib' in.i.vo.ꝛ i cōſil.xcii.col.fi.ꝛ eūdē alex.in ꝯſi.cixxviii.in ii.vo.frā.cur.

e ℄Ratificare pt.ei vꝫ no muocari' potiuſ ꝙ ratificatio.ad qḋ vid frā.de are.ꝯſi.cxxviii.

set facere seru' ꝫ pcuratorio noīe dn̄i.q̄uis ab eo hēret
mādatū qz in talibus popularibus actōibus sine iurib'
a nō pōt qs pcuratorē[a] ɔstituere.l.i.ꝫ.in prin.ꝟ.de pcur.
τ tn̄ si opus fieret in priuato.τ noceret dn̄o posset ser
uus cū mādato dn̄i nūciare.qz hec nūciatio pōt explica
ri p pcuratorē.l.i.§.nūciatio.ver.item nūciationeꝫ.ꝟ.
eo.sed sine mandato nō posset ita intelligatur iste text.
11 ℭ† Utrū aūt clerici[b] q equiparant seruis hꝫ qd plene
b no.p Inno.in.c.cū olim.de priuile.τ p bar.in.l.i.ꝟ.de
stipu.ser.τ ɔsueuit dici in.l.i.in.§.itē egrimus.ꝟ.de ac
qui.pos.τ in.l.i.vbi p bart.ꝟ.de vul.τ pu.dicant ciues.
12 ℭ† Et silr qd in monachis.[c] an veniāt appellatione ci
c uiū.vide p bar.in.l.i.ꝟ.ad muni.p lapū τ alios post euꝫ
in.c.si.de offi.dele.li.vj.τ p bal.in.c.i.de eo q ar.bel.de
po.in dñi.feu.τ cōiter ɔcludit q sic.ad qd ꝫ vide not.p
bald.in.l.i.in fi.ꝟ.de iusti.τ iur.τ ibi dicit q clerici dnr
pars reipu.τ subdit q clerici veniūt appellatione distri
ctualiū alle.no.p io.an.in.c.si.circa prin.de offi.dele.in
vj.in nouel.vbi hoc tꝫ io.an.p illū tex.in ꝟ.districtu ec
clesiastico.τ pbat in.c.accedēs.el.ij.vt li.nō cōte.τ idē
no.io.an.in.c.si snia.de sen.excō.in.vi.in nouella.τ an.
de but.in.c.dilecti.in prin.de fo.cōpe.tn̄ nō veniūt cle
rici seu clerus applone populi.vt pbat in.c.i.de pbē.τ
in.c.abbatisse.de priuile.τ in.c.si snia.τ ibi glo.τ in cle.
plerisqꝫ.cū ibi no.p gl.τ doc.de ele.dicit ibi tn̄ dn̄s car.
q in fauorabilibus vr q applone populi cōprehēdant
clerici p tex.in.c.dilecti.in ver.anglicis.de quo ꝫ vide
p do.abba.in.c.si.de vi.τ ho.cleri.τ ibi habes q clerici
13 veniūt appellatiōe terrigenarū.† Ultimo tene mētē do
ctrinā bar.hic p istū tex.in ꝟ.seruos.iūcta.l.nam reipu.
d que declarat que sit defensio[d] necessaria τ que volunta
ria τ vult q qn̄ dirigit petitio vel citatio ɔ aliquē ille di
cat venire ad defensas necessariā τ ista defensio nō dene
e gat excōicato vel seruo[e] vel bānito vel similibus q non
hñt psonā habilem ad agendū in iudicio: vt pbat in.c.
cū inter.τ ibi no.de exce.τ in.l.seruos.ꝟ.de accu.vbi ser
uo accusato pmittit defensio τ exceptio p quā repellat
accusantē alias ꝟt dicat defensio voluntaria q nō ɔcedit
seruo τ filijs' vt pbat hic iuncta.l.nā reipu.vt ɔ pleni' p
bar.cui adde no.p bar.l.i.si fideiussor.§.si necessaria.ꝟ.q
satis.co.τ p bar.in.l.cū mulier.ꝟ.sol.ma.τ in.l.libertus
a p̄sono.τ ibi expressius bald.τ alij.ꝟ.de in ius voc.τ p
bar.τ alios.ꝟ.e.l.§.si.τ no.in.c.pia.in ꝟ.in agen.de ex
cep.in.vj.τ p cy.τ bal.in.l.qm̄ alexandrū.C.de adul.τ
p bal.in sua disputatione inci.Statuto caue q senera
14 tor τc.circa.xij.col.ℭ† Predicta limita nisi qs cōpare
re vellet ad defensas occasione citatiōis gñalis facte de
quocūqꝫ cōparere volēte qz non intelligeret iste venire
ad defensionē necessariā: nec itelligit habilitatus tanq̄
ltimus defensor iste talis q ad voluntariā defensionē ad
mitti nō posset.ita est de mēte Inno.τ alioꝝ in.d.c.cuꝫ
inter.τ io.an.in.d.c.dilecti.c.tit.p bar.in.l.cū mulier.τ
bar.in.l.ij.ad fi.C.de pac.τ in.l.fi.C.de edict.di.adria.
tol.in.ij.col.τ ꝫ in.xiij.col.in.iiij.q.τ paul.de ca.in.d.
l.libertus.hō facit tex.in.c.exhibita.de iudi.vbi vigore
citatiōis gñalis nō admittit excōicatus.τ ita illū text.al
legant docto.maxime in.d.c.cuꝫ inter.τ in.d.c.dilecti.
15 † Plus ꝫ dicit ro.hic τ pau.de cas.in.d.l.libertus.q si
reus fuit citatus spāliter cū hoc tn̄ q cōpareat si sua pu
tauerit iteresse nō itelligit venire ad defensionē necessa
riā qz tūc nō cogit cōparere si nō vult.vt colligit ex not.
p glo.in.l.ea qdē.in glo.si.C.si manci.ita fue.alie.facit
in ar.tex.in.c.veniēs.el.ij.de testi.fm pau.de ca.in.d.l.
libertus.τ p hoc ꝫ ro.hic alle.no.p bal.in.d.l.si.in.iiij.
16 q.Sed certe ibi bal.hic nō dicit.† Sed hō dicit q actor
q sub tali ɔdōne facit citare reū nō vt affirmaret q reus
hēret aliqd interesse in illa cā.vn̄ si reus vult audiri tanq̄
ptēdens interesse opotebit q de interesse pbet: igit
in pposito nr̄o si reus taliter citatus vult pbare de iter
esse erit purificata cōditio citatiōis.τ sic vr q ista dicet
defensio necessaria sicut si pure citatus esset.

a ℭ Procuratorē.adde lud.roma.ɔsi.lꝫv.
b ℭ Clerici.an clerici vel monachi veniant appellatiōe populi vel ciuiū vel districtualium vel cōitatēsiū.vide ꝫ car.in cle.ii.§.sane.de ele.τ an existens in mari dicant esse i districtu hr p bal.in.l.i.C.de sen.ex pi.reci.τ p car.in d.§.sane.l.vi.q.τ q dicant de districtu.τ qs dicat hēre distri ctū.vid bal.in c.i.§.si.q.mo.feu.am.in vsi.feu.τ p car.in cle.ii.§.τ illud de re iu.vbi dicit q solus ipse tor hꝫ districtū τ non ceteri reges vel cōitates.de quo ꝫ hr in.l.si.ff.de iurif.om.iudi.Anto.fran.in sto vtriusqꝫ clarissimus.
c ℭ Monachis.adde lapum alle.gā.c.τ an appellatiōe districtualiuꝫ cōprehēdant clerici p ro.ɔsi.clxx.τ an appellatiōe prouincialiū vid p eūdēꝫ singu.suo folio.xii.

1 Nunciatio debet fieri in re ipsa vbi fit opus.idē in ipso
opere nec requiritur presentia edificantis.
2 Nunciatio si fiat qn̄ nemo est in opere an valeat.
3 Nunciatio potest fieri etiam die feriato in honorē dei.
4 Nūciatio noui operis pōt fieri ꝫ qn̄ opifices sunt in p
posito perseuerandi licet tunc non edificent.
5 Nūciatio fcā sine p̄ñtia testiū τ nemine ibi exn̄te in ope
si dn̄s fateatur esse factam.sed q non valet an valeat.
6 Nunciatio nō valet nisi sit aliquis qui referre possit do
mino q̄uis non referat.
7 Nunciatio ista est quedam prouocatio ad iudicium.
8 Nūciatio facta fabris domino absente opatur q opus
sit demolien.expen.nunciantis tenetur tamen nuncia
tus pati q demoliatur.
9 Nunciatus an possit agere cōtra oparios τ ministros
q sibi non retulerunt nunciationem ad suum interesse.
10 Nunciatio si non est facta in opere non nocet dn̄o a tem
pore scientie.
11 Operarius laborans in re alterius de mādato ipsiꝫ cō
ducentis ad laborandum.excusatur a pena.si non sit si
bi prohibitum vel denunciatum.
12 Operarius conductus ad laborandum in re alterius si
prohibeatur a vero domino an debeat ei credere τ si nō
credit τ laboret an sit puniendus.
13 Operarij si conducuntur ad faciendum opus illicitum
ipsis hoc ignorantibus pn̄t agere actione iniuriarū per
quem ɔsequi poterunt dānuꝫ suum si quod patiantur.
14 Terminus datus ad comparendum an currat a die fa
cti precepti vel a die scientie.
15 Statutum disponens q non possit allegari ignorantia
statuti penalis an valeat.

1 **Nunciationē.** † Nunciatio dꝫ fieri in re ipsa in qua opus fit. idē
in ipso ope nec reqrit p̄ñtia illius q opus fieri facit ꝫ suf
ficit q fiat illis q repiunt ibi p̄ntes vel p opa expediēda
vel noīe dn̄i sed alibi facta nūciatio ꝫ dn̄o non vꝫ vt affi
ciat rē vel opus.h.d.vsqꝫ ad.§.si pluriū.ℭ In tex.ibi:
sicut dn̄o possit nūciari τc.et hoc tex.collige fm ang.q
semp vt nūciatio valeat.ita q dn̄s astringat p hoc iter
dictū ad demolitionē opis suo sumptu reqrit q notifi
cet publice τ palā adeo q possit ad noticiā dn̄i puenire.
2 ℭ† Ex hoc dicit se decidisse primā.q.positā hic in glo.
mag.in ver.nūciationē factā.dū glo.qrit qd si nūciatio
facta sit qn̄ nemo erat in ope an teneat.nā ꝫ ang.dicen
dum est q si nūciator duceret secū duos testes nō vale
ret secus pōt si duceret secū testes plures non secretos
quos ꝟisimile est denūciaturos esse dn̄o.ar.istius text.
f facit qd no.glo.in cle.i.in ꝟ.publice[f].de sepul.τ in.c.ex
ceptionē in ver.publice.de excep.τ.l.cū qdā in glo.i.ꝟ.
de ap.iūctis no.p gl.in.l.si tutor petitus.C.de pi.tuto.
τ tex.in de.cū.R.de ɔcef.pbē.imo.hic dicit q istud qd
dicit ang.vr satis fuisse de mēte gl.τ doc.tn̄ ipse imo.re
ferēdo ꝟba ang.nō refert q ang.loquat quo ad demo
litionē faciēdā sumptu edificātis.subdit ꝫ imo.q forte
tenēdū est nūciationē fieri qn̄ aliqs est prius in ope.als
ñ dꝫ fieri vbi fit opus ex quo actualr ibi nihil fit p aliquē
hoc ꝫ dicit pbari hic.in.§.qs forte.in ꝟ.si.ab ope disce
dat τ sic vr q tūc nūciatio nō valeat.lꝫ gl.hic tenuerit ɔ
riū fm cū.pau.de ca.hic trāsit cū gl.ɔcludēs q nūciatio
valeat mero iure tn̄ nullū hꝫ effectū nisi a tpe quo edifica
ri faciēs certior factus est de ipsa nūciatione: τ phibere
potuerit oparios pseq edificiuꝫ.nā si postea edificauit
demoliēdū erit etiā expensis edificantis iuxta.l.cōpetit
§.fi.ꝟ.qd vi aut clā: sed si opus fuit factū ante sciam dn̄i:
τ anteq̄ dominus sciens potuerit phibere oparios nō
debet aliquo modo demoliri ꝫ expensis alterius q̄ ip
sius edificantis ita intelligit ipse hāc glo.τ lꝫ fm cū qdā
dicant q quando nemo est in opere nunciatio ex toto
sit nulla etiam q̄tuꝫ ad opus qd fieret postq̄ dominus
esset certioratus per istum tex.in ver.opus nouum fiat.
τ in ver.edificet.τ in versi.et domino possit nūciari.tn̄
ipse dicit q responsio ad hoc colligitur ex dictis verbis
Angel.scilicet quando fit nunciatio coram testibus po
terit peruenire ad noticiam domini nisi nuncians ma-

d ℭ Defensio.vtrū defensio necessaria permittat excōicato τ qn̄ vide q̄ hñr in.c.intelligimus de iudi.τ qb' casibus possit excōicatus esse in iudicio hr ibi.τ p fely.post alios in.c.inter alia.τ in.c.cū illoꝝ in.i.col.τ in.c.si vo.de sen.ex cō.anto.fran.
e ℭ Seruo.adde q pulchre voluit ro.cōsi.cxini.
f ℭ Publice.quo τ q.mod.exponat hr p bar.τ alex.in.l.minore.§.tormēta.ꝟ.de.q.τ p faly.c.in.l.ea qdē i.xiiii.col.C.de accu.τ p cano.in.c.si.de appel.vbi illud dr fieri publice qd fit coraꝫ honestis personis.τ vid car.in cle.i.in pri.de vi.τ ho.cle.vbi dicit q illud dr publice fieri qd nulli liceat ignorare an.fra.doctor vtriusqꝫ excel.

liciose ſecũ duxiſſet teſtes ſecretos. qꝛ tũc nõ valeret nũ-
ciatio. nã malicijs eſt obuiãdũ. l. in fundo. ff. de rei ven.
ro. hic lꝫ ꝙ nũciatio valeat in ſe. lꝫ nemo ibi ſit. ⁊ dicit h
ꝓbari ꝑ. l. opis. alle. in gl. vbi vꝫ nũciatio facta infanti.
⁊ furioſo. q tñ nõ intelligũt nec pñtes eſſe cenſent. l. fi. j.
de ver. ſigni. l. ij. §. furioſus. ff. de iure codi. ⁊ in ope nõ
2 pñt opari. qꝛ infantis nulle ſunt ope[a]. l. fi. ff. de ope. ſer.
⁊. l. fi. j. de lib. cau. non tñ vꝫ quo ad effectũ demolitiõis
⁊ ita intelligit hec lra. ⁊ hãc dicit eſſe cõem opi. pro qua
ẽt adducit hic in additionibus nouis. qꝛ lꝫ nihil edificet
in ope ſi tñ eſt de ꝓprimo edificatũ põt nunciari. alle. l. i.
§. edificare. ff. de mor. inſe. vbi h nõ vr. ¶ Itẽ adducit
ꝙ ẽt ꝑ ſcripturã põt fieri nũciatio in loco. ita ꝙ dño poſ
ſit eſſe nũciatio. d. §. totiẽs ⁊. l. ij. alle. in gl. tñ ad illa
iura poſſet rñderi ꝙ nõ loquunt in nũciatiõe noui opis
in qua eſt data certa forma vt h. vel rñde ꝙ qñ ſit ꝑ ſcri-
pturã auctẽticã. ſcriptura ſemꝑ loqt vt dicit bar. in. l. nu
da. circa mediũ. j. de dona. alle. l. publica. §. fi. ff. de poſi.
iõ nimiꝝ ſi nunciatio valebit ex tpe quo ad opus veniet
dñs vel oparij. ⁊ ad. d. l. opis poſſet rñderi intelligẽdo
ꝓut itelligit ibi gl. ⁊ ꝓut eſt de mẽte. l. ibi ſequẽtis. ſ. ꝙ
ibi erãt alij q intelligebãt. adde ꝙ ſpe. in ti. de no. oper.
nũ. ad fi. tꝫ idẽ qḋ gl. hic ꝑ iura alle. in ea. ⁊ ita ſeꝗ cõis
opi. ſꝫ imo. in. d. l. opis. Itẽ adde ꝙ ꝓ opi. imo. ꝯ glo.
vr tex. in. §. ſiqs ipſi ptori. j. eo. l. ſm qrtã lec. gl. tñ bar.
3 ibi in fi. illã lectu. reprehẽdit ꝑ h no. ꝑ glo. ¶ † Itẽ adde
ꝙ ꝯ opi. imo. facit qꝛ op. no. nũ. põt fieri die feriato i ho
norẽ dei vt ꝯcluſit poſt alios i. l. i. §. nũciatio. ff. e. ⁊ vltra
ibi alle. addo hoſti. ita tenẽtẽ in ſumma de no. op. nũ. in
§. cui ſit. circa col. ij. ſed ꝯſtat ꝙ illis diebus nõ edificat
in ope. l. oẽs iudices. in ꝟ. artium officia. C. de fer. c. lꝫ
ex de fer. ergo ſi ꝟa eſſet opi. Imo. ſequeret ꝙ talibus
diebus nõ poſſet nunciari niſi rñdeas ꝙ diſpõ. d. l. oẽs
iudices. cũ ſi. nõ erat inuenta tpe iſtoꝝ. ⁊ ſic tpe. d. l. i. §.
nũciatio. oibus. Tñ nõ poſſet negari qn opi. hec eſſet ꝯ
cõem ꝯcluſionẽ ipſiuſmet ⁊ oiam in. d. §. nũciatio. tenẽ
4 tiũ ꝙ die feriato i honorẽ dei poſſit nũciari. † Itẽ adhuc
b ꝯ Inno. facit qꝛ ad hoc vt dicat nũciari in loco[b] in quo
opus ſit nõ eſt neceſſe ꝙ ibi ſint opifices: ſꝫ ſatis eſſe vr
ꝙ inchoauerint ⁊ ſint in ꝓpoſito ⁊ in aptitudine ꝑſeue-
rãdi. nã ſatis h modo cẽſent eſſe in ope lꝫ oi momento
nõ ſint vt ꝓbat tex. no. in. l. ſiqs ita legauerit. j. de ꝯdi. ⁊
5 demõ. ¶ † Itẽ adde ꝙ ex opi. ange. ⁊ pau. de ca. infert
ꝙ ſi nũciatio facta eſſet ſine teſtibus. ⁊ nemine ibi exñte
in ope ⁊ dñs opis fateret nũciationẽ fuiſſe factã ſed eaꝫ
nõ tenere qꝛ nõ fuit facta corã teſtibus ꝑ quos potuerit
notificari dño nõ valeret nũciatio ſꝫ inſpecta opi. gl. ⁊ ſe
qua. ſequeret ꝙ nũciatio valeret. itẽ adde qḋ ꝯ ange. ſe
quaces facit. ſ. qḋ ñ ſufficiat nũciationẽ valere corã teſti
bus ⁊ qꝛ tex. vr ſi oparius ignorauit rẽ in qua opabit re
6 grere qḋ dicat fieri his q ibi ſunt noie opis dñi. ¶ † Itẽ
adde ꝙ hoſti. in ſum. i. §. cui ſit in. i. ⁊. ij. col. late ꝑſeqt
iſtũ articulũ ⁊ tꝫ qḋ nũciatio nõ valeat niſi ſit aliqs q re
ferre poſſit dño ꝙuis nõ referat ⁊ monet maxie ꝑ hũc
tex. itẽ adde qḋ pau. de ca. in. l. i. §. aduerſus. ff. e. tenuit
qḋ ſiue nullus ſit in loco opis ſiue ſint aliq q nõ ſint opa
rij nũciatio teneat mero iure. tñ nõ opat ꝙ dñs opis te
neat ẽt ad ſolã patiẽtiã demolitiõis niſi ꝓ ope qḋ factũ
eſt poſt ſciam ipſius dñi ⁊ facultatẽ ꝓhibendi oparios.
ita dicit ſe itelligere ⁊ ꝯcordare iſtas opi. de qbus h. val
de dubius ẽ iſte paſſus: vt ex pdictis pꝫ ⁊ in pũcto iuris
ſatis pꝫ ⁊ ſubſtẽtabilis eſt opi. hoſtiẽ. ⁊ ſequa. ꝑ pdicta
ſ. ꝙ nũciatio nõ vꝫ niſi ibi ſit aliqs q dño referre poſſit
7 ꝙuis i iudicãdo ñ ſit tutũ a cõi opi. gl. recedere. ¶ † Itẽ
no. ꝙ tex. ibi. vel puero ⁊c. ꝙ cũ iſta nũciatio ſit qdã ꝓ-
uocatio ad iudiciũ. vt no. j. ea. l. §. ſiqs ipſi ptori. vr hic
ꝓbari ꝙ ſolus pupillus ſine auctoritate tutoris poſſit ci
tari ⁊ expꝛeſſius ꝓbat in. l. opis. j. e. de quo ꝑ bart. in. l. i.
§. ſufficit. ff. de admi. tu. cũ ꝯcor. ⁊ ꝯſueuit tãgere in. l. ſi
8 ex legati. ⁊ ibi ꝑ bal. ⁊ imo. j. de ꝟ. ob. ¶ † In gl. in ꝟ ſi.
nũciationẽ factã ibi. idẽ dicas. h tãgit ꝓ. ij. q. ſ. qñ fabri
ſunt in ope tpe nũciatiõis ⁊ dñs erat abñs ⁊ gl. ꝯcludit
ꝑ oia ꝓut in ſupio. q. ꝯcluſi. Tamẽ bar. ⁊ ang. hic poſt

a ¶ Nulle ſũ ope. add tñ ꝙ vꝫ legatuꝫ vſu fructus ancil. le infantis ſm lud. ro. ſingu. ſuis q ad hoc alle. text.

b ¶ In loco. qualiter intelli gat ꝙ nuncia tio dꝫ fieri in loco. vide per bal. ꝯſi. cxiii. ſ. libro ⁊ ibi ſuf ficit nunciare oparijs ⁊ quã do opus dmo liri poſſit ⁊ qñ non poſſit.

antiquos cõcludũt ꝙ ẽt opus factũ anteꝙ dñs opis fuerit certioratus de
ipſa nũciatiõe dꝫ demoliri. nõ tñ expẽſis dñi opis q ignorauit vel tenebit
dñs ad ſolã patiẽtiã demolitiõis pſtãdũ. nã videm᷒ qḋ ille q ignorauit ſeu
nõ ꝯtẽpſit nũciationẽ tenet pſtare patiẽtiã: vt opus demoliat. l. fi. alle. per
glo. ⁊ doc. j. eo. ⁊ no. j. ea. l. ſi pluriũ ⁊ ibi gl. in ꝟ. nõ tenebunt. iõ dũt nõ dꝫ
fieri demolitio expẽſis dñi opis hoc caſu ⁊ ſequeret qḋ ignorãs puniret ꝯ
l. gñio. ff. de inſa. ⁊. c. cognoſcentes. de ꝯſti. imo. dicit qḋ h doc. ꝓcedit qñ
nũciãs in ꝟitate habuiſſet ius ꝓhibẽdi: ſꝫ ſi in ꝟitate ipſum non habuiſſet
tũc ẽt ſola deſtructio opis eſſet pena ipſi dño opis. iõ tunc nõ ligaret dñs
niſi ex tpe ſcie vel forte niſi ex tpe quo ꝟiſilr ſcire potuit vt ar. in. d. cle. cuꝫ
9 ei. ⁊ eoꝝ q no. in. d. l. ſi tutor. ¶ † Sed certe iſta limitatio imo. vr eſſe ꝯ mẽ
tẽ Iaco. de are. bar. ⁊ ang. volẽtiũ ꝙ dãnũ qḋ ſeqt dño opis ex demolitio
ne poſſit ꝯſeq ab oparijs qbus nũciatio facta fuit qꝛ debuerũt bonũ ꝯſiliũ
cape ꝓ dño ⁊ abſtinere ab ope. vt dicit gl. ſeqñs in ꝟ ſic. nullus hñ facit. l.
ꝙꝙ. §. fi. j. de exerci. ⁊. l. itẽ qrit. §. exercitor. ff. loca. ⁊ huic ꝯcluſioni vr ẽt
adherere pau. de ca. hic ſubdẽs ꝙ vbi nũciatio facta eſſet alijs ꝙ oparijs.
⁊ miniſtris dñi qꝛ tũc dñs nõ hret regreſſuꝫ ꝯ illos nec negligẽtia illoꝝ re-
putat culpa dñi tũc poſſet ꝓcedere limitatio quã. ff. rei uli dari ꝑ imo. ſ. ꝙ
tũc dñs nõ teneat ad pſtãdã patiẽtiã ꝙ demoliat opus niſi ꝓ eo facto a tẽ
pore ſcie dñi ⁊ idẽ ſi oparij qbus facta eſſet nũciatio nõ eſſent ſoluẽdo ⁊ ſic
dñs nõ poſſet cũ effectu hre regreſſum ꝯ eos. ⁊ ita voluit ipſemet paul. in
d. §. aduerſus. vt retuli in primo notabili. adde ẽt pdictis bar. in. l. i. §. nũ-
ciatio. ff. eo. in ver. op. qḋ illud dictũ ⁊c. vbi vr tenere idẽ ꝙ hic. Itẽ adde
ſpe. in ti. de no. op. nũ. in fi. vbi ſimplr trãſit cũ hac gl. itẽ adde ꝙ qñ opa-
rij nõ deſtiterũt ab ope facta nũciatiõe ⁊ dñs ignorauit nũciationeꝫ ꝙ tũc
opus dꝫ demoliri ſumptib᷒ ipſoꝝ oparioꝝ ⁊ dñs opis dꝫ tñ pſtare patiẽ
10 tiã vtrũqꝫ dictũ ꝓbat ꝑ tex. optimũ in. d. l. ꝙꝙ. §. fi. facit. l. ſi alius in prin.
j. qḋ vi aut clã. ¶ † In glo. in ꝟ. nullius in fi. hec vltima op. cõiter tenet. ſ.
ꝙ ſi nũciatio facta nõ eſt in ope nõ nocet dño ẽt a tpe ſcie. ⁊ hoc maxime ꝑ
iſtũ tex. in. §. ſiqs forte iũcto. §. pcedẽti q oſtẽdũt debere eſſe dñaꝫ iter nũ
ciationẽ q ſit in ope vbi nõ aderat dñs ⁊ nũciationẽ q ſit ex opus. ⁊ niſi te
neremus iſtã vltimã opin. nulla eſſet dña inter dictos caſus in hoc tñ mul
tũ ſcribit Hoſti. in. d. §. cui ſit. Tñ finaliter reſidet cũ hac cõi opi. pſertim
ꝑ iſtũ tex. ⁊ ꝑ. d. §. q nũciat. j. eo. l. itẽ ꝑ illud qḋ voluit gl. hic in prin. dũ di-
cit ꝙ oparij poſtꝙ eſt denũciatũ ne edificet deſiſtũt ab ope ⁊ ẽt ꝑ ea q no.
bar. ⁊ alij hic in. §. nũciationẽ. dicẽtes ꝙ oparij tenent dño opis ad dãnũ
11 qḋ ipſe patit ꝓ deſtructione opis facti ꝑ eos poſt nũciationẽ. † Infert hic
no. imo. ꝙ lꝫ gl. ſing. in. l. in rẽ. §. tignũ. ff. de rei ven. velit ꝙ faber vel opa
rius excuſet lꝫ operet in re alterius quã ꝯducẽtis eũ. ex quo fecit mandato
ꝯducentis ipſum. tñ illud dꝫ intelligi qñ nulla eis facta eſt ꝓhibitio ſeu de
nũciatio. alias ſecus ꝑ pdicta. Dicit ẽt ro. hic ꝙ iſta fuit limitatio ſalyc. in
l. nõ ideo. C. de accuſ. dico ꝙ ſaly. ibi in. i. q. ſolũ dicit ꝙ excuſat oparius lꝫ
operet in re alteri᷒ ꝙ ꝯducẽtis cũ alle. gl. in. d. §. tignũ. ⁊ illud ẽt voluit bar.
in. l. nõ ſolũ. §. ſi mãdato. in. ii. col. j. de iniur. ⁊ bal. in. d. l. nõ iõ in. i. col. ⁊
in ſua diſputatiõe inci. accuſatus in. xxij. col. ⁊ in auc. ingreſſi. circa. ij. col.
12 C. de ſacr. ſan. ec. † Tñ aduerte qꝛ talis limitatio inno. ⁊ ro. hic nõ vr ꝓba-
ri ex no. ꝑ gl. ⁊ bar. hic qꝛ glo. ⁊ bart. hic loquunt in nũciatiõe noui opis ex
hoc edicto q hꝫ locũ tñ ꝓ ope qḋ ſit in loco. l. i. §. opus. cũ ſeq. ff. eo. ⁊ eſt
priuilegiata vt ei ſiue iuſta ſiue iniuſta ſit pareri dꝫat: vt in. l. i. in prin. ff. e. ⁊
idẽ in nũcia. no. op. ex edicto qḋ vi aut clã. l. i. §. ⁊ parui. j. qḋ vi aut clã: ſed
vbi nõ poſſet hret locũ nũciatio ex hoc edicto nec ex illo qḋ vi aut claꝫ: vt ſi
in fundo alieno deduxiſti laboratores ad colligẽdos fructus. l. ſi alius. §.
notauimus. j. qḋ vi aut clã. ⁊. d. §. opus ⁊ verus dñs fundi illis laboratori
bus iã ꝯductis dnũciauit vt deſiſterẽt a colligẽdo ⁊ aſportãdo fructus nõ
vr ꝙ laboratores nõ dſiſtẽtes teneant ſi alr certiorati nõ fuerũt de iure de
nũciãtis qꝛ talis denunciatio extraiudicialis nõ ꝯſtituit eos in mala fide. ⁊
ſic nõ tenent ei credere vt ꝓbat in. l. pe. cũ gl. ⁊ ibi clare bar. j. ꝓ em. ⁊ no.
inno. in. c. cũ dilecti. de ma. ⁊ obe. bñ facit. l. ſiqs iſciatus. ff. depoſi. cũ ibi
no. ꝑ bar. ⁊ videbimus plene ꝑ bar. in. l. nõ ſolũ. §. morte. j. eo. in. ii. q. pri-
cipali. Reperio tñ ꝙ ang. in. §. qbus in auc. vt oẽs obediãt iudici. circa. iiij.
co. tꝫ idẽ ꝙ imo. hic ⁊ itelligit tex. in. §. ſi ꝟo. in auc. vt om. obe. iu. vñ ſum
pta eſt auc. qua in ꝓuincia. C. vbi de crĩe agi opꝫ. ⁊ hoc mõ ſaluat itellectũ
vltra quẽ refert bar. ⁊ alij in. d. auc. qua in ꝓuincia. §. i. ⁊ ita vr eſſe de mẽ-
te ang. in. d. §. tignũ. dicẽtis ꝙ talis denunciatio ꝯſtituit in mala fide opa
rios ꝑ. d. l. ſi fundũ. C. de rei vẽ. facit lꝫ ipſe nõ allegat id qḋ not. bar. in. l. ſi
ſtichũ. §. ſi ab alio. j. de noua. ſed certe tex. in. d. auc. qua in ꝓuincia. nõ ꝓ
bat opinio. Ange. qꝛ ille text. intelligitur qñ mandatarius vel operarius
non habebat iuſtam cãm excuſationis qꝛ tunc nõ tenetur vt dicit barto. in
d. auc. qua in ꝓuincia. circa prin. ⁊ diuinare eſt dicere ꝓut dicit ange. vꝫ ꝙ
nõ habebat iuſtã cãm excuſationis. eo qꝛ intelligat ꝙ ſibi fuerat denũcia-
tũ ne operaret ſm ang. nam opꝫ videre an iſta denũciatio inducat ꝙ non
dicatur operarius habere iuſtam cauſam excuſationis ſi prius mandato
alterius fuerat conductus ad opus attento ꝙ illud mandatum tribuit iu

ſtam cauſam

ſtam cám vt no. in. d. §. tignum. q̄ gdé mandatū ceſſabat in. d.
caſu poſito per Bar. in. d. §. ſi ab alio. Non ob. d. l. ſi fundū. q̄
illa loquiſ qñ denūciatio ſit re integra. i. ante ꝯtum. vñ pꝫ q̄ ſi
denūciatio fieret operarijs anteq̄ ipſi locaſſent opas ſuas ꝓce/
deret dictum Ang. ſed poſt nō ꝓcederet opi. An. q̄ denūciatio
13 hoc nō operaſ vt no. in. d. l. pe. ⁊ clare bar. in. d. l. ſi fundū. †Ex
p̄dictis habes q̄ in aliq̄bus caſibus ſaluari pōt opin. Jmo. ⁊ te
ne méti q̄ quotidiana eſt ⁊ ab alijs ita nō explicatur. Jtē circa
hec ēt adde q̄ iſti tales ꝯducentes laboratores ad faciēdū opus
illicitū ipſis oparijs hoc ignorātibus pūt conueniri ab oparijs
actiōe iniuria⁊ p quā ꝯſeq poterūt dānū ſuum ſi qd patianſ. ita
voluit bal. in. l. qui ſepulchra. C. de ſepul. vio. vbi ad hoc ſubtilr
ponderat illū tex. in ꝟ. viuos polluunt ſm expoſitionē gl. in ꝟ.
14 fabricādo. ℭ †Ultimo iſte tex. in. §. ſi qs forte. iſi. ⁊ ea que no.
per glo. in. §. p̄cedenti. faciūt ad. q. an terminus datus ad cōpa
rendum currat a tpe facti p̄cepti an a tpe ſcie. ⁊ vꝫ hic ꝓbari q̄ a
die ſcie pro quo Ro. dicit eſſe gl. iiij. q. v. q̄ſqs. quā ad hoc alle.
bart. in. l. ſi ea. in pe. col. C. q accu. ⁊ in. l. i. ꝟ. ſi qs cau. adde tex. i
l. i. ꝟ. p̄ſides. cū glo. in ꝟ. ex hoc. j. de reg. re. ⁊ ibi bar. ⁊. l. ij. in
ver. ad notionē eius ꝓducendo. ⁊ ibi pōderat bar. C. vbi in rē
act. ⁊ in. l. q̄nquaginta. ⁊ qd ibi bar. C. de excu. tu. ⁊ gl. pe. i cle.
i. de accu. ⁊ qd no. gl. in. c. apoſtolice. de cle. excō. ⁊ qd no. bar.
in. l. labeo. ꝟ. de iure iu. ⁊ bal. in. l. cos. §. aplos. C. de ap. ⁊ in. l.
ſi. ꝟ. de fe. ⁊ in. l. i. in ſi. C. de tēpo. ap. ⁊ in. l. ij. §. pe. in ſi. ꝟ. ſi qs
cau. ⁊ ibi ſignāter dixit q̄ ſi qs petat nouā dilationē dari eo q̄
dicat ſe ignoraſſe p̄mā vt q̄ fuerat ei notificata ad domū ⁊ non
pſonaliter ⁊ ita iuret ſufficiet tale iuramētū ad obtinēdā nouā
dilationē. alle. no. p gl. quā reputat no. in. l. ſi cui. in. §. i. in ver.
15 doceat. de accu. ℭ †Querit ēt Ro. hic q̄ pp ſciaꝫ qs veniebat
puniēdus ⁊ pp ignorātiā veniebat excuſandus. an valeat ſtatu/
tum diſponēs q̄ nō poſſit allegari ignorātia ſtatuti penalis qñ
qs incideret in illā penā ſtatuti ignorāter refert q̄ bal. tenuit q̄
ſic in. l. i. ꝟ. de le. p. l. diuus. circa p̄n. j. de fal. tñ ipſe conaſ tene
re ꝯtrariū. verū q̄ eſt. q. a remotis. Jdeo me remitto ad not. per
Bar. in. d. l. diuus. ⁊ per archi. in. c. ſi apoſtolice. de p̄ben. lib.
vi. per alios in. c. ſcriptum. de elec. per bal. in. l. vnica. in p̄n. in
iij. col. C. de cadu. tollen. ⁊ ſingulr per Saly. in. l. ſenatus. C. de
his qui ad ſtatuas. p Ro. in. l. i. §. occiſorum. ꝟ. ad ſylle.

1 Nunciatio ſi fiat in loco cōi pluriū ſufficit vni fieri ⁊ affectiōes.
2 Nunciatio ſi fuit ſpreta. ⁊ nuncians eligat agere ad intereſſe in
pecunia. tunc non venit demoliendum opus.
3 Socij an videantur habere mandatum reciprocum ad expedi
en. vtilia ſocietati.
4 Socius in mercantia an poſſit liberare debitorem a ſocijs re/
cipiendo ſolutionem integram a debitore. an ſolus poſſit de cā
compromittere quo ad omnes.
5 Socius an poſſit locare totam rem quam habet cuꝫ ſocio pro
indiuiſo inſcio ſocio.
6 Vaſallus an teneatur iuramentū fidelitatis preſtare omnibus
heredibus ⁊ filijs vnius domini. an vero ſufficiat vni tantum
ipſorum iurare.

1 **Si plurium.** †Si opus fiat in loco cōi plurium
ſufficit nūciationē vni fieri ⁊ afficit
oēs. ſed ſi opus noceat rei cōi pluriū nō ſufficit nunciationē ab
2 vno fieri vt alijs ꝓſit. h. d. vſq̄ ad. §. ſi qs ipſi p̄tori. ℭ †Jn gl.
in ꝟ. nocere. ibi ſi interfuerit ⁊c. exēplifica ⁊ declara vt hic per
bar. ⁊ alios. Uel dic poſſe poni exēplū q̄ opus erat vtile oibꝰ.
⁊ q̄uis ſcḿ fuerit ꝯtēpta nūciatiōe nō tñ veniet demoliēdum ſi
nūciās elegit agere ad intereſſe in pecunia. ⁊ ita ſcḿ ſit iuxta. l.
ſtipſo. §. fine. j. e. ⁊ ita itellexit gl. in. l. ſi qs putās. §. ſi. alle. i gl.
3 ℭ †Jn gl. in ꝟ. vnius. ibi ꝓcuratorio noie ⁊c. hēs ex hac gl. no
tare ſm Ro. q̄ ſocij viāt hr̄e mādatū reciprocū ad expediendū
vtilia ipſi ſocietati. ⁊ dicit de hoc eē aliā gl. quā ſꝫ cū doc. repu
tant ſingu. i. l. nemo ex ſocijs. ꝟ. ꝓ ſo. ſꝫ ipſemet Ro. i addi. no
uis nō fcā mētiōe de hac gl. dicit q̄ gl. h in ꝟ. hr̄et ⁊c. ſentit q̄
ſocius nō vꝫ hr̄e mādatū a ſocio vt faciat ea q̄ ſunt vtilia ſocie/
tati. q̄ tñ gl. nō vꝫ mihi q̄ hoc dicat. ⁊ reſidet Ro. in hac opi. q̄
nō dicaſ hr̄e mādatum. ꝓ hac alle. tex. meliorem de corpore iu
ris in. l. q alieā. §. ſi. ꝟ. de neg. ge. vbi ſocio vtiliter gerēti nego
ciū cōe daſ ac. nego. geſt. q̄ p̄ſupponit ceſſare mādatū ⁊ actōeꝫ
mādati. l. ſi mādatū. C. de neg. geſt. ad idē. l. ij. C. de ꝯſor. eiuſ.
li. vbi ſocius cám ꝓ pte ſocij ante lit. ꝯte. a ſocio agere nō pōt.

poſtea vero ita demū ſi de rato caueat. ad idē alle. l. ſi vnus ex
ſocijs. ꝟ. de ſer. ruſt. p̄di. ⁊. l. i. C. de co. re. alie. ⁊ ita ēt tꝫ Ro. in
l. ſtipſones nō diui. in vlti. col. de ver. ob. vbi ad hoc alle. iſtum
4 tex. ⁊. d. l. ſi vnus. ℭ †Predicta tñ limita vt bar. ⁊ Bal. in. d. l.
nemo ex ſocijs. ⁊ p bal. in rub. C. ꝓ ſo. circa. ij. col. ⁊ idē in. l. in
familie. C. fa. her. ⁊ qd no. Ang. in. l. ſi vnus. in p̄n. ꝟ. de pac. ⁊
ibi tangit an vnus ex pluribus mercatoribus fundici ſocijs poſ
a ſit liberare ᵃ debitorē a ſocijs ſuis recipiendo ſolonē integrā a
5 debitore. ⁊ an poſſit ſolus de cā cōpromittere quo ad oēs. †Et
adde ēt qd no. voluit bal. in. l. ⁊ hec diſtō. §. cū fundū. ꝟ. lo. vbi
dicit ſe putare q̄ ille q eſt dn̄s ꝓ certa pte ꝓ diuiſo poſſit loca/
re totū fundū ſi vtilr faciat q̄ tale eſt negociū qd ꝓ pte expedi/
re nō pōt. alle. in ar. l. ſi vnus. hr̄dū. ꝟ. fa. her. ⁊ facit ad no. per
bal. in. l. i. C. q le. fa. poſ. ⁊ p bal. in. l. abſētis. C. ſi cer. peta. ⁊ ibi
6 tractat ſi vnus ſocius poſſit ſtipulari ſocietati. ℭ †Extra gl. in
duciſ iſte. §. ſi pluriū. el. ij. p bart. ad. q. q̄ ſi dn̄s feudi deceſſerit
pluribus hr̄dibus relictis q̄ vaſallus teneaſ iurare oībus ⁊ nō
ſufficiat facere iuramētū vni. de quo ſe remittit ad no. in. c. oēs
in ti. ſi de feu. fue. ꝯtro. iter do. ⁊ ag. de quo, vide p and. de iſer.
⁊ bal. ibi. q̄bus adde Spe. ⁊ Jo. an. in ti. de feu. §. qm̄. ꝟ. xxix.
cū ꝯcor. alle. ibi p Jo. an. de quo vide p Ro. in. l. ij. §. ex his. j.
de ver. ob. ⁊ p bal. in. c. imperialem. §. preterea ducatus. de ꝓ/
hi. feu. alie. per Feder. vbi bonus tex. in materia. ⁊ Jmo. in. d.
l. ij. §. item ſi in facto. in ſi. j. de ver. ob. aliquid per Ang. in. l. ſi
cuius. §. i. ꝟ. de vſufru. ⁊ ibi de hoc per glo.

a ℭ Liberare adde ancb. cō ſilio. cccxxxi.

1 Nunciatio ſi non poteſt fieri edificanti q̄ ſit pretor dꝫ ꝓteſtari
de agendo ſuo loco ⁊ tempore.
2 Proteſtatio vnica an ⁊ quando ſufficiat.
3 Jnterpellatio trina ꝯtinuata ſeu codeꝫ contextu facta ſufficit.
4 Appellans dꝫ inſtare ⁊ appellare cum illa inſtantia cum qua pe
tuntur apoſtoli ſeu libelli dimiſſorij.
5 Requiſitio vnica regulariter ſufficit. fallit vt hic remiſſiue.
6 Proteſtatio ⁊ interpellatio extraiudicialis vnica tantū ſufficit
regulariter. fallit vt hic.
7 Emptor cū moleſtaſ de re empta dꝫ denūciare litē motā vēdi/
tori. ſed ſi nō reperiſ venditor tunc daſ alia forma denūciandi.
8 Venditor q teneſ de euictiōe ſi moueſ lis de re vēdita. ⁊ ſit ab
ſens vēditor. poſtea ipo reuerſo dnūciaſ ei lis. an teneaſ de euic.
9 Jmpeditus facere actum debet de impedimento proteſtari.
10 Judicis copia qñ haberi nō pōt tunc eſt de hoc ꝓteſtandum.
11 Proteſtatio q̄ño ſit facienda qñ nō pōt haberi copia iudicis.
12 Judex ſi denegat iuſticiam euidenter poteſt tunc pars conque
ri ad ſuperiorem qui tunc facere poteſt iuſticiam. ſecus ſi nō de
negat iuſticiam euidenter.
13 Judex denegans iuſticiam an poſſit priuari magſ̄atu. ⁊ an poſ
ſit ab eo appellari vel ſit adeundus ſuperior per viam querele.
14 Judex an ⁊ qñ durante offō poſſit conueniri coram ſuperiore.
15 Metus illatus a iudice quomodo probatur dicitur hic.
16 Metum iuſtū cauſat ſolus vultus terribilis alicuius iudicis.
17 Metus iuſtus non induciſ ꝓpter minas iudicis ſi eſt talis ma
lefactor cui iudex debet minari tanq̄ terribilis.
18 Nunciari nouum opus an poſſit ei qui non poteſt citari.
19 Timor ſeu metus iuſtus an probetur exemplo. vtputa iudex fe
cit ſic in alium. ergo ſic faciet mihi.
20 Cōſuetudinē nō ꝓbat vnicus actus hoīs ſꝫ requiriſ geminatus.
21 Metus vel violētia an poſſit probari exemplo. vt puta ꝓban
do q̄ ipſe iudex eſt ſolitus facere ſimilia in alijs officijs.
22 Probatio vbi a cōiter accidentibus eſt difficilis. tūc ſufficit ꝓ
batio p coiecturas ſeu p ꝓbationes que alſ eſſent imperfecte.
23 Metus iuſtus an dicatur quando non ſit vis proteſtanti ſed ſit
conſanguineis ipſius proteſtare.
24 Familia quicquid facit preſumitur facere conſenſu domini.
25 Dominus an ⁊ quando teneatur pro factis ſue familie.
26 Dominus an ⁊ quando preſumatur ſcire facta familie ſue.
27 Proteſtatio non requiritur quando lex in locum impedimēti
non ſurrogat alium actum.
28 Proteſtatio requiriſ vbicūq̄ nō poteſt haberi copia iudicis.
29 Nunciari non poteſt pretori ex hoc edicto.
30 Judex ſi ſolet dare audientiam in camera dꝫ etiam ibi requiri
nec ſufficit queſiuiſſe ad tribunal. ⁊ ſi nullibi reperitur. tunc eſt
proteſtandum q̄ non reperitur.
31 Proteſtatio poteſt fieri coram vicinis quando non poteſt ha/

beri copia iudicis.
1 **Si quis ipſi pretori.** †Si ille cui facien-
da erat nunciatio
erat ptor ꝛ ſic durāte magſatu ñ poſſit ei no. opus nūciari. ſicut
nec ꝓ pōt in ius vocari dȝ volēs nūciare ꝓteſtari ſe nō poſſe nūcia
re ꝑꝑ offm̄. ꝛ offō finito dȝ nūciare ꝛ nūciatio talis ad tp̄s ꝑcedē
tis ꝓteſtatōis retrotrahet. h. d. ſm primā lec. gl. q̄ cōiter appro
baſ ꝛ ſingularis eſt. Uel ſic ſm aliā lect. Iter ad ptorē arripere
ꝓ faciēdo nūciari opus hȝ vī nūciatiōis nūciatiōe poſtea ſecuta
ꝛ iſta reputaſ valde no. Uel ſic ſm. iij. lec. gl. ſi ꝑꝑ loci diſtātiaȝ
nō pōt ꝑ nūciationē fiendā in ope eē ↄſultū ptri ſufficit corā iudi-
ce nūciare. h. d. ꝛ hec lect. reputaſ multū no. ꝛ ē cōiter approba
ta. Quarta lec. cōiter approbaſ ꝑ gl. vt hic ꝑ Bar. quē ceteri ſe-
2 quunſ. ¶ † Ro. hȝ. i. lec. ꝙ ñ ſufficit vnica ꝓteſtatio. ſȝ dȝ ꝙ ēt fi
nito offō nūcieſ. ꝛ hinc ſumpta occaſiōe Bar. hic in. v. ſua op.
tractauit hic an ꝛ qñ ſufficiat vnica ꝓteſtatio ſeu denūcia. Cui⁹
dictis adde ꝙ inquātū dicit ꝙ ſufficit vna qñ ſtat ꝑ aduerſarij
ↄtumaciā quominus expliceſ illud de quo ꝓteſtor vel cū īterpel
lo q: fallit ſm bal. ꝛ imo. hic in caſu. l. iiij. §. fi. ff. de pig. ac. ſ. l pi
gnore ꝑ creditorē vēdēdo de quo nō vēdēdo fcā fuerat ↄuētio.
nā reqriſ ꝓteſtari debitori ꝙ ſoluat ꝛ iſtā fallētiā lȝ ipſi nō dicāt
tradidit bar. in. l. q rome. §. ſeya. j. de v. ob. Itē fallit ſȝ ro. hic
vbi iferior ꝓteſtareſ ſupiori. q2 tūc reqriſ trina. de quo dicit eſſe
tex. in. c. i. de ſup. ne. pla. quē ad hoc ſm eū reputat ſingularem
anto. de bu. in. c. cū tā. de offi. deleg. ſȝ ro. hic in addi. nouis di-
cit eē tex. i auc. ſtatuimus. C. de epi. ꝛ cle. ꝛ eſt tex. in. c. i. de mi
3 li. vaſal. q ↄtu. eſt. tñ ille text. nō loqſ in ꝓpoſito. ¶ † Et ſubdit
Ro. ꝙ putat ſufficere trinā iterpellationē ↄtinuatā ſeu eodē cō
a textu ᵃ factā ꝑ tex. in cle. q̄uis. ff. de ap. q̄uis tales ꝓteſtatiōes vno
ↄtextu facte alibi reputenſ ꝓ vna vt voluit gl. ma. in. l. iiij. de pi
gno. ac. ꝛ gl. in. c. ab eo. in v. inſtāter. de ap. li. vi. Adde ꝙ lȝ an
to. de bu. ꝛ imo. in. c. ex lr̄is. de ↄſti. ēt videanſ cōiter ſeq iſtā fal
len. ꝑ. d. c. i. tñ in ↄriū vr̄ expſſa deciſio bar. in. l. mora. in pri. ff.
de vſu. ꝛ in. l. ticia ſexo. §. vſuras. de le. ij. vbi dicit ꝙ ſi ſtatutuȝ
diſponit ꝙ inſtātia ꝑeat elapſis ſex mēſibus niſi ꝑ actorē ſteterit
quominus cā termineſ ſufficiat actorē ſemel interpellaſſe iudi-
cē. ꝛ ſic ſupiorē ipſius actoris ꝙ cām expedire dēat ꝑ. d. §. vſu-
ras. ꝛ ꝑ. d. l. mora. cū gl. parua. ꝛ iſtā deciſionē bar. ſeqſ ro. ſ. d.
§. vſuras. ꝛ imo. vbi tñ referūt Bar. tenuiſſe ↄriū. ſ. ꝙ nō ſuffici
at vna ꝑ. l. i. de li. dimi. ſed imo. rñdet ꝙ eſt ſpāle in caſu. d. l. i. ff.
li. dimi. vt q: ſep⁹ ius ſunt petēdi vt ibi: ꝛ in cle. q̄uis. de ap. ꝛ ſic
4 ſecus eſt in alio caſu. ar. l. ius ſingulare. ff. de legi. cū ſi. ¶ † Con
firmo ꝑ id ꝙ no. dicit bal. in auc. ſi appellatiōe. C. de tēp. app. ꝛ
ſalꝑ. in. l. fi. §. illud. e. ti. vbi dñt ꝙ ad hoc ꝙ poſtq̄ eſt ↄcluſuȝ in
cā nō currat appellāti tp̄s finiēdi cām appellatiōis nō ſufficit ꝙ
ſemel appellās iterpellauerit iudicē ꝙ cām terminet. q: reqriſ
ꝙ ſūma ope inſteterit ꝙ cā termineſ. d. l. fi. §. illud in v. ſūma
ope. Unde. ſm eos reqriſ ꝙ appellās iſtet ꝛ appellet cū illa iſtā
b tia ᵇ cū qua petūtur apoſtoli ᶜ ſeu libelli dimiſſorij iuxta. d. l. i. ꝛ
c d. cle. q̄uis. ꝛ no. in. d. c. ab eo. Et dñt ꝙ opi. Bar. in. d. §. vſu
ras. nō hȝ locū hoc caſu. ꝛ ſic ſentiūt ꝙ in cā ꝑnci pali hēat locuȝ
opi. bar. nō in cā appellatiōis. ꝛ ita ēt vr̄ ſentire Ang. in cōſi. cx
xvij. incip. qdā mattheus ꝛc. ꝛ ſi ita teneremus poſſet rñ. ad. d.
c. i. de ſupplē. neg. pla. ꝓut rñdet do. car. in. d. c. cū cām. ſ. ꝙ ibi
eſt ſpālis caſus. ſ. in quo fuit ita expſſum. ¶ Et ꝓ hoc facit q2 re
gulſ vna monitio ſeu ꝓteſtatio ſufficit vt vltra alle. ꝑ bar. volu-
it glo. in. c. cupiētes. in v. ꝑpoſita. de ele. in. vj. ꝛ gl. in. c. i. in v.
reqſierit. de here. ꝛ gl. xviij. di. ſi ep̄s. ꝛ inno. in. c. cū nobis oliȝ.
de ele. ꝛ Io. an. c. ego. n. de iureiu. ꝛ Bar. i. d. §. ſeya. preterq̄
qñ vnus iudex teneſ reqrere aliū iudicē ſibi parere q2 tūc reqri
tur trina. vt eſt gl. no. d. c. cū cām. in gl. i. quā ibi ſeqſ hoſti. ꝛ an
to. de bu. ꝛ ēt anto. in. d. c. ex lr̄is. ¶ Sed ſm car. ꝛ imo. in. d. c.
cū cām. in gl. ſ. ꝙ reqraſ trina. mō ſufficit vna vt voluit gl. no. in
cle. i. in v. reqſierit. faciūt no. ꝑ gl. i. d. c. ſufficit. ꝛ ita ēt tȝ imo.
in. d. c. ex lr̄is. dicēs ꝙ gl. in. d. c. cū cām. nō ꝓbaſ iure. Et addo
ꝙ ēt ita tenuit archi. in. d. c. ſi ↄ vnū. ꝛ ēt do. de ſctō gemi. vbi re
fert ꝙ alſ ipſe habuit hoc de fcō ↄ preceptorē ſuū anto. de but.
ſeqnētē gl. in. c. cū cām. ꝛ allegauit ↄ eū gl. in. d. c. i. de reſcri. cū
auctoritate pau. de liaȝ. ibi ꝛ qō tūc anto. de bu. mutauit ſniam
ꝛ dicit ꝙ cōiter opi. gl. in. d. cle. i. teneſ ꝙ reglr ſufficit vna req-
5 ſitio. ¶ † Fallit ſm eū in caſibus in qbus exꝑmiſ ↄriū vt in. d. c.
i. de ſup. neg. pla. ꝛ cū opi. gl. in. d. cle. trāſit. ēt bal. in. l. q crimē
in. viij. q. C. q accu. ꝛ in. l. nā ita diuus. ff. de adop. ꝛ in. l. ad per

emp. ff. de iudi. ꝛ in auc. itē nulla. ꝛ de epi. ꝛ cle. ꝛ in. l. fin. in. iiij.
q. C. de edi. di. adri. tol. in qbus locis multa dicit in hac mate-
ria Bal. vbi videas. ꝛ imo. in. l. ex cōſenſu. §. fi. circa pe. col. ff. de
appel. vbi ēt ſeqſ opi. gl. in. d. cle. i. lȝ ipſemet Imo. nihil firma
uerit in. l. ſi finita. §. ſi plures. in. viij. col. ff. ti. i. ꝛ in materia ēt vi
de Bal. in. d. c. i. de mili. vaſal. q ↄtu. eſt. in. ij. iij. ꝛ. v. col. ꝛ hec
intelligas nō ꝓcedere i reqſitiōibus iudi. que fiūt litigatoribus
ad actus iudiciales. nā illa eſt materia de qua venit dicēdū in. l.
6 ſi finita. §. iulianus. ff. ti. i. † Predictis adde ēt ꝙ nō puto verū
id qō retuli ſupra velle ro. hic. vȝ ꝙ in caſu dicit auc. ſtatuimus
cū ſi. ſufficiat interpellatio trina vno ↄtextu. facit q2 ↄriū vr̄ veri
us: q2 illud nō eſſet ſepius ꝓteſtari vel interpellare ſed ſepius lo
qui⁹ vt dicit Bar. ꝛ alij in. d. l. iiij. de pig. ac. per gl. ibi. ꝛ ar. l. me
uius. §. cū q. de le. ij. ꝛ expſſe. glo. i. d. c. ab eo. ꝛ ꝓbaſ in. d. cle.
q̄uis. in v. rigor iuris. vbi text. vult ꝙ illud qō ibi decidiſ. ſ. ꝙ
ſufficiat vno ↄtextu ſepius petitos eſſe apłos fuit introductū ꝓ
pter cōem obſeruantiā litigātiū. tñ iuris cēſura erat in ↄrium.
¶ Ex predictis oībus remanet ↄcluſio ꝙ ꝓteſtatio ꝛ interpella
tio extraiudicialis vnica tñ ſufficit. Regulariter fallit i caſu. d.
l. ſi ↄuenerit. Et ēt fallit ſm aliquos qñ inferior reqrit ſupioreȝ
ſed ↄrium tenui ſupra ꝛ vr̄ eſſe de mente Bar. hic in. iij. op. iteȝ
fallit in ꝓteſtatiōe que fit iudici cāe appellatiōis ꝙ cām expedi
at. vt dixi. Itē habes ꝙ fallit in caſu. d. c. i. de milit. vaſal. ꝛ in ca
ſu. d. auc. ſtatuimus. ꝛ in. d. c. i. de ſup. ne. pla. ꝛ in caſu. d. cle. q̄
uis. Itē fallit ſi habeo ꝓteſtari ꝙ nō ſtat ꝑ me quominus actus
expediaſ ſed ſtat per aduerſarij cām vel dignitatē ꝓpter quam
vel quē impedior actū expedire. nā hoc cāu ceſſante impedimē
to debeo iterū ꝓteſtari ſeu denūciare ſi ꝑ nūciationē intendo ali
quid iuris noui acqrere. vt ꝓbaſ per iſtū tex. ſm bar. hic nā di-
cit Bar. ꝙ dicor intendere de nouo ius acqrere in iſto caſu. q2
ex renūciatiōe intendo acqrere ↄtra ius agendi. ſ. per interdictū
demolitoriū ad demolionē operis ꝙ edificabis. ſed qñ tracto
de cōſeruādo ꝛ ꝑpetuādo mihi exceptionē iam mihi queſitā. in
telligit bar. ꝙ tūc dicor tractare de iure cōſeruādo vt pȝ per iu-
7 ra que ipſe alle. ¶ † Ex hoc infert no. Bal. ꝙ ſi emptor cui mo
uebaſ lis fuit ꝓteſtatus ſe nō poſſe nūciare vēditori q2 neſcit vbi
ſit iuxta. l. ſi dictū. §. pe. ff. de euic. tūc eo reuertēte teneſ iterum
emptor denūciare ſibi per iſtū tex. ꝙ reputat mētri tenendū. ſed
Ang. hic ↄ. q2 data eſt forma denūciādi vbi nō inueniſ vēditor
ſm no. glo. in. l. aut qui alr̄. §. i. ff. ꝙ vi aut clā. ꝛ rñdet ad iſtum
tex. ꝙ loquiſ de ꝓteſtatiōe ꝑ quā qs ſe excuſet ꝙ denūciare nō
pōt. ſed qō nr̄a loqſ nō de ꝓteſtatiōe ſed de denunciatiōe. imo.
ſaluat opi. bar. ꝑ iſtū tex. q: denūciatio ꝛ ꝓteſtatio ſunt ſynoni-
8 ma. vt no. Bar. in. l. nō ſolū. §. morte. in. i. q. ff. eo. † Unde lȝ ſal
uari nō dēat id qō dicit glo. in. d. l. aut q alr̄. nō ſeqſ ergo ſalua
ri nō dȝ id qō hic dr̄. ita ēt tenuit Ro. hic. ꝛ idē ſeqſ pau. de ca. ſi
vēditor reuerſus eſt anteq̄ lis ſit finita ſed ſi reuertaſ poſtq̄ lis
eſt finita. tūc ꝓcedat opi. ang. hȝ eū nā tūc fruſtra denūciaretur.
Adde ꝙ ēt ſi nō ſit finita ꝑ ſniaȝ. ſed ſolū ſit ↄcluſuȝ in cā fruſtra
denūciareſ. l. ſi rē quā. §. quolibet tp̄e. ꝛ ibi no. ff. de euict. ꝛ iſta
no. ꝓ limitatiōe. d. l. ſi dictū. ꝛ. l. ſi ꝑmutationis. ꝛ. l. cū ſucceſſo
res. ꝛ qō ibi no. ꝑ bar. ꝛ bal C. de eui. que iura volūt nō eē neceſ
ſariā denūciationē qñ vēditor hri nō pōt. de quo ēt ꝑ bal. in. l. li
bera. C. de ſen. itē adde ꝙ anto. de bu. in. c. fi. de app. ſeqſ ꝑ oīa
opi. bar. hic. ꝛ gl. in. §. ꝙ ſi ꝑ viginti. in v. ꝑpoſito. dū gl. ibi di
xit donec papa ſui copiā fecerit. Adde ēt aliā fallētiā in qua nō
ſufficiet denūciatio vna. ſ. vbi qs teneſ de leui culpa ↄtra: q2 nō
dr̄ feciſſe debitā diligētiā in recuperāda rei qua tenebaſ pſtare
diligētiā ſi tñ ſemel petit cā ſibi reſtitui: tex. eſt not. in. l. fi. in. §.
fi. v. iſtātia. ff. de pi. ac. ꝛ qō ibi gl. ꝛ no. imo. poſt bal. i. d. §. vſu
ras. Alias limitationes collige ex no. maxi. ꝑ bal. in locis. ff. al-
9 le. ¶ † Itē no. ꝙ vbi qs eſt ipeditus facere actū opȝ ꝙ de hoc ꝓ
teſteſ. Et ex hoc ↄficaſ gl. no. in. d. §. ꝙ ſi ꝑ viginti. in v. ꝑpo-
ſito. vȝ ꝙ vbi qs eſt impeditus facere actū in termino ſibi ſtatu
to nō excuſaſ niſi intra terminū ꝓteſteſ. ꝛ ita not. gl. in. c. i. ꝛ. c.
pleruq̄ȝ. de reſcrip. facit. l. ij. alle. in gl. ibi. ꝛ. l. cū qdā. de app.
10 cū ibi no. ꝛ. c. fi. de ap. † Et ꝑ hoc dicit imo. in. d. §. ꝙ ſi ꝑ vigin
ti. ſe obtinuiſſe i vna cā appellatiōis i qua appellās nō potuerat
habere copiā iudicis ꝛ ꝑmiſit ſibi labi tp̄s ſine ꝓteſtatione. naȝ
d ꝓpter illā negligētiam in non ꝓteſtando ſuccubuit ᵈ ꝛ ita etiaȝ
no. Ant. de bu. in. c. ex rōne. circa me. ff. de ap. ꝛ anto. de bu. ꝛ
Imo. in. d. c. pleruq̄ȝ. vbi videas. ꝛ docto. in. l. i. §. dies. ff. qñ
appel. ſit. ꝛ iſtud no. pro intellectu auc. ſed lis. C. de temp. ap.

¶ Item

a ¶ Contextu. adde ꝙ idē lȝ ſtus cō. cccex vij. vbi reprobat eam. ꝑ but. tñ ſm. ſuis ſo. xu. dicitq̄ hoc loco fuit ſecutus. do anto. ꝛ qō poſtea mutauit ſniam ꝑ d. cle. q̄uis. in caſu de fcō cōſulēdo ꝛ ꝙ iſta eſt veritas ſed conſil. cccxx.

b ¶ Inſtātia. adde bal. cōſi. lxxv. ꝛ cō. cx. viii. ii. li.

c ¶ Apoſtoli ſimplr̄. ſeqtur do. anto. lȝ ipſe nō alleget l. c. fi. de ſup. neg. prelato.

d ¶ Succubuit. dicit paul. de ca. ↄ. xxi. ꝙ eſt neceſſaria ꝓteſtatio qñ manifeſte conſtat d impedimēto iudicis ꝛ relata hic ꝑ do. alex. itellige ꝛ declara vt ꝑ ro. cōſi. cccxx xiii. vbi ponit an ille q ex cōſtōne tenebaſ f. cere intimationē i loco de neſicu adepti ꝛ ꝑꝑ guerras facit in alio loco intimationē valeat abſq; eo qō ꝓteſteſ ꝙ in loco ſtare non poterat ꝛ cōcludit ꝙ ſic q2 cū qs nō pt implere formā a iure traditā i actu ob aliquā iuſtā cām nō eēt neceſſaria ꝓteſtatio.

11 ¶ †Item no. ſm ſcōam lec. glo. ꝙ qñ tu non habes copiā iudi
cis. ⁊ tibi aliqd iniuſtum fiat. aut ſuſpicaris ne fiat debes prote
ſtari ꝙ offm̄ iudicis libenter implorās. ſed q: eius copiā nō ha
bes non potes ſed ꝓteſtaris ex parte iudicis ꝙ nihil noui fiat. ⁊
ex tunc ꝓteſtaris te iter ad iudicē arripere. nā ex tūc ſub ꝓtectio
ne iudicis eſſe cenſeris. ⁊ poterit oēt id qđ poſt ꝓteſtationē factū
fuerit tanꝗ̄ factū lite pen. reuocari. vt hic. ⁊ in. c. dilecti filij. i. ⁊
h. extra de ap. ⁊ no. Bar. hic. ⁊ facit ad no. p Bar. in. l. fi. ſ. ō ap
pel. reci. Faciunt ēt iura dicētia qñ qs non hꝫ copiā iudicis pōt
ſibi ꝓpria auctoritate ius dicere. l. ait ꝑtor. §. ſi debitorē. ſ. q̄ in
frau. cre. ⁊ no. in. l. nullus. C. de iude. ꝙ qualr̄ ꝓcedit declaraui
12 in. l. ij. §. nūciatio. ſ. eo. ¶ †Ultra textualia adde dictis barto.
ingſtum. ij. op. dicit ꝙ ſi iudex denegat facere iuſticiā pōt pars
conqueri corā ſupiore. ⁊ dꝫ iudex ſuperior facere iuſticiā ꝑ tex. ī
auc. vt diffe. iudi. circa prin. nam iſtud eſt verū ſi euidenter con
ſtet ꝙ denegat iuſticiā. ſecus ſi euidenter nō ꝯſtat: q: lꝫ nō dene
gat actū petitū facere poterit ipſe dicere ꝑoribus vel ꝯſulibus
nō poteſtis me ad hoc cogere. nec dꝫ examinari nūc an faciā iu
ſticiā. ſed dꝫ reſeruari ī ſyndicatu meo. ita dicit bar. in. l. ſi tutor
13 pupillo. ſ. de aucto. tuto. per illū tex. ¶ †Sentit ēt hic Bar. in
v. op. ꝙ ſi inferior denegat facere iuſticiā nō ꝓcedendo ꝙ non
a pōt appellari. ſed dꝫ ſuperior[a] per viā querele adiri vt cogat iu
dicez ⁊c. Addo tex. in. l. fi. §. illud. in ꝟ. tarditatē deducere. C.
de temp. ap. ⁊ ibi ad hoc ponderat illū tex. Bal. ⁊ idem ꝑ plura
iura tꝫ Guil. de cu. ⁊ Bal. in. l. ſed ſi per pretorē. §. ait pretor. ſ.
qui. ex cau. maio. ⁊ in. l. ij. C. vt lit. pe. ⁊ in. l. ij. in. xi. q. C. de epi
ſco. audi. ⁊ in. l. fi. C. de ſentē. ⁊ interlo. om. iudi. ⁊ Ang. in. l. de
qua re. in prin. ſ. de iudi. ad qđ ēt vide no. p Gui. ⁊ Bal. in. l. ne
mo. C. de iur. om. iu. vbi ponunt qñ ſit permiſſum adiri ſupio
rem per viā querele. faciunt ad ꝑdicta glo. in. c. ſi religio. in ver.
obtentu. de elec. in. vi. ⁊ qđ no. Bar. in. l. quāuis. circa pe. col. ſ.
ti. i. ⁊ ibi ꝑ Ang. ⁊ Imo. ⁊ vide que no. Iaco. bu. Ly. ⁊ Bal. in
auc. ſtatuimus. C. de epiſ. ⁊ cle. qui ponunt an iudex poſſit ꝑua
14 ri magiſtratu ex eo qđ denegat facere iuſticiā. †Et ad alia que hic
no. Bar. in. ij. op. adde eundez Bar. in. l. non ſolū. §. morte. in
x. col. in ver. circa tertiū. ſ. eo. ⁊ Anto. de bu. in. c. fi. de cu. vbi ꝑ
oīa tranſit Bar. ¶ Item circa ea que tangit bar. hic in. ij. q. vo
lens hunc tex. nō hr̄e locū in ꝑpetuis officialibus ⁊ ꝙ tales offō
durante cōueniri poſſint. adde Spe. in ti. de actore. §. i. ver. itez
illuſtris. ⁊ Bal. in. l. pars litꝫ. ſ. de iudi. ⁊ Ange. in. l. ij. ſ. de in
ius vo. vbi idē tenent. ⁊ ingſtū bar. hic in. iij. q. ꝯcludit ꝙ iudica
ri dꝫ de officiali poſito ad beneplacitū ꝙ iudicat de officiali per
petuo. do glo. in. c. ij. in ver. electionē. de reſcrip. ⁊ gl. in. c. fi. in
ver. ꝑpetuas. de reſcri. in. vi. ⁊ Bal. in. l. quiſqs. C. ſi cer. pe. vbi
15 tenēt idez. ¶ †Itē circa ea q̄ tāgit bar. in. v. q. in qua q̄rit qualr̄
ꝓbabiſ ꝙ ꝑꝑ iuſtū metū iſte q nūciare volebat pretori nō eſt au
ſus cōparere corā eo. ⁊ ꝓteſtari ſm̄ formaz huius. §. ſed ꝓteſta
tus eſt corā vicinis vel honeſtis ꝑſonis ꝑꝑ talē metū. nā ꝯcludit
ipſe ꝙ ꝓbabiſ iuſtus metus ꝓbando ꝙ ipſe ꝑtor erat cōſuetus
b incarcerare vel iniuriā inferre in eos q appellabant[b] a ſnijs ip
ſius ꝑtoris ſeu q ſibi ꝓteſtabanſ vel ꝙ minatus erat iſti ꝙ īcar
ceraret eū ⁊ filia. adde Hoſti. Io. an. Anto. de bu. bal. ⁊ Imo.
idē tenentes. ⁊ latius hoc ꝓſequētes in. c. fi. de ap. ⁊ illud qđ di
cit bal. hic de cōminatione intelligiſ ſm̄ diſtōnem oīuz in. l. me
tum. C. ꝙ me. cā. cū ꝯcor. quas ibi dedi. ⁊ ſm̄ qđ not. bal. in. c. i.
16 §. itam ſacra. ⁊ in. §. iniuria. de pa. iu. fir. ¶ †Et ſubdit bal. l. d.
§. iniuria. ꝙ ēt ſolus terribilis vultus alicuius ꝑtātis cauſat iu
17 ſtum metū. alle. no. ꝑ Io. an. in. c. q: ꝑꝑ. de elec. †Itez intellige
ſm̄ qđ declarat bal. in. l. vnica. circa. vi. col. C. de cōfeſ. vbi dicit
ꝙ ſi eſt talis malefactor cui iudex dꝫ minari tanꝗ̄ terribilis ꝙ ꝓ
pter tales minas nō induciſ iuſtus metus. ⁊ dicit ſm̄ hoc debe
re intelligi no. ꝑ bar. hic. facit. l. reſpiciendū. de pe. ⁊ ita ēt eſt de
mente bal. in. d. §. iniuria. Itē limita ⁊ intellige hic dicta ꝑ bar.
18 ⁊ ꝑ eundē in. l. i. §. ſi qs tm̄. ſ. ꝙ vi aut dam. ¶ †Querit ēt bart.
hic. an oīs qui nō pōt citari ſit eius cōditionis cuius eſt ꝑtor ꝙ
nō poſſit ei nūciari nouū opus. ⁊ ꝯcludit ꝙ nō ⁊ hꝫ per. l. opis.
ſ. e. iuncta. l. gcūqꝫ. in ꝑn. ⁊. l. nec impuberes. ſ. de in ius vo. nā
ꝯſidera hoc q: facit ꝯ id qđ no. bar. hic in. i. op. vbi dicit ꝙ rō ꝓ
pter quā nō pōt ꝑtori nūciari opus nouū eſt. q: ſicut nō pōt ī ius
vocari. ita nō dꝫ poſſe ei nūciari: cū nūciatio ſit q̄dam ꝓuocatio
ad iudiciū q: ſi ꝑtori poſſet nūciari. ⁊ ipſe velit tute edificare ha
beret neceſſe venire ad iudiciū ⁊ petere remiſſionē nūciatiōis ſꝫ
bar. Et ſilr ꝯ dictā rōnē bar. facit id qđ ipſe hic in. xij. q. dicit dū

dicit ꝙ iſta ꝓteſtatio de qua hic in tex. vim hꝫ nunciatōis vt hic
in effectu ⁊ tute nō edificabit ꝑtor ſi cōpareat in iudicio ⁊ petat
ꝓteſtatiōis remiſſionē quā deberet petere poſſe vt tute edificet
ſm̄ bar. vnde cū per ꝑdicta non videatur bona rō illa quam ad
iſtū tex. tradit bar. hic in. v. op. ⁊ mihi videaſ ſatis dubitꝫ que
alia rō potuerit eſſe huius. §. tn̄ forte dici poſſet ꝙ rō fuerit ho
na ⁊ reuerentia debita magiſtratibus. Et circa hoc adde pro li
mitatione huius. §. Pau. de caſt. hic ꝙ iſte tex. ꝓcedit qñ ꝑtor
edificabat vt priuatus ⁊ ad ſuū priuatū cōmodū. nam ei ꝓteſta
ri pōt ⁊ tenebiſ ſm̄ qđ hic dſ. ſecus ſi id faceret tanꝗ̄ magiſtra
c tus[c]. l. ſi alius. §. eſt ⁊ alia. ver. ſeruus. ſ. ꝙ vi aut dā. ⁊ non pote
rit reſiſti niſi faceret iniuſticiā manifeſtā q: in dubio ꝑſumiſ pro
facto iudicis. l. ij. C. de off. ci. iu. ⁊ in. l. iniuriaꝝ. la grande. ſ. de
19 iniur. c. in ꝑñia. de renū. ¶ †Itē ingſtū bar. hic in. q. q̄rit quid
d ſi ꝓbari ꝙ iſte iudex talē iniuſtam incarcerationē[d] vel violentiā
ſemel tn̄ fecit. an erit iuſta cauſa timoris. ⁊ rñde dicendū eſſe ꝓ
ut habeſ in. l. qd ſit fugitiuus. ⁊ quaſi ꝑ totā legē. ſ. de edi. edic.
adde qđ Ro. refert ꝙ bar. hic dicit nō ſufficere ꝓbari ꝙ ſemel
alia fecerit. ⁊ hoc dicit Ro. verū ſi ꝓbat ꝙ talia fecit ſemel ī aliū
ſecus ſi ꝓbaret ꝙ ſemel fecit in ipſum ꝓbantē q: quo ad ipſum
probantē reſultat probabilis ſuſpitio metus. alle. no. per bal. in
l. ij. C. de his qui per me. iudi. nō app. vbi bal. querit quid ſi illi
qui non audebat appellare a diffinitiua corā tali iudice fuerat il
latus metus per eundē iudicē in aliquo alio actu precedenti. pu
ta dum voluiſſet ab alio grauamine appellare. iudex fecit eū po
ni in cōpedibus ⁊ eū acriter torqueri an ꝑſumant eundē metuꝫ
in appellatiōe diffinitiua durare. ⁊ rñdet ꝙ ſic q: in eodem gñe
mali ꝑſumiſ animi perſeuerantia. alle. c. i. qđ me. cā. ⁊ regulam
ſemel malus. de reg. iur. li. vi. ⁊ facit ſm̄ eum. c. ſi iuſtus metus
de ap. ⁊ q: odioſus in vno ꝑſumiſ odioſus in alijs ſi eſt odium
irrōnale. l. ſi quis ꝓuocatione. C. de appel. ⁊. ff. de arbi. l. lꝫ. ⁊. l.
nō diſtinguemus. §. cū qdam. ſm̄ bal. in. d. l. ij. ⁊ idē dicit ibi ſa
20 ly. ¶ †Adde ꝙ Anto. de bu. ⁊ Imo. in. d. c. ſi. de app. referunt
bar. hic dicere ꝙ non ſufficit ꝓbari ꝙ ſemel ita fecerit. ita etiaꝫ
ibi tꝫ abb. dicens ꝙ ideo non ſufficit ꝓbare ꝙ ſemel tn̄ fecit: q:
vnicus actus hoīs non ꝓbat ꝯſuetudinem ſed exigiſ ſaltem hi
nus actus. alle. no. per arch. xij. di. illud. ⁊ probaſ in. l. iij. in fi. ⁊
ibi no. C. de epiſc. audi. ⁊ in. c. ita nos. ⁊ ibi glo. in ꝑn. xxv. q. ij.
Sed certe in lec. mea bar. nō dicit prout iſti referunt. ſed prout
retuli remittendo ſe ad. l. quid ſit fugitiuus. vbi dſ ꝓbari ꝙ qs
dſ ſeruus fugitiuus. ⁊ ſic vitioſus ſeruus lꝫ nō appareat ꝙ plu
ries aufugerit. lꝫ ſufficit ꝙ ſemel aufugerit lꝫ ēt poſtea redierit.
vt ibi maxime in. §. i. ⁊ in. §. interueniamus. pro hoc facit id qđ
habeſ in. d. c. ſemel malus. ⁊ in. l. cui. §. eiuſdē. ſ. de accu. cū con
cor. ibi alle. per glo. in ver. admittendi. fateor ꝙ dſ ꝯſuetus per
vnū actū. tn̄ talis ꝯſuetudo ꝑ vnū actū nō eſt neceſſaria vt ꝓbaſ
21 ꝑ ꝑdicta. ¶ †Querit ēt bart. hic in. vij. q. an ſufficiat ꝓbare ꝙ
magſtatus in vno offō conſueuit talia facere ſi nō probaſ ꝙ con
ſueuerit facere in iſto offō. ꝯcludit ꝙ nō ꝑ. l. iij. §. q̄ri. cū glo. in
ꝟ. ceſſare. ſ. de ſuſpe. tu. adde ꝙ idē ſimplr̄ tenent An. de bu. ⁊
Imo. in. d. c. ſi. de ap. Sed in ꝯtrium facit id qđ dcm̄ eſt in proxi
ma ſuperiori. q. ꝑ. d. c. ſemel malus. ⁊ ꝑ aliqua bona iura que al
legat in. l. ſi cui. §. hiſdē. de accu. ⁊ maxi. dum glo. alleg. l. iij. §.
finaūt. ⁊. §. ſi curator. ſ. de ſuſpe. tu. ꝑ que iura apparet rñſio ad
d. §. queri. ⁊ ēt colligiſ rñſio ex not. ꝑ gl. mag. in. d. §. queri. ad
quē ēt poſſet aliter rñderi. ſ. ꝙ dū ibi dſ ꝙ ex delictis cōmiſſis ī
vna adminiſtratiōe nō poſſit reuocari adminiſtrator ab alia tā
ꝗ̄ ſuſpectus non militat in caſu nr̄o q: queriſ an illa mala admi
niſtratio ꝓbet ſuſpitionē quo ad faciendū actū ꝑiudicialem ipſi
adminiſtratori. ſ. quo ad remouendū eū ab admiſtratione per
quā remotionē factā ex cā delicti efficereſ īfamis per. d. l. iij. §.
fi. de ſuſpe. tu. ſed nos querimus nō quo ad ꝑiudiciū ipſius iudi
cis iniuſte incarcerantis. ſed quo ad excuſandum tertiū qui pro
hoc ductus timore nō cōparuit corā iudice. ⁊ hanc dr̄iaꝫ in hac
22 materia facit bar. in. l. i. §. pe. ꝑ illū tex. ſ. ꝙ vi aut dā. ¶ †Itē ex
his q̄ no. hic bar. in. viij. q. habes not. ꝙ vbi a cōiter accītibus
e eſt difficilis probatio. ſufficit probatio ꝑ ꝯiecturas[e] ſeu ꝑ ꝓba
tiones que alſ eſſent impfecte. hñ facit. l. nō oēs. §. a barbaris.
ſ. de re mi. quā ad hoc alle. bar. in. l. in illa. in fi. ſ. de ver. ob. ⁊. l.
filiū diffinimus. de his q ſunt ſui vel alie. iur. ⁊ late ponit Fede.
de ſe. in conſi. xxix. incip. nulli dubium. ⁊ colligitur ex not. per
glo. in. c. i. in ꝟ. actores. de teſti. li. vi. quā ibi ad hoc ponderat
Do. de ſan. gemi. ⁊ no. Bar. in. l. ſi qs ex argētarijs. §. pe. ſ. de

a ¶ Superior
adiri. ſed qd ſi
iudex īmineat
ꝑico ad arbi
triuꝫ. an ꝑ hoc
tūc videaſ iu
ſticiā denegare
ro. ꝯſ. ccccxx
viii. ⁊ȝ ꝙ ſic. ⁊
ibi vide quali
ter teneatur iu
dex ⁊ qualiter
ciuitas q̄ eum
cōſtituit.
b ¶ Appella
bant. adđ ant.
de bu. ꝯſ. xxvii.
c ¶ Tanꝗ̄ ma
giſtratus. adđ
ꝙ h limitatio
nō vſ ꝓcedeſ
q: magſtatus
pōt ꝯueniri du
rante offō de
eo qđ deliqt ī
ꝓuinētibus ad
magſtatum vt
ꝯcludit ro. cō
ſi. cccev. vñ vſ
ꝙ bona ſit rō
do. alex.
d ¶ Incarce
rationez. adde
eūdē alex. ꝯſ.
xvi. in. li. ⁊ an
cha. cōſil. ccc.
do. Lardi. ꝯſ.
cxxvii.
e ¶ Coniectu
ras. adđ ang.
cōſil. cxxviii. ⁊
cexlui. ⁊ ſede.
eſt mihi conſi.
cxx. ꝑ alex. ꝯſ.
xxiiii. l. ii. col. l
ii. vol. ⁊ in ꝯſ.
iiii. col. i. in. v.
vo. ꝯſ. vii. ꝟ.
circa finē. vbi
pōit qñ lex ſit
ꝯtenta ꝯiectu
ris ⁊ indicijs
qñ nō pōt hꝫi
plena ꝓbatio.
⁊ adde eundē
alex. in conſil.
xv. ꝯ. iiii.
vbi ꝙ illud ꝙ
ꝑ ꝯiecturas ꝑ
cipiſ nō dſ ꝓ
prie ſcriptū in
v. vol. ⁊ in ꝯſ.
clvi. in princi.
an ad ꝓbōnez
coꝝ q̄ fiūt clā.
⁊ de nocte ꝑ
bōnes q̄ fiūt ꝑ
ꝑſumptiones
ſeu ꝯiecturas
ſufficiāt. ⁊ adđ
ad mām pau.
de ca. in cōſil.
ccl. xxviii. inci.
viſo ꝓceſſu. ⁊
cccxvi. incip.
in cāmota per
d. dorothea. ⁊
in ꝯſ. cccxxix.
inci. viſa peti
tione ꝑdicta.
bal. in. l. ſi qs.
C. vñ vi. ⁊ in
auc. quas acti
ones. C. de ſa.
ſan. ec. in ti. de
fur. penor. l. c.
fi. de teſt. cog.
bal. in additi.
ſpe. l. tu. ƀ fur.
⁊ in. l. ſi qs in ƀ.

ide.cũ alijs ꝯcor. quas ibi dedi. Et ſimiliter voluit Bar. in hoc q.no. ꝙ illud qḋ dr̃ a ꝑſonis fidedignis inducit iuſtã cãꝫ credulitatis ⁊ idẽ ſeqˀ Ant. de bu. ⁊ Jmo. in. c. fi. de ap. Quibus addo bonã glo. in. l. ticio fundus. ff. de ꝯdi. ⁊ demõ. quã ad hoc ꝑ notabili alle. Bal. in. l. ticia. C. de rei ven. ⁊ Ang. in. l. i. in prin. ⁊ ibi ẽt Bal. in lec. anti. ff. de eo per quẽ fac. eſt. ⁊ no. Bar. in. l. ꝗ fundus. §. ꝑcu. j. pro emp. ⁊ in. l. nõ ſolũ. §. morte. in. vj. co. ꝟ. tertio principaliter. j. eo. Jo. and. ⁊ Anto. de bu. in. c. cura. de iurepa. facit ꝙ no. Bart. in. l. celſus. circa. ij. colum. j. de vſuca.

23 ¶ † Jtẽ querit hic bar. in. viij. q. qd ſi magiſtratus nõ ꝯſueuit talia facere appellãtibus ſeu ſibi ꝓteſtantibus ſed corũ ꝯſangui
a neis [a] vel laboratorib[us] terrarũ. an ſit iuſtus metus quo ad iſtos ꝓteſtari volẽtes ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic. pro quo adde tex. in. c. ſciãt cũ cti. de elec. li. vj. ⁊ qḋ no. gl. in cle. ij. in ꝟ. quolibet. de ſen. excõ. ⁊ idẽ tenuit Bar. in. l. i. in fi. ff. de his que pe no. ⁊ Ange. in. l. i. ff. de in ius voc. ⁊ per id qḋ ibi no. in glo. ⁊ idẽ ibi tꝫ Bal. in lec. anti. ⁊ Bal. in. l. ſi quã. in fi. C. de ope. lib. ⁊ in. l. i. ꝟ ſuo fine. C. de indi. vidu. tol. ⁊ Ang. in cõſi. cxcij. incip. in dei noie. viſa narratione facti. Ant. de bu. ⁊ Jmo. in. c. fi. de app. facit ad hoc qḋ Bal. in. l. i. in prin. per illũ tex. de epi. ⁊ de. in. l. interpoſitas. in iij. col. C. de traſac. ⁊ qḋ no. bal. in. l. hi penes. C. de agri. ⁊ cẽſi. li. xi. ⁊ ſede. de ſe. cõſi. iij. als ꝯſi. inci. queſtio eſt dioceſanus ⁊c. in ver. itẽ queritur ruſtici. ⁊ moder. in. c. pe. in fi. de cẽſi. lib. vj. ⁊ Pe. de ancha. in repe. c. canonũ ſtatuta. de ꝯſtitu. vbi tractat an ſtatuta ligẽt clericos. ⁊ qḋ no. Bal. in. ti. de treu. ⁊ pa. in fi. ⁊ qḋ no. doc. maxi. Jo. de imo. in. l. ſi ſtipulatus ꝑ te nõ fieri. j. de ver. ob. Pro hoc facit qꝛ offenſa ſeu iniuria facta vni de cognatione cenſeˀ fcã alijs. l. i. circa prin. ⁊ ibi not. Cy. C. de rap. vir. ⁊ ibi ẽt Bal. in. l. raptores. C. de epi. ⁊ de. ⁊ no. glo. ⁊ ibi Bar. in. l. lex cor. in prin. j. de iniu. ⁊ ꝑ Bar. in. l. cũ ſcim[us]. C. de agri. ⁊ cenſi. li. xj. ⁊ ꝑ Bal. in. l. i. per illũ tex. C. ſi qua. predi. pote. facit ẽt qḋ no. Bar. in. l. i. §. fi. ⁊ in. l. itẽ apud. §. pe. ⁊ fi. j. de iniurijs. vbi tñ nõ apparet expreſſe declaratum an metus ſit iuſtus vel nõ cõmittiˀ iudicãtis arbitrio. vt no. glo. in. l. interpoſitas. in ver. cruciatũ. C. de traſa. ⁊ ibi no. Bal. ⁊ gl. pe. in. c. dilectus ⁊ ibi not. Jmo. ꝙ me. cã. ⁊ Bal. in rub. C. de reſcin. vẽdi. ad fi.

24 in. l. ij. in pri. C. de his qui ꝑꝑ me. iudi. ¶ † Querit ẽt Bar. hic in. x. q. qd ſi nõ ꝓbaˀ ꝙ magiſtratus fecerit ſꝫ ꝙ eius familia hoc fecit: qꝛ reputat hoc ſufficere qꝛ nõ eſt veriſiſe ꝙ familia faciat ſi
b ne ꝯſenſu dñi [b] vt hic per eũ: ⁊ ita tꝫ ẽt ipſe in. l. i. §. fi. j. ꝙ vi aut clam. vbi ſubdit ꝙ ſatis video: a te ꝓhibitus qñ ſum ꝓhibitus a domeſticis vel ꝯiunctis tuis alle. tex. in. c. ꝯſtitutus. el. i. de teſta. Ro. hic dicit ꝙ Bal. voluit ꝯtrariũ in. l. i. C. de epi. ⁊ cle. ⁊ in. l. ad inuidiã. C. ꝙ me. cã. ꝑ tex. in. c. cũ ad ſedẽ. de reſti. ſpol. ⁊ ibi bona glo. in ꝟ. interdcm. que ad hoc alle. plura iura maxi. tex. i. l. i. §. qḋ igitur. ⁊. §. ſe. j. de vi ⁊ vi ar. Sed ſm Ro. pñt ꝯcordari opi. hoc mõ vꝫ ꝙ aut ꝯ magr̃m ſubeſt aliqua alia preſumptio ⁊ tũc verũ dicat Bar. ⁊ ita ſm eũ vr̃ ſentire tex. in. d. c. ꝯſtitutus ad qḋ facit ſm ipm qḋ no. Bar. in. l. fi. j. de qḋ. aut nulla alia eſt preſumptio ꝯ dñm. ⁊ tũc verũ dicat Bal. Adde ꝙ Ant. de bu. in. c. fi. de ꝑſum. ſimplr̃ traſit cũ Bar. hic idẽ vr̃ tenere Jmo. in l. hẽs metus. §. fi. ff. de ꝯdi. ⁊ demõ. vbi dicit ꝙ impedimentum fcm̃ a ꝯiũcto meo ꝯcernẽs cãm meã in dubio intelligitur factũ de ꝯſenſu meo niſi ꝯtrariũ ꝓbeˀ ꝑ. d. c. ꝯſtitut[us]. ⁊ id qḋ hr̃. i. q. iiij.
c c. preſulatus. ⁊. c. petrus [c] dyaconus. cũ ibi no. de homi. Et qualiter poſſit ꝓbari ꝯtrariũ ꝓbaˀ in dictis iuribus. d. Abb. in. c. cum cãm ꝗ inter archiepm̃ de teſti. ⁊ in. d. c. ꝯſtitutus diſtinguit: aut delictũ cõmiſſuꝫ a ꝯſanguineo ꝑ fcõ ad me ꝑtinẽte erat momẽtaneũ. vt occidere vel ꝑcutere hoiem ⁊ ſilia. ⁊ tũc nõ ꝑſumaˀ de ꝯſcia mea niſi aliõ ꝓbeˀ. d. c. qꝛ ꝑſuaſus. aut erat fcm̃ nõ momẽtaneũ ſed hñs cãꝫ ſucceſſiuã. ⁊ tũc ꝑſumaˀ de ꝯſcia mea ita intellexit tex. in. d. c. ꝯſtitutus. Aduerte qꝛ in caſu. d. c. ꝯſtitutus. vr̃ ꝯcurrere tria. prĩo qꝛ illud qḋ faciebãt ꝯſanguinei archiepi ꝯcernebãt fcm̃ ⁊ cõmodũ archiepi. Scḋo ꝯcurrebant id qḋ dicit ibi tex. i. ꝙ archieps poterat ꝓhibere ꝯſanguineos talia facere ergo loqˀ in caſu in quo eps ſciebat talia fieri a cõſanguineis. als non potuiſſet ꝓhibere. l. ij. iij. ⁊. iiij. in prin. ff. de nota. Tertio cõcurrebat ꝙ ibi tractabaˀ de puniẽdo ipm archiepm̃ ex eo qḋ

25 facerent ſui ꝯſanguinei. ¶ † Ex his infero videri veriorẽ illam opi. q̃ hꝫ ꝙ diſtinguatur an ego ſciuerim vel ignorauerim fieri a ꝯſanguineis vel familiaribus meis ⁊ ꝓhibere potuerĩꝫ vel nõ facit ad hoc. l. ij. iij. ⁊. iiij. de nota. ⁊ ita reducit ad ꝯcordiã iura. ff. alle. ⁊ ita ad ꝓpoſitũ vr̃ ſpe. reducere ad ꝯcordiã i ti. de le. §. iuxta. ꝟ. qd ſi amici. iſtã opi. vr̃ tenere bal. i. l. i. i. iiij. col. C. ꝗ ſer. fu. vbi alle. tex. in. d. c. cũ ad ſedẽ. ⁊ adde qḋ no. ipſe Bal. in l. apud antiquos. ad fi. C. de fur. vbi alle. d. c. cũ ad ſedẽ. ⁊ Bal. in. l. i. in. i. col. ꝑ illũ tex. C. ſi rec. ꝓuin. vide ẽt eundẽ in. d. c. ꝯſtitutus. vbi rñdẽs ad tex. in. d. c. cũ ad ſedẽ. dixit ꝙ iõ illud eſt in caſu. d. c. cum ad ſedẽ. qꝛ ex violẽtia familiariũ nihil accreſcebat epõ: ſed ꝯtrarium in caſu ꝟ o. d. c. ꝯſtitutus illud factũ tãgebat ꝑſonã epi iõ ꝯſanguinei ſui ſunt magis ſuſpecti: ſed ꝑcedẽs opi.

26 magis plꝫ. ¶ † Nec ob. ſi dicaˀ ꝙ cõiunctus ſemp ꝑſumiˀ ſcire fcã cõiuncti. l. octaui. C. vñ cogna. ⁊ no. in. l. tutela. ff. de in inte. reſti. mino. Et ſilr̃ vicinus preſumiˀ ſcire fcã vicini. l. ſi vicinus. C. de nup. l. ſi ita. §. fi. ff. de fun. inſtru. ꝑ Bar. no. in. l. i. in prin. ff. ſi cer. peta. cũ ſi. Quãto magis dñs ꝑſumiˀ ſcire fcã familie qꝛ rñde pluribus modis. vt ꝑ Bar. ꝑ illũ tex. in. l. qm̃ ſororẽ. C. ꝗ in. deli. ⁊ ꝑ Ray. in. l. cũ antigoribus. e. ti. ⁊ Bal. in. l. i. in fi. C. de col. dete. ⁊ in. l. ꝯuẽticula. circa pe. col. C. ꝗ epi. ⁊ de. ⁊ ꝑ pau. de ca. i. d. l. i. ſi cer. pe. Poſſet ẽt fortaſſe dici ꝙ lꝫ ꝯcluſio quã i hoc arti. ſupra formaui ꝓcedat qñ tractareˀ de grauãdo ſeu de puniẽdo me ex fcõ ꝯſanguineorũ ꝓut loqˀ tex. i. d. c. qꝛ ꝑſulatus ⁊ in. d. c. cũ ad ſedẽ. cũ alijs. ff. alle. tñ vbi tractareˀ ſi ille tertius habuerit iuſtã cãm metus. ⁊ iuſtã excuſationẽ ad nõ cõparẽduꝫ corã pretore cui[us] ꝑtoris ſanguinei vl̃ familiares ꝯſueuerãt violẽtias iferre cõparẽtib[us] corã ꝑtore ⁊ ſibi ꝓteſtãtib[us]. Tũc ldiſti. ꝓcedat opi bar. ⁊ ſequaciũ hic vꝫ ꝙ excuſeˀ ille ꝗ nõ cõparuit claro ꝙ nõ appeat de ſciã vel ꝯſcia ꝑtoris: cũ iſto caſu videatur ſubeẽ iuſta cã metus ſiue ꝑtor ſciuerit: ſiue nõ. ⁊ cũ hoc caſu non agaˀ de graui ꝑiudicio alicui[us] nõ reqrã ꝓbões vel ꝑſumptões ita plene facit. l. theſaurus. j. ad exhi. ⁊ iſtã diſtictionẽ facit i hoc mẽ Bar. i. l. i. §. ſiqs tñ. j. ꝙ vi aut clã. Tãgit ẽt hic bar. i. xj. q. ꝗ erit forma h[uius] ꝓteſtatõis vel ſiliuꝫ qñ ſit ꝓteſtatio ꝑꝑ ipedimẽtũ dic vt hic ꝑ eũ ꝯcludẽtẽ ꝙ reqraˀ expſſio cãe vel ipedimẽti. ſꝫ Ro. dicit ꝙ imo vr̃ ꝙ qñ ſubeſt ipedimẽtũ nulla reqraˀ ꝓteſtatio vt. d. l. i. §. ſiqs pñs. j. qñ ap. ſit. ⁊ i de. i. de fo. cõpe. ⁊ i. c. vbi periculũ. §. porro. ꝗ elec. e. li. Et rñdet ꝙ qñ lex ſubrogauit aliũ actũ loco illi[us] ꝗ ñ potuit ꝑꝑ ipedimẽtũ fieri tũc ſufficit actũ fieri
d abſqꝫ alia ꝓteſtatiõe [d] ita loquunˀ iura alle. i ꝯtriũ. ſꝫ vbi nõ ẽ ſubrogat[us] alius actus tũc reqraˀ ꝓteſtatio vt hic. ⁊. l. ij. C. de his ꝗ ꝑꝑ me. iudi. cũ ſi. Adde ꝙ ant. de bu. i. d. c. fi. i. iiij. q. de ap. traſit ſimplr̃ cũ bar. hic adde ẽt no. ꝑ bar. i. l. nõ ſolũ. §. morte. j. c. maxi. in. ij. q. in ꝟ. circa tertiũ. ⁊ ꝑ bal. i. l. i. i fi. in. viij. op. C. de edi. di. adri. tol. vbi dicit ꝙ qñ ꝓteſtor i iudicio nulla nouitas ſiat vel ſiſſa. debeo exꝓmere cãꝫ nouitatis vel ipedimẽti. alle. tex.

27 no. l. l. i. C. de ꝑdi. cur. li. x. ¶ † Jtẽ inqˀruꝫ circa hãc. xj. q. retuliꝙ ro. hic tꝫ ꝙ qñ lex i locũ ipedimẽti nõ ſubrogat aliũ actũ reqritur ꝓteſtatio. adde ꝙ iſtud vr̃ eẽ verũ qñ ipedimẽtũ ẽ circa ꝑſonã iudicis vt hic ⁊ i. l. ij. alle. i gl. ſꝫ ſi ipedimẽtũ ẽ in ꝑſona illius ꝗ hꝫ actũ gerere vt ẽ qꝛ ẽ ifirmus vl̃ abſñs cã rei pu. ⁊ tũc vr̃ ſuffi
e cere ꝙ appeat de ipedimẽto lꝫ de aliqua ꝓteſtatõe nõ appeat: [e] qꝛ iura hoc caſu vñr illã reqrere. Ad ꝯ facit ꝙ hr̃ i. l. queſitũ. de re iu. ⁊ i. l. i. ff. ex q. cau. ma. ⁊ itellige ꝙ tũc excuſaˀ ꝑꝑ ipedimẽtũ niſi eẽt ex caſib[us] i qbus eẽt neceſſe ꝓcuratorẽ mittere. q caſus tradũtur in. l. ij. §. ſiquis cau. cũ concor. Ubi aũt eſſet aliud impedimentũ extrinſecũ puta tempeſtatis fluminis: vel ſimile vr̃ velle Bar. in. l. ij. §. qḋ diximus. ff. ſiquis cau. qḋ requiratur ꝓteſtatio: ſed non probatur iure. ideo eſt dicendũ ꝙ non reqraˀ oia iſta ſunt ꝟba Jmo. in. d. l. fi. de ap. ⁊ dicit eſſe menti tenenda: qꝛ a doct. alibi nõ inuenies ita declaratũ. Sed circa hoc adde ꝙ ꝯ dictã ſuam diſtinctionẽ vr̃ glo. in. l. in oĩbus cauſis pro facto. j. de re iudi. dũ ibi glo. dicit vel aduerſari ad idem tex. in d. c. fi. de ap. ꝗ loquiˀ indiſtin. vbi ſubeſt iuſtus metus: vnde ꝑ illum tex. dicit ibi Jo. an. ⁊ Hoſtiẽ. ⁊ alij ꝙ requireˀ ꝓteſtatio: de qua ibi ſiue ille metus ꝑꝑ quẽ non audeo appellare proceſſerit ab aliqua iniqua lege vel ſtatuto imponẽte penam appellanti ab illo ar. c. grauẽ. de ſentẽ. excom. ſiue proceſſerit ille metus ab aduerſario meo pro quo eſt gl. lꝫ ipſi nõ allegẽt in. d. l. in oĩbus. Ecce ergo ꝙ ꝗuis impedimentũ non fuerit circa perſonã iudicis: ſed extrinſecus tñ requiriˀ ꝓteſtatio. Ad hoc etiam facit ꝙ no. Bar. hic in. iij. oppo. dum alle. l. ſi dictuꝫ. nõ eſt ergo inconueniẽs ꝙ alia iura ſimpliciter dicentia ꝑꝑ impedimentuꝫ quẽ excuſari debeãt itelligi ſi ſiat ꝓteſtatio ⁊c. Ad hoc facit tex. in. l. i. §. dies. j. qñ ap. ſit iunctis his que no. Barto. ibi ⁊ hic in xvj. q. nam lꝫ tex. ibi dicat ꝙ qñ non põt hr̃i copia iudicis etiaꝫ ob aliam cãm ꝗ ꝓpter metũ iudicis nõ currat tẽpus appellandi. tamẽ

¶ Et vbi que plene ſcribunt ꝑ alex. an cõueniatur ⁊ ꝑſum ꝑtiões ⁊ qñ inducãt ⁊ faciãt ꝓbõnẽ. l. l. lꝫ i petos. ff. de le. i. ⁊ vide ꝑ eũ no. i. c. illḋ. ⁊ i c. lſis. ⁊ in. c. tertio loco de ꝑſum. ant. frã.

a ¶ Cõſanguineis. facit qḋ voluit ro. de ro. deci. ſuo ꝗ tenũ. ꝙ nõ vꝫ reſignatio hñſicu fcã ob libe rationẽ fr̃is ꝗ carceribus: dicũt tñ ꝙ poterat ꝯ reſignãs ꝙ alias fr̃ ſu[us] mortu[us] fuiſſet in carceribus ⁊ ibi dñt ꝙ appellatõe ſuorũ veniũt ꝑſone domeſtice.

b ¶ Cõſenſu dñi. adḋ ro. ꝯ. lxviii. ⁊ ꝯ. clu. vbi dicit ꝙ accuſatio fcã ꝑ laboratorẽ alicuius cẽſeˀ facta de ꝯſenſu dñi. ⁊ ſi dñs ſit ꝓhibit[us] accuſare ꝙ cẽſeˀ ẽt ꝓhibitus ſamulus ꝑꝑ ꝑſũptã inſtigationẽ. ⁊ adḋ bar. in. c. l. ꝗ offi. ꝗ le. ⁊ alex. in ꝯ. v. col. ui. in. i. vol. ⁊ in cõ. lxviii. i. in. voll in ꝑn. frã. cur.

c ¶ Petrus. Adde panor. i d. c. petr[us]. quẽ vide, vbi ꝑ illũ text. dicit ꝙ ſi aliquo rixante cum alio ꝯſanguinei ſuperuenit ⁊ occidẽt rixantẽ vir fecit ſe ipſius in tuitu. facit. c. ſi cat. extra de ſimo. ⁊ vide barba. in. c. l. ꝗ of. dele. fran. cur.

d ¶ Proteſtatiõe. adde ꝗ ꝗ. poſui allegãdo roc. ꝯ. cccxxiii.

e ¶ Nõ appareat. adḋ pau. de ca. cõſi. xxi.

di. tñ Bar. itelligit ꝙ ꝺꝫ fieri ꝓteſtatio. vñ vꝛ ꝙ vbicūqꝫ metus eſt cā ꝙ nō appellet vñcūqꝫ ꝓcedat reqrit̄ ꝓteſtatio. d. c. ſi. ⁊ ꝺi-
28 ctū eſt ſupra. ¶ † Idē vbicūqꝫ nō pōt hēri copia iudicis vt not. in. c. i. ⁊. c. plerūqꝫ de reſcrip. ⁊ in. d. §. ꝙ ꝑ viginti. nec mirū qa tūc tps ipſo iure nō currit. d. §. dies ⁊. d. §. ſi. cū ſi. ſꝫ vbi impedimētū eēt in eo q ꝺꝫ actū facere puta īfirmitas vel ſilia pōt illo caſu ꝓcedere opi. Imo. ꝙ nō reqrat̄ ꝓteſtatio ⁊ aliud eſt in iſto caſu ꝗ̄ ſupioribus caſibus qꝛ tpa ipſo iure currūt ſꝫ ꝑꝑ impedimētū ꝺat̄ reſtō in integ. vt no. glo. in. d. §. dies vñ hoc caſu lex nō curauit de ꝓteſtatione. Item tāgit hic Bar. in. xiiij. q. an pretori edificāti poſſit fieri nūciatio q̄ pariat īterdictū. qđ vi aut clam. ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic vt hic ꝑ eum. Adde ꝙ circa hāc. q. Imol. dicit ꝙ Bar. in hac qđ. vꝛ ſentire ꝙ ad hoc vt det̄ interdictum ꝙ vi aut clam ſufficit ꝙ nūciās ſit ꝺñs lꝫ nō ſit poſſeſſor vel ꝙ ſit poſſeſſor lꝫ nō ꝺñs nec iſto ſcđo caſu admittit̄ exceptio ꝺñij ⁊ dicit ꝙ ēt vꝛ colligi ex his q̄ habent̄ in. l. i. §. i. ⁊. ij. cū ibi no. ꝑ gl. ⁊ bart. j. ꝙ vi aut clam. Si aūt nō eēt ꝺñs nec poſſeſſor nō cōpeteret ſibi illud īterdictū. Et ſubdit ꝙ Bart. ēt hic vꝛ ſentire ꝙ aliud ſit in nūciatione. Nō ex hoc edicto qꝛ illa cōpetit ēt ꝺño ⁊ ēt non poſſeſſori ꝺūmō nō ſit in manifeſta calūnia ⁊ illud dicit eē verū ꝑ. d. §. meminiſſe. ⁊. §. ſꝫ ſi in ſuo. ſm intellectū Bar. j. eo. ⁊ in ibi no. Bar. in pn. lꝫ ipſe bar. in. l. i. in pn. in. vij. q. de ope. no. nū. ſenſerit ꝙ nō poſſidēs nō poſſit nūciare ex hoc edicto ⁊ male ſꝫ imo. ⁊ ibi fuit dictū ⁊ cū Imo. cōcor. Ro. hic. Adde ꝙ inꝗ̄tū Imol. ⁊ Ro. dicūt ꝙ īterdictū. ꝙ vi aut clam. nō cōpetit illi qui non eſt ꝺñs nec poſſeſſor nō hñ dicūt nec Bar. hic nec in. d. locis illud dicit nā eēt ꝯ̄ tex. in. l. cōpetit. in pn. ⁊ in. l. is qui in puteū. ⁊ in. l. ſꝗ̄. j. qđ vi aut clam. vbi colono ⁊ alijs q nō ſunt ꝺñi nec poſſeſſores. ꝺūmō eoꝝ intereſt cōpetit īterdictū cōſtat enim ꝙ colonus nō eſt ꝺñs nec poſſeſſor. l. certe. §. ij. j. de pꝺa. l. i. C. de vſu. vnde ꝙ tale īterdictū cōpetat tā ꝺño ſoli ꝗ̄ poſſeſſori ⁊ ēt alijs quorꝫ intereſt ꝫ Io. an. in tit. de reſti. ſpo. §. i. in ꝟ. qcqd aūt. ⁊ Rof. i
29 libellis ſuis vbi tractat de īterdicto ꝙ vi aut clam. ¶ † Itēꝫ qa in hāc. q. ꝟba Bar. ſunt ſatis dubia ⁊ obſcura. dic ꝙ intētio ſua vꝛ fuiſſe iſta. ſ. ꝙ verū ſit nō poſſe nūciari ꝓtori ex hoc edicto qꝛ ſi poſſet nūciari diceret̄ ꝓtor ꝓuocari ad iudiciū que ꝓuocatio fieri nō pōt. l. ij. ꝟ. de i ius vo. iō aūt diceret̄ nūciari qꝛ ꝓtor nūciat᷑ ꝯ̄ aduertēs ꝙ ēt dato ꝙ nūciās nullū hēret ius ꝓhibēdi vt qꝛ nūciās nō ſit ꝺñs nec aliud īterēē habeat nec poſſeſſor tñ nūciatio ī cōtinēti opat̄ ꝙ ſi qđ edificet̄ añ factā remiſſionē ꝺꝫ demoliri. l. i. in pn. ꝟ. eo. ⁊. l. ꝓtor. in pn. j. eo. Et ſic ex nūciatione acqrit̄ incōtinēti ius ipſi nūciāti vt facere poſſit demoliri ſi qđ edificet̄ ꝗ̄uis ipſe nūciās nullū ius habeat vñ ꝓtor ne ex tali nūciatione nūciāti ēt nullū ius habēti acqrat̄ dcm̄ ius demoliēdi incitat̄ ⁊ ꝓuocat̄ ad cōparēdū ⁊ petēdū remiſſionē nūciationis añꝗ̄ edificet ſꝫ nō ita incitat̄ nec ꝓuocat̄ ꝓtor quo ad effectū īterdicti. qđ vi aut clā. dādū ex nūciatione qꝛ ꝓtor nūciatus ſcit ꝙ aut nūciās nullum hꝫ ius ⁊ nō opꝫ ꝙ ꝓtor ꝯpareat ad petēdā remiſſionē nūciatiōis: qꝛ ex tali nūciatione nō pōt dicto nūciāti dari interdictū. quod vi aut clā. vt dixi ſupra aut ipſe nūciās hꝫ ius ⁊ īterēē ꝙ nō edificet̄. ⁊ tūc nō opꝫ ꝓtorē cōparere ad petēdā remiſſionē iudicialr̄ quia nō obtinebit eā a iudice poſtꝗ̄ nūciās hꝫ ius ⁊ ſi velit obtinere remiſſionē ꝓſtādo ſatiſdationē de ope demoliēdo in caſu in quo appeat iuſte edificare ⁊ tūc nō expedit hoc facere qꝛ poſtꝗ̄ nullū hꝫ ius fruſtra edificabit. Sꝫ ꝯ̄ Bar. facit qꝛ pōt eē ꝙ ꝓtor dubitat an nunciāti cōpetat ius vel nō ⁊ ſi ſciret nunciāti cōpetere ius ꝓſequeret̄ edificiū. ſi aūt ſciret nunciāti cōpetere ius deſiſteret̄ ergo ꝓtor qui nō ꝺꝫ ius ſuū indiſcuſſum relinqre. l. illud poſt pnc. ꝟ. de peti. here. ꝓuocari ⁊ citari vꝛ ad iudiciū vt de iure vtriuſqꝫ cognoſcat̄ ⁊ itelligere poſſit an ſibi expediat edificare. Itē qa ꝯ̄ Bar. facit qꝛ ſi rō huius. §. nō eſt fundata in illa ꝓuocatione ad iudiciū vt ꝓbaui cir. iiij. q. ſeqtur ꝙ fundamētū Bar. non ſubſiſtit. Si tñ velimus ſubſtinere opi. Bar. poſſet rñ. ad ꝓrime alle. in ꝯ̄riū ꝙ iō tolerat̄ ꝙ ꝓ nūci. no. ope. facta ꝓtori det̄ interdictū. qđ vi aut clam. ex capite qđ vi. ꝙ ꝯ̄ ꝓhibitionē factū eſt quia ēt ſi nulla eēt facta nūciatio nunciās habēs īterēē hēret interdictum. ꝙ vi aut clā. ex capite qđ clam. iō facile cōcedit̄ ꝑꝑ nunciationē ex capite qđ vi. ita in ſimili ꝓbatur in. l. ꝓhibere in prin. ꝟ. ꝙ vi aut clā. declarat Bar. in hac. l. nr̄a. poſt pn. ſup ꝟ. ſeruo.
30 ¶ † Item inꝗ̄tū Bar. in vlt. q. dixit ꝙ ſi nō timeret̄ de iudice ſꝫ eius copia hēri nō pōt ſufficit ꝓteſtari añ tribunal vbi ius publice reddere cōſueuerit nec hꝫ neceſſe eum alibi qrere. l. i. §. dies. ver. adeūdi. j. qñ ap. ſit. ⁊ no. Ant. de bu. in. c. ſi. de ap. Adde ꝙ
a iſtud limitat̄ niſi iudex ꝯſueuerit dare audiētiā in camera [a]. quia tunc ēt ꝺꝫ reqri ⁊ ꝓteſtari vt no. gloſ. in. c. cupiētes. §. qđ ſi ꝑ viginti. in ꝟ. ꝓpoſita. de ele. in. vj. quā reputat ſingularē Imol. et
31 dicit ꝙ ita ēt voluit Bar. in. d. §. dies. ¶ † Vltio qrit hic Roñ. qꝛ glo. ⁊ Bar. hic dicūt ꝓteſtari ꝺēre corā vicinis. ſ. qñ timet̄ de ꝓtore an ſufficiat ꝓbari ꝑ teſtes ꝙ corā vno tñ vicino facta fuit ꝓteſtatio ⁊ ꝯcludit qđ ſic ſm auctoritatē Spe. in tit. de primo ⁊ ſcđo decreto. §. iā de effectu. ꝟ. qđ ſi nunc ſufficeret. ⁊ Lapus alle. xxviij. alle. xl. vbi ad hoc alle. l. vt ꝑfectius. cum gl. in ꝟ. tabulas. C. de anna. excep. ⁊. c. vt circa. de ele. in. vj. Et dicit Roñ. ꝙ iſtud alibi nō repitur tactū ſꝫ dicit qđ iſtud volunt oēs ſcribētes. maxi. Ant. de bu. ⁊ in. c. paſtoralis. ꝑterea. de offi. dele. ⁊ Anto. de bu. ⁊ Imo. in. c. ſi. de ap. vbi ꝑdicta oia latius referunt.

1 Sextus pedius.

† Nunciatio que fit cā iuris noſtri conſeruādi vel hꝫ cām vel naturalem vel publicam vel impoſitam. h. d.

1 Nuncians ſolo verbo ꝑdit poſſeſſionē ſi illā habet ⁊ illā trāſfert in nunciatum. ſecus ſi per iudicem vel ꝑ lapilli iactum.
2 Nunciatio qñ ſit faciēda vt valeat quo ad hoc edictum ⁊ quo ad interdictum quod vi aut clam.
3 Citatus cum clā ꝙ ſi ſenſeris ex ꝓmiſſis te grauari cōpareas reſponſurus ⁊ recepturus iuſticie complemētum. ſi tunc compareat preceptum reſoluitur in vim ſimplicis citationis ⁊ iſte modus citandi inuentus eſt a curia romana.
4 Preceptum iudicis executiuum ſine clauſula iuſtificatiua an et quando ſit nullum vel aliquod.
5 Preceptum iudicis ſine clā iuſtificatiua an ſit validum.
6 Preceptum iudicis cum clā iuſtificatiua ſi ſit iuſtū. tūc citato cōparēte an trāſfundat̄ in vim ſimplicis citationis ⁊ ipſuꝫ expiret.
7 Preceptum iudicis cum clauſula iuſtificatiua non poteſt iuſtificari ſi citatio ſit nulla.
8 Dictio ſi vel niſi quotiens apponitur in vltimis voluntatibus facit actum conditionalem.
9 Citatio facta per ꝟba cōditionalia. ſ. ſi ſenſeris te grauari cōpareas vel ſi tua putaueris intereē compareas valet.

1 Meminiſſe.

† Qui nunciat ſolo ꝟbo ꝑdit poſ. ſi illā hꝫ ⁊ eā trāſfert in aduerſariū ſecus ſi ꝑ iudicē vel ꝑ lapilli iactū iō q poſſidet ꝯſultius faciet ſi nunciet altero de duobus modis ⁊ ꝯ̄ edificātē ſpreta nunciatiōe cōpetit nō ſolū īterdictū demolitoriū ex hoc edicto ꝑ deſtructionē opis
2 ſꝫ ēt īterdictum qđ vi aut clā. h. d. ¶ † Ingl. in ꝟ. cuꝫ ibi vt nō edificet. hāc gl. ⁊ aliā in ꝟ. poſſeſſorē. rephēdit Bar. cū quo ſimpliciter trāſit Pau. de ca. lꝫ alij de hoc nihil dicāt qꝛ ꝟba nunciationis debēt ꝯcipi nō ꝑſonalr̄ vt gl. exēplificat. ſed impſonalr̄ dicēdo nuncio ne qđ noui opis edificet̄ ꝑ. l. ꝓtor. in pn. j. eo. ⁊ hoc dicunt verꝫ eē quo ad hoc vt ex iſta nunciatione det̄ īterdictū demolitoriū ex hoc edicto ſꝫ quo ad īterdictū. qđ vi aut clā. ſufficit ēt ſi ꝟba fuerint ꝑſonalr̄ ꝯcepta vt hic ꝑ Barto. Adde ꝙ Imo. Pau. de ca. ⁊ Ro. in. l. ꝓcu. j. eo. ⁊ Imo. ⁊ Ro. in. l. ꝓtor. in pnci. j. eo. rephēdunt opi. Bar. ꝗ̄tum ad demolitoriū ex h̄ edicto ⁊ ꝯcludunt ꝙ aut qrit̄ ꝗ̄tum ad ꝑſonā illius cui fuit facta nūciatio ꝑ ꝟba ꝑſonalr̄ ꝯcepta ⁊ tunc tenebat̄ denunciās īterdicto demolitorio ex hoc edicto ꝑ tex. in. l. nō ſolum. §. ſi cum iure in ꝟ. facias. j. eo. ⁊ ita eſt de mēte gl. iūcto tex. in. d. l. ſi ꝓcurator. licet Bar. ibi illā rephēdat ⁊ minus bñ. Iſto mō ēt ſaluabit̄ gloſ. hic Aut qrit̄ an talis nūciatio liget ſucceſſorē nūciati vel aliū ꝗ̄ illū cui fuit facta nūciatio ꝑ ꝟba ꝑſonalr̄ ꝯcepta ⁊ tūc dicat verꝫ barto. in. l. ſi. j. eo. lꝫ tñ ꝑdicti Moder. nō dicāt bar. in ꝓalle. §. ſi cū iure. ꝑpēdit ꝙ ille tex. ſue opi. obſtabat ⁊ conat̄ ibi rūdere ad il-
3 lum tex. tñ fateor ꝙ eius rūſio nō bñ ꝯuenit lr̄e. ¶ † In ea. gloſ. ibi vel veniat rñſurus ⁊c. hāc gl. dicit [b] Ang. alibi nō inueniri et
b dicit ꝙ curia romana [b] itroduxit formā citādi hoc mō mādam᷑ tibi ꝙ facias tale qđ īfra terminū ⁊ ſi ſenſeris te grauatum venias rñſurus recepturus iuſticie cōplemētum. ⁊ ſi citatus cōpareat. reſoluit̄ ſm eum ꝓceptum in vim ſimplicis citationis de quo ſe remittit ad no. ꝑ guil. de cu. in. l. quotiēs. ꝟ. de i diē adie. ⁊ ꝑ Spec. in ti. de cita. §. iā de citatione. ꝟ. pe. als eſt ꝟ. qđ ſi iudex ⁊c. Sꝫ Imo. hic dicit ꝙ cōiter nō hr̄ lectu. Guil. de cu. vſqꝫ ad tit. de in diē adie. ⁊ ꝙ Ang. corrupte allat quotā Spe. qꝛ ꝺꝫ allegare ſpec. in ti. de ſnie ꝓlatione. §. ſpēs ꝟ. ſꝫ nūqđ iudex. Et addū Imo. hic aliā gl meliorē iſta in. c. ex pte. el. i. §. ſi. de ver. ſig. quā ad hoc reputat ſingularē Bo. hic. ⁊ addit no. per Bal.

Alexan. de imo. ſup pma. ff. noui.

a ¶ In camera. Sꝫ quid ſi vnus producit petitionē ad tribunal alius in camera quis ſit potior vide bal. cō. cxx. ii. lib.
b ¶ Curia romana. Adde ꝙ idem dicit bal. cō. cccixxvii. ⁊ ꝙ tale ꝓceptum eſt alternatiuū vel ꝙ ſic facias vꝛ qđ cōpareat ⁊ alternatiua eſt cōtenta altero implemēto. ⁊ ad materiā de qua h̄ vide dicit conſilio. cxiii.
Additio.
¶ V. de plene Iaſone in. l. nec gl. §. vbi deuenitur in. iii. volu. ꝟ. de offi. ꝓcō. ⁊ lega. Tho. di.

in.l.actione.C.de traſa.vbi ſecutus Jac.bu.tꝫ ꝙ tale ꝑceptũ re-
ſoluat in vim ſimplicis citatiõis ipſo citato cõparẽte allat no. p
Jmo.in.c.tua.de cohabita.cleri.ꝛ mulie.ꝛ idẽ dicit Saly.in.d.
4 l.actiõe.¶†Jtẽ addit Ro.io.an.in addi.Spe.in.ti.de aduo.
in vna additiõe quã ſm eũ multi libri nõ hñt tꝫ tale ꝑceptũ in oĩ
mã eẽ nullũ ꝑterꝙ̃ in materia hui᷒ iterdicti.ꝛ hoc qꝛ tale ꝑceptũ
fuit recitatũ p nũciũ corã pte ꝛ nõ p iudicẽ qḋ fieri nõ põt ar.l.ij.
C.de ſenex peri.reci.ꝛ.c.ſi.de re.iudi.li.vj.ſcḋo qꝛ ꝓlatũ fuit cã
nõ cognita qḋ pꝫ qꝛ fcm̃ eſt pte abſẽte ergo nõ tꝫ.l.ꝓlatã.C.ĩ ſẽt.
l.õ vnoquoqꝫ.de re iudi.l.in cãe.la.i.§.cã cognita.ff.de mio.ꝛ
ſubdit Ro.ꝙ põt ħ limitari ex his q̃ no.io.an.in.d.§.ſpẽs.i ṽ.
ab eo ꝛc.q̃ eſt additio.ſ.niſi tale ꝑceptũ emanaſſet ſup eo qḋ pte
pñte ꝛ iuita fieri potuiſſet qꝛ tũc tãto magis ea abſẽte ꝛ ignorante
fieri potuit.l.q põt inuitus.de reg.iur.l.ſi vni᷒.§.filio.ff.de iniur.
Exẽplũ ſi eẽt timor rixe vel ſcãdali ſi iudex ita nõ ꝑcepiſſet nam
tũc hoc facere põt pte iuita.l.egſſimã.in pñ.cũ ibi no.ff.de vſu-
fru.facit.l.nõ vꝫ.§.q iuſſu.ꝛ qḋ ibi no.ff.de reg.iur.ſꝫ ſi tale ꝑce-
ptũ emanaſſet ſup eo qḋ reqrit cãe cognitionẽ ꝛ pte pñte iudex
forte illud nõ feciſſet ꝛ tũc ꝑceptũ nõ vꝫ ſꝫ reſoluit in vim ſimpli
cis citation᷒is niſi in materia nũciatiõis.Pau.de ca.hic ꝯcludit
ꝙ qñ iudex icipit a ꝑcepto ꝛ ſic a iure executiuo qḋ tñ reguľr fa-
ciẽdũ nõ eſt.l.i.C.de exe.rei iudi.ꝛ.l.i.C.de ꝓbi.ſeq̃.dꝫ ipm̃ ꝑce
ptũ iuſtificare cũ iſta cla ſi ſenſeris te grauatũ ꝛc.ꝛ i hac glo.ꝛ ita
dicit praticari in curia romana.Si ṽo illa cla nõ eſt apposita tũc
aut ꝑcipiť tale qḋ eſt ꝑiudiciale in quo reqriť cãe cognitio tũc nõ
vꝫ ꝑceptũ ꝛ põt ꝯtẽni vt.C.cõmi.vel epi.p totũ.ẽt ſi ſit cõmina-
toriũ pene qꝛ nõ ſuat iudex formã a iure traditã.ſ.ꝙ ꝓcedat cã
cognita ꝛ nõ ĩcipiẽdo ab executiõe.l.iudices.C.de iudi.ꝛ.l.i.C.
de exe.re.iudi.ꝛ.d.l.ꝓlatã.¶Si tñ ꝑceptũ ꝯtineret aliqd qḋ eẽt
modici ꝑiudicij tũc parẽdũ eẽt illi i dubio ꝛ ñ parẽs puniret tan
ꝙ̃ cõtẽptor.l.ſi qs ex aliena.ff.de iudi.ꝛ.l.ij.ff.ſi qs i ius voc.nõ
ie.ꝛ ibi iudex ſi nõ ab initio ſꝫ poſt cãm ceptã faceret ꝑceptũ trã-
ſiret in rẽ iudi.all.c.ad ꝓbãdũ.de re iudi.ſꝫ potius voluit allega
re.c.qḋ ad ꝯſultationẽ.eo.ti.ꝛ dicit ꝙ iſta colliguntť ex no.p In-
no.in.c.ij.de in iteg.reſt.ſup gl.in ṽ.reſtõne.alꝫ inhibitiõe.ꝛ in
5 c.i.de his q̃ fi.a ꝑla.ꝛ p Spe.in.d.§.ſpẽs.†Aduerte qꝛ Inn. in
d.locis.nõ loqť de ꝑcepto hñte dictam clam ſi ſenſeris te graua
tũ ꝛc.ſꝫ tractat an ꝑceptũ ſine tali cla valeat vt ſi mando tibi ꝙ
tale qd facias ſub pena de quo vide p Bar.ꝛ alios in.l.vnica cir
ca fi.pñ.ff.ſi qs iuſdi.nõ obtẽp.cũ ꝯcor.multis q̃s ibi dedi ꝛ cõ-
ſueui tãgere in.l.filiuſfa.§.diui.de leg.i.vbi Bal.ꝛ Jmo.tãgunt
adde ꝙ in hoc quotidiano articulo Bar.de quo ſcribẽtes ħ mẽ
tionẽ nõ faciũt in.l.i.C.de exe.rei iudi.dicit nõ eẽ icipiẽdum ab
executione vt.l.ſi cũ nulla.ff.de iud.ꝛ.C.cõmi.vel epiſ.p totũ.Et
p hoc dicit iſerre ꝯ ꝑcepta q̃ fiũt in curia in qbus ꝑcipiť quẽ ſol-
uere añꝙ̃ ꝓferať ſnia tñ ſi ſilibus ꝑceptis addanť illa ṽba ſi ſen-
a ſeris te grauatũ ꝛc.hẽbunt ille lr̃e vim cuiuſdã citatiõis[a] ꝛ ꝑce-
ptum qḋ in eis ꝯtineť eſt nullũ p.d.l.i.ꝛ dicit ꝙ hãc formã citan
di tãgit gl.hic.Sed ꝯ Bar.facit qꝛ vꝫ ꝙ dcm̃ ꝑceptũ cum dcã ci
tatione ſit nullum ex toto nec hẽat vim citatiõis qm̃ ſi ꝑceptum
ipm̃ eſt inualidum vt fateť Bar.ſeqť ꝙ nõ ligat nec grauat illum
vñ dicimus ꝙ a ſnia nulla nõ eſt opus appellare pro grauamine
reparãdo.l.i.p totum.C.qñ prouo.ergo nõ arctať ad cõparen-
dum iſte.Pro hoc facit qꝛ qñ citatio vel ꝑceptũ ꝯtinet expſſum
b iuris errorẽ nõ vꝫ[b] vt ꝓbať in.l.ij.ne qs eum q in ius voc.eſt vi
exi.ꝛ ſ.l.ij.i fi.ꝛ ibi clare bar.ff.ſi qs i ius voc.nõ ie.ꝛ no.gl.in.c.
veniẽs.de ap.ꝛ gl.in.c.ſi eps.iij.q.ij.ꝛ Inn.i.c.ꝑterea.de dila.
ſꝫ ita eſt in caſu nr̃o qꝛ iudex icipit ab executiõe ꝯ iuris cõis regu
las ꝛ iſtud vꝫ eẽ de mẽte bal.ꝛ ſaly.i rub.ꝛ i.l.i.C.cõmi.vel epi.
vt.j.referã.Tñ ſubſtinẽdo bar.põt dici ꝙ ṽba dñt itelli ſm mẽ
tẽ ꝓferẽtis.c.i bis.ꝛ.c.ꝛ itelligẽtia de ṽb.ſing.i.q.i.marchion.
ꝛ baſilides.vñ cũ ſꝫ de mẽte iudicis videať eſſe ꝙ ille ſoluat ꝛ pa-
reat ꝑcepto vel ſi nolit parere ꝯpareat iõ hẽbit vim citatiõis de
mẽte.n.iudicis ꝛ cuiuſlꝫ diſponẽtis vꝫ facere actũ validuꝫ.l.ſuo
alieno.§.ſi ab ipubere.ꝛ.l.ſi qı̃ i pñ.de leg.i.ꝛ dato ꝙ ꝑceptũ cõ
tineret errorẽ expſſuꝫ illũ nõ ꝯtinet citatio illi adherẽs.adde ẽt
ꝙ bal.i.l.ij.i.iij.col.C.de epiſ.audi.ꝛ i.l.ea qdẽ.ff.ſi manci.ita
fue.alie.tꝫ ꝙ tale ꝑceptũ reſoluať i viꝫ ſimplicis citatiõis ꝯparẽ
te citato all.no.p Inn.i.d.c.tua.i gl.mag.i ṽ.itẽ monitio ꝛc.et
idẽ Bal.in.l.i.§.i.ff.de iure delib.ꝛ alleg.iſtã gl.ꝛ glo.meliorẽ
in.c.ex pte.quã ſingularẽ reputat Bald.in.l.alimentorum.ff.
vbi pu.edu.de.vbi dicit ꝙ precepta que fiunt ſine cauſe cogni-
tione non habent vim etiam ſimplicis citationis alleg.not.per

Additio.
a ¶Contra iſdaꝫ
cuſtodiã.vide
plene per Iaſo
nẽ in.l.nec qe
q̃ꝫ.§.vbi dcre
tu.in.iii.col.ꝛ
ſe.ff.de offi.p
cõ.ꝛ lega.ꝛ vi
de vnã cautelã
quã tradit ale
xan.in.l.ſi ſint
ta.in pzin.l pe
nul.ꝛ viti.co.
ff.de dã.infec.
qḋ petat ħ no
uo hari vel cõ
ſteri.adde ẽt
ꝙ mãdatũ pa
pe factuꝫ ſine
cãe cognitiõe
non vꝫ nec hꝫ
vim ſnie ꝛ ibi
aliter appeat
ħ certa lr̃a pa
pe.p.abb.poſt
inno.in.c.cuꝫ
ex lr̃is.i.ii.co.
de reſt.in inte
grũ ꝛ ibi noť
ad multa ꝛ vi
de her.in cõſi.
lr̃ꝫ.incipit q̃
ritur que ſnia
Thomas dip.

b ¶Non vꝫ:
not.tñ ꝙ cita-
tio illegitima
q̃ ad noticiaꝫ
citati puenit
ita artat ſicut
lecis per tex.in
cle.cãm.in fi.
de elec.que m
tex.ad hoc di
cit notabilem
Ro.cõ.cccc.
¶Et faciunt
no.in.l.ex qua
cãꝫ ff.ſi quis
in ius voc.nõ
ie.ꝛ in.l.ſi qs
ex aliena.ff.de
iudi.ꝛ p cano.
in.c.ſup lr̃is ħ
reſcrip.ꝛ in.c.
cũ in iuuẽtute
tua.de offi.de
leg.ani.fran.

Jmo.in.d.c.tua.qḋ reputat menti tenẽdum.Bar.ṽo in rub.
C.cõmi.vel epiſ.dicit ꝙ aut preceptũ eſt inualidũ ꝛ reſoluiť in
cõminationẽ ꝛ ſic ſentit Bal.ꝙ poſt preceptũ nullã vim hẽat:ſi
cut nec hꝫ cõminatio apposita iuxta preceptũ vel ſniam interlo-
cutoriã.vt.l.i.ꝛ per totũ titu.C.cõmi.vel epi.ꝛ declarat Bal.i
rub.circa pzin.aut preceptũ eſt validũ.tunc dicit Bal.ꝙ aut re
us cõparuit ꝛ reſoluiť in vim ſimplicis citatiõis.vt no.Jac.bu.
in.d.l.actõe aut nõ cõparuit ꝛ preceptũ ſtabit firmũ.ꝛ nõ põt ſi
dici imputari poſtꝙ̃ fecit preceptũ iuſtificatũ alle.iſtã legẽ.ꝛ.d.
l.ea quidẽ.tñ nõ declarat Bal.qñ preceptũ ſit validũ vel nõ.ſed
illud patebit ex.j.dicẽdis.Saly.in.l.i.C.cõmi.vel epi.ſeqť ſim
pliciter illud qḋ dicit Bal.ibi in rub.ſed ipſemet Bal.in.l.nec
qcq̃.§.vbi decretũ.ff.de off.ꝓcon.dicit ꝙ illa cla ſi ſenſeris ꝛc.
apposita in precepto nihil opať ad validãduꝫ:ꝛ ſubſtinẽdum.
niſi vbi nõ dꝫ precedere citatio ꝛ poſſit incipi a precepto vt in ꝑ
cepto no.ope.nũ.per id inhiberi põt a iudice ne edificeť ẽt ſi nõ
6 precedat citatio vt hic hꝫ.¶†Jtẽ ſubdit ꝙ lꝫ quidã dicãt vbi ꝑ
ceptum cũ dcã cla eſt iuſtũ ꝛ validũ ſi cõpareat citatus expirat ꝑ
ceptũ ꝛ trãſfundiť in vim ſimplicis citatiõis:tñ ſm eũ iſtud nõ
eſt verũ qꝛ ſi preceptũ eſt iniuſtũ dꝫ infirmari nõ cõfirmari.ar.l.
i.C.de carbo.edi.Si.n.preceptũ eſt iuſtũ.ergo nõ grauat:ꝛ cũ
dcã cla ſit ꝯdõnalis nõ trãſfundiť ꝑceptũ in citationẽ niſi exiſte
ṽba.ſ.ꝙ graueť:nã tũc hñ euaneſceret preceptũ ꝛ iudex q appo-
nit iſtam clam non intendit indebite grauare partẽ.arg.l.ſi qs
locuples.in fi.ff.de ma.teſta.Bal.ẽt in.d.l.ad peremptoriũ.ff.
de iudi.dicit ꝙ ſi querať vtrum preceptũ iudicis expectatoriuꝫ
vel admonitoriũ poſſit iuſtificari per dictã clam:rñdet ꝙ ſic.al-
7 leg.no.per glo.hic.ꝛ in.d.l.ea quidẽ.†Et ſubdit eſſe veruꝫ niſi
citatio eſſet nulla ipſo iure:qꝛ tunc nõ põt iuſtificari:alleg.in ar.
l.iure nr̃o.de teſta.tute.ꝛ.l.quedã mulier.ff.fami.her.Bal.ẽt
in.l.ſed ſi qs ex ſignatoribus.ff.quẽadmo.te.ap.cũ qua hic ſim
pliciter trãſit Jmo.dicit ꝙ per interdictũ ex cã neceſſitatis pre
poſterať ordo vt ibi vñ ſm eum interdictuꝫ ita faciunt iudices
qꝛ ſi periculũ eſt in mora faciunt preceptũ:ꝛ iuſtificãt illud cum
dcã cla ſi ſenſeris te grauatũ ꝛc.facit ad hoc ſm euꝫ illud qḋ no.
in hoc.§.Põt ꝯcludi ꝙ aut preceptum eſt inualidũ ꝓut eſt re-
gulariter per.d.l.i.de exe.rei iudi.ꝛ tunc pp dictã clam hẽat vĩ
citatiõis.vt.ff.dixi.ſuſtinẽdo Bar.aut preceptum eſt validum
vt in caſu huius.§.vel qñ ſit preceptum ꝓ executiõe ſnie in caſi-
bus in qbus nõ reqriť citatio ad ipſaꝫ executionẽ faciẽdã.iuxta
plene no.per Bar.ꝛ alios in.l.a diuo pio.§.in vendi.ff.de re iu
di.ꝛ in ꝓpoſito nr̃o no.Bar.in.l.defendẽte.ff.de aucto.tuto.
vel i alijs caſibus in qbus iudex põt icipere a precepto q caſus
ponunť in varijs locis.de qbus p Jmo.ſatis plene in.d.§.di-
ui.ꝛ qḋ ibi dixi.ꝛ tũc aut ille cui factũ eſt preceptum nõ cõparet
ꝛ ſine dubio preceptum validuꝫ nõ reſoluiť:aut cõparet.ꝛ tunc
de mẽte Bar.hic vꝫ fuiſſe ꝙ preceptum non reſoluať:vñ dicit
Bar.ꝙ ſi pretor nunciat edificãti inhibẽdo ſibi per nuncium.
ne edificeť ꝛ qḋ ſi ſentiat ſe grauatum cõpareat recepturus ꝛc.
dꝫ huic parere ĩhibitiõi lꝫ cõpareat:ſecus ſi inhibitio fuerit facta
alternatiue.ſ.ꝙ nõ edificet vel veniat rñſurus vt hic per eum:ꝛ
ita ẽt vꝫ velle Bar.in.d.§.vbi decretũ.ſed Ja.bu.ꝛ Bal.in dĩ
ctis alijs locis:ꝛ alij quos ſupra retuli.videtur tenere cõiter ꝙ
reſoluať preceptum illo cõparẽte ꝛ reducať ad uim ſimplicis ci
8 tationis ꝛ iſta opi.mihi vꝫ uerior.† qꝛ quotiẽs dictio ſi vel di-
ctio niſi apponiť in ultimis uoluntatibus ſiue adijciatur ṽbo
diſpoſitiuo:ſiue poſt ṽba diſpoſitiua adijciať ṽbis executiuis
facit actum eſſe in ſuſpẽſo ꝛ ꝯdõnalẽ.l.qbus diebus.§.quidaꝫ
ticio.de cõdi.ꝛ demõ.lꝫ aliud ſit in ꝯtribus.ut not.in.l.ij.ff.de
in diẽ adiec.ꝛ no.Bar.plene in.l.i.ff.de ꝯdi.ꝛ demõ.dum tra-
ctat de dictione ſi.ꝛ cum.ꝛ dictõe niſi.ꝛ aliud qḋ dicimus i ulti
mis uoluntatibus:ẽt hꝫ locũ in preceptis ſeu ſentẽtijs.ut no.in
c.preterea reqſitis per glo.ꝛ Jmo.ibi de app.ꝛ per Bar.in.l.
obli.fere.§.ꝯditio.ff.de ac.ꝛ ob.ꝛ no.Ja.bu.in.l.ſi eum.§.qui
iniuriaꝝ.ff.ſi qs cau.ꝛ in.d.l.actiõe.ꝛ ibi plene Saly.poſt Bal.
ꝛ Jmo.in.d.l.quidã ticio.Nec ob.illud qḋ dicit Barto.hic qꝛ
dic uel qḋ dcm̃ eius intelligiť ꝙ nunciatio firma manet.ſ.uſqꝫ
ad cõparationẽ ꝛ nõ ultra ſi fcm̃ fuit preceptũ ſub cõditiõe pre
dicta.Uel dic ꝙ eius dictum aliter non poſſet ꝓcedere niſi ubi
aliter nõ eſſet apposita cõditio ut qꝛ dcm̃ eſſet nuncio tibi ne edi
fices ꝛ ueniasrñſurus.Nõ ob.ẽt ṽba Bar.i.d.§.ubi decretuꝫ
qꝛ rñdeo ꝙ illa ṽba ſi ſenſeris te grauatuꝫ referunť ad ſenſuꝫ:
ꝛ opi.illius cui fcm̃ eſt preceptum.ſ.ſi nõ ſentiat ſe grauatuꝫ ſm
ſenſum

ſenſum ſuũ nõ aũt referunt ad veritatẽ grauaminis ita pbat in.d.c.ſʒ ex ſuſce
pto.de ſo.cõpe.vñ tex.ibi dicit lʒ eis appellare ſi ſenſerint ſe pgrauari iniqta
l.eos.in pn.in ꝟ.iniuſta.C.de ap.de illo aũt dicto Jo.an.ꝙ ipſe ponit in
d.§.ſpẽs.vt.ſ.retuli.nõ tãgo ꝺ ſʒ remitto me ad no.p Ang.ꝛ Jmol.in.d.
l.de vnoquoqʒ.vbi alſ dixi ꝛ p Ant.de bu.ꝛ Abb.i.d.c.cũ ceſſante.de ap.
a Dicit ẽt hic Ang.[a] valere citationẽ factã p illa ꝟba ↄdõnalia.vʒ cõpareas
ſi tua putaueris intereẽ all.ſm eũ gl.ſingularẽ in.d.l.ea qdẽ pro qua allego
ego tex.in.d.l.diffamari.C.de inge.ꝛ ma.vbi vʒ hec citatio cõpareas ſi de
tuo iure ↄfidis.bñ facit tex.in.d.c.ſignificauit.de teſti.vbi vʒ hec citatio cõ
pareas ad talẽ actũ ſi tua intereẽ ꝛ not.in auc.ſi qs ab aliquo.p Bal.ibi circa
x.col.C.de teſti.Et de his modis citandi vide ẽt p Jnn.in.c.dilecti.de ex
cep.ꝛ p Bal.in.l.cõſentaneũ.in vlti.col.C.quõ ꝛ qñ iud.ꝛ in.l.ij.in.v.co
9 lũ.C.vbi in rẽ act.ꝛ in.l.pſcriptiõe.i.xv.col.C.ſi ↄ ius vel vti.pub.℃ † In
glo.in ꝟ.manũ.cõtter tenet ꝙ nõ ſufficiat ſolus iactus lapilli ſʒ debeant ẽt
interuenire ꝟba. Putat tñ Jmo.ꝙ ẽt ſine ꝟbis ſufficiat mẽtẽ declarare nu
tu ar.l.nutu.in pn.de leg.iij.ꝛ ita ẽt no.Azo in ſũma flox.ſup hoc ti.ꝟ.ſed
qualr.ꝛ iſtud vr verũ ꝗuis Pau.de ca.ꝺ dicat ꝙ aut poterat loq ꝛ regrant
ꝟba aut nõ ꝛ tũc ſufficiat nutus.Sicut dicimus in mrĩmonio.c.tue de ſpon
ſa.ꝛ no.gl.ſing.in.l.cũ notiſſimi.in pn.in ꝟ.ſolã.C.de pſcrip.xxx.ãno.ſed
verius vr ꝙ ẽt ſi loq poſſit ſufficiat nutus.d.l.nutu.in pn.dato ꝙ in mrĩmo
nio in quo tractat de magno pindicio ꝛ in tã graui ſacro aliud eẽt qnimo ẽt
ſm magis verã opi.ẽt in mrĩmonio ſufficit ſolus ↄſenſus nec exigit ꝙ per
b ꝟba magis ꝗ alr declaret[b] in.c.cũ locũ.de ſpõ.facit.l.nuptias.ꝛ ibi Bar.
de reg.iur.de quo plene p doc.i.d.c.tue.ꝛ ẽt aliqd p Bal.i.l.ad cognoſcẽ
das.C.de inge.ꝛ ma.ꝛ per Roder.ꝛ Jmol.in.l.i.§.ſi quis ita.de ꝟbo.
obliga.ꝛ in.l.ex facto.in pn.ſ.de vulga.ꝛ pupil.

1 Nunciatio in riuis ꝛ cloacis ꝛ vbicunqʒ mora vel dilatio eſt periculum al
latura ſpernitur.
2 Periculum vbicũqʒ eſt in mora tunc receditur a regulis iuris.
3 Captus ratione ſuſpitionis fuge poſſit dicere capturam nullam ex eo qꝺ
captus fuerit auctoritate iudicis competentis.

1 **Si quis riuos.** † In riuis ꝛ cloacis ꝛ vbicunqʒ mora vel
dilatio eſt periculũ allatura ſpernit nũcia
2 tio.h.d.℃ † No.ꝙ vbicũqʒ periculuʒ eſt in mora[c] recedit a regulis iuris
c cõis vt hic ꝛ in.l.ſi qs filio exheredato.§.hi aũt.ſ.de iniu.te.ꝛ.l.ait ptor.§.
ſi debitorẽ.de hijs q̃ in frau.cre.ꝛ in.l.diuus.in pn.ſ.de peti.here.ꝛ quod
3 no.glo.ꝛ ibi doc.in.l.ſi.in ꝟ.fideiuſſionis.C.de fer.℃ † Et ex hoc infert hic
Ro.in additionibus nouis an captus rõne ſuſpitiõis fuge poſſit dicere ca
pturã nullã ex eo ꝙ captus fuerit auctoritate iudicis cõpetẽtis ꝛ cõcludit ꝙ
nõ q: ſicut capi potuit p puatũ vt in.d.§.ſi debitoreʒ.multo magis per ha
bẽtem iuriſditionem vt latius per eũdem in.l.ij.ſ.de iuriſdi.om.iudi.

1 Nunciationem proſequens tenetur iurare de calumnia ſi aduerſarius hoc
petat ꝛ iudex hoc decernat.
2 Iuramẽtum calũnie tacite remitti põt per partẽ.ſ.ſi ps ipſa non petat.
3 Confirmari poteſt ẽt actus qui de iure ſit validus ꝛ firmus.
4 Appellatio ſi fuit interpoſita ab interlocutoria poteſt tamẽ iudex a quo p
cedere ſi non ſit facta ſibi inhibitio per iudicem ad quem.
5 Appellatio non perimit in omni caſu iuriſditionem iudicis a quo ſed de
mum quando eſt rite appellatum.
6 Appellari non poteſt quãdo ſunt late tres ſñie conformes.
7 Executio etiam trium ſententiarum conformium impeditur quando con
ſtat de nullitate ex actis.
8 Executio ſñie vnice vel ſcðe cõformis nõ impeditur per actionẽ rei agẽtis
de nullitate.niſi ſit probatum de nullitate.ſecus ſi ſunt late tres cõformes.
9 Nullitas reſultãs ex defectu iuriſditionis nũꝗ lege vel ſtatuto excluditur.
10 Nunciãs nouum opus ſtãdum eſt ſue ↄſcie ſi dicit ſua intereſſe.
11 Conſcientie alicuius vbi ſtandum eſt tũc ſtari debet dicto ſuo dũmõ iuret.

1 **Nul opus.** † Qui nũciationẽ pſeqtur iurare dʒ de calũnia
ſi aduerſarius hoc petat ꝛ iudex decernat.h.d.
2 ℃ † In tex.ibi exigat.no.tex.per quẽ pbat ꝙ iuramẽtum calũnie tacite re
mitti põt p partẽ.ſ.ſi ps ipſa non petat ꝛ ita apte pbat in.c.i.de iur.cal.li.
vj.ſed expſſe remitti nõ põt.l.ij.§.ſed q: veremur.alle.in glo.de quo vide
aliqd p Bar.ꝺ ꝛ ibi poſt glo.ꝛ p Bart.in.l.qui bona.§.ſi aliena.circa.iij.
col.j.ti.i.vbi tãgit qd ſi pſtat iuramẽtũ calũnie ſʒ minus debite an pceſſus
reddat nullus ꝛ vide ẽt Jaco.bu.in.d.§.ſʒ q: veremur.dicẽtem ꝙ malicio
ſi pcuratores dũ rñdent libello in fine rñſionis ſue caute dicũt ꝛ petit iura
ri de calũnia ꝛc.ꝛ poſtea ñ curãt petere vt ſic pceſſus reddat nullus ſi actor
nõ iurauit p.d.§.ſed q: veremur.ꝛ in tñ eſt neceſſaria ꝛ rõnabilis hic pſta
tio iuramẽti vt nõ valeat ↄſuetudo diſponẽs ꝙ tale iuramẽtũ pte petẽte nõ
d ſit pſtãdum[d] tãꝗ cõſuetudo irrationabilis.c.ↄſtitute.de fideiuſ.c.ceteruʒ.
3 de iuramẽ.calũ.His adde q̃ dicã in.d.§.ſi aliena.℃ † In glo.in ꝟ.nũciare
ibi firma maneat ꝛc.habes ex hac glo.notare ꝙ actũ q
e per ſe firmus ꝛ validus eſt poſſum petere cõfirmari[e] p
iudiceʒ bñ facit.l.iij.§.miſſum.ſ.de carb.edi.ꝛ.l.i.ſm
vnã lec.C.de car.edic.vbi ꝗuis poſſidei poſſum petere
me in poſſeſſionẽ cõfirmari de quo plene ibi p doc.et p
Bar.in.l.i.§.ſatiſdatũ.j.quo.le.ꝛ in.l.ſi.C.de edi.diui
adri.tol.ꝛ idẽ in oĩbus actibus canonicis puta i electio
f ne ꝛ inſtõne[f] ad bñficium q: poſſuʒ petere tales actus in
iudicio cõfirmari p ſñiam ſeu declarari eos firmos ma
nere.c.ex infumatione.de pcura.c.ij.cũ ibi plene not.p
Jnno.de ↄfir.vti.vel inuti.vbi ſentit aliud eẽ in ↄtrib
iuriſgẽtium quos petere vellet qs cõfirmari per ſñiam
ſed de hoc eſt dicẽduʒ vt melius per Bar.ꝛ Ang.in.l.
ſi qs.C.de decu.lib.x.vbi ad hoc eſt text.valde not.ſm
vnã lec.ꝛ per Jnn.in.c.cãm.circa.i.col.qui fi.ſint legi.
ꝛ p alios in.d.c.ij.Similr qs põt petere ↄfirmari actus
legitimos ſeu ciuiles puta ſñiam pro ſe latã ꝗuis ab ea
nõ fuerit appellatũ vt per Bar.hic ꝛ per eũdem ꝛ alios
plenius in.l.ſi expſſim.in vlti.col.j.de ap.ꝛ in.l.i.C.qñ
puo.ꝛ iſtud erit valde vtile ſm Ange.hic q: poterit ip
ſam ſñiam facere pluries cõfirmari ꝛ poſt habitas tres
ſñias cõformes nõ poterit ↄ executionẽ eax aliqd op
poni ẽt ſi de nullitate qs opponere vellet vt cle.ij.de re
iudi.niſi opponeret de nullitate ſurgẽte ab incõpetẽtia
iuriſditionis q: illa nullitas nunꝗ vr excluſa vt eſt gloſ.
ſing.in cle.vnica.in glo.ſi.de ſeq.poſ.Jmo.hic dicit ꝙ
ↄ dictã gl.vr alia gl.in cle.i.in ꝟ.pẽdere.de re iudi.dicit
tñ poſſe rñderi ꝙ verior ſit gl.in.d.cle.vni.ꝛ ita dicit te
nuiſſe Pe.de ancha.vel ẽt ſm Jmo.dic ꝙ gl.in.d.cle.
vnica.pcedit regulariter ſed gloſ.in.d.cle.i.pcedit in
ſuo caſu ſpeciali.ſ.qñ late eẽnt tres ſñie conformes pur
logtur illa cle.i.ꝛ dicit ipſe ꝙ ẽt ita tenuit Pe.de anch.
4 ꝛ hoc mõ dabit pma ↄcordia ad dictas gloſ.† Vel ſm
eum põt ſcðo mõ ↄcordari dicte gl.ſ.ꝙ gl.in cle.vni.p
cedat regulr ſʒ fallit qñ ex ↄſciẽtia ꝛ pmiſſu iuris fertur
ſñia a iudice incõpetẽti vt eſt videre in caſu.d.cle.i.Nã
lʒ ſit appellatũ ab iterlocutoria tñ põt pcedere iudex a
quo ſi nõ eſt facta ſibi inhibitio p iudicẽ ad quẽ.c.nõ ſo
lum.de ap.in.vj.lʒ poſtea ſi appeat bñ appellatuʒ ab in
terlocutoria detegat pceſſum eẽ nullum ꝛ iudicẽ a quo
nõ potuiſſe pcedere iuxta ea q̃ habent in.c.nõ ſoluʒ.et
no.Jo.an.in.c.ex pte decani de reſcrip.Et p Bart.in
l.iij.in.ij.q.j.de ap.reci.Et idẽ ſm Jmo.videret eadẽ
rõne dõm ſi ex cõmiſſione hoĩs proceſſiſſet ad ſñiam iu
dex datus lʒ nõ habuiſſet iuriſditionem vt q: iudex ipſe
fuiſſet impetratus per reſcriptũ ab excõicato iuxta.ſ.i.
de reſcrip.Et lʒ ipſe nõ dicat dic ꝙ iſtud idẽ voluit do.
Car.in.d.cle.vni.§.ſi.vbi dicit diſtinguẽdum ꝙ aut ↄ
ſñiam opponit exceptio incõpetẽtie iudicis per ꝟba ne
gatiua vt q: negat pferẽtem fuiſſe iudiceʒ que negatio
trãſfert onus pbãdi in aduerſariũ vt no.in.c.bone.el.
i.de elec.vel negat cõmiſſionẽ eẽ factã qꝺ ſtatim p can
cellariã cõſtare põt ꝛ tũc habeat locũ id qꝺ dr p gloſ.in
d.cle.vnica.aut exceptio opponit per ꝟba affirmatiua
vel p negatiua que reſoluunt in affirmatiuã tũc ſecus vt
ſi oppono iudicẽ fuiſſe excõicatũ vel reſcriptũ cõmiſſio
nis fuiſſe impetratũ ab excõicato nam talis opponens
nõ audiet ẽt ſi velit ſtatim pbare ad hoc allat ipſe aucto
ritatẽ Jo.de ſan.geor.ibi dicẽtis ꝺ facto ſuari ꝛ eſt mi
g rabile[g].℃ † Vel tertio ſm Jmo.hic põt dari alia con
5 cordia.ſ.ꝙ gl.in.d.cle.vni.pcedat qñ allegat ſñiaʒ fun
ditus caruiſſe iuriſditione in cã illa ſʒ ſi nõ allegat fundi
tus caruiſſe iuriſditione ſʒ ex accidẽti illã pdidiſſe vt eſt
videre in caſu.d.cle.i.cũ gl.ſ.qñ fuit appellatũ ab iter
locutoria q̃ appellatio nõ oĩ caſu pimit iuriſditionẽ iu
dicis a quo ſʒ demũ qñ eſt rite appellatũ.d.c.nõ ſoluʒ
ꝛ tũc pcedat opi.gl.in.d.cle.i.ꝛ p hoc alle.qꝺ no.Jnn.
in.c.innotuit.de eo q fur.or.ſuſce.ꝛ in.c.cũ ↄtingat iter
dũ.de offi.d.cle.ꝛ iſtã tertiã ↄcordiã ſm Ro.hic poſuit
ẽt Bal.in.l.i.C.ſi a nõ cõpe.iud.adde Bald.in.l.reos
C.de accu.in.xij.col.i ꝟ.venio ad q̃rtũ ꝛc.ꝛ qꝺ ipſe no.
in.l.gñalr.in pn.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ in.l.exceptionẽ.in vl
col.C.de pba.Ro.hic ẽt addit ꝙ pro opi.gl.in.d.cle.
Alexan.de imo.ſup pma.ff.noui.

a ℃ Hic ang. Vide omnino bal.in.l.teſta mẽta oĩa.C.de teſta.Frã.Cur.
b ℃ Declaret tur.de hoc p berb.cõſ.lui.p frã.de are.cõſ.xiu. Additio.
℃ Nota qꝺ dicit bal.ſingl'r in.l.in libere in lect.antiq ſ.de ritu nu ptiax vbi vo luit ꝙ pſuma tur matrimo niũ lʒ nõ con ſtet interueniſ ſe mrĩmonia lis ꝟba dũmõ interueniant mrĩmonialia facta tho.di.
c ℃ In mora pp periculum more iudex alias incõpe tẽs examinat teſtes etiã ad eternã rei me moriaʒ vt dicit Fran.de are.cõſ.cxv.
℃ Et qñ peri culũ eſt i mo ra teſtes exa minant ẽt lite conte.ꝛ iuris ordie nõ ſua to.vt i.c.qm frequẽter cum materia.ꝛ ibi plene p cano. vt lic.nõ pcec Anto.Fran.
d ℃ Preſtã dũ.dicit Ro. ſm.ſuo ꝙ nec vʒ cõſuetudo ꝙ aduocatis ꝛ pcuratorib[9] nõ deferat ta le iuramẽtũ cũ illi nouerint oĩa mala. Additio.
e ℃ Vid ꝙ in fit.not.d.Ja ſon in.l.rem nõ nouã.i.in col.C.de iudi ciis ꝛ vid pbi lipũ frã.in.c. i.in.ii.col.de iure.cam.li. vi.tho.diplo. Additio.
e ℃ Cõfirma. vide plene p alex.in.l.ſi fi nita l.pn.j.ꝺ da.inf.ꝛ ibi dicit p.Tho.dip.
f ℃ Inſtõne ſed an ex du plici capite qs poſſit petere ↄfirmationeʒ vide pro.cõ. cccxxxiii.
g ℃ Mirabi le.qꝺ inſis la ta vigore re ſcripti nulli trãſit in rẽ iu di.ſi nõ appel let ſm Ladũ l.c.i.ꝺ ſicrip. ant.de bu.i.c. ſup liis co.ti. ꝛ ro.cõ.cccix xxiiii.in fine.

a ¶ Uerſio vi de bal.l.i.C. ſi a nō cōpe. iu di. ꝛ panor.in c.cū ꝗ.extra d re iudi. ꝛ add raob. cu.in.l. i.ð co.v.i gl. in ꝟ.op⁹. vbi dicit ꝙ ꝗñá cūqʒ ſtatuteʒ vl lex ꝓhibeat appellationē a ſnia vel reme diū directe d nullitate ꝙ ni hilominꝰ pt di ci de nullitate ſi eſt aperta. et Imo.hic. ꝛ ad de alex.in cōſ. cxvii.col.vi. in.iii.vol. vbi qñ ſnia eſt no torie iniqua ꝛ nulla ſemꝑ pt opponi nō ob ſtāte ſtatuto ꝛ eūdē alex.cōſ. lxxvii.col.pe. ꝛ o.vol. vbi di cit ꝙ ſtatutū ꝓ hibēs appella ri a ſnia nō hʒ locū qñ ex in ſpectione ſnie apparet d eiꝰ nullitate ꝛ quo intelligeꝭ ſtatu tū diſponēs ꝙ ꝯ ſniam ñ poſ ſit opponi aliq̃ excep. vide alex. cō.xciii. ꝛ cōſ. xcv.in.iiii.vo. ꝛ vtrū ī quo a ſnia nulla poſ ſit appel. vide alex.in cōſ.lir. col.pen.in.iij. vol. Fran.cur. Additio.
¶ Uide and. barb.in cle.i. de ſent. ꝛ re iu di. vide alex. in cō.c v.in.v. vol.incipit pō deratio nūera tis inhērentē ꝙ ſi dānū pſi gn pt ad dan daʒ de nullita te ſi nō ſuit di ctū.ſ.illd tps nō pōt ampliꝰ dicere ēt ſi ēēt euidens nulli tas ꝛ de mate ria vide Car. alex.in.c.dela to filio in.ixv. col.de ap. ꝛ q̃ dixi l.i.i.C.ne liceat ter. ꝓuo. in addi.Bar. Thomas dip.
b ¶ Et ei ē ſtā dū. adde bar. in.d.l. ſi exꝓſ ſim.col.iii.ꝟ. vidēdū eſt vbi vſ ꝙ executio nē merēt ꝛ de hoc meliꝰ ꝑ in no.quē ſequiꝭ panor. ꝛ doct. in.c.i.de ɔfir. vti. vel inuti. Jnn.in.c. ſup ſris.in glo. in ꝟ.forſan.d re ſcri. ꝛ alex.l.ꝓ. xxi.in ſi. ꝓnci. l.v.vol. ꝛ ang.

vni.pōt allegari caſus in.l.ſcire opʒ.§.ſi.ſ.de excu.tu. ꝛ in.l.nō erit.§.dato.ſ.de iureiu.cū gl.ꝛ ſubdit ꝙ alio mō pūt ɔcordari dicte glo. ꝛ ſic erit q̃rta ɔcordia vʒ ꝙ aut nullitas ꝓueniēs ex incōpetētia erat manifeſta ꝛ no toria ꝛ tūc poſſit opponi ēt ſi tres eēnt ſnie cōformes al leg.no.per Bald.in.l.i.C.ne li.ter.prouoca. ꝛ ita dicit limitari tex.in.d.cle.vnica.cū ibi not.aut nullitas obie cta regrebat ꝓbationes ꝛ tūc ꝯ ſnias cōformes nō poſ ſit opponi talis nullitas ad impediēdam executionē et ita procedat illa glo.in.d.clemē.i.in ver.pēdere. Jſtaʒ limitationē ēt ad.d.cle.i.poſuit Jmo.dicēs ꝙ ita vidē tur ſentire dñi de ro.in ſuis deciſio. nouis. Adde etiaʒ ꝙ alio mō cōcordat Anto.de bu.in.d.cle.i.de re iudi. ſ.ꝙ glo.in.d.cle.i.procedat q: ibi agebatur de modico ꝑiudicio.i.tēporali qñ nō obſtāte tali exceptione nulli tatis eſt veruʒ ꝙ fiet executio ſed illa executio durabit ad tps quouſqʒ per viaʒ ꝓncipalis petitionis fuerit po ſtea dictum ꝛ dñſum de nullitate vt ibi in tex. ſecus vbi ageretur de alio ꝑiudicio q: tūc procedat glo.ꝯria. ſʒ hāc cōcordiā reprehēdit Jmo.in.d.l.ſi exꝓſſim.de app.q: etiam in.d.cle.vnica.agiꝭ de tꝑali ꝑiudicio.i.de ſeq̃ſtra tione faciēda que durabit ad tps.ſ.quouſqʒ apparebit que partiū habeat ius ꝛ tamē gl.ibi vult ꝙ exceptio nul litatis ſnie cauſat a defectu iuriſdictionis impediat illaʒ ſequeſtrationē q̃uis alia nullitas nō impediat ꝛ ponit Jmo.in.d.l.ſi exꝓſſim. aliquātuluʒ pinguius dictas cō cordias quas poſuit hic ꝛ dicit ꝙ iſte articulus nō repe ritur per aliū melius tactus. adde ēt ꝙ ad ꝑmā ɔcordiā relatā vʒ ꝙ qñ late ſunt tres ſnie cōformes nō poſſit op poni exceptio nullitatis ſurgēs ab incōpetētia ꝛc. Jm pugnat Ange.in.l.iiij.§.ſi.j.ti.i. ꝛ in.d.l.ſi expreſſim. ꝛ Pau.de ca.l.iiii.§.ɔdēnatū.j.de re iu. vbi ſinguliꝭ vo lūt ꝙ ēt iſto caſu poſſit opponi talis nullitas ꝑ no.ꝑ gl.
6 ſing.in.d.cle.vni. ¶†Et ita ēt tʒ Lapus vt refert Pe. de anc. ꝛ ſeqtur in.d.cle.vni. vbi refert ꝙ Jo.de ſantu. tenebat ꝙ qñ ſunt late tres ſnie ɔformes nō hēat locuʒ gl.in.d.cle.vni.ꝑꝑ ꝓſumptionē urgētē ex tribus ſentē tijs qð impugnat Pe.de ancha.in.d.cle.vnica.q: non mereꝭ hēre ſnie nomē fundamēto ſublato ꝓ hoc facit q: iura ꝓſumūt ꝓ iudice.c.in ꝓñia.de renū.l.ii.C. de offi. iudi.alſ eſt in rub.C.de offi.iudi.q̃ ꝓſumptio ceſſat in ꝓuato alſ facile eſſet alicui curare hēre tres ſnias latas a ꝓuato ꝛ iſtā opi.tʒ ang.d retuli i ꝓn.hꝰ.§.ſup hac gl. ꝛ ita eā puto eē tenēdā d tñ itelligere verū qñ dicte tres ſnie eēnt late ab incōpetēti iudice ſʒ ſi ꝑma vel ēt ſcða eſ ſet lata ab incōpetēti iudice ꝓ me ꝛ ego poſtea ēt citra remediū applōnis peticrim corā cōpetēti iudice dictā ſniam ɔfirmari ſeu ꝓnūciari eā firmā manere ꝛ ita fue rit iudicatū ꝛ ab iſta ɔfirmatione nō ſit ꝓuocatū certe ſi petā executionē dicte ſnie ɔfirmate nūq̃ poterit oppōi ꙙ fuerat lata ab icōpetēti iudice ita ſinguliꝭ voluit Jnn. quē alij ibi ſequūꝭ.c.i.de ɔfir.vti.vel iuti. ꝛ inn.i.c. ſup lris.i ꝟ.forſan.i gl.de reſcri.ar.c.i.de trāſa. ꝛ illō ſeqꝭ ſimplꝭ ang.i.l.ij.i.vij.fallētia.ſ.ſi qs i ius vocā.non ie. q̃uis ipſemet ang.d ſi bñ iſpiciaꝭ ſentiat exꝓſſe ꝯriū al legādo gl.ſin.l.d.cle.vnica vt retuli.ſ.circa ꝓn. ſʒ opi.
a Jnn.eſt ꝟiorᵃ nec illo cāu logꝭ gl.i.d.cle.vni. ꝛ pi rōne idē dōm eēt vbi a ꝑma vel ſcða ſnia ꝑ icōpetētē iudiceʒ lata eēt appellatū ad iudicē cōpetētē ꝛ iudex appellatio nis ɔfirmaſſet eas ſnias nā ſi poſtea petaꝭ executio non poterit āplius opponi exceptio nullitatis rōne icōpetē tie ſi ſup tali nullitate fuit ſemel cognitū ꝛ iudicatū per
b ſniam q̃ trāſierit in rē iudi. q: iſta facit ius ꝛ ei ſtādū eſtᵇ l.i.C.de re iu.l.ingenuū.ſ.de ſta.ho. ꝛ hoc vltimū ſalteʒ eſt verū ſi corā iudice applōnis fuit diſputatū de nullita te ꝑcedētis ſeu ꝑcedētiū ſniaꝝ vt no.bal.in.l.i.poſt me diū.C.qñ ꝓuoca. ꝛ i.d.l.ſi exꝓſſim.in.ij.col.in ꝟ.vidē dū ꝛc. ꝛ ibi ꝑ Jmo.tenētē fortius.ſ. ꝛ idē ſit ēt ſi de nul litate nō fuit diſputatū corā iudice applōnis vt ibi ꝑ eū facit ēt ad ꝑdicta q: dʒ attēdi ſnia cōfirmās pluſq̃ cōfir mata ꝛ ex ipſa cōfirmāte oritur actio vt ꝑ glo. ꝛ docto. in.l.eos.circa ꝓn.C.de app. ꝛ per Bar.in.l.i.cum ſimi
7 libus.ff.de re iudi. ¶†Jtē adde circa quartā ɔcordiā

ſ.allegatā.per quā limita diſpoſitio.d.cle.i.de re iudi. vt illa nō ꝓcedat qñ poſt tres ſniae ɔformes ad impedi endum executionē opponiꝭ nullitas queciiqʒ ſit illa nul litas ſiue ex incōpetentia iudicis ſiue ex alio defectu.dū modo illa nullitas ſit notoria ex actis de qbus ſatis poſ ſit fieri fides nā ſꝑ ꝑ talē nullitatē ipediꝭ executio ēt tri um ſniarū cōformiū vt dicit hic Jnno.cui adde ꝙ hanc
c ſingu.limitationē originaliter ponit olda.ᶜ in cōſi.cvij. incip.ꙙ lre executorie ꝛc.vbi ad hoc adducit plu. ꝛ maxi me tex.in.d.cle.i.in ꝟ.vt dictis calūnijs obuieꝭ.que rō hoc caſu vꝭ ceſſare.idē ēt tʒ Saly.in.d.l.i.C.ne li.ter.ꝓ uo.idē tʒ Jmo.in.d.l.ſi expreſſim.in.vij.char. ꝛ ēt in vl ti.char.in antepe.col. ꝛ Ro.in.l.ſi ꝟo.§.de viro.ſo.ma trimo.in.xxij.fallē. ꝛ in.l.ſi feriatis.ſ.de fer.pro hoc fa cit ꙙ no.Bar.in.l.i.in prin.in.iij.col.in ver.opponiꝭ. ſ.ne qs eum ꝛc. ꝛ qð Bal.not.in.l.vnica.in ver.decimo quero ꝛc.C.ſi de mo.po.fue.ap. ꝛ Pe.de anch.in cōſi. ccvij.incip.in chriſti noīe de iure cōi ꝛc.vbi dicit ꝙ ſtatu tum reijciens exceptionē nullitatis nunq̃ vꝭ reijcere illā que cōſtat iudici ex actis per rōnem ibi allegatā per eū. ꝛ maxime per no.in.l.vbi pac.de trāſ. ꝛ per no.in.c.i.de offi.vica.pʒ ꝙ iudex ex off.ēt qñ pars nō poſſet oppone re pōt repellere agentē: ſi ex actis cōſtat de nō iure agen tis: ꝛ iſtud ēt vꝭ de mente do.cardi.poſt antiquos in.d. cle.vni.§.ſi. Sed ꝯ iſtā limitationē vꝭ tenere Bart.in.l. ſin.C.de ordi.cog.pro quo poſſet adduci rō: naʒ qñ vna tantum ſnia lata eſt que in rem iudi.trāſiuit ſi petaꝭ eius executio. ꝛ reus excipiat de nullitate ita demū impediꝭ executio ſi ꝓbatio nullitatis ſit in promptu ꝛ non alr.vt no.Bar.in.l.iiij.§.cōdēnatū.de re iudi.ergo ſi qñ ſunt late tres ſnie ɔformes ꝛ opponiꝭ ꝯ executionē exceptio nullitatis: verū ſit dicere ꙙ ſi ꝓbatio ſit euidēs ꝛ in prō ptu dʒ ipedire executio ſeqꝭ ꙙ nulla erit ſpālitas in exe cutione triū ſniarum cōformiū ꝓut voluit inducere tex. in.d.cle.i. Ro.in.d.§.de viro. ꝛ i.d.l.ſi feriatis.ꝑꝑ hāc rōnem lʒ de Bal.in.d.l.ſi.mentionē nō faciat dubitauit de veritate huius limitatōis. ꝛ dicit in pratica nō eſſe re cedēdū a dcā limitatiōe tñ nō rñdet ad ar. Pōt dupliciter rñderi.primo ꙙ qñ vna tñ lata eſt ſnia vel due.tunc ad hoc vt opponēs de nullitate poſſit ipedire executio nem ſatis eſt ꙙ offerat ſe incōtinēti de nullitate ꝓbaturꝝ lʒ de nullitate nō cōſtet ex actis: ita voluit Bart.in.d.§. ɔdēnatū.ſed qñ late ſunt tres ſnie ɔformes opʒ ꙙ appa reat ex inſpectiōe actoꝝ de nullitate: ꝛ ſilem diſtinctionē facit gl.in.l.i.§.ſiue aūt.in ꟊ.iperfectā.j.de tabu.exhi.
8 quā ad hoc reputo no.†Uel ſcðo rñde ꙙ qñ nō ſunt la te tres ſnie: ſʒ vna tñ vel due: ꝛ reus ꝑ viā ꝓncipalis peti tionis agit de nullitate tūc ꝑ hoc nō impedit nec ſuſpēdi tur executio ſnie nō fcā diſtinctiōe aut ſit ꝓbatū de nulli tate vel nō: vt voluit elegāter Jnno.in.c.cū i iur.de offi. dele. ꝛ Jo.an.in add.Spe.in ti.de li.ɔte.in ꟊ.qđ de cā nullitatis. ꝛ do.de ro.deciſio.cclxxj.quā refert Jmo.in d.§.ɔdēnatū. ꝛ ꝓ hoc allegaꝭ tex.in.l.ſi.ad ſi.quē ad hoc ibi pōderat Bal.C.de or.cog. ꝛ Saly.in.l.i.C.ne li.ter. ꝓuo.vñ qñ late ſunt tres ſnie cōformes.erit tūc ſpāle q: ſi reus velit ꝑ viā ꝓncipalis petitiōis dicere de nullitate ꝛ hoc mō impedire executionē ſniaꝝ: certe nō poterit d mō regliꝭ impedire executionē vt.d.cle.i.niſi ꝓbatio ſit in prōptu ꝑ limitationē.ſ.datā. Hec tñ ſcða rñſio nō eſt ſine dubio q: multi tenuerūt ꙙ ēt ſi nō ſunt late tres ſnie ita impediaꝭ executio ſi per viā principalis petitiōis di catur de nullitate ꝛ ꝓbatio ſit in prōptu: ſicut qñ nō per viā principalis petitiōis opponiꝭ de nullitate vt dixi in d.§.ɔdēnatū. Alie multe limitatōes dari poſſent ad.d. cle.i.de re iudi.ſed me remitto ad no.per Bal.in.d.l.i.
9 ne li.ter.ꝓuo.†Ex cuius dictis colligo quattuor limita tiones ad no.per Ang.in.d.l.ſi expreſſim. ꝛ ꝑ Jmo.in l.q a latronibus.§.i.de teſtamen. ꝛ in.l.nō ſolū.§.mor te.j.eo. ꝛ ꝑ Ro.in.d.l.ſi feriatis.poſt Bal.in lec.antiq̃ ꝛ ꝑ doc.i.d.cle.i.Jtē adde ꙙ ꝑ gl.in.d.cle.vnica.de ſe que.poſ.facit tex.in.l.ij.§.pe.cū ibi no.ꝑ Bar.poſt gl. ſ.qui ſatiſda.cogā. ꝛ no.Ang.in.l.diuus.ſ.de teſta.mi li. ꝛ in.d.l.non erit.§.datum. ꝛ Bal.in.l.ſi quis filio.§.

in.l.ii.fal. vi. ſ.ſi qs in ius voc.nō ier.an ge.inno. ꝛ cu.i d.l.ſi.ſi exꝓſſ ſim. ꝛ ſeqꝭ ere ti.i.§.quadru ph.col.xxix.in ſti.de actioni bus.fran.cur.
c ¶ Ponit oldra. vide ro ma.in.l.ſi ꝟo. §.de viro.ſol. xxii.ſ.ſo. ma. ꝛ in.l. ſi feria tis.ſ.de fer. ꝛ are.l.§. appel lanꝭ.co.x.inſt. de exce. ꝛ add ꙙ ēt in cāſu ſiū inerme poſt tres ſnias con formes nulli tas pōt oppōi impediēs exe cutionē.l.iudi cati.C.ſi ex fal ſo inſtru. ꝛ ēt pōt oppōi nul litas a tertio. l.ſi ſuſpecta.et ibi bar.bal.et ang.ſ.d inoſ. teſta. ꝛ ꙙ exce ptio nullitatis q̃ ɔſtat ex actis impediat exe cutionē. vide abba.in cōſil. xlv.inci.in pre ſenti qð duo ſunt dubia.ro ma.cōſ.xlv.in ci.ꝗ egregie. ꝛ alex.in cō.l. xvii.l.iii. ꝛ.im. co.in.ii.vol.et vide eūdē ale xā.in cō.cvii. co.viii.vbi ēt ponit qđ iuriſ fit ſi appeat d notoria iniuſti tia que ēt hʒ i pedire execu tionē triū ſnia rū ɔformiuʒ. ang.in.l.ſi qs ſ.de inoff.te. c.liter ceteros. ꝛ ibi no.doct. extra de re iu. ang.in.l.ſi pre tor.ſ.de iud. et ꝯ no. ꝛ poſt eū panor.in.c. fraternitatis. de frigi. ꝛ ma le. dicit ꙙ vbi notorie cōſtat d iniuſtitia re uocāda eſt ſen tētia.ſi obſtat ꙙ ab ea fuerit appellatū ꝛ an nullitas etiam pēs impediat executionē ſen tentie.add ale xā.in cō.cv.in v.vol.et vide barba.in cōſi. xxviii.inci.ꝑ clare ſcripſit pſalmiſta cele bris. ꝛ add qñ dicantur tres ſnie ɔformes alex.in cōſ.lxx vii.ii.vo. frā. curte.

a ¶ Iuriſditionis.in hoc articulo vide lu.ro.conſi.xlii.& melius ſing.ſuis vbi ipu gnat oldra.pau.de ca.conſi.lxxiii.abb.conſi.lxi.& lxiiii.vbi melius.& cōſ.xcvii.vbi quid ſi late ſunt tres ſnīe conformes & prima erat nulla.de quo vide per alex.conſi. lxviii.in.iiii.col.i.lib.& q exceptio incōpetentie ſemp poſſit opponi voluit fran.de are.conſi.lxviii.per ang.conſi.ccxviii.& ibi quid ſi iuratū ſit non dicere ſnīam nullā per do.de ro.

tat arbitriū boni viri.alex in conſi.cxviii.col.i.in.v.volu. fran.cur.
¶ Et qñ aliqd cōmittitur conſcientie alicuius poſſit variare & intelligatur. ſm arbi trium boni viri.vide plene per alex.in.l.ſi ſic.ff.de lega.i.& de materia per cano.& fe ly.in c.ne innitaris.de conſtitut. Antonius fran.
c ¶ Iuret.iof3 alex.ɔſi.ccxviii.in.ii.vol.incip.viſis verbis.in.ii.col.ad ſi.facit qđ

deciſ.luis no uis.de excep. deci.cclxxx.et quis dbeat p bare & plura ad impedien dā exceptionē vel obtinēdā. vide p eoſdez deciſ.ccci.de pba.& vid ēt pe.de ancha. in cōſi.ccvii. vbi vult q ſta tutū nunquā intelligit reij cere exceptio nē notoriā.et no.do.de ro. deciſ.cccxliii. nec ſtatutum tollere vr illā excepti.q poſ ſit pbari incō tinenti.ita pa nor.in.c.ſuiſ ſata.de in lite. teſti.& in.c.ſu per eo in ſi.d of.dele.alleg. oldr.& bal.vt ibi p eū.& ad de gl.quā no. bal.in.l.i.§ ſi na.ff.q quiſ. tur.& in.§.ap pellat.inſti.d excep.et in.l. ta3 et ſi.ff.ad mace.et in.l. i.C.de iur.et ſa.igno.ang. in.l.i.C.ſi a ñ cōpe.iud.vbi inquit ide3 ſi ſnīe.x.ſnie cō formes.F.L.
Additio.
¶ An iudex ſnīam nullā ex defectu iuriſdi tionis poſſet ɔfirmare vide ang.de are.in §.i.inſti.de ob liga.in pe.& vl ti.col.& in.§. quadrupli.in xvi.col.inſti.d action. Tho.
b ¶ Cōſciētie an cōmiſſa cō ſcientie alicu ius poſſint im pugnari .vide p Ro.conſilio xxvii.& conſil. cclxi.& ɔſ.cccc lxiiii.& add to q qñ aliqd cō mittit̃ conſcie alicuius nō re ceditur a pſōa fran .are.cōſi. xxvi .col.iii. et vide alex.i ɔſ.l xx.co.ii.anqñ aliqd cōmitti tur ɔſcie vel d creto iudicio. pricepe vel ſu perior poſſit d hoc diſcutere p viā iniqui.& q̃rele.& an qñ aliqd cōmitti tur ɔſcie alicu ius hoc impor

qđ ſi quis.ff.de iniu.teſt.& in.l.ſcire op3.§.ſi.ff.de excu. tuto.& per cano.in.c.cū quis de reſti.ſpo.vbi per illam glo.ſemp dicūt doc.in dictis locis.& in alijs.ſ.alleg.q l3 lex.vel ſtatutū excludat omnē nullitatē3 ſnīe nunq̃ vr̃
a excluder̃ nullitatē ſurgentē ex dfectu iuriſditiōis.[a] ¶ Vl
10 timo dicit no.† Ange.hic qđ videmus q vbi qs nūciat nouū opus ſtandū eſt ſue cōſcientie ſi dicit ſua intereſſe l.i.in pn.& §.pe.cū glo.in ver.ptinet.ff.e.& tñ videmus q tenet̃ iurare ſuam ɔſcientiam non eſſe pollutam vt h.
11 ¶ † Ex quo infert q vbi aliquid relinquitur conſciētie[b]
b alicuius ſtari d3 dicto ſuo dūmodo iuret[c] pro hoc vr̃
c eſſe tex.meliorē de iure in.l.theopōpus de do.pla.Et iō ſm Pau.de ca.hic vr̃ limitari glo.ſingularis in.c.ſtatu tū.in.§.aſſeſſorē.in ver.relinquat̃.de reſcrip.in.vj.que vult q qñ aliquid eſt cōmiſſu3 ɔſcientie alicuius nō pōt reclamari ab eius declaratione.nam illud erat veru3.tñ du3 declarat d3 iurare q ita vr̃ ſue ɔſcientie.dicit tñ pa. de ca.q l3 iſtud dictū ſit verū per.d.l.theopompus.& p l.cōparitiones.C.de ſi.inſtru.& l.hac edictali.§.is illud C.de ſecū.nup.tñ non probat̃ hic q iuramentū nō inter uenit in nūciatione.ſ3 poſt.Sed de hoc articulo dic me lius.vt colligit̃ ex no.p bar.in.d.l.theopompus.& p an ge.in repetitione.l.ſi vacantia.in.iij.col.C.de bo.vacā. lib.x.per Bal.in.l.iuſiurandū qđ ex ɔuentione.in pnci. ff.de iureiur.per Anto.de bu.in.c.veniens.el.i.de teſti. & in.c.finem litibus.in pe.col.de do.& contu.non tango de veritate eius qđ dicit glo.in.d.§.aſſeſſorē.q eſſet ali q̃tulu3 a remotis.ſed vide per bal.in.l.i.C.de re.credi. cū ɔcor.quas ɔſueui allegare in.l.inter ſtipulantem.§.i. de ver.ob.poſt Ang.ibi.

1 Nunciatio no.ope.pōt fieri ſuper toto & parte.ſed cum ſit ſuper parte d3 pars demonſtrari.
2 Petens rem ſimplr̃ an intelligit̃ petere totam vel par tem: & ſin procedat petitio tanq̃ incerta.
3 Rei appellatione intelligitur de tota.
4 Loc9 loci an dbeat poni vl̃ iferri i libello vl in ɔfeſſione.
5 Locus loci an & qñ ſit exprimendus.
6 Locus loci particularis an & qñ ſit exprimendus.
7 Inſtr̃m in quo deficit locus & ſimilis ſolēnitas facit ſal tem ſemiplenā pbationem notario mortuo.
8 Scriptura priuata an requirat̃ q in ea ſit locus loci.
9 Scriptura priuata an & qñ fidem faciat.
10 Cōſuetudo q in inſtr̃o nō apponat̃ locus an valeat.
11 Cōſuetudo p quā dat̃ occaſio delinquendi non valet.
12 Scriptura priuata que non ſit publica & auctentica non regrit locū & ſilia pōt tñ ɔſuetudo facere q ſcriptura pri uata valeat tanq̃ inſtrumentum publicum.
13 Inſtr̃m l3 de eius ſolēnitate requirat̃ q notarius ſubſcri bat noīa teſtiu3 locū & tpˢ.tñ conſuetudo pōt facere qđ valeat abſq3 iſta ſolēnitate.
14 Locus particularis an & qñ ſit exprimēdus in inſtrumē tis & ſcripturis.
15 Libellus in quo peto omnes res quas poſſides in tali loco an procedat.

1 **Qui nunciat.** † Qui vult nūciare nouu3 opus ne fiat i certa parte fundi d3 illam demonſtrare ei cui nūciat.ſed ſi vult nun ciare ne fiat ſuper toto non h3 neceſſe aliquid demōſtra re.ſed ſimplr̃ nūciare.& vr̃ nunciaſſe ſuper toto.h.dicit.
2 ¶ † Inducitur h tex.ad.q.an ſi qs agat rei vendicatio ne & petat rem ſimplr̃ pcedat libellus an vero non pce dat tanq̃ incertus.& ſic neceſſe ſit exprimere an petat to tū vel partē p iſtū tex.& decidit̃ ſm Bar.hic & Ange.q ſi volo vendicare partē debeo partē exprimere alias petē do rē ſimplr̃ videor petere totā rē.& ſic pcedit libellus: & ita t3 glo.magna.in.l.ſi.in pn.ff.de rei vendi.l3 ɔtrium ſentiat glo.in ſi.in.l.pomponius.§.ſed ſi is.ff.de pcu.&

non hūſ & pro dicta opi.ſ.q pcedat libellus in quo petit̃ res ſimplr̃. Addo tex.in.l.legato vxori.ff.de leg.ij.quē ad hoc ibi ponderat Dy.& bar.in.l.hoc legatū.ff.de le.
3 iij.¶ † Ad idē adduco tex.in.l.titia cū teſtō.§.i.ff.de le gat.ij.vbi pbat̃ q appl̃one rei intelligat̃ de tota.& iō p illū tex.Bal.ibi dicit male dixiſſe gl.in.d.l.pomponius facit.l.ſi qs cū totū circa pn.ff.de excep.rei iudi.& ita illū tex.intellexit ēt ibi Ange.adde ēt q gl.in.c.ij.in gl.ma gna.in pn.de lib.obla.vr̃ tenere illud qđ t3 gl.in.d.l.pō ponius.¶ Tñ Jmo.eam repbendit p no.in.d.l.ſi eam rem.& hoc cōiter ſequuntur ſcribentes in.d.l.ſi eam re3
4 & in.d.l.pomponius.¶ † Item facit ſm Bar.hic text. an in inſtrumentis debeat inſcribi non ſolū locus ciuita tis vbi actus eſt celebratus ſed ēt locus loci.puta in tali
d domo vel tali platea.& ɔcludit q ēt locus loci[d] d3 inſeri. vt hic p eū cū ɔcor.alleg.p ipſum.Addo Jo.an.in tit. de inſtru.edi.§.inſtr̃m.el.ij.ſuper ver.qđ ſi locus.& dy. in ɔſi.xxi.& idē t3 Ja.de are.& Cy.in.l.optimā.in.iiij.q. C.de ɔtrahen.& cōmit.ſtipu.vbi dicunt hoc eſſe verum niſi loci ɔſuetudo aliter ſe haberet q illa ſeruanda eſſet p id qđ hr̃ in.§.ſi qua vero.in auc.vt ppo.no.impera.& ita ēt t3 Jaco.bu.& Saly.in.d.l.optimā.& ibi aliqd p bald.& plene per Bal.in.l.ɔtractus.C.de ſi.inſtru.vbi tranſit cum bar.hoc idē t3 Jo.fab.in.§.item vero inſti.d inuti.ſtip. & aliquid p Anto.de but.in.c.i.& in.c.inter dilectos.de ſi.inſtru.& p archi.xij.q.ij.cū redēptor.& cōis opi.eſt il la quam t3 hic bar.l3 Ray.in.d.l.optimā.tenuerit ɔtriū
5 p illū tex.cui.facile eſt rñdere.¶ † Limitat tñ predicta Guil.de cu.in.l.cōparitiones.C.de ſi.inſtr.niſi ex ſerie facti appareret de loco.q tunc nō requirit̃ expreſſio lo ci.vt qñ ſit ſcriptura de ſolutione pecunie facta theſaura rio.q tunc non requirit̃ q exprimat̃ locus.ſ.in theſaura ria.& ita dicit ſe itelligere.l.i.C.de apo.pu.lib.x.vbi nō vr̃ requiri locus & ide3 in actis iudiciarijs in qbus dr̃ ap parere ex ſerie actoꝝ de loco vbi cōparuit litigator ſeu vbi iudex iudicauit qđ eſt diligenter notandū.bal.etiam in.d.l.comparationes.dicit q ſm guil.de cu.ibi ſi pōt apparere de loco vt q conſuetum eſt illū actū fieri in cer to loco.& non alibi puta in theſauraria non requirit̃ qđ exprimat̃ locus per.d.l.i.remittit tñ bald.ad not.per ſe in rub.C.de fide inſtr.vbi de hoc nihil dicit Ant.de bu. in.d.c.i.fatet̃ q ſi ex ſerie inſtrumenti appareat de loco nō requirit̃ locus loci per.d.l.i.¶ Pro hoc facit qđ no. Jo.and.in.c.abbate de re iudi.lib.vj.vbi dicit q in lit teris papalibus vr̃ q non apponat̃ locus loci.vt ɔ i p hemio de.in ſi.& in.d.c.cum redemptor.& hoc dicit eſſe de ſtilo curie allegat Joā.an.q in lr̃is papalibus tacite locus particularis includit̃.ſ.i quo Romani pontifices more maiorum ſedere conſueuerunt facit ſm eū q ha betur i.l.pe.in ſi.ff.de iuſti.& iu.& ita ēt t3 Domi.de ſan cto gemi.in.d.c.abbate.§.ſi.pro hoc facit ſm eu3.q pa pa eſt pſona q̃ ñ diſcurrit p loca particularia ciuitatis ſ3
6 ſemp h3 in ciuitate locum particularem deputatū.† S3 aduerte q ɔ illud dictum Guil.de cu.& ſequaciū vr̃ fa cere id qđ voluit bar.hic dū querit an debeat apponi lo
e cus[e] loci particularis puta actū i tali palatio vel ſala eiuſ dem & concludit q ſi actus ille non poterat geri vnifor miter in toto palatio vt ſunt actus iudiciarij qui debent fieri ad banchum iuris iuxta.l.cum ſententiam.in ſi.cu3 ibi no.C.de ſenten.& no.in.l.iiij.in ſi.ff.de interro.actio. requirit̃ q exprimat̃ locus loci particularis.arg.huius §.& idem t3 Pau.de ca.& ēt bal.in.d.l.ɔtractus.ecce ergo q l3 acta iudicij debeant explicari apud tribunal put cō ſuetū eſt:vt not.in.d.l.iij.tñ requirit̃ q exprimat̃ locus tribunalis & ita tenendo poſſet rñderi ad.d.l.i.de apo. pub.q ibi loquit̃ de ſcriptura priuata in qua nō requirit̃ expſſio loci.vt dicam.j.ſed q̃ſtio nr̃a pcedit in ſcriptura publica.& ad tex.in.d.c.cū redēptor.& in dicto phemio

dicit bal.in.c. tuis.de teſtib. q ſi qs pmiſit ſtare dicto vel teſtimonio ali cui9 ille d3 iu rare per .d.l. theopōpus.et ſequit ia3on i l.cū apuliſmi. inſi.C.d iudi. & vide alex.in ɔſi.cc viii.l.ii. vol.vbi ponit an ab eius di cto poſſit ap pellari & egid. belle.meu3 in ſuis deciſio.in ti.de ap.& fol. de ana.in con ſi.ccxiii.pel.d ancb.in conſi. cccccxviii. Thomas dip.
d ¶ Locus lo ci.dñi de rota deciſ.dcclxxx. in antiquis te nent q ſi c i ɔ ctibus incipit debito tabellio ſ3 in l̃ris acce ptatiōis dñi cij nō eſt neceſ apponere locū loci.ſ3 bñ locū vt ibi ɔcludūt pſati dñi & q nō valeat con ſuetudo q nō apponatur in inſtr̃is loc9 nec dico volui dñi de ro.deciſ.ſuis de ɔſue.in an tiqs deci.cccc xi.incip.virus valeat ɔſuetu do.& q locus loci ſit.ponen dus in inſtr̃o niſi loci locus intelligat ſpe cificatus p ea q̃ ɔſueuerunt cotter fieri vo luit bal.conſi. cccxi.ii.li. ãg. cōſi.ccxx.q ſi valeat cōſuet. q loc9 non ap ponat voluit bald. ɔſi.lxxii. v.li.vbi cōſu luit ſup ſtatu to corone q d.ſpōſ q ſoli notario credat abſq3 locis te ſtibus. Corro borat p ea q̃ voluit old.co ſi.cv.& q̃ volu luit abb.cōſi. vii.vbi dic̃ au ctoritate bal. q oē inductū iure poſitiuo pōt cōſuetudi ne tolli q ipſe limitat ſi ſit ra tionabilis. Add.no.
e ¶ Locus.vi de bal.in cōſi. lxxx.in.i.vo.& in cōſi.cclxx

vili.in eo.vol. pet.de anc.cō ſi.xx. Tho.vi.

cie. poſſet rñderi q aliud ſit in ſtilo apoſtolicis in qbus ita ſeb3 ſtilus qui eſt attēdēdus: vt in.c. q graui.de cr ſ. fal.z iō ceſſante ſtilo aliud eſſet: vt patet in data ſexti lib.

7 ¶ † Non omitto tñ q inſtrumentum in quo eſſet deſe ctus loci vel ſimiliū ſolēnitatum faceret ſaltem ſolēnem probationem ſi notarius eſſet mortuus ita ſingulariter voluit bar. in.l.admonendi.de iureiurā.circa.x.colū.z

8 Anto.de bu.in.c.ſi.de iureiurā. ¶ † Utrum aūt ſit verū q ī puata ſcriptura nō requiraſ locus loci.nec etiā locus alius vbi ī eſt celebrata tetigit ibi Roma.z dicit q non p l.i.de apo.pub.vbi apponuntur que requirunſ in ſcriptura puata facta per camerarius cōis z tñ non apponi

9 tur locus ¶ † In ɔ̄riū dicit eſſe ſingulare3.i.q.vij.c. cordis oculus. vbi in ſcriptura illius ēpi facta eſt appoſitio loci.z ita reſidet ipſe. Sed dic q Joā.an.moderni. in.d.c.abbate.tenent q non requiraſ expreſſio alicuius loci in ſcriptura priuata q: regulariter ī tali ſcriptura ad

a validitatē eius ɔ̄ ſcribentes non requirīſ dies ª neq3 ɔ̄ſul aut ſimiles ſolēnitates requiſite in inſtrumentis publicis.l.cū tabernā.§.pe.ſ.de pig. Et ita ēt q in ſcriptura puata nō requiranſ talia.ſ.dies locus z ſimilia t3 Joan. fab.in.d.§.item verbo4 z Innocē.in.c.inter dilectos. vbi ſolū ad hoc allegat.d.l.cum tabernā3. Idem etiam vſ velle Anto.de bu.in.c.ij.in.ij.colū.de ſi.inſtrumen. Ange.in.§.illud.in aue.qui.mo.na.effi.leg.dicit q ibi in.§.q̄tum.poniſ vnus caſus in quo in prima ſcriptura requirīſ q apponaſ dies ɔ̄ſul anni imperij z locus ſicut in inſtrumentis publicis.z ſic extra illū caſum hoc ſpecialiter requirentem in ſcriptura priuata facta ad probationem matrimonij talia non requirontur. de hoc dicit ipſe eſſe recurrendum ad no.per Ja.bu.in.d.l.cum tabernam. ¶ Tñ Jac.bu.nihil tangit de loco vel ſm Bald. in pheemio.C.in.§.quibus.tex.in.d.§ q̄tum.in auct. qui.mo.natu.effi.legi.non loquiſ ſcriptura priuata ſed ſcriptura ſacerdotes que ſubſcripta tribus teſtibus que ad pbandum ɔ̄tum matrimonij z dotis reputaſ auct. vt ibi z non alibi ſm eum z ita puto tenendū q non requiratur locus in priuata ſcriptura nec ob.text.in.d.c.quotiens.q: ibi non vſ q locus ſit de ſolēnitate ſcripture priuate.ſed refert ibi tex.q in illa ſcriptura ēpi fuit appoſitus locus.vñ ēt ibi fuit appoſita dies z cōſul.tñ talia nō ſunt neceſſaria in priuata ſcriptura ſm cōes cōcluſiones

10 in.d.l.cum tabernam. ¶ † Tetigit etiam Ro.hic an valeat conſuetudo q in inſtr̄o non apponaſ locus z dicit q ſibi vſ q ſic.arg.c.cum dilectus.de ſi.inſtru. vbi allegat glo.in aue.vt prepo.no.imper.in ver.auctore.tandem ſubdit q do.de ro.eccliſ.tenent ɔ̄riū q appoſitio loci ſit vnū de ſubſtantialibus inſtrumenti d.c.abbate.z ibi per glo.in ver.cenſereſ.c.qm ɔ̄.de proba.ſed cōſuetudo non pōt diſponere ɔ̄ ſubſtantialia ipſius actus vt no.gl.ſingularis in.c.non putamus.de conſue.li.vj.

11 ¶ Scdo adducunſ q non valet conſuetudo p quam datur occaſio delinquendi.c.ſi.de conſue.c.iij.co.ti.li.vj. ſed iſta eſt huiuſmodi.q: apponitur locus vt facilius falſitas reperiaſ.d.l.optimam.ergo z c.z ita reſidet Ro.ſ. adde q idē Ro.in.l.in illa ſtipſone.in.xj.co.de ver.ob. tenet iſtud idem z ibi refert q oñi de ro.in.d.deciſione ita volunt in cōſuetudine diſponente q v3 inſtr̄m ī quo non eſt tp̄s appoſitum.ego in meis deciſionibus rote non habeo dictam deciſionē nec puto illam opi.eſſe verā vnde videmus q Jaco.de are.z Cy.in.d.l.optima3 z Lapus z moderni in.d.c.abbate.tenēt q circa appoſitionem loci d3 ſeruari conſuetudo: z ita ēt expreſſe tenet Joan.fab.in.d.§.item verborum vbi dicit q l3 requiraſ q in inſtrumentis apponatur locus tp̄s z nomē imperatoris.z alia que numeranſ in aue.vt prepo.no.impera.tñ fallit vbi conſuetudo aliter ſe haberet per id q

12 habeſ in.§.ſi q̄ vero.in auct.ut prepo.no.imp. † Pro hoc facit.q: in ſcriptura que non eſt publica z auc.non requiritur q apponātur talia vt dixi.ſ.tñ conſuetudo pōt facere q ſcriptura priuata valeat tanq̄ inſtrumentū

b publicū.vt in.d.c.cum dilectus.ᵇ ¶ † Pro hoc etiā fa

13 cit id quod no.i.ſi imo.z hoſt.vbi volūt q ſolēnitate inſtrumenti ſit quod notarius ſubſcribat nomina teſtium.vt per gloſ.in l.generali.C.de tabula.li.x.z per glo.in.l.in donationibus.C.de donatio.tñ ſm eū valebit ɔ̄ſuetudo ɔ̄riū diſponens. ¶ Iſta opi.ēt vſ de mēte bar.in.d.l.generali vbi glo.inter alia ſolēnia inſtrumenti enumerat locum z tp̄s. Bar.ibi dicit in predictis ſeruandā eſſe cōſeruationē. Et ad allegata ī ɔ̄riū pōt rñderi q nullibi vſ q locus tempus z ſimilia ſint de ſubſtantia inſtr̄i.ſed bñ dicunſ eſſe de ſolēnitatibus inſtrumenti.vt no.bar.in l.ſi quis lega.ſ.de fal.z expreſſius Bal in.l.i.in.§ i.circa princ.ſ.de edē. z in.l.ſi poſt.C.de iur.z fac.igno.z aliud eſt ſolēnitatis z aliud ſubſtantie vt no.Inno.in.c.qō ſicut.in glo.magna de elec.z declarat bal.in.l.i.ēt in.i. col.C.de execu.rei iudi.z in repetitione.l.i.in.iij.col.C.de ſacroſan.eccle. ¶ Unde ɔ̄ſuetudo nō poſſet facere q illud q nō inſtrueret eſſet inſtr̄m. q: ſubſtantia inſtrumenti vſ conſiſtere in eo.ſ.q: inſtruit.l.i.ſ.de ſi.inſtru. ſed bene pōt facere q inſtrumentū non ſolēne habeaſ pro ſolēni. Nō ob. q daret materia3 delinquendi.q: negatur cū ɔ̄ſuetudo non dirigaſ ad illud.na3 z ſcriptura puata ſine loco pōt eſſe valida.vt.d.l.i.ſ.de apo.pub.

14 z dixi.ſ.ergo p hoc non vſ dari mā delinquendi. ¶ † Et ad ea que tangit hic bart.vbi tractat an requiraſ expreſſio loci particularis vt camera. Ultra p̄dicta adde no.per ſpec.in ti.de accu.in p̄n.in quarta parte.per bart. in.l.pe.ſ.de inſti.z ſubſti.ſub ɔ̄di.fac.z in.l.libello4.circa princ.de accuſ.

15 ¶ † Item inducit per bart hic ad.q.an procedat libellus in quo dico me

c petere omnes res ᶜ quas poſſides in tali loco .de quo vide per Spec.in ti.de act.z peti.§.i.ver.qd ſi peto.z p bar.z alios in.l.titia cū teſtā.§.i.ſ. de leg.ij.per Bal.in.l.edita.in.xxj.col.C.de edē.in repetitione paduana per cano.in.c.ij.de libel.obla.z in.c.certificari de ſepul.z per ang.in.l.i.in p̄n.ſ.de eden.cum ɔ̄cor.de quibus ibi ſcripſi.z facit ad ea q̄ ſignanter no. Bar.in.l.iij.§.armenta.ſ.de rei ven.z per Ang.in.l.ſi in rem.ad ſi.titu.

a ¶ Dies.de h p eūdē alex. ɔ̄ſi.cccxxii.ini. lib.in.ii.col. z p eundē in cō ſi.lxx.colū.iiii. ℣.ecce ergo l i.vol.z eūdem alex.in ɔ̄ſil.lxx vij.in.co.z in ɔ̄ſi.cvi.col.iii. verſi.ii.tñ. in iu.vo.frā.cur.

b ¶ D.c.cum dilectus .adde car.in.ɔ̄ſil.lxx iii.col.ii.z ɔ̄ſi. lxxiii.col.ii.et adde alex.i ɔ̄ſ. cxxiii.col.ii.in v.vo.frā.cur.

c ¶ Oēs res. adde eundem alex .ɔ̄ſil.clxxx ii.co.i.l.ii.vo.

1 Nunciationes plures requirunſ vbi in pluribus locis ſit nouum opus.
2 Nunciatio vnica an ſufficiat ſi edificaſ in pluribus locis vnius fundi.
3 Preſcriptio.xxx.anno4 ad excludendū legatariū an ſufficiat vnica.
4 Preſcriptio.xl.anno4 ad excludendu3 eccleſiam toto tp̄e a iure petendi quartam decimarum competentem eccleſie epiſcopali contra rectores in feriarum eccleſiarum.
5 Preſcriptio vnica ſufficit etiam in vſufructu.
6 Uſumfructum huius fundi ɔ̄cedo tibi ſi dico aliud eſt dicere q̄ ſi dico pmitto ſingulis annis fructus huius fundi.
7 Bannitus vel excōicatus pluribus bānimentis vel excōmunicationibus an debeat plurics abſolui an vero ſufficiat vnica abſolutio generalis pro omnibus.
8 Indulgentia generalis facta p principē alicui an trahaſ ad crimen falſi.
9 Indulgentia generalis ſeu abolitio facta alicui per p̄ncipē nō trahitur ad bannum illatum pro crimine leſe maieſtatis.
10 Cancellatio vnica ſufficit qñ quis eſt bānitus pro vna cā z ſit deſcriptus in pluribus libris bānitorum.
11 Bānitus pro pluribus bānis an poſſit ab vno tantūmodo abſolui.
12 Bānitus vel excōicatus ſi qs ſit a iudice vno inſtāti.z ſimul pro pluribus caſibus dicanſ eſſe tot excōicationes z bāna quot cauſe z plures abſolutiones ſint neceſſarie.

1 **Si in pluribus.** † Ad pluralitatem locorum vbi ſit nouum opus requirīſ pluralitas nunciationum z ad pluralitatē nunciationū requirīſ pluralitas remiſſionū.h.d.

2 ¶ † Queri hic Bar.poſt antiq̄s p declaratione tex.q ſi ī pluribus locis cuiuſdā fundi edificaſ.an ſufficiat vna nūciatio z ponit duas opi.teneas ilā p 𝔳a.ſ.q vna ſufficit put ēt vſ ipſe tenere p quo facit q: ſimplr nūciando vſ nūciare ne qd fiat in tota re.vt.ſ.pri.§. Et dicit ang.q ſi pp lōgitudinē z ſpacij diſtantiā nō poſſet nūciatio exaudiri ab oib' operarijs.q tūc q̄tūcunq3 loca ſint cognita nō ſufficit vna nūciatio exēplū ponit ī dño paduano qui fecit fieri foſſa3 lōgitudinis octo miliario4. Sed iſtud dictū ange.nō vſ lege pbari.imo vſ eſſe ɔ̄ tex.ſ.e.l.§.nūciare.℣.ſufficit.vbi appa ret nō eſſe neceſſe q nunciatio deueniat ad noticiā oiu3 opantiū.ſed ſatis eſt q talr facta ſit q poſſit deuenire ad noticiā dñi vt eſt de mēte Ro.hic.

3 ¶ † In glo.in ver.remiſſiones cōis eſt ɔ̄cluſio q in legato annuo nō ſufficit vna pſcriptio.xxx.anno4 ad excludendū legatariū.p toto tp̄e.ſed ī pro miſſione annua fuerūt opi.quas bar.hic refert z ipſe ɔ̄cludit vnā pſcriptionē ſufficere pro toto tp̄e.vt ſ p eū.adde p̄mo q ɔ̄cluſio cōis in legatis eſt limitāda put no.eleganter p bal.quē vide in.l.i.in vi.colū.C.de ſen.q̄ ſi. cer.quā.z in.c.ſi inter pares.§.i.de lege.corra. ¶ † Scdo addo q in pro

4 miſſione annua.cū opi. Bar.ɔ̄cordat Jo.an. in.c.auditis.de pſcrip. Idē ēt t3 ibi do.abb.q p hoc adducit tex.in.c.de q̄rta co.ti.vbi ſufficit vna preſcriptio.xl.anno4 ad excludendū eccleſiā toto tp̄e a iure petendi quarta3 decimarū cōpetentē eccleſie epali.ɔ̄ rectores inferiarū eccleſiarū.iuxta.c. ɔ̄querente.de offi.ordi.q̄uis ille decime eſſent ſoluēde ſingulis annis.idē

tenet

tȝ iac. bu. ⁊ ang. in. l. cū notiſſimi. §. in his. C. d̄ p̄ſcri. xxx. anno.
ſequētes opi. glo. ibi. idē tȝ ang. in. l. ſi ſicbū. §. ſtipulatio. de v̄b.
ob. ⁊ limita vt ibi p eū. ℭ Sed ia. de are. pe. Cy. ⁊ ray. ⁊ cōiter
alij antiqui in. d. l. cū notiſſimi. ⁊ ēt Salyc. ⁊ Fulg. ibi. ⁊ Anto.
de bu. in repetitione. c. puenit de cenſi. tenent ꝯtriū. ſ. ꝙ nō ſuffi
ciat vna p̄ſcriptio in ꝓmiſſione annua p tex. in. §. in his. in ver.
initio cuiuſlibet anni. ad quē difficultas eſt rūſio Mouent ēt: qꝛ
dicta ꝓmiſſio ſine dubio eſt facta in diē. l. cū qui ita el. i. de v̄b.
obli. ergo ante diē non pōt incipi p̄ſcriptio. d. l. cū notiſſimi. §.
illud. Nec ob. ſm eos ꝙ poſſunt ab initio agere pro toto tpe.
vt. l. i. C. de ſideicō. ⁊ not. glo. ⁊ doct. in. l. nō quēadmodū. ff̄. de
iudi. ⁊ ponit Barto. hic qꝛ preſuppoſito ꝙ iſtud eſſet verū. tñ
rūderi pōt dupliciter: vt colligiſ ex dictis eoꝝ. Primo ꝙ q̄uis
poſſim agere vt ꝯdēneſ reus ad dandum mihi in futuꝝ ſingu
lis annis tñ nō poſſum agere vt ꝯdemneſ de preſenti ad dāduȝ
pro futuro tpe cū nondum venerit dies vt oēs fatenſ. ergo da
to ꝙ eſſet preſcriptū iuri petendi ꝯdēnari reum ad ſoluendū de
preſenti poſtq̄ decurſum eſt tēpus. qꝛ iſtud tale ius añ nō cōpe
tit mihi. ergo in eo fuit negligētia. Scdo rūdeſ ꝙ illa facultas
petendi te ꝯdēnari ad dādum in futuꝝ ꝓ futuris annis eſt indu
cta ſolū in fauorē ipſius actoris ne cogaſ ſingulis annis de iure
ſuo experiri ⁊ agere. arg. l. male agiſ. C. de preſcrip. xxx. anno.
ergo ſi actor non eſt vſus ea facultate nō dȝ aſcribi negligentie.
facit. l. ꝙ fauore. C. de leg. Et ſi velles tenere iſtā opi. poſſes rū
dere ad. c. de quarta. ꝙ ibi nō queriſ de preſcribēdo actionem
ꝑſonalē cōpetentē ex ꝓmiſſione annua in qua ꝓprie loquiſ tex.
in. d. §. in his. in qua actione ꝑſonali nō cadit quaſi poſ. ſed lo
quiſ tex. in. d. c. de quarta. in quodā iure ꝑſonali debito eccleſie
epiſcopali tanq̄ ꝑſone ſicte. vt ibi dicūt docto. in quo iure cadit
quaſi poſ. c. ad aures cū ſi. e. ti. ⁊ tale ius nō erat collatū in dieȝ.
5 ℭ † Unde fateor ꝙ tūc ſufficit vna preſcriptio ſicut enim vide
mus in iure vſufructus in quo ſufficit preſcriptio. l. ſi. in ſi. C. de
preſcrip. lōgi tempō. ⁊. l. corruptionē. ⁊ ibi no. C. de vſufruc. q̄
uis cōmoditas ꝑcipiendi ex vſufru. vel alia ſeruitute ſit reitera
bilis: ⁊ ꝑcipiaſ ſingulis annis. Et idē in iure exercēdi iuriſditio
nē vel colligēdi vectigalia: vt declarat Barto. in. l. iuſto. §. non
mutat. ff̄. de vſuca. nam talia iura in ſe nō cenſenſ annua. nec in
6 die collata. † Sic etiam videmus ꝙ aliud eſt dicere promitto ti
bi ſingulis annis fructus huius fundi aliud eſt dicere concedo ti
bi vſufructum huius fundi. qꝛ hoc ſcdo caſu habeo ius ꝑſonale
vſufructus: ſecus in primo caſu in quo habeo tantum actioneȝ
ad fructus ſingulis annis. l. fundi trebatiani. ⁊ ibi per bart. ff̄. de
vſufru. leg. Putant tñ pet. ⁊ Jac. de are. ⁊ Cy. in. d. §. in his. ꝙ
per ceſſationem centum annoꝝ omne ius ſit ſublatum in pro
miſſione annua. arg. l. ſi vſufructus municipibus. ff̄. de vſufruc.
lega. ⁊. l. an vſufructus. ff̄. de vſufr. certe negari non pōt paſſum
iſtum ſatis dubium. tñ tutius putarem tenere opinio. glo. bar.
⁊ ſequa. in. d. §. in his. que opi. optime probari videſ in. l. ſi vſu
fructus alternis. ff̄. qui. mo. vſufru. amit. vbi dicit tex. ꝙ ſi lega
a tus eſt vſufructus annuus non pōt amitti nō petēdo. ᵃ ⁊ qꝛ plu
b ra ſunt legata. ᵇ ergo vbi vnum eſſet legatum bene preſcribere
tur. ⁊ ideo qñ concedo ſeu lego tibi vſufructum. ſeu lego non
adiectis ſingulis annis preſcriptio longi temporis ſufficit. d. l.
corruptionē. ⁊. l. ſi. ⁊. d. c. de quarta. qꝛ cenſeſ eſſe vnū ius tñ ⁊
vna diſpoſitio. ſed ita eſt ꝙ vna ꝓmiſſio annua nō diciſ eſſe mul
tiplex. ⁊ vtraȝ tamē ꝓducit actionē et obligationē. d. l. ſi ſicbū.
§. ſtipulatio. et ibi plene no. de ver. ob. ergo vna dȝ ſufficere pre
preſcriptio ⁊ ſufficere dȝ ꝙ ſim negligens non petēdo ꝓut po
tui pro futuro tpe. qꝛ negligentia cauſata circa ius et actionē de
p̄ſti nocet quo ad exactionē que fieri poterit futuris tpibus. vt
pȝ in. d. c. de quarta. et in cōmoditate ꝑcipienda ex vſufruc. vt
dixi. Et ad. §. in his rūde ꝙ preſcriptū non incipit ab initio obli
gationis ꝯcte. ſed ab initio cuiuſqȝ anni quo debitor cepit ceſ
ſare ⁊ creditor agere potuit ſed in ꝓmiſſione annua pōt peti ꝓ
futuro tpe. ergo q̄ primū debitor cepit ceſſare currit p̄ſcriptio.
7 ℭ † Item inducit per Barto. ad. q. an bānitus vel excōicatus
pluribus bānis vel excōicationibus vt ꝑfecte ſit abſolutus de
beat totiens abſolui quotiens bannitus vel excōicatus eſt. an
vero ſufficiat vna abſolutio ſalteȝ generalis. dic vt hic per eum.
cui adde no. per Cyn. ⁊ bald. in. l. ſin. C. de nup. ⁊ in. l. ij. C. vt. ff̄.
cer. temp. cri. qō termi. ⁊ ibi per Ang. ⁊ per By. in. l. i. §. ſi. p il
lū tex. ff̄. ad turpi. ⁊ ibi Bar. ſe remittit ad hic no. per ſe. p Pet.
de anch. in cle. grauis poſt antiquos. de ſen. excō. vbi per oia ſe
quitur Barto. hic de quo ēt per doc. in. c. ex pte. poſt gl. ibi de
8 offi. ordi. ℭ † Item inq̄tū Bart. dixit ꝙ vna generalis abſolu
tio bannoꝝ cōceſſa alicui per p̄ncipē ex gr̄a ſufficit ⁊ trahitur
ad oīa bāna. ℭ Adde ꝙ hic limitat Ro. hic dicens ꝙ nō trahe
tur ad bānū datuȝ ex crimine falſi. per. l. lucius. ⁊ qō ibi no. ff̄. ad
turpil. Sed iſta limitatio nō vꝫ vera qꝛ qñ indulgētia ex gratia
cōcediſ a p̄ncipe alicui generaliter illa trahiſ ēt ad crimē falſi
l. ſi docueris. ⁊ ibi no. cū glo. C. de fal. ⁊ hoc qñ ex certa ſcientia
ſit. vt ibi no. ⁊ in dubio talis indulgentia nō dico abolitio preſu
miſ conceſſa ⁊ ex certa ſcientia vt dixit ħ Bart. ⁊. d. l. ſina. C. de
gene. abol. merito extinguit penam. vt ibi. ⁊ in. d. l. ſi docueris.
ſecus eſt qñ conceditur abolitio actionū pp res ꝓſpere geſtas vt
propter victoriā hoſtiū vel aliā letitiā. nā tunc non extinguiſ cri
men ſed tantū illud iudiciū ſeu inſtantia ideo. ff̄. xxx. dies finita
letitia poterit iterum accuſari. l. ſi interueniente. ⁊ ibi not. ff̄. ad
9 turpil. ⁊ ita loquiſ. d. l. lucius. ℭ † Dicit ēt Ro. ꝙ ſcdo limita
ri dȝ doctrina Bar. ꝙ non trahiſ talis abolitio gn̄alis ad bānū
illatuȝ pro crimine leſe maieſtatis. Mouetur per id quod voluit
Ang. in ſua diſputatione incipiēte. exorta guerra. cuius dictuȝ
refert ⁊ ſequiſ Ro. in. l. ſi quis in graui. §. is quoqȝ. ff̄. ad ſilla. vo
lendo ꝙ ſtatutū concedens generalr abolitionē his q delique
runt nō intelligaſ de delinquentibus i crimine leſe maieſtatis.
Sed pari rōne nō vꝫ iſta limitatio ad caſum noſtrum ꝓcedere
qꝛ etiā videmus ꝙ ſtatutū generalr loquens de carceratis ci
c tius relaxandis nō trahiſ ad carceratū pro crimine falſi ᶜ vt volu
it no. Barto. in. d. l. lucius. per illum tex. ⁊ Pe. de ancha. in re
peti. c. canonū ſtatuta de cōſti. in ver. ſed alibi q̄rit Barto. ⁊c. ⁊
tñ indulgentia cōceſſa a principe vbi qñ ſit certe ꝑſone p̄ſumiſ
ex certa ſcia facta. vt ħ p barto. ⁊ ꝓpterea trahiſ ad crimē falſi.
vt. d. l. ſi docueris. ergo pȝ ꝙ nō ꝓcedit dictū ar. Pro quo etiā
facit. qꝛ nō loquimur in bñficijs ⁊ gratijs in qbus latiſſima ſit in
terpretatio. l. ſi. ff̄. de cōſtitu. prin. c. cū dilecti de dona. Sed An
gel. loquitur in ſtatuto qō eſt ſtricti iuris ⁊ ſtricte interpretatur
l. qcqd aſtringēde. ⁊ no. Barto. de ver. ob. ⁊. l. cōſtitutionibus
10 cū ibi no. p Bart. ff̄. ad munici. ℭ † Faciūt ēt p̄dicta vtrū ſi quis
eſt bānitus ꝓ vno bāno ⁊ deſcriptus eſt in pluribus libris ban
d nitoꝝ ſufficiat vna cācellatio ᵈ de quo vide p Angel. in. l. pluri
bus. ff̄. de his q̄ in teſta. delē. vbi p illū tex. tȝ ꝙ nō qō limitat ibi
Jmo. niſi in cancellatione eſſet expreſſa cā que pariter reſpiceret
omnes libros. qꝛ cā cancellationis dȝ attendi. l. ij. C. eo. titu. Et
mouenſ ēt p notata ꝑ bar. in. d. l. pluribus addo ꝙ etiam volu
it bald. in. l. noſtram in. iij. col. C. de teſta. Itē inq̄tum bar. hic
facit dr̄iam inter generalē remiſſionē que ſit ex cā tranſactionis
⁊ illā que ſit p viam ſimplicis pacti. qꝛ prima trahiſ ad ea tñ de
quibus erat lis. ſecus in ſcda. ⁊ iſtud approbat Jmol. ħ dicens
ꝙ Bar. in. l. ſi de certa. C. de tranſac. improbat iſtā deciſionē et
nō bñ ſm eū. dicas de hoc vt ſatis late ſcripſi in. d. l. ſi de certa.
11 C. de trāſa. ℭ † Querit ēt vltimo hic bart. an bānitus pluribus
bānis poſſit ab vno tñmō abſolui. inter cetera dicit ꝙ ſi qdem
bānū qō remanebat erat tale qō faciebat eū ꝑdere iura ciuitatis
ſeu manere hoſtē ciuitatis ſue ſm not. p eū. in. l. amiſſione. §. q
deficiunt. ff̄. de ca. di. cū ſi. tunc non pōt cadere abſolutio ab vno
bāno. Ange. hoc ꝯtriū tȝ volens vnum bānū poſſe tolli ⁊ ſm eū
reſultat effectus qꝛ ſi bānitus deduceretur in fortiam cōis non
poſſet fieri executio illius bāni. ⁊ idem tȝ hic Rom. ne ſub vm
bra pretoris decipiaſ abſolutus. ar. l. i. C. de his q ve. eta. impe.
⁊ qꝛ ſicut banna p̄nt ſeparatim fieri. ita debent ſeparatim poſſe tolli.
arg. l. ꝓut quiſqȝ. ff̄. de ſol. Sed veriorē puto opi. barto. ſic. n. vi
demus in eo q plures hȝ excōicationes. nam lȝ fuerit abſolutus
ab vna remanet adhuc excōicatus ex alia cā vt not. glo. in. c. of
ficij. ⁊ in. c. cū pro cā. de ſen. excō. iij. q. iiij. c. engeltrudam. Nō
ob. ar. Ang. qꝛ barto. intelligit ꝯcluſionē ſuam qñ pp bānuȝ qō
ſuperat bānitus poterat tanq̄ hoſtis ciuitatis impune offendi.
⁊ p ꝯñs occidi a quocūqȝ nedū a iudice. c. ſin. de homi. lib. vj. ⁊
no. barto. in. l. iij. §. ſi. in ſi. ff̄. de adi. leg. iūctis not. per eum i. d.
§. qui deficiunt. argumenta adducta p Ro. fragilia ſunt. ⁊ ſolu
12 tio pȝ ex his q̄ no. p glo. in. d. c. officij. cū ſi. ℭ † Quid autem ſi
ſit excōicatus vel bānitus a iudice vno inſtanti ⁊ ſimul ꝓ pluri
bus cauſis an dicanſ eē tot excōicationes ⁊ bāna quot cauſe. ⁊ p
ꝯñs plures abſolutiones ſint neceſſarie. vide p glo. ⁊ docto. in
cle. i. in v̄b. ſubiacere de ſepul. faciunt q̄ no. Ange. in. l. ſcire debe
mus. in prin. de v̄b. ob. Et de qōne tacta p doc. ⁊ p glo. in. d. l.
cū notiſſimi. §. in his de qua dixi. ff̄. Uide Spec. in ti. de locato

a ℭ Nō peten
do. pro hoc ꝙ
voluit abb. ꝯſ.
cl. ⁊ qualiter le
gatū intelliga
tur annuū. vi
de p lu. ro. ſin.
ſuis. fol. viii. ⁊
ibi an legatus
veſtis hiema
lis legato ſin
gulo anno pe
ti debeat ⁊ an
iudex poſſit cō
dēnare ad de
cimas futuras
vide ro. ꝯſ. cxx
vi. ⁊ no. ꝙ vbi
eſt in poteſtate
debitoris face
re ꝙ actio oria
tur. lȝ nō ſi or
ta currit p̄ſcri
ptio p ea q̄ vo
luit pau. de ca.
ꝯſ. cclxxiiii.
b ℭ Legata.
Adde in Cur.
in ꝯſ. lvii. vbi
ꝙ legatum an
nuū ꝯtinet plu
ra legata. ⁊ vi
de alex. in ꝯſi.
xl. col. i. ⁊. ii. in
i. vo. vbi quot
dicanſ legata.
Franciſ. Cur.
c ℭ Falſi. adde
ꝙ bal. ꝯſ. cclv.
in li. ꝯluit ꝙ
abſolutio prin
cipis facta mo
tu ꝓprio bāni
tis trahiſ ad
carceratos. ⁊
facit ꝙ voluit
Jo. an. in add.
ad ſpe. in ti. de
ſolu. in tu. ꝙ ſi
ſiat ſtatutū ꝙ
banniti redire
poſſint ſoluen
do. x. ꝙ carce
rati debeāt vi
beneficio dicti
ſtatuti fauore
liberationis. lȝ
carcerati vere
redire nō poſ
ſint.
Additio.
ℭ Uide pe. de
anc. in ꝯſi. lxx
vi. inci. magis
in ſpē ⁊ old. in
cōſi. clxxviii. et
pe. de anch. in
ꝯſ. clx. ici. diſt
gēter viſo te
nore. ⁊ in ꝯſil.
cclxx [?] viii. ⁊ p hi
li. i. c. ex iſinua
tione. in ſi. de
ſimo. Tho. di.
d ℭ Cancella
tio. adde eūdē
alexā. cōſi. lxv.
in [illegible].

§.nunc aliqua.ver.xli.vbi tamen nihil firmare videtur.

1 Nunciatio cenſetur remiſſa ipſo iure ſi preſtita ſit ſatiſdatio de
demoliendo.
2 Satiſdare qui tenetur.ſi offerat fideiuſſorem ⁊ dicat ſe paratū
ſatiſdare q̄uis ille qui dꝫ recipere nihil dicat vel etiā ꝯdicat nō
eſt neceſſe ꝙ ſatiſdare volens ꝓmittat cum fideiuſſore notario
vel alteri recipienti pro illo cui debet ſatiſdare.
3 Satiſdatio ſi fuit tibi oblata.⁊ recuſaueris poſtea te penitet et
petis eā tibi p̄ſtari an ille qui eā obtulit teneaꝛ eam iterū p̄ſtare.
4 Pretor an ⁊ quando ſit adeundus pro remedijs inductis a iu
re pretorio.
5 Snīa abſolutoria lata ſup deducto in modū cauſe an habeat
obſtare in alio iudicio ad alium finem agitato.
6 Nuncians ſi cepit agere ⁊ petit declarari ſuam nunciationem
firmam manere ⁊ ſuccubuerit an poterit agere confeſſoria pro
ſeruitute vindicanda.
7 Nuncians ſicut pōt petere remiſſionē nunciationis no.op.co
ram iudice oſtendendo ius non cōpetere nūciāti ita ēt quilibet
cui facta ſit talis ꝓteſtatio puta ne emat fundum a titio.
8 Nuncians iniuſte debitori meo pōt cōueniri condit.ex.l.diffa
mari.C.de ingenuis manumiſſis.
9 Nunciatio pōt remitti altero de tribus modis vt hic.
10 Nunciatio remittitur petēdo declarari nunciationē fuiſſe nullā.
11 Nunciatio remittiꝛ petendo declarari nunciantem non habere
vel non habuiſſe ius nunciandi ſeu prohibendi.

1 **Si is cui.** †Si p̄ſtita eſt ſatiſdatio vel repromiſſio
de demoliendo vel oblata ⁊ ſine iuſta cā
non eſt recepta cenſeꝛ nunciatio ipſo iure remiſſa nec expedit iu
2 dicē adiri pro tali remiſſione habenda.h.d.¶ †No.ꝺ videri ca
ſum no.ſm ang.ꝙ ille q teneꝛ ſatiſdare vt penā euitet vel p̄miū
ꝯſequaꝛ ſi offerat fideiuſſorē ⁊ dicat ſe paratū ſatiſdare q̄uis ille
q dꝫ recipe nihil dicat vel ēt ꝯdicat non eſt neceſſe ꝙ debens ſa
tiſdare ꝓmittat cū fideiuſſore notario vel alteri recipienti ꝓ illo
cui dꝫ ſatiſdari.⁊ dicit fuiſſe de facto ⁊ ꝙ fuit ardua qō.⁊ facit
ſm eum tex.in.l.p̄tor.§.hoc aūt interdictū.⁊ qđ ibi glo.in ver.
adijciꝛ.j.eo.⁊ cū hoc dicto trāſeunt ſimplr̄ Moderni hic adde
bar.in.d.l.p̄tor.§.quis paratus.⁊ in.l.ſi qs fideiuſſor.in p̄nci.
ꝟ.qui ſatiſda.cog.⁊ ibi hoc limitat niſi ille cui fideiuſſor offerꝛ:
opponeret ꝙ fideiuſſor nō eſt idoneus facultatibus vel ꝙ fidei
3 iuſſor hꝫ ꝑuilegiū d̄clinandi forū vt ibi ꝑ eū.¶ †Et qđ ſi ille cui
oblata eēt ſatiſdatio poſtq̄ eſt oblata peniteat eū ⁊ eā petit ſibi
p̄ſtari.an teneaꝛ eam p̄ſtare ille q eā p̄mo obtulit.dic ꝙ pendet
ab his que habenꝛ in.l.cū quidā.cū ibi no.ꝑ Bar.C.de cōdi in
4 ſer.qđ reaſſumpſit Pau.de ca.hic.¶ †In gl.in ver.veniēdi.
habes ex hac glo.magiſtra.an ⁊ qñ pro remedijs inductis a iu
re p̄torio ſit neceſſe adire pretorem vt hic plenius ꝑ Barto.de
quo ēt vide Bald.in.c.vaſallus feudū.ſi de feu.fue.contro.vbi
allegat iſtam glo.Itē circa limitationē.Iac.de are.quā allegat
bar.hic ad iſtū tex.quā refert hic Bar.adde barto.in.l.ſtipſo.in
5 p̄n.j.eo.¶ †Itē bñ no.ingñiū bart.hic voluit ꝙ ſnīa abſoluto
ria lata ſup deducto in modū cauſe nō hꝫ obſtare in alio iudicio
ad aliū finē agitato in quo principaliter deducaꝛ illud qđ in prio
ri iudicio fuerat deductū ꝑ modum cāe per.l.ſciendū.j.eo.vt ſi
nūciaſti mihi ne edificem nouū opus per qđ aſſeris me impedi
re ius ſeruitutis tibi debite ⁊ ego in iudicio cōpareo ⁊ peto re
mitti nunciationem allegans cām.ſ.qꝛ tibi nulla ſeruitus debeꝛ
in eo loco.⁊ ſuccūbam in hoc iudicio poſſum poſtea agere nega
toria ⁊ petere declarari tibi p̄ncipaliter ſeruitutem non compe
6 re.⁊ non obſtabit mihi prior ſnīa.¶ †Itē ꝯ ſi nunciās cepit age
re ⁊ petit declarari ſuam nunciationē firmā manere ⁊ ſibi com
petijſſe ius nūciandi ⁊ prohibendi allegando cām.ſ.qꝛ in loco il
lo ſibi debebaꝛ ſeruitus que per opus nouū impediebaꝛ ⁊ ſuccu
buerit poterit poſtea agere confeſſoria pro ſeruitute vendican
da.l.ſciendū.j.e.Imo.hic dicit ꝙ ad hoc facit qđ no.bar.in.l.
fundū.j.de exce.⁊ in.l.qui reme.§.duo fratres de verb.obli.et
dicit ꝙ de hoc forte dicet ibi.vbi tñ de hoc nihil dixit.ipſe ēt tan
git in.d.l.ſciendū ⁊ remittit ad ibi dicta.Ro.hic tranſit cū bar.
Pau.de ca.hic tꝫ ꝯ bar.ſi actor in iudicio deduxit ius ſuū ad fun
dandam ſuam intentionē qꝛ cenſeꝛ ſup eo ꝓnunciatū ꝯ eū.d.l.
qđ in dic.§.i.in fi.ꝟ.de cōpen.Sed ad illū tex.rñdeo vt ꝑ bart.
in.d.§.duo fratres.in prima op.⁊ i.l.i.de ordi.iud.⁊ dñ bar.in
d.§.duo fratres.alle.l.ſed ſi ante.j.de excep.videꝛ tenere idem
ꝙ tꝫ hic.¶ Sed Imo.in.c.cū eccleſia.de cā poſ.dicit ſe putare
ꝙ illud ꝙ dicit bart.ibi ⁊ barto.hic ꝓcedat ſolum qꝛ actor non
probaſſet.ſecus aūt ſi ſuccubuiſſet ex eo qꝛ probaſſet ō iure ſuo.
puta de iure ſeruitutis.qꝛ tūc ſnīa obſtabit in alio iudicio.⁊ ita
dicit eē de mēte Bar.in.d.l.fundū.in.ij.colū.⁊ in.l.ſi qs cum
totū.§.fi.j.de excep.rei iud.⁊ ita ſm eū probaꝛ per tex.in.c.cū
eccleſia.qꝛ ibi conſtabat de iure rei.i.canonicorū qui ſuſtinebant
partes rei reſpectu iuri obligandi qđ p̄tendebant clerici.⁊ hoc
mō ſaluat opi.Io.de lignano qui tenebat ꝯ Innocen.lꝫ Anto.
de bu.ibi tranſeat cū Inno.Et adde ꝙ iſtud qđ dicit Inno.ibi
etiā in effectu poſuit Io.cal.in cōmento.c.intelleximus.ad fin.
de ordi.cogni.⁊ eſt diligenter notandū pro limitatione.d.l.ſci
endum.⁊ eorū que no.barto.in.d.§.duo fratres.cum ſi.Et ſm
7 predictū potes ſoluare opi.Pau.de ca.hic.¶ †Queſiuit vlti
mo bar.hoc an ſicut nūciatus pōt petere remiſſionē nunciatio
nis noui opis corā iudice oñdendo ius non cōpetere nūcianti.
ita ēt quilibet cui facta ſit talis ꝓteſtatio puta ne emat fundum
a titio quaſi fundus ſit proteſtātis iuxta.l.ſi fundū.C.de rei vē.
poſſit petere coram iudice remiſſionem dicte proteſtationis ſeu
declarari ei non cōpetere ius ꝓteſtandi.dicit bart.ſe dicturum
in.§.ſi qs ipſi pretori.ſed ſm Imo.⁊ ro.nihil ponit de hoc ibi
bar.⁊ concludit Imo.ꝙ non vꝛ idem dicendum in alia ꝓteſta
tione:qꝛ ceſſat rō poſita in.d.l.pretor.§.hoc interdictum prohi
bitoriū.j.e.vñ ſm eū poſſet cōſuli ei cui facta eſt proteſtatio ta
lis qꝛ poterit petere ꝙ denūcians oſtendat ſibi iura q̄ ipſe alle.
iuxta.l.nomen.in ver.certior.C.que res pig.⁊ ſi oſtendet pote
rit declarare qđ agendū.Si aūt nolit oſtendere poterit incita
re poſſeſſorem dicti fundi vt agat contra denunciatem petendo
ipſi denuncianti ſtatui terminū ad agendū ſm formam.l.diffa
mari.C.de inge.⁊ manu.⁊.l.ſi ea.C.qui accuſa.non poſ.adeo
ꝙ elapſo termino imponaꝛ denūciari ꝑpetuū ſilētiū.Ro.vero
hic dicit ꝙ deciſio huius dubij colligiꝛ ex no.per bart.in.l.i.§.
huius interdicti.j.vti poſ.⁊ ex no.ꝑ Spe.⁊ Ioā.and.in tit.de
emp.⁊ ven.§.nūc dicēdū eſt ꝟ.vlt.no.cū duobus ſequentibus
dic ꝙ illā quotā Spe.alle.bald.ad hoc in.d.l.ſi fundum.Ipſe
met ēt Ro.in.d.l.de die.in p̄n.ff.q ſati.cog.refert in effectu ēt
iſtud idē qđ ipſe ponit hic.Paul.de ca.dicit hic ꝙ bart.in.d.
§.ſi qs ipſi p̄tori.in.xij.q ponit de hoc aliqđ qđ tñ tꝫ bar.ibi ſo
lūꝫ loquiꝛ de ꝓteſtatiōe ſuccedēte in locū nūciationis no.ope.
in alijs aūt denūciationibus ſeu ꝓteſtationibus dicit Paul.de
ca.ꝙ lꝫ qdā dicāt non poſſe peti remiſſionē qꝛ in eis ceſſat ratio
poſita in.d.§.hoc aūt interdictū.tñ ipſe putat ꝯriūꝫ verius eſſe
qꝛ ſicut in nunciatione no.oper.illa cā que ponitur in.d.§.hoc
aūt.eſt iuſta cā petendi remiſſionē ita in alijs proteſtationibus
poſſunt eſſe alie iuſte cauſe hoc ꝑtendi diuerſe ſm materiam et
contingentiam cauſe ⁊ qđ non videt quid repugnet quare im
plorare nō poſſit officiūꝫ iudicis ſi ꝓnunciet ꝓteſtationem non
habere effectūꝫ.Adde ꝙ de iſto argu.tangit Inno.⁊ alij plene
in.c.ſane.el.ij.de offi.dele.⁊ dicit ibi Inno.ꝙ ſi qs denūciat de
bitori tuo ne tibi ſoluat eo qꝛ dicit ſibi denūcianti eſſe obligatūꝫ
tale nomē debitoris iuxta.l.nomē.C.que res pig.non compe
tit debitori cui facta eſt denunciatio aliquod remedium contra
denūciantem vt remittaꝛ denūciatio qꝛ ipſe debitor aliud reme
dium habere poteſt.ſ.vt non ſoluat tibi creditori ſm qđ eſt ſibi
denunciatum niſi tu caueas ei de defendendo aduerſus denun
ciantem per id qđ habetur in.l.is a quo cum.l.ſeq.ꝟ.de rei vē.⁊
in.l.pe.ꝟ.de pe.he.lꝫ ſm eū qdā dixerunt poſſe peti remiſſionē
denūciationis ꝑ id qđ habeꝛ.ꝟ.e.l.i.in p̄n.ſed ſibi hoc non plꝫ
poſtq̄ hꝫ denuncians aliud remediū ⁊ dicit ꝙ aliud in iſta nun
ciatiōe no.ope.eo.qꝛ iſta ligat edificantē poſt nunciationem:ēt
ſi veritate inſpecta edificās hēat ius edificandi.d.l.i.in p̄ncip.ꝟ.
8 eo.¶ †Subdūt ēt do.Card.⁊ imol.in.d.c.ſane.ꝙ poterit agi
contra denunciantem debitori tuo cōditione ex.d.l.diffamari
⁊ ita ēt tꝫ Imo.in.d.l.heres.la.i.ꝟ.ad.treb.vbi ēt ſequiꝛ dictā
opi.Inn.licet Ang.in.d.l.heres.la.i.ꝟ.ad trebe.dixerit ꝙ pōt
peti remiſſio dicte denūciatiōis facte debitori ⁊ ad hoc all.no.
per inno.in.v.c.ſane.ſed male all.qꝛ vt dicit Imo.in.d.l.heres
Inn.dicit contrariū eius qđ allegaꝛ per Ange.Rom.in.l.non
ſolū.addit ad ea que ipſe hic dicit vꝫ ꝙ per ea que no.Bart.in
§.morte.in.ij.q.princi.in ꝟ.circa tertium ⁊c.videꝛ decidi iſte
paſſus quē hic indeciſum reliquit Bar.⁊ qđ ipſe putat Barto.
hic.ſe remittere ad ibi dicēda.Sed ſi bene inſpiciant dicta bar.
nō vñr quoquomodo decidere hunc paſſum.¶ Unde conclu
denam

de naʒ remiſſio denũciationis peti põt altero ex tribus modis:
9 vt declarat bar. j. eo. §. pe. † Primo per preſtationẽ ſatiſdationis vt hic ⁊ hoc mõ ſi queraſ an per ſatiſdationẽ aliquã debeat peti remiſſio ſatiſdatiõis vel denũciationis ſicut ↄcedirur remiſſio nunciationis noui operis per ſatiſdationẽ. Et eſt dicendum ꝙ non hoc enim non repiſ iure cautum ſed ſoluʒ reperiſ in hac nunciatiõe ⁊ ratio eſſe potuit. q2 hec nũciatio eſt magis ꝑiudicialis ꝙ̃ regulariter ſint alie pʒ q2 ẽt ſi iniuſta ſit ſi operatur ꝙ ei parẽdũ ſit ⁊ edificatum ↄtempta nũciatione ẽt iniuſta oʒ deſtrui ⁊ retractari. d. l. i. ff̃. eo. quod ſecus eſt in alia nũciatione. l. ſi maior. C. de reſcin. ven. faciũt no. p bar. in. l. ſi. in vlti. col. de app. reci.
10 † Scdo mõ petiſ remiſſio petẽdo declarari nũciationẽ fuiſſe nullam vt in. §. ſi qs riuos. ff̃. ead. l. Et ſi petatur qua forma poſſit quis petere remiſſionem alterius denunciationis vel proteſtationis dico ꝙ ſic. nã videmus ꝙ poſſum implorãdo offm̃ iudicis petere ↄtcũ eſſe nullũ ⁊ me nõ ligare. l. ſʒ ſi is. ⁊ ibi not. C. de predi. mino. l. dolo. cũ gl. ſi. C. de reſcin. ven. ⁊ clare not. bar. in l. que ſub ↄditione. §. ſi. cum concor. ff̃. de conditio. inſti. vbi idẽ dicit eſſe in alijs. actionibus quare idẽ nõ erit vt in proteſtatiõe.
11 † Tertio petiſ remiſſio petẽdo declarari nunciantem non habere vel non habuiſſe ius nunciandi ſeu prohibendi. l. i. §. ſed ſi is ff̃. eo. ⁊ iſtam remiſſionẽ puto ẽt hrẽ locũ in alijs nũciationibus ⁊ proteſtatiõibus. Probaſ q2 de iure poſſum p viam pñcipalis
a petitiõis iplorare offm̃ iudicis et petere ↄ̃clarari mihi cõpetere[a] talem exceptionẽ ⁊ tibi ꝑpetuũ ſilentium imponi ⁊ ↄ̃ſr petere declarari tibi nõ cõpetere in effectu ius exercẽdi actionẽ vt ſunt due gl. no. quas ita intelligũt ibi bar. ⁊ alij cõiter. vna eſt in. l. cõtendat in ver. fideiſſoribus. j. de fideiuſ. alia eſt in. l. aurelius. §. cẽtũ in glo. ſi. ff̃. de li. lega. ⁊ clare bar. in. l. ſi finita. §. eleganter. in pe. col. ⁊ ibi dicã. j. tit. i. ſed poſſe petere talia non vr̃ in rõne ſui differre ab iſta petitione peto declarari tibi ius preſtandi nõ cõpetere tuã proteſtationẽ me non afficere que oĩa bene no. q2 nõ inuenies ab aliquo declarata. Et ingrũtum. ff̃. limitaui. l. ſciendũ. j. e. ⁊ ea que no. bar. hic. adde ꝙ illã limitationẽ ponit bald. in. d. §. duo fratres. in additionibus licet Moderni non referant.

1 Nunciãs alieno nomine tanꝙ̃ procurator ſi non conſtat de mãdato tenetur ſatiſdare de rato: alias poteſt aduerſarius nunciationem contemnere.
2 Nunciare nouũ opus põt ꝓcurator hñs generale mandatum.
3 Procurator ſi iniuſte nunciat nouum opus an pro eo teneatur eius principalis.
4 Procurator generalis ad negocia põt nunciatio nouuʒ opus: ſed quid in generale procuratore conſtituto ad iudicia.
5 Procurator ad iudicia poteſt appellare q2 appellatio eſt actus extraiudicialis.

1 **Qui procuratorio.** † Nuncians alieno noie tãꝙ̃ ꝓcurator ſi nõ ↄſtat de mãdato teneſ ſatiſdare de rato alˢ põt aduerſari[9] nũciationẽ ↄtẽnere. h. d. ¶ In gl. ij. ibi. l. q ita. §. i. ille tex. male allegaſ ↄ̃ p glo. q2 imo vr̃ ꝙ ſi ↄſtat euidẽter de mãdato non cauet de rato ideo ꝓcedẽs ſol. verior eſt. Saluari tñ põt hec ſolu. declarãdo vt ↄ̃ p bar. ⁊ ſm eius intellectũ quẽ ↄ̃ ſequunſ mod. habes ex hoc tex. ꝑpetuo notare ꝙ lʒ procurator ticij tibi proteſtans vel denuncians ꝓcuratorio noie ticij habeat inſtrm̃ procuratorium in manibus tpe quo ꝓteſtatur vel denũciat ſi tñ ille cui ſit proteſtatio negat illud eſſe verũ: aut ſufficiẽs mandatum cautio rati erit neceſſario ꝓ̃ſtanda a procuratore q2 ex ſola extraiudiciali oſtenſione nõ reddiſ res certa. ſecus tñ videreſ ſʒ Imo. ↄ̃ ſi inſtrm̃ oñdaſ in publica forma ⁊ ẽt detur copia vt poſſit deliberari. nã ſi poſtea nulla iuſta cã allegeſ ↄ inſtrm̃ tũc non ſit neceſſe cauere de rato. Moueſ p no. in. l. nomen. C. q̃ res pig. ⁊ l. ſi qs inficiatus. ⁊ ibi p bar. ff̃. depoſi. adde no. melius per bar. in. l. grece. §. i. ff̃. de pig. ⁊ in. l. ii. in prĩn. in. xi. q. ff̃. eo. ⁊ in. l. q in alterius. in prĩn. p illum tex. cũ glo. j. de regu. iur. ⁊ in. l. pater. §. ex quo. ff̃. de admi. tu. ⁊ in. l. i. in prĩn. ff̃. de eo p quẽ fac. erit ⁊ in l. qꝺ te. ff̃. ſi cer. pe. in qbus locis allegaſ bonus text. in cle. cãm. de elec. ⁊ no. ẽt bar. in. l. non ſolum. §. morte. in. iij. q. prĩn. j. eo. Et ex his que dicit ibi Barto. in. ii. q. prĩn. colligiſ ꝙ cautus eſt
b ꝙ ꝓteſtatio ſemꝑ fiat de cõmiſſione[b] iudicis: q2 tunc abſqʒ eo qꝺ aliter ↄſtet de veritate eius qꝺ in ſcripta ꝓteſtationis contineſ parendũ eſt ꝓteſtationi abſqʒ alia exhibitione inſtri vel copie ita intelligit ipſe in. l. ſi. j. de leg. cõmiſ. qꝺ eſt not. ⁊ predicta tene mẽti pro intellectu ⁊ limitatiõe. d. l. ſi qs inficiatus. cum ibi no. p bart. ⁊ adde ẽt ꝙ vbi in ꝓteſtatiõe fieret mentio de aliquo inſtr̃o qꝺ verificr̃ ſeu iuris ꝓ̃ſumptiõe deberet eſſe apud eum cui ſit proteſtatio non eſt neceſſe ꝙ tale inſtrm̃ vel eius copia oſtendaſ ei cui ſit ꝓteſtatio ita no. voluit bar. in. l. ij. p illũ tex. ſm vnã
2 lec. gl ff̃. de eden. ¶ † In ea. gl. ibi forſan ſpãle ⁊c. barto. Ang. imo. ⁊ pau. de caſt. hic reprehẽdũt gl. ⁊ ↄcludũt ꝙ ad nũciandũ ſufficit gñale mãdatũ p iura hic alle. p bar. ⁊ Addo Bart. idem tenentẽ in. l. i. circa prĩn. ff̃. de lib. agn. ⁊ qꝺ notant doc. maxime do. car. in cle. cãm in prĩn. in. xj. q. de elect. vbi ↄcludit ꝙ ad ꝓte
c ſtandũ vel denũciãdũ nõ reqriſ ſpãle mãdatũ.[c] q2 hic caſus non repitur enumeratus inter caſus reqrẽtes ſpãle mãdatũ qui tradunſ p ſpec. in ti. de ꝓcu. §. i. ṽ. itẽ opponiſ ꝙ lʒ hẽat gñale ⁊c. ⁊ p glo. in. c. corã felicis. de reſti. in inte. ⁊ p glo. in. c. q ad agendum. de ꝓcu. li. vi. ⁊ aliqd p gl. ⁊ doc. in. l. põpo. in prĩn. ff̃. de ꝓcur. Fallit tñ in vno caſu in quo ad imitãdũ ſeu denũciandũ ſeu denũciãdũ reqriſ ſpãle mandatũ quẽ caſum glo. ponit gl. in. d. cle. cãm in ṽ. ſpecialr̃. quã ad ↄ̃ reputat ſingu. ibi do. car. ⁊ de ↄ̃ ẽt p bar. ⁊ ang. in. l. denũciaſſe. §. ſed ſi ꝓcuratorẽ. j. de adul. In ↄtriũ tñ ꝙ reqraſ ſpãle mãdatũ ad denunciationẽ noui opis: facit q2 p mãdatũ gñale nõ vr̃ mãdari illicitũ nec tale qd p qꝺ dñs poſſit incidere in penam. l. ſi ꝓcurator. ff̃. de ↄdi. inde. ⁊ ibi not. bar. in. l. iij. §. ſi ꝓcu. ⁊ ibi bar. ff̃. ꝙ qſqʒ iur. vñ ad talia requiritur ſpãle mãdatũ vt ibi lʒ ita eſt ꝙ ſi ↄtingat nũciationeʒ fieri iniuſte oʒ teneri dñs ad oẽ dãnũ qꝺ paſſus eſt nũciatus ex nunciatione ſibi facta vt ponit bar. hic in alia. q. ar. l. rẽ quandam. ff̃. de
3 dolo. ⁊. §. ad excludẽdas. in auc. de leg. † Et ſi recte memor ſuʒ legi alias rapha. cu. hic ita ꝓp hoc tenentẽ: ſed ſuſtinẽdo cõem opi. põt ad hoc rñderi ꝙ p iſtud nõ oʒ acqri ſpãli mandatuʒ. q2 dñs p hoc nõ põt incidere in penã. ꝓbaſ q2 aut denunciaſ iuſte ⁊ nõ incidit in penã aliquã aut iniuſte ⁊ tũc ſatis eſt ꝙ ꝓcurator dicat ſe iuſte nunciare q2 dato ꝙ iniuſte nunciet non põt dñs in penã incidere ſed ſolũ ipſe ꝓcurator. probatur nam procurator generalr̃ cõſtitutus ad adminiſtrationẽ bonoꝝ põt intentare actiones in iudicio. l. nã ⁊ nocere. ff̃. de pac. l. ſi vnus. §. procuratorem. j. de iniur. c. q gñalr̃. de ꝓcu. li. vj. ⁊ tñ ſi temere vel iniuſte litigat oʒ ↄdẽnari in expẽſis ⁊ dãnis. l. eũ quẽ temere. ff̃. de iudi. l. ꝓperandũ. §. ſin aũt alterutra. C. eo. ergo hoc inſpecto ſi vera eſſet ad ꝓpoſitũ. d. rõ Raph. ſequereſ ꝙ ꝓcurator ↄſtitutus generalr̃ ad bona adminiſtranda nõ poſſet mouere cãm ſeu agere in iudicio qꝺ eſt falſum ⁊ ſic ſi ꝓcurator gñalis ꝓp ſuuʒ malefactũ ſuccũbit in cã ipſe eſt q in expẽſis obligatur ⁊ ↄdẽnaſ aduerſario ⁊ nõ dñs vt decidit bar. ⁊ alij in. l. iiij. in pñ. j. de re iu. in. l. i. §. ſi ꝓcurator. ff̃. ſi qs iuſdi. nõ obtẽ. p. l. nõ eſt ignotũ. C. de admi. tu. ⁊ ita erit in caſu nr̃o. Et adde qꝺ no. bar. j. e. l. §. ſi. in pñ.
4 † Vnũ dicit hic pau. de ca. qꝺ eſt no. ſi eſt veꝝ ꝙ lʒ ꝓcurator gñalis ↄſtitut9 ad negocia poſſit nũciare nouũ opus ſm cõem opi. de qua. ff̃. tñ ſecus eſt in ꝓcuratore gñali cõſtituto ad iudicia: q2 nũciatio eſt actus extraiudicialis cũ poſſit die feriato expediri. l. i. §. nũciatio. ṽ. itẽ nũciatio. ⁊ ibi no. ff̃. eo. lʒ puto ↄtriũ. ſ. ꝙ talis ꝓcurator ↄſtitutus ad iudicia poſſit expedire nũciationẽ q̃ ſit p ꝓ̃torẽ mittẽtẽ nũciũ ad nũciãdũ iuxta. §. meminiſſe. ff̃. ea. l. nã talis nũciatio p ꝓ̃torẽ mittẽtẽ nũciũ nõ p̃t fieri die feriato in honorẽ dei. l. ſi. C. de fer. lʒ alie q̃ nõ fierẽt p ꝓ̃torẽ poſſent tali tpe expe-
5 diri vt dixi de oĩbus in. d. §. nũciatio. † preterea videmus ꝙ appellatio a ſñia eſt actus extraiudicialis vt dixit bal. in. l. ſi expſſim. in. v. co. in ṽ. circa pñ. ⁊c. de ap. p. l. i. C. de fer. ⁊ tñ ꝓcurator cõ
d ſtitutus ad iudicia p̃t appellare[d]. l. ſi ſitus. cũ mã. C. de ꝓcur. q2 opʒ iudicẽ adire vt corã eo appelleſ. l. i. §. dies quã. ap. ſit cle. i. de ap. ad ꝓ̃dicta ẽt facit q2 nũciatio vr̃ eſſe quedaʒ ꝓuocatio ad iudiciũ vt pʒ. j. ea. l. §. q remiſſionem. ⁊ in. §. ſi quis ipſi pretori. cum ibi nota. maxime per bal. in prima oppoſitio.

1 Nunciationis remiſſionem petens alieno nomine debet ſuſtinere partes rei: ⁊ ſufficit ꝙ ſatiſdet de opere demoliendo abſqʒ eo quod de rato caueat.
2 Satiſdatio de opere demoliẽdo nihil aliud eſt ꝙ̃ ſatiſdatio de ſoluẽdo vel de iplẽdo id qꝺ iudicabit ⁊ p ea nũciatio remittiſ.
3 Satiſdare de opere demoliendo tenetur procurator rei.
4 Satiſdatio de opere demoliendo an ſit preſtanda qñ petitur renunciationem declarari nullam.
5 Nunciationis remiſſionem petens vel petens nunciationeʒ declarari nullam an cogatur ſatiſdare.

a ¶ Cõpetere add. la. ro. qui alia iura alle. ↄ. cccxii. ⁊ cõ. ſi. ⁊c. ⁊ melius quo ad ſupradicta ↄſi. lui. ⁊ adde bar. i. l. ſi ſocietatẽ. §. arbitroꝝ. j. p ſocio ⁊ an. ↄ̃ bu. in. c. ſi cleric9. in fin. extra de ſo. competen. Fran. Curte.
b ¶ Cõmiſſione iudicis add. qꝺ pulchre volunt ro. ↄſi. vi. ⁊ qꝺ voluerũt do. de ro. deci. ſ. gotu. l noua. ↄ̃ ap. ⁊ add. iu ſi alicui ſit ꝓteſta. vt aliqd faciat vel non faciat ex aliqua cã an ille cui ſit dẽat ſibi ꝓteſtatiõi parere ſi vltes illi9 cãe ſibi ñ oñdaſ p alex. ↄ. lxxviii. col. ii. ⁊ co. pe. in. v. volumi. Fran. Curte.
c ¶ Spãle mãdatũ. add. fra. here. ↄſi. lxvi. ⁊ facit ꝙ volũt do. de ro. deci. ſuis de ꝓcu. in nouiſq ad agẽdũ in bñficialibus non repiſ ſpãle mãdatuʒ ex quo ſi repiſ liter caſus reqrẽtes ſpãle mãdatuʒ. de ↄ̃ tñ vid p ſcribẽteſ maꝫ ⁊ p pe. de anch. i. c. q ad agẽdũ ↄ̃ ꝓc. li. vi. iq̃ſtẽ ibi p gl. enumeranſ caſus in qbus reqritur ſpãle mãdatũ. ⁊ iter reliq̃ facit mẽtionẽ ↄ̃ cã mr̃imonialis arguẽdo de mr̃imonio carnali ad ſpũale. c. inter corpalia ↄ̃ traſla. pla. ⁊ vid ẽt q̃ hr̃ ⁊ no. p illũ tex. i. c. ꝓcuratoꝝ de ele. li. vi. q tex. loqᷓ i mr̃ electionis. Anto. franciſ.
d ¶ Appellare lʒ ↄ̃ nõ vr̃ obſtare q2 ꝓcur. p̃t appellaſ cũ ſit appellõ qd extraiudiciale ſed illa nõ eſt rõ ſʒ alia q2 appellõ eſt ↄnexa litem eã hñdo ꝓ̃dictũ vñ dixit do. de ro. deci. ii. ↄ̃ ꝓcu. q ꝓcu. ↄſtitutus dilatat ad ſineʒ p̃t appellare rõnib9 p̃dictis. q2 dñs nõ vr̃ elegiſſe viam ad impugnandas iuſtitiam ſuam.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

1 **Qui remiſſionẽ.** †Si q̃s petit remiſſionẽ nũciationis alieno noĩe vꝫ ſu
2 ſtinere ptes rei ⁊ ſufficit q̃ ſatiſdet de ope demoliẽdo abſq3 eo
q̃ de rato caueat. h. d. ¶ †In gl. i. in ṽ. ratihabitionẽ. glo. iſta
⁊ ẽt gl. pcedẽs faciẽdo mẽtionẽ de ſatiſdatiõe ⁊ ope demolien
do vꝫ itellexiſſe iſtũ tex. qñ cõparẽs intẽdebat ↄ̃ſeq remiſſionẽ p
pſtationẽ ſatiſdatiõis de ope demoliẽdo ſi iudicaret iniuſte edi
ficari merito lʒ dubitet de mãdato nõ eſt neceſſaria cautio rati:
q2 cũ talis pcurator ſuſtineat ptes defenſoris nõ dʒ regulr caue
re de rato ſed de iudicato ſoluẽdo: vt. j. §. pxi. cũ. l. ſe. ⁊. l. vnica
C. d ſatiſda. ⁊ h qñ p ſatiſdationẽ iudicatũ ſolui eſt plene ↄ̃ſultũ
aduerſario ergo cũ iſta ſatiſdatio de dmoliẽdo nihil aliud ſit in
effectu q̃ ſatiſdatio de ſoluẽdo ſeu iplendo id qd̃ iudicabit vt p
eã ſit plene ↄ̃ſultũ aduerſario vt declarat plene p bar. nõ regrit
cautio rati ⁊ ẽt hoc caſu nõ poſſet cõmitti cautio rati iõ pſtanda
nõ ẽ. l. nõ cogẽdũ. §. fi. ff. de pcu. Et q̃ non poſſet cõmitti pʒ q2
aut dñs ratã hʒ pſtationẽ ſatiſdatiõis de ope demoliẽdo factaʒ
p pcuratorẽ ⁊ nõ cõmittit cautio rati. aut ratã ñ hʒ ⁊ tũc cautio
rati qñ cõmittit cõmittat ad itereſſe. l. ſi pcurator. in pri. j. rẽ ra.
ha. ñ pt ergo hoc cãu cõmitti ad itereẽ q2 nullũ i hoc ṽſat itereẽ
nũciãtis q2 ſi dñs cui fuit fcã nũciatio ñ hʒ ratã pſtationẽ ſatiſda
tiõis de ope demoliẽdo ſeqt q̃ oẽ edificiũ ↄ̃ſtructũ tãq̃ ſcãt cõ
tẽpta nũciatiõe eſt dmoliẽdũ. l. ptor. §. i. j. e. ⁊ ſic hʒ itẽtũ nũciãs
⁊ iſte eſt ṽus itellect᷑ hui᷑. §. quẽ approbat bar. ⁊ alij cõiter. vbi
aũt peteret remitti nũciationẽ alio mõ q̃ p pſtationẽ ſatiſdatio
nis de ope demoliẽdo puta petẽdo declarari nũciationeʒ fuiſſe
nullã vel nũciãti nõ cõpetijſſe ius nũciãdi put legit ⁊ no. ff. e. l. j.
§. ſi is. ⁊ ibi dixi. tũc bñ regreret cautio rati ſi dubiũ eẽt de man
dato q2 alr nõ eſſet ↄ̃ſultũ aduerſario nã põe q̃ poſtea pnũciet
ↄ pcuratorẽ denegãdo ſibi remiſſionẽ nũciatõis itereſt nũciãtis
q̃ dñs illi᷑ q̃ aſſerebat ſe pcuratorẽ ratũ hẽat illud iudiciũ ⁊ ſniaʒ
latã cũ pcuratore: ne amplius poſſit ipſe dñs in iudicio igetare
iſtũ nũciãtẽ petẽdo remiſſionẽ dicte nũciatiõis ⁊ aſſerẽdo illũ nõ
fuiſſe pcuratorẽ ſuũ cũ quo extitit iudicatũ ⁊ ita colligit ex no. p
glo. in. l. põpo. §. i. de pcu. ⁊ ſic nõ põt intelligi iſte tex. qñ pete
bat remiſſio denũciatõis alr q̃ pſtationẽ ſatiſdatiõis de ope de
moliẽdo q2 tũc eſſet pſtãda cautio rati nec alr eſſet plene ↄ̃ſultuʒ
aduerſario ẽt ſi pſtita fuiſſet ſatiſdatio iudicatũ ſolui ſeu de ope
demoliẽdo q2 ſnia nõ pt ferri ſup demolitiõe opis q2 petitio nõ
tẽdebat ad illud ⁊ ſnia dʒ eẽe ↄ̃formis libello. l. vt fundus cũ vul
ga. ff. co. di. vñ ſi ſnia ferret iuxta ↄ̃tẽta in petitiõe nihil de ↄ̃tẽ
tis in ſnia poſſet ipleri p ipſuʒ pcuratorẽ ⁊ iſte eſt cõis intellect᷑.
tñ ang. hic tenuit ↄ̃uũ volẽs q̃ iſte tex. poſſit itelligi qñ petebat
remiſſio nũciatiõis alr q̃ p pſtationẽ ſatiſdatiõis pʒ hoc hʒ eũ q2
hic loqt qñ in iudicio petebat remiſſio ſʒ qñ q̃s vult ↄ̃ſeq remiſ
ſionẽ p pſtationẽ ſatiſdatiõis nõ hʒ neceẽ venire ad iudiciũ ⁊ vo
3 luit alle. §. ſi is cui. ff. e. l. † Et p hac opi. facit ſm pau. de ca. iſte
tex. ṽ. cogit. q̃ innuit q̃ iſte nõ offerebat ſatiſdationẽ de ope de
moliẽdo vt ↄ̃ſeq̃ret remiſſionẽ ſʒ poti᷑ innuit q̃ volebat ſatiſda
re de ope demoliẽdo ⁊ volebat oñdere de iure dñij quo dñs ſo vo
lebat nũciationẽ remitti tñ hic dꝫ q̃ nõ audit niſi ſatiſdet d ope
demoliẽdo q̃ ſatiſdatio ſuccedet loco ſatiſda. iu. ſol. q̃ tenet pre
ſtare pcurator ſubſtinẽs ptes defenſoris ſiue hẽat mãdatũ ſiue
4 nõ. d. l. vni. ṽ. ſatiſda. † Tñ fatet pau. de ca. ṽiorẽ eẽ itellẽm bar.
quẽ ẽt ſequunt alij moder. q2 qñ petit remiſſio nũciatiõis petẽ
do declarari nũciationẽ fuiſſe nullã vel nũciãtẽ non hũiſſe ius p
hibẽdi nõ vꝫ q̃ ſatiſdatio de ope demoliẽdo de q̃ loqt iſte text.
ſit pſtãda q2 ſup hoc nõ eſt diſcutiẽdũ ſeu pnũciãdũ ſed ſolũ ſup
5 ↄ̃tẽtis in petitiõe q2 ſnia dʒ eẽe ↄ̃formis libello ⁊c. ¶ † Nõ ob.
tex. hic in ṽ. cogit q̃ loquat hic. qñ in iudicio petebat remiſſio
vt dicebat ang. q2 lʒ pau. de ca. nõ rñdeat pt rñderi ſic q̃ ṽbũ co
git accipit nõ p pciſa coactiõe ſʒ cãtiua vt accipit. l. i. cũ gl. C. vt
ne. inui. q2 cogit ſatiſdare de ope demoliẽdo ſi vult cõſeq remiſ
ſionẽ abſq3 eo q̃ hẽat neceẽ oñdere ſibi cõpetere ius edificãdi
⁊ lʒ remiſſio quã q̃s vult ↄ̃ſeq p pſtationẽ ſatiſdationis de ope
dmoliẽdo poſſit ipetrari ex iudiciũ vt in. d. §. ſi is. tñ nihil repu
gnat ſi q̃s vellet eã in iudicio petere oblata dicta ſatiſdatõe in iu
dicio q̃ nõ poſſit hoc facere ſicut pt q̃s offerre in iudicio ⁊ ex iu
d ciũ. l. ſi rẽ. §. fi. ⁊ ibi no. ff. de pig. act. ⁊ idẽ in alijs actib᷑. l. ſiue
apud acta. cũ ſi. C. de trãſac. ⁊ petere põt declarari ſibi cõpetere
exceptionẽ aduerſus nũciationẽ pp dictã ſatiſdationẽ vt dixi in
d. §. ſi is. circa fi. Quod nihil aliud eſt q̃ conſequi remiſſionem
nunciationis ⁊ petere ſuper ea declarari.

a ¶ Nõ põt. limita niſi eẽt excõicatus ab aliquo q̃ hoc fe ciſſet ne poſſʒ agere q2 tũc ñ obſtante excõi catione agere poſſet ſm ro. ſing. alle. ſpec. in ti. de reſcri. pñtatione cir ca fineʒ.

b ¶ Princi paliter. adde q̃ pe. de ancbar. cõſil. cccxxiiij. ſʒ opi. bartol.

1 Defendere volens alium admittitur ſine mandato tenetur ta men ſatiſdare iudicatum ſolui.
2 Procurator hñs mãdatũ ad nunciãdum vꝫ hẽre mãdatum ad alia acceſſoria ⁊ dependentia ab actu nunciationis.
3 Procurator rei nõ cauet de rato fallit tñ in caſib᷑ hic remiſſiue.
4 Excõicatus q̃ de iure ñ pt agere an poſſit ſe defendere ⁊ excipe.
5 Poſſidens vꝫ ſuſtinere partes defenſoris ſed immiſſus in poſ ſeſſionem dicitur detinere.
6 Excõicatus qñ comparet in iudicio citatus an ⁊ qñ dicatur cõ parere vt agens vel excipiens hic dicitur.
7 Excõicatus dicens in iudicio tenutam eẽe nullam dicitur age re ideo non debet audiri.
8 Excõicatus ſi ei ſit nũciatum nouum opus dʒ audiri in iudicio petendo remiſſionem nunciationis.
9 Sta. q̃ qui obtinuit tenutã in bonis debitoris poſſit facere fieri pceptũ de expediẽdo oibus tenẽtibus illa bona. qñ o intelligat.
10 Excõicatus poteſt appellare: ⁊ ſi non appellat ſententia tranſit in rem iudicatam.
11 Excõicatus contra quem eſt lata ſnia non poteſt petere declara ri eam eẽe nullam.
12 Executio ſnie cum petitur fieri põt reus opponere exceptioneʒ nullitatis ſe defendendo.
13 Excõicatus non poteſt petere laudũ arbitratoris reduci ad ar bitrium boni viri.
14 Excõicatus captus vel carceratus nõ põt impugnare capturã.
15 Excõicatus an poſſit dicere ſniam nullam ⁊ petere eam reduci ad arbitrium boni viri.
16 Excõicato an poſſit debitor ſoluere.
17 Excõicat᷑ ⁊ bãnit᷑ petẽs reuocari tenutã an ⁊ qñ ſint audiendi.
18 Defendere quot modis accipiatur.

1 **Si procurator.** †Qui defendit ↄ̃uẽtũ hoc in
terdicto ex ea pte ne vis fiat
ei. pſtare dʒ ſatiſdationẽ iudicatũ ſolui q2 ſuſtinet ptes defenſo
ris ⁊ niſi ſatiſdet denegant ſibi actiões quas velit intẽtare noĩe
dñi ſed nõ dʒ cauere de rato qm̃ ẽt ſine mãdato admittit q̃s ad
defendendũ aliũ. iõ opponi nõ põt exceptio pcuratoria. i. tu nõ
2 habes mãdatũ. h. d. cũ. l. ſe. ⁊ prin. ſe. ¶ † No. ſm itellectũ poſi
tũ in vlti. gl. ibi ⁊ iõ q̃ hñs mãdatũ ad nũciãdũ vꝫ hẽre mandatũ
ad alia acceſſoria ⁊ depẽdẽtia ab actu nũciatiõis. hñ faciũt iura
alle. in gl. ⁊ tex. in. l. nõ cogẽdũ. §. fi. ſʒ vnã lec. gl. ff. de pcu. ⁊ in
3 c. in cãis. ⁊ ibi bona gl. in ṽ. poſtulatio. de elec. ¶ † Scd̃o no. q̃
pcurator rei nõ cauet de rato. fallit tñ in caſibus quos vide per
4 bar. ff. pxi. §. ⁊ in. l. tutorẽ. j. rẽ ra. ha. ⁊ ẽt p bart. hic. ¶ † In gl.
in ṽ. defenſoris. ⁊c. ibi vel tertio oẽs iſte ſo. ſuſtinent vt hic hẽs
p bar. q̃ inducit hãc tertiã ſo. ad quotidianã. q. ſ. an excõicatus
a q̃ de iure agere nõ põt[a] ſed ſolũ ſe defendere. c. itelleximus. de
iudi. c. cũ inter. c. exceptionẽ. de excep. vel bãnitus cui ex forma
ſtatuti denegat facultas agẽdi ſi cõpareat ⁊ petat reuocari tenu
tã ↄ ſe datã dẽat audiri in quo ipſe relata opi. Jac. de are. ⁊ old.
tenẽtiũ q̃ ſic. Putat diſtinguẽdũ q̃ aut venit pñcipalr ad ſe de
fendẽdũ ſed in ↄ̃tũtiã venit ad tenutã reſcindẽdã ⁊ tũc audiatur
tanq̃ dicat ſe defendere. l. ſi pupillus. §. i. j. de priui. credi. Aut
pñcipalr petit reſcidi q̃ factũ eſt ↄ ſe vel petit poſ. reſtitui ⁊ tũc
vꝫ actor. l. in tribus. ff. de iu. merito nõ audiet. ſed hic gl. facit in
5 ↄ̃uũ † q2 vult q̃ ille q̃ eſt in poſ. dicat ſubſtinere ptes defenſoris.
ſʒ ille ↄ quẽ pceſſuʒ eſt ad tenutã adhuc vꝫ poſſidere ⁊ hoc iõ q2
imiſſus in tenutã vꝫ detinere tñ non poſſidere. l. ſi duo. §. credi
tores. j. vti poſ. ⁊ in. l. iij. §. fi. j. de acq. poſ. ſʒ rñdet ex ṽbis bar.
ad hãc gl. q̃ illõ qd̃ gl. hic dicit pcedit accipiẽdo defendere lar
go ſumpto vocabulo vt hic p eũ. cũ quo trãſit augel. ⁊ Pau. de
ca. hic pau. de caſt. ff. §. proxi. ⁊ Anto. de but. in. d. c. cum inter.
6 † Et anteq̃ vlterius procedam aduerte: quia dicit Imol. hic ⁊
pau. de caſtro. ff. §. proxi. ſeſe vidiſſe ſepe in pratica dubitari de
mente verborũ bar. ſ. qualiter cognoſcet. an cõpareat principa
b liter[b] ad petendam reuocationem. an vero in ↄ̃tũtiam. ⁊ dicit ſi
naliter imo. q̃ putat mentẽ bar. fuiſſe iſtam per iura allega. per
eum. vʒ q̃ ſi tenuta ſit data in ↄ̃tumaciã citati non cõparentis q̃
vis ſit in modo praticandi. nã ſi excõicatus vel bãnitus compa
reat ⁊ dicat. dñe iudex ego fui citatus ad inſtãtiam talis ⁊ fui cõ
tumax ⁊ pp hoc tenuta fuit data contra me. vex q2 non obſtãte
contumacia iura volunt q̃ poſſim me defendere ſi volo venire
ad me defendendum oblata ſatiſdatione de iudicio ſiſti ⁊ refe
ctis expẽſis iuxta auc. ei q̃ C. de bo. auc. iudi. poſ. ego cõpareo

pro mea

pro mea defenſione. ⁊ talē fideiuſſorē pbeo de iudicio ſiſti ⁊ pa-
ratus ſum reficere expēſas cōtumacie ⁊ inconſequentiam venit
tenuta cōtra me data reuocāda. nā hoc caſu dʒ audiri: qꝛ vꝫ iſte
ſe defendere aduerſus citationē priꝰ de eo factā ꝫ quā licitum
erat defendere ex quo per illā eſt prouocatus ad iudicium. ⁊ ſic
ſponte venire nō vꝫ. facit qḋ no. in. d. c. cū inter. maxime p Jn-
no. ſecus ſi ſimplr cōpareat ⁊ dicat eſt data cōtra me tenuta ad
inſtantiam talis peto illam reuocari qꝛ nō data eſt de iure. nam
nō dʒ audiri: qꝛ non venit ad defendendum aduerſus citatio
nem de ſe factā. † Et ex hoc infert Jmo. ꝙ qñ dicit tenutam nul
lam tanꝗ̄ datam in preiudicium ipſius poſſidentis ⁊ non citati
nō dʒ audiri ſiue dicat ſe venire pro defenſione poſ. ſiue quocun
qꝫ cum non veniat ad defendendum: ſe aduerſus citationem
cum aſſerat ſe non fuiſſe citatuꝫ ⁊ iō dꝫ tunc volūtarie venire ad
iudiciuꝫ. propterea non dʒ audiri lʒ fuerit turbatus in poſ. ſicut
a non pōt excōicatus recupare [a] poſſeſſionē agendo interdicto re
cuperande ſi fuit ſpoliatus vt eſt ſing. xiij. diſtin. c. ſiqs in noīe
dñi. ⁊ glo. ſi. in. c. ſiqs ex inſinuatiōe de pcu. ⁊ illaꝫ ad h̄ reputat
ſingu. Jmo. in. l. ſi is q reus. xvi. col. de pub. iud. p h̄ alle. tex. cū
glo. ſi. in. c. dilectus. el. i. de reſcri. bene facit tex. ī. ea. l. §. ſeruo.
ibi no. per bar. † Et ex h̄ ēt infert Jmo. ꝙ male dicit angel. hoc
volens ꝙ ſi excōicato vel bānito nunciatū eſt nouū opus ꝙ de-
bent audiri petendo remiſſionē nūciatiōis cuꝫ videant̄ ſe defen
dere aduerſus iniuriā que eis infert̄ p nūciationē ⁊ ſic ſuſtinere
dñr partes defenſoris vt. ī. §. pxi. nā ſm Jmo. ⁊ Ro. iſtud pro
cedere poſſet qñ peterēt remiſſionē ex̄ iudiciū preſtando ſatiſda
tionē de ope demoliēdo iuxta. §. ſi is. ī. eo. l. ſecus ſi faceret ci-
tari aduerſariū ⁊ velint in iudicio petere remiſſionē qꝛ nō dñt au
diri qñ pp iniuriā ex̄iudicialem non dñt puocari ad iudiciū: vt
9 no. in. d. c. ex inſinuatione. † Adde ꝙ pan. de ca. ī. §. pxi. ēt in
telligit mentē bar. fuiſſe eo mō quo. ī. recitaui. ⁊ ex hoc infert ip
ſe ad ſtatutū florētinū diſponēs ꝙ ille q obtinuit tenutam in bo
nis debitoris poſſit facere fieri pceptū de diſgōbrādo oībus te-
nentibus illa bona vñ ſi ego q obtinui tenutā facio tibi fieri pce-
ptū. tu cōpareas volens te defendere a pcepto ⁊ dicis ꝙ nō de-
bes parere qꝛ tenuta eſt nulla. qꝛ fuit facta te nō vocato ⁊ tūc im
pugnās nō principalr ſed in ꝯñtiā iō tūc debes audiri ſed ſi nul
lo pcepto tibi facto dubitās ne fieret cōpareas ⁊ dicas tenutaꝫ
nullā videris actor nō defenſor iō nō audieris. vt bānitus vel qꝛ
nō ſoluiſti onera cōia merito ex forma ſtatuti nō poſſes agere. ⁊
iſta ſepe accidūt in pratica maxime qꝛ dubitat̄ an iſti petēti reuo
cari tenutā currat inſtantia tanꝗ̄ ſit actor. bal. h̄ ſeqt̄ ſimpliciter
opi. Jaco. de are. motus ſimplici rōne q̄ colligit̄ p no. in. d. c. ex
inſinuatione. iō nō refero. Hoſti. in. c. dilecto. de ver. ſig. tʒ ſim
pliciter ꝙ nō audiat̄ excōicatus p reuocationē tenute p regulaꝫ
d. c. exceptionē bñ facit. c. excōicamus. §. credētes de he. ⁊ huic
opi. adheret ſpe. in ti. de ꝯtumace. §. ſi. ver. ſed pone. ⁊ do. ant.
de but. in. d. c. cū inter. Jmo. dicit ꝙ lʒ opi. bar. ſit ſatis equa. tñ
de rigore iuris vꝫ ſibi ꝟior opi. hoſti. qꝛ ex quo data eſt ſibi tenu
ta ꝫ ꝯtumacē citatio facta iā habuit effectū ſuū in quo qeſcit ille
q fecit citari excōicatū. iō cū nō moleſtet in iudicio ipſum excōi
catū ſed ſit ꝯtētus de dicto effectu ⁊ excōicatus tūc videat̄ veni-
re volūtarie ⁊ hēat facere citari aduerſariū iuxta. l. de vnoquoqꝫ
de re iudi. cū ſimi. vꝫ indiſtincte ꝙ nō debeat audiri p not. in. d.
c. cū inter. p Jnn. ⁊ p. d. c. exceptionē. ita ēt h̄ tʒ ro. q p h̄ addu-
cit rōnē qꝛ excōicatus nō pōt petere ſibi aliqd ſolui nec ei pt ſol
ui. alle. no. xvj. q. vj. c. vos ſanctoꝝ. ⁊ in. c. iuratos. ⁊ de here. c.
ſi. Et ſilr ro. ſequēdo Jmo. reprehēdit ang. dicētē ꝙ excōicatus
pōt petere remiſſionē nūciatiōis ⁊ vltra alle. p Jmo. ꝫ ange. ad
ducit no. p io. an. in. c. pia. de exce. lib. vj. ⁊. c. cū interdū tractat
an appellatio ſeu puocatio extraiudicialis ſit pmiſſa excōicato.
adde ēt in pdicto principali articulo io. an. in addi. ſpec. in ti. de
ꝯtumace. §. ſi. ver. ſed pone. ⁊ in. d. c. dilecto. ⁊ in. c. qm̄ frequen
ter. §. qḋ ſi ſup. ex̄ vt lit. nō ꝯte. ⁊ in. c. qua fronte. de ap. ⁊ in. c. i.
de reſcri. li. vj. tāgit iſtū articulū tñ nō decidit ſed ſolū refert opi
nio. Ja. de are. ⁊ opi. hoſti. ⁊ opi. ſpec. ang. vero in. l. nō cogen-
dum. §. ſi. ī. de pcu. ſimplr dicit ꝙ petēs reuocari tenutā vel ſe-
queſtrari dꝫ ſuſtinere partes rei. per. d. §. q remiſſioneꝫ. ⁊. d. l. ſi
pupillus do abb. in. d. c. cū inter. approbat indiſtincte opi. Ja.
de are. reprobādo diſtictionē bar. hic qꝛ excōicatus venit ſtimu
latus ex facto iudicis ⁊ ſic eſt reus neceſſarius. queadmodū reꝰ
grauatus appellat vt defendat ſe aduerſus ſniam. c. ſignificaue
rūt ⁊. c. ſi. de ap. ita iſte grauatus p miſſionē in poſ. ⁊ ſic p inter-

locutoriā iudicis pt cōparere ⁊ allegare defenſionē ſuā ⁊ petere
grauamē reuocari. do. de ſan. ge. in. c. i. de reſcri. li. vj. trāſit cuꝫ
opi. bar. addit tñ ꝙ ant. de bu. ibi dicit ꝙ diſtinctio bar. pcedit
qñ excōicatus fatet̄ tenutā validā ſʒ dicit eā reuocandā. vbi aūt
diceret eā nullā tūc vꝫ principaliter ſe defendere. nō refert tñ ipe
ant. de bu. p limita: iō e aliquid alleget nec vꝫ iure probari talis
limitatio ⁊ eſt ꝫ ſupius dicta ⁊ ꝫ ea que. j. dicent̄. Vñ p ꝟitate
huius dubij. ⁊ q. potes pōderare ꝙ ille ꝫ quem eſt pceſſum ad
miſſionē in poſ. hʒ annū ad reuocandū tenutaꝫ ſi data eſt tenuta
agēti actiōe reali. l. ſiqs emptōis. §. pe. C. de pſcr. xxx. an. ⁊ poſt
annū ēt nō eſt piudiciū irrecupabile qꝛ poſt annūꝫ adhuc audit̄
regulariter reus ſi pbet ſe eſſe dñm. c. qm̄. §. in alijs. vt li. nō cō
teſta. vbi cū data eſt tenuta agēti actiōe reali pōt illaꝫ qñcūqꝫ. j.
xxx. annos petere reuocari dūmō nō ſit pceſſum p iudicē ad ſe
cūdū decretū vt no. gl. in. l. ij. in ſi. C. vbi in rē ac. ⁊ late bar. in. l.
ſi finita. §. iul. j. ti. ij. hoc pſuppoſito poſſet fortificari opi. hoſt.
⁊ ſequaciū hoc mō. Pone ꝙ aliqua ſnia eſt nulliter lata ꝫ excōi
catū citatū vtꝝ poterit excōicatus dicere de nullitate ſnie ⁊ pete
re eā declarari nullā. videret̄ prima facie dicēdū ꝙ ſic qꝛ oīs de-
fenſio reſeruat̄ excōicato. c. dilecti de excep. ſed remediū nullita
tis eſt defenſio aduerſus illā ſniam. ergo ⁊c. Itē ſi pōt defende
re appellando a ſnia aliqua. d. c. ſignificauerunt. lāto magis dʒ
poſſe defendere qñ eſt nulla ar. l. multomagis. C. de epi. ⁊ cle. ⁊
no. in. c. cū in cūctis. de ele. Et pp iſtā opi. tenebat hoſti. in. d. c.
qḋ ad ꝯſultationē. de re iu. ⁊ in. c. dilecti de exce. ſ. ꝙ poſſit dice
re ſniam nullā. Et ſm cū nō ob. ꝙ dicat̄ agere. qꝛ rñdet̄ ꝙ imo
10 aduerſus iniqtatē iudicis ſe defendit. † Nec ēt hʒ cū ob. ſi dicat̄
ꝙ excōicatus poſſit appellare qꝛ hoc ideo eſt. qꝛ ſi non appella-
ret ſnia tranſiret in rem iudicatam. ⁊ ſic poſtea nullum ſupereſ-
ſet remedium. d. c. qḋ ad conſultationem. hec autē ratio ceſſat
qñ ſnia eſt nulla qꝛ nunꝗ̄ tranſit in rem iudicatam. licet non ap
pelletur. c. i. de re iudi. ⁊. l. i. ⁊. ij. C. qñ prouoca. ⁊ ſpacio. xxx. an
noꝝ poteſt dici de nullitate ſententie. qꝛ tanto tpe durat facul-
tas implorandi officium iudicis. l. ſicut cum glo. in ver. proſecu
tione. C. de preſcrip. xxx. anno. per quam dicit ibi Ang. de hoc
iure nullitatis. ⁊ bal. late. in. l. data in. xxvi. col. C. q accu. ⁊ ſaly.
in. l. ſi pſes. in ſi. C. quō ⁊ qñ iud. qꝛ ad iſtā rōnē rñdet hoſtiē. ꝙ
immo debet eſſe in iure dicendi de nullitate ꝙ eſt in iure appel-
landi qꝛ quando ſnia eſſet nulla poſſet contingere ꝙ iura ⁊ pro
bationes ipſius excōicati ſuper nullitate interim perirent ⁊ defi
cerent alleg. no. in. c. qm̄. in princi. vt lit. non conteſta. ⁊ in. c. in
preſentia. de renuncia. Item qꝛ poſſet etiaꝫ de facto in non mo
dicuꝫ grauamen ipſius executioni mandari ſentētia nulla. ergo
ſubueniendum eſt ante tempus ne contra iuſticiam opprimat̄.
c. i. de ſer. non ordi. ⁊ ꝙ remedium nullitatis dicatur defenſio
ponit vltra predicta bald. in. c. i. §. iudices. circa. ij. col. de pace
11 iura. firman. alleg. no. per Jo. an. in. c. i. de reſcrip. in. vj. † Sed
iſtis non obſtantibus ꝯꝛium tenetur cōiter. ſ. ꝙ excōicatus con-
tra quem eſt lata ſnia. non poſſit petere declarari eam nullam.
ita tʒ Jo. an. in. d. c. ꝙ ad conſultationem. ⁊ Jo. an. anto. de bu
tri. Jmo. ⁊ abba. in. d. c. dilecti. ⁊ Do. de rota in ſua deciſione.
cccc xlij. inci. Item fuit dubitatum in cā mrimoniali. ⁊ Joan. an
dree in. c. i. de reſcri. lib. vj. mouentur. qꝛ ſi poſſet dicere de nul-
litate deberet ſibi pmitti poſſe impetrare reſcriptū delegatoꝝ
ſup nullitate ſicut pōt impetrare ſup appellatōe quā exercere pt
c. ſi. de exce. ⁊ tñ nō pōt impetrare ſup nullitate qꝛ videmus ꝙ ē
in caſibus numeratis in. c. i. de reſcri. in. vi. itē qꝛ nō eſt eadeꝫ rō
in nullitate que eſt in appellatione quia ſnia nulla non tranſit in
12 rem iudicatam. ¶ † Iteꝫ qꝛ pōt eſſe conſultū reo qñ petetur exe
cutio ſententie nam tunc poteſt opponere exceptionem nullita
tis ſe defendendo. iuxta clemen. i. de re iudic. ⁊ que plene nota.
13 Bartol. in. l. iiij. §. ꝯdēnatum. de re iudi. ¶ † Pro hoc facit: qꝛ
excōicatus non poſſet petere laudum arbitratoris reduci ad ar
b bitrium boni viri [b]. vt tenet Bald. ⁊ Jmo. in. c. dilecti. alleg. qꝛ
tale laudum non tranſit in rem iudicatam per lapſum. xxx. die-
rum vt no. Jnnoc. in. c. quintavallis. de iureiuran. ⁊ Barto. in
l. ſi ſocietatem. §. arbitrorum. ī. pro ſocio. ⁊ Oldra. in conſi. cl-
vij. per Bald. in. l. fina. C. de contrahen. emptio. cuꝫ ſimilibus
ſufficit ꝙ extra iudicium reus condemnatus contradicat vel cō
queratur de laudo: vt impediat ꝙ non tranſeat in rem iudica-
tam. vt per Barto. in. d. §. arbitrorum. que rationes ceſſant in
appellatione a ſententia ꝯꝛis Anto. de butrio in. d. c. dilecti ſi
militer dicat ſe putare ꝙ excōmunicatus poſſit petere dictā re-

a ¶ Recupe
re. an ſpoliatꝰ
ſi eſt excōicatꝰ
poſſit agere i
terdicto recu
perāde. vid ſe
de. ꝯſi. cxvi. in
vltimis v̇bis
⁊ ibi an poſſi-
ple q ſuaꝫ vel
ſuoꝝ iniuriaꝫ.
Additio.
¶ Vide p mo
der. in. l. nāli-
ter. §. nihil cū
j. de acq. poſ.
⁊ p Ialſā. l. ru.
ex̄ de eā poſ. ⁊
ppne. ⁊ ibi q̄
poſſit opponi ꝯ
agēteꝫ prio re
medio ⁊c. ib.
b ¶ Boni vi
ri. adde ꝙ cal-
ꝯi. l. de arbitꝝ
ꝙ excōicatus
poſſit petere
reductionē ad
arbitriū boni
viri ne pcluda
tur ab arbitra
toris ⁊ ob hāc
rōnē ꝙ pōt ēt
petere ſe reſti
tui aduerſus
ſniaꝫ nullaꝫ ⁊
ſup eaꝫ ipetra
re reſcriptum
licet tñ hec al
legan. ſint dcā
de qbus oībꝰ
vide p abb. in
c. cū iter. ex̄ de
excep. ⁊ qñ ex
cōicato ſolui
pt ēt occaſiōe
pmiſſionis fa
cte tpe excōica
tiōis. vid p cū
dē l. c. ſtatuta
de dolo ⁊ ꝯtu.
pt ēt agere ex
cōicatꝰ qñ hʒ
debitorē fugi
tiuū ⁊ periculū
eſt in mora. vt
not. abb. in. d.
c. ſignificaue-
runt.
¶ Et vide ad
mām p do. fe
ly. late. l. c. itel
leximus. de iu
dic. ⁊ in. c. dile
cti. de excep.
Anto. Fran.

ductionē quaſi dicaſ ſe defendere aduerſus ſtimulum ſententie
pro quo allegat id qđ allegat lapus allegatione.lviij. ſed tutius
vſ q̄ non poſſet peti reductio per.ſ.allegata. Et per iſta videſ
fortificata opi.tenentiū q̄ excommunicatus non poſſit petere
reuocationē tenute cū habeat longū ſpaciū ad petendū reuoca-
ti.ꝛ tpe ſcđi decreti poterit ipſe citatus cōparere ꝛ ſe defende-
14 re. ¶ † Pro quo etiam facit id qđ no.voluit Jo.an.in.c.i.de re
ſcri.libro.vj.ſ.q̄ excōicatus captus vel carceratus non poſſit in
fringere ſeu impugnare cap‍turā qꝛ hic non reperitur ei conceſ-
ſum. Tū puto de iure veram ꝛ ſubſtantiabilem eſſe opi.barto.
q̄ poſſit audiri ſi principaliter cōpareat ad ſe defendendum. vt
bene probaſ in.d.l.ſi pupillus in ꝟ.defendere.j.de priui.credi.
ꝛ intelligiſ q̄ pōt excōicatus ſe defendere.ſ.defenſione neceſſa-
ria.vꝫ qñ eſt tractus ſeu vocatus ad eām.d.c.cuꝫ dilecti.ꝟ.tra
xiſſet ꝛ.d.c.cū inter.ꝛ ibi expſſius Inno.ꝛ ſpecu.in titu.de acto
re.§.i.ver.item q̄ eſt excōicatus ꝛ archi.in.d.c.pia.faciunt no-
tata in.d.c.ex inſinuatione.ideo vbi cōparens ſe fundat in cita-
tione de ſe facta ꝛ grauamine inde ſecuto vſ neceſſarius defen-
ſor.ꝛ pro iſta opin.adduco text.in.l.libertus a patrono.ſ.de in
ius vocan.cum glo.ii.ꝛ qđ ibi doct.vbi hſ q̄ eoipſo q̄ reus eſt
citatus lꝫ ex poſtfacto reus faciat in illa cā citari actorēꝫ.tñ dſ fa
cere ad defenſam.ꝛ non patitur penā impoſitiuaꝫ in ius vocan-
15 ti qꝛ ex neceſſitate facit. † Non obſt.q̄ excōicatus non poſſit di-
cere ſniam nullā ꝛ petere reductionē laudi vt dicunt pfati doc.
in.c.ſignificauerūt.de exce.lꝫ.ſ.equiuocando allegauerim eos
in.c.dilecti.de excep. Quia rñdeo q̄ dato q̄ illud ſit verꝫ proce
d t ex eo q̄ excōicato de pñti qñ comparet ad dicendum ſniam
nullā non inferſ preiudiciuꝫ ex ſnia.qꝛ poſtq̄ eſt nulla non patiſ
tunc piudicium:qꝛ poterit tpe executionis ſnie per viā denūcia-
tionis ꝛ exceptionis opponere exceptionēꝫ nullitatis ad impe-
diendā executionē. Sed in.q.nr̄a interim patitur preiudicium:
qꝛ actor miſſus eſt in poſſeſſionē ꝛ dicitſ poſſidere ſi miſſus eſt oc
caſione actionis realis ſm veras opi.d.l.ſi ge emp.§.penul.ibi
glo. Si vero miſſus eſt occaſione actionis perſonalis dſ detine
re.ꝛ habebit actor rē cuſtodire cū fructibus de qbus interiꝫ nō
poterit diſponere reus iuxta.l.is cui.§.q legatorū.ſ.vt in poſ-
ſeſ.lega.ꝛ eſſet preiudiciuꝫ non leue quando data eſſet tenuta in
re imobili.vt declarat bar.in.l.ſi finita.§.finaū.j.ti.i.non mirū
ergo ſi hec petitio reuocationis dicitur defenſio.vt.d.l.ſi pupil
lus ꝛ per hoc videtſ illud qđ dicit Jo.an.in.d.c.i.circa reuoca
tionem capture.ſi ipſe intellexit de captura iudiciali eſſe veruꝫ.
nam cū per eam dicaſ inferri grauamen de pñti.ꝛ talis captura
appellatur citatio.ſ.realis vt per glo.in.l.ij.cuꝫ ſimilibus.ſ.de
iuriſ.om.iudi.videtur ſic tunc neceſſarius defenſor ipſe captus.
ergo dꝫ audiri cum iura permittant oēm defenſionem excōica-
to.vt in preallega.c.ſignificauerunt. Et tenendo iſtam opinio.
bar.ꝛ ſequaciū.reſtat reſpondere ad allegata in contrariuꝫ per
hoſti.in.d.c.dilecti.cum ſimi. Ad que reſpondeo q̄ iſto caſu ex
cōmunicatus non agit ſed ſe defendit.d.l.ſi pupillus.ad quam
ipſi non reſpondent. Non ob.q̄ excōicatus non poſſit petere
aliquid ſibi ſolui:qꝛ fateor per viam agendi.ſecus ſi per viam de
fenſionis que eſt ei permiſſa.per.d.c.cū inter.ꝛ hoc ibi expreſſe
16 vult Jo.an. † Quinimo Inno.in.c.veritatis.de do.ꝛ contu.cꝫ
ꝯtrariuꝫ eius quod voluit glo.in.c.nos ſanctoꝝ.xv.q.vi.ſ.q̄ im-
mo ſine peccato pōt ſolui excommunicato virtute obligationis
precedentis per id qđ habetur in.c.ſi vere.de ſenten.excom.de
quo plene in.d.c.veritatis. Non obſtat illud quod dicebat do.
Abba.contra Bartol.de appellatione ꝛc.qꝛ reſponderi poteſt
q̄ eoipſo q̄ appellat a ſententia apparet q̄ venit principaliter
ad defenſionem neceſſariam aduerſus grauamen ſententie:qꝛ
alias ſententia tranſiſſet in rem iudicatam lapſu.x.dieꝝ.ꝛ poſt-
ea non audireſ.vt dictū fuit.ſ. Addo ēt q̄ in hoc articulo paul.
de ca.in.d.l.de die.§.tutor.ſup ver.ꝛ plane.iuncto prin.huius
§.in ver.quia neceſſaria ꝛc.probatur q̄ quādo offertur ſatiſda-
tio ab aliquo vt aliquid ꝯſequaſ poſt reuocationē tenute quam
paſſus eſt:ꝛ quā reuocare nō pōt niſi ſatiſdet.ꝛ queraſ hic an ſa-
tiſdatio dicaſ neceſſaria ꝛ decidiſ ibi q̄ aut paſſus eſt tenutā pp
ſuā ꝯtumaciā vel culpā.ꝛ tunc pſtatio ſatiſdationis ꝑ reuocāda
tenuta reputaſ volūtaria.adeo q̄ ſi eā nō pōt preſtare in loco iu
dicij non remittiſ ad aliū locū in quo pſtari poſſit. Aut fuit paſ-
ſus tenutā ſine culpa vel cōtumacia vt ſi erat abſens cā reipubli.
qñ cōtra eū fuit proceſſum ad miſſionē in poſ.ex primo decreto
nā ſufficit q̄ non defendaſ vt poſſit ꝯ eum ad talem miſſionem
procedi.l.ignorare.C.de teſta.mili.ꝛ tunc ſi offert ſatiſdationē
dſ neceſſaria adeo q̄ eſt remittendus ad locuꝫ in quo ſatiſdare
17 pōt vt in.d.ver.ꝛ plane. ¶ † Et per hoc infert ibi Pau.de caſt.
ad illam.q.de excōicato ꝛ bānito pet ēte reuocari tenutam:qꝛ ſi
ipſi non moleſtanſ ab aliquo poſt tenutaꝫ.certe dꝫ diſtingui.qꝛ
aut ſine cōtumacia vel culpa paſſi ſunt tenutā ꝛ dicentur neceſ-
ſarij defenſores.merito tūc audienſ ꝛ ita dicit dhere limitari id
qđ limitat hic bar. Aut ꝑ ꝯtumaciam vel culpā:ꝛ tunc dicentur
voluntarij defenſores.ꝛ ideo non audienſ:ꝛ ita dicit debere li-
mitari id quod dicit bar.hic vbi aūt moleſtarenſ ab aliquo poſt
tenutam ꝛ per moduꝫ exceptionis dicerent de nullitate tenute.
Clarum eſt ſm pau.de ca.q̄ dicunſ indiſtincte neceſſarij defen
ſores. Sed dic q̄ dicta limitatio non dſ vera:ꝛ ꝯtrāꝫ tꝫ ipſemet
Pau.ſ.§.primo vt.ſ.retuli.ꝛ etiā Imo.hic ꝛ eſt contra men
tem Barto.hic.ſ.declaratam. Non ob.tex.in.d.verſi.ꝛ plane
quia dico q̄ illa ſatiſdatio ibi ſemper dſ neceſſaria:nec dſ ibi q̄
efficiatur voluntaria pp contumaciā vel culpaꝫ:ſed bene dſ ibi
q̄ pp contumaciā perdit reus cōtumax beneficiū q̄ habebat de
iure ſpāli.ſ.qꝛ non poterit reuocare tenutā preſtādo ſatiſdatio-
nem in alio loco q̄ loco iudicij per.l.ſi pecu.§.ſi.ſ.vt in poſſeſ.
lega.ꝛ ita illū tex.declarat ang.ꝛ ful.in.d.ver.ꝛ plane.ꝛ ſic intel
ligunt glo.dum ibi dicit vel ibi non petebatur.ſ.mitti in munici
pium ad ſatiſdandū.facilius enim tollitur bñficium conceſſum
iure ſpāli q̄ conceſſum iure cōi.l.eius militis.§.militiaꝫ miſſus
ſ.de teſta.mili.§.qꝛ veriſile.in auc.de non alie.col.ix. ſed in.q.
noſtra beneficiū reuocandi tenutā conceditur omni reficienti ex
penſas ꝛ ſatiſdanti.vt in.d.auc.ei qui.ꝛ in.d.l.ſi pupillus.nimi
rum ſi per cōtumaciā hō non perdiſ.ꝛ de mā vide per bar.in.d.
l.non cogendū.in ſi. Inſuper inq̄tum Imol.ꝛ Roma.repꝛehē
dunt Ang.tenentem q̄ excōicatus ꝛ bānitus poſſint petere re-
miſſionem nunciationis. Adde q̄ vſ ſuſtineri poſſe opinio.an
ge.quando nunciatio eſſet facta per pretorē precipientem ꝑ nun
ciū ne edificet iuxta.§.meminiſſe.nā tunc dſ ſe defendere a pce-
pto iudicis prout ēt dixi.ſ.in ſtatuto florentino.ꝛ facit qđ dixi
18 in.d.§.ſi procuratorio.ſ.ea.l. † Item inq̄tum Bart.hic tangit
quot modis accipiatur defendere adde tex.in.l.non prohiben-
tur.ꝛ ibi bal.C.qui accu.ꝛ tex.ꝛ ibi bal.cum glo.in.l.ij.C.de te-
ſtamen.ꝛ tex.cum glo.in.l.ſi oleum.in princi.ſ.de dolo.ꝛ gloſ.
ꝛ bar.in.l.i.C.de iur.ꝛ fac.igno.ꝛ ꝑ glo.in.c.i.in ver.defenſio-
nes.de lit.conteſta.in.vj.per Arch.viij.diſtin.c.quo iure.per
bar.in.d.l.i.§.ij.in vlti.col.j.q̄ vi aut clam.ꝛ in.l.ſi a domino.
§.quo tpe.ſ.de peti.here.ꝛ ꝑ bal.in.l.ſi qdem.C.de excep.vbi
per illum text.vult q̄ ſubtiliter ibi probeſ q̄ mera negatio non
continens aliquid q̄ indigeat probatione non dicatur proprie
defenſio. Et ideo dicit q̄ ſi ſtatutum dicit q̄ non audiantur de-
fenſiōes bānitoꝝ itelligiſ de dfenſiōib' in qbus reus oneraſ one
re ꝓbandi non de ſimplici ꝛ mera probatione de quo vide per
eundem in.l.i.in.xxiiij.colum.C.qui accuſare non poſſunt.

1 **Non ſolum.** † Eo cāu quo mediū pdiū q̄ nō ſeruit nō impedit ſer
uitutē ꝯſtitutā inter extrema:nec ēt impedit nuncia
tionem fieri ex cauſa ſeruitutis.h.d.

1 **Qui opus.** † Si tpe nunciationis aliqđ erat edifi-
catū ꝯſiliū eſt q̄ deducaſ in preſtatio-
neꝫ vt ſciaſ ſi poſtea aliqđ edificeſ q̄tū veniat deſtruendū. h.d.

1 **Si cum poſſem.** † Si nūciator ꝓſeqſ ius ſuū
priuatū dꝫ ſibi ſatiſdari cū ſi
deiuſſore de ope demoliēdo ſꝫ ſi ius publicū ꝓſeqſ:tunc ſufficit
q̄ repromittaſ ſine fideiuſſore vt nūciatio habeaſ ꝓ remiſſa.h.
d.ꝛ vide q̄ ꝑ iſtū tex.dixi in.l.de pupillo.§.meminiſſe.ſ.eo.ti.

1 Nunciatus poſt nunciationem dꝫ abſtinere ab opere quo uſqꝫ
oppoꝛtune caueaſ vel nunciatio remittaſ ꝛ aſſumendi ſunt mo
di per quos cōſtare poſſit q̄tū poſt nunciationē edificatam ſit.
2 Qualitas qñ eſt itētio ꝛ fundamētū alicuius tūc eſt probanduꝫ.
3 Exceptio qñ qe fundat intentionem ſuā cū exceptione que ſit cō
tra regulam iuris cōis vel ꝯ aliam regulam dꝫ illam probare.
4 Exceptio an ꝛ qñ ſit probanda per eum qui ipſam allegat.
5 Accuſatus de homicidio ſi excipiat q̄ hoc fecit ad ſui defenſio-
neꝫ an debeat ex ſua confeſſione condēnari ꝛ poſtea admitti ad
ſui defenſionem.
6 Accuſatus de homicidio ſi excipiat q̄ fecit ad ſui defenſionem
quia fuit primo occidens inſultatus.ꝛ hoc probatur.an ſit pro
bata defenſio

bata defenſio ſeu exceptio.
7 Libellus accuſatorius ineptus an ꝯualideť ex ꝓbõibus aptis.

1 Sciendū. † Poſt nūciationē abſtieri dʒ ab ope quouſqʒ oportūe caueať vel nūciatio remittať ⁊ aſſumēdi ſunt modi ꝑ quos ꝯſtare poſſit ꝙtū poſt nūciationē
2 edificatū ſit. h. d. vſqʒ ad. §. morte. ⁊ adde tex. ī. e. l. i. §. i. ¶ † In gl. fi. induciť ꝺ gl. iuncto tex. ꝑ bart. hic ad quaſdā vtiles. q. q̄s vide hic ꝑ eū. ⁊ doc. cõiter ꝺ vñr cū eo quaſi ſine additõe trāſire. ⁊ ex dictis eius hẽs declaratū no. ꝙ vbi certū ⁊ ſitatū tp̄s vel certa limitata ꝑs loci ſeu alia ſilis q̄litas hʒ eē fundamētum intentiõis alicuius opʒ ꝙ illud tp̄s ⁊ illa q̄litas deducať ⁊ ꝓbeť ſpecifice alr̄ ſuccūbit. Cui adde tex. in. l. fi. C. an ſer. ex ſuo facto quē ad hoc ibi põderāt bal. ⁊ ſaly. ⁊ ibi ſe remittūt ad no. ꝑ bar. hic. de hoc ēt hẽs gl. no. in. c. venerabilibus. de ſen. exc. in. vi. in gl. pe. ⁊ ꝑ bar. in. l. libellorū. in ꝓn. ſ. de accuſ. in. v. col. in ꝟ. circa tp̄s. ⁊ ꝑ bar. in. l. ſi is q. §. ſi. in ſi. de iure fiſ. facit qð no. in. l. denūciaſſe. §. qđ tñ. ſ. de adul. dūʒ alle. l. ꝓtor. §. docere. ſ. vi bo. rap. ⁊ qð no. bar. in. l. ſi qs nõ dicā rape. C. de epiſ. ⁊ cle. circa. iij. vel iiij. col. dū refert ſingl'r dcm̄ Jo. an. in. c. i. de homi. lib. vi. in no
3 uel. † Et vide ēt qð no. bar. in. l. i. in ꝓn. ꝑ illū tex. ſ. ne qđ in flu. pu. Et ꝓceteris bñ no. gl. illā in cle. ſi. in ꝟ. creatū. de reſcri. quā ad hoc ꝓpoſitum alle. bar. hic. ⁊ eā reputat ſing. do. Car. in. d. cle. ⁊ ēt bal. in. l. poſt dotē. ff. ſo. ma. ⁊ ibi ēt dicit Jmo. ꝙ ꝑ illaʒ gl. no. ꝓbať ꝙ fundās intentionē ſuā cū exceptiõe q̄ eſt ꝯ regulā iuris cõis. vel ꝯ aliā regulā dʒ illā exceptionē ꝓbare. ⁊ illā gl. ēt põderat bal. in. l. ſi minorē. C. de in integ. reſt. ⁊ fatēdū vr̄ plane ꝙ oẽs deciſiones bar. hic bñ ꝓcedunt ⁊ ſine ſcrupulo. Excepta vna vʒ in q̄tum ipſe dicit ꝙ ſi accuſať ticius ꝙ vulnerauit ſempronium de mēſe Maij talis āni. ⁊ ita eſt ꝓbatū. ticius vero ad ſui defenſionem oppoſuit ꝙ potuit illum impune percutere quia erant bannitus qui ex forma ſtatuti poterit impune occidi. ⁊ ꝓducit bānū latum in medio mēſis Maij ꝑ q̄ ꝓbõnē efficiť dubiū an talis ꝑcuſſio fuerit delictū vel qđ illicitū vel nõ. nā concludit bar. ꝙ iſto caſu hec exceptio ita dubie ꝓbata eſt ſufficiēs pro victoria rei accuſati. q꞉ res cū efficiať dubia dʒ interꝑtari in
4 dubio ꝙ nõ ſit delictū. ar. l. merito. ff. ꝓ ſoc. † Et ꝓ hoc inducit l. ij. cū gl. in ꝟ. ꝓbať. C. de pe. her. inducēdo vt hic ꝑ eū. ⁊ eadē rõne dicit idē de ingrediēte palatiū ⁊c. vt hẽs hic ꝑ ipm̄ cuʒ quo trāſeunt alij. dicit tñ hic Ro. ꝙ bal. in. l. mſeʒ. C. de ꝓbati. tʒ in hoc ꝯtrariū q꞉ vulnerās allat illud ſibi licere ꝯ ius cõe. ergo dʒ ꝓ
a bare tp̄s[a] ex quo appeat ſibi licere. l. ab ea pte. ſ. de ꝓb. q꞉ ſatis eſt fundata ēt de iure nāli. ⁊ de iure cõi intētio accuſatoris q꞉ homicidiuʒ eſt de gñe ꝓhibitorū. Ad idē inducit bal. ꝓ hoc q꞉ iſta exceptio eſt odioſa. vñ nõ dʒ ꝓſumi ꝓ ea. ad qð tñ nihil alle. ad idē adducit q꞉ talis exceptio nõ opponiť recte niſi opponať cū tpe. ergo dʒ ꝓbari tp̄s. alle. c. abbate. de re iudi. in. vi. Tñ Ro. hic putat veriorē eē opi. bar. ⁊ rñdet lʒ debiliter ad. l. ab ea pte. ꝙ illa. l. potius facit ꝯ bal. cū dicať ibi ꝙ cū aliqs allegat ſibi aliqđ licere trāſfert onus ꝓbādi in aduerſariū. ⁊ dū bal. dicit ꝙ excipiēs dʒ clare ꝓbare de tpe. rñ. Ro. ꝙ illud eſt verū niſi ſimus in cā in qua agereť de ꝯdēnando criālr reū. q꞉ tūc lʒ clare nõ ꝓbet reus. tñ nõ dʒ ſeq ꝯdēnatio ꝑ. d. l. ij. cū gl. adde ꝙ cū bar. ꝺ trāſit ēt ſaly. in. d. l. mſ. nõ tñ ſcā mentiõe aliqua de opi. bal. ibi bal. ēt in. l. i. in. ij. col. ff. ſo. ma. vr̄ tenere idē qð bar. ꝑ. d. l. ij. cū gl. ⁊ idē bal. in ſili in. l. ꝑcibus. in. vi. col. in ꝟ. ⁊ ſcias ⁊c. C. de impu. ⁊ alijs ſubſtit. do. abb. in. c. inpñtia. in. ij. col. de ꝓba. trāſit cum hoc dicto Barto. qð reputat ipſe ſingulare ꝓ intellectu ⁊ limitatione iurium qð probatio dubia non releuat. vt dicto. c. in preſentia. cū ſimilibus. idem do. Abb. in. c. auditis. de reſcri
5 ptis. † Et ibi ſubdit ꝙ tñ cõtra Bar. facere videť id qð no. bar. in. l. aurelius. §. idem queſiit. ſ. de libe. lega. vbi dicit ꝙ ſi accuſatus de homicidio excipiat ꝙ hominē illum interfecit ad ſui defenſionem põt ex ſua confeſſione condēnari: q꞉ licʒ confeſſio predicta ſit qualificata ꝓlata ⁊ ſub vna conſtructione. tamen q꞉ preſumptio iuris orta ex homicidio qð diciť eſſe quid illicitum ⁊ de genere prohibitorū eſt cõtra ipſum confitentem poteſt recipi confeſſio quatenus eſt cõtra confitentem ⁊ reſpui quatenus eſt pro eo vt ibi per Barto. Tamen reſpõdet do. Abb. ꝙ illud non hʒ obſtare: q꞉ in caſu illo tractatur de exceptione fundante intentionem rei que non erat probata niſi per confeſſionem ipſiuſmet rei que confeſſio nõ releuat eū vbi preſumptio eſt cõtra ipſum per no. in. c. cum veniſſent. de inſti. ſed in caſu iſto erat ꝓbatio rei per teſtes vel per inſtrumēta. Et ſubdit. d. Abb. ſe putare ꝙ ꝙuis ex tali confeſſione non ſit probata intētio rei ꝙ occiderit ad defenſaʒ. tñ ex illa ſola ꝯfeſſione ſic qualificata nõ po
b terit condēnari ſaltem capitaliter[b] q꞉ ex preſumptione que eſt qualificata a cõfitente nõ dʒ quis ita aſpere condēnari per not. per Inno. in. c. q꞉ veriſimile. de preſum. qð eſt ſignāter notādū pro limitatione eorū que no. Bar. in. d. l. aurelius. de quo tamē pro nunc nõ diſcutio: q꞉ nõ eſt articulus noſter. ⁊ ſoleo tangere in. l. decē. poſt Bar. ⁊ Jmo. ibi. de ver. ob. Item adde ꝙ cõtra Bart. hic in. d. arti. facit q꞉ preſumptio eſt cõtra delinquentem ſeu vulnerantem niſi ꝓbet ipſe ſe feciſſe in caſu licito. l. i. C. ad legem corneliā de ſic. l. ſi nõ cõuicij. C. de iniur. ⁊ no. Bart. in. d. §. idem queſiit. ergo iſta preſumptio fundat intentionē accuſatoris. ⁊ transfertur onus ꝓbandi in aduerſariū. l. cū de indebito ſ. de proba. iuxta. l. fine poſſideris. ⁊ ibi no. C. eo. ti. ergo dʒ ꝓbare id qð eſt fundamentū intentionis ſue ⁊ ꝓbare de limitato tempore. l. de rebus. C. de dona. ante nup. ⁊. d. l. matrem. ⁊ ibi plene per Ang. alr̄ ſi vera eſſet opi. Bar. videreť ꝙ cum poſſit contingere ꝙ homicidiū fuerit factū cum dolo ⁊ ſine dolo ⁊ ꝙ fuerit factū ad defenſam deberet preſumi in dubio factuʒ fuiſſe licito modo. ⁊ ſic accuſator ꝓbato ſimpliciter homicidio non poſſet obtinere etiā dato ꝙ reus nihil ꝓbaſſet cõtra. d. l. i. C. de ſicar. ⁊. d. l. ij. cum glo. C. de petit. here. põt reſponderi ꝙ lʒ ibi preſumatur cõtractum fuiſſe celebratū tempore permiſſo ⁊ ante litis conteſt. niſi per actorem ꝯtrarium ꝓbetur. tñ illud ideo ibi eſt q꞉ fundamentū intentionis actoris eſt ꝙ probet poſſeſſorē fuiſſe in mala fide ſeu poſſeſſorem ſcienter emiſſe poſt lit. conteſt. cõtra actorem ipſius poſſeſſoris. vt. l. i. eo. tit. ideo cum illud eſſet fundamentū intentiõis actoris dʒ actor illud ꝓbare nõ reus iuxta. l. actor. C. de ꝓba. ⁊ ita declarat illam. l. ij. Bal. ibi tamē nõ ſuſtinendo opi. Bar. quam totus mundus ſequiť. Dic ꝙ lʒ vere non probeť opi. ſua per. d. l. ij. ſatis tamē nõ videť ꝓbari per alias ratiões ſuas dū allegat. d. l. merito. cū ſimilibus. per quā rõnem reſpondeť ad obiecta per Bal. in. d. l. matrē. Nec ob. in quātum dicebať ꝙ ſequereť ꝙ ſemꝑ deberet fieri interpretatio ꝙ homicidiū fuerit factū in caſu licito: q꞉ rñdeo ꝙ preſumitur factū in caſu licito qñ apparet ꝓbatuʒ ex parte rei ꝙ interuenerit cā que poterat facere ipſum actū eſſe licitum vt pʒ in. d. l. merito. ⁊ ꝓut in. q. noſtra in qua apparebat de bāno ꝓbatū. Sed vbi cā que poſſit reddere actū eſſe licitum nõ eſt clare nec dubie
6 probata. tunc ꝓcedit. l. i. de ſicar. cū ſi. ¶ † Ex quo inferť vnuʒ qð vr̄ diligenter notandū. ſ. ꝙ ſi ꝓbatur per accuſatorē ꝙ ticius occiderit ſeyum ⁊ ticius ex aduerſo ꝓbat ꝙ ſeyus fecerat inſultum contra ipſum cum armis ſatis vr̄ ꝓbatum ꝙ ticius incõtinenti poſt inſultum occiderit ſeyum ad defenſam ꝙuis non fuerit ſpecifice ꝓbatuʒ ꝙ fuerit incõtinenti nõ obſtante ꝙ illud qð vr̄ vim vi poſſe repellere. intelligiť ſi incontinenti fiat. l. iij. §. cū igitur. de vi ⁊ vi ar. pro quo vide plene no. in cle. i. de homici. ⁊
7 in. l. i. C. vnde vi. cū ſi. † Tetigit ēt Ro. hoc incidenter an ſi in accuſatione nõ fuit expꝛeſſum tp̄s ex quo appareat maleficiuʒ fuiſſe punibile. iuxta. d. l. libellorū. cū ibi no. per bar. in. v. col. ſufficiat poſtea illud tp̄s ꝓbari in ꝓceſſu. ⁊ ſic ex ꝓbationibus aptis cõualidetur libellus ineptus. de quo remitto me ad ea que notat bal. in. l. edita. in reperi. paduana. C. de eden. ⁊ in. l. i. ſ. de iuriſ. om. iudi. cū concor. quas allegaui in dictis locis vel altero eorū.
8 ¶ † Ponit etiā hic Ro. q. quā poſuit bal. in. l. ſi. §. ſi. in ſi. C. de appel. ⁊ tranſit cum eo de quo etiam per Ro. in. l. in illa. de ver. obli. ⁊ quia non eſt. q. multum ad materiam omitto.

[a] ¶ Tp̄s. adde ꝙ bal. ꝯſil. cxlix. incipi. poſito ꝙ certa ꝑs mēſis ſequiť opi. bar. hic. ⁊ idē facit cõſi. cxlv. ii. li. ⁊ ꝙ qualitas dēducta debeať ꝓbari voluit are. ꝯſi. cxlv. alex. cõſi. iii. ii. li. ⁊ ꝯſi. l. ⁊. lxxxiii. iii. li. hu. ro. cõſi. lxix. pe. ꝺ an cha. cõ. cccx. ⁊ an cõfeſſus ꝙ hoīeʒ ad ſui defenſionē occiderit poſſit ex ſua ꝯfeſſione dānari. vide ꝑ bal. conſi. cclxvii. ⁊ interrogatus an adulteriū cõmiſerit ſi rñdeat ꝙ cõmiſit mulieris voluntate debeat ex illa cõfeſſiõe damnari ⁊ qualr̄ ꝑ Ro. conſi. clxvii. ⁊ qđ ſi interrogatuſ an percuſſerit ticium gabellariū. rñdeat ꝙ ꝑcuſſit ticiuʒ an videať etiā cõfeſſus qualitatem. vide ꝑ eundēʒ conſi. ccclv. ⁊ vide qð voluit ancharan. cõſi. xiii.
Additio
[b] ¶ Capitaliť vide iaſo. in. l. vt vim. in. v. col. ff. de iuſti. ⁊ iure. ⁊ fely. in. c. auditis. ii. col. ꝺ ꝓſcri. ⁊ in. c. cū venerabilis. in. v. col. de excep. ⁊ in. c. ſignifica. ſti. i pe. col. de homi. aſſeri. de are. in. l. ſi qdem. de excep. ⁊ vltra oẽs vide barto. in conſi. cclxxvii. inci. catherina accuſauit. thomas diplous.

1 Nunciatio noui operis finitur morte nunciantis re integra ⁊ ꝑ alienationem factam ab ipſo de re cuius contēplatione nunciauit finitur nunciatio ⁊ omnis eius effectus.
2 Satiſdatio de opere demoliendo an debeat augere ius ipſius nunciantis ſuper qua interponitur.
3 Nuncianti ſi fuit ꝓſtita ſatiſdatio per denūciatū de opere demoliendo. ⁊ nunciatus poſtea decedat anteq̄ nūcians ſecū egerit. an poſſit eius heres conueniri ad opus demoliendum.
4 Cautio pretoria non dʒ venire ad augumētum. regulariter fallit vbi aliter de mente pretoris conſtat.
5 Cautio de ope demoliendo an augeat effectū denunciationis.
6 Nunciatio lʒ interdū tranſeat ad heredes nunciantis puta qñ res deſinit eſſe integra. tamen hoc procedit quādo ex poſtfacto reperitur aliquem adire hereditatem.
7 Edificium ſi mihi promiſiſti facere in meo fundo ⁊ ipſum alie

no etiam teneario facere.
8 Stipulatio mihi facta edificãdo domuz in tali fundo ſi poſtea partem fundi alieno non teneris ad edificandum.
9 Proteſtatio an poſſit fieri verbo uel requiratur ſcriptura.
10 Proteſtatio declaratoria voluntatis nõ requirit pñtiaz alicu ius niſi quando tendit ſolum ad exonerandum proteſtantem.
11 Proteſtatio ſi ſit ſimplr nõ porrigiẜ niſi ad illũ actũ qui tũc ſit uel qui poſtea incõtinẽti ſeqẜ non autẽ ad illum q poſtea fieret.
12 Proteſtatio an ⁊ quando trahatur ad actus poſtea factos.
13 Proteſtatio declaratoria voluntatis an tollatur per actum cõ trarium qui ſe cum proteſtatione non compatitur.
14 Proteſtatio declaratoria voluntatis non tollitur per actum ꝯ rium qui ſe cum proteſtatione non compatitur: niſi pars cum qua contrahitur conſenſiſſet proteſtationi.
15 Obl͞o vitiaẜ ſi qs dicat obligo me tibi nõ tñ aĩo obligandi me.
16 Proteſtatio vitiaẜ ⁊ nõ ordo eo ip̃o q̃ qs ordinaẜ ad ſacros ordines. ⁊ eos recipiẽs ꝓteſtaẜ ꝙ nõ intẽdit facere ꝯtinentiã.
17 Proteſtatio que fit contra ſubſtantiam actus non valet.
18 Proteſtatio an ⁊ quando tollatur per actum contrarium.
19 Proteſtatio declaratoria voluntatis quãtum ad exonerandũ proteſtantem an debeat fieri in preſentia partis.
20 Procuratorem qui vult reuocare qũo agere debeat hoc diciẜ.
21 Proteſtatio facta parte abſente vel non ꝯſentiente an valeat.
22 Proteſtatio volũtaris declaratoria ad exonerãdũ an dẽat fieri p̃te pñte ⁊ ñ ꝯdicẽte. an regraẜ ei⁹ exp̃ſſus ꝯſẽſus ſi ex ea p̃t ledi.
23 Proteſtatio que fit in actis iudicialibus: vel extraiudicialibus an requiratur expreſſus cõſenſus partis aduerſe vel ſufficiat ta citus conſenſus vt proſit vel noceat.
24 Proteſtatio ſi fiat eodem tempore cuz actu tunc ſufficit ꝙ ad uerſarius non contradicat proteſtationi.
25 Proteſtatio ſi nõ fiat ſimul cum actu ⁊ actus fiat poſt proteſta tionem: tũc requiriẜ expreſſus cõſenſus partis: vt ſi ꝓmitto ti bi. x. ⁊ proteſtor ꝙ non animo obligãdi ſatis eſt ꝙ nõ ꝯdicas.
26 Proteſtãs ꝙ ñ vult teneri d̃ geſtis p ſociũ nihilomin⁹ ꝙ retine bat eũ i ſocietate ꝙ ꝓteſtatio nõ iuuat. niſi illi exp̃ſſe cõſenſerit.
27 Taciturnitas ſufficit in caſibus in quibus ſcientia ⁊ patiẽtia in ducit conſenſum econtra vero ſecus ⁊ qui ſint caſus in quibus ſcientia ⁊ patientia inducat conſenſum hic traditur remiſſiue.
28 Paria ſunt intimare per nuncium vel per epiſtolam.
29 Proteſtatio an ⁊ quando iuuet ſi pars non conſenſerit.
30 Proteſtatio an noceat ꝓteſtãti ſi pars nõ conſentit ꝓteſtatõi.
31 Proteſtatio ſic facta non obligat ſi ego intercederem apud te pro ticio proteſtor ꝙ non facio animo obligandi ſi tu conſen tis proteſtationi ⁊ poſtea intercedam non obligor.
32 Proteſtatio ſic facta ſi ꝓmitto tibi. xx. nõ intendo obligari ni ſi in. x. an requiratur conſenſus partis vt mihi proſit.
33 Proteſtatio an ⁊ quando ſit facienda in ſcriptis.
34 Proteſtatio in quibus caſibus ſit facienda in ſcriptis hic dẜ.
35 Proteſtatio ſeu nũciatio an poſſit fieri per geſtorẽ negociorũ.
36 Proteſtatio an poſſit fieri p ꝓcuratorẽ ꝯ ꝓcu. vel ꝓcuratori.
37 Proteſtatio an ⁊ quando poſſit fieri procuratori vel marito pro muliere.
38 Citari an poſſit procurator ommiſſo domino principali.
39 Bãnitus ſi ex forma ſtatuti p̃t offẽdi ⁊ fuerit exbãnit⁹ ſi nõ vult poſſe offẽdi dz ꝓducere iſtrũ liberatõis q2 ñ crediẜ ſibi niſi ꝓbet.
40 Bannitus liberatus a banno ſi non vult poſſe offendi debet fa cere publicari rebannitionem.
41 Emptor q vult hr̃e regreſſum ꝯ vẽditorẽ de euictiõe occaſiõe li tis ꝯte. ipſi emptori ſuper euictiõe rei. qd agere debeat hic dẜ.
42 Euictio ad hoc vt cõpetat emptori ꝯ vẽditorẽ que requiranẜ.
43 Emptor qñ ẽ ſibi mota lis de euictõe dz denũciare vẽditori nõ ſolũ litẽ eẽ ſibi motã ſz ẽt dz ire i iudicio ad ſe i litẽ defendẽdũ.
44 Emptor teneẜ denũciare litẽ eẽ ſibi motã ꝓ re vẽdita ẽt ꝙ vẽdi tor ſciat litẽ eẽ motã ⁊ q̃ vadat ad ip̃m emptorẽ defendẽduz.
45 Emptor an ⁊ qñ teneaẜ d̃nũciarẽ vẽditori litẽ eẽ ſibi motã h dẜ.
46 Emptor quando eſt notoriũ ꝙ fouet malam cauſam tunc eſt neceſſaria denunciatio litis mote.
47 Vẽditor an teneaẜ d̃ euictõe ſi allat ſe nõ teneri q2 nõ fuit ſibi nũ ciatũ litẽ fuiſſe motã ẽptori: ⁊ ſi fuiſſet ſibi nũciatũ ꝙ oſtẽdiſſet de iure ſuo.
48 Emptor ⁊ venditor qñ ſunt preſentes in iudicio litis mote cõ tra emptorem tunc nõ eſt neceſſe aliã denũciationẽ facere.
49 Proteſtatio incitatoria quo loco ⁊ tempore poſſit fieri.
50 Proteſtatio an dẽat vel poſſit fieri ꝓcuratori ſi dñs hr̃i poſſit.
51 Facere qui tenetur aliquid ſub pena infra certum tempus põt puniri q̃ꝓprimum facere poteſt ⁊ eſt in mora faciẽdi.
52 Proteſtãs ꝙ p aliq̃ q̃ faciat corã iudice ñ itẽdit i eũ ꝯſentire nõ dz ſimplr ſic ꝓteſtari ſed dz addere niſi ſi ⁊ inq̃tũ d̃ iure arcteẜ.
53 Clauſula niſi ſi ⁊ inquãtum de iure arctetur quid operatur.

1 MOrte. †Per mortẽ nũciãtis ꝯtigẽtẽ re integra ⁊ per alienationẽ factã ab ip̃o de re cui⁹ ꝯtẽplatiõe nũciauit finiẜ nũciatio ⁊ oĩs ei⁹ effect⁹. nõ ſic p mortẽ vẜ aliena tionẽ ab eo factã ꝯ quẽ ẽ fcã nũciatio. h. d. ⁊ ẽ fin. §. ſz bar. ⁊ qd i alijs ꝓteſtatõib⁹ an finianẜ morte. vid no. p bart. hic i diſcurſu ix. col. i v̈. ſz q̃ro an finiaẜ ⁊c. ⁊ i xxviij. col. dũ alle. l. ſi itra. C. d
2 nõ nu. pec. ¶ †In glo. i. ibi vel hic nõ fuerat ſatiſdatũ. cõiter te neẜ p̃cedẽs ſol. tñ barto. hic ⁊ alij dñt iſtã ſcdãm ſolu. ꝓcedere poſſe excepto ang. q dicit ſcdãm nõ eẽ verã. ⁊ cũ eo trãſit pau. d ca. hic q2 ſatiſdatio de ope demoliẽdo cũ ſit p̃toria nõ dz auge ri ius ipſius denũciatiõis ſup q̃ iterponiẜ. l. i. §. ſi qs ſub ꝯdõe. ꝟ. vt le. no. ca. tñ puto gl. ẽt i ſcdã ſo. hñ diceẜ. ꝓ q̃ allo tex. vltra doc. i. l. ſi defunctus. ⁊ ꝙ ibi gl. ꝟ. de ꝓcu. ibi ſatiſdatio iudicatũ ſolui cui par ẽ ſatiſdatio de ope demoliẽdo. l. ſtipl͞o. §. hz. j. e. ⁊ l. de pupillo. §. pe. ꝟ. e. facit d̃ſinere rẽ eẽ itegrã ⁊ ꝯñter mãdatũ ad hr̃dẽ trãſire. q̃uis illa ſatiſdatio ſit p̃toria. in glo. ij. ibi vel di cas ⁊c. hec ẽ v̈a ſol. ¶ †In gl. ſi. circa ſi. ⁊ ꝯcludit igiẜ gl. ꝙ ſi p⁹
3 nũciationẽ p̃ſtita ſit ſatiſdatio p nũciatũ de ope d̃molĩẽdo. ⁊ de inde edificauerit nũciatus poſtea anteꝗ̃ nũciãs ſecũ egerit ad faciẽdũ eũ declarari iniuſte edificaſſe: ⁊ ſic añq̃ cõmiſſa eẽt ſtipu latio de ope demoliẽdo: tñ ſi ego agam ꝯ hr̃dem ⁊ ꝓbauero in iuſte eẽ edificatũ ꝯdẽnabiẜ hr̃s nedũ ad p̃ſtãdũ patiẽtiã ꝙ opus demoliaẜ: ſed ẽt p̃ſtãdo expẽſas demolitiõis ꝓut fuiſſet ꝯdẽna tus defunctus. l. ſi. C. de edi. p̃ua. alſ ẽ. l. vnica. C. de op. no. nũ. ⁊ cũ gl. trãſit dy. bar. ⁊ cõiter alij ſcribẽtes poſt bar. Sed diffici le ẽ ſubtiliter rñdere ad vnũ ꝯriũ vz q2 cautio de ope d̃moliẽdo q̃ ẽ p̃toria nõ dz iducere augmẽtũ obl͞onis. d. §. ſed ſi ſub ꝯdõe. ſi v̈a eẽt ꝯclo glo. augereẜ obl͞o ꝯ hr̃dẽ: q2 ſi ñ eẽt p̃ſtita dcã cau tio ⁊ nũciatus edificet ꝯtẽpta nũciatõe: ⁊ poſtea deceſſit añꝗ̃ ꝯ eũ agereẜ nõ poſſz agi ꝯ hr̃des eius niſi ad p̃ſtãdã patiẽtiã d̃mo litõis opis ſi facultatẽ hr̃ẽt p̃ſtãdi patiẽtiã. l. p̃tor. §. h iterdcm̃ ꝑpetuũ. j. e. bar. ſol. vt hic p cũ. Cui⁹ ſol. reprehẽdit hic imo. q2 immo iſta cautio opaẜ augmẽtũ reip̃ũ aliaꝝ pſonaꝝ q2 opaẜ ꝙ trãſeat ad hr̃des nũciãtis. vt hic i gl. i. i ſcdã ſo. Et nõ ob. ꝙ cau
4 tio p̃toria ñ dz venire ad augmẽtũ: q2 rñdet ꝙ illud ẽ veꝝ regl̃ fallit vbi alr̃ de mẽte p̃toris ꝯſtat, ꝓut i caſu nr̃o vẜ ꝯſtare ex iter pretatiõe iuriſcõſultoꝝ. alle. no. i. d. §. h iterdcm̃. †Et p̃ʰ dicit
5 hic imo. ꝙ iſte tex. i v̈. idẽqz ex eo ⁊c. dz itelligi. ꝓut intelligit h gl. ſi. i p̃n. ſ. q2 arguit iuriſcõſult⁹ hic de eo q̃ ꝯſueuit fieri p par tes ad ꝓtãtẽ legis. nõ aũt dz itelligi eo mõ quo dixit bar. ſ. ꝙ ve lit iuriſcõſultus ꝓbare dcm̃ ſuũ poſitũ i v̈. ꝙ ſi is ⁊c. q̃ſi velit di cere iuriſcõſultus ꝙ illud q̃ dẜ i v̈. ſz ſi is. ꝓbaẜ ex eo q2 iſta ſti pl͞o ẽ p̃toria ⁊ nõ ꝯſueuit venire ad augmẽtũ ⁊c. vt plenius hic p bar. ſic potes ſuſtinere opi. bar. ⁊ eius ſo. datã ad ar. q2 ſolu. data p imo. nõ vẜ ꝓbari ex no. i. d. §. h iterdcm̃. Nec ob. dũ ip̃e ꝯ bar. allat id q̃ hr̃ hic i gl. i. vbi ap̃pet ꝙ ꝓteſtatio ipſi⁹ cautio nis facit trãſire ad nũciationẽ. q2 rñde ꝙ illud ẽ eo: q2 p talẽ ſa tiſdationẽ res d̃ſinit eẽ itegra quo caſu nũciatio trãſit ad hr̃des vt ꝓbaẜ p allegata i gl. ſic ẽt videmus illa ſatiſdatiõe iudicatuz ſolui q̃ ſilr ẽ p̃toria. vt i. l. i. i p̃n. j. de p̃to. ſtipu. ⁊ tñ ꝓducũt ſilẽ argmẽtũ. vt ꝓbaẜ i. d. l. ſi defunctus. ⁊ ibi no. pau. de ca. alr̃ rñ debat ad ar. formatũ de. d. §. ſi ſub ꝯdõne. dicẽs ꝙ lz dcm̃ hui⁹ gl. ſit veꝝ. tñ cautio de ope demoliẽdo nõ diceẜ augere effectũ nũciatiõis: ſz illũ quẽ repit fortiorẽ redit. nã iſta ſatiſdatio ⁊ nũ ciatio ꝓduxerat ꝯ defunctũ effectũ ꝙ opus d̃molireẜ ſuis expẽ ſis. vñ opabiẜ iſta ſatiſdatio ⁊ nũciatio: vt iſte effectus opeẜ ꝯ d functũ. Que ſol. nõ plz: q2 eẽt augere vltra nãm ipſius ſatiſda tõis p̃torie. ſ. facere ꝙ efficiaẜ trãſitorius ille effectus ad hr̃des ut ꝓbaẜ i. l. ſi cũ q iniuriaꝝ. ꝟ. ſi qs cau. p̃terꝗ̃ qñ agiẜ de facien do trãſire effectũ mãdati uẜ volũtatis ad hr̃des pp d̃ſinẽtiã rei integre. ut i. d. l. ſi defunctus. ⁊ hic i gl. i. q̃ logẜ de hr̃de nũciã tis. q̃ aũt nr̃a logẜ de hr̃de nũciati. vñ ſto cũ bar. ⁊ ſic erit d̃ſen ſata gl. cuius dcm̃ cõprobaẜ q2 qñ nõ ẽ p̃ſtita ſatiſdatio iõ non agiẜ ꝯ hr̃dẽ nunciãtis quo ad expẽſas demolitiõis opis ꝯſtru cti ſpreta nunciatiõe: q2 hec eẽt plena legalis q̃ ex malefacto de functi nõ trãſit ad hr̃dẽ niſi q̃ten⁹ ex illo malefcõ ad hr̃dẽ ꝑuẽit l. unica. C. ne ex delic. d̃fun. l. i. j. de p̃ua. delic. ſed qñ ex ꝯctu pe

titur prout

titur .put eſt in caſu nr̃o qñ eſt p̃ſtita ſatiſdatio de opere demoliendo ſuis expẽſis iuxta.l.ſi.C.de edifi.p̃ua.tunc põt heres cõueniri in totũ vt plene no.p gl.⁊ doc.in.d.l.
6 i.j.de p̃ua.delic.❡†Extra gl.tene mẽti vnũ qđ hic no. ponit Ang.quẽ ſequit̃ ſimplr̃ hic Jmo.dicens ꝙ licet dũ nũciatio trãſeat ad hr̃ dce nũciantis.puta qñ res deſinit eſſe integra:vt hic in gl.i.tñ hoc .pcedit qñ ex poſtfacto reperit̃ aliquẽ adire hr̃ditatẽ.ſed ſi bona eſſent va
a cantia:q: nemo vellet eſſe heres ᵃ tũc ẽt finiret̃ morte.alle.in ſili tex.ſm vnã lec.glo.in.l.i.C.de acti.⁊ ob.addo ang.⁊ Jmo.in.l.ſi cui.ff.ad.l.fal.⁊ in.l.q rome.§.flaui⁹ j.de ꝟ.ob.⁊ in.l.ij.ff.de leg.i.Ang.in ſua diſpu.incipi. aſtenſis miles.vbi ſilr̃ ↄcludunt valde notãter ꝙ lꝫ dõatio cã mortis ↄfirmet̃ ſi donans decedat re integra.i.p ſuã pniam non reuocat donatõeꝫ iuxta id qđ hr̃ inſti.de dona.circa p̃n.Si tñ interuenit ante mortẽ pnia donanti nõ ↄfirmat̃ donatio morte vt ibi.ni fallit ſi donantem penitcat ⁊ poſtea ↄtingat eum decedere ſine herede.nã pinde erit ac ſi deceſſiſſet re integra ⁊ nulla ſubſecuta penitentia ⁊ nõ infirmat̃ donatio.alleg.tex.in.l.i.in p̃n.j.
7 q ſi.ma.ad liber.p̃ue.❡†Jtẽ p iſtũ tex.dicit angel.hoc .pbari ꝙ ſi alieno ſundum in quo .pmiſeras mihi facere
b edificiũ nõ teneris amplius ᵇ ad illud.⁊ Ro.in.l.ſtipulationes nõ diuidunt̃.in.xvij.col.de ꝟ.ob.refert illud dictũ Ang.⁊ dicit ang.dicere ꝙ iſte tex.eſt ſing.ad hoc. Et põt induci iſte tex.hoc mõ ſm Ro.ibi:nam caſus eſt hic ꝙ ius .phibendi in certo loco edificiũ fieri extinguit̃ alienatiõe eius rei p quã cõpetebat facultas .phibendi. Hoc fortificat ipſe.q: vbi fcõ meo deſinit intereſſe meũ deſinit ẽt cõpetere pſonalis actio mihi q̃ ad rẽ vel factũ ↄtingebat.l.⁊ ideo.in ꝟ.nõ tuo fcõ.a ſ̃uo ſenſu.ff.de cõdi.fur.⁊ no.plẽ bar.in.l.q aũt.§.illud.ff.ſi qs cau.facit l.q inſulã.j.de ꝟ.obli.ſꝫ eius cui fuit fcã .pmiſſio p̃dicta nõ intereſt amplius ibi edificari:q: fundus nõ eſt ſuus.
8 ergo ſtipſo ⁊ actio ex eo extinguit̃.†Pro quo bñ facit qđ no.gl.i.in.l.ſtipſones nõ diui.j.de ꝟ.ob.q̃ vult ꝙ ſi ſtipulatus ſum a te mihi edificari domum in tali fundo meo ſi poſt alieno prẽ fundi.ſ.p indiuiſo pinit̃ ſtipula. de quo dic vt ibi ſum ſolitus dicere poſt alios.fatet̃ etiã Ro.ꝙ qñ alienaui totũ fundũ.ſi tñ mea intereſt adhuc edificari.vt q: emptori .pmiſi ꝙ ibi deñ edificiũ ↄſtrueretur.⁊ pp hoc cariꝰ a vendidi fundum nõ erit liberatus ille q mihi edificare .pmiſit.alle.in ſili tex.in.l.ſi in vẽditione.in ꝟ.in quo nõ abhorret.⁊ ꝟ.ideꝗꝫ eſſe.ff.cõia p̃.⁊.l.fundũ.ff.de act.emp.⁊ dicit iſta tenẽda mẽti q: a doctoꝝ nõ ſunt ita declarata.adde ꝙ .p veritate p̃dictoꝝ videnda ſunt ea q̃ no.gl.⁊ alij maxie Jmo.in.l.ſi ſub vna. §.i:de ꝟ.ob.⁊ ſm ꝟiores ↄcluſiões q̃ dant̃ in.d.l.ſi ſub
9 vna.intelliges an ⁊ quo predicta .pcedat.❡†Ulterius tractauit hic bar.naturã .pteſtõnis vt hic p eũ.Cuius dictis adde pmo inq̃tũ rep̃hẽdit diffõnẽ Jo.mo.diffiniẽtis .pteſtõnẽ eẽ clamoſaꝫ ⁊c.⁊ dicit bar.illud ſibi nõ placere:q: p illud ꝟbũ clamoſaꝫ dat̃ intelligi ꝙ nõ poſſit fieri .pteſtõ in ſcriptis ↄ̃.l.ſi.C.de neg.ge.cũ alijs hic alle. p eũ.nã dic ꝙ adhuc vr̃ poſſe defendi diffõ Joã.mo.q:
c ẽt ſcriptura clamare dr̃ ᶜ pꝫ in.c.cũ marthe.in ꝟ.moſayca vox clama.ex̃ de cele.mi.facit qđ no.bar.in.l.arriani
10 C.de here.dũ p illũ tex.dicit ꝙ lex ſemp loquit̃.†Jtem adde inq̃tũ circa pmã ſpẽm .pteſtõis.ſ.declaratorie voluntatis dicit ꝙ nõ regrit̃ ꝙ illa fiat in p̃ſtia ptis vel alicuius niſi qñ tẽdit .pteſtõ ſolũ ad exonerãdũ .pteſtãtẽ.Adde ꝙ hoc no.gl.ij.in.l.põpo.la.i.⁊ ibi clarius bar.ff.de neg.geſt.⁊ bar.in.l.quo eni.in p̃n.ff.rẽ ra.hab.⁊ in auc. ſacra puberũ.in.ij.col.C.ſi aduer.vẽ.⁊ i.l.certũ.§.ſi qs abſñtẽ.j.de ↄfeſ.⁊ Cy.in.l.i.in pe.q.C.ſi qd i frau.pa.⁊ ang.i auc.de he.⁊ fal.§.ſi ꝟo expñſiꝫ.i.iiij.col.cõtra.i.p illuꝫ tex.⁊ doc.in.c.ſi.de ↄfeſ.vbi hr̃ ꝙ ratihabitio ⁊ alij actus pendẽtes a volũtate vnius .put eſt iſta .pteſtõ non
11 regrũt ptis p̃ſtiã.❡†Jtẽ adde inq̃tũ ↄcludit bar.ꝙ ſi .pteſtõ fit ſimplr̃ nõ porrigit̃ niſi ad illũ actũ q tũc fit vel q poſtea incõtinẽti ſequit̃ nõ aũt ad illũ q poſtea fieret.l. q p retentionẽ.cũ glo.C.de vſu.⁊.l.cũ in plures.§.locatori horrei.ff.loca.ſꝫ vnũ intellectũ quẽ ad illũ tex.refert

a ❡Eſſe hr̃s. dic tñ ꝙ qñ ſupereſt filius i quẽ cõtinuat̃ dñium ꝙ hr̃ditas nunq̃ vr̃ iacẽs ſm glo. i.l.cũ hr̃dias C.depo.quã ſeqt̃ bald.ex. ibi ⁊ arc.cõſ. xvi.

b ❡Amplius ſed qđ ſi pmit to ibi annuũ ⁊.ex vna domo quã habeo ſi mcrit ad ſan ctũ iaco.ei cõ dõne pẽdente vẽdã domũ ⁊ pmittã ẽptori mãcienere domũ in eadẽ cõ ⁊ cõdõne que tũc erat an puriſicata cõdõe domus ſit eſſe cta vide p ro. ſingu.ſuo ſo. xxiii.adde in ꝙ p hac deciſiõe facit.l.cũ querebat̃.⁊ q ibi not.bar.j. ſo.ſolu.⁊ melius doctrina bar.i.l.q aũt. §.i.ff.ſi qs cau. ↄcludẽs ꝙ qñ qs pretẽdit intereẽ propter non factum ſi dãnat intereẽ ⁊ ceſſat dãnuꝫ de p̃terito nõ ſufficit ꝙ ab initio interfuerit q: actio extinguit̃.l.ſi cũ.§. q iniuriaꝝ ff. ſi qs cauti.l.ſi procurator.§. mandatuꝫ.ff. mã.⁊ cũ bart. trãſeũt ibi oẽs vt paulo ante.in.l.ſi ſub vna §.i.hic alle.et vbi alex.in.d. l.ſtipulationes nõ diuidunt̃. ⁊ in.l.ſi inſulã colũ.iiij.co.ti tu.ff.C.

c ❡Clamare dicit.addo p h qđ voluit ro. ↄſil.cccl.xviii. vbi dicit ꝙ lꝫ cõuictũ dicat̃ quaſi cõuociũ ⁊ ſic vbaliter ẽt p̃t fieri cõuitiũ ⁊ p ſcripturã.⁊ ita punit̃ cõuiciũ p ſcripturã ſicut per vba.l.apud labeonẽ.§.cõuiciũ.iuncto.§.ſi qs libelluꝫ.j. de iniurijs.

Bar.hic in.vij.col.vbi ꝟo ꝟba fuiſſent nõ ſimplr̃ .plata ſed fuiſſent gñalia ſꝫ directo reſpiciẽtia tp̃s futuruꝫ.tunc trahunt̃ ẽt ad actũ interuallo fcm̃ p.l.ſi ita.la.ij.j.de fideiuſ.ni Jmo.hic ſuſtiet iſtã opi.bar.reprobãdo opi.bal. in.l.pacta nouiſſima.C.de pac.vbi tenebat ꝙ imo .pteſtatio ſimplr̃ fcã referat̃ ad actũ ẽt ex interuallo fcm̃.⁊ ita ẽt lꝫ hic Ro.dicẽs ꝟiorẽ eẽ opi.bar.p qua adducit tex. in.l.ſi tibi certi.ff.de adi.le.q tex.tñ pax vr̃ nihil facere vr̃ q: ibi nõ dr̃ ꝙ fuerit ex interuallo relictũ ñdeicõ.dicit ẽt Ro.hic ꝙ .p opi.bar.facit.l.pleriqꝫ.ff.de ri.nup.⁊.l.diuus.⁊.l.dotẽ.⁊.l.poſt diuortium.ff.de iu.do.⁊.l.pe.§. vxor.ff.ſo.ma.ſubdit ẽt ipſe ꝙ opi.bal.i.l.pacta nouiſ. poſſet ſaluari qñ .pteſtõ emanaſſet .p interp̃tatiõe ipſius actus neceſſaria q: intelliget̃ repetita ẽt i actu ex interuallo ſubſecuto.alle.id qđ no.i.l.ſemp in ſtipſonibus.j.de re. iur.vbi de hoc tñ nihil inuenio.⁊ ſic nõ vr̃ hoc iure .pbari
12 ⁊ facit.l.ita ſtipulatus.in p̃n.cũ ibi no.j.de ꝟ.ob.†adde ẽt ꝙ in hoc bar.in.l.itẽ q:.§.ſi.ff.de pac.⁊ in.l.q in aliẽa §.ſi.ff.de acq.he.⁊ in.l.ticia.§.pe.j.de ꝟ.ob.⁊ anto.de bu.⁊ Jmo.in.c.cũ.M.ferra.õ ↄſti.tenẽt eãdẽ opi.quã ſequit̃ bar.hic ad qđ facit qđ no.gl.i.c.tua.de ſpõſa.vex q: bal.alr̃ loq vr̃ in.d.l.pacta nouiſſima.ꝟſus fin.⁊ ẽt q: pro illa opi.quã poſuit bal.in.d.l.pacta.facit tex.in.d.l. ſi qs in p̃n.te.ff.de le.iij.in ꝟ.in codẽ teſtõ vel codicillis vbi vr̃ .pbari ꝙ in actibus pendẽtibus a volũtate vnius vt eſt teſtm̃ ⁊ .pteſtõ trahat̃ ad actus poſtea factos ẽt ex interuallo.Cui opi.vr̃ ẽt adherere ang.in.d.l.pacta.ĩõ dic vt ſcripſi in.d.l.pacta.vbi tenui opi.quã poſuit bar. hic.⁊ in.d.l.q in aliẽa.p quo bñ facit tex.⁊ ibi no.archi. in.c.dyaconi.xxviij.di.vbi no.dicit ꝙ ſi aliqs corã iudice .pteſtat̃ ꝙ p ea q̃ rñdet nõ intẽdit litẽ ↄteſtari ſi poſtea rñdeat in illo iudicio ſimplr̃ nõ repetita .pteſtõne vr̃ re
d ceſſum a .pteſtõne ᵈ.Jdeo dat cautelaꝫ ꝙ ſemp repetat̃ .pteſtõ.vel ꝙ dicat hoc mõ nõ recedẽdo a .pteſtõne alſ facta rñdeo ⁊c.⁊ iſtud deñ reaſſumit bal.in.d.l.pacta.ſꝫ magis ↄfuſe referat.⁊ ita clare refert Ant.de bu.in.d.c. cum.M.Tñ dicit hic Jmo.ꝙ intẽtio dñi Card.ibi.⁊ intẽtio dñi Archi.in.c.dyaconi.vr̃ forte fuiſſe ꝙ ẽt ſi .pteſtõ fuiſſet fcã p ꝟba gñalia ↄcernẽtia directo tp̃s futurũ nõ trahat̃ ad actus iudiciales ex interuallo factos.imo p ipſos actus ex interuallo factos intelligetur receſſuꝫ a .pteſtõne.⁊ hoc fit ſpãle in actibus iudicialibus.ſꝫ iſtud impugnat iij.d.c.cũ.M.volẽs ꝙ imo ſi illa ꝟba reſpiciant oẽs expſſe futuros actus nõ tollet̃ illa proteſtõ p illos actus futuros ex interuallo p no.p bart.hic ⁊ nõ dzĩ iudicijs eſſe ſpalr̃ ↄ̃riũ eius qđ eſt in extraiudicialibus q: ex quo .pteſtõ eſt declaratoria volũtatis .pteſtãtis ⁊ actus agentiũ nõ opat̃ vltra intẽtionẽ coꝝ.l.nõ oẽs.in p̃n.ff.ſi cer.pe.⁊ in.l.oblõnũ i ba.§.ſi.j.de act.⁊ ob.nõ põt dici ꝙ aliud ſit in iudicijs.ipſemet Jmo.ẽt ſimplr̃ dicit ꝙ illud deñ arch.dꝫ intelligi qñ proteſtõ fuit ſimplr̃ fcã.ſecus ſi p ꝟba directo ↄcernẽtia tp̃s futuꝝ.ar.d.l.nõ oĩs. Et p̃dictis ẽt adde no.p An.de bu.in.c.i.de lit.ↄte.vbi voluit ꝙ ſi dicat̃ p rñſionẽ meã ad libellũ nõ intẽdo liteꝫ ↄteſtari.hec proteſtõ iuuat quo ad rñſionẽ q̃ incõtinenti fiat.ſecus ſi ex interuallo p.d.l.q p retentionẽ.⁊.d.§.loca
13 cator.❡†Jtẽ inq̃tuꝫ bar.hic tãgit illuꝫ paſſum valde intricatum ⁊ difficilẽ.ſ.an proteſtõ declaratoria volũtatis tollat̃ p actum ↄ̃riũ q ſe cũ proteſtõne nõ cõpatit̃.⁊ cõcludit ꝙ nõ.ſꝫ ille actus depẽdet a fcõ ſolius proteſtãtis l.q in aliẽa.§.ſi.ff.de acq.here.pro quo ẽt facit glo.quã ad hoc ibi põderat bal.in.l.vt debituꝫ.C.de he.ac.ſec⁹ ſi pẽdet ille actus a fcõ ſuo.⁊ alle.c.ſollicitudinẽ.de ap.⁊ c.i.extra ꝙ me.cã.nã in caſu.d.c.i.tex.inuit ꝙ ſi ceſſaſſet iuſta cã metus illa proteſtõ fcã p mulierẽ ꝙ ipſa igrediebat̃ mõaſteriuꝫ ⁊ profitebat̃ aĩo nõ profitẽdi nõ viciaret ingreſſuꝫ q: ibi ingreſſus ille celebrat̃ cũ alio.ſ.cuꝫ deo ⁊ eius miſtris.vt ibi no.Jmo.⁊ alij.adde ꝙ pro hoc vltimo mẽbro eſt bo.tex.in.l.pro hr̃de.§.papi.de acq.he. inducẽdo illũ tex.vt ibi p bar.q ad hoc illũ tex.põderat ibi.⁊ idẽ .pbat̃ in.d.l.cũ plẽs.§.locator horrei.ff.loc.circa vnum intellectũ quẽ ponit hic bar.circa.viij.col.hic.
14 †Tñ limita niſi pars cuꝫ qua ↄ̃bit̃ ↄſenſiſſet proteſtatio

d ❡Proteſtatione.adde ꝙ voluerunt do.de ro.deci ſio.xii.de li.cõ teſta.in nouis ⁊ qđ voluit an cha.cõſ.xxxii. vbi põit en ſtatute ſtatuto ꝙ in certe cã p̃ducatur libellus ⁊ alio ſtatuto ꝙ in ea.cã p cedat̃ ſummarie ⁊c.ſi offeratur libellus aptus ⁊ offerẽs dicat nõ p modũ libelli ſed qualis qualis petitiõis an valeat pteſtius ⁊ ibi tenet ꝙ nõ quia actus depẽdet i totũ a facto pteſtantis vel pteſtatio ↄ̃ria facto operat̃ ⁊ ſub du maxime B vex i caſu noſtro in quo reus ↄſenſit pteſtatiõi.⁊ eẽ pteſtatio ↄ̃ria ſocia operet̃. vide per ful.ↄſi. cxl vi.⁊ an igrediẽs monaſteriũ metu ⁊ pſtẽs cuꝫ pteſtatione obliget̃. vide p Cal.ↄſi. i.qđ met.cau.

ni:q2 tūc nō tollit per actū 3riū. vt colligit ex no. per gl.
in.l. pacta nouiſſima. C. de pac. declarādo eam vt hic p
Bar. circa. vij. vel. viij. co. facit. l. fi. §. itē ſi predixerit. ſ.
nau. cau. q intellige ver vbi effectus illius actus 3rij pē
deret a cōſenſu illius qui ↄſenſit pteſtatiōi vt qñ pteſtor
tibi q nō intēdo in poſterū me tibi obligare p ticio ⁊ tu
ↄſenti s poſtea ſi me obligarē tibi p ticio nō vз oblō. q2
cōſenſiſti ⁊ a ↄſenſu tuo pēdebat virt9 illius oblonis aeq
rende. vbi vero nō pēderet a ptāte illius ↄſentiētis pte
ſtationi vr q talis ↄſenſus faciat pteſtationē valere. ita
vr pbari in. d. c. i. qō me. cau. nā ibi lз epi ſponētes velū
mulieri cōſenſerint pteſtatōi mulieris pteſtantis pp me
tuз q lз ingrederet monaſteriū ⁊ pfiteret nō intēdebat
pfiteri. vt ibi pз dū ibi dicit q epi finxerūt velū impone
re ⁊ cōſenſerūt illi pteſtatiōi ſi finxerūt. ergo nō iuuaret
illa pteſtatio niſi cōſtaret de metu. Ratio q2 ille actus p
feſſionis principaliter celebrat cū deo per no. in. c. fi. de
cōdi. appo. vñ nō multū in hoc attēdit ↄſenſus illoꝝ epo
rum. ita eſt de mēte Anto. de bu. in. d. c. cū. M. Et pre
dicta pcedūt vbi pteſtatio 3ria fcō eſt feā ſepatiз ab ipo
fcō vel actu 3rio. ſed vbi fit eodē ꝑe ⁊ momēto ipſa pte
ſtatio cū actu 3rio ⁊ tūc dicit Bar. hic circa. viij. colū. q
actus 3rius pteſtatiōi vitiat. ⁊ nō ipſa pteſtatio allega.
d. c. ſolicitudinē. in fi. ⁊. l. oblonū ſubſtātia. §. fi. ſ. de ac.
15 ⁊ ob. ⁊. l. vbi repugnātia. j. de re. iur. † Ex hoc infert q ſi
qs dicat me obligo tibi. ⁊ nō tñ aio obligādi vitiabit ob
ligatio. Sed circa hoc Imo. dicit ſe putare q imo pte
ſtatio vitiet ⁊ nō actus per id qō hr in. l. cū precario. j. de
preca. ⁊ per ea q hñr in. d. c. cū. M. in ꝟ. ſine preiudicio
⁊ ibi glo. vbi apte hr q pteſtatio 3ria fcō non vз ⁊ rema
net actus validus. ⁊ ita dicit pbari in. d. c. ſollicitudinē.
ſm vnū intellectū. ⁊ ad idē alle. no. per gl. in cle. gſe. de
reſcrip. lз ſm cū multū faciat p Bar. tex. in preal. c. ſoli
citudinē. ſm vnū aliū intellectū. ⁊ ibi Io. and. ſm quem
intellectū ibi pteſtatio nō reijcit. nā logt ibi in illo q ap
pellauit. ⁊ poſt appellationē ad papā litigauit corā me
tropolitano cū pteſtatiōe q non intēdebat recedere ab
appellatiōe. nā ibi dr ſm predictū intellectū q pteſtatio
vз. ſed tanq 3rius nō eſt audiēdus q̄uis videret q pte
ſtatio ex quo eſt 3 ſubſtātiā ipſius actus deberet reijci p
d. c. cū. M. Et iſtud dubiū dicit imo. hic q non reperit
bñ declaratū vñ dicit forte poſſe ↄcludi q vbi pteſtatio
fit in iudicio pcedat tex. d. c. ſollicitudinē. ſ. q2 pp 3rieta
tem pteſtatiōis cū actu iudiciali denegabit audiētia p
teſtāti ſecus in extraiudicialibus. vbi pteſtatio pp dictū
defectū nō pōt opari. iō tūc reijcit pteſtatio: q2 eſt 3 ſub
ſtātiā ipſius actus p. d. l. cū pcario. ⁊. d. c. cū. M. Et nō
ob. d. l. vbi repugnātia. q2 itelligeret qñ alr reſultaret 3
rietas q̄ ex vi pteſtatiōis 3 ipm actū ar. d. l. cū precario.
⁊ aliaꝝ prealle. ⁊ ita ſm eū poſſet intelligi tex. in. d. c. ſol
licitudinē. ⁊ ita ēt dicit ipſe in. d. c. cū. M. Sed per hoc
nō remanēt declarata predicta. nec eſt rñſum ad. d. l. ob
ligationū ſubſtātia. nec declarat alr Imo. an ver ſit illud
qō dicit Bar. volēs q ſi ego me obligo tibi nō aio obli
gādi vitiat oblō. Unde dici pōt q ſi logmur in actibus
iudicialib9 pteſtatio 3ria actui qui tūc gerit opat q tūc
veniat repellēdus a iudicio p iudicē ⁊ ſi a iudice repellat
tūc iuuat illa pteſtatio vt in caſu. d. c. ſollicitudinē. nam
tūc valebit pteſtatio per quā fuit pteſtatus q nō intēde
bat renūciari appellatiōi per pceſſum quē agitabat corā
metropolitano. Sed vbi per iudicē nō repelleret ab agi
tando pceſſum corā eo. ⁊ ſic nō denegaret ſibi audiētia
tūc pteſtatio illa 3ria fcō nō iuuaret imo intelligeret re
nūciatū appellatiōi: q2 vbi pteſtatio eſt 3ria actui ⁊ agēs
perficit actū nemine repellēte vitiat pteſtatio: ⁊ vз actus
illi 3rius. vt i. d. c. cū. M. ⁊ not. in. d. cle. gſe. ⁊ ita decla
rant magis cōiter doc. maxime Ant. de bu. ⁊ Moder.
in. d. c. ſollicitudinē. ⁊ ē no. ⁊ neceſſaria limitatio ad illū
tex. Aut nos logmur in extraiudicialibus. ⁊ tūc dici pōt q
ſi pteſtatus eſt 3 ſubſtātiā actus pteſtatio vitiat ⁊ actus
vз. d. cū precario. cū alijs ibi allega. per Bart. aut nō eſt
3 ſubſtātiā actus ſeu 3ctus: ſз eſt 3 cōſecutiua ipſius act9
ſurgētis ex iuris diſpōne in qbus pteſtāo nō hз ius pre

indicādi alteri: ⁊ hic eſt ppriē tex. in. d. c. cū. M. nam ibi pteſtatio q rece
ptus in canonū nihil recipiat de canonia infra certū tps nō vз: q2 eoipſo q
qs recipit in canonicū nō dз ex iuris diſpōne inane nomē canonici hre. c.
16 relatū. de prebē. vñ hoc caſu pteſtatio viciat ⁊ actus vз. † Simile pbat in
c. dyaconi. xxviij. diſt. nā eoipſo q qs ordinat ad ſacros ordines in ↄñria
obligat ex iuris diſpōne ad caſtitatē. iō recipiēs ordinē ſacrū pteſtat q nō
intendit facere cōtinētiā. vitiat pteſtatio ⁊ nō ordo. nō tñ priuat bñficio ſi
epus pteſtationi nō 3dixit vt hr in. d. c. dyaconi. Si ꝟo pteſtatio eſſet 3 cō
ſecutiua ipſius actus pēdētis a ptāte pteſtātis: ⁊ tūc iuuat pteſtatio pbat
in. d. l. oblonuз ſubſtātia. in fi. vt ſi dico pmitto tibi. x. aio nō tñ obligādi.
nā tūc logt tex. in. d. l. oblonū ſubſtātia. Ad hoc facit ↄclo Bar. ⁊ doc. in
l. i. C. de lit. cōte. ⁊ doc. in. c. i. de lit. cōte. cū ↄco2. dum dñr q ſi rñdēs libel
lo dicat rñdeo ⁊ pteſtor q nō rñdeo. nō vз pteſtatio ita ſi dico q me obli
go ⁊ pteſtator q me nō obligo: ſeu qr nō habeo animū obligādi nō vale
bit pteſtatio. ⁊ iſtud expreſſe voluit Ang. in. l. iuriſgentiū. §. q fere. ſ. de
pac. vbi dicit q Inno. ſingu. in. d. c. cū. M. allegabat tex. in. d. §. q fere.
ad hoc q qñ eſt trahibilis ad duplicē ſenſuз pteſtatio facit vt ſemp traha
tur ad ſenſuз pteſtatū. vñ ſi pteſtor q per rñſionē mea factā libello nō intē
do litē ↄteſtari nō erit cōteſtata. ſecus ſi actus nō pōt trahi niſi ad vnū ſen
ſum. q2 ſemp valebit actus nō obſtāte pteſtatiōe. vñ ſi dico cōteſtor litem
nō aio cōteſtādi erit cōteſtata vel pfiteor religionē nō aio pfitēdi valebit p
17 feſſio: vel adeo hrditatē nō tñ aio adeundi erit adita. † Et ſi diceret q inq̄
tum dictū eſt pteſtationē 3 ſubſtantiā actus nō valere ſit 3 tex. in. l. per ſer
uum. ſ. de vſu ⁊ ha. vbi ſi teſtator dicit lego vſufructū talis fundi ticio. cū
h q i tali vſufru. ñ cōprehēdat vſus ex tali pteſtatiōe vitiat legatū vſufru
ctus. ⁊ ſic pteſtatio vз ⁊ infringit actū ⁊ tñ illa pteſtatio vr eē 3 ſubſtantiā
actus: q2 in vſufructu cōprehēdit vſus. pз in. l. i. in ꝟ. vtēdū. ſ. de vſufru. ⁊
inſti. de vſufru. circa pn. rñde vt per Bar. in. l. vbi ita donatū. j. de dona.
cau. mor. vbi dicit q tex. i. l. per ſeruū. nō logt in pteſtatione 3 ſubſtātiam
actus legādi: ſeu 3 ſubſtātiā ipſius diſpōnis. ſed logt in pteſtatiōe que ē 3
nām vel eſſentiā rei deducte in ipo actu legandi ſeu in ipſa diſpōne. Unde
fortaſſe poſſet dici q ille tex. logt in actibus pēdētibus a voluntate vnius
prout eſt actus legandi. ſed tex. in. d. l. cum precario. logt qñ proteſtatio
fit in actu pendēte ↄſenſu duoꝝ precedēs tñ magis plз. Itē ſi diceret q in
quātum dictū eſt pteſtationē ſimplr factā non cōprehēdere actū factuз ex
interuallo ⁊ proteſtationē tolli per actum 3riū cum alio poſtea celebratū
ſit 3 tex. in. l. ſi tibi liberꝝ. ſ. de actio. emp. cū ibi no. per Bar. intelligenteз
illum tex. qñ actus ſecutus eſt ex interuallo. pōt rñdere: vel q ibi ꝟba pro
teſtatiōis tendebant directo ad futurū tps. Uel melius q proteſtatio illa
ſ. q fundo vēdito deberet imponi ſeruitus per venditorē qñ traderet em
ptori fuit facta de cōſenſu vtriuſqз partis. ⁊ ſic ex ea tanq ex cōuētiōe erat
acquiſitū ius vēditori de conſenſu emptoris cui pp hoc veriſilr venditor
funduз minus vendiderat merito ſi ex interuallo tradat venditor fundū
emptori: ⁊ non imponat ſeruitutem preſumit p errorem omiſiſſe impo
nere ſeruitutē. nō autē noluiſſe recedere ab illa pteſtatione ⁊ iure ſibi queſi
to. ⁊ ita ēt ſatis vr fuiſſe de mēte gl. ⁊ Imo. in. l. quoti. §. ſi cū primū. ſ. de
here. inſti. vbi late examinat intellectū. d. l. ſi tibi liberū. ⁊ per eundē in. l. ti
18 cia. §. pe. j. de ꝟ. ob. † Et hec no. pro ampliatiōe eoꝝ que dicta ſunt. Reli
qua quo ad paſſum an proteſtatio tollat per actum 3rium. uide nota. per
Cy in. l. uoluntarie. in. v. q. C. de excu. tu. dum tractat an ille q erat imu
nis a collectis ⁊ oneribus ſi ſoluat facta proteſtatiōe q non intēdit renun
a ciare ſue imunitati[a] releuet p proteſtationē. ⁊ de materia ēt per Io. and.
in. c. fi. de cōdi. appo. ⁊ in. c. fi. de re. iur. li. vj. in mercu. ⁊ per Bart. in. l. i.
C. de lit. cōte. per Bal. in. l. ſi tā auguſti. ſ. de ſerui. in. l. itē q2 ad fi. ſ. de pa
ctis. ⁊ in. l. i. in. iiij. col. ꝟ. itē quero probibita eſt alienatio ⁊c. C. de his q
pe. no. ⁊ qō ponit ipſe in rub. ſi qs aliquē teſta. probi. ⁊ per Bal. ⁊ Saly. i
d. l. pacta nouiſſima. ⁊ plenius ceteris tangit Ant. de bu. in. d. c. cuз. M.
19 ⁊ ibi etiā per imo. ¶ † Itē inq̄tum tangit Bar. an proteſtatio declarato
ria uoluntatis qñ tendit nō ſolū ad exonerādū proteſtātē. ſed ēt ad faciē
dum aliū incidere in captione debeat fieri in pñtia partis. adde no. per eū
dem in. l. qui in aliena. §. fi. ⁊ per Bal. in. l. ſi repetēdi. C. de cōdi. ob cām.
20 ubi limitat no. per Bar. hic. ¶ † Itē inq̄tum Bar. uoluit q cōſtituto p
curatore meo nō 3 certum aduerſariū. ⁊ uolo reuocare mādatum ſeu pro
teſtari q nō intendo amplius ipſum eſſe procuratorē meum habeo pro
b teſtationeз facere in loco publico[b] per. l. ſed ſi pupillus. §. preſcribere. ſ.
de iudi. Adde q idē tenuit ipſe in. l. qui hoiem. j. de ſol. ⁊ Bal. in. l. man
datum ꝟ ſuo ſinē. C. mā. ubi dicit q talis proteſtatio ſeu reuocatio debet
poni in frequētioribus locis ciuitatis. alle. tex. in. l. iubemus. C. de ōſen.
ciui. ⁊ iſtā opi. vr ſeq Inno. in. c. ex parte decani. de reſcri. Sed 3rium ui
detur uelle Bar. ⁊ Bal. in. l. una. C. de ſatiſ. uolentes q ſi incertus eſt ille
qui ledi poſſit ex tali reuocatiōe nulla reqrit certificatio proteſtatiōis per
d. l. ſi dictū. §. pe. ⁊ fi. ſ. de cui. ⁊ ita tз Io. an. ⁊ alij poſt eum in. d. c. ex pte
decani. tñ ſi bñ ↄſideret defendi pt Bar. a 3rietate: q2 aut erat cōſtitutus

procurator

a ¶ Immuni
tati. an ſolues
onera non ob
ſtāte immunita
te ſibi cōceſſa
ſibi preiudicet
vide ro. conſi
lio. cclii.

b ¶ Loco pu
blico. de hoc p
raph. cu. cōſi.
cxlviii. poſt
mediuз.

procurator ſeu inſtitor ad certã negociationẽ exercẽdã in loco
certo ⁊ determinato ⁊ tũc pcedat opi. Bar. per. d. §. pſcribere.
alſ aũt pcedit opi. ↄria. ⁊ ita vr declarare Bar. in. d. l. vnica. et
de materia vide per Bar. in. l. nõ procuratorẽ. ff. de procura.
21 ¶ † Item adde inḡtũ Bar. poſuit plures itellectus ad. §. loca/
tor horrei ⁊ approbat illũ vz ꝙ iõ ibi pteſtatio non opatur qꝛ
ibi pteſtatio nõ fuit facta parti pñti ⁊ cõſentiẽti vt hic per eũz in
vij. ⁊. viij. col. Nã aliũ intellectũ poſuit Bal. in. d. l. pacta nouiſ
ſima. iii. iiij. col. ⁊ fuit originalr̃ intellectus Ioã. mo. in. d. c. in
gñali. ⁊ ibi refert eũ Io. an. circa pe. vel antepe. col. ⁊ eũ ſeqtur
Pau. de ca. in. d. §. locator. lʒ de pdictis doc. mẽtionẽ non fa/
ciat qui itellectus eſt talis. ſ. ꝙ ibi nõ iuuat pteſtatio qꝛ poſt p/
teſtationẽ nõ interuenerũt ſimplr̃ ꝟba ſeu actus ꝟbi ſʒ act⁹ facti
qꝛ recepit res in horreo ſuo. iõ vr̃ a pteſtatione receſſum ⁊ hoc
qꝛ melius declaraſ ⁊ daſ intelligi volũtas facto ꝙ̃ ꝟbo. xxij. q.
v. cauere. ⁊ ad hoc ẽt allegat. d. c. ſollicitudinẽ. ſecus vbi iterue/
niſſet ſolũ actus ꝟbi ↄrius pteſtationi. l. qui in aliena. §. fin. de
acq. here. ⁊ iſtũ intellectũ vr̃ ſimplr̃ Ro. hic ſeq remittẽdo ſe ad
Bal. ⁊ Io. mo. in. d. locis. tñ iſtũ intellectũ rephendit Imo. hic
qꝛ actus agẽtium nõ dñt opari vltra coꝝ intẽtionẽ. d. l. nõ oĩs.
⁊. d. l. oblenũ ſubſtãtia. in fi. ⁊ ſic ex quo ↄſtat de mẽte per prote
ſtationẽ pꝛeãbuli nõ dẽremus curare an actus ſubſequẽs eſſet
actus ꝟbi vel facti ⁊ iſte intellectus in pũcto iuris magis placet
pſertim qꝛ alſ nimis reſtringereſ tex. ⁊ violaretur in. d. l. qui in
aliena. §. fi. vz vt intelligaſ ſolũ in actu verbi ſubſequente ⁊ nõ in
22 in actu facti. ¶ † Item qꝛ tex. in. d. c. ſollicitudinẽ. ſilr̃ nõ vr̃ ma/
gis loq in actu facti ꝙ̃ ꝟbi. Item inḡtum Bart. ħ tetigit an in
proteſtatione volũtatis declaratoria qñ per eã ego proteſtans
nõ ſolũ me exonero ſʒ ẽt alius in captionẽ incidere poſſet regra
tur ꝙ nõ ſolũ fiat pteſtatio pti que ledi poſſet ſed ẽt regraſ ipſi⁹
partis cõſenſus ⁊ an regratur ꝙ ille cõſenſus ſit expſſus. an ꝟo
ꝙ ſit fictus. i. ꝙ pars nõ ↄdicat. Adde ꝙ Io. de imol. hic dicit
ꝙ ſi bñ põderenſ ꝟba Bar. hoc vr̃ velle ꝙ in caſibus in quibus
ipſe pſupponit neceſſariũ eſſe cõſenſum nõ ſufficit cõſenſus taci
a tus. i. ꝙ nõ fiat ↄdictio ſed regritur expſſus.[a] ¶ † Tamẽ in ħ
23 articulo valde quotidiano ponit Imo. duas opi. Prima eſt ꝙ
in pdicialibus actibus circa quos fit pteſtatio ſufficiat ꝙ nõ cõ
tradicaſ proteſtationi all. l. ſi fideiuſſor. in pñ. cũ glo. ff. qui ſatiſ.
cog. ſʒ in extiudicialibus regraſ expſſus cõſenſus put ẽt voluit
Inno. Hoſti. ⁊ Io. an. in. c. cumana. de elec. ⁊ Archi. in. c. dya
coni. xxviij. di. Scda põt eẽ opi. ſm ꝙ ẽt in extraiudicialib⁹ for/
te ſufficiat non ↄdictio ar. coꝝ que hntur in. l. filius. ff. ad mace.
Nam qñ iungiſ patiẽtia cũ aliquo actu preãbulo talis patiẽtia
ẽt vr̃ inducere cõſenſum in actu pꝛiudiciali. Nã ibi dr̃ ꝙ ſi pater
per lr̃as filij intellexit filiũ velle recipe mutuũ ⁊ nõ ↄdixit litteris
videſ cõſentire. ⁊ iõ ſm eum videreſ recepiſſe ambaſiatã p nun
cium cũ paria ſunt aliqd intimare per nũcium vel lr̃as. l. qui aũt
§. fi. cũ. l. ſe. ff. de cõſti. pe. ⁊. l. i. in fi. ff. de ↄhen. emp. ⁊. l. conſen
ſu. ff. de act. ⁊ obli. ⁊ ita in ppoſito ſm eũ ex quo in pñtia partis
facta eſt pteſtatio ⁊ ps nõ ↄdicit vr̃ ſibi fieri pꝛiudiciũ. Non ob.
ſm eũ vna rõ aſſignata per Inn. ⁊ alios in. d. c. cumana. ſ. ꝙ nõ
ſufficiat pteſtari niſi pars cui pteſtaſ cõſentiat ex eo qꝛ non dʒ
alicui credi per ſe ſʒ ↄ ſe iuxta. l. de etate. §. i. ff. de interro. ac. ga
rñdet ꝙ illud pcedit in cõfeſſione ſʒ nos loqmur in pteſtatione
declãtoria volũtatis que fit parti. iõ ſibi imputet pars ſi nõ ↄdi
xit ar. d. l. ſi filius. la. ij. de hoc dicit forte tex. in. d. l. fi. §. item ſi
predixerit. cũ glo. illa ſubaudit maxime ⁊c. quaſi voluerit gloſ.
ꝙ nõ ſit neceſſe ꝙ expſſe ↄſentiat ſʒ ſufficiat tacite nõ ↄdicẽdo ſe
cus ſi expſſe ↄdiceret qꝛ pteſtatio nõ iuuaret pteſtãtem. per. d. l.
ſi fideiuſſor. cũ ibi no. ⁊ ita intelligaſ ⁊ limitaſ. d. §. ſi predixe/
rit. ſm eũ. pro hoc all. glo. in. c. i. xvij. diſt. ⁊ iſtã opi. vz ꝙ ſuffi
ciat taciturnitas approbat hic Ro. pro quo allegat id qđ habe
tur in cle. i. de pcu. Adde ꝙ pro iſta opi. bñ facit glo. in. l. pretor
§. hoc aũt interdictũ cõpetit. in ver. adijciſ. j. e. ⁊ illã ad hoc põ
24 derat Imo. ibi. ¶ † Item adde ꝙ in hoc dubio paſſu Anto. de
bu. in. d. c. cum. M. adeo cõfuſe ⁊ intricate more ſuo loqtur ꝙ
vix pcipi põt que fuerit eius intẽtio tñ vr̃ ſic velle. ſ. ꝙ ſi pteſta/
tio ſit contẽporanea facto. i. eodẽ tpe expediaſ cũ actu tũc ſi fa/
ctum ⁊ cõſenſus facti depẽdeat a facto ⁊ ptãte proteſtãtis ⁊ al/
terius. vt eſt ↄhere ⁊ ordinari ad ſacros ordines ⁊ ſimilia ⁊ ſi qs
proteſteſ ad impediẽdam oblõnem ſeu ad detrahẽdum ↄſen/
ſum ſufficit ꝙ aduerſarius non ↄdicat pteſtationi vt videaſ cõ/
ſentire vt ſi promitto tibi. x. ⁊ pteſtor ꝙ nõ aĩo obligandi ſatis
eſt ꝙ non ↄdicas. alle. d. l. oblonũ ſubſtãtia. in fi. ⁊. c. dyaconi.
25 xxviij. di. ⁊. c. i. cum glo. xxvj. di. ¶ † Si aũt pteſtatio non fiat
ſimul cũ actu. ⁊ actus fiat poſt proteſtationẽ tũc ſi pteſtatio or/
dinatur in detractionẽ totalis cõſenſus facti ⁊ factũ ac cõſenſus
facti depẽdeat a ptãte proteſtãtis ⁊ alterius regritur expſſus cõ
ſenſus. alle. d. §. locator horrei. ſm iſtũ intellectum quẽ appro/
bat hic Bar. idez dici poteſt qñ talis pteſtatio tẽdit ad detra/
ctionem alicuius actus cõſecutiui ad actũ ſi ipſum cõſecutiuum
depẽdeat a proteſtãtis ptãte ⁊ alterius. nã tũc regritur expſſus
cõſenſus. alleg. d. l. fina. §. item ſi predixerit. non violando tex.
26 ¶ † Pro hac alle. d. l. ſi qs ſeruũ. §. fi. ⁊. l. quotiẽs. in princi. ff.
de pecu. per que iura dicit ſe de facto cõſuluiſſe. Cum qdã mer/
cator hẽret ſocietatẽ cum quodã ⁊ pteſtatus eſt ſpãliter qbuſ/
dam ꝙ de geſtis illius nolebat teneri nihilominus retinebat ip
ſum in ſocietate nec diſſoluebat ſocietatẽ ꝙ proteſtatio non iu/
uet niſi illi expſſe cõſenſerit. Imo. in. d. c. cũ. M. per multa ver
ba vult in effectu ꝙ ſufficiat ꝙ non ↄdicaſ prout ipſe tʒ hic per
allegata per eũ. Idẽ in effectu voluit Ro. in. in. l. que dotis. ff.
ſolu. ma. ⁊ Fulg. in. d. l. pacta nouiſſima. allegãt no. in. d. l. ſi fi/
27 deiuſſor. ⁊. d. §. item ſi pdixerit. ¶ † Item adde ꝙ in hoc art.
Bar. in. l. i. C. de lit. cõte. ⁊ ẽt Bar. hic circa vltimã col. vr̃ cõ/
cludere ꝙ in caſibus in quibus ſcia ⁊ patiẽtia inducit cõſenſum
ſufficiat taciturnitas. in caſibus in qbus ſcia ⁊ patiẽtia nõ indu
cit cõſenſum nõ ſufficiat taciturnitas qui aũt ſint illi caſus tradi
tur per glo. in. l. gayus. ff. de pig. act. ⁊ in regula is qui tacet. et
ibi per Dyn. de reg. iu. li. vj. plene per Bart. in. d. l. que dotis.
cum ↄcor. ibi poſitis. Et vr̃ ꝙ iſta. q. decidaſ per id qđ no. bar.
in. d. l. que dotis. in vlti. col. iũctis pcedẽtibus. dum tractat an
ſi ſum pñs ⁊ tacẽs actui diſformi. i. nõ cadẽti in ↄtum vel quaſi
prout eſt actus pteſtationis an videar ↄſentire ⁊ diſtinguit. aut
agitur de magno pꝛiudicio ⁊ nõ videor cõſentire. l. pe. j. de fur.
ſecus ſi de modico. l. quã tuberonis. §. ſunt qdam. ff. de pecu. ⁊
l. labeo. j. de aqua plu. ar. ⁊ ad ħ adaptaſ gl. in. d. l. ſi fideiuſſor.
⁊ hoc mõ reducẽtur oẽs opi. ad ↄcor. Nec pdictis ob. l. ſi filius
b qꝛ dico ꝙ ibi vltra ſciam ⁊ patiẽtiam interuenit alius actus[b]. ſ.
receptionis ⁊ retẽtionis lr̃arum vt ibi ⁊ in. d. cle. j. de pcu. vt de
clarat Bar. in. l. quo enim in pñ. j. rem ra. ha. Et dicit Pau. de
caſt. ibi ꝙ Bar. ibidem ſenſit ꝙ illa. l. ſi filius. nõ hẽret locuz ſi
filius lr̃as nõ ſcripſiſſet pr̃i ſed per nũcium ſignificaſſet ⁊ pr̃ non
ↄdixiſſet. dicit ibi ẽt Pau. de caſt. ꝙ cum. d. l. ſi filius. fuiſſet vni
data in pũctis. fuit ſup hoc in pũato examine ſatis diſputatum
⁊ ꝙ ſibi vr̃ ꝙ Bar. in. d. l. quo. n. nõ fuerit bñ locutus qꝛ ſi mu/
tuum fuiſſet factũ filio pr̃e pñte ⁊ tacẽte. pr̃em obligaſſet tãꝙ̃ cõ
ſentiẽtem ⁊ nõ hẽret locũ macedonianũ ꝙ eſt odioſum. alleg. l.
ſed ⁊ iulianus. §. pe. ⁊ fi. cum ſeq. ff. ad mace. Illud ergo ꝙ fuiſ/
ſet opata ſcia ⁊ patiẽtia pcipua opatur ſcia ⁊ patientia ſuperue/
niens ex poſtfacto ẽt ſi per nũcium ſignificaſſet patri. ſecus dicit
ipſe fore in extraneo qui recepiſſet a te lr̃as diſponẽtes ꝙ p ip/
ſo accepas pecunias mutuo ſub vſuris. natura nõ videbiſ extra
neus recipiẽdo lr̃as ⁊ tacẽdo cõſentire. Quia regula eſt ꝙ tacẽs
non vr̃ cõſentire in his que ſunt ſibi pꝛiudicialia. l. qui vas. §. ve/
tare. j. de fur. l. filius. §. inuitus. ff. de procu. Sed hic vr̃ ꝙ illud
qđ dicit Pau. de ca. ad intellectũ. d. l. ſi filius. non probeſ in. d.
l. ſi iulianus ⁊ eſt cõtra cõem intellectũ doc. qui intelligũt ꝙ ra/
tio. d. l. ſi filius. ſit fundata in receptione ⁊ retẽtione lr̃aruz. ⁊ ita
intelligit Bar. in. d. l. cum tabernam. §. pe. ff. de pig. per illum
tex. ⁊ Bar. in. d. l. ticius. ff. de cõſti. pe. ⁊ Bald. in rub. C. de fide
inſtru. in. xix. col. ver. quero quid de lr̃is. ⁊ in. l. ſi abſentis. C. ſi
cer. pe. poſt Bar. ibi. ⁊ in. l. ſi lr̃as. C. mãdã. ⁊ in. l. fi. C. ad mace
do. ſed iſte actus receptionis ⁊ retentionis lr̃arum non conue/
28 nit quãdo ſignificatur per nũcium ſine litteris. ¶ † Et licet pa/
ria ſint intimare per nuncium vel epiſtolã vt dicit Imol. fateor
hoc quo ad intimãdum ſed quo ad inducẽdum tacitũ cõſenſuz
ex patiẽtia ſecus eſt qꝛ quãdo mittitur epiſtola receptio ⁊ reten
tio epiſtole eſt magis demõſtratiua cõſenſus. ⁊ iſta eſt ratio. d.
l. ſi filius. ⁊ not. doc. in. d. locis. Ex quibus videtur inferri ꝙ ſi
facta eſt proteſtatio ⁊ detur ſcriptura proteſtationis ſeu intima
tionis parti quã ſcripturã pars acceptet ⁊ retineat nihil contra
dicendo videſ cõſentire. que omnia beneno. pro intellectu. d. l.
ſi filius. Nec etiã predictis ob. illud qđ no. per gl. in. d. l. gayus.
⁊ in. l. titia cum teſtamẽto. §. lucia. de leg. ij. vbi diſtinguitur ꝙ
aut ↄdicẽdo poteraz impedire actum ⁊ tunc ſi taceo videor cõ
ſentire ſecus ſi nõ poterã impedire que rñſio colligitur ⁊ diſtin

[a] ¶ Expſſus. de hoc p lud. roma. ſing. ſuo ſol. xx. ⁊ quod idez voluit cõ ſilio. ccxxi.

[b] ¶ Ali⁹ act⁹ vide quod vo luit ro. in. iii. col. cõ. cccxv.

ctione Bart.in.d.l.que dotis.q̃.d.l.gaȳus.cū ſi.loquūtur q̄ñ
ſum pñs ꝯctui vel quaſi ⁊ dubitaꝛ an mihi ꝑiudicet in iure dñij
rei ſup qua per alios fiebat ꝯctus que diſtinctio locū non habet
in alijs caſibus regulariter vt hic per eū ⁊ pꝫ in.d.§.inuitus.et
29 ibi no.ℭ† Item q᷑ ſupra tactū eſt de intellectu.d.§.item ſi ꝓdi
a xerit,[a] in quo Bar.voluit hic ꝙ ꝓteſtatio nō iuuet in caſu illius
§.niſi cōſentiat pars ⁊ ita intellexit Pe.⁊ Cy.⁊ ēt Bar.in.d.l.
pacta.⁊ ſequūtur cōiter Cano.maxime Ant.de bu.⁊ Jmol.in
d.c.cum.M.⁊ iſtud magis placet ꝙ̃ illud qδ ponit Bar.in.d.
30 §.itē ſi ꝓdixerit.vbi ſine lege loqtur.ℭ† Et ad ea que bar.hic.
dicit pꝫ rñſio per no.ꝑ eū hic dū alle.l.i.§.viatoꝝ.ſ.fur.aduer.
nau.⁊ ita teneas.lꝫ Ro.hic ſimpliciter dicat dōm eſſe vt ꝑ bar.
31 in.d.§.item ſi ꝓdixerit.ℭ† Item inq̃tum Bart.hic dicit ꝙ ſi
proteſtatus ſui ꝙ ſi ego intercederē apud te pro titio ꝙ non fa-
ciam aīo obligādi ⁊ tu cōſentias ꝓteſtationi ⁊ poſtea intercedā
nō obligor.Adde ꝙ idē tenet Spe.in titu.de fideiuſ.§.i.ṽ.qd
ſi fideiuſſor pns.⁊ Pe.Cy.⁊ Ange.in.d.l.pacta nouiſſima.nō
nulli ibi aliter tenēt dixi ibi vbi ſuſtineo opi.Barto.ħ.Dicit ta-
men ħ Ro.ꝙ deciſio Barto.ħ dꝫ ſingulariter limitari niſi po-
ſtea fideiuberet iſte pro iminēti periculo.Adde ꝙ ſi fideiuſſiſſet
⁊ debitor fuiſſet mortuus.tūc.n.valebit fideiuſſio nō obſtante
quacūqꝫ ꝓteſtatione ēt iurata.ita dicit voluiſſe Jo.an.in addi.
Spe.in titu.de iureiur.in rub.ar.c.quāto.de iureiur.c.non ſa-
tis.lxxxvi.diſt.ſed certe ibi Jo.an.nihil tāgit ad ꝓpoſitū nr̄m
de ꝓteſtatione.an in illa regratur aduerſarij cōſenſus vel nō ſꝫ
ſolū querit an ſit licitū iuramētum factū de nō fideiubēdo ⁊ ſer-
uari debeat ⁊ cōcludit ꝙ ſic ꝓterq̃ vbi niſi fideiuberet verteret
diſpēdium ſalutis tꝑalis ar.iurib̄ prealleg.ꝙ ēt ſeqtur Ant.de
bu.in.c.cum qdam.de iureiur.cum cōcor.de qbus ħ per eum
32 ⁊ per Old.in cōſilio.lxxix.incip.Quidā iurauit ⁊c.Item inq̃tū
Bar.facit dr̄iam qñ agiꝛ de limitāda oblōne que ꝯbitur ṽ bis
an inducaꝛ in ſubſtātia oblonis vt hic vltimo caſu nō regraꝛ con
ſenſus illius cui ſit ꝓteſtatio ſꝫ in ꝑcedētibus ſic.adde ſm Jmo.
ꝙ hec dr̄ia nō vꝛ bona q᷑ ſi proteſtor ꝙ ſi ꝓmitto tibi.xx.nō in
tendo obligari niſi in.x.lꝫ iſta proteſtatio nō cōcernat diuerſita
tem in ſubſtātia oblōnis ſm ea que hr̄tur in.l.i.§.ſi quis ſim-
pliciter.iūcto.§.ſi ſtipulāti.ſ.de ver.obli.tñ vꝛ ꝙ debeat requi-
ri cōſenſus ſicut qñ agiꝛ de oblone impediēda.vñ ſicut ſi dice-
rem ſi cōtingat me ꝓmittere.x.nō intēdo in aliquo obligari et
ad hoc vt releuetur ꝓteſtatio regritur cōſenſus partis cui pro-
teſtatio ſit ſm ꝙ fateꝛ vt probat Barto.hic vꝛ ꝙ regratur in di
cto alio caſu arguēdo de toto ad partē.l.que de tota.in ꝑnci.ſ.
de rei ven.Nec ob.l.modeſtinus.de ſol.all.per Bar.lꝫ Jmol.
nō rñdeat q᷑ dic ꝙ ille tex.loqtur qñ interuenit ꝯſenſus priuꝫ.
vt pꝫ ibi in ver.pacto.⁊ in ṽ.cōuenīſſet.Preterea ibi tractatur
33 de cōſeruāda oblone nō limitāda.ℭ† Item inq̃tum Bart.hic
tetigit an ꝓteſtatio ſit faciēda in ſcriptis.⁊ cuꝫ eo ſimplr tranſit
Jmo.hic adde ꝙ Ro.hic in addi.nouis addit ꝙ vbi proteſta-
tio eſt talis ꝙ ex cauſa cātur ꝑiudiciū irrepabile ⁊ tūc regriꝛ ſcri
ptura de hoc dicit ipſe eē tex.ſingularē in auctē.ſi quis.n.C.de
adul.⁊ Saly.ibi pōderat illū tex.vꝫ vbi agiꝛ de periculo ꝑſona
34 li faciēda eſt ꝓteſtatio in ſcriptis.ℭ† Item adde qδ gl.in.c.cu-
piētes.§.ꝙ ſi per.xx.in ver.ꝓpoſita.in fi.li.i.de elec.in.vi.ſim
pliciter dicit proteſtationē eē faciēdam in ſcriptis ſed illā repre
hendit ibi Pe.de anch.per no.per gl.in.c.i.de cenſi.in.vi.vbi
ponūtur caſus in qbus regritur ſcriptura.Fallit ſm eū in caſu
cle.cūm de elec.vbi poniꝛ caſus in quo regritur ſcriptura in pro
teſtatione.Dñicus in.d.§.ꝙ ſi per.xx.remittit ad no.per Joā.
and.in.c.gn̄ali.de reg.iur.li.vi.in mercu.vbi.Jo.an.poſt Jo.
mo.cōcor.cum diſtōne Barto.hic cū qua ēt concordat Nic.de
neap.in.l.ſcire.§.opꝫ.per illū tex.ſ.de excu.tu.⁊ Bart.⁊ Bal.
in.l.fi.C.de neg.geſt.vbi tex.⁊ Bal.in auc.ꝑſbyteros.⁊ in.l.vl-
ti.C.de epiſ.⁊ cle.⁊ Jmo.in.l.de pupillo.§.ſi qs ipſi pretori.in
fi.ſ.eo.de quo ēt aliqd per Dy.⁊ Bar.in.d.l.de pupillo.§.me
miniſſe.Item inq̃tuꝫ tāgit Bar.de proteſtatione appoſita in
libello ꝙ libellātis ſaluū ſit ius addēdi ⁊ minuēdi vſqꝫ ad ſniaꝫ.
Adde Bar.⁊ alios in.l.edita.in vlti.col.C.de eden.cū cōcor.
⁊ additionibus quas ibi dedi.Circa ſcdam ſpeciē proteſtatio-
nis.ſ.inhibitorie adde primo que dixi in.l.de pupillo.§.qui
procuratorio.ſ.eo.Et dū Bar.circa hoc tractat qd opereꝛ de
nūciatio que ſit per aliū debitori meo ne tibi ſoluat ⁊ an tali ꝓte
ſtationi ſit parēdū.Adde tex.in.l.ſi qs.cū auct.ibi poſita.et ꝙ
ibi per doct.C.depoſi.⁊ qδ no.Barto.in.l.ſi a furioſo.cum.l.

a ℭ Itē ſi ꝓdixerit.Adde vidēdum lud.ro.cōſil.cccxl.in.ii.col.⁊ ibi vide quod volui.
b ℭ Cōfiſcan-da.vide ꝑ eū-dem cōſ.cccxx.
c ℭ Judicio.adde ro.ꝯſ.vi.
d ℭ Cām.ſed cauſa non dꝫ aliter dici veri ficari ſeu pro-bari qñ prote ſtatio proceſſit iudicis aucto ritate.vide ꝑ eūdem Alerā.in cōſi.ſuo.lxx iii.in.ii.volu.cōſiliorum.ibi nec regritur.

ſequē.in fi.ſ.ſi cer.pe.⁊ Ang.⁊ Jmo.in.l.hr̄s.la.i.ſ.ad treb.⁊
ibi dicūt per illū tex.ꝙ ille cuius intereſt poteſt nunciari debito
ri ſuo ne tibi ſoluat.facit ſm eum.l.fi.ſ.de leg.cōmiſ.⁊.l.iij.C.
de noua.de quo etiā aliqd per Bar.in.d.l.hr̄s.⁊ in.d.l.ſi a fu-
rioſo.Et an creditor habeat aliquod remediū aduerſus dictaꝫ
ꝓteſtationē factā debitori ſuo.vide doct.i dictis locis maxime
Ang.⁊ Jmo.in.d.l.heres.⁊ que dixi in.d.l.de pupillo.§.ſi is
cui.ſ.e.vide ēt in mā id qδ no.Jo.an.in.c.ſignificauit.de cēſi.
Ubi tractat qd ſi debitor iurauit ſoluere creditori ſuo infra cer
tum diem.⁊ poſtea creditor ante diē ſolutiōis eſt per iudicem.
ꝯdēnatus de aliquo graui crimine ⁊ iudex proteſtaꝛ ⁊ mandat
illi debitori ne ſoluat creditori an teneaꝛ debitor cōparere cū
bona creditoris non erant pro tali delicto cōfiſcata vel confiſcā
b da[b] ⁊ de materia iſta ēt vide ꝑ Pe.de ancha.in cle.i.de exceſ.
prela.vbi ſimplr reaſſumit oīa dcā per Bart.hic nullo addito.
Et illud preceteris tene menti qδ voluit Bar.hic dicens ꝙ qñ
c proteſtatio ſit auctoritate iudicis[c] ꝓteſtatiōi eſt parēdū ⁊ cre
dendum.lꝫ nō fiat fides tūc de veritate cauſe exp̄ſſe in ꝓteſtatio
ne ⁊ ita etiam no.ipſe in.d.l.fi.ſ.de leg.cōmiſ.per illū tex.⁊ ſeq
tur Pet.de ancha.in.d.cle.i.de exceſ.pla.nam pro facto iudi-
cis preſumitur.c.in pn̄tia.de renun.l.ſi quis.in ver.ꝙ non arbi
tramur.C.de offi.prefec.vig.que lex alr̄ eſt ſub rub.C.de offi.
prefec.anno.⁊ ad iſtud dictum vide Jo.and.in.c.ſignificauit.
de cenſi.vide etiam in materia que no.Bal.in.l.fi.C.de edic.
diui adri.in.viij.op.dum dicit ꝙ ſi facio proteſtationē inhibi-
toriam in iudicio ꝙ nulla mihi fiat nouitas ſup tali poſ.debeo
d exprimere cām.[d] alias inanis eſt talis ꝓteſtatio.allegat.l.i.C.
de predi.curi.lib.x.de quo per Bar.hic.⁊ facit qδ no.Bar.in
35 l.de pupillo.§.ſi qs pretori.in.xi.q.ſ.eo.†Item inquātum tan
git an ꝑ negociatioꝝ geſtorē poſſit fieri denūciatio ſeu ꝓteſtatio
adde no.per Bar.⁊ alios poſt glo.in.l.ſi ſeruū.§.videamus.
ſ.de ṽ.ob.vbi ꝯcluditur negocioꝝ geſtorē poſſe debitori meo
nunciare ꝙ nihil ſoluat.⁊ ex tali donatione cōſtituetur debitor
in mora per text.no.in.l.ſi quis ſolutioni.§.i.ſ.de vſu.⁊ iſtud
videtur eſſe cōtra ea que no Bart.hic vbi vult ꝙ negociorū ge
ſtor meus nō poſſit denūciare tibi debitori ticij ne ſoluas ticio
eo q᷑ ticius ceſſit mihi iura ꝯ dcm̄ debitorē iuxta.l.iij.C.de no
ua.⁊.l.nomen.C.que res pig.tamē poteſt rñderi lꝫ ſcribentes
de hac ꝯrietate mentionem non faciant ꝙ Bar.in.d.§.nunc vi
deamus.⁊ ea que ibi alleganꝛ procedunt in nunciatione citato
ria ad aliqd faciendū.ſed Bart.hic loquiꝛ in nūciatiōe inhibito
ria.alr̄ aūt non video ꝙ defendi poſſit Bar.a ꝯrietate.⁊ alias
niſi ita dicam[e] verior videreꝛ opi.Bar.in.d.§.nūc videamus
per.d.l.ſi quis ſolutioni.de quo ēt vide que per alios tangun-
tur in.d.§.nūc videamus.circa intellectum.d.l.ſi qs ſolutioni.
36 Item inquātum cōcludit Bar.ꝓteſtationē poſſe fieri ꝑ ꝓcura
torē.adde Inno.in.d.c.cū in iuuētute.de preſum.⁊ que dixi in
l.de pupillo.§.qui ꝓcuratorio.ſ.eo.⁊ ibi tetigi an regraꝛ ſpā
le mādatū.Itē inq̃tū querit bar.an ꝓteſtatio poſſit fieri ꝑ ꝓcura
tori adde ꝙ vbi lex regreret ꝙ ꝓteſtatio deueniret in plenā no
ticiā vel ſciam dñi.nō ſufficit fieri ꝓcuratori:vt eſt gl.no.in cle.
cauſam.in ṽ.appellatū.de ele.quā ad hoc reputat ſingularem
37 Ro.hic.†Item adde ꝙ Jo.mo.quē refert ⁊ ſeqꝛ Joā.and.in
d.c.gn̄ali.de reg.iur.li.vi.in mercu.voluit ꝙ poſſit tunc denū-
ciari ſeu proteſtari ꝓcuratori quando dñs hr̄i non pōt.l.aut q
aliter.§.⁊ ſi forte.ſ.quod vi aut clam.per quē tex.ēt dñr ſuffice
re denūciare merito ꝓ muliere.ſꝫ dic ꝙ ille tex.loquiꝛ in ꝓteſta
tione declaratoria volūtatis in qua tractaꝛ de aggrauādo aliū
ideo illa pōt fieri merito vel amicis vt ibi aliud eſt in iſta ꝓteſta
tione inhibitoria per quam tractaꝛ de aggrauado alium.⁊ ita
declarat Bar.in hoc.§.añ primā ſpēm ꝓteſtatōis declaratorie
in vlti.col.huius articuli.⁊ qδ ēt qñ dñs pōt hr̄i ſufficiat ꝙ de-
nūcieꝛ ꝓcuratori.⁊ ſic cōtra Jo.and.vꝛ tex.in.l.ſi dcm̄.§.ſi pre
ſente.ſ.de euic.per quē in ꝓpoſito dicit Pau.de ca.in.l.ꝓcu-
ratori pn̄ti.ſ.de ver.ob.ꝙ lꝫ Jo.an.in.c.fi.de do.⁊ ꝯtu.videaꝛ
velle ꝙ prius ꝓteſtatio fieri debet dño ꝙ̃ ꝓcuratori ſi dñs eſt
pn̄s ſeu hr̄i pōt ſm Pau.de ca.hoc eſt contra.d.§.ſi preſente.
Sed ſuſtinendo opi.Jo.and.potes dicere ꝙ imo tex.in.d.§.
ſi pn̄te probat opi.ioan.and.eſſe veraꝫ vt colligitur tex.ex.ibi ⁊
nō ignorāte ⁊c.⁊ ibi glo.i.vbi appet ꝙ pōt denūciari ꝓcurato-
ri qñ dñs erat pn̄s ⁊ ſciens.ſecus ſi dñs eſſet in ciuitate ⁊ igno
rās q᷑ nō ſufficeret ꝑmo denūciari ꝓcuratori ⁊ ſic verior vꝛ opi.
Jo.an.maxime q᷑ ſi videmus iſtud ſeruari debere in ꝓteſtatio

ne declaratoria

ne declaratoria voluntatis in qua nõ tractaret̃ de aggrauando aliũ vt in.d.§.ꝛ ſi forte.ſed tractaret̃ de exonerãdo ꝓteſtantes quãtomagis idẽ erit in proteſtatione inhibitoria per quã tractaret̃ de aggrauãdo aliũ ꝛ ſic tãtomagis dꝫ regri ꝙ denũciat̃
38 dño ſi hẽri põt. ¶ † Et ad iſtũ articulũ facit illa.q. qua queritur an poſſit qs incipere citationẽ a procuratore omiſſo dño q tñ erat pñs in ciuitate.de quo per doc.in.c.ſi.de eo.qui mit.i poſ. cau.rei ſer.ꝛ per Bart.in.l.ſolet.ꝑ illũ tex.de ali.ꝛ cib.leg.ꝛ in l.meminerint.C.vñ vi.ꝛ in.l.q̃tuis.j.titu.i.de quo ibi dicet̃ adde ẽt que no.By.ꝛ Bar.in.l.de pupillo.in.§.nũciationẽ.in fi.
39 ſ.eo.ꝛ qđ no.Ang.in.d.l.aut qui aliter. ¶ † Item inq̃tũ concludit Bar.ꝙ ſi qs fuit bãnitus.ꝛ tu volebas eũ offendere virtute ſtatuti ꝑmittẽtis eũ poſſe impune offendi ꝛ ille ꝓteſtat̃ tibi ꝙ nõ offendas eũ qꝛ dicit ſe eẽ rebãnitũ ñ teneris ei credere niſi de hoc fidẽ tibi facit ꝛ iõ ſi nõ exhibeat inſtrm̃ liberationis banni
a poteris impune offendere[a] adde ſm̃ Imo.hoc ꝙ ſi poteras eum capere ꝛ nõ occidere vr̃ in dubio ꝙ nõ debeas illud occidere ar. eius qđ no.Pau.de liaza.in cle.i.de in.vbi dicit ꝙ lꝫ exceptio nullitatis nõ dꝫ admitti ꝯ petẽtes executionẽ ſnie in caſu ipſius cle.ſ.ſ.qñ date eẽnt tres ſnie cõformes tñ illud ꝓcedit niſi executio eẽt irretractabilis ſicut eẽt in executione pene corꝑalis.et ita erit in ꝓpoſito qꝛ lꝫ cuilibet ſit ꝑmiſſa executio bãni id tñ videtur intelligi niſi iſta exceptio obijciat̃ ne deludat̃ in effectu executio bãni put eſt in caſu iſto ex quo põt euꝫ capere ſed dictum Bar.poſſet ꝓcedere qñ non ꝑmitteret ſe capi ꝛ vellet aufugere ꝓſumptio eſt ꝯ eum ꝙ ex cã differẽdi ꝛ aufugiẽdi obijceret.ꝛ ſic nõ tenet̃ credere arg.l.ſatis apte.C.de fal.ꝛ qđ not.glo.in auct. de exhi.re.§.ſi vero ẽt qdam iuret in vr̃.factũ.vbi glo.dicit ꝙ ex fuga inſurgit ꝓſumptio ꝯ fugientem facit tex.no.in.l.ſi ſeruus. ꝛ qđ ibi Bar.C.de his qui ad eccle.cõfu.vbi ſi qs licite poterat capi ꝛ qꝛ nõ patiebat̃ ſe capi occiſus eſt nõ patit̃ occidẽs penaꝫ vt declarat no.Bal.in.l.ſi.C.de exhi.re.ꝛ.l.i.C.vñ vi.in repe.
b ꝛ cũ Imo.trãſit ſimplr̃ Ro.hic pro quo ẽt bñ facit[b] id qđ dicit no.Bar.in.l.i.circa vlti.col.C.qui accu.vbi dicit ꝙ ꝑmittitur poſſe opponi exceptionẽ ꝑꝑ irretractabile periculuꝫ q̃ exceptio alʼs nõ potuiſſet opponi all.l.ii.ſ.de fer.ꝛ.l.ſenatus.poſt ꝑn.ſ. de offi.ꝑſi.ꝛ qđ no.Cy.in.l.ſi.in.ix.q.C.de compẽ.bñ facit qđ no.Bal.in.l.eum qui duas.C.de adulte.ꝛ in.l.i.C.in integ.reſti.poſtu.ne qđ no.ſi.ꝛ in.l.ab executione.C.quoꝝ ap.ꝛ qđ no: Imol.in.l.qui a latronibus.§.i.ſ.de teſt.ꝛ in.l.ij.§.ſi ſuus.j. de acq.poſ.vbi reaſſumũt illud dictũ Pau.de liaza.ad limitationẽ dicte cle.i.quã limitationẽ ſecutus eſt ẽt Bal.in.l.ſi feria-
40 tis.in lect.anti.ꝛ ibi Bal.ſ.de fer. ¶ † Si tñ velles ſuſtinere indiſtincte dcm̃ Bar.hoc poſſes dicere ꝙ limitatio data per Imo. non bñ probet̃ per Pau.de liaza.in.d.cle.i.qꝛ nõ poterat imputari culpa reo cõdẽnato opponẽti exceptioneꝫ nullitatis ſnie ad impediẽdam executionẽ irretractabilẽ ſed in caſu nr̃o poterat imputari culpa bãnito ꝙ nõ fecerit publicari rebãnitionem iuxta.l.ſed ſi pupillus.§.ꝑſcribere.ſ.de inſti.hoc alle.per Bart. vel ꝙ ſecũ nõ tulerit inſtrm̃ liberationis bãni cuꝫ eẽt inſtructus ꝛ informatus de bãno ꝛ ꝙ impune poterat offendi vigore bãni ar.l.ſi qñ.C.de dila.ꝛ ei vr̃ poſſe obijci ꝙ dãnũ qđ ſua culpa quis ſenſit ſibi imputari dꝫ.l.ꝙ quis ex ſua culpa.j.de reg.iur. Tamen qꝛ maximã hꝫ eqtatem limitatio Io.de imo.iõ eam libenter ſequor ꝛ ad alle.in ꝯriũ poteris colligere rñſionẽ ex alle.
41 per Bal.in.d.l.i.C.qui accu. ¶ † Circa vero tertiã ſpẽm ꝓteſta-
c tionis.ſ.in citatorie[c].Inq̃tum tñ Bar.cõcludit ꝙ emptor qui vult hẽre regreſſum de euictione ꝯ vẽditorẽ occaſione litis mote ipſi emptori ab alio ſup euictione rei dꝫ oñdere venditori in forma auctẽtica libellũ ꝯ emptorẽ productũ ꝛ citationẽ in publi
d ca forma ꝛ ei copiã dimittere[d] adde Bar.idẽ tenẽtem in.l.empti.C.de eui.ꝛ ibi eũ ſeqtur Saly.ꝛ idẽ lꝫ Ange.ꝛ Imol.in.l. in executione.§.inſolidũ.ꝛ in.l.cum ex cã.j.de vbo.oblig.Sed ipſemet Ang.in.l.emptor.C.de euic.dicit ꝙ de conſuetudine hic nõ ſeruat̃ ſꝫ ſolũ ſeruat̃ ꝙ citat̃ vẽditor ꝙ veniat ad defendẽdum emptorẽ in cã euictionis ꝛ litis mote ꝛ in citatione denunciatur ei litẽ eſſe motã ꝛ dicit iſtud eẽ tenẽdum ꝛ aliud non allegat. Poſſet practica Ang.defendi qñ illa denũciatio eẽt facta cum iudicis auctoritate qꝛ tũc nõ regritur ꝙ fiat fides de veritate cõtentoꝝ in ꝓteſtatione vt dixi.ſ.poſt Bar.hic alʼs aũt ſeruanda eſt pratica.Bart.de iure.
41 † Et hoc verũ puto lꝫ Ro.hic ſimpliciter faciẽs mẽtionem de vbis Bar.dicat ꝙ non vr̃ vera opi.Bar.qꝛ nõ eſt neceſſe ꝙ oñdatur libellus ꝛ citatio ita dicis ſentire glo.ſingularẽ in cle.cãm in glo.ſi.iũcto text.de ele.ibi vbi glo.dicit tñ debere ſeruari formã illius cle.in hac denũcia.ꝛ ſic ſenſit glo.ꝙ nõ ſit neceſſe ſeruari illã formaꝫ exhibitionis libelli ꝛc.vñ ſm̃ eum certus dr̃ quõcũqꝫ ſit certificatus.l.certum.ſ. ſi cer.pe.ꝛ debuit vẽditor credere ſimplici vbo emptoris ſi bonus vir reputat̃ emptor ſm̃ eũ qui per hoc alle.in ar.l.argẽtuꝫ ſ.cõmo.ꝛ glo.in.l.ticio fundus.ſ.de cõdi.ꝛ demõ. Teneo vt dixi opi.Bar.ꝛ ſequa.ꝛ pro ea eſt ẽt tex.in.d.cle.cãm in fin.ibi vbi dicit tex.idẽ quoqꝫ in alijs caſibus obſeruari volumus in quibus regritur intimatio faciẽda iũcto ꝑncipio illius cle.ꝛ ita ĩtelligo glo.ibi nec eſt verũ ꝙ debeat credi aduerſario meo mihi proteſtãti vt aliqd pro eo faciã nec iſtud dicũt iura alle.in ꝯriũ. nõ enim credit̃ alicui in eo qđ ꝯcernit cõmodũ ſuuꝫ ꝛ onus alterius.l.oibus.C.de teſt.ꝛ.l.nullus.ff.eo.tit.alʼs ſeqretur ꝙ nunq̃ proteſtãti incuberet onus certificãdi aduerſariũ ſed eẽt credẽdum ꝓteſtãti ꝯ.l.nomẽ.C.que res pig.ꝛ.l.ſi qs inficiatus.cum ſi.ſ.depoſi.ꝑſertim cum qlibet bonus eſſe ꝑſumat̃.l.ſi.de pre-
43 ſump.l.ſeruos.ꝛ ibi glo.ſ.de manu.teſtamẽ. ¶ † Itẽ inq̃tum Bar.hic ꝯcludit ꝙ qñ emptori eſt mota lis ſup euictione dꝫ renũciare vẽditori nõ ſolũ ſibi litẽ eẽ motã ſed ẽt ꝙ vadat ad defendẽdum ſe in litẽ.l.i.C.de ꝑi.ꝛ cõmo.rei.ven.l.empti.ꝛ.l.
44 cum ſucceſſores.ꝛ.l.ſi parẽtes.C.de euic. ¶ † Ex quo infert ꝙ ex quo ſciret venditor litẽ eſſe motã emptori tamẽ adhuc tene-
e tur[e] emptor denũciare vẽditori ꝙ vadat ad eũ defendẽduꝫ qa vbi fit denũciatio nõ ſolũ ad certiorãdum ſed ẽt ad incitãduꝫ vt aliqd fiat dꝫ ẽt ſciẽti fieri talis denũciatio vt ꝓbat̃ in.l.denũciat̃ ſe.iuxta ꝑn.ꝛ ibi plene per Bar.j.de adul.adde ſm̃ Imol.hic ꝙ lꝫ idẽ tenuerit Io.an.in addi.Spe.in tit.de emp.ꝛ ven.§.ſi. ad fi.tñ verior vr̃ opi.ꝯria quã ſm̃ eũ tenuit gl.in.l.emptor.C. de euic.ꝛ quã ſeqtur dyn.in.c.eum qui certus.de reg.iur.li.vj. quã ẽt refert ꝛ ſeqtur Cy.in.d.l.emptor pro qua opi.Imo.vr̃ tex.in.l.ſi cũ qđ.C.de euic.vbi vr̃ probari ꝙ ſufficiat ſimplr̃ denũciari litẽ eſſe motã ꝛ lꝫ verũ ſit ꝙ vẽditor teneat̃ ire ad defendẽdum tñ nõ ſeqtur ꝙ ſit neceſſe illud denũciari.Ro.hic ẽt addit ꝙ pro opi.Bar.tenẽtis ꝙ regratur denũciatio ꝙ vadat ad defendẽdum vr̃ gl.ſi.in.d.cle.cãm.ꝛ glo.in.l.auctoritati.C.de euic.in gl.i.ꝛ illã alle.Io.an.in loco ꝑall.Tñ ſm̃ Ro.ꝛ Bal.in l.i.C.de ꝑi.ꝛ cõmo.rei.ven.tenuit ꝙ imo ſufficiat emptorem denũciare litẽ eſſe motã per id qđ dicimus de muliere cui ſatis eſt ſi ipſa denũciat ſe eẽ ꝑgnãtem.l.i.§.denũciare.ſ.de lib.agn. Bal.in.l.ſi cũ qđ.C.de euic.ſm̃ opi.Bar.Alibi Bal.in.c.ſi de feu.vaſ.ab ali.inter fue.diſtinguit ꝙ aut querit̃ an ſufficiat ſimplex nũciatio litis mote quo ad hñdum regreſſum de euictione tñ ꝛ tũc ſm̃ Bal.forte dõm eſt ꝙ ſic ꝛ ita ꝓcedãt iura ꝙ dicunt ſciẽti nõ eſſe opus denũciare iuxta.l.i.cum ſi.ſ.de acq̃.emp.ſed q̃tum ad effectũ agẽdi de euictione erit opus ꝙ ſciẽti fiat denũ-
45 ciatio. ¶ † Aut querit̃ an ſufficiat ſimplex denũciatio litis mote vel eius ſcia quo ad hoc vt teneat̃ venire ad defendẽdum ꝛ dicendum eſt ꝙ nõ ꝛ ita loquãtur iura all.per Bart.tñ dicit Ro. ꝙ iſtis nõ obſtãtibus tenẽda eſt indiſtincte ſnia Barto.qꝛ quo etiam ad hñdum regreſſum de euictione eſt neceſſe denunciare litẽ motã ꝛ ꝙ vadat ad defendẽdum per.l.ſi plus.§.mota.ꝛ.l. ſi rem quã.§.ſi.ſ.de euic.Et rñdet ad.d.§.denũciare.ꝙ loquitur in caſu diuerſo ꝛ ꝙ ex diuerſis nõ recta ſit illatio.l.fin.cum vulga.ſ.de calũ.Dicit tñ Ro.ꝙ lꝫ iſtud ſit verũ regulr̃ ꝙ regratur dicta denũciatio tñ fallit in aliqbus caſibꝰ quos ponit bal. in.d.l.i.ꝛ ipſe adducit aliũ vꝫ.qñ notoriũ eſſet ꝙ ſiue venditor denũciaſſet ſiue nõ oĩno emptor cãm amiſiſſet.Tunc enim ſiue vẽditor ſciat ſiue nõ emptor hẽbit regreſſuꝫ de euictione ẽt nulla facta denũciatione alle.no.in.d.l.ſi cum qđ.in glo.pen.in l.ſi ideo in ꝑn.ſ.de euic.lꝫ illa gloſ.potius faciat in ꝯriũ facit ſm̃ eum.l.i.§.occiſorum.ibi qꝛ quotiẽs ꝛc.ſ.ad ſil.ꝛ ita dicit cõſuluiſſe Ful.ꝙ eſt bene no.Adde ẽt ꝑdictis ꝙ gloſ.parua in.d. l.i.de ꝑi.ꝛ commo.rei ven.in ver.adeſſe quã aliq libri habẽt tenet ꝙ ſciẽti nõ ſit neceſſe denũciare ꝙ vadat ad defendẽduꝫ ꝛ aliam opi.ſeqtur Iac.de bel.in.d.l.emptor.idẽ tenet Pau.de liaza.in.c.ſi.de emp.ꝛ ven.in vlt.col.in repe.dicens ꝙ ſufficit ſi vẽditor habeat plenã ꝛ indubitatã ſciam ꝛ qđ no.Archi.in.c.ſi cõtra vnũ.de offi.dele.in.vj.Ideꝫ ẽt tenet Imol.in.l.ij.§.ſi.ſ. ſo.ma.per illa que ipſemet alle.hic in.c.ſi.de emp.ꝛ ven.ꝛ in.c. cum.M.ferrariẽſis.de ꝯſti.in ſi.ſꝫ Spe.in tit.de emp.ꝛ vẽ.§. ſi.tꝫ ꝙ nõ ſufficiat ſcia ꝛ ꝙ dꝫ denũciari ꝙ vadat ad defendẽdũ ita tenet Pe.de ancha.Anto.de bu.ꝛ.d.Car.in.d.c.ſi.ꝛ ang.

a ¶ Offendere.de hoc late per pau.de ca.cõſ.xxxuu.per ange.cõſu.cci xxx viii.
b ¶ Bene fecit.adde ẽt bñ facere qđ voluit abb.in.c.ſignificauit hoc ceſſ.ꝙ excõicatus põt agere ꝯ debitorẽ ſuũ ſuſpectũ de fuga.ꝛ opi.bar.ſeqtur pau.de caſt.cõſilio.ſ.allegato.
c ¶ In citatorie.de hoc late per alex.conſ.xxxvii.ii.libro.
d ¶ Dimittere.de hoc per io.de anna.cõ.xxxviii.in ſi.ꝛ conſ.xxxi.ꝛ in q̃ſtio.d.alex.hoc improbatʼ ro.vide eũdẽ cõ.vi.ſ.all.ꝛ vide ang.in cõſi.cl xxvi.alex.cõſi.iii.ꝛ.lxvii.iii.libro.

Additio.
¶ Uide plene p ang.de are.in.§.actionuꝫ in.xx.col.inſti.de actionibus ꝛ vide alex.de imo.in.cõſi.lx vi.in .ii.volu.ſcripta viſo themate Tho.de.
e ¶ Adhuc tenet̃.adde frã.de are.cõſ.xxvi.vbi dicit ꝙ lꝫ alias ſcienti ſit denũciãdũ tñ in minore latus eſt qualiter cũqꝫ ſit certꝰ dicit tñ de hoc dicto dum dubius ꝑ nunc.
¶ Imol.magis eẽt dubitãdũ minori ꝑꝑ etateꝫ.l.auxilium.ff.de mino.anto.fran.

Additio.
¶ Uide ang.de areto i.§.actionuꝫ in.x.col.v.qđ ſi vẽditor.inſti.de actionibus et alex.in.l.ſi do mus.§.de euictione in ſi.j.de leg.i.ꝛ l.ꝑxvii.in.li.vo.
Thomas dip.

in.l.in executione.§.inſolidū de ꝟ.obli.ꝛ Pau.de ca.in.d.l.in
executione.in pñ Idē ēt Ang.ꝛ Imo.in.l.cū ex cā de ꝟ.oblig.
vbi dicūt ꝙ ſi vēditor ſcit litē eē motā nō eſt neceſſe ꝙ ſibi denū
cietur litē eē motā ꝛ ita ſaluef glo.in.d.l.emptor.ſed bñ neceſſe
eſt denūciare ꝙ veniat ad defendēdum per.d.l.denunciaſſe in
rōne ſui ꝛ cū opi.Bar.trāſit ēt Imo.in.c.cū inter vniuerſas de
ele.ꝛ Raph.cu.in.l.ij.§.fi.ff.ſolu.ma.Puto cōcludēdū veraꝫ
eē opi.ꝛ diſtōnē quā poſuit bal.ꝛ Saly.in.d.l.i.C.de peri.ꝛ cō
mo.rei vē.p quā alie opi.reducunt ad ꝯcordiā.ſ.ꝙ aut vēditor
ſciebat litē eē motā p denūciationē ſibi factam ab alio ꝙ̄ ab em
ptore.ꝛ iſtud nō ſufficit ꝓbaſ in.l.q abſnte.ff.de ꝓcu.quē tex.pō
derāt ibi Bal.Bar.ꝛ Ang.nā ſi ibi ſufficeret denūciatio facta
vēditori ab alio quā ab emptore nō fuiſſet neceſſe ꝙ illud denū
ciās vēditori p emptore caueret ipſi vēditori de rato p.l.itē ve
niūt.§.petitī.ff.de peti.here.l.qdā decedēs.§.ex quo.ff.de ad
mi.tu.ſꝫ ſufficeret a quocūqꝫ qūocūqꝫ denūciari.Aut venditor
ſciuit p denūciationē litis mote ſibi factā ab emptore ꝛ iſtud ſuf
ficiat abſqꝫ eo ꝙ p expſſum denūciet ꝙ vadat ad defendēdū ꝓ
quo Bal.ꝛ Saly.all.d.§.denūciare.ꝛ ēt q: iſta denūciatio non
fit p emptorē ad aliū effectū ꝙ̄ vt vadat ad defendēdū alle.not.
p Cy.in.l.in mino.C.in q.cau.in integ.reſti.ꝛ pōt dici ꝙ ꝓ eis
eſt tex.in.d.l.ſi cū qō.q̇ loqtur i hoc caſu ꝛ p hoc vr reſidere bal.
in.d.l.emptore.ꝛ de hac materia vltra p̄dicta vide ēt p Bal.in
46 l.libera.C.de ſen.¶ †Et inq̄rtū dicit Ro.ꝙ vbi eſt notoriū em
a ptorē fouere[a] malā cām ꝙ tūc nō eſt neceſſaria denūciatio.ad
de ꝙ idē tꝫ ēt Ful.ſingulr̄ in.l.ſi iō referēs ſe ita ꝯſuluiſſe dicit tñ
ꝙ grauabiſ in hoc emptor.q: hēbit neceſſe ꝓbare ꝙ ēt ſi denun
ciaſſet vēditori.i.ſuccubuiſſet oīno emptor.q: cām malā hēbat
bñ facit qō no.Bar.in.l.atq natura.§.cū me abſnte.ff.de nego.
geſt.Sed adde ꝙ lꝫ ipſi nō dicāt ꝯ eos eſt glo.in terminis in.l.
emptorē in pñ.ſ ꝟ.poſſe.iūcto tex.ꝛ gl.ibi in ꝟ.manifeſta ꝛ ibi
hoc expſſe vult Bar.ff.de act.emp.Tñ ſuſtinēdo porē opi.pōt
dici ꝙ illa gl.in ꝟ.poſſe.nō refert ad caſum qñ notorie cōſtaret
de nō iure emptoris ꝛ veditoris.nā tūc ceſſat rō ꝙ ſi emptor nō
facta denūciatione vēditori ſuccūbat pſumiſ ſuccubuiſſe eo q
male iformatus erat de defenſione cāe.l.ſi fundū.§.i.ff.de euic.
ſꝫ refert illa clā ad caſum qñ nō erat notoriū ꝛ ita itelligit illā gl.
47 Ful.in.d.l.emptor.ꝛ in.l.ij.§.fi.¶ †Uel dic ꝙ ſi venditor alle
gat ſe nō teneri de euictione q: nō fuit ſibi denūciatum ꝛ ꝙ vult
oñdere ꝙ ſi ſibi fuiſſet denūciatū oñdiſſet de iure ſuo debit audi
ri alſ nō ꝛ iſtud voluit Imo.in.c.fi.ad fi.de emp.ꝛ ven.vbi for
tius dixit ꝛ valde ſingulr̄ ꝙ ſi agaſ de euictione ꝯ vēditorē ꝛ vē
ditor dicat ſe nō teneri q: nō fuit ſibi denūciatum.tñ ſi vēditor
nihil rōnabile alleget nec oūdat aliqd ꝯ illius ius q euincit non
audietur q: nō vr itereſſe ipſius vēditoris nūciationē ſibi fuiſſe
factā.ex quo appet eū nō habuiſſe aliquā defenſionē ꝯ iura ipſi⁹
euincētis ꝛ ſic ſi excipiat de denūciatione nō facta poterit repli
cari ei ꝙ ſua nō intererat ex quo ille q obtinuit hēbat ius ꝛ vēdi
tor defenſionē nō hēbat ſiue hoc eēt notoriū ſiue nō facit ad hoc
optime ſm eū id qō no.Ang.in.l.decē.ff.de ꝟ.obli.ꝛ gl.in.l.ni
ſi hoc actū.ff.de pac.vbi voluit gl.ꝛ Ang.ꝙ lꝫ hodie pus dēat
fieri excuſſio in bonis debitoris principalis ꝙ̄ deueniaſ ad fide
iuſſorē.vt in auc.pñte.C.de fideiuſ.tñ nō fuit facta excuſſio ꝛ cō
ueniaſ fideiuſſor q excipiat de excuſſione nō facta poterit repli
cari ꝙ ſua nō intereſt.q: debitor nō eſt ſoluēdo qō ꝑpetuo tene
48 mēti.†Item aliā limitationē.ſ.qñ nō ſolū emptor.ſꝫ ēt vēditor
eēt pñs in iudicio litis mote ꝯ emptorē q: tunc nō eſt neceſſe ali
quā denūciationē facere vt eſt glo.ſing.in.l.ſi dictū.§.ſi pſente
ff.de euic.quā allegat Bal.in.l.fi.§.i.in.ij.col.C.de vſu.rei iu
49 di.ꝛ in.d.l.libera in pñ.¶ †Item inq̄rtum Bar.hic tractat quo
loco ꝛ tpe debeat fieri hec ꝓteſtatio in citatoria.adde Bart.in
d.l.cum filius.§.fi.ff.de ꝟb.obli.ꝛ Bal.in.l.in ꝯtribus.§.fi.C.
de nō nu.pec ꝛ in.l.ij.in fi.C.de ſac.ſan.eccle.ꝛ ibi tāgit an poſ
50 ſit fieri in eccleſia.¶ †Item inq̄rtum Bar.tāgit cui fieri debeat
ꝓteſtatio ꝛ an poſſit fieri ꝓcuratori ſi dñs hēri poſſit adde que
dixi in ſupiori ſpecie ꝓteſtationis ꝛ ibi dicta ꝯfirmātur per no.
51 per Bar.hic.¶ †Item tene mēti ꝙ ſignāter voluit Bar.dicēs
ꝙ ſi ex diſpōne legis vel ſtatuti quis dꝫ penā incurrere ſi certuꝫ
quid non fecerit non expectatur ꝙ deſinat illud poſſe facere vt in
currat penam ſed ꝙ̄primum facere poteſt ꝛ eſt in mora facien
di incurrit penam ſicut in vltimis voluntatibus.l.i.§.item ſi
ita.ff.ad.l.fal.lꝫ ſecus ſit in contractibus.l.ita ſtipulatus.ff.de
ver.obli.ꝛ ſic in hoc equiparaſ diſpoſitio legis vel ſtatuti vlti

.mis voluntatibus ꝛ contractibus.Pro quo allego gloſ.not.
in.l.i.in glo.ij.C.de his qui.vt indi.quam ibi ad hoc ſubtiliter
ponderat Bar.de quo tñ pro nunc aliter nō ſcribo ne longior
ſim.ſed puto ſcripſiſſe in.d.l.ita ſtipulatus.vbi etiam puto teti
giſſe illā qōnem que hic caderet.ſ.ſi in ſnia vel ſtatuto dicaſ ſi ta
lis delinquēs nō ſoluerit ſeu ſi ſoluere nō poterit penā pecunia
riam incidat in penā amputatiōis pedis.an ſit expectandū cū
deſinere poſſe ſoluere de qua per Bar.ꝛ Ang.i.l.inius quoqꝫ
52 §.ſed ſi filios.ff.de here.inſt.cū ꝯcor.¶ †Ultimo tene mēti vti
le verbū Inn.ꝙ in materia ꝓteſtatiōis poſuit in.c.cumana.de
ele.ꝙ hic in fi.refert ꝛ ſeqtur Imo.ſ.ꝙ ſi qs citatus cōparet co
ram aliquo iudice ꝛ nō vult cōſentire in eum nō dꝫ ſimplr ꝓte
ſtari ꝙ nō intendit in eum cōſentire in aliquo actu quē corā eo
faciat.qm̄ ſi ita ſimpliciter ꝓteſtareſ iudex poſſet eum reputare
cōtumacē ꝛ ꝯ euꝫ ꝓcedere ad remedia inducta cōtra ꝯtumaces
53 puta ad excōicationē vel mulcte impoſitionē ꝛ ſi.†Et pro hoc
allegat Inno.id qō hr̄.xj.q.iij.certum.vñ cautela eſt ꝙ ꝓteſta
tur ꝙ nō intendit in eum ꝯſentire niſi ſi ꝛ quatenus de iure tene
tur.ꝛ adde ꝙ Bal.in.l.ij.C.vbi quis de curia.ponderat ibi eē
tex.ad fi.pro iſto dicto Inno.ꝛ idē no.Bal.in.c.i.in fi.ī ti.an
apud iudicē vel curiā.ꝛ Ang.i auc.de exhi.re.§.i.ꝛ in.l.nō vi.
b la.ii.ff.de iudi.ꝛ ibi dicit ſe praticaſſe[b] hec ꝯ quēdā magnū ad
uocatū q ex hoc ſatis fuit iratus.ꝛ idē no.p Inno.i.l.qdā ꝯſule
bāt in vlti.col.ff.de re iudi.ꝛ in.c.cū.M.de conſti.
ꝛ in.l.ſi ita ſcriptum.de leg.i.

1 **Creditori.** †Creditor ratione ſeruitu
tis debite fundo pignora
to poteſt nunciare nouum opus:q: poteſt etiam cō
feſſoriam vtilem pro illa intentare.h.d.

1 **Operis.** †Nunciatio noui opis fit in rem ꝛ
non in perſonam ꝛ ideo contra fu
rioſum fieri poteſt.h.d.cum.l.ſequē.

1 **Ex operis.** †Stipulatio de ope demo
liendo cōmittitur ad id qō
iudicatum erit.h.d.

1 Nunciatio ſi ſit per aliquē procuratorio noīe alterius tunc ſa
tiſdatio de opere demoliendo ſimili dꝫ recipi p eū procurato
rio nomine eiuſdem.ꝛ ad ipſius domini vtilitatem ꝛ intereſſe.
2 Procurator ꝯſtitutus ad vnaꝫ cām vel litē nō pōt recipere ſo
lutionem vel porrigere manus ad aliā tñ ꝯſtitutus ad nunciā
dum poteſt ſatiſdationem de opere demoliendo recipere.
3 Procurator licet non teneatur proſequi appellationem a ſen
tentia diffinitiua tamen tenetur proſequi appellationem ab in
terlocutoria.

1 **Cum procurator.** †Si nūcia
tio fit p ali
quem ꝓcuratorio noīe alterius ſatiſdatio de ope
demoliendo ſilr dꝫ recipi per eū ꝓcuratorio noīe
eiuſdeꝫ ꝛ ad ipſius dñi.vtilitatē ꝛ intereſſe referri dꝫ.h.d.ſm.i.
lec.poſitā in ver.remiſſio.que eſt vera.ſilr alie ſunt vere excepta
ſecūda que cōiter dānatur maxime p ea que tāgit glo.circa ter
2 tiam lect.¶ †No.ſm tertiā lec.glo.in ꝟ.remiſſio.ꝙ lꝫ procu
rator cōſtitutus ad unā cām uel litē non poſſit recipere ſolutio
nem vel porrigere manus ad aliā cām.l.hoc iure.ff.de ſol.l.ſed
ſi tñi.ff.de pac.l.ſi ꝓcu.ff.de ꝓcu.tñ ꝓcurator ꝯſtitutus ad dnū
ciandū recipere pōt ſatiſdationē de ope demoliēdo ſibi oblatā.
vt ēt no.in.l.ꝛ iō.ff.eo.ꝛ hoc iō eſt in ꝯñtia ipſius mādati.vt hic
p bar.q ex hoc infert ꝙ añ petēdā reſtōnē in integ.reqraſ ſpāle
mādatū.l.illud.§.i.ff.de mino.c.qm̄ felicis.de reſtit.in inte.tñ
illud eſt verū qñ principaliter petiſ reſtitutio.ſecus ſi inciden
c ter[c] petaſ in alia cā ad quā qs erat ꝯſtitutus procurator ſpālis
vel gñalis in qua cā icidēter occurrat oportere in aliquo articu
lo petere reſtit.in inte.pro quo alle.l.ſi.cū ibi notatis.C.vbi ꝛ a
quo in inte.reſti.poſtule.Adde tex.ſm vnā lec.in.l.q ꝓprio.§.
itē queriſ.ff.de ꝓcu.quē ad hoc allegat bal.in.l.i.C.ēt per ꝓcu
rato.cau.in inte.reſt.ꝛ no.bar.in.l.indebita per rōnē illius tex.
ff.de cōdi.inde.ꝛ p ſaly.in.d.l.illud.§.i.†Ex hoc ēt not.infert
bar.hic ꝙ lꝫ ꝓcurator lata ꝯ ipſum ſnia nō teneaſ ꝓſeq appel
lationeꝫ ab ipſa ſnia iuxta.l.inuitus.C.de ꝓcura.ꝛ ibi ple.not.
Tamē illud eſt verū in appellatione a diffinitiua.ſecus in appel
d latiōe ab interlocutoria.q: illā tenebiſ proſequi[d] cuꝫ alias non
poſſit ꝓficere cām principalem ꝛ hoc etiaꝫ ſequitur Imo.in.§.
ꝓrimo.

pꝛimo inſi.ꝛ adde bar.idē tenentē in.l.non cogendū.§.ſi.ꝟ.de
pcu.ꝛ idē voluit Ray.bar.ꝛ alij i.d.l.inuitus ꝛ ſpe.in tit.ꝺ ap.
§.i.ꝟ.illud aūt.ꝛ limita vt ibi per eum quod eſt notandum.

Cautio ſeu ſtipulatio de rato preſtita per illum qui tanꝗ procu
rator nunciauerat an ꝛ qn̄ committatur.
Nunciatio non eſt reiterenda illi qui ſatiſdedit de ope demoli
endo donec pēdet virtus ſtipulationis de opere demoliendo.
Nunciatus an ꝛ qn̄ debeat conſequi remiſſionē nunciationis.
4 Nunciatio ſecunda an ꝛ qn̄ tollat primam.
5 Stipulatio ſecunda an ꝛ qn̄ tollat primaꝫ.
6 Appellās pꝰus viua voce poſtea in ſcriptis quā teneaꝭ proſeq.
7 Teſtim̄ ſecundum an ꝛ quando tollat primum.
8 Appello prima fuit interpoſita errōce an poterit ꝺo appellare.
9 Appellans pmo ſimpliciter parte non citata an poſſit ſecundo
appellare prime renunciare.
10 Appellans ſcdo an videatur recedere a prima.
11 Appellatio ſcda operatur effectum differendi cām in longius.
12 Appellans ſecundo ab interlocutoria an poſſit proſequi pmam
vel quam vult.
13 Appellans primo viua voce poſtea in ſcriptis a ſnia diffinitiua
an teneatur proſequi primam vel ſecundam.
14 Appellari nō pōt ab eodem grauamine vbi iudex interpoſita
prima appellatione dediſſet apoſtolos appellanti.
15 Appellari ab eadem ſententia non poteſt niſi bis ratione euitā
de infinitatis.
16 Appellans ſi dicat appello viua voce reſeruato mihi beneficio
appellandi in ſcriptis poſtea appellauit in ſcriptis.que appella
tio ſit proſequenda.
17 Appellatio prima viua voce interpoſita cū reſeruatione de ap
pellando in ſcriptis an ꝛ qn̄ trahatur ad ſecundam interpoſi
tam in ſcriptis.hic dicitur.
18 Appellatio qn̄ ſit facienda in ſcriptis hic trahitur.
19 Appellans viua voce cū ꝓteſtatione de appellādo in ſcriptis an
poſſit recedere a pma ꝛ pſequi ſcdam aduerſario contradicēte.
20 Snīe due interlocutorie ſi proferuntur per iudicem in eadeꝫ cā
que ſit potius attendenda dicitur hic.
21 Producens plures vnum inſtrm̄ vel ſcripturam quam pro
ductionem teneatur ſequi dicitur hic.

1 **Si dominus.** †Iſte.§.hꝫ quattuoꝛ lectu.ꝗ po
nunꝭ in glo.in ꝟ.ratam ꝗ eſt gl.
i.in pn̄.huius.l.ꝛ ſm quartā lec.ꝗ cōiter tenetur hoc intendit.
¶Si poſt nunciationē intra diē cōpꝛhenſam in ſtipſone interpo
ſita pp ope.no.nū.dn̄s nūciet nouū opus.¶Cōmittiꝭ cautio
ſeu ſtipſo de rato pſtita p illū q tanꝗ ꝓcurator antea nunciaue
2 rat.ſecus ſi poſt.h.d.¶†No.ꝙ donec pendet virtus ſtipſonis
de ope demoliēdo nō eſt licitū iterū nunciare illi q ſatiſdederat
de ope demoliēdo:ꝛ rō eſt qꝛ cū p iſtā ſatiſdationem ſit licitum
proſequi in ope.l.ſtipſo.§.i.j.e.ſi poſtea ſiat nūciatio pendente
virtute.d.ſtipſonis vꝭ inquietari edificans qd̄ ſieri non dꝫ ꝛ in
3 hoc fundata eſt deciſio huius.§.¶†In gloſ.in ver.ratam.dic
ꝙ pmā lec.ipugnat hic Barto.quo ad iſtū tex.ꝛ moueꝭ bonis
rōnibus ꝛ ſilr impugnat ſcdam lec.alijs rōnibus ꝗtum ad iſtuꝫ
text.ꝛ lꝫ bar.ſimplr dicat ꝙ tertia lec.pōt ꝓcedere.tn̄ illemet ra
tiones ex quibus ipſe ipugnat ſcdaꝫ lec.videnꝭ ēt expugnare ter
tiā.ꝛ iō Ang.Imo.ꝛ Paul.de caſt.ꝺ dn̄t ēt tertiā nō ꝓcedere
ad iſtū tex.ꝛ differt iſta tertia lec.a ſcda.qꝛ in ſcda nūciatus pro
miſit demoliri ſub ꝯditione ſi infra.x.dies nō ꝓbauerit ſe iuſte
edificaſſe.ſed in tertia lect.ꝓmiſerat ſimplr demolire opus vel
promiſerat demolire cū iudicatū erit iniuſte edificaſſe ꝛ poſtea
ille aſſertus procurator qui receperat ſatiſdationē a nunciatore re
miſit eidē illā ſatiſdationē ſub cōditione ſi infra.x.dies probaret
ſe iuſte edificaſſe.Unde teneas quartā lec.ſm quā ille qui ſatiſ
dedit de opere demoliendo voluit ſatiſdationem durare vltra
annū merito eſt equū ꝙ non cōſequaꝭ remiſſionē infra annum.
ar.l.ſm naturā.j.de re.iu.ideo ſi poſtea ei nunciaꝭ nō dꝫ inquie
tari ꝛ intentio Bar.eſſe vꝭ ꝙ iſtud ſit verum in hac quarta lect.
etiam ſi infra annū ex pte nunciantis non fuerit probatuꝫ in iu
ſte eſſe edificatū vt pꝫ ex his que ipſe dicit reprobando tertiam
4 lec.qd̄ bn̄ pondera.qꝛ prima facie qs dixiſſet ꝯtrium.¶†Extra
glo.inꝗrum barto.hic vult ꝙ per ſcdaꝫ nunciationem videꝭ re
ceſſum a prima qn̄ ſcda eſt facta nō pendente aliqua ſtipulatiōe
de ope demoliendo.pcꝫ.l.ſi qs cū ꝓcuratorio.§.ſi.ꝟ.de ꝓcur.
adde ꝙ idē tꝫ hic ro.qui addit rōnem ſatis debileꝫ.ſ.qꝛ alias ſe
quereꝭ ꝙ ſcda nunciatio eēt fruſtratoria qd̄ non eſt dicendum
vbi actus pōt aliqd operari.ar.l.quinquaginta.ꝟ.de ꝓbati.ſed
Imo.ꝛ Pau.de ca.hic putāt iſtā opi.nō eſſe verā qꝛ vꝭ potius
facta ſcda ad audiendū deſideriū nūciantis ꝗuis videatur rece
di a prima ſicut contingit in eo qui ſepius debitoreꝫ interpellat
qꝛ nō vꝭ recedere a prima interpellatione.l.qui rome.§.cohere
des.j.de ꝟ.ob.ꝛ in eo qui ſepius petit apoſtolos.l.i.j.de libe.
dimiſ.ꝛ in cle.ꝗuis de ap.ꝛ per id qd̄ no.glo.xxi.q.ij.notorius
in ver.ap.ꝛ per id qd̄ no.Io.an.in.c.bone.de app.circa princi.
ꝛ rn̄det ad.l.ſi qs cuꝫ ꝓcuratorio.de ꝓcu.ꝙ nō ꝓbat opi.bar.
qꝛ ibi nō loquiꝭ qn̄ ſcdm mandatū ꝓuidet idē preciſe qd̄ pmum
ſed loquiꝭ qn̄ cōtinent diuerſum.qꝛ per primū mādatū erat da
tus vnus procurator p ſcdm aliꝰ:ꝛ ſic volūt iſti ꝙ iſta lex hēat lo
cū qn̄ in vtroqꝫ mādato erat datus idē ꝓcurator qd̄ eſt no.pro
limitatione huius.l.¶Tamē aduerte qꝛ in hoc ipſi dn̄t ꝯ gloſ.
ibi poſitā quā ibi ſequiꝭ Bal.in ſi.vn̄ pro eius opi.facit illa glo.
pro qua opin.ēt pōt ꝯcludi id qd̄ hꝭ in.l.emilius in ꝟ.dicebā.et
qd̄ ibi no.gl.in ver.reſti.ꝟ.de mino.vbi ꝓbatur ꝙ per ſecundā
interpellationeꝫ intelligiꝭ interpellans recedere ab effectu pme
a ꝛ remittereᵃ morā ꝓcedentis interpellatiōis facit.l.poſt diē.ꝟ.
de le.cōmiſ.ꝛ bar.in.d.l.emilius reputat illam.l.cū ibi no.ad ꝺ
eſſe no.¶Tn̄ ſuſtinēdo opi.Imo.ꝛ Pau.de ca.pōt dici ꝙ il
lud qd̄ dixit glo.in.d.l.ſi qs cū ꝓcuratorio.§.ſi.procedit quan
do nouū mandatū eſt eidē ꝓcuratori ꝯceſſum ſecus ſi ꝓpꝛie pri
mū.ꝛ tūc ſm potius accedit ad ꝯfirmadū ꝗ ad infirmādū vel ꝺ
nouo ꝯſtituendū.ar.l.q bis.j.de ꝟ.ob.ꝛ ita dicit ange.in.d.l.ſi
qs cū ꝓcu.ita ēt tꝫ ibi Pa.de ca.q.p hoc inducit in ar.l.ſi cum
§.i.ibi hoc.n.edicto ꝛc.ꝟ.de exercito.ꝛ qꝛ videmus ꝙ etiā iure
ſtoꝝ.ſtipulatio ſcda ꝯtinens idē ꝙ pma nō nouabat pmā.vt ꝓ
baꝭ in.l.ſcire debemus.in pn̄.j.de ꝟ.ob.ꝛ no.bart.in.l.pe.j.de
ꝓto.ſtipu.Et poteſ rn̄dere ad.l.emilius.ꝙ qn̄ pp pmā īterpel
lationē ꝛ morā erat interpellanti acqſitum ius petendi nouā reꝫ
puta fundū vbi pmo nō poterat petere niſi ꝓciū veꝝ eſt ꝙ ſi po
ſtea interpellet vt deꝭ ꝓciuꝫ vꝭ recedere ab effectu pme more.i.
poteſtate petendi fundū qꝛ facit petitionē ad ꝯtiū effectū alias
aūt nō vꝭ ꝙ p ſcdaꝫ interpellationē ſit receſſuꝫ a pma īmo vꝭ ſie
ri ſcda vt magis ꝯtumax efficiaꝭ.facit.l.iiij.ꝟ.de pig.actio.ꝛ.l.
tres denunciationes.C.quō ꝛ qn̄ iu.ꝛ.l.nonnunꝗ.ꝟ.de iudi.
5 ¶†Non ob.ar.Ro.qꝛ tolliꝭ.p.d.l.q bis cū ibi no.p bar.ꝛ p
no.in gl.in.l.ſi dari.e.tit.vbi ꝯcludiꝭ ꝙ ſcda ſtipulatio ꝯtinens
p oia idē ꝙ pma non vꝫ qꝛ non intereſt ſtipulantis ꝛ ſtipulatio
valere nō dꝫ vbi ceſſat intereſſe.l.ſtipulatio iſta.§.alteri.j.de ꝟ.
6 ob.¶†Itē inꝗrtū bar.hic querit quid ſi appellaui a ſententia p
mo viua voce.ſcdo in ſcriptis ꝗ appellatio teneat ꝛ que ſit ꝓſe
b quendaᵇ ꝛ concludit ꝙ prima qꝛ illa eſt que reſcindit ſniam me
rito a prima per ſcdam appellationē recedi nō pōt vt hic ꝓ cuꝫ.
Adde ꝙ ange.hic tenet ꝯtrium volens ꝙ ſcda valeat ꝛ non pma
dūmodo vtraqꝫ fuerit interpoſita infra tēpus appellādi.Mo
uetur qꝛ re integra licituꝫ fuit recedere a prima.l.ſi quis libellos
cum glo.j.de app.ꝛ pro hoc facit id quod dicit Barto.hic vo
lens ꝙ per ſecundam nunciationem intelligatur receſſum a pri
ma.vt.ꝟ.retuli.¶Iſtam opi.improbat Imo.per.d.l.ſi quis li
bellos:qꝛ licet ibi dicatur ꝙ qui ſemel appellauit poteſt recede
re ab illa appellatione ꝛ interponere ſecūdā.nō tn̄ dicit ꝙ inter
ponēdo ſcdam videaꝭ recedere a prima ex quo ſup eodē appel
lat ꝛ ad eūdē iudicē ſecꝰ forte ſꝫ ei.ſi ad diuerſū vt ſi prius appellaꝭ
ſet ad metropolitanū poſtea ad papā.ar.d.l.ſi qs cuꝫ ꝓcuraro
rio.§.ſi.hoc tn̄ vltimū dicit ſe nō ponere p ꝯſtāti.ſubdit ipſe ꝙ
alia fuit op.Abb.antiqui cum qua tranſit ioā.an.in.d.c.bone.
ꝛ.d.de ro.in antiquis deciſionibus ꝯcluſione.cccclilij.ſ.ꝙ vtra
qꝫ appellatio teneat ꝛ ſit in poteſtate appellātis ꝓſeq quā velit:
tn̄ ipſe putat veriorē eſſe opi.Bart.p rōnē ſuā.¶Nec p ſcdam
vꝭ velle recedere a pma cū ſcda ſiat potius ad augēdū ꝗ minuē
dū alle.no.in.d.c.lotharius.ꝛ ita ēt tꝫ pau.de ca.hic ꝓ quo ad
ducit id qd̄ no.gl.mag.in.l.ſi vnus.§.pactus.in ſi.ꝟ.de pac.ibi
dū dicit qꝛ primus iā fecit qd̄ a ſequēti ſieri nō potuit.ꝛ illa glo.
ad hoc allegaꝭ p bal.in.l.appellōne.C.de ap.ꝛ in.c.ſi.in ti.quo
tē.mi.¶Tn̄ tenēt dictā opi.Cano.ſ.ꝙ vtraqꝫ valeat ꝛ poſſit ꝓ
7 ſeq quā velit.¶†Pro quo facit ſm ro.id qd̄ videmus in actu
pēdēti a nuda volūtate diſponētis vt eſt teſtm̄:quoꝝ inſpici volū
tas teſtātis.ſ.quē actū preualere voluit.l.ſi mihi ꝛ tibi.§.ſi.ꝟ.d
le.i.ꝛ.l.ſi qs.in prin.teſt.de leg.iij.Tn̄ iſtā opi.reprobat ipſe dic

a ¶Remitte
re.more de ꝺ
articulo vide
pulchre p ſrā.
de are.ꝯſil.cl.
circa pe.co.qꝛ
cōſi.eſt lōguꝫ.
b ¶Proſe
quēda.vide ro.
ꝯſi.xli.ſed ſi iu
dex ſepius re
ferat idem gra
uamē ꝛ po ap
pellet primo
i ſcriptis ſcdo
apellat vbo ſꝫ
ceduliſ an date
q dicit ceduleꝫ
appellationis
an dare ꝺ volo
hēt p iſerta an
talis appella
tio dicaꝭ ſcā i
ſcriptis.d ro.
dec.luis.ꝺ ap.
i antiqs tenēt
ꝙ nō ſed ꝙ di
caꝭ facta vbo.

ceno ꝙ iſta opi. Cano. non ꝓbaſ in.d.c bone ꝑ ꝗ͂ vñr ſe funda
re canoniſte q: ꝫ ibi ita ꝑſupponãt geminatã eẽ appellationem
ab eadẽ ſnĩa vt ibi ꝛ in.d.c.lotharius.tñ ibi nõ vr ꝗ͂ appellatio
ꝓualeat ꝛ ꝗ͂ ſit ꝓſequenda. Uel põt ẽt dicĩ ꝙ ibi fuit geminata
appellatio eodẽ ɔtextu. quo caſu cenſeſ vna ꝑ id ꝙ no.glo.in.l.
iiij.ff.de pig.act. ꝛ ꝑ id quod hr in.d.cle.ꝗuis. ꝛ expſſius not.
gl.in.c.ab eo in ꝟ.inſtãtia.de appel.lib.vj. Nec ob.id ꝙ hr in
d.l.ſi mihi. q: rñdet ꝙ actus teſtãdi pẽdet a volũtate vnius: vñ
põt qñcunqꝫ mutari.l.iij.ff.de adi.lega. aliud eſt in applone: q:
in ea ſunt neceſſarie q̃ttuoꝛ ꝑſone iudex a quo iudex ad quez ap
pellãs ꝛ appellatus cui appellationi nõ põt renũciare ĩ ꝑiudiciũ
aduerſarij alle.no.ꝑ Cy.in.l.ꝑ hãc.C.de tem.ap. ꝛ no.ꝑ bar.in
d.l.ſi q̃s libellos. cũ ſi. dicit ẽt qȝ opi.bar.nõ eſt ꝟa q: rõ huius
non eſt vrgẽns q: ꝫ ſcd̃a appellatio non poſſit opari quo ad re
ſcindẽdã ſnĩaz iã reſciſſam ꝑ ꝑmã appellõnez vt dicit bar. tñ põt
opari aliũ effectuz q: differt executionẽ ſnĩe in longiorẽ diẽ naz
ꝑ ſcd̃am applõnem habebit appellans longius tp̃s ad ꝓſequẽ
dum ꝛ terminari faciẽdã cãm applõnis q: tale tp̃s currit a die
interpoſite applõnis vt in cle.ſicut de ap. ꝛ nihil eſt ꝙ ꝓhibeat
ſuſpenſum in longũ tp̃s ſuſpẽdi ꝛ longius.l.pe.ff.de pte.ſtipu.l.
ſꝫ ſi manẽte.ff.de pca. ꝛ iſta fuit ẽt rõ Bal.in.d.l.appe. ꝛ in.d.c.
8 ſi. ¶ †Dicit inſuꝑ Ro. falſam eẽ opi. Ange. hic q: .l.ſi q̃s libel
los.ꝑ quã ſe fundat Ang. põt intelligi qñ ꝑma appellatio fuit
interpoſita erronee ſm vnũ intellectũ gl.ibi merito non ꝓhibeſ
ſcd̃o appellare q: ꝑma fuit inualida ar.c.i.de ſacra.nõ rẽite. Uel
ſcd̃o rñderi qȝ ibi fuit interpoſita ſcd̃a appellatio ad diuerſuz iu
dicẽ nõ ad eundẽ ſm aliũ intellectũ gl.ibi. Et iõ putat ḋ mõ poſ
ſe ɔcordari op. ¶ Quod aũt ꝑma appellatio fuit pſẽtata ꝛ corã
eo pꝰ citata ꝛ tũc ſcd̃a nec corã eodẽ iudice nec corã diuerſo põt
iterponi ꝓbat ipſe q: ita videmus in libello ſemel ꝓducto parte
citata q: pte inuita reuocari nõ põt vt in auc.q ſemel.C.quõ et
qñ iud. q: cõiter ɔcludiſ qȝ poſt dictã citationem nõ poſſit ap
pellans renũciari appellationi parte inuita cui intelligiſ ius q̃ſi
tũ.c.ꝗuis.§.ceterũ.cum gl.de elec.li.vj. ꝛ no.doc.maxime an
9 to.de bu.in.c.interpoſitã.§.ille.de ap. † Facit ſm eũ ẽt ꝙ not.
Jmo.in.c.ex ɔq̃one.de reſti.ſpo. ꝛ iſto caſu ſaluaſ opi.bart. aut
appellatio eſt ſimpliciter interpoſita ſꝫ pars non eſt citata ꝛ tũc
põt ſcd̃o appellari ꝛ ꝑme renũciari ꝑ.d.auc.q ſemel. ꝛ.d.l.ſi q̃s
libellos ꝛ no.doc.in.d.c.interpoſita. ꝛ iſto caſu ꝓcedat opi.ca
no. adde quod Pe.de anch.in cle.i.de do. ꝛ ɔtu. ꝛ Jmo. ꝛ ab
bas ĩ.d.c.dilecto.de ap.ſequiſ opi.bar.illã ẽt ſequiſ ang.in.d.
l.ſi q̃s libellos.niſi ſꝫ eũ appellaret ſcd̃a vice ad aliũ iudicẽ q: tũc
vr receſſiſſe a ꝑma ꝛ eſt ꝓcedendũ ſuꝑ ſcd̃a. vt dicit eſſe text.ſin
gularẽ.in.d.l.ſi q̃s libellos iuncta gl. idẽ cũ ang.tenuit ĩ effectu
Saly.in.d.l.ſi q̃s libellos ſi tractamus de appellatione a diffini
tiua in q̃ nõ eſt neceſſe exꝑmere cãm grauaminis.l.iij.ff.de ap. ꝛ
ibi no.ſꝫ ſi tractamus de applõne ab interlocutoria ĩ q̃ eſt neceſ
ſe qȝ exprimaſ ꝛ ꝓbaſ cã expſſa grauaminis.c.i.de ap.in.vj.et
tunc dicit Saly. quod aũt ſcd̃a affert maiorẽ vtilitatẽ quã ꝑma
vt ꝓuta q: ſcd̃a ɔtineat oẽs cãs grauaminis quas ɔtinet ꝑma et
ẽt plures ꝛ tũc ꝓualebit ſcd̃a tanq̃ vtilior. aut cãe inſerte in ꝑma
nõ ſunt repetite in ſcd̃a ſꝫ ſunt inſerte alie cãe ĩ ſcd̃a tunc dicit eẽ
in ptãte appellantis ꝓſequi illã applõnẽ quã ſibi putat vtiliorez
vel forte vtrãqꝫ ꝓſequi poterit alle.ſimplr in ar.l.q bis.ff.de ꝟ.
ob. ꝛ hec dicit eẽ ſubtilia ꝛ incognita. Sed anto.de but.in.d.c.
dilecto tꝫ illã opi.quã tꝫ ang.ḋ.ſ.ꝙ iñ ſcd̃a valeat ꝛ videaſ receſ
ſum a ꝑma ſicut ꝑ ſcd̃m teſtm̃ vr receſſum a ꝑmo.l.cũ in ſcd̃o.cũ
vulga.ff.ḋ iniuſto teſt. q: iſte actus appellãdi ꝛ renũciãdi appella
tionẽ pẽdet a volũtate appellãtis.d.§.ille. Nec ob.ſm eũ quod
ſtante ꝑma appellatione nõ interſit appellare ſcd̃o ꝛ ſic repellaſ
ſcd̃o appellans.l.i.in ꝑn.ff.de ap.reci.ij.q.vj.nõ ſolẽt.c.cũ iter
R.de elec. q: rñdet quod verꝝ eſt qȝ appellantis nõ intereſſet ſi
ꝑma appellatio duraret ſꝫ in caſu nr̃o eſt extincta ꝑ ſcd̃am nec ẽt
ob.d.l.q bis cã ibi no.ꝑ bar.ꝑ gl.in.d.l.ſi dari. vbi ſcd̃a ſtipula
tio nõ vꝫ ſi ɔtinet idẽ ꝙ ꝑma eo q: ſtipulantis nõ intereſt. Quia
rñdet ꝙ loquiſ in actu pendente a volũtate duoꝝ ꝛ in quo actu
ꝓ ꝓxima cã reqriſ intereſſe nos ꝟo loqmur ĩ applõne pendẽte
a volũtate appellãtis ꝛ ꝗ͂ ꝑ ſui validitate reqrit ꝑ cã ꝓxima gra
uamẽ ꝛ iniuſticiã ꝛ pro cã remota reqrit intereſſe dicit tñ ꝙ con
ſultius eſt inniti opi.bar. q: ſuſtineri põt ꝙ valeat ſcd̃a appella
10 tio ꝑꝑ defectũ intereſſe ita reſidet† Tñ ɔ iſtã opi. ant.de but. eſt
expſſe Jnno.in.c.dilecto.alle.ff. ꝛ arch.ij.q.vj.biduũ. ꝛ ang.in
l.ſi q̃s cũ ꝓcuratorio.§.ſi.ff.de ꝓcu. volẽtes ꝙ ꝑ ſcd̃am appella

tionẽ nõ videaſ receſſum a ꝑma ſꝫ videaſ appellãs velle magis
11 impugnare ſnĩam ꝑ id qȝ hr in.d.c.lotharius. ꝛ † in.d.c.bone.
Puto veriorẽ eſſe opi.bart. q: non eſt bñ rñſum ad alle.ꝑ eum.
Non ob. rõ bal. ꝛ ro. dicentiũ. ꝙ ſcd̃a appellatio opaſ effectuz
differẽdi in longius q: rñdeo ꝙ iſtud intereſſe longioris vite ap
pellationis nõ eſt in ɔſideratione vt eſt gl.no.in.d.l.q bis.pro
qua bar.alle.ibi tex.no.in.l.pr qui caſtrenſe.in ſi.ff.de caſtrẽ.pe.
Jtẽ iura dicẽtia ꝙ tp̃a applõnis finiende incipiũt currere a tp̃e
applõnis interpoſite. Debent intelligi de ꝑma applõne:l.bo
ues.in.§.hoc ſermone.ff.de ꝟ.ſig.l.doles.la.iij.ff.ḋ iure do.er
go ſcd̃a quo ad hoc non põt attendi. Pro iſta opi. ẽt facit q: qñ
ſcd̃m mãdatũ ɔtinet ꝑ oĩa idẽ qȝ ꝑmũ nõ vr receſſum a ꝑmo. ꝛ
qñ ſcd̃a ſtiplõ ɔtinet idẽ quod ſcd̃a eſt nulla vt.ff.dixi.nec adhuc
vr bona rñſio Ant.de bu.dũ.ff.rñdet.ad.d.l.q bis q: rñdeo ꝙ
ſꝫ illa.l.loquaſ in actu pendẽte a volũtate duoꝝ.iñ ſi ſcd̃s actus
ſit cũ ɔſenſu amboꝝ ſicut ꝑmus eodẽ mõ deberet intelligi receſ
ſuꝫ a ꝑmo ſicut qñ pendet a volũtate vnius eadẽ rõne ar.l.ſicut.
C.de act. ꝛ ob. ꝛ.l.ij.ff.de reſcin.ven. ꝛ ſꝫ ĩ applõne requiraſ pro
cã ꝓxima grauamẽ tñ requiriſ ẽt intereſſe.d.l.i.de ap.reci. ꝛ ſic
cũ in ſcd̃a applõne ceſſet intereẽ nõ dꝫ valere appellatio.nõ ob.
ẽt.d.l.cũ in ſcd̃o. q: rñdeo ꝙ lex diſponit paganũ nõ poſſe dece
dere cũ duobus teſtamẽtis ꝛ q: actus teſtandi eſt vltime volũta
tis lex voluit ꝙ ſtareſ poſteriori nõ ſic reperiſ diſpoſituz in actu
appellationis imo potius ɔriũ reperiſ vt ꝓbãt rões ꝓale. ꝛ ꝑ
iſtã rõnẽ fundatã in intereſſe appellantis põt verificari illud qȝ
in appellatione ab interlocutoria dicit Saly. vt.ff.retuli. q̃re cuꝫ
appellans ab interlocutoria ſi vult obtinere habeat neceſſe iu
ſtificare cãm grauaminis expſſaz in appellatione vt in cle.appel
lãti.de ap. intereſt ſua poſſe vti ſcd̃a appellatione puta ſi poſſit
12 melius ꝓbare cãs expſſas in ſcd̃a appellatione q̃ in ꝑma. † Et
ſꝫ Saly. dixerit illã ſuã doctrinã rẽ incognitã tñ fuit ꝑus de mẽ
te Bal.in.d.l.applõne.C.de ap. vbi dixit ꝙ in appellatione ab
interlocutoria dꝫ attendi q: ſi ꝑma appellatio ɔtinet vnã cãz et
ſcd̃a appellatio ɔtinet aliã cãm nõ ɔriã ꝑme augeſ effectus ꝑme
ꝛ põt appellãs ꝓſeq quã vult ꝛ ẽt vtraſqꝫ ſimul ar.§.ſi plures.
inſti.de excu.tu. ꝛ iſta doctrina Bal. ꝛ Saly. in applõne ab iter
locutoria magis plꝫ q̃ illud quod dixit Pau.de caſ. ḋ q voluit
ꝙ in tali ap. ꝓcedat dcã opi. Canoniſtaꝝ. Et eſt rõ ſm eũ q: in
appellatione diffinitiua hꝫ locũ rõ Bart. ſ. q: ꝑma applõ reſcin
dit ſnĩam.l.i.in ſi.ff.ad turpi.iõ ſcd̃a applõ nõ põt amplius reſcĩ
dere ſꝫ applõ ab interlocutoria nõ reſcindit ſnĩaz quod pꝫ q: iu
dex põt ꝓcedere ad vlteriora ſi nõ detulit appellationi ab inter
locutoria vel nõ fuit ſibi inhibitũ ꝑ iudicẽ ad quẽ.c.nõ ſolũ. ꝛ.c.
cũ applõnibus.de appe.in.vj. ꝛ ꝑ bar. ꝛ ang.in.l.furti.in ꝑnci.
ff.de his q no.infa. ꝛ.l.eius.in.ij.q.de ap.reci. Nam non vr qȝ
ꝛ hoc reſpectu non ꝓcedat ſcd̃a ap. q: non interſit appellantis
appellare ſcd̃o nõ exꝑmentis nouas cãs grauaminis q: vr ꝙ ſe
cunda ap. valeat nõ obſtante defectu intereſſe vt dixi niſi ɔtinge
ret ꝙ iudex a quo nõ detuliſſet ꝑme applõni ſꝫ ſecunde nã cũ ꝑ
talẽ delationẽ ligate ſint manus iudicis.d.c.cũ applõnibus dꝫ ĩ
tereſſe appellantis quod ſcd̃a ꝓcedebat ꝛ tale intereſſe ſuꝑueni
ens ex delatione iudicis ɔualidat ſcd̃am applonem ar.l.ſi remu
nerandi.§.ſi tibi.cũ gl.ff.mã. ꝛ.l.quoti.la.i.iũcta gl.ij.ff.de ſer.
ꝛ quod no.gl.in.l.ſtiplõ iſta.§.alteri.cũ ſi.ff.de ꝟ.ob. ꝛ iſto caſu
13 poſſet ſaluari.d.opi. Pau.de ca. † Et his ẽt poſſet ꝟificari limi
tatio vna data per Saly.in.d.l.ſi q̃s libellos.ad ɔcluſionẽ bar.
ḋ q: vult Saly. ꝙ dato ꝙ opi. Bar. ꝓcedat qñqꝫ vtraqꝫ appel
latio diffinitiua eſt interpoſita in ſcriptis tñ ſecus eſt ſi ꝑma fuit
interpoſita illico viua voce iuxta.l.litigatoribus.C.de ap. ꝛ ſe
cunda poſtea fuit interpoſita in ſcriptis nam ſm eum ꝓualebit
ſcd̃a q: ꝑma cenſeſ nõ plene declarata ꝓut eſt ſcd̃a pro qua ĩſcri
ptis interponẽda hꝫ decẽ dies vt deliberare poſſit vt dicit text.
in auc.de appel.poſt ꝑncipiũ ꝛ ibi gl.in ꝟ.biduo.col.iiij.nam
iſta limitatio vr poſſe ſaluari vbi applõ eẽt interpoſita viua voce
ꝛ notarius actoꝝ nõ notaſſet iſtũ apud acta appellaſſe viua vo
ce nõ tñ eſt neceſſe ꝙ notarius actoꝝ vel aliꝰ notarius hoc redu
cat in ſcriptis ſꝫ aliud ſit in alijs actibus reqrentibus ſcripturã
vt in propoſito declarant bal. ꝛ Salyc.in.d.l.litigatoribus.vñ
tũc ſi appellaſ ſcd̃o loco in ſcriptis ꝛ notarius de hoc faciat ſcri
pturã vr ꝙ valeat ſcd̃a applõ tanq̃ vtilior ꝑma ꝑꝑ facilitatẽ ꝓ
bandi ipſam applõnẽ ꝑ ſcripturam q: iſtud intereſſe facilioris ꝓ
bationis eſt in ɔſideratione. vt no.gl.in.l.ſi pupillus in prin.in
ver.ɔdemnat eoꝫ.ff.de noua. ꝛ in.l.cogi.in ꝟ.defenſurus iri.ff.
ad treb.

¶Sed ſi de appellatione facta viua voce appareat notarium feciſſe notam apud acta non video tunc propter rationem bar to.ſ.i.propter carentiã intereſſe quo poſſit ſuſtineri ſcđa appe. ſi prima fuit recte interpoſita pp hoc.n.verificari põt alia limi tatio quã ſub dubio forte poſuit hic Imo.ꝛ quã firmauit ang. ꝛ Salyc.in.d.l.ſi quis libellos.ꝛ do. Abba.in.d.c.dilecto.ſ.ꝙ qñ appellaẜ ad aliũ iudicẽ ꝫ valeat ſcđa appellõ vt.ſ.retuli.nec mirũ qꝛ põt ſua intereſſe potius cãm agi corã ſcđo iudice ꝙ co ram iudice prime appellationis.predictis ẽt adde not.per bal. in.l.gñaliter.§.i.C.de re.cre.qui indiſtincte vr ibi ſequi opin.
14 Cano.ſ.relatam.licet nihi l alleget.¶†Item adde ꝙ vbi iu dex interpoſita prima appellõne dedit apľos appelãti non põt
a amplius ab eo appellari[a] ab eodem grauamine ſm Bald.no tanter in.l.eos.§.apľos.C.de appe.qꝛ iudex functus eſt officio ſuo idõ conſumpta iuriſditione non poſſet amplius apľos dare allegat.l.arbiter.ſ.de arbi.ꝛ id quod habetur in.d.§.apľos.
15 ¶†Dicit etiã ibi Bal.ꝙ nõ põt appellari ab eadẽ ſententia ni ſi bis rõne euitãde infinitatis ar.l.fideicõmiſſa.§.ſi quis.de le. iij.cum cõcor.ibi alle.per eum qđ diligenter not.pro intellectu iuriũ preſupponentiũ ſepe poſſe appellari vt in.c.bone.de ap. ꝛ.xxxi.q.ij.c.lotharius.Et per iſta redditur ſatis plene expla
16 natus iſte articulus.¶†Subſequenter querit Bartol.quid ſi appellans a diffinitiua dixit appello viua voce reſeruato mihi beneficio appellandi in ſcriptis poſtea appellauit in ſcriptis ꝙ ſic tempus proſequende ꝛ finiẽde appellõnis currat a die appel lationis interpoſite a principio.¶Sed Imol.hic dicit quod vbi apparet non conſtare de mente appellantis a prin.cum vi deantur eſſe dubia illa verba.ſ.ſaluo iure appellandi in ſcriptis: ꝛ poſſint dupliciter intelligi vt fatetur etiã Barto.dicit ꝙ põt intelligi.ſ.ſi non appellauero in ſcriptis.Item põt intelligi ſal uo iure redigendi in ſcriptis vt hic per bar.¶Et vtilius ſit ipſi appellanti intelligere ſm primũ modũ qꝛ per hoc habebit ma ius tẽpus ad proſeqnẽdum appellationẽ ergo vr ꝙ ſic i dubio debeat intelligi per.l.ſi quis intẽtione ambigua.ſ.de iudi.pre ſertim ſi ipſe hoc declarat ꝛ hãc ptẽ dicit eſſe benigniorẽ vt ſic in dubio interpreteẜ non eẽ lapſam inſtantiam cãe appellõnis.Ut ſic vnicuiqꝫ in hac inſtãtia fiat gr̃a.¶Amplectẽda eſt hec inter pretatio.l.benignius.ſ.de legi.¶Paul.hoc tꝫ ꝙ cenſetur eſſe vna appellatio vt dicit Bart.ſed eſt dubium ſm eũ an primus actus trahaẜ ad ſcđm ꝛ ſic incipiat currere tẽpus proſequende appellõnis a die quo redacta eſt in ſcriptis an vero ſcđs actus ſ.ſcriptura trahaẜ ad primũ ꝛ ſic incipiat currere tẽpus ab initio appľonis interpoſite viua voce ꝛ dicit ꝙ Barto.vr hoc vltimũ
17 tenere.¶†Dicit tamen Pau.de ca.ſuper hoc vidiſſe conſilia
b varia ſingularium doc.ꝛ tunc fuit ſecutus opi.Barto.[b] ſed ꝙ nunc vr ſibi ꝯriũ.ſ.ꝙ pmus actus trahaẜ ad ſcđm qꝛ hoc eſt vti le appellanti ꝛ pmus actus vr potius quedam ꝓteſtatio de ap pellãdo in ſcriptis ꝙ ſit appellare viua voce.q.d.appello viua voce niſi contingat me appellare in ſcriptis ꝛ ſic facit ad cautelã ſi contingeret ipſum appellare non poſſe in ſcriptis ſed ſi pote rit appellãre in ſcriptis non intẽdit curare de pria appellõne.l.
18 fideicõ.§.i.ſ.de le.iij.†Ro.hoc dicit ꝙ ſibi ꝯtiũ vr i iſto articu lo diſtinguẽdo ꝓut ipſe diſtinguit in precedenti vna addito.ſ. ꝙ lꝫ diſtinctio quã ipſe in ꝑcedenti articulo facit ꝓcedat tam in appellatione a diffinitiua ꝙ ab interlocutoria tamẽ cuꝫ illa non poſſit fieri viua voce ſꝫ in ſcriptis.c.i.ꝛ ibi glo.in ver.interlocu toria.de ap.li.vj.ꝛ idõ tunc erit ſilr ꝓſequenda appellatio ſecun da in ſcriptis ꝛ iſtud ẽt fuit de mẽte Bar.hoc Ant.de bu.in.d. c.dilecto.cõcludit in hoc articulo ꝙ ſi in appellõne poſtea inter poſita in ſcriptis appellans repetat diem prime appellationis ꝑſumitur ꝙ prima ſit redacta in ſcriptis ꝛ ſic ſaluabitur opin. Barto.ſecus ſi ſcđa appľo hẽat diem que interponiẜ in ſcriptis vel in ea nõ ſit mentio de pma appellõne vel eius tenore qꝛ tunc valebit ſa appellatio ꝛ in ea incipient currere fatalia ipa a die ſcripture qꝛ verba ipſius appellãtis ſoluebãt ꝙ poſſit appellare in ſcriptis nõ dico rediger e pmã i ſcriptis ꝛ ita ibi ẽt tenet do. Abb.¶Sed Imo.vbi vult per oĩa idem ꝙ ipſemet voluit hoc. ¶Bal.i.d.l.appellõne.refert opi.Bar.ꝛ eã alr non approbat nec iprobat Salyc.in.d.l.ſi quis libellos.tꝫ ꝯ Barto.ſ.ꝙ ſcđs act⁹ ſit alia appellõ vt ſonãt illa ꝟba ꝛc.ꝛ idõ tempus cõputabiẜ a ſcđa qꝛ tunc iuſta eſt pnſe cã.ar.d.l.ſi quis libellos.eo qꝛ pma facta viua voce illico iuxta.d.l.litigatoribus.nõ vr ſic delibera te facta ſicut illa que ſit in ſcriptis vt.ſ.dixi.ꝛ ad hoc vr tendere ꝓteſtatio ſua:quaſi voluerit in ꝓteſtatione ſentire ꝙ ſi ꝯtingat appellari in ſcriptis nõ vult ſtare prime.ꝛ in actibus pẽdẽtibus a voluntate vnius ſtãdum eſt ꝓteſtationi.l.qui in aliena.§.ſi.ꝛ ibi no.ſ.de acq.here.l.nẽ ſeminis apollinarius.ſ.de neg.geſt. ꝛ idẽ tꝫ Ang.in.d.l.ſi quis libellos.ꝛ dicit ꝙ bar.hic ita tꝫ ꝛ ꝙ ita ſeruat ꝯſuetudo:ꝛ ſic ibi male refert opi.Bar.ꝛ eius mẽtẽ.
19 ¶†Ur ergo ex predictis ꝙ magis cõis opi.ſit ꝙ ſi aliud nõ ap pareat de mẽte in dubio attẽdaẜ tẽpus ſcđe appellationis pp ꝓ teſtationẽ qđ põt procedere niſi anteꝙ appellaret in ſcriptis ce piſſet ꝓſequi appellationẽ viua voce factã.nã tunc non põt ad uerſario ꝯdicente recedere a prima appellatione.vt dixi in ſupe riori articulo.nec nũc ꝓteſtatio illa ſaluo iure appellãdi in ſcri ptis poteſt operari ſicut dicimus in ꝓteſtatione illa appoſita in libello ſaluo iure addẽdi que ad preiudicium ibi nihil operaẜ poſt lit.ꝯte.vt no.glo.in.c.inter dilectos.de fid.inſtru.quã alr. hic bart.ꝛ plene p bar.in.l.edita.cum ſi.C.de eden.Nec predi ctis ob.ſi diceretur ꝙ ꝯ cõem opi.in hoc articulo facit.qꝛ appel latio primo facta viua voce ſaluo iure appellandi in ſcriptis nõ põt intelligi facta ſub illa ꝯditione.ſi tñ me ꝯtingat appellare in ſcriptis.eo qꝛ actus legitimi nõ recipiunt diẽ neqꝫ ꝯditionẽ.l. actus.ſ.de regu.iur.qꝛ rñdeo vt colligiẜ ex no.p glo.ibi ꝛ in.c. actus.de reg.iur.lib.vj.ꝛ p id qđ hr in.l.i.§.biduũ.ſ.quan.ap.
20 ſit.¶†Tãgit etiã Bar.hic qđ ſi iudex dedit duas interlocuto rias ſup eodem.Que dꝫ attẽdi.dic vt per eum hic.ꝛ in.l.qđ iuſ
c ſit[c].in ſi.de re iu.cum ꝯcord.quas ibi dedi.¶†Ultimo querit
21 Bart.quid ſi pars pluries ꝓduxit aliquid ad coram iudice.an poterit vtraqꝫ productione vti ꝛ reliquit cogitandum.de quo vide hic per Ang.ꝛ Imo.ꝛ veritas ſatis colligitur ex dictis p bart.hic in alijs queſtionibus cum addi.ſ.datis.qꝛ per ſcđam productionem continentem idem quod prima non vr receſſuꝫ a prima ſicut dictum fuit.ſ.in ſcđa nunciatione ꝛ appellatione ꝛ ſcđa ꝓductio etiaꝫ valebit ſi aliquod maius intereſſe in ea ver ſatur vt patet ex iam dictis.

1 **Si in remiſſione.** †Remiſſio nunciationis facta per falſum procura torem non nocet domino.h.d.ꝛ de materia vide per bar.in.d.
d l.de pupillo.§.ſi.ſ.eo.[d]

1 Officium iudicis quale eſſe debeat contra reum contumacem conuentum actione confeſſoria.
2 Confeſſoria datur illi qui aſſerit ſeruitutem predio ſuo deberi. negatoria vero datur aſſerenti ſuum predium eſſe liberum.
3 Libellus in actione ꝯfeſſoria vel negatoria quõ ſit formandus.
4 Confeſſoria ꝛ negatoria dantur neduꝫ ei qui non hꝫ quaſi poſ. ſeruitutis vel libertatis ſed etiaꝫ ei qui hꝫ ipſam quaſi poſ.ſi tur batur in ſua quaſi poſſeſſione.ſed limita vt hic.
5 Confeſſoria qui agit dꝫ probare ſe eſſe dñm predij cui dicit ſer uitutem deberi ꝛ probare alia de quibus hic remiſſiue dicitur.
6 Confeſſoria ꝯuentus actione actore non probante nihil hꝫ pro bare.qꝛ actore non probante reus debet abſolui.fallit quando reus eſſet contumax.
7 Negatoria actione agens debet probare ſe eſſe dominum pre dij ſui quod negat ſeruitutem deberi.non tamen habet proba re ipſum eſſe liberum qꝛ hꝫ preſumptionem pro ſe.conuentus vero nihil habet probare niſi eſſet contumax.
8 Decretum primum quomodo interponatur ꝯ cõuentuꝫ nega toria vel confeſſoria.
9 Libellus in actione ꝯfeſſoria vel negatoria qbus ꝟbis ꝯcipiaẜ.
10 Decretum primum paſſus an ꝛ qñ poſſit ipſum reuocare.
11 Decretum primum an poſſit reus reuocari facere infra annum ſoluendo expeñ.
12 Reus propter contumaciam ſentit non modicum preiudicium qꝛ efficitur de reo actor.
13 Decretũ pmũ an poſſit reuocari p remedia appellõnis vel alr.
14 Miſſus in poſ.ex primo decreto non poſſidet.ſed detinet.
15 Miſſio in poſ.ex primo decreto ſit contra contumacem cõuen tum actione reali.
16 Nũcians poteſt mitti in poſ.ex primo decreto.in rem edificatã ꝯtra nunciatione vt poſſit eam demoliri.
17 Onus probandi transfertur ab actore in reum propter contu maciam ipſius rei.
18 Interdictum vti poſſidetis põt dari ꝯ aſſerentem ſe poſſidere.
19 Interdictum vti poſſidetis poteſt dari cõtra aſſerentem ſe poſ

Alex.de Imo.ſup prima.ff.noui.

a ¶Appellari. adde ꝙ voluit fe.ꝯſi.clxxvij. ꝛ intellige dicit bal.vt in dec. rote.j.ſtatiꝫ p prime allegãda.
b ¶Opi.bar. adde vidẽduꝫ eũdẽ pau.ꝯſi. xxv.l pmo im preſſio.vbi re fert nola eoꝝ q ꝯſuluerunt qđ eũt ſi pmo appellãs viua voce habuit apľos.ꝛ deinde j.tm̃.x.dies ap pellat in ſcri ptis ꝛ iudex ſi deſert appella tioni nec dat apoſtolos ꝛ ap pellãs pmã ap pellationẽ non pſecutus ẽ an poſſit vigore ſcđe appellatio nis ſe tueri.v. d ro.deci.ſuis collectis p.d. Bernardũ de biſigneto te nẽt ꝙ nõ rõni bus de qbus ibi per eos.
Additio.
¶Uide ibi in deciſio.xxiiij.ꝛ vide dños de rota in deciſ. ccclxi.ꝛ plene per card.alex. in.c.bone.in ii.col.de app. Tho.diplou.
c ¶Qđ iuſſit. Adde que ibi deo duce po nam.
d ¶Eodeꝫ.ꝛ hr in.l.falſus. C.de fur.ꝛ an ꝛ qñ furtũ p curatoris poſ ſit nocere dño hr in.l.cũ qui reo agit here dũ.C.de pro cu.Anto.fré.

ſidere ſi turbat agentem.
20 Interdicto vti poſſidetis agēs ex vi turbatiua quō dēat agere.
21 Turbare ē obſcurū facere q poſſidet ąt modis qs dicat turbare.
22 Interdictū vti poſſidetis an competat pro moleſtatione verbali. vel extraiudiciali.
23 Interdicto vti poſſidetis agens qd dēat narrare ꝛ ꝯcludere.
24 Reus eiectus de poſſeſſione pp contumaciam auditur infra annum preſtita ſatiſdatione.
25 Primum decretum an poſſit reuocari infra annum per reū volentem ſatiſdare ꝛ quomodo.
26 Miſſus in poſ. ex primo decreto an poſſit index cogere reū ad pure cauendum.
27 Exorbitantia iura extēdunt ex idemptitate rōnis ēt ad alios caſus qui ſub larga ſeu impropria ſignificatione vocabuli comprehendūtur ſub caſu expreſſo.
28 Miſſio in poſ. ex primo decreto poteſt reuocari infra annuꝫ. ꝛ reuocari cautio.
29 Premium qui conſequi dꝫ ſi egerit tale quid debet intelligi ſi egerit ꝛ probauerit.
30 Libellans dꝫ probare ſuam intentionem. qꝛ pro eo non pſumit niſi quatenus probet.
31 Negatoria ꝯuentus pp ꝯtumaciam efficit agens in ꝯfeſſoria.
32 Contumax in negatoria grauatur in probando dñium pdij ſui propter eius contumaciam.
33 Quaſi poſſeſſio. non releuat ab onere probandi in negatoria affert tamen multa alia cōmoda.
34 Quaſi poſſeſſio in qbus caſib⁹ releuet ab onere pbādi dꝛ hic.
35 Quaſi poſſeſſio releuet ab onere pbandi eum qui bꝫ pſumptionem iuris pro ſe.
36 Contumax non dꝫ poſſe impune ꝯtēnere pretorem.
37 Quaſi poſſeſſio alicuius iuris vel qualitatis an ꝛ qñ transferat onus probandi in alium.
38 Clericus nemo preſumitur etiam ſi incedat in habitu clericali niſi probet de titulo.
39 Clericus non incedens in habitu clericali ſi capiatur per iudicē laycum an poſſit puniri per ſecularem.
40 Quaſi poſſeſio an ꝛ qñ releuet quem ab onere probandi.
41 Iudicium neceſſario eſt pſequendum ſup libello vſqꝫ ad finēꝫ cauſe quando actor eſt contumax.
42 Petitoriū pōt ſuſpendere actor ꝛ tranſire ad petitorium.
43 Libellus nouus an ꝛ qñ poſſit pduci ꝯ eundem ab eodem.
44 Iuramentum in litem an ꝛ quando ſit deferendum. ꝛ an tranſeant heredes.
45 Cauere qui tenetur tenetur etiam ad obligandum bona ſua.
46 Decretum ſm quō ꝛ qualiter interponendum quando agitur confeſſoria vel negatoria.
47 Libertatem an conſequatur reus. qñ agens ꝯ ipſum ad ſeruitutem. ſit contumax per annum.
48 Confeſſoria vel negatoria an competat pro ſeruitutis ꝛ ēt pro alijs iuribus incorporalibus.

¶ Si turbat ꝯ dicit old. cō ſil. cixxxviii. ꝙ ille q ſunt cōtē ptus in electione hoc eſt non vocatus hꝫ cō feſſoriam que domino dat.

1 SI prius. † In actione ꝯfeſſoria ꝛ negatoria ꝯ non defendentē offm iudicis eſt loco pmi decreti ꝙ cogat eū cauere ſe nullaꝫ nouitatē facturū donec de ſuo iure doceat ꝛ actoris ptes ſuſtineat. h. d. Et diuidit in tres ptes. in pma ponit qle eē dꝫ iudicis offm ꝯ reū ꝯtumacē ꝯuētū actione ꝯfeſſoria ꝛ hoc vſqꝫ ibi idēqꝫ ꝛc. ꝛ ibi ſcda q loquit in reo ꝯtumace cū agit negatoria qle dꝫ eē offm iudicis vſqꝫ ibi eaqꝫ rōne ꝛ ibi tertia in q
2 ponit ꝯcluſio quedā ad pcedētia. ¶ † Et pmitte ad euidētiā qꝫ ꝯfeſſoria daꝛ illi q aſſerit ſeruitutē pdio ſuo deberi. Negatoria vero actio daꝛ illi q negat pdiū ſuū ſeruitutē debere pdio vicino ꝛ ſic aſſerit pdiū ſuū eſſe liberū. l. ij. in pnci. ff. ſi ſer. vē. ꝛ d. l. vti
3 frui. §. fi. ff. ſi vſufr. pe. ꝛ in. §. eque. inſti. de act. ꝛ ꝯ. ¶ † Et q ſit forma libellādi ꝛ agēdi in dictis actionibus vide plenius ꝙ alibi Bar. ꝯ in. v. oppo. ſcde partis. Et p Inn. in. c. abbate. de ꝟ. ſig. ꝛ in. c. examinata. de iudi. ꝛ in. c. inter quattuor. de maio. et obe. p Spe. in ti. de cau. poſ. §. in ꝯfeſſoria. p Bart. in. l. i. alias ij. in pncip. ꝛ in. l. ꝛ harū. ff. ſi ſerui. vē. ꝛ in. l. q aliena. §. fi. ff. de ne. ge. p bal. in auc. ei q circa. xiiij. col. C. de bo. auc. iudi. poſ. et in. l. vnica. circa. vj. col. C. vti. poſ. ꝛ p Ang. in repe. l. ſi quis vi.
4 §. differentia. ff. de acq. poſ. ¶ † Iteꝫ premitte ꝙ confeſſoria ꝛ negatoria dant nedū ei qui nō hꝫ quaſi poſ. ſeruitutis vel liber-
6 tatis. ſed ēt ei q hꝫ ipſam quaſi poſ. ſi turbat⁹ in ſua quaſi poſ. l. ꝛ ſi forte. §. i. ff. ſi ſerui. vendi. ꝛ in. d. l. vti frui. alias eſt in. l. fructuario. §. ſicut. ff. ſi vſufr. pe. ꝛ. d. §. eque. ¶ Hoc tñ ſingulariter limita nō hēre locū in eo qui acquiſiuiſſet rē ab aliquo qui rē ipſam alienaſſet cā euitādi iudicij ſibi mouendi. qꝛ ꝙuis iſte in quē facta eſt alienatio hēret quaſi poſ. nō tñ poſſet intentare ꝯfeſſoriā vel negatoriā ita ſignanter voluit Bart. per illū text. in. l.
5 fi. ff. de ali. iudi. mu. cau. fac. ¶ † Tertio premitte ꝙ agens confeſſoria dꝫ pbare ſe eſſe dñm predij cui dicit ſeruitutē deberi. l. ij. §. i. ff. ſi ſerui. vendi. ꝛ ſibi ꝯſtitutā fuiſſe ſeruitutē ꝛ alia de qui
6 bus plene p gl. in. l. ſicuti. §. ſed ſi qraꝛ. ff. de ſer. ven. ¶ † Conuentus ꝟo ꝯfeſſoria actione actore non pbante nihil hꝫ pbare qꝛ regula eſt ꝙ actore nō pbāte reus dꝫ abſolui. l. q accuſare. C. de edē. c. i. vt eccle. hñi. Hoc fallit qñ reus pdictus eēt ꝯtumax qꝛ tūc habebit neceſſe pbare ea q incūbunt cuilibet agenti negatoria ꝛ ſic habebit pbare ſe dñm vel poſ. pdij ſui qꝺ negat ſeruitutē debere. d. l. ij. in pn. in ꝟ. dño. ꝛ. d. §. ſicut. Ex hoc itelligis
7 qtū ꝯtūacia piudicet reo ꝯuento ꝯfeſſoria. ¶ † Siſr eꝫ ſi actor a pn. egit negatoria dꝫ pbare ſe dñm pdij ſui qꝺ negat ſeruitutē debere vt in iuribus. ff. alle. nō tñ hꝫ neceſſe pbare ipſum eſſe liberū qꝛ pſumptionē hꝫ p ſe qm qlibet res pſumit libera. l. alti⁹ C. de ſer. ꝛ aqua. ꝛ ibi in gl. magna. ꝛ in pposito not. gl. in. d. §. ſꝫ ſi qraꝛ. ꝛ dic vt ibi plene p Bart. maxime in oppoſitionibus pme ptis ꝛ reus ꝯuentus i negatoria nihil hꝫ pbare actore nō pbante. d. l. q accuſare. Fallit qꝛ ſi reus ꝯuentus eēt ꝯtumax ꝙ habebit probare ea q incūbunt cuilibet agenti ꝯfeſſoria qꝛ piudicē efficiꝛ ē reo petitor vt hic ꝛ iſte eſt pncipalis effectus huius
8 ſolēnis legis. ¶ † Ro. modū interponēdi pmū decretū ꝯ ꝯuentum ꝯfeſſoria vel negatoria de quo ēt vide in. l. a quo fundus. ff. ti. i. ꝛ in. l. is cuius. vbi p bar. ff. ſi ſer. ven. ꝛ p bar. hic in. iiij. op. pme partis p Inn. ꝛ alios in. c. i. de eo q mit. in poſ. cau. rei ſer. p Spec. in ti. de pmo ꝛ ſcdo decre. §. reſtat. ver. qꝺ ſi agaꝛ ꝯfeſſoria. ꝛ p Bal. ꝛ Saly. in. d. auc. ei qui. ꝛ de mō ēt interponendi ſcdm decretū in dictis actionibus tangiꝛ ēt in locis ſ alle. ꝛ per bart. hic in. i. q. ¶ † Item no. ꝙ penam vnam pariꝛ hic ꝯtumax qꝛ in eū trāſferꝛ onus pbandi ſiſe in. l. ſi qs emptionis. §. pe. C. de pſcrip. xxx. anno. ¶ † Ultimo not. ꝙ ille dꝫ ſuſtinere partes
9 actoris ſeu petitoris q hꝫ ſubire on⁹ pbādi de iure ſuo. ¶ † In gl. ij. ibi verbis negatiuis ꝛc. hoc qualꝛ pcedebat ꝛ qbus ꝟbis ꝯcipiaꝛ libellus qñ agiꝛ ꝯfeſſoria vel negatoria dic vt p Barto.
10 ꝯ in. v. oppo. ſcde ptis. cū cōcor. ff. alle. ¶ † In glo. in verbo defendere ibi qꝛ latitat ꝛc. hoc iō fortaſſe dicit gloſ. ſm doct. qꝛ voluit ſentire ꝙ ille ꝯ quem interim datū eſt in ꝯtumaciam pmuꝫ decretū nō audiaꝛ ēt ſi veniat. ſ. annū ad reuocādū pmuꝫ decretū ſicut dꝛ hoc innuere tex. ꝙ nō audiaꝛ ad reuocādū pmū decretū ēt ſi veniat. ſ. annū paratus ſatiſdare de iudicio ſiſti ꝛ reficere expenſas ita dicit Imo. hoc tñ ſm eum eſt diuinare vt hic latitauerit. Preterea latitatio non dꝛ hēre iſtum effectū cū nō repiatur hoc iure cautū lꝫ latitatio pducat effectū pueniendi ad ſcdm decretū. l. fulcinius. §. i. cū ſe. ſ. q. ex cau. in poſ. ead. vñ ſm eum hoc cōiter nō tenetur ſed teneꝛ ꝙ audiri debeat ad reuocanduꝫ primū decretū ſi cōpareat. ſ. annū pſtita dicta ſatiſdatione ꝛ refectis expēſis p. d. l. ſi qs emptiōis. §. pe. Subdit tñ ipſe quod no. eſt gl. iſta. qꝛ ſm iſtū intellectū hic eēt caſus ſingularis ꝛ nō eſſet alibi limitās id qꝺ hꝛ in. d. l. ſi qs emptiōis. §. pe. vꝫ ꝙ vbi ſit miſſio in reali actione ꝯ cōtumacē audiri dꝫ cōtumax ſuper poſ. recuperāda ꝛ reuocatione primi decreti ſi veniāt. ſ. annuꝫ. tñ fallit ſi ipſe latitauit nec eſt abſonū iſtū intellectum defenſari ex quo non habemus caſuꝫ in oppoſitum ſꝫ non hēmus aliam legē hoc pbantē ꝛ ita reſidet Imol. Sed Bart. hic in nona oppo. pme ptis. ꝛ ēt Ang. hic reprehēdit iſtā limitationē ad. d. l. ſi qs emptionis. qꝛ nō pbaꝛ ſm eos. Ro. hic ſe remittit ad dicēdum p eū in. d. l. ſi hnita. §. iulianus. ſ. titu. i. ꝛ ibi de hoc nihil dixit. Adde ꝙ bald. in. d. auc. ei qui. in. xij. colū. ſecutus Iaco. de are. dꝛ ſi recte conſiderenꝛ ꝟba eius p iſtā. l. approbare limitationē. ff. datā. ꝛ pro hoc ēt dꝛ facere text. in. d. l. is cuius. que lex loquiꝛ in latitāte. vt pꝫ ibi in ꝟ. ſui pꝛāte nō ſciebat nec ſecuꝫ agi poſſet ꝛc. iuncta. l. fulcinius. §. quid ſit latitare. ſ. qui. ex cau. in poſ. ea. ang. in. d. l. ſi quis empitonis. §. pe. trāſit ſimplꝛ cū opi.
11 Bart. hic. ¶ † Poteſ ſuſtinēdo opi. bart. hoc rñdere ad iſtā. l. hic nihil dꝛ intex. de latitatione. Et ad. d. l. is cuius. poteſ rñdere ꝙ nō illa. l. intelligaꝛ in actione pſonali put dꝛ intelligere gl. nihil facit ad iſtud propoſitū qꝛ iſte tex. ꝛ tex. i. d. l. ſi qs emptionis. loquunꝛ qñ agebaꝛ actione reali. vel ſi intelligaꝛ text. in. d.

l. is cuius

l.is cuius ꝙ ibi agebaſ actione reali prout eſt verus intellectus illius.l.vt ibi ꝓbat bar.ꝛ alij plenius.ꝛ ꝑ bar.hic in.x.oppo.pri me partis.tunc reſponde ꝙ cum tex.ibi dicit conſtituiſſet dꝫ in telligi.ſ.patiẽdo aquam duci quatenus facti eſt non aũt ꝙ cõſti tuat ꝓ ſeruitute cum iam eſſet conſtituta ꝛ ita ibi exponit Bal. vel expone vt ibi exponit gloſ.vt intelligatur.ſ.cauendo ſe non impediturũ actorẽ vti ſeruitute donec ipſe reus de iure ſuo pro bauerit ꝑ hãc.l.ꝛ tũc verũ eſt ꝙ non audireſ reus.ĩ.annũ ſi actor tpe pmi decreti ꝛ ante erat in quaſi poſ.ſeruitutis.ita intelligiſ ibi ille tex.put ibi latius ꝑ bar.in fi.ſed vbi non fuiſſet actor a pri cipio in quaſi poſ.tũc audiſ poſt pmũ decretũ.ĩ.annũ ad reuo cationẽ pmi decreti.d.l.ſi qs emptiõis.ꝛ ẜ. Poſſet rñderi ad hanc.l.vt hic firmat.in.vj.oppo.pme partis q voluit ꝙ actor a principio erat in quaſi poſ.ſeruitutis ꝛ ſic ꝑ pmũ decretũ nõ trãſferebaſ poſ.in actorẽ ſed ſolũ cogebaſ reus ad cauẽdũ ſm formã huius.l.non audiſ ẽt .ĩ annũ reus veniens ad reuocãdũ iſtud grauamen ſeu ꝓceptũ de cauẽdo cũ cẽſeaſ eſſe modici ꝑiu dicij ſm bar.ꝛ ita hoc caſu limitat nõ hꝛe locũ id qḋ hꝛ in.d.l.ſi quis emptionis.ꝛ hec vltima limitatio nõ reperiſ alibi ſꝫ imol. hic q ſubdit ꝙ ſibi tñ eſt dubia hec limitatio qꝛ quaſi poſ.in ſer uitutibus ꝑdialibus vr̃ eſſe modici effectus qñ nõ releuat agen tẽ ab onere ꝓbãdi ꝑꝑ preſumptionẽ q̃ eſt ꝯ ipſum.ſ.ꝙ quelibet res ſit libera vt no.ꝑ glo.ꝛ doc.in.d.l.ſicuti.§.ſed ſi queraſ.ꝛ ꝑ glo.l.circa.in ver.ingenuus.ff.de proba. Et propterea non vr̃ ponderãda dicta quaſi poſ.que ſit apud actorẽ a pãcipio adeo ꝙ ꝑ eaꝫ nõ dꝫ induci ꝙ exorbitemus a regula poſita in.d.l.ſi qs emptiõis.ꝛ ita reſidet Jmo.in.iij.col.ꝛ poſtea ipſemet in.viij. col.id expſſius firmat volẽs ꝑ rõnẽ proxime dictã ꝙ ſicut qñ ac tor nõ erat a pãcipio in quaſi poſ.ſeruitutis ꝛ deuẽtũ eſt ad pri mũ decretũ ꝑ cautionẽ de qua hic in tex.ꝑ quã cautionẽ trãſfer tur tunc quaſi poſ.in actorẽ vt hic declarat bar.in.vj.oppo.pme partis audiſ tũc.ĩ.annuꝫ reus ad reuocãdũ pmũ decretũ ꝑ.d. l.ſi qs emptiõis.ſm cõem op.quã ſequiſ bart.hic in nona opp. pme partis ꝛ fortaſſe.ĩ.tangeſ.ita ẽt debeat audiri qñ a prin cipio actor erat in quaſi poſ.ſeruitutis que eſt modici effectus: vt eſt dictũ.pau.de ca.trãſit ſimplr̃ hic cũ dicta limitatione poſi ta ꝑ bar.hic in nona oppo.ꝛ cũ dicta limitatiõe trãſit ẽt dy.hic: vt refert imol.ro.hic refert ꝙ ang.hic dictã limitationẽ reputat ſingularẽ ꝛ notabilẽ tñ ang.hic in lec.mea de iſta limitatiõe nul lã mẽtionẽ facit. Subdit ro.ꝙ dicta limitatio nõ vr̃ ꝟa qꝛ reuo catio ẽt cuiuſlibet minimi grauaminis peti pt.l.ꝛ i maiorib⁹.C. de ap.preter ꝙ̃ qñ petiſ ꝑ reſti.in integ.reſti.l.ſcio.ff.de in inte.

12 reſti.l.ſi ex cã.in prin.ff.de mino. † Scḋo adducit qꝛ iſtud graua men qḋ ſentit reus ꝑꝑ ꝯtumaciã.ſ.ꝙ efficiaſ de reo petitor non eſt modici ꝑiudicij pꝫ ꝙ habebit tanꝙ̃ actor prius iurare de ca lũnia ꝛ habebit minores dilatiões que duo ponit gl.in.d.§.ſꝫ ſi queraſ.ergo rõ bar.nõ eſt bona ſm eũ adde ꝙ ange.in.d.l.ſi qs emptõis.§.pe.refert iſtã limitationẽ bar.in.vj.oppo.hic ꝛ ſubdit ang.ꝙ ipſemet bar.ponit ꝯtrariũ in nona op.pme partis ꝛ cũ illa op.vlti.vr̃ ang.ſimplr̃ trãſire. Sed certe ang.non vr̃ be ne aduertiſſe qꝛ bar.nõ eſt ꝯtrarius qñ in.vj.oppo.loqſ bar.qñ ac tor nõ erit in quaſi poſ.vt ẽt retuli.ſ.ꝛ cũ opi.bar.hic in.vj.op. trãſit ẽt ant.de bu.in.c.i.de eo q mit.in poſ.cã rei ſeruan.ꝛ vr̃ ſa tis ſubſtẽtabilis hec opi.ꝑ iſtã.l.ꝛ ꝑ.d.l.is cuius.inducendo vt dixi.ſ.ꝛ idõ hoc no.bar.ꝛ nõ ob.rõ Jmo.hic ꝯtrariũ tenẽtis qꝛ imo quaſi poſ.ſeruitutis dꝫ eſſe in ꝯſideratiõe qñ opaſ effectũ rele uandi agẽtẽ ꝯfeſſoria ab onere ꝓbãdi ſe eſſe dñm fundi dñantis qꝛ ille q eſt in quaſi poſ.ſeruitutis eſt d neceſſitate in poſ.predij. dominãtis.l.i.ff. cõ.pre.ꝛ ꝑ talẽ poſ.ꝓbaſ ſufficiẽter dñium fun di ipſius agẽtis ꝯfeſſoria vt ꝑ gl.ꝛ ibi clarius bar.in.l.pen.ff.de ꝯdi.inſti.ꝛ in terminis nr̃is firmat ꝛ ꝓbat bar.hic in.ii.opp.ter tie partis. Ubi aũt nõ fuiſſet in quaſi poſ.agẽs habuiſſet neceſſe ꝓbare de dñio cuius ꝓbatio eſt multũ difficilis vt plene ꝑ gl.ꝛ doc.in.l.cũ res.cũ ſi.C.de ꝓba. Jteꝫ opaſ dicta quaſi poſ.alia cõmoda de qbus ꝑ gl.in.d.§.ſi queraſ. Nõ ob.ẽt rõnes alle.ꝑ ro.qꝛ rñdeo ꝙ ꝑ remediũ appellãdi pt reparari quodcũqꝫ gra uamẽ regulariter.ſ.qñ eſt iniuſte illatuꝫ.l.i.in prin.ĩ.de ap.ꝛ.d. l.in maioribus.ſed in caſu nr̃o grauamẽ nõ fuit iniuſte illatũ reo

13 ꝯtumaci immo fuit factũ lege pmittẽte vt hic. † Uel ẽt rñde ꝙ dato ꝙ ꝑ remediũ appellationis poſſit grauamẽ ẽt modicũ repa rari tñ ſi circa appellationẽ cõpareat qs ꝛ petat reuocari pmũ

a decretũ qꝛ tũc ſolũ puiſuꝫ eſt ꝙ vel iudex [a] reuocet ſuo impio cã cognita ſuã interlocutoriã ſeu pmũ decretũ ẽt poſt.x.dies.c.cũ

ceſſante de ap.c.ij.ꝛ ibi ꝑ gl.de ꝓcu.l.qḋ iuſſit.cũ ibi no.ꝑ bar. in.ij.ꝛ.iij.col.ĩ.de re iudi.vel ꝙ ad inſtantiã partis reuocare te neaſ qñcũqꝫ.ĩ.annũ reus cõpareat qñ reus ꝯueniſ actiõe reali: ꝛ hoc ſolũ repiſ ꝯceſſum qñ actor a principio nõ poſſidebat ſed reus vt.d.l.ſi qs emptiõis.§.pe.in ẜ.ꝑor. Poſſeſſor ergo qñ a principio poſſidebat nõ habebit locuꝫ iſte tex.ſed ſumus in re gula huius.l.nec repiſ ꝙ iſto tpe aliqua lex pmittat reuꝫ audiri debere ſi veniat.ĩ.annũ ad reuocandũ pmũ decretũ. nõ ob.ẽt ſcḋa ratio Ro.dicentis ꝙ nõ vr̃ eſſe modici preiudicij iſtud gra uamẽ reſultãs ex iſta cautõe qꝛ rñde ꝙ rõnes Ro.bñ oſtẽdũt ꝙ illud grauamen ſit ꝑiudiciale: ſed non inferunt nec concludunt ꝙ ſit magni preiudicij. Jtẽ dato ꝙ eſſet magni preiudicij.tñ ad huc militant alia pro opin.bart.que.ſ.proxime dixi.ꝛ ſic rema net defenſata limitatio data per barto.in.vj.oppo.quam tñ in tellige ꝓcedere niſi reus potuiſſet aliquo iudicio poſſeſſorio re cuperare illaꝫ quaſi poſſeſ.que erat a prin.apud actorem: qꝛ ad iſtud cõmodũ audieſ reus veniẽs.ĩ.annum vt ꝑ barto.hic in.i. ꝛ hoc ẽt ſequiſ Jmo.pau.de caſt.ꝛ ro.hic. Pro Barto.vr̃ vel le ẽt hec met glo.aliud dꝫ ꝙ ad hoc vt perueniat ad primum de cretum requiritur ꝙ reus latitet. Sed ꝯ hoc vr̃ tex.in.l.ignora re.C.de reſti.tu.mili.vbi vr̃ ꝙ ſufficiat ſola contumacia abſqꝫ la

14 titatione. † Sed ſoluendo hanc glo.põt rñderi ꝑ Pau.de caſt. ꝙ.l.ignorare.procedat qñ ageretur actione perſonali.quia per pmũ decretũ non ſit magnũ ꝑiudiciuꝫ reo.eo qꝛ actor miſſus in poſ.ex pmo decreto non poſſidet ſed detinet.l.iij.§.ſi.ĩ.de acqui.poſ.l.cum legati.ĩ.qui.ex cau.in poſ.ea.ſed qñ agiſ reali habeat locũ hic gl.qꝛ agiſ tũc d maiori ꝑiudicio qñ ſi actor mit titur in poſſeſ.vr̃ poſſ.dere ſm magis cõem opi.ꝑ.d.l.ſi qs em ptionis.§.pe.in ver.prior poſſeſſor.ꝛ ibi not.ꝛ ꝑ Barto.hic in nona oppo.pme partis in fi.ꝛ efficitur de reo petitor.ꝛ ſic gra uatur in onere probandi vt hic ꝛ in hoc dicit Pau.de caſtr.hãc glo.eſſe mẽn tenẽdã ꝛ ad hoc ẽt vide bal.in auct.ei q circa.xiij. col.C.de tempo.ap.dum refert ꝟba Ja.de are.ꝙ̃uis mentio

15 nem non faciat de hac gl. † Sed aduerte qꝛ hec opi.lꝫ ſingu.ſit ꝛ pulchra ſi eſſet vera ad limitationẽ.d.l.ignorare.cum ſi.tñ non vr̃ iure ꝓbari ꝛ contra eam allego text.in.l.ꝯſentaneũ.C.quõ ꝛ qñ iudex ꝛ qḋ ibi no.ſm vnũ itellectũ ꝛ cõem vbi ſi reus ꝯuenia tur actione reali ꝛ lit.ꝯte.ſit contumax põt ꝓcedi contra euꝫ ad miſſionem in poſ.ꝛ efficitur reus ipſe petitor vt ibi in text.ꝛ de clarat ibi bart.ꝛ not.per glo.in.l.a quo.ĩ.titu.i.ꝛ per barto.hic circa.ix.ꝛ.x.oppo.ꝛ tñ tex.in.d.l.conſentaneũ.nõ reqrit niſi cõ tumaciam vel latitationẽ. Simile probatur in.l.ij.ad fi.ꝛ qḋ ibi

16 no.C.vbi in rẽ ac. ¶ † Jn gl.in verſi.iuberet.ibi ſed ſi cogi non poteſt ſiat miſſio ꝛc.bar.hic in.vij.ꝛ.viij.opp.pme ptis repre hẽdit glo.inꝙ̃tũ glo.vult ꝙ in ſubſidiuꝫ ſi reus cogi non poteſt cauere mittatur actor in poſ.iuris petiti.naꝫ ꝯcludit barto.ꝙ ſi actor nõ erat in quaſi poſ.ſeruitutis ad ſeruitutẽ agebat ꝛ reus ſit contumax.tunc per iſtam cautionem de qua hic in tex.conſti tuitur actor in quaſi poſ.ſeruitutis pro quo vltra allega.ꝑ cum allego bonum tex.in.l.rõ.§.ſi inter.ff.de act.emp.ꝛ nõ expedit facere aliquã miſſionẽ in poſ.ſi reus nõdũ edificauerat tunc mit titur actor in poſ.rei in qua eſt edificatũ vt poſſit demoliri ſꝫ for mã.l.a quo.ĩ.ti.i.que hoc caſu loquiſ vt hic latius per eum pro

17 ſequentem. † Et an verus ſit intellectus quem ad iſtam.l.ſentit iſta glo.hic.ſ.ꝙ in caſu huius.l.actor non erat in quaſi poſ.ꝛ cõ cludit ꝙ ſic lꝫ ſm eũ poſſit ſuſtineri intellectus Dy.tenentis ꝙ iſta.l.intelligatur qñ actor erat in quaſi poſſeſ.et circa hec dicta ꝑ eũ in.vij.op.pme partis inꝙ̃tum vult ꝙ ſuſtinendo lec.dy. vltima pars huius.l.in verſi.eaqꝫ rõne ꝛc.volens ꝙ ꝑꝑ ꝯtuma ciam rei trãſferaſ in eũ onus ꝓbãdi nõ referaſ ad pmũ caſum poſitũ in prin.ſed ad ſcḋm poſitũ in ver.idẽqꝫ.ꝛ ipſe qꝛ nõ clare loquiſ.adde quod intẽtio eius eſt ꝙ ideo referatur ad pmum caſum qꝛ ſm lec.Dyn.iſte tex.in prin.loquitur qñ actor erat in quaſi poſ.ꝛ trãſferebãt onus probandi in aduerſariũ.l.circa de proba.ergo nõ põt cõtumacia rei illa q̃ trãſferat hoc caſu onus probandi in reũ merito vltima pars legis que ſupreſupponit ꝙ reus ꝑꝑ ꝯtumaciã grauetur onere ꝓbandi nõ poſſet referri ad pmũ caſum ſed ad ſcḋm qꝛ in ſcḋo intelligitur ꝙ agens nega toria nõ erat in quaſi poſ.libertatis ꝛ dicit ang.ꝙ ita cõiter itel ligitur iſte ver.idemqꝫ ꝛc. Sed Jmo. Pau.de caſt.ꝛ Ro.non vr̃ ꝙ bar.poſt Dy.in hoc bñ ſenſerit qꝛ lꝫ actor ſit in quaſi poſ ſeſſio ſeruitutis. Tñ hꝫ neceſſe ꝓbare ſeruitutẽ fuiſſe ꝯſtitutã: qꝛ in ſeruitutibus ꝑdialibus quaſi poſ.nõ releuat ab onere probã

[a] ¶ Qḋ vel iu dex reuocet an iudex poſſit corrigere ſen tentiã vel aliqḋ addere in ꝯti nẽti poſtq̃ la ta eſt.vide per eũdẽ do.alex. cõſi.ſuo.cxix. in.iii.vol.per totum.

ſidere ſi turbat agentem.
20 Interdicto vti poſſidetis agēs ex vi turbatiua quō dēat agere.
21 Turbare ē obſcurꝫ facere q poſſidet qt modis qs dicaꝰ turbare.
22 Interdictū vti poſſidetis an competat pro moleſtatione verbali. vel extraiudiciali.
23 Interdicto vti poſſidetis agens qd dēat narrare ꝛ ꝯcludere.
24 Reus eiectus de poſſeſſione pp contumaciam auditur infra annum preſtita ſatiſdatione.
25 Primum decretum an poſſit reuocari infra annum per reū volentem ſatiſdare ꝛ quomodo.
26 Miſſus in poſ. ex primo decreto an poſſit iudex cogere reū ad pure cauendum.
27 Exorbitantia iura extēdunꝰ ex identitate rōnis ēt ad alios caſus qui ſub larga ſeu impropria ſignificatione vocabuli comprehendūtur ſub caſu expreſſo.
28 Miſſio in poſ. ex primo decreto poteſt reuocari infra annuꝫ. ꝛ reuocari cautio.
29 Premium qui conſequi dꝫ ſi egerit tale quid debet intelligi ſi egerit ꝛ probauerit.
30 Libellans dꝫ probare ſuam intentionem. qꝛ pro eo non pſumiꝰ niſi quatenus probet.
31 Negatoria ꝯuentus pp ꝯtumaciam efficiꝰ agens in ꝯfeſſoria.
32 Contumax in negatoria grauatur in probando dñium pdij ſui propter eius contumaciam.
33 Quaſi poſſeſſio. non releuat ab onere probandi in negatoria affert tamen multa alia cōmoda.
34 Quaſi poſſeſſio in qbus caſibꝰ releuet ab onere pbādi dꝛ hic.
35 Quaſi poſſeſſio releuet ab onere pbandi eum qui hꝫ pſumptionem iuris pro ſe.
36 Contumax non dꝫ poſſe impune ꝯtēnere pretorem.
37 Quaſi poſſeſſio alicuius iuris vel qualitatis an ꝛ qñ transferat onus probandi in alium.
38 Clericus nemo preſumitur etiam ſi incedat in habitu clericali niſi probet de titulo.
39 Clericus non incedens in habitu clericali ſi capiatur per iudicē laycum an poſſit puniri per ſecularem.
40 Quaſi poſſeſſio an ꝛ qñ releuet quem ab onere probandi.
41 Iudicium neceſſario eſt pſequendum ſup libello vſqꝫ ad fineꝫ cauſe quando actor eſt contumax.
42 Petitoriū pōt ſuſpendere actor ꝛ tranſire ad petitorium.
43 Libellus nouus an ꝛ qñ poſſit pduci ꝯ eundem ab eodem.
44 Iuramentum in litem an ꝛ quando ſit deferendum. ꝛ an tranſeant heredes.
45 Cauere qui tenetur: tenetur etiam ad obligandum bona ſua.
46 Decretum ſm quō ꝛ qualiter interponendum quando agitur confeſſoria vel negatoria.
47 Libertatem an conſequatur reus. qñ agens ꝯ ipſum ad ſeruitutem. ſit contumax per annum.
48 Confeſſoria vel negatoria an competat pro ſeruitutis ꝛ ēt pro alijs iuribus incorporalibus.

a ¶ Si turbat io dicit oid. cō ſil. cxxxviii. q ille q fuit cōtē ptus in electione hoc eſt non vocatus hꝫ cōfeſſoriam que domino daꝰ.

1 SI prius. † In actione ꝯfeſſoria ꝛ negatoria ꝯ non defendentē offm̄ iudicis eſt loco pmi decreti ꝙ cogat eū cauere ſe nullaꝫ
1 nouitatē facturꝫ donec de ſuo iure doceat ꝛ actoris ptes ſuſtineat. h. d. Et diuidiꝰ in tres ptes. in pma poniꝰ q̄le eē dꝫ iudicis offm̄ ꝯ reū ꝯtumacē ꝯuētū actione ꝯfeſſoria ꝛ hoc vſqꝫ ibi idēqꝫ ꝛc. ꝛ ibi ſcđa q̄ loquiꝰ in reo ꝯtumace cū agiꝰ negatoria q̄le dꝫ eē offm̄ iudicis vſqꝫ ibi eaqꝫ rōne ꝛ ibi tertia in q̄
2 poniꝰ ꝯcluſio quedā ad pcedētia. ¶ † Et pmitte ad euidētiā qđ ꝯfeſſoria daꝰ illi q aſſerit ſeruitutē pdio ſuo deberi. Negatoria vero actio daꝰ illi q negat pdiū ſuū ſeruitutē debere pdio vicino ꝛ ſic aſſerit pdiū ſuū eſſe liberū. l. ij. in pnci. ff. ſi ſer. vē. ꝛ d. l. vti
3 frui. §. ſi. ff. ſi vſufr. pe. ꝛ in. §. eque. inſti. de act. ꝛ ē. ¶ † Et q̄ ſit forma libellādi ꝛ agēdi in dictis actionibus vide plenius q̄ alibi Bar. ē in. v. oppo. ſcđe partis. Et p Inn. in. c. abbate. de v. ſig. ꝛ in. c. examinata. de iudi. ꝛ in. c. inter quatuor. de maio. et obe. p Spe. in ti. de cau. poſ. §. in ꝯfeſſoria. p Bart. in. l. i. alias ij. in pncip. ꝛ in. l. ꝛ harū. ff. ſi ſerui. vē. ꝛ in. l. q aliena. §. ſi. ff. de ne. ge. p bal. in auc. ei q circa. xiiij. col. C. de ho. auc. iudi. poſ. et in. l. vnica. circa. vj. col. C. vti. poſ. ꝛ p Ang. in repe. l. ſi quis vi.
4 §. differentia. ff. de acq. poſ. ¶ † Item premitte ꝙ confeſſoria ꝛ negatoria danꝰ nedū ei qui nō hꝫ quaſi poſ. ſeruitutis vel liber-
a tatis. ſed ēt ei q hꝫ ipſam quaſi poſ. ſi turbaꝰ * in ſua quaſi poſ. l. ꝛ ſi forte. §. i. ff. ſi ſerui. vendi. ꝛ in. d. l. vti frui. alias eſt in. l. fructuario. §. ſicut. ff. ſi vſufr. pe. ꝛ. d. §. eque. ¶ Hoc tñ ſingulariter limita nō hꝛe locū in eo qui acquiſiuiſſet rē ab aliquo qui rē ipſam alienaſſet cā euitādi iudicij ſibi mouendi. qꝛ ꝗuis iſte in quē facta eſt alienatio hꝛet quaſi poſ. nō tñ poſſet intentare ꝯfeſſoriā vel negatoriā ita ſignanter voluit Bart. per illū text. in. l.
5 ſi. ff. de ali. iudi. mu. cau. fac. ¶ † Tertio premitte ꝙ agens confeſſoria dꝫ pbare ſe eſſe dñm predij cui dicit ſeruitutē deberi. l. ij. §. i. ff. ſi ſerui. vendi. ꝛ ſibi ꝯſtitutā fuiſſe ſeruitutē ꝛ alia de qui
6 bus plene p gl. in. l. ſicuti. §. ſed ſi q̄raꝰ. ff. de ſer. ven. ¶ † Conuentus ꝟo ꝯfeſſoria actione actore non pbante nihil hꝫ pbare qꝛ regula eſt ꝙ actore nō pbāte reus dꝫ abſolui. l. q accuſare. C. de edē. c. i. vt eccle. bñſi. Hoc fallit qñ reus pdictus eēt ꝯtumax qꝛ tūc habebit neceſſe pbare ea q̄ incūbunt cuilibet agenti negatoria ꝛ ſic habebit pbare ſe dñm vel poſ. pdij ſui qđ negat ſeruitutē debere. d. l. ij. in pn. in ꝟ. dño. ꝛ. d. §. ſicut. Ex hoc itelligis
7 ꝗtū ꝯtūacia piudicet reo ꝯuento ꝯfeſſoria. ¶ † Silr eꝫ ſi actor a pn. egit negatoria dꝫ pbare ſe dñm pdij ſui qđ negat ſeruitutē debere vt in iuribus. ff. alle. nō tñ hꝫ neceſſe pbare ipſum eſſe liberū qꝛ pſumptionē hꝫ p ſe qm̄ q̄libet res pſumiꝰ libera. l. altiꝰ C. de ſer. ꝛ aqua. ꝛ ibi in gl. magna. ꝛ in pppoſito not. gl. in. d. §. ſꝫ ſi q̄raꝰ. ꝛ dic vt ibi plene p Bart. maxime in oppoſitionibus pme ptis ꝛ reus ꝯuentus i negatoria nihil hꝫ pbare actore nō pbante. d. l. q accuſare. Fallit qꝛ ſi reus ꝯuentus eēt ꝯtumax ꝙ habebit probare ea q̄ incūbunt cuilibet agenti ꝯfeſſoria qꝛ piudicē efficiꝰ ꝺ reo petitor vt hic ꝛ iſte eſt pncipalis effectus huius
8 ſolēnis legis. ¶ † No. modū interponēdi pmū decretū ꝯ ꝯuentum ꝯfeſſoria vel negatoria de quo ēt vide in. l. a quo fundus. ff. ti. i. ꝛ in. l. is cuius. vbi p bar. ff. ſi ſer. ven. ꝛ p bar. hic in. iiij. op. pme partis p Inn. ꝛ alios in. c. i. de eo q mit. in poſ. cau. rei ſer. p Spec. in ti. de pmo ꝛ ſcđo decre. §. reſtat. ver. qđ ſi agaꝰ ꝯfeſſoria. ꝛ p Bal. ꝛ Salꝫ. in. d. auc. ei qui. ꝛ de mō ēt interponendi ſcđm decretū in dictis actionibus tangiꝰ ēt in locis ſ alle. ꝛ per bart. hic in. i. q. ¶ † Item no. ꝙ penam vnam patiꝰ hic ꝯtumax qꝛ in eū trāſferꝰ onus pbandi ſic in. l. ſi qs emptionis. §. pe. C. de pſcrip. xxx. anno. ¶ † Ultimo not. ꝙ ille dꝫ ſuſtinere partes
9 actoris ſeu petitoris q hꝫ ſubire onꝰ pbādi de iure ſuo. ¶ † In gl. ij. ibi verbis negatiuis ꝛc. hoc qualr pcedebat ꝛ qbus ꝟbis ꝯcipiaꝰ libellus qñ agiꝰ ꝯfeſſoria vel negatoria dic vt p Barto.
10 ē in. v. oppo. ſcđe ptis. cū ꝯcor. ff. alle. ¶ † In glo. in verbo defendere ibi qꝛ latitat ꝛc. hoc iō fortaſſe dicit gloſ. ſm doct. qꝛ voluit ſentire ꝙ ille ꝯ quem interim datū eſt in ꝯtumaciam pmuꝫ decretū nō audiaꝰ ēt ſi veniat. ī. annū ad reuocādū pmuꝫ decretū ſicut vꝫ hoc innuere tex. ꝙ nō audiaꝰ ad reuocādū pmū decretū ēt ſi veniat. ī. annū paratus ſatiſdare de iudicio ſiſti ꝛ reficere expenſas ita dicit Imo. hoc tñ ſm eum eſt diuinare vt hic latitauerit. Preterea latitatio non vꝫ hꝛe iſtum effectū cū nō repiatur hoc iure cautū lꝫ latitatio pducat effectū pueniendi ad ſcđm decretū. l. fulcinius. §. i. cū ſe. ī. q. ex cau. in poſ. ead. vñ ſm eum hoc cōiter nō tenetur ſed teneꝰ ꝙ audiri debeat ad reuocanduꝫ primū decretū ſi cōpareat. ī. annū pſtita dicta ſatiſdatione ꝛ refectis expēſis p. d. l. ſi qs emptiōis. §. pe. Subdit tñ ipſe quod no. eſt gl. iſta. qꝛ ſm iſtū intellectū hic eēt caſus ſingularis ꝛ nō eſſet alibi limitāō id qđ hꝛ in. d. l. ſi qs emptiōis. §. pe. vꝫ ꝙ vbi ſit miſſio in reali actione ꝯ cōtumacē audiri dꝫ cōtumax ſuper poſ. recuperāda ꝛ reuocatione primi decreti ſi veniāt. ī. annuꝫ. tñ fallit ſi ipſe latitauit nec eſt abſonū iſtū intellectum defenſari ex quo non habemus caſuꝫ in oppoſitum ſꝫ non hēmus aliam legē hoc pbantē ꝛ ita reſidet Imol. Sed Bart. hic in nona oppo. pme ptis. ꝛ ēt Ang. hic reprehēdit iſtā limitationē ad. d. l. ſi qs emptionis. qꝛ nō pbaꝰ ſm eos. Ro. hic ſe remittit ad dicēdum p eū in. d. l. ſi finita. §. iulianus. ī. titu. i. ꝛ ibi de hoc nihil dixit. Adde ꝙ bald. in. d. auc. ei qui. in. xij. colū. ſecutus Iaco. de are. vꝫ ſi recte conſiderenꝰ ꝟba eius p iſtā. l. approbare limitationē. ff. datā. ꝛ pro hoc ēt vꝫ facere text. in. d. l. is cuius. que lex loquiꝰ in latitāte. vt pꝫ ibi in ꝟ. ſui pꝛāte nō ſciebat nec ſecuꝫ agi poſſet ꝛc. iuncta. l. fulcinius. §. quid ſit latitare. ī. qui. ex cau. in poſ. ea. ang. in. d. l. ſi quis empitonis. §. pe. trāſit ſimplr cū opi.
11 Bart. hic. ¶ † Potes ſuſtinēdo opi. bart. hoc rñdere ad iſtā. l. hic nihil dꝛ in tex. de latitatione. Et ad. d. l. is cuius potes rñdere ꝙ nō illa. l. intelligaꝰ in actione pſonali put vꝫ intelligere gl. nihil facit ad iſtud propoſitū qꝛ iſte tex. ꝛ tex. i. d. l. ſi qs emptionis. loquunꝰ qñ agebaꝰ actione reali. vel ſi intelligaꝰ text. in. d.

l. is cuius

l.iſ cuius ꝙ ibi agebaſ actione reali prout eſt verus intellectus
illius.l.vt ibi ꝓbat bar.⁊ alij plenius.⁊ ꝑ bar.hic in.x.oppo.pri
me partis.tunc reſponde ꝙ cum tex.ibi dicit conſtituiſſet dꝫ in-
telligi.ſ.patiẽdo aquam duci quatenus facti eſt non aũt ꝙ cõſti
tuat ꝑ ſeruitute cum iam eſſet conſtituta ⁊ ita ibi exponit Gal.
vel expone vt ibi exponit gloſ.vt intelligatur.ſ.cauendo ſe non
impediturũ actorẽ vti ſeruitute donec ipſe reus de iure ſuo pro
bauerit ꝑ hãc.l.⁊ tũc verũ eſt ꝙ non audireſ reus.ĵ.annũ ſi actor
tp̄e pⁱmi decreti ⁊ ante erat in quaſi poſ.ſeruitutis.ita intelligiſ
ibi ille tex.ꝑut ibi latius ꝑ bar.in fi.ſed vbi non fuiſſet actor a pri
cipio in quaſi poſ.tũc audiſ poſt pⁱmũ decretũ.ĵ.annũ ad reuo
cationẽ pⁱmi decreti.d.l.ſi qs emptiõis.⁊ ĥ.Poſſet rñderi ad
hanc.l.vt hic firmat.in.vj.oppo.pⁱme partis q voluit ꝙ actor
a pⁱncipio erat in quaſi poſ.ſeruitutis ⁊ ſic ꝑ pⁱmũ decretũ nõ
trãſferebaſ poſ.in actorẽ ſed ſolũ cogebaſ reus ad cauẽdũ ſm
formã huius.l.non audiſ ẽt.ĵ annũ reus veniens ad reuocãdũ
iſtud grauamen ſeu ꝓceptũ de cauẽdo cũ cẽſeaſ eſſe modici ꝑiu
dicij ſm bar.⁊ ita hoc caſu limitat nõ hře locũ id qđ hř in.d.l.ſi
quis emptionis.⁊ hec vltima limitatio nõ reperiſ alibi ſꝫ imol.
hic q ſubdit ꝙ ſibi tñ eſt dubia hec limitatio qꝛ quaſi poſ.in ſer-
uitutibus ꝑdialibus vr̃ eſſe modici effectus qm̃ nõ releuat agen
tẽ ab onere ꝓbãdi ꝑꝑ preſumptionẽ q̃ eſt ↄ ipſum.ſ.ꝙ quelibet
res ſit libera vt no.ꝑ glo.⁊ doc.in.d.l.ſicuti.§.ſed ſi queraſ.⁊ ꝑ
glo.l.circa.in ver.ingenuus.ff.de proba.Et propterea non vr̃
ponderãda dicta quaſi poſ.que ſit apud actorẽ a pⁱcipio adeo
ꝙ ꝑ eã nõ dꝫ induci ꝙ exorbitemus a regula poſita in.d.l.ſi qs
emptiõis.⁊ ita reſidet Imo.in.iij.col.⁊ poſtea ipſemet in.viij.
col.id expſſius firmat volẽs ꝑ rõnẽ proxime dictã ꝙ ſicut qñ ac
tor nõ erat a pⁱncipio in quaſi poſ.ſeruitutis ⁊ deuẽtũ eſt ad pri
mũ decretũ ꝑ cautionẽ de qua hic in tex.ꝑ quã cautionẽ trãſfer
tur tunc quaſi poſ.in actorẽ vt hic declarat bar.in.vj.oppo.pⁱe
partis audiſ tũc.ĵ.annũ reus ad reuocãdũ pⁱmũ decretũ ꝑ.d.
l.ſi qs emptiõis.ſm cõem op.quã ſequiſ bart.hic in nona opp.
pⁱme partis ⁊ forſaſſe.ĵ.tangeſ.ita ẽt debeat audiri qñ a prin-
cipio actor erat in quaſi poſ.ſeruitutis que eſt modici effectus:
vt eſt dictũ.pau.de ca.trãſit ſimplr̃ hic cũ dicta limitatione poſi
ta ꝑ bar.hic in nona oppo.⁊ cũ dicta limitatiõe trãſit ẽt dy.hic:
vt refert imol.ro.hic refert ꝙ ang.hic dictã limitationẽ reputat
ſingularẽ ⁊ notabilẽ tñ ang.hic in lec.mea de iſta limitatiõe nul
lã mẽtionẽ facit.Subdit ro.ꝙ dicta limitatio nõ vr̃ vera qꝛ reuo-
catio ẽt cuiuſlibet minimi grauaminis peti pt̃.l.⁊ ĩ maiorib⁹.C.
de ap.preterꝙ qñ petiſ ꝑ reſti.in integ.reſti.l.ſcio.ff.de in inte.
12 reſti.l.ſi ex cã.in prin.ff.de mino.†Scđo adducit qꝛ iſtud graua-
men qđ ſentit reus ꝑꝑ ↄtumaciã.ſ.ꝙ efficiaſ de reo petitor non
eſt modici ꝑiudicij pꝫ ꝙ habebit tanꝙ̃ actor primus iurare de ca-
lũnia ⁊ habebit minores dilatiões que duo ponit gl.in.d.§.ſꝫ
ſi queraſ.ergo rõ bar.nõ eſt bona ſm eũ adde ꝙ ange.in.d.l.ſi
qs emptõis.§.pe.refert iſtã limitationẽ bar.in.vj.oppo.hic ⁊
ſubdit ang.ꝙ ipſemet bar.ponit ↄriũ in nona op.pⁱme partis
⁊ cũ illa op.vidi.vr̃ ang.ſimplr̃ trãſire.Sed certe ang.non vr̃ be
ne aduertiſſe qꝛ bar.nõ eſt ↄrius qm̃ in.vj.oppo.loqꝫ bar.qñ ac
tor nõ erit in quaſi poſ.vt ẽt retuli.ſ.⁊ cũ opi.bar.hic in.vj.op.
trãſit ẽt ant.de bu.in.c.i.de eo q mit.in poſ.cã rei ſeruan.⁊ vr̃ ſa
tis ſubſtẽtabilis hec opi.ꝑ iſtã.l.⁊ ꝑ.d.l.is cuius.inducendo vt
dixi.ſ.⁊ iõ hoc no.bar.⁊ nõ ob.rõ Imo.hic ↄriũ tenẽtis qꝛ imo
quaſi poſ.ſeruitutis dꝫ eſſe in ↄſideratiõe qm̃ operaſ effectũ rele
uandi agẽtẽ ↄfeſſoria ab onere ꝓbãdi ſe eſſe dñm fundi dñantis
qꝛ ille q eſt in quaſi poſ.ſeruitutis eſt õ neceſſitate in poſ.predij.
dominãtis.l.i.ff.cõ.pre.⁊ ꝑ talẽ poſ.ꝓbaſ ſufficiẽter dñium fun
di ipſius agẽtis ↄfeſſoria vt ꝑ gl.⁊ ibi clarius bar.in.l.pen.ff.de
ↄdi.inſti.⁊ in terminis nr̃is firmat ⁊ ꝓbat bar.hic in.ii.opp.ter
tie partis.Ubi aũt nõ fuiſſet in quaſi poſ.agẽs habuiſſet neceſſe
ꝓbare de dñio cuius ꝓbatio eſt multũ difficilis vt plene ꝑ gl.⁊
doc.in.l.cũ res.cũ ſi.C.de ꝓba.Itẽ operaſ dicta quaſi poſ.alia
cõmoda de qbus ꝑ gl.in.d.§.ſi queraſ.Nõ ob.ẽt rõnes alle.ꝑ
ro.qꝛ rñdeo ꝙ ꝑ remediũ appellãdi pt̃ reparari quodcũqꝫ gra-
uamẽ regulariter.ſ.qñ eſt iniuſte illatũ.l.i.in prin.ĵ.de ap.⁊.d.
l.in maioribus.ſed in caſu nr̃o grauamẽ nõ fuit iniuſte illatũ reo
13 ↄtumaci immo fuit factũ lege ꝑmittẽte vt hic.†Uel ẽt rñde ꝙ
dato ꝙ ꝑ remediũ appellatiõis poſſit grauamẽ ẽt modicũ repa
rari tñ ſi circa appellationẽ cõpareat qs ⁊ petat reuocari pⁱmũ
a decretũ qꝛ tũc ſolũ ꝓuiſũ eſt ꝙ vel iudex [a] reuocet ſuo impio cã
cognita ſuã interlocutoriã ſeu pⁱmũ decretũ ẽt poſt.x.dies.c.cũ
ceſſante de ap.c.ij.⁊ ibi ꝑ gl.de ꝓcu.l.qđ iuſſit.cũ ibi no.ꝑ bar.
in.ij.⁊.iij.col.ĵ.de reiudi.vel ꝙ ad inſtantiã partis reuocare te
neaſ qñcũqꝫ.ĵ.annũ reus cõpareat qñ reus ↄueniſ actiõe reali:
⁊ hoc ſolũ repiſ ↄceſſum qñ actor a pⁱncipio nõ poſſidebat ſed
reus vt.d.l.ſi qs emptiõis.§.pe.in ver.prior.Poſſeſſor ergo qñ
a pⁱncipio poſſidebat nõ habebit locũ iſte tex.ſed ſumus in re
gula huius.l.nec repiſ ꝙ iſto tp̄e aliqua lex ꝑmittat reũ audiri
debere ſi veniat.ĵ.annũ ad reuocandũ pⁱmũ decretũ.nõ ob.ẽt
ſcđa ratio Ro.dicentis ꝙ nõ vr̃ eſſe modici preiudicij iſtud gra
uamẽ reſultãs ex iſta cautiõe qꝛ rñde ꝙ rõnes Ro.bñ oſtẽdũt ꝙ
illud grauamen ſit ꝑiudiciale:ſed non inferunt nec concludunt
ꝙ ſit magni preiudicij.Itẽ dato ꝙ eſſet magni preiudicij.tñ ad
hoc militant alia pro opin.bart.que.ſ.proxime dixi.⁊ ſic rema-
net defenſata limitatio data per barto.in.vj.oppo.quam tñ in-
tellige ꝓcedere niſi reus potuiſſet aliquo iudicio poſſeſſorio re-
cuperare illaꝫ quaſi poſſeſ.que erat a prin.apud actorem:qꝛ ad
iſtud cõmodũ audieſ reus veniẽs.ĵ.annum vt ꝑ barto.hic in.i.
⁊ hoc ẽt ſequiſ Imo.pau.de caſt.⁊ ro.hic.Pro Barto.vr̃ vel-
le ẽt hec met glo.aliud dꝫ ꝙ ad hoc vt perueniat ad pⁱmum de
cretum requiritur ꝙ reus latitet.Sed ↄ hoc vr̃ tex.in.l.ignora-
re.C.de reſtitu.mili.vbi vr̃ ꝙ ſufficiat ſola contumacia abſqꝫ la
14 titatione.†Sed ſoluendo hanc glo.põt rñderi ꝑ Pau.de caſt.
ꝙ.l.ignorare.procedat qñ ageretur actione perſonali.quia per
pⁱmũ decretũ non ſit magnũ ꝑiudiciũ reo.eo qꝛ actor miſſus
in poſ.ex pⁱmo decreto non poſſidet ſed detinet.l.iij.§.ſi.ĵ.de
acqui.poſ.l.cum legati.ĵ.qui.ex cau.in poſ.ea.ſed qñ agiſ reali
habeat locũ hic gl.qꝛ agiſ tũc õ maiori ꝑiudicio qm̃ ſi actor mit-
titur in poſſeſ.dr̃ poſſidere ſm magis cõem opi.ꝑ.d.l.ſi qs em-
ptionis.§.pe.in ver.prior poſſeſſor.⁊ ibi not.⁊ ꝑ Barto.hic in
nona oppo.pⁱme partis in fi.⁊ efficitur de reo petitor.⁊ ſic gra
uatur in onere probandi vt hic ⁊ in hoc dicit Pau.de caſtr.hãc
glo.eſſe mẽtu tenẽdã ⁊ ad hoc ẽt vide bal.in auct.ei q circa.xiij.
col.C.de tempo.ap.dum refert verba Ja.de are.ꝙ̃uis mentio-
15 nem non faciat de hac gl.†Sed aduerte qꝛ hec opi.lꝫ ſingu.ſit ⁊
pulchra ſi eſſet vera ad limitationẽ.d.l.ignorare.cum ſi.tñ non
vr̃ iure ꝓbari ⁊ contra eam allego text.in.l.ↄſentaneũ.C.quõ ⁊
qñ iudex ⁊ qđ ibi no.ſm vnũ itellectũ ⁊ cõem vbi ſi reus ↄuenia
tur actione reali ⁊ lit.ↄte.ſit contumax põt ꝓcedi contra eũ ad
miſſionem in poſ.⁊ efficitur reus ipſe petitor vt ibi in text.⁊ de-
clarat ibi bart.⁊ not.per glo.in.l.a quo.ĵ.titu.i.⁊ per barto.hic
circa.ix.⁊.x.oppo.⁊ tñ tex.in.d.l.conſentaneũ.nõ reqrit niſi cõ
tumaciam vel latitationẽ.Simile probatur in.l.ij.ad fi.⁊ qđ ibi
16 no.C.vbi in rẽ ac.¶†In gl.in verſi.iuberet.ibi ſed ſi cogi non
poteſt fiat miſſio ⁊c.bar.hic in.vij.⁊.viij.opp.pⁱme ptis repre
hẽdit glo.inꝙ̃tũ glo.vult ꝙ in ſubſidiũ ſi reus cogi non poteſt
cauere mittatur actor in poſ.iuris petiti.naꝫ ↄcludit barto.ꝙ ſi
actor nõ erat in quaſi poſ.ſeruitutis ad ſeruitutẽ agebat ⁊ reus
ſit contumax.tunc per iſtam cautionem de qua hic in tex.conſti
tuitur actor in quaſi poſ.ſeruitutis pro quo vltra allega.ꝑ eum
allego bonum tex.in.l.rõ.§.ſi inter.ff.de act.emp.⁊ nõ expedit
facere aliquã miſſionẽ in poſ.ſi reus nõdũ edificauerat tunc mit
titur actor in poſ.rei in qua eſt edificatũ vt poſſit demoliri ſꝫ for
mã.l.a quo.ĵ.ti.i.que hoc caſu loquiſ vt hic latius per eum pro
17 ſequentem.†Et an verus ſit intellectus quem ad iſtam.l.ſentit
iſta glo.hic.ſ.ꝙ in caſu huius.l.actor non erat in quaſi poſ.⁊ cõ
cludit ꝙ ſic lꝫ ſm eũ poſſit ſuſtineri intellectus Dy.tenentis ꝙ
iſta.l.intelligatur qñ actor erat in quaſi poſſeſ.et circa hec dicta
ꝑ eũ in.vij.op.pⁱme partis inꝙ̃tum vult ꝙ ſuſtinendo lec.dy.
vltima pars huius.l.in verſi.eaqꝫ rõne ⁊c.volens ꝙ ꝑꝑ ↄtuma
ciam rei trãſferaſ in eũ onus ꝓbãdi nõ referaſ ad pⁱmũ caſum
poſitũ in prin.ſed ad ſcđm poſitũ in ver.ideoqꝫ.⁊ ipſe qꝛ nõ clare
loquiſ.adde quod intẽtio eius eſt ꝙ ideo referatur ad primum
caſum qꝛ ſm lec.Dyn.iſte tex.in prin.loquitur qñ actor erat in
quaſi poſ.⁊ trãſferebãt onus probandi in aduerſariũ.l.circa de
proba.ergo nõ põt cõtumacia rei illa q̃ trãſferat hoc caſu onus
probandi in reũ merito vltima pars legis que ſupreſupponit ꝙ
reus ꝑꝑ ↄtumaciã grauetur onere ꝓbandi nõ poſſet referri ad
pⁱmu caſum ſed ad ſcđm qꝛ in ſcđo intelligitur ꝙ agens nega-
toria nõ erat in quaſi poſ.libertatis ⁊ dicit ang.ꝙ ita cõiter itel-
ligitur iſte ver.idemqꝫ ⁊c.Sed Imo.Pau.de caſt.⁊ Ro.non
vr̃ ꝙ bar.poſt Dy.in hoc bñ ſenſerit qꝛ lꝫ actor ſit in quaſi poſ-
ſeſſio ſeruitutis.Tñ hꝫ neceſſe ꝓbare ſeruitutẽ fuiſſe ↄſtitutã:qꝛ
in ſeruitutibus ꝑdialibus quaſi poſ.nõ releuat ab onere probã

a ¶ Qđ vel iudex reuocet an iudex poſſit corrigere ſententiã vel aliqđ addere in ↄtinẽti poſtqꝫ lata eſt.vide per eũdẽ do.alex.cõſi.ſuo.cxx.in.iii.vol.per totum.

a ℭ Poſſideat.adde alex. in ɔſi.lui.in.v.vo.ꝛ an ꝑ ɔ̃dictionē iudicialē dicaſ de turbatiōe ſufficiēter cōſtare.vt agēs obtineat in īterdicto retinende ꝛ vid. eūdē i ɔſi.lxxviii.col.pe.in v.volumine.ꝛ an ille ꝗ ɔtēdit ſe poſſidere dicaſ ex illis verbis me turbaſ vt ex.i ɔſil.clxxvii.col.ii.ꝛ ſe.i.v.vo.ꝛ adde ꝗ dicaſ moleſtare vel mouere ɔtrouerſiā vel facere vim vel turbaſ ale pari.in ɔſi.l.i.ꝛ in ɔſi.cl.co.iii.ꝙ ꝗ.rñdeo.ꝛ i ɔſil.cipui.col.pe.ꝛ in.ii.vol. vbi ciid ponit quō dicatur i ferri moleſtia. Fran. Curte.

di vt no.gl.in.d.l.circa.in glo.iij.que aſſignat rōnē nam hʒ preſumptionē ɔ̃ ſe.ſ.ꝙ quelibet res ſit libera ꝛ illa preſumptio trāſfert in aduerſariū onus probandi.vt ibi ꝑ glo.in ver.egiſſet.ꝛ ſimiliter hʒ neceſſe ꝓbare ſe oñm predij dominantis.l.ij.§.i.ſ.ſi ſer.ven.vel ſaltē probat ſe eſſe in poſ.ipſius predij. vt dixi.ſ.allegando no.per glo.in.l.pe.ſ.de condi.inſti.ꝛ ſilr in ſcdo caſu attento ꝙ agens negatoria hʒ ꝑſumptionēʒ pro ſe ꝙ res ſua ſit libera trāſfertur onus probandi in aduerſarium ēt ante cōtumaciam tñ ipſe agēs negatoria hʒ neceſſe probare ſe dñm predij ſui vt dixi in euidentialibus ꝛ ſic non eſt maior ratio ꝙ vltima particula debeat magis referri ad ſm caſum ꝙ̄ ad primum cū vtroqʒ cāu agenti incūberet onus aliqd ꝓbandi qñ reus nō fuiſſet contumax vt dixi ꝛ ſic poteſt intelligi primus ꝛ ſecundus caſus pariter ſiue agens eſſet in quaſi poſ.ſiue non ꝛ tertia particula referretur ad vtrunqʒ caſum nam in ea oſ ꝙ cōtumax patiatur penam ꝛ efficiatur de reo petitor ꝛ ſic neceſſe hʒ probare de iure ſuo. Unde vbi primo ſi non fuiſſet contumax actore nō probante abſoluendus fuiſſet modo ſi non probauerit ea que incumbunt cuilibet agenti negatoria ſuccumbet vt dixi in euidētialibus.ꝛ per Bar.hic in.ij.op.iij.ptis.ꝛ iſta vſ eſſe veritas. ꝛ vt rectius intelligas Bar.hic in.iij.op.aduerte qꝛ lʒ in quibuſdā lectu.habeanſ illa verba vʒ qꝛ poſ.ſeruitutis nō releuat poſſeſſorem ab onere probandi ꝛc.non debent eſſe in lec.ꝛ ita in lectu.maxime antiqs non erant illa verba. Item adde in ꝙ̄tum ſuper hac glo.in.v.oppo.pme partis.dixit ꝙ lʒ agens ɔfeſſoria vel negatoria dʒ narrare ꝛ ꝓbare ſe turbatum in ſua ſeruitute iuxta l.ſi ꝗs diuturno.in fin.ꝛ.l.loci corpus.§.ſi mihi.ſ.ſi ſer.ven.tamen ſufficit ꝙ ex ꝓceſſu appareat ɔ̃dictio verbalis.vt qꝛ aduerſarius negat ꝛ reſiſtit ꝛ videretur ſm Imo.ideʒ dicendū ſi agatur interdicto vti poſſidetis in quo ſilr neceſſe eſt ꝓbare de turbatione iuxta.l.i.in princi.ꝛ.l.ſi duo.§.hoc interdictum ſufficit
18 ſ.vti poſſi.ꝛ hoc dicit tenuiſſe Lapum allegatione.lxv.† Et pro hoc ſm Imol.facit id qđ no.io.an.poſt cōpo.in.c.mādatuʒ.in antepe.co.de reſcri.ꝛ qđ no.ſpe.in ti.de acto.ꝛ reo.§.ſup actōibus.verſi.ſed nunqd hʒ.ꝛ qđ hr̄ in.l.q ſe obtulit.ſ.de rei ven.ꝛ in.l.ſi ſ.ſi vſufruc.pe.ꝛ dicit ꝙ ita tenuit an.de bu.in.c.cū ad ſedem.de reſti.ſpo.ſed certe hoc ibi non ponit Anto.de but.ſed ponit in.c.audita.eo.titu. Dicit tñ Imol.hoc non eſſe ſine ſcrupulo ꝑ ea que no.Barto.in.l.i.§.huius.ſ.vti poſ.ꝛ ideʒ vſ voluiſſe Innoc.in.c.ij.de reſti.ſpo. Et rñdent ad no.ꝑ Barto.hic ſe fundantem ex iſto tex.qꝛ pōt dici ꝙ iſte tex.ꝛ id qđ not.bar.ꝓcedit in agente cōfeſſoria que datur ēt poſſidenti.l.ꝛ ſi forte.§.ſciendū.ſ.ſi ſer.ven.ꝛ eſt iudiciū petitoriū ideo facilius cōperat ꝓ tali ɔ̃dictione ꝙ̄ interdictū vti poſ.qđ eſt iudiciū poſſeſſoriū.ꝛ eodē modo dicit poſſe rñderi ad.d.Io.an.ꝛ ſpec.ſ.allegatū ꝛ rñdet ad.d.l.ſi is q ſe obtulit.ꝛ ad.d.l.ſi.qꝛ ibi loqſ qñ aduerſarius aſſerebat ſe poſſeſſorē quo caſu non eſt dubiū ꝙ ɔ̃ eū poſſit dari interdictū vti poſ.iuxta no.in.l.i.C.vti poſ.ꝛ ita dicit de facto obtinuiſſe ꝙ in interdicto vti poſſi.ſufficeret conſtare de moleſtatione ꝑ ſolam ɔ̃dictionem factam in iudicio lʒ La.ꝛ an
19 to.de but.velint ɔ̃triūm.† Ro.hic in iſto arti.vtili ꝛ multū quotidiano dicit ꝙ bar.hic ſolum loquiſ in cōfeſſoria vnde in interdicto vti poſ.putat eſſe veriorē op.Imol.ꝛ dicit eam fuiſſe opinio.bal.in.l.ſi.in.v.col.C.de rei ven.vbi dicit ꝙ ſi reus ɔuētus interdicto vti poſ.ɔ̃dicat aſſerendo ſe poſſidere ꝛ tunc ſufficiēs erit turbatio ꝛ qđ hoc ipſo confitetur ſe turbare.nā turbatio ſeqtur ex actibus q fiunt in ipſa re.q actus ꝓbatur ꝑ ɔfeſſionēʒ facit ſm eū.l.vim facit.ſ.de vi ꝛ vi ar.ſecus ſi ſimpliciter negat intentionē actoris qꝛ ꝑ hoc nō preſtaſ impedimentū poſſeſſori alleg.
20 in ar.l.alienam.ſ.pro emp.† Subdit tñ Ro.ꝙ in ɔ̃triūm facit.ſ.ꝙ ēt qñ ɔuentus vti poſ.ɔ̃dicit aſſerendo ſe poſſidere non poſſit agens ex hoc obtinere qꝛ agēs interdicto vti poſ.dʒ ſigillatiʒ exprimere modū ꝛ qualitatē turbationis precedentis vt no. In no.in.c.lʒ cām.de proba.cum ergo nulla turbatio preceſſerit:ꝛ lʒ ſuperueniat ius.i.turbatio precedēte iudicio tñ non ſufficit ꝟ qñ non ſupuenit ex cā de preterito vt in caſu noſtro lʒ ſufficeret ſi ſupueniret ex cā de preterito vt.l.ſi mandauero tibi la.i.ff.mā da.iuncta.l.non pōt.ſ.de iud.ꝛ ideo in hoc reliquit cogitandū
21 † adde ꝙ bal.in ſua diſpu.incipiē.accuſatus de vi turbatiua.circa.xviij.col.dicit ꝙ quo ad interdictū vti poſ.ſatis oſ reus turbari eo ipſo ꝙ negat agentē poſſidere qꝛ turbare eſt obſcurū facere q̄s poſſideat ᵃ vt no.glo.ſi.cir.me.in.l.extat.ſ.qđ me.ꝛ ſic vſ bal.hic tenere opi.Lapi ꝛ ſequaciū bal.vero in.l.non ab re.

C.vnde vi.colligit ex iſto tex.ꝙ de alieno noīe poſſidēs ſi qđnē in iudicio referat ipſi cuius noīe poſſidet ſimilis eſt ſpolianti vñ dicit ꝙ illud facit pro dicto Innocē.volentis ꝙ eo ipſo ꝙ q̄s in iudicio ɔtendit ſe poſſidere ɔ̃ me poſſeſſoreʒ eo ipſo intelligitur me turbare ꝛ ſic vſ ibi bal.adherere illis que ipſe dixit in.d.l.ordinarij. Et puto ꝙ bal.in.d.l.non abre.voluerit facere mentionē de dicto Inno.in.c.ſuborta.de re iudi. Imo.in.d.c.audita.tenet in effectu illud ideʒ qđ ipſemet tenuit hic lʒ hic plenius fuerit locutus.ꝛ dicit Imo.ibi ꝙ ſue opinioni non ob.tex.in.d.c.audita.quē glo.ij.ibi intelligit in agente vti poſ.ꝛ Anto.de bu.ibi intelligebat quando agebatur vti poſ.pro moleſtatiōe iudi-
22 ciali iniuſta.† Quia rñdet Imol.ꝙ ille intellectus anto.de but.non eſt verus quoniam pro moleſtatione verbali non deberet dari interdictum vti poſſidetis.vt per bart.in.d.§.huius.ideo dicit eſſe intelligendum illum tex.prout intelligit Imo.vel ꝙ loquatur ille text.in agente negatoria quo caſu ſufficit moleſtatio iudicialis vt hic per bar.vel dic ꝙ poteſt intelligi de moleſtatione facti extraiudicialis. Do.abbas videſ fateri ꝙ quando reus conuentus vti poſſi.litem conteſtatur ꝛ non negat turbationeʒ allegatam in libello ſufficit hic abſqʒ alia probatiōe turbationis obtineat actor argu.d.l.is qui ſe obtulit.ꝛ.d.l.ſi.que iura alleg.ſpecu.ꝛ Ioan.an.in locis.ſ.allega. Sed in vno ɔ̃dicit do. Abbas ibi dictis per Ant.de but.qꝛ Anto.de butri.ibi in tertio notabili voluit per illum tex.ꝙ ſi reus videt actorē agere aliquo iudicio ɔ̃ eū ſup re poſſeſſa ꝑ ipſum reū porrigat reus incōtinenti libellū ɔ̃ dictū actorē ɔueniēdo eū interdicto vti poſ.ꝓ tali moleſtatiōe iudiciali ꝛ ſi ſup hoc libello ꝓbet defectū iuris primi actoris obtinebit vt ſilētiū imponaſ aduerſario vt nō moleſtet eū qđ eſt valde no.ſi eſt verū:nā in hoc do.abb.tʒ ɔ̃triū qꝛ nō dʒ hoc nō poſſe reus trahere actorē corā alio iudice vt in auc.ꝛ ɔ̃ſir.de ſen.ꝛ in.c.diſpēdia.§.reus de reſcri.li.vi.ꝛ ꝑ alia qdā ſatis leuia nā tex.in.d.auc.ꝛ ɔ̃ſir.bene ꝓbat ꝙ nō poſſit eū trahere coram alio iudice nec ɔ̃triū dicebat ant.de bu.ſatis eſt enim ꝙ poſſit reconuenire corā eodē iudice vt.d.auc.ꝛ ɔ̃ſir. Tñ ꝙ ēt opi.ant.de bu.in hoc vltimo nō ꝓcedat tenuit Imo.in.d.c.audita.qꝛ ꝓ verbali ɔ̃dictiōe nō dʒ dari interdictū vti poſ.vt eſt dictū. Et an admittatur libellus rei ꝓductus ꝑ viā principalis petitiōis qñ ipſe libellus rei eſt ɔ̃trius libello actoris ꝓut in caſu notorio ꝑ Anto.de bu.in.d.c.audita.vide ſingulr ꝑ Inno.in.d.c.cū ɔtingat de of.dele.ꝑ bal.in repe.l.tale pactum.§.q ꝓuocauit.ff.de pact.ꝛ in.l.ſi iudex.ad ſi.ſ.de his q ſunt ſui vel alie.iur.ꝛ in.l.edita.in
23 xxvij.col.C.de eden.in repe.paduana.† In dicto igiſ principali articulo puto ɔcludēdū veriorē eſſe ɔcluſionē quā facit ꝟ imol.poſt alios.ꝛ ratio dr̄ie inter agentē ɔfeſſoria ꝛ agētē vti poſ.eſſe pōt qꝛ nō reqꝛiſ ꝙ agens ɔfeſſoria turbeſ in quaſi poſ.ſeruitutis vt.d.l.vti frui.§.ſicut.ꝛ hoc ſm intellectū glo.in ver.iuberet.ſecus eſt ergo quōcūqʒ ingereſ vt qꝛ negeſ ſeruitutē deductā in libello deberi ꝑdio agētis ſʒ in interdicto vti poſ.reqꝛiſ ꝙ reus turbauerit actorē in ſua q̄ſi poſ.d.l.ſi duo.§.hoc interdictū ꝛ.l.i.eo.ti.ſeu ꝙ reus ɔtēdat ſe poſſidere.d.l.i.§.huius.ꝛ ibi gl.in verbo affirmat.ꝛ ibi ꝑ bar.in prin. Iſta enim ſunt paria cōtēdere ſe poſſidere turbare vt no.cy.in.l.vnica l.iij.q.C.vti poſ.ꝛ bar.in ɔſi.inci. Maſiolus de aſſiſio ꝛc.nō ob.alle.in ɔ̃triū ꝑ ro.qꝛ rñdeo primo ꝙ qñ nō arguiſ dolus rei ɔuēti nō eſt verū ꝙ agēs interdicto vti poſ.habeat neceſſe ſigillatim exprimere qualitateʒ turbatiōis vt ꝓbat bar.in.l.i.§.interdictū in.iij.vel.iiij.colū.in ver.itē quero an debeat narrare qualitateʒ turbationis ꝛc.ſ.vti poſ.de quo ēt ꝑ bal.in.d.l.ordinarij.in.vi.col.ꝛ in.l.ab anaſtaſio.in ſi.C.man.ꝛ in.l.edita in.xviij.col.C.de eden.in ver.circa tertiū.in repe.paduana.ꝛ ibi ꝑ euʒ in repe.ꝑuſina.in.xviij.col.facit qđ no.Barto.ꝛ bald.in.l.minor autem magiſtratus per illum tex.ſ.de mino.ſed qñ arguitur dolus rei conuenti tūc qualitas turbationis eſt exprimenda ita procedat dictum Innocē.in.d.c.lʒ cām.alias non ſm Bartol.in.d.§.interdictum.ꝛ preſertim vbi non peteret reus declarare qualitatem turbationis ꝑ l.fina.cum ibi no.C.de anna.exceptio.ꝛ no.per Bald.in locis alleg. Item rñde ꝙ ſatis eſt ꝙ ius ſuperueniat agenti li.conte.l.ſi ticius.ſ.de ver.obli.ꝛ ibi bar.facit.l.nuda.cum ibi no.C.de contrahen.ꝛ cōmit.ſtipu. Ultimo etiam rñde ꝙ eo ipſo ꝙ reus reſpōdendo libello ɔtendit ſe poſſidere de neceſſitate affirmat ſe antea poſſeſ.apprehēdiſſe ꝛ ſic antea feciſſe actū turbationis quia eo tpe quo rñdebat libello non poterat tunc poſ.apprehēdere.ꝛ hoc eſt qđ voluit dicere bal.in.d.l.ordinarij. Nō ob.id quod no.

qđ no.gl.in.d.l.extatq3 vt p3 ex his q̄ no.gl.circa mediū illa gl.
24 loq̄tur qñ reus ꝯtendebat ſe poſſidere.† Itē inq̄rū bart.hic in
nona oppoſitōe prime partis ꝯcludit ꝙ ſi actor nō erat in quaſi
poſ.ſeruitutis tpe dicti decreti audiſ reus.j.annū ad reuocatio
nē primi decreti preſtita ſatiſdatione de iudicio ſiſti p.d.l.ſi qs
25 emptionis.§.penul.† Et p hoc ꝯcludit ꝙ iudex poſt iuſſum de
cauēdo de quo ſit hic mētio in tex.nō oȝ ante lapſum anni coge
re reū ad dictā cautionē ſm formā huius legis preſtandā3 ne in
terim pēdente dilatiōe anni ingereretur vt hic p eū.addit ꝙ imo.
hic circa.iiij.col.dicit ſe putare ꝙ non ſit abſonū de iure defen
ſare ꝙ in iſtis incorporalibus ſit ſpāle ꝙ non audiaſ.j.annu3 ad
reuocandū primū demū decretū p ſatiſdationis preſtationē de
iudicio ſiſti.ex quo in iſtis incorporalibus non cadit vera tradi
tio vt pbaſ licet ipſe nō alleget in.l.ratio.§.ſi inter.ſ.de actio.
empt.ꝛ in.l.iii.in prin.j.de acqui.poſ.et ſubdit ꝙ dato ꝙ cōis
opi.pcederet adhuc putat ꝙ illud qđ bar.dicit.ſ.reū non poſſe
ante annū cogi p iudicē ad pſtandā purā dictā cautionē pcedat
qñ reus q fuit ꝯtumax diceret iudici volenti eū cogere ad cauen
dum ꝙ ipſe non vult cauere ſm formā3 huius.l.eo qꝛ vult ſe de
fendere ꝛ offerat ſatiſdationem de iudicio ſiſti ꝛ reficiat expēſas
ſm id quod hꝫ in auc.ei qui iurat.C.de bo.auct.iu.poſ.ſecus ſi
iudice eū non cogente ad cauendum nec dicat velle comparere
ad defendendum ne offerat ſatiſdatione3 de iudicio ſiſti nec re
26 ficiat expenſas. † Pro quo facit ipſe non alleget id quod in ſi
mili allegat bar.in.l.ꝑtor.§.ſi quis paratus.j.eo.ꝛ iſtud vltimū
t3 ēt hic Ro.ſ.ꝙ qñ reus nihil dicit poſſit ante annum cogi ad
pure cauendum pp gñalitatem huius.l.adde ꝙ anto.de butr.
in.c.i.de eo qui mit.in poſ.cau.rei ſeruan.t3 ſimpliciter per oia
27 cum bar.hic idē t3 Imol.in.c.ij.eo.titu.† Puto cōem opinio.
eſſe verā v3 ꝙ audiaſ.j.annū reus ad reuocandū primum decre
tum de incorporalibus qꝛ ēt iura exorbitātia extēdunſ ex idem
ptitate rōis ēt ad alios caſus qui ſub larga ſeu impropria ſigni
ficatiōe vocabuli comprehenduntſ ſub caſu expreſſo vt probatur
in.l.filiu3 habeo.ſ.ad macedo.ꝛ in.l.ſenatuſconſulto.ſ.de ritu
a nup.iuncta.l.liberorū ᵃ.in prin.de ver.ſig.ver.ſed ꝛ papirius cū
ibi no.maxime per bar.facit ꝙ no.gl.in auc.minoris.in ver.ac
cuſatione.C.qui da.tut.poſ.ꝛ in corpore vnde illa ſumitur ꝛ ꝙ
not.glo.in cle.i.de electio.ergo cum iura incorporalia dicantur
ſaltem large ꝛ impropie poſſideri.l.gñaliter.ꝛ ibi glo.ſ.de pe.
heredi.ꝛ ēt detineri vt pbatur in.c.cām.de reſcript.ſequitur ꝙ
tex.in.d.l.ſi qs.§.pe.que loquiſ in detinēte vel poſſidēte d3 ex
tendi ad poſ.incorporaliū cū ſit eadē rō in vno q̄ eſt in alio.Si
mili arg.vtiſ gl.nřa in ver.iuberet.ꝛ ſpec.in ti.de primo ꝛ ſecun
do decreto.§.reſtat.ver.qđ ſi agaſ ꝯfeſſoria.Puto ēt veriore3
eſſe opi.bar.v3 ꝙ intra annū poſſit reus cogi ad pure cauendu3
qꝛ alias ſequereſ ꝙ reus poſſet abbreuiare ꝛ ēt auferre beneficiū
dilationis annalis conceſſum reo a lege ꝙ faciendum non eſt ſi
ne cā.l.iiij.§.ſi qs ꝯdēnatus.j.de re iudi.ꝛ in.l.ij.eo.ti.ꝛ in.c.in
dultum de reg.iur.in.vj.ꝛ no.glo.in.c.cupientes.§.ꝙ ſi per vi
ginti.in verſicu.rc.de elec.in.vj.Nec ob.id qđ no.bart.in.d.l.
ſi quis paratus.qꝛ eſt diuerſus.caſus facit qđ no.bar.hic in.iiij.
q.nec ob.gñalitas huius legis p quā ſe fundat ro.qꝛ ſm cōem
opi.diſtinguiſ ꝛ limitaſ p.d.l.ſi qs emptionis.vt probaui.ſ.fa
cit.l.ſed ꝛ poſteriores.ſ.de legi.ꝛ.§.quibus.in prima conſtitu.
28 C.† Tamen ſi velles ſuſtinere opi.ꝯtiam poſſes dicere ꝙ dato
ꝙ ante lapſum anni poſſit cogi reus ad pure cauendū tñ p hoc
non auferreſ bñficiū reuocandi primū decretū qꝛ ſi cōparcat.j.
annum reuocabitur dicta cautio vt etiam vult hic ꝛ pro eo facit
qꝛ illa cautio h3 vim miſſionis in poſ.l.ratio.§.ſi inter.ſ.de ac
tio.emp.ꝛ not.barto.hic in.viij.oppo.prime partis ergo ſicut
b miſſio ᵇ in poſ.vel quaſi poſ.reuocari pōt.j.annu3.ita reuocari
pōt illa cautio que eſt eiuſdem effectus ꝛ per hanc rationē iſtud
ſatis placet ꝛ ita poſſunt intelligi verba Innoc.in.c.i.de eo qui
mit.in poſ.cau.rei ſeruā.vbi ſentit ꝙ iſta cautio preſtetur ante
annum.¶ In glo.in ver.vltro.ibi tres menſes rc.hanc glo.re
prehendit hic bar.in.i.q.dic vt ibi per eum ꝛ ita tenet Angel.ꝛ
29 cōiter Moder.¶ † In gloſ.in ver.egiſſet.in prin.dum dicit.i.
probaſſet habes notare ex iſto tex.cum glo.ꝙ ſi ex forma legis
vel ſtatuti quis oȝ aliquod premium conſequi ſi egerit tale qđ
debet intelligi ſi egerit ꝛ probauerit ſm Imol.hic qui dicit ꝙ
pro hoc facit id qđ no.in.l.in princi.in glo.i.ſ.ſi qua.pau.feciſ.
30 dicatur.† Addo glo.optimam in.l.ij.in gl.i.j.vi bo.rapto.ꝛ in
l.i.circa prin.in ver.dicēdū.ꝛ ꝙ ibi no.doct.ſ.de dolo.ꝛ glo.i.

in.l.ei cuius.j.de app.reci.ꝛ glo.in.c.i.de his q̄ ſi.a maio.par.
ca.in.c.poſt electionē.in ꝟ.reſignationē.de ꝯceſ.preben.ꝛ text.
cum glo.ij.in.c.cum ſup eo.ti.ꝛ glo.in.c.non eſt in ver.alleget
de conſue.lib.vj.ꝛ p bar.in extrauaganti ad reprimēdū.in ver.
• aſſerit.Ex qbus habes ꝙ p libellante non preſumiſ niſi quate
31 nus ipſe probat.¶ † In ea.gloſ.ibi nō actor rc.ſ.q nunc agitur
negatoria ꝛ in primo iudicio in quo fuit ꝯtumax ſuſtinebat par
tes rei ꝯuenti ꝯfeſſoria.ꝛ pp dictā ꝯtumaciā nunc effectus eſt ac
tor.In eadē glo.ibi eo ipſo ꝙ ꝯtūū non pbat rc.hoc referas tñ
ad pbationē predij libertatis vt oſtendunt iura allegata in glo.
ſed dñium predij ſui bene oȝ probare ipſe agens negatoria.l.
ij.in prin.in verſi.dños.ſ.ſi ſerui.vendi.l.vti frui.§.i.ſ.ſi vſufr.
peta.ꝛ hec eſt itentio glo.hic ſm bar.hic in.ii.oppo.tertie par
tis ꝛ ſi ille hic in primo iudicio fuit reus ꝯuentus negatoria pp
ꝯtumaciā ſuā hūs agere ꝯfeſſoria.vt in caſu poſito hic in verſi.
idēq3 rc.habebit in hoc nouo iudicio in quo eſt actor probare
ſeruitutē fuiſſe ſibi ꝯſtitutā ꝛ iſtud ēt habuiſſet neceſſe pbare in
primo iudicio in quo erat reus pp preſumptionem que erat ꝯ
eum.ſ.ꝙ predium agentis negatoria eſſet liberu3 vt hic in glo.
32 † Ex his ergo apparet ꝙ pp contumaciam non grauaſ reus in
aliquo quo ad probandū ſeruitutē vel libertatem pluſq̄ graua
tus fuiſſet ſi nō extitiſſet ꝯtumax ſed ſolū pp ꝯtumaciā grauatur
in onere pbādi dñium predij ſui qꝛ ſatis eſt ꝙ appareat ipſum
poſſidere prediū qꝛ cū dñiū incidēter deducaſ tā in ꝯfeſſoria q̄
in negatoria ſufficit loco dñij pbare poſ.pdij.vt no.glo.in.l.ſi
33 cui.§.ſed ſi queraſ.ſ.ſi ſerui.ven.cū ꝯcor.hic alle.p bar.ꝛ ſub
dit bart.hic in dicta ſcđa oppo.tertie partis ꝙ ſuſtinere partes
poſſeſſoris.i.eſſe in quaſi poſ.ſeruitutis nihil releuat.quo ad h
vt p quaſi poſ.ſit releuatus ab onere pbandi.nā ſicut qñ nō eēt
in quaſi poſ.ſeruitutis vel libertatis hēet ipſe pbare dñium pre
dij ſui vel ſaltem poſ.predij vt dixi.ita qñ eſt in poſ.ſeruitutis
vel libertatis habebit neceſſe probare ipſam quaſi poſ.q̄ qdem
probari non pōt quin dicatur eſſe probatum eu3 eſſe in poſ.pre
dij.quod dicit eſſe liberu3 qñ agit negatoria vel cui dicit deberi
ſeruitutem qñ agit ꝯfeſſoria.l.i.ſ.cōia predio.que quide3 ſub
tilia ſunt ꝛ dato ꝙ talis quaſi poſ.nō operetſ quo ad releuandū
ab onere probādi.tñ pbaſ ad alia multa cōmoda.de qbus per
glo.no.in.l.i.§.i.in glo.magna.que incipit quid prodeſt.j.de
itine.actuq3 priuato ꝛ aliquid per gloſ.in.d.§.ſed ſi queratur.
34 † Subdit tamen angel.hic limitando dicta per gloſ.ꝛ Bartol.
hic ꝙ dari poſſunt duo caſus in quibus apparebit ꝙ commo
dum quaſi poſſeſſio releuabit ab onere probandi.ꝛ etiā in ipſis
duobus caſibus preſumptio ꝙ omnia predicta ſint libera non
releuat ab onere probandi libertatem.et in dictis duobus caſi
bus in reum contumacem transfertur onus probandi ꝛ exēplu3
ponit qñ conuentus confeſſoria habebat pſumptionem ꝯ ſe:vt
qꝛ prediu3 agentis erat inferius ita ꝙ naturaliter ſeruitutē aque
pluuie recipere tenebatur vt in.l.i.§.fina.cum.l.ſeq.in princi.j.
titu.ij.Scđm exēplum eſt in caſu.l.fina.§.ſi.C.de ſerui.vbi ſm
oēs eſt caſus ſingularis qui non eſt alibi de area in qua cōſueuit
triturari frumentū ꝙ nō l3 edificari in locis circūſtantibus tali
ter ꝙ impediantſ venti venire ad vſum aree.nā in iſtis duobus
caſibus ſi reus erat in poſ.libertatis ꝛ pp eius ꝯtumacia3 actor
cōſtituaſ in quaſi poſ.ſeruitutis ſi reus cōuentus cōfeſſoria vult
poſtea intentare negatoriā cū habeat pſumptionē ꝯ ſe.nec ſit in
quaſi poſ.libertatis habebit neceſſe pbare pdium ſuum eſſe li
berum ꝙ pbabit pbādo libertatē ſibi fuiſſe cōceſſa3 ꝛ ſic vſ pō
derari an ſit in quaſi poſ.libertatis vel non.ſed ſm Imo.etiam
iſtis duobus caſibus non vſ ponderandū an ſint in quaſi poſ.li
bertatis vel non qꝛ ēt ſi eſſet in poſſeſſiōe libertatis.tñ ꝯſtito de
qualitate ſitus rei ex quo preſumptio iuris eſſet ꝯ quaſi poſſeſ.li
bertatis.per.d.l.allegatam per Ange.nihil releuaret iſta quaſi
poſ.per id qđ habeſ in.c.ad decimas.de reſtitu.ſpo.lib.vj.ꝛ in
c.i.de preſcri.eo.li.Hoc probo qꝛ quaſi poſ.ſeruitutis non rele
uat ab onere probādi regulariter qꝛ pſumptio iuris eſt cōtra il
lam quaſi poſ.vt per glo.in.l.ii.de pba.ꝛ dixit.ſ.ꝛ l3 in caſibus
ſ.relatis per ang.pro allegante liberantem ſit pſumptio gene
ralis.tñ in iſtis duobus caſibus ꝯ allegantem libertate3 eſt pre
ſumptio ſpecialis iuris.vt.d.l.ſi.C.de ſerui.ꝛ in.l.i.§.ſi.j.ti.ii.
vñ pſumptio ſpecialis defertur preſumptioni generali vt pro
batur in.l.cum de indebito.ver.ſin autem is .iuncto princi.l.ſ.
de proba.inducendo vt ibi per Bar.facit regula generi p ſpē3.
35 † Fateor ꝙ ſi ille pro quo eſſet iuris preſumptio in dictis duo

a¶ Liberorū ad h ꝙ lex ex orbitās rōdio ſa dēat extēdit ad caſu3 nō ex ꝑſſu3 ex idēpti tate rōis l3 cō ꝑhēſu3 ꝛ ꝯtē tu3 ſub lata ꝛ i propria ſignifi catione.Adde bal.in.l.maxi mū vitiū.C.de li.pr.vbi dicit ꝙ ſtatutum ex cluſiuum femi nar loquēs de filiab⁹ extēdiſ ad neptes que ſub large ꝛ im propria ſigni ficatiōe cōpre hēduntſ appel latiōe filiar vt in.l.liberorū.ſ. alle.qđ ēt exꝑſ ſe t3.d.ant.de bu.in.c.ſi.deō ſue.ꝛ h mō dz ēt itelligendā gl.in.l.ii.C.de pr̄.q ſi.diſtr. q̄ſ loqſ qđ pſ i caſu neceſſita tis pōt vēdere filiū ꝛ iliā.l.ex tendit ēt ad pi gnorationē qꝛ appellōne ven ditionis ex lar ga ſignificatio ne cōprehēdiſ pignus ꝛ cete ri ꝯctus ut ibi ꝛ facit not.p cy.quē legſ in cho.de matb. ibi.ꝛ hoc mō ēt itelligū: gl. paul.de leaza. ꝛ cano.i cle.i. in vbo eligaſ vbi dicit ꝙ l3 ibi gl.loqſ de electione tñ ex tēdiſ ad oēm aliā ꝓuiſione3 ꝯtēta3 ſub ele ctiōe ex large ſignificatiōe.ꝛ ad mēm vidē da ſunt q̄ hīſ i.l.ſi ꝓo.§.de viro i mā iter ꝓtatiōe extēſi ue.ſi.ſol.mat. Anto.franciſ.
b¶ Sicut miſ ſio.adh de iſta miſſiōe in poſ ſeſſionē ex pri mo decreto cō ſiliū bal.incip.i pri.qđ incipit ad hoc vt miſ ſio.ꝛ vidē ēt in ꝯ.l.3 vi.eiuſdē in.vo.ꝯſilior.

bus caſib⁹ eſſet in quaſi poſ. ſeruitutis tūc releuaref ipſe ab one
re pbādi ⁊ ēt no. bar. hic in. iii. oppo. tertie partis ⁊ ita hoc caſu
intelligas ꝟba bar. p p̄dicta. alias videref q̄ deciſio ang. pba
ref p doctrinā bar. poſita in. d. iij. oppo. vn̄ alle. l. i. in fi. j. de aq̄
plu. arcen. ſi ita abſolute intelligerenf illa ꝟba ſed de neceſſitate
debēt itelligi vt dixi. put pꝫ ex p̄miſſis. itē adde p limitatiōe eo
rū que no. bar. hic in ſcđa oppo. tertie ptis. ſ. q̄ lꝫ agēs ꝯfeſſoria
vel negatoria nō teneaf pbare de dn̄io p̄dij ſui: ſꝫ ſufficit q̄ pro
bet quaſi poſ. vt dixi. tñ bal. ſing. in auct. ei q. circa. xiij. vel. xiiij.
col. C. de bo. auc. iu. poſ. hoc limitat non pcedere in caſu huius
l. vꝫ qñ fuiſſet reus ꝯtumax ⁊ pp eius ꝯtumaciā efficif actor. qꝛ
tūc neceſſe hēbit pbare de dn̄io ne i pune videaf ꝯtēpſiſſe p̄toꝛē
⁊ hoc nō repio tactū ab alio. ſed certe iſtud dictū non vꝫ pbari
p hāc legē nec p aliquā aliā. ⁊ doc. hic cōiter ſup hac gl. vn̄r ꝯtrariū
36 velle lꝫ de bal. mētionē nō faciāt. † nec ob. q̄ ꝯtumax nō dꝫ poſ
ſe ipune ꝯtēnere p̄toꝛē qꝛ rn̄de q̄ nō ꝯtēnit impune nā pati penā
cauēdi ſe nō impediturū aduerſariū vti iure ſeruitutis pluſq̄ ip
ſe ꝯtumax doceat d iure ſuo agēdo negatoria in quo iudicio ha
bebit neceſſe pbare ſe dn̄m vel poſſeſſoꝛē p̄dij q̄ aſſerit eſſe li
berū ⁊ ſi nō pbet tūc aduerſarius abſoluef diffinitiue. vt no. gl.
in auc. q ſemel. in ꝟ. locū. C. quō ⁊ qñ iu. itē patif penā qꝛ aduer
ſarius mittif in poſ. quaſi iuris petiti ſi in ea nō erat vt hic. in gl.
in ꝟ. iuberet ⁊ plenius p bar. hic ⁊ illa quaſi poſ. hꝫ multa cōmo
37 da vt dictū fuit. ſ. † Itē iuxta no. hic p gl. tetigit hic bar. in opp.
iij. partis plenius q̄ alibi an ⁊ qñ quaſi poſ. alicuius iuris vel q̄
litatis trāſferat onus pbandi in aduerſariū. Cuius dictis adde
primo ſꝫ bal. ang. imo. ⁊ ro. hic q̄ ſi p̄ns ſtatus rei ſeu p̄ns qua
ſi poſ. ꝯdicit origini ⁊ pgreſſui pcedāt no. p gl. ꝰ ⁊ p bar. in. iij.
opp. tertie partis. ſecus ſi ꝯdicat origini lꝫ nō pgreſſui vt eſt vi
dere in maioꝛi ⁊ minoꝛi etate. vn̄ ſi qs ex aſpectu appareat maioꝛ
xxv. annis. tūc pp p̄ntē ſtatū trāſfert onus pbādi in aduerſariū
l. minoꝛ. xxv. an. ex aſpectu. ſ. de mino. ⁊ eſt bona gl. lꝫ ipſi nō al
legent in. l. de etate. in ver. pbādū eo. ti. lꝫ enim p̄ns ſtatus ꝯdi
cat origini qꝛ qlibet naſcif minoꝛ. tñ nō ꝯdicit pgreſſui qꝛ ex cur
ſu tpis naturaliter qs efficif maioꝛ abſq; alio facto extriſeco iux
ta. l. ſi minoꝛē cū ibi no. C. de in inte. reſti. mino. ⁊ facit ſm eū id
qđ no. in. l. ſpadonē. §. q abſolutus. ſ. de excu. tu. ⁊ eodē mō rn̄
dēt ang. ⁊ ro. ad. c. ſemel malus. q alleg. p bar. qꝛ lꝫ naturalr qs
naſcaf bonus tñ ex curſu tpis excreſcente etate ois etas pna eſt
38 ad malū. xij. q. i. c. ois etas. † Subdit enim notabilr ſolus ang.
hic ad limitationē eoꝝ que hic no. bar. q̄ vbi p̄ns ſtatus rei ſeu
p̄ns quaſi poſſeſſio nō ꝯdicit nec ēt ꝯſentit origini ipſius rei. exē
plum qs inuenif in habitu clericali vel in ſtatu iuriſditionali. hec
quidem ſunt accidentia preter naturam, ⁊ non ſunt accidentia
iuſta niſi doceatur de titulo. vnde in hoc caſu ad commodum
exiſtentis in ſtatu predicto non proderit quaſi poſſeſſio niſi pro
betur titulus. Qui ergo dicit ſe clericū lꝫ ſit in habitu ⁊ tonſura
nō obtinebit bn̄ficiū tanq̄ clericus nec declinare poterit iudicez
ſecularez niſi doceat de titulo. i. clericatu. c. ſi index laycus ⁊ ibi
glo. in ꝟ. clericali. in ver. p̄ſumptionē. de ſent. excō. in. vi. q̄tum
tñ ad cōmodū alioꝝ ſufficit p̄ns ſtatus abſq; probatione tituli
vbi verſaf publica vtilitas ⁊ non aliter. l. barbarius. ſ. de of. pre
to. l. i. C. de teſt. l. ii. C. de ſen. ⁊ ēt pdeſt alijs in alio caſu lꝫ non
verſef publica vtilitas. ſ. vbi agif de cātione a pena vt ſi qs pcuſ
a ſerit clericū non incedentē [a] in habitu laycali. l. itē apud. §. ſi qs
virginem. j. de iniur. ⁊ l. ſi ignorans als ſi qs ignorans. ſ. loca.
39 ſm eum. † Sed adde ſm hoc q̄ imo tex. in. c. ſi index. pbat con
trarium eius ad quod allegaf per ang. niſi clericus anteq̄ eſſet
deprehenſus p iudicē laycū in habitu clericali eſſet ꝯſuetus inci
dere in habitu laycali. vt ibi in tex. ⁊ glo. ⁊ clare no. guil. de cu. ⁊
bal. in. l. ſi qua p calūniā. C. de epiſ. ⁊ cle. ⁊ Jo. an. in regula non
lꝫ in mercu. ⁊ bal. in. l. non ignorat. poſt cy. C. qui accu. ⁊ ibi di
no vide de hac materia p bal. vbi plenius locutus eſt ⁊ pfectius
q̄ angel. hic. de quo ēt vide per cy. in. l. ij. in. iiij. q. C. de ſerui. ⁊
aqua. ⁊ ibi oīno vide bal. in. xix. col. ⁊. xv. in verſi. iuxta queritur
an prelatus. ⁊ per cyn. in. l. i. in pe. ⁊ vlti. q. C. vbi de cau. ſta. agi
opꝫ ⁊ per Jac. de are. in. l. circa. de proba. p Inno. ⁊ alios in. c.
veniens. de verbo. ſig. ⁊ in. c. abbate. eo. tit. per Jo. an. in addi.
ſpec. in ti. de inſtru. edic. §. reſtat. ver. ⁊ ſcias. ⁊ bal. in. l. ij. C. de
ſen. ⁊ in. l. eam quam. C. de fideicom. in ver. extra queritur lega
tum fuit relictum. ⁊ quidam libri habent in. ij. col. ⁊ per Bald.
in. l. iudicia. C. de rei ven. vbi facit mētionē de dictis bald. hic ⁊
per anto. de bu. in. c. innotuit. de eo qui furtiue oꝛ dines ſuſcepe
rit. ⁊ in. c. peruenit. de cenſi. aliquid etiam per Dominicum in
d. c. ſi index. vbi ſuper hoc refert quotam dn̄oꝝ de rota. de quo
etiam vide per Bald. in. l. ticia. ſ. ſolu. matri. vbi inter cetera in
hoc articulo dicit no. q̄ vbi cā ſtatus quem indicat preſens qua
ſi poſſeſſio non poteſt haberi ſine p̄uilegio ⁊ preiudicio iuris
tertij. q̄ tunc quaſi poſſeſſio. non releuat ab onere probandi per
tex. in. c. ad decimas. de reſtitu. ſpolia. in. vj. ⁊ hoc reputat men
ti tenendum Jmol. in. d. l. ticia. ⁊ poſuit etiam Bald. in prealle
40 ga. l. non ignorat. vbi latius. † De materia etiam vide per bal.
in. l. ſicut ſemel. C. de libera. cau. vbi per illum tex. dicit q̄ quaſi
poſſeſſio in iuribus incoꝛpoꝛalibus non releuat ab onere probā
di. niſi ille qui eſt in quaſi poſ. ſit in bona fide. pro quo etiam alle
go tex. in. l. ius eius. C. de proba. ⁊ in. l. qui liberis. §. fina. j. de
libera. cā qđ no. pro limitatione. l. circa. de proba. ⁊ eorum que
no. Barto. hic. de materia etiam vide per Cyn. in. l. ſi ſolenni
bus. C. de fi. inſtru. vbi poſt pe. dicit q̄ quaſi poſ. alicuius iuris
qđ haberi non poteſt ſine conceſſione p̄uilegij nūq̄ releuat ab
onere probandi. alleg. tex. in. c. cum perſone. de p̄uile. in. vj. li
cet gloſ. in. d. l. ſi ſolennibus. voluerit contrarium de quo etiam
alibi per Bald. ⁊ Sal. ⁊ Jo. an. in. d. ver. ⁊ ſcias. ⁊ per Bald.
41 in. d. l. ticia. † Item ex his que not. bart. hic in vlti. oppo. tertie
partis habes not. limitationem ad auct. qui ſemel. C. quō ⁊ qñ
iudex. qꝛ illa auc. volens q̄ neceſſario ſit proſequendū iudiciū ſu
per libello vſq; ad fi. cauſe pcedit qñ actoꝛ eſſet cōtumax vt pro
42 batur hic. † Secundo limita illam auc. non habere locū in caſu
c. paſtoꝛalis. de cau. poſ. ⁊ ibi no. Joan. an. ⁊ alij nam in caſu il
lius decretalis ex permiſſione iuris conceditur actoꝛi ſuſpende
re petitionem p̄mo productam in petitoꝛio ⁊ tranſire ad poſ
b ſeſſoꝛiū bonā petitionem pducendo [b] pro quo allego tex. ſm
ſcđam lec. glo. in. l. i. C. de carbo. edic. ⁊ no. ſpecu. in tit. de peti
43 to. ⁊ poſ. §. i. verſi. poteſt etiā petitoꝛio. † Tertio limita vt colli
gitur ex not. per barto. in. l. ii. §. fi. j. de preto. ſtipulario. vbi vo
luit q̄. d. auc. procedat vbi quis ſuſpendendo ſeu differendo iu
dicium inchoatum contra vnam perſonam vellet ꝯ eandem
perſonam agere eadem actione producendo nouum libellum
contra eum tanq̄ contra eandem perſonam. ſecus ſi non tanq̄
contra eandem. ſed tanq̄ contra extraneū licet eſſet eadem per
ſona in effectu. vt ſi ſuſpenſo iudicio rei vendicationis intenta
to contra reum nunc defunctum velit agens agere eadem ratio
ne contra heredem ſuum qui perſonam defuncti repreſentat.
nam hoc facere poterit ſi agat contra heredem tanquā contra
quemlibet extraneum poſſeſſoꝛem. Alias limitationes ad illaꝫ
aucten. vide per Bartol. in. l. edita. maxime circa. iij. colum. C.
de eden. ⁊ per bal. ⁊ alios in. l. ſi quis ſtipulatus ſit ſtichum aut
pamphilum. de verboꝛum oblig. ⁊ p bal. in. l. ij. in fi. C. de fal. cā
44 adie. leg. ⁊ in. l. poſtq̄ liti. C. de pac. † Item inquantum Bart.
hic in. ii. q. concludit q̄ contra reum volentem cauere ſm foꝛ
mam legis noſtre non deferretur iuramentum in litem per no.
per glo. reputatam ſingularem in. l. harum. in glo. fi. ſ. ſi ſerui.
vendi. que voluit q̄ vbi aliquid venit explicandum officio iudi
cis ⁊ non iure actionis non pōt deferri iuramentum in litem ꝯ
illum contra quē ſolum dabaf officiū iudicis. ⁊ iſtud etiam hic
ſequitur imol. Sed adde q̄ lꝫ barto. in. d. l. harū. ſimplr trāſeat
cū illa gl. tñ bar. ꝯtrarium tenuit ibi per. d. l. qui reſtituere. ſ. de rei
vendic. vbi lꝫ reſtitutio veniat officio iudicis pro executiōe ſnīe
late in rei ven. vt eſt tex. ibi in prin. ⁊ probatur in. l. lꝫ. in verſicu.
offi. ſ. de peti. here. ⁊ no. pe. ⁊ cy. in. l. ſicut. C. de ſerui. ⁊ ſpecu.
in ti. de offi. iudi. §. de ſeruis ꝟ. poſt ſn̄iam ⁊ bar. in. l. ſciēdū. §.
pen. ſ. qui ſatiſda. cog. tñ videmus q̄ iuramus in litem ꝯ illum
qui lata ſn̄ia ꝯ eum in rei ven. conueniebaf pro reſtōne facienda
vt. l. qui reſtituere. in fi. ⁊ iſtā opi. tꝫ etiam pau. de ca. in. d. l. ha
rum. per illum tex. in fi. vbi tex. refert ſe etiā ad nō cauentem tū
etiam qꝛ officiū iudicis hꝫ ſimilitudinē cū actione bone fidei. vt
pꝫ in. l. ſi quis ex argentarijs. §. i. ſ. de eden. vbi officium iudi
cis datur inſolidum ꝯ vnaꝫ ex pluribus heredibus qui habet fa
cultatem rei tradende ſicut datur actio bone fidei. l. iij. §. heres
ſ. commoda. q̄ tamen non eſt in actionibus ſtricti iuris. l. ſi ti
bi homo. §. ſi fundus. de leg. i. ſed ang. ⁊ pau. de caſtr. in. l. argē
tarius. §. cum autem. ſupra de edendo videntur tenere opinio.
barto. nam dicunt q̄ per illum. §. cum aūt. pbatur q̄ lꝫ ꝯ dolo
ſum qui teneref iure actionis poſſit pbari intereſſe per iuramē
c tum [c] in litē. l. in actionibus. ſ. de in litē iur. ⁊ l. ſemp. §. in hoc
interdicto. j. q̄ vi aut clam. ⁊ l. ſi qñ. C. vn̄ vi. tñ ſecus eſt in illo

qui non

a ℭ Non ince
dētē. de hoc p
cūdē alex. ꝯſi.
viii. ⁊ ibi qđ ſi
cleric⁹ ſit cōiu
gatus ⁊ an p
ꝯtoꝛez puni
ri poſſit ꝺ quo
ēt p bar. cepo.
done. ꝯſil. xxii.
an quaſi poſ.
releuet ab one
re pbādi vide
anch. ꝯſ. ccl. ⁊
qs cognoſcef
debeat an deceſ⁹
a layco ſit cle
ric⁹ vid p ful.
ꝯſilio. cin.
ℭ Et an ⁊ qñ
poſſio vel qua
ſi poſſio tranſ
ferat onus p
bādi in aduer
ſariū. vide p
bal. ſaly. ⁊ do
cto. in. l. poſſeſ
ſoꝛes. poſt tex.
⁊ gl. C. ꝺ pba.
⁊ quis cogno
ſcat an capt⁹ p
iudicez ſecula
rē ſi alle. ſe cle
ricuꝫ an ſit cle
ricus. Et an
gaudeat p̄ui
legio clericali.
An iudex eccle
ſiaſticus an iu
dex ſecularis
eū captū. vid
l. c. ſi iudex lay
cus ꝺ ſen. exc.
in. vi. ⁊ conclu
dif q̄ eccleſiaſti
cus cognoſcit
Anto. francl.
b ℭ Produ
cēdo. adđ vt p
do. de rota de
cā poſ. ⁊ ppe.
in nouis ⁊ anti
quis.
c ℭ Per iu
ramētū in litē
adđ an tale iu
ramētum tran
ſeat ad hēdes
paſſiue eſt poſ
cher ⁊ quotti
dianus ꝺ quo
p bal. ⁊ ang. in
l. gn̄alr. C. de
rebus credi. lꝫ
cumulatiue ⁊
diſtictiue per
do. raſo. in. l. ſi
qñ. C. vn̄ vi. q
hic allegat.
Additio.
ℭ Et vide Ja
ſo. in. l. in. q. fi
na. l ſi. ff. nego
ciū g. ⁊ vid do
cto. in. l. iii. §.
fi. ff. de mercu.
⁊ in. l. tutorib⁹
ſ. de mercu. ri.
Thomas dip.

qui nō tenebaſ niſi officio iudicis. vt eſt ibi argentarius qui re/
gulariter ſm magis cōc opi. nō pōt cogi ad edēdū niſi officio
iudicis. l. i. ⁊ ibi no. bar. poſt gl. ⁊ alios. C. de edē. nā tūc reqriſ
ꝙ intereſſe ꝓbeſ ꝑ teſtes vel alias ꝓbationes. vt innuit text. in
d. §. cū aūt. ⁊ ita tenēdo poſſes rñdere ad alle. in ꝯtrariū. ⁊ primo
ad. l. q reſtituere. ꝙ reſtō in rei vēd. venit iure actionis. vt eſt de
mēte bar. hic in ſu. ij. q. cuius ꝟba ad hoc pōderat hic imo. ꝯclu
dēs ꝙ in reſtōne faciēda ſit expediēs implorare offm̄ iudicis iu
xta no. in. l. iiij. C. depo. ⁊ ita ēt vꝫ intelligere Ange. in. d. §. cū
aūt. Uel dic ꝙ ſatis eſt ꝙ ipſa reſtō veniat iure actionis ꝗtū ad
hoc vt añ ſniam poſſit agēs rei vēdi. petere iure actionis nō ſo/
lū ſe declarari dñm. ſꝫ ēt reū ꝯdēnari ad reſtituēdū. iuxta. l. i. in
prin. iūcta. l. ⁊ ex diuerſo. ff. de rei vē. ſꝫ lata ſnia ipſa executio fit
iudicis offō. ita tꝫ ang. ⁊ declarat in repetitiōe. l. ſi qs. vi. §. dif/
ferētia. in. xix. col. ff. de acq. poſ. q ita intelligit gl. inſti. de actio.
§. i. in ꝟ. nullo iure. de quo ēt ꝑ bal. in. l. edita. in repe. ꝑuſina. in
xxij. col. C. de edē. Nō ob. etiā tex. in. d. l. bax. qꝛ loqꝰ qñ copu/
latiue neutrū fiebat. i. neqꝫ cauebaſ. ꝓut offō iudicis cauēdum
erat. neqꝫ res reſtituebaſ ꝓut iure actionis tenebaſ. ⁊ ꝑꝑ hoc vl
timū iurabaſ in litē. vt ibi in gl. Nō ob. tex. in. d. l. ſi qs ex argē/
tarijs. qꝛ rñdet vt ꝑ bar. in. l. iiij. §. cato. in. iiij. col. ff. de ver. ob.
45 ¶ †Itē inꝗrtum bar. hic in. iiij. q. multū no. voluit ꝙ ille q tene
a tur ad nudam cautionē teneſ ēt ad obligandū bona ſua[a] ꝑ. l. fi/
lios. vt legatoꝝ noīe caueaſ. Adde ꝙ ſm imo. hic ſi bñ pōdere
tur vꝫ facere in oppoſitū. qꝛ vꝫ aliqd ipſſitatis inducere in pñe
⁊ filio. ⁊ vꝫ ēt innuere triplicē eſſe ſpēm cautionis. ſ. nudā ſuffi/
ciētē ⁊ mediocrē. ⁊ illā appellat mediocrē que fit cū hypotheca
bonoꝝ ſine fideiuſſore. Ro. hic addit ꝙ bart. in. l. i. in prin. ff. q
ſatiſ. cog. tenuit illud idē ꝙ ipſe bar. tꝫ hic ꝑ. d. l. filio. ſed ſm ro.
⁊ ang. in. d. l. ſciēdum tenuit ꝯtrariū ꝑ ea que hic dicit imol. tñ ſm
Ro. verior vꝫ opi. Bar. ꝓ qua dicit videri tex. C. de epiſ. ⁊ cler.
in. l. oēs. §. in hac aūt vrbe indita in ꝟbo facultatē ſuaꝝ obliga/
tione. Adde ꝙ bar. in. l. i. ff. q ſatiſ. cog. ⁊ in. l. pretorie. inultima.
ff. de preto. ſtip. ⁊ ibi ēt Ang. tꝫ illud idē qḋ tenuit bar. hic. ¶ Et
idē tꝫ imo. in. d. c. diuortio. §. interdū. ff. ſo. ma. ¶ Sꝫ imol. in
l. pretorie. tenuit ꝯtrariū ꝓut ipſemet tꝫ hic. Et ex ibi dictis ꝑ eum
pꝫ rñſio ad. d. l. oēs. qꝛ ipſemet dicit ꝙ ibi lex ꝯ regularē diſpoſi
tionē hūtē ꝙ debeat caueri cū fideiuſſore ꝓuidet in aliquo caſu
ꝙ ſufficiat ſine fideiuſſore caueri. Tñ qꝛ ꝓmiſſoꝛ releuaſ a fide/
iuſſione grauaſ in alio. ſ. vt obliget bona ⁊ ꝓbaſ in. d. l. filio fa/
cit. l. cū q. in prin. ff. de iureiu. ⁊ ita loqꝰ tex. in. d. l. oēs. vbi pſo/
ne enumerate reuelabanſ a regulari ſatiſdatione de iudicio ſiſti
cū fideiuſſore. ⁊ ita ēt pōt rñderi ad text. in. §. ſi qs autē ꝓ pecu/
46 niaria. in auc. de ſanc. epiſ. ¶ †Itē inꝗrtū bar. hic in. iiij. q. ⁊ ſe.
tractat de mō interponēdi ſcḋꝫ decretū qñ agiſ ꝯfeſſoria vel ne
gatoria vel aliquo remedio poſſeſſorio ꝓ aliqbus iuribus incoꝛ
poꝛalibus. vel ēt qñ agiſ de interdicto vti poſ. ꝓ poſ. reꝝ corpo
raliū. adde no. ꝑ ſpec. in tit. de primo ⁊ ſcḋo decreto. §. vidēdū.
ꝟ. ſed qualiter in ſeruitutibus. ⁊ ver. ſeq. ⁊ in. §. reſtat. ꝟ. ſꝫ po/
ne ago. ⁊ imo. ⁊ plenius ant. de bu. in. c. de eo q mit. in poſ. cau.
rei ſer. ꝑ bar. in auc. ei q iurat. C. de bo. auc. iud. poſ. ⁊ in. l. ij. §.
i. ff. ſi ex nox. cau. aga. ⁊ in. c. i. circa vi. col. de mil. vaſal. q cō. eſt.
¶ Itē inꝗrtū bar. hic in. vij. q. tangit de intellectu. l. i. §. pe. ff. de
aſſer. tol. Adde ſm imo. hic ꝙ bar. intelligit illū tex. ꝓbare ꝙ ſi
poſt preſtitā ſatiſdationē ḋ iudicio ſiſti dñs q mouet qōnē liber
tatis ſeruo ſe abſentat ꝑ annū ꝙ ex hoc ꝯſeqꝰ ſeruus libertatē:
ſꝫ ſꝫ imo. illa. l. hoc nō ꝓbat: qꝛ lꝫ dicat ꝯ qñ ſeruus ꝑ annū ſe
abſentat ꝙ ſubijciſ ſeruituti. nō tñ dicit ꝯ ita eſſe qñ dñs ſe ab/
ſentat. ⁊ ſic cū illa lex ſit penalis nō eſt extēdēda regula in penis.
⁊ regula odia de reg. iur. lib. vj. qꝛ nō vꝫ eadē rō. qꝛ ſerui ꝯſueue
rūt latitare ⁊ nō poſſet faciliter haberi eoꝝ copia qñ fugiūt. ſed
nō ſic eſt veriſimile ꝙ idē ſit ꝯ in dño. Sꝫ ro. hic tꝫ opi. bar. qꝛ
maioꝛ eſt rō que facit ꝓ libertate ꝗ̄ illa que facit ꝓ ſeruitute. l. ꝓ
xime. in fi. ff. de his que in teſt. delē. ⁊. §. illud. inſti. de dona. ⁊ in
iudicijs cū equalitatis ſeruāde priuilegiū ꝯceſſum agēti vꝫ ꝯceſ
ſum reo. l. fi. C. de fruc. ⁊ lit. expē. Adde ꝙ cū opi. bar. ꝯcoꝛ ſpe.
in ti. primo ⁊ ſcḋo decreto. §. vidēdū. ꝟ. qd ſi agaſ negatoria. ⁊
Ant. de bu. in. c. i. de eo q mit. in poſ. cā rei ſeruā. lꝫ de Specu. ⁊
Bar. mētionē nō faciat. ¶ Saly. tñ in. d. l. i. §. pe. de aſſer. tol.
vꝫ tenere illō qḋ tꝫ imo. hic. nā tex. ille loqꝰ dū eſt ꝯtumax reus
q ꝯueniebaſ vt declareſ illū eſſe ſeruū. ¶ Uñ dicit ibi Sal. que
ri poſſe qd ꝯ ſi eſt ꝯtumax ſeu ſe abſentat ille q qōnē ſeruitutis
infert. ⁊ rñdet ſe putare antiquū modū eſſe ſeruādū poſitū in. l.
diui. §. i. ff. de libe. cau. vt correctio euiteſ. lꝫ ſm eū videaſ face/
re in ꝯtrariū rō equalitatis ſeruāde inter litigātes. Sed dic ꝙ duo
ſunt caſus. vnus eſt an ſi qs tāꝗ̄ liber agat ꝯ ticiū petēdo ſe agē/
tē declarari liberꝝ cū ticius eū poſſideret tanꝗ̄ ſeruū. ⁊ tunc ſi ti/
cius ꝯuētus fuerit ꝯtumax ꝑ annū ꝯſtituiſ actoꝛ in libertate. ⁊
iſto caſu loqꝰ Bar. ⁊ etiā Spe. ⁊ ant. de bu. ⁊ videſ tūc eſſe eadē
rō ⁊ maioꝛ rōne fauoris libertatis. Nec ob. diuerſitas rōnis al/
le. ꝑ Imo. qꝛ in caſu. d. l. i. non requiriſ latitatio aut fraudulēta
occultatio. ſed ſolū ꝯtumacia que qdē nō minus cadit in liber/
to ꝗ̄ in ſeruo cū reoꝝ ſemꝑ ſit fugere. iuxta. l. inter ſtipulantes.
§. i. de ver. ob. ⁊ notat expreſſe Cy. in. l. ꝓperandum. §. i. C. de
47 iudi. ¶ †Scḋs caſus eſt qñ ticius agit ꝯ te petēs te declarari ſer
uum eius ⁊ ticius agēs eſt ꝯtumax per annum. an reus iſto ca/
ſu ꝯſtituatur in libertate. ⁊ hoc caſu loquitur Saly. dicēs ꝙ nō.
⁊ ad hunc caſum ſatis videntur adaptari verba Imo. hic. ⁊ pro
eis facit qꝛ tex. in. d. l. i. non loquitur de agente contumace. vn/
de tunc vꝫ eſſe ſtandū remedijs que traduntur in auct. qui ſemel.
C. quō ⁊ qñ iu. ⁊ in. d. l. diui. ⁊ iſto caſu nō loqꝰ Barto. hic. Tñ
poſſet dici ꝙ etiā iſto caſu reus ꝯſtituaſ in libertate. ⁊ ꝑ. d. l. i.
qꝛ iura ēt correctoria diſponētia in vno correlatiuoꝝ extēduntur
ad reliquū. l. fi. ⁊ ibi bart. C. de indi. vid. tol. ergo. d. l. loquēs in
reo cōtumace extēditur ad actorē ꝯtumacem in quo eſt etiā ma
ior rō: qꝛ maioꝛ eſt ꝯtumacia actoris ꝗ̄ rei cum reoꝝ ſit fugere.
vt colligitur ex notatis ꝑ glo. in. d. auc. qui ſemel. in ver. locū. ⁊
no. Cy. Iaco. but. ⁊ ange. in. d. l. ꝓperandum. §. ⁊ ſi quidē. Et
pro hoc etiam facit glo. no. in. c. fi. in verbo reus. de confeſ. lib.
vj. que extendit illam conſtitutionē penalē loquētem de reo ad
actorē. Et circa ea que tāgit bar. in. viij. q. vltra remiſſiones. ff.
ꝓxime alle. circa. iiij. q. bar. Adde no. per bar. in. l. ſi ſinita. §. iu
lianus. ff. ti. i. in. xj. col. in ver. querit etiam glo. in qbus actioni
48 bus ⁊c. ¶ †Ultimo ſi velis ſcire an confeſſoria ⁊ negatoria[b] cō
b petant non ſolum pro ſeruitutibus. ſed etiam pro alijs iuribus
incoꝛporalibus. vide no. per Barto. in. l. ſi publicanus. §. in ve
ctigalibus. ff. de publica. cum concord. ibi alleg. per eum. ⁊ per
Inn. in. c. abbate. de ver. ſi. ⁊ in. c. inter ꝗttuor. in gl. ij. de ma.
⁊ obe. ⁊ in. c. examinata. de iu. ⁊ in. c. i. ad fi. ꝑ bal. de mil. vaſ. q
ꝯtu. eſt. ⁊ in. c. i. circa. ij. co. in ti. q̄ ſunt rega. ⁊ in ru. C. de vſufr.

1 Interlocutoria ſecunda contraria prime facit primam ceſſare.
2 Nunciatio ſi ſit facta per pretorem: nam tunc etiam ſi ſit facta
pro opere demoliendo quod fieret in riuo vel cloaca in quibus
alias non poſſet nunciari eſſet parendum.
3 Interlocutoria per quam infertur preiudiciū non tꝫ ſi pars ci/
tata non fuit ad interlocutoriam.

1 **N**Oui opus. †Per ſecundam interlocuto/
riam prime cenſetur a prima
receſſum. hoc dicit. ⁊ ad hoc allega. per Bartolum
2 in. l. cum procurator. §. i. ſupra eodem. ¶ †Not.
hunc textum iuncta glo. ad limitationem. l. pupillo. §. ſi quis ri
uos ſupra eodem. quia ille textus procedit niſi nunciatio facta
ſit per pretorem. nam tunc ſi ſit etiam facta pro opere quod fie
ret in riuo vel cloaca in quibus alſ non poſſet nunciari eſſet pa/
rendum. ita ſentit hic glo. ſm Paulum de caſtro pro limitatio
ne iſtius. §. ¶ Pro hoc facit ſm eum illud quod not. Bartol.
in. l. non ſolum. §. morte. ſupra eodē. in ſecunda queſtione prin
cipali dum dicit ꝙ quando proteſtatio fit auctoritate iudicis
non requiritur ꝙ ſit cauſa expreſſa in proteſtatione. ¶ Hanc
tamen limitationem intelligo procedere quando in nunciatio
ne non erat facta expreſſa mentio ꝙ opus fieret in riuo: ſe/
cus ſi facta eſſet expreſſa mentio. quia tunc videtur ꝙ prece/
ptum ⁊ nunciatio iudicis non valeret tanquam continens ex/
preſſum errorem iuris. c. cum inter. ad finem. de re iudi. ⁊. l. ij.
C. quando prouo. ⁊ clarius not. Bartol. in. l. ij. in principio.
per id quod ibi not. glo. in ver. ſciatur. ff. ſi quis in ius vocatus
non ierit. ⁊ not. gloſſam finalem in. c. veniens. de accuſationi/
3 bus. ¶ †Extra gloſſam tene menti dictum Bartoli volentis
non tenere interlocutoriam per quam infertur preiudicium ſi
c pars citata[c] non fuit ad interlocutoriam. tamen ſm Imo. hic
contrarium tenuit Innocē. in. c. querelam. ad fi. ⁊ in. c. auditis.
de ꝑcu. ⁊ ibi etiam Ioā. and. allegat id quod hꝫ in. c. fi. de offi.
⁊ in. l. quod iuſſit. ff. de re iudi. que iura hoc non ꝓbant ſm imo
lam hic. Unde ſm eum poſſunt opiniones concordari ꝙ ſi le
ue preiudicium vel nullum infertur parti procedat opin. In/

a ¶ Obligandum bona. ad
de late viden
dum ꝑ Oldr.
conſilio. lxvi.
b ¶ Et nega
torie. De ma
teria negato/
ria quō agaſ
⁊ qd requiraſ
ꝑ alex. ꝯſi. cxix
vi. co. in. ii. vo
lu. Fran. cur.
Additio.
¶ Uide ang.
de are. plene i
§. eque ꝑ totū.
inſti. de actio.
⁊ ꝑ alex. in cō
ſil. xxvi. in. ii.
vol. in. iii. col.
Tho. diplou.

c ¶ Citare. in
quibus ſenten
tijs requiraſ
citatio. vide ꝑ
lud. ro. ꝯſi. lxx
ii. ⁊ an in ſnia
declaratoria ꝑ
Frā. de are. cō
ſil. clxxiii. ⁊ an
in ſententia in
qua pronūcia
tur inſtrumen
tum exemplan
dum. vide per
eundem cōſil.
xxxvi.

no.l.ſed ſi interpellat.poſt pn.cū ibi no.⁊.l.dil.pferre.in pn.⁊
ibi no.ſ.de arbi.⁊ ar.l.ſcio.ſ.de in inte.reſt.alſo aūt pcedat opi.
Bar.p.l.a pcedēte.C.de dila.vbi vf caſus q̄ dꝫ ferri cā cogni⸗
ta ⁊ ſic ēt pte pñte vel citata.facit ſm eū.l.in cāe.la.i.§.cā cogni
ta.de mino.Ro.hic dicit diſtinguēdū.aut iterlocutoria reqrit
cāe cognitionē.⁊ tūc reqrit citatio.d.l.a pcedēte.aut nō reqrit
cāe cognitio.⁊ tūc nō reqrit citatio.d.l.ſed ſi iterpellat.⁊ ita di
cit tenere Bal.in.d.l.nec qcq̄.§.vbi decretū.ſ.de offi.pcō.qc
qd ſm eū dixerit Bal.in.l.i.C.de ſen.ex peri.reci.Adde q̄ cū
opi.Inno.trāſcūt dñi de ſua ɔcluſiōe.ccccx.ſcipi.Itē ſi ſnia p
ter q̄ ſm eos in iterlocutoria hñte viꝫ diffinitiue.vt in ſnia qua
pnūciat appellationē eē dſertā.tūc hēat locū regula q̄ ad ſniaꝫ
reqrit citatio.l.tres denūciatiōes.C.quō ⁊ qñ.iud.⁊ in.l.ſi de
ſerta.C.ſi pp pu.pēſi.cū vulgaribus.⁊ cū dcā deciſiōe dñoꝝ de
ro.trāſit ſimplr Anto.de bu.in.c.ſepe.circa.iiij.col.de ap.Itē
adde q̄ p opi.Inno.eſt gl.i.d.§.vbi decretū.tñ Bar.ibi poſt
antiquos ɔcludit eo mō quo retuli.ſ.tenere Imo.hic.ita ēt in
effectu diſtiguit Bar.i.d.l.q̄ iuſſit.⁊ ibi expſſe Imo.vbi rephē
dit dictā opi.Inno.ita ēt i effectu ɔcludit Ang.⁊ Imo.in.l.re⸗
cuſare.i pn.ff.ad treb.poſt Dy.⁊ Cy.ibi.Et iō itelligūt tex.in
d.l.recuſare.loq in pn.i abſēte citato qcqd ibi ſenſerit glo.ita ēt
tenuit Ang.Imo.⁊ Pau.d ca.i.d.l.de uno quoqꝫ.ſ.de re iu.
Et ſubdit ibi Ang.q̄ Imo.i.c.cū veniſſent.de teſti.vf velle q̄
nō poſſit ferri iterlocutoria abſēte eo qui grauat niſi p peccato
manifeſto.Sed dicit Imo.i.d.l.de unoquoqꝫ.q̄ Inno.de h
ibi nihil dicit.ſed de hoc aliqd dicit Inno.in.c.cū veniſſent.de
reſt.in iteg.ſup vbo ihabitationē.tñ hꝫ Imo.ſi dicit Inno.cla
re illō ad qō ibi allat p ang.Et ſubdit Imo.ibi q̄ fauore liber
tatis pōt ferri ſnia pte nō citata ut pꝫ in caſu.l.ſi cū.§.ſi.ſ.d fidei
cō.liber.Cōis eſt igit ɔclo illa quā poſuit Bart.⁊ alij i.d.l.ubi
decretū cū ɔcoꝛ.ſ.alle.⁊ eā ſeqt Ang.i.l.i.C.q nō ob.lō.tē.pre
ſcrip.⁊ Anto.de bu.⁊ Imo.in.c.auditis.Et de mā ēt ultra pre
dicta uide p Bal.in.l.ſi.C.de ſen.ex pic.reci.⁊ i.l.perēptorias.
in.ij.col.C.ſen.reſci.nō poſ.⁊ in.l.terminato.C.de fru.⁊ lit.ex
pē.⁊ aliqd p Bar.in auc.q ſemel.C.quō ⁊ qñ iudex.⁊ ibi ex di
ctis per eū aliquos caſus qbus ſaluari pōt opi.Inno.Aliū ca⸗
ſum ēt ponit Bal.in.c.i.in pncip.de mili.uaſal.q cōtu.eſt ubi
dicit q̄ iterlocutoria qua iudex dilatiōes ſuas moderat augen
do vel minuēdo pōt ferri pte nō citata.alle.no.p inno.in.c.ad
petitionē.de accu.tñ ipſemet bal.in.l.ſi.C.quō ⁊ qñ iudex.tꝫ ɔ
rium per rōnē.d.l.a pcedēte.⁊ lꝫ ipſe nō rñdeat ad no.p inno.
in.d.c.ad petitionē.Rñde.q̄ inno.loqt in dilatōe expectatoria
que pāgit in dilatōe ad cōparēdū coꝛā iudice.nā ſicut citatio pt
cōmitti aliquo abſēte ⁊ nō citato.⁊ ita poterit moderare iudex
dilationē expectatoriā que in ipſa dilatiōe pāgit.⁊ ita expſſe vo
luit bar.in extrauagāti ad reprimēdū.in vbo.p edcm.circa.i.vel.ij.
col.Ad predcā vide.l.pperādū.§.⁊ ſi qdē.C.de iudi.vbi pbat
ēt perēptoria.de quo dubitauit ēt bar.i.l.cōſentaneū.C.quō ⁊
qñ iudex.ubi tractat an qñ ſi in interlocutoria reqritur citatio
q̄ ad interlocutoriā ferēdā ab obſeruatiōe iudicij reqrit citatio
dēat eſſe pemptoria.De quo veniat dicēdū in.l.ſi finita.§.iulia
nus.ſ.ti.i.Et ad predicta vide etiā bar.in.l.iij.§.fiſcā.de bono.
poſ.⁊ aliquid ēt per Ro.in.l.i.ſ.de arbit.vbi tranſit commu⸗
ni opinione.

1 Si procurator. †Ex nūciatiōe fcā per pcuratorē acq
ritur dño ius agendi.vt opus deſtruat.⁊ ad ea que
h denotant doc.vide que dixi in.l.de pupil.§.me⸗
miniſſe.ſ.eo.

1 Edibus. †Qui facit opus ſcienter ɔ nun⸗
ciationem vel cōſenſit q̄ fieret co
gitur ad demoliendum ſuis expenſis:ſed ſi ignorā
ter ſolum patientiam preſtare tenetur.h.d.

1 Sciendum. †Licet nunciatoꝛ ſuccūbat
in proſecutione nunciatio⸗
nis non tamē prohibetur alijs actionibus ſibi com
petētibus agere vt opus demoliatur.h.d.⁊ de hoc
dixi in.l.de pupillo.§.ſi is qui.ſ.eo.

1 Verba edicti pretoris ponuntur in hoc edicto pretorio.
2 Expreſſum illud dicitur quod tacite ineſt ex mente colligitur.
3 Tutor vel curatoꝛ promittens vtilia facere ⁊ inutilia preter⸗
mittere: an debeat etiā ſpeciali pmittere pupillū defendere.
4 Nullitas actus an videatur facta ſi a lege vel ſtatuto imponat
pena facienti actum ⁊ fiat actus.
5 Nullitas actus an dicatur pena.

1 Pretor. †In hoc principio ponūtur vba
edicti ptoris.⁊ i vb.iterdcm.ponū
tur aliqua q̄ ſunt d mēte edicti ptoris.⁊ hoc ſit loco
2 ſummarij vſqꝫ ad.§.ſiue.†Ro.iūcta glo.i vb.ex
preſſuꝫ.q̄ illud dr expſſū q̄ tacite ineſt ⁊ ex mēte colligit.⁊ hoc
ē vtile ſm ang.ad appellātē ab interlocutoria.vt ſi in applone
allat vnā cām grauaminis ex mēte neceſſario cōphēſa i vbis dr
a ⁊ illā cām ſigillati expſſiſſe.⁊ ſic pcedat applo q̄ reqrit ſigillati[a]
expmi cām grauaminis.vt i cle.appellāti.d ap.de quo Imo.h
ſe remittit ad no.i.d.cle.appellāti.ro.h ſimplr trāſit cū ang.ad
de no.p.inno.⁊ alios i.c.ſi.de op.no.nū.⁊ p oēs i.c.i.de ap.in
vj.⁊ plene p anto.de bu.i.c.vt debit[o].circa.iij.co.de ap.p bal.i
l.minorib[o].C.d his q.vt idi.vbi ſinglaria vba poſuit.⁊ p eūdē
i.l.eos.§.ſiue āt.C.de ap.⁊ i.l.p hāc.circa vlti.co.C.de iēp.ap.
⁊ i.l.edita.i.xix.col.C.de edē.i repe.paduana.⁊ i.l.terminato.
i.vlt.col.C.de fru.⁊ li.expē.⁊ i.l.añ ſnie.C.quo.ap.⁊ ang.i.l.i.
ſ.de li.⁊ poſthu.⁊ i.l.vbi āt.§.q illud.ſ.de vb.ob.⁊ ang.i ſuo cō
3 ſi.ici.q̄dā dña āna ⁊c.†Itē p iſtū tex.iſert bar.hic an ſi i iſtro tu
b tele vel cure tutoꝛ vel curatoꝛ pmiſit vtilia facere[b] ⁊ inutilia pter
mittere ſufficiat abſqꝫ eo quod promiſerit ſpālr pupillū defen⸗
dere ⁊ ɔcludit q̄ nō p tex.ſingularē.⁊ i.l.ſi.§.oēm.C.de admi.
tu.q̄ ē diligēter notādū.qꝛ ex h pſes tutele ⁊ cure poſſent ſtrigi
⁊ cū bar.trāſit ſimplr hic pau.de ca.⁊ ro.Adde bar.idē tenētēs
i.l.itimos.i pn.ſ.de legi.tu.⁊ ita ēt tenuit bar.⁊ ang.poſt cy.in
d.§.oēm.⁊ ang.i auc.vt hi.q ob.§.ſi.colla.vj.vbi reqrit q̄ tu⸗
tor et curator corpalr iuret vtilia facere.⁊ tñ ſm ange.ibi reqri
tur q̄ ēt pmittat illū pupillū idefenſuꝫ nō relinquere p.d.§.oēꝫ
ſed ɔriū vf velle bal.i.d.l.itimos.⁊ i.d.§.oēm.vbi dicit q̄ non
putat eē neceſſariū q̄ apponant formalr illa vba poſita i.d.§.
oēꝫ.ſꝫ ſufficiāt eqpollētia:qꝛ iura ɔſiderāt effectū.ñ āt formā v
boꝝ.l.qm̄ idignū.C.de teſta.optie facit ɔ eū tex.i.l.i.ſ.de li.⁊
poſthu.Sed dic q̄ bal.hñ loqt nec tñ ex vbis ſuis iſert.q̄ ſuffi
ciāt illa vba.ſ.q̄ pmiſit vtilia facere ⁊c.qꝛ tex.in.d.§.oēm.req
rit q̄ ſpālr pmittat q̄ ipe ſine mora defenſioneꝫ pupilli ſubibit
vñ p illa vba pmitto vtilia facere ⁊c.nō ē ſpālr pmiſſionē defen
dere ſed gñalr iō nō ſufficit.ſꝫ ſi p alia vba q̄ p ea que ſūt poſita
in.d.§.oēm.pmittat in effectu ſpālr defenſio ſatis eſt ⁊ hec fu⸗
4 it intētio bal.recte itueti.†Tetigit ēt bar.hic pleni[o] q̄ alibi.an
ſi a lege vel ſtatuto iponat pena faciēti actū vf actus ille ānulla⸗
c tus[c] de quo vide hic p eū cū quo trāſit ſimplr hic pau.de ca.di⸗
cens vba bar.hic eſſe ſingularia.de quo ēt vide p gl.in.l.⁊ ſi ts.
i vb.pignoꝛa.in.i.ſo.C.de predi.mi.⁊ p glo.iūcto tex.i cle.i.vb.
inhibētes.de iure pa.p bal.i.l.nemo martyres.C.de ſacroſan.
eccle.⁊ in.l.i.in.iiij.col.C.de his q̄ pe.no.⁊ p bal.⁊ ſaly.i.l.nō
dubiū.poſt antiquos.C.de legi.p pe.de ancha.i repe.c.canonū
ſtatuta.de ɔſti.i vb.iuxta predcā qro qñ lex phibet ⁊c.vbi ſeqt
dcā p bal.i.d.l.nō dubiuꝫ.⁊ p imo.in.l.cū lex.ſ.de fideiuſ.⁊ i.c.
cū ɔtingat.in octauo mēbro de iureiu.vbi trāſit i effectu cū bar.
hic ⁊ ita ēt tenuit ipſe in.c.ſi.i ſi.de poſtu.pla.vbi rephēdit do.
5 cardi.ibi alr dicētē.†Et qꝛ bar.hic icidēter ſentit q̄ annullatio
d actus dicat pena[d] adō no.de hoc p io.an.⁊ alios i.c.ſi.de reſcri
ptis.⁊ i.c.ſi.de elec.lib.vj.⁊ p bal.i.d.l.nemo.⁊ i.d.l.nō dubiū
in.ij.col.⁊ aliqd icidēter p bart.i.l.ſanctio.i.i.col.ſ.de pe.⁊ qō
ſit pena pbat tex.i.l.ſenatus.ſ.de ɔbē.⁊ i.c.ſi religioſus.de ele
ctio.li.vj.Limitat ⁊ dclarat vt p bal.i.d.l.ñ dubiū.quē ſeqt pe.
de ancha.i.c.pālle.de quo ēt vide p iaco.bu.i.d.l.nō dubiū.⁊ p
Bal.in.l.turpia.in prin.de leg.i.vbi ex illo tex.colligit q̄ ānul
latio legati eſt pena teſtatoris.

1 Siue autem. †Hoc interdictum demolitoriuꝫ
competit ſiue totum edificium fa
ctum ſit poſt nunciationem.vt quia nihil tunc erat edificatum.
⁊ ſic locus erat vacuus ſiue ſit factum pro parte ſcilicet quātuꝫ
eſt pro eo quod eſt factum poſt nunciationem.⁊ competit ge⸗
neraliter: ſiue edificans habebat ius edificandi: ſiue non.h.d.

1 Si quis paratus. †Si oblata fuit ſatiſ
datio ⁊ ſine iuſta cauſa
non fuerit recepta: perinde habetur ac ſi foret recepta quātum
ad hoc vt nunciatio habeatur pro remiſſa.hoc dicit.Tetigit
hic Bart.an oblatio verbalis ſufficiat.remitto ad ea que poſt
alios dixi in.l.ſi mora.ſ.ſolu.matrimonio.

Stipulatio

a Sigillati.
en grauamina
ſine ſigillatim
exprimēda vel
narrāda.vide
p bal.cō.ccclx
vij.⁊.cclxii.i.ij
bro p ro.ɔ.cc
ccc.⁊ dicit idē
ro.cō.cclxxii.
p[o] tex.hic alle
garī q̄ illō dr
expſſum q̄ ex
multiplicatis
precuratis colli
gi poteſt.
Et an ⁊ qñ
aliqd dicat fie
ri expſſum hr i
§.ſi vero expſ
ſim.in auctē.
de here.⁊ fal.
⁊ i.l.ſi dōatōe
C.de colla.et i.l.
ſi emācipati.e.
ti Anto.fran.
Additio.
Addō q̄ hoc
deſiſt ang.ſeqt
fel.i.c.tranſfero
i.ii.co.de ɔſti
tu aduerte q̄
no.ang.⁊ cor.
alex.i.c.vt dbi
tos.l.xxi.co.h
ɔſti.⁊ q̄ vf ex
pſſe fieri.vide
ang.i cō.xvii.
cor.ſio.i ɔ.cc
xviii.⁊.d.ſigi.
i cō.cl.xxvii.⁊
alex.i.l.hac cō
ſultiſſima.§.ſi
na.l.āipe.co.
C.q te.ſa.poſ.
et i cō.lxxx.in
i.vol.Tho.di.
Additio.
b Vtilia fa
cere.adō ⁊ vid
alex.i ɔ ciix.i
i.vo.⁊ illū tex.
i.d.§.oēs.all.
p ang.bar.ibi
et ang.h are.i
ſi.d vol.ſoſti.
i pn.l.ii.co.in
fin. Tho.
c Annullat[o]
vide p pau.de
ca.ɔſil.cccv.
meli[o] p frā.de
are.ɔſi.xx.vbi
pōit an ſtante
ſtatuto q̄ ab
interlocutoria
ſi poſſit appel
lari ſub pēa an
ſoluta pena ap
pllō remaneat
valida.
d Pēa adō
pau.d ca.i.cō.
cclxxii.inci.vf
dicēdū i.i.co.
⁊ iō cū ſit pēa
ad h vt aliqs
dicat i moꝛa.
reqrit iterpel
latio bar.i.l.ſi
duo.§.h vba
ſ.dɔſti.pe.vbi
dicit q̄ illa v⸗
ba ſi ñ dederis
vel adipleris
ſeu nō feceris
exponūt.i.ſi i
moꝛa fueris dā
di vel faciēdi.
qñ diſpoſitio
ex q̄ iducit ob
ligationē dādi vf
faciēdi incipit

Stipulatio de opere demoliendo vt ex ea agi poſſit cõmittitur cum iudicatur eſſe edificatum iniuſte aut reus non defenditur.

1 Creditor ad hoc vt poſſit agere contra fideiuſſorem vel tertios poſſeſſores bonorum an ſufficiat eſſe factã excuſſionẽ bonoꝝ contra ꝑncipalẽ debitorẽ per relatiões nũcioꝝ referentiũ nihil repiſſe in bonis vel reqrat̃ ꝓnunciatio iudicis ſuper excuſſiõe.

1 Fideiuſſor nõ põt ꝯueniri a creditore niſi ſit facta excuſſio ꝯ pn cipalez debitorẽ ⁊ requirit̃ ꝙ ſit ꝓnũciatũ ſuper ipſa excuſſiõe.

Excuſſio bonorum debitoris principalis ad hoc vt dicatur perfecta requiritur ꝙ ſit ſuper ea pronunciatum.

Hoc interdictum.

†Stipulatio d̃ oꝑe demoliendo vt ex ea agi poſſit cõmittit̃ cũ iudicat̃ eſſe edificatũ iniuſte. aut reus nõ defendit̃. h. d. C †Et inducit̃ ꝑ Bar. ad q̃õnem quotidianã ⁊ vtilez. 1 an vt poſſit agere creditor ꝯ fideiuſſorẽ vel tertios poſſeſſores bonoꝝ ſufficit factam eſſe excuſſionẽ ꝯ principalẽ debitorẽ ꝑ relationes nũcioꝝ qui retulerũt nihil eſſe in bonis principalis debitoris. an vero etiã requirat̃ ꝓnũciari excuſſionẽ eſſe legitime factã. in quo lꝫ ſm eũ Jac. bu. tenuerit nõ eſſe neceſſariã ꝓnunciationẽ[a]. tñ ipſe ꝯcludit ꝯtrium ꝑ plura hic alle. ꝑ eũ. Ange. hic dicit ꝙ ꝯ opi. Bar. tenuit Jac. de are. in ſuo tractatu excuſſionũ. ⁊ remittit ſe ad no. ꝑ ipſum in. l. decẽ. ff. de verbo. ob. vbi de hoc nõ tetigit: ſꝫ ſolũ ibi dicit ſufficere ꝙ pẽdẽte iudicio inchoato ꝯ fideiuſſorẽ ꝓbet̃ ꝙ debitor principalis nõ ſit ſoluẽdo vt ſic repellat̃ exceptio excuſſionis nõ facte oppoſita ꝑ fideiuſſorẽ: vt incidẽter retuli. in. l. nõ ſolũ. §. morte. ff. e. Jmo. hic dicit veriorẽ eſſe opi. Jac. bu. ꝑ no. ꝑ glo. in. l. ſancimus. in ver. ꝯtumaciã. C. ad treb. ⁊ dicit ꝙ iura alle. hic ꝑ Bart. non ꝓbant: vt hic per ipſum. Pau. etiã hoc idẽ tꝫ: q: ſufficit relatio nũcioꝝ cũ ei ſtandũ ſit. l. magis puto. §. ne paſſis. ff. de re. coꝝ. ⁊ q: ita videmus ꝙ qñ eſt notoriũ principalez nõ eſſe ſoluẽdo. illud ſufficit abſqꝫ alia excuſſione vel ꝓnunciatione. vt no. in. d. l. decẽ. in gl. fi. ⁊ in l. fi. ff. ſi cer. pe. in glo. magna. Dicit tñ cautius eſt ſeruare opin. bar. q: facta ꝓnũciatione nõ poterit poſtea opponi ꝙ excuſſio nõ fuerit legitime facta. q: nũcij nõ ꝑquiſiuerunt vbi debuerũt. ſecus ſi nõ ſit facta ꝓnũciatio. q: lꝫ poſſet agi ꝯ fideiuſſorẽ. tñ poterit fideiuſſor opponere exceptionez ꝙ nõ fuit bñ facta. ⁊ dicit hũc reſpectũ ⁊ intellectũ habuiſſe bar. hic †Sed certe hic habuit reſpectũ ꝙ nõ poſſit agi ꝯ fideiuſſorẽ niſi facta ſit prima excuſſio adeo ꝙ qñcũqꝫ non eſt ꝓnunciatũ ſuꝑ excuſſione poterit opponi ꝙ excuſſio nõ vꝫ. nec eſt ꝑfecta q̃tum ad hoc vt creditor agere poſſit ꝯ fideiuſſorẽ ſi ſuꝑ ea nõ eſt ꝓnunciatũ vt colligit̃ ex iuribus alle. ꝑ bar. ⁊ maxime dũ bar. allegat iſtũ tex. ⁊. l. exitus. de acq. poſ. †Sed bene verꝝ eſt ꝙ bar. in auc. ſed hodie. C. de acti. ⁊ obli. ⁊ in auc. hoc ſi debitor. C. de pig. tenẽdo ꝓnunciationez fieri debere vr̃ habuiſſe illũ reſpectum quẽ dicit Pau. de ca. ro. hic ꝯcludit verã eſſe opi. Bar. primo ꝑ. l. tutores a patruo in ff. ꝓnunciat. ff. de ꝯfirmã. tuto. Scd̃o ꝑ. l. nõ tm̃. §. ſenatus. ff. de ſi deicõ. liber. ſed iſta duo iura ad hoc allegauit bal. in. d. auc. hoc ſi debitor. C. de pig. Tertio ꝑ tex. in. d. l. a diuo pio. §. in venditione. in ver. interloqui. ff. de re iud. ſed illũ ad hoc allegat bal. in. d. auc. ſed hodie. ⁊ Saly. in. d. aucẽ. hoc ſi debitor. Quarto ad hoc alleg. tex. in. c. cum ſcõm. de here. lib. vj. ſed ibi loquitur q̃tum ad declarationem delicti. Adde etiam ꝙ Angel. in. l. ita ſtipulatus. ſuꝑ ver. ꝙ ſi ab initio. ff. de ver. ob. tꝫ opi. Jaco. bu. ⁊ ita etiã tenuit Jmo. ⁊ in. d. l. decẽ. vbi refert ꝙ Ange. hic in voce etiã ita tenuit. ⁊ idem etiã tꝫ angel. ⁊ Jmo. in. d. l. exitus. vbi pro hoc adducunt̃ no. per gl. fi. in. d. l. decẽ. ꝓut retuli. ff. attẽto ꝙ acta iudicij in quibus apparet de relatione nunciorũ referentiũ debitorem nõ eſſe ſoluẽdo faciũt notoriũ. c. cũ oliꝫ. de verb. ſig. c. fi. de coha. cle. ⁊ mu. notat Jnnoc. in. c. ex inſinuatione. de appel. ⁊ in. c. ꝑ tuas. de teſt. C Jſtam opi. Jaco. bu. tenuit etiã Ang. in. d. auc. hoc ſi debitor. vbi reſpondẽt ad iſtũ tex. ꝓut facit Jnn. hic. ſ. ꝙ ad hoc vt cõmittat̃ iſta ſtipulatio de oꝑe demoliẽdo ꝯ fideiuſſorem qui in ſatiſdatione interuenit reqrit̃ ꝙ verificet̃ illa ꝯditio que inerat. que qdem ꝯditio habebat mixturã iuris ſeu iuſticie vel iniuſticie: q: ꝓmittebat̃ demolitio oꝑis. ſ. ſi eſſet iniuſte edificatuꝫ. merito ſuꝑ hac requirit̃ pronunciatio. ita etiam reſpõdet ang. ad. d. l. exitus. q: ſi intentatũ eſt interdictũ vti poſſidetis nõ põt intentari petitoriũ priuſq̃ appareat qs ſit poſſeſſor ⁊ ſic appareat qs hꝫ partes petitoris in petitorio cũ vterqꝫ ꝯtenderet ſe poſſidere: ⁊ de hoc ꝯſtare nõ poſſit niſi lata ſentẽtia ſuꝑ poſſeſſorio. ſed in q̃õne noſtra ad hoc vt agi poſſit ꝯ fideiuſſorẽ tractat̃ de purificãda tacita ꝯditione. ſ. ſi principalis nõ eſſet ſoluẽdo que ꝯditio purificat̃ per relationem nunb ciorum referentium[b] nihil inueniri in bonis. merito cum conſiſtat hec ꝯditio in facto ⁊ non habeat mixturã iuris. ſufficit euenerit ipſa ꝯditio abſqꝫ eo ꝙ ſuꝑ eius euẽtum ſit ꝓnunciatũ quãtũ ad hoc vt agi poſſit. l. cedere diẽ. ff. de ver. ſig. Et lꝫ videat̃ ſatis ſuſtẽtabilis dicta opi. quã poſuit Ja. bu. in. d. l. ſancimus. ⁊ in. d. auc. hoc ſi debitor. tñ vr̃ verior opi. Barto. quam etiam ſecutus eſt Bal. in. d. l. ſancimus. vbi ad hoc alleg. l. de qua re. ff. de iudi. ⁊ idem tꝫ ange. in aucẽ. de fideiuſſoribus. §. ſed neqꝫ. ⁊ Saly. poſt Bal. in. d. auc. ſed hodie. ⁊ Pau. d̃ ca. ⁊ Raph. cu. in. d. l. decem. ⁊ Pau. de caſt. ⁊ Ray. in. d. l. exitus. ⁊ Benedi. de plumbi. in. l. liberis. §. fi. ff. de lib. cau. ꝑ illum tex. cum glo. in ver. ꝓnunciatum. ⁊ ꝓbat̃ per alia iura ſupra allegata. ad quem nõ vr̃ reſpõſuꝫ ſatis ſufficienter. Et nõ obſtat rñſio data ad iſtũ tex. q: illa tollit̃ per. d. l. tutores. ⁊. d. §. ſenatus. Et nõ ob. glo. in. d. l. ſancimus. q: reſpõdeo. vt hic ꝑ Barto. vel vt per bal. in d. auc. ſed hodie. vel ꝙ illa gl. non eſt vera ꝑ allegata. ff. ⁊ eodẽ modo poteſt reſponderi ad ea que no. barto. in. l. ſi finita. §. iuc lianus[c]. in. v. col. in ver. ꝓcedo vlterius. dicit glo. ⁊c. ff. de dã. infec. ⁊ bal. in. c. i. de mili. vaſ. qui con. eſt. dum dicũt ꝙ nõ eſt neceſſe ꝓnunciari ſuper ꝯtumacia. ſed ſatis eſt ꝙ de relatione nũcij ⁊ de accuſatione ꝯtumacie appareat in actis. Uel potes rñdere ꝙ aut aliquid hꝫ eſſe preparatorium alterius iudicij. ⁊ tũc dꝫ pronunciari ſuꝑ illo preparatorio. vt in. d. l. exitus. ⁊ hic cum ſi. ſed dictum bar. in. d. §. iulianus. loquit̃ qñ illa ꝯtumacia non erat preparatoriũ alterius iudicij. Nõ ob. illud qd̃ no. per glo. in. d. l. decem. cum alijs. ff. allegatis. q: rñde ꝙ aut eſt notoriuꝫ aliter q̃ ex his que geſta ſunt coram iudice. ⁊ tunc cum iudex nõ cognouerit nõ requirit̃ ꝓnunciatio. Jta ꝓcedere põt caſus no. in. d. l. decem. ſecus vbi eſt notorium per ea que iudex cognouit vt iudex. q: tunc dꝫ ſuꝑ his pronunciari. d. l. de qua re. c. cuꝫ eccleſia. de cau. poſſeſ. alr̃ ſequeretur cũ acta iudicij faciant notorium. vt dixi ꝙ nunq̃ requireretur ꝙ ſuper actitatis ferretur ſententia. Uel dicas ꝙ q̃uis ſit notorium tñ requirit̃ ꝓnunciatio. c. cum ſit romana. in fi. de appel. c. porro. de diuor. no. glo. fi. in. c. euidentia. de accu. ⁊ gl. in. c. ad noſtram. el. iij. de iureiurã. ⁊ no. bar. in. l. emptorẽ. in pri. cũ ſi. ff. de acti. emp. Et de hac q̃õne vide aliqd ꝑ bal. in. l. fi. §. i. ſi cer. pe. ⁊ i. d. l. tutores. vbi tñ nõ vr̃ ſe clare firmare. ⁊ de hoc articulo tetigi etiã in. d. l. exitus.

C De damno infecto. Rubrica.

1 Libellus in materia damni infecti quomodo formetur.

1 C †De materia huius tituli ⁊ forma libelli in hac materia vide ꝑ Spe. in ti. de pig. §. ſeqt̃. ver. cetex. ⁊ in ti. de ſatiſd. §. fi. ver. itẽ eſt ⁊ alia ⁊ ibi ponit formã cautionis dãni infecti. ⁊ interſerit qd̃ nẽ not. in mã. nã pone ꝙ habes domũ ruinã minantẽ iuxta meã pcto vt eã reficere cogaris. tu rñdes paratũ te eſſe mihi de dãno infecto cauere ⁊ ꝓpterea dicis te nõ cogẽdũ reficere. ego vero replico ꝙ cautio dãni infecti tãtũ locũ hꝫ qñ timeo periculũ tm̃ rex mearũ. ⁊ ſic tm̃ quo ad res. l. in hac ſtipulatione. ff. e. ſed q: poterit ꝯtingere ꝙ vxor ⁊ filij mei erũt in domo vñ ꝑ pſonis eoꝝ caueri nõ poterit q: liberũ corpus eſtimationẽ non recipit l. ex hac. ff. ſi qua. paup. fec. di. ⁊ extra de iniur. c. i. ꝯcludit ſpe. ꝙ ſi es diues adeo ꝙ potes reficere cogeris reficere. l. preſes ꝓd uincie. ff. de of. preſi. alr̃ autẽ cogeris vẽdere vt reficiat̃[d] aut de publico ſoluet̃. arg. l. lege cornelia. in pri. ff. ad ſylle. ⁊. C. quib. ex cau. ſer. ꝓ pre. liber. acci. l. fi. de qua qd̃. vide etiã ꝑ bar. in. l. illicitas. §. ne potẽtiores. in princ. ff. de offi. preſi. ⁊ in. l. bona. §. q dãni. ff. e. ⁊ ang. in. l. ad curatoris. in pri. ff. e. vbi ꝓ hoc eſt tex. optimus. ſed Spe. in ti. prealleg. loquitur plenius alijs.

1 Cautio damni infecti poteſt peti etiam coram magiſtratibus municipalibus.

2 Juriſditio delegata eſt etiam interdictum quod defertur a lege inanimata.

3 Lex debet eſſe impoſita rebus ⁊ non verbis.

4 Delegatus a lege cenſet̃ delegatus a principe qui eſt lex animata in terris: ⁊ talis delegatus poteſt ſubdelegare.

5 Celeritatem deſiderat cauſa damni infecti: ⁊ vbi celeritas exigitur recedimus a regulis iuris cõmunis.

6 Appellari an poſſit a ſententia damni infecti.

a ꝓcedẽ. diſpõ ne. lex ſi incipiat a ꝓcedẽti ꝯdõe. ⁊ ꝙ requirat̃ mora ⁊ interpellatio l ꝓ ſtãdio alimẽtis ſicut i alijs obligatõib' tꝫ glo. tex. r. y. de for. l. libertis quos §. i. ff. de ali. ⁊ ci. le. ⁊ ibi bar. in ſol. ꝑmi ꝯtij ⁊ de hoc r. dus in. l. cũ vn'. §. i. de ali. ⁊ ci. le. ⁊ in. l. ſi ita ſti. pul. dicta gl. i. de v. ob. ⁊ in l. ⁊ ſi penuꝫ. ff. qñ di. leg ce. ⁊ expſſe Jod. de imo. poſt bar. in. d. l. ſi ita ſtipulatus. in gl. in v. ꝯfeſtim. ⁊ bart. ibi in. vi. q. ⁊ pa. d̃ ca. in v. celſus. in. d. l. ſi ita ſtip. vbi tngt qñ incipit a ꝓcedẽ. diſpõne ꝑ ꝓmiſſõe l mora ꝯſtitui lõ nõ vr̃ ſtetiſſe ꝑ eũ donec fuerit in mora ꝯſtitut' q: ꝓſumit fuiſſe in mora vel ꝑ ipꝫ ſtetiſſe drã. l. ſi duo. §. fi. ff. e.

a C Pronunciationez. de h vid q poſui in l. fi. ff. ſi cer. pẽtat̃. in apoſtil.

b C Referentiũ. ⁊ de mõ ꝓbãdi iſtã negatiuaꝫ ꝙ principalis nõ ſit ſoluẽdo vt poſſit veniri ꝯ fideiuſſorẽ cu ſit mera negatiua q ſui natura eſt improbabilis. vt. l. ii. ⁊ l. ab ea pte. ff. de ꝓba. vid ꝑ bar. ange. ⁊ imo. in l. hoc iure. ⁊ in l. in illa. ff. d̃ v. ob. Anto. frã.

Additio.

C Uide alex. de imo. in ꝯſi. xli. in. iii. vo. in ci. viſo pũcto. ad fi. ⁊ in cõſi. lxxi. in. iiii. vo. incip. ꝯſidera tis. in pe. col. i fi. ⁊ frã. de are. in conſi. cxx. incip. ꝓcedenda ⁊ vide iaſo. in l. fi. §. licentia. C. de iure de li. Tho. diplova.

Additio.

c C Julianus. vid ibi alex. in viii. col.

d C Ut reficiatur. adde Lu. ro. ſingu. lxiio. vbi ſequit̃ dictũ Spe.

7 Judex ordinarius iuriſditionem a ſeipſo abdicare non poteſt
niſi in manibus ſuperioris.
8 Ceſſionarius habet actiones vtiles ſi illas cedat alteri.omne
ius a ſe abdicat.
9 Delegatus ſimpliciter ſubdelegãs an in dubio videatur ſibi re
tinere aliquid.
10 Jus canonicum differt a iure ciuili.⁊ ſtatur iuri canonico quan
do non eſt clare deciſum per ius ciuile.
11 Delegari an poſſit cauſa reſtitutionis in integrum.

1 **Um res.** †Cautio dãni infecti peti poteſt etiã corã magiſtrati
bus municipalibus ⁊ per eos poteſt fieri iuſſus
de cauẽdo lʒ ſit mixti imperij quod regulariter
magiſtratibus municipalibus non competit.
2 hoc dicit.¶†No.ꝙ iuriſditio delegata eſt etiam interdictum
quod defertur a lege inanimata.Jn ꝯtrarium facit qꝛ iuriſditio
ordinaria dr̃ illa que tribuit̃ a lege.l.⁊ qꝛ.⁊ ibi per glo.in ℣.lex
ff.de iuriſdi.om.iu.¶Sed rñdet Ang.ꝙ iſtud fallit hic in.l.p̃
toria.Sed Jo.de imo.hic lʒ de Ang.mentionẽ nõ faciat dicit
ꝙ dʒ attendi mens.l.⁊ ſi de illa cõſtet an velit dare ordinariam
vel delegatã erat appellãda put lex voluit.hũ facit ſm tex.in.c.
irrefragabili.§.ceterũ.de offi.ordi.⁊ in.c.ad abolendã.de he
re.als in dubio cenſeat̃ ordinaria per.d.l.⁊ qꝛ.cũ glo..⁊ ſic nõ
diſtinguit ipſe inter legẽ preto.⁊ ciuilẽ.Pau.de ca.hic ẽt dicit
nõ eſſe diſtiguendũ inter legẽ preto.⁊ ciuilẽ.ſed ꝙ ſemp̃ qñ lex
defert alicui magiſtratui ſpãliter aliquã cognitionẽ que regula
riter nõ ſpectabat ad naturã ſui magiſtratus dr̃ illa eſſe delega
ta alle.l.i.C.ne li.po.Ang.℣o i.d.l.⁊ qꝛ.ſimplr̃ dicit ꝙ nõ repe
ritur ꝙ lex inanimata det iuriſditionẽ dlegatã.ſed Bal.⁊ Pe.
de anc.dñt in effectu idẽ ꝙ Jmo.h allegãdo tex.in.c.ad abolẽ
dam.⁊ id qð no.Jo.and.in.c.i.de maio.⁊ obe.in.vj.in nouel.
⁊ ita tʒ Jo.an.in.d.c.ad abolendã.vbi aſſignat notabilẽ drĩaʒ
inter ordinarios ⁊ delegatos a.l.inanimata.qꝛ a ſnĩa delegati a
lege appellabit̃ ad principẽ tanꝙ̃ ad delegantẽ iuxta.l.i.in p̃n.
ff.qs ⁊ a quo.⁊.c.ſup qõnum.de offic.dele.ſed ſi ſunt ordinarij
puta epĩ appellabit̃ ad archiepm̃ iuxta.c.romana.de appel.in
vj.Eſt et alia drĩa ſm eum qꝛ dcã iuriſditio delegata a lege cen
a ſetur odioſa ⁊ reſtringẽda:ᵃ ſecus in ordinaria per no.in.c.i.de
5 reſcrip.lib.vj.†Et preterea Jo.an.in.d.c.ad abolendã ꝯdicit
opi.Hoſti.ibi q inclinabat ꝙ tales iudices in.d.c.ad abolẽdã
⁊ i.c.i.de cle.egro.cũ ſi.in.vj.ſint vere ordinarij ⁊ nõ delegati
⁊ redibat ad iura que illos appellãt delegatos ꝙ nõ eſt facien
da vis ℣bis vel noĩe qꝛ lex dʒ eſſe impoſita rebus ⁊ nõ ℣bis.c.
cõmiſſa.de elec.in.vj.l.ij.inſi.C.cõ.deleg.ſed iſtud eſt violare
illa iura.Unde magis cõis vr̃ eſſe opi.Jo.and.quã ẽt ſequi vr̃
do.Car.in cle.i.de ſup.negli.p̃la.in p̃n.in ℣.oppo.⁊ ipſemet
Hoſt.hic tʒ in.d.c.irrefragabili.⁊ drĩjs quas retuli.ſ.ſm Jo.
4 an.apparet ꝙ iſtud nõ erit iponere legẽ ℣bis ⁊ nõ rebus.†Et
ad predcã vide ẽt no.per Bal.in.l.precipimus.in p̃n.C.de ap
pel.Et ex predictis reſultat effectus qꝛ talis dlegatus a lege cũ
cenſeat̃ delegatus a p̃ncipe q eſt lex aĩata.vt in auc.de ꝯſul.ad fi
nem ⁊ expꝛ̃ſſe no.in p̃n.Jo.an.in.d.c.ad abolendã.⁊ p̃bat̃ in.l.
aptiſſimi.C.de iudi.⁊ in.c.ab arbitris.de offi.dele.in.vj.tales
iudices delegati a lege poterunt ſubdelegare ſicut delegatus
p̃ncipis.l.a iudice.C.de iudi.qð vltimũ limitat ſingulr̃ Bar.in
l.iiij.§.ſi intra.j.eo.hic locũ in delegato a lege non pretoria.ſe
cus a lege p̃toria.p id qð no.glo.in ℣.actionẽ.vt ibi p eũ.⁊ non
reperit̃ illud dcm̃ alibi ſm Jmo.⁊ Ro.ibi ⁊ hoc ẽt tʒ Ang.hic
lʒ de Bar.mẽtionẽ nõ faciat.Sed in ꝯtriũ.ſ.ꝙ delegatus a lege
ciuili poſſit ſubdelegare vr̃ tex.quẽ ſcribẽtes ñ allegẽt i.l.i.℣.q
vero.ff.de offi.eius cui mã.eſt iuriſ.Et lʒ tex.loquat̃ ibi de cau
ſis meri imperij.tñ dlegatus p̃ncipis cui dcm̃ eſt equiparari de
legatũ a lege põt ẽt ſubdelegare cãs meri imperij.vt p̃bat̃ in.l.
i.⁊ ibi firmat gl.⁊ plures ſcribẽtes.C.qui pro ſua iuriſdi.Pre
terea Bar.in.d.§.ſi intra.poſt glo.vr̃ loqui de cauſis mixti im
perij.que ſunt ſui natura.idelegabiles ſicut cauſe meri imperij.
⁊ tñ Bar.hic vult ꝙ delegatus a lege ciuili poſſit illas ſubdele
gare.Unde nõ vr̃ ꝙ ad.d.l.i.ð offi.c.poſſit rñderi niſi altero de
duobus modis vl̃ ꝙ ibi loquatur in cõmiſſione facta magiſtra
tibus de eo qð pertinebat ad eoꝝ magiſtratũ.vnde tũc non cen
ſentur proprie dlegati.ſecus qñ nõ pertineret ad eoꝝ magiſtra
tum.vt in.d.c.irrefragabili.⁊.d.c.ad abolendam.vel ſcðo põt
reſpõderi ꝙ delegatus p̃ncipis vel a lege inanimata nõ poſſunt
ſubdelegare cauſas meri imperij quã opi.multi ſequũtur.⁊ eſt
multũ ſubſtentabilis.vt dixi.d.l.a iudice.Qualiter aũt cogno
ſcatur an qs ſit electus vt ordinarius an vt delegatus remitto
me ad ea que poſt Bar.⁊ alios dixi in.l.more.cũ.l.ſe.⁊ in.l.ſo
5 lent.ff.de iuriſdi.om.iudi.†Secũdo no.ꝙ hec cã celeritatẽ de
b ſiderat ⁊ qð vbi celeritasᵇ exigitur recedimus a regulis iuris
cõis.⁊ ideo tex.no.in.l.ſi.j.de ap.reci.dicit ꝙ in cauſis que di
6 lationem nõ recipiũt nõ põt appellari.†Ex quo infert hic pau.
de ca.ꝙ nõ poterit appellari a ſnĩa dãni infecti.⁊ dicit ita tene
re Spe.in ti.de iuriſdi.om.iudi.§.i.ver.⁊ ſeqtur.ſed dic ꝙ cor
rupte allegauit quotã Spe.qꝛ in illo ti.nihil dicit Spe.ſed vo
luit allegare Spe.in ti.de offic.iudi.§.iudicis offĩn.ver.ſed an
eiſdem ad quẽ ſe remittit hic Bar.⁊ in.l.iiij.§.hic aũt in finali
bus verbis.j.eo.Tamẽ Spe.ibi pro more ſuo ſe nõ firmat.vñ
puto verius ꝙ debeat poſſe appellari eo qꝛ non põt p̃pter dila
tionem appellationis pati periculũ ille qui petit de dãno infec.
caueri quoniã ſi aduerſarius fruſtratorie appellauit dato ꝙ ap
pellatione pendẽte domus rueret tenebit̃ appellans ad ſatiſda
tionem dãni ac ſi de ipſo dãno ſatiſfaciendo cauiſſet.l.ſi finita.
§.eleganter.j.eo.Et iſtam opi.ſi recte inſpiciatur vr̃ amplecti
Bar.j.de appel.reci.l.ij.in.vj.q.dũ allegat.l.ſi finita.§.ſi for
c te.j.e.⁊ h no.qꝛ non reperio iſtud magis clare deciſumᶜ ad qð
etiam vide no.per Spec.in titu.de appel.§.in quibus.ver.ſed
7 nunqd qñ.¶†Jn glo.in ℣.reſeruare ibi.l.i.in fi.rñde vt ibi ex
ponitur in glo.vel aliter ſm Ang.hic rñdeo ꝙ ibi trãffert̃ cõi
catiue.nam ordinarius delegãdo iuriſditionẽ cõicat cũ delega
to.nõ aũt a ſe abdicat qñ ordinarius iuriſditionẽ a ſe ipſo abdi
care non põt niſi in manibus ſuperioris.l.legatus.ff.de offi.pre
ſi.lʒ aliud ſit in delegato q p̃tãtem ſubdelegãdi hʒ vt delegatus
principis qꝛ põt iuriſditionẽ oẽm a ſe abdicare.c.ſup qõnem.
§.porro.de offi.delega.⁊ rõnem dr̃e vide ibi in glo.Et colligi
tur ex no.per Bart.hic dũ allegat.l.ex aſſe.nam actionẽ quam
qs habet iure ſuo non põt a ſe ex toto abdicare.qa apud eum
ſemper reſidet directa.l.ſi qs ergo caſus.ff.ð pecul.⁊ ibi no.ita
8 eſt i ordinario q iure p̃prio iuriſditionẽ hʒ.†Quãdo ℣o qs hʒ
actionẽ iure alieno put ceſſionarius q hʒ vtiles ſi illas cedat al
teri oẽ ius a ſe abdicat.l.ex aſſe.cũ glo.ff.ad treb.⁊ hic p Bar.
9 ⁊ ita eſt in delegato ſubdelegãte.†Et iuxta hoc querit hic bar.
delegatus ſimplr̃ ſubdelegãs videat̃ i dubio ſibi retinere aliqd
⁊ effectus eſt magnus vt patebit ex.j.dicẽdis.Et ꝯcludit ꝙ nõ
tam de iure ciuili ꝙ̃ canonico.vt hic per eũ.Sed Ang.ipm̃ hic
repꝛehendit in delegato p̃ncipis qꝛ vr̃ ꝙ ſibi aliqd retineat cuʒ
videamus ꝙ ſi appellatur a ſnĩa talis ſubdelegati appellabitur
ad ſubdelegantẽ ⁊ nõ ad principẽ delegantẽ.vt eſt tex.in.l.i.C.
qui pro ſua iuriſd.put ibi in lr̃a hr̃ ad eos.ſed appellari nõ poſ
ſet ad ſubdelegantẽ ſi nihil apud eum remãſiſſe intelligeret̃.vt
p̃batur lʒ ipſe nõ alleget in.d.§.porro.Sed Jmo.hic dicit ꝙ
Bar.in.l.i.§.ſi.j.qs ⁊ a quo.dicit ꝙ iure ciuili p̃cedit illud qð
hr̃ in.l.i.C.qui pro ſua iuriſdi.ſed qð de iure canonico aliud eſt
qꝛ ſi delegatus pricipis ſubdelegat aliquo ſibi nõ reſeruato nõ
põt appellari ad eũ.c.ſi delegatus.de offi.dele.li.vj.⁊.d.§.por
ro.tñ ſm Jmo.vr̃ verius id qð Bart.hic dicit qꝛ diſpoſitio iu
ris canonici eſt clara ⁊ diſpoſitio iuris ciuilis ẽ dubia.eo qꝛ tex.
in.d.§.ſi.innuit ꝙ a ſnĩa ſubdelegati nõ poſſit appellari ad ſub
delegantẽ ſed ad p̃ncipẽ delegantẽ:⁊ ꝯtrium vr̃ innuere tex.in
d.l.i.C.qui pro ſua iuriſ.iõ reduci debẽt ad ꝯcordiã ſm diſpõ
nẽ iuris canonici.allegat.l.ſed ⁊ poſteriores.ff.de legi.⁊ meliᵒ
allegaſſet tex.in.c.per venerabilẽ.⁊ qð ibi no.qui fi.ſunt le.⁊ no
ta.per docto.in.c.lʒ.de fo.cõpe.⁊ per doc.in.c.i.de op.no.nũ.
Ro.hic dicit ꝙ verius eſt illud qð dicit Bar.in.d.§.ſi.⁊ qð illi
10 tanꝙ̃ vltimo dicto ſtandũ eſt.†Adde ꝙ pro iſta opi.ſ.ꝙ ſit dif
ferẽtia inter ius canonicũ ⁊ ciuile facit tex.in.d.§.ſi.aliter indu
cendo.nam ille tex.intelligitur in delegato ad vniuerſitatẽ cau
ſarum qui vnã cãm ſubdelegauit.intelligit̃ ibi per gl.⁊ doct.in
l.ſolet.ff.de iuriſdi.om.iu.⁊ tñ ibi dr̃ ꝙ dʒ appellari ad primũ
delegantẽ.non aũt ad ſubdelegantẽ.⁊ nihilominus fateri opʒ
ꝙ ibi ſubdelegãs non tranſtulit oẽm iuriſditionẽ cum vnaʒ cã
tum ſubdelegauerit ergo vr̃ ꝙ ius ciuile nõ attendit hoc an ſibi
reſeruauerit vel non ꝙ̃tum ad hoc vt ſciamus ad quẽ ſit appel
landum.⁊ glo.in.d.§.porro.format oppo.de dicto.§.fin.Et
reſpondet vel qð ille.§.intelligit̃ qñ ſibi nihil reſeruauit.vel qð
aliud ſit de iure ciuili aliud de iure canonico non tñ aperit glo.
an tex.ille loquatur in delegato ad vniuerſitatẽ cãꝝ vel in dele
gato principis

a ¶Et reſtrin genda.vide q̃ late poſui l.i.ff.ð offi.eius.
b ¶Celeritas addð ad cogno ſcẽdas que ce leritatẽ deſide rãt gl.in.c.ſi.in ℣.celeritatẽ de elec.in.vi.⁊ adde qð vẽ ẽt in arbitrio iudicis q̃ ſit ta lis ſnĩa hoſtiẽ.⁊ io.and.in.c.ſi.de or.cog.⁊ abb.in.c.i.de inu.pe.facit gl.h.c.potuit.de loc.in ℣.ce leri.⁊ in.c.q̃ ſit in ℣.celeri tate.de elec.in vi.dicẽtes in arbitrio iudi.cis eẽ qñ aliqd dicat̃ fieri cũ celeritate ⁊ ſa cit glo.in.c.ſi qs de reb.ec.nõ alie.⁊ adde an iudex poſſit in cauſis exigẽ tibus celerita tẽ p̃ſigere tẽ pus appellãti ad ſinẽdũ ap pellationẽ.an.to.de hu.in.c.inſinuatõe.de appe.ꝙ ſic.de quo vide per philip.frã.gu ſi.in.c.pronas e.ti.⁊ aliqd p moder.l.c.ii.de re iudica.franciſ.curte.
c ¶Clare de ciſumj.in dic ꝙ ſedo.ro.fin.ſu ꝓ ſo.xxiii.all.ſpe.l ti.de of.iudi.nihil fir mat tñ ipſe di cit ꝙ ſibi dubi um facit.l.ii.C.ð peda.iu.vbi vr̃ tex.ꝙ poſſit appella ri.tñ dicit ꝙ i cãque celerita tem deſiderat non põt appel lari fallit niſi ſit cã mixti im perij vt eſt dã ni infecti qꝛ tũc põt appellari ⁊ ita dicit ipſe ego iduco.d.l.quam nemo induxit.

gato ꝑncipis. Sed itelligo cū ꝙ loquaſ in delegato ad vniuer/
ſitatē cāſarum ſubdelegādi vnā cām qꝛ nō poſſet adaptari dicta
ꝑma ſolu. glo. iō ne inducaſ diſcordia iuris ciuilis ⁊ canonici. ꝓ
pter varios intellectus quos hʒ. d. §. fi. pōt dici ꝙ tex. in. d. §. fi.
intelligaſ ſm aliā lec. quā ponit Bal. poſt. antiquos dū alle. l. fi.
C. de appel. vʒ ꝙ intelligaſ in eo qui ad vnā cām delegatus erat
ab ordinario cum expſſa ptāte ſubdelegādi ſibi ꝯceſſa in delega/
tione ꝙ fieri potuit [a] ſm magis cōem opi. vt eſt glo. not. in. c. is
cui. de offi. deleg. in. vj. in glo. ma. ⁊ no. Bar. ⁊ alij in. d. l. more
cum ꝯcor. Unde ꝯcludēdo dico ꝙ pp varios intellectus quos
poteſt recipere tex. in. d. §. fi. ⁊ pp ꝯdictionē quā vř hēre. d. l. i.
C. qui pro ſua iuriſ. cum. d. §. fi. ſtādum eſt diſpōni [b] iuris cano
nici de qua in. d. §. porro. ⁊ in. d. c. ſi delegatus. per id qd̄ hētur
in. c. per venerabilē. preal. ⁊ ſic verior erit opi. Bart. h̄. Quam
opi. poſuit gloſ. in. d. §. porro. in vna ſol. pal. quā magis cōiter
approbāt doc. ibi lʒ Saly. in. l. i. C. qui pro ſua iuriſ. ſimplr ve/
lit idem qd̄ Bar. in. d. §. fi. In gl. fi. ibi. l. iubere. ꝯa eſt ſolu. ꝙ h̄
eſt ſpāle in cā dāni īfecti pp celeritatē quā reqrit vt hic. ſi enim pe/
tens caueri de dāno infecto habuiſſet neceſſe adire p̄torem vel
alium hñtem mixtū imperiū qui diſtaret a loco domicilij petē/
tis ſibi caueri potuiſſet interim domus ruinoſa ruere añq̄ ad iu/
dicium ꝑueniſſet. ⁊ ſic cum dāno remaneret. l. euenit. infra eod.
ideo voluit lex poſſe hoc expedire corā quocūqʒ magſtatu etiaʒ
municipali. Et iō limitaſ iſta lex vt nō ꝓcedat qñ locus munici/
pij in qua erat dom⁹ ruinoſa erat vicinus vrbi rome adeo ꝙ fa/
cile erat accedere ad p̄torem vrbis pro cautione petēda. nā tūc
magſtatus municipalis ſe nō intromitteret. l. iiij. §. ſi tā vicini.
infra eo. Et ſubdit glo. nřa ꝙ iſta cā dāni infecti nō delegaſ niſi
alias hñti iuriſditionē ſicut in datione tutoris. Sed an hoc in/
telligatur de delegatione que fieret a p̄tore viuēte. an ꝯo ſoluʒ
in illa que fit a le. mortua videbimus in. l. iiij. §. duos. in glo. in
fra eo. ⁊ qñ ꝓcedat id qd̄ glo. dicit de datione tutoris dixit ſa/
tis plene poſt glo. ⁊ alios in. l. i. ff. de iuriſditio. omnium iudi.
C † Ingrtum ēt glo. dicit ꝙ eſt ſpāle fauore minoris vt cā reſti/
tutionis integrū poſſit delegari dic ꝙ lʒ Ang. hic. ⁊ Barto. in/
fra. eo. l. iiij. §. i. ⁊ in. l. ea que. infra ad munic. p. poſt glo. ⁊ in. l.
fi. C. vbi ⁊ apud quē in integrū reſtitutio. trāſeat cuʒ hac ſolu. tñ
Imo. dicit hoc nō eſſe bene dcm̄ qꝛ ſequereſ ꝙ aliud eſſet in re/
ſtitutione in integrū concedēda maiori qd̄ eſt ꝯ. d. l. fi. C. vbi et
apud quē. Unde ſoluit ipſe ꝙ eſt ſpāle in cā reſtōnis in integruʒ
qꝛ eſt fauorabilis. Adde ꝙ iſta ſolutio bar. in. l. nec qcq̄. §. vbi
decretū. circa mediū. ff. de offi. ꝓcon. fundata eſt enim h̄ reſtō in
magna eqtate. l. i. in ꝑn. ff. de mino. l. ſʒ ſi per p̄torē. §. h̄ aūt clā
ff. ex qui. cau. ma. l. i. eo. tit. Uel ſm Saly. in. l. placet. C. de pe/
da. iud. ſpāle eſt in cā reſtōnis ne afflicto ideſt leſo deſ alia affli
ctio. ſ. ꝙ neceſſe habeat adire vrbē in qua eſt p̄tor ⁊ corā eo liti
gare qꝛ afflictio nō dʒ addi afflicto. l. diuus. ff. de offi. preſi. cuʒ
vulgaribus. Precedēs tñ magis placet. Et duʒ tetigi ſupra an
poſſit appellari in cauſa dāni infecti. Adde ꝙ Ro. in. d. l. iiij. in
§. hoc autem iudicium. ſimpliciter tenet ꝙ nō per. d. l. fi. de ap/
pel. red. ⁊ per Specu. in. d. §. in quibus. in titu. de appella. dic
vt dixi. ff. ⁊ Barto. j. eo. l. iiij. §. i. in fin. dicit ꝙ articulus eſt du/
bius. nihil tamen allegat.

Damnum infectum quid ſit ⁊ vnde dicatur dicitur hic.
Cautio de damno infecto preſtari dʒ ēt pro lucro radicato ⁊ iā
ꝑfecte acqſito. qꝛ de tali lucro iudicaſ prout de dāno.
Sta. ꝙ ſteſ extimationi dānum paſſi an habeat locū in furto.
Damnum rapina ⁊ furtum inter ſe differunt.

Damnum. † Hec lex declarat qd̄ ſit dānū infectum. ⁊ lex. ſequens dicit.
vnde dicaſ dānum. Et h̄ ſit loco ſūmarij. C † In gl.
magna ibi pro lucro ⁊c. dicit ꝙ imo pro lucro radi/
cato ⁊ iam ꝑfecte acqſito dʒ ita caueri ſicut pro damno. qꝛ de ta
li lucro iudicatur prout de dāno. vt no. in. l. i. §. ſi quis aūt pro/
pter. in gl. in ver. in integ. reſti. j. de iti. actuqʒ priua. ⁊ no. bar.
⁊ alij. in. l. nō amplius. §. i. de leg. i. ⁊ clare no. Cy. ⁊ Bald. in
l. cum te ſpōſe. C. de dona. ante nup. per illum tex. inducēdo vt
ibi per Cy. ⁊ idem no. Pau. de ca. in. l. ij. §. fina. ff. qui ſatiſda.
cogan. per tex. in. l. iij. eo. ti. ⁊ ad hoc ēt allegat tex. in. §. merito
allegato in glo. nam tex. in. l. proculus. j. eo. loqtur qñ lucrum
non erat acqſitum ⁊ incorporatū ꝑrimonio. vt ēt ibi dixit imo.
C Extra glo. induci poteſt iſte tex. ad. q. ſtatuto cauetur ꝙ de
damno dato ſtetur extimationi dānum paſſi. an habeat locuʒ in
c furto [c] in quo Bal. in. l. nauta. §. quecūqʒ. ff. nau. cau. ſta. deter/
minat ꝙ nō qꝛ in. d. §. quecūqʒ furtum ⁊ dānum vt diuerſa po/
nuntur. Ro. hic nō decidit qꝛ dicit ꝙ tūc. q. de facto pēdebat. ſʒ
aduerte qꝛ tex. in. d. §. quecūqʒ. nō vř ꝓbare opi. Bal. qꝛ ibi di
citur ꝙ furtum nō comprehēdit omne dānum ſicut ſpecies nō
comprehēdit genus. l. ſi quid cap. §. inter emptū. ff. de lega. iij.
ſed ibi nō negaſ ꝙ appellatione dāni cōprehēdatur furtum qd̄
videtur eſſe ſpēs dāni. tamē ſi vis ſuſtinere opi. Bal. potes di/
cere ꝙ opi. ſua melius ꝓbatur per tex. in. l. ſi ſeruus ſeruū. §. ſi
quis de manu. ⁊. §. ſi oliuaʒ. cū ſequē. ff. ad. l. aquilia. vbi actio.
l. aquilie que datur pro dāno dato. vt. d. l. ſi ſeruus. §. tertio aūt
capite. ⁊ inſti. ad. l. aquilia. ⁊ quaſi per totū nō habet locum pro
4 furto. C † Pro hoc ēt facit tex. in. l. ſi quādo. C. vnde vi. in ꝟſi.
rebus arreptis vel dāno dato. vbi fit differētia inter rapinam ⁊
dānum datum. tñ tex. in. d. l. ſi ſeruus magis ſtringit. Eſt veruʒ
d ꝙ de iure cōmuni ſtaſ iuramēto [d] dñi de valore rerū furto [e] ſub
e tractarum ꝓbato tamē ꝑus legitime furto. qꝛ diſpoſitio. l. ſi qñ
que hoc inducit ꝯ violētem expulſorem hʒ etiam locū ꝯ furem.
vt eſt de mēte gl. in. c. ſi. qd̄ me. cau. duʒ gl. dicit ex maleficio ⁊c.
⁊ ibi clarius firmat Inno. ⁊ alij ⁊ ēt Bal. in. l. ſi reo. C. de ordi.
cogni. ⁊ Bal. in. c. i. §. iniuria circa. iiij. colum. de pa. iuramen.
fir. ⁊ Ange. in. l. ſi quando prealleg. ⁊ facit ad hoc quod no. bal.
in. l. i. C. quod met. cau.

1 Terminus poteſt ex iuſta cā ꝓrogari vel nouo concedi.
2 Prorogatio eſt aliud quam renouatio prorogare proprie eſt quando tempus eſt finitum.
3 Verba ſunt impropriancda vt valeat actus.
4 Inſtantiam ſtatuti an poſſint prorogare partes. ſi illa inſtātia etiam inuicta cum prorogatione eſſet minor q̄ eſſet metus inſtantie prefixa a iure cōmuni.
5 Cautio de non offendendo non eſt preſtanda de non offendendo in perpetuum ſed ſtatur arbitrio iudicis vſqʒ ad quod tempus ſit preſtanda.
6 Longum tempus vel breue iudicatur eſſe arbitrio iudicis.
7 Officium ſeu arbitrium certum fuit datus iudici qui poſtea fuit cōfirmatus in officio per ſex alios mēſes. an ſit idem officium.
8 Compromiſſum ſi fecerūt partes ⁊ durante iſto compromiſſo ipſe partes dicant compromittimus ad inuicem ⁊ non dicant prorogamus an ſit vnum ⁊ idem compromiſſum.
9 Iudex ſi fuit caſſus ⁊ poſtea confirmatus an dicatur idem officium.
10 Solutionis tempus cum prorogatur requiritur ꝙ fideiuſſores ſe obligent de nouo.

1 Dies cautioni. † Si dies appoſitus in cautione dāni infe
cti ſiuit vel iam eſt finitus poteſt ex iuſta cauſa ꝓro/
2 gari vel de nouo cōcedi. C † No. ꝙ aliud eſt proro
gatio aliud renouatio. ꝓrogare ꝓprie eſt quādo nōdum tēpus
eſt finitum vt hic ⁊. l. ſed ſi manēte. j. de preca. Et iſtud facit ad
qōnem an ſi finito tpe compromiſſi partes dixerint proroga/
mus compromiſſum vſqʒ ad tale tempus. an valeat in vim re/
nouationis ⁊ videtur ꝙ non. per p̄dicta. ideo tunc videtur ſucce
dere illud quod dicitur alibi quod nolui potui quod potui ad/
implere nequiui. l. multum. C. ſi quis al. vel ſibi. ⁊. c. cum ſuper
de offi. dele. pro hoc facit ſm Imol. hic gloſ. ſingularis in. l.
iij. in princ. j. de acquiren. poſſeſ. que dixit ꝙ transferens poſſeſ/
ſionem animo continuandi non acquirit de nouo poſſeſſio/
nem ſi cauſam non habeat. Tamen contrarium determinat
Imol. per ea que not. Barto. in. l. iij. in princ. prealleg. vbi per
plura iura reprehendit illam gloſ. ⁊ hoc maxime dicit Imol.
eſſe verum ſi interueniſſet iuramentum in prorogatione. quia
illud habet in vim clauſule ꝙ actus valeat eo meliori mō quo
poteſt tex. eſt notabilis in. l. cum pater. §. filius matrem. de le.
ij. Et iſtam partem videtur etiam tenere hic Roma. querens
quid ſi iudex finito termino dixit prorogamus terminum vſqʒ
ad talem diem. ⁊ dicit ꝙ Specu. tenuit ꝙ non valet in titu. de
dila. §. nunc videamus. in ver. ⁊ ſunt hec. quia illud quod nō eſt
prorogari non poteſt ar. c. ad diſſoluendum. de deſpon. impub.
l. nam. non ſi ſub conditione. ff. de iniuſto teſtamento. ꝯtrarium
f tenet Rom. [f] ſecutus Bal. l. i. C. de tem. ap. ⁊ ita teneſ per. l. ti/
tio cētum la picholà. cum ibi no. de leg. ij. Et quia vt dicit ibi
Alexan. de imo. ſup prima. ff. noui.

a C Fieri potuit. adde vidēdum qd̄ voluit areti. cōſil. ꝑui. vltra mediū et qñ nō reperitē clare deciſū p ius ciuile ſtet iuri canonico vide alias iura q̄ allega. roma. conſi. clxxvii.
b C Diſpōni iuris canonici ⁊ qñ in nō vlare deciſis per ius ciuile vel qñ aliqd ē dubium de iure ciuili ſtādum iuri canonico. vide q̄ hētur p ſcity. ⁊ andr. ſicu. in. c. vltē cri. de iu. iuran. ſtā.
c C Furto. adde in hoc articulo ꝙ voluit io. an. in addi. ad Spe. in ti. de ep. ⁊ vari. §. nūc vidēn. ver. vbi. aūt in addi. incipit. libellus ⁊ qd̄ voluit ro. cō. xlviii. et adde tu alexā. in ꝯſi. cxviii. co. ii. in fin. ii. vol. vbi an ſtatutū loquēs de dāno dato hēat locū in furto ⁊ eē ⁊ eundē ale xā. in conſi. xx. in ꝑn. l. v. vo. fran. cur.

Additio.

C Vide plene p laſonē in. l. ſi familia. l. ii. no tabili. ff. de iu ri. om. iu dico.
d C Iuramento. ⁊ de hoc an ⁊ qñ ſtet iuramēto dānum paſſi de rebus extātibus in ca pſa hiſſe aut valuiſſe furto aut vi ſubtra ctis hf in. l. l. §. ſi cuſtō. ⁊ ibi per Barto. et alios ff. depo ſi. Anto. frac.

Additio.

e C Furto ſubtractarum adde q̄ hñ facit q̄ decidit bal. in. l. i. C. ꝙ met⁹ cā ⁊ vide iaſonē in d. l. ſi qñ in. x. col. C. vñ vi ⁊ l. acc. furti ī vl ti. notabili. ⁊ in l. videam⁹. ff. de in litē iurā do ⁊ adde ioā. de ana. in cōſ. lv. in. ii. col. incipit qꝛ dubia ſup facto ⁊ ita conſuluit Thol.
f C Tenet ro. adde q̄ idē lʒ eius co. cccclxi. vbi dicit ꝙ ꝯ Spec. eſt ca ſus rotundus in. d. l. ticio cē

Bal. in.d.l.i.adhuc ſubeſt litis materia que ꝓrogari pōtēſʒ di-
3 latio quo ad tpalem ſui formā ſit ſopita.℄† Pro hoc facit ſm Ro.qꝛ ꝟba ſunt impropriāda vt valeat actus vt no.per glo.in l.in pūcto.ff.fa.her.adde ꝙ Bal.ꝛ Jmo.ēt iſtaʒ opi. ſequūtur in.d.l.ticio.ſ.ꝙ ꝓrogatio dilationis facta poſt terminū valeat per illū tex.vbi ꝓbat ꝙ ēt vbi nullus erat dies dꝫ fieri ꝓrogatio ſed ꝯ iſtam opi.facit tex.in.l.legata inutiliter in pꝛ. in ver.ꝛ diuerſum.de leg.i.per quē tex.dicūt ibi bal.ꝛ Jmo.ꝙ ſi nō vʒ primum cōpromiſſum nō valebit ēt ꝓrogatio ipſius ergo ſi compromiſſum eſt expiratū nō valebit eius ꝓrogatio cū nullum ſit amplius cōpromiſſum.ꝛ ſic ntis nulle ſunt q̄litates.l.eius q in ꝓuinciaʒ.ff.ſi cer.pe.ꝛ ſic videreꝛ ꝙ nō valeat in vim renouationis ſicut nō vʒ ēt in caſu.d.l.legata inutiliter cū ibi no.per Bal. Sed potes rūdere ad tex.d.l.legata ꝙ vbi diſpō teſtōris tendebat ad diminuēdum ius legati.i.ad ꝓrogādū tp̄s ſoluēdi merito nō dʒ induci ex hoc cōfirmatio legatoꝝ que nulla erat qꝛ inducta ad diminuēdū nō debēt opari augmētum ꝛ ſic ꝯriū.l.legata inutiliter.de adi.leg.ꝛ iſta fuit rō illius.l.que rō ceſſat in caſu noſtro ꝛ iō vꝫ ꝙ dictū Bal.in d.l.legata nō ꝓbeꝛ per illū text. nec vꝫ eē verū dcm̄ eius per.ff.dicta in hac.q.ꝛ ſic ꝯclude in queſtione nr̄a ꝙ ꝓrogatio vʒ ſʒ Ant.de bu.in.c.ij.de dila.trāſiuerit cū
4 opi.ſpe.℄† Et iuxta h̄ incidēter h̄ tāgit Jmo.an per ptes poſſit ꝓrogari inſtātia iudicij p̄fixa a ſtatuto ſi illa inſtātia ēt iuncta cum ꝓrogatione eēt minor q̄ eēnt mera inſtātie p̄fixa a iure cōi ſed vide Jo.an.in addi.ſpe.in ti.de ap.§.nūc breuiter.per ver. ſʒ Bal.in ti.de pa.ꝯſtan.in ꝟ.in cauſis Bal.ꝛ Saly.in.l.properādum in pꝛ.C.de iudi.vbi ego dixi ꝛ feci mētionem de verbis
5 Jmo.℄† Idē per iſtū tex.decidit no.Ang.hic ꝙ ſicut ſpectat ad officiū iudicis arbitrari de tpe vſqʒ ad qō ſe habeat extendere cautio dāni infecti ꝛ ꝓuidere ꝙ ñ duret pluſq̄ ſit rei opportunitas.vt hic ꝛ in.l.qui bona.§.ſi.cū.l.ſeq.ꝛ ſeq.in pꝛ.j.eod.ita ſit dōm in illo qui pp inimicitias timet offendi vt nō ſit ſibi preſtāda cautio de nō offendēdo in ppetuū.ſed ſi moderādū tp̄s in dicis arbitrio argu.l.i.§.ait p̄tor.ff.de iure deli.ꝛ.l.de dic.in pꝛ.qui ſatiſ.cog.ꝛ iſtū ſm Jmo.eſt no.pro limitatione coꝝ q̄
6 tāguꝛ in.l.denūciamus.C.de his qui ad eccle.ꝯfu.℄† Adde ꝙ iſtud ēt voluit Guil.ꝛ Bar.in.l.illicitas.§.ne potētiores.ff.de offi p̄ſi.Ang.in.l.pe.j.de p̄to.ſtip.ꝛ ibi per illū tex.in ꝟ.per lōgum tp̄s dicit ꝙ poterit iudex ēt arbitrari de tpe.x.āno.qō dꝫ lōgum tp̄s.l.fideicōmiſſa.§.ariſto.j.qui ꝛ a qui.ꝛ no.per gloſ. in.l.ſi filius.ff.de peti.here.ꝛ in.l.iij.ff.ſi ager.vecti.ꝛ ita ēt dicit Ange.in hac.q.in.l.ita ſtipulatus.in.ij.col.j.de ꝟb.oblig.de quo ēt aliqd per Jmo.in.d.l.pe.in.i.col.ꝛ per Jaco.de are.et Jmo.in.d.l.qui bona.ꝛ ibi in effectu volūt ideʒ ꝙ hic Ang.idē
7 tenet Jmo.in.d.l.qui bona.§.ſi quis.iuxta.℄† Itē inducitꝛ p Bar.h̄ an ſi ex forma alicuius ꝓuiſionis ptās futurus debeat hēre certū arbitriū ꝛ dū veniſſet ptās ipſe durāte primo officio fuit iterū electus pro alijs ſex mēſibus ſequētibus ſeu fuit ꝓrogatū officiū eius in alios ſex mēſes an pro iſtis nouis ſex mēſibus hēbit idē arbitriū ꝛ dicaꝛ idem arbitriū ꝛ dicatur idem offi
a cium [a] ꝛ diſtingue vt hic per eū cū quo ſimplr̄ ſtat hic Paul. de ca.ꝛ ſʒ Ro.dicat ꝙ ſibi magis placēt ꝟba Bal.in.l.ſi a te.C.de
8 pac.inter emp.ꝛ ven.tamē ſto cū Barto.℄† Pro quo facit text.in.l.ſi cum dies in prin.ff.de arbi.vbi ſi durāte tēpore p̄mi cōpromiſſi facti inuicem partes dixerūt cōpromittamus inuicem non aūt dixerūt prorogamus cenſeꝛ eſſe vnum ꝛ ideʒ cum
9 primo.d.l.ſed ſi manēte.℄† Hoc tamen eſt verū niſi in prorogatione eſſet deducta noua qualitas vel forma diuerſa a prima vt colligitur ex no.per gloſ.reputatam ſingularem.in.c.hi qui auctoritate in gloſ.fin.de preben.in.vj.ita tenet Ange.in.d.l. ſed ſi manente.ꝛ Bald.in.d.l.ſi a te.ꝛ in.l.non dubium in.iij. opi.C.de legi.ꝛ in.l.ticius filius.ff.de excu.tuto.ꝛ Bald.ꝛ Ange.in.l.quod dicitur.§.miles.ff.de teſtamen.mil.in quibus locis tractant de hac.q.de qua etiam vide per Bartol.in.l.i.§.hi quibus.de leg.iij.Barto.in.l.meminiſſe.ꝛ ibi aliquid per Bald.ad fin.ff.de offi.procon.Barto.in.l.obſeruare.§.profiſci.in.xviij.q.ff.de offi.pcō.ꝛ ibi etiaʒ infert ex hoc an debeat his ſindicari quando officium eius fuit prorogatum.ꝛ ad predictam.q.vide etiam not.per gloſ.in.l.labeo.alias incipit ſi arbiter.§.hec autem clauſula.ff.de arbi.ꝛ quod not.Bald.in.dicta lege cum dies in princi.ꝛ Jmo.in.c.pen.de offi.deleg.ꝛ ibi ſequitur opi.Bar.hic vide no.per Bal.in.l.ſi conſtante.C.de donatione ante nup.ibi tangit quid ſi poteſtas fuit caſſus du
10 rante officio ꝛ poſtea fuit cōfirmatus an dicatur idē offm̄.† Itē in quātum hic tex.dicit prorogari tp̄s cautiōis intellige ꝙ in p
b rogatione reqriꝛ ꝙ fideiuſſores [b] qui interceſſerūt a p̄ncipio tēpore quo preſtita fuit cautio ſe obligent de nouo tpe ꝓrogationis alſ nō eſſent obligati pro tpe ꝓrogatōis ēt ſi a p̄ncipio fuit actum ꝙ illa cautio poſſit prorogari vt probat tex.ſingu.in.d. §.hec aūt clā cū.§.ſe.ſm Pau.de ca.hic bene facit.l.ſi cū hermes.C.loca.l.item queritur.§.qui impleto.ff.loca.

1 Miſſio in poſſeſſionem ex primo decreto fit contra contumacem non cauentem de damno infecto domus ruinoſe.
2 Pignorū captura nō pōt fieri per magiſtratus municipales.
3 Captura perſone a quibus iudicibus poſſit decerni.
4 Miſſio in poſſeſſionem ex primo decreto poteſt concedi per magiſtratum municipalem.
5 Caſtigatio perſonalis modica in leuibus criminibus conceditꝛ ad publicam vtilitatem magiſtratibus inferioribus.
6 Illatio recte nō fit ex diuerſis ꝛ ſeperatis.

1 **Si intra diem.** † Cōtra cōtumaceʒ nō cauēdo fit miſſio in poſſeſſionē ex p̄mo decreto domus ruinoſe vel illius ptis que ruinam minaꝛ.ꝛ ſi dñs eſt ꝛ nō admittat miſſum in poſſ.datur in eū actio in factuʒ nō tñ pōt per magſatū municipalē p̄ciſe cōpelli captis pignoribus ad illū recipiendū.Quia talis cohertio tanq̄ maioris imperij ſunt per edictū p̄toris reſeruata pretori ꝛ preſi.ꝛ ꝯ pſeuerāteʒ in cōtumacia fit miſſio ex ſcdō decreto nō per magſatum municipalē.ſed p p̄torē vel p̄ſidē ad quos ſilr̄ ſpectat expellere de poſ.h.d.vſqʒ ad.§.pretor.℄† No.ꝙ cohertio que fit p ca-
2 pturā pignorū nō pōt fieri per magiſtratus municipales.ſed ꝯrium vꝫ dixiſſe Bar.in.l.iubere.ff.de iuriſd.om.iu.vbi dixit ꝙ ſi magiſtratus iferioꝛ vellet grauare reū capiēdo pignora vt veniret ad iudiciū ꝙ hoc facere poſſet offō iudicis mercēnario.ſʒ pōt rūderi ꝙ cohertio que fiebat h̄ per capturā pignoꝝ cenſeꝛ eſſe mixti imperij ꝓut erat eā cui cohercebat.nā iſta captura fiebat ꝓ executiōe primi decreti ꝙ eſt mixti imperij.ſed illud qō not. Bar.in.d.l.iubere.ꝓcedit in magſatu cognoſcēte de cā ſimplicis iuriſditiōis.nā ꝯtumacē captis pignoribus cogere poterit cōparere ad cāʒ.ꝛ hoc dꝫ facere offō mercēnario.qꝛ talis captura tūc deſeruit actiōi intētate ꝛ petitiōi ꝓducit ſup eā vt deueniꝛ ſup ipſa ad diffinitiuā ſniam.merito dʒ illā poſſe facere per l.ij.ff.de iuriſdi.om.iu.ꝛ hoc mō pōt ſaluari dcm̄ bar.ſʒ Jmo. in.l.ſi finita.§.ſi plures.i.xvij.col.j.e.dubitauerit an iſtud dcm̄ Bar.ſit verū ex eo qa regulariter miſſio in poſ.cui vꝫ in effectu equipollere iſta captura pignoꝝ eſt introducta a magſatibus municipalibus ſiue fiat ad finē ꝓueniēdi ad ſcdꝫ decretū ſiue nō vt dicit ꝓbari per.l.ea que.§.magſatibus.j.ad munic.vbi tex.
3 indiſtincte loqꝛ.† Sed vt dixi puto dcm̄ Bar.poſſe ſaluari qꝛ ſicut magſatus municipalis pōt offō mercēnario cogere reū ad cām cōpere per capturā pſone.vt poſſit ad diffinitiuā ꝓuenire. vt ꝓbaꝛ in.d.§.ſi ꝟo.in auc.de exhibē.reis.in ꝟ.adminiſtrator. cū gl.ꝛ qlʒ ordinarius pōt iſtā cohertionē pſonalē facere.vt nota.maxime p Bar.in.d.l.ij.eadē rōne pōt pignora capere offō iudicis mercēnario deſeruiēte actiōi intētate.Nec ob.d.l.ea.q̄ qꝛ ibi loqꝛ in poſ.ex primo decreto ꝙ expediaꝛ offō nobili vt ꝓueniret ad ſcdm decretū nō aūt vt ꝓueniret ad diffinitiuā ſniam ferendā ſup petitiōe p̄ncipali ꝓducta in actiōe intētata.vt declarat Bar.in.d.l.iubere.Et ſi diceret ꝙ ēt tex.in.d.§.magſatib' loqꝛ in poſ.cā legatorū.quo caſu miſſio ēt fieri pōt ad aliū fineʒ q̄ vt deueniaꝛ ad ſcdm decretū.vt no.glo.mag.in.l.ſi finitā.§. iulianus.ꝓpe finē.j.e.dū dicit ꝛ eſt forte ibi ſpāle.ꝛ no.Bar.in l.is cui.in pꝛ.ff.vt in po.leg.qa potes rūdēre ꝙ illa cautio legatoꝝ expediebaꝛ offō iudicis nobili qa regulr̄ eſt mixti imperij. cā in qua petiꝛ principaliter caueri.d.l.iubere.merito nō poterat ſe de ea itromittere magſatus municipalis.d.l.ea q̄.in pꝛ.
4 ꝛ.§.i.† Sed iuxta hoc dubitaꝛ.ſ.quare ſicut ꝯcediꝛ hic magſatui municipali mittere in poſſeſ.ex primo decreto ꝙ eſt mixti imperij nō ita ꝯcediꝛ iſta captura pignorū ꝯ reū nō p̄mittenteʒ actorē ingredi poſſeſſionē.pōt rūderi ꝙ iſtud hodie eſt qꝛ ꝯ iſtū nō p̄mittentē actorē ingredi poſ.fuit ꝓuiſum de alio remedio ſ.actiōis in factū per quā erat optime actori ꝯſultū.Dubitat ēt hic Jmo.qūo ſit ꝙ extra cām dāni infecti nō poſſit magiſtrat' municipalis mittere in poſſeſſionē ex primo decreto ꝛ non poſſit capere pignora ēt in cā dāni infecti.vt hic.attento ꝙ talibus magiſtratibus

tum.ꝛ an inſtā tia poſſit prorogari potius in d.ſ.properandum in apoſtilla.
a ℄ Idem officiū. Adde qđ voluit bal.cō.cccc.vij.li.iij. vbi ſi ſunt ſcm̄ cōpromiſſum cū iuramēto ꝛ ꝓrogatū an iuramētū intelligaꝛ repetitum in ꝓrogatione ꝛ vide ꝙ idem voluit ꝯ.cxlij.co.ij.ꝛ cō.cccc vij.li.i.ꝛ in predictis cōſiliis vide an ſi tp̄s ꝓrogat tp̄s executorib' teſtamētarijs dicaꝛ cū teſtamētariꝛ ꝛ an tp̄s poſſit ꝓrogare tp̄s cōmende cōceſſe de parrochiali eccleſia.j.ſeq menſes.
b ℄ Ob fideiuſſores.adde tu idē in compromiſſo qꝛ ſi eſt factū ꝯpromiſſum ꝛ dati fideiuſſores ſi poſtea ꝓrogeꝛ fideiuſſores ñ teneꝛ.caſus eſt in.l.labeo.ꝛ ita bar.in.§.ſi p fideiuſſoreſ ff.de arbi.ꝛ ſic qñ terminꝰ eſt inſertus fideiuſſioni p lapſuʒ termini fideiuſſores liberātur ſm Bal.ibi ſecus ſi ſolutioni.l.ſi mā da.§.Paulus ff mandati pro quo facit qđ decidit Dyn. Rayn.bar.et bal.in.l.pe.ff.de adm.tu.ꝛ ita cōſuluit excellēs p̄ceptor meus.d.bart. ſoʒ.in cōſi.xviij.ꝙ incipit circa primum cōſulta.articuli p ſundamento premiſſo to an.mōa.ſtor.
℄ Et an ꝛ qn̄ iudex ex ſuo offō ēt pte inuita poſſit terminū ſtatutū ꝓrogare.vide plene in.c.cōſuluit.de offi.deleg.vbi late per and.ſiculū poſt alios.an to.fran.

magiſtratibus videt̃ cõpetere cohertio pſonalis in leuibus crimi
nibus.l.magiſtratibus.ꝛ qḋ ibi no.per gl.ꝛ Bar.ff.de iuriſ.om.
iudi.ꝛ.§.audiẽt.in auctẽ.de defen.ciui. cõſiderato ꝙ quelibet
cohertio pſonalis vꝫ eſſe maior quacũqꝫ cohertione reali.l.in
ſeruoꝝ.in fi.ff.de penis.ꝛ dicit ꝙ nõ reperit hoc ↄ̃riũ tactum.
vnde cõcludit ꝙ ſaltẽ hodie tales magiſtratus ẽt extra cãm dam
ni infecti poterũt mittere in poſſeſſionẽ ex primo decreto ꝛ ca
pere pignora cum hodie ẽt cõtra liberam pſonam habeant co
hertionem pſonalem in leuibus criminibus.d.§.audient.licet
olim hẽret locũ ſolum cõtra ſeruuꝫ.d.l.magiſtratibus.ꝛ hic.ꝛ p
pter hoc Roma.ꝯ reliquit cogitandum.Sed dic vt ſatis plene
tetigi in.d.l.iubere.referẽdo dicta iſtoꝝ.Et ẽt ibi retuli ꝙ An
gel.in.l.i.in pn.ff.ſi quis ius dicẽ.non obtẽ.ꝛ in.d.l.ij.ꝛ in.d.l.
iubere.ꝛ in.l.placet.C.de peda.iudi.ꝛ in auctẽ.ei qui.in.l.cum
perſonis.ff.de bo.auc.iudi.poſ.tenet ꝙ ſaltẽ hodie poſſit dele
gatus ex eadem rõne magiſtratus municipalis mittere in poſſeſ
ſionem ex pmo decreto per tex.in.§.ſi vero.in auct.de exhibẽ.
re.ꝛ in.d.auctẽ.ei qui in ver.adminiſtrator tñ ibi tenuit ↄ̃riũ
prout ſe hꝫ cõmunis opi.vt probat̃ in.d.§.magiſtratibus.maxi
me in ver.dotis ſeruãde.qui loqtur in cauſa que expediebatur
via actionis ꝛ per conſequẽs erat cauſa ſimplicis iuriſdictionis.
ꝛ tamẽ non poterat magiſtratus mittere in poſ.cuius ↄ̃riũ tenet
Ange.in.d.locis.Iſtud ẽt pbatur hodie per.d.§.ſi vero.ibi et
iudice nihil agere valẽte.cum corã eo litis cõteſtata non eſſet et
ſic valẽte ꝺ̄le.citare realiter nõ mittere in poſ.ↄ̃ contumacẽ nec
5 procedere ad diffinitiuã lite nõ cõte.¶ † Non ob.dum tex.ibi
in fin.cõcedit miſſionẽ in poſ.qꝛ rñde.vt per gloſ.in.d.l.iubere.
ꝛ ad tex.in.d.auc.ei qui rñde ꝙ ibi accipit̃ vt in auct.de iudi.§.
i.cum glo.Et lꝫ modica caſtigatio pſonalis in leuibus crimini
bus cõcedat̃ ad publicã vtilitatem inferioribus magiſtratibus cũ
ſit meri imperij minoris gradus nõ ſeqtur ergo dꝫ poſſe ad pri
uatã vtilitatẽ inferior magiſtratus impedire ea que ſunt meri im
perij.qꝛ vtilitas publica preferẽt priuate.l.i.C.de cadu.tol.in fi.
ca.bone.de poſtu.pla.ꝛ pp publicã vtilitatẽ recedimus a reg.
iur.cõmunis.l.vtilitas.C.de pmipi.li.xij.ꝛ.l.i.ꝛ ibi plene not.
6 ff.ſolu.ma.¶ † Unde ex ſeparatis ꝛ diuerſis nõ recta ſit illatio.l.
fi.ff.de cal.ꝛ cum dicta cõmuni opi.ſtat Inn.in.c.dilecto.de ꝟ.
ſigni.ꝛ Spe.in titu.de pmo ꝛ ſcḋo decreto.§.nũc videamus.in
prin.ꝛ in titu.de iudi.dele.§.ſeqtur.ꝛ magis cõiter doc.ꝯ et in
d.l.iubere ꝛ Bal.in.d.auc.ei qui.ꝛ Ange.in.d.§.ſi ꝟo.Unum
addit Ange.hic.ſ.ꝙ licet magiſtratus municipalis non poſſit co
hercere captis pignoribus pro executione pmi decreti vt ꝯ tñ
poterit implorare officium maioris iudicis vt ſuum decretum
exequatur.ſicut implorat vt ſuam exequatur ſententiam.l.pro
perandum.ſi autem reus.C.de iudi.l.a diuo pio.§.i.de re iu
di.Sequitur verſiculus.Si forte.

1 Miſſus in poſ.ex primo decreto licet nõ poſſideat tamen ſi iu
dex ex cauſa vult per primum decretum conſtituere actorẽ poſ
ſeſſorem poteſt etiam abſqꝫ ſecundo decreto.
2 Decreti primi reuocatio eſt mixti imperij ideo reſeruatur pre
tori vel preſidi.
3 Miſſus in poſſeſ.ex primo decreto an ꝛ quando ꝛ a quo poſ
ſit expelli.
4 Ea que ſunt mixti imperij iure magiſtratus non competunt.
5 Iudex municipalis de quibus cauſis poſſit cognoſcere.

1 Si forte. † No.ſm lecturã poſitã in glo.in ver.diſce
datur.ꝙ lꝫ miſſus in poſ.ex pmo decreto
nõ poſſideat.l.iij.§.fi.ff.de acq.poſ.tamen ſi iudex ex cauſa vlt
2 per primũ decretũ cõſtituere actorẽ poſſeſſorem poteſt etiam
abſqꝫ interpoſitione ſcḋi decreti.ꝛ ad hoc reputat Ang.ꝯ iſtaꝫ
glo.mẽti tenẽdam.ꝛ ſufficiens cã eſſe poteſt vna cõtumacia ſm
Ange.hic ita intelligẽtem iſtam glo.cui addo Bal.idẽ volẽteꝫ
in.l.cõſentaneum in.v.vel.vj.col.C.quõ ꝛ qñ iudex.ꝛ in.d.auc.
ei qui.in.v.col.vbi pro ꝯ adducit.l.fulcinius.§.fi.ff.qui.ex cau
ſis in po.ea.ꝛ poteſt ẽt ex iuſta cauſa expellere reũ de poſ.poſt
ꝙ̃ actor eſt miſſus in poſ.ex pmo decreto vt hic ſm eãdem lect.
glo.lꝫ ſine cauſa hoc facere non debeat.l.ſi finita.§.ſi quis antẽ
ff.eo.ꝛ iſte eſt ſingularis intellectus ad iſtũ tex.ſm Paul.de ca.
hic.ꝛ not.Bart.in.d.§.ſi quis aũt.vbi ponit que ſit iuſta cauſa
expellẽdi.ꝛ no.Spe.in titu.de primo decreto.§.iam de effectu
2 ver.ſed vtrum miſſus.¶ † Not.ex eo.ver.ſi forte.ſm vltimam
lectu.glo.in ver.cedat.ꝙ reuocatio pmi decreti eſt mixti impe
rij.ideo reſeruat̃ pretori vel pſidi.vt hic.ꝛ ad hoc iſtũ tex.alleg.
pro no.Bal.in.d.l.iubere.cauere.in.l.anti.ꝛ dicit ibi Paul.de
caſt.hoc alibi nõ reperiri.Et ibi ſubdit ſe putare ꝙ ſi miſſio in
poſ.ex pmo decreto fuit data per magiſtratum municipalẽ ex cau
ſa dãni infecti poterit ẽt per eũdem reuocari.qꝛ dare ꝛ reuocare
procedũt a pari.ar.l.prout quiſqꝫ.ff.de ſol.facit lꝫ ipſe non alle
get.l.iij.cum ſi.ff.de re iudi.ꝛ ita no.limitat hũc text.vt pcedat
qñ pretor vel pſes cõceſſerũt miſſionẽ in poſ.ex pmo decreto.
3 ſecus ſi magiſtratus cõceſſiſſet.¶ † Pro qua limitatione ẽt hñi fa
cit id qḋ no.Bar.in pn.huius.l.i.in.q.i.ꝛ iſtud plꝫ pluſꝙ̃ illud
qḋ Pau.de ca.hic dixit volẽs ꝙ hic text.ſm vltimã lect.intelli
gatur qñ iudex volebat actorẽ miſſum ex primo decreto eijcere
de poſ.pp iuſtam cãm vt qꝛ erat forte pluſꝙ̃ deberet importu
nus vel rixoſus.nã magiſtratus municipalis hoc facere nõ põt.ſꝫ
ſi per viã ordinariã peteret reus expelli de poſ.actoreꝫ vt qꝛ of
ferret reus cautionẽ de iudicio ſiſti ꝛ reficere expenſas.iuxta id
qḋ hẽtur in.d.auc.ei qui.nam tũc ſm eum poſſet forte magiſtra
tus municipalis actorẽ expellere dicit.tñ hoc relinqre cogitan
dum ꝛ bene fecit nõ firmare.qꝛ eſt cõtra iſtũ tex.cum gloſ.in ꝟ.
diſcedat̃.in fi.cõmuniter approbata que gloſ.pprie loqtur qñ
reus petebat reuocari tenutã offerendo ſatiſdationẽ.vt pꝫ p iu
4 ra allegata in glo.ꝛ vtroqꝫ caſu videtur eſſe eadẽ ratio.¶ † In
glo.ma.ibi an ergo ꝛc.veritas eſt ꝙ iſta tria enumerata in glo.
nõ competunt pprie iure magiſtratus.cum ſint mixti imperij.ea
enim que mixti imperij ſunt iure magiſtratus nõ cõpetunt per.d.
l.ea que ſunt.Specialiter ſunt cõceſſa iſta tria alle.pretoria ma
giſtratibus municipalibus pp̃ter ſpãlitatem quã hꝫ cauſa dãni
infecti requirẽs celeritatẽ.ergo per magiſtratum municipalẽ non
poterũt iſta tria delegari alteri duplici rõne.Prima quia tales
magiſtratus ſunt in hoc delegati a le.ptoria.l.i.ꝛ ibi dixi.ff.eo.et
delegatus ſubdelegare nõ poteſt.l.fi.ff.de offi.eius.l.more.ff.
de iuriſdi.om.iudi.ꝛ iſtã rõnem reddit hic Bart.ꝛ cõmuniter
alij ſequũtur.Aliam rõnẽ reddit glo.hic ibi eſt ſpãliter ꝛc.Iſtã
tamẽ impugnat Imo.qꝛ cauſa reſtõnis in integ.ſpãliter cõceſſa
eſt magiſtratibus tamẽ vꝫ ꝙ per eos poſſit delegari vt pbatur in
in.l.fi.C.vbi ꝛ apud quẽ.Et tũc poſſet rñderi ad.l.i.in pn.ff.de
offi.eius.allegatã in glo.lꝫ ipſe rñdeat ꝙ illa.l.intelligit̃ de illis
cauſis que cõmittũtur ſpãliter.i.in puilegium ipſis magiſtratib⁹
maioribus tãꝙ̃ maioribus ꝛ dignioribus magiſtratibus ꝛ ibi per
5 glo.ꝛ doc.ſecus ſi oĩbus magiſtratibus cõmittatur.d.l.fi.† Itẽ
cõmuniter cõcluditur eſſe hic not.in gloſ.ꝙ ſine alia delegatio
ne ptoris viui poſſit magiſtrat⁹ municipalis cognoſcere de iſtis
tribus qꝛ lꝫ lex.pretoria eos delegauerit vt dixi tñ corã eis pre
terꝙ̃ corã pretore vel pſide petetur prorogatio vel renũciatio cau
tionis.Et ſi res exigit cognitionem localeꝫ tunc ptor viuus po
teſt delegare magiſtratib⁹ illius loci vbi domus ruinoſa eſt vt hac
l.in prin.ꝛ tunc ſm Ang.hic magiſtratus erit delegatus a preto
re viuo alſ aũt ſi ptor vel preſes extra illũ caſum cõmitteret cau
ſam cautionis dãni infecti magiſtratui municipali qꝛ ẽt ſine com
miſſione potuiſſet de illa cognoſcere an tũc dicet̃ legatus a pre
tore viuo an cognoſcere dicet̃ ex delegatione facta a lege dic vt
colligitur ex no.in.c.cum aliquibus.de reſcrip.lib.vj.ꝛ p Imo.
in.c.licet in corrigendis.de offi.ord.per Ang.in.l.ꝛ qꝛ.ff.de iu
riſ.om.iud.ꝛ ange.ꝛ modernos in.l.ſi quis ſimpliciter.de ꝟb.
obli.cum cõcor.quas ibi dare conſueui.Et dum Bar.inciden
ter dubitat an poſſit appellari a cauſa damni infecti dic vt dixi.
in.l.i.ff.eodem.

1 Miſſio in poſ.ex primo decreto in cauſa damni infecti non fit
contra abſentantem ſe a iudicio niſi primo ſaltem ſit citatus ſal
tem ad domum ſue habitationis.
2 Citatio an ꝛ quando poſſit fieri ad domum.
3 Citatio ad domũ vt valeat ꝛ vt poſſit fieri ſufficit regulariter ꝙ
abſit a ciuitate in qua agitur iudicium.
4 Citatio ad apothecã vel ad ſtationem an ſufficiat.vel ad hoſpi
tium vel tabernam.
5 Citari an poſſit vxor ad domum viri ꝛ clericus ad locum bene
ficij ſui.
6 Citatio ad domum ſolite habitationis an valeat quando ci
tatus pro maiori parte habitauit vnam domuꝫ ꝛ tempore ci
tationis habitauit alibi.
7 Citatio ad domuꝫ quomodo fiet quando citandus pariter ha
bitat duas domos.

¶ Cõt ad de Bal.conſi.
cexi.in.li.ꝛ vi
pe in.l.ſi finita
ff.eo.vbi. pro
hac ponetur.

8 Citatio vbi fieri dʒ qñ citãdus non habet ꝓpriã domum.
9 Relatio nũcij citantis quem ad domum quomodo debeat fieri quando nuncio fuit cõmiſſum ꝙ citet ad domum vel perſonaliter. ⁊ quid ſi fuit commiſſuʒ ꝙ citet perſonaliter ſi inueniri poteſt ſin autem ad domum.
10 Relatio nuncij referentis ſe citaſſe prout habuit in mandatis operatur vt hic.
11 Sta. debet interpretari vt a iure cõmuni non diſcordet.
12 Sta. diſponens idem ꝙ ius cõe an debeat interpretari ⁊ limitari ſm ius cõe an vero debeat generaliter intelligi.
13 Clauſula odioſa in reſcriptis appoſita debet intelligi vt aliquid operetur.
14 Sta. ꝙ quis debeat citari ter tunc non ſufficit vna citatio peremptoria pro omnibus.
15 Citatio ad domum poteſt fieri quando non reperitur principalis nec eius procurator.
16 Citatio ad domum an poſſit fieri ſi non extat procurator vel principalis.
17 Citatio ad domum an ſufficiat quando examinantur teſtes ante litem conteſt. ſeu ad eternam rei memoriam.
18 Citatꝰ ſi ſemel ſit in iudicio ſi poſtea ſe abſentet an dicat latitare.
19 Latitare pſumit ille qui ſemel comparuit in iudicio ⁊ poſtea ſe abſentat ⁊ citatus ad domum non comparet.
20 Citatio ad domũ an ſufficiat qñ examinant teſtes lite nõ ꝯteſta.
21 Teſtes poſſunt examinari non citata parte ẽt añ litẽ cõteſt. quando quis eſt in longinquis partibus ⁊ vult probare amiſſionem alicuius rei vel incendium vel naufragium.
22 Citatio ad domũ quõ fieri dẽat vltra pdicta vid vt ꝟ remiſſiue.
23 Citari qualiter debeat vagabundus.
24 Hereditati iacẽti eſt dãdus curator alr nõ põt intẽtari iudiciũ.
25 Legis vel ſtatuti diſpoſitio ceſſat vbi verba legis vel ſtatuti nõ poſſunt conueniri.
26 Sta. ꝙ qui ſteterit per quinquẽnium in carcere debeat in feſto ſancti geminiani extrahi ſi nõ repit q tãto tpe ſteterit ſed inuenit vnus ꝙ eſt magis ꝓpinquus ꝙ̃ alius an debeat extrahi.
27 Verba legis vel ſtatuti vbi nõ ꝯueniũt nõ cõuenit ẽt. l. vel ſtatuti diſpoſitio. fallit niſi alias leqret incõueniens ⁊ abſurduʒ.
28 Citatus vt compareat perſonaliter ⁊ non per procuratorem in cauſa ciuili an teneatur comparere.

1 **Pretor ait.** † Cõtra abſẽtem a iudicio nõ ꝓcedit
a ad miſſionẽ i poſ. ex pmo decreto l cã dãni ifecti niſi pmo ſit citatus ſaltẽ ad domũ ſue hitatiõis nõ añã extrahi dʒ ⁊ ſi domũ hitatiõis ñ hʒ dʒ citatio affigi ad pdiuʒ ruinoſũ vel ſi hʒ domũ alteri locatã dʒ denũciari inqlino i ea habitãti. Itẽ ſi nõ ſubeſt pſona q̃ poſſit citari qꝛ mortua ⁊ eiꝰ hẽditas nõ ſit adita ſilr citatio ad pdiũ ruinoſũ affigi dʒ cũ copia li-
2 belli. h. d. vſqʒ ad. §. i eũ. ¶ † No. citationẽ poſſe fieri ad domũ. quẽ articulũ bar. ꝟ latius ꝙ̃ alibi explicauit ⁊ pmo iquãtũ ꝯcludit ꝙ citari nõ põt ad domũ ſi copia citãde pſone poſſit hri ⁊ id regrit regulr ꝙ pquirat p nũciũ an poſſit iueniri pſonalr p ciuita-
b tẽ. Adde ꝙ opi. ſua vr ẽẽ magis cõisᵇ de quo vltra all. p eũ vide no. p gl. ⁊ doc. i. c. qm̃ freqnter. §. ſi aũt. vt li. nõ ꝯte. i ꝟ. citari ñ poſſit p gl. mag. i. l. ſi finita. §. iul. ⁊ ibi p doc. circa. viij. col. j. e. p Spe. i ti. de actore. §. ſeqt. ꝟ. ſʒ nũqd ſufficit. p bar. i. l. i. §. i. de lib. agno. i. l. cũ qdã. ad ſi. de le. ij. p pe. de anch. i cle. cãm. ð elec. vbi oia ſeqt dci p bar. ꝟ ⁊ ẽt ſeqt ant. de bu. i. c. caʒ. de do. ⁊ cõtu. p bal. i. l. ab eo. ⁊ i. l. ea q̃ C. quõ ⁊ qñ iu. ⁊ i. c. i. de mili. vaſ. q ꝯtu. eſt. ⁊ i. l. ſi. C. de iure do. ipe. ⁊. i. l. ꝯſentaneũ. cir. vlti. col. C. quõ ⁊ qñ iu. ⁊ ibi vr ꝯriũ dicere eoꝵ q̃ dixit bar. ꝟ. nã dicit ibi bal. ꝙ ad hoc vt poſſit fieri citatio ad domũ ſufficit ꝙ nũcius vadat ad domũ citãdi ⁊ iterroget an ſit i domo ⁊ ſi rñdeat ꝙ nõ ibi dimittat lras citatorias nõ aũt hʒ neceſſe eũ pergrere p totã ciuitatẽ all. ſʒ eũ gl. ſingularẽ i. §. ſi vo i ꝟ. examinet. i auc. de exhi. re. Sʒ põt dici ꝙ illa gl. cũ tex. loqt qñ citatus fuerit pus in iudicio ⁊ cauerat de iudicio ſiſti vt ibi i pn. vñ tũc eſt verũ ꝙ abſqʒ eo ꝙ pergrat p ciuitatẽ põt citari ad domũ vt hic dicit bar. p. l. ⁊ poſt edictũ. i ꝟ. edictũ. ⁊ qd ibi gl. ſ. de iudi. cũ alijs hic alle. p eũ. Vel rñde ꝙ illa gl. põt itelligi, put eã vr itelligere ange. in repe. l. ſi vacũia. i. v. col. de bo. vaca. li. x. ſ. ꝙ ſufficiat nũciũ accedere ad domũ hitationis citãdi ⁊ ibi ſe informet an ſit in ciuitate ⁊ ex iformatione illa referat ſe inueſtigaſſe ꝙ nõ eſt i ciuitate
3 ⁊ citaſſe domi. ¶ † Item adde inq̃tum Barto. concludit ꝙ ad hoc vt prima citatio poſſit fieri ad domum ſufficit regulariter ꝙ abſit a ciuitate qua agit iudiciũ. nã vr ꝙ imo regrat ꝙ fuerit abſẽs a tota ꝓuincia. vt ꝓbari vr in. c. cãm. de do. ⁊ ꝯtu. p pe. cardi. flo. in. c. ſi. de eo q mit. in poſ. cã rei ſer. dici poſſe ꝯcludit ꝙ de iure ciuili ꝓcedat opi. Bar. p. §. ſi vo. in auct. de exhi. re. ſed de iure canonico ꝓcedat ꝙ hr in iuribus in ꝯriũ alle. Vel ſecundo põt ſm euʒ dici ꝙ ſi agat de his q ſunt modici piudicij. puta ꝙ ꝓcedat ad diffinitiuam: tũc ſufficit ꝙ abſit a ciuitate. Si vo agit de his q̃ ſunt magni piudicij: tũc regrit ꝙ ſit abſẽs a ꝓuincia ⁊ ſm Imo. in. d. c. ſi. hec opi. vr ſatis rõnabilis. tñ qꝛ difficilis eẽt pergrere aliquẽ p totã ꝓuinciã. id ſm eũ ego vr opi. Bar. ⁊ Imo. Nõ ob. ſm eũ tex. in. d. c. caʒ. qꝛ rñderi põt ꝙ de notat facti accidentiã: qꝛ ibi de fcõ ita ꝯtingit ꝙ erat abſẽs a ꝓuincia. ſed nõ negat ibi tex. idẽ eẽ ſi ſe abſentat a ciuitate. nec pẽ ſuũ ſm eũ arg. a ꝯrio ſenſu. qꝛ reſultaret decisio que eẽt ꝯ. d. §. ſi vo. vñ tũc nõ ꝓcedit arg. a ꝯrio ſenſu. vt no. p gl. in. c. i. de eta. ⁊ qua. in. vj. ⁊ ſilr rñderi põt ad. c. cũ olim. ꝙ ibi illud fuit pp formam mãdati pape q ita voluit citari. ⁊ idẽ eẽt ſi aliꝰ iudex ita cõmiſiſſet nũcio. ſ. ꝙ pergreret in tota ꝓuincia. an inueniret vt eo nõ iuẽto ꝙ citaret domi. ⁊ ita ẽt in effectu voluit Imo. i. d. §. cãm. Et iuxta predcã querit an hoc ꝙ hic dicit Bar. i citatione ad domũ ꝓcedat ẽt in cauſis criãlibus: ⁊ eodẽ mõ ſufficiat citari ad domũ ſicut in cauſis ciuilibus. de quo dic vt p Bart. l. l. inter accuſatorẽ. j. de pub. iudi. p glo. Cy. ⁊ Bal. in. l. accuſatoribus. in ꝟ. ⁊ ꝯtumacia. C. de accu. Spe. in ti. de accuſatore. in iij. pte ꝟ: ſed nũqd ſufficit. Bal. in. l. ⁊ poſt edcm. in pn. ſ. de iudi. Ang. in. l. ij. C. de anna. exce. Saly. in. l. abſẽtem. C. de accu.
4 ⁊ magis cõis ꝯcluſio eſt ꝙ ſic. † Itẽ vltra predcã querit hic barto. an ſufficiat citari ad apothecã ſeu ſtationẽ ⁊ dic vt hic p euʒ cõcludentẽ ꝙ nõ ⁊ p eũdẽ in. l. lex cor. §. i. j. de iniu. ⁊ in. l. i. §. i. vbi bonus tex. de libe. agno. ⁊ ſeqt do. Anto. de bu. in. d. c. caʒ. ⁊ eadẽ rõne nõ poterit qs citari ad hoſpiciũ i qua familiariter ñ habitat ſi ibi pſonaliter nõ eſt inuentus: qꝛ citatio dʒ fieri ad locum vbi qs degit ſeu habitat. ſed hic locus hoſpitij nõ eſt huiuſmodi. l. i. §. habitare. j. de his qui deie. vel effu. vbi Bar. ⁊ bal. in iſtis terminis ita tenẽt. ⁊ Bar. ẽt in. d. l. i. de li. agno. ⁊ Bal. in. l. ea que. in ſi. C. quõ ⁊ qñ iudex. ad qd ẽt vide no. p Bald. in l. ab eo. ti. vbi dicit nõ ſufficere citari ad tuguriũ ruſticanũ. ſi ibi larem nõ hẽat alle. l. ij. C. vbi ſena. uel clariſ. ⁊ ꝓbat in. d. l. i. §. i. ⁊ hic in ꝟ. degit. † Tangit Bal. in. d. l. ab eo. an vxor poſſit citari ad domũ viri. ⁊ clericus ad locuʒ hñficij ſui. de quo dic vt p Imo. ⁊ alios in. d. c. ſi. p ſpe. in ti. de accuſatore. in ꝟ. ſ. allega. Ang. in. d. l. ij. de anna. excep. Ioã. and. in regula preſumit. in merc. ad predicta vide oino ẽt Bal. in auc. ei qui in. xvj. colũ. de bo. auct. iu. poſ. vi querit an poſſit qs citari ad domũ in quã miſſus eſt ex prio dcreto ſi ibi morat cũ familia. ⁊ ꝯcludit no. ꝙ nõ: qꝛ cũ faciliter poſſit expelli de iure ſi reus compareat ⁊ preſtat ſatiſdationẽ de iudicio ſiſti. ⁊ offerat ſe paratũ expẽſas reficere. potius dr ibi imiſſus morari ꝙ̃ habitare. alle. in arg. l. i. §.
5 inhabitare. ⁊. l. i. §. domus. ſ. de alea. † Itẽ inquãtuʒ tãgit bar. an ſi citatus habitauit pro maiori parte anni in una domo: ⁊ ſic cõſuetus erat ibi habitare nũc autẽ tpe citatiõis ibi nõ habitat. an ſufficiat eum citari ad domũ ſolite habitatiõis. ⁊ ꝯcludit qd nõ maxime per iſtũ tex. in ꝟ. degit. ¶ Adde Spe. in effectu idẽ volẽtem in ti. de cõpe. iudi. adi. §. i. ꝟ. ſed nũqd. Bald. in. l. ij. ſ. de iuriſdi. om. iudi. ⁊ in. l. inter. ſ. de mino. in ſi. Anto. de bu.
6 in. d. c. cãm. † Ex predictis infert hic Bar. ꝙ ſi qs pariter habitat in duas domos ꝙ inſpici dʒ tps citatiõis lʒ ſm eum aliud ſit in intimatiõe de qua loqt text. in. d. de. cãm. ⁊ ibi per glo. in ꝟ. cõiter. ⁊ ſm ibi no. per glo. intelligas ea que no. Bar. in. l. ꝙ ſi dubitet. ſ. de acqui. here. alr Bar. ibi ꝯdiceret his que hic di-
7 xi. † Adde ꝙ Bal. in. c. i. in. v. vel. vj. col. de mili. vaſal. qui ꝯtu. eſt. vr ꝯdicere his que dicit hic Bar. nam dicit ibi Bal. ꝙ ſi ſtatutuʒ dicat ꝙ quis citetur ad domũ ⁊ habeat domos quas pariter habitet ꝙ ſufficit citari ad aliquã ſm qd elegerit iudex vel nuncius ⁊ tamen certum eſt ꝙ illa verba ſtatuti dicentis ꝙ citet ad domum intelliguntur de domo i qua habitat ut hic. ⁊. d. l. i. §. domũ. de alcato. Sed dic ꝙ dictum Bal. intelligitur quãdo quis pariter habitat duas domos eodem tempore ut qꝛ unaʒ hʒ a pte anteriori aliã a parte poſteriori quas ſimul cohabitat ſed Bar. hic ⁊ in. d. l. qd ſi dubitetur. intellexit quando habitat duas domos equaliter vt qꝛ ſex menſibus habitat unam puta
8 in eſtate. ⁊ ſex menſibus habitat aliam: puta in hyeme. † Item inquãtum Bar. hic tetigit quid ſi citandus nõ habet habitationem propriam

a ¶ Pretor ait. Lud. ro. ꝯ. clxvii. dicit ꝙ hec eſt lex. nota. ꝙ ꝯ hẽditatem iacẽtem poteſt ꝓueniri ad primum decretũ.
b ¶ Magis cõis de hͦ articulo vide an ge. cõſ. ccxvi. Cur. cõſ. cxiii. Abb. cõſ. xix. ⁊ cõſ. lxxx. per lud. ro. ꝯ. cccc liii. vbi dicit ꝙ nõ ſolũ in ciuitate ſed in comitatu pergri dʒ qꝛ appellatione vrbis venit comitatus in materia in differẽ. l. i. §. cũ verbẽ de ol ſi. ꝓſec. vr. ⁊ ꝙ dʒ ꝯſtare de inueſtigatiõe an citandus ſit in ciuitate qꝛ eſt ſolẽnitas extrinſeca q̃ nõ pſumitur vide ẽt per alex. cõ. ii. ⁊ cõ. lii. in. i. ⁊ qd ſi ſit ſtatutum ꝙ citatio debeat fieri in ſcalis palacii vide p eũdẽ ꝯſ. cxxvii. ii. li. ⁊ vide ẽt p rap. cuma. cõ. cxivi. p raph. fulg. cõ. lxvi. vbi non facit dñaʒ inter intimationẽ ⁊ citationẽ. ⁊ ibi dicit ꝙ ibi nõ plʒ ſnia bar. ꝟ ⁊ de predcõ articulo vide p do. de ro. deciſio. luis tã in no uis ꝙ̃ antiquis de do. ⁊ cõtu. p cal. cõ. xviii. de dilati. ⁊ ibi qñ citatus ẽt pſonaliter nõ teneat ꝯparere. Adduto. ¶ Vide Maria. ſoz. in tractatu de citationibꝰ. art. xvii. in. q. ii. vbi plenes pe. philip. corne. i cõ. iiii. in. iii. volu. in ci. in hac glo. Ebe. di. gld.

nem ꝓpriā vbi debebit citari. Adde ꝙ hoc no. p Spe. in ꝟ. ſ. al
legato. ⁊ ange. in. d. l. ij. de anna. excep. ⁊ doct. in. d. c. ſi. de eo q
mit. in poſ. ⁊ ēt adde ꝙ vbi qs non haberet ꝓpriā habitationē
ſi non eſſet q̄ſtio de re mobili ſufficeret fieri p ꝓclama quo ad ef
fectus quos parere pōt citatio ad domū ita no. voluit Cy. l. d.
l. accuſatoribus. C. de accu. ⁊ Bal. in. l. ſi qñ. in. xj. q. C. de teſti.
⁊ in. d. l. inter. ad ſi. ſ. de mino. ⁊ Saly. poſt bal. in auc. ſi qs. C.
9 de teſti. ¶ † Itē inquantū tetigit b Bar. qd debeat nuncius re
ferre ſi ei cōmiſſū eſt ꝙ citet ⁊ qd ſi iudex cōmiſit citari ꝑſonalr
vel ad domū ⁊ quō tūc debeat fieri relatio. adde ꝙ ea q̄ ipſe di
cit hic vıꝛ facere ꝯ ea q̄ no. voluit bal. in. l. ꝓperandū. §. ⁊ ſi qdē
C. de iudi. quē ſequunt̄ Pe. de an. ⁊. d. Car. i cle. i. de do. ⁊ con
tu. vbi dicunt quod ſi commiſſum fuit nuncio ꝙ debeat reum
citare perſonaliter ad audiendum ſententiam. ſi eum perſona
liter inuenire poterit ⁊ ſi eū inuēire nō poterit fuit cōmiſſuꝫ ꝙ citet
a ad domū nūcius vero refert feciſſe ꝓut hūit in mandatis a con
cludūt hanc relationē eſſe legitime factā ꝙ interꝑtabit̄ cū fuiſſe
citatū ad domū ⁊ non ꝑſonalr eo qꝛ citatio ꝑſonalr facta eſt ma
gis penalis ⁊ p̄iudicialis cū reddat citatū verū ꝯtumacē ⁊ p̄uet
eū bñficio appellandi ꝙ nō operat̄ citatio ad domū. l. ex ꝯſenſu
§. ſi. ſ. de appel. l. ⁊ poſt edictū. in ſi. ſ. de iudi. ⁊ pp verā ꝯtuma
ciā pōt mulctari ſecus ob fictā inſurgentem ex citatione facta ad
domū vt plene no. in. l. i. §. pe. ſ. ſi qs iuſdi. non ob temp. vñ in
dubio ſm eos dꝫ fieri interꝑtatio in partē minorē. l. ſi p̄ſes. ſ. de
pe. qḋ eſt ſingulr notandū. ſed vr̄ vt dixi ꝙ ex ver. bar. hoc dicen
tis ꝙ verba nūcij referentis ꝯbent eſſet ſpecificata ⁊ clara ne in
ferat̄ ꝙ non valeat dicta relatio in caſu poſito p bal. in. d. §. ⁊ ſi
10 qdē. ¶ † Sꝫ ſaluādo vtrūqꝫ dictum potes dicere ꝙ i. q. forma
ta per bal. illa ꝟba q̄ retulit nūcius. ſ. ſe feciſſe ꝓut habuit in mā
datis tollant oppoſitionē qꝛ bar. non vr̄ eo caſu loq ⁊ cū barto.
tranſit ſimplr An. de bu. in. d. c. cām. ¶ Querit ēt hoc bal. iux
p̄dicta qd ſi ſtatutū dicat ꝙ citet̄ ꝑſonalr vel ad domū an ſufficit
b tūc citare ad domū ēt non facta p̄us inq̄ſitione b an poſſit ꝑſo
naliter inuenire ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic vt ſtatutū aliqd addat iuri cōi vt
11 hic p eū cuius dcm reputo valde no. † Sed i ꝯriū facit ſꝫ Imo.
hic ꝙ no. gl. ⁊ bar. in. l. ſi. §. in cōputatiōe. C. de iure delibe. vbi
notat̄ ꝙ ſtatutū dꝫ ita iterpretari vt a iure cōi nō diſcordet facit
l. ij. C. de noxa. c. cū dilectus de ꝯſue. Tñ rñdet ipſe ꝙ dcm bar.
hic ꝓcedere pōt qñ nō iſurgit graue p̄iudiciū parti dato ꝙ ſta
tutū non intelligat̄ ſm ius cōe vt pꝫ in exēplo hic poſito p eū ſe
cus qñ graue p̄iudiciū poſſet generari parti vt pꝫ i exemplo hic
poſito p glo. ⁊ bar. in. d. §. in cōputatione. vbi hr̄ ꝙ ſi ſtatutuꝫ
dicat ꝙ hr̄s ꝯ factū defuncti venire nō poſſit ⁊ defunctus rē hr̄
dis obligauit alteri certe ſi hr̄s adeat hr̄ditatē defūcti cū bñficio
inuentarij poterit ꝯ illud factū venire qꝛ illud ſtatutū dꝫ ſm ius
cōe intelligi. ſ. niſi hr̄s inuētariū fecerit vt ibi ꝙuis tale ſtatutū cō
tineat idem ꝙ ius cōe. l. cū a matre. C. de rei ven. l. ſi creditori
bus. C. de ſer. pigno. da. ma. Ro. hic etiam ſimpliciter tꝫ idem
qḋ Imol. hic pau. de caſt. ēt ſimplr tranſit cū barto. hic adde ꝙ
An. de bu. in. d. c. cū cām. ſimpplr tenet opi. bar. hic ⁊ ideꝫ fuit
de mente ant. de bu. i. c. i. de reſcrip. vbi plenius tractat an ⁊ qñ
ſtatutū diſponens idem qḋ ius cōe debeat iterpretari vt addat
12 iuri cōi. † Adde etiam ꝙ imo. in. l. ſi vero. §. de viro. in. iiij. col.
c ſ. ſo. ma. dicit ꝙ ſi querat̄ an ⁊ quando ſtatutū c diſponens ideꝫ
qḋ ius commune debeat interpretari ⁊ limitari ſm ius commu
ne an vero debeat generaliter intelligi dꝫ concludit ꝙ ſi pōt ali
quid operari dꝫ limitari ſm ius cōe alle. not. in. c. i. de conſti. in
vj. ⁊ ea que no. in. l. i. ſ. ad. l. fal. in prin. ſecus ſi aliquid non ope
raretur ar. c. ſi papa. de priui. lib. vj. ⁊. l. ſi qñ. in prin. de leg. i. et
ita ſm eum loquitur illud qḋ no. bartol. hic ſed certe non vr̄ ꝙ
bar. hic loquatur in caſu in quo verba ſtatuti diſponerent idem
qḋ ius cōe vt pꝫ ex no. per bar. hic. circa p̄nc. Mihi plus placēt
verba Imo. hic cū quo vr̄ ſatis concordare Pau. de caſt. in. d.
§. in computatione. volens qḋ ſtatutū debeat interpretari ſm
ius cōe ne aliquis dānum indebite patiatur etiam ſi ſtatutū hoc
modo interpretando nihil adderet iure communi per no. in. d.
§. in computatione. ſecus vbi quis indebite damnū non pate
retur qꝛ tunc non interpretatur ſm ius commune ſi ſtatutū ita
13 interꝑtando nihil operatur ita loquatur id qḋ no. bar. hic. † Ad
de etiam do. Abb. in. c. paſtoralis. in princi. de appel. vbi ſequi
tur illud qḋ no. barto. hoc. ⁊ pro hoc adducit ipſe tex. in. d. c. pa
ſtoralis. vbi probatur ſm eum ꝙ clauſula odioſa in reſcriptis
appoſita debet intelligi vt aliquid operetur ſi illa clauſula gene

raliter intellecta poſſet reduci ad terminos iuris cōis. qꝛ ita re
ducēdo ea nihil oparet̄. nā illa clauſula appellatione remota eſt
odioſa ⁊ poſſet intelligi de appellatione tm̄ que etiaꝫ a iure cōi
remouet̄. c. cū appellationibus friuolis. de app. lib. vj. tñ qꝛ ita
intelligēdo nihil oparetur illa clauſula. ideo intelligit̄ de alia ꝓ
hibili appellatione ſm qḋ hr̄ in. d. c. paſtoralis. Matthe. ma
teſſalanus in ſuis nota. no. lx. als. lxiiij. reprehendit hoc dictuꝫ
14 bar. p no. in. d. §. in cōputatione. tñ reſpōdet. vt. ſ. † Confirmo
opi. Bar. p ea que no. Bal. in. l. ij. in vlti. col. C. quō ⁊ qñ iu. ⁊
in. c. i. de mil. vaſ. q ꝯtu. eſt. ⁊. l. non ſunt liberi. ſ. de ſta. ho. vbi
no. voluit ꝙ ſi ſtatutū dicat ꝙ ſi qs debeat ter citari nō ſufficit
vna citatio ꝑemptoria ꝓ oibus ⁊ ſic nō recipiat interpretatio
nē ⁊ limitationē a iure cōi diſponēte ꝙ vbi reqrit̄ ter citari ſuffi
ciat uel trina citatio uel una ꝑēptoria ꝓ oibus. l. ꝯtumacia. poſt
prin. ſ. de re iud. l. nōnunq̄. ſ. de iudi. ⁊ ꝓ hoc alleg. Bal. id qḋ
no. gl. in cle. i. in ꝟ. iij. de vi. ⁊ hone. cler. ad qḋ etiā vide no. per
Io. an. ⁊ alios in. c. ex tua. de cle. nō reſi. p anto. de bu. in. c. qm̄
frequēter. §. ſi vero. vt lit. nō ꝯte. ⁊ in. c. ſi. de dila. facit id qḋ no.
bar. in. l. ij. ſ. de vſuca. vbi etiā ponit an ſtatutū debeat interpre
tari vt addat iuri cōi de quo vltra predicta vide Bal. in ru. C. q
15 acc. ⁊ in. l. ſi. de tute. ⁊ in. l. ij. C. de preſcri. lō. tēp. ¶ † Itē querit
Bar. an etiā reqrat̄ ꝙ p̄inꝗ poſſit fieri citatio ad domū ꝑqui
rat̄ an poſſit inueniri eius ꝓcurator ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic ſi ꝯſtet vel no
toriū ſit ꝙ p̄ncipalis dimiſerit ꝓcuratorē. als ſecus vt hic p eū.
Imo. hic dicit ꝙ gl. in. d. c. cām. tꝫ ꝙ nō dꝫ fieri citatio ad do
mū niſi qñ nō pōt inueniri principalis nec eius ꝓcurator. ⁊ p il
la gl. bñ facit ſm eū id qḋ hr̄ in. c. ſi. de eo q mitti. in poſ. ⁊ in. l.
meminerint. ⁊ qḋ ibi no. bar. C. vñ vi. lō dicit ꝙ tutius eſt anq̄
fiat citatio ad domū qḋ fiat diſcuſſio in locis publicis ⁊ apud ꝑ
ſonas notas ipſius principalis. puta apud ꝯſanguineos vl̄ ami
cos an p̄ncipalis dimiſerit ꝓcuratorē lꝫ bar. hic als ſenſerit ſm
eū. Et rñdet imo. ad iſtū tex. q innuit ꝙ p̄us fiat citatio ad domū
q̄ citet̄ ꝓcu. qꝛ dꝫ intelligi ſi nō extat ꝓcurator ſꝫ vbi extat ipſe
16 citet̄ p ea q̄ ſunt. ſ. all. ꝓut ēt not. in. d. c. cām. † Sꝫ Ant. de bu.
in. d. c. ſi. de eo q mit. in poſ. ⁊ i. d. c. cāꝫ. trāſit ſimplr cū bar. hic
imo. ibi dixit illud idē qḋ ipſe dixit hic. ⁊ ita ēt tꝫ in. l. ſi finita. §.
ſi plures. in. vi. col. ſ. e. vbi reputat gl. in. d. c. cām eſſe ad hoc ſin
gularē. ⁊ ita vr̄ tenere ang. in. l. ii. in. ii. gl. C. de ann. exce. ⁊ iſta
opi. in pūcto iuris mihi plꝫ. Et ad iſtū tex. vltra rñſionē. ſ. datā
potes rñdere ꝙ hic loqt̄ in cauſis deſiderātibus celeritatē que
cauſe in hac mā citationis differūt ab alijs. vt ꝓbat̄ hic p Bar.
17 circa p̄n. ¶ † Querit etiā bar. qñ examinant̄ teſtes aū lit. ꝯteſta.
ſeu ad eternā rei memoriā an ſufficiat ad domū citare illū ꝯ quē
recipiunt̄ teſtes. et diſtinguit vt hic p eū. ang. hic ſe remittit ad
no. p bar. et ad no. p Io. an. in regula p̄ſumit̄. in mer. Sꝫ imo.
hic tꝫ ꝯ bart. inq̄tū bart. ꝯcludit ꝙ ſi qs ſemel fuit in iudicio. et
poſtea citat̄ ad domū et nō cōpareat p̄ſumit̄ latitare p no. p gl.
in. l. ful. §. qd ſit. in ꝟ. aius. ſ. q. ex cau. in poſ. ea. nā ſm imo. nō
vr̄ ꝙ bar. in hoc bñ dixerit. qꝛ lꝫ qs ſemel fuerit in iudicio. tñ ſi
volet deuenire ad ſcōm decretū extra cām dā. infec. et cām libe
ralē reqrit̄ latitatio. alle. d. l. fulg. §. i. et. ii. iūcta. l. i. et in eo. tit.
hoc ēt dicit apte ꝓbari in. d. c. qm̄ frequēter. §. porro. vbi dr̄ ꝙ
ꝯ reū pōt procedi ad diffinitiuā in cā mr̄imoniali et ſp̄uali dum
mō reus ſit ꝯtumax. ſ. verus. ut qꝛ ꝑēptorie citatus venire ꝯtem
p̄ſit uel qꝛ malitioſe ſe occultat et ſic latitat uel qꝛ ipedit ne poſ
ſit citari et ſic apte uoluit illa lr̄a qḋ nō preſumat̄ latitare eo ipſo
qḋ ſemel fuit in iudicio. Vñ ꝯcludit imo. in principali articulo
qḋ in caſibus in qbus nō reqrit̄ latitatio ſufficiat citatio ad do
mū ſi ꝑſona rei reꝑiri nō pōt ut hic. et. l. i. §. i. de lib. agno. et in
auc. q ſemel. C. quō et qñ iu. et in. d. c. cām. cū ſi. Sꝫ in caſibus
in qbus reqrit latitatio nō ſufficit citatio ad domū ſi ꝑſona re
ꝑiri nō pōt p. d. §. porro. qñ aūt reqrat̄ nō ponit ipſe hic ſꝫ col
18 ligit̄ ex no. p bar. hic. † Ro. ēt hic dicit ꝙ lꝫ ſemel fuerit in iudi
cio ſi poſtea ſe abſentet nō p hoc vr̄ latitare qꝛ dꝫ preſumi queꝫ
abeſſe ex iuſta cā. alleg. l. ſi. eū. §. ex iuſta. ſ. de fideicō. lib. et qꝛ ēt
cā iuſta excuſat abſentē a ꝯtumacia et a latitatione. all. glo. ſin
gularē in. l. i. §. ſi. ſ. ſi qs iuſdi. nō obtē. in ꝟ. intereſt. ad finem.
19 ¶ † Adde qḋ in hoc ualeat qḋ preſumatur latitare ille qui ſemel
cōparuit in iudicio. et poſtea ſe abſentat et citatus ad domum
non cōparet cōis opi. ſe hꝫ cū Bar. et eā ſequit̄ Inno. et cōiter
cano. in. c. ſi. de eo q mit. in poſ. Bal. in. l. i. §. ignorare. C. de re
ſti. mili. et in. l. cū propenas. C. de bo. auc. iu. poſ. bar. in. l ſi fi
nita. §. iul. in. viij co. ſ. e. ang. in. d. l. iij. C. de ann. exce. Ant. de
Alex. de Imo. ſup prima. ff. noui.

a ¶ In māda
tis adde vid
dū eūdē alex.
ꝯſi. ii. ⁊ ꝯſil. xc
iii. li. vbi hunc
articulū pōit.
b ¶ Inq̄ſitiōe
vide lu. ro. cō.
ccccliiii. ſ. all.
vbi dicit reqſi
tionē neceſſa
riā ⁊ de ea hꝫe
re ꝯſtare qꝛ eſt
ſolēnitas extri
ſeca q̄ non p̄ſu
mit̄ nō iū logr̄
vbi eēt p̄dictū
ſtatutū ſꝫ vbi
eēt tale ſtatutū
vid eūdē alex.
ꝯſi. cxxxvii. ſ.
alle. ⁊ abb. ꝯſi.
xiii. vbi dicit
verba bar. hic
eſſe notanda.
c ¶ Si ſtatu
tū ꝯ tinet ideꝫ
ꝙ ius cōe an
valeat. ⁊ quid
opet̄. dicas ꝙ
opat̄ qꝛ indu
cit ꝓnouū reme
dium ex ſtatu
to ⁊ ſic nouaꝫ
ꝯditionē ex le
ge vt p bal. in
l. ſancim⁹. C.
de iudi. vbi lo
quit̄ de ſtatu
to diſponente
ꝙ vict⁹ victo
ri ꝯdēnet̄ in
expenſis ſicut
in. l. cū queꝫ te
mere. de iudi.

ctione Bart.in.d.l.que dotis.q.d.l.gayus.cū ſi.loquūtur qñ ſum pñs 3ctui vel quaſi ⁊ dubitaſ an mihi ṗiudicetȝ in iure dñij rei ſup qua per alios ſiebat 3ctus que diſtinctio locū non habet in alijs caſibus regulariter vt hic per eū ⁊ pȝ in.d.§.inuimus.et

29 ibi no.¶†Item q₂ ſupra tactū eſt de intellectu.d.§.item ſi ṗdi

a xerit,[a] in quo Bar.voluit hic ꝙ ꝓteſtatio nō iuuet in caſu illius §.niſi cōſentiat pars ⁊ ita intellexit Pe.⁊ Cy.⁊ ēt Bar.in.d.l. pacta.⁊ ſequitur cōiter Cano.maxime Ant.de bu.⁊ Imol.in d.c.cum.M.⁊ iſtud magis placet ꝙ̄ illud qḋ ponit Bar.in.d.

30 §.itē ſi ṗdixerit.vbi ſine lege loqtur.¶† Et ad ea que bar.hic. dicit pȝ riſio per no.ꝑ eū hic dū alle.l.i.§.viatoꝝ.ſ.fur.aduer. nau.⁊ ita teneas.lȝ Ro.hic ſimpliciter dicat dōm eſſe vt ꝑ bar.

31 in.d.§.item ſi ṗdixerit.¶†Item inq̄tum Bart.hic dicit ꝙ ſi proteſtatus ſui ꝙ ſi ego intercederē apud te pro titio ꝙ non faciam aīo obligādi ⁊ tu cōſentias ꝓteſtationi ⁊ poſtea intercedā nō obligor.Adde ꝙ idē tenet Spe.in titu.de fideiuſ.§.i.ꝟ.qd ſi fideiuſſor puto.⁊ Pe.Cy.⁊ Ange.in.d.l.pacta nouiſſima.nō mihi ibi aliter tenēt dixi ibi vbi ſuſtineo opi.Barto.ḃ.Dicit tamen ḃ Ro.ꝙ deciſio Barto.ḃ dȝ ſingulariter limitari niſi poſtea fideiuberet iſte pro iminēti periculo.Adde ꝙ ſi fideiuſſiſſet ⁊ debitor fuiſſet mortuus.tūc.n.valebit fideiuſſio nō obſtante quacūqȝ ꝓteſtatione ēt iurata.ita dicit voluiſſe Io.an.in addi. Spe.in titu.de iureiur.in rub.ar.c.quāto.de iureiur.c.non ſatis.lxxxvi.diſt.ſed certe ibi Io.an.nihil tāgit ad ꝓpoſitū nr̄m de ꝓteſtatione.an in illa regratur aduerſarij cōſenſus vel nō ſȝ ſolū querit an ſit licitū iuramētum factū de nō fideiubēdo ⁊ ſeruari debeat ⁊ cōcludit ꝙ ſic ṗterꝙ vbi niſi fideiuberet verteretur diſpēdium ſalutis tꝑalis ar.iuriū prealleg.ꝙ et ſeqtur Ant.de bu.in.c.cum qdam.de iureiur.cum cōcor.de qbus ḃ per eum

32 ⁊ per Old.in cōſilio.lxxix.incip.Quidā iurauit ⁊c.Item inq̄tū Bar.facit dſiam qñ agiſ de limitāda obl'one que 3bitur ꝟbis an inducaſ in ſubſtātia oblonis vt hic vltimo caſu nō regraſ conſenſus illius cuiſit ꝓteſtatio ſȝ in ṗcedētibus ſic.adde ſm Imo. ꝙ hec dſia nō vꝫ bona q₂ ſi proteſtor ꝙ ſi ꝑmitto tibi.xx.nō intendo obligari niſi in.x.lȝ iſta proteſtatio nō cōcernat diuerſitatem in ſubſtātia oblōnis ſm ea que dīr in.l.i.§.ſi quis ſimpliciter.iūcto.§.ſi ſtipulāti.ſ.de ver.obli.tñ vꝫ ꝙ debeat requiri cōſenſus ſicut qñ agiſ de oblōne impediēda.vñ ſicut ſi dicerem ſi cōtingat me ꝑmittere.x.nō intēdo in aliquo obligari et ad hoc vt releuetur ꝓteſtatio regritur cōſenſus partis cui proteſtatio ſit ſm ꝙ fateſ vt probat Barto.hic vꝫ ꝙ regratur in dicto alio caſu arguēdo de toto ad partē.l.que de tota.in ṗnci.ſ. de rei ven.Nec ob.l.modeſtinus.de ſol.all.per Bar.lȝ Imol. nō rńdeat q₂ dic ꝙ ille tex.loqtur qñ interuenit ꝯſenſus ptius. vt pȝ ibi in ver.pacto.⁊ in ꝟ.cōuenıſſet.Preterea ibi tractatur

33 de cōſeruāda obl'one nō limitāda.¶†Item inq̄tum Bart.hic tetigit an ꝓteſtatio ſit faciēda in ſcriptis.⁊ cuȝ eo ſimplr̄ tranſit Imo.hic adde ꝙ Ro.hic in addi.nouis addit ꝙ vbi proteſtatio eſt talis ꝙ ex cauſa cātur ṗiudiciū irrepabile ⁊ tūc regriſ ſcriptura de hoc dicit ipſe eē tex.ſingularē in auctē.ſi quis.n.C.de adul.⁊ Saly.ibi pōderat illū tex.vȝ vbi agiſ de periculo pſonali faciēda eſt ꝓteſtatio in ſcriptis.¶†Item adde qḋ gl.in.c.cu

34 piētes.§.ꝙ ſi per.xx.in ver.ꝓpoſita.inſ.la.i.de elec.in.vi.ſimpliciter dicit proteſtationē eē faciēdam in ſcriptis ſed illā reprehendit ibi Pe.de anch.per no.per gl.in.c.i.de cenſi.in.vj.vbi ponūtur caſus in qbus regritur ſcriptura.Fallit ſm eū in caſu de.c.cūm de elec.vbi poniſ caſus in quo regritur ſcriptura in proteſtatione.Dñicus in.d.§.ꝙ ſi per.xx.remittit ad no.per Ioā. and.in.c.gñali.de reg.iur.li.vj.in mercu.vbi.Io.an.poſt Io. mo.cōcor.cum diſtōne Barto.hic cū qua ēt concordat Nic.de neap.in.l.ſcire.§.opȝ.per illū tex.ſ.de excu.tu.⁊ Bart.⁊ Bal. in.l.ſi.C.de neg.geſt.vbi tex.⁊ Bal.in auc.pſbyteros.⁊ in.l.vlti.C.de epiſ.⁊ de.⁊ Imo.in.l.de pupillo.§.ſi qs ipſi pretori.in ſi.ſ.eo.de quo ēt aliqd per Dy.⁊ Bar.in.d.l.de pupillo.§.meminiſſe.Item inq̄tuȝ tāgit Bar.de proteſtatione appoſita in libello ꝙ libellātis ſaluū ſit ius addēdi ⁊ minuēdi vſqȝ ad ſniaȝ. Adde Bar.⁊ alios in.l.edita.in vlti.col.C.de eden.cū cōcor. ⁊ additionibus quas ibi dedi.Circa ſcdām ſpeciē proteſtationis.ſ.inhibitorie adde primo que dixi in.l.de pupillo.§.qui procuratorio.ſ.eo.Et dū Bar.circa hoc tractat qd operef de nūciatio que ſit per aliū debitori tuo ne tibi ſoluat ⁊ an tali ꝓteſtationi ſit parēdū.Adde tex.in.l.ſi qs.cū auct.ibi poſita.et ꝙ ibi per doct.C.depoſi.⁊ qḋ no.Barto.in.l.ſi a furioſo.cum.l.

ſequē.in ſi.ſ.ſi cer.pe.⁊ Ang.⁊ Imo.in.l.hēs.la.i.ſ.ad treb.⁊ ibi dicūt per illū tex.ꝙ ille cuius interēſt poteſt nunciari debitori ſuo ne tibi ſoluat.facit ſm eum.l.ſi.ſ.de leg.cōmiſ.⁊.l.iij.C. de noua.de quo etiā aliqd per Bar.in.d.l.hēs.⁊ in.d.l.ſi a furioſo.Et an creditor habeat aliquod remediū aduerſus dictaȝ ꝓteſtationē factā debitori ſuo.vide doct.ī dictis locis maxime Ang.⁊ Imo.in.d.l.heres.⁊ que dixi in.d.l.de pupillo.§.ſi is cui.ſ.e.vide ēt in mā id qḋ no.Io.an.in.c.ſignificauit.de cēſi. Vbi tractat qd ſi debitor iurauit ſoluere creditori ſuo infra certum diem.⁊ poſtea creditor ante diē ſolutiōis eſt per iudicem. ꝯdēnatus de aliquo graui crimine ⁊ iudex proteſtaſ ⁊ mandat illi debitori ne ſoluat creditori an teneaſ debitor cōparere cū bona creditoris non erant pro tali delicto cōfiſcata vel confiſcā

b da[b] ⁊ de materia iſta ēt vide ꝑ Pe.de ancha.in cle.i.de exceſ. prela.vbi ſimplr̄ reaſſumit oīa dcā per Bart.hic nullo addito. Et illud preceteris tene menti qḋ voluit Bar.hic dicens ꝙ qñ

c proteſtatio ſit auctoritate iudicis[c] ꝓteſtatiōi eſt parēdū ⁊ crēdendum:lȝ nō fiat fides tūc de veritate cauſe expſſe in ꝓteſtatione ⁊ ita etiam no.ipſe in.d.l.ſi.ſ.de leg.cōmiſ.per illū tex.⁊ ſeqtur Pet.de ancha.in.d.cle.i.de exceſ.p̄la.nam pro facto iudicis preſumitur.c.in p̄ńtia.de renun.l.ſi quis.in ver.ꝙ non arbitramur.C.de offi.prefec.vig.que lex alſa eſt ſub rub.C.de offi. prefec.anno.⁊ ad iſtud dictum vide Io.and.in.c.ſignificauit. de cenſi.vide etiam in materia que no.Bal.in.l.ſi.C.de edic. diui adri.in.viij.op.dum dicit ꝙ ſi facio proteſtationē inhibitoriam in iudicio ꝙ nulla mihi fiat nouitas ſup tali poſ.debeo

d exprimere cām.[d] alias inanis eſt talis ꝓteſtatio.allegat.l.i.C. de predi.curi.lib.x.de quo per Bar.hic.⁊ facit qḋ no.Ber.in

35 l.de pupillo.§.ſi qs pretori.in.xi.q.ſ.eo.†Item inquātum tangit an ꝑ negociatoꝝ geſtorē poſſit fieri denūciatio ſeu ꝓteſtatio adde no.per Bar.⁊ alios poſt glo.in.l.ſi ſeruū.§.videamus. ſ.de ꝟ.ob.vbi ꝯcluditur negocioꝝ geſtorē poſſe debitori meo nunciare ꝙ nihil ſoluat.⁊ ex tali donatione cōſtituetur debitor in mora per text.no.in.l.ſi quis ſolutioni.§.i.ſ.de vſu.⁊ iſtud videtur eſſe cōtra ea que no.Bart.hic vbi vult ꝙ negociorū geſtor meus nō poſſit denūciare tibi debitori ticij ne ſoluas ticio eo q₂ ticius ceſſit mihi iura ꝯ dcm̄ debitorē iuxta.l.iij.C.de noua.⁊.l.nomen.C.que res pig.tamē poteſt rńderi lȝ ſcribentes de hac 3rietate mentionem non faciant ꝙ Bar.in.d.§.nunc videamus.⁊ ea que ibi allegant procedunt in nunciatione citatoria ad aliqd faciendū.ſed Bart.hic loquiſ in nūciatiōe ihibitoria.alſ aūt non video ꝙ defendi poſſit Bar.a 3rietate.⁊ aliorū niſi ita dicam[e] verior videreſ opi.Bar.in.d.§.nūc videamus per.d.l.ſi quis ſolutioni.de quo ēt vide que per alios tanguntur in.d.§.nūc videamus.circa intellectum.d.l.ſi qs ſolutioni.

36 Item inquātum cōcludit Bar.ꝓteſtationē poſſe fieri ꝑ ꝓcuratorē.adde Inno.in.d.c.cū in iuuētute.de preſum.⁊ que dixi in l.de pupillo.§.qui ꝓcuratorio.ſ.eo.⁊ ibi tetigi an regraſ ſpāle mādatū.Itē inq̄tū querit bar.an ꝓteſtatio poſſit fieri ꝓcuratori adde ꝙ vbi lex regreret ꝙ ꝓteſtatio deueniret in plenā notitiā vel ſciam dñi.nō ſufficit fieri ꝓcuratori:vt eſt gl.no.in cle. cauſam.in ꝟ.appellatū.de ele.quā ad hoc reputat ſingularem

37 Ro.hic.†Item adde ꝙ Io.mo.quē refert ⁊ ſeqſ Ioā.and.in d.c.gñali.de reg.iur.li.vj.in mercu.voluit ꝙ poſſit tunc denūciari ſeu proteſtari ꝓcuratori quando dñs hēri non pōt.l.aut q aliter.§.⁊ ſi forte.ſ.quod vi aut clam.per quē tex.ēt dixit ſufficere denūciare merito ꝑ muliere.ſȝ dic ꝙ ille tex.loquiſ in ꝓteſtatione declaratoria volūtatis in qua tractaſ de aggrauādo aliū ideo illa pōt fieri merito vel amicis vt ibi aliud eſt in iſta ꝓteſtatione inhibitoria per quam tractaſ de aggrauādo alium.⁊ ita declarat Bar.in hoc.§.añ primā ſpēm ꝓteſtatōis declaratorie in vlti.col.huius articuli.⁊ qḋ ēt qñ dñs pōt hēri ſufficiat ꝙ denūcieſ ꝓcuratori.⁊ ſic cōtra Io.and.vꝫ tex.in.l.ſi dcm̄.§.ſi preſente.ſ.de euic.per quē in ꝓpoſito dicit Pau.de ca.in.l.procuratori pñti.ſ.de ver.ob.ꝙ lȝ Io.an.in.c.h.de do.⁊ ꝯtu.videaſ velle ꝙ prius ꝓteſtatio fieri debet dño ꝙ̄ ꝓcuratori ſi dñs eſt pñs ſeu hēri pōt ſm Pau.de ca.hoc eſt contra.d.§.ſi preſente. Sed ſuſtinendo opi.Io.and.potes dicere ꝙ imo tex.in.d.§. ſi pñte probat opi.ioan.and.eſſe veraȝ vt colligitur tex.ex.ibi ⁊ nō ignorāte ⁊c.⁊ ibi glo.i.vbi appet ꝙ pōt denūciari ꝓcuratori qñ dñs erat pñs ⁊ ſciens.ſecus ſi dñs eſſet in ciuitate ⁊ ignorās q₂ nō ſufficeret ꝑmo denūciari ꝓcuratori ⁊ ſic verior vꝫ opi. Io.an.maxime q₂ ſi videmus iſtud ſeruari debere in ꝓteſtatione declaratoria

a ¶Itē ſi ṗdixerit.Adde vidēdum lud.ro.cōſil.cccit.in.ii.col.⁊ ibi vide quod voluı.

b ¶Cōfiſcent da.vide ꝑ ſede cōſ.cccxix.

c ¶Iudicis.adde ro.pſ.vi.

d ¶Cām.ſed cauſa non dȝ aliter dici veriſicari ſeu probari qñ proteſtatio proceſſit iudicis auctoritate.vide ꝑ eūdem Alex.in cōſ.ſuo.lxx in.in.iii.volu.cōſiliorum.ibi nec regritur.

declaratoria voluntatis in qua nõ tractaref de aggrauando vt in.d.§.ꝛ ſi forte.ſed tractaref de exonerãdo ꝓteſtantez tãtomagis idẽ erit in proteſtatione inhibitoria per quã tractaref de aggrauãdo aliũ ꝛ ſic tãtomagis dʒ regri ꝙ denũciaf ꝯ ſi bẽri põt. ¶ † Et ad iſtũ articulũ facit illa.q. qua queritur an poſſit qs incipere citationẽ a procuratore omiſſo dño q tñ eſt pñs in ciuitate.de quo per doc.in.c.ſi.de eo.qui mit.ĩ poſ.cã rei ſer.ꝛ per Bart.in.l.ſolẽt.ꝑ illũ tex.de ali.ꝛ cib.leg.ꝛ in l.meminerint.C.vñ vi.ꝛ in.l.q̃uis.j.titu.i.de quo ibi dicef ad ẽt que no.By.ꝛ Bar.in.l.de pupillo.in.§.nũciationẽ.in ſi.eo.ꝛ qȯ no.Ang.in.d.l.aut qui aliter. ¶ † Item inq̃tũ concludit Bar.ꝙ ſi qs fuit bãnitus.ꝛ tu volebas eũ offendere virtute ſtatuti ꝑmittẽtis eũ poſſe impune offendi ꝛ ille ꝓteſtaf tibi ꝙ nõ offendas eũ qꝛ dicit ſe eẽ rebãnitũ ñ teneris ei credere niſi te ƀ fidẽ tibi facit ꝛ iõ ſi nõ exhibeat inſtr̃m liberationis banni poteris impune offendere[a] adde ſm Imo.ƀ ꝙ ſi poteras eum capere ꝛ nõ occidere vr̃ in dubio ꝙ nõ debeas illud occidere ar.eius qȯ no.Pau.de liaza.in cle.i.de iu.vbi dicit ꝙ lʒ exceptio nullitatis nõ dʒ admitti ꝯ petẽtez executionẽ ſnĩe in caſu ipſius cle.i.ſ.qñ date eẽnt tres ſnĩe cõformes tñ illud ꝓcedit niſi executio eẽt irretractabilis ſicut eẽt in executione pene corꝑalis.et ita erit in ꝓpoſito qꝛ lʒ cuilibet ſit ꝑmiſſa executio bãni id tñ videtur intelligi niſi lr̃a exceptio obijciaf ne deludaf in effectu executio bãni ꝑut eſt in caſu iſto ex quo põt euʒ capere ſed dictum Bar.poſſet ꝓcedere qñ non ꝑmitteret ſe capi ꝛ vellet aufugere ꝓſumptio eſt ꝯ eum ꝙ ex cã differẽdi ꝛ aufugiẽdi obijceret.ꝛ ſic nõ tenef credere arg.l.ſatis apte.C.de fal.ꝛ qȯ not.glo.in auct.de exhi.re.§.ſi ṽo ẽt gdam iuret in ṽ.factũ.dũ glo.dicit ꝙ ex fuga inſurgit ꝓſumptio ꝯ fugientem facit tex.no.in.l.ſi ſeruus.ꝛ qȯ ibi Bar.C.de his qui ad eccle.cõfu.vbi ſi qs licite poterat capi ꝛ qꝛ nõ patiebaf ſe capi occiſus eſt nõ patif occidẽs penaʒ vt declarat no.Bal.in.l.ſi.C.de exhi.re.ꝛ.l.i.C.vñ vi.in repe.ꝛ cũ Imo.trãſit ſimplr̃ Ro.hic pro quo ẽt bñ facit[b] id qȯ dicit no.Bar.in.l.i.circa vlti.col.C.qui accu.dũ dicit ꝙ ꝑmittitur poſſe opponi exceptionẽ ꝑꝑ irretractabile periculuʒ q̃ exceptio alñ nõ potuiſſet opponi all.l.ij.ꝯ.de fer.ꝛ.l.ſenatus.poſt pñ.ꝯ.de offi.ꝓſi.ꝛ qȯ no.Cy.in.l.ſi.in.ix.q.C.de compẽ.bñ facit qȯ no.Bal.in.l.eum qui duas.C.de adulte.ꝛ in.l.i.C.in integ.reſti.poſtu.ne qd no.ſi.ꝛ in.l.ab executione.C.quoꝝ ap.ꝛ qȯ no.Imol.in.l.qui a latronibus.§.i.ꝯ.de teſt.ꝛ in.l.ij.§.ſi ṽuus.j.de acq.poſ.vbi reaſſumũt illud dictũ Pau.de liaza.ad limitationẽ dicte cle.i.quã limitationẽ ſecutus eſt ẽt Bal.in.l.ſi feriatis.in lect.anti.ꝛ ibi Bal.ꝯ.de fer. ¶ † Si tñ velles ſuſtinere indiſtincte dcm̃ Bar.ƀ poſſes dicere ꝙ limitatio data per Imo.non bñ probef per Pau.de liaza.in.d.cle.i.qꝛ nõ poterat imputari culpa reo cõdẽnato opponẽti exceptionez nullitatis ſnĩe ad impediẽdam executionẽ irretractabilẽ ſed in caſu nr̃o poterat imputari culpa bãnito ꝙ nõ fecerit publicari rebãnitionem iuxta.l.ſed ſi pupillus.§.ꝓſcribere.ꝯ.de inſti.ƀ alle.per Bart.vel ꝙ ſecũ nõ tulerit inſtr̃m liberationis bãni cuʒ eẽt inſtructus ꝛ informatus de bãno ꝛ ꝙ impune poterat offendi vigore bãni ar.l.ſi qñ.C.de dila.ꝛ ei vr̃ poſſe obijci ꝙ dãnũ qȯ ſua culpa quis ſenſit ſibi imputari dʒ.l.ꝙ quis ex ſua culpa.j.de reg.iur.Tamen qꝛ maximã hʒ eqtatem limitatio Io.de imo.iõ eam libenter ſequor ꝛ ad alle.in ꝯriũ poteris colligere rñſionẽ ex alle.per Bal.in.d.l.i.C.qui accu. ¶ † Circa ṽo tertiã ſpẽm ꝓteſtationis.ſ.in citatorie[c].Inq̃tum tñ Bar.cõcludit ꝙ emptoꝛ qui vult hẽre regreſſum de euictione ꝯ vẽditorẽ occaſione litis mote ipſi emptori ab alio ſup euictione rei dʒ oñdere venditori in forma auctẽtica libellũ ꝯ emptorẽ productũ ꝛ citationẽ in publica forma ꝛ ei copiã dimittere[d] adde Bar.idẽ tenẽtem in.l.empti.C.de eui.ꝛ ibi eũ ſeqtur Saly.ꝛ idẽ tʒ Ange.ꝛ Imol.in.l.in executione.§.in ſolidũ.ꝛ in.l.cum ex cã.j.de ṽbo.oblig.Sed ipſemet Ang.in.l.emptor.C.de euic.dicit ꝙ de conſuetudine hic nõ ſeruaf ſʒ ſolũ ſeruaf ꝙ citaf vẽditor ꝙ veniat ad defendẽdum emptorẽ in cã euictionis ꝛ litis mote ꝛ in citatione denunciatur ei litẽ eſſe motã ꝛ dicit iſtud eẽ tenẽdum ꝛ aliud non allegat.Poſſet practica Ang.defendi qñ illa denũciatio eẽt facta cum iudicis auctoritate qꝛ tũc nõ regritur ꝙ fiat fides de veritate cõtentoꝝ in ꝓteſtatione vt dixi.ꝯ.poſt Bar.hic alñ aũt ſeruanda eſt pratica.Bart.de iure. † Et hoc verũ puto lʒ Ro.hic ſimpliciter faciẽs mẽtionem de ṽbis Bar.dicat ꝙ non vr̃ vera opi.Bar.qꝛ nõ eſt neceſſe ꝙ oñdatur libellus ꝛ citatio ita dicit

ſentire glo.ſingularẽ in cle.cãm in glo.ſi.iũcto text.de ele.ibi dũ glo.dicit tñ debere ſeruari formã illius cle.in hac denũcia.ꝛ ſic ſenſit glo.ꝙ nõ ſit neceſſe ſeruari illã formaʒ exhibitionis libelli ꝛc.vñ ſm eum certus dr̃ qñocũqʒ ſit certificatus.l.certum.ꝯ.ſi cer.pe.ꝛ debuit vẽditor credere ſimplici ṽbo emptoris ſi bonus vir reputaf emptor ſm eũ qui per hoc alle.in ar.l.argẽtuʒ.ꝯ.cõmo.ꝛ glo.in.l.ticio fundus.ꝯ.de cõdi.ꝛ demõ.Teneo vt dixi opi.Bar.ꝛ ſequa.ꝛ pro ea eſt ẽt tex.in.d.cle.cãm in ſin.ibi dũ dicit tex.idẽ quoqʒ in alijs caſibus obſeruari volumus in quibus regritur intimatio faciẽda iũcto ꝑncipio illius cle.ꝛ ita ĩtelligẽ glo.ibi nec eſt verũ ꝙ debeat credi aduerſario meo mihi proteſtãti vt aliqd pro eo faciã nec iſtud dicũt iura alle.in ꝯriũ.nõ enim credif alicui in eo qȯ ꝯcernit cõmodũ ſuuʒ ꝛ onus alterius.l.oĩbus.C.de teſt.ꝛ.l.nullus.ff.eo.tit.alñ ſeqretur ꝙ non q̃ proteſtãti incuberet onus certificãdi aduerſariũ ſed eẽt credẽdum ꝓteſtãti ꝯ.l.nomẽ.C.que res pig.ꝛ.l.ſi qs inficiatus.cum ſi.ꝯ.depoſi.ꝓſertim cum qlibet bonus eſſe ꝓſumaf.l.ſi.de pre/
43 ſump.l.ſeruos.ꝛ ibi glo.ꝯ.de manu.teſtamẽ. ¶ † Itẽ inq̃tum Bar.hic ꝯcludit ꝙ qñ emptori eſt mota lis ſup euictione dʒ renũciare vẽditori nõ ſolũ ſibi litẽ eẽ motã ſed ẽt ꝙ vadat ad defendẽdum ſe in litẽ.l.i.C.de peri.ꝛ cõmo.rei.ven.l.empti.ꝛ.l.
44 cum ſucceſſores.ꝛ.l.ſi parẽtes.C.de euic. ¶ † Ex quo infert ꝙ ex quo ſciret venditor litẽ eſſe motã emptori tamẽ adhuc tenetur[e] emptor denũciare vẽditori ꝙ vadat ad eũ defendẽduʒ qa vbi ſit denũciatio nõ ſolũ ad certiorãdum ſed ẽt ad incitãduʒ vt aliqd ſiat dʒ ẽt ſciẽti ſieri talis denũciatio vt ꝓbaf in.l.denũciaſſe.iuxta pñ.ꝛ ibi plene per Bar.j.de adul.adde ſm Imol.hic ꝙ lʒ idẽ tenuerit Io.an.in addi.Spe.in tit.de emp.ꝛ ven.§.ſi.ad ſi.tñ verior vr̃ opi.ꝯria quã ſm eũ tenuit gl.in.l.emptor.C.de euic.ꝛ quã ſeqtur dyn.in.c.eum qui certus.de reg.iur.li.vj.quã ẽt refert ꝛ ſeqtur Cy.in.d.l.emptor pro qua opi.Imo.vr̃ tex.in.l.ſi cũ qȯ.C.de euic.vbi vr̃ probari ꝙ ſufficiat ſimplr̃ denũciari litẽ eſſe motã ꝛ lʒ verũ ſit ꝙ vẽditor teneaf ire ad defendẽdum tñ nõ ſeqtur ꝙ ſit neceſſe illud denũciari.Ro.hic ẽt addit ꝙ pro opi.Bar.tenẽtis ꝙ regratur denũciatio ꝙ vadat ad defendẽdum vr̃ gl.ſi.in.d.cle.cãm.ꝛ glo.in.l.auctoritati.C.de euic.in gl.i.ꝛ illã alle.Io.an.in loco ꝑall.Tñ ſm Ro.ꝛ Bal.in l.i.C.de peri.ꝛ cõmo.rei.ven.tenuit ꝙ imo ſufficiat emptorem denũciare litẽ eſſe motã per id qȯ dicimus de muliere cui ſatis eſt ſi ipſa denũciat ſe eẽ ꝑgnãtem.l.i.§.denũciare.ꝯ.de lib.agn.Bal.in.l.ſi cũ qȯ.C.de euic.ſm opi.Bar.Alibi Bal.in.c.ſi de feu.vaſ.ab ali.inter fue.diſtinguit ꝙ aut querif an ſufficiat ſimplex nũciatio litis mote quo ad hñdum regreſſum de euictione tñ ꝛ tũc ſm Bal.forte dõm eſt ꝙ ſic ꝛ ita ꝓcedãt iura ꝙ dicunt ſciẽti nõ eſſe opus denũciare iuxta.l.i.cum ſi.ꝯ.de ac.emp.ſed q̃tum ad effectũ agẽdi de euictione erit opus ꝙ ſciẽti ſiat denũ
45 ciatio. ¶ † Aut querif an ſufficiat ſimplex denũciatio litis mote vel eius ſcia quo ad hoc vt teneaf venire ad defendẽdum ꝛ dicendum eſt ꝙ nõ ꝛ ita loquãtur iura all.per Bart.tñ dicit Ro.ꝙ iſtis nõ obſtãtibus tenẽda eſt indiſtincte ſnĩa Barto.qꝛ quo etiam ad hñdum regreſſum de euictione eſt neceſſe denunciare litẽ motã ꝛ ꝙ vadat ad defendẽdum per.l.ſi plus.§.mota.ꝛ.l.ſi rem quã.§.ſi.ꝯ.de euic.Et rñdet ad.d.§.denũciare.ꝙ loquitur in caſu diuerſo ꝛ ꝙ ex diuerſis nõ recta ſit illatio.l.ſin.cum vulga.ꝯ.de calũ.Dicit tñ Ro.ꝙ lʒ iſtud ſit verũ regulr̃ ꝙ regratur dicta denũciatio tñ fallit in aliqbus caſib[9] quos ponit bal.in.d.l.i.ꝛ ipſe adducit aliũm vʒ.qñ notoriũ eſſet ꝙ ſiue venditor denũciaſſet ſiue nõ oĩno emptor cãm amiſiſſet.Tunc enim ſiue vẽditor ſciat ſiue nõ emptor hẽbit regreſſuʒ de euictione ẽt nulla facta denũciatione alle.no.in.d.l.ſi cum qȯ.in glo.pen.in l.ſi ideo in pñ.ꝯ.de euic.lʒ illa gloſ.potius faciat in ꝯrium facit ſm eum.l.i.§.occiſorum.ibi qꝛ quotiẽs ꝛc.ꝯ.ad ſil.ꝛ ita dicit cõſuluiſſe Ful.ꝙ eſt bene no.Adde ẽt ꝑdictis ꝙ gloſ.parua in.d.l.i.de peri.ꝛ commo.rei ven.in ver.adeſſe quã aliq libri habẽt tenet ꝙ ſciẽti nõ ſit neceſſe denũciare ꝙ vadat ad defendẽduʒ ꝛ aliam opi.ſeqtur Iac.de bel.in.d.l.emptor.idẽ tenet Pau.de liaza.in.c.ſi.de emp.ꝛ ven.in vlt.col.in repe.dicens ꝙ ſufficit ſi vẽditor habeat plenã ꝛ indubitatã ſciam ꝛ qȯ no.Archi.in.c.ſi cõtra vnũ.de offi.dele.in.vj.Idez ẽt tenet Imol.in.l.ij.§.ſi.ꝯ.ſo.ma.per illa que ipſemet alle.hic in.c.ſi.de emp.ꝛ ven.ꝛ in.c.cum.M.ferrariẽſis.de ꝯſti.in ſi.ſʒ Spe.in tit.de emp.ꝛ vẽ.§.ſi.tʒ ꝙ nõ ſufficiat ſcia ꝛ ꝙ dʒ denũciari ꝙ vadat ad defendẽdũ ita tenet Pe.de ancha.Anto.de bu.ꝛ.d.Car.in.d.c.ſi.ꝛ ang.

a ¶ Offendere.de hoc late per pau.de ca.cõſ.xxxiiij.per ange.cõſil.ccl xxx viij.
b ¶ Bene fecit.adde ẽt bñ facere qȯ voluit abb.in.c.ſignificauit ƀ ceſſ.ꝙ ex cõiectus põt agere ꝯ debitorẽ ſuũ ſuſpectũ de fuga.ꝛ opi.bar.ſeqtur pau.de caſt.cõſilio.ſ.allegato.
c ¶ In citatorie.ƀ hoc late per alex.conſi.xxiiij.ij.libro.
d ¶ Dimittere.de hoc per io.de anna.ꝯ.xxxviij.in ſi.ꝛ conſi.xxi.ꝛ in q̃ſtio.d.alex.ſʒ improbat ro.vide eũdẽ cõ.vi.ꝯ.all.ꝛ vid ang.in cõſil.cl xxvi.alex.cõſi.iiij.ꝛ.lxvij.iij.libro.

Additio.
¶ Vide plene ꝑ ang.de are.in.§.actionũ in.xx.col.inſti.de actionibus ꝛ vide alex.de imo.in.cõſi.lʒ vi.in.ij.volu.incipit viſo themate Tho.di.
e ¶ Adhuc tenef.adde frã.de are.cõſ.xx vi.vbi dicit ꝙ lʒ alias ſciẽti ſit denũciãdũ tñ in minore latio eſt qualiter cũqʒ ſit cert[9] dicit tñ de ƀ dicto dum dubius ꝑ nunc.
¶ Imol.magis eẽt ſubueniẽdũ minori ꝑꝑ etatez.l.auxilium ff.ƀ mi no.anto.fran.

Additio.
¶ Vide ang.de areťio l.§.actionũ in.x.col.ṽ.qd ſi vẽditor.inſti.de actionibus ꝛ alex.in.l.ſi do mus.§.de euictione in ſi.j.de leg.i.ꝛ l.ꝯ.xvij.in.ij.vo.Thomas dip.

in.l.in executione.§.insolidū de v.obli.⁊ Pau.de ca.in.d.l.in
executione.in pn̄ Idē ēt Ang.⁊ Imo.in.l.cū ex cā de v.oblig.
vbi dicūt ꝙ si vēditor scit litē eē motā nō est necesse ꝙ sibi denū
cietur litē eē motā ⁊ ita salueꝰ glo.in.d.l.emptor.sed bn̄ necesse
est denūciare ꝙ veniat ad defendēdum per.d.l.denunciasse in
rōne sui ⁊ cū opi.Bar.trāsit ēt Imo.in.c.cū inter vniuersas de
ele.⁊ Raph.cu.in.l.ij.§.fi.ff.solu.ma. Puto cōcludēdū veraȝ
eē opi.⁊ distōnē quā posuit bal.⁊ Saly.in.d.l.i.C.de peri.⁊ cō
mo.rei vē.p quā alie opi.reducunꝰ ad ꝯcordiā.s.ꝙ aut vēditor
sciebat litē eē motā p denūciationē sibi factam ab alio ꝙ̄ ab em-
ptore.⁊ istud nō sufficit pbaꝰ in.l.q abiire.ff.de pcu.quē tex.pō
derāt ibi Bal.Bar.⁊ Ang.nā si ibi sufficeret denūciatio facta
vēditori ab alio quā ab emptore nō fuisset necesse ꝙ illud denū
ciās vēditori p emptore caueret ipsi vēditori de rato p.l.itē ve
niūt.§.petitā.ff.de peti.here.l.qdā decedēs.§.ex quo.ff.de ad
mi.tu.sȝ sufficeret a quocūqȝ quocūqȝ denūciari. Aut venditor
sciuit p denūciationē litis mote sibi factā ab emptore ⁊ istud suf
ficiat absqȝ eo ꝙ p expssum denūciet ꝙ vadat ad defendēdū p
quo Bal.⁊ Saly.all.d.§.denūciare.⁊ ēt q: ista denūciatio non
fit p emptorē ad aliū effectū ꝙ̄ vt vadat ad defendēdū alle.not.
p Cy.in.l.in mino.C.in q.cau.in integ.resti.⁊ pōt dici ꝙ p eis
est tex.in.d.l.si cū qd̄.q loqtur i hoc casu ⁊ p hoc vr̄ residere bal.
in.d.l.emptore.⁊ de hac materia vltra pdicta vide ēt p Bal.in
46 l.libera.C.de sen. ¶ †Et inq̄tū dicit Ro.ꝙ vbi est notoriū em
a ptorē fouere[a] malā cām ꝙ tūc nō est necessaria denūciatio.ad-
de ꝙ idē tȝ ēt Ful.singulr̄ in.l.si iō referēs se ita ꝯsuluisse dicit tn̄
ꝙ grauabiꝰ in hoc emptor.q: hēbit necesse pbare ꝙ ēt si denun
ciasset vēditori.i.succubuisset oīno emptor.q: cām malā hēbat
bn̄ facit qd̄ no.Bar.in.l.atq natura.§.cū me abiire.ff.de nego.
gest.Sed adde ꝙ lȝ ipsi nō dicāt ↄ eos est glo.in terminis in.l.
emptorē in pn̄.i v.posse.iūcto tex.⁊ gl.ibi in v.manifesta ⁊ sibi
hoc expsse vult Bar.ff.de act.emp. Tn̄ sustinēdo porē opi.pōt
dici ꝙ illa gl.in v.posse.nō refert ad casum qn̄ notorie cōstaret
de nō iure emptoris ⁊ venditoris.nā tūc cessat rō ꝙ si emptor nō
facta denūciatione vēditori succūbat psumiꝰ succubuisse eo q̄a
male iformatus erat de defensione cāe.l.si fundū.§.i.ff.de euic.
sȝ refert illa clā ad casum qn̄ nō erat notoriū ⁊ ita itelligit illā gl.
47 Ful.in.d.l.emptor.⁊ in.l.ij.§.fi. ¶ †Uel dic ꝙ si venditor alle
gat se nō teneri de euictione q: nō fuit sibi denūciatum ⁊ ꝙ vult
osidere ꝙ si sibi fuisset denūciatū oīdisset de iure suo dēbit audi
ri alr̄ nō ⁊ istud voluit Imo.in.c.fi.ad fi.de emp.⁊ ven.vbi for-
tius dixit ⁊ valde singulr̄ ꝙ si agaꝰ de euictione ↄ vēditorē ⁊ vē
ditor dicat se nō teneri q: nō fuit sibi denūciatum.tn̄ si vēditor
nihil rōnabile alleget nec oīdat aliqd̄ ↄ illius ius q euincit non
audietur q: nō vr̄ iteresse ipsius vēditoris nūciationē sibi fuisse
factā.ex quo appet eū nō habuisse aliquā defensionē ↄ iura ipsi[*]
euincētis ⁊ sic si excipiat de denūciatione nō facta poterit repli-
cari ei ꝙ sua nō intererat ex quo ille q obtinuit hēbat ius ⁊ vēdi
tor defensionē nō hēbat siue hoc eēt notoriū siue nō facit ad hoc
optime sm eū id qd̄ no.Ang.in.l.decē.ff.de v.obli.⁊ gl.in.l.ni
si hoc actū.ff.de pac.vbi voluit gl.⁊ Ang.ꝙ lȝ hodie prius dēat
fieri excussio in bonis debitoris principalis ꝙ̄ deueniaꝰ ad fide
iussorē.vt in auc.pn̄te.C.de fideiuss.tn̄ nō fuit facta excussio ⁊ cō
ueniaꝰ fideiussor q excipiat de excussione nō facta poterit repli-
cari ꝙ sua nō interest.q: debitor nō est soluēdo qd̄ ppetuo tene
48 mēti. †Item aliā limitationē.s.qn̄ nō solū emptor.sȝ ēt vēditor
eēt pn̄s in iudicio litis mote ↄ emptorē q: tunc nō est necesse ali
quā denūciationē facere vt est glo.sing.in.l.si dictū.§.si psente
ff.de euic.quā allegat Bal.in.l.fi.§.i.in.ij.col.C.de vsu.rei iu-
49 di.⁊ in.d.l.libera in pn̄. ¶ †Item inq̄tum Bar.hic tractat quo
loco ⁊ tpe debeat fieri hec ꝓtestatio in citatoria.adde Bart.in
d.l.cum filius.§.fi.ff.de vb.obli.⁊ Bal.in.l.in ↄtribus.§.fi.C.
de nō nu.pec ⁊ in.l.ij.in fi.C.de sac.san.eccle.⁊ ibi tāgit an pos-
50 sit fieri in ecclesia. ¶ †Item inq̄tum Bar.tāgit cui fieri debeat
ꝓtestatio ⁊ an possit fieri pcuratori si dn̄s hēri possit adde que
dixi in supiori specie ꝓtestationis ⁊ ibi dicta ꝯfirmātur per no.
51 per Bar.hic. ¶ †Item tene mēti ꝙ signāter voluit Bar.dicēs
ꝙ si ex dispōne legis vel statuti quis dȝ penā incurrere si certuȝ
quid non fecerit non expectatur ꝙ desinat illud posse facere vt in
currat penam sed ꝙ̄ primum facere potest ⁊ est in mora facien-
di incurrit penam sicut in vltimis voluntatibus.l.i.§.item si
ita.ff.ad.l.fal.lȝ secus sit in contractibus.l.ita stipulatus.ff.de
ver.obli.⁊ sic in hoc equiparaꝰ dispositio legis vel statuti vlti
mis voluntatibus ⁊ contractibus. Pro quo allego glos.not.
in.l.i.in glo.ij.C.de his qui.vt indi.quam ibi ad hoc subtiliter
ponderat Bar.de quo tn̄ pro nunc aliter nō scribo ne longior
sim.sed puto scripsisse in.d.l.ita stipulatus.vbi etiam puto teti
gisse illā qōnem que hic caderet.s.si in snīa vel statuto dicaꝰ si ta
lis delinquēs nō soluerit seu si soluere nō poterit penā pecunia
riam incidat in penā amputatiōis pedis.an sit expectandū cū
desinere posse soluere de qua per Bar.⁊ Ang.i.l.ius quoqȝ
52 §.sed si filios.ff.de here.inst.cū ꝯcor. ¶ †Ultimo tene mēti vti
le verbū Inn.ꝙ in materia ꝓtestatiōis posuit in.c.cumana.de
ele.ꝙ hic in fi.refert ⁊ seqtur Inno.s.ꝙ si qs citatus cōparet co
ram aliquo iudice ⁊ nō vult cōsentire in eum nō dȝ simplr̄ ꝓte-
stari ꝙ nō intendit in eum cōsentire in aliquo actu quē corā eo
faciat.qm̄ si ita simpliciter ꝓtestareꝰ iudex posset eum reputare
cōtumacē ⁊ ↄ euȝ pcedere ad remedia inducta cōtra ꝯtumaces
53 puta ad excōicationē vel mulcte impositionē ⁊ si. †Et pro hoc
allegat Inno.id qd̄ hr̄.xj.q.iij.certum.vn̄ cautela est ꝙ ꝓtesta
tur ꝙ nō intendit in eum ꝯsentire nisi si ⁊ quatenus de iure tene
tur.⁊ adde ꝙ Bal.in.l.ij.C.vbi quis de curia.ponderat ibi eē
tex.ad fi.pro isto dicto Inno.⁊ idē no.Bal.in.c.i.in fi.i ti.an
apud iudicē vel curiā.⁊ Ang.i auc.de exhi.re.§.i.⁊ in.l.nō vi-
b la.ti.ff.de iudi.⁊ ibi dicit se praticasse[b] hec ↄ quēdā magnū ad
uocatū q ex hoc satis fuit iratus.⁊ idē no.p Inno.i.l.qdā ꝯsule
hāt in vlti.col.j.de re iudi.⁊ in.c.cū.M.de consti.
⁊ in.l.si ita scriptum.de leg.i.

1 Creditori. †Creditor ratione seruitu-
tis debite fundo pignora-
to potest nunciare nouum opus:q: potest etiam cō
fessoriam vtilem pro illa intentare.h.d.

1 Operis. †Nunciatio noui opis fit in rem ⁊
non in personam ⁊ ideo contra fu-
riosum fieri potest.h.d.cum.l.sequē.

1 Ex operis. †Stipulatio de ope demo
liendo cōmittitur ad id qd̄
iudicatum erit.h.d.

1 Nunciatio si fit per aliquē procuratorio noīe alterius tunc sa-
tisdatio de opere demoliendo simili dȝ recipi p eū procurato-
rio nomine eiusdem.⁊ ad ipsius domini vtilitatem ⁊ interesse.
2 Procurator ꝯstitutus ad vnaȝ cām vel litē nō pōt recipere so-
lutionem vel porrigere manus ad aliā tn̄ ꝯstitutus ad nunciā-
dum potest satisdationem de opere demoliendo recipere.
3 Procurator licet non teneatur prosequi appellationem a sen
tentia diffinitiua tamen tenetur prosequi appellationem ab in
terlocutoria.

1 Cum procurator. †Si nūcia-
tio fit p ali
quem pcuratorio noīe alterius satisdatio de ope
demoliendo silr̄ dȝ recipi per eū pcuratorio noīe
eiusdeȝ ⁊ ad ipsius dn̄i vtilitatē ⁊ interesse referri dȝ.h.d.sm.i.
lec.positā in ver.remissio.que est vera.silr̄ alie sunt vere excepta
secūda que cōiter dānatur maxime p ea que tāgit glo.circa ter
2 tiam lect. ¶ †No.sm tertiā lec.glo.in v.remissio.ꝙ lȝ procu-
rator cōstitutus ad unā cām uel litē non possit recipere solutio-
nem vel porrigere manus ad aliā cām.l.hoc iure.ff.de sol.l.sed
si mī.ff.de pac.l.si pcu.ff.de pcu.tn̄ pcurator ꝯstitutus ad dnū
ciandū recipere pōt satisdationē de ope demoliēdo sibi oblatā.
vt ēt no.in.l.⁊ iō.ff.eo.⁊ hoc iō est in ꝯtīa ipsius mādati.vt hic
p bar.q ex hoc infert ꝙ aū petēdā restōnē in integ.regraꝰ spāle
mādatū.l.illud.§.i.ff.de mino.⁊.qm̄ felicis.de restit.in inte.tn̄
illud est verū qn̄ principaliter petiꝰ restitutio.secus si inciden-
c ter[c] petaꝰ in alia cā ad quā qs erat ꝯstitutus procurator spālis
vel gnālis in qua cā icidēter occurrat oportere in aliquo articu
lo petere restit.in inte.pro quo alle.l.fi.cū ibi notatis.C.vbi ⁊ a
quo in inte.resti.postule. Adde tex.sm vnā lec.in.l.q ppriō.§.
itē queriꝰ.ff.de pcu.quē ad hoc allegat bal.in.l.i.C.ēt per pcu
rato.cau.in inte.rest.⁊ no.bar.in.l.indebita per rōnē illius tex.
ff.de cōdi.inde.⁊ p saly.in.d.l.illud.§.i. †Ex hoc ēt not.infert
bar.hic ꝙ lȝ pcurator lata ↄ ipsum snīa nō teneaꝰ pseq appel-
lationeȝ ab ipsa snīa iuxta.l.inuitus.C.de pcura.⁊ ibi ple.not.
Tamē illud est veȝ in appellatione a diffinitiua.secus in appel
d latiōe ab interlocutoria.q: illā tenebiꝰ prosequi[d] cuȝ alias non
possit pficere cām principalem ⁊ hoc etiaȝ sequitur Imo.in.§.
primo.

Additio.
a ¶ Notoriū
emptorē foue
re malā cāȝ.vi
de ang.ff.de re.l
§.actionuȝ in
.ii.col.insti.de
actio.⁊ alex.in
l.si domus.§.
l.j.de le.i.in.ii.
col.⁊ in cō.lg.
vii.in.l.vo.in
cipit vliis the
mate.ibo.vi.
b ¶ Prati
casse.adde eū
dē cōs.cxiii.⁊
fulg.cōs.glx.
Additio.
¶ Adde la.ro.i
l.q alteri.§.fi.
ff.de acq.he.⁊
vide ang.in cō
si.ccxv.et an
drea barba.in
rub.extra de fo
ro cōpe.⁊ ias.
in.l.sanctimus
in.iii.col.⁊ ibi
dīp.C.de iudi
ciis ⁊ vide.d.
abb.in.d.c.cu
mana.de elec.
vbi limitat.
Tho.di ꝯsi.
c ¶ Incidēter
adde la.ro.sin
gu.suis so.iii.
d ¶ Proseq
uit do.de ro.
deci.sua de p
cu.in noua q
pe.ad agēduȝ
appellādū ⁊ p
sequēduȝ lȝ p
testaꝰ se nolle
pseq in acce
ptatio.mādati
ꝙ tn̄ si appel
lat tenebiꝰ pse
q ñ ob.ꝓtesta
tione.

primo inſ.ſi.τ adde bar.idē ſentent. in.l.non cogendū.§.ſi.ff.de pcu.τ idē voluit Ray.bar.τ alij i.d.l.inuitus τ ſpe.in tit.ō ap.§.i.ṽ.illud aūt.τ limita vt ibi per eum quod eſt notandum.

1 Cautio ſeu ſtipulatio de rato preſtita per illum qui tanꝙ procurator nunciauerat an τ qñ comittatur.
2 Nunciatio non eſt reiterenda illi qui ſatiſdedit de ope demoliendo donec pēdet virtus ſtipulationis de opere demoliendo.
3 Nunciatus an τ qñ debeat conſequi remiſſionē nunciationis.
4 Nunciatio ſecunda an τ qñ tollat primam.
5 Stipulatio ſecunda an τ qñ tollat primaꝫ.
6 Appellās pꝰs viua voce poſtea in ſcriptis quā teneaſ proſeq.
7 Teſtm̄ ſecundum an τ quando tollat primum.
8 Appellō prima fuit interpoſita errōee an poterit ſo appellare.
9 Appellans pmo ſimpliciter parte non citata an poſſit ſecundo appellare prime renunciare.
10 Appellans ſcdo an videatur recedeř a prima.
11 Appellatio ſcda opatur effectum differendi cām in longius.
12 Appellans ſecundo ab interlocutoria an poſſit proſequi pmam vel quam vult.
13 Appellans primo viua voce poſtea in ſcriptis a ſnia diffinitiua an teneatur proſequi primam vel ſecundam.
14 Appellari nō pōt ab eodem grauamine vbi iudex interpoſita prima appellatione dediſſet apoſtolos appellanti.
15 Appellari ab eadem ſententia non poteſt niſi bis ratione euitā de infinitatis.
16 Appellans ſi dicat appello viua voce reſeruato mihi beneficio appellandi in ſcriptis poſtea appellauit in ſcriptis.que appellatio ſit proſequenda.
17 Appellatio prima viua voce interpoſita cū reſeruatione de appellando in ſcriptis an τ qñ ꝯtrabatur ad ſecundam interpoſitam in ſcriptis.hic dicitur.
18 Appellatio qñ ſit facienda in ſcriptis hic trabitur.
19 Appellans viua voce cū ꝓteſtatione de appellādo in ſcriptis an poſſit recedere a pma τ ꝓſequi ſcdam aduerſario contradicēte.
20 Snie due interlocutorie ſi proferuntur per iudicem in eadeꝫ cā que ſit potius attendenda dicitur hic.
21 Producens plurics vnum inſtrm̄ vel ſcripturam quam productionem teneatur ſequi dicitur hic.

1 **Si dominus.** †Iſte.§.hꝫ quattuor lectu.q̄ ponunſ in glo.in ṽ.ratam q̄ eſt gl.i.in pn.huius.l.τ ſm quartā lec.q̄ cōiter tenetur hoc intendit. ¶Si poſt nunciationē intra diē cōphenſam in ſtipſone interpoſita pp ope.no.nū.dñs nūciet nouū opus.¶Cōmittiſ cautio ſeu ſtipſo de rato pſtita p illū q tanꝙ ꝓcurator antea nunciaue
2 rat.ſecus ſi poſt.h.d.¶†No.ꝙ donec pendet virtus ſtipſonis de ope demoliēdo nō eſt licitū iterū nunciare illi q ſatiſdederat de ope demoliēdo:τ rō eſt qꝛ cū p iſtā ſatiſdationem ſit licitum proſequi in ope.l.ſtipſo.§.i.ſ.e.ſi poſtea fiat nūciatio pendente virtute.d.ſtipſonis vſ inquietari edificans qđ fieri non dꝫ τ in
3 hoc fundata eſt deciſio huius.§.¶†In gloſ.in ver.ratam.dic ꝙ pmā lec.ipugnat hic Barto.quo ad iſtū tex.τ moueſ bonis rōnibus τ ſilr impugnat ſcdam lec.alijs rōnibus ꝗtum ad iſtuꝫ text.τ lꝫ bar.ſimplr dicat ꝙ tertia lec.pōt ꝓcedere.tñ illemet rationes ex quibus ipſe ipugnat ſcdaꝫ lec.videnſ et expugnare tertiā.τ iō Ang.Imo.τ Paul.de caſt.h dñt et tertiā nō ꝓcedere ad iſtū tex.τ differt iſta tertia lec.a ſcda.qꝛ in ſcda nūciatus promiſit demoliri ſub ꝯditione ſi infra.x.dies nō ꝓbauerit ſe iuſte edificaſſe.ſed in tertia lect.ꝓmiſerat ſimplr demolire opus vel promiſerat demolire cū iudicatū erit iniuſte edificaſſe τ poſtea ille aſſertus procurator qui receperat ſatiſdationē a nunciato remiſit eidē illā ſatiſdationē ſub cōditione ſi infra.x.dies probaret ſe iuſte edificaſſe. Unde teneas quartā lec.ſm quā ille qui ſatiſdedit de opere demoliendo voluit ſatiſdationem durare vltra annū merito eſt equū ꝙ non cōſequaſ remiſſionē infra annum.ar.l.ſm naturā.ſ.de re.iu.ideo ſi poſtea ei nunciaſ nō dꝫ inquietari τ intentio Bar.eſſe vſ ꝙ iſtud ſit verum in hac quarta lect.etiam ſi infra annū ex pte nunciantis non fuerit probatuꝫ iniuſte eſſe edificatū vt pꝫ ex his que ipſe dicit reprobando tertiam
4 lec.qđ hñ pondera.qꝛ prima facie qs dixiſſet ꝯtrium.¶†Extra glo.inꝗrum barto.hic vult ꝙ per ſcdaꝫ nunciationem videſ receſſum a prima qñ ſcda eſt facta nō pendente aliqua ſtipulatiōe de ope demoliendo.per.l.ſi qs cū ꝓcuratorio.§.ſi.ff.de ꝓcur. adde ꝙ idē tꝫ hic ro.qui addit rōnem ſatis debileꝫ.ſ.qꝛ alias ſequereſ ꝙ ſcda nunciatio eēt fruſtratoria qđ non eſt dicendum vbi actus pōt aliqd operari.ar.l.quinquaginta.ff.de ꝓbati.ſed Imo.τ Pau.de ca.hic putāt iſtā opi.nō eſſe verā qꝛ vſ potius facta ſcda ad audiendū deſideriū nūciantis ꝗuis videatur recedi a prima ſicut contingit in eo qui ſepius debitoreꝫ interpellat qꝛ nō vſ recedere a prima interpellatione.l.qui rome.§.cohere des.ſ.de ṽ.ob.τ in eo qui ſepius petit apoſtolos.l.i.ſ.de libe.dimiſ.τ in cle.ꝗuis de ap.τ per id qđ no.glo.xxi.q.ij.notorius in ver.ap.τ per id qđ no.Io.an.in.c.bone.de app.circa princi. τ rñdet ad.l.ſi qs cuꝫ ꝓcuratorio.de ꝓcu.ꝙ nō ꝓbat opi.bar.qꝛ ibi nō loquiſ qñ ſcdm mandatū ꝓuidet idē preciſe qđ pmum ſed loquiſ qñ cōtinent diuerſum.qꝛ per primū mādatū erat datus vnus procurator p ſcdm aliꝰ:τ ſic volūt iſti ꝙ iſta lex hēat locū qñ in vtroqꝫ mādato erat datus idē ꝓcurator qđ eſt no.pro limitatione huius.l.¶Tamē aduerte qꝛ in hoc ipſi dñt ꝯ gloſ.ibi poſitā quā ibi ſequiſ Bal.in fi.vñ pro eius opi.facit illa glo.pro qua opin.et pōt ꝯcludi id qđ hſ in.l.emilius in ṽ.dicebā.et qđ ibi no.gl.in ver.reſti.ff.de mino.vbi ꝓbatur ꝙ per ſecundā interpellationeꝫ intelligiſ interpellans recedere ab effectu pme
a τ remittereᵃ morā pcedentis interpellatiōis facit.l.poſt diē.ff.de le.cōmiſ.τ bar.in.d.l.emilius reputat illam.l.cū ibi no.ad h eſſe no.¶Tñ ſuſtinēdo opi.Imo.τ Pau.de ca.pōt dici ꝙ illud qđ dixit glo.in.d.l.ſi qs cū ꝓcuratorio.§.ſi.procedit quando nouū mandatū eſt eidē ꝓcuratori ꝯceſſum ſecus ſi ꝓprie primū.τ tūc ſm potius accedit ad ꝯfirmadū ꝙ ad infirmādū vel de nouo ꝯſtituendū.ar.l.q his.ſ.de ṽ.ob.τ ita dicit ange.in.d.l.ſi qs cū ꝓcu.ita et tꝫ tibi Pa.de ca.q.p hoc inducit in ar.l.ſi cum §.i.ibi hoc.n.edicto τc.ff.de exercito.τ qꝛ videmus ꝙ etiā iure ſtoꝝ.ſtipulatio ſcda ꝯtinens idē ꝙ pma nō nouabat pmā.vt ꝓbaſ in.l.ſcire debemus.in pn.ſ.de ṽ.ob.τ no.bart.in.l.pe.ſ.de pro.ſtipu.Et potes rñdere ad.l.emilius.ꝙ qñ pp pmā iterpellationē τ morā erat interpellanti acqſitum ius petendi nouā reꝫ puta fundū vbi pmo nō poterat petere niſi pciū verꝫ eſt ꝙ ſi poſtea interpellet vt deſ pciuꝫ vſ recedere ab effectu pme more.i.poteſtate petendi fundū qꝛ facit petitionē ad ꝯtriū effectū alias aūt nō vſ ꝙ p ſcdaꝫ interpellationē ſit receſſuꝫ a pma imo vſ fieri ſcda vt magis ꝯtumax efficiaſ.facit.l.iiij.ff.de pig.actio.τ.l.tres denunciationes.C.qño τ qñ iu.τ.l.nonnunꝗ.ff.de indi.
5 ¶†Non ob.ar.Ro.qꝛ tolliſ.p.d.l.q his cū ibi no.p bar.τ p no.in gl.in.l.ſi dari.e.tit.vbi ꝯcludiſ ꝙ ſcda ſtipulatio ꝯtinens p oia idē ꝙ pma non vꝫ qꝛ non intereſt ſtipulantis τ ſtipulatio valere nō dꝫ vbi ceſſat intereſſe.l.ſtipulatio iſta.§.alteri.ſ.de ṽ.
6 ob.¶†Itē inꝗrtū bar.hic querit quid ſi appellaui a ſententia pmo viua voce.ſcdo in ſcriptis q̄ appellatio teneat τ que ſit ꝓſe-
b quendaᵇ τ concludit ꝙ prima qꝛ illa eſt que reſcindit ſniam merito a prima per ſcdam appellationē recedi nō pōt vt hic p euꝫ. Adde ꝙ ange.hic tenet ꝯtrium volens ꝙ ſcda valeat τ non pma dūmodo vtraqꝫ fuerit interpoſita infra tēpus appellādi. Mouetur qꝛ re integra licituꝫ fuit recedere a prima.l.ſi quis libellos cum glo.ſ.de app.τ pro hoc facit id quod dicit Barto.hic volens ꝙ per ſecundam nunciationem intelligatur receſſum a prima.vt.ſ.retuli.¶Iſtam opi.improbat Imo.per.d.l.ſi quis libellos:qꝛ licet ibi dicatur ꝙ qui ſemel appellauit poteſt recedere ab illa appellatione τ interponere ſecūdā.nō tñ dicit ꝙ interponēdo ſcdam videaſ recedere a prima ex quo ſup eodē appellat τ ad eūdē iudicē ſecꝰ forte hꝫ ei.ſi ad diuerſū vt ſi prius appellaſ ſe ad metropolitanū poſtea ad papā.ar.d.l.ſi qs cuꝫ ꝓcuratorio.§.ſi.hoc tñ vltimū dicit ſe nō ponere p ꝯſtāti.ſubdit ipſe ꝙ alia fuit op.Abb.antiqui cum qua tranſit ioā.an.in.d.c.bone.τ.d.de ro.in antiquis deciſionibus ꝯcluſione.ccccliiij.ſ.ꝙ vtraqꝫ appellatio teneat τ ſit in poteſtate appellātis ꝓſeq quā velit:tñ ipſe putat veriorē eſſe opi.Bart.p rōnē ſuā.¶Nec p ſcdam vſ velle recedere a pma cū ſcda fiat potius ad augēdū ꝙ minuēdū alle.no.in.d.c.lotharius.τ ita et tꝫ pau.de ca.hic ꝓ quo adducit id qđ no.gl.mag.in.l.ſi vnus.§.pactus.in fi.ff.de pac.ibi dū dicit qꝛ primus iā fecit qđ a ſequēti fieri nō potuit.τ illa glo.ad hoc allegaſ p bal.in.l.appellōne.C.de ap.τ in.c.ſi.in ti.quo tē.mi.¶Tñ tenēt dictā opi.Cano.ſ.ꝙ vtraqꝫ valeat τ poſſit p
7 ſeq quā velit.¶†Pro quo facit ſm ro.id qđ videmus in actu pēdēti a nuda volūtate diſponētis vt eſt teſtm̄:qꝛ oꝫ inſpici voluntas teſtātis.ſ.quē actū preualere voluit.l.ſi mihi τ tibi.§.ſi.ff.de le.i.τ.l.ſi q.a.in prin.teſt.de leg.iij.Tñ iſtā opi.reprobat ipſe hic

a ¶Remittere.morā de h articulo vide pulchre p frā.de are.ꝯſil.cl.circa pe.co.qꝛ cōſi.eſt lōguꝫ.
b ¶Proſequēda.vide ro.ꝯſi.xli.ſed ſi iudex ſepius referet idem grauamē τ pe appellet primo i ſcriptis ſcdo apellet vbo hꝫ cedulā eū date q dicit cedulaꝫ appellationis eū date h volo hēri p inſerta eū ſolis appellatio diceſ ſcā i ſcriptis.d ro.

cens ꝙ iſta opi. Cano. non ꝓbaſ in. d. c. bone ꝑ q̄ vīr ſe funda
re canoniſte q̄ꝛ l3 ibi ita ꝓſupponāt geminatā eē̄ appellationem
ab eadē̄ ſnīa vt ibi ꝛ in. d. c. lotbarius. tm̄ ibi nō oſ q̄ appellatio
ꝓualeat ꝛ q̄ ſit ꝓſequenda. Uel pōt ēt dici ꝙ ibi fuit geminata
appellatio eodē̄ ꝯtextu. quo caſu cenſeſ vna ꝑ id ꝙ no. glo. in. l.
iiij. ff. de pig. act. ꝛ ꝑ id quod hꝫ in. d. cle. ꝗuis. ꝛ expꝛſſius not.
gl. in. c. ab eo in ꝟ. inſtātis. de appel. lib. vj. Nec ob. id ꝙ hꝫ in
d. l. ſi mihi. q̄ꝛ rn̄det ꝙ actus teſtādi pēdet a volūtate vnius: vn̄
pōt q̄ñcunq3 mutari. l. iij. ff. de adi. lega. aliud eſt in applone: q̄ꝛ
in ea ſunt neceſſarie q̄tuoꝛ ꝑſone iudex a quo iudex ad quē3 ap
pellās ꝛ appellatus cui appellationi nō pōt renūciare ī ꝓiudiciū
aduerſarij alle. no. ꝑ Cy. in. l. ꝑ hāc. C. de tem. ap. ꝛ no. ꝑ bar. in
d. l. ſi qs libellos. cū ſi. dicit ēt q̄ opi. bar. nō eſt ꝟa q̄ꝛ rō huius
non eſt vrgēs q̄ꝛ l3 ſcd̄a appellatio non poſſit oꝑari quo ad re
ſcindēdā ſnīa3 iā reſciſſam ꝑ ꝑmā appellonē3 vt dicit bar. tm̄ pōt
oꝑari aliū effectu3 q̄ꝛ differt executionē̄ ſnīe in longiorē̄ diē̄ na3
ꝑ ſcd̄am applonem habebit appellans longius tp̄s ad ꝓſequē̄
dum ꝛ terminari faciēdā cām̄ applonis q̄ꝛ tale tp̄s currit a die
interpoſite applonis vt in cle. ſicut de ap. ꝛ nihil eſt ꝙ ꝓhibeat
ſuſpenſum in longū tp̄s ſuſpēdi ꝛ longius. l. pe. ff. de pte. ſtipu. l.
ſ3 ſi manēte. ff. de pca. ꝛ iſta fuit ēt rō Bal. in. d. l. appe. ꝛ in. d. c.
8 ſi. ¶ †Dicit inſuꝑ Ro. falſam eē̄ opi. Ange. hic q̄ꝛ. l. ſi qs libel
los. ꝑ quā ſe fundat Ang. pōt intelligi qñ ꝑma appellatio fuit
interpoſita erronee ſm̄ vnū intellectū gl. ibi merito non ꝓhibeſ
ſcd̄o appellare q̄ꝛ ꝑma fuit inualida ar. c. i. de ſacra. nō itē. Uel
ſcd̄o rn̄deri q̄ ibi fuit interpoſita ſcd̄a appellatio ad diuerſu3 iu
dicē̄ nō ad eundē̄ ſm̄ aliū intellectū gl. ibi. Et iō putat ꝺ mō poſ
ſe ꝯcordari op. ¶ Quod aūt ꝑma appellatio fuit ꝑītata ꝛ corā
eo pars citata ꝛ tūc ſcd̄a nec corā eodē̄ iudice nec corā diuerſo pōt
īterponi ꝓbat ipſe q̄ꝛ ita videmus in libello ſemel ꝓducto parte
citata q̄ꝛ pte inuita reuocari nō pōt vt in auc. q ſemel. C. quō et
qñ iud. q̄ꝛ cōiter ꝯcludiſ q̄ poſt dictā citationem nō poſſit ap
pellans renūciari appellationi parte inuita cui intelligiſ ius q̄ſi
tū. c. ꝗuis. §. ceterū. cum gl. de elec. li. vj. ꝛ no. doc. maxime an
9 to. de bu. in. c. interpoſitā. §. ille. de ap. †Facit ſm̄ eū ēt ꝙ not.
Jmo. in. c. ex ꝯq̄ōne. de reſti. ſpo. ꝛ iſto caſu ſaluaſ opi. bart. aūt
appellatio eſt ſimpliciter interpoſita ſ3 pars non eſt citata ꝛ tūc
pōt ſcd̄o appellare ꝛ ꝑme renūciare ꝑ. d. auc. q ſemel. ꝛ. d. l. ſi qs
libellos ꝛ no. doc. in. d. c. interpoſita. ꝛ iſto caſu ꝓcedat opi. ca
no. adde quod Pe. de anch. in cle. i. de do. ꝛ ꝯtu. ꝛ Jmo. ꝛ ab
bas ī. d. c. dilecto. de ap. ſequiſ opi. bar. illā ēt ſequiſ ang. in. d.
l. ſi qs libellos. niſi ſ3 cū appellaret ſcd̄a vice ad aliū iudicē̄ q̄ꝛ tūc
vſ receſſiſſe a ꝑma ꝛ eſt ꝓcedendū ſuꝑ ſcd̄a. vt dicit eē̄ text. ſin
gularē̄. in. d. l. ſi qs libellos iuncta gl. idē̄ cū ang. tenuit ī effectu
Saly. in. d. l. ſi qs libellos ſi tractamus de appellatione a diffini
tiua in q̄ nō eſt neceſſe expmere cām grauaminis. l. iij. ff. de ap. ꝛ
ibi no. ſ3 ſi tractamus de applone ab interlocutoria ī q̄ eſt neceſ
ſe q̄ exprimaſ ꝛ ꝓbaſ cā expꝛſſa grauaminis. c. i. de ap. in. vj. et
tunc dicit Saly. quod aūt ſcd̄a affert maiorē̄ vtilitatē̄ quā ꝑma
vt puta q̄ꝛ ſcd̄a ꝯtineat oēs cās grauaminis quas ꝯtinet ꝑma et
ēt plures ꝛ tūc ꝓualebit ſcd̄a tanꝗ̄ vtilioꝛ. aut cāe inſerte in ꝑma
nō ſunt repetite in ſcd̄a ſ3 ſunt inſerte alie cāe ī ſcd̄a tunc dicit eē̄
in ptāte appellantis ꝓſequi illā applonē̄ quā ſibi putat vtiliore3
vel forte vtrāq3 ꝓſequi poterit alle. ſimplr in ar. l. q bis. ff. de ꝟ.
ob. ꝛ hec dicit eē̄ ſubtilia ꝛ incognita. Sed anto. de but. in. d. c.
dilecto t3 illā opi. quā t3 ang. ꝺ. ſ. ꝙ tm̄ ſcd̄a valeat ꝛ videaſ receſ
ſum a ꝑma ſicut ꝑ ſcd̄m teſtm̄ vſ receſſum a ꝑmo. l. cū in ſcd̄o. cū
vulga. ff. ꝺ iniuſto teſt. q̄ꝛ iſte actus appellādi ꝛ renūciādi appella
tionē̄ pēdet a volūtate appellātis. d. §. ille. Nec ob. ſm̄ eū quod
ſtante ꝑma appellatione nō interſit appellare ſcd̄o ꝛ ſic repellaſ
ſcd̄o appellans. l. i. in ꝑn. ff. de ap. reci. ij. q. vj. nō ſolēt. c. cū iter
R. de elec. q̄ꝛ rn̄det quod veꝝ eſt q̄ appellantis nō intereſſet ſi
ꝑma appellatio duraret ſ3 in caſu nr̄o eſt extincta ꝑ ſcd̄am nec ēt
ob. d. l. q bis cū ibi no. ꝑ bar. ꝑ gl. in. d. l. ſi dari. vbi ſcd̄a ſtipula
tio nō v3 ſi ꝯtinet idē̄ ꝙ ꝑma eo q̄ꝛ ſtipulantis nō intereſt. Quia
rn̄det ꝙ loquiſ in actu pendente a volūtate duoꝝ ꝛ in quo actu
ꝓ ꝓxima cā reqriſ intereſſe nos ꝟo loqmur ī applone pendēte
a volūtate appellātis ꝛ q̄ ꝑ ſui validitate reqrit ꝑ cā ꝓxima gra
uamē̄ ꝛ iniuſticiā ꝛ p ro cā remota reqrit intereſſe dicit tm̄ ꝙ con
ſultius eſt inniti opi. bar. q̄ꝛ ſuſtineri pōt ꝙ valeat ſcd̄a appella
10 tio ꝑꝑ defectū intereſſe ita reſideret †Tm̄ ꝯ iſtā opi. ant. de but. eſt
expꝛſſe Jnno. in. c. dilecto. alle. ff. ꝛ arch. ij. q. vj. biduū. ꝛ ang. in
l. ſi qs cū ꝓcuratorio. §. ſi. ff. de ꝓcu. volētes ꝙ ꝑ ſcd̄am appella

tionē̄ nō videaſ receſſum a ꝑmo ſ3 videaſ appellās velle magis
11 impugnare ſnīam ꝑ id q̄ hꝫ in. d. c. lotbarius. ꝛ †in. d. c. bone.
Puto veriorē̄ eſſe opi. bart. q̄ꝛ non eſt bn̄ rn̄ſum ad alle. ꝑ eum.
Non ob. rō bal. ꝛ ro. dicentiū. ꝙ ſcd̄a appellatio oꝑaſ effectu3
differēdi in longius q̄ꝛ rn̄deo ꝙ iſtud intereſſe longioris vite ap
pellationis nō eſt in ꝯſideratione vt eſt gl. no. in. d. l. q bis. pro
qua bar. alle. ibi tex. no. in. l. pꝛ qui caſtrenſe. in ſi. ff. de caſtrē̄. pe.
Jtē̄ iura dicētia ꝙ tpa applonis finiende incipiūt currere a tpe
applonis interpoſite. Debent intelligi de prima applone: l. bo
nes. in. §. hoc ſermone. ff. de ꝟ. ſig. l. dotes. la. iij. ff. ꝺ iure do. er
go ſcd̄a quo ad hoc non pōt attendi. Pro iſta opi. ēt facit q̄ꝛ qū
ſcd̄m mādatū ꝯtinet ꝑ oīa idē̄ q̄ ꝑmū nō vſ receſſum a ꝑmo. ꝛ
qū ſcd̄a ſtiplo ꝯtinet idē̄ quod ſcd̄a eſt nulla vt. ff. dixi. nec adhuc
vſ bona rn̄ſio Ant. de bu. dū. ff. rn̄det. ad. d. l. q bis q̄ꝛ rn̄deo ꝙ
l3 illa. l. loquaſ in actu pendēte a volūtate duoꝝ. tm̄ ſi ſcd̄s actus
ſit cū ꝯſenſu amboꝝ ſicut ꝑmus eodē̄ mō deberet intelligi receſ
ſu3 a ꝑmo ſicut qū pendet a volūtate vnius eadē̄ rōne ar. l. ſicut.
C. de act. ꝛ ob. ꝛ. l. ij. ff. de reſcin. ven. ꝛ l3 ī applone requiraſ pro
cā ꝓxima grauamē̄ tm̄ requiriſ ēt intereſſe. d. l. i. de ap. reci. ꝛ ſic
cū in ſcd̄a applone ceſſet intereē̄ nō d3 valere appellatio. nō ob.
ēt. d. l. cū in ſcd̄o. q̄ꝛ rn̄deo ꝙ lex diſponit paganū nō poſſe dece
dere cū duobus teſtamētis ꝛ q̄ꝛ actus teſtandi eſt vltime volūta
tis lex voluit ꝙ ſtareſ poſteriori nō ſic reperiſ diſpoſitu3 in actu
appellationis imo potius ꝯriū reperiſ vt ꝓbāt rōnes ꝓale. ꝛ ꝑ
iſtā rōnē̄ fundatā in intereſſe appellantis pōt verificari illud q̄
in appellatione ab interlocutoria dicit Saly. vt. ff. retuli. q̄re cu3
appellans ab interlocutoria ſi vult obtinere habeat neceſſe iu
ſtificare cām grauaminis expꝛſſa3 in appellatione vt in cle. appel
lāti. de ap. intereſt ſua poſſe vti ſcd̄a appellatione puta ſi poſſit
12 melius ꝓbare cās expꝛſſas in ſcd̄a appellatione ꝗ̄ in ꝑma. †Et
l3 Saly. dixerit illā ſuā doctrinā rē̄ incognitā tm̄ fuit ꝑus de mē
te Bal. in. d. l. applone. C. de ap. vbi dixit ꝙ in appellatione ab
interlocutoria d3 attendi q̄ꝛ ſi ꝑma appellatio ꝯtinet vnā cā3 et
ſcd̄a appellatio ꝯtinet aliā cām nō ꝯriā ꝑme augeſ effectus ꝑme
ꝛ pōt appellās ꝓſeq quā vult ꝛ ēt vtraſq3 ſimul ar. §. ſi plures.
inſti. de excu. tu. ꝛ iſta doctrina Bal. ꝛ Saly. in applone ab iter
locutoria magis pl3 ꝗ̄ illud quod dixit Pan. de caſ. ꝺ q voluit
ꝙ in tali ap. ꝓcedat dcā opi. Canoniſtaꝝ. Et eſt rō ſm̄ eū q̄ꝛ in
appellatione diffinitiua h3 locū rō Bart. ſ. q̄ꝛ ꝑma applo reſcin
dit ſnīam. l. i. in ſi. ff. ad turpi. iō ſcd̄a applo nō pōt amplius reſcī
dere ſ3 applo ab interlocutoria nō reſcindit ſnīa3 quod p3 q̄ꝛ iu
dex pōt ꝓcedere ad vlteriora ſi nō detulit appellationi ab inter
locutoria vel nō fuit ſibi inhibitū ꝑ iudicē̄ ad quē̄. c. nō ſolū. ꝛ. c.
cū applon. hus. de appe. in. vj. ꝛ ꝑ bar. ꝛ ang. in. l. furti. in ꝑnci.
ff. de his q no. infa. ꝛ. l. eius. in. ij. q. de ap. reci. Nam non vſ q̄
a hoc reſpectu non ꝓcedat ſcd̄a ap. q̄ꝛ non interſit appellantis
appellare ſcd̄o nō exꝑmentis nouas cās grauaminis q̄ꝛ vſ ꝙ ſe
cunda ap. valeat nō obſtante defectu intereſſe vt dixi niſi ꝯtinge
ret ꝙ iudex a quo nō detuliſſet ꝑme applōni ſ3 ſecunde nā cū ꝑ
talē̄ delationē̄ ligate ſint manus iudicis. d. c. cū applonibus d3 ī
tereſſe appellantis quod ſcd̄a ꝓcedebat ꝛ tale intereſſe ſuꝑueni
ens ex delatione iudicis ꝯualidat ſcd̄am applonem ar. l. ſi remu
nerandi. §. ſi tibi. cū gl. ff. mā ꝛ. l. quoti. la. i. iūcta gl. ij. ff. de ſer.
ꝛ quod no. gl. in. l. ſtiplo iſta. §. alteri. cū ſi. ff. de ꝟ. ob. ꝛ iſto caſu
13 poſſet ſaluari. d. opi. Pan. de ca. †Et his ēt poſſet ꝟificari l. mi
tatio vna data per Saly. in. d. l. ſi qs libellos. ad ꝯcluſionē̄ bar.
ꝺ q̄ꝛ vult Saly. ꝙ dato ꝙ opi. Bar. ꝓcedat qñq3 vtraq3 appel
latio diffinitiua eſt interpoſita in ſcriptis tm̄ ſecus eſt ſi ꝑma fuit
interpoſita illico viua voce iuxta. l. litigatoribus. C. de ap. ꝛ ſe
cunda poſtea fuit interpoſita in ſcriptis nam ſm̄ eum ꝓualebit
ſcd̄a q̄ꝛ ꝑma cenſeſ nō plene declarata, put eſt ſcd̄a pro qua ī ſcri
ptis interponēda h3 decē̄ dies vt deliberare poſſit vt dicit text.
in auc. de appel. poſt ꝑncipiū ꝛ ibi gl. in ꝟ. biduo. col. iiij. nam
iſta limitatio vſ poſſe ſaluari vbi applo eē̄t interpoſita viua voce
ꝛ notarius actoꝝ nō notaſſet iſtū apud acta appellaſſe viua vo
ce nō tm̄ eſt neceſſe ꝙ notarius actoꝝ vel aliꝰ notarius hoc redu
cat in ſcriptis l3 aliud ſit in alijs actibus reqrentibus ſcripturā
vt in propoſito declarant bal. ꝛ Salyc. in. d. l. litigatoribus. vn̄
tūc ſi appellaſ ſcd̄o loco in ſcriptis ꝛ notarius de hoc faciat ſcri
pturā vſ ꝙ valeat ſcd̄a applo tanꝗ̄ vtilioꝛ ꝑma ꝑꝑ facilitatē̄ ꝓ
bandi ipſam applonē̄ ꝑ ſcripturam q̄ꝛ iſtud intereſſe facilioris ꝓ
bationis eſt in ꝯſideratione. vt no. gl. in. l. ſi pupillus in prin. in
ver. ꝯdemnare d3. ff. de noua. ꝛ in. l. cogi. in ꝟ. defenſuru3 iri. ff.

¶ Sed ſi de appellatione facta viua voce appareat notarium
feciſſe notam apud acta non video tunc propter rationem bar
to.ſ.i.propter carentiã intereſſe quo poſſit ſuſtineri ſcḋa appe.
ſi prima fuit recte interpoſita pp hoc.n.verificari põt alia limi-
tatio quã ſub dubio forte poſuit hic Jmo.⁊ quã firmauit ang.
⁊ Salyc.in.d.l.ſi quis libellos.⁊ do. Abba.in.d.c.dilecto.ſ.ꝙ
qñ appellat ad aliũ iudicē ꝫ valeat ſcḋa appell'o vt.ſ.retuli.nec
mirũ qꝛ põt ſua intereſſe potius cãm agi corã ſcḋo iudice q̃ co-
ram iudice prime appellationis.predictis ẽt adde not.per bal.
in.l.gñaliter.§.i.C.de re.cre.qui indiſtincte vr̃ ibi ſequi opin.
14 Cano.ſ.relatam.licet nihi l alleget. ¶ † Item adde ꝙ vbi iu-
dex interpoſita prima appell'one dedit ap'los appelãti non põt
a amplius ab eo appellari[a] ab eodem grauamine ſm Bald.no-
tanter in.l.eos.§.ap'los.C.de appe.qꝛ index functus eſt officio
ſuo iõ conſumpta iuriſditione non poſſet amplius ap'los dare
allegat.l.arbiter.ſ.de arbi.⁊ id quod habetur in.d.§.ap'los.
15 ¶ † Dicit etiã ibi Bal.ꝙ nõ põt appellari ab eadē ſententia ni
ſi bis rõne euitãde infinitatis ar.l.fideicõmiſſa.§.ſi quis.de le.
iij.cum cõcor.ibi alle.per eum qḋ diligenter not.pro intellectu
iuriũ preſupponentiũ ſepe poſſe appellari vt in.c.bone.de ap.
⁊.xxxi.q.ij.c.lotharius. Et per iſta redditur ſatis plene expla-
16 natus iſte articulus. ¶ † Subſequenter querit Bartol.quid ſi
appellans a diffinitiua dixit appello viua voce reſeruato mihi
beneficio appellandi in ſcriptis poſtea appellauit in ſcriptis ꝙ
ſic tempus proſequende ⁊ finiēde appell'onis currat a die appel
lationis interpoſite a principio. ¶ Sed Jmol.hic dicit quod
vbi apparet non conſtare de mente appellantis a prin.cum vi-
deantur eſſe dubia illa verba.ſ.ſaluo iure appellandi in ſcriptis:
⁊ poſſint dupliciter intelligi vt fatetur etiã Barto.dicit ꝙ põt
intelligi.ſ.ſi non appellauero in ſcriptis. Item põt intelligi ſal-
uo iure redigendi in ſcriptis vt hic per bar. ¶ Et vtilius ſit ipſi
appellanti intelligere ſm primũ modũ qꝛ per hoc habebit ma-
ius tēpus ad proſequēdum appellationē ergo vr̃ ꝙ ſic ī dubio
debeat intelligi per.l.ſi quis intētione ambigua.ſ.de iudi.pre-
ſertim ſi ipſe hoc declarat ⁊ hãc ptē dicit eſſe benigniorē vt ſic in
dubio interpretet' non eē lapſam inſtantiam cãe appell'onis. Ut
ſic vnicuiqꝫ in hac inſtãtia fiat grã. ¶ Amplectēda eſt hec inter
pretatio.l.benignus.ſ.de legi. ¶ Paul.hoc tꝫ ꝙ cenſetur eſſe
vna appellatio vt dicit Bart.ſed eſt dubium ſm eũ an primus
actus trahat' ad ſcḋm ⁊ ſic incipiat currere tēpus proſequende
appell'onis a die quo redacta eſt in ſcriptis an vero ſcḋs actus
ſ.ſcriptura trahat' ad primũ ⁊ ſic incipiat currere tēpus ab initio
appl'onis interpoſite viua voce ⁊ dicit ꝙ Barto.vr̃ hoc vltimũ
17 tenere. ¶ † Dicit tamen Pau.de ca.ſuper hoc vidiſſe conſilia
b varia ſingularium doc.⁊ tunc fuit ſecutus opi.Barto.[b] ſed ꝙ
nunc vr̃ ſibi ꝯtriũ.ſ.ꝙ p̃mus actus trahat' ad ſcḋm qꝛ hoc eſt vti-
le appellanti ⁊ p̃mus actus vr̃ potius quedam ꝓteſtatio de ap-
pellãdo in ſcriptis q̃ ſit appellare viua voce.q.d.appello viua
voce niſi contingat me appellare in ſcriptis ⁊ ſic facit ad cautelã
ſi contingeret ipſum appellare non poſſe in ſcriptis ſed ſi pote-
rit appellare in ſcriptis non intēdit curare de p̃ria appell'one.l.
18 fideicõ.§.i.ſ.de le.iij. † Ro.hoc dicit ꝙ ſibi ꝯtiũ vr̃ i iſto articu-
lo diſtinguēdo ꝓut ipſe diſtinguit in precedenti vna addito.ſ.
ꝙ lꝫ diſtinctio quã ipſe in p̄cedenti articulo facit ꝓcedat tam in
appellatione a diffinitiua q̃ ab interlocutoria tamē cũ illa non
poſſit fieri viua voce ſꝫ in ſcriptis.c.i.⁊ ibi glo.in ver.interlocu-
toria.de ap.li.vj.⁊ iõ tunc erit ſiſr' ꝓſequenda appellatio ſecun
da in ſcriptis ⁊ iſtud ẽt fuit de mēte Bar.hoc Ant.de bu.in.d.
c.dilecto.cõcludit in hoc articulo ꝙ ſi in appell'one poſtea inter
poſita in ſcriptis appellans repetat diem prime appellationis
p̄ſumitur ꝙ prima ſit redacta in ſcriptis ⁊ ſic ſaluabitur opin.
Barto.ſecus ſi ſcḋa appl'o hēat diem que interponit' in ſcriptis
vel in ea nõ ſit mentio de p̃ma appell'one vel eius tenore qꝛ tunc
valebit ſcḋa appellatio ⁊ in ea incipient currere fatalia tp̃a a die
ſcripture qꝛ verba ipſius appellãtis ſoluebãt ꝙ poſſit appellare
in ſcriptis nõ dico redigere p̃mã i ſcriptis ⁊ ita ibi ẽt tenet do.
Abb. ¶ Sed Jmo.vbi vult per oĩa idẽ ꝙ ipſemet voluit hoc.
¶ Bal.i.d.l.appell'one.refert opi.Bar.⁊ eã alr' non approbat
nec iprobat Salyc.in.d.l.ſi quis libellos.tꝫ ꝯ Barto.ſ.ꝙ ſcḋs
act[c] ſit alia appell'o vt ſonãt illa v̾ba ⁊c.⁊ iõ tempus cõputabit'
a ſcḋa qꝛ tunc iuſta eſt p̃nie cã.ar.d.l.ſi quis libellos.eo qꝛ p̃ma
facta viua voce illico iuxta.d.l.litigatoribus.nõ vr̃ ſic delibera-
te facta ſicut illa que ſit in ſcriptis vt.ſ.dixi.⁊ ad hoc vr̃ tendere
ꝓteſtatio ſua:quaſi voluerit in ꝓteſtatione ſentire ꝙ ſi ꝯtingat
appellari in ſcriptis nõ vult ſtare prime.⁊ in actibus p̄dētibus
a voluntate vnius ſtãdum eſt ꝓteſtationi.l.qui in aliena.§.ſi.⁊
ibi no.ſ.de acq.here.l.nēſennius apollinarius.ſ.de neg.geſt.
⁊ idē tꝫ Ang.in.d.l.ſi quis libellos.⁊ dicit ꝙ bar.hic ita tꝫ ⁊ ꝙ
ita ſeruat ꝯſuetudo:⁊ ſic ibi male refert opi.Bar.⁊ eius mētē.
19 ¶ † Ur̃ ergo ex predictis ꝙ magis cõis opi.ſit ꝙ ſi aliud nõ ap
pareat de mēte in dubio attēdat' tēpus ſcḋe appellationis pp ꝓ
teſtationē qḋ põt procedere niſi anteq̃ appellaret in ſcriptis ce
piſſet ꝓſequi appellationē viua voce factã.nã tunc non põt ad
uerſario ꝯdicente recedere a prima appellatione.vt dixi in ſupe
riori articulo.nec nũc ꝓteſtatio illa ſaluo iure appellãdi in ſcri-
ptis poteſt operari ſicut dicimus in ꝓteſtatione illa appoſita
in libello ſaluo iure addēdi que ad preiudicium ibi nihil operat'
poſt lit.ꝯte.vt no.glo.in.c.inter dilectos.de fid.inſtru.quã alr'.
hic bart.⁊ plene ꝑ bar.in.l.edita.cum ſi.C.de eden. Nec predi-
ctis ob.ſi diceretur ꝙ ꝯ cõem opi.in hoc articulo facit.qꝛ appel
latio primo facta viua voce ſaluo iure appellandi in ſcriptis nõ
põt intelligi facta ſub illa ꝯditione.ſi tñ me ꝯtingat appellare in
ſcriptis.eo qꝛ actus legitimi nõ recipiunt diē neqꝫ ꝯditionẽ.l.
actus.ſ.de reg.iur.qꝛ r̃ñdeo vt colligit' ex no.ꝑ glo.ibi ⁊ in.c.
actus.de reg.iur.lib.vj.⁊ ꝑ id qḋ hr̃ in.l.i.§.biduũ.ſ.quan.ap.
20 ſit. ¶ † Tãgit etiã Bar.hic qḋ ſi iudex dedit duas interlocuto
rias ſuꝑ eodem. Que dꝫ attēdi.dic vt per eum hic.⁊ in.l.qḋ iuſ
c ſit[c].in ſi.de re iu.cum ꝯcord.quas ibi dedi. ¶ † Ultimo querit
21 Bart.quid ſi pars pluries ꝓduxit aliquid ad coram iudice.an
poterit vtraqꝫ productione vti ⁊ reliquit cogitandum.de quo
vide hic per Ang.⁊ Jmo.⁊ veritas ſatis colligitur ex dictis ꝑ
bart.hic in alijs queſtionibus cum addi.ſ.datis.qꝛ per ſcḋam
productionem continentem idem quod prima non vr̃ receſſus
a prima ſicut dictum fuit.ſ.in ſcḋa nunciatione ⁊ appellatione
⁊ ſcḋa ꝓductio etiaꝫ valebit ſi aliquod maius intereſſe in ea ver
ſatur vt patet ex iam dictis.

1 Si in remiſſione.

† Remiſſio nunciationis facta per falſum procuratorem non nocet domino.h.d.⁊ de materia vide per bar.in.d.
d l.de pupillo.§.ſi.ſ.eo.[d]

1 Officium iudicis quale eſſe debeat contra reum contumacem conuentum actione confeſſoria.
2 Confeſſoria datur illi qui aſſerit ſeruitutem predio ſuo deberi. negatoria vero datur aſſerenti ſuum predium eſſe liberum.
3 Libellus in actione ꝯfeſſoria vel negatoria quõ ſit formandus.
4 Confeſſoria ⁊ negatoria dantur nedũ ei qui non hꝫ quaſi poſ. ſeruitutis vel libertatis ſed etiaꝫ ei qui hꝫ ipſam quaſi poſ.ſi tur batur in ſua quaſi poſſeſſione.ſed limita vt hic.
5 Confeſſoria qui agit dꝫ probare ſe eſſe dñm predij cui dicit ſer uitutem deberi ⁊ probare alia de quibus hic remiſſiue dicitur.
6 Confeſſoria ꝯuentus actione actore non probante nihil hꝫ pro- bare.qꝛ actore non probante reus debet abſolui.fallit quando reus eſſet contumax.
7 Negatoria actione agens debet probare ſe eſſe dominum pre- dij ſui quod negat ſeruitutem deberi.non tamen habet proba re ipſum eſſe liberum qꝛ hꝫ preſumptionem pro ſe. conuentus vero nihil habet probare niſi eſſet contumax.
8 Decretum primum quomodo interponatur ꝯ cõuentuꝫ nega toria vel confeſſoria.
9 Libellus in actione ꝯfeſſoria vel negatoria qbus v̾bis ꝯcipiat'.
10 Decretum primum paſſus an ⁊ qñ poſſit ipſum reuocare.
11 Decretum primum an poſſit reus reuocari facere infra annum ſoluendo expẽſ.
12 Reus propter contumaciam ſentit non modicum preiudicium qꝛ efficitur de reo actor.
13 Decretũ p̃mũ an poſſit reuocari ꝑ remedia appell'onis vel alr'.
14 Miſſus in poſ.ex primo decreto non poſſidet.ſed detinet.
15 Miſſio in poſ.ex primo decreto ſit contra contumacem cõuen tum actione reali.
16 Nũcians poteſt mitti in poſ.ex primo decreto. in rem edificatũ ſpreta nunciatione vt poſſit eam demoliri.
17 Onus probandi transfertur ab actore in reum propter contu- maciam ipſius rei.
18 Interdictum vti poſſidetis põt dari ꝯ aſſerentem ſe poſſidere.
19 Interdictum vti poſſidetis poteſt dari cõtra aſſerentem ſe poſ

Alex.de Jmo.ſuꝑ prima.ff.noui.

a ¶ Appellari. adde ꝙ voluit ſe.ꝯſi.clxxxviii. ⁊ intellige de ſſi bal.vt in dec. rote.j.ſtatiꝫ ꝑ prime allegãda.
b ¶ Opi.bar. adde vidēdũ eũdē pau.ꝯſil. xxv.i p̃mo im preſſio.vbi re fert noĩa eoꝝ q ꝯſuluerunt qḋ aũt ſi p̃mo appellãs viua voce habuit ap'los.⁊ deinde j.xxx.dies ap pellat in ſcri ptis ⁊ iudex ñ defert appella tioni nec dat apoſtolos ⁊ ap pellãs p̃mã ap pellationē non ꝓſecutus ē an poſſit vigore ſcḋe appellatio nis ſe tueri.v. ꝑ ro.deci.ſuis collectis ꝑ.d. Bernardũ de boſigneto te- nēt ꝙ nõ rõni bus de qbus ibi per eos.
Additio.
¶ Uide ibi in deciſio.xxiii.⁊ vide dños de rota in deciſ. cccixi.⁊ plene per card.alex. in.c.bone.in ii.col.de app. Tho.diplou.
c ¶ Qḋ iuſſit. Adde que ibi deo duce po nam.
d ¶ Eodeꝫ.⁊ hr̃ in.l.falſus. C.de fur.⁊ in ⁊ qñ furtũ ꝑ curatorꝰ poſ ſit nocere dño hr̃ in.l.eũ qui reo agit here dũ. C. de pro cu. Anto.frã.

ſidere ſi turbat agentem.

20 Interdicto vti poſſidetis agẽs ex vi turbatiua quõ dẽat agere.

21 Turbare ẽ obſcurꝫ faceꝭ q poſſidet ↄ̃ modis qs dicaꝭ turbare.

22 Interdictũ vti poſſidetis an competat pro moleſtatione verbali. vel extraiudiciali.

23 Interdicto vti poſſidetis agens qd dẽat narrare ꝛ ↄcludere.

24 Reus eiectus de poſſeſſione pp contumaciam auditur infra annum preſtita ſatiſdatione.

25 Primum decretum an poſſit reuocari infra annum per reũ volentem ſatiſdare ꝛ quomodo.

26 Miſſus in poſ. ex pmo decreto an poſſit iudex cogere reũ ad pure cauendum.

27 Exorbitantia iura extẽdunꝭ ex idemptitate rõnis ẽt ad alios caſus qui ſub larga ſeu impropria ſignificatione vocabuli comprehendũtur ſub caſu expreſſo.

28 Miſſio in poſ. ex pmo decreto poteſt reuocari infra annuꝫ. ꝛ reuocari cautio.

29 Premium qui conſequi dꝫ ſi egerit tale quid debet intelligi ſi egerit ꝛ probauerit.

30 Libellans dꝫ probare ſuam intentionem. qꝛ pro eo non pſumiꝭ niſi quatenus probet.

31 Negatoria ↄuentus pp ↄtumaciam efficiꝭ agens in ↄfeſſoria.

32 Contumax in negatoria grauatur in probando dñium pdij ſui propter eius contumaciam.

33 Quaſi poſſeſſio. non releuat ab onere probandi in negatoria affert tamen multa alia cõmoda.

34 Quaſi poſſeſſio in qbus caſib⁹ releuet ab onere pbãdi dꝭ hic.

35 Quaſi poſſeſſio releuet ab onere pbandi eum qui hꝫ pſumptionem iuris pro ſe.

36 Contumax non dꝫ poſſe impune ↄtẽnere pretorem.

37 Quaſi poſſeſſio alicuius iuris vel qualitatis an ꝛ qñ transferat onus probandi in alium.

38 Clericus nemo preſumitur etiam ſi incedat in habitu clericali niſi probet de titulo.

39 Clericus non incedens in habitu clericali ſi capiatur per iudicẽ laycum an poſſit puniri per ſecularem.

40 Quaſi poſſeſſio an ꝛ qñ releuet quem ab onere probandi.

41 Iudicium neceſſario eſt pſequendum ſup libello vſqꝫ ad finẽ cauſe quando actor eſt contumax.

42 Petitoriũ põt ſuſpendere actor ꝛ tranſire ad petitorium.

43 Libellus nouus an ꝛ qñ poſſit pduci ↄ eundem ab eodem.

44 Iuramentum in litem an ꝛ quando ſit deferendum. ꝛ an tranſeant heredes.

45 Cauere qui tenetur: tenetur etiam ad obligandum bona ſua.

46 Decretum ſm quõ ꝛ qualiter interponendum quando agitur confeſſoria vel negatoria.

47 Libertatem an conſequatur reus. qñ agens ↄ ipſum ad ſeruitutem. ſit contumax per annum.

48 Confeſſoria vel negatoria an competat pro ſeruitutis ꝛ ẽt pro alijs iuribus incorporalibus.

a ¶ Si turbaꝭ tñ dicit old. cõſil. c. xxxvnt. ꝙ ille q fuit cõtẽptus in electione hoc eſt non vocatus hꝫ cõfeſſoriam que domino daꝭ.

1 SI prius. †In actione ↄfeſſoria ꝛ negatoria ↄ non defendentẽ offm̃ iudicis eſt loco pmi decreti ꝙ cogat eũ cauere ſe nullaꝫ nouitatẽ facturꝫ donec de ſuo iure doceat ꝛ actoris ptes ſuſtineat. h. d. Et diuidiꝭ in tres ptes. in pma poniꝭ q̃le ẽẽ dꝫ iudicis offm̃ ↄ reũ ↄtumacẽ ↄuẽtũ actione ↄfeſſoria ꝛ hoc vſqꝫ ibi idẽqꝫ ꝛc. ꝛ ibi ſcða q̃ loquiꝭ in reo ↄtumace cũ agiꝭ negatoria q̃le dꝫ ẽẽ offm̃ iudicis vſqꝫ ibi eaqꝫ rõne ꝛ ibi tertia in q̃
2 poniꝭ ↄcluſio quedã ad pcedẽtia. ¶ †Et pmitte ad euidẽtiã qð ↄfeſſoria daꝭ illi q aſſerit ſeruitutẽ pdio ſuo deberi. Negatoria vero actio daꝭ illi q negat pdiũ ſuũ ſeruitutẽ debere pdio vicio ꝛ ſic aſſerit pdiũ ſuũ eſſe liberũ. l. ij. in pnci. ff. ſi ſer. vẽ. ꝛ d. l. vti
3 frui. §. ſi. ff. ſi vſufr. pe. ꝛ in. §. eque. inſti. de act. ꝛ ð. ¶ †Et q̃ ſit forma libellãdi ꝛ agẽdi in dictis actionibus vide plenius q̃ alibi Bar. ð in. v. oppo. ſcðe partis. Et p Inn. in. c. abbate. de ꝟ. ſig. ꝛ in. c. examinata. de iudi. ꝛ in. c. inter quattuor. de maio. et obe. p Spe. in ti. de cau. poſ. §. in ↄfeſſoria. p Bart. in. l. i. alias ij. in pncip. ꝛ in. l. ꝛ harũ. ff. ſi ſerui. vẽ. ꝛ in. l. q aliena. §. ſi. ff. de ne. ge. p bal. in auc. ei q circa. xiiij. col. C. de bo. auc. iudi. poſ. et in. l. vnica. circa. vj. col. C. vti. poſ. ꝛ p Ang. in repe. l. ſi quis vi.
4 §. differentia. ff. de acq. poſ. ¶ †Itē premitte ꝙ confeſſoria ꝛ negatoria danꝭ nedũ ei qui nõ hꝫ quaſi poſ. ſeruitutis vel libertatis. ſed ẽt ei q hꝫ ipſam quaſi poſ. ſi turbaꝭ a in ſua quaſi poſ.
l. ꝛ ſi forte. §. i. ff. ſi ſerui. vendi. ꝛ in. d. l. vti frui. alias eſt in. l. fructuario. §. ſicut. ff. ſi vſufr. pe. ꝛ. d. §. eque. ¶ Hoc tñ ſingulariter limita nõ hẽꝭ locũ in eo qui acquiſiuiſſet rẽ ab aliquo qui rẽ ipſam alienaſſet cã euitãdi iudicij ſibi mouendi. qꝛ q̃uis iſte in quẽ facta eſt alienatio hẽret quaſi poſ. nõ tñ poſſet intentare ↄfeſſoriã vel negatoriã ita ſignanter voluit Bart. per illũ text. in. l.
5 ſi. ff. de ali. iudi. mu. cau. fac. ¶ †Tertio premitte ꝙ agens confeſſoria dꝫ pbare ſe eſſe dñm predij cui dicit ſeruitutẽ deberi. l. ij. §. i. ff. ſi ſerui. vendi. ꝛ ſibi ↄſtitutã fuiſſe ſeruitutẽ ꝛ alia de qui
6 bus plene p gl. in. l. ſicuti. §. ſed ſi q̃raꝭ. ff. de ſer. ven. ¶ †Conuentus ꝟo ↄfeſſoria actione actore non pbante nihil hꝫ pbare qꝛ regula eſt ꝙ actore nõ pbãte reus dꝫ abſolui. l. q accuſare. C. de edẽ. c. i. vt eccle. bñfi. Hoc fallit qñ reus pdictus eẽt ↄtumax qꝛ tũc habebit neceſſe pbare ea q̃ incũbunt cuilibet agenti negatoria ꝛ ſic habebit pbare ſe dñm vel poſ. pdij ſui qð negat ſeruitutẽ debere. d. l. ij. in pn. in ꝟ. dño. ꝛ. d. §. ſicut. Ex hoc itelligis
7 q̃tũ ↄtũacia piudicet reo ↄuento ↄfeſſoria. ¶ †Siſr eꝫ ſi actor a pn. egit negatoria dꝫ pbare ſe dñm pdij ſui qð negat ſeruitutẽ debere vt in iuribus. ff. alle. nõ tñ hꝫ neceſſe pbare ipſum eſſe liberũ qꝛ pſumptionẽ hꝫ p ſe qm̃ q̃libet res pſumiꝭ libera. l. alti⁹ C. de ſer. ꝛ aqua. ꝛ ibi in gl. magna. ꝛ in ppoſito nor. gl. in. d. §. ſꝫ ſi q̃raꝭ. ꝛ dic vt ibi plene p Bart. maxime in oppoſitionibus pme ptis ꝛ reus ↄuentus i negatoria nihil hꝫ pbare actore nõ pbante. d. l. q accuſare. Fallit qꝛ ſi reus ↄuentus eẽt ↄtumax ꝙ habebit probare ea q̃ incũbunt cuilibet agenti ↄfeſſoria qꝛ p iudicẽ efficiꝭ ð reo petitor vt hic ꝛ iſte eſt pncipalis effectus huius
8 ſolẽnis legis. ¶ †No. modũ interponẽdi pmũ decretũ ↄ ↄuentum ↄfeſſoria vel negatoria de quo ẽt vide in. l. a quo fundus. ff. ti. i. ꝛ in. l. is cuius. vbi p bar. ff. ſi ſer. ven. ꝛ p bar. hic in. iiij. op. pme partis p Inn. ꝛ alios in. c. i. de eo q mit. in poſ. cau. rei ſer. p Spec. in ti. de pmo ꝛ ſcðo decre. §. reſtat. ver. qð ſi agaꝭ ↄfeſſoria. ꝛ p Bal. ꝛ Salꝫ. in. d. auc. ei qui. ꝛ de mõ ẽt interponendi ſcðm decretũ in dictis actionibus tangiꝭ ẽt in locis ſ alle. ꝛ per bart. hic in. i. q. ¶ †Item no. ꝙ penam vnam patiꝭ hic ↄtumax qꝛ in eũ trãſferꝭ onus pbandi ſiſr in. l. ſi qs emptionis. §. pe. C. de pſcrip. xxx. anno. ¶ †Vltimo not. ꝙ ille dꝫ ſuſtinere partes
9 actoris ſeu petitoris q hꝫ ſubire on⁹ pbãdi de iure ſuo. ¶ †In gl. ij. ibi verbis negatiuis ꝛc. hoc qualr pcedebat ꝛ qbus ꝟbis ↄcipiaꝭ libellus qñ agiꝭ ↄfeſſoria vel negatoria dic vt p Barto.
10 ð in. v. oppo. ſcðe ptis. cũ cõcor. ff. alle. ¶ †In glo. in verbo defendere ibi qꝛ latitat ꝛc. hoc iõ fortaſſe dicit gloſ. ſm doct. qꝛ voluit ſentire ꝙ ille ↄ quem interim datũ eſt in ↄtumaciam pmuꝫ decretũ nõ audiaꝭ ẽt ſi veniat. ſ. annũ ad reuocãdũ pmuꝫ decretũ ſicut dꝭ hoc innuere tex. ꝙ nõ audiaꝭ ad reuocãdũ pmũ decretũ ẽt ſi veniat. ſ. annũ paratus ſatiſdare de iudicio ſiſti ꝛ reficere expenſas ita dicit Imo. hoc tñ ſm eum eſt diuinare vt hic latitauerit. Preterea latitatio non dꝭ hẽꝭ iſtum effectũ cũ nõ repiatur hoc iure cautũ lꝫ latitatio pducat effectũ pueniendi ad ſcðm decretũ. l. fulcinius. §. i. cũ ſe. ſ. q ex cau. in poſ. ead. vñ ſm eum hoc cõiter nõ tenetur ſed teneꝭ ꝙ audiri debeat ad reuocanduꝫ primũ decretũ ſi cõpareat. ſ. annũ pſtita dicta ſatiſdatione ꝛ refectis expẽſis p. d. l. ſi qs emptiõis. §. pe. Subdit tñ ipſe quod no. eſt gl. iſta. qꝛ ſm iſtũ intellectũ hic eẽt caſus ſingularis ꝛ nõ eſſet alibi limitãs id qð hẽꝭ in. d. l. ſi qs emptiõis. §. pe. vꝫ ꝙ vbi ſit miſſio in reali actione ↄ cõtumacẽ audiri dꝫ cõtumax ſuper poſ. recuperãda ꝛ reuocatione primi decreti ſi veniãt. ſ. annuꝫ. tñ fallit ſi ipſe latitauit nec eſt abſonũ iſtũ intellectum defenſari ex quo non habemus caſuꝫ in oppoſitum ſꝫ non hẽmus aliam legẽ hoc pbantẽ ꝛ ita reſidet Imol. Sed Bart. hic in nona oppo. pme ptis. ꝛ ẽt Ang. hic reprehẽdit iſtã limitationẽ ad. d. l. ſi qs emptionis. qꝛ nõ pbaꝭ ſm eos. Ro. hic ſe remittit ad dicẽdum p eũ in. d. l. ſi finita. §. iulianus. ſ. titu. i. ꝛ ibi de hoc nihil dixit. Adde ꝙ bald. in. d. auc. ei qui. in. xij. colũ. ſecutus Iaco. de are. dꝭ ſi recte conſiderenꝭ ꝟba tua p iſtã. l. approbare limitationẽ. ff. datã. ꝛ pro hoc ẽt dꝭ facere text. in. d. l. is cuius. que lex loquiꝭ in latitãte. vt pꝫ ibi in ꝟ. ſui pẽãte nõ ſciebat nec ſecuꝫ agi poſſet ꝛc. iuncta. l. fulcinius. §. quid ſit latitare. ſ. qui. ex cau. in poſ. ea. ang. in. d. l. ſi quis empitonis. §. pe. trãſit ſimplr cũ opi.
11 Bart. hic. ¶ †Potes ſuſtinẽdo opi. bart. hoc rñdere ad iſtã. l. hic nihil dꝭ intex. de latitatione. Et ad. d. l. is cuius. potes rñdere ꝙ nõ illa. l. intelligaꝭ in actione pſonali put dꝭ intelligere gl. nihil facit ad iſtud propoſitũ qꝛ iſte tex. ꝛ tex. i. d. l. ſi qs emptionis. loquunꝭ qñ agebaꝭ actione reali. vel ſi intelligaꝭ text. in. d.

l. is cuius

l.is cuius q ibi agebaſ actione reali prout eſt verus intellectus illius.l.vt ibi pbat bar.ꝛ alij plenius.ꝛ p bar.hic in.x.oppo.prime partis.tunc reſponde q cum tex.ibi dicit conſtituiſſet dz intelligi.ſ.patiēdo aquam duci quatenus facti eſt non aūt q cōſtituat p ſeruitute cum iam eſſet conſtituta ꝛ ita ibi exponit Bal. vel expone vt ibi exponit gloſ.vt intelligatur.ſ.cauendo ſe non impediturū actorē vti ſeruitute donec ipſe reus de iure ſuo probauerit p hāc.l.ꝛ tūc verū eſt q non audireſ reus.j.annū ſi actor tpe primi decreti ꝛ ante erat in quaſi poſ.ſeruitutis.ita intelligiſ ibi ille tex.put ibi latius p bar.in ſi.ſed vbi non fuiſſet actor a principio in quaſi poſ.tūc audiſ poſt primū decretū.j.annū ad reuocationē primi decreti.d.l.ſi gs emptiōis.ꝛ ħ. Poſſet rūderi ad hanc.l.vt hic firmat.in.vj.oppo.prime partis q voluit q actor a principio erat in quaſi poſ.ſeruitutis ꝛ ſic p primū decretū nō trāſferebaſ poſ.in actorē ſed ſolū cogebaſ reus ad cauēdū ſm formā huius.l.non audiſ ēt .j annū reus veniens ad reuocādū iſtud grauamen ſeu pceptū de cauēdo cū cēſeaſ eſſe modici piudicij ſm bar.ꝛ ita hoc caſu limitat nō hr̄e locū id qđ hr̄ in.d.l.ſi quis emptionis.ꝛ hec vltima limitatio nō reperiſ alibi ſʒ imol. hic q ſubdit q ſibi tñ eſt dubia hec limitatio qꝛ quaſi poſ.in ſeruitutibus pdialibus vr̄ eſſe modici effectus qm̄ nō releuat agentē ab onere pbādi pp preſumptionē q̄ eſt ꝯ ipſum.ſ.q quelibet res ſit libera vt no.p glo.ꝛ doc.in.d.l.ſicuti.§.ſed ſi queraſ.ꝛ p glo.l.circa.in ver.ingenuus.ff.de proba. Et propterea non vr̄ ponderāda dicta quaſi poſ.que ſit apud actorē a pricipio adeo q p eā nō dʒ induci q exorbitemus a regula poſita in.d.l.ſi gs emptiōis.ꝛ ita reſidet Imo.in.iij.col.ꝛ poſtea ipſemet in. viij. col.id expſſius firmat volēs p rōnē proxime dictā q ſicut qñ actor nō erat a principio in quaſi poſ.ſeruitutis ꝛ deuētū eſt ad primū decretū p cautionē de qua hic in tex.p quā cautionē trāſfertur tunc quaſi poſ.in actorē vt hic declarat bar.in.vj.oppo.prime partis audiſ tūc.j.annuʒ reus ad reuocādū primū decretū p.d. l.ſi gs emptiōis.ſm cōem op.quā ſequiſ bart.hic in nona opp. prime partis ꝛ fortaſſe.j.tangeſ.ita ēt debeat audiri qñ a principio actor erat in quaſi poſ.ſeruitutis que eſt modici effectus: vt eſt dictū.pau.de ca.trāſit ſimplr hic cū dicta limitatione poſita p bar.hic in nona oppo.ꝛ cū dicta limitatiōe trāſit ēt dy.hic: vt refert imol.ro.hic refert q ang.hic dictā limitationē reputat ſingularē ꝛ notabilē tñ ang.hic in lec.mea de iſta limitatiōe nullā mētionē facit. Subdit ro.q dicta limitatio nō vr̄ vera qꝛ reuocatio ēt cuiuſlibet minimi grauaminis peti pt.l.ꝛ i maioribꝰ.C. de ap.preterq̄ qñ petiſ p reſti.in integ.reſti.l.ſcio.ff.de in inte.

12 reſti.l.ſi ex cā.in prin.ff.de mino.† Scđo adducit qꝛ iſtud grauamen qđ ſentit reus pp ꝯtumaciā.ſ.q efficiaſ de reo petitor non eſt modici piudicij pʒ q habebit tanq̄ actor prius iurare de calūnia ꝛ habebit minores dilatiōes que duo ponit gl. in.d.§. ſʒ ſi queraſ.ergo rō bar.nō eſt bona ſm eū adde q ange.in.d.l.ſi gs emptiōis.§.pe.refert iſtā limitationē bar.in.vj.oppo.hic ꝛ ſubdit ang.q ipſemet bar.ponit ꝯriū in nona op.prime partis ꝛ cū illa op.vlti.vr̄ ang.ſimplr trāſire. Sed certe ang.non vr̄ bene aduertiſſe qꝛ bar.nō eſt ꝯrius qm̄ in.vj.oppo.loqꝰ bar.qñ actor nō erit in quaſi poſ.vt ēt retuli.ff.ꝛ cū opi.bar.hic in.vj.op. trāſit ēt ant.de bu.in.c.i.de eo q mit.in poſ.cā rei ſeruan.ꝛ vr̄ ſatis ſubſtētabilis hec opi.p iſtā.l.ꝛ p.d.l.is cuius.inducendo vt dixi.ff.ꝛ iō hoc no.bar.ꝛ nō ob.rō Imo.hic ꝯriū tenētis qꝛ imo quaſi poſ.ſeruitutis dʒ eſſe in ꝯſideratiōe qm̄ opaſ effectū releuandi agētē ꝯfeſſoria ab onere pbādi ſe eſſe dn̄m fundi dn̄antis qꝛ ille q eſt in quaſi poſ.ſeruitutis eſt ō neceſſitate in poſ.predij. dominātis.l.i.ff cō.pre.ꝛ p talē poſ.pbaſ ſufficiēter dn̄ium fundi ipſius agētis ꝯfeſſoria vt p gl.ꝛ ibi clarius bar.in.l.pen.ff.de ꝯdi.inſti.ꝛ in terminis nr̄is firmat ꝛ pbat bar.hic in.ii.oppo.tertie partis. Ubi aūt nō fuiſſet in quaſi poſ.agēs habuiſſet neceſſe pbare de dn̄io cuius pbatio eſt multū difficilis vt plene p gl. ꝛ doc.in.l.cū res.cū ſi.C.de pba. Itēʒ opaſ dicta quaſi poſ.alia cōmoda de qbus p gl.in.d.§.ſi queraſ. Nō ob.ēt rōnes alle.p ro.qꝛ rūdeo q p remediū appellādi pt reparari quodcūqʒ grauamē regulariter.ſ.qñ eſt iniuſte illatuʒ.l.i.in prin.ff.de ap.ꝛ.d. l.in maioribus.ſed in caſu nr̄o grauamē nō fuit iniuſte illatū reo

13 ꝯtumaci immo fuit factū lege pmittēte vt hic.† Uel ēt rūde q dato q p remediū appellatiōis poſſit grauamē ēt modicū reparari tū ſi circa appellationē cōpareat qs ꝛ petat reuocari primū

a decretū qꝛ tūc ſolū puiſuʒ eſt q vel iudex [a] reuocet ſuo impio cā cognita ſuā interlocutoriā ſeu primū decretū ēt poſt.x.dieo .c.cū ceſſante de ap.c.ij.ꝛ ibi p gl.de pcu.l.qđ iuſſit.cū ibi no.p bar. in.ij.ꝛ.iij.col.ff.de re iudi.vel q ad inſtantiā partis reuocare teneaſ qñcūqʒ.j.annū reus cōpareat qñ reus ꝯueniſ actiōe reali: ꝛ hoc ſolū repiſ ꝯceſſum qñ actor a principio nō poſſidebat ſed reus vt.d.l.ſi gs emptiōis.§.pe.in ħ.ptor. Poſſeſſor ergo qñ a principio poſſidebat nō habebit locuʒ iſte tex.ſed ſumus in regula huius.l.nec repiſ q iſto tpe aliqua lex pmittat reuʒ audiri debere ſi veniat.j.annū ad reuocandū primū decretū. nō ob.ēt ſcđa ratio Ro.dicentis q nō vr̄ eſſe modici preiudicij iſtud grauamē reſultās ex iſta cautiōe qꝛ rūde q rōnes Ro.bñ oſtēdūt q illud grauamen ſit piudiciale :ſed non inferunt nec concludunt q ſit magni preiudicij. Itē dato q eſſet magni preiudicij.tñ ad hoc militant alia pro opin.bart.que.ff.proxime dixi.ꝛ ſic remanet defenſata limitatio data per barto.in.vj.oppo .quam tñ intellige pcedere niſi reus potuiſſet aliquo iudicio poſſeſſorio recuperare illaʒ quaſi poſſeſ.que erat a prin.apud actorem :qꝛ ad iſtud cōmodū audieſ reus veniēs.j.annum vt p barto.hic in.i. ꝛ hoc ēt ſequiſ Imo.pau.de caſt.ꝛ ro.hic. Pro Barto.vr̄ velle ēt hec met glo.aliud vʒ q ad hoc vt perueniat ad primum decretum requiritur q reus latitet. Sed ꝯ hoc vr̄ tex.in.l.ignorare.C.de reſtitu.mili.vbi vr̄ q ſufficiat ſola contumacia abſqʒ latitatione.

14 † Sed ſoluendo hanc glo.pōt rūderi p Pau.de caſt. q.l.ignorare.procedat qñ ageretur actione perſonali.quia per primū decretū non ſit magnū piudiciuʒ reo.eo qꝛ actor miſſus in poſ.ex primo decreto non poſſidet ſed detinet.l.iij.§.ſi.ff.de acqui.poſ.l.cum legati.ff.qui.ex cau.in poſ.ea.ſed qñ agiſ reali habeat locū hic gl.qꝛ agiſ tūc ō maiori piudicio qm̄ ſi actor mittitur in poſſeſ.vr̄ poſſidere ſm magis cōem opi.p.d.l.ſi gs emptionis.§.pe.in ver.prior poſſeſſor.ꝛ ibi not.ꝛ p Barto.hic in nona oppo.prime partis in ſi.ꝛ efficitur de reo petitor.ꝛ ſic grauatur in onere probandi vt hic ꝛ in hoc dicit Pau.de caſtr.hāc glo.eſſe mētitenēdā ꝛ ad hoc ēt vide bal.in auct.ei q circa.xiij. col.C.de tempo.ap.dum refert vba Ja.de are.q̄uis mentio-

15 nem non faciat de hac gl.† Sed aduerte qꝛ hec opi.lʒ ſingu.ſit ꝛ pulchra ſi eſſet vera ad limitationē.d.l.ignorare.cum ſi.tñ non vr̄ iure pbari ꝛ contra eam allego text.in.l.ꝯſentaneū.C.quō ꝛ qñ iudex ꝛ qđ ibi no.ſm vnū itellectū ꝛ cōem vbi ſi reus ꝯueniatur actione reali ꝛ lit.ꝯte.ſit contumax pōt pcedi contra euʒ ad miſſionem in poſ.ꝛ efficitur reus ipſe petitor vt ibi in tex.ꝛ declarat ibi bart.ꝛ not.per glo.in.l.a quo.ff.titu.i.ꝛ per barto.hic circa.ix.ꝛ.x.oppo.ꝛ tñ tex.in.d.l.conſentaneū.nō regrit niſi cōtumaciam vel latitationē. Simile probatur in.l.ij.ad ſi.ꝛ qđ ibi

16 no.C.vbi in rē ac. ¶ † In gl.in verſi.iuberet.ibi ſed ſi cogi non poteſt fiat miſſio ꝛc.bar.hic in.vij.ꝛ.viij.opp.prime ptis reprehēdit glo.in ꝯtū glo.vult q in ſubſidiuʒ ſi reus cogi non poteſt cauere mittatur actor in poſ.iuris petiti.naʒ ꝯcludit barto.q ſi actor nō erat in quaſi poſ.ſeruitutis ad ſeruitutē agebat ꝛ reus ſit contumax.tunc per iſtam cautionem de qua hic in tex.conſtituitur actor in quaſi poſ.ſeruitutis pro quo vltra allega.p eum allego bonum tex.in.l.rō.§.ſi inter.ff.de act.emp.ꝛ nō expedit facere aliquā miſſionē in poſ.ſi reus nōdū edificauerat tunc mittitur actor in poſ.rei in qua eſt edificatū vt poſſit demoliri ſʒ formā.l.a quo .ff.ti.i.que hoc caſu loquiſ vt hic latius per eum pro

17 ſequentem.† Et an verus ſit intellectus quem ad iſtam.l.ſentit iſta glo.hic.ſ.q in caſu huius.l.actor non erat in quaſi poſ.ꝛ cōcludit q ſic lʒ ſm eū poſſit ſuſtineri intellectus Dy.tenentis q iſta.l.intelligatur qñ actor erat in quaſi poſſeſ.et circa hec dicta p eū in.vij.op.prime partis in ꝯtum vult q ſuſtinendo lec.dy. vltima pars huius.l.in verſi.eaqʒ rōne ꝛc.volens q pp ꝯtumaciam rei trāſferaſ in eū onus pbādi nō referaſ ad primū caſum poſitū in prin.ſed ad ſcđm poſitū in ver.ideqʒ.ꝛ ipſe qꝛ nō clare loquiſ.adde quod intētio eius eſt q ideo referatur ad primum caſum qꝛ ſm lec.Dyn.iſte tex.in prin.loquitur qñ actor erat in quaſi poſ.ꝛ trāſferebāt onus probandi in aduerſariū.l.circa de proba.ergo nō pōt cōtumacia rei illa q̄ trāſferat hoc caſu onus probandi in reū merito vltima pars legis que ſuppeſupponit q reus pp ꝯtumaciā grauetur onere pbandi nō poſſet referri ad primū caſum ſed ad ſcđm qꝛ in ſcđo intelligitur q agens negatoria nō erat in quaſi poſ.libertatis ꝛ dicit ang.q ita cōiter itelligitur iſte ver.idemqʒ ꝛc. Sed Imo.Pau.de caſt.ꝛ Ro.non vr̄ q bar.poſt Dy.in hoc bñ ſenſerit qꝛ lʒ actor ſit in quaſi poſſeſſio ſeruitutis. Tñ hʒ neceſſe pbare ſeruitutē fuiſſe ꝯſtitutā:qꝛ in ſeruitutibus pdialibus quaſi poſ.nō releuat ab onere probā

[a] ¶ Ab uel iu dex reuocet en iudex poſſit corrigere ſententiā vel aliqd addere in ſētētiā poſtq̄ la ta eſt.vide per eūdē no.alex. cōſi.ſuo.ext. in.iii. vol. per totum.

di vt no.gl.in.d.l.circa.in glo.iij.que aſſignat rōnē nam hʒ pre
ſumptionē ɔ̄ ſe.ſ.ꝙ quelibet res ſit libera ꝛ illa preſumptio trāſ
fert in aduerſariū onus probandi.vt ibi ꝑ glo.in ver.egiſſet.ꝛ ſi
militer hʒ neceſſe ꝓbare ſe dn̄m predij dominantis.l.ij.§.i.ꝫ.
ſi ſer.ven.vel ſaltē probat ſe eſſe in poſ.ipſius predij. vt dixi.ꝫ.
allegando no.per glo.in.l.pe.ꝫ.de condi.inſti.ꝛ ſilr in ſcdo ca
ſu attento ꝙ agens negatoria hʒ ꝑſumptionē pro ſe ꝙ res ſua
ſit libera trāſſertur onus probandi in aduerſarium ꝯ ante cōtu
maciam tn̄ ipſe agēs negatoria hʒ neceſſe probare ſe dn̄m pre
dij ſui vt dixi in euidentialibus ꝛ ſic non eſt maior ratio ꝙ vlti
ma particula debeat magis referri ad ſcḋm caſum ꝙ̄ ad primum
cū vtroqꝫ cāu agenti incūberet onus aliqđ ꝓbandi qn̄ reus nō
fuiſſet contumax vt dixi ꝛ ſic poteſt intelligi primus ꝛ ſecundus
caſus pariter ſiue agens eſſet in quaſi poſ.ſiue non ꝛ tertia par
ticula referretur ad vtrunqꝫ caſum nam in ea dr̄ ꝙ cōtumax pa
tiatur penam ꝛ efficiatur de reo petitor ꝛ ſic neceſſe hʒ probare
de iure ſuo. Unde vbi primo ſi non fuiſſet contumax actore nō
probante abſoluendus fuiſſet modo ſi non probauerit ea que
incumbunt cuilibet agenti negatoria ſuccumbet vt dixi in euidē
tialibus.ꝛ per Bar.hic in.ij.op.iij.ꝑtis.ꝛ iſta vr̄ eſſe veritas.ꝛ
vt rectius intelligas Bar.hic in.iij.op.aduerte qꝛ lʒ in qbuſdā
lectu.habeanſ illa verba vʒ qꝛ poſ.ſeruitutis nō releuat poſſeſſo
rem ab onere probandi ꝛc.non debent eſſe in lec.ꝛ ita in lectu.
maxime antiqs non erant illa verba. Item adde in ꝯtum ſuper
hac glo.in.v.oppo.prime partis.dixit ꝙ lʒ agens ɔ̄feſſoria vel
negatoria dʒ narrare ꝛ ꝓbare ſe turbatum in ſua ſeruitute iuxta
l.ſi qs diuturno.in fin.ꝛ.l.loci corpus.§.ſi mihi.ꝫ.ſi ſer.ven.ta
men ſufficit ꝙ ex ꝓceſſu appareat ɔ̄dictio verbalis.vt qꝛ aduer
ſarius negat ꝛ reſiſtit ꝛ videretur ſcḋm Imo.idē dicendū ſi aga
tur interdicto vti poſſidetis in quo ſilr neceſſe eſt ꝓbare de tur
batione iuxta.l.i.in princi.ꝛ.l.ſi duo.§.hoc interdictum ſufficit
18 j.vti poſſi.ꝛ hoc dicit tenuiſſe Lapum allegatione.lxv.† Et pro

hoc ſcḋm Imol.facit id qđ no.io.an.poſt cōpo.in.c.mādatū.in
antepe.co.de reſcri.ꝛ qđ no.ſpe.in ti.de acto.ꝛ reo.§.ſuꝑ actōi
bus.verſi.ſed nunqđ hʒ.ꝛ qđ hr̄ in.l.q ſe obtulit.ꝫ.de rei ven.ꝛ
in.l.ſi ꝫ.ſi vſufruc.pe.ꝛ dicit ꝙ ita tenuit an.de bu.in.c.cū ad ſe
dem.de reſti.ſpo.ſed certe hoc ibi non ponit Anto.de but.ſed
ponit in.c.audita.eo.titu.Dicit tn̄ Imol.hoc non eſſe ſine ſcru
pulo ꝑ ea que no.Barto.in.l.i.§.huius.j.vti poſ.ꝛ idē vr̄ vo
luiſſe Innoc.in.c.ij.de reſti.ſpo.Et rn̄dent ad no.ꝑ Barto.hic
ſe fundantem ex iſto tex.qꝛ pōt dici ꝙ iſte tex.ꝛ id qđ not.bar.ꝓ
cedit in agente cōfeſſoria que datur ꝯ poſſidenti.l.ꝛ ſi forte.§.
ſciendū.ꝫ.ſi ſer.ven.ꝛ eſt iudiciū petitoriū ideo facilius cōperat
ꝓ tali ɔ̄dictione ꝙ̄ interdictū vti poſ.qđ eſt iudiciū poſſeſſoriū.
ꝛ eodē modo dicit poſſe rn̄deri ad.d.Io.an.ꝛ ſpec.ꝫ.allegatū
ꝛ rn̄det ad.d.l.ſi is q ſe obtulit.ꝛ ad.d.l.ſi.qꝛ ibi loqſ qn̄ aduer
ſarius aſſerebat ſe poſſeſſorē quo caſu non eſt dubiū ꝙ ɔ̄ eū poſ
ſit dari interdictū vti poſ.iuxta no.in.l.i.C.vti poſ.ꝛ ita dicit de
facto obtinuiſſe ꝙ in interdicto vti poſſi. ſufficeret conſtare de
moleſtatione ꝑ ſolam ɔ̄dictionem factam in iudicio lʒ La.ꝛ an
19 to.de but.velint ɔ̄triū.† Ro.hic in iſto arti.vtili ꝛ multū quot
tidiano dicit ꝙ bar.hic ſolum loquiſ in cōfeſſoria vnde in inter
dicto vti poſ.putat eſſe veriorē op.Imol.ꝛ dicit eam fuiſſe opi
nio.bal.in.l.ſi.in.v.col.C.de rei ven.vbi dicit ꝙ ſi reus ɔ̄uētus
interdicto vti poſ.ɔ̄dicat aſſerendo ſe poſſidere ꝛ tunc ſufficiēs
erit turbatio ꝛ qđ hoc ipſo confitetur ſe turbare.nā turbatio ſeq
tur ex actibus q fiunt in ipſa re.q actus ꝓbatur ꝑ ɔ̄feſſionē facit
ſcḋm eū.l.vim facit.j.de vi ꝛ vi ar.ſecus ſi ſimpliciter negat inten
tionē actoris qꝛ ꝑ hoc nō preſtaſ impedimentū poſſeſſori alleg.
20 in ar.l.alienam.j.pro emp.† Subdit tn̄ Ro.ꝙ in ɔ̄triū facit.ſ.
ꝙ ꝯ qn̄ ɔ̄uentus vti poſ.ɔ̄dicit aſſerendo ſe poſſidere non poſ
ſit agens ex hoc obtinere qꝛ agēs interdicto vti poſ.dʒ ſigillatiꝫ
exprimere modū ꝛ qualitatē turbationis precedentis vt no.In
no.in.c.lʒ cām.de proba.cum ergo nulla turbatio precefferit:ꝛ
lʒ ſuperueniat ius.i.turbatio precedēte iudicio tn̄ non ſufficit ꝫ
qn̄ non ſuꝑuenit ex cā de preterito vt in caſu noſtro lʒ ſufficeret
ſi ſuꝑueniret ex cā de preterito vt.l.ſi mandauero tibi la.i.ff.mā
da.iuncta.l.non pōt.ꝫ.de iud.ꝛ ideo in hoc reliquit cogitandū
21 † adde ꝙ bal.in ſua diſpu.incipiē.accuſatus de vi turbatiua.cir
ca.xviij.col.dicit ꝙ quo ad interdictū vti poſ.ſatis dr̄ reus tur
bari eoipſo ꝙ negat agentē poſſidere qꝛ turbare eſt obſcurū fa
8 cere q9 poſſideat * vt no.glo.fi.cir.me.in.l.extat.ꝫ.qđ me.ꝛ ſic
vꝫ bal.hic tenere opi.Lapi ꝛ ſequaciū bal.vero in.l.non ab re.

C.vnde vi.colligit ex iſto tex.ꝙ de alieno noīe poſſidēs ſi qđnē
in iudicio referat ipſi cuius noīe poſſidet ſimilis eſt ſpolianti vn̄
dicit ꝙ illud facit pro dicto Innocē.volentis ꝙ eoipſo ꝙ qs in
iudicio ɔ̄tendit ſe poſſidere ɔ̄ me poſſeſſorē eoipſo intelligitur
me turbare ꝛ ſic vr̄ ibi bal.adherere illis que ipſe dixit in.d.l.or
dinarij. Et puto ꝙ bal.in.d.l.non abre.voluerit facere mentio
nē de dicto Inno.in.c.ſuborta.de re iudi.Imo.in.d.c.audita.
tenet in effectu illud idē qđ ipſemet tenuit hic lʒ hic plenius fue
rit locutus.ꝛ dicit Imo.ibi ꝙ ſue opinioni non ob.tex.in.d.c.
audita.quē glo.ij.ibi intelligit in agente vti poſ.ꝛ Anto.de bu.
ibi intelligebat quando agebatur vti poſ.pro moleſtatiōe iudi
22 ciali iniuſta.† Quia rn̄det Imol.ꝙ ille intellectus anto.de but.
non eſt verus quoniam pro moleſtatione verbali non deberet
dari interdictum vti poſſidetis.vt per bart.in.d.§.huius.ideo
dicit eſſe intelligendum illum tex.prout intelligit Imo.vel ꝙ lo
quatur ille text.in agente negatoria quo caſu ſufficit moleſtatio
iudicialis vt hic per bar.vel dic ꝙ poteſt intelligi de moleſtatio
ne facti extraiudicialis.Do.abbas videſ fateri ꝙ quando reus
conuentus vti poſſi.litem conteſtatur ꝛ non negat turbationē
allegatam in libello ſufficit hic abſqꝫ alia probatiōe turbationis
obtineat actor argu.d.l.is qui ſe obtulit.ꝛ.d.l.ſi.que iura alleg.
ſpecu.ꝛ Ioan.an.in locis.ꝫ.allega.Sed in vno ɔ̄dicit do.Ab
bas ibi dictis per Ant.de but.qꝛ Anto.de butri.ibi in tertio no
tabili voluit per illum tex.ꝙ ſi reus videt actorē agere aliquo iu
dicio ɔ̄ eū ſuꝑ re poſſeſſa ꝑ ipſum reū porrigat reus incōtinenti
libellū ɔ̄ dictū actorē ɔ̄ueniēdo eū interdicto vti poſ.ꝓ tali mo
leſtatiōe iudiciali ꝛ ſi ſuꝑ hoc libello ꝓbet defectū iuris primi ac
toris obtinebit vt ſilētiū imponaſ aduerſario vt nō moleſtet eū
qđ eſt valde no.ſi eſt verū:nā in hoc do.abb.tʒ ɔ̄triū qꝛ nō dʒ hoc
mō poſſe reus trahere actorē corā alio iudice vt in auc.ꝛ ɔ̄ſir.de
ſen.ꝛ in.c.diſpēdia.§.reus de reſcri.l.vi.ꝛ ꝑ alia qđā ſatis leuia
nā tex.in.d.auc.ꝛ ɔ̄ſir.bene ꝓbat ꝙ nō poſſit eū trahere coram
alio iudice nec ɔ̄triū dicebat ant.de bu.ſatis eſt enim ꝙ poſſit re
cōuenire corā eodē iudice vt.d.auc.ꝛ ɔ̄ſir.Tn̄ ꝙ ꝯ opi.ant.de
bu.in hoc vltimo nō ꝓcedat tenuit Imo.in.d.c.audita.qꝛ ꝑ ꝟ
bali ɔ̄dictiōe nō dʒ dari interdictū vti poſ.vt eſt dcm̄ .Et an ad
mittatur libellus rei ꝓductus ꝑ viā principalis petitiōis qn̄ ipſe
libellus rei eſt ɔ̄trius libello actoris ꝓut in caſu notorio ꝑ Anto.
de bu.in.d.c.audita.vide ſingulr̄ ꝑ Inno.in.d.c.cū ɔ̄tingat de
of.dele.ꝑ bal.in repe.l.tale pactum.§.q ꝓuocauit.ff.de pact.ꝛ
in.l.ſi iudex.ad ſi.ꝫ.de his q ſunt ſui vel alie.iur.ꝛ in.l.edita.in
23 xxvij.col.C.de eden.in repe.paduana.† In dicto igiſ principa
li articulo puto ɔ̄cludēdū ꝟiorē eſſe ɔ̄cluſionē quā facit ꝫ imo.
poſt alios.ꝛ ratio dr̄ie inter agentē ɔ̄feſſoria ꝛ agētē vti poſ.eſſe
pōt qꝛ nō reqꝛiſ ꝙ agens ɔ̄feſſoria turbeſ in quaſi poſ.ſeruitutis
vt.d.l.vti frui.§.ſicut.ꝛ hoc ſcḋm intellectū glo.in ver.iuberet.ſe
cus eſt ergo qn̄ocūqꝫ ingereſ vt qꝛ negeſ ſeruitutē deductā in li
bello deberi ꝑdio agētis ſʒ in interdicto vti poſ.reqꝛiſ ꝙ reus
turbauerit actorē in ſua qſi poſ.d.l.ſi duo.§.hoc interdictū ꝛ.l.
i.eo.ti.ſeu ꝙ reus ɔ̄tēdat ſe poſſidere.d.l.i.§.huius.ꝛ ibi gl.in
ꝟbo affirmat.ꝛ ibi ꝑ bar.in prin.Iſta enim ſunt paria cōtēdere
ſe poſſidere turbare vt no.cy.in.l.vnica i.iij.q.C.vti poſ.ꝛ bar.
in ɔ̄ſi.inci.Maſiolus de aſſiſio ꝛc.nō ob.alle.in ɔ̄triū ꝑ ro.qꝛ rn̄
deo primo ꝙ qn̄ nō arguiſ dolus rei ɔ̄uēti nō eſt verū ꝙ agēs in
terdicto vti poſ.habeat neceſſe ſigillatim exprimere qualitatē
turbatiōis vt ꝓbat bar.in.l.i.§.interdictū in.iij.vel.iiij.colū.in
ver.itē quero an debeat narrare qualitatē turbationis ꝛc.ſ.vti
poſ.de quo ꝯ ꝑ bal.in.d.l.ordinarij.in.vi.col.ꝛ in.l.ab anaſta
ſio.in ſi.C.man.ꝛ in.l.edita in.xviij.col.C.de eden.in ver.circa
tertiū.in repe.paduana.ꝛ ibi ꝑ eū in repe.puſina.in.xviij.col.
facit qđ no.Barto.ꝛ bald.in.l.minor autem magiſtratus per il
lum tex.ꝫ.de mino.ſed qn̄ arguitur dolus rei conuenti tūc qua
litas turbationis eſt exprimenda ita procedat dictum Innocē.
in.d.c.lʒ cām.alias non ſcḋm Bartol.in.d.§.interdictum.ꝛ pre
ſertim vbi non peteret reus declarare qualitatem turbationis ꝑ
l.fina.cum ibi no.C.de anna.exceptio.ꝛ no.per Bald.in locis
alleg.Item rn̄de ꝙ ſatis eſt ꝙ ius ſuperueniat agenti li.conte.
l.ſi ticius.j.de ver.obli.ꝛ ibi bar.facit.l.nuda.cum ibi no.C.de
contrahen.ꝛ cōmit.ſtipu.Ultimo etiam rn̄de ꝙ eoipſo ꝙ reus
reſpōdendo libello ɔ̄tendit ſe poſſidere de neceſſitate affirmat
ſe antea poſſeſ.apprehēdiſſe ꝛ ſic antea feciſſe actū turbationis
quia eo tpe quo rn̄debat libello non poterat tunc poſ.apprehē
dere.ꝛ hoc eſt qđ voluit dicere bal.in.d.l.ordinarij. Nō ob.id
quod no.

qđ no.gl.in.d.l.extatqꝫ vt pꝫ ex his q̄ no.gl.circa mediū illa gl.
24 loqtur q̄n reus ꝯtendebat ſe poſſidere.† Itē inq̄tū bart.hic in nona oppoſitōe p̄me partis ꝯcludit ꝙ ſi actor nō erat in quaſi poſ.ſeruitutis ip̄e dicti decreti audiſ reus.ī.annū ad reuocatio nē primi decreti p̄ſtita ſatiſdatione de iudicio ſiſti p.d.l.ſiqs
25 emptionis.§.penul.† Et p̄ hoc ꝯcludit ꝙ iudex poſt iuſſum de cauēdo de quo fit h ic mētio in tex.nō oꝫ ante lapſum anni coge re reū ad dictā cautionē ſm formā huius legis p̄ſtandaꝫ ne in terim pēdente dilatiōe anni ingeretur vt hic p eū.adde ꝙ imo. hic circa.iiij.col.dicit ſe putare ꝙ non ſit abſonū de iure defen ſare ꝙ in iſtis incorporalibus ſit ſpāle ꝙ non audiaſ.ī.annuꝫ ad reuocandū primū demū decretū p ſatiſdationis p̄ſtationē de iudicio ſiſti.ex quo in iſtis incorporalibus non cadit vera tradi tio vt pbaſ licet ipſe nō alleget in.l.ratio.§.ſi inter.ff. de actio. empt.ꝛ in.l.iii.in prin.ff.de acqui.poſ.et ſubdit ꝙ dato ꝙ cōis opi.p̄cederet adhuc putat ꝙ illud qđ bar.dicit.ſ.reū non poſſe ante annū cogi p iudicē ad p̄ſtandā purā dictā cautionē p̄cedat q̄n reus q fuit ꝯtumax diceret iudici volenti eū cogere ad cauen dum ꝙ ipſe non vult cauere ſm formaꝫ huius.l.eo qꝛ vult ſe de fendere ꝛ offerat ſatiſdationem de iudicio ſiſti ꝛ reficiat expēſas ſm id quod hr̄ in auc.ei qui iurat.C.de bo.auct.iu.poſ.ſecus ſi iudice eū non cogente ad cauendum nec dicat velle comparere ad defendendum ne offerat ſatiſdationeꝫ de iudicio ſiſti nec re
26 ficiat expenſas. † Pro quo facit ipſe non alleget id quod in ſi mili allegat bar.in.l.p̄tor.§.ſi quis paratus.ff.eo.ꝛ iſtud vltimū tꝫ ēt hic Ro.ſ.ꝙ q̄n reus nihil dicit poſſit ante annum cogi ad pure cauendum pp̄ gn̄alitatem huius.l.adde ꝙ anto.de butr. in.c.i.de eo qui mit.in poſ.cau.rei ſeruan.tꝫ ſimpliciter per oia
27 cum bar.hic idē tꝫ Imol.in.c.ij.eo.titu.† Puto cōem opinio. eſſe verā vꝫ ꝙ audiaſ.ī.annū reus ad reuocandū primum decre tum de incorporalibus qꝛ ēt iura exorbitātia extēdunſ ex idem ptitate rōis ēt ad alios caſus qui ſub larga ſeu impropria ſigni ficatiōe vocabuli comprehendunſ ſub caſu expreſſo vt probatur in.l.filiuꝫ habeo.ff.ad macedo.ꝛ in.l.ſenatuſconſulto.ff. de ritu
a nup.iuncta.l.liberorū^a.in prin.de ver.ſig.ver.ſed ꝛ papirius cū ibi no.maxime per bar.facit ꝙ no.gl.in auc.minoris. in ver.ac cuſatione.C.qui da.tut.poſ.ꝛ in corpore vnde illa ſumitur ꝛ ꝙ not.glo.in cle.i.de electio.ergo cum iura incorporalia dicantur ſaltem large ꝛ improprie poſſideri.l.gn̄aliter.ꝛ ibi glo.ff.de pe. heredi.ꝛ ēt detineri vt p̄batur in.c.cām.de reſcript.ſequitur ꝙ tex.in.d.l.ſiqs.§.pe.que loquiſ in detinēte vel poſſidēte oꝫ ex tendi ad poſ.incorporaliū cū ſit eadē rō in vno q̄ eſt in alio. Si mili arg.vtiſ gl.nr̄a in ver.iuberet.ꝛ ſpec.in ti.de primo ꝛ ſecun do decreto.§.reſtat.ver.qđ ſi agaſ ꝯfeſſoria. Puto ēt veriorē eſſe opi.bar.vꝫ ꝙ intra annū poſſit reus cogi ad pure cauenduꝫ qꝛ alias ſequereſ ꝙ reus poſſet abbreuiare ꝛ ēt auferre beneficiū dilationis annalis conceſſum reo a lege ꝙ faciendum non eſt ſi ne cā.l.iiij.§.ſiqs ꝯdēnatus.ff.de re iudi.ꝛ in.l.ij.eo.ti.ꝛ in.c.in dultum de reg.iur.in.vj.ꝛ no.glo.in.c.cupientes.§.ꝙ ſi per vi ginti.in verſicu.ꝛc.de elec.in.vj. Nec ob.id qđ no.bart.in.d.l. ſi quis paratus.qꝛ eſt diuerſus.caſus facit qđ no.bar.hic in.iiij. q.nec ob.gn̄alitas huius legis p quā ſe fundat ro.qꝛ ſm cōem opi.diſtinguiſ ꝛ limitaſ p.d.l.ſi qs emptionis.vt probaui.ff.fa cit.l.ſed ꝛ poſteriores.ff.de legi.ꝛ.§.quibus.in prima conſtitu.
28 C.† Tamen ſi velles ſuſtinere opi.ꝯriam poſſes dicere ꝙ dato ꝙ ante lapſum anni poſſit cogi reus ad pure cauendū tn̄ p hoc non auferreſ bn̄ficiū reuocandi primū decretū qꝛ ſi cōpareat.ī. annum reuocabitur dicta cautio vt etiam vult hic ꝛ pro eo facit qꝛ illa cautio hꝫ vim miſſionis in poſ.l.ratio.§.ſi inter.ff. de ac tio.emp.ꝛ not.barto.hic in.viij.oppo.prime partis ergo ſicut
b miſſio^b in poſ.vel quaſi poſ.reuocari pōt.ī.annuꝫ.ita reuocari pōt illa cautio que eſt eiuſdem effectus ꝛ per hanc rationē iſtud ſatis placet ꝛ ita poſſunt intelligi verba Innoc.in.c.i.de eo qui mit.in poſ.cau.rei ſeruā. vbi ſentit ꝙ iſta cautio p̄ſtetur ante annum. ¶ In glo.in ver.vltro.ibi tres menſes ꝛc.hanc glo.re prehendit hic bar.in.i.q.dic vt ibi per eum ꝛ ita tenet Angel.ꝛ
29 cōiter Moder. ¶ † In gloſ.in ver.egiſſet.in prin.dum dicit.i. probaſſet habes notare ex iſto tex.cum glo.ꝙ ſi ex forma legis vel ſtatuti quis dꝫ aliquod premium conſequi ſi egerit tale qđ debet intelligi ſi egerit ꝛ probauerit ſm Imol.hic qui dicit ꝙ pro hoc facit id qđ no.in.l.in princi.in glo.i.ff.ſi qua.pau.feciſ.
30 dicatur.† Addo glo.optimam in.l.ij.in gl.i.ī.vi bo.rapto.ꝛ in l.i.circa prin.in ver.dicēdū.ꝛ ꝙ ibi no.doct.ff.de dolo.ꝛ glo.i. in.l.ei cuius.ī.de app.reci.ꝛ glo.in.c.i.de his q̄ ſi.a maio.par. ca.in.c.poſt electionē.in ver.reſignationē.de ꝯceſ.preben.ꝛ tex. cum glo.ij.in.c.cum ſup eo.ti.ꝛ glo.in.c.non eſt in ver.alleget de conſue.lib.vj.ꝛ p bar.in extrauaganti ad reprimēdū.in ver. aſſerit. Ex qbus habes ꝙ p libellante non preſumiſ niſi quate
31 nus ipſe probat. ¶ † In ea.gloſ.ibi nō actor ꝛc.ſ.q nunc agitur negatoria ꝛ in primo iudicio in quo fuit ꝯtumax ſuſtinebat par tes rei ꝯuenti ꝯfeſſoria.ꝛ pp̄ dictā ꝯtumaciā nunc effectus eſt ac tor. In eadē glo.ibi eo ipſo ꝙ ꝯriū non p̄bat ꝛc.hoc referas tn̄ ad p̄bationē predij libertatis vt oſtendunt iura allegata in glo. ſed dn̄ium predij ſui bene oꝫ probare ipſe agens negatoria.l. ij.in prin.in verſi.dn̄os.ff.ſi ſerui.vendi.l.vti frui.§.i.ff.ſi vſufr. peta.ꝛ hec eſt itentio glo.hic ſm bar.hic in.ij.oppo.tertie par tis ꝛ ſi ille hic in primo iudicio fuit reus ꝯuentus negatoria pp̄ ꝯtumaciā ſuā hūs agere ꝯfeſſoria.vt in caſu poſito hic in verſi. idēqꝫ ꝛc.habebit in hoc nouo iudicio in quo eſt actor probare ſeruitutē fuiſſe ſibi ꝯſtitutā ꝛ iſtud ēt habuiſſet neceſſe p̄bare in primo iudicio in quo erat reus pp̄ preſumptionem que erat ꝯ eum.ſ.ꝙ predium agentis negatoria eſſet liberuꝫ vt hic in glo.
32 † Ex his ergo apparet ꝙ pp̄ contumaciam non grauaſ reus in aliquo quo ad probandū ſeruitutē vel libertatem pluſq̄ graua tus fuiſſet ſi nō extitiſſet ꝯtumax ſed ſolū pp̄ ꝯtumaciā grauatur in onere p̄bādi dn̄ium predij ſui qꝛ ſatis eſt ꝙ appareat ipſum poſſidere prediū qꝛ cū dn̄iū incidēter deducaſ tā in ꝯfeſſoria q̄ in negatoria ſufficit loco dn̄ij p̄bare poſ.p̄dij.vt no.glo.in.l.ſi
33 cuti.§.ſed ſi queraſ.ff.ſi ſerui.ven.cū ꝯcor.hic alle.p bar.ꝛ ſub dit bart.hic in dicta ſcđa oppo.tertie partis ꝙ ſuſtinere partes poſſeſſoris.i.eſſe in quaſi poſ.ſeruitutis nihil releuat.quo ad h vt p quaſi poſ.ſit releuatus ab onere p̄bandi.nā ſicut q̄n nō eēt in quaſi poſ.ſeruitutis vel libertatis hr̄et ipſe p̄bare dn̄ium pre dij ſui vel ſaltem poſ.predij vt dixi.ita q̄n eſt in poſ.ſeruitutis vel libertatis habebit neceſſe probare ipſam quaſi poſ.q̄ qdem probari non pōt quin dicatur eſſe probatum euꝫ eſſe in poſ.pre dij.quod dicit eſſe liberuꝫ q̄n agit negatoria vel cui dicit deberi ſeruitutem q̄n agit confeſſoria.l.i.ff.cōia predio.que quideꝫ ſub tilia ſunt ꝛ dato ꝙ talis quaſi poſ.nō opereſ quo ad releuandū ab onere probādi.tn̄ p̄baſ ad alia multa cōmoda.de qbus per glo.no.in.l.i.§.i.in glo.magna.que incipit quid prodeſt.ī.de itine.actuqꝫ priuato ꝛ aliquid per gloſ.in.d.§.ſed ſi queratur.
34 † Subdit tamen angel.hic limitando dicta per gloſ.ꝛ Bartol. hic ꝙ dari poſſunt duo caſus in quibus apparebit ꝙ commo dum quaſi poſſeſſio releuabit ab onere probandi.ꝛ etiā in ipſis duobus caſibus preſumptio ꝙ omnia predicta ſint libera non releuat ab onere probandi libertatem.et in dictis duobus caſi bus in reum contumacem transfertur onus probandi ꝛ exēpluꝫ ponit q̄n conuentus confeſſoria habebat p̄ſumptionem ꝯ ſe:vt qꝛ prediuꝫ agentis erat inferius ita ꝙ naturaliter ſeruitutē aque pluuie recipere tenebatur vt in.l.i.§.fina.cum.l.ſeq.in princi.ī. titu.ij. Scđm exēplum eſt in caſu.l.fina.§.ſi.C.de ſerui.vbi ſm oēs eſt caſus ſingularis qui non eſt alibi de area in qua cōſueuit triturari frumentū ꝙ nō lꝫ edificari in locis circūſtantibus tali ter ꝙ impediāſ venti venire ad vſum aree.nā in iſtis duobus caſibus ſi reus erat in poſ.libertatis ꝛ pp̄ eius ꝯtumaciaꝫ actor cōſtituaſ in quaſi poſ.ſeruitutis ſi reus cōuentus cōfeſſoria vult poſtea intentare negatoriā cū habeat p̄ſumptionē ꝯ ſe.nec ſit in quaſi poſ.libertatis habebit neceſſe p̄bare p̄diuꝫ ſuum eſſe li berum ꝙ p̄babit p̄bādo libertatē ſibi fuiſſe cōceſſaꝫ ꝛ ſic vř pō derari an ſit in quaſi poſ.libertatis vel non.ſed ſm Imo.etiam iſtis duobus caſibus non vř ponderandū an ſint in quaſi poſ.li bertatis vel non qꝛ ēt ſi eſſet in poſſeſſiōe libertatis.tn̄ ꝯſtito de qualitate ſitus rei ex quo preſumptio iuris eſſet ꝯ quaſi poſſeſ.li bertatis.per.d.l.allegatam per Ange.nihil releuaret iſta quaſi poſ.per id qđ habeſ in.c.ad decimas.de reſtitu.ſpo.lib.vj.ꝛ in c.i.de preſcri.eo.li. Hoc probo qꝛ quaſi poſ.ſeruitutis non rele uat ab onere probādi regulariter qꝛ p̄ſumptio iuris eſt cōtra il lam quaſi poſ.vt per glo.in.l.ii.de p̄ba.ꝛ dixit.ff.ꝛ lꝫ in caſibus ff.relatis per ang.pro allegante liberantem ſit p̄ſumptio gene ralis.tn̄ in iſtis duobus caſibus ꝯ allegantem libertateꝫ eſt pre ſumptio ſpecialis iuris.vt.d.l.ſi.C.de ſerui.ꝛ in.l.i.§.ſi.ī.tit.ii. vn̄ p̄ſumptio ſpecialis defertur preſumptioni generali vt pro batur in.l.cum de indebito.ver.ſinautem is.iuncto princi.l.ff. de proba.inducendo vt ibi per Bar.facit regula generi p ſpēꝫ.
35 † Fateor ꝙ ſi ille pro quo eſſet iuris preſumptio in dictis duo

a ¶ Liberorū ad h ꝙ lex ex ordināſ rodio ſa dēat extēdi ad caſuꝫ nō ex p̄ſſuꝫ ex idēpti tate rōis lꝫ cō prehēſuꝫ ꝛ ꝯtē tuꝫ ſub lata ꝛ l propria ſignifi catione. Adde bal.in.l.maxi mū vitiū.C.de li.p̄t.vbi dicit ꝙ ſtatutum ex cluſiuum femi naꝛ loquēs de filiab' extēdiſ ad neptes que ſub larga ꝛ im propria ſigni ficatiōe cōpre hēdunſ appel latiōe filiaꝝ vt in.l.liberoꝝ.h alle.qđ ēt expſ ſe tꝫ.d.ant.de bu.in.c.ſi.decō ſue.ꝛ h mō dz eē itelligendā gl.in.l.u.C.de p̄ſ.q fil.diſtr. q̄ loqſ qđ p̄t l caſu neceſſita tis pōt vēdere filiū ꝛ illā.i.ex tendit ēt ad pi gnorationē qꝛ appellōne vēn ditionis ex lar ga ſignificatio ne cōprehēdiſ pignus ꝛ cete ri ꝯtractus ut ibi ꝛ facit not.p ex.quē ſeqſ in cbo.de matb. ibi.ꝛ hoc mō ēt itelligūt gl. paul.de leaza. ꝛ cano.i cle.i. in vbo eligaſ vbi dixit ꝙ lꝫ ibi gl.loqſ de electione tn̄ ex tēdiſ ad oēm aliā puiſionē ꝯtētaꝫ ſub ele ctiōe ex larga ſignificatiōe.ꝛ ad mām vidē da ſunt q̄ hn̄r ſ.l.ſi pro.§.de viro i mā iter p̄tatiōis extēſi ue.ff.ſol.mat. Anto.franciſ.
b ¶ Sicut miſ ſio.adde de iſta miſſiōe in poſ ſeſſionē ex pri mo decreto cō ſiliū bal.iuu.i pri.qđ incipit ad hoc vt miſ ſio.ꝛ vide ēt in gl.in vi.eiuſdē in.vo.philop.

bus caſib᷒ eſſet in quaſi poſ. ſeruitutis tūc releuareſ ipſe ab one-
re ꝓbādi ⁊ ēt no. bar. hic in. iii. oppo. tertie partis ⁊ ita hoc caſu
intelligas ꝟba bar. ꝑ ṗdicta. alias videreſ ꝙ deciſio ang. ꝓba-
reſ ꝑ doctrinā bar. poſita in. d. iij. oppo. dū alle. l. i. in fi. j. de aq̄
plu. arcen. ſi ita abſolute intelligerenſ illa ꝟba ſed de neceſſitate
debēt itelligi vt dixi. put pꝫ ex ṗmiſſis. itē adde ꝓ limitatiōe eo-
rū que no. bar. hic in ſcd̄a oppo. tertie ptis. ſ. ꝙ lꝫ agēs ꝯfeſſoria
vel negatoria nō teneaſ ꝓbare de dn̄io ṗdij ſui: ſꝫ ſufficit ꝙ pro-
bet quaſi poſ. vt dixi. tñ bal. ſing. in auct. ei q. circa. xiij. vel. xiiij.
col. C. de bo. auc. iu. poſ. hoc limitat non ꝓcedere in caſu huius
l. vꝫ qñ fuiſſet reus ꝯtumax ⁊ ꝑꝑ eius ꝯtumaciaꝫ efficiſ actoꝛ. qꝛ
tūc neceſſe hēbit ꝓbare de dn̄io ne ipune videaſ ꝯtēpſiſſe ṗtoꝛē
⁊ hoc nō repio tactū ab alio. ſed certe iſtud dictū non vꝫ ꝓbari
ꝑ hāc legē nec ꝑ aliquā aliā. ⁊ doc. hic cōiter ſup hac gl. vīr ꝯtrariū
36 velle lꝫ de bal. mētionē nō faciāt. † nec ob. ꝙ ꝯtumax nō dꝫ poſ-
ſe ipune ꝯtēnere ṗtoꝛē qꝛ rūde ꝙ nō ꝯtēnit impune nā pati penā
cauēdi ſe nō impediturū aduerſariū vti iure ſeruitutis pluſq̄ ip-
ſe ꝯtumax doceat d iure ſuo agēdo negatoria in quo iudicio ha-
bebit neceſſe ꝓbare ſe dn̄m vel poſſeſſorē predij ꝙ aſſerit eſſe li-
berū ⁊ ſi nō ꝓbet tūc aduerſarius abſolueſ diffinitiue. vt no. gl.
in auc. q ſemel. in ꝟ. locū. C. qūo ⁊ qñ iu. itē patiſ penā qꝛ aduer-
ſarius mittiſ in poſ. quaſi iuris petiti ſi in ea nō erat vt hic. in gl.
in ꝟ. iuberet ⁊ plenius ꝑ bar. hic ⁊ illa quaſi poſ. hꝫ multa cōmo-
37 da vt dictū fuit. ſ. † Itē iuxta no. hic ꝑ gl. tetigit hic bar. in opp.
iij. partis plenius q̄ alibi an ⁊ qñ quaſi poſ. alicuius iuris vel q̄-
litatis trāſferat onus ꝓbandi in aduerſariū. Cuius dictis adde
primo ſꝫ bal. ang. imo. ⁊ ro. hic ꝙ ſi pn̄s ſtatus rei ſeu pn̄s qua-
ſi poſ. ꝯdicit origini ⁊ ꝓgreſſui ꝓcedāt no. ꝑ gl. b ⁊ ꝑ bar. in. iii.
opp. tertie partis. ſecus ſi ꝯdicat origini ſꝫ nō ꝓgreſſui vt eſt vi-
dere in maiori ⁊ miori etate. vñ ſi qs ex aſpectu appareat maioꝛ
xxv. annis. tūc ꝑꝑ pn̄tē ſtatū trāſfert onus ꝓbādi in aduerſariū
l. minoꝛ. xxv. an. ex aſpectu. ſ. de mino. ⁊ eſt bona gl. lꝫ ipſi nō al-
legent in. l. de etate. in ver. ꝓbādū eo. ti. lꝫ enim pn̄s ſtatus ꝯdi-
cat origini qꝛ qlibet naſciſ minoꝛ. tñ nō ꝯdicit ꝓgreſſui qꝛ ex cur-
ſu tpis naturaliter qs efficiſ maioꝛ abſqꝫ alio facto extrīſeco iux-
ta. l. ſi minoꝛē cū ibi no. C. de in inte. reſti. mino. ⁊ facit ſm eū id
qđ no. in. l. ſpadonē. §. q abſolutus. ſ. de excu. tu. ⁊ eodē mō rñ-
dēt ang. ⁊ ro. ad. c. ſemel malus. q alleg. ꝑ bar. qꝛ lꝫ naturalr̄ qs
naſcaſ bonus tñ ex curſu tpis excreſcente etate ōis etas ꝓna eſt
38 ad maˀū. xij. q. i. c. ōis etas. † Subdit enim notabilr̄ ſolus ang.
hic ad limitatiōnē eoꝝ que hic no. bar. ꝙ vbi pn̄s ſtatus rei ſeu
pn̄s quaſi poſſeſſio nō ꝯdicit nec ēt ꝯſentit origini ipſius rei. exē-
plum qs inueniſ in habitu clericali vel in ſtatu iuriſditionali. hec
quidem ſunt accidentia preter naturam. ⁊ non ſunt accidentia
iuſta niſi doceatur de titulo. vnde in hoc caſu ad commodum
exiſtentis in ſtatu predicto non proderit quaſi poſſeſſio niſi pro-
betur titulus. Qui ergo dicit ſe clericū lꝫ ſit in habitu ⁊ tonſura
nō obtinebit bñficiū tanq̄ clericus nec declinare poterit iudiceꝫ
ſecularēꝫ niſi doceat de titulo. i. clericatu. c. ſi iudex laycus ⁊ ibi
glo. in ꝟ. clericali. in ver. ṗſumptionē. de ſent. excō. in. vi. q̄tum
tñ ad cōmodū alioꝝ ſufficit pn̄s ſtatus abſqꝫ probatione tituli
vbi verſaſ publica vtilitas ⁊ non aliter. l. barbarius. ſ. de of. pre-
to. l. i. C. de teſt. l. ii. C. de ſen. ⁊ ēt ꝓdeſt alijs in alio caſu lꝫ non
verſeſ publica vtilitas. ſ. vbi agiſ de cātione a pena vt ſi qs ꝑcuſ-
a ſerit clericū non incedentē [a] in habitu laycali. l. itē apud. §. ſi qs
virginem. j. de iniur. ⁊. l. ſi ignorans als ſi qs ignorans. ſ. loca.
39 ſm eum. † Sed adde ſm hoc ꝙ imo tex. in. c. ſi iudex. ꝓbat con-
trarium eius ad quod allegaſ per ang. niſi clericus anteq̄ eſſet
depꝛehenſus ꝑ iudicē laycū in habitu clericali eſſet ꝯſuetus inci-
dere in habitu laycali. vt ibi in tex. ⁊ glo. ⁊ clare no. guil. de cu. ⁊
bal. in. l. ſi qua ꝑ calūniā. C. de epiſ. ⁊ cle. ⁊ Io. an. in regula non
lꝫ in merca. ⁊ bal. in. l. non ignorat. poſt cy. C. qui accu. ⁊ ibi di-
no vide de hac materia ꝑ bal. vbi plenius locutus eſt ⁊ ꝑfectius
q̄ angel. hic. de quo ēt vide per cy. in. l. ij. in. iiij. q. C. de ſerui. ⁊
aqua. ⁊ ibi omino vide bal. in. xix. col. ⁊. xv. in verſi. iuxta queritur
an prelatus. ⁊ per cyn. in. l. i. in pe. ⁊ vlti. q. C. vbi de cau. ſta. agi
opꝫ ⁊ per Iac. de are. in. l. circa. de proba. ꝑ Inno. ⁊ alios in. c.
veniens. de verbo. ſig. ⁊ in. c. abbate. eo. tit. per Io. an. in addi.
ſpec. in ti. de inſtru. edic. §. reſtat. ver. ⁊ ſcias. ⁊ bal. in. l. ij. C. de
ſen. ⁊ in. l. eam quam. C. de fideicom. in ver. extra queritur lega-
tum fuit relictum. ⁊ quidam libri habent in. ij. col. ⁊ per Bald.
in. l. iudicia. C. de rei ven. vbi facit mētionē de dictis bald. hic ⁊
per anto. de bu. in. c. innotuit. de eo qui furtiue oꝛ lines ſuſcepe-

rit. ⁊ in. c. peruenit. de cenſi. aliquid etiam per Dominicum in
d. c. ſi iudex. vbi ſuper hoc refert quotam dn̄oꝝ de rota. de quo
etiam vide per Bald. in. l. ticia. ſ. ſolu. matri. vbi inter cetera in
hoc articulo dicit no. ꝙ vbi cā ſtatus quem iudicat preſens quaſi
poſſeſſio non poteſt haberi ſine puilegio ⁊ preiudicio iuris
tertij. ꝙ tunc quaſi poſſeſſio. non releuat ab onere probandi per
tex. in. c. ad decimas. de reſtitu. ſpolia. in. vj. ⁊ hoc reputat men-
ti tenendum Imol. in. d. l. ticia. ⁊ poſuit etiam Bald. in preal-
40 ga. l. non ignorat. vbi latius. † De materia etiam vide per bal.
in. l. ſicut ſemel. C. de libera. cau. vbi per illum tex. dicit ꝙ quaſi
poſſeſſio in iuribus incoꝛpoꝛalibus non releuat ab onere probā-
di. niſi ille qui eſt in quaſi poſ. ſit in bonafide. pro quo etiam alle-
go text. in. l. ius eius. C. de proba. ⁊ in. l. qui liberis. §. fina. j. de
libera. cā qđ no. pro limitatione. l. circa. de proba. ⁊ eorum que
no. Barto. hic. de materia etiam vide per Cyn. in. l. ſi ſolenni-
bus. C. de fi. inſtru. vbi poſt pe. dicit ꝙ quaſi poſ. alicuius iuris
qđ haberi non poteſt ſine conceſſione puilegij nūq̄ releuat ab
onere probandi. alleg. tex. in. c. cum perſone. de puile. in. vj. li-
cet gloſ. in. d. l. ſi ſolennibus. voluerit contrarium de quo etiam
alibi per Bald. ⁊ Saly. ⁊ Io. an. in. d. ver. ⁊ ſcias. ⁊ per Bald.
41 in. d. l. ticia. † Item ex his que not. bart. hic in vlti. oppo. tertie
partis habes not. limitationem ad auct. qui ſemel. C. qūo ⁊ qñ
iudex. q illa auc. volens ꝙ neceſſario ſit proſequendū iudiciū ſu-
per libello vſqꝫ ad fi. cauſe ꝓcedit qñ actoꝛ eſſet cōtumax vt pro-
42 batur hic. † Secundo limita illam auc. non habere locū in caſu
c. paſtoralis. de cau. poſ. ⁊ ibi no. Ioan. an. ⁊ alij nam in caſu il-
lius decretalis ex permiſſione iuris conceditur actori ſuſpende-
re petitionem primo productam in petitorio ⁊ tranſire ad poſ-
b ſeſſoriū bonā petitionem ꝓducendo [b] pro quo allego text. ſm
ſcd̄am lec. glo. in. l. i. C. de carbo. edic. ⁊ no. ſpecu. in tit. de peti-
43 to. ⁊ poſ. §. i. verſi. poteſt etiā petitorio. † Tertio limita vt colli-
gitur ex not. per barto. in. l. ii. §. fi. j. de pacto. ſtipulatio. vbi vo-
luit ꝙ. d. auc. procedat vbi quis ſuſpendendo ſeu differendo iu-
dicium inchoatum contra vnam perſonam vellet ꝯ eandem
perſonam agere eadem actione producendo nouum libellum
contra eum tanq̄ contra eandem perſonam. ſecus ſi non tanq̄
contra eandem. ſed tanq̄ contra extraneū licet eſſet eadem per-
ſona in effectu. vt ſi ſuſpenſo iudicio rei vendicationis intenta-
to contra reum nunc defunctum velit agens agere eadem ratio-
ne contra heredem ſuum qui perſonam defuncti repreſentat.
nam hoc facere poterit ſi agat contra heredem tanquaꝫ contra
quemlibet extraneum poſſeſſorem. Alias limitationes ad illaꝫ
aucten. vide per Bartol. in. l. edita. maxime circa. iij. colum. C.
de eden. ⁊ per bal. ⁊ alios in. l. ſi quis ſtipulatus ſit ſtichum aut
pamphilum. de verboꝛum oblig. ⁊ ꝑ bal. in. l. ij. in fi. C. de fal. cā
44 adie. leg. ⁊ in. l. poſtq̄ liti. C. de pac. † Item inquantum Bart.
hic in. ii. q. concludit ꝙ contra reum volentem cauere ſm foꝛ-
mam legis noſtre non deferretur iuramentum in litem per no.
per glo. reputatam ſingularem in. l. harum. in glo. fi. ſ. ſi ſerui.
vendi. que voluit ꝙ vbi aliquid venit explicandum officio iudi-
cis ⁊ non iure actionis non pōt deferri iuramentum in litem ꝯ
illum contra quē ſolum dabaſ officiū iudicis. ⁊ iſtud etiam hic
ſequitur imol. Sed adde ꝙ lꝫ barto. in. d. l. harū. ſimplr̄ trāſeat
cū illa gl. tñ bar. ꝯtrarium tenuit ibi per. d. l. qui reſtituere. ſ. de rei
vendic. vbi lꝫ reſtitutio veniat officio iudicis pro executiōe ſnīe
late in rei ven. vt eſt tex. ibi in prin. ⁊ probatur in. l. lꝫ. in verſicu.
offi. ſ. de peti. here. ⁊ no. pe. ⁊ cy. in. l. ſicut. C. de ſerui. ⁊ ſpecu.
in ti. de offi. iudi. §. de ſeruis ꝟ. poſt ſniam ⁊ bar. in. l. ſciēdū. §.
pen. ſ. qui ſatiſda. cog. tñ videmus ꝙ iuramus in litem ꝯ illum
qui lata ſnīa ꝯ eum in rei ven. conueniebaſ pro reſtōne facienda
vt. l. qui reſtituere. in fi. ⁊ iſtā opi. tꝫ etiam pau. de ca. in. d. l. ha-
rum. per illum tex. in fi. vbi tex. refert ſe etiā ad nō cauentem tū
etiam qꝛ officiū iudicis hꝫ ſimilitudinē cū actione bonefidei. vt
pꝫ in. l. ſi quis ex argentarijs. §. i. ſ. de eden. vbi officium iudi-
cis datur inſolidum ꝯ vnaꝫ ex pluribus heredibus qui habet fa-
cultatem rei tradende ſicut datur actio bonefidei. l. iij. §. heres
ſ. commoda. ꝙ tamen non eſt in actionibus ſtricti iuris. l. ſi ti-
bi homo. §. ſi fun dus. de leg. i. ſed ang. ⁊ pau. de caſtr. in. l. argē-
tarius. §. cum autem. ſupra de edendo videntur tenere opinio.
barto. nam dicunt ꝙ per illum. §. cum aūt. ꝓbatur ꝙ lꝫ ꝯ dolo-
ſum qui tenereſ iure actionis poſſit ꝓbari intereſſe per iuramē-
c tum [c] in litē. l. in actionibus. ſ. de in litē iur. ⁊. l. ſemp. §. in hoc
interdicto. j. ꝙ vi aut clam. ⁊. l. ſi qñ. C. vñ vi. tñ ſecus eſt in illo
qui non

a ¶ Non ince-
dētē. de hoc ꝑ
eūdē alex. ꝯſi.
viii. ⁊ ibi qđ ſi
cleric᷒ ſit cōiu-
gatus ⁊ an ꝑ
iudicē puni-
ri poſſit ꝯ quo
ēt ꝑ bar. cepo.
ꝯonē. ꝯſil. xiii.
⁊ an quaſi poſ.
releuet ab one-
re ꝓbādi vide
eū. h. ꝯſi. cit. ⁊
qs cognoſceſ
dēat an detēt᷒
a layco ſit cle-
ric᷒ vid ꝑ ſal.
cōſilio. cit.
¶ Et an ⁊ qñ
poſſio vel qua-
ſi poſſio tranſ-
ferat onus ꝓ-
bādi in aduer-
ſariuꝫ. vide ꝑ
bal. ſaly. ⁊ do-
cto. in. l. poſſeſ-
ſōres. poſt tex.
⁊ gl. C. d ꝓba.
⁊ quis cogno-
ſcat an capt᷒ ꝑ
iudiceꝫ ſecula-
rē ſi alle. ſe cle-
ricuꝫ an ſit cle-
ricus. Et an
gaudeat priui-
legio clericali.
An iudex eccle-
ſiaſticus an iu-
dex ſecularis
eū capiēs. vid
l. c. ſi iudex lay-
cus d ſen. exc.
in. vi. ⁊ conclu-
diſ ꝙ eccleſiaſti-
cus cognoſcit.
Anto. francil.
b ¶ Produ-
cēdo. add vt ꝑ
do. de rota de-
ciſ poſ. ⁊ ꝑꝑe.
in nouis ⁊ anti-
quis.
c ¶ Per iu-
ramētū in litē
add an tale iu-
ramētum tran-
ſeat ad hēdes
paſſus eſt pul-
cher ⁊ quoti-
dianus ꝯ quo
ꝑ bal. ⁊ ang. in
l. gnalr̄. C. de
rebus credi. ſꝫ
cumulatiue ⁊
diſtictiue per
do. ialo. in. l. ſi
qñ. C. vñ vi. q
hic allegat.
Additio.
¶ Et vide Ia-
ſo. in. l. iii. §. fi-
na. l ſi. ff. neg.
ell g. ⁊ vid do-
cto. in. l. iii. §.
fi. ff. de iureiu.
⁊ in. l. tutoꝛib᷒
ſ. de iureiurā.
Thomas dip.

qui nō tenebaſ niſi officio iudicis. vt eſt ibi argentarius qui re/
gulariter ſm magis cōe ꝫopi. nō pōt cogi ad edēdū niſi officio
iudicis. l. i. ⁊ ibi no. bar. poſt gl. ⁊ alios. C. de edē. nā tūc reqriſ
ꝙ intereſſe ꝓbeſ ꝑ teſtes vel alias ꝓbationes. vt innuit text. in
d. §. cū aūt. ⁊ ita tenēdo poſſes rūdere ad alle. in ꝯtriū. ⁊ primo
ad. l. q reſtituere. ꝙ reſtō in rei vēd. venit iure actionis. vt eſt de
mēte bar. hic in ſi. ij. q. cuius v̈ba ad hoc pōderat hic imo. ꝯclu
dēs ꝙ in reſtōne faciēda ſit expediēs implorare offm̄ iudicis iu
xta no. in. l. iiij. C. de po. ⁊ ita ēt vſ̄ intelligere Ange. in. d. §. cū
aūt. Uel dic ꝙ ſatis eſt ꝙ ipſa reſtō veniat iure actionis q̃tū ad
hoc vt añ ſniam poſſit agēs rei vēdi. petere iure actionis nō ſo
lū ſe declarari dñm. ſ; ēt reū ꝯdēnari ad reſtituēdū. iuxta. l. i. in
prin. iūcta. l. ⁊ ex diuerſo. ff. de rei vē. ſ; lata ſnia ipſa executio ſit
iudicis offō. ita tꝫ ang. ⁊ declarat in repetitiōe. l. ſi qs. vt. §. dif
ferētia. in. xix. col. ff. de acq. poſ. q ita intelligit gl. inſti. de actio.
§. i. in v̈. nullo iure. de quo ēt ꝑ bal. in. l. edita. in repe. puſina. in
xxij. col. C. de edē. Nō ob. etiā tex. in. d. l. bar. q: loqſ qñ copu
latiue neutrū fiebat. i. neq; cauebaſ. ꝓut offō iudicis cauēdum
erat. neq; res reſtituebaſ ꝓut iure actionis tenebaſ. ⁊ ꝑꝑ hoc vl
timū iurabaſ in litē. vt ibi in gl. Nō ob. tex. in. d. l. ſi qs ex argē
tarijs. q: rñdet vt ꝑ bar. in. l. iiij. §. cato. in. iiij. col. ff. de ver. ob.
45 ¶ † Itē inq̃tum bar. hic in. iiij. q. multū no. voluit ꝙ ille q tene
a tur ad nudam cautionē teneſ ēt ad obligandū bona ſua[a] ꝑ. l. fi
lios. vt legatoꝝ noie caueaſ. Adde ꝙ ſm imo. hic ſi bñ pōdere
tur vſ̄ facere in oppoſitū. q: vſ̄ aliqd ſpālitatis inducere in pñe
⁊ filio. ⁊ vſ̄ ēt innuere triplicē eſſe ſpēm cautionis. ſ. nudā ſuffi
ciētē ⁊ mediocrē. ⁊ illā appellat mediocrē que fit cū hypotheca
bonoꝝ ſine fideiuſſore. Ro. hic addit ꝙ bart. in. l. i. in prin. ff. q
ſatiſ. cog. tenuit illud idē ꝙ ipſe bar. tꝫ hic ꝑ. d. l. filio. ſed ſm ro.
⁊ ang. in. d. l. ſciēdum tenuit ꝯtriū ꝑ ea que hic dicit imol. tñ ſm
Ro. verior vſ̄ opi. Bar. ꝑ qua dicit videri tex. C. de epiſ. ⁊ cler.
in. l. oēs. §. in hac aūt vrbe inclita in v̈bo facultatē ſuaꝝ obliga
tione. Adde ꝙ bar. in. l. i. ff. q ſatiſ. cog. ⁊ in. l. pretorie. in vltima.
ff. de preto. ſtip. ⁊ ibi ēt Ang. tꝫ illud idē qḋ tenuit bar. hic. ¶ Et
idē tꝫ imo. in. d. c. diuortio. §. interdū. ff. ſo. ma. ¶ S; imol. in
l. pretorie. tenuit ꝯtriū ꝓut ipſemet tꝫ hic. Et ex ibi dictis ꝑ eum
p; rñſio ad. d. l. oēs. q: ipſemet dicit ꝙ ibi lex ꝯ regularē diſpoſi
tionē hñtē ꝙ debeat caueri cū fideiuſſore ꝓuidet in aliquo caſu
ꝙ ſufficiat ſine fideiuſſore caueri. Tñ q: ꝓmiſſor relevaſ a fide
iuſſione grauaſ in alio. ſ. vt obliget bona ⁊ ꝓbaſ in. d. l. filio fa
cit. l. cū q. in prin. ff. de iurein. ⁊ ita loqſ tex. in. d. l. oēs. vbi pſo
ne enumerate releuabanſ a regulari ſatiſdatione de iudicio ſiſti
cū fideiuſſore. ⁊ ita ēt pōt rñderi ad text. in. §. ſi qs aūt ꝓ pecu
46 niaria. in auc. de ſanc. epiſ. ¶ † Itē inq̃tū bar. hic in. iiij. q. ⁊ ſe.
tractat de mō interponēdi ſcōꝫ decretū qñ agiſ ꝯfeſſoria vel ne
gatoria vel aliquo remedio poſſeſſorio ꝓ aliqbus iuribus incor
poralibus. vel ēt qñ agiſ de interdicto vti poſ. ꝓ poſ. reꝝ corpo
raliū. adde no. ꝑ ſpec. in tit. de primo ⁊ ſcōo decreto. §. vidēdū.
v̈. ſed qualiter in ſeruitutibus. ⁊ ver. ſeq. ⁊ in. §. reſtat. v̈. ſ; po
ne ago. ⁊ imo. ⁊ plenius ant. de bu. in. c. de eo q mit. in poſ. cau.
rei ſer. ꝑ bar. in auc. et q iurat. C. de bo. auc. iud. poſ. ⁊ in. l. ij. §.
i. ff. ſi ex nox. cau. aga. ⁊ in. c. i. circa vl. col. de mil. vaſal. q cō. eſt.
¶ Itē inq̃tū bar. hic in. vij. q. tangit de intellectu. l. i. §. pe. ff. de
aſſer. tol. Adde ſm imo. hic ꝙ bar. intelligit illū tex. ꝓbare ꝙ ſi
poſt preſtitā ſatiſdationē d iudicio ſiſti dñs q mouet qōnē liber
tatis ſeruo ſe abſentat ꝑ annū ꝙ ex hoc ꝯſeqſ ſeruus libertatē:
ſ; ſm imo. illa. l. hoc nō ꝓbat: q: l; dicat ꝯ qñ ſeruus ꝑ annū ſe
abſentat ꝙ ſubijciſ ſeruituti. nō tñ dicit ꝯ ita eſſe qñ dñs ſe ab
ſentat. ⁊ ſic cū illa lex ſit penalis nō eſt extēdēda regula in penis.
⁊ regula odia de reg. iur. lib. vj. q: nō vſ̄ eadē rō. q: ſerui ꝯſueue
rūt latitare ⁊ nō poſſet faciliter haberi coꝝ copia qñ fugiūt. ſed
nō ſic eſt veriſimile ꝙ idē ſit ꝯ in dño. S; ro. hic tꝫ opi. bar. q:
maior eſt rō que facit ꝓ libertate q̃ illa que facit ꝓ ſeruitute. l. ꝓ
xime. inſ. ff. de his que in teſt. delē. ⁊. §. illud. inſti. de dona. ⁊ in
iudicijs cā equalitatis ſeruāde priuilegiū ꝯceſſum agēti vſ̄ ꝯceſ
ſum reo. l. ſi. C. de fruc. ⁊ lit. expē. Adde ꝙ cū opi. bar. ꝯcor. ſpe.
in ti. primo ⁊ ſcōo decreto. §. vidēdū. v̈. qḋ ſi agaſ negatoria. ⁊
Ant. de bu. in. c. i. de eo q mit. in poſ. cā rei ſeruā. l; de Specu. ⁊
Bar. mētionē nō faciat. ¶ Saly. tñ in. d. l. i. §. pe. de aſſer. tol.
vſ̄ tenere illḋ qḋ tꝫ imo. hic. nā tex. ille loqſ vbi eſt ꝯtumax reus
q ꝯueniebaſ vt declareſ illū eſſe ſeruū. ¶ Uñ dicit ibi Sal. que
ri poſſe qd ꝯ ſi eſt ꝯtumax ſeu ſe abſentat ille q qōnē ſeruitutis
infert. ⁊ rñdet ſe putare antiquū modū eſſe ſeruādū poſitū in. l.
diui. §. i. ff. de libe. cau. vt correctio euiteſ. l; ſm eū videaſ face
re in ꝯtriū rō equalitatis ſeruāde inter litigātes. Sed dic ꝙ duo
ſunt caſus. vnus eſt an ſi qs tāq̃ liber agat ꝯ ticiū petēdo ſe agē
tē declarari liberū cū ticius eū poſſideret tanq̃ ſeruū. ⁊ tunc ſi ti
cius ꝯuētus fuerit ꝯtumax ꝑ annū ꝯſtituiſ actor in libertate. ⁊
iſto caſu loqſ Bar. ⁊ etiā Spe. ⁊ ant. de bu. ⁊ videſ tūc eſſe eadē
rō ⁊ maior rōne fauoris libertatis. Nec ob. diuerſitas rōnis al
le. ꝑ Imo. q: in caſu. d. l. i. non requiriſ latitatio aut fraudulēta
occultatio. ſed ſolū ꝯtumacia que qdē nō minus cadit in liber
to q̃ in ſeruo cū reoꝝ ſemꝑ ſit fugere. iuxta. l. inter ſtipulantē.
§. i. de ver. ob. ⁊ notat expreſſe Cy. in. l. ꝓperandum. §. i. C. de
47 indi. ¶ † Scōs caſus eſt qñ ticius agit ꝯ ſe petēs te declarari ſer
uum eius ⁊ ticius agēs eſt ꝯtumax per annum. an reus iſto ca
ſu ꝯſtituatur in libertate. ⁊ hoc caſu loquitur Saly. dicēs ꝙ nō.
⁊ ad hunc caſum ſatis videntur adaptari verba Imo. hic. ⁊ pro
eis facit q: tex. in. d. l. i. non loquitur de agente contumace. vn
de tunc vſ̄ eſſe ſtandū remedijs que traduntur in auct. qui ſemel.
C. quō ⁊ qñ iu. ⁊ in. d. l. diui. ⁊ iſto caſu nō loqſ Barto. hic. Tñ
poſſet dici ꝙ etiā iſto caſu reus ꝯſtituaſ in libertate. ⁊ ꝑ. d. l. i.
q: iura ēt correctoria diſponētia in vno correlatiuorū extēdunſ
ad reliquū. l. ſi. ⁊ ibi bart. C. de indi. vid. tol. ergo. d. l. loquēs in
reo cōtumace extēditur ad actorē ꝯtumacem in quo eſt etiā ma
ior rō: q: maior eſt ꝯtumacia actoris q̃ rei cum reoꝝ ſit fugere.
vt colligitur ex notatis ꝑ glo. in. d. auc. qui ſemel. in ver. locū. ⁊
no. Cy. Iaco. but. ⁊ ange. in. d. l. ꝓperandum. §. ⁊ ſi quidē. Et
pro hoc etiam facit glo. no. in. c. ſi. in verbo reus. de confeſ. lib.
vj. que extendit illam conſtitutionē penalē loquētem de reo ad
actorē. Et circa ea que tāgit bar. in. viij. q. vltra remiſſiones. ff.
ꝓxime alle. circa. iiij. q. bar. Adde no. per bar. in. l. ſi finita. §. iu
lianus. ff. ri. i. in. xj. col. in ver. querit etiam glo. in qbus actioni
48 bus ⁊c. ¶ † Ultimo ſi velis ſcire an confeſſoria ⁊ negatoria[b] cō
b petant non ſolum pro ſeruitutibus. ſed etiam pro alijs iuribus
incorporalibus. vide no. per Barto. in. l. ſi publicanus. §. in ve
ctigalibus. ff. de publica. cum concord. ibi alleg. per eum. ⁊ per
Inn. in. c. abbate. de ver. ſi. ⁊ in. c. inter q̃tuor. in gl. ij. de ma.
⁊ obe. ⁊ in. c. examinata. de iu. ⁊ in. c. i. ad ſi. ꝑ bal. de mil. vaſ. q
ꝯtu. eſt. ⁊ in. c. i. circa. ij. co. in ti. q̄ ſunt rega. ⁊ in ru. C. de vſufr.

a ¶ Obligan
dum bona. ad
de late viden
dum ꝑ Oldr.
conſilio. lxvi.

b ¶ Et nega
toria. De ma
teria negato
rie quō agaſ
⁊ qd requiraſ
ꝑ alex. ꝯſi. cxx
vi. co. in. ii. vo
lu. Fran. cur.

Additio.
¶ Uide ang.
de are. plene i
§. eque ꝑ totū.
inſti. de actio.
⁊ ꝑ alex. in cō
ſil. xxv. in. ii.
vol. in. ii. col.
Tho. diplouat.

1 Interlocutoria ſecunda contraria prime facit primam ceſſare.
2 Nunciatio ſi ſit facta per pretorem: nam tunc etiam ſi ſit facta
pro opere demoliendo quod fieret in riuo vel cloaca in quibus
alias non poſſet nunciari eſſet parendum.
3 Interlocutoria per quam infertur preiudiciū non tꝫ ſi pars ci
tata non fuit ad interlocutoriam.

1 **Si opus.** † Per ſecundam interlocuto
riam prime cenſetur a prima
receſſum. hoc dicit. ⁊ ad hoc allega. per Bartolum
2 in. l. cum procurator. §. i. ſupra eodem. ¶ † Not.
hunc textum iuncta glo. ad limitationem. l. pupillo. §. ſi quis ri
uos ſupra eodem. quia ille textus procedit niſi nunciatio facta
ſit per pretorem. nam tunc ſi ſit etiam facta pro opere quod fie
ret in riuo vel cloaca in quibus alſ non poſſet nunciari eſſet pa
rendum. ita ſentit hic glo. ſm Paulum de caſtro pro limitatio
ne iſtius. §. ¶ Pro hoc facit ſm eum illud quod not. Bartol.
in. l. non ſolum. §. morte. ſupra codē. in ſecunda queſtione prin
cipali dum dicit ꝙ quando proteſtatio fit auctoritate iudicis
non requiritur ꝙ ſit cauſa expreſſa in proteſtatione. ¶ Hanc
tamen limitationem intelligo procedere quando in nunciatio
ne non erat facta expreſſa mentio ꝙ opus fieret in riuo: ſe
cus ſi facta eſſet expreſſa mentio. quia tunc videtur ꝙ prece
ptum ⁊ nunciatio iudicis non valeret tanquam continens ex
preſſum errorem iuris. c. cum inter. ad finem. de re iudi. ⁊. l. ij.
C. quando prouo. ⁊ clarius not. Bartol. in. l. ij. in principio.
per id quod ibi not. glo. in ver. ſciatur. ff. ſi quis in ius vocatus
non ierit. ⁊ not. gloſſam finalem in. c. veniens. de accuſationi
3 bus. ¶ † Extra gloſſam tene menti dictum Bartoli volentis
non tenere interlocutoriam per quam infertur preiudicium ſi
c pars citata[c] non fuit ad interlocutoriam. tamen ſm Imo. hic
contrarium tenuit Innocē. in. c. querelam. ad ſi. ⁊ in. c. auditis.
de ꝑcu. ⁊ ibi etiam Ioā. and. allegat id quod hꝫ in. c. ſi. de offi.
⁊ in. l. quod iuſſit. ff. de re iudi. que iura hoc non ꝓbant ſm imo
lam hic. Unde ſm eum poſſunt opiniones concordari ꝙ ſi le
ue preiudicium vel nullum infertur parti procedat opin. In

c ¶ Citata. in
quibus ſenten
tijs requiraſ
citatio. vide ꝑ
lud. ro. ꝯſ. lxx
ii. ⁊ an in ſnia
declaratoria ꝑ
Frā. de are. cō
ſil. clxiii. ⁊ an
in ſententia in
qua pronuncia
tur inſtrumen
tum exemplan
dum. vide per
eundem. cōſi.
xxxvi.

no.l.ſed ſi interpellaſ.poſt pn.cū ibi no.ꝛ.l.diē pferre.in pn.ꝛ
ibi no.ff.de arbi.ꝛ ar.l.ſcio.ff.de in inte.reſt.alo aut pcedat opi.
Bar.p.l.a pcedēte.C.de dila.vbi vř caſus ꝙ oʒ ferri cā cogni/
ta ꝛ ſic ēt pte pñte vel citata.facit ſm eū.l.in cāe.la.i.§.cā cogni
ta.de mino.Ro.hic dicit diſtinguēdū.aut iterlocutoria reqrit
cāe cognitionē.ꝛ tūc reqriſ citatio.d.l.a pcedēte.aut nō reqriſ
cāe cognitio.ꝛ tūc nō reqriſ citatio.d.l.ſed ſi iterpellaſ.ꝛ ita di
cit tenere Bal.in.d.l.nec qcq̄.§.vbi decretū.ff.de offi.pcō.qc
qd ſm eū dixerit Bal.in.l.i.C.de ſen.ex peri.reci.Adde ꝙ cū
opi.Inno.trāſeūt dñi de ſua ꝯcluſiōe.ccccix.icipi.Itē ſi ſnia p
terq̄ ſm eos in iterlocutoria hñte uiʒ diffinitiue.vt in ſnia qua
pnūciaſ appellationē eē dſertā.tūc hēat locū regula ꝙ ad ſniaʒ
reqriſ citatio.l.tres denūciatiōes.C.qūo ꝛ qñ.iud.ꝛ in.l.ſi de
ſerta.C.ſi pp pu.pēſi.cū vulgaribus.ꝛ cū dcā deciſiōe dñoꝝ de
ro.trāſit ſimplr Anto.de bu.in.c.ſepe.circa.iiij.col.de ap.Itē
adde ꝙ p opi.Inno.eſt gl.i.d.§.vbi decretū.tñ Bar.ibi poſt
antiquos ꝯcludit eo mō quo retuli.ff.tenere Imo.hic.ita ēt in
effectu diſtiguit Bar.i.d.l.ꝙ iuſſit.ꝛ ibi expſſe Imo.vbi repbē
dit dictā opi.Inno.ita ēt i effectu ꝯcludit Ang.ꝛ Imo.in.l.re/
cuſare.i pn.ff.ad treb.poſt Dy.ꝛ Cy.ibi.Et iō itelligūt tex.in
d.l.recuſare.loq in pn.i abñte citato qcqd ibi ſenſerit glo.ita ēt
tenuit Ang.Imo.ꝛ Pau.d ca.i.d.l.de uno quoqʒ.ff.de re iu.
Et ſubdit ibi Ang.ꝙ Imo.i.c.cū ueniſſent.de teſti.vř velle ꝙ
nō poſſit ferri iterlocutoria abñte eo qui grauaſ niſi p peccato
manifeſto.Sēd dicit Imo.i.d.l.de unoquoqʒ.ꝙ Inno.de h
ibi nihil dicit.ſed de hoc aliqd dicit Inno.in.c.cū ueniſſent.de
reſt.in iteg.ſup vbo ihabitationē.tñ hʒ Imo.ñ dicit Inno.cla
re illō ad qō ibi allāſ p ang.Et ſubdit Imo.ibi ꝙ fauore liber
tatis pōt ferri ſnia pte nō citata ut pʒ in caſu.l.ſi cū.§.ſi.ff.d ſidei
cō.liber.Cōis eſt igiſ ꝯclo illa quā poſuit Bart.ꝛ alij i.d.l.ubi
decretū cū ꝯcor.ff.alle.ꝛ eā ſeqſ Ang.i.l.i.C.q nō ob.lō.tē.pre
ſcrip.ꝛ Anto.de bu.ꝛ Imo.in.c.auditis.Et de mā ēt ultra pre
dicta uide p Bal.in.l.ſi.C.de ſen.ex pic.reci.ꝛ i.l.perēptorias.
in.ij.col.C.ſen.reſci.nō poſ.ꝛ in.l.terminato.C.de fru.ꝛ lit.ex
pē.ꝛ aliqd p Bar.in auc.q ſemel.C.qūo ꝛ qñ index.ꝛ ibi ex di
ctis per eū aliquos caſus qbus ſaluari pōt opi.Inno.Aliū ca/
ſum ēt ponit Bal.in.c.i.in pncip.de mili.uaſal.q cōtu.eſt ubi
dicit ꝙ iterlocutoria qua iudex dilatiōes ſuas moderat augen
do vel minuēdo pōt ferri pte nō citata.alle.no.p inno.in.c.ad
petitionē.de accu.tñ ipſemet bal.in.l.ſi.C.qūo ꝛ qñ iudex.tʒ ꝯ
rium per rōnē.d.l.a pcedēte.ꝛ lʒ ipſe nō rñdeat ad no.p inno.
in.d.c.ad petitionē.Rñde.ꝙ inno.loqſ in dilatōe expectatoria
que pfigiſ in dilatōe ad cōparēdū corā iudice.nā ſicut citatio pt
cōmitti aliquo abñte ꝛ nō citato.ꝛ ita poterit moderare iudex
dilationē expectatoriā que in ipſa dilatiōe pfigiſ.ꝛ ita expſſe vo
luit bar.in extrauagāti ad reprimēdū.in vo.p edctū.circa.i.vel.ij.
col.Ad predcā vide.l.pperādū.§.ꝛ ſi qdē.C.de iudi.vbi pbaſ
ēt perēptoria.de quo dubitauit ēt bar.i.l.cōſentaneū.C.qūo ꝛ
qñ iudex.ubi tractat an qñ ſi in interlocutoria reqritur citatio
ꝙ ad interlocutoriā ferēdā ab obſeruatiōe iudicij reqriſ citatio
dēat eſſe pemptoria.De quo veniat dicēdū in.l.ſi finita.§.iulia
nus.ff.ti.i.Et ad predicta vide etiā bar.in.l.iij.§.ſicā.de bono.
poſ.ꝛ aliquid ēt per Ro.in.l.i.ff.de arbit.vbi tranſit commu/
ni opinione.

1 **SI procurator.** †Ex nūciatiōe fcā per pcuratorē acq
ritur dño ius agendi.vt opus deſtruaſ.ꝛ ad ea que
h denotant doc.vide que dixi in.l.de pupil.§.me/
miniſſe.ff.eo.

1 **Edibus.** †Qui facit opus ſcienter ꝯ nun/ciationem vel cōſenſit ꝙ fieret co
gitur ad demoliendum ſuis expenſis:ſed ſi ignorā
ter ſolum patientiam preſtare tenetur.h.d.

1 **Sciendum.** †Licet nunciator ſuccūbat in proſecutione nunciatio/
nis non tamē prohibetur alijs actionibus ſibi com
petētibus agere vt opus demoliatur.h.d.ꝛ de hoc
dixi in.l.de pupillo.§.ſi is qui.ff.eo.

1 Verba edicti pretoris ponuntur in hoc edicto pretoris.
2 Expreſſum illud dicitur quod tacite ineſt ex mente colligitur.
3 Tutor vel curator promittens vtilia facere ꝛ inutilia preter/
mittere: an debeat etiā ſpeciali pmittere pupillū defendere.
4 Nullitas actus an videatur facta ſi a lege vel ſtatuto imponaſ
pena facienti actum ꝛ fiat actus.
5 Nullitas actus an dicatur pena.

1 **PRetor.** †In hoc principio ponūtur vba edicti ptoris.ꝛ i vo.iterdctū.ponū
tur aliqua q̄ ſunt d mēte edicti ptoris.ꝛ hoc ſit loco
2 ſummarij vſqʒ ad.§.fine.C †No.iūcta glo.i vo.ex
preſſuʒ.ꝙ illud dř expſſū ꝙ tacite ineſt ꝛ ex mēte colligiſ.ꝛ hoc
ē vtile ſm ang.ad appellātē ab interlocutoria.vt ſi in applone
allāt vnā cām grauaminis ex mēte neceſſario cōphēſa i vbis dz
a ꝛ illā cām ſigillatī expſſiſſe.ꝛ ſic pcedat applō q̄ reqrit ſigillatī
exprimi cām grauaminis.vt i cle.appellātī.d ap.de quo Imo.h
ſe remittit ad no.i.d.cle.appellāti.ro.h ſimplr trāſit cū ang.ad
de no.p.inno.ꝛ alios i.c.ſi.de op.no.nū.ꝛ p oēs i.c.i.de ap.in
vj.ꝛ plene p anto.de bu.i.c.vt debit⁹.circa.iij.co.de ap.p bal.i
l.minorib⁹.C.d his q.vt idi.vbi ſinglaria vba poſuit.ꝛ p eūdē
i.l.eos.§.fine āt.C.de ap.ꝛ i.l.p hāc.circa vlti.co.C.de tēp.ap.
ꝛ i.l.edita.i.xix.col.C.de edē.i repe.paduana.ꝛ i.l.terminato.
i.vlt.col.C.de fru.ꝛ li.expē.ꝛ i.l.añ ſnie.C.quo.ap.ꝛ ang.i.l.i.
ff.de li.ꝛ poſthu.ꝛ i.l.vbi āt.§.q illud.ff.de vo.ob.ꝛ ang.i ſuo cō
3 ſi.ici.q̄dā dña āna ꝛc.†Itē p iſtū tex.iſert bar.hic an ſi i iſtro tu
b tele vel cure tutor vel curator pmiſit vtilia facere[b] ꝛ inutilia pter
mittere ſufficiat abſqʒ eo quod promiſerit ſpālr pupillū defen/
dere ꝛ ꝯcludit ꝙ nō p tex.ſingularē.ꝛ i.l.ſi.§.oēm.C.de admi.
tu.ꝙ ē diligēter notādū.q: ex h plēs tutele ꝛ cure poſſent iſrigi
ꝛ cū bar.trāſit ſimplr hic pau.de ca.ꝛ ro.Adde bar.idē tenētē
i.l.ltimos.i pn.ff.de legi.tu.ꝛ ita ēt tenuit bar.ꝛ ang.poſt cy.in
d.§.oēm.ꝛ ang.i auc.vt hi.q ob.§.ſi.colla.vj.vbi reqrit ꝙ tu/
tor et curator corpalr iuret vtilia facere.ꝛ tñ ſm ange.ibi reqri
tur ꝙ ēt pmittat illū pupillū idefenſuʒ nō reliquere p.d.§.oēʒ
ſed ꝯriū vř velle bal.i.d.l.ltimos.ꝛ i.d.§.oēm.vbi dicit ꝙ non
putat eē neceſſariū ꝙ apponanſ formalr illa vba poſita i.d.§.
oēʒ.ſʒ ſufficiāt eqpollētia:q: iura ꝯſiderāt effectū.ñ āt formā v
boꝝ.l.qm idignū.C.de teſta.optie facit ꝯ eū tex.i.l.i.ff.de li.ꝛ
poſthu.Sed dic ꝙ bal.bñ loqſ nec tñ ex vbis ſuis iferſ.ꝙ ſuffi
ciāt illa vba.ſ.ꝙ pmiſit vtilia facere ꝛc.q: tex.in.d.§.oēm.req
rit ꝙ ſpālr pmittaſ ꝙ ipſe ſine mora defenſioneʒ pupilli ſubibit
vñ p illa vba pmitto vtilia facere ꝛc.nō ē ſpālr pmiſſionē defen
dere ſed gñalr iō nō ſufficit.ſʒ ſi p alia vba q̄ p ea que ſūt poſita
in.d.§.oēm.pmittaſ in effectu ſpālr defenſio ſatis eſt ꝛ hec fu/
4 it intētio bal.recte iruēti.† Tetigit ēt bar.hic pleni⁹ q̄ alibi.an
ſi a lege vel ſtatuto iponaſ pena faciēti actū vř actus ille ānulla/
c tus[c] de quo vide hic p eū cū quo trāſit ſimplr hic pau.de ca.di/
cens vba bar.hic eſſe ſingularia.de quo ēt vide p gl.in.l.ꝛ ſi is.
i vo.pignora.in.i.ſo.C.de predi.mi.ꝛ p glo.iūcto tex.i cle.i.vo.
inhibētes.de iur epa.p bal.i.l.nemo martyres.C.de ſacroſan.
eccle.ꝛ in.l.i.in.iiij.col.C.de his q pe.no.ꝛ p bal.ꝛ ſaly.i.l.nō
dubiū.poſt antiquos.C.de legi.p pe.de ancha.i repe.c.canonū
ſtatuta.de ꝯſti.i vo.iuxta predcā qro qñ lex phibet ꝛc.vbi ſeqſ
dcā p bal.i.d.l.nō dubiuʒ.ꝛ p imo.in.l.cū lex.ff.de fideiuſ.ꝛ i.c.
cū ꝯtingat.in octauo mēbro de iureiu.vbi trāſit i effectu cū bar.
hic ꝛ ita ēt tenuit ipſe in.c.ſi.i ſi.de poſtu.pla.vbi repħēdit do.
5 cardi.ibi alr dicētē.†Et q: bar.hic icidēter ſentit ꝙ annullatio
d actus dicaſ pena[d] addō no.de hoc p io.an.ꝛ alios i.c.ſi.de reſcri
ptis.ꝛ i.c.ſi.de elec.lib.vj.ꝛ p bal.i.d.l.nemo.ꝛ i.d.l.nō dubiū
in.ij.col.ꝛ aliqd icidēter p bart.i.l.ſanctio.i.i.col.ff.de pe.ꝛ qō
ſit pena pbat tex.i.l.ſenatus.ff.de ꝯbē.ꝛ i.c.ſi religioſus.de ele
ctio.li.vj.Limitat ꝛ dclarat vt p bal.i.d.l.ſi dubiū.quē ſeqſ pe.
de ancha.i.c.p alle.de quo ēt vide p iaco.bu.i.d.l.nō dubiū.ꝛ p
Bal.in.l.turpia.in prin.de leg.i.vbi ex illo tex.colligit ꝙ ānul
latio legati eſt pena teſtatoris.

1 **Siue autem.** †Hoc interdictum demolitoriuʒ competit ſiue totum edificium fa/
ctum ſit poſt nunciationem.vt quia nihil tunc erat edificatum.
ꝛ ſic locus erat vacuus ſiue ſit factum pro parte ſcilicet quātuʒ
eſt pro eo quod eſt factum poſt nunciationem.ꝛ competit ge/
neraliter: ſiue edificans habebat ius edificandi: ſiue non.h.d.

1 **Si quis paratus.** †C Si oblata fuit ſatiſdatio ꝛ ſine iuſta cauſa
non fuerit recepta: perinde habetur ac ſi foret recepta quātum
ad hoc vt nunciatio habeatur pro remiſſa.hoc dicit.Tengit
hic Bart.an oblatio verbalis ſufficiat.remitto ad ea que poſt
alios dixi in.l.ſi mora.ff.ſolu.matrimonio.

Stipulatio

a C Sigillatī en grauamina ſine ſigillatim exprimēda vel narrāda.vide p bal.cō.cccix vij.ꝛ cccix.i.h bio p ro.ꝯ.cc ccc.ꝛ dicit idē ro.cō.cccix.ti. p⁹ tex.hic alle gatū ꝙ illud dř expſſum ꝙ ex multiplicatis pcecturis colli gi poteſt.
C Et an ꝛ qñ aliqd dicaſ fie ri expſſum hř i §.ſi vero expſ ſum.in auctē.de here.ꝛ fal. ꝛ i.l.ſi dōatōe C.de colla.ꝛ i.l. ſi emācipati.ꝛ.ti Anto.fran. Additio.
C Add ꝙ hoc deſſ ang.leqſ fel.i.c.tranſlato i.ij.co.de ꝯſti ta aduerte ꝙ no.ang.ꝛ car. alex.i.c.vt hbi tuo.i.xxi.co.h ꝯſti.ꝛ ꝙ dř ex pſſe fieri.vide ang.i cō.xvij. car.flo.i ꝯ.ex xxij.ꝛ.d.ſign. i cō.cixxvij.ꝛ alex.i.l.hac cō ſultiſſima.§.ſi na.i.añpe.co. C.q te.ſa.poſ. et i cō.lxxx.in i.vol.Tho.di. Additio.
b C Utilia fa cere.add ꝛ vid alex.i ꝯ clix.i i.vo.ꝛ illō tex. i.d.§.oēs.all. p ang.bar.ibi et ang.h are.i ſi.i.h vul.ſbſti. i pn.i.ii.co.in ſin. Tho.
c C Annullat⁹ vide p pau.de ca.ꝯſil.cccv. meli⁹ p frā.de are.ꝯſi.xx.vbi pōit an ſtante ſtatuto ꝙ ab interlocutoria ſi poſſit appel lari ſub pēa an ſoluta pena ap plō remaneat valida.
d C Pēa add pau.h ca.i.cō. cclxxiij.inci.vř dicēdū i.i.co. ꝛ iō cū ſit pēa ad h vt aliqs dicaſ i mora. reqriſ iterpel latio bar.i.l.ſi duo.§.h vba ff.d ꝯſt.pe.vbi dicit ꝙ iſta v/ ba ſi ſi dederis vel adipleris ſeu nō feceris exponūſ.i.ſi i mora fueriſ dā di vel faciēdi. qñ diſpoſitio eſt q̄ idueiſ ob hgatio dādi vř faciēdi incipit

Stipulatio de opere demoliendo vt ex ea agi poſſit cõmittitur cum iudicatur eſſe edificatum iniuſte aut res non defenditur.

Creditor ad hoc vt poſſit agere contra fideiuſſorem vel tertios poſſeſſores bonorum an ſufficiat eſſe factã excuſſionẽ bonorũ contra pncipalẽ debitorẽ per relatiões nũcioꝝ referentiũ nihil repiſſe in bonis vel reqrat̃ pnunciatio iudicis ſuper excuſſiõe.

Fideiuſſor nõ põt ꝯueniri a creditore niſi ſit facta excuſſio ꝯ pncipalẽ debitorẽ ⁊ requirit̃ ꝙ ſit pnũciatũ ſuper ipſa excuſſiõe.

Excuſſio bonorum debitoris principalis ad hoc vt dicatur perfecta requiritur ꝙ ſit ſuper ea pronunciatum.

Hoc interdictum. †Stipulatio d̃ ope demoliendo vt ex ea agi poſſit cõmittit̃ cũ iudicat̃ eſſe edificatũ iniuſte. aut res nõ defendit̃. h. d. ¶†Et inducit̃ p Bar. ad qõnem quotidianã ⁊ vtilez. an vt poſſit agere creditor ꝯ fideiuſſorẽ vel tertios poſſeſſores bonoꝝ ſufficit factam eſſe excuſſionẽ ꝯ principalẽ debitorẽ p relationes nũcioꝝ qui retulerũt nihil eſſe in bonis principalis debitoris. an vero etiã requirat̃ pnũciari excuſſionẽ eſſe legitime factã. in quo lʒ ſm eũ Jac. bu. tenuerit nõ eſſe neceſſariã pnunciationẽ[a]. tñ ipſe ꝯcludit ꝯtrariũ p plura hic alle. p eũ. Ange. hic dicit ꝙ ꝯ opi. Bar. tenuit Jac. de are. in ſuo tractatu excuſſionũ. ⁊ remittit ſe ad no. p ipſum in. l. decẽ. ff. de verbo. ob. vbi de hoc nõ tetigit: ſʒ ſolũ ibi dicit ſufficere ꝙ pẽdẽte iudicio inchoato ꝯ fideiuſſorẽ pbet̃ ꝙ debitor principalis nõ ſit ſoluẽdo vt ſic repellat̃ exceptio excuſſionis nõ facte oppoſita p fideiuſſorẽ: vt incidẽter retuli. in. l. nõ ſolũ. §. morte. ff. e. Jmo. hic dicit veriorẽ eſſe opi. Jac. bu. p no. p glo. in. l. ſancimus. in ver. ꝯtumaciã. C. ad treb. ⁊ dicit ꝙ iura alle. hic p Bart. non pbant: vt hic per ipſum. Pau. etiã hoc idẽ tʒ: qꝛ ſufficit relatio nũcioꝝ cũ ei ſtandũ ſit. l. magis puto. §. ne paſſis. ff. de re. coꝝ. ⁊ qꝛ ita videmus ꝙ qñ eſt notoriũ principalez nõ eſſe ſoluẽdo. illud ſufficit abſqʒ alia excuſſione vel pnunciatione. vt no. in. d. l. decẽ. in gl. fi. ⁊ in l. fi. ff. ſi cer. pe. in glo. magna. Dicit tñ cautius eſt ſeruare opin. bar. qꝛ facta pnũciatione nõ poterit poſtea opponi ꝙ excuſſio nõ fuerit legitime facta. qꝛ nũcij nõ pquiſiuerunt vbi debuerũt. ſecus ſi nõ ſit facta pnũciatio. qꝛ lʒ poſſet agi ꝯ fideiuſſorẽ. tñ poterit fideiuſſor opponere exceptionez ꝙ nõ fuit bñ facta. ⁊ dicit hũc reſpectũ ⁊ intellectũ habuiſſe bar. hic†Sed certe hic habuit reſpectũ ꝙ nõ poſſit agi ꝯ fideiuſſorẽ niſi facta ſit prima excuſſio adeo ꝙ qñcũqʒ non eſt pnunciatũ ſup excuſſione poterit opponi ꝙ excuſſio nõ vʒ. nec eſt pfecta q̃tum ad hoc vt creditor agere poſſit ꝯ fideiuſſorẽ ſi ſup ea nõ eſt pnunciatũ vt colligit̃ ex iuribus alle. p bar. ⁊ maxime dũ bar. allegat iſtũ tex. ⁊. l. exitus. de acq. poſ.†Sed bene verꝫ eſt ꝙ bar. in auc. ſed hodie. C. de acti. ⁊ obli. ⁊ in auc. hoc ſi debitor. C. de pig. tenẽdo pnunciationez fieri debere vr̃ habuiſſe illũ reſpectum quẽ dicit Pau. de ca. ro. hic ꝯcludit verã eſſe opi. Bar. pmo p. l. tutores a patruo in ℣. pnunciat. ff. de ꝯfirmã. tuto. Scdo p. l. nõ tñ. §. ſenatus. ff. de ſi deicõ. liber. ſed iſta duo iura ad hoc allegauit bal. in. d. auc. hoc ſi debitor. C. de pig. Tertio p tex. in. d. l. a diuo pio. §. in venditione. in ver. interloqui. ff. de re iud. ſed illũ ad hoc allegat bal. in. d. auc. ſed hodie. ⁊ Saly. in. d. aucẽ. hoc ſi debitor. Quarto ad hoc alleg. tex. in. c. cum ſcõm. de here. lib. vj. ſed ibi loquitur q̃tum ad declarationem delicti. Adde etiam ꝙ Angel. in. l. ita ſtipulatus. ſup ver. ꝙ ſi ab initio. ff. de ver. ob. tʒ opi. Jaco. bu. ⁊ ita etiã tenuit Jmo. ⁊ in. d. l. decẽ. vbi refert ꝙ Ange. hic in voce etiã ita tenuit. ⁊ idem etiã tʒ angel. ⁊ Jmo. in. d. l. exitus. vbi pro hoc adducunt̃ no. per gl. fi. in. d. l. decẽ. put retuli. ff. attẽto ꝙ acta iudicij in quibus apparet de relatione nunciorũ referentiũ debitorem nõ eſſe ſoluẽdo faciũt notoriũ. c. cũ olim. de verb. ſig. c. ſi. de coha. cle. ⁊ mu. notat Jnnoc. in. c. ex inſinuatione. de appel. ⁊ in. c. p tuas. de teſt. ¶Jſtam opi. Jaco. bu. tenuit etiã Ang. in. d. auc. hoc ſi debitor. vbi reſpondẽt ad iſtũ tex. put facit Jnn. hic. ſ. ꝙ ad hoc vt cõmittat̃ iſta ſtipulatio de ope demoliẽdo ꝯ fideiuſſorem qui in ſatiſdatione interuenit reqrit̃ ꝙ verificet̃ illa ꝯditio que inerat. que qdem ꝯditio habebat mixturã iuris ſeu iuſticie vel iniuſticie: qꝛ pmittebat̃ demolitio opis. ſ. ſi eſſet iniuſte edificatuʒ. merito ſup hac requirit̃ pronunciatio. ita etiam reſpõdet ang. ad. d. l. exitus. qꝛ ſi intentatũ eſt interdictũ vti poſſidetis nõ põt intentari petitoriũ priuſq̃ appareat qs ſit poſſeſſor ⁊ ſic appareat qs hʒ partes petitoris in petitorio cũ vterqʒ ꝯtenderet ſe poſſidere: ⁊ de hoc ꝯſtare nõ poſſit niſi lata ſentẽtia ſup poſſeſſorio. ſed in qõne noſtra ad hoc vt agi poſſit ꝯ fideiuſſorẽ tractat̃ de purificãda tacita ꝯditione. ſ. ſi principalis nõ eſſet ſoluẽdo que ꝯditio purificat̃ per relationem nuncioꝝ referentium[b] nihil inueniri in bonis. merito cum conſiſtat hec ꝯditio in facto ⁊ non habeat mixturã iuris. ſufficit euenerit ipſa ꝯditio abſqʒ eo ꝙ ſup eius euẽtum ſit pnunciatũ quãtũ ad hoc vt agi poſſit. l. cedere diẽ. ff. de ver. ſig. Et lʒ videat̃ ſatis ſuſtẽtabilis dicta opi. quã poſuit Ja. bu. in. d. l. ſancimus. ⁊ in. d. auc. hoc ſi debitor. tñ vr̃ verior opi. Barto. quam etiam ſecutus eſt Bal. in. d. l. ſancimus. vbi ad hoc alleg. l. de qua re. ff. de iudi. ⁊ idem tʒ ange. in auctẽ. de fideiuſſoribus. §. ſed neqʒ. ⁊ Saly. poſt Bal. in. d. auc. ſed hodie. ⁊ Pau. d̃ ca. ⁊ Raph. cu. in. d. l. decem. ⁊ Pau. de caſt. ⁊ Ray. in. d. l. exitus. ⁊ Benedi. de plumbi. in. l. liberis. §. fi. ff. de lib. cau. p illum tex. cum glo. in ver. pnunciatum. ⁊ pbat̃ per alia iura ſupra allegata. ad quem nõ vr̃ reſpõſuʒ ſatis ſufficienter. Et nõ obſtat rñſio data ad iſtũ tex. qꝛ illa tollit̃ per. d. l. tutores. ⁊. d. §. ſenatus. Et nõ ob. glo. in. d. l. ſancimus. qꝛ reſpõdeo. vt hic p Barto. vel vt per bal. in d. auc. ſed hodie. vel ꝙ illa gl. non eſt vera p allegata. ff. ⁊ eodẽ modo poteſt reſponderi ad ea que no. barto. in. l. ſi finita. §. iulianus[c]. in. v. col. in ver. pcedo vlterius. dicit glo. ⁊c. ff. de dã. infec. ⁊ bal. in. c. i. de mili. vaſ. qui con. eſt. dum dicũt ꝙ nõ eſt neceſſe pnunciari ſuper ꝯtumacia. ſed ſatis eſt ꝙ de relatione nũcij ⁊ de accuſatione ꝯtumacie appareat in actis. Vel potes rñdere ꝙ aut aliquid hʒ eſſe preparatorium alterius iudicij. ⁊ tũc dʒ pronunciari ſup illo preparatorio. vt in. d. l. exitus. ⁊ hic cum ſi. ſed dictum bar. in. d. §. iulianus. loquit̃ qñ illa ꝯtumacia non erat preparatoriũ alterius iudicij. Nõ ob. illud qð no. per glo. in. d. l. decem. cum alijs. ff. allegatis. qꝛ rñde ꝙ aut eſt notoriũ aliter q̃ ex his que geſta ſunt coram iudice. ⁊ tunc cum iudex nõ cognouerit nõ requirit̃ pnunciatio. Jta pcedere põt caſus no. in. d. l. decem. ſecus vbi eſt notorium per ea que iudex cognouit vt iudex. qꝛ tunc dʒ ſup his pronunciari. d. l. de qua re. c. cuꝫ eccleſia. de cau. poſſeſ. alꝰ ſequeretur cũ acta iudicij faciant notorium. vt dixi ꝙ nunq̃ requireretur ꝙ ſuper actitatis ferreretur ſententia. Vel dicas ꝙ q̃uis ſit notorium tñ requirit̃ pnunciatio. c. cum ſit romana. in fi. de appel. c. porro. de diuor. no. glo. fi. in. c. euidentia. de accu. ⁊ gl. in. c. ad noſtram. el. iij. de iureiurã. ⁊ no. bar. in. l. emptorẽ. in pn. cũ ſi. ff. de acti. emp. Et de hac qõne vide aliqd p bal. in. l. fi. §. i. ſi cer. pe. ⁊ i. d. l. tutores. vbi tñ nõ vr̃ ſe clare firmare. ⁊ de hoc articulo tetigi etiã in. d. l. exitus.

¶De damno infecto. Rubrica.

1 Libellus in materia damni infecti quomodo formetur.

1 ¶†De materia huius tituli ⁊ forma libelli in hac materia vide p Spe. in ti. de pig. §. ſeqt̃. ℣. ceteꝝ. ⁊ in ti. de ſatiſd. §. fi. ℣. itẽ eſt ⁊ alia ⁊ ibi ponit formã cautionis dãni infecti. ⁊ interſerit qõnẽ not. in mã. nã pone ꝙ habes domũ ruinã minantẽ iuxta meã peto vt eã reficere cogaris. tu rñdes paratũ te eſſe mihi de dãno infecto cauere ⁊ pptere a dicis te nõ cogẽdũ reficere. ego vero replico ꝙ cautio dãni infecti tãtũ locũ hʒ qñ timeo periculũ tñ reꝝ mearũ. ⁊ ſic tñ quo ad res. l. in hac ſtipulatione. ff. e. ſed qꝛ poterit ꝯtingere ꝙ vxor ⁊ filij mei erũt in domo vñ p pſonis eoꝝ caueri nõ poterit qꝛ liberũ corpus eſtimationẽ non recipit l. ex hac. ff. ſi qua. paup. fecit̃. di. ⁊ extra de iniur. c. i. ꝯcludit ſpe. ꝙ ſi es diues adeo ꝙ potes reficere cogeris reficere. l. preſes prouincie. ff. de of. preſi. alꝰ autẽ cogeris vẽdere vt reficiat̃[d] aut de publico ſoluet̃. arg. l. lege cornelia. in prin. ff. ad ſylle. ⁊. C. quib. ex cau. ſer. p pre. liber. acci. l. fi. de qua qõ. vide etiã p bar. in. l. illicitas. §. ne potẽtiores. in princ. ff. de offi. preſi. ⁊ in. l. bona. §. q dãni. ff. e. ⁊ ang. in. l. ad curatoris. in prin. ff. e. vbi p hoc eſt tex. optimus. ſed Spe. in ti. prealleg. loquitur plenius alijs.

1 Cautio damni infecti poteſt peti etiam coram magiſtratibus municipalibus.

2 Juriſditio delegata eſt etiam interdictum quod defertur a lege inanimata.

3 Lex debet eſſe impoſita rebus ⁊ non verbis.

4 Delegatus a lege cenſet̃ delegatus a principe qui eſt lex animata in terris: ⁊ talis delegatus poteſt ſubdelegare.

5 Celeritatem deſiderat cauſa damni infecti: ⁊ vbi celeritas exigitur recedimus a regulis iuris cõmunis.

6 Appellari an poſſit a ſententia damni infecti.

a ſcedẽ. diſp õ ne. lec° ſi inci piat a ſcedẽti ꝯdõe. ⁊ ꝙ req rat̃ mora ⁊ interpellatio l ſ ſtãdis alimẽtil ſicut l al. io obligatõ ⁊ tʒ cī re r. v. de ſol. ⁊ l. libertis quos §. i. ff. de al. ⁊ ci. le. ⁊ ibi bar. in ſol. pmi õtiſ ⁊ de h vr̃ cauſ in. l. cũ vn°. §. i. de al. ⁊ ci. le. ⁊ in. l ſi ita ſti. pul. idẽta gl. i ff de v. ob. ⁊ in l. ⁊ ſi penuʒ. ff. qñ di. leg ce. ⁊ ex pſſe Joã. de imo. poſt bar. in. d. l. ſi ita ſti pulatus. in gl. in v ꝯfeſtum. ⁊ bart. ibi in. vi. q. ⁊ pa. d ca. in v. celſus. in. d. l. ſi ita ſtip. vbi ingt qñ incipit a ſcedẽ. diſpõne ſe pmittẽs l mora ꝯſtitui lõ nõ vr̃ ſtetiſſe p eũ donec fuerit in mora ꝯſtitut° qꝛ pſumit fuiſſe in mora vel p ipʒ ſteiſſe dcã. l. ſi duo. §. ſi. ff. e.

a ¶Pronunciationez. de h vid q poſuit in l. fi. ff. ſi cer. pẽ tat̃. in apoſtil.

b ¶Referentiũ. ⁊ de mõ pbãdi iſtã negatiuaz ꝙ principalis nõ ſit ſoluẽdo vt poſſit veniri ꝯ fideiuſſorẽ cũ ſit mera negatiua q ſui natura eſt improbabilis. vt. l. ij. ⁊. l. ab ea pte. ff. de pba. vid p bar. ange. ⁊ imo. in l. hoc iure. ⁊ in l. in illa. ff. d v. ob. Anto. fra.

Additio.

¶Vide alex. de imo. in ꝯſi. xli. in. iij. vo. in ci. viſo pũcto. ad fi. ⁊ in cõſi. lxxi. in. iiij. vo. incip. ꝯſidera tis. in pe. col. ⁊ fi. ⁊ fra. de are. in conſi. cxx. incip. pcedenda ⁊ vide iaſo. in l. fi. §. licentia. C. de iure de. Tho. diplou.

Additio.

c ¶Julianus. vid ibi alex. in viij. col.

d ¶Ut reficiatur. adde Lu. ro. ſingu. xlv. vbi ſequit̃ dc. ſil. Spe.

7 Judex ordinarius iuriſditionem a ſeipſo abdicare non poteſt
niſi in manibus ſuperioris.
8 Ceſſionarius habet actiones vtiles ſi illas cedat alteri.omne
ius a ſe abdicat.
9 Delegatus ſimpliciter ſubdelegãs an in dubio videatur ſibi re
tinere aliquid.
10 Jus canonicum differt a iure ciuili.⁊ ſtatur iuri canonico quan
do non eſt clare deciſum per ius ciuile.
11 Delegari an poſſit cauſa reſtitutionis in integrum.

1 **Cum res.** †Cautio dãni infecti peti
poteſt etiã corã magiſtrati
bus municipalibus ⁊ per eos poteſt fieri iuſſus
de cauẽdo lꝫ ſit mixti imperij quod regulariter
magiſtratibus municipalibus non competit.
2 hoc dicit.¶†No.ꝙ iuriſditio delegata eſt etiam interdictum
quod defertur a lege inanimata.In ꝯtrium facit qꝛ iuriſditio
ordinaria dr̃ illa que tribuiť a lege.l.⁊ qꝛ.⁊ ibi per glo.in ꝟ.lex
ſ.de iuriſdi.om.iu.¶Sed rñdet Ang.ꝙ iſtud fallit hic in.l.ꝑ
toria.Sed Jo.de imo.hic lꝫ de Ang.mentionẽ nõ faciat dicit
ꝙ dꝫ attendi mens.l.⁊ ſi de illa cõſtet an velit dare ordinariam
vel delegatã erat appellãda put lex voluit.bñ facit ſm tex.in.c.
irrefragabili.§.ceterũ.de offi.ordi.⁊ in.c.ad abolendã.de he
re.alˢ in dubio cenſeať ordinaria per.d.l.⁊ qꝛ.cũ glo..⁊ ſic nõ
diſtinguit ipſe inter legẽ preto.⁊ ciuilẽ.Pau.de ca.hic ẽt dicit
nõ eſſe diſtiguendũ inter legẽ preto.⁊ ciuilẽ.ſed ꝙ ſemꝑ qñ lex
defert alicui magiſtratui ſpãliter aliquã cognitionẽ que regula
riter nõ ſpectabat ad naturã ſui magiſtratus dr̃ illa eſſe delega
ta alle.l.i.C.ne li.po.Ang.ꝟ oi.d.l.⁊ qꝛ.ſimplr̃ dicit ꝙ nõ repe
ritur ꝙ lex inanimata det iuriſditionẽ dlegatã.ſed Bal.⁊ Pe.
de anc.dñt in effectu idẽ ꝙ Jmo.ħ allegãdo tex.in.c.ad abolẽ
dam.⁊ id qđ no.Jo.and.in.c.i.de maio.⁊ obe.in.vj.in nouel.
⁊ ita tꝫ Jo.an.in.d.c.ad abolendã.vbi aſſignat notabilẽ dñaꝫ
inter ordinarios ⁊ delegatos a.l.inanimata.qꝛ a ſnĩa delegati a
lege appellabiť ad principẽ tanꝙ̃ ad delegantẽ iuxta.l.i.in pꝛ.
j.qs ⁊ a quo.⁊.c.ſup qõnum.de offic.dele.ſed ſi ſunt ordinarij
puta epĩ appellabiť ad archiepm̃ iuxta.c.romana.de appel.in
vj.Eſt et alia dña ſm eum qꝛ dcã iuriſditio delegata a lege cen
a ſetur odioſa ⁊ reſtringẽda:ᵃ ſecus in ordinaria per no.in.c.i.de
3 reſcrip.lib.vj.†Et preterea Jo.an.in.d.c.ad abolendã ꝯdicit
opi.Hoſti.ibi q inclinabat ꝙ tales iudices in.d.c.ad abolẽdã
⁊ i.c.i.de cle.egro.cũ ſi.in.vj.ſint vere ordinarij ⁊ nõ delegati
⁊ redibat ad iura que illos appellãt delegatos ꝙ nõ eſt facien
da vis ꝟbis vel noie qꝛ lex dꝫ eſſe impoſita rebus ⁊ nõ ꝟbis.c.
cõmiſſa.de elec.in.vj.l.ij.in ſi.C.cõ.deleg.ſed iſtud eſt violare
illa iura.Unde magis cõis vr̃ eſſe opi.Jo.and.quã ẽt ſequi vr̃
do.Car.in cle.i.de ſup.negli.pꝛela.in pꝛ.in ꝟ.oppo.⁊ ipſemet
Hoſt.hic tꝫ in.d.c.irrefragabili.⁊ dñijs quas retuli.ſ.ſm Jo.
4 an.apparet ꝙ iſtud nõ erit iponere legẽ ꝟbis ⁊ nõ rebus.†Et
ad predcã vide ẽt no.per Bal.in.l.precipimus.in pꝛ.C.de ap
pel.Et ex predictis reſultat effectus qꝛ talis dlegatus a lege cũ
cenſeať delegatus a pꝛncipe q eſt lex aiata.vt in auc.de ꝯſul.ad ſi
nem ⁊ expꝛſſe no.in pꝛ.Jo.an.in.d.c.ad abolendã.⁊ ꝓbať in.l.
aptiſſimi.C.de iudi.⁊ in.c.ab arbitris.de offi.dele.in.vj.tales
iudices delegati a lege poterunt ſubdelegare ᵇſicut delegatus
pꝛncipis.l.a iudice.C.de iudi.qđ vltimũ limitat ſingulr̃ Bar.in
l.iiij.§.ſi intra.j.co.hic locũ in delegato a lege non pretoria.ſe
cus a lege ꝓtoria.ꝑ id qđ no.glo.in ꝟ.actionẽ.vt ibi ꝑ eũ.⁊ non
reperiť illud dcm̃ alibi ſm Jmo.⁊ Ro.ibi ⁊ hoc ẽt tꝫ Ang.hic
lꝫ de Bar.mẽtionẽ nõ faciat.Sed in ꝯtriũ.ſ.ꝙ delegatus a lege
ciuili poſſit ſubdelegare vr̃ tex.quẽ ſcribẽtes ñ allegẽt i.l.i.ꝟ.q̃
vero.ſ.de offi.eius cui mã.eſt iuriſ.Et lꝫ tex.loquať ibi de cau
ſis meri imperij.tñ dlegatus pꝛncipis cui dcm̃ eſt equiparari de
legatũ a lege põt ẽt ſubdelegare cãs meri imperij.vt ꝓbať in.l.
i.⁊ ibi firmat gl.⁊ plures ſcribẽtes.C.qui pro ſua iuriſdi.Pre
terea Bar.in.d.§.ſi intra.poſt glo.vr̃ loqui de cauſis mixti im
perij.que ſunt ſui natura.idelegabiles ſicut cauſe meri imperij.
⁊ tñ Bar.hic vult ꝙ delegatus a lege ciuili poſſit illas ſubdele
gare.Unde nõ vr̃ ꝙ ad.d.l.i.ꝺ off.e.poſſit rñderi niſi altero de
duobus modis vĺ ꝙ ibi loquatur in cõmiſſione facta magiſtra
tibus de eo qđ pertinebat ad eoꝝ magiſtratũ.vnde tũc non cen
ſentur proprie dlegati.ſecus qñ nõ pertineret ad eoꝝ magiſtra
tum.vt in.d.c.irrefragabili.⁊.d.c.ad abolendam.vel ſcđo põt
reſpõderi ꝙ delegatus pꝛncipis vel a lege inanimata nõ poſſunt
ſubdelegare cauſas meri imperij quã opi.multi ſequũtur.⁊ eſt
multũ ſubſtentabilis.vt dixi.d.l.a iudice.Qualiter aũt cogno
ſcatur an qs ſit electus vt ordinarius an vt delegatus remitto
me ad ea que poſt Bar.⁊ alios dixi in.l.more.cũ.l.ſe.⁊ in.l.ſo
5 lent.ſ.de iuriſdi.om.iudi.†Secũdo no.ꝙ hec eã celeritatẽ de
b ſiderat ⁊ qđ vbi celeritas ᵇ exigitur recedimus a regulis iuris
cõis.⁊ ideo tex.no.in.l.ſi.j.de ap.reci.dicit ꝙ in cauſis que di
6 lationem nõ recipiũt nõ põt appellari.†Ex quo infert hic pau.
de ca.ꝙ nõ poterit appellari a ſnĩa dãni infecti.⁊ dicit ita tene
re Spe.in ti.de iuriſdi.om.iudi.§.i.ver.⁊ ſeqtur.ſed dic ꝙ cor
rupte allegauit quotã Spe.qꝛ in illo ti.nihil dicit Spe.ſed vo
luit allegare Spe.in ti.de offic.iudi.§.iudicis offm̃.ver.ſed an
eiſdem ad quẽ ſe remittit hic Bar.⁊ in.l.iiij.§.hic aũt in finali
bus verbis.j.eo.Tamẽ Spe.ibi pro more ſuo ſe nõ firmat.vñ
puto verius ꝙ debeat poſſe appellari eo qꝛ non põt ꝓpter dila
tionem appellationis pati periculũ ille qui petit de dãno infec.
caueri quoniã ſi aduerſarius fruſtratorie appellauit dato ꝙ ap
pellatione pendẽte domus rueret tenebiť appellans ad ſatiſda
tionem dãni ac ſi de ipſo dãno ſatiſfaciendo cauiſſet.l.ſi finita.
§.eleganter.j.eo.Et iſtam opi.ſi recte inſpiciatur vr̃ amplecti
Bar.j.de appel.reci.l.ij.in.vj.q.dum allegat.l.ſi finita.§.ſi for
c te.j.e.⁊ ħ no.qꝛ non reperio iſtud magis clare deciſum ᶜad qđ
etiam vide no.per Spec.in titu.de appel.§.in quibus.ver.ſed
7 nunqd qñ.¶†In glo.in ꝟ.reſeruare ibi.l.i.in ſi.rñde vt ibi ex
ponitur in glo.vel aliter ſm Ang.hic rñdeo ꝙ ibi trãfferť cõi
catiue.nam ordinarius delegãdo iuriſditionẽ cõicat cũ delega
to.nõ aũt a ſe abdicat qñ ordinarius iuriſditionẽ a ſeipſo abdi
care non põt niſi in manibus ſuperioris.l.legatus.ſ.de offi.pre
ſi.lꝫ aliud ſit in delegato q ptãtem ſubdelegãdi hꝫ vt delegatus
principis qꝛ põt iuriſditionẽ oẽm a ſe abdicare.c.ſup qõnem.
§.porro.de offi.delega.⁊ rõnem dñe vide ibi in glo.Et colligi
tur ex no.per Bart.hic dũ allegat.l.ex affe.nam actionẽ quam
qs habet iure ſuo non põt a ſe ex toto abdicare.qꝛ apud eum
ſemper reſidet directa.l.ſi qs ergo caſus.ſ.ꝺ pecul.⁊ ibi no.ita
8 eſt i ordinario q iure ꝓprio iuriſditionẽ hꝫ.†Quãdo ꝟo qs hꝫ
actionẽ iure alieno put ceſſionarius q hꝫ vtiles ſi illas cedat al
teri oẽ ius a ſe abdicat.l.ex affe.cũ glo.ſ.ad treb.⁊ hic ꝑ Bar.
9 ⁊ ita eſt in delegato ſubdelegãte.†Et iuxta hoc querit hic bar.
delegatus ſimplr̃ ſubdelegãs videať ĩ dubio ſibi retinere aliqd
⁊ effectus eſt magnus vt patebit ex.j.dicẽdis.Et ꝯcludit ꝙ nõ
tam de iure ciuili q̃ canonico.vt hic per eũ.Sed Ang.ipm̃ hic
repꝛehendit in delegato pꝛncipis qꝛ vr̃ ꝙ ſibi aliqd retineat cuꝫ
videamus ꝙ ſi appellatur a ſnĩa talis ſubdelegati appellabitur
ad ſubdelegantẽ ⁊ nõ ad principẽ delegantẽ.vt eſt tex.in.l.i.C.
qui pro ſua iuriſd.put ibi in lr̃a hr̃ ad eos.ſed appellari nõ poſ
ſet ad ſubdelegantẽ ſi nihil apud eum remãſiſſe intelligereť.vt
ꝓbatur lꝫ ipſe nõ alleget in.d.§.porro.Sed Jmo.hic dicit ꝙ
Bar.in.l.i.§.ſi.j.qs ⁊ a quo.dicit ꝙ iure ciuili ꝓcedit illud qđ
hr̃ in.l.i.C.qui pro ſua iuriſdi.ſed qđ de iure canonico aliud eſt
qꝛ ſi delegatus pricipis ſubdelegat aliquo ſibi nõ reſeruato nõ
põt appellari ad eũ.c.ſi delegatus.de offi.dele.li.vj.⁊.d.§.por
ro.tñ ſm Jmo.vr̃ verius id qđ Bart.hic dicit qꝛ diſpoſitio iu
ris canonici eſt clara ⁊ diſpoſitio iuris ciuilis ẽ dubia.eo qꝛ tex.
in.d.§.ſi.innuit ꝙ a ſnĩa ſubdelegati nõ poſſit appellari ad ſub
delegantẽ ſed ad pꝛncipẽ delegantẽ:⁊ ꝯtrium vr̃ innuere text.in
d.l.i.C.qui pro ſua iuriſ.iõ reduci debẽt ad ꝯcordiã ſm diſpõ
nẽ iuris canonici.allegat.l.ſed ⁊ poſteriores.ſ.de legi.⁊ meliᵘ
allegaſſet tex.in.c.per venerabilẽ.⁊ qđ ibi no.qui ſi.ſint le.⁊ no
ta.per docto.in.c.lꝫ.de fo.cõpe.⁊ per doc.in.c.i.de op.no.nũ.
Ro.hic dicit ꝙ verius eſt illud qđ dicit Bar.in.d.§.ſi.⁊ qđ illi
10 tanꝙ̃ ultimo dicto ſtandũ eſt.†Adde ꝙ pro iſta opi.ſ.ꝙ ſit dif
ferẽtia inter ius canonicũ ⁊ ciuile facit tex.in.d.§.ſi.aliter indu
cendo.nam ille tex.intelligitur in delegato ad vniuerſitatẽ cau
ſarum qui vnã cãm ſubdelegauit.intelligiť ibi per gl.⁊ doct.in
l.ſolet.ſ.de iuriſdi.om.iu.⁊ tñ ibi dr̃ ꝙ dꝫ appellari ad primũ
delegantẽ.non aũt ad ſubdelegantẽ.⁊ nihilominus fateri opꝫ
ꝙ ibi ſubdelegãs non tranſtulit oẽm iuriſditionẽ cum vnaꝫ tã
tum ſubdelegauerit ergo vr̃ ꝙ ius ciuile nõ attendit hoc an ſibi
reſeruauerit vel non ꝯ̃trium ad hoc ut ſciamus ad quẽ ſit appel
landum.⁊ glo.in.d.§.porro.format oppo.de dicto.§.ſin.Et
reſpondet vel qđ ille.§.intelligiť qñ ſibi nihil reſeruauit.uel qđ
aliud ſit de iure ciuili aliud de iure canonico non tñ aperit glo.
an tex.ille loquatur in delegato ad vniuerſitatẽ cãꝝ vel in dele
gato principis

a ¶Et reſtrin
gende.vide q
loce poſui l.i.
a.ſ.ꝺ off.eius.
b ¶Celeritas
adẽ ad cogno
ſcẽdas que ce
leritatẽ deſide
rãt gl.in.c.ſi.
in ꝟ.celeritatẽ
de elec.in.vi.
⁊ adde qđ vẽ
ẽt in arbitrio
iudicis q ſit ta
lis ſnĩa hoſtẽ.
⁊ io.and.in.c.
ii.de oz.cog.⁊
abb.in.c.i.de
mu.pe.facit
gl.hc.potuit.
de loc.in ꝟ.ce
leri.⁊ in.c.q
ſit in ꝟ.celeri
tate.de elec.in
vi.dicẽtes in
arbitrio iudi
cis eẽ qñ aliqd
dicať fieri cũ
celeritate ⁊ fa
cit glo.in.c.ſi
qs de teb.ec.
nõ alie.⁊ adde
an iudex poſſit
in cauſis exigẽ
tibus celerita
tẽ prefigere tẽ
pus appellãti
ad ſinẽdũ ap
pellationẽ.an
to.de bu.in.c.
inſinuatõe.de
appe.ꝙ ſic.de
quo vide per
philip.frã.pu
ſi.in.c.pſonas
c.ti.⁊ aliqd ꝑ
moder.i.c.ii.
de re iudica.
franciſ.curte.
c ¶Clare de
ciſuꝫ.cu dic ꝙ
lcdo.eo.ſin.ſu
is fo.xxii.all.
ſpe.i ti.de of.
iudi.nihil fir
mat tñ ipſe di
cit ꝙ ſibi dubi
um facit.l.ii.
C.ꝺ peda.iu.
vbi vr̃ text.ꝙ
poſſit appella
ri.tñ dicit ꝙ i
cãque celerita
tem deſiderat
non põt appel
lari fallit niſi
ſit cã mixti im
perii vt eſt dã
ni ĩfecti qꝛ tũc
põt appellari
⁊ ita dicit ipſe
ego iduco.d.
l.quam nemo
inducit.

gato p̄ncipis. Sed itelligo cū q̄ loquaſ in delegato ad vniuer-
ſitatē cāuſarum ſubdelegādi vnā cām q̄: nō poſſet adaptari dicta
p̄ma ſolu. glo. iō ne inducaſ diſcordia iuris ciuilis ⁊ canonici p
pter varios intellectus quos hȝ. d. §. fi. pōt dici q̄ tex. in. d. §. fi.
intelligaſ ſm aliā lec. quā ponit Bal. poſt. antiquos dū alle. l. fi.
C. de appel. vȝ q̄ intelligaſ in eo qui ad vnā cām delegatus erat
ab ordinario cum expſſa ptāte ſubdelegādi ſibi ꝯceſſa in delega-
a tione q̄ fieri potuit [a] ſm magis cōem opi. vt eſt glo. not. in. c. is
cui. de offi. deleg. in. vj. in glo. ma. ⁊ no. Bar. ⁊ alij in. d. l. more
cum ꝯcor. Unde ꝯcludēdo dico q̄ pp varios intellectus quos
poteſt recipere tex. in. d. §. fi. ⁊ pp ꝯdictionē quā vī hēre. d. l. i.
b C. qui pro ſua iuriſ. cum. d. §. fi. ſtādum eſt diſpōni [b] iuris cano
nici de qua in. d. §. porro. ⁊ in. d. c. ſi delegatus. per id qd̄ hētur
in. c. per venerabilē. preal. ⁊ ſic verior erit opi. Bart. h̄. Quam
opi. poſuit gloſ. in. d. §. porro. in vna ſol. pal. quā magis cōiter
approbāt doc. ibi lȝ Saly. in. l. i. C. qui pro ſua iuriſ. ſimplr ve-
lit idem qd̄ Bar. in. d. §. fi. In gl. fi. ibi. l. iubere. ſcda eſt ſolu. q̄ h̄
eſt ſpāle in cā dāni īfecti pp celeritatē quā regrit vt hic. ſi eniȝ pe-
tens caueri de dāno infecto habuiſſet neceſſe adire p̄torem vel
alium hn̄tem mixtū imperiū qui diſtaret a loco domicilij petē-
tis ſibi caueri potuiſſet interiȝ domus ruinoſa ruere añq̄ ad iu-
dicium peruniſſet. ⁊ ſic cum dāno remaneret. l. euenit. infra eod.
ideo voluit lex poſſe hoc expedire corā quocūqȝ magr̄atu etiāȝ
municipali. Et iō limitaſ iſta lex vt nō pcedat qñ locus munici-
pij in qua erat dom' ruinoſa erat vicinus vrbi rome adeo q̄ fa-
cile erat accedere ad p̄torem vrbis pro cautione petēda. nā tūc
magr̄atus municipalis ſe nō intromitteret. l. iiij. §. ſi tā vicini.
infra eo. Et ſubdit glo. nr̄a q̄ iſta cā dāni infecti nō delegaſ niſi
alias hn̄ti iuriſditionē ſicut in datione tutoris. Sed an hoc in-
telligatur de delegatione que fieret a p̄tore viuēte. an ſcdo ſoluȝ
in illa que fit a le. mortua videbimus in. l. iiij. §. duos. in glo. in
fra eo. ⁊ quō pcedat id qd̄ glo. dicit de datione tutoris dixit ſa-
tis plene poſt glo. ⁊ alios in. l. i. ff. de iuriſditio. omnium iudi.
¶ † Ingr̄tum ēt glo. dicit q̄ eſt ſpāle fauore minoris vt cā reſti-
tutionis integrū poſſit delegari dic q̄ lȝ Ang. hic. ⁊ Barto. in-
fra. eo. l. iiij. §. i. ⁊ in. l. ea que. infra ad munic p. poſt glo. ⁊ in. l.
fi. C. vbi ⁊ apud quē in integrū reſtitutio. trāſeat cuȝ hac ſolu. tñ
Imo. dicit hoc nō eſſe bene dcm̄ q̄: ſequereſ q̄ aliud eſſet in re-
ſtitutione in integrū concedēda maiori qd̄ eſt ꝯ. d. l. fi. C. vbi et
apud quē. Unde ſoluit ipſe q̄ eſt ſpāle in cā reſtōnis in integruȝ
q̄: eſt fauorabilis. Adde q̄ iſta ſolutio bar. in. l. nec q̄cq̄. §. vbi
decretū. circa mediū. ff. de offi. pcon. fundata eſt eniȝ h̄ reſtō in
magna eq̄tate. l. i. in p̄n. ff. de mino. l. ſȝ ſi per p̄torē. §. h̄ aūt cl̄a
ff. ex qui. cau. ma. l. i. co. tit. Uel ſm Saly. in. l. placet. C. de pe-
da. iud. ſpāle eſt in cā reſtōnis ne afflicto ideſt leſo deſ alia affli
ctio. ſ. q̄ neceſſe habeat adire vrbē in qua eſt p̄tor ⁊ corā eo liti
gare q̄: afflictio nō dȝ addi afflicto. l. diuus. ff. de offi. preſi. cuȝ
vulgaribus. Precedēs tñ magis placet. Et duȝ tetigi ſupra an
poſſit appellari in cauſa dāni infecti. Adde q̄ Ro. in. d. l. iiij. in
§. hoc autem iudicium. ſimpliciter tenet q̄ nō per. d. l. fi. de ap-
pel. reci. ⁊ per Specu. in. d. §. in quibus. in titu. de appella. dic
vt dixi. ff. ⁊ Barto. j. eo. l. iiij. §. i. in fin. dicit q̄ articulus eſt du-
bius. nihil tamen allegat.

1 Damnum infectum quid ſit ⁊ vnde dicatur dicitur hic.
2 Cautio de damno infecto preſtari dȝ ēt pro lucro radicato ⁊ iā
pfecte acq̄ſito. q̄: de tali lucro iudicaſ prout de dāno.
3 Sta. q̄ ſteſ extimationi dānum paſſi an habeat locū in furto.
4 Damnum rapina ⁊ furtum inter ſe differunt.

DAmnum. † Hec lex declarat q̄d ſit dānū infectum. ⁊ lex. ſequens dicit. vnde dicaſ dānum. Et h̄ ſit loco ſūmarij. ¶ † In gl. magna ibi pro lucro ⁊c. dicit q̄ imo pro lucro radi-
cato etiam pfecte acq̄ſito dȝ ita caueri ſicut pro damno. q̄: de ta
li lucro indicatur prout de dāno. vt no. in. l. i. §. ſi quis aūt pro-
pter. in gl. in ver. in integ. reſti. j. de iti. actuq̄ȝ priua. ⁊ no. bar.
⁊ alij. in. l. nō amplius. §. i. de leg. i. ⁊ clare no. Cy. ⁊ Bald. in
l. cum te ſpōſe. C. de dona. ante nup. per illum tex. inducēdo vt
ibi per Cy. ⁊ idem no. Pau. de ca. in. l. ij. §. fina. ff. qui ſatiſda.
cogan. per tex. in. l. iij. eo. ti. ⁊ ad hoc ēt allegat tex. in. §. merito
allegato in glo. nam tex. in. l. proculus. j. eo. loq̄tur qñ lucrum
iā erat acq̄ſitum ⁊ incorporatū p̄trimonio. vt ēt ibi dixit imo.
¶ Extra glo. induci poteſt iſte tex. ad. q. ſtatuto cauetur q̄ de
damno dato ſtetur extimationi dānum paſſi. an habeat locūȝ in
c furto [c] in quo Bal. in. l. nauta. §. quecūq̄ȝ. ff. nau. cau. ſta. deter-
minat q̄ nō q̄: in. d. §. quecūq̄ȝ furtum ⁊ dānum vt diuerſa po-
nuntur. Ro. hic nō decidit q̄: dicit q̄ tūc. q. de facto pēdebat. ſȝ
aduerte q̄: tex. in. d. §. quecūq̄ȝ. nō vī pbare opi. Bal. q̄: ibi di
citur q̄ furtum nō comprehēdit omne dānum ſicut ſpecies nō
comprehēdit genus. l. ſi quid ēt ex. §. interemptū. ff. de lega. iij.
ſed ibi nō negaſ q̄ appellatione dāni cōprehēdatur furtum qd̄
videtur eſſe ſpēs dāni. tamē ſi vis ſuſtinere opi. Bal. potes di-
cere q̄ opi. ſua melius pbatur per tex. in. l. ſi ſeruus ſeruūȝ. §. ſi
quis de manu. ⁊. §. ſi olinaȝ. cū ſeq̄n. ff. ad. l. aquilia. vbi actio.
l. aquilie que datur pro dāno dato. vt. d. l. ſi ſeruus. §. tertio aūt
capite. ⁊ inſti. ad. l. aquilia. ⁊ quaſi per totū nō habet locum pro
4 furto. ¶ † Pro hoc ēt facit tex. in. l. ſi quādo. C. vnde vi. in ꝟſi.
rebus arreptis vel dāno dato. vbi ſit differētia inter rapinam ⁊
dānum datum. tñ tex. in. d. l. ſi ſeruus magis ſtringit. Eſt veruȝ
d q̄ de iure cōmuni ſtaſ iuramēto [d] dñi de valore rerū furto [e] ſub
e tractarum pbato tamē p̄us legitime furto. q̄: diſpoſitio. l. ſi qñ
que hoc inducit ꝯ violētem expulſorem hȝ etiam locū ꝯ furem.
vt eſt de mēte gl. in. c. ſi. qd̄ me. cau. duȝ gl. dicit ex maleficio ⁊c.
⁊ ibi clarius firmat Inno. ⁊ alij ⁊ ēt Bal. in. l. ſi reo. C. de ordi.
cogni. ⁊ Bal. in. c. i. §. iniuria circa. iiij. colum. de pa. iuramen.
fir. ⁊ Ange. in. l. ſi quando prealleg. ⁊ facit ad hoc quod no. bal.
in. l. i. C. quod met. cau.

1 Terminus poteſt ex iuſta cā progari vel nouo concedi.
2 Prorogatio eſt aliud quam renouatio prorogare proprie eſt
quando tempus eſt finitum.
3 Uerba ſunt impropriāda vt valeat actus.
4 Inſtantiam ſtatuti an poſſint prorogare partes. ſi illa inſtātia
etiam inuicta cum prorogatione eſſet minor q̄ eſſet metus in-
ſtantie prefixa a iure cōmuni.
5 Cautio de non offendendo non eſt preſtanda de non offenden
do in perpetuum ſed ſtatur arbitrio iudicis vſq̄ȝ ad quod tem-
pus ſit preſtanda.
6 Longum tempus vel breue iudicatur eſſe arbitrio iudicis.
7 Officium ſeu arbitrium certum fuit datus iudici qui poſtea fuit
cōfirmatus in officio per ſex alios mēſes. an ſit idem officium.
8 Compromiſſum ſi fecerūt partes ⁊ durante iſto compromiſſo
ipſe partes dicant compromittimus ad inuicem ⁊ non dicant
prorogamus an ſit vnum ⁊ idem compromiſſum.
9 Iudex ſi fuit caſſus ⁊ poſtea confirmatus an dicatur idem offi-
cium.
10 Solutionis tempus cum prorogatur requiritur q̄ fideiuſſores
ſe obligent de nouo.

1 DIes cautioni. † Si dies appoſitus in cautione dāni infe
cti finit vel iam eſt finitus poteſt ex iuſta cauſa pro-
2 gari vel de nouo cōcedi. ¶ † Ro. q̄ aliud eſt proro
gatio aliud renouatio. progare pprie eſt quādo nōdum tēpus
eſt finitum vt hic ⁊. l. ſed ſi manēte. j. de preca. Et iſtud facit ad
q̄ōnem an ſi finito tp̄e compromiſſi partes dixerint proroga-
mus compromiſſum vſq̄ȝ ad tale tempus. an valeat in vim re-
nouationis ⁊ videtur q̄ non. per p̄dicta. ideo tunc videtur ſucce
dere illud quod dicitur alibi quod nolui potui quod potui ad-
implere nequiui. l. multum. C. ſi quis al. vel ſibi. ⁊. c. cum ſuper
de offi. dele. pro hoc facit ſm Imol. hic gloſ. ſingularis in. l.
iij. in princ. j. de acquiren. poſſeſ. que dixit q̄ transferens poſſeſ-
ſionem animo continuandi non acquirit de nouo poſſeſſio-
nem ſi cauſam non habeat. Tamen contrarium determinat
Imol. per ea que not. Barto. in. l. iij. in princ. prealleg. vbi per
plura iura reprehendit illam gloſ. ⁊ hoc maxime dicit Imol.
eſſe verum ſi interueniſſet iuramentum in prorogatione. quia
illud habet in vim clauſule q̄ actus valeat eo meliori mō quo
poteſt tex. eſt notabilis in. l. cum pater. §. filius matrem. de le.
ij. Et iſtam partem videtur etiam tenere hic Roma. querens
quid ſi iudex finito termino dixit prorogamus terminum vſq̄ȝ
ad talem diem. ⁊ dicit q̄ Specu. tenuit q̄ non valet in titu. de
dila. §. nunc videamus. in ver. ⁊ ſunt hec. quia illud quod nō eſt
prorogari non poteſt ar. c. ad diſſoluendum. de deſpon. inpub.
l. nam. non ſi ſub conditione. ff. de iniuſto teſtamento. ꝯtrariuȝ
f tenet Rom. [f] ſecutus Bal. l. i. C. de tem. ap. ⁊ ita teneſ per. l. ti-
do cēnum la picbola. cum ibi no. de leg. ij. Et quia vt dicit ibi
Alexan. de imo. ſup prima. ff. noui.

a ¶ Fieri potuit. adde videdus qd̄ voluit areti. cōſil. ꝯui. vltra mediū et qñ nō reperit clare deciſuȝ p ius ciuile ſtet iuri canonico vide alia iura q̄ alleg. roma. conſi. clxxvii.
b ¶ Diſpōni iuris canonici ⁊ qñ in nō clare deciſio per ius ciuile vel qñ aliq̄d ē dubiuȝ de iure ciuili ſtadum iuri canonico. vide q̄ hētur p fely. ⁊ andr. ſiccu. in. c. ecle. de ſi. ancto. ſtā.
c ¶ Furto. adde in hoc articulo q̄ voluit io. an. in addi. ad Spe. in ti. de ēp. ⁊ ven. §. nūc dōm. ver. vbi. aūt in ad di. incipit. libel lus ⁊ qd̄ voluit ro. cō. ꝯiun. et adde tu alexā. in ꝯil. clxxx. co. ii. in fin. ii. vol. vbi an ſtatutū loquēs de dā no dato hēat locū in furto ⁊ eō ⁊ eundē alle gl. in conſi. xx. in fin. i. v. vo. fran. cur.
Additio.
¶ Uide plene p iaſonē in. l. ſi ſimilis l. ii. notabili. ff. de in ri cm. iu. tho.
d ¶ Iuramento. ⁊ de hoc an ⁊ qñ ſtet iuramēto dānum paſſi de rebus extitibus in caſu bulſis aut vaſſis furto aut vi ſubtractis hr̄ in. l. i. §. ſi cuſt. ⁊ ibi per Barto. et alios ff. depo ſi. Anto. frac.
Additio.
e ¶ Furto ſub tractez add q̄ hn̄ facit q̄ decidit bal. in. l. i. C. q̄ met' cā ⁊ vide iaſonē in d. l. ſi qñ in. x. col. C. vn̄ vie l l. acc. ſurti ſ vl ti. notabili. ⁊ in l. videam'. ff. de in litē iurā do ⁊ adde tod. de ano. in cōſ. lv. in. ii. col. in cipit q̄: dubia ſup facto ⁊ ita conſului Thot.
f ¶ Tenet ro. adde q̄ idē lȝ eius cō. ccccxl in. vbi dicit q̄ ꝯ Spec. eſt caſus rotundus in. d. l. ticio cē

tum. ⁊ an inſta
tia poſſit pro
gari potui in
d. ſ. properan
dum in apoſtil
lis.
a ¶ Idem offi
ciū. Adde qđ
voluit bal. cō.
cccix viii. li. iii.
vbi ſi fuit fcm̄
cōpromiſſum
cū iuramēto ⁊
progatū anna
rometū intelli
gaſ repetitum
in progatione
e vide ꝙ idem
voluit ꝯ. cxlig.
eo. li. ⁊ cō. cccc
vii. li. i. ⁊ in pre
dicto cōſilio
vide an ſi epo
prorogaſ tp̄s
executoris' te
ſtamētarie di
caſ cū teſtamē
tarii ⁊ an epo
poſſit progare
tp̄s cōmende
cōceſſe de par
rochiali eccle
ſia. j. ſeq men
ſe.
b ¶ Qđ fide
iuſſores. adde
tu idē in com
promiſſo qꝛ ſi
eſt factū ꝯpro
miſſum ⁊ date
fideiuſſores ſi
poſtea progeſ
fideiuſſores ñ
tenenſ. caſus
eſt in. l. labeo.
⁊ ita bar. in. §.
ſi p fideiuſſorē
ff. de arbi. ⁊ ſic
qñ termin' eſt
inſertus fideiuſ
ſioni. p lapſuꝫ
termini fide
iuſſores liberā
tur ſm̄ Bal.
ubi ſecus ſi ſo
lutioni. l. ſi man
da. §. Paulus
ff. manda pro
quo facit qđ
decidit Dyn.
Rayn. bar. et
bal. in. l. pe. ff.
de adm. tu. ⁊
ita cōſuluit ex
cellēs pceptor
meus. d. bart.
ſoꝫ. in cōſili.
xviii. ꝙ incipit
circa primum
cōſulta. articu
lū p ſundamē
to prmiſſo to
an. mōa. ſlor.
¶ Et an ⁊ qñ
iudex ex ſuo
offō ēt pte in
uita poſſit ter
minū ſtatutuꝫ
progare. vid
plene in. c. cō
ſuluit. de offi.
deleg. vbi late
per and. ſicu.
poſt alios. ag
to. ſren.

Bal. in. d. l. i. adhuc ſubeſt litis materia que ꝓrogari pōtꝫ di/
3 latio quo ad tpalem ſui formā ſit ſopita. ¶ † Pro hoc facit ſm̄
Ro. qꝛ v̄ba ſunt impropriāda vt valeat actus vt no. per glo. in
l. in pācto. ff. fa. her. adde ꝙ Bal. ⁊ Imo. ēt iſtaꝫ opi. ſequūtur
in. d. l. ticio. ſ. ꝙ ꝓrogatio dilationis facta poſt terminū valeat
per illū tex. vbi ꝓbat ꝙ ēt vbi nullus erat dies dꝫ fieri ꝓrogatio
ſed ꝯ iſtam opi. facit tex. in. l. legata inutiliter in pn̄. in ver. ⁊ di/
uerſum. de leg. i. per quē tex. dicūt ibi bal. ⁊ Imo. ꝙ ſi nō vꝫ pri/
mum cōpromiſſum nō valebit ēt ꝓrogatio ipſius ergo ſi com/
promiſſum eſt expiratū nō valebit eius ꝓrogatio cū nullum ſit
amplius cōpromiſſum. ⁊ ſi entis nulle ſunt q̄litates. l. eius q in
ꝓuinciaꝫ. ff. ſi cer. pe. ⁊ ſic videreſ ꝙ nō valeat in vim renouatio
nis ſicut nō vꝫ ēt in caſu. d. l. legata inutiliter cū ibi no. per Bal.
Sed potes rñdere ad tex. d. l. legata ꝙ vbi diſpō teſtōris tende
bat ad diminuēdum ius legati. i. ad ꝓgādū tp̄s ſoluēdi meri/
to nō dꝫ induci ex hoc cōfirmatio legatoꝝ que nulla erat qꝛ indu
cta ad diminuēdū nō debēt opari augmētum ⁊ ſic ꝯriū. l. legata
inutiliter. de adi. leg. ⁊ iſta fuit rō illius. l. que rō ceſſat in caſu no
ſtro ⁊ iō vꝫ ꝙ dictū Bal. in d. l. legata nō ꝓbeſ per illū text. nec
vꝫ eē verū dcm̄ eius per. ff. dicta in hac. q. ⁊ ſic ꝯclude in queſtio
ne nr̄a ꝙ ꝓrogatio vꝫ lꝫ Ant. de bu. in. c. ij. de dila. trāſiuerit cū
4 opi. ſpe. ¶ † Et iuxta h̄ incidēter h̄ tāgit Imo. an per ptes poſ
ſit ꝓrogari inſtātia iudicij p̄fixa a ſtatuto ſi illa inſtātia ēt iuncta
cum ꝓrogatione eēt minor q̄ eēnt meta inſtātie p̄fixa a iure cōi
ſed vide Jo. an. in addi. ſpe. in ti. de ap. §. nūc breuiter. per ver.
lꝫ Bal. in ti. de pa. ꝯſtan. in v̄. in cauſis Bal. ⁊ Saly. in. l. prope
rādum in pn̄. C. de iudi. vbi ego dixi ⁊ feci mētionem de verbis
5 Imo. ¶ † Idē per iſtū tex. decidit no. Ang. hic ꝙ ſicut ſpectat
ad officiū iudicis arbitrari de tpe vſqꝫ ad qđ ſe habeat extende/
re cautio dāni infecti ⁊ ꝓuidere ꝙ ñ duret pluſq̄ ſit rei opportu
nitas. vt hic ⁊ in. l. qui bona. §. ſi. cū. l. ſeq. ⁊ ſeq. in pn̄. j. eod. ita
ſit dōm in illo qui pp inimicitias timet offendi vt nō ſit ſibi pre
ſtāda cautio de nō offendēdo in ppetuū. ſed ſi moderādū tp̄s iu
dicis arbitrio argu. l. i. §. ait p̄tor. ff. de iure deli. ⁊. l. de die. in
pn̄. qui ſatiſ. cog. ⁊ iſtū ſm̄ Imo. eſt no. pro limitatione coꝝ q̄
6 tāguntꝫ in. l. denūciamus. C. de his qui ad eccle. ꝯfu. ¶ † Adde
ꝙ iſtud ēt voluit Guil. ⁊ Bar. in. l. illicitas. §. ne potētiores. ff.
de offi p̄ſi. Ang. in. l. pe. j. de p̄to. ſtip. ⁊ ibi per illū tex. in v̄. per
lōgum tp̄s dicit ꝙ poterit iudex ēt arbitrari de tpe. x. āno. qđ dꝫ
lōgum tp̄s. l. fideicōmiſſa. §. ariſto. j. qui ⁊ a qui. ⁊ no. per gloſ.
in. l. ſi filius. ff. de peti. here. ⁊ in. l. iij. ff. ſi ager. vecti. ⁊ ita ēt dicit
Ange. in hac. q. in. l. ita ſtipulatus. in. ij. col. j. de v̄b. oblig. de
quo ēt aliqd per Imo. in. d. l. pe. in. i. col. ⁊ per Jaco. de are. et
Imo. in. d. l. qui bona. ⁊ ibi in effectu volūt ideꝫ ꝙ hic Ang. idē
7 tenet Imo. in. d. l. qui bona. §. ſi quis. iuxta. ¶ † Itē inducit p
Bar. h̄ an ſi ex forma alicuius ꝓuiſionis ptās futurus debeat
hēre certū arbitriū ⁊ dū veniſſet ptās ipſe durāte primo officio
fuit iterū electus pro alijs ſex mēſibus ſequētibus ſeu fuit ꝓro/
gatū officiū eius in alios ſex mēſes an pro iſtis nouis ſex mēſi/
bus hēbit idē arbitriū ⁊ dicaſ idem arbitriū ⁊ dicatur idem offi
a cium a ⁊ diſtingue vt hic per eū cū quo ſimplr̄ ſtat hic Paul. de
ca. ⁊ lꝫ Ro. dicat ꝙ ſibi magis placēt v̄ba Bal. in. l. ſi a te. C. de
8 pac. inter emp. ⁊ ven. tamē ſto cū Barto. ¶ † Pro quo facit
text. in. l. ſi cum dies in prin. ff. de arbi. vbi ſi durāte tēpore pmi
cōpromiſſi facti inuicem partes dixerūt cōpromittamus inui/
cem non aūt dixerūt prorogamus cenſeſ eſſe vnum ⁊ ideꝫ cum
9 primo. d. l. ſed ſi manēte. ¶ † Hoc tamen eſt verū niſi in proro/
gatione eſſet deducta noua qualitas vel forma diuerſa a prima
vt colligitur ex no. per gloſ. reputatam ſingularem. in. c. hi qui
auctoritate in gloſ. fin. de preben. in. vj. ita tenet Ange. in. d. l.
ſed ſi manente. ⁊ Bald. in. d. l. ſi a te. ⁊ in. l. non dubium in. iij.
opi. C. de legi. ⁊ in. l. ticius filius. ff. de excu. tuto. ⁊ Bald. ⁊ An
ge. in. l. quod dicitur. §. miles. ff. de teſtamen. mil. in quibus lo/
cis tractant de hac. q. de qua etiam vide per Bartol. in. l. i. §.
hi quibus. de leg. iij. Barto. in. l. meminiſſe. ⁊ ibi aliquid per
Bald. ad fin. ff. de offi. procon. Barto. in. l. obſeruare. §. profi
ciſci. in. xviij. q. ff. de offi. pcō. ⁊ ibi etiaꝫ infert ex hoc an debeat
bis ſindicari quando officium eius fuit protogatum. ⁊ ad pre/
dictam. q. vide etiam not. per gloſ. in. l. labeo. alias incipit ſi ar
biter. §. hec autem clauſula. ff. de arbi. ⁊ quod not. Bald. in. di/
cta lege cum dies in princi. ⁊ Imo. in. c. pen. de offi. deleg. ⁊ ibi
ſequitur opi. Bar. hic vide no. per Bal. in. l. ſi conſtante. C. de
don atione ante nup. ibi tangit quid ſi poteſtas fuit caſſus du

10 rante officio ⁊ poſtea fuit cōfirmatus an dicatur idē offm̄. † Itē
inquātum hic tex. dicit prorogari tp̄s cautiōis intellige ꝙ in ꝓ
b rogatione reqriſ ꝙ fideiuſſores b qui interceſſerūt a pncipio tē
pore quo preſtita fuit cautio ſe obligent de nouo tpe ꝓrogatio
nis alſ nō eſſent obligati pro tpe ꝓrogatōis ēt ſi a pncipio fuit
actum ꝙ illa cautio poſſit prorogari vt probat tex. ſingu. in. d.
§. hec aūt clā cū. §. ſe. ſm̄ Pau. de ca. hic bene facit. l. ſi cū her/
mes. C. loca. l. item queritur. §. qui impleto. ff. loca.

1 Miſſio in poſſeſſionem ex primo decreto ſit contra contuma/
cem non cauentem de damno infecto domus ruinoſe.
2 Pignorū captura nō pōt fieri per magiſtratus municipales.
3 Captura perſone a quibus iudicibus poſſit decerni.
4 Miſſio in poſſeſſionem ex primo decreto poteſt concedi per
magiſtratum municipalem.
5 Caſtigatio perſonalis modica in leuibus criminibus concediſ
ad publicam vtilitatem magiſtratibus inferioribus.
6 Illatio recte nō ſit ex diuerſis ⁊ ſeperatis.

1 **Si intra diem.** † Cōtra cōtumaceꝫ nō cauēdo
ſit miſſio in poſſeſſionē ex pmo
decreto domus ruinoſe vel illius ptis que ruinam minaſ. ⁊ ſi
dñs eſt ⁊ nō admittat miſſum in poſſ. datur in eū actio in factuꝫ
nō tñ pōt per magr̄atū municipalē p̄ciſe cōpelli captis pignori/
bus ad illū recipiendū. Quia talis cohertio tanq̄ maioris im/
perij fuit per edictū p̄toris reſeruata pretori ⁊ pñſi. ⁊ ꝯ pſeue/
rāteꝫ in cōtumacia ſit miſſio ex ſcdo decreto nō per magr̄atum
municipalē. ſed p p̄torē vel pſidē ad quos ſolū ſpectat expellere
de poſ. h. d. vſqꝫ ad. §. pretor. ¶ † No. ꝙ cohertio que ſit p ca/
2 pturā pignorū nō pōt fieri per magiſtratus municipales. ſed ꝯ
rium vꝫ dixiſſe Bar. in. l. iubere. ff. de iuriſd. om. iu. vbi dixit ꝙ
ſi magiſtratus iſerior vellet grauare reū capiēdo pignora vt ve
niret ad iudiciū ꝙ hoc facere poſſet offō iudicis mercēnario. ſꝫ
pōt rñderi ꝙ cohertio que ſiebat h̄ per capturā pignoꝝ cenſeſ
eſſe mixti imperij ꝓut erat cā cui cohercat. nā iſta captura ſiebat
ꝓ executiōe primi decreti ꝙ eſt mixti imperij. ſed illud qđ not.
Bar. in. d. l. iubere. ꝓcedit in magr̄atu cognoſcēte de cā ſimpli
cis iuriſdictiōis. nā ꝯtumacē captis pignoribus cogere poterit
cōparere ad caꝫ. ⁊ hoc dꝫ facere offō mercēnario. qꝛ talis captu/
ra tūc deſeruit actiōi intētate ⁊ petitiōi ꝓducit ſup ea vt deueni
tur ſup ipſa ad diffinitiuā ſniam. merito dꝫ illā poſſe facere per
l. ij. ff. de iuriſdi. om. iu. ⁊ hoc mō pōt ſaluari dcm̄ bar. lꝫ Imo.
in. l. ſi finita. §. ſi plures. i. xvij. col. j. e. dubitauerit an iſtud dcm̄
Bar. ſit verū ex eo qꝛ regulariter miſſio in poſ. cui vꝫ in effectu
equipollere iſta captura pignoꝝ eſt introducta a magr̄atibus
municipalibus ſiue ſiat ad finē ꝑueniēdi ad ſcdꝫ decretū ſiue nō
vt dicit ꝓbari per. l. ea que. §. magr̄atibus. j. ad munic. vbi tex.
3 indiſtīcte loqſ. † Sed vt dixi puto dcm̄ Bar. poſſe ſaluari qꝛ ſi/
cut magr̄atus municipalis pōt offō mercēnario cogere reū ad
cām cōpere per capturā pſone. vt poſſit ad diffinitiuā ꝑuenire.
vt ꝓbaſ in. d. §. ſi v̄o. in auc. de exhibē. reis. in v̄. adminiſtrator.
cū gl. ⁊ glꝫ ordinarius pōt iſtā cohertionē pſonalē facere. vt no
ta. maxime p Bar. in. d. l. ij. eadē rōne pōt pignora capere offō
iudicis mercēnario deſeruiēte actiōi intētate. Nec ob. d. l. ea. q̄
qꝛ ibi loqſ in poſ. ex primo decreto ꝙ expediaſ offō nobili vt ꝑ
ueniret ad ſcdm decretū nō aūt vt ꝑueniret ad diffinitiuā ſniam
ferendā ſup petitiōe pncipali ꝓducta in actiōe intētata. vt decla
rat Bar. in. d. l. iubere. Et ſi diceres ꝙ ēt tex. in. d. §. magr̄atib'
loqſ in poſ. cā legatorū. quo caſu miſſio ēt fieri pōt ad aliū fineꝫ
q̄ vt deueniaſ ad ſcdm decretū. vt no. glo. mag. in. l. ſi finitā. §.
iulianus. ꝓpe finē. j. e. dñ dicit ⁊ eſt forte ibi ſpāle. ⁊ no. Bar. in
l. is cui. in pn̄. ff. vt in po. leg. qꝛ potes rñdere ꝙ illa cautio lega
toꝝ expediebaſ offō iudicis nobili qꝛ regulr̄ eſt mixti imperij.
cā in qua petiſ principaliter caueri. d. l. iubere. merito nō pote
rat ſe de ea itromittere magr̄atus municipalis. d. l. ea q̄. in pn̄.
4 ⁊. §. i. † Sed iuxta hoc dubitaſ. ſ. quare ſicut ꝯcediſ hic magra/
tui municipali mittere in poſſeſ. ex primo decreto ꝙ eſt mixti
imperij nō ita ꝯcediſ iſta captura pignorū ꝯ reū nō pmittenteꝫ
actorē ingredi poſſeſſionē. pt rñderi ꝙ iſtud hodie eſt qꝛ ꝯ iſtū
nō pmittentē actorē ingredi poſ. fuit ꝓuiſum de alio remedio
ſ. actiōis in factū per quā erat optime actori ꝯſultū. Dubitat ēt
hic Imo. quō ſit ꝙ extra cām dāni infecti nō poſſit magiſtrat'
municipalis mittere in poſſeſſionē ex primo decreto ⁊ non poſ
ſit capere pignora ēt in cā dāni infecti. vt hic. attento ꝙ talibus
magiſtratibus

magiſtratibus videt̃ cõpetere cohertio pſonalis in leuibus crimi nibus.l.magiſtratibus.ꝛ qḋ ibi no.per gl.ꝛ Bar.ff.de iuriſ.om. indi.ꝛ.§.audiẽt.in auctẽ.de defen.ciui.cõſiderato ꝙ quelibet cohertio pſonalis vr̃ eſſe maior quacũqꝫ cohertione reali.l.in ſeruoꝝ.in fi.ff.de penis.ꝛ dicit ꝙ nõ reperit hoc ꝯrium tactum. vnde cõcludit ꝙ ſaltẽ hodie tales magiſtratus et extra cãm dam ni infecti poterũt mittere in poſſeſſionem ex primo decreto ꝛ ca pere pignora cum hodie ẽt cõtra liberam pſonam habeant co hertionem pſonalem in leuibus criminibus.d.§.audient.licet olim hẽret locũ ſolum cõtra ſeruũ.d.l.magiſtratibus.ꝛ hic.ꝛ p pter hoc Roma.ħ reliquit cogitandum.Sed dic vt ſatis plene tetigi in.d.l.iubere.referẽdo dicta iſtoꝝ.Et ẽt ibi retuli ꝙ An gel.in.l.i.in pn̄.ff.ſi quis ius dicẽ.non obtẽ.ꝛ in.d.l.ij.ꝛ in.d.l. iubere.ꝛ in.l.placet.C.de peda.iudi.ꝛ in auctẽ ei qui.in.l.cum perſonis.ff.de bo.auc.iudi.poſ.tenet ꝙ ſaltẽ hodie poſſit dele gatus ex eadem rõne magiſtratus municipalis mittere in poſſeſ ſionem ex pmo decreto per tex.in.§.ſi vero.in auct.de exhibẽ. re.ꝛ in.d.auctẽ.ei qui in ver.adminiſtrator tñ ibi tenuit ꝯrium prout ſc hꝫ cõmunis opi.vt probat̃ in.d.§.magiſtratibus.maxi me in ver.dotis ſeruãde.qui loqtur in cauſa que expediebatur via actionis ꝛ per conſequẽs erat cauſa ſimplicis iuriſdictionis. ꝛ tamẽ non poterat magiſtratus mittere in poſ.cuius ꝯriũ tenet Ange.in.d.locis.Iſtud ẽt pbatur hodie per.d.§.ſi vero.ibi et iudice nihil agere valẽte.cum corã eo litis cõteſtata non eſſet et ſic valẽte dele.citare realiter nõ mittere in poſ.ꝯ contumacẽ nec
5 procedere ad diffinitiuã litẽ nõ cõte.℄ † Non ob.dum tex.ibi in fin.cõcedit miſſionẽ in poſ.qꝛ rñde.vt per gloſ.in.d.l.iubere. ꝛ ad tex.in.d.auc.ei qui rñde ꝙ ibi accipit̃ vt in auct.de iudi.§. ſ.cum glo.Et ſꝫ modica caſtigatio pſonalis in leuibus crimini bus cõcedat̃ ad publicã vtilitatem inferioribus magiſtratibus cũ ſit meri imperij minoris gradus nõ ſeqtur ergo ꝺꝫ poſſe ad pri uatã vtilitatẽ inferior magiſtratus impedire ea que ſunt meri im perij.qꝛ vtilitas publica pfert̃ priuate.l.i.C.de cadu.tol.in fi. ca.bone.de poſtu.pla.ꝛ pp publicã vtilitatẽ recedimus a reg. iur.cõmunis.l.vtilitas.C.de pmipi.li.xij.ꝛ.l.i.ꝛ ibi plene not.
6 ff.ſolu.ma.℄ † Unde ex ſeparis ꝛ diuerſis nõ recta fit illatio.l. fi.ff.de cal.ꝛ cum dicta cõmuni opi.ſtat Inn.in.c.dilecto.de ꝟb. ſigni.ꝛ Spe.in titu.de pmo ꝛ ſcḋo decreto.§.nũc videamus.in prin.ꝛ in titu.de iudi.dele.§.ſeqtur.ꝛ magis cõiter doc.ħ et in d.l.iubere ꝛ Bal.in.d.auc.ei qui.ꝛ Ange.in.d.§.ſi ꝟo.Unum addit Ange.hic.ſ.ꝙ licet magiſtratus municipalis non poſſit co hercere captis pignoribus pro executione pmi decreti vt ħ tñ poterit implorare officium maioris iudicis vt ſuum decretum exequatur.ſicut implorat vt ſuam exequatur ſententiam.l.pro perandum.ſi autem reus.C.de iudi.l.a diuo pio.§.i.de re iu di.Sequitur verſiculus.Si forte.

1 Miſſus in poſ.ex primo decreto licet nõ poſſideat tamen ſi iu dex ex cauſa vult per primum decretum conſtituere actorem poſ ſeſſorem poteſt etiam abſqꝫ ſecundo decreto.
2 Decreti primi reuocatio eſt mixti imperij ideo reſeruatur pre tori vel preſidi.
3 Miſſus in poſſeſ.ex primo decreto an ꝛ quando ꝛ a quo poſ ſit expelli.
4 Ea que ſunt mixti imperij iure magiſtratus non competunt.
5 Iudex municipalis de quibus cauſis poſſit cognoſcere.

1 **Si forte.** † No.ſm lecturã poſitã in glo.in ver.diſce datur.ꝙ lꝫ miſſus in poſ.ex pmo decreto nõ poſſideat.l.iij.§.fi.ff.de acq.poſ.tamen ſi iudex ex cauſa vlt
2 per primũ decretũ cõſtituere actorẽ poſſeſſorem poteſt etiam abſqꝫ interpoſitione ſcḋi decreti.ꝛ ad hoc reputat Ang.ħ iſtaꝫ glo.mẽti tenẽdam.ꝛ ſufficiens cã eſſe poteſt vna cõtumacia ſm Ange.hic ita intelligẽtem iſtam glo.cui addo Bal.idẽ volẽtẽ in.l.cõſentaneum in.v.vel.vj.col.C.quõ ꝛ qñ iudex.ꝛ in.d.auc. ei qui.in.v.col.vbi pro ħ adducit.l.fulcinius.§.fi.ff.qui.ex cau ſis in po.ea.ꝛ poteſt ẽt ex iuſta cauſa expellere reũ de poſ.poſt ꝙ actor eſt miſſus in poſ.ex pmo decreto vt hic ſm eãdem lect. glo.lꝫ ſine cauſa hoc facere non debeat.l.ſi finita.§.ſi quis autẽ ff.eo.ꝛ iſte eſt ſingularis intellectus ad iſtũ tex.ſm Paul.de ca. hic.ꝛ not.Bart.in.d.§.ſi quis aũt.vbi ponit que ſit iuſta cauſa expellẽdi.ꝛ no.Spe.in titu.de primo decreto.§.iam de effectu
3 ver.ſed vtrum miſſus.℄ † Not.ex eo.ver.ſi forte.ſm vltimam lectu.glo.in ver.cedat.ꝙ reuocatio pmi decreti eſt mixti impe rij.ideo reſeruat̃ pretori vel pſidi.vt hic.ꝛ ad hoc iſtũ tex.alleg. pro no.Bal.in.d.l.iubere.cauere.in.l.am.ꝛ dicit ibi Paul.de caſt.hoc alibi nõ reperiri.Et ibi ſubdit ſe putare ꝙ ſi miſſio in poſ.ex pmo decreto fuit data per magiſtratum municipalẽ ex cau ſa dãni infecti poterit ẽt per eũdem reuocari.qꝛ dare ꝛ reuocare procedũt a pari.ar.l.prout quiſqꝫ.ff.de ſol.facit lꝫ ipſe non alle get.l.iij.cum fi.ff.de re iudi.ꝛ ita no.limitat hũc text.vt pcedat qñ pretor vel pſes cõceſſerũt miſſionẽ in poſ.ex pmo decreto.
3 ſecus ſi magiſtratus cõceſſiſſet.℄ † Pro qua limitatione ẽt hñ fa cit id qḋ no.Bar.in pn̄.huius.l.i.in.q.i.ꝛ iſtud plꝫ pluſꝙ illud qḋ Pau.de ca.hic dixit volẽs ꝙ hic text.ſm vltimã lect.intelli gatur qñ iudex volebat actorẽ miſſum ex primo decreto eijcere de poſ.pp iuſtam cãm vt qꝛ erat forte pluſꝙ deberet importu nus vel rixoſus.nã magiſtratus municipalis hoc facere nõ põt.ſꝫ ſi per viã ordinariã peteret reus expelli de poſ.actorẽ vt qꝛ of ferret reus cautionẽ de iudicio ſiſti ꝛ reficere expenſas.iuxta id qḋ hẽtur in.d.auc.ei qui.nam tũc ſm eum poſſet forte magiſtra tus municipalis actorẽ expellere dicit.tñ hoc relinqre cogitan dum ꝛ bene fecit nõ firmare.qꝛ eſt cõtra iſtũ tex.cum gloſ.in ꝟ. diſcedat.infr.cõmuniter approbata que gloſ.pprie loqtur qñ reus petebat reuocari tenutã offerendo ſatiſdationẽ.vt pꝫ p iu
4 ra allegata in glo.ꝛ vtroqꝫ caſu videtur eſſe eadẽ ratio.℄ † In glo.ma.ibi an ergo ꝛc.veritas eſt ꝙ iſta tria enumerata in glo. nõ competunt pprie iure magiſtratus.cum ſint mixti imperij.ea enim que mixti imperij ſunt iure magiſtratus nõ cõpetunt per.d. l.ea que ſunt.Specialiter ſunt cõceſſa iſta tria alle.pretoria ma giſtratibus municipalibus ppter ſpãlitatem quã hꝫ cauſa dãni infecti requirẽs celeritatẽ.ergo per magiſtratum municipalẽ non poterũt iſta tria delegari alteri duplici rõne.Prima quia tales magiſtratus ſunt in hoc delegati a le.ptoria.l.i.ꝛ ibi dixi.ff.eo.et delegatus ſubdelegare nõ poteſt.l.fi.ff.de offi.eius.l.more.ff. de iuriſdi.om.iudi.ꝛ iſtã rõnem reddit hic Bart.ꝛ cõmuniter alij ſequũtur.Aliam rõnẽ reddit glo.hic ibi eſt ſpãliter ꝛc.Iſtã tamẽ impugnat Imo.qꝛ cauſa reſtõnis in integ.ſpãliter cõceſſa eſt magiſtratibus tamẽ vr̃ ꝙ per eos poſſit delegari vt pbatur in in.l.fi.C.vbi ꝛ apud quẽ.Et tũc poſſet rñderi ad.l.i.in pn̄.ff.de offi.eius.allegatã in glo.lꝫ ipſe rñdeat ꝙ illa.l.intelligit̃ de illis cauſis que cõmittũtur ſpãliter.i.in puilegium ipſis magiſtratib' maioribus tãꝙ maioribus ꝛ dignioribus magiſtratibus ꝛ ibi per
5 glo.ꝛ doc.ſecus ſi oĩbus magiſtratibus cõmittatur.d.l.fi.† Itẽ cõmuniter cõcluditur eſſe hic not.in gloſ.ꝙ ſine alia delegatio ne ptoris viui poſſit magiſtrat' municipalis cognoſcere de iſtis tribus qꝛ lꝫ lex.pretoria eos delegauerit vt dixi tñ corã eis pte terꝙ corã pretore vel pſide petetur prorogatio vel renũciatio cau tionis.Et ſi res exigit cognitionem localeꝫ tunc ptor viuus po teſt delegare magiſtratib' illius loci vbi domus ruinoſa eſt vt hac l.in prin.ꝛ tunc ſm Ang.hic magiſtratus erit delegatus a preto re viuo alias aũt ſi ptor vel preſes extra illũ caſum cõmitteret cau ſam cautionis dãni infecti magiſtratui municipali qꝛ et ſine com miſſione potuiſſet de illa cognoſcere an tũc dicet̃ legatus a pre tore viuo an cognoſcere dicet̃ ex delegatione facta a lege dic vt colligitur ex no.in.c.cum aliquibus.de reſcrip.lib.vj.ꝛ p Imo. in.c.licet in corrigendis.de offi.ord.per Ang.in.l.ꝛ qꝛ.ff.de iu riſ.om.iud.ꝛ ange.ꝛ modernos in.l.ſi quis ſimpliciter.de ꝟb. obli.cum cõcor.quas ibi dare conſueui.Et dum Bar.inciden ter dubitat an poſſit appellari a cauſa damni infecti dic vt dixi. in.l.i.ff.eodem.

a ℄ Põt ad de Bal.conſi. ccm.au.li.ꝛ vt pꝫ in.l.ſi finita ff.eo.vbi.deo duce ponetur.

1 Miſſio in poſ.ex primo decreto in cauſa damni infecti non fit contra abſentantem ſe a iudicio niſi primo ſaltem ſit citatus ſal tem ad domum ſue habitationis.
2 Citatio an ꝛ quando poſſit fieri ad domum.
3 Citatio ad domũ vt valeat ꝛ vt poſſit fieri ſufficit regulariter ꝙ abſit a ciuitate in qua agitur iudicium.
4 Citatio ad apothecã vel ad ſtationem an ſufficiat.vel ad hoſpi tium vel tabernam.
5 Citari an poſſit vxor ad domum viri ꝛ clericus ad locum bene ficij ſui.
6 Citatio ad domum ſolite habitationis an valeat quando ci tatus pro maiori parte habitauit vnam domũ ꝛ tempore ci tationis habitauit alibi.
7 Citatio ad domuꝫ quomodo fiet quando citandus pariter ha bitat duas domos.

nem ꝓpriā vbi debebit citari. Adde ꝙ hoc no. ꝑ Spe. in ℣. ſ. al
legato. ⁊ ange. in. d. l. ij. de arma. excep. ⁊ doct. in. d. c. ſi. de eo q
mit. in poſ. ⁊ ēt adde ꝙ vbi qs non haberet ꝓpriā habitationē
ſi non eſſet q̄ſtio de re mobili ſufficeret fieri ꝑ ꝓclama quo ad ef
fectus quos parere pōt citatio ad domū ita no. voluit Cy. i. d.
l. accuſatoribus. C. de accu. ⁊ Bal. in. l. ſi q̄n. in. xj. q. C. de teſti.
⁊ in. d. l. inter. ad ſi. ſ. de mino. ⁊ Saly. poſt bal. in auc. ſi qs. C.
9 de teſti. ¶ † Itē inquantū tetigit ħ Bar. qd debeat nuncius re
ferre ſi ei cōmiſſū eſt ꝙ citet ⁊ qd ſi iudex cōmiſit citari ꝑſonalr
vel ad domū ⁊ q̄uo tūc debeat fieri relatio. adde ꝙ ea q̄ ipſe di
cit hic vidr facere ꝯ ea q̄ no. voluit bal. in. l. ꝓperandū. §. ⁊ ſi qdē
C. de iudi. quē ſequunt Pe. de an. ⁊ d. Car. i cle. i. de do. ⁊ con
tu. vbi dicunt quod ſi commiſſum fuit nuncio ꝙ debeat reum
citare perſonaliter ad audiendum ſententiam. ſi eum perſona
liter inuenire poterit ⁊ ſi eū iuēire nō poterit fuit cōmiſſuꝫ ꝙ citet
a ad domū nūcius vero refert feciſſe ꝓut hūit in mandatis[a] con
cludūt hanc relationē eſſe legittime factā ꝙ interꝑtabit eū fuiſſe
citatū ad domū ⁊ non ꝑſonalr eo qꝛ citatio ꝑſonalr facta eſt ma
gis penalis ⁊ ꝑiudicialis cū reddat citatū verū ꝯtumacē ⁊ ꝑuet
eū bñficio appellandi ꝙ nō operat citatio ad domū. l. ex ꝯſenſu
§. ſi. ſ. de appel. l. ⁊ poſt edictū. in ſi. ſ. de iudi. ⁊ ꝑꝑ verā ꝯtuma
ciā pōt mulctari ſecus ob fictā inſurgentem ex citatione facta ad
domū vt plene no. in. l. i. §. pe. ſ. ſi qs inſdi. non ob temp. vñ in
dubio ſm eos dꝫ fieri interꝑtatio in partē minorē. l. ſi ꝑſes. ſ. de
pe. qđ eſt ſingulr notandū. ſed vr vt dixi ꝙ ex ver. bar. hoc dicen
tis ꝙ verba nūcij referentis debent eſſe ſpecificata ⁊ clara ne in
ferat ꝙ non valeat dicta relatio in caſu poſito ꝑ bal. in. d. §. ⁊ ſi
10 qdē. ¶ † Sꝫ ſaluādo vtrūqꝫ dictum potes dicere ꝙ i. q. forma
ta per bal. illa ℣ba q̄ retulit nūcius. ſ. ſe feciſſe ꝓut habuit in mā
datis tollant oppoſitionē qꝛ bar. non vr eo caſu loq ⁊ cū barto.
tranſit ſimplr An. de bu. in. d. c. cām. ¶ Querit ēt hoc bal. iux
ꝑdicta qd ſi ſtatutū dicat ꝙ citet ꝑſonalr vel ad domū an ſufficit
b tūc citare ad domū ēt non facta ꝑus inq̄ſitione[b] an poſſit ꝑſo
naliter inuenire ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic vt ſtatutū aliqd addat iuri cōi vt
11 hic ꝑ eū cuius dcm̄ reputo valde no. † Sed i ꝯriū facit hꝫ Imo.
hic ꝙ no. gl. ⁊ bar. in. l. ſi. §. in cōputatiōe. C. de iure delibe. vbi
notat ꝙ ſtatutū dꝫ ita iterpretari vt a iure cōi nō diſcordet facit
l. ij. C. de noxa. c. cū dilectus de ꝯſue. Tñ rñdet ipſe ꝙ dcm̄ bar.
hic ꝓcedere pōt q̄n nō iſurgit graue ꝑiudiciū parti dato ꝙ ſta
tutū non intelligat ſm ius cōe vt pꝫ in exēplo hic poſito ꝑ eū ſe
cus q̄n graue ꝑiudiciū poſſet generari parti vt pꝫ i exemplo hic
poſito ꝑ glo. ⁊ bar. in. d. §. in cōputatione. vbi hr ꝙ ſi ſtatutuꝫ
dicat ꝙ hrs ꝯ factū defuncti venire nō poſſit ⁊ defunctus rē hr
dis obligauit alteri certe ſi hrs adeat hrditatē defūcti cū bñficio
inuentarij poterit ꝯ illud factū venire qꝛ illud ſtatutū dꝫ ſm ius
cōe intelligi. ſ. niſi hrs inuētariū fecerit vt ibi q̄uis tale ſtatutū cō
tineat idem ꝙ ius cōe. l. cū a matre. C. de rei ven. l. ſi creditori
bus. C. de ſer. pigno. da. ma. Ro. hic etiam ſimpliciter tꝫ idem
qđ Imol. hic pau. de caſt. ēt ſimplr tranſit cū barto. hic adde ꝙ
An. de bu. in. d. c. cū cām. ſimpplr tenet opi. bar. hic ⁊ ideꝫ fuit
de mente ant. de bu. i. c. i. de reſcrip. vbi plenius tractat an ⁊ q̄n
ſtatutū diſponens idem qđ ius cōe debeat iterpretari vt addat
12 iuri cōi. † Adde etiam ꝙ imo. in. l. ſi vero. §. de viro. in. iiij. col.
c ſ. ſo. ma. dicit ꝙ ſi querat an ⁊ quando ſtatutū[c] diſponens ideꝫ
qđ ius commune debeat interpretari ⁊ limitari ſm ius commu
ne an vero debeat generaliter intelligi dꝫ concludit ꝙ ſi pōt ali
quid operari dꝫ limitari ſm ius cōe alle. not. in. c. i. de conſti. in
vj. ⁊ ea que no. in. l. i. ſ. ad. l. fal. in prin. ſecus ſi aliquid non ope
raretur ar. c. ſi papa. de ꝓui. lib. vj. ⁊. l. ſi q̄n. in prin. de leg. i. et
ita ſm eum loquitur illud qđ no. bartol. hic ſed certe non vr ꝙ
bar. hic loquatur in caſu in quo verba ſtatuti diſponerent idem
qđ ius cōe vt pꝫ ex no. per bar. hic. circa ꝑnc. Mihi plus placēt
verba Imo. hic cū quo vr ſatis concordare Pau. de caſt. in. d.
§. in computatione. volens qđ ſtatutū debeat interpretari ſm
ius cōe ne aliquis dānum indebite patiatur etiam ſi ſtatutū hoc
modo interpretando nihil adderet iure communi per no. in. d.
§. in computatione. ſecus vbi quis indebite damnū non pate
retur qꝛ tunc non interpretatur ſm ius commune ſi ſtatutū ita
13 interꝑtando nihil operatur ita loquatur id qđ no. bar. hic. † Ad
de etiam do. Abb. in. c. paſtoralis. in princi. de appel. vbi ſequi
tur illud qđ no. barto. hoc. ⁊ pro hoc adducit ipſe tex. in. d. c. pa
ſtoralis. vbi probatur ſm eum ꝙ clauſula odioſa in reſcriptis
appoſita debet intelligi vt aliquid operetur ſi illa clauſula gene
raliter intellecta poſſet reduci ad terminos iuris cōis. qꝛ ita re
ducēdo ea nihil opareť. nā illa clauſula appellatione remota eſt
odioſa ⁊ poſſet intelligi de appellatione tm̄ que etiā a iure cōi
remouet. c. cū appellationibus friuolis. de app. lib. vj. vñ qꝛ ita
intelligēdo nihil oparetur illa clauſula. ideo intelligit de alia ꝓ
babili appellatione ſm qđ hr in. d. c. paſtoralis. Matthe. ma
teſſalanus in ſuis nota. no. lx. alš. lxiiij. reprehendit hoc dictuꝫ
14 bar. ꝑ no. in. d. §. in cōputatione. tñ reſpōdet. vt. ſ. † Confirmo
opi. Bar. ꝑ ea que no. Bal. in. l. ij. in vlti. col. C. q̄uo ⁊ q̄n iu. ⁊
in. c. i. de mil. vaſ. q ꝯtu. eſt. ⁊. l. non ſunt liberi. ſ. de ſta. ho. vbi
no. voluit ꝙ ſi ſtatutū dicat ꝙ ſi qs debeat ter citari nō ſufficit
vna citatio ꝑemptoria ꝓ oibus ⁊ ſic nō recipiat interpretatio
nē ⁊ limitationē a iure cōi diſponēte ꝙ vbi reqrit ter citari ſuffi
ciat uel trina citatio uel una ꝑēptoria ꝓ oibus. l. ꝯtumacia. poſt
prin. ſ. de re iud. l. nōnunq̄. ſ. de iudi. ⁊ ꝓ hoc alleg. Bal. id qđ
no. gl. in cle. i. in ℣. iij. de vi. ⁊ hone. cler. ad qđ etiā vide no. per
Io. an. ⁊ alios in. c. ex tua. de cle. nō reſi. ꝑ anto. de bu. in. c. q̄m
frequēter. §. ſi vero. vt lit. nō ꝯte. ⁊ in. c. ſi. de dila. facit id qđ no.
bar. in. l. ij. ſ. de vſuca. vbi etiā ponit an ſtatutū debeat interpre
tari vt addat iuri cōi de quo vltra predicta vide Bal. in ru. C. q
15 acc. ⁊ in. l. ſi. de tute. ⁊ in. l. ij. C. de preſcri. lō. tēp. ¶ † Itē querit
Bar. an etiā reqrat ꝙ ꝑuiꝰq̄ poſſit fieri citatio ad domū ꝑqui
rat an poſſit inueniri eius ꝓcurator ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic ſi ꝯſtet vel no
toriū ſit ꝙ ꝑncipalis dimiſerit ꝓcuratorē. alš ſecus vt hic ꝑ eū.
Imo. hic dicit ꝙ gl. in. d. c. cām. tꝫ ꝙ nō dꝫ fieri citatio ad do
mū niſi q̄n nō pōt inueniri principalis nec eius ꝓcurator. ⁊ ꝑ il
la gl. hñ facit ſm eū id qđ hr in. c. ſi. de eo q mitti. in poſ. ⁊ in. l.
meminerint. ⁊ qđ ibi no. bar. C. vñ vi. lō dicit ꝙ tutius eſt añq̄
fiat citatio ad domū qđ fiat diſcuſſio in locis publicis ⁊ apud ꝑ
ſonas notas ipſius principalis. puta apud ꝯſanguineos vł ami
cos an ꝑncipalis dimiſerit ꝓcuratorē lꝫ bar. hic alš ſenſerit ſm
eū. Et rñdet imo. ad iſtū tex. q innuit ꝙ ꝑus fiat citatio ad domū
q̄ citet ꝓcu. qꝛ dꝫ intelligi ſi nō extat ꝓcurator ſꝫ vbi extat ipſe
16 citet ꝑ ea q̄ ſunt. ſ. all. ꝓut ēt not. in. d. c. cām. † Sꝫ Ant. de bu.
in. d. c. ſi. de eo q mit. in poſ. ⁊ i. d. c. cāꝫ. trāſit ſimplr cū bar. hic
imo. ibi dixit illud idē qđ ipſe dixit hic. ⁊ ita ēt tꝫ in. l. ſi finita. §.
ſi plures. in. vi. col. ſ. e. vbi reputat gl. in. d. c. cām eſſe ad hoc ſin
gularē. ⁊ ita vr tenere ang. in. l. ii. in. ii. gl. C. de ann. exce. ⁊ iſta
opi. in pūcto iuris mihi plꝫ. Et ad iſtū tex. vltra rñſionē. ſ. datā
potes rñdere ꝙ hic loqt in cauſis deſiderātibus celeritatē que
cauſe in hac mā citationis differūt ab alijs. vt ꝓbat hic ꝑ Bar.
17 circa ꝑn. ¶ † Querit etiā bar. q̄n examinant teſtes añ li. ꝯteſta.
ſeu ad eternā rei memoriā an ſufficiat ad domū citare illū ꝯ quē
recipiunt teſtes. et diſtinguit vt hic ꝑ eū. ang. hic ſe remittit ad
no. ꝑ bar. et ad no. ꝑ Io. an. in regula ꝑſumit. in mer. Sꝫ imo.
hic tꝫ ꝯ bart. inq̄tū bart. ꝯcludit ꝙ ſi qs ſemel fuit in iudicio. et
poſtea citat ad domū et nō cōpareat ꝑſumit latitare ꝑ no. ꝑ gl.
in. l. ful. §. qd ſit. in ℣. aīus. ſ. q. ex cau. in poſ. ea. nā ſm imo. nō
vr ꝙ bar. in hoc bñ dixerit. qꝛ lꝫ qs ſemel fuerit in iudicio. tñ ſi
volet deuenire ad ſcđm decretū extra cām dā. infec. et cām libe
ralē reqrit latitatio. alle. d. l. fulg. §. i. et. ii. iūcta. l. i. et in eo. tit.
hoc ēt dicit apte ꝓbari in. d. c. q̄m frequēter. §. porro. ubi dr ꝙ
ꝯ reū pōt procedi ad diffinitiuā in cā mr̄imoniali et ſpūali dum
mō reus ſit ꝯtumax. ſ. verus. ut qꝛ ꝑēpl oīe citatus venire ꝯtem
ꝑſit uel qꝛ malitioſe ſe occultat et ſic latitat uel qꝛ īpedit ne poſ
ſit citari et ſic apte uoluit illa lr̄a qđ nō preſumat latitare eo ipſo
qđ ſemel fuit in iudicio. Vñ ꝯcludit imo. in principali articulo
qđ in caſibus in qbus nō reqrit latitatio ſufficiat citatio ad do
mū ſi ꝑſona rei reꝑiri nō pōt ut hic. et. l. i. §. i. de lib. agno. et in
auc. q ſemel. C. q̄uo et q̄n iu. et in. d. c. cām. cū ſi. Sꝫ in caſibus
in qbus reqrit latitatio nō ſufficit citatio ad domū ſi ꝑſona re
ꝑiri nō pōt ꝑ. d. §. porro. q̄n aūt reqrat nō ponit ipſe hic ſꝫ col
18 ligit ex no. ꝑ bar. hic. † Ro. ēt hic dicit ꝙ lꝫ ſemel fuerit in iudi
cio ſi poſtea ſe abſentet nō ꝑ hoc vr latitare qꝛ dꝫ preſumi queꝫ
abeſſe ex iuſta cā. alleg. l. ſi. eū. §. ex iuſta. ſ. de fideicō. lib. et qꝛ ēt
cā iuſta excuſat abſentē a ꝯtumacia et a latitatione. alł. glo. ſin
gularē in. l. i. § ſi. ſ. ſi qs iuſdi. nō obtē. in ℣. intereſt. ad finem.
19 ¶ † Adde qđ in hoc ualeat qđ preſumatur latitare ille qui ſemel
cōparuit in iudicio. et poſtea ſe abſentat et citatus ad domum
non cōparet cōis opi. ſe hꝫ cū Bar. et eā ſequit Inno. et cōiter
cano. in. c. ſi. de eo q mit. in poſ. Bal. in. l. i. §. ignorare. C. de re
ſti. mili. et in. l. cū propenas. C. de bo. auc. iu. poſ. bar. in. l. ſi fi
nita. §. iul. in. viij co. ſ. e. ang. in. d. l. iij. C. de ann. exce. Ant. de
Alex. de Imo. ſup prima. ff. noui.

a ¶ In manda
tis adde vid
dū eūdē alex.
ꝯſi. ii. ⁊ ꝯſi. ix.
iii. li. vbi hunc
articulū pōit.
b ¶ Inq̄ſitiōe
vide lu. ro. cō.
cccclui. ſ. all.
vbi dicit reqſi
tioneꝫ neceſſa
riā ⁊ de ea dbe
re ꝯſtare qꝛ eſt
ſolēnitas extri
ſeca q̄ non ꝑſu
mit nō tñ loqt
vbi eēt ꝑdictū
ſtatutū ſꝫ vbi
eēt tale ſtatutū
vīs eūdē alex.
ꝯſi. cxxxvii. ſ.
alle. ⁊ abb. ꝯſi.
xlii. vbi dicit
verba bar. hic
eſſe notanda.
c ¶ Si ſtatu
tū ꝯ tinet ideꝫ
ꝙ ius cōe an
valeat. ⁊ quid
opet. dicas ꝙ
opat qꝛ indu
cit nouū reme
dium ex ſtatu
to ⁊ ſic nouaꝫ
ꝯditionē ex le
ge vt ꝑ bal. in
l. ſancimꝰ. C.
de iudi. vbi lo
quit de ſtatu
to diſponente
ꝙ victꝰ victo
ri ꝯdēnet in
expenſis ſicut
in. l. eū queꝫ te
mere. de iudi.

ad euitandum ad ſi.de condi.ob.tur.cau.

1 Actio in factum ad verum intereſſe datur ꝯ iudiceꝫ qui non mi
niſtrauit iuſticiam in cauſa damni infecti.
2 Judex negligens in miniſtrando iuſticiam tenetur parti actio
ne in factum ad intereſſe.
3 Judex negligens in faciendo iuſticiaꝫ.an ⁊ qñ ⁊ quomodo poſ
ſit conueniri.
4 Judex negligens tali negligentia que equiparaꝰ culpe quomo
do poſſit conueniri.
5 Judex denegans doloſe facere iuſticiam.ſeu dare audientiam
qđ in dubio vꝛ preſumendum.ſ.ꝙ dolo recuſauerit.tunc teneꝰ
ad intereſſe partis.
6 Judex denegans facere iuſticiam ꝑꝑ ſuam imperitiaꝫ an tenea
tur ad totuꝫ intereſſe partis.
7 Judex denegans facere iuſticiam propter imperitiam quomo
do teneatur parti.
8 Judex qui ꝑꝑ imperitiam peccauit non tenetur inſolidum ſꝫ
inq̄tum facere poteſt ⁊ ſi non ſit ſoluendo non detrahitur in
carcerem.
9 Libellus contra iudicem facientem litem ſuaꝫ quomodo ſit for
mandus.
10 Juramentum in litem non preſtatur contra iudicem neglexit fa
cere iuſticiam.

1 **In eum quicquid.** †Cõtra iudicem q nõ miniſtrauit iuſticiaꝫ in
2 cã damni iſecti daꝰ actio in fcm̃ ad verũ intereſſe.h.d.C†No.
ꝯ iudicẽ negligẽtẽ facere iuſticiã dari actionẽ in fcm̃ ad intereſſe
nõnulli alij caſus reperiunꝰ ſpecifice expreſſi in iure in qbus te
neꝰ actiõe in fcm̃ ad intereſſe iudex negligens quos vide p bar.
in.l.ſi.j.de va.⁊ extraor.cog.⁊ ibi tãgit an ex illos caſus ſpecifi
ce expreſſos teneaꝰ ſemp actiõe in fcm̃ ad verũ itereſſe partis iu
dex q negligens fuit tꝫ ꝙ ſic cũ quo ꝯcordat Ange.hic qꝛ cum
talis iudex ꝑꝑ negligentiaꝫ poſſit accuſari criminaliter vt pꝫ in
auc.vt diffe.iu.poſt ꝑn.ergo dꝫ ẽt cõpetere ciuilis actio in factũ
ad intereſſe partis.l.nec q̇cq̄ ⁊ ibi glo.pe.ff.ꝓ ſo.l.qui noie.ſ.ſo
lu.nõ aũt tenebiꝰ ex titulo poſito inſti.de ob.que ex qua delic.
naſ.in ꝑn.⁊ in.d.l.ſi.cũ ſi.q̇ illa iura prouident in iudice per im
peritiam male iudicante.ſ.ꝙ teneaꝰ q̄tũ religioni alterius iudi
cantis equũ videbiꝰ ſm ang.⁊ Bart.vbi.ſ.Sꝫ imol.hic dicit
ꝙ gl.in.l.nõ q̇cq̇d.§.i.ff.de iu.ſenſit ꝙ imo iudex negligẽs te
neaꝰ ex illo ti.de obli.q̄ ex q̄ deli.naſ.in ꝑn.⁊ aliter nõ determiat
ipſe.Sꝫ dicit ꝙ gl.ij.q.vj.c.hoc ẽt.tꝫ id qđ glo.in.d.l.nõ q̇cq̇d
3 ſꝫ hꝫ ipſuꝫ hoc nõ eſt verũ iõ ſtat cũ opi.bar.⁊ ang.C†Adde ꝙ
illa opi.q̄ hꝫ ꝙ iudex ꝓ negligentia teneaꝰ ex illo ti.de ob.que
ex qua.deli.q̄tũ videbiꝰ equum ⁊c.tenuit expreſſius glo.in.l.ar
gentarius.§.cũ aũt.in ver.de iudice.ff.de eden.⁊ in.l.ſi quis in
conſcribendo.in ſi.ff.de pac.⁊ glo.ſi.iuncto tex.in.l.ſi qñ.C.de
teſti.⁊ ang.in auc.ſcenicas nõ ſolũ.ad ſi.col.v.ſed gl.pe.i.c.qm̃
ff.de ꝓba.vꝛ tenere opi.bar.⁊ idẽ tꝫ bar.i.l.i.C.quõ ⁊ qñ iu.⁊ in
d.§.cũ aũt.⁊ in.l.mancipia.C.de ſer.fu.⁊ ibi idẽ tꝫ ang.in lect.
ꝑuſi.ſꝫ ang.ibi in lec.florentina aliť dixit diſtinguens ꝙ vbi pena
reperiꝰ terminata rõne negligentie tũc ſit vera opi.bar.ſed vbi
nõ reperiꝰ determinata pena tũc ſit ꝯ̇a opi.gl.in.d.§.cũ aũt.⁊
in.d.l.ſi qs in ꝯſcribendo.cũ gl.C.de pac.nã tũc faciet litẽ ſuaꝫ
vt ibi ⁊ debebit tũc attẽdi an negligẽtia ſit ſoluta ⁊ ſi ſit ꝓprie do
lus tũc teneaꝰ inſolidũ.l.ſi filius.ff.de iu.aut negligẽtia erat ta
lis que annumerabaꝰ culpe tunc tenebitur q̄tũ iudici equum vi
4 debiꝰ ꝓ mõ culpe.d.l.fina.cum ſi.C†Ex ibi ſatis pꝫ ꝙ in caſi
bus vbi ſpecifice nõ reperiꝰ determiata pena iudicis negligẽtis
debeat attẽdi aut p imperitiam neglexerit facere iuſticiam tunc
teneaꝰ ex illo ti.de obli.que ex qua.delic.ſ.q̄tum videbiꝰ ⁊c.et
ſi errauit in articulo dubio ⁊ difficili minus teneaꝰ q̄ ſi in re cla
ra vt p glo.inſti.de obli.que ex qua.delic.in ꝯ̇.videbiꝰ.quã de
5 clara vt p barto.in.l.mancipia.C†Aut dolo ſe denegauit fa
cere iuſticiam ſeu dare audientiã ꝓut in dubio vꝛ ꝑſumendum
ſ.ꝙ dolo recuſauerit ar.l.ſi ꝓcuratorem.§.dolo ⁊.l.dolus mã
da.⁊ eſt de mẽte bart.hic ⁊ tunc teneaꝰ indiſtincte inſolidũ ad
verũ intereſſe.d.l.ſi filius.⁊ ita vꝛ eẽ de mente Spec.in tit.de di
ſpu.⁊ all.§.fin.ꝯ̇.ſed qđ ſi velit ſupplere.Et de mã ẽt vltra ꝑdi
cta.vide p gl.⁊ doc.in.c.cum ſit gñale.de fo.cõpe.⁊ p gl.xxiij.
q.ij.in.c.dñs noſter.⁊ p glo.in.c.excõicamus.§.moueantur.ꝯ
here.in.c.cũ cauſam.ad ſi.cum glo.i.de offi.delega.per Inno.
in.c.ſepe.ad ſi.in glo.mag.de appel.per Ange.in auct.vt iudi.
ſine quoquo ſuffr.§.volumus.⁊ bald.in.l.obſeruare.§.pro ſu
ſcipi.in.xvij.q.de offi.procõ.bald.in.c.i.§.iudex vero.poſt gl.
6 de pac.iur.C†Ex predictis infero ꝙ ſi in caſu huius.§.iudex
per imperitiam iuris iuſticiam facere denegaſſet haberet locũ
id qđ hꝛ in.d.l.ſi.de va.⁊ extraor.co.qꝛ iudex tenereꝰ q̄ti equũ
⁊c.Vñ iõ teneꝰ ad totale intereſſe qꝛ intelligiꝰ ꝙ ibi fuit in do
lo preſumpto ꝓut etiã hic intelligit Barto.⁊ quõ intelligaꝰ do
lus preſumptus ⁊ in quo differat a vero dolo ⁊ lata culpa.vide
bar.in repe.l.qđ nerua ff.de depo.Bal.in.l.ſi ꝯſtãte.§.ſi mari
tus.ff.ſo.ma.Bal.in.l.pignus.C.de pig.ac.⁊ Saly.in.l.ſi cuꝫ
7 nulla.eo.titu.Cano.in.c.bona fides.de depo.†Et iuxta predi
a cta ẽt adde bar.in diſpu.ª ſua inci.A ſnia iudicis q p impitiã ⁊c.
vbi voluit ꝙ iſte tex.nõ dicaꝰ diſcrepare a.d.l.ſi.qꝛ illa ꝯ̇ba q̄ti
equũ ⁊c.poſita in.d.l.ſi.referunꝰ ad intereſſe.alle.l.i.§.i.vel.ij.
iuncta.l.ſi.ff.de his qui deie.⁊ iſtud dicit hic eſſe expreſſum cuꝫ
hic no.⁊ ꝙ illa verba equũ ⁊c.dant arbitrium iudici vt ex cauſa
poſſit in minus ꝯdẽnare q̄ ſit intereſſe.vtputa ſi eſt filiusfa.qui
minus hꝫ in peculio.vt.d.l.ſi filius.vel qñ erraſſet in lege diffici
8 li.vt no.glo.inſti.de ob.que ex qua.delic.in princi.C†Sentit
etiam glo.in.d.l.ſi.in ver.de eo.ꝙ iudex qui ꝑꝑ imperitiã pec
cauit nõ teneꝰ inſolidũ.ſed ſolũ inq̄tum facere põt.⁊ ita expreſ
ſe firmat bal.in.d.§.iudices.in prin.⁊ in ru.C.de pe.iu.⁊ in.d.
l.pignus.in.xj.col.vbi ex hoc ꝯcludit ꝙ ſi talis iudex nõ ſit ſol
uendo nõ detrudeꝰ in carcerem.⁊ ꝓbaꝰ hoc ſm eum in.d.l.ſi fi
lius.in prin.cum glo.vbi filiusfa.ſi nõ habeat niſi peculiũ non te
nebiꝰ vltra illud ſi fecit litẽ ſuam p imperitiã.ſecus autẽ ſi dolo
vt p bal.in.d.locis vbi etiã tãgit an iudex teneaꝰ ſi p leuiſſimam
9 culpam peccauit.†Et formã libellãdi ꝯ talẽ iudicem facienteꝫ
litẽ ſuam.vide hic p Ang.⁊ Bal.in.d.l.ij.C.de ſen.que ſi.cer.
10 q̄ti.⁊ in.l.ij.C.de ſen.ex pi.reci.C†Vltimo no.ꝙ ꝯ iudicẽ q
neglexit facere iuſticiã non iuraꝰ in liteꝫ.de quo Imol.hic dicit
eſſe recurrendum ad materiam.l.in actionibus.de in litẽ iurã.
de quo etiam in Spe.vide per Bal.in.d.l.ij.C.de ſen.que ſine
certa quãtitate.

1 Actio in factũ ad intereſſe ita demum datur contra iudiceꝫ non
facientem iuſticiam ſuper cautione damni infecti preſtanda ſi
fuit requiſitus ſedens pro tribunali vt iuſticiam faceret.
2 Judex non debet impartiri officiũ ſuum niſi petaꝰ.fallit vt hic.
3 Judex poteſt ex officio dare aduocatos ⁊ procuratores etiam ſi
nemo ſit qui petat.
4 Judex ex officio poteſt procedere etiam non requiſitus in cau
ſis ciuilibus tendentibus ad publicam vtilitatem.
5 Judex ex officio procedere etiam nõ requiſitus in pluribus ca
ſibus hic enumeratis remiſſiue ⁊ maxime vbi vertitur periculũ
anime.⁊ in actibus pijs.
6 Judex ſupplet ex officio etiaꝫ non requiſitus in cauſa pia vt eſt
dotis.qꝛ poteſt decernere dotem filie nemine petente eo caſu
quando pater non prouideat.
7 Judex ex officio poteſt cogere heredem facere monumentum
teſtatori etiam ante aditam hereditatem.
8 Judex ex officio an poſſit acqrere bonoꝝ poſſeſſionẽ pupillo.
9 Judex an poſſit ex officio dilationem ꝯcedere parte nõ petẽte.
10 Judex ex officio poteſt compellere reum ad declaranduꝫ ſuam
exceptionem generalem.
11 Judex ex officio poteſt denegare audientiam contumaci etiaꝫ
eum mulctando.
12 Judex ex officio an poſſit producere teſtes pro abſente.
13 Teſtes an ⁊ qñ poſſint recipi in cã appellationis qui nõ potue
runt recipi in principali cã etiam poſt deducta teſtificata.
14 Teſtium ſubornatio non preſumitur in iudice.tamen preſumi
tur in teſtibus ꝙ ſint ſubornati a parte.
15 Judex ex officio põt ſupplere reducẽdo partibus factũ ad me
moriã vt dicẽdo eſto memor ꝙ fuit factũ pactũ de nõ petẽdo.
16 Judex ex officio poteſt ſupplere in his que ſunt notoria ex actis
iudicis vel aliter q̄ ex actis.
17 Judex ex officio poteſt ſupplere ⁊ interrogare partem quãdo
cunqꝫ ſibi videbitur.
18 Judex ex officio an poſſit interrogare partẽ poſt ꝯcluſum in cã.
19 Probationes non poſſunt facere partes poſt concluſuꝫ in cau
ſa iudex vero ſic.
20 Judex ex officio põt ſe informare de conditione teſtis produ

Alex.de Imo.ſup prima.ff.noui.

nõ ꝑmittit ſi nec diſpõ.ta ⁊ xi.in ꝯſi.l.cc. li.iii.vo.⁊ in conſi.cxiiii.in iii.volu.ꝓto tum frañ.cur.

Additio.
a C In diſputatione.vide in mã ſely.in rubr.extra de appe.in pe.co.⁊ ialo.in.l.i.in prin.in vl.co.⁊ in.§.ſi.ff.ꝙ quiſqꝫ iuris.⁊ ang.de are.in l.i.in princi.in iii.⁊.iiii.col.ff.de app.⁊ in.§.i.inſti.de obligatio.que ex quaſi delicto naſcunꝰ.⁊ mariañ ſocinũ in ꝯſ.cxiiii.in.iii.colũ.in.ii.qđ.prin.incipit vi ſo ⁊ diligenter.Tho.dip.

cti an ſit idoneus vel ne ad finem inualidandi fidem teſtis.
21 Judex ex officio pōt ſupplere in faciendo examinare teſtes qui iam iurauerūt coram eo de veritate dicenda.
22 Judex pōt ex offō mandare emptori agenti ad traditionem rei empte vt ſoluat preciū venditori ēt non petenti. ⁊ ſupplet circa interrogatoria facienda teſtibus.
23 Judex ex officio ſupplet in iubendo ſibi expediri acta.
24 Judex ex officio pōt repellere litigantem a iudicio ſi videt eum calumniantem.
25 Judex officio poteſt procedere ꝯ contumacem in cauſis fiſcalibus etiam parte non petente.
26 Judex ex officio pōt ſe informare de ſtillo curie ⁊ conſuetudine fori q̄uis non ſit per partes probatum.
27 Judex ex officio pōt peruenire ad diffinitiuam qñ videt inſtantiam perire etiam parte non petente.
28 Judex ex officio ſupplet in prorogando tempus ſupplet ⁊ in allegationibus iuris.
29 Judex ex officio an poſſit ſupplere in caſibus criminalibus in q̄bus procedere et per viam accuſationis.
30 Judex an poſſit ex officio condemnare partem in expenſis non petitis.
31 Judex ſi vendicaret contra id qđ eſt de iure dubiū an poſſit dici ſententia nulla.

1 **Hoc autem iudicium.** †Cōtra iudicē nō facientē iu-
ſtitiā ſup cautiōe dāni īfecti p̄ſtanda ita demū daſ actio ad iter
eſſe ſi fuit requiſitus ſedens pro tribunali vt iuſticiaʒ faceret. b. d.
2 ¶ † No. q̄ iudex nō bʒ īpartiri offīm ſuū niſi petaſ ⁊ hanc mām
ꝺ ſatis late explicat bar. Cui⁹ dictis eſt addēdū. pro inq̄tū dicit
in quarta opp. q̄ iudex dʒ exercere offīm ſuū ēt nō īploratuʒ qñ
tale iudicia offīm reſpicit miſerabiles pſonas vt actū piū als pu
niſ vt hic p ipſum nam circa. h. d. hic Jnno. q̄ lʒ iura all. p bar.
probent q̄ iudex teneaſ ⁊ poſſit offīm ſuū exercere tñ probant
q̄ puniaſ qñ non eſt imploratū eius offīm immo potius vꝛ pro
bari ꝯriū in. l. i. §. magr̄atibus. ff. de ma. ꝯue. ⁊ pro hoc adducit
id q̄ no. Barto. in. v. q. dū tractat de expēſis. nam lʒ tex. in. l. p
perādū. §. ſinaūt alterutra. C. de iu. ⁊ glo. in. l. fi. C. quā. prouo.
dicat q̄ iudex dʒ ꝯdēnare victū victori in expenſis. alias punitur
tñ illud dʒ intelligi vt puniaſ. ſ. ſi fuerit petitū vt hic dicit Bart.
3 in. v. q. † Sed dic q̄ verior vꝛ opi. bar. quam ꝺ ſimpliciter ſeqꝛ
Ang. q̄ opi. maxie pbaſ in. l. nec q̄cq̄. §. aduocatos. ff. de offi.
pcon. ibi dū tex. dicit ſi nemo ſit q petat vltro eis dare debebit
⁊c. ſic ille tex. expreſſe aſtringit iudicē ēe qñ nemo petit dū tñ iu-
dex non poſſit p̄tendere p babilē ignorantiā vt ꝺ p Bart. in. v.
oppo. Si ergo iudex aſtrīgiſ facere ēt qñ nemo petit merito ſe
q̄tur q̄ ſi iudex negligat puniſ rōne negligētie vt dcm̄ fuit. ff. §.
pri. ⁊ iſtud expſſe voluit cy. in. l. i. in. xiiij. q. ff. de iuriſdi. om. iu.
⁊ ibi rñdet ad. d. §. magr̄atibus. eo mō quo hic rñdet bar. in. v.
op. Nec ob. qđ hꝛ. in. d. §. ſinaūt alterutra. q2 ibi iudex nō aſtrin
4 git iudicē ſi ps non petat put facit tex. in. d. §. aduocatos. † ad-
de ēt no. bar. in. l. ſi vacantia. C. de bo. va. li. x. vbi ex illo text. di
cēte diligēter inq̄rat ⁊c. colligit no. bar. q̄ in cāis ciuilibus tēdē
tibus ad publicā vtilitatē pcediſ ēt p inq̄ſitionem iudicia vñ di
cit q̄ ibi eſt quaſi caſus p epis vt poſſint ex eoꝝ offō facere inq̄
ſitionē ꝯ tenētē bona q̄ dñt diſtribui pauperibus vel i alias pias
5 cauſas. ¶ † Adde ēt gl. in. c. cupiētes. §. cetex. in ꝟ. cōtumacia
de elec. li. vj. que enumerat plures caſus in q̄bus iudex ſupplet
ex offō ⁊ inter ceteros enūerat caſum qñ vertiſ periculū aīe per
c. cū nobis olim. de elec. ⁊ ita no. Spe. in ti. de diſpu. ⁊ alle. §. fi.
ꝟ. itē in fi. pbationes ⁊c. p. c. cū īhibitio. de clande. deſpon. ⁊ q̄
in actibus pijs iudex ſupplet firmat ēt cy. ⁊ bal. in. l. mulierē p il
lū tex. C. ſi mād. ita ve. ⁊ Jnno. in. c. ad noſtrā. de iureiu. ⁊ bal.
in. l. nec q̄cq̄. §. vbi decretū. in. x. col. ff. de offi. pcō. ⁊ in auc. ad
hec ad fi. C. de vſu. ⁊ in. l. vnica. in. xvij. colū. C. de ꝯſcl. bñ facit
tex. in. l. ſi cū dotē. §. eo aūt tpe. ꝟ. nec ꝟo. ſol. mři. vbi pbaſ q̄
in cā dotis iudex interponit offīm ſuū ēt nō petitū q̄ cā dotis dꝛ
eſſe pia. l. cū his. §. ſi mulier. ff. de ꝯdi. inde. ⁊ no. bar. i. l. ꝯſtāte.
in. ix. q. p̄ine partis. infi. ff. ſo. ma. ⁊ in. l. ſi ego. in p̄n. ⁊. §. i. cum
multis ſuis ꝯcor. ff. de iure do. ⁊ ad hoc Raph. ⁊ Pau. de caſt.
in. d. §. eo aūt tpe. pōderans illū tex. ſ. q̄ in cā dotis iudex inter
6 ponit offīm ſuū non petitū. † Jtē in cā pia ſuppleat iudex tenuit
Ang. in. l. hr̄ditas. §. i. ff. de peti. here. idē Ro. in repe. auct. ſilr
ad. l. falci. in. xj. ſpāli ibi enūerato circa iudicia. Pro. hoc. d. cē

a ¶ Non petē te adde eundē alex. cōſ. c. lxxx vn. ii. lib.
b ¶ Item ſciē du ibi vide. d. bart. cepolam veronenſeʒ q multa ad māj §. dicit.

tex. i. l. pfecticia poſt p̄nc. in ꝟ. lʒ ⁊ ſi pponas. ff. de iure do. vbi
ſm eūʒ eſt expreſſuʒ q̄ iudex poſſit ex offō ſuo nemine petēte de
cernere dotē filie eo caſu quo pr̄ nō pnideat ⁊ ita allat illuʒ text.
bar. in. l. i. circa. iij. col. ff. ſo. ma. non tñ dicit bar. illud vex. ſ. ne
mine petēte nec ēt illud exp̄mere vꝛ text. in. d. l. pfecticia. ⁊ non
eſt alibi ſm bar. in. l. i. ſolu. mři. de quo tex. vide ēt. bal. in. l. qui
7 liberos. ff. de ri. nup. † Pro iſta etiaʒ opi. dicit Rom. in. d. auc.
ſilr. eſſe tex. in. l. qui hꝛs erat circa fi. ff. fa. her. vbi ſm eum pro-
baſ q̄ cōpelliſ heres ex offō iudicis ⁊ etiam ante aditā heredita
tem facere monumentum teſtatori ⁊ ſic opus piū facere p hoc
facit qđ not. gloſ. ij. in. c. quia fruſtra. de vſu. dum vult q̄ iudex
ſuppleat repellendo vſurariuʒ a iudicio ſm formaʒ illius decre
talis que quidē ꝯcernit fauoreʒ anime. ſ. vt detur occaſio vſura
rio reſtituendi vſuras ſi vult audiri ad iudicium ⁊ cuʒ opin. bar
to. etiam per omnia tranſit Anto. de but. in. c. bone. el. i. de po
ſtu. p̄la. Jtem adde inq̄tum barto. in. i. q. tangit an iudex poſſit
iudicis offīm nobile exercere noīe petētis ⁊ ꝯcludit q̄ ſic qñ non
dirigitur ꝯ certam perſonam nec ſperatur ſequi diffinitiua ſnia
p. l. ſeruus. ff. de bo. poſ. tñ ſm eum nō hēbit effectuʒ niſi ſecuta
8 ratihabitione p. l. iij. ⁊. §. muto. ⁊. §. acquirere. e. tit. † Adde q̄
iſtud fallit qñ exercuit offīm ſuum pro pupillo puta decernendo
ei bono. poſ. q2 tunc vꝛ q̄ ſine ratihabitione acq̄raſ impuberi:
vt eſt tex. no. in. l. pe. ⁊ ibi not. eod. tit. facit. l. infantis. C. qui ad
mit. Jn alijs locis tactis hic p bart. in hac p̄ma. q. dic vt hic per
eum cum quo ſtant cōmuniter alij ⁊ etiam Ant. de bu. in. d. c.
bone. Jtē circa ea que tangit hic bart. in. ij. q. adde q̄ dicta ſua
fuerunt pro magna parte dicta Cyn. in. l. i. in. xiij. q. de iuriſdi.
om. iu. ⁊ ibi ēt aliq̄d per bal. ⁊ cū Bal. ſtat ſimplr Anto. de bu.
9 in. d. c. bone. ⁊ idem no. Bart. ⁊ alij. in. l. i. C. vt que † de. aduo.
Tñ inq̄tum in hac. ij. q. concludit iudicem poſſe parte non pe
tente dilationē cōcedere. Adde q̄ ꝯtrium tenuerunt Jac. bu. ⁊
Bal. in. l. fi. ff. de ſer. per tex. in. l. i. C. de dilati. ⁊ in. l. nouerit. C.
vt infra cer. tē. cri. Tñ opi. Bart. vꝛ verior ⁊ eſt cōis ⁊ pbatur p
id qđ hꝛ in. c. lʒ cām. ⁊ ibi glo. i. de pba. ⁊ ibi no. doct. ⁊ probaſ
per alia all. per Bar. in. d. l. i. C. de dila. vbi perfectius loquitur
q̄ hic ⁊ ibi rñdet ad illum text. ⁊ ad. d. l. nouerint. ⁊ rñde vt ibi
per Bar. de quo etiam ibi per Cy. ⁊ p Bal. ⁊ ita ēt tenuit bar.
10 ⁊ ipſemet Bal. in. d. l. i. C. vt que de. aduo. † Adde etiam dictis
per bar. hic q̄ iudex ex officio pōt cōpellere reum ad declaran-
dum ſuā exceptionē generalem vt eſt tex. notabilis in. l. age. C.
de tranſac. ⁊ illuʒ tex. ad hoc ponderat Bald. q extra hoc infert
idem dicendum in generali libello actoris vt poſſit iudex acto-
rem cōpellere ad declarandum ſuū libellum generalem reo nō
petente ᵃ ⁊ iſtud etiā ſequiſ Ant. de bu. in. c. ij. in princ. de libel.
obla. dicens ſe ita putare tñ allegat ſi interſit iudicis vt certam
poſſit ferre ſniam. §. curare inſti. de acti. l. i. ⁊. ij. C. de ſen. que
ſi. cer. quā. pro hoc facit text. in. c. i. de libel. obla. ⁊ ibi per illum
tex. dicit Ant. de bu. in prin. q̄ in his que concernunt fundamē
tum ⁊ ſunt de ſolēnitate iudicij vt eſt libellus. iudex ſupplet de
facto. Et idē dicit eſſe in his in q̄bus verſaſ aliquod intereſſe iu
11 dicis puta vt certā poſſit ferre ſniam. d. §. curare. ſm eū. † Jteʒ
ſupplet iudex contra contumacem denegando ei audientiaʒ. l.
ſed ſi per pretorē. §. ſeruus. ⁊. l. dum decreto. cuʒ ibi no. ff. qui.
ex cau. ma. l. ſancimus. C. de iudi. ⁊ qđ no. glo. in. l. ediles. §. itē
b ſciendum ᵇ. ff. de edil. edic. in ꝟ. valde. iuncto tex. ēt mulctando
12 ipſum contumacē. l. i. cū fi. ff. ſi quis ius dꝛ. non obtē. ¶ † Jtem
circa ea que tangit Bar. in. iij. q. dū dicit q̄ in caſibus in q̄bus
poteſt deueniri ad diffinitiuā contra abſentem contumacem q̄
tunc pro eo poteſt producere teſtes ⁊ inſtrumenta nunq̄ produ
cta in cauſa. Adde q̄ lʒ Bald. in. l. ampliorem. C. de appel. in
prin. ⁊ Bal. ⁊ Paul. de caſtr. in. l. i. C. vt que de aduo. ⁊ Ro. ꝺ
teneant cōtrarium volentes q̄ iura allegata per Barto. intelli-
gaſ ſolum in probationibus in actis per partes pductis non
aūt de inducendis in ipſis probationibus p iudicē niſi ille abſ̄n
eſſet ex iuſta cā quo caſu poſſit ſaluari opi. barto. dic tñ q̄ opin.
Bar. eſt cōis quā ſequunſ glo. xxx. q. vlti. iudicantem. ⁊ gloſ. ⁊
doc. in. d. c. bone. ⁊ Jnnocē. in. c. veniens. de accu. ⁊ barto. in. l.
pe. §. ad crimē. in. v. col. in ꝟ. ſed p̄mo quero ⁊c. ff. de publi. iu-
13 di. p iura alleg. p bartol. que indiſtincte loquunſ. † Et ex dictis
ff. datur ſm bald. in. d. l. ampliorem. ſingul. ⁊ noua cautel. ſ. q̄
ille qui i cā appellationis non poterat producere teſtes quia in
cauſa p̄ncipali didicerat teſtificata iuxta cle. teſtibus de teſti. det
in ſcriptis iudici nomina teſtium quos vellet de nouo recipi et
examinari

examinari cū plene non probaſſet in cā principali ⁊ hoc
facto poſtea ſe abſentet. nā iudex tūc in quo nō timent
ſubornationes. c. cum clamor de teſti. recipere pōt illos
teſtes pro illa. q. in cā appellatiōis pro illo qui abſenta-
uit p. d. l. ampliorē. iuxta prin. qḋ eſt mirabile ſm bald.
ſed ro. hic ꝯtrariū tenuit qꝛ iura que dicūt iudicē poſſe ꝑ ab-
ſente ſupplere intelligunt ſi iudex fecerit infra tp̄s infra
qḋ pars ſi pñs fuiſſet potuiſſet illud expedire ſm glo. in
l. filiuſfami. §. veterani verſi. ꝑermiſſum. ff. de procura
facit ſm eum id qḋ no. glo. in. l. querelam. C. de fal. Illa
tñ eſt cōiter reprobata vt ibi p bar. ⁊ bal. ⁊ alios ſed in ꝓ
poſito certū eſt ꝙ abñs ſi pñs fuiſſet nō potuiſſet ꝓdu-
cere teſtes poſt didicita teſtificata vt. d. cle. teſtibus. er-
14 go. ⁊c. † Scḋo adducit ꝯ bal. qꝛ lȝ in iudice nulla preſu-
mitur ſubornatio circa teſtes tñ preſumit in teſtibus ꝙ
ſint ſubornati a pte ⁊ ſic non ceſſat rō ꝓhibitiōis. tertio
adducit: qꝛ lȝ ſit abñs tñ malicioſe abeſt. ergo ei ꝓdeſſe
a nō dȝ. l. fi. C. qñ ⁊ qñ iu. Tamen ſuſtinendo[a] opi. bal.
poteſt rñdere pređictis nam ad primū pȝ rñſio: qꝛ vide-
mus ꝙ ēt poſtꝗ̄ eſt ꝯcluſum in cā pōt iudex ad fauorē
partis interrogare. c. cū Jo. de fi. inſtru. nō ſolū ad de
clarationē actitatoꝝ ſed ēt ad de nouo fundandā inten-
tionē agētis vt. j. dicā ⁊ tñ ꝙ ꝯſtat ꝙ pars nihil pōt face
re ꝙ vim ꝓbationis habeat poſtꝗ̄ eſt concluſū in cā. c.
cū dilectus. de fi. inſtru. §. qꝛ vero multi ⁊ ibi no. in auc.
de teſti. Nec ob. ꝙ no. glo. in. d. §. veterani qꝛ poteſt rñ
dere ꝙ ibi iudex tacēdo vſqȝ ad lit. ꝯteſt. ⁊ nō repellēdo
ꝓcuratorē vr̄ illū approbaſſe quēadmodū pars appro
bauit. Et ad hoc ēt vide gl. in. c. i. §. in abſētia. de elec. li.
vj. ad ſcḋm rñde ꝙ illud ꝓbat iure. ſ. ꝙ iudex recipiat il
los teſtes. ꝑ quo alle. glo. reputatā ſingu. in. §. illud. in
ver. nō habebit. alr̄ eſt in. §. qꝛ vero multi. in auctē. de te
ſti. q̄ voluit ꝙ q̄uis pars que ꝓduxit teſtes q obſcure dī
poſuerūt non poſſit petere ꝙ iudex eos repetat ꝙ eſt ti
mor ſubornatiōis in parte. tñ iudex ex offō ſuo bñ pote-
rit hoc facere. de qua gl. vide no. p bar. in repe. j. de qḋ.
⁊ in. l. ſi qs intētione ambigue. ff. de iu. ⁊ in. l. ii. §. fi. ff. ſi
cer. peta. ⁊ oīno Bal. in auc. q ſemel. C. de ꝓba. ⁊ cano.
in. c. ꝑterea. de teſti. cogen. Non ob. ꝙ abſentia ſua ma
licioſe ꝓceſſerit qꝛ rñde ꝙ ſatis videret hic fatendū vbi
apparet hoc eſſe factum dolo ⁊ malicia vt teſtes pro eo
reciperent a iudice quos ipſi parti ꝓducere non licebat
tūc nō ſuffragabit ei talis abſentia ꝓcura. ar. l. ij. §. fi. ff.
ſi qs cau. ꝯcor. ibi alle. glo. vel rñde ad. d. l. fi. ꝙ talis ab
ſentia ꝓcurata nō ꝓdeſt ad hoc vt ipſe abñs poſſit ex cā
pſona aliqḋ petere vel recipe rōne abñtie ⁊ ita loqt ibi:
ſȝ nos loqmur vtrū pp talē abñtiā iudex ex offō ſuo poſ
ſit ꝓcedere ⁊ tunc vr̄ ꝙ ſic p id qḋ hr̄ in auc. q ſemel. C.
qñ ⁊ qñ iu. in ꝟ. ꝑquiſita ꝟitate. inducēdo vt ħ p bar.
15 tñ ꝑcedēs ſolu. magis plȝ. † Itē adde ſm Imo. ꝙ cy. in
l. i. C. vt que de. aduo. notabilr̄ dixit iudicē poſſe ſupple
re reducēdo partibus factū ad memoriā nā poſſet dice-
re reo eſto memor ꝙ fuit factū pactū dī nō petēdo nec p
hoc diceret patri iudex minus fauere. p ħ facit ſȝ imol.
id qḋ leg. ⁊ no. in. c. iudicātē. xxx. q. vi. ⁊ in. l. ij. C. dī edē.
16 ⁊ iſtud dictū ſeqt an. de bu. in. d. c. bone. † Itē ſm cy. in
d. l. i. C. vt que de. aduo. par. iu. ſup. iudex pōt ſupplere
b in his q̄ ſunt notoria ex actis iudicis vel alr̄ ꝗ̄ ex actis[b]:
vt hic refert imo. q circa hoc aliqualr̄ reprehēdit cy. dic
de hoc vt alr̄ ſcripſi in. d. l. i. C. vt que de. aduo. iō breui
tatis cā ad ibi dicta me remitto vbi p Mod. ⁊ ibi tradi
di caſus in qbus iudex pōt ſupplere circa ea q̄ ſibi ꝯſtāt
ex actis ⁊ ibi ēt dixi qñ ꝓcedāt ea q̄ dixit gl. ⁊ bar. in. l.
ſi vnus. §. pactus. in gloſ. que inci. In opponēdo. ff. de
17 pac. † Itē ſm bart. hic pōt ſupplere iudex interrogādo
partē qñcūqȝ ſibi videbit p. l. vbicunqȝ. ff. de inter. ac. l.
offidius. ff. de leg. ij. ⁊ dicit Ro. hic ꝙ bal. in. d. l. i. C. vt
que de. aduo. tȝ hoc eſſe veꝝ ēt ſi iudex interrogare velit
poſt ꝯcluſionē in cā qꝛ iudex in caſibus in qbus ſupplere
pōt illud facere pōt ēt poſt ꝯcluſionē in cā vt ibi p bal. ni
c hil tñ alle. ſȝ ro. hic dicit ſe putare hoc nō eē veꝝ[c] qꝛ poſt
ꝯcluſionē in cā aliqḋ neqȝ iuris neqȝ facti pōt alle. c. pa
ſtoralis ⁊ qḋ ibi no. Inn. de cā poſ. ⁊ ꝓprie. ⁊ eſt gl. par

18 ua quā ipſe alle. i auc. de teſti. §. ſi vero. † Scḋo ꝓ hoc alle.
qꝛ ſi pars nō pōt poſt ꝯcluſionē in cā aliqḋ ꝓducere. c.
auditis. de ꝑcu. c. cū dilecti. dī fi. iſtr. i cle. i. dī cā poſ. ergo
nec iudicis offm̄ dȝ vltra illud tp̄s poſt ſupplere p not. p
gl. in. l. filiuſfa. §. veterani. ff. de ꝓcu. ⁊ eſt alia gl. lȝ nō al
leget in. l. ita demū. in gl. i. iūcto tex. C. de ꝓcur. Tertio
adducit qꝛ ħ ſȝ eū vr̄ eſſe de mēte innoc. in. c. cū io. de fi.
iſtru. in quadā addi. quā multi libri nō hñt dȝ ꝙ poſt cō-
cluſionē in cā iudex nō poſſit ex offō de aliquo iterroga
re niſi ad dclarationē retro actitatoꝝ in iudicio qñ illa ac
titata eſſent ambigua. ſȝ dic ꝙ nedū ad declarationē re-
tro actitatoꝝ pōt iudex ex offō interrogare ēt poſt ꝯclu
d ſionē in cā. d. c. cū io. ſed ēt ad fundandā[d] de nouo intē-
tionē partis ⁊ ſic in vim noue ꝓbōis ita dicit an. de bu.
in. d. c. cū cāȝ. in añpe. co. de iu. calū. ⁊ in. c. i. circa. ii. co.
de iu. referēs ſe ita ꝯſuluiſſe p. l. gñalr̄. poſt prin. in ꝟ. ip
ſa diffinitiua. C. de re. cre. ⁊ p. d. l. vbicūqȝ. iūcta gl. ⁊ p
d. c. iudicātē ⁊ qḋ ibi no. ⁊ dicit ħ eſſe no. ⁊ cū eo ſtat ſim
pliciter imol. in. c. cū cāȝ. ⁊ in. d. c. i. ⁊ idē vr̄ eā tenere io.
an. in. c. i. de iur. calū. in. vj. in nouella. ⁊ bal. in. l. ſi accu-
ſatoribus. C. de accu. ⁊ in. l. i. in fi. C. ſen. reſcin. nō poſ. ⁊
ang. in repe. l. tale pactū. §. q ꝓuocauit. ff. dī pac. ⁊ ita te
neo. Tñ repio ꝙ ſpe. in ti. de poſi. §. iiij. ꝟ. ij. de quo tñ
ſcribētes mētionē nō faciūt tenuit ꝙ iudex ñ poſſit poſt
ꝯcluſionē in cā iterrogare ad declarationē niſi retro acti
tatoꝝ ꝙ dictū ſimplr̄ refert bal. l. i. p hāc in pñ. C. de tē.
19 ap. tñ nihil alle. † Propterea teneo opi. ꝯtrā vt dixi nec
ob. alle. in ꝯtrariū qꝛ rñſio ſatis pȝ ex p̄dictis. nā iura q̄ dicūt
nō poſſe fieri ꝓbōnes ⁊ acta poſtꝗ̄ eſt ꝯcluſum in cā lo-
quunt in pte nō i iudice ⁊ ita ꝓbat p iura alle. ff. nec ob.
gl. in. d. §. veterani. qꝛ ad eā fuit rñſum. ff. in alio articu-
lo. nec ob. gl. p Inno. in. d. c. cū ioā. qꝛ lȝ Inn. ibi refert
quoſdā ita tenuiſſe tñ ibi refert ꝙ alij tenuerūt ꝯtrariū ⁊ illā
vlti. opi. ſequunt ibi cōiter doct. ⁊ iſtis ēt adde no. p gl.
in. c. qm̄ ꝯ in ꝟ. iterrogatiōes. ex de ꝓba. ⁊ glo. in cle. ſe
pe. in ꝟ. iterrogabit dī ꝟ. ſi. ⁊ ibi voluit gl. no. ꝙ dictas
iterrogatiōes poſſit facere iudex in cāis ſūmarijs ñ ſolū
20 ex offō ſuo ſȝ ēt ad iſtātiā ptis. † Inquātū bart. ħ voluit
ꝙ iudex ex offō ſuo poſſit ſe iformare de ꝯdōne teſtis ꝓ
ducti an ſit idoneus vel nō ad ſi. iualidādi fidē teſtis. ad-
de inno. idē tenētē i. c. irrimauit. ⁊ in. c. ighriōibus. dī acc.
⁊ bal. i. l. ques ꝓhibet. ff. dī poſtu. bñ facit tex. iiij. q. iij. c.
teſtes. §. iuē teſtiū cū gl. tñ hic ſane itelligas eſſe veꝝ ſi te
ſtis erat oīo ihabilis vt qꝛ iſamis vl iude' vel hr̄etic' ⁊ ſic
de ſingulis bñ facit tex. i. d. l. qs ꝓhibet. ſec' ſi ñ erat oīo
ihabilis vt qꝛ erat talis q tacito vel expſſo ptis ꝯſenſu po
terat habilitari put eſt ꝓſeneta vt in auc. dī te. §. qm̄ ꝟo
poſſumus ⁊ no. in. c. i. ⁊ fi. de teſti. li. vj. nā tūc ſi ps ñ op
ponat nō poterit iudex igrere an fuerit ꝓſeneta ⁊ ei pp
hoc fidē ñ adhibere ita ſinglr̄ declarat an. de bu. in. c. cū
dilect'. de ꝯſue. ⁊ dicit ita eē de mēte io. an. in addi. ſpe.
in ti. de te. §. i. ꝟ. excipit. itē ꝙ eſt domeſtic': ſȝ meli' po
ſuit io. an. ibi ſup ꝟ. qḋ ſi olī fuit. ⁊ eo. tit. §. ſepe. i pri. ⁊
ibi p dcā appet ꝙ idē eſt in teſte q repelli poſſet rōne ini-
micitie quā hȝ cū eo ꝯ quē ꝓducit vl rōe domeſticitatis
aut ꝯſanguinitatis quā hȝ cū ꝓducēte ⁊ idē ſi dicit i his
q repellunt nō odio ipſoꝝ teſtiū ſȝ fauore ei' ꝯ quē ꝓdu
cūt ⁊ ita itelligit tex. i. c. pñtiū dī te. i antiqs ⁊ ita ēt tȝ imo.
i. d. c. cū dilect. q dicit ita tenēdū eē lȝ ſȝ eū an. de bu. ibi
pria facie teſtē q repellit rōe ꝯſanguinitatis videat tene
re ꝙ iudex poſſit ex offō repellere tñ ibi ex ſeq. ꝟbis eiuſ
dē an. de bu. appet ꝯtrariū eē ꝟius ⁊ ita ēt colligit ex no. p
bal. in. l. ſi qs teſtibus. C. de te. in pe. col. ⁊ ſubdit ant. de
bu. in. d. c. cū dilect'. ſe ꝯſuluiſſe ꝙ lȝ ex actis ꝯſtaret iu-
dici teſtē fuiſſe ꝓductū ꝓſenetā vel talē ꝙ q̄uis poſſet
repelli tñ expſſo vl tacito ꝯſenſu ptiū poterat habilitari
nō poterit iudex ex offō eū repellere p p̄dicta niſi ps op
ponat qꝛ lȝ notorie ꝯſtet ex actis tñ illud notoriū non re
leuat ab onere ꝓponēdi vt ē gl. no. in cle. appellanti. de
ap. ⁊ no. io. an. in. c. ij. vt li. nō ꝯteſt. bar. in. l. i. circa vlti.
col. j. de except. ⁊ hoc ēt ſeqt imo. in. d. c. cum dilectus.
21 que cordi teneas qꝛ vtilia ſunt. † Itē adde ꝙ iudex pōt
ſupplere ex officio faciendo examinare teſtes qui iam

a ℭ Suſtinen do. adde ꝙ lu. ro. cōſi. cclxx ix. in fi. dicēs il lud dictū bal. mirabile vbi tȝ ꝙ iudex pte ñ petēte tenet i terrogare te ſtes ſup articu lo obſcuro da to ſup pređicti ptione.
b ℭ Ex actis. adde fran. de are. ꝯſil. xlviii. vbi legitur do ctrinā bart. in §. pact' ne pe teret. ff. dī dixit ro. ꝯſ. cclxvii. ꝙ iudex pote rat facere rela xare captū in clauſtro eccle ſie pte non op ponente qꝛ ex relatiōe nūcij in actis cōſta bat dī captura non rite fcā. Additio.
ℭ Vide maria nū ſocinū in ꝯſil. xxxviii. in ci. p deciſione pređicte iii. ix. col. vbi plene. Thomas dip.
c ℭ Non eſſe verū. adde ꝙ idē ro. ꝯſil. xx. ⁊ cōſi. cixxvii. dicit ꝙ ex iu ſta ⁊ rōnabili cā pōt iudex poſt ꝯcluſū in cā pte interro gare alle. ſpe. i ti. de diſpu. ex remi. §. i. dī fi. ⁊ ſcias dicte tñ alias ſec'. c. cū io. de fi. inſtr. ⁊ de p̄dcō arti culo vide p eū dē alex. conſil. lxxi. iii. li.

d ℭ Sȝ ēt ad fundandā no. q. d. alexā. ħ ⁊ vide ſe ix. in. c. cū io. i. v. col. de fi. iſtru. ⁊ in c. ad petitionē i. v. car. i. viii. colū. ⁊ ſeq. de accu. ⁊ ſeſo. in l. admonēdi i xi. car. in prin. ff. de iureiurā. qḋ tenent lanfr. barbē. in cle. ſepe in pe. col. de ꝟ. ſig. ⁊ ibi car. Et no. ꝙ ſicut pōt iu dex ex offō in ordinarijs vt dicit alexā. hic ita ꝑe in ſum marijs ad peti tōēȝ ptis ergo i ſūmarijs pñt fieri iterroga tiōes in vim noue ꝓbatiōis ergo ⁊ teſtes noui pñt inter rogari poſt cō cluſionē in cā ⁊ hoc ſeqt ale xā. in ꝯſil. lxxiii. in. iiii. vo. incip. cōſidera tis his in pen. col. vbi voluit ꝙ iudex pōt dī ferre iuramen tū nō obſtante publicatiōe ⁊ vide do. de ro ta in deciſione xii. ⁊ lanfrā. in c. qm̄ ꝯ falſaȝ in ver. teſtiū depoſitiōes am pli. col. de pro ba. Tho. dip. J. U. D.

inrauerunt corã eo de veritate dicẽdo vt ꝓbat tex. not.
ſm cũ in.l.ſi qñ.in ꝟ.iudices ꝓuideãt.C.de teſti.quez
ad hoc reputat no.bal.in.l.ij.C.de edẽ.Iudex ſupplet
a mandando emptori[a] agẽti ad traditionẽ rei empte: vt
ſoluat pciũ vẽditori ẽt non petenti tex. eſt no.in.l.ſi pa
22 ter in fi.C.de ac.emp.† Itẽ ſupplet iudex circa interro
gatoria faciẽda teſtib[9] vt not.declarat Inn.in.c.p tuas
de teſti.⁊ ſpec.in ti.de teſte.§.iã de interrogato.in pri.
⁊ bal.in.l.geſta.C.de re iudi.⁊ in.l.teſtiũ.C.de te.⁊ no.
p glo.⁊ doc.in.c.cũ cãm que inter archiepm extra de te
ſta. Item ſupplet iudex extimando rẽ petitam q̃uis de
b extimatione nõ ſit ſibi facta ꝓbatio[b] p partez.l.ſi qð ex
pamphylo.§.fi.⁊ qð ibi no.de leg.ij.bñ facit.l.ſemper
§.hoc interdicto.j.qð vi aut clam.⁊ no.bar.⁊ alij in.l.
i.ad fi.C.de ſen.que pro eo q̇ intereſt.⁊ ang.in.l.precia
rez.ꝟ.ad.l.fal.itẽ ſupplet ꝯdẽnãdo in extimatiõe q̃uis
nõ extimatio ſed res petita fuerit ſi videt rẽ nõ poſſe pre
ſtari ẽt ſi ſit pempta vt not.bart.in.l.ſi ſeruũ.§.fi.j.de ꝟ
bo.obli.⁊ in.l.vinũ.circa pen.col.ꝟ.ſi cer.pe.per illum
23 tex.per bal.in.l.fi.C.de fideicõmiſ.lib.† Itẽ ſupplet iu
bendo ſibi exhiberi acta.l.ii.⁊ ibi gl.in ver.exhiberi.C.
de eden.q̇ ita alle.Roffre.ẽt in.l.i.C.vt que de.aduo.
24 ⁊ ibi bal.vi.col.† Itẽ ſupplet in caſu no.poſito per Bar
to.in.l.poſt legatuz.in prin.circa.ij.vel.iij.col.de his q
bus vt indi.vbi alle.no.p inno.in.c.cũ olim.de teſta.⁊
ea que no.glo.in.l.vbi pactum.C.de trãſac.ad qð ẽt vi
de bal.in.d.l.vbi pactũ.in vi.col.itẽ ſupplet repellẽdo
a iudicio litigantẽ ſi de eius calũnia ſibi ꝯſtat ſm glo.in
l.q cũ maior.§.ſi partis.in ꝟ.calũnioſam.ꝟ.de bo.lib.
quã reputat ad hoc ſingu.imol.in.l.pe.§.ad crimẽ.ꝟ.
vj.fallit de pub.iu.⁊ no.Inno.in.c.ad hec in fi.de offi.
vica.⁊ cy.⁊ bal.in.l.ij.vt ne.priua.⁊ in.l.i.C.quõ ⁊ qñ
iud.⁊ in.l.i.C.ne d ſtatu defun.⁊ in.l.i.in.vi.col.C.qui
accuſa.vbi optime declarat qualiter hoc ꝓcedat ⁊ not.
bal.in.l.pemptorias.in pe.col.in ver.quarto no.⁊c.C.
ſentẽ.reſcin.nõ poſ. Itẽ ſupplet iudex vbi alſ non ſup
pleret ſi fieret ſibi vel iuriſditiõi aliqð pîudiciũ vt in no.
exẽplo[i] declarat barto.in.l.ſi qs libertatẽ.circa.ii.col.ꝟ.
de pe.here.⁊ aliqd p eũ in.l.ſepulchri.j.de ſepul. viola.
Itẽ ſupplet reuocãdo errorẽ ſuũ cõmiſſuz in aliquo alio
actu q̃ diffinitiua ẽt nemine petente reuocari ita no.di
xit bal.in.l.i.C.ſen.reſcin.nõ poſ.alle.tex.in.c.qualiter
25 de ac.ad qð ẽt vide no.bar.in.l.qð iuſſit de re iud.† Itẽ
lz ꝯ abſentẽ ꝯtumacẽ iudex nõ poſſit procedere regulari
ter niſi ad inſtantiã alterius partis vt in auc.q ſemel. in
ver.reo poſtulante.C.quõ ⁊ qñ iud.⁊ in.l.ad perẽpto
riũ.ꝟ.de iudi.in verſi petat ⁊ no.bar.hic tñ fallit in caſi
bus fiſcalibus in qbus ſi actor ⁊ reus ſint abſentes po
terit iudex ex ſuo officio citare iterum ⁊ abſoluere reuz
ab inſtãtia iudicij vt probat text.in.l.ij.§.ſenatus.j.de
iur.fiſ.quod eſt mirabile ſm bar.ibi.ad qð ẽt vide not.
26 barto.in.l.ſi vacãtia.C.de bo.vacã.lib.x.† Item iudex
ſupplet informando ſe de ſtilo curie vel conſuetudine
fori q̃uis per partes non ſit probatum vt no. probatur
in.l.iii.§.fi.ꝟ.de teſti.⁊ no.barto.in.l.iiij.eo.ti.⁊ Cyn.
in.l.ij.ver.ij.circa hoc querit ⁊c.de conſue.bene faciũt
no.per eundem in.c.cum in tua.ad fi.de ſponſa.⁊ in.c.
27 veſtra.de coha.cler.⁊ mu.† Item ſupplet procedendo
c ad diffinitiuam ex ſuo officio qñ videt inſtantiã perire[c]
ne alias iudiciũ reddaſ inane ita ſingulr volnit Barto.
in.l.ſeyus ⁊ angerius.ꝟ.ad.l.falci.⁊ mouetur per not.
per glo.in.d.l.vbi pactuz.⁊ hoc reputat no.imol.in.c.
cũ ꝯtingat.de iureiur.in.iii.q.ibi poſita in.x.mẽbro pri
cipali.pro limitatione huius.§.Fulgo.tñ in.l.properã
dum.§.i.C.de iudi.ſingulr dicit q̇ ꝯ Bar.facit text.in
d.l.properandum.§.ſinaũt vtraqz.forte ille tex.loquiſ
ad hoc vt puniaſ iudex ſi nõ expediat cãm nã illud bñ in
telligiſ ſi petitũ fuerit cãm expediri vt ibi. Vñ teneo cũ
bar.ꝓ quo optime facit tex.in.d.l.ꝓperãdũ.poſt prin.
ibi hoc etenim magis iudicis eſt ptãtis.vbi aũt inſtan
tia non periret an poſſit iudex procedere ad diffinitiuã
nemine petente.vide Cyn.in.d.l.properandum.§.ſin
autem reus in.iiij.q.Bald.in ea.l.§.⁊ quidem ⁊ in.l.i.

C.vt que de.aduoca.dic vt ibi dixi.Item ſupplet iudex compellendo par
tes ad cõpromiſſum ſm diſtinctionem quam dedi in.l.i.§.⁊ poſt operis.
28 ꝟ.de oper.no.nunc.† Item ſupplet iudex in caſu.c.conſuluit de officio
delega.prorogando tẽpus ad quod quis eſt citatus.Itez ſupplet in allega.
d iuris[d].d.l.i.C.vt que de.aduoc.Item ſupplet in his que ſunt voluntarie
iuriſditionis ſm Bal.in.l.honoꝝ.C.q admi.ita intelligens id qð not.ibi
e glo.in ver.ſciens.Supplet ẽt papa ⁊ iperator indiſtincte[e] in caſibus in q
bus ſunt iudices.c.cũ nobis olim.de ele.c.bone.de poſtu.pla.⁊ vtrobiqz
no.p gl.⁊ doc.reliqua in mã vide p gl.⁊ archi.l.c.puniſq̃.xxviij.di.⁊ in.c.
iudicãtẽ.xxx.q.vi.⁊ p gl.ii.q.vij.c.alicui ⁊ p gl.iij.q.vii.c.iudicãtẽ.⁊ gl.in
c.cupiẽtes.§.cetez.in ꝟ.ꝯtumacia.de ele.in.vi.aliqd p Inno.in.c.cuz in
iure.de ele.⁊ p ſpe.in ti.de diſpn.⁊ alle.§.fi.⁊ in.d.c.bone.⁊ ibi p gl.⁊ do
cto.p cy.in.l.i.ff.de iuriſ.om.iudi.⁊ ibi p bal.⁊ p bal.in.l.nec q̇cq̃.§.vbi
decretum.in.viij.⁊.x.colum.ꝟ.de offic.procon.⁊ in.l.filiuſſa.§.veterani.
29 de ꝓcu.p omnes in.d.l.i.C.vt que de.aduo.† Item inq̃tũ bar.in.iiii.
q.querit an in criminalibus in quibus procederet p viaz accuſationis poſ
f ſit iudex ſupplere[f].Adde q̇ dum ipſe concludit iudicem nõ poſſe ſupple
re producendo teſtes ꝯ accuſatum accuſatore exiſtente abſente nã ipſemet
Barto.in diſputatione inci.iudex maleficioꝝ tenet ꝯtrium maxime p.l.
abſolutio.⁊ quod ibi no.Cy.C.de aboli.vbi iudex ex ſuo officio poteſt cõ
demnare reum[g] vt etiaz probaſ in.c.i.de collu.dete.⁊ per hoc adducit alia
plura de qbus ibi p ipſum.⁊ iſtud etiã clare firmat bar.in.l.inter accuſato
rem in fi.j.de pub.iudi.vbi p hoc alleg.tex.ſm vnam lec.in.l.pe.eo.tit.in
prin.⁊ ita ẽt tenuit bar.in.l.libelloꝝ.§.fi.ver.itẽ quero an iudex ⁊c.j.de ac
tio.⁊ ibi reſpondet ad illum tex.qui eſt fundamentum opi.quam ipſemet
tenuit hic.imo.in.d.l.inter accuſatorẽ ponderat bar.ibi eſſe ꝯtriuz his que
ipſemet hic dixerat tñ non decidit ⁊ dicit q̇ hoc pendet ab his que hñr in
d.l.libelloꝝ.§.fina.tamen verior videtur opi.quã tenet Barto.in.d.l.in
ter cum alijs.ꝟ.per eum alle.Quamuis Anto.de bu.in.c.bone.de poſtu.
prela.referendo opin.quã hic ponit Barto.concludit q̇ aut accuſator ab
ſentauit ſe poſtq̃ eſt concluſum in cã: tunc iudex poterit procedere ad diſ
finitiuã ſniam hic reũ ſi erat ꝓbatũ de delicto alleg.l.q̃uis indubitati.de
adul.ſed ſi non erat cõcluſum in cã dicit q̇ ſatis equũ eſt dicere q̇ iudex ex
eadẽ tela iudicij poſſit inqſitionẽ de nouo formare ⁊ reũ ꝯdẽnare p not.in
c.p inqſitionẽ.de elec.in.c.puenit.de fideiuſ.⁊ in.c.cũ dilectus de or.cog.
ad iſtã.q.ẽt vide bart.in.l.i.§.ſi qs vltro.de.q.⁊ in.l.ij.§.ſi publico.j.de
adul.in ꝟ.q̃ro vtz inqſitor ⁊c.⁊ ibi tz q̇ in qualibet cã criali ⁊ ſic tã iqſitio
nis q̃ accuſatiõis poſſit iudex ex offõ recipe teſtes poſt dicta teſtificata
q̃uis ad inſtantiã ptis vel accuſatoris nõ poſſit ⁊ ita ẽt tz io.an.⁊ alij in.c.
qualiter ⁊ qñ.el.i.de accuſa.⁊ bar.in auc.q ſemel.C.de proba.in vlt.col.⁊
ang.in repe.d.l.ſi vacãtia.poſt mediũ ⁊ illud adde ad ea q̃ dixi.ꝟ.alle.gl.
ſing.in.§.illud.alias in.§.q̇ multi.in auc.de teſti.Ad iſtã.q.vide ẽt fran.
tigri.in.l.q accuſare.C.de edẽ.vbi tz q̇ lz ad defenſionẽ rei poſſit iudex ex
officio ſuo pñte accuſatore inducere teſtes.l.⁊ ſi nõ defendaſ.j.de pen.tñ
ſm eũ nõ repiſ iure cautũ q̇ iudex poſſit ex offõ iducere teſtes ꝯ ipſuz reũ
ſi accuſator ſit pñs ⁊ accuſationẽ ꝓſequaſ.Et ꝓ hoc iducit tex.in.l.q accu
ſare in ꝟ.hẽre dñt.⁊ illa opi.in pũcto iuris eſſet ſatis ſubſtĩabilis qñ faci
le ex pdictis colligiſ rñſio ad alle.p bar.hic tenẽtẽ ꝯtrũ cuius opi.eſt cõis.
nã iura alle.p bar.loquunſ vel qñ teſtes iduceret iudex ad ꝺfenſionẽ cui iu
ra magis ſubueniũt.l.arrianus.de ac.⁊ ob.l.abſẽtẽ.j.de pe.l.ſi preſes.eo.
ti.Vel loquunſ iura bart.qñ accuſator nõ ꝓſequereſ accuſationẽ ⁊ ad iſta
ẽt vide no.bar.in.l.pe.§.ad crimen.de publi.iudi.in ꝟ.ſed primo quero.
30 † Item circa ea que hic tãgit bart.in.v.q.dũ querit.an iudex poſſit vel
g teneaſ ꝯdẽnare in expẽſis nõ petitis.[g] adde in hoc articulo que dixi in.l.ꝓ
perandũ.§.ſinaũt alterutra.vbi p oẽs.C.de iu.⁊ in.l.paulus la.i.poſt an
ge.⁊ imo.j.de re iudi.in qbus locis tetigi ẽt qd de expenſis factis ante li
cõte.circa ea que hic tãgit bar.in.vi.⁊ vlt.q.dũ tractat an requiraſ libellus ⁊
litis ꝯte.in cã dãni infec.adde hoſti.io.an.⁊ alios in.c.i.de lit.ꝯte.⁊ no.p
bar.in.l.ſi ꝯſtãte.in prin.in.v.q.iij.partis principalis.ꝟ.ſolu.ma.cum con
31 cor.quas ibi dedi.† Sed inq̃tum Bart.vltimo loco voluit q̇ ſi iudex
iudicaret ꝯ id qð eſt de iure dubiũ non poſſet dici ſniam eſſe nullã ex eo ca
pite qð ꝯtineat iuris errorẽ expreſſuz.p.l.cũ ꝓlatis.C.de re iudi.cũ ibi no.
nam ange.quem hic ſimpliciter refert imol.dixit hoc eſſe verum niſi ſnia
eſſet lata contra illam opi.que eſſet cõiter approbata p not.p innocẽ.in.c.
ne innitaris.de conſti.adde q̇ idem voluit ange.in.l.qui rome.§.duo fra
tres.j.de verbo.ob.ſed imo.⁊ paul.de caſt.ibi tenẽt contrarium maxime
per.d.§.duo fratres.Unde ſm magis cõem opi.ibi poſitã p glo.⁊ doct.
fuit male iudicatum in caſu illius.§.q̇ communis op n.eſt q̇ per diuiſio
nem de qua ibi in text.non intelligatur eſſe remiſſum fideicommiſſum ⁊ tñ
ibi fuit iudicatũ ꝯtriũ ⁊ ſnia valuit vt ibi pz ita ẽt tz an.de bu.cũ imo.in.c.j.
de ꝯſti.⁊ in.c.ab excõicato.d reſcr.nec ob.id qð no.inn.in.d.c.ne initaris
⁊ in.c.i.e.ii.q̇ hũ vez eſt q̇ iudex in iudicãdo ſeq dz opi.q̃ eſt magis cõ
munis vt habetur ibi cum concordan.tñ non ſeqtur.ergo lata ſnia contra
ius in quo

a Emptori. ideo dicit per. de anchar.ꝯſi. cxci.q̇ non debeat calũniari ſi petẽti ꝯſiliũ in aliquo puncto cõſuluerat q̇ prius adim pleret ꝯtrũ p pte ſua lz l ibe mate nõcẽt im peditũ qꝛ ad il lud tenebatur ſm deũ ⁊ veri tatem.
b Probõ. adde lu.ro.cõ ſilio.cclxxxi.⁊ ibi vide q̇ vo luit.
c Perire. adde lu.ro.cõ ſilio.ahb.ꝯſil. lxiiii.
d Iuris.lz an de iure de beat dare copi am ptl.vid lu. ro.ſingu.ſuis fol.xiii.
e Indiſtincte adde archi.in c.ſi.d reſ.ſpo. ubi dicit q̇ lz i ferior iudex ſi poſſit exercere iuriſditiõez ſuã circa non petita niſi añ li.ꝯte.q̇ tñ pa pa ⁊ impator pñt id facere ſeqſ flor.in.l. vt fundus.ꝟ. cõi diuidũdo.
f Supplere vide cepo.ꝯſi. lui.ancha.ꝯſi. vi.alex.ꝯſi.ixx v.are.cõſil.cxl viii.
Additio.
Uide plene p fely.i.c.qua liter ⁊ qñ eꝛ d accu.⁊ oldr.in cõſi.cclxxviii. et vide frã.de are.in.c.ſinal tatis in pe.vel ii.col.eꝛ de te ſtibus. Tho.
g Nõ petitiſ an iudex poſſit ſupplere ac ẽt debent ꝯdem nare victum victori in ex pẽſis ẽt nõ pe titis q̃uis victus non habeat iu ſtã cãm litigãdi vide bald.⁊ ſing.in.l.ſanct mus.C.de iu.⁊ in.l.eã quaz temere.ff.d iu di.Ant.franc.

ius in quo ſunt opi. eſt ipſo iure nulla vt pʒ in.d.l. cũ prolatis cũ ibi not. ⁊ ita ibi vꝫ tenere bart. ſi bene inſpiciantur ibi ſua exem
a pla ⁊ ĩcõtrum bartol.[a] querit an in ſnĩa lata in cã damni infecti poſſit appellari dic vt.ĩ.eo.l.i.

1 Iudex mũicipalis an ⁊ qñ poſſit ſe impedire de cã dãni ĩfecti.
2 Iudex minor an debeat ceſſare vbi adeſt maior.
3 Uicinus locus quis dicatur committitur arbitrio iudicis.

1 **Si tam uicinum.** †Si municipium eſt vicinũ loco vbi eſt pretor vel preſes tũc mag. ſtratus municipalis de hac cã ſe impedire non põt q: ceſſat rõ pp quã ſibi pmittebaꝭ ab edicto ꝑtoris de cã dãni infecti ſe impedire. ſ. rõ piculi in dilatione tpis cũ de facili nõ poſſit adiri ꝑtor vel ꝑſes iõ magiſtratus municipalis poterat ſe ĩtromittere ſi volebat ſi nolit nõ teneꝭ q: pars ſibi imputare dʒ quare tũc ꝑtorẽ vel ꝑſidẽ non adiuit magiſtratu recuſante cũ cõmode ꝑtorẽ vel ꝑſidẽ potuerit adire ꝑ iſtũ tex. dũ dicit cũ in ſua ptãte ⁊c. ſm bar. hic qḋ eſt diligẽter no. ſi eſt vex. ſed ꝯ bar. tʒ hꝭ ange. q: poſtq̃ primo vnus iudex eſt aditus non dʒ corã alio re[9] vexari. l.i. in pri. C. de aſſer. tol. ⁊ iõ nõ eſt imputãdũ petẽti ſi ad
b aliũ nõ recurrit[b] iõq3 prius iudex faciet litẽ ſuã denegando iuſticiã. Et ad iſtũ tex. rñdet q̃ hic magiſtratus nõ teneꝭ ad ĩtereſſe q: nõ poterat ſe ĩtromittere vt tʒ gl. vel ſʒ eũ dictũ bar. poſſet ꝓcedere qñ offĩm iudicis aditi eſſet ordinatũ in ſubſidiũ ſolũ ⁊ ob neceſſitatẽ alterius ſupioris q foꝛſan de facili nõ poſſet adiri ꝓpterea rõne piculi qḋ potuiſſet eſſe in mora erat ordinatuʒ offĩm alterius iudicis inferioris in ſubſidiũ vt in cã dãni infecti. Imol. hic fateꝭ q̃ iſte tex. nõ ꝓbat opi. bart. tñ dicit q̃ ad text. in.d.l.i. C. de aſſer. tol. poſſet rñderi q̃ ibi iudex aditus nõ erat negligẽs iõ forte ſm eũ ſecus ſi eſſet negligẽs q: tũc poſſet reus corã alio iudice trahi ꝓ quo alle. tex. lʒ ipẽ nihil alle. in.c.lʒ. ex ſuſpecto. ⁊ ibi gl.ij. de fo. cõpe. pau. de ca. ẽt ſeqꝭ ĩtellectũ glo. ꝑ iſtũ text. in ver. ſi interponere nõ potuerit. ⁊ ſeqꝭ ꝑ oĩa hec dicta ꝑ ang. ⁊ dicit q̃ ſi verus eſſet ĩtellectus bar. ad iſtũ tex. iſte caſus eſſet valde ſingu. q: ꝓbaret q̃ ſi duo eſſent iudices in ciuitate q poſſent cognoſcere de eadẽ cã puta ptãs ⁊ rector ſcholariũ inter ſcholares ⁊ alter coꝝ fuerit reqſitus ⁊ recuſauerit iuſticiã facere nõ tenebitur in ſindicatu. ex quo alius potuit adiri. Tñ hoc nõ eſt vex ſʒ eũ q: ſimilr videmus nã lʒ pars ꝯ quã lata fuit iniqua ſnĩa potuerit appellare tñ ſi nõ appellauit nõ põt iudex ꝯuẽtus in ſindicatu illi imputare q̃ nõ appellauit. ⁊ no. Innoc. in.c. ſepe. de ap. ⁊ bar. in diſpu. inci. a ſnĩa iudicis q ꝑ impitiã ⁊c. ⁊ dicã.j.§. pri. ⁊ ꝯ bar. tʒ ẽt hiero. in addi. nouis ſeq. ĩtellectũ gl. addo q̃ bar. ĩ. ea.l.§.i. circa mediũ alle. iſtũ tex. ⁊ ſecutus eſt ĩtellectuʒ gl. hic q eſt ꝯior q̃ ĩtellect[9] bar. hic. nã ꝯ ĩtellectũ bar. hꝭ facit q: negligẽtia cõmiſſa circa vnũ nõ ꝑiudicat circa aliud. l. itẽ ſi res ĩ pdi. ⁊ ibi no. gl.ij. ĩ. de alie. iu. mu. cã fac. ⁊ plene not. bar. ĩ.l. ſeruus. j. vi bo. ra. ergo ſi actor cui primus iudex dnegauit iuſticiã fuit negligẽs ĩ adeũdo aliũ iudicẽ ⁊ iſta negligẽtia ñ dʒ ipſi actori nocere quo ad primũ iudicẽ qn poſſit eũ ꝯuenire cũ nõ cõmiſerit negligẽtiã
2 in adeũdo primũ iudicẽ. ¶ †Inducitꝭ iſte tex. ꝑ bar. ad. q. an ſuꝑueniente maiore iudice offĩm minoris iudicis ſilere debeat de quo dic vt hꝭ ꝑ eũ cũ quo alij trãſeũt. dicit tñ imo. q̃ ĩcõtrã bart. hic vꝫ intelligere q̃ in caſu.c. nolẽtes. de of. leg. ibi erat delegatus iõ ceſſat eius iuriſditio ſupuenĩẽte maiore iudice nõ vꝫ bart. bñ dicere ſm eũ q: ille text. loqꝭ in legato cuius offĩm eſt ordinariũ.c.ij. de offi. leg. libr. vj. ideo dicit ipſe eſſe dicẽdũ ꝓut voluit io. an. in.d.c. nolẽtes. ſ. q̃ lʒ regulariter offĩm ordinarij nõ ceſſat ꝑ pñtiam maioris iudicis. §. nulla. in auc. de defen. ciui. ⁊ in.l. in hac. ⁊ ibi gl. C. de dona. tñ fallit in caſu.c. nolẽtes. ſ. qñ duo ſunt iudices idẽ offĩm ꝑtẽdẽtes ſub eodẽ noĩe q: vterq3 ibi erat legat[9] lʒ alter eẽt legat[9] nat[9] alter legat[9] admiſſus. iõ ſilet iuriſditio minoris ibi pñte maiore ne in eodẽ tpe ſeu loco cẽſeanꝭ eẽ duo capita ſimilia tanq̃ mõſtrũ vt eſt tex. lʒ Imol. nõ alle. in.c. qm̃ in pleriſq3. de of. or. de quo ẽt vide plenius ꝑ doc. in.d.c. ad nolẽtes. ad de in mã tex. glo. ⁊ bart. in.l. cunctos. ⁊ als incipit ciuiles. C. de meta. li. xij. ⁊ legi. ⁊ no. xi. q.i.c. ꝑuenit ⁊ qḋ hꝭ in.l.i. q̃ ici. ſtudẽtibus. C. de of. ꝑſe. vrb. ⁊ qḋ hꝭ in.l. iudiciuʒ ſoluiꝭ. ĩ. de iu. ⁊ ibi habes an maior poſſit inhibere minori iudici ne iudicet ⁊ vide ad ꝑdicta que no. bar. in.l.i. ad ſi.j. de regr. re. ⁊ ibi alle. iſtũ tex.
3 ¶ †Item inquantũ glo. ĩ. ⁊ bar. hic querit q̃s dicatur locus vicinus. adde gl. no. in.c. felicis. in ꝟ. vicinaꝝ. de pe. in. vj. que tʒ q̃ hic committitur iudicis arbitrio vt ẽt hic tʒ Bar. ⁊ no. ꝑ Inno. in.c. calũniã. extra de pe. ꝑ bal. ⁊ cy. in.l. ſi vicinus. C. de nu.

1 Heres aſſeſſoris vel iudicis an teneatur ſtare ad ſindicatum.
2 Iudex an teneatur ad ſindicatum pro ſententia a qua fuit appellatum ⁊ appellatio ſit deſerta.
3 Iudex an teneatur ad ſindicatum ſi ſnĩa ſit nulla.
4 Iudex an poſſit in ſindicatu conueniri qñ non poteſt appellari a ſnĩa iniqua vt q: eſſent late tres ſententie conformes contra ipſum vel victus fuiſſet contumax.

1 **Hec autem.** †No. caſum in quo heres aſſeſſoris in ſindicatu teneꝭ addit alium caſuʒ ang. hic. ſ. in auc. ſcenicas non ſolum. §.i. colla. v. alias regulariter non tenetur heres ſtare ad ſindicatũ. l. iul. la.i.ĩ. de iudi. niſi lis fuiſſet ꝯte. cũ defuncto. l. vnica. cũ ibi no. C. ne ex deli. defun. adde aliũ caſum poſitũ in.l.ij.j. ad.l. iul. repe. de quo dic vt ibi not. querit Ange. an iudex poſſit conueniri in ſindicatu ratione
c inique ſnĩe per eum late ſi ab ea non fuerit appellatum[c] vel ſi fuerit appellatum appellatio fuit deſerta vel ſnĩa fuit confirmata ⁊ dicit q̃ alleg. no. per Inno. in.c. paſtoralis. ad ſi. de officio delega. in.c. ſepe. in ſi. glo. mag. de appel. circa que addit hic Imol. not. ꝑ glo. ⁊ bal. in.l.i. in prin. C. de appel. ⁊ aliquid per Barto. in.l. ſi. de var. ⁊ extraor. cog. ⁊ plenius per Bart. in diſputatione incip. a ſnĩa iudicis. Adde primo circa caſum qñ ille ꝯ quem lata fuit iniqua ſnĩa non appellauit an poſſit ꝯuenire iudiceʒ in ſindicatu q̃ de hoc eſt glo. in.l.i.§.i. in ver. noui iuris. ĩ. quod quiſq3 iu. ⁊ ibi Bar. ⁊ Ang. ⁊ na. Bart. in.l. itẽ ſi res in princi. per illũ tex. ĩ. de alie. iu. mu. cã fac. ⁊ in.c.i.§. iudices ꝟo de pa. iur. fir. Inno. in.c. ſacro. de ſent. excom. ⁊ plene ꝑ Inno. in.c. ſi. de empt. ⁊ vendi. ⁊ cõis eſt concluſio q̃ poſſit conueniri iudex.
2 ¶ †Itẽ adde circa caſum qñ fuit appellatuʒ ⁊ appellatio eſt deſerta qḋ no. bal. in.l. obſeruare. §. proficiſci. in. xxvij. q. de offic. procõ. ⁊.l. ſi. C. de pe. iudi. qui ma. iu. ⁊ in.c. ſi. quo tem. mi. ⁊ in d.§. iudices verum magis eſt cõis ꝯcluſio q̃ ideʒ ſit ẽt iſto caſu ſi appellatio eſt deſerta tpis lapſu ſecus ſi per renunciationem appellantis q: tunc vꝫ approbare ſnĩam: vt reperies in.d. locis declaratuʒ. Item circa caſum in quo eſt appellatum ⁊ ſententia eſt confirmata per iudicem appellationis adde Baldum in.d. §. iudices. ⁊ in.§. proficiſci. ⁊ in.d.c. fina. quo tempo. mili. ⁊ ange. in.l. ſancimus. C. de iudi. ⁊ Imol. in.l.i. in principio infra de appel. ⁊ in.d.c. ſi. de emp. ⁊ vendi. ⁊ in.d. locis etiam tangitur. quid ſi pena ſententia fuit infirmata per iudicem appellationis de quo etiam per Bar. in dicta ſua diſpu. ⁊ ibi ẽt tangit barto. quid ſi adhuc pendet appellatio. an interim poterit conueniri primus iudex in ſyndicatu. de quo vide per bart. in.l. iij.§. quibus. per illum tex. ĩ. de admini. tut. per Ang. in.d.l. ſancimus. bal. in.d.§. proficiſci. in. x. q. ⁊ in.d.§. iudices. per Imolã in lo
3 cis ꝑ alleg. ¶ †Quid autem ſi ſententia eſt nulla an iudex teneatur ad ſyndicatum ad qḋ vide gl. ſing. ⁊ bar. in.d.l. ſi. de va. ⁊ extraordi. cog. ⁊ in dicta diſputatione barto. ⁊ bal. in.l. pe. ad ſi. C. de pac. ⁊ bal. in.l. ſi vt proponis. la.i. C. quomodo ⁊ quando iudex. ⁊ in.d.§. ꝓficiſci. in. xxi.i.q. ⁊ in.d.§ iudices. ꝑ ange. in.l.i.§. ſi. q̃ ſꝭ. iuris. ⁊ in.l. ſi filius. ĩ. de iudi. ⁊ in locis ꝑalleg.
4 ¶ †Et quid ſi nullo modo poteſt appellari per victum a ſententia iniqua vt q: late eſſent tres ſententie conformes ꝯtra ipſum vel victus fuiſſet ꝯtumax an tunc poſſit iudex in ſyndicatu cõueniri vide bal. in.l. ⁊ poſt iudiciũ. ĩ. de iudi. ⁊ in.l. pe. C. de pac. ⁊ Ang. hic. ⁊ in.d.l. ſancimus. tenentem q̃ ſic. ⁊ iuxta hoc tetigit hic aliquid Ang. incidẽter de intellectu de.i. de re iudi. de quo dixi in.l. de pupillo. §. qui opus. ĩ. ti. proximo.

1 Miſſione ex primo decreto acquiritur vſucapiendi conditio: ſi ille contra quem facta eſt dominus non erat.
2 Preſcribentes ex ſecundo decreto an acquirant directũ dñiũ.
3 Decretum ſm qui expectat videtur habere rem pro derelicta.

1 **PRetoris.** †Per miſſionem in poſſeſſi. ex ſecũdo decreto acquiritur vſucapiendi conditio ſi ille contra queʒ eſt facta dominus non erat. h.d. An etiaʒ ꝓcedat hoc caſu iſta preſcriptio etiam cum mala fide de iure canonico. vide bart. in l. ſi finita. §. ſi de vectigalibus. in prima colum. j. eodeʒ. ⁊ ibi di
2 cetur. ¶ †An autem etiam taliter preſcribentes acquirant hoc caſu directũ dñium. vide bal. in.l. in poſſeſſionem. C. de bo. au.
3 iudi. poſ. ⁊ dicam foꝛtaſſe in.l. ſi finita. §. iulianus. j. eo. ¶ †In

a ¶ Inquĩtũ bart. add. ĩ. dicto q̃ iudex ꝑ quibus iniuriis teneꝭ ſupplere ex ꝓprio offõ vbi pꝛetoꝛ iʒ incurreret ipſe iudex volunt ro. cõſ. cccc xx vii.

b ¶ Nõ recurrit. iõ dixit lu. ro. in facto cõſil. cccxxxix. q̃ iudex q remiſit pter ad arbitrium vꝫ negligẽs in miniſtrãdo iuſticiã adeo q̃ põt cõueniri ad omne dãnuʒ ⁊ intereſſe.

c ¶ Appellatũ ang. ꝯſil. lxxv iii. in ſi. iii. col. dicit hec vba nõ aut potuiſſet vict[9] appellare ⁊ non appellauit forſitã tũc ꝯ iudicẽ inique iudicãtẽ non poterit hẽt recurſus q: q̃ ñ appellãdo cõfirmat ſnĩam ſuo cõſenſu eꝭ turpitudo ſnĩe detegaꝭ ꝑ appellationẽ eminſiam ſm inno. in.c. cũ olim de of. dele. ibi ẽt. vide qd ſi appellõ ſit deſerta ⁊ qd ſi ſit ſeꝗ̃ petẽdẽ nõ appellãdo vel ꝗrelãdo.

glo.fi.ibi ⁊ videtur hr̃e pro derelicto ⁊c.no.hanc glo.volentem ꝙ ille q expectat ꝯ ſe interponi ſcd̃m decretū in re aliqua vꝫ illā habere ꝓ derelicta ⁊ eam reputat mirabilem ⁊ ſingularem bal. in.l.ij.in prin.in.iij.colum.ſ.ſi ex noxa.cauſa agatur.

1 Miſſio in poſ.fit in portionem vnius ex pluribus tantum non cauentis de damno infecto.
2 Soluens an ⁊ quando cenſeatur ſoluiſſe potius in vnā cauſam ꝙ̃ in aliam ex pluribus debitis.

1 **Si plures ſint.** †Si vnus ex pluribus dñis domus ruinoſe non cauet fit miſſio in portionē illius tm̃ ⁊ ſi plures caueri petunt ⁊ non cauetur oēs mittunꝫ equaliter:lꝫ intereſſe inequaliter pretendant.h.d.
2 ℂ†In glo.in ver.poſſet.in fi.ibi.ſed pro rata dāni ⁊c.hec vera ⁊ cōiter approbata p bar.⁊ alios hic vt hic p eū.Non ob.tex. in.l.ſi.§.impator.ver.ſi ꝟo.j.de ſo.vbi vꝫ ꝓbari ꝙ debeat agi equaliter q2 rn̄dent Bar.⁊ ange.ꝙ ille tex.intelligiꝫ qn̄ ſumma debiti principalis erat equalis vt ibi declarat Barto.⁊ Oldra. ideo inequaliter in vtrāqꝫ cām intelligitur ſoluta pecunia nec attenditur qualitas vſurarꝫ q2 nō intereſt in quā cām ſoluaꝫ.q2 ex qualibet eſt debitū ⁊ lꝫ ex vna cā eſſet debitū nāliter ⁊ ciuilr ⁊ ex alia eſſet debitū nāliter tm̃ vt ibi not.tn̄ illud non ob.q2 ibi ideo nō refert in qua vſuras imputeꝫ.q2 ille tex.intelligiꝫ qn̄ pignus de quo ibi loquiꝫ ita fuit obligatū ēt ꝓ vſuris naturaliter tantū debitis ⁊ ſic pro illis poterat retineri pignus quo caſu ita fit imputatio precij redacti ex venditione pignoris in q̃titatem naturaliter tm̃ debitā ſicut in cā que debetur naturaliter ⁊ ciuiliter ſꝫ veram opi.l.paulus.la.ij.§.i.cum glo.⁊ barto.j.de ſolutio.

1 **E Uenit.** †Si dānū daꝫ an̄ p̄ſtitam ſatiſdationem non teneꝫ dñs domus ruinoſe ad emendationem nec etiā tenetur rudera tollere ſi vult ea pro derelicto habere.h.d.

1 Verba edicti pretoris plura continentia ponuntur hic.
2 Procurator cū mādato de cuius fide dubitatur ne ſit reuocatū poteſt ſatiſdare de rato.ſub conditione ſi appareat mandatum eſſe reuocatum teneat promiſſio de rato ⁊ non aliter.
3 Procurator an ⁊ quando teneatur cauere de rato.
4 Procurator producens mandatum ſi aduerſarius repudiat ꝙ eſt ſibi reuocatū ſeu pōt cauere de rato ſub ꝯditione.de qua h.
5 Procurator an admittaꝫ ad defenſionem vulnerantis de vulnere accuſati quod dubitatur eſſe mortale.
6 Procurator an admitti debeat in accuſatiōe vulneris quod eſt dubium an ſit mortale.
7 Procurator ſi comparet pro accuſato de vulnere letali. an iudicium ſit nullum.
8 Exceptio oppoſita in iudicio ſi iudex eam reſeruat in fine litis procedendo in cauſa ſi tunc apparebit exceptionem eſſe veram quicquid erit actum erit nullum.
9 Exceptiōes an poſſit iudex in fine litis reſeruare tūc examinandas.

1 **P Retor.** Hic ponunꝫ ꝟba edicti pretoris plures caſus cōtinētia vſqꝫ ad.§. hoc edictū ibi ꝟo incipit iuriſcōſultus exponere:⁊
2 alr a doc.nō ſummaꝫ.ℂ†No.ex ꝟ.ꝯtrouerſia ar. ſm bar.ꝙ ſi apparet quē eſſe ꝓcuratorē ⁊ dubiteꝫ an mādatū ſit reuocatū cautela eſt ꝙ p̄ſteꝫ ſatiſdatio de rato ſub ꝯdōne ꝙ
a ſi appareat mādatū eſſe reuocatū teneat ꝓmiſſio de rato [d] ⁊ nō aliter.dicit tn̄ not.bar.in.l.inter quos.§.alieno.j.c.ſecutus cy. in.l.i.in.xij.q.de ꝓcur.ꝙ procurator q teneꝫ cauere de rato qn̄ eſt dubiū de eius mādato ſeu reuocatiōe nō pōt inuito aduerſario appōere dictā ꝯditionē ⁊ recuſare cautionē rati.q2 ēt cautio rati pōt cōmitti ꝯ verū ꝓcuratorē ſaltē quo ad expēſas facta occaſione ꝯuētionis dñi:p̄ſertim in ꝓbādo illū eſſe verū ꝓcuratorē circa qđ habuit neceſſe facere expēſas.l.ſi fine.§.cū aūt.j.rem ra. ha.⁊ ita tꝫ bar.in.l.vulgo.ſ.de admi.tu.ſed ray.tꝫ ꝯtrū in.d.l.i.
3 C.de ꝓcu.p.d.§.q alieno.ſm vnā lec.gl.ℂ†Item q2 dñs nō pt ꝯueniri niſi de facto ſed ſm eū illud nō dꝫ attēdi.l.eo tpe.in prī. ſ.de pecu.Preterea ſi ꝟa eſſet ratio reddita p bart.⁊ ſequaces ſequereꝫ ꝙ qlibet ꝓcurator de cuius mādato ēt ꝯſtaret deberet cauere de rato qđ eſt falſum.l.i.C.de ſatiſda.⁊.d.l.i.C.de ꝓcu. ⁊ iſta opi.vꝫ mihi multū ſuſtētabilis quā tn̄ limita ex dictis ſaly ce.in.d.l.i.put ſtati referā.nā ſaly.ibi lꝫ nō faciat mētionem de ray.alle.ꝯ opi.cy.fere oīa q̄ dicit Ray.⁊ fin.ꝯcludit ſaly.ꝙ aut ꝯditio appoſita in cautōe exprimiꝫ p hec ꝟba caueo ꝙ dñs meus ratū habebit ſub hac tn̄ ꝯditiōe.ſ.ſi nō habeo mādatū vel ſi nō ꝓbem mādatū ⁊ ſic onus ꝓbādi magis reſidet in ꝓcuratore ⁊ tūc nō ꝓcedit opi.cy.⁊ ſeq.aut ꝯditio exprimiꝫ p h verba.ſ.ſi tu ꝓbes me hr̃e mādatū ⁊ ſic onus ꝓbādi transferaꝫ in aduerſariū tūc ꝓcedat opi.cy.q2 ſi pōt apponi dicta ꝯditio inuito aduerſario ſequereꝫ ꝙ ſi dñs ꝯueniret hr̃et neceſſe aduerſarius probare de mādato ꝓcuratoris ⁊ in hoc faceret expēſas quas repetere nō poſſet ꝓcurator ex cautione rati ⁊ ſic deterior eſſet ꝯditio aduerſarij litigātis cū tali ꝓcuratore q̄ ſi litigaret cum dño.l.ij.§. defendi.j.q.ex cau.in poſ.ea.pau.ꝯ caſ.in.d.§.alieno.diſtiguit aut ꝓcurator eſt in culpa:q2 nō oſtēdit iſtā mādati cū debuerit venire paratus.ar.l.ſi qn̄.C.de dila.⁊ tūc ꝓcedat opi.bart.nāꝫ patet ſibi q ſuo defectu ſubijcit ſe cautionē rati iō nō dꝫ alterare eius nām inuito aduerſario ⁊ nā eius eſt:vt faciat ꝓcuratorē ⁊ eius fideiuſſorē teneri ad expēſas litis dato ꝙ ſit verus procura
4 tor ſi dominus ꝯueniat.d.§.cū aūt.†Aut ꝓcurator nō eſt in culpa q2 ꝓduxit mādatū ⁊ aduerſarius replicat ꝙ eſt ei denegatū ſeu reuocatū ⁊ pp hoc dubiū p̄ſtaꝫ cautio rati ⁊ tūc poſſit apponi dubia ꝯditio p.d.§.alieno.cū gl.iū hec diſtinctio non vꝫ iure ꝓbari in primo caſu nā ſi fuit ī culpa ꝓcurator nō exhibēdo mādatū grauaꝫ in hoc ꝙ hꝫ ſatiſdare de rato.vnde ſi ꝓcurator in cautiōe rati preſtita ſub ꝯdōne aſſumit in ſe onus ꝓbādi de mādato lrime nullū vꝫ inferri p̄iudiciū aduerſario.nec ob.d.§.cū
5 aūt.q2 ibi nō fuit adiecta ꝯdō in cautiōe rati.ℂ†Itē no.arg.ex eo.tex.ꝙ ſi qs fuit accuſatus de vulnere ⁊ dubiū eſt an vulnus ſit mortale vel nō ⁊ ſic an veniat īponenda pena capitalis que ſi veniret īponēda oppareꝫ ꝙ nō deberet admitti ꝓcurator ad defenſam rei.l.i.j.an p aliū cau.ap.⁊.l.reos.C.de accu.poſſit interim admitti procurator ad defenſam rei ſub hac ꝯdōne ꝙ ſi vulnus fuerit mortale ꝓ nō admiſſo habeaꝫ ⁊ ita tꝫ hic bart.poſt ia co.de are.addo bal.ita tenētē in.l.⁊ elegāter.§.pe.p illū tex.ſ. de dolo.⁊ in.l.pe.§.ad crimē.ſ.de pu.iu.⁊ ang.in.l.ſeruū quoqꝫ.§.publice.de ꝓcu.in pe.co.tꝫ ꝙ pōt qs cōparere p ꝓcuratorē qn̄ ꝓceſſus erat talr formatus de vulnere ꝙ ex illo ꝓceſſu nō potuiſſet ſeq ꝯdēnatio de morte ſecuta iuxta no.p bar.in.l.dāni
6 §.ſabini.j.eo.†Sed imo.in.d.§.ad crimē.circa.xvij.col.tꝫ ꝙ imo ꝓcurator admitti non dꝫ q2 reus eligeret ſemp cōparere p ꝓcuratorē ⁊ ſic poſſet qn̄cūqꝫ tale iudiciū eſſe dluſoriū ⁊ delictū remaneret īpunitū.l.ita vulneratus.ſ.ad.l.aql.l.ſi p̄tor.ſ.de in
7 di.que ratio ceſſat in caſu huius.l.ſm eū.†Tn̄ ſuſtinēdo cōem
b opi.rn̄de ꝙ iudiciū nō erit deluſoriū [b] q2 aut apparebit vulnus nō eſſe mortale ⁊ ꝓceſſus factus cū ꝓcuratore tenebit.aut apparebit eſſe mortale ⁊ tūc iudex poterit ꝯtumacē reputare iſtū abſentē q cōparuit p ꝓcuratorē ⁊ in hoc caſu nō eſt hinus defenſor ita no.voluit bar.in.l.i.§.vſus.p illū tex.ſ.de ꝓcu.⁊ in.l.ſi ſinita.§.iulia.in.v.col.j.eo.⁊ ibi diceꝫ ⁊ ꝓcedet iudex ꝯ eū ad annotationē bonorꝫ put ꝓcediꝫ ꝯ delinquētes ꝯtumaces.l.i.⁊ ibi
8 pleneno.⁊.l.ii.in fi.ſ.de reg.re.⁊ no.in.l.abſētē.j.ꝯ pe.ℂ†Itē no.ex eo.tex.ar.ꝙ qn̄ opponiꝫ in iudicio aliqua exceptio ad im
c pediēdū ꝓceſſum ⁊ iudex ꝓcedit ad vlteriora [c] dictā exceptionē reſeruādo opaꝫ ꝙ ſi poſtea apparebit exceptionē eſſe verā ⁊ iuridicā qcqđ eſt factū in ꝓceſſu habebiꝫ ꝓ nō facto.ita dixit bar. in.l.ille a quo.§.ſi de teſtō.ad fi.ſ.ad tre.p illū tex.⁊.l.q vaſ.§.i.
9 j.eo.†An' aūt talis reſeruatio exceptiōis poſſit vel debeat fieri vide gl.ſing.⁊ ēt doc.in.c.cū ꝯtingat.de offi.dele.bal.in.l.cris. C.q accu.⁊ in.l.i.in antepe.col.eo.ti.⁊ in.l.p̄ēptorias.C.ſentē. reſcin.nō poſ.⁊ in.l.exceptionē.in vlti.col.C.de ꝓba.in.l.gn̄aliter.§.i.C.de re.cre.in auc.ſi dicaꝫ.C.de teſti.⁊ in.l.i.in fi.C.qui leg.p an.de hu.in.c.exhibita.de iudi.in.c.ſuborta.in fi.de re iu
10 di.p imo.in.d.§.ſi de teſtō ⁊ ibi ꝯſueui tāgere.ℂ†In gl.in ꝟ. ſuo noīe etiā dūmodo ſuo iure ⁊c.ꝯtrium ſenſit glo.ſequens.dū dicit de fructuario ideo dic vt p barto.⁊ alios in.l.hoc amplius §.queſitum.j.eo.ℂIn glo.in ver.fuiſſe ad ꝯria hic formata rn̄ de plenius vt per glo.⁊ docto.in.l.qui bona.⁊.l.ſi alieno.j.eo.

1 Edictum de damno infecto ad futura damna pertinet ⁊ cauſā quaſi notabilem habet.
2 Puteum cōem vel porticū qs habet egentem refectiōe ⁊ vnus ex vicinis vult renūciare vſui ⁊ euitare onus impenſe an poſſit.

1 **Hoc edictum.** †Hoc edictū ad futura dāna ptinet ⁊ cām quaſi notabilē hꝫ. h.d.⁊ induciꝫ p Iac.de are.ad.q.an emphyteota vel vaſallus dimittere

a ℂDe rato. adde in ſꝫ ro. ſingu.ſuis ſo. in.col.ꝙ vꝫ ꝙ ꝓcu.admitteꝫ cū cautione rati.quotiēs de mādato dubitaꝫ ꝙ illud eſt verū qn̄ dñs ē abſens alias ſecus q2 tūc dñs dꝫ cōparere ⁊ ſui ꝓcu.pſonā firmare ita dicit limitare,angel.in.l.mul°. §.i.ſ.de ꝓcu. per illum text.
b ℂ Deluſoriū.adde ⁊ limita ſꝫ pe.de ancha.ꝯſi.cclxx iii.
c ℂ Ad vlteriora.qd opeꝫ reſeruatio exceptionū.vid per pau.de ca. ꝯſ.clxxx.

dimittere poſſit emphyteoſim vel fundum dño ⁊ ſibi debitam penſionē vel debitū ſeruitiū pſtare. vide glo. ⁊ docto. in.c.ſi. de capi.q cu.vē.Spe.⁊ Jo.an.in ti.de loca.§.nūc aliqua.in ꝟ. ccxxviij.⁊ in ti.de feudis.§.qm̄.ver.xxvij.⁊ Dy.⁊ alijs in.l.imꝑatoꝛ.§.ſi cētum.de leg.iij.Dy.⁊ bar.in.l.is cū quo.j.ti.i.bal.⁊ glo.in.c.i.§.calidis.de ꝓhi.feu.alie.ꝑ Fed.Bal.in.c.i.in ti.de vaſal.qui ꝯ.cōſt.lo.⁊ in.l.ij.in.iij.col.C.de iure emphyteo. poſt Cy.ibi ꝑ illū tex.ibi dñs voluerit ⁊c.a ꝯrio ſenſu.Bal.⁊ an ge.in.l.cū fructuarius.ꝑ illū tex.ff.de vſufru.Bal.in.l.cū archimedorū.C.vt in poſ.leg.⁊ in.l.ij.ff.de re.di.Cano.in.c.que in eccleſiaꝝ.de ꝯſtitutio.Pau.de lia.in cōmēto.c.potuit.de loc.

2 ¶ † Allegaſ iſte tex.⁊.§.ſeq.ꝑ Spe.in.q.ſi vicinia hꝫ puteū vel porticū cōem egētē refectione:⁊ vnus ex vicinis volens euitare onus impēſe vult renunciare vſuiſ ⁊ cōmodo illius rei an poſſit.

a ponit Spe.in ti.de cē.§.ij.in ver.ſed pone vicinia quedā ᵃ ⁊ de illo dicto facit mētionem.bal.in.d.l.cum fructuarius.

1 Actione in factum vel interdictum de ruderibus tollendis cōpetit pro damno dato.

2 Petitio ꝯtra eum qui dedit damnum vicino pro domo ruinata quomodo formetur.

1 **Unde queritur.** Pro dāno dato ⁊ preterito ſuccurriſ actione in factū vel interdicto de ruderibus tollēdis vt plenius diſtinguit hic iuriſ cōſultus vſqꝫ ad.§.de his.poſitū in.l.hoc amplius. Et diuide vt ꝑ bar.ex cuius diuiſione ⁊ diſtinctione declaranſ iſti tex.aliqꝫ

2 tulū intricaſ aptius ꝙ gl. ¶ † No.in ꝟ.ꝙ ſi dñs domus ruinoſe nō petit rudera domus ſue que iam ruit.ſꝫ vicinus cuius domū iam ruit vult agere ꝯ eū dꝫ agere alternatiue.ſ.vel ꝙ ille rudera tollat vel totas edes ꝓ derelicto habeat.Et ſubdit text.in d.l.qḋ foꝛte.ꝙ iſtud eſt verū ſi ille vicinus no fuit negligēs in petēda cautione dāni infecti: vt qꝛ fuit impeditus impedimēto ꝓbabili.puta pp abſentiā cā ſtudio ꝑ.l.necnō.in prin.ff.q.ex cau.ma.ſꝫ ſi fuiſſet negligēs tūc nullā habebit actionē ſi mō dñs domus ruinoſe hr̄e velit rudera ꝓ derelicto:⁊ lꝫ Bar.dicat actionē nō cōpetere negligenti qn̄ dñs domus que ruit non petit rudera ꝑ.l.euenit.ff.e.tm̄ vr̄ ꝙ poterit ꝯ dñm domus ruinoſe agi vt vel rudera tollat vel illa rudera ꝓ derelicto habeat ſm̄ Ang.in.d.l.euenit.Pro quo ſm̄ imo.hic optime facit text.in fiſi.in l.ſiul.§.ſi qs colludēte.ff.de ac.em.⁊ in.l.ſi indebitū.in princi.ff.rē ra.ha.⁊ ita ēt lꝫ imol.in.l.hoc amplius.§.de his.ſ.e.in prin. ar.illius tex.Idē lꝫ Pau.de ca.⁊ hoc mō intelligas ⁊ ſuppleas diſtinctionē hic ꝑ barto.traditā quā etiā ſupplere potes in alio. nā ſm̄ bar.tex.in.d.l.hoc amplius.vſqꝫ ad.§.de his.addit ad d.l.pretoꝛ.in ſi.cū.l.ſeq.vnū caſum qꝛ.l.pretoꝛ.in ſi.cū.l.ſe.intelligiſ.qn̄ vicinus fuit impeditus petēre cautionē pp impedimētū ꝓbabilē tm̄.nā pōt tunc alternatiue agere ꝯ dñꝫ domus que ruit.vt vel rudera tollat vel totas edes ꝓ derelicto habeat.ſꝫ ꝑ l.hoc amplius.addiſ caſus qn̄ fuit impeditus impedimēto neceſſario ⁊ iuſto.puta cauſa reipublice vel pp anguſtias tp̄is.vt ſi pp tēpeſtates nō potuit accedere ad locū.vbi petēda erat cautio dāni rui.nā tunc nō ſuccurriſ ei plenius.ſ.vt poſſit petere ꝙ dñs domus ruinoſe vel totas edes ꝓ derelicto habeat vel rudera tollat.⁊ de futuro ac preterito dāno caueat vt hic in ꝟ.etiam de preterito cū gl.⁊ iſtū intellectū ſequiſ Ang.hic ⁊ in.l.euenit. ff.e.Jmo.hic dicit ꝙ iſte intellectus vr̄ multū diuinare ad text. ⁊ nō bn̄ ppendiſ ꝙ ſit de mēte lſe.⁊ ſm̄ eum forte poſſet dici ꝙ iſte intellectus ꝓcedat demū qn̄ domus non eſt effecta ruinoſa anteꝗ̄ eueniret iſtud impedimētū neceſſariū.puta abſentie cā reipubli.ſed ſi iā erat effecta ruinoſa ⁊ ſe abſentat cautione non petita vr̄ ſibi imputāduꝫ ꝑ id qḋ hr̄ in.l.eūdē.l.i.ff.de leg.⁊ per id qḋ no.Bar.in.l.ſi.ff.de in integ.reſti.⁊ Joā.an.in.c.ſi qs iuſto.de elec.li.vj.⁊ aliqḋ ꝑ Bar.in.l.i.ff.de diuer.⁊ tp̄o.preſcri. ⁊ hoc mō etiā ſaluat Ro.hic iſtū intellectū.Alius eſt intellectus quē ſenſit glo.ſi.in.l.qḋ foꝛte.in ꝟ.impedimētis.ſ.qḋ etiā.l.qḋ foꝛte cū ſi.l.precedētis intelligaſ de impedimēto neceſſario ⁊ iuſto ſicut intelligiſ.l.hoc amplius.qn̄ vicinus nō fuit negligens quocūqꝫ impedimēto hoc ꝓceſſerit ⁊ ſꝫ eū in.d.l.hoc amplius addiſ ꝙ in tali caſu dꝫ etiam cauere de dāno futuro ⁊ preterito quocūqꝫ impedimēto hoc ꝓceſſerit ⁊ ceſſauerit negligentia: ⁊ iſte intellectus vr̄ ſatis amicus littere.tm̄ intellectus bar.declaratus vt ſupra eſt magis cōis. ¶ Jn glo.in ver.preſtabiſ.ibi.l. ſicut.ſolue ꝙ ibi agiſ de obligatione que ſpōte veniebat ꝯhenda a prin.ideo tunc ſuccedit ꝙ re integra nō cogiſ qs ſe obligare.ſed ſi ſe obligauit ⁊ ſi res deſijt eſſe integra cogiſ obſeruare. hic vero loquiſ in obligatione que oriſ circa voluntatē ex legis diſpoſitione.ideo debet idē ſtatui ex poſtfacto ꝓut re integra qn̄ aliqḋ imputādum nō eſt:vt qꝛ interuenit impedimētū neceſſariū.Jn glo.in ver.dāno infecto ibi qn̄ talis eſt iudex ⁊c. vt vr̄ ſm̄ Ang.talis magiſtratus nō poterat cognoſcere a certa ſumma ſupra ⁊ damnum preteritum erat vltra illam ſummam ſm̄ eum. Et dum gloſ. dicit ſiet de vtroqꝫ ⁊c. dicit ꝙ ex hoc apparet glo.in hac parte intellexiſſe iſtum tex.quando edificiū pro parte ruerat ⁊ pro parte non.tm̄ iſta non eſt mens littere in ver.integra auteꝫ re ⁊c.nam loquitur text.qn̄ res erat omnino integra ⁊ ſic nil ruerat.Vn̄ tm̄ de futuro dāno erat cauendum.

a ¶ Vicinis ꝗ deꝫ.adde lud.ro.idē firmant.⁊ alleg.bal.in.d.l.cū vſu fructuari⁹ ſin gu.ſuo.ſo.iii.

1 Fluminis vires deiecte vel exportate in fundūꝫ meum poſſunt a domino ipſarum vendicari niſi fundo meo coheſerint.

2 Flumen ſi vi exportat aliquas res alienas in fundum meum debeo illas reſtituere vero domino niſi fundo meo coheſerint ⁊ cum terra vnite ſint.ſed quid ſi ignorantur cuius ſint tunc fieri debent proclamata vt hic.

3 Arboꝛ tua vi fluminis delata in agrum meum ſi coaluit cūꝫ terra mea efficitur mea.

4 Animal tuum inuentum in fundo vel prato meo in quo me dānificat poſſum retinere donec cognoſcatur cuius ſit non autem donec damnum emendet.

5 Autem eſt dictio aduerſatiua de cuius ſignificato hic vide.

6 Flumen ſi quid conducit ſeu vi vel culpa eius cuius eſt res vel nauis ⁊ ab alio ꝙ̄ a domino capiatur an ſit capientis.

Hoc amplius.

1 **De his autem.** † Res tuas ꝑ impetū ſeu viꝫ fluminis in meum delapſas vendicare potes niſi fundo meo coheſerint ⁊ cum terra vnite ſint. debes tamen mihi cauere de damno futuro quod contingere poſſet in exportando.non auteꝫ de preterito.cum in nulla culpa fueris deprehenſus.teneris etiam de damno non preterito.hoc dicit vſqꝫ ad.§.queſitum.ſm̄ intellectum glo.quam ſequitur Angel.Paul.de caſt.⁊ Roma. hic ſm̄ hunc intellectuꝫ ver.neratius.non corrigit precedentia. licet limitat tamen Dyn.Jaco.de are.⁊ Barto.intelligunt ꝙ

2 corrigat.de quo dicetur cum glo. ¶ † Not.ꝙ res tue exportate vi fluminis in fundum meum niſi ⁊c. ſuper hoc vide not.per

b Federicum de ſenis ᵇ in ꝯſi.cvij.incipien.Domine franciſce in ſraſcripta materia ⁊c.vbi ſubdit ꝙ ſi ego ignoro cuius ſint res in agrum meū delate.⁊ que agro meo non coherent erit remedium ꝙ per iudicem fiat proclamatio in locis vicinis ꝙ domini illarum rerum illas tollant infra tantum terminum alias ex tunc pro derelictis haberi intelligantur.arg.l.pretoꝛ.in fine.ff. eodem.nam ex cauſa compellitur quis agere.vt no.in.l.i.C.ne quis inuitus.⁊ hic cauſa ſubeſt.quia illa res nocet agro meo.

3 quod nota. ¶ † Secundo nota ꝙ arboꝛ tua vi fluminis delata in agrum meum ſi coaluit cum terra mea efficitur mea.Tamē dicit glo.nota.in.d.l.idem pomponius ſcripſit ſi frumentum. §.de arboꝛe.in gloſa.ij.iuncta.l.i.ſupra de rei vē.ꝙ tu poteris agere contra me ad eſtimationem arboris.Paulus de caſtro hic dicit ꝙ illa glo.poſſet procedere quando illud factum proceſſiſſet ab opere alterius ne alius poſſit iſerre dño arboris dānum.ſed vbi ſine facto alterius hoc proceſſit.⁊ ſic ſolo impetu fluminis non videretur ꝙ illa glo.procederet.licet ſm̄ eum gl. preallega.rejciat hanc diſtinctionem.Adde ꝙ glo.in.l.adeo. §.i.verſi.acquiſite.iuncto textu.j.de acquiren.re.domi.⁊ in.§. preterea.in ver.acquiſite.inſtitu.de rerum diuiſio.tenent illud idem ꝙ glo.in.d.§.de arboꝛe. ¶ Jn quibuſdam lectu.reperitur ꝙ Dyn.hic ſequitur glo.in.d.§.de arboꝛe.⁊ tenendo opinio.dictarū glo.potes dicere ꝙ ſi dominus agri non vult ſoluere eſtimationem arboris non tenebitur ſi vult permittere illam exportare abſqꝫ leſione fundi.argu.l.in fundo.ff.de rei vē.

4 ⁊ hic modo ceſſabit omnis abſurditas. ¶ † No.arg.ꝙ ſi bos vicini intrauerit fundum tuum poteris illum retinere donec vicinus dānum tuum emendet.tamen contrarium determinauit Oldr.Barto.⁊ communiter hic docto.per.l.quintus.ad ſi.ff.ad l.acquil.⁊ ita etiā lꝫ Jmol.ff.§.proxi.Ro.tamen addit hoc ꝙ lꝫ nō poſſis retinere bouem ꝓ reſtitutione dāni dati tibi tamen

b ¶ Fede.de ſenis.dicit tū ibi Fed.ꝙ cautius eſt illas rogari in pauperes.

a cum retinere poteris donec cognoſcas [a] dominũ cuius eſt ani‑
mal vt ꝯ eum agere poſſis. argumen.l. capite quinto.ſ.ad.l.
iul.de adul.ꝛ ita dixit Bal.in.l.ij.C.de ſer.fugi.ꝛ Spe.in ti.de
actore.in ℣.ſed pone inuenio pecudẽ ꝛ dicit Ro.ꝙ nemo facit
mentionẽ de iſta auctoritate Spe.ſed dic ꝙ Pau.de ca.hic il‑
lam auctoritatẽ allegauit. Adde ꝙ illam ẽt allegauit. Jo.and.
ſ.c.ſi leſerit.extra de iniur.ꝛ alij poſt eũ.ꝛ Bal.in.d.l.quintus
ꝛ Ang.in.l.ratis.ſ.de incen.rui.nau. Et de hac materia vide ẽt
5 Bar.ibi ꝛ qđ no.glo.in.d.c.ſi leſerit.† In gl.in ver.aũt no.de
dictione aũt qualiter autẽ aduerſeẜ precedentibus de qua ma
teria vide bar.hic plene cui addõ ꝙ qñqꝫ dictio aũt accipiẜ ꝓ cer
to.l.ediles.la.ij.§.cum autẽ.vbi gl.ſ.de edil.edic.alijs modis
põt accipi ꝛ exponi de quibus vide per Albe.de ro.i ſuo dictio
6 nario in ver.cum aũt.cum ꝯcor.ibi alleg.per eum.† In ver.dã‑
ni infec.in fi.hãc vlti.opi.ꝙ ℣.neratius.nõ corrigat ſed loquiẜ
in caſu diuerſo ſm Ang.ꝛ alios quos in prin.retuli. Nec ob.ſi
dicatur ꝙ ℣.neratius.ẽt loqtur qñ interuenit vis fluminis.ꝛ ſic
non videẜ loqui qñ interuenit culpa qm põt rñderi ſm Jmo.ꝙ
licet violẽtia fluminis interuenerit.ꝛ ſic nõ vr̃ loqui qñ interue‑
nit culpa tñ illa põt eſſe talis ꝙ ſi nauis eſſet multũ ligata ad ri‑
paꝫ cũ bonis funibus.ꝛ ad bonũ lignũ ꝙ vis fluminis nõ defer
ret eam.idẽ ſi fuit ligata.ſed nõ cũ dicta diligentia.adeo ꝙ vis
fluminis eam detulit.ꝛ tũc hr̃et locũ illud qđ dr̃ ,in ℣.neratius.
ꝛ ſic ille ℣.in ℣.vis fluminis ꝛc.neceſſario nõ infert ꝯ glo.qꝛ tñ
ille ver.indiſtincte loqẜ.iõ multũ facit pro opi.Dy.ꝛ Barto.te
nentium ꝙ ille ver.corrigat in oĩbus caſibus poſitis in.§.pre‑
cedenti.tñ forte i pratica ſeruãda eẽt opi.gl.ꝛ ita reſidet Jmo.
hic mihi tñ magis plꝫ opi. Bar.pro qua facit qꝛ iſte tex.in prin.
loquiẜ de rebus delatis in alienuꝫ ꝛ appellatione rei poterat cõ
prehendi nauis cum appellatio rei ſit generalis.l.rei.de ver.ſi‑
gnifi.l.i.in fi.ff.ſi cer.pe.ꝛ ita ẽt potuiſſet contingere in alijs re‑
bus ſicut in naui vꝫ ꝙ dñs ipſarum rerum ꝓuidere potuiſſet ne
per impetum fluminis deferrerentur.

a ¶ Cognoſcas. dicit tñ ꝙ ſi tu equã de menſe mai lꝫ tibi capere herbã ꝓ equo inuito dño ita dicit In.ro.in gu.ſuo ſo.vi. et deciſionem ſpe.lꝫ bal.cõ. conſilium.lib. et adde tu ꝙ animal inuẽtũ dãnũ dare po terit retineri. ffo.l.l.quitus. §.põpo.ff. ad l.aql.ꝛ bar.ce po.in tractatu de ſer.ruſti.in ti.de ſer.pecu. q.vi. et adde pe.l ti.ꝺ inu. ꝛ vã.d a §.ſeq tur.ff.poſto. ꝛ v.ſe.et in ti. de ac.ff.lꝫ po ne.ꝛ adde ꝙ ſi animal inuẽtũ i fundo poſſit ex forma ſtatu ti occidi põt ẽi occidi extra fũ dum incõtinẽ ti.bal.in.l.gra chus.C. de adulte. fran. curte

1 Superficiarius nõ teneẜ de vtroqꝫ vicio ſoli: ſꝫ ꝓprietarius ſic.
2 Superficiarius non habet niſi vtile dñium in re empta. vel ad
longum tempus conducta.proprietarius vero habet directuꝫ
dominium etiam in re vendita.
3 Cautio de damno infecto pro iure ꝓprio ſufficit ꝙ ſit mala qñ
vero cauetur pro iure alieno requiritur cautio cum fideiuſſore.
4 Superficiarius cẽſetur procurator domini ſoli ſicut vſufructua
rius proprietarij.
5 Cautio nuda pro damno infecto an ꝛ quãdo ſufficiat.
6 Cautio ſine fideiuſſore in cauſa damni infecti an ꝛ qñ ſufficiat.
7 Satiſdatio cum fideiuſſore in cauſa dãni infecti an ꝛ qñ requiraẜ.
8 Miſſio in poſſeſſionẽ ex ſecũdo decreto non põt fieri ꝯ dñm ꝓ
pter contumaciam ſui procuratoris ſed ex primo decreto ſic.

1 **Queſitum.** † Proprietarius teneẜ cauere nuda
cautione tam de vicio ſoli ꝙ̃ ſupficiei:
qꝛ in vtroqꝫ habet directũ dñium: ſed ſuperficiarius nõ tenetur
ſatiſdare de vtroqꝫ vicio.qꝛ lꝫ hẽat vtile dñiuꝫ in ſupficie: tamẽ
in ſolo nullũ hꝫ ꝛ neutro cauẽte ſit miſſio in poſſeſſionem ſoli.h.
d.ꝛ Bar.hic cuꝫ iſto tex.legit tex.in.l.qui bona.§.i.ꝛ.l.qui bo
na.põt ſic ſummari. Conuentus rõne iuris qđ hꝫ ẽt ſi ſit ius in‑
fra dñium cauet nõ autẽ ſatiſdat.h.d.ꝛ põt iſte text.intelligi in
eo qui habeat ſeruitutẽ oneris ferendi ſeu tigni imittendi vel ſi‑
milium pp quaꝫ ſit edificiũ vel opus aliqđ in domo illa debente
ſeruitutẽ ſibi ꝛ eſſet ſuſpitio ruine illius edificij vel operis: ita vr̃
exẽplificare Ang.in hoc.§.queſitũ.ſm Pau.de ca.in.d.l.qui
bona.§.i.nõ facta mẽtione de verbis Ang.ꝛ pro itellectu.d.§.
i.arguit ꝙ dñs hñs ſeruitutẽ prediale in domo puta ſeruituteꝫ
altius nõ tollẽdi nõ teneaẜ cauere de dãno infecto: qꝛ ex ruina ta
lis domus nõ patitur damnũ iure ſuo ſed potius vtilitatem: qꝛ
tollitur ſpes altius tollẽdi quare ergo dꝫ grauari in cauẽdo de
2 dãno infecto.ꝛ dicit ꝙ miraẜ hoc nõ eſſe tactũ a docto.† Unde
rñdet ſe itelligere illũ tex.qñ ex ruina patereẜ dãnũ in ꝑditione
ſeruitutis vt ſi habeã ſeruitutẽ vſus vel habitatõis vel ſeruitutẽ
oneris ferẽdi vl hauſtus aque de domo illa quas cõmoditates
ꝑdereꝫ ex ruina: ſed ſi eſſet talis ſeruitus ꝓpter quã ſi ſeqẜ ruina
nõ ſentiret dãnũ vt in ſeruitute altius nõ tollẽdi vel ſtillicidij im
mittẽdi putat ꝙ nullo mõ eẽt obligatus ad cauendũ: qꝛ mea in
tereſſet ꝙ potius rueret domus ꝙ̃ nõ.qđ no.ꝓ intellectu ꝛ limi
tatiõe.d.§.i. Et ad intellectũ.d.§.queſitũ.pmitte ꝙ ſupficiarꝰ

us nõ hꝫ niſi vtile dñium in ſupficie empta vel ad longũ tp̃s cõ‑
ducta.dñs ℣o ſoli hꝫ directũ dñium in ſupficie ẽt vendita eo qꝛ
edificiũ ẽt de iure naturali cedit ſolo ꝺ hñr in.l.ſi.in glo.in.l.i.
§.i.ꝛ ibi no.ſ.de ſupfi. Secũdo pmitte ꝙ ꝓ vicio ſoli eſt cauẽdũ
qñ periculũ ruine eſt in ſolo tñ.ꝛ nõ ꝓcedit a nã loci vel ſi viciuꝫ
ꝛ periculum eſt in ſuperficie tantum tunc pro ſuperficie tantum
eſt cauendum.ꝛ ideo intelligitur iſte tex.quando ſuſpitio pro
cedebat a vicio ſoli ꝛ ſupficiei.propterea de vtroqꝫ eſt cauen‑
dum ꝛ hoc eſt ꝙ ſenſit glo.in ℣.de ſoli vicio ꝑ iura alleg.in ea.
Quãdo tñ edificatũ eſt in publico non eſt cauendũ niſi de vicio
3 opis nõ aũt ſoli.vt plene hr̃ in.l.fluminũ i ꝑn.ſ.e. ¶ † No.ꝙ lꝫ
qñ caueẜ de dãno infecto ꝓ iure ꝓprio ſufficiat nuda cautio ſeu
repromiſſio ꝛ qñ caueẜ ꝓ iure alieno reqriẜ cautio cũ fideiuſſo‑
re.vt.l.ptor.in ꝑn.ff.e.tñ qñ caueẜ mixtim vꝫ ꝓ iure alieno ꝛ ꝓ
iure ꝓprio eſt ex toto ſatiſdandũ.vt ꝓbaẜ hic.ꝛ.ſ.§.proxi.dũꝫ
dr̃ ſupficiariũ ꝛ vſufructuariũ ꝓ toto debere ſatiſdare ꝙ no.ad
4 limitationẽ.d.l.ptor. ¶ † Not.ꝙ ſupficiarius cenſeẜ ꝓcurator
dñi ſoli ſicut vſufructuarius cenſeẜ ꝓcurator ꝓprietarij.l.i.§.ſi.
cũ.l.ſe.ff.ti.prox.de quo dic vt ẽt ibi fuit dcm̃.ꝛ iõ ſupficiarius
ꝯueniri põt vt ẽt ꝓ vicio ſoli ſatiſdet.qa cenſeẜ procurator vt ꝺ
videmus ꝛ intellige ꝙ ſi pſtita ſatiſdatiõe ꝑ ſupficiariũ ꝓ vicio
ſoli ꝛ ſupficiei ſequaẜ poſtea ruina poterit ſuperficiarius hr̃e re‑
greſſuꝫ ꝯ dñm ſoli vt ratã dãmni infec.ſubeat.ſ.pro rata extima
tionis ſoli habito reſpectu ad extimationeꝫ ſupficiei.ꝛ idem ꝯ
qñ dñs ſoli cauit pro vicio ꝛ ſuperficieẜ ſicut videmus in vſu‑
fructuario ſatiſdãte ꝓ iure vſuffructus ꝛ ꝓprietatis ꝛ ꝓprieta
rio cauente pro vſufructu ꝛ proprietate.l.ſi ꝓprietarius.in gl.
5 ſ.eo.§.proxi.cũ.l.ſe.qꝛ eadẽ eſt rõ in oĩbus dictis caſibus.† In
glo.in verbo ſolutionẽ hic poſitã in glo.approbant Dy.Bar.
Pau.de ca.ꝛ Ang.hic volẽtes ꝙ diſtinguatur an petatur cau
tio a ſuperficiario pro ſuo iure tantũ: ꝛ ſufficiat tũc cautio nuda
aut vero petatur etiam pro iure dñi ſoli.ꝛ tunc reqratur ſatiſda
tio. ¶ Et ſubdit Ang.ꝙ tunc requiriẜ ſatiſdatio ſi petatur ſim
pliciter quaſi pro vtroqꝫ iure videatur per iſtum tex.petitum.
ꝛ.§.ſe.ꝛ eo modo dꝫ diſtingui in caſu.d.l.qui bona.§.i.ſꝫ bar.
ꝛ Ang.ſed Jmo.dicit ꝙ hec ſol.glo.ꝛ doc.vr̃ deſtruere iſtum
6 text.ꝛ in.d.l.qui bona.§.i.qui ſimpliciter loquitur. ¶ † Unde
dicit forte diſtingui ꝙ qñqꝫ quis hꝫ ius per qđ qs cenſetur eſſe
procurator alterius: vt eſt videre in vſufructuario ꝛ ſuperficia‑
rio: vt.ſ.dixi.ꝛ in creditore habente domum in pignus iuxta.l.
ſi pignori.ff.fami.her.ꝛ in.l.ſi vendere.ff.de pigno.actio.ꝛ ta‑
lis tenetur ſatiſdare vt hic cũ.l.ſe.ꝛ in.l.ſi finita.§.idem quæriẜ.
7 ſ.eo.† Qñqꝫ qs hꝫ ius ex quo nõ cẽſetur ꝓcurator alterius.vt
eſt ille qui hꝫ ius ſeruitutis predialis.ꝛ tunc ſufficit indiſtincte
ꝙ iſte caueat ſine fideiuſſore: ꝛ ita loquatur text.in.d.l.q bona.
§.i.dicit tamẽ ꝙ contra iſtum intellectũ fortiter facit tex.in.l.ſi
finita.§.ſi qua ſint iura.in ℣.ſatiſdare iuncta glo.i.ſ.e.propter
quod dicit forte tutius eſſet tenere cum hac glo.ꝛ Bar.niſi di‑
camus ꝙ glo.in.d.§.ſi qua.non procedat quatenus exempli‑
ficat illum tex.in ſeruitute per.d.l.qui bona.§.i.ꝛ ſic ſm eũ tex.
in.d.§.ſi qua.deberet exemplificari in vſufructuario vel intelli
gatur illa glo.in ſeruitute nõdum ꝯſtituta.ꝛ ſic qñ nondum eẽt
acquiſitum ius in rem ſm eum. Mihi placet opi.huius glo.ꝛ
docto.ꝛ nõ ob.tex.in.d.§.ſi qua.cum glo.qm ibi tex.facit mẽ‑
tionem de cautione ꝛ ſatiſdatione.vnde dum dixit de cautione
poteſt intelligi tex.ꝛ glo.in eo qui conueniebatur pro iure ſuo
ſeruitutis predialis.dum aũt tex.facit mentionẽ de ſatiſdatiõe
poteſt intelligi tex.ꝛ glo.in eo qui habeat ſeruitutẽ perſonalem
puta vſufructus quo caſu ſi cõueniebatur ſimpliciter vel pro iu
re proprietatis ꝛ vſufructus tenetur ſatiſdare.vt hic.ꝛ.ſ.§.ꝓ‑
ximo ꝛ fuit dictum.ſ. Predictis adde ꝙ etiam vbi ſimul ꝯue‑
nirentur dñs ſoli ꝛ ſuperficiarius quilibet videreẜ ꝯueniri ꝓ iu
re ſuo ſeu pro rato.ar.l.reos.§.cũ in tabulis.ſ.de duo.re.ideo
quilibet teneẜ ẽt nude cauere ꝛ itẽ lꝫ Pau.de ca.in.d.l.q bona
8 §.i.lꝫ ipſe nõ dicat fuerũt ℣ba Bar.ſ.l.ꝑxi.circa.ij.col.† glo.
in ver.mittendũ.no.ex hac glo.iuncto tex.ꝙ ex contumacia ꝓ
curatoris ẽt in rem ſuam prout eſt vſufructuarius ꝛ ſuperficiari
us non põt procedi ꝯ dñm ad miſſionẽ in poſ.ex ſecũdo decre‑
to ſed ex primo ſic.ꝛ ad hoc iſta gl.reputatur diligẽter notãda
de quo ꝑ Bar.ſ.l.ꝑxi.ꝛ ibi dicã. Et pro hoc qđ dicit hic gl.pꝫ
hãc glo.intelligere iſtũ tex.qñ ꝓ cautiõe dãni infecti ꝓcedebaẜ
ſolum ꝯ ſupficiariũ tã ꝓ vicio ſoli ꝙ̃ ſupficiei: ꝛ ipſe fuit ꝯtumax:
¶ Dicit tñ Jmol.ꝙ iſtud dictũ gl.nõ ꝓbaẜ neceſſario ꝑ iſtum
tex.qꝛ

tex. qꝛ iſte tex. vꝫ loq̄ qñ vterqꝫ fuit ꝯuẽtus ⁊ vterqꝫ ceſſabat ſeu ꝯtumax erat. vnde tunc ꝯ vtrũqꝫ rõne ſue ꝯtumacie poſſet ꝓcedi ad primum ⁊ ſcõm decretum.

1 Proprietarius cauere tenet̃ mala cautione de toto damno vſu fructuarius vero ſatiſdat alias patitur immiſſionem ex primo ⁊ ſecundo decreto. in iure ſuo.
2 Uſufructuarius tenetur reficere. alˀs poteſt prohiberi vti frui.
3 Duo rei debendi ſi pẽdet ꝓceſſus ꝯ vnũ an poſſit agi ꝯ alium.
4 Rei duo vel plures debendi: an pendente proceſſu contra vnuꝫ poſſit alius conueniri.
5 Duo rei debendi ſi vnus tantum conueniatur. an alteri competat beneficium diuiſionis.
6 Judicium vbi incipit ibi finiri debet fallit vt hic.
7 Conuentus coram vno iudice pro vna cauſa non poteſt coram alio conueniri pro eadem niſi vt hic.
8 Citatus coram vno iudice pro vna cauſa: poteſt pro illa alibi cõueniri ſi fuit ꝯtumax niſi velit reficere expẽ. ⁊ moram purgare.
9 Reus citatus coram iudice ſi non comparet: non poteſt accuſare contumaciam actoris etiam non comparens.
10 Contumax reus an poſſit allegare contumaciam actoris ſi non comparet.
11 Contumax reficiendo expen. an ⁊ quando ſit audiendus.
12 Actor trahens reum coram diuerſis iudicibus pro illamet cauſa quomodo ⁊ quando puniatur.
13 Appellari an ⁊ quando poſſit a negligentia iudicis non facientis iuſticiam. hic dicitur.
14 Citari a principio litis an poſſit procurator ſi dominus poterat haberi ⁊ in loco citari.

1 **Celſus recte.** †Proprietarius cauere tenet̃ nuda cautione de toto dãno vſufructuarius vero ſatiſdare alˀs patit̃ immiſſionẽ ex primo ⁊ ſecũdo decre. in iure ſuo. ⁊ ſic ꝓhibet̃ vti ⁊ frui ⁊ cõmoditas vſufr. trãſfert̃ in immiſſum. ſed ſi poſt ꝯtumaciam fructuarij actor agat ꝯ ꝓprietariũ ꝓ cautione ꝓſequẽda ⁊ ꝓprietarius in totũ caueat. tũc ꝓprietarius ſtatim poterit ꝓhibere fructuariũ vti frui ſicut qñ fructuarius nõ reficit ⁊ ꝓprietarius in totũ nõ caueat vel vſu fructuarius in totũ nõ ſatiſdet mittit̃ actor in poſ. ⁊ ſi ꝓprietarius tñ a ꝑncipio fuit req̄ſitus vt caueat ⁊ cauit in totũ nõ poterit ipſe fructuariũ q nũq̄ fuit ꝯtumax ꝓhibere vti frui niſi fructuarius req̄ſitus a ꝓprietario ꝙ ipſe caueat de ſubeundo ratã dãni ſi qd ſentiret ꝓprietarius ꝓ cautione dãni infecti ꝑ eũ ꝓſtitã tñ negligat: vbi vͦo fructuarius in totũ ſatiſdat vicino nõ poterit agere ꝯ ꝓprietariũ niſi poſtq̄ ſatiſfecerit vicino dãnũ. naꝫ tũc agit̃ ꝯ ꝓprietariũ vt ſubeat ratã dãni. ſ. ꝓ rata extimatiõis ꝓprietatis. h. d. in effectu iſte difficilis. §. cũ. l. ſe. ⁊ diuide vt hic ꝑ Bart. ⁊ ad declarationẽ eoꝝ que hñr vide dicta. ſ. in. §. pri.
2 †No. ex. §. celſus ꝙ vbi fructuarius nõ reficit põt ꝓprietarius ꝓhibere vti frui. ⁊ intelligit bart. hic ꝙ poſſit ꝓhibere ẽt ꝓpria auctoritate ꝑ iſtũ tex. qᵭ eſt no. ⁊ ſilr ſm imo. ꝓbabit iſte tex. ꝙ poſſit ꝓpria auctoritate eũ ꝓhibere vti qñ nõ cauet de dãno infecto cũ iſta eq̄parent̃ vt hic in tex. ⁊ ꝑ ꝑdictis facit ſm eũ: qꝛ vꝫ ꝓprietarius turbari in ſua ciuili poſſ. eo ipſo ꝙ fructuarius non debite vtit̃ ſua nũli. facit ſm eũ ꝙ hꝫ in. l. clam poſſidere. §. ſi. de acq. poſ. cui iũge ea que notant̃ in. l. iij. §. cũ igit̃. ꝗ. de vi ⁊ vi ar. ⁊ que notant̃ ꝑ bar. in. l. i. §. interdictũ. in. ij. col. ꝗ. vti poſ. ⁊ per bar. in. l. i. in ꝑn. C. vñ vi. ¶ Alia plura notabilia potes colligere ex his que dicta ſunt in ſummario ꝑ bar. hic. cuius dictis ⁊ d de ingr̃tũ in. iij. q. ꝯcludit ꝙ qñ a principio fuit ꝯtumax fructuarius in cauẽdo de dãno infecto vicino. ⁊ poſtea ꝓprietarius interpellat̃ a vicino vt caueat ⁊ cauerit ꝓ toto talis cautio pꝛeſtita a ꝓprietario hꝫ vim ſcᵭi decreti ꝯ fructuarium qꝛ hꝫ effectuꝫ priuationis vſufructus ⁊ cõmoditas vtẽdi fruẽdi trãſfert̃ in ꝓprietariũ alˀs ſi nõ haberet vim ſcᵭi decreti audiret̃ fructuarius volẽs ꝯtumaciã purgare ⁊ cauere ſicut audit̃ qs nõ interpoſito ẽt ſcᵭo decreto. vt in auc. ei q iurat. C. de bo. auc. iud. poſ. ⁊ no. plene in. l. finita. in. §. ſi plures. ꝗ. e. cũ ſe. vt hic ꝑ bar. nã ſꝫ imo. iſtud nõ vꝫ vex. ſ. ꝙ dicta ꝓſtatio cautionis hẽat vim ſcᵭi decreti: qꝛ iſtud nõ vꝫ hic in tex. ſꝫ ſolũ dicit ꝙ ꝓprietarius poterit ꝓhibere fructuariũ vti frui qñ nõ cauit de dãno infecto ſicut ⁊ qñ nõ reficit. ſicut ergo qñ fructuarius nõ reficit ſꝫ eẽt in negligẽtia vel mora reficiẽdi poſſet morã purgare ſi nõ eſſet deuẽtũ ad ſecũdũ decretũ. ar. l. ſi ſeruũ. §. ſeq̄t̃. ⁊. §. ſe. ꝗ. de vͦ. ob. ⁊. l. illud. ſ. de pi. ⁊ cõmo. rei ve. ita ẽt vꝫ in caſu ꝓpoſito ꝙ poſſit moram
3 purgare. ⁊ cũ hoc trãſit ſimplr̃ hic Ro. †Pro qua opi. ẽt facit qꝛ ſi ꝯtra eẽt opi. bar. ⁊ ſequa. ſequeret̃ ꝙ dare eẽt ſcõm decretũ ad cõmodũ ꝓprietarij nõ ꝑcedẽte ꝑmo decreto qᵭ eẽ nõ dꝫ. qꝛ ſcõm dꝫ reſpectu ꝑmi. l. q duos. circa ꝑn. ſ. de re. du. Jtẽ ingr̃tũ bar. hic dixit ꝙ lꝫ pẽdẽte ꝓceſſu ꝯ vnũ ex duobꝰ correis debẽdi ꝯuẽtũ nõ poſſit agi ꝯ aliũ. l. quotiẽs. §. ſi creditor. ſ. de pecul. tñ fallit niſi ꝑmo ꝯuẽtus ſit ꝯtumax vt hic. §. celſus. in. l. ſeq. vbi lꝫ fructuarius eẽt ꝯuẽtus vt caueret in totũ. tñ ſi fuit ꝯtumax põt agi cũ ꝓprietario vt in totũ caueat ⁊ iſta eſt ſin. limitatio ad. d. §. ſi creditor. ſm pau. de ca. hic. Adde tñ ſm ang. hic ꝙ azo. in ſũma. C. de duo. re. ſub dubio tenuit illã opi. ꝙ qñ ꝑmo ꝯuẽtꝰ cõparet ⁊ ſe defendat nõ poſſit alius correus interi ꝯueniri. Sꝫ dicit ang. ꝙ ꝯ hoc eſt tex. q nõ eſt alibi i. l. creditor. in ꝑn. ſ. mã. vbi appet ꝙ ẽt ſi ꝑmo ꝯuẽtus defendat ſe alter ꝯueniri põt. Sꝫ rñde ad illũ tex. ſm ang. ꝙ ibi erat lata ſñia lꝫ pẽderet appellõ. vñ ſm eũ dictũ bar. hic dꝫ intelligi añ latã ſñiam ſꝫ plus poſt latã ſñiam põt alius ꝯueniri ex quo creditor ꝑ fruſtrationẽ ꝑmi nõ
4 põt ius ſuum ꝯſeq. †Uel ſcᵭo potes ſm eũ dicere ꝙ qñ ſũt plures correi obligati obligatiõe ꝑtoria vt i actiõe de peculio inducta a ꝑtore. l. i. i ꝑn. ſ. de pecu. ⁊ tũc hꝫ locũ tex. i. d. §. creditor. ſꝫ vbi tenerent̃ obligatiõe iducta a iure ciuili ſeu ex ꝯuẽtiõe ipſoꝝ tũc vnꝰ põt ꝯueniri pẽdẽte iudicio moto ꝯ aliũ. vt. d. l. creditor. i ꝑn. Sꝫ ſꝫ imo. hic bar. i. l. duobꝰ. §. i. in. i. q. ꝗ. de duo. re. ꝑ. d. l. creditor. ẽt idiſtincte reꝓhẽdit dictã opi. azo. ⁊ tꝫ ꝙ alius poſſit ꝯueniri pẽdẽte iudicio ꝯ aliũ correũ debẽdi ſiue nõdũ lata ſit ſñia ꝯ ꝑmũ. ſiue ſit lata ⁊ pẽdeat appellõ. Nõ ob. d. §. ſi creditor qꝛ rñdẽdũ ẽ vt i. ij. ſol. ſ. relata ꝑ ang. quã ẽt approbat hic imo. lꝫ de ang. mẽtionẽ nõ faciat. Ro. hic ẽt ꝑ oĩa idẽ dicit ꝓut imo. lꝫ de eo mẽtionẽ nõ faciat. Pau. ẽt in. d. l. duobꝰ. approbat illã opi. quã ẽt ponit bar. lꝫ aliqua adducat ꝯ eũ ⁊ rñdeat. Adde ẽt ꝙ hic ſi bñ iſpiciat̃ nõ vꝫ firmare ꝙ pẽdẽte iudicio ꝯ vnũ ex correis debẽdi nõ poſſit agi ꝯ aliũ. lꝫ Ang. ⁊ ꝑſati Mod. cũ alr̃ re
5 ferãt ꝓut. ſ. retuli. ¶ †Eſt vex dñ bar. ſub dubio forte allegauit tex. in auc. hoc ita. C. de duo. re. vbi voluit hic fortaſſe ſentire. ſꝫ ad illã auct. potes rñdere ꝙ ibi nõ vꝫ ꝙ pẽdẽte iudicio moto ꝯ vnũ ꝑũtẽ nõ poſſit agi ꝯ alium correũ. ſꝫ ſolũ ibi vꝫ ꝙ vnus ex pluribus reis debẽdi cõuẽtus hꝫ exceptionẽ ⁊ bñficiũ diuiſiõis niſi qñ alius eſt inops vel abſẽs vt declarat bar. i. d. l. duobꝰ. in
a ij. ⁊. iiij. q. ⁊ ꝓ dicta opi.ᵃ ꝙ pẽdẽte iudicio ꝯ vnũ correũ poſſit agi ꝯ aliũ ẽt ſi ꝑmus nõ ſit cõtumax. allego tex. in. l. ſi. ⁊ ibi põderat bar. C. de fideiuſ. ⁊ in. l. ſi. ⁊ ibi no. Bal. C. de duo. re. ⁊ bal. i
6 l. i. C. de diuer. reſcri. †Jtẽ ingr̃tũ bar. nõ cõcludit ꝙ lꝫ corã iudice corã quo eſt ceptum iudiciuꝫ debeat illic finiri. l. vbi ceptuꝫ. ſ. de iud. tñ ſi reus citatus corã vno iudice fuit cõtumax ⁊ actor poſtea incipiat cõueniri illũ corã alio iudice nõ poterit talis reus cõuẽtus corã ſcᵭo iudice opponere exceptionẽ ꝙ actor debeat ꝓſeq cauſam corã ꝑmo ẽt ſi reus cõtumax vellet corã primo iudice cõparere ⁊ reficere expẽſas ⁊ purgare morã vt hic ꝑ eũ. Adde ꝙ ang. hic tenuit ꝯriũ dicẽs ꝙ lꝫ reus poſſit opponere exceptionẽ ꝙ debeat eũm ꝓſeq corã ꝑmo iudice. nõ tñ ꝑ hoc poterit dici ꝙ ipſi reo ꝓſit cõtumacia ſua. ſꝫ ꝓderit ei electio iudicis facta ꝑ agẽtẽ. ⁊ ita dicit tenere Guil. de cu. in. l. nemo. C. de iuriſdi. om. iu. ⁊ in. l. nulli. in ꝑnci. C. de iu. ⁊ ꝑ hoc allegauit qꝛ nõ dꝫ interdici reo facultas purgãdi morã ſi vult ſumptus reficere. l. ſancimus. C. de iu. ⁊ in. l. ſi poſt tres. ſ. ſi qs cau. ⁊ qꝛ vꝫ acq̄ſita iuriſditio iudici ꝑus adito ꝑ. l. ⁊ ſi qs pena. ſ. diu. c. poſtulaſti. de fo. cõpe. vñ niſi renũciet̃ inſtãtie nõ vꝫ ꝙ alius iudex poſſit adiri imo vexãs corã diuerſis tribunalibus reũ poſtea veniẽtẽ ꝑdit litẽ. l. i. in ſi. C. de aſſer. tol. ⁊ no. ꝑ guil. in. d. l. nemo. lꝫ ſꝫ ang. inn. in. c. ex tenore. de reſcrip. dicat ꝙ pena ꝑditionis cauſe ꝑꝑ vexationẽ corã diuerſis iudicibus factã locũ nõ habeat niſi in caſu ſpãli poſito i. d. l. i. in ſi. C. de aſſer. tol. ⁊ ꝑ ꝑdictis ẽt ſ. poſt aditũ ꝑmi iudicis cum plures poſſent adiri ſit efficaciter ius acq̄ſitũ reo vt nõ poſſit alius iudex adiri. all. ang. no. inno. in. c. ſup lr̃is. de reſcrip. ⁊ ea q̃ notant̃ ꝑ Joã. an. in addi. Spe. in ti. de ap. §. in qbus. vͦ. qd ſi victus. Sꝫ Jmo. hic reprehẽdit iſtã opi. ang. ꝑ iſtũ tex. inducẽdo vt hic ꝑ bar. ⁊ ꝓut. ſ. induxi. ⁊ rñdet ad no. ꝑ guil. Cy. ⁊ Joã. an. in locis preal. ꝙ nõ loq̄t̃ qñ reus eſſet cõtumax. Bñ facit ad mãm ſm eũ id qᵭ no. bar. in. l. ſepulchri. ꝗ. de ſepul. vio. Nõ ob. ꝙ mora poſſit purgari ꝑ. d. l. ſancimus. ⁊. l. ⁊ ſi poſt tres. quia reſpondet Jmol. illud eſſe verum re integra. ſecus autem re non integra prout vꝫ eſſe in ca

ᵃ¶ Dicta opinio. adde ꝙ ꝓ hac opi. conſuluit i termĩnis ſrã. de are. ꝯſi. xxxiij. vbi dicit ꝓ hoc facere qꝛ ſi reꝰ ꝑncipalis dicit in ſtrm elararũ corã iudice eccleſiaſtico et ob hoc creditor mittat̃ in hibitoria ne reuꝫ moleſtet ꝙ nihilominꝰ poterit agere cõtra fideiuſſorẽ ⁊ ecõtra ſi fideiuſſor idem faciat ꝙ poterit agere ꝯ principalẽ limitat tñ ipſe ⁊ intelligit predicta vera ex doctrina. Bal. in. d. l. i. ẽ mandator. C. de non nu. pe. niſi fideiuſſor vel reus principalis ꝓut caſus euenit vel lent aſſiſtere liti ꝓ ſuo intereſſe qꝛ tũc ſecus ꝑ. l. ſi ꝓculoſia §. quotiẽs. ff. de ap. ⁊. l. ſi ſuſpecta ꝑ glo. ⁊ ang. ſ. de inof. ff. te. ⁊. c. cũ ſuper. extra de re iudica.

ſu ꝑpoſito alleg.no.in.d.l.ꝛ ſi poſt tres. Pau.de ca.hic ꝯclu/
dit ꝙ qñ reus vult reficere expenſas ꝛ purgare morã debemus
7 diſtinguere q: aut ſaluum ſit ius actoꝛis.ꝛ non remanet in dã/
no.purgata ꝯtumacia corã primo iudice ꝛ tũc ꝓcedat opi. An
ge.hic aut ius actoris ſit deterius vel actoꝛ remanẽt in dãno.ꝛ
tunc ꝓcedat opi. Bar.hic ꝑ.d.l.ꝛ ſi poſt tres.ꝛ per.l.mancipio
rum.ꝛ qđ ibi Bar.ſ.de optio.lega. Sed Ro.hic dicit ꝙ ipſe/
met Bar.in.d.l.ſepulchꝛi.maxime ĩ ꝟ.ij.videndũ ꝛc.vr̃ tene
re illã opi.quã hic tꝫ Ang.ſ.ꝙ purgãdo morã ꝛ ꝯtumaciã dẽat
audiri per eadẽ iura que hic alle. Ang.ꝛ miraſ ꝙ doc.iſtã ꝯrie/
tatem nõ ꝯſiderauerũt. Tamẽ ipſe ꝯcludit poſſe ꝯcoꝛdari opi.
ꝙ aut cũ exceptiõe quã opponit re⁹ depẽdẽtia litis inchoate co
rãꝫ pꝛimo iudice ꝯcurrit volũtas pꝛimi iudicis inhibentis ſcđo
iudici.ꝛ tũc nõ poſſit ꝓcedere ſcđs q: cũ pꝛimus preoccupaue/
rat iuriſditionẽ citãdo.vt.d.l.ſi qs poſtea.dꝫ ꝓhibere ſecundũ
tanꝗ turbãtem ipm in ſua iuriſditõe.vt no.per inno.in.c.cum
dilectus.de pe.ꝛ in.c.i.de offi.deleg.cũ ſi. Aut cũ exceptiõe op
poſita per reũ nõ ꝯcurrit pꝛimi iudicis ꝯſenſus ꝛ inhibitio ꝛ tũc
ꝓcedat opi. Bar.hic ꝙ reus nõ põt ſe fundare ex pꝛima citatio
ne cũ quo ad euꝫ ꝓpter ſuã ꝯtumaciã habeaſ pꝛo circũductu.ar
gu.l.poſt edictũ.ſ.de iudi.ꝛ no. Bar.hic. ¶ † Puto poſſe ꝯclu
8 di ꝙ reus nõ reficit expẽſas ꝛ ꝯtumaciã nõ purgat vera ſit ꝯclu
a ſio ꝙ poſſit actoꝛ eum trahere corã alio iudice [a] ꝛ vltra alleg.ꝑ
Bar.hic ꝓbaſ in.d.l.i.in ſi.cũ gl.ſi.C.de aſſer.tol.ꝛ idẽ tꝫ bar.
in.d.l.vbi ceptũ.idẽ tꝫ bal.in.q.que incipit accuſatus de vi tur/
batiua ꝯ quẽ erat incidẽter petitũ in ver.arguo.pro pꝛima pte
affirmatiua.ꝛ allegat pꝛo caſu text.in.d.l.i.in ſi.C.de aſſer.tol.
9 ibi preterꝗ ꝛc. Bal.in.l.ſenatus.ad ſi.C.q accu.† Pro hoc ẽt
benefacit tex.in.l.ꝗuis.in ꝟ.vel ſi pꝛonus vocatus ꝛc.ſ.de in
ius voc.vbi pꝫ ꝙ ſi reus citatus nõ cõparuit non põt allegare ꝯ
actoꝛẽ ꝙ actoꝛ fecerit eũ citare.ꝛ illum tex.ad hoc ibi ponderat
pau.de ca. Si aũt reus reficit expẽſas ꝛ contumaciã purgat cõ/
parendo corã primo iudice ꝛ opponat coram ſcđo iudice ꝙ lis
pendet corã primo.ꝛ tũc vr̃ ꝙ dato ꝙ primus iudex nõ inhibe
at ſecũdo ꝓcedat op. Bar.in.d.l.ſi ſepulchꝛi.ꝛ Ange.ꝯcoꝛdat
10 in diſtinctiõe data per Pau.vt.ſ.retuli.† Nec ob.ꝙ reus non
debeat poſſe allegare citationẽ factã corã primo iudice cum fue
rit corã eo cõtumax per.d.l.ꝛ poſt edictũ.q: põt rñderi vel qđ il
le tex.loqˀ qñ in termino citatiõis cõparet ille ad cuius petitio
nem fuit cõmiſſa citatio.naꝫ maioꝛ vr̃ eſſe ſua negligẽtia q: ma/
ior eſt ꝯtumacia ꝓuocantis.ꝛ pena nõ cõparentis ꝗ ꝓuocati.
Unde dicimus ꝙ maior ẽ cõtumacia actoꝛis ꝓuocãtis ad cau
ſam ꝗ rei ꝓuocati cũ reoꝝ ſit fugere.l.ꝓperandũ.§.i.in ꝟ.pro
te fugiẽte.C.de iu.ꝛ colligiſ ex no.per glo.in auc.q ſemel.in ꝟ.
locũ hꝫ.C.quõ.ꝛ qñ iud.vel dic ꝙ cõtumacia ſua ſibi obeſt do/
nec ẽ purgata.d.l.ꝛ ſi poſt tres.ꝛ.d.l.ſancimus.eodẽ mõ rñde
11 ad iſtũ tex.† Nec ob.l.litigatores.in pn̄.ſ.de arbi.ꝑ quã Bar.
hic ſe fundat q: lꝫ ſcribẽtes nõ rñdeãt vr̃ poſſe rñderi ꝙ ibi loq
tur qñ ambo litigatores receſſerũt a iudice ꝛ redierunt ad arbi
triũ a quo prius receſſerãt nam nõ pñt petere a iudice ꝙ cogat
arbitrũ cognoſcere: q: ibi nullus actus purgãdi ꝯtẽptũ iudicis
interuenit corã iudice quẽ ꝯtempſerat.ſed in caſu nr̃o cõtumax
purgabat ꝯtemptũ habitũ erga primũ iudicẽ q: noluit litigare
12 corã eo ꝛ reficit expẽſas iuxta auc.ei qui.C.de bo.auc.iu.poſ.†
Inquitum hic incidẽter tãgit an trahẽs reũ corã diuerſis indi/
b cibus perdat cãm.[b] ꝛ tꝫ ꝙ ſic vt dixi. Adde ſm Imo.glo.in.d.
c.ex tenore.tꝫ ꝙ in no regľr nõ ꝑdat cãm.q: eſt ſpãle in caſu.d.l.
i.de aſſer.tol.ſ.fauore libertatis.ꝛ ꝓ hoc dicit ipſe facere q: pe/
ne ſunt reſtringende vt regula in penis.lib.vj.ꝛ ita reſidet ipſe.
Idẽ tꝫ ẽt Ro.q: ꝓ hoc alle.no.ꝑ Inno.in.c.ceterum.ꝛ in.c.pa
ſtoralis.de reſcrip. Adde tñ ꝙ cũ opi. Bar.ꝯcordat Ang.pe.
ꝛ Cy.in.d.l.nulli.in ſi.ꝑ.d.l.i.de aſſer.tol.ꝛ ita ẽt tenuit glo.ſi.
in.c.cũ dilectus.de purg.cano.tñ doct.i.d.c.cũ dilectus.cõiter
reprobãt illã glo.ꝛ ſeqˀ gl.in.d.c.ex tenore.de hoc ẽt tetigit an
ge.in.l.cũ ꝓcurator.§.dñs.ſ.tit.i.ꝛ ibi tꝫ ꝙ ꝑdat regulꝛ cãm.
ſꝫ Imo.ibi tenet ꝯriũ dicẽs ꝙ cõiter teneſ ꝙ ĩ caſu.d.l.i.ſit ſpã
le fauore libertatis.ꝛ ꝙ ibi ſit ſpãle tenuit ẽt Ray.Fulgo.Bal.
ꝛ Saly.in.d.l.nulli.ꝛ Anto.de bu.in.c.ſi.in ſi.de ſeq.poſ.ꝛ ita
tenẽt ẽt doc.i.c.ſi.ď reſcri.ꝛ hñ:lꝫ gl.ibi.ꝛ gl.xj.q.i.placuit.cũ
gl.i.d.l.nemo.ſentiãt ꝯriũ. Itẽ dicit hic Bar.vt refert Ange.
ꝛ Moder.hic ꝙ ſi ꝓp negligẽtiã iudicis nõ miniſtrãtis iuſticiã
ego adeo iudicẽ ſuperiorẽ vt de alio ꝓuideat lꝫ poſtea primũ iu
dicẽ peniteat ꝛ iuſticiã miſtrare velit.tñ nõ poterit me inuito.ſꝫ

ꝯrium tenet Ang.q: ex quo iudex reuocat grauamẽ illatũ pti in
ꝓceſſu iudicij ſufficit iudici vt poſſit ꝯ partẽ ꝓcedere ẽt ſi appel
latum ẽẽt ad ſuperiorẽ.c.ſi a iudice.de ap.li.vj. Sed ſm Imo.
forte poſſet rñderi ad illũ tex.in.c.ſi a iudice.q a ibi loqˀ qñ gra
uat partẽ iniuſte ꝓcedẽdo.ſed nos loqmur qñ grauat partẽ in
nõ ꝓcedẽdo Ro.ẽt hic tꝫ ꝙ ꝯ ange.ꝛ rñdet ad.c.ſi a iudice.ꝑ
ut facit Imo.nã ſm ro.nos loqmur qñ grauamẽ fuit illatũ nõ
faciẽdo ſeu negligẽdo iuſtitiã facere quo caſu nõ appellaſ ſꝫ adi
tur ſuperior ꝑ viã q̃rele.c.ij.de excep.ꝛ in auc.vt diffe.iudi.cir.
pn̄.ꝛ no.bar.in.l.de pupillo.§.ſi qs ꝑtori.in.ij.op.ſ.n.i.ſecus
13 in caſu.d.c.ſi a iudice.† Pro hoc ẽt facit ſm eũ q: poſtꝗ ſupio
c ris curiã intrauit nullus inferioꝛ [c] vlterius ſe ipedit.c.vt nr̃m.ꝛ
qđ ibi ꝑ inno.de ap. Certe nõ vr̃ bñ rñſum ad.c.ſi a iudice.tum
q: eadẽ eſt rõ in ꝓpoſito qñ grauaſ qs in nõ faciẽdo iuſticiã que
eſt qñ grauaſ i faciẽdo iuſtitiã:tuꝫ ẽt q a dato ꝙ nõ poſſit appel
lare a iudicis tarditate negligẽtis facere iuſticiã ſed dẽat q̃rela
ri ad ſupiorẽ.l.ſi.cir.ſi.ibi dũ dicit maieſtatẽ iudicis querelã ꝛc.
ꝛ ad hoc ibi illum tex.põderat bal.de tẽp.appel.ꝛ no. Guil.ꝛ
Bal.in.l.ſed ꝛ ſi ꝑ ꝑtorẽ.§.ait ꝑtor.ſ.qbus ex cau.ma.ꝛ Bal.
plene in.l.ſi.C.de ſen.ꝛ in.l.ij.in.xj.q.C.de epi.audi.ꝛ in.l.ij.
C.vt lit.pẽ. Tamẽ ſingulariter fallit vbi ter eſſet reqſitus iudex
vt iuſticiã faceret ꝛ negligat q a põt appellari ſm Io.an.in.c.di
lecto.de app.ar.c.i.de ſup.ne.ꝑla.qđ dcm cõmẽdat multũ do.
14 Abb.in.c.ex ꝑte.lo vlti.de ap.† Nec ob.d.c.vt nr̃m.q: nõ ipe
ditur idẽ iudex ſe intromittere ſi vult reuocare grauamẽ a ſe illa
tum aliter ꝗ per diffinitiuã. Et poſtea ꝓcedere in cã dato ꝙ ad
quẽcũqꝫ ſupiorẽ eſſet deuoluta cã per appellationẽ a dcõ graua
mine.d.c.ſi a iudice. ¶ Queſiuit ẽt hic Bart.an ſufficiat in ini/
d tio ꝓceſſus citari ꝓcuratorẽ [d] ſi dñs poterat hri.ꝛ in loco cita/
ri. Et ꝯcludit ꝙ ſic quo ad ea in qbus ꝯtumacia ꝓcuratoris ꝑt
nocere dño de quo articulo me remitto ad ea que poſt doc.ſcri
pſi in.l.eum q̃ reꝰ.C.de ꝓcu.ꝛ ibi ẽt examinaui an cõtumacia ꝓ
curatoris nocet dño ad primũ ꝛ ſecundũ decretũ.ꝛ an ẽt noce/
at quo ad diffinitiuã ſniam in quo vltimo adde ibi dictis ꝙ an/
ge.in.l.hoc amplius.in.§.queſitũ.ſ.eo.tenuit ꝙ ſi a pncipio ci
tatus eſt ꝓcurator ꝛ nõ dñs nõ põt in cõtumacia ꝓcuratoris ꝓ
cedi ad diffinitiuã ꝯ dñm eadẽ rõne.q a nõ põt ꝓcedi ad ſcđꝫ de
cretuꝫ.iuxta no.per glo.ſi.in.d.§.queſitũ.ꝛ idẽ dicit Pau.de
ca.loqˀ;tñ Pau.qñ ille eſſet ꝓcurator gñalis.ſed dic ꝙ veritas
eſt in ꝯrium.q a imo ex cõtumacia ꝓcuratoris in pn̄.citati põt
ꝓcedi ꝯ dñꝫ ad diffinitiuã.vt tenuit Inno.ꝛ alij in.c.i.vt lit.nõ
cõteſt.ꝛ ipſemet Ang.in.l.i.§.ſi ꝓcurator.ſ.ſi qs iuſdi.nõ ob
tẽ.ꝛ Saly.in.d.l.eum q.ꝛ vltra alleg.per eos eſt optimus tex.
in.c.cãm.de do.ꝛ cõtu. ¶ Nec ob.ꝙ ꝯtumacia ꝓcuratoris nõ
preiudicet quo ad ſcđm decretũ q: rñde vt dixi ind.l.eũ q reꝰ.

1 Cauere ď dãno ĩfecto ꝛ ſatiſdare cogiſ creditor pignoꝛaticius.
2 Creditor ſi ſatiſdedit de damno infecto ꝛ poſtea domus ruat:
ꝛ ſic hẽat dãnum emendare an poſſit illud a debitore recupare.
3 Dãnũ domus ruinoſe debet emẽdari ꝑ dñꝫ ꝛ vſufructuariũ.
4 Miſſus i poſ.domus ruinoſe ex ſecũdo decreto ꝓpter contu
maciam creditoris an preferatur ei qui fuit miſſus in contuma
ciam debitoris.
5 Miſſus in poſ.ex ſecundo decreto an poſſit preſcribere ipſam
rem in quam fuit immiſſus.

1 Quid de creditore. † Pignora
ticius credi/
tor cogitur ſatiſdare ꝛ ẽt ei debet caueri de dãno i/
fecto ꝛ iuſſus poſſidere per cautionẽ non preſtitam
2 potior eſt pignoraticio creditore.h.d.cũ.l.ſeq.† Queritur pro
ĩtellectu.l.qd ď creditore qd ſi creditor ſatiſdedit:ꝛ poſtea do
mus ruat.ꝛ ſic hẽat neceſſe dãnũ emẽdare an poterit totũ recu/
perare a debitore q erat dñs domus ruinoſe.ꝛ vr̃ ꝙ nõ ſed ẽt
creditor teneaſ participare ď damno.vt dcm̃ fuit in ſuperficia
rio fructuario.ſ.l.ꝓxi.ꝛ.l.h amplius.§.q̃ſitũ.vbi dixi.ſ.eod.
Contrariũ hic puta Pau.de ca.lꝫ ſm eum nec glo.nec doc.tã
gunt q: iura ꝑalle.ꝛ ẽt tex.in.l.ꝓprietarius.j.eo.loqˀ in ſupſi/
ciario ꝛ fructuario q ſentiunt vtilitateꝫ ꝛ cõmodum ipſius rei.
Unde eodẽ mõ ſentire dꝫ ꝛ onus.l.ſꝫ nãꝫ cũ vulgaribus.j.de
re.iu.ſed creditor tale cõmodũ nõ ſentit.q a fructus rei pigno
rate cõputat in ſortẽ.l.i.ꝛ.ij.C.de pigno.ac.ſufficit ergo ꝙ ꝓp
ius hypothece ꝙ hꝫ ſentiat hoc incõmodũ:q: teneſ ſatiſdare ꝓ
dño tanꝗ ꝯſtitutus ꝓcu.in rẽ ſuã.l.ſi pignori.ſ.fami.her.ꝛ.l.

ſi cum

a ¶ Alio iudi
ce.ꝓ hoc facit
ꝙ voluit idem
bal.in.l.geſta.
C.de re iudi.
ꝛ inno.in.c.in
notuit.ď eo q
fur.oꝛ.ſui.vbi
dicunt ꝙ cõtu
max ñ ꝓrogat
iuriſditionẽ ſi
ergo cõtumax
ñ dꝫ ꝯuenire
in iudicem ad
quẽ vocatus ẽ
pariter quoqꝫ
dꝫ poſſe actoꝛ
illũ nõ cõparẽ
tẽ corã iudice
corã quo vo/
catus ẽ trahe
re corã alio iu
dice vt in iudi
cio ſerueſ eq̃
litas nã actore
nõ veniẽte ꝑt
reus petere ſe
abſolui ab in
ſtantia iudicii
vel hre citatio
nẽ ꝑ circundu
cta vt hr̃ in.c.
cõſuluit de of
ſi.dele.non ve
niẽte ergo reo
cur nõ actor
põt illuꝫ alibi
trahere.
b ¶ Perdat
cãꝫ.adde ꝙ in
do.ro.cõ.ccce
xx.in pꝛ ncl.iꝫ
ꝙ nõ ꝑdat cãꝫ
ꝛ idẽ tꝫ bal.in
margarita ſua
in ṽbo iudex.
c ¶ Inferior.
limita ſꝫ inno
cen.in.c.q̃ ab
eccleſiaꝝ ď of
ſi.or.niſi ꝯſue
tudo dederit
ordineꝫ in co
gnoſcendo q:
tũc ipſo iure ñ
valeat ꝙ ſit ꝯ
cõſuetũ ita di
cit bal.in mar
garita ſua in
verbo iudex
ſuperioꝛ.
Additio.
d ¶ Citare ꝓ
curatorẽ.vide
plene per iaſ.
in.l.eũ q reꝰ.
C.de procu.ꝛ
ibi dixi. Tho.
diplo.conſil.

ſi cū vēderet.ff.de pig.ac.ꝛ cogit̄ exburſare pecuniā ſi dom⁹ ruat
ꝛ niſi ſatiſdet pūat iure ſuo.l.ſi finita.§.itē q̄rit̄.j.e.ꝛ.l.ſi noꝝali
alle.in glo.nō aūt eſt iuſtū q̄ ſi ſoluat dānū ruine vicino illud re/
3 cuperet a dn̄o domus ruinoſe.¶ †Ex q̄bus infert̄ q̄ ſi creditor
pro domo ſibi pignorata nō cauet de dāno infecto ꝛ pp̄ hoc ca/
uerit de dāno infecto debitor q erat dn̄s domus ruinoſe nō ha/
bebit tūc locū illud qḋ hētur in.d.l.hic amplius.§.fi.cū.l.ſeq̄n.
vbi hr̄ q̄ ſi vſufructuarius nō caueat nō pōt a ꝓprietario p̄uari
ſuo vſufr.nā illud iō ibi q: ibi emēdatio dāni fieri dꝫ per vtrūqꝫ
pro rata cōmoditatis.hic ṽo p ſolū debitorē.ꝛ dicit Paul. de
4 ca.ſe mirari q̄ iſta ar.doc.ñ occlarent̄ cū ſint neceſſaria.¶ †In
glo.fi.l.is qui.ꝯcludē q̄ aut in cōtumaciā creditoris h̄ñtis do/
mū ruinoſam pignoratā fuit ꝓceſſuꝫ ad ſcōm decretū ꝛ clarum
eſt q̄ p̄fert̄ miſſus icōtinēti ex ſcdo decreto.d.§.itē querit̄ niſi
talis creditor fuiſſet impeditus tali impedimēto pp̄ qḋ poſſe pe
tere reſtōnē in integrū aduerſus ſcōm decretuꝫ vt ſi fuiſſet abſēs
ex cā reipubli.l.ſi finita.§.ſi forte.ꝛ.l.coꝝ.j.eo.aut nulla fuit cō
tumacia creditoris tūc aut fuit ꝓceſſum ad ſcōm decretū ꝯ veꝝ
dn̄m domus tūc in ꝯtinēti vt miſſus ex ſcdo decreto efficit̄ ve
rus dn̄s rei vt habuiſtis no.per gl.in.l.p̄toris.ff.eo.in p̄n.meri
to amplius nō pōt rē p̄ſcribere q̄ iam eſt effecta ſua.l.ſeq̄tur.§.
lana.j.de vſuca.Unde tūc nō hꝫ locū iſta.l.is qui.ꝛ iō tūc credi/
tor h̄ñs domū ſibi p̄us obligatā a ṽo dn̄o hꝫ potētius ius q̄ ha
beat miſſus ex ſcdo decreto vt ꝓbat̄ in.l.cū poſtulaſſem.§.fi.j.e.
Aut fuit ꝓceſſum ad ſcōm decretū ꝯ nō dn̄m ꝛ tūc aut ēt miſſus
ex ſcdo nōdum p̄ſcripſit ꝛ potior erit creditor cui domus erat
obligata a dn̄o vt h̄ a ꝯrio ſenſu ꝛ ēt ꝓbat̄ in.d.l.cū poſtulaſſeꝫ.
5 ¶ Aut miſſus ex ſcdo decreto iā p̄ſcripſit rē tūc⁹ꝛ intelligit̄ eo/
dem tp̄e p̄ſcriptū iuri hypotece qḋ hēat iſte creditor tp̄e inchoa
te p̄ſcriptionis.l.i.C.ſi aduer.cre.Unde potior erit cā iſti⁹ im/
miſſi ex ſcdo decreto.vt h̄ niſi creditor fuiſſet in tali ſtatu.q̄ poſ/
ſet petere aduerſus p̄ſcriptionē reſtōnē in integrū vt not.voluit
gl.in.d.l.cū poſtulaſſeꝫ.ꝛ hoc mō habes que hic notant̄ in glo.
ꝛ plenius ꝛ melius declarata q̄ declarētur per gl.ꝛ docto.

1 Qui bona. †Emptor bone fidei cauet d̄ dāno infecto. nō aūt ſatiſdat
h.d.Et facit iſte text.q̄ bone fidei poſ. habeat̄ loco
dn̄i.dic vt p Bar.in.l.i.ff.ad ſylle.ꝛ ibi no.Sequit̄
§.i.quem legi cum.d.l.hoc amplius.§.queſitum.ff.eo.

1 Cauere de dāno infecto ēt tenet̄ dn̄s domus ruinoſe.ſi mediantibus ruinoſis poteſt domus ſua damnuꝫ inferre.
2 Cautio dāni infecti an ſolum ſe extēdat ad damnum quod immediate datur per edes ruinoſas pro quibus cauetur.
3 Cauere de dāno infecto an teneat̄ dn̄s medie domus ſi dānuꝫ poteſt cōtingere vicio domus alterius propinquioris.
4 Cauere an teneatur habens domum ruinoſam propinquaꝫ mihi ei qui eſt in medio.
5 Culpa cōmiſſa in negligendo non producit actionem.

1 Cum inter edes. †Etiā dn̄s domus ſi ruinoſe cauere tenetur ſi me
diātibus ruinoſis pōt domus ſua dānū inferre.h.d.¶ No.q̄
inſpicit̄ q̄ euenire pōt ſi ſtatus rei p̄ñs tendat ad illud.alias ſe/
cus.l.inter ſtipu.§.ſacrā.ff.de ṽ.ob.de quo dic vt ibi latius per
Bar.cū addi.q̄s ibi dedi.ꝛ ꝓ intellectu huius.§.adde q: dicit
imol.q̄ iō nō ſufficit mihi caueri a dn̄o domus ruinoſe tm̄ in ca
ſu iſto q: poſſe eſt q̄ domus ruinoſa imediate nō daret mihi dā/
num ſꝫ p ꝯ̄us daret dānuꝫ in edes medias nō vicioſas ꝛ ille me/
die exinde efficerent̄ ruinoſe ꝛ imediate darēt mihi dānum ꝛ ſic
nō eēt mihi ꝯſultū.ꝛ ita dicit voluiſſe hāc lr̄am recte intellectaꝫ.
2 ¶ †Ex quo infert̄ ſm ip̄m q̄ cautio dāni infecti ſolū ſe extendit
ad dānum q̄ imediate dat̄ per edes ruinoſas pro q̄bus cauetur
ideo in caſu iſtius.§.cauet̄ ēt a dn̄o edium mediaꝝ.Sꝫ Paul.
de caſt. hic ſentit ꝯ̄rium.ſ.q̄ ex cautione dāni infecti iſte cui ab
vtroqꝫ cautū eſt poſſit eligere aduerſus quē velit agere ꝓut vide
tur iſta lr̄a indiſtincte ſonare ꝛ ſi ab vno ꝯſequet̄ cautionē dam/
ni infecti nō poterit vlterius agere ꝯ aliū.l.bona fides.j.de re/
gu.iur.Sed magis plꝫ intellectus Imo.q: ſm intellm̄ Paul.
de ca.cautio eēt ſuꝑuacua in caſu quo edes vitioſe ruerēt i edes
nō medias.nā ſi verū eſt q̄ pro toto dāno poſſit agere dn̄s me
diaꝝ edium.ꝛ ego ēt poſſum agere ꝯ dn̄m mediaꝝ ediū ad qḋ
eſt neceſſe introducere q̄ pro tali dāno caueat ēt mihi dn̄s vi/
cioſaꝝ ediū certe ad nihil ꝛ cautio ſuꝑuacua nō eēt p̄ſtāda.l.ſti/
pulatio.§.diuus.ff.vt le.no.ca.ſolū ergo agere poſſum ꝯ dn̄m
edium vicioſaꝝ qn̄ ꝯtingeret q̄ ruerēt directo in edes meas et
nō p̄mo in edes medias ꝛ ēt in illū caſum tm̄ dꝫ mihi cauere.ita
intelligit̄ iſte text.ar.d.§.diuus.Sed pone q̄ dn̄s domus me/
die nō vitioſe qui tibi cauit fecit ēt ſibi caueri a dn̄o domus rui/
noſe tā pro dāno ſue domus medie q̄ ꝓ dāno tuo ꝛ poſtea do/
mus ruinoſa ruat in domū mediā ꝛ faciat eā ruere in domū tuā
qn̄ tu agis ꝯ dn̄m domus medie ex cautione dāni infecti an ipſe
liberet̄ cedēdo tibi actionē.Imo.hic ſub dubio forte dicit q̄ ſic
q: ſolū teneri vr̄ ex eo q: actionē hꝫ ꝯ dn̄m vitioſe domus ergo
3 dꝫ liberari eā cedēdo.l.qḋ debet̄.cū ibi not.ff.de pecu.¶ †Sed
Pau.de ca.ēt format hāc.q.h̄ ꝛ dicit q̄ a doc.nō tāgit̄ ꝛ ꝯclu/
dit ꝯ̄riū.nā ſm eū poſſet ꝯtingere q̄ ille ꝯ quē cedit̄ nō eēt ſoluē
do ꝛ q: dn̄s medie domus nō tenet̄ tibi ex eo q̄ ſua domus me
dia tibi dānum dedit cū ꝓceſſerit hoc vicio domus alteri⁹.Ta
men ex quo poſſe fuit p dn̄m medie domus recupari dānuꝫ licet
cauſaliter nō poſſit vt q: ille ſit nō ſoluēdo.hoc nō dꝫ viciare ius
4 tuū.ita dicit ſe itelligere iſtū tex.¶ †Sꝫ ṽior vr̄ opi.Imol.q:
Pau.de caſt.nō bn̄ r̄ndet ad.l.q̄ debet̄.ſi bn̄ inſpiciat̄.q: lꝫ do
mus media tibi dānuꝫ dederit tm̄ dn̄s medie domus nō teneba
tur ad illud dānum niſi ex eo q: poterat ſibi proſpicere ꝯ domi/
num domus ruinoſe agēdo ꝯ eum vt in tex.ad hoc facit qḋ not.
5 glo.in.l.i.§.itē labeo.in ṽ.expiaris.la.i.j.ne qd in lo.pu.†Ulti
mo inq̄tum Bar.hic dicit q̄ culpa cōmiſſa in negligēdo non ꝓ
ducit actionē.l.aq̄lie.vt eſt tex.ſingu.in.l.ſi cuius.§.de p̄teritis
ver.deniqꝫ.ff.de vſufru.Limita vt per glo.in.l.cuꝫ qs.ff.de do.
ꝛ per glo.ꝛ Ang.in.d.l.ſi cuius.§.i.ꝛ p Ro.in.l.fluminū.§.vi
cium.j.e.ꝛ aliqd p Imo.in.d.l.fluminū.§.q̄q̄.j.e.ꝛ vide etiā
ad h̄ qḋ no.bar.poſt gl.i.l.elegāter.§.ſi q̄drupedes.ff.de do.

1 Cauendum eſt de damno infecto timenti damnum ꝛ iurāti de calumnia.ſi iudici videbitur ꝛ vbi timetur damnum de re ad perſonam non preſtatur cautio.
2 Sta.q̄ credatur iuramēto accuſatoris de damno dato vſqꝫ ad certam ſummaꝫ quomodo intelligatur.ꝛ quid ſi dicat q̄ credatur iuramento cuſtodis ꝛ non partis.
3 Sta.q̄ ſtari debeat dicto alicuius quomodo intelligatur ꝛ qd ſi dicat q̄ credatur iuramento ipſius.
4 Sta.q̄ ſtetur ſacramento alicuius an ꝛ quando poſſit contra iuramentum tali ꝓbari contrarium.
5 Sta.q̄ ſtari debeat ſacramento alicuius in ſupplementum vel ſubſidium.an poſſit probari contrarium.
6 Sta.q̄ ſtet̄ ſacr̄o dānum paſſi vſqꝫ ad certam q̄titatē.ēt ſi non cōſtet alr̄ de maleficio eſt illi ſtādum donec ꝓbet̄ ꝯ̄rium.
7 Sta.q̄ credatur ꝛ ſtetur iuramento damnum paſſi an poſſit iudex contrarium inquirere.
8 Sta.q̄ iuramentum habeatur pro plena probatione tūc excluditur probatio contraria.
9 Sta.q̄ de extimatione ꝛ valore rei furate ſtari debeat iuramēto damnum paſſi ſi accuſatus vult probare contrariū per oſtenſionem rei poterit.
10 Sta.q̄ ſtetur iuramento damnum paſſi quomodo intelligatur quando precedit dolus vel delictum.
11 Sta.q̄ de dāno dato ſtetur iuramēto accuſatoris vſqꝫ ad quantitatem.x.librarum certe licet accuſator iuret poterit tamen iudex illud iuramentum taxare vt hic.
12 Sta.q̄ de dāno dato ſtetur iuramento accuſatoris.tm̄ non obſtante tali ſtatuto poteſt iudex ire ſuper locum ꝛ ſi videbit damnum nō debet accuſator illud taxare prout ſibi videbitur.
13 Sta.q̄ in damnis paruis ſtetur iuramento accuſatoris tamē tale iuramentum poterit retractari.
14 Probatio an ꝛ qn̄ admittat aliā ꝓbationē in ꝯ̄riū hic dicitur.
15 Sta.q̄ ſtetur iuramento alicuius.an tunc iudex poſſit inquirere an ſit iuratum falſum.
16 Sta.q̄ ſtetur iuramento alicuius an poſſit probari contrarium ad inſtantiam partis.
17 Teſtibus duobus tam de iure diuino q̄ poſitiuo ſtandum eſt poteſt tamen per alios contrarium probare.
18 Sta.q̄ ſtetur conſcientie alicuius q̄ō interpretur.
19 Creditori iuranti debitorem eſſe ſuſpectuꝫ de fuga an iudex ita faciliter credere debeat.
20 Sta.q̄ ſtetur iuramento accuſatoris de damno dato an iſta facultas tranſeat ad heredem.

1 Q. ui damni. †Timẽs dãnum ⁊ iurãti de calum
nia cauet de dãno infecto ſi ꝓtori vi
debit ⁊ lꝫ vbi timeṫ dãnũ de re ad rẽ locuꝫ hẽat cautio dãni in
fecti. tñ ſecus eſt vbi de re ad pſonã dãnum timeṫ. h.d. vſqꝫ ad
2 §. de illo. ¶ †No. ex tex. ibi totũ tñ hoc ⁊c. ar. ꝙ ſi ſtatutũ dicat
credi dẽre iuramento accuſatoris de dãno dato vſqꝫ ad certam
ſũmã. tñ in hoc iudex ſuo offõ teneṫ ⁊ põt inueſtigare an hoc ſit
verũ ſi ita repererit ſeqtur iuramẽtũ alr̃ nõ ita tꝫ Ja. de are. fa
cit qḋ no. Cyn. ⁊ alij in. l. ſi qñ. C. vñ vi. Si aũt ſtatutũ dicit cre
dẽdum eẽ iuramẽto ſaltuarij ⁊ nõ ptis tũc iudex nihil aliud inue
ſtigabit q: ſibi facta eſt ꝓbatio plena put exigit ſtatutũ tñ ſi ſen
tiat dãnũ ex relatione ſaltuarij recurrat ꝯ eũ ſi eius relationẽ fal
ſam eẽ docere poterit ſm Jac. de are. in. l. i. C. ſi aduer. li. ⁊ iſta
ſunt ꝟba Ange. hic q in effectu vr̃ facere dñiam an ſtatutũ dicat
ſtari ſacr̃o actoris ⁊ tũc iudex teneaṫ ⁊ poſſit ingrere de veritate
nõ obſtãte iuramẽto. an ꝟo dicat ſtari dẽre iuramento tertij ſeu
officialis tũc iudex poſt iuramẽtũ nõ dꝫ ſe intromittere. Jmol.
hic ſatis plene examinat iſtũ articulũ valde quotidianũ ⁊ in effe
ctu dicit ꝙ iſte tex. nõ ꝓbat id ad qḋ allegaṫ p Bar. ⁊ Ang. q: h
iudex ingrẽdo poſt iuramẽtũ nõ detegebat periuriũ. ſed q: põt
eẽ ꝙ qs iurauerit verũ ſꝫ calũnie cã petebat caueri tñ nõ eſt ei ca
uẽdum vt eſt videre in exẽplis poſitis hic in ꝟ. ceteruꝫ. ⁊ hoc eſt
qḋ voluit dicere tex. vꝫ ꝙ lꝫ qs iurauerit nõ calũnie cã hoc pete
3 re. ¶ †Tamẽ cõmittiṫ hoc iuriſdictioni ꝓtoris an ei ſit cauẽduꝫ
q: dꝫ ꝯſiderare ꝓtor quale ſit itereẽ allatũ. ſ. an ſit ꝓ cautione rei
an ꝟo pſone tñ lꝫ in. d. q. formata per Ang. detegereṫ piuriũ ſi
nõ repireṫ ita eẽ. Unde ꝯcludit ꝙ aut lex vel ſtatutũ dicit ſuper
aliquo ſtari debere dicto alicuius aut dicit ſtari ſacr̃o alicuius.
Primo caſu dꝫ intelligi ꝙ ſtari debeat dicto eius. ſ. niſi ꝯrium
ꝓbeṫ ẽt ſi ille talis ſit officialis qui iurauit fideliṫ exercere officiũ
ſuũ all. no. p Ja. bu. in. l. i. per illũ tex. C. de re iudi. vbi vult ꝙ ſi
ſtatutũ dicat credi ſeu ſtari dẽre dicto officialis ꝙ inuenerit ali
quẽ iudẽtem itelligiṫ niſi ꝓbeṫ ꝯriũ ad idẽ all. no. p Jo. an. poſt
Spec. in ti. de cita. §. ſeqtur. ꝟ. nũqd credereṫ. ⁊ Joan. an. in. c.
qm̃ ꝯ de ꝓba. vbi dicũt ꝙ lꝫ nũcius iuret fideliṫ exercere officiuꝫ
ſuũ ⁊ poſt referat ſe aliquẽ citaſſe debeat ſtari dicto ſuo. c. cũ pa
rati. de app. l. magis puto. §. ne tñ. de re. coruꝫ. l. i. §. cura. ⁊ ibi
no. Bar. ꝟ. de of. ꝓfec. vr. tñ ꝓbaṫ ꝯriũ vt ẽt eſt glo. lꝫ nõ alleget
iiij. q. iij. §. itẽ teſtes. ⁊ no. Archy. in. c. venerabilibus. §. idẽ eſt
4 de ſenten. excõ. in. vi. ¶ †Scḋo caſu cõcludit ꝙ aut lex vel ſtatu
a tũ vult ſtare ſacr̃o alicuius ꝓcedẽte dolo vel cõtumacia illius ꝯ
quẽ iuraṫ de quo dolo vel delicto cõſtat tũc nõ poſſit ꝓbari* cõ
tra iuramẽtũ per id qḋ leg. ⁊ no. in auc. nouo iure. alias icipit ho
die poſt iniurãdũ. C. de iudi. ⁊ in. l. ſi qñ. C. vñ vi. ⁊ hoc opatur
odium cõtumacis vel delinquẽtis lꝫ Jnno. in. c. ſi. qḋ me. cauſa
aliter ſentiat vbi vr̃ limitare. d. auc. nouo iure. quo ꝓcedat quã
do taxatio fuit legitime facta ſecus ſi nõ fuit legitime facta quia
tũc ſm eum nõ obſtãte ſacr̃o ſecuto poterit iudex taxationeꝫ re
uocare per. l. qḋ iuſſit. ꝟ. de re iudi. Sed certe verba Jnnoc. lo
quũtur quãdo agiṫ de facto iudicis imediate reuocãdo vꝫ de ta
xatione per eum facta quod facilius fieri poteſt per. d. l. qḋ iuſſit
⁊ in. c. cum ceſſante. de appella. ſm Jmol. quinimo ſm eum il
lud dictum Jmo. fortaſſe non procederet in caſu. d. aucten. no
uo iure. q: ex toto taxatio eſt ſemel facta ⁊ ſecutum iuramentuꝫ
videtur ꝙ in odium contumacis iudex habeat ſequi iuramen
tum nec in hoc debeat eſſe clementior lege vt dicit text. in corpo
re vñ ſumitur illa aucten. ſ. in. §. oportet. in aucten. de iudi. et ita
videtur de mente Jaco. bu. ⁊ Barto. in. d. aucten. ibi dum di
cunt q: taxatio veniret contra iuramentum ⁊c. ⁊ ſic ſentiunt ꝙ
iudex tunc non poſſit per ſuam interlocutoriam detegere piu
5 rium. ¶ †Aut nõ interueniat cõtumacia aut delictum ⁊ tũc an
lex vel ſtatutũ dicit ſtari debere ſacramento in ſubſidium ⁊ tunc
poterit probari contra all. per Joan. andre. in. c. ſtatutum. §. i.
iuncta glo. in ver. ſaltem. de reſcrip. lib. vj. ⁊ Joan. andre. in ad
di. Specu. in titu. de offi. iudi. §. ſi ſuper. ver. ſed nunquid a ſen
tentia. Et eſt ratio q: tunc iuramentum ſuccedit in locum alte
rius probationis ⁊ non eſt dubium ꝙ ſi alio modo probatio fie
ret poſſet: pars aduerſa probare contrarium ante publicatas at
teſtationes. c. fraternitatis. c. ex tenore. c. in noſtra. de teſti. l. ob
carmẽ. §. ſi. ff. de teſti. igitur ⁊c. Aut lex ſimpliciter dicit ſtari de
bere ſacr̃o tunc ſi ſumus in ſpiritualibus poterit iudex ex officio
nõ obſtãte iuramẽto inquirere de veritate per no. per Jnnoc. et
per Joan. an. in. c. q: pp. §. illud de elec. q: in ſpũalibus exube
rat offm̃ iudicis ne ꝑ ſubreptionẽ ſeu indebite qs ꝓmoueaṫ. c.
cũ nobis olim. de elec. Sentit tñ Jmo. in. d. §. illud ꝙ iudex ad
inſtantiã partis nõ teneṫ ſe intromittere ꝙ pendet ex infra dicẽ
dis. Aut ſum⁹ in alijs nõ ſpiritualib⁹. tũc ſi lex nõ diſpõit expſſe
in caſu de quo qriṫ: ſed ſit extẽſio ꝑ quãdã ſimilitudinẽ: ⁊ tũc vr̃
poſſe ꝓbari ꝯriũ per io. an. in. c. ij. de tẽp. or. lib. vj. ⁊ qḋ ibi glo.
in ꝟ. effecta. Aut expreſſe diſponit ſup eo de quo queriṫ ⁊ hic eſt
caſus dubius. Ang. hic nõ declarat an ad inſtãtiã partis iudex
debeat ſe intromittere vel nõ. Unde põt ſm imo. forte dici ꝙ
ſiue ſtatutũ loquaṫ in iuramẽto partis ſiue in iuramento tertij
debeaṫ intelligi niſi pars probet ꝯrium per no. per iaco. bu. in.
d. l. i. de re iudi. ⁊ q: ꝓbatio per tale iuramẽtũ cũ fiat parte inui
ta debeat plus operari ꝙ̃ alia ꝓbatio vel pluſꝙ̃ iuramentũ pre
ſtitum in ſupplementũ ſemiplene ꝓbationis ꝯ qḋ admittiṫ pro
batio ꝯrium. multomagis dꝫ admitti ꝯ ſimplex iuramentũ. nec
ob. l. nõ erit. §. dato. ⁊. l. nã ⁊ poſtea. §. i. ꝟ. d iureiu. q: loquũtur
qñ iuramentũ volũtarie defertur per partẽ parti. Et ſic vr̃ ſecus
qñ deferṫ per. l. inuita pte aduerſa. per. d. l. admonẽdi. ⁊ hec re
6 ſpõſio vr̃ eſſe de mente Jo. and. in. d. c. ij. †Et per hoc infertur
ꝙ in. q. predicta ſi ſtatutũ vult ſtari ſacr̃o damnum paſſi vſqꝫ ad
certã quãtitatẽ ⁊ velit ſtari dicto ſacr̃o ẽt ſi nõ cõſtet aliter de ma
leficio cõmiſſo tunc vr̃ ꝙ ſtari dẽat in dubio ſacr̃o donec ꝓbetur
ꝯrium. ſed ſi velit ſtari ſolũ ſuper ꝗtitate dãni: dũmõ cõſtet pri
us de maleficio tunc forte eſſet ſecus. ſ. ꝙ nõ admittaṫ ꝓbatio
7 in ꝯrium per dictã auc. nouo iure. cũ ibi no. ſm Jmo. hic pau.
de ca. hic refert diſtinctionẽ An. ⁊ dicit eãm non eſſe verã in pri
mo mẽbro inquãtuꝫ Ang. ꝯcludit ꝙ nõ obſtante iuramẽto dã
num paſſi dꝫ iudex inquirere an ſit verũ ꝙ dãnuꝫ receperit: qa ſi
verũ eſſet dictũ Ang. ſequereṫ ꝙ ſtatutũ nihil opareṫ. Et rñ. et
ad iſtum tex. ꝙ hic inquiriṫ per iudicẽ ꝙ intereſſe pretẽdat po
tens cautionẽ. ⁊ ſi alle. tale itereſſe ꝑ qḋ poſſit cautio peti nõ ing
ritur vlterius ꝓpter iuramentũ quod preſtitit. nã doc. dicũt ꝙ
iſtud eſt iuramentũ ꝓbationis vt no. per Bar. ꝟ. e. l. §. ſi alieno.
⁊ ſicut per ſolũ iuramentũ ꝓbaṫ intereſſe allegatũ ita in. q. ꝓpo
ſita inquiriṫ qd ſit illud damnũ ꝙ dicit ſe fuiſſe paſſum. ⁊ ſi de
clareṫ nõ ingriṫ vlterius per iudicẽ an ſit verũ vel non ſed ſtabiṫ
iuramẽto. tamẽ poterit allegari ꝯrium vt elegãter no. Jac. bu.
in. d. l. i. de re iudi. nam omnis ꝓbatio que a iure ꝓcedit recipit
aliam ꝓbationẽ in ꝯrium niſi ſit ꝓbatio ſeu preſumptio iuris.
⁊ de iure vt plene no. in. l. ſiue poſſidetis. C. de ꝓba. ſm Pau.
de ca. hic. Ro. quaſi in oĩbus caſibus adheret diſtinctiõi imol.
lꝫ eam imperfecte referat: ⁊ qñ ſtatutum dicit ſtari debere ſacr̃o
alicuius ⁊ ſtatutũ nõ diceret ꝙ in defectũ aliaꝝ ꝓbationũ ſtareṫ
dicto ſacr̃o. ⁊ nõ eſſemus in ſpiritualib⁹. tũc dicit Ro. ꝙ iudex
non obſtante iuramento hꝫ inquirere de veritate. alleg. text. in
auc. hodie. C. de repu. ⁊. d. auc. nouo iure. que potius facit ꝯri
um. alle. ẽt no. per Jo. an. in. d. ꝟ. ſed nunqd crediṫ cũ ſi. ⁊ ea q̃
notanṫ per Bal in. l. iure. C. ne de ſta. defun. ⁊. l. diuus. ꝟ. de te
ſta. mi. vbi vult Bart. per illum text. ꝙ ſi ꝯ magnates ſufficit ex
forma ſtatuti probatio per famã tñ i intelligiṫ niſi ꝓbeṫ fama ꝯ
ria. ⁊ in hoc Ro. nõ facit mẽtionẽ de illa diſtinctiõe. an ꝓceſſerit
a dolus vel cõtumacia illi⁹ ꝯ quẽ iuratur vt facit Jmo. †Addit ẽt
b Ro.* ꝙ vbi ſtatutũ diceret ꝙ iuramẽtũ hẽtur pro pleniſſima
ꝓbatiõe tunc talia verba excludũt probõnem in ꝯrium allegat
glo. ſingu. in ver. feciſſe. in cle. i. de procu. idem ſi diceret oĩmo
dam probationẽ: q: vr̃ operari idẽ acſi dixiſſet pleniſſimã. vt col
ligitur ex no. per glo. in cle. i. in ꝟ. oĩmodã de foro cõpe. ſm ip
ſum ⁊ hec duo vltima dicta ponit ẽt ipſe in. l. ſi duo. de acq. he.
vbi ẽt ita dicit voluiſſe Bal. in. d. cle. i. de fo. cõpe. in qbuſdam
contrarijs glo. iuris canonici. Et idem ſi diceret ſm eum dan
dam eẽ fidem plenariam iuramento. per id quod no. gl. in. d.
9 cle. i. de proba. †Adde predictis ꝙ Ang. in. l. qui vas. in ꝓnci.
ff. de fur. dicit ꝙ licet ex forma ſtatuti vel de iure communi de
extimatione furti vel robarie ſtari debeat ſacramento paſſi fur
tum vel robariã ſi tamen accuſatus probat de extimatione ꝯra
non eſt ſtandum ſacramento. idẽꝫ dicit ſi ſtari deberet ſacramẽ
to ſaltuarij ſuper damno. qa veritate probata receditur a iura
mento licet ſm eum Jaco. de are. in. l. i. alr̃ ſi. C. ſi aduer. lib. di
cat in tali caſu ſtandum eſſe ſacramento. ſed tñ puniendum eſſe
ſaltuarium. Et moueṫ Ang. per. d. l. qui vas. in princ. ibi dum
tex. dicit controuerſia ⁊c. cum probato furto de extimatiõe rei
ſubtracte ſtetur iuramẽto dãnum paſſi per. d. l. ſi qñ. in. l. ſemp
§. in hoc interdicto. in ver. iurauerit. ꝟ. qḋ vi aut clam. Et dicit
Ange.

a ¶ Probari
an ⁊ qñ admit
taṫ probatio ꝯ
tora. cu: ſtãdũ
eſt ex forma
ſtatuti. vid. ab
ba. in. cõſ. lxi. i.
vo. de. h mcb.
l regula ſemel
malus col. v. h
reg. iur. l. b. vi.
Ang. in. l. q re
ſti. h de reiuẽ.
⁊ in. l. q vas. ꝟ.
de fur. ⁊ l auc.
de exhi. reis. in
ſm. bal. in. c. l.
ſi de inueſti. in
ter. do. ⁊ vaſa.
lis ori. bald. ⁊
ſaly. i. l. l. C. de
reb. cre. albe.
de ro. in ſecun
da pte ſtatu. q.
xv. lu. ro. ꝯ. cli.
luci. ſup codeꝫ
colũ. iiii. ⁊ vide
Fel. in. c. ꝓpo
ſuiſti. de ꝓb. et
ibi doct. fran.
cur.
b ¶ Rom. in
h articulo idẽ
lud. ro. cõ. cii.
multa adducit
ad diſpõnẽ ſta
tuti loquẽtis quo
caueṫ ꝙ lapſo
decẽnio ſolu
tio debiti ꝓba
ri poſſit iura
mento ꝓncipa
lis vel hẽdis.
⁊ ibi cõcludit
ꝙ poſſit ꝓbari
ꝯriũ. repb. tñ
eu. cõſ. cxxvi.
vr̃ voluiſſe ꝙ
vbi ſtatutũ vult
dẽre ſtari dcõ
officialis vel ſal
tuarij ꝙ nil vl
tra qri poſſit
idẽ adde ꝙ ſtã
te ſtatuto ꝙ ſte
tur iuramento
dãnum paſſi ꝙ
ſi poterit aliq
ciui. ibi cõuen
to deferri iura
mentũ ad fun
dãdam iuriſdi
tionẽ iudicis.
vbi viget tale
ſtatutũ ſm lu.
ro. An. ſuis ſo.
vii. ⁊ in ꝯſiliũ
do. elec. ꝙ vbi
in ſtatuto eẽt
ꝙ iuramentũ
habereṫ ꝓ oĩ
moda ꝓbõne
qḋ ꝓbari non
poſſet in ꝯriũ
ſm eundẽ ro.
adde ꝙ idẽ iu
do. voluit cõ.
cccxv. vbi di
cit ꝙ ſi funda
tor eccleſie or
dinariiſ reſer
uauit ſibi om
nimodã iuriſ
ditionẽ ꝙ vir
tute huius re
ſeruatõis om
nimode pote
rit diſpenſare
vt mino. xv.
omnis ad facer
dotiũ ꝓmoue
ri poſſit cũ oĩ
ſpẽlare ſu. de

Ang. ꝙ in. d. l. qui vas. in pn. fur exhibuerat vas ſubtractū p ca
10 ius exhibitionē cōſtabat de valore. ¶ † Unde ex hoc infert ibi
pbari dictā deciſionē ⁊ ſic ibi cōcludit ꝯ diſtōnem. ſ. datas per
Imol. tenētem ꝯriū. ſ. qñ pcedit dolus vel delictū. Idem ēt vi
11 detur tenere Ange. in auc. de exhiben. reis. vbi dicit in pnc. ꝙ lʒ
ſtatutū dicat ꝙ de damno dato ſtetur ſacro accuſatoris vſqʒ ad
qͣtitatem. x. librarꝫ certe lʒ accuſaor iuret tñ iudex poterit illud
iuramētū taxare puta ſi viderit iurātem falſitatē vel calūniā cō
mittere. h dixit ſe dixiſſe h. ⁊ dicit ēt hoc pbari per. d. auc. de ex
hi. reis poſt pn. ſeu in. §. i. cū ibi no. vbi ſm eū pbaſ ꝙ declara
tio expēſarū fieri dʒ ſacro ⁊ tñ iudex declarationē illā taxat. ante
tñ declarationē Ange. ēt in. l. qui reſtituere. ſ. de rei vēdi. per il
lum tex. in ver. vlla taxationē. iūcta glo. dicit pbari ꝙ ſi ſtatutuʒ
diſponit ſtari debere ſacto accuſatoris in hoc iuramētū pōt re
frenari per iudicē vt nō audiaſ iurans imediate quinimo ēt ſi in
totū appareret iudici illud eē calūnioſuʒ nullatenus dʒ credere iu
ramēto alle. no. per Iac. de are. in hac. l. §. ſi qs ſtipulatus. qꝛ nō
eſt aperiēda via periurijs. l. fi. C. de indi. vidui. tollē. nec eſt ape
riēda via malicijs. l. in fundo. ſ. de rei ven. ⁊ puto ꝙ voluerit al
legare Iac. de are. in hoc. §. ⁊ ſic in. d. locis vi Ang. ꝯriari diſti
ctioni tradite h per Imo. adde ēt ꝙ Bal. in. i. col. in tit. ſi de in
ueſti. iter do. ⁊ vaſ. lis oriaſ. dicit ꝙ ſi ſtatutū diſponat ꝙ creda
tur iuramēto alicuius niſi ſtatutū figat pedē ibi ⁊ noluerit vltra
queri de periurio poterit pbari ꝯriū all. no. per Iaco. bu. in. d.
l. i. idem vſ velle in. l. i. C. de re. cre. ⁊ ibi Saly. expſſius dicēs ꝙ
ſi ſtatutū dicat iurātibus ſtetur ſup denūciationibus dānorum
datorꝫ ꝙ eis ſtabiſ donec de periurio doceaſ ⁊ non poſt p id qδ
no. ibi gloſ. fi. in. i. ſol. data ad auc. nouo iure. C. de peda. iu. pro
hoc ēt all. d. l. i. cū ibi no. Iaco. bu. de re iudi. lʒ ſm eū Iaco. de
are. videaſ ſentire ꝯrium in. d. l. C. ſi aduer. lib. Bald. ēt in. l. ꝯ
12 negātem. in fi. C. ad. l. aql. ¶ † Dicit ꝙ ſi ſtatutū diſponat ꝙ de
dāno dato ſtetur iuramēto accuſatoris ꝙ nō obſtāte iuramēto
iudex ad petitionem ptis poterit accedere ad locū i quo dicitur
dānum datū ⁊ ſi ex aſpectu appareat nullū eē dānum datū dʒ p
nūciare ſm ꝙ appet ex aſpectu all. no. dcm Azo. C. ad. l. aquil.
Nulla. n. virtus legis pōt excludere pbationē que fit per rei eui
dentiaʒ ſeu aſpectū ita Bal. in rub. C. de pba. circa. i. col. allat
illud dcm no. Azo. Sed ipſemet Bal. in. d. l. ait ptor. in pnc. ſ.
de iniu. tenet ꝯriuʒ. nā ibi refert illud dcm Azo. ⁊ tñ dicit ꝙ ſi ſta
tutum diſponat ꝙ de dāno dato ſtetur iuramēto quo ad cōten
ta in accuſatione dāni dati tñ piurus tenebiſ crimine ſtellionat*
l. fi. ī. de cri. ſtel. ⁊ ita dicit Iac. de are. in. l. i. C. ſi aduer. li. ⁊ ſic p
hoc ꝙ debeat ſtari iuramēto quo ad extimationē dāni all. bal.
in. d. §. ait ptor. qꝛ diſpō legis nō recipit pbationē in ꝯrium. ad
qδ all. no. per glo. ſ. de in lit. iur. l. fi. tñ illa glo. ſi bñ inſpiciatur
13 vſ potius pbare ꝯrium. † Bald. ēt. in. l. i. C. de re iud. dicit ꝙ ſi
ſtatutū diſponat ꝙ in pūis damnis ſtetur iuramēto accuſatoris
tale iuramētum poterit retractari per. l. admonendi. de iureiu.
dicit tñ ꝙ alij ꝯriuʒ tenēt vt no. Iac. de are. in. d. l. i. C. ſi aduer.
li. ⁊ remittit Bald. ſe ad dcm per ſcipm in. d. l. i. ſi aduer. li. vbi
Iaco. de are. Cy. ⁊ Bal. nō loquūtur qñ ſtatutū loqtur de iu
reſʒ ſolū qñ ſtatutū dicit ſtari debere dicto alicuius ⁊ bal. ibi vi
detur trāſire cū opi. ia. bu. ſ. alle. Pau. de ca. in. l. fi. de pto. ſtip.
dicit ꝙ ſi ſtatuto caueſ ꝙ de dānis ſeu expēſis ſtetur iuramento
dānum paſſi intelligiſ niſi pbetur ꝯrium qꝛ h eſt de natura pba
tionis vt vna pbatio recipiat aliam pbationē meliorē in ꝯrium
l. cum de indebito. circa pn. de pba. ita dicit voluiſſe Iaco. bu.
in. l. i. pōt ſic cōcludi ꝙ aut ſtatutū nō dicit ſtari ſacro ſʒ dicto tūc
verum ſit ꝙ poſſit pbari ꝯrium vt tenuit Iaco. bu. d. l. i. per il
lum tex. de re iud. ⁊ Bal. ⁊ Saly c. ibi ⁊ alij quos. ſ. retuli qcqd
14 dixerit Iaco. de are. ⁊ Cy. in. d. l. i. C. ſi aduer. li. ¶ † Et pbaſ
ēt vltra pdicta per no. p glo. in. l. ij. §. ſi abſens. ſ. ſi ex noxa. cau
ſa agaſ. in ver. iudiciū ⁊c. ⁊ illam ad hoc pōderat Pau. de caſt.
⁊ ēt hoc ſeqtur Bal. in. l. pe. C. de pi. tuto. vbi ad hoc plura ad
ducit ⁊ idē firmat Ang. in. l. diuus. de teſt. mil. ⁊ Pe. de ancha.
in rep. c. canonū ſtatuta. de cōſti. ver. vlterius quero ſtatuto ca
uetur ⁊c. niſi ſtatutū vltra pcederet prohibēs ꝯrium poſſe pba
ri ar. l. diē proferre. §. ſtari. ſ. de arb. ⁊. l. fi. circa pn. cū ibi no. C.
arbi. tu. niſi qs vellet pbare per modos per quos admittiſ pro
batio ꝯ preſumptionē iuris ⁊ de iure que recipit regulariter p
bationē in ꝯrium de qbus modis tāgitur per doc. in auct. ſʒ iaʒ
neceſſe ⁊ in corpe vbi glo. C. de dona. ante nup. ⁊ per doc. in. c.
is qui. de ſpon. ⁊ per Moder. in. l. inter ſtipulātē. §. i. ff. de ver
15 bo. ob. ⁊ per Ro. in. l. cū duo. cum ſi. ſ. de acq. here. ¶ † Aut ſta
tutum dicit ſtari debere iuramēto tūc aut querimus an iudex ex
ſuo officio poſſit ingrere an falſo iuratū ſit ad finē ꝙ non ſtetur
iuramēto quo ad effectū ſup quo iuratū eſt ⁊ puto ꝙ nō regula
riter vt tenet Imo. ⁊ Pau. de caſt. h. ⁊ colligiſ ex no. per doc.
in. c. qꝛ pp. benefacit. l. iiij. §. hoc aūt iudiciū. ſ. eo. ⁊ ad iſtū tex.
16 riſum eſt per eos vt. ſ. retuli. ¶ † Aut queris vtrū ad inſtātiaʒ
partis poſſit recipi pbatio in ꝯrium ⁊ vſ ꝙ ſolū poſſit recipi pro
batio per inſtra nouiter repta vt vſ probari in. d. l. admonendi.
quorꝫ inſtrorū appellatione venirent teſtes nouiter repti. l. i. ſ.
de fi. inſtru. ⁊ no. Bar. in. l. admonēdi. in fi. ⁊ tāgit ēt ibi Bart.
in. ij. col. in fin. qualiter probabiſ inſtra eē nouiter repta et iſtud
vſ Ioā. de imo. ⁊ expſſius ioan. de ſantu. ⁊ Domi. in. d. c. ij. de
tempo. ordi. li. vj. tñ qꝛ tex. in. d. l. admonēdi. loqtur qñ cum iu
ramēto cōcurrebat ſemiplena pbatio. iō qñ cōcurreret ſemiple
na pbatio putarē verius eſſe ꝙ poſſit pbari ꝯrium quōcunqʒ ſi
cut pbatur i. d. auc. nouo iure. C. de peda. iudi. ⁊ auc. hodie. C.
de repu. ⁊ no. per glo. fi. in. d. l. i. C. de reb. cre. ⁊ vſ eſſe de mente
17 Bar. in. l. ſi cui. §. hiſdē. ſ. de accu. ¶ † Unde videmus ꝙ lʒ taʒ
de iure poſitiuo ꝙ diuino ſtāduʒ ſit duobus teſtibus aut tribus
deponētibus cum iuramēto. c. in omni de teſti. ⁊. c. nouit de te
ſti. ⁊. c. nouit. de iudic. iūcta. l. iuriſiurādi. C. de teſt. tñ poteſt pro
bari ꝯrium per alias pbationes. d. c. in nro. d. c. ex tenore. cum
fi. Et hoc puto verum ēt ſi pceſſiſſet cōtumacia vel dolus illius ꝯ
quem iuratur qꝛ maior eſt dolus falſum iurātis qui partē ⁊ etiā
deum offendere dicitur. c. debitores. de iure iuran. l. ij. C. de re.
cre. ꝙ ſit cōtumacia illius qui iudicem tātum contēnit dolus. n.
preponderat culpe. l. item ſi obſtetrix. §. fin. ſ. ad. l. aquil. ⁊ non
debet nocere aduerſus deliberātem ſe vēdicari per viam delicti
ſeu periurij. l. ſi quis a ſe fundum. cum ſi. ad. l. iul. de vi. ¶ Nō
ob. quod hētur in. d. auc. nouo iure. cum ibi no. C. de iudi. quia
reſpōde ꝙ illa intelligitur niſi in cōtrarium ſit facta pbatio per
no. per Inno. in. d. c. fin. quod me. cauſa. Cuius opi. approbat
Ioan. adre. ⁊ Anto. de bu. ſeqtur Imo. in. l. quod iuſſit. ⁊ in. l.
ait pretor. §. i. ī. de re iud. Et dicit ipſemet Imo. in. d. c. fi. ꝙ. d.
auct. nouo iure. intelligitur quādo taxatio fuit facta ⁊ pars ad
uerſa nō cōtradixit ⁊ probationes in cōtrarium nō fecit alias au
tem ſm eū procedit illud dictum Inno. in. d. c. fi. Pro quo ibi
Imo. alle. no. per Ioan. andr. in. d. c. ſtatutum ⁊ in. d. c. ij. ⁊ ſic
videtur ꝙ magis cōmunis cōcluſio ſit ex pdictis ꝙ etiā quādo
preceſſit dolus vel cōtumacia poſſit probari cōtra dictū iuramē
tum lʒ cōtrarium tenuerit h Imol. ⁊ cuʒ eo reperio finaliter hic
18 trāſire Ro. in reliquis tranſeo cum diſtōne Imo. ¶ † Addit ēt
a Imo. ꝙ vbi ſtatutum diceret ſtari debere cōſcientie* alicuius
tunc eſt concludēdum ꝙ aut ille cuius conſciētie cōmittitur in
fert mihi magnū preiudicium aut paruū. Primo caſu admit
tatur probatio in cōtrarium ita intelligitur gloſ. repu. ſing. in
cle. i. de iure pa. Secūdo caſu non ⁊ ita loquatur alia glo. que vi
detur illi ꝯria in. c. ſtatutum. §. aſſeſſorꝫ. in ver. relinquatur. de
reſcrip. li. vi. qbus adde no. per Bald. in. l. ij. C. de ſenten. ex pe
ri. reci. ⁊ in. d. l. i. C. de re. cre. ⁊ in. l. nulli. C. de epiſ. ⁊ cle. ⁊ Pe.
de ancha. in cle. i. de teſt. ⁊ Imo. poſt Ang. in. l. ab executore
in pn. ī. de appel. ⁊ in. l. ſi ſic. in pn. de leg. i. ⁊ in. c. i. de ꝯſti. ⁊ in
l. inter ſtipulātem. §. i. de verbo. obli. ⁊ ibi puto dixiſſe ⁊ iō non
dico hic qꝛ ſatis oneratus fuit iſte. §. qui ⁊ inducitur per Ang.
19 hic. ¶ † Ad dictum ꝙ creditori iuranti debitorem eſſe de fuga
ſuſpectum vt cōſequatur familiā pro capiēdo ipſum nō debeat
per iudicem indiſtincte credi. imo iudex inueſtigare poteſt veri
ſimilia de ſuſpitione fuge ſm Ange. Imo. ⁊ Roma. hic in qui
bus adde Bal. ⁊ Ang. in. l. apertiſſimi. C. de iudi. de quo ibi di
xi. ⁊ puto dixiſſe poſt Ange. in. l. ſi ab arbitro. §. fin. ff. qui ſatiſ
da. cog. ⁊ in. l. ij. vbi Imo. ſ. ſolu. ma. ad quod vide Ang. in. l.
nemo carcerem. in repe. C. de exac. tribu. li. x. Et in. l. i. C. quan
do appel. ⁊ que no. Bar. in. l. ait pretor. §. ſi debitorem que in
frau. cre. ⁊ Bal. in. l. cōſentaneum. C. quō ⁊ quando iud. ⁊ in. l.
creditor. la. ij. ſ. ſi cer. pe. ⁊ in. l. quod euitandi. C. de condi. ob.
tur. cām. Et duʒ Bar. hic dicit ꝙ timēs ne domus alterius rui
noſa ruat in pſonam poteſt cōpellere illum ad reficiendum do
mum adde que dixi in rub. ſ. eod. Et ſimiliter dum tāgit quan
do ſit locus cautioni de non offendēdo. adde que dicentur poſt
20 ipſum. ī. ea. l. §. ſi quis iuxta. ¶ † Ultimo ingͣtum hic in addi.
nouis tāgit Ro. quādo ſtatuto cauetur ꝙ ſtetur iuramēto accu
ſatoris de dāno dato ſibi trāſeat iſta facultas iurandi ad hēdem

lege iuriſdictio
nis ⁊ releua
tio diminutio iu
riſdictionis cō
prehēdat om
fectem eius.
Bodicio.
¶ Uide ſ. in ſ.
iſtius ſtatuti p
ale. i. l. l. videa
mus. §. dſerre
⁊ ibi iaſo. i. ⁊ ii.
col. fi. d. l. hīc
iurā. ꝙ iudex
pōt taxare tale
iuramētū ⁊ ex
cā nō ſeq tale
iuramētū. ⁊ vi
de plene p ma
rianū ſoci. i. c.
qm frequēter
§. ſi ſup. in. ii.
col. vt lit. non
ꝯte. vbi ponit
plura in mate
ria dicti ſtatu
ti ⁊ ēt pōt cau
tela ad fugien
dū tale iuramē
tū. ⁊ vide iai. i
l. admonēdi. i
ear. clau. in. ii.
col. ſ. de iure
iu. vbi pōit ꝙ
iſte q dʒ iuraſ
ſit ol exceptio
ne maior. 1. hoc.

a ¶ Cōſcientie.
qñ ſtari dʒ cō
ſciētie alicuiuſ
an poſſit ꝯtrala
ri. vide iu. ro.
ꝯſi. xxvii. ⁊. ce
lii. p io. h ana.
ꝯſi. xxiii. p cō.
alex. ꝯſi. ccvii.
in. ii. col. ii. ii. ⁊
qd ſit ꝯſcīa. vi
de p ana. alle.
conſilio.
¶ Et vide ale
xā. in. l. ſi ſic. ff.
d le. i. vbi mul
ta dicit qñ ali
qd cōmittitur
ꝯſcīe alicuius
qūo intelligaſ
⁊ in. l. i. de leg.
ii. ⁊ p felī. in. c.
ne innitaris. de
ꝯſti. Ant. frā.

eius vide Bal.in.d.l.ait pretor.ff.de iureiu.ꝛ.l.ſi per aliuꝫ.§.
fin.poſt glo.ff.ne quis eū qui in ius vo.eſt vi exi.ꝛ ēt tāgit Ro.
qui ibidem dicit prout dixit h ꝛ puto ibi tetigiſſe.

1 Remediū ordinariū vbi hꝫ locū tūc ceſſat extraordinariū.
2 Debitor ad hoc vt poſſit capi eo ꝙ ſit ſuſpectus de fuga dꝫ cō
ſtare iudici ꝙ poſt contractum eſt effectus ſuſpectus de fuga
ꝛ effectus deterioris conditionis.
3 Suſpitio de fuga an ſit probāda per creditorē vel debitorem.
4 Emptor peregrinus vel viator ſi non ſoluit precium rei mee ſi
bi vendite an poſſit capi vt ſuſpectus de fuga.

1 **De illo queritur.** †Ubi hꝫ locū remediuꝫ ordinariū ceſſat extraordi
2 narium.h.d.¶ †In tex.ibi qd ſibi cōputetur ꝓbat iſte tex. ſm
Ange.hic ꝙ debitorem ſuſpectū de fuga non poteſt creditor
facere capi niſi probet ꝙ ſuſpitio poſt cōtractum debitū emer
a ſerit.ᵃ ſi enim tꝑe ꝯtus erat tali mō ſuſpectus ſibi imputet cre
ditor cur cum eo ꝯxit vt h.ꝛ.l.ſi creditores.j.de priui.cre.ideo
ſm Ang.ſit cautus aduocatus vt alleget debitorem ſuſpectū ꝛ
cām ſuſpitionis emerſiſſe de nouo vt ꝙ rupit aut aliter eſt effe
ctus deterioris cōditionis ꝛ hoc doceat ſūmati alſ non ſuffice
ret ꝛ idem videtur tenere h Pau.de caſt.ꝛ Roma. Et ſubdit
hic Pau.de caſt.ꝙ poſſibile erat ꝙ tēpore ꝯcti debiti debitor
eſſet paup.tamē nō eſſet ſuſpectus de fuga vt qꝛ tenebat apothe
cam ꝛ poterat ſperari qui quottidie ſatiſfaceret debito ſed po
ſtea ſupuenit cauſa ſuſpitionis fuge vel receſſus vnde in hoc eſt
aduertēduꝫ quicqd dixerit Ange.ſm ipm.¶ Adde predictis
Barto.in.l.fi.C.de fer.ꝛ in.l.fi.per illum tex.C.de ſpon.ꝛ in.d.
l.ſi creditores.ꝛ in.d.l.ſi is a quo.§.fi.per illū text.ff.vt in poſ.
leg.ꝛ Bar.in.l.ait ꝑtor.§.ſi debitoreꝫ.j.que in frau.cre.vbi ad
hoc allegat iſtū tex.ꝛ no.Ange.in repe.l.nemo.carcerem.C.de
exactio trib.li.xi.ꝛ in.l.ſi ab arbitro.§.fi.ff.q ſatiſ.cog.ꝛ.d.Ab
bas in.c.quēadmodū de iureiu.ꝛ in.c.ij.de ſeq.poſ.ꝛ fru.ꝛ oio
Bar.in.l.qſitū in ꝓn.ff.de pig.ꝛ ibi limitādo ꝑdicta dicit ꝙ ſi tē
pore ꝯcti debiti debitor erat ſuſpectus d fuga tñ creditor igno
rabat poterit poſtea eū facere capi vt ſuſpectū per.d.l.fina.§.is
3 quoqꝫ.C.de ſpōſa.ꝛ ita ēt ſentit Bar.in.d.l.fi.¶ †Sed eſt vtile
hoc ſcire cui hoc caſu incūbat onus ꝓbādi an creditori ſe igno
raſſe tꝑe ꝯctus debitorē eē ſuſpectū,put ſe ignoraſſe all.an debi
tori creditorē ſciuiſſe.tex.in.d.l.fi.de ſpō.in v.ſi qdē ꝓbatum
fuerit.vꝫ ꝓbare ꝙ incūbat onus ꝓbandi ei q allauit ſciam ꝛ ſic
debitori ꝛ ad hoc vide Bal.ibi ad hoc ēt facit qꝛ i dubio ꝑſumi
tur ignorātia.l.verius ꝛ ibi no.ff.de ꝓba.ꝛ plene in regula ꝑſu
mit.de reg.iu.li.vi.facit.l.fi.j.ꝓ ſuo.Sis tñ cautus tu creditor
vt alleges ſup te ignoraſſe debitorē tꝑe ꝯcti debiti fuiſſe ſuſpectū
ꝛ fuiſſe huius male ꝯditionis cuius nūc eſt qꝛ dato ꝙ ignorātia
b tua ꝑſumat tñ ſup regrit ꝙ ꝑ illa pte alleget ᵇ text.eſt not.in.l.ſi
adulteriū cū inceſtu.§.idē polioni.j.de adul.q oia not.in pra
ctica.ꝛ ꝑ hoc ponit granū ſalis in dicto ang.ꝛ alioꝝ.in.d.locis
ꝛ ad ꝑdicta vide no.ꝑ Pau.de ca.in.l.ēt.§.i.ſol.ma.Et an.co
ipſo ꝙ tꝑe capture appet debitorē eē valde inopē ꝛ deſtitutuꝫ et
ꝓpterea ſuſpectū iuxta.l.ſciēdū.in ꝓn.cū ibi no.maxie ꝑ Bald.
ff.qui ſatiſda.cog.ꝑſumat ꝙ in eadē inopia fuerit tꝑe ꝯcti debi
ti gl.no.eſt ꝙ ſic in.l.ex ꝑſona.ꝛ ibi not.Bart.C.de ꝓba.ꝛ ꝯ ex
ꝑterito ꝑſumit in ꝑñti vt no.in.l.ſine poſſidetis.C.de ꝓba.ꝛ in
l.nō ignorabit.C.ad exhi.ꝛ ſic ſi creditor hoc ſciuit tꝑe ꝯcti de
biti incūbet ſibi onus ꝓbādi mutationē ſtatus debitoris in de
terius ꝛ nō ſufficit ꝙ debitor ad infringēdā capturā ꝓbet ꝙ tꝑe
ꝯcti debiti cepit dilapidare.ſi tñ tūc erat adhuc bñ ſoluendo vt
elegāter declarat Bal.in.l.ſi pro eo.in ꝓn.C.mādā.ꝛ Ange.in
4 d.l.ſi ab arbitro.§.fi.ꝛ vide q i materia ibi ſcripſi.¶ †Et iuxta
ꝑdicta tāgit hic Ro.in addi.nouis an ſi viatori vel peregrināti
c rē meā vēdidi ꝛ ille nō ſoluit ꝑciū ᶜ ꝛ vult recedere an iuſte poſſiꝫ eū
tanꝗ̄ ſuſpectū de fuga capi facere ꝛ nō decidit referēs Bald.in
rub.C.de reuo.his que in frau.cre.hoc tetigiſſe.dic vt ibi ꝑ bal.
cuius opi.ſeqtur Ro.in.l.ij.in ꝓn.ſo.ma.vide ēt no.per Bar.
d ꝛ Bal.in.l.heres abſens.§ proinde.C.de indiᵈ.

1 Cautio damni infecti non preſtatur ei cui imputari poteſt culpa
edificij iam conſtructi.
2 Cautio de nō offendēdo an ꝛ qñ dēat ꝑſtari ꝑ offēſuꝫ offenſori.
3 Cauere de non offendendo an poſſit iudex cogere partes alte
ra petente ꝛ inſtante.
4 Cautio de non offendendo an ꝛ quando ꝛ a quo ſit petenda
ꝛ per quem preſtanda.
5 Cautio de non offendendo regulariter eſt preſtāda propter iu
ſtam cauſam timoris fallit vt hic.
6 Cautionem de damno infecto non videtur perdere qui perdi
dit nunciationem noui operis.

1 **Si quis iuxta.** †Ei cui imputari pōt culpa edi ficij iam conſtructi non preſtaſ
2 cautio damni infecti.h.d.¶ †Et facit iſte tex.in arg.ſm bart.
e ad.q.ᵉ ꝙ ſi titius percuſſit ſeyum ꝓpter qō facti ſunt inimici.ꝛ
ticius ꝓpter hoc timeat offendi a ſeyo nō poſſit petere ſeyum
compelli ad cauendū ei de nō offendendo ipm qꝛ ille timor quē
ticius habet proceſſit a culpa ipſius ticij offendētis.tamen ipſe
decidit ꝯrium in iſta cautione que petitur de perſona ad perſo
nam.l.preſenti.§.pe.cum gl.in ver.ſecuri.in ver.interuētiōe.
ff.de his qui ad eccle.confug.ꝛ per.§.neqꝫ aūt.ꝛ qō ibi glo.ma
gna.in auc.de manda.prin.ꝛ reſponde ad illum tex.vt hic per
eum.Sed Ang.ff.e.l.§.qui dāni.in ver.ceterū.dixit hoc tantuꝫ
procedere qñ ille a quo cautio deſideratur petit ſibi reſtitui per
ſonam deſiderātis cautionem vt ſeruum qui ab eo aufugit vel
vxorem ſuam que ab ipſo aufugit ꝛ de adulterio eſt diffamata:
ita ſm eū ꝓcedit tex.in.d.c.pñti.ꝛ in.c.lfas.ad fi.de reſti.ſpo.
ꝛ in.c.i.vt lit.non ꝯteſta.nā in.d.l.locis per viam exceptionis
petebaſ talis cautio.alias aūt nō putat cautionē eſſe preſtandā
per iſtum tex.ꝛ per id qō habeſ in.l.auxiliū.in fi.ff.de mino.Et
eodem mō vꝫ poſſe rñderi ad.d.§.neqꝫ.ſm Jmo.in.d.§.qui
damni.Tamē dicit ibi Jmo.ꝙ equius vꝫ dictū Bar.cū ad of
ficium iudicis ſpectet prouideri ne fiant rixe.l.equiſſimū.in ꝓn.
ff.de vſufru.ꝛ ibi no.ꝛ qꝛ iſta.l.loquiſ qñ timetur dānum de re
ad rem non aūt de ꝑſona ad ꝑſonā in qua maius eſt piculū.ar.
3 l.in ſeruorū.in fi.j.de pe.†Pau.de ca.hic ꝯcludit dici poſſe ꝙ
iudex ad inſtantiam partis petētis non dꝫ cogere ad cauendū ꝛ
ſic ſi iſtud nō facit nō tenebitur in ſindicatu.ꝛ ita ꝓcedat opi.an
ge.per.d.l.auxiliuꝫ.in fi.ſed ſi velit hoc facere ex officio ſuo po
terit cum ad euꝫ pertineat quies ſubditorū poſſit prouidere ne
deueniaſ ad arma.l.equiſſimū.ꝛ.l.fi.de offi.ꝓcu.ceſa.ꝛ ſi ſtatu
tum permitteret fieri vindictam vſqꝫ ad cōpetentē modum ꝑ
4 ut eſt florentie clarū eſt ꝙ vꝫ poſſe peti talis cautio ſm eū † ro.
hic ꝯcludit ꝙ ſi facti ſumus inimici ꝛ inimicitia ꝓceſſit ſine ali
qua culpa mea tunc poſſum petere cautionē per iſtum tex.a ꝯ
rio ſenſu.aut ſubeſt culpa mea.ꝛ tunc aut petitur cautionem in
terponi ante aliquā offenſam factam ab aliquo ꝛ tūc cautio pre
ſtari dꝫ.ar.l.i.§.quies.ff.de offi.prefec.vr.ꝛ.l.illicitas.§.ne po
tentiores.ff.de offi.preſi.ꝛ.d.l.equiſſimū.cū fi.Aut cautio pe
titur poſt offenſam factā ab ipſo petēte.ꝛ tūc putat veriorē eſſe
opi.Ang.ſ.ꝙ nō debeat cogi cauere.qm tunc ad pacē dꝫ horta
ri nō aūt cogi.alle.l.ex ſtipulatio.cum ibi no.per doc.maxime
Bal.ꝯ.de ſen.ꝛ qō no.glo.ꝛ Barto.in.l.furti.ff.qui iuſſu.ff.de
his qui no.infa.niſi diu duraſſet inimicitia:qꝛ tunc poſſet coge
re iudex ad pacē per tex.ſingularē.xc.di.placuit.ꝛ no.anto.de
bu.in.c.ij.de mutu.peti.Jo.an.in addi.ſpe.in ti.de pigno.§.
ſequiſ.verſi.quid ſi timeo.refert hāc.q.tetigiſſe gui.de ſuza.ꝛ
ꝯſuluiſſe ꝙ iudex ꝓuidebit mandato illi ſub pena ne offendat
vel ꝓhibebit ne per certos fines incedat.ar.l.i.§.fi.ff.de offi.ꝑ
fec.vrb.vel coget eū ſatiſdare.ar.l.denūciamus.C.de his q ad
ecc.cōfu.ꝛ latius per ipm in.d.additiōe.ꝛ iſta opi.mihi plꝫ.qa
plene ꝓbaſ in.l.denūciamus.ibi dum dicit ſi qs aliqd nō ob.
d.l.auxiliū.in fi.qꝛ rñde ꝙ verū eſt ꝙ ille q incidit in legem: vt
qꝛ delictū cōmiſit non dꝫ iuuari bñficio legis quominus punia
tur a iudice de delicto vt ibi.non aūt dꝫ puniri ꝛ offendi a pri
uato antea offenſo:qa vindicta nō eſt ꝑmiſſa.l.ſciam.§.qui cuꝫ
aliter.ff.ad.l.aquil.in fi.ꝛ plene in.l.i.C.vnde vi.Nō ob.ꝙ de
bet hortari ad pacē nō autē cogi:qa illud verū eſt in cauſis ciui
libus:ſecus in criminalibus ꝛ vbi piculū iminet ꝑ.d.l.eqſſimū
ꝛ ibi Bal.ꝛ no.Bar.in.l.cōgruit.de offi.ꝑſi.ꝛ fuit dcīn in.l.i.
§.ꝛ poſt operis.ff.n.i.Et per predcā potes rñdere ad tex.in.l.
ſi mulier.in prin.ff.qō me.cā.vbi dū tex.dicit.qa hūc metū ſibi
ipſi infert.vbi vꝫ ꝙ quis non poſſit allegare metum cuius cām
ſibi met dedit ꝛ vꝫ ſic facere ille tex.multū pro opi.Ange.lꝫ per
multum alleſtur.nam rñde ꝙ ibi loquiſ qñ qs timebat ſibi aliqd
graue inferri.ſed in caſu noſtro timebat ſibi inferri vim ꝯ ius ꝛ
plura in materia dicte cautionis de non offendendo preſtande
vltra predicta.vide ꝑ guil.Bar.ꝛ alios in.d.§.ne potētiores.ꝛ
Bar.in

a ¶ Emerſerit de hoc articu lo.vide late ꝑ bald.co.ꝯſi.cce xx.ꝛ.ccxli.per pau.de ca.ꝯſi.xli in primo i preſſis.
b ¶ Alleget ur limite vt per Bal.in.l.nun quid.ff.ſi cer.peta.quem re fert ꝛ ſequitur Ro.cō.lxx vii.
c ¶ Preciū.ſed an vēdens in nūdinis cē ſeaſ hr̄e fidē de precio.vid bal.in.l.ſi non donatiōis.C.de ꝯtrahen.emp.
d ¶ Et ad ma teriam ꝛ intel lectuꝫ.l.ait pre tor.§ ſi debito rem.ff.de his que i frau.cre di.vide Ang.areti.inſti.de actio.in prin.vbi multa pul chra ponit in materia anto.fran.
Additio.
¶ Uide plene ꝑ bap.ſeue.in tractatu de de bi.fugiti.l.vi.q.pri.ꝛ la fra.d ozia.l.c.qm ꝯ fallaꝫ.l.vni.ebar.extra de proba. Tho.
Additio.
e ¶ Ad qōnē vid de iſta ma ꝑ laſo.l.i.ſi ſu per poſſiōne.C.de tranſac.ꝛ ang.in cōſ.ccc xiii.inci.mag.dñi.ꝛ bart.in l.iulianus.§.impotētiores.ꝛ ibi dixi l ad di.ff.de offi.ꝑ fi.ſi eſt lectura Bar.Tho.di.

bar.in.d.§.qui damni.ꝛ in.l.capitalium.§.ad ſtatuas.ſ.de pe.
ꝛ in.l.hoc aũt in pn̄.ff.ſi cui plusꝙ̄ p.l.falci.ꝛ in.l.ſanctum.ff.de
re.di.ꝛ in.l.ſed ꝛ ſi ſuſceperit.§.ſi.ꝛ ibi per ang.ff.de iud.ꝛ per
Cy.ꝛ alios i.d.l.denũciamus.ꝛ ange.ibi aliqd dixit in.l.iiij.in
pn̄.ff.e.ſpe.ꝛ io.an.i.d.℣.ſʒ qđ ſi timeo ꝑ bal.in.d.l.i.ad.ſi.C.
5 de epiſ.ꝛ cle.†Dicit inter alios pau.de ca.in.d.§.q damni.qđ
lʒ regulr̄ pp iuſtā cām timoris ſit p̄ſtāda cautio de nõ offenden
do.d.l.denũciamus ꝛ ibi Cy.fallit tñ niſi ille a quo petiſ cautio
eēt ſubditus vel deberet reuerētiā petēti cautionē qꝛ p̄ſumiſ pe
ti cā onerādi libertatē.l.i.§.ꝙ onerāde.ſ.ꝙ re.act.nõ da.ſʒ iſtud
nõ puto verũ nec repio ſcriptũ ab alio qꝛ tex.in.d.§.ꝙ onerāde
nõ loquiſ qñ p̄ceſſit iuſta cā timoris.p̄terea gl.ibi i ℣.belliſſima
intelligit ꝙ ꝓmiſſio de nõ offēdēdo intelligaſ adiecta cā onerā
de libertatis qñ illa ꝓmiſſio fit icõtinēti tpe manumiſſionis ſe
a cus ſi poſtea ex interuallo ita tenēt ibi doc.Itē adde[a] in mā ea
6 que no.bar.ſ.ea.l.§.ſi qs qꝛ in ſi.¶†Itē dicit ꝺ bar.ꝙ iſte tex.
non ꝓcederet ſi ſolũ tractareſ hic de intereſſe p̄uato lʒ iſte fuiſ
ſet in culpa patiendo edificare ꝙ̄uis ꝑ talē culpā deberet ꝑdere
ius nunciandi nouũ opus cum videaſ ꝯſentire ꝙ edificeſ nõ tñ
vꝫ perdere ius petendi cautionē de damno infecto cũ opus po
ſtea efficiaſ ruinoſum cum in hoc non ꝯſenſerit ar.l.ſi domus.
in pn̄.ff.de ſerui.vrb.p̄dio.allegat ēt in ar.ſ.ea.l.§.ſi quis opus
ꝛ idē tʒ ang.Sed Imo.forte dicit poſſe teneri contrariũ qꝛ ex q̄
potuit prohibere opus edificari ꝛ ꝯ̄ñr euitare ꝑiculum ruine vꝫ
ꝙ ſi imputeſ ſi non prouidet per iſtum tex.q ſimplr̄ loquiſ.ꝛ rñ
det ad.§.ſi qs opus ꝙ ibi non patiebaſ edificare ſʒ nũciauerat
nouũ opus ꝛ vltra hoc petebat cautionem dāni infecti hic autē
paſſus eſt edificari illicite ꝛ forte in caſu iſtius.§.hoc tēdebat ꝯ
vtilitatē p̄uatā lʒ bar.vꝫ intelligere ꝙ verſabaſ ēt vtilitas publi
ca.ſʒ hoc vꝫ diuinare ſm Imo.ꝛ vltra eũ ꝯ bar.facit.qꝛ ſi ꝟa eēt
diſtinctio quā facit bar.inter ius publicũ ꝛ ius p̄uatũ ſequereſ
ꝙ ad tollēdũ ius meũ plus opareſ actus inualidus ꝛ ꝓhibitus tā
quā ius publicũ ꝙ̄ actus ꝑmiſſus validus ꝛ nõ ꝓhibit[us] vt qꝛ ſit
ꝯ ius meũ p̄uatũ qđ nõ eſt dicēdum qꝛ actus validus plus opaſ
ad tollēdũ ꝙ̄ actus nullus.l.ſi vni.de le.iij.l.ſi quis añ de acq.
poſ.tñ ſuſtinēdo opi.Bar.poteſ dicere ꝙ iſtud inducit hic a le
ge in penā illius q paſſus eſt aliqd fieri ſeu edificari ꝯ publicam
vtilitatem.nā edificare nõ ſeruatis ſpacijs de quibus in.l.fin.ff.
ſi.regu.cum ſi.ꝓut hic fuit edificatũ vt hic in gloſ.dꝫ fieri ꝯ ius
publicum vt probatur in.l.de pupillo.§.ſextus.cum gl.in ver.
conſtitutiones.ff.ii.i.per quē text.ꝓbatur intellectus bar.q di
cit ꝙ hoc edificatum eſt ꝯ publicam vtilitatem qꝛ tunc hʒ locuꝫ
ratio.d.l.ſi domus.

1 Superficiarius ꝛ vſufructuarius poſſunt petere ſibi caueri ꝺ dā
no infecto.
2 Cautio de dāno īfecto põt peti ꝑ ſuꝑficiariũ ꝛ vſufructuarium.

1 ## Et ſuperficiarium.

†Suꝑficiari[us] ꝛ vſu
fructuarius petere
pñt ſibi caueri ſed ille q emit a non domino ꝛ bona fide nõ põt
2 petere ſibi caueri a dño.h.d.¶†¶No.ꝙ ſuperficiarius ꝛ fru
ctuarius pñt petere ſibi caueri de dāno infecto qđ intellige a vi
cio.Sʒ an dño ſoli vel ꝓprietario gl.hoc ſenſit ꝙ ſic.lʒ nihil ho
ni alleᵗ.qđ itellige verũ qñ petiſ caueri ꝓ vicio ſoli nõ alr̄.l.inter
fructuarioꝫ.legitur ꝛ no.in.l.dāni.la.i.§.ei cuius.ſ.e.dic vt ibi.

1 ## Si quis opus.

†Remediũ huius edicti non
ceſſat lʒ ſit extraordinarium da
toꝙ ēt competeret aliud extraordinarium vel aliud ordinariũ
qđ detur ad aliud ꝙ̄ detur iſtud.h.d.

1 Petere non põt quis ab alio illud qđ illi facere denegauit.
2 Cautio de non offendendo dꝫ viciſſitudinarie p̄ſtari ſi petiſ.
3 Cauere de iudicio ſiſti tenetur non poſſidens immobilia.

1 ## Si quis quia.

†Non poteſt petēre ab alio il
lud quod illi facere denegauit
2 h.d.†Not.ar.ſm Bart.ꝙ ſi peto a ticio mihi caueri de non of
fendendo ꝛ ecõtra ticius petat a me ſimilr̄ ſibi caueri ticius non
tenebiſ mihi cauere niſi p̄mo ſibi caueat ꝛ ita tenēt hoc moder
ni ꝛ imo.ff.ead.l.§.qui dāni ꝛ ꝓ hoc facit qꝛ ſemꝑ dꝫ prius im
plere aduerſario ille q p̄ncipaliter agit.l.iul.§.offerri cũ ibi no.
ff.de ac.emp.ꝛ declarat no.bar.in.l.ſi ſoluturus.ſ.de ſo.ꝛ limi
3 ta vt hic ꝑ bar.†Et ſilr̄ per iſtum text.dicit hic Ange.ſecutus
Ja.de are.ꝙ ſi ago ꝯtra te ad rem mobilē ꝛ peto ꝑ te non poſſi
dentem immobilia mihi caueri de iudicio ſiſti.iuxta.l.ſciēdum
in princ.ff.qui ſatiſda.cogan.ꝛ noluiſti cauere.ꝛ eadem re ad
me reuerſa.ꝓ eadē re agis ꝯ me ꝛ petis ꝙ tibi caueam de iudi
cio ſiſti.certe non tenebor ꝑ iſtum text.qđ not.ad limitationem
d.l.ſciendum.ſequitur etiam hoc Ro.hic.

1 Iuramētum de calũnia p̄ſtitum in vna cauſa nõ extendaſ ad
aliam ꝛ ſuper eodem facto non eſt iterum iurandum.
2 Inſtantia ſuꝑ qua primo fuit iuratũ finita an ꝛ qñ poſſit tale iu
ramētum exigi.
3 Teſtis interrogatus de loco vel tempore ſi dixerit ſe non recor
dari ꝛ iterum alio tempore interrogatus dixerit id fuiſſe in cer
to loco ꝛ tempore non ex hoc incurrit falſum.
4 Teſtis quando poſſit corrigere dictum ſuum.
5 Teſtis qui dixerit hodie ita ſe credere an poterit deponere cras
ſe contrarium credere.
6 Teſtis ſi cuꝫ iuramento reſpondeat ſe diuiſo modo credere an
incidat in periurium.
7 Teſtis an ꝛ qñ requiratur ad declarandũ ſuuꝫ dictũ ambiguũ.

1 ## Si quis ſtipulatus.

†Iuramētũ de calũ
nia p̄ſtitũ in vna in
ſtātia nõ extēdiſ ad aliā.Et ſuꝑ eodē facto nõ ꝛ iterꝫ eſt iurāduꝫ
2 h.d.†In tex.ibi poſſit fieri ꝛc.ſubaudi ꝛ inſtātia ſuꝑ qua primo
fuit iuratũ eſt finita.alſ nõ vꝫ bona rõ hic tradita in text.qꝛ illa
inſpecta poſſet tale iuramētũ exigi oi die ꝛ hora ſm ange.hic.ꝛ
ſeqꝛ pau.de ca.dicēs hoc fuiſſe dictũ Ja.de are.Sʒ ſm Imol.
forte poſſet dici ꝙ ſi petiſ ex interuallo iuramētũ.lʒ duret eadē
inſtātia.tñ debeat iterꝫ de calũnia iurari.qꝛ ex curſu tpis ꝑpēdiſ
qualitas edificij an debeat ruere vel nõ.ꝛ moueſ ꝑ iſtũ text.qui
ſimplr̄ loqꝛ ſm eũ.Rõ ang.ꝓcedat qñ nõ petereſ ex interuallo
ar.l.nā ad ea.ff.de ꝯdi.ꝛ de.ꝛ idē tʒ Ro.ſed certe iſtud fuit etiā
3 de mēte bar.hic.in.ſſ.op.†Et facit iſte tex.ſm Ja.de are.bart.
ang.ꝛ Mod.ad.q.ꝙ ſi teſtis interrogatus de loco vel tpe di
xerit ſe nõ recordari ꝛ iterꝫ alio tpe interrogatus dixerit id fuiſ
ſe in certo loco ꝛ tpe nõ ex hoc incurrat falſum.qꝛ põt eſſe ꝙ tē
pore ſcđe depoſitionis habuit memoriā.ꝛ nõ tpe prime.Exem
plum.vt ſi dicat ita cõmemorauit mihi talis amicus meus ſm
bal.in.d.l.de tutela C.de in integ.reſti.vel ſi dicat ita repio in
4 meo libello ſm bal.in.l.iubemus.C.de teſti.†Nec ob.ſʒ imo.
ꝙ teſtis ex interuallo nõ põt corrigere dictũ ſuũ iuxta not.in.c.
preterea.de teſti.cog.qꝛ illud eſt verꝫ qñ tractaſ de correctione.
et ſm dictũ nõ cõpatiſ cũ primo.ſecus ſi cõpatiſ cũ primo vt eſt
videre in ꝓpoſito.qꝛ poſſibile eſt vt dixi.qꝛ prima vice nõ recor
dabaſ.ſʒ poſtea ſic.ꝛ ſic ꝓprie nõ corrigit nec mutat primũ di
ctũ.ſʒ potius addit aliud qđ no.ad limitationē.d.c.preterea.cũ
ibi no.qꝛ illud.c.cũ ibi not.loqꝛ qñ teſtis forte diceret ſe erraſſe
in primo dicto ſm imo.Addit hic Ro.ꝙ ꝓ iſto dicto bart.eſt
text.quē ibi bal.reputat ſingularē in.§.i.in ver.nõ reminiſci.in
ti.qd ſit inueſti.in vſibus feu.ꝛ ita dicit tenere Ang.in.l.qdam
tabularꝫ.ff.de fur.ꝑ illuꝫ tex.in ſi.ꝛ ꝓ hoc ēt ipſe allegauit ꝙ me
moria hois labilis eſt.l.pegre.in prin.ſ.de acq̄rē.poſ.l.iij.§.in
cauſe.cũ gl.in ℣.nõ eādē fidē.ff.de carbo.edic.l.ij.§.ſi qd aũt.
C.de ve.iu.enu.Pro hoc ēt allegat id qđ no.gl.in.c.cũ cauſaꝫ.
que inter archiepm in gl.ſi.de teſti.Adde bal.idē tenētē in.c.
i.§.notādũ.de notis feu.Ant.de bu.in.c.cũ in tua.ad ſi.extra
5 de teſti.ꝑ ibi alleg.ꝑ eũ.¶†Quid aũt ſi teſtis dixerit hodie ita
ſe credere vtꝫ cras poterit deponere ſe credere ꝯtriũ.ꝯcludit hic
ro.ꝙ aut dũ p̄mo depoſuit ſe credere ſubiũxit cām neceſſario
ꝯcludētē.tũc põt teſtificādo credere ꝯtriũ.Aut ſimplr̄ deponit
ſe credere ꝛ alia cā.tũc dictũ teſtis nõ vꝫ.et hāc diſtinctionē dicit
ſe colligere ex dictis cy.in.l.teſtiũ.C.de teſt.Adde bal.in.d.§.
notādũ.vbi dicit ꝙ teſtis q hodie dixit nõ credo põt cras dꝑo
nere ſe credere.allegat no.ꝑ Jac.de are.in.l.ij.§.qđ obſeruari.
C.de iur.calũ.ꝓ quo hñ facit gl.i.in.l.de tutela.C.de in integ.
6 reſti.mino.†et ibi ponit bal.an ſi qs cũ iuramēto reſpõdeat ſe
diuerſo mõ credere poſſit illud facere et an incidat in ꝑiurium
et ꝯcludit ꝙ illud facere nõ põt et incidit in ꝑiuriũ ſi nõ probat
b cauſam pp quā nũc ꝯtriũ[b] credat.et ita ēt ibi tʒ Saly.et paul de
ca.et.et ro.hic q ꝓ hoc allegat no.ꝑ Spe.in ti.de poſi.§.vj.℣.
i.et no.domi.de ſan.ge.in.c.ij.de ꝯfeſſ.lib.vj.vbi refert ita ꝯſu
luiſſe Gaſpa.de cal.ꝯſi.iiij.ſuꝑ rub.de ꝯfeſ.ꝑ id qđ not.Spec.
in.d.§.j.¶Intellige tñ predicta ſane vꝫ niſi incontinenti facto
eſſet.ij.riſto.vt eſt gl.no.in.c.ſi.in ℣.ex cā.in ſi.de iureiu.li.vj.

a ¶Itē.adde
etiā qđ voluit
idē alexā.ꝯſi.c
xxv.iiij.lib.vbi
põit an qs poſ
ſit petere de
hus ſeruiris ſe
mihi a iudice
cũ timet offen
di.ꝛ vide eũdē
alex.in ꝯſi.lxx
viij.col.v.l.v.
vo.ꝙ vbi peti
tur cautio de
nõ offēdēdo al
legādo ſuſpi.
on ſit neceſ.ſu
ſpenſionē ꝓba
re.fran.Cur.
b ¶Cõtrariũ
adde eũdē ale.
idē dicētē ꝯſi.
cxxxiij.i.li.ꝛ an
ge.ꝯſ.cclxxiiij.
ꝛ hic.dicta ꝑ
doc.intellige ꝛ
limita ꝓcedere
qñ teſtis depo
nit ſuꝑ facto ꝺ
preterito in q
p̄ns non erat.
preſens poteſt
melius infor
mari.ſed vbi
teſtis deponit
ſuꝑ facto de p̄
terito ſuꝑ quo
erat p̄ns ſi di
cat ſe neſcire ꝛ
poſtea ſcire eſt
piurus.ita di
cit frā.de are.
ꝯſi.lxxi.eſſe in
telligētia vba
bart.hic ꝛ alio
rũ docto.ꝑ ea
q̄ voluit Abb.
mod.ꝛ ant.de
bu.in.c.cauſaꝫ
que inter eco
nomũ.extra ꝺ
teſt.qđ autē ſi
teſtis dicat ſe
credere id qđ
prius dixit ſe
ſcire.vtꝫ ꝓ ei[us]
dictũ non de
ſtruiſ qꝛ quod
ſcimus crede
re poſſum[us].ꝙ
tñ intellige ſꝫ
fran.de are.cõ
ſi.lxiiij.

⁊ gl. valde no. xxxij. q. i. in. c. apud miſericordē ⁊ ibi habes i gl.
qualr intelligaſ reuocari incōtinēti rñſio. de quo vltra alios vi
de oīno An. de bu. in. c. fi. de ꝯfeſ. ℭ Tñ Cyn. in. d. §. qđ obſer
uari. in. xij. q. in fi. archi. Joan. an. in fi. de iureiu. li. vi. ⁊ bald. in
l. vnica in vi. col. C. de ꝯfeſ. ſimplr dicunt ꝙ ille q rñdet hodie ꝑ
xbū credo poterit abſqꝫ ꝑiurio cras vel poſtea dicere aliud cre
dere ꝑ illū tex. ⁊ q2 qs pōt hr̄e hodie de aliquo bonam ꝯſcien-
tiam ⁊ cras malaꝫ ⁊ aliquo ſupueniente. c. ex inſinuatione de ſy
mo. c. fraternitatis de frigi. ⁊ malefi. tñ ſatis rōnabile vr̄ ꝙ dctū
iſtoꝝ intelligaſ ſm ꝙ declarant Bald. ⁊ alij in. d. l. de tutela. l. ſi
ille q ꝯͬium nūc credit probat ſuperueniſſe cauſam noue ⁊ ꝯͬie
credulitatis nam ꝓma rñſio facta ꝑ xbū credo inducit ꝓbatio
nē ꝯ ſeipſum. dato ꝙ non rñdeat de veritate ſed de credulitate
vt no. gl. in. l. i. in ꝓn. in x. damni. ff. de interroga. actio. circa fi.
gl. ⁊ ibi Bar. ⁊ gl. ma. in. d. §. qđ obſeruari ⁊ ibi ꝑ doct. ⁊ ꝓbaſ.
in. c. ꝓſentiū. in x. ſciat. de teſt. lib. vj. de q̄ ēt dixi i. d. l. de tutela.
7 ℭ † Ultimo facit iſte tex. an qñ teſtis requiriſ ad declarandū di
ctū ſuū ambiguū. iuxta not. ꝑ glo. in. §. q2 xo multi cū. §. ſeq. in
x. non habebit i auc. de teſti. in. c. cū clamor ex eo. debeat iterū
iurare de veritate dicenda bar. in. l. hr̄des palā. §. ſi qd poſt. ff.
de teſta. ꝑ illū tex. decidit ꝙ non. ⁊ idem tꝫ bal. in auc. ſed hodie
ꝑ illū tex. C. de iura. calū. ⁊ bal. in. l. ſi. C. de teſti. Dicit tñ ibi bal.
8 ꝙ ſecus eſt qñ iterum examinareſ teſtis ad aliū finem[b] q̄ ad de
clarandū dctū ambiguū q2 tūc dꝫ iterū iure dato ꝙ ſit examinā-
dus ſup eo ſup quo alſ depoſuerat exemplū pꝫ in. d. l. fin. C. de
teſti. ⁊ ad hoc allegat iſtū tex. ꝓ quo adde gl. in. l. ꝑ hanc in glo.
ſi. de temp. ap. ⁊ ibi Bal. in. viij. col. facit. tex. in. c. fraternitatis
ad fi. de teſti.

[b] ℭ Ad aliū fi
nē. ꝑ h ꝙ volu
it ro. ꝯſ. xlv. ꝙ
ſententia nō dꝫ
nouā ꝑ editio
nem noue citē
ita ꝙ ob ea de
beat appellari
q2 aut iudex il
lā adiecit ad d
clarādū ⁊ tūc
ſingiſ eadē cū
declarata ꝑ no
ta. ꝑ io. and. in
add. ſpe. in ti.
de teſte. §. nūc
videndum. ꝟſi.
plus dico ⁊ no
ta ꝑ bart. in. l.
hr̄des palam
aut iudex ad
dit non tñ au
get nec minu
it ⁊ tūc ēt non
dꝫ facere no
uā ſententiaꝫ.

1 Cautio de damno infecto alieno nomine iurare dꝫ de calūnia.
2 Juramentum calumnie vniuerſale quid operatur.
3 Juramentum calumnie preſtitū per procuratorem hꝫ vim pro
bationis ⁊ ſolēnitatis.
4 Juramentū calūnie requiriſ etiam in cauſis ſummarijs ſicut in
alijs cauſis.
5 Juramentū calūnie pōt preſtare procurator in animam ꝓncipa
lis ſi hꝫ mandatum ſpeciale ad hoc.
6 Procurator in his que ſunt inſeperabilia a perſona cenſetur re
preſentare perſonam nuncij.
7 Procurator dꝫ iurare de calūnia in animam ſuam ⁊ alij cū ſpe-
ciali mandato ⁊ ſufficit ſi iurat ſe non petere calūnie cā ad hoc
vt dicatur efficienter iuratum.
8 Mandatū ad iurandū de calūnia qñ dicaſ ſufficiens vel non.
9 Juramētū calūnie an poſſit ſubire ꝯiūctus agens ꝓ ꝯiūcto ſine
mādato abſqꝫ ꝙ ille coniūctus pro quo agiſ teneaſ alr̄ iurare.
10 Jurare de calūnia poteſt excōicatus conuentus.
11 Jurare de calūnia an poſſit procurator gñalis dñi qui ſit in lon-
ginquis partibus abſqꝫ ſpeciali mandato.
12 Curator bonis an poſſit dari ei q ſit abſens in longinquis parti
bus ⁊ an poſſit iurare de calūnia.
13 Procuratori an ſit danda dilatio vt denūciet dño ꝙ veniat ad
iurandū de calūnia ſi ſit non longe remotus.
14 Juramētū calūnie quod eſt ſolēnitatis. pōt qñcūqꝫ ꝓſtari ſi nō
ſit ꝯcluſum in cā ⁊ ſi petiſ ⁊ nō ꝓſtaſ reddit ꝓceſſum nullūꝫ.
15 Juramentū calūnie quod eſt probationis an poſſit preſtari per
procuratorem ſine ſimplici mandato.
16 Juramētū calūnie qđ eſt ꝓbationis qñ ꝓſteſ ⁊ q̄ ſit eiꝰ forma.
17 Scia q̄ nō pōt hr̄i ꝓ veritate ſufficit ꝙ habeaſ ꝓ credulitate.
18 Juramentū calūnie preſtitū per procuratorem iurante ꝓcura-
torio nōie ſe aīo calūnie non petere. an ſit ſufficiens.
19 Juramentū quod eſt veritatis an poſſit per procuratorem ꝓſta-
ri ſine ſpeciali mandato.
20 Procurator hñs ſpeciale mandatuꝫ ad rñden. accuſationi. vel
poſitionibus ⁊ interrogationibus cum iuramento an debeat
admitti in criminalibus vel ciuilibus.
21 Teſtis non poteſt iurare per nuncium vel epiſtolaꝫ ſi iudex vult
eum videre nec per procuratorem.
22 Jurare an poſſit dñs ſuper ꝯͬcu celebrato per eius procuratorē
vel confirmando contractum.
23 Cl'a promittens ſe ratum habiturum id qđ geſtum erit per eius
procuratorem an inducat ſpeciale mandatum.
24 Mandatum cum cl'a promittens ratum habiturum quicquid
legitime factum erit per eius procuratorem eſt nullum.
25 Juramentum fidelitatis an poſſit preſtari per procuratorem.
26 Juramentum per quod quis probat ſuam ignorantiaꝫ an poſ
ſit preſtari per procuratorem.
27 Juramētū de parēdo eccl'ie ꝓſtandū ab excōicato q vult abſol-
ui. an poſſit ꝓſtari ꝑ ꝓcuratorem ⁊ an reqrat ſpāle mandatum.

1 **Si alieno nomine.** † Preſtans hāc cau
tioneꝫ alieno nōie iu
rare dꝫ ꝙ ſi ꝓncipalis ꝑ ſeipſum peteret nō peteret aīo calūniā
di ſed ꝓ ſuo itereſſe. ſi tñ ꝓncipalis ſit parēs vel patronꝰ illius
a quo petit ſicut nō iuraret ſi ꝑ ſeipſum peteret cautiōe ita nec
ꝓcuratorio nōie ipſius petētis. h. d. no. ꝙ idē honor ⁊ ꝓuilegi
um exhibeſ ꝓcuratori qđ exhibeſ ꝓncipali ꝙ intellige ⁊ limita
vt hic colligiſ ex gl. facit. l. alia in ꝓn. ff. ſo. ma. ⁊. l. ſi cū ꝓcurato
2 rē. ſ. de rei ven. † In gl. in x. debeo ibi tu dic ēt ſpāle. ⁊ hanc ap
probat Bar. declarādo eā vt hic ꝑ ipſum. Sed Jmol. in hoc tꝫ
ꝯ bar. q2 lꝫ ſacrum de quo loquiſ iſte tex. hēat vim ꝓbationis in
re actoris. vt. ff. ca. l. §. q dāni. vt dicit bart. tñ ēt vr̄ hēre vim ſa-
cramēti de calūnia vniuerſaſ. put eſt de ſolēnitate cuiuſlibet iu-
dicij regulr. q2 nō pōt iurari ſꝫ formā huius. §. qñ. Quin ēt ſub
tali iuramēto cōphendaſ iuramentū de calūnia vlis iudicij. pro
ut eſt de ſolēnitate cuiuſlibet iudicij. q2 qñ ꝓſtaſ iuramētū calū-
nie vl'e vt ſi iurat qs ꝙ credit ſe iuſtā litē mouere ⁊ ſic nō differt
ab iſta forma iurandi de qua hic ⁊ in. l. ꝓtor in ꝓn. ff. e. ⁊ in. d. §.
3 q dāni ex hoc ſequiſ ſm ipſum ꝙ ſi ꝓcurator pōt ꝓſtare iuramē
tū calūnie. de quo loquiſ iſte tex. ꝙ qdē hꝫ duplicē vim. ſ. ꝓba-
tionis ⁊ ſolēnitatis vt dixi fortius dꝫ poſſe ꝓſtari ꝑ ꝓcuratorem
iuramētū calūnie qđ ꝓſtaſ ꝓ ſolēnitate iudicij de quo iuramēto
loqtur tex. in. d. §. ſinaūt abſuerit. hic alle. in glo. ſed ſm imo. hic
forte pōt dici ꝙ hoc eſt ſpāle vt poſſit ꝓſtari iuramētū calūnie ꝑ
ꝓcuratorē in cā iſta. q2 hec cā celeritatē deſiderat. l. i. ff. eo. ⁊ ꝑ
ꝯñs in eo nō ex toto in figura iudicij ꝓcediſ ꝑꝑ ꝑiculū qđ eſt in
cā. ℭ Uel ſm eū pōt dici ꝙ lꝫ hic dicaſ ꝓcuratorē iurare debe-
re tñ nō negaſ qn ēt dñs iurare dēat vt dicit tex. in. d. §. ſinaūt
abſuerit. ⁊ ita intelligaſ iſte tex. nam vr̄ ꝙ vterqꝫ iurare debeat
ꝑ no. in. d. §. ſinaūt abſuerit. iuncta auc. ꝓncipalis. co. ti. ſꝫ vnū
intellectū cū ibi not. ꝑ bart. ⁊ hodie eſt expreſſum in. c. ij. de iur.
calū. li. vj. dicit tñ ipſe plus ſibi placere q̄ hic ſit ſpāle ꝙ nō req-
raſ iuramētū dñi ꝑꝑ ꝑiculū ꝙ eſt in mora ꝙ ſm eū ꝓcedit te-
nēdo ꝙ in iſto iuramēto de hoc nō requiraſ ſpāle mādatū. vt tꝫ
hic bar. in. ij. q. ⁊. ſ. diceſ ſi erit opus aditione. Pau. de ca. hic
tꝫ ꝙ i iuramento de quo loqtur iſte tex. nihil hodie ſit imutatuꝫ
ſꝫ ſtemus huic. §. ſ. ꝙ ſufficiat ſolū ꝓcuratorē iurare vt hic. ſed
in iuramēto calūnie de quo loqtur tex. in. d. §. ſinaūt. ſit verū ꝙ
dēat iurare dñs vt ibi ⁊ ēt ꝓcurator vt in. d. c. ij. Ro. hic ꝯcludit
iſte tex. dꝫ intelligi ꝙ ꝓcurator hꝫ ſpāle mādatū ad ita iurandū
ſm formā. c. ſi. de iura. cal. li. vj. ⁊ tūc eſt bñ verū ꝙ non reperiſ
ꝙ dñs alr̄ iuret. q2 ꝓcurator pro eo iurat ſicut dñs in. d. c. ſin. ſi
aūt intelligas ꝙ hic habuiſſet gñale mādatū. ⁊ tūc dicēdū eſt ſꝫ
eū ꝙ iſtud iuramētū ꝓcuratoris non ſufficeret niſi etiaꝫ dñs iu-
ret. vt in. d. §. ſinaūt. iūcto. d. c. ij. ⁊ ſic Roma. in hoc vltimo di-
ſcrepat ab alijs q volunt vt retuli ꝙ iuramētum de quo hoc ſuf
ficiat ſi ꝓſteſ ꝑ ꝓcuratorem tñ ēt ſi nō habeat mādatū ſpāle ad
hoc. ⁊ hāc opi. ēt tꝫ barto. ⁊ bald. in. d. §. ſinaūt. ⁊ talis opin. vr̄
verior ꝑ iſtū tex. ſimplr loquenteꝫ in ꝓcuratore. ⁊ nullibi ꝓbare
dꝫ ꝙ hic habuerit ſpāle mandatum. immo potius ꝓbaſ d iure
ꝯͬium. ſ. ꝙ non reqratur hoc caſu ſpāle mandatuꝫ vt hic ꝑ bar.
in. ij. q. Tñ ingr̄ū Jmol. tꝫ ꝯ bart. per illā rōnem vꝫ ꝙ iſtud iu
ramētū de quo hic ꝓſtitum ꝑ ꝓcuratorem hꝫ duplicē vim ⁊c. vt
ff. retuli. nō puto hoc bñ dctū q2 iuramētū de quo hic ꝓſtitū a ꝓ
curatore nō pōt hr̄e vim iuramēti de calūnia vlr ꝓſtādum dño
cū nullū reqratur ſpāle mādatū. d. c. ſi. ⁊ hoc nō hēbat ſpāle mā-
datū vt eſt dctū. bene poſſet habere vim iuramēti de calumnia
preſtādi a ꝓcuratore in aīam ꝓcuratoris. iuxta. d. c. ij. ⁊ hoc in-
ſpecto iſto iure. ſſoꝝ. dum hodie forma iſta iurandi de calūnia
quo ad iuramētuꝫ qđ eſt vlis ſolēnitatis iudicij dꝫ eſſe latior q̄
ꝓnaſ hic. ⁊ in. l. pretor in prin. ff. eo. ⁊ pꝫ in auc. hoc ſactum. et
in auct. in iſto. C. de iura. calū. ⁊ per Spec. plene in ti. de iura. ca
lū. §. nūc videamus in ꝓn. Uñ ex ꝓdictis puto ꝙ ēt in cā damni
infecti nō ſufficiet hodie iuramentuꝫ de calūnia ꝓſtari ꝑ procura
torem ſine ſpāli mandato intelligēdo de iuramēto calumnie. qđ
eſt ſolēnitas vlis iudicij. ſꝫ reqritur ꝙ dñs iure ēt per gñalitateꝫ
d. §. ſinaūt. vel ꝙ hēat ſpāle mandatum ad iurandūꝫ. vt in. d. c.
4 ſi. Nōt ob. ꝙ cā dāni infecti ſit aliqualr ſummaria. q2 etiam in

cauſis ſummarijs reqrit talis iuramenti preſtatio ſicut in alijs
cauſis vt in clemē.ſepe.de ver.ſig.⁊ ēt qr fuit in culpa dñs con-
ſtituendo ꝓcuratorē ſi nō dedit ei mādatū ſpāle ad iurandum
de calūnia ꝑut facere potuit.ergo ſibi culpā ſuā imputet.l.ſ3 et
ſi p pretorē.§.i.ff.ex q.cau.ma.⁊ in.l.i.j.de diuer.⁊ tēp.pſcri.
⁊ per hoc eſt rñſum ad rōnes adductas per Jmol.❡ Prete-
rea ſi verus eſſet itellectus Jmo.hic eſſet caſus ſpecialis ꝯtra re
gulas iuris cōis.ſed in dubio fugiēdi ſunt intellectus per quos
iura redigunt ad gſas ⁊ ſpālitates vt ingt Jo.an.in.c.ex parte
de teſti.⁊ no.doc.in.c.dilectus filius de officio dele.nam diſpo
ſitiones que ſunt ꝯ ius cōe ſunt fugiēde.⁊ reſtrigende.c.i.de fil.
preſby.in.vj.Teneas tñ mēti hāc gl.qr ſm bal.in.l.nō ſolū in
prin.ff.de ꝓcur.vr hec gl.velle vnū qd eſt mirabile ⁊ ſingulare
ſm ipſum.ſ.ꝙ in iudicijs extraordinarijs ſatis eſt ꝙ ſolus procu.
iuret abſq3 eo ꝙ iuret dñs vel alius ſpāliter ꝙ eo ad hoc depu
5 tatus.❡ † Extra glo.Bar.multum vtiliter cōmētauit iſtu3.§.
⁊ eius dictis adde inq̄ntum concludit ꝙ ſi ꝓcurator vult iurare
de calūnia pro dño pōt ⁊ d3 iurare in aia3 dñi dūmodo habeat
ſpāle mandatū vt hic per ipſum late ⁊ adducit in ꝯriuм no.per
Cy.in.l.ij.§.hoc etiā de iuramen.calū.vbi Cy.voluit ꝙ opin.
canoniſtarū tenētiu3 ꝙ per procuratorem hñtem ſpāle manda
tū poſſit preſtari iuramētū calūnie pro dño non ſit vera de iure
quin ꝓcura.habeat cōcipere vba in pſonā ſua3.nūcius vero in
perſonā dñi.vt plene no.per gl.magnā.in.l.multu3.C.ſi quis
alte.vel ſibi facit.l.quecūq3 germinis.ff.de actio.⁊ obli.iuncta
l.q aūt.§.ſi.cū.l.ſeq.ff.de cōſti.pecu.ergo.cum iuramentu3 ca
lūnie debeat inferri in pſonā dñi.vt ꝓbat tex.l3 ipſe non allegat
in.c.pñtiū de teſtibus li.vj.nō pōt ꝓcurator iurare in aia3 dñi.
ſed illud ēt potius iuramentū qd d3 pſtari a nuncio q cōcipit
verba in pſonā dñi.⁊ ita ēt tenebat Cy.i auc.ſacramenta pube
ru3.C.ſi aduerſus vēdi.vbi ēt idē dicit in alio iuramento ꝙ ca-
lūnie tñ ad hoc rñdet ꝙ imo.vera eſt opi.canoniſtaru3.que ꝓ
6 bat in.d.c.ſi.iūcto.d.c.pñtiū.† Non ob.rō allata per Cyn.qr
in his que ſunt inſeparabilia a pſona ꝑut eſt aiam ligari ⁊ ſimi
a lia ꝓcurator cenſet repñtare pſonā nūcij[a] adeo quod immedia
te ſit trāſitus in dñm ſicut ſi ꝓcurator fuiſſet conſtitutus nunci[a]
vt probatur in.l.q ita.§.i.in glo.cum ꝟ.euidens.ff.ad.treb.iu-
cta.l.mulier.§.ex aſſe.ff.de iure dotiū.❡ Uel ſm Jmol.hic rñ
de ꝙ l3 vbi agit de obligatione querēda dño ſit differentia iter
procuratorē ⁊ nūcium qr procurator primo querit ſibi directā
actionē.⁊ poſtea ipſe cedit dño ⁊ in eo transfert vtilē.l.poſſor
§.ſi.j.de acqren.poſ.nuncius vero tanq̄ nudus miniſter recta
via querit totū ſtatim dño.d.l.multum.tñ q̄ntum ad obligan-
dum dñm nō vr ꝙ ſit dr̄ia inter nunciu3 ⁊ ꝓcuratorem vel ſiſes
qr ſemp ex facto taliu3 obligat dñs imediate ſicut ex facto nun
cij.allega.l.i.ff.de inſti.⁊ in hanc ſnīam ꝯcordant omnes quos
plene refert Anto.de bu.in.c.in pertractandis.de iura.calum.
7 ❡ Jtē inq̄ntum Bartol.ꝯcludit in.i.q.dato ꝙ procurator de
beat iurare in aiam ſuā ⁊ etiā in aiam dñi cu3 ſpāli mandato.vt
dixi.ff.tñ ſufficit ſi dicat ſe procu.nomie nō petere calumnie cā
ad hoc vt dicat ſufficienter iuratu3.adde ſm Jmo.ꝙ ſi ſimplr
petitu3 ſit ꝓcura.iurare de calumnia vr ꝙ ſufficiat dicta forma
iurandi.d.c.ij.ſed ſi eſſet petitu3 ſpecifice ꝙ iuraret in aiam ſuā
⁊ etiā in aiam dñi tunc ſufficere nō vr dicta forma que in dubio
vr referri ſolum ad aiam ꝓcuratoris nec pſona extrinſeca d3 in
dubio ſubintelligi.ar.l.ita ſtipulatus.§.griſogonus.j.de ver.
ob.Jtē qr rñſio predicta facta per procuratores vr ſolu3 ſatiſfa
cere vni mēbro predictoru3 tamen mihi plus placet indiſtincte
b opin.Bart.nam rñſio debet[b] intelligi ſm petitionē ⁊ interro
gationem vt ſit ei conformis.l.ſi defenſor.§.qui interrogatur
ff.de interro.ac.⁊ in.§.preterea inſti.de inuti.ſtipul.ideo cum
verba illa ſint apta comprehendere vtrunq3 caſum in interro-
gatione ſpecificatum.vt Bar.⁊ etiam ipſemet Jmol.fatentur:
8 ergo debet comprehendere vtrunq3 caſum.❡ † Jtem inq̄ntu3
tāgit Bar.an dicatur ſatis ſpāle ⁊ ſufficiens mādatum quando
in inſtrō procuratoris dr ꝙ talis conſtituit procurator ad iu-
randum de calumnia ſi ſpecificet clare cā in qua iurandum ſit ⁊
l3 quaſi cōiter eius lect.corrupta habeat tamen intentio ſua vi-
detur eſſe ꝙ non requiratur ſpecificare cauſam in qua preſtādū
eſt iuramentū calumnie qd eſt ſolēnitatis vl's iudicij ⁊ ſufficit di
cere conſtituo te procuratorem ad iurandum de calūnia ſuper
cauſis quas habiturus ſum cū tali per.d.c.ſi.in ver.cām.⁊ arg.
l.ſi quis mihi bona.§.iuſſum.ff.de acqui.here.dicit tñ ꝙ cōis

obſeruātia a qua nō eſt recedēdū ſc h3 in ꝯriū.ſ.ꝙ imo ſufficiat
c ſi ego do tibi mādatū ad iurādū de calūnia l3 nō ſpecificet cā.[c]
Pro quo dicit facere illud qd hr i rñde.nō pōt.de ꝓcur. Adde
ſm imo.ꝙ etiā Joā.an.in.d.c.ſi.ſentit idē.ſ.ꝙ de iure debeat
ſpecificari cā.tñ dicit Jmo.ꝙ pratica ꝯriū ſeruat.ad qd facit qr
cōiter ꝓcuratores nō inducūt cauſam in iudicio ſine ꝯſenſu dñi
⁊ ſic eo ipſo ꝙ dñs ꝯſenſit litē moueri in ꝯñtiam ꝯſentit ꝙ iure-
tur de calūnia ſi petat cum aliter non poſſit iudicium agitari.ar
gu.l.ij.ff.de iur.om.iu.l.ad rem mobilē.l.ad legatum.ff.de ꝓ
cu.facit qd no.Jnno.in.c.ex parte decani.de reſcrip.Adde ꝙ
ſm Jac.bu.requirit ſpecificari cauſa.alš non pōt dici ꝙ legiti-
me preſtetur iuramentū calūnie p ꝓcuratorē in animam dñi.qr
non poſſet ligari anima dñi per iuramentum talis ꝓcuratoris
preſtitum per illud mādatū dñi datū ad iurādum de calūnia ge
neraliter in omnibus cauſis in qbus dñs iuſticiā fouet.qr man-
datum generale non trahit ad illicitū.l.iij.§.ſi ꝓcura.ff.ꝙ quiſ
q3 iur.l.ꝓcurator.in prin.ff.de ꝯdi.indeb.⁊ iſtā opi.ſecutus eſt
bar.in.d.§.ſi autē.⁊ Ant.de bu.in.d.c.in ptractandis.⁊ Joā.
9 de ſantu.⁊ Domi.de ſan.Gemi.in.d.c.ſi.❡ † Jtē inq̄ntu3 que
rit Bar.qd ſi ꝯiuncta pſona agat p ꝯiuncta ſine mandato vtrū
poſſit ſufficiēter iurare de calūnia abſq3 eo ꝙ pncipalis iurare te
neat ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic vt ibi per eum. ❡ Adde ꝙ Ro.hic refert
ꝙ bal.in.d.§.ſi autem.tenuit ꝯriuм.⁊ pro hoc adducit Ro.
qr ꝯiuncta perſona non admittitur pro coniuncta in caſibus in
quibus requiritur ſpeciale mādatum.vt probatur in.l.patri ꝓ
filio.in princi.ff.de mino.iuncta.l.illud.§.i.eo.ti.ſed tale iura-
mētum eſt huiuſmodi.vt.ff.dictum eſt.ergo ⁊c.Tñ ſm Rom.
melius eſt ſequi opi.bar.qr alš ſequeret ꝙ iura dicētia ꝯiunctā
pſonā p ꝯiuncta pſona admitti ſine mandato.vt.l.ſed ⁊ he.in
prin.ff.de ꝓcu.⁊.l.exigēdi.C.e.nunq̄ haberēt locū niſi ꝯiuncta
pſona haberet mādatū ſpāle ad iurādū de calūnia qd eſt abſur-
10 dū dicere.❡ † Pro hoc adducit ꝙ l3 excōicatus ꝓhibeat ſacra
mēta facere.⁊ ſic iurare.tñ pōt iurare de calūnia qñ in iudicio ē
ꝯuētus iuxta.c.cū inter.de exec.⁊ in terminis no.glo.in.c.cum
cauſam.de iura.calū.Ea rōne qr ex quo habilitatur in tali caſu
ad iudiciū vr habilitari ad ea ſine qb[9] iudex ꝓcedere nō poſſet
c.preterea.de of.dele.l.ij.ff.de iur.om.iud.❡ Adde primo ꝙ
Ro.minus fideliter refert dictā opi.bal.nec bal.ad hoc ſe mo-
uet p.d.l.patri ꝓ filio.ſed ex eo qr iuramētū calūnie d3 preſtari
in aiam principalis.c.pñtiū.de teſti.li.vj.⁊ ppea reqrit ſpeciale
mādatū.d.c.ſi.ergo cū ꝯiūcta pſona nō ſit hmōi nō poterit i ani
mā dñi iurare.Cōtra hoc adde ꝙ Spe.in ti.de iura.calū.§.re
ſtat.ꝟ.itē ꝯiūcta.vr ſimplr tenere illā opi.quā opi.quā t3 Bar.
hic.⁊ quā ſeqt bar.in.l.ij.in prin.⁊.§.hoc ēt.C.de iura.calū.⁊
idē t3 Saly.in.d.§.hoc ēt.❡ S3 Jo.an.in addi.Spe.in.d.ꝟ.
itē ꝯiuncta.dicit ꝙ cōiter tenet principalē debere iurare.⁊ dicit
tenere Guil.de ſuza.in.l.maritus.C.de ꝓcur.eo qr l3 lex pmit
tat ꝯiunctā pſonā pro ꝯiūcta agere tñ nō facit eā procuratorem
l.iij.§.ſed ſi indi.ſol.Sed ad iſtud ar.rñde ꝙ id qd hr in.d.l.ij.
§.ꝙ obſeruari.⁊ qd ibi gl.in ꝟ.pſone.C.de iur.cal.vbi pr ⁊ alij
habētes a lege adminiſtrationē q̄uis nō ſint ꝓcuratores.tñ iu-
rare pñt de calūnia.⁊ tūc nō reqrit ꝙ principalis iuret.quimo
dixit gl.in.d.ver.pſone.ꝙ etiā in caſibus in qbus extraneus po
teſt ſine mādato agere.vt qñ agit ad recupandū poſſeſſionem
p vim ablatā.l.i.C.ſi p vim vel alio modo.poterit ille extrane-
us ſufficiēter iurare de calūnia.⁊ p hoc ar.ſeu p hāc rñſionē etiā
eſt ſublata rō Bal.Ūñ teneo opi.Bart.p rationes ſuas.⁊ per
alia.ff.allega.❡ Pro quo etiā facit qr cū tale iudiciū non liget
dictā ꝯiunctā pſonā pro qua agit.d.l.i.C.qui.res indi.nō no.
eadē rōne nō eſt dicendum ipſum debere iurare p ſe cum aiam
ſuam ligaret q̄ꝙ ant.de bu.in.d.c.in ptractādis.ad ſi.videat
ſe remittere ad no.p Cyn.in.d.§.hoc ēt.Cuius op.habes hic
11 relatā p Bal.❡ † Jtē inq̄ntū bar.ꝯcludit ꝙ ſi cā agit p procura
torē generalē et dñs ſit loco lōginquo adeo ꝙ eius copia habe
ri nō pōt tūc talis procu.ſufficiēter poſſit iurare de calūnia abſ-
q3 ſpeciali mandato.et procedet iudiciū abſq3 eo ꝙ dñs iuret
et qd in ſubſidium tranſit vtilis actio ſine ceſſione.ſ.qñ perſo-
na que cedere d3 haberi nō pōt.iuxta no.in.l.dāni infecti ſtipu-
latio competit.§.ſi.j.eo.Adde ſm Jmolam hic ꝙ iſtud exem
plū de ceſſione nō vr ſimile:qr cedere actionē pēdet ex facto alie
no.et ideo ſi nō eſt qd imputetur petenti ceſſionem.qr non pōt
habere copiā debētis cedere ſubueniendū eſt ſibi hic vr impu
tandū dño qui ꝯſtituit procuratorē ad agēdū et ſciebat ꝙ nō

a ❡ Perſonā
nucij.adde q ꝯ
cy.tenēt.d.de
ro.in dec.ſua
noua de iura.
calū.⁊ an ꝓcu
rator teneat iu
rare ēt i aiaz ſu
am ꝓptiā dñi
de rota in decā
deciſ.⁊ deciſio
l.i antiq.c.ti.
tenēt ꝙ ſic.⁊ vt
eſt luro.ſin.ſu
ia ſo.l.ꝙ ola iu
ramēta de qb[9]
hic p bar.pñc
p ꝓcuratore3
pſtari ⁊ ibi cō-
cludit ꝙ teſti
pōt p ꝓcurato
rē iurare de ve
ritate dicēda.
no.ēt ꝙ dñi de
ro.dec.cclxxx
viij.l antiq.de
iuram.calum.
dñi.ꝙ auditor
pōt cōpellere
ptes neſciētes
ꝙ ꝯtineat ſub
iuramē.calū.
ad iurādū qn
qz capitula ſub
eo ꝯtēta.⁊ ac-
tor noīe iura
re p̄cipal in re
ſuo.reus autē
hr p ꝯfeſſo ⁊
conuicto.
b ❡ D3 intelli
gi.Ad hoc ꝙ
rñſio ſimplici-
ter facta intel-
ligat ſm inter
rogationē pce
dētē.vide gl.l
l.ii.C.ſi vt ſe
ab heredi.ab
ſti.q ſp allega
tur.Qd ſipeta
tur ꝙ aliqs rñ
deat tanq̄ he
res talis.⁊ ille
ſimplr̄ rñdeat
vr rñdere tan
q̄ heres ⁊ fa
teri ſe heredē.
Et vide q hūr
in.l.i.§.ſi q ſo.
ſimpr.j.de ꝟ.
ob Anto.frā.
c ❡ Cā.adde
malhel.nota.
ſua no.xlvi.

poterat agere ſine ſpāli mādato ad iurandū de calūnia ſi non
dedit ab ipſo p̄n. ſpāle mandatū. Unde verius vr̄ ſm eū quod
12 nō debeat admitti. ¶ † Utrū tñ hoc caſu poſſit dari curator bo
nis qui debeat iurare de calumnia tanq̄ legitimus adminiſtra
tor dubitat hic Imo. ⁊ primo arguit q̄ ſic per no. p Cy. ⁊ Pe
trū in. d. §. ſinaūt. ⁊ in. d. §. hoc etiam. In contrarium facit ſm
eum quod no. Bar. dum dicit ceſſare debere legitimum admi
niſtratorem ex quo alius eſt datus ⁊ conſtitutus a principali ſi
cut teſtamentarius tutor facit ceſſare tutorem legitimuꝫ ⁊ om
nem alium. l. ſi tutor reipublice. §. i. ff. de tuto. tñ ad iſtaꝫ rōnem
dicit poſſe rn̄deri q̄ ex quo in caſu propoſito non habemus ad
miniſtratorem ſufficienter ꝯſtitutū a p̄ncipali cū nō habeat mā
datū ad iurandū de calūnia ergo deberet poſſe dari curator cuꝫ
paria ſunt eū non eſſe vel inutileꝫ eſſe. l. i. §. quibus cum. l ſequē.
ff. q̄ cuiuſqꝫ vniuer. no. l. quotiens. ff. qui ſatiſ. cog. c. i. de tranſ
la. pla. ¶ Et dicit forte poſſe concludi q̄ hoc caſu non ſit dādus
curator ſi dn̄s ex voluntaria cā ad finem vt moueat actiones cō
petentes abſenti ſecus qn̄ eſſet abſens ex cā neceſſaria ⁊ ꝓbabili
⁊ ſic loquat̄ tex. in. l. ab hoſtibus in p̄n. ff. qui. ex cau. in poſ. ea. ⁊
ſic ēt vr̄ intelligenda gl. ibi poſita ſed ex parte rei abſentis poſ
ſet forte dari curator bonis ſm eū. Ro. not. hic dicit q̄ Bal. in
d. §. ſinaūt tꝫ ꝯ Bar. ⁊ melius ſm ipſum qꝛ forma talis iuramē
ti eſt q̄ p̄ſtet̄ in aīam dn̄i per. §. ſi. ſed iſtud non pōt fieri p ꝓcu.
habētem generale mandatū. vt. ff. fuit concluſum ⁊ in caſibus ī
quibus iuramentū requirit ſpāle mandatū nihil pōt operari p
curator generalis. l. pomponius. ⁊ ibi glo. ff. de ꝓcur. ⁊ hr̄. d. l.
iſtud. §. i. ⁊ dicit q̄ illud qḋ hr̄ in. d. l. dāni. §. i. in quo ſe fundat
Bar. loquitur in caſu diuerſo ⁊ qḋ non ob. ſi diceret̄ q̄ dato q̄
requirat̄ ſpāle mandatū tñ ex quo venit incidenter in iudicio p̄
ſtandū dcm̄ iuramentuꝫ ⁊ non p̄ncipalr̄ deberet ſufficere gn̄ale
mandatū. ar. no. in. c. ſciſcitata de reſti. in integ. ⁊ no. per Bart.
in. l. ſi procurator in p̄n. ff. ti. i. qꝛ rn̄de q̄ ille non limitat in caſu
iſto. nam ſi illud eſſet verū in iſto caſu nunq̄ requireretur ſpāle mā
datū ad dcm̄ iuramentū qḋ eſt ꝯ. d. c. ſi. ⁊ que. ff. dicta ſunt. Ad
de q̄ hanc eādeꝫ. q. p̄n. formauit gl. in. c. cetex. de iur. cal. ⁊ ibi
ꝯcludit q̄ dabit̄ tunc curator qui iuret. arg. l. i. ⁊. ij. j. de cur. bo
nis dan. Ant. de bu. in. d. c. cetex. refert q̄ iſtam eandem opi. tꝫ
Cy. in. d. §. hoc ēt. Tñ Cy. loqui vr̄ in coniuncta pſona agente
non in ꝓcuratore ⁊ vr̄ An. de bu. concludere q̄ vera ſit opi. bar
to. hic p qua adducit in ſiñ. qꝛ alr̄ pmittit̄ q̄ ꝯ adminiſtratoreꝫ
agat̄ durante offō qn̄ nō ē ſpes de fine officij q̄uis alr̄ nō pmit
teret̄ agi durāte offō. l. niſi finita. §. ſi. cū. l. ſeq. ff. de tut. ⁊ ra. di.
Subdit ēt poſſe ſeruari dictam aliam praticaꝫ. ſ. q̄ det̄ curator
qꝛ eo reſpectu quo datur curator non adeſt illius ꝓcurator. ſ. ad
ſi. iurādi de calū. Sed aduerte qꝛ an. de bu. vr̄ ſibijpſi ꝯriari qꝛ
ſi pſuppenit verā eſſe opin. bar. ꝓut ipſe tꝫ ſequit̄ ēt q̄ aderat
13 procurator quo ad ſi. ēt iurandi de calū. qꝛ Bar. tꝫ in tali caſu p
curatorem poſſe de calūnia iurare. ¶ † Recitat ēt Ant. de but.
q̄ vbi abſens nō eſſet remotus poſſet dari dilatio ꝓcuratori vt
denunciaret dn̄o qḋ veniret ad iurandū ar. l. ij. C. vbi in rē actio
⁊ auc. q̄ in prouincia. C. vbi de cri. agi opꝫ. ⁊ in. c. qm̄ frequen
ter. §. q̄ ſi ſuper vt lit. non conte. vel q̄ mittatur ad iudiceꝫ loci.
vt recipiat iuramentū iuxta. l. generaliter. §. his de preſentibus
de re. cre. ⁊ ita refert dixiſſe quoſdam antiquos Barto. in. d. §.
ſinaūr. tꝫ illam opi. quam ipſemet tꝫ B. Salyc. vero ibi tꝫ q̄ det̄
curator. argu. l. illud ꝟ. ſed in bonis. j. de mu. ⁊ ho. ⁊ per id qḋ
no. gl. ij. in p̄n. j. de cur. bo. dan. in ver. ratū habebunt in ſi. gl. nā
ſm ipſum procurator predictus non eſſet ſufficiens ad iurandū
qꝛ eum in periuriuꝫ ſine ſpāli mandato non poſſet facere incide
re per. d. c. ſi. ⁊ iſta opi. vr̄ de iure verior. ¶ Nec ob. d. l. niſi. §.
ſi. cum gl. quia ibi non poterat aliter opportune ꝓuideri agere
volenti ſed in caſu nr̄o pōt prouideri p dationem curatoris vt
eſt dictū ⁊ puto q̄ talis curator poſſit dari qbuſcunqꝫ bonis. et
non ſolum ad defendendum ſed ēt ad agenduꝫ vt ꝓbat gl. not.
in. l. iij. C. de cap. ⁊ poſt li. reuer. quam ibi cōiter ſequuntur doc.
⁊ eam ad hoc ibi reputat vꝫ no. Saly. ad quod vide ēt no. p bar
14 to. in. l. pe. j. de bo. auc. iud. poſ. ¶ Et circa iſtud iuramentum
calūnie qḋ eſt ſolēnitatis addit hic imo. q̄ omiſſio talis iuri pe
titi reddit proceſſum nullū lꝫ ſecus ſi non petat̄. l. ij. §. ſed quia
veremur. C. de iura. calū. ⁊. c. i. extra co. li. vj. ¶ Unde ſm eum
dicit Ja. but. in. d. §. ſed qꝛ veremur q̄ malicioſi procuratores
dum rn̄dent libello negant narrata prout narrant̄ eſſe vera ⁊c.
⁊ in fine ſcripture dicunt ⁊ petit iurari de calumnia. ¶ Poſtea

vlterius non curant inſiſtere vt ſic nō p̄ſtet̄ iuramentū. ⁊ ex hoc
iudiciū reddit̄ retro nullū ⁊ ita declarat in. d. c. i. ⁊ dicit ita eſſe ꝺ
mente bar. in. l. de pupillo. §. qui opus. ff. ti. ſ. Adde q̄ vr̄ ſuffi
cere q̄ tale iuramentū qn̄cūqꝫ p̄ſtet̄ dūmō non ſit concluſum
a in cā vt eſt gl. no. in. c. ex lr̄is. de iureiu. quā tene mēti.ᵃ ¶ † Itē
15 inq̄tum Bar. ꝺ in. ij. q. p̄n. ꝯcludit q̄ iuramentū calūnie q̄ eſt
probationis vt in terminis huius. §. preſtari pōt p ꝓcuratoreꝫ
non habentem ſpeciale mandatū. Adde q̄ Imo. hic dicit poſ
ſe diſtingui ⁊ concor. opi. vꝫ q̄ aut ꝓcurator vult iurare. prout
ſonant verba pretoris vꝫ cum cuius noīe poſtulat non calūnie
cā fuiſſe poſtulaturum ⁊ tūc vr̄ q̄ debeat hr̄e ſpeciale mandatū
nam alias vr̄ q̄ non poſſit hoc bn̄ iurare aut vult iurare q̄ credit
eū cuius noīe poſtulat nō fuiſſe poſtulaturū calūnie cā tunc ꝓce
dat opi. bar. ⁊ talis forma iurandi de credulitate vr̄ fuiſſe de mē
te glo. in. l. ꝓtor in p̄n. ff. e. ī ꝟ. fuiſſe ⁊c. ⁊ ſic attēdenda eſt forma
iurandi vt dic videat̄ an requirat̄ ſpeciale mandatū vel non. Sꝫ
Ro. hic tꝫ ſimplr̄ cū Bar. ſ. q̄ requirat̄ ſpāle mandatū qꝛ ſi ſuf
ficeret gn̄ale ſequeret̄ q̄ poſſet obligare aīam dn̄i ad periurium
cum debeat tale iuramentū conferri in aīam dn̄i vt pꝫ hic in. l. ꝓ
tor. in p̄n. ff. e. qḋ non eſt dicendum cū in gn̄ali mandato non ve
niat id per qḋ dn̄s incideret in delictū vel penaꝫ. d. l. iij. §. ſi pro
curator. Et per hoc ēt adducit qꝛ ſicut iuramentū calūnie q̄ eſt
ſolēnitatis requirit ſpecificū mandatum vt in. d. c. fin. ita oꝫ eſſe
in iſto iuramento. cuꝫ non poſſit reddi rō diuerſitatis ſꝫ ipſuꝫ.
Tñ ſuſtinendo ſimplr̄ opi. Bar. vr̄ poſſe ad ꝯria rn̄deri. ſ. q̄ cir
ca iuramentū nō referat an quis iuret per verbuꝫ credo vel per
verbum ſcio qꝛ ēt qn̄ iuraret ſe ſcire eū cuius cā poſtulat nō fuiſſe
calūnie cā poſtulaturū idē importaret ac ſi dixiſſet ſe credere vt
ꝓbat̄ in. d. l. ij. §. q̄ obſeruari. ver. cauſam ſcientes. ⁊ in ꝟ. ſcire
iuncto tex. ibi dum dicit credit ⁊ extimat ⁊ ibi no. circa p̄n. q̄to
magis vbi expreſſe non iurat ſe ſcire ſed ſimplr̄ dicit iurat eum
cuius noīe poſtulat ⁊c. cum in dubio fieri debeat interpretatio
vt actus potius valeat q̄ pereat. l. quotiens in ſtipulationibus
j. de ver. ob. c. abbate de ver. ſig. ⁊ ſic ſi non hꝫ ſpāle mandatum
vr̄ potius q̄ referri debeat iuramentum ad credulitatē ⁊ opin.
q̄ ad ſciam ⁊ per hoc eſt rn̄ſum ad rōnes alleg. p imo. non ob.
ēt alleg. p Ro. qꝛ nō eſt verū q̄ iſtud iuramētū ꝓbationis ꝺ quo
loquit̄ iſte tex. debeat in animā dn̄i ꝯferri imo in animam ꝓcu
ratorum vt hic ꝓbat Bar. nec ꝯrium dicit iſte tex. in. d. l. ait pre
tor. Ex quo infert̄ q̄ apparet de ratione diuerſitatis inter iſtud
iuramentum ⁊ iuramentū calūnie qḋ eſt ſolēnitatis cuꝫ illud hn̄
16 debeat conferri in aīam dn̄i. ¶ † Itē inq̄tum Bart. hic tractat
que ſit forma huius iuramenti quod eſt ꝓbationis. ⁊ dicit q̄ iu
rabit de credulitate vt hic p ipſum. Adde q̄ Roma. hic tꝫ ꝯriū
ex hoc qꝛ hic tex. in. d. l. ꝓtor in p̄n. vr̄ loqui per verba deſignā
tia veram credulitatem p hoc ēt adducit qꝛ ſi hoc iuramentuꝫ
de quo hic cum ſi. dr̄ eſſe iuramentum ꝓbationis vt probat̄. ff.
ea. l. §. qui dāni. ⁊ no. bar. hic ergo per verbum credo iurari nō
dꝫ qꝛ illa non eſſet certe ſufficiens ꝓbatio vt patet ex his q̄ not.
bar. in. l. i. circa p̄n. ff. de ven. inſpi. ſm ipſum ſubdentem q̄ bar
to. hic ſe fundat ex gl. de quibus in actu lecture non eſt curandū
ſm eum. tñ ſuſtinendo opi. bar. ſ. q̄ ſufficiat iurare de credulita
te. Potes ad ꝯria rn̄dere p̄mo q̄ iſte tex. ⁊. l. ꝓtor non loquun
tur p ꝟba deſignantia verā certitudinem ⁊ ꝓbat̄ in ſimili in. l. in
ter coheredes. §. q familie. ff. fami. her. vbi tex. loquit̄ de forma
iuramēti calūnie ⁊ q̄uis ibi non ponat̄ ꝟbū credulitatis tñ ſub
intelligitur qꝛ talis eſt natura iuramenti calūnie vt pꝫ in. d. §. q̄
17 obſeruari. ¶ † Itē in his de quibus non pōt hr̄i ſcientia de veri
tate ſufficiat hr̄i de credulitate ꝓbatio. c. lr̄is in ꝟ. credebant ꝺ
p̄ſum. ⁊ no. Cy. in. l. teſtium. C. de teſti. in. v. q. ⁊ bart. in. l. ij. §.
pe. de aqua plu. arcē. ⁊ elegāter per bar. in conſi. incip. Uanuci⁹
petri ⁊c. ſed ita eſt in caſu nr̄o. ſ. an dn̄s habiturus fuiſſet animū
calumniandi vel non ꝓcurator non poterat ſcire p ſenſum cor
poris pfecte ſed ſolum p rōnem intellectus cognoſcere vt de ſe
pꝫ. ¶ Preterea ad hec vt teſtis ꝓbet dꝫ teſtificari p alteruꝫ ex
quinqꝫ ſenſibus corporis regulariter ⁊ non p ꝟbum credo vt
no. in locis ꝓxime allegatis tñ iſtud fallit in pte aliqḋ affirman
b te p verbum credo qꝛ ideꝫ operat̄ᵇ ac ſi per ꝟbum veritatis ex
preſſiuuꝫ fuiſſet locuta vt pꝫ in. c. pn̄tium in ꝟ. ſciat vel credat ⁊
p glo. in. l. ſ. in prin. in ver. damni. ff. de interro. actio. ⁊ per glo.
18 magnam. in. d. §. quod obſeruari. ¶ † Querit etiam Bartol.
quid ſi procurator in terminis huius. §. ſimpliciter iuret pro
curatorio nomine ſe aīo calumnie nō petere ⁊ dicit ſe putare q̄
non ſufficiat

Additio
¶ Pro ꝯiun
cta pſona vid
bar. ⁊ doc. l.
vul. ff. de iur
⁊ ibi iurā. mo
de. an poſſit cō
iūcta pſona iu
rare in litē vel
de iaſ. in. l. ex
gēdi l. ii. ⁊. iii.
col. C. de ꝓcu.
⁊ phil. in. c. co
rā in. ii. col. de
offic. delegati.
Thomas dip.

ᵃ ¶ Tenemēti
adde q̄ tale iu
ramētū pōt ēt
peti poſt ſnīaꝫ
ſꝫ do. de rota.
deci. ſua ī no
uis de iuramē
to cal. deci. vl
tia ⁊ de p̄dicta
cautela vide ēt
p marhe. not.
iuris fo. xxx.

ᵇ ¶ Idē opat̄
adḋ ēt q̄ teſtis
ꝓduct⁹ p pteꝫ
aduerſam ⁊ ꝺ
ponēs p ꝟbū
credo aliqḋ in
fauorē eius ꝯ
quē ꝓducit̄ ꝓ
bat ſꝫ lud. ro.
conſilio. cliii.

non ſufficiat qꝛ non eſt ſeruata forma hic tradita. ſecus in alijs
caſibus in qbus nõ eſt tradita iſta forma ſpecifice: qꝛ ita iurando
dicit iurare ſe credere dñm non fuiſſe calũnie cã poſtulaturũ. vt
hic p eũ. adde qđ ↄ̃riũ vr̃ tenere hic imo. volẽs ꝙ ẽt in caſu iſtius
§. talis forma iurãdi ſufficit quẽadmodũ ſufficit in alijs caſibus
in qbus non refert qđ ex eqpollentibus fiat ar. l. ſi. ff. manda. ⁊
arg. eis qđ ↄ̃ſueuit dici in ſimili de ſnĩa qꝛ lʒ de ſolẽnitate forma
li ↄ̃tinere debeat abſolutionẽ vel ↄ̃dẽnationẽ. l. preſes. C. de ſen
ten. tñ ſufficit ꝙ ↄ̃tineat eqpollens. l. in ſumma in pũn. de iudi.
l. qđ tñ. §. arbiter. ff. de arbi. Et ideʒ p oĩa tʒ hie ro. p quo adde
l. ij. iũcta. l. i. ⁊ qđ ibi eleganter bar. ⁊ alij. ff. de lib. ⁊ poſthu. ad
do deciſionẽ bal. in. l. ſi. §. oẽm. C. de admi. tuto. ⁊ in. l. lit̃mos
in pũn. de legi. tuto. de qbus feci mentioneʒ in. l. pretor in pũn.
19 ff. ti. i. vide que ibi dixi. ¶ †Itẽ inq̃ruʒ bar. hic tãgit in. iii. q. an
iuramentũ qđ eſt veritatis poſſit p procuratorẽ preſtari ⁊ an req
rat ſpeciale mandatũ adde pmo ſm Imo. ꝙ dum barto. ↄ̃clu
dit ꝙ procurator hñs generale cũ libera põt preſtare iuramẽtuʒ
ad preiudiciũ dñi vt ſic tunc preiudicet dño tanꝙ̃ ſimplex cõfeſ
ſio procuratoris lʒ non obliget dñm ad periuriũ naʒ ↄ̃ bar. facit
qꝛ ſi dʒ preiudicare tanꝙ̃ ſimplex cõfeſſio ergo vr̃ ꝙ indiſtincte
preiudicet ẽt ſi non hʒ liberã donec probet̃ ↄ̃riuʒ per no. in. l. cer
tum. §. ſed an ipſos. ff. de cõfeſ. Sed ſm eũ potes rñdere ꝙ ſi cõ
feſſio procuratoris emanet p modũ cõtentioſe iuriſditionis pre
iudicat dño etiam ſi procurator non hʒ mandatum ſpeciale do
nec per ipſum probetur ↄ̃riũm ⁊ ita loquuntur alleg. in contra
rium. ſed vbi ↄ̃fitetur p modum voluntarie iuriſditionis prout
vr̃ eſſe in ꝓpoſito tunc dʒ preiudicare. vt. d. §. ſed an ipſos cum
ibi no. per bart. ſed in caſu propoſito cũ iuramentũ habeat vim
tranſactionis vt. l. ii. ff. de iureiurã. non preiudicat hoc caſu niſi
habeat generale cum libera cum tale mandatuʒ ſit ſufficiens ad
tranſigendum. l. procurator cui libera iuncta. l. mandato gene
rali cum glo. ff. de procurato. Item addo bonum tex. in. l. gene
raliter. §. hiſdem preſentibus. C. de reb. credi. per quem ibi di
cit bald. probari ꝙ iuramentum veritatis delatum dño nõ põt
per procuratorem preſtari de iure ciuili etiam ſi hr̃et ſpãle man
datuʒ rõ eſt qꝛ illud iuramẽtũ cũ ſit delatũ dño eſt formatũ in ꝑ
ſona dñi ſm bal. Sed certe illud qđ dicit ibi bal. de mãdato ſpe
ciali non vr̃ ibi probari ⁊ Saly. ibi lʒ non faciat mentionem de
verbis bald. tʒ contrarium. ſ. ꝙ immo preſtari poſſit per procu
ratorem hñtem ſpecificum mandatum ⁊ ita eſt de mente bar. ꝯ
in. iij. q. ⁊ in. c. ⁊ alioꝝ ⁊ in. c. ſi. de iura. calum. vbi examinat hãc
materiam. Et querit etiam Saly. in. d. §. hiſdẽ pñtibus. Quid
ſi principalis qui erat iuraturus de ṽitate erat in loco adeo lon
ginquo ꝙ ad eum mitti non poterat: qꝛ inſtantia erat peritura
⁊ procurator non habeat ſpeciale mandatum ad iurandum qđ
20 fiet. dic ꝙ iurabit vt ibi per eum. ¶ †Item inq̃rum Barto. hic
tractat an in ciuilibus ⁊ criminalibus teneatur iudex admittere
procuratorem habentem ſpecificum mandatum ad reſponden
dum accuſationi vel poſitionibus ⁊ interrogationibus cũ iura
mento vide que ſcripſi poſt Barto. ⁊ alios in. l. ſi. C. de procur.
vbi in ciuilibus ſequor opi. Barto. hic ⁊ ſequa. in criminalibus
vero ſequor diſtinctionem Bald. ⁊ ſequacium in. d. l. ſi. cum cõ
cor. ⁊ iſtud eſt vtiliſſimuʒ ⁊ quotidianum vt ſciamus an princi
palis poſſit cogi perſonaliter comparere ad reſpondenduʒ po
ſitionibus non obſtante ꝙ procurator eius habeat ſpecificum
mandatum ad rñdendum ⁊ iuranduʒ. ⁊ ibi dictis adde no. per
21 Bald. in tit. de pace ↄ̃ſtan. in verſi. in aiam noſtram. ¶ †Item
inq̃rum barto. hic no. voluit ꝙ teſtis non poſſit iurare per nun
cium vel ꝓcuratoreʒ ſpãliter conſtitutũ per. l. iij. §. item diuus.
cum gl. in ver. teſtimonijs. ff. de teſt. Adde ꝙ ꝓ hoc eſt no. tex.
a in. c. lʒ ex quadã in ver. proprio [a] iuramento extra de teſt. ⁊ ad ꝯ
illum tex. ponderãt hic doc. ⁊ idem tʒ hic bal. in rubri. de iureiu.
in princip. Pro hoc facit qꝛ videmus ꝙ ſi teſtis velit deponere
per epiſtolã vel in ſcriptis ⁊ non ꝓferre verba coram iudice nõ
põt ſaltẽ ſi iudex vellet eũ videre ⁊ audire loqui vt no. bart. in. l.
theopompus ad ſi. de do. prele. ⁊ io. an. ⁊ alij in. c. de teſti. ex̃ de
22 teſta. ⁊ in. l. bonefidei. C. de reb. credi. ¶ †Item inq̃rum tan
git bar. an ſuper contractu celebrato per procuratoreʒ pro dño
preſtare poſſit iuramẽtũ ↄ̃firmans totũ ↄ̃ctũ adde Iac. bu. in au
ten. ſacramenta. C. ſi aduer. ven. in ſi. vbi tʒ quod ſic. ſi hʒ ſpãle
mãdatũ p no. p eũdẽ in. l. ſi ꝓcurator. ff. de ꝓcu. ⁊ in. d. c. fin. de
iura. cal. li. vi. de hoc ẽt aliqđ p cy. in. d. auc. ſacramẽta in. ix. q.
23 ⁊ ibi ẽt p ſaly. †Itẽ adde ſm Ro. hic ꝙ qñ dño ꝓmittit ſe ratuʒ
habiturũ id qđ p ꝓcuratorẽ fuerit geſtuʒ ꝙ p talia ṽba inducit̃
mãdatũ ſpãle adeo ꝙ iurare poterit ſup ↄ̃ctu ac ſi ſpãle mãdatũ
haberet ad iurandũ nã ſm Ro. hic talia verba inducũt mãdatũ
cũ libera alle. no. p gl. in. c. ↄ̃tingit de trãſac. ⁊ in. c. p tuas de ar
bi. ſʒ dic ꝙ gl. in. d. c. ↄ̃tingit recta tenuit ↄ̃riũ qꝛ vult ꝙ tale mã
datuʒ nõ ſufficiat ad trãſigẽdũ ⁊ tñ trãſigere põt ꝓcurator q hʒ
ſpãle mãdatũ vel generale cũ libera vt dixi in. l. i. de of. ꝓc. ceſa.
⁊ pe. ⁊ cyn. ⁊ bal. ⁊ Saly. in. l. ſi ꝓcurator. C. de ꝓcuratorib⁹ ⁊
ita eſt d mẽte gl. i. d. c. ex pte de eler. ⁊ in. c. cũ dilectus de relig.
domi. ⁊ ꝓbat gl. iũcto tex. in. l. ſi ꝓcurator in ṽ. ratũ. ff. de ꝓcu.
vbi ꝓbat̃ ꝙ illa ṽba tacite inſunt ⁊ p ↄ̃ſequẽs eoꝝ expſſio nihil
opat̃. l. iij. de le. i. l. recte. C. de fideiuſ. ⁊ ita tʒ ang. in. d. l. ſi ꝓcu
rator. ⁊ moder. in. c. q ad agẽdũ de ꝓcu. li. vj. qcqđ ſenſerit bar
to. in. d. l. ſi ꝓcurator cui libera. ⁊ dixi ẽt plenius in. d. l. ſi ꝓcura
tor non ob. illud qđ dicit hic bart. qꝛ non dicit illud ad quod
allegatur per Ro. ſed dicit ꝙ ſi dñs conſtituit procuratorem. ⁊
⁊ iurauit dño ſe ratum habiturum quicquid procurator geſſe
rit ⁊ procurator habens ſufficiens mandatum ad contrahen
dum celebrauerit aliquem ↄ̃ctum ꝙ ꝗuis procurator non iura
uerit ſuper contractu tñ dñs tenetur ſeruare illum contractum
ſub vinculo dicti iuramenti a ſeipſo preſtiti ita ꝙ barto. non di
cit procuratorem poſſet virtute dictoruʒ verboꝝ iurare ꝓ dño.
24 ¶ †Subdit ẽt Ro. ſ. ꝙ ſi qs ↄ̃ſtituit procura. ⁊ ꝓmiſit ſe ratũ
b habiturũ qcquid p ipſum legitime [b] factũ fuerit ꝙ tale manda
tuʒ eſt nullũ ꝓpter verbũ legitime ⁊ dicit eſſe de hoc glo. ſing.
in. c. relatio. xxj. q. i. ⁊ no. canoni. in. c. fina. de dilatio. ¶ Adde
Bar. in. l. que oĩa. §. plane. ff. de ꝓcura. vbi idẽ tʒ per illum tex.
⁊ l. ſeq. ⁊ pro hoc bar. allegat gl. in. d. cle. i. in glo. iiij. de procu.
Et ibi Pau. de liaʒa. ⁊ no. expreſſe Spec. in. ti. de procuratori.
§. rõne aũt forme ṽ. itẽ excipit̃ ꝙ in ꝓcuratorio ⁊ io. fa. in. d. §.
fina aũt inſti. de ſatiſda. ⁊ in ſimili no. ſingu. bal. in rub. C. de exer.
25 in. i. col. ⁊ in. l. euʒ mãdati. C. mã. ¶ †Querit ẽt ro. hic in addi.
c nonis an iuramẽtũ fidelitatis [c] poſſit preſtari p ꝓcuratoreʒ ⁊ di
cit ꝙ bal. in hoc fuit ſibi ↄ̃rius vt pʒ ex no. in. l. i. in vlti. q. ff. de re
rũ diui. ⁊ in. l. i. §. ne aũt. C. de cadu. tol. ⁊ in. c. i. §. nulla in tit. p
quos ſi. inueſti. tñ ro. ↄ̃cludit ꝙ ſic p tex. in. c. i. §. vex de ſta. re. li.
vj. ⁊ p. c. ſi qs defierit. ⁊. c. ſi minor in ti. p quos ſi. inueſti. ⁊ in cle.
i. de rein. adde bal. in. c. i. in tit. quo tẽ. mi. vbi põderat ad ꝯ eſſe
gl. ibi in ṽbo abſñtia ⁊ hr̃ in. c. tibi dño. lxiii. di. ⁊ ibi p arch. ↄ̃ſtat
fidelitatis iuramẽtũ hñ poſſe recipi p ꝓcuratorẽ alterius. c. eã te
26 de iureiu. ¶ †Querit ẽt ꝯ ro. i addi. nouis an iuramẽtũ p qđ qs
ꝓbat ſuã ignorãtiaʒ poſſit p̃ſtari p ꝓcuratorẽ ⁊ dicit eſſe caſum
ſing. ꝙ nõ in. c. ſi ṽo aliqs. in ṽ. ꝓpriũ iuramẽtũ d ele. in. vi. qđ
intellige vt ibi p gl. quã ꝑpetuo no. vʒ ñ ꝙ p̃t p̃ſtari p ꝓcurato.
gñalẽ p ſpãlẽ ſic de quo vide late p archi. ⁊ io. an. vbi ẽt plene ꝓ
ſequunt̃ an vbi tex. vel ſtatutũ dicat quẽ debere ꝓpria manu vel
ꝓpo iuſto iurare poſſit p̃ſtare iuſm p ꝓcuratorẽ ſpãlẽ ⁊ eoꝝ ṽba
27 no. ꝓ itellectu. d. c. lʒ ex q̃dã eũ ſi. ex̃ de teſt. ¶ †Vtꝝ ãt iuſm de
parẽdo eccl̃ie p̃ſtãdũ ab excõicato q vult ↄ̃ſeq abſolõnẽ ab excõi
catiõe. iuxta. c. ꝗuis. ⁊. c. cũ deſideres. de ſen. excõ. poſſit p̃ſtari
p ꝓcuratorẽ ⁊ an ⁊ qñ reqrat̃ ſpãle mãdatũ ad illud vide doc. in
d. c. cũ deſideres ⁊ ſpe. i ti. de iu. cal. §. i. alr̃ vr̃ ſentire ⁊ diuidere
ſpẽs inſi ꝙ̃ faciat bar. ꝯ vt ibi p ipʒi ꝯ ñ ↄ̃ſiſtit difficultas mag.

a ¶ Proprio adde qđ lu. ro ma. ſing. ff. in ſuis apoſtillis al le. rñdet huic motiuo ⁊ ibi vide. Additio.

¶ Et adde ꝙ ẽ in ſing. vni. ⁊ vide in. c. ut ceterũ. §. pe. ꝯ elec. in. vi. per do. dominicũ de ſan. gemi. ⁊ eor. in cle. i. in x. col. xvi. not. de iureiurã. ⁊ plene p ſaly. in. c. lʒ cũm in ii. col. de teſti. tho. diplouat.

b ¶ Lᵹime. ad de eudẽ lu. ro. cõſi. lx. ⁊ ꝙ vi mãdati ſpãlis hñtis clauſulã ꝙ dñs ꝓmit tit hr̃e ratũ ꝙ procurator fa ciet in tali re firmiaut idem lud. pñ. pꝛimo.

c ¶ Fidelita tis. add ꝙ idẽ lud. ſing. ſuis dicit ꝙ tale iu ramẽtũ p̃ſtari p ꝓcurato rẽ niſi ille cui p̃ſtari dʒ recu ſet ⁊ idẽ dicit in mulierib⁹.

1 Dies debet inſeri in hac ſtipulatione cã cognita.
2 Infinitas eſt euitanda.
3 Dictio totiens ⁊ quotiens an importent infinitatẽ.
4 Creditor poteſt pignorare pignus ſibi datum.
5 Licentia data de extrahendo granũ in dubio durat ſex diebus non autem ſemper.
6 Teſtium reprobatio non admittitur niſi bis cauſa infinitatis euitande.
7 Legatum annuuʒ preſtandum ad pias cauſas debetur ſtatim ratione infinitatis euitande.
8 Annos ſeu poſt dies ſi quid ſit preſtandũ intelligit̃ poſt duos.
9 Pactum ꝙ a cõione non diſcedatur non valet in ꝑpetuũ factũ.
10 Locatio oparum facta in perpetuum non valet.
11 Compromiſſum factum in aliquem. ad arbitrandum infra. x. dies cum poteſtate prorogandi dictum tempus arbitrio ſuo: an poſſit prorogare ꝗtum velit.
12 Compromiſſum factum duraturum per duos menſes cũ pote ſtate data arbitro de prorogando tp̃s ter vel pluries an poſſit in infinitum prorogari uel quotiens.

13 Compromiſſum factum duraturum per menſes duos cum po-
teſtate data arbitro prorogandi ter vel pluries an poſſit proro-
gari quoad vixerit.
14 Compromiſſum ſi ſit faciendum inter affines vigore ſtatuti. z
ſit ſemel factum z non ſit ſortitum effectum. an ſit iterum cōpro
mittendum. z quotiens.
15 Impedimentū an z quotiens poſſit probari per iuramentum.

1 **Huic ſtipulationi.** † In hac ſtipulatiōe de
bet inſeri dies cā cogni
ta a pretore. h. d. cum. l. ſeq. Et facit ſm Jaco. de are. z Imol.
ad id qđ retuli in. l. iiij. in prin. ff. eo. vbi de hoc dicto eorum ſeci
2 mentionē. ¶ † No. infinitatē eſſe euitādā de quo vide bar. z cy.
in. l. fideicommiſ. §. ſi quis decem de lega. iii. bald. z Cyn. in. l.
i. in. vij. col. C. de ſenten. que p eo qđ inter. z in. l. ſi. circa. i. col.
de ſac. ſan. ec. z dictis hic p bart. in materia infinitatis addit hic
imo. vex eſſe intellectū. d. §. ſi qs ver. qr forte. ſm ipſum qr illud
qđ ibi dicit pcedit qñ fuit appoſita dictio rurſus put ēt fuit. z
a idē de dictiōe itex [a] vel ſimili. ſed ſi fuiſſet dictū qñcūqz [b] pdide
b rit relinquo ſibi alia. x. vř q tūc illa verba ſint clara z apta ad i
finitatē z ſic tolleret ēt in caſu illo infinitas vt. l. ſi ita ſtipulatus a
ſeio. ff. de fideiuſſo. Adde q cum iſta glo. ēt ſenſit glo. Pe. z cy.
in. d. §. ſi qs. x. dū voluit q ille tex. nō hret locum vbi nō eſſet ad
dita dictio itex: ſed dictio quotiēs que vř eſſe ad infinitatē ſicut
dictio qñcūqz. l. ſi ita ſtipulatus iūctis. ll. ff. pxi. alle. idē ēt ſenſit
bar. hic dū tractat de infinitate numeri. Sed Ja. de are. cū bar.
in. d. §. ſi qs decē. tenent expreſſe ɔtriū volētes q lz de ſui nā pro-
pria differentiet dictiōi rurſus dictio quotiēs tñ in terminis. d.
§. ſi qs decem. volunt q ſi teſtator fuiſſet vſus ēt dictione quo-
tiens habeat locū ille tex. p rōnē ibi poſitā in lra dū dicit ille tex.
3 non enim honorandus eſt ꝛc. ¶ † Sed magis plz opi. illius gl.
z ſequa. quā ēt ſecutus eſt cy. in. l. ſi. C. de indi. qr dictio totiens
vel quotiens vel ſimiles de ſua propria ſignificatione important
infinitatem vt etiam ipſemet Bartol. facit id qđ bene facit text.
in. l. ſi duo. §. ſi. ff. de arbi. z inſtit. de eo cui liber. cau. bo. adi. §.
in primis. z in. l. i. §. i. ff. fa. fur. feciſ. dicaſ. lz ſit aliud in dictione
4 rurſus prolata ab homine. d. §. ſi quis. x. ¶ † Addit etiam Ro.
q lz tex. i. l. i. z ſi. C. ſi pig. pig. dicat creditorē poſſe pignorare pi
gnus ſibi datū. attamen non pōt pignorare vltra ter: ratione in-
finitatis euitande. dicit de hoc eſſe ſingu. dictum Spec. in titul.
de pig. §. i. ver. ſed cum pignus vbi ad hoc alleg. in ar. c. cum in
multis de reſcrip. z. d. §. ſi quis. x. Sed adde q Ange. in. d. l. i.
ſi pig. pig. reprehēdit illud dictū ſpe. z dicit ſe credere q millies
dari poterit pignus pignori. qr ius nobis queſitum in pignore
eſt reale. l. eos. C. qui pigno. habe. ideo ab oſſibus noſtris de fa
cili non pōt ſeparari ſicut dñium qđ eſt trāſitoriū de perſona in
c perſonam ēt per mille manus [c] z ſemper remanet idem dñium.
Roma. in rubri. ff. de arbi. circa medium vbi aliqua tāgit de iſta
materia infinitatis refert illud dictum infinitatis ſpecu. z ēt con
trariam opi. angel. z nihil improbat. Tñ verior vř opi. Ange.
qr dictum Specul. non probaſ per iura ſua z contra eā optime
facit illud qđ not. hic bart. dum tractat de infinitate numeri pre-
ſertim dum allegat. l. veluti. §. hec vox. ff. de eden. z ibi etiam ad
5 propoſitum bal. videbitis. † Addit ēt hic Roma. q ratione infi
nitatis euitande ptās data per gabellarios de extrahendo ſa-
linas ꝛc. durat tñ. vj. diebus per. d. l. i. C. de extracto. libro. xij.
6 ¶ † Item ſm eum rōne infinitatis euitande reprobatio teſtiū
7 non admittitur vltra bis. tex. eſt ſing. in. c. lz extra de teſti. † Itē
ſi legatum fuerit ad pias cās. i. annuū. preſtandū debeſ ſtatim
rōne infinitatis euitāde vt dicit tex. ſing. in. l. ſi ita fuerit libertas
§. ſi. ff. de manu. teſt. in hoc tñ vř ipſe minus proprie loqui. qr nō
eſt propter infinitatem euitandā ſed fauore libertatis debeſ le-
gatum in prin. anni z vbi ceſſaret ſimilis fauor eſſet preſtandum
in fine anni. l. qui hoc anno. ff. de verbo. obligatio. vbi declarant
8 docto. z maxime imol. † Item addit Ro. q vbi relinquitur ali-
quid preſtandū per annos ſeu poſt dies intelligitur poſt duos
l. libertas. §. ſi. ff. de ver. ſigni. l. libertas. §. fin. ff. de manu. teſta.
Similiter dicit q ſi quis promiſit tibi in tribus terminis intelli-
gitur pro anno tantum z non vltra ita dicit voluiſſe ſingula. tex.
in. l. iij. in princi. per illum text. ff. de anno. lega. de quo dixi poſt
9 Ro. in. l. eum qui kalen. in princi. ff. de verbo. obliga. ¶ † Adde
etiam q cauſa infinitatis euitande videmus non valere pactum
d q in perpetuū a cōione non diſcedatur [d] l. in hoc iudicium. §.
ſi conueniat. ff. cōi diui. z ſimiliter pactum q in perpetuum con
tra me non poſſis opponere exceptionem preſtationis de quo
tamen eſt dicendum vt per bar. z doc. in. l. i. ff. de verbo. ob. z in
10 l. nemo pōt de leg. i. cum concor. quas ibi dedi † z facit ēt an va
leat locatio operarum in perpetuum: de quo vide glo. z docto.
in. l. cū antiquus. C. de vſufru. z in. l. poſt certi. C. de ſi. cā. z in. l.
ſi hi. C. loca. dy. in. l. ticio centū. §. ii. vbi alij. de ɔdi. z demon. z
11 de hoc vide glo. in. §. ſiue teſtamento vero inſti. de vſufru. † z fa
cit ēt ad id qđ ſinglr decidit bal. in. l. i. C. vt in poſ. lega. vbi dicit
ſe habuiſſe conſulere facto. q. nam arbiter fuerat electus ad ar-
bitrādū infra terminū. x. diex cū ptāte progandi dictū tpš arbi
trio ſuo an poſſit prorogare qͣtuz velit. z vř tenere q vltra tres
menſes arg. l. ſi. C. de edif. priua. alias eſt. l. i. C. de no. op. nun.
iunctis no. per Azo. in ſumma in rubri. C. de no. oper. nun. ſed
ro. in. l. ij. in pe. car. ff. de re iudi. dicit poſſe progare qͣtuz bono
viro videbiſ eſſe iuſtū alle. in ſimili no. p glo. in. l. emilius de mi
no. in ver. reſtitui ibi duz glo. dicit vel ſi nō certū ꝛc. Ipſe ro. in
rub. de arbi. circa mediū dicit q nō poterit progare vltra trien
niū qr vltra tñ tpš non pōt operari ɔſenſus partiū in progatio
ne inducēda alle. no. p glo. z doc. in. l. pperandū in princi. C de
12 iudi. adde ad iſtud que dicā in ſeq. q. ¶ † Iſta ēt faciunt ad que
ſtionem ſi factum fuit compromiſſum duraturum per duos mē
ſes cū ptāte data arbitro de prorogando tempus compromiſ-
e ſionis ter vel pluries [e] an poterit in infinitum prorogare vel quo
tiens vide late per Bald. in rub. apud quos cōtrouer. feu. diffi.
debe. per Roma. in. d. Rubr. de arbi. z in. d. l. ij. in penulti. car.
de re iudi. z vltra allega. per ipſos vide omnino bald. in. c. tua
nobis in ſi. de appel. vbi eleganter dicit q ſi data eſt poteſtas ar
bitro prorogandi compromiſſum ſemel z iterum non intelligi-
tur vſqz ad infinitum ſed quod duabus vicibus prorogare poſ
13 ſit. d. §. ſi quis decem. ¶ † Et ſubdit etiam Bald. q ſi queratur
an tunc poſſit vnam prorogationem facere duraturam quo ad
vixerit z reſpondet conſuluiſſe q non: quia non videbatur de
hoc cogitatum z allegat id quod habetur hic cum. l. ſequen. in
principio. quod perpetuo not. quia iſtud hic vidi de facto. Et
iſtud adde ad ea que dicit Bald. in. l. i. C. vt in poſſeſ. leg. z ad
hoc etiam videbis que dicam. ff. l. proxima in principio poſt an-
14 ge. ¶ † Faciunt etiam ad. q. quam poſuit Bald. in. l. qui per ſa
lutem. ff. de iureiuran. ſcilicet ſi ſtatutum dicat q cauſe inter cō-
iunctos debeant compromitti. an ſi ſemel vel bis fuerit factum
compromiſſum z expirauit tempus compromiſſi nulla ſenten-
tia lata an teneatur ſepius z iterum partes compromittere do-
nec cauſa terminet [f] de quo etiam vide Bald. in. d. §. ſi quis. x.
z in. d. §. hec vox. z ibi dixi. z per Rapha. cu. in. l. ſi cum dotem
ff. ſolu. matri. z ad hanc. q. z precedentem bene facit quod not.
15 Spec. in ti. de arbi. §. exoipiſ ver. quid ſi fuerit actum. ¶ † Vlti
mo facit ad illud quod dixit Jac. but. z ang. in. l. ij. §. ſed quod
diximus. ff. ſi qs cautio. vbi volunt q licet caſus impedimenti
poſſit probari per iuramentum iuxta. c. qr propter z ibi docto.
de electio. Et no. per Barto. in. d. §. ſed quod diximus tamen
eo ſemel probato per iuramentum ſi allegat ipſe iterum ſe fuiſſe
impeditum non poterit probari per iuramentum tantum per
tex. in. l. fin. §. ſi. ff. de bonis aucto. iudi. poſ. de quo dixi in. d. §.
ſed quod diximus. dic vt ibi ſcripſi. ¶ Faciunt etiam ad ea que
no. bar. in. l. pperandum. §. ſin aūt. el. ij. de iu. z predictas. q. ibi
tetigi pungendo z potius remittēdo qͣ decidendo. qr longiore
indigerēt ſcriptura. ¶ In glo. in vbo ex cā ibi ſi maiori in leuio
rem hec glo. reprehendiſ p Ja. de are. z bar. qr tex. alle. in ea nō
pbat. tñ ſm Imol. poteſt ſuſtineri: qr videmus q plenius ſub
uenitur minori qͣ maiori. z. l. ii. in ſi. ff. de re iudi. z magis priui-
legiata eſt cauſa minorum vt in toto titu. ff. de mino.

1 Stipulatio iterum interponi debet ſi dies appoſita in ſtipula-
tione ſit finita.
2 Conſuetudo in dubio eſt adeunda z ad eam recurrendum etiā
in clauſulis inſtrumentorum.
3 Promittens de repreſentando inquiſitum totiens quotiens
fuerit requiſitus liberatur per binam repreſentationem.
4 Dictio rurſus iterum z quotiens in quo differant.
5 Exceptio tua non intereſt vel dolo facis quid operatur z quan
do poſſit opponi.
6 Tenutam an z qñ poſſit iudex reuocare vel nullam pronūciare.
7 Tenuta nulliter conceſſa an poſſit peti confirmari.
8 Tenuta qñ eſt data parte non citata nō poteſt ille qui non eſt ci
tatus

a ¶ Iterū de hac dictiōe vide repha. fulgo. cōſi. cliii. z ibi quaſi ſit mato rie eſt exactio qſt vbum denuo. Additio.

¶ Vide alexā. plene in. l. ſi ſi nita in prin. ff. eo. Tho. dipl.

b ¶ Qñcūqz. vide rapha. ful. ɔſil. clvi. q ſtāte ſtatuto ciui tatis vacante in quo vř qñtiens z qñcūqz poſ ſe exigi rōnes q illa vba rōe infinitatis dēt i telligi. ff. x. an. qd aūt h vbo perpetuo vide ana. ɔſi. xxxij. Additio.

¶ Et adde q h cidit per. de an cha. in ɔſil. ccc xxxii. q incl. vl ſis diligēter al le. in. ti. eo. q ſi ſit ſcrip dcm q qñtiens z qñcūqz ſoluaſ pcuā te neaſ rē vende re intelligiſ ſi in. x. ann. ſeqſ bal. in. l. petēs i nit. colū. C. de pac. Tho. dip.

c ¶ Per mil le manus. intel lige tñ ſaluo iu re primi. z de infinitate vi tāda vide p ſo. mo. z archi. in c. cū in multis de reſcri. li. vi.

d ¶ Nō diſce daſ. adde eūdē alex. ɔſi. cxvii.

e ¶ Pluries de hac. q. vide p bal. ɔ. cc xcix l. ii. cuž duob ſe. z ɔſi. cccclx vii. in. li. vbi ſi dictum fuit q poſſit progare totiēs quotiēs z ibi vide an poſſit fieri pro rogatio q̄ du ret ad vitā vel de alex. ɔſi. lxx. in. i. col. ii. vo.

f ¶ Termineſ adde iu. ro. ɔſi. cliii. z adde ale xan. in ɔſi. lxx. in. ii. vol. colū. ii. Fran. curte.

tatus petere reuocari niſi ex cauſa.

1 SI finita. ¶ † Finita dies appoſita in ſtipulatione iterum ſtipulatio interponi dʒ. ⁊ ſi dies obmittatur ex certa ſciẽtia perpetuo cõmictitur ſtipulatio. Si vero per errorẽ inſpi
2 citur conſuetudo. hoc dicit. ¶ † Nota recurrendum eſſe in dubio ad ↄſuetudinẽ vt hic. l. quod ſi nolit. §. q aſſidua. ff. de edil.
edic. l. exceptio. C. locati. l. vel vniuerſorũ. ff. de pig. ac. vnde ille
q tenet mihi ad faciẽdũ inſtrũm ſup certo ↄtcu obligaſ ad facien
a dum mihi ↄtcũ cũ clauſulis q̃ ↄſuete ſunt apponi in ſimilibus
vt no. bar. in. l. ſi prius. §. recte placuit. ff. de aqua plu. arcen. p il
lum tex. ⁊ ẽt p iſtũ tex. hic ⁊ bar. in. l. de die in princ. C. q ſatiſ. et
in. l. ſi priore. §. fi. ff. de pig. ac. ⁊ in. l. ex ea pte in prin. p illũ text.
cũ glo. ff. de ver. ob. cũ ↄcor. quas ibi dedi. bene faciũt no. p bar.
in. l. nemo in. ij. col. ff. de duo. re. vñ notarius rogatus ſimplr vt
ↄficiat inſtrũm cũ clauſulis ↄſuetis apponi ↄficere dʒ vt deſignan
ter voluit bal. in. l. fi. C. de fideiuſ. p illũ tex. ⁊ ſm bal. ibi nõ habe
mus tex. meliorẽ ad hoc de quo vide p eũdẽ in. l. ſi qs ſub ↄditio
ne in fi. de ↄdi. inſti. ⁊ in. l. hmõi in prin. de lega. i. ⁊ in rub. C. de
fide inſtru. in. xiij. col. in ver. iij. quero iũcto ver. iiij. q̃ro. ⁊ in ru
bri. C. de reuo. his que in frau. cre. in. ij. vel. iij. col. ⁊ in. l. fi. in. i.
col. C. de execu. rei iudi. ⁊ p ang. in. l. ij in fi. C. loc. ⁊ qd ibi p bal.
3 ¶ † In gl. in ver. iterũ. iſta expoſitio glo. toleraſ ſm ang. iſto ca
ſu q2 p ſimplicẽ pſtationẽ ſeu renũciationẽ in hoc caſu non reuo
caſ grauamẽ ſed eſt vnũ ⁊ idẽ vbi aũt grauamẽ eſſet ex qualibet
preſtatione tũc enim bis eſſet faciẽda preſtatio ſʒ cũ p. l. fideicõ
miſſa. §. ſi qs decẽ de leg. iij. ⁊ p hoc infert q ille q pmiſit capti
uũ repñtare magiſtratui totiens quotiẽs fuerit reqſitus ab illo
facta bina repñtatiõe liberabiſ vt ſic euiteſ infinitas p. l. q bona
§. fi. alle. ff. ⁊ q2 in omni repñtatiõe renouaſ grauamen pp ſum
ptus. Sed ſm imo. hoc non vꝫ veꝝ q2 illa ꝟba totiens quotiẽs
viꝺr clare importare infinitatẽ vt vꝫ ſentire gl. hic facit. l. ſi ita ſti
pulatus a ſeio. ff. de fideiuſ. iõ cũ clare ꝟba ſint apta iñnitati: tole
rari dʒ infinitas: cũ obligatio ſm voluntatẽ partiũ ↄbaſ. ar. d. l.
ſi ita coꝝ. que no. bar. in. d. l. q bona. §. fi. facit. l. ille aut ille. §. cũ
in verbis de leg. iij. ſed dictũ ange. pcedere poſſet ſi promiſiſſet
ſemel ⁊ rurſus vel iteꝝ repñtare ſm imo. ro. hic dicit q ange. in
l. ij. §. exhibendi. ff. de cuſto. reo. ⁊ in. l. oratione. ff. de ſer. tenuit
eandẽ opi. quã ipſemet ang. tenuit hic tñ in lectu. mea nõ ponit
ang. hãc. q. d. l. orone. ⁊ p dicta opi. ange. hic dicit roma. q hũ
facit qd no. ſpec. in ti. de arbi. §. ſeqſ. ver. qd ſi in cõpromiſſo pe
nali. ⁊ expꝛſſius bal. poſt cy. in. l. ſi duo. §. fi. ff. de arb. vbi dñt q ſi
ſ ↄtcu dicaſ q pẽa totiẽs cõmittaſ q̃tiẽs fuerit ↄuẽtũ nõ poterit
mitti niſi bis p. d. §. ſi qs. x. Pro h ẽt dicit q in ſiſi facit dictũ in
l. i. C. vt in poſ. lega. qd retuli in. d. l. q bona. §. fi. ro. tñ reprehẽ
dit opi. ang. ⁊ ſeqſ opi. Imo. qd ↄfirmat ro. ex pluribus. ⁊ pũo
q2 ex quo fideiuſſit ↄ iudicio ſiſti. aut de repñtãdo eſt obligatus
repñtare vſq3 ad ſñias. l. grece. §. ⁊ poſt litẽ. ff. de fideiuſ. iniquũ
eſſet dicere q ſi pñtatus fuiſſet bis añ ſñiam ⁊ poſtea adhuc añ
ſñiam opus eſſet noua repñtatione. ¶ Scdo adducit auctorita
tẽ bar. in. l. ſi qs reũ in prin. in. ij. col. ff. de cuſto. reo. vbi vult q ſi
fideiuſſor pmiſit repñtare quẽ ad oẽm iudicis voluntatẽ vꝫ ẽẽ p
mittere repñtare eũ poſt ſñias ſi opus fuerit. ⁊ nõ diſtiguit bar.
an bis vel ter ante ſñiam fuerit repñtatus lʒ ſʒ ro. bal. in. l. q cri
men. C. q accu. ſecutus dy. in. l. ↄtinuus. §. cũ qs. de ꝟb. ob. te
nuerit in hoc ↄ bar. ⁊ voluerit q ſolũ vſq3 ad ſñiam teneaſ. pro
iſta opi. ẽt ↄ ang. adducit q2 ſi qs promiſerit repñtare aliquẽ ad
iudicis voluntatẽ non dʒ liberari repñtando bis ſicut dicit ang.
in. d. §. q exhibendi. ⁊ male q2 volũtas iudicis finiſ morte vel ex
piratiõe officij non aũt ex bina vel trina vice. alle. ad hoc. l. quar
tam. ff. loca. ⁊. l. ſi ita legatũ. §. illi ſi volet de le. i. c. ſi gratioſe de
reſcri. li. vi. bar. in. l. centeſimis. §. fi. ff. de ver. obli. adde q ꝟior
vꝫ opi. iſtoꝝ mod. ↄ opi. ange. p ea que dixi in. d. l. q bona. §. fi.
circa intellectũ. d. §. ſi qs. x. cũ ibi no. in glo. ⁊ ad hoc faciunt ali
que. q. quas ibi retuli p hoc ẽt bene facit qd no. bar. in. d. l. q bo
na. §. fi. ↄſideratis verbis lrẽ in. d. l. ſi duo. §. fi. de arbi. ⁊ ad hoc
ẽt adde q bal. in. l. i. in. x. col. C. de his que pe. no. dixit q illa ꝟ
ba totiens quotiẽs ⁊c. importãt quattuor vices vel plures alle.
no. p gl. in. l. cũ queſtio. §. ſepius. C. de leg. tñ illa glo. non loqſ
de dictiõe totiẽs ſʒ de dictiõne ſepe de qua ſcripſi ſatis in repe.
4 l. ſepe in prin. de re iudi. † Ro ẽt b in rub. ff. de arbi. poſt mediũ
b refert iſtud dictũ ang. hic ſubdens q in ↄtiũ ſolet allegari. l. ve
luti. §. hec vox. ff. de eden. ⁊ illud qd no. bal. in. l. i. C. de his que

pe. no. ⁊ ad illud qd no. in. d. §. ſi qs. x. pʒ rñſio. q2 ibi loqtur in
dictione rurſus vel iterũ que qñ eſt plata ab hoie differt ab iſta
dictione quotiens vt dixi in. d. l. qui he na. lʒ ſecus ſit qñ pferſ
a lege vt hic ⁊ in. d. §. hec vox. ⁊ ibi hoc no. doc. ⁊ maxime cy. ⁊
bal. vbi aũt ſimplr pmiſiſſet qs pñtare aliquẽ. Dicit hic ro. ſm
B. nedi. de plum. q liberaſ vnica pñtatione ⁊ ad hoc alle. gloſ.
iũcto tex. in. l. duobus. §. a fideiuſſore in ver. exhibuit de iureiur.
quã ad hoc alle. d. Benedi. de plũ. hic. ¶ Sed iſtud ſm ro. nõ
eſt veꝝ pp. l. ſi ſeruus hereditarius cũ ibi no. ff. de diuer. ⁊ tẽpo.
preſcri. de quo ẽt vide p paul. de ca. in. l. ij. §. fi. ff. q ſatiſ. co. vbi
dicit q ſi qs fideiuſſit de iudicio ſiſti p eo q cõparuerat i iudicio
teneſ ſiſtere pluries totiẽs quotiẽs opus fuerit dõec ſit lata ſñia
d. §. ⁊ poſt litẽ. ſi aũt pmiſit p illo q nõ cõparuit vꝫ ſe obligare
ad faciẽdũ illũ tñ ſemel cõparere. q2 pp hoc dumtaxat fideiuſſit
ita dicit ſe intelligere ti. ff. in ius vo. vt cant. Et in h caſu dicit eẽ
intelligendã glo. in. d. §. a fideiuſſore. Uel ſm ipſum intelligas
illam glo. q per illã pñtationẽ eſt liberatus. ſ. ab illo caſu. ſ. nõ
proſequentibus. ¶ Ipſemet Paul. in. l. duobus. §. i. ſimiliter
dicit per illam glo. i. q ille qui promiſit repreſentare aliquẽ co
ram iudice ad ipſius iudicis mandatum ſi ſemel repreſentauit
eſt liberatus. vnde cautela eſt ſm eum q promittat repreſenta
re quotiẽs opus fuerit. ¶ Et p hoc q ſufficiat vna pñtatio alle
go auctoritatem Ioan. and. qui ita vꝫ tenere in additio. ſpecul.
in titul. de accuſa. in. iij. parte in additiõe incipien. Odofredus
⁊c. vbi loquitur in eo qui promiſerat repñtare ad ipſius iudicis
voluntatem pro hoc facit q2 in dubio dʒ intelligi de prima pñta
tione. l. boue. §. hoc ſermone. de ver. ſig. ⁊. l. doris la. iii. de iure
do. ⁊ quod not. bar. in. l. iij. ff. ad. l. iul. maieſta. qd vꝫ verum niſi
promiſſio eſſet facta de ſiſtendo in iudicio occaſione certe cauſe
ſeu litis q2 tunc teneſ totiẽs quotiens fuerit opportunũ vſq3 ad
ſñiam per. d. §. ⁊ poſt litem. ⁊ agnoſcẽdũ qñ dicaſ pmiſſio de
iudicio ſiſti adeo q teneaſ vſq3 ad ſñiam ⁊ dicaſ ſimplr pmiſ
ſor de pñtando vide bar. in. l. i. circa prin. ff. ſi quis in ius voca.
non ie. ⁊ circa illud qd ponit bar. in. d. l. ſi quis veꝝ. Uide etiam
pau. de caſt. in. d. l. ij. §. fi. vbi trãſit cũ bart. ⁊ cum eo tranſit etiã
Ro. in. d. §. ⁊ poſt cy. in. l. iul. in. iij. q. ff. qui ſatiſd. cog. aliquid
per bal. in. l. fine. co. ti. ⁊ per bal. in addi. ſpecu. in titu. de reo. in
iii. col. de quo puto dixiſſe in. d. l. ii. §. fin. ⁊ hoc omitto q2 nõ eſt
5 proprie de materia. ¶ † In glo. in ver. liberatur. ibi denuo pro
mittere ⁊c. ſubaudi. ⁊ ſic obſtante excep. dolo facis. argu. l. dolo
facis. ff. de do. excep. illa q2 tua non intereſt ⁊ hanc formam exci
piendi dicit Ang. ſe pluries praticaſſe cũ petiſ reuocatio tenute
q2 contra petentẽ etiam poteſt dici q tenuta non eſt reuocanda
eo q2 non intereſt reuocari ex eo. q2 ſi non eſſet data deberet de
nouo concedi. ⁊ dicit Ange. q ad cautelam eſt petenda reuoca
tio ſeu de nouo concedi ⁊ confirmari prima. Sed Imola. dicit
ſe putare tutius eſſe q ſi tenuta ſit nulla forte quia data eſt poſ.
non citato reo iuxta. l. finali. C. ſi per vim vel alio modo ⁊. l. me
minerint. C. vnde vi. ⁊ no. per Bar. in. l. fi. circa. vi. col. C. de edi
cto diui adria. tollen. nõ litiget ſuper nullitate ſi reuera eſt nulla
nam poſſet condẽnari in expenſis tanquã temere contradicens
⁊ litigans ſuper nullitate. l. eum quem temere. ff. de iudic. l. non
ignorat. C. de fruc. ⁊ lit. expen. c. finẽ litibus cum ibi no. de do. ⁊
contu. Sed potius inſtet petendo de nouo dari. nam ſi tunc de
iure dʒ dari de nouo ⁊ ↄtingat pnunciari tenutã fuiſſe nullam ⁊
de nouo fuiſſe dandã. tunc q2 vtraq3 pars eſſet victrix ⁊ victa vi
dereſ q vtraq3 eſſet abſoluenda ab expenſis p no. in. l. generali
ter. §. ſed iuramẽto. C. de re. cre. ⁊ p bar. in auc. nouo iure. cũ ſi.
6 C. de iudi. † Pau. de ca. hic relata opinio. Ang. addit q vt ſer
uetur rigor iuris iudex debebit ſuper vtroq3 pronunciare. ſ. te
nutam non fuiſſe rite conceſſam ⁊ ſubdere q propterea eam re
uocat ⁊ annullat ⁊ q q2 foret de nouo concedenda eam de nouo
concedit ⁊ confirmat. Sicut videmus in ſimili quia ſi egi peti.
⁊ poſſeſſorio. ⁊ in poſſeſſi. non probaui intentionem. nam iudex
te dʒ abſoluere ⁊ per eandem ſententiam etiam te condẽnabit
ſi probaui in petitorio. ⁊ ſic fertur ſententia pro vtraq3 pte. vt in
c. cum eccleſia. ⁊ in. c. cum ſuper de cauſa poſ. ⁊ apertius decla
rat Cy. licet ipſe non alleget. l. incerti. C. de interdic. ⁊ Ioã. an.
in. c. paſtoralis. de cauſa poſſeſſio. ⁊ dicit Pau. de caſt. q iſtud
voluit expreſſe bald. in. l. fi. C. de edic. diui ⁊ voluit allegare eum
ibi in. vij. oppo. vbi dicit q ſi miſſio in poſſe. eſt ordinate facta ⁊
eam aduerſarius petat reuocari immiſſus vero petat confir
mari debebit primo id quod eſt inordinate factum infirmari. ⁊

a ¶ In ſimilibus. adde eundem alex. conſi. xcviii.
b ¶ Ro. ẽt adde q idẽ in. ro ma. cõſi. xv. refert ⁊ legſ ſim pliciter illd dictum ange. de quo ẽt vid alexan. cõſil. cxv. li. ii. ⁊ an q pmiſit reu pñta re reqſitione iudicis poſſe illũ pñtare añ reqſitionẽ. vt liberet ſe. xxiii teno. vide eundem conſilio. cxxvii.

a ¶ Etiā peti
poſſet. adò in.
ro.ꝯſi.clviii. ⁊
ꝯſ.cccctx.⁊ ple
ne p ang.tret.
inſti.de act.§.
quadrupli.vl.
q̄ro limiſſus. ⁊
aligd in.§.ac
tionū ꝟ.q̄ro.
ð.q.quotidia
na. ⁊ ꝙ tenuta
dēret de nouo
ꝯfirmari ſi fuit
data lualide ⁊
dari dēret .fa
cit tex.in.c.ad
petitionem.eꝫ
de accuſ.⁊ bñ
facit quod uo
luit pau de ca.
conſi. ctr.in.l.
impreſ. vbi lꝫ
captura nō ſit
rite facta.
Additio.
¶ Unde iaſ.in
l.ſi pacto quo
penſ.C.ð pa.
⁊ in.l.i.vbi ēt
alex.C.de car.
edi.⁊ bertbo.
ſoꝛ. in. l.iuſte
poſſidet in.v.
col.j.de acqr.
poſ.⁊ phili.de
puſio in. c .ex
rōe in.iiii.col.
de ap.⁊ bapti.
ſcue.in trac.ð
ðbi.fugi.in vi
ti.q.prin.et di
xi plene i meo
ꝯſ.ꝙ feci in cā
d.fran.ve ti ſo
ceri mei ꝯ illoſ
de bōdeia de
piſauro.Tbo.
b ¶ Cōfirma
ri. Tu dic ꝙ
bal.cōſi.clxvi.
iii.lib.incip.in
xpi noīe caſus
talis ē tꝫ ꝯtriū.
⁊ idē tꝫ lu.ro.
cōſi.clviii. vbi
adducit ꝑ alia
opiū.q̄ bic ad
ducit.d.alexā.
ꝙ ſnia pōt per
iudicēꝫ appel.
ꝯfirmari.⁊ ibi
dicit ange.bic
tꝫ ꝙ nō poſſit
ꝯfirmari.licet
ignorantes al
legent ꝯtriū.et
ꝙ ita cōſuluit
recolende me
moꝛie ⁊ verus
iuris interpꝫ
d pe.de anc ꝙ
cōſiliū eſt .nūc
ro.cccxiii.⁊ad
motiua do.ale
xan.collige tū
ſum ex ibi di
ctis.⁊ ad boc
dēm an q pōt
dare poſſit ac
tū nullū cōfir
mare.vide qꝺ
voluit Ro.cō
ſi.ccvili.i pri.
Additio.
¶ Uide plene
p bar.in.l.ſi ex
preſſim.in pe.
col.j.de appe.
in v.q̄ro coꝛā
iudice.in ſi.ēt
pe.de ancb.in
cōſi.cclii.et io
an.pet.deſer.

poſtea iterari.alle.c.qualr de accu.nā ſm ipſuz illud qꝺ eſt factū ꝯ iuris oꝛdinē ſup ⁊ añ oīa eſt reuocādū nec pōt ꝯfirmari.l.ſi expreſſim.j.de ap.l.ſi cū nulla.j.de re iudi.l.q teſtō.ð.de excu.tu. ro.hic vltra opi.ang.addit ꝙ qñ tenuta eſt inualida ſi tu petas eā annullari.ego ꝑ quo data eſt tenuta poſſum excipe ꝙ tuā nō intereſt eā annullari vl reuocari qꝛ ſi annullata vel reuocata eſſet opꝫ iterꝫ eā ꝯcedi.vñ poſſuꝫ petere ꝙ tenuta que de ſe eſt valida ꝯfirmeſ.alla.ad hoc.l.de pupillo.§.q opus.⁊ qꝺ ibi no.bar.ð. ti.i.⁊.l.q̄ ſub ꝯdōne.§.ſi.cū ibi no.ð.de ꝯdi.inſti.⁊ eo caſu q̄ ꝑs aduerſa inſtare velit ad tenutā annullādā vel reuocādā poterit: vt temere litigans in expēſis ꝯdēnari.d.l.eū quē temere. ¶ Et ſubdit ro.ꝙ cū velit ang.ꝯ petētē declarari tenutā nullā debeat excipi ⁊ peti reuocatio eiuſdē tenute.appet ſm euꝫ ꝙ aliq male
a alleg.ang.hic velle ꝙ lꝫ tenuta ſit nulla attamē peti poſſet [a] ꝯfirmari inducēdo ꝓbōnes ex qbus appeat ꝙ ſi tenuta data nō eēt adbuc dari deberet nā ſm ro.ang.nō dicit hic.ſꝫ dicit ꝙ dꝫ peti reuocatio nō ꝯfirmatio qꝛ qꝺ eſt nullū ꝯfirmari nō pōt.l.obligari.§.tutoꝛ.ð.de auc.tu.l.nā ⁊ ſi ſub ꝯdi.ꝟ.rūpēdo.ð.de inin.te. ⁊.l.tribunus.§.ſi.ð.de teſta.mi. ¶ † Tñ ro.nō fidelr recitat ꝟba ang.ſicut imo.ꝑut ego.ð.retuli.⁊ ipſemet ro.hic in addi.nouiſ ēi lꝫ ꝙ tenuta nulliter ꝯceſſa poſſit peti cōfirmari. ⁊ dicit ꝙ ad hoc nō ob.tex.in.l.ſi.§.ſi.ð.qꝺ me.cā vbi oſ ꝙ exactio debiti facta iudicis auctoꝛitate nō rite ꝯceſſa nō dꝫ reuocari.ergo ita in ꝓpoſito nr̄o ſi ꝟe debebā imitti in tenutā lꝫ ſm imiſſus nō rite dꝫ ꝯfirmari imiſſio qꝛ ad illū tex.dꝫ rñderi ſm ipſuz ꝙ ibi loqtur in caſu in quo rite nō fuit iterpoſitū iudicis decretū iteruenientē vi cōpulſiua q̄ nō ꝓducit remediū recupande ei q ꝟe erat debitoꝛ ⁊ fuit cōpulſus nō ſeruato oꝛdine iudiciario ſec⁹ in expulſiua qꝛ taliter expulſus eſt añ oīa reſtituēdus.c.ꝯquerēte.⁊.c.i litteris.de reſti.ſpo.⁊ ita dicit ꝙ.d.§.declarat bar.in ſua diſpu.in d.l. Lapus adde p̄dictis ꝙ bal.in.i.C.de carbo.edic.dicit ꝙ tenuta ſine oꝛdine ꝯceſſa eſt infirmāda nō ꝯfirmāda.alle. d.l.ſi cū nulla.⁊.l.cū nulli.j.de bo.auc.iud.poſ.bal.ēt in.d.l.ſi.§.ſi.dicit ꝙ ille tex.p̄ſtat ar.ꝙ tenuta data ꝑ ꝟo debito iuris oꝛdine non ſeruato tꝫ tñ ꝯtriū eſt verꝫ ſꝫ ipſuꝫ p.d.l.ſi cū nulla.⁊ rñdet ad.d. §.ſi.ꝙ ibi iteruenit ſcm̄ iudicis.ſ.illius ꝯ quē eſt fcā executio q̄
8 uis coactus fuerit ꝯſenſus.alleg.no.p bar.in.d.diſpu. ¶ † Itē adde ꝙ Ja.de bu.in hoc quottidiano articulo in.d.l.ſi.de edi. diui adria.dicit ꝙ qñ data eſt tenuta ꝑte nō citata ꝙ nō pōt ille q nō eſt citatus petere reuocari niſi ex cā.vnde ſm eū cautus dꝫ eſſe aduocatus illius q obtinuit tenutā vt opponat eā nō eſſe reuocādā ⁊ ꝙ ſi reuocauerit oſ eā peti de nouo dari. ¶ Uñ ſi ſuccūbat in pmo.ſ.in reuocatiōe obtinebit in ſcdo.ſ.in imiſſione de nouo dāda.⁊ nihil alle.⁊ ibi hoc ſeqꝛ ſaly.referēs ꝙ Ja.bu.hic tꝫ in caſu p̄dicto opponi ⁊ peti ꝙ de nouo deſ ⁊ ꝯfirmeſ ſi appareat ꝙ ꝟitate iſpecta tenuta dari debeat. Dicit tñ ſaly.ꝙ pꝰſuni ipugnāt iſtā praticā.Ja.bu.ex eo qꝛ inutile ⁊ nullū nō dꝫ peti ꝯfirmari.c.i.de ꝯfir.vti.vel inuti.ſꝫ ſm ſaly.pōt defendi pratica Jac. bu.dupliciter.pmo qꝛ Jac.de bu.nō itellexit de pma inutili confirmāda ſꝫ deſtruēda quā de nouo petit dari ⁊ quā petit cōfirmari cū data fuerit ſimilis expoſitio poniſ in.i.ꝯſti.C.añ prin. ¶ Secūdo dato ꝙ de pma itellexerit:itellexit de poſ.facti non iuris.⁊ ſic quatenus ex pma poſſidebat de facto in poſ.facti ꝯfirmeſ ne ludibꝛio noua datio videaſ ſi ð ſcō a poſſidēdo reuocareſ ⁊ eſt q̄dā ꝯfirmatio neceſſaria ꝓcedēs ex neceſſitate noue inductiōis quā ꝯfirmat vt nūc nō retro ſꝫ ſaly.dicērē ꝙ p hoc eſt declarat⁹ iſte difficilis paſſus in theoꝛica.⁊ in pratica. Tñ ꝟeia.bu.in lec. mea nihil dicit de ꝯfirmatiōe vt retulit bar.ēt in.l.iij.§.ſi ſub ea ð.de bo.poſ.ꝯtra.q dicit ꝙ ſi ego ſum imiſſus in poſſeſſiōe ex aliqua cauſa ⁊ petitur imiſſio reuocari.⁊ ego peto ex alia cauſa confirmari ꝙ hoc poſſum facere per illum textum.in verſiculo.ſed ſi foꝛte.⁊.p.l.ij.§.ſꝫ ſi ſub ꝯdi.ð.de bo.poſ.ſꝫ tab.⁊ hoc ſi pma miſſio fuit vtilis ſecus ſi fuit inutile ſm eū.p ea q̄ ibi no.old. ar. l.ſi is ad quē ꝟ.iuſto.⁊.l.clodius.ð.de acq.he.⁊.l.ſi a iure.⁊ ibi no.bal.in pmi.de ſuc.edi.vbi illud qꝺ eſt nihil nō cōmutaſ in aliqd.⁊ ad hoc ēt adaptaſ deciſio bar.recte itueri in repe.l.creditores in.v.q.prin.C.de pi.dū al c.l.iiij.§.iuſſum.ð.de car.edi.tñ tex.in.d.l.ſi is ad quē.cū caſibus nō bñ vr̄ facere ad ꝓpoſitū noſtruꝫ.qꝛ nō loqtur ibi qñ iteruenit ꝯfirmatio iudicis ex noua cā. ¶ Uñ vr̄ ſic poſſe i p̄dictis ꝯcludi ꝙ tenuta ſi eſt valida pōt peti ꝯfirmari.d.§.miſſuꝫ cū gl.⁊ ibi bar.⁊.l.i.ſꝫ vnā lec.⁊ ibi not. C. de carbo.edi.⁊ no.bar.in.l.i.§.ſatiſdatū.j.quo.le.ēt ex noua cā l.ſi.⁊ ibi no.ð.ꝙ cū eo.⁊ ita ꝓcedat qꝺ no.bar.in.d.§.ſi ſub co

cū ꝯcoꝛ. ¶ Aut tenuta fuit nulla puta rōe defect⁹ citatiōis.⁊ tūc
b ꝯcludo ꝙ ꝑte citata pōt de nouo dari ⁊ ēt ꝯfirmari. [b] nā videm⁹ ꝙ ſnia q̄ fuit nulla rōne defect⁹ citatiōis vel ſilr pōt p iudicē appellatiōis ꝯfirmari.vt colligiſ ex no.p gl.in.l.i.§.ſi.C.qñ ꝓuo. ibi dū gl.dicit ꝯfirmari vr̄ ſnia ⁊ ibi no.bart.i ꝟ.circa.iii.⁊c.⁊ ēt in ſi. ¶ Et ibi plenius hoc cōpꝛobat bal.in ꝟ ſi.iiij.quero ⁊c.⁊ ēt ſaly.ibi ⁊ inn.⁊ io.an.in.c.i.ð ꝯfir.vti.vl inuti.⁊ doc.moꝛle imo. iu.d.l.ſi expſſuꝫ in ꝟ.circa.iii.nā ſnie ꝯfirmatoꝛie ſtādū eſt ⁊ illa ꝑ ꝟitate hr̄.l.i.C.de re iu.l.igenuū cū ſi.ð.de ſta.bo.hſi faciunt no.in.l.cū nemo.C.de acq.poſ.vbi pꝫ ꝙ bo.poſ.pōt mutari ð nulla in aliquā pp iuſtificationē ſupuenietē ita hic ſupuenietī ſolēni auctoꝛitate iudicis ſine alio defectu citatiōis vel alteri⁹ ſolēnitatis dꝫ poſſe mutari tenuta nulla in aliquā.ꝑ hoc bñ facit :qꝛ ſicut qñ appellaſ a ſnia iniqua appello dꝺuoluit totū negociū ad iudicē appellonis. ¶ Addo ꝙ iudex ex noua cā pōt ſniam ꝯfirmare vel refoꝛmare vt.d.l.ſi.ð.ꝙ cū eo.⁊ hi no.⁊ in.l.p hāc.C. de tēpo.ap.ita ⁊ qñ diſputaſ corā iudice de nullitate ſnie ita voluit ſing.inno.in.c.cū ꝯtingat de of.dele.⁊ reaſſumpſit bal.in.l. vt ꝓponas la.i.C.qūo ⁊ qñ iu.⁊ in.l.ſi expſſum in vi.col.j.de appel.p.l.abſētē.C.de accu.⁊ iſta ꝯfirmatio lꝫ tanq̄ noua datio tenute.nā qñ actus q eſt ex toto nullus cōfirmaſ oꝛ de nouo dare vt ingt bar.in.l.moꝛe.ð.de iur.om.iu.alle.l.adoptio.ð.de adoptio.⁊.l.legata inutilr de le.i.ergo ſi pt de nouo dare vt oēs fatētur dꝫ poſſe ꝯfirmare.fateoꝛ ꝙ hec cōfirmatio q̄ ſit ex noua cā.ſ. pp iteruētū citatiōis q̄ prius defecerat nō opaſ ꝙ tenuta pma ceſſeaſ a pmi.fuiſſe vlida.⁊ ita ꝓcedat id qꝺ no.bar.in.d.§.ſi ſub cōditiōe cū ꝯcoꝛ.⁊ ibi in ꝯfirmatiōe pme tenute nō ceſſaret defect⁹ q fuerat cā nullitatis pme tenute.nā pma tenuta ⁊ eius ꝯfirmatio valeret.l.i.poſt pmi.ꝟ.ſꝫ hui⁹.j.q̄ ſen.ſine ap.reſci. ¶ Nec iura ð.alle.p doc.repugnāt huic ꝯcluſioni.bñ fateoꝛ ēt ꝙ iudex q de nouo dat vl ex noua cā ꝯfirmat ꝓnūciare dꝫ pmā tenutā fuiſſe nullā pp defectū citatiōis.vt fuit petitū ſicut dixit p̄fati doct.vt p bar.in.l.cū querebaſ ad ſi.j.de re iu.⁊ in.d.l.ſi vt ꝓponis in ſi.p iac.bu.in.l.ſi accuſatoꝛibus.C.de accu.facit.l.de q̄ re.ð.de iud. ¶ In ea.gl.ibi.l.de die in hoc ꝯtrio.⁊ ſic remitto me ad ea q̄ dixi poſt alios in.d.l.ita ſtipulat⁹.⁊ in.d.l.de die. ¶ Itē circa vltimū ꝯtriū adde no.p bar.in.l.ꝯuentiōibus vbi alij.j.de ver.obli.

1 Cautio de dāno iſecto dꝫ p̄ſtari de ope qꝺ ſit in flumine publico vel eius ripa.⁊ ēt de eo qꝺ ſit in via vel alio loco publico.
2 Ꝺe eſt dictio denotās cām mediatā ⁊ remotā qñ ppēdi pōt ita eſſe de mēte loquētis alſ denotat cām ꝓximaꝫ ⁊ immediatam.
3 Cautio de dāno infecto hꝫ locū qñ qd illicitū ſit in loco publico.

1 **Deinde ait pretor.** † De ope qꝺ ſit in flumine publico vl eius ripa ſatiſdaſ in.x.annos ſꝫ ſi ſit in via vel in alio loco publico iudicis arbitrio dies in ſatiſdatiōe ſtatueſ niſi opus ſiat ad publicā vtilitatē qꝛ nō ſatiſdaſ ſꝫ iudex ꝑ cōſeruāda idēnitate poterit
2 adiri.h.d.i effectu vſqꝫ ad.§.ex hoc edicto. ¶ † No.ex ꝟ.ꝙ dictio de dnotat cām mediatā ⁊ remotā qꝺ ē verꝫ qñ ppēdi pōt ita eſſe de mēte loquētis alias denotat cām ꝓximā ⁊ imediatā.l.i. §.nūc videamus.ð.de ꝯiun.cū emā.li.de quo vide in locis hic alle.p bar.et facit.q.notabiles de qbus p bal.in.l.de pecoꝛibus C.ad.l.aq.⁊ in.l.i.in.iiij.op.C.ſi ſer.exte.⁊ in.l.ex hoc iure i.vi. col.de iu.⁊ iur.⁊ in.l.p̄ꝑroꝛias.in ꝟ.ſeu in.vi.col.C.ſen.reſci.
3 nō poſ. ¶ † In gl.in ꝟ.ſi qd hat.⁊ gl.ꝯcludit ꝙ iſte text.locū hꝫ qñ illicite opus ſit in publico.hic ſeqꝛ bar.⁊ ang.hic.ſꝫ imol.dicit ꝙ hec opi.nō vr̄ bōa p.l.q bona.§.ſi q iuxta.ð.e.qꝛ vr̄ qs eē in culpa eo ꝙ patiſ illicite fieri opus in publico ⁊ iō ſibi nō dꝫ caueri de dāno iſec.⁊ ſufficit ꝙ tūc potuit hr̄e remediū nūciatiōis noui opis.vel ꝙ poſſit poſtea deſtrui nouum opus p.d.§.ſi qs iuxta.cū ibi no. Uñ lꝫ itellectū poſitū in pmi.gl.defendēdo eū vt hic p bar.tñ ſaluādo vltimū itellectū gl.pōt ad alleg.p Imo.rñderi ꝙ tex.in.§.ſi qs iuxta.hꝫ locū qñ appet ð ſcīa ⁊ patiētia petētis cauere qui paſſus fuerit iniuſte edificari.de ſcīa ⁊ patientia hic non apparebat nec de ea aliquid in littera dicitur.

1 Miſſio in poſſeſſio.ſit in partem domus ruinoſe ſi non cauetur de damno infecto.
2 Priuilegiū ꝯceſſum caſtro an trahaſ ad villam ibi ꝓpinquam.

1 **Ex hoc edicto.** † Si pars domus eſt ruinoſa ⁊ non caueſ ſit miſſio in poſ. non ſolum illius partis ſed ēt alterius non ruinoſe ſine qua non

poſſit ruinoſa

poſſit ruinoſa poſſideri vt que cū illa eſt ꝯiuncta in tātum ꝙ illa
ruēte etiā illa rueret. vt qꝛ ſunt ſub vna ꝯtignatione. alias ſecus.
h.d. vſqꝫ ad. §. ſi plures. †In tex. ibi ꝙ quis poſſidere non poſ
ſit ⁊c. Pau. de ca. dicit hanc litteram ꝓcedere qñ ad partē ſu-
periorem ruinoſam non poterit haberi acceſſus niſi ꝑ partē in-
feriorem. nam tūc immiſſio illius partis ſupioris nil ꝓdeſſet qꝛ
illa nō pōt poſſideri ſine inferiori ꝑ quā hr̄ acceſſus. ergo ſi aliū
de ex publico poſſet haberi aditus ad ſupiorē partē tunc nō hꝫ
locum diſpoſitio huius litere. qꝛ poſſet poſſideri ſine inferiore
alle. l. ſi duo. §. ſed ſi ſupra eodē. j. vti poſſi. ⁊ ita dicit ſe declarare
2 hanc lrām. ¶ Et facit in arg. ꝙ ſi princeps ꝯcedit priuilegium
caſtro trahat etiam ad villam illi ꝓpinquā ⁊ ſubiectā. ita tene-
bat Guid. de ſuza. vt refert hic Barto. ⁊ idem tꝫ Jaco. de are.
vt refert Ang. ⁊ imo. ſed Barto. hic diſtinguit. vt hic per eum
ad quem ſe remittit Ange. hic. Sed Jmo. hic dicit ꝙ inquan-
tum Bar. dicit ꝙ ſi accipiatur caſtrū ꝓ hoībus: tunc priuilegiū
trahat etiā ad villā. nō vr̄ hoc ꝓbari ꝑ iura alleg. ꝑ Barto. qꝛ iu
ra ſua non loquunt in priuilegio in quo dꝫ fieri ſtricta interpre-
tatio per not. in. d. c. priuilegia. ⁊ per Joā. an. in. c. olim tibi. de
ver. ſig. Et dicit ꝙ ꝯ opi. Barto. vr̄ tenere Jac. de bel. in diſpu
tatione ſua que incipit. Rex ꝯceſſit. quā ponit in auc. qui. mo.
na. effi. ſui. tu de hoc vide Barto. in ꝯſi. incipien. Ciuitatis ca
merini. ⁊ per Barto. in. l. ij. j. de verbo. ſigni. ⁊ per Jo. andree
⁊ alios in. c. ſi ciuitas. de ſentē. exꝯō. lib. vj. per Nico. de Nea.
in. l. ſed ⁊ reprobari. §. amplius. de excu. tu. per Baldū in. l. ſi
aliquam. ff. de offi. procō. ⁊ in. c. i. in. vij. col. de capi. qui cu. vē.
⁊ in. l. i. ff. de offi. prefec. vr. ⁊ in. l. ſi. circa prin. ff. de ꝯſti. princi. ꝑ
Ange. in. §. ſi quis igitur. in auc. qui. mo. na. effi. ſui. ⁊ ibi etiā
ꝑ Jac. de bel. ⁊ barto. ⁊ Ange. in. l. ciues. C. de appel. ⁊ ꝑ Ant.
de butri. in prohemio decretalium. per Pet. de ancha. in. c. fe-
licis. in ſi. de penis. libro. vj. ⁊ in repetitione. c. canonum ſtatu-
ta. de conſti. in. d. c. ſi ciuitas. aliquid per Rom. j. eo. l. i. §. ſi de
vectigalibus. ⁊ per imolam in. c. Rodulphus. de teſta. ⁊ in ru.
ff. ſolu. matrimo. ⁊ ibi de hoc ſcripſi. ⁊ ibi ꝯcludo ꝙ quando ac
cipitur ciuitas vel caſtrum pro hominibus vt ſi concedo homi-
nibus talis ciuitatis vel caſtri an comprehēdatur villa. verior
ſit diſtinctio Jaco. de bel. in. d. diſputatione ſua incipiēte. Rex
ꝯceſſit ⁊c. quā ponit in auc. qui. mo. na. effi. ſui. vbi diſtinguit in
ter beneficium ⁊ priuilegiū. nā primum comprehendit villam
ſecundum non. Si autē ꝯceditur ciuitati vel caſtro. i. loco tunc
ſto cum. d. bal. in. d. l. ij.

1 Cautio de dāno infecto ſi petitur per plures ſimul vel diuiſis tē
poribus ⁊ non caueꝭ quilibet mittendus eſt in poſ. domus ruino
ſe ⁊ ſunt pares in iure.
2 Miſſio in poſſeſſionem ſi conceditur vni ex pluribus habenti-
bus idem ius contumaciam rei non intelliguntur alij immiſſi.
3 Ordo temporis an debeat attēdi in pignore iudiciali inter pre
tendentes titulum pignoris.

1 **Si plures.** †Si plures petent ſibi caueri ſimul vel
diuerſis temporibus ⁊ non cauet: qui-
libet eorum mittendus eſt in poſſeſſ. domus ruinoſe ⁊ ſunt pa-
res in iure. ſed ſi vnus ex eis ad ſecundum decretum prius per
uenerit domini loco habeꝭ ⁊ alijs cauere dꝫ. h.d. vſqꝫ ad. §. iuli.
2 ¶ †Not. ibi non ſpectabimus ordinem. ꝙ ſi vnus ex pluribus
habētibus idem ius in contumaciam rei mittatur in poſ. nō in-
telliguꝭ alij miſſi. qđ intelligit bar. in. l. cum vnus. in prin. j. de
bonis auc. iud. poſ. eſſe verū qñ loquitur in pluribus pretēden-
tibus officiū iudicis vt hic iūcta. l. inquilino. cū gl. in ver. actio.
j. e. ⁊ ita etiā intelligit bar. tex. in. l. is cui. §. ſi plures. vt i poſ. le
ga. ſecus qñ vnus ex pluribus creditoribus habētibus ius obli
gationis ⁊ actionis ꝯ reū eſt miſſus in poſ. ex primo decreto in
ꝯtumaciā rei: qꝛ tūc vno immiſſo cenſeꝭ alij immiſſi. i. ſine nouo
ꝓceſſu poſſunt ingredi ꝓut hr̄ in. d. l. cū vnus. ⁊ in. d. l. ſi. C. de
bo. auc. iud. poſ. nō facta diſtinctione an ſint creditores ex cau-
ſa lucratiua an ex cauſa oneroſa. ⁊ ita etiā tꝫ Ang. hic. ⁊ no. bar
to. in. l. ſi ⁊ iure. ff. qui po. in pig. ha. ⁊ in. d. §. ſi plures. ¶ Sed
imol. hic dicit ꝙ iſta opinio vr̄ ꝯ caſum in. d. §. ſi plures. vbi in
diſtincte dr̄ ꝙ vno legatario immiſſo alij nō intelliguꝭ immiſ
ſi. ſecus ſit in creditoribus. vt ibi. ⁊ tamē ꝯſtat ꝙ legatarius po-
teſt immitti ex duplici cauſa. ſ. vel ex eo qꝛ ſibi non preſtatur cau
tio de dando ſibi legatum tempore debito. que cautio petitur
officio iudicis. l. ſi is a quo ⁊ ibi gl. in verbo hodie. ff. vt in poſ.

leg. vel ex eo. qꝛ ſibi non ſatiſfit de legato qđ eſt purum ⁊ liqdū
⁊ petitur iure actionis ex teſtamento. vt pꝫ in. l. ſi pecunie. §. ſi.
⁊ in. l. etiam. ff. vt in poſ. leg. ⁊ in. l. i. ⁊ in. l. etiam. ff. vt le. no. ca.
⁊ ſic cū ille. §. ſi plures. loquatur indiſtincte dꝫ indiſtincte intel-
ligi ex quacūqꝫ cauſa ſit facta immiſſio ꝓ legato ſicut bart. vult
indiſtincte intelligere. d. l. cū vnus. ſ. ꝙ. l. cum vnus indiſtincte
loquatur in creditore qui acquirit obligationē ex ſuo ꝯtractu.
ſed non intelligatur in legatario qui habet cauſam lucratiuam.
⁊ cui queritur obligatio ſine nouo contractu. nam lex in conſecu
tione deberi vr̄ vel magis fauere debitoribus ex ꝯtractu ꝙ legata-
rijs. vt pꝫ in. l. ſi. §. licentia. C. de iure delib. ⁊ in. l. creditoribus
⁊ in. l. quotiēs. j. de ſepara. bo. Et pro iſta opinio. contra Bar.
adducitur ꝙ certum eſt ꝙ creditores interdū petunt ſe immit-
ti propter cautionem non preſtitam. l. in poſſeſ. in princi. ff. qui.
ex cau. in poſſeſ. ea. ⁊. l. creditores. j. de priui. credi. quo caſu iu-
dicis officium imploratur. l. in omnibus. ff. de iudi. ⁊ indiſtin-
cte dicitur in. l. cum vnus. ꝙ vno creditore immiſſo cenſentur
alij immiſſi. nec ob. ratio. d. l. cum vnus quam barto. ibi alleg.
pro ſe. qꝛ poteſt dici ꝙ non vult ille text. id ad quod alleg. per
barto. ſed vult dicere ꝙ in dicto caſu non agitur vt immediate
per vnum creditorem queratur alteri. ſed potius immediate vi
detur queri ex diſpoſitione pretoris aliquid ex ordine faciētis
ſm Jmolam. Pau. de ca. vr̄ ſequi hic opi. bar. ⁊ aſſignat ratio
nē differētie inter plures qbus competit officium iudicis ⁊ plu
res quibus cōpetit ius actionis. qꝛ in primo caſu anteꝙ̄ ille qui
vult implorare officiū iudicis adeat iudicem nullum hꝫ ius: vt
pꝫ in. l. cū poſtulaſſem. in prin. j. eo. ſed in ſcđo caſu etiā anteꝙ̄
adeat iudicē hꝫ ius. ideo immiſſio facta de primo creditore cenſe
tur etiā facta de ſcđo. ⁊ ex hoc ſequiꝭ ſm eum ꝙ ſi adiui iudicē
petendo mihi caueri de dāno infecto. ⁊ ſic incepi ius habere ſi
anteꝙ̄ mittat in poſ. tu fuiſti immiſſus. ego etiam videbor im-
miſſus: nec habeo neceſſe impetrare aliam immiſſionem. ſꝫ ſuf
ficiet me tibi dare partē expēſarū. d. l. ſi. ſm cū qđ eſt mēti tenen
dū ſm eūdē. Adde ēt ꝙ cū bar. ꝯcor. ēt ang. in. d. l. ſi. ſꝫ bal. ⁊ ſa
ly. ibi tenēt opi. gl. ⁊ Dy. in. d. l. cū vnus. ⁊ dicit ſal. hāc eſſe cōē
opi. quā ēt tenuit Dy. in. c. q prior. de reg. iur. li. vj. ⁊ illa vr̄ ve-
rior ꝑ all. ꝑ eos ⁊ ꝑ alia. ff. all. ſꝫ bal. in auc. ei q. C. de bo. auct. iu.
poſ. referat opi. dy. ⁊ bar. ⁊ nihil videaꝭ clare firmare. ⁊ tenēdo
dictā cōē opi. rñdeꝭ ad illū tex. ꝙ ꝺ loqꝭ i cā dāni īfecti q̄ eqpaꝭ
cāe noxali. l. ꝓtor. §. ꝺ edictū. ff. e. q̄ dr̄ cā qſi lucratiua. l. apō cel
3 ſū. §. auctoris. i ꝟ. cetex. cū gl. j. de exc. doli. †Subdit ēt ꝺ imo.
ꝙ inꝯtū bar. vult i. d. l. cū vnus. ꝙ i pignore iudiciali dꝫ attēdi
ordo tpis īter ꝓtēdētes titulū pignoris iudicialis. nā forte etiā
poſſet defenſari opi. gl. i. l. ſꝫ ⁊ iure. q po. in pig. hab. q̄ tenuit ꝯ
riū. ¶ Nec ob. d. l. ij. C. q po. in pig. qꝛ ibi erat ꝯtētio inter ꝓtē-
dētes diuerſū titulū vt ibi pꝫ. Siſr nō ob. text. in. d. l. ſꝫ ⁊ iure.
qꝛ pōt dici ꝙ illa. l. non dicit porē in tpe preferri debere. qñ ſunt
duo ꝓtēdētes pignus iudiciale. ſꝫ potius vr̄ dicere ꝙ qñ vnus
ꝓtēdit pignus iudiciale. alter ꝯuētionale ꝓferaꝭ por in tpe. qđ
no. ſm imo. Uel ad illā. l. ſꝫ ⁊ iure pōt rñderi exponēdo. vt ibi
in gl. ⁊ ad. l. ij. pōt rñderi ꝙ ibi ambo nō habebāt pignus iudi-
ciale ſed vnus pretoriū pignus habebat hoc eſt datū in ꝯtuma-
ciā ex primo decreto ꝯ reū ſup principali actione ꝯuētū. alius ve
ro habebat pignus iudiciale hoc eſt datū pro executione ſentē-
tie. ⁊ iſtā etiam opi. tꝫ bal. in. d. l. ſi. ⁊ Dy. in. d. regula q prior.
ſꝫ ange. hic ⁊ bar. in. l. a diuo pio. j. de re iu. ⁊ ang. in. d. l. a diuo
§. ſi pignora. ⁊ in. l. iij. ⁊ ibi etiam bal. per illum text. C. qui po.
in pigno. teneant dictam opinio. Barto. que videtur bene iure
probari. ⁊ ad illam. l. iii. poteſt reſponderi ꝙ ibi tantum vnus
erat immiſſus in cauſa iudicij. ⁊ ille tantū habebat pignus iu-
diciale. alius vero nullum ius pignoris habebat vt etiam vide
tur intelligere barto. in. d. l. iij. ¶ Jn glo. in ver. ordinem ibi.
ſed argu. contra ⁊c. pro ſolutione contrariorum de quibus hic
in glo. vide diſtinctionem traditam per bar. in. l. ij. §. prius. ff.
de vulga. ⁊ pupil.

1 Miſſus in poſ. ex primo decreto non incipit preſcribere: nec
acquirit dominium niſi ſit immiſſus ex ſcđo decreto.
2 Titulus ſecundi decreti eſt iuſtus titulus ad preſcribendum.
3 Dominij appellatione in dubio intelligitur de directo.
4 Miſſus in poſſeſſio. ex primo decreto non preſcribit. quod eſt
verum quando immiſſus eſt agens actione perſonali. quia non
poſſidet ſed detinet.

in ſua pratica papien. in forma appellatio a ſnia diffinitiua. in ꝟ. dico ſententiam nullam. ⁊ vide ꝑ bal. in. c. in litterio. in pe. col. de offi. deleg. vbi limitat niſi ſi lunde mēlū prime ſententie eſſet nullū qꝛ tunc iudex nō pōt reformare. vide ibi plene ꝯcordātias. Tho.

5 Miſſus in poſ. ex ſcdo decreto dȝ cauere poſteriori. ſed qd ꝯ.

6 Decretum primum quid ſit. ⁊ quid ſecundum.

7 Primum decretum quid ſit. ⁊ quid ſecundum.

8 Primum decretum an requirat partis citationem.

9 Miſſus in poſſeſſionē ex primo decreto ad hoc vt poſſit reuocari debent refici expenſe ei qui fuit miſſus in poſſeſſionē.

10 Primum decretum ad hoc vt iudex poſſit ad ipſum preueniri: an ⁊ quando debeat pars citari.

11 Citatio ad hoc vt valeat in cauſa decreti requiritur ꝙ fiat ad inſtantiam partis.

12 Citatio cū clauſula ꝙ reo cōparente procedetur ad ſententiam ferendā iuſticia mediante hȝ hec cōminatio vim peremptorij.

13 Citatio cum clauſula ꝙ reo non comparente tali die procedet ad ſententiam prout iuris erit denotat ordinē in proceſſu.

14 Citatio cum clauſula ꝙ te non comparente procedemus cōtra te quātum de iure poterimus an habeat vim peremptorij.

15 Citatio iſta cito te hac vnica citatione pro omnibus habet vim peremptorij.

16 Citatio peremptoria in caſibus in quibus requiritur valet proceſſus etiam ſine peremptoria citatione ſi citatus fuit perſonaliter inuentus. ⁊ ſi non venit tunc non eſt amplius citandus.

17 Nuncio referēti ꝙ citatus dixit ſe nolle venire an ſit credendū.

18 Citatus tenetur comparere etiam ſi nō precedat libellus.

19 Libellus an ſit inſerendus cū citatiōe vel dēat pcedere citatio.

20 Libellus debet prius offerri iudici quādoqȝ citetur reus.

21 Peremptorium an requiratur ad videndum iurare teſtes vel ad aliam interlocutoriam ferendum excepto primo decreto.

22 Citatio ad hoc vt dicatur peremptoria an requiratur quod ſit quarta vltra tres ſimplices citatiōes.

23 Citatio peremptoria ad hoc vt dicat valida reqrit ꝙ ſit certa.

24 Contumax ad hoc vt citatus dici poſſit ꝙ requiritur ꝙ accuſet eius contumacia in termino comparitionis ⁊ quod licentiatus a iudice recedat.

25 Contumax quis dicatur hic dicitur.

26 Procurator plurium cauſarū ſatiſdatur ſufficere ꝙ dicatur cōparere ⁊ me preſente pro oībus terminis quos habeo hic.

27 Productio iterum facta per ruſticum in vno ſacho iudici cū proteſtatione quod non intendit producere niſi ea que faciunt ad cauſam an valeat.

28 Procurator rei ſi comparet in prima citatiōe non legitime cōſtitutus ⁊ donec tractatur de legitimatione perſone tranſiuerit termini aliarum citationum ſimul prefixi cuȝ termino prime citationis demum pronunciatur ipſum non eſſe legitimum procuratorem an poterit procedere contra contumacem quo ad omnes terminos.

29 Procurator dȝ legitime cōſtitui alias imputat cōſtituēti ipm.

30 Litem conteſtari precipit iudex parti ſi recuſat pars poteſt cōtra eam vti contumacem imponi ⁊ deueniri ad primū decretū.

31 Primum decretum habet vim ſecundi in cauſa noxali ſi preſens non vult ſe defendere.

32 Primum decretū ad hoc vt ad ipm poſſit preueniri qd regrat.

33 Iudex pcedēdo ad vlteriora vr reijcere exceptiōes emergētes.

34 Primum decretum interpoſitum contra contumacem an valeat ſi non conſtat iudici de contumacia.

35 Inſtrumenta ⁊ acta ⁊ relationes nuncij an poſſit produci ⁊ fieri coram notario ſine preſentia iudicis an valeant.

36 Miſſio ex primo decreto quando petitur non requiritur ꝙ detur de nouo libellus.

37 Iuramentum calumnie eſt iterum preſtandum quando: quaſi ſit noua inſtantia cum prima expedienda iure actiōis.

38 Iudex an poſſit dare licentiam parti quod ingrediatur propria auctoritate poſ. bonorum debitoris.

39 Citatus peremptorie ſi nō cōparet non eſt amplius citandus.

40 Citatus perēptorie non eſt amplius citandus: niſi fuiſſet cōminatus ꝙ eo contumace procedetur ad mulctam.

41 Sta. ꝙ citatus ad rñ. poſitionibus ſi non comparet habeatur pro confeſſo operatur ꝙ ipſo non comparente poteſt pronunciari pro confeſſo abſqȝ alia citatione.

42 Expēſaꝝ ꝯdēnatio q̄ fit ꝯ ꝯtumacē. non reqrit aliā citationē.

43 Mulctari poteſt contumax abſqȝ alia citatione.

44 Citatio noua non requiritur ad imponendum mulctam contra contumacem vel ad condemnandum eum in expenſis.

45 Pena quotuplex ſit ⁊ qñ iponit an reqrat noua citatio ⁊ qñ.

46 Primū decretū an dēat iterponi ipſa die pēptorij vl altera die.

47 Citatus ad audiendum ſententiam tali die ſi eſt contumax poteſt iudex differre ad aliam diem.

48 Actus iudiciales an poſſint expediri ꝯ ꝯtumacem ſine noua citatione ⁊ quando.

49 Citatus ad audiendum ſententiam certa hora diei ſi non comparet illa hora an poſſit iudex differre ad aliam diem.

50 Iudex an ⁊ quando poſſit vel non differre ſententiam diffinitiuam in diem ſequentem.

51 Iudex ſi vult differre ſententiam ad diem ſequentem an exp̄ſſe debeat hoc prorogare.

52 Secundū decretū vt poſſit fieri an reqrat gñale p̄conū amicū.

53 Citatio amicorum in quibus caſibus ſit neceſſaria dicitur hic.

54 Decretum ſecundū vt fieri poſſit an ſufficiat citatio ad domū.

55 Decretum ſecundū vt poſſit fieri contra latitantē que reqrant.

56 Decretum primum vt fieri poſſit non requiritur latitatio.

57 Decretuȝ ſecundū an poſſit fieri ꝯ contumacē non latitantem.

58 Contumax verus eſt qui preſens eſt: ⁊ non vult reſpondere.

59 Decretū ſecūdū reglr nō interponit ꝯ nō latitantē fallit vt hic.

60 Decretum ſecundū an poſſit interponi ꝯ minorē et furioſum.

61 Decretum ſecundum poteſt interponi contra non latitantē pro executione ſententie.

62 Decretum ſecundum poteſt interponi contra pupillum ⁊ minorem ⁊ furioſum non latitantem dato curatore bonis.

63 Decretum ſecundum ſi ſit interpoſitum contra non latitantem an ſit ipſo iure nullum in caſibus in quibus requirebat latitatio.

64 Tenuta data actori ex prio decreto pōt recupari p reū refectis expeñ. ⁊ preſtita ſatiſdatione de iudicio ſiſti infra. xxx. annos.

65 Tenuta data actori ex primo decreto poteſt recuperari per reū regulariter infra annum per ſolam preſtationem ſatiſdationis ⁊ refectionem expenſarum fallit tamen in caſibus hic remiſſis.

66 Miſſus in poſ. ex p̄mo decreto ad hoc vt nō poſſit eijci cautela eſt: vt faciat aſſignari reo terminū intra quē docere dēat de iure ſuo. qꝛ ſi non docet in termino nō audietur poſtea.

67 Miſſus in poſ. ex p̄mo decreto nō expellit p reū ēt refectis expenſis infra annū qñ eſſet interpoſitū in actiōe reali poſt li. ꝯte.

68 Miſſus in poſ. ex primo decreto nō pōt expelli p reū ēt refectis expeñ. quando actor incontinenti vult docere de iure ſuo.

69 Miſſio ſi ſit facta ex primo decreto ꝯ nō defendentē ſufficit ꝙ reus cōpareat ⁊ reficiat expē. ⁊ offerat ſe defenſiōi cum ſatiſdatione de iudicio ſiſti abſqȝ ſolutiōe debiti principalis.

70 Miſſus in poſ. ex primo decreto contra abſentem: an poſſit expelli refectis expenſis ⁊c.

71 Miſſus in poſ. ex primo decreto in executionem ſnīe que tranſiuit in rem iudicatam: nam tunc ſi reus fuit contumax in non cōparendo non auditur volens expeñ. reficere ⁊c.

72 Tenuta data ob ꝯtumaciā vt poſſit recuperari que reqrantur.

73 Sta. ꝙ qui fuit credendarius nō poſſit incarcerari vbi pena ſit arbitraria ſi ſatiſdet ſi contingat ꝙ incarceret qꝛ non potuit ſatiſdare: ⁊ poſtea vult ſatiſdare an ſit relaxandus.

74 Decreto primo interpoſito ſi reus nō vult reficere expeñ. ſed impedire ſcḋm decretū nō reficiēdo ēt expeñ. qd tunc ſit agendum.

75 Miſſus in poſ. ex primo decreto an poſſit cōpellere reū ad recupandū tenutā: ⁊ ad dandū fideiuſſorē ⁊ ad reſarciendū dāna.

76 Miſſus in poſ. ex primo vel ſecundo decreto an ⁊ qñdo poſſit compellere reum ad recuperandum tenutam.

77 Excludi a iure ſuo queſito licite ad hoc qd poſſit: requiritur ꝙ aduerſarius offerat id quod facere debet etiam ſi non petatur.

78 Miſſio in poſ. ſi ſit facta in vna re ex primo decreto an poſſit interponi ſecundum decretum in alia re.

79 Miſſio in poſ. ex primo decreto ſi non ſit ſufficiens poteſt creditor poni in poſ. ex ſecundo decreto in alia re.

80 Tenutam recuperare volens expeñ. reficere debet: ſed an etiaȝ reficere debet damna ⁊ intereſſe.

81 Contumax fictus ſi vult recuperare tenutam an debeat expeñ. ⁊ damna reficere.

82 Tenutam recuperare volens debet expeñ. reficere alias poteſt ei denegari audientia.

83 Tenutam recuperare volens an teneatur ad expenſas. ſi fuit abſens ex cauſa probabili.

84 Tenutam non poteſt recuperare minor niſi refectis expenſis ⁊ damnis: niſi petat reſti. in integruȝ.

85 Decretuȝ ſecundū pōt interponi poſt primū arbitrio iudicis.

Decretum

86 Decretum ſcóm interponitur officio iudicis nobili.
87 Executio ſententie an expediatur officio iudicis nobili.
88 Decretum ſcóm in quibus actionibus interponatur.
89 Snía diffinitiua in qbus caſibus poſſit ferri lite nõ ꝯteſtata.
90 Sententia diffinitiua poteſt ferri lite non conteſtata in caſibus bic remiſſiue poſitis.
91 Primũ decretũ interponit̃ ꝯ ꝯtumacem in querela inofficioſi teſtamenti nõ pro menſura debiti declarati: ſed tñ loco tedij.
92 Miſſio in poſ. qñ non poteſt fieri in cauſa beneficij tunc procedirur ad diffinitiuam lite non conteſtata.
93 Sententia diffinitiua lite non conteſtata poteſt ferri in caſu de quo bic.
94 Arg. a ꝯrio ſenſu non oꝫ ſummi ſi inducitur legum correctio.
95 Decretum ſecundum in quibus actionibus interponatur.
96 Decretum ſecundum non babet locum vbicũqꝫ poteſt perueniri ad diffinitiuam.
97 Decretũ ſcóm põt interponi poſt primũ in caſu de quo bic.
98 Decretum primum vel ſcóm cuius effectus ſit dicitur bic.
99 Miſſus in poſ. ex pmo decreto in actione perſonali non poſſidet ſed detinet. ſed quid in reali.
100 Miſſus in poſ. ex primo decreto vbi conſuetudo vel ſtatutum baberet ꝙ lucraretur fructus tunc intelligeretur poſſidere.
101 Miſſus in poſ. ex pmo decreto ꝑ executiõe ſnie oꝛ poſſidere.
102 Miſſus in poſ. ex pmo decreto pendente appellatione dicitur poſſidere.
103 Miſſus in poſſeſſio. ex pmo decreto in actione mixta vel in actione in rem ſcripta vt eſt actio quod me. cauſa an poſſideat.
104 Miſſus in poſ. ex pmo decreto in actione reali ſtatiꝫ poſſidet irreuocabiliter vſqꝫ ad annum.
105 Miſſus in poſ. ex pmo decreto an lucretur fructus.
106 Statutum vel conſuetudo ꝙ miſſus in poſſ. ex pmo decreto lucretur fructus an valeat.
107 Statu. ꝙ ſi beredes mariti non reddant mulieri doteꝫ loco intereſſe teneantur ſoluere tantum pro centenario.
108 Miſſus in poſ. ex pmo decreto an poſſit fieri poſſeſſor iudice ſic volente.
109 Miſſus in poſ. ex pmo decreto in contumaciam rei conuenti vendicatione facit fructus ſuos ſi agens erat dominus.
110 Miſſus in poſſ. ex pmo decreto ſtatim efficitur verus poſſ. ⁊ irreuocabilis niſi reus de ꝓprietate ſua doceat agendo.
111 Miſſus in poſ. ex pmo decreto ſi percepit aliquos fructus ⁊ reus agẽdo obtineat in proprietate an ſint ei reſtituẽdi fructus.
112 Miſſus in poſ. ex pmo decreto in bypotbecaria an lucretur fructus.
113 Miſſus in poſ. ex pmo decreto in actione mixta puta peti. bereditatis an lucretur fructus.
114 Decretum ſecundum an babeat locum in actione reali.
115 Decretum ſecunduꝫ poteſt interponi ſuper damnis ⁊ intereſſe.
116 Decretum ſecundum poteſt interponi in rei vendicatione: vt bic.
117 Agere nemo inuitus compellitur niſi diffamauerit debitorem vel niſi iam porrexerit petitionem.
118 Decretum ſecundum an babet locum in bypotbecaria.
119 Decretum ſecundum cuius ſit effectus ⁊ quibus modis ⁊ formis interponatur.
120 Miſſio in poſ. ex ſecundo decreto poteſt reuocari per debitorem volentem ſoluere debitum infra biennium ⁊ expẽſ. ⁊ rem recuperare.
121 Decretum ſecundum ſi fuit interpoſitum poſt adiudicationeꝫ vel venditionem bonoꝝ non auditur reus volens rẽ recupare.
122 Decretum ſcóm ſi fuit interpoſitum poſt dationem in ſolutum vel venditionem bonorum an ⁊ qñ audiatur reus.

1 **Julianus.** †Miſſus in poſ. ex pmo decreto nõ incipit pſcribeꝛ nec acqrit dñiũ niſi poſtea fuerit imiſſus ex ſcðo decreto. ⁊ ſi aũq̃ miſſus ex pmo decreto remittaꝛ ex ſcðo fuerit miſſus alius ex pmo decreto remittent ambo ex ſcðo decreto ⁊ ſimul efficient dñi. ſꝫ ſi poſtq̃ pmus fuit remiſſus ex pmo ⁊ ſcðo decreto alius petet ſibi caueri ⁊ non caueat mittiꝛ ille tã ex pmo q̃ ex ſcðo decreto ⁊ ille ſolus erit dñs
2 ⁊ poſſeſſor. b. d. ¶ †No. ꝙ titulus ſcði decreti eſt titulus iuſtus ad preſcribẽdũ. ⁊ lꝫ alias ſm magis cões ꝯcłones acqrat tñ vtile dñiũ ꝑ iudicis decretũ. vt plene no. ꝑ gl. ⁊ doc. in auc. niſi tricẽnale. C. de bo. ma. ⁊ in. l. vſucap. j. de vſuca. ꝑ illa que traduntur ꝑ doc. ⁊ ꝑ. l. i. j. de aqua plu. ar. in ꝟ. vtili. ⁊ in. l. traditionib[a] C. de pac. ⁊ ibi ſcripſi ⁊ ꝑ bar. in. l. ſi. C. q. ex cau. ma. tñ pſcribẽs auctoritate ſcði decreti pſcribit directũ dñiũ ſm bal. ſin. in. l. in poſ. C. de bo. auc. iu. poſ. vbi ꝓ boc alł. tex. j. e. l. §. ſi de vectigalib[a]. ꝟ. ſꝫ in vectigali. ⁊ l. gñalr. ꝫ. de noxa. ⁊ l. ſtatuliber. vt a ceteris. §. ſi. j. de ſta. li. ⁊ illud vꝛ ſeq ro. in. l. pꝛoꝛis. in pn. in addi. nouis. ꝫ. e. vbi dicit ꝙ lꝫ iura alle. ꝑ bal. nõ ꝓbẽt tñ dictũ ſuũ eſt no. Saly. in pal. l. in poſſeſſione nõ facta mẽtione de bal. dicit ſe boc ſe dubitare q̃ dubitatio ſtat in boc. ſ. an auctoritate ſcði decreti poſſit opari ꝙ ꝯ regularẽ curſuꝫ acqraꝛ directũ dñiũ. ꝑ. d. §. ſi de vectigalibus. ⁊ relinqt ſup boc cogitãdũ. ſꝫ dic ꝙ ꝯ bal. eſt bic tex. iũcta gl. in verbo dñiũ q̃ dicit. l. vtile ſꝫ bal. ⁊ Jo. an. ⁊ in illo articulo an ꝑ pſcriptionẽ acqraꝛ dñiũ vtile eſt approba
a ta[a] opi. Jo. gl. ⁊ doc. in. d. auc. niſi ⁊ certa iura alle. ꝑ bal. nõ vi-
3 dent ꝓbare. ¶ †Nec ob. ſi diceretꝛ ꝑ tex. in. d. §. ſi de vectigalibus dñiũ acqri ꝓut ẽt dicit iſte text. ꝓbat acqri dñiũ: qꝛ appellatione dñij intelligiꝛ in dubio de directo. l. i. §. q in ꝑpetuũ. ꝫ. ſi ag. vecti. qꝛ põt rñderi ꝙ boc argumẽtũ tolliꝛ ꝑ tex. in. d. auc. niſi in ꝟ. dños. cũ gl. vbi pꝫ ꝙ in mã pſcriptiõis iura loquẽtia de dñio intelliguntꝛ de vtili. ⁊ nõ vꝛ poſſe reddi alia rõ diuerſitatis quare aliud ſit in preſcriptione cauſata a ſcðo decreto q̃ in cauſata alio iuſto titulo. qꝛ immo bñs titulũ ſcði decreti in cã dãni infec. ⁊ in cã noxali ꝓut loquuntꝛ iura alle. ꝑ bal. pſcribit lõgo tpe ẽt cũ mala fide lꝫ aliud ſit in alia pſcriptione lõgi tpis. vt not. ꝑ glo. ⁊ bar. in. d. §. ſi de vectigalibus. Ergo iniquũ vꝛ dicere ꝙ talis pſcribẽs plus acqrat q̃ alius preſcribẽs iuſto titulo ⁊ bonafide. ar. l. ſeruius. j. qð vi aut clã. ⁊ l. nõ ſolũ. ꝫ. de noxa. Aliq tñ ſunt caſus in qbus preſcribẽs lõgo tpe acqrit directũ dñiũ quos enu
4 meraui in. d. l. traditionib[a]. ¶ †No. ꝙ miſſus in poſ. ex pmo decreto nõ preſcribit qð eſt vex qñ imiſſus eſt agẽs actione pſo
b nali. qꝛ nõ poſſidet ſꝫ detinet[b]. l. iij. §. ſi. de acq. poſ. ⁊ l. cũ legati. j. q. ex cau. in poſ. ea. ⁊ preſcriptio ſine poſ. ꝓcedere nõ põt. l. ſine vſucapione. cũ vulgaribus. j. de vſucap. ſed ſi eſſet imiſſus agẽs actione reali q ſm magis cõem ꝯcluſionẽ dꝛ poſſidere. vt leg. ⁊ no. in. l. ſi qs emptionis. §. ſꝫ ⁊ ſi qs. C. de pſcri. tri. anno. ⁊ no. doc. boc eſſe maius dubiũ. ¶ Nã gl. ſi. C. vbi in rẽ ac. in. l. ij. tꝫ ꝙ pſcribat ſpacio lõgi tpis. i. x. anno. inter pñtes. ſꝫ Bart. ibi ⁊ magis cõiter doc. tenẽt ꝯriũ ſi imiſſus nõ bẽat aliũ titulum in re ꝑ rõnes de qbus ibi ꝑ eos de quo ẽt vide Spe. in ti. de pmo ⁊ ſcðo decreto. §. iã de effectu. in ꝟ. ſꝫ q̃ din. ⁊ in ꝟ. ſꝫ nũqd iſte imiſſus. ⁊ ꝑ gl. ⁊ doc. in. §. preterea. inſti. de ac. in. c. paſtoralis. de offic. ordi. ⁊ in. c. qm̃ frequẽter. §. qð ſi ſup. extra vt lit. nõ ꝯteſt. In tex. ibi ſcðo decreto nullibi babemus in iure tex. facientẽ mẽtionẽ de ſcðo decreto niſi bic ſm vnũ intellectũ. In textu ibi ſiẽt dñi. No. ꝙ ꝑ ſcóm decretũ acqriꝛ dñiũ ſtati ſi ille ꝯtra quẽ interponiꝛ ſcóm decretũ ⁊ ꝯ quẽ facta eſt imiſſio erat dñs
5 alś aũt acqriꝛ cã preſcribẽdi. vt in pn. buius. §. ⁊ l. pꝛoꝛis. §. i. ⁊ ibi no. ꝫ. e. ¶ †No. ex ſi. ꝙ miſſus in poſ. ex ſcðo decreto dꝫ cauere poſteriori. an aũt miſſus in poſ. ex pmo decreto debeat cauere ⁊ poſſit cauere pmo petẽti ⁊ ſi caueat debeat ꝯſeruari indẽ
6 nis. vide in. l. is cui. §. i. ꝫ. vt in poſ. leg. ¶ †In gl. magna circa pn. bec diffinitio pmi ⁊ ſcði decreti tradita bic ꝑ gl. repꝛebẽdiꝛ bic ꝑ bar. ⁊ alios cõiter bic. ⁊ ꝑ Jo. ⁊ an. poſt ſpe. in ti. de pmo ⁊ ſecũdo decreto. in. §. dꝛ. in additione incipiẽte. Accurſius ⁊c. ⁊ ꝑ Cy. in. l. cũ ꝓponas. maxime in. i. ⁊. iiij. q. C. de bo. auc. iud. poſ. ⁊ plenius ꝑ Cy. in repe. l. ij. ꝫ. ſi ex noxa. cã aga. vbi cy. diffinit. Primũ decretũ eſt rei regulariter ꝓbibite in certo caſu prima pmiſſio ſiue primus iuſſus ſiue etiã prima ꝓbibitio. nã regulariter eſt probibituꝫ alicui cape bona alterius. l. diuus. ꝫ. de ſer. ru. pdi. l. extat. ꝫ. quod me. cã. ergo ſi iudex pmittit actorem ingredi in poſ. bono. alterius. appellatur prima permiſſio rei regulariter probibite. ⁊ ſimiliter vbi iudex probiberet appellaretur primum decretũ. exemplũ in caſibus in qbus iudex adirus decerneret alienationem reruꝫ minoris vel tranſactionem ſuper alimentis aliquo caſu fieri non poſſe. l. cum bi. per totam l. ff. de trãſact. ⁊ per totum ti. C. de predi. mino. ſm Cy. ⁊ banc diffinitionem dicit etiam Cy. conuenire ſecundo decreto mutando illa verba. ſ. primus iuſſus in bec verba. ſ. ſecũdus iuſſus.
7 Uel †ſm Saly. in auc. ei qui. C. de bo. auct. iudi. poſ. primum decretum eſt primus iuſſus ꝯ ꝯtumacẽ reũ ad eius ꝯtumaciaꝫ cõpeſcẽdam in fauorẽ actoris ſup immiſſione vel quaſi deliberate factus ita ſm ipſum ꝓbaꝛ in. d. auctẽ. ei qui. ⁊ in. d. l. cum ꝓponas. ¶ Et ſcóꝫ decretũ ſm eũ eſt ſcðo iudicis iuſſus ꝯ reũ

a ¶ Eſt approbata. adde ꝙ illam ẽt ſequtus eſt con. ſexagenariũ. li.
b ¶ Sed detinet adde. abb. cõſ. lxx. in allegãdo. ⁊ ꝙ imiſſus ñ poſſideat ⁊ ꝑ ꝯñs nõ pſcribat volunt lu. ro. ſin. ſuis ſol. i. vbi ponit ſingulꝛ ꝙ actor. j. enim põt cõpellere reũ ad recuperãdũ poſ. et viteriorẽ litis ꝓſecutionẽ al le. io. andr. ⁊ arch. ita tenere in rub. b co. qui mit. i poſ. cã rei ſeruã. in vi. ⁊ dicit ꝙ ſꝫ nõ reperiuntꝛ in boc. §. ſubiungit tamen ꝙ. d. Anto. de bu. dubitauit in. c. ij. de dolo ⁊ contu.
¶ Utrum immiſſus in poſſeſſionẽ ex primo decreto dicatur poſſidere. ⁊ faciat fructus ſuos vide glo. ⁊. d. An. Rob. ⁊ doc. in c. qm̃ frequenter. §. in alia in gl. in ꝟbo affectus. vt li. nõ ꝯte. ⁊ in. c. i. ⁊. iii. de ſeq. poſ. ⁊ fruc. in. ſtan.

a ¶ Expēſas. dicit lu. ro. ſin gu. ſuis q̄ lʒ i. miſſus ex p̄io decreto recu peret o͠ēſ expē ſas litis ⁊ fa ctas i re ēt nō vtiles p tex. in l. pretor ait. §. q̄ ait pretor. j. de bo. auc. iu. poſ. tñ de iure cano. ille tex. locū nō hʒ ut dicit tenet ho ſt. quē ioā. an. cōmēdat i no uella in. c. cuʒ veniſſent. ꝺ eo q̄ mit. in poſ. cā rei ſeruāde.

b ¶ Hāc opi. adde q̄ eandē opi. ſeq̄ abb. cō. lxxiiii. u. li bro ⁊ fortifica tōe de qua ibi per eundem.

c ¶ Petitio nem partis in tellige niſi ſe ſeſſi de longin quo q̄ ꝓpter ꝓpis diuturni tatē preſumū tur oīa ſolēni ter acta ⁊ ita ſpecifice tʒ are ti. xxvi. l vlti mo verbis.

d ¶ Iuris erit ſic tenuit qdā doctor eꝰ cō. cccl xxi. iiii. li. in cō. hel. ⁊ de natura perem ptorij vid ꝑ ol dra: cō. iii. me lius ꝑ mathe. notabilibꝰ in/ io folio. xxxv. vbi vide de li mitatiōe. ſ. vi ta ꝑ d. alex. q̄ñ iudex iubet ꝑ ſenti i iudicio q̄ litē cōteſteſ q̄ illa hʒ vim perēptorie ci tationis.

in p̄iore ꝯtumacia pſeuerantē vel quaſi deliberate citatus. ⁊ di/ cit hoc ꝓbari in. d. l. cū ꝓponas. ⁊ q̄uis oīs diffinitio poſſit di/ ci periculoſa. l. oīs diffinitio. ff. de re. iu. tñ forſitan poſſet dici q̄ hec diffinitio Saly. ē minus piculoſa diffinitio q̄ͤ diffinitio bar to. ⁊ Cy. ꝑꝑ ar. q̄ fecit de iuſſu de veniēdo vel de cauēdo. cui ar gu. nō vr̄ Bar. ſufficiēter r̄ſidere. dr̄ iā aūt inter decretū ⁊ ſniam diffinitiuā vide per cy. in dictis locis. ⁊ per bar. l. nec q̄c q̄. §. vbi decretū. ſ. de off. ꝓcō. ⁊ ꝑ Bal. ⁊ alios poſt eū in. l. iuſte. j. de ac

8 qui. poſ. ¶ † In ea. glo. ibi ꝑēptorie. ꝯcludit glo. hic cōīter ap probata a docto. hic q̄ in p̄īo d̄creto req̄rit̄ citatio perēptoria. Aduerte tñ q: Ja. bu. in. l. ꝯſentaneū. C. quō ⁊ qñ iu. tʒ ꝯtrāū eo q: qñ dʒ ferri interlocutoria vr̄ q̄ ſufficiat vnica citatio: q: non tractaſ de graui preiudicio alle. l. iiii. §. totiēs. ſ. e. ⁊. j. l. ꝺ pupil lo. §. ſiqs forte. ſ. tit. i. Et r̄ndet ad tex. in. d. l. ꝯſentaneū. q̄ ibi nō ē neceſſaria citatio ꝑēptoria ꝑꝑ miſſionē in poſ. ex primo de creto. ſed ꝑꝑ alia duo remedia que ibi ponūtur in tex. quo4ꝝ re ſpectu tex. ibi req̄ſiuit perēptoriā. Sed Bal. ibi in. iii. col. dicit q̄ ꝯ Jac. bu. vr̄ tex. in. l. p̄ñti. §. cū aūt. C. de his qui ad eccle. cō fug. tñ ꝯcludit Bald. q̄ aut ſumus in caſu quo per primum de cretū ñ trāſferſ poſ. ⁊ ꝟa ſit opi. Ja. bu. q̄ſi tūc dicaſ tractari de leuiori p̄iudicio. Aut ſumꝰ i cāu i quo trāſferſ poſ. puta in reali tūc ſiue añ lit. ꝯte. ſiue poſt interponaſ primū decretū req̄rit̄ ꝑē ptoriū. d. l. cōſentaneū. ⁊ ibi no. ⁊ ita intelligit. d. l. p̄ñti. ¶ Ad

9 de q̄ glo. in. c. q̄m ꝯ. in verſi. dilatiōes. de ꝓba. exp̄ſſe ꝯcordat cū glo. nr̄a. ⁊ idē eſt de mēte. in. c. i. de mil. vaſ. q cō. eſt. ita ēt te nuit cy. in repe. l. ij. in. ix. q. ſ. ſi ex noxali cā aga. ⁊ in. d. l. cū ꝓpo nas. in. ix. q. ⁊ Inno. in. c. ad petitionē. de accu. pro quo addu/ cit cy. in locis p̄alle. q: talis ꝯ quē eſt interpoſitū primū decretū

a ſi vult recupare tenutā hʒ reficere expēſas:ᵃ vt in auc. ei q. C. de bo. auc. iudi. poſ. ergo intelligiſ q̄ fuit cōtumax rōne citatiōis perēptorie alle. l. cōtumacia. §. i. j. de re iudi. ubi hoc nō ꝓbaſ: q: ēt qui ꝯtēnit citationē nō ꝑemptoriā nō dʒ audiri niſi reficiat expēſas per. l. ſancimus. ⁊ ibi hic exp̄ſſe firmat Bar. C. ⁊ doc. ꝺ iudi. ⁊ glo. ⁊ doc. in. c. ij. de ꝓcu. cū ſilibus. ꝓ opi. huius glo. al leg. Inno. in. d. c. ad petitionē. ⁊ tex. in. l. ij. C. vbi in rem ac. tñ ſi bene inſpiciunſ verba Inno. ⁊ tex. per ipſuʒ alle. loquūtur qñ agitur actiōe reali ⁊ per primū decretū transferſ tunc poſ. vt di/ xi. ſ. ⁊ ita ēt vr̄ loqui tex. in. d. l. cōſentaneū. ⁊ Bart. in. d. l. cum ꝓponas. ⁊ in. d. l. cōtumacia. §. i. ⁊ Spe. ti. de primo ⁊ ſecūdo decreto. §. ſequiſ videre in prin. ⁊ Bal. in. d. auc. ei. in. viij. col. ⁊ Anto. de bu. in. d. c. q̄m frequēter. §. in alijs. vt lit. non ꝯteſt. ⁊ Pet. de ancha. in cle. i. de eo. ⁊ cōtu. quā opi. ſequor ſolū per tex. in. d. l. preſenti. Et ſi qs diceret q̄ ille tex. loq̄ qñ procede batur nedum ad primū: ſed ēt ad ſecundū decretuʒ. ⁊ q̄ ꝓpter ſecundū decretū ibi tex. requirat ꝑemptoriū. r̄ndeo q̄ imo tex. ꝓbat cōem opi. q: illa lr̄a diſiūctiue dicit traditio. i. in poſ. miſ/ ſio ſm glo. ibi vēditio celebreſ. i. ſecundū decretū. vnde appet q̄ ſiue ꝓcedaſ ad primū decretū ſiue ad ſecundū ille tex. req̄rit il lam ſolēnitatē citatiōis ⁊ nō loquiſ ibi qñ agereſ actiōe reali po

b tius q̄ ꝑſonali. ⁊ hanc opi.ᵇ ſeq̄ ēt Imo. in. d. c. ad petiones. Nec ob tex. in. d. §. totiens. q: ad illum tex. r̄ndet hic Imo. q̄ ibi nō declaraſ quotuplex req̄raſ citatio. ſed bene declaraſ per d. l. preſenti. Uel ſm ip̄m pōt dici q̄. d. §. totiens. ꝓcedat ſpāli ter in cā dāni infecti. que celeritatē req̄rit iuxta. l. i. ſ. eo. tñ dicit q̄ precedens ſolutio tutior vr̄. Nō ob. d. §. ſi ſiqs forte: q: nō lo/ quitur in materia noſtra imo loquiſ in denunciatiōe quadā ex/ traiudiciali. iuxta. l. i. §. item nunciatio oībus cū ibi no. ſ. ti. i. ⁊ conſtat denunciationē extraiudicialē reglr̄ ſufficere ēt vnicā. l. ticia ſeyo. §. vſuras. j. de leg. ij. ⁊ ibi Bar. ⁊ no. gl. ⁊ Bar. in. l. mota. in prin. ſ. de vſu. ⁊ Inno. in. c. cū nobis olim. de elec. di/

10 xi in. l. de pupillo. §. ſiqs ipſi pretori. ſ. ti. i. ¶ † Tamē dictaʒ cōem opi. limita multū no. per Bar. in auc. qui ſemel. C. quō ⁊ qñ iudex. in vlti. col. in ver. quero qd ſi reus ⁊c. ſ. niſi iudex mā/ daſſet litigātibus vt litē ꝯteſtarenſ āteqū diſcederēt ⁊ reus ſpre to mandato iudicis diſceſſit. nam tunc poterit iudex abſq; alia citatione ꝓcedere ꝯ reum ad primū decretū per ibi no. per gl.

11 ¶ † Succeſſiue inq̄ātum Barto. hic circa predicta ꝯcludit q̄ ad hoc vt valeat citatio perēptoria req̄riſ q̄ appareat citationē emanaſſe ad inſtantiā partis. ⁊ iō ſʒ eundē in actis apparere dʒ q̄ ad inſtantiā tuā iudex cōmiſit talē citari alr̄ nō valeret. Adde pro hoc glo. not. in. l. ſancimus. in ver. ꝯtumacia. C. ad treb. ⁊ no. per Bar. i. l. i. ⁊ Ang. in. l. ij. C. quō ⁊ qñ iudex. ⁊ Bal. in. d. l. cōſentaneū. in. i. col. vbi pro hoc alle. ēt tex. in. l. ſi. cir. prin. in

verbo poſtulantē. C. de bo. auc. iudi. poſ. ⁊ idem no. Ang. in. l. ad peremptoriū per illum tex. ⁊ per. l. ⁊ tertiū. ſ. de iudi. hoc tñ fal'it ſm Imo. hic forte in caſibus in quibus iudex poſſet ſuum offīm non petitū impartiri. de quibus vidimus. in. l. iiij. §. hoc aūt iudicium. ſ. eo. facit qꝺ no. Ant. de bu. in. c. examinatā. cir ca mediū de iudi. vbi dicit ſe credere q̄ lʒ libellus req̄rat regula riter ꝯcſonē petitiōis actorie. vt no. Bart. in. l. i. in. i. col. in ꝟ. ſcd̄o queriſ. ſ. de edē. cū ꝯcor. tñ hoc nō habebit locū in caſibus in q̄bus iudex pōt ex ſuo offō ſupplere. vt ibi per eū qui ꝓ hoc al leg. l. qd ergo. §. pena grauior. vbi no. Bar. circa. ij. colū. ſ. de his q no. infa. ⁊ pōdera ꝟba Bar. hic. q: vr̄ ſentire q̄ ſi appare at in actis citationē perēptoriā eſſe factā nō preſumaſ in dubio

c q̄ fuerit facta ad petitionēᶜ partis q̄ facit ad materiā. l. ſciēdū. j. de ver. ob. qꝺ vide per plura que no. An. de bu. in. c. i. de iud.

12 ¶ † Itē inq̄tum Bar. hic tāgit q̄ ſi in citatione eſt adiecta cō/ minatio q̄ reo nō cōparēte ꝓcedeſ ad ſniaʒ ferendā iuſtitia me diante hʒ hec cōminatio vi perēptorij. ſecus ſi dcm̄ fuerit q̄ eo nō cōparente ꝓut iuris eſt ꝓcedeſ ſeu mediāte iuſticia. Adde ſm Imo. q̄ de hoc eſt glo. ordinaria. ⁊ dcm̄ Inno. ⁊ Jo. an. in c. cām. de reſcri. Dicit tñ Imo. q̄ ſi bñ. pōderētur ꝟba Inno. vr̄ velle q̄ et in p̄io caſu nō inducaſ perēptoriū. q: illa cōmina/ tio nō ꝯſueuit apponi niſi poſt tres citatōes in ꝑēptorio. ſed ſʒ Imo. ꝺ rō potius facit ꝓ Bar. q: ſi in prima citatione apponiſ cl̄a q̄ ꝯſueuit apponi in vltima ꝑēptoria. vr̄ tūc eſſe mēs iudicis

13 q̄ illa p̄ia habeat vim vltime. ¶ † Et ex his inſerti p̄c qd iuris parere poſſʒ ſi iudex fecit citari aliquē pro tali die ad audiendā ſniam cum cōminatiōe q̄ alr̄ elapſo termino ꝓcederet vt iuris

d eritᵈ ad ſniam ꝓferēdā iuſtitia mediāte: ⁊ dicit q̄ ex quo adiun cta ſunt illa ꝟba ꝓut iuris erit: denotaſ ēt ordo in ꝓceſſu. ⁊ per illa ꝟba iuſtitia mediāte: denotaſ rectitudo iudicis circa meri/ ta cauſe. facit ſm eū id qꝺ notaſ maxime per Bar. in. l. nō puta uit. §. nō quēuis. ſ. de ꝯta. ⁊ ſic ꝺ caſu talis vnica citatio ñ hʒ vi peremptorij ſicut nō hr̄et ſi ſimplr̄ dixiſſet q̄ alr̄ elapſo termīo ꝓcedeſ ꝓut iuris erit iuſtitia mediāte non addēdo illa ꝟba ad audiendā ſniaʒ. Ro. hic circa iſta addit q̄ ſi iudex citat cū cōmi natiōe q̄ ꝯ eū ꝓcedet ⁊ ꝓnunciabit ꝓut de iure fuerit cū de iure ſit q̄ dēat vltra ſemel citari de hoc vt citatio ſit ꝑemptoria. l. ad ꝑemptoriū cū tribus vel quattuor ſequētibus. ſ. de indi. iō iſta ſola nō ē ꝑemptoria ⁊ dicit Ro. iſtā opi. eē cōeʒ. de quo ēt dicit tangi per Spe. in ti. de citatiōe. §. viſo. ꝟ. ſed quero an cl̄a ⁊c. ⁊. per Anto. de bu. in. c. ex tue. de cle. nō reſi. ⁊ in auc. ij. ne cle. vl. mo. Sed certe anto. de bu. in dictis locis hoc nō tangit ⁊ Spe. cu. in. d. ver. ꝯcordat cū opi. Inno. in d. c. cū cām. Ant. de bu. ⁊ Imo. ꝯcordant cū opi. Bar. hic. Quibus adde q̄ dñi de ro. ſua ꝯcſone. cccxix. incipiente. Itē lʒ in cauſis ꝓ ꝓbanis. appro bant dcm̄ Bar. hic volētis q̄ cōminatio de ꝓducēdo ad ſniaʒ. hēat vim ꝑemptorij. ⁊ cū Bar. ꝯcordat ēt in oībus Imo. in. c. ad petitionēʒ de accuſa. vbi ēt dicit q̄ aliud eſt ſi in citatione di catur q̄ reo nō cōparēte ꝓcedat ad ſniam iuſtitia mediante: q: hʒ vim peremptorij. vt hic per. d. l. in peremptorio. ⁊ no. etiaʒ Bar. ⁊ alij in. l. ij. C. quō ⁊ qñ iu. ⁊ Bar. in. d. l. ad perempto/ rium. ⁊ in. l. mancipio4ꝝ. ſ. de optio. leg. ⁊ ibi dicit q̄ vbi iudex ponit clauſulā iſtam alias elapſo dicto termino non audiemus habet vim peremptorij. alleg. d. l. perēptoriā. cum duobus ſe/ quentibus. addo ēt predictis glo. in. l. ſi apparitor. C. de cohar ta. li. xij. que vr̄ tenere q̄ illa cōminatio de ꝓducendo ſniam ꝓ ferenda ꝯ citatum hʒ vim peremptorij. illam in propoſito alle gat Bald. in rub. C. cōmina. vel epiſ. Et dicit Ro. hic q̄ bart. in. d. l. ſi apparitor. tʒ q̄ vbi fertur ſnia ꝯ abſentē. debet in cita/ tione peremptoria exprimi q̄ veniat ad audiendū ſniam ꝯ ſe ꝓ ferendam. alias ſi non eſſent dicta verba. ſ. ꝯ ſe ferendā non va leret ſnia lata ꝯ abſentem. Tamen dicit Ro. ſe audiuiſſe a dño ſuo q̄ Bal. viua voce reprehendebat iſtud dictum: qa quando fertur ſnia parte abſente. ita pōt ferri ꝓ abſente ſicut cōtra eū. l. properandū. §. ⁊ ſi qdem. C. de iudi. ſed ſi dcm̄ Bar. eſſet verū ſequeretur q̄ ſnia lata pro abſente eſſet nulla. ⁊ ſic dicte. ll. ſerui rent nobis de vento hac rōne: q: quādo iudex citat abſenteʒ ad illum actum ⁊ facit alium. ille actus eſt nullius. l. aut qui aliter. in prin. ⁊ ibi no. Bar. j. qꝺ vi aut clam. ergo ſi ferreretur in caſu noſtro ſnia pro abſente illa eſſet nulla. dicit q̄ Bar. in. d. l. ſi ap paritor. ſe fundat per glo. ibi poſitam que hoc dicit. ⁊ que hoc ſentit q̄ ad hoc vt illa vnica citatio habeat vim perēptorij req ritur q̄ contineat illam cōminationē de ferendo ſniam ꝯ nō cō/

parentem

parẽtem ⁊ illã glo. ẽt allegat bal. in. d. l. ad perẽptoriũ. tñ illa gloſ. vĩ eſſe ꝯ
tex. in. l. ꝑemptorio. ff. de iudi. vbi nõ reqrĩ ꝙ ꝯminatio q̃ apponiĩ i ꝑem-
ptorio ꝯtineat ꝙ fereĩ ſnīa ꝯ nõ cõparẽtem ⁊ ita expſſe ẽt no. Jac. bu. in. d.
l. cõſentaneũ ⁊ ẽt Bal. ibi in. iiij. col. vbi dicit ꝙ ſatis eſt ꝙ dicaĩ in cõmina
tione ꝙ eius ꝯtumacia nõ obſtãte ꝓcedeĩ ad ſniam ſeu ꝓcedeĩ in cã qñ iu-
dex nõ hʒ neceſſe declarare in citatione ſpecifice qd velit facere. ⁊ Bald. ibi
facit ẽt mẽtionẽ de glo. in. d. l. ſi apparitor. vel dato ꝙ illa glo. ſit ꝯ͂a ꝑ tex.
in. d. l. ſi apparitor in ꝟ. cõductione. ¶ Tamẽ põt rñderi ad illũ tex. cũ glo.
ꝓut ẽt fuit de mẽte glo. ibi ⁊ clarius de mẽte And. de baru. ibidẽ. ꝙ ibi ſit
ſpãlis caſus. ſ. qñ ꝓcediĩ ꝯ crimino ſum apparitorẽ abſẽtem ẽt lit. nõ ꝯte. nã
tũc ꝓcedẽte illa cõminatione. de qua ibi in glo. poterit ille abſẽs ꝯdẽnari de
crimine. ꝗ̃uis alr̃ abſẽs regulĩ nõ eẽt cõdẽnatus. vt ibi in glo. ꝑ. l. abſẽtem
14 j. de penis. ¶ † Addit ẽt hic Ro. ꝙ lʒ Spec. in. d. ꝟ. au cl͂a ⁊c. ⁊ Inn. in. d.
c. cãm. teneãt ꝙ ſi iudex citat cũ cõminatione iſta vʒ alr̃ te nõ cõparẽte ꝓce-
demus ꝯ te ꝗ̃tum de iure poterimus non habeat vim ꝑẽptorij. Tamen
Bal. in rub. C. comina. vel epi. limita hoc eſſe verũ in caſibus in qbus ſer-
uato ordine iudiciario ꝓcediĩ ſecus in cauſis ſũmarijs. q: illud ꝟbũ poteri
mus ſignificat vñcũqʒ ꝓcedat ẽt per arbitriũ qḋ in ſũmarijs hñt iudices a
l. in ꝓducẽdo ⁊ dicit Bal. hic inferri poſſe. Sed iſtud rephendit Rom. di-
cens ꝙ illa glo. ad hoc nihil facit ⁊ ꝯ Bal. adducit q: aut cã cognoſcẽda eſt
ſũmarie ſimplr̃ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij ⁊ tũc nulla perẽptoria
citatio eſt neceſſaria all. no. ꝑ glo. in cle. ſepe. in ꝟ. citationẽ. ⁊ in ꝟ. ad idez.
de ꝟ. ſig. ſed eſt tex. ibi in ꝟ. nõ perẽptorie. Aut eſt cã quã iura tñ appellãt
ſũmariã. tũc reqriĩ peremptoria citatio vt ꝓbaĩ q: ad pmũ decretũ reqriĩ
perẽptoria citatio vt in glo. ⁊ dcm eſt. ſ. ⁊ tñ quo ad pmum decretũ ſufficit
ſũmaria cognitio vt in auc. ei qui. cũ glo. in ver. examinato. C. de bo. auctẽ.
iudi. poſ. ꝓbaĩ ẽt in. l. ij. in ver. ſi. ſũmati iũcto ꝟ. legitimis edictis ⁊c. ⁊ ibi
põderat Bal. in pe. col. C. vbi in rem ac. ⁊ eſt ſimilis tex. in. c. qm̃ frequẽter
§. qḋ ſi ſup vt lit. nõ. cõte. ⁊ no. Bald. in auc. ei qui. in. ix. col. nec repitur ꝙ
ꝗ̃tum ad hoc iudex in talibus ſũmarijs poſſit facere ſine peremptoria cita-
tione ex aliquo arbitrio ſibi dato a. l. adde ẽt predictis Anto. de bu. in. d. c.
qm̃ frequẽter. §. ſi ꝟo. vbi approbat diſtĩonem quã ponit hic Bar. circa cõ
minationẽ appoſitã in citatione. ⁊ ẽt apprbat illud qḋ in effectu voluit ſpe.
15 in. d. §. ſʒ quero. ¶ † Item inq̃tum ꝯcludit Bar. ꝙ ſi in pma citatione ſint
adiecta hec ꝟba cito te hac vna citatione pro oibus hʒ vim perẽptorij. Ad
do. l. cõtumacia. § i. de re iud. ⁊. l. nonnũq̃. ff. de iudi. ⁊ tex. in. c. cõſtitutus.
de ſen. exco. in ſexto. ⁊ Bar. in. l. ij. C. quõ ⁊ qñ iu. ⁊ declarat Bal. in. l. con
16 ſentaneum. circa. i. vel. ij. col. eo. ti. ¶ † Item addit h̃ Ang. ꝙ in hac mate-
ria peremptorie citationis eſt oĩno vidẽdum qḋ no. Inn. in. c. ad petitionẽ
de accu. ⁊ vt ẽt refert hic Imo. Inno. ibi inter cetera dicit ꝙ in caſibus in q
bus reqritur perẽptoria citatio valeat ꝓceſſus ẽt ſine peremptoria citatio-
ne ſi citatus fuit pſonaliter inuẽtus q: tũc ſi nõ venit nõ eſt neceſſe eũ amplius
citare qm̃ ſatis vĩ cõſtare ꝙ nõ vult cõparere vnde nõ eſt locus ꝯiecture. ar.
l. cõtinuus. §. cũ ita de ꝟb. obli. Et dicit Imo. ꝙ ẽt iſtud tenebat Fran. de
rãpo. tñ ſm Imo. cõiter tenetur ꝯriũ qñ citatus nihil rñdit vel dixit ſe ven
turum vt pʒ ex no. per glo. ⁊ Bar. in. l. ſi ſupra. de in integ. reſti. ⁊ q: in du-
bio nõ debemus pſumere in deteriorẽ partẽ ſed potius in benigniorem ar.
l. merito. ff. pro ſocio. Unde cũ poſſit eſſe ꝙ nõ venit q: ſciebat ſe debere vl
terius citari ⁊ ſic debere habere aliam dilationem non dʒ dici ꝙ in dubio vi
deatur feciſſe eo animo ꝙ nullo mõ velit cõparere imo potius ſciebat ius
ſuũ vbiqʒ ſaluũ durare ar. l. ſi debitor. §. i. ⁊. l. ſicut. §. nõ vĩ. ff. qui. mo. pig.
vel hypo. ſol. ⁊ per ꝯñs cum alia cõiectura poſſit capi nõ dʒ capi cõiectura
ꝯtumacie ar. l. ſi cum aurũ. cũ ibi no. j. de ſol. ſm Imo. Adde tñ ꝙ cuʒ opi.
Im. cõcor. Jac. bu. in. d. l. tres denũciationes. C. quõ ⁊ qñ iu. ⁊ do. de ro.
cõcluſione. ccxxxix. incipiẽ. Item lʒ in cauſis. Tamẽ coꝝ opi. nõ vĩ iure ꝓ-
a bari. ideo ſum ſolitus ſequi ꝯriã opi.[a] vt ſcripſi. in. l. cõtumacia. j. de re iud.
⁊ ad ibi dicta me remitto ⁊ ẽt enumeraui plures fallẽtias ad iura reqrentia
peremptoriũ. ⁊ inter ceteras poſui illã quã h̃ ponit Bar. ⁊ Imo. ſ. qd ſi cita
tus rñdit ſe nolle venire ad cãm. an ſit vlterius citãdus an ꝟo pro perẽpto
17 rie citato habeaĩ. ¶ † Et iuxta iſtã fallẽtiam tãgit ẽt hic breuiter Imol. an
credatur nũcio referẽti ꝙ citatus dixit ſe nolle venire. ⁊ cõcludit ꝙ ſic lʒ de
hoc vide lõge plenius per eũ. in. l. ex cõſenſu. §. ſi. j. de appella. vbi refert va
18 rias opi. multoꝝ. ¶ † Item inq̃tum queſiuit h̃ Bar. an ſit neceſſe ꝙ prece
dat libellus qñ quis citaĩ ⁊ ꝯcludit ꝙ niſi libellus p̃cedat nõ poteſt pmũ de
cretum interponi ⁊ perẽptoria citatio alr̃ nõ cõſtitueret reũ in cõtumacia.
Adde ꝙ Imo. hic cõcludit ꝙ ſi queriĩ an reus nõ teneaĩ vigore citationis
cõparere niſi p̃cedat libellus ⁊ mittaĩ copia libelli in citatorio ⁊ dõm eſt ꝙ
teneĩ cõparere ſi nõ p̃cedat libellus. ꝑ. l. ſi quis ex aliena. ff. de iudi. ⁊ no. in
c. ſup lr̃is. de pſcrip. ⁊ in. l. ij. C. de ãna. exce. ⁊ per no. in extrauagãti ad re-
primẽdum in ver. ſup dicto termino. facit ſm eũ qḋ no. glo. ſi. in. c. veniens
de accuſ. ⁊ in. c. ſi epõ. iij. q. ij. ⁊ ſimilr̃ nõ eſt neceſſe ꝙ libellus p̃cedat citatio
nem quo ad effectũ ꝙ citatio inducat litis pẽdentiã per tex. cum gl. in cle.
ij. vt lit. pend. ⁊ idẽ quo ad effectũ ꝑpetuãde iuriſditiõis iudicis q: facilius
inducĩ ꝑpetuatio iuriſditionis ꝗ̃ litis pendẽtia vt dicit
glo. in cle. ij. in ver. ad partẽ. ⁊ facit ꝙ no. Jo. and. in. c.
fin. de offi. deleg. Sed ſi queraĩ ꝗ̃tum ad effectũ perue-
niendi ad pmum decretũ tũc Bar. tenet ꝙ libellus de-
bet p̃cedere citationẽ tñ ſm Imo. ꝯriũ poſſet defenda
ri forte q: iura alle. per Bar. neceſſario nõ probãt. naʒ
tex. in. d. §. ſi ꝟo qdaʒ in auc. de exhi. re. loqtur qñ quis
pmo fuit citatus ⁊ ꝯparuit in iudicio. ⁊ ſibi oblatus fuit
libellus ⁊ pſtitit ſatiſdationeʒ vel iurauit de iudicio ſi-
ſti. ⁊ poſtea ſe abſẽtauit. ⁊ ſic ex ordine illius lr̃e iũcto. §.
ſancimus. e. ti. potius colligiĩ ꝯriũ q: ĩmuit quęʒ ſuiſſe
citatum ſufficere abſqʒ alia miſſione libelli ⁊ poſtea eo
cõparente debeat ſibi offerri libellus. ſilr̃ dicit ꝙ. §. ad
excludẽdas in auc. de lit. all. per Bar. facit potius in cõ-
trarium q: ibi dĩ ꝙ reo vocato ad iudiciũ ⁊ veniẽti non
dʒ aliter iudex facere porrigi libellũ niſi actor ſatiſdede
rit de lite pſequẽda. ⁊ expẽſas reficiẽdo ⁊ ſic innuit ꝙ a pn
19 cipio cum citatorio nõ fuit miſſus libellus. ¶ † Et dicit
ꝙ ẽt nõ ob. tex. in. l. pñti. §. cũ aũt. C. de his q ad eccle.
confu. vbi lr̃a dicit ꝙ monitus ſup ꝯctu publico in actio
ne ciuili ſi nõ cõparet per ſe vel ꝓcuratorem patiĩ imiſ
ſionem. ⁊ ſic quatenus dĩ in actione ciuili vĩ innuere libel
lum debere p̃cedere q: actio vĩ accipi pro libello. l. edita
C. de eden. q: poteſt rñderi ſm eum ꝙ ideo ibi dixit in
actione ciuili ad denotãdum ꝙ ſi ſup criminali actũ eẽt
nõ poſſet hẽre locũ id qḋ ibi ſubdit de cõparatione per
procuratorẽ vt ẽt ibi glo. ſenſit nõ aũt dixit ex eo ꝙ de-
beat p̃cedere libellus ⁊ inſeri in citatione. rñdet ad glo.
in auc. ei qui. in ver. declarat. C. de bo. auc. iu. poſ. ⁊. d.
c. qm̃ frequẽter. §. ſi. vt lit. nõ cõte. vbi dicit ꝙ pro menſu
ſura debiti declarati. ſ. in libello ſeu in petitione q: põt
intelligi ille gloſ. qñ cõparuit reus ⁊ fuit ſibi oblatus li-
bellus ⁊ poſtea ſe abſẽtauit. ꝓut dicit tex. in. d. §. ſi vero.
vel qñ ex poſt facto. ſ. tpe quo actor petit pmum decre-
tum porrexerit libellũ. Unde fateĩ Imo. ꝙ ꝗ̃tum ad in
terrũpendum pſcriptionem. xxx. vel. xl. ãno. per citatio-
nem reqritur ꝙ libellus p̃ceſſerit ipſam citationẽ per. l.
ſicut in ver. poſtulatione depoſita. ⁊ qḋ ibi no. C. de p̃ſcrip. tri. ãno. Adde ꝙ in hoc articulo Pau. de caſt. hic
dicit ꝙ ꝗ̃tũ ad hoc vt teneaĩ reus ꝯparere et poſſit mul
ctari ſi nõ cõparet nõ reqritur ꝙ p̃cedat libellus pro hoc
adducit. l. ij. C. de exhi. re. ibi dũ tex. dicit qui poſt ꝗ̃ ad
iudicium venerit dʒ explorare. ⁊c. Sed ꝗ̃tum ad hoc vt
poſſit ꝑueniri ad pmum decretũ virtute talis citationis
reqritur ꝙ libellus p̃cedat citationẽ per ea que allegant
hic per Barto. Item adde ꝙ glo. ⁊ doc. in. c. ij. de libel.
obl. videntur tenere ꝙ miſſio copie libelli cum citatorio
non ſit neceſſaria ſed valeat citatio abſqʒ miſſione copie
libelli nec Bar. h̃ ſi bene inſpiciaĩ ꝯdicit. Tamen ꝯriuʒ
tenuerũt Jac. de are. Pet. ⁊ Cyn. in auc. offeraĩ. C. de
lit. cõte. ⁊ Guil. de cu. in. l. edita. C. de eden. pncipaliter
per tex. in auc. libellũ. C. de lit. cõte. ⁊ in corpe. vnde illa
auc ſumiĩ per tex. in. l. i. in pn. ff. de eden. ⁊ per. d. §. ad
excluden. ⁊ hãc opi. ſecutus eſt Fran. tig. in rubri. C. de
eden. per not. per gloſ. ibi in rub. dum gloſ. dicit ꝙ illa
editio de qua in illo tit. eſt pparatoriũ iudicioꝝ ⁊ in illo
ti. tractaĩ de editione libelli. vt. d. l. edita. ergo apparet
ꝙ libellus ante ꝗ̃ citeĩ reus dʒ ꝓduci ⁊ edi reo. ⁊ ſic mit-
ti cum citatorio q: alr̃ ſeqretur ſi citatio poſſet pmo fie-
ri poſtea citatio diceretĩ preparatoriũ nõ aũt ipſa editio
libelli. ⁊ illa glo. ſm ipm dʒ intelligi ſolũ de editione li-
belli. nõ aũt de editione inſtroꝝ vel rõnũ q: editio rõnũ
vel inſtroꝝ nõ eſt preparatoriũ iudicioꝝ. ſed venit ad de
ciſionẽ iudicij pparati. Bar. vero in. d. auctẽ. offeraĩ te
net ꝙ lʒ poſſit mitti copia libelli cum citatorio. tñ nõ eſt
neceſſe. per. l. non vĩ in iudiciũ. ff. de iudi. ⁊ per aliam al-
le. per eũ ibi. ⁊ iura alleg. in ꝯriuʒ nõ cõcludũt ꝙ ſit ne-
ceſſe mitti copiã libelli cũ citatorio ſed bñ dicũt ꝙ ſi diri
gitur libellus per actorẽ. nõ dʒ audiri actor niſi preſtet
ſatiſdationem certã ita loqtur tex. in. d. auc. libellũ. Nõ
ob. l. i. in pn. ff. de eden. q: rñde vt pʒ ex ibi no. per gloſ.
in ver. pus. ⁊ ad. §. excludẽdas eſt rñſum. ſ. ⁊ ſic appet
veram eſſe cõcluſionem ꝙ nõ ſit neceſſe mittere copiaʒ

a ¶ Cõtrariã opi. hãc ẽt ſeq tur Mathe. vbi. ſ. ⁊ an citatus qui dixit ſe nolle venire ſit vlterius citandus vide Old. cõſ. lxv. ⁊ an credatur nuncio de citatione vide late per. d. propoſitum mediolanenſem nunc cardinalem beneuentanum in c. cõparẽti extra de appel lo.

20 libelli cū citatorio. ¶ † Si aūt queraſ an debeat offerri libellus iudicij anteq̄ iudex cōmittat reū citari ⁊ dic q̄ iudex nō cogiſ. nec d3 citationē cōmittere niſi pūs ſibi offeratur libellus vt ſing. dic. t odof. in. l. cū cleri. C. de epiſco. ⁊ cleri. per illū tex. in ver. ſniarum mat auctoritate pulſaſ qḋ reputat ibi Bal. no. dignū nā ibi apparet q̄ illa cōminatio citationis eſt ſnīa interlocutoria. ergo iudex d3 examinare aliqualr̄ cām huius cōmiſſionis. nā iudicis p̄ceptum d3 hēre cām. l. filiuſſa. §. diui cū ibi not. p Bar. ⁊ Dyn. ad ſi. de le. i. ⁊ no. Cy. in. l. quotiens. C. de fideicō. ⁊ exp̄ſſe Bal. in. d. auc. offeraſ. ⁊ in. l. cōſentaneū. in. iiij. notabili. C. quō ⁊ qñ. iu. ⁊ hoc reſpectu procedat gloſ. in. d. rub. C. de eden. dum dicit qḋ eſt p̄paratoriu3 tamen ēt ſi iudex citationē cōmiſit nō viſo nec porrecto libello valebit citatio ⁊ tenebit reus ɔparere q3 in dubio p̄ſumiſ pro citatione. l. ij. ff. ſi qs in ius vo. nō ie. ⁊ ibi no. ⁊ no. Dy. in. c. ea que de re. iur. li. vj. ⁊ Bal. in. l. ſi. in pe. col. C. de fer. ⁊ in. d. l. cōſentaneū. C. quō ⁊ qñ iu. in. iiij. no. ⁊ ita ēt eſt de mēte Bar. in rub. C. de in ius vo. in fin. ⁊ iſta videtur vera ēt quo ad effectū p̄mi decreti cū nulla iura videanſ ɔriū probare. qñ fateor q̄ anteq̄ iudex interponat p̄mū decretū reqriſ q̄ libellus ſit oblatus ⁊ ita p̄cedūt iura ⁊ glo. all. per Bar. ⁊ de materia vltra predicta vide per Bal. in. l. ſi. per illū tex. C. de iur. do. impe. ⁊ per Ang. in. l. ſi. circa p̄mā col. C. de āna. exce. ⁊ qḋ ibi no. Bar. in ſi. ⁊ p Ang. ⁊ Moder. in. l. ſi ſeruū. §. nūc videamus. ff. de v̄. ob. ⁊ que no. Bar. in. l. iter accuſatores ff. de pub. iudi. ⁊ p eūdē in extrauagāti ad rep̄mendū. in ver. ſup dicto crimine ⁊ p Bal. in. l. ij. C. de exhi re. et p Ant. de bu. in. c. i. de libe. obla. p Pet. de ancha. in. c. ij. vt lit. pen. ⁊ ibi no. glo. in v̄. ſitis. ⁊ in ver. executionem.

21 ¶ † Item inq̄tum Bar. h̄ tāgit an ad vidēdū iurare teſtes vel ad aliā interlocutoriā ferēdam excepto p̄mo decreto reqraſ peremptoriū. ⁊ cōcludit qḋ non. Adde ſm Jmo. in. c. ad petitionē de accu. q̄ ēt in ſnīa interlocutoria qua abſoluiſ reus ab obſeruatione iudicij [a] reqritur peremptoriū. vt eſt tex. in. l. p̄perādum. §. ⁊ ſi qdē. C. de iu. Idem dicit i iterlocutoria p quā iudex p̄cedat ad annotationē bonoꝝ. per. l. i. ff. de req. re. ⁊ ibi hēs in gl. formā illius ānotationis. Plus ēt dixit Bar. in. d. l. cōſentaneū. v3 q̄ idē erit in qualibet iterlocutoria que quaſi exhaurit vices totius negocij. Jmo. h̄ dicit q̄ forte id qḋ dicit Bar. in. d. l. cōſentaneū nō p̄batur. l. ſed dic q̄ pōt ſic p̄bari opi. Bar. nā ſnīa iterlocutoria per quā totū negociū p̄cipaliter vel ſubſtātialiter ps ipſius negocij p̄ncipaliter terminaſ dr̄ hēre vim diffinitiue [b] ⁊ redigi ad inſtar diffinitiue. ita ſquit bal. in. l. i. in. v. col. in v̄. xiiij. ⁊c. C. quā. p̄uo. All. text. quē dixit eē ſingulare ad hoc in. l. intra vtile in glo. ij. ff. de mi. hū facit id qḋ no. gloſ. in cle. ſi. de ap. in glo. ij. Et q̄ in iterlocutoria hūte vim diffinitiue reqrant ſolēnia que reqruntur in diffinitiua. voluit gl. in. c. ſi. in v̄. inanes. de ele. li. vj. que ad hoc reputaſ ſingularis. ⁊ no. Jo. and. ⁊ alij. in. c. p̄uenit. el. ij. de app. et Fed. in cō. dxxxviij. Bal. in. l. minoribus. C. de his qui. vt ind'g. cū ɔcordātijs quas ɔſueui referre poſt moder. in. l. ſtipulationum alic. poſt p̄n. ff. de ver. ob. facit. l. queritur. ff. de ſta. ho. l. leg. §. ſi vnus. ff. de leg. iij. ⁊ cum opi. Bar. in. d. l. cōſentaneū trāſit ēt Salyc. ibi ⁊ Bald. in. l. tres denūciationes. e. ti. ⁊ Ant. de butri. in. d. c. ad petitionem. de quo ēt vide Ant. de bu. in. d. c. qm̄ frequēter §. in alijs vt lit. non conte. ⁊ per Bald. in addi. Specu. in tit. de ſentē. in. xviij. colum. vbi refert q̄ Guid. de ſu3. dicebat q̄ hoc verum eſt ſi interlocutoria eſt talis que poteſt tolli per diffinitiuam alr̄s ſecus. De materia etiam vide per Joan. and. in. c. conſuluit de offi. dele. ⁊ per ange. in. l. fin. ff. de fer. ⁊ in. l. i. §. hec ſtipulatio. in repet. ff. ſi cui pluſq̄. per le. fal. ⁊ in dicta lege ad peremptorium ff. de iudi. ⁊ per Bald. in auten. ei qui in fin. ff. de temp. a p̄pel. ⁊ aliquid per Specu. in titu. de citatione. §. viſo ver. dicunt ēt. ⁊ in tit. de dila. §. vidēdum. ver. termini. ver. ⁊ qd ſi eſt data Et circa hāc peremptoriā [c] citationem adde inq̄tum eſt ſupra dcm̄ q̄ ſi iudex dicat cito te hac vna citatione p̄ oībus h3 vim perēptorij. ⁊ trium citationū nā iſtud pluribus modis no. limita: vt ſcripſi in

22 d. l. ɔtumacia. de re iudi. † Et an vltra tres ſimplices citationes reqraſ quarta citatio ad hoc vt dicaſ perēptoria dic videri q̄ ſic p. l. ad perēptoriū. cu3 tribus ſequētibus ff. de iu. ⁊ ita tēebāt quidā quos refert Cy. in. d. l. tres denunciationes. Sed cōis ⁊ vera opi. vr̄ eſſe in ɔriū vt t3 glo. xxiiij. q. iij. c. de illicita. ⁊ glo. ma. in. c. i. de mili. va. q ɔtu. eſt. ⁊ Glo. Bar. ⁊ Saly. in. d. l. tres denūciatōes. ⁊ in. d. l. ad peremptoriū. ⁊ Jnno. in. c. ad petitionē p̄alle. ⁊ Jmo. in. l. ex cōſenſu. §. i. ff. de ap. per. d. l. tres denūciationes. ⁊ in. d. l. ad perēptoriū. ⁊ in. d. l. ɔſentaneum ⁊ in. d. auc. qui ſemel. per. d. l. ɔtumacia. §. i. ff. de re. iur. Et ad. d. l. ad perēptoriū. cū ſequētibus. rñde vt habes no. in. d. locis. Uel q̄ ex vrbanitate pōt iudex cōmittere quartā [d] citationē ñ q̄ teneaſ. † Et iuxta predicta addit

23 hoc ro. q̄ ad hoc vt citatio perēptoria dicatur valida requiritur q̄ ſit certa. adeo q̄ ſi citatus eſſet gs peremptorie ad audiendū voluntatē iudicis [e] nō valeret tanq̄ obſcura ⁊ indeterminata citatio alle. no. per glo. inſi. alr̄s in c. iij. de reſcri. l. aut aliter. §. i. ff. q̄ vi aut clā. ⁊ ita dicit tenere Ant. de bu. in. c. cū ceſſante. de appel. poſt dños de ro. ɔcluſiōe. lxxiij. alr̄s. xxiij. Adde q̄ de hoc eſt glo. not. in cle. ſepe. in ver. ad id. de ver. ſig. ⁊ firmāt do. de ro. cōcluſione. cccxvj. inci. item retēto ⁊c. ⁊ Jmo. in. c. ɔſuluit de offi. dele. ⁊ in. d. c. ad petionē. hū faciūt no. per Bar. in extrauagā. ad rep̄rimen. in ver. ſuper dcō crie.. ⁊ p baldu3 in. d. l. ɔſentaneū. in. iiij. no. q̄ plerūq3 iudices citāt

24 ad audiendū voluntatē ſuā. ¶ † Itē inq̄tu3 Bar. hic cōcludit q̄ ad hoc vt reus dicaſ cōtumax reqritur q̄ actor cōpareat in termino citationis ⁊ accuſet ɔtumaciam rei nō cōparentis [f] ⁊ qḋ licētiatus [g] a iudice recedat. Adde ſm Jmo. hic in. ix. col. id qḋ no. glo. in. c. cupiētes. §. q̄ ſi per viginti. de elec. in. vj. in ver. comparere. ⁊ qḋ hr̄ in l. ſi qs decurio la. i. cū ibi no. C. de decu. lib. x. ⁊ qḋ no. in

25 c. i. de iu. † Et ſubdit q̄ forte poſſ3 dictū limitari. niſi apparet q̄ actor qui illicētiatus receſſit ſe p̄ſentauerit die ſequēti corā iudice ⁊ iterū contumaciā rei accuſauerit. q3 hoc vr̄ ſufficere cū tūc ceſſari videaſ Rō huius dicti reddita eſt q̄ Jnno. in. c. calūniā. de penis. Na3 ideo nocet actori q̄ nō petierit ſniam. q3 iudex forte voluiſſet reum expectare in diē ſequentē. vt in. c. cōſuluit. de offi. deleg. ideo ſi ſequēti die cōparuit vr̄ ceſſare dicta rō ſm Jmo. hic. ⁊ idem vr̄ tenere ipſe in. c. i. de iudic. ff. referā. Certe Jnno. in. d. c. calūniā. nō vr̄ velle illud ad qḋ alle. p imo. ſed bene dicit illud Jnno. in. d. c. cōſuluit. ⁊ ſenſit Bar. in. l. qui ante kalendas. ff. de ver. ob. Tamē ɔ hāc limitationem poſitā per Jmo. hic quā nō reperio ſcripta3 ab alio facit q3 Jmo. in. d. c. calūniā. vbi in effectu voluit idē q̄ hic Bar. fundat ſe per tex. ix. q. iij. c. ceterū. vbi hr̄ q̄ cenſeſ ɔtumax ille qui ad ſinodū venire ɔtēpſit ⁊ ſi venit tū ante finitā ſue cauſe examinationē a ſinodo abire preſumpſit: ⁊ per tex. ſimilē. vij. di. c. ſi qs. ⁊ facit tex. in. l. is qui ſe obtulit. ff. de rei ven. vnde nō ſufficit apparere q̄ cōp̄uerit ⁊ accuſauerit ɔtumaciā aduerſarij niſi apppareat q̄ licentiatus a iudice receſſit vel q̄ ſtetit integro ſpacio quo iudex ad tribunal ſtetit quia erat in poteſtate rei comparere in vltimo momento hore vt not. gloſ. in. §. omnes. in gloſ. mag. inſti. de verb. ob. ⁊ no. Barto. in. l. liber homo. §. i. de v̄. ob. nō ſolū. n. in termino citatiōis d3 ſe p̄ñtare reus citatus ſed ēt actor qui fecit citare reu3 l. ⁊ poſt edictū poſt prin. ff. de iudi. ⁊ hoc ēt vr̄ eē ō mēte Bar. hic. vnde ſi nō apparet ſtetiſſe vſq3 ad vltimū ſpacium die qua dēat reus cōparere vel niſi appēar cū licentiatum receſſiſſe: vel ſe poſtea p̄ñtauerit die ſequēti non vr̄ actor ſatiſfeciſſe iuri. Ad huius cōfirmationē hū facit q̄ dixit Ang. hic volēs q̄ ſi qs venit ad iudiciū ⁊ non ſtetit vſq3 ad diſceſſu3 iudicis de tribunali. nō vr̄ veniſſe niſi licentiatus receſſerit ar. l. ſcire op3. §. ſufficit. ff. de excu. tuto. ⁊ dicit hic Jmo. in. xcv. col. q̄ iſtud dictū Ang. eſt bene ponderādu3 pro limitatione eorū que ibi not. Bar. q3 vbiq3 i diſceſſu iudicis a tribunali accuſaſ cōtumacia partis ſi iudex aliō nō dicat. vr̄ pars licētiata ⁊ legitime accuſata cōtumacia ex quo ſtetit vſq3 ad diſceſſu3. nec re

quiritur

a ¶ Obſeruatione iudicii. adde mathe. notabili. ff. al legato dicit cū Lu. ro. in ſing. ſuis q̄ aucten. qui ſemel. C. quō ⁊ quando iudex nō h3 locu3 de iure canonico.

b ¶ Ui diffinitiue. q̄ ſnīa dicatur interlocutoria que h3 vī diffinitiue vide per ang. cō. cxv. ⁊ per frā. de are. cō. cvi. ⁊ cōſ. cxix. Et bar. ⁊ alex. in. l. q̄ iuſſit de re iu. Ant. frā. Additio.

c ¶ Et circa hāc perēptoriam. vid plene p ſely. in. c. ſi. in. vii. colū. de teſti. ⁊ in. c. ad petitionem. in viii. col. ⁊ ſe. h̄ accu. ⁊ ibi ponit q̄ ſi fuit citatus gs peremptorie ad audiendā volūtatē iudicis ſi fert ſniam. eſt nulla vid ibi. tho mas diplous. conſt in. iurisvtriuſq3 doc.

d ¶ Quartam dic ⁊ gratia3 in qua poterit facere qcqd nō fecit in prima ſm. d. de ro. h̄ ci. ſuis de do. ⁊ cōtu. deci. incipiente ſi reus vl quatuor termine.

e ¶ Uoluntatem iudicis. ad de eūdē ſing. ſuis ſol. xiiii. vbi idē firmat ⁊ melius cōſil. ccclxix. vbi t3 q̄ non v3 citatio pape ad vidēdu3 imponere finē liti intelligendo cū papa p̄cedit via ordinaria.

f ¶ Nō cōparentis per. de amb. cō. xcvi. cōſuluit ſuper ſtatuto quo diſponiſ q̄ non cōparēs. ff. terminū habeatur pro cōtumace ⁊ ex bannito quo ad miſſionē in poſ. ⁊ p̄ſonalē capturā3 q̄ ſi actor nō cōpet rei cōtumaciā nō accuſat q̄ non hēbit locū ſtatutu3 ⁊ ibi approbat doctrinā bar. hic de quo articulo vide ēt p cundē alex conſi. xcu. i. lib.

g ¶ Licentiatus. do de ro. h̄ci. ſuis de dolo ⁊ ɔtumacia in antiqua dicit q̄ licētiatus intelligit p iudicē p̄t exp̄ōſcerit p. l. ii. §. nō ſolū. ff. ad tertu. Additio.

¶ Uide p alexan. de imo. in l. p̄etor ait. §. hoc interdcm̄ ff. de ope. no. nun. Tho. vi.

quiritur q̄ tunc ſcribat̃ in actis q̄ licẽtiatus receſſit: ſed vbi non apparet q̄ non expectauerit vſq3 ad diſceſſum req̃rit̃ q̄ appareat q̄ licẽtiatus receſſit. Et cum hoc dicto Ang. vr̃ b concordare Pau. de ca. lʒ taceat Ang. ⁊ dicit q̄ iſtud voluit Barto. nõ hic. ſʒ in .l. cõſentaneum. C. quõ ⁊ qñ. iu. tñ ſm Imol. lʒ hic ita velit. Attñ Inn. in. d. c. calũniã. ſimplr̃ ⁊ indiſtincte requirit q̄ licẽtiatus recedat ⁊ iſtud ſm Imo. eſt cautius. Puto concludẽdum q̄ aut nõ apparet q̄ ille qui cõparuit. ſteterit vſq3 ad extremũ ſpaciũ citationis ⁊ tũc nõ ſufficit q̄ cõparuerit dato q̄ ẽt die ſequẽti cõparuit ⁊ cõtumaciã aduerſarij accuſet per ea que dixi. ʒ. ʒ Imo. Aut appet q̄ ſtetit vſq3 ad extremũ ſpacium [a] et ſentit Ang. b ⁊ ẽt Bar. hic q̄ iſtud ſufficit abſq3 eo q̄ ſequenti die cõpareat. dato q̄ nõ appeat q̄ lnĩatus receſſerit. Sʒ iſpecta rõne reddita per Imo. in. d. c. ꝯſuluit ⁊ Imo. hic ⁊ p Anto. de bu. in. c. i. de iudi. vr̃ dõm ʒriñ ⁊ hic maxime ꝓcederet tenendo q̄ iudex in diẽ ſequẽtem poſſet expectare. ⁊ q̄ nõ ſit neceſſe q̄ in die citationis ſeu cõparitionis fecerit ꝓrogationẽ citationis ad diẽ ſequẽtem vt̃ firmat bal. in. d. l. ⁊ poſt edictũ. de iudi. ⁊ imol. in. d. l. de vnoquoq3. de re iudi. ⁊ bñ per. d. c. cõſuluit. lʒ Angel. in. d. l. de vnoquoq3 tenuerit ʒriñ. de quo ẽt per Ant. de bu. in c. dilecti. de do. ⁊ cõtu. facit qḋ not. bar. hic. in. vij. col. vbi alleg. tex. in. d. c. ꝯſuluit. ⁊ poſſet ſaluari in hoc opi. Imo. hic. ſ. qñ apparet eũ ſtetiſſe vſquequo iudex diſceſſit a tribunali ⁊ poſtea die ſequẽti ẽt cõparuit. ⁊ iterũ accuſauerit cõtumaciã in fin. vltie hore. nã hoc ſufficit ſine aliqua alia lnĩa ⁊ hoc vr̃ verius per. d. c. cõſuluit. Ro. hic dicit q̄ pro practica hic tradita per Bar. eſt tex. in. c. poſtq̃ de ele. li. vj. ⁊ in. d. l. ſcire op3. §. ſcire aũt. Adde ſpe. in ti. de cõtuma. §. i. in p̃n. ⁊ Bal. in. c. i. de mili. vaſ. qui cõtu. eſt. ⁊ in. l. nã ita diuus. ʒ. de adop. in fi. ⁊ Ang. in. d. l. ⁊ poſt edictũ. §. i. ⁊ in. l. queſitũ. j. de re iudi. ⁊ Io. an. in. d. c. ſi poſtq̃. et qḋ ibi glo. in ver. mẽte. per Ant. de bu. in. d. c. i. de iudi. ſatis cõfuſe loquẽtem. ⁊ per Imo. ibi dicẽtes q̄ lʒ iſta ſit regula q̄ dẽat licẽtiatus recedere. tñ aduertẽdum eſt. q: duo ſunt p̃ncipales caſus. Primus qñ cõparet citatus in termino citationis ſed non cõparet in termino citari faciẽs ⁊ iſto caſu vr̃ q̄ ſufficiat citatũ cõparere in termino ⁊ accuſare cõtumaciã aduerſarij. ⁊ poſt illum terminũ poterit recedere per. c. actor de do. ⁊ contu. in. vj. vbi p3 q̄ nõ d3 audiri citari faciẽs qui nõ cõparet in termĩo niſi prius reficiat expẽſas nec ibi aliqḋ d̃r de expectatione in alterã diem ſequẽtem. lʒ ſm ipm Inn. in. d. c. cõſuluit. ⁊ Anto. de bu. in. d. c. i. videatur velle q̄ iudex poſſit in alterã diẽ differre per d. c. cõſuluit. Sed ſm Imo. in. d. c. i. tex. in. d. c. cõſuluit. loq̃tur qñ reus citatus nõ cõparuit ſed bñ ipſe faciens citari. vnde maior eſt eq̃tas q̄ poſſit differre in alterã diẽ ſequẽtem q̄ qñ ipſemet qui fecit citari ſuã negligit citationẽ. facit qḋ no. glo. in. d. c. actor dum dicit maior q̄ eſt cõtumacia actoris trahẽtis ad cauſam q̃ rei. ⁊ iſta eſt elegãs limitatio ad. d. c. ꝯſuluit. Hoc tamẽ intelligit Imo. eſſe verũ niſi eẽt caſus in quo iudex poſſit ꝓcedere ex officio actore nõ veniẽte per id qḋ no. in. d. §. q̄ ſi per viginti. in ver. opponẽtes. Scḋs eſt caſus qñ nõ cõparet ipſe citatus ſed ipſe citari faciẽs cõparet in termino. ⁊ tũc iudex põt differre in alterã diẽ ſequẽtem per. d. c. cõſuluit. per quẽ tex. vr̃ q̄ nõ poſſit vltra diẽ ſequẽtem differre ex quo nõ dat̃ facultas vt ẽt tenuit Anto. de bu. in. d. c. cũ dilecti. lʒ Imo. hic de eo mẽtionẽ non faciat. ⁊ per hoc vr̃ ſm Ioan. in. d. c. i. q̄ ſi actor expectauit diem termini ⁊ in diẽ ſequẽtem q̄ poſtea intelligat̃ licentiatus ⁊ iſtud putat forte eſſe de iure verius lʒ ſit tutius q̄ petat̃ lnĩa ſi iudicis copiã habeat. hoc vltimũ intelligo vt dixi. ʒ. circa ea que hic ponit Imo. ſ. q̄ ſi appareat q̄ ille qui cõparuit ſteterit vſq3 ad extremã horã q: iudex diſceſſit de tribunali poſſit accuſare ꝯtumaciam aduerſarij. als nõ per no. p glo. in. d. §. oẽs. que accuſatio

26 eſt neceſſaria. l. ꝓperãdum. §. ⁊ ſiq̄dem. C. de iu. [a] ¶ † Item in

a q̃ntum Barto. hic cõcludit ſufficere dicere q̄ ille qui erat ꝓcurator pluriũ cãrum dicat compareo ⁊ me pñto in oĩbus terminis quos habeo hic. Adde in arg. tex. in. l. duo rei. j. de duo. re. per quẽ ita decidũt Ang. ⁊ Imo. ⁊ idẽ tenet Bar. in. l. accipiẽtis. p

27 illum text. ʒ. de auc. tu. ¶ † Et iſtud ſm Ro. b facit ad ſimilem q. quã ponit Spe. in ti. de inſtru. edi. §. vidẽdum reſtat ꝟ. item. nec exhibeas. ſ. q̄ ſi ruſticus dicat pñto ſaccũ ſcripturarũ coram vobis dñe iudex in quo ſacco ſunt iura mea. ⁊ proteſtor q̄ ea q̄ non faciũt ad cãm nõ intẽdo ꝓducere. ibi Spe. dubitat an talis ꝓteſtatio releuet ⁊ arguit pro ⁊ ʒ pro vtri. opi. quã ibi ponit. ſ. q̄ p releuat. allegat. l. fi. C. de ñna. excep. Sed Io. an. in additionibus dicit de facto ſeruari q̄ aut ſit illa ꝓductio cũ ꝓteſtatione q̄ nõ intẽdit ꝓducere faciẽtia ad cãm ⁊ nõ tenet. Aut ſit ſine ꝓteſtatione ⁊ admittit̃ quatenus ſuadet cauſa breuitatis termini p̃fixi ruſtico ad ꝓducẽdum iura ſua ⁊ cũ eo trãſit ſimplr̃ Anto. de

28 bu. in. c. imputari. de fi. inſtru. ¶ † Item inq̃ntum Bar. hic querit quid ſi in prima citatione cõpareat ꝓcurator nõ lr̃e cõſtitutus. ⁊ donec tractat̃ de legitimatione pſone trãſiuerint termini aliarum citationũ ſimul p̃fixi cum termino prime citationis. demum ꝓnunciat̃ illũ nõ eſſe legitimũ procuratorem an poterit iudex ꝓcedere cõtra cõtumacem quo ad oẽs terminos perẽptorie citationis. Adde q̄ Ang. hic vr̃ reprehẽdere Bar. inq̃ntum ipſe Bar. ſentit q̄ ſi cõpareat ꝓcurator rei minus legitime conſtitutus poſt citationẽ factam de reo nõ eſt neceſſe reũ citari de nouo q: conſtituẽdo ꝓcuratorem minus legitime videtur aſſerere ſe nolle litigare per ſe. l. i. §. vſus. ʒ. de ꝓcura. hoc non vide

b tur placere Ange. q̄ lʒ conſtituẽs videat̃ dicere ſe nolle litigare [b] per ſe tñ nõ videat̃ dicere q̄ ẽt nec per ꝓcuratorẽ illum vel aliũ legitime conſtitutũ velit litigare. ideo iterato erit citandus licet in prima citatione ſit cõtumax. Sed certe ſm Imol. idem videtur voluiſſe de mẽte Bar. q: in effectu voluit q̄ mittẽs ꝓcuratorem videat̃ velle litigare per illũ donec non cõſtet eum nõ legitime cõſtitutum non aũt poſtea. Item adde q̄ Ange. in. l. i. §. vari. ʒ. de ꝓcu. trãſiuit ſimplr̃ cum opi. Bar. hic. ⁊ Barto. in. d. §.

29 vſus. ¶ † Item adde q̄ Bal. in. l. i. §. nõ ſolũ. ʒ. ad trebel. tenet illud qḋ ipſe tenet hic. ſ. q̄ interim currãt dicti oẽs termini. tamẽ ibi hoc limitat eſſe verũ qñ poteſt aliqua culpa imputari quare talem dedit ꝓcuratorem. ⁊ tali modo alſ aũt nõ currerẽt termini citationis ⁊ iſtud idem voluit Cyn. in. l. cõtra maiores. ʒ. de inoffi. teſt. in fin. ⁊ ibi ẽt no. Bal. ⁊ idẽ bal. in auc. ei qui. C. de tẽpo. appel. Paul. de caſt. in. l. fi. in ſuis p̃mis reportatis antiq̄s j. de re iu. ⁊ vide qḋ no. Bal. in. l. i. C. de iura. calũ. dum refert allegans dictũ Spe. in titu. de dila. §. i. ver. ſed nunquid currunt.

30 ¶ † Item inq̃ntum bar. hic cõcludit q̄ ſi iudex pronũciauit litem non eſſe cõteſta. ⁊ mãdauit reo pñti q̄ litẽ ꝯteſtaret̃ ⁊ ipſe noluit cõteſtari q̄ tũc ꝓcedetur ad p̃mum decretũ cõtra eum tãq̃ contra cõtumacem. ⁊ ſubdit q̄ hoc caſu in cauſa noxali ⁊ damni infecti tale p̃mum decretũ h3 vim ſcḋi. Adde ſm Imo. hic q̄ gl. ſingularis in auct. qui ſemel. in glo. mag. C. quõ ⁊ qñ iu. dicit q̄ quis nõ poteſt precise cogi litem conteſtari ſed ratione contumacie poteſt aliqualiter mulctari ⁊ per hoc ſm eum vr̃ q̄ q̃nq3 errãt iudices qui mãdant ptibus q̄ nõ diſcedãt de palatio quin litem cõteſtent̃. ⁊ ita dicit fuiſſe de mẽte bar. in. d. aucten. qui ſemel. Tamen ſm Imol. fortiter adhuc obſtat q: iudiciũ redditur in inuitũ. l. inter ſtipulãtem. §. i. j. de ver. obli. tñ ad hoc dicit poſſe rñderi q̄ reddit̃ in inuitum cãtiue q: quis cogit̃ ſe defendere alſ ꝓcederet̃ cõtra eũ tanq̃ cõtra cõtumacẽ ⁊ nõ defenſum. Et pro illa glo. bene facit ſm eũ tex. in. c. olim. de teſti. ⁊ q: ad factum iudiciale quis p̃ciſe cogi nõ poteſt niſi in caſibus de q̄bus in. l. ſed ⁊ he. §. pretor. ʒ. de ꝓcu. adde q̄ Iac. de are. Cyn. bal. ⁊ Saly. in. l. i. C. de litis cõte. ⁊ Anto. de bu. in. c. i. circa pe. col. de lit. cõte. ⁊ Bal. in. l. quotiẽs. in p̃n. ʒ. de nox. tenẽt q̄ imo poſſit reus precise cogi ad lit. cõte. per. d. l. quotiẽs. in p̃n. in ꝟ. omnino. qḋ denotat p̃ciſam coactionem vt ꝓbat̃ lʒ ipſi nõ allegẽt in c. q̃uis. in ver. oĩno. de pac. li. vj. iuncto. c. fi. ver. preſtita fide iñcto ver. ſtricte cõpellens extra ne p̃la. vi. ſu. Mouetur ẽt per. d. l. inter ſtipulãtem. §. i. ⁊ ar. l. i. §. ex hoc edicto. verſi. ergo. ʒ. de ven. inſpi. bene facit tex. in. l. cõſentaneũ. C. quõ ⁊ qñ iu. ibi cogendum eum vt ſe pñtaret. ⁊ ita ẽt eſt de mẽte Bar. in. d. §. pretor. vbi rñdet ad. l. ſatis. de in ius vo. que videbatur facere in cõtrarium. ⁊ eodem mõ rñdeas ad no. per gloſ. in. l. i. C. vt ne. inui. ⁊ iſtud ẽt tenet bal. in. d. auc. qui ſemel ad fi. cum limitatione de qua ibi per ipſum ⁊ cum eo ibi trãſit Saly. Imo. in. d. l. iter ſtipulãtem. §. i. dicit q̄ ſi poteſt actori plenarie eſſe cõſultũ per miſſionem in poſ. nõ poſſit cogi reus litem cõteſtari per no. per glo. in. d. auc. qui ſemel. alſ aũt poſſit cogi p̃ciſe. d. l. quotiẽs. in prin. ⁊. §. pretor. ⁊ hoc dicit eſſe verũ in p̃ncipali litigãte in ꝓcuratore aũt dicit eſſe cõcludẽdum ꝓut no. glo. in. d. §. pretor ⁊ in tutore ⁊ ſimilibus dicit eſſe dõm ꝓut hẽtur in. l. cum qui. C. de procu. ⁊ in p̃re legitimo adminiſtratore dicit eſſe dõm ꝓut habetur in. l. i. C. de bo. mr̃. Sed certe rñſio data per ipſum ad. d. l. quotiẽs nõ videt̃ ſufficiẽs q: in cauſa noxali per miſſionem in poſ. ſerui ſi valor equiualeat dãno pro quo agitur ita eſt conſultum actori ſicut quãdo fieret miſſio in aliqua re pro aliqua alia

a ¶ C. de iudi. Circa intellectum. ca. conſuluit. de offi. deleg. vid. omnino and. ſicu. ibi qui optime declarat que hic dicunt̃ in to. franc.

b ¶ Nolle litigare. pro hoc facit q̄ voluit Ang. cõſ. lxi. et vide q̄ voluit Pau. de caſt. cõſi. xxi. pp dicta Bart. hoc loco.

cauſa. ⁊ ſic teneo q̄ poſſit preciſe cogi ,put ēt vꝫ eſſe cōis opi. quā
etiam ſeq̄tur Pau. de caſt. in. l. ſi domus. §. in pecunia. de leg. i.
vbi pro hoc adducit q: alʻs ēt eſſet in ptāte rei deludere actorem
ne puenireꝫ ad diffinitiuā qḋ nō eſt dōm. ar. l. ne in ptāte. ff. de ar
bi. ⁊ rñdet ad. d. l. ſatis. ,put facit bar. in. d. l. ſed ⁊ he. lꝫ de bart.
mētionem nō faciat. Tamen bar. in. d. l. i. de litis conteſt. circa
vlt. col. ſimplr trāſit cū glo. in. d. auct. qui ſemel. de qua. q. vide
ēt aliqua per ex. ⁊ Nico. de neap. in. l. ſcire opꝫ. §. ſcire. ff. de ex/
31 cu. tu. ¶ † Itē dn̄ Bar. dicit q̄ in cā noxali ſi pn̄s nō vult ſe defen
dere interponiꝫ pmū decretū q: hꝫ vim ſcōi. Addit ꝺ Jmol. q̄
Bar. in. l. nō ſolū. la. ij. ff. de noxa. limitat hoc eē verū qn̄ dn̄s ex
preſſe dicit q̄ nō vult ſeruū defendere. ſecus dicit ſi taceat. Sed
ſm Jmo. forte hoc vltimū nō eſt verū. p. l. quotiēs. §. ptor cuꝫ
ſeq. ff. de noxa. in ꝟ. neqꝫ defendit. ⁊ q: taciturnitas in iudicio in
terpretaꝫ ,put deterius eſt tacēti. l. de etate. §. qui tacuit. vbi no.
cū ſimi. de inter. actio. Adde q̄ ,p eo facit tex. in. l. hoc aūt. §. i.
j. q. ex cau. in poſ. ea. ibi dū tex. dicit ſi aūt negēt ſe defendere. ſi
aūt nō negāt ſed tacēt vbi a pari ,pcedūt negare ⁊ tacere in iudi/
cio. bar. aūt in. l. fulcinius. §. qḋ aūt in fi. j. q. ex cau. in poſ. ea vꝫ
in ,pppoſito intelligere tex. in. d. §. ptor. ⁊ in. d. l. quotiēs cū ſimi.
qn̄ reus vult rn̄dere. ⁊ ſic facit ,p opi. Jmo. ⁊ ſentit ꝺ Bar. q̄ qn̄
,pcediꝫ in cā noxali ꝯ abſētem ꝯtumacē habeat locū ſm decretū
⁊ iſtud cōiter teneꝫ. ⁊ eſt ēt de mēte glo. hic in ꝟ ſi. alij dicūt. ⁊ in
l. ij. ff. ſi ex noxa. cau. ag. tū glo. in. l. vt ſeruū. ff. de publi. ⁊ expreſ
ſius Cy. in. d. l. ij. ff. ſi ex noxa. cau. aga. volūt indiſtincte q̄ in cā
noxali nō interponaꝫ ſm decretū. ſed q̄ pmuꝫ habeat vim ſcōi
nō recedo a cōi opi. q: in cā dāni infecti que eqparaꝫ cāe noxali
l. ptor. §. hoc edictum. ff. eo. interponiꝫ ſcōm decretum vt hic.
32 ¶ † Item ingrtum Bar. cōcludit q̄ ad h vt poſſit ,pcedi ad pri/
mū decretū nō reqritur ,pnūciari reū ꝯtumacē ſꝫ ſatis eſt q̄ de cō
a tumacia appeat in actis [a] ⁊ in. l. ſtipulatio. §. hꝫ. ff. ti. i. vꝫ alʻs vel
le. adde ſm Jmo. hic q̄ Barto. loqtur quo ad effectū vt poſſit
ibi puenire ꝯ tertiū poſſeſſorē ꝯ quē nōdū fuerat inchoatū iudi/
ciū hic aūt loqtur quo ad ,pcedēdū ꝯ eūdem ꝯtumacē. tū ſm eū
nō pōt negari qn Bar. fuerit ſibi ꝯriꝰ ingrtum hic intelligit q̄
in caſu. l. ſancimus. C. ad treb. ⁊ q̄ ibi no. glo. in ꝟ. contumacia
nō reqratur ,pnūciatio ſup ꝯtumacia. ſꝫ in. §. hꝫ. tꝫ oppoſitū. tū
putat Jmo. hoc eē verū qḋ ponit hic Bar. ,p ea que dixit ſe dixiſ/
ſe in. d. §. hꝫ. ⁊ ibi ēt Pau. de caſt. hic ēt facit mētionē de dcā cō
trarietate Bar. ⁊ ſolū dicit q̄ tutior eſt practica q̄ ,pnuncietur
ſup cōtumacia quā approbat Spec. in ti. de pmo decreto. §. i.
circa pn̄. Item adde q̄ circa hoc Bal. in. c. j. de mili. vaſ. q con/
tu. eſt vꝫ ſimplr tenere opi. Bar. quā tenet hic Bart. ,p illud qḋ
no. in. d. ver. cōtumacia. Anto. de bu. in. c. cū dilecti. de do. ⁊ cō
tu. per illū tex. vbi lr̄a dicit q̄ papa reputauit illū ꝯtumacē ⁊c. di/
cit cautū eſſe debere iudicē qui ,pcedit ꝯ aliquē vt cōtumacēꝫ. vt
ante oia ,pnunciet eum eē cōtumacē vel aliqd interloquaꝫ ,p qḋ
oñdat eum eē cōtumacē ⁊ ſibi de cōtumacia liquere. nā ſm eum
non ſufficit eſſe cōtumacē niſi liqueat iudici de cōtumacia. l. hoc
autem in pn̄. ibi liquere autē ⁊c. j. qui. ex cau. in poſ. ea. Bal. aūt
in. l. i. ne ex diti. defunct. cōcludit q̄ aut negaꝫ cōtumacia ⁊ dꝫ ,p
nunciare ſup ea q: ſuper emergēti eſt ,pnunciādum. l. liberis. §.
fi. ff. de libe. cau. ⁊ plene no. in. l. i. C. de ordi. iudi. Aut non ne/
gatur cōtumacia ⁊ ſatis eſt q̄ ex actis appareat de cōtumacia q:
ex quo non negaꝫ non eſt quid emergēs merito non eſt pronun
33 ciādum. ¶ † Sed aduerte q: etiā dato q̄ negareꝫ contumacia. ⁊
tamen iudex poſt negationē procederet ad pmuꝫ decretū abſqꝫ
eo q̄ aliter pronūciareꝫ ſup contumacia valeret interpoſitio pri
mi decreti q: iudex ,pcedēdo ad vlteriora videꝫ reijcere illā. q.
emergentem. ⁊ tenet proceſſus abſqꝫ eo q̄ ſuper emergēti pro
nunciet. c. ex parte el. ij. de appel. ⁊ probatur ſubtiliter in. l. ait
pretor. §. pmittitur. ver. quid tamē. ibi hic pōderat Bar. per il/
luꝫ tex. ff. de mino. ⁊ no. Bar. in. l. a procedete. C. de dila. ⁊ late
34 Ange. ⁊ Jmo. in. l. ſi queramus. ff. de teſta. ¶ † Item ingrtum
Bar. concludit non valere interpoſitionem pmi decreti cōtra
ipſum contumacē ſi de ipſa cōtumacia non conſtabat iudici. ad/
de tex. in. l. properādum. §. i. in ver. iudicem acta conſpicere. C.
de iudi. ⁊ ibi ponderat Bar. ⁊ Ange. ⁊ no. glo. in. c. ſepe. in ꝟ.
peremptorie. de appel. quā allegat Bald. ad hoc in. l. falſus. in
x. colum. C. de fur. vbi iſtud notabiliter limitat ⁊ declarat. ⁊ no.
etiam Barto. in. l. ij. in princ. ff. de iudi. ⁊ in. l. iij. C. de eden. et
35 ⁊ ibi circa hoc plura vtiliter dixi poſt alios vbi vide. ¶ † Item
b ingrtuꝫ Barto. hic querit quid ſi nuncius [b] retulit notario et
non iudici: an ſufficiat et putat q̄ ſic ſi poſtea iudici ſit notuꝫ et
putat valere editionem inſtr̄orum factā notario actoꝝ. Adde
q̄ Ang. hic tꝫ ꝯrium. q: ſm ipm productio inſtr̄orum ⁊ actorū
⁊ relatio nuncij ſunt de actis ,pbatorijs. ſicut ergo ,pbōnes ,p te
ſtes vel ꝯfeſſionē nō pñt fieri pte abſēte nec corā notario tū alle
gat. l. teſtiū. alʻs ē. l. ſi qn̄. C. de teſti. iūctis no. ,p gl. in. l. iubemus
C. de li. cā. ita nec iſta q̄ ſilr tēdūt ad ,pbōnē. ⁊ ad hoc alle. d. l. ,p
perādū. §. ſin autē reus. ⁊ ēt q: relatōes ponūtur i ſcriptis ⁊ i ea
rum ,pductionē vꝫ reqri cāe cognitio. ⁊ ſic pñtia iudicātis. ⁊ rñ
det ad. d. l. eos. §. ſup. C. de ap. i ꝟ. iſtr̄a. ,p quā ſe fundat bar. q̄
verū ē q̄ inſtr̄a q̄ ,pducūtur dēnt reliq apud ſcriniū notarij vt ibi
ſꝫ q̄ nō poſſint ſoli notario ,pduci hoc ibi nō dꝫ. Jmo. hic dicit
q̄ in relatiōe nūcij ꝯſuetudo iterptaꝫ verā eē opi. bar. ſed i ,pdu
ctiōe iſtr̄oꝝ cōiter ſeruaꝫ q̄ ,pducanꝫ corā iudice. ⁊ ,p hoc addu/
cit. q: fides faciēda ē iudici. l. qnquaginta. ⁊ ibi no. ff. de ,pba. ſed
ad iſtā rōnē poſſet rñderi q̄ bar. nō negat qn dēat fieri fides iu
dici: q: notarius hꝫ poſtea pñtare iudici: vt ſic liqueat iudici de
actis. d. l. hoc aūt. ⁊ ita ē de mēte Bar. hic. dicit tñ imo. q̄ forte
poſſet limitari ⁊ ſaluari dcm̄ Bar. ſi ,pductio eēt fcā notario pte
aduerſa pñte ⁊ ꝯſentiēte alʻs forte nō ſufficeret ,pductionē factā
eē notario ,p no. ,p gl. i. d. l. iubem[9]. facit q̄ no. ſpe. ſꝫ ipm i ti. de
iſtru. edi. §. nūc dōm reſtat. circa pn̄. ⁊ ſilr forte ſm eū ſufficeret
,pducere acta pme cāe corā notario iudicꝫ appellationū ex quo
illa actitata iter ptes ⁊ ita poſſꝫ itelligi lex i. d. §. ſup. ro. ꝺ ꝯfert
q̄ bar. i. l. ij. ad fi. C. de iur. fiſ. li. x. tꝫ idē qḋ ꝺ tꝫ ſꝫ ſꝫ cū bal. i auc.
q̄ ſupplicatio. C. de pci. impe. offe. tꝫ ꝯ bar. in ,pbatorijs actis ,p
no. ,p gl. i. l. hac ꝯſultiſſima. §. ſiqs āt. in ꝟ. depoſitōes. C. de te.
⁊ ,p no. ,p inno. i. c. qm̄ ꝯ. de ,pba. ,p. l. ij. C. de iu. fiſ. li. x. ⁊ hoc ſeq
tur ro. hic q ,p hoc adducit aliā auctoritatē hoſti. i. d. c. qm̄ ꝯ. ⁊
ſm ipm moueꝫ hoſti. q: fines mādati ſunt cuſtodiēdi: ſed nota/
rius dꝫ ſcribere ⁊ hoc eſt eius offm̄ vt. d. c. qm̄ ꝯ. nō aūt eſt eius
offm̄ recipe iſtr̄a corā eo ,pducēda ,p ptes. Et ,p hoc ēt ro. addu/
cit no. ,p gl. i. l. cū ſcimus. i ꝟ. ꝯfeſſiōibus iūctis ibi no. ,p bar. C.
de agri. ⁊ cēſi. li. xj. Et rñdet ad. d. §. ſup. q̄ loqꝫ i actis tēdētib[9]
ad itroducēdā cām appellatiōis nō tū i actis ,pbatorijs. Adde
q̄ ,p opi. bar. vꝫ tex. i. l. pcipimus. §. ibis. C. de app. ⁊ ēt ad hoc
illū tex. pōderat bar. bal. ēt ibi fateꝫ ,p illū tex. q̄ notarius pōt re
cipere ſcripturas nō āt teſtes vt no. gl. i. d. l. hac ꝯſultiſſima. idē
ēt dicit ſaly. i. d. l. pcipimus. vbi ſubdit q̄ pñt notarij ſine iudi/
ce recipe relationē nūcioꝝ ⁊ idē tꝫ bar. ⁊ ſaly. i. d. §. ſup. ⁊ ēt bar
to. ⁊ ſaly. i. d. auct. q̄ ſupplicatio. ,p illū tex. i ꝟ. introducētibus.
ſed ꝯ opi. bar. tꝫ guil. de cu. i. l. edita. C. de edē. vbi dꝫ q̄ notari
us nō pōt recipe aliquā ,pductionē niſi ſit pn̄s iudex. alle. l. ado
ptio. C. de adop. ſ. i fraudē. §. quotiēs. et. l. i. j. de iu. fiſ. ⁊ iſtud di
ctum reaſſumpſit bal. i. l. ij. i pn̄. C. de edē. Et ,p opi. ꝯ bar. hic fa
cit tex. in. l. ſiqs ſe. j. de accu. ⁊ i ſcrip. i ꝟ. ſtationarios. quos ibi
bal. accipit ,p tabelliōibus. ⁊ bal. ibi hāc opi. expſſe firmat ,p illū
tex. in. l. ſi ſempronie libellos. cū glo. i ꝟ. lucius. j. de fur. vbi ap
paret aliud eē q̄ puenerit ad notariū ⁊ aliud eē q̄ pueniaꝫ ad iu
dicē. Iſtā partē ēt tꝫ bal. ang. ⁊ fulg. in. d. l. hac ꝯſultiſſima. ⁊ ibi
rñdēt ad. d. §. ſup. q̄ lꝫ regulr iſtr̄a dēant ,pduci corā iudice. ⁊ nō
ſoli notario: tū fallit niſi notarius eēt deputatus ad recipiēduꝫ
ſcripturas q̄ ,pducerētur vel qn̄ iudex cōmiſiſſet notario q̄ reci
peret inſtr̄a facīūt no. ,p gl. i. l. ſꝫ ⁊ ſiqs ex ſignatoribus. i fi. quē/
admo. teſt. ape. ita itelligit. d. §. ſup. ſm eos. ita ēt tꝫ ang. in. d.
l. pcipimus. ⁊ i. d. l. eos. vbi intelligit illum text. qn̄ pñtatio fcā
eſt notario cū iuſſu vel pñtia iudicis. iſtā partē vꝫ tenere ant. de
bu. in. d. c. qm̄ ꝯ. in. iij. col. in ꝟ. querit an ſufficiat. Pau. de ca.
in auc. que ſupplicatio. tranſit cum opinio. quā ibi ponit Bal.
Poſſet fortaſſe pro ꝯcordia dici q̄ inſtr̄a et probationes debe
ant produci iudici et non notario q: in eorum productione re
quiritur cauſe cognitio cum produci debeāt parte preſente vel
citata. l. iudices. C. de fide inſtru. ⁊. d. l. ſi quando. ⁊ ita intelligā
tur allegata contra Barto. ſecus in relationibus nunciorum ⁊
ſimilibus cum non requirant cauſe cognitionem ⁊ partis pre/
ſentiam et de plano expediantur vt not. Bart. in extrauaganti
ad reprimendū. in ver. de plano. et in. l. theopompus. ad finem
de do. prelega. et ita ,pcedant alleg. in ꝯrium. Tamen ꝯ iſtam
opi. fortiter facit tex. in. d. l. ſiqs ſe. ſm intellectū ad illā. ff. reca/
tatum vbi libellus nō poteſt ,pduci notario et tū in eius ,pdu/
ctione nō reqriꝫ cāe cognitio et de plano expediꝫ: nec reqriꝫ ,p
tis citatio. pꝫ qa die feriato expediꝫ. l. miles. §. ſexagita. ff. adul
te. quo die nō pōt ,ps citari. l. i. ff. de ferijs. ⁊ i ,ppoſito declarat
Barto.

a ¶ In actis adde q̄ hanc opi. bart. ſeqꝫ abb. cōſi. lxx ilij. vbi dicit q̄ pte negante ei tationē dꝫ fie ri pbatio q̄ lite pceſſerit alle. ſed. cō. cix. v. et ,p tho. c. ſacro. de ſen. ex. pau. de ca. ꝯ. xxxiij. dicit q̄ cū pce daꝫ ad inſtātiā ptis q̄ cōtuma ciam accuſauit q̄ nō eſt neceſ ſe pnūciare ſu ,p ꝯtumacia ex quo ex actis cōſtat ,p ita di cit eē intelligē dū bar. hic aut iudex ,pcedit nemine inſtāte tūc neceſſario ſit ,pnunciatio latius ibi v de ,p lud. ro. cōſi. cccxcvi. ⁊ an iudex ,pceden do ad vlterio ra videaꝫ qōnē emergētē reij cere vide eun dem ludo. ro. cōſi. ccclxxxij. Additio.

b ¶ Quid ſi nuncius. vide marianū de ſo cinis i tracta. ci tationū. i. ſui. artic. pricipali in. iii. q. vbi et decio ⁊ fel. i. c. eccliā ſan. ma rie. in. vii col. in ꝟ. x. ad hāc partē de ꝯſti. ⁊ vide bar. lo gunā in. l. mul tum. in pe. co. j. de ꝯdi. ⁊ de mō. ⁊ vide in addi. meis ad Barto. Tho.

Bar.in.d.l.miles.§.ſexaginta.ff.de adul. ¶ Jō fortaſſe verior
vr opi.q̄ iſta nō poſſint expediri corā notario niſi ſit ſpāliter de-
a putatus ad illud.[a] vel niſi cū pñtia vel mādato iudicis fiat. ⁊ ita
intelligant̄ iura alle.in ꝯ̄riū vt eſt.ſ.dcm̄. ¶ † Jtē in q̄rtū bart. ꝯ
36 querit an debeat dari nouus libellus qñ petit̄ iſta miſſio ex pri
b mo decreto ⁊ ꝯcludit q̄ nō[b]. ¶ Adde q̄ Jmo.dicit q̄ imo vr̄
neceſſariū q̄ appareat ſaltē qualis qualis petitio in actis q̄ etiā
in ſūmarijs talis petitio requirit̄ vt i cle.ſepe.de ꝟ.ſig.⁊ ꝑtertiꝫ
cū iſta miſſio in poſ.ex pmo decreto expēdiat̄ offō iudicis nobi
37 li vt ēt tꝫ Bar.⁊ vr̄ eſſe hec noua inſtantia. ¶ † Hinc eſt qđ dixit
Cy.in.l.cū ꝓponas.in.xi.q.C.de bo.auc.iudi.poſ.⁊ Spec.⁊
Jo.an.in titu.de pmo ⁊ ſcđo decreto.§.ſequit̄.in pñ.in ꝟ.iter
poſito q̄ ēt dato q̄ prius eēt iuratū de calūnia iterato iurabit̄ q̄
ſi ꝯ ſit noua inſtātia cū pma expediret̄ iure actionis.hec aūt of
ficio iudicis nobili ⁊ ita reſidet Jmo. Adde q̄ Jmo.⁊ io.an.in
c.de libel.obla.⁊ Spec.in ti.de lib.cōcep.§.nunc dicēdū.ꝟ.xxx
ij.⁊ expſſius Jo.an.in ti.de eo q mit.i poſ.cau.re.ſer.iuxta pñ.
⁊ ēt Bar.in.l.iubere cauere.ff.de iuriſdi.om.iud.tenent iſtam
opi.ſ.q̄ nō requirat̄ nouus libellus.⁊ bar.rn̄det ibi ad illā rōnē
quā vr̄ hic ad ꝯ̄riū adduxiſſe Jmol.ſ.q̄ cū nō expediat̄ iudicis
offō nobili deberet interuenire libellus ⁊ alia ſolēnia reqſita qñ
agit̄ iure actionis.c.fi.de offi.iu.⁊ no.bar.in rub.ſ.de interro.
actio.⁊ in.l.ab hoſtibus.§.ſꝫ qđ ſimplr̄.ſ.q.ex can.ma.p quaſ
rōnē bal.in auc.ei q.in.viij.vel.ix.col.C.de bo.auc.iud.poſ.te
nebat ꝯ bar.ſꝫ rn̄de vt p bar.i.l.iubet̄ cauere q̄ cū iudex ꝓcedat
ꝯ caſu ſup eo qđ iudicialr̄ ē cognitū ⁊ liqdatū n̄ reqrit̄ libellus
ſicut nec requit̄ qñ petit̄ executio ſnīe.l.mior.xxv.ānis cui ſidei
cōmiſſū ꝟ.ad iſtātiā noue petitiōis de mino.⁊ no.bar.i.l.itra.
cō ꝯcot.j.ꝯ re iudi.q̄uis ipa executio ſnīe petat̄ offō iudicis no
bili ⁊ ꝓbat bar.in.l.a diuo pio.§.i.j.de re iud.cō ꝯcot.de qbus
ibi dixi.bn̄ fateor q̄ requirit̄ q̄ aliqualiter petat̄.l.iiij.§.hoc
aūt.ſ.e.⁊ ad hoc vide ēt bar.in.l.cū ꝓponas.C.de bo.auc.iud.
38 poſ.vbi dicit vtranqꝫ praticā poſſe ſeruari. ¶ † Jtē in q̄rtū bart.
ꝯcludit.q̄ iudex pōt dare licentiā parti q̄ ingrediat̄ ꝓpria au-
ctoritate poſ.bonoꝝ debitoris. Adde bart.in.l.iuſte.j.de acq.
39 poſ.vbi ſcripſi. ¶ † Jtē in q̄rtū tāgit bar.an qñ reus eſt pempto
rie citatus ⁊ ꝯtumax dēat iterū citari ad audiendū interpoſitio-
nē pmi decreti ad quā non fuerat citatus ſꝫ fuerat citatus ad re-
ſpōdendū libello ⁊ ꝯcludit q̄ no. Adde ſm imo.q̄ ſimile dici-
mus in cōdēnatione expenſarū ſm inn.in.c.calūniā.de penis.
⁊ bar.i.l.iij.§.ſi ad dič.j.de re mili.nā iſta vn̄r venire ordinarie
in ꝓceſſu.vn̄ cū in citatione apponat̄ ſeu appoſita eſſe intelligat̄
cōminatio q̄ eo non cōparente ꝓcedet̄ ꝯ euꝫ in cā.d.l.ad pem
ptoriū cū tribus ſequentibus.ſ.de iudi.⁊ not.bar.hoc.merito
nō eſt neceſſaria alia citatio ſecus ſi iudex vellet iponere mulctā
q̄ nō poſſet ſine noua citatione alleg.no.bar.in.d.§.ſi ad diem
40 ⁊ in.l.ij.ad fi.ſ.ſi qs in ius voc.non ie. ¶ † Quod vltimū intel
ligit Jmo.hoc eſſe verū niſi forte cōminatus fuerit iudex in pri
ma citatione q̄ ſi non cōparebit infra diem mulctabit̄ quod vi
41 detur in ſimili ſentire bartol.hic. ¶ † Et ex hoc ipſe īfert q̄ ſi
ſtatuto cauet̄ q̄ ſi qs fuerit citatus ad rn̄dendū poſitiōibus cū
cōminatiōe q̄ alʼs habebit̄ ꝓ ꝯfeſſo q̄ ſi non cōpareat i termino
ſcđe citationis poterit iudex ſine alia citatione ꝓnunciare eum
hr̄e ꝓ ꝯfeſſo. Adde q̄ iſtam limitationem ponit clare bar.in.l.
impuberis.§.fi.ſ.de ſuſpec.tu.ꝓ quo eſt text.in.c.ij.⁊ ibi not.
42 Jo.an.⁊ ant.de bu.de teſti.cog. ¶ † Jtē adde q̄ cyn.in.l.ſanci
mus.C.de iudi.in.xiij.q.tꝫ q̄ cōdēnatio expenſarū q̄ fert̄ ꝯ illū
q ad aliquē actū fuerat cōtumax nō reqrat nouā citationē ar.l.
nullū.C.de teſti.⁊ ēt tenuit bar.in.l.non ignorat.C.de fru.⁊ li.
expē.vbi hoc declarat.⁊ idē tꝫ Jo.an.in.c.finē litibus de do.et
cōtu.p tex.i.d.c.cū dilecti.in fi.⁊.ti.per.c.i.de do.⁊ cōtu.in.vi.
⁊ eſt optimus tex.in.c.ꝯſtitutus.cū gl.i ver.citatione.extra de
43 ꝓcu. ¶ † Jtē adde q̄ lꝫ quo ad mulcte impoſitionē bar.in.l.i.
in fi.pñ.ſ.ſi qs iuſdi.non obtē.⁊ ang.in ea.l.§.i.⁊ ēt barto.in.l.
iij.C.de ꝓcu.videantur tenere q̄ requirat̄ citatio.tn̄ bal.in.d.
l.ij.in pñ.ſ.ſi qs in ius voc.nō ie.tꝫ ꝯ̄rium.q̄ ſicut ſine noua cita
tione ꝓceditur ꝯ cōtumacem ad alia remedia inducta ꝯ contu
macem vt ſm eū no.per Jnno.in.c.querelā.ad fi.de ꝓcura.et
Jaco.but.in.l.nec quicq̄.§.vbi decretuꝫ.ſ.de offi.ꝓcō.ita dꝫ
procedi in impoſitione mulcte.Sed certe Jaco.but.vbi.ſ.de
hoc nihil dicit.Jnno.aūt in.d.c.querelaꝫ.dicit q̄ quo ad inter
locutoriam poteſt procedi parte nō citata.allegat tex.in.c.fi.de
offi.iudi.vbi hoc nō probat̄. Unde Jmo.in.l.ſi opus.ſ.titu.i.

⁊ alij quos retuli reprehendunt illud dictū. Uel dato q̄ iac.bu
tri.⁊ Jnn.dicerent illud ad qđ allegant̄ p bal.tn̄ potes rn̄dere:
vt p bar.in.d.§.ſi ad diē.⁊ ꝓut reprehēdit̄ ex infra ſtat:m dicē-
44 dis. ¶ † Adde etiā q̄ ant.de bu.in.c.i.de iu.dicit q̄ ſicut reqri
tur noua citatio qñ ꝯtumax mulctat̄.vt.d.l.ij.cū ibi no.p bar.
ad fi.ita eadē rōne vr̄ dicēdum qñ ꝯtumax rōne ꝯtumacie ꝯdē-
nat̄ in expēſis.tn̄ ipſe in hoc articulo nihil videt̄ clare firmare.
¶ Sed Jmo.in.d.c.i.dicit q̄ rō differētie inter ꝯdēnationem
expenſaꝝ ⁊ mulctā colligi pōt ex no.p Bar.in.d.§.ſi ad diem.
q̄ quedam eſt pena que reſpicit ꝓceſſum vel eius acceſſoria.vt
ſunt expenſe litis tūc iudex pōt ſine noua citatione ad illam ꝯdē
nationē expenſaꝝ ꝓcedere.nā in acceſſorijs iudex multū pōt.l.
45 ediles.§.itē ſciēdū.ſ.de edil.edic. ¶ † Quedā eſt pena extrinſe
ca que nō reſpicit ꝓceſſum nec acceſſoria.tunc nō poſſit imponi
ſine noua citatione.ita loquit̄ Bar.in.d.l.ij.p illū tex.⁊ p text.
in.d.§.ſi ad diem. ¶ Tn̄ dicit imo.in.d.c.i.q̄ hoc fallit in ſen-
tētia excōicationis.que pōt ferri in ꝯtumacem ſine noua cita-
tione.vt eſt tex.in.d.c.i.q̄ talis ſentētia eſt potius medicinalis
q̄ mortalis.c.i.de ſen.excō.li.vj.Subdit tn̄ q̄ ſi qs vellet tene
re q̄ mulcta poſſit imponi ſine noua citatione ſicut excōicatio.
Poſſet rn̄deri ad tex.in.d.§.ſi ad diē.p quē ibi ſe fundat bart.
q̄ ibi loquat̄ in eo q habuit licētiam ſe abſentādi ꝓ certo tpe.⁊
ſic habuit bonū iniuū.ideo lꝫ in termino nō cōpareat non oꝫ iu
dicari ꝯtumax.niſi citet̄ vt veniat ad ſe defendēdū vt mulctetur
vt in.l.ij.maxime quare nō cōparuit in termino.facit ſm eū qđ
no.Jo.an.in.c.qm̄.§.porro.vt lit.nō ꝯteſ.tn̄ dicit q̄ cōis opi.
eſt in mulcta qđ reqrat̄ noua citatio.vt mulctādus veniat ad ſe
defendēdū anteq̄ mulctet̄.vt ꝓbat̄ in.l.ij.alle.ſ.in ꝟ.ex cā.in
ducēdo vt ibi p bar.⁊ rn̄ſio data ad.d.§.ſi ad diē.vr̄ diuinatio.
⁊ p cōi opi.Pau.de ca.in.l.ꝯtumacia.in primis reportatis.j.
de re iu.pōderat ad hoc ibi tex.in ꝟ.penā.Quā opi.ſeqt̄ imol.
in.d.l.qdā ꝯſulebāt.in fi.j.de re iu.vbi inter ꝯdēnationē expen
ſaꝝ ⁊ mulctā aſſignāt illā rōnē differentie quā ipſe aſſignauit in
d.c.i.⁊ ad predicta vide etiā dinum bal.in.l.ij.in.iiij.colū.ſ.ſi ex
noxa.cau.aga.vbi quo ad ꝓcedēdū ad primū decretū dicit idē
qđ bar.hic.ſed interpoſito primo decreto dicit q̄ illa citatio pē
ptoria nō ſufficeret quo ad ꝓcedēdū ad ſcđm ſine noua citatio
ne ſi ad ſcđm nō fuerat ſpecifice vocatus.q̄ in ſcđo decreto req
rit̄ cauſe cognitio maior ſicut in diffinitiua allegat ad hoc no.p
Jac.bu.in.d.§.vbi decretū. ¶ Sed dic q̄ bar.in.d.§.ſi ad diē
expreſſe tꝫ idē in ſcđo decreto ⁊ diffinitiua qđ in primo decreto.
c ⁊ iſtud vr̄ verius cū ſm decretū ſit de ꝓceſſu[c] eiuſdē cauſe per
bar.hic.in.xj.col.ꝟ.ſꝫ pone q̄ venit ⁊c.ergo cōprehēdit̄ ſub il
la cōminatione q̄ alias ꝓcedet̄ in cā.adde q̄ ant.de but.in.d.
c.qm̄.§.in alijs.ſtat cū opi.bar.hic.Subdit tn̄ q̄ in q̄rtū barto.
hic dicit eſſe veꝝ ſi additū eēt in citatione illud ꝟb.pemptorie.
q̄ p tale verbū ſatis vr̄ cōminari ſe ꝓceſſuꝝ ad imiſſionē ex pri-
mo decreto p.d.l.ꝯſentaneū. ¶ Tn̄ ſm Anto.de bu.hoc forte
nō eſt veꝝ quo ad diffinitiuā ⁊ nihil allegat.⁊ dicit q̄ tutus eſt
q̄ quo ad imiſſionē ex primo decreto iudex cōminet̄ q̄ alias ꝓ
cedit̄ ꝯ eū ꝯtumacia nō ob.allegat.d.l.ad pēptoriū.cū ſe.ſ.de
iu.⁊.c.ꝯſuluit.de offi.deleg.⁊ ita etiā expreſſius firmat ipſe.in
c.fi.in vlti.col.de eo q mit.in poſ.cau.rei ſer.vbi in ſentētia dif
finitiua firmat illud qđ ipſe ſub dubio forte poſuerat.in.d.§.in
alijs.allegat no.in.d.c.ꝯſuluit.⁊ in.c.cū dilecti.de do.⁊ contu.
¶ Sed certe etiā in ſententia Barto.vr̄ melius loqui.in d.§.
ſi ad diē ⁊ ibi tꝫ idē eſſe in ſentētia q̄ in primo decreto que equi
paratio in ꝓpoſito ꝓbat̄ p caſum in.d.l.ꝯſentaneū vbi ſi cita-
tus tribus edictis vel vno pemptorio eſt ꝯtumax pōt ꝓcedi ad
predicta. Un̄ veꝝ vr̄ q̄ ſi alij actus ſubſtātiales quo ad ſniam
proceſſerūt nō reqrat̄ alia citatio.nec ꝯ̄riū dr̄ in.d.c.ꝯſuluit.nec
in.d.c.cū dilecti. ¶ Et ad materiā vide que no.Bar.in.d l.ſta
tuliberis.§.ſtichus.j.de ſtatuli.⁊ que no.p gl.⁊ doc.in.c.ij.ꝟ.
nō teneris.de do.⁊ ꝯtu.in.vj.p ant.de bu.in.d.c.qm̄.§.ſi ꝟo.
46 ¶ † Jtē in q̄rtū bar.hic q̄rit an primū decretū debeat interponi
ipſa die pemptorij vel altera die.⁊ ꝯcludit q̄ die pemptorij.ſꝫ
tn̄ de eqtate pōt iudex expectare ēt i alterā diē p.c.ꝯſuluit.ꝯ of.
dele. Et ad.d.l.fi.j.qđ vi aut clā.rn̄de lꝫ.bar.nō rn̄deat q̄ ibi lo
qt̄ in citatione iudicis ad cōparēdū in iudicio circa quā bn̄ ꝯce
dit̄ datā eſſe ptātē iudici differēdi ad diē ſequētē.ut.d.c.conſu-
luit.loqtur enim tex.in.d.l.fi.de denūciatione extraiudiciali.et
47 ad actū iudicis explicādū. † Circa hoc adde q̄ no.ſpe.⁊ io.an.
in tit.de ſen.pla.§.iuſto.ꝟ.eſt ēt nulla vbi dicit no.Joā.an.q̄

a ¶ Deputat̄ ad illud.adde q̄ ꝓ opi.bart.ꝯſuluit alex.cōſilio.cxii.q̄ vꝫ ſentētia lata p iudicē cui non fuit fcā relatio citationis ſed notario ⁊ ful.ꝯſi.cxcv.ꝯſuluit q̄ vꝫ productio inſtri ꝯ̄o ſcā notario q alias hēbat oriſ ginalia inſtrā peneo ſe ⁊ ꝯ̄ valeat ꝓductio inſtri ſcā abſē te pte vide p lu.ro.conſilio cccccxviii.

b ¶ Qđ nō ad de mattb.no tabilibus ſuis fo.xxv.⁊ ibi vi de q̄ ꝓp hec ī ferr ⁊ dicit lu.ro.ꝯſi.lxxix.q̄ qcūqꝫ ſentētia primi vel ſcđi decreti eſt nul la ipſo iure.

c ¶ Sit de ꝓ ceſſu. Adde Matthe.nota bile ſegt̄ opi.bart.in hoc fo lio.xxvi.⁊ an reqrat̄ noua ci tatio in appoſi tione mulcte vide bal.cōſil.cccxcii.iiii.lib.q̄ tn̄ ꝯſi.nō eſt bal.⁊ qđ in cō dēnatiōe expē ſaꝝ nō reqrat̄ noua citatio voluit.d.ꝯ ro. dci.ſuis ꝯ do.⁊ ꝯtu.⁊ q̄ nō mulctet̄ niſi ve rus contumax voluit ang.cō ſi.viii.⁊ qđ ve rus contumax ad nullū actuꝫ ſit citandus ēt ad ſniaꝫ voluit oldra.ꝯſi.lxv.

ſi citatus ad audiendū ſniam vel qd ſimile fuerit ↄtumax pote-
rit iudex ad diē ſequentē differre vt in.d.c.ↄſuluit.⁊ ita ēt volu
it bal.in.l.cū nō eo die.C.qñ ꝓuo.non eſt ne.⁊ ibi ſimplr ſubdit
Bal.⁊ Saly.ꝙ ſi ille q fuit citatus eſt contumax in termino ci-
tationis ſemper ⁊ qñcunq; abſq; noua citatiōe poterit ille act⁹
expediri ad quā fuerit citatus ⁊ ita dicit Bal.ſe conſuluiſſe.mo
uenſ q꞉ poſtq̄ ſemel fuit in mora cenſeſ eſſe in mora: vt.l.mora
in pn.⁊ qḋ ibi gl.in ẜ.repetendi.ff.de vſu.¶ Et rñdet ad.d.c.
ↄſuluit.vbi vſ ꝙ ſolū in diem poſſit differri q꞉ ſm eos de mente
illius.c.eſt vt iudex inuito actore q fecit citare reum poſſit expe
ctare per vnam diem reū ↄtumacem ⁊ ſ in fauorē ↄtumacis nō
nī intendit fauere ↄtumaci ⁊ in contumacia pſeueranti vt poſt
illā diez ad inſtantiā actoris nō poſſit procedere ad illius actus
expeditionē ꝯ reum cū creſcente ↄtumacia ſit abſurdū dicere eū
liberari a termino. Pau.de ca.hic circa hanc.q.querit.put fa-
cit Bar.an in die peremptorij vel ſequenti debeat interponi p̄-
mū decretū ⁊ dicit bar.ſe de hoc dubitare ⁊ Bar.non hn̄ decla-
rat. Vñ dicit pau.de ca.ꝙ illud qḋ dicit bar.ꝓcederet in ſcḋo d
ecreto q꞉ ſcḋm decretū debebit interponi die peremptorij vſ die
ſequenti.nam par⁹ ꝯ quā eſt facta miſſio ex ſcḋo decreto citatur
ꝙ veniat ad videndū interponi ſcḋm decretū tali die iō tali die
vel immediate ſequenti debebit interponi alſ non valeret ſicut
nec ſnia diffinitiua.l.cū nō eo.C.qñ ꝓuo. Et hoc eſt ſane intelli
gendū qñ illa die vel ſequenti cōparuit citatus ⁊ non fuit inter
poſitum ſcḋm decretū.naz non pōt interponi ſine noua citatio
ne q꞉ citatio eſſet conſumpta ꝑ cōparationē.ergo ſi non compa
ruiſſet citatus poſſet qñcunq; interponi ſic ⁊ ſnia diffinitiua fer-
ri ita dicit ↄcluſiue bal.put bal.refert in.d.l.cū non eo.ſ; i p̄mo
decreto ſm Pau.de ca.nō eſt curandū de p̄dictis q꞉ tūc nō fuit
citatus ad videndū interponi p̄mū decretū vt no.Inn.in.c.ſi ad
uerſarius.de eo q mit.in poſ.⁊ Spec.in ti.de p̄mo ⁊ ſcḋo decre
to.§.ij.circa pn.⁊ ponit Bar.hic i ꝓxima p̄cedēti.q. Sed dicit
p̄mo ꝙ non vſ bona illa dr̄ia quā facit pau.de ca.inter p̄mū de-
cretū vel ſcḋm vel ſniaz diffinitiuā q꞉ quo ad hoc an requiraſ no
ua citatio nō eſt dr̄ia inter dicta tria qñ p̄ceſſit citatio pemptoria
⁊ ſic cū ↄtumacia expſſa vel tacita de ꝓcedendo ad vlteriora in
cōtumaciam citati. Vñ ſi p̄cedentibus actibus neceſſarijs fue-
rit citatus peremptorie ad allegandū vel comparendū ad cām
defendendā cū cōminatione ꝙ alias in contumaciaz ꝓcedetur
ad vlteriora in cā poterit ferri diffinitiua ꝯ contumacem ſine no
a ua citatione[a] ſicut ⁊ poſſet in contumaciam interponi p̄mū de-
cretū qñ illud nōdum erat interpoſitum ⁊ ꝓbaſ in.l.conſentane
um.C.quō ⁊ qñ iudex.⁊ expſſe firmat Bal.in.l.iij.§.ſi ad diez
ff.de re mili.⁊ hic in ſuperiori ꝓxima.q.vbi ponit quod citatio
pemptoria ſatis vſ hr̄e in ſe annexam dictā ↄtumaciam vt dixi
ſ.⁊ non poſſet aſſignari rō dr̄ie quo ad ꝓpoſitū inter p̄mum et
ſcḋm decretū ⁊ diffinitiuaz.vñ ſm bar.hic ſi ꝓcediſ die pempto
rij vel ſequenti v; actus ſine noua citatione poſtea aūt non va-
48 leret tanq̄ factus ſine citatione ad illam diē. ¶ † Ingq̄tum bal.
in.l.cū non eo die.⁊ Pau.de ca.hic dicunt ꝙ in contumaciam
poterit expediri actus qñcunq; ſine citatione noua ēt die ſequē
ti. Dic l; ipſi non dicant ꝙ iſta fuit opi. Hoſt.in.c.cum dilecti.
de do.⁊ cōtu.q꞉ preceptū vel citatio de comparendo ad diem
obligat ēt poſt diem vt vſ ꝓbari in.d.c.cum dilecti.l.falſus.§.
i.ff.de arbi. Sed ant.de bu.⁊ magis cōiter doc.tenent ꝙ imo
actus in ↄtumaciā non poſſit expediri niſi in die termini vel die
ſequenti ꝑ.d.c.conſuluit.⁊ dicit ant.de bu.ꝙ idē t; bar.in.l.fin.
in ſi.j.qḋ vi aut clā.in.l.aut qui aliter in pn.eo.ti.⁊ ēt dico tenere
ipſummet bal.in.l.i.in.iij.colū.C.quō ⁊ qñ iu.⁊ iſtud vſ verius
q꞉ ſi actus expediaſ alia die vſ expediri parte nō citata vt ꝓbaſ
in.d.l.ſi.§.ſi.j.qḋ vi aut clam.in rōne ſui.⁊ in.d.l.cū non eo.pre
terq̄ ſi in die ꝓxime ſequenti expediaſ ꝑ ꝑtātem quo ad hoc
conceſſam iudici per.d.c.ↄſuluit. ¶ Non ob.d.c.cum dilecti.
q꞉ pōt rñderi ꝙ ibi loquiſ qñ citatus erat go non ad vnū actuz
ſ; ad totam cām ⁊ ita voluit Pau.de liaza.in cōmento.c.finem
litibus.de do.⁊ cōtu.⁊ dñi de Ro.ↄcluſione.cccxxxix.incipi.itē
l; impetrans.⁊ alijs modis ēt pōt rñderi vt ꝑ ant.de bu.in.d.
c.cū dilecti.vbi ēt rñdet ad.d.l.celſus.ad quā clarius ⁊ melius
q̄ ipſe rñdeat potes rñdere v; ꝙ ibi loquiſ in obligato ad ſoluē
dū in certo termino qui non d; liberari poſt terminū alſ ſemp
curaret eē ↄtumax in ſoluēdo ad terminū.nos ẜo loquimur in ci
tato ad cōparendū ad iudiciū quo comparente iudex pōt ꝓce-
dere ⁊ expedire actū ſuū ⁊ ↄtumax vltra alia patiſ penam expen

ſarum.l.ſancimus.C.de iudi.que rōnes vñr ceſſare in caſu.d.
l.celſus.ſi bene cōſiderentur ⁊ ſimili modo rñde ad.d.l.mora.
49 ¶ † Limitat ēt ſingulariter Bal.in.d.l.cū nō eo.tex.in.d.c.cō-
ſuluit vt ꝓcedat qñ aſſignatus eſt terminus ad cōparēdū certo
die ſecus ſi ſit aſſignata certa hora diei puta cōpareas cras i au
rora ad audiendā ſniam q꞉ tūc iudex in bn̄ficiū cōtumacis inui
to actore nō pōt differre effectū illius citationis in diē ſequentē
cū ſint plures hore illius diei ⁊ tex.in.d.c.ↄſuluit.vſ loqſ qñ aſ
ſignata eſt dies ⁊ iſtud ēt recte int vētri ſenſit bal.in.l.terminato
50 in.ij.colū.C.de fruc.⁊ li. expen. † Limita ēt.d.c.ↄſuluit.de mē
te gl.i.c.ſepe.in ẜ.ac ſi pemptorie.ex̄ de appel.⁊ ibi notāt doc.
maxime do.abb.vbi ꝑ cōparationē in diem termini deſerta eſt
apellatio ⁊ ſic acqſitū eſſet ius parti.nam tūc nō poſſet iudex dif
51 ferre ſniam diffinitiuā vel actū ſuū in diē ſequentē. ¶ † Et † an re
graſ ꝙ iudex expſſe ꝓroget ſeu differat in diē ſequentē an ẜo ſi
ne aliq̄ expſſa ꝓrogatione poſſit expectare vide bal.in.l.⁊ poſt
edictū in pn.ff.de iu.⁊ an.de but.in.d.c.cū dilecti ⁊ ang.⁊ imol
52 l.de vnoquoq;.j.de re iud.vbi dixi. ¶ † In ea.glo.ibi ad ſcḋm
ꝑuenerit ⁊c.iuxta hanc p̄tē gl.q̄rit hic bart.an ad hoc vt poſſit
ꝑueniri ad ſcḋm decretū ſit neceſſe ꝙ ſint vocati ꝑ p̄coniū gn̄alr
b amici[b] ſeu oēs volētes cōparere ad defendendū ipſum reū ⁊ ip
ſe ſe remitit ad dicēda ꝑ ſe in.l.hic aūt.j.q.ex cau.in poſ.ea.ibi
no.dicit. ¶ Imo.hic circa hoc qḋ Cy.i.l.cū ꝓponas.C.de bo.
auc.iud.poſ.t; ꝙ iſtud nō eſt neceſſe l; gl.ſentiat ꝯriū in.d.l.ij.
j.qui.ex cau.in poſ.ea. Nec ob.d.l.hoc aūt.circa princi.q꞉ dicit
eſſe ſpeciale qñ ꝓcediſ ꝯ minorē.ſecus qñ ꝓcediſ ꝯ maiorē.nec
ēt ſm eū ob.tex.in.l.itē ait.§.ſi.⁊ in.l.ergo.ff.qb.ex cau.ma.q꞉
ibi reqriſ dicta citatio ad finē ne aliqs excludaſ a beneficio reſti-
tutionis in integrū qḋ eſt ius ſpāle.ꝙ facilius tolliſ q̄ ius cōe.l.
eius militis.§.militia miſſus.ff.de teſta.mi.⁊ hec opi.vſ ēt pla
cere io.an.in addi.ſpec.in ti.de primo ⁊ ſcḋo decreto.§.ſeqtur
circa prin.⁊ pro hac parte ſm Imo.facit q꞉ dicta citatio gn̄alis
non ſit de neceſſitate qñ pupillus h; tutorē vt p; in.d.l.hoc aūt
§.i.vſ ꝑ ꝑ euitādas opi.ante factū tutius eſſe ꝙ ſiat citatio.ſed
poſt factū ſi nō repiaſ facta vſ ꝙ nō infringaſ ꝓceſſus facit ſm
eū qḋ no.glo.in.c.i.de priuileg.⁊ in.c.nihil.de elec.†ro.hic ad
dit ꝙ bald.in auc.ſed cū teſtator.in ſi.C.ad.l.fal.⁊ in.l.ij.§.ſi.ff.
ſi ex noxa.cā agaſ ↄcludit ꝙ nō eſt neceſſaria citatio amicoꝝ qñ
ꝓcediſ ꝯ abſentē niſi in duobus caſibus primus in abſēte cā rei-
pu.ſcḋs in eo q non h; legitimam pſonā ſtandi iudicio ꝑ.d.l.ergo
⁊.d.l.hoc autez.⁊ ita t; Iaco.de are.in.l.i.j.de ven.in poſ.mit.
adde ꝙ gl.in.c.i.de do.⁊ ↄtu.t; illā opi.ꝙ ad hoc vt poſſit ꝓce
di ꝯ abſentē reqraſ citatio amicoꝝ ꝑ iura.ſ.allega.⁊ idē tenuit
gloſ.in.c.conſultatiōnibus.de officio delegati in gloſ.magna.
⁊ gl.in cle.i.in ver.certa ſcientia.de iud.⁊ illā opi.ſequiſ ibi do.
car.in.vj.q.illā ēt opi.vſ tenere gl.in cle.i.de reſcrip.in ẜ.licere
idē ēt vſ velle gl.in.l.iiij.§.ſi reus alſ eſt.§.q incipit ob rē non
defenſam.in ver.exiſtere.j.iudica.ſo.⁊ ibi no. Barto.idem t;
Spec.ti.de citatione.§.ſequiſ.ẜ.ſ; nunqd cōſanguinei.cū ẜ.
ſeq.⁊ in ti.de p̄mo ⁊ ſcḋo decreto.§.ſequiſ ẜ.itē vbi citatus.et
Inn.in.c.ſi.de eo q mit.in poſ.cā rei ſer.⁊ ita ēt vſ tenere Bar.
in auc.q ſemel.poſt.mediū.C.quō ⁊ qñ iu.⁊ ang.in.l.vt pfecti⁹
in.ij.col.C.de anna.excep.⁊ expſſe Saly.in.l.iiij.C.de ꝓcur.ꝑ
l.ergo.ff.qui.ex cau.ma.⁊ per.d.l.iij.cū gl.i.C.de ꝓcu.q̄ lex.ſ;
eū loquiſ indiſtincte.tn̄ magis cōis opi.q̄ vſ eſſe verior eſt in ꝯ
riū quā ēt vltra p̄dicta ſequiſ pe.⁊ Cy.in.l.ij.in repe.in.ij.q.ff.
ſi ex noxa.cā aga.⁊ ibi rñdet ad.d.l.ergo.⁊ ad.d.l.hoc aūt.put
rñdet hic Imo.⁊.ſ.retuli.idē ēt t; Pau.de liaza.⁊ Pe.de an.
in cle.cām.de elec.⁊ bal.in.d.auc.q ſemel.⁊ ibi dicit ꝙ non ſunt
citandi amici niſi qñ ꝓcediſ ꝯ minorē vel ꝯ abſentem ex ꝓbabi
li ⁊ neceſſaria cā abſentie.⁊ ita dicit eſſe intelligēdū id qḋ not.gl.
in.d.c.cām.vel alijs caſibus vbi a iure hoc expſſe requiriſ.⁊ ita
ēt t; bal.in rub.C.de ſucceſ.edic.in ſi.q꞉ regulariter ſolū vocādi
ſunt illi q hn̄t ius in ꝓceſſu cauſe.l.i.§.i.ff.de ven.inſpi.quam li
mita.allegat bal.in ꝓpoſito i.l.ij.in.v.col.ff.ſi ex noxa.cā aga.
⁊ idē t; ant.de bu.in.d.c.cām.vbi refert ꝙ ita ēt tenuit Ray.in
d.l.ergo.⁊ ꝓbaſ in.l.conſentaneum.C.quō ⁊ quādo iu.⁊ quia
iura videnſ requirere aliud q̄ cōtumaciam citati.c.quoniā fre-
quenter.§.in alijs.vt lit.non conteſta.⁊.i.de dolo ⁊ cōtu.cū ſi.
Nec obſtat.tex.in.d.l.iij.C.de procura.q꞉ ille tex.non loquiſ in
amicis ſed intelligiſ de adminiſtratore habēte mandatum.pro
pterea cōmuniter reprobaſ glo.j.que intellexit etiā illam legez
loqui de negocioꝝ geſtore ſine mandato vt per bart.ibi in fine.

Poteſt

a ¶ Noua cita
tiōe dicūt dñi
de ro.deci.ſu
a in nouis de
do.⁊ cōtu.qḋ
citatus ad totā
cām ſi nō com
paret i p̄mo
termino nec ēt
reus ꝙ altero
veniēte ad cāz
pōt ꝓcedi i cō
tumaciam alte
rius ⁊ ꝙ iudex
de gr̄a pōt de
nouo citare cō
tumacem ꝑ.c.
cōſuluit.

b ¶ Amici.ad
de videndū in
hac mā lu.ro.
ↄſi.cccclvij.et
ab.ↄſi.lxxxiii.
⁊ ibi an ꝯ non
latitantē here
tū ſit ipſo iure
nullū ⁊ an ꝯ ſu
riosum prodi
gū poſſit inter
poni ſcḋz here
tū ⁊ ibi ēt an
ſufficiat cita
tio ad domū ⁊
qñ ſimilius nō
luceret fructus
⁊ qn dicaſ lati
tare in hac mā
de qua ēt per
abb.ↄſ.lxxxiii.
ii.lib.

Pōt ēt rñderi ad no. p glo. in. d. l. iij. §. indi. so. ꝙ illa loquitur tñ in casu illius. §. Et ad mām vide notata per Bar. in. l. scire ops. §. cū reliquis. ff. de tuto. ꝛ cura. da. ab his ꝛ per bald. in. l. i. pe. col. C. qui admit. ꝛ per Jo. an. in ti. de pmo ꝛ scdo decreto §. restat. ver. sed pone ꝙ pupilli. ꝛ ver. sed qd si minor. ꝛ p imo.
54 ff. ea. l. §. non aūt statim ad fi. ¶ † In eadē glos. ibi domi sue ꝛc. de hoc an quo ad scdm decretum sufficiat citatio ad domus ꝛ an requirat latitatio. ꝛ qñ quis dicat latitare vltra ea q ponit Bar. hic Adde ꝙ Ang. hic addit ēt qñ proceditur ad secundū decretum pro executione sententie non requiritur latitatio. alle gat. l. properandum. §. finaūt reus. C. de iud. ꝛ. l. a diuo pio. §.
55 i. ff. de re iu. ¶ † Et subdit quod in casibus i quibus requiritur latitatio vt possit procedi ad secundum decretū. remedium erit ꝙ si reus non latitat detur curator bonis absentis ad instantiā actoris. l. ab hostibus. in pn. cum ibi not. ff. qui. ex cau. maio. et cum illo curatore lis contestabitur vt perueniatur ad diffinitiuā ꝛ si graue sit es alienum ad venditionem bonoꝝ celeriter venie tur allegat. l. i. ꝛ. ij. ff. de cura. bo. dan. Et no. diligenter hic vba ang. maxime dum vult ꝙ pro executione snie pro qua peruenit ad scdm decretū non requiratur latitatio qsi hoc non traditur ab alijs. ꝛ moderni hic nullā de verbis Ang. faciunt mentionē ꝛ de eo qd ang. hic tangit. s. dandum esse curatorē bonis absen tis. vide que plenius dixi in. l. bona. §. alieno. ff. eo. ꝛ ista vide ēt plene no. per Bar. in. l. iiij. §. pretor. in pen. ꝛ vi. col. ff. eo. ꝛ per Bal. in. l. satis. ff. eo. ꝛ in auc. ei q. in antepe. col. C. de bon. auc. indi. possi. vbi ēt dat aliā limitationem ad regulam que hꝫ ꝙ ad scdm decretum non puenit nisi ꝫ latitantē vt per bal. in. l. ij. ff. si ex nox. cā aga. ad ꝙ ēt vide q notant doc. in. c. qm frequenter
56 §. finaūt. el. i. ex vt lit. non contest. vt. ff. dicet. ¶ † Quo aūt ad pri mū decretum cōiter ꝯcluditur ꝙ nō requiratur latitatio. l. igno rare. C. de resti. mili. qd autem singulr limitauit Pau. de cast. in l. si prius in pen. colū. ff. ti. i. esse verum qñ fit missio in personali actione qn nō est pindicialis cum missus non acquirat pos. l. iiij. §. fi. ff. de acqui. pos. nec grauatur onere pbandi reus si velit re cuperare tenutā datam ex pmo decreto cū possit illam recupe rare per solam refectionē expensarum ꝛ pstationem satisdatio nis de iudicio sisti. vt in auc. ei q. C. de bo. auc. indi. pos. secus in actione rea. qr tūc fm eum requirit latitatio cū talis missio sit pindicialis eo qr actor imissus efficitur possessor. l. si qs emptio nis. §. pe. ꝛ ibi no. C. de pscrip. xxx. anno. ꝛ in aduersariū trans fert onus pbandi de iure suo. vt. d. l. si prius. ꝛ dicit ꝙ hāc limi tationem vr sentire glo. in. d. l. si prius. in verbo defenderet. iū cto tex. ꝙ dicit esse menti tenendū. Sed istam limitationē non puto verā nā vr esse ꝫ tex. in. l. consentaneū. fm verū ꝛ cōem itel lectū. C. quō ꝛ qñ iudex. vbi si reus fuit contentus actione reali post lit. contest. fuit ꝯtum ax sufficit cōtumacia pcedens ex cita tione facta p edicta ad hoc vt possit ꝫ eum pcedi missionē in pos se. ex pmo decreto. ꝛ tūc efficit possessor ꝛ reus quo ad onus p bandi efficit de reo petitor. ꝛ sic hꝫ necesse pbare de ꝓprietate sua. ꝛ ibi ꝛ notat in. l. a quo. ff. eo. idē vr pbari in. l. ij. ad fi. C. vbi in rem ac. vbi tex. in reali non requirit nisi citationē ꝛ ꝯtumaciā nec ob. gl. in. d. l. si prius. qr eam repbendit ibi bar. in nona opp. pme partis. ꝛ sic illa gl. cōiter non tenet. vt ēt ibi dicit Jmo. Et ad istā limitationē vide bal. i. d. auc. ei q. in. xiij. col. in vb. dubita
57 tur ergo quō intelligit ꝛc. † Itē adde pdictis ꝙ Jmo. hic insi. dicit ꝙ si quis sit cōtumax ꝛ nō latitet ꝛ querat an possit pcedi ꝫ eū ad scdm decretū ꝙuis text. in. d. l. fulcinius. §. i. ꝛ. §. qd sit latitare. ff. qb. ex cau. in pos. ea. videat velle ꝙ non. Tū fm eum Jnn. in. c. cum dilecti. ad fi. de vbo. sig. sentit ꝯriū. vbi dicit qd omnis pōt dici latitare qui n ō obedit vocatōi iudicis. alle. tex. qui bñ facit in. l. si creditores. ff. de puileg. credi. ꝛ bñ facit. e. tit. tex. in. l. cum q. cū gl. sua. ꝛ de hoc et tengit bar. in. d. §. qd sit la
58 titare. ¶ † Sed dicit Jnn. esse concludendum ꝙ ꝓprie talis nō comparens non vr latitās p. d. §. qd sit latitare cum ibi not. tū ex extensione iuris vr posse pcedi ad venditionē seu scdꝫ decre tum ꝫ eos si constet de vera ꝯtumacia sicut pcedit ꝫ latitantem per. d. l. si creditores. ꝛ per no. in. d. l. cū q. ex hoc pꝫ fm eum ꝙ si est presens in iudicio. sed non vult se defendere ad mandatuꝫ iudicis. vel ēt si sit citatus psonaliter. ꝛ cum solēnitate perēpto rij. ꝛ non cōpareat pcedi poterit ad venditionē seu ad scdm de cretū. nam ꝛ psens qui non vult rñdere habet in pcessu pro vo cōtumace. vt voluit Bar. in. d. §. quid sit latitare. vbi voluit qd ꝫ talem possit pcedi ad secundum decretum quod etiaꝫ voluit

59 Bal. in. d. l. ij. in. v. col. ff. si ex nox. cā aga. ¶ † Adde etiaꝫ circa hoc ꝙ Jo. an. ant. de bu. ꝛ imo. in. c. ꝯsultationibus. de offi. de le. dicūt ꝙ lꝫ regulariter nō pueniat ad scdm decretū ꝫ non lati tātē. vt ibi p gl. ꝛ hꝫ in. d. l. fulcinius. §. i. ꝛ. ij. tñ vltra fallentias quas hic ponit Bar. fallit qñ expediret reo absenti puenire ad scdm decretū potius ꝙ differri forte pp debitum qd quotidie crescebat. ꝛ si dilatio esset allatura periculū creditori. nā tūc po terit pueniri ꝫ non latitātē ad scdm decretū. tñ dato prius cura tore bonis p. d. l. fulcinius. §. adeo. nā si illud ꝯcedit ꝫ furiosū ꝛ ꝫ pupillū vt ibi. ꝛ notat p gl. in. d. l. si nō expedierit. ff. de bo. au cto. iu. pos. ꝛ etiā ꝫ absentē causa reipu. vt no. p glo. in. d. l. cum qui. ꝛ p Jnnoc. in. d. c. dilecto. forte habebit locū in alijs ꝙuis non latitent. vt voluit etiā Jnno. in. d. c. dilecti. Et si dicat ꝙ ꝫ predictos furiosum ꝛ pupillum det ficta latitatio pp eoꝝ tuto res ꝛ curatores citatos qui latitant ꝙ non vr ꝯtingere in alijs absentibus. respōdēt ipsi in. d. c. ꝯsultationibus ꝙ text. in. d. §. adeo hic non ponderat. immo tex. ibi vult ꝙ fiat missio ꝛ vēdi
60 tio ꝯtra dictas psonas etiā si nullus latitet. ¶ † Subdit tamen Anto. de bu. in. d. c. ꝯsultationibus. quē ibi etiam refert imol. ꝙ legisse dicit ꝙ ideo ꝫ minorem ꝛ furiosum qui non possunt dici latitare interponit scdm decretū. qr longa esset dilatio si di ceremus ꝙ creditor haberet expectare ꝙ minor efficeretur ma ior vel furiosus sane mentis. ¶ Vel fm eū istud non ꝓcederet in absente nisi latitaret vel adeo esset absens ꝙ nō speret de ꝓ ximo presentia. vt in capto ꝛ detēto. vt pꝫ expresse in. l. impato res. ff. de priui. cre. ꝛ dū ipse allegat legistas ita dicere. puto ꝙ voluerit allegare gl. fi. in. l. si minor iūcto tex. ff. de bo. auc. indi. pos. ¶ Sed certe Bar. ꝛ expressius ang. in. d. l. si minor. ꝛ Jn no. in. d. c. dilecto. ꝛ Spe. in tit. de scdo decreto. §. nunc videa mus. vb. illud aūt. vñr tenere opi. gl. in. d. l. si minor. ꝛ alia iura volētia ꝙ minor q nō latitat patiat scdm decretū intelligat fm distinctionē positā in. d. §. adeo. vb. si. plane. ꝛ optime pbat ibi tex. dū dic ceterisqꝫ q curatoris ope iuuant. ꝛ sic vr ꝙ nō sit bo na rō illa ꝙ nimis lōgū esset creditori expectare ꝙ minor effice retur maior ꝛc. nā sequeret ꝙ qñ minor esset ꝓpe maiorē etatē ꝙ tūc indistincte possit pcedi ꝫ eū ad scdm decretū ꝙ est ꝫ no tata in. d. §. adeo. ꝛ ꝫ notata in. d. l. si nō expedierit. et sic in ab sente nō vr ꝙ sit attēdēdum an de pximo spet presentia vel nō qñ mora excresceret debitū vt qr vsurariū vel mora esset allatu ra preiudiciū. vt est dictū. p quo bñ facit illud qd not. gl. in. d. l. cū q. et cū dicta fallētia tradita p Joā. an. et alios in. d. c. ꝯsulta tionibus. vr in effectu ꝯcordare Bal. in. d. auct. ei q. in antepe. col. ꝯcludēs ꝙ vbi scdm decretū ꝯcernit cōmodū tā actoris ꝙ rei. tūc poterit interponi ēt ꝫ nō latitātē. ita dicit eleganter velle inn. in. d. c. dilecto. Et subdit bal. ꝙ qr non pōt esse dubiū in fa cto an scdꝫ decretū fuerit interpositū gratia vtriusqꝫ. dicamus ꝙ in dubio tenebit scdm decretū et trāsibit in rē iu. nisi appellet ita dicit voluisse Ja. de are. in. l. si cū. §. ij. ff. de fideicō. liber. qd reputat bal. mēti tenēdū. p quo allego glo. in. l. impatores. in
61 ver. frustra. de priuile. credi. ¶ † Ad predicta ēt vide bal. in. d. l. ignorare. vbi ponit ēt vnū qd facit p limitatione quā posuit an ge. hic. dū dicit ang. ꝙ p executione snie pōt ꝫ nō latitātē pce di ad scdm decretū. vt retuli. ff. tñ iura alleg. p ang. nō vñr pba re vt intuētipꝫ: Bart. ēt. d. l. ignorare. in fi. ponit illud qd retuli fm ang. hic. dū ang. alle. d. l. ab hostibus. ꝛ illud ēt posuit bar. hic in. ix. col. ꝛ bal. in. d. l. cū ꝓponas. C. de bo. auct. iu. pos. vbi ēt tractat bal. an in pmo ꝛ scdo regrat latitatio. et ēt quō pbe tur latitatio. et an ꝫ minorē vel ecclesiā latitātē possit interpo
62 ni scdꝫ decretū. † Ad predicta ēt vide Jmo. in. l. ꝫ pupillū. ff. de re iu. vbi dicit qd sicut qñ urget es alienuꝫ et dilatio est allatura piculum creditori pōt deueniri ꝫ pupillum et furiosum q non latitat ad scdm decretum dato curatore bonis. d. §. adeo. ita et ꝫ absentē cā reipu. ēt si nō latitaret. et dicit ꝙ ita vr sentire glo. singularis in. d. l. cum qui. de quo etiam uide per Bartoluꝫ in
63 d. l. si minor. † Adde etiam nota. per Specu. in. d. uersicu. illud autem. ubi in hac materia sequitur quasi omnia pulchra uerba Jnnoc. in. d. c. dilecto. et ibi etiam tangit an si sit interpositum scdm decretum ꝫ nō latitātem decretum sit ipso iure nullum in casibus in quibus requirebatur latitatio. de quo uide per glo. et Bar. in. d. l. fulcinius. §. si qs possederit. per Jnn. in. d. c. di lecto. et per glo. et bar. in. d. l. imperatores. et per doc. in. d. c. ꝯsultationibus. et p bal. et Saly. in. d. l. ignorare. post Cy. et p Jmo. in. d. l. ꝫ pupillum. magis cōis est opin. contra Barto.

64 ¶ † Itē adde in q̄ſtum Bar. hic tangit infra q̄tum tp̄s admit-
tatur reus ad veniendum vt recuperet tenutam datā actori ex
p̄mo decreto reficiendo expenſas ⁊ p̄ſtando ſatiſdationē de iu
dicio ſiſti ⁊ concludit q̄ vſq; ad. xxx. annos pōt. ¶ Tenendo
opi. q̄ iuri offerēdi p̄ſcribat̄ ſpacio. xxx. annoꝝ q̄ eſt magis cō
munis opi. de qua plene tractat̄ in. l. pignori. j. de vſuc. ⁊ i. l. cū
notiſſimi poſt p̄n. C. de p̄ſcrip. xxx. annoꝝ. ⁊ p bar. in. l. i. ſ. de cō
di. ex le. ⁊ ſm Imo. hic p̄cedit opi. Bar. q̄n facta eſt miſſio cō-
tra cōtumacē in pſonali actione ⁊ nō eſſet deuentū ad ſcōm de
cretū. ſi aūt imiſſio facta fuiſſet in actione reali tūc dicit ēt recur
rendū ad no. in. l. ij. vbi per glo. ⁊ doc. C. vbi in rem actio. ⁊ i. c.
paſtoralis. §. i. de offi. ord. nam ſm eū gl. in dictis locis voluit
q̄ vſq; ad. x. annos inter p̄ſentes. ⁊. xx. inter abſentes audiatur
de p̄prietate reus. ¶ Ad poſ. aūt recuperandā per ſolam obla
tionem ſatiſdationis ⁊ refectionis expenſarum non audiatur
reus niſi vſq; ad annū per. l. ſi quis emptionis. §. pen. de p̄ſcri.
xxx. an. ⁊ plene habet̄ in. c. q̄m frequenter. §. in alijs. vt lit. non
cōteſta. ¶ Dum aūt glo. in dictis gl. voluit q̄ audiat̄ dūtaxat de
p̄prietate vſq; ad. x. annos an procedāt. dic vt colligitur ex his
que dixi. ſ. in tex. dum teſigi an miſſus in poſſeſ. ex primo decre
65 to p̄ſcribat longo tempore. ¶ † Itē iuxta p̄dicta adde q̄ ſi miſ
ſus eſt in actione reali actoꝛ in poſ. q̄uis regulariter infra annū
reus poſſit cōparere ad reuocandū tenutā p ſolā p̄ſtationē ſatiſ
dationis ⁊ ſolā refectionē expenſarū vt dixi. iſtud tū fallit in plu
66 ribus caſibus quos poſui in. l. ſi p̄us. ſ. tit. i. ¶ † Quibus adde
aliū caſum quē poſuit Ang. in. l. a quo. j. e. vbi ſi iudex añ lapſū
dicti anni ſtatuit terminū reo infra quē deberet cōparere ⁊ d̄ iu-
re ſuo docere elapſo termino nō audiet̄ aliquo mō per illā. l. a
a quo. cum ibi no. quā. l. ad hoc reputat mirabilem [a] ange. Et iō
ſm eū cautus d̄z eſſe actoꝛ imiſſus vt faciat ſtatui dictū terminū
qd̄ dicit eſſe ſingulariter notandū. ⁊ idē tz Pau. de caſt. vñ hoc
facit ex cā. Sed Imo. ibi dicit q̄ non vr̄ poſſe ſtatuere dcm̄ ter-
minū niſi poſt lapſum anni per. l. ſi quis emptionis. §. ſed ſi gs
vbi tex. indulget reo annū ad cōparendū. Facit ſm eū id qd̄ hr̄
in. c. īdultū. de reg. iur. li. vj. ⁊ ita dicit videri ſatis eſſe de mente
bar. in. d. l. a quo. ¶ Adde q̄ iſtā opi. quā tz Imo. tenuit ēt io.
an. in addi. Spe. in ti. de p̄mo ⁊ ſcdo decreto. §. ſequit̄. in addi.
que incipit. Quidam iudex ⁊c. ⁊ per. d. §. ſed ⁊ ſi gs. ⁊ per. d. c.
indultū. ¶ Sed pro opi. ang. adducas. q2 illa p̄fixio termini fa
cta a iudice hʒ vim ſcdi decreti in actione reali. vt dixit barto. in
hoc. §. in vlti. col. vbi ad hoc allegat tex in. d. l. a quo ⁊ no. etiā
Bar. in. l. ꝯſentaneum. C. quō ⁊ q̄n iud. ſed ita eſt q̄ ſm magis
cōem opi. cōmittitur iudicantis arbitrio infra q̄tuꝫ tp̄s velit iu
dex interponere ſcdm decretum vt eſt gl. pe. in. l. cum p̄ponas
C. de bo. auc. iudi. poſſi. ⁊ firmat Bar. hic in. xj. opp. lʒ gdam
dixerint q̄ añ annū non poſſit interponi ſcdm decretū. vt dicet̄
in loco ſuo. ¶ Unde retenta cōi opi. vʒ q̄ ſit cōmiſſum iudicā
tis arbitrio vr̄ q̄ poſt p̄mū decretū interpoſitum in actione per
ſonali reus hēat. xxx. annos ad recuperandum tenutā. vt p̄xime
dixi. ⁊ tñ iudex pōt ante interponere ſecundum decretum. vt. ſ.
ita lʒ in reali hēat reus annū ad reuocandū p̄mum decretum tū
hoc dʒ intelligi verū niſi iudex p̄fixerit terminum ad docenduꝫ
de iure ſuo. q2 terminus ⁊ eius elapſus hʒ vim ſcdi decreti vt di
xi. Pro hoc ēt facit q2 iudex ex cā pōt abbreuiare dilationes le
gales. vt plene hr̄ in. l. ij. j. de re iudi. ⁊ iſtam opin. ſequit̄ p̄ciſe
Rom. in. d. l. ij. in. xxxj. col. vbi ēt dicit q̄ iudex ſimiliter dictuꝫ
b tp̄s anni pōt elongare [b] ſi vult. Pro quo dicit eſſe tex. ſingularē
ſm verū intellectum in ꝟ. annū ⁊c. in. c. cum veniſſent. de eo qui
67 mit. i poſ. cā rei. ſeruā. lʒ hoſtiē. ibi alr̄ dixerit. ¶ † Itē adde aliā
fallentiā q̄n p̄mum decretū in actione reali eſſet interpoſitū poſt
lit. cōteſt. q2 tūc ēt infra annū non auditur reus ad reuocandum
tenutā p p̄ſtationē ſatiſdationis ⁊c. ſed ſolum auditur ſi velit
de ſua p̄prietate docere ⁊ agere. l. ꝯſentaneum. ⁊ ibi barto. C.
quō ⁊ q̄n iud. ⁊ no. Bar. in. d. l. a quo. ⁊ ibi glo. quicqd dixerit
68 gl. in. d. l. cōſentaneū. ¶ † Aliā fallentiā adde quā hic poſuit pa.
de ca. q̄ ſi ille qui imiſſus eſt ex p̄mo decreto vult incōtinēti do
cere de iure ſuo. lʒ aduerſarius offerat expenſas ⁊ ſatiſdationeꝫ
de iudicio ſiſti. tū ille aduerſarius non recuperabit hoc caſu te
nutā datā in actione reali arg. no. in. l. ij. C. de edic. di. adri. tol.
ſic dicit velle Spec. in tit. de cōtumacia. §. ſequit̄. ver. ſed pone
cōuenit ⁊ i ti. de p̄mo ⁊ ſcdo decreto. §. reſtat. ver. qd ſi ego vo
lens ⁊ no. Barto. in. l. ij. §. fi. j. de acq. poſſeſ. ⁊ dicit ſe habuiſſe
hunc caſum de facto hic. ⁊ q̄ aduocati partis aduerſe dicebant
contrarium per. d. l. ſi quis emptionis. §. ſed hoc ſup illis. Ad
quem rñdet q̄ ibi loquit̄ in ſpoliatore qui non auditur anteq̄
reſtituat. l. ſi quis a ſe fundum. C. ad. l. iul. de vi. ſed imiſſus au-
ctoritate iudicis non dicit̄ ſpoliatoꝛ. l. iuſte poſſidet. j. de acqui.
poſ. Cui adde q̄ dixi poſt Bar. in. d. l. iij. §. fi. ⁊ q̄ notat bald. in
addi. ſpe. in ti. de ſnia in. iiij. col. in ꝟ. an imiſſus. ⁊ circa iſtū arti
culū infra q̄tū tp̄s audiat̄ reus ad reuocandū tenutā vide vltra
69 ſuperius dicta q̄ no. Bal. in. d. auc. ei q in. xj. col. ¶ † Itē in q̄ſtū
concludit bar. q̄ ſi facta eſt miſſio ex p̄mo decreto ꝯ non defen-
dentē ſufficit q̄ reus cōpareat ⁊ reficiat expēſas ⁊ offerat ſe de-
fenſioni cū ſatiſdatione de iudicio ſiſti abſq; eo qd̄ ſoluat debi
tū p̄ncipale. ſecus ſi miſſio eſt facta nō ex eo qd̄ reus ſe non defē
dit. ſed ex eo q2 non ſoluit. q2 tūc non reuocat̄ miſſio niſi ſoluat.
vel ſi facta eſt miſſio q2 non cauit non reuocabit̄ niſi caueat. Ad
de ſm Imo. hic q̄ Io. an. in addi. Spec. in ti. de p̄mo ⁊ ſcdo d̄
creto. §. reſtat. ver. ſed pone agens. dicit hanc fuiſſe originalem
opi. Iaco. de are. in. l. iij. §. itē videamus. Tū dicit imo. q̄ hoc
nō inuenit in ſua lectura Iac. de are. ⁊ ſubdit Io. an. in loco p̄al
lega. q̄ ſʒ hoc vr̄ q̄ ſi gs fuerit p̄ſens corā iudice ⁊ iuſſus caue-
re vel ſoluere ſi poſtea pp̄ ꝯtumaciā in nō cauendo vel nō ſoluē
do ſit facta miſſio nō audit̄ volēs reficere expēſas niſi ēt caueat
vel ſoluat. ſecus q̄n p̄ceſſum eēt ꝯ abſentē. q2 tūc ſufficeret refū-
70 dere expēſas ⁊ offerre ſe defenſioni. ¶ † Sʒ dicit imo. eſſe ad-
uertendū. q2 ſm iſtū intellectū Io. an. oporteret q̄ reſtringeret̄
tex. i. d. §. itē videamus. vt nō habeat locū q̄n ꝯ abſentē fuiſſet
p̄ceſſum q̄ vr̄ eſſe ꝯ mentē illius tex. Et p tanto ſm eū pōt dici
q̄ lʒ p̄ceſſuꝫ ſit ꝯ abſentē ſi tū notorie ꝯſtat debere fieri id qd̄ pe
tit̄ puta cautio p̄ſtari, vt eſt in caſu illo q̄n apparet domū in qua
facta eſt miſſio eſſe ruinoſam ⁊ minari ruinā aduerſus domum
imiſſam ⁊ tūc non ſufficiat refundere expenſas lʒ p̄ceſſuꝫ fuerit
ꝯ abſentē. ita p̄cedat. d. §. itē videamus. ⁊ idē ſi petat̄ ſolui lega
tū ex teſtō ex quo teſtō abſens pretendit ſe heredeꝫ nec apparet
aliud pp̄ qd̄ legatū non debeat̄. nam tunc ēt ſi imiſſio ſit facta ꝯ
abſentē nō ſufficeret refundere expenſas lʒ p̄ceſſum fuerit ꝯ ab
ſentē ita p̄cedat. d. §. itē videamus ⁊ idem ſi petatur ſolui lega-
tum ex teſtō ex quo teſtō abſens p̄tendit ſe heredem nec appa-
ret aliqd pp̄ qd̄ legatū non debeat̄ nam tunc etiam ſoluit̄ lega-
tū. ⁊ ita intelligat̄. l. ſi pecunie. in fi. ſ. vt in poſ. lega. ſecus q̄n ali
qd allegaret̄ pp̄ q̄ dubiū p̄babile videret̄ an debere ſolui agen
ti vel non q2 tūc ſufficeret refundere expenſas ⁊ ſe offerre defen-
ſioni ſʒ eū Pau. de ca. hic vr̄ intelligere prout facit Io. an. lʒ d̄
eo mentionē non faciat. ⁊ ita vr̄ intelligere Bart. in. l. eū. j. de
p̄uileg. credi. ita ēt exp̄ſſe intelligit Pau. de ca. in. d. §. idē vi
deamus. dicens q̄ ille tex. itelligit̄ q̄n reus cōparuit ⁊ cā cogni
ta iudex p̄nunciat ipſum teneri cauere ⁊ noluit cauere ſecus ſi
ibi citatus fuiſſet vt caueret ⁊ nō cōparuiſſet. ⁊ cū io. an. ēt tran-
ſit an. de bu. in. c. q̄m. §. in alijs. vt lit. nō ꝯteſt. ⁊ iſtud vr̄ verius
q2 i caſu. d. l. ſi pecunie. nō app̄et q̄ notorie ꝯſtaret de legato ex
p̄ductiōe teſti nec q̄ ex teſtō eēt fcā ſcriptura aliq̄ publica p quā
a notorie ꝯſtaret de eo. ¶ Uel ēt ad illū tex. pōt aliter rñderi. vt
71 colliget̄ ex ſtatī dicēdis. ¶ † Nec ēt in. §. itē videam⁹ app̄et q̄
ibi notorie ꝯſtaret domū rei minari ruinā aduerſus domū acto
ris tū in vno caſu limitāda vr̄ ꝯcluſio Io. an. ⁊ ſequaciū. ſ. q̄ illa
locū non hēat q̄n peteret̄ executio ſnie q̄ ēt in rē iudicatā tranſi
uit. nā tūc ſi reus fuit ꝯtumax non cōparēdo ⁊ p̄ceſſum fuit ꝯ cō
tumacē ad miſſionē in poſ. nō recup̄abit hoc caſu reus tenutam
offerēdo ſatiſdationē. ⁊ reficiendo expēſas lʒ oporteat q̄ ſoluat
tex. eſt no. in. l. p̄perandū. §. ſin aūt reus. ⁊ ibi no. bart. ⁊ bal. C.
de iud. quaſi illo caſu q̄n ſuper liquidato petit̄ executio intelliga
tur ſemp fieri miſſio ex eo q2 nō ſoluit. ⁊ ita ēt tz bar. in. l. ꝯſenta
neū circa penul. ⁊ vlti. colū. C. quō ⁊ q̄n iud. vbi ita itelligit tex.
ſm eū ſingularē in. d. l. ſi pecunie. in fi. ſʒ melius vr̄ p̄bari in. d.
§. ſin aūt reus. ⁊ ita ēt clare firmat bal. in auct. ei qui circa. xj. vel
xij. col. C. de bo. auc. iudi. poſſi. nā ſm eum poſt ſniam non dʒ
eſſe locus cautioni de iudicio ſiſti. l. grece. §. ⁊ poſt litē. j. de fi-
72 deiuſſo. ¶ † Itē p̄dicta limita ſm ange. in. d. §. item videamus
vbi dicit q̄ lʒ in. d. l. ſi pecunie habeat̄ q̄ vbi vult quis recupera
re tenutam datam ob contumaciā hēat ſufficere cauere ob cau
ſam pp̄ quā data. ⁊ tūc illā recuperat tū illud eſt veruꝫ ſi vult ſa
tiſfacere p̄ut tenebat̄ de iure cōi. ſecus ſi vult ſatiſfacere prout
tenebatur de iure ſpeciali. q2 tūc non poſſet per talem ſatiſda-
tionē recuperare tenutam. ⁊ dicit de hoc eſſe caſum ſingula-
73 rem in. l. de die. §. plane. ſ. qui ſatiſda. cogan. ¶ † Et per hoc
infert q̄ ſi

[a] ¶ Mirabile
adde q̄ in. ro.
ſin. ſuis ſo. xi.
dicit q̄ archi.
⁊ io. an. l rub.
de eo q mit. in
poſ. cā rei ſer.
in. vi. tenēt qd̄
j. annū actor
poſſit cōpelle-
re reū ad recu
perādū poſ. et
ad vlteriorē li
tis p̄ſecutionē.
[b] ¶ Agere. ad
de q̄ idem in.
ro. hoc firmat
ſin. ſuis ſol. xi.

ſfert ꝙ ſi ex forma ſtatuti ille q fuit de numero ancianoꝝ vel prio
rū habeat priuilegiū vt nō ponaſ in carceribus vbi pena eſſet ar
bitraria ⁊ ſatiſdet de mille libris ⁊ ɔtingat ꝙ ſit poſitus in carce
ribus. quia non potuit ſatiſdare deinde petat relaxari. quia
vult ſatiſdare non audietur quia hec ſatiſdatio non eſt ſibi per
miſſa niſi ſolum ex priuilegio quoniam de iure communi ſo-
lum vbi pena eſt mere pecuniaria permittitur ſibi ſatiſdare. l. iii.
ff. de cuſto. reo. ſm qd̃ declarat bar. ⁊ alij in. l. i. eod. ti. ⁊ cū an
ge. trāſit imo. ⁊ ro. in. d. §. itē videamus. Preterq̄ dn̄s ang. pre
ſupponit ꝙ ille carceratus fuerat q: ſatiſdare nō potuerat. nam
in hoc nō bene dicit qm̄ qñ nō ſatiſdat ꝑ impotentiā ⁊ non ꝑ
ɔtumaciā nō imputaſ ſibi. d. §. plane. ver. diuerſum. ⁊ cū ſupra
dicta limitatōe data p. d. §. plane trāſit ipſe. ⁊ dicit h̄ eſſe ſingu.
74 ⁊ nō auditū ab alijs. ¶ † Itē ingq̄tū bar. h̄ querit qd ſi reus poſt
primum decretum venit ⁊ non reſtituit expenſas vult impedi
re ſecundum decretum. ⁊ tamen non vult reficere expenſas nec
defendere ſe a principali petitione quid tunc faciendum ſit. ad
de que notant Cynus ⁊ bald. in auctentica ei qui in. ii. colum.
C. de bo. auc. indi. poſ. vbi dn̄t ꝙ ſi reus cōpareat ⁊ dicat nō cu
ro recuꝑare tenutā. ſed volo litē ɔteſtari vt ꝓcedaſ ad diffiniti
uā nō dʒ audiri ⁊ nihil alle. ſed pōt ꝓbari p. l. ſancimus. C. de in
75 di. ꝑ id qd̃ hr̄ in. d. auctē. ei q. ¶ † Fortius ſubdunt ipſi ꝙ actor
pōt compellere reum ad recuperandum tenutam ⁊ ad dandū
fideiuſſorem ⁊ ad reſarciendum dāna. ita dicunt ꝙ eleganter de
cidit Archidia. in. c. i. de eo qui mittitur in poſſeſſione cauſa rei
ſeruande in. vi. vbi pro hoc allegat. l. i. §. quid ergo. ff. de ventre
inſpicien. ⁊ l. qui legati. C. vt in poſſeſ. lega. ⁊ per hoc pōt ꝓbari
primū decretū coꝝ. Sed adde ꝙ archi. hoc nō ponit in. d. c. i. ſʒ
in rub. illius ti. Itē adde circa hoc ꝙ bal. in. l. ij. verſi. v. querit
vtrum reus ⁊c. ff. ſi ex noxa. cau. aga. tenet ɔtrium dicens ꝙ reus
paſſus immiſſionē ex primo decreto non pōt cogi ad reluendā
tenutā. Exemplū ſi miſſus eſt in poſ. eq ⁊ non pōt actor tollera
re ſumptus ⁊ ꝓpterea cogit reum ad reluendum vel petit cogi
et ita dicit tenere Jo. an. in addi. ſpec. ⁊ non alle. vbi nā ſm bal.
nō reperiſ ꝙ ex illa tenuta actor ɔſequaſ niſi pignus pretoriū nō
aūt ius cōpellendi ad reluendū ⁊ puto ꝙ voluerit allega. io. an.
in ti. de primo ⁊ ſcd̃o decreto. §. ſequiſ in additiōe incī. ꝙ iudex
⁊ no. ēt Jo. an. in. d. rub. de eo q mit. in poſ. li. vi. ⁊ ant. de bu. in
c. qm̄. §. in alijs. vt li. nō ɔte. vbi dn̄t ꝙ ante lapſum anni a die
interpoſitiōis primi decreti iudex pōt regrere reū vt recuperet
tenutā ſed non pōt eū ad hoc cogere nec ante lapſum anni face
re actorē veꝝ poſſeſſorē lʒ reus tenutā recuꝑare nolit. alle. d. l. ſi
qs emptionis. §. pe. ⁊ tex. in. d. §. in alijs. iuncto. d. c. indultū
in. vi. Sed dn̄icus in. d. ru. ſequendo pau. de liaza. ɔcludit ꝙ iu
dex nō poſſit cōpellere reū ad recuperandā tenutā q: illud eſt in
ductū in fauorē rei vt eā infra annum recuꝑare poſſit ſm qd̃ hr̄
in. d. l. ſi qs emptionis. ⁊ dictū fuit. ſ. ergo nō dʒ ad id cōpelli q:
ſequereſ ꝙ inductū in fauorē redūdaret in odiū ɔ. d. l. qd̃ fauo
re. C. de legi. ſed potuit bn̄ cōpelli reus ad ꝓcedendū in cā puta
rñdendū libello ⁊ ſimilia circa que primo fuerat ɔtumax. naʒ dʒ
iudex poſſe ad hoc cōpellere reū excōicādo vel alr̄ cōpellēdo nō
obſtāte ꝙ ſit data tenuta actori. ⁊ ita ſm eū ꝓcedat dictū archi.
a vt. ſ. ⁊ iſtud plʒ.[a] ¶ † Qd̃ ēt regio tenere bar. in. l. ɔſentaneū. ꝓ
76 pe ſi. C. quo ⁊ qn̄ iu. p. d. §. qd ergo. ⁊ eſt optimus tex. in. l. q le
gati. q: ibi non loqſ tex. de recuꝑatione tenute que ſit p refectio
nē expēſaꝝ ⁊ oblationē ſatiſdatiōis de iudicio ſiſti iuxta. d. auc.
ei q. ⁊ circa hāc reuocationē tenute que dʒ fieri p ſolā oblationē
ſatiſdationis ⁊ expenſaruʒ pendet nunc hec dubitatio in facto.
Reus ɔ quē ꝓceſſum erat ad primū decretū cōparuit ⁊ obtulit
expenſas ſed nō obtulit ſatiſdationē querebaſ an diceretſ lītime
cōparuiſſe. ⁊ reus allegabat ꝙ ſic. q: dato ꝙ debeat p̄ſtari ſatiſ
datio vt in. d. auc. ei q. tn̄ dʒ itelligi ſi h̄ actor petierit ꝙ in cāu ꝓ
poſito nō petijt. ſatis enim eſt ꝙ reus morā nō faciat ſi petaſ ſa
tiſdatio. l. ſi. §. i. ff. quo. leg. ⁊ per id qd̃ no. in. c. cupiētes. §. ſi ꝟo
de elec. li. vi. in glo. que incipit an teneaſ offerre. Rñde ꝙ de iu
re ɔtrariū erat verius q: dʒ offerri ēt ſi non petaſ. pʒ q: ſi nemo ſit
q recipiat. reus infra datū tp̄s ad recuperādū tenutā teneſ offer
re corā honeſtis ⁊ publicis ꝑſonis dictā ſatiſdationē. vt eſt tex.
77 in. c. paſtoralis. §. ſi. de offi. or. ¶ † Itē q: hic vt excludaſ qs a
iure ſibi licite queſito regriſ ꝙ aduerſarius offerat id qd̃ facere
dʒ ēt ſi nō petaſ. tex. eſt in. l. ſtipulatio. §. i. ⁊ ibi hic no. dy. ⁊ bar.
poſt gl. ſ. ti. i. ⁊ ibi rñdēt ad. d. l. ſi. ꝙ ibi legatarius nō habebat
ius retinēdi cū illicite occupaſſet merito ſatis ē ꝙ ſibi petēti mo
re nō ſiat. ſed in caſu nr̄o actori erat queſitū ius retinēdi licite p
primū decretū ⁊ ſʒ dictā diſtinctionē dʒ intelligi gl. in. d. §. ſi ꝟo
ſm Jmol. in. d. l. ſtipla. §. preterea glo. i. §. ſi ꝟo. ita decidit ꝙ
in caſu illius. §. nō regraſ oblatio niſi petaſ ex eo q: tex. ibi vtiſ
ver. cōtēpſerit. ⁊ nō dicit ɔtēnere q: nō offert niſi petitus ſit. ſed
tex. in. d. auc. ei q. nō vtiſ ꝟ. ɔtēpſerit ⁊ hoc ēt de mēte bar. in. l.
i. §. nō exigit. ff. vti poſ. le. ad hoc ēt vide bal. in. c. lʒ ſi de feu. fue.
ɔtro. iter do. ⁊ ag. ⁊ hoc no. ꝓ itellectu coꝝ q̄ tāgit bar. hic circa
ſ. eo. in ea. q. quā ſm eū vltimo loco firmauit nū ipſe refert ꝟba
78 roſr. ¶ † Itē ingq̄tū bar. tāgit an ſi imiſſio facta ex primo decre
to facta ſit in vna re poſſit interponi ſcd̃m decretū ſup alia re re-
mittit ad dicēda p ſe in. l. cū vnus ⁊ iūcta. l. q̄uis. ff. de bo. auc. iu.
poſ. ⁊ ibi vſ ɔcludere ꝙ ſic preterq̄ qñ ſit ex cā que tm̄ vnā rē re-
ſpicit vt in cā dāni infecti ⁊ in cā noxali. vt ibi. ſed Jmo. hic dicit
ꝙ ēt ex cām dāni infecti ⁊ cām noxalem vſ ꝙ nō poſſit interpo-
ni ſcd̃m decretū in alia re niſi in duobus caſib⁹. primus eſt qñ ꝑ
factuʒ aduerſarij non potuiſſet actor adipiſci poſ. in alia re. facit
ſm eū. c. ɔtingit de do. ⁊ ɔtu. Scd̃s caſus eſt qñ abſqʒ facto illi⁹
q eſt mittēdus eſt ipeditus adipiſci poſ. vt eſt videre in caſu. d.
l. cū vnus. cū. l. ſe. inſi. nā in iſtis caſibus hr̄ ꝙ īmiſſio quo ad ef-
b fectū iuris[b] vt dictis iuribus. ſecus qñ fuiſſet negligēs in adipi-
ſcēdo poſ. alterius rei ſup qua nūc vellet iterponi ſm decretū. al
le. no. ff. ea. l. §. ſi iā. ⁊. §. ſi qs metu. ſed melius facit tex. ff. ea. l. §.
eū. nec ob. dictio forte poſita in. d. l. q̄uis. ponderādo eā: vt ibi
p bar. q: ſm Jmo. tex. iō dixit ſi forte. q: potuit eſſe ꝙ ēt ex alia
cā nō fuerūt poſſeſſa bona q̄ ex eo ꝙ nihil eſſet qd̃ poſſideri poſ
ſet q̄ cā ibi eſt exp̄ſſa. naʒ potuit ibi eſſe alia cā ipedimēti de qua
in. d. l. cū vnus in ſi. ⁊. d. c. ɔtingit. Adde ꝙ Jaco. bu. in. l. ſi. C.
de bo. auc. iu. poſ. tʒ ꝙ ſi facta eſt īmiſſio in vna re pōt interponi
ſm decretū in alia. q: nō curamus tm̄ ordinē vt reus ſit ɔſtitut⁹
ɔtumax ꝑ citationē. q: p̄ia miſſio nō ſit vt aliqd̃ ius tribuaſ i rē
in quā ſit miſſio ſʒ vt debitor ſit tedio affectus. ⁊ ſic videat rñſu
rus. l. is cui. in prin. ſ. vt in poſ. le. ⁊ iō pōt extēdi ſcd̃m decretū
ad aliā rē ſicut extēdiſ ad aliā ꝑſonā q̄ ad eā ꝓ qua fuerit fcā miſ
ſio ex p̄io decreto. vt in. d. l. ſi. ⁊ dicit ꝙ de h̄ eſt caſus recte itel-
79 ligēti. d. l. cū vnus iſtud ēt ſeqſ bal. in. d. l. ſi. † Ex quo iſert ꝙ ſi
res ꝓ qua eſt miſſus creditor nō eſt ſufficiēs poterit p ſcd̃m decre
tū ſuppleri in alia re qd̃ dicit ipſe eſſe mēti tenendū. ⁊ ſic vſr iſti
ɔcordare cū opi. bar. cū quo ēt trāſit an. de bu. in. d. c. ɔtigit. vñ
tractat an ſcd̃ʒ decretū poſſit iterponi nō p̄cedēte p̄io ⁊ tʒ ꝙ nō
c ſecut⁹ io. an. in ti. de p̄io[c] ⁊ ſcd̃o decreto. §. iā d̄ effectu in pri. vbi
io. an. refert dy. ita tenuiſſe ar. l. q duas in pri. ff. de re. du. ⁊ in. l.
i. C. de exe. rei iu. ⁊ l. ſi cū nulla de re in. ⁊ no. ēt bal. in. l. ordo. in
pri. in ꝟ. ⁊ no. ꝙ ⁊c. C. de exe. rei iu. ⁊ ſic ɔcludēdo puto ꝙ opi.
bar. ſit ꝟa q: tex. in. d. l. q̄uis in pri. loqſ gn̄alr. ⁊ exēpla ibi poſi
ta nō reſtrigūt gn̄ale dcm̄. l. dāni iſecti ſtipla ꝑtinet. §. ſi. ff. e. nec
ob. ꝙ hr̄ in. d. l. cū vnus. q: pt̄ rñderi ꝙ ibi loqſ in cā dāni iſecti
in qua ſʒ bar. nō hʒ locū ɔclo p̄dicta. paſſus tn̄ nō eſt ſine aliqua
80 li dubitatiōe. ¶ † In gl. ibi expēſas ⁊ dāna ⁊c. de expēſis eſt cla
rū ſm ang. ꝙ debēt refici p reū volentē recuꝑare tenutā datā ex
p̄io decreto. c. qm̄ frequēter. §. in alijs ex̄ vt li. nō ɔte. ſed de dā
nis limitat ang. vt nō cōprehēdanſ dāna extriſeca. ſʒ ſolū ea que
paſſus eſt actor rōne ɔtumacie circa ea q̄ in iudicio vertunſ ⁊ illa
tūc reſtituit re⁹ cū abſuit cuʒ mala ɔſcīa ⁊ ſic illa nō reſtituet ſict⁹
ɔtumax ſʒ eū p. l. ſancimus. C. de iu. iūcto dicto Jac. de are. qd̃
ibi pōit cy. in. iii. q. ſʒ imo. h̄ iſtā. l. ſancimus. ēt intelligit in ficto
ɔtumace. q: idiſtīcte loqſ. ⁊ ēt ſʒ qd̃ pʒ ex ibi no. p iac. bu. ⁊ bar.
forte tn̄ ſʒ eū poſſet ſaluari dcm̄ ang. in abſñte ex cā ꝓbabili ⁊ ne
ceſſaria facit ſʒ eū qd̃ no. in. l. i. §. ſi forte. dicit ēt imo. hic ꝙ illud
qd̃ dicit ang. de dānis extriſecis nō cōprehēdēdis cōiter nō tene
tur vt ſm ipſuʒ pʒ ex no. p iac. bu. ⁊ bar. in. d. l. i. in pri. ff. de alie.
81 indi. mu. cā fac. ¶ † Iſtis adde ꝙ lʒ iaco. bu. ⁊ bar. in. d. l. ſanci-
mus. non videanſ tangere an illa lex habeat locū in ficto contu-
mace. tn̄ bal. ibi in. iij. q. tʒ ꝙ ſufficiat ficta cōtumacia quo ad il-
las expenſas ⁊ dāna. ⁊ dicit ita communiter teneri q: ad ea tene
tur ēt ille qui paſſus eſt primum decretum. vt in auct. ei qui. C.
de bo. auc. indi. poſ. ⁊ tn̄ ad primū decretuʒ ſufficiat ficta contu
macia. vt pʒ lʒ ipſe non alleget in. l. ignorare. C. de re mili. ⁊ no-
tat glo. mag. ad ſi. in. l. i. §. ſi. ff. ſi quis iuſdi. non obtempe. ⁊ iſtā
opi. etiam tenet Anto. de bu. in. c. ſinē litibus. de dolo ⁊ contu.
ſecutus oīa verba cyn. in. d. l. ſancimus in. iii. q. vbi hoc limitat.
82 vt ibi per eum. ¶ † Et hanc concluſionem limita ēt procedere
quo ad expenſas ipſas cōſequendas officio iudicis denegādo

a ¶ Iſtud plʒ adde ꝙ in. ro. loco. ſ. allega. poſt relatā opi nio. bal. lʒ opi. archi. ⁊ io. an. ⁊ dicit ꝙ. d. an. de but. loco h̄ alleg dubitat.
b ¶ Quo ad effectum iuris dicit ædo. ro. ſing. ſuo ꝙ ia lio q hr̄ ꝓ im miſſio nō p̄ſcri bit. q: de poſ ſeſſio regriſ i p̄ſcriptiōe ⁊ h̄ vere non poſſi det alle. c. ſine poſ. de reg. iu ris in. vi.
c ¶ Primo. q: ad ſcd̃m de cretū non poſ ſit deueniri niſi p̄cedente pri mo firmat ab bo. conſi. ſ. al lega. lxxxi.

audientiā cōtumaci niſi expēſas ⁊ dāna reficiat. ita loqtur tex. in d. l. ſancimus. ſed quo ad eas cōſequēdas iure actōis in ſcdm dic ꝙ reqrit̄ ꝯa ꝯtumacia qꝛ nō reqrit̄ ꝙ iure actiōis peti poſſit niſi ꝑ illā actionē in factū introductā ex edicto ꝑtoris poſito in. l. i. §. ſi. ⁊ ibi gl. ſ. ſi qs iuſdi. non obtē. ⁊ no. in. d. l. ſancimus. vñ cū ex illo edicto nō poſſit agi niſi ꝯ vex ꝯtumacē. vt not. glo. mag. ad ſi. ergo reqrit̄ ad hūc effectū ꝯa ꝯtumacia. ⁊ ita reſidet ricar. de ſaly. ⁊ bar. de ſaly. i. d. §. ſi. qd̄ eſt notādū bñ facit qd̄ no. bar.

83 in. l. i. §. ſi ꝓcura. circa mediū. ſ. ſi qs iuſdi. nō obtē. ¶ † Inq̄rtū aūt imo. ſub dubio forte dicit ſuſtineri poſſe dictū ang. in abñte ex cā ꝓbabili ⁊ neceſſaria vt ipe nō teneat̄ ad refectionē expēſaꝝ ⁊ dānoꝝ. adde ꝙ in ꝯtrariū facit qꝛ talis abſens patit̄ penā primi decreti. vt. d. l. ignorāte. ergo nō dꝫ audiri ad recuꝑationē ꝑmi decreti. niſi cū refectiōe ꝑdicta. vt. d. auc. ei q. alas nō videret̄ pati penā ꝑmi decreti. Propterea reqlr vbi iura nō ſubueniūt mi nori nec ēt maiori abñti cā reipu. niſi ꝑ reſtōnē vt eſt gl. quā repu to valde no. in. l. necnō. §. qd̄ eis. in ꝟ. ꝓhibeāt. ſ. q. ex cau. ꝯ di cit ſaly. in. l. i. C. de re mili. ꝑ. l. ſi qua mi liti. cū gl. ſ. q. ex cau. ſꝫ ñ fuit recordatus de glo. in. d. §. qd̄ eis. q̄ bñ rñdet ad. l. ſi qua mi

84 liti. ¶ † Vñ ad ꝓpoſitū videmus ꝙ minor ad reuocādū primū decretū nō adiuuat̄ circa formā iuris cōis: hoc eſt ſine refectione expēſaꝝ ⁊ dānoꝝ niſi petat reſtōnē in inte. l. minor ēt ſi quaſi ꝯtu max. iuncta gl. ſ. de mino. ⁊ clari⁹ no. bar. in. d. §. ſi forte. ⁊ late ꝑ io. an. in addi. ſpe. in ti. de ꝑmo decreto. §. reſtat ſup ꝟn. qd ſi ñ repiunt̄. ergo nec aūt ſubueniet̄ maiori abñti cā reipu. niſi pe tat ⁊ obtineat reſtōnē in ītē. ⁊ iſtud puto veꝝ. Inn. tñ in. c. ſi ad uerſarius. de eo q mit. in poſ. cā rei ſer. de quo doct. hic in. d. §. ſi forte. mētionē ñ faciūt. vr̄ tenere ꝙ pupillus ⁊ abñs cā reipu. poſſint recuꝑare tenutā abſqꝫ refectōe expēſarū q̄ñ ñ cēſeant̄ eē ꝯtumaces. qꝛ ſm eū tales expēſe nō ſoluunt̄ niſi rōne ꝯtumacie d. l. ſancimus. ⁊ tales ꝑſone dici non pñt ꝯtumaces ſꝫ euꝫ q ad hoc nihil alle. Et hoc ſm bal. in. l. de die. §. ⁊ plane. ꝟ. diuerſuꝫ. ⁊ in ver. ſine culpa ꝑſtat ar. ꝙ vbi reo non pt̄ iputari culpa recu perat tenutā ſine refectiōe expēſaꝝ. ⁊ dicit ꝙ ita not. inno. in. d. c. ſi aduerſarius. ſꝫ tñ verius vr̄ ꝙ dixi. ſ. vꝫ ꝙ ita demū minor ⁊ abñs cā reipu. ⁊ ſic ex cā ꝓbabili ⁊ neceſſaria poſſint recuꝑare tenutā ſine refectiōe expēſaꝝ ſi ad hoc fuerint reſtitute in integ. ⁊ ita forte ſenſit Inno. in. d. c. ſi aduerſarius dū dicit ꝙ illi ab ſenti reſtituit̄ poſ. ⁊ alle. d. §. ſi forte. q tex. loqt̄ ꝑ viā reſtōnis in inte. Et dū Inno. dicit ꝙ tales non pñt dici ꝯtumaces vr̄ ꝙ ſit ꝯ. l. hoc aūt. poſt prin. ⁊ in. d. l. ignorante. vbi ꝯ tales ꝓcedit pri mū decretū. ⁊ tñ illud non pōt interponi niſi ꝯ ꝯtumacē. vt per glo. ⁊ dictū fuit. ſ. ⁊ puto ꝙ Innoc. voluerit intelligere ꝙ non pñt eſſe ꝯtumaces. ſ. veri de qua vera ꝯtumacia itellexit ipſe lo qui tex. in. d. l. ſancimus. ſed vt. ſ. dixi cōis opi. eſt ꝙ illa. l. ꝓce dat ēt in ficto ꝯtumace. Nec ꝑdictis ēt ob. tex. in. d. ꝟ. diuerſuꝫ. qꝛ ibi ſolū hr̄ ꝙ eſt dfia inter eū q fuit in culpa ſimplr ⁊ eū q fuit in culpa in nō cauēdo qꝛ primus ꝑdit bñficiuꝫ nō cauēdi eo mō quo poterat cauere iure ſpāli. qꝛ ꝑdit bñficiū qd̄ remittat̄ in mu nicipiū ad cauēdū. Scđs vero hic non ꝑdit vt fuit declaratū. ſ. vbi in alia. q. allegaui illū tex. Illud aūt qd̄ dicit Imo. in dānis extrinſecis tꝫ ēt cy. in. d. l. ſancimus. ⁊ cano. maxime ant. de bu. in. c. finē litibus. ſ. alle. ⁊ bal. in. l. ſed ⁊ ſi. l. §. qd̄ aūt. ſ. de peti. here. ꝑ. d. l. ſancimus. in ver. oīa. qcqd dixerint ibi bal. ⁊ ſaly. q

85 viīr tenere idē qd̄ dicit ang. hic. ¶ † In ea. glo. ibi arbitrio iudi cis. cōmittit̄ enim arbitrio iudicis infra q̄tū ipe poſt primū de cretū poſſit interponere ſcđm qd̄ tenuit ēt bar. hic. ⁊ dicit angel. ⁊ Imola ꝙ hoc communiter tenetur tamen ſm Imolam for te in dubio bene facit iudex arbitrari ꝙ non interponatur niſi poſt annum a die primi decreti. ⁊ ita pōt intelligi id qd̄ not. In no. in. c. dilecto. de ver. ſig. Adde ꝙ ꝓ cōi opi. facit tex. ⁊ ibi gl. ſ. ea. l. §. nō aūt ſtatim. ⁊. §. ſi forte. cū glo. ⁊ ita ēt tenent bart. ⁊ alij poſt glo. in. l. cū ꝓponas. C. de bo. auc. iudi. poſ. ⁊ not. in. l. a diuo pio. §. in vendi. in ver. mox. ⁊ ibi expꝛſſius no. dy. ⁊ bar. ſ. de re iu. ⁊ bal. in. l. ſi. in. ij. co. C. de bo. auc. iudi. poſ. vbi videas ⁊ no. ēt bal. in. l. ordo. in ver. quero nūqd iſtud diu ⁊c. C. de exe cu. rei iudi. ſed ſpecu. in ti. de primo decreto. §. iuxta. ver. ſeqt̄. videtur tenere opi. Imo. ſ. ꝙ ſolū poſt annū poſſit interponi ſe cundum decretum per. d. auc. quoniaꝫ frequenter. §. in alijs. ⁊ per. d. l. ſi qs emptionis. §. pe. de pſcri. xxx. anno. Sed Io. an. in additionibus ſup. d. verſi. dicit ꝙ cōiter ſeruat̄ in foro ciuili ꝙ arbitrio iudicantis interponat̄. ita ēt dicit ipſe in. d. c. qm̄. §. ſi. vbi refert varias opi. antiquoꝝ. anto. de bu. ibi dicit ꝙ iudex

ex cā pōt tp̄s moderare. l. ij. ſ. de re iudi. ⁊ hoc mō dicit ſaluari opi. legiſtaꝝ Imo. in. l. a quo. ſ. eo. vr̄ tenere ꝙ infra annū non poſſit interponi ſcđm decretuꝫ ꝓut retuli. ſ. in illo articulo quo queſitū fuit. ſ. q̄tū tp̄s admittat̄ reus ad recuperandā tenutam vbi ēt retuli aliquos alios idē tenere. Sed puto indiſtincte verā eſſe opi. legiſtaꝝ ꝑ allega. ſ. Nec ob. d. l. ſi qs emptiōis. ⁊ tex. in d. §. in alijs. qꝛ lꝫ iſta iura dicāt ꝙ in reali reus hꝫ annū ad recu perandū primū decretū ꝑ preſtationē ſatiſdatiōis ⁊ refectionē expenſaꝝ. tñ illud intelligit̄ niſi ſcđm decretū ſit prius interpoſi tū. ſic enim videmus in ꝑſonalibus actionibus in qbus reus hꝫ xxx. an. ad recuperandā tenutā datā ex primo decreto. vt. ſ. con cluſum fuit ſm verā opi. ⁊ cōem. ⁊ tñ pōt ſcđm decretū interpo ni ante lapſum. xxx. an. vt. d. §. nō aūt ſtatim. ⁊. d. l. cū ꝓponas cū ibi no. ⁊ oēs fatent̄ hic ergo eadē rōne idē dꝫ eſſe in reali: vt poſſit ante tp̄s datū ad reuocandū primū decretū. ſ. ante lapſuꝫ

86 anni interponi ſcđm. ¶ † In ea. glo. ibi pōt iudicis officio ⁊c. ⁊ ſic ſm glo. ⁊ expꝛſſius bar. ſcđm decretū interponit̄ iudicis offō nobili. ⁊ idē dicit bal. in primo decreto vt pꝫ ꝑ iura ꝑ euꝫ allega. Sed aduerte ſm Imol. hic qꝛ bar. in. l. iubere. circa ſi. ſ. de iur. om. iud. vr̄ hoc limitare vt ꝓcedat q̄ñ īmiſſio ſit ex primo decre to ad finē vt ꝑueniat̄ ad ſcđꝫ. alias aūt ſentit ꝙ offō iudicis mer cēnario poſſit fieri īmiſſio ſi petat̄ īmiſſio nō vt ꝑueniat̄ ad ſcđꝫ decretū ſed ſolū ad finē grauandi ꝯtumacē vt cōpareat. Tñ ſm Imo. hoc vr̄ tutū ꝑ. l. ea que. §. magiſtratibus. ſ. ad muni. inq̄ tū loqt̄ de īmiſſiōe in poſ. ex cā legatoꝝ que interdū ſit ēt non ad finē vt nō deueniat̄ ad ſcđꝫ puta q̄ñ petit̄ ꝑ legatariū vt ab hr̄de preſtet̄ cautio de legato ꝑſtādo. vt no. ꝓ bar. circa. xij. col. in ꝟ. q̄ro in qbus caſibus interponat̄ ſcđm decretū. ⁊ ſentit gl. mag. hic dū dicit fallit. ſ. vt in poſ. leg. l. i. ⁊ cai. ⁊ tñ in. d. §. magiſtrati bus. dr̄ ꝙ nō pōt expediri ꝑ magiſtratus municipales. qꝛ tales nō pñt tractare ea que ſunt mixti imperij que qdeꝫ dñt expediri iudicis officio nobili. l. nec q̄cq̄. §. vbi decretū cū gl. ſ. de offic. ꝓcō. ⁊ videmus in. l. iiij. §. duas. ſ. e. niſi ſm Imol. rñdeas ad d. §. magiſtratibus. ꝙ ibi intelligit̄ q̄ñ petebat̄ cautio offō iudi cis nobili ꝓ legato ꝯdōnali. nā talis cautio petit̄ non iure actio nis. ſed officio iudicis nobili. vt. l. ſi is a quo. in prin. cū gl. ſ. vt in poſ. leg. facit. l. inglino. cū glo. ſ. eo. ideo cū talis cā cēſeat̄ eſſe mixti imperij. d. §. vbi decretuꝫ cum ibi no. non pōt talis magi ſtratus de ea ſe intromittere. Tñ ſm eūdē qꝛ tex. in d. §. magi ſtratibus nullū indiſtincte loqt̄ ⁊ indiſtincte vr̄ ꝓhibere miſſio nē magiſtratui municipali ita vr̄ ꝙ īdiſtincte intelligat̄ ⁊ ſic nul lo caſu cōpetat magiſtratui dicta cohertio ⁊ ꝑ ꝯñs poſſit expedi ri officio iudicis mercēnario cuius hñ eſt capax talis magiſtra tus ſine dubio. Tñ magis plꝫ opi. bart. qꝛ q̄ñ petit̄ grauari ſeu capi pignora a reo ad finē vt ꝯ cōpareat rñſurus ad cāꝫ ⁊ petitio nem principalē iuxta. l. i. §. ergo. ſ. de ven. inſpi. tñ ꝓprie expe dit̄ officio mercēnario qd̄ deſeruit actiōi intētate. vt ꝑueniat̄ ad petita in libello ⁊ actiōe intētata ⁊ ſic ad cōdēnādū reū. vt pete bat̄ iuxta no. in. l. iiij. C. de poſtula. ⁊ plene ꝑ bar. in. l. i. poſt me diū. ſ. de iuriſ. om. iudi. ſed q̄ñ petit̄ īterponi primū decretū ad finē ꝑueniēdi ad ſcđm expedit̄ offō iudicis nobili. nō aūt mercē nario. qꝛ nō deſeruit actioni intētate. vt ꝑueniat̄ ad id qd̄ in libel lo petebat̄. ſ. ad ꝯdēnādū ⁊ ad ſniam diffinitiuā ſed ad ſcđm de cretū. nec ob. d. §. magiſtratibus. qꝛ aut intelligis ꝙ ibi agebat̄ actiōe ex teſtō ad legatū. ⁊ tūc ibi loqt̄ de miſſiōe que fiebat ad finē ꝑueniēdi ad ſcđm decretū cū illo caſu poſſit ꝑueniri ad ſecū dum decretū. vt hic ꝑ bar. in. xij. co. aut intelligis ꝙ ibi petebat̄ cautio ꝓ legato quo caſu nō pōt ꝑueniri ad ſcđm decretū. vt di xi. Tñ in illa cā ſe itromittere nō pōt magiſtratus. qꝛ illa eſt mi xti ipij eo qꝛ cautio petit̄ iudicis offō nobili vt dixi. ſaly. tñ in. d. auc. ei q in. ii. q. de bo. auc. iu. poſ. fuit in noua opi. ſ. ꝙ aut libel lus p̄cipalis erat fundatus in offō iudicis nobili. ⁊ tūc primuꝫ decretū cēſeat̄ eē mixti ipij ⁊ dꝫ expediri offō iudicis nobili ſec⁹ ſi libellus erat fundat⁹ i actiōe. vt qꝛ cōpeteret actio ꝓ ea ꝙ erat petitū eo qꝛ acceſſoriū dꝫ ſeq nāꝫ ſui p̄cipalis quā opi. reprobo i. d. l. iubere maxie ꝑ. d. §. magſtatib⁹ i ꝟ. dotis ſeruāde. vbi iure actoris petebat̄ dos ⁊ tñ miſſio i poſ. fieri ñ pt̄ ꝑ magſtatū mūci palē. ⁊ ſic eſt mixti ipij ⁊ ꝑ ꝯñs officio nobili expedit̄ ⁊ ita teneo. lꝫ bal. in. l. ep̄ale. C. de epi. au. vbi alle. l. cū vnus. §. is q. ſ. de bo. auc. iu. poſ. ſentiat ꝙ ſcđm decretuꝫ expediatur officio mercen nario. tñ illud non ꝓbat. Inno. ēt ⁊ Io. an. in. c. i. de libel. obla. dñt ꝙ ad primū decretuꝫ ꝑuenit̄ officio mercēnario. qꝛ videt̄ deſeruire actioni intētate. ⁊ ibi ſimplr refert an. de bu. circa me

dium quid

diū. ¶ † Quid aūt in executione ſnīe an expediaſ officio nobili.
dic vt p bar. in. l. a diuo pio. §. i. ꝛ q̄ ibi dixi. de reiudic. paul. de
ca. hic ſimplr trāſit cū bar. h nullo addito. ¶ † In ea. glo. ibi in
qbus actiōibus ꝛc. bar. hic anteꝙ̄ attingat illuz articulū. ſ. in q̄
bus actionibus interponiſ ſcōm decretū. primo querit in qbus
interponaſ. cuius dictis adde ingrēſ dicit h ꝙ vbi p primuz de
cretū nō pōt ꝯſuli agēti nō pueniri ad diffinitiuā lit. nō ꝯte. vt h
p eū. nā ſm imo. iſtud nō vſ veꝝ. primo p. l. ſi. §. illud. de tē. ap.
ꝛ p. c. i. ꝛ quaſi p totū. extra vt li. nō ꝯte. vbi colligiſ ꝙ in cā prin
cipali regulr nō pōt pueniri ad diffinitiuā. lit. non ꝯte. niſi in caſi
bus a iure expſſis. ergo cū iſte caſus nō repiaſ in illis ſtabimus
regule facit. ſ. e. l. §. ſi qd in via. ver. de ceteris. Scdo p hoc ad
duci qꝛ certū eſt ꝙ añ auct. q ſemel. C. quō ꝛ qñ iu. actore abſēte
nō poterat pcedi ad diffinitiuā lit. nō ꝯte. l. pperādū. §. i. C. de
iu. ꝛ tñ nō poterat ꝯſuli reo p miſſionē in poſ. ex primo decreto
ergo de mēte iuris nō vſ eſſe ꝙ h cā ſit ſufficiēs vt poſſit deueni
ri ad diffinitiuā li. nō ꝯte. lz hodie id ſit ſaluz p illā auc. ſ. in caſu
illo qñ actor eſt abſēs. Tertio p hoc alle. tex. cū gl. in. l. diui fre
ſ. de li. cā vbi pz ꝙ ſi qs petit ſe pnūciari liberū nō pōt ad diffini
tiuā pcedi. lit. nō ꝯte. ꝛ tñ certū eſt ꝙ tūc actori nō pōt ꝯſuli per
miſſionē in poſ. Nec ad hoc vltimū ob. ſz eū. l. neqz infantes. l.
cū pꝛo. §. ſubuētū. ſ. de fideicō. li. alle. p bar. que loquunſ qñ qs
ptendit libertatē ſibi debitaz eſſe ex teſtō. quo caſu ſibi ſubueniſ
p ſenatuſcōſulta ēt abſentibus illis a qbus deberi vſ. non aūt lo
quunſ qñ qs ptēdit ſe liberū eſſe p. h. d. eſſe tex. nō cauillando in
c. tue extra vt li. nō ꝯte. vbi lrā dicit ꝙ ꝯ ꝯtumacē pcediſ ad miſ
ſionē in poſ. ſi fieri pōt. alś pcederet ad excōicationem. ꝛ ſic ad
grauādū ꝯtumacē. ꝛ p ꝯñs innuit nō poſſe pcedi ad diffinitiuaz.
Scdo dicit p hoc facere tex. in. c. qm̄ frequēter. §. porro. eo. ti.
vbi eſt ſpāle in cā mrimonij ꝙ pcedaſ li. nō ꝯte. ſi appareat reū
eſſe ꝯtumacē. nec ſufficit ibi ficta ꝯtumacia. Et ad iura allega. p
bar. rñdet ꝙ potius faciūt in ꝯtriū qꝛ ponūt caſus ſpāles. ꝛ ſic in
alijs oz remanere regula. ro. hic ſeqſ ᵃ opi. bar. p qua alle. l. q ſe
ſ. de iudi. ꝛ ibi no. bar. ꝛ tex. in. c. i. de eo q mit. in poſ. cā rei ſer.
in. vj. ꝛ rñdet ad. d. c. tue. ꝙ lz ibi pmittaſ excōicatio tñ nō nega
tur qn ꝯ ꝯtumacē poſſit ēt pcedi ad diffinitiuā. Iſtā opi. ēt ſeqſ
pau. de ca. hic volēs ꝙ poſſit puēiri ad diffinitiuā li. ñ ꝯt. qñ p ac
torē nihil petiſ fieri a reo ſeu ñ petiſ reū ꝯdēnari ad aliqd dādū vl
faciēdū ſz ſolū p actorē petiſ aliqd fieri a iudice vt ſi peto me reſti
tui ī iteg. aduerſus aditionē hrditatis p me factā citatis credito
ribus ꝛ legatarijs vt in auc. ſi ōēs. C. ſi qs ie ab her. abſti. vel pe
to me declarari īgenuū vel mei iuris vel aliqd ſile ꝛ ſic nō poſſet
cōmode pueniri ad diffinitiuā. vt qꝛ nō poſſit negociuz liqdari
ſine pñtia partis citate. dabiſ tūc bānū ꝯ ꝯtumacez. vel ſit iudex
eccleſiaſticus excōicabiſ ꝯtumax. ꝛ ita dicit velle ſpe. ꝛ ꝙ ſpe. po
nit formā bāni. ſed nō alle. vbi. ¶ † Et dicit pau. de ca. ſe itellige
re ꝙ iudex mulctabit ꝯtumacē p iſtud bānū ꝛ dabit lniam ꝙ ca
piaſ ꝛ ducaſ ad eū. puto ꝙ voluerit alle. ſpe. in tit. de prio ꝛ ſcdo
decreto. §. i. verſi. veꝝ in qbuſdā locis iūcto ver. hic aūt ſcias cū
pꝛ. ſeq. vbi ſolū dicit ſpe. ꝙ ēt qñ pōt pcedi ad primū decretū. ſi
tñ nō iueniant bona de qbus poſſit dari tenuta pcediſ ad bānū
ꝯ reū. ꝛ nihil alleg. ſed dicit in qbuſdā locis p Italiā ita ſeruaſ ꝛ
ponit ibi formā bāni. Adde ꝙ p opi. bar. vſ eſſe text. in. l. pe. §.
cū aūt. C. ad tre. ſm vnū intellectū quē no. ibi ponit glo. in pꝛ. cō
tumacia. ꝛ hoc ēt ibi no. bar. p hoc ēt vſ eſſe tex. in. c. cū olim de
teſti. quē ad hoc alle. bal. in. l. i. in ſi. C. de teſt. vbi querit an in cā
liberali poſſit pcedi ad diffinitiuā lit. nō ꝯteſt. ꝛ rñdet ꝙ ſic ſiue
agaſ de libertate hoīs. l. iij. §. ſi. ſ. de li. ho. exhi. l. diffamari. C.
de inge. ma. ſiue de libertate eccleſie vel ciuitatis ita dicit eē tex.
in. d. c. cū olim. ꝛ ſubdit dici poſſe ꝙ gñalr vbicunqz tractaſ de
ſtatu ꝛ nō de re eſtimabili qm̄ ibi nō cadit miſſio poterit pcedi
li. nō ꝯte. ad diffinitiuā alle. no. p Ja. bu. in. d. auc. q ſemel. ꝛ cō
firmat illā opi. quā hic tz bar. ꝛ alle. l. ii. cū auc. ibi poſita. C. ſi qs
ſe ab her. abſti. ꝛ dicit hāc rōnē illius auc. q ſemel. ꝙ iō ibi acto
re abſēte li. nō ꝯte. nō ſit miſſio in poſ. qꝛ p miſſionē in poſ. nō eēt
ꝯſultū reo q nihil aliud petit ꝙ̄ ſe abſolui. ꝛ idē eē qñ reus eſt cō
tumax ꝛ actori nō poſſet eſſe ꝯſultū p miſſionē in poſ. eadē rōne
ꝛ p hoc dicit ſe ꝯſuluiſſe cū qdā florētinus eſſet cācellarius de ſo
cietate ſua ꝛ peteret ſe iterum deſcribi ꝛ feciſſet citari eos qui fe
cerūt eū cancellari ꝛ illi nō cōparebāt ꝙ actor non poterat mitti
in poſ. bo. illoꝝ citatoꝝ. qꝛ nō ptēdebat debitum. ideo cōſuluit
eſſe procedendū ad diffinitiuā. ꝛ cum illa opi. tranſit ibi Saly.
¶ Sed bal. dicit ibi opi. Jac. bu. poſſe pcedere in cāis in qbus
implorat offm̄ iudicis nobile quo caſu nō ꝯteſtaſ lis qꝛ nō eſt cū
quo fiat lis ꝯte. qꝛ pceſſus eſt extraordinarius. alle. d. auc. ſi ōēs.
ſed qñ ageret iure actiōis dicit ꝙ nō eſt hñ tuta opi. Jac. but. vt
90 pz in oibus. q. in. §. pꝛiudiciales. inſti. de. ¶ † Itē: qꝛ eſt ſpāle in
qbuſdā cāis enumeratis in cle. diſpēdioſaz. de iudi. ꝛ pz in. c. cō
querēte. de of. or. ſm eū. Itē p opi. bart. Addo gl. ij. in. c. ſi. de
offi. iudi. p quā ēt tenuit bart. in. l. ſi prius in. ix. q. ſ. ti. i. Ex quo
īfert ꝙ ſi peto me liberari p reū ab aliqua oblōne pſonali ꝛ reus
ſit ꝯtumax ſemp iudex cā cognita pcedet ad diffinitiuā qꝛ in ta
li caſu p miſſionē in poſ. alicuius rei ſi poſſet mihi eē ꝯſultū quo
ad id qđ peto. ꝛ ita cū illa deciſiōe trāſit ēt an. de bu. in. c. i. circa
fi. col. de eo q mit. in poſ. cā rei ſer. Sed pro iſta opi. ēt hñ facit
tex. in. l. in cāe. §. cā cognita. ſ. de mino. vbi tex. indiſtincte per
mittit ꝙ in cā in integrū ꝯ cōtumacē pcedi poſſit ad reſtōnē in
integrū ꝯcedēdā. ꝛ ſic ēt ſi ceperit eſſe ꝯtumax añ li. ꝯte. poterit
pueniri ad diffinitiuā. vt ēt tenuit. bart. in. l. ab hoſtibus. §. ſed
ꝙ ſimplr in pꝛ. ſed quero. ſ. ex q. cau. maio. ꝛ ſpec. in ti. de in in
teg. reſti. §. ii. pꝛ. ſi. ꝛ ibi oſtēdit qualr in cā reſtōnis in inte. p miſ
ſionē in poſ. nō poſſit actori eſſe ꝯſultū ꝯ ꝯtumacē. ꝛ ibi ēt plene
p io. an. ꝛ cū opi. bar. ꝯcordat ēt ia. bu. bal. ꝛ ſaly. i. d. auc. ſi ōēs
poſt bal. ēt ibi idē tenuit bal. i. d. l. ſi. §. illō ꝛ an. ō bu. ꝛ imol. i. c.
ſi. de offi. iu. idē ēt tenuit bal. in. l. ait ptor. ff. ex qb. cau. ma. vbi
dicit ꝙ ille tex. vſ facere ꝯ opi. Jac. bu. ꝛ bar. dicentiū ꝙ vbi alr
pōt actori eſſe ꝯſultū ꝙ̄ p ſniam diffinitiuam. tunc pōt diffiniti
ua ferri li. nō ꝯt. ꝛ tñ in. d. §. deinde. nō poterat aliter ꝯſuli acto
ri qꝛ reus abſēs nō habebat bona in qbus poſſet fieri miſſio. ꝛ tñ
li. ꝯte. nō ferſ diffinitiua. Sed bal. ibi dicit eſſe ꝯcludēdū ꝙ aut
nō pōt actori eſſe ꝯſultū alr ꝙ̄ p diffinitiuā ex nā eius qđ venit in
iudicio. ꝛ tūc pōt ferri diffinitiua. exēplū pz in. d. auc. ſi ōēs. ꝛ in
alijs exēplis. ſ. relatis. Aut nō pōt eſſe ꝯſultū ex aliquo accidēti
ꝛ tūc nō pōt ferri diffinitiua lit. nō ꝯte. vt pz in. d. §. deinde. vbi
pp defectū bonoꝝ nō poterat eſſe ꝯſultū p miſſionē. nā ſi ibi po
tuiſſet pueniri ad diffinitiuā ꝯ abſēnē ꝯcederet in integ. reſtō ma
iori aduerſus pſcriptionē poſt ea cōpletā qꝛ fuiſſet ī culpa ſi nō p
ceſſiſſet ad diffinitiuā ante cōpletā pſcriptionē qꝛ nō ſubeſſet iſta
cā reſtōnis ꝯcedēti. ꝛ iſtud eſt no. p limitatiōe bar. in extraordina
91 rijs ꝛ ſummarijs iudicijs. ſecus in ordinarijs. ¶ † Unde dicit
ꝙ in querela inof. teſt. ꝯ ꝯtumacē interponiſ primū decretū nō
tanꝙ̄ p mēſura debiti declarati cū nullum debitū petat actor: ſz
interponiſ tm̄ loco tedij. ſ. vt reus tedio affectus veniat rñſurus
iuxta. l. is cui in prin. ſ. vt in poſſeſ. leg. ꝛ ſic pōt ſm eū mittere iu
dex actorē in poſ. oīum bo. vel partis eoꝝ. put ſibi videbiſ. ꝛ di
cit ꝙ p hoc facit id qđ voluit ſpe. in ti. de primo ꝛ ſcdo decreto
§. reſtat pꝛ. qd ſi agaſ actiōe pꝛiudiciali ꝛ ibi ēt dicit ſpe. poſſe p
cedi ad bānū rōne ꝯtumacie in cā ciuili. vt. ſ. pxi. dixi. ꝛ lz ſpe. ni
hil alleget. ſ. ꝙ rōne ꝯtumacie poſſit pcedi ad bānū dic ꝙ de h
eſt glo. ij. l. i. iūcto text. §. qd ergo. in ver. multi. ſ. de ven. inſpi.
ꝛ glo. ij. l. i. ſ. de admi. tu. ꝛ in. l. pſes. C. de ſuſpec. tu. ꝛ in. l. i. in
ſi. C. q bo. ce. poſ. ꝛ no. bal. in. c. i. in pri. de pace tenēda ꝛ ēi bar.
in. l. i. §. ſi. ſ. ſi qs ius di. nō obtē. vbi dicit h eſſe veꝝ qñ citatus
eſſet verus ꝯtumax alś aūt p ficta ꝯtumacia nō poſſet bāniri. qꝛ
tale bānū dſ mulcta. vt p glo. in. d. §. qd ergo ꝛ glo. in. l. i. C. de
mo. mul. ꝛ ad mulctā nō pōt pcedi niſi ex pꝛa cōtumacia. vt no.
glo. no. in. d. l. i. §. ſi. in glo. mag. ver. ſi. ſ. ſi qs ius di. non obtē.
bald. ēt in. v. vel. vj. col. ſ. ſi ex noxa. cā aga. in. l. ij. adherere illi
opi. quā ipſe poſuit in. d. auct. ei q. nā cōcludit ꝙ theorica Jac.
but. ꝛ bar. pcedit in extraordinarijs iudicijs valet cū agitur iu
dicis officio ſecus in ordinarijs iudicijs vbi intentatur actio: qꝛ
ſpāle eſt in cā appellationis vt pcedi poſſit ad diffinitiuam lit.
nō cōte. d. §. illud ergo in ꝯtriū eſt ius cōe ꝛ dicit ꝙ ita not. ſpec.
in. d. §. reſtat pꝛ. veꝝ ꝛ in pꝛ. ſeq. ꝛ dicit bal. ita tenere cy. in. d. l.
ij. ff. ſi ex noxa. cā aga. ꝛ ponit ibi cy. in. xiij. q. vbi ēt cōcludit ꝙ
in querela inoffi. nō pōt pueniri ad diffinitiuā lite nō cōte. vt ēt
cōcludit bal. in. d. auc. ei q. Tñ ipſemet bar. in. l. ſi qs. ſ. ſi. regū.
tz indiſtincte ꝯ bar. p illū tex. ſz intellectū gl. ibi in pꝛ. hmōi qđ.
vbi gloſ. intelligit illam legem non procedere qñ lis non eſſet
conteſta. Sed bar. ibi intelligit illam indiſtincte etiam ſi lis non
ſit conteſta. ꝛ intelligit glo. in. c. qm̄ frequenter vt lit. non conte
ſta. Et ſm iſtum intellectum tex. in. d. l. ſi quis ſuper. probaret
opinio. Barto. quam etiam ſequitur Saly. ce. in. d. l. ſi quis ſu
per ꝛ Anto. de butr. in. c. cauſam. de dolo. ꝛ contumacia circa
vltimam col. ſimpliciter tranſit ꝙ opinio. Jaco. but. ꝛ Barto.
non eſt vera per. d. c. tue ipſemet Anto. de but. dicit ꝙ ille text.

a ¶ Ro. hic ſe
quitur. adde eū
dem ſing. ſuo
vbi ēt qrit an
id qđ dr in cā
bñficiali ꝛ grā
impetrata. vt
poſſit pcedi li
te non ꝯte. ha
beat locū ī di
gnitate ſecula
ri ꝛ determinat
ꝙ ſic p dictuz
ſpe. in tit. de. i.
ꝛ. ii. decreto. §.
videndū vl. qd
ſi clericꝰ. ꝛ iſtō
dictū ſeqſ io.
an. in. c. cū cō
tinget h dolo
ꝛ contumacia.

deſtruxit theoricā legiſtax.ſ.iac.bu.ꝛ bar.niſi ſm eū dicaſ ꝙ ille
tex.nō negat qn poſſit ꝑcedi ad ſniam diffinitiuā lit.nō ↄteſt.ſʒ
ↄcedat alia remedia de qbus ibi in tex. Tamē ↄcludit ipſe ꝙ ꝑ
ↄcordia dici poſſet ꝙ aut agiſ ꝯ certā ꝑſonā aut ꝯ icertā.in pmo
caſu ēt ſi ꝑ miſſionē nō poſſet eſſe ↄſultū nō ꝑcederef ad diffiniti
92 uā li.nō ↄte.ſʒ ad excōicationē vel mulctā.ꝑ illū tex.† Fallit tñ ſʒ
eū in caſu.c.i.de eo q mit.in poſ.cau.rei ſer.li.vi.qꝛ nō pōt ꝑce
di ad miſſionē in cā bñficij ꝑcediſ ad diffinitiuā lit.nō ↄte.vt.d.
c.qm̄ frequēter.§.ſi vo.ꝛ.§.finaūt ꝛ pʒ qꝛ hodie numeraſ inter
cās q̄ cognoſcunſ ſummarie ꝛ ſine figura iudicij in qbus nō req
93 riſ lit.ↄte.cle.diſpēdioſam.iūcta cle.ſepe de v.ſig.† Scdo caſu
qñ vſ ꝯ incertā ꝑſonā ꝯ quā nō petiſ aliqd dari vel fieri.ſʒ in pe
titōe cōcludiſ tm̄ iudici ꝛ nō parti.qꝛ tūc eſt neceſſarius libellus
vt ſm eū no.in.c.i.de li.obla.ꝛ in auc.offeraſ de lit.ↄte.ꝑcedeſ
ad diffinitiuā li.nō ↄte.ꝛ hoc iō.qꝛ in hoc caſu nō adeſt ꝑſona cū
qua lis ↄteſteſ nō aūt ꝑcedit hic ꝓpꝛie ex eo qꝛ nō pōt cōgruere
miſſio in poſ.nā ſm eū qñ ꝑcediſ ꝯ incertā ꝑſonā nō eſt ꝓuiſuʒ
de iſto remedio miſſiōis in poſ.nec de alio remedio aggrauāte
iō tūc ꝑcedit theorica illa ꝙ ꝑcedaſ ad diffinitiuā lit.nō ↄte.vt
in.d.auc.ſi oēs.ſʒ vbi appꝫ ꝓuiſum de aliquo remedio miſſio
nis vel de mulcta vt qꝛ appꝫ ꝑſona ad quā grauatio pōt dirigi
ceſſat remediū miſſiōis.ſic dʒ ſʒ eū itelligi Inno.in.c.tue.in gl.
ma.in v.pterea.de coha.cle.ꝛ mu.ꝛ cū dcā ↄcordia ꝛ diſtinctio
ne vſ trāſire inn.in.c.tue ꝑ alle.dñi.in.c.ſcdo de eo q mit.i poſ.
cā rei ſer.li.vj.dicit ꝙ ibi vſ ꝓbari theorica iac.bu.ꝛ legiſtax.ſʒ
ſubdit ꝙ ꝯriū ꝓbaſ i ꝑ alle.c.tue.ꝛ rñdet ad.c.i.ꝙ iō ibi ꝑueniſ
ad diffinitiuā li.nō ↄte.ꝑꝑ bñficiū vacatiōis bñficij.ſʒ vbi nō eēt
ꝓuiſuʒ de remedio miſſiōis i poſ.nō poſſet ꝑcedi ad diffinitiuā
li.ñ ↄt.ꝑ illud.c.tue ſʒ mihi vſ ſubſtētabilē eſſe opi.bar.ꝛ ſequa.
ꝑ adducta.ſ.ꝛ ñ obſtāt in ꝯriū alle.qꝛ rñderi pt ꝛ pmo ad primū
ar.dū dicebaſ ꝙ eſt ſpāle i cā appellonis ꝛc.rñdeo ꝙ in multis
alijs caſib° pt ꝑcedi ad diffinitiuā lit.nō ↄte.de qb° maxīe ex̄ vt
lit.nō ↄte.ꝑ totū.ꝛ ita eſt in caſu.q.nſc ꝑ iura alle.ꝓ iſta pte.nō
ob.ſʒ ar.de.d.auc.q ſemel.iūcta.l.ꝑperādū.§.i.qꝛ rñdeo ꝙ ꝑ
d.l.ꝑperādū.§.i.erat iductū ꝙ ēt poſt li.ↄte.nō poſſet ferri diſ
finitiua ꝯ abſītē ſeu ↄtumacē actorē ſi tpe quo cepit eſſe ↄtumax
cā ñ erat iſtructa ꝛ liqdata.ita dicit tex.in.d.l.ꝑperādū.§.i.ꝛ ſic
pʒ ꝙ illō qō ñ poſſet ꝑcedi ꝯ actorē ad diffinitiuā nō erat ꝑꝑ lit.
ↄteſta.ſʒ qꝛ cā ñ fuerat iſtructa pñte actore verū: qꝛ fuit poſtea ei
viſuʒ fore iniquū ꝙ abſītē actore ñ poſſet negociū liqdari ꝛ diffi
nitiuā ꝑcedi merito fuit correcta illa antiq̄ iu.diſpoſitio ꝑ.d.au
ctē.q ſemel.ad tertiū ar.c.l.diui ſres.rñ.ꝙ tex.ibi indiſtincte lo
quēs facit ꝓ opi.bar.ſʒ gl.ibi alr itelligit ꝑ.d.§.illud.ꝛ non bñ.
vt ēt facit gl.i.d.§.ſiqs ſup.q̄ ē magis cōiter reprobata ꝛ ꝑ iſto
itellectu ꝙ in cā liberali ſeu i cā ſtat° i quo loqſ.d.l.diui poſſit ꝑ
cedi ad diffinitiuā li.ñ ↄte.ē ēt tex.i.d.c.cū oli cū alijs alle.ꝑ bal.
94 i.d.l.i.C.de teſt.† ad ar.d.c.tue eſt rñſuʒ.nā i.l.nō dʒ ſumi ar.a
ꝯrio ſenſu ſi iducaſ alioꝝ iuriū correctio vt ē gl.not.i.c.i.in v.ꝑ
mittiſ.de eta.ꝛ quali.li.vj.ꝛ i.c.cupiētes.§.qō ſi ꝑ.xx.i v.pete
res de ele.li.vj.¶ Ad ar.d.c.qm̄ frequēter.§.porro.rñ.ꝙ text.ibi
dū dicit vbi gr̄a ꝛc.ponit duos caſus loco exēpli.vñ iſta exēpla
ñ reſtrigūt ꝙ i alijs caſib° in qb° nō pt ꝑ miſſionē eſſe plene ↄſul
tū nō poſſit ꝑcedi ad diffinitiuā li.ñ ↄte.facit.l.dāni iſecti ſtipſo
ptinet.j.e.Et limita ↄclonē bar.ꝛ ſequaciū ꝓut dixi.ſ.referēdo
95 bal.i.d.l.ait ꝑtor.§.deinde.¶ † Itē iqrtū tāgit ħ bar.poſt glo.
in qbus actiōib° iterponaſ ſm decretū.addo gl.ꝛ doc.in.c.qm̄
frequēter.§.in alijs.vt li.ñ ↄte.ꝛ in.c.ↄtingit de do.ꝛ ↄtu.ꝛ qō
no.bar.i.l.ſi pri°.in.iiij.q.ſ.ti.ꝑxi.ꝛ ſpe.i ti.de.i.ꝛ.ij.decreto.
§.vidēdū quaſi ꝑ totū illū.§.ꝛ ibi ēt ꝑ io.an.ꝛ ēt i.§.reſtat.c.ti.
ꝛ ꝑ cy.i.l.cū ꝓponas.C.de bo.auc.iu.poſ.ꝛ in.l.ii.ſ.ſi ex noxa.
cā aga.ꝛ ibi ꝑ bal.circa.v.ꝛ.vj.co.quē oīo vide ꝑ bal.ꝛ ſaly.i.d.
auc.ei q.l qb° locis ēt iuenies tractari in qb° actiōib° ꝛ caſib° iter
96 ponaſ primū decretū.¶ † Itē circa iſta adde ſʒ ang.hic ſub du
bio forte ꝙ gñalr vbicūqʒ li.nō ↄte.pt ꝑueniri ad diffinitiuā.vel
ēt poſt li.ↄte.vbi ſnia diffinitiua ferri pt nō hēbit locū ſʒ decretū
qꝛ ſufficit ſʒ eū ꝙ ꝑueniri poſſit ad diffinitiuā.Uñ ipſe dicit ꝙ ñ
expedit tūc ꝙ fiat miſſio ēt ex pmo decreto ad hoc vt reus tedio
affect° veniat rñſurus.iuxta.l.is cui.in pñ.ſ.vt in poſ.le.niſi ꝑꝑ
aliqō accidēs ſit neceſſe exqrere rñſum eius.ſic pōt intelligi qō
no.in.l.ↄſentaneū.ꝛ in auc.ibi poſita.C.quō ꝛ qñ iu.¶ Sʒ im
mo hic iſtud dictū cōiter non teneſ.qꝛ actor hʒ pōt plura reme
dia ꝛ ſic pōt eligere remediū pmi ꝛ ſcdi decreti.ꝛ ſm hoc ēt te
nuit bar.hic in.iij.col.in v.q̄ro dixi regulr ꝛc.ꝛ ēt cy.in.d.l.cūʒ

a ¶ Nimia cō tumacia.adde ꝙ idē tʒ Abb. cōſi. lxxxiii.ſe primo alle.ꝛ ibi vide an ꝑ ſm decretū bone fidei poſſeſſor faciat fructus ſuos.

ꝓponas.in.iiij.q.cui adde ꝙ ſpec.in ſcdo decreto hoc expſſius
voluit in ti.de pmo ꝛ ſcdo decreto.§.iuxta.v.i.ꝛ iſtud pʒ.ꝑ.d.
l.ↄſentaneū q̄ idiſtincte loqſ ꝙuis bal.in.l.ii.in.vj.co.ſ.ſi ex no
xa.cā aga.videaſ ſentire idē ꝙ ang.hic nā dicit ibi bal.ꝙ i cā ap
pellatiōis ſi appello nō eſt deſerta iudex ſolū hʒ ꝓnūciare an pri
ma appellatio iterpoſita ab eo ſit iuſta.l.eos.circa pri.ꝛ ibi no.
C.de ap.ꝛ tene mēti hoc dictū bal.qꝛ nō reperio hoc ſpecificate tra
97 ctū ab alijs.¶ † Itē inqrtū bar.hic q̄rit qd ſi qs eſt miſſus i poſ.
ex pmo decreto ꝑꝑ cautionē pſtitā ꝛ nō pſtitā de aliquo debito
ſoluēdo adueniēte die vel ↄdōne ꝛ poſtea debitū ꝓ quo petebaſ
cautio eſt purificatū an poterit poſtea ꝑueniri ad ſcōm decretū
ꝓ ſatiſdatiōe debiti abſqʒ eo qō iterponaſ aliud primū decretū
ꝙ illud qō fuit iterpoſitū rōne cautiōis nō pſtite ꝛ ↄcludit ꝙ ſic
ꝑ.l.ſi creditores.j.de priuil.cre.dū tex.ibi dicit poſſe venūdari.
qꝛ ꝛc.adde ꝙ ipſe ꝯriū tenuit in.l.is cui in prin ſ.vt in poſ.lega.
Sed imol.hic ꝛ bñ approbat opi.quā tʒ hic bar.ꝑ.d.l.ſi credi
tores qꝛ primū decretū pdictū adueniēte purificatiōe debiti pōt
quodāmodo dici ↄuerti in primū decretū qō fuit interponēdū
ex eo capite qꝛ nō erat ſolutū debitū ſicut alias bo.poſ.ſm tab.
ↄuertiſ in bo.poſ.ꝯtabu.l.ij.§.ſi ſub cōditione.ſ.de ſecun.ta.
98 ꝛ.l.iii.§.ſi ſub ea.ſ.de contrata.¶ † Item inqrtum glo.ꝛ bart.
hic tangunt effectus primi ꝛ ſecundi decreti.ꝛ inter cetera dicit
barto.ꝙ effectus primi decreti inter alia eſt ꝙ cōſtituat pignus
pretorium in re.ſ.ſecuta in miſſione ꝛ non ante.l.non eſt mirum
ſ.de pigno.actio.¶ Adde ꝙ idem erit ſi ſtaret per aduerſariū
quo minus actor mitteref.c.contingit de dolo ꝛ contumacia ꝛ
pro tali pignore pretorio cōpetit vtilis hypothecaria creditori
immiſſo.l.ii.C.de preto.pig. Et ſimilr econtra debitori compe
tit vtilis pignoraticia.vt eſt text.ſingularis in.l.is cui.§.queri
poteſt.ſ.vt in poſ.lega.ſʒ ange.hic adde ꝙ pro hoc vltimo bal.
in.d.l.ſi tibi.§.de pignore.ſ.de pactis.dicit eſſe duas ſingula
res.ll.ſ.d.l.is cui.ꝛ.d.l.vnica.j.eod.tñ illa.l.vnica non videtur
probare.Idem etiā tenet bar.in.l.i.de pig.act.ſʒ glo.videatur
dicere ꝯrium.idem ēt not.Iaco.de are.ꝛ bar.in.l.inquilino.in
ſi.cū.l.ſeq.j.eo.ꝛ Bal.in rub.C.de pig.ac.vbi dicit de hoc eſſe
tex.vnicuʒ in.§.queri.pꝛealle.¶ Adde ēt predictis gl.in.l.ſiqs
miſſum.§.iudex in ver.eſtimare.j.eo.que vult ꝙ pro tali imiſſo
ex primo decreto deſ de pignore pretorio hypothecaria.vt di
ctum eſt.Sed Angel.ꝛ Imol.ibi dicunt quoſdā tenuiſſe ꝙ nō
cōpetat hypothecaria ad poſ.talis pignoris recuperandaʒ ſed
detur conditio ex.l.ii.C.de preto.pigno.tñ ſm Ange.ꝛ Imo.
verior eſt opi.ſ.ꝙ cōpetat hypothecaria qꝛ ſicut ꝓ pignore pre
torio debitori daſ vtilis pignoraticia qñ ſatiſfecit debito.dicto
§.queri.ita dari dʒ creditori vtilis hypothecaria pro illa recupe
randa ꝓut tenuit cy.in.d.l.ij.Sed ſm imol.in.d.§.iudex.hec
non videtur vera.Primo quia.d.l.ij.non probat:vt patet ex.
ſ.dictis.Secundo qꝛ interdictum vñ vi daſ ſolū expulſo q poſ
ſidebat ciuiliter ꝛ naturaliter.l.i.§.deijciſ.j.de vi ꝛ vi arma.ſed
immiſſus ex primo decreto non poſſidet ciuiliter neqʒ nāliter:
ſed tantū detinet.d.l.ſiqs eum.j.de acqui.poſ.Sed dicit ꝙ di
ctum Innocē.pōt ſaluari in eo qui miſſus eſt ex primo decreto
in actione reali qꝛ poſſidet.l.ſiqs emptionis.§.pe.de preſcrip.
xxx.an.ꝛ ibi no.per doc.ꝓut.j.proxi.dicā.ꝛ ita illud dictum In
no.ſaluat Spec.in ti.de ſcdo decreto.§.iam de effectu.v.ſʒ qd
ſi imiſſus.ꝛ ita ēt tʒ Cy.in.l.cum ꝓponas in.xiiii.q.C.de bon.
aucto.iudi.poſſi.ꝛ in.l.ij.ſ.ſi ex noxa.cau.aga.ꝛ alia remedia
ad recuperandum detentationē vel miſſionem hʒ miſſus ex pri
mo decreto de qbus ꝑ ſpecu.ꝛ io.an.in titu.de petitorio ꝛ poſ
ſeſſorio.§.i.ver.ſed nunqd depoſitarius per docto.in.c.contin
99 git.ꝛ Cy.in.d.l.cum proponas.ꝛ in.d.l.ij.¶ † Item inqrtum
gloſ.ꝛ bart.hic tangunt an miſſus ex primo decreto poſſideat ꝛ
concludit bar.poſt glo.ꝙ miſſus in actione ꝑſonali non poſſi
det ſed detinet.ſed de miſſo in reali remittit ſe Barto.ad.d.l.ſi
quis emptionis.§.pe.Adde primo ꝙ in perſonali ratio ponit
eſſe qꝛ dñs remanet in poſ.vt.j.ea.l.§.ſiquis autē.ꝛ duo inſoli
dum poſſidere nō pñt.l.iii.§.ex ꝯrio.j.de acqr.poſ.iñ iudex ex
cauſa pōt iubere ꝙ primus poſſeſſor de poſ.recedat ꝛ facere ꝙ
miſſus ex primo decreto poſſideat tex.eſt no.iuncta gl.que hoc
ſentit.l.iiij.§.ij.v.ſi forte.ꝛ in v.diſcedaſ.ſ.e.ꝛ hic ibi late vult
ang.ꝛ pau.de ca.q hoc reputat ſingu.ꝛ ita ēt tʒ bald.in auc.en.
ei qui in.v.vel.vj.col.C.de bo.auc.iu.poſ.ꝛ dicit iuſtā eſſe cām
a ſi reus fuerit in nimia contumacia.ᵃ alleg.no.ꝑ Inno.in.c.dile
110 cto.de v.ſig.facit.l.fulcinius.§.ſi.j.ex q.cau.in poſſeſ.ea.† Et
ita etiam

ita ēt tʒ bal.in.l.ꝯſentaneū.circa.vj.col.C.quō ⁊ qñ iudex.⁊ ibi
ēt tradit aliā notabilē limitationē.ſ.vbi ſtatutū vel ꝯſuetudo ha
beret ꝙ miſſus ex primo decreto lucraret̃ fructus.nā tūc intelli-
git̃ poſſidere.q2 ad talē acqſitionē fructuū ꝑuenit̃ ex vera poſ.al
101 le.no.ꝑ gl.i.d.§.ex ꝯtrario.† Itē aliā limitationē pōit bal.d.l.ꝯſen
taneū.ſ.vbi qs eſſet miſſus in poſ.ex primo decreto ꝓ executio
ne ſnīe.q2 tūc poſſidet.ita dicit tenere bar.in.d.l.a diuo pio.§.
ſi ſup.de re iu.⁊ dicit bal.ꝙ ſi illud dictū bar.eſt verū infert̃ ex eo
ꝙ idē eſſet qñ eſſet facta miſſio ex primo decreto pro executione
inſtri ꝯfeſſionati hñtis executionē paratā ex forma ſtatuti. Tñ
iſtā limitationē conat̃ bal.impugnare.de quo me remitto ad ea
102 que ſcripſi in.d.§.ſi ſup.† Itē limita dictā ꝯcluſionē nō hēre locū
in caſu.l.poſtq̄.§.impator.j.vt le.no.ca.vt pʒ in prin.in ver.trāſ
ferat poſ.⁊ ibi hoc no.bar.⁊ cy.in.d.l.cū ꝓponas.in.ix.q.ſ.qñ
fideicōmiſſarius petit ab herede ſibi caueri de fideicōmiſſo reſti
tuēdo.⁊ ita fuit ꝯdēnatus ad cauēdū heres.q a dicta ſnīa appel
lauit.nā pēdēte appellatione poterit mitti in poſ.ex qua imiſſio
103 ne in eū trāſfert̃ poſ.† Quid aūt in actiōe mixta vt eſt petitio he
reditatis vel in actionē in rē ſcriptā vt eſt actio ꝙ me.cau.an miſ
ſus poſſideat ſicut in reali poſſidet.dic vt ꝑ Spe.in ti.de ꝯtuma
ce.§.ſeq̄.ver.qd ſi forte mixta.⁊ ꝑ doc.in.c.qm.§.in alijs.vt lit.
104 nō ꝯte.† In reali aūt dicit hic imo.ꝙ ſm verā ⁊ cōem opi.legi-
ſtaꝝ miſſus ſtatim poſſidet reuocabilr̃ vſqʒ ad annū.q2 pōt reus
infra annū offerre ſatiſdationē de iudicio ſiſti ⁊ reficere expēſas
⁊ ex hoc ſolo recuꝑare tenutā.d.l.ſi qs emptionis.§.pe.⁊ facit
qd hr̃ in.d.auc.ei q.ſed poſt annū irreuocabilr̃.niſi ille ꝯ quē fa-
cta eſt miſſio de dñio ſuo agat ⁊ ꝓbet.l.ij.⁊ ibi no.C.vbi in rem
act.ſed ſm cano.ſolū poſt annū efficit̃ poſſeſſor.d.§.in alijs.Sʒ
de hoc dic vt plene ſcripſi in.l.iij.§.gñia.j.de acq.poſ.vbi ēt te-
tigi poſt alios.qd in imiſſo ex primo decreto in hypothecaria.⁊
105 vſqʒ ad qntū tēpus audiat̃ ad reuocādā tenutā.¶ † Itē inq̄tū
gl.hic tāgit an miſſus ex primo decreto lucret̃ fructus.⁊ ꝯcludit
ꝙ nō.⁊ lʒ gl.in auc.de exhi.re.§.ſi vero.⁊ qdā iurēt in ver.ſeruādi
cā.dicat ꝙ de ꝯſuetudine lucrat̃ fructus.tñ ſm bar.hic illa ꝯſue-
tudo nō vʒ.q2 eſt ꝯ ius diuinū ⁊ in fraudē vſuraꝝ.⁊ iſtud eſt ſin-
gulare dictū ſm imo.hic dicētem ex hoc inferri ꝙ pari rōne ſta
tutū nō valeret quaſi ſapiat vſurariā prauitatem.Dicit tñ ipſe ſe
nō ponere hoc dictū ꝓ ꝯſtāti.q2 iſtud lucrū nō venit ex pacto: ſʒ
imediate venit ex legis diſpōne.l.ex ſtatuto in penā ꝯtumacie ⁊
ſic quēadmodū als poſſet ſtatutū mulctare ꝯtumacem.ita vr̃ ꝙ
poſſit hāc penā inducere cū ēt pene legales a iure ſint ꝑmiſſe.fa-
cit ſm eū qd no.in.c.dilecti.de arb.¶ Ro.hic circa hoc dicit ꝙ
lʒ ꝑ opi.Bar.faciat illud qd dicimus.ſ.qcqd accedit ſorti ⁊c.l.
rogaſti.§.ſi tibi.ſ.ſi cer.pe.cū ibi no.⁊ nō valeat ꝯſuetudo vel
ſtatutū ꝑmittēs vſuras.cle.i.de vſu.tñ ſm eū glo.in.l.ij.§.ſi ab
ſens.ſ.ſi ex nox.cā ag.ſe defendit ab hac obiectione.q2 non eſt
vſura ſed pena rōne ꝯtēptus queri pōt oī iure.d.c.dilecti.cū ibi
106 no.† Addo ꝙ bal.in.l.acceptā.C.de vſu.in.xviij.q.approbat il
lud qd no.gl.in.d.§.ſi vero ⁊ qdā.⁊ dicit illā gl.eſſe valde ſingu-
a larē[a] ꝑ quā ꝯcludit valere ꝯſuetudinē ⁊ ſtatutū ꝙ miſſus ex pri
mo decreto lucret̃ fructus ⁊ ꝓbat ipſe.q2 ſi iudex pōt facere hoc
ex nimia cōtumacia.l.fulcinius.§.i.ſ.q.ex cau.in poſ.ea.ergo
ſtatutū ⁊ ꝯſuetudo dʒ poſſe hoc opari vʒ ꝙ noie intereſſe lucre
tur fructus.idē tʒ bal.in.l.ij.in.v.col.ſ.ſi ex nox.cau.ag.⁊ in.l.
ꝯſentaneū.in.v.op.C.quō ⁊ qñ iud.⁊ ange.in repe.l.nemo car-
cerē.ad h.C.de exac.trib.li.x.⁊ in.d.§.ſi vero.vbi dicit illā gl.nō
eſſe alibi.Sʒ Saly.in.d.auc.ei q.in.xviij.col.C.de bo.auc.iud.
poſ.ſeq̄t̃ ſimplr̃ opi.bar.hic.Lau.de rodulphis in repe.c.ꝯſu-
luit.de vſu.refert iſtud dictū bar.hic.⁊ dicit ꝙ preſupponamus
ſtatutū factū eſſe in fraudē.tūc ꝓcedit dictū bar.ſʒ ſi nō ꝯſtet de
fraude.dicit tūc ꝙ miſſus in poſ.licite lucrabat̃ fructus.q2 hoc
vr̃ eſſe in locū pene legalis vt debitor attrahat̃ ad ſatiſfaciēdum
debito.vel vr̃ ꝙ ſtatutū vel ꝯſuetudo hic introduxit loco inter-
eſſe ꝑꝑ morā.Hoc tñ intelligit verū eſſe ſi actor eſſet vere creditor.
ſecus ſi nō erat creditor.nā tūc ſicut totā ſortē nō poſſet retinere
cū recta ꝯſciētia.ita nec poterit retinere fructus ⁊ nihil alle.Tñ
hāc limitationē puto verā.⁊ no.ꝓ qua bñ facit text.in.l.i.§.hec
verba.⁊ qd ibi no.Bar.j.ne vis fi.ei.vbi decretū interpoſitū ꝓ
debito nō vero nō hʒ effectū ⁊ reddit̃ nullū.vt ēt plene ꝑ bar.in
l.iuſte.j.de acq.poſ.in.d.l.fulcinius.§.ij.⁊ iſtā opi.teneo.ꝓ qua
facit vltra p̄dicta.q2 pena legalis ⁊ de iure cano.⁊ ēt in foro con-
ſcie retineri pōt ēt ꝑ eccleſiā vt eſt tex.no.ſm vnū intellectū gl.re
putate ſingularis.xij.q.ij.c.fraternitas.⁊ not.bal.in repe.l.i.in
xviij.col.C.vñ vi.⁊ doc.in.c.ſuā.de penis.vbi ēt dicit Imo.ꝙ
pena impoſita a iudice exigi pōt licite ēt de iure cano.alle.xxxij.di.
107 c.ꝙꝙ.facit de iure nr̃o.l.i.ſ.ſi qs in ius vo.nō obtē.¶ † Ad p̄dicta
vide ēt d.Abb.in.c.ſalubriter.extra de vſu.⁊ d.Car.⁊ imo.in
cle.i.de vſu.Bal.in.l.fi.§.preterea.C.de iure do.Raph.cu.in.l.
inſulā.§.vſuras.ſ.ſo.ma.vbi tractat̃ an valeat ſtatutū ꝙ ſi here
des mariti nō reddāt mulieri dotē loco intereſſe teneant̃ ſolue-
re tātū ꝓ cētenario vt eſt bononie.¶ Itē q2 gl.hic circa ꝑme
dicta vr̃ tenere ꝙ ꝑꝑ nimiā ꝯtumaciā miſſus ex p̄mo decreto lu
cret̃ fructus ꝑ.d.l.fulcinius.§.fi.Adde ꝙ bar.hic vr̃ intelligere
qñ iudex expreſſit hoc.¶ Sʒ ſʒ gl.hic.⁊ in.d.l.fulcinius.§.fi.ſen
tit ꝙ ēt vbi cōſtat de apta ꝯtumacia lucret̃ fructus ex diſpōne le
gis abſqʒ eo ꝙ iudex aliqd dicat.Tñ opi.Bar.puto veriorē ꝑ
d.l.fulcinius.§.fi.⁊ hoc ibi ꝓbat̃ dū dicit̃ in quo reſcripto ēt fru
ctū ꝑcipe iuſſit.⁊ iſtud ibi ſeq̄t̃ Ja.de are.⁊ bar.⁊ expꝛſſius ang.
¶ Idē ēt tʒ Jo.an.in addi.Spe.in tit.de p̄mo ⁊ ſcdo decreto.
§.reſtat.ver.hoc aūt nō eſt.idē vr̃ tenere Im.in.c.dilecto.de ver.
ſi.⁊ bal.in.l.ij.in.v.col.in ver.vj.qrit̃.ſ.ſi ex nox.cau.aga.⁊ in.d.
l.cōſentaneū.in.v.⁊.vj.col.⁊ Jo.an.⁊ ant.de bu.in.c.cōtingit.
de do.⁊ cōtu.vbi ponit q̄ dicat̃ nimia cōtumacia.facit in ꝓpoſi
to ꝙ ēt voluit gl.ma.in.d.l.fulcinius.§.fi.⁊ ſpe.in.d.ver.hoc au-
tē no.⁊ ibi examinat in qbus caſibus miſſus ex p̄mo decreto lu-
cret̃ fructus.Sal.tñ in.d.auc.ei q.xij.col.in ver.v.eſt vidēdū ibi.
mihi aūt vr̃ ⁊c.eſt in opi.ꝙ iudex nō poſſit facere ꝑꝑ nimiā cōtu
maciā ꝙ imiſſus lucret̃ fructus in caſibus in qbus imiſſus dʒ eē
detētator ⁊ poſſeſſor.vt qñ eſt imiſſus in actione ꝑſonali.vt di-
ctū eſt.ſ.q2 cū imiſſus detineat ⁊ nō poſſideat ſatis pʒ ꝙ nō de-
beret lucrari fructus.nihil tñ alle.ad hoc.Sʒ voluit forſaſſe mo
ueri ꝑ gl.in.l.iij.§.ex ꝯtrario.j.de acq.poſ.q̄ dicit ex poſ.ciuili ꝓce
108 dit acqſitio fructuū.† Et ſubdit Saly.ꝙ vbi iudex dicit ꝙ vult
eū hēre ꝓ vero poſſeſſore ⁊ eū facere poſſeſſorē ita ꝙ lucret̃ fruct9
dicit ſe dubitare an iudex poſſit eū facere verū poſſeſſorē.q2 datū
eſt remediū a iure ꝙ reo ꝑſeuerāte in cōtumacia iterato fiat cita
tio ⁊ ꝓcedat̃ ad ſcdm decretū.vt in hac gl.illud remediū ſeq dʒ.
Sʒ ſm eū p̄ſuppoſito ꝙ poſſit ꝑ talē miſſionē facere eū poſſeſſo
re.nō tñ poſſidet rē vt ſuā.ſʒ potius vt pignus vt debitū ſibi ſol-
uat̃.iō fructus nō lucrabit̃ ſʒ cōputabit eos in ſortē.l.i.⁊.ij.C.de
pig.act.⁊ dicit ſe putare ꝙ iudex nō poſſit facere ꝙ lucret̃ fruct9
ſaltē ea rōne.q2 iudex videret̃ in fraudē vſuraꝝ hoc facere ꝙ iu-
dex nō poſſet hodie.cū vſure hodie ſint ꝓhibite.bñ facit lʒ ipſe
nō alle.id qd no.ꝑ bar.in.l.tutor q reptorū.§.fi.ſ.de admi.tu.
⁊ rñdet ad.d.l.fulcinius.§.fi.ꝙ loq̄t̃ in petitione hereditatis ꝯ
tra.l.hereditatis.C.de peti.here.⁊ actor ibi imiſſus poſſidebat
illā hereditatē vt ſuā.Addāc ꝙ iſtā opi.vr̃ tenere gl.fi.in.d.c.cō
tingit.⁊ ponit ēt hāc opi.gl.ma.in.d.l.fulcinius.§.fi.tñ ibi gl.
repetit iſtā opi.⁊ tʒ ꝙ idē ſit in qlibet alia actiōe in q̄ regulr̃ imiſ-
ſus nō dēret fructus lucrari.vt pʒ in.d.l.fulcinius.in prin.⁊ in.l.
p̄tor.in pn.de bo.auc.iu.poſ.vbi iura volūt ꝙ imiſſus ex p̄mo
decreto indiſtincte nō lucret̃ fructus.⁊ ſic ēt miſſus i poſ.heredi
tatis nō dēret lucrari ꝑ dicta iura.ſʒ ſolus reſpectus nimie cōtu
macie ille opat̃ vt volēte iudice miſſus lucret̃ fruct9.⁊ ita tʒ bar.
in.d.l.fulcinius.in fi.⁊ cōiter alij doc.vbi.ſ. Et ad ea q̄ adducit
Sal.in ꝯtrariū pʒ rñſio ex.ſ.dictis.nā fateor ꝙ eo ipſo ꝙ iudex de-
clarat ꝙ imiſſus lucret̃ fruct9 vr̃ facet̃ eū poſſeſſorē ⁊ pōt eū poſſeſſo
rē cōſtituere ⁊ hec oīa dicta ſunt.ſ.i illa.q.an imiſſus ex p̄mo de
creto poſſideat.Nō ob.ꝙ vr̃ facere in fraudē vſuraꝝ ⁊c.q2 nō vr̃
verū imo eſt pena cōtumacie appoſita a iudice q̄ licite exigi pōt
oī iure.vt.ſ.dixi allegādo imo.i.c.ſuā.de penis.I actiōe aūt rea
li miſſus ex p̄mo decreto qcqd dixerit gl.lucrat̃ fruct9 ſʒ bar.qñ
ꝑꝑ nimiā cōtumaciā hoc iudex decreuit ꝑ.d.l.fulcinius.i fi.vl qñ la
pſus eēt terminus āni a die miſſiōis i poſ.ex p̄mo decreto.q2 tūc
ē verus poſ.cū nō poſſit tūc reus reuocare tenutā ꝑ ſolā ſatiſda-
tionē de iudicio ſiſti i.d.l.ſi qs emp.§.pe.Añ ānū vero cū nō poſ
ſideat irreuocabilr̃ nō lucrabit̃ fructus ſʒ bar.⁊ ita ēt tʒ ange.q
ad p̄dicta all.§.ſi qs aūt.iſti.de re.di.vbi pʒ ꝙ ēt verus poſſeſſor
109 lucrat̃ fructus ſʒ ipſ.† Addit ēt ang.ꝙ vbi agēs rei vēdica.eſſet
dñs.⁊ i cōtumaciā rei eēt miſſus i poſ.ex p̄mo decreto faceret fru
ctus ſuos ſtati ēt añ ānū ⁊ hoc rōne dñij.q2 fructus ſequunt̃ dñm
rōne dñij.l.herēnius.als icipit fructus.ſ.de vſu.Ad p̄dicta ēt
vide gl.ma.i.d.c.cōtingit.i gl.fi.q̄ declarat hoc ꝙ eſt.ſ.miſſuʒ in
reali lucrari fructus poſt ānū dēre itelligi.ſ.vſqʒ ad tp̄s quo ille
ꝯ quē facta eſt miſſio conteſtabitur litē agendo de proprieta
te contra immiſſum.⁊ voluit illa gl.ad hoc alle.l.certū.in fi.C.

a ¶ Singularē.adde ꝙ idē bal.ꝯſi.liiij.dicit ꝙ vʒ ſtatutū ⁊ ꝯſuetudo de qb9 hic vr̃ ꝙ maior ſit pena talē penā q2 ſtatutū ligat minores.dicit tñ hoc verū ſi ſolū fuerit ſtatutū.⁊ an pene legales de iure can.exigi poſſint.vide ꝑ anch.ꝯſi.lxvi.⁊ an valeat ſtatutū ꝙ ꝓ lucro eſſe dotis ſoluat̃ tātū ꝓ cētenario.vide in apoſtil.l.d.§.vſuras.
¶ Et an tale ſtatutū ꝙ ſoluat̃ tātū ꝓ cētenario quotiēs fuerit ceſſatū in ſolōne vel reſtōne dotis ꝓcedit pactū de ſoluendis.x.ꝓ centenario valeat ſi nō in tm̄ ſaltē in qntū pōt intereſſe mulieris vel mariti aut ſaltē i tm̄ qntū potuiſſʒ ꝑcipe ſi hūiſſʒ dictā pecuniā ⁊ illā cōuertiſſet in emptionē p̄dioꝝ.aut alteri illā forte ꝯceſſiſſet mercatori ad honeſtū lucꝝ.vt de cino.d.cardi.⁊ Imol.in cle.i.de vſur.Ant.franciſ.

110 de rei vendi. ꝙ intellige vt ſtatim dicã. †Saly. autẽ in. d. auct.
ei qui. in. xij. colũ. limitat predicta niſi in reali facta eſſet miſſio
poſt lit. ɔte. uel quaſi. Exemplũ de quaſi cõteſtatiõe appet. l. ij.
cũ ibi no. C. vbi in rẽ ac. nã qñ imiſſus ſtatiꝫ efficiſ verus poſſeſ
ꝛ irreuocabilis i caſibus iſtis. niſi de ꝓprietate ſua doceat reus
agẽdo. vt. l. ɔſentaneũ. C. quõ ꝛ qñ iu. ꝛ in. l. i. iõ ſtatim fructus
ſuos faciet ẽt añ annuꝫ: qꝛ poſſidet rẽ ſuã ꝛ ſicut qñ fit miſſio añ
lit. ɔte. in reali lucraſ imiſſus fructus poſt annũ: qꝛ tunc efficitur
irreuocabilis poſſeſſor: ut eſt dictũ. ita iſto caſu ꝺꝫ ſtatim lucra-
ri cum ſaltẽ efficiaſ ſiſr poſſeſſor irreuocabilis ꝙ puto verum.
111 Et† iuxta hoc dubitat Saly. qd ſi qñ actor miſſus in reali ẽ effe
ctus uerus ꝛ irreuocabilis poſſeſſor. ꝛ ſic lucrari ꝺꝫ fructus. ɔtin-
gat ꝙ poſtea ille ꝯ quẽ fcã eſt imiſſio agat de ꝓprietate ꝛ obtine
at iuxta. d. l. ſi qs. ẽp. ꝛ. d. l. ɔſentaneũ. ꝛ. d. l. ij. an fructꝰ medio
tpe pcepti per imiſſum ueniãt reſtituẽdi. ꝛ dicit ꝙ ɔſumpti nõ
qa iuſte poſſedit. l. iuſte. j. de acq. poſ. extantes vero ſic: ſicut ali
us bo. fi. poſſeſſor teneſ ut in. d. l. certũ. niſi ſint uſucapti titulo ꝓ
ſuo: ut no. glo. ſing. in. l. ſeqſ. §. fructus. j. de vſuc. Et ex iſtis di
cit petere declaratas dictas dubitatões quas doc. ad plenuꝫ nõ
examinãt ſm ipm ꝛ in hoc ultimo dum ipe dicit fructus cõſum
ptos[a] nõ debere reſtitui: intellige de fructibus pceptis añ li. cõ
teſta. per ipm agentẽ ſup ꝓprietate ꝯ quẽ prius fuerat fcã imiſ-
ſio: ſed ad pceptos poſt li. ɔte. indiſtincte teneſ. ut no. gl. in. d.
c. cõtingit: ꝛ ꝓbaſ in. d. l. certũ. inſi. ꝛ ex iſtis plene declaratum
112 ꝙ dixit glo. in. d. c. ɔtingit. ¶ †Juxta hoc ẽt queriſ an miſſus
ex prio decreto in hypotecaria lucreſ fructus: dic ꝙ lꝫ hypote
caria ſit actio realis. l. ſi fructus. §. uẽdi. ſ. de pig. tñ nõ lucratur
fructus ẽt poſt annũ: qa intẽtio actoris nõ eſt niſi auocare poſ.
l. ſi tum uẽditor in pn. ſ. de euic. ꝛ creditor poſſidẽs rẽ pigno-
ratã nõ facit fructus ſuos vel ipſos nõ lucraſ. l. i. ꝛ. ij. C. de pig.
113 actio. ꝛ iſtud ẽt voluit Ang. hic ẽt Saly. i. d. auc. ei q. ¶ †Quid
in imiſſo in actiõe mixta puta in petitiõe hẽditatis que ẽ actio
mixta. d. l. hẽditatis. an lucreſ fructus ſaltẽ poſt annum. ſicut in
realibus. ꝛ Saly. in. d. auc. ei qui. tꝫ ꝙ ſic per oĩa idẽ in iſta ꝙ in
reali actor agens in reali rei vẽdicatiõe imittiſ vt dñs ita in peti
tione hẽditatis imittiſ vt hẽs in ipſa vniuerſitate rex hẽdi. pro
hoc facit lꝫ ipſe nõ alleget illud qꝺ no. Spe. in ti. de ɔtumace. §.
ſeqſ. ꝟ. qd ſi forte mixta. ꝛ doc. in. c. qm̃ frequẽter. §. in alijs. in
pn. vt lit. nõ ɔte. vbi ɔcludũt ꝙ de actiõe mixta inqͣ̃tum datur
ad rẽ iudiceſ in hac materia. ſ. quo ad primũ decretũ an imiſſus
poſſideat vel nõ: prout iudicaſ de actione reali ſed inqͣ̃tũ actio
mixta daſ ad pſonales preſtatões ſequaſ naturã pſonalis actio
nis. l. itẽ labeo. §. familie. ſ. fam. her. ꝛ hũc articulũ ꝺ lucro fru
114 ctuuꝫ puto ꝙ nõ inuenies pfectius declaratũ. ¶ †Jtẽ inqͣ̃tuꝫ
glo. hic tangit: an in actiõe reali hẽat locũ ſecundũ decretũ. ꝛ cõ
cludit ꝙ nõ. tñ Bar. ꝛ magis cõiter alij tenẽt ꝯtrium. qꝛ loco ſe-
cundi decreti ſtatueſ reo tpˢ in quo ꝺꝫ agere. ꝛ de dñio ſeu iure
ſuo docere ꝛ vltra dcm̃ tpˢ nõ audieſ per. l. a quo. j. eo. ꝛ ar. l.
diffamari. C. de inge. ma. Nec ob. rõnes alle. per gl. hic in ꝯtrũ
ꝛ primo nõ ob. pma rõ dum glo. dicit ꝙ redderet ſupfluũ ſcdm
decretũ qꝛ nõ redderet ſupfluũ: cũ poſtea nõ audiaſ de ꝓprieta
te reus vt dixi. Nõ ob. ſecũda rõ glo. dicẽtis ꝙ petẽs erit ſibi ꝯ
rius: qꝛ nõ poterit actori adiudicari: ſed ſtatuiſ tpˢ aduerſario
ad agendũ poſt qꝺ nõ audieſ. Nõ ob. dum dicit ꝙ effectus ſecũ
di decreti eſſet ꝯrius agenti: qꝛ pmo eſſet ɔformis intẽtioni agẽ
tis qui nõ ſimplr intendit rem ſibi reſtitui imo finẽ liti imponi q
nõ imponiſ niſi prefigaſ tpˢ agẽti: vt dixi ꝛ cum dcã magis cõi
opi. ɔcor. ẽt Jo. an. in addi. Spe. in ti. de primo ꝛ ſecũdo decre
to. §. videndũ. in additiõe incipi. in vltima glo. vbi ẽt refert dy.
hic ita tenuiſſe ita ẽt tꝫ Cy. in. l. ij. in. xij. col. C. vbi in rem act. ꝛ
ẽt Bar. i. l. ɔſentaneũ. poſt mediũ. C. quõ ꝛ qñ iud. ꝛ ẽt Bal. in
115 d. auc. ei qui. in. vij. ꝛ añpe. col. †Sed Saly. ibi tꝫ ꝯtrium: vt. j.
referã. idẽ tꝫ Bar. in. l. ſi prius. in. iiij. col. ſ. ti. i. ꝛ Jnno. lꝫ non
ita clare in. c. dilecto. in prin. de ꝟ. ſig. ꝛ Ange. ꝛ Jmo. in. d. l. a
quo. ꝛ ẽt Jmo. hic de quo ẽt vid p gl. ꝛ doc. in. c. qm̃. §. in alijs.
vt lit. nõ ɔte. ꝛ in. c. cõtingit. de dolo ꝛ ɔtu. Spe. in ti. de primo
ꝛ ſecũdo decreto. §. videndũ. ꝟ. hoc quoqꝫ. no. cũ ꝟ. ſe. per an-
ge. in. l. ſiqs emp. §. i. de preſcrip. xxx. an. ꝛ Bal. in. l. ij. in. vj. co-
lum. ſi ex noxali cã aga. ꝛ vnũ ꝟbũ ponit hic Ang. dicẽs ꝙ poſi-
to ꝙ in rei vendicatiõe nõ poſſit interponi ſcdm decretũ ſup re
ipſa petita adiudicãdo eã p rõnes de qbus hic in glo. tñ ſm euꝫ
bene poterit interponi ſecundũ decretũ ꝓ dãnis ꝛ intereſſe at-
tento ꝙ quo ad ea nõ eſſet perfecte ɔſultuꝫ per miſſionẽ in poſ.
rei petite in rei vendicatiõe: ꝛ lꝫ ipſe nõ declaret: dic ꝙ talia dã-
na veniunt ẽt in ipſa actiõe rei vendicatiõis offõ iudicis merce-
nario deſeruiẽti illi actioni. vt ꝓbaſ in. l. nõ ſolũ. C. de rei ven.
ꝛ in. l. dãnũ. C. eo. ꝛ no. glo. in. l. i. ꝟ. delictũ. C. de in. ꝛ ſic ꝓ tali
bus dãnis poterit mitti in poſ. alterius rei ex primo decreto ad
iudicãdo illã pro dãno. ꝛ iſtã limitationẽ nõ refert neqꝫ ponunt
116 alij preter Ang. Dy. ẽt hic† circa fi. lꝫ doc. nõ referãt hic poſtqͣ̃
firmauit iſtã opi. ꝙ in rei vẽdicatiõe poſſit interponi ſecundum
decretũ. ſ. ſtatuẽdo terminũ infra quẽ reus agat de dñio vt dixi
addit vnũ. ſ. ꝙ iſta pcedunt qñ cõuentus rei vẽdicatiõe poſſide
bat. ſed ſi dolo deſijſſet poſſidere ipſam rẽ ſeruabiſ idẽ modus
interponẽdi ſecundũ decretũ qui ſeruaſ qñ pcediſ in actiõe p-
ſonali. ar. l. fulcinius. §. itẽ videamus. ſ. qb. ex cau. in poſ. ea. ꝛ
ſic nõ ſtatuereſ reo terminꝰ ad agẽdũ: ſꝫ mitteſ actor in poſ. alio
rum bonoꝝ ex pmo decreto: ꝛ poſtea vẽdenſ vel adiudicabunſ
pro rata valoris rei quã deſijt poſſidere. Saly. autẽ in. d. auct. ei
qui in iſto articulo. an in rei vẽdicatiõe hẽat locũ ſecundũ decre
117 tuꝫ. refert Bar. hic tenere ꝙ ſic p viã prefixiõis termini ad agẽ
dum vt dictuꝫ eſt. ſ. Sed dicit Saly. ꝙ dñs ſuus Rye. de ſaly.
dicebat ꝙ iſta prefixio termini ꝺꝫ fieri ex cã ꝛ nõ ſine rõne: qꝛ ne-
mo inuitus agere cõpelliſ. l. i. C. vt ne. inui. niſi diffamauerit de
bitorẽ. d. l. diffamari. vel niſi iam porrexerit petitionẽ. l. ſi ex cã.
C. qui accu. ꝛ in ꝓpoſito lꝫ ipſe nõ alleget declarat Bar. in. l. ti-
tia. j. qui accu. ad fi. ſed in caſu noſtro nihil de iſtis interuenit er
go ſeqſ ꝙ iudex nõ hꝫ ptãtem hoc faciẽdi. nec prior cõtumacia
eſt iuſta cã: qꝛ illa eſt iaꝫ punita per trãſlationẽ poſ. factã in acto
rem. Preterea is cui poſ. ablata eſt hꝫ tpˢ. xxx. an. ad agenduꝫ
de ꝓprietate. l. ij. cũ ibi no. per doc. C. vbi in rẽ act. lꝫ glo. ibi di
xerit tñ. x. annis. ſed eſt reprobata: ſed hec dilatio eſt data a le-
ge ſine iudicis imiſſiõe. ideo a iudice ſine aliqua cã ſupueniẽte
nõ põt minui per no. per Cy. in. l. i. C. de dila. cũ fi. Et rñdet ad
ea. l. a quo. ꝙ ſm eum illa lex nõ ꝓbat: qm̃ loqſ ibi de prefixiõe
termini: vt agat ius ſibi edificatũ hẽre cũ cõminatõe ꝙ alˢ opus
qꝺ ipſe fecit demolieſ: ꝯ ſic ibi pena cõminata nõ eſt ꝙ amplius
de iure ſuo nõ audiaſ: ſed ꝙ opus factũ in priſtinũ ſtatũ rediga
tur. ꝛ ſic actor aget ad quaſi poſ. anteqͣ̃ reſtitueſ ꝛ non vltra: nec
lex vltra reqrit: qꝛ ibi reus aliqd fecit edificãdo: ſed in caſu nſo
nihil fecit niſi ſe abſẽtãdo: ꝛ illa abſẽtia eſt punita. Unde dicit ve
riorem eſſe opi. huius glo. tenẽtis ꝙ in rei vendicatiõe nõ inter
ponaſ ſecũdum decretũ. ꝛ idẽ putat ipſe in petitiõe hẽditatis ꝓ
eaſdẽ rõnes. Vel ſecũdum eum põt dici in vtroqꝫ ꝙ nõ ipone-
retur ſecũdum decretũ per adiudicationẽ vel vẽdicationẽꝫ nec
per prefixionẽ termini ad agẽdum: ſed per primi decreti aggra-
uationẽ. qꝛ ꝯ preſeuerãtem in cõtumacia: ꝛ in eis citatiõibꝰ non
comparẽtem iudex interloqueſ in eius odium ꝛ penã nõ admit
tendum eum cum deinceps ad reuocãdum poſ. ẽt in caſu l. quo
infra annũ admitti poterat ꝛ imiſſum ammõ debere ſibi lucra-
ri fructus donec reus de ꝓprietate ſua docuerit ꝛ ita dicit intel-
ligere. d. l. fulcinius. §. fi. ſ. vt hoc ſit pp nimiã ɔtumaciã. de qua
ibi dſ. ꝛ ꝺ dicit eẽ no. ꝛ ꝙ ẽ ſuꝰ intellectꝰ nouus ad. l. fulcinꝰ. §. fi
na. certe nõ vꝫ ꝙ Saly. bñ rñdeat ad. d. l. a quo. nã ibi poniſ for
ma pmi ꝛ ſecũdi decreti i actiõe reali. i. l. ɔfeſſoria. nã forma pri-
mi decreti poniſ ibi dũ dicit poſ. ad me trãſferẽda ẽ nõ qdẽ vi ꝓ
tinus deſtruaſ opus. Forma ꝟo ſecũdi decreti põiſ ibi dũ dicit
ut id fiat niſi ifra certũ tpˢ egerit ꝛc. et ibi appet ꝙ illa ɔtumacia
ẽ iuſta cã cogẽdi cãtiue reũ ad agẽdũ. j. certũ tpˢ qͣ̃uis realr qs
nõ poſſit cogi agere. ut. d. l. i. ꝛ poſt illũ terminũ vlterius nõ au
diſ i caſu. d. l. a quo. qꝛ nõ ſufficiebat immiſſio niſi ẽt demolireſ
opus fcm̃ ꝯ ius ſeruitutis. iõ ẽt opus ꝺmoliſ: ſecꝰ ſi nihil eẽt edi
ficatũ ꝯ ius ſuitutis: qꝛ tũc ꝓ ſecũdo decreto ſolũ ſtatueſ termi-
nus ad agẽdũ vt dclat bar. i. d. l. ſi prius. l. iiij. q. ꝛ ꝙ ɔtumacia ſit
cã iuſta denegãdi audiẽtiã agere volẽti dico ꝓbari p tex. i. l. ſꝫ ſi
dũ decreto. ꝛ ibi no. ſ. ex q. cau. ma. et no. bal. i. d. l. ɔſentaneũ.
i. iiij. col. et i. l. ij. i. iij. eo. C. de epi. audi. cũ fi. Nec ob. ꝙ ɔtuma
cia fuerit punita p miſſionẽ i poſ. qꝛ verũ ẽ quo ad ɔtumaciã de-
curſam vſqꝫ ad tpˢ miſſiõis nõ ãt quo ad pſeuerãtiã in ɔtũacia
ſeu q ad nouã ɔtũaciã nã ẽt qñ pcediſ ad ſcdꝫ dcretũ reqrunſ no
ue citatiões: vt ꝺ i gl. ma. ꝛ ꝙ vltra penã trãſlatiõis poſ. dẽat cõ
tũax i ꝓpoſito vlteriori pẽa puniri: ꝓbaſ maifeſte i. d. l. a q. ꝛ cir-
ca illud ꝙ dicit ſaly. q diciſ nimia ɔtumacia ꝺ q̃ loqſ tex. in. d. l.
fulcinius. in fi. vide que dixi. ſ. dũ qͣ̃ſiui: an imiſſus ex primo de
creto lucretur fructus. Pau. de ca. etiam hic dicit ꝙ commu-
niter tenetur opi. Bar.[b] Et dicit ꝙ nõ ob. ſi diceretur ꝙ nemo
inuitus

[a] ¶ Conſum ptos. add. cõ. ſ. ad. l. gerin. i. fi. dicit ꝙ ad cõſumptos te neſ qꝛ factus ẽ locupletior ꝛ ad illos teneſ ɔdõne ſine cã ꝛ ita dicit tene re do. anto. in c. grauis. plus voluit ro. cõſ. ccccliii. ꝙ imiſſus in poſ. ex ſcdo decre to ꝯ pupillũ iuſte nõ mõ nõ lucraſ fru ctus verũ ẽt te neſ ꝺ fructibꝰ qͣ pcipi potue- rũt iuribus ꝛ rõnibus ibi p eũꝫ allegatis.

[b] ¶ Opi. bar. Adde ꝙ eãdẽ opi. tꝫ bald. in margarita ſua vbi dicit ꝙ ta le ſcdm decre tum eſt ipoſiti uum illẽtu nõ adiudicat uuꝫ dñi. ꝛ qꝺ i rei vẽdicatiõe poſ ſit iterponi ſe cundũ decretũ voluit ſede. ꝺ ſe. ꝙñ. lxx. ꝛ an imiſſus i poſ. in hipotecaria poſſideat vide Spec. in ti. de ɔtumace. §. ſe quit. ꝟ. ſed po ne cõuenit. et ꝙ i hypoteca ria poſſit iter poni ſcdm de cretuꝫ ſicut in rei vẽdicatiõe latiꝰ no. per fran. de are. ꝯ. xxx. in. iii. col.

inuitus agere compellit. qꝛ illud eſt ve℞ niſi qs preberet cauſaȝ
cōpellēdi agere. vt. d. l. diffamari. ⁊ ita eſt in ꝓpoſito. qꝛ ille qui
ſemel poſſedit ſi paſſus eſt pꝛimū decretū dꝫ dare cauſam cōpul
ſioni vt agat. facit ſm eū. l. ſi quis libertatē. §. plane. ff. de peti.
here. Et de pluribus alijs rōnibus ⁊ iuribus in qbus queri pōt
an habeat locū ſcðm decretū. vide bar. in. d. l. ſi pauus. ⁊ dixi re
miſſiue dū queſiui poſt bar. hic in qbus actionibus locū habeat
118 ſcðm decretū. ¶ Supeſt videre vtrū in hypothecaria hēat locū
ſcðm decretū. bar. hic ſe remittit ad dicēda in. l. iij. §. fi. ff. de acq.
poſ. ibi tñ nō ꝓprie decidit an hēat locū ſcðm decretū. ſꝫ bñ tan
git ibi. an miſſus ex pꝛimo decreto in hypothecaria poſſideat ⁊
vſqꝫ ad q̄ntū tp̄s audiaꝛ reus volēs reuocare tenutā. de quo vi
de que ibi ſcripſi. Tñ quo ad iſtū articulū. an habeat locū in hy
pothecaria. ang. hic tꝫ ꝙ nō. qꝛ ꝑ eā vꝫ auocari nuda poſ. tm̄. l.
ſi cū vēditoꝛ. in pꝛi. ff. de euic. ⁊ ſic ſi facta eſt miſſio ex pꝛimo de
creto agēs ꝯſecutus eſt ſuū deſideriū de quo ſꝫ eū hꝫ ꝑ gl. in. d.
l. iij. §. fi. vbi pp ſumptus dāna ⁊ itereſſe pōt qs petere ſibi adij
ci ꝓprietatē ſꝫ eū. ¶ Jo. in hoc vꝫ trāſire cū ang. hic ⁊ annectit
illū articulū. ſ. an miſſus ex pꝛimo decreto in hypothecaria poſ
ſideaꝛ. ⁊ an audiaꝛ reus poſt annū ad recupandā tenutaȝ abſqꝫ
eo qð ipſe ꝓbet imiſſum nō fuiſſe creditoꝛē: ⁊ in hoc tꝫ ꝯ bar. in
d. l. iij. §. fi. ſꝫ ibi ſecutus ſum opi. bar. quā puto veriorē: vt ibi
dico. ¶ Adde ēt ꝙ io. an. in addi. ſpe. in ti. de ꝯtumace. §. ſeqꝛ
ꝟ. ſꝫ nūqd hodie. ⁊ in ꝟ. ſe. vꝫ tenere ꝙ imo i hypothecaria poſ
ſit interponi ſcðm decretū qñ agiꝛ ꝯ debitorē poſſidētē rē hypo
thecariā. nā dicit ipſe referēdo dy. hic ꝙ qñ agiꝛ ꝯ debitorē hy
pothecaria nō petiꝛ ſimplr̄ poſ. ſꝫ id qð erat penes ipſum debi
torē: ⁊ pp eius ꝯtumaciā mittiꝛ agēs in poſ. ex pꝛimo ⁊ ſcðo de
creto ꝑ qð hꝫ dñiū ꝙ erat penes debitorē. ⁊ ſic eſt idē ꝙ eſt in ꝑ
ſonali: ſꝫ qñ agereꝛ hypothecaria ꝯ aliū. ſ. tertiū q nō hꝫ dñium
actoꝛ ꝑ pꝛimū decretū ꝯſeqꝛ tm̄ poſ. que erat apud ꝯtumacē. d.
l. ſi cū vēditoꝛ. ⁊ ſic eſt idē ꝙ in alia reali ꝑ quā qs ꝯſeqtur poſ. ⁊
nō interponiꝛ ſcðm decretū. ⁊ ita ſe dicit intelligere dictū dy. in
d. l. iij. §. fi. de acq. poſ. ꝙ eſt cōiter corruptū ſm ipſuȝ ¶ Bal.
aūt in auc. ei q. in pe. col. C. de bo. auc. iud. poſ. refert ēt tenere
Dy. illud qð refert Jo. an. in. d. ꝟ. ſꝫ nūqd hodie. ſꝫ ſm bal. do
ctrina Dy. in hoc nō eſt bona. qꝛ ꝯcluſio libelli in actione hypo
thecaria nō attēdit ad iudicationē dñij ꝓut declarat bal. lꝫ ipſe
nō alle. in. l. rē alienā. ff. de pig. acti. ⁊ in. l. ſi fundus. ff. de pig. ⁊
ſpe. in ti. de poſſeſ. ⁊ petitoꝛio. ff. ſeqꝛ ꝟ. cete℞. ergo nec ſcðȝ de
cretū interponēdū ſup trāſlatione dñij pōt ꝯtinere hypotheca
riā. ꝓpea ꝯcludit ꝙ aut poſt lit. ꝯteſt. vel quaſi eſt facta miſſio ex
pꝛimo decreto. ⁊ tūc eſt ſatiſfactū agēti. qꝛ hypothecaria nudā
poſ. auocat vt dixi. nec plus poſſet ꝯſeq ꝑ diffinitiuā. ergo nec
ꝑ interlocutoꝛiā pꝛimi ⁊ ſcði decreti. ⁊ efficiꝛ incōtinēti reus vt
irreuocabilis poſſeſſoꝛ. niſi aduerſarius agat ⁊ doceat de iure
ſuo potioꝛi. l. ꝯſentaneū. C. quō ⁊ qñ iu. ⁊ in. l. ij. C. vbi in rē ac.
Si aūt añ lit. ꝯte. fuerit interpoſitū pꝛimū decretū. tūc poſt an
nū efficiꝛ verus ⁊ irreuocabilis poſſeſſoꝛ. d. l. ſi qs emptionis. §.
pe. ⁊ ſic tꝫ in effectu bal. ꝙ nō ſit interponēdū aliud ſcðm decre
tū. ⁊ idē tꝫ Saly. in. d. auc. ei q. in. xvj. col. ¶ Putarē ꝯcluden
dū ꝙ nō poſſit interponi ſcðm decretū aliquo mō ꝑ viā adiudi
cationis. qꝛ ad hoc nō intēdit intētio actoꝛis in hypothecaria.
l. ſi cū vēditoꝛ. ꝑal. Sꝫ attēto ꝙ qñ eſt imiſſus in hypothecaria
ex pꝛimo decreto trāſferꝛ poſt annū in reū onus ꝓbādi debituȝ
nō ſubeſſe ſeu rē nō eſſe obligatā actoꝛi agēti hypothecaria ſm
magis cōem ꝯcluſionē. vt tꝫ bar. in. d. l. iij. §. fi. cū alijs q̄ ibi alle
gaui. ſicut in rei vēdicatione trāſferꝛ poſt annū in reū onus ꝓbā
di de ꝓprietate ſua. c. qm̄ frequēter. §. in alijs. vt lit. nō ꝯt. ideo
vꝫ ꝙ ſicut in rei vēdicatione pōt interponi ſcðm decretū ſtatuē
do nouū terminū infra quē teneaꝛ agere de ꝓprietate ⁊ vlteri⁹
nō audiaꝛ ſm magis cōeȝ ꝯcluſionē vt fuit ꝓxime ꝯcluſuȝ. eodē
mō dꝫ poſſe in hypothecaria interponi ſcðm decretū ſtatuēdo
terminū illi ꝯ quē eſt facta miſſio infra quē terminū habeat ꝓba
re imiſſum nō eſſe creditorē. ſeu nō hꝛe rē illā hypothecatā: vel
ſe hꝛe potioꝛa iura. nā ſi talis terminus ſtatuiꝛ pp ꝯtumaciaȝ in
rei vēdicatione vbi agiꝛ de maioꝛi ꝑiudicio. i. excludēdo reū ir
reuocabiliter a ꝓprietate q̄ntomagis idē dꝫ eſſe in hypotheca
ria i qua ꝑ ꝑfitionē dicti termini nō tractaꝛ de excludēdo reuȝ a
dñio. qꝛ pōt ſp reus recupare rē hypothecatā ſoluēdo imiſſo id
ꝓ quo res eſt hypothecata. d. l. ſi cū vēditoꝛ. in pꝛi. ⁊ vtraqꝫ iſta
rū actionū eſt realis. ⁊ iſto argumento vtiꝛ in ſili. Guil. de cu. in
l. ſi qs emptionis. C. de ꝑſcri. xxx. an. ⁊ hoc puto de iure veriſſi

119 mū q̄uis ab alijs in hoc nō repiā dictū. ¶ † Ultimo tāgit etiaȝ
bar. hic qs ſit effectus ſcði decreti. ⁊ ponit formas ⁊ modos in
terponēdi ſcðm decretū. cui Jmo. hic addit ꝙ de forma inter
ponēdi pꝛimū decretū. tāgit inn. in. c. i. ad fi. de eo q mit. in poſ
ſeſ. cau. rei ſer. vbi tractat an hoc ſit de bona forma ⁊ pratica. vꝫ
ꝙ iudex dicat decerno titiuȝ mittēdū eſſe in poſ. Jmo. hic ꝯclu
dit ꝙ ſic: qꝛ de hoc eſt caſus in. c. iij. de eo q mit. in poſ. cā rei ſer.
⁊ ita ēt eſt de mēte bar. hic in añpe. col. in ꝟ. q̄ro qs eſt effectus
pꝛimi decreti. ⁊ expꝛeſſius ponit ſpe. in ti. de pꝛimo ⁊ ſcðo decre
to. §. ſeqꝛ. ꝟ. huius qdē decreti ⁊c. cū trib⁹ vel q̄ttuoꝛ ꝟ. ſe. ⁊ ibi
ēt ꝑ Jo. an. in addi. vbi ēt refert inn. ꝟba in. c. ij. de quo ēt vide
ꝑ bal. in. d. auc. ei q. in. x. col. vbi tractat an hec ſit bona forma pꝛi
mi decreti. ſi iudex dicat volumus te ire in poſ. pꝛimi decreti. et
de forma ſcði decreti poſuit ēt ſpe. in ti. de pꝛimo ⁊ ſcðo decreto.
§. nunc dicamus. ⁊ docto. in. d. c. qm̄ frequēter. §. fi. ⁊ in. d. c. i.
120 ¶ † Jtē ingr̄tū bar. hic in fi. ꝯcludit ꝙ ſi ꝑ ſcðm decretuȝ res eſt
adiudicata inſolutū creditoꝛi q̄uis ꝑ ſcðm decretū efficiaꝛ dñs.
tñ debitoꝛ redīēs infra biēniū audieꝛ volēs ſoluere debitū ⁊ re
cupare rē ꝑ. l. fi. C. de iu. do. impe. ¶ Alij hic iſtū articulū imit
tunt q̄uis ſit valde neceſſarius. ſꝫ ſpe. in ti. de pꝛimo ⁊ ſcðo decre
to. §. nūc dicamus. ꝟ. ſꝫ q̄ eſt dñia. dicit ꝙ lꝫ ſꝫ quoſdā qñ ſcðȝ
decretū interponiꝛ a iudice ꝓcedēdo ad vēditionē bono℞. iuxta
l. fulcinius. §. i. j. ex q. cau. in poſ. ea. ⁊ in. l. cū ꝓponas. C. de bo.
auc. iu. poſ. nō audiaꝛ vlterius reus. tñ ſi interponaꝛ ſcðm decre
tū adiudicādo rē actoꝛi audieꝛ adhuc reus volēs ꝓbare de iure
ſuo. arg. d. l. fi. §. ſin autē. tñ ipſemet ſpec. in eo. ti. §. iuſta ꝟ. ſed
qd ſi ille redeat. dicit ꝙ poſt dictā adiudicationē inſolutū non
audieꝛ reus niſi fuerit abſens ex tali cā nō volūtaria. ex qua non
veniat reſtituēdus. pñs ꝟo vel abñs ex volūtaria nō audieꝛ. ar.
j. e. §. ſꝫ ⁊ ſi forte. Jmo. ang. ⁊ pau. de ca. in. d. §. poſtea. lꝫ de di
cto ſpecul. mētionē nō faciāt. tñ in effectu tenēt iſtā vltimā opi.
Spe. ꝑ tex. in. d. §. poſtea. indiſtincte loquētē. ⁊ ꝓ hoc ang. ibi
alle. id qð hꝛ in. l. a diuo pio. §. ſi poſt aditū. cū ibi no. j. de re iu.
idē vꝫ ſentire gl. in. d. §. poſtea. in ꝟ. obligationi. vbi gl. ⁊ ꝑſari
doc. rñdēt ad. d. l. fi. ꝙ illa. l. loqꝛ. ſ. qñ nō citato nec i ꝯtumaciā
cōſtituto creditore ⁊ nō ſuato oꝛdine iudiciario ipetrauit a pꝛin
cipe vēditionē rei debitoris ſui ſibi obligati. ſꝫ tex. in. d. §. poſt
ea. loqꝛ qñ iure oꝛdinario cōſtitutus eſt reus ꝑ ſcðȝ decretū a iu
dice. quo caſu ēt ſi velit infra tp̄s debitū appellare a ſnia ſcði de
creti. nō pōt iuxta no. ꝑ bar. ⁊ alios in. d. §. ſꝫ ſi forte. ⁊ i. d. l. ij.
j. de ap. reci. cuȝ cōcoꝛ. bal. in. l. ij. ff. ſi ex nox. cā ag. in. iij. col. re
fert ꝙ qdā dñt ꝙ in cā noxali ⁊ in cā dāni infecti ꝑ ſcðm decretū
nō pōt repari tenuta. ꝑ. d. §. poſtea. niſi ꝑ reſti. in integ. niſi ſit ꝑ
ſona q̄ dēat reſtitui. vt in. d. l. ij. ad fi. ſꝫ in alijs actionib⁹ ꝑſona
libus pōt reus veniēdo poſt ſcðȝ decretuȝ recupare tenutā vſqꝫ
ad biēniuȝ ſoluēdo debitū expēſas ⁊ intereſſe. d. l. fi. ⁊ dicit hoc
tenere Jac. de are. in. d. §. poſtea. ⁊ gl. oꝛdinaria in. c. cōtingit.
in gl. fi. añ mediū. de do. ⁊ cōtu. niſi ꝑ ſtatuta terra℞ eſſet alr̄ ſta
tutū. qꝛ illa eſſent ſuāda. vt no. gl. in. d. l. fi. in ꝟ. recupare. Sub
dit ēt bar. ꝙ alij intelligūt. d. l. fi. qñ nō ꝓcedebaꝛ in figura iu
dicij. tñ ſꝫ eū nō vꝫ illa. l. hoc pati poſſe cū ibi fiat mētio iudicia
rij oꝛdinis. ⁊ deꝛ modus ⁊ forma ꝓcedēdi de iure. ergo ſcðm
decretū nō ipedit luitionē infra biēniū. Nec ſm eū ob. d. l. a di
uo pio. §. ſi poſt. qꝛ ibi loqꝛ in tertio ꝯdictore q volebat reſcin
dere credituȝ. nō autē ſoluere debitum. ⁊ ſic ille text. nihil facit.
121 ¶ † Circa hoc ēt gl. in. l. ꝓperāduȝ. §. ſin autē reus. in ꝟ. audia
tur. C. de iu. tꝫ ꝙ poſt ſcðm decretuȝ interpoſituȝ ꝑ adiudicatio
nē vꝫ vēditionē bono℞ nō audiaꝛ reus. ⁊ illā gl. ibi ſeqꝛ Ja. bu.
⁊ ibi bal. ēt dicit ꝙ iſtud vꝫ ve℞ ꝑ. d. §. poſtea. Dicit tñ ꝙ Jac.
de are. tꝫ ꝙ audiaꝛ adhuc infra tp̄a q̄ ponunꝛ in. l. ij. als fi. C. de
iure do. impe. ⁊ ꝙ ſup hoc vidēda eſt gl. in. d. c. cōtingit. ⁊ de cō
ſuetudine ſeruamus ꝙ nō audiaꝛ poſt adiudicationē. ⁊ ꝙ tex. in
d. l. fi. ꝓcedit qñ reo ꝑ viā reſti. eſt cōceſſa audiētia in figura iudi
cij. Cy. tñ in. d. §. ſin autē reus ſimplr̄ refert opi. ia. de are. tenē
tis ēt ꝙ poſt adiudicationē audiaꝛ ſi vult ſolueꝛ ꝑ. d. l. fi. ¶ Ol.
fi. in. l. ij. C. vbi in rē act. quā ēt ibi ſeqꝛ Ja. bu. vꝫ ēt velle ꝙ poſt
adiudicationem vel vēditionē nō audiaꝛ reus. ⁊ ita etiam tenet
Bal. in. d. l. fi. C. de bo. auc. iudi. poſ. per. d. §. poſtea. Et reſpō
det ibi ad. d. l. fina. de iure do. impe. pꝛout reſponſuȝ eſt ſupra.
Saly. in. d. auctē. ei qui. in pe. q. C. de bo. auc. iudi. poſ. dicit ꝙ
aut ſcðm decretum adiudicationis interpoſitum pro executio
ne ſnie diffinitiue que preceſſit ⁊ non dꝫ audiri. Aut eſt interpo
ſitum nulla precedēte ſentētia diffinitiua. quo caſu dicit ipſe ꝙ

videtur dubitandū pp.d.l.ſi.C.de iure do.impe.circa prin.ibi vel ſnīa ⁊c. Tamē putat verius q̄ audiri nō dēat q̄a ſatis hēat de tpe q̄d daṫ iudicatis ad ſoluendū iuxta.l.i.⁊.ij.C.de vſu.rei iudi. Nec ob.d.l.ſi.in ꝟ.ex ſnīa.q̄a ibi loqṫ d quadā ſnīa interlocutoria de ſoluēdo vt ibi glo.parua.vel vltra cū rn̄de vt pȝ ex predictis.ſ.q̄ adiudicatio ſubſecuta ſnīa de qua ibi dicit:nō ſuit impetrata a iudice via ordinaria ſed a principe p̄ reſcriptū.lȝ in cauſa principali preceſſerit ſnīa de ſoluendo q̄titatem debitam.

12 † Scđo ꝟo caſu dicit ipe q̄ Bar.tȝ hic audieṫ infra biēniū ⁊ dicit q̄ p Bar.facit q̄a iſta adiudicatio iſolidū nulla precedēte ſnīa diffinitiua nō dȝ eē tante auctoritatis ⁊ potētie quāta eſt adiudicatio que fit poſt ſnīaȝ diffinitiuā. Dicit tn̄ q̄ gl.in.d.§.finaūt reus.⁊ in.d.§.poſtea quā ſm cū ibi ſeqṫ Jac.de are.tȝ q̄ nō audiaṫ.⁊ iō relinqt cogitādū.tn̄ ſubdit q̄ a gl.nō recederet in ꝯſulēdo:⁊ q̄ ad iſtud dubiū vitandū cautela eſt q̄ iudex dicat in ſecūdo decreto damus ⁊ adiudicamus tibi talē rē inſolutum.tā reſpectu dn̄ij q̄ poſ.ppetuū ſilētiū ſup iſta re ⁊ oībus p̄dictis reo imponētes. Et pōdera q̄ ſm q̄ō refert Saly.Ja.de are.in.d.§.poſtea tȝ ꝯ Bar. Pōdera ēt q̄ ſi pōdereṅt ꝟba gl.in.d.§.finaūt reus.in.l.ij.C.vbi in rē acti.illa gl.ꝓbat q̄ poſt adiudicationē nō audiaṫ reus ppetuo.nō aūt ꝓbat q̄ nō audiatur infra biēniū ſi velit ſoluere. Jmo.in.d.l.debitorib⁹.j.de re iudi.dicit q̄ ꝯa vr̄ opi.que hȝ q̄ nō audiaṫ aliquo mō vt tȝ ſpecu.in.d.ꝟ.q̄d ſi ille redeat.⁊ hec opi.eſt cōior ⁊ verior quā ēt vltra predcā tȝ glo.ſi.⁊ cōiter cano.in.c.q̄m frequēter.§.ſi.vt lit.nō ꝯteſta.⁊ Ja.bu.in.l.ꝯſentaneū.C.quō ⁊ q̄n iudex p̄o quo ēt facit q̄ ſcđm decretū hȝ vim diffinitiue vt p Bar.in.l.ij.de ap.reci.⁊ per oēs.j.e.l.§.nō aūt ſtatim cū.§.ſe.ergo poſtq̄ lata eſt talis ſnīa adiudicatiōis hūs vim diffinitiue dȝ ei ſtari.l.i.C.de re iudi.⁊ in.c.q̄ō ad ꝯſultationē.co.ti.attēto q̄ per adiudicationem transferṫ dn̄iuȝ.d.l.a diuo pio.§.poſt aditū cū vulgarib⁹. Hoc tn̄ intellige niſi reus ꝯ que pceſſum eēt ad ſcđm decretum vellet oñdere illud eſſe interpoſitū ex falſa cā:q: velit ꝓbare q̄

a debitū nō ſuberat ⁊ q̄ō pro illo debito obſtabat exceptio[a] q: tūc innalidaret ſcđm decretū.vt ſingulr̄ ꝯcludit Bar.poſt glo.in.l.ſulcinius.§.ij.ꝟ.quib.ex cau.in poſ.ea.per.l.i.§.hec ꝟba.j.ne vis ſi.ei.⁊ in.l.cū ꝟo.§.ſubuentū.de ſideicō.lib.⁊ Saly.in.l.cū ꝓponas.C.de bo.auc.iudi.poſ. Quod vltimū intellige niſi tale ſecundū decretū eēt interpoſitū ꝓ executiōe ſnīe diffinitiue late ſup p̄dicti debito:q: tūc ñ poſſet allegari debitū nō ſubeſſe.q̄m ſnīa diffinitiua facit indebitū hr̄i pro indebito.l.ſi fideiuſſor.§.i oībus.ꝟ.man.l.i.C.de cōdi.inde. Utrū aūt ipm ſecundū decretum poſſit ex offō iudicis reuocari ſicut pōt reuocari interlocutoria primi decreti.vl̄ alia ſilis dixi in.d.l.q̄ iuſſit.vbi tāgit Jmo.j.de re iudicata.

a ¶ Exceptio. adde q̄ idē cōſulunt ludo.roma.conſi.alle.ccccliiii.⁊ ibi tenet q̄ ſnīa ſecundi decreti poterit reuocari ⁊ idem firmat ſingul.fo lo.ſolio.xi.

1 Contumacia conducentis funduȝ vectigalē nocet ſibi nō dn̄o.
2 Dominij appellatione intelligatur de directo.
3 Uerba libelli improprientur vt ſuſtineatur libellus.
4 Decretum ſecundum ex cauſa damni infecti fauore fiſci non interponitur contra fiſcum.
5 Longum tempus dicitur decem annorum.
6 Priuilegium conceſſum ciuitati circa preſcriptionem:an ⁊ q̄n habeat locum in caſtro vel villa.
7 Repreſalie conceſſe contra ciuitatem intelliguntur cōceſſe etiā contra comitatum.
8 Priuilegium conceſſum alicui an trahatur ad familiares ⁊ ſibi ſubditos.
9 Preſcribere an poſſit qui ſcit rem eſſe alienam.
10 Preſcribere an ⁊ q̄n poſſit miſſus in poſ.ex primo decreto.
11 Miſſus in poſ.ex ſecūdo decreto ex cauſa damni infecti vel noxali.an preſcribat ſi habuit ſcientiam rei aliene.
12 Dominium vtile quod habet feudatarius per immiſſionem in poſ.factam ex primo vel ſecundo decreto contra eos transferatur etiam in immiſſum.eo modo quo hic dicitur.
13 Uaſallus ꝯ quē eſt facta imiſſio in poſ.ex pmo vel ſecūdo decreto ex cā dāni infecti dȝ preſtare ſeruitia dn̄o non autē immiſſus.
14 Miſſus in poſ.ex primo vel ſecundo decreto ꝯ vaſallū ex cauſa dāni iſect.an teneaṫ ad ſuitia p̄ſtāda dn̄o:an ꝟo ipe vaſallus.
15 Uaſallus contra quem fit immiſſio ex primo vel ſecundo decreto an ⁊ quando teneatur ad ſeruitia domino.
16 Feudū ⁊ res feudales an poſſint capi ex primo vl̄ ſcđo decreto.
17 Emphyteoſis vel res emphyteotice an poſſint capi ex primo ⁊ ſecundo decreto.
18 Feudalis res an poſſit capi pro debito:⁊ interponi in ea ſecundum decretum.
19 Feudum quid proprie ſit.
20 Omagium quid ſit hic dicitur.
21 Feudum an confiſcatur confiſcatis alijs bonis.
22 Promittens non offendere me ſub pena faciendo pacem poſtea offendit vl̄ occidit frēm meū:an teneaṫ ad penā pacis rupte.
23 Pax ſi fuit facta pro me ⁊ parte mea.⁊ offendatur frater meus an rumpens pacem teneatur de pena pacis rupte.
24 Uaſallus interficiens frēm dn̄i:pinde eſt ac ſi offenderet dn̄o.
25 Uaſallus cōmittēs homicidium an ⁊ quando perdat feudum.
26 Confiſcatis bonis an cenſeatur confiſcatum feudum.
27 Feudum an ⁊ quando tranſeat ad filios vel agnatos propter delictum vaſalli.
28 Proditorie quando quid dicatur factum.
29 Feudum an ⁊ quando tranſeat ad agnatos pp delictuȝ vaſalli.
30 Confiſcatis bonis vaſalli non debet confiſcari feudum.
31 Uaſallus ꝓpria auctoritate inuadēs rē feudalē dȝ p̄uari feudo.
32 Feudum quando propter offenſam factam contra tertiam perſonam tranſit ad agnatos vaſalli.tranſibit non ſoluȝ ad agnatos q̄ ſunt in quarto gradu:ſed ēt ad agnatos in infinitum.
33 Publicatis bonis domini non venit proprietas ipſius rei feudalis.
34 Publicatis bonis emphytheote an cenſeatur publicatus fundus emphyteoticus.
35 Confiſcatis bonis alicuius propter delictum veniunt etiam in confiſcatione bona emphyteotica.
36 Confiſcatis bonis alicuius propter delictum an veniunt bona emphyteotica eccleſie.
37 Emphyteotica ꝯ quē fit miſſio in poſſeſ.ex cā dāni infec.ex ſecūdo decreto non tenetur poſtea ſoluere penſionem domino.
38 Feudū ſi fuit p vaſallū infeudatū alteri puta ticio.⁊ ticius deliquit taliter q̄ perdit feudū an tūc applicabitur p̄mo domino.
39 Liuellarius contractus quis proprie dicatur.
40 Contrarius liuellarius quis dicatur ⁊ an differat a contractu emphyteotico.
41 Contractus colonarius quis proprie dicatur.
42 Contractus precarius quis proprie dicatur.
43 Uſufructuarius ſi patitur ſecundū decretum ex cauſa damni infecti in re domini an ſit priuandus vſufructu.
44 Publicatis bonis filij propter eius delictum an veniant bona eius aduenticia:⁊ quid econtra publicatis bonis patris.
45 Publicatis bonis patris propter eius delictum non cenſetur publicatum peculium profecticium.
46 Publicatis bonis patris propter eius delictum an ⁊ quando cenſeatur publicatum profecticium.
47 Publicatis bonis patris propter delictuȝ non publicantur peculia profecticia:ſed ſeparabuntur a bonis patris.
48 Peculium profecticium filij an poſſit dari in ſolutum creditoribus paternis inuito filio.
49 Publicatis bonis filij non publicatur peculium caſtrenſe.
50 Publicatis bonis filij nō publicatur peculiū profecticiū ēt ſi habuiſſet filius a patre expreſſam poteſtatē donandi ⁊ diſſipandi.
51 Publicatis bonis patris an publicetur vſuſfructus quem habet pater in peculio aduenticio filij.

Si de vectigalibus.

1 † Si fiat immiſſio contra illuȝ qui habet vtile dominium vel quaſi id tantuȝ transfertur per ſecundū decretum.non autem transfertur directum dominiuȝ vel quaſi q̄ō bene transfertur ſi ſecundū decretū interponereṫ contra ipȝ habentem directum dominiuȝ vel quaſi.h.d. Uel ſic contumacia conducētis fundū vectigalē nocet ſibi non dn̄o.h.d. Et pōt prima pars intelligi in eo qui ꝯduxit prediū vectigalē ruinoſum a municipio ſeu ob aliqua repub.tenente ipſum predium pro ſuo cum non eſſet:poteſt ēt intelligi q̄n vere prediū erat reipub.que locauit ipm prediū in ppetuū. Sed ſcđa pars q̄ poniṫ in ꝟ.ſeq.in vectigali de neceſſitate:itelligiṫ q̄n reſpu.nō hēbat dn̄iū predij:q: ſi dn̄iuȝ habuiſſet illud fuiſſet trāſlatū immiſſum ex ſecundo decreto:vt.j.diceṫ.⁊ ſic nō eēt locus vſuca.de qua in tex. No.q̄ ꝯ hn̄tes vtile dn̄iuȝ ſit miſſio.⁊ tūc ex ſecūdo decreto ſolum ſit acq̄ſitio vtilis dn̄ij.ſed ꝯ pretēdētes directū dn̄ium non ſit miſſio. Ex hoc ſeqṫ q̄ ex ſecūdo decreto trāſfertur directum

dn̄ium ſi

oñium ſi ille ɔ quē fit imiſſio illud hȝ alſ cīnr vſucapiēdi ɔditio
de quo dic vt vidimus.ȝ.in.l.ſtorio.in pnc.ꝛ in.§.iulia.ȝ.ea.l.
2 ꝛ veniet aliqd ifra dõm.℄†Itē no.ibi neqȝ.n.oñium.ꝙ ap
pellatione oñij intelligiſ oe directo.cõcor.l.i.§.ſi.ȝ.ſi ag.vec.
vel em.pe.nā lȝ iſte ɔductor pdij vectigalis dicaſ hēre vtile oñiū
ꝛ vtilem actionē in rem.d.l.i.§.ſi.cum glo.ſi.ꝛ.l.i.§.qḋ aūt.j.
de ſupfi.tamē tex.hic ꝛ in.d.§.ſi.pſupponit ꝙ non dicaſ habe
re oñium.tñ large ꝛ improprie iſte cõductor pdij vectigalis ad
lõgū tps dr eē dñs illius pdij.adeo ꝙ pcederet libellus in quo
diceret ſe oñm ſeu in quo peteret ſe oñm declarari.ꝛ ſic intelli
gitur de vtili oñio ꝛ ita notabilr ɔcludit Guil.de cu.ꝛ bal.in.l.
ſed ꝛ ſi poſſeſſori.§.itē ſi iurauero.ȝ.de iureiur.per id qḋ ibi in
ſimili hr in tex.idē ēt no.bar.ꝛ bal.in.l.i.ad ſi.C.de vſufru.p il
lum tex.ꝛ glo.ꝛ bar.in.l.ſi mr.§.ſi.j.de excep.rei iudi.vbi ad h
allegāt bona iura ꝛ aliqd p bar.in.l.minor.§.ſi hūs.ȝ.de euic.
ꝛ oñi de ro.in ɔcſone incipiēte.itē actiones reales ꝛc.ꝛ late An
to.de bu.in.c.examinata in añpe.col.de iudi.ꝛ Imo.in.c.ij.de
libel.obla.ꝛ bal.in.l.pprietatis.in pn.C.de pba.ꝛ ibi ſubdit ꝙ
aliud eſt in noie pprietarij.q illa nõ importat niſi directū oñiū
qſi nõ reperiſ ꝙ diuidaſ in directā ꝛ vtilē ꝛ vt no.bal.in.l.cum
reus in ſi.eo.ti.ꝛ in.l.ſi de pprietate in pn.C.ſi a nõ cõpe.iudi.et
3 per Pau.de liaza.in cõmēto rubrice.de cā poſ.℄†Tñ adhuc
putarē ꝙ ſi emphyteota vel alius hñs vtile oñium peteret decla
rari ſe pprietarium.ꝛ ex narratis in libello appereret ꝙ ageret de
emphy.vt qꝛ de emphyteoſi eēt facta mētio in libello ſuſtineref
a libellus.ꝛ iproprietarent [a] vba libelli trahēdo ea ad vtile oñiuȝ.
Cum videamus ꝙ pprietas large referaſ ad ſolaȝ poſ.vt.j.de
v.ſig.l.iterdū.ꝛ.l.ij.C.de pba.cū ſi.ꝛ vbi in aliq diſpõne fit mē
tio de pprietate vt qꝛ ſtatutū dicat ꝙ ille ad queȝ ſpectet pprie
tas debeat dānū ſub certa forma reſarcire an itelligaſ de eo ad
quē ſpectat oñium an vo de illo ad quē ſpectat poſ.vide not.p
Spe.in tit.de pba.§.vidēdū v.ſed pone ſtatutū.ꝛ Io.an.ꝛ an
to.de bu.in.c.qm frequēter.§.ꝙ ſi ſup vt lit.nõ ɔte.ꝛ bart.in.l.
locoꝝ.C.de om.ag.deſer.lib.xj.p bal.in.l.ij.in pn.ȝ.nau.cau.
ſta.ꝛ in.l.ſciēdū.§.ſed ꝛ ēt cū.§.ſe.ȝ.qui ſatiſ.cog.ꝛ per Paul.
de ca.in rub.ȝ.tit.pximo.Sicut.n.eſt repire oñium ꝛ qſi oñiuȝ
c.abbate.§.ceterū.de re iudi.li.vj.ita eſt inuenire pprietatē ꝛ qſi
prietatē vt eſt glo.in.l.ij.§.qdā vſi.de liberis.i.de iterdic.quā
ad hoc dicit ſing.Bal.in.in.c.i.§.i.de inueſti.de re.alie.fac.ſȝ
dic ꝙ pro illa gl.eſt tex.in.c.ſi.de iudi.ꝛ de illa gl.ēt vide p bald.
in.d.l.cū reus.Item no.formā interponēdi ſcḋm decretū ɔ ha
bētem vtile oñium.de quo dic vt p bar.h.ꝛ tamē infra dicetur.
4 ℄†In gl.ij.dic ꝙ pma lec.approbaſ hic per bar.vt hic ꝛ alios
cõiter.alias vo lec.reprobat hic bar.p eū.Sȝ Imol.dicit forte
poſſe defenſari ſcḋaȝ lec.vt ſit ſpale fauore fiſci ꝙ nõ interponaſ
ɔ eū ſcḋm decretū ex cā dāni ifec.lȝ interponaſ ɔ minorē vel ab
ſenteȝ cā rei pub.vt.ȝ.ea.l.§.ſi forte.nā ꝛ multa alia pruilegia hȝ
fiſcus q nõ hȝ minor vel abſens ex cā reipub.vt pȝ in.l.i.ꝛ p totū
C.de puil.fiſ.ꝛ ibi p Azo.in ſūma.Satis ſit hoc caſu poſſet fieri
miſſionē ex pmo decreto.Fateſ tñ ꝙ equior eſt opi.bar.Pau.
de ca.hic ſimplr trāſit cū Bar.ꝛ iſtud mihi magis plȝ qꝛ hic in
5 tex.nihil de fiſco dr.℄†In gl.ma.in pn.hēs ꝙ lõgū tps dr decē
b annoꝝ.[b] de quo p gl.in rub.C.q ſit lõg.cõſue.ꝛ p glo.in cle.i.vbi
doc.de reb.ec.nõ alie.ꝛ p gl.ꝛ Bar.in.l.i.§.ꝙ ait.j.de ſupfi.p
glo.in.l.cū de in rem vſo.in vſi.lõgo.ȝ.de vſu.ꝛ in.l.ſi filiuſ.C.
de peti.here.ꝛ in.l.ſi.ſi ag.vecti.p gl.ꝛ Bal.in.l.ſi cõſtāte.§.ſi
vxor.in v.mediū.ȝ.ſol.ma.ꝛ p Ia.bu.in.l.emptorē.C.loca.et
p Do.de ro.ɔcſone.ccxviij.p Bal.ꝛ ang.in.l.ſi filio.§.ſi.ȝ.ſo.
ma.p Ang.in.§.ſi vo aliqs in auctē.de nõ alie.p cano.in.c.ſi.
ne pla.vi.ſuas ꝛ hoc eſt vtile ſcire ad intellectū iurū dicētiū ꝙ
cõductor ad lõgū tps hȝ vtile oñium.d.§.ꝙ ait ꝛ ad iura dicen
tia ꝙ ſolus platus eccleſie põt locare.Rñ.illud eſſe verū dūmõ
6 nõ locet ad lõgū tps de quo in dictis locis.℄†In ea.glo.ibi p
caſtro dicit Bart.hāc gl.in ſe verā ꝛ no.ꝛ forte ſm Imo.nõ eſt
alibi.ex qua hēs ſm eū ꝙ puilegiū cõceſſum ciuitati circa preſcri
ptionē in quatuor caſibus poſitis in.l.ſi.C.de ſacroſan.eccle.lo
cū nõ hȝ in caſtro vel villa ꝙ vr ſm eū ɔ no.p Bart.in.l.ij.j.de
vbo.ſig.de qua dicit teriguſe in rub.ȝ.ſo.ma.Nec ob.ſm eum
id qḋ not.in.l.reſpublica.C.qb.ex cau.ma.qꝛ illud pcedit quo
ad bñficium reſtõnis in integ.ꝙ nõ eſt mere pſonale.l.nõ ſoluȝ
ȝ.de reſti.in integ.ꝛ facit ſm eū id qḋ no.Dy.in regula puile
giū.de reg.iur.lib.vj.ꝛ p Bart.in.l.qꝛ tale.ȝ.ſo.ma.Paul.de
ca.ēt hic dicit dictū huius glo.in ſe verū.ꝛ tñ nõ dicit ꝙ iſtud qḋ

dicit h gl.volēs rñdere ad.d.l.ſi.nõ fuerit neceſſariū qꝛ alr põt
rñderi ad illā.l.vt hic p Bar.Ro.hic dicit ꝙ lȝ iſta glo.ꝛ Bart.
videanſ velle ſimplr ꝙ puilegiū illius.l.ſi.cõceſſum ciuitati non
hēat locū in caſtro vel municipio.tñ ipſemet Bar.ꝛ Bald.in.l.
ſi.pallegata tenēt ɔriū.quapp dicit ipſe duo eē vidēda.Primo
an.d.l.ſi.hēat locū in caſtro vel municipio.Scḋo an extra illū ca
ſum bñficiū vel puilegiū cõceſſum ciuitati extēdaſ ad caſtruȝ vel
villas ppinquas ꝛ ciuitati ſubiectas.Circa pmū dicit ſe dubita
re.tñ putat veriorē eē opi.huius glo.qꝛ.d.l.ſi.īducit nouū priui
legiū extra ius cõe in ciuitate ergo nõ dȝ extēdi ad caſtra:cuȝ iſta
ſint diuerſa noie ꝛ effectu vt p Bar.in.l.i.§.ſi naūt.ȝ.titu.pxi.ꝛ
puilegium ɔ ius cõe nõ dȝ extēdi ſȝ reſtringi.l.ꝙ vo.ff.de legi.
c.que a iure.de pſcrip.li.vj.Quo ad ſcḋm ɔcludit ꝙ ſi ſumus in
fauorabili materia vt in bñficijs cõtinebunſ caſtra ꝛ ville vt per
l.nam ꝙ liqde.§.ſi ita legaſ.ȝ.de pe.lega.ꝛ.l.ſeye.§.tyrāne.ȝ.
de fun.inſtru.Aut ſumus in puilegijs ɔ ius cõe cõceſſis tunc ſe
cus qꝛ ſtricte interptari debēt.l.ſi qñ in pnci.C.de inoffi.teſta.ꝛ
no.Io.an.in.c.olim tibi de vbo.ſig.Nec ɔ hoc ob.l.qui ex vi
co.j.ad municip.qꝛ dȝ intelligi illa.l.in fauorabilibus.Dicit tñ
hoc vltimū debere limitari niſi ville eēnt ita ppinque ciuitati ꝙ
dicerētur eſſe de comitatu ciuitatis puta in ſuburbijs ar.l.qui in
continētibus.ꝛ.l.edificia.ꝛ.l.notionē.§.continētes.j.de v.ſig.
ꝛ de hoc articulo dicit ēt tractari per Ia.de bel.in auc.qui.mo.
natu.effi.ſui.§.ſigs igiſ.ꝛ per Io.an.in.c.ciuitas.de ſen.excõ.
in vj.ꝛ per Bar.in.d.l.ij.ꝛ p bar.in.l.i.§.cū vrbē.ff.de offi.pre
fec.vr.ꝛ per bal.in ti.de pa.cõſtā.in v.romanos.ꝛ aliqd p Io.
7 an.in.c.ſi.de offi.dele.li.vj.℄†Et p hoc dicit ſe reprobare opi
oem Ang.in.l.inſule.ȝ.de iudi.vbi ſm eū dicit ꝙ repſalie con
ceſſe ɔ ciuitatē intelliguntſ ēt cõceſſe ɔ comitatū nā iſtud non vr
verū.rõ eſt qꝛ iſta diſpõ odioſa nõ dȝ extēdi.l.cum qdā.ȝ.de li
be.ꝛ poſth.Et per hoc dicit ēt ſe tenere ɔ gl.ſing.in.l.laudabilē
C.de aduo.di.iu.ſed voluit allegare gl.in.l.reſtituēde in vbo
pro toto eo.ti.que ſm ipm voluit ꝙ puilegiū cõceſſum alicui re
ctori vel pſidi cõprehēdit oēs illos qui ſunt ſibi ſubiecti.Et dicit
ipſe ꝙ ad h nõ obſtat.d.l.i.ꝛ.ij.C.de epi.ꝛ cle.que vr facere pro
illa glo.qꝛ rñdet ꝙ intelligit illa iura in bñficijs nõ in puilegijs
cõceſſis ɔ ius cõe.Adde circa pmū ꝙ pro opi.huius gl.bñfa
cit qḋ no.glo.in.d.l.reſpublica.ꝛ illā ad hoc põderat Bar.Ta
men magis cõis cõclo eſt ꝙ illa.l.ſi.habeat locū in caſtro.et in
quolibet municipio.ita tenet Bart.in auctē.de here.ꝛ falci.ūj.
rñ alſ eſt in pn.illius ti.per id qḋ no.glo.ibi in v.reipub.ꝛ ita ēt
tenet Guil.de ſuȝ.in.d.l.ſi.qꝛ illa.l.ſi.fundat ſe in iure publico.
vt pȝ ibi in pn.ergo cõprehēdit caſtrū ꝛ municipiū.l.ſed ꝛ hi cir
ca pn.ff.de publi.l.ſed ꝛ ſi imaginē.§.i.ff.de fur.l.cū qui.C.de
ſun.reipu.lib.xj.ꝛ ita tenet vltra pdicta Saly.in.d.l.ſi.referens
ita tenere Ia.bu.ibi.Tamē Ray.in.d.l.ſi.tenet ꝙ illa.l.locum
nõ habeat in caſtro vel villa.al.no.p gl.hic in.d.l.reſpublica.ita
ēt tenet Ful.in.d.l.ſi.ꝛ rephendit opi.bar.ibi.ꝛ moueſ qꝛ aliud
eſt ciuitas.aliud eſt vicus.l.ſi hrs.§.vicis.ꝛ ibi Bar.de leg.i.et
qꝛ ciuitas eſt locus inſignior ꝙ ſit caſtrū qꝛ ciuitas hȝ epm.ergo
ſingulare ius cõceſſum locis inſignibus nõ dȝ extēdi ad inferio
ra.arg.d.l.ꝙ vero ꝛ ita dicit tenere gl.ꝛ Bar.hic ꝛ ita trāſit Al
ber.de ro.in diſcurſu ſmonis.Unde dicit Ful.ꝙ iſta opi.vr ve
rior.Tamē per hec nõ recedo ab alia opi.qꝛ iura ēt exorbitan
tia a regulis iuris cõis extēdunſ ex idētitate rõnis ad caſum qui
ſub expſſa ſignificatione vocabuli põt cõprehendi.l.filiū habeo
ȝ.ad mace.l.ad ſenatuſcõſul.ȝ.de ritu nup.iūcta.l.liberoꝝ ver.
ſed ꝛ papinianus.j.de vb.ſig.cū ibi no.p Bar.bñ facit qḋ not.
glo.in auc.vt hi qui obliga.perhi.res mi.poſt pn.in ver.accuſa
tionē.ꝛ no.Cyn.in.l.i.C.que ſit lon.cõſue.Imol.in.l.ſi vo.§.
de viro ſo.ma.ꝛ Moder.in.c.i.de tēp.ordi.li.vj.ꝛ vbi eſt ſcri
pta rõ in.l.ſit extēſio ad alios caſus ex idētitate rõnis ſcripte ēt
ſi illa.l.ſit exorbitās vel correctoria vt no.glo.in cle.i.de elec.ꝛ
clare bal.in auc.quas actiões.in.iij.q.C.de ſac.ſan.eccle.ꝛ in.l.
ſi.ȝ.de here.inſti.ꝛ An.de bu.ꝛ Moder.vbi.ȝ.pxi.cum ergo
tex.in.d.l.ſi.in pn.ponat rõnē illius deciſionis.ſ.vt fiat dria iter
ius publicū ꝛ pnatū.ꝛ ita hēat locū in caſtris ꝛ qbuſdaȝ munici
c pijs.cū ſaltē large dicātur hēre rēpub.[c] vt p gl.i.d.auct.de here.
ꝛ fal.in prin.igiſ ꝛc.Nõ ob.gl.in.d.l.reſpub.qꝛ illa in caſu ſuo
magis cõiter dānatur vt ibi p doc.ꝛ in.c.auditis.de reſti.in in
teg.§.ij.ſup ver.idēqȝ ꝛc.Ang.tamē h in hoc articulo ſimplici
ter trāſit cum gl.Circa ſm articulū an extra caſum.d.l.ſi.priui
legia vel beneficia cõceſſa ciuitati extēdanſ ad caſtrū vel villas.

a ℄ Improprie tenſ p hoc qḋ voluit ro.cõſ.ccxlv.ꝙ libellus l hypothecaria l quo qs petit ſibi bona adiudicari et cõſignari pcedit.ꝛ an ſtatutū loquens de oñio hēat locū in quaſi oñio vide ale.cõſil.xxix.

b ℄ Decē ānorū.adde eūdē alex.ɔ.lxvi.ii.li.d.Cardi.cõſilio.lxvii.

c ℄ Rēpublicam.pro h ꝙ dicit lud.rom.cõſil.ccccxiii.ꝙ caſtra gaudent puilegio reſti.in integ.qñ ſeis ē multitudo hoīum que regiſ per ſuos adminiſtratores qs tunc eſt eadē ratio que eſt in ciuitate alias ſecꝰ.Ubi ergo eēnt caſtra vel ville in qbus nõ fieret dria inter ius publicum ꝛ priuatuȝ nõ dȝ extēdi priuilegiū.de hoc loquitur doc.

c.i.in ti.qbus mo.feu.amit.ꝛ in.c.i.in ti.que fuerit pri.cau. bñ-ficij amit.nõ põt capi ex ſcõo decreto pp ꝯtumaciã feudatarij. q̃tũ ad hoc vt vtile dñium trãſeat ẽt in imiſſum q: fieret p̃iudicium dño ſine cuius volũtate nõ põt alienari alienatio voluntaria vel neceſſaria ꝛ nõ cogiꝛ dñs hẽre aliũ feudatariũ q̃ velit qa ſeruitiũ pſonale q̃ pſtaꝛ pro feudo diuerſificaꝛ ex diuerſitate pſonaꝝ.l.ſi nõ ſortẽ.§.libertus.de ꝯdi.inde.ſed cõmodũ ipſius feudi q̃ ptinet ad feudatariũ pene vꝛ ſm eũ q̃ poſſit capi ex primo ꝛ ſcõo decreto.tã ex cã dãni infecti.q̃ ẽt p creditores habẽtes actionẽ pſonalẽ ſicut ꝛ cõmodũ bñficij eccleſiaſtici in.c.peruenit.de fideiuſ.ꝛ ita ſm eũ dꝫ intelligi q̃ nõ.Spe.in ti.de pmo ꝛ ſcõo decreto.§.reſtat vᷣ.qd ſi reꝰ nõ hꝫ.ſꝫ aduerte q: pau.de ca. vꝛ velle q̃ quo ad cõmodũ feudi trãſferẽdũ in imiſſum poſſit interponi ſcõm decretũ in cã dãni infecti ꝯ vaſallũ p re feudali ruinoſa ſicut qñ interponiꝛ ad cõmodũ creditoris pro aliqua obligatione vel actione qua tenebaꝛ vaſallus puta q: erat obligatus ad certã q̃titatẽ.ꝛ lꝫ ipſe nõ dicat.in hoc Bar.hic tꝫ ꝯriũ in.ij.ꝛ iij.col. Tamẽ potes dicere q̃ ſi bñ inſpiciãꝛ vᷣba eius nõ negat quin ẽt pro cã dãni infecti poſſit ex ſcõo decreto capi cõmodũ iuris feudalis.nã illud fieri poſſet ſicut qñ fit miſſio ex ſcõo decreto ꝯ vſufructuariũ ex cã dãni infecti vel noxali vt.ꝟ.l.pri.§.fin. ꝛ.l.ſi cũ vſufructuario.cũ gloſ.ꝛ ibi doc.ꝟ.ſi ex noxa.cau.aga.et no.ẽt Bar.ħ in.v.q.ꝛ tñ vſufructus nõ põt alienari per vſufructuariũ.l.ſi vſufruc.ꝟ.de iure do.ꝛ.§.finiꝛ.inſti.de vſufru.ꝛ iſtud expſſe ẽt tꝫ Ange.in.l.eoꝝ.j.e.facit qd no.Spe.in ti.de exe.ſen. §.ſequꝛ ver.qd ſi hꝫ tñ feudũ ꝛ in.d.§.reſtat ver.ꝛ idẽ in vaſallo.hñ vez eſt q̃ Bar.hic circa.iij.col.dicit eẽ dr̃iam inter caſuꝫ qñ capiꝛ cõmodũ iuris feudi ex ſcõo decreto pro cã dam. infec. ꝛ caſum qñ capiꝛ pro aliqua oblõne pſonali ipſius vaſalli quia primo caſu vaſallus poſt pmũ decretũ nõ dꝫ amplius pſtare ſeruitia dño pro feudo ſꝫ dꝫ ea pſtare imiſſus ex ſcõo decreto. p cã dãni infecti ſecus in ſcõo caſu q: tũc vaſallus ſemp dẽbit pſtare

13 ſeruitia rõne diuerſitatis vide hoc p ipm.† Circa qd tñ ħ imol. dicit nõ eẽ bonã dr̃iam Bar.q: ẽt qñ eſt facta miſſio ex ſcõo decreto pro cã dãni infecti dꝫ pſtare vaſallus ſuitia dño ꝛ nõ imiſſus q: eſt imputãdũ vaſallo cur rẽ ipſam nõ reparauit.arg.eorũ que hñr in.l.i.C.de iur.emphy.Ang.aũt circa hoc in.d.l.eoruꝫ nõ vꝛ facere dr̃iam quã facit Bar.ꝛ repugnat opi.ſua tã diſtõni tradite per Bar.q̃ ẽt ꝯcloni Imo.nã vult Ang.ibi q̃ imiſſus ex ſcõo decreto ſiue ex cã dãni ifecti ſiue ex alia teneaꝛ pſtare ſeruitia dño.ꝛ nõ pſtabit imiſſus ſeruitia vt vaſallus ex quo ipſum feudũ nõ trãſit in eũ ſꝫ ex naturali eq̃tate fundata in regula q̃ hꝫ q̃ eũ ſequũtur incõmoda quẽ ſequũtur emolumẽta.l.ſm naturã.de reg.iu.ꝛ in.c.q ſentit.eo.ti.li.vj.Imol.in.d.l.eoꝝ refert illã opi.quã ibi ponit Ang.ꝛ poſtea ſubdit q̃ forte verius eſt illud qd ipſemet Imol.ħ dixerat.ſ.q̃ vaſallus indiſtincte remaneat obligatus ad ſuitia ex quo fuit in culpa nõ puidẽdo q̃ res nõ deueniret ad imiſſum ꝛ iſtud ẽt ſequꝛ Ro.in.d.l.eoꝝ.pro quo addit vnã rõnẽ dꝫ q: ſm eũ ſi vᷣ a eẽt opi.ibi poſita p Ang. ſequereꝛ vnũ abſurdũ.ſ.q̃ ſaltẽ p viã indirectam poſſet vaſallus ſeruire per ſubſtitutũ q̃ nõ eſt clarũ.imo ſm ipm gl.cõiter tenet ꝯriũ.de quo in.c.ſi qs deceſſerit in tit.ſi de feu.fue.ꝯtro.iter do. ꝛ agna.ꝛ in.c.i.§.ſi.in tit.epi.vel abb.ꝛ in.c.i.an mutus vel ſurdus ꝛ indubitatũ eſt hoc ſm ipm in feudo cõceſſo a pncipe quia vaſallus nõ põt ſuire per ſubſtitutũ.l.ſi qs ex corpe.C. de mil.lib.xj.ꝛ in.l.quiſqs.ꝛ in.l.ad ſimilitudinẽ.ꝛ que ibi ſm ipm ad materiã hñr.C.de epi.ꝛ cle.Adde ẽt q̃ Jo.an.in addi.ſpe. in ti.de pmo ꝛ ſcõo decreto.§.vidẽdũ.vᷣ.qd ſi reus abſens ꝛ ẽt Spe.in eo.ti.§.reſtat in vᷣ.ſed qd faciet dñs feudi.vñr ſimpliciter q̃ vaſallus ẽt poſt ſcõm decretũ teneꝛ pſtare ſuitia domino.ꝛ Spe.pro hoc alle.tex.in arg.in.c.i.extra de feu.verum eſt q̃ ipſe ſpecifice nõ loqꝛ qñ actor eẽt imiſſus ex cã dãni infecti.Bal.de hac materia aliqd tãgit in auctẽ.ei q.in.v.ꝛ.ij. col. C.de bo.auc.iudi.poſ.ꝛ in.c.imperialẽ.in pn.in.iiij.col.in ver. ſed nunqd ſi ex ꝯſuetudine.in ti.de phi.feu.alie.p Fede.tñ plenius tãgit Saly.in.d.auc.ei q.in pe.charta.vbi in pludijs feudalibus refert vᷣba Bar.hic ꝛ vꝛ cũ eo trãſire ꝯdudẽs q̃ nec dominium vtile nec ius feudi trãſibit ẽt in imiſſuꝫ ex ſecũdo decreto nec p executione ſnie poterit adiudicari inſolutũ.ſed ſolum trãſibit cõmoditas ꝛ ad hoc allegat aliq̃ que ẽt in effectu tendũt

14 ad alleg.per Bar.hic.¶† Nec ſm eũ obſtat.l.peto.§.pdiũ.de leg.ij.vbi alienatio pmittiꝛ pro tpe vite illoꝝ.ꝛ qñ eſt alienatio neceſſaria vt ibi.ꝛ.l.ſi.§.ſinaũt.C.cõ.de leg.q: rñdet q̃ aliud eſt in iſtis feudalibus in qbus vaſalli hñt tñ vtile dñium.c.i.in vᷣ. quaſi vẽdicare.ꝛ ibi gl.in ti.de inueſti.de reb.alie.fac.ꝛ not.gloſ. ma.in.c.ij.de cap.corra.ſed in.ll.allegatis in ꝯrium hẽbat plenum dñium.Itẽ in.q.nr̃a vaſallus ad ſuitia pſonalia pſtanda dño teneꝛ ſed in.ll.allegatis in ꝯrium nõ.ꝛ pdicta limitat ipſe niſi feudũ eẽt tale q̃ vẽdi poſſet ẽt ſine conſenſu dñi.puta ex pacto vel cõſuetudine vt in.c.i.de feu.nõ habẽ.pro natura feudi.nam tũc ẽt quo ad vtile dñium ꝛ ius feudi poterit ex ſecũdo decreto ꝛ in cãm iudicati capi res feudalis ſm ipm ſicut ꝛ fundus vectigalis vt ħ.Quis aũt poſt ſcõm decretũ teneaꝛ in dictis caſibus ad pſtationẽ ſuitioꝝ vel imiſſus vel vaſallus vꝛ ſimplꝛ tranſire Saly.cũ diſtõne Bar.hic p cuius opi.vꝛ vltra alleg.p Bart.et doc.poſſe adduci q: qñ qs mittiꝛ in poſ.ex ſcõo decreto in cauſa dãni infecti nõ dꝫ onerari ille ꝯ quẽ fit imiſſio vltra quã ſit res illa que ptinebat ad eũ ꝯ quẽ fit imiſſio ſicut in cã noxali.l.pꝛtor §.hoc edictũ.ꝟ.eo.ſi diceremus q̃ tenereꝛ ad ſuitia vaſallus ꝯ quẽ eſt facta imiſſio ex ſecũdo decreto pro cã dãni infecti ſeqretur q̃ onerareꝛ vltra q̃ eſſet cõmoditas ipſius rei feudalis igi-

15 tur ꝛc.¶† Tamẽ pro ꝯcordia vꝛ dici poſſe q̃ aut erat feudum ſimplꝛ cõceſſũ aut erat cõceſſum ad certũ determinatũ ſeruitiuꝫ pmo caſu nõ teneaꝛ vaſallus pſtare ſuitiũ q: ille qui patiꝛ cõtra ſe interponi decretũ pro vicio rei vt ex cã dãni infecti vꝛ hẽre reꝫ pro derelicto vt eſt gl.in.l.pꝛtoris.in pn.in vᷣ.vſucapere.ꝟ.eod. quẽ tex.ad hoc reputat mirabilẽ ꝛ ſingularẽ Bal.in.l.ij.in.iij. col.ꝟ.ſi ex noxa.cau.aga.ſed ita eſt q̃ vaſallus cui eſt feudũ ſimpliciter cõceſſũ põt ſe liberare a pſtatione ſuitij hñdo feudũ pro derelicto vt eſt gl.ſingularis in.c.ſi.de capi.q cur.vẽdi.ꝛ not.p Dy.ꝛ Bar.in.l.is cũ quo.j.ti.ꝛ Jo.an.in addi.Spe.in tit.de locato.§.nũc aliqua cũ ꝯcordãtijs qs alleg.in.d.§.hoc edictũ igiꝛ ꝛc.Secũdo caſu qñ feudũ fuit cõceſſum ad certũ ꝛ determinatum ſuitiũ.ꝛ tũc nõ fit liberatus vaſallus a ſuitio q: ẽt ſi vellet hẽre feudũ pro derelicto nõ poſſet ſe liberare a ſuitio inito dño vt no.gloſ.in palleg.c.ſi.cũ ꝯcor.prime alleg.Nec ad hoc obſtat ſi diceret q̃ inſpecta iſta rõne vꝛ dõm q̃ ex idẽptitate rõnis qñ ẽt interponereꝛ ſcõm decretũ in re feudali p oblõne pſonali ad quãtitatẽ in qua eodẽ mõ eẽt obligatus vaſallus creditori dẽremus eodẽ mõ dicere q̃ ſi feudũ eẽt ſimplꝛ cõceſſum nõ teneret vaſallus pſtare ſuitium dño cuius ꝯriũ vult Bar.ħ ꝛ magis cõiter alij quos.ꝟ.retuli.Quia põt rñderi q̃ alia eſt rõ tunc q: vaſallus debitor creditoris imiſſi ſuit dño.ꝛ creditor hꝫ cõmodũ feudi ſatis vꝛ hẽre cõmodũ vaſallus q: liberaꝛ a debito re ex illo ſcõo decreto que rõ ceſſat q̃ñ ex cã dãni infecti.ꝛ ſic p vicio rei ſit miſſio ex ſcõo decreto q: tũc ille ꝯ quẽ fit miſſio nõ dicitur debitor qui nõ teneꝛ iure oblõnis ſed officiũ iudicis ſolũ implorari põt p cautione dãni infecti pſtãda.l.inglino cum gl. j.eo.q̃ officiũ pſupponit nullã eẽ oblõnẽ.l.qui p colluſioneꝫ.in ſi.ꝟ.de ac.emp.iõ tũc patiẽdo interponi ſcõm decretũ vꝛ habere rẽ pro derelicto vt dixi ꝛ nõ eſt equũ q̃ p vitio rei obligeꝛ vaſallus vltra cõmodũ ipſius rei.d.§.hoc edictum p quẽ tex.daꝛ rñſio ad ar.formatum per Imol.ħ.pꝫ ẽt ex pdictis rñſum ad rõnẽ alleg.p Ro.in.d.l.eoꝝ q: qñ feudum eſt ſimplꝛ cõceſſum põt hẽri p derelicto p vaſallum.ꝛ hoc mõ euadere pſtationem

16 ſeruitij vꝛ hꝛ in locis.ꝟ.alle.† Addo ẽt pdictis q̃ Salyc.in.d. auc.ei qui.dubitat poſito q̃ fundus feudalis nõ poſſit adiudicari nec capi p ſcõm decretũ quo ad ꝯſequẽdum vtile dñium vt tenet Bar.ħ ꝛ ſequꝛ Saly.ẽt.An autẽ fructus ãnales ꝛ alie cõmoditates feudi poſſint capi ex ſcõo decreto ꝛ ob eã cãm poſſit actor in poſſeſſionẽ ipſius rei induci.ꝛ pmo dicit videri q̃ ſic in ſubſidium alioꝝ bonoꝝ.l.ſtipẽdia.C.de exe.rei.iu.ꝛ.l.ꝯmodis.j.de re iudi.ꝛ ar.in.l.neceſſaria.§.ſi.ꝟ.de peri.ꝛ cõmo.rei ven.In ꝯrium facit ſm euꝫ q̃ pignorari non põt res feudalis d.c.imperialẽ.in pn.ergo ꝛ p q̃ñs in eius poſ.nõ põt creditor induci q: ſaltẽ pignus pꝛtorium ꝯſtitueret.l.nõ eſt mirum.ꝟ.de pig.act.Itẽ rõ quã ponit tex.in.d.c.imperialẽ.in pn.q a dñs poſtea ſecũ milites traducere nõ poſſet pp carẽtiã fructuuꝫ ꝛ cõmoditatẽ feudi pſuadet vt nec tales cõmoditates capi poſſint. Cõcludit ſup hoc eẽ cogitãdum dicẽs q̃ ad.ll.in ꝯrium all. hñ poſſet rñderi tñ alr nõ rñdet.Sed lꝫ ipſe nõ dicat dic q̃ Bar.ꝛ cõiter doc.hic ꝛ Spe.ꝛ alij in locis.ꝟ.alle.tenẽt q̃ imo tales cõ

a moditates [a] poſſint capi ex ſcõo decreto ſicut dixi.ꝟ.in cõmoditate vſufructus ſicut ꝛ ius feudi.ꝛ ſic in vtili dñio ſꝫ aliud eſt ipſa cõmoditas aliud eſt ipm ius feudi ſeu vtile dñium vt pꝫ in.l.arboribus.§.vſufructuarius.ꝛ ibi declarat glo.in vᷣ.denec.ꝟ.de

a ¶ Cõmodi tates. Adde pau.de ca.cõ. ccxl.in ſecũdo impſ.Fran.de are.cõ.xxxi.cit aũt cuꝫ domi nus tranſtulit etiam directũ dñium in vaſallum poſſit tunc feudũ capi ex ſcõo decreto.vnde qd voluit Fran.c. cõſil.in.ii.col.

17 vſufruc.ꝛ in.d.l.neceſſario.† Itē adde ꝙ ȝ Bar.ꝛ alij hic ſim/
pliciter dicūt ꝙ ea que dicta ſunt.ſ.in feudo ſeu ꝑdio feudali eo
dem mō dicēda ſunt in feudo emphyteotico vel linellario de q
bus in gl. Tamē Saly.in ꝑalleg.auc.ei qui.nō facta mentione
de his que dicunt hic Barto.ꝛ doc.alr̄ ↄcludit dicēs ꝙ in iſtis
emphyteoticarijs ꝛ linellarijs ꝑdijs hȝ locū ꝑmū decretū ꝑ iſtū
tex.in ſcdo ꝟo decreto dicit ꝙ ſi q̄rit an habeat locū in cā dāni
infecti dōm eſt ꝙ ſic vt hic. Aut querit an qn̄ emphyteota vel
linellarius ↄuenit actione ꝑſonali ad q̄titatē poſſit fundus em/
phyteoticarius vel linellarius accipi ex ſcdo decreto vel in cām
iudicati ꝛ dȝ diſtingui aut creditor q agit eſt talis ꝑſona cui ſui
to dn̄o emphyteota nō poſſet rē emphyteoticā vel linellariā pi
gnorare ꝛ alienare.ꝛ tunc niſi dn̄s ↄſentiat capi nō pōt vt vtile
dn̄iū ꝛ ius emphyteoticū trāſeat ſȝ cōmoditas ꝑcipiēdi ex fun/
do ſic ꝑ tp̄e quo in ꝑſona emphyteote durabit emphyteoſis al
le.l.neceſſario.§.ſi.ꝛ.l.peto.§.ꝑdiū.de leg.ij.ꝛ.d.l.ſtipendia.
Aut eſt talis ꝑſona cui alienari pōt inuito dn̄o.ȝ ꝑus illū requi
re debeat an velit ꝑ eodē ꝑcio iuxta.l.ſi.C.de iure emphy.ꝛ tūc
puto ꝙ capi poterit ꝛ tūc dn̄s capiētē pōt inueſtire receptis emo
lumētis ſibi debēdis iuxta.d.l.ſi aduerſus nec tenet̄ inueſtire il
lū ꝑ maiori tp̄e q̄ emphyteoſis fuiſſet duratura in ꝑſonā debi
toris.arg.d.§.ꝑdiū.ꝛ.l.ſi.§.ſinaūt.C.cō.de leg.ꝛ iſta dicit ꝓce
dere in creditore emphy.ſȝ in creditore dn̄i dicit ꝙ indiſtincte
res dn̄i ſine ꝑiudicio emphyteote pōt capi ex ſcdo decreto. Sȝ
certe in pluribus vr̄ minus bn̄ loq Saly.ꝛ ꝑmo inq̄tū ꝑſuppo
nit ꝙ ex cā dāni īfecti pōt capi ꝑdiū emphyteoticū ex ſcdo decre
to quo ad hoc vt trāſeat vtile dn̄ium ꝑ iſtū text. nā nō bn̄ dicit
qꝛ iſte tex.loq̄tur in ꝑdio vectigali locato a repub.ꝙ pōt aliena/
ri ꝑ cōductorē quo ad vtile dn̄ium ēt irreq̄ſito dn̄o vt dcm̄ fuit
ſ.ꝛ no.Bar.in.d.l.ſi.C.de iure emphy.ſecus in ꝑdio emphy/
teotico cōducto a ꝑuato.c.potuit de locato.ꝛ.d l.ſi.iō qꝛ tūc ſie
ret ꝑiudiciū dn̄o q nō hȝ ad ꝑſtionē obligatū iſtuȝ q nouiter ſuc
cederet in ius emphyteoticū ꝛ ſi vellet agere ↄ eum nō poſſet ni
ſi ꝑ rei vēdicationē in q̄ hēret neceſſe ꝓbare de dn̄io.ꝛ ſic grana
ret̄ in hoc vt declarat Bar.in.l.in ↄuētionalibus.j.de ꝟ.ſig.et
in.l.ſi domus.§.ſi.ff.de le.i.vn̄ dic ꝙ ēt in cā dāni īfecti nō trāſ/
fert̄ vtile dn̄ium in īmiſſum vt ēt tȝ h Bar.in.ij.ꝛ.iij.q. iūctis
hic dictis ꝑ eū. Itē male ſentit Saly.dū vr̄ velle ꝙ ꝓhibitio em
phyteote impediēs eū poſſe alienare iuxta.l.fin.C.de iure em/
a phy.vr̄ ēt eū impedire pignorare[a] ius ſuū.nā iſtud eſt ↄ.l.lex ve
ctigalis.ſ.de pig.ꝛ ↄ no.ꝑ gl.i.d.l.ſi.in ꝟ.alijs vēdere. Itē
inq̄tū Saly.vult ꝙ ſi īmiſſus eſt ꝑſona in quā poterat fieri alie
natio req̄ſito ꝑus dn̄o.iuxta.d.l.ſi.ver.his tn̄ ꝑſonis cū glo.in
ver.veteri.ꝛ no.in.d.c.potuit.tūc pōt hēre locū ſcdm decretuȝ
quo ad trāſlationē iuris emphyteotici ſeu vtilis dn̄ij.nā iſtud
nō vr̄ bene dcm̄ ꝑ aliqua iura.ꝛ eſt ↄ mētē Bar.ꝛ oium ꝛ ↄ ea q̄
ſupra dicta ſunt in feudo ex idēptitate rōnis. † Nec obſtat ſi
pro hoc allegaret̄ tex.in.d.§.ꝑdiū.qꝛ ad illud fuit in ſupiori.q.
rn̄ſum vbi reus nō hēbat vtile dn̄ium tn̄ ſȝ plenū vn̄ ꝑ illā alie/
nationē neceſſariā nullū fiebat ꝑiudicium tertio.ſed in caſu nr̄o
fiebat ꝑiudicium dn̄o vt declarat Bar.in.d.l.in ↄuētionalibus
cum alijs.ſ.alleg.ꝛ ad hāc rn̄ſionē vide rn̄ſionem hic datā per
18 Bar.in hac.q.ad.l.i.ſ.de fun.dota. † Item iuxta ꝑdicta ad
dit hic Imo.ꝙ inq̄tum Barto.tāgit hic an ſi ꝓpter debituȝ
agat̄ per creditorē vaſalli poſſit capi res feudalis ex ſcdo decre
to.nā ſm Imo.hic vr̄ ꝙ illud ſcdm decretum qđ pōt interpo/
ni hoc caſu ſolū poſſit interponi in ſubſidium alijs rebus nō ex
tātibus.ar.no.in.d.l.ſtipēdia.ꝛ in.d.l.cōmodis.ꝛ idem tenet
hic Ro.dicēs hoc voluiſſe Spe.ꝛ Jo.an. in titu.de execu.ſen.
§.ſeq̄tur videre.ver.qđ ſi debitor hȝ tn̄.cū ver.ſe.ꝛ in titu.de
primo decreto.§.reſtat.ꝟ.quid ſi reus nō hȝ cum ꝟ.ſe. ꝛ bal.
in.l.pro herede.§.ſi quid tn̄.ff.de acqui.here. per illud qđ ibi
no.in glo.ꝛ adde Spe.in titu.de ſecūdo decreto.§.videnduȝ.
ver.quid ſi reus abſens ꝛ Bal.in.c.i.§.rurſus vlti.col.de con/
tro.inueſti.ꝛ ita ēt videtur eē de mente Barto.hic dum alleg.
19 d.l.ſtipendia.ꝛ.d.l.commodis. † Ulterius iuxta ea que de
quibus querit gl.hic in fin.duȝ loquitur de feudatarijs ꝛc. que
rit Imo.hic quid proprie dicatur feudum ꝛ ſe remittit ad.c.i.
qui feu.da.poſ.vide plenius in.c.vbertus ꝙ eſt.c.i.§.in pri/
mis.ꝛ.§.ſeq.in ti.in quibus cau.fe.amit.ȝ tex.ibi videatur po
nere diffōnem beneficij.tn̄ Hoſtiē.in ſūma in titu.de feudo.§.
i.in princi.dicit illam eandem eſſe diffinitionem feudi ita ēt di/
cit do.Cardi.flo.ꝛ Imol.in.c.ex parte de feudis vel ſm Ho/
ſtiē.in.d.§.i.pōt diffiniri hoc mō ꝙ feudū eſt bn̄ficiū ꝙ ex beni
uolētia alicuius ita tradit̄ alicui:vt ꝓprietas eius rei que in feu
dū dat̄ penes dantē remaneat:vſufructus aūt rei ad accipientē
trāſeat vt eū hr̄ deſqȝ ſuos maſculos ꝛ feminas ſi de feminis no
minatim dcm̄ non fuerit ꝑpetuo ꝑtineat ad hoc vt ipſe ſiue eius
hr̄des fideliter dn̄o ſeruiāt ſiue illud ſeruitiū nolatiȝ dcm̄ fuerit
a dn̄o quale eē dēat ſiue idetermiuate ſit ꝓmiſſum.vt i.d.c.vber
tus ad ſi. Ponit ēt Hoſti.ibi aliā diffinitionē feudi:ſed breuita
tis cā eā omitto.ꝛ cū ꝓxia precedēti diffinitōe vr̄ in effectu ↄcor
dare diffinitio tradita ꝑ Bal.i ꝑludijs feudoꝝ.i.v.vel.vj.col.
ad qđ ēt vide no.ꝑ bal.in rub.C.de iur.empb.ꝛ in.l.ſi quā.ꝛ i.l.
liber.in vlti.col.de op.lib.ꝛ i ti.de pa.ↄſtā.in ꝟ.linellariū. Sed
Ja.de bel.i.c.ij.q.mo.feu.amit.ponit diffinitionē bn̄ficij ꝑ ſe.
vt diffinit̄ ꝑ tex.i.d.§.in ꝑmis.ꝛ diffinitionē feudi ꝑ ſe ꝙ ſȝ eū
pōt ſic diffiniri. Feudū ē ↄceſſio rei ꝑ omagio fcā.ꝑ qua diffini
tiōe adducit tex.i.c.ſi diligēti.de ſimonia.ꝛ ponit̄ in diffinitiōe
illud ꝟ.ꝑ omagio ad dr̄iaȝ iuris ēphyteotici ꝙ ↄcedit̄ ꝑꝑ quā
b dā annuā preſtationē[b].§.adeo iſti.loca.ꝛ.C.de iu.ēphy.ꝑ totū
ſm eū.vel ſȝ eū feudū ē ↄceſſio rei fcā cū traditiōe vtilis dn̄ij ad
vtēdū ꝛ fruēdū cū exhibitiōe alicuius honeſti ſeruitij quā diffini
20 tionē cōꝓbat vt ibi ꝑ eū. † Et qđ ſit omagiū vid i.c.ſi.ꝛ ibi gl.
de re.iu.in antiqs.ꝛ ē bona gl.i c.e.paſtoralis.de re iudi.ꝛ ple/
21 ne ꝑ ſpe.in ti.de feu.§.qm̄ ſuꝑ omagijs. † Et iuxta predcā tā
git hic Bar.an publicatis ſeu ↄfiſcatis bōis vaſalli publicet̄ feu
c dum.ꝛ ↄcludit ꝙ nō[c] ꝛ ſi offenſa reſpicit dn̄m fundi applicabit̄
dn̄o.vt hic ꝑ eū.cuius dictis adde ſm Imo.ꝙ nō dr̄ offenſa re/
ſpicere dn̄m.ȝ vaſallus iterfecerit frēm dn̄i ſui.c.i.in ti.an ille q
interfecit frēm dn̄i ſui.ꝙ ſm eū vr̄ mirādū maxie ꝑꝑ ea q̄ hn̄r i
l.i.ꝛ.ij.j.de li.cā.in.l.lex cor.in prin.j.de iniur.ſed rn̄det ad illa
iura qđ loquūtur quo ad aliā māꝫ q̄ feudalē. Unde in mā feu
dali vr̄ ſm eū ꝙ offenſa reſpiciat ꝑſonā dn̄i tūc qn̄ directe reſpi/
cit dn̄m ſaluo eo ꝙ hr̄ in ti.q.cau.feu.amit.ſed melius allaſſet i
q.cau.feu.amit.vel ſm eū forte poſſet limitari illud qđ hr̄ in.c.
i.an ille q iterfe.fra.do.ſui.niſi vaſallus ꝑncipaliter ob dſpectū
ꝛ iniuriā dn̄i iterfecerit frēȝ ipſi⁹ dn̄i.ro. h ēt circa iſtud dicit ꝙ
d ſi vaſallus interfecit frem dn̄i[d] non ꝑ h feu.dn̄o applicat̄ tanq̄
offenſa reſpiciat eū.ſed applicat̄ agnatis exiſtētibus in quarto
gradu excluſis filijs vaſalli.ꝛ de hoc dicit eē tex.not.in.d.c.i.ꝛ
ij.in titu.an ille q interfecit fra.do.ſui.ꝙ eſt ſm eū mirabile per
d.l.lex corne.in ꝑn.vbi offenſa fcā vni de agnatōe vel de domo
cēſet̄ oibus fcā niſi ſm eū rn̄deat̄ ꝙ ſit ſpāle in.d.c.i.ꝛ.ii.ꝑꝑ feu
22 dorū rigorē. † Adde ꝙ Bar.in.d.l.ſi ita ſtipulatus.§.griſogo
nus.in vlti.q.j.de ꝟ.ob.melius vr̄ rn̄dere ad iura alle.in ↄriuȝ
q̄ rn̄deat Imo.ꝛ Ro.hic. Nā querit ibi Bar.poſt Dy.ſi q̄s ꝓ
miſit me nō offendere ſub pena faciēdo pacē poſtea offendit vel
occidit frēm meū:an teneat̄ ad penā pacis rupte.ꝛ arguūt prio
ꝙ ſic per.d.l.ij.ꝛ.iij.de li.cau. ↄriū dicit Dy.ꝛ Bar.eē verius
qꝛ certe ſunt ꝑſone ꝑ quas iniuriamur inter quas nō eſt fr̄.l.i.in
ſi.cū.l.ſe.j.de iniu. Et ꝓ hoc ēt adducūt alias rōnes quas ibi vi
de ꝛ rn̄det ad.d.l.i.cū ſe.j.de li.cā.ꝙ ȝ mea iterſit ſi pr̄ offenda
tur.tn̄ nō dico ꝛ ego offendi.ꝛ Imo.in.d.§.griſogo.ad ſi.dicit
pro illa opi.quā ponit Dy.ꝛ Bar.vr̄ eſſe tex.in.c.i.in ti.an ille
qui interfe.fra.do.ſui.ꝛ ipſe rn̄det ad Ang.ibi qui allegabat di
ctum.c.ↄ Bar.qm̄ ſm Imo.ibi eſt tex.ꝓ deciſiōe ſm Bar.ꝗa
tex.ibi vult ꝙ ſi vaſallus frēm do.ſui interfecit nō reuertat̄ feu/
dum ad dn̄m ſuū.ꝛ tn̄ ↄſtat ꝙ ſi iniuria ſit fr̄i dn̄i feudū redit ad
dn̄m.c.i.§.deniqȝ.in ti.que ſit prima cā bn̄.amit.ꝛ ſm Imo.
in.d.§.griſogo.ȝ ꝑſona fratris mei ſit ꝑſona ꝑꝑ quā lato ſum
pto vocabulo quedā lata iniuria poſſit dici mihi inferri.d.l.lex
cornelia.in prin.ꝛ ibi ꝑ bar.tn̄ nō enumerat̄ iter ꝑſonas ꝑ quas
ꝓprie dr̄ mihi fieri iniuria.adeo ꝙ agi poſſit.vt.d.l.i.cū ſe.j.de
iniu.ꝛ illā ↄclōnē quā ponit Bar.in.d.§.griſogonus.reputat
verā ꝛ mēti tenēdā Bal.in.c.i.§.ſi mulier.i ti.q.mo.feu.amit.
ꝛ Bal.in.l.i.in pe.col.C.ſi quā ꝑdi.pote.ꝛ idē recte intuenti vr̄
23 tenere Jo.an.in rl̄a fruſtra in mercurialibus. † Limitat̄ tn̄ illā
Imo.in.d.§.griſogonus.niſi pax fuiſſet fcā ꝓ me ꝛ tota parte
mea.per no.ꝑ ſpe.in ti.de treu.ꝛ pac.§.i.ad ſi.cui addo Ang.
24 in.l.iiij.§.cato.ad ſi.j.de ꝟ.ob. † Itē no.bene ad limitationē
quā dedit Imo.ad.d.c.i.in tit.an ille q interfecit ꝛc.vt nō hēat
locū in vaſallo interficiēte frēm dn̄i ſui principalr̄ ob deſpectuȝ
ꝛ iniuriā dn̄i.nam tūc perinde eſt ac ſi offenſa eēt fcā dn̄o.et ſic
feudū applicaretur dn̄o et ȝ ipſe non dicat. Iſta fuit limitatio
An.de iſer.in.c.i.§.item ſi fratrē.j.qui.mo.feu.amit.vbi dicit
ꝙ ſi vaſallus

a Pignorare.an ēphyteoſis poſſit pignorari ꝛ i dotem dari vide per eūdē alleg.cō.clxx viii.li.ii.ꝛ per frā.de are.alle.proxime conſilio.

b Annuam preſtationē.dicit tn̄ lado.ro.conſ.lxx.ꝙ ȝ cōceſſum ſub ānua ꝑſtatione nō ſit proprie feuduȝ ꝙ tn̄ ſi in inueſto fiat mentio de feudo ꝙ erit feudum ꝛ huiuſdeȝ modis amitte re qđlibet feudum.quid aūt ſit omagiū et vnde dicat̄.vide per Bald.conſilio.clix.

c Quod nō adde eūdē alle.cō.lx.in.li.frā.de are.all.ↄ.vbi dicit ꝙ nec bello pōt vaſallus dn̄m ꝑuare feudo.

d Fratrem dn̄i adde ꝙ ȝ iſdē penis puniat̄ dn̄s delinquēs in vaſallū q̄bus punit̄ vaſallus delinquēs in dn̄m tn̄ nō diſtiguitur an iniuria ſit fcā i ꝑſonā ſuā vel alteri⁹ vt voluit are.all.ↄ.xiiii.vbi ēt dicit nō ſibi placere dum bal.diſtinguit an vaſallus alienet ob deſpectū dn̄i ꝛc.

ꝙ ſi vaſallus occidat ff̃em domini in odium dñi. vel vt dñs tali
ſtrenuo milite careret ſicut erat ille ff. tunc talis felonia vr̃ dire
cto reſpicere dñm allegat in arg. l. quiſquis ibi nec ẽt viroꝝ illu
25 ſtriũ ꝛc. C. ad. l. iul. ma. ꝛ. l. ſtẽ apud. §. ſi qs ſic. ḟ. de iniur. †Jtez
addit hic Jmo. ꝙ vbi iniuria vel offenſa reſpicit aliũ quã dñm.
ꝛ ex illa ſeq̃ dꝫ publicatio bonoꝝ nõ pp hoc indiſtincte ꝑdet va
ſallus feudũ ſed ſolũ qñ ꝓditorie offenſa eſt fcã vt ſic ẽt pp igno
miniã[a] non poſſit ſtare vaſallus in curia dñi alle. d. c. i. in ti. an il
le q̃ iterfe. fra. do. ꝛ ꝑ hoc vr̃ ſꝫ eũ ꝙ ſi ex forma ſtatuti propter
quodlibet homicidiũ debeant bona publicari. put oliꝫ erat de
iure cõi. C. de pe. l. deportati. lꝫ hodie ſecus vt in auc. bona dam
natorũ. ibi poſita non pp hoc indiſtincte ꝑdet vaſallus feudum
ſi interfecerit hoiem niſi interfecerit ff̃em ſuum vt hẽat totã he
reditatẽ. vel alium interfecerit ꝓditorie vt hr̃ in. d. c. i. cui adde
tex. ꝯiuncta gl. in. d. c. i. §. deniqꝫ q̃ fuerit pri. cau. be. amit. ꝛ ibi
ẽt Bal. ponit aliqua no. ad intellectũ ꝛ ampliationẽ. d. c. i. in ti.
an ille q̃ interfe. fra. ꝛ no. ẽt ꝑ gl. ꝛ doc. in. d. §. ſiñ. ¶ Sꝫ ꝯ iſtud
qđ dicit Jmo. põt adduci tex. in. c. felicis poſt pn̄. de penis lib.
vj. vbi pp homicidiũ ẽt non ꝓditorie cõmiſſum pp ꝙ veniebãt
bona vaſalli applicanda fiſco auferꝰ vaſallo feudũ. ꝛ applicatur
dño feudi. ¶ Quãuis offenſa non videaꝰ directo reſpicere dñꝫ
feudi. ¶ Sed potes ad illum tex. rñdere. put ẽt rñdet Jmo. in
c. ſi. in. xvij. col. ex̃ de feu. vꝫ ꝙ ille tex. loquiꝰ in feudo cõceſſo ab
a aliqua eccleſia. ꝛ vaſallus ibi occiderat cardinalẽ[a] ſacroſan. ro.
eccle. ꝛ ſic cõmiſit offenſam ꝯ vniuerſalẽ eccleſiã. ꝛ ꝯſequẽter ẽt
ꝯ eccleſiaꝫ a qua feudũ habebat vt colligiꝰ ꝛ no. in. c. cũ apoſtoli
ca. de his q̃ ſi. ꝛ a ꝑla. ſine ꝯſenſu capitu. nimirũ ergo ſi ibi reuer
tiꝰ ad dñm feudi. ¶ Jtẽ ꝯ dictã ꝯcluſionẽ quã facit ď Jmo. põt
adduci. qꝛ bal. in. c. i. in ti. an ille q̃ interfecit fra. expſſe dicit ꝙ lꝫ
diſtinctio. ſ. facta ꝓcedat q̃tum ad hoc vtrum ex. l. feudi poſſit
ꝓcedi ꝯ vaſallum directo ad ꝑuationẽ feudi ciuilr̃ tñ ſi ꝑ quoli
bet homicidio in quẽcunqꝫ hoiẽꝫ ꝑpetrato qñocunqꝫ ꝯ vaſallũ
proceſſum fuerit criminaliter ꝛ ꝯdemnatus fuerit de crimine ꝑ
dit feudũ. ꝛ ſic tunc non attendiꝰ an ꝓditorie fecerit an non ni
hil tñ allegat Bal. ibi Bald. ẽt in. l. i. in. q. i. ḟ. de re iu. vr̃ idem
velle ſi bona vaſalli publicata fuerint. nam ibi querit an ꝓpter
delictum vaſalli feudum dꝫ ꝯfiſcari. ꝛ dicit ꝙ non qꝛ ꝯditio dñi
efficereꝰ deterior quod eſſe non dꝫ. c. i. de ꝓhi. alie. feu. ꝑ lotha.
cum pro mortuo penitus habeatur reddit feudũ ad ꝓprietatẽ
ſuam alle. no. in hoc. §. ꝛ proxime precedenti. ꝛ id quod habeꝰ
in auc. de alie. ꝛ emphy. § i. col. ix. ꝛ ar. eorũ que hñr. in. l. corru
ptionem. C. de vſufruc. Non reperio a doc. ď bene declaratuꝫ.
26 ¶ †Sed puto ſic poſſe dici vꝫ ꝙ aut pp ſniam criminalem cuꝫ
confiſcatione bonoꝝ nõ põt inſeruire vaſallus dño vt qꝛ vaſal
lus ſit poſitus in bãno territorij vbi eſt feudum ꝛ vbi hꝫ ſeruire
dño. ꝛ bona eius ſint ꝯfiſcata. qꝛ talis equiparatur deportato:
vt no. glo. in. §. relegati. inſti. quib. mo. ius pa. po. ſo. ꝛ plene ꝑ
doc. in. l. i. C. de here. inſti. ꝛ hr̃ pro mortuo. l. i. §. ſi. cũ ſi. de bo
no. poſ. ꝯtab. tunc indiſtincte ſit verum dicere ꝙ ꝑueꝰ feudo. ſi
cut videmus i vaſallo qñ efficitur clericus vel monachus. adeo
ꝙ inſeruire non põt dño. c. qui clericus i tit. ſi de feu. fue. cõtro.
inter do. ꝛ agna. facit quod hr̃ in. c. i. an mutus vel ſurdus tamẽ
feudum tunc tranſibit ad fiſcum qꝛ ea que ex ſui natura non trã
ſeunt ad heredes exñeos nõ tranſeunt ẽt in fiſcum vt not. gl. in
l. cũ qui. ḟ. de inter. ꝛ rele. ꝛ. l. i. de bo. lib. in. l. diui. ſ. de iure pa.
ſed feudũ de ſui nã non trãſit ad heredes exñeos. c. ſi. ſi de feu.
fue. contro. inter do. ꝛ agna. c. i. §. ſi clientulus. de alie feu. ꝛ no.
in. l. ex facto. §. ſi. ſ. ad treb. ergo non tranſit in fiſcum. ¶ Tran
ſibit ergo ad agnatos vaſalli ſi offenſa non eſt facta in dñꝫ. ꝛ feu
dũ ſit pr̃num. ſecus ſi feudũ ſit nouũ qꝛ reuertitur ad dñm. c. i.
§. deniqꝫ. in ti. que fuerit pri. cau. bene. amit. c. i. ſi feu. vaſal. pri
ua. fue. cum ibi no. ¶ Aut pp dictã ſniam criminalẽ non impe
ditur vaſallus ſeruire dño. ꝛ hr̃ pro dño. ꝛ tunc vr̃ ꝙ poſſit ꝓ
cedere conĩuncto quam facit ď Jmo. ꝛ dum ipſe allegauit. l. de
portati cum auc. bona dãnatorum corrupte allegauit qꝛ voluit
27 allegare. in tit. de bono. proſcrip. ſeu dã. ¶ †Addit etiam hic
Jmo. retenta dicta ſua concluſione. ſ. ꝙ qñ vaſallus interfecit ꝓ
ditorie offendendo alium quam dñm ꝙ tunc feudum non tran
ſit ad filios vaſal. ſed ad agnatos ſi erat feudum antiquum all.
dictũ. c. ſi vaſal. feu. pri. ꝛ ex hoc videꝰ ſm eum ꝙ ſi feuduꝫ erat
nouum. rediret tunc ad dominum. lꝫ offenſa non reſpiceret ip
ſum. ꝛ de hoc eſt tex. lꝫ ipſe non alleg. in. d. §. deniqꝫ. bene facit
text. in. c. i. de gra. ſuc. in feu. vbi in feudo nouo non admittun
tur agnati deficiente vaſallo. ꝛ ſm bald. ibi tex. eſt ille melior de
iure declarans ꝙ dicatur feudum paternum ſeu antiquum. cui
adde optimum tex. in. c. i. §. hoc quoqꝫ. de ſuc. feu. et ibi etiam.
uide bal. ad ſi. et tex. optimuꝫ in. c. i. de natura ſuc. feu. iũcto tex.
in. c. i. poſt mediuꝫ. in. §. qui teſtes ſint neceſſarij. ubi habes qđ
b dicatur eſſe feudum nouũ[b] de quibus etiam uide Jaco. de bel.
in prohemio conſtitutionis feudorum. et ibi etiam ꝑ bald. et in
auc. defuncto. in. i. vel. ij. col. C. ad tertu. ubi ponit an ſit differẽ
28 tia inter feudum antiquum et paternum. †Et ſi ad intellectum
iſtorum uis ſcire quando dicatur factum proditorie. uide And.
de yſer. et bal. in. c. i. in titu. qui. mo. feu. amit. per Bald. in. l. re
ſpiciendũ. §. delinquũt. de pe. ꝑ Bar. in extraua. qui ſunt rebel
les. in ꝟ. rebel. ꝑ Jo. an. in. c. i. de homi. in. vj. in nouel. ꝛ qđ no.
gl. in. c. clericus. xl. di. ꝑ Bal. ꝛ ang. in. l. i. ff. de pac. Per. de an
cha. in cle. i. §. qꝛ vero. de ſtat. mo. ꝛ bal. in. l. cũ fratrẽ. C. de his
29 q. ut indi. ¶ †Adde etiã ſm imo. ꝙ illud qđ dictũ eſt ꝙ qñ va
ſallus nõ offendit dñm. ſed aliud delictũ cõmittit ꝙ tũc nõ tran
ſit feudũ ad alios. ſꝫ agnatos. eſt veꝝ niſi pr̃ vel auus hmõi va
c ſalli expreſſe fuiſſet ſtipulatus ꝑ ſe ꝛ ſuis libe.[c] dctm feudũ. vr̃ ꝙ
tũc nõ noceat filijs. alle. no. ꝑ bar. in. l. iij. ḟ. de interdic. ꝛ releg. ꝛ
ſꝫ eũ eſt ſingularis limitatio ad no. ꝑ bar. hic ꝛ etiã limitatio ad
c. i. ſi vaſ. feu. priue. ꝛ idẽ tꝫ Pan. ď ca. hic ꝑ no. ꝑ Cy. in. l. ij. C.
de libe. ꝛ eo. libe. quẽ ibi ſequunꝰ in hoc alij ſcribentes maxime
Saly. ꝛ no. etiã bal. in ꝓxime alle. c. i. ꝛ idẽ tꝫ Ro. hic ꝑ quo di
cit eſſe vidẽdum bal. in. l. emãcipatũ. ſ. de ſenato. ꝛ in. l. i. de bo.
lib. ꝛ etiã ꝓxime alleg. c. i. reputat illud dictũ bart. in. d. l. iij. eſſe
ſingulare. Addo etiã bal. in. l. lege. C. de legi. here. ꝛ pet. ď bel.
ꝑti. ꝛ imol. in. l. ſtipulatio iſta. §. ſi qs ita. ḟ. de ꝟ. ob. ꝛ imo. in. c.
ſi. extra de feu. ꝛ pau. de ca. in. l. adoptiuũ. §. patronum. ſ. de in
ius vo. in qbus locis ſequunꝰ dictã limitationẽ. maxime ꝑ. d. l.
cũ q̃ in rõne ſui. ꝛ ꝑ. d. §. ſi qs ita. Bñ facit qđ not. bald. dy. an
30 ge. ꝛ Mod. in. l. apud iulianũ. §. ſi qd alicui de le. i. †Jtẽ addit
hic Ro. ꝙ lꝫ magis cõis op. vr̃ eſſe illa quã tꝫ barto. hic. ſ. ꝙ ꝯfi
ſcatis bonis vaſalli nõ dꝫ ꝯfiſcari feudũ. vt etiã tꝫ old. in ꝯſ. xvij.
ꝛ bal. in. d. l. i. C. de bo. lib. ꝛ in. d. c. i. §. impialẽ. tñ illud limitat
ipſe ſub dubio forte niſi feudũ eſſet tale ꝙ poſſit trãſire in extra
neũ heredẽ. vt qꝛ cũ tali pacto fuiſſet ꝯceſſum. iuxta. c. feudũ. in
ti. ſi de feu. fue. ꝯtro. inter domi. ꝛ agna. ꝛ in. c. i. de feu. nõ ha.
ꝓ na. feu. nã tunc feudũ trãſire poterit in fiſcũ ad quẽ trãſeunt ea
que trãſire poſſunt ad extraneos heredes. vt dixi. ſ. alle. gl. in. l.
i. C. de bo. lib. cũ ſimi. Facit. l. tutor. C. ad. l. iul. de vi. et durabit
hoc caſu feudũ apud fiſcũ q̃tum fuiſſet duratuꝝ penes vaſal. ar
gu. l. lex vectigalis. ſ. de pigno. ꝛ. l. peto. §. prediũ de lega. ij. et
c. ſi. als eſt. c. i. in ſi. de capi. corradi. Et iſtã limitationẽ ponit ẽt
imo. hic dũ tractat. an in publicatiõe bonoꝝ veniat fundus em
phyteoticus lꝫ de ipſo ro. mẽtionẽ nõ faciat. Sed ꝯ iſtã limita
tionẽ vr̃ fortiter facere rõ tex. in. §. deniqꝫ. vbi tex. vult ꝙ qñ va
ſallus cõmiſit offenſam in ꝑſonã dñi feudũ reuertaꝰ ad dñm in
vltionẽ iniurie ſibi illate que rõ etiã ſibi locũ vendicat. qñ feudũ
etiã eſſet ad heredes extraneos trãſituꝝ. Scđo etiã in ꝯtrio facit.
qꝛ qñ vaſallus hꝫ feudũ antiquũ. ſeu paternũ. et cõmiſit delictuꝫ
pp qđ debeat priuari feudo certe delictũ vaſalli non poterit pre
iudicare ceteris agnatis vaſalli. i. qui erant de agnatione illius
antiq parẽtis q̃ primo feudũ recepit. vt in. c. ſi vaſallus clapam
in ti. ſi ď feu. fue. ꝯtro. inter do. et agna. et in. d. c. ſi vaſal. feu. pri
ue. et in. d. §. deniqꝫ. et plene no. bar. in. l. cũ q. ſed ſi diceremus
ꝙ tranſiret in fiſcũ ſequereꝰ ꝙ ex delicto vaſalli fieret preiudiciũ
d agnatis[d] ꝯ dicta iura. niſi ſaluando opi. Jmo. et ro. dicas ꝙ nõ
cenſeꝰ fieri preiudicium agnatis. eo qꝛ fiſcus nõ retinebit feudũ
niſi ꝑ eo tp̃e quo retinuiſſet vaſallus. argu. l. ſtatius. §. cornelio
felici. ḟ. de iure fiſc. et. d. §. predium. cũ alijs. ſ. allega. et no. bal.
in. c. nulla. in ſi. in ti. ꝑ quos ſi. inueſti. et bal. in. l. antiquus. in ſi.
C. de vſufru. Uñ puto qđ opin. iſtoꝝ ſit vera preterq̃ in caſu qñ
31 offenſa eſſet cõmiſſa in dñm ꝑ. d. §. deniqꝫ. ibi vltionis ꝛc. †Ad
de etiam predictis qđ ſi uaſallus ꝓpria auctoritate inuadit reꝫ
feudalẽ quo caſu dꝫ priuari ſuo iure iuxta. l. ſi qs in tantaꝫ. C. vn
de vi. et tũc an ius feudi applicabiꝰ dño feudi uel agnatis uaſal.
an uero illi q̃ uiolẽtiam paſſus eſt. dicit Jmo. in. l. eoꝝ. ḟ. e. ꝙ cõ
moditas feudi applicabiꝰ uiolẽtiã paſſo apud quẽ durabit vſqꝫ
ad uitam uaſalli. arg. l. neceſſario. §. ſi. ſ. de pi. et cõmo. rei uẽd.
iuxta. l. ſi qs in tantam. nõ aũt dño uel agnatis. Dicit tñ ibi imo
la ꝙ Bar. hic in prima. q. ſentit ꝯtrium: ſed non bene ſm eum et
dicit ꝙ iura alle. per bar. non obſtãt qꝛ loquũtur qñ pp delictuꝫ

a ¶ Cardinalẽ adde ꝙ voluit pe. de anc. con ſilio. cclxxvin.
b ¶ Feudũ no uũ. adde ꝙ di caꝰ feudũ no uum ꝛ ꝙ anti quũ ꝛ ꝙ ſrãcũ nobile ꝛ gẽtile vide ꝑ eundeꝫ alex. ꝯſ. xxx. i. lib. ꝛ qñ vaſal lus nõ offẽdit principalr̃ dñm ꝙ feudũ ad eũ nõ reuertaꝰ vo luit io. de ane. ꝯſ. xxxiiij. vol a it tñ ꝯ. cccxx. ii. h. ꝙ ſi vnus ex feudatarijs fr̃ibus iterfecit alterũ ꝙ feu dũ reuertatur ad dominum.
c ¶ Suis libe ris adde fran. are. ꝯſ. xiiij. ſ. ſeptus allega.
d ¶ Agnatis. pau. de ca. cõ. cluiij. ponit an laycus perdat feudũ eccleſie ſiscum ſi eius bo na publicenꝰ.

vaſalli veniebat fienda confiſcatio bonorum vaſalli quo caſu in
feudo ſeruetur id quod dicit Bar. hic ſed in caſu propoſito ꝓp
delictum ſeu violentiam non veniebant bona confiſcanda ſꝫ ap
plicari dꝫ ius violentiam inferentis ipſi violentiam paſſo. ⁊ pro
a hoc etiam vide Bar. in. l. ſi quis in tantam [a] in vltimis verbis
nec Barto. hic vt mihi videtur loquitur in caſu iſto. adde etiam
in materia que notat Pe. de ancha. in repetitione. c. poſtulaſti.
in. ix. q. de foro compe. vbi per omnia tranſit cum concluſioni
bus Bar. hic in prima queſtione. ꝙ etiam tꝫ Ange. in. l. eorum
⁊ ibi ſubdit ꝙ ſi vaſallus cõmittit delictum ↄ dñm feudi. feudũ
applicabitur dño non agnatis ſi aũt ↄ tertiam perſonam appli
cabitur agnatis. ⁊ hoc ideo qꝛ vaſallus non põt reſidere in curia
domini ſui vel ſi põt non honeſte allegat. d. c. i. an ille qui interfe
cerit fratrem. quod faciat ad ea que dicta fuerũt. ſ. poſt ino. h.
32 ¶ † Et ſubdit etiam Ang. in. d. l. eorum. quem ſequitur ſimplr
Jmo. ibi. quod qñ ꝓp offenſam factam ꝯtra tertiam perſonam
feudum tranſit ad agnatos vaſalli. tranſibit non ſolum ad agna
tos qui ſunt in quarto gradu ſed etiam ad agnatos in infini
tum. ⁊ dicit quod ita notatur per glo. in. d. c. ſi vaſallus culpam
vbi gloſ. ita tenet per textum in. c. i. ſi vaſallus feudo priuetur
per quam applicatur tex. in. d. c. ſi. vaſallus culpam. ⁊ ita intelli
gantur. ſ. dicta. ¶ † Sed ↄ iſtud vltimum vꝫ tex. ſepius alleg.
in. c. i. an ille qui interfecerit fratrẽ dñi ſui. vbi tex. dicit ꝙ feudũ
tranſit ad proximiorem agnatum propter delictum vaſalli cõ
miſſum in tertium. ergo non vadit niſi ſolũ ad illos qui. ſunt in
quarto gradu ab inde vltra non ſed rñdeo ſm Ja. de bel. in. d. c.
i. an ille q interfecit ⁊c. ꝙ ille tex. dꝫ exponi ad ꝓximiorẽ agnatũ
ſ. poſt tertiũ gradum ꝓp text. in. d. c. ſi vaſallus culpam. ⁊ iſtud
magis placet ꝙ̃ iſtud ꝙ ponit bal. in. d. c. ſi vaſallus culpam nõ
facta mentione de iſta ſolutione data ꝑ Jaco. de bel. in auc. de
fun. in. i. vel. ij. col. C. ad ter. ⁊ de hac materia an ẽt feudum pub
licetur publicatis bonis vaſalli. vide vltra ꝑdicta not. per and.
de yſer. in. c. i. §. ſi quis hoiem. de pace tenẽ. ⁊ in. c. i. §. fina. que
fue. pri. cã bene. amit. ⁊ in. d. c. ſi vaſal. feu. priue. aliqd ẽt ꝑ pau.
de caſt. in. l. inſulam. in ꝑn. ſolu. ma. vbi tranſit cum bar. hic pro
quo allego tex. in. d. c. felicis. in ver. ſi qua vero feuda. de penis
33 libro. vj. ¶ † Unum ẽt hic ponit Ro. ⁊ dicit ꝙ illud vꝫ ſibi mi
rabile. ſ. ꝙ in publicatione bonorum domini non venit proprie
tas ipſius rei feudalis ſine fellonia ꝓp quam bona confiſcant
ſit cõmiſſa ↄ vaſallum ſiue ↄ alium. Sed tunc ꝓprietas efficitur
vaſalli caſum dicit eſſe multũ ſingularem in. c. dño cõmittente
ſi de feu. fue. cõtro. inter domi. ⁊ agna. pro quo facit ſm eũ tex.
in. c. i. quan. do. feu. priue. ¶ Dicit tñ Ant. de yſer. in. c. dño cõ
mittente ꝙ illud. c. erat rõne conſuetudinis. Quõ non eſt in vſu
ſ. qñ dñs cõmitteret felloniam aduerſus alium ꝙ̃ aduerſus va
34 ſallum. ¶ † Jtẽ circa ea q̃ h in. ij. q. tangit bar. dum q̃rit an pu
blicatis bonis emphyteote publicef fundus emphyteotic[9] ⁊ cõ
cludit ꝙ non ſi fuit ẽphyteoſis habita ab eccleſia ⁊ eccleſia nolit
fundum emphyteoticum remanere apud fiſcuꝫ per id quod hꝫ
in auc. de non alie. §. i. Jmol. dicit ꝙ iſtud vꝫ tm̃ procedere in
emphyteoſi habita ab eccleſia conſtantinopolitana. naꝫ in illa
vꝫ eſſe ſpeciale vt pꝫ ex illo. §. ſi bene ponderetur vñ ſm eum ſi
emphyteoſis eſſet habita ab illa eccleſia videretur ideꝫ qꝺ in em
phyteoſi a priuato habita in qua concludit Bart. ꝙ aut erat ta
lis emphyteoſis que ad extraneum heredeꝫ tranſiret puta ex cõ
uentione ⁊ tunc iſta confiſcaref ſecus ſi non tranſiret ad heredẽ
b extraneum [b] ſm eum. Sed ↄ iſtud facit ſm Jmo. qꝛ res emphy
teotica non põt alienari in potentiorem preſertim ſi ſit emphy
teoſis eccleſie per id quod hꝫ in. c. potuit cum gl. ꝺ loca. ⁊ ꝑ. l. ſi
quis ita quis. §. ea. l. j. de verb. ob. tñ ſm Jmo. poſſet ad hoc re
ſpondere ꝙ lꝫ gl. in. d. locis hoc ſentiat tñ reperif iure cautũ ꝙ
non alienef ſine licentia dñi. l. ſi. C. de iure emp. fatendum tñ eſt
ſm ꝙ iuſta eſſet cauſa dño ↄdicendi ſi emphyteota velit aliena
re in potentiorem vt. l. q aũt. ſ. de conſti. pecu. quinimo vbi ap
poſitum expreſſe eſſet pactũ ꝙ non poſſit alienari in potentiorẽ
forte non eſſet ꝓhibita alienatio que fieret imediate ex diſpoſi
tione legis prout eſt alienatio que fit ex publicatione bonorum
ſicut cum ſit prohibitio ne alienetur in certum genus perſonaꝝ
non intelligitur prohibita alienatio que imediate fieret ex diſpo
c ſitione legis [c] per no. ꝑ Bart. in. l. pero. §. fratre. ⁊ in. l. cum pf
§. inter. ſ. de lega. ij. ⁊ in. d. l. ſi. facit. l. ex hoc edicto. §. alienare
ſ. de ali. iu. mu. cau. fac. Sed Ro. circa iſtam q̃ſtionem quã hic
ponit Bar. dicit eſſe ꝯcludendum ꝙ ſi publicantur bona layci

a ¶ Si quis in l. in tãtã. ff. de arct. ꝯſi. alle. ſepius. tm. ponẽdo re
gulã quã ponit bar. in. d. l. ſi quis in tãtã dicit ꝙ vbi fauore ali
cuius ꝓhibef alienatio ꝙ tũc delinquẽdo quis nõ põt alienare
⁊ dicit velle bar to. hic ⁊ ibi po
nit en idicẽdo helũ quis poſſit ꝑiudicare dño in feudo ⁊ qꝺ
publicatis bo nis dñi applicet tur feudũ vaſal lo voluit Are. vbi. ſ.

b ¶ Extãeũ opi. bar. legf iuent alc. ꝯ. xxiij. l. li. ⁊ conſil. xxvij.
ſi. li. ff. rã. ꝺ are. ꝯ. x. ſꝫ qd ſi pub licenf bona ali cuius ⁊ ali[9] hꝫ
ius i rẽ an trã ſeat in fiſcũ. vi de ro. ſin. lu. ſo. xu.

Additio.
¶ Uide a'ct. ꝺ are. in. c potuit in. xi. q. de loca to. ⁊ ang. d are.
in ſuo tractatu. maleficioꝝ. i ꝟ. publicauit. in fin. ⁊ an veniat
iuſpatronatus. vide bal. in. l. ii. in. i. colũ. C. de in iure vo. iho.

c ¶ Diſpõne legis. adde Zu. ro. ꝯſi. cccix. in ii. col. vbi al. c. bar. hic.

ob delictum cõmiſſum in eccleſiaꝫ ⁊ tunc bona layci tã feudalia
ꝙ̃ nõ feudalia ſeu emphyteotica publicanf ⁊ applicanf eccleſie
i quã delictũ eſt cõmiſſũ ⁊ hoc ſꝫ opi. gl. ad hoc alle. tex. i. c. ſi quis
dicepo. xxiij. q. iiij. ſi quis rapuerit. xxvij. q. i. tñ qꝛ illã gl. reprobãt
cano. dicẽtes ꝙ regulr feudũ ſeu ẽphyteoſis habita ꝑ laycuꝫ ab
eccleſia nõ venerunt in publicatione bonoꝝ ſꝫ ad eccleſiã ꝓprie
tariã redeũt vt eſt caſus i. d. c. felicis. ꝟ. ſi qua ꝟo. iꝺ dicit ro. ꝙ
ſiue delictum ſit cõmiſſum in eccleſiã ꝓprietariã ſiue in alium in
diſtincte ſequẽda eſt opi. Bar. hic quicquid ſm euꝫ dixerit hic
Jmol. faciens dñiam inter emphyteoſim conceſſam ab eccleſia
cõſtantinopolitana. ⁊ aliã emphyteoſim conceſſam ab alijs ec
cleſijs. Et ſubdit Ro. ꝙ cum bar. tranſit bal. in. l. i. C. de bo. li.
¶ Adde ꝙ bal. in. l. ſi quis presbyter. C. de epiſ. ⁊ cle. i emphy
teoſi ꝯceſſa ab eccleſia tꝫ indiſtincte opi. bart. i emphyteoſi ha
35 bita a ꝑuato, dicit ſimplr ꝙ commoditas iuris emphyteotici
confiſcabitur argu. huius. §. ⁊. l. ſi libertinũ. ſ. de bo. li. ¶ † Tñ
Guil. de cu. in. d. l. ſi quis presbyter hoc plenius tangit. querit. n.
qd ſi aliquis ꝯduxit a te rem in emphyteoſim ⁊ cõmittit delictũ
ꝓp qꝺ eſt ꝯdemnandus in cõfiſcatione bonoꝝ an emphyteoſis
trãſit ad fiſcũ ⁊ ꝯcludit ꝙ ſic ꝑ iſtũ tex. ⁊ per. d. l. ſi libertinũ. ⁊ ꝑ
l. cũ rõ. §. ſi in libertinũ. j. de bo. dã. ⁊ argu. d. l. ſi quis ꝑſbyter. ⁊
ſic ſm eũ fiſcus erit emphyteota priuati. Nec iſtud erit inconue
niens qꝛ eſſe põt. l. ſi. C. de col. fun. pa. ⁊. l. fin. C. de fun. rei pri. ⁊
l. fundi. ⁊ ibi gl. de fun. pa. libr. xj. ſm eum ſubdentẽ qꝺ nec dñs
poterit dicere fiſco ꝙ vendat alicui ꝑuato q ſit eius emphyteo
ta ⁊ qui teneat rẽ loco fiſci qꝛ intereſt tua qm̃ potentioribus ꝑeo
eſſe non poſſumus. l. iij. in ꝑn. de alie. iu. mu. cau. fac. ⁊ ꝓ hoc di
cit eſſe tex. in. d. §. i. in auc. de alie. emphy. q tex. ꝙ̃uis loquaf in
emphyteota eccleſie tñ ſm eũ idẽ dicẽdũ in emphyteota priua
ti. Saly. ẽt in. d. l. ſi quis ꝑſbyter. non facta mentione de iſtis do.
ſimplr dicit ꝙ emphyteoſis priuati vꝫ ꝙ trãſeat in fiſcum ꝑ iſtũ
§. ⁊ ꝑ. d. l. fundi. cũ gl. niſi ex forma cõceſſionis aliud appareret
ſed dicit maius dubiũ in emphyteoſi eccleſie in qua dicit primo
videri ꝙ ẽt illa debeant ꝯfiſcari ꝑ. §. ſi vero ꝯtigerit. qui eſt. §. i.
i auc. de alie. ⁊ emphy. Jn ↄriũ dicit videri tex. in. d. c. felicis. ꝺ
penis. in. vj. ⁊ aliter non decidit ⁊ ſic Saly. in. d. §. i. ad oppoſi
tũ eius ad qꝺ alle. ꝑ bar. ⁊ alios. Bal. ẽt in. l. in inſula. in ꝑnc. ſo.
ma. aliquid tangit de iſto articulo ⁊ dicit ꝙ emphyteoſis eccle
ſiaſtica q̃ nõ tranſit ad extrãneos ſed ad deſcendẽtes tm̃ iuxta not.
ꝑ glo. in. l. etiam in ꝑn. ſo. ma tranſit in fiſcum cõfiſcatis bonis
in emphyteota per glo. in. l. i. C. de bo. li. cũ ſi. cum eo tranſit ẽt
ibi ſimplr Jmo. ⁊ Pau. de ca. Bal. ẽt in auc. niſi rogati. in. iiij.
colũ. C. ad treb. aliquid ẽt de hoc tangit ⁊ dicit ꝙ text. in. d. §.
i. in auc. de alie. emphy. põt intelligi ꝙ ibi emphyteoſis eccleſia
ſtica tranſiuit in fiſcũ ꝑ publicationẽ bonoꝝ emphyteote ⁊ di
cit ꝙ intelligit Bar. h ⁊ ſubdit Bal. ꝙ ſi quis diceret ꝙ ille tex. lo
quitur in emphyteoſi ꝯceſſa ab eccleſia conſtantinopolitana tm̃
⁊ iꝺ non dꝫ hr̃e locũ in alijs non hñ diceret qꝛ quicqd ſtatuif in
36 foro romane eccleſie intelligitur eſſe ius generale niſi ↄriũ inue
niaf expꝛſſum alle. §. hec quoqꝫ. in auc. de non alie. ¶ † Et circa
hoc no. adde qꝺ Oldr. ꝯſi. xviij. incip. Thema tale eſt cl[9]icus ⁊c.
habuit ꝯſulere ſuper tali. q. qdaꝫ clericus occaſione ſucceſſionis
paterne ſucceſſerat in emphyteoſi quam habuerat pr̃a dño tẽ
porali ⁊ ꝯdẽnatus eſt ille clericus ⁊ ex delicto bona ſunt ꝯfiſca
ta curie tẽporali q̃rebatur an in illa emphyteoſi ſuccedat ep̃s an
vero reuertaf ad illũ dñm tpalem ⁊ tꝫ ꝙ ad dñm tpalem reuer
tatur. Mouef ꝑncipalr ꝑ. l. ſi. C. de exac. tribu. lib. x. ⁊ per decꝛ
c. felicis ꝟ. ſi qua ꝟo de penis. in. vj. ⁊ ꝑ. c. ita quorũdã. de pe. et
vltra Oldr. in eadẽ ſniã reſidet in effectu Jo. an. in addi. Spe.
in ti. de feu. §. qm̃. de Oldr. non facit mentionẽ ⁊ eum dicta cõ
cluſione Old. tranſit ẽt Pet. de anc. in regula. c. ea que. de reg.
in. li. vj. xxj. q. ipſemet Pet. de anc. in repe. c. paſtoralis. in. xj.
q. de fo. compe. per oĩa tranſit cum Bar. h. Jmo. in. c. ex parte
in. xiiij. colũ. de feu. vꝫ velle ꝙ ſi emphyteoſis eſt eccleſiaſtica ⁊
poſt ꝯfiſcationem bonoꝝ emphyteote confiſcata per fiſcum eſt
in electione eccl'ie an velit res recuperare an vero velit rẽ dimit
tere penes fiſcum recipiendo ab eo ſolitam penſionẽ vt in. d. §.
i. de alie. ⁊ emphy. ⁊ ita eſt intentio Bar. hic ſi aũt erat emphy
teoſis conceſſa ꝑuato tunc diſtinguit Bar. ⁊ ſic vꝫ ibi ꝑ oĩa tran
ſire cũ Bar. ad mẽm ẽt vide q̃ no. Bart. in. l. cũ q. ad ſi. cũ ſoris
concor. j. de iterdic. ⁊ rele. ex quibus oĩbus vꝫ qꝺ vera ſit ꝯcluſio
ꝙ in emphyteoſi conceſſa a quacũqꝫ eccleſia ꝓcedat opi. Bar.
ꝓ qua eſt tex. in. d. c. felicis. Nec ob. ꝙ tex. in. d. §. i. loquatur in
eccleſijs

eccleſijs ciuitatis conſtantinopolitane q꞉ rñſio patet ex his q̃
dixi.ſ.referendo Bald.in.d.auc.niſi rogati.per text.in.d.§.
hoc ergo.cum.§.ꝓcedẽti.⁊ ita cõiter vr̃ intelligi tex.in.d.§.i.vt
locũ hẽat in qualibet eccleſia vt p꞉ ex his q̃.ſ.allegata ſunt lꝫ aĺr
ſenſerit Spe.i ti.de loca.§.nũc aliqua.℣.vij.cũ ℣.ſeq.cũ imo.
in.l.qđ df.6 ℣.ob.Sꝫ põt rñderi ꝙ ipſi loquunť in caſu in quo
apparebat manifeſte aliqđ eẽ ſtatutũ in eccleſijs ciuitatis conſtã
tinopolitane q̃ in alijs.ꝑterea vt dixi hoc vr̃ expꝛ̃ſſum in.d.c.feli
cis.⁊ ſiĺr vr̃ ꝙ vera ſit concluſio Bar.in ꝯceſſa priuato.❡ Nec
ob.ꝙ emphyteoſis nõ poſſit aliẽari i potẽtiorẽ ⁊ ſic nõ vr̃ ꝙ ali
quo caſu poſſit tranſire in fiſcũ q꞉ rñde ꝙ ẽt ꝓſuppoſito ꝙ verũ
ſit ꝙ non poſſit alienari in potentiorẽ vt ſe hꝫ cõis opin.ſm qđ
no.glo.⁊ doc.in.d.c.potuit.Spec.in.d.§.nunc aliqua verſi.ex
vi.⁊ doc.maxime Saly.in.l.fi.C.de iu.emphy.poſt gl.p rõnes
ibi p eos redditas ⁊ per id qđ in ſiĺi hr̃ in.c.ij.§.ſiĺr.in tit.de le.
cotra.tñ ipſa alienatio que fit p ꝯfiſcationem non fit imediate p
emphyteotã ſed fit per iuris diſpoſitionẽ ita rñdet Jmol.in.d.
c.ex pte in.xxiiij.col.ſed aduerte q꞉ iſta rñſio vr̃ eadẽ cũ illa quã
dat hic ipſemet Jmo.ſub dubio forte allegat no.p Bart.in.d.
l.peto.§.fratre.⁊ ſiĺr ẽt gl.q̃ rñſio non vr̃ bona q꞉ qñ in alio quẽ
non põt certum qđ alienari non põt ẽt illud ex ꝯfiſcatione tran-
ſire ita dicit old.in.d.conſi.xviij.⁊ Jo.an.in.d.ver.quadrageſi
mo.alle.tex.in.l.cũ vero in pñc.⁊.l.rogo de fideicõ.lib.⁊ ꝓbat
tex.in.l.imperator.ſm qđ ibi intelligit bar.e.ti.⁊ p꞉ ẽt ex not.p
gl.in.l.cũ q.j.de interdic.⁊ releg.vbi illud qđ non poterat alie-
nari in certũ genus ꝑſonarũ põt in tale genus tranſire p ſucceſ-
ſionẽ ab inteſtato.Et non mirũ q꞉ illa alienatio p ſucceſſionẽ he
reditariã ꝓcedit a facto magis neceſſario.ſ.morte pp quã op꞉
omnino defunctum hr̃ditatẽ heredi relinquere ſed non ſic eſt in
confiſcationẽ bonorũ.❡ † Vel põt rñderi ad arg.per ea q̃ dicit
guil.de cu.in.d.l.ſi qs preſbyter.ſ.ꝙ ad inſtantiã dñi debebit ſi
ſcus credere ius ſuũ vni priuato a quo facilius poſſit dñs habe
re pẽſionẽ facit.l.quicunq꞉.C.de ꝓcu.⁊.l.cũ quaſi.§.i.de fidei-
cõ.li.⁊ iſta vltima rñſio fuit ex mẽte Jmo.in.d.c.ex parte bñ fa
cit qđ no.Spec.in.d.§.nunc aliqua.ver.vij.cum ver.ſeq.Vel
rñde ꝙ iura ꝓhibent ius emphyteoticum trãſferri in potentio
rem titulo emptionis ⁊ ſic p ꝯtrum vt p꞉ in.d.c.potuit dñ dicit
ꝙ q ab emptione minime ꝓhibenť ⁊ ſimilibus verbis vtiť tex.
in.d.l.fi.vñ ſi lex ꝓhibet vendi certo generi ꝑſonarũ poterit i il-
lud genus ꝑſonarũ transferri alio mõ q̃ p ꝯtrũ puta per teſtm̃:
ar.l.verba geſſerunt.ff.de ver.ſig.⁊ expꝛ̃ſſe dicũt doc.⁊ maxime
Jmo.in.d.§.ea lege.⁊ pari rõne q̃ dicunt poſſe alienari p ꝯfiſca
tionem bonorũ tranſire poterit in tale genus ꝑſonarũ meritoĺ
caſu nr̃o d꞉ poſſe tranſire in fiſcum p publicationẽ bonorũ.ſi ve
ro ſimpĺr ꝓhibentur alienari in potentiorẽ tunc ꝓcedunt iura p
ꝯfiſcationẽ bonorũ.d.l.cũ vero.cum alijs.ſ.allegatis ⁊ iſta ſũt
a diligenter ꝯſideranda q꞉ non ſunt ſine aliquali dubio.[a] ❡ † Itẽ
37 addit Jmo.hic dicens ꝙ bar.hic.in.ij.q.functis hic no.per eũ
in.i.q.ſentit ꝙ vbi ex cã dãni infecti ꝓceditur ad ſcđm decretũ
ꝯ emphyteotã nõ põt poſtea emphyteota ſoluere pẽſionẽ dño.
Nam dicit Jmo.ꝙ hoc non vr̃ verum q꞉ emphyteota fuit i cul
pa recipiendo ꝑdium emphyteoticũ ruinoſum arg.eius qđ hr̃
in.l.i.C.de iure emphy.ſicut ẽt dicit ſe tenuiſſe in feudo ꝯ bart.
in prin.q.d꞉ ꝙ teneať vaſallus ꝑſtare ſeruitia dño poſt interpo
ſitum ſcđm decretũ ex cã dãni infecti ꝯ vaſallum certe in emphy
teota mihi magis pl꞉ opi.Jmo.lꝫ in feudo tenuerim ꝯ ipſuꝫ nã
emphyteota nõ põt ſe liberare ab oblõne certe pẽſiõis ad quã
teneť dño lꝫ velit hr̃e ꝑdium emphyteoticum pro derelicto :vt
firmat Spec.in ti.de loca.§.nũc aliqua.℣.cxxviij.⁊ Paul.de
liaza.in cõmento capituli potuit in.iiij.vel.v.col.alleg.tex.i.d.
l.quicunq꞉.C.de fun.patri.lib.xj.⁊ tex.in.§.ſi vero quis in auc.
de alie.⁊ emphy.⁊ ſi alia eſt rõ quam dixerim in feudo ⁊ ſi bene
inſpiciãtur verba Barto.hic non videtur neceſſario comprehẽ
38 dere illud quod refert Jmol.hic.❡ † Item inq̃tum bartol.in
iij.q.tangit de contractu libellario ⁊ inter cetera dicit ꝙ ſi vaſal
lus feudum ſuum infeudauit ticio ⁊ ticius taliter deliquat quod
tunc feuduꝫ perdere debeat ꝙ debetur feudum tunc ꝑmo dño
per no.per glo.in.l.ij.ver.fi.C.de iure emphy.vt hic plene per
eum.❡ Adde ſm Jmo.ꝙ ꝙ dcm̃ Bart.in hoc eſt falſum per
tex.in.c.imperialem.§.illud.de ꝓhi.feu.alie.per Fede.vbi vr̃
ꝙ ad immediatum dñm d꞉ reuerti.⁊ ſic ad illum qui ſecundo
infeudauit ⁊ rñdet ad no.per glo.in.d.l.ij.ꝙ ibi cã cõcernebat
tam primum emphyteotam q̃ etiam ſcđꝫ eo q꞉ neuter ſoluerat
pẽſionẽ primo dño.ideo tũc merito ſi emphyteoſis reuertiť ad
primũ dñm.ſecus qñ primus emphyteota uel uaſallus ſeruat
dño id qđ ſeruare teneť.nã tũc ſi ſcđs aliqđ facit pp qđ debeat p
dere emphyteoſim uel feudũ reuertiť ad imediatũ.d.§.illud.⁊
plus ẽt dr̃ ꝙ ſi ſcđs uaſallus offendat primũ dñm nõ pdit feudũ
niſi ita demũ ſit reqſitus a primo vaſallo.ita refert imo.hic qđ ẽ
no.ſm ro.ẽt hic in effectu tꝫ idẽ iprobãdo bar.p.d.§.illud.ſed
certe vr̃ ꝙ bar.non iure reprehendiť ab eis.q꞉ ipſemet bartol.
in fi.huius.iii.q.dicit eſſe hodie diſtinguendum prout diſtin-
guit text.in.d.§.illud.Et addit ꝙ ſi delictum nõ fuiſſet cõmiſ-
ſum in ꝑſonam dñi vel primi vaſalli.ſed fuiſſet cõmiſſum aliena
do nõ reqſito ꝯſenſu primi dñi vel primi vaſalli aut ꝑmi emphy
teote.an tũc res redeat ad primũ dñꝫ.an vero ad vaſallũ vel em
phyteotã q ſcđo ꝯceſſit.vide no.p bal.in.d.c.impialẽ.§.inſup.
cũ.§.ſe.vbi ꝯcludit ꝙ reuertetur ad primum dñm ſi conſenſus
eius nec alterius fuit reqſit⁹ q꞉ erat reqrẽdus ꝯſẽſus ipius ꝑmi
b dñi[b] aut primi vaſalli vel primi emphyteote ibi late p eũ poſt gl.
in.d.§.illud.cui adde gl.in.l.fi.in ℣.alijs vẽdere.C.de iur.em-
phy.in fi.illius gl.⁊ no.p bal.in.l.ſi ꝑmitterẽt.C.ad mace.⁊ ali-
g d p Ro.in.l.filius.in ultima.ſ.de acq.here.❡ † Itẽ dñ in eadẽ
q.querit bar.qs ꝓprie dicať ꝯtus libellarius.Adde bar.in.l.i.
C.de iure emphy.vbi p cy.Saly.⁊ bal.in ru.C.e.ti.⁊ bal.in au
ctẽ.res que.C.cõ.deleg.in vlt.col.p.d.card.⁊ imo.in.c.potuit.
circa primã chartã.extra de locato.per imo.in.c.fi.de precario.
Et dic ꝙ ꝓprie ꝯtus libellarius eſt qñ vaſallus concedit alteri
ꝓ certa annua mercede predium qđ ipſe ꝯcedens habuerat in
feudũ qđ olim videbatur poſſe fieri ſine ꝯſenſu dñi ſm qđ hr̃ in
c.i.in prin.⁊ in.§.ſi clientulus.de alie.feu.niſi fieret in fraudeꝫ qđ
interdũ preſumebať qñ ſine ꝯſenſu dñi pro valde modica pẽſio-
ne.puta du o꞉ denario꞉ ſingulo anno in ꝑpetuum ꝯcedebať.c.
i.§.donare.in ti.qua olim.feu.po.alie.hodie autẽ hoc fieri non
põt ſine ꝯſenſu dñi.q꞉ oĩs alienatio eſt prohibita vaſallo ſine cõ-
ſenſu dñi.d.c.impialẽ.in prin.⁊ qđ ibi no.gl.in.d.ver.alienare.
in fi.⁊ eſt bona gl.in.c.i.ver.ſine dñi voluntate.in titu.qđ iur.ſi
poſt alie.feu.vaſal.id recõpat.⁊ firmat Jaco.de bel.⁊ And.de
yſer.in.d.c.i.de alie.feu.Cy.tñ in.d.l.i.in.ij.q.C.de iu.emph.
refert ꝙ azo in ſumma.C.loca.circa fi.i.col.tꝫ ꝙ ꝯceſſio libella-
ria eſt quedã annua preſtatio vſq꞉ ad.xxx.annos.⁊ deinceps re-
uocanda.❡ Sed certe iſtud de renouatione nõ probať iure ꝙ
ſit de ſubſtãtia huius ꝯceſſionis.vt dicit etiam bal.in.d.rub.C.
de iure emphy.quicqđ dixerit ipſemet bal.in.c.i.§.aut ſi libella
rio.in ti.q.mo.feu.amit.⁊ ideo Cy.in.d.l.i.nõ vr̃ reſidere cuꝫ
azo.ideo dicit ꝙ gl.in auc.ingreſſi.C.de ſac.ſan.eccle.aliter tꝫ.
ſed pro veritate tꝫ illud qđ dixi.ſ.⁊ lꝫ ita ſit de iure.tñ ſm barto.
⁊ doc̃s ſm cõem vſum loquendi ꝯtrum emphyteoticuꝫ appella-
mus ꝯtractũ libellarium ⁊ ecõtra.⁊ dicit bal.in.d.c.impialem.
in prin.i.de alie.feud.ꝙ ꝯtractus libellarius ibi dr̃ ꝯtractus em
phyteoticus factus vaſallo ꝯcedente in ꝑpetuum.i.q̃diu durat
ius ꝯcedentis ⁊ ꝙ natura libelli cõiter ⁊ regulariter eſt ꝙ conſti
40 tuatur in ꝑpetuum.❡ † Unde ſm eum ſi in inſtrumento ꝯtine
tur ꝙ aliqua res ſit conceſſa ad libellum intelligiť.i.in ꝑpetuũ.
q꞉ ita eſt natura talis ꝯceſſionis.ut probať in.d.§.i.qđ eſt not.
dignũ ſm bal.ibi.⁊ dicit ipſe ꝙ ita etiã vr̃ eſſe de mẽte Jaco.de
bel.ibi.⁊ de natura ⁊ diffinitione huius ꝯtractus.vide etiã aliqđ
p and.de yſer.in.c.i.q.mo.feu.amit.p bal.in.d.§.aut ſi libella-
rio.⁊ in.d.§.donare.Spe.etiã ponit de hoc in ti.de feu.§.qm̃.
c in fi.vbi dicit ꝙ eiuſdẽ eſt ꝯditionis ꝯtractus libellarius[c] ⁊ em
phyteoticus.alleg.in ar.d.auc.ingreſſi.de quo dicto facit men
tionem hic bar.in.iiij.q.⁊ plenius per bald.in ti.de pace ꝯſtã.in
ver.libellariũ.vbi videas vtrũ iſte fundus libellarius poſſit capi
ex primo et ſcđo decreto.dic vt p bar.in.l.quẽadmodũ.ad fin.
C.de agri.⁊ cẽſi.lib.xj.et ꝯclude eodem modo quo ꝯcludit bar
41 to.hic i feudo et ẽphytheoſi.❡ † Tãgit etiã bal.in.d.§.aut ſi li
bellario.qs dicať ꝯtractus quem colonarium pleriq꞉ appellãt.
dic vt ibi p eũ.et habes tex.in.§.lex vtraq꞉.et ibi p ang.in auc.
42 de nõ alie.col.i.❡ † Querit etiam bar.in.iiij.q.qs ſit ꝯtus pre
carie.et concludit ipſe ꝙ eſt qñ ꝯceditur res de quinq꞉ annis in
quinq꞉ annos uel in maius tẽpus.ut in.d.c.precarie.cũ ibi no.
maxime per Jmo.et alios poſt eum.extra de precario.et ꝙ eſt
eiuſdem nature cuius eſt emphyteoticus.adde bart.poſt Cy.
in.l.i.C.de iure emphi.p bald.in rub.eo.titu.per bald.in.d.§.
aut ſi libellario.et ibi dicit bal.ꝙ precaria eſt que ab emphyteo-
ta conceditur qñq꞉ ad.xxx.an.et ſic bald.ibi uidetur aliqualiter

a ❡ Aliq̃li du
bio.adde vidẽ
dũ p eũdẽ ale.
ꝯſi.lxxviii.iii.
lib.⁊ ibi qđ de
feudo quid de
vſufructu.
b ❡ Primi
dñi.adde qđ
bal.ꝯſi.cc.xx.
iii.lib.dicit ꝙ
bona ſcđo infeu
data reuertun
tur ad ſuũ fon
tẽ p gl.i.c.i.§
ſi muſr.de le.
cotra.⁊ an ille
q ſcđo infeu
dat poſſit renũ
ciare feudo in
manibus dñi
in ꝑiudicium
huius ſcđi.lu.
ro.ſin.ſuis ſo.
xii.tꝫ ꝙ ſic.⁊
an poſſit em
phyteota vel
feudatari⁹ da
re ad feudum
emphyteoſim
vel feudũ.ro
ꝯcludit ꝙ nõ
ſingu.ſuis.ſo.
xviii.
c ❡ Libellari
us.adde eũdẽ
alex.ꝯſi.xc.iiii.
li.⁊ qđ ſit pre
cariuꝫ.⁊ an ca
pitulũ ſine epi
ſcopo poſſit ce
lebrare ꝯtum
precarii.vide
p Fede.ꝯſi.ce
xcv.

adherere uerbis glo. in. d. auctē. ingreſſi. ſed dic melius ut per
glo. x. q. ij. c. precarie. vȝ ꝙ ꝯtus precarie eſt ſimilis ꝯtui ēphy
teotico ſed i hoc differt ab eo qꝛ in ꝯtu p̄carie fit locatio ad cer
tū tp̄s cū pacto reuocatiōis in diē ⁊ deinceps in ꝑpetuū puta de
qnquēnio i. qnquēniū ꝑ tex. hic alle. in gl. ⁊ ꝓut eſt de mente bar
to. hic pōt ēt dici p̄caria qñ res eccleſie cōcedit̄ vſqȝ ad vitā reci
pientis ſm formā traditā in. d. c. p̄carie. ⁊ no. doct. in. d. c. fi. de
hoc ꝯtu vltra p̄dicta vide ꝙ no. gl. in. l. male agit̄. C. de p̄ſcrip.
xxx. an. in gl. ij. in p̄n. aliqd ꝑ Jmo. in. l. ex facto. §. fina. ad treb.
43 ¶ † Itē circa ea q̄ tāgit̄ bar. in. v. q. dū tractat de forma inter
ponēdi p̄mū ⁊ ſcōm decretū ad fauorē creditoris ꝯ emphyteo
tā feudatariū fructuariū ⁊ ſimiles adde Jmol. ꝙ dubiū eſt ꝙ
ſ. inq̄rtū bar. dixit ꝙ ſi ad inſtantiam ꝓprietarij interponit̄ ſcōȝ
decretū ꝯ fructuariū ꝙ tunc ipſo iure denegabit̄ vſuſfructus vſu
fructuario ꝑ. l. hoc amplius. §. fi. cū. l. ſeq. ff. e. nā imo vr̄ qd̄ hoc
nō reperiat̄ hñ iure cautū. ¶ Scd̄o vr̄ ꝙ ſolū ope exceptionis de
negēt vſuſfructus ꝑ regulam. l. ſi noxali. ff. de noxa. ⁊ ꝑ not. ꝑ gl.
ff. ea. l. §. ſi qua ſunt iura. in ꝟ. vſufructuario. ſm Jmo. tñ vr̄ ve
rior opi. bar. in. d. l. ſi noxali. qm̄ loquit̄ qñ ex̄neus agebat ꝯ vſu
fructuariū ſed noxalr̄ nam qꝛ non pōt tale ius vſuſfructus ſepara
ri ab vſufructuario ⁊ adiudicari ex̄neo agēti ſeu in eū tranſire. l.
ſi vſuſfructus. ff. de iure do. §. finit̄. inſti. de vſufru. iō ope. exce
ptionis denegat̄ ius vſuſfructus ſerui vſufructuario ſi ſeruū vel
vſufructuariū petat aduerſus eū q ꝯ fructuariū obtinuit ſcōȝ de
cretū ſup actione noxali ſed qñ eſt ius qd̄ pōt pignorari vel ſimi
le denegat̄ tale ius ipſo iure ei ꝯ quē impetrat̄ ſcōm decretuȝ vt
d. l. ſi noxali. ¶ Sed ita eſt ꝙ nihil obſtat qn vſuſfructus cedi et
transferri poſſit. l. ꝓprietariū. d. l. ſi vſuſfructus. ergo ⁊c. vide q̄
no. bar. in. l. p̄toris. in p̄n. ff. eo. Nec ob. quod no. gloſ. in. d. l. ſi
qua ſunt iura qꝛ loquit̄ in caſu. d. l. noxali. qñ ex̄neus obtinuit ſe
cundū decretū ⁊ ad materiā quā ponit ꝙ Bar. in. v. q. vide plu
ra q̄ no. tradunt̄ per Bal. in. l. ēt. C. de execu. rei iu. ⁊ ea q̄ ſupi⁹
44 dixi ſuper glo. ¶ † Item inq̄rtū in. vj. q. tangit Bar. multū vti
liter an publicatis bonis filij. ſ. ꝑꝑ eius delictum itelligit̄ eſſe pu
blicatū ſaltē quo ad ꝓprietateȝ peculiū aduentitiū in quo pr̄ hȝ
vſufructū ⁊ ꝯcludit ꝙ non moueat̄ p̄ncipalr̄ ꝑ. l. iij. §. ſed vtruȝ.
ver. nec eo mouemur. ff. de mino. vbi habetur ꝙ ꝯ dānato pr̄e
non venit in publicatione bonoꝝ peculiū ꝓfectium ⁊ ſic ꝯceſſū
a patre filio quē tex. dicit Jmo. ſe hic credere eſſe ſingularē ⁊ nō
eſſe alibi ⁊ quem tex. putat Jmo. itelligendū eſſe p̄terq̄ꝫ in crimi
ne leſe maieſtatis ꝑꝑ id qd̄ legitur ⁊ no. in. l. qſquis. C. ad. l. iul.
maie. ¶ Mouetur ēt barto. per. l. i. C. de bo. dam. vbi dānato
filio non confiſcatur peculium caſtrenſe. ergo multominus ad
uentitiū in quo minus iuris hȝ ⁊ illam. l. dicit Jmo. ꝙ ſe reputa
re ſingularem ⁊ ita tranſit cum bar. ¶ Adde p̄mo ꝙ in peculio
aduentitio cum bar. ēt tranſit Bal. in. d. l. iij. §. ſi filius ar. illius
tex. ff. quod quiſqȝ iur. ⁊ Bal. in. l. executorē. in p̄n. in vlti. char.
de execu. rei iudi. ⁊ in. d. §. ſed vtrum. Ang. ⁊ Jmo. in. l. ſi filius
j. e. poſt bar. ꝓ quo facit ēt qꝛ cū tale peculiū nō poſſit ꝑ filiū alie
nari. l. fin. §. filius autem. C. de bono. que lib. ergo nec eius fa
cto vr̄ poſſe in fiſcum tranſire. l. impator. in p̄n. ⁊ quod ibi bart.
ff. de fideicō. li. cum concor. quas. ff. allegaui. idē ēt eſt de mente
Bart. ⁊ bal. in. l. ſi q̄s in tātā. C. vñ vi. cum tractat an pr̄ teneat̄
45 pro delicto filij. ¶ † Inq̄rtuȝ Bar. dicit ꝙ peculiū ꝓfecticiū nō
publicatur publicatis bonis patris ex delicto patris. per. d. §. ſȝ
vtruȝ. addit hic Ro. ꝙ illud ꝓcedit qñ publicatio fit ex tali cā ex
qua tollitur patria poteſtas qm̄ tunc tale peculiū deſinit eſſe pro
fecticium. l. fi. ad fi. C. de inoffi. teſta. ⁊ iō tunc non publicabitur
tanq̄ꝫ collatum in filiū. l. iij. C. q bo. ced. poſ. nec tūc delictū pr̄is
nocet filio. l. cum qui. C. de interdi. ⁊ releg. l. diui fratres. §. de
interpreta. per totum ti. C. ne filius ꝓ pa. ſecus ſi publicatio fie
ret ex tali cauſa qua patria poteſtas non ceſſaret qꝛ tunc nil repu
gnat ꝙ peculiū quod eſt patrie poteſtatis non publicetur ⁊ hec
no. ad intellectum ⁊ limitationem ad illum tex. ⁊ ſm euȝ hec tra
46 dit Bar. in. l. diximus. §. ſi pater. ff. de excu. tu. ¶ † Adde ꝙ ro
ma. dicit totum ꝯrium eius qd̄ dicit bal. in. d. §. ſi pater ⁊ fuit
originale dcm̄ Cy. in. l. tria onera. la. ij. co. ti. ¶ Nam dicūt cy.
⁊ bal. ꝙ ſi queritur an in patrimonio patris cenſeat̄ eſſe peculi
um profecticium ⁊ dicendū eſt ꝙ aut loquitur in delictis ⁊ tunc
aut pater cōmittit delictum ꝑꝑ quod perdit ciuitatē ⁊ bona ſua
vt qꝛ deportatur ⁊ tunc filius efficitur ſui iuris. §. cum autem in
ſti. q. mo. ius pa. po. ſo. non peculium deſinit eſſe peculium. d.
l. fi. ad fin. merito illud tranſit in fiſcum. l. i. §. ⁊ ſi alio ver. ſed ſi

morte. ff. quan. ac. de pecu. eſt anna. Aut non eſt tale delictū ꝓ
pter quod ꝑdat ciuitatē ⁊ patriā poteſtatē in filio ⁊ tunc lȝ bona
patris publicentur tñ non publicat̄ peculium ꝓfecticium ſȝ ſpe
rabitur ab alijs bonis ⁊ remanebit apud filiud. d. §. ſed vtrum
arg. l. vnice. C. de pen. eo. qui lib. me. Aut loquimur in ꝯtribus
pr̄is ⁊ tūc peculiū ꝓfecticū cēſet̄ eſſe in pr̄imonio pr̄is. alle. l. qui
fundum. §. dolia. ff. de ꝯhen. emptio. ¶ Et vltra predicta ꝙ il
lud quod dicebat Ro. ſtare non poſſit pȝ tex. in. d. §. ſed vtruȝ
hȝ locū ēt qñ bona acquiruntur fiſco ex ꝯtractu vel debito pater
no vt pȝ ibi in littera ⁊ no. expreſſe bart. in. l. ſi filius. j. eo. quod
vltimum pondera contra ea que dicunt Cy. ⁊ bal. in loco preal
lega. dum allegant dictū. §. dolia. qui text. non loquit̄ hoc caſu
ſ. qñ peculium profectium filio conceſſuȝ a patre vellet fiſcus cō
ſequi ex dilicto pr̄no. Et ſic ad dcm̄. §. ſed vtrum. qui eſt caſus
ſingularis ſm Bal. in. d. l. executorē. in vlti. colū. Adde duas li
mitationes ſm Jmo. vnam qñ pr̄ ēēt damnatus pro crimine le
ſe maieſtatis. ¶ Alia eſt ſm Cy. ⁊ bal. vbi. ff. qñ pater eſt dāna
tus ex tali delicto ex quo perdit ciuitatem ⁊ patriam ptātem et
ſub hac ēt limitatione comprehenditur limitatio data per imo.
¶ Tamen aduerte qꝛ Guil. de cu. in. l. i. §. alienatio. ff. quā. ac.
de pec. ē anna. vr̄ tenere ꝯ dictā limitationē. Nā dicit ipſe ꝙ tex.
in. d. §. alienatio. cū ſequē. vr̄ eſſe ꝯ text. in. d. §. vtrū. Sed rñde
ri pōt ſm eum ꝙ publicatis bonis pr̄is peculiū p̄ncipalr̄ ꝑtinet
ad fiſcū vt. d. §. alienatio. ſȝ filius dȝ illud poſtea hr̄e de manu fi
ſci. Et fiſcus a creditoribus peculiaribus debebit conueniri vñ
debebit exigere cautionē a filio ꝙ defendēt ipſum aduerſus cre
ditores peculiares ar. d. l. i. §. heres. ff. quā. ac. de pec. eſt anna.
⁊ ita dȝ intelligi. d. §. alienatio. ſm eū ⁊ ita ēt idem ſentit guil. de
cu. in. d. §. ſed vtrum. cū ſequen. ⁊ eodem mō vr̄ etiam intellige
re bar. hic ſi bene inſpiciatur dum rñdet ad. l. i. ver. ſed ſi a mor
te. ff. quan. ac. de pe. eſt anna. Tñ de iure vr̄ verior opi. Cyn. ⁊
bal. qꝛ tex. in. d. §. alienatio. ꝯparat alios duos caſus. ſ. qñ pa
ter mortuus eſt nālit̄er ⁊ qñ mortuus eſt ciuiliter cum cōfiſcatio
ne bonoꝝ ſed ita eſt ꝙ qñ mortuus eſt nāliter peculiū irreuoca
biliter vadit ad heredem patris nō aūt dȝ eſſe filij cui conceſſuȝ
erat. l. filie. C. de col. ⁊. l. certū. C. fa. her. ergo eodē mō qñ mor
tuus eſt ciuilr̄ ⁊ bona ſunt cōfiſcata ⁊ ſic fiſc⁹ eſt ſucceſſor vt. i. l.
tutoris. C. ad. l. iul. de vi. l. ſi marito publico iudicio. in p̄n. ſol.
mat. dȝ peculium irreuocabiliter tranſire ad fiſcū ⁊ non reuerti
47 ad filium. † Tertiā addo limitationē valde no. ⁊ ſingularē quā
ponit bal. in. l. ſi alius. in fi. ff. de his q ſunt ſui vel aliē. iur. vbi di
cit ꝙ publicatis bonis patris non publicat̄ peculium ꝓfecticiū
ſed ſperabitur a bonis patris tñ talis ſeparatio ſm eum fit non
vt talis filius lucret̄ illud ſed vt de eo ſatiſfaciat creditoribus
peculiaribus qui p̄ferunt̄ fiſco ⁊ iſtum dicit eſſe intellectum illi⁹
§. ſm Guil. de cu. in. d. §. alienatio. cuius verba retuli. ff. proxi.
Sed ꝯ iſtam limitationē vr̄ ipſemet barto. tenere in. l. etiam in
xj. col. C. de execu. rei iudi. vbi dicit ꝙ ſi ꝑꝑ delictū patris bona
ꝯfiſcantur in tanto luctu infelicitatis paterne peculiū loco alimē
toꝝ filio reſeruat̄ alle. tex. fin. in. d. §. ſed vtrū. ⁊ ſic vult bal. ideȝ
qd̄ Lu. dato ꝙ nulli ſint creditores peculiares. bal. l. pe. C. qui
bo. ce. poſ. vbi gl. alle. d. §. ſed vtrū. de hoc dubitauit ⁊ nil vide
tur. bal. ibi clare eligere nā q̄rit an creditores patris poſſint ad
mitti ad peculium ꝓfecticiū filio conceſſum ⁊ dicit ꝙ text. in. d.
§. ſed vtrū. vr̄ ꝓbare ꝙ nō. nam ſi ꝯ fiſcum filius ſe tuet̄ vt ibi hr̄
ergo multofortius ꝯ p̄uatum. ⁊ due pñt eſſe huius dicti rōnes.
Primo qꝛ tale peculiū eſt quodāmodo pr̄imonium filij ⁊ ēt qꝛ
i tali peculio creditores filij p̄ferunt̄ creditoribus patris ꝙ eſt
no. dignum. dicit bal. ꝙ ſi primam rōnē attendas ſi nulli eſſent
creditores nō opponerent ſed hñ fieret miſſio in peculiū ad cō
modū creditoris patris qꝛ dñiuȝ ⁊ poſſeſſio eſt patris ⁊ ſola ad
miniſtratio eſt. d. l. certū. Et ſubdit ꝙ admirabile eſt ꝙ ſi pater
eſt ciuilr̄ mortuus fiſcus non ſuccedit in peculio ꝓfecticio ſȝ re
manet apud filium vt ꝓbat̄ in. d. §. ſed vtrū. ⁊ hoc iō eſt qꝛ nālr̄
bona patris filio debent̄ ad quod pr̄ videtur perueniſſe traden
do ⁊ ꝯcedendo peculiū filio ar. l. pr̄em. j. de his que in frau. cre.
⁊ hoc alibi nō reperit̄ ſm bal. in. d. l. pe. ⁊ ēt ſm bar. in. d. §. ſed
vtrum. Saly. ēt in. d. l. pe. refert verba bal. querētes ibi an cre
ditores patris pñt admitti ad peculiū ꝓfecticiuȝ. Et ſubdit po
ſtea Saly. dubitare de intellectu. d. §. ſȝ vtrū. an loquat̄ qñ fiſc⁹
occupat bona pr̄is qui erat creditor fiſci ex ꝯtu vel quaſi ⁊ po
ſtea non reperit̄ ſoluendo vñ vult executionē facere in peculio ꝓ
fecticio ⁊ tunc fiſcus non poſſet facere dum eſſet creditor pa
tris. Sed

tris.ſed huic intellectui ſƺ eũ repugnet rigor ⁊ equitas vt filius
q tractat de lucro preferaſ creditoribus q tractant de dãno cui
tando ⁊ tanto fortius cũ dñiũ ⁊ poſ.talis peculij ſit pris vt ſupe
rius dictũ eſt.ergo ⁊ fiſcus ⁊ priuatus debent in hoc peculio pre
ferri filio q nullũ ius hƺ ⁊ ẽt qꝛ es alienũ minuit lrimam filij.l.pa
pi.§.quarta.ff.de inof.teſta.qñ qd eſt fortius fiſcus debitores
debitoris ſui põt ↄuenire excuſſo prius tñ debitore ſuo.l.i.C.de
ↄue.fi.de.li x.ſcdm ſcdam ⁊.iij.lec.facit.l.mortis.ff.de iu.fiſci.
Unde putat.§.ſed vtrũ.loq qñ fiſcus occupat bona patris pp
debitũ ex delicto ex quo bona patris erant ↄfiſcanda ex quo fi-
ſcus tractat de lucro ⁊ filius de quaſi debito retinẽdo iõ tũc ceſ-
48 ſant rõnes ff.alle.❡ † Et ex hoc infert qcqd dicat ibi bal.ꝙ cre
ditores paterni poſſunt petere inſolutũ ſibi dari bona peculij ꝓ-
fecticij inito filio. Nec ad hoc ob.ſƺ eũ no.ꝑ gl.in.d.l.pe.qꝛ illa
intelligiſ qñ pr̃ erat ciuilr̃ mortuus ⁊ bona eius eſſent ↄfiſcata ꝑ
ut dƺ itelligi.d.§.ſƺ vtꝝ ⁊ ꝯ ſentit gl.illa dũ dicit quãcũqꝫ ⁊c.ſm
ſaly.ſƺ adde ꝙ iſte itellectus ſaly.multũ reſtringit tex.in.d.§.ſƺ
vtrũ ⁊ ↄdicit intellectui quẽ ad illũ tex.tradit bart.⁊ alij in.l.ſi fi
lius.ff.e.vbi vult ꝙ ille.§.hƺ locũ ẽt qñ bona trãſeũt ad fiſcũ ex ↄ
tra vñ reddiſ ſatis ambiguus itellect⁹ ad.d.§.ſed vtꝝ.⁊ ex pdi
ctis ẽt remanet dubiũ an iſta tertia limitatio.vt teneaſ peculiuꝫ
nõ ꝑ filio ſƺ ꝑ creditorib⁹ q pferunſ fiſco ⁊ alijs creditoribus pa
tris dico peti poſſe ↄceſſionẽ peculij ꝑ quã dõce illa durat vſ po-
tior eſſe ptãs filij admiſtrãtis ꝙ pris ⁊ ita ẽt vſ velle bal. in.l.ii.ſ
ii.col.C.ſi in fraud.pa.⁊ ita intelligẽdo vñr ceſſare abſurditates
dcs.⁊ põdera ꝟba ſaly.dũ dicit ꝙ gl.in.d.l.pe.⁊ text.in.d.§.ſƺ
vtꝝ pcedũt qñ pr̃ erat ciuilr̃ mortuus.nã iſtud eſſet ↄ ſcdaꝫ limi
tationẽ.ſ.datã de qua dic vt dictũ eſt.ſ.⁊ illud idẽ ꝙ ſentit ſaly.
in.d.l.pe.§.ſƺ vtrũ.hƺ locũ qñ pr̃ eſt ciuilr̃ mortuus ⁊ ſic ius pa.
ptãtis ſoluiſ ⁊ ita tƺ ẽt ipſemet ſaly.in.l.ſi qs poſt hac.§.i.C.de
bo.pſcri.lƺ nõ faciat mẽtionẽ de doc.q hũc articulũ tãgũt.⁊ ibi
ẽt ſatis plene tãgit an publicatis bonis pris publiceſ peculiũ ꝓ
fecticiũ ⁊ ꝑ plura ↄcludit ꝙ ſic ſƺ nihil alle.qd multũ ſtringat pre
49 ter dictũ.§.ſed vtrũ.❡ † Itẽ in ↄtrũ bar.hic cõcludit ꝙ publica
tis bonis filij nõ publiceſ peculiũ caſtrẽſe ꝑ.l.iij.C.de bo.dã.⁊
ſeqſ Imo.⁊ Pau.de caſt hic.Tamen addit hic ro.ꝙ lƺ ſpecu.
in ti.de feudo.§.qm ꝟ.xl.idẽ tƺ ꝙuis nõ inueniam ſpec.ibi hoc
dicere.tñ ang.in.l.ſi filius.ff.eo.tenuit ↄtrũ.Moueſ ang.qꝛ cũ
filiuſſa.hodie habeat ſeu poſſit hr̃e heredẽ ab inteſtato.vt no.ꝑ
glo.in auc.de here.que ab inteſta.§.i.hodie ceſſat rõ.d.l.iij.nã
ideo illo tpe nõ publicabaſ caſtrẽſe peculiũ qꝛ filiuſſa.in caſtrẽſe
peculiũ olim nõ habebat heredẽ ab inteſtato ſƺ illud occupat pr̃
iure peculij.l.ij.ff.de caſt.pe.⁊ hoc facit ſm ang.qꝛ ſi nõ publica-
reſ caſtrẽſe ꝙ ſpectat ad filiũ quo ad plenã ꝓprietatẽ ⁊ vſufru.er
go filiofa.ↄdẽnato nihil poterit publicari.Nec obſt.ſi dicaſ vt
dicebat bart.hic ꝙ filiafa.olim heredẽ habebat de dote vt not.
glo.parua in.l.auus.ff.de iure do.⁊ plene not.in.l.poſt dotem.
ſol.ma.per Barto.Tamen pp delictũ filie nõ publicaſ dos ad
piudiciũ patris vt no.in auc.ↄ ſi filiuſſa.C.de repu.qꝛ rñdet an-
ge.ꝙ iõ illud eſt qꝛ in dẽm caſum reſtituende dotis fuerat ſtipu
latus eã ſibi vel ſaltẽ de iure cõi in euꝫ poterat ↄſolidare dos pp
ius cõe qd hƺ in actione de dote.l.ij.§.qd ſi in patris.cũ ibi no.
ſolu.ma.ſed in caſtrẽſi peculio pater aliqd ius non habebat nec
erat ꝑuenturũ ad pr̃em ↄ voluntatẽ filij ſi voluiſſet de illo teſta
ri facit.l.ij.ff.ad mace.Ideo ↄcludit ꝙ ſicut qñ publicanſ bona
patris pp delictũ patris publicanſ bona ſua ꝓpria ita publicaſ
peculiũ caſtrẽſe qñ publicanſ bona filijfa.in quo caſtrẽſi filiuſſa.
hr̃ loco patriſfa.d.l.ij.⁊ hãc opi.approbat hic ro.pro quo vltra
predicta adducit.Filiuſſa.cedendo bonis vſ cedere peculio ca-
ſtrenſi ⁊ ſic patri preiudicat.l.cũ ⁊ filij.C.q bo.cede.poſ.eadem
rõne dƺ poſſe patri piudicare delinquẽdo.ad ideꝫ adducit qꝛ ta-
le peculiũ libere eſt filij ⁊ in eo reputaſ paterſa.l.ſi.de inoffic.te.
⁊.d.l.ij.ſed Imo.in.d.l.ſi filius.dicit ꝙ lƺ pro rñſione quaꝫ dat
ang.in.d.auc.ↄ ſi filius.cũ ibi no.facit illud qd not.gl.in.l.ſi do
tẽ.C.de iure do.tñ in ↄtrũ aliqualiter facit illud qd not.gl.in.§.
eſt quoqꝫ.in auc.de nup.vñ ſumiſ.d.auc.ↄ ſi filius.⁊ ↄcludit te
nendam eſſe opinioneꝫ quam tenet Barto.hic ⁊ in.d.l.ſi filius
quia dicta.l.iij.non reperitur correcta.ergo illi ſtandum eſt ⁊c.
l.precipimus ad finem.C.de appellationibus.l.ſancimus.C.
de teſta.Scdo qꝛ ratio ange.vſ friuola qm̃ non vſ abſurdum ꝙ
dãnato filiofa.nihil publicetur nam hoc tolleratur vt expreſſe ꝓ
batur in.d.l.ij.Tertio qꝛ lƺ vt filiuſſa.hodie poſſit hr̃e heredem
ab inteſtato in caſtrenſi ſic in aduenticio peculio non tñ per hoc

ſequitur ꝙ debeat peculium caſtrenſe publicari:quia videmus
ꝙ nec etiam publicaſ aduenticiũ vt ipſemet ang.fateſ in.d.l.ſi
filius.⁊ probat bar.hic ⁊ lƺ pinguius ius habeat filius in caſtren
ſi ꝙ in aduẽticio tñ non vſ ſubeſſe ratio quare nuda ꝓprietas re
manente vſufructu patri non deberet publicari ſi publicareſ ca-
ſtrenſe.Preterea ẽt põt forte dici ſm eũ ꝙ vbi filiuſſa.nõ teſtaſ
de caſtrẽſi tñ cenſeſ vt peculiũ aduenticiuꝫ ẽt hodie ꝑ.d.l.ij.⁊.l.
ꝓponebaſ.ff.de caſt.pec.⁊ no.in.l.pater ſi caſtrenſe peculium.
eo.titu.que iura ꝙtũ ad hoc forte nõ ſunt correcta.verumtamẽ
qꝛ hodie hƺ heredem ab inteſtato in aduenticio vt eſt dictum iõ
habuit etiã in caſtrenſi ⁊ in hoc bñ ſunt correcta illa iura facit qd
no.in.l.neqꝫ.§.ſi.cũ.l.ſe.ff.de teſta.mil.ſm eũ.❡ Adde ꝙ gl.
in.l.i.ff.de bo.dã.in gl.mag.tƺ opi.quã hic tƺ bar.⁊ dicit illa gl.
ꝙ ẽt peculiũ caſtrẽſe nõ publicaſ publicatis bonis filij ⁊ ſic in il-
la implicatiua ẽt ſenſit glo.ꝙ ẽt alia peculia que nõ ſunt caſtren-
ſia nõ publicenſ ⁊ illam glo.ẽt ad hoc ponderat bar.q refert ẽt
ita velle azo.in ſumma illius ti.cũ bar.ẽt ↄcordat io.an.in addi.
ſpe.in ti.de accu.in.iij.parte in.§.ſi.in addi.inci.vt inter certuꝫ
tps ⁊c.ꝓpe mediũ illius additionis ꝑ.d.l.iij.idẽ tƺ guil.de cu.
in.l.iij.§.ſed an hoc auxiliuꝫ.ff.de mino.⁊ ẽt bal.in.l.ſi filius.ff.
de his q ſunt ſui vel alie.iu.vbi dicit ꝙ lƺ qdaꝫ dicant ꝙ.d.l.iii.
ſit correcta.eo qꝛ filiuſſa.põt hodie hr̃e heredẽ ab inteſtato non
recte ↄſiderãt ſm eũ qꝛ cũ ẽt filiuſſa.fuerit deportatus.⁊ ſic ami-
ſerit ius ciuile.l.qdã ſunt ſerui.ff.de pe.merito heredẽ hr̃e nõ põt
cũ mortuus ſit ciuilr̃.ergo ſumus ad ius antiquũ reuerſi quo iu
re pr̃ occupat iure peculij ⁊ iõ ſubdit ꝙ vbi ſnia nõ adimeret ſta
tũ:ſƺ bona ꝙtitatẽ aliquã tũc pr̃ nõ poſſet impedire executionẽ
fiſcalẽ in bonis filij qꝛ nõ põt pater occupare iure peculij cũ non
hẽaſ ꝑ mortuo qd vltimũ eſt ſing.⁊ diligentiſſime no.ꝑ limita
tione.d.l.iij.nec ab alio hoc ſcriptũ repio bal.poſt pe.⁊ cy.ſeqſ
opi.bar.⁊ ibi dicit.ſ.in.d.l.iij.illã.l.ad hoc nõ eſſe alibi refert tñ
ibi cy.⁊ bal.qd Iac.de are.tenebat ꝙ hodie ↄfiſcareſ peculium
caſtrẽſe qꝛ hodie filius in eo hƺ heredeꝫ ab inteſtato ⁊ dñt ꝙ nõ
ob.ſi dicaſ ꝙ pp publicationẽ bonoꝝ debeat publicari peculiũ
caſtrẽſe cũ ſit filij.⁊ cũ publicenſ bona que ſpectãt ad delinquẽ-
tem.l.ii.⁊ ſi.eo.ti.qꝛ ſm eos veꝝ eſt ꝙ dƺ publicari illud qd ad
delinquentẽ ꝑtinet iure cõi ſecus in eo qd ꝑtinet ad eũ iure ſpãli
vt eſt caſtrẽſe peculiũ qd hƺ miles ⁊ iſtud vult ang.in.d.l.iii.hãc
opi.ẽt ſeqſ ſaly ⁊c.⁊ rñdet ad rõnẽ que adducebaſ in ↄtrũ dũ di-
cebaſ ꝙ hodie aliud eſſe dƺ qꝛ filius hodie hƺ heredẽ ab inteſta
to.nã ſƺ ſaly.iſtud nõ ob.qꝛ nõ ↄſtat ꝙ rõ.d.l.iij.fuerit illa.ſ.ꝙ
illo tpe filiuſſa.nõ habebat heredẽ ab inteſtato.qnimo teneſ ſƺ
eũ ꝙ correcta rõne legis non inducatur correctio legis vt tenet
Iaco.bu.in auc.quas actiones.C.de ſac.ſan.ec.tñ non reſidet
ſaly.in hac ſo.ſed in hac dicens ꝙ aut pr̃ eſt ille q eſt ſucceſſurus
ab inteſtato filio ⁊ tũc remanet incorrecta.d.l.iij.qꝛ non põt pr̃
ad hoc peculiũ velle admitti vt heres ſed occupare iure peculij:
vt pater prout olim poterat ꝓbaſ in ſimili ſm eũ in.l.pater quí
caſtrenſe.ff.de caſtren.pec.§.i.illud enim qd ibi non impedit di
lationẽ hereditatis ex teſtamento.Non dƺ eadẽ rõne impedire
ab inteſtato.Aut pater nõ ſucceſſurus erat ab inteſtato filio dã-
nato ſed filius dicti dãnati ſeu deportati ⁊ adhuc idem eſt qꝛ vi-
uens non hƺ heredẽ.l.i.ff.de her.vel act.ven.⁊ ſic pater non põt
dici prius excluſus ſed tex.in.d.l.ij.ante mortis euentũ ꝑmittit
pr̃i hoc peculiũ velut debitũ ergo ⁊ idẽ erit hodie cũ tpe mortis
naturalis nõ repiaſ in bonis ipſius filij vt ibi ꝑ eũ ⁊ ibi ẽt in pe-
culio aduẽticio trãſit cũ bar.hic de qua.q.ẽt aliqd ponit Imol.
in.l.cũ filius in prin.ff.de ver.ob.⁊ ibi in effectu trãſit cũ bar.hic
cũ quo ego ẽt trãſeo ⁊ ad alle.ꝑ angel.in.d.l.ſi filius.multifarie
eſt rñſum.ſ.Solum reſtat rñdere ad.l.cũ ⁊ filij ad quã rñde ꝙ
illa.l.non poteſt ſentire opi.ang.⁊ ro.qꝛ ipſi fatenſ ⁊ negari nõ
põt de iure.C.ꝙ publicatis bonis filij non publiceſ caſtrẽſe.vt
eſt caſus in.d.l.iij.ergo cum tex.in.d.l.cum ⁊ filij ſit de iure.C.
non põt ad hoc ꝓpoſitũ allegari ⁊ dic ꝙ tex.in.d.l.cũ ⁊ filij.loq
tur in caſu in quo filius non mutauerit ſtatuꝫ ſecus in caſu.d.l.
iii.⁊ ſic ille tex.non põt adduci pro limitatione data ꝑ bal.in.d.
l.ſi filius.quã.ſ.retuli.❡ Uel rñde put rñdet bar.ꝯ ad.d.l.iii.
§.idẽ ſcribit.ff.de pecu.in prima rñſiõe.ↄſidera ẽt qꝛ ad ar.prin
cipale quo vtunſ illi q tenent ↄ Bart.videreſ vltra pdicta poſſe
rñderi ꝙ de iure.C.filiuſſa.habebat heredẽ ab inteſtato.l.quod
ſatis in princi.⁊ ibi Bart.⁊.l.quecunqꝫ.C.de bon.que libe.⁊.l.
fin.C.cõ.de ſuc.ergo cum tex.d.l.iii.ſit de iure.C.non põt dici
ꝙ illud iõ ibi ſit.eo qꝛ filiuſſa.nõ poterat illo iure hr̃e heredẽ ab

inteſtato.tñ ſiqs vellet hāc rñſionē tollere poſſet replicare φ lʒ
de iure.C.ſiliuſſa.in aduēticijs repiat̄ h̄ēs heredem ab inteſtato
ɔ̄ut loquunt̄ iura ꝑalle.tñ hic nō repit̄ in caſtrēſibus. Vñ ex idē
ꝑitate vel maioritate rōnis nō dʒ fieri extēſio in correctorijs ſʒ
cōes ɔcluſiōes.vt colligit̄ ex no.in.d.auc.quas actiōes cū ɔcor.
50 ¶ † Itē adde φ publicatis bonis filij nō publicat̄ peculiū ꝓfe
a cticiū ēt ſi habuiſſet filius a p̄re exp̄ſſam ꝑtātem donādi a ꝛ diſſi
pandi.nā non pōt publicari ex ꝑtāte donandi.qꝛ hec non eſt do
natio.nec ex ꝑtāte diſſipandi.qꝛ nō itelligit̄ cogitarū de delicto
ne det̄ materia delinquēdi.l.ɔuenire.ff.de pact.do.l.ſi vnus.§.
illud.ff.de pac.ꝛ ita elegāter decidit ang.j.eo.l.ſi filius.ꝛ cū eo
trāſit ibi ſimpl̄r imo.ꝛ ſatis ſentit bart.h̄ q ad hoc adducit.d.l.
iij.in implicatiua.nec ꝛc.licet nō ita clare loquatur ſicut facit an
ge.in.l.i.j.de bo.dam.ꝛ Bal.in.l.executorem.in.xij.colum.C.
de execu.rei iudi.q pro hoc alleg.d.l.iij.§.ſi filius.ff.qđ quiſqʒ
iur.idē ēetʒ gui.de cu.in.l.iij.ff.ſed an hoc auxiliū.ff.de mino.
ꝛ ſaly.in.l.ſi filius.C.de bo.dā.nā ſi non publicat̄ aduēticiū vel
caſtrēſe tātominus publicari dʒ ꝓfecticiū in quo fere nullus hʒ.
51 ¶ † Itē circa hec que ponit hic bar.ɔtingit dubitari an publica-
tis bonis p̄ris publicet̄ vſufru.quē hʒ p̄r in peculio aduēticio fi
lij.ro.in hoc referēs φ bar.in.l.ſed ſi poſtulauerit.§.iubet.j.de
adul.format iſtā.q.ꝛ nō decidit ſʒ dicit ſe dixiſſe hoc.ſʒ ipſemet
bar.in.l.ſi qs in tātā.C.vñ vi.vr̄ ſentire φ cōmoditas vadat ad
fiſcū.ar.l.neceſſario.§.ſi.ff.de pi.ꝛ cōmo.rei ven.ꝛ cū eo tranſit
ang.in.l.eoꝝ.j.e.ſʒ bar.in.l.ſiqs poſt hac.C.de bo.dā.in qbuſ-
dā lec.ꝑut refert ſaly.ibi ꝛ ro.hic tʒ qđ vſufruc.publicat̄.alle.d.
§.iubet ꝛ.l.ſtatim.§.ſi.de iur.fiſ.ſed bal.in.l.i.C.de bo.li.dicit
φ vſufructus nō publicat̄ redit ad ꝓprietatē alle.l.corruptionē
in ſi.C.de vſufru.itelligēdo tñ dictū bal.ſm.l.quā alleg.ſ.qñ ille
cuius bona publicant̄ ꝑdebat ex delicto ciuitatē vel libertatē.ſa
ly.ff.do in.l.ſiqs poſt hac dicit φ.d.§.iubet.alle ꝑ bar.nihil facit
qꝛ loqt̄ in caſu ſpāli in quo ēt ꝓprietas publicat̄.ꝛ ſic cū ꝓprieta
te ɔſolidat̄.vñ dicit ſaly.videri dicēdū φ aut publicatio fit ex ta
li cā ꝑꝑ quā p̄r puiuet̄ p̄ria ꝑtāte ꝛ ltima adminiſtratiōe tūc vſu-
fru.nō publicat̄.ſʒ ad ꝓprietatē filij reuertet̄ qꝛ ceſſat rō ꝑꝑ quā
p̄r vſumfru.hʒ ſcʒ patria ꝑtās alle.l.cū opʒ.§.cū aūt.C.de bo.q̄
li.ꝓ iſta opi.ēt alle.no.ꝑ gl.in l.ſi.in glo.iiij.in ſi.C.de ſen.paſ.
bñ facit lʒ ipſe nō alle.id qđ h̄r in.§.cū aūt.inſti.qb.mo.ius pa.
po.ſo.iūcta.d.l.corruptionē.in ſi.aut publicatio fit ex cā ex qua
p̄r patriā ꝑtātē nō ꝑdit.ꝛ tūc publicat̄ vſufructus.ſeu eius com
moditas quaſi nondū venerit tp̄s ɔſolidādi vſumfructū cū pro
prietate.d.l.ſtatius in ſi.ꝛ.l.cū p̄r.§.hereditatis.de lega.ij. Tñ
dicit ſaly.φ circa iſtud vltimū mēbrū facit.qꝛ ſi publicatis bōis
p̄ris nō publicat̄ peculiū ꝓfecticiū.ſed filio ɔcedit̄ lʒ filius in eo
nullū ius habeat.vt dcm̄ eſt.ſ.quātomagis redire dʒ iſte vſufru
ctus ad filiū cū ꝓprietatē habeat.itē hūc vſumfructuʒ ſeu cōmo
ditatē p̄r hʒ a lege vſqʒ ad tp̄s.ſ.donec durat p̄ria ꝑtās.ſʒ cōmo
ditates ɔceſſe alicui ad tp̄s ex legis diſpōne nō trāſeūt ad fiſcuʒ
ad quē ex publicatiōe trāſeunt alia bona illius.vt.d.l.ſiqs poſt
hac ver.dos ēt.nō ob.d.l.ſtatius.§.ſi.qꝛ ibi illa cōmoditas ꝛ di
latio ꝓcedit ab hoie nō a lege.ſicut ꝛ alſ eſt dr̄ia iter dilationē ꝓ
cedētē a le.vt pʒ in.l.ſi cū milit.§.i.ff.de cōpēſa.melius alle.l.cel
ſus in p̄n.cū ibi no.ff.de arbi.ꝛ ꝑꝑ hoc dicit eſſe cogitādū dicēs
qđ poſſet rñderi ad arg.factū de peculio ꝓfecticio hoc mō.ſ.φ
peculiū ꝓfecticiū nō publicat̄.qꝛ nō erat in adminiſtratiōe p̄ris
ꝛ φ ad.d.l.ſiqs poſt hac.ff.dos ēt poſſet rñderi φ ibi ille cuius
bona ɔfiſcabant̄ erat ciuil̄r mortuus.ꝛ ſic in caſu illo filij eſſent a
p̄ria ꝑtāte liberati.ro.hic ɔcludit φ ſi publicatio fcā eſt ex tali cā
ex qua p̄ria ꝑtās ſoluit̄ vſufructus nō publicat̄ ſʒ ad ꝓprietateʒ
redit qꝛ eſt extincta cā ꝑꝑ quā debet̄ p̄ri.forte tñ ſm euʒ poterit
dici φ tūc medietas vſufr.debeat ad fiſcū ꝑuenire ſicut ꝑueniſ-
ſet ad p̄rem filio ꝑ eū emācipato.d.§.cuʒ aūt.aut publicatio fit
ex cā ex qua nō ꝑdit̄ p̄ria ꝑtās.ꝛ tūc cōmoditas vſufru.publica
tur ar.d.l.neceſſario.§.ſi.cū ſe.Et ſubdit φ in vſufructu ꝑtinēte
ad aliū q̄ ad p̄rem dʒ diſtingui.aut bona vſufructuarij publicā-
tur ex tali cā ex qua iducit̄ media vel maxima capitis diminutio
ꝛ tūc vſufructus nō publicat̄.ſʒ ad ꝓprietatē redit.vt.d.l.corru
ptionē.aut ex tali cā ex qua nulla capitis diminutio iducit̄.ꝛ tūc
nihil obſtat.quin commoditas vſufruc.publicetur arg.d.l.ne-
ceſſario.ꝛ durabit penes fiſcum tanto tempore quanto dura-
turus fuiſſet vſufruct.apud vſumfructuariuʒ.vt ibi.ꝛ.l.peto.§.
prediū.de leg.ij.ꝛ.l.lex vectigali.ff.de pig. ¶ Adde qđ bart.in
l.iij.§.ſed vtꝝ.ff.de mino.format iſtā.q.in p̄re cuius bona ſunt

publicata.ꝛ dicit eſſe cogitāduʒ ꝛ qđ vidit ſeruari φ vſufructus
aduēticioꝝ publicet̄ ꝑ.d.§.iubet.ꝛ.d.l.ſtatius.ꝛ aduerte qꝛ rñ-
ſio data ꝑ ſaly.ad.d.§.iubet.eſt ɔ̄ iſtū tex.q loqt̄ ēt qñ ſolus vſu
fructus publicat̄ vñ ad illū tex.poſſet rñderi ꝛ melius qđ loqtur
qñ ꝑticulare ius φ qs hēbat in certa re puta in ſeruo certo debe
bat publicari.nos aūt loqmur qñ bona vel certa quota bonoꝝ
debebat ɔfiſcari.ſatis tñ pʒ p̄ua diſtinctio ſalyc.q̄ ēt colligit̄ ex
ꝟbis bar.in.d.l.ſiqs in tātaʒ.in ſi.in rōne ſui iūctis ꝟbis bal.in
l.i.de bo.li.ꝛ ꝓ illa diſtinctiōe in.ii.mēbro ēt poſſet adduci tex.
ꝛ in.d.§.iubet.q loqtur qñ ille cuius bona ɔfiſcant̄ nō erat paſ-
ſus maximā vel mediā capitis diminutionē ex qua veniret ꝑdē-
da pa.po.ꝛ iſta poterit eſſe alia rñſio ad illū tex.nec ob.d.l.ſiqs
poſt hac ff.dos ēt qꝛ ibi illa cōmoditas iuris dotalis que dēbat
eſſe apud maritū ꝑire debebat publicationē bonoꝝ ꝛ reuerti ad
mulierē vt ipſa interim ſe ꝛ ſuos alere poſſit vt ꝓbat̄ in.l.ſi ma-
rito publico.in p̄n.ſo.ma.iūcta.l.vbi adhuc.C.de iu.do.ꝛ dēcla
rat bar.in.l.ſi ɔſtāte in.v.q.p̄ncipali.ff.ſol.ma.ꝛ iſtō plus pʒ φ
dr̄ia quā facit ſalyc.inter diſpoſitione legis ꝛ diſpoſitionē hōis
inter quas quo ad ꝓpoſitū nō eſt dr̄ia nec rō diuerſitatis ēt.d.
l.ſiqs poſt hac.loqt̄ in cōmoditate quā hēbat maritus in diſpo
ſitiōe hōis.ſ.ex ɔ̄tu dotis.nec pʒ illud qđ dixit ro.dū voluit φ
qñ publicatio fit ex cā ex qua finit̄ pa.po.φ dimidia vſufruc.va
dat ad fiſcū.ꝑ dictū.§.cū aūt.qꝛ dico φ in caſu illi⁹.§.dat̄ dimi-
dia in ꝑmiū libertatis ꝛ p̄ria ꝑtāte qñ bñficiū ɔferre voluit p̄r fi-
lio emācipato.ꝛ ibi in ꝟ.remunerationē.ſʒ in.q.nr̄a fiſcus nil fe
cit vt filio bñficiū ɔferret ſed vt delictū p̄ris puniret.illud aūt qđ
dicit ro.in alio vſufructuario q̄ p̄re vr̄ bñ dictuʒ. ¶ Sed qd ɔ̄
publicatis bonis ꝓprietarij ꝛ ipſa ꝓprietate.an fiat aliqđ p̄iudi
ciū vſufructuario.dicit bal.in.l.iiij.§.ſi filius.ꝑ illū tex.ff.qđ qſ-
qʒ iu.ꝛ latius in.c.i.§.ruſus.de ɔtro.inueſti.qđ nō facit.d.§.iu
bet.ꝛ ponit ēt bar.hic lʒ in terminis aliqualiter diuerſis.dū in ef
fectu q̄rit an publicatis bonis filij publicet̄ peculiū aduēticiū in
quo filius hʒ ꝓprietatē ꝛ pater vſumfructū.ꝛ ipſe tʒ φ ēt ꝓprie-
tas nō publicat̄ ꝑ rōnes ſuas q̄ ceſſant in proprietario ēt qđ no.
ſpec.in ti.de ſta.mo.ver.ff.querit̄.ꝛ tex.in.c.dñs cū emptore in
ti.de ɔtro.iter do.ꝛ em.feu.quē tex.ff.alleg. ¶ Itē inq̄tū bart.
hic in ea.q.dicit φ ꝑꝑ ɔ̄tū filij nō tenet̄ pater de peculio aduē-
ticio ꝑ text.cū gl.in.l.pater q caſtrēſe.in p̄n.j.de ca.pe.quā gl.
putat hic Imol.alibi non repiri ita clare.quod tñ intelligit bar.
eſſe veꝝ niſi pater ɔceſſerit adminiſtrationē filio peculij.qꝛ tunc
in ɔſequentiā vr̄ ɔſentire φ fieri poſſit executio ēt in ipſo pecu
lio.ꝛ ſic intelligit ipſe gl.no.in.l.ſi ɔdēnatus.ff.de noxa.que gl.
ſi intelligit̄ de exp̄ſſo ɔſenſu p̄ſtito executioni paꝝ dubij hēret.ꝛ
ita ſimpl̄r tʒ hic imo.dicēs iſta eſſe ſingl̄r notanda. Sed ro.du
bitat an ſic verum φ qñ pater ɔceſſit filio adminiſtrationem ad
uēticij videat̄ ɔſentire φ fiat executio in eo ꝓ debito ɔ̄tus initi
ꝑ filiū.nā ɔ̄ bar.facit ſm eū qꝛ lʒ ɔceſſa ſit adminiſtratio:non tñ
ſeqtur φ ſit ɔceſſa alienatio.l.ꝓcurator totoꝝ.ff.de ꝓcu.ꝛ qđ h̄r
in.l.ſi filius.j.de do.ꝛ qđ h̄r in.d.l.ab agnato.ꝛ in.l.ſi.ff.de cu.
fur.ꝛ in.l.ɔ̄ iuris.§.ſi.ff.de pac.ꝛ in.l.creditor.§.lucius.ff.man.
ſcđo mouet̄ qꝛ p̄r nō hʒ ius alienādi peculium aduenticiū.l.i.C.
C.de bo.ma.cū.l.cuʒ opʒ.§.i.C.de bo.que lib.ergo hanc pote
ſtatē quā non hʒ non pōt tranſferre in filiuʒ.l.nemo plus iuris.j.
de reg.iur.cum ſi.ꝛ propter.h.d.ſe relinquere cogitandū. Di-
cit ēt φ bal.in.l.ſi.§.ſi.C.de vſu.rei iudi.eleganter decidit alium
intellectū ad glo.in.d.l.ꝛ ſi ɔdēnatus.ſ.φ illa glo.ſing.velit φ
ꝑ ɔſenſum quē pater preſtat filio in lite ſeu in iudicio moto con
tra filium pōt ſnīa que poſtea fert̄ ɔ̄ filiū executioni mandari in
peculio ꝛ vſufructu aduēticioꝝ ɔ̄ patrē.qꝛ tunc redigit̄ ad inſtar
peculij ꝓfecticij.ſubdit tñ ro.φ forte non eſſet abſurdum dice-
re φ indiſtincte permiſſa ſit executio in peculio aduenticio ex cō
tractu aut iudicio filij.qꝛ ex quo obligatur pater de peculio pro
fecticio.l.iij.§.ꝛ idem ſcribit de peculio q̄uis illud peculium ſit
patris.d.l.certum.quantomagis in aduenticio cuius proprie-
tas eſt filij. Secundo adducitur quia ſi permittitur alienatio ad
uenticiorum ob es alienum hereditatis.vt.l.fina.§.ſin autem ea
alienum.C.de bo.que lib.eadem ratione dʒ permitti alienatio
ob aliud debitum filij. Tertio.qꝛ lʒ prohibeat̄ talis peculij alie-
natio.non tamen debet intelligi prohibita in caſu noſtro ſicut
videmus in ſimili in.l.alienationes.ff.fa.her.ꝛ in co.ti.de reb.
eo. Et dicit φ forte hoc eſſet tenendum niſi in contrarium eſſet
auctoritas glo.in.d.l.pater ꝛ auctoritas barto.hic ꝛ Bald.hic
d.l.ſi.§.vbi autem.ꝛ.§.filij aūt.C.de bo.que libe. vbi habetur
φ extra

a ¶ Donādi.
adde in.ro.cō
ſil.clxiii.abos.
ɔſi.lxvi.ii.lib.
ubi ſeqt̄ dicta
bar.h̄ quo ad
peculiū profe
cticiuʒ ꝛ aduē
ticiuʒ an reſti
tuto p̄re bāni
to recupet bo
na aducititia i
qbus hēbat
vſumfructuʒ.
vide ꝑ bal.cō
ſil.cccclxxxix.
ſim.li.qualiter
aūt ſnīa lata ɔ̄
vxorē fiet exe
cutio.vide ꝑ
io.an.in addi
tio.ad ſpec.in
ti.de exe.ſen.
§.breuiter ꝟ.
qd ſi hic filius
fa.vbi ēt vide
de ſupradictis
queſtiōibus.

ꝙ extra caſus hic poſitos eſt licita ēt filio talis peculij alienatio.
adde ēt ꝙ ipſem et ro.in.l.filio.la.ij.ff.ſol.ma.ēt tꝫ ꝯ bar.hic in
quantū bar.dicit ꝙ ſi pater ꝯceſſit filio adminiſtrationē aduēti-
cioꝝ poterit ad ꝑiudiciū patris ꝯueniri pater actiōe de peculio
ſicut dicimus in ꝓfecticio.ꝛ adducit ro.ꝯ bar.l.ꝯ iuris cū alijs.
ff.allega.ꝛ ēt ſi pater non pōt ꝯcedere aduēticiū niſi in certis caſi
bus vt eſt dictū.ſ.quātominus poterit ꝯcedere ptātē alienādi
filio.reprehendit ēt ibi ro.dictū intellectū quē poſuit bal.in pre-
allega.l.fi.C.de vſu.rei iudi.mouet̃.qꝛ talis ꝯſenſus preſtitus p
patrē filio litiganti in iudicio nō oꝫ operari ꝙ pater incurrat ali
quod vinculū obligationis vt eſt glo.ſing.in.l.i.§.ſi ratū.ff.qđ
iuſſu.ꝛ no.bar.in.l.ſi cū dotē.§.trāſgrediamur.ff.ſo.ma.ꝛ bal.
in.l.i.C.qđ cū eo.ꝛ qꝛ ille ꝯſenſus preſtat̃ ad lītimandā pſonā fi
lij in iudicio.l.fi.§.neceſſitate.C.de bo.que lib.ergo nō oꝫ opa
ri vltra intētionē agentis.l.nō oīs in princ.ff.ſi cer.pe.dicit tñ qđ
ſalua veritate ēt patre nō ꝯſentiente poterit ex ſnīa lata ꝯ filiū fie
ri executio in aduēticijs per tria.primo p.l.pe.C.q bo.ce.poſ.
in ver.patri acqri ꝓhibitus.ꝛ ſic loq̃ de aduēticijs ꝓut in ſimi
li loq̃ tex.in.l.de col.ꝛ in.l.pe.C.q teſta.fa.poſ.Scđo qꝛ ſit exe
cutio in ꝓfecticio qđ eſt pr̃is vt eſt dictū quātomagis in aduēti-
cio qđ eſt filij.tertio qꝛ pmittit̃ alienatio aduēticij ob es alienū
hr̄ditatis aduēticie.d.§.finaūt.ergo eadē rōne oꝫ pmitti execu
tio ꝓ debito filij.ꝛ lꝫ patri ꝛ ēt filio regulr̄ ſit ꝓhibita alienatio
taliū aduēticioꝝ iuribus.ff.ad hoc alle.nō tñ ſeq̃ ꝙ ſit ꝓhibita
dicta executio.qꝛ eſt alienatio neceſſaria.ar.l.diuus.ff.de peti.
here.ꝛ.l.pater filiū.in prin.ff.de leg.iij.ꝛ.l.filiuſſa.§.diui.de le
ga.i.l.peto.§.prediū.l.q ſolidū.§.fi.de leg.ij.l.ſi pupillorū.ff.
de admi.tuto.ꝛ p hoc nō fiet ꝑiudiciū patri in vſufructu q reſer
uabit̃ arg.l.v.in fi.ff.de vſufru.Et p predicta dicit ſe ita ꝯſuluiſ-
ſe in ciuitate Janue.bal.in.l.frater a fratre in.iii.col.ff.de cōdi.
inde.aliqđ tangit de iſta materia.ꝛ ibi ſimplr̄ approbat gl.que
eſt in.d.l.pater.ſaly.plenius ceteris in.d.l.fi.C.de vſur.rei iu.
tāgit iſtū articulū.ꝛ dicit ꝙ gl.ſing.in.d.l.ſi cōdēnatus.dicit ꝙ
in peculio aduenticio in quo vſufru.ſpectat ad patrē fiet execu-
tio ſnīe late ꝯ filiū ꝯſentiente patre.ꝛ ſm ſaly.illa glo.hꝫ varios
itellectus vnū quē poſuit bar.hic ꝛ retuli.ſ.cui itellectui hꝫ ſaly.
ñ ꝯueniūt ꝟba illiꝰ gl.vbi gl.dicit ꝙ ſit h̄ ex neceſſitate ꝛc.preter-
ea ꝙ bar.nō dicat verū ꝓbat̃ hꝫ ſaly.qꝛ tex.in.d.l.ꝛ ſi ꝯdēnatꝰ ꝛ in
d.§.idē ſcribit.vult qđ ꝯ patrē fiat executio in ꝓfecticio ꝯceſſo
filio in adminiſtratione ꝛ fiat executio ſolū peculiotenus.qꝛ de
peculio cōuenitur pater.ꝛ ſic añ oīa deducit id qđ ſibi debet̃.vt
in preallē.l.ꝛ ſi ꝯdēnatus.§.peculiū cū ſimi.de pe.ergo idem ēt
in aduēticio ꝯceſſo filio in adminiſtratione vt pr̃ deducat vſum-
fructū ſuū.ꝛ ei ius vtendi ſit ſaluū.nā p ꝯceſſionē factā ad admi-
niſtrandū non vr̃ pater ius ſuū remittere.vt no.in.l.ſi donatio
ne.C.de col.refert ēt ſaly.intellectū datū ad illā gl.in.d.l.fi.§.i.
p bal.ſ.retuli.Sꝫ dicit ſaly.ꝙ ille intellectus nō cōuenit verbis
illius gl.dicentis.qꝛ ſit hoc ex neceſſitate ꝛc.niſi ſm eū intelligas
de neceſſitate que iniungit̃ patri vt ꝯſentiat filio defendenti ſe in
iudicio de quo in.d.§.neceſſitate.¶ Preterea cum pater ꝯſen
tiēdo non ꝑiudicet ſibi in ꝓfecticio cū in eo nō fiat executio niſi
peculiotenus deducto eo qđ patri debet̃ cū pater de peculio cō
uenit̃.l.ſi noxali.§.fi.ff.de peculio.Unde putat ipſe ꝙ illa glo.
habeat aliū intellectū.ſ.ꝙ in aduēticio poſſit fieri executio patre
volēte.q.d.glo.ꝙ non eo inuito.ꝛ tunc pmittit̃.qꝛ alienatio eſt
neceſſaria.nā voluntaria non eſt pmiſſa ſm aliquoꝝ opi.vt ſm
eū no.in.d.§.filius aūt.ad tollendū igit̃ illoꝝ opi.ſubiunxit illa
glo.dicta verba.Uel ideo ſic dixit glo.quaſi pater teneat̃ ꝯſenti
re.Tamen qcqđ ſit de intellectu illius glo.cū querit̃ an in aduē
ticio peculio poſſit fieri executio ꝯſentiēte patre ꝯ filiū in certa
quantitate dicit ſaly.eſſe diſtinguēdū.ꝙ aut prius fuit debitū
de quo facta eſt ꝯdēnatio ꝙ̄ fuerit peculiū.ꝛ tūc in eo poſſit fieri
ꝯdēnatio ēt patre inuito.qꝛ beneficiū vſufructus patri ꝯceſſum
nō oꝫ nocere creditoribus prioribus.arg.l.ij.§.ſi qđ a principe
ff.ne qđ in loco publico ꝛ in.l.meminerint.C.vnde vi.Pro hoc
bene facit.d.§.finaūt es alienū.ꝛ ibi de hoc habes exēplū.ꝛ fa
cit.l.i.C.de bo.ma.aut prius fuit peculiū ꝙ̄ debitū filij.ꝛ ſic pa-
ter prius habebat vſumfructū aduēticij.ꝛ tūc aut debitū filij cau
ſatū eſt a re peculiari vt qꝛ pecus aliqđ peculiare dānū dedit alte
ri.ꝛ tūc putat qđ executio poſſit fieri in peculio ꝛ maxime in re
dānū dante.qꝛ pōt illam dimittere ꝓ noxa.pro hoc accedat.l.ſi
ex duobus.§.ſi plures.ff.co.l.ſi cū vſufructuarius.ff.ſi ex noxa.
cau.agatur.aut debitū filij fuit cauſatū a ꝓprio ꝯtu filij.ꝛ tūc
patre volente fiet executio in aduēticio.qꝛ tūc talis executio pre
iudicat patri in vſufructu.arg.eoꝝ que legunt̃ ꝛ notantur in.d.
§.filius aūt.ꝛ ita intelligit ipſe gl.in.d.l.ꝛ ſi ꝯdēnatus.patre āt
inuito an poſſit fieri executio dubiū eſt hꝫ cū.nā tūc ꝓcedit opi.
bar.ꝛ bal.que ſunt diuerſe ſed nulla eoꝝ eſt tenēda ſm Saly.rō
nibus.ff.p eū ꝯ illos adductis.Unde ꝯcludit ipſe qđ ſicut in ꝓ-
fecticio peculiaris ſit ꝯdēnatio ꝛ executio ſic ꝛ in aduēticio vt ſic
vſufructus pr̃i debitus deducat̃ ꝛ in eo nulla fiat executio cū p
prius ius vſufructus fuerit ſibi queſitū ꝙ̄ debitū filij fuerit ꝯtū
ideo abſqꝫ ſuo facto ei nō oꝫ tolli.ar.l.fi.C.de pac.l.cū heres.C.
loca.l.id qđ noſtrū de re iu.ꝛ qꝛ ꝓprietarius non pōt ſeruitutes
imponere nec aliud facere p qđ ꝯditio vſufructuarij deterior ſit
l.ſed ꝛ ſi qđ cū.l.ſeq.ff.de vſufruc.nec ob.ꝙ filius nō pōt aduen
ticia in qbus pater hꝫ vſūfructū alienare ſine pr̃is ꝯſenſu.d.§.fi
lius aūt.qꝛ tex.loqtur in alienatiōe volūtaria nō neceſſaria vt in
caſu nr̃o.Jtē nō ipſe ſed lex hoc facit in executiōe ſnīe.ꝛ hoc ꝓ-
cedit ēt ſi nō ex ꝯtu.ſed ex delicto filius ſit ꝯdēnatus ad certam
quantitatē vt.d.l.ꝛ ſi ꝯdēnatus.ꝛ ſm ꝑdicta oꝫ intelligi glo.ibi
poſita.ꝛ ita reſidet ſaly.ꝛ bal.in addi.ſpecu.in ti.de ſen.in.xvij.
col.in ver.filiofa.ꝛc.ſeqtur glo.in l.ꝛ ſi ꝯdēnatus.tñ eam aliter
non declarat.idē ēt facit bal.in.l.ſi filius.ff.de his q ſunt ſui vel
alie.iur.bal.ēt in rub.C.de exerci.in.vij.colū.dicit ſe credere ꝙ
ſicut pater obligat̃ de peculio ꝓfecticio ita obligat̃ de vſufructu
peculij aduēticij ſi cōmiſſus eſt filio talis vſufructus.facit ſm eū
id qđ no.j.de fideiuſ.l.ſi qs ꝓ eo.§.i.ꝛ ſic vr̃ bal.ibi ſeq opi.bar.
hic que in effectu vr̃ ꝟior.nā alle.in ꝯriū non vīr obſtare ſi bene
ꝯſiderent̃.Et primo nō ob.inꝙ̄tū ro.dicebat ꝙ vr̃ poſſe fieri in
diſtincte executio in aduēticio ad ꝑiudiciū patris.ēt ſi pater nō
ꝯceſſit adminiſtrationē filio.qꝛ ſi pōt fieri in ꝓfecticio qđ eſt pa-
tris ꝙ̄tomagis in aduenticio qđ eſt filij.nā ad iſtud arg.colligi
tur rñſio ex verbis bar.hic qꝛ in ꝓfecticio ſit executio ad preiudi
ciū patris.qꝛ pater ꝯceſſit filio adminiſtrationē peculij.ſecus in
aduenticio in quo nō ꝯceſſerit adminiſtrationē.bene facit.l.pe.
ꝟ.patre volente.C.q bo.ced.poſ.Nec ob.dum ſcđo allegabat
ro.text.in.d.§.finaūt es.qꝛ rñde ꝙ ibi hereditas trāſibat ad fi-
liumfa.ꝛ eius patrē ex cā aduenticij cum onere ſuo.ſ.eris alieni
qđ fuerat creatū anteꝙ̄ ius vſufruc.eſſet acqſitū patri.vt ēt dixi.
ſ.referendo Saly.facit.l.ſi ſuperatus.§.ſi cuꝫ ſeq.ff.de pigno.
preterea ibi pater illi alienationi ꝯſenſit.Non ob.tertiū arg.ro.
hic.qꝛ non oꝫ intelligi ꝓhibita alienatio neceſſaria.ēt ſine ꝯſen-
ſu patris qđ vltra allega.p eū ſpecialius ꝓbat̃ in.l.pe.C.q bo.
ced.poſ.ꝛ ibi expreſſe bal.ꝛ ſaly.ponderant illū tex.ꝙ filius poſ
ſit ex cā neceſſaria alienare bona aduēticia ſine ꝯſenſu patris.qꝛ
rñde ꝙ vbi pater non ꝯceſſerat adminiſtrationē filio.tūc argu.
ꝑdictū nō īfert ꝙ fiat executio ad ꝑiudiciū pr̃is reſpectu vſufru
ctus ſꝫ ſolū reſpectu ꝓprietatis.ꝛ illud fateor,vt ēt firmat ſaly.in
d.l.fi.§.i.ꝛ ēt roma.in.d.l.ſi filio.ꝛ ita pōt intelligi gl.in.d.l.pr̃
q caſtrenſe.vbi vult ꝙ indiſtincte pater in peculio aduēticio.ꝙ̄-
uis non poſſit ꝯueniri actione de peculio.ſ.ad preiudiciū patris
ꝙ̄tū eſt ꝓ vſufructu.tñ bñ pōt ꝯueniri vt lītimus adminiſtrator
filij.ſ.ad preiudiciū filij reſpectu ꝓprietatis.Et ſimiliter nō ob.
arg.q̃ adducunt̃ ꝯ bar.vbi bar.dicit ꝙ ſi pater ꝯceſſit filio admi
niſtrationē aduēticij pōt ad ꝑiudiciū patris fieri executio in ad-
uenticio.nā primo non obſt.dum arguebat̃ ꝙ lꝫ ſit ꝯceſſa admi
niſtratio.non tñ vr̃ ꝯceſſa alienatio.qꝛ dico ꝙ conceſſa admini-
ſtratione bonoꝝ vr̃ conceſſa ptās agendi ꝛ defendendi in indi-
cio.c.qui generaliter.in principio cum glo.in verſi.experiri.de
procu.li.vj.facit.l.vnus.§.ſi procurator.j.de iniur.ergo ſi ſnīa
ferat̃ contra talem agentē ꝛ defendentem preiudicat̃ concedēti
vti adminiſtranti:ꝛ per ꝯñs non vr̃ habere poteſtatem alienan-
di per viam iudicij non.n.eſt ipſe ſed index qui alienat.Preter
ea hoc plꝫ clare in filio cui conceſſum eſt peculium ꝓfecticium.
qꝛ tūc ſnīa lata contra filium preiudicat patri in peculio.d.l.iii.
§.idem ſcribit.ꝛ.l.filio.la.ij.ꝛ ibi no.ff.de pecu.Non obſt.ēt ꝙ
pater non habeat ptātē alienandi aduenticiū.ergo non poteſt
alienandi ptātem concedere filio.quia reſpōdeo ꝙ imo pr̃ vna
cum filio alienare poſſunt ſeu filius cuꝫ conſenſu patris.vt.d.§.
filius aūt.Preterea iura ꝓhibentia alienatiōes aduēticioꝝ nō
intelligunt̃ de neceſſaria alienatiōe iuris qđ hꝫ alienans ſeu alie
natiōi ꝯſentiēs.vt.ſ.dictū eſt.ñ ob.ēt ea q̃ ꝯ bar.adducit ſaly.qꝛ
p̃uo rñde ꝙ gl.in.l.ꝯdēnatus.patit̃ itellectū bar.nā illa ꝟba gl.
dicētis qꝛ ex neceſſitate ſit ꝛc.pñt itelligi qñ ſit executio ſnīe ī tali
peculio ꝛ eſt alienatio neceſſaria in q̃ ñ reqrit̃ ꝙ ī actu alienatio

nis.l.executionis interueniat alius ſpecificus ꝯſenſus ꝑ.d.l.pe nul. dūmodo ꝓceſſerit volūtas patris in ꝯcedēda administratio ne peculij. Preterea dato ꝙ illa gl. hoc nō dicat. tñ opꝫ ꝙ hoc nos dicamus cū hoc in caſu ſit eadē rō in aduēticio qꝛ in eo cō ceſſa eſt administratio filio a pr̃e ꝗ eſt in ꝓfectitio vt hic ꝑ bart. ideo idē ius dꝫ eſſe in vtroqꝫ. Non ob. dū ſaly. dicit ꝙ lꝫ pater ꝯcedat administrationē peculij aduēticij. tñ dꝫ deduci id qḋ de bet̄ ꝯcedētu peculiū ꝗ de peculio ꝯuenit̄.d.l.noxali.§.fi.ꝛ ſic de bet deduci vſuſfructus ſpectās ad patrē. qꝛ rn̄de ꝙ in hoc fallit̄ ſaly. nā de peculio dꝫ in p̄mis deduci id qḋ ꝯcedēti debet̄.ſ.ex alia cā. ꝙ ex eius peculij ꝯceſſiōe. vt pꝫ in.l.depoſiti.§.fin.ff. de pecu. alias enim ſequeret̄ ꝙ qñ alij creditores agerēt de peculio ꝯ pr̃em vel dñm ipſuꝫ totū peculiū ꝯceſſum poſſet deduci ꝑ pa trē vel dñꝫ qḋ eſt ꝯ dicta iura. ergo cū pr̄ abſolute ꝯceſſerit filio administrationē bonoꝝ aduēticioꝝ apparet ꝙ cōceſſit admini ſtrationē aduēticioꝝ ēt reſpectu vſuſfructus ꝗ erat pr̃is ꝛ ꝑ ꝯñs vſuſfructus ꝗ eſt in ꝯceſſiōe peculij nō eſt deducēdus. Bene pu to veꝝ eſſe ꝙ dictus intellectus quē tradit bal.in.d.l.fi.§.fi.nō ꝓcedat ꝑ doctrinā bar.in.d.§.trāſgrediamur. niſi ſaluādo bal. intelligeremus cū loq̄ de ꝯſenſu ꝓſtito in iudicio in ſignū repu diatiōis vſuſfructus vt loq̄t tex.d.§.neceſſitate. ſm veꝝ intelle ctū quē ibi refert glo.mag.ad fi. quē ibi ſeq̄tur bart. ꝛ multi alij in materia ēt vide bart.in.l.i.in pe.col.ff.de pecu. vbi approbat glo.in.d.l.pater. ꝛ ēt vide que no.bar.in.l.reos in.vij.co.C.de accu. ꝛ ibi tāgit an ꝯ patrē in peculio poſſit ad ꝓiudiciū pr̃is fieri executio ſnīe criālr̄ late ꝯ filiū in certa quātitate ꝛ tꝫ ꝙ nō alleg. d.§.ſed vtrū ad fi.in ꝟ.nec eo mouet̄. Et ita ēt vult bar.in.d.l. filio la.ij.alle.l.iij.§.ſi filius.cū ibi no.ff.qḋ qſqꝫ iu. ꝛ aliqd ꝑ eū dē in.d.l.ſi filius.ff.de his ꝗ ſunt ſui vel alie.iu. tñ in ꝯtrū vr̄ eſſe de mente bar. hic ꝑ.d.§.idē ſcribit. vbi lata ſnīa ꝯ filiū mādatur executioni ꝯ pr̄em in peculio ꝙuis actio vel oblō ipſa principa lis ſup qua lata erat ſnīa eſſet talis que nō potuiſſet intētari ꝯ pa trē de peculio vt puta ex cā delicti ſeu ex cā penali iuxta.l.ex pe nalibus. cū alijs ibi allega.in glo. quā vide.ff.de reg.iur. ꝛ ita ēt vr̄ eſſe de mēte ſaly.in.d.l.fi.de vſu.rei iudi. Idem ēt tꝫ ro. hic lꝫ ꝑ alia ꝟba ꝛ in.d.l.ſi filio. Non ob.d.§.ſed vtrū. qꝛ non loq̄tur hoc caſu ſꝫ loq̄tur qñ ꝓ facto pr̃is lata eſt ſnīa ꝯ pr̄em ꝛ querit̄ an fiſcus poſſit occupare peculiū ꝓfecticiuꝫ ꝛ dr̄ ibi ꝙ nō. ſed dꝫ dari filio ꝓ creditoribus peculiaribus filij ſm veꝝ intellectuꝫ. vt ff.declaraui. Nō ob.d.l.iij.§.ſi filius. qꝛ nō erat lata ſnīa ꝯ filiuꝫ ꝛ illud ꝓcedit tā in peculio ꝓfecticio ꝙ aduētitio ſi eius erat cō ceſſa administratio filio ꝑ nota.ꝑ bar. hic ſꝫ ſi nō eſſet ꝯceſſa ad miniſtratio aduēticij peculij filio. tunc quo ad ꝓprietatē filij fiet executio dicte ſnīe criālis. nō quo ad vſumfructū ꝯceſſum pr̃i qꝛ factū filij nō dꝫ nocere pr̃i ſicut dictū eſt in ciuilibus eadē rōne. ꝛ ita intelligas no.ꝑ bal.in.d.l.ſi filius. vbi aūt non in certa quā titate ꝓ criē eſſet dānatus filius ſed eſſent eius bōa ꝓ delicto pu blicata. an tunc ꝯfiſcet̄ peculiuꝫ ꝓfecticiuꝫ vel aduēticium dcm̄ eſt ſupra. Itē ſing. no. eſt ſm imo. hic illud qḋ dicit hic bar. inq̄ tum dicit ꝙ.d.§.idē ſcribit. hꝫ locuꝫ qñ in certa quantitate ꝯdē nat̄ filius ꝛ nō in publicatione bonoꝝ. Itē nec qñ ꝯdēnat̄ in ab ſentia ſeu in ꝯtumacia qḋ dicit hic bar. eſſe veꝝ ſi ſemꝑ fuit ab ſens. ſecus ſi litē fuit ꝯteſtatus. ꝛ poſtea ſe abſētauit. qꝛ ꝑꝑ quaſi ꝯtrū ꝗ celebrat̄ in ꝯteſtatiōe iuxta no.ꝑ glo. ꝛ doc.in.l.ij.§.fi.ff. de diuer. ꝛ tēpo.ꝓſcri. lꝫ in abſētia ꝯdēnet̄ tenebit̄ pr̄ de peculio tñ hoc vltimuꝫ ſm Imo. nō eſt ſine ſcrupulo ex duobus. Primo qꝛ vbi alias ſnīa nocet tertio nunq̄ nocet qñ fuit lata in abſentē lꝫ cuꝫ illo abſēte fuiſſet lis ꝯteſtata. iuxta.l.ꝗ repudiātis.§.fi. de inoffi.teſta. ꝛ.l.preſes cū glo.C.de pi. ꝛ no.bar.in.l.cū filius.in prin.ff.de ver.ob. ſcḋo qꝛ.d.§.idē ſcribit. loq̄t in quaſi ꝯtru ſnīe ꝗ immediate ordinat̄ ad id qḋ deuenit in ſnīa que rō ceſſat in ꝯ tru ꝗ fit ꝑ ꝯtumaciā ꝛ idē ꝑ oīa tꝫ ro. hic. ſed ipſemet ro.in.d.l. ſi filio la.ij.ff.ſol.ma. ꝯdicit ſibi circa ea que dicit hic. nā ibi vult ꝙ dato ꝙ non ſit facta aliqua litis ꝯteſtatio cū filio. ꝛ ēt dato ꝙ poſtea ſnīa ſit lata ꝯ filiū ꝯtumacē. tñ poſſit exeq̄ ſnīa ꝯ patrem ꝛ ſic tꝫ ꝯ no.ꝑ bar. mouet̄ ipſe. qꝛ tex.in.d.§.idē ſcribit. nō loq̄t in quaſi ꝯtru reſultāte ex ꝯteſtatiōe. ſed in eo ꝗ reſultat ex ſnīa ꝛ eoipſo ꝙ ꝗs patit̄ ſnīam ꝯ ſe trāſire in rē iudicatā vr̄ illi ꝯſentire l.fi.C.de ſen. que ſine cer. quā.l.ab eo.C.quō ꝛ qñ iu. ex quo ta cito ꝯſenſu orit̄ ꝗdā quaſi ꝯtrus qḋ ꝓbat̄. qꝛ ꝯfeſſio iudicialis ꝛ ſnīa eq̄parant̄.l.poſt rē.ff.de re iudi. ꝛ.l.i.ff.de ꝯfeſ. ſꝫ ꝑ cōfeſſio nē iudicialem patris dr̄ quaſi ꝯtri.l.de etate.§.ꝗ interrogatus. ff.de interroga.act. ergo pari rōne ꝑ ſnīaꝫ iuncto tacito ꝯſenſu.

Additio.
a ℂ De pecu lio.de materia vide ꝑ bart. ꝛ doct.in.d.l.cū filius ꝛ ꝑ ſely. in.c.cū bertol dus in.viii.co lū.de re iud. ꝛ in.c.ii.in.i.co lū. ꝛ ſeq.de cō ſti. ꝛ io.ꝯ ana. in.c. referente in.v.co. ꝛ ſeq. de deli.pue. ꝛ alex.de imo.in cōſi.lxxxiii. in iii.uol. ꝛ and. barb.in.c. ray nu.in.ii.ſo. de teſta. Tho.di.

vnde ex tali quaſi ꝯtru dr̄ pater indiſtincte teneri de peculio. Et ſi dicat̄ quō iſto caſu oriet̄ quaſi ꝯtrus ſi filius eſt abſēs ꝛ ꝯtūax rn̄det qḋ ex ꝯtumacia filij inducit̄ ꝯſenſus tacitus in ipſius odiū d.l.de etate.§.ꝗ tacuit. Cōfirma predicta qꝛ pater reſpectu pe culij cuius occaſione obligat̄ ꝓ filio eq̄parat̄ fideiuſ. iudicatum ſolui. vt fatet̄ bar.in.d.l.ſi filio.la.ij. ꝛ in.l.cū filius.in prin.de ꝟ. ob. ꝛ ꝑ.d.§.idē ſcribit. ſed ſnīa lata aduerſus principalem ēt ab ſentem ꝛ ꝯtumacē mandat̄ executioni ꝯ fideiuſſorē iudicatū ſol ui vt ꝓbat̄ lꝫ ipſe non alleget in.l.cuꝫ querebat̄.ff.iudi.ſol. ergo idē in patre. Non obſt. id qḋ hr̄ in.d.l.ꝗ repudiātis.§.fi. ꝛ in.l. ſi ideo.ff.de euic. cū ſi. qꝛ rn̄det ꝙ in caſu noſtro pr̃i non preiudi cat principalr̄ ſnīa lata in filiū. ſed quaſi ꝯtrus filij ꝗ induct̄ ex cō ſenſu tacite preſtito ipſi ſnīe. vt ꝓ alle.§.idē ſcribit. Pro iſta opi nio. ēt adducit.d.l. ꝛ ſi ꝯdēnatus. ꝛ.l. tā ex ꝯtribus.ff.de iudic. que indiſtincte dn̄t ex iudicio ꝯ filium occaſione delicti agitato patrē de peculio teneri. Et ſi dicat̄ ꝙ ſnīa lata ꝯ emptorē preiu dicat vēditori occaſione ꝯtrus in quo ſe obligauit de euictiōe. ꝛ tñ nō preiudicat ei ſi eſt lata aduerſus emptorē ꝯtumacē.l.i.C. de peri. ꝛ cōmo. rei ven. ꝛ in.d.l.ſi ideo. ita ergo vr̄ dicenduꝫ in pr̃e. Rn̄det ipſe ꝙ iſti caſus ſunt diſſimiles. qm̄ ꝓmiſſio de eui ctione hꝫ tacitā ꝯditionē.ſ.ſi ſnīa iuſte ꝯ emptorē ꝯuictū lata fue rit. nō aūt ſi lata fuerit ꝯ ꝯtumacem.d.l.i.C.de peri. ꝛ cōmo. rei ven. ꝛ in.d.l.ſi ideo ꝛ.l.ſi ꝑ imprudentiā.eo.ti. ſecus aūt eſt in ipſo patre. qꝛ quaſi ꝯtrus filij ēt factus iniuſte. ēt ſi interueniat mixtu ra delicti obligat pr̄em de peculio ſecuta ſnīa ꝯ filiū ꝑ.d.l. ꝛ ſi cō dēnatus. ꝛ.d.l. tā ex ꝯtribus. cū glo. adde circa ꝓdicta inq̄tum imo. ꝛ ro. hic tenent ꝯ bar. qḋ ꝯ bar. nō facit tex.d.§.idē ſcribit immo facit ꝓ eo dum tex. ibi dicit iudicio ꝯtri. ꝛ lꝫ glo. ibi expo nat iudicio idest ſnīa. tñ glo. reputata ſingu.in.d.l.ij.in glo.ma gna.§.fi.de diuer. ꝛ tempo.preſcri. intelligit tex.in.d.§.idē ſcri bit.in quaſi ꝯtru ꝗ celebrat̄ li.ꝯte. ꝛ dicit ang.in.d.l.ij.§.fi.ꝙ ꝑ quaſi ꝯtrū ꝗ celebrat̄ in ꝯteſtatione obligat̄ ꝗs ad id qḋ petit̄ in iudicio ſi ꝯtingerit eū ꝯdēnari. ꝛ ille quaſi ꝯtrus ꝯſumat̄ in ſnīa ita intelligit̄.d.§.idē ſcribit ſm eū. ꝛ ita Inn.in.d.§.fi.ꝯiungē do verba bar. ibi cū verbis ang. dicit ꝙ ꝑ actū ꝯteſtatiōis reus principalr̄ obligat̄ inſtātie. ꝛ ꝑ quandā ꝯñtiam ad id qḋ ſnīabit̄ ſed ꝑ actuꝫ ſnīe ſimplr̄ obligat̄ ad id qḋ in ſnīa deuenit. Ex hoc ergo pꝫ ꝙ.d.§.idē ſcribit pōt intelligi de quaſi ꝯtru ꝑ conteſta tionem. ſecuta tamen ſententia poſtea. tamen qꝛ difficile eſt re ſpondere ad argumen. formatum ad dictam.l.qui repudian tis ꝛ.l.ſi ideo cum ſimilibus ideo tutior videtur opinio. contra ria niſi poſt liteꝫ conteſta. filius fuiſſet ibi pn̄s vſqꝫ ad allegatio nes incluſiue licet poſtea in actu ſnīe fuerit contumax. vt elegan ter probat bar.in.l.ſi ſuperatus.in pri.ff.de pigno. ꝛ bal.in.l.in genuū.ff.de ſtatu homi. ꝛ in.l.ij.verſi.opꝫ modo.C.ꝗ.reo iudi. non no. ꝛ eſt de mēte glo.in.d.l.ſi ideo.in prin. lꝫ ꝗdam contra ꝙ plene examino in repetitione.l.ſepe circa ſm requiſitum ad hoc ꝙ ſententia lata contra vnum noceat alteri.ff.de re iudica. Ex his infero ꝙ Roma.in.d.l.ſi filio. male reprehendit bart. ꝯ inq̄tum vult ro. ꝙ etiam quando nulla preceſſit controuerſia. ꝛ ſnīa eſt lata contra filium contumacem dꝫ executioni mādari a contra partē de peculio [a]. qꝛ non eſt bene rn̄ſuꝫ per eū ad.l.ſi iō cū ſimilibus. nam qñ ſnīa lata eſt contra contumaceꝫ preſumit̄ lata non ex eo ꝙ ſuccūbens habuerit malaꝫ cām. ſed ꝓſumitur lata contra eū rōne ꝯtumacie. iō iura voluerunt ꝙ tunc non no ceat tertio cui alias nocuiſſet ſi nō abfuiſſet ille contumax.l.pa piniantus.§.meminiſſe. ꝛ ibi bar.ff.de inof.teſta. ꝛ.d.l.ſi ideo. Fateor tñ ꝙ ſi filius aliquid iniuſte feciſſet ꝛ eſſet cōdēnatus nō per ꝯtumaciā tūc teneret̄ pr̄ ꝑ.d.l.tam ex ꝯtribus. cuꝫ glo. ꝛ.l. ex penalibus. cū glo.ff.de re iudi. Et hoc ideo qꝛ lꝫ factum fue rit iniuſtū. tñ factū iudicis fuit iuſtū. ideo in hoc non bene pon derauit Ro. dū rn̄det ad.l.ſi ideo. non obſt. ꝙ pater equiparat̄ fideiuſſori iudicatū ſolui ꝛc. qꝛ rn̄deo ꝙ illud eſt verum quo ad hoc vt no. req̄rat̄ nouus ꝓceſſus ꝛ noua ſnīa ꝯ patrem ſicut ēt nō req̄rit̄ noua ſnīa ꝯ fideiuſſoreꝫ ꝯtrus. ꝛ alios obligatos pro alijs. vt no. glo. magna in.c.i.de iniu. ꝛ dam. da.lib.vj. ꝛ bal.in l.i.ff.indi.ſol. ꝛ ita notat bar.in.d.l.cum filius. non autem equi parantur quo ad hoc vt ſnīa lata cōtra filiū contumacē hēat exe cutionē ꝯ patrē. vt no. gl. reputata ſingularis in.§.fi.inſtitu.de noxa. ꝛ ſequit̄ ēt bar.in.l.pe.C.qui bo.cede.poſ. ꝛ bal.in repeti tione ſua peruſina.d.l.cum filius. ꝛ bal.in.l.i.in pe. ꝛ vlti.colū. C. ne filius pro pa. ꝛ Salyce.in.l.ſi filius.co.ti. Et dicit bald.in d.l.ſi filius.ff.de his qui ſunt ſui vel alie.iur. ꝙ aliud debet eſſe in patre

in pr̄e q ex diſpōne legis tenet̄ inuitus de peculio q̄ in fideiuſſo re iudicatū ſolui q ſpōte ſua ſe obligauit. ar. l. ſi. j. iu. ſol. facit. l. ſi fideiuſſor. §. q neceſſaria. ſ. q ſatiſ. cog. Que ultia rō nō multū plz qr pr̄ vr̄ obligari p ſua volūtate. q̄ fuit i ꝯcedēdo adminiſtratione peculij filio. Nō ob. ēt q̄ l. ſi ꝯdēnat⁹ cū ſi. loquat̄ idiſtincte. qr ēt tex. i. d. l. ēpti. C. de euic. cū ſi. dicit q̄ ſnia lata ꝯ ēptorē ꝑindicat vēditori ꝛ tn̄ diſtinguit̄ p alia iura dicētia hoc eē verꝫ ſi lata fuit ꝯ ēptorē pn̄tē. d. l. i. cū ſi. C. de pi. ꝛ cō. rei vē. Recēta ergo i hoc opi. bar. p ꝟ a q̄ nō noceat pr̄i ſnia lata ꝯ filiū ꝯtumacē limita vt dixi. j. l repeti. l. ſepe. l loco. ſ. alle. Poſſet ēt q̄ri an publicatis bonis alicuius publicet̄ ius pr̄onat⁹ ᵃ eccl̄ie ſibi cōpetēs de quo vide p gl. i de. paſtoralis. i ꝟ. ſubiecte. d re iu. p Barth. Brixiē. i addi. ſuis. vj. q. vij. c. filijs ac nepotib⁹. ꝛ plene p imo. i l. l iſulā. ſ. ſo. ma. aliq̄d p bal. i. l. i. C. de bo. lib. ꝛ i. l. ſi ita. §. ſi. de lib. ꝛ poſth. ꝛ tāgit ēt imo. i. d. l. i iſulā. ꝛ i. l. cū filius. i pn̄. de ꝟb. ob. An publicatis bonis pr̄is dānati d crīe leſe maieſtatis fili⁹ p dat bn̄ficiū eccl̄iaſticū hr̄ p gl. i. c. ſatis pūerſuꝫ.ᵇ liij. di. q̄ hic nō examino qr māꝫ hn̄t diuerſaꝫ ꝛ ſeparatā a. §. nſo. q fuit ſatis ſua ꝓpria dote onerat⁹. ¶ Supradictis tn̄ adde q̄ pp delictū dn̄i publicat̄ ius vaſalligij q̄ hꝫ vaſallus. imo vaſallus remanebit liber tex. eſt ſing. i. c. i. i pn̄. i ti. hic finit̄ lex. ſꝫ bal. ibi i. v. col. ꝛ ibi vide gl. facit q̄ dixi. ſ. dū allegaui. c. dn̄o cū tpe. i ti. de ꝯtrouer. inter vo. ſen. ꝛ cū p̄dictis adde ang. i auc. bona dānatoꝝ. C. d bo. dā. vbi tꝫ q̄ publicatis bōis fructuarij publicet̄ vſufruct⁹. ꝛ publicatis bonis ꝓprietarij publicat̄ ꝓprietas p. d. §. iubet. nunq̄ tn̄ publicat̄ emphyteoſis eccl̄iaſtica de q̄bus oībus vt dixi ſupra.

1 Cautio dāni infecti fingit̄ interpoſita ſi dn̄s edificij minātis ruinā ſubterfugiat ꝛ cauere detractat ꝛ dānū interim ꝯtingat poſt cautionē coram iudice petita. ideo ceſſat miſſio.
2 Officium iudicis poteſt implorari vbicūq̄ obligatio alicui de preſenti ſit queſita ex diſpoſitione ficta.
3 Actionēꝫ mihi competere an ꝛ quando poſſim petere declarari implorato iudicis officio.
4 Libellus alternatiuus an ꝛ quando poſſit procedere.
5 Electio in alternatiuis an ꝛ cui ſpectet.
6 Libellus in quo quis petit. x. ſibi debita. ꝛ in fine ꝯcludit per iudicem declarari ſibi actionem competere procedit perinde ac ſi peteret reum ꝯdemnari ad. x.
7 Cautio damni infecti qn̄ non ſit preſtita ꝓpter ſubterfugia rei negantis rem eſſe ruinoſam quid iuris.
8 Cauere quando quis non potuit propter negligentiam iudicis quid iuris.
9 Impedimētum procedens a culpa iudicis dr̄ probabile immo neceſſariuꝫ: qr culpa iudicis attribuitur caſui fortuito.
10 Miſſio in poſ. an poſſit fieri virtute eiuſdeꝫ libelli ſeu iudicij in quo ab initio fuerat petita cautio.
11 Miſſio in poſ. in caſu huius. §. an poſſit fieri per. d. l. pretor.
12 Miſſio in poſ. ex hoc edicto fuit inuēta pp cautelā dāni futuri.
13 Agere an poſſit qs pro iure ſibi cōpetenti. vt declaretur ſibi cōpetere. ꝛ an poſſit petere de illo iure ſibi fieri inſtrumentuꝫ ſiue loquamur ex parte actoris ſiue rei.
14 Silentium perpetuum vt imponatur ſocio ne eum nec heredeꝫ ſuum vnq̄ moleſtet. an poſſit ſocius petere iudicis officium implorando. ſocietate finita.
15 Cauere nuda cautione vel cum fideiuſſore de damno infecto. an ꝛ quando teneatur reus.
16 Inſtrumentum ſibi fieri vel teſtes ad eternam memoriam examinari an ꝛ quando poſſit reus vel actor petere.
17 Inſtrumentum debiti quod fiat poteſt peti vbicūq̄ ſubeſt iuſta cauſa mortis debitoris.
18 Teſtes ad eternam rei memoriā an ꝛ qn̄ poſſint recipere.
19 Inſtrumentum debiti mihi per te factum ſi ſit vetuſtate ꝯſumptum: cogeris mihi renouare.
20 Inſtrumentum poteſt petere debitor q̄ ſibi fiat per creditorem de eo q̄ ſibi ſoluit. ſed an poſſit dicere debitor nolo tibi ſoluere niſi prius facias inſtrumentum ſolutionis.
21 Debitor liberatus per ſolutiones vel liberationem poteſt petere q̄ ſibi fiat inſtr̄m liberationis vel ſolutionis ſpecialis.
22 Silētiū ꝑpetuū q̄ imponat̄ actori an ꝛ qn̄ poſſit reus petere.
23 Remedia plura extraordinaria ex eq̄tate circa idē cōpetere poſſunt.
24 Silentiū ꝑpetuum an poſſit petere reus q̄ imponatur actori.
25 Silentium ꝑpetuum pōt petere debitor vt imponat̄ creditori: ſi ſit tutus exceptione iudicis officium implorando.
26 Agere an poſſit compelli actor per reum ꝛ quando.
27 Legatarius ſi poſſidet rem legatam ꝛ heres negat poterit legatarius adire iudicem ꝛ petere declarari ſe dominum ꝛ poſſeſſorem ex cauſa legati.
28 Sententia que tranſiuit in rem iudicatam pōt peti ꝯfirmari.
29 Officium iudicis poteſt implorari vbicūq̄ timeo de vi vel moleſtia ne mihi fiat.
30 Inſtrumentum an ꝛ qn̄ poſſit reus petere ab aduerſario ꝛ ecōtra q̄ fiat ſibi de iure ſuo.
31 Inſtr̄m q̄ renouetur an ꝛ quando quis poſſit petere.
32 Inſtr̄m q̄ quis ſibi faciat de debito vel de aliquo iure ſuo. an ꝛ quando ꝛ a quo ꝛ quis poſſit petere.

1 **Eleganter.** †Iſte. §. legit̄ i gl. q̄ttuor modis ꝛ hꝫ q̄rtā lec. poſitā d i ſi. pme gl. cōiter approbatā. h. d. Si dn̄s edificij minātis ruinā ſubterfugiat ꝛ cauere detractat ꝛ dānū iteriꝫ ꝯtingat poſt cau. corā iudice petitā fingit̄ cautio dāni ifecti iterpoſita. ꝛ iō ceſſat miſſio. agi tn̄ poterit vt ꝟ e iterponat̄ ꝛ ēt agi pōt actiōe ex illa ficta cautiōe cōpetere ad dāna ac ſi illa ficta cautio iterpoſita eēt. h. d. ꝛ ē ſing. iſte. §. ſꝫ imo. d. No. vnū caſū i quo lex fingit ſtipſonē iteruenīſſe. alios caſus. vide p gl. i. l. bis ꝟ bis. ſ. de adop. pleni⁹ p bar. ꝛ alios i. l.
2 i. i pn̄. j. de ꝟ. ob. Scd̄o no. hꝫ ang. q̄ vbicūq̄ obligatio alicui d pn̄ti eſt q̄ſita ex diſpōne ficta ibi iplorari pōt iudicis offm̄. vt illa diſpō ficta reducat̄ ad verā. Itē agi poterit vt declaret̄ actiōem ex illa ficta diſpōne cōpetere q̄ hꝫ cū ē no. dignū. cū multi ſint caſus i q̄b⁹ diſpō q̄ nō ē fingit̄ d q̄b⁹ d i gl. ſi. ꝛ hoc ēt reputat imo. d fingit no. Nō ſi dicat̄ ſi hēo actionē purā d pn̄ti ad q̄d ē opus agere vt declaret̄ mihi actionē cōpetere cū poſſiꝫ recte via agere abſq̄ iſto circuitu. fruſtra ergo ē iductū q̄ poſſiꝫ petere dclarari mihi actionē cōpetere ꝛ poſtea hebeā neē agere ꝛ ipſaꝫ actionē exercere. nā circuit⁹ vitādi ſunt. l. dn̄s teſtō. ſ. d ꝯdi. ide. cū ꝯcor. ibi all. i gl. pe. Rn̄det ad hoc obiectū pau. d ca. hic q̄ iſtō ꝓcedit qn̄ hēbā actionē extraordinariā i ſubſidiū iuētā. ꝛ ſic hoc poterat in dubiū reuocari. vn̄ expedit mihi q̄ declaret̄ eā mihi cōpetere. Vl ſꝫ q̄ ē de mēte bar. i vlt. col. potes rn̄dere q̄ nō ē vis an actio ſit ordiaria an extraordinaria. ſꝫ ſolū an ſit certū mihi actionē cōpetere. ꝛ tūc poſſuꝫ petere dclarari mihi cōpetere actionē: ꝛ ꝑinde eſt ac ſi peterē illū ꝯdēnari ad id ad qd̄ dat̄ actio. l. q̄ q̄. C. d ſen. q̄ ſi. cer. q̄t. ꝛ ex tali ſnia ſit executio ad id qd̄ dbet̄. l. ſi ꝑtor. i pn̄. ſ. de iu. ꝛ ſic nō ē necr̄iū aliō nouū iudiciū i quo ipſa actio exerceat̄
3 ꝛ ſic arg. d circuitu ceſſat. †Si aūt ē icertū actionē mihi cōpetere
ᶜ tali icertitudine cuius declarō pēdet ab arbitrio bōi viriᶜ. i. iudicis tūc iplorare poſſuꝫ offm̄ iudicis vt declaret mihi actionē cōpetere. l. thais. §. ſororē. d fideic. l. cū alijs ad hoc ibi all. p bar. ꝛ ita loquat̄ iſte tex. hic i ſi. qr aut ꝯſtat q̄ p tergiuerſationē ꝛ calūniā aduerſarij nō fuit mihi pſtita cautio dāni ifecti p me petita ꝛ d hoc ſuꝫ certus q̄ p calūniā fecerit vt qr reus ꝯuēt⁹ negabat ſe teneri ad cautionē pſtādā dicēs p calūniā domū nō eē ruinoſā ꝛ tn̄ lite pēdēte domus ruit ꝛ ſic appꝫ de calūnia. ꝛ tūc poſſum agere poſt ruinā q̄ cautio dāni ifecti mihi pſtet̄ vt hic in ꝟ. ꝑtor tn̄ decernere ꝛc. Aut nō ꝯſtet de tergiuerſatōe rei ꝯuēti nec eius calūnia. adeo q̄ erat opus declarōne iudicis ſup hoc. ꝛ tūc petere debeo declarari actionē mihi cōpetere ex ficta cautiōe dāni infecti. ita intelligit̄ iſte tex. dū dicit aut putat ꝛc. Pōderādus eſt eniꝫ hic ꝟ. qr oſ̄dit q̄ hoc caſu erat dubitatio cōmiſſa iudicis arbitrio. vt hic p bar. ꝛ iſto caſu vltimo erūt neceſſaria duo iudicia ſm̄ eū. Vnū in quo ꝓnūciet̄ actionē mihi cōpetere. ꝛ aliō i quo actio ipſa exerceat̄. nō. n. pōt fieri executio poſt pmū iudiciū cū actio nō fuerit in iudiciū deducta ꝛ hꝫ hoc cū in diuerſis caſibus hēant locū ea de q̄bus hic in ꝟ. ꝑtor. nō eſt vis an iſta dictio aut: poſita i tex. ſtet alternatiue aut copulatiue p ea q̄ hn̄r in. l. i. circa pn̄. ꝛ ibi bar. ſ. de his q no. iſa. ꝛ i. l. i. i pn̄. ꝛ ibi bar. j. de ſicc. ꝛ p bar. i l. ſi is q ducēta. §. vtꝝ. de re. du. ꝛ hic p bar. quē vide. ꝛ iſtō ē vtile ꝛ necr̄iū ꝓ itellectu huius. §. Sꝫ ꝯſiderādū ē q̄ gl. hic i ꝟ. aut. i ſi. ſentit ꝯrīū eius dicit bar. nā gl. relata ad tex. ſentit q̄ ſit i ptāte iudicis facere q̄ iſtoꝝ duoꝝ poſitoꝝ i lr̄a voluerit. ꝛ ſm̄ hoc nō poſſet ps p̄cile aliqd̄ iſtoꝝ duoꝝ petere. ſꝫ dēbat iplorare offm̄ iudicis alternatiue vꝫ vt faciat agēti caueri d dā. ife. vel declaret ipſi actionē cōpetere ex ficta cautiōe. vt fatet̄ bar. hic i. ij. co. ꝛ ēt imo. hic. ꝛ gl. in ꝟ. aut i ſi. hūit iſtū intellectū. ꝛ dicit bar. ibi hoc eſſe mirabile. vt ibi per eum. tamen Angelus hic ſentit glo. voluiſſe q̄ ſit in electione partis petentis eligere q̄ iſtorum

ᵃ ¶ Iuſpatronat⁹. adde tu d hoc ꝛ vide ēt p glo. in. c. diuerſitatē de ꝯceſ. ꝑbē. ꝛ vid ſo. i. l. via. §. ſi ſuꝫ duo. ſ. de ſui. q idiſtincte dicit q̄ venit in ꝯfiſcatione bonoꝝ. ꝛ penoꝝ. in. c. nobis ꝛ i c. cū laycı. d iu repat. old. ꝯſ. xvi. bal. in. l. venus. C. de l ino vo. ꝛ in. l. ſi. C. de ꝑbē. emp. ꝛ ibi bar. q dicit q̄ trāſit et quo trāſit ad hr̄dē extraneū ꝛ vide dīno car. in cle. ıı. i. viıı. q. de iurepa. vbi dr̄ q̄ redibit ad eccleſiam. Francıſ. Cur.

ᵇ ¶ Satis ꝑuerſum. ſꝫ illa loqt̄ in ꝑncipe ipali. ſꝫ q̄d ſi crimen leſe maieſtatis cōmittat̄ ꝯ papā vel eccleſiā. an idē ſit. vide in c. q̄cūq̄. d heretı. lı. vı. ꝛ. c. ſi. de ſciſma. c. lib.

ᶜ ¶ Boni viri. hec forma lr̄e vba reaſſūpſit idē ale. ꝯſ. xcv. i. li. in cā ꝛ lite vertē. ꝛc.

voluerit. Subdit ēt circa predicta Jmo. ꝙ ꝫ intellectū ⁊ diſtin
ctionē Bar. hic in vlti. col. ſm qḋ ſupra retuli facit q2 maior eq
tas vr̄ ꝙ vbi euidētia ſunt ſubterfugia poſſit actor petere decla
rari actionē ſibi cōpetere cū tunc magis ſuadeat eqtas fingi ſti
pulationē eſſe interpoſitā q2 fictio potiſſime ſup eqtate fundat̄
iuxta no. in. l. q eqtate. ſ. de exce. melius allegaſſet. l. poſtlimini
um eſt in prin. ſ. de capti. ⁊ plene no. Bar. in. l. ſi is q ꝓ empto
re. in. vj. q. princi. ſ. de vſucap. Unde ſm Jmo. pōt dici ꝙ pra
tica glo. ſit bona. uel ēt forte poſſet dici ſm eum ꝙ qñ euidētia
ſunt ſubterfugia pratica gl. ſit bōa: ſed ſi eſt dubiuz: tūc ꝓcedat
pratica Bar. ut petat̄ declarari actionē cōpetere cū iſtud reme
diuȝ pp̄ dubiū magis videat̄ cōpetere: et ex hoc dicit patere qḋ
pratica Ange. ſeu eius intellectus datus ad glo. in ꝟ. aut nō ſit
4 bona nec bonus. † Ro. hic oicit ꝙ intellectus quē hic refert an
ge. ad hic glo. vr̄ ꝓprie fuiſſe de mēte gl. ⁊ tenēdo talē intellectū
ſcȝ ꝙ ſit in electiōe actoris nō ꝓcederet tūc libellus alternatiu⁹
tanꝗ̄ obſcurus ⁊ icertus. l. vbi āt n̄ appet. §. qui illud. cū ibi no.
per Bar. ⁊ doc. ſ. de ꝟ. obli. cū ꝯcor. de qbus ibi: niſi ſm eū for
te libellus alternatiu⁹ ꝓcederet de ꝯſuetudine que alternatiuū
libellū validare pōt: vt dicit glo. ſingularis de iure ciuili. §. alie.
inſti. de actio. circa mediū glo. magr̄a. ⁊ aliā dicit eſſe de iure ca
nonico in. c. abb. ſane. de re iudi. li. xj. Fatet̄ tn̄ Ro. ꝙ ad iſtum
tex. ſequēdus eſt intellectus quē ponit hic Bar. in vlti. col. Sed
Pau. de ca. alr̄ vr̄ intelligere iſtū tex. ſ. ꝙ ſi reus poſt ruinā erat
pñs: ⁊ ſic poterat cōpelli ad ꝓmittēdum emēdare dānum: ⁊ tūc
locus eſt primo remedio poſito hic in ꝟ. pretor. ſ. vt iudex com
pellat te mihi cauere: q2 forte pro nūc agere nō poſſum ex ipa ſti
pulatione: ⁊ ēt expedit mihi hr̄e potius actionē ex ꝫctu ꝗ̄ lega
lem: ſed ſi reus eſſet abſens: vt ſic nō poſſet facilr̄ cōpelli ad cauē
dum iudex ꝓnūciabit mihi actionē cōpetere ex ficta ſtipulatiōe
perinde ac ſi vere eſſet iterpoſita: ⁊ ꝓderit hec ꝓnūciatio mihi:
q2 nihil poſtea opponi poterit ſi nō fuit appellatū: ſȝ ſi neutrum

a ¶ Spectat. i alternatiuis cui⁹ ſit electio vide per in. ro ma. ꝯſi. cclxxj. ſed an iudex moniturus poſſit dare electionem pene idez hodo. ſin. ſuis tenet ꝙ nō fallit in imperatore ſm ipm ⁊ ibi ponit qualiter nero dedit ſenece electionem mortis.

iſtoꝝ factū eſſet. ſ. nec preſtita cautio neqȝ ꝓnunciatū mihi actio
nem cōpetere adhuc ꝓpter eqtatē ſuggerēte rōne ſui ſubterfu
gij. poſſem agere ꝫ te ad emēdationē dāni. fundādo me in hoc
ꝙ ſtipulatio interpoſita fingat̄ ꝓpter fruſtratiōes tuas ſicut in
alijs caſibus alle. in glo. ſi. ⁊ facit in rōne ſui tex. in. l. ſi cum ipſe
ſ. de excu. tu. ⁊. l. intra vtile. in ꝓn. ſ. de mino. ſm euȝ ſubdentē
tn̄ ꝙ circa hoc vltimū quidā intelligūt ꝙ iudex per ſuū decretū
tribuat actiōes pro qbus facit tex. hic in ver. daturus. Sed gl.
ſi. cōiter approbata ſm eum vult ꝙ nō tribuat ſed declaret eam
cōpetere de eqtate: ⁊ in hoc vltimo dicit ꝙ potes tenere quam
5 partē vis: q2 vtraqȝ eſt bona ⁊ vtilis. † Dic circa principaleȝ in
tellectum huius lr̄e inq̄̄tum tex. logt̄ alternatiue ꝙ verior vr̄
opi. glo. in ꝟbo aut in ſi. ſ. ꝙ in arbitrio ſuo ſit facere alterū iſto
rum duoꝝ ꝓut ſibi videbit̄. ⁊ per ꝯñs indiſtincte dēat agēs pe
tere alternatiue ēt qñ ſubterfugia ſūt euidētia: q2 quotiēs ꝟba al
a ternatiue ꝓlata a. l. referunt̄ ad iudicē ad eū electio ſpectat.ª ita
inquit Bar. ⁊ alij in. l. quicūqȝ. C. de ſer. fugi. ⁊ in. l. i. ſ. de eſſra
cto. per id qḋ in ſili no. gl. in. l. lucio. ſ. de le. ij. ⁊ per. l. ſi fugi. C.
de ſer. fugi. ⁊ pro hoc ēt allego glo. no. iuncto tex. in. c. a crapu
la. in glo. ſi. de vi. ⁊ ho. cle. ſed ꝟba hic ꝓlata alternatiue ſunt ad
iudicē relata. vt pȝ in ꝟ. pretor tn̄. ⁊ in ꝟ. aut ſi putat ergo ⁊c. et
inquātum ad intellectū iſtius tex. vr̄ vaticinatio quedā ad hanc
lr̄am illa diſtinctio quā facit ꝫ Bar. ſ. aut ſubterfugia ſint euidē
tia aut nō. ꝫ quā diſtinctionē bñ facit ꝙ dicit hic Jmo. ꝫ Bart.
vt retuli. ſ. nō tn̄ ꝓ hoc improbo aliā diſtinctionē Bar. dū bar.
querit qd opet̄ petere declarari actionē cōpetere ⁊ qñ n̄ ꝓut. ſ.
retuli que diſtinctio eſt approbāda: ⁊ no. per alia iura alle. ꝓ eū.
Nec plȝ diſtinctio Pau. de ca. dum facit dr̄iam: an reus ſit pre
ſens vel abñs poſt ruinā: q2 iſtud eſt diuinare ad tex. nihil repu
gnat ꝙ qñ reus eſt pñs nō poſſim petere declarari mihi actio
nem cōpetere ſicut nec poterit cōpelli ad cauendū. Item qñ eſt
abñs poterit eſſe ꝙ citatus cōparebit per ſe vel per ꝓcuratoreȝ
vt ibi ēt dicit Pau. de ca. ꝙ eſt ꝫ cōem opi. que hȝ ꝙ hic in ſi. cō
petat actio ipſo iure. facit tex. in ꝟ. daturus ⁊c. dic ſubſtinendo
cōem opi. ꝙ iudex cā non eſt ille qui dat actionē: ſed vbi datur
actio datur a. l. ipſo iure. vt eſt tex. in. l. cum mora. in ſi. cū gl. ſi.
in prin. C. de tranſac. ⁊ in. l. pr̄. ⁊ ibi no. in glo. C. de pact. ꝯuē. ⁊
vbi aliud nō repit̄ intelligit̄ ꝙ pretor viuus dat. i. declarat eam
cōpetere prout ſimilr̄ accipit̄ in. l. i. in prin. poſt glo. in ver. face
re. C. de neg. geſ. Quō aūt poſſit ꝓcedere libellus alternatiuus
6 nō tāgo hic ſed ꝯſueui dicere in loco ſuo. ſ. i. d. §. q illud. † Ter

tio no. ſm ange. ꝙ ſi qs petit decē ſibi debita. ⁊ in ſi. libelli ꝯclu
dit ꝓ iudicē declarari ſibi actionē cōpetere: ꝓcedit libellus pin
de ac ſi peteret reū ꝯdēnari ad. x. ꝙ eſt mēti tenendū ſm eū: ⁊ cū
eo trāſit hic imo. dicēs ꝙ ad hoc facit qḋ hr̄ i. l. ſi ꝓtor. in ꝓn. ſ. d
iudi. ⁊ i. l. qd tn̄ ſi arbiter. ſ. de arbi. ſed dicit ꝙ ipſi nō dicāt ꝙ
imo ſm Bar. hic circa vltimā col. iſtud no. nō ꝓcedit qñ ēēt icer
tū actione mihi cōpetere tali icertitudine ꝗ̄ veniret declaranda
iudicis arbitrio ꝓut retuli i ſcḋo no. ⁊ illud teneas ⁊ i tali caſu lo
qt̄ iſte tex. ſȝ Bar. Itē no. tex. ibi vt de eo quoqȝ caueat̄ ⁊c. ar.
ꝙ qs poſſit petere ꝙ ſibi ſiat iſtr̄ȝ de eo ꝙ ſibi debet̄ vel ſup iure
ꝙ ſibi cōpetit vt hic plene ꝓ bar. ⁊ dicet̄. ſ. ⁊ ſi dicat̄ ꝓ intellectu
hui⁹ lr̄e q̄re hic dr̄ ꝙ p̄t actor petere ⁊ ꝯſeq poſt ruinā ꝙ reus ſi
bi caueat de dāno cū videat̄ eū poſſe agere ad emēdationē dāni
ex ficta ſtipl̄one ſeu ꝯuētiōe vt pȝ ex ſi. hui⁹ tex. vbi ſm verū itelle
ctū hr̄ ꝙ iudex pōt declarare actionē cōpetere dānū paſſo. ergo
nō oȝ agere vt ſibi ꝓmittat̄: ſed vt ſibi ſoluat̄. l. hoc ſenatus. §. i.
ſ. de vſufru. ea. re. ꝗ̄ vſu ꝯſu. ⁊ i. l. ſi mulier. cū ibi no. ſ. d ꝯdi. ob
cau. Rūde ꝓut ē ō mēte bar. hic i pe. col. vȝ ꝙ ꝫ riū ꝓcederet qñ
qs hr̄et actionē ordinariā ⁊ no. inuētā i ſubſidiū: ſȝ actio ꝯpetēs
ex ficta ſtipl̄one nō cēſet̄ ēē ordinaria: ſed i ſubſidiū iuēta. vñ tūc
pōt agere vt repromittat̄ vt ſic acqrat actionē verā ex ꝫctu ꝟo.
i. ex ꝟa ſtipl̄one ꝗ̄ ꝟa actio reputat̄ vtilis. q2 nō poterit i dubiū
reuocari eo mō quo ex ordinaria ſeu ficta ꝙ declaratū ē ꝯpetere
7 ⁊ dicit pau. de ca. ꝓ ppetuo eē notādū ⁊ mēti tenēdū. † Itē pro
ꝟo itellectu huius lr̄e ibi vt caueat̄ dic ꝙ iſte tex. itelligit̄ qñ re⁹
ſubterfugiebat ⁊ pp̄ eius ſubterfugia nō fuit p̄ſtita cautio dāni
iſecti nec cā terminata ꝓ iudicē: q2 reus ꝓ calūniā negabat ſe te
neri cauere eo q2 dicebat domū nō eē ruinoſā. nā ſi reo nulla mo
ra potuiſſet iputari neqȝ iudici vt citius ipe iudex nō deliberaſſȝ
circa illud de quo ſit mētio hic i tex. ibi dū p̄tor dliberat ⁊c. ergo
fuiſſet i mora ille q cautionē petijſſet ⁊ poſſet ſibi mora iputari.
⁊ ꝓ ꝯñs ſibi cauēdū nō eēt de dāno iā fcō ſi dñs ediū vellet rude
ra ꝓ derelicto hr̄e. l. euenit. ſ. codē. ⁊ idē ſȝ Ang. erit dōm ſi iu
dicis negligētia itercēſſit: ſȝ nō rei ꝯuēti: vt q2 reus forſan dixit
ſum paratus cauere ſi iudex declarauerit cauēdū: q2 tūc ēt nō hē
bit locū iſte tex. ſed hēbit actor recurſuȝ ꝫ iudicē. ar. l. ꝓperādū.
8 §. pe. C. de iudi. ⁊ i auc. vt diffe. iudi. §. i. ⁊ ꝓ totum. † Sed iſtud
vltimū reprehēdit hic Jmo. volēs ꝙ qñ tn̄ iudicis negligētia i
tercēſſit dicēdū ꝓut dr̄ in actore ipedito ipedimento neceſſario
vel ꝓbabili. vt hr̄ in. l. ꝓtor. §. ſi. cū. l. ſe. ⁊ ſe. in ꝓn. iuncta. l. ſed ⁊
ſi ꝓ pretorē in ꝓn. cū ibi no. ſ. qb. ex cau. ma. ⁊ ita ſm eū ipemet
Ang. voluit. ſ. e. l. §. ſi qs me. in. vij. cōbinatiōe. ⁊ ſic vr̄ Ang. ſi
bi ꝫ rius. ⁊ Jmo. ēt in. d. l. ſi qs metu. ſimplr̄ tȝ illud qḋ ibi pōit
Ang. Tamē Ang. ibi nō dicit ꝓut refert hic Jmo. q2 dicit An
ge. ibi iudicabit̄ iſto caſu ꝓut logt̄ tex. in. d. l. pretor. in ſi. cū dua
bus. ll. Sed ſm intellectū Bar. ibi de quo fuit ibi dcm̄ Ro. i. d.
l. ſi qs metu. approbat opi. quā ibi tȝ Ang. hic ꝓ quo alle. vltra
Ang. in. l. iiij. §. in eum. ſ. e. Pau. de ca. hic nō facit mentionē
de Ang. tamē dicit ꝙ ſi ſtetit per iudicem ⁊ non ꝓ eum ꝙ tunc
nō hȝ locum iſte tex. ⁊ non tenebitur aliquod dānum emēdare
reus dummodo velit rudera pro derelicto habere. d. l. euenit.
⁊ ſic ſentit ꝙ iſto caſu prouideatur agenti ſolum eo modo quo
prouidetur qñ actor fuit negligens: ſed ſi reus fuit impeditus
impedimēto ꝓbabili tn̄: ⁊ tunc tenetur habere nō ſolū rudera
ſed etiam totas edes pro derelicto. d. l. pretor. in ſi. cū duobus
ſequētibus. ⁊ etiā cauere ſm qḋ ibi habetur. ⁊ ſic male ſentit in
hoc Pau. de ca. cum loquatur in caſu in quo actor non fuit ne
gligens. Utruȝ aūt verior ſit opi. Ang. ⁊ Ro. hic. an vero opi.
Jmo. poteſt dici quod quodlibet dictorum remediorum locū
habere poteſt ⁊ remedium agendi contra iudicem: q2 quando
vnum ex dictis remedijs dari poteſt contra vnuȝ ⁊ aliud reme
dium eſt introductum contra alium: tunc vnum non ceſſat pro
pter aliud regulariter. l. etiam. C. ſi tu. uel cura. inter. et plene ꝓ
Bar. in. l. in ꝓuinciali. §. i. ſ. n̄. i. et hoc modo oſtēdo Ang. non
9 fuiſſe ſibi ꝫ rium. † Utrū aūt idē ipedimentū procedens a culpa
iudicis intelligat̄ eſſe impedimentū ꝓbabile quoad partem an
ꝟo neceſſariū: ⁊ puto ꝙ ſit ēt neceſſariū: q2 culpa iudicis aſcribi
tur caſui fortuito ⁊ ꝓbabili per partem et ſubtiliter probatur
in. l. ſi per imprudētiā. in ꝓn. inducēdo vt ibi per Bar. ſ. de eui
ctio. ⁊ no. Bar. in. l. exceptionē. ſ. de fideiuſſo. ⁊ per bal. in. l. fal
10 ſus. in pe. col. C. de fur. ¶ † Itē pro declaratiōe eiuſdeȝ lr̄e pōt
dubitari an illud qḋ dicit tex. hic in ꝟ. pretor. poſſit fieri virtute
eiuſdem libelli ſeu iudicij in quo ab initio petita fuerat cautio

pro damno

pro dãno futuro. ¶ Hãc dubitationẽ format ſpecifice Pau. de ca. hic ⁊ dicit primo videri ꝙ nõ: ſꝫ qȝ requirat nouus libellus et nouũ iudiciũ cũ iſtud dãnũ iaꝫ ſit natũ ꝑ ruinã ſecutã. ⁊ ſic illud ꝓmũ iudiciũ vr̃ extinctũ. ⁊ ita ſm cũ vr̃ ſentire bar. hic in. i. col. ⁊ ꝑ iſta rõne hic aſſignata all'. l. pe. de ſuſpe. tu. Sꝫ ꝯ̃riũ putat pau. de ca. poſtꝙ̃ iſtud ꝯtingit pẽdẽte primo iudicio ꝑ id qȝ hr̃ in. l. ꝗ̃ꝗ̃. §. iulia. j. ti. i. ⁊ in. l. poſt acceptũ: cũ ibi not. ff. de rei vẽ. vbi ſi dedi libellũ ſup directa actiõe ⁊ lite pẽdẽte illa extinguat': ⁊ loco directe ſuccedat vtilis. Põt virtute eiuſdeꝫ libelli ſeu iudicij dari ſnĩa ſup vtili: lꝫ illa nõ fuerit i iudicio deducta nec ſup ea lis ꝯte. qꝛ ſuccedit loco directe. l. electio. §. ſi is. ff. de noxa. ſup q̃ directa fuit lis ꝯte. Et ſic nõ ob. l. nõ põt. ff. de iu. q̃ nõ militat in caſu. d. l. pe. ⁊ iſtud plꝫ: ꝓ quo ẽt vide bar. q idẽ ſentit i. l. ſi tertius. §. offm̃. iũcto illo tex. ff. ti. i. dũ bar. ibi allegat iſtũ tex. ad mãm il
11 lius. §. ¶ † Jn gl. ꝓma in ꝓn. Gl. i effectu vult opponere ꝙ imo in caſu huius. §. debeat hr̃e locũ miſſio i poſ. ꝑ. d. l. ꝓto2. in ſi. cũ duab' ſe. Cuius ꝯ̃riũ hic dr̃ in tex. ⁊ q̃ttuo2 dant' rñſiones hic in gl. q̃ oẽs dãnant' ꝑ bar. ⁊ alios excepta q̃rta poſita in ſi. gl. q̃ cõiter approbat'. Dicit tñ Jmo. hic ꝙ forte poſſet ſaluari ꝓma ſol. dũ gl. dicit ꝙ hic nimiũ fuerat negligẽs in veniẽdo corã pretore. nã ſm eũ nõ obſt. ſi ꝯ ſolutionẽ opponat' ꝓut opponit bart. ſ. ꝙ tũc nullo mõ deberet ſuccurri ꝯ dñꝫ domus ruinoſe. d. l. euenit qꝛ ſaluãdo iſtã ſolutionẽ põt ſm eũ rñderi. ꝙ iſte acto2 purgauit negligẽtiã ſuã re integra. qȝ vr̃ ſibi fuiſſe licitũ. arg. l. illius. ff. de pi. ⁊ cõm' d. rei vẽ. ſecus qñ nõ fuiſſet integra. ⁊ ſic loquant' ꝯ̃ria. Sꝫ certe hec ſaluatio nõ plꝫ. qꝛ ſi negligẽtia fuit legitime purgata. vt ipſe ꝓſupponit. ergo nõ dꝫ eſſe in ꝯſideratione negligẽtia nec illa deberet aliqd opari ad ꝓiudiciũ negligẽtis. vt hr̃ in. d. l. illud. cũ ſi. cuius ꝯ̃riũ ꝓſupponit iſta ꝓma. ſol. Subdit tñ imol. ⁊ pau. de ca. ſe mirari ꝙ alij nõ dicãt. ſ. ꝙ tex. in. d. l. ꝓto2. ⁊ in. d. l. hoc amplius. in ꝓn. all'. in gl. ꝓ ꝯ̃rijs nõ dñr meruiſſe ſignari pro ꝯ̃rijs. qꝛ in eis nõ dr̃ ꝙ fiat miſſio poſt ruinã ẽt ſi iuſtũ fuerit ipedimẽtũ. ſꝫ ſolũ ꝙ tũc agi põt vt vel rudera tollant' ⁊ de dãno preterito ⁊ futuro caueat' ⁊ ẽt edes ꝓ derelicto hẽant'. ⁊ ſic illa iura nõ faciũt ꝯ inq̃ꝫ tñ dr̃ hic ceſſare miſſionẽ q̃ qdẽ hoc caſu ſꝫ imo. ceſſare dꝫ ꝑꝑ duo: vnũ qꝛ agi põt ac ſi cautio eẽt iterpoſita: ergo ceſſare dꝫ miſſio q̃ fieri ſolet loco cautionis petite. vt. j. ea. l. §. ſi
12 qs dãni. ⁊ hic eſt qȝ vult gl. iſta in ſi. † Scða rõ eſt qꝛ miſſio ex ħ edicto fuit inuẽta ꝑꝑ cautelã dãni futuri. d. l. ꝓto2. §. hoc edictũ. Que rõ ceſſat hoc caſu cũ dãnũ ſit datũ ex ruina iaꝫ ſecuta facit l. pe. ff. de ſuſpe. tu. ⁊ iſtã rõnẽ ẽt ſentit bar. hic. in ꝓn. Tñ ꝓcedẽs rõ magis plꝫ. qꝛ ẽt cautio de qua loqͥ' iſte titulus fuit inuẽta pro dãno futuro. vt. d. §. hoc edictũ. ⁊ tñ ex eq̃tate in caſu huius. §. trahit' ad dãnũ ꝓteritũ. vt hic. nã eſt ꝯueniẽs ꝙ ẽt poſt ruinã fiat vt. j. ea. l. §. ſi is. Adde tñ ꝙ. d. l. ꝓto2. in ſi. cũ ſeq̃ntĩ nõ fuerunt ꝯgrue ſignate eo mõ quo facit gl. dũ glo. vr̃ velle ꝙ ibi fuerit facta imiſſio. tñ poterũt ſignari ꝓ ꝯ̃rijs alio mõ. qꝛ ibi poſt ruinaꝫ ꝓuidet' dñõ dom' nõ ruinoſe vno mõ. hic aũt ꝓuidet' alio mõ. Sꝫ rñde ꝙ hic loqͥ' qñ acto2 i iudicio petierat cautionẽ ⁊ ꝑꝑ ſubterfugia ⁊ calũniã rei nõ ꝓſtabat'. ſꝫ differebat' iudiciũ. ibi aũt nõ ꝙ fuerat petita cautio in iudicio. ¶ Jn gl. in ꝟ. aut hãc declarauit in tex. in ꝓmo no. ¶ Jn gl. ſi. ibi vel dic hec ꝟba ⁊ cõiter approbat'. de quo ẽt aliqd dixi ſup tex. ¶ Jn ea. gl. in ſi. hoc eſt verꝫ in caſu huius. §. ꝑꝑ ſubterfugia vt rei. vt hic plenius ꝑ bar. cũ quo
13 alij trãſeũt. ¶ † Extra gl. inq̃rit bar. hic tãgit an qs poſſit ꝓ iure ſibi cõpetẽti agere vt declaret' illud ius ſibi cõpetere. ⁊ an poſſit petere de illo iure ſibi fieri inſtrm̃. ſiue loquamur ex ꝑte acto2is. ſiue ex ꝑte rei. ¶ Addit hic imo. ꝙ dũ bar. hic ſentit i caſu. l. iij. §. ꝯ̃riũ. ff. de ꝯ. iud. tute. ꝙ nõ poſſit reus cui cõperit exceptio petere acto2i iponi ſilẽtiũ vel ſibi fieri inſtrm̃ de iure ſuo. Tñ ipſe bar. i. l. aurelius. §. cẽtũ. de lib. le. ſentit ꝯ̃riũ ⁊ ſm imo. illõ vr̃ ve
a rius. ⁊ hoc ẽt tꝫ hiero.ᵃ ⁊ alle. ꝑ bar. i. d. §. cẽtum. ꝑt rñderi his q̃ bar. hic dixit i duob' locis. ſ. i ꝓn. ꝓe. ⁊ vlt. col. puto verꝫ ꝙ lꝫ in re actiõis i caſu. d. §. ꝯ̃riũ. nõ poſſit reus ꝯſeq vt declaret' ſibi exceptionẽ cõpeteri ⁊ aduerſario ꝑpetuũ ſilẽtiũ iponi. tñ ꝑ viã iploratiõis officij iudicis id ꝯſeq poterit ꝑ id qȝ voluit gl. no. i. d. §. cẽtũ. quã ita ibi itelligit bar. Hoc idẽ voluit cy. in. d. §. cẽtũ. vbi
14 voluit ꝙ ille. §. facit ad qȝ. Duo ſunt ſocij. finita ſocietate alter vult iplorat' offm̃ iudicis. vt iudex ipõat ꝑpetuũ ſilẽtiũ ſocio ſuo ne eũ neqꝫ hr̃ dẽ ſuũ ammõ iq̃etaret. an poſſit hoc petere. ⁊ dicit videri ꝙ nõ ꝑ illũ tex. tñ decidit ꝯ̃riũ ꝑ no. gl. i. d. §. cẽtũ. ⁊ ħ idẽ tꝫ Nico. de nea. i. d. §. ꝯ̃riũ. vbi ad ħ all. ẽt no. ꝑ gl. i. l. ſi ꝯtẽdat. ff. fideiuſ. ⁊ ibi ꝑ bar. Bal. tñ i. d. §. ꝯ̃riũ. format illã. q. quã ibi format cy. vt retuli. ⁊ poſtea dicit eẽ ꝯſiderãdũ ꝙ qñoqꝫ reo põt ꝑire ius ⁊ ꝓbõ ex lapſu tpis. ⁊ tũc põt reaſſumere ꝑtes acto2is ⁊ petere i iponi aduerſario ꝑpetuũ ſilẽtiũ ⁊ declarari ſibi exceptionẽ cõpetere. ad hoc all'. gl. in. d. l. ſi ꝯtẽdat. interdũ dicit ꝙ põt ꝑire ꝓbõ reo. ſꝫ nõ ius. ⁊ tũc reus põt petere teſtes recipi ad eternaꝫ rei memoriã. §. ſi. cũ gl. C. de vſu. pup. ⁊. l. currẽt. cũ ibi no. ff. de teſt. ⁊ ſic bal. recte intuẽti vr̃ tenere ꝯ cy. in. q. ꝓdicta. ⁊ ẽt ꝯ bar. i d. §. cẽtũ. cũ ſi. hec ſunt ꝟba bal. diligẽter notã. ꝓ intellectu gl. in d. l. ſi ꝯtẽdat. ſ. ꝙ ibi põt reus petere ſibi declarari exceptionẽ cõpetere. ⁊ ſic acto2i iponi ꝑpetuũ ſilẽtiũ. qꝛ ibi poterat ꝑire ius reo ⁊ ꝓbõ ex lapſu tpis. i. qꝛ fideiuſſores q tũc erãt ſoluẽdo poſſent ꝓcedẽte tpe effici nõ ſoluẽdo ⁊ ſic ꝑderet iſte fideiuſſo2 exceptionẽ ⁊ bñficiũ diuiſiõis. iuxta. l. inter fideiuſ. ⁊. l. inter eos. j. de fideiuſ. ⁊ poſſet ẽt ꝑire ꝓbõ ſi teſtes rei ꝑirẽt tñ iſte intellectus nõ plꝫ. qꝛ ille timo2 ꝙ ex tpe efficiant' nõ ſoluẽdo nõ põt allegari nec de iure eſt in ꝯſideratiõe. l. ſi qs ab alio. in ꝓn. ⁊ ibi no. j. de re iu. ⁊. l. iulia. ff. q ⁊ a q. Jtẽ rñſio bal. data ad gl. in. d. l. ſi ꝯtẽdat. nõ põt adaptari ad gl. in. d. §. cẽtũ. iõ tutio2 vr̃ opi. bart. in. l. iij. §. nũc de effectu. ff. de lib. leg. in no. ⁊ breui diſtinctione quã ibi
15 ponit. ⁊ adde que ibi dicã. ¶ † Jtẽ addit hic imo. his que dicit bar. hic ex ꝑte acto2is circa intellectũ. l. in oĩbus. ff. de iud. nã ſm imo. põdera ꝙ ẽt bar. intelligit illã. l. in cautione nuda preſtãda creditori pẽdẽte dilatione. tñ ſm imo. Bart. alr̃ ſenſit in. d. l. in oĩbus. de cuius intellectu dicit Jmo. hic ſe tetigiſſe in. l. ij. poſt ꝓn. ſo. ma. ⁊ in. l. creditores. j. de priui. credi. ⁊ ibi tꝫ ꝙ illa. l. itelligat' in cautione nõ nuda. ſꝫ cũ fideiuſ. ⁊ idẽ ſm eũ tꝫ bal. in. d. l. in oĩbus. lꝫ gl. ibi tenuerit ꝯ̃riũ ⁊ poſſunt ſm ro. ꝯcordari opi. qꝛ aut petit' caueri nõ rõne ſuſpitionis fuge debito2is. ſꝫ qꝛ teſtes q poterãt ꝓbare debitũ cuius dies vel cõdõ nõdũ venerat erãt diutiſſime futuri abſẽtes. aut morituri. adeo ꝙ qñ eueniſſet dies vel cõditio debiti. ⁊ ſic tpe quo creditor agere poſſet ad debitũ nõ adeſſent veriſĩlr teſtes ꝑ quos poſſet ꝓbari de debito ⁊ ſufficit nuda cautio. aut petebat' caueri rõne ſuſpitionis fuge. ⁊ tunc requirat' cautio cũ fideiuſ. ⁊ hãc ꝯcordiã dicit ipſe ꝓbari ꝑ. l. pe. ff. de pe. here. dũ tex. dicit cau. vel ſatiſdationẽ. facit ẽt ſm eũ ꝓ ſcðo mẽbro diſtinctionis. l. ſi fideiuſſo2. §. ſi. ff. q ſatiſd. cog. Adde ꝙ iſta eſt in effectu diſtinctio Bar. hic. ⁊ in. d. §. nunc de effectu. ⁊ ang. in. d. l. in oĩbus. ⁊ in. d. §. nũc de effectu. ⁊ hr̃ tñ Pe. Cy. ⁊ Sal. in. l. ſancimus. C. de ꝟ. ſi. ⁊ bar. in. l. ſi ꝯſtãte. in. v. oppo. ff. ſo. ma. ⁊ ang. ⁊ imo. in. d. l. diuortio. §. iterdũ. e. ti. ⁊ imo. in. d. l. ſi cõſtãte. §. quotiẽs. ſimplr̃ volũt ꝙ illa. l. in oĩbus intelligat' de cautione cũ fideiuſſore ꝑ. d. l. ſi creditores. ⁊ qꝛ alr̃ varia ⁊ eluſoria eſſet ꝓuiſio in. d. l. in oĩbus. Jmo. in. l. ſi prius. in pe. col. ff. ti. i. ꝑ ea que ibi tãgit bar. in. iij. col. dũ bar. ibi vult. ꝙ qñ
b a lege ciuili ſit mẽtio de cautione intelligat' de nudaᵇ. dicit videri dicendum ꝙ text. in. d. l. in omnibus poſſit intelligi in nuda cautione niſi qualitas perſone ⁊ cauſe aliud ſuadeat per. d. l. ſi creditores. ⁊ iſtum vltimum poteſt adaptari ad diſtinctionem ſupra poſitam. ⁊ an in omnibus in quibus ſufficit ꝙ preſtetur dicta cautio nuda a fideiuſſore debeat preſtari cum obligatione bonorum. tangit Barto. in. d. l. ſi prius. in. iiij. queſti. dic vt ibi
16 dixi. † Jtem adde hic Jmol. ꝙ inquantum ex dictis per Bart. hic colligitur differentiam eſſe inter actorem ⁊ reum. qꝛ reus cũ non ſit in eius poteſtate quando excipiat. l. pure. §. fina. de do. excep. poteſt petere regulariter inſtrumentum ſibi fieri de iure ſuo. ſecus in actore valente agere. vnde videnduꝫ eſt quid ſi eſſemus in caſu noſtro in quo quis poteſt eſſe actor ⁊ reus. Et reſpondet ipſe ꝙ de mente Barto. in. d. auctẽ. ſed ⁊ ſi quis. C. de teſta. eſſe videtur ꝙ iudicandum ſit de eo vt de mero reo quod eſt not. ſm eum ⁊ idem dicit hic Roma. qui ponit exempluꝫ in caſu in. l. in omnibus. cum ſimili. ff. de iudic. Sed dic ꝙ Jnnocen. in capi. ſignificauit. de teſti. tenet contrarium eius quod voluit Bartol. in. d. auctenti. ſed ⁊ ſi quis. nam vult Jnnocen. ꝙ ille q ẽ futurus reus poſſit indiſtincte petere recipi teſtes ad eternam rei memoriam ⁊ eos publicari ſiue teſtes ſint de proximo abſentaturi vel morituri ſiue non. l. ſi. ſm vnum intellectum gl. C. de vſu. pupil. ⁊ in. d. c. ſignificauit. tamen ſecus eſt ſi ille qui poteſt eſſe reus poteſt eſſe actor. vt ſi aliquis eſſet in quaſi poſſeſſio. iuris incorporalis puta ſeruitutis ⁊ in eam quaſi poſſeſſio. eſſet. ⁊ ſic poſſet eſſe reus. quia contingere poſſet quod contra euꝫ ageretur negatoria. ⁊ ſic poſſet eſſe actor. quia poteſt agere confeſſoria pro turbatione tali. lꝫ ſit in quaſi poſſeſ. l. at ſi forte. §. i. ff. ſi ſer. ven. l. pe. ff. de ſerui. naꝫ tũc cũ poſſit agere ceſſat

a ¶ Tꝫ hic ro. adde eũdẽ ꝯſi. cccc. in pri. ⁊ ibi vidẽ ꝙ tũc illũ iudicẽꝫ dꝫ reus adire quẽ adiuiſſet acto2 ſi ipſe ꝯueniſſet ꝑ no. ꝑ bar. in l. ſi ſocietatem § arbitro2. ꝓ ſocio. ⁊ ꝑ no ꝑ ant. de bu. l. c. ſi clericus. de fo. competen. Additio.
¶ Vide alex. de imo. in ꝯſi. cxi. in. v. vol. incip. ꝯſidera tis hijs. ⁊ ang. de are. in rub. inſti. de excep. in. xvi. colũ. ⁊ alex. in. l. ħ pupillo. §. ſi cum in ſi. ff. de op. no. nũ. Tho.
b ¶ Vide. ad de old. ꝯſi. lꝫ v ili. ⁊ de intellectu. l. in oĩb'. de iud. vide ꝑ pau. de ca. ꝯſi. clvpi.

Additio.
a ¶ Exceptio
nem ſibi cōpe
tere. vid. eūdē
alex. in. l. ꝗ pu
pillo. §. ſo cui.
in ſi. ff. de op.
no. nunc. ⁊ ibi
apoſtillā. tho.
b ¶ Perpe
tuū ſilentiū.
Adde ludo. ro
ma. cōſ. xc. cir
ca ſi. q an quis
poſſit petere
principal' de
clarari ſe non
teneri vide p
bald. cōſ. li. lx
vii. v. li. ⁊ vbi
an cū agit' hy
pothecaria ad
fundū vigore
inſtrī ⁊ pēden
te iudicio qu'cū
cōmittat' aliq'
cōperet petē
q inſtrm pro
nūcie' ſolutū
an faciat ſilere
iudiciū hypo
tecarie ⁊ an d
bitor poſſit co
gere credito
rem vt ſibi fa
ciat liberatio
nem generalē
vide bal. cōſ.
cccxlx. i. lib. et
adde tu q ſi
lentiū ppetuū
non pōt impo
ni creditori diſ
famāti debito
rē niſi his mo
ueat' ad peten
dum debitum
glo. in. §. ſi qo
aūt i v. admo
nit. in auct. de
ec. titu. ⁊ ang.
are. in ſti. de ex
cep. §. i. bart.
cep. in cautela
cxc vi. q no. p
intel d. l. diffa
mari. C. de in
ge. manu. ⁊ ad
de q ſilentiū
impon' verſā
ti ⁊ nō ſilenti.
ita bald. in ſua
margerita in
ver. ſilētium. ⁊
lʒ ad hoc alle
get inno. in. c.
ſignificauit de
teſti. qui tamē
de hoc nihil
ibi dicit tamē
eius dictū pu
to verū ⁊ pro
bari in. d. l. diſ
famari. et ibi
nota. frā. cur.
Additio.
¶ Adde ang.
in. §. ſiquo edifi
cationem. in
aucten. de ec
cle. tit. ⁊ vide
Iaſo. in. l. fina
li in. iii. col. ff.
de ſeruis. ⁊ vi
de frā. de are.
in. c. in preſen
tia. in. i. col. de
proba. an per
petuū ſilentiū
poſſet impōi
ſuper pſonali
et ſuper reali
et ibi hēs ſin
gulariter per

equitas q debeat poſſe facere examinare teſtes añ li. ɔte. ⁊ per
ɔñs cū ceſſet eqtas vr ceſſare rō pp quā fuit inductū q reus poſ
ſit lit. nō ɔte. indiſticte facere examinari teſtes q nō ɔcedit' acto
ri vt p to. ti. ex. vt li. nō cōte. ⁊ cū hoc dcō Inno. tranſit Ang. in
§. ſi. in auc. de teſt. Tamē Bal. in. l. in lege aqlia ſi dlctū. in ſi. ff.
ad. l. aq. facit mētionē de iſta opi. Inno. ⁊ eā dānat per tex. i. d.
c. ſignificauit. qui indiſtincte loqt': ⁊ ſic pōt intelligi ēt in caſu qñ
ille qui erat in quaſi poſ. turbaret': ⁊ per ɔñs poſſet agere per h
eſt tex. in. c. albericus. ex. de teſta. ⁊ ibi ēt colligit hoc Ant. de bu
tri. de illo tex. hoc idē lʒ ipſemet Ange. in. d. aucten. ſed ⁊ ſiqs.
17 ¶ † Itē ingtuʒ dicit Bar. ppe finē q vbicūqʒ aliqd eſt futurū
deberi in caſu mortis: q tūc ſemp vr ſubeſſe iuſta cā vt poſſit pe
ti cautio illius debiti. i. qd fiat inſtrʒ d illo dbito. C. l. ii. inſ. prin
cipiū cū glo. in v. ſuſpectū. ff. ſo. ma. Dicit Imo. non videri q
ille tex. hoc pbet: qꝛ ibi nō dr ſimplr q ēēt futurū debitū iri in ca
ſum ſoluti mrīmonij q poterat eē per mortē alterius ɔiugū vl
ēt p diuortiū ſm illa tpa. l. i. ⁊ per totū. ff. de diuor. ⁊ repudi. pre
terea nō vr eſſe aliqua ſufficiēs rō diuerſitatis: an ſit futurū de
bitum iri in euētū ɔdōis caſualis cuius euētus de facili nō ſpe
ratur ⁊ caſum mortis alterius facit ſm eū. l. hrs meus. in pn. ⁊
qd ibi no. ff. de cōdi. ⁊ demō. Unde forte poſſet dici ſm eum q
in caſu. l. ij. ſit ſpāle fauore dotis q multa hʒ ſpālia. vt plene no.
18 in. l. i. co. ti. † Sed verius puto q nō ſit ſpāle in cā dotis: ſed q
idē ſit in oi caſu in quo actor nō pōt ſtatim agere: ſed hʒ expecta
re dubiū vel longū euentū adeo q pbabilr pōt ſubeē ſuſpitio ⁊
timor ne moriant' teſtes interim vel ſe abſūtent teſtes q pñt pba
re debitū tpe quo agi poſſet ad debitū: ita in effectu eſt de mēte
Bar. in. l. iij. §. nūc de effectu. ff. de lib. le. per. d. l. ij. cū glo. ⁊ p
d. l. in oibus. Nec puto q Bar. hic alr ſenſerit: lʒ exēplū poſue
rit in caſu mortis ad qd ēt vide que. j. dicent' . ⁊ iſtud ēt eſt de mē
te Ang. in. d. l. in oibus. Ubi hoc ſinglr limitat eſſe verū niſi ex
confectione dicti inſtrī deterior efficeret' ɔdō debitoris vt qꝛ ex
forma ſtatuti illius loci tale inſtrm hrēt executionē paratā, put ſe
cundū euʒ eſt in tuſcia. ad hoc adducit tex. in. d. l. ij. in pn. v. nec
cogit': ⁊ iſta eſt mirabilis limitatio ad. d. l. in oibus. ⁊ ad totam
materiā quā ponit Bar. hic ⁊ eſt magni effectus cū fere vbiqʒ
talia ſint ſtatuta: nec memini me repeiſſe hoc ſcriptuʒ ab alio.
Pōdera tñ qꝛ tex. in. d. l. ij. nō loqt' in iſto caſu. ſʒ in caſu qñ cre
ditor volebat q debitor cautiōeʒ faceret nō ſibi: ſed alteri: quo
caſu nō cogit' ſi ex hoc poterat inferri debitori aliqd preiudiciuʒ
de his que enumerātur in glo. Nos v̄o loqmur qñ volebat q
ſibi creditori inſtrm ſeu actionē faceret per quā ēt nō plus obli
19 gātur ſed efficatius. ⁊ ſic vr q dcm Ang. iure nō pbet'. ¶ † Ad
dit in hac materia Ro. hic q in caſu quo ſemel de iure mihi cō
petēte fcm̄ eſt inſtrm ⁊ illud vetuſtate ſit ɔſumptū cogit' ille mi
hi renouare inſtrm. alle. c. ſi. de fide inſtru. ⁊ glo. in auc. de here.
⁊ fal. §. i. in ver. repare. Addo Bar. in. l. chyrographis. per illū
tex. ff. de admi. tu. vbi dicit p illū tex. q quotieſcūqʒ inſtrm fcm̄
de ɔctu eſt deperditū poſſum petere te cogi ad iterum obligan
dum per inſtrm. ɔcordātias ibi vide per eū ⁊ illā glo. ad predi
cta ēt allegat Bal. in auc. ſi quas ruinas. in. ij. co. C. de ſacroſā.
eccle. ⁊ Ang. ⁊ Imo. in. l. ij. ff. ſo. ma. ⁊ no. ſpe. in ti. de loca. §.
nūc aliqua. v. cxl. ⁊ in ti. de inſtru. edi. §. poſtq. v. ſed nūqd. ⁊
20 Bar. in. l. ij. de diſcuſſo. li. x. ¶ † Addit vltimo Ro. hic q lʒ ſit
q. an debitor poſtq ſoluit: ⁊ creditor poſtq numerauit dbitori
recipiēti poſſit petere q ſibi fiat inſtrm de eo qd numerauit de
quo diſtinguit Bar. hic. tñ anteq aliqs predictoꝝ ſoluat vel nu
meret pōt ſemp dicere nolo ſoluere vel numerare niſi mihi faci
as inſtrm. alle. l. ples apochis. C. de fide inſtru. ⁊. d. l. ij. cū glo.
C. de diſcuſſo. li. x. adde q idē dicit Imo. in. d. l. ij. in pn. p iura
predicta. ⁊ p. l. ſicut datā. C. de li. cau. ⁊ per iſta ita dʒ intelligi id
qd no. Bal. in. l. iij. in pn. ff. de ɔdi. ob cau. ⁊ in. d. l. ij. ſo. ma. dū
indiſtincte vr dicere q ſemp qs dʒ cogi ad faciendū mihi iſtrʒ
21 de iure mihi cōpetēti ɔ̄ eum per iura prime alleg. ¶ † Itē adde
⁊ tene mēti q lʒ Bar. hic velit q ſi debitor eſt liberatus p ſolo
nem vel alr ipſo iure qd tūc pōt petere ſibi fieri inſtrm liberatio
nis. nam intelligit de liberatione ſpāli. gñalē aūt petere nō pōt
ēt ſi de alio debito nō appareret: qꝛ talis cautio liberatiōis gñā
lis eſt captioſa. ita eſt tex. quē in ppoſito mirabilē ibi reputat.
Bar. in. l. cū aqliana. ff. de trāſa. ⁊ idē ibi tenēt Ang. ⁊ alij ⁊ no.
Bal. in. l. pactū. in. xvj. q. C. de colla. ⁊ ibi Bal. refert ita tenuiſ
ſe Ja. de are. in. d. §. ɔ̄rium. q eſt in. d. l. iij. ff. de ɔ̄ſo iu. tu. Nō
inuenio tñ hoc in lec. Ja. de are. illud tñ ibi bñ voluit Oldra. ⁊

refert ⁊ ſeqtur eum Bald. in. d. §. ɔ̄rium. per illū tex. dum dicit
22 nemo ⁊c. ¶ † Itē ingtum Bar. hic voluit q reus regulr poſſit
iudicis offm implorare ⁊ pncipaliter petere pnūciari ſibi exce
a ptionē cōpetere [a] vel ſe liberatū eſſe ſi liberatus eſt ⁊ aduerſario
b imponi perpetuū ſilentiū. [b] per no. per glo. in. d. l. ſi ɔtendat. ⁊
ibi per Bar. ⁊ p gl. in. d. §. cētū. ⁊ idē ēt tenuit Bar. in. l. i. circa
iij. col. ff. de cōdi. ex le. ⁊ in. d. §. nūc de effectu. ⁊ Bal. in rub. C.
de cōdi. ex le. Adde tñ q Imo. in. d. l. ſi ɔtendat. vr tenere ɔ̄uū
qꝛ nō vr eſſe in ptāte rei qñ velit puocare aduerſariū ad iudiciū
l. pure. §. ſi. ff. de do. excep. vñ ſatis eſt q hēat exceptionē que ē
ppetua. vt ibi ⁊ forte dubitat de peremptiōe pbationis: qꝛ non
hēat inſtrm ſed teſtes pōt ſibi cōſulere per remediū pductionis
⁊ publicatiōis teſtiū ad eternā rei memoriā. vt in auc. ſed ⁊ ſiqs
C. de teſti. c. qm̄ frequēter. vt li. nō cōte. ⁊ dixi. ff. Et rñdet ad. l.
ſi ɔtēdat. cū glo. q intellectus ibi traditus p gl. nō vr eē bonus
p prime dcā p eū. ⁊ alius vr eē intellectus illius lr̄e in illa ſplica
tiua: ēt vʒ q illa ſplicatiua ſplicet q nedū qñ creditor fatet' cete
ros fideiuſſores eē ſoluēdo hēat reus ɔuētus exceptionē ⁊ bñfici
um diuiſiōis: ſed ēt qñ negar. ſ. ſi fideiuſſor velit pbare alios eſſe
ſoluēdo niſi fideiuſſor ɔuētus offerret illā cau. de qua hr̄ i. l. ſi du
bitet'. in pn. e. ti. qꝛ tūc ēt ſi nō pbet fideiuſſores eē ſoluēdo hēat
exceptionē diuiſiōis. vt in. d. l. ſi dubitet'. Rñdet ēt ad. d. §. cen
tum. q ille tex. nō pbat id ad qd allat' ſi bñ ɔſideret'. Preterea
q tex. ibi loqt' qñ cōpetit ius ex diſpōne vltime volūtatis quo
caſu agi pōt. vt plene qs liberatiōeʒ ɔſequat'. l. ſi creditori. C. de
fideicō. q nō reperit' qñ cōpetit exceptio ex actu inter viuos. di
cit ēt q nō ob. l. diffamari. C. de inge. ma. qꝛ ibi loqtur qñ actor
diffamabat reū. preterea nō agit' ibi vt iponat' ſilētiū: ſed vt ille
cogat' agere. ⁊ iō forte ſm eū de rigore iuris opi. glo. ⁊ Bar. nō
vr v̄a: lʒ forraſſe durū videat' ab ea recedere pp auctoritatē cōis
opi. iō dicit poſſe teneri illud qd ſibi plʒ. ⁊ q iſta ē noua opi. ipe
met Imo. in. d. l. ij. in pn. ff. ſol. ma. ēt adducit ɔ̄ Bar. qꝛ alio re
medio pōt puideri reo. ſ. vt faciat indiſtincte examinari teſtes.
vt dcm̄ eſt. ff. ⁊ idē remediū ɔcedit' actori qñ dubiū eſt de morte
vel abſētia diuturna teſtiū: vt in. c. qm̄ frequēter. Itē qꝛ nō vr da
re cautū iure. quare magis in alio actu q in iure cōpetēte ex vlti
ma volūtate cōpellat' qs ad faciēdū inſtrm ⁊ ſic nō vr ſm eū qd
ēt Bar. bñ dicat ingtuʒ vult quē poſſe cogere aduerſariū ad fa
ciendū ſibi inſtrm de iure ſuo niſi in caſibus ſpālibus: puta fauo
re libertatis. l. ſicut datā. C. de libe. cau. vel vbi agit' de debito fi
ſcali. ⁊ lʒ ad hoc nihil alleget puto q voluit alle. l. placuit. C. de
col. fun. pa. ⁊ ēt debitor anteq ſoluat hñ eſt verū q pōt peti fieri
23 inſtrm. C. de fide inſtru. l. plēs apochis. † Subdit tñ q ſi vellet
ſaluare Bar. poſſet rñdere q nō eſt iniquū q plura remedia ex
ordinaria ex eqtate circa idē inducant'. l. de pecoribus. cū gl. C.
ad. l. aq. l. i. §. per hāc glo. C. de rei ven. ⁊ no. Bar. in. l. in prin
cipali. §. i. ff. e. ti. ⁊ ſic dʒ poſſe cōpetere remediū. iplorandi offm
iudicis ad ea que dicit Bar. ⁊ ēt remediū examinādi teſtes ad
eternā rei memoriā. ⁊ iſtā rñſionē lʒ Imo. nō dicat tradit Bal.
in. d. aucten. ſed ⁊ ſiquis. et do. Anto. de bu. in. d. c. ſignificauit
Bal. etiam in. l. peremptorias. C. ſen. reſcin. non poſ. videt' te
24 nere contra Bar. † Querit. n. vtrum reus poſſit petere q acto
ri imponatur ſilētium et primo dicit poſſe cōſiderari vtrū hec
petitio reſpiciat agere vel exigere. reorū. n. eſt agere. d. l. pure
in ſi. et. d. §. ɔtrarium. poſtea reſpondet q nō pōt niſi ſit tracta
tus ad cām ſicut. n. ſit preceptū de ſoluendo ita poteſt fieri acto
ri preceptum de ſilentio puta ſi reus per publicum inſtrm doce
at ſe voluiſſe ſoluere. l. ij. C. de apo. pu. li. x. ⁊ plus nō dicit. ⁊ ſic
videtur intelligere q fiat preceptum de ſilentio actori qñ traxit
reum ad cām alias nō. Saly. vero ſignanter in. l. ſi pater. C. qui
bo. cede. poſ. dicit q ſi reus petit imponi ſilētium actori debet
diſtigui aut reus poſſidet et pōt vt in. d. l. ſi pr̄. aut nō et tūc nō
pōt eū actor puocare ad iudiciū. d. l. pure in ſi. Si autē actor pe
tit imponi ſilētiū reo. et tūc ſi qdē debet' patiētia pōt peti. d. §.
centum. l. i. ff. de ſer. ruſt. predi. l. inter caſtellianū. ff. de arbi. Si
autem non deberetur patientia tunc incongrue admitterentur
25 verba de ſilentio imponendo. † Saly. etiam in. d. l. ſi pater. di
cit q ille tex. preſtat argu. ſi debitor eſt tutus exceptione poteſt
iudicis implorare officium vt ſilentiuʒ imponatur creditori. de
quo dicit eſſe glo. ſingularē in. d. §. centū. p hoc ēt dicit facere
tex. i. l. ſi. ff. de offi. procu. ceſa. In ɔ̄riū facit ſm eū: qꝛ nemo cō
pellitur agere niſi diffamaret reū de debito. d. l. diffamari. ⁊ cō
cludit q poſtq is qui ſe creditorē dicit litem mouit: tunc reus

hoc petere

boc petere pōt ut.d.l.ſi pf.ꝛ.d.§.cērū.referēdo gl.ad tex. ante ꝟo nō pōt niſi diffamatione p̄cedēte.ar.d.l.diffamari ꝛ ꝭ vr ēt Saly.tenere ꝫ Bar.boc appet ergo illi opi. Jmo.nō fuiſſe no uā. Bar.ꝟo ꝛ Ang.i.d.l.ſi pf ſimplr pōderāt ibi eē tex.p opi. gl.in.d.l ſi cōtēdat ꝛ in.d.§.cērū. Bal.ꝛ p illū tex.in.d.l.ſi pf. in ꝟ.ſiet ꝛc.pōderat ibi pbari ꝙ ille q grauaſ vel timet grauari p debito alterius pōt iudicis offm̄ implorare quatenus iudex inbibeat an ſcm̄ qð alibi nō repiſ ita expꝛſſum ſm eū. Paul.de ca.in.d.l.ſi ꝯtēdat ſeqtur opi. Bar.ꝛ dicit ꝙ p ea facit bo.tex. cū gl.in.l.ſi duo patroni.in pn̄.ff.de iureiur.vbi hꝛ quem poſſe

26 agere ad declarationē iuris ſui qn̄ dubitat moleſtari. ¶ † Nec ob.ſm eū.l.i.C.vt ne.inui.qꝛ ridet ꝙ eſt verū ꝙ nō poſſū ego reus cōpellere te inuitū ad agēdū ꝫ me ſꝫ pp exceptionē quam babeo poſſum agere ꝫ te inuitū implorādo iudicis offm̄ vt declareſ me tibi nō teneri ꝛ ſubdit qð Jnn.in.c.abb.circa.iij.col. de ꝟ.ſig.dicit ꝙ ſi eſſem in poſ.alicuius rei in qua nō hrem ius ꝛ dubitarē in ea moleſtari a te quē ſcio nullū ius hēre i illa re nō poſſum agere qn̄ p̄tēdo ius hēre vt illud declareſ ꝙ ſm Pau. de ca.eſt ſing.no.qꝛ limitat illud ad quod all.tex.cū gl.in.d.l.ſi cōtēdat p illo.d.Jnno.dicit videri caſuꝫ in.d.l.i.in pn̄.ff.ſi ps here.pe.vbi dr qð ius agēdi metimur ex pſona nr̄a nō aūt ex iure aduerſarij facit.l.militis codicillis.§.veterani.ff.de teſt.mili.nō poſſum ego agere qn̄ nō habeo ius ad declandū de non iure aduerſarij lꝫ poſſideā ſꝫ qn̄ habeo ius poſſuꝫ agere ſi dubito in illo moleſtari.lꝫ rōnē nō hēam qð eſt mēti tenēdū ſm eū. Bal.ēt in.l.ij.C.ne filius p pa.vbi vr text.ſiſis illi.l.ſi pf.ff.alle.pōderat ꝙ ibi in text.formaſ libellus negatiue.ſ.peto me nō ingetari qð canoniſte vocāt idē ſilētiū imponi facit lꝫ ipſe nō alleget.c.ſi.de offi.ordi.ꝛ.c.in pñtia.de pba.ꝛ dicit Bal. ꝙ ſimile hꝛ in.d.l.ſi pf.ꝛ in.d.l.ſi ꝯtēdat.ꝛ in.d.§.cētū.ꝛ ꝙ talis libellus nō pcedit niſi fiat aliqs actus ingetatiuꝰ qꝛ ſup ꝭ fundaſ talis libellus ſm eū.bal.ēt in.l.q licitā.C.vt lit.pē.dicit ꝙ reus pōt pducere libellū ſuū in quo petat ſilētiū īponi actori ꝛ ꝙ virtus talis libelli eſt negatiua.ſ.ꝙ actor nō ingetet reū allegat.d.l.ſi ꝯtēdat cū gl.vbi ſm Bal.appet ꝙ agit reus pp bñficiū ſuuꝫ conſuandū qð raro alibi repiſ ſm eū Ang.in.d.l.ſi ꝯtendat.ꝛ in.l.ſicut in.iij.col . C.de pſcri.xxx.anno.vr ſimplr approbare

27 opi.gl.ꝛ Bar.in.d.l.ſi ꝯtēdat.† Dicit ēt in pposito Bar.in.l.i.C.cōia de leg.ꝙ ſi legatarius poſſidet rem legatā ꝛ hrs negat poterit legatarius adire iudicē ꝛ petere declari ſe dñm ꝛ poſſeſſorē ex cā legati.facit ſm eū.d.l.diffamari.Ex oibus iā dictis putarē veriorē eē opi.glo.ꝛ Bar.in.d.l.ſi ꝯtēdat ꝛ in.d.§.ceſſe rūt.cū ꝯcor.ff.alle.lꝫ p alia opi.videaſ eē tex.in.d.l.ſi pf.nō.n.ibi dicit ꝙ eēt adhuc tractus ad iudiciū vel ingetatus ille q implorabat iudicis offm̄ potuit.n.velle,puidere ne in poſterū ingetetur p quo bñ facit qꝛ videmus ꝙ ille q eſt in poſ.ēt iuſte pōt petere eā ſibi ꝯfirmari ꝛ ſic declarari ſe eē poſſeſſorē q̄uis ēt nō appeat cū ab aliquo ingetari.l.iij.§.miſſum.ff.de car.edic.et ibi clarius Bar.in pn̄.ꝛ no.Bart.poſt gl.in.l.de pupillo.§.q

28 opus.ꝛ ibi dixi.ff.de no.ope.nun. ¶ † Silr videmus ꝙ ſi hēo ſniam validā,p me latā ꝛ q in rē iudicatā trāſiuit tn̄ poſſum pete

a re eā cōfirmari [a] ꝛ ſic declari eam valere nō attēto an eēt futurus actor vel reus ꝛ idē in ſilibus actibus.c.i.ꝛ.ij.ꝛ ibi clare Jnno. de ꝯfir.vti.vel inuti.ꝛ no.Bar.in.d.§.q opus cū ꝯcor.de quibus ibi dixi pari rōne ille q hꝫ exceptionē vel aliqð ius ſibi qſitū dꝫ poſſe petere declari ſibi illud cōpetere ꝛ in illo iure ſe tueri a iudice imponēdo ſilētiū aduerſario ſeu declarādo aduerſariuꝫ dēre ꝫ illud ius ſilere dato ꝙ nulla p̄ceſſerit ingetatio nec vidētur ꝟba dicte ꝯclōnis libelli incōgrua ſi bñ cōſidereſ.bñ facit l.ſi.C.vt lit.pē.quā ad ppoſitū all. Bar.in.l.ſi qſitū.in vlti.col.

29 de ap. ¶ † Bene facit ēt.l.ſi.in pn̄.ff.qð me.cau.p quā ēt ibi no. Bar.ꝙ vbicūqꝫ timeo ꝙ mihi vis vel moleſtia fiat poſſum ſup hoc implorare iudicis offm̄ vt,phibeat. Nec ob.d.l.pure.inſi. qꝛ ibi dr ꝙ reus nō hꝫ in ptāte ſua qn̄ ꝯueniaſ qꝛ dico ꝙ i hoc caſu nō facit reus ꝙ actor eū cōueniat nec iſtud petit reus vt dictum eſt.ſ.referēdo Paul.de ca.in. d.l.ſi ꝯtēdat ꝛ p hoc ēt eſt rñſum ad illud qð dicebat Saly.ꝙ nemo cōpelliſ inuitū agere. Duni aūt dcm̄ eſt.ſ.referēdo Bal.ꝛ alios ꝙ ſi timeo grauari vel ingetari i iure meo poſſuꝫ iplorare offm̄ iudicis vt inbibeat ēt aū ſcm̄. Adde.d.l.ſi.in pn̄.ꝛ ibi Bar.ff.qð me.cau.ꝛ Bal.in l.ſi ſup.p illū tex.C.de trāſ.cū ꝯcor.de qbus ibi p eū.bñ facit.l.

30 illicitas.§.ne potētiores.ff.de offi.pñ. ¶ † Silr ēt ꝟba vr opin. Bar.ingſtū dicit ꝙ reus pōt regulr petere ab aduerſario ſibi fieri inſtrm de iure ſuo ꝛ idē in actore qn̄ de pñti agere nō pōt ad id qð pncipalr erat in oblōne deductū p quo vltra all. p eū pōt allari tex.in.l.ex ea pte.in pn̄.ſm vnā lec.quā ibi ponit bar. extra gl.j.de ꝟ.ob.ꝛ optie ēt pbat text.i.d.l.ſicut datā qꝛ ibi nō pōt eē ſpāle fauore libertatis qm̄ rō aſſignata ibi in tex.eſt qꝛ tu a quo peto inſtrm mihi fieri nō potes venire ꝫ ſcm̄ tuū puta ꝫ pactū de nō petēdo ꝙ mihi feciſti iō non debes mihi denegare facere inſtrm de eo.nemo.n.pōt venire ꝫ ſcm̄ ſuū regulr.l.ſi creditoribus.C.de cōi ſuo ma.l.poſt mortē.cū ibi plene no.ff.de adop.ꝛ ita in pposito iſto no.Bal.ꝛ Saly.in.d.l.ſicut datā lꝫ gl.itelligat ibi illā legē de inſtrō iā ſcō nō de faciēdo. Pro opi. Bart.ēt facit qꝛ illud qð tibi nō nocet ꝛ mihi pdeſt facere dēs l.ij.§.itē varus.j.de aqua plu.ar.ꝛ in.l.ij.in pñc.ꝛ ibi plene.ff.ſo.ma.ꝛ ſi ille q denegaret facere iſtrm mihi diceret ſe illud nolle facere qꝛ ego ꝫ eū facilius pbarē ius mihi cōpetēs nō dꝫ audiri cū alleſt turpitudinē ſuā ꝛ inīqtatē ſuā qð fieri nō dꝫ.l.tranſactio finita.C.de trāſ.ꝛ.d.l.ſi creditoribus.ꝛ ita ēt tꝫ Bald.in.l.

31 iſta.C.de fideicō. ¶ † Et ad māam ēt circa iſtud vltimū de iſto vide no.p Bar.in.l.ſi qs accepta.C.de ꝯdi.ob cau.ꝛ in.l.dedi in ſi.pncipij.e.ti.ꝛ in.l.q tab.in pn̄.j.de fur.ꝛ Bal. in.l.ſi.ad ſi. C.de pac.ꝯuē.ꝛ in.d.auc.ſi qs ruinas.vbi no.ēt dicit qꝰ ſi variati ſunt ꝯfines rei ꝯceſſe in emphyteoſim poſt ꝯceſſionē factā tūc pōt ꝯcedēs petere ab emphyteota vt eidē oblonē p iſtrꝫ renouet cū appōne nouoꝝ ꝯfiniū ꝛ hoc ne pp ꝯfiniū varietatē ꝯtigat de idēptitate rei dubitari ad piudiciū ꝯcedētis all.in ar.l.cos

32 ff.ſi regū.ꝛ.l.ticius.la.ij.ff.de ac.emp. ¶ † Adde ēt circa hoc ꝙ ingſtū Bar.ꝭ.ꝛ in.d.§.nūc de effectu.ꝛ i.d.§.ſi qs dicit ꝙ creditor p debito puro ad qð ſtatī pōt agere nō pt regulr petere ꝙ ſibi de illo debito fiat cautio ſeu inſtrm.naꝫ illud fallit vbi illud eēt debitū ex vltia volūtate p.l.ēt ō pñi ꝛ.l.ſtipſo.ff.vt leg. no. ca.ꝛ iſtō ponit Ro.in.l.ij.i pn̄.ff.ſo.ma. ¶ † Ultio totā iſtā materiā imitat Ang.no.in.l.ſi pupillus.in pn̄.j.de noua.dicēs ꝙ in caſibus in qbus teneſ debitor facere inſtrm creditori nō tenebiſ facere cū clā guai ētigie cuius clē vigore in tuſcia pōt incipi ab execu.qꝛ tūc grauareſ in eo in quo nō eēt obligatus.vñ tenebitur mihi facere inſtrm ſimpliciter.ꝛ iſtud dcm̄ pma facie facit pro illo dicto Ang.ꝙ ipſe ponit in.l.in omnibus.ff.de iudi.tamen ſi bene inſpiciatur vnum eſt diuerſuꝫ ab alio. Et pro illo dicto Ang.in.d.l.ſi pupillus bene facit quod no. Bar.hic dum allegat.d.l.ſicut data.dū Bar.dicit tamen vt aliquid detur ꝛc.

¶ Explicit titulus de damno infecto dñi Alexādri de Jmol. de Tartagnis doctoris famoſiſſimi.

¶ De acquirenda poſſeſſione. Rubrica.

1 Dominium quomodo acquiratur de iure ciuili dicitur hic

2 Contrariorum eadem eſt diſciplina.

3 Teſtm̄ ſi pōt pbari p duos teſtes pt ēt corā duobus reuocari.

1 ¶ † Hec rubrica ad p̄cedētia hoc ordie ſm gl.ꝯtinuari pōt hoc mō vꝫ.Supra viſum eſt qūo de iure gētiū acqraſ dñium nūc vidēdū ē qūo de iure ciuili poſſit acqri dñiū verū qꝛ vnus modus eſt p vſucapionē q̄ de iure ciuili inuēta eſt iſti.de vſu ꝛ ha.§.ſin. inſti.de vſuca.in pn̄.q̄ pcedere nō pōt ſine poſſeſſione.j.ti.i.vidēdū eſt ergo pus de ac.vel amit.poſ. Nō aūt in tit.de acq.re.do.ſit tractatū qūo acqriſ dñiū iure gētiū pꝫ in.l.i.ff.ti.i.ꝛ in.§.

2 ſinguloꝝ.inſti.de re.di.ꝛ in.d.§.ſi.inſti.de vſu ꝛ ha.† Ulteriꝰ dicit gl.notādū ꝙ hic in rub.dr de amittēda poſſione.ꝛ in ru. C.eo.dr de retinēda poſſione vñ nō vr recte poſita rub.ſꝫ glo. dicit ꝙ nō eſt repugnātia qꝛ cognito qūo amittaſ poſ.vel nō ſatis eſt cognitū qūo retineaſ qꝛ ꝫrioꝝ eadē eſt diſciplina ꝛ cognito vno ꝫrioꝝ cognoſciſ ꝛ reliquū.l.i.ff.de his q ſūt ſui vel alie.

3 iur.l.pōpo.§.ſꝫ his.ff.de pcu. ¶ † De iſto brocardico articulo vide Dy.in rſa q ſentit de reg.iur.in.vj.ꝛ p Bar.in.l.iter ſtipulātē.§.ſacrā.de ꝟ.ob.i.iiij.col.ꝛ i.l.in fundo.ff.de rei vē. Aliqd p Bal.in.l.ſi.circa.iiij.vel.v.col.C.de fideicō.vbi ēt dicit vnuꝫ no.ꝟbū valet.ꝙ ſi teſtm̄ poſſit pbari p duos teſtes pōt ſilr reuocari teſtm̄ corā duobus teſtibus ꝛ error teſti poterit ēt pbari p

b duos qꝛ ꝫrioꝝ [b] eſt eadē diſciplia. ¶ Pro ꝭ ēt all.gl.ſing.in.l. cū pponebaſ.de leg.ij.q̄ dicit ꝙ tot teſtes reqrunſ ad pbationē erroris teſti quot reqrunſ in ipſo teſtō. Et ita eā reputat ſingu.d.Bal.in.c.ſi qs feudū.ſi de inueſti.inter.do.ꝛ vaſal.lis ori. ꝛ in.l.quotiēs.in.pn̄.ff.de hꝛ.inſti.ꝛ in.l.errore.C.de teſt.ꝛ in l.ij.C.de bo.poſ.ſm tabu.ꝛ in.l.ſi.in pe.col.C.de edē. Et ad

Fran. de are. q ſi ille cui petitur ſilētiū imponi ſi ꝯparet ꝛ pducit petitionē pma petitio reſoluiſ in vim citationis quā deciſionē no.qꝛ fecit mihi magnū honorē ꝫ illis diebus pteritis ꝭ venetiis in cā ꝫ d nicholaiꝫ bonū en aucꝫ ſnia que ſcrī ſup iſto perpetuo ſilentio ſit diffinitiua vrb per pbiti.ꝭ pu ſio in.c.ex tōe in pe.lo.de appella.ibo.eip.

a ¶ Confirmaet. Jdē tenet ſe der.in.l.ꝗdam mulier.ff.lo.ber.vbi ſeqtur opi.bar.hic.et ꝙ cū qs timet moleſtari poſſit iplorare officium iudicis ne moleſteſ volun iud.to.cō.ccclui.ꝛ de intellectu l.cōfirmari vide per eūdem cō.lui.

b ¶ Cōtrariorum adde qð voluit bal.cōſ.ccꝫv.l.li.vbi ponit an duo teſtes probēt adēptionem legati ꝛ an peter poſſit reuocare teſtm̄ coꝛaꝫ minore numero teſtiū quaꝫ coraꝫ numero qui factum eſt ꝛ qn̄ vide per lud.ro.cōſ.ctꝫ pꝫ.vide tu hic p̄ceptorē meū do.bart.ſoꝫ.q diſtinguit ꝛ ſup hoc brocardo ponit tres cōcluſiones et infert ad duos q̄ōnes vt p te videre potes. Jo.ibo.

do Bo.Car.flo.Jo.de Jmo.in.c.relatū.el.i.de teſt.vbi dicūt vt Bal.in.d.l.ſ.ſ.q coraȝ duob⁹ teſtibus poteſt reuocari teſtm̄ ſi ex forma ſtatuti coram duobus pontifici.alle.l.nihil tam naturale.cum ſi.j.de reg.iur.l.cum quiſqȝ.j.de ſolu.

1 Poſſeſſio a pedum poſitione dicta eſt ⁊ ab ea etiam hodie incipit dominium acquiri.
2 Argu.ab ethymologia ſeu alluſione vocabuli procedit ſed nō ſemper.qꝛ non procedit ab alluſione vocabuli nominis ꝓprij nam non ſequitur ex proximis ergo eſt de proximo.
3 Poſſeſſio acquiritur pede.manu.⁊ aīo ac alijs varijs modis.
4 Bello capta ſunt occupantium ſed non ſtatim.qꝛ debent preſentari duci belli qui poſtea diuidet ea inter capientes.
5 Gemme lapilli ⁊ Margarite differunt inter ſe vt hic.
6 Lapillus varias habet ſignificationes vt hic.
7 Uiolenter eſt dictio actionem ⁊ paſſionem ſignificans ſm̄ ſubiectam materiam.
8 Poſſidens gemmas lapillos vel Margaritas an ex ſola poſſeſſione preſumatur dominus alio modo probato.
9 Diffinitio illa dicitur bona que conuertitur cum ſuo diffinito.
10 Poſſeſſio quid ſit hic dicitur.
11 Poſſeſſio an ſit iuris vel facti.
12 Bona fides vel mala pēdet ab animo ⁊ animus eſt quid facti.
13 Poſſeſſionis alia diffinitio.
14 Detentatio an ſit facti vel iuris.
15 Poſſeſſionis alia diffinitio.
16 Poſſeſſionis alia diffinitio.
17 Poſſeſſionis diffinitio que ſit melior dicitur hic.
18 Detinere dicitur qui poſſidet.
19 Poſſeſſio proprie cadit circa res immobiles improprie vero circa mobiles.
20 Uſucapio cadit in rebus mobilibus q̄ non eſt ſine poſſeſſione.
21 Significatio propria vocabuli non poteſt ſummi ab alluſione. quando non oſtendit nobis propriā ſignificationeȝ. ſed debet attendi diffinitio.
22 Argu.ab alluſione vocabuli negatiue ſemper procedit ⁊ vȝ.
23 Legans poſſeſſiones ſuas vel poſſeſſionem rerum ſuarum an videatur legaſſe etiam res mobiles.
24 Cōmunis vſus loquendi eſt attendendus ⁊ interpretandus in vnaquaqȝ diſpoſitione etiam vltime voluntatis.
25 Naturaliter eſt dictio ſignificans idem quod corporaliter.
26 Corporalis poſſeſſio quare dicatur naturalis.
27 Poſſeſſio naturalis fuit inuenta iure naturali ſecundario q appellatur iuſgen.ſecundarium.
28 Poſſeſſio naturalis apprehenſa qūo probatur ⁊ quādo.
29 Poſſeſſio naturalis cadit i oībus ꝑtib⁹ fūdi ſicut in toto fūdo.
30 Poſſidere dicitur etiam qui ſe abſentat.
31 Preſcriptio cātur ex poſſeſſione ciuili nō auteȝ ex naturali.
32 Poſſeſſio ciuilis ⁊ naturalis ſimul ſtare ⁊ concurrere poſſunt.
33 Uſufructus formal̄ nō pōt eē ſimul cō ꝓprietate i ꝑſona vnius.
34 Poſſeſſio an videatur tradita per traditionem clauium.
35 Poſſeſſionē an amittat q ſe abſētat ⁊ cū redit an eaȝ recuperat.
36 Poſſeſſio naturalis non poteſt retineri animo quādo eſt iuncta cum ciuili.qꝛ requiritur corpus.
37 Poſſeſſio naturalis an retineatur per dominuȝ ſi eius colonus recedat de fundo domino abſente.
38 Poſſeſſionem naturalem retinet vſufructuarius.etiam ſi exeat de fundo ⁊ non ſit in conſpectu.
39 Uſufructuarius an dicatur poſſidere ciuiliter ⁊ naturaliter.
40 Poſſeſſio naturalis quā habet vſufructuarius habet annexum quoddaȝ ius corporale quod appellatur ius vſufructus.ſ. ius vtendi ⁊ fruendi.
41 Poſſeſſio ciuilis ⁊ naturalis q̄lr̄ ꝑdat̄ in rebus corporalibus.
42 Quaſi poſſeſſio iurium incorporalium qualiter perdatur.
43 Poſſeſſio quotruplex ſit dicitur hic.
44 Poſſeſſio naturalis retinetur animo per eum qui ingreditur fundum poſſeſſum per abſentem poſtea diſcedit.
45 Poſſeſſio quotruplex ſit dicitur etiam hic.
46 Poſſeſſio ciuilis ⁊ naturalis non poteſt mutari niſi ſuperueniente iuſta cauſa.
47 Poſſidendi modi plures ſunt vt hic.
48 Poſſeſſionis tres ſunt ſpecies proprie differentes.ſ.per differentes ſubſtantiales.
49 Dominium verum ⁊ directum acquiritur per vſucapionē per preſcriptionem autem vtile tantum.
50 Poſſeſſio ciuilis accreſcit habenti naturaleȝ:quando vnus hȝ naturalem:⁊ alius deſinit ciuiliter poſſidere.
51 Poſſeſſio naturalis ſm̄ Bar.eſt ius inſiſtēdi rei nō ꝓhibite poſſideri aptum producere ciuiles effectus reſpectu alicuius iuris ſeparati a dominio:⁊ reſpectu naturalium acceſſionum.
52 Poſſeſſio naturalis habet effectum naturalium acceſſionum.
53 Poſſeſſio corporalis eſt ius inſiſtendi rei non ꝓhibite poſſideri aptum producere ⁊ retentionem ⁊ recuperationem poſſeſſionis effectus.
54 Poſſeſſionis corporalis an ſit dare tertiam ſpeciem.
55 Poſſeſſio naturalis quaȝ habet vſufructuarius non producit acquiſitionem naturalis acquiſitionis.
56 Poſſeſſio corporalis quid ſit ſm̄ Bald.dicitur hic.
57 Poſſeſſio ciuiliſſima que dicatur dicitur hic.
58 Poſſeſſio ciuiliſſima appellatur artificialis:quia iuris artificio eſt inducta.
59 Poſſeſſio quedam eſt coporalis:quedam incorparalis:⁊ quedam incorporaliſſima.
60 Quaſi poſſeſſio iurium corporalium:an diuidatur in quaſi poſſeſſio.ciuilem ⁊ naturalem.
61 Seruitutes habentes cauſam continuam dicūtur que ſunt apte in vſu abſqȝ facto hominis vt ſtilicidium ⁊ aqueductus quādo fluit per ſe aqua.
62 Poſſeſſio ciuilis appellatur que cauſat preſcriptionem.
63 Detentatio an ſit iuris vel facti.
64 Detētatio an retineatur animo ſiquis ſit extra detentationeȝ.
65 Detentatio an ſit ius ⁊ productiua effectus iuris.
66 Predo etiam in ſua poſſeſſione:vel detentatione tuendus eſt.
67 Poſſeſſio quo iure fuerit inducta.
68 Quaſi poſſeſſio iurium incorporalium:an ſit inuēta de iure gētium vel ciuili.
69 Detentatio quam habet colonus eſt de iure gen.ſed illa quam habet miſſus ex primo decreto eſt de iure ciuili.
70 Dominium rerum que in nullius bonis erant an acquirantur primo occupanti.
71 Poſſeſſio non poteſt queri ſine dominio:nec dominium ſine poſſeſſione.
72 Dominium plerunqȝ transfertur ſine traditione.
73 Poſſeſſioneȝ ſiquis primo accepit de re que in nullius bonis erat:⁊ ab ea cecidit:⁊ alius eam apprehēdit:an primus perdat dominium.dic q non.
74 Poſſeſſio animatium qualiter acquiratur.
75 Poſſeſſio rerum inanimatarum quomodo acquiratur.
76 Poſſeſſio an acquiratur per aſpectū rei abſqȝ apprehenſione.
77 Jnueniſſe dicitur cum apprehenſione alias non dicitur quis inuenire niſi apprehendat.
78 Poſſeſſio an acquiratur ⁊ transferatur per traditionē clauiuȝ.
79 Quaſi poſſeſſio rerum incorporaliuȝ qualiter acquiratur.
80 Bello capta an ⁊ quando ſiant capientium.
81 Jnſula nata in mari efficitur primo occupantis:ſed quid de inſula nata in flumine.
82 Limitatus ager quando eſt quis dicatur.
83 Poſſeſſionem fundi an poſſit quis ſibimet tradere.
84 Detentatio nuda acq̄rit̄ q̄ primū q ad cuſtodiaȝ rei deuenit.
85 Poſſeſſio an transferatur per nuncium curie dicendo pono te in poſſeſſio.fundi queȝ videmus.
86 Poſſeſſio beneficiorum vel eccleſiarum transfertur per epiſcopum conferentem ⁊ inueſtituram facientem.
87 Poſſeſſio non poteſt transferri in alium per modos fictos per procuratorem vel tutorem aut curatorē.
88 Clauſula conſtituēs ſe tenere ⁊ poſſidere nomine emptoris interpoſita in inſtrumento venditionis rei pupilli facte per tutorem vel curatorem an transferatur dominium.
89 Poſſeſſio que acquiritur per conſtitutum dr̄ vera ⁊ non ficta.
90 Poſſeſſionis naturalis:actus corporalis dr̄ vſus ⁊ aſpectus.
91 Clauſula conſtituens appoſita in inſtrumēto venditionis rerum eccleſie facte per prelatuȝ an transferat̄ poſſo in emptorē.
92 Poſſeſſio naturalis an retineatur animo.
93 Detentatio an retineatur animo ſicut ciuilis poſſeſſio.
94 Miſſus in poſ.ex primo decreto dicitur eſſe cuſtos ⁊ detentator ⁊ non poſſeſſor.

Poſſeſſio.

1 Poſſeſſio. † Poſſeſſio a pedū pōne
dicta eſt ꝛ ab ea ēt ſola olī
cepit dñium acq̄ri ꝛ adhuc hodie ꝛ in his duꝫ
taxat rebus q̄ in nullius bonis ſunt. h.d. vſqꝫ
ad. §. adipiſcimur. Et diuidit̄ in tres ptes. In
pͥma ponit deriuationē vocabuli ꝛ illā pbat. In ſcd̄a ponit ef
fectū q olim reſultabat de iuregētiū ex poſſione. In tertia po
nit in qbus rebus remāſit effectus poſſionis q olim erat ſcd̄a
ibi dñium. tertia ibi cuiuſqꝫ rei. Caſus in terminis talis eſt. Ui
deo ꝯ oñe iuriſcōſulte rubricā de acq. vel amit. poſ. velle in pri
mis ne ſup incognito pcederet̄ iterrogare vñ dicta ꝛ appella
ta eſt poſ. de qua tractaturi ſumus iuriſcōſultus dicit eā appel
latā eē a pedū pōne ꝛ ſic a naturali actu denoīatur qꝛ denoīatur
naturalr̄ ab eo ꝙ ei inſiſtit. Ibi dñium querit̄ de effectu hmōi.
rñdet̄ olim fuiſſe effectus qꝛ ab ea dñium cepit hēre initiū. go
qd enim calcauerat pedes tuus tuū ſit ita ſuabat̄ illo iure natu
rali. Ibi cuiuſqꝫ rei querit̄ an qđ dcm̄ eſt ꝙ olim a ſola poſſione
cāhat̄ dñium ſine vllo alio titulo an hodie idem ſit ꝛ dicit hodie
idem ſuari in aliqbus rebus. ſ. in his que terra mari celoqꝫ ca
piunt̄ vt in feris aīalibus que efficiūtur capiētium cū in nullius
bonis ſint idē in piſcibus q in mari ſunt ꝛ in auibus que in celo
ſunt. Et ſubdit idē eē hodie in his que bello iuſto capta ſunt qꝛ
fiūt capiētiū abſqꝫ alio titulo. idē in inſula in mari nata qꝛ ſit oc
cupātis. Idē in gēmis ꝛ lapillis inuētis in littoribus qꝛ fiunt il
2 lius qui occupat eas. ꝯ eſt caſus. ¶ † Ex pͥma pte not. pcedere
arg. ab ethymologia vocabuli ſeu alluſione vt ꝯ in pn̄. ꝛ in. l. ij.
§. appellata. ff. ſi cer. pet. l. tugurij. l. pupillus. §. territoriū. l. ta
berne. l. vt alphenus. cū ſi. iuribus. l. notionē. §. inſtitor. j. de ꝟ.
ſig. ꝛ in. c. cū ſcđm. de pbe. nō tñ ſemp pcedit ar. ab alluſione vo
cabuli qꝛ nō pcedit ab alluſione vocabuli nois pprij. nā nō ſeq
tur eſt puſinus ergo eſt de puſio qꝛ eſt nomē ppriū. l. ſi. §. pen. j.
ad municip. ꝛ no. Bar. in. l. i. in vlt. col. Bar. Bald. ꝛ Ang. in
rub. ff. ſo. mat. ꝛ Ant. de bu. in pn̄c. decre. nō pcedit ēt ſm Ro.
tale argumētū qñ repugnaret diffōni vt no. ſup gl. i. Et de iſto
arg. ab ethymologia vocabuli. vide vltra pdicta Bal. in. c. i. de
ꝯtro. inueſti. in vlt. col. vbi dicit p hoc apud papiā qōnē deter
minatā. Statuto cauet̄ ꝙ qs nō pōt de flumine Ticini extrahe
re molēdinū ſine certa lnia extraxit qs molēdinū ſine molis et
ſine lnia an ſtatutū hēat locū in molēdino ſine molis arguit̄ p
ꝛ ꝯ. determinat finalr̄ ꝙ nō qꝛ molēdinū dr̄ a molēdo qđ nō dr̄
a vbi nō hēat molas. vñ determiat illū in penā nō incidiſſe ᵃ. † Se
3 cundo ex tex. ibi pedibus ꝛc. No. vnū ꝯ eē de inſtrīs aptis ad
acq̄rendā poſ. ſ. pes. Aliud inſtrm̄ eſt manus vt. j. e. l. §. i. ibi in
manu ponat. Aliud inſtrm̄ eſt animus vt. l. iij. in pn̄. j. eo. ꝛ ibi
videbimus notatū multis ēt ꝛ varijs modis pōt acq̄ri poſ. ſine
hmōi inſtrīs ꝛ dicet̄ ibi. Tertio ex iſto tex. no. ꝙ dñium a poſ.
cepit. ſ. a poſſione ſola olim iure gētiū vel naturali ꝛ an fuerit ꝯ
ius naturale vel gētiū dicet̄ in gl. ij. ꝛ tūc nō req̄rit̄ alius titulus
pp auctoritatē hūtē ꝙ qcqd calcauerit pes tuus tuū ē ſꝫ poſtea
exceptis rebus q̄ in nullius bonis ſunt req̄rit̄ titulus habilis ad
acq̄rendū dñium p poſ. l. nullo. C. de rei vē. l. nunꝗ̄ nuda. ff. de
acq. re. do. vel ꝙ interueniāt q̄ ſunt neceſſaria ꝛ habilia ad pſcri
4 ptionē pficiēdā. ¶ † Quarto ex iſto tex. no. ꝙ capta in bello iu
ſto fiūt occupātiū. vt hic. et. l. naturalē. §. ſi. ff. ti. pri. Intelliga
tis ſane ꝙ nō incōtinētī fiūt occupātis ſꝫ debent pñtari duci bel
b li ᵇ q poſtea diuidet ea inter capiētes. l. ſi qs p redēptione. C. de
dona. ꝛ no. Bar. in. l. ſi qd in bello. j. de capti. cū ꝯcor. ſtatim al
legādis. Et pcedit ꝙ hic dr̄ in rebus mobilibus ī bello captis
ſed imobilia nō ſunt capiētiū ſꝫ ſpectāt ad fiſcū. l. ſi captiuus. §.
expulſus. j. de capti. ꝛ eſt gl. ordi. in. l. diuus. j. de iur. fiſ. tāgit̄ ēt
no. ꝛ ſing. p Jo. an. in addi. Spe. in tit. de rapto. in rub. qñ ca
pta in bello fiāt capiētiū. ꝛ ibi decidit qōnē q̄ fuit inter mantua
nos ꝛ veronēſes. Veronēſes fecerūt pdā in territorio mantua
norꝫ ꝛ dū ꝯducerēt pdā mātuani venerūt ī agrū veronēſiū ꝛ ibi
cepērūt oīa q̄ ab eis depdata erāt p veronēſes an he res ſpectēt
ad recuperātes an ad antiquos dños. ꝛ dicit ꝙ de iure nō ſpe
ctant ad capiētes ſꝫ ad antiquos dños lꝫ dicat ipſe ꝙ de ꝯſuetu
dine in italia ſeruat̄ ꝯriū. ſ. ꝙ fiāt recupantiūꝫ. Et de materia ēt
qñ in bello capta fiāt capiētiū. vide p Bal. in. l. cū nō. ꝛ in. l. ab
hoſtibus. la. ij. C. de cap. ꝛ in. d. l. ſi qs p redēptione. ꝛ in. c. i. de
mi. vaſal. q ꝯtu. eſt ꝛ in. l. nā ꝛ ſuus. in pn̄. ff. de neg. ge. ꝛ in tit.
de pa. ꝯſtā. in ꝟ. poſſiones. ꝛ no. p Ang. in ſua diſputa. icipi. re
nouata guerra. ꝛ in alia ſua diſputatione incipi. ex orta guerra.

per Cano. in. c. olim. el. i. de reſti. ſpo. ꝛ plura tāgit Pet. de an
5 cha. in regula pactū de reg. iur. li. vj. ¶ † Quinto no. dr̄iam in
ter gēmas lapillos ꝛ margaritas qꝛ ponūtur ꝯ vt diuerſa p di
ctionē ꝛ q̄ ꝯſueuit poni inter diuerſa ſm glo. ꝛ rub. C. de iur. et
fac. ig. Et q̄ ſint diuerſa pbat̄ in. l. ꝛ ſi nō ſint. §. gēme. j. de au. ꝛ
ar. le. nā gēme pprie dicunt̄ q̄ ſunt de materia lucida. Lapilli q
ſunt de materia obſcuriore. Alio mō accipit̄ lapillus p alio la
pide puo ꝛ lapillo ledēte vt colligit̄ ex no. p glo. in. l. i. C. de er
6 ro. cal. ¶ † Unde dicit Ray. in. d. l. ꝛ ſi nō ſint. §. gēme. decidi
ſe. q. florētie tpe quo ibi erat qdā dux calabrie cū quo ipſe erat
fuit. n. formata inq̄ſitio ꝯ meretricē ꝙ pcuſſit cū lapillo aliā me
retricē. pbatū erat ꝯtēta in inq̄ſitione eē vera. dicebat̄ ꝙ debea
ꝯdēnari ꝛ ipſe dēret abſolui qꝛ lapillus varijs modis accipitur
qñqꝫ pro lapide pcioſo vt ꝯ. ꝛ in. d. §. gēme qñqꝫ p lapide ledē
te. d. l. i. cū gl. vñ eſt equoca dictio ꝛ hꝫ varias ſignificationes ꝛ
cū agit̄ de pena infligēda accipiēda eſt p̄o magis benigna ar. l.
7 preſes. ꝛ. in. l. interptatione. j. de pe. ¶ † Facit qđ voluit Bar.
in ſili. in. l. filiuſfa. ff. de teſt. ꝛ in. l. ij. j. de reb. du. vbi dixit aliqs
c eſt accuſatus ꝙ violēter ᶜ cognouit talē mulierē dicebat̄ ꝙ dēat
acrius puniri pp violētiam ex ſtatuto vel ex iure. teſtes pbāt ve
ra eē ꝯtēta in accuſationē. Dicit Bar. ꝙ qꝛ dictio violēter pōt
accipi actiue ꝛ paſſiue. ſi actiue tūc pcedit ꝙ acrius punit̄. ſi paſ
ſiue nō pcedit qꝛ dubia pbatio ꝛc. vt in. c. in pñia. de pba. ꝛ in
l. inter ſtipulātem. §. i. j. de ꝟb. ob. ꝛ in. l. ſi qs intentione ambi
gua. cū ibi no. p gl. ff. de indi. nō dꝫ puniri grauius ſed abſolui
ꝗ̄tum eſt rōne q̄litatis iſtius dictionis violēter in dubio appo
ſite. Ita dicit Barto. in. l. ſi vxor. §. ſi qs vxorē. j. de adulte. et
in. l. ſi ita. la. i. de ma. teſta. ꝛ no. Ang. in. l. cū reo. C. vi. bo. rap.
8 † Ultimo ᵈ facit iſte tex. an eo ipſo ꝙ appet quē poſſidere ꝛ gē
d mas lapillos vel margaritas an pſumat̄ ex ſola poſſeſſiōe dñs
alio non pbato. facit iſte tex. ꝙ ſic qꝛ efficit̄ occupātis tñ loqtur
tex. qñ apparet in littore maris eas inueniſſe. dicā poſt Bar. in
9 l. rem q̄ nobis. j. eo. vbi ex ꝟbis ſuis iſte caſus decidit̄. ¶ † Ue
nio ad glo. arguit̄ pro expeditione glo. i. illa dr̄ eſſe bona diffi
nitio que cū ſuo diffinito ꝯuertit̄. l. i. §. dolū. ff. de do. ſed ꝯ diſ
finitio nō vr̄ poſſe ꝯuerti cū ſuo diffinito ergo non vr̄ bona qđ
pꝫ. qꝛ oporteret dicere ꝙ vbi qs pedē poneret ibi diceret̄ poſſeſ
ſionem acq̄ſiuiſſe ꝙ eſt falſum qꝛ req̄rit̄ ēt animus apphendēdi
ſeu acq̄rendi poſ. l. iij. in pn̄. l. quēadmodū. j. eo. ergo nō vr̄ ꝙ
ſit bona diffinitio glo. dicit ꝯ nō poni diffōnez ſed deriuationē
ſeu alluſionē ex ethymologia vocabuli que tria idē ſunt qꝛ dicit̄
ethymologia vt dicit Ang. ab ethy idest vere ꝛ logos idest lo
cutio quaſi vera locutio. Bar. nō legit. l. nr̄am ſm ordinē ſꝫ ca
pit vltimā deinde pͥmā ꝙ nō eſt ꝯſuetus ſuare in legēdo. Pro
10 expeditione ſequentis ptis gl. † Quero quid eſt poſ. quā ēt pe
ritiſſimi diffinire neſciuerūt vt dicit gloſ. in. l. ſtipulatio iſta. §.
hic quoqꝫ. ff. de ꝟ. ob. ꝛ ſup hac diffōne gloſatores variarunt ꝛ
docto. pluſꝗ̄ variarūt cum ēt dicat̄ ꝙ oīs diffinitio in iure peri
culoſa eſt vt dicit iuriſcōſultus in. l. oīs diffō. j. de reg. iur. ꝛ ple
rūqꝫ faſtidioſa. Jo. gloſator antiquus dicit ꝙ poſſeſſio eſt ius
qđdam detinēdi rem ſibi hic reprehēditur per Azo. ꝛ etiā poſt
Azo. per antiquos quos Bar. hic refert. Primo inq̄tū dicit
poſ. eſſe ius ꝙ nō videt̄ verum qꝛ eſt quid facti vt. j. e. l. §. ſi vir.
facit. l. neqꝫ. ff. qui. ex cau. ma. l. in bello. §. facte. j. de capti. Se
cundo reprehēditur cum dicit rem detinēdi ſibi nam rei appre
henſio generalis eſt. l. i. ff. ſi cer. pet. l. rei. j. de verbo. ſigni. ergo
videtur ꝙ in hac etiā comprehēdatur res incorpalis que dr̄ res
vt inſti. de re. corpo. ꝛ incorpo. ꝛ. l. i. ff. de re. di. ꝛ tales nū poſ
ſidentur. l. ſi ſeruus. §. incorpales. ff. titu. i. l. iij. in pn̄. j. eo. ergo
hec diffinitio non videt̄ eſſe rite tradita a Joan. Tertio rephen
ditur cum dicit detinēdi qꝛ ſm hoc hec diffinitio vr̄ cōuenire de
tentationi ſed aliud eſt detētatio ꝛ aliud eſt poſſeſſio. l. qđ ſuus
j. e. l. ſtipulatio iſta hēre licere. §. hec quoqꝫ. j. de verbo. oblig.
Et licet Barto. hic videat̄ cum hac reprobatione tranſire ꝛ alij
poſt eum excepto Cy. Tamen Cu. ꝛ Cy. in. l. licet. C. e. appro
bant ꝛ defendunt iſtam diffōnem ꝛ etiaꝫ Dyn. Et an poſſit re
cte defendi dicā. j. relatis diffōnibus aliorum qꝛ melius capie
11 tis ꝛ infra conabor iſtam diffōnem Jo. tenere. ¶ † Tamen ex
preſſius Azo ꝛ antiqui eaꝫ repehēdunt hic ꝛ ponūt alias qua
rum pͥma eſt ꝙ poſ. eſt ius quo quis rem corpalem vere vel in
terpretatiue ſibi habeat. ¶ Ipſemet azo ab hac diffōne receſſit
putando eam nō ſubſiſtere qꝛ appellauit poſ. eſſe iuris ſed eſt fa
cti. d. §. i. j. ea. l. cum alijs. ff. alleg. Scd̄o eam repehēdi qꝛ dicit

a ¶ Non inci diſſe. ergo. ab ethymologia vocabuli qñ p cedit vide An ge. cōſ. cxxvi. adde tu eūdeꝫ alex. in. l. i. j. de furt. ꝛ in. l. ui. ff. de iuriſ. om. iu. Fran. Cur.
b ¶ Duci belli. dicit Cal. ꝯ. l. de treug. et pa. ſtādū eē cōſuetudini et ſi ſint mobilia v imobilia ſtādū ad ꝯcſ. cex. xx ii. q. v. ca. dicat qđ aūt ſi capta ſunt bona ſeu delia vide. per fran. de are. ꝯ. x. addē tu ꝙ ē cōſiliū. pͥu. et in. vi. col. ꝛ de materia aliqd per Io. de lig. in ſuo tracte. de bello. ꝛ per Ang. in diſpu. ſua renouat guerra. ꝛ anto de bu. i. c. olim. de reſt. ſpo. i. di. c. ius mili tare. ꝛ. c. iuſt gētium. cū gl. ꝛ alex. pͦ bart. in apoſt. in. l. ſi na. j. de capti. fran. cur. vide tu olim dñm ꝛ pceptorē meū do. bart. ſoꝫ. ꝯ l. ii. col. io. ibo.
c ¶ Violēter. Mat. de. notabili ſuo no tab. xxx v. limi tat niſi moo re gionis aliter i terptet̄. Et de iſta dictione vi de eūdē alexā. in. d. l. ii. j. de duo. reis i ſpo ſti. ad barto. ꝛ ang. in. l. cum reo. C. vi. bo. repto. ꝛ eūdeꝫ alexan. in. l. ſi luſſa. la. i. ꝯ te ſta. ꝛ in. l. ſi ita ſcriptum. la. i. de ma. te. ꝛ in l. i. §. i j. de ad ulte. f. ran. cur.
d ¶ Ultimo facit not. pdi cta pro domi nis venetis ꝙ tempore edi cationis cautes venetiarum pſumptio eſt ꝙ maria ſi erāt in alienius do nis ꝛ per alios nō poſſeſſa p no. per bal. in l. ſi duo in ſi. principij. j. vti poſſid. ꝛ l. l. nā ꝛ ſi fur. ff. ſi

cer.pe.in.d.l.
rē q3 nobil.cir
co ſi.j.co.⁊ ibi
frā.de are.l.ſi.
co.⁊ ſic p ꝯñe
edificādo i ma
ri mare cedit
edificio dixi
plene i tracta.
d liber.⁊ pniui
leg.venetiarū
in.ui.parte in
trāſione argu
mentoꝝ in ℨ.
in.ii.col.Tbo.

vt ſibi habeat nā verbuʒ habeat eſt generale aptū ꝯuenire poſ.
⁊ detētatiōi.l.ſtipulatio iſta hēre licere.§.habere.j.de ver.ob.
ibi quis habet rem etiā quā hʒ in depoſitum quā tamē nō poſ
ſidet.l.lʒ.§.rei depoſite.ȝ.depoſi.Unde azo.ponit aliam diſ
finitionem que in ordine eſt tertia.ſ.poſſeſſio eſt corporalis rei
detētatio corpis ⁊ animi iuris adminiculo concurrente. Cum
iſta diffinitione tranſit Paul.de liaza.in rub.extra de cau.poſ.
Sed Cy.eam reprehēdit qui dicit ꝙ Jo.in ſua diffinitione hic
primo loco recitata diffinit poſ.prout eſt in eſſe producta ſed
azo in ſua diffinitione diffinit eam prout in eſſe producitur cuʒ
dicit detentatio corporis ⁊ animi hic conueniunt in apprehen
ſione poſſeſſionis ſed non in retentione poſ.vt.j.dicetur.et pʒ
cum dicit detentatio vnde dicit ipſe hanc diffinitionem Azo.eſ
ſe vitioſam q: diffinitio alicuius rei debet tendere ad diffinien
dam rem prout in eſſe productam non prout in eſſe producitur
vt in diffinitione obligationis actionis hereditatis et aliarum
q: obligatio eſt iuris vinculum quo neceſſitate aſtringimur ⁊c.
vt inſt.de ob.in prin.hec diffinitio oſtendit rem prout eſt in eſſe
11 producta ꝓpterea putat hanc diffinitionem azo.nō bonā.† At
tamen vt.ȝ.vidiſtis reſtāt nōnulle obiectiones contra diffinitio
nem Jo.an.fit dare aliam bonam ⁊ alia ratione q: ideo azo re
ceſſit a prima ſua diffinitione ⁊ diffinitione Jo.q: in eis diffinie
batur poſ.eſſe iuris ſed azo poſuit vltimam q: extimauit eā nō
eſſe iuris ſed facti.vt.ȝ.dictum eſt.vnde oportet videre an poſ
ſeſſio ſit iuris vel facti.Barto.hic dicit ſibi videri ꝙ poſ.debet
dici ius per tex.in.l.peregre.in prin.j.eo.vbi poſſeſſio appella
tur ius.Item q: ſicut videmus contractus ſunt facti.l.conſi.in
fin.de cura.fu.⁊ producunt obligationem ex qua oritur ius in
ſti.de obli.in pn.⁊.l.lʒ.§.ea obligatio.ȝ.de procu.ſic lʒ actus
apprehēdendi ſit facti tamē dʒ ꝓducere poſ.que eſt ius.Atten
to ꝙ valeat ar.de poſ.ad ↄ̄ctum ſeu obligationem.l.q̄uis ſal
tus.j.eo.Quod cōfirmat Barto.q: videmus ꝙ in.l.nemo.C.
eo.⁊ in.l.non ideo.C.de lib.cau.imperator dicit poſ.ea que in
iure conſiſtit ergo videtur eſſe ius.hoc videntur ſequi ceteri ſcri
bentes hic.⁊ in.l.lʒ.C.e.excepto Rom.hic qui tenet opin.vlti
mam azo.ſ.ꝙ eſt facti ⁊ non iuris.Mouetur per.§.ſi vir.j.ea.
l.per.l.i.§.ſceuola.j.ſi quis teſt.li.eſ iuſ.fue.Sed reſpondeatis
tenendo primam opi.vt reſpondet Barto.in.d.§.ſi vir quia
actus apprehendendi poſſeſſionem vel transferendi ſunt facti
ſed poſtq̄ eſt tranſlata vel apprehenſa dicitur ius vt in iuribus
ȝ.alle.⁊ i.t.d.l.peregre.Mouetur etiam q: in poſ.omnia que
interueniunt ſunt facti ⁊ corpus ⁊ animus quomodo ergo po
teſt dici iuris hoc nihil eſt dicere q: in contractibus interueniūt
omnia que ſunt facti ⁊ tamen ex contractu reſultat ius ꝙ eſt ob
ligatio.Mouetur etiam per.l.poſſeſſionem pupillus.j.eo.in
verbo facti.ſed reſpōdeo ꝙ verum eſt quādo apprehēdit poſ
ſeſſionem pupillus ſi poſtea diſcedit a poſ.dicitur perdere ꝙ fa
cti eſt.i.apprehenſionem poſ.que facti eſt non autem dicitur ꝙ
12 poſ.ſit facti per iura.ȝ.alle.† Pro hoc etiaʒ alle.text.in.l.in bo
ne fidei.§.i.ȝ.titu.i.vbi videtur ꝙ ille qui poſſidet dicitur hēre
id quod facti eſt dic ꝙ ibi dicitur ꝙ poſ.bona fide vel mala eſt
quid facti q: bona fides vel mala pendet ab animo ⁊ animus eſt
quid facti hic dicit tex.ibi ⁊ declarat Barto.in.l.is qui pro em
ptore.in.x.colum.j.de vſucapi.Ad iura alleg.per Barto.hic
ſ.ad.l.peregre.reſpondet cum maxima violentia ideo non cu
ro.Et vltra alleg.per Bart.confirmo opi.ſuam per.l.ſi ea res
§.ſi.in ver.ꝙ ius eſt.ȝ.de ac.emp.⁊ per.l.homo liber.§.fin.ȝ.
tit.i.Pro hac opi.etiam Guil.de cu.in.l.lʒ.C.e.alleg.tex.in.l.
conuentionibus.j.de ver.obli.qui parum ſtringit iudicio meo.
13 † Hoc viſo Barto.hic refert vltra illas tres diffinitiones quar
tam fuiſſe Jaco.de are.vʒ.Poſſeſſio eſt ius queſitum ex corpo
rali apprehēſione corpore ⁊ animo ⁊ iuris adminiculo concur
rente ⁊ ſic diffinit poſſeſ.prout eſt in eſſe producta tamē nō pla
cet Barto.q: non diffinit quid ſit ſed vnde ꝓueniat ſed in diffi
nitione nō dʒ cōtineri vnde res ꝓueniat ſed eſſentia rei diffinite
vt in diffinitione obligationis ⁊ actionis vt patet ex v̄bis phy
loſophi dum dicit quid eſt homo ⁊ dicit ꝙ eſt animal rationale
⁊ mortale ⁊c.non dicit vnde proueniat vnde videndum eſt an
aliter diffiniat ⁊ adducit Bar.q̄ntā q̄ eſt Jac.de are.vʒ poſſio
eſt ius inſiſtēdi ⁊ res ꝓueniens ex vera vel interpretatiua appre
hēſione cū affectu poſſidēte rei nō ꝓhibite poſſideri vacātis vl
a poſſore tradite aīo poſ.trāſferende q̄ diffō etiam reprehen
ditur per cy.in.d.l.lʒ.⁊ p Bar.hic.q: p eā tradiſ vñ ꝓueniat nō
aūt qd ſit in eſſentia:cy.ēt eā reprehēdit q: diffinit ꝓut in eſſe ꝓ
duciſ:nō ꝓut in eē ꝓducta eſt queādmodū dʒ diffiniri vt ꝓbaui
ȝ.ꝓpterea bar.hic ſexto ponit diffinitionē ſm eū ⁊ dicit poſ.eſt
ius iſiſtēdi rei nō ꝓhibite poſſideri.⁊ dicit ſe dicere eā eē ius ad
dr̄iam detētatiōis q̄ eſt facti:q: ſeruus pōt detinere nō poſſide
re.l.ꝙ ſeruus.j.e.p ꝯñs nō dr̄ detētatio ꝯphēdi ſub diffinitio
ne.dicit ēt ꝙ eſt ius ad dr̄iam rei poſſeſſe q̄ interdum appellaſ
poſſeſſio quia ſepe fundus poſſeſſus videtur poſſeſſio.vt
no.in.l.quotiēs.C.de rei vē.⁊ in.l.ij.C.de ꝓbatio.in.l.inter
dū.j.de v̄.ſig.⁊ in.l.locoꝝ.C.de oī agro deſer.li.xj.dr̄ ius inſi
ſtēdi rei ad dr̄iaʒ dñij ꝙ ē ius vēdicādi ⁊ diſponēdi de re ad libi
tum.l.in re mādata.C.mā.⁊ no.Bar.in.l.ſi qs vi.§.dr̄ia.j.eo.
poſt antiquos.⁊ in l.in rē.ȝ.de rei vē.Itē dicit ius iuſiſtēdi ad
dr̄iam vſufructus q eſt ius vtēdi:fruēdi ⁊c.vt.l.i.ȝ.de vſufruc.
Itē dicit rei nō ꝓhibite poſſideri ꝑ res ſacras ⁊ religioſas q̄
in nulli⁹ bonis ſunt.l.q vniuerſas.§.i.j.e.cū hac diffinitiōe tran
ſit ang.in.l.ſi qs vi.§.dr̄ia.j.e.⁊ ſalȝ in.l.lʒ.C.e.ſed ipſemet an
ge.hic in lec.Jo.de imo.Pau.de ca.⁊ Ro.hic Bar.reprehen
dunt p̄mo dicit male dixiſſe bar.cū dicit eſt ius inſiſtēdi rei non
ꝓhibite poſſideri q: ēt cōuenit detētatiōi que ēt eſt ius.vt.l.ſifi
nita.§.ſi qs metu.ȝ.de dāno īfec.vbi miſſus in poſ.ex p̄mo de
creto dr̄ detinere non poſſidere.l.iii.§.ſi.infra.e.§.cū legati.j.
14 qui.ex cau.in poſ.ea.dr̄ hēre ius.† Non ob.dicit Ang.ar.Bar
to.volentis oſtendere ꝙ ſua diffinitio non cōuenit detentatiōi
dum dicit detentationē eſſe facti:q: cadit in ſeruū:ſed que iuris
ſunt non cadunt in ſeruū.l.qđ attinet.de re.iur.cui reſpōdet an
ge.ꝙ ſeruus eſt capax eorum que iuris ſunt que ſunt inuenta p̄
meuo iure gentiū:ſed detentatio illa fuit inuenta p̄imeuo iure
gen.q: primeuo iure gē.hoīes detinebāt res ⁊ eas pedibus cal
cabant ſicut hodie:vnde ea que ſunt inuenta iure p̄imeuo gen
tium cadunt in ſeruo:non mirum ſi dato ꝙ detentatio dicatur
ius qđ cadat in ſeruū.ſed ea que ſunt de iure gētiū vel ciuili.⁊ ſic
de ſecūdario iure non cadunt in ſeruū.d.l.ꝙ attinet.Nam du
plex fuit iuſgentiū:quoddā primeuū quoddā ſecundariū prime
uum fuit in inſtanti quo gētes eſſe ceperūt abſq3 vlla coꝝ ꝯſtōe
nō viuebāt.ll.nec ꝯſtōibus qbus fuit inuentū fidē ſeruari.l.i.ī
pn.ȝ.de cōſti.pe.⁊ ex illo naſcebaſ naturalis oblō.l.ſi id qđ.ȝ.đ
cōdi.inde.vbi ſeruus pōt obligari naturalr̄ dño iure p̄meuo:⁊
tñ oblō eſt ius.vt.ȝ.dcm̄ eſt.⁊ non erat inducta ſeruitus hoc iu
re gentiū p̄meuo:ſed ſecūdario.l.ex hoc iure.ȝ.de iuſti.⁊ iu.⁊ iu
re iſto ſecūdario nō p̄t obligari ſeruus q: hoc iure ſeruitus erat
inducta ⁊ annihilatus ſtatus ſeruoꝝ vt in.d.l.ex hoc iure.ȝ.de
iuſti.⁊ iure.⁊ ſic reſpōdetur p.d.l.ſi id qđ.⁊ ibi Bar.vnum fuit
primeuū iuſgentiū.vt.ȝ.dixi nulla cōdita lege vel conſtōne quo
fuit introductū fidem ſeruari ⁊ ꝓmiſſa ⁊ que cōueniunt natura
li rōe illius iuris ⁊ eo iure nōduʒ erat iducta ſuit⁹ ⁊ illo iure ſer
uus eſt capax.Secundariū eſt iuſgentiū quo fuit inductū vt ſer
uentur etiam que nō cōueniunt naturali rōni vt bella ⁊ ſeruitu
tes.d.l.ex hoc iure.⁊ hoc ſecūdo iure fuit annihilatus ſtatus ſer
uorum.vnde per ea que ſunt inducta hoc iure gentiū ſerui ſunt
incapaces.In ꝓpoſito neēe eſt dicere ꝙ ſeruus eſt capax iuris
⁊ detentationis inducte p̄meuo iure gentium naturali ⁊ hoc mō
15 Ang.dicit ꝙ diffinitio Bar.nō eſt bona.† Quam etiam repre
hēdit Imo.q: dicit ꝙ Bar.dicit ius inſiſtendi rei non prohibi
te poſſideri ⁊ ſic vr̄ ꝙ cōueniat vſufructuario q hʒ ius iſiſtendi
rei.⁊ Jo.de Imo.dicit detētationeʒ eſſe ius p.l.ij.j.ꝓ here.in
prin.Et appet ſm eū ꝙ detentatio dr̄ eē ius inſiſtēdi rei vſq3 ad
vſum cōſumatum vt ſi ꝯmodatur res dʒ detineri ad finē vſus ex
pleti.l.in cōmodato.§.ſicut.ȝ.cōmo.l.ſi ſeruus.§.locaui.j.de
fur.vñ eſt introductū ꝙ hñs detentationem alicuius rei ſi eam
amittit hʒ remediū implorandi iudicē offō iudicis vt reſtituaſ
ad detētationem a qua cecidit.l.aqlius regulus.cū ibi not.per
Bar.in fi.ȝ.de dona.⁊ no.in.l.ſi duo.§.creditores.j.vti poſ.
⁊ no.glo.in.l.⁊ iō.§.ſi.ȝ.de ꝯdi.fur.q ē neceſſar ius.§.Ro.ēt
reprehēdit iſtam diffinitioneʒ Bar.cū dicit ꝙ eſt ius ⁊ allegat
iura que.ȝ.allegauit.ad que rñdit.Scđo impugnat ꝓpter di
ctionē rei que comprehēdit incorꝑales que nō poſſidentur.d.l.
ſeruus.§.icorporales.ȝ.ti.i.Uiſo ergo hʒ coſ ꝙ hec diffō bar.
non eſt bona Ange.ponit vnam dicit ꝙ poſſeſſio eſt ius inſi
ſtendi rei nō ꝓhibite poſſideri aptum natum ad acquiſitioneʒ
dñij ⁊ eorum que ſequunſ ex eo ⁊ iſtam diffinitionem appro
16 bant Jo.de imo.⁊ Pau.de ca.hic.† Subdit Imo.aliā diffini
tionē hoc mō ꝙ poſſeſſio eſt ſimplex ius iſiſtēdi rei nō ꝓhibite
aptum

aptum natū ꝓducere interdictū qđ ꝓ recuperanda poſſeſſione dari ꝯſueuit. ⁊ dicit ſe dixiſſe ſimplex. ad dñiaꝫ vſufructus qꝛ nō eſt ſimplex ſꝫ eſt ius vtēdi ⁊ fruēdi. d. l. i. ff. de vſufr. ⁊ dicit ꝙ dixit ꝓducere interdictū vt tollaſ ar. de detētatione qꝛ interdictū poſſeſſoriū nō daſ ꝓ detētatōe. l. i. §. deijcit. ff. de vi ⁊ vi ar. ſꝫ remediū iplorādi officiū iudicis vt reſtituaſ ad detētationē. d. l. aqlꝰ. ¶ Ro. ipugnat iſtas dñias poſſ. diffinitionē ang. cū dicit ius ſꝫ in hoc nō bñ dicit vt. ſ. Scđo qꝛ nō cōphendit poſſeſſionē corpalē q̄ eſt ſpālis ⁊ diſtricta poſ. vt vſ velle bar. ꝺ ⁊ diceſ. j. In hoc tñ pōt ang. ſaluari qꝛ cōiter teneſ ꝯ eū. Itē dicit ro. diffinitionē ang. nō valere qꝛ nō comphēdit poſ. cū malafide ex qua nō acqriſ dñium pſertim iure canonico. c. poſſeſſor de reg. iu. in. vj. c. ſi. de pſcrip. ꝺ eſt truffa. ang. n. dicit eſt aptū natū ad acqſitionē dñij qđ eſt verꝫ ꝯcurrētibus extremis habilibus ⁊ ſatis eſt quod poſſeſſio eſt apta ad hoc ꝯcurretibus extremis habilibus. Itē ro. ipugnat diffinitionē Imo. cū dicit eſt ſimplex ius iſiſtēdi qꝛ ex eo vſ ꝙ ſit detētatio q̄ hꝫ ſimplex ius iſiſtēdi pōt tñ ſaluari qꝛ dicit ſimplex ad dñiam vſufru. ⁊ cū dicit eſt aptū natū ꝓducere īterdictū ⁊c. facit ad dñiā detētatōis. Itē dicit Ro. ꝙ nō vꝫ diffinitio Imo. qꝛ hec diffinitio non exprimit oēs effectus veniētes ex poſ. ad qđ rñdeo ⁊ dico ꝙ nulla diffō repiſ in q̄ oēs effectus ponanſ qꝛ nec in diffōne obliōnis teſti vel actiōis ſꝫ ipe allet. l. ſti pſonū alie. §. ſtipulatio. ſ. de ꝟ. ob. q̄ tñ nō ꝓbat. vñ rom. ponit diffōnē poſ. hoc mō vꝫ poſſeſſio eſt in re corpali nō ꝓhibita poſſideri vera vel ficta iſiſtētia cū aīo poſſidēdi hec ſua diffinitio nō plꝫ qꝛ cōuenit vſufructui. Scđo qꝛ eſt falſa cū dicit cū aīo poſſidēdi. qꝛ ſi diffinitur put eſt in eſſe ꝓducta non requirit animuꝫ poſſidēdi. qꝛ furioſus poſſidet ⁊ retinet poſſeſſionē rei quam apprehendit qñ erat ſane mentis ⁊ tñ non hꝫ aīum. l. ſuſto. ſ. tit. i.

17 ¶ † Ex iſtis oībus diffōnibus puto duas ſuſtineri ⁊ defendi. pma eſt Io. gloſſatoris quā approbat ꝺ Rapha. cu. Dy. ⁊ Cy. in. d. l. ſꝫ. C. eo. Nec ob. ꝙ dixit poſ. eſſe iuris. qꝛ pꝫ rñſum ex ſupradictis duꝫ concluſi ꝙ eſt ius ⁊ barto. hoc fatetur p. d. l. peregre. Scđo adducebatur ꝯ Io. qꝛ dicit in diffōne rem ⁊ appellatio rei generalis eſt ⁊c. vt. ſ. ad quod rñdeo dupliciter. Primo qꝛ ex verbo detineſ in diffinitione poſito apparet ceſſare ar. loqtur ergo de rebus que detineri pñt qꝛ incorporales detineri nō pñt vnde non ob. hoc argumentū qꝛ reſtringiſ ad res que detineri pñt. Scđo qꝛ res incorporales large dicuntur poſſideri. l. ſi edes. §. ſi. ff. de ſerui. vr. predi. l. quotiens. la. ij. ff. de ſerui. ti. generali. ſed cum tractemus de poſſeſſione in genere ſumpta non eſt incōueniēs dicere ꝙ ſub iſta diffinitione poſ. comphendanſ res incorporales cum poſſint large loquendo dici poſſideri qꝛ ēt interdictum vti poſ. pro poſſeſſione rerum incorporaliuꝫ datur. l. quotiens. ⁊ l. i. in pn. ſ. vti poſ. ¶ Non ob. tertio dum dicebatur ꝙ cōueniſ diffinitio ipſa detētationi ſed aliud eſt detētatio ⁊ aliud eſt poſſeſſio. l. ſeruus. ſ. eo. qꝛ dico ꝙ ēt poſſeſſio ciuilis nedum corporalis que dſ aīo retineri dſ detineri ⁊ detentatio conuenit poſ. ciuili gl. videbimus valde notandam in. l. iiij. §. ex ꝯtra. in glo. mag. j. e. Et ibi Imo. cōmendat multum eaꝫ pro ſtatuto quod facit mentionē de detentatione vt verificetur

18 in eo ēt qui ſaltem ciuiliter aīo poſſideret. † Et ꝙ qs dicatur detinere qñ poſſidet probatur. l. nr̄a. dum dicit qꝛ naturalr teneſ. hoc vult gloſ. clare. j. ea. l. §. i. in verſi. maxime qꝛ detentatio eſt nomen generale aptum cuicunqꝫ poſ. vt ꝓbatur. xij. q. i. c. ij. et eſt bona littera in. c. cām. cū gl. de pſcrip. ex his ergo pꝫ defenſari poſſe diffinitionem io. Dico ēt defendi poſſe diffinitionē barto. que reprehenditur per ang. ioan. de Imo. Pau. de caſtr. ⁊ Ro. ꝺ primo qꝛ iſta diffinitio poſt. cū dicit eſt ius inſiſtendi rei ꝯuenit ēt detentationi qꝛ dico ꝙ pp hoc non vꝫ dici ꝙ nō ſit bona qꝛ ēt detētatio eſt poſſeſſio large ſumpta. l. ſtipulo. §. hec q̄qꝫ. j. de ver. ob. ⁊ d. c. cām cum gl. ⁊ eſt gl. j. ea. l. §. i. in ꝟ. maxime cum alijs. ſ. alle. nec per hoc eſt vicioſa ſi conuenit detentationi igitur ⁊c. vñ optime ſtat nec ob. duꝫ dicebaſ ꝙ non eſt bona qꝛ conuenit vſufructui qui eſt ius inſiſtendi quia dico ꝙ non ſoluꝫ eſt ius inſiſtendi ſed ēt vtendi ⁊ fruēdi. vñ hec diffinitio vſufruc. non bñ conuenit. Preterea pone vſufructuarium ceciſſe a poſſeſſione naturali hꝫ ius vtendi ⁊ fruendi tñ non hꝫ ius inſiſtendi niſi per aliqđ interdictū vel remediū illud recuperet. ergo aliud eſt ius po. ⁊ ius vſufructus quod amittiſ amiſſa naturali poſſeſſione niſi longo tpe cōtinuatur. l. corruptioni. C. de vſufruct. vñ nō eſt verum diffinitionē Bar. eſſe vicioſam. Non obſtat etiā ꝙ dicit Ro. ꝙ Bartol. dicit ꝙ apphenſio rei eſt generalis ⁊

comphenditr etiam res incorporales. qꝛ bar. dicit etiā infra in diffinitione non prohibite poſſideri. qꝛ illud intelligiſ de poſſeſſione reꝝ incorporalium. aut intelligitur ꝙ poſſunt res incorporales large poſſideri ⁊ non erit vitioſa diffinitio. qꝛ comprehendit etiā poſ. reꝝ incorporalium. per hec apparet defenſatam eſſe

19 opi. Io. ⁊ ſequa. ⁊ etiā Bar. ¶ † Proſequor ſequētem glo. ⁊ argu. dſ hic poſſeſſio quaſi pedū poſitio. ꝯ. ergo res mobilis non dſ poſſideri eo ꝙ pedibus nō calcaſ ⁊ repugnat alluſio vocabuli qđ falſum vſ qꝛ etiam poſſideſ. l. rem que nobis. l. ſi rem mobilem. j. e. dicit glo. ꝙ poſſeſſio rei mobilis improprie dſ poſ. qꝛ improprie poſſidentur res mobiles non autem ꝓprie. Et infertur ex glo. cam dici ꝓpriam ſignificationē vocabuli que ꝯuenit alluſioni ſeu detētationi vocabuli alſ non. l. pupillus. §. territoriū. l. tugurij. j. de ꝟ. ſi. ⁊ bar. in. d. l. liberoꝝ. ⁊ in. d. l. oēs populi. Dy. bar. ⁊ cōiter hic doc. dānant gl. dum dicit poſ. reꝝ mobilium improprie dici poſ. qꝛ vſ eſſe ꝯ text. j. ea. l. §. p ſeruū qui in fuga. ⁊ l. iij. §. nerua filius. j. eo. vbi diffinitio naturalis ⁊ ciuilis poſ. cadit ita bene in re mobili ſic i imobili quem tex. hic allegat bar. ſꝫ in hac. l. bar. videaſ intelligere illum tex. ꝙ loquaſ in detētatione ꝙ eſt violare litterā. Confirmaſ etiā p. l. reꝫ que nobis. l. ſi rem mobilem. j. e. vbi poſ. cadit i mobilibus ſicut in imobili

20 bus. † Pꝫ etiam ſm Dy. qꝛ vſucapio cadit in rebus mobilibus que nō eſt ſine poſſeſſione. l. ſine poſ. j. de reg. iur. ſꝫ Dy. videtur fateri ꝙ nō ita ꝓprie cadit in mobilibus ſicut in imobilibus. Bart. dicit ꝙ ꝓprie eſt poſ. in mobilibus ſicut in imobilibus. l. i. j. vtrobi. vbi interdictum vtrobi qđ hꝫ locum in eo q turbatur in poſ. hꝫ locuꝫ in rebus mobilibus ſicut vti poſſidetis in rebus imobilibus. Hoc tñ arg. iudicio meo non vſ ꝯcludere ꝙ ita dicaſ poſ. mobiliū ſicut immobiliū. qꝛ interdictū poſſeſſorium retinēde vt eſt vti poſſ. datur ei qui turbaſ in quaſi poſ. reꝝ incorporalium. l. quotiens. la. ij. ff. de ſerui. ⁊ tñ res incorporales proprie nō poſſidenſ. l. ſeruus. §. incorporales. ff. ti. ꝓxi. ⁊ l. ſequiſ §. ſi viam. j. ti. i. ¶ Tñ bar. etiam ꝓ hac opi. ꝙ res mobiles dicentur poſſideri adducit tex. noſtrū dū dicit qꝛ naturaliter teneſ qui ſatis bene ꝓbat qꝛ hoc dictum eſt vniuerſale ⁊ eſt aptū comprehēdere cū qui rem mobilē ſicut immobilē detinet. Ad idem alle. j. e. l. §. i. ibi in manibus ponit vbi ſi ille qui hꝫ ſenſum intellectū ⁊ animū poſſidendi accipit rē in manibus aīo poſſidēdi dſ

21 poſſidere. † Itē hic dum dicit celo mari capiunſ ⁊c. non ob. duꝫ dſ alluſio vocabuli de qua hic nō ꝯuenire vſ poſ. reꝝ mobiliuꝫ. qꝛ pedū poſitio nō poteſt ita eſſe in eis. qꝛ reſpondet ꝙ ꝓpria ſignificatio ſumi nō poteſt ab illuſione vocabuli qñ tunc alluſio nō oſtendit nobis ꝓpriam ſignificationē. ſed dꝫ attēdi diffinitio nō alluſio. l. i. ff. de teſta. in pun. iuncta. l. ſi idē. C. de codicil. naꝫ teſtamētū eſt teſtatio mentis ⁊ arguēdo ab alluſione vocabuli ſequereſ codicillos eſſe ꝓprie teſtamētum qđ falſum eſſe oſtendit. l. ſi ideꝫ C. de codi. ⁊ diuerſitas tituloꝝ. nā ſemp allegamus doctrinā iſtā ꝙ ab alluſione vocabuli nō valet arg. qñ repugnat diffinitio alluſioni qꝛ tunc attendimus diffinitionē. itē ꝓbatur in. l. i. §. i. ⁊ ibi Bar. ff. de iu. ⁊ no. Bart. in. d. l. i. ff. de teſta. ⁊ in

22 l. i. j. de fur. † Nā furtum dſ a fraude ſm vnam alluſionem ⁊ tñ nō ſemp eſt furtum vbi eſt fraus. ſed requnſ que in diffinitione furti ponunſ. i. ꝯtatio ⁊c. Dicit tñ Sal. in. l. ij. §. appellata. vbi etiā Bar. hic doctrinam reaſſumpſit. ff. ſi cer. pe. ꝙ ſꝫ affirmatiue non ſemp valeat arg. ab alluſione uocabuli. qꝛ plerūqꝫ repugnat diffinitioni tñ negatiue indiſtincte ꝓcedit arg. ab alluſiōe uocabuli nō attēta diffinitione. qꝛ nō inueniſ diffinitio repugnare p. d. §. appellata. nā mutuū dſ eo qꝛ de meo ſit tuū. nō tñ ois ꝯtus p quē meū ſit tuū dſ mutuū vt ſi dono vel vēdo. Et dicit Bar. ibi ꝙ repugnat diffinitioni alluſio vocabuli. ſed negatiue dicit ſaly. ſemp ꝓcedere ut ſi nō ſit de meo tuū nō eſt mutuum. Raph. cu. hic vſ idē. ſꝫ de Saly. nō faciat mētionē. ſed Ro. hic ⁊ Fulg. in. d. §. appellata. dicūt ꝯtrariū ⁊ rectius. ſ. ꝙ neqꝫ affirmatiue neqꝫ negatiue vꝫ ar. ab alluſione uocabuli ubi repugnat diffinitio. declaro ar. hic erit negatiue hoc mō. ubi nō eſt peduꝫ poſitio ibi nō eſt poſſ. ⁊ tñ eſt poſ. vt prime ꝓbatū fuit. Hoc ēt pꝫ p. §. ſi iuſſerim. j. ea. l. et. l. qđ meo. §. ſi p vēditorē. j. e. ubi per ſolū aſpectū trāſferſ poſ. ergo inueniri pōt ar. negatiue ſumptū ubi non vꝫ arg. ab alluſione uocabuli qñ repiriſ repugnare diffinitio vñ eſt uera doctrina Bar. et ſeq. ꝙ arg. ab alluſione uoca

23 buli non ꝓcedit qñ repugnat diffinitioni. ¶ † Iſta poſſunt indu

a ci ad. q. de teſtatore legāte poſſeſſiones ſuas ᵃ titio vel poſ. reruꝫ ſuaꝝ ticio. an videaſ ēt de mobilibus ⁊ vſ ꝯcludēdū ꝙ ſic ex pte

a ¶ Poſſeſſiōes ſuas poſſeſſiōis appe. de qua intelligeſ. vide eun dē alex. in cōſ. xxv. in. co. i. v. ⁊ in colu. i. n. volu. ⁊ qt modus capi. ſ poſſeſ. vide p eū dē alex. in ꝯſi. xcv col. i. ꝟ. ⁊ dc in. v. vol. ⁊ adđ ꝙ vbuꝫ poſſeſſio. expōitur. i. ꝓprietas poſſeſſa tex. cū gl. ſi. in. l. inter dū j. ꝺ ꝟ. ſig. l. ii. ⁊ ibi gl. ſi. C. de pba. tex. ⁊ ibi gl. in. l. ii. C. de fideicō. mino. ⁊ ibi dicit alb. Ibum poſſiōes expo ni. i. pdia. l. bu. penes cū glo. in ꝟ. poſſeſſio. ꝺ agri. ⁊ cenſi. li. xi. facit gl. i. ſi ꝺ vi. ff. de iu. ra. pe. ꝓ y. abb. ⁊ doc. in. l. ſin. C. de cōpen. Fran. Cur. Addētio. ¶ Vid bar. in l. cū antiqtas. C. de vſufru. ⁊ no. l. c. cum ſe dē. de teſt. ſpe. ⁊ in. l. in initio ibi poſſiōnē. l. agꝫ. C. ꝺ par. iter ēpt. ⁊ vē. ⁊ l. l. ii. C. ꝺ fun. Imo ſi peto fū du dicoꝫ peteſ poſ. ⁊ ſic videtur intēdere poſſeſſorū ꝯio. in. l. add. ſpe. in ti. de emp. ⁊ pet. §. ſeqſ. vl. ſꝫ tene. ⁊ legſ ſed. de lenio. in ꝯſ. cc xxi. i. inci. ꝯſiliū detuꝫ. ⁊ d. ant. de bu. ⁊ d. c. cū ad ſedē in. vi colū. ⁊ in c. i. de ſeq. poſ. ⁊ fru. ⁊ ibi aliꝰ vbi ꝯcluditur idē eē ſi peteretur res ad ſe ptinere vt ē tex. cū gl. in. c. ꝗre li. ꝺ elec. ⁊ ibi ꝺ anto. in. iii. colū. vide ēt p alex. in ꝯſi. xc vni. in. v. vol. in. i. col. ⁊ bartol. lon. in. l. rē q̄ nobis. in xiii. col. j. eo. ⁊ bald. in. l. ſi ge ineritione am bigua. j. ꝺ in. Tho. diplous.

dictis qꝛ cadit poſ. in rebus mobilibus ꝯriū determinat cy. poſt
pe. in. l. fi. ꝛ ibi bal. in fi. C. de compē. ꝛ barto. in. l. vxorē. §. lega
uerat in fi. ff. de lega. iij. Et Ray. in. l. fi. §. fi. j. ad municip. ꝛ bal.
24 in. l. i. ff. de ſta. homi. † Mouet̄ pmo ex cōi vſu loquendi. q non
accipit res mobiles pro poſſeſſionibus ſicut accipit res imobi-
les ꝛ vnaqueqꝫ diſpō ēt vltime volūtatis oꝫ īterp̄tari ſm cōem
a vſum loquēdi vt. l. liberoꝝ. ꝟ. ꝙ tñ caſſius. de le. iij. ꝛ ibi no. l.
labeo. de ſup. le. l. cū delaniōis. §. aſinā. de fun. iſtr. iō intelligit̄
de rebus imobilibus nō de mobilibꝰ. tñ Guil. de cu. in cōmē-
to. l. 13. C. e. dicit videri ꝙ ēt abſqꝫ cōi vſu loquēdi nō veniāt res
mobiles in legato. p. d. l. filij. §. fi. j. ad muni. ꝛ. l. ij. ff. de fideiuſ.
mino. ꝛ. l. ab executiōe. C. quo. ap. nō reci. ꝛ. l. i. C. de oī agro d
ſer. lib. xj. Sed iſtud vltimū Guil. nō puto verū p ea q̄ dicta ſūt
ſup gl. dum in rebus mobilibus dixi eque proprie cadere poſſeſ
ſio ſicut in rebus immobilibus. Et ad alle. p Guil. apparet rñ
ſum ex iuribus p cū alle. qꝛ ibi rōne adiūcti apparet mētē loquē
25 tis intelligi tñ de imobilibus. ¶ † Capio glo. ſup ꝟbo qꝛ natu
raliter. aduertāt iuuenes ad gl. qꝛ vr̄ ꝯfuſa ꝛ intricata. ¶ Pro
expeditiōe huius gl. q̄ri pōt de itellectu huius dictiōis natura
liter. Gl. exponit naturalr̄. i. corpalr̄. ꝛ hoc ꝟbū gl. bēris pōde-
rare. qꝛ ex eo inferē poſ. naturalē appellari corpalē ꝛ cōꝙ eſt ꝯ
Bar. d in. l. nſa. q vult ꝙ eſt dare poſ. nālē cauſantē ciuilē ꝛ etiā
corpalē differētē in ſua ſubſtātia a naturali ꝛ hic erit paſſus ſub
26 tilr̄. j. declarandus. ¶ † Scdo p expeditione gloſ. quero quare
b corporalis dicat̄ naturalis. b dicit gl. ꝙ aliq dicūt ad dr̄iā ciuilis
q ſunt iſti dicet̄ in gl. in ꝟ. ait p̄tor. j. eo. nō inculco vobis ꝟb. Et
iō dr̄ corpalis qꝛ d iure naturali pmeuo añq̄ eēnt iura ciuilia fu-
it iductū ꝛ ſtatutū vt quācūqꝫ terrā calcauerat pes tuus tua erat
vt hic in glo. q̄ auctoritas hr̄ originalr̄ ioſue. i. ꝛ. xiiij. ca. ꝛ deute
27 ro. xj. ca. ¶ † Sꝫ tñ gl. dicit ꝙ nālis poſ. fuit inuēta iure nāli pri
meuo dicatis ꝙ ꝟius eſt ꝙ poſ. nālis fuit inuēta iure nāli ſcdario
qđ appellat̄ iuſgētiū ſcdariū qđ pꝫ. Dixi in lec. p̄cedēti eē duplex
iuſgentiū pmeuū ꝛ ſcdariū vt. ff. clare declaraui ꝛ ſcdario iuregē
tiū inuēta eſt poſ. nālis pꝫ qꝛ tex. dicit ꝙ dñiū cepit ab illa poſſe.
nāli ſed dñia fuerūt inuēta iuregentiū ſcdario igit̄ ꝛc. Hoc ēt pꝫ
clarius q̄ ff. dixerim qꝛ inſpecto pmeuo iuregentiū eorū q̄ iure
illo fuerunt introducta ſeruus eſt capax ſicut ꝛ liber ꝛ eoꝝ q̄ pri
meuo iure ſunt introducta hodie adhuc ſerui ſunt capaces p. l.
ſi id qđ. ff. d ꝯdi. inde. vbi nālis oblo pōt acquiri ſeruo qꝛ fuit in
uēta pmeuo iuregentiū ſꝫ ſi eſſet i poſ. ſequeret̄ ſeruū hodie poſ
ſe poſſidere qđ eſt falſum. l. qđ ſeruus. j. e. merito nō eſt dicendū
inuētam pmeuo iuregētiū ſꝫ ſcdario. Et hāc opi. ēt tꝫ Ang. hic
ꝛ pau. de ca. 13 ro. hic in pn. videat̄ trāſire cū glo. ꝛ minus bñ vꝫ
eſt ꝯcluſio ꝙ poſ. eſt inuēta de iure nāli ſeu gentiū ſcdario pme-
uo ꝛ nāle iuſgentiū plerūqꝫ vnū p alio ponit̄. §. ſingulorū. ꝛ. §.
28 p traditionē. inſti. de re di. l. oēs populi. ff. de iuſti. ꝛ iu. ¶ † In
gl. ibi tiē noto hic gl. incipit attingere qōnē neceſſariā. iō aduer
tatis q̄ro q̄lr̄ poſſeſſio nālis app̄hēſa pdat̄ ꝛ qñ gl. ponit quatu
or opi. pma eſt opi. qđ eo ipſo qđ deſinit inſiſtere pdat nālē poſ.
p tex. d dū dicit nāliter inſiſtit. legā gl. Gl. alle. l. i. §. illud vtiqꝫ.
in fi. j. de vi. ꝛ vi ar. vbi dr̄ ꝙ ſi qs ſpoliatus poſ. domus hꝫ iter-
dictū recupande ēt p rebus q̄ erāt in domo ſꝫ nō dicit qñ eſt ex-
pulſus an pdat oēꝫ poſ. ꝛ ſm hāc opi. qs hꝫ poſ. in illis rebus q
bus nāliter inſiſtit in alijs ciuilē. Hec pma opi. glo. damnat ea
rōne qꝛ in pdenda poſ. reqrit̄ animus. l. iij. §. in amittēda. l. quē
admodū. j. e. vñ lꝫ deſinat qs inſiſtere in re ſi nō hꝫ aīum pdēdi
29 nō pdit. ¶ † Inq̄tū gl. dicit ibi i partibus et qs in qbus nāliter
inſiſtit ꝛc. ꝙ gl. nō plꝫ. dic ꝙ ēt partes in qbus qs nō inſiſtit dū-
modo ſint eius fundi dr̄ nāliter poſſidere nō ſolū ciuilr̄ qꝛ ꝯſiſtit
in vna nā ptes oēs q̄ ſunt in cōſpectu dñi nāliter poſſideri ſi oēs
pertinent ad fundū ꝛ hꝫ qs aīuꝫ poſſidendi eas qꝛ oculus eſt in
ſtrumentum corporale aptū ad retinendā poſ. vt. j. eo. §. ſi iuſſe
rim. ꝛ. l. qđ meo. §. ſi per venditorem. j. eo. vñ gl. bene rep̄hen-
dit iſtam opi. pmam. ſcda fuit opi. Pla. ꝛ Azo. ſ. ꝙ retinet na-
turalem quocūqꝫ vadat cum poſſit redire qñ vult ſꝫ glo. dānat
iſtam opin. quia ſi eſſet vera ſequeret̄ non eē ciuilē ſine naturalē
qđ vr̄ falſum qꝛ plerūqꝫ iura faciunt mentionē alternatiue alius
poſſidet naturalr̄ alius ciuilr̄. l. i. §. deijcit̄. j. de vi ꝛ vi ar. l. ij. §. i.
j. p hr̄. ergo ſi pla. ꝛ Azo. bene dixiſſent ſequeret̄ ꝙ ſemp poſſi
deret naturalr̄ ꝛ ciuilr̄. tñ potuiſſent rñdere pla. ꝛ Azo. fatemur
ꝙ poſſidet naturaliter qñ diſcedit qꝛ ſm Azo. ꝛ pla. vna erat tñ
poſſeſſio. ſ. naturalis ꝛ nulla ciuilis erat vt dicet̄ in gl. in ꝟbo ait
vnde hoc arg. eis non obſtabat verū qꝛ opi. vera ꝛ cōis erat ꝙ

a ¶ Cōēꝫ vſū
ſꝫ qualiter pro
babit̄ hic cōis
vſus loquēdi
vide p ſpē. de
ex. ꝯſi. lem. ꝛ
vide p bart. in
l. labeo. co. pe.
in pnc. v. circa
cōem vſum lo
quēdi. ff. d ſup
pel. leg. et add
ꝙ ſi teſtis dī
cat ſcire qꝛ au
diuit a ſenibꝰ
loci pbat cōēꝫ
vſū ita bald. in
l. ſi. chorus. §.
i. ff. d le. iii. nec
pēt neceſſario
dicere a qbus
audiuit. bal. in
fi. ff. de legi. et
butr. in. c. fi. in
l. de quibus in
repetitione. in
fi. d ꝯſue. et vi
de bald. in. l. te
ſtium. in fi. C.
de teſti. q vr̄ te
nere ꝯ bart. in
d. l. labeo. col.
pe. ver. et iō ſi
teſtis. et bart.
in. l. cū dilamio
nis. §. aſinā. in
fi. ff. de fun. in
ſtru. et vide ali
qd p bal. in. l.
ſi qs ſup. C. d
fur. et p bar. in
l. fi. C. de pro
ba. fran. cur.
b ¶ Nāia. vi
cit add. in. c. ex
lr̄is. d ꝯſue. ꝙ
poſſeſſio pōt
acqri ſine actu
corporali p cō
ſuetudinē que
pōt inducere
actus p quē ar
tificiole acqra
tur poſſeſſio ſi
ne app̄henſio
ne corporali.

dūe ſunt poſ. ſpēs naturalis ꝛ ciuilis iō bñ rep̄hēdit̄ opi. Pla. ꝛ
30 Azo. ¶ † Hanc eandē opi. pla. ꝛ Azo. ſcda rōne rep̄hendit gl.
vꝫ qꝛ ſequeret̄ duos vnam ꝛ eandē reꝫ inſolidū poſſidere pꝫ qꝛ
dicūt q ſemel adeptus eſt poſ. ſi diſcedit retinet adhuc naturalē
modo ſic qñ poſſeſſor diſcedit de fundo ꝛ ad aliū locū ſe contu
lit ſi alius ingredit̄ illū fundū dr̄ adipiſci poſ. naturalem. l. clam
poſſidere. §. q ad nundinas. l. ſi id qđ. §. fi. j. eo. ergo ſi abſitans
retinet naturalē ꝛ ille q ingreſſus eſt hꝫ naturalē. ergo duo erunt
inſolidū poſſidētes ꝙ eſt falſuꝫ ēt diuerſis qualitatibus. l. iij. §.
ex ꝯtrio. i ver. ꝙ labeo. j. e. l. duo. j. de p̄ca. In. §. ex ꝯrio dr̄. duo
nō pñt vnā rē poſſidere vnus iuſte alius iniuſte que ſunt diuerſe
qualitates. ergo d q̄tūcūqꝫ naturalis quā retinet ille q diſceſſit
ſm Pla. ꝛ Azo. diceret̄ retineri aīo qñ vero ingreditur poſtea
q̄uis naturalem poſſidet corpore diuerſe qualitates non ope-
rantur ꝙ ſit naturalis apud duos inſolidū. vñ eſt ipoſſibile vt q
diſceſſit retineat nālē. legā iſtā gl. Tertia eſt opi. old. ꝙ ſtatiꝫ ꝙ
qs exit de fundo pdit naturalē ꝛ poſt exitū hꝫ ciuilē cū redit re-
cuperat naturalē ꝛ perdit ciuilē ꝛ ꝙ ſimul non poſſunt eē. Hec
opin. cōiter dānat̄ qꝛ nō eſt verum ꝙ exitus de fundo ſit cā per-
dende poſ. qꝛ nō adeſt animꝰ. d. §. in pdēda. nec ſolus ingreſſus
eſt actus per ſe ſufficiens ad acquirenduꝫ qꝛ requirit̄ ꝛ corpus ꝛ
animus. l. iiij. in pn. j. eo. Itē dū dicit ꝙ qñ redit pdit ciuilē ſta-
re nō pōt qꝛ nō dꝫ pdere ciuilē ſine aīo amittēdi p. d. §. i amittē-
31 da. ¶ † Preterea ſequeret̄ ꝙ nūq̄ poſſidēdo p̄ſcriberet ꝛ p̄ſcri
ptionē p̄ficeret qñ cū ciuilis poſſeſſio ſit illa q̄ cauſat p̄ſcriptionē
nō nālis vt. l. acquirit̄. in fi. ff. ti. i. ꝛ in. §. p ſeruū q in fuga. j. e. l.
q fundū. in pn. ꝛ ibi no. j. p empto. ꝛ videbimus in. d. §. ex ꝯrio
ad ſaturitatē. Ergo ſi qs redit ſi dicimus eū pdere ciuilem p̄ſcri
ptio eſſet interrupta qꝛ reqrit̄ ꝯtinuata poſ. alias p̄ſcriptio non
currit. l. i. C. e. de vſucap. l. nāliter. j. de vſuca. ꝛ ibi no. ergo exeū
32 do vel redeūdo iterrūpet̄ p̄ſcriptio vñ nūq̄ cōpleret̄. ¶ † Pre
terea dū dicit ꝙ ſimul eē non pñt in hoc maledicit qꝛ nihil repu
gnat ciuilē ꝛ nālē poſ. ſimul ſtare. nā ſicut ciuilis ꝛ nālis oblo re
quirit ꝯcurſum ciuilis aſo nō pducit actionē. l. iuriſgētiū. §. ſed
cū nulla. ff. de pac. l. legē. C. e. ti. inſti. de ꝟ. ob. in pn. tñ ſm bar.
hic regulr̄ illud qđ dr̄ ꝙ nō ipedit̄ ꝯcurſus vtriuſqꝫ. Fallit in nā
li q̄ poſ. formalis eſt i vſufructuariū ꝛ ſimiles q̄ formalis natura
lis nō pōt cōcurrere cū ciuili q̄ eſt apud pprietariū qꝛ vſufructua
rius poſſidet naturaliter. l. naturaliter. in pn. j. eo. pprietarius
ciuiliter. l. ſciendū. poſt pn. ff. q ſatiſda. cog. Itē in emphyteota
vaſallo ꝛ ſupficiario vt eſt gl. i. d. §. ex ꝯrio. l. ſi vt certo. §. ſi duo
bus vehiculū. ff. cōmo. in gl. ma. e. ſi qs p triginta. in ti. ſi de feu.
fue. ꝯtro. iter do. ꝛ agna. ꝛ ſimiles q recognoſcūt dñm habētes
vtile dñium ꝛ poſſidēt naturalr̄ ꝛ dñs ſeu pprietarius dr̄ hr̄e dr̄
rectū gl. eſt in. d. §. ex ꝯrio. d naturalis apud vſufructuariū non
33 pōt ꝯcurrere cū ciuili i pſona eiuſdē. ¶ † Pꝫ vſufructuarius for
malis nō pōt eſſe ſimul cū pprietate in pſona vnius qꝛ vſufruc.
appellatur ſeruitus pſonalis ſed ſi habeo pprietatē plenā dicor
hr̄e dñium ꝛ vſūfructū cauſalē nō formalē ſed non eſt pprie tūc
vſufruc. eo ꝙ eſt vſufructus ſeruitus pſonalis ꝛ res mea mihi p
ſi ſeruire nō pōt. l. vti frui. in pn. ff. ſi vſufr. pe. l. in re cōi. ff. de ſer
ui. vrba. pdi. ſed opꝫ eē apud vnū vnū apud aliū aliud. vñ natu-
ralis formalis poſ. nō cōcurrit cū ciuili ſicut nec vſufructus for-
malis cū pprietate vt. d. l. vti frui. ¶ † Quarta eſt opi. d in glo.
ꝛ iſtā approbat gl. ꝛ cōiter doc. d ꝛ gl. in. l. 13. C. e. ꝛ facit quattu
or caſus ſm Io. q recte vr̄ locutus. Primo qñ qs hꝫ naturaleꝫ
ꝛ quis ciuilem per ſe. Scdo qñ hꝫ p aliū tā naturalem q̄ ciuileꝫ
vt p filiū vel ſeruū ex cā peculiari. Tertio qñ p ſe ciuilē p aliū na
turalem. Quarto qñ hꝫ tñ naturalem. Primis duobus caſibꝰ
ſi exit ꝛ eſt in conſpectu rei poſ. non amittit ēt ſi diſtet per decem
miliaria. Gl. dicit ꝙ qñ poſſidet qs p ſe naturalr̄ vel ciuiliter vel
ciuilē hꝫ per ſe ꝛ naturalē p aliū vt qñ ſeruus meus hꝫ res pecu-
liares ꝛ ego habeo naturalem ꝛ ciuileꝫ p alium nō p me ꝙ igno
ranter ego acqro vt. j. eo. l. iij. §. ſeruus. vñ nō habeo in his aīuꝫ
nec corpus i his caſibus nō amittit̄ poſ. q̄diu. eſt i fundo ſi exit
non amittit̄ dummō ſit in ꝯſpectu qꝛ p ꝯſpectū poſ. acqrit̄ ꝯcur
rente volūtate tradētis ſeu illiꝰ q i poſſeſſione eſt. l. qđ meo. §. ſi
p venditorē. j. e. ꝛ. j. e. §. ſi iuſſeriꝫ ergo ſi eo mō acqrit̄ multo for
tius eo mō retinet̄ qꝛ cui damus actionē ad acquirendū multo
magis ad ꝯſeruandū vt. l. i. §. ꝙ ait. ff. de ſupficie. ꝛ lꝫ requirat̄
corpus ꝛ animus ad acqrēdū tñ retinet̄ ſolo aīo ſed illa dicit̄ ci
34 uilis que retinetur vt dicetur. j. ¶ † Querit gloſ. quid ſi non eſt
in conſpectu ſed eſt de proximo ꝛ dicit non perdit ſi poteſt ſta-
tim ingredi

a tim ingredi.l.clauibus.de contrahen.emp.vbi.p claues ᵃ detur
poſ.ſi pōt incōtinenti qñ vult intrare.ergo vr tradita poſſeſſio
35 per claues. ¶ † Quid ſi non eſt in cōſpectu nec de proximo ⁊ ſic
amiſit nālem ſed redeat ſic vt ſit de proximo an ſtatim cū eſt in
cōſpectu recuperet dicit ſic. Si ita ſtat vt de facili poſſit recupe-
rari ar.d.l.clauibus. Sed Jaco.de are. vt refert bar. hic arguit
ↄ hanc partē.arg.d.l.pe.C.de cura.furio.q2 nō dicimus q̄ ille
q diſcedit ꝑdit poſſeſſionē ⁊ recuperat q̄primū redit. Melius
eſt dicere q̄ nūq̄ amittit ſic in.d.l.pen.ſ.de cura.furio.nā non
ſemꝑ expirat eius offm incontinenti qñ furioſus hȝ dilucida in-
36 terualla. ¶ † Preterea dicit q̄ non dȝ amitti ſine aīo.d.§.in
amittenda.bar.tñ hic ⁊ ceteri poſt eū tenent idē q̄ glo. Ad ↄriū
rñdet. verū eſt qñ pōt retineri ſed naturalis poſſeſſio nō pōt re-
tineri aīo qñ eſt iuncta cū ciuili q2 requiriᷓ corpus.l.clam poſſi-
dere.§.ſi.ſ.eo.q2 ſi retineretur ſequeretur q̄ alius intrans non
haberet poſſeſſionē q2 duo inſolidū ⁊c.tñ intrans hȝ poſſeſſionē
d.l.clam.§.q ad nūdinas. Et pro hoc alle. Bar.l.qđ labeo.ff.
de cōpenſa.nā aīus non dȝ operari in tot poſſeſſionibus retinen
dis ſicut quis de vno toto ⁊ q̄titate nō pōt plures compēſatio-
37 nes opponere. ¶ † In ver.ſi autem per aliū.eſt tertiū membrū
ſi per aliū hȝ naturalem ⁊ per ſe ciuilem vt per procuratorem tu
torem filiū vel ſeruū.ſ.extra cauſam peculiarem ſed ciuilis dici
tur retineri per me q2 acquiritur ignoranti.d.§.ſaltus.⁊ gl.magi
ſtra.in.l.i.C.e.ſimiliter ſi per colonum habeo naturalem ⁊ ciui
lem per me hoc caſu ſi detētans exeat ⁊ non ſit in conſpectu nec
de proximo. ¶ Tamen naturalis retinetur per dominum dum
modo exeundo non habeat animum deſerendi.l.ſi colonus.ſ.
eo.⁊.d.§.qui ad nundinas.in.l.ſi colonus.dum dicit eum loca
torem ⁊c.apparet ſi exit animo poſ.deſerende dicitur ꝑdere na
turalem dominus alias non. Item dum tex.dicit eum eſſe loca
torem ⁊c.de ciuili poſſeſſione non erat dubitandū q2 ſi colonus
38 exit non priuat dñm ciuili ſed dubitaᷓ de naturali. ¶ † Item di
cit gloſ.in quarto caſu qñ ſolam naturalem hȝ per ſe vt vſufru
ctuarius.ſ.eod.l.naturaliter q2 retinet quocunq3 vadat ēt ſi de
fundo exit ⁊ non eſt in cōſpectu.l.iij.§.vnde vi.ſ.de vi ⁊ vi ar.
iuncta.l.i.§.interdictū aūt.eo.ti.q.§.vnde vi.dicit ſi vſufru.di
ſceſſerit de fundo ⁊ vult redire ⁊ non eſt admiſſus competit ſibi
interdictū vñ vi tanq̄ ſpoliatus poſ.naturali.ergo retinet poſſ.
alias interdictū non competeret ſibi.d.l.i.§.interdictū aūt.q2
hoc non dat.niſi ei qui cū deiiceret poſſidebat naturaliter vel
39 ciuiliter vt ibi. ¶ † Sed querit glo.quare hoc vltimo caſu retine
tur naturalis pluſq̄ p̄mo ⁊ ſcđo caſu.dicit gl.q2 ſatis ibi operaᷓ
aīus in retentione ciuilis.vñ perdit ibi naturalē ar.d.l.qđ labeo
ſ.de compenſa.q2 nō pōt tm̄ fatigari animus q̄ eſt hic q2 ↄ nō
tm̄ fatigaᷓ animus cū ciuilē non hȝ.vel pōt dici q̄ hec naturalis
hȝ quandā ciuilitatē q aīo tȝ lȝ exeat qđ non plȝ q2 ciuilē hȝ pro
prietarius.d.l.ſciendum.ſ.qui ſatiſda.co.ergo ipſe vſufructua
rius nō pōt eam hr̄e.l.iij.§.ex ↄrio.ſ.e.q2 duo inſolidū ⁊c.dicit
tñ Bar.hic q̄ aliquo reſpectu poſſet hoc vltimū defenſari.ſ.q̄
hȝ aliquā ciuilitatē pp ciuiles effectus quos ꝓducit vt.ſ.dicetur
q2 acqrit q p eā p̄ſcriptionē vſufructus.puta pone habeo titu
lū venditionis vſufru.ab eo q non potuit mihi vendere vſufru.
continuaui vtendo per tp̄s longiſſimum.p̄ſcribo cū tali natura
li.l.ſi.in ſi.C.de p̄ſcrip.lon.tem.l.iuſto.§.nō mutat.ſ.de vſuca.
vbi p bar.⁊ in.§.ex ↄrio dicet. Itē acquirit fructus inſtit.de vſu
40 fru.in p̄n. ¶ † Vltimo pōt dici q̄ hec poſſeſſio naturalis quam
hȝ vſufructuarius hȝ annexum quoddā ius corporale qđ appel
latur ius vſufructus.ſ.ius vtendi fruēdi hoc vr quaſi poſſideri
ciuilr ⁊ naturalr.gl.ſingularis ſm Cyn.in.l.ait p̄tor.§.itē ei.ſ.
q.ex cau.ma.bar.in.d.l.naturaliter.in p̄n.ſ.e.addit alias duas
gl.vnā in.l.ſ.plenius.§.deiectus.ſ.đ vi ⁊ vi ar.⁊ in.l.ſi.ſ.vti poſ.
deinde dicit glo.ſi habeo naturalē p aliū lȝ exeat ipſe retineo tñ
naturalē p ſuū aīuȝ vt in colono.ſecus ſi habeo p me nālē ⁊ ciui-
41 lē vt hic in gl. ¶ Vidiſtis glo.plene tradentē qualr ꝑdaᷓ poſ.in
corporalibus rebus ⁊ naturalis ⁊ ciuilis ⁊ vltra hos modos hē
tis modos qbus ꝑdiᷓ naturalis in.l.pegre.§.qbus.in.l.ſi đ eo
§.ſi forte.ſ.eod.p obliuionē ⁊ lōgū tp̄s p alios in.l.q vniuerſas
§.i.⁊ in aliis.ſ.vſq3 ad.§.ſi.ſ.e. Et vnū modū teneatis mēti no
tabilē ſȝ Cy.in.l.ij.in ſi.C.de rei vē.vbi dicit poſſidebā fundū
iſtū diſcedo retineo ciuilē aīo.aliqs in ſolo edificauit.an ꝑdam
oēm poſſeſſionē loci ſup quo eſt poſitum edificiū finalr dicit qđ
ſic q2 facilius ꝑdiᷓ poſ.q̄ vſufru.l.ſi q3 vi.§.dñs.ſ.eo. ¶ Tñ ſi
habeo vſufructū aree ⁊ ſuperponitur edificium per alium inhibit

perditur vſufru.l.reperi.§.ſi.ſ.q.mo.vſufr.amit.multo magis
poſ.ꝑdo ⁊ eſt notandū q̄ antiquus poſſeſſor nō pōt dicere ſe pre
42 ſcripſiſſe.q2 ꝑdit ciuilē p quam cauſaᷓ preſcriptio. ¶ † Quo aūt
ꝑdaᷓ quaſi poſ.iuriū incorporaliū videatis plene p Inn.⁊ alios
in.c.ex litteris.circa vltī.col.de reſti.ſpo.⁊.c.olim.el.i.⁊ in.c.ex
parte.e.ti.⁊ in.c.q̄relaȝ.de elec.et in.c.dilectus đ capel.mo.⁊ in
c.bone.el.ij.de poſtu.prela.et in.c.enim.de reſti.in integ.plene
p doc.maxime bal.in.l.ij.C.de ſer.et aq̄.et in.c.i.de ↄtrouer.in
ter vaſal.et epi.p ang.in.l.quēadmodū.ſ.e.p paul.de lia.in ru.
b de cau.po.aliqd p inno.et in.c.ↄquerēte ᵇ de offi.or. ¶ † Capio
43 gloſ.magna in ꝟ.ait.et in hac gloſ.in p̄n. repetunᷓ aliqua que
dicta ſunt in gl.precedenti.ideo nō inſiſto ſed in ſequēti parte ve
niam vbi diſputaᷓ quotuplex ſit poſ.et eſt neceſſarius articulus.
¶ Queriᷓ quotuplex ſit poſ.gl.ponit duas opi. Pri.a eſt q̄ tm̄
vna.ſ.naturalis.vt tȝ pla.et azo.q̄ approbatiue pōt dici ciuilis.l.
lege obuenire.ſ.đ ꝟ.ſi.Scđa eſt opi.Jo.quā gl.hic ſeqᷓ q̄ due
ſunt poſſeſſiones naturales que corpore retineᷓ ciuilis que in aīo
ↄſiſtit.l.nemo.C.e.dum dicit duplicē rōnē poſ.vt in.l.iij.in p̄n.
ſ.e. Vñ dicit io.q̄ tex.in.d.l.lȝ.dū dicit exiens de fundo retinet
poſ.intelligiᷓ de ciuili nō de naturali quaȝ ꝑdit ad diſceſſuȝ.l.clā
poſſidere.§.qui ad nundinas.ſ.eo.ſȝ illā naturalē ꝑdit.et tñ.§.
q ad nūdinas.dicit q̄ retinet vnam.ergo eſt ciuilis.q2 naturalē
amiſit quā hȝ q ingreſſus eſt. Azo tñ rñdet ad.l.lȝ.q̄ poſſeſſio q̄
aīo retineᷓ vr naturalis.q2 vno reſpectu pōt dici ciuilis.q2 operaᷓ
ius vt aīo ↄtineretᷓ talis naturalis ſicut actio ciuilis inducta a le-
ge ciuili appellaᷓ pretoria.q2 p̄tor eā extēdit.l.electio.§.ſi qs in
pluribus.l.ſi qs in pluriū.ſ.de nox.ſic hic appellaᷓ ciuilis pp ex
tēſionē ⁊ effectū ſibi traditū a iure ciuili.ſ.q̄ retineaᷓ aīo. Tādeȝ
gl.reſidet q̄ ꝟa ſit opi.Jo.tenētis q̄ ſint due poſ.ciuilis ⁊ natu
ralis ⁊ ꝓbat ſi me abſēte qs ingrediᷓ meū prediū qđ poſſideo aīo
d.l.lȝ.dȝ intelligi q̄ hec ſit ciuilis.q2 ſi alius igrediᷓ fundū diceᷓ
adipiſci naturalē poſ.d.§.q ad nundinas.l.ſi id qđ.l.ſi.ſ.e.ergo
talis quā retineo nō pōt dici quā hȝ ipſe.q2 apud duos eadē nō
pōt eſſe inſolidū.vt.ſ.dictū eſt.ergo opȝ q̄ dicaᷓ q̄ illa quā ego
retineo ſit ciuilis. Et q̄ ille q ingrediᷓ dicaᷓ adipiſci poſſ.pȝ q2
Pla.⁊ azo hoc fatenᷓ.q2 hȝ iterdictū vti poſ.ſi turbeᷓ ↄ vnūquē
q3 extraneū nō ↄ antiquū dñȝ.l.i.in ſi.cū.l.ſe.ſ.vti poſ.ergo ſeqᷓ
q̄ poſſidet ſi poſſidet naturalr.ſeqᷓ q̄ abſēs nō vr retinere natu-
44 ralē ergo ciuilē.ergo due ſunt poſ.vna ciuilis alia nālis. † Sub-
dit gl.q̄ q ingrediᷓ fundū poſſeſſuȝ p abſentē poſtea diſcedit vr
aīo retinere ſuā poſ.naturalē ſicut dictū eſt.ſ.in vſufru.q retinet
ſuā naturalē.d.l.iij.§.vñ vi.ſ.de vi ⁊ vi ar.ſic hic q ſolā naturalē
hȝ.⁊ in hoc iſta gl.reputaᷓ no.⁊ ſing.lȝ dubitauerit de hoc gl.in
l.i.C.vti poſ. Tñ bar.hic in vlt.col.⁊ ↄñter doc.ſequunᷓ iſtā gl.
alſ dicit bar.nūq̄ cōpeteret vti poſ.ingredienti.q2 qñ egredere
tur ꝑderet illā naturalē ⁊ regriᷓ q̄ poſſideat tp̄e li.ↄteſt.vt cōpe
tat ſibi interdictū vti poſ.inſti.de interdic.§.hodie. Nec ob.q̄
iſte q diſceſſit de poſ.ꝑdat eā q2 nō ꝑdit.ſed demū qñ redit ⁊ no
45 uiter ingrediēs eā nō vult amittere dicā cras. ¶ † Expedita q̄-
tū ad textualia fuit gl.in ꝟ.ait in lec.precedēti vbi habuiſtis quot
tuplex dicaᷓ poſ.⁊ vidiſtis duas opi.vnā Pla.⁊ azo.aliā Jo.ap
probat gl.q̄ ſit duplex naturalis ⁊ ciuilis.⁊ lȝ gl.videaᷓ adhere-
re opi.Jo.tñ gl.in.l.lȝ.C.e.vr adherere opi.azo.ſ.q̄ vna ſit tm̄.
Dy.dicit in regula ſine poſ.de reg.iur.in.vi.vbi hūc articulum
plene examinat ⁊ vr ↄcludere opi.Jo.eſſe vera q̄ duplex ſit poſ.
p.l.ij.§.i.ſ.ꝓ here.ibi dū dicit naturalis vel ciuilis ſit poſſ.⁊c.ſi-
milis tex.eſt in.l.iij.§.nerua filius.ſ.e.vbi de illo q poſſidebat.
deinde dicit ſi vult nāciſci poſ.opȝ q̄ apprehēdat cuſtodiā.vnde
vnā habuit aliam uoluit nāciſci.ergo duplex eſt poſſeſſio. Mo-
ueᷓ etiā p.l.i.§.deijciᷓ.ſ.de vi ⁊ vi ar.dū dicit ei cōpetere vnde
vi qui deiectus eſt a poſſeſſione quam habuit ciuiliter uel natura
liter. Similis littera eſt in.l.iij.§.ſi.in ꝟ ſi.ciuiliter ⁊ naturaliter.
ſ.ad exhi. Barto.hic dicit q̄ principalia iura in qbus ſe fundat
Dyn.non videntur bene ꝓbare opi.ſuā q2 ibi accipiᷓ poſ.p de
tētatione quaſi uelit in.l.ij.§.i.ſ.ꝓ here.dum dicit quēadmodū
colonus depoſitarius ⁊c.qui dñr detinere.l.certo.§.ſi is q pre-
cario.ff.de preca.l.lȝ.§.rei depoſite.ſ.depo.q̄ illa illatio videa
tur oſtēdere q̄ prius ibi dixerit de detētatione.ſic etiā intellexit
46 d.§.nerua. ¶ † Que rñſiones non uidenᷓ ſine violentia. ⁊ glo.
in.l.ij.§.i.ad ſi.ſ.pro herede.lȝ ſenſerit iſtam reſpōſionem tñ ibi
fatetur etiā illum tex.de poſ.intelligi ⁊ nihil repugnat.q2 poſ.ci
uilis ⁊ naturalis nō pōt mutari niſi ſupueniēte iuſta cauſa.vnde
colonus depoſitarius ⁊ ſimiles nō poſſunt ſibi mutare cauſam.

a ¶ Per cla
ues adde et li
mita notabili
ter vt per old.
cōſilio. ccviii.
b ¶ Cōquerē
te.adđ ſeder.
ↄſil.cix.viii.g
uo.de io.de re
ſti.ſpo.incapo.

§.ex 3do.ſ.e.l.iij.& pbaſ in.d.l.ſi fur.vult Bar. q hec corpora
lis pducat retētōis & recuperatōis effectū.retētiōis q competit ei
vti poſ.ſi turbaſ ab alio q̄ a pdo.l.i.in ſi.cū.l.ſe.ſ.vti poſ.hʒ ēt re
cupan de vnde vi.l.i.§.deijcitur.&.§.q a me.ſ.de vi & vi ar. Nō
aūt q hʒ corporalem preſcribit.qm̄ ſi diceremus eum preſcribe-
re ſequeretur q duo efficerenſ dn̄i inſo lidum q q diſceſſit hʒ ci-
uilem quā retinet animo.d.§.q ad nundinas.& alter q ingredi
tur ad preſcribendum habere ciuilem.& ſic duo haberent inſoli-
dum ciuilem qd eſt impoſſibile.vt.d.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.
ſ.cōmo.l.hereditatē.§.pater.ſ.de caſtren.pecu. ¶ Anteq̄ vi-
deamus de veritate cōrʒ que bart.dicit expedit videre an opi.
io.q tʒ q ſint due poſ.vel azo. q tʒ q ſit vna:ſit ꝯa. Uidiſtis.ſ.
adducta i gl.dico verā videri opi.io.q tʒ q duplex ſit poſſeſſio:
q vltra ſupra adducta probatur per.l.quemadmodū.ſ.eo.vbi
dr̄ quēadmodū nulla poſſeſſio ſine corpore & animo acquiritur
nā ſi vna tm̄ eſſet poſſeſſio non dʒ dicere nulla.plures ergo pſup
ponit eſſe poſſeſſiōes.ſcdo videmus naturalis poſ.non ſufficit
ad preſcriptionē.l.acquiriſ in ſi.ſ.ti.i.ergo oportet pſuppone-
re eſſe aliam per quā preſcribiſ.& vſucapiſ.Tertio ſi verū eſt q
ille q erat in fundo & diſceſſit dr̄ aio retinere poſ.d.§.q ad nūdi-
nas.&.d.l.licet & conſtat quod ille qui ingreditur dicitur poſſi
dere.d.l.ſi id qd.§.i.ſi vna tm̄ eſt vt naturalis reſultat vnū de im
reſpoſſibile q duo eādē rē & eodē modo inſolidum poſſideāt ſ.
l.ſi duo.ſ.de pca.&.d.§.ex 3do ad iſtā m̄ rōnē vltimā vr̄ poſſe
ſic dici nālis diuerſis reſpectibus pōt eſſe apud plures inſolidū
l.ſi.ſ.vti poſ.nā vſufructuarius hʒ iterdictū vti poſſidetis ſi tur-
baſ in re vſufructus quā naturaliter poſſidet.vſurarius hʒ vti
poſſi.p eadē re ſi turbaſ in ſua naturali poſſeſſione.vn̄ in vno &
eodē fundo ſi vnus hʒ vſufructū.alium vſum.ambo dr̄ poſſide
re.q hn̄t vti poſ.ver eſt diuerſis reſpectibus.imo vt dicit bar.in
d.§.ex 3tio.tres vel quos pn̄t vnā rē poſſidere diuerſis reſpecti
bus ſm bar.ibi & in.l.ſi.vti poſ.vnde q nouiter igreſſus eſt fun-
dū abn̄tis hʒ nālem habito reſpectu ad acqſitionē iductā de in-
gredientiū q p actū corporalē hʒ & retinet poſſeſſionē.ſed abn̄s hʒ
naturalē diuerſo reſpectu.q p diſpoſitionē iuris ciuilis diſpo-
nētis animo retineri poſ.dr̄ poſſidere.ſʒ primus hʒ iure gētium:
ſcds vero iure ciuili.ver q vt dixi ſup hac gl.q nouiter igreſſus
eſt poſ.eā aio retinet ſicut antiquus poſſeſſor.vn̄ non ſunt dn̄i ſi
mili reſpectu.vn̄ ſuſtinēdo opi.io.& cōem ver eſt q ſunt due poſ
ſeſſiones.ſ.ciuilis & naturalis.ſed dubiū eſt retēta cōi ꝯcluſione
a doc.approbata ver ꝯa ſit diſtictio bar.q pceſſit ex capite ſuo
q triplex ſit poſſeſſio naturalis ciuilis & corpalis.ro.ꝯ trāſit cū
bar.alle.l.ſi.in ꝯbo corpalis.C.ꝯ fun.pa.li.xi.&.l.qd ſeruus.in
54 ꝯbo corpalē.ſ.e. ¶ † Addo tex.in.c.qd aūt.ꝯ iurepa.& illū tex.
ibi an.de bu.pōderat q ſit dare tertiā ſpēm corpalis poſ.ad idē
alle.c.cū aliqbus in ꝯ.corpalis.ex̄ de re iu.& ibi ēt an.de bu.pō
derat illū tex.p opi.bar.tn̄ dicit hoc remittēdū ad no.p dyn.in
c.ſine poſſeſſiōe.ꝯ re.iur.in.vj. ¶ Cū opi.bar.ēt ꝯcor.ang.in.l.
ſi q vi.§.dr̄ia in repeti.illius.§.eo.ſ.e.ſʒ 3tia opi.ſ.q nō ſit da
re tertiā ſpēm poſſeſſiōis.ſ.corporalis.tʒ angel.imol.& pau.de
ca.hic & vltra eos bal.in.l.i.in.vij.col.C.vti poſ.& bal.ang.& ſa
lyc.in.l.ſʒ.C.e.& bal.in ru.ex̄ de cā poſ.in.l.&.ij.col.& ang.in.l.
nemo p illū tex.in ꝯ.duplicē vbi nō dicit triplicē.C.e.& ange.in
l.i.C.cō.de vſu.vltra.d.l.nemo mouenſ mod.hac rōne q nālis
poſ.quā hʒ vſufructuari⁹.aliqd plus hēat quā hʒ ille q ingrediſ
fundū abn̄tis n̄ tn̄ pōt dici q ſint diuerſe ſpēs.d.l.ſi.ſ.ꝯ fun.iſtr.
Hec tn̄ rō totalr̄ nō ſatiſfacit qm̄ ſi iſpicim⁹ hāc rōnē poſſumus
dicere q ciuilis nō differat in ſpecie a nāli.ſʒ vna plus q̄ alia idu
cat qd tn̄ eſt falſum ſʒ ꝯdu.eorūdē & cōem.vn̄ alia rōne pbo verā
opi.bar.que cōiter reprobaſ & oſtēdo ſic.bar.vult differre natu
ralē quā hʒ vſufructuarius a corporali poſſeſſiōe quā hʒ fundum
ingrediens quia ſecundum eum naturalis quam habet vſufru-
ctuarius pducit effectū.ſ.acqſitionē qd eſt iſra dn̄iū.i.vſufruct⁹
& pſcriptionē naturaliū acceſſionū.nō bn̄ dixit in hoc cū ſuppor-
tatiōe pbo.ius vſufructus q acqriſ p pſcriptionē vſufructuarij
ab eo q emit nō a dn̄o bona fide vſufructū nō cauſaſ a naturali
poſſeſſiōe quā hʒ vſufructuarius ſʒ ex quaſi poſ.naturali & ciuili
iuris vſufructus que eſt improprie poſ. Probo ſi q pſcribere dʒ
illud qd poſſideret vſufructuari⁹ poſſidet naturalr̄ fundum.l.na-
turalr̄.ſ.eo.ergo ſi naturalis poſ.cāt preſcriptionē dʒ pſcribere
fundum & tn̄ nō eſt ver.d.l.acqriſ.in ſi.vn̄ naturalis poſſeſſio nō
cāt pſcriptionē illius iuris vſufructus hn̄ ver ē q quaſi poſſidet
nālr̄ & ciuilr̄ ius vſufruct⁹ q hʒ ti.vſufructus ad vtēdū fruēdū cū

volūtate dn̄i vt ē gl.no.i.l.ait ptor.§.itē ei q.ſ.q.ex cau.ma.cū
ꝯcor.q̄s dedi i pce.lect.Si ergo p pſcriptiōē acqrit ius vſufruct⁹
dʒ q fundeſ in q̄ſi poſ.iuris vſuſ.vn̄ nālis poſſio nō cāt pſcri
ptionē vſufruct⁹ idē dico in emphyteota & feudatario.q a pari
in oibus pcedūt. ¶ † Silr̄ naturalis quā hʒ vſufructuari⁹ nō p
55 ducit acqſitionē naturalis acceſſiōis.vt no.bar.in.d.§.ex 3tio.
vbi dicit expſſe q eſt ius vſufruct⁹ qd ius poſſidet naturalr̄ & ci-
uiliter.Uel poſſumus dicere q eſt volūtas dn̄i ſi habeo titulum
a dn̄o hn̄te ptātē in me trāſferēdi ius vſufruct⁹ facio meas acceſ
ſiones naturales.ſicut colonus q nō dr̄ poſſidere ſʒ detinere vt
l.i.C.co.de vſu.tn̄ facit fructus ſuos poſtq̄ receſſit ꝯſenſu dn̄i.
vt.l.ſi ſeruus la.ij.§.locaui.ſ.de fur.dicā.in.d.§.ex 3tio.vn̄ dū
dicit bar.naturalē poſſeſſionē opari in vſufructu pſcribēdo.ma
le dixit q nō eſt naturalis poſſio q hoc facit vt.ſ.dixi.vn̄ nō bn̄
diffiniūt naturalem cū nō opeſ illos effect⁹ tn̄ dico q dʒ diffiniri
naturalis.vt ipſe diffinit corporalē & tūc ceſſant 3tia ar.vn̄ habe
mus ciuilē & naturalē poſſeſſionē & nō plures.& ita ꝯcluit vſufru
56 ctuario & vnicuiq.† Cōtra diffinitionē bar.q diffinit corpora
lē iſurgit ēt bal.ꝯ q nō eſt bona diffinitio.q ꝯuenit ēt detētatio
ni.nā & detētator ſi cadit a poſſeſſiōe hʒ ius recuperādi.l.ſi duo
§.creditores.cū gl.ſ.vti poſ.l.aqli⁹ regulus & ibi bart.ſ.de do.
l.in rē.§.neratius.C.de ꝯdi.fur.& in.l.rē q nobis.ſ.e.vbi vide-
bim⁹ & cū eo trāſit imo.ſʒ ſaluat bar.& addit ad diffinitionē cor-
poralis ſiue naturalis eſt ius inſiſtēdi rei non phibite poſſideri
retētiōis a recuperatiōis pducēs effectū & ceſſat argumētū de de-
tentatiōe.ex pdictis reſidet duas eſſe poſſeſſiōes vna ciuilis alia
57 naturalis q pōt appellari corporalis.† De iſta materia ēt vide
a bal.⁹ in rubr.de ꝯtē.iter me & dn̄m in vſi.feu.& in.l.ſi.in.iii.col.
C.de ſac.ſan.& addit q eſt dare poſ.quandā q appellaſ ciuiliſſi
ma qn̄ ex diſpōne legis vel ꝯſuetudinis abſq actu corporeo eſt
inductū.poſ.trāſferri.alle.c.ex pte.vult allega.c.ex lr̄is de ꝯſue
tu.vbi ꝯſuetudo pōt trāſferre poſ.tn̄ ibi iteruenit certū ſignum
ponēdo modicū terre vel altare quo caſu cr̄ totā poſ.ſuā in eū
trāſfere.de iſto dicto facit ro.hic mētionē & p eo eſt caſus in.l.
raptores in ꝯ.pleniſſima poſ.C.de epi.& de.& ibi bar.dicit nor.
q ex iuris diſpōne ſine aliquo actu trāſferſ poſ.& p hoc ēt alle.
l.q ſqs.C.de dona.&.l.ſi q s argē.§.& ſi qdē.C.eo.tit.vbi retēto
vſufru.trāſfert poſ.tn̄ iteruenit aliqs actus corporeus vt videbi
mus in.l.ij.in prin.ſ.eo.ſed qn̄ nō iteruenit act⁹ corporeus non
eſt melior tex.q̄ in.d.l.raptores vbi ſi q s rapiat dyaconiſſam trāſ
feruntſ oīa bona illius in tale monaſteriū.cū deciſiōe bal.in.d.l.
ſi.C.de ſac.ſan.ec.trāſit ſimplr̄ ang.in.l.i.ſ.de diſtrac.pig.vbi
alle.ēt.d.l.raptores.&.d.c.ex parte.& alle.corrupte ſicut bal.tn̄
hec ciuiliſſima poſſio nō eſt ſpecies poſ.p ſe.nam ſʒ alio mō acq
raſ quā alia poſſio tn̄ nō eſt diuerſa ſpēs ab alijs q cognoſcunſ
pp dr̄ias ſpecierū q ſpēs.poſ.ſunt vt no.bald.in.l.i.in.iij.col.ſi
plu.vna ſer.vbi poſ.qnq eſt facti qnq iuris facti qnq parti iu
58 ris alle.d.c.ex pte.vbi tn̄ modicū facti itervēit.† hāc poſ.ciuiliſ-
ſimā bal.i ru.ex̄ de cā poſ.appellat artificialē vt ſi ſtatuto caueaſ
q poſ.ꝯtineſ de teſtatore in heredem eſt artificialis.q iuris ar
tificio eſt iducta.vn̄ volūt q ſtatuto vel ꝯſuetudine pōt induci &
trāſferri poſ.ſine aliquo actu corporeo hoc ſatis bn̄ pbaſ p.d.l.
raptores & ang.ēt expſſe hoc voluit i.l.q vniuerſas.§.i.ſ.e.& fuit
de mente cyn.& bald.in.l.ea.l.C.de cōdi.ob cau.& Bald.in.l.
traditionibus.C.de pac.q̄uis Bal.met dixerit contrarium.in
l.i.in pn.C.cō.de lega.& minus bn̄ nā ibi dicit q vbi actus cor-
poralis interuenit nō pōt ſtatuto vel ꝯſuetudine induci allegat
59 d.c.ex pte.ſʒ ad.d.l.raptores.nō pt̄ dari ſolutio.† De materia
iſta videatis ēt bal.in.l.ij.in.viij.col.C.de ſeruſ.& aqua.in.l.re-
gulariter.ſ.de pe.here.vbi dicit quādā eē corporalē poſ.quan
dā incorporalē.& quādā incorporaliſſimā.corporalis q in rebus
corporalibus cadit.Incorporalis.vt q̄ſi poſ.iuriū adherētiū re
bus corporalib⁹ vt ſeruit⁹ alti⁹ nō tollēdi.aq ductus & q coherēt
rebus corporalibus.icorporaliſſima q cōpetit p iure nō cohe-
rēte rei corpali.vn̄ creditor dr̄ large poſſidere creditū ſuū i dbi-
tore.vt ē gl.no.i.d.l.regulr̄ q ē circa rē icorporalē vt nomē dbi
toris ſeu actionē appellaſ q̄ſi poſ.incorporaliſſima vt ipſe dicit
60 ibi.† Expedita diffōne & diuiſiōe poſ.q̄rit bar.an q̄ſi poſ.iuriū
corporaliū diuidaſ i q̄ſi poſ.nālē & ciuilē ſicut dcm̄ ē.ſ.ꝯ poſſiōe
rerū corporaliū.& dicit videri q n̄ q iſta q̄ſi poſ.ꝯſiſtit in ſcd.l.
ſeruitutes.i pnc.i ꝯ.ſcō.ſ.ꝯ ſer.urb.pdi.ſcdo q ciuilis quaſi reti
neſ aio.& poſſet eſſe continua.ſed ſi diceremus in dictis iuribus
quaſi poſ.dari ciuilē ſequereſ quaſi poſ.eſſe ꝯtinuā & p ꝯſns nul

a ¶ Uide bal.
vbi ia olo har
ba.in ꝯſi.lviii.
l.ii.uol.& ꝯpo.
ſ.in.l.cū here
des.& vide olo
bal.in.c.cū ve
niſſent.de reſ.
ſpol.vbi ad p
poſitum ponit
triplicē ſpēm
poſſeſſiōis & p
ea q hic dixi.&
in.d.l.cū here
des tene q ſta
tutū pt trāſfer
re poſſeſſionē ſi
ne appbēſiōe p
tex.& ibi gl.ſin
gu.in.l.rapto
res.hic alle.&
bar.& oēs ad
de ang.in.l.q
vniuerſas.§.
i.ſ.e.q tq d de
ſerit bal.tenēs
ꝯtrarium in.l.i.in
prin.C.cōia ꝯ
le.& vide olo fe
ly.in.l.i.C.de
dōa.q ſub mō
& bal.in.c.cum
ꝯtingat.extra
de do.& ꝯtu.&
vide alex.in ꝯſ.
xxxviii.col.iii.
in pal.in.i.uo.
& eūdē alex.in
ꝯſi.xxiui.& ꝯſ.
xl.i.ii.uol.& in
ꝯſil.x.col.iii.v.
volu.frā.cur.

lũ eſſet ius icorporale vel ſeruitus qḋ vel q̃ pſcribi non poſſet.qꝛ
ſbidē vr̃ ꝙ ſeruitus ꝯtinua pſcribit.diſcõtinua nõ ēt lõgiſſimo
tpe cuius initij ⁊c.l.ſeruitutes ruſticã.ff.ḋ ſerui.l.i.ſi.cũ.l.ſe.ff.ḋ
aqua plu.ar.Cãm ꝯtinuã hñt q̃ ſunt apte eſſe in vſu abſqꝫ facto
hominis vt ſtillicidiũ ⁊ aque ductus qñ fluit ꝑ ſe aqua.ſed ſerui
tus que acqrit factũ hominis vt ſeruitus vie vel itineris vr̃ hr̃e
cãm diſcontinuã que non preſcribitur niſi tanto tpe cuius initij
memoria ꝯria nõ exiſtit.hec doctrina tradit in.l.foramen.ff.de
ſerui.vrba.pdio.⁊ in.l.i.⁊.ij.C.de ſer.⁊ aqua.Si poſſeſſio ciui-
lis daret in iſtis incorporalibus.qꝛ ciuilis poſ.retineret aĩo ⁊ ſic
eſſet ꝯtinua talis ſeruitus ēt hñs cãm diſcontinuã deberet poſſe
ēt preſcribi.Contrariũ tñ decidit bar.qꝛ que preſcribi debẽt re-
quirit ꝙ ciuiliter poſſideant.§.ꝑ ſeruũ q in fuga.ſed hec pſcri-
bunt ſaltem hñtes cãm ꝯtinuã.d.l.ſeruitutes.in ultima.ff.de ſer
uitu.ergo opꝫ capere quaſi poſſeſſio.ciuilẽ.⁊ ita tꝫ gegd dicat
Jac.de bu.⁊ ēt rofr.in.§.eque.inſti.de actio.Cõfirmat qꝛ qua
ſi poſſeſſio que parit retẽtionẽ que ꝑ acqſitionẽ corporalem fa
cto noſtro inducit.vr̃ ciuilis quaſi poſ.l.q fundũ.ff.quẽadmo.
ſerui.amit.l.i.§.queſitũ.j.de aqua quoti.⁊ eſti.vbi fundus re-
tinet vſũ ſeruitutis ꝑ ſe abſqꝫ facto hominis.vnde ſi hoc anno
duxi aquã deinde fluit ꝑ ſe tñ eã retineo ⁊ non vr̃ amiſſa tãq̃ nõ
ſim vſus lõgo tpe.Hec quaſi poſ.que retinet ꝑ ipſũmet fundũ
62 abſqꝫ facto hominis dꝫ dici naturalis.¶†Ciuilẽ aũt appella
mus que cauſat pſcriptionẽ vt dixi.⁊ fundus hoc caſu vr̃ preſcri
bere.qꝛ fundo acqrit ſeruitus non homini.l.q aliena.§.ſi.ff.de
nego.geſt.l.via.§.ſi fundus de ſerui.ruſti.pdio.vez q vult acq
rere ſeruitutẽ ēt ꝑ ipſum fundũ reqrit ꝙ faciat aĩo acqrendi.⁊
vtat iure ſuo nõ alieno.vt.l.ſi.ff.quẽadmo.ſerui.amit.alias nõ
pſcribit.l.ij.§.illud.j.de aqua quoti.⁊ eſti.vnde in his eſt dare
quaſi poſ.ciuilẽ que aĩo retinet.qꝛ bona fide iure ſuo vtit.Hec
eſt cõis opi.⁊ eã ſeqtur gui.de cu.in.l.iꝫ in.viij.col.C.eo.⁊ req-
ritur ꝙ ſit cã ꝯtinua ⁊ ꝙ vtat iure proprio.qꝛ tunc fundus pſcri
bit.d.l.q aliena.§.ſi.vnde ergo reqritur animus eius ⁊ idez tꝫ
ange.in repe.d.§.dr̃ſa.⁊ in.d.l.nemo.C.eo.⁊ ibi ēt Jac.⁊ bal.
in.l.i.C.de ſerui.⁊ ꝑ bal.⁊ ang.in.l.ſeruitutes.la.ij.ff.de ſer.tit.
63 gñali.¶†Querit bart.an detẽtatio dicat eſſe iuris vel facti.dic
ꝙ vr̃ ꝙ ſit iuris.l.ſi.§.ſiqs metu.ff.de dã.infec.vbi detẽtatio q̃
eſt apud miſſũ ex primo decreto.l.i.§.ſi.l.ſiqs ante.j.eo.vr̃ eē
ius.In ꝯriũ eſt veritas dicit ipſe qꝛ ſeruus põt detinere vt.l.qḋ
ſeruus.j.eo.l.ſtipulatio iſta.§.hec quoqꝫ.j.de ver.obli.q eſt in
capax eoꝝ que iuris ſunt.l.qḋ attinet.j.de reg.iur.l.ſeruus.C.
de iudi.vnde eſt facti.ad.§.ſiqs metu.ibi nõ vr̃ dicere ꝙ ſit ius
ſed miſſus in poſſeſſionẽ ex primo decreto ſi ꝑꝑ ruinã diſceſſit
non ꝑdit ius ex miſſione ſibi facta.ex facto hñ orit ius.vnde pu-
64 tat ꝙ detentatio non diuidat in ciuilẽ ⁊ naturalẽ.¶†Et infert
ꝙ ſiqs eſt extra detentationẽ rei non retinet aĩo detẽtationẽ.de
hoc ſe remittit ad finẽ principij vbi ponit hoc.ang.reprehendit
bar.⁊ dicit ꝙ eſt ius ⁊ ꝯcor.cũ eo Jmo.qꝛ vr̃ eſſe tex.in.l.ij.j.ꝓ
here.in pñc.vbi ſimiliter hꝫ ius q eſt imiſſus in poſ.ex primo de
creto.ad arg.barto.de ſeruo rñdet ꝙ ſeruus eſt capax eoꝝ que
ſunt iuriſgentiũ primeui per.l.ſiqs id qḋ.ff.de ꝯdi.inde.⁊.ff.de-
claraui.ergo ſi detẽtatio fuit inuẽta primeuo iure põt cadere in
ſeruũ ſicut obligatio.d.l.ſi id qḋ.dicit tñ Jo.de imo.ꝙ ꝓ bart.
facit qꝛ vbi ſit mẽtio de iure ſimpliciter vr̃ debere intelligi de iu
re qḋ in ſeruũ nõ cadit alle.l.illa verba arbitratu lucij ticij.j.de
ver.ſig.Tamen dicit imo.poſſe diſtingui.ꝙ aut querimus de
detentatione que ex actu iudiciali queriť.⁊ talis eſt ius ⁊ non ca
dit in ſeruũ.qꝛ ſeruus in iudicio eſſe non põt.l.ſeruus.C.de iu-
dicijs.ſic loquitur.d.§.ſiquis metu.⁊ dicta.l.ſecunda.j.pro he
re.Aut loqmur de detẽtatiõe que eſt ex actu extraiudiciali que-
ſita.tũc ſi loqmur de detẽtatiõe que eſt apud ſeruum eſt facti qꝛ
que ſunt iuris in eũ nõ cadunt.Si vero loqmur de detentatiõe
que eſt apud liberũ hominẽ vr̃ forsaſſe eã dici ius inſiſtendi ⁊ re
tinendi vſqꝫ ad cõpletũ vſũ ad quẽ res eſt ꝯceſſa vel cõmodata
argu.l.in cõmodato.§.ſicut.ff.cõmo.l.ſi ſeruus.§.locaui.j.de
fur.Unde vr̃ reſidere imo.ꝙ talis detẽtatio ſit ius preterq̃ qñ
eſt apud ſeruũ.pau.de ca.hic tꝫ opi.ang.⁊ cũ opi.ange.vr̃ ꝯcor
dare ſnĩa dy.⁊ cy.in.l.iꝫ.C.eo.dũ dixerunt ſub diffinitione poſt
data ꝑ io.cõprehẽdi detentationẽ in qua tñ diffinitione vr̃ ius.
ergo vr̃ ꝙ detẽtatio dicat ius.idẽ vr̃ de mẽte bal.refert tñ imo.
hic ꝙ gui.de cu.in.l.iꝫ.C.eo.tꝫ ꝯriũ.in lect.mea ita nõ dicit.ſed
in lect.mea.circa.ix.col.tꝫ ꝙ detẽtatio magis eſt facti q̃ iuris ⁊
nihil alle.nec dicit ita abſolute ſicut bal.refert eũ.ro.hic dicit ꝙ
detẽtatio q̃ eſt apud ſeruũ vr̃ eſſe omĩo facti ꝑ.d.l.qḋ attinet.⁊
eadẽ rõne dicit idem eſſe in detentatione coloni vel inqlini aut
cõmodatarij.qꝛ ſm eũ detentationes iſtorum eqꝑarant.alle.l.
ſi id qḋ.§.i.j.eo.⁊.l.i.§.qḋ ſeruus.j.de vi ⁊ vi ar.de iſto articu-
lo ēt hr̃ ꝑ ang.in repetitiõe.l.ſi qs vi.§.dr̃ſa.j.eo.vbi nõ firmat
ſed vr̃ variare.Pau.de caſtr.in.l.peregre.in pñn.j.eo.dicit ꝙ
detẽtatio vr̃ eſſe qd facti ꝑ illã.l.qḋ ſeruus.tñ hꝫ eũ qñqꝫ põt di
ci hr̃e admixtũ ſecum ius vt in ea quã hꝫ colonus ⁊ inqlinus qꝛ
eam aĩo retinent licet corpore non inſiſtant rei.l.ſi colonus.j.e.
vbi hꝫ ſecũ qd iuris admixtũ.Uidemus ergo doc.variaſſe.mi-
hi vr̃ ꝓbabilr̃ defendi poſſe opi.ang.ſ.ꝙ ſit ius qñ nõ eſt rñſũ
ad.l.ſi finita.§.ſiqs metu ⁊ ad.d.l.ij.j.pro here.lꝫ bart.ad.d.§.
ſi qs metu.rñdeat ꝙ dꝫ itelligi ꝙ loqt de iure acqſito ex detẽta
tiõe.hoc vr̃ violare tex.qꝛ bart.met dũ diffinit qd ſit poſ.alle.iu
ra in qbus iuriſcõſulti vtunt hiſdẽ vbis ſicut in.d.§.ſiqs metu.
vt.l.pegre.in pñn.j.eo.cũ ꝯcor.q̃ ibi dixi dũ tractaui de poſ.⁊
tñ dicit illa iura nõ itelligi ꝙ poſ.ſit facti.Duo vĩr obſtare vnũ
d.l.illa vba.j.de ver.ſig.vbi hr̃ ꝙ qñ ſit mẽtio de iure ſm intel-
lectũ io.de imo.dꝫ intelligi de iure qḋ cadit in ſeruũ qḋ nõ vr̃ be
ne dictũ qꝛ ſequeret ꝙ ius primeuũ nõ appellaret ius ꝯ.l.manu
miſſiões.ff.de inſti.⁊ iur.⁊.l.i.§.ius naturale.eo.tit.Nõ ob.d.
l.illa vba.qꝛ loqtur de arbitrio vel cõpromiſſo qḋ non cadit in
ſeruũ qꝛ ſunt inuẽta poſtq̃ annihilatus fuit ſtatus ſeruoꝝ.l.pui
§.ij.ff.de arbi.nõ mirũ ſi hec nõ cadũt in ſeruũ.ſcḋm vr̃ obſtare
ſ.l.ſtipulatio.§.hi q.j.de vbo.ob.dũ dicit illa ſtipſo hr̃e licere ius
dona.⁊ iõ non cadit in ſeruũ ſed cadit in ſeruũ qñ ſtipulo ꝯtinet
qd ſcꝫ vt ire agere ⁊c.vñ cũ ſit mẽtio de iure itelligit ꝙ nõ cadit
in ſeruũ vñ ſi detẽtatio eſt ius non caderet in ſeruũ.rñdeo ꝙ ibi
loqt ḋ iure acqrẽdo ex illa ſtipſone q̃ inuẽta fuit poſtq̃ iducta fuit
ſeruitus.§.de ꝯſtituta iſti.de ac.l.ex hoc iure.ff.de inſti.⁊ iu.vñ
ibi illa ſtipſo iqtũ cõprehẽdit ius nõ cadit in ſeruũ.ꝑ hoc appet
quõ diffiniri debeat detẽtatio in quo ang.hic dixit.eſt ius inſiſtẽ-
di rei aptũ ad cuſtodiã ⁊ ꝯſeruationẽ eius ⁊ qñqꝫ ad acqſitionẽ
fructuũ.ꝓbat hec diffinitio dũ vr̃ ius ex ſupradictis dũ dixi eſſe
ius ſcḋo dixi eſt aptũ ad cuſtodiã ꝑ.l.cũ legati.j.ex q.cau.i poſ.
ea.vbi ille q hꝫ detẽtationẽ auctoritate iudicis ex miſſiõe ex pmo
decreto vr̃ hr̃e cuſtodiã.addijcit ⁊ qñqꝫ ad acqſitionẽ fructuũ
qḋ ꝓbat ꝑ.l.ſi ſeruus.§.locaui.j.de fur.⁊ ꝑ.l.fulcini⁹.§.ſi.j.q.
ex cau.in poſ.ea.vbi ēt colonus q detinet facit fructus ſuos cũ
eos ꝑcipit.d.§.locaui ſic ⁊ ex primo decreto iuſſu ꝑtoris lucrat
fructus qñqꝫ ob magnã ꝯtumaciã aduerſarij.d.§.ſi.imol.vr̃ ḋ
infringere diffinitionẽ ang.cũ dicit ius quatenus reſpiceret pſo
nã ſerui qꝛ hꝫ cũ ius nõ cadit in ſeruũ.põt tñ defendi ex ſupradi-
ctis dũ dixi ius hoc cadere in ſeruũ cũ detẽtatio fuit inuenta pri-
meuo iure dico nuda ⁊ rudis detẽtatio nõ dico de ea ex qua do
65 miniũ q̃rit.d.l.ſiqs id qḋ.¶†Subdit ḋ imo.dici videri poſſe
ꝙ vno alio caſu detẽtatio nõ ſit ius nec ꝓductiua effect⁹ iuris vl
tra caſuz ꝓxime dcm̃ ſcꝫ de ſeruo vt qñ qs detinet rez illicite vel
ab vno poſſidet ciuilr̃ ab alio naturalr̃ ⁊ ab alio occupat q vr̃ de
tinere hec detentatio non hꝫ qd iuris nihil allegat.Nec eſt veꝝ:
qꝛ etiam qcunqꝫ detentator pro ſua detentatione habet reme-
dia iuris ad eam recuperandam ſi ceciderit vel ſpoliatus fuerit
c.reintegranda.iii.q.i.regula generaliter loquitur in quibuſ-
cunqꝫ deiectis expreſſe in titu.de petito.⁊ poſſeſſo.§.i.ver.nũ-
quid circa.ij.col.vbi dicit ꝙ remedium illius.c.hꝫ locũ in detẽ-
tatore ſpoliato ſeu deiecto.Jdem ſequitur do.Ant.in.c.ſepe
66 de reſti.ſpo.¶†Nec ob.ꝙ ſi iniuſtus eſt detentator.qꝛ predo
in ſua poſ.vel detentatiõe tuendus eſt.c.in litteris de reſti.ſpo.
l.i.§.q vi a me.j.de vi ⁊ vi ar.ſi expellitur q̃uis iniuſtus deten-
tator habet remedium recuperande poſ.per interdictum vnde
vi per.d.l.i.§.q vi a me.⁊ ꝑ remediũ dicti.c.reintegrãda.Jtem
hꝫ remedium implorandi officium iudicis qḋ datur etiam deti
nenti rem mobilem ſi ab illa detentatione ceciderit glo.eſt not.
in.l.⁊ ideo.§.ſi.ff.de cõdi.fur.⁊.l.aquilius in glo.ſi.ff.de dona.
⁊ in.l.⁊ non tantum in prin.ff.de peti.here.Ad predicta facit.l.
ſi colonus.j.de vi ⁊ vi ar.vbi colonus deiectus hꝫ interdictum
de quo ibi:ſi detentator habet remedium.c.reintegranda.Et
alia.Ergo detentatio ꝓducit iuris effectum.ſ.recuperandi de-
tentationẽ per hmõi remedia vnde non dicitur detentatio me-
ri facti.cum ſint prodita remedia iuris ad eam recuperandam
67 ſicut alia poſ.naturalis.¶†Querit hic ſucceſſiue Barto.quo
iure fuerit introducta poſ.dixi ſup glo.ij.in princi.vbi dixi iure
ſecundario gentium vt ibi qḋ eſt verum accipiendo poſ.ſimplr̃

ſed ſi

ſed ſi accipimus poſ. diſtinctam .ſ. naturalem vt a ciuili diſtinguiť. ⁊ econ‑
tra hec a iure ciuili eſt inducta. l. qđ ſeruus in glo. in ver. naturaliter. ȷ. eod.
Similiter primeuo iure naturali oēs naſcebanť liberi poſtmodū iuregen‑
tium ⁊ ciuili fuit inducta diſtinctio gentiū. ſ. vt hominū eſſent qdā ſerui q
dā liberi qdā ltimi ⁊ naturales. qdā ſpurij. §. licet. in auc. q. mo. na. effi.
68 legi. ⁊ inſti. de iure pſona. in prin. ☙ † Dubitat bar. hic an quaſi poſ. ſcoȝ
poralīū iuriū vť ſeruitutis pdialis. vel pſonalis dicanť fuiſſe inuēte de iure
gentiū vel de iure ciuili. ⁊ dicit ꝙ iuregentiū vt inſtitu. de vſu ⁊ habi. in ſi.
dum dicit tex. ibi dictum eſt quō iuregentiū querantur ⁊ ↄ. tractatuȝ erat
69 de ſeruitutibus. ☙ † Subdit ēt bart. ꝙ detentatio quaȝ hȝ colonus eſt de
iuregentium qꝛ contractus locationis quo cauſaſ erat de iuregentium
ſecundario. l. ex hoc iure. ↄ. de iuſti. ⁊ iure. ſed detentatio quam hȝ miſſus
ex primo decreto nō eſt de iuregentiū ſed de iure ciuili ita dicit bart. nihil
tn̄ alle. probari tn̄ pōt. qꝛ acqſitio que ſit p ſuſam fuit inducta iure ciuili. vt
no. glo. in. l. ex hoc iure. ⁊ cōiter docto. ↄ. de iuſt. ⁊ iur. ⁊ bar. in. l. i. ȷ. de ac
quiren. re. do. bene facit. l. ij. §. poſt originē. ↄ. de ori. iur. vbi iudicia erāt
inuenta iure ciuili. ⁊ in. l. pōponius. §. ſiqs iuſſu. ȷ. eo. vbi videbimus. pro‑
to tn̄ lȝ hec detentatio que acqritur ex ↄctu ↄductionis ſit de iuregentiuȝ
ſcđario ſed ipſe ↄctus ex miſſione ſit de iure ciuili. Tamen detentatio ſim
pliciter ſumpta ab origine ſumpſit originē ex primeuo iuregentiū. qꝛ ſer‑
uus pōt detinere. l. ꝙ ſeruus. ⁊ ſtatus ſerui fuit annihilatus ſcđario iure‑
gentium. d. l. ex hoc iure. vn̄ opȝ ꝙ ſit inuenta primo iuregētiū ꝙ appella
tur ius nāle quo oēs liberi ⁊ nāles naſcebanť. d. l. manumiſſiōes pſequoȝ
70 † gl. in ℣. in his qro. qꝛ hic vť ꝙ dn̄ium reꝝ que in nullius bonis erant ac
quirīť primo occupanti ⁊ appꝛehēdenti qđ in dn̄io aliaꝝ reꝝ que nō erāt
in nullius bonis an acqranť ex appꝛehēſione poſ. glo. dicit ꝙ non lȝ eniȝ
dn̄ia rerum que in nullius bonis ſunt queranť ex poſ. earum. vt gēme. la‑
pilli. ⁊ margarite. piſces in mari. ⁊ ſic lȝ in eis poſ. ſola pducat dn̄ium. tn̄
ſecus eſt in rebus q in alicuius bonis ſunt qꝛ eaꝝ poſ. non pducit dn̄ium.
vt probaſ in. l. nulla. C. de rei ven. l. i. ⁊ p totū. C. de pſcri. lon. tēp. vbi ſine
iuſto titu. poſſidens non preſcribit nec acqrit dn̄ium. vn̄ ſola poſ. nō ſuffi‑
71 cit. ☙ † Subdit glo. ꝙ in rebus que in nullius bonis ſunt vnum non pōt
queri ſine alio. ſ. poſ. ſine dn̄io ⁊ appꝛehenſa poſ. acqſitū eſt dn̄ium intelli
ge ſi a poſ. incipiaſ. ſecus ſi a dn̄io qꝛ queri pōt dn̄iuȝ ⁊ tn̄ non poſ. in his
rebus vt declarat Jac. de are. ⁊ tranſit hic Jmo. cū eo. ſ. ſi liber homo bo
naſide poſſideatur tanꝙ ſeruus ab alio ⁊ acqſiuit hic liber homo rē exiſtē
tem in nullius bonis vt margaritas. ipſi libero homini dominium acqui
ritur. poſſeſſio aūt minime qđ pbaſ p. l. homo liber. ad ſi. ↄ. ti. i. vbi ſi ho‑
mo liber bonaſide vt ſeruus a me poſſideaſ dn̄ium reꝝ acqſitarū p eū acq
ritur ipſi libero homini nō aūt poſ. qꝛ iniquū eſſet dicere poſſeſſum poſſe
rē alienā poſſidere cuȝ ſeipſum nō poſſideat. ſed ipſemet ab alio poſſideť
igitur ⁊c. nec eſt inconueniens dicere dn̄iuȝ acqri ſine poſſeſ. qꝛ videmus
etiam in alijs caſibus ꝙ ſi verus dn̄s non poſſidet quia naturalis ⁊ ciuilis
poſ. eſt occupata p aliū. tn̄ pōt transferre dominium. ſ. inducendo empto
rem in fundum. nam non transfert poſ. qꝛ ab alio occupata eſt. ⁊ duo non
poſſunt inſolidum poſſidere. l. iij. §. ex contrario. ȷ. e. l. ſi duo. ȷ. de preca.
Si tn̄ tradat actualr transfert dn̄ium. ſed poſ. non. l. ſi fundum. ⁊ ibi bōa
72 glo. ↄ. de fun. do. ⁊ ibi no. ☙ † Fortius plerunqȝ ſine traditione transfert
dn̄ium vt in legatariū. nam in eū dn̄ium transferť ſine traditione. l. a ticio
ȷ. de fur. l. ſi tibi homo. §. cū ſeruus. de leg. i. Jtē rerū hereditariarū dn̄iuȝ
acqritur heredi per aditionem hereditatis. l. ſi ager. ad ſi. de rei ven. l. cū
heredes. in princi. ȷ. eod. licet non habeat poſ. item in eccleſia transfertur
dn̄ium ſine traditione. l. ſi. C. de ſac. ſan. eccle. ⁊. c. ij. ⁊ ibi plene no. de con
ſuetu. igitur non eſt mirum in ſeruo bonaſide poſſeſſo ſi querit dominiū
73 ⁊ tamen non poſ. legam glo. ☙ † Jn gl. ſuper verbo primi. quero vť hic
in tex. ꝙ primus appꝛehendens poſ. rei exiſtentis in nullius bonis efficiť
dn̄s illius rei ſic appꝛehenſe qro mō qs eſt primus in appꝛehenſione poſ
ſeſſiōis alicuius rei ⁊ ſi alius poſtea rē appꝛehēdit prius a poſ. cecidit. vel
ſibi ſubrepta fuit an pdat dn̄ium ⁊ acqratur huic ſcđo occupāti rē glo. di‑
cit non acqritur ſcđo nec primus cadit a domino qđ pbaſ ēt in. l. ſiqs vi
§. dn̄ia. ȷ. eo. vbi non ſeqť qs a poſ. cecidit ergo ⁊ dn̄iū pdit nihil enim ad
pdēdū dn̄iū. ⁊ pprietas cōe hȝ cū poſ. l. naturaliter. §. nihil cōe. ȷ. eo. ⁊ pȝ
74 p tex. noſtrū in verbo primi. ☙ † Deinde gl. querit qualr poſ. acqraſ. gl.
varias ponit opi. prima ꝙ aut qrimus de acq. poſ. aialiuȝ. ⁊ tūc ſm gl. in
l. naturalr. §. illud. ⁊ in. l. laqueū. ↄ. ti. i. ſiqs ferā vel beſtiā vulnerauerit nō
vť eā appꝛehēdiſſe niſi ceperit eā actu. qꝛ multa ↄtigere pn̄t ꝙ alius prius
occupet vel manus iſtius euadet. eodē mō ⁊ in. d. l. i. laqueū. vť de apro icī
75 dēte in laqueū. qꝛ nō vť acqſitus niſi manu capiaſ poſ. ⁊ dn̄iū. ☙ † Jtē gl.
qrit de rebus inanimatis. ⁊ dicit ꝙ aut res erat ab alio poſſeſſa. ⁊ tunc abſ
qȝ appꝛehēſione actuali acqriť poſ. ſi ↄcurrat voluntas poſſidētis ꝙ velit
trāſferre poſ. ⁊ ↄcurrat aſpect⁹. l. ꝙ tu ⁊ ipſe ſitis in ↄſpectu rei ⁊ voluntas
poſſidētis opaſ vt ibi acqraſ poſ. abſqȝ actuali ingreſſu rei p. l. qđ meo. §.
ſi venditorē. ȷ. eo. ⁊. ȷ. ea. l. §. ſi iuſſerim. Aut nō cōcurrit voluntas illi⁹ poſ‑
ſidentis ⁊ nō ſufficit aſpectus ad acqrēdū poſ. ſȝ neceſſe
eſt eā appꝛehēdere vt. l. qđ meo. §. ſi. ȷ. e. ⁊ hic in tex. nr̄o
⁊ rō pōt colligi ex. l. ſi ſeruus teſtō. ȷ. de ſtipul. ſer. vbi ſi
heres putabat te eſſe ſeruū hereditariū qꝛ dn̄s reliqt tibi
libertatē ⁊ heres ignorauit ⁊ tu putabas te eſſe ſeruū he
redis qcqđ acqris hđi acqris: qꝛ ad hoc tēdit volūtas
tua. ſ. ſerui ⁊ hđis. ſȝ ſi heres ſciebat ſeruo relictā liber
tatē in teſtō lȝ ſeruus ignoraret ⁊ hȝ aīum acqrēdi hđi
tn̄ non acquirit eo ꝙ heres ſciuit eū nō eſſe ſeruuȝ ⁊ qꝛ li
ber homo alteri ſtipulari non pōt. l. ſtipulatio iſta. §. al
teri. ȷ. de verbo. obliga. l. quod tutela. §. ſi. ȷ. de re iudi.
Hec eſt prima opi. que cōiter approbaſ per docto. hic.
⁊ in. d. l. lȝ. C. eo. preterꝙ in vno dum facit differentiā
inter res animatas ⁊ inanimatas qꝛ ſemp vť eſſe idē. vt
ſolū diſtinguaſ an ſit poſſeſſa p aliū ⁊ reqriť volūtas trāſ‑
ferre volētis ⁊ aſpectus. alias reqriť appꝛehenſio. vt hic
76 ſ. ſi nō eſt poſſeſſa p aliū. ☙ † Scđa poniť opi. in ℣ ſi. alij
diſtinguūt. vȝ ꝙ indiſtincte ſufficiat aſpectus ad acqrē‑
dū. ſ. alicuius rei ſiue ſit poſſeſſa p alium ſiue non p. l. qđ
meo. §. ſi p venditorem. ⁊ in. d. §. ſi iuſſerim. ȷ. eo. Sed
contra hoc arguit glo. de lega. iij. §. neratius in ſi. ȷ. eo.
vbi licet quis poſſideat funduȝ in quo eſt theſaurus the
ſaurum tamen non poſſidet niſi euȝ actu appꝛehendat
ad quod reſpondent iſti qui illam opi. tenēt ꝙ ibi nō vi
debaſ theſaurus ſed hic loquitur quando videbaſ ⁊ tūc
poſ. querit. Sed ↄ hoc arguit gl. de. l. clauibus. ↄ. de ↄ‑
hen. emptio. vbi ſi tibi vendi domuȝ cum his que in do
mo erant dū trado tibi claues nedū poſſeſſio domus ti
bi tradiť verum ⁊ omnium rerum in domo incluſarum
poſſeſſio tradita intelligiť. nam ibi non videbantur res
in domo incluſe ⁊ tamen non impediť poſſeſſio acquiri
ergo non eſt bona reſponſio ad. d. §. neratius. ⁊ ꝙ ibi
theſaurus non videbatur. Vn̄ ſcđa gl. rn̄det ad. §. nera
tius ꝙ ibi non videbatur vt hic ⁊ in. d. l. clauibus. vnde
hec reſponſio potius tollit contrariū. l. clauibus. quam
§. neratius. qꝛ vult ꝙ hic ⁊ in clauibus videbatur. iſtud
cōmuniter non tenetur quia hoc non procedit in rebus
vacantibus. i. in rebus que in nullius bonis ſunt vbi re‑
quiriť oīmoda appꝛehenſio p iſtum tex. ⁊ non habet lo
cum in rebus non vacantibus vnī ſi non erat aſpectus
lȝ concurrat voluntas tradentis non transfert poſ. vbi
cōcurrit voluntas tradentis ⁊ aſpectus transferť vt. d. l.
qđ meo. §. ſi per venditorem. vnde hec rn̄ſio non eſt bo
na. Vnde alia daſ ad dcm̄. §. neratius. vȝ ꝙ ibi loqtur đ
poſſeſſiōe q nō acqriť niſi videaſ đ qrimus de dn̄io vbi
nō ſufficit videre ſed reqriť appꝛhenſio. doc. dān̄ant qꝛ
idē iudicari dȝ de poſſeſſione quod de dn̄io. qꝛ dn̄ium a
poſſeſſione cepit in rebus de qbus loqtur dictus. §. nera
tius. Quarta et vltima opi. glo. eſt vt diſtinguaſ iter res
q qruntur p inuētionē vbi nō eſt neceſſe appꝛhendere. l.
nunꝙ. §. theſaurus. ↄ. ti. i. C. de theſau. l. i. li. x. Sed ſuf‑
ficit aſpectus ⁊ res que acqrunť p occupatiōeȝ vt ſunt ea
q in nullius bonis ſunt excepto theſauro in quo nō req‑
riť appꝛhēſio ſic loqť hic hāc diſtinctionē vr̄ ↄfirmare gl.
in. l. itē lapilli. inſtituta de re di. ſȝ dānaſ qꝛ eſt ↄ. d. §. ne‑
77 ratius vbi reqriť appꝛhenſio. ☙ † Jtē vbi ſit mentio de
inuētione intelligiť cū appꝛhēſione alſ nō vť qs inueniſſe
l. ſi barſatorā. C. đ fideiuſſoribus. Ex quo infert bar. hic
ꝙ ſi ſtatutū dicat ꝙ ſiqs inuētus fuerit cū armis puniaſ
tali pena nō intelligiť inuētus niſi captus ſit ⁊ appꝛhēſus
p. d. l. ſi barſatorā. ⁊ ibi doc. ⁊ Cy. in. l. lȝ. C. eo. ⁊ Bal.
idē in. l. itē lapilli in ſi. ↄ. de re. diui. ange. in. l. q ſeruū. ȷ. đ
℣. ob. ⁊ in. l. ſi fugitiui. ⁊ ita cōmuniter teneť lȝ ang. i. d.
§. neratius. circa hoc aliter tenuerit. ⁊ ibi dicā qꝛ hoc pn
cipiū ſatis oneratū eſt. Ex pdictis habetis qꝛ lȝ varie ſint
opi. qualr acqraſ poſſeſſio tn̄ tenēda eſt pma opi. gl. re‑
iecta tn̄ diſtinctiōe dū diſtinguit inter res aīatas ⁊ inaīa
tas ſȝ idē dicatis in vtriſqȝ reb⁹ vn̄ ↄcludatis aut qrim⁹
de reb⁹ ab alio poſſeſſis aut đ reb⁹ ab alio n̄ poſſeſſis pmo
caſu aut n̄ ↄcurrit volūtas vtriuſqȝ. ſ. ⁊ poſſidētis ⁊ re ci
pientis ⁊ reqriť appꝛhēſio. l. qđ meo. §. ſi. ȷ. e. ⁊ ſic ſi ſuffiť
aſpect⁹ aut ↄcurrit volūtas vtriuſqȝ ⁊ aſpect⁹ ſuffiť abſqȝ
actuali appꝛhen. d. §. ſi ius. ⁊. l. ꝙ meo. §. ſi p vē. ȷ. e. ſi ire

bus vacātibus ſimplr̄ dicendum eſt ꝙ req̄rat̄ apprehē/
ſio. alias nō querit̄ p. d. l. ſi barſatorā. ⁊ p principiū tex.
noſtri ⁊. l. nunꝙ̄. §. theſaurus. ſ. ti. i. vnde eſt dānanda
glo. in. d. §. itē lapilli inſtitu. de re. di. lʒ guil. de cu. in
l. i. ſ. de re. di. quē ibi ſeq̄tur Sal. dixerit poſſe eā ſalua
ri in. d. §. item lapilli. ſ. ꝙ ſola viſione theſauri abſqꝫ ap
prehēſiōe dr̄ q̄ſitū ius p occupatiōis vidēdi. q2 ſi poſtea
p ſcōs apprehēdit̄ ⁊ ſcōo loco vr̄ ꝙ potior eſt ꝯditio pri
mi vidētis hec ſua opi. nō pbat̄ niſi auctoritate ſua ſʒ rō
ne nō imo vr̄ ꝯ. d. l. ſi barſatorā iūcto. d. §. theſaurus at
tēto ꝙ īuētor dr̄ q inuenit ⁊ apprehēdit alias nō dr̄ pro
78 prie īueniſſe. ❡ † Habetis diligēter notare ex ṽbis gl.
⁊ bar. hic circa itellectū. l. clauib⁹. ff. de ꝯtē. em. vʒ ꝙ in
quantū ibi dr̄ ꝙ p traditionē clauiū factā p vēditorē em
ptori iuxta domū vēditā ita demū acq̄rit̄ poſſio rerū in
domo exiſtētiū emptori ſi ſciat vbi res ipſe in domo po
ſite ſunt ſeu abſcōdite. alias aūt nō ita ſentit gl. hic dū di
a cit ſic ⁊ in illa. l. clauibus[a] ⁊ ita vr̄ itelligere bar. hic q di
cit oportere claues traditas eſſe in p̄ñti. ſ. domo vt dica
tur tradita qd̄ eſt diligētiſſime notādū ſi eſt verū ſed mul
tū vr̄ reſtringere. d. l. clauibus. Unde Jmol. hic ſub du
bio forte decidit nō eſſe neceſſe emptorem ſcire locū vbi
ſunt res recōdite ſʒ ꝙ ſciat eas eē in domo p. d. l. clauib⁹
q̄ aliud nō req̄rit. nec ob. d. §. nerati⁹ p quā gl. ibi loq̄t̄.
q2 tex. loq̄t̄ ibi in rebus q̄ p inuētionē querunt̄ quo caſu
intelligit̄ inuētio cū apprehēſiōe p. d. l. ſi barſatorā. non
mirū ſi nō ſufficit ſcire theſaurū abſconditū in domo niſi
amoueat̄ ⁊ tradat̄ ſʒ hic loq̄mur in rebus que p occupa
tionē querunt̄ vbi ſatis dr̄ facta traditio p claues iuxta
domū traditas vt eſt caſus in. d. l. clauib⁹. ⁊ tʒ ang. in re
petitōe. d. l. ſi q̄s vi. §. dr̄ia. j. eo. tū gl. ii. in. l. nr̄a q̄ eſt in
hoc multū notāda voluit ꝙ n̄ ſit neceſſe traditas claues
eſſe in aſpectu vel p̄ñtia. ſʒ ſufficit eas eē traditas in lo
co ꝓpinquo domui adeo ꝙ de ꝓximo pōt emptor ad
domū venire q2 tunc ſtatim itelligit̄ tradita poſ. p tradi
tionē clauiū ⁊ iſtū itellectū puto de iure verū qd̄ cōprobo
nā ſi oporteret factā eſſe traditionē clauiū in aſpectu do
mus fruſtra diceremus neceſſariā eē traditionē clauiū ad
trāſlationē poſ. domus qn̄ ſolus aſpectus cū voluntate
trāſferre volētis ſufficit. d. §. ſi iuſſerim. ⁊. d. §. ſi p vēdi
torē. ergo vt act⁹ traditiōis clauiū aliq̄d opet̄ ꝓut pōde
rat̄ a iuriſcōſulto nō ſine miniſterio in. d. l. clauib⁹. ſuffi
cit traditio clauiū eē ꝓpe domū factā lʒ n̄ in aſpectu do
mus ⁊ iſte itellect⁹ multū ꝯuenit lr̄e in. d. l. clauib⁹ vbi dr̄
apud domū. nā ſufficit ꝓpe eſſe ⁊ nō in aſpectu iuxta ſi
gnificationē hui⁹ dictiōis apud: vt. l. penes. ⁊. l. id apud
j. de ṽ. ſig. qd̄ eſt bū notādū ꝓ intellectu. d. l. clauib⁹. te
neatis tū mēti auctoritatē bar. hic q itelligit eā qn̄ tradi
tio clauiū fuit fcā in p̄ñtia ſeu in aſpectu. alia plura ꝑtinē
tia ad. d. l. clauibus dicā in. d. l. iij. in pū. j. eo. vbi gl. ple
ne tāgit ⁊ plene p ant. de bu. in cōmēto. c. ſi. de cā poſ. in
79 xiiij. col. ❡ † Ex p̄dictis remanet declaratū q̄tū tāgitur
b hic[b] p glo. reſpectu rerū corporaliū poſ. acq̄rēde. alios
modos habebis in. l. iij. in pū. j. e. ſʒ qualr̄ acq̄rat̄ quaſi
poſ. rerū icorpaliū vt in iure eligēdi p̄ñtādi alti⁹ n̄ tollēdi
n̄ tāgit̄ hic. ſed videatis bar. in. l. i. ⁊. ij. C. de ſerui. ⁊ aq̄.
ad q̄ hic ſe remittit. p bar. in. l. i. §. hoc iterdicto. j. d iti.
actuqꝫ priua. vbi plene p cū. p Jnn. in. c. dilect⁹. de cap.
mo. in. c. lr̄is. de re. ſpo. ⁊ i. c. ij. de reſti. in ite. ⁊ in. c. trāſ
miſſa. ⁊ ibi dio p io. an. de elec. cū alijs ꝯcor. alle. ſ. in gl.
ii. dū tetigit ibi imo. qualr̄ amittat̄ quaſi poſ. iuriū incor
poraliū. tāgit̄ ēt p Jnn. in. c. cū nr̄is. ⁊ in. c. ꝓpoſuit. de
ꝯceſ. p̄bē. ⁊ in. c. cū ſup de cā poſ. ⁊ in. c. cū. M. ferrariē
ſis. de ꝯſti. p bar. ēt in. l. ſi pa⁹. ſ. de no. op. nun. p bal. in
l. traditiōibus. C. de pac. ⁊ in. l. nō epiſtolis. C. de ꝓba.
⁊ in. l. i. C. cōia vtriuſ. iu. in ſi. p ſpe. ⁊ io. an. in tit. d acto.
⁊ petitio. §. pe. añ ſi. plene p ant. de bu. in repe. dicti. c. ſi.
de cā poſ. ⁊ ꝓprie. ⁊ pe. de ancha. in regula. fine poſ. de
80 reg. iu. in. vj. ❡ † Capio glo. ſup ṽbo bello ⁊ q̄ro an ca
pta in quocūqꝫ bello efficiant̄ capiētiū. ⁊ dicit ꝙ nō. ſed
demū ſi capta fuerint in bello licito. vt inter populū ro
manū ⁊ ſuos hoſtes. j. de capti. qualr̄ aūt ⁊ qn̄ efficiant̄
capiētiū dixi in pū. legis. Addo vnū text. p quē ꝓbat̄ ꝙ
c ēt capta in bello licito[c] non efficiant̄ capiētiū niſi īducta
fuerint iter p̄ſidia ipſorū hoſtiū. Tex. eſt no. in. l. poſtli
81 minij ius. circa pū. ⁊ ibi bar. j. de capti.[d] ❡ † Capio gl.
d in ṽ. mari. ⁊ q̄ro dr̄ hic ꝙ iſula nata i mari efficit̄ pūo oc
e cupātis q̄d de iſula nata in flumine[e]. ⁊ dicit ꝙ nō ſit oc
cupātis. l. i. §. ſi iſula. j. de flu. ſʒ dñorū vicinorū p̄diorū. ni
ſi agri exiſtētes iuxta flumē eēnt agri limitati q non reci
piūt augumētū nec p alluuionē nec alio mō. d. §. ſi iſula.
82 ⁊. l. in agri. ſ. ti. i. ❡ † Qui aūt dicant̄ agri limitati videa
tis gl. in. d. §. ſi iſula. q̄ dicit ꝙ tūc dñr agri limitati qn̄ i
poſita eſt lex ꝙ nullū icremētū recipiāt nec p alluuionē.
nec alio mō. Sed glo. in. l. in agris. dicit ꝙ tūc dñr agri
limitati qn̄ militib⁹ ſunt ab iperatore aſſignati. ❡ Sʒ bar.
in ſuo tract. de alluuio. dicit ꝙ tūc ſunt limitati agri qn̄
eorū eſt facta diuiſio iter milites. ⁊ vnicuiqꝫ eſt aſſignata
pars p quā appet q̄tū vnicuiqꝫ ꝓ virtute ſua ſibi aſſigna
tū eſt. iō voluerūt iura eos nō recipe icremētū. alīs virt⁹
eorū diſcerni n̄ poſſet ita ſonat tex. i. d. l. in agris. ❡ Gl.
ſi. ponit dr̄iā iter gemmas ⁊ lapillos. ad qd̄ facit not. l.
83 ⁊ ſi nō ſint. §. gēme. d au. ⁊ ar. le. ❡ † Extra gl. q̄rit bart.
hic an q̄s poſſit ſibimet tradere poſſeſſionē fundi. ⁊ di
cit ꝙ ſic. p. l. fiſtulas. §. i. ſ. de ꝯtē. emp. remittit tū ſe ad
no. p cū in. l. ij. in ſi. de ſtip. ſeruo. vbi dicit ꝙ ſi eſt tradi
tio faciēda ex neceſſitate alicuius p̄cedētis ꝯct⁹ pt̄ q̄s ſi
bimet tradere poſ. rei vt in. d. l. fiſtulas. §. i. nā pone ali
q̄s emit fundū a ſempronio n̄ fuit tradit⁹ morit̄ ſempro
nius ſi emptor eſt tutor filij ſempronij pōt ſibijpſi appre
f hēdere[f] poſ. ſecus ſi nō ex neceſſitate alicui⁹ p̄cedētis ꝯ
ctus eſt faciēda traditio q2 tūc oʒ eſſe dr̄ia iter tradētē ⁊
recipiētē vt in. c. ſi. de iſti. ⁊. d. l. ij. de ſtip. ſeruo. de quo
hr̄ p bar. in. l. ſingularia. in. iij. col. ſ. ſi cer. pe. p bal. in. l.
cū ipſe. C. de cō. empt. p Jmol. in. l. i. §. fuit q̄ſitū. ſ. ad
84 tre. ❡ † Ulteri⁹ q̄rit bar. q̄lr acq̄rat̄ nuda detētatio ⁊ di
cit ꝙ acq̄rit̄ q̄ p̄mū q̄s ad cuſtodiā rei dueniit. l. nō ē mi
rū. ſ. de pig. ac. c. cū aliq̄bus. de re iudi. vbi bonus tex.
85 ❡ † Ulterius q̄rit pone ꝙ executor nūcius habuit i mā
datis a iudice vt me iduceret in poſ. fundi iduxit me ꝓ
pe fundū q erat i aſpectu ⁊ dixit pono te in poſ. ⁊ tenutā
fundi quē videm⁹ vtrū hec im̄iſſio tribuat ⁊ trāſferat poſ
ſeſ. fundi imittēdi. dicit ipſe aduertēdū ꝙ nō ꝯcurrit vo
lūtas poſſidētis. q2 nūcius ⁊ iudex q ꝯſentiūt nō poſſide
bāt. Uerū eſt ꝙ qn̄ ꝯcurrit volūtas poſſidētis cū aſpectu
rei ſufficiūt. d. §. ſi iuſſerim. ⁊. d. l. qd̄ meo. §. ſi p vēdito
rē ſʒ lex fingit factū iudicis eē ſcḋm ptis. l. ſi ob cāʒ. C. de
evi. l. i. C. ſi cā iud. pig. ſit. Ūn̄ ficte iteruenit ſcḋm ptis. ⁊
dicit bar. accipiēdū a legiſlatorib⁹ mediū vt diſtinguat̄.
aut q eſt in ꝯſpectu potuit actualr̄ igredi ⁊ potuit nūci⁹
eū imittere ⁊ nō dr̄ poſ. adeptus niſi corporalr̄ adipiſca
g tur[g] alias p inde eſt ac ſi actualr̄ adeptus ſit ſi eſt in aſpe
ctu ⁊ actualr̄ igredi nō potuit. l. q̄uis. j. de bo. auc. iud.
poſ. l. ſi finita. §. i. ff. de dā. iſe. c. ꝯtigit. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ ibi
no. ang. hic. ꝯ bar. alle. decīſionē ſpec. in ti. de. i. decreto
§. iā de effectu circa pū. vbi dicit ꝙ ſi data eſt ſnīa nūcio
p iudicē vt iducat te in poſ. pluriū rerū. induxit te in vnā
tē aliā oſtēdit. an ſi dicat̄ poſ. oium rerū q̄ſita ꝯcludit ꝙ
nō eo ꝙ nūcius nō poſſedit. tū vt ang. hic dicit non ꝯdi
cit bar. q2 nō loq̄t̄ ſpec. qn̄ nō potuit actualr̄ imittere vū
ſpe. nō loq̄t̄ in cāu in quo ſubſiſteret ipedimētū. Addo
ꝙ cū iſta opi. bar. hic ꝯcor. ēt an. de bu. in. c. cū veniſſent
de reſti. ſpol. ⁊ in. d. c. cū aliq̄bus. de re iudi. ⁊ bal. in. l. ſi
eſt mix. ⁊ ibi ēt pau. de ca. ſ. de pig. ac. ⁊ ang. in repe. d.
§. dr̄ia. ſʒ abb. in. d. c. cū aliq̄bus tʒ ꝯ bart. dicens q̄uis
ego ꝯſueuerim ſeq̄ dictū bart. hic ſcʒ in. c. ex lr̄is de ꝯſue.
tū dicit nūc vr̄ mihi tenēdū ꝯriū. ſ. p ſolū aſpectū trāſfer
ri poſ. lʒ non impediat̄ p aliquem. per. d. §. ſi iuſſerim.
j. eo. l. ibi. dum dicit non enim corpore ⁊ actu ⁊c. addu
cit no. per Jo. and. in. c. tranſmiſſa. de elec. vbi per inue
ſtiturā factā in te ſeu in p̄ñtia rei transfert̄ poſ. Uerior
tū videtur opi. bar. hic ⁊ ſeq̄ua. qm̄ tex. in. d. §. ſi iuſſeriʒ
ſi recte inſpiciat̄ vr̄ probare potius opi. Bar. q2 ibi iuriſ
cōſultus ponderat ꝙ interueniebat non ſolū aſpectus
ſed ⁊ volūtas tradentis q poſſidebat. alīs aūt videmus
ꝙ nō ſufficit aſpectus. ſʒ req̄rit̄ apprehēſio vt hic in pū.
⁊ in glo.

a ❡ Clauib⁹. ol. ꝯſil. cex. ſ. alle. ⁹volunt ꝙ p traditionē clauiū hoſpita le factā in. ho ſpitali trāſferatur poſſeſſio. volunt tū ibi ꝙ p traditionē clauiū ſpedū eccleſie vel armatorū nō itelligat̄ tranſferri poſ. eccleſie ⁊ vide ho. de ro. deci. ſua. decī xvīn. de reſti. ſpol. in recollectis p berēga. ꝙ vbi execu. mitti aliquē i poſ. beneficij va cantis p tradi tionē clauium vel alio mō ꝙ ſubs ſpoliatus reſtituitur itegre q̄ ad oīa te cus vbi ali⁹ eſt in poſ. ⁊ eſſet poſitus in poſ ſeſ. aliquarū re rū q2 tūc non reſtituitur niſi quo ad poſſeſ ſas p no. p Jn no. i. c. trāſmiſ ſa de elec. ꝙ fa cit ad ea que j. dicit. Additio.

❡ Uide p pe. de anc. in cle l. §. ſane de he. ſʒ venditor te net tradere cla ues bal. i. l. iu. C. de ꝯ. ſi. ⁊ it mus. vt p an ge. in. l. i. C. de ꝯ. ſi. ⁊ p mod. in. l. pōpon. ne §. ſi ſaltu. j. e. Ubo. diploua.

b ❡ Tagit̄ ſi vid p flor. late i. l. ſeruitutes la grāde. ſ. de ſer. ru. gn̄ali p bal. in marga rita ſua in ṽbo poſſeſſio p in ro. ꝯſ. cccelxxxii.

c ❡ Licito. vi de cal. ꝯſi. i. de treug. ⁊ pace.

d ❡ De capti uis. qd̄ dicat̄ eſſe bellū lici tū ⁊ qn̄ capta in bello ſemp efficiant̄ capiē tiū. vide bar. i l. hoſtes ⁊ ibi p alex. in apo ſtillo. ff. de ca. ⁊ vid ēt bar. ⁊ alex. de imol. i l. et hoc iure. ff. de iuſt. ⁊ iu. et vide ſpe. in ti. de. i. ⁊. ii. de cre. §. reſtat vi dere. ꝯ. ipſe. n. pro ſe. ⁊ vide pau. de caſ. ite iii. vbi dicit ꝙ oī iure ⁊ rñ i diuino ⁊ hūa no bellū eſt ꝑ miſſū ꝓ tuitio ne ⁊ defenſiōe rerū ſuarū ⁊ vid old. in ꝯſi. ſuo lxxx. in ti. d ma io. ⁊ obe. ⁊ vi d bar. in. l. i. C. d pag. vbi loq̄ tur d bello q̄ ſit ꝯ infideles q tenent occu patā terrā ſan ctā ⁊c. an. frā. Additio.

e ❡ In flumi ne. vide bal. in ru. ſ. de rerū diui. in. vi. co. ⁊ ſeq. ⁊ bar. in trac. de inſula in pan. vbi vi deas ⁊ bertho. vonē. in trac. de ſerui. ruſti. predio. in ru. de acti. i n. iiij. col. ⁊ ſeq. tho.

f ❡ Apphēde re ang ꝯſil. cc v. ſequētē bar tol. ⁊ ibi vide qn̄ poſſit q̄ ſibi ſoluere.

g ❡ Adipiſca tur. limita niſi cōſuetudo eēt in ꝯriū q2 tūc poſ. nāciſceret̄ ſʒ io. an. in. c. ex lr̄is de reſt. ſpo. ⁊ tūc ꝯſue. ꝯſuetudinē ꝓ bare tenet̄ ut dn̄. l. d. d ro d ci. ſua de reſt. ſpol. in nouis vbi voluerūt ꝙ nō ſufficiat petēti reſtōnē poſ. p̄bende ꝙ mādatū ſit p capitulum vel aliū diſtribu tori colonis vel redditua rijs p̄bendato d fructibus ⁊ redditibus ri deri niſi pba ret p̄dicti poſſ ſeſſ ⁊ eidē ſol uiſſent aliq̄d d redditib⁹ vel probaret ſe in poſ. fundi vel māſi p̄bēde in ductū fuiſſe ⁊ aio poſſidendi poſſiōne igreſ ſū fuiſſe. ꝗ ap p̄hēdiſſe ꝗ viſum fuiſſet. q2 corpore et aio acq̄rit̄ poſſio.

⁊ in gl. in ℣. pmi. ⁊ ſup ea dictū fuit. Nō ob. qḋ no. ioā. an. in. d.
c. traſmiſſa. q2 ver ē ſi facta eſt iueſtitura vel i ſundo vel in ꝯſpe
ctu fundi a dn̄o poſſidēte ꝙ traſſerẜ poſ. als nō. c. i. in ti. qd ſit in
ueſtitura. ⁊ dicet in. l. iij. in prin. ſ. e. dicā cras. Uel dic ꝙ ſi dictū
Jo. an. loqẜ in poſſidēte q inueſtiebat nō ꝯdicit bar. Si intellexit
in nō poſſidēte dixit ꝯ bar. ⁊ vr̄ verior opi. bar. d. l. qḋ meo. §. fi.
86 ſ. e. ¶ † Uel ibi Jo. an. loqẜ in ep̄o collatore q ſi inueſtit aliquē d
bn̄ficio vel eccleſia in re p̄n̄ti tráſſerẜ p talē inueſtiturā poſ. q2 ad
ep̄m ſpectare vr̄ cuſtodia eccleſie vel bn̄ficij quā ꝯfert ſm gl. i. in
c. cū vos. de offi. ord. vn̄ hec cuſtodia opaẜ apud ep̄m poſ. tráſla
tionē in inueſtitū interueniente aſpectu: ſed ad nūcium nō ptine
bat cuſtodia illar rer in quar poſ. miſit nudo verbo ⁊ aſpectu.
verior vr̄ reſpōſio ſcd̄a. Ad predicta etiā vide abb. in. d. c. ex lr̄is.
87 de ꝯſue. vbi vr̄ tranſire cū Bar. hic. ¶ † Querit hic bart. tutor cu
rator vel pcurator generalis vult p iſtos modos fictos. ſ. aſpe
ctum tráſſerre poſ. eius cuius eſt adminiſtrator in aliū. an poſſit
⁊ ꝯcludit ꝙ nō. q2 hic nō ꝯcurrit vere volūtas illius qui poſſidet
quo caſu dictum fuit ſupra p aſpectum nō transferri poſſ. d. l. qḋ
meo. §. fi. ⁊ vidiſtis ſup gl. adducit tex. notādum l3 vulgatum in
l. q̄uis. §. i. ſ. e. vbi l3 alias colonus p veram traditionem rei poſ
ſit dn̄m priuare poſ. ſ. e. l. iij. §. qḋ ſi ſeruus. tn̄ non per fictā poſ.
pōt dominum poſ. rei priuare vt ſi ab alio ꝯducat que ꝯductio eſt
ficta traditio. l. qḋ meo. in prin. l. interdum. in fi. ſ. eo. quedā mu
lier. ff. de rei vē. non priuat dn̄m poſ. ſecus ſi vere tradat. pro hac
opi. etiam allegat. l. ⁊ per iuſiurādum. §. tutor. ſ. de accep. vbi tu
tor curator ⁊ pcurator generalis nō poſſunt imaginariā ſolutio
nem facere. ſ. p acceptilationē. ⁊ rō ibi eſt voluntas iuriſcōſulti.
vt dicit ibi Bar. ¶ Uoluit ibi dicere ſicut ibi actus fictus nō po
teſt expediri per pcuratorem generalē ſic nec hic pari rōne nec
88 per tutorem ⁊ curatorē. ¶ † Ex iſto dicto ſi eſt ver habetis ꝙ ſi
pcurator generalis tutor vel curator in inſtr̄o ꝯſtituat ſe poſſide
re noīe emptoris cui vēdit rem pupilli vel eius cuius negocia ad
miniſtrat ſeu precario conſtituat ſe poſſidere noīe emptoris que
ſunt ficte traditiones ꝙ l3 etiā als poſ. tráſferanẜ. ſ. ciuilis ⁊ natu
ralis per verū dn̄m. d. l. qḋ meo. in prin. ſ. e. ſed p precariū tranſ
ferẜ ciuilis tm̄. naturalis retineẜ. l. ⁊ hec. §. cū qui. ſ. d preca. ⁊ l.
interdū. ſ. e. tm̄ p iſtos modos nō tráſſerẜ poſ. per pcuratorē ge
neralē tutorē vel cura. Si hoc dictū eſt verū eſt pluſq̄ diligenter
notādu3. qm̄ plurimi deciperenẜ in hoc. Jmol. circa hoc vltimū
dicit videri ꝯtriū facere id qḋ dicit no. bar. in. l. ſi is q p emptore
in vlt. q. in an̄pe. ⁊ pe. col. ſ. de vſuca. ⁊ in. d. l. ab emptore. ad h.
ff. de pac. vbi t3 reprehēdendo Gui. de cu. ꝙ ſi dn̄s ⁊ poſſeſſor vē
dat parti meo emēti noīe meo ⁊ ꝯſtituat venditor ſe poſſidere
noīe pcuratoris mei ꝙ p tale ꝯſtitutū acqreret mihi dn̄o poſ. p
pſonā pcuratoris ſicut ſi mecū fuiſſet factū precariū vel ꝯſtitutū
⁊ impugnat dictū Gui. de cu. q dicit ꝙ due fictiōes in vno actu
nō poſſunt ꝯcurrere. l. i. C. de do. pmi. l. cum poſt. §. gener. ff. de
iu. do. Una eſt q2 hic dn̄s vr̄ p ſe recipe ꝯſtitutū q2 qui p aliū fa
cit per ſe facere vr̄. Scd̄a eſt q2 p actū fictum nō naturalē tráſſerẜ
89 poſ. que d3 tráſferri p naturalem actū. l. iij. in prin. ſ. e. ¶ † Et di
cit bar. ꝙ poſ. que p cōſtitutum acquiriẜ dr̄ vera nō ficta. l. certe.
§. i. ſ. de preca. Sicut ergo ibi nō ob. due fictiones ſic nec hic. ſ. ꝙ
illud qḋ facit pcurator videaẜ factū a dn̄o. ſcd̄o ꝙ viſus vel alius
actus habeaẜ p vero ⁊ naturali actu traditionis. Ad qḋ rn̄det
Jo. de imo. v3 ꝙ illud qḋ bar. dicit in. d. l. ſi is q p emptore. pro
a cedit in pcuratore recipiēte noīe dn̄i. [a] vn̄ vbi interuenit vera ⁊
ppria volūtas poſſeſſoris volētis tráſſerre poſ. in dn̄m pcurato
ris. ¶ Nimir ſi actus fictus opari pōt cū concurrat vera volun
tas poſſeſſoris ⁊ dn̄i vt hic in glo. in ℣. primi vbi vidiſtis. ſed hic
loquiẜ Bar. ff. ſ. qn̄ pcurator poſſeſſoris p actū fictum vult tráſ
ferre poſ. in aliū cū pcurator qui nō poſſidet nō d3 poſſe tráſfer
re poſ. p actū fictū p ea que ſunt allegata p Bar. in gl. in ver. pri
mi. ⁊ pbaẜ in. d. l. qḋ meo. §. fi. ¶ Raph. cu. hic p doctrinā bar.
in. d. l. is qui p emptore. dicit bar. hic nō bene dixiſſe. ⁊ dicit ꝙ
l. q̄uis. §. ſi cōductor. ⁊ l. p iuſiurādu3. loquunẜ in alijs caſibus.
Pōt dici ꝙ. §. ſi cōductor. nō ob. q2 ibi nō interueniebat aliqs
actus geſtus ab habēte aut gn̄ale aut ſpeciale mādatum ad iſtar
poſ. alienādam. ſed tutor curator ⁊ pcurator generalis liberam
habēt adminiſtrationē. Silr̄ pōt dici. d. §. tutor. non obſtare. q2
ille tex. vr̄ potius fundari in voluntate legiſlatoris q̄ in rōne. vt
ibi Bar. p multa pbat. vnde non pōt extēdi ad cū. q2 nulla eſſet
90 ibi rō ſm Bar. ibi. ¶ † Ultra doc. etiam ꝯ bart. vr̄ eſſe text. in. l.
quarūdā. ſ. e. vbi tex. dicit nihil video intereſſe ⁊ ſm Ang. ibi pō
derāte3 illū tex. vr̄ ibi eſſe tex. ꝙ viſus ⁊ aſpectus dicaẜ eſſe actus
corporalis poſ. naturalis vn̄ dicit tene mēti. q2 l3. l. q̄uis. §. i. ſ. e.
dicat ꝙ p actū ficte traditionis colonus nō pōt dn̄3 priuare poſ.
tn̄ priuaret eū p aſpectū qn̄ videret fundū ⁊ diceret trado tibi poſ.
fundi. nā tūc traditio dr̄ vera ⁊ corporalis ⁊ priuaẜ dn̄s poſ. ſua
ſicut alius p corporalē detētationem. l. iij. §. ꝙ ſi ſeruus. ſ. e. ⁊ cū
Ang. in. d. l. quarūdam. tráſit Jo. de imo. ⁊ Pau. de ca. q mul
tū exclamat de illo dicto ang. ibidē. Et q̄uis paſſus nō ſit abſq3
b dubio puto poſſe defendi opi. bar. [b] q2 ad doctrinā barto. in. l. ſi
qs emptore fuit rn̄ſum ſm Jo. de imo. hic. ¶ Ad. l. quarūdam
vbi potius pbaẜ opi. bar. q̄ ꝯtrium q2 cū bart. hic in. q. noſtra iū
ctis his q̄ dixit in pxima precedēti. q. videaẜ velle ꝙ actus viſus
dicaẜ eſſe actus fictus poſ. tradēde in hoc ꝯdicit ang. ſed ang. in
alijs actibus fictis nō ꝯdicit bart. ¶ Ad. d. l. quarūdā ergo pōt
rn̄deri ꝙ ille tex. pbat ꝙ bar. dixit ibi dū dicit tex. l eo. puto hāc
qōnē cōſiſtere vn̄ dictio vr̄. ¶ Fictionē denotat. vt eſt tex. in. l. i.
§. deieciſſe. de vi ⁊ vi ar. arg. l. iij. §. ex ꝯtrio. ⁊ ibi ang. ſ. e. bar. in
l. ſi is q p emptore in. v. vel. vj. col. ſ. e. ergo nō eſt vera traditio
q̄ fit p aſpectū. ſed ficta. Jdē pbare vr̄ tex. in. d. §. ſi iuſſerim. vbi
dicit v deri traditā. vn̄ aſpectus eſt actus ficte traditiōis nō ꝟe.
Ex qbus reſultat verā eſſe opi. bar. ⁊ poſito ꝙ nō bn̄ pbeẜ p. d.
l. q̄uis. §. i. ſ. e. tn̄ vr̄ ſatis pbari ex his que dixi in precedēti. q. dū
allegaui. d. l. qḋ meo. §. fi. nec negari pōt ꝙ. d. l. q̄uis. nō uelit ꝙ
maxima ſit differētia inter poſ. verā ⁊ fictā. Unde cū nō habea
mus ꝙ p actum fictū p tutorē vel curatorē vel generalē pcurato
rē poſſit poſ. dn̄i tráſferri ſicut habemus in vero dn̄o. d. §. ſi iuſ
ſerim. ſed ſolū in vera traditione p actū verū. §. p pcuratorē. ſ.
e. l. nō extēdamus eā cū nō habeamus hoc ſi ficte ſiat. ¶ Ex his
91 pōt † inferri qd in prelato eccleſie alienāte rē eccleſie ⁊ cōſtituente
ſe poſſidere noīe emptoris. nā ex tali cōſtituto transferatur poſ.
in emptorem. Hanc queſtione3 non memini me in propijs ter
minis legiſſe. Sed pendere videtur a queſtione que examinabi
tur. ſ. ea. l. §. fin. poſt barto. v3 an poſ. rerum eccleſie dicatur eſſe
apud eccleſiam an apud prelatum ſeu apud que3. ¶ Si vero di
catur eſſe apud prelatum. tunc ſi conſtituit ſe poſſidere nomine
emptoris transfert poſſeſſio. vel ſi ducit eum prope fundum per
aſpectum transfert quia ipſe poſſidet. ſed vbi non eſt apud pre
latum. tunc eſt idem quod dictum eſt in tutore curatore vel pro
curatore generali. dicam ergo in dicto. §. fina. de quo etia3 per
92 Jnnocentium in. c. cum ſuper. extra de cau. poſſeſſ. ¶ † Querit
hic Bartol. an corporalis poſſeſſ. retineatur animo. vidiſtis que
ſit corporalis poſſeſſ. in principio. l. noſtre. quid ſit naturalis p
l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas. infra eodem. ⁊ tenet ꝙ re
tinetur animo. vt vidiſtis in gloſa ſuper verbo ait. que dicit ꝙ re
tinetur animo: ſicut vſufructuarius ſuam retinet. ⁊ reprobatur
93 gloſa que eſt in. §. retinende. inſtitu. de interdic. ¶ † An autem
detentatio animo retineatur ſicut poſſeſſio ciuilis. dicit Barto.
eſſe dicendum ꝙ cum iſta detentatio appelletur cuſtodia. l. cum
leg. infra quibus ex cauſis in poſſeſſionem eatur. donec retinet
detentator vt colonus vel inquilinus rei cuſtodiam dicitur ani
mo retinere detentationem. licet rei non inſiſtat. dummodo ha
beat claues ſeu alios homines ibi prouiſa cuſtodia optimus eſt
textus in lege ſi finita. §. penultimo. ſupra de damno infecto. l.
pretor. §. deinde. ſupra de bonis auctoritate iudicis poſſiden.
l. is cui. infra ut in poſſeſſio. melius in dicta lege ſi finita. §. pe
nulti. ⁊ in. l. ſi quis vi. §. differentia. infra eodem. ⁊ in. l. clam
poſſidere. §. primo. ⁊ in lege peregre. §. finali. ſ. eodem. ⁊ etiam
94 in. d. lege ſi finita. §. ſi quis metu. ¶ † Ex hoc dicit Angel. fuiſ
ſe determinatum Florentie ꝙ miſſus ex primo decreto qui di
citur eſſe cuſtos ⁊ detentator ⁊ non poſſeſſor. l. iij. §. finali. infra
eodem. ⁊ l. ſi quis ante. retinet eam animo ad tempus. x. anno.
ſterit ꝙ ad eam corpore non acceſſit. quia dicitur tunc animo p
didiſſe illam detentationem. q2 ſicut obliuione perditur poſſeſſ.
decēnio ſic ⁊ detentatio. primum probatur in. l. furtum. §. fun
di. ⁊ ibi nota. infra de vſucap. nota gloſam in lege licet. C. eo. de
ſecundo videmus in. l. ſi de eo. §. ſi forte. ſ. e. ⁊ per hoc redditur
expeditum iſtud principium.

¶ Alexan. de Jmo. in lectura nouiſſima quam compilauit poſt
eius regreſſum a ſtudio Patauino: quoniam als ſcripſerat ſup
iſta parte anteq̄ iret ad legendum Padue ⁊ hec collecta ſunt in
voce ſub eo in ſcholis non omiſſo unico verbo. anno. M.cccc
lxxij. in felici ſtudio Bononienſi.

a ¶ Noie dn̄i. adde p hoc ꝙ voluerūt. d. d. ro. hcı. ſu. a. de reſti ſpo. in no uis deci. ci. lci. l3 amic[9] meus ꝙ ē ſi amicus meuſ poſ. noīe meo recipiat ⁊ poſſideat ⁊ de fructib[9] mihi rn̄deat ⁊ d poſ ſeſ. eijciaẜ qd ego nō habeo interdictū. vn̄ vi niſi pbe3 ꝙ d mādato meo poſ. recipit vel ꝙ talē rece. ra tā ⁊ firmā ha buerı3 q2 ſic in telligiẜ regu laris poſſidet cuius nomine poſſidetur.

b ¶ Opi. bar. adde ꝙ mei ho. noī. ſuis ſeqẜ hāc doctrina3 bart. tanq̄3 ſin gularē ⁊ ibi ē̄ dr̄ de plato. d quo ſcribet in §. fi. vbi. d. ale xād. polliceẜ ſe dicturum.

1 Poſſeſſionem per nos maiores infante: ⁊ ſane mentis acquiri mus: ſecus in furioſo ⁊ infante ſine tutoris auctoritate.
2 Infans furioſus ⁊ dormiens equiparantur in delictis.
3 Dormiens an ⁊ quando teneatur de culpa ſi dormiendo deli ctum committit.
4 Dormiens ſi dormiendo delinquit: an ⁊ qñ puniatur: ⁊ ſi qs oc cidit dormientem qui offendebat eum an excuſetur.
5 Poſſeſſionem an poſſit acquirere infans cum auctoritate tuto ris: vel furioſus cũ auctoritate curatoris.
6 Infans vel pupillus aut furioſus an ⁊ quando poſſint poſſeſſio nem acquirere.
7 Pupillus ſi ſit perfecti intellectus poteſt ſine auctoritate tuto ris poſſeſſionem apprehendere.
8 Poſſeſſio acq̃ſita ante furorem põt retineri per furioſum.
9 Poſſidere videntur infans: pupillus: ⁊ furioſus.
10 Poſſeſſio ſi eſſet iuris non poſſet acquiri per pupillum.
11 Poſſeſſio que per alium acquiritur multum habet iuris.

1 **Adipiſcimur.** †Poſſeſſionẽ per nos maiores infante ⁊ ſane mentis acq̃rimus
ſecus in furioſo ⁊ iſante ſine tutoris auctoritate. h.d. Caſus ta
lis eſt. vidi. ſ. vñ dcã ſit poſ. vellẽ nũc intelligere q pñt poſ. acq̃
rere ⁊ quõ tex. dicit p noſmetipſos corpore ⁊ aío nr̃o poſſe acq̃
rere. dũmõ pſona ſit capax ⁊ habilis ad poſ. adipiſcẽdam. q: fu
rioſus vel pupillus ſine auctoritate tutoris nõ pñt incipere poſ
ſidere: q: carẽt aío ⁊ effectu: ſed ſi pupillus cũ auctoritate tuto
ris vult incipe poſſidere ſibi querit poſſio. ⁊ ẽt ſine tutoris au
ctoritate põt incipe poſſidere pupillus vt nerua ⁊ offilius aiunt
q3 hec apprehẽſio poſ. ẽ qd facti nõ iuris dũmõ hẽat itellectuz
2 hic pupillus. ¶ †Ex iſto no. equipari infantẽ furioſum ⁊ dor
mientẽ. vñ preſtat ar. tex. ⁊ iſte alibi allegaſ ſicut infans ⁊ furio
ſus ſi homicidium aut delictum cõmittũt non puniũtur. l. di
uus. ſ. de offi. preſi. l. infãs. ſ. de ſica. ſic ⁊ dormiẽs ſi delinquat
aut hoiẽm occidat ſicut in dormiẽdo pleriq3 ſurgũt ⁊ multa fa
3 ciunt i ſomno tex. eſt cle. i. de homi. vbi hoc aperte pbat. †hoc
limitari dz ſane ſicut limitaſ per gui. de cu. ⁊ Ray. in. d. l. diuus
notabilr̃ ⁊ per Bar. in. l. pe. j. ad. l. põpeiã de parici. ⁊ pe. de an.
in. d. cle. i. niſi i culpa fuerit dormiẽs. puta q: ſciebat ſe ſolitũ ſur
gere ⁊ arma capere dormiẽdo. nã tũc ſi non fecit camerã ſerari
ita q nõ poſſet aperire eſt in culpa ⁊ de culpa teneſ arg. l. in lege
4 cor. j. ad. l. cor. de ſic. ⁊ l. ſi putator. ſ. ad. l. aq. †De delicto com
miſſo a dormiẽte vide per Bar. in. l. vt vim circa mediũ. ſ. de iu
ſti. ⁊ iu. ⁊ Bal. in. l. i. in añpe. co. C. vñ vi. vbi dubitauit. an ſi qs
occidat dormiẽtẽ q offendebat eum excuſeſ. Et primo vr̃ dicẽ
dum q nõ. eo q: ſine dolo fecit dormiẽs ⁊ aío iniuriãdi Bart.
ambigue videtur loqui. tamen vr̃ velle q naturali iure inſpecto
põt ille dormiẽs licite offendi. ⁊ clarius Bal. in repe. d. l. i. Se
cundo no. q poſ. ſine affectu poſſidẽdi nõ querit. l. iij. in princ.
a j. e. cũ ſi. Tertio no. q poſ. eſt facti [a] nõ iuris. hoc intellige. ſ. q
poſ. in eius apprehẽſiõe eſt facti. ſed in tenẽdo eſt iuris p. l. pe
gre. in pñ. huius. l. tenẽdo illã opi. ¶ Quarto no. ibi affectiõez
iũcto ṽ. nõ intelligit. q animus eſt qd facti. ⁊ ita Bar. hic not.
ex iſto tex. melior eſt tex. in. l. bonefidei. §. i. ſ. ti. i. p ɔ̃riũ ⁊ late p
Bar. in. l. ſi is q p emptore. in. x. col. j. ti. i. ¶ Quinto no. q il
lud qð eſt facti explicari põt p pupilluz ſine tutoris auctoritate.
vt hic in apprehẽſiõe poſ. Itẽ in. l. ɔ̃dõnibus pupillus. ff. de cõ
di. ⁊ demõ. pupillus põt iplere ɔ̃dõnẽ ſub qua fuerat inſtitutus
5 ſine tutore. ¶ †Glo. i. ar. de tex. j. ea. l. §. itẽ acq̃rimus p alios
poſ. ſicut p noſmetipſos. glo. fateſ ɔ̃riũ. ¶ In gl. ſup ṽbo tuto
ris dr̃ hic pupillũ ſine tutoris auctoritate. ⁊ furioſum non poſſe
poſ. acq̃rẽ. an infans poſſit poſ. acq̃rere cũ tutoris auctoritate.
vl̃ furioſus cũ auctoritate curatoris. dicit gl. q vr̃ tex. hic q nõ.
alle. l. in negocijs. j. de re iud. vbi appet nullũ negociũ gerere ẽt
ſi gerat cũ curatoris auctoritate: q3 acceſſoriũ nõ dz veſtire prĩ
cipale: ſed ɔ̃. l. ex pupillari. ſ. de vulga. ⁊ pu. ⁊ eſt gl. in. l. petẽs.
C. d pac. ⁊. ſ. de pac. l. iuriſgẽtiũ. §. q̃nimo. In ɔ̃riũ dicit poſſe
colligi ex tex. nr̃o. j. e. §. ibi ſz pupillus. ⁊ hoc vr̃ pbari i. l. q̃uis
§. iſãs. j. e. gl. hic ⁊ clari⁹. j. e. i ṽ. pupillus. ⁊. j. e. l. §. certũ. ſentit
apte q furioſus ⁊ iſãs itellectũ nullũ hñtes cũ auctoritate ſuorũ
admiſtratoꝝ pñt poſ. acq̃rere. Sed Bar. Ang. ⁊ Imo. vñr ɔ̃
rium innuere. mouenſ pmo p tex. i. l. i. j. de bo. poſ. furio. ⁊ iſã.
dela. vbi curator põt acq̃rere furioſo nõ dicit furioſum cũ cura
tore acq̃rere. poſ. bo. poſ. Preterea videmus q p tutorẽ ⁊ cura
torẽ acq̃riſ poſ. pupillo. vt. j. e. l. §. p procuratorẽ. Itẽ facit. §. fu
rioſus. iſti. de inuti. ſtip. ⁊ i. l. i negocijs. vbi furioſus nullũ nego
cium gerere põt ⁊ ei equipant iſantẽ. ⁊ alleg. d. l. q̃uis. §. iſans.
iũcta gl. q̃ itelligit iſantẽ q: hz itellectũ poſſe aq̃rere poſ. cũ auc.
6 tu. alr̃ nõ. †Vñ dixit Bar. Ange. Io. de imo. ⁊ Pau. de ca. hic
p tex. in. d. l. i negocijs. ⁊ i. d. §. iſans. in ṽ. iudiciũ a ɔ̃rio ſenſu.
⁊ ibi gl. q pupillus nullũ itellectũ hñs ñ acq̃rit cũ tutoris aucto
ritate. ſed tutor ſolus ſic. vt. j. eo. l. §. p procuratorẽ. ⁊. §. itẽ acq̃ri
mus. Si ãt iſans aliquẽ hz intellectũ nõ tñ plenũ. vt q3 ſicut p
ximus infantie. ſm no. i. §. pupillus in ṽ. proximus iſti. de inuti.
ſti. ⁊ in. l. pupil. j. de re. iu. ⁊ p Bar. plenius. in. l. i. j. de no. ⁊ tũc
cũ auc. tu. acq̃rit p. d. §. infans. ſi ṽo hz plenũ itellectũ tũc ſolus
acq̃rit vt hic. ⁊ eſt cõis ɔ̃clõ predictoꝝ doctoꝝ hic. Raph. cu. h
ɔ̃riũ tz ſecutus opi. gl. vz q iſans cũ auc. tu. ⁊ furioſus cũ aucto
ritate curatoris pñt poſ. acq̃rere. p. l. donatarũ. C. e. i rõne red
dita ibi ab ĩpatore cũ dicit ſi iſanti poſ. tradaſ cũ auc. tu. acq̃riſ
infanti. alr̃ ſi nõ ɔ̃cederemus infanti cũ tutore poſ. acq̃ri male
dixiſſet accutiſſimi ingenij vir papinianus q iſanti acq̃raſ poſ.
p tutorẽ: ſed cũ hẽaz q p procuratorẽ acq̃raſ furioſo. d. l. i. de bo.
poſ. infan. ⁊ furio. dela. ergo ſeq̃ſ q põt acq̃rere furioſus cũ au
ctoritate curatoris p rõnẽ. d. l. donataꝝ. q: ſi ɔ̃cediſ q p curato
rẽ acq̃riſ furioſo: ſic ⁊ q furioſus acq̃rat cũ auctoritate curato
ris. q ɔ̃firmo p tex. in. l. ſeruo iuito. §. ſi pupillo. in ṽ. tutore au
ctore. j. ad treb. vbi infans põt explicare actũ cũ auctoritate tu
toris: ergo iſans carẽs intellectu ⁊ furioſus equipanſ. d. cle. i. d
homi. ⁊ hic in. d. §. furioſus. cũ ſe. §. inſt. de inuti. ſtip. dicemus
idẽ in furioſo eẽ q in infante. Tertio facit. l. pupillus. j. de acq̃.
hẽe. vbi infans nõ magis dr̃ ſcire q̃ furioſus ⁊ iſa ibi vult q ni
hilomin⁹ cũ auc. tu. poſſit adire. ſic ⁊ furioſus cũ auc̃itate cura
toris. eãdẽ opi. tz ẽt cy. i. d. l. dõatarũ. Cõfirmari põt vigẽti or.
Bal. in. l. potuit. C. de iure deli. p. l. i. §. qd enĩ ſi duo. ſ. q fal.
tu. auc. vbi q̃riſ: an actus geſtus a pupillo cũ auctoritate duoꝝ
tutoꝝ: vno ṽo alio falſo valeat: ⁊ dicit q ſic: ſic hic vr̃ actũ ſolus
admiſtrator feciſſz q volebat p ſe illũ actũ explicare. Facit ẽt gl.
in. d. l. potuit. de iu. deli. q̃ tz infantẽ poſſe adire hẽditatẽ cũ au
ctoritate tutoris. idẽ tz gl. in. d. l. pupillus. Tñ his nõ obſtãtib⁹
puto defendi poſſe opi. Bar. ɔ̃ gl. p illã. l. in negocijs. ⁊ alia. ſ.
alle. Reſtat rñdere ad ɔ̃ria. Et pmo nõ ob. d. l. donataꝝ. q3 ibi
nihil dr̃ de tutore: ſed itelligiſ vt ibi ẽt no. p bar. poſt antiquos
ſ. qñ donata erãt iocalia ɔ̃ueniẽtia infantibus. q: tunc earũ poſ.
acq̃riſ infanti intellectũ aliq̃lẽ hñti ɔ̃ueniẽtẽ illis iocalibus tra
ditis. Propterea tũc bene arguit imperator q illo caſu acq̃ritur
poſ. talis rei infanti. alr̃ debemus dicere q ẽt p tutorẽ ſibi non
poſſet acq̃ri. Itẽ varios hz intellectus illa. l. ſ. q itelligaſ in poſ.
in qua interuenit traditio poſſidẽtis. ſed vbi infans per ſe app̃
hendit poſ. nõ põt ſine tutoris auctoritate acquirere. vt hic ⁊ fu
it intellectus pe. ⁊ cy. in. d. l. donatarũ. Nec põt ſumi arg. vt fa
cit Rapha. ex. d. l. donatarũ. pbo ignorãti querit poſ. per aliũ
j. eo. §. item acquirimus nõ eſt ergo bona rõ: nõ põt acq̃ri poſ.
p ſe infanti. q: caret itellectu. ergo nec p aliũ pria tñ rñſio mihi
ſatiſfacit preceteris. Nõ ob. d. l. ſeruo inuito. §. ſi pupillo. q: vt
ibi ang. dicit dz intelligi tutore auctore. i. p tutorẽ ſit actus qui
auctor ɔ̃ctus. Vel ſecũdo vt eſt de mẽte glo. tex. ibi loq̃ de in
fante aliquẽ intellectũ habente ſm glo. in. d. l. q̃uis. §. infans
j. eo. Nõ ob. l. pupillus. de acqui. here. q3 dico q ibi accipitur
ſcire ideſt rem per eãm cognoſcere. vt ⁊ plenius accipit glo. in
l. ij. §. idem labeo. ſ. de aqua plu. ar. ⁊ ad hoc pupillus etiã ma
ior infante nõ plus ſcit q̃ furioſus. vñ in. d. l. pupillus fuit ma
ior infante. Nõ ob. l. i. ver. q ſi duo. j. q fal. tut. auct. q vr̃ ſatis
ſtringere: q: ibi actus potuit valere in eo actu quo geſtus erat
a pupillo: q: ad auctorandũ pupillo ſufficit vnius auctoritas ẽt
ſi mille hẽet tutores. l. ſi. C. de auc. preſtã. ſed hic ſi infans q nul
lum intellectũ hz vel furioſus cũ auctoritate ſuoꝝ adminiſtrato
rum apprehẽdat poſ. opz dicere: vt nec vz q̃tum valere põt. q3
ibi defectus eſt in pſona efficiẽte. nõ vz actus vt agiſ nec vt vale
re põt. e. cũ ſup. de offi. dele. c. i. de deſpõ. ipu. in. vj. vnde hic eſt
defectus i pſona efficiẽte. ſ. in pupillo vel furioſo. ergo ñ valere
põt. vnde eſt defenſata opi. Bar. hic et videatis etiam Ang. in
d. §. infans. ⁊ videatis pau. de ca. in. d. l. ſi pupillus. j. de acqui.
here. ⁊ ibi tz opi. Bar. in furioſo p id qð ibi glo. no. in ṽ. furio
ſus: vel ẽt in. d. l. potuit. vbi dicit glo. q p infantẽ dz adiri here
ditas cum tutore. vt q3 tutor infantis immiſit infantem in res
hereditatis ⁊ preſtitit auctoritatem actui q per illum actum
debeat induci aditio hẽditatis p iſantẽ cũ auctoritate tutoris.

[a] ¶ Eſt facti. id eſt du. do. de ro. deci. luis d pcu. in nouis dci. extra. q ad recipiẽdũ poſ. corporalẽ q̃ ẽ facti iuris ca nonicalis vel pdẽde admit tit⁹ amicus abſq3 ſpali mã dato ſecus in illa q̃ hz multũ iuris et et que querit dñium ⁊ poſ. iuris ca nonicalis vel pdẽde.

Et dicit

Et dicit ibi rapb.hoc eſſe dup.qꝛ vt qs gerat ſe p herede reqrit animus q̄/
liter cūqʒ declaratus.⁊ no.in.l.gerit.⁊ in.l.p herede.in prin.ſ.de acq. her.
Plʒ ꝙ ſupra dixi.ſ.ꝙ oʒ intelligi de infante aliquē intellectū habente huic
7 rei ꝯuenientem alɑs non.¶ †Et fuit de mēte Barto.hic ⁊ expreſſe hic imo.
ꝙ ſi eſt pupillus pfecti intellectus pōt ſine auctoritate tutoris apphēdere
poſ.cum diſtinctione gl.in.l.ſequiſ.§.pupillus.j.ti.i.ſ.qū eſt doli capax.ſ.
pubertati ꝓximus ſm glo.in.d.§.pupillus.inſtitu.de inuti.ſtip.⁊ in.§.i.j.
de noua.Sed qū nō eſt pfecti intellectus Bar.vult ſine tutoris auctoritate
nō poſſe pupillum poſſeſſionē apphendere.puto eū non recte loqui.qꝛ po
teſt ſibi ſolus poſſeſſionē acqrere etiam ſi eſt maior infante.Et ꝓximus in/
fantie eſt a.vij.annis vſqʒ ad.x.an.cū dimidio infra.vt dicit tex.in.d.§.pu
pillus.nā q̄tum ad acqrendū idē iudicaſ de pupillo ꝓximo infantie qđ de
pupillo pubertati ꝓximo.q pōt ſolus ſibi acqrere.vt in gl.in ℣.ꝓximus.vñ
vſ ibi tex.ꝙ pupillus non ſolū qū eſt pubertati ꝓximus.ſed ⁊ qū eſt infantie
ꝓximus poſſit ſine tutoris auctoritate ſolus acqrere poſſeſ.hoc puto veriſſi
8 mū q̄uis verba Bar.aliter ſonēt ⁊ expreſſius Jmo.¶ †Deinde gl.querit
an lʒ poſ.a principio non acquiraſ cū curatore furioſi.ſed p ſolū furioſum q
eo tempore erat ſane mētis p̄ ſupuenientem furorem retineat poſſeſ. dic
ꝙ ſic.qꝛ lʒ deſinat habere animum poſſidendi.non tamen hʒ animum non
poſſidendi qđ requiriſ.l.iij.§.in amittenda.j.e.l.ſi qs vi.§.dña.i.c.vñ di/
cit bar.hic ⁊ in.d.l.ſi is qui ſe.ꝙ lʒ per obliuionē pdaſ poſ.d.l.furtū.§.fun
di.j.ti.i.tñ hoc nō hʒ locū in furioſo.qꝛ obliuio ſola nō ſufficit ad pdendum
poſ.Nō ob.ꝙ vſ ꝙ obliuio faciat pdere poſ.qꝛ illud eſt verꝫ cum curſu tem
9 poris lōgi.d.l.furtum.§.fundi.¶ †Glo.que eſt ſup ℣.maxime arguit ſic
poſ.eſt inſiſtentia.cū ergo furioſus infans ⁊ dormiens naturaliter inſiſtant
rei.videnſ poſſidere.dicit gl.aliud eſt poſ.aliud detētatio ⁊ nō ois detenta
tio eſt poſ.qꝛ poſ.aut eſt ciuilis aut naturalis. ⁊ reqritur corpus ⁊ animus
ad eā apphēdendā.d.l.iij.in prin.ſed in detētatione large ſumpta nō req
riſ aīus ſic ⁊ furioſus ſic ⁊ aſinus ſtat in fundo.⁊ ſic loquiſ hec lex.no.gl.ꝙ
detētatio large ſumpta cōphendit oēm poſ.⁊ videbitis glo.in.l.iij.§.ex
10 ꝯtrario que vult ꝙ etiam ciuiliter poſſidēs dicatur detinere.¶ †Glo.ſup ver.
eam rem.innuit ꝙ ſi poſſeſſ.eſſet iuris non poſſit acquiri per pupillum ſine
tutoris auctoritate.tñ poteſt ſine tutoris auctoritate vſucapere.l.ſequitur.
§.pupillus.j.titu.i.que tamen eſt iuris.l.homo liber.ad finem ſ.titul.i.ſic
ſtipulando poteſt ſibi pupillus acquirere.inſti.de aucto.tuto.in princip.⁊
ſtipulatio eſt ius.l.ſi vnus.§.pactus ne peteret.in ver.ius verſatur in ſtipu/
latione.ſ.de pac.¶ Ad hoc vltimū poteſt dici ꝙ ſtipulatio eſt ius.vt acci
piſ in.d.§.pactus.ſ.ius pp ſolēnitatē in ea introductā.⁊ ſic accipiſ hic vel
11 vſ ius:qꝛ reſultat ius ex ea.¶ †Jtē ſubdit gl.ꝙ poſ.que p aliū acquiriſ plu
rimum hʒ iuris.vt.l.poſſeſſio quoqʒ.iuxta prin.j.e.qꝛ p eū multa acqruntͥ
fictione iuris.⁊ in his vbi ꝯcurrit fictio.pares ſunt furioſus ⁊ infans.vt.j.e.
l.§.itē acqrimus.vt in peculiaribus in qbus acqrit ſeruus dño furioſo ſicut
infanti dño.qꝛ ēt ignorāti queriſ.ſed hic nō eſt fictio.qꝛ ea de qbus ſic tracta
mus de acqrēdo p noſmetipſos ſunt facti que cadere poſſunt in infantē.nō
autē in furioſum.qꝛ infans intellectū hʒ furioſus nō.vñ infans ſine tut.auc.
poſ.ſibi querit furioſus ſine curatoris auctoritate nō.¶ Glo.vlti.opponit
de lege donatarꝫ ⁊ remittit ſe.cōis ſolu.eſt ꝙ ibi loqſ in locatious circa que
ēt ꝯueniret intellectus infantis.vt.ſ.dixi.Uel vt pe.dixit tex.ibi loqͥ in poſ.
tradita p aliū infanti.¶ Hic in eo q apphendit p ſe poſ.nimirꝫ ſi tūc reqri
tur ꝙ ſit ꝓximus infantie.i.j.x.annum cum dimidio.vt ſupra declaraui.

1 Dominium licet ex contractu inutili non ſit tranſlatum.tamen transfertur
poſſeſſio per traditionem.
2 Poſſidere non dicitur mulier rem ſibi a marito donatam.
3 Lex cornelia fingit circa ea que ſunt facti.
4 Poſſeſſio an ⁊ quando transferatur vel non ex inutili ꝯtu.
5 Poſſeſſio an ⁊ qñ transferaſ ex ꝯtu locationis ſeu conductionis.
6 Poſſeſſio non transferſ ſi dñs ⁊ poſſeſſor ꝯduceret ab alio rem ſuam ⁊ con
ſtitueret ſe illius nomine poſſidere.
7 Teſtm̄ in quo qs inſtituit aliū ſubſtituēs ꝙ ſi vnq̄ ꝯtingeret mutare teſtm̄
⁊ tunc donabat oia bona ſua.non vʒ donatio in caſu mutationis teſtamēti.
8 Preceptum guarentigie in teſtamentis per notarium appoſitum non ha/
bet executionem paratam quando inſtrm̄ in quo eſt appoſitum ſit nullum.
9 Contractus quando eſt nullus vel ſimulatus.tunc impedit tranſlationem
poſſeſſionis ⁊ dominij.
Dñium an ⁊ qñ transferatur ex contractu inutili hic plene dicitur.
10 Dolus dans cauſam ꝯtui reddit ꝯtum ipſo iure nullum.
11 Preter legem vel ꝯ legem quando quid dicatur.
12 Sta.ꝙ burgēſis clauaſſij non poſſit alienare fundū in foreuſes.ſi alienauit
13 in forēſem ꝯtus eſt nullus rōne ſtatuti.ſʒ an ex illo ꝯtu tráſferaſ ſaltē poſſ.
14 Sta.ꝙ talis nō poſſit obligari nō pōt ēt obligari transferendo poſſeſſionē.

1 **Si vir.** †Lʒ ex ꝯtu inutili ñ ſit tráſlatū dñiū.tñ tráſferſ poſ.p tradi
tionē ⁊ volēs a ſe abdicaſ poſ.lʒ ī aliū nō tráſferat tñ a ſe ab
dicat.h.d.¶ Premitte ꝙ iter maritū ⁊ vxorē ē ꝓhibi
ta dōatio ne nimio amore ſe ſpoliēt.l.i.⁊ q̄ſi p totū.ff.⁊
C.đ do.iter vi.⁊ vx.¶ Caſus ē maritus donauit vxori
rē vel poſ.⁊ poſ.tradidit.an ex hoc vxori acqraſ poſ.⁊
iuriſcōſultus dicit ꝙ ſic.Jbi qm̄ res facti opponiſ qūo
tráſferſ poſ.cū hic ꝯtus iure ciuili ſit iprobatus ⁊ vſ ꝙ
hec traditio poſ.eſt facti nō iuris.vñ nō potuit infirma/
ri iure ciuili qđ nō pōt faceſ vt res facta ſit nō facta.Jbi
⁊ qd attinet rñdeſ alteri tacite obiectiōi.ſ.ꝙ q̄uis ſʒ ve
ritatē lex nō poſſit facere factū nō eē factū.tñ pōt facere ſm
fictionē.ſ.ꝙ ille q nō eſt natus hēaſ ꝓ nato.vel ille q nō
ē mortuus hēaſ ꝓ mortuo.poſſʒ ē hic ſic eſſe fictio.Ad
hoc rñdeſ hec fictio nō dʒ introduci vbi nō reſultat vtili
tas ⁊ effectus:ſʒ rō quare nō vʒ donatio inter vi.⁊ vxo.ē
ne mutuo amore ſe ſpoliēt.vñ ſi vir vxori donauit ⁊ tra/
didit cū voluerit a ſe abdicare poſ.ea deſtitut⁹ eſt vñ nō
eēt effectus dicere poſ.nō eſſe tráſmiſſaꝫ.qꝛ cū nō voluit
maritus poſ.ꝓtinus illā amiſit.poſſumus ergo diceſ ꝙ
ſit tráſlata in mulierē.¶ Ex iſto tex.no.ꝙ ex inutili ꝯtu
nō ipediſ tráſlatio poſ.de quo.j.poſt gl.plenius dicā.⁊
ad hoc ſp allegaſ iſte tex.Scđo no.ꝙ ad fictionē non re
curriſ qū nō hēt effectū iuris.Tertio ⁊ vltio no.ꝙ poſ.
2 eſt facti.de quo dixi in pn.l.nſe.¶ †Gl.i.arguit de.l.ſi
eū.l.vltima.in pn.ſ.de do.inter vi.⁊ vxo.vbi mulier reꝫ
traditā ex cā donatiōis nō vſ poſſidere.đ quo dicit dicē
dū eſſe vt ibi in gl.⁊ ibi multe danſ ſo.⁊ vltima ibi ē tenē
da vʒ ꝙ inſpectu exitu ⁊ effectu mulier nō vſ poſſidere.
nā cū maritus poſſit reuocare donationē ⁊ repetere reꝫ
donatā ea nō vſ poſſideri a muliere ſicut vſ in.l.q actio/
nē hʒ.j.de reg.iur.ꝙ q actionē hʒ rē vſ hēre.ſʒ hic iuriſcō
ſult⁹ loqſ nō habito reſpectu ad exitū.ſʒ habito reſpectu
3 ad pñtē ſtatū.†Gl.ſup ℣.nō pt.arguit de.l.lege cor.ſ.đ
teſ.vbi.l.cor.fingit circa ea q̄ facti ſunt.ſ.ꝙ q deceſſit ho
die apō hoſtes fuerit mortu⁹ pma hora captiuitatis ⁊ fi
ctiōe poſtliminij reuerſus ad ciuitatē fingiſ ſp fuiſſe ī ciui
tate tñ h ē facti.vñ ſicut ibi fingit lex.cur ergo nō potuit
h fingere iſtā rē nō eē traditā.gl.dicit ꝙ fallit ī fictiōe.l.
cornelie ⁊ ī fictiōe poſtliminij.⁊ i.l.i.ī pn.C.de rei vx.ac.
vbi lex fingit mulierē dotē ſtipulatā fuiſſe ſibi reddi.⁊ tñ
ſtipulari ē facti.bar.⁊ alij poſt eū alr rñdēt ad ꝯriū gl.vʒ
ꝙ vt pſimū fictio ꝯſiaſ circa factū.l.q ī vtero.ſ.de ſta.ho.
vbi hſ ꝙ q ī vtero ē hſ quo ad ei⁹ cōmodū ꝓ nato.⁊ tñ eē
natū vel nō eē ē qd facti.¶ Uñ dicit bar.fictio fingit cir/
ca factū.ſʒ nō hʒ locū niſi qñ reſultat iuris effect⁹.vt ī exē/
plis.ſ.dictis.ſ.vt hēat teſti factionē capt⁹ ab hoſtib⁹ quā
alɑs nō hēret niſi fictio oparetſ.vt.l.i.§.exigit.ſ.đ bo.poſ.
ſʒ tab.ſic ⁊ ī.l.i.C.de rei vx.ac.vt mulier repetere poſſit
dotē actōe ex ſtip.Sʒ h nō reſultaſſʒ aliqs effect⁹ cū dōa
tio ſit ꝓhibita a iure ⁊ aīus mariti erat a ſe abdicaſ poſ.
quo caſu pdiſ q̄uis in recipiētē nō transferaſ.l.qđ meo.
§.ſi furioſo.j.e.remaneret ergo ſpoliat⁹ marit⁹ oio poſ.
4 nimirꝫ ſi tex.voluit ꝙ apō mulierē rēaneat.†Ex gl.bar.
op.qꝛ vſ ꝙ ex inutili ꝯtu nō tráſferſ poſ.l.iubemus.§.ſa
ne iuſtia.C.đ ſa.ſan.ec.vbi ex ꝯtu iutili fcō p ꝑlatū eccle
nō iteruenientib⁹ debitis ſolēnitatib⁹ nō tráſferſ poſ.Ad
qđ rñdet bar.dupl̄r.pmo ꝙ ī.l.ꝯria poſ.capiſ ꝓ ꝓpeta
te.vt ī.l.ij.C.de ꝓh.l.iterdū.j.de ℣.ſi.l.locorꝫ.C.đ om.
agro deſer.li.xj.⁊ dixi ī ru.ſ.đ no.op.nū.¶ Scđo dicit
⁊ magis no.vʒ ꝙ ex inutili ꝯtu reglr tráſferſ poſ.vt h.⁊
l.ꝙ vxor.j.e.Fallit qū pſona q̄ celebrauit ꝯtū ē talis ꝙ
nō potuit alienare rē.qꝛ tūc ex inutili ꝯtu nō tráſferſ poſ.
Sic loqſ.l.ꝯria.qꝛ ꝑlat⁹ nō pt facere deteriorē ꝯdōnē ec
cle tráſferēdo poſ.eccle ī aliū vt ibi.⁊ ī.c.pſbyterorꝫ.de
re.ec.nō ali.vñ lʒ pupil.cū tutoris auctē nō poſſit iſto iu
re ēt fundū aliēare ſine decreto iudicis.l.i.⁊ q̄ſi p totū.ſ.đ
re.eo.⁊.l.lex q̄ tutores.ſ.đ admi.tu.tñ pup.cū ſola tuto
ris auctē oēꝫ poſ.poterit tráſferre.l.poſt pupillū a ꝯrio
ſenſu.j.e.⁊.eſt gl.quā ad hoc ſūme no.imo.j.ꝓ empto
re.in.l.ij.§.ſi a pupillo.quā ibi bar.nō negat eſſe verā in
ſe.⁊ in.l.pupillus.ſ.ti.i.vbi ſi eſt ꝯtus factus a pupillo
⁊ tradita ex eo poſ.nō tráſferſ poſ.eo qꝛ pupillus reglr
2 nō eſt pſona habilis ad dñium tráſferendū dicam cras
5 Scđo do.vobis ad predictā limitationē vltra doc.hic ⁊

¶ Dicā credo addē lu.ro.ꝯſcerpſi.vbi ponit an ſtāte ſtatuto ꝙ nō valeat alienatiōe rerꝫ minorꝫ ipſo iure niſi ſeruatis ſolennitatibus a iure cōmuni reqſitis an transferaſ dñium ⁊ poſ.in emētem.de quo ī ꝓ Cep.ꝯſi.iiii.

notabilis eſt niſi ille qui eēt dñs ⁊ poſſeſſor ↄduceret rē
a ſuã a nõ dño ⁊ nõ poſſeſſore ēt ſciēter[a] q̃ no. qm̃ lʒ regu
lariter ex ↄtu ↄductõis ſi rē aliquã a te cõduco trãſferat̃
in te locatorē poſ. quã ego cõductor hēbã: qr̃ cõductio ē
ficta traditio. l. quedã mulier. de rei ven. l. interdũ. §. fi.
j. e. tñ qñ ſum poſſeſſor ⁊ dñs ⁊ cõduco ab alio hic ↄtus
eſt ex toto nullus. l. qui rē. C. loca. l. neqȝ pignus. j. de re
gu. iur. ⁊ ex tali ↄtu nullo nõ trãſfert̃ quouis mõ poſ. ita
dixit ſignãter Bar. in. l. ſi aliquã. in ſcḋo mēbro princi
pali. j. eo. vbi ad hoc ſubtiliter inducit tex. in. l. ei a quo
j. ti. i. vbi ſi q̄s dñs cõducit a poſ. rē ſuã operat̃ ↄductio
vt in ↄducētē trãſferat̃ poſſeſſio. d. l. ei a quo. multoma
gis ſi cõductor eſt dñs ⁊ poſſeſſor dʒ opari. vt cõductor
retineat poſ. ⁊ eam nõ pdat qr̃ illud qḋ opat̃ acqſitionē
de nouo multomagis opat̃ retentionē. l. ij. §. ꝙ ait. j. d̄
ſupficie. ⁊ in regula cuĩ danius. de re. iur. in. vj. l. inuitus
§. i. j. de re. iur. Unde ↄcludit ibi Bar. ꝙ reſpectu poſ.
nõ opat̃ ↄtus aliqḋ ſicut nec dñium. Quod cõfirmo ꝑ
id qḋ ſignãter dixit Bal. in. l. nõ dubiũ. in. x. oppo. C. de
legi. ſ. ꝙ ex ↄtu nullo nõ impedit̃ poſ. tranſlatio. verū
vbi ↄtus eſſet imediata cã poſ. trãſlatiõis. tũc impedit̃
trãſlatio poſ. alle. d. l. ſi rē aliquã j. eo. melius ꝓbat̃ in. l.
ſi q̄s aũ ꝟ. ſiquidē nũmo vno. j. eo. vbi ſi q̄s poſ. precario
locauit ⁊ validus fuit ↄtus ꝑ ꝙ precariũ naturalis poſ.
eſt apud rogantē ⁊ ciuilis apud ↄcedentē. l. ⁊ hʒ. §. cum
qui. j. de preca. deinde cõduxit nũmo vno que cõductio
nulla ē. Per talē ↄductionē poſſidēs poſ. naturalē trãſ
fert in ↄducētē. vñ firmũ manet precariũ. Sʒ hic tex. lo
quit̃ qñ traditio erat imediata cauſa poſ. naʒ ſi maritus
donauit ⁊ tradidit ex cõtractu nõ trãſferebat̃ poſ. ſed ex
traditiõe ſingulariter. l. cũ hr̃edes. in fi. j. eo. ſed qñ ↄtus
eſt imediata cã poſ. nõ traditio. vt i cõductiõe fundi quē
poſſideo ſi ↄtus eſt nullus nõ trãſfert̃ poſ. vt ꝓbat̃ opti
me in. d. l. ſi q̄s ante hēris tex. nr̃m declaratũ ꝙ hʒ locū
eo caſu qñ traditio fuit immediata cã poſ. tranſferende.
6 ¶ † Juxta predicta Bar. in. l. ꝙ meo. in princ. j. eo. per
eundē. l. ei a quo. dixit ꝙ ſi dñs. ⁊ poſſeſſor cõduceret ab
alio rem ſuã ⁊ ↄſtitueret ſe illius noīe poſſidere ꝙ ex con
tractu ⁊ cõſtituto nõ precedit habilis cã ad trãſlationē
poſ. ⁊ iõ nõ põt trãſferri poſ. d. l. ei a quo. qr̃ ↄſtitutũ eſt
7 imediata cã trãſlatiõis ⁊ ↄtus ↄductõis. ¶ † Per hoc
decidi põt vnũ ꝙ Bal. in. c. ij. in ti. de ſeudo dato inuicē
le. cõmiſ. relinquit indeciſum: vbi dubitauit pone feci te
ſtamētum in quo te hēdē inſtitui ⁊ ſubieci ꝙ ſi vnꝗ̃ ↄti
geret me mutare teſtm̃: ex nũc donabã tibi oĩa bõa mea
⁊ cõſtituebã ea tuo noīe poſſidere. nã ↄtus donatiõis ē
nullus ⁊ inualidus: qr̃ vr̃ factus in pena mutatiõis teſta
menti. l. ſtipulatio hoc mõ ↄcepta. j. de ꝟ. ob. ⁊ plene de
clarat Bar. in. l. ſi q̄s in prin. teſta. de lega. iij. ⁊ alij in. l.
ſancimus. C. de teſta. vtrũ ſi mulier ⁊ precariū ipm̃ erit
nullũ. adeo ꝙ poſ. nõ trãſferat̃: an nullitas ↄtus impe
diat poſſe trãſferri. qr̃ ex cõſtituto alʒ trãſfert̃ oĩs poſ. ci
uilis ⁊ naturalis. vt hr̃ in. l. qḋ meo. in prin. j. eo. ex preca
rio trãſfert̃ ciuilis ⁊ apud me naturalis remanet. l. inter
b dum. j. eo. ⁊. d. l. ⁊ hʒ. j. de preca. Ex ſupradictis[b] Bar.
in. d. l. ſi rē aliquã. dicit ꝙ vr̃ nõ trãſferendi poſ. ꝙ etiā
in ꝓprijs terminis illius. q. firmauit Bal. in. l. ex teſtõ.
C. de fideicõ. motus tñ ſola rõne. d. l. ſtipulatio hoc mõ
cõcepta. qr̃ ſicut principale. ſ. donatio eſt nulla: ⁊ nullas
c vires opat̃: ſic ⁊ acceſſoriũ: ⁊ ſic ↄſtitutum erit nullum.[c]
8 ¶ † In ſimili Bal. in. l. ſi abſẽtis. C. ſi cer. peta. dicit ꝙ ſi
ex forma ſtatuti preceptũ guarētigie in inſtrũs per nota
riū poſitũ hēat executionē paratã: vt in partibus tuſcie
ſi ↄtus principalis eſt nullus: preceptũ guarētigie inſer
d tum in eodē inſtrõ: vt acceſſoriũ nullius erit momēti.[d] nõ
obſtãte ſtatuto predcõ. alle. l. fi. ff. de cõſti. pec. quã repu
tat in hoc ſingularē. Colligit̃ ergo ex premiſſis ꝙ qñ tra
ditio nõ eſt imediata cã poſ. ex ↄtu nullo impedit̃ trãſ
ferri poſ. ¶ Itē habetis ꝙ vbi ↄtus principalis eſt nul
lus et iuxta ↄtũ eſt appoſitũ precariũ vel cõſtitutũ non
tranſfert̃ ex eo poſ. ⁊ nullitas principalis ↄtus impedit
trãſferri poſ. ex acceſſorio: ſic poteſt limitari tex. noſter.
9 ¶ † Inſuper põt limitari tex. nr̃ ſm Ang. hic qr̃ ſi ↄtus
ſit nullus rõne ſimulatiõis talis nullitas impedit trãſla
tionē dñij. ⁊ ēt trãſlationē poſ. quãtũcũqȝ res tradita ſit
alle. tex. ſingu. in. l. emptor. ff. de aqua plu. ar. ibi tñ tex.
hoc nõ dicit idē dicit Ange. in. l. ſi dona. C. de colla. vbi
allegat eundē tex. bar. melius loq̄ vr̃ in. d. l. pretor dixit.
vbi ſimulata eſt traditio nõ tranſfert̃ poſ. ſicut ex ↄtu ſi
mulato nõ trãſfert̃ dñium. d. l. pretor. Et in dubio dicit
Barto. preſumã ſimulatam eſſe traditionē ſicut ↄtus
e principalis erat ſimulatus.[e] alle. in ar. l. cũ propria. C. ſi
q̄s alte. vel ſi. qḋ eſt notandũ. ſed vbi apparet traditionē
nõ eſſe ſimulatã lʒ appeat ↄtū eſſe ſimulatũ ſi traditio
vera eſt nõ impedit̃ trãſlatio poſ. per tex. nr̃m. hec vr̃ ve
ra ↄcluſio ſm quã debetis intelligere ꝟba Ang. hic. Ad
do Bar. in. l. quēadmodũ. C. de agri. ⁊ cēn. li. xj. ⁊ Bal.
in. l. emp. C. plus vale. ꝙ agit̃. ⁊ in. l. i. C. de ſuffr. ⁊ in. c.
10 i. §. calidis. in ti. de ꝓhi. feu. alie. ꝑ fede. ¶ † Juxta pri
me dicta Bar. hic tetigit plenius ꝙ̃ alibi an ex inutili ↄ
tu trãſferat̃ dñiū: in quo ↄcludit. aut ↄtus eſt inutilis
rõne pendētis ↄdõnis: vt ſi ꝓmiſi tibi rem dare ſub ↄdõ
ne: pendēte ↄdõne do rem: trãſfert̃ dñium. l. dotis. §. fi.
cũ. l. ſe. de iure do. l. ſub ↄdõne. j. de ſoluti. ⁊ ēt ſi ante nu
ptias dos tradat̃: trãſfert̃ dñium in ſpõſum. qm̃ tñ hʒ cõ
dõnē ſi nuptie ſequãtur. l. ſtipulationē. ff. de iure do. aut
ↄtus eſt inutilis alia rõne ⁊ tũc aut ↄtus eſt pter legem
aut ↄ. ſi preter legē ⁊ tunc ſi lex non reſiſtat dēt m eſt ex ta
li ↄtu trãſferri dñium. l. mutũ. ⁊ ibi glo. C. ſi q̄s alte. vbi
ſi maritus vt nuncius mulieris emit rem noīe mulieris
ↄcipit ꝟba in ꝑſonã mariti. tñ dʒ nũcius ↄcipere ꝟba in
ꝑſonã ↄſtituētis cũ: vt dñs meus emi a te ⁊c. ſic nũcius dʒ
interuenire vt nudũ inſtrm̃. l. q̄ aũt. §. fi. ff. de cõſti. pecu.
vñ ibi dr̃ ꝙ q̄uis hic ↄtus fuerit male cõceptus ꝑ mari
tum. tñ ſi poſ. traditio fcã eſt mulieri hec opat̃ trãſlatio
nē dñij in mulierē: nõ obſtãte ꝙ ↄtus ſit inutilis: qr̃ lex
nõ reſiſtit. Sed colligit̃ ex no. ꝑ gl. in. l. ↄtus. C. de fide
inſtru. vbi ↄtus nõ dr̃ ꝑfectus abſolutus validus ⁊ effi
cax anteꝗ̃ ſit abſolutus ⁊ ꝑfectus a ptibus: ſi tñ interim
res tradit̃ trãſfert̃ dñium ex illa putatiua cã: qr̃ nõ erat
ↄ legē: ſʒ lex ſibi ſi nõ aſſtebat. Aut ē ↄ legē. qr̃ eſt ↄ legē
reſiſtentē. tũc ex inutili ↄtractu iprobato a iure. cũ lex re
ſiſtit nõ trãſfert̃ dñium. l. nõ dubiũ. ad fi. nõ violãdo lr̃aſ
11 C. de legi. ¶ † Fallit dicit Barto. vbi lex vltra pcederet
dando remediũ ad recuperãdũ dñium vel aliud per qḋ
appet ex le. dñiū trãſferri: vt in. l. elegãter. in prin. ff. de
dolo. nã ↄtus initus dolo partiũ. eſt initus ↄ legem: qr̃
dolus malus eſt ꝓhibitus. l. i. ⁊ fere ꝑ totũ. ff. de dolo ⁊
ſi eſt dolus dãs cãm ↄtui bonefidei reddit ↄtractū ipo
iure nullũ. l. iij. §. fi. ff. ꝓ ſoc. ⁊. d. l. elegãter. ⁊ tñ trãſfert̃
dñium ex traditiõe. d. l. eleganter. vbi ſeruus dolo fuit
traditus ⁊ ſi manumiſſus eſt ab emptore adeptus eſt li
bertatē ⁊ ſic fuit trãſlatũ dñium: qr̃ alʒ emptor ſeruũ alie
num manumittere nõ põt. l. ſeruo alieno. C. de manu. te
ſta. Unde glo. in ꝟ. locũ. in. d. l. eleganter. in prin. dicit
ꝙ ex ↄtractu inutili trãſfert̃ dñium ſubſecuta traditio
f ne.[f] his ꝟbis vtitur Bar. hic que videtur ſatis poſſe de
fendi. q̄uis ipſe idē in. d. l. nõ dubiũ. aliter loquat̃. mĩ ñ
ꝟba placēt. Et de hoc tangit̃ ꝑ Bar. ⁊ plenius ꝑ Bal. in
d. l. eleganter. in fi. principij. ⁊ ibi ꝑ Jac. de bel. ꝑ bal. in
12 d. l. vnica. C. de ſuffra. † Quãdo qḋ dicat̃ ↄ legē vel pre
ter legē videatis ꝑ Bal. in. l. cũ lex. j. de fideiuſ. ⁊ in. l. i. j.
13 de noua. ⁊ ꝑ archi. no. xxviij. q. i. §. ex his. ¶ † Inducit̃
ēt ⁊ vltimo tex. nr̃ ad. q. ſtatuto cauet̃ ꝙ ciuis bononiē
ſis nõ poſſit alienare fundũ in forēſem. alienauit. i. vēdi
g dit in forenſem[g] ↄtus eſt nullus ⁊ inutilis rõne ſtatuti:
an ex illo

a ¶ Etiã ſcienter. aduerte tu qr̃ do. alex. hic loqt̃ in ſciēter cõducēte forte nõ bñ di
cit ſʒ in cõducēte ignorãter ſic qr̃ nõ amittit poſſeſſionē q̄ ſine aĩo nõ amittit̃. l. ſi me
[illegible]. ⁊. l. quēadmodũ. j. eo. ſm glo. ⁊ cõiter doc. in. l. ſi rē aliquã. j. eo. q̃ʒ ate in.
de are. [illegible] ⁊ albe. ⁊ ſaly. in. l. ſi q̄s cõductiõe. C. locati. albe. in. l. ad ꝓbõne. ⁊ ſaly.
in. l. q rē. eo. ti. tenent q. d. l. ſi q̄s cõductiõe nõ pcedit in dño ⁊ poſſeſſore ↄducēte ēt
ſcienter qr̃ nõ
trãſferri poſ. in
locatorē. ⁊ vide
alex. l. d. l. ſi rē
aliquã. ⁊ adde
ꝙ. d. l. ſi q̄s cõ
ductionis pce
dit q̃ ad vtile
dñium lʒ nõ q̃
ad directū in
alio ſilo° ↄtī
bus vt i cõmo
datario depo
ſitario vſua
rio ⁊ vſufru
ctuario tutore
curatore ⁊ ge
ſtore ſm glo.
ibi ⁊ doc. qr̃ d̄
negãdo reſti.
dr̃ ſpoliare. ⁊
adde ꝙ ex. l. l.
[illegible] C. ſi
cer. pe. dicit ꝙ
ſile q hʒ rem
ab alio reſerē
do. qõnē dñii
⁊ dnegã. reſti.
rei ſue vr̃ eū
ſpoliare. idem
bal. pulchre in
l. nõ ab re. C.
vñ vi. ſferēdo
dx. in. c. qr̃ ad
agēdū. de re.
iu. li. vi. idem
pau. de ca. ad
ꝓpoſitũ in. d.
l. ſi q̄s condu
ctiõis. ⁊ in. l. ſi
rē alienã. ff. de
pigno. actio. ⁊
in. l. q rē. ff. de
poſ. ⁊ adḋ ꝙ
poſſeſſor ↄducē
do vr̃ a ſe ab
dicare poſſeſſio
nem ⁊ depone
re aliū poſſidē
di ⁊ in locato
rē trãſferre. l.
q bona. ⁊. l. in
terdũ in prin.
⁊. §. fi. ⁊. l. ſi an
te. j. eo. ⁊. l. ſi j.
de preca. qr̃ co
lonus nõ poſſi
det. l. i. C. cõ. d̄
vſuca. ⁊. l. [illegible]
colonus j. de
vi ⁊ vi ar. Et
ſic poſſeſſio ē va
cãs. l. ſi q̄s vi.
§. dñs. j. e. ex
go in ea ſtãdo
noīe locatoris
ſibi acqrit pol
ſeſſio. ſicut ſi
ipſe poſſeſſionē
apprehēdiſſet
d. l. interdũ
⁊. l. qḋ meo. j.
e. ex. in. l. q rē.
⁊ in. l. ad ꝓba.
C. loca. et ita
colligit̃ ex ver
bis glo. bar. ⁊
ange. in. l. ſi q̄s
ↄductiõe. dũ
approbant ꝑi
mã lec. in ↄdu
cente qui erat
dñs et poſſeſſor
et ſic de neceſ
ſitate trãſlatũ
poſ. in locato
rē. put tʒ bal.
in. d. l. ad ꝓba.

tionē ſicut et cõfeſſiõe trãſfert̃ poſſeſſio gl. bar. ⁊ doc. l. i. ab ↄtrariõe. j. de pac. ſtã. rur.
¶ Addũo. ¶ Unde ꝑ alex. de imo. in cõſ. ix. in fi. prin. in. v. vo. et hertho. ſoꝝ.
in conſi. et xi. incip. ꝑſeno. et in rõn. cclx. xvii. j. eo. volu. ¶ hoc duplo. conſtan.
b ¶ Ex ſupradictis. a ide ꝙ iõ eſt qr̃ trãſlatio poſſeſſionis ex ↄſtituto regulat̃ a na
tura ipſius ↄtus ſm bar. i. l. ꝙ meo. j. e. et i. l. nõ dubiũ. C. de legi. facit tñ ↄ qḋ no. bal. i
l. ad ꝓbationē
C. loc. vbi vult
ꝙ lʒ ↄtus cõ
ductiõis ſit nul
lus tñ poſſeſſio
et eo trãſfert̃
ñ rõne ↄtus lʒ
ex vi et rõne
actus poſſeſſiue
ꝑ alio et facit
qḋ no. bar. in
l. ſi fideiuſſor.
ff. de leg. i. vbi
lʒ vitiato prin
cipali vitiet̃ ꝙ
venit in ↄſeq̄
l. iii. §. ſi inter.
ff. de ſer. ruſti.
ꝑdio. tñ ſecus
eſt ſi põt inde
ei eque princi
paliter qr̃ non
vitiabit̃ tacitũ
ꝙ venit in cõ
ſequētiã. ſic et
cõfeſſio nõ an
nullabit̃ annul
lato principali
ↄtu. doc. i. l.
i. §. ſi q̄s in. ⁊
in. l. ſi ita ſtipu
latus. §. criſo
gonus. j. de ꝟ
bo obli. et qḋ
not. bal. i rub.
C. de cõſti. pe.
in. ii. col. fran.
curte.
c ¶ Erit nullũ
adde qḋ hanc
opi. cõprobat
lud. ro. multis
medijs eius
cõſi. clxxi. re
cta opi. oldra.
cõſi. cxiii. ⁊ el
cxxiv.
d ¶ Momēti
ideo dicit lu.
ro. cõ. xciii. ꝙ
cõfeſſio facta
vigore inſtrũ
nulli. eſt nulla
⁊ quelʒ clauſu
la in eo ſcripta.
e ¶ Erat ſimu
latus. adde lu.
ro. ↄſi. ccxiv.
f ¶ Traditio
ne. intellige ſi
tradēs erat do
minus vt ēt vo
luit ſalgo. cõ.
cxc.
g ¶ In foren
ſem. quid tũc
poſſit cõſequi
talis forenſis.
vide per lud.
roma. conſi.
ccccxix.

an ex illo ɔ̃ctu trāſferaſ ſaltē poſſ. Bal. in. l. ij. ꝭ. de iureiur. dicit ꝙ ſic ꝑ iſtū. §. Ro. ſeqtur illud dictū cū modificatione. ſ. ꝙ naturalis poſ. tm̄ trāſfert ſubſecuta traditione nō aūt poſ. ciuilis trāſfert apta ꝓducere ciuiles effectus puta acqſitionē ꝑſcriptionem vel acqſitionē fructuū. Mouet ꝑ. l. ex initio ꝛ qḋ ibi gloſ. j. ad. l. cor. de fal. ꝛ ꝑ. l. ij. §. ſi a pupillo. j. pro emptore. qcquid ſm eū dixerit Ang. in. l. is cui bonis. j. de v̄b. obli. Cū ſupportatione puto Ro. vehemēter errare in eo qḋ dicit ſolā naturalē poſ. trāſferri. ꝛ ita ēt intellexit tex. nſm qꝫ dū dicit ꝙ nō pōt preſcribere fateor nō ex rōne ſua ſꝫ ex eo qꝫ vbi lex improbat alienationē ꝛ vetat alienari ē vetat ēt ꝑſcribi. l. alienationis. j. de ver. ſigni. l. ſi fundū. ff. de fun. dota. l. vbi lex cū glo. ordi. ꝛ ibi plene doc. j. tit. i. vñ ſi ſtatutū ꝓhibet alienari ꝓhibet ēt ꝑſcribi per fortēſem ſed bñ trāſfert ciuilis que regulꝛ cauſat acqſitionē fructuū l. iij. §. ex ɔ̃rio vbi glo. j. eo. tm̄ ex iſto contractu inutili trāſfertur poſ. ciuilis cāns acqſitionē fructuū. l. de fructibus. ꝭ. de do. inter vi. ꝛ vxo. ꝛ. l. fructus ꝑcipiēdo. ꝭ. de vſu. Hoc ꝓbo ēt ꝑ. l. ij. quā ibi Bal. reputat mirabilē. C. ſi quis ignorē mino. eē ſine decre. cōpa. vbi glo. vult ꝙ ſi aliqs emit rē minoris ſine decreto ꝛ ſic ɔ̃ctus erat nullus tm̄ bonafide emit qꝛ putat ſibi licere ꝛ qꝛ putat eū maiorē acqrit fructus. Et ſubdit gloſ. ꝙ nō ſemꝑ ꝓcedūt a pari rees nō pōt vſucapi vel ꝑſcribi ergo nō pōt qs fructus ex tali re facere ſuos ſed dicit diſtinguēdū aut vſucap. non ꝓcedit rōne defectus ꝛ vitij realis qꝛ violēta uel furtiua ꝛ non facit fructus ſuos aut eſt defectus rōne deficiētis ſolēnitatis qꝛ nō interuenit debita ſolēnitas uel rōne ꝑſone ꝛ nō ꝓcedit hec cōparatio in hoc eſt notabilis dicta glo. ꝛ ꝑdicta confirmo ꝑ tex. nſm hic in ſi. qꝛ rō hic vr̄ eē ꝙ iſte ꝑdat poſ. qꝛ aīo noluit retinere eam ſꝫ in aliū trāſferre militat multomagis in ciuili poſ. ꝙ̄ in naturali ergo ex illo ɔ̃ctu inutili trāſfert ciuilis ꝛ ēt naturalis ꝛ cauſat fructuū acqſitionē. Et ꝙ in caſu huius. §. trāſferaſ ciuilis ꝛ naturalis poſ. vr̄ uelle gl. in. l. ſi cū qui la. ij. ꝭ. de do. inter vi. ꝛ uxo. ubi glo. opponit de. l. nr̄a ꝛ multas dat ſolones. inter alias eſt iſta poſſidet nālitꝛ ut hic ciuilꝛ ut ibi deinde dicit ꝙ poſſidet ſꝫ habito reſpectu ꝙ pōt auocari poſſeſſio hr̄ reſpectus ꝙ non poſſidet vñ vr̄ ibi glo. reprobare ſol. ſolū ꝙ ex inutili ɔ̃ctu nō trāſfert ciuilis ſed naturalis qꝛ ambe trāſferunt ɔ̃firmo ēt qꝛ pupillus ſine decreto cū tutoris auctoritate nō pōt fundū alienare tm̄ ſi fecerit cū tutoris auctoritate ꝑdit poſ. ciuilē ꝛ naturalē. l. poſ. pupillus. j. eo. ꝛ gl. in. d. l. ij. §. ſi a pupillo. j. pro emp. quā ad hoc Imo. reputat multū no. ¶ Unde ex ɔ̃ctu inutili trāſfert naturalis ꝛ ciuilis poſ. qḋ verū eſt ēt ſi tractamus de poſ. rei mobilis per. l. ſi rē mobilē. j. e. ubi ēt ignorās ꝑdit eā dūmō ſit extra rē ꝛ ꝙ hec poſ. cadat in rē mobilē eſt tex. in. l. iij. §. nerua filius. j. eo. ꝛ vidimus in ꝑn. l. nr̄e. ¶ Idē ꝙ trāſferaſ ois poſ. voluit ēt gl. i. d. l. ij. §. ſi a pupil. j. ꝓ ēp. Nec ob. l. is cui bōis. j. de v̄. ob. vbi is cui bōis interdcm̄ ē ñ pt̄ alteri rē tradere vt ꝓdigꝰ ꝛ ſine traditione nō trāſfert poſ. l. iij. i ꝑn. j. e. qꝛ dicet dicūt dy. ꝛ alij. ꝙ ñ po-
14 teſt tradere. ſ. quo ad diuj trāſlationē. ¶ † Queſtio aūt quā ibi format Ang. ſ. ſi ſtatuto caueſ ꝙ talis nō poſſit obligari nō poteſt ēt obligari trāſferēdo poſ. differt a qōne nr̄a qꝛ hic dr̄ res nō poſſit alienari hoc caſu pōt trāſferre poſ. ꝑ tex. nſm aliud ſi dicit ꝙ talis nō poſſit obligari qꝛ tūc ſicut pupillus nō pōt obligari ſine tutoris auctoritate ergo nō pōt ciuilē poſ. ꝑdere ſine tutoris auctoritate. d. l. poſ. pupillus. j. e. vñ alia eſt. q. Ange. ꝛ diuerſa a. q. nr̄a. ¶ Ol. ſuꝑ v̄. nudā vult ſm Barto. ꝙ hec res que fuit donata a marito nō erat mariti ſed aliena. iō vex eſt trāſferatur poſ. Ex quo colligiſ vna rñſio ad. l. ſi qs an. ꝭ. de dona. inter vi. vbi maritus tradēs ex donatione vxori: vxori poſ. nō acqriſ ex traditione qꝛ ibi fuit donata res ꝓpria mariti hic aliena. Hanc natur hoc cōiter per ſcribētes qꝛ maritus pōt rē alienā donare vxori. l. ſi vir vxori. j. de dona. qꝛ maritus non ſit pauperior nec mulier ditior. vnde ceſſat rō. d. l. i. de dona. inter vir. ꝛ vxo. ꝛ qa donās ſi inceperit a traditione nō teneſ de euic. l. ariſto. §. labeo ꝭ. de dona. l. ij C. de euic. vñ nō vr̄ effici paupior qꝛ dñs rei pōt eam repetere ꝛ maritus non tenetur de euic. vnde talis donatio non eſt improbata. ꝛ ſic hic intellectus non conuenit littere nr̄e qꝛ non eſt improbatus a iure hic cōtractus vt. ꝭ. i nſum eſt ꝛ tamen hic tex. dicit ꝙuis ſit improbatus ꝛc.

1 Poſſeſſio poteſt nobis acquiri per alias ꝑſonas ꝙ̄ per nos vt ꝑ filios ꝛ ſeruos noſtros.
2 Poſſeſſio acquiritur monaſterio per monachum.
3 Poſſeſſio an acquiratur per monachum putatiuum.
4 Procurator inhabilis an poſſit conſtitui cum poteſtate ſubſtituendi alium habilem.
5 Uocem qui non pōt dare noīe ſuo an poſſit dare procuratorio nomine alterius.
6 Poſſeſſionē an poſſiꝫ mihi acqrere per filiū vel ſeruū putatiuū.
7 Poſſeſſio rerum peculiarium acquiritur patri ꝛ domino etiaꝫ ignoranti: ſed quid in rebus non peculiaribus. an notis acquirātur ignorātibus apprehēſis per ſeruum vel filium.
8 Poſſeſſio nobis acquiritur per ſeruū alienum quē bona fide poſſidemus. ex duabus cauſis.
9 Poſſeſſio an ꝛ quando poſſit nobis acquiri per ſeruū alienum bona fide poſſeſſum.
10 Poſſeſſio ꝛ dominium an poſſit mihi acquiri per ſeruum.
11 Poſſideri an poſſit per me ſeruus meus qui aufugit a me.
12 Poſſeſſio an poſſit acquiri per ſeruum cōem ſingulis dñis.
13 Seruus an per ſtipulationem poſſit acquirere inſolidū vnicuiqꝫ dominorum.
14 Uſufructuarius an dicatur poſſidere fundum in quo hꝫ vſumfructum.
15 Pater qua rōne poſſidet per filium ſi filium non poſſidet.
16 Poſſeſſionem an poſſim mihi acquirere per ſeruū impuberem vel nullum intellectum habentem.
17 Poſſeſſio an nobis queratur per ſeruum furioſum.
18 Brauium ſi equus primus peruenerit ꝙuis ante cecіderit ſeſſor an equus ſolus debeat habere brauium.
19 Sta. ꝙ qui primo peruenerit ad brauiū cum equo vel ille cuius primus equus ꝑuenerit ad Brauium quō intelligatur.
20 Procurator inhabilis an poſſit conſtitui cum poteſtate ſubſtituēdi alium habilem.
21 Poſſeſſio an poſſit queri pupillo per ſeruum auctoritate tutoris ꝛ quando ꝛ quomodo.

1 Item acquirimus. † Per ſuum ꝛ filiū ex cauſa peculiari acquiritur nobis ēt ignorātibus poſ. ꝛ vſucapiēdi ɔ̃ditio. Item ꝑ ſeruum ꝛ liberū hoīem bona fide poſſeſſuꝫ a nobis poſ. acqrimus ac ēt ꝑ ſeruū cōeꝫ ꝛ fructuariū dū tm̄ ſane mētis exiſtant nobis ēt pupillis acqriſ. h. d. vſqꝫ ad. §. ꝑ ſeruū qui in fuga. Caſus talis eſt. vidi ꝙ ꝑ noſmetipſos poſſumꝰ poſ. acqrere an per alias ꝑſonas poſſumus ꝛ iuriſcōſultus dicit ꝙ ſic. Et exēplificat in ſeruo ꝛ filio nr̄o in ꝑtāte nr̄a exn̄tibus qui ſi apprehendant poſ. nr̄a eſt poſ. ꝛ ſi in rebus peculiaribus ex qua aliā rē acqrāt apprehenſa poſ. illius rei per ſuū vel filiū acqriſ poſ. prī ꝛ dño ēt ignorātibus qꝛ ſuus ꝛ filius itelligunſ poſſidere res peculiares voluntate dñi vel prīs. Et infert ꝙ ēt ſi ſuus dñi eſt furioſus ꝛ inſanus acqriſ dño talis poſ. per ſuū qꝛ tales ignorātibus eqparantur ꝛ acqriſ ēt vſucapiēdi ɔ̃ditio ſic heres ad quē ſpectat ſuus hereditarius emit rem ꝛ apprehendit reꝫ acqritur poſ. heredi. In v̄ ſi. ſed ꝛ per eum acqritur ēt nobis poſ. per ſeruū quē bona fide poſſidemus ꝙuis in veritate nō ſit noſter ſi tm̄ putamus eū eē nr̄m. Item ſi liberū hoīem poſſidemus tanꝙ̄ ſeruū ꝛ ſic putamus eū eſſe nr̄m nobis acqritur poſ. per eū. ſecus ſi mala fide eū poſſidemus ꝛ tūc nō acqritur ēt v̄o dño illius ſerui. Sed ſi liber homo eſt nō acqritur ſibi poſ. nec poſſidēti eum. Ibi item per ſeruum cōem queriſ poſ. nobis ſicut per ꝓpriū ſeruū ꝛ ēt iſolidū poteſt ſeruus vni dño acqrere ſi ita agat in acquiren. poſ. ꝛ exꝑmat ſicut pōt ſtipulari vni dño ſi ita agat ꝛ exꝑmat. Item per ſeruuꝫ hēmus ſi ex opa eius querit poſ. Nec ob. ꝙ eū non poſſidemus naturalꝛ ꝛ ciuiliter qꝛ per filiū nobis qriſ quē tm̄ nō poſſidemus cum liber hō nō poſſideaſ. Ibi ceterū ꝑdicta ꝙ vbi per aliā ꝑſonam nobis acqriſ poſ. dꝫ intelligi vt talis ꝑſona hēat intellectū poſſidēdi ꝛ tūc nobis qriſ. vñ furioſus ſuus mihi non qrit poſ. nec eā apprehēdit ſecus ſi impuberē miſero ad acqrendū poſ. ꝓ me qui pōt mihi poſ. acqrere dūmō intellectū hēat ſicut pōt pupillus maxime cū tutoris auctoritate acqrere poſ. Item per ancillam nr̄am qriſ nobis poſ. ſicut per ſeruū. Item pupillo qriſ poſ. per ſeruū ſuū impuberē vel puberē dūmō tm̄ tutor eū iuſſerit ire in poſ. ꝛ ſic tutor auctorauerit hic eſt caſus lego litteras. ¶ Ex prima pte no. caſum vbi ignorātibus nobis acqriſ poſ. vt per ſuū vel filiū ex cā peculiari vtrū aūt per ꝓcuratorē nobis ignorantibus queraſ poſ. dicā. j. e. l. §. per ꝓcuratorē poſt gloſ. ¶ Scdo ꝑ filiū nr̄m nobis poſ. qriſ ꝙuis eū nō poſſideamus vt j. e. §. ver. per eū. ſecus tm̄ eſt in ſuo quē nō poſſidemus qꝛ nō ac

Alexan. de imo. ſuꝑ pma. ff. noui.

2 quirit nobis poſ. rei apprehenſe p eũ ꝟ. ꝛ ſi p eũ. ¶ † Facit ad q̃ō
nem de monacho monaſterij florẽtini q poſſidebat a monaſte
rio bononieñ. ꝙ acqrat monaſterio florentino ꝙuis ab eo non
poſſideat q̃ñ hec acqſitio reſult et nõ ex poſ. ſꝫ ex iure monaſti
ce ptãtis ſicut ex iure pa. ptãtis ꝛ iſtũ p tex. dicit pau. de ca. ꝙ ꝙ
eſt notãdũ ſi eſt verũ. ¶ In ꝯriũ allego Bar. in. l. i. §. ſi fructua
rius ꝛ expꝛeſſius Bar. in. l. ſi cõis ſuus ita in pn. iij. q. j. de ſtipu.
a ſer. vbi voluit Imo. ꝙ acqrat monaſterio poſſidẽti [a] eũ q̃ñ ex
opis ipſius monachi aut ex rebus monaſterij poſſidentis fieret
acqſitio ſicut dicimus in ſuo qꝛ ſm eũ eqparari võr monachus
ꝛ ſuus quo ad acqrendũ vt eſt gl. in. l. cũ hẽdes. §. ſi. j. e. ꝛ cũ illa
deciſione Bart. in. d. l. ſi cõis ſuus ita trãſit Ro. in. l. ſi qs mihi
bona in pn. ſ. de acq. here. hũ facit ꝙ dicã in ꝓxime ſeqnti not.
¶ Tertio no. in ꝟ. ſed ꝛ p eũ ꝙ p ſuũ putatiuum acqrit nobis
poſſeſſio. ſꝫ nõ acqrat nobis p filiũ putatiuũ. l. p eũ. j. e. l. iuſto. in
3 pn. j. ti. i. ¶ † Et iſtud ſilr facit ad notabilẽ q̃ōnẽ an p monachũ
putatiuũ acqrat monaſterio putãti ipm eẽ monachũ de quo vi
de Io. an. in addi. Spe. in tit. de ſtatu mona. in rub. in ꝟ. pbr̃
leus. vbi diſtinguit an ex re monaſterij putatiui acqſiuerit ꝛ acq
ritur monaſterio putatiuo quẽadmodũ dicimus in ſuo vſuario
qui vſuario acqrit ex eius re. ſ. vſuarij. l. p ſeruũ. in pn. j. de vſu ꝛ
habi. ſecus ſi ex opa eius ꝛ cũ dicta deciſione Io. an. trãſit ꝙ ro.
Tamẽ Bar. ꝯrium tꝫ in. d. §. ſi fructuarius cũ ꝯcor. ſ. alle. qꝛ ſi
ue ex opa monachi ſiue ex re putatiui monaſterij ſemp acqritur
monaſterio putatiuo ſeu poſſidẽti eũ ſicut in ſuo vſufructuario
per iſtũ tex. ꝛ ita tꝫ Ro. in. d. l. ſi qs mihi bona in pn. De q̃ q̃ōne
ẽt vide Ang. ꝛ Imo. in. l. liber hõ. in pnc. ſ. de hẽdi. inſti. ꝛ per
Abb. in. l. qcqd. j. eo. per. d. Ant. in. c. ſi. de reg. Paul. de ca. in
l. per eũ. j. eo. hũ faciũt no. per Barto. in. l. ſi ſuus teſtõ. j. de ſti
pu. ſer. ꝛ in. l. ij. §. ſi. ſ. de bo. poſ. ſm tab. Et veritas deciſionis
huius ꝛ ꝓxime p̄cedentis pẽdere vr ad hoc. vꝫ an monachus in
acqrendo eqparet filio an ſuo de qua dubitatione dicam. j.
§. ꝓximo. vbi tãgit p Bar. Quarto no. ex iſto tex. in ver. cetex
ꝙ in actu expediẽdo p miniſtrũ neceſſaria eſt habilitas miniſtri
ſaltẽ quatenus facti eſt pꝫ hic ſuꝰ vt nobis acqrat poſ. opꝫ ꝙ ha
beat habilitatẽ facti. ſ. animũ ꝛ corpus. d. l. iij. in pn. l. quẽadmo
dum. j. eo. ꝛ hec duo ſunt quid facti. ſ. eodẽ. l. i. §. i. ꝛ. l. bonõ
dei. §. i. ſ. tit. i. ꝛ Bar. in. l. ſi is qui pro emptore. in. x. col. j. tit.
ꝓxi. ꝙuis ſuus nõ habeat habilitatẽ iuris qꝛ poſſeſ. eſt iuevt di
xi in pnci. huius. l. iõ nõ põt poſſidere. l. ꝙ ſuus. j. eo. ſꝫ ſolũ põt
detinere. l. ſtipulatio iſta. §. hec quoqꝫ. infra. de ꝟb. obli. vnde
ad ea que ſunt iuris ſuus nõ hꝫ habilitatẽ ſed opꝫ eũ hẽre habili
tatẽ facti ad acqrendũ dño vt hic qꝛ ſuus furioſus dño nõ acq
4 rit qꝛ nõ hꝫ animũ vt hic. ¶ † Et inducit per Bar. ad q̃ōnẽ an
poſſim ꝯſtituere inhabilẽ ꝓcuratorẽ ad ſubſtituẽdum aliũ habi
b lem. [b] Bar. hic ꝛ in. d. l. ſi is qui pro emptore circa pe. char. de
vſuca. vr adherere doctrine ſingularis. gloſ. in cle. ſi religioſus.
de ꝓcura. vbi querit an inhabilis poſſit cõſtitui ad ſubſtituẽduꝫ
habilem ꝛ dicit ꝙ aut erat inhabilis oĩno ipſo iure ꝛ nõ põt con
ſtitui qꝛ nõ poteſt facere aliũ habilem. ar. c. iudex ab apoſtolica.
in ſi. de offi. dele. li. vj. vbi iudex recuſatus vt ſuſpectus ꝛ ꝓnun
ciatus ſuſpectus vt inhabilis nõ poteſt delegare cãm ꝛ ſic alium
facere habilem. Aut erat inhabilis ꝓpter defectum licẽtie qꝛ nõ
poteſt eſſe ꝓcurator ſine licentia ſupioris vt monachus vel reli
gioſus ꝛ poteſt monachus cõſtitui ꝓcurator ad alium eligẽduꝫ
dũmodo licẽtia interueniat ſuperioris. d. clemen. ſi religioſus
aut erat inhabilis ope exceptionis vt miles. l. ita demum. l. mi
litem. C. de ꝓcu. ꝛ dicit gloſ. iſti ꝙ poteſt cõſtitui talis inhabilis
ad cõſtituendum habilẽ. ar. d. c. iudex ab apoſtolica. in pnci. vbi
iudex delegatus a papa ante recuſationem ſꝫ ſit ſuſpectus nõ eſt
habilis. ideo cãm poteſt alteri ſubdelegare ſic hic. Eſt doctrina
illius ſingularis glo. ꝛ ſequũtur eã doc. in locis que. j. dicam. Et
limitat eã Bar. ꝙ vt ꝓcedat q̃ñ qs cõſtituit ꝓcuratorẽ inhabileꝫ
vt in locũ ſui ſubſtituat aliũ ſed ſi cõſtituo te nũciũ meũ inhabi
lem vt tu cõſtituas alium ꝓcuratorem habilẽ dicit Barto. ſatis
eſt ꝙ iſto caſu hꝫ habilitatem que cõſiſtit in facto ſꝫ non habilita
tem iuris ideo põt alium cõſtituere. Probat ipſe ꝓcurator in
acquirẽ. poſ. preſtat nudũ miniſteriũ. l. qḋ meo. §. ꝓcurator. j. e.
qꝛ non acquirit poſ. ꝓmo ꝓcuratori. deinde dño ſicut in actione
cuius directã querit ſibi vtilẽ dño cedit. vt in. l. poſ. quoqꝫ. §. ſi.
j. eod. plene in. §. ſi qs alij inſti. de inuti. ſti. l. pe. ſ. de neg. geſt.
ſed imediate quãdo procurator poſ. acquirit imediate queritur
dño. d. l. ꝙ meo ſic ergo ſi conſtituo te nuncium ad conſtituen
dum procuratorẽ nõ eſt radicatũ fundamentũ in pſona nũcij qꝛ
nũcius preſtat nudũ miniſteriũ. l. qui aũt. §. ſi. cũ. l. ſeq. de ꝯſti.
pec. vñ ꝯcipit ꝟba in pſonã dñi. vt ibi Bar. declarat ꝓcu. in pſo
naꝫ ſuã: ſꝫ ꝓcuratorio noĩe. vñ ſꝫ preſtet nudũ miſteriũ dũmõ ha
beat habilitatẽ facti põt aliũ ꝯſtituere ſicut hic ſeruus q eſt habi
lis inhabilitate iuris. vt in pñn. l. nſe dcm̃ eſt: ꝛ cũ hac modifica
tione p Bar. hic tradita trãſit Ang. ꝛ Pau. de ca. ꝛ Ro. hic. ſꝫ
Io. de imo. dicit ſi putare hãc limitationẽ Bar. verã. qꝛ vr ꝯ tex.
in. dcã cle. ſi religioſus. in ꝟ. cõſtituere vel ſubſtituere. vbi nõ fit
dña inter cõſtituo ꝛ ſubſtituo. Subſtineo Bar. ꝛ rñdeo dupl̃r.
Primo ꝙ in. dcã cle. ſi religioſus. nõ erat habilitas etiã quate
nus facti eſt qꝛ religioſus nõ hꝫ velle nec nolle: ꝛ ſic nõ hꝫ animũ
xij. q. i. ſi dicatis. c. ſi religioſus. de elec. li. vj. ꝛ ſentit hãc rñſionẽ
Bal. in. l. i. in. iij. col. ſ. de ꝓcu. Scḋo qꝛ tex. ibi loqt q̃ñ qs con
ſtituit religioſum ꝓcuratorẽ. ſed hic Bar. nõ loqt ſic: ſed dicit ſi
cõſtituo te nũcium meũ: qꝛ tũc ꝙuis ſis inhabilis. tñ ad ꝯſtituẽ
dum habilem poſſum hoc facere ꝛ ponderat Bar. ꝙ ad verbũ
nunciũ: qꝛ ꝓcurator ꝛ nũcius in acqrẽda poſ. nõ differũt: qꝛ pre
ſtant nudũ miniſteriũ. d. l. ꝙ meo. vñ hic tractat de acq. poſ. in
qua ſatis eſt ꝯcurrere habilitates quatenus facti ſunt: nõ quate
nus iuris ſunt vt dixi. ſ. Unde põt alteri acqrere. vñ bar. loqt i
cõſtituẽte nũcium qui pſtat nudũ miniſteriũ. vt in. d. l. q aũt. §. ſi
na. ſed in ꝓcuratore eẽ acqſitionẽ poſ. ſibi ꝓmo q̃rit deinde dño
querit vt videbimus notatũ in. l. poſ. §. ſi. j. e. Cũ ergo cle. ſi re
ligioſus. nõ loquat in cõſtituẽte nunciũ dicemus eã nõ obſtare.
Et de hac q̃ōne ẽt videatis Bal. vbi trãſit cũ gl. in. d. cle. religio
ſus. ꝛ Ang. in. l. inſtitutio talis. ff. de cõdi. inſti. ꝛ Bal. poſt ex.
in. l. ꝙ qs. ſ. de ꝓcu. ꝛ cano. in. c. poſt ceſſionem. ad ſi. de ꝓba.
5 ¶ † Ad eandẽ q̃ōnẽ vide ſimilẽ deciſionẽ Io. an. in. c. ꝙ alicui.
in mercurialibus. de re. iur. li. vj. vbi hr an q ex defectu ordinis
nõ põt dare vocẽ noĩe ſuo poſſit eam dare ꝓcuratorio noĩe alte
rius. ꝛ que tradunt p Io. and. in addi. ſpec. in ti. de iſtru. edi. §.
nũc ꝟo aliqua. ꝟ ſi ꝟo inſuper. vbi ſimilẽ nota. q̃ōnem ponit.
6 ¶ † Glo. ſuper ꝟ. filiũ. arguit de. l. per eũ. j. eo. vbi per filiũ pu
tatiuũ nõ poſſumus nobis poſ. acq. gl. fatet ꝛ intelligit text. hic
per vex. Nõ ob. ꝙ per ſeruũ putatiuũ nobis querit vt hic i tex.
ergo per filiũ putatiuũ videbat nobis queri poſſe: qꝛ dicit aliud
eſſe: ꝛ rõ diuerſitatis ponit in. l. iuſta. in pn. j. ti. i. vꝫ qꝛ ꝓpter fre
quentes venditiones ſeruoꝝ facilius decipi poſſumus in ſeruo
7 putãdo nr̃uꝫ. ſꝫ adoptiões ꝛ arro. nõ ita frequẽter fiũt. ¶ † Pro
expedi. glo. ſup ꝟ. peculiariter. Quero dr̃ hic pri ꝛ dño querit
poſ. rerũ peculiariũ ẽt ignorãti qd in rebus nõ peculiaribus: an
nobis acqrant ignorãtibus apprehẽſis per ſeruũ vel filiũ. ꝛ di
cit ꝙ quidã tenẽt ꝙ nõ. vt. j. e. l. iij. §. ſaltus. l. pegre. §. queſiũ
j. eo. tñ ꝯrium tꝫ glo. ſ. ꝙ in his idẽ ſit ꝙ in poſ. aliaꝝ rerũ p tex.
j. e. l. ꝙ ſeruus. vbi ſit ſolũ dñia inter poſ. iuſtã vel iniuſtã: qꝛ ſi iu
ſta nobis ignorãtibus querit. alr̃ nõ idẽ ꝓbat p. §. itẽ nobis.
inſtit. per quas pſo. no. acq. vbi p ſeruũ querit dño ẽt inuito eẽ
pecu. ergo multomagis ignorãti. vt ibi. ꝛ. l. q põt. j. de re. in. l.
iiij. §. illud. ſ. de fideicõ. lib. Nec obſtãt ꝯria: qꝛ intelligunt quo
ad effectũ poſ. ſ. quo ad vſucapiẽdũ ad qḋ reqrit acquiri ſcienti
ꝙ fallit in rebus peculiaribus. l. ii. j. pro ſo. ꝛ hec opin. cõiter ap
ꝓbat p doc. hic glo. ſup ꝟ. intelligit. ar. de. l. ſtipulatio iſta. §. hi
ꝛ. §. he quoqꝫ. j. de ꝟ. obl. ubi ſeruus nõ poſſidet: ſed detinet ꝛ
rñdet ꝙ hic accipit poſſidere p detinere. ꝛ cõiter ſumit detine
re large ut uidiſtis. in. §. i. in. gloſ. maxime. ſ. eod. ubi intel
ligitur ſeruus poſſidere. ſ. dño ſed ſibiipſi nõ. ꝛ ita eſt de mente
Bar. hic. ꝛ ẽt glo. ſup ꝟ. pmiſerimus. ar. d. l. quã tuberonis. §.
ſunt. ꝛ in. §. alia. de pecu. le. ubi nõ eſt neceſſe ſeruo cõcedere pe
culium. ſed ſatis eſt ꝙ dñs tolleret. glo. fatet ꝯrium. ſ. ut intelli
git uerbũ pmiſerimus. i. expꝛeſſe uel tacite: ſꝫ nõ intelligit libera
admiſtratio peculij ꝯceſſa. ſ. ut poſſit donare. ut i. d. §. ſũt ꝛ i. §.
alia. ¶ Glo. ſup ꝟ. igit q̃rit an ꝟbũ igit referat ad ꝓxie dcã. ꝛ
dicit nõ: qꝛ infans ꝛ furioſus nõ hñt uolũtatẽ. dicã cras. ¶ Gl.
ſup ꝟbo uſucapiũt. ar. de. l. labeo. in ſi. j. ti. i. vbi furioſus per ſe
nõ põt icipere vſucapere. ergo nec per ſeruũ põt. hic autẽ furio
ſus ꝛ infans nõ pñt p ſe incipere poſſidere nec uſucapere. ut. §.
ꝓxi. ſ. ꝛ ſine poſ. nõ ꝓcedit uſuca. l. ſine poſ. j. ti. i. hic ãt duo uſu
capiunt per ſeruũ coꝝ ꝛ rẽ peculiarẽ. igit ꝛc. glo. dicit ſolue ut
ibi. ¶ Ibi rñdet ꝙ illa lex intelligit q̃ñ rõe uitij realis nõ poteſt
qs rẽ illã vſucapere nec p ſe nec p ſeruũ. ſed ubi eſt defectus rõe
intelligentie ut in infante ꝛ furioſo nõ ꝓcedit illa regula: hec cõi
ter approbat. ¶ Glo. ſup ꝟ. hois. querit a quo tpe incipit hẽs
vſucapere

a ¶ Poſſidẽti. adde videndaꝫ per pe. de ancha. conſil. cccxxvi.

b ¶ Habilem adde videduꝫ ꝙ do. de ro. in recollectio per berlenga. ſub tit. de ſentẽtia excõ. p ancha. vnum verbuꝫ conſilio. cexv.

vſucapere rē cuius poſſ.apprehēdit ſeruus hēr̄ditarius.⁊ dicit
8 poſt aditā hēreditatē.l.ſi.§.ſi.j.tit.i.❡†Glo.ſup ꝟ.ſed ⁊ p eum.
arg.de.§.nō ſolū.inſti.p quas pſo.no.acq.vbi p ſeruū alienum
quē bona fide poſſidemus ex duabus cauſis nobis acqrit vt ex
re nr̄a vel hec opis ſuis.ẜ dr̄ ꝙ idiſtincte acqrit.glo.facel p.d.
§.nō ſolū reſtringi text.nr̄m.Querit ēt gloſ.qd erit de alijs re⸗
bus acqſitis extra illas duas cāo.gl.dicit ꝙ ꝓprietatē qrit dn̄o
ſi eſt liber acqrit ſibi dn̄ium.poſ.aūt dictarū rerū nulli qreret hic
ſeruus vel liber hō ab alio bonafide poſſeſſus all.l.hō liber inſi.
ẜ.ti.i.Caſus ergo hic eſt ꝙ dn̄ium ſine poſſ̄io querit qꝛ ꝟo dn̄o
ſerui acqrit dn̄ium ⁊ tn̄ nō poſ.ſed poſ.nulli querit.Idē in libe
ro hoīe ab alio bona fide poſſeſſo q ſibi dn̄ium qrit nec eſt mirā⸗
dum vt.j.dicet in gl.in ꝟ.nec ꝟo dn̄o qꝛ nō eſt de ſubſtātia ⁊ eēn
tia acqſitionis dn̄ij poſ.qꝛ pōt ſine poſſeſ.acqri.vt.l.cū hr̄des in
ꝑnc.j.eo.l.a ticio.j.de fur.l.ſi.C.de ſac.ſan.eccle.l.ſi fundum ſu
pra de fundo dot.vbi ſi oīs poſſ̄io ciuilis ⁊ naturalis ꝑdij mu⸗
lieris eſt apud aliū tn̄ ſi mulier cū marito in dotē tradit fit dota⸗
le ꝙ eſt trāſferre dn̄ium.l.dotale.ẜ.de fun.do.⁊ tn̄ poſ.nō tranſ
ferī qꝛ vtraqꝫ ciuilis ⁊ naturalis erat apud aliū vt ibi apparet.
9 ❡†Limitat tn̄ glo.hec ſupradicta vz ꝙ ſuus aut liber hō bo.
fi.poſſeſſus extra has duas cāo dn̄ium querūt aut dn̄o aut ſibi li
bero hoī ſꝫ poſ.nulli vt ꝓcedāt niſi ageret ẜ bon.fi.poſſeſſus vel
liber hō vt poſſeſſori vel ſibi aut alteri acqreret ⁊ talis ratū hēat
⁊ tūc ei tāꝙ̄ negocioꝝ geſtor acqreret poſ.vt.l.cōis ſuus.§.ij.
j.eo.l.ſi me in vacuā.§.ſi.j.e.l.nunꝙ̄.§.i.j.ti.i.hec eſt notabilis
limitatio ad.d.§.nō ſolū.inſti.p quas pſo.no.acq.vbi nō acqui
rit alien⁹ ſuus bona fide poſſeſſus poſſidēti niſi ex duab⁹ cauſis
vt ibi.Fallit qn̄ ſuus gereret ſe vt acqreret bonafide poſſiden⸗
ti.qꝛ poſ.eius noīe apphēderet qꝛ tūc ēt extra dictas duas cāo ei
acqrit ratū hn̄ti.Et ſubdit gl.ꝙ ēt idē erit in ꝓprietate qꝛ ſuus
alien⁹ bona fide poſſeſſus extra dictas duas cāo ſi acqrit animo
acqrendi bonafide poſſeſſori dn̄ium nō acqrit tūc ꝟo dn̄o ſꝫ bo⸗
nefidei poſſeſſori.Idē in libero hoīe bona fide poſſeſſo acqrenti
dn̄ium bonefidei poſſeſſori eo animo ⁊ in hoc gl.eſt no.Idē eſt
de mēte glo.i.in.l.i.C.eo.⁊ a doc.cōiter approbat ⁊ per Jo.de
imo.hic ſimplr̄.Sed ipſe idē Jmo.tꝫ ꝯ̄riū in.l.pōponius.§.ſi li
ber infra.e.ſ.ꝙ extra dictas duas cāo nō poſſit ſuus alienus bo
na fide poſſeſſus acqrere poſ.bona fide poſſidēti ꝗ̄uis noīe ſuo
acqrat per.d.§.ſi liber.qui varios hꝫ intellectus ⁊ ibi ſequit gl.
nr̄am ⁊ ꝗ̄tum ad ꝓprietatē ibi Jmol.nō facit mētionem de gl.
nr̄a ⁊ ibi rn̄debo ad illū tex.ponēdo aliā lec.⁊ aliū intellectum ꝙ̄
ibi Jmo.ponat.Subdit glo.hic dn̄ium vel poſ.queri bona fide
poſſidēti vel cuius noīe querit dominium vel poſ.quādo ille cu
ius noīe queſitum eſt ratū habuit talē acqſitionē.l.ſi ego.ẜ.de
10 neg.geſt.❡†Glo.ſup verbo nec ꝟo dn̄o querit dr̄ hic p ſuum
a me mala fide poſſeſſum nō querit mihi nec ꝟo dn̄o poſ.que⸗
rit qd de dn̄io ⁊ dicit ꝙ quidā tenēt idē qꝛ ſi nō acquiritur poſ.
nec dominiū quaſi dominium nō poſſit eſſe ſine poſſ̄ione.l.cū
res.C.de ꝓba.tn̄ ꝯ̄rium ꝯcludit.ſ.ꝙ ſi ꝟo dn̄o dn̄ium querit
per.d.l.hō liber.inſi.ẜ.tit.i.vbi acqri pōt dn̄ium ſine poſſ̄ione
per.d.l.hō liber.inſi.ẜ.tit.i.vbi acqri pōt dn̄ium ſine poſſ̄ione
tn̄ ibi loqtur in ſuo bonafide poſſeſſo.Ad idē alleg.l.qcqd.j.e.
vbi lꝫ nō poſſideā illū tn̄ dn̄ium per eū acqro.⁊ alia plura iura
allegat ⁊ hec glo.cōiter approbat ⁊ faciunt iura que allegāui in
glo.in ꝟbo ſed ⁊ p eū ⁊ ibi allegaui iura que ꝓbant dn̄ium ſine
poſ.queri.Deinde arg.d.l.ſi ſuus.inſi.ẜ.tit.i.tn̄ dicit gl.expo
11 ne vt ibi.❡†Glo.in ꝟbo poſſidet.arg.d.l.ſi cui.§.lꝫ.ẜ.de libe.
cā vbi vr̄ ꝙ ꝗ̄uis ſuus nō poſſideat a me tn̄ mihi acqrit poſ.vt
ſi a me aufugit.cuius ꝯ̄rium ẜ dr̄.Glo.tn̄.ꝙ in ꝯ̄rio nō poſſide
bā ſeruū exiſtētē in fuga.ſ.naturaliter ſed ciuilē retinebā animo.
vn̄ per eū acqro poſ.i.erū per eū apphēſarū ẜ tex.loqtur quādo
animo ⁊ corpe deſii eū poſſidere nō mirū ſi mihi per eū nō queri
tur poſ.Deinde arg.d.l.cū hr̄des.§.itē quero.j.e.vbi liber hō
nō pōt poſſideri.hic dr̄ ꝯ̄rium ⁊ dicit ꝙ ꝯ̄riū ꝓcedit qn̄ credo eū
ſeruū ſecus ſi ſcio eum liberū ⁊ eum nō poſſideo vt hic.❡†Glo.
12 ſup ꝟbo ſinguli arg.⁊ dicit ẜ per ſeruū eūdem ſinguli dn̄ij acqui⸗
rere pn̄t poſ.ex quo ſequit ꝙ ſuus ſingulis pōt acquirere inſoli
dum.ẜ.l.iij.§.ex ꝯ̄rio.j.e.vbi duo inſolidū eādē rem ⁊c.Et di⸗
cit intellige hic ſinguli pn̄t poſſidere nō aūt iſolidū ambo ſed qꝛ
poteſt vni acqrere tn̄ vel alteri tātum.vbi aūt non eſt actū ꝙ vni
inſolidū querat ſed ſimplr̄ ſtipulat ſuus cōis dicit gl.oīe vt in.l.
ſi ſuus cōis ſic ſtipulet.j.de ſtipu.ſer.qꝛ pro rata portionis dn̄i⸗
13 ce vnicuiqꝫ dominoꝝ.❡†Deinde glo.qrit vtrū per ſtipulatio⸗
nem ſerui poſſit ſuus acqrere inſolidū vnicuiqꝫ dominoꝝ ⁊ di
cit ꝙ ſic all.d.l.ſi ſuus cōis ſic ſtipulet.j.de ſtip.ſer.qꝛ pōt ſtipu
lari.x.vbi ex dominis ſuis ⁊ eadē.x.alteri dn̄o ſicut in duobus
reis ſtipulādi vꝫ ſtipulatio ꝗ̄uis vniuſqꝫ inſolidū ſtipulet dari
ſibi.l.i.ij.⁊.iij.j.de duo.re.an aūt ſol.vnius liberet alios ex ma
teria.l.ij.⁊.iij.ẜ.ō duo.re.⁊.l.ex duobus.in vltima als la penul.
14 eo.tit.⁊ melior eſt ꝯditio ꝑuenietis per litis.ꝯte.❡†Glo.ſup
ꝟbo nō poſſidemus ar.d.l.naturalr̄.in ꝑn.j.eo.vbi vſufructua⸗
rius poſſidet fundū in quo vſufructū hꝫ ſꝫ hic dr̄ ꝙ quis ſeruū
vſufructuarium nō poſſidet gl.dicit.l.nr̄am.ſuppleri p.l.ꝯ̄riam
ſ.nō poſſidemus ciuiliter ſꝫ naturalr̄ ſic lꝫ qdā teneant ꝙ vſufru⸗
ctuarius nec ciuiliter nec naturalr̄ poſſidet ipſam rē ſꝫ ciuiliter ⁊
naturalr̄ quaſi poſſidere dr̄ vſufru.ſm gl.in.l.aut p̄tor.§.itē ei.
ẜ.ex q.cau.ma.Item emphyteota vaſallo ⁊ ſic de ſimilibus.hic
nō dicā ſed in.l.naturalr̄ in ꝑnci.poſſ.⁊ videbimus ir.§.ex ꝯ̄rio.
15 de emphyteota ⁊ vaſallo vbi per glo.⁊ doc.tāgit.❡†Gloſ.ſub
ver.nec filius.qrit qua rōne pr̄ poſſidet p filiū nō poſſidet ⁊ dicit
ꝙ iſtud eſt rōne pr̄ie ptātis.l.quicqd.j.e.Subdit Bar.ꝙ lꝫ pr̄
nō hēat poſ.pſone filij tn̄ dr̄ hēre quaſi poſ.ꝓprie ptātis in filiū
⁊ filius ꝯ dr̄ in quaſi poſ.pr̄ie ptātis.Sicut in ſimili dicimus in
quaſi poſ.libertatis ſeu filiationis vt in.l.circa.ẜ.de ꝓba.⁊ not.
glo.in.l.qdā.eo.tit.in.l.i.§.per hāc.et.l.ſ.de rei ven.Inde eſt in⸗
terdictū poſſeſſoriū itroductū.ſ.de liberis exhibēdis.l.i.j.de li⸗
16 be.ho.exhi.⁊ quaſi p totū.❡†Gl.ſup ꝟ.pupillus.qrit hic dr̄ ꝙ
p impuberē poſſum mihi acqrere poſ.ſ.p ſuū impuberē quid ſi
nullū intellectū hꝫ an idē erit.gl.dicit ꝙ ẜ intelligit de pupillo q
intellectū hꝫ vt innuit lr̄a ꝓxime ꝑcedēs.Scd̄o dicit ꝙ ꝗ̄uis non
hēat intellectū tn̄ p eū mihi acqrit ⁊ tn̄ faciet mea iuſſio ꝗ̄tū ad tu
toris auctoritas.all.j.e.l.ꝗ̄uis.§.inſano.Et rn̄det ad lr̄am ꝓxi
me ꝑcedētē ꝙ dꝫ intelligi ꝙ nō acqrit p ſuū qui eſt furioſus ſꝫ
impubes lꝫ nullū intellectū hēat pōt tn̄ p eū nobis poſ.acqri.hec
vltima opi.gl.dānat p bart.⁊ cōiter doc.hic ⁊ ꝑcedet ab erronea
opi.de qua in gl.ẜ.e.l.§.i.vbi lꝫ ꝙ īfans cū auctoritate tutoris
poſſit acqrere poſ.lꝫ nullū intellectū hēat tn̄ ibi tenuī ꝯ̄rium.Et
rn̄di ad.d.§.īfans ꝙ itelligit in eo q aliqualē itellectū hꝫ ſaltem
aptū ad illā rē p.l.in negocijs.j.de re iudi.qꝛ in apphēſiōe poſ
ſeſſionis requirit corpus ⁊ aīus.l.iij.in ꝑnc.j.e.vn̄ apphēdēs
nō hꝫ aīum vt.ẜ.e.l.i.§.i.ibi dormiētis nec iteruenit corp⁹ eius
qui iuſſit nec hūit habilia inſtr̄a poſſ̄ionis quatenus eſt facti que
debēt ꝯcurrere.vnde nō pōt ſibi acqrere poſ.p impuberē ſuū.
17 ❡†Querit gl.an p ſuū furioſum qrat nobis poſ.ſi hoc eſtimat
tradēs dicit gl.ꝙ qrit ſm Azo.qꝛ ſi tradit res nūcio vel ꝓcura⸗
tori meo vt deferat ad me rē ⁊ tradēs tradit eo aīo vt mihi qrat
lꝫ intētio nūcij vel ꝓcuratoris ſit vt mihi nō qrat tn̄ mihi acqrit
eo inuito.l.q mihi donatum.ẜ.de do.ergo ⁊ ignorāte inſtr̄o ſeu
miniſtro vt eſt furioſus qꝛ ſi nobis acqrit inuito aliquo multo⸗
magis ignorāte vt in.l.q inuitus.j.de reg.iur.l.iij.§.illud.ẜ.de
fideicō.liber.In hac vlt.q.Bar.⁊ Ang.Jo.de imo.⁊ Pau.de
ca.hic tenēt fallam eē ꝯcl̄onē gloſ.qꝛ nō qrit poſ.ſi tradit ſeruo
meo furioſo.Mouētur qꝛ ſi dormiēti in manu ponat res ſeu
poſ rei.Manus eſt ꝓximū inſtr̄m ad poſ.⁊ tn̄ nō acqrit poſ.ſic
hic ſi furioſo ſuo meo tradat poſ.nō qrit mihi ꝗ̄uis tradēs ge⸗
rat vt mihi acquirat ſicut in dormiēte.als aūt ſeqret dicit ipſi
ꝙ ſi rē ſeu poſ.rei ponerē ſup lapidē ea intētione vt lapis qreret
poſ.ticio ꝙ ticio poſ.qreret p lapidē qđ nō eſt dōm.Cō ꝯfirma
tur p regulā.d.l.in negocijs vbi furioſus nullū negociū gerere
pōt.Nō ob.arg.gl.dū dicit ꝙ inuito ꝓcu.cui tradit acquiritur
poſ.dn̄o cui acquiri voluit tradēs ergo idē ⁊ ignorāte qꝛ rn̄det
ꝙ verū eſt ꝙ qn̄ inſtr̄m eēt habile ⁊ pſona eēt habilis ⁊ eo inuito
⁊ ignorāte poſſet nobis acquiri ſꝫ qn̄ pſona nō eſt habilis vt hic
nō pōt acquiri ſꝫ ꝑinde eſt ac ſi nulli traderet quo caſu nō acqui⸗
reret poſ.ergo nec in caſu nr̄o.❡†Hec iducūtur ad qō.de equo
18 currēte ad brauiū ſine regatio ſeu ſeſſore ſi equus ꝑmus ꝑuenit
ad brauiū ꝗ̄uis añ ceciderit ſeſſor an equus ſolus dēat brauiū
hēre ⁊ vr̄ dōm ꝙ ſic p.l.i.§.queſitū.j.de aqua quotti.⁊ eſti.⁊.l.
qui fundū.ẜ.quēad.ſer.amit.vbi dr̄ ꝙ retinet poſ.ſuitutis aq
ducēde ēt p fundū ꝗ̄uis dn̄s fundi ignoret ⁊ nihil faciat.ſ.p fun
dū ad cuius vtilitatē aqua fluit ſic equus ille pōt acquirere bra⸗
uiū lꝫ ibi ñ ſit ſeſſor ſeu pſona.In ꝯ̄riū mouet dꝫ.p.§.nr̄m in ꝟ.
ceterū qꝛ equus aīo caret.iō non pōt acquirere ſicut ſuus furio⸗
ſus hic nō pōt acquirere.Nō ob.d.§.qſitū.⁊.d.l.qui fundū qꝛ
ibi tractat de retinēda quaſi poſ.ſuitutis nō de acquirenda.vbi
requirit aīus ⁊ corpus.l.iij.in ꝑn.j.e.⁊ hic.Bar.dicit iſtū text.
modicū facere qꝛ in.q.ꝑdicta tractat de implemēto ꝯdōnis et

vſ ꝯdõ ptãtiua quã fato ꝛ fortuna implere ſufficit.l.ij.ſ.de ꝯdi.
ꝛ demõ.¶ Tãdẽ ꝯcludit Bar.ꝛ añ eũ fuit opi.Dy.aduertẽ-
dũ eẽ qualr ꝓferãtur ṽba ſtatuti q: aut vſ ꝙ ille cuius equ° pri-
mo ꝑuenit ad brauiũ ꝛ tũc debit brauiũ dño equi ſ; ſi dicũt ṽba
ſtatuti illi qui pmo venerit ad brauiũ cũ equo deſ brauiũ ſi cõci
dit ſeſſor ꝛ equus venerit pmo ſine ſeſſore nõ daſ brauiũ equo.
19 ¶ †Quid in dubio vt ſi ſtatuti ṽba ſunt dubia vt q: dicit primo
veniẽti.Cy.in.l.gallus.§.ſi eius.ſ.de lib.ꝛ poſth.format hanc
qõnẽ ꝛ diſtinxit vt hic ꝑ Bar.vʒ eẽ attẽdẽda ṽba ſtatuti ꝛ ſubdit
in dubio eẽ attẽdẽdã mẽtẽ ſtatuẽtiũ que vſ eẽ virtus equi ꝛ pp
virtutẽ equi daſ brauiũ ꝛ ſic deſeruiẽdũ eẽ ſtatuti intẽtioni.c.in-
telligẽtia.ꝛ.c.in his.de ṽb.ſig. Pro hoc facit ꝙ ſatis eſt ꝙ prin-
cipalior ps ꝑuenerit arg.l.domũ.ſ.de ꝯtrahẽ.emp.iſpecta mente
ſtatuti q: equus attẽdiſ ex mẽte ſtatuẽtiũ q: de eius ṽtute diſcer
nẽda agiſ. Hec eſt cõis ꝯcl'o de qua vltra pdicta videatis ꝑ bar.
in.d.l.i.§.queſitũ.de aqua quotti.ꝛ eſti.ꝑ Dy.Ang.ꝛ Joã.de
imo.in.l.cũ ſuus.ſ.de ṽ.ob.allaui ẽt Cy.in.d.l.ſi eius ꝛ ꝑ Cy.
ꝛ Jmo.in.l.ij.ſ.de ꝯdi.ꝛ de.ꝑ Bal.in.l.q fundũ.ſ.quẽad.ſer-
ui.amit.ꝑ Ang.ꝛ Moder.in.l.cum qui nouiſſimus.ſ.ad tre-
bel.ꝑ Jmo.in.l duo ſocij.ſ.de here.inſti.ꝛ in.l.ſi duobus.§.i.
ſ.quẽad.teſta.api.ꝛ ꝑ Saly.in.l.nõ dubiũ.C.de legi.ꝛ ibi ap-
probauit illã ꝯcl'onẽ quã dixi poſt Bar.vt ſi ṽba ſunt dubia q̃a
dicãt detur pmo veniẽti ad brauiũ dʒ in dubio dari equo veniẽ
ti ſine ſeſſore que ꝯcl'o ẽt cõfirmari põt per ſupra allega. Jn ean-
dem ſniam inclinat Bal.in.d.l.quẽad.ꝛ Joã.de imo.in.d.l.ij.
20 vt hic.¶ †Jnducũt ẽt ſupradicta ad.q.quã heri dixi.vʒ ſi qs cõ
ſtituit inhabilem ꝓcuratorem ad ſubſtituẽdum habilẽ vtrũ poſ
ſit fieri ꝛ diſtingue vt heri dixi. Ad.q addo facere tex.in.l.cũ pa
ter.§.hereditatem el.i.de leg.ij.vbi deportatus non eſt capax
a hereditatis poteſt tamen ſibi dari poteſtas eligendi[a] heredem
dicendo inſtituo illum ex liberis meis quem elegerit titius de-
portatus.nam non poteſt eligi.l.i.C.de here.inſtitu.§.ſi depor
21 tati ſeruo.de leg.iij.põt tamẽ eligere futurum heredẽ. ¶ †Gl.
ſup verſi.auſſerit eum querit quid ſi tutoris auctoritate ſuus pu
pilli violenter occupat alicuius rei poſ.an poſ.pupillo queratur
glo.argumen.ꝙ non quaſi praue interponatur auctoritas.l.ij.
ſ.de auct.tuto.Jn contrarium determinat gloſ.per.l.is qui in
puteum.§.ſi tutor.quod vi aut clam.ꝛ.l.meminerint.C.vnde
vi.ꝛ.l.ſi vi me.ſ.de vi ꝛ vi ar.Barto.hic tranſit cum gl.ſimplici
ter.Sed addatis quod Jaco.de ra.Raynal.Angel.ꝛ Jmola
hic gloſ.reprehendunt per.l.quod ſeruus.ſ.cod.vbi qui habet
adminiſtrationem bonorum non dicitur habere auctoritatẽ ſeu
poteſtatem acquirendi per vim vel iniuſte vt ſeruus cui peculij
adminiſtratio eſt conceſſa poteſt omnia virtute illius conceſſio-
nis facere tamẽ nõ hʒ mãdatum poſ.apphendẽdi vi vel clã con-
cor.l.ſi ꝓcurator.ſ.qd̃ gſ.iur.cle.nõ põt.de ꝓcura.vbi in gñali
mãdato non videſ mãdatum fcm̃ illicitum uel qd̃ illicite fit. Ad
all.in ꝯtriũ dũt ꝙ in dictis iurib' nõ vſ acqraſ poſ.pupillo.q: in
§.ſi tutoris vſ ꝙ teneſ pupillus pſtare patiẽtiã vt hoc opus fa-
ctũ ꝑ ſuũ vi vel claʒ demoliaſ.Ad hoc ẽt facit.l.deniqʒ.§.ſi.qd̃
vi aut claʒ.vbi ẽt nõ poſſeſſor teneſ pſtare patiẽtiã vt vi fcm̃ op'
demoliaſ.Nõ ob.d.l.ſi vi me.q: ibi ꝑ ſubſeqns fcm̃ ratificatũ fu
it fcm̃ ꝑ municipes reipub.ꝛ ex ratihabitõe ſecuta põt dici q̃ſitã
poſ.Non ob.d.l.meminerint q: ibi non dicitur queſitam poſſeſ
ſionem niſi ſecuta ratihabitione.Et hec opini.de iure verior vi-
detur lʒ Barto.cum glo.ſimpliciter tranſeat.

a ¶ Eligendi.
adde ẽt ꝙ licet
ſtꝛa minores
nõ poſſint eſſe
executores te
ſtamẽti.tñ eis
põt dari ptãs
alios eligẽdi ꝛ
qualr itelligaſ
ꝙ hic dicit ale
xan.vide ꝑ an
cha.ꝯ.citt.vbi
de pdictis ſcri
bit de quo etiã
ꝙ religioſus
qui nõ põt exe
qui põt elige
re.vide ꝑ lud.
ro.cõſi.eccciꝫ.
ſed an idem ſit
in bãnito ꝙ in
deportato.vi
de ꝙ voluit
pet.de ancha.
conſi.ccl.vi.in
cip.in xpi noie
ſuo ſuo.
b ¶ Aegrim'.
ideo dixit ol.
cõſi.cl.xij.qd̃
articulus ad ꝑ
bandũ ꝙ aliqſ
hʒ iuriſdictõeʒ
ꝓcedit lʒ in eo
nõ ponaſ qua
lis fuit ꝑſona
q̃ exercuit iu
riſditionẽ an
fuerit capax
vel ne q: i acq.
poſ.non eſt ne
ceſſe ꝙ ille per
quẽ acqriſ ca
pax ſit vel ſciẽ
tiã hẽat ſibi ac
quirẽdi dum
mõ is cui que
ritur capax ſit
ꝛ ſi hoc hʒ locũ
in acquirenda
multomagis i
retinenda.

1 Poſſidemus ꝑ ſuũ fugitiuũ ꝛ ꝑ eũ vſucapimus ꝛ ꝑ eũ poſſio-
nem acqrimus niſi ſerui poſſio ab alio occupata fuerit.
2 Poſſio ſola ciuilis vſ ſufficiẽs ad vſucapiẽdum vel pſcribẽdũ.
3 Poſſeſſio ſerui fugitiui an retineatur.
4 Poſſeſſio an queratur nobis per ſeruum qui cepit poſſideri ab
alio aut cepit ſe teneri pro alio.
5 Poſſeſſionem ſerui an ꝛ quãdo dominus dicatur ꝑdere.
6 Seruus gerens ſe mala fide pro libero non priuat dominũ ſua
ſerui poſſeſſione.
7 Poſſeſſionem ſerui gerentis ſe pro libero mala fide perdit do
minus niſi dominus ſemp habuerit cuſtodiam ſerui.
8 Poſſeſſionẽ mei ſubditi an dicar ꝑdere ſi inuitus ab alio detineſ.
9 Poſſeſſio an acqratur indiſtincte patri per filiuʒ fugitiuũ ꝛ mo
naſterio per monachum fugitiuum.
10 Monachus an equiparetur filio.vel ſeruo.
11 Pater ſicut tenetur alere filium ſic monachum monaſterium.
12 Monachus quicquid acquirit monaſterio acquirit.
13 Monachus ſi nõ vult adire herditatẽ ſibi delatam põt mona-
ſteriũ ſeu abbas cũ ꝯſenſu capituli adire:ſine ꝯſenſu monachi.
14 Monaſterium verum an acquirat per monachum putatiuuʒ:
an vero monaſterium ipſum monachum poſſidens.
15 Poſſeſſio nobis acqriſ ꝑ filiũ inſpecto iure ffoꝝ.ſed inſpecto iu
re codicis põt filiuſfa.ſibi ꝓprietatẽ acqrere:ꝛ pri vſumfructũ.

1 **Per ſeruum qui.** †Per ſeruuʒ fugitiuuʒ
poſſidemus:ꝛ per eum
b vſucapimus ꝛ ꝑ eũ poſſeſ.acqrimus[b] niſi ſerui poſ.ab alio oc-
cupata fuerit.h.d.Caſus talis ẽ vidi ꝙ ꝑ ſeruũ dño queriſ poſ.
an hoc ꝓcedat ẽt ſi talis ſeruus a dño auſugerit.ꝛ ſic ſit fugitiu'
ꝛ dicit tex.neruã filiũ rñdiſſe ꝑ talem nobis nihil queri reſpectu
poſ.Cõtrariũ determinat iuriſcõſultus cũ modificatiõe.vʒ ꝙ ꝑ
ſeruũ fugitiuũ queriſ poſ.dño ſuo donec ab alio nõ poſſideaſ:
q: interim dſ poſſideri ꝑ dñm eius.vñ ſi qs emit a nõ dño ſeruũ
bona fide putãs eũ eẽ vendẽtis:ꝛ eũ poſſidere cepit ꝛ vſucapere
ſic dñium querere aduerſus verũ dñm ſi aufugit añ cõpletã vſu
capionẽ nõ interrũpiſ vſucapio.ergo hʒ poſ.emptor alſ nõ poſ
ſet vſucapere.vñ receptũ eſt vt cõpleaſ vſucapio ſerui fugitiui ꝛ
ẽt aliarũ rerũ per ſeruũ apphẽſarũ vt earũ rerũ poſ.dño que-
ratur q̃diu nemo nactus ſit poſ.ſerui.ſed in ſeruis qui in proui
2 cia ſunt lʒ nõ ſint in cuſtodia dñi tñ dñis acqrũt.†Ex tex.no.ca
ſus i quibus retineſ poſ.ſerui fugitiui.ꝛ diceſ cũ gl.¶ Scdo no.
ꝙ ſola poſ.ciuilis vſ ſufficiẽs ad vſucapiendũ:vel preſcribendũ
ꝛ ad hoc tex.noſter ſemꝑ allegaſ:q: ſi ille qui emit ſeruũ a non
dño bõa fide cepit euʒ poſſidere ꝛ aufugit perficiſ vſucapio ꝛ da
ri põt vſucapio in rebus apphẽſis per ſeruũ:ſed dñs nõ poſſe
dit naturaliter ſeruũ q: qñ hʒ naturalẽ ꝛ ciuilẽ ꝑdit naturalẽ qñ
res nõ eſt in cõſpectu vel cuſtodia dñi.l.iij.§.nerua filius.l.ſi rẽ
mobilẽ.ſ.c.ꝛ glo.in pn.l.nſe.ſed ciuilis aio retineſ vt hic.ꝛ ſuf-
ficit ad vſucapere in.l.ij.§.ex ꝯtrio.ſ.eo.idõ ſe remittũt ibi oẽs ꝑ
3 pe dicẽ ibi dicaʒ.¶ †Glo.ſuper ṽbo poſſideaſ.ar.de.l.iij.§.
ſi ſeruus.ſ.co.vbi ſeruus fugitiuus nõ poſſideſ a dño ſi diu geſ-
ſerit ſe pro libero.hic aũt retineſ poſ.ſerui fugitiui.gl.dicit tex.
nrum limitari per.l.ꝯtrã.ſ.niſi diu geſſerit ſe ꝓ libero.Deinde
ar.de.l.iij.§.nerua.ſ.co.ꝛ de.l.ſi rẽ mobilẽ.ſ.co.vbi qñ deſino
habere cuſtodiã rei poſſeſſe perdo oẽm poſ.ſed hic deſinit hre
cuſtodiã ſuũ fugitiui.ergo dʒ perdere eius poſ.ꝛ ibi legiſ de re
mobili ꝛ ſeruus eſt res mobilis Gl.dicit aliud eẽ in rebus mo
bilibus inaiatis ꝛ aliud in hoie.ſ.in re aiata:q: pmo caſu poſ-
ſeſſionẽ ꝑdimus q̃primũ deſinimus hre cuſtodiã eaꝝ reꝝ:ſecuſ
in ſeruo q eſt res aiata:ne alſ ſit in ptãte ſerui priuare dñm poſ.
ſua hec eſt rõ in.l.põpo.in pn.ſ.co.in.l.rem que nobis.ſ.c.vbi
rõ per iuriſcõſultũ poniſ.Op.ſeruus fugitiuus ſui furtũ facere
dſ.l.i.C.de ſer.fugi.ſed rei ſurtiue ꝑdimus poſſionẽ.vt.l.rẽ que
bonis.ſ.co.vñ dñs ꝑdit poſ.ſerui fugitiui.verũ eſt dicit gl.ꝙ ſi
ab alio res mea mihi furaſ perdo poſ.ſecus ſi a ſeipſa ꝛ de ſeipſa
furtũ fiat vt i ſuo fugitiuo:q: tũc nõ vult lex ꝑmittere euʒ poſſe
4 dñm puare poſ.ſua.¶ †Querit gl.qd ſi ſu' cepit poſſideri ab
alio aut cepit ſe tenere pro libero an per eum queraſ nobis poſ.
rerum poſtea per eum apphenſarũ:ꝛ arguit pmo ꝙ nõ per
tex.noſtrũ.ꝛ.ſ.§.ꝓxi.vbi ſeruus datus pignori per debitorem
creditori non poſſideſ per debitorẽ.vt.ſ.e.§.ſed ꝛ per euʒ.vbi
per ſeruũ bonafide poſſeſſuʒ poſſeſſio bo.fi.poſſeſſori acquiriſ.
Jn ꝯtrium arg.de.l.ſi cui.§.lʒ.ſ.de libe.cau.vbi q̃uis ſeruus ſit
in fuga ꝛ non poſſideatur a dño poſſio acquiriſ.Ad hoc gl.re
ſpõdet pmo dum tex.ibi dicit de fugitiuo arguendo q: poſt
litem ordinatam dominus deſinit ſeruuʒ poſſidere.an poſ.ſibi
acquirat:ꝛ dicit ꝙ tex.ibi magis eſt vt acquirat.dʒ intelligi nõ
poſ.ſed aliud vt dominiũ.hanc non videtur tenere glo.q: vio-
laret lrãm.Unde dicit ſcdo glo.ad.d.§.licet.ꝙ ibi animo poſ
ſidebatur ſeruus fugitiuus per dominũ ſuum.vnde querit do-
mino poſ.ſed vbi per aliũ occupatus eſt non dicitur poſſide-
ri animo per dominum ſuum.vnde non acquirit ei poſſeſ.per
tex.noſtrum.Glo.non clare decidere videtur vtrũqʒ caſuʒ ſed
vult ꝙ ſi ſeruus fugitiuus ab alio occupeſ uel poſſideatur domi
no non querat poſ.per tex.noſtrum.ſed quando ſe liberum con
tendit glo.obſcure loquitur.unde Barto.hic.ut ueritas huius
qõnis latius appareat opponit dicẽs ꝙ uidetur ꝙ nullo modo
ꝓcedere poſſit ꝙ hic dſ per.l.liberis.§.ſi.l.igitur.§.poteſt.ſ.
de lib.cã.vbi q̃primum ſeruus gerit ſe pro libero dicitur eſſe in
quaſi poſ.libertatis.ꝛ dñs animo euʒ nõ poſſidet.Et reſpõdet

ꝙ ibi

ꝙ ibi loquit̃ qñ ſeruus cepit bonafide ſe gerere ꝓ libero vt cã ſu
perueniente vel aliq̃ apparente ſeu colorata vt ex ɔctu vel teſtõ
⁊ ſic ſine dolo ſed h̃ loquit̃ in fugitiuo q malafide aufugit. ⁊ idõ
dominũ poſ. non priuat. ¶ Sed ɔ hoc eſt. d.l. ſi cui. §. lʒ vbi ꝓ
clamauit ſeruus ad iudiciũ liberale ⁊ tñ dñs poſſeſſionem reti
net ⁊ ſic eſt contra. d.l. liberis. §. ſi. Reſpondet Bart. ꝙ ibi nul
la cã ſupuenit iuſta aut colorata qua mediante poſſʒ ſe gerere
ꝓ libero ⁊ ita dicit tenere Inno. in.c. ſeruorũ. extra de ſer. non
ordi. tñ habetur hoc caſu pro libero q̃tum ad hoc ut procedat
iudiciũ incboatũ per ſeruũ ⁊ proceſſus valeat q̃ alr̃ ſeru⁹ in iudi
5 cio eſſe nõ põt. l. cũ ſeruus. C. de in. l. lite. de libe. cã. ¶ † Unde
Barto. tractat an ⁊ qñ dominus detineat poſ. ſerui ⁊ dicit aut
bonafide cepit ſeruus gerere pro libero ⁊ incontinẽti dñs priua
tur poſſeſ. ⁊ ita intelligatur. d.l. liberis. §. ſi. l. igit̃. §. põt de lib.
cau. Aut malafide cepit ſe gerere pro libero ⁊ non priuat dñm
poſ. vt hic niſi diu ſteterit in poſ. libertatis. l. iij. §. ſi ſeruus. j.e.
⁊ intelligitur diu. in. x. annis vt in. d. §. ſi ſeruus. ⁊ no. in. l. ſi cuʒ
fidei. §. ariſto. ɔ. q ⁊ a q. aut nulla ſuperuenit iuſta cã vel colora
ta ſed prouocat in libertatem ⁊ in iudiciũ liberale tunc dñs poſ
ſeſſione non puat̃. d.l. ſi cui. §. lʒ. ɔ. alle. imo retinet̃ ciuilis poſ.
6 per dñm. ¶ † Subdit ẽt ꝙ qui ſe gerit malafide pro libero non
priuat dñm poſſeſ. hoc eſt verũ niſi dñs non retineat animũ poſ
ſidendi vt. l. iij. §. in amittenda. j.e. q̃ requiritur animus ad re
tinendum poſ. ⁊ ſolo animo põt mittere ſed ſi habet animũ vbi
ſtat in prouincia gerẽs negocia dñi etiam per mille annos non
amittit dñs poſ. vt in ſi. §. noſtri. ¶ Tñ ɔtrium v̾ tenere glo. in
l. ſi is qui pro emptore. §. ſi ſeruus. in ver. gerit. j. ti. i. que dicit
non eſt verũ ꝙ q̃ p̄mũ cepit ſeruus ſe gerere pro libero bona
fide dicat̃ dñs priuatus poſ. ſerui. imo quattuor ad hoc copula
tiue requirunt̃. Primo ꝙ gerat ſe pro libero item ꝙ bonafide
item ꝙ diu. item ꝙ ſit paratus ſuſcipere iudiciũ liberale. i. ſi do
minus eum interpellauerit dicat paratus ſum r̃ndere in iudi
cio vt ibi dicit glo. ad hoc vt priuetur dñs poſ. qõ v̾ contra bar
to. qui ſimpliciter dicit ſufficere bonãfideʒ per. d.l. liberis. §. ſi.
⁊. d. §. põt. Imo. hic dicit ꝙ illa gl. non eſt vera. ⁊ Joa. fabri.
in. §. ſed aliqñ. inſtitu. de vſucap. eam reprehendit ⁊ eſt glo. cõ
7 traria in. l. qõ autem ſupra de lib. cau. ¶ † Probatur ratione
quam hic dicit imol. vʒ nam ſi diceremus requiri iſta quattuor
ſequeretur ꝙ ſpacio. x. annorum ſeruus non preſcriberet liber
tatem cũ bonafide contra. l. ſi cũ fidei. §. ariſto ſupra q ⁊ a q. no.
gloſ. in. l. iij. §. ſi ſeruus infra eo. ¶ Quod oſtenditur ſic ſi dñs
non deſineret perderet poſ. ſerui niſi qñ ſeruus diu geſſit ſe pro
libero preſcriptio non poſſet incohari ante lapſum. x. annorum
q̃ qñcunqʒ interim ꝙ quis animo poſſidet reʒ ⁊ ciuiliter poſſi
detur non põt incipere currere preſcriptio ſeu vſucapio. glo. eſt
ſingularis in. l. i. C. de ſer. fugi. quam allegat Imol. h̃ Do vo
bis aliam in. l. male agitur. in gl. magna. C. de preſcrip. xxx. an.
ibi ⁊ eſt rõ ⁊c. iunctis verbis prece. illius glo. aliam do vobis in
§. ſed aliqñ ℣. fugitiuũ. inſtit. de vſuca. vñ requirent̃. x. ãni añq̃
inciperet preſcribere ⁊ ſe gerere pro libero. vñ cũ ſufficiãt. x. an
ni. ad p̄ſcribendũ libertatem neceſſario ſequit̃ ꝙ q̃primũ ſeru⁹
gerit ſe pro libero bona fide intelligatur eſſe in quaſi poſ. liber
tatis ⁊ dñs eũ non poſſidet. ¶ Eſt verũ ꝙ glo. in. l. ij. C. de pre
ſcrip. lõg. temp. q̃ pro libertate ⁊c. tʒ ꝙ requirunt̃. xx. anni ad p̄
ſcribendũ libertateʒ ẽt inter preſentes ea rõne q̃ ĩ iſta p̄ſcriptio
ne non requiritur titulus grauatur in hoc vt vbi alr̃. x. anni req
runt̃ cũ titulo ibi requirant̃. xx. ſine titulo. ¶ Hec dãnat̃ cõiter
ꝑ. l. ſi q̃s diuturno. ɔ. ſi ſer. ven. vbi in p̄ſcribẽda ſeruitute p̄diali
hñte cãm ɔtinuam non reqrit̃ titulus ⁊ tñ p̄ſcribit̃ annis. x. inter
p̄ſentes vt. l. pe. C. de ſer. ⁊. xx. inter abſentes vt ibi. Uñ glo. i. l.
ſi is q pro emptore. ɔ. alle. non bñ loquit̃ ⁊ ɔ eã allego tex. in. l. ꝑ
cũ in ſi. j.e. vbi in duobus caſibus dñs ꝑdit poſ. ſerui fugitiui.
¶ Unus eſt qñ ſeruus geſſit ſe pro libero alius qñ occupatus
eſt ab alio. primo caſu non d̾ ibi ꝙ reqrat̃ ꝙ diu ſe gerat pro li
bero. ¶ Et eſt verũ ꝙ gl. in. d. §. ſi. ſuppleuit dicẽs ꝙ diu ſe ge
rat pro libero ꝑ. d.l. iij. §. ſi ſeruus. j.e. ſed gl. in. d.l. ꝑ cũ violat
tex. ibi. Nec ob. d.l. iij. §. ſi ſeruus. ꝑ quam gl. ſe fundant doct.
quos reprobaui q̃ in. §. ſi ſeruus. nõ d̾ ꝙ ſeruus bona fide geſ
ſerit ſe ꝓ libero. vñ ibi requirit̃ ꝙ diu geſſerit ſe ꝓ libero. ¶ Ali
as vbi bo. ſi. geſſerit ſe ꝓ libero ſufficit ſolũ bona fides. d.l. igit̃
§. põt. in. d.l. liberũ. §. ſi. ¶ Unde reprehendo opi. Pe. ⁊ Cy.
in. l. i. in. i. q. C. vbi cau. ſta. qui ſecuti opi. gloſ. in. d. §. ſi ſeruus.
⁊ in. d.l. ſi is qui emptore. tenent ꝙ non ſufficit ſeruũ gerere ſe

7 pro libero niſi diu gerat. ¶ † Limitat tñ Inn. in. c. de ſeruoꝝ. de
ſer. nõ ordi. predicta. ¶ Uʒ ꝙ lʒ ſit verũ ꝙ qñ diu geſſit ſe ꝓ libe
ro ſeruus mala fide. dñs ꝑdit poſ. d. §. ſi ſeruus. tñ fallit ſm euʒ
ſi dñs nunq̃ omiſit ſeu p̄termiſit cuſtodiam ꝑ ꝑquiſitionẽ ſerui
q̃ hoc caſu nõ ꝑdit dñs poſ. ẽt ſi iuſte ſeruus ſe ꝓ libero geſſerit.
Mouet̃ ꝑ rõnẽ. l. rẽ que nobis. j. eo. ibi dũ dicit ⁊ hec q̃re videa
mur ⁊c. et ibi ita q̃dẽ nec ſuaʒ põt. Silr̃ rõ eſt in. d.l. põponius.
in pñ. j.e. vbi rõ q̃re dñs nõ priuat̃ poſ. ſerui fugitiui eſt ne ſit in
p̃tãte ſerui dñm poſ. priuare. vñ ſi eſt diligẽs dñs eũ ꝑquirendo
nõ d̾ poſ. priuatus cũ faciat q̃tum in eo eſt. Per hoc etiã puto
ꝙ male dixerit ang. in. l. ſi. C. eo. vbi dicit ꝙ lʒ legiſte ſicco pede
trãſeuntes dicãt ꝙ dñs ſerui fugitiui poſ. retinet. vt hic. tñ dicit
hoc limitari vel limitat̃ ſm inno. in. d. c. de ſeruoꝝ. extra de ſer.
nõ ord. q̃ fallit dicta regula ſi dñs nunq̃ cuſtodiã talis ſerui amĩ
ſit ꝑſequẽdo eũ. quo caſu ſi ꝑſequit̃ talẽ ſeruũ q nunq̃ animũ re
uertẽdi depoſuit eius poſſ. nunq̃ ꝑdit ꝑ rõnẽ. d.l. rẽ que nobis
j.e. Dico Ang. nõ videri bene dicere. q̃ ſentit ꝙ ſi ſeruus depo
ſuit animũ reuertẽdi dñs poſſeſſionẽ eius nõ retinet ꝙ nullo mõ
v̾ verũ ⁊ ꝓbat̃. Primo q̃ fugitiuus d̾ q animũ reuertẽdi non
hʒ alr̃ d̾ erro. l. q̃s ſit fugi. iuxta principiũ. ɔ. de edil. edict. ergo
ſequeret̃ ꝙ ſerui fugitiui poſſ. nunq̃ retineremus. Scðo ꝓ hoc
allego gl. in. l. ſi rem mobilẽ. in gl. ſi. j.e. iuncto tex. que dicit ſiue
hʒ animũ reuertẽdi ſeruus ſiue nõ dñm eius poſ. retinere. Ter
tio ꝓbat̃ ꝑ rõnẽ. l. põpo. j.e. vbi rõ ꝑꝑ quã dñs nõ ꝑdit poſ. ſerui
fugitiui eſt ne ſit in poteſtate ſerui priuare nos poſſeſſiõe nr̃a.
ergo dicẽdum eſt ꝙ ſiue ſeruus habeat aĩum reuertendi ſiue nõ
dñs poſ. retineat indiſtincte. Quarto ɔfirmat̃ q̃ ꝑ obliuionem
nõ ꝑdit̃ poſ. niſi interueniẽte diſcurſu. x. an. l. furtũ. §. ſi. cum ibi
no. j. ti. i. vñ ſibi ſola negligẽtia in nõ ꝑſequẽdo nõ dʒ aliquo mõ
inducere amiſſionem poſ. Preterea v̾ verius eſſe ꝙ dñs poſſ.
retinet huius ſerui etiam ſi omiſerit ꝑſequi ſeruũ ⁊ etiã dato ꝙ
ſeruus aĩum reuertẽdi depoſuerit cuius ɔtrium apte voluit An
ge. Et lʒ tex. in. d.l. ſi rem mobilẽ. prima facie videat̃ facere pro
ange. in ſi. cum dicit hominis ⁊c. vbi dicit glo. maxime. Tñ dic
vt. ɔ. e. l. i. §. ꝑ ſeruum. gl. ibi reſpõdet ad illũ text. ꝙ ibi non põt
ſumi arg. a ɔtrario. q̃ v̾ ɔtra alia iura. ɔ. alle. ⁊ rões ⁊ arg. a ɔ
rio non valẽt vbi ſequeret̃ ex eo iuriũ correctio. vt. l. ij. cũ ibi no.
C. de ɔdi. inſer. ⁊ gl. eſt in. c. i. de eta. ⁊ quali. in. vj. ⁊ in. c. ſignifi
8 caſti. de fo. compe. † De materia vltra predicta vide etiã bal. in
l. i. C. de ſer. fu. vbi tãgit vtrũ ſi ſubditus meus fuerit inuitus ab
alio detẽtus dicar ꝑdere quaſi poſ. iuris ſubiectõis ipſius ſubdi
ti mei. ⁊ vide q̃ no. Inn. in. l. ſerui. ⁊ in. l. ij. §. i. j. de fur. vbi text.
9 refragrari v̾ ſupradictis. Sed gl. ibi r̃ndet duplr̃. ¶ † Ultimo
querit bar. hic. an indiſtincte patri acqrat̃ poſ. ꝑ filiũ fugitiuũ et
monaſterio ꝑ monachũ fugitiuũ. ⁊ de hoc quęſiuit ad differẽtiã
ſerui. q̃ ꝑ ſeruũ eſt claꝝ ꝙ nõ qñ apprehenſus eſt ab alio vel quã
diu geſſerit ſe ꝓ libero. In filio dicit bar. ꝙ indiſtincte acqraʒ ꝑ
filiũ poſ. Idẽ in monacho q̃ in hoc nõ eſt diſtinguendũ in filio
vel monacho. an ſit poſſeſſus ab alio vel nõ. q̃ rõ q̃re pr̃ vel mo
naſteriũ acqrit poſ. ꝑ filiũ vel monachũ nõ eſt q̃ eũ poſſidet ⁊ ſic
hoc nõ eſt illud qõ cauſat poſ. prĩ vel monaſterio. ſʒ cauſat̃ a iure
prĩe p̃tãtis vel a iure monaſtice p̃tãtis. vt. j.e. l. q̃ ꝗ q̃d. ⁊ ſeq̃t̃ ang.
⁊ Imo. ⁊ paul. de caſt. ⁊ Ro. hic. ⁊ facit quo ad monachũ ꝙ hr̃
xviij. q. ij. c. abbates. ⁊ gl. pe. in. c. i. de inſa. ⁊ lãgui. expo. ſpe. in
ti. de ſta. mo. ℣. xlj. ⁊ ſe. q̃ iura in ꝓpoſito allegant̃ ẽt ꝑ Jo. an.
10 ⁊ ant. de bu. in. c. ſi. õ reg. ¶ † Ex quo appet p̄dictos velle eq̃pa
rare monachũ ⁊ filiũ. nõ aũt monachũ ſeruo. alr̃ q̃ primũ mona
chus apphẽderet ꝑ aliũ nõ acqreret monaſterio. Pro iſta eq
paratione allego gl. in. l. ſi longius. in gl. ſi. in ſi. de iu. ⁊ ſpe. in ti.
de ſta. mo. ℣. viij. ⁊ bar. in. l. i. in. iij. q. prin. circa pñ. ſubſtitutio
nis vulgaris. ɔ. de vul. ⁊ pu. et in. l. cũ ꝓponas. C. de here. inſti.
et ang. in. l. põp. in pñ. ɔ. de inoffi. teſt. ¶ † Pro hoc adduci põt
11 q̃ ſicut pr̃ cogit̃ alere filiũ et eſt de iure naturali. l. i. §. ius natura
le. ɔ. de iuſt. et iur. l. ſi q̃s a liberis. ꝑ totũ. ɔ. õ lib. agno. ſic mona
ſteriũ cogit̃ alere monachũ. c. ex parte. de acc. ¶ Itẽ ſicut filius
vẽdi nõ põt preter q̃ ex neceſſitate famis. l. ij. C. õ pa. q ſi. diſtra.
ita nec monaſteriũ põt monachũ vẽdere. In ɔtriũ ꝙ eq̃parari de
beat monachus ſuo nõ filio voluit gl. in. c. cũ heredes. §. ſi. j. e.
⁊ gl. pe. in. l. pedius. ɔ. de arbi. et Inn. in. c. cum olim. de priuil.
et bar. in. l. i. in prin. §. ſi fructuarius. et in. l. ſeruus teſtõ. j. de ſti
pul. ſer. et in. l. tutor. ɔ. de bo. poſ. ti. ge. et in. l. cum hi. §. eam. ɔ.
de trãſac. et in. l. iij. iuncto illo tex. ɔ. de ɔdi. furt. et in. l. is põt. ɔ.
de acqui. here. et in. l. ſi alienũ. in prin. ɔ. de her. inſti. et in. l. ij. §.

ſi.ff.de bo.poſ.ſm tab.⁊ bal.in.l.ſi.in pn.C.de bo.que lib.⁊ ſ.l.
ex repudiatione.C.de fideicõ.⁊ in.l.interpoſitas.C.de tranſac.
⁊ in.l.filio.⁊ ibi Jo.de imo.ff.de ↄdi.⁊ demõ.⁊ in.l.filius.C.de
pac.⁊ in.l.is q heres.§.neqȝ filius.j de acq.here.⁊ in.l.ſi liber
C.de condi.ob cau.⁊ ange.in.l.paterfa.ff.de here.inſti.in.d.l.
12 j.de vulga.⁊ pup.¶ † Pro iſta equiparatione facit q: oĩa idif
ferenter acqrit monachus monaſterio q̃ ſibi acquirere non põt
in.c.cũ ad monaſteriũ de ſtatu regu.d.c.cũ olim.el.ij.de puil.
vñ eqparatur ſeruo q ſibi nihil acqrit ſȝ totũ dño.l.plȝ.de acq.
here.l.ſeruus vetante.j.de verb.ob.non ſic in filio q caſtrẽſia
vel quaſi acqrit ſibi pleno iure.l.ij.⁊.iij.ff.ad mace.⁊ aductĩcia
querit et ſibi q̃tũ ad proprietatem.l.cũ opȝ.in pn.C.de bo.que
li.l.i.C.de bo.ma.vñ dȝ equiparari ſeruo monachus quid tenẽ
dum.¶ Bal.in.l.filius.C.de pac.dicit ꝙ dȝ eqparari ſeruo vł
filio vt melius adaptari põt ſed ipſemet Bal.in.l.i.in.xx.col.C.
q admit.dixit eqparandũ monachũ vel ſeruo vel filio ſm qđ vti
lius monaſterio eſt fauore monaſterij cuȝ quo tranſit Ro.in.d.
13 l.ſi is q heres.§.neqȝ filius.de acqr.here.¶ † Itẽ ſi bene inſpi
ciaſ hoc fuit de mente Cyn.in.l.deo nobis.C.de epi.⁊ cle.vbi
voluit ꝙ ſi monacho delata eſt hereditas ⁊ monachus adire no
lit abbas ꝟo velit hr̃ditatẽ adire põt abbas cum ↄſenſu capituli
adire ſine voluntate ⁊ conſenſu monachi nolentis adire.Sicut
videmus in pr̃e qñ filius non vult adire hr̃ditatẽ delatã ſibi quia
tunc põt pr̃ adire.l.ſi.iuxta pn.C.de bo.que libe.¶ In hoc enĩ
filius ſimilis eſt monacho q̃uis aliud ſit in ſeruo q: dñs ſine vo
luntate ſerui vel ↄ̃dicente adire non põt hr̃ditatẽ delatã ſeruo.l.
cũ ꝓponas.C.de heredi.inſti.ſic ſi monachus nõ vult repudia
re ſed vult adire ⁊ abbas ⁊ capitulũ volũt ꝙ repudiet põt repu
diare quãuis monach⁹ nollet ꝙ repudiẽt q: hoc eſt vtilius mo
naſterio ſicut in.l.i.§.ſeruũ.ff.de ſucceſ.edic.vbi dñs põt repu
diare hr̃ditatẽ delatã ſeruo ⁊ nõ ita erit in pr̃e q: ſi filius nõ vult
repudiare pr̃ non põt repudiare.l.ex repudiatiõe.C.de fideicõ.
¶ In illo tñ articulo vtrũ ſolus abbas cũ capitulo ſine mõacho
poſſit adire vł repudiare hr̃ditatẽ delatã mõacho varie ſũt opi.
legiſtaꝝ ⁊ canoniſtarũ õ qb⁹ late dixiſ.d.l.i.de vul.⁊ pu.vbi bar.
ponit ⁊ ibi ſuſtinui opin.canoniſtarũ cõem que eſt ꝙ abbas ſine
monacho poſſit quaſi monachus non habeat nec velle nec nol
le.c.ſi religioſus.de elec.in.vj.⁊.xij.q.i.non dicatis.¶ Ut er
go ex doctrina Bal.in.d.l.i.C.qui admit.concludendũ ꝙ bar
to.h̃ vł recte loqui.ſ.ꝙ monaſterio acqraſ poſ.p monachuȝ fu
gi.q̃ tũcunqȝ apprehenſum ab alio ⁊ ſic eũ filio equiparari in h̃
q: fauorabilior ſit interpretatio in hoc pro monaſterio alias ſi
a ſeruo ᵃ equiparaſ q̃ primũ ab alio apprehenderet monaſteriuȝ
poſ.nõ quereret vt in.§.noſtro.ſecus ſi equipareſ filio.l.q:qđ
14 j.¶ † Ex his verificaſ illa opi.de qua dixi.ff.dũ tactũ fuit an per
monachũ putatiuũ acqraſ vero monaſterio an monaſterio euȝ
poſſidenti.nã ſi eqparamus monachũ filio ⁊ put eſt vtilius mo
naſteriũ dȝ dici acqri monaſterio ꝟo ⁊ nõ putatiuo eũ detinẽti
q: cũ acqſitio poſ.hoc caſu videaſ reſultare iure monaſtice po
teſtatis.q: tanq̃ liber homo non poſſideſ.vt.l.eũ hr̃des.§.ſi.j.
eo.vbi diciſ non poſſideſ a monaſtrio vel abbate eccleſie.ſȝ hȝ
poſ.iuris monaſtice ptãtis in eũ vñ cũ non poſſideaſ nõ põt eq
parari ſeruo.q: rõ quare poſſidens ſeruũ alienũ acquirit p eum
eſt.q: eũ poſſidet.alias non acquirit p eũ vt.j.§.primo.ver.ſed ⁊
p eũ.vñ non põt eqparari ſeruo.q: poſ.cauſat acqſitionem rerũ
vt.j.§.pri.qđ non cadit in monacho.vñ vera eſt opi.ꝙ acqui
15 raſ vero dño poſſidenti.¶ † Et q: dcm̃ eſt.ff.de poſſeſſione que
nobis acqriſ p filiũ intelligatis hoc iſpecto iure.flo.q̃ ↄſidera
to per filiũ acquiriſ poſ.patri.lȝ inſpecto iure.C.qñ põt filiuſ
familias ſibi ꝓprietatẽ acqrere.⁊ patri vſufructũ dicit glo.not.
in.l.poſſeſſio.§.i.ꝙ poſ.ciuilis acqriſ filio met p ſeipſum nãlis
vero pr̃i tanq̃ vſufructuario.q: nãlis ptinet ad vſufructuarium
ciuilis ad ꝓprietariũ vt dixi in lectionibus precedẽtibus per.l.
ſciendũ.in pn.ff.q ſatiſ.cogã.l.nãliter in pn.j.eo.de veritate il
lius gl.dicaȝ ibi.⁊ ibi et quid ſi filiusfa.detinet an acqraſ patri.
¶ Et eſt gl.no.ꝙ non.in.l.iij.§.ſi filio.ff.cõmo.Sequitur.§.
per ſeruum corporaliter.

a ¶ Si ſeruo.
adde an mona
chus ſeruo eq
pareſ.ſed.pſi.
xxxv.aug.ↄſi.
xci.⁊ an mona
chus retineat
iura ſuitatis.
vide p anc.ↄſ.
cccc.xi.⁊ an ab
bas inuito mo
nacho poſſit
hr̃ditatẽ dela
tã mõacho adi
re.vide p bal.
ꝙ ſic.eius cõſi
lio.cccn.

b ¶ Nõ credi
tor.dic tñ ꝙ cre
ditor hũc caſũ
pignori põt in
illo iuriſdictio
nẽ exercere ſȝ
lu.ro.ſin.ſuis
ſol.xvi.p tex.
no.in.l.elegan
ter.§.ſin.ff.de
pig.act.

Additio.
c ¶ De ſtatu
to.adde ꝙ iſtđ
ſtatutuȝ valet
⁊ dicitur in cõ
ſequentiam re
dundare in pu
blicã vtilitatẽ
vid alex.in cõ
ſi.xxxviii.l.ii.
uol.in vi.col.
incip.uiſa peti
tiõe ⁊ adde ꝙ
ſi ſalio credi
tor p errorẽ fa
cti non poſuit
rez nõ incidit
in penã ſtatuti
ſȝ bal.in.l.q̃s
diu.C.q admit
ti.Et an pſõ
poſſit ꝓcedere
p inqſitionem
vide bar.⁊ an
ge.in.l.ſi vacã
tia.C.de bon.
va.li.x.⁊ maxi
me ang.in.iii.
co.ꝙ iſta actio
eſt popularis.
Thomas dip.

1 Poſſeſſio nõ acqriſ dño nec creditori per ſeruũ pignori datũ.
2 Pignoris ius ſolo conſenſu poteſt conſtitui.
3 Satiſdare de iudicio ſiſti non tenetur qui poſſidet ſeruuȝ pigno
ri datum.
4 Tantum vel dũtaxat vel ſilis dictio taxatiua a lege expſſa non
impedit extenſionem fieri que fieret per alias leges.
5 Poſſidere ſeruũ pignoratũ an ⁊ qñ dicatur debitor vł creditor
6 Poſſidere an ⁊ qñ dicatur creditor.
7 Poſſidere rem pignoratam dr̃ debitor niſi ſit pignorata p tan
ta ſũma ꝙ veriſimiliter non ſit ſpes luitionis.
8 Legatũ cenſeſ ademptũ p alienationem factam per teſtatorez
vel per pignorationem talem cuius nulla ſpes eſt luenda.
9 Dominiũ ↄ queritur dño per ſeruũ pignori datum.

Per ſeruum corporaliter.

1 Per † ſeruũ pignori datũ nõ acquiritur dño nec creditori.h.d.
¶ Caſus.dediſti mihi ſeruũ tuũ i pignus p certa quãtitate quã
mihi debebas.q̃riſ an ſi qñ poſ.alicuius rei apphẽdit hic ſeru⁹
acqraſ poſ.mihi creditori an tibi dño.ſ.debitori.⁊ dicit iuriſcõ
ſultus non acqriſ dño.ſ.debitori.q: ad vnã tantũ cãm debitor
poſſidet ſeruuȝ.ſ.ad vſucapionẽ.vñ ſi cepit vſucapere ⁊ poſtea
tradit alteri pignus perficiſ vſucapio per creditorẽ debitori.ſȝ
nec acquiriſ hmõi poſ.mihi creditori q: talis ſeruus neqȝ ſtipu
latiõe neqȝ alio mõ mihi acqrit q̃uis dicar eũ poſſidere quo ad
alios effect⁹ ⁊ ſic nulli nec debitori nec creditori acqriſ illa poſ
ſeſſio.¶ Ex iſto tex.no.ꝙ ſeruus pignoratus nõ acqrit poſ.rei
apphenſe p aliũ alicui q: debitori pignoranti nõ q: nõ poſſidet
vt hic nec creditori.q: lȝ poſſideat.tñ nõ querit ſibi ex opis ſuis.
q: omne qđ pcipiſ ex re pignorata dȝ debitori compenſari.l.i.⁊
ij.⁊.iij.C.de pig.act.p ↄſequens non dȝ ei acqri poſ.q̃uis dica
2 tur poſſidere.¶ † Glo.ſuper ꝟ.corporalr̃.q̃rit qđ ſi nõ corpo
ralr̃ ſed ↄſenſu ſolo erat pignoratus ſeruus an idẽ ſit ꝙ hic dr̃ ⁊
dicit ꝙ nõ q: põt cõſtitui ius pignoris ſolo ↄſenſu.l.i.ff.de pig.
act.vñ nõ eſt res corporaliter tradita.ſed retinuit dñs poſſeſſio
nem rei.ſequitur ergo ꝙ ſi quã rem apphendit ꝙ poſ.illius rei
debitori acqriſ.q: ceſſat rõ huius.§.poſita.ſ.q: non poſſideſ p
3 debitorem.imo hoc caſu per eũ poſſideſ.¶ † Glo.ſup ꝟ.hoc ad
vſucapionẽ arguit.d.l.ſciẽdũ.§.creditor.ff.qui ſatiſda.cog.vbi
eſt tex.ꝙ ad hoc vt qs releueſ ab onere ſatiſdandi de iudicio ſi
ſti per poſſeſſionẽ rerũ ſufficit ꝙ conuentus.ſ.debitor oſtendat
ſe poſſidere ſeruũ quẽ pignori corporalr̃ tradit q: tunc poſſeſſio
releuat eũ.ergo dr̃ poſſidere debitor quo ad aliuȝ effectũ q̃ ad
vſucapionẽ.⁊ ſic ↄ̃ text.noſtrum qui dicit ſolum eũ poſſidere ad
vnũ effectũ gl.fateſ ↄ̃rium per.d.§.creditor.iuncto.§.pceden
ti.vbi qui ciuiliter poſſidet ⁊ proprietatez habeat releuaſ ab one
4 re ſatiſdandi de iudicio ſiſti.¶ † Unde vos habetis ex gloſ.ꝙ
dictio tñ vel ſimilis taxatiua dictio a lege expſſa nõ impedit ex
tenſionẽ fieri q̃ fieret per alias leges vt eſt no.glo.in.l.ſerui noie
j.ti.i.l.q̃ pp neceſſitatem.j.de re.iu.⁊ dixi.⁊ ibi bar.ponit in.l.ſi
ↄſtante.in.ix.q.prime ptis.ff.ſo.ma.cũ cõcor.de qbus ibi in gl.
⁊ in.l.ob es.C.de predi.mino.⁊ in.l.ij.C.de pact.qui ſi.diſtra.
5 ¶ Et ad habendũ doctrinã an ⁊ qñ debitor vel creditor dica
tur poſſidere ſeruũ pignoratum.glo.hic ſe remittit ad not.in.l.
cum notiſſimi.in prin.C.de pſcrip.xxx.an.¶ Ex dictis oĩuȝ cõ
cludo breuiter ꝙ quo ad vſucapio.⁊ oẽs effectus concurrentes
dñiuȝ vel fructuũ acquiſitionem dr̃ debitor poſſidere non credi
b tor.ᵇ vt hic.⁊.l.ſi ſeruus depoſitus.§.i.ff.de noxa.⁊.d.l.ſcien
dũ.§.creditor.iuncto.§.precedenti.⁊ iuncta.l.i.⁊.ij.C.de pig.
act.vbi creditor non facit fructus ſuos quos recipit ex re pigno
rata.ſed ad vtilitatẽ debitoris cedunt ⁊ cõpenſari debent in ſor
6 tẽ.vide ibi Cy.¶ † Sed quo ad alios effectus creditor dr̃ poſ
ſidere vt hic.⁊.l.debitor.§.ſi.⁊.l.cũ ⁊ ſortem.§.ſi.ff.de pig.ac.
⁊.d.l.ſerui.noie.vñ haberet creditor interdictũ poſſeſſoriuȝ vti
poſſidetis ſi turbaſ in poſſeſſione rei ſibi date in pignus.⁊ iſtud
inducit per Ja.bu.⁊ ang.in.d.l.cum notiſſimi.in pn.ad q̃ſtionẽ
c de ſtatuto ᶜ ꝙ poſſeſſor teneaſ deſcribi facere bona ſ extimo ſub
pena.vtrum tũc debitor an creditor teneaſ quaſi ſit onus concer
nens effectũ dñij vel fructuũ.q: rõne fructuũ deſcribunſ bona in
7 extimo.vt i.l.q̃ro.ff.de vſufruc.lega.¶ † Una tñ daſ limitatio
ſolẽnis ſm Jac.de are.vȝ q: debitor poſſidet rẽ pignoratã niſi
pignorata ſit pro tanta ſumma ꝙ veriſilr̃ nulla ſit ſpes luitionis
q: tũc vr̃ rẽ exiuiſſe ptãtẽ ⁊ dñiũ debitoris ⁊ iudicaſ put de reb⁹
q̃ pleno iure ſpectãt ad creditorẽ.tex.eſt ſingularis in.l.q habe
bat.in pn.ff.de leg.iij.⁊ ita dixit Jac.de ra.hic ⁊ ſequiſ Imo.ſi
milis tex.eſt in.l.legato.§.ſi.cũ gl.⁊ ibi Bar.ff.de ſuppel.leg.
⁊ no.Cy.in.l.q poſt.C.de le.⁊ bar.in.l.rẽ legatã.in finalibus ꝟ
bis.de adi.leg.vbi ſi teſtator legauit certã rẽ ⁊ eã poſtea ſponte
alienauit dr̃ ademptũ lega cũ.d.l.rẽ legata.⁊.l.fideicõmiſſa.§.
ſi rem

ſi rez.de leg.iij.ſecus ſi pignori dedit.d.l.q poſt.C.de leg.ꝛ.d.
6 l.res obligata.de leg.i.¶ †Fallit ſi ꝑ tanta quātitate pignoraſ
ſet ꝙ nulla veriſimilis eſſet ſpes luendi nā tunc vſ ademptū lega
tū ac ſi plene ꝛ pfecte alienaſſet.ita dicit bar.in.d.l.rē legatam.
in finalibus verbis.ff.de adi.leg.¶ Itē fuit de mente bal.in.l.
manumiſſiones.ff.de iuſti.ꝛ iure.vbi dicit ꝙ pōt appellari alie
natio ꝛ i.l.ij.C.de fideicō.aliqd ꝑ ang.ꝛ imo.in.l.ſi tibi homo
in pn.de leg.i.vbi ponūt de intellectu.d.l.qui habebat.ꝛ repu
9 tant eā.l.ſingularē.¶ †Glo.ſup verbo poſſideat.querit qd in
dñio rerū ꝗſitaꝝ p ſeruū pignori datū.dicit glo.quoſdā dicere
illud interim nullius eſſe.ſed Io.quē glo.ſequiſ tꝫ ꝙ dñiū ea
rū acquiriſ ꝓ dño ſicut dicimus in ſeruo alieno ꝛ libero hoīe
bona fide poſſeſſo.ſicut fuit ꝯcluſum in ꝓ.ſed p eum.ff.ea.l.per
l.liber homo.ad ſi.ff.ti.i.cum glo.cōiter tranſeunt oēs ꝛ recte.
ſequitur ſubti lis.§.veteres.

1 Poſſeſſio rerum hereditariaꝝ an acquiraſ nobis p ſeruum in
quo habemus titulum vniuerſalem hereditariuꝫ.
2 Seruus hereditarius non poteſt acquirere alias res heredita
rias heredi.
3 Poſſeſſio rerū hereditariarū pōt acquiri p ſeruuꝫ hēditariuꝫ.
4 Poſſeſſio acquiriſ heredi expreſſe p ſeruum apprehendentem
nomine heredis.
5 Seruus hereditarius nō pōt nobis acquirere nec dñium rei hē
ditarie neqꝫ poſſeſſionem.
6 Seruus an poſſit mihi acquirere preſcriptionem vel vſucapio
nis conditionem.
7 Seruus hēditarius nihil nobis de hereditate acqrit.ꝛ que ſit
ratio dicitur hic.
8 Seruus hereditarius vſ poſt aditam hereditateꝫ.
9 Frater renūciauit feudo paterno puenit ad alios fratres poſtea
decedit vnus ex illis frībus vult qui renunciauit venire ad ſuc
ceſſionem huius feudi paterni vacantis nunc per morteꝫ vnius
ex fratribus an poſſit.
10 Sta.ꝙ filia cū hereditate non poſſit nubere ex̄ territorium mō
filia fuit hēs patris adiuit eius hēditatem vult nubere ex̄ terri
torium cum hereditate iſta an poſſit.
11 Hereditas an poſſit mihi acquiri per ſeruū in quo habeo vſum
fructum.
12 Prelegatū an valeat ſi ille cui ꝑlegatus eſt ſeruus ſit inſtitutus.

1 Veteres. †Per ſeruū in quo habemus titulū vſem hereditariū nō acquirimus poſ.reꝝ hēditariarū.ſecus in eo in quo habemus titulū ſingulareꝫ ex vltima volūtate vel ꝯtu vel vſcꝫ ꝛ ſingulareꝫ ſimul.h.d.vſqꝫ ad.§.hec ꝗ de ſeruis.hñt iuuenes ꝑmittere ꝙ ſi duo ſunt hēdes inſtituti in eodē teſtō ꝛ vni ex eis ꝑlegeſ fundus a teſtatore hoc ꝑlegatū ſcīi vni vꝫ iure ꝑlegati quo ad dimidiā dūtaxat.quo ad aliaꝫ dimidiā nō vꝫ.qꝛ iſte hēs iſtitutus i dimidiā hꝫ medietatē ꝑlegati iure hereditario.ergo nō pōt eandē dimidiā hēre iure ꝑlegati.qꝛ nō pōt hēs ꝓ ea pte ꝓ qua eſt hēs ſibimet legatario tradere eandē rē legatā.nec alius hēs pōt ſibi dare iſtā medietatem.ſꝫ pro alia dimidia coheredis vꝫ ꝑlegatū qḋ petiſ a coherede q tenēſ ſibi ſoluere legatū.iſta ꝓbanſ in.l.legatū.l.vltima.in pnci.ꝛ §.i.de leg.i.ꝛ in.l.qui filiabus.§.ſi.cū.l.ſeq.de le.i.¶ Caſus.ḋ lata fuit hēditas defuncti titio in quo plura erāt bona ꝛ res corporales ꝛ ſerui hēditarij.queriſ vtrū per vnū ex his ſeruis poſſit acqri hēdi poſ.aliarū rerū hēditariarū apphēdendo illas alias res.Dī ꝙ p ſeruū hēditarium nō pōt nobis acquiri aliqd ꝙ ſit eiuſdē hereditatis.vñ heredi poſſeſſio nō acquiriſ illaꝝ reruꝫ apphenſaꝝ p ſeruū ſꝫ hꝫ neceſſe ipſe hēs apphendere poſ.illaꝝ
2 rerū.que ſit rō dicef cū gl.¶ †Ex hoc inferſ pone ples ſunt ſerui legati empti.aut donati legatarius aut ēptor aut donatarius apphēdit poſ.vnius ex iſtis ſeruis.vtrū poſtea poſſit p iſtū acqrere poſ.alioꝝ ſeruoꝝ ſilr ei legatoꝝ donatoꝝ vel ēptoꝝ.dubiū facit.qꝛ ſeruus hēditarius nō pōt acqrere alias res hereditarias hēdi.ꝛ vſ ꝙ ſic.tñ iuriſconſultus i hoc dicit iure ꝯtū.vꝫ ꝙ vno ſeruo apphenſo poſſit legatarius acqrere poſſeſſionē p apphenſionē iſtius quē poſſidet.idē in ſeruis pluribus donatis vel emptis.Ibi ſed ſi ex pte.pone teſtator duos heredes inſtituit titiū ꝛ ſemproniū vnūquēqꝫ pro dimidia ꝛ ſtichū legauit titio.queritur vtrum per ſeruū legatū titio poſſit acquiri poſ.fundi.hereditarij apprehenſi per ſeruū.vſ dicendum ꝙ non qꝛ iſte ſeruus ſimiliter eſt hereditarius ꝛ per ſeruū hereditariuꝫ poſ.aliarū rerum non acquiriſ.ergo nec iſto caſu.hoc nō obſtante iuriſconſultus dicit ꝯtū pp partē quā in ſeruo legato hꝫ titius ex cā prelegati.nā ꝓ dimidia valuit legatū ſerui.ꝓ alia dimidia nō valuit vñ hꝫ dimidiā ex alia cā quā hereditaria.ergo pp dimidiaꝫ que vꝫ iure legati pōt acqrere poſſeſſionē aliaꝝ reꝝ hereditariarū vt titio acqraſ poſtea poſ.reꝝ hereditariaꝝ apphenſaꝝ p ſeruuꝫ legatū.Idē putat dicēdū ſi teſtator inſtituit heredē ſeruū cōeꝫ teſtatoris ꝛ titij.ꝛ titius vt dñs iuſſit illū ſeruū adire hereditatē an acqrat hereditatē p illū ſeruū.ꝛ dicit ꝙ ſic pp parteꝫ quā habuit alio iure ꝙ̄ hereditario.qꝛ vt dñs pōt iubere adiri hereditateꝫ ꝛ
3 acqreſ ipſi titio.†Ex tex.no.ꝙ dixi in ſummario vꝫ ꝙ p hereditariū ſeruū pōt acqri poſ.reꝝ hereditarioꝝ.verū tñ eſt ſꝫ Pau.de caſ.qñ querimus de acquiſitione fienda ex diſpoſitione le.ꝙ per ſeruum noſtrū queritur nobis poſ.ſed ſi querimus de acqſitione fienda p eū ex aliquo mādato ſibi facto ab herede vt taleꝫ rem hereditariam apprehendat nō habeat locū tex.noſter.quia tunc facit tanꝙ̄ ꝓcurator.ideo acqrit poſ.rei hereditarie p eum apprehenſe.Hanc non puto eſſe ꝓpriam limitationem ad text.noſtrū qꝛ vt in glo.ma.videbimus.ꝛ.j.diceſ intelligiſ.§.noſter añ aditā hereditatē.quo caſu nō pōt ſeruus hereditarius acqrere poſ.rei hereditarie apphēdēdo eā.ſed hic preſupponimus heredē mādaſſe ꝛc.ꝛ ex hoc iuſſu inducif aditio hereditatis.l.ꝓ herede.§.papi.in ſi.ff.de acq.here.ꝛ.l.i.ꝛ.ij.C.de iu.delib.merito cum iam videaſ adita hereditas.nō ſumus in terminis.§.
4 noſtri q intelligiſ ante hereditatē aditā.¶ †Scdo modo limitauit.§.noſtrū Ro.hic vt nō habeat locū in ſeruo apprehendente noīe heredis expreſſe.qꝛ tūc acqreret heredi poſſeſſionem per ea que no.p glo.ff.ea.l.§.ſꝫ ꝛ p eū.qꝛ tanꝙ̄ negocioꝝ geſtor tūc facit.ꝓ hoc eſt bonus tex.in.l.ſi me in vacuā.§.ſi.j.e.ꝛ in.l.nūꝙ̄ §.ſeruus.j.ti.i.ꝛ fuit de mēte glo.ma.hic ꝛ ſup ea videbimus.lꝫ
5 ipſe nō dicat.¶ †Gl.i.dicit ꝙ ex eo ꝙ gñalr tex.noſter loqſ colliguñſ tria.ſ.ꝙ p ſeruū hereditariū nō poſſumus hereditatē nobis acqrere.neqꝫ dñiū rei hereditarie.nec poſſeſſionē.ꝛ hoc ꝓbaſ p.l.p hereditariū.ff.ti.i.ꝛ eſt ōſe claꝝ.In ꝯtū op.de.l.ſi hñti.§.ſi.j.e.vbi fuit heredi ꝗſita poſ.p apphēſionē reꝝ hereditariaꝝ factā p ſeruum ꝛ dicit ꝙ ibi ſeruus nō fuit hēditari⁹.dicā.j.ī itellectu illius.l.¶ Gl.ſup verbo per vnū reliquoꝝ.Apprehenſio poſ.vnius rei non infert eſſe apprehenſam poſſeſſionem aliarum reꝝ.l.predia.j.eo.Sed hic vſ iuriſcōſultus innuere ꝙ apprehenſo vno ex pluribus ſeruis legatis intelligitur apprehenſa poſ.reliquoꝝ.igitur ꝛc.¶ Glo.dicit ꝙ intentio iuriſcōſulti non fuit hic dicere ꝙ ſi quis apprehēdit vnū videaſ alios apprehendere.ſed ꝙ ſi apprehendit vnū pōt per eū poſtea acquirere alios ſeruos pariter donatos vel legatos.ꝛ requiriſ ꝙ talis donatarius vel emptor apprehendat vnum ex his.als non intelligitur tranſlata poſ.in eum.qꝛ ex titulo non acquiriſ poſ.niſi ex apprehenſione.vt.l.ſi ex ſtipulatione.j.e.l.ſi ager.ff.de rei vēdi.¶ Et dum ſubdit glo.niſi in legatis in qbus ſine poſ.queriſ dñium.vt.j.de fur.l.a titio.ſentit ſm Bar.ꝛ antiquos ꝙ in legatis transferaſ ꝛ acqraſ poſ.rei legate abſqꝫ eo qḋ apprehendatur.alle.l.a titio.que hoc non dicit de poſ.ſed de dñio.vnde dicit barto.ꝙ hec glo.male loquitur in eo quod ſentit ꝙ in legatariū trāſferaſ poſ.abſqꝫ apprehenſione per.l.cū duobus.§.idē rñdit.el.ij.cū ſ glo.ff.pro ſocio.ꝛ.l.cum heredes.in prin.j.eo.in rōne ſui.qꝛ p aditionem dñium transfertur in ipſum heredē adeuntē.tñ non poſſeſſio.Ang.ꝛ imo.dicūt ꝙ hec glo.nō dꝫ referri ad ſupradicta.ſed dꝫ intelligi vt ſimplr iacet.ſ.ꝙ ex poſ.dñium queriſ.alſ ſentiret ꝙ poſ.in legatariū trāſferſ etiā nō apprehēſa ꝯtra ſupra dicta.¶ Cogitabā an dici poſſet ꝙ p ſeruū legatū acqraſ poſ.rōne dñij ipſi legatario ꝛ ꝙ ꝗuis legatarius aliqueꝫ non poſſideat ex ſeruis legatis.tñ ſi ſeruus ad me pertinens rōne dñij per nemineꝫ poſſideatur vſ ꝙ mihi acquiraſ poſ.vt.ff.ea.l.§.ſed ꝛ per eum.vbi ſeruus non acquirit poſſeſſioneꝫ domino vero.rō eſt qm̄ per aliū poſſideſ.Ergo a ꝯtrario ſenſu.ſi ab alio non poſſideaſ rōne dñij quereret dño ante apprehenſionē.facit.§.item querimus.j.e.vbi infanti ꝛ intellectū nō habenti acquiritur per ſeruum ꝛ infans nō poſſidet ſeruū.qꝛ intellectu caret.ꝛ tamē ſibi acquiriſ p ſeruum ꝛ ſic rōne dñij.¶ Tñ puto ꝙ non poſſit ſuſtineri.ꝛ ꝙ rectius loquatur Bar.cum modificatione.j.danda qꝛ lꝫ ſeruus ab alio nō poſſideaſ.non tñ dꝫ mihi queri poſſe p eum poſ.ante apprehenſionem poſ.factam p me in euꝫ per tex.j.ea.l.§.fina.ibi qm̄ ſeipſos ſeruos non poſſident.¶ Item p text.ff.§.pri.vbi p ſeruum corporaliter pignori traditū nō acquiritur

poſ.ver o dñonec creditorí vbi creditor cui pignoratus eſt ſer
uus,eiꝫ poſſidet quoad effectus nõ ꝯcernentes dñium.nec fru
ctus ſed quo ad alios effectus ſic vt ibi dcm̃ eſt.⁊ tñ dř poſſide
re alios res ꝑ cũ appꝛehenſas.qꝛ ſeruũ poſſidet rõne dñij.l.ſi ſer
uus depoſitus.§.i.de noxa.l.ſi ſeruus pignori.in ſi.j.eo.ti.vbi
tex.fundat ſe qꝛ nõ poſſidet eũ.ita bar.vř velle in.l.iij.§.ex ꝯtrio
circa.ij.col.j.e.vꝫ ꝙ mihi nõ querit poſ.ꝑ ſeruũ a me nõ poſſeſ
ſuꝫ.⁊ lꝫ ibi ſeruus ab alio poſſideref.tñ iuriſcõſultus ī hoc nõ ſe
fundat.Ad.§.ſed ⁊ ꝑ eũ rñdeř ꝙ illa rõ inferř ad liberũ hoieꝫ q
ſibi non acqrit poſ.qꝛ ab alio poſſidef.ſed in ſeruo ab alio poſ
ſeſſo dño nõ queriř rõ eſt qꝛ dñs eũ non poſſidet.⁊ hec eſt rõ q̃
re ſeruus differt a filio qui filius querit pr̃i.lꝫ pr̃ eũ nõ poſſideat
6 vt.s.e.§.ꝑ ſeruũ q in fuga.⁊.l.qcqd.⁊.l.ꝑ eũ.j.eo.¶ † Eſt veꝝ
ꝙ ang.vt dicã.j.§.proxi.dicit ꝙ q̃uis ꝑ ſeruũ meũ quẽ nõ poſ
ſideo non poſſit mihi q̃ri poſ.vt.s.dcm̃ eſt.tñ tꝫ ꝙ mihi per eũ
põt acquiri vſucapionis ⁊ pſcriptionis conditio.⁊ ſit caſus vbi
ꝓcedat vſucapio ſeu pſcriptio ſine poſ.ſicut verũ dñium acqui
ritur per ſeruũ ab alio bona fide poſſeſſum.l.liber homo.ad fin.
s.ti.i.ergo eodẽ modo quaſi dñium dꝫ poſſe per eum acqri qꝛ
hec a pari ꝓcedunt.ſ.acquiſitio vſucapionis cõditio ⁊ dñium.l.
clauibus.de ꝯtrah.emp.quod eſt mirabile ſi verũ eſt.¶ Tñ in
§.proxi.puto ꝙ non teneho dcm̃ ſuum.Vñ mihi vř ꝙ hec gl.
intelligendo eam.vt Bar.intellexit nõ bene loquiř qꝛ etiam rõ
ne dñij ſi ſpectet ſeruus ad legatarium ⁊ etiam ab alio non poſ
ſideř aliarũ rerũ poſ.legatarius non querit.ſed hec glo.põt alr
intelligi ⁊ ſic ſaluabitur.qꝛ tex.noſter in pn̄.dum dicit ꝙ nõ po
teſt acquiri ꝙ ſit hereditatis ꝑ ſeruũ hereditariũ loquiř gñaliter
de acquiſitione ⁊ glo.dicit in hoc concluduntř tria ⁊c.Añ intel
lexit iuriſconſultũ ẽt loqui de acquiſitione dñij.Vult nunc dice
re lꝫ non acquiraf ꝑ ſeruũ hereditariũ dñium rerũ hereditariaꝝ
heredi tñ ꝑ vnum ex ſeruis legatis põt acquiri dñiuꝫ legatario
ſeruo legati oẽ qꝺ acqrit rõne dñij hic huus legatus acqriř quo
ad dñium legatario qꝛ lꝫ legatarius non poſſideat ſeruum tñ nõ
negaf quin rõne dñij ẽt poſſit acqrí dñiuꝫ ꝑ.d.l.liber hõ.ad ſi.
qꝛ nõ eſt neceſſaria poſ.ſerui legati ad dñium q̃rendũ per dcm̃
ſeruũ legatũ legatario.Vñ glo.põt ſaluari quo ad dñium q̃ren
7 dũ legatario ꝑ vnũ ex ſeruis legatis ſine appꝛehẽſiõe.¶ † Pro
expeditione glo.quero q̃ ſit rõ huius pmi dicti ꝙ ꝑ hr̃ditariuꝫ
ſeruũ nihil q̃riř de hr̃ditate.ſꝫ ꝑ legatos vel donatos aut ẽptos
ſic dicit Jo.vrgens diſputatio quid vult hoc dř in.iij.rñſione.
¶ Scđa fuit rõ ꝙ ꝓcedat rõne coequalium qꝛ dedignatur res
hr̃ditaria per comparẽ queri.nam ⁊ aſinus dicit gl.intumeſcit
ſi videt ſe per comparẽ appꝛehendi dicit glo.Hanc rõnem rep̃
hendit glo.eo qꝛ rõ ẽt militaret in pluribus ſeruis legatis dona
tis vel emptis.⁊ tñ vnus põt poſ.appꝛehendere ⁊ domino acq
rere.Vñ dicit gl.ꝙ rõ eſt qꝛ hereditarius ſeruus dř añ heredi
tatẽ aditã.⁊ illo tp̃e nõ põt querere heredi.qꝛ nõ eſt ſeruus rõ
ne dñij vel poſ.vñ ſibi nihil querere põt niſi in.l.ſi me in vacuã.
§.ſi.j.eo.niſi gereret expreſſe querere titio heredi.qꝛ tũc acqui
reret.vt negocioꝝ geſtor nõ vt ſeruus hr̃ditarius.d.§.ſi.vñ per
ſeruos noſtros qui noſtri ſunt vel rõne dñij vel rõne poſ.hñ acq
rimus alias nõ.j.e.l.ſi.⁊.d.§.ſꝫ ꝑ eũ.ꝙ eſt verũ ſi eos bona fide
poſſidemus.ſubdit glo.poſt aditã non appellatur ꝓprie here
ditari⁹.lꝫ improprie appellatur hereditarius aliqñ.vt.s.e.l.ꝟ.
item acquirimus.⁊.j.eo.l.cum heredes.ſed dꝫ appellari tunc
ſeruus ſuus.Ad hoc hñ facit.l.ſed ſi plures.§.filio.ff.de vul.⁊
pup.vbi bona heredis ⁊ defuncti ſunt effecta vnũ ⁊ idẽ pr̃imo
niũ ꝑ aditionẽ.⁊ nõ dicunř res hereditarie.ſꝫ qñ loqmur õ plu
ribus huis ẽptis donatis vel legatis poſt agnitũ legatũ donatũ
⁊c.appellaf huus legatus ſeu donat⁹ eñ ſeruus hr̃ditarius poſt
aditã acqrit hr̃di qꝛ nõ eſt veꝝ tunc dicere huus hr̃ditarius q̃rit
hr̃di ſꝫ ſeruus olim hr̃ditarius q̃rit heredi.⁊ hoc non negat iu
riſconſultus hic ſed dicit proprie de ſeruo hr̃ditario ⁊c.dicam.
cras. ¶ Vltima fuit rõ gl.qꝛ ſeruus hr̃ditarius non dř ꝓprie
ſuus niſi poſt aditã als non.l.cum heredes in pn̄.j.e.vñ añ adi
tam hr̃ditatem appellaf hereditarius.ideo non poteſt hr̃di do
miniũ aut poſſeſſionem querere cũ nõ ſit ſuus.nec ratione dñij
nec rõne poſſeſſionis.ſed poſt aditam appellaf quõdam here
ditarius.ideo põt heredi acquirere dñium ⁊ poſſeſſionem rerũ
hr̃ditariarũ.Cum hac rõne tranſit Dyn.Bartol.Jmo.⁊ Ro.
hic.ſed Ange.⁊ Pau.de caſt.hic ꝯtrium tenent dicentes hanc
rationem reprobari per text.j.ca.l.ver.ſed ſi ex parte.vbi adita
hereditas aliter legatũ deberi non põt qꝛ ſi non ſit adita heredi
tas legata non debentur.l.ſi tibi homo.§.cum ſeruus de leg.i.
l.eam quaꝫ.C.de fideicõ.l.ſi nemo.s.de teſt.tu.⁊ tamẽ ibi poſt
aditã hr̃ditatẽ ꝑ ſeruũ in q̃tũ hr̃ditarius eſt non põt acqri poſ.
ſed ex alia cã ſolũ.ſ.legati.ergo ibi vř eſſe tex.ꝯ iſtam glo.q̃ vult
ꝙ poſt aditã cũ dicaf ſeruus tũc non hereditarius poſſit acqre
re dñium ⁊ poſſeſſionẽ hr̃di.¶ Hãc eandẽ opi.tenuit ipſemet
Ange.⁊ Jmo.q eſt ſibi ꝯtrius.⁊ Pau.de caſt.⁊ Ro.q eſt ẽt ſibi
ꝯtrius in.l.hr̃s ꝑ ſeruũ.s.de acq.hr̃.volentes ꝙ hec rõ glo non
ſit vera per ſupradicta.ſꝫ melior rõ eſt quã ẽt ange.hic ponit.ſ.
quare per ſeruũ hr̃ditariũ ẽt poſt aditam hr̃ditatem dñiuꝫ aut
poſ.queri non põt rerũ hr̃ditariaruꝫ.ſ.qꝛ cũ hr̃ditas ſit cã acqſi
tionis ſerui.⁊ ſeruus nobis acqriř ꝑꝑ hr̃ditatem.ergo hic ſeru⁹
non dꝫ eſſe cã ſue cauſe acqſitio enim ſerui cauſata eſt ab hr̃dita
te cũ ꝑꝑ hr̃ditatẽ delatam acqrã ſeruũ ſi ꝑ eũ poſſeſſio ⁊ dñium
reꝝ hr̃ditariaꝝ acqrerenř ſequereř ꝙ ſeruus cuius acqſitio eſt
nobis cauſata ab hr̃ditate eſſet cã ſue cauſe.⁊ nihil aliud eſſet di
cere ꝙ ſeruus cauſatus ab hereditate eſſet cauſa ſue cauſe q̃ ꝙ
ꝑꝑ eũ acqrimus hr̃ditatem per quaꝫ eũ acqſiuimus ꝙ eſſe non
dꝫ.l.ꝙ ꝑ manus.⁊ ibi glo.que ſenſit iſtam rõnem.s.de iure co
di.⁊ ibi eſt glo.que ſenſit hoc dũ alle.d.l.ꝑ ſeruũ.s.de acq hr̃.
¶ Sed hec rõ reddita ab ange.hic ⁊ ab aliis in.d.l.q ſeruũ in ꝓ
poſito non eſt vera.Et impugnant eam hic Jmo.⁊ Rom.hac
rõne qꝛ dato ꝙ hr̃ditas ſit cã acqſitionis ſerui.tñ alie res parti
culares non ſunt cã ꝑꝑ quã nobis acqraf ipſe ſeruus ergo debe
mus acqrere ꝑ ſeruũ poſſeſſionẽ aut reꝝ hr̃ditariaꝝ aut aliarum
rerũ ſi eſſet rõ vera que hic ꝑ ange.reddiř.vñ lꝫ ſeruus ⁊ ei⁹ acq
ſitio cauſeř ab hr̃ditate tñ alie res non ſunt cã acqſitionis ſerui.
ergo vř ꝑ ſeruũ acqri aliaꝝ reꝝ hr̃ditariaꝝ poſ.vtrũqꝫ eſt falſũ.
vt hic.⁊.l.ſeruũ.s.ti.i.Et declaro pdicta ⁊ ũ dixi q̃uis cã acqſi
tionis ſerui fuit alia res.aliud enim eſt hr̃ditas.aliud res parti
cularis hr̃ditaria.l.i.C.de euic.l.nihil aliud cũ gloſ.j.de ꝟ.ſig.
Hereditas enim eſt ius vle ꝙ ſuccedit hr̃s.d.l.nihil aliud.⁊.l.
hr̃ditas.de reg.iur.particulares res ſunt res ipſius hr̃ditatis ⁊
aliud eſt dicere vniuerſitas.⁊ aliud eſt dicere ſinguli de vniuer
ſitate.l.ſed ſi hac.§.q manumittiř.s.de in ius vocã.l.ſicut.§.i.
s.ꝙ cu.vniuer.no.nam res vniuerſitatis non eſt ſinguloꝝ de
vniuerſitate ergo debemus poſſe acqrere ꝑ ſeruum hr̃ditariuꝫ
res ſingulares hr̃ditatis cui⁹ ꝯtriũ dř i.d.l.ꝑ ſeruũ.s.ti.i.raph.
cu.hic ⁊ in.d.l.per ſeruũ.de acq.here.eſt i opi.ꝯ gl.nr̃am ⁊ ꝯfir
mat opi.Ang.ꝑ.l.q abſenti.§.ſi.j.e.quẽ tex.glo.nr̃a pmo alle
gat.ſed non vř hñ euacuaſſe ꝯtriũ ibi dũ dř ſi ſeruus fuit vendit⁹
titio ⁊ non traditus tradiř poſt mortẽ titij eius hr̃di.⁊ ꝑ illũ ſer
uũ põt acqrere poſ.aliaꝝ rerũ hr̃s qꝛ non ex iure hr̃ditario obue
nit hr̃di nõ dicit qꝛ non eſt hr̃ditarius qꝛ iſta differũt inter ſe qꝛ
nõ eſt hr̃ditarius intelligiř.i.acqſitus ex hr̃ditate.poſt aditã nõ
dř hr̃ditarius.aliud eſt dicere nõ eſt q̃ſitũ ex iure hr̃ditario ſꝫ ne
gari nõ põt qn ſeruus quõdam hr̃ditarius poſt aditã debeat di
ci acqſitus ex iure hr̃ditario.vñ vř ille tex.plurimũ obſtare vbi ꝑ
ſeruũ q̃ſitũ ex iure hr̃ditario nõ põt nobis q̃ri poſ.¶ Moueř
ẽt Raph.hic ꝑ iſtũ tex.in ꝟ.ſꝫ ſi ex ꝑte inducẽdo vt dixi.¶ Ter
tio qꝛ ſi itelligaf tex.⁊ glo.vt ꝑ ſeruũ hr̃ditariuꝫ hr̃ditate nõ adi
ta non poſſit acqri poſ.nobis caſus eſt de indubitabili ꝯ.l.ꝙ li
beo.ad carbo.⁊ fuit traditũ.s.e.l.§.itẽ acqrimus.ver.ſed ⁊ eũ.
¶ His non obſtantibus puto verã opi.glo.quã pdicti doct.ſe
quunř quos allegaui ſupra.¶ Ad ꝯtria.ſ.ad.l.q abſẽti.§.ſi.j.e.
dico ꝙ tex.ibi loquiř qñ hr̃ditas nõdũ erat adita.ita glo.fin.ibi
clare voluit ⁊ Ja.de ra.⁊ alij.poſt eũ ibi.vñ nõ mirũ ſi non põt q̃
ri.vñ non vř ibi iuriſcõſultus accipere.qꝛ nõ ex iure hereditario
eſt nobis q̃ſitus ſeruus.i.non eſt noſter.⁊ nunq̃ fuit heredita
rius qꝛ nunq̃ fuit traditus defuncto.ſed competebat ei ad di
ctum ſeruũ actio ex empto ꝯ venditorem.ſed ſi ex iure heredita
rio eſſet acqſitus oporteret diſtinguere vt hic ſi ſit adita vt acq
rat als non vñ intelligendo ꝙ ibi nõdũ fuit adita nõ ob.⁊ ſi qs
tex.ob.ille eſt.¶ Plus dicit Jaco.de ra.⁊ alij poſt eũ in.d.l.q
abſenti.§.ſi.vꝫ ꝙ ibi de neceſſitate opꝫ intelligere qñ hr̃s inſtitu
tus erat ſub ꝯditione q̃ nõdũ venit als vř gerere ſe ꝓ hr̃de app
hẽdẽdo poſ.ſerui.qꝛ qcũqꝫ actus q citra aditionẽ hr̃ditatis nõ
põt geri inducit aditionẽ.l.pro hr̃de.§.papi.de acq.hr̃.l.ſi auia
C.de iure delib.vñ intelligiř ibi ꝙ fuit ſub cõditione inſtitutus
⁊ non potuit ſe pro herede gerere pendente ꝯditione.¶ Non
ob.ille text.in ver.ſed ſi ex parte.qꝛ dico ꝙ ibi fuit adita hered
tas a cohr̃de nõ ab iſto herede qui voluit ſibi queri per ſeruũ he
reditariuꝫ.vñ cã reſpectu vnius heredis de quo dixi dicatur he
reditas

reditas iacẽs adbuc ſʒ gl.in.l.eius q in ꝓuincia.ff.ſi cer.pe. nõ mirũ ſi p illũ ſeruũ ꝑlegatũ beredi q ſibi acqri voluit poſ.põt ſibi acqri poſ.babito reſpectu ad partẽ quaʒ bſ de9 bic bñ in ſeruo ex cã ꝑlegati.vñ cũ bẽat eũ ex alia cã ꝙ̃ bſditate.ſ.ex cã legati põt ex eo acqrere añ aditionẽ.ſʒ babito reſpectu ad partẽ quaʒ bʒ ex iure bſditario nibil ꝗrere põt poſ.rerũ bſditariaꝝ.nõ ob. ẽt.d.l.ꝙ p manus.⁊ ꝙ ibi gl.qꝛ rñdeo p̃mo ꝙ illa rõ poſſet eẽ bona ſi quererẽ quare p ſeruũ bereditariũ nõ poſſumus nobis querere bereditatẽ nõ dico poſ.rerũ bereditariaꝝ.qꝛ cũ bereditas ſit cã acqſitiõis ſerui.⁊ ſic cauſeſ acqſitio ſerui ab bereditate ſeru9 nõ dʒ eẽ cã ſue cãe ⁊ ꝺ mõ ſaluaſ imol.ſ.d.l.bſs p ſeruũ.referẽdo ſuũ dcm̃ ad acqſitõeʒ bſditatis nõ aũt ad acqſitionẽ poſſeſ.reꝝ bereditariaꝝ.alias nõ bñ diceret.qꝛ res ꝑticulares bſditatis non ſunt cauſa acqſitionis ſerui ſed ipſa bereditas ſic.boc modo puto poſſe defendi opi.glo.⁊ cõem.Sed poteſt addeci tex.noſter contra cõem intellectũ in verſi.itaqʒ:qui intelligitur qñ plures ſerui mibi legati aut donati fuerũt ⁊ vnus ex illis ſeruis poſ.appꝛebendit dubitatur vtrum per illum poſſim acquirere poſ.alioꝝ ſeruorũ eiuſdem bereditatis ſine vllo mandato meo vel iuſſu ⁊ ibi tex.dicit ꝙ ſic ⁊ glo.intelligit qñ ego donatarius vel legatarius appꝛebẽdi poſ.iſtius ſerui.alias p ſeruuʒ ꝗtũcũqʒ meũ rõne dñij nõ queriſ mibi poſ.reꝝ.d.§.ſʒ ⁊ p eũ. ⁊ p.l.noſtrã.§.ſi.ſiue ab alio poſſideaſ vel nõ ⁊ tex.in.d.⁊.itaqʒ intelligiſ qñ ego appꝛebendi poſ.vnius ex ſeruis.ergo vt bona ſit illatio quã facit iuriſcõſultus in ⁊.itaqʒ.vẽ ꝙ debeamus intelligere.vt in p̃n.§.nñ ꝙ appꝛebẽdi poſ.vnius ex ſeruis.⁊ dubitaſ vtꝝ mibi ꝗrat poſ.aliaꝝ reꝝ eiuſdẽ bſditatis p ſuã appꝛebẽſionẽ.ergo ſi itelligaſ ꝙ poſſedi ergo vẽ adita bſditas.qꝛ p appꝛebẽſionẽ vnius ex ſeruis iduciſ aditio cũ non poſſit geri citra aditionem bereditatis.d.l.pro berede.§.finali.ff.allega.⁊.l.i.⁊ ii.C.de iure deliberandi.⁊.l.i.C.de repudiatione bereditatis. vnde ꝙ̃tumcunqʒ ſit adita bereditas.tñ nõ poſſuʒ p eius appꝛebẽſionẽ mibi ꝗrere poſ.alioꝝ reꝝ eiuſdẽ bſditatis.vꝫ qꝛ nõ vẽ ꝙ poſtea poſſit reddi vlla bona ⁊ ꝯcludẽs rõ pp quã poſt aditã p ſeruũ bereditariũ non põt ꝗri poſ.reꝝ bereditariaꝝ ſicut alie res ad nos ꝑtinẽtes vẽ iutius tenere intellectũ gl.quẽ.ff. appꝛobaui.⁊ ad tex.nrm in ⁊.itaqʒ dici põt ꝙ iuriſcõſultus in.§.nro non intellexit ꝙ ſit appꝛebenſa poſſeſ.⁊ ſatis eſt bona illatio abſqʒ appꝛebenſa poſſeſſio.qꝛ dubitaſ vtrum p ſeruum acqratur poſ.aliaꝝ reꝝ bſditariaꝝ.⁊ ſic aliaꝝ reꝝ quaꝝ dñiũ nobis delatũ eſt eodẽ iure quo ſerui.ſicut ⁊ in legatis.⁊ donatis rebus.Sʒ ſi p oĩa ſit illatio ad caſuʒ ꝑcedẽtẽ.ſ.ꝙ i ꝑcedẽti ſit appꝛbẽſa ſicut ꝺ iʒ rapb.cu.dicit ꝙ nõ põt reddi ſufficiẽs rõ dicit recurram9 ad l.nõ oĩum de leg.tñ nimis abſurdũ eſt ꝙ ſi põt reddi ratio reddaſ aliqua.⁊ ſic eſt bona rõ ſi intelligiſ de ſeruo bſditate nõduʒ adita.qꝛ nõ eſt noſter nec rõne dñij.nec rõne poſſeſſiõis nec ob. bic eſt caſus deidubitabili.qꝛ videbaſ ꝙ ſaltẽ ſpe eſſet acqſituʒ dñiũ ⁊ poſſeſſio.eo qꝛ delata bſditas erat.l.ꝑcia reꝝ.ff.ad.l.fal. ⁊ qꝛ bʒ facultatẽ adeũdi ꝙ videbaſ ſufficere.pp boc iuriſcõſult9
8 declarat ꝙ reqriſ ꝙ babeã cũ re.⁊ nõ ſufficit ſpe.¶ †Nõ ob.ſi ꝯcõem opi.dicaſ nõ eſt bona ꝯſideratio gl.ꝙ nõ dẽ bereditari9 poſt aditã qꝛ imo appellaſ bſditarius poſt aditã p ii.de peti.bere.⁊.l.nã tñ.eo.ti.⁊ petiſ bſditas qñ poſſidenſ res bereditarie p aliũ.dic vt ex gl.ꝺ impꝛopꝛie ⁊ large tunc dñr res bſditarie vt voluit bar.in.l.iij.in p̃n.ff.de bo.poſ.⁊ in ru.de acqr.ber.⁊ in d.l.eius q in ꝓuincia.in.ij.col.ff.ſi cer.pe.vbi ſemꝑ dixit ꝙ impꝛopꝛie appellaſ bereditas poſt aditam.⁊ ad boc allega.l.ſed ſi plures.§.filio.de vul.⁊ pu.¶ Que inducuntur p ro.bic ad.q. ſtatuto caueſ ꝙ filia femina dotata non ſuccedat in bſditate patris cõtingit ꝙ pater deceſſit relicto filio maſculo relictaqʒ filia femina dotata:filio maſculo defferſ ex forma ſtatuti ſucceſſio in bereditate paterna adiuit.deceſſit filius ab inteſtato ſupſtite dicta ſorore ſua dotata que vult ſuccedere in dictis bonis quondã patris q̃ reperiũtur in bereditate fratris ſui queritur an poſſit.dic ꝙ bec glo.⁊ que ſupꝛadicta ſunt faciunt ꝙ filia non excludatur ab bereditate fratris[a] quo ad ſucceſſionem in bonis pr̃is repertis in bereditate fratris qꝛ amplius non dicuntur in bereditate patris.tamen boc reliquit indeciſum.quia dicit ꝙ pendebat.in facto.Confirmatur bec ſua deciſio per id quod dicit ſtatutum filia dotata non ſuccedat ⁊c.quia intelligitur in bonis que ſunt in bereditate dotantis.modo ſi filia premortuo fratre vult adire bereditatem fratris non poteſt ſibi opponi ꝙ ſit dotata.quia non eſt dotata a fratre: ſed a patre non debet ergo repelli a ſucceſſione fratris verba ſunt Bald.per illam gloſ. ⁊ eſt no.verbũ in.l.i.C.de leg.bere.⁊ bal.in.l.mater.C.de inr.do.ang.idẽ dicit in ꝯſi.ſuo.cxxiij.inci.in noĩe dñi teſtamenti factio ⁊c.⁊ petr.de ancba.in ꝯſi.cclxxviij de qua deciſione bal.in d.l.i.faciũt ſepenumero Moderni mẽtionẽ.vnde filia non dʒ excludi a ſucceſſiõe fratris ergo nec a bonis pr̃is q̃ ſemel fuerũt acqſita filio qꝛ effecta eſt vna ⁊ eadẽ bſditas.l.pater.ff.de p̃mi. credi.vbi tex.bene facit.l.ſed ⁊ ſi plures.§.filio.de vulga.⁊ pu pil.expꝛeſſius ange.in ꝯſi.li.inci.In dei noĩe dñi Gilius.vbi filia renũciauit bonis.⁊ bereditati paterne in ꝗbus bonis ſucceſ
b ſit frater filie.deceſſit filius maſculus ſupſtite ſorore[b] cui oppoiſ ꝙ nõ põt ſuccedere fratri qꝛ in illa bereditate nõ reperiebantur niſi bona paterna.⁊ ꝙ renũciauit bonis ⁊ bſditati pr̃ne.ꝯſuluit ꝙ nõ obſtãte renũciatiõe admittiſ in bonis quondaʒ pr̃is
9 nũc acqſitis fr̃i p rõnẽ.d.l.ſed ſi plures.§.filio.¶ †Optime facit ẽt ꝙ voluit bald.in.l.i.in quiquageſima.q.ff.de re.diui. vbi dubitat vnus ex fratribus renunciauit feudo paterno ꝑuenit ad alios fr̃es poſtea decedit vnus ex illis fr̃ibus vult q renunciauit venire ad ſucceſſioneʒ bui9 feudi pr̃ni vacãtis nũc p mortẽ vni9 ex fr̃ibus an poſſit arguit ad partes ꝯcludit ꝙ põt alle.in arg.l. paulo calimacbo.§.i.ff.de le.iij.⁊ tex.in.c.i.de eo q ſi.fe.agna.
10 de feu.pa.¶ †Inducit ẽt p rapb.cu.bic ad.q.quã dicit babuiſſe de facto ⁊ ſup ea ꝯſuluiſſe.ſtatuto caueſ ꝙ filia cuʒ bereditate nõ poſſit nubere extra territoriũ vt eſt florẽtie.filia fuit beres patris adiuit eius bereditatẽ vult nubere extꝛ territoriũ cũ bereditate iſta.an poſſit.dicit multi dixerũt ꝙ nõ ipſe ꝯſuluit ꝯtꝛiũ qꝛ ⁊ba ſtatuti debẽt ꝓpꝛie ⁊ ſtricte intelligi.⁊ ſm̃ ꝓpꝛiã ſignificationeʒ l.non aliter.de leg.iij.l.quicquid aſtringende de ver.obli.⁊ bereditas non dẽ poſt aditã ꝓpꝛie bic.vnde non pꝛobibeſ nubere extra territoriũ cũ iſta bſditate.refert ẽt ꝙ bal.vẽ ita decidere in l.ſi matre.C.de ſu.⁊ leg.bal.ibi ꝓpꝛie nõ format.q.ſic.ſed dicit
c ibi ſtatuto mediolanẽſi[c] caueſ ꝙ mulier nupta extra territoriuʒ nõ ſuccedat in territorio mediolanẽſi ꝯtingit ꝙ filia fuit bſs patris vel alterius nupſit extꝛ territoriũ mediolañ.vtꝝ poſſit retinere bſditatẽ in mediolano quã adiuit.ꝯcludit ꝙ ſic qꝛ ſtatutum intelligiſ de acqrẽda bſditate nõ acqſita.alle.l.ſi.ff.vñ li.cũ bec deciſiõe bar.⁊ cũ ea.quã rapb.cu.bic tʒ trãſit ideʒ rapb.cu.in.l. beres p ſeruũ de acq.bere.vbi p oĩa dicit idẽ qȝ bic dicit.¶ Capio ſequẽtẽ partẽ gl.ibi in bſditate.¶ Quero qꝛ bic dẽ ꝙ p ſeruum bereditariũ nõ poſſumus acqrere ꝙ ſit eiuſdẽ bſditatis.⁊ glo.dicit ꝙ inducit tria.ſ.nec bſditatẽ nec poſſeſſionẽ nec dñiũ. ¶ Quero vtꝝ quo ad acqſitionẽ bſditatis ſubſit alia ratio p ſupꝛadicta ⁊ dicit ꝙ ſic p.l.paulus.que alias inci.p ꝓcuratorẽ.ff. de acq.be.qꝛ bſditas nõ põt adiri p aliũ qꝛ alio acqriſ ⁊ adiſ.d. l.ſi ania de in.deli.⁊.d.l.p brde.itẽ p.d.l.qȝ p manus.nec cã nõ
11 ſit cã ſue cãe.¶ †Querit gl.babeo vſumfructũ in ſeruo teſtõris nũqd p eũ acqro bſditatẽ gl.dicit ꝙ nõ cuʒ nec p ſeruũ bereditas poſſit acqri.ſecus ſi ſeruus inſtituiſ.qꝛ tũc p ſeruũ acqriſ.intentio gl.eſt dicere babeo vſumfructũ in ſeruo ſticbo.teſtator babebat pꝛopꝛietatem in eodeʒ ſeruo.teſtõr inſtituit me beredẽ non ſeruũ.vtrũ p illũ ſeruũ acqrã mibi bereditatẽ ¶ Gl.dicit ꝙ nõ qꝛ ẽt ſi pleno iure bic ſeruus fuiſſet meus nõ poſſem mibi acqrere bereditatẽ qꝛ p aliã pſonã non põt bereditas queri nobis.vt in.d.l.paulus.ſed opʒ p noſmetipſos adiri.ſecus ſi ille ſeruus eſſet inſtitutus.qꝛ tũc iubendo ei poſſum adire ⁊ acqrere bereditatẽ.⁊ ſi ſeruus meus eſt ab alio dño iſtitutus põt mibi acqrere bereditatem adeũdo precedente iuſſu.l.q in aliena in p̃n.ff.de acqr.bere.l.cũ ꝓponas.C.de bere.inſti.Sed ꝯ.de.l.aditio.⁊. pꝛeterea.ff.de acq.ber.vbi ſeruus in quo vſumfructum babeo qui fuit inſtitutus beres non põt iuſſu meo bereditatẽ adire:qꝛ nõ ſuʒ eius plene dñs.¶ Año ergo bic ſeruus in quo vſumfructum babeo põt mibi acquirere bereditatem.rñdet dy.⁊ bart. ⁊ cõiter tranſeunt Rapba.⁊ Ro.qȝ verũ eſt ꝙ a p̃n.iuſſus ille non eſt ſortitus effectũ.d.l.aditio ver.ꝑterea ſed ſubſecuta aditione iuſſus opaſ effectũ ſicut in.l.mulier.§.ſi qs bereditarium ff.de ꝯdi.inſti.vbi ſi inſtituo ticium ſi ſticbũ ſeruũ meum manumiſerit non põt manumittere beres ante aditã bereditatem.cũ non antea ſit ſuus ⁊ ſeruo alieno p aliũ directo libertas dari nõ põt.vt in.l.ſeruo.C.de ina.teſt.tñ ſufficit ibi cõditionẽ implere q̃ poſtea põt adeſſe ⁊ ſecuta aditiõe reaſſumit vires ꝺ manumiſſio facta de facto ſicut bic iuſſus a p̃i.factus nõ bʒ effectũ tñ ſortiſ vires poſt aditionẽ ⁊ facit aditionẽ tẽnere validã qȝ eſt no. ⁊bũ ad intellectũ.d.l.aditio.⁊.ꝑterea.rapb.cu.bic vẽ boc ipu

a ¶ Fratris. adde ꝙ in.ro. cõſ.clxvii.ꝯſuluit ꝙ ſi filia renũciauit bõis pr̃nis extante maſculo ⁊ ipo mortuo pt redire ad bona quõdã pr̃is ſui qꝛ amplius nõ ſũt bõa pr̃is ſʒ pr̃imoniuʒ fr̃is.⁊ cõſ.qȝ alle.d. alex.bic.arg.ẽ nu.cxxvi.⁊ de pdcã.q.vĩẽ ẽt p bal.ꝯſ.cccix.in.iii.lib. Bdamo
¶ Vid frã.de are.i ꝯſ.clxi.l et.l.i.ꝯſuluit de in.i.⁊ pe.col.⁊ in ꝯſ.clxii.ci. uerũ eſt in.iiii. ⁊ vi.co.⁊ vide iaſ.in.l.ei9 q in prouincia.§. ſi.in.v.⁊.vi.colũ.ff.ſi cer.pe. ⁊ in.l.ii.in pe. ex l.C.d in tua voc.Tho.dip.
b ¶ Sorore. addo in ro.ꝯſ. lxviii: vide p fou.de ca.ꝯſ. cccx.inci.viſo puncto ſupra ſcri.⁊ ro.ꝯ.xl. ⁊ alex.ꝯſ.xiii.l in.col.frã.cur.
c ¶ Mediolanẽſi.vĩẽ eũdeʒ bal.ꝯſ.cccvii. iii.lib.⁊ vide p alex.ꝯſ.cli.ii. li.vbi cõſuluit ſup ſtatuto laudẽſi diſponẽte idẽ ⁊ ibi uĩẽ an tale ſtatu.liget caſtrũ exẽptuʒ a iuriſdictiõe laudenſi ⁊ an tale ſtatutũ valeat ⁊ latiam bal.in terminis ꝑdci ſtatuti referẽ ⁊ ſeqſ in.ro.ꝯſ. xl.⁊ ꝙ tale ſtatutũ itelligiſ ꝺ acqrenda poſt dotationẽ nõ ꝺ queſita.addo in bar.in ꝯſ.ſuo. xxxi.lci.qdã ꝺ ceſſit inteſtatus bal.in.l.ſi plures.iuxta ꝑdicta formaſ la ba.qȝ.C.de cõdi iſer.⁊ in.l.ſi mr̃e.C.d ſu.⁊ le.pe.de ancb. in.c.canonum ſtat.car.cxvi. vl.põe ſtatuto cauetur ꝙ filia dotata ⁊ uſ alias vidi ꝯſulũ p.d.pbi.de puño.d.andr. barb.⁊.d.alex. fran.curte.
¶ Vid in dñʒ ⁊ pceptorẽ meum ꝺ col.ii.q tʒ ꝯcu.⁊ alex. ⁊ vẽ ꝙ ꝯ tcotũ opi.indicaretẽ ꝯcluderet.Iod. Tho.

gnare.⁊ dicit ꝙ nõ eſt verũ ꝙ in.d.verſi.preterea.dicat ꝙ ſi vſu.
fructuarius ſeruus meus ſit inſtitutus ↄtẽplatiõe mei non poſ-
ſum iubere eũ adire.vnde vꝫ ipſe intelligere ꝙ ibi nõ ſit ſeruus
iſtitutus contemplatione vſufructuarij qꝛ ſi eſſet inſtitutus con
templatione vſufructuarij regula eſt ꝙ ſeruus vſufructuarius
rius querit vel ex opa vel ex re vſufructuarij ſibi vſufructuario.
ſ.ea.l.ver.p eũ in quo.⁊ in.§.nõ ſolũ inſti.p quas pſo.no.acq.
ergo vꝫ ꝙ dꝫ poſſe iubere hoc caſu.Non diſcedo ab intellectu
dy.bar.⁊ reliquoꝝ qꝛ tex.in.d.l.ticio.vꝫ loq qñ cõtẽplatiõe vſu
fructuarij vel inſtitutus.alias acqreret ꝓprietario ſi nõ eſt inſti
tutus ↄtẽplatiõe vſufructuarij qꝛ ex dnas cãs acqꝛit ꝓprietario
⁊ hoc oẽs ↄcludũt ergo ſupuacue ibi diceret ꝙ nõ pꝫ iubere adi
re ſi nõ diceret iſtitutus ↄtẽplatiõe vſufructuarij ⁊ opꝫ ita itelli-
gere.alia rõne ro.hic reprehẽdit dy.⁊ bar.vꝫ qꝛ hec aditio ⁊ iuſ
ſus põt impleri de iure nõ debemus dicere ꝙ hat de facto.ſꝫ fit
de iure hoc modo.qꝛ ꝓprietarius põt iubere illũ ſeruũ vt adeat
⁊ ſecuta aditõe ꝓpetarius teneſ reſtituere ꝓprietatẽ vſufructua
rio cuiꝰ ↄtẽplatiõe erat iſtitutꝰ vt eſt gl.in.l.q in aliẽa in pri.in ꝟ.
vſufructu.ff.de acq.here.igiſ ⁊c.Sed ro.nõ bñ accipit mẽtem
bar.⁊ glo.ꝗ loquunſ qñ ꝓprietarius erat teſtõꝛ q inſtituit.⁊ vſu
fructus meus.Teſtõꝛ eſt mortuus nõ poſſumꝰ dicere ꝙ iubeat
12 ꝓprietarius ſeruũ adire cũ ſit mortuus.¶ †Gl.ſup ꝟbo hꝛdi.
qꝛit qd ſi ille cui plegatus eſt ſeruus ſit iſtitutus.an valeat prele
gatũ in qua pte ⁊ dicit ꝙ nõ qꝛ nõ eſt a quo accipiat plegatuꝫ ꝙ
dꝫ pſtari ab hꝛ de qꝛ opꝫ eſſe diuerſaꝫ pſonã tradẽtis a pſona ac
cipiẽtis.vt.l.ij.j.de ſtipu.ſer.c.ſi.de iſti.l.legatũ in vltima.in pri.
⁊.§.i.de leg.i.l.q filiabus.§.ſi.cũ.l.ſeq.eo.ti.Et ſubdit ꝙ ſi ab
ſtinet ab hꝛditate totũ legatũ ↄſeqꝛ qd eſt verũ qñ ſolus eſſet in-
ſtitutus ⁊ legata eſſent repetita ab iteſtato alſ nõ adita hꝛditate
nulla legata deberenſ.vt.l.ſi nemo.ſ.de teſta.tu.⁊.d.l.eã quã.
C.de fideicõ.vel qñ nõ eſſet ſolus vnus iſtitutus.ſꝫ habuit cohe
redẽ.qꝛ ſi ꝓ parte eſt iſtitutus.⁊ abſtinet totũ legatũ petit a co-
herede.d.l.q filiabus.§.ſi.cũ.l.ſeq.¶ †Glo.ſup verbo acqro
exemplificat text.in ſeruo duorum dominorum inſtituto ab ex-
traneo contemplatione vnius tantum ex dominis qꝛ tunc eius
iuſſu poteſt adire hereditatem:⁊ per hoc redditur expeditus
hic.§.

1 Seruus non acquirit poſſeſſionem dño etiam precedente iuſſu
dñi:niſi in acquirendo voluntas ſerui concurrat.
2 Seruus cui iuſſi ingredi poſ.vt mihi querat:⁊ ipſe vult quere-
re titio:an mihi vel titio querat.
3 Poſſeſſio an ⁊ in quibus caſibus ⁊ quomodo nobis per ſeruũ
acquiratur.
4 Poſſeſſio an queratur nobis per ſeruum vſurarium.
5 Poſſeſſio in caſibus in qbus nobis non queriſ per ſeruum an
ſaltem in his nobis queratur vſucapiendi conditio.
6 Dominium an ⁊ qñ nobis acquiratur per traditionem.

1 Hec que. †Seruus non acqrit poſſeſſionem dño ẽt
precedente iuſſu dñi.niſi in acqrendo vo-
luntas ſerui cõcurrat.h.d.Caſus talis eſt vꝫ.An indiſtincte in
caſu vbi non ↄcurrat animus ⁊ voluntas ſerui in acqrenda poſ-
ſeſſione dño.dñs acqrat vt ſi iubeo eũ poſſidere.ſed ipſe fundũ
ingrediſ in ticio velit poſſeſſionẽ acqrere.dicit nõ acqriſ poſſeſ-
ſio dño:ſed ticio qꝛ animus ⁊ apprehẽſio reqriſ.Notate ſũma
2 riũ.¶ †In gl.i.quero vtꝝ qñ ſeruũ iuſſi ingredi.vt hic poſ.que
rat.⁊ ipſe vult querere ticio.an ticio queraſ an mihi.⁊ glo.dicit
ꝙ queriſ ticio ſi ratum hꝫ ipſe ticius.l.ſi ego.de nego.ge.l.ſi cõ
munis ſeruus.§.i.j.eo.Deinde arguit de.l.qui mihi donatuꝫ.
ſ.de dona.⁊ de.l.per ſeruum.§.fin.ſ.ti.i.vbi ſi trado fundum
aut ſeruo aut procuratori tuo.vt ibi queratur ex cã donationis
vel ſimili acquiritur tibi etiaꝫ ſi accipiens fuerit alterius animi
ſeu ꝓpoſiti.ſ.ꝙ querendi tibi quod videtur contra tex.noſtruꝫ
in quo conſideratur propoſituꝫ accipientis.¶ Gl.dicit ꝙ hic
intelligiſ quando nullus tradebat.ſed per ſe accipiebat.ibi con
currebat aĩus tradẽtis q intendebat dño ſerui acqrere.vñ mali
gnitas miniſtri non dꝫ dño obeſſe.Hoc dictuꝫ glo.ꝙ maligni
tas ſerui vel miniſtri non dꝫ attẽdi vt noceat dño qñ tradẽs eo
aĩo tradidit vt dño acqraſ.limitaſ p Imo.⁊ ro.hic ꝗ limitatio
fuit ang.j.§.pri.vt procedat ſi malignitas fuit occulta.ſecus ſi
palã dixit ꝙ nõ itẽdit dño acqrere.ſed alteri.qꝛ tũc non apparet
ꝙ pſtiterit aliqd miniſteriũ dño.⁊ tũc dño non acqriſ qꝛ reqriſ
ꝙ dño miniſteriũ pſtet.vt.j.§.pri.⁊.l.qd meo.§.ꝓcurator.j.

eo.dicã.j.§.pri.vbi ang.ponit ⁊ ibi aliqua dicã in ↄriũ.deinde
opponit gl.de.l.ſi.C.e.vbi lꝫ ſeruꝰ poſ.dñi derelinquat non no
cet dño ↄ id qd hic in tex.dꝫ vbi reqriſ ꝙ aĩus fuerit ſerui ad ac
quirẽdũ dño gl.dicit hic loqꝛ ꝙtũ ad acqrendũ vbi reqriſ aĩus
ſerui.l.ↄria loqꝛ ꝙtũ ad pdẽdũ iã queſitũ.vt hic.⁊.l.ſeruũ.C.de
pac.dicã plenius in.l.pegre.§.qbus.j.eo.vbi iſte itellectus ple
3 ne declarabiſ.¶ †Extra gl.ang.reſſumpſit hic p modũ diſtin-
ctionis.an ⁊ in qbus caſibus.⁊ quõ p ſeruũ nobis acqriſ poſ.⁊
nihil eſt niſi repetere oẽs caſus ſupradictos ⁊ addit ſolũ ꝙ p ſer
uum quẽ nullo mõ poſſidemus nõ acqrimus poſ.dixi in.§.per
ſeruũ corporaliter.ſ.eo.⁊ dicit ꝙ p ſeruũ quẽ poſſidemus nõ ac
4 quiriſ iniuſta poſ.nobis.¶ †Querit ẽt ang.qd in ſeruo vſura-
rio.qꝛ dictũ eſt ſatis de vſufructuario ſeu de eo in quo habemus
vſumfructũ.dicatis vt p gl.no.⁊ magiſtrã.in.l.p ſeruũ.in prin.
ſ.de vſu ⁊ habi.qua cõiter teneſ ꝙuis i aliqbus diuinare videa
5 tur.¶ †Querit ẽt ang.vtrũ in caſibus in qbus p ſeruũ noſtruꝫ
nõ qriſ nobis poſ.vt ſi ſit apprehenſus ab alio.ſ.p ſeruũ q in fu
ga eſt vel ſi diu geſſit ſe ꝓ libero.l.iij.§.ſi ſeruus.j.e.⁊ dixi in.d.
§.p ſeruũ q in fuga.an in iſtis ⁊ ſimilibus caſibus in qbus non
queriſ nobis poſ.vt.ſ.dictũ eſt nihilominus queraſ nobis vſu
capiẽdi ↄditio.i.an poſſumus vſucapere rẽ p eũ apprehẽſaꝫ cõ-
currẽte titulo ⁊ bona fide.⁊ ↄcludit ipſe ꝙ ſic p.l.homo liber ad
ſi.ſ.ti.i.vbi dñiũ acqriſ nobis p ſeruũ noſtrũ lꝫ a nobis nõ poſ-
ſeſſum.⁊ vidiſtis in.§.itẽ acqrimus.ſ.ea.l.ſi acqriſ dñium ſiue
poſ.qñ ſeruus acqrit a vero dño ⁊ ſic ſi emit vel acqſiuit a nõ dño
bona fide dꝫ nobis acqri vſucapiẽdi ↄditio p regulaꝫ.d.l.dami-
nibus.ſ.de ↄhen.em.vbi a vero dño cõparata re trãſferſ in nos
dñiũ a nõ dño bona fide trãſferſ vſucapiẽdi ↄditio ⁊ cũ eo ↄcor.
Ro.j.e.l.iij.§.ex ↄrio.ſꝫ imo.⁊ ro.hꝛ tenẽt ↄriũ p regulaꝫ.l.ſine
6 poſ.j.ti.i.⁊ p regulã.l.ſine poſ.de re.iur.in.vj.†Nõ ob.d.l.da
nibus.qꝛ nõ hꝫ locũ.ſꝫ fallit in multis caſibus.itẽ hec regula hꝫ
locuꝫ qñ ↄcurrũt alia extrema habilia.ſ.bone fides poſ.⁊ alia ꝗ
reqrunſ ad vſucapionẽ.Quod cõprobo.nã p traditionẽ factã a
vero dño ꝓcuratori meo ex cã habili ad trãſlationẽ dñij acqritur
dñiũ mihi dño ẽt ignorãti.l.ꝓcurator lz.i.ſ.ti.i.l.i.cũ gl.C.per
quas pſo.tñ ſi traditio facta eſt a nõ dño ꝓcuratori meo.lꝫ titu-
lus ⁊ bona fides ↄcurrãt nõ acqriſ vſucapiẽdi ↄditio mihi igno
rãti.l.i.C.eo.qꝛ deeſſet vnuꝫ de extremis habilibus.qꝛ animus
⁊ bona fides reqriſ ad vſucapionẽ que dꝫ deeſſe in pſona igno-
rãte.vñ dꝫ intelligi illa regula ↄcurrẽtibus extremis habilibus.
ꝓ ang.facit.d.l.homo liber.ibi.ſꝫ nec p ſeruũ alienũ queꝫ nos
bona fide poſſidemus dñs peculiari noĩe ignorãs vſucape põt
⁊c.ergo ſciẽs dñs põt vſucape p ſeruũ alienũ quẽ bona fide poſ
ſidet dũmodo ſciat.vnde ibi dñs non poſſedit ſeruum.⁊ tñ hic
ſeruus ex cauſa peculiari nõ potuit acqrere dño ignorãti.ergo
ſcienter ſic.Ad.d.l.homo liber.põt rñderi ſubſtinẽdo Mod.
contra ange.dupliciter.Uno modo ꝙ ibi intelligitur ꝙ ſeruus
alienus a me bona fide poſſeſſus apprehendit poſſeſſio.vt dño
acquirat poſſeſ.quo caſu per ſeruum a nobis etiam non poſſeſ-
ſum tanꝙ negociorum geſtorẽ poſ.acquirimus glo.eſt.ſ.ea.l.
verſi.ſed ⁊ per eum tanꝙ nego.geſt.Uel ⁊ ſecundo tex.in.d.§.
ſed nec intelligi dꝫ ignorans nec ſciens etiam.Quod probo ſic:
in acquiſitione que ſit per ſeruos noſtros ex cã peculiari nõ dif-
fert ignorans a ſciente.⁊ ita acquiritur dñium ⁊ poſſeſ.in rebus
peculiaribus ſciente dño ſicut ignorante.§.item acquirimus.
ſ.eo.l.vbi caſus.vnde ibi in acqſitione ex cã peculiari non acq-
ritur vſucapiendi cõditio ignoranti.ergo nec ſcienti.non video
ꝙ aliter poſſit reſpõderi ad iſtum text.alias multum ſtringeret
pro Ange.Joan.de imo.pro Ange.alleg.l.ſi ſeruus.de publi.
vbi per ſeruum noſtrum queꝫ non poſſidemus acqritur nobis
publiciana ꝙuis non poſ.nam ſi ſeruus meus a me non poſſeſ
ſus emit a domino bona fide non acquirit nobis poſſeſ.tamen
publicianam acquirit ⁊ hoc eſt quod dicit tex.ibi publiciana po
teſt acquiri ſine poſ.vt ibi.ſed vſucapio non ſine poſ.Sed con-
tra procedit argumentum de vſucapionibus ad publicianam:
quia quod non poteſt vſucapi:poteſt ⁊ publiciana acquiri.l.cuꝫ
qui in principio.ſ.de publi.¶ Dic hoc argumentum procedit
affirmatiue non negatiue.ſ.non poteſt habere locum vſucapio
ergo nec publiciana.vt hic.⁊.d.l.ſi ſeruus eo.ti.⁊ in.l.cum qui
§.cum pretor.eo.ti.

1 Poſſeſſio acquiritur nobis per procuratorem tutorem ⁊ cura
torem.ſi hoc agant alias non.

Dominium

1 Dominium an acquiratur dño per procuratorem.
3 Procuratoris malignitas gerentis in animo nõ acquirere domino ſuo non nocet domino dummodo tradens agere domi, no procuratoris.
4 Iuramento proprio alicuius ſtaſ in his que dependent ab eius animo.
5 Poſſeſſio ⁊ dominium an poſſit ſimul queri per procuratorez noſtrum.
6 Poſſeſſio an acquiratur domino. ſi tradens intendit domino acquirere lz procurator aliud cogitet.
7 Dominium an acquiratur domino ſi tradens acquirit domino ⁊ accipiens alteri.
8 Preſcribi ad hoc vt poſſit perfecte regritur continuata poſſeſ.
9 Poſſeſſio perditur ſi iubeo fundum ticio tradi ⁊ ſibi tradatur: ſecus ſi alteri.
10 Poſſeſſio non perditur propter diſſenſum inter recipientem ⁊ tradentem.
11 Poſſeſſio ⁊ dominium acquiritur nobis per procuratorez quã do apprehenſio corporalis ſit vera.
12 Dominium transfertur in eccleſiam ſine vera traditione.
13 Dominium acquiritur dño per pactum procuratoris.
14 Poſſeſſio non acquiritur domino per procuratorem ſi non apprehenditur corporalis poſſeſſio.

1 **Per procuratorem.** †Per procuratorem tutorem: ⁊ curatorez acquiritur nobis poſſeſ. ſi hoc agant. alias nõ. h. d. vſqz ad. §. ſi iuſſerim. Caſus talis eſt procurator meus vel curator apprehendit poſſeſ. alicuius rei tanq̃ procurator meus an mihi queratur poſ. huius rei text. dicit hic ſi noie meo poſſeſ. adepti ſunt ſed ſi ſuo noie nacti ſunt poſ. non acquiritur nobis poſ. qꝛ non accõmodauerunt nobis aliqđ miniſteriũ nec operaz alioquin ſi nobis non acquireretur poſ. quando nomine noſtro apprehendunt ſequeretur ꝙ ille non poſſideret cui res tradita eſt ſ. tutor ⁊c. qꝛ ipſi eis noluerũt querere poſ. nec nobis quereref. ⁊ tamen ille qui tradit eccidiſſet a poſ. qꝛ animuz habuit a ſe abdicare poſ. vñ eſſet vacans poſ. cõtra mentẽ ⁊ intentionez eius qui tradidit ⁊ eius qui acqſiuit hic eſt caſus. Ex iſto text. nota. ſummariũ de quo pcuratore intelligaſ generali vel ſpeciali dicetur cum glo. Secundo ex ver. alioquin. no. ꝙ vz arg. ab abſur- 2 dum euitando. l. nam abſurdum de bo. que li. cũ vol. ¶ †Pro expedi. glo. ſup ver. acquiritur. Quero an nedũ poſ. ſed ẽt vez dñium acquiraſ per procuratorem noſtruz. Glo. varias ponit opi. pmo dicit ꝙ per pcuratorem poſ. ⁊ dñium queriſ nobis ſi dñs fuit tradens. ⁊ iſto caſu queriſ etiam nobis ignorãtibus l. ſi procurator la. i. ꝟ. ti. i. ⁊ C. eo. l. per liberã. Ubi autem traditio eſt facta a non dño acquiritur nobis vſucapiẽdi conditio ſi recipiens bo. ſi. recipit per. d. l. ſi liberam. iuncta. d. l. clauſibus de ꝯben. empt. Alia fuit opi. Roge. dicit glo. vz ꝙ qñ per procuratorem queritur nobis dñium ⁊ poſ. etiaz ignorantibus: vt quando pcurator erat ad hoc ſpecialiter cõſtitutus. ⁊ ſi ſibi tradatur etiã tradẽte gerente. vt dño acquiratur ſi pcurator malignatur etiaz hoc caſu ita ꝙ dño non velit acqrere nihilominus acquiriſ mihi dño dñiuz ⁊ poſ. qꝛ hec malignitas procuratoris mihi dño non nocet. l. q mihi. ꝟ. de do. l. ſi pcurator la. i. ꝟ. ti. i. 3 ⁊. l. ſi. C. ſi qs alte. vel ſibi. ¶ †Circa iſtam partẽ inq̃tum glo. dicit ꝙ malignitas pcuratoris gerentis in animo non acquirere dño ſuo non nocet dño dũmodo tradens ageret querere dño procuratoris per. d. l. qui mihi. Hoc. cõiter videnſ cũ glo. tranſire. Hoc dictum glo. hic Ange. reſtringit vt procedat qñ malignitas pcuratoris fuit occulta ſecus ſi manifeſta vel palaz puta qꝛ dixit aliquo modo nolle querere dño ſuo. nam tunc q̃uis tradens gerat dño querere tñ non queritur dño huius procuratoris nec dñium nec poſ. Moueſ qꝛ vt acquiraſ per procuratorẽ dño poſ. ⁊ ꝙ cauſeſ ex poſ. dñium requiriſ ꝙ procurator pſtet miniſteriũ dño. vt hic. ⁊. ꝟ. §. proxi. ver. nam ſi ſeruũ ⁊ requiriſ animus acquirendi dño. ſi ergo non dicit ſe nõ intendere acquirere dño nullũ preſtat miniſteriũ dño. eſt ergo impoſſibile querere dño. ⁊ ita limitat ſingulr. d. l. qui mihi. Cum angel. tranſit hic ſimpliciter Ioan. de imo. ⁊ Roma. ꝟ. §. proxi. ſed dico hoc apud me habere aliqđ dubitationis qꝛ ſi ita intelligitur dicta. l. qui mihi donatum. vt ipſi intelligunt ſequiſ ꝙ illa. l. videtur nobis de vento ſeruire. quo enim põt probari hec clandeſtina malignitas. ſ. ꝙ in animo geſſit non acquirere dño ſi eſt occulta: ⁊ in aĩo retẽta quõ pbaſ. qꝛ ppoſitũ in aĩo retẽtũ nihil operaſ. l. ſi repetendi. C. de ꝯdi. ob cau. ⁊ lex ludibrio ꝯdita eſſe non dz. l. ii. C. cõia de le. c. cõmiſſa. de ele. li. vi. Quod probaſ ſi pcurator eſt ſpecialr ꝯſtitutus a dño ad talẽ rẽ ⁊ eius poſ. acqrẽdã ⁊ dñs rei tradite huic pcuratori. tex. in. l. q mihi. dicit ꝙ quãtumcũqz nõ gerat pcurator dño acqrere dñii tradẽs velit acqrere dño. dño acqrit ne malignitas pcuratoris dño noceat ſi itelligiſ de malignitatẽ occulta pcuratoris nũq̃ ꝯſtat de malignitate pcu- 4 ratoris nec ꝯſtare põt. ⁊ ſic nõ erit locus illi. l. ¶ †Nec ob. ſi dicaſ ꝙ ſtabiſ iuramẽto pcuratoris. qꝛ in hoc q̃ ab aĩo pẽdẽt ſtaſ iuramẽto. vt in. c. paſtoralis. de exce. c. pñtiũ. de teſti. e. ſignificaſti. el. i. de homi. c. ſi ꝓ el. ij. ꝺ ſen. excõ. ⁊ no. gl. mag. in. §. alie. inſti. de ac. in. l. ſi cui. §. hiſdẽ. ꝟ. de accu. qꝛ rñderi põt ad hoc dupliciter. pmo ſi tenemus gl. no. in cle. i. ꝓ. cõmode. de pe. q̃ dicit ꝙ illud qđ dr ꝙ in his q̃ depẽdẽt ab aĩo ſtãdũ eſt iuramento vr pcedere qñ agiſ de his q̃ ſpectãt ad forũ ꝯſcie alias nõ: niſi vbi 6 repiſ expſſum in iure. Uel ſcđo* ⁊ notabilius põt rñderi ꝙ hec iura. ꝟ. alle. pcedũt niſi pſumptio eſſet ꝯ iurãtẽ. qꝛ tũc nõ ſtabiſ dicto ⁊ iuramẽto ſuo vt ꝯcludit no. bar. in. l. iter ol. §. recte circa vlti. col. ꝟ. de fur. ⁊ io. an. in. c. ij. de ꝯſti. ⁊ paul. de lisza. in cle. ꝯſtõnẽ. de ele. et. l. ſi non ꝯuicij. C. de iniur. ⁊. l. i. C. ad. l. cor. de ſicar. Sed hec pſumptio eſt ꝯ pcuratorem q hz ſpãle mãdatũ a dño de tali re acqrẽda qꝛ ꝯ eũ eſt pſumptio ꝙ habuit aĩum acqrẽdi dño qñ illã rem emit. lz nõ appareat poſt q̃ ſibi mãdatũ ſuſcepit tex. eſt no. ⁊ ibi bar. l. q in aliena. §. ſi is q putabat. ꝟ. de acquirẽ. here. ⁊ in. l. ſi cõis ſeruus ſit. ⁊. l. pinde in prin. ⁊. §. l. ꝟ. de ſtipu. ſer. ⁊ in. l. poſt dotẽ ſm ſextam lec. dr. cũ ꝯcor. quas dedi anno pterito. ꝟ. ſol. ma. non ſtaſ ergo eius pcuratoris iuramento ſi vult dicere ꝙ in aĩo gerebat non querere dño. qꝛ pſumptio eſt ꝯ eũ. nec põt dici ꝙ. d. l. q mihi. nõ ſeruiret nobis de aliquo. qđ pbaſ hoc modo qꝛ ſi probaſ pcuratorẽ ante q̃ emerit proteſtatuz fuiſſe ꝙ nõ intẽdit acqrere dño. dico ſic aut pteſtatio hec trahiſ ad actũ ſubſequentẽ. ⁊ non hz locuz. l. q mihi. ſed vera eſt limitatio ang. qꝛ apparet expreſſe ꝙ nõ preſtat miniſteriũ dño ⁊ nõ hz locũ. d. l. q mihi. aut hec pteſtatio nõ trahiſ ad actũ poſt ea celebratũ put eſt de mente bar. in. l. nõ ſolũ. §. morte. in. v. ⁊ vj. col. de ope. no. nun. vbi alle. c. ſollicitudinem de ap. ⁊. c. i. qđ me. cau. ⁊ tunc bene traheref ad actũ p eum ſolum gerendum q in aĩo ſuo pendet. l. q in aliena. §. celſus. de acqui. here. ſed non trahiſ ad actũ geſtũ cũ alio poſtea. Unde ad. l. q mihi. non põt dici aliquo mõ nobis ſeruire niſi in caſu qñ dñs pcuratoris fateretur ꝙ procurator in aĩo gerebat dño nõ acqri p. l. qui mihi. donatũ. tñ ẽt tũc non impediref qn dño acqratur ⁊ ꝯfeſſio hoc caſu dño nõ preiudicat. ⁊ ppter iſtum caſum non eſt veriſimile factã eſſe. d. l. q mihi donatũ. qꝛ dñs non põt fateri ꝙ iſte in aĩo ſuo geſſerit clam. vnde iuxta. l. nam ad ea. ꝟ. de leg. ad iſtũ caſuz quẽ non eſt veriſimile accidere nõ debemus reſtringere dictam l. q mihi. qꝛ eſſet magna reſtrictio. preterea paria ſunt aliqđ factũ non eſſe ⁊ factũ nõ apparere. l. in lege de ꝯben. em. l. cũ res. §. i. de lega. i. nã nil referre vr ꝙ iſte nunq̃ aĩo geſſerit nõ acquirere dño. vel ꝙ geſſerit clã. ita ꝙ nõ apparet. Attamẽ dictũ Ange. Imo. ⁊ ro. pp eoꝝ auctoritatẽ menti tenendũ eſt eũ nõ repe- 5 riã aliquẽ aut improbãtẽ aut approbantẽ. ¶ †Proſequer gl. que ponit ſm caſuz ibi poſ. ⁊ dñiũ põt acqri. ſ. poſ. ſola ⁊ ea mediãte ſine p eã acqriſ dñiũ ſi ab ea poſ. ſeparari dñiũ nõ põt vt ſi hz ſpeciale mãdatũ ⁊ noĩe dñi accipit tradẽte hic non agente. vt mihi queraſ. queriſ poſ. ⁊ dñiũ ſi dñiuz ab ea ſeparari non põt quaſi velit poſ. acqri p pcuratorẽ ⁊ p poſ. dñiũ ⁊ qñ tradẽs nõ intendebat querere dño pcuratoris recipiẽtis acqrebaſ ſolum poſ. dño p pcuratorẽ ⁊ ſi a poſ. dominiũ ſeparari nõ potuit. qꝛ tradens erat dominus ⁊ poſſeſſor p poſ. queriſ dominiũ. Hec reprobanſ. vt. ꝟ. videbimus in glo. p. l. p pcuratorez. ꝟ. eo. vbi p pcuratorẽ queriſ poſ. ⁊ ẽt dominiũ nec ꝯriũ diciſ hic. Tertiuz caſum ponit Roge. vbi p pcuratorẽ nõ queriſ mihi poſ. incõſciẽti. ſz qñ ratũ habeo. ſ. qñ tradiſ pcuratori recipiẽti noĩe meo ⁊ ego ratũ habeo. ⁊ talis pcurator erit gñalis ſi ſpãlis p. l. cõis ſeruus. §. i. ꝟ. eo. Quartũ caſum ponit gl. vz ꝙ qñqz tũc demuz mihi q̃riſ poſ. rei empte p pcuratorẽ meũ. ſi tradita fuerit mihi etiã ſi tradẽdo neuter gerit vt mihi queratur. l. res ex mandato. ꝟ. ti. i. non poſſum ratũ habere actum traditum qꝛ non eſt meo nomine geſtus. vt l. ſi pupilli. §. ſed ſi ego. ꝟ. de nego. geſt. l. ſi ſeruus. ꝟ. de preca. Hucuſqz glo. recitat opi. Roge. nunc dicit ꝙ non placuit Io. quã opi. io. gl. approbat. ſ. non diſtinguẽ

* ¶ Uel ſcđo ſententiam. d. alexan. hãc ſo. nõ tutã p tex. in. l. ſign. p tedem. pmõe. C. d do na. in ſi. v. ꝙ ſi aliqua C. d iure do. ipe. dedit ſcđam ſol. q̃ fortificaſ p ea q̃ voluit iu. ro. poſt dños de ro. eius ꝯſ. ccccxxxi. vbi dr ꝙ lz alias ignorãtia pbetur iuramẽto ꝙ tñ nõ hz locũ vbi pactum ꝯtio ſcie eſt in ꝯtui ſz opz ꝙ ignorãtie pbatio coloret aliquo medio vltra iuramẽtũ. ⁊ qꝛ. d. alex. ſi in ſi. dicit ꝙ ſi inueniret aliqueſ approbãtẽ vel iprobãtez opi. ang. ⁊ iud. ro. dic ꝙ eoꝝ opi. mo. cõprobari pt p ea q̃ dolum pet. de an cha. ꝯſ. cxxvi. in. i. colũ. ⁊ ꝙ text. in. l. q mihi donatuz patiaſ reſtrictionem ang. facit text. ibi queſitor acquiratur ꝙ ea q̃ voluit anchꝰ. vbi. ꝟ. non vr pcedere doctrina ſo. p. hic. Additio. ¶ Uid plene p abb. in. c. ii. de ꝯſtitu. vbi pleniſſime ꝯſe ij. in. vi. co. ⁊ ſeq. Tho. dip.

do inter ꝓcuratorē gn̄alē ⁊ ſpecialē q꞉ ſicut ꝑ ſpeciales ꝓcurato
rez ſtatim queritur poſſeſſio ⁊ dominium vt in.l.per procurato
rē.C.eo.ſic in gn̄ali.q꞉ illud operaꝛ ſpāle mādatum in ſpecie qđ
gn̄ale quo ad oīa vt.l.ſi dño.in ſi.ff.de admi.tu.hāc opi. tenent
cōiter doc.in.l.i.C.e.⁊ in.l.ꝗ mihi donatū.vbi plene bar.⁊ alij
ff.de do.reprobāꝰ opi.inno.in.c.accedēs.de p̄bē.⁊ gl.in.c.ſi ti
bi abſēti de p̄bē.in.vj.ꝗ voluit ꝑ gn̄alē ꝓcuratorē nō acqri dñiū
nec poſ.q̄ reprobaꝛ in.l.ſi rē.j.ti.i.iūcta gl.q̄ oſtēdit ꝙ ibi loqꝛ
in ꝓcuratore gn̄ali dū dicit q꞉ ꝯ̄ ſtatui captioſuʒ erit.q̄ v̄ba non
pñt referri ad ſpālē ꝓcuratorē.q꞉ tūc nō pōt.capi dñs cū tūc ad
illud factū ſit eius mādatū ſʒ loqꝛ in gn̄ali.⁊ dicit dñō poſſe acq
ri.preterea ſi ꝑ tutorē ⁊ curatorē ⁊c.ꝗ hñt gn̄ale mādatū acqriꝛ
nobis poſ.vt ff.⁊ a pari ponūꝛ ꝓcurator tutor ⁊c.ergo ꝑ gene
ralē ꝓcuratorē acqriꝛ nobis poſ.ſicut ꝑ tutorē. nec ob.d.l.cōis
ſeruus.§.i.j.e.in qua roger.fundauit ſe.q꞉ ibi intelligiꝛ non de
ꝓcuratore hñte gn̄ale mādatū ſed intelligiꝛ de ꝓcurāte.i.de ge
rēte negocia dñi q꞉ ibi tex.voluit facere dr̄iā inter eū ꝗ hʒ māda
tum.⁊ in eo qui non habet mandatum.Ibi fatetur ꝙ per eum
queritur poſ.vñ vt ſit bona dr̄ia opʒ ꝙ ibi lr̄a loquaꝛ de nō ha/
bēte mādatū.⁊ ſic ēt loqꝛ tex.in.l.ſi ego.ff.de neg.ge.⁊ ēt ibi d
claraꝛ in gl.reprobet ⁊ in alio gl.diſtinctionē roge.ꝙ non oʒ di
ſtingui an vterqʒ gerat acqrere dñō an tradēs tm̄ q꞉ ſatis eſt ꝙ
tradēs gerat acqrere dñō ꝓcuratoris ꝑ.d.l.ꝗ mihi donatum.
6 ¶†Et ſubdit gl.vel ēt accipiēs tm̄ ſatis eſt ꝙ intēdat acqrere
dñō q̄uis tradēs itēdat alteri acqrere ff glo.ꝓſequēdo iſta mē
bra vr̄ loq in opi.io.recitata tā in dñio q̄ ēt in po.qđ no.ff.ſignā
ter ſʒ in hoc vltīo dicto doc.magis cōiter dāнāt gl.ſ.in dñio.q꞉
nō repiꝛ iure cautū ꝙ ſi tradēs nō vult acqri dñō ꝓcuratoris re-
cipiētis ſʒ alteri ꝙ acqraꝛ dñiū illi cui recipiēs vult acqri ꝓbaꝛ.
nā cū dñiū nr̄m nō poſſit a nobis ſine facto ⁊ volūtate nr̄a rece-
dere vt in regula id qđ nr̄m.j.de reg.iu.qñ dʒ inſpici volūtas
recipiētis nō tradētis.vñ ſi tradēs vult alteri acqri non pōt dici
dñiū ab eo recedere vñ nō ꝑdit dñiū q꞉ regula eſt ꝙ dñiū non ꝑ
diꝛ qñ nō trāſferꝛ in aliū.l.nec vtilē.ff.ꝗ.ex cau.ma.l.cū ꝗs.§.ſi
debitorē.j.de ſo.qđ inſpiciaꝛ aīus tradētis eſt bona lr̄a in.l.ſi ti/
bi dederim ⁊ ibi gl.ff.de dona.⁊ ita tʒ pe.iac.de are.⁊ cy.in.l.i.
C.e.⁊ ia.de are.⁊ imo.hic ⁊ bar.in.l.ꝗ mihi donatū ꝑalle.hñ fa
cit tex.in.l.ſi ꝗs vxori.§.cū ticio.j.ď fur.nā ſi putabā me dare ti/
bi ꝓ ticio locupletē tu recipiſti ꝓ alio iope.⁊ alij tradidiſti.ff er
ror ipedit trāſlationē dñij.q꞉ voluit dñs trāſferre in ticiū.nō in
aliū.ergo nō trāſferꝛ.vñ furtū cōmittiꝛ alˢ furtū nō cōmittereꝛ.
7 q꞉ furtū ē ꝯ̄ctatio rei aliene iuito dñō.l.i.ff.de fur.¶†Fateꝛ ꝑ-
fati doc.ꝙ lʒ nō ꝑdaꝛ dñiū iſto caſu.ſ.qñ tradēs dñs voluit acq
ri vni ⁊ recipiēs alteri.i.dñō cuius erat ꝓcu.tñ poſ.ꝑdaꝛ ⁊ ꝙ eā
acqrat recipiēs dñō ſuo ꝓbāt ſic poſſeſſio q̄ erat apud tradētez
ꝑdiꝛ quo ad eū.q꞉ eā ꝑdere voluit ⁊ ſi non acqriꝛ ei cui acqrere
voluit tñ q꞉ ipſe ꝑdere voluit ꝑdit eā vt dictū eſt in.§.ſi vir vxo/
ri.⁊ in.§.nr̄o.in ſi.ſi poſ.fuit ꝑdita quo ad tradentē potuit ꝓcu
rator apphēdere eā ⁊ eā acqrere cuius noīe recipit vt hic ⁊.ff.
§.ꝓx.⁊ in hac opi.ꝯcor.ff.relati doc.⁊ bar.ꝑ ſe in.l.ꝗ mihi do
natū ꝑalle.⁊ hoc itelligūt eſſe verū in terminis in qbus exēplifica
tū eſt.ſ.qñ ꝗ recipit voluit ſuo dñō acqri.ſed tradēs dñs voluit
alteri acqri.ſʒ ſi fuiſſet ꝯ̄ q꞉ tradēs voluit acqri dñō recipiētis:
ꝓcurator voluit alteri acqrere.dñt acqri dñō recipientis poſ.⁊
dñiū vt fuit volūtas tradētis ne malignitas ꝓcuratoris dñō no
ceat ꝑ.d.l.ꝗ mihi donatū.⁊.d.l.ꝑ ſeruū.§.ſi.⁊ hec opi.vr̄ ēē ma
gis cōis.Eſt verū ꝙ in hoc vltimo raph.hic ⁊ Roma.hic ⁊ ſaly.
in.l.i.C.eo.tenēt ꝯ̄.q꞉ dñt ꝙ in caſu quo tradēs voluit acqrere
dñō ꝓcuratoris recipiētis.⁊ ꝓcurator recipiens noluit acqrere
dñō ſuo ſed alteri.lʒ ſit verū ꝙ dominiuʒ acqraꝛ dñō procurato
ris recipientis ꝑ.d.l.qui mihi.tamen poſ.minime queriꝛ ꝑ re/
gulā.§.nr̄i.⁊.§.ff.proxi.q꞉ requiriꝛ ꝙ preſtet miniſteriū dñō ꝓ
curatoris in poſ.acqui.qđ hoc caſu non facit ergo ſibi non acq/
rit.aſſignat rapha.cu.hic rōnē dr̄ie inter dominiū ⁊ poſſeſſionē
⁊ dicit dñiū ꝙ fuit apud tradentez eſt id qđ transferꝛ ⁊ acqritur
domino recipiētis.ergo opʒ dicere ꝙ poſtq̄ dominiuʒ ꝑdiꝛ ꝑ
antiquū dominū acqraꝛ dñō recipientis ꝑ.d.l.nec vtilē.alˢ nō
ꝑdiꝛ niſi vbi trāſferꝛ in iſtū ſʒ poſſe.que erat apud antiquū nō eſt
illa que acqritur nouo domino.ſʒ eſt noua poſ.que per corpus
8 ⁊ animū creaꝛ ⁊ ꝑ apphenſionē.†Hec ratio mihi nō plʒ.pmo
q꞉ nō vr̄ hr̄e bonā rōnē dr̄ie nec puto ꝙ noua poſ.ſit alia poſ.q̄
ſit antiqua.q꞉ ad ꝑſcriptionē ꝑficiēdā reqriꝛ ꝯtinuata poſ.l.na
turaliter.in ꝑin.j.ti.i.C.de vſucap.tranſ.ergo ſi dicimus poſ.

quā apphendit ſingularis ſucceſſor eſſe aliaʒ q̄ ſit in ea que eſt
apud venditorē ſequereꝛ non ꝑfici vſuca.⁊ preſcriptionē ex tpe
quo poſſedit auctor ⁊ ſucceſſor.qđ eſt falſuʒ.l.pōpo.j.eo.fere ꝑ
totā.l.i.ibi ſi auctor meus poſſedit vno anno ⁊ ego duobus iū/
gunꝛ ad vſucapionē ꝑficiendaʒ.⁊ ſi eſſent diuerſe poſſeſſiōes nō
eſſet ꝯtinuata poſ.preterea nō vr̄ bona rō dr̄ie inter poſ.⁊ dñiū
nam reqriꝛ animus ⁊ corpus ad acqrendū poſ.ſic ⁊ ad acqrēdū
dominiū reqriꝛ traditio ⁊ animus volentis acqrere.l.traditiōi
bus.C.de pac.l.hoc iure.§.non pōt.ff.de do.vnde non eſt bo/
na ratio diuerſitatis.Preterea ꝑ.d.l.ꝗ mihi ꝯfundiꝛ eoꝝ opi.
vbi text.nō facit dr̄iā magis de poſ.q̄ de dñio ſed dicit ſolū acq
ri ⁊ dicit mihi tamen acqri q꞉ ſm opi.iſtoꝝ qñ ꝓcurator dñi re
cipit rē eo animo vt eā non acqreret alteri dicunt ipſi dominuʒ
ꝑdere poſ.⁊ ꝓcurator pōt acqrere cui vult.ſed ibi text.dicit ꝙ
nihil agitur in perſona ꝓcuratoris ⁊ ipſi volunt ꝙ agereꝛ aliqd
in ꝑſona ꝓcuratoris ⁊ ꝑ mediā eius ꝑſonā quereret domino ꝙ
vr̄ ꝯ̄ mentē lr̄e hic ⁊ ꝯ̄.l.qđ meo.§.ꝓcurator.j.eo.Ex ꝑdictis vi
deꝛ firma eſſe opi.doc.volētiū facere dr̄iam inter poſſeſſionem
⁊ dominiū quando accipiēs gerebat acqrere alteri quā gereret
tradens vnde ſi gerat ꝓcura.dñō ſuo querere ſed tradēs gerat
alteri acqrere.hoc caſu dominiū nō ꝑdiꝛ ſm doc.in.d.l.i.C.e.
poſſeſſionē v̄o dixi ⁊ eam acqri cui vult ꝓcu.⁊ ſic quando ꝓcu
rator non recipit rē noīe alterius q̄ domini ſui ⁊ tradens domi
nus geſſit acqri domino ꝓcuratoris recipientis ſm cōem ꝯclu
ſionē lʒ ſaly.⁊ Rapha.hic teneant ꝯ̄riū in hoc vltimo caſu.q꞉ ne
gant poſ.acqri ꝑ.d.l.ꝗ mihi.¶Adhuc vr̄ dubitatio reſtare.di
xi ꝙ ſm cōem opi.quādo ꝓcurator domini cepit poſſeſſionem
noīe alterius q̄ domini ſui ⁊ tradēs tradidit vt acqreret domi/
no recipiētis hoc caſu acqriꝛ poſ.dñō ꝑ.d.l.ꝗ mihi.ſed ſi eſt ꝯ̄
vt ꝓcurator dñi reciperet vt acqreret dñō tradēs v̄o tradidit.vt
acqrereꝛ alteri ſm Jac.de are.⁊ alios.vt.ff.dixi poſ.ꝑdebaꝛ ꝑ
tradentē dñm ⁊ apphendiꝛ ꝑ ꝓcuratorem ⁊ acquiritur ei cui
ipſe querere voluit.ita dixi cōem eſſe ſniam:q꞉ animus traden
9 tis fuit perdere.¶†Occurrunt duo ꝯ̄ ꝑdicta.primo q꞉ ſi ab eo
fundū ticio tradi perdo poſ.demū ſi ticio tradaꝛ ſecus ſi alteri.
l.cū fundū.j.de vi ⁊ vi ar.bart.in.l.qđ meo.§.ſi furioſo.j.eo.er
go ſi tradens vult ꝓcuratorem tradere ticio ⁊ procurator tra/
dit dñō ſuo non videtur ꝙ perdiderit ille poſſeſſio.per.d.l.cuʒ
fundum.¶Dicatis primo ꝙ.l.cum fundum loqtur quando
dñs poſſedit corpore alieno.ſ.per colonum.q꞉ tunc ſolo animo
⁊ iuſſu non ꝑdit poſ.l.peregre.§.qbus.j.eo.Uel in.l.cum fun/
dum.dñs nō tradidit ſed ſolū iuſſit ⁊ ita loqtur bar.ſed qñ tra/
do tibi vt des ticio tu recipis ut acqras domino tuo per tradi/
tionem perdo poſſeſſionem q̄uis nō tradas titio iuxta.l.i.§.ſi
10 vir.ff.ea.l.Scđo videꝛ obſtare in eodem paſſu ꝯtra communem
ſniam q꞉ diſſenſus inter tradentem ⁊ recipientem poſſeſſionez
operaꝛ ꝙ tradens non ꝑdat poſ.l.ſi me in vacuā.in prin.cū de
clarando vt ibi ꝑ bar.j.eo.ſed tex.ibi dicit de errore in corpore.
bar.tamen ibi dicit in quocunqʒ hic fuit diſſenſus inter traden
tem dominū ⁊ ꝓcuratorē recipientem.qui diſſenſus facit ꝙ do
minus poſſeſſionē non preſtat.Hoc non ob.⁊ defenditur com
munis opi.⁊ dico ꝙ.l.ſi me in vacuā.j.eo.procedit quando diſ
ſenſus erat q꞉ recipiēs non intendebat querere nec ſibi nec alij.
ſed vbi intendit querere ſibi q̄tūcūqʒ ſibi non quereret.tamen
tradens perdit poſſeſſionē per rationem.§.noſtri.in fin.⁊ ꝑ ra
tionem.d.§.ſi vir vxori.vnde talis diſſenſus hoc caſu nō vitiat.
Nihil aliud difficultatis reſtat in glo.noſtra.niſi ꝙ vltima op/
po.de.l.i.C.per quas ꝑſo.no.acq.vbi tex.dicit excepta poſ.cā
per liberā perſonā nobis non acquiri ergo dñium non acquiri/
tur contra.l.ſi procurator.le.i.ff.ti.i.gl.dicit ꝙ oʒ intelligi poſ.
cā.i.qđ cauſatur poſ.vt eſt dominiū ⁊ ſic cā poniꝛ pro cauſato.
11 Teneatis in glo.io.cuʒ additionibus.ff.relatis.¶†Extra glo.
ang.hic no.limitat.§.noſtrum q꞉ dicit ꝙ acquiratur nobis per
procuratorem dñium ⁊ poſ.quando vera apprehenſio corpora
lis ſit vt q꞉ interuenit inſtrumentum naturale in apprehenden/
da poſſeſſione.ſecus ſi eſt ciuilis actus.ut q꞉ fictus actus q꞉ per
procuratorem tunc nobis nō acquiriꝛ dñium ⁊ poſ.alle.l.ea q̄
ciuiliter.ff.tit.i.ubi per ciuilem actū vt eſt ſtipulatio a ſeruis vel
filijſfa.noſtris facta nobis queriꝛ.Sed ea que naturaliter acqui
12 runtur per quēlibet volentem nobis acquirere acqrimus.†Ex
h.d.ſub dubio forte ꝙ.l.ſi.C.de ſac.ſan.eccle.vbi dr̄ ꝙ per tit.
ſine uera traditione transferꝛ dñium in eccleſiam non hʒ locū ſi
talis actus fieret per procuratorem eccleſie q꞉ hoc caſu nō trāſ/
ferretur

ſereretur dñium in eccleſiam. ſed oporteret ꝙ fiat per eos qui ve
re repreſentant eccleſiam non per aliũ ſindicum vel alium mini-
ſtrũ qḋ reputat no. ad limitationẽ. d. l. ſi. C. de ſa. ſan. ecc. ¶ Et
ꝑ hoc infert ꝙ ꝑ ꝓcuratorẽ nõ acqrit poſ. interueniẽte ſolo actu
inſpectionis oculoꝝ iuxta. §. imediate ſequẽtẽ ⁊ ita limitat. d. §.
ſequẽtẽ. ¶ Circa primũ cũ dicit dñiũ nõ acqrit ꝑ ꝓcuratorẽ niſi
vbi nõ interuenit verus actus traditionis. bar. in. l. i. C. ꝑ quas
ꝑſo. no. acq. poſt nõnullos antiquos. ⁊ in. d. l. qui mihi donatũ.
in ſi. ff. de dona. ⁊ idẽ ꝙ ang. quo ad dñium ꝑ. d. l. ea que ciuili-
ter. ita etiã Pe. de anch. in. c. accedẽs. de prebẽ. ⁊ ange. in. l. ſi is
q pro emptore. j. ti. i. ¶ Sed glo. in. d. l. i. C. ꝑ quas ꝑſo. in ꝟ. re
integrate. ⁊ etiã Guil. de cu. ⁊ iac. bu. Ray. Nico. de nea. bald. ⁊
Saly. ibidẽ ⁊ imo. ⁊ Ro. in. d. l. qui mihi donatũ. ⁊ in. l. ſtipula-
tio iſta. §. ſi ſtipuler. j. de ꝟ. ob. ⁊ Fulg. in. l. ſi cũ vẽderet. ff. de pi
gno. act. tenẽt ↄ̃riũ. ¶ Mouent primo ꝑ. d. l. i. C. ꝑ quas ꝑſo.
vbi lra ſolũ excipit obligationẽ vt illa nõ poſſit queri ꝑ ꝓcurato
rẽ q̃ñ ſit actus ciuilis. vt qꝛ ſit vẽditio cũ pacto adiectionis in diẽ
vel legis cõmiſſorie. ergo innuit ꝙ dñiũ qḋ retro trãſfert in ipſuꝫ
vẽditorẽ ex talibus pactis ex iure ciuili. vt in. l. cõmiſſorie. C. de
pac. inter emp. ⁊ eſt gl. in. l. i. ff. de dona. q̃tũcũqꝫ hic actus ſit ce
lebratus ꝑ ꝓcuratorẽ dñium bene acqrat dño ꝑ ꝓcuratorẽ. ſed
obligatio nõ. ⁊ ita vr̃ ſentire tex. ibi ſm Saly. dũ dicit reintegra-
te: nõ dicit reintegrãde. ¶ Si vẽdo ꝓ cẽtũ cũ pacto ꝙ ſi mihi nõ
ſolueris infra mẽſẽ ꝫ res ſit inẽpta. eſt pactũ legis cõmiſſorie vel
ſi infra mẽſem alius meliorẽ attulit ↄ̃ditionẽ ſit ꝓ nõ facto vel ha
beat ꝓ inẽpta ſi ita euenit trãſfert dñiũ in ipſum vẽditorẽ abſqꝫ
vlla alia traditione corporali. ita no. in gl. in. l. traditionibus. C.
13 de pac. ⁊ in. l. i. ff. de dona. ¶ † Si hoc pactũ eſt factũ ꝑ ꝓcurato
rẽ noĩe dñi ſui an acqrat ſibi dñiũ ex tranſlatione glo. ibi ꝙ ſic: ⁊
illã gl. doc. ſequunt. vñ pactũ celebratũ a ꝓcuratore q̃uis ſit ciui-
lis acqrit dñiũ ipſi dño. Nõ ↄ̃firmat ꝑ. l. ſi cũ vẽderet. ff. de pig.
act. vbi pactũ adiectionis in diẽ ꝑ creditorem vẽdẽtem pignus
q adiecit ꝙ ſi dñs antiquus ꝑciũ vellet offerre emptori emptio
ſit pro nõ facta ibi ex iſta vẽditione acqrit rei vẽdicatio vẽditori
i. antiquo dño ↄ̃ nouũ emptorẽ. qꝛ creditor dr̃ ꝓcurator debito
ris in re pignorata. l. ſi pignori. ff. fami. hercil. ¶ Põt tñ dici ꝙ
ibi nõ erat proprie pactũ legis cõmiſſorie vel adiectionis in diẽ
qḋ vr̃ ꝓprie eſſe qñ in penã nõ ſoluẽtis precium ita actũ eſt. ꝫ ha-
beat ſimilitudinẽ cũ eo. Et ſic nec ob. ꝙ notat in ſimili in. l. volũ-
tate. §. creditor. ff. qb. mo. pig. vel hypo. ſol. Puto verã eẽ opi.
cõem ↄ̃ ang. hic ad. l. ea que ciuiliter. cũ dicit naturaliter dic. i. q̃
ꝑ naturalẽ actũ ſolẽt queri vt poſ. ⁊ dñium. ꝓ hoc etiã facit. l. cer
te. §. i. j. de preca. vbi per ꝓcuratorem recipiẽtẽ poſ. precario ab
aliquo acquirit ex precario dño poſſeſſio. ꝫ corporaliter traditio
nõ interuenit vt ſi vẽdo ꝓcuratori tuo ⁊ rogaui eũ vt velit me re-
manere in fundo ad placitum ſuum ⁊ dñi in dñm transfert poſſ.
ciuilis tñ: qꝛ non fuit actus naturalis. vnde non vr̃ bona limi
14 tatio Ange. ad. l. ſi. C. de ſa. ſan. ec. ¶ Itẽ addit Ange. per pro-
curatorem nõ queri poſ. ſi ꝑ corporalem apprehenſionem nõ ap
prehendit. Addatis ꝙ Joã. de imol. ⁊ Ro. hic ↄ̃rium tenent ꝑ
d. l. certe. §. i. j. de preca. ⁊ per ea que no. Bart. in. l. ſi is qui pro
emptore. in vlti. q. j. tit. i. vbi qñ ↄ̃ſtituit quis ſe noĩe ꝓcuratoris
poſſidere mihi dño ciuilis ⁊ naturalis queritur poſ. licet in. l. ab
emptione. ff. de pac. Gui. de cu. tenuerit ↄ̃rium. ¶ Addo Ang.
in. l. i. ⁊ in. l. per procuratorem. C. eo. ꝫ eandem opi. quam ipſe
ꝫ hic. ſ. ꝙ per pactũ fictũ factũ per ꝓcuratorẽ non acquirat poſ.
dño ⁊ dicit eſſe ſuum nouũ dictũ per. d. l. ea que ciuiliter. ſed fuit
dñi Guil. in. d. l. ꝫ. in. xj. co. C. e. ⁊ in. d. l. ab emptione. Addatis
ꝙ Ange. ⁊ Imo. in. l. ſi is qui pro emptore. tenent eãdem opi.
quam Ange. tenet hic. ſ. ꝙ non acquirat poſ. per ꝓcuratorem
interueniẽte actu ficto. ⁊ eãdẽ opi. vr̃ ſeq bal. in. c. cũ veniſſent. in
i. col. de reſti. ſpo. Sed puto veriorẽ opi. bar. in. d. l. ſi is q ꝓ em
ptore. ſ. ꝙ ꝑ pactũ fictũ ꝓcuratoris nobis vera poſ. querat. ⁊ idẽ
ꝫ bar. ⁊ bal. in. d. l. ab emptione. ⁊ bal. in. l. vnica. §. vt aũt. in. iij.
col. C. de cad. tol. ⁊ bal. in. c. i. §. itẽ eadẽ inueſtitura. de no. feu.
⁊ ꝓbat in. c. accedẽs. de prebẽ. Nã inueſtitura eſt actus fictus ⁊
põt fieri ꝑ ꝓcuratorẽ ⁊ ꝑ ſeipſum ⁊ opat trãſlationem poſ. vt in
gl. ¶ Probat ẽt dicta bar. opi. in. l. quarũdã. j. eo. vbi tñ dat ex
ficta traditiõe facta ꝓcuratori q̃tũ ſi eſſet facta mihi ibi dũ dr̃ ni
hil intereſt. ⁊ illũ tex. ibi rapb. cu. põderat. ¶ Et ꝙ ille tex. loqua
tur de ficta traditione pꝫ in. d. ver. videat. ⁊ dixi in prin. huius. l.
ꝫ retulerim Ang. ⁊ imo. dicere ↄ̃riũ. ſ. ꝙ oculoꝝ inſpectio dicet
vera traditio ꝙ ſi vera eſſet ſequeret ꝙ ang. hic male diceret: qꝛ
hic dicit fictũ actũ. Et ang. in. d. l. quarũdã. dicit ꝙ ſit verius di-
cere ꝙ ſit fictus actus. vt dixi in prin. l. nr̃e. ⁊ ꝓbat in ea. l. §. pri.
in ꝟ. videri. ⁊ bar. in. l. ſi is q ꝓ emptore. in. v. ⁊. vj. colũ. videbi-
mus tex. in. l. i. §. ex ↄ̃rio. j. e. ¶ Nec ob. ꝙ ꝑ actũ fictũ ꝓcurator
nõ põt trãſferre poſ. vt dixi in prin. l. nr̃e. qꝛ rñdi ibi ꝙ ibi loquit
econtra qñ ꝓcurator tradit alteri ⁊ non interuenit voluntas dñi
poſſidentis que hic interuenit.

1 Poſſeſſio nobis acquiritur oculis ⁊ aſpectu ↄ̃currente intentio
ne volentis tradere.
2 Poſſeſſio querit ꝑ meipſum mihi ſi aliqua res traditur ꝓcura-
tori meo iuſſu meo me preſente.
3 Poſſeſſio an acquiratur per infantem omni intellectu carenteꝫ
vel furioſum apprehendentem cuꝫ auctoritate adminiſtratoris.
4 Poſſeſſio ad hoc vt acquiratur an requiratur preſentia domini
acquirere volentis.
5 Poſſeſſio in omni apprehenſione poſſeſſionis requirit animus
⁊ corpus.

1 **Si iuſſerim.** † Oculis ⁊ aſpectu q̃rit nobis poſ. cõ
currẽte intẽtione volẽtis tradere. h.
d. ¶ Caſus talis eſt emi fundũ a ſempronio vel aliã rẽ. ⁊ iuſſi vẽ
ditorẽ tradere ꝓcuratori meo rẽ ipſam q̃ erat in p̃ñtia ⁊ in aſpe
ctu. an dicar acqrere poſ. ꝑ meipſum vel ꝑ ꝓcuratorẽ. text. dicit
ꝑ meipſum qꝛ vr̃ mihi tradita ꝑ inſpectionẽ. Probat qꝛ ſi credi
tor iuſſit debitorẽ ſuũ alteri dare nõ eſt neceſſe apprehẽdi poſſ. ꝑ
iubẽtẽ. ſꝫ ſatis eſt oculis ⁊ aſpectu apprehẽdere. vñ ꝓinde eſt ac ſi
nũmi traditi ſunt ꝑ iubẽtẽ. ¶ Itẽ res q̃ ꝓꝑ magnitudinẽ nõ p̃nt
moueri vt colũne hũr ꝓ traditis ſi p̃ñtes ⁊ in ↄ̃ſpectu ſunt ⁊ con
currãt viſus eius q voluit apprehẽdere ⁊ ↄ̃ſenſus tradẽtis ſicut
ſi claues celle vinarie tradite ſunt emptori vr̃ ⁊ vinuꝫ traditũ qñ
claues apud cellã tradite ſunt q̃uis ẽt vinũ nõ videret dũmõ cel
2 la ſit in ↄ̃ſpectu ⁊ apud eã tradite eſſent claues. † Ex iſto tex. no.
ꝙ ſi res aliq̃ tradit ꝓcuratori meo iuſſu meo me p̃ñte dr̃ mihi tra-
dita res ipſa. ⁊ ꝑ ↄ̃ñs videor q̃rere poſ. ꝑ meipſum. Ex quo in-
ferri vr̃ ꝙ q̃uis ꝓcurator ſit inhabilis vt ſi ſit furioſus. tñ hoc ca
ſu mihi q̃rit poſ. nec hꝫ locũ. §. itẽ acqrimus. in ꝟ. cetex. ff. e. vbi
reqrit ꝙ inſtitoꝝ ſeu miniſter ꝑ quẽ q̃rimus poſ. ſit habilis. qꝛ illud
eſt veꝝ niſi res ſit in ↄ̃ſpectu dñi. qꝛ tũc vr̃ dñs ꝑ ſeipſuꝫ q̃rere nõ
aũt ꝑ aliũ. Et iſtud ſm rapb. cu. hic vr̃ facere ad. q. examinatã. ff.
e. l. §. i. vꝫ ſi infans oĩ intellectu carẽs vel furioſus cũ auctẽ admi
niſtratoris poſ. apprehẽdat. an acqrat poſ. facit iſte tex. ꝙ ſic. tñ
vr̃ poſſe rñderi ꝙ hic p̃ncipalis ad poſ. apprehẽdẽdã interuenit
⁊ interueniebãt extrema habilia. ſ. aſpectus ⁊ alia. quo caſu vtrũ
ꝓcurator ſit habilis vel nõ: nõ attẽdit. qꝛ dñs voluit querere ꝑ ſe
ipſum cũ eſſet in p̃ñtia. ſed in. q. ff. formata infans vel furioſus q
erat p̃ncipalis ꝑſona erat inhabilis. iõ tutor accedebat quo caſu
ſumus in regla. l. in negocijs. Preterea hic nõ dr̃ ꝙ ꝓcurator ꝟ
5 fuerit inhabilis. ꝑma tñ melior. † Scḋo no. ꝙ ꝑ inſpectionẽ ocu
loꝝ acqrit poſ. ⁊ ad hoc allegat iſte tex. qḋ no. limitatũ fuit in p̃n
ci. huius. l. in gl. in ꝟ. p̃mi ꝑ bar. ⁊ alios ibi vt habeat locũ qñ in-
teruenit vera voluntas veri dñi poſſidentis: alr̃ ſecus. vt ſi inter
uenit nuncius vel executor qui debet mittere in poſſeſſionem. qꝛ
ſi eam monſtrauit tibi non acquiritur ſibi poſſ. per aſpectũ. Idẽ
in ꝓcuratore ducente te ad locum quem per aſpectuꝫ videre po
teras remitto me ad ea que dixi. Tertio no. ꝙ ꝑ traditionẽ cla-
uiuꝫ transfert poſ. de quo vidiſtis in prin. l. noſtre ⁊ videbimus
4 in pti. l. iij. j. e. † Gl. arguit. ad qḋ eſt opus preſentia domini vo
lentis acquirere poſ. qꝛ per ꝓcuratorẽ ẽt acqrit poſ. vt. ff. ea. l. ꝓ
xi. Glo. dicit ꝙ ibi loqt qñ per procuratoreꝫ volui acqrere poſ.
hic volui acquirere ꝑ meipſum. ſicut cum mitto epiſtolam vel
nuncium gl. allegat. l. ⁊ ꝫ. ff. de ↄ̃ſti. pe. ⁊. j. e. l. ꝙ meo. §. ꝓcu. nã
qñ mitto ꝓcuratorem apparet ꝙ nolo per meipſum acqrere. ſi
cut cũ mitto nunciuꝫ vel epiſtolã. ſed hic volui actuꝫ ꝑ meipſum
facere duꝫ vado ad p̃ñtiã rei. ꝫ iuſſerim eã ꝓcuratori meo tradi.
5 ¶ Glo. ſup verbo aſpectu. arguit de. l. queadmodum. j. e. vbi hr̃
ꝙ in oĩ apprehenſione poſ. reqrit aĩus ⁊ corpus. Gl. ſe remittit
ad nota. in. l. iij. in princi. j. eo. vbi glo. dicit ꝙ ibi eſt regula. ſed
fallit in multis caſibus. vt ibi nota. ¶ Vltimo dicit: licet hic
actus corporis vere non interuenit. tamen interuenit actus qua
ſi corporalis. vt viſus ⁊ aſpectus: per quem videor manum por
rigere vſqꝫ ad locum iuris interpretatione. l. ſi pecuniam. infra
de ſo. ⁊ ſupra de dona. inter viꝝ ⁊ vxoreꝫ. l. iij. §. ſi. ⁊. l. falſus. §.
ſed ſi is. j. de fur.

1 Univerſitas repreſentans perſonas viuentes poſſidere poteſt per ſe ⁊ per alium.
2 Perſona repreſentata dicitur perſona ficta.
3 Univerſitas conſenſum preſtare poteſt: ⁊ actus requirentes cõſenſum diſponere.
4 Univerſitas municipum poſſidere poteſt.
5 Municipes non poſſident nec uſucapiunt ⁊ quicquid fit a conſilio ſeu credentia cenſetur factum a toto populo.
6 Poſſidere quomodo probetur univerſitas.
7 Baſilica dicatur domus regia: ⁊ quot modis dicatur baſilica: ⁊ unde dicatur dicitur hic.
8 Poſſeſſio an uacet ſi moriantur omnes de collegio.
9 Uacante collegio ſeculari: an dominiũ rerum collegij dicatur uacare ⁊ acquiratur fiſco.

1 **Municipes.** †Univerſitas repreſentãs pſonas viuẽtes poſſidere põt per ſe ⁊ p aliũ
lʒ quidã dixerint ꝙ p ſe nõ põt. ſed p aliũ ex cã peculiari ſic: ⁊ q
in vſu pmiſcuo ſunt nullatenus poſſident. h.d. vſqʒ ad .l. poſſi-
deri. Et diuidit in tres ptes. pmo duo dci ponũtur. ſcðo diſpu
tatio circa ea. tertio determinatio. ſcða ibi: ſed nerua. tertia ibi:
ſed hoc iure. Caſus talis eſt. querebat utrum univerſitas ciuiũ
bononie qui municipes appellant eꝗ in ſua ciuitate munera co
guntur ſubire dicat qd poſſe poſſidere. dubiũ facit q: nõ uiden
tur univerſi ꝯſentire. gã ſunt infantes furioſi. ⁊ alij in univerſita
te ⁊ cũ difficultate cpũt ꝯgregari: ⁊ aĩo poſſ. nõ põt apprehẽdi:
vñ vĩ ſic ea q̃ ſũt i publicũ pꝫ cõi vſu hoĩaʒ ut forũ: baſilica: poſ
ſideri nõ pñt ſed pmiſcue univerſitas ⁊ pplʒ eis utitur ſicut et
aliter res. Juriſcõſult[b] refert opi. nerue filij q̃ eſt ꝙ ſolũ pmittit
univerſitati poſſidere p ſeruũ ea que ſeruo in peculio ab univer
ſitate ꝯceſſa ſunt alia eſt opi. ꝙ nec illa pñt poſſideri p ciuitates
cũ nec ciuitas tales ſuos poſſideat. Ultima ponit opi. ſ. ꝙ uni
verſitas põt poſſidere ⁊ uſucapere p ſe ⁊ p ſeruũ. ⁊ p aliã pſonã
2 liberã. †Ex iſto tex. no. ꝙ pſona repreſentata eſt ficta. Itẽ ipſa
univerſitas poſſidere põt ⁊ hoc iõ q: repñtat pſonas viuẽtiũ. ꝙ
autẽ ſit pſona repñtata. patet in .l. mortuo. ḟ. de fideiuſ. ⁊ .l. me
tuʒ: §. aĩaduertẽdũ. ſ. ꝙ me. cau. ſecus in pſona repñtante que
repñtat mortuũ ⁊ nõ viuũ. vt ẽ hẽditas iacẽs q̃ repñtat defun
ctum. l. hẽditas. ſ. ti. i. iõ nõ poſſidet. l. i. §. ſceuola. ſ. ſi qs te. li.
3 eſ. iuſ. fue. †Glo. ſup ṽbo nõ pñt. arguit de .l. humanũ. C. de
legi. ⁊ .l. metũ. §. aĩaduertẽduʒ. ſ. ꝙ me. cau. dicẽ cras. Ubi hẽ ꝙ
ẽt univerſitas ꝯſenſum preſtare põt ⁊ actus regrẽtes ꝯſenſuʒ di
ſponere. cuius ꝯtrũ hic dẽ. ſ. ꝙ univerſi municipes nõ pñt cõſen
tire. Ad qð dicit tex. illud eẽ intelligendũ. nõ pñt. ſ. de facili. ſʒ
cũ aliqua difficultate ſic. l. i. ſ. ꝙ cuiuſqʒ univer. Glo. ſup ver
bo ait. arguit de .l. labeo. ḟ. ti. i. vbi q per ſe vſucapere nõ põt nec
per ſeruũ ſuũ. aut per aliũ: ſed hic municipes pñt p ſeruos poſſi
dere: ſed per ſe nõ: cũ nõ pñt ꝯſentire igit ⁊c. Glo. dicit ꝙ reten
ta opi. hic in tex. poſita quã tñ hic iuriſcõſultus nõ approbat pt
rñderi ꝙ tex. ibi loqĩ qñ ex delicto nõ põt dñs vſucapere rẽ. quia
furto eã ſubtraxit quo cãu nec ẽt p ſuũ ſuũ aut p aliũ cã vſucape
poterit. Scðo dicit ſm verã opi. in .l. ſe. poſitã. nõ obſtare ꝯtrũ:
q: ꝯtrũ loqĩ qñ qs nõ põt vſucape nec p ſe nec p aliũ hec univerſi
4 tas põt p ſe poſſidere ⁊ p aliũ. vt. ḟ. l. pxi. ⁊ ſe. †Glo. ſup ver
bo poſſint q̃ eſt i .l. ij. ar. de .l. pxi. §. fi. ſ. eo. vbi ẽ tex. ꝙ non põt
poſſidere univerſitas municipũ. hic dĩ ꝙ ſic. ⁊ rñdet ꝙ qdã intel
ligunt pprie ⁊ tũc univerſitas nõ põt poſſidere ſed retinere ſic. ſic
loqĩ. ſ. l. pxi. ſi. Alij ꝙ intelligat pprie ⁊ poſſit poſſidere vt hic
reprobat ſupiori ſnĩa ar. l. tigni. §. item municipes. ſ. ad exhib.
Pro pma opin. facit q: cũ univerſitas ſit pſona repñtata. vt
ſ. dixi q̃ nõ põt poſſidere vt hẽditas iacẽs q̃ repñtat pſonã dfun
cti nõ pt vſucapere. l. i. §. ſceuola. ḟ. ſi qs te. li. eſ. iuſ. fue. ita vide
bat hic. Iſta tñ glo. ꝯcludit ꝙ pprie vĩr municipes poſſidere
vt hic. ⁊ d. l. itẽ municipes. Ad ꝯtrũ dic vt dixi in notabilib[a].
vñ lʒ hẽditas iacẽs nõ poſſit acqrere vſumfructũ. l. vſufructu. ḟ.
de ſtipu. ſer. tñ ciuitas ſeu univerſitas ſic. l. an vſufr. ſ. de vſufru
5 ctu. †Ultimo dicit roge. ꝙ municipes nõ vſucapiũt nec poſ
ſidẽt. ſed illi q eius municipij adminiſtrationẽ hñt poſſidẽt ⁊ vſu
capiũt. ſ. de cõdit. ⁊ demõ. l. municipibus. ⁊ .l. municipes. ḟ. ad
muni. vbi hẽ ꝙ illud qð faciũt illi cui ẽ data adminiſtratio munici
pij vĩ factũ a tota ciuitate ſeu municipio. vt .l. itẽ. §. i. ſ. ꝙ cu. vni
uer. no. ⁊ .l. reſtituẽde. circa pn. C. de aduo. diuer. iudi. Hoc ap
a probãt pumã opi. ſ. ꝙ univerſitas[a] vel municipes dñr poſſide
re p .d. l. ij. ⁊ .d. §. municipes. q: repñtãt pſonã viuẽtẽ. ad ꝯtrũ
6 ſ. eſt rñſum. †In glo. vlti. no. Bar. ex iſta gl. iuncto tex. ꝙ p
bando ꝙ adminiſtratores vel ſindici univerſitatis detinẽt vel poſ
ſidẽt rẽ aliquã ſatis eſt pbatũ ꝙ univerſitas poſſidet vel detinet
nec hõa eſt opi. ꝙ adminiſtratores tñ dicant poſſidere nõ univer
ſitas q: ſequeret ꝙ quotiẽs mutarent officiales totiẽs diceret
iterrupta vſucapio ⁊ preſcriptio: q: poſſeſſio diceret mutari vñ
fere nunꝗ univerſitas poſſet vſucape vel pſcribere ꝯ legẽ nrãm
7 ſcḋaʒ in ordine i hoc ti. †Et q: hẽ hic de reb[9] q̃ pmiſcue ſunt
in vſu hoĩum ut forũ ⁊ baſilica. Hic ꝙ baſilica dĩ domus regia
l. pediculis. §. itẽ cũ quereret. ⁊ ibi glo. in ṽ. baſilica. ſ. de aur. ⁊
ar. leg. Accipit ẽt p eccleſia. ut .l. baſilica. C. de opc. pu. ⁊ .xvj. q.
vj. oẽs baſilice. xlij. di. i. c. ſi os. ⁊ ibi archi. plene nq. quot modis
accipit baſilica. vbi ẽt refert ꝙ ſm quoſdã dĩ a baſilio rege gre
cox. Qui fuit pmus ſepultus i eccleſia. Habetis ẽt in tex. muni
cipes q ſunt hi habetis in .l. i. ḟ. ad muni. vbi hẽ ꝙ q ſubeũt neceſ
8 ſaria munera i iſta ciuitate dñr mũicipes ciuitatis. †Querit
hic Bar. an ſi moriãtur oẽs de collegio vacet poſ. ⁊ fuit. q. glo.
in .l. ſicut. §. fi. ſ. ꝙ cuiuſqʒ vni. vbi glo. refert opi. Et ꝯcludit ꝙ
ſi loqmur i collegio ſeculari tũc vacare itelligit poſ. oĩbus mor
tuis ſicut p mortẽ defuncti poſſidẽtis vacare dĩ ſua poſ. l. cũ he
redes. i pn. ḟ. eo. ⁊ .d. §. ſceuola. Si querimus de collegio eccle
ſiaſtico. vt de eccleſia collegiata vel alia: tũc ſi oẽs mortui ſunt di
cit ſecutus opi. Inno. i. c. cũ ſup. de cau. poſ. ⁊ ppe. ꝙ nõ vacare
itelligit reiecta opi. gl. i .d. l. ſicut. §. fi. q̃ dicit ꝙ univerſitas ec
cleſie poſſidet ꝙ ẽ fatuũ dicere cũ oporteat ꝙ infra p q̃ poſſide
mus ſint habilia ad id qð ꝯcernit id qð facti ẽ: vt corpus ⁊ aĩus.
l. i. §. i. ṽ. certũ. ſ. eo. ⁊ʒ igit Bart. ꝙ poſſeſſio dĩ tũc eẽ apud chri
b ſtum[b] vel vſẽm eccleſiã. vñ lʒ ꝯtingat platũ decedere poſ. tñ nõ
vacat: vt ẽt voluit Inno. in .d. c. cũ ſup. ⁊ Bal. in .l. minus. ſ. de.
here. inſti. de hoc ẽt tãgit aliqd per Barto. in .l. cum hẽdes. in
9 pn. ḟ. eo. †Utrũ autẽ vacãte collegio ſeclari dñium rex colle
gij dicat vacare ⁊ acqrat fiſco ſine ãgnitiõe tanꝗ alia bona vacã
tia: an ṽo regrat agnitio tãgit p gl. ⁊ Barto. i .d. l. ſicut. §. fi. ⁊
vnũ ṽbũ p Ang. hic p[9] eũ[9] p Bar. i .l. fi. circa pñpe. col. ḟ. de col.
10 illici. remitto me ad no. ibi p eũ. †Ubi ẽt tãgit. an pdant puile
gia ꝯceſſa collegio ſi moriant oẽs de collegio ⁊ an collegio re
ſtaurato dicant reſtituta oĩa puilegia q̃ prius hũit. ⁊ p Inno. in
c. cũ ex iniũcto. de op. no. nũ. p Bal. i .l. ſi grege. de le. i. ⁊ p ang.
in .l. pponebat. ſ. de iudi. ⁊ i .l. iter ſtipulantẽ. §. ſacrã. de ṽ. ob.

1 Poſſideri vere non poſſunt incorporalia. ⁊ in acquiſitione poſſeſſionis requiritur corpus ⁊ animus: ⁊ per ingreſſum fundi acquiritur poſſeſſio totius: lʒ ingreſſus nõ deambulauerit p totũ.
2 Incorporalia non poſſidentur: ſed corporalia ſic.
3 Poſſidere obligationeʒ qua tenetur debitor ⁊ creditor qui obligatum habet vterqʒ dicitur.
4 Poſſeſſio cuius rei acquiratur.
5 Incorporalia quaſi poſſidentur non autẽ proprie poſſidentur.
6 Poſſeſſio in acquirendo requirit animum ⁊ corpus in retinẽdo ſolum animum.
7 Poſſeſſio acquiritur per appoſitionem cuſtodis.
8 Poſſeſſio an ⁊ qñ ⁊ quõ acquiratur per traditionem clauium.
9 Clauſula ꝯſtituens poſſidere noĩe emptoris occaſiõe qd opat.
10 Poſſeſſio an ⁊ quando acquiratur uel trãſferatur per traditionem inſtrumenti.
11 Inſtrumentum ſi quis donat integrum uel inciſum quid operetur talis traditio.
12 Inſtrumenti acquiſitiõis vel debiti traditio quid operetur.
13 Traditio inſtrumenti quid operetur.
14 Donans nudam proprietatem reſeruato ſibi vſufructu: uidet tradidiſſe rem quo ad proprietatem tantum.
15 Poſſeſſio an acquiratur per inueſtiturã factam per dominum.
16 Poſſeſſio in quibus caſibus acquiratur abſqʒ traditione corporali dicitur hic.
17 Poſſeſſio an transferat abſqʒ corporali traditiõe in contractu uel conceſſione principis.
18 Poſſeſſio an acquiratur ſi intro fundum quaſi mihi prius tradita eſſet poſſeſſio iſtius fundi: ⁊ tamẽ nunꝗ prius fuit tradita.
19 Poſſidens totum fundum: ſi aliquis ſuperueniens poſſideat partẽ ſeu ingrediat partẽ non dĩ ingreſſus totum poſſidere.
20 Baptizatus pro parte reputatur pro toto baptizatus.
21 Poſſeſſio ſi ingredior vnum fundum ea intentione vt acquirã poſſeſſionem pro eo ⁊ pro alijs an ſufficiat.

Poſſeſſio

a Univerſitas. adð ꝙ voluit lud. ro. ſingu. ſuiſ ſo. xx. vbi de univerſitate que preſcripſit vſum memorie alterius cõſilijs ⁊ qð voluit ſe de. cõſ. lxv. ð univerſitate q̃ ex ꝯſuetudine acquirit ius ꝓ ſentẽdi an mi nores ſint vocãdi. ð quo ẽt p alde. cõ. ıx. de iurepatro.

b Chriſtuʒ. an poſſeſſio bonorũ eccleſie mortuo pͣla to dicat vacare. vide p mathe. no. ſuiſ ſo. xx. p do. ð rota deciſione in nouis ð reſti. ſpol. deciſio. i. in ordine ⁊ p alex. cõſ. lxxxi. in. lib. iij. viij. colum.

22 Poſſeſſio oīum rex que veniunt ex titulo ſingulari vȝ ex donato legato vel vendito an intelligatur apprehenſa per apprehenſionem vnius rei tantum.
23 Pertinentiarum appellatione quid veniat vt ſi vēdo tibi caſtrū cum pertinentijs.
24 Venditio facta tibi de poſſeſſionibus quas habeo in tali territorio cum omnibus iuribus ſuis. ſi ibi habeo domuȝ in qua habeo ius pedagij an veniat in venditione.
25 Venditione facta cum omnibus iuribus an veniat ius erigendi furcas.
26 Vendito caſtro cum territorio quid intelligaſ eſſe venditum.
27 Poſſeſſionem domus ſi quis apprehendit an videatur apprehendiſſe poſ. omnium rex in ea exiſtentium.
28 Poſſeſſio ſi apprehenditur de parte rei non videtur apprehenſa de tota re.
29 Baptizato capite an cenſeatur totum corpus baptizatum.

1 POſſideri, †Incorporalia nō poſſunt poſſideri vere ꝛ in acqſitione poſſ. reqriſ corpus ꝛ aīus ꝛ p ingreſſum fundi acqriſ poſ. totius. lȝ ingreſſus nō deābulauerit p totū. h.d. vſqȝ ad. §. incertā. ¶ Diuidiſ in tres partes. In pria tractat q̄ res poſſint poſſideri. In ſcda q̄ inſtrā reqranſ ad apprehēdēdā poſ. In tertia qualr acqraſ poſſ. ſcda ibi: ꝛ adipiſcimur. tertia ibi: qḋ aūt diximꝰ. ¶ Caſus talis eſt. vidi. ſ. p q̄s pſonas no. poſſimus poſ. acqrere. nūc videamus q̄ res poſſideri pnt. ꝛ iuriſcōſultus dicit ꝙ he que ſunt corpales. q.d. incorpalia minime poſſideri pnt. In ṽ. ꝛ adipiſcimur. Quero q̄ inſtrā ſunt neceſſaria ad poſ. acqrēdā apprehēdēdā ꝛ iuriſcōſultus dicit eſt corpus ꝛ aīus ita ꝙ neutꝝ p ſe ſufficit. ¶ Ibi qḋ aūt. Quero an oporteat totū fundū circuire. vt acqraſ poſ. totius fundi ꝛ iuriſcōſultus dicit non. ſed ſatis eſt aliq̄ ptē diuiſaȝ fundi ingredi. vñ ſi ingrediſ qs vnā ptē fundi diceſ totius illius fundi poſſ. acqrere dūmō eius mēs
2 ꝛ cogitatio ſit totū illū fundū poſſidere. lego lr̄am. †Ex iſto tex. no. ꝙ incorporalia nō poſſidenſ. ſȝ corpalia ſic ꝯcor. ſunt gl. in. l. ſeruus. §. incorpales. ſ. ti. i. l. ſeqſ. §. ſi viā. j. ti. i. Idō dixit. d. ant. in repetitione. c. ſi. circa. ij. col. de cau. poſ. ꝙ ſi ſtatutū facit mena tionē de poſ. intelligiſ de ꝓpria ᵃ. ſ. corpaliū nō incorpaliū q̄ appellanſ īpropie poſſideri. vt hic ꝛ in. d. §. incorpales. q̄nqȝ iura appellāt incorpaliū poſ. tñ impropie. vt cū gl. diceſ. Quñqȝ poſſ. appellaſ īproprijſſima. vt eſt in debitore ꝛ creditore q dicunſ poſſidere illā obligationē debitor q teneſ dr̄ poſſidere. ꝛ creditor q obligatū debitorē hȝ. ſȝ magis impropie q̄ poſſideanſ iura que adherēt rebus corpalibus. vt eſt ſeruitus altius nō tollēdi ꝛ aque ductus appellanſ enīȝ iura incorpalia adherētia rebus corporalibus qꝛ adherēt fundo ꝛ dr̄ impropie poſſideri. ſȝ debitor ꝛ creditor magis īpropie ṽba ſunt glo. in. l. regulr. ſ. de peti. here. ꝛ eſt poſ. quā. in. l. i. ſ. e. in prin. dixi a doc. appellari incorporaliſſi
3 ma. vt no. bal. in. l. ij. C. de ſerui. ꝛ aqua. †Qḋ debitor diceſ poſſidere obligationē qua teneſ ꝛ creditor q obligatū hȝ. ꝓbaſ per iura que alleganſ p gl. i. d. l. regſr. ſ. i. nec nulla. §. ſi. ſ. de peti. here. Scḋo not. ꝙ p ingreſſum partis videor adipiſci poſ. totius corporis abſqȝ eo ꝙ p totuȝ neceſſe ſit deambulare. diceſ plenius
4 cū gl. ad quas venio. ¶ †Gl. i. querit qualr hec lex ꝯtineſ ᵇ ꝛ dib cit. ſ. viſum eſt. p quas pſonas nobis poſ. queraſ mō in hac. l. poniſ cuius rei acqraſ poſ. hec gl. vr̄ innuere faciēdā eſſe ꝯtinuationē. l. ad. l. cuius ꝯtrū dixit gl. in. l. gallus. in prin. de lib. ꝛ poſth. ꝛ gl. in. l. ij. C. de peti. bo. ſubla. li. x. dicit ꝙ. ll. C. nō ꝯtinuanſ. Cōſueui dicere nedū nō neceſſariā eē ꝯtinuationē. l. ad. l. ſȝ nec vniꝰ rubrice ad aliā qḋ vltimū ꝓbaſ p. l. i. ff. ſi tab. teſt. nul. extra. multo magis. l. ad legē. Sȝ gl. in. l. ij. in prin. j. de ṽ. obli. vr̄ idē dicere ꝙ iſta. l. ꝙ expediat facere ꝯtinuationē legis ad legē. ſ. qñ non ſubiecte materie hoc ſuadet. tñ ꝙ ſit neceſſariū nō repiſ iure canō. ¶ Tñ imo. ibi in. d. l. ij. dicit nō eſſe neceſſariā ꝯtinuationeȝ niſi rō ſubiecte materie oñdat eſſe expediens. hoc ēt ꝓbari pōt p
5 gl. noſtrā. ¶ †Gl. ſup ṽbo corporalia arguit de. l. quotiēs. la. i. ſ. de ſerui. vbi incorporalia iura poſſidenſ dicit nō ꝓprie poſſidētur. ſed quaſi poſſidenſ. l. ſi edes. §. libertas. ſ. de ſerui. vr. p̄di. ꝛ. l. ſicuti. §. ariſto. ſ. ſi ſerui. vē. Et ſubdit ꝙ oīa corporalia non pñt poſſideri vt liber hō. vt. j. eo. l. cū heredes. §. itē quero. ꝛ alia de qbus in. l. vniuerſas. §. i. j. eo. vt res ſacre ꝛ religioſe. Itē res vſibus populi deſtinate. vt. ſ. e. l. i. §. ſi. ¶ Glo. ſup ṽbo corpore ꝛ aīo. Querit an poſſeſſio que acqriſ corpe ꝛ aīo ſit vna poſſeſſio vel due. ꝛ dicit ꝙ queſita eſt naturalis tñ p corpus ꝛ aium: ſȝ ſm

azo. dr̄ queſita naturalis ꝛ ciuilis. quā opi. approbat. vt vidiſtis in. l. i. in prin. ſ. e. ¶ Gl. in verbo aīo arguit de tex. in. l. lȝ. C. eo. vbi ſolus aīus opaſ circa poſ. hic eſt neceſſarius aīus ꝛ corpus ꝛ rñdet ꝙ in apprehēdēda vtrūqȝ reqriſ in retinēda ſufficit aīus.
6 vt vidiſtis i. l. i. i pn. ſ. e. i gl. ma. ¶ †Itē gl. arguit de lege. i. §. ſi iuſſeriȝ. ſ. e. vbi ſolo aſpectu acqriſ poſ. ꝛ dicit ꝙ ibi ē caſus vbi fallit r̄ſa. l. nr̄e. qꝛ ibi q̄uis iteruenerit actꝰ corpalis. vt ē viſus q ē actꝰ corpalis iux̄ gl. l. ꝙ meo. §. ſi p vēditorē. j. e. tñ apphēſio rei poſſidēde nō fiebat p actum corporalē. i. res que poſſidebaſ nō tenebaſ p actū corporalē ſic ꝛ ꝓferre verba eſt actus corporeus ꝛ facere ſtipulationē. ꝛ in oī actu adeſt actus corporalis. Sȝ glo. vult ꝙ regulariter ad apprehēdendam poſ. reqraſ ꝙ res teneaſ corpore ꝛ aīo qḋ non ſit p viſum. Qualiter ergo illud ꝓcedat ꝙ p viſum poſ. acqraſ dixi ſup gl. ſ. e. l. i. in pn. in gl. in ṽbo primi
7 nō repeto. ¶ †Deinde gl. arguit ḋ. l. quorūdā. j. e. vbi ſine actu corpali acqriſ poſ. ſ. p appoſitionē cuſtodis ꝛ dicit ꝙ ēt fallit ibi hec eſt bona fallētia intelligēdo ibi ꝙ res nō erat in ꝯſpectu. nec videbanſ vel clauſa erāt ligna in domo. qꝛ tūc p appoſitionē cu
8 ſtodis acqriſ poſſeſ. als ſolus aſpectus ſufficiet. d. §. ſi iuſſerim. ¶ †Itē fallit dicit glo. in caſu. l. clauibus. ſ. de ꝯtrahē. emp. vbi qñ tradunſ claues horreox apud horrea vr̄ claues recipiēs apprehēdere poſ. horreox ꝛ eorū que ſunt in eo. Qualr lex prima intelligaſ dixi in. l. i. in prin. ſ. e. que ſentit an ſit neceſſe ꝙ q claues apprehēdit ſciat in quo loco res in horreo ſunt ad hoc vt po. acqrat ꝛ tenui hoc nō eſſe neceſſariū. ꝛ dixi an ſit neceſſe ꝙ in pñtia ꝛ ꝯſpectu domus claues tradite ſint vel an ſufficiat ſi ꝓpe ſint ꝛ nō vidit adeo ꝙ de facili ingredi poſſit. Et vtꝝ p traditionē clauiū nedū dicaſ qs apprehēdiſſe poſ. rerū corporaliū: ſȝ ēt quaſi poſ. rerū incorpaliū vel iuriū vt ſi tradunſ prelato claues eccleſie dicac tur in quaſi poſ. prelature ᶜ remitto me ad no. p doc. ꝛ precipue p. d. ant. in. c. ſi. de cau. poſ. ꝛ ꝓprie. maxime cir. xij. vel. xiij. col.
9 ¶ †Itē fallit dicit glo. in. l. qḋ meo. in prin. j. e. vbi ſi ꝯſtituo me tuo noīe poſſidere fundū quē poſſedi trāſfero in te oēȝ poſ. ꝛ naturalē ꝛ ciuilē. ꝛ tu diceris p me poſſidere. qꝛ is poſſidet cuius nod mine poſſideſ ᵈ. c. cū veniſſent. de reſti. ſpo. Et lȝ hic actus hēat qḋ corpale. vt oīs actus hȝ. tamen nō interuenit actus corpalis
e apprehēſionis rei. ſȝ ſolo ṽbo ꝯſtitui me poſſidere ᵉ noīe tuo. vñ tu diceris naturalr ꝛ ciuilr poſſidere p me ſicut p colonū poſſidet dñs. Et dicit imo. ꝙ fuit hoc ſatis rōnabile ꝛ ꝯſonū. ſ. ꝙ qñ ꝯſtituo me poſſidere noīe tuo dicor mutare cauſam poſ. cū ſuperuenit cā. vt. j. eo. l. i. §. illud. In hoc vr̄ incōgrue log. qꝛ text. in. l. qḋ meo. dicit ꝙ nō mutat cauſaȝ poſ. ſed dr̄ deſinere poſſidere. Itē fallit in caſu. l. i. C. de do. vbi ſi dono tibi inſtrm̄ in quo ꝯtinetur
f emptio ſtichi ſerui vel talis fundi videor tibi donare fundū ᶠ ipm ꝛ tradere ꝛ p traditionē inſtrī videor tradidiſſe tibi poſſeſ. fundi de cuius emptione fiebat mentio in inſtrō hic caſus reputatur
10 ſingularis a doc. ꝛ notandus. †Dicit tñ Guil. de cu. in. l. lȝ. C. e. ſingulariter ꝛ ſequiſ imo. hic ꝙ hoc qḋ ibi dr̄ in traditōe inſtrī ꝓcedit. qꝛ in illo inſtrō ꝯtinebatur ius competēs dño tradenti. ſ. ius fundi. vnde ſecus eſſet ſi traderetur inſtrm̄ aptum ad culturā fundi. de quo hr̄. j. ḋ fundo inſtru. per totū. ꝛ in. l. i. ꝛ. ij. C. de ṽ. ſig. in quibus nō militat rō. ſ. dicta. vt ſi tradidit quis ſeruū deputatū ad culturā illā vel aliqḋ aīal. nā tunc nō vr̄ tradita poſ. fundi. qꝛ in tali inſtrō non ꝯtineſ nec ꝯſiſtit ius cōpetens dño in toto fundo ſicut continetur in inſtrō emptionis fundi quo videor ti
11 bi fundum donare. ¶ †Ex quo infert Guil. de cun. in. d. l. licet. in. iiij. colū. ꝛ imol. hic quod. d. l. i. nō habeat locum ſi do tibi inſtrumētum donationis fundi. ꝛ donaui tibi fundū in agro bononienſi factū eſt inſtrm̄ deſup non tradidi poſſ. trado inſtrm̄ non dicor tradere poſſeſſ. fundi donati. qꝛ in eo inſtrō non ꝯtinetur ius qḋ dño cōpetebat in illo fundo. Vnde loquitur. d. l. i. qñ traditur inſtrm̄ qḋ cōtinet ius tradentis. qḋ ſibi cōpetebat ad fundū. ſed qñ trado tibi inſtrm̄ traditionis in tali inſtrō continetur ius acquiſitionis mee. ſ. tradentis. nō tue. ¶ Addo bald. ita dicētem ꝛ eſt notabile verbuȝ in. l. ab emptione in. iij. col. ſ. ḋ pac. ꝛ ibi eſt gl. ſingularis. ſ. gl. ma. que dicit vnū notāduȝ ad ampliationē. d. l. ſi. vȝ ſicut p traditionem inſtrī videor tibi tradere poſ. fundi de quo ſit mentio in inſtrō ſic ſi poſtea incidatur tale inſtrumentum vel donatarius incidit de voluntate donantis per huiuſmodi inciſionē dr̄ trāſlata poſ. in donatē. ꝛ eſt notā. ꝛ reputat eā ſingularē. Bald. in preiudijs feudox in. ii. col. Idem Bald. in. l. ſi nō fortē. §. adeo. ſ. ḋ ꝯdi. inde. ¶ Ex predictis habuiſtis limitationem vnā ad. d. l. i. C. de dona. ꝛ aliam ampliationem.

a ¶ Propria adde frā ḋ are. conſi. ccxix.
b ¶ Cōtineſ. an ſit ſit neceſſaria vel vtilis ſaltē ꝯtinuatiō ḋ lege ad legē ſiue de. §. ad §. vide p doc. in. l. gallus. §. nūc. de. l. velle in. ff. ḋ li. ꝛ poſ. ꝛ an ḋ libro ad librū. vide gl. i pn. ff. ḋ leg. iii. ꝛ vide plene p ioā. de imo. in pn. j. de ṽ. ob. Anc. frā.
c ¶ Prelature. vide ꝙ po ſui. ſ. i. l. i. vbi ḋ alex. ſcribit.
d ¶ Poſſidetur. qualiter itelligaſ dicta regula. vide p d. de ro. deci. cl. inci. lȝ aīm eius meus. ꝛ ḋ hac fallētia pon f l. l. ꝙ meo. j. eo. ꝛ Additio.
¶ Vide alex. i l. pōpoņ. §. ſi ſo q ſcerrio. in ii. col. j. e. ꝛ an ge. ḋ are. l. §. actionū. inſti. ḋ actio. ꝛ pau. ḋ ca. in. l. ii. C. qñ li. ab emp. diſcedeſ ꝛ ple niſ. p. d. iaſ. in l. ab emp. j. vi. col. ꝛ ſeq. ſ. de pac. ꝛ adde ad iaſo. oīa predicta. ibo.
e ¶ Poſſidere. adde ēt ꝙ ſi qs vēderet eā dē rē duobus ꝛ vbi tradere tuī vā ꝛ corpa lis poſſio p al tero vō vēdēs cōſtitueret ſe poſſidere. ille pferri vȝ cui tradita eēt ac tualis poſſ. lȝ eſſet poſterior ēptor. vt l. l. q̄ ties. C. de rei vē. vbi plura p doc. anto. frā.
f ¶ Fūdū. ad de ꝙ pp hoc volui lud. ro. ꝯſ. i. lvii. ꝛ an p traditionē i ſtrī debiti ſe cīā a creditoſ videaſ remiſ ſuȝ debitū. vi de i. d. l. iabeo in apoſtillis ꝛ an aſſignatio ne fundi itelli gaſ aſſignatū inſtrm̄ fundi. vide p eūdem Ro. ſing. lviii fol. xx.

Addatis Jmo.in.c.ij.de ꝯſuetudine vbi approbat illā limita-
tionē.ſ.datā ſm guil.in.d.l.ꝫ.q: videor tradidiſſe poſ.ꝑ iſtrm
12 dōatiōis.† Aliā ſin.limitationē tradidit Jmo.ad.d.l.i.C.ď do
na.in.l.ad eā.in fi.prin.ff.de dona.vbi dixit ꝙ.d.l.i.locū hꝫ qñ
trado tibi inſtrm̄ ꝯtinens acqſitionē alicuius rei corpalis.ſed ſi
trado tibi inſtrm̄ iđ ꝯtinet nomē debitoris mei ꝑ tale iſtrꝫ nō vi
deor tibi tradidiſſe illā actionē.i.ceſſiſſe actionē que mihi cōpe
tebat ꝯ debitorē meū:q: hoc caſu nō loqꝛ.d.l.i.Et ꝑ hoc addu
cit.d.l.ad eā.in prin.intelligēdo ꝙ apud donatariū extarēt in
ſtrumēta noīum debitorꝫ ipſius donātis q: nihil repugnaret
quominus ſit traditio facta illorū noīuꝫ debitorꝝ ſi verū eſſet ꝙ
per inſtrm̄ dicaꝛ facta traditio ſeu ceſſio.Unde ibi nō dr̄ pfecta
traditio.Et rō eſt q: dato ꝙ iſta inſtra eſſent apud donatariuꝫ
tñ per traditionē inſtri nō dr̄ facta traditio noīum debitorꝝ.Et
per hoc infert ad.d.l.i.que loqꝛ ⁊ intelligiꝛ in rebus corporali-
bus.Sed nō fuit memor deciſiōis Bar.alibi in ꝯtrium.ſ.in.l.la
beo.ad fi.ff.de pac.in ver.quero qđ ſi dedi tibi inſtrm.⁊ anto.
de bu.in.c.eccleſia.el.ij.vt lit.pen.vbi dicit Bar.ꝙ ſi dedi tibi
inſtrm̄ in quo ꝯtinebātur noīa debitorꝝ videor tradidiſſe tibi ⁊
ceſſiſſe actiones cōpetētes mihi ꝯ debitores illos all.d.l.i.C.de
dona.⁊ ſeqꝛ hoc Anto.in.d.c.eccleſia.qñ appareret de mente
donātis.ſ.qđ voluerit donare:q: tunc operaꝛ ceſſionē.alr̄ vbi
nō apparet de mēte donātis nō vr̄ velle donare illa iura.ſed vr̄
velle cōſtituere ꝓcuratorē ad agendū ꝯ debitorē per no.ꝑ glo.
in.c.corā.de offi.dele.⁊ in.l.fi.C.de pac.con.vbi ꝑ traditioneꝫ
inſtrorꝫ vr̄ qs dare mādatū.vt agat ꝯ eos qui in iſtris cōtinenꝛ.
13 Alia eſt limitatio† ad.d.l.i.C.ď dōa.vꝫ vt ꝓcedat qñ inſtrm̄ tra
ditur in re pñti:⁊ non aliter ar.l.clauibus ꝑ totū.ff.de contra.emp.nā ſicut ꝑ tra-
ditionē clauiū horreorū tradiꝛ poſ.horrei ⁊ eorū que in eis con
tinētur dūmō fiat traditio apud horrea ſic dꝫ itelligi.d.l.i.qñ fit
traditio iſtri i re pñti apud domū.Hāc limitationē ſenſit gl.in
d.l.i.C.de dona.in vna opi.⁊ ſeqꝛ eā bal.⁊ firmat expreſſe and.
ď yſer.in.c.i.in ti.qđ ſit inueſti.in pn̄.ſed cy.ange.⁊ ſaly.in.d.l.i.
C.de dona.impugnāt iſtā limitationē:q: hoc vr̄ violare tex.illū
in.d.l.i.Cōfirmari pōt:q: tūc ſupuacua eſſet traditio inſtri quā
do fieret in re pñti:q: ſolus aſpectus ſufficere dꝫ.l.i.§.ſi iuſſeriꝫ
14 ff.eo.¶ † Jdē ſubdit gl.ꝙ fallit in caſu.l.qſqs.C.de dona.vbi
qñ qs reſeruauit ſibi vſumfructū ⁊ nudā ꝓprietatē tranſtulit:vr̄
tradidiſſe rē quo ad ꝓprietatē tñ:nā tradiꝛ ciuilis poſſeſſio.⁊ na
turalis retineꝛ ſiſm tex.hñtis in.§.ſed ⁊ ſi qs.in.l.ſi qs argētuꝫ
C.de do.Hoc nō ꝓcedit ſi ꝯ fieret.vt q: daret vſumfructū ⁊ ſibi
ꝓprietatē reſeruaret:q: per iſtū actū nō vr̄ trāſlata poſ.in vſufru
ctuariū.ꝙ ꝓbaꝛ per.l.iij.§.dare.ff.de vſufru.nā opꝫ ꝙ ꝓprieta
rius nō ſolū ꝯſtituat vſufructuariū.ſed patiaꝛ eū vti frui.hoc vo
luit Bal.in.c.i.in pn̄.qđ ſit inueſti.⁊ in.d.l.qſqs.⁊ Ant.de bu.
in ꝑ totū.c.fi.in repe.de cā poſ.⁊ ꝓprie.in.xvij.col.ad qđ vide
Bar.in.l.ꝙ meo.in pn̄.in ver.qđ ſi alicui ꝯcedo.ff.eo.vel dicit
glo.pōt rñderi ad oīa ſupradicta iura.vꝫ ꝙ lꝫ nō interueniat ibi
actus corpalis tñ interuenit actus quaſi corpalis.lego gl.¶ Jn
15 ꝯtra† ꝓcedēcia tāgit hic Jmo.vtrū per inueſtiturā poſ.trāſferaꝛ:vt
per impoſitionē birreti vel annuli inueſtitus eſt vaſallus:an di
catur tradita poſ.fundi feudalis.Et ꝯcludit non eē traditā poſ.
q: nō reperiꝛ iure cautū ꝙ per hoc trāſferaꝛ poſ.niſi cōſuetudo
hic induceret.alle.c.ij.ibi no.ex̄ de ꝯſue.⁊ no.ꝑ inno.i.c.i lr̄is.
de reſti.ſpo.Addatis pmā glo.in.c.auctoritate.ex̄ de inſti.ꝯ
firmantē.⁊ in.c.ex ore.de his que fi.a ma.ꝑ ca.⁊ in.c.accedēs.
⁊ in.c.pro illorꝝ.de prebē.⁊ no.Dy.in.c.i.de re.iu.in.vj.Guil.
de cu.⁊ Ang.in.l.ꝫ.C.eo.⁊ cy.⁊ bal.in.l.i.C.de dona.plene ꝑ
Bal.ſ.c.fi.ď no.for.fide.⁊ i ꝑludijs feudo.⁊ ꝑ eūdē in rub.C.
de ꝯhen.emp.in.xvij.q.⁊ in.l.de qbus.in.xviij.col.ff.de legi.⁊
in.l.traditionibus.C.de pac.⁊ in.l.ij.C.de fideicō.⁊ in.l.i.in fi.
C.de rerꝝ permu. ⁊ in.l.quedā mulier.ff.de rei vē.⁊ ibi ēt ang.
⁊ no.Joā.an.poſt antiquos.in.c.trāſmiſſa.de elec.⁊ plene.d.
Anto.in repe.d.c.fi.circa.xij.col.de cau.poſ.tñ ꝑcedcā ꝯclō.ſ.
ꝙ ꝑ inueſtiturā nō trāſferꝛ poſ.fallit niſi in re pñti fieret inueſti-
tura per.d.l.clauibus:⁊ ſequūtur doct.in dictis locis maxime
Cy.i.d.l.i.vbi ēt ſubdit dci hū notabile.vꝫ ꝙ ēt inueſtitura facta
a in abſētia rei opabiꝛ ꝯceſſionē ᵃ lnie īgredīedi ꝓpria auctoritate
quaſi videaꝛ hr̄e volūtatē dñi.alle.in ar.l.ſi ex ſtipulatiōe.in ꝟ.
ſine volūtate a ꝯtrio ſenſu.ff.e.⁊ idē dicit imo.in.d.c.ex lr̄is.in fi.
de ꝯſue.⁊ Ant.de bu.in.c.fi.de cau.poſ.vbi ad hoc allat aucto-
16 ritatē cōpoſtolani.in.d.c.ex trāſmiſſa.† Ultra caſus enumera-
tos hic in glo.in qbus abſqꝫ corporali traditiōe acqriꝛ poſ.Ad

a ¶ Cōceſſio
nem.bene fir
mat franci.de
are.conſi.cix.
lud.roma.ſin.
ſuo ſo:.xviii.
⁊ conſi.cccc.ix.

b ¶ Omne iuſ
adde Matthe.
notabil.hui' lo
co ſolio.xxxi.

do alios caſus.ſ.ſ.l.ſi adoptauero.ff.de peca.ſ.ſi adoptaui quē
poſſidētē eius poſ.in me trāſferꝛ.Unde ibi car.dicit ꝙ mona-
ſterio acqriꝛ poſ.eius rei quā hūit ille q ingrediꝛ monaſterium
abſqꝫ vlla apphēſiōe.⁊ no.idē Bart.in.l.q vniuerſas.§.itē ꝙ
a mari.⁊.§.ſe.ff.eo.⁊ in auc.ſi qua mulier.C.de ſacroſan.eccl.⁊
Spe.in ti.de ſta.mo.ꝟ.lxvj.⁊ Bal.in auc.ingreſſi.C.de ſacro
ſan.ec.⁊ in auc.niſi rogati.C.ad treb.Alius eſt caſus qñ ex di-
ſpoſitiōe legis vel ꝯſuetudinis eſt inductum trāſferri poſ.abſqꝫ
vllo actu ꝟo vel ficto apphēſiōis.l.raptores.in ꝟ.ſimaūt dyaco
niſſa.C.de epi.⁊ cle.⁊ ibi Bar.⁊ in.d.c.in lr̄is.⁊ dcm̄ fuit in.l.i.
in prin.ff.eo.Alius eſt caſus in.l.certi cōditio.§.fi.ff.ſi cer.pet.
⁊ ibi declaraꝛ per glo.⁊ Bar.ſ.qñ prius haberē detētionē q̄uis
corpore nō inſiſterē.q: tūc ſupueniēte poſtea volūtate dñi ꝙ reꝫ
illā habeā ſolo aīo efficior poſſeſſor vt ibi.Alius eſt caſus in.l.cuꝫ
vnus.§.fi.cū.l.ſe.ff.de bo.auc.iudi.poſ.⁊ in.c.cōtingit.de do.
⁊ cōtu.ſ.qñ miſſus ſum auctoritate iudicis in poſ.⁊ alius me ipe
dit que minus poſſuꝫ ingredi fundū.Alius eſt caſus.ſ.per ſigil
li impoſitionē.puta pone vēdidit qs mihi aliquam rē nō tradi
dit:ſed impoſuit ipſe ſigillū volūtate mea aīo trāſferendi in me
poſ.nā tūc poſ.trāſferꝛ.l.ꝙ ſi neqꝫ.§.fi.cū glo.⁊ iūcta.l.ſe.ff.de
re.co.Alius eſt caſus in ꝯtu ſocietatis vlis.q: per eum ꝯtum
17 transferꝛ dñium ⁊ poſ.l.ij.⁊ ibi no.ff.pro ſocio.¶ † Quid in cō
ceſſione vel ꝯtu fcō a principe dicēte ſe pleno iure trāſferre an
b trāſferaꝛ oē ius ᵇ dñij ac ſi tradita eſſet res ⁊ poſ.lꝫ nullus actus
corporalis iteruēiat.hoc ē notabile queſitū ⁊ quotidianū vi-
de Bal.in.c.fi.de no.for.fide.⁊ in.c.i.qđ ſit inueſti.qui loqꝛ ꝑ
diſtinctionē in ꝑludijs feudorꝝ in.xij.col.in.c.ad audiētiā ꝑ
illū tex.de preſcri.⁊ per ang.in.l.oſſm̄.ff.de rei ven.aliqđ ꝑ bal.
18 in.l.fi.ff.de cōſti.pri.¶ † Capio vltimā partē glo.⁊ quero qđ
ſi intraui fundū quaſi mihi prius tradita eſſet poſ.iſtius fundi
⁊ tñ nunq̄ prius fuit tradita.an acquirā poſ.glo.dicit nō:q: nō
eo aīo ingredior.vt vr̄ innuere glo.nr̄a.Hāc gl.reputat ſingu-
larē Bar.hic dicēs ex ea reſultare vnū multū notabile ſi ꝟa eēt
puta pone ꝙ poſſedi per totū annū vſqꝫ ad kalēdas Januarij.
⁊ allego me ita poſſediſſe ꝓduco teſtes ad ꝓbandum poſ.qui
probāt ꝙ poſſedi vltimis ſex mēſibus:an erit ꝓbata poſ.illorū
ſex menſium attēto ꝙ ego dico ꝙ incepi poſſidere in pn̄.anni ſi
vera eſt gl.nō erit ꝓbata illa poſ.mea q: dico poſſediſſe per an-
num ꝯtinuuꝫ.nā q teſtes dīt ꝙ poſſedi vltimis ſex mēſibus nō
ꝓbāt aliqđ de priori tpe ergo ſeqꝛ ꝙ nec ď vltimis ſex ꝓbāt.q:
aius meꝰ eſt vt vltimis ſex mēſibꝰ ꝯtinuē poſ.⁊ nō de nouo q̄raꝫ
ſeu apprehēdā de nouo.ſed reqriꝛ aius ut hic in tex.Hic nō ob
ſtantibus Bar.Ang.⁊ Jmo.hic ꝯtriū tenēt dicentes ꝙ imo ille
qui ingreditur poſ.aīo ꝯtinuādi ſi prius nō incepit poſſidere di
citur de nouo poſſidere poſ.q̄uis animū habuerit continuādi
⁊ nō de nouo acquirendi.Mouetur q: ea que ſunt ad conſer-
uandum ēt opanꝛ ⁊ inducūt nouā apprehenſioneꝫ.l.ij.C.com.
vtri.iud.vbi diuiſio fuit facta a iudice incōpetēti et ſic nulla eſt
tamē q: partes approbauerūt eam vt validā et lgīme factaꝫ ex
approbatione reſultat noua diuiſio et transferꝛ dñium partiuꝫ
in diuidentes in vim pacti nō in vim ſnīe:q: partes pñt ſnīam
nullā facere aliquā:ut ꝓbat ille tex.valde notabilis ibi:q: alias
derogarēt ordini iudiciorū.⁊ ſic iuri publico ꝙ non poſſunt.l.
ius publicū.ff.de pac.et etiā glo.in.c.de cauſis.de offi.delega.
de.ſepe.de ꝟ.ſig.c.fi.de re iudi.in.vj.legiſte in auc.offeratur.
reprobata glo.ibi.C.de lit.cōte.unde valeat ad inducendā no
uaꝫ diuiſionē que tñ tendebāt ad antiquā approbandā.Sile
eſt in.l.poſthumus.§.ſi paganus.ff.de inio.rup.⁊ irri.te.et in
l.qui ex liberis.§.teſtō.ff.de ſecun.tabu.ubi ſi teſtōr in ſecundo
teſtō iubet primū valere et conſeruari q̄uis primuꝫ intelliga
tur ruptum per ſcm.⁊ ſic q̄uis primū ſit effectū nullum opera
tur tamē ſcōm ut de nouo inducat valere primū in vim fideicō-
miſſi:q: heres ſecūdus intelligitur grauatus reſtituere hereditā
tem ſcriptis in primo.nā hoc fideicōmiſſum nō erat prius ſcm̄
tñ inducitur de nouo in ſecūdo.ut valeat q̄uis mens teſtōris
fuerit approbare primum non de nouo inducere.Secūdo con
firmatur predicti doc.nā tex.hic nō reqrit ad apprehenſionē ꝙ
apprehendēs aium habuerit acquirēdi.ſed ꝙ habuerit animū
tenendi ſeu cōtinuandi ut hic et tex.in.l.i.§.i.ff.eo.non dicit ꝙ
habuerit animū incohoandi poſſidere lꝫ q putabat ſe continuare
habuit animū.Tertio probatur per.l.ꝙ vulgo.l.ſeruus.l.qui
ob pactionū.ff.pro emptore.ubi qñ ſeruus rē furto queſiuit nō
acqrit poſ.dño.l.qđ ſeruus.ff.eo.pone mō ꝙ acqſiuerit ſeruus
poſ.iniuſte

poſ.iniuſte dño nō acqriſ dicit ſuus dño ego emi iſtū fūdū dñs
putat ſibi qſitā poſ.q: putat fundū qſitū ex titulo iuſto q: tūc poſ
ſidet vt.ſ.l.i.§.itē acqrim' ⁊ tñ ſi nō erat qſita poſ.vt i ueritate
nō erat dñs ⁊ tñ dr poſſidere ⁊ ibi dñs putauit uelle ꝯtinuare et
tñ ibi induciſ de nouo poſſeſſio. Pro iſta pte ēt allegāt.l.ſeqtur
§.de illo.alſ.§.itē labeo.j.ti.i.ubi ſi depoſui apud te rē ⁊ tu caꝫ
ꝯtraſti inuito me feciſti furtū ignoro q ꝯtraſti redemiſti poſtea
eā ſꝫ nō puenit alr in ptātem meā.Queriſ an poſſit uſucapi talis
res tex.dicit q ſic ꝯ qd vr q: res furtiua nō pōt uſucapi niſi pus
reuertaſ ad uerū dñm.d.l.ſeqtur.§.qd aūt.ſꝫ iſta nō fuit reuer
ſa i poſ.dñi ſꝫ depoſitarij igr ⁊c.Ad qd rñdeſ q dñs q̄uis igno
rauerit rē furtiuā effectā fuiſſe ⁊ ſic ablatā poſ.ab eo p cuſtodem
ſeu depoſitariū.l.peregre §.qbus.j.e.tamē ſi uiderit eā redem
ptā p cuſtodē ſeu depoſitariū.ſꝫ būerit aīum ꝯtinuādi poſ.tamē
induciſ noua poſ.alias nō eēt purgatū uiciū rei.Sic pbat text.
in.l.ſeqtur.§.itē labeo alſ.§.de illo.j.e.in pn.iūcto ſi.ubi ſi ſer
uus ancillā furto ſubtraxit alteri nō dño ſuo tñ hec res ⁊ partus
eius pt effici uſucapibilis ſi talis ptus natus eſt anteq̄ dñs ſciaꝫ
habuerit rei furtiue ⁊d ſuis putabat a pn.ſibi qſitā poſ.q: puta
bat eā nō furtiuā tamē pōt icipe uſucapere q: dr poſſidere per
aīuꝫ de ꝯtinuādo nō de nouo acqrēdo ⁊ ſic induciſ ſicut.d.l.qd
vulgo. Predicta ꝯfirmo ultra doc.p.l.ſi qs mihi bona.§.qd ſi
mādaui in vbo an qd ſi petitā.ſ.de acqren.her.ubi actus geſtus
ad ꝯſeruādū opatur inductionē de nouo.vnde ibi dñs uel pr ra
tificauit aditionē hr̄ditatis factā p ſuū uel filiū q: putabat eā adi
tā qd ſufficit tanq̄ iuſſus vt poſſit de nouo adire filius uel ſuus
⁊ illū tex.ad hoc pōderāt imo.⁊ Pau.de ca.ibi ⁊ ſic ꝯ actus fa
ctus ut de nouo' ueīt inducere ſi nō pōt hoc opaſ ꝯfirmationē ⁊
ꝯſeruationē actus ia geſti.l.ſi q ſilio exheredato.§.irritū.in v.
qua rōne.ſ.de iniuſ.teſt. Cōfirmo p text.in.l.ſi qs duas.§.ſi in
uēditione alſ eſt.l.que incipit ſi in uenditione.ſ.cōia pdio.ubi
fuit excepta ſuitus tanq̄ ꝯſtituta ⁊ qſita ⁊ nihilominus nō erat
acqſita opatur tamē hic acqſitionē de nouo vnde Ang.ibi dicit
no.tex.ꝯ gl.in.l.iij.in pn.de acq.poſ. Iſtā op n.ſeqtur Bar.in
l.herit.circa pe.col.ſ.de acq.here.⁊ Bar.Ang.⁊ Imo.in.d.l.
ſeqtur.§.idē labeo.⁊ in.d.§.de illo ⁊ Bal.in diſputatione inci
piēte.accuſatus de ui turbatiua.cir.v.col.⁊ Io.de Imo.in.l.q
fundū in pn.pro empto. Et lꝫ ad aliq̄ ex iuribus all.p Bar.poſ
ſit reſpōderi tamē ex iuribus oībus.ſ.adductis puto opi.illā
19 eē verā. ¶ † Glo.ſup vbo quālibet arguit de.l.qd meo.§.ſi.j.e.
vbi dr q ſi poſſedi fundū ⁊ alius ingreſſus eſt certā partē eiuſdē
fundi ingreſſus nō dr totū fundū poſſidere ſed antiquus poſſeſ
ſor dr illā poſſidere quā pus habuit ſed nouus dr poſſidere par
tem quā ingreſſus eſt ⁊ rñdet q tex.ibi loqtur in poſ.iniuſta ꝯ
in poſſeſ.iuſta.hāc tñ opi.repbēdit gloſ.per.§.ex ꝯrio.j.eo.vbi
q̄tum ad hoc vt acqratur poſ.nō differt poſſeſſio iuſta ab iniu
ſta. Unde ſcdo dicit gl.illud q dr hic eſt verū niſi impediaſ poſ
ſeſſio vel rōne rei q: ſacra vel religioſa q: ſi poſſideo fundū non
poſſum ex ea rē ſanctā ſacrā vel religioſam poſſidere.l.qui vni
uerſas.§.i.j.eo.vel rōne cāe.vt ibi alius eſt in poſ.impediſ quis
poſſidere id qd alius poſſidet q: duo eādem rē nō pnt poſſidere
20 d.§.ex ꝯrio.⁊ hec gl.in vlti.ſolu.cōiter approbaſ. ¶ † Ex quo
colligiſ gl.arg.q pro pte baptizatus pro toto reputaſ baptiza
tus.Sed ꝯ opponit.de.l.cum in diuerſis.ſ.de religio.vbi opꝫ
.a caput baptizari' vt corpus pro baptizato habeaſ q: ibi intelligi
tur factus locus religioſus ille vbi eſt caput nō vbi alie ptes cor
21 poris ſunt de hoc Bar.ſe remittit ad cano. ¶ † Querit gl.ſi in
gredior in vno pdio ea intentione vt acquirā poſ.pro eo ⁊ pro
alijs.an ſufficiat ⁊ dicit q hic innuit q non vt hic in vſi.ad termi
num.⁊.ſ.de le.iij.l.ſi cui edes ⁊ in hoc cōiter glo.approbaſ ⁊ vi
detur approbari p.l.i.§.veteres.ſ.eo.⁊.l.pdia.j.e.vbi apphen
ſa poſ.vnius ſerui nō intelligiſ apphenſa poſ.alioꝝ ſuoꝝ.Sꝫ ꝯ
arguit Bar.de.l.reſtituta.cū ibi no.in gl.ſ.ad trebel.vbi ſi vna
res hr̄ditaria per hr̄dem reſtituaſ fideicōmiſſario tota hr̄ditas
intelligiſ reſtituta rñdet.Bar.q tex.ibi loqtur in reſtōne vni
uerſalis rei.ſ.iuris incorpalis q: tūc verū eſt q reſtituta vna re
intelligiſ totū ius reſtitutū ſed hic loqtur de poſ.rerū corpaliuꝫ
nō aūt de trāſlatione iuris incorpalis dicā cras.vnde ibi nō tra
ctatur de trāſferēda poſ.aliaꝝ rerū ſed tractaſ an oē ius hr̄dita
rium meū cui vna res hr̄ditaris eſt reſtituta trāferatur quaſi dif
ferentia ſit inter poſ.trāſferēdam ⁊ ius hr̄ditariū trāſferēduꝫ.l.
cum hr̄des.in pnc.j.e.⁊ voluit.Dy.in.c.i.de re.iu.in vj.in.v.q.
⁊ Bar.hic cōcludit ſic Spec.in ti.de pmo ⁊ ſcdo decreto.§.iaꝫ

de effectu.in pn.vbi reprehēdit nūcios ⁊ executores iudiciales
quibus data eſt ſnīa vt i poſ.pluriū fundoꝝ quē inducāt q: ſi eū
inducūt in vnū nō vr in alios facta miſſio q̄tūcūqꝫ animus ⁊ mē
ti ⁊ apphendētis fuerit apphendere poſ.oīum rerū.ita ēt bal.
in.l.ij.circa.xij.xiij.⁊.xiiij.col.h.ſup tertio.ſ.de ſerui.⁊ aqua.
Et Ange.idē voluit in.l.ſꝫ.C.eo.vbi dixit eē ſane intelligēdū.ſ.
qn̄ res ſunt indiſtincte pprie ⁊ ſepate ſed vbi non eſt facta pprie
ſed aliqualis diuiſio cā cōmodioris culture vnius fundi in plu
res tūc ſufficit ingredi vnā partē fundi eo animo vt acqraſ poſ.
oīum partiū eiuſdē fundi diuiſi.allegat ad hoc glo.in.l.iubem'
nulli.in pn.in ver.vr.C.de ſac.ſan.eccle.⁊.l.caius.§.i.ſ.de leg.
ij.vbi iuriſcōſultus apperit per hmōi diuiſionē nō cēſeri plures
22 eſſe fundos. ¶ † Ex his apparet malā ⁊ nō verā fuiſſe opin.anti
quorū quos refert And.de iſer.in.c.i.in pn.in ti.quid ſit inueſti.
vbi dicit quoſdā peritos audiuiſſe tenētes q ſi plures res ſint ac
quiſite titulo ſingulari pcedat q dr hic in glo.videlicet ex dona
to legato vēdito tūc per apphenſionem vnius rei nō apprehen
ditur poſ.aliaꝝ q̄tūcunqꝫ fuerit apprehēdentis intētio apphen
dere oēs ſed vbi plures res ſunt titu.vlr quesite apprehenſione
vnius rei intelligiſ apprehēſa poſ.aliarum rerū iure acqſitaruꝫ
vt in rebus hereditarijs ⁊ hoc q: hr̄ditas dr quid vlē.l.nihil aliud
j.de ver.ſig. Mouebātur per no.p gl.in.d.l.reſtituta in pn.nā
per ſupius dicta apparet nō eſſe bení opi.illā q pbatur per ſu
pradicta referēdo Bar.⁊ Dy.in.c.i.in.v.q.de re iu.q: illa glo.
non loqtur quo ad poſ.apprehēdendā rerū hereditariaꝝ ſꝫ ſo
lum quo ad acqſitionem iuris hr̄ditarij.ſ.q fideicōmiſſarius di
catur heres vtiliter factus reſtituta vna re hereditaria ſola. Un
de And.de iſe.in.d.c.i.in pnc.dicit q lꝫ prefati periti aſſererent
fuiſſe iudicatum tñ dicit male fuiſſe iudicatū per.d.l.qui abſenti
§.ſi.j.e.vbi ſm eum pbatur q per vnā rem quōdā hereditariaꝫ
b apprehēſam nō intelligiſ apprehēſa poſ.aliarum rerū' ⁊ bene
probatur in.d.§.veteres.qui eſt in.l.i.ſ.e.ti. ¶ Iuxta predicta
querit hic Bart.pone emi caſtrū cum territorio intraui poſ.ca
ſtri an ſit neceſſe in quēlibet fundum caſtri ſeu in quolibet loco ca
ſtri intrare ⁊ refert q Iac.de bel.hāc qōnem diſputauit ⁊ deter
minauit q nō eſt neceſſe q: qn̄ eſt vna res ſub ſe comprehendēs
plures ſatis eſt inherere rei principali q̄uis alie res non apphen
dātur.alle.tex.in.d.l.caius.§.i.de le.ij.qui qualiter faciat.ſ.de
clarabi.⁊ alle.l.predijs.§.balnea.cum.§.ſeq.de leg.iij.duꝫ di
citur ibi q quādo balneū fuit emptū domui iūctum ſeu p domū
habeaſ aditus ad balneū venit ſub legato domus.alle.ēt.l.titia
cum teſtō.§.i.de leg.ij.que nihil facit.Bar.h dicit hāc qōnem
dupliciter intelligi. Primo ſi emo caſtrū cum edificiis in eo exi
ſtentibus ingredior caſtrū an ſit neceſſe ingredi qdlibet edificiū
ſic poteſt pcedere deciſio Iaco.de bel.qui tenet q nō q: hic di
uiſio eſt facta grā cōmodioris vſus arg.d.l.caius.§.i. Secūdo
poteſt intelligi an ſi ingredior caſtrum trāſferatur in me qſi poſ.
iuriſditionis ipſius caſtri ſi caſtro coherebat iuriſditio ⁊ dicit
aut qui vēdidit mihi caſtruꝫ habuit quaſi poſ.iuriſditionis ca
ſtri ⁊ cum uolūtate ſua ingredior caſtrū ⁊ ipſe intēdit in me tranſ
ferre quaſi poſ.iuriſditionis per ingreſſum caſtri ⁊ tunc acquiro
oēm iuriſditionem concurrēte uolūtate dñi tradētis.l.ſi ſtillici
dij.§.ſi.quemad.ſer.amit.vbi qui vadit per partē itineris.i.lo
ci vbi erat cōſtituta ſeruitus itineris totum dicitur cōſequi ſeu
retinere quaſi videaſ velle Bar.q cum ꝯ cōcurrat volūtas poſ
ſidentis ſufficit q eo ſciente ⁊ patiēte ingrediar.ſicut in.l.iij.§.
date.ſ.de vſufru.vbi per apphenſionem rerū incorporaliuꝫ qs
dicitur adipiſci quaſi poſ.iuris incorporalis vt uſufructuarius.
vnde cum habeat poſ.volūtate domini totā eam retinet.p vſuꝫ
enim cum volūtate dñi dicitur trāſlata poſ.vt in.l.quotiēs.ſ.de
ſerui.⁊.d.§.date. Et per Inno.in.c.bone.el.grnade de poſtu.
prela.c.cū eccleſia.de cau.poſ.per oēs in.l.ij.C.de ſui.⁊ aqua.
Aut dicit Bar.qui vēdidit caſtruꝫ non habuit hmōi quaſi poſ.
iuriſditionis vt iuriſditionem ppriam ⁊ dicit recurrēdum eſſe
ad no.per Inno.in.c.ex literis ⁊ in.c.ex parte.de reſti.ſpo.⁊.c.
dilectus.de capel.mo.⁊ ad dicēda per ſe in.l.i.§.interdicto uo
luit alle.§.ſi quis hoc interdictū.j.de iti.actuqꝫ priua. Hic arti
culus exigeret lōgaꝫ diſceptationē q: doc.uaria ⁊ multa ſcribūt
⁊ q: Bar.hic ſe remittit ⁊ alij hic non ſcribūt ero contētus breui
cōcluſione ⁊ remiſſione. Poteſt tollerari cōcluſio Bar.⁊ An
ge.in.d.l.i.§.ſi quis hoc interdictū cum.§.ſeq.⁊ qd ibi gloſ.j.
de itine.actuqꝫ priua.vbi ſi ego uolo acqrere quaſi poſ.alicuius
iuris nō interueniēte trāſlatione in me facta per aliū ſed p me tñ

a ¶ Caput ba
ptizari.an hoc
ſit verū diſtin
cte vide p laſū
alleg.cum.vbi
ponit de eo q
emiſit pedes
an caput q ſu
it baptizatus
anteq̄ caput
emitteret an
poſſit in eccle
ſia ſepeliri.
¶ Hoc vide p
beatū Tho.in
iiij.di.vi.⁊ cō
cluſio eſt q ol
no eſt baptizā
dus ēt ſi caput
nō ſit emiſſum
ſed mon' aut
pes ⁊ eſt diſp
gēdū aqua ba
ptiſmi mēbrū
emiſſum q: di
uina miſericor
dia nō ē arctā
da tñ ſi poſtea
totus emittiſ
debet rebapti
zari ſub illa for
ma verborū ſi
nō es baptiza
tus ego te ba
ptizo ſi eſt ba
ptizatus ego
te lauo quia ſa
cramētum ba
ptiſmi non eſt
reiterabile vt
in tit.ne ſacrū
bap.reite.⁊ in
ti.de ſacra.nō
reite.⁊ vide in
ſupplemēto in
ver.baptiſm'
vi.iiij.ant.frā
de doctorib'.
b ¶ Aliarū re
rum.adde vt
per.do.de ro.
deci.ſuis in no
uis de reſti.
ſpol.deci.ccig
xvu.

a acquiro q̄tu; ad illud quo vtor.ª vñ ſi uſus ſum iuriſditione in ſpecie mixti imperij nõ acqram iuriſditionẽ reſpectu meri imperij quatenus ego uſus ſum ⁊ in ea ſpẽ dicor quaſi poſſidere etiã ſi animus eſſet acqrendi vltra oẽm iuriſditionẽ in genere per illũ §.ſi qs hoc interdictũ.⁊.§.ſeq. ſed ſi habeo quaſi poſ. uoluntate trãſferentis q eam habuit tũc eſt uera ſniã Bar.hic. De quo ultra allegata vide no.per glo.⁊ doc.in.c.auditis.in ṽ.interruptio de pſcri.per Inno.in.c.dilecto.de offi.archi.⁊ in.c.ſup litteris. de reſcrip.per Archi.xvj.q.i.c.qñcunq; per Cy.in.l.i.in ult.q. C.de emã.lib.⁊ ibi ẽt Bald in lec.moder.per Spec.in tit.de iuriſdi.om.iudi.uer.illud ẽt notãdum ⁊ in tit.de pſcrip.uer.ſed pone miles per Bal.in ſua diſputatione incipiẽte Apulius ro. ⁊ in.d.l.ij.C.de ſerui.⁊ aqua.⁊ in.c.ſi.in pñ.de 2tro.inueſti.per Pet.de ancha.plene in repetitiõe.c.ſine poſ.in.x.char.de reg. iur.in.vj.per Anto.de but.in repetitione.c.ſi.in tribus ultimis

23 chartis.de cau.po. ¶ † Circa iſtã.q.addit Imol.pone dñs caſtri ſimplr uẽdidit caſtrũ cũ ptinẽtijs ⁊ hẽbat ibi in caſtro aliqua pdia ſeu res pticulares ſitas in territorio caſtri utru; res ille ue-

b niãt in iſta uenditione caſtri ⁊ dicit forte ſe putare q̄ nõ ueniãt ᵇ q; illa ṽba uendo caſtrũ cũ ptinẽtijs debẽt intelligi de illis rebus que ſunt pprie ptinẽtie caſtri ſeu de iuriſditione ipſius territorij ⁊ ſic nõ veniũt res ſpãles vt ſic illa oia vniformiter intelligant.allegat in ar.l.iã hoc iure.ff.de vul.⁊ pup.vñ ſi habuit ibi aliquas poſſiones que nõ ſunt de ptinẽtijs vel iuriſditione caſtri l; ſint ſite in territorio caſtri tñ nõ veniũt applone iuriſditionis ſeu ptinẽtie caſtri ſi eas habuit ibi vt qlz puatus. Cõfirmo vltra eũ q; videmus q̄ ſi dico vẽdo tibi talẽ fundũ cũ oibus iuribus meis vñr tñ vẽdita ea que ſunt de natura rei vẽdite his verbis vtit Inn.formalr in.c.ex literis.de in.pa.alleg.l.ſi mercedẽ §.i.in vltimo rñſo.ff.de act.emp.vbi ſi vẽdo fundũ meũ non venit ſepulchrũ ibi exiſtẽs qñ ad tale ſepulchrũ erat iter publicũ ſe-

24 cus ſi puatũ. ¶ † Et iõ in pposito p ṽba Inn.in.d.c.ex lris.q̄rit Bal.l.l.a pcuratore.C.mãda.ſi vẽdo poſſiones meas quas habeo in tali territorio cũ oibus iurib⁹ ſuis ⁊ habeã ibi aliquas domos in qbus pcipio paſſagiũ vel pedagiũ a trãſeuntib⁹ vtru; paſſagiũ intelligat vẽditũ ⁊ dicit q̄ nõ q; paſſagiũ illud nõ eſt de

25 natura rei vẽdite ſed eſt aliud ius corporale. ¶ † Itẽ dicit ibi ſi habui ius erectionis furcarũ ⁊ ibi exercebã merũ imperiũ q̄ nõ venit merũ iperiũ in illa vẽditione.allegat ad hoc notabile ṽbũ Inn.in.d.c.ex lris ⁊ de illo ṽbo Inn.facit ẽt mẽtionẽ Bald.in rub.C.de 2hen.emp.⁊ in.l.ſi C.ſi cẽſu vel reli. Ad.q.formata; hic per Imo.vide que no.plene p Bal.poſt gl.in.c.i.de capi. qui cu.vẽdi.ubi ponit an vẽdito caſtro intelligant uẽdita molẽ

26 dina caſtri. ¶ † Ex ṽbis Bar.ᵇ in.q.quã ſupra retuli colligit q̄

c ſi qs vẽdidit caſtrũ cũ territorio vr uẽdere oẽm iuriſditione;ᶜ et hoc eſt uerũ in iuriſditione coherẽte territorio ut ẽt pbat in.l.i. §.cũ urbẽ.ff.de offi.pre.vr.ſecus eẽt in iuriſditione coherẽte pſone ⁊ nõ territorio q; uẽdito caſtro nõ intelligit uẽdita iuriſditio hmõi pſonalia.ij.nõ ſequũtur fundũ.l.ſi.ff.de 2hen.em.⁊.l. i.§.ſi hrs.ff.ad treb. Et tãgit p Guil.de cu.⁊ Bald.in.d.§.in initio.als in.d.§.cũ urbẽ.⁊ p Dy.⁊ Bar.in.l.inter eos cũ.l.ſe. ff.tit.i.per Bar.in.l.ſi in aliena.ff.ti.i.ubi ponit an pſcripto caſtro inteligat pſcripta iuriſditio.⁊ per eũdẽ in.l.i.in ulti.col.ff. de iuriſ.om.iudi.⁊ in.l.i.C.de excuſ.mune.lib.x.per eũdem plenius in 2ſilio ſuo incipiẽte. Querit an iuriſditio ⁊ in.l.ij.in pñ.ff. de ṽb.ſig.per Old.in cõſilio.cclij.incipiẽte ad.q.per Hoſtiẽ.in ſũma.de offi.deleg.§.que aũt.p Spe.⁊ Jo.an.in ti.de iuriſdi. om.iudi.in ṽ.que aũt meri per Bal.in.l.ſi.ff.de cõſti.pñ.⁊ in.l. ſi plures.in.ij.col.C.de cõdi.inſer.⁊ in.c.i.de capi.qui cu.vendi.per Ang.in.l.i.§.qui mãdatũ.ff.de offi.eius cui man.eſt iuriſ.per Pet.de anch.in regula acceſſoriũ.i.iij.q.de reg.iu.i.vj. aliqd ẽt per Ro.hic in qbus locis ẽt reperiet is qd iuris qñ ſimpliciter dcm̃ eſt uẽdo caſtrũ ⁊ nihil dcm̃ eſt de territorio. Ro. h dicit q̄ nõ uenit territoriũ nõ eſt ucrũ ſed dicatis ut dicit Bar. in.d.l.ij.ff.de ṽb.ſig.ubi in 2ceſſione a pncipe facta de caſtro uenit ẽt iuriſditio.d.§.cum urbẽ.ſed in cõceſſione facta ab alio q̄ principe an conceſſo caſtro ueniant etiam adiacentia ſeu territorium dicatis ut per Barto.in dicta lege.ff.de uerbo.ſigni. Ubi dicit q̄ aut facta eſt mentio de caſtro abſq; expreſſione nominis proprij tunc murus uel foſſa finitur ut.d.l.ij.aut facta eſt

27 mentio de nomine proprio tunc ueniunt adiacentia ad totum territorium.allegat.l.nam q̄ liquide.§.ſi ita.ff.de pe.leg. † Ex predictis deciditur.q.utrum ſi quis apprehendit poſ.domus videat apprehẽdiſſe poſ.oium rerũ in ea exiſtentiũ. In qua.q. dicit Jac.de belui.vt Bar.hic refert videri dicẽdũ q̄ ſic q; qñ vna res ſub ſe plures cõtinet apprehenſa ea intelligat apprehẽſa poſ.oiu; que ſub ſe cõtinet.d.l.caius.tñ ipſi loquũtur de rebus immobilibus adherentibus toto vniuerſali: vt ſi ſunt plures camere in domo.ſed quero qd de rebus mobilibus Bal.in.l.de his.C.de fur.dicit q̄ ſic per.l.clauibus.ff.de 2hen.emp.⁊ p.l. ſi ego.§.dotis.ver.ſi qd enim intereſt.ff.de iure do.adde.l.i.§. ſi iuſſeri;.in ſi.ff.eo. S; in 2riũ vr facere.l.q vniuerſas.in pnci. ff.eod.vbi qui poſſidet edes nõ poſſidet ſingulas res in edibus exiſtentes: ergo qui poſſidet 2tinẽs nõ vr poſſidere 2tentũ. Rñderi põt.ut colligit ex ṽbis Ang.in.d.l.q uniuerſas.in pñ.du; dicit q̄ illa.l.d; intelligi q̄ nõ poſſidet ſingulariter ſed in cõcreto ſic.vñ uidemus q̄ pro ſingulis rebus põt poſſeſſor cõueniri reali actione alleg.l.q res.§.aream.in vlti.reſponſo.ff.de ſolu.

28 Item † inq̄tum uidiſtis in lect.precedenti.in gloſ.que opponit.de.l.q̄ meo.§.ſi.ff.e.q̄ per apphenſionẽ partis non intelligitur totius rei apprehenſa poſ.ultima ſolu.cõiter approbatur.ut dixi. Addatis no.per Imo.in.c.ſuper litteris.in glo.ſuper.ver.forſan.in ſi.de reſcrip.⁊ in.c.in lris.de reſti.ſpo.in gl. magna.⁊ Inno.in.c.dilectus de capel.mo.vbi vr ſimplr dicere q̄ illa poſſio erat iniuſta quã alius apphẽdit exñtẽ vltra ptẽ quã apphẽdidit q̄uis hẽat aiu; apphẽdẽdi totũ.⁊ ſic ſemp vr dicere q̄ ibi fuit rõ eo q; fuit iniuſtus poſſor. Hec ſol.2fundit p §.ex 2rio.ff.e.l.vbi q̄tũ ad acqrẽdã poſſionẽ nõ refert: an apphenſio ſit iuſta vel ne.op; intelligere q̄ erat iniuſta poſſio.vt qe

29 erat alius in fundo.⁊ poſſidet. ¶ † Ul.glo.format ar.de baptizato ⁊c. Bar. hic ſe remittit ad cano.vide inno.⁊ alios in.c.debitu;.⁊ glo.de bapti.in.l.vulgaris.in prin.ff.de fur.⁊ gl.de pe. di.i.in.c.vulgaris.⁊ glo.in.c.pprie.in ſi.de 2ſe.di.iiij.in qbus locis magis cõiter 2cludit.l; opi.ſint varie q̄ ſufficiat partẽ corporis eſſe baptizatã ẽt ſi baptizatũ nõ ſit caput.argu.huius.l.⁊ d.l.ſi vulgaris.in prin.

1 Poſſeſſio non cadit ſuper parte incerta ratione loci ⁊ quote.
2 Incertum redditur certum per relationem ad aliud certum.
3 Poſſideri poteſt omne q̄ vendicatur.
4 Libellus incertus an ⁊ quando procedat.
5 Poſſideri an ⁊ quando poſſit pars fundi incerta ratione loci: vel fundi.
6 Incertitudo rõne loci ⁊ quote impedit trãſlationẽ poſſeſſiõis.
7 Clauſula conſtituens omnia bona ſe tenere preſentia ⁊ futura nomine emptoris quid operatur.
8 Clauſula conſtituens ſe tenere ⁊ poſſidere quid operatur.⁊ quo modo limitatur.
9 Conſtituens ſe tenere ⁊ poſſidere ſimpliciter: an tale conſtitutum trahatur ad futura

1 **Incertam.** † Partẽ incertã rõne loci ⁊ quote non põt qs incipere poſſidere.h.d. Caſus talis eſt. Titius fundũ mihi vẽdidit ⁊ tradidit aſſerens ſe mihi 2cedere oẽm poſſionẽ quã i dcõ fundo habuit: ⁊ qcqd ipſe poſſideret incertus tñ erã qd ipſe poſſideret ⁊ q̄tam partẽ ⁊ in quo loco fundi: an iſtã icertã ptẽ poſ.poſſi; acqrere: ⁊ ſic dicar poſſidere ⁊ per 2ñs vſucapere ⁊ preſcribere: iuriſcõſult⁹ dicit q̄ nõ.

2 ¶ † Glo.querit an titius eſſet incertus q̄tum ipſe poſſideret ⁊ dicit q̄ ſic quaſi velit q̄ vbi certus fuiſſet q̄tum poſſideret ⁊ certe cõſtare poſſet q̄tũ poſſideret: ⁊ iſte cui traditus fuit erat eius animi: vt oẽ poſſideret q̄ titius poſſidebat dicimus talẽ incipere poſſidere: q; certũ eſt illud per relationẽ ad aliud ſi põt cõſtare q̄tum poſſedit tradẽs. vñ per relationẽ ad aliud incertũ redditur certũ.l.ait pretor.§.i.ff.de re iudi.l.inſtõ talis.ff.de cõdi inſti. Dicebat tñ Pau.de ca.hic hãc glo.non eſſe verã.dum dicit: q; incertus erat titius ⁊c.⁊ dicit quõ põt eẽ q̄ titius poſſideret ⁊ incertus eſſet q̄tu; poſſideret: q; hec incertitudo impedit poſſidere: vt hic vñ dãnauit glo. Tñ doct.ſequũtur cõiter glo. quã defendo ⁊ dico q̄ 2ſtare põt q̄ ego incertus ſim de poſſeſ. mea ⁊ tñ poſſideã: vt ſi mihi eſt queſita poſ.ex cã peculiari p ſeruum meum vel filiũ meum q; mihi ignoranti querit poſ.ẽt quo ad vſuca.vl per ſeruũ meũ ex alia cã mihi acqrit poſ.ut.l.i.⁊ ibi no.C.eo.vñ ſi ignoro q̄tum poſſideo p ſeruũ vel pcuratorẽ tñ

3 poſſideo. ¶ † Pro expeditione glo.vltime arguit hic oi hic q̄ incerta pars nõ põt poſſideri.na; oẽ q̄ vẽdicat poſſidet.l.i.C. de alie.iudi.mu.cau.fac.tñ nõ intendo rei vẽdicationẽ niſi 2tra poſſidentẽ

a ¶ Quo vtor hic intellige vt declarat old. eius cõ.cliiij. circa ſi.iiij.co. ⁊ vt per.d.de ro.deci.ſua h preſcrip.in nouis.n.in ordie ⁊ per abb.cõſ. lxvij.p lud.ro. cõſ.ccclxix.

b ¶ Q3 nõ ueniãt.adde old. late cõſ.cciij.et cõſ xi.lud.ro. cõſ.cccxliiij. frã.de are.cõ. cõ.cxix.pet.de ancha.cõ.cxli. bal.cõ.cccclxx xii.iiij.li.⁊ cõſ. cclxxi.i.li. Additio.

c ¶ Omnẽ iuriſditionẽ.vide her.i cõ.cxcix. inci.queritur primo in.iij.⁊ iiij.dubio.et lud.ro.in 2ſ. ccclxviij.⁊ ol. in cõſil.x.inci. videndũ.⁊ laſ.i l.imperium.in ij col.ff.de iuriſdi.om.iud. ⁊ in.l.i.in ſi.e. titu. hoc.

poſſidētem ſed ptis icerte daſ rei vēdicatio.l.que de tota.ff.de
rei ven.ergo incerta ps poſſideſ. Glo.dicit ꝙ in hoc argumēto
ſeu ſophiſmate eſt fallētia accidētis ſicut qñ dicimus ſic iſte tene
batur mihi directa actione ex maleficio.q: cōmiſit aliqd delictū
ex quo tenebaſ mihi ad itereſſe.l.nec quicquid.pro ſocio.l.qui noīe
.j.de ſal.talis q: deligt poſtea fit ſuus q: paſſus eſt ad pcium ptici
pādum ſe venūdari.l.ꝛ in ſuoꝝ.ff.de ſta.ho.nō pōt ꝯ eū direc
ta actio ex delicto q: mutatio qualitatis de libero in ſuitutem
opatur vt nūc deſ actio noxalis ꝯ dñm ſuū q: teneſ aut ſatiſface
re de dāno dato aut dare ſuū p noxa.§.ex diuerſo.inſti.de no
xali.ſicut pbaſ in illo arg.volo pbare ꝙ tu comediſti carnes cru
das dico ſic quicqd emiſti comediſti carnes crudas emiſti ergo
carnes crudas comediſti. Hic eſt fallacia quicqd emi comedi ſed
nō in ea qualitate qua emi.ſic ħ.quicqd vēdicaſ poſſideſ ſ; nō cu;
qualitate qua poſſideſ q: incertū pōt vēdicari ſ; nō poſſideri in
certū vt hic.ꝛ licet incerta ps vēdiceſ tñ nō ſeqtur ꝙ incerta ps
4 poſſideaſ vt hic in gl. ¶ † Quæriſ vltimo hic in glo.quō fiet re
ſtitutio incerte ptis agēti rei vēdicatione cū nō deſ rei vēdicatio
pro incerta pte ꝛ ſe remittit ad no.in.d.l.que de tota.§.incerte
vbi dr ꝙ legatarius cui eſt legatus fundus pōt agere ad fundi
incertā partē q: ignorat an hēditas ſufficiat ad legata an quarta
ſupſit legatis deductis qñ dubitat an locus ſit falcidie vel non.
vñ pōt dicere in libello peto rei vēdicatione a te illā partē fundi
que mihi deducta falcidia venit reſtituēda q: pōt eſſe ꝙ nō inte
grā quartā detrahis ſed in mō reſtōnis ꝛ executionis dʒ coraʒ
iudice liqdari an ſit locus detractioni falcidie vſqʒ ad quartam
partē q: curare dʒ iudex vt certā pferat ſniaʒ.l.ij.ꝛ.iij.C.de ſen.
que ſine cer.qn̄ti.ꝛ inſti.de acti.§.curare. Vel pōt dānari hēs ad
totū legatū reſtituēdū pſtita cautione ꝛ pmiſſione per legatariū
de reſtituēda ea pte quā poſtea pbaſ per hēdē eū poſſe deduce
5 re vt plene declarat gl.in.d.§.incerte. ¶ † Extra gloſ. opponit
Bar.de.l.locis.ver.incerta.j.eo.vbi pōt poſſideri ps que erat
incerta rōne loci hic.dr ꝙ ps incerta nō pōt poſſideri.igiſ ꝛc.ad
6 qd rñdet ꝙ aut eſt incertitudo rōne quote ꝛ loci ꝛ tūc nō poſſuʒ
incipere poſſidere vt ſi neſcio an in iſto fundo hēas tertiā vel qr
tam ptē ꝛ neſcio in quo angulo hēs iſtā tertiā vel quartā ptē; an
verſus oriētē an verſus occidētē ꝛ tūc q: incertitudo dr rōne quo
te ꝛ rōne loci pcedit tex.noſter. Quādoqʒ eſt incertitudo rōne
loci ſed certitudo eſt rōne quote.puta ſcio te poſſidere tertiā ptē
pro indiuiſo huius fundi certitudo adeſt rōne quote ſed incer
titudo rōne loci q: nō pōt videri que ps ſit tua cū pro indiuiſo
poſſideas.l.meuius.§.duobus de lega.ij.q: in minimo ceſpite
terre tu hēs tertiā partē vñ nō pōt videri que ſit illa tertia pars
que hñ pōt poſſideri. Hoc mō loqtur tex in.d.l.locus. Quādo
qʒ eſt incertitudo rōne quote.ſed certitudo rōne loci ꝛ pōt poſ
ſideri vt ſcio ꝙ poſſides ab iſto pūcto ad iſtū ſed neſcio an ſpa
cium inter iſta pūcta ſit tertia vel quarta totius fundi tui.l.ſi fur
§.fi.ꝛ ibi exēplificat ita gl.j.ti.i.l.emptor.ꝛ ibi no.j.pro empto.
6 † Per hoc dicit Bar.ſe dixiſſe. Quidā vēdidit mihi cētū tabu
las terre in tali fundo quas ego eligerē ꝛ ꝯſtituit ſe noīe meo poſ
ſidere per qd ꝯſtitutū tráſferſ poſ.regulariter.c.cuʒ veniſſent de
reſtitu.ſpo.l.qd meo.in pn̄.j.eo. Querit vtruʒ poſſim agere rei
vendi.ꝯ eū qui cētū tabulas ex illo fundo vēdiderat ac ſi ſit tradi
ta res ꝛ tráſlatū dñium anteꝗ̃ eligeret cētū tabulas ꝛ dicit ſe di
xiſſe ꝙ nō per iſtū tex.q: eſt incertitudo rōne loci ꝛ quote.idō non
pōt poſſideri. Habetis ergo expmiſſis tres caſus. Primo ꝙ
incertitudo rōne loci ꝛ quote impedit tráſla.poſ.vt ſi vendo ti
bi quicqd poſſideo ignorās qd poſſideo ꝛ qn̄tum ꝛ in qua pte. nā
non tráſferſ poſ.ēt ſi dico.x.tornaturas huius pdij tibi vendo
q: eſt incertitudo rōne loci q: nō dixi an in oriēte vel in occidēte
rōne quote q: nō dixi an quarta vel tertia hʒ tūc locū tex.noſter.
Tertio incertitudo rōne loci ſed incertitudo rōne quote vt dixi
7 qñ res teneſ pro indiuiſo ꝛc. ¶ † Extra gl. induciſ text. noſter
ad.q.an ſi qs in inſtro ꝯſtituit oīa bona pñtia ꝛ futura poſſidere
noīe creditoris ſui vel alterius tráſferaſ in illū poſ.ēt futurorum
qñ erūt acqſita facit iſte tex.ꝙ nō ꝛ ſic quo ad futura nihil opaſ cō
ſtitutum q: futura incerta ſunt que nō poſſidenſ vt ħ.ꝛ ita tenet
Bal.in.d.l.i.§.fi.cū.l.ſeq.ff.pro ſoc.in lec.antiqua per illū text.
in.d.§.fi.cū gl.in verbo pñt iūcta.l.ſeq.ꝛ qd ibi glo.in ver.tradere.
nam ibi pbaſ a pari pcedere ꝯtū ſocietatis factū eē oium bono
rum ꝛ eē factū ꝯſtitutū oium bonoꝝ quo ad poſ.q: per ꝯtū ſo
cietatis oium bonoꝝ tráſferſ poſ.rerū ſocij pro dimidia ſicut p
cōſtitutū ꝛ tñ ſi qs faciat ſocietatē oīum bonoꝝ nō extendiſ quo
ad futura vt eoꝝ dñium tráſferaſ.vñ futuroꝝ nō erit dñiū queſi
tum ſed opʒ aliū ſociū qui nō acqſiuit agere vt alius cū eo cōicet
actione p ſocio.alr nō ſunt cōia.l.ſi qs ſocietatē.e.ti.ſed ibi dici
tur ꝙ ſocietas oium bonoꝝ que opatur tráſlationē dñij ꝛ poſ.
ſolū opatur quo ad pñtia.ſic ergo dēmus dicere quo ad ppoſi
tum.iſtā partē ēt ſeqtur Ro.hic. Addo Ang.idē tenētē; in.l.fi.
C.de pac.ꝛ Bal.ꝛ Ang.in.l.ſtipſo hoc mō ꝯcepta.j.de ver.ob.
Sed ꝯtrium tʒ Ja.bu.in.l.fi.C.que res pig.ob.poſ.ꝛ Bart.ibi
eum refert qui tñ nō vr firmare ſ; Saly.ibi firmat opi.Jaco.bu.
arg.illius.l.fi.C.que res pig.q: ſicut in oblone veniūt futura ſic
in cōſtituto. Jſtā partē tenet ēt Bar.in cōſil.incipiēte. Pūctus
talis eſt pr filio ſuo emācipato ꝛ Ang.in ſua diſputatione icipiē
te in refulgēti palatio ꝛ in ꝯſi.ſuo.clxxvij.icipiente. Jn Chriſti
noīe viſis inſtris pdictis ꝛ Bal.in.l.ſi qs argētum.§.ſ; ꝛ ſi quis
C.de dona.ꝛ Ang.in.l.i.in pn̄.ff.de pig.ꝛ Jmol.ꝛ Ro.in.d.l.
ſtipulatio hoc mō cōcepta.vbi pro hoc ēt Jmo.alleg.l.qn̄uis.j.
de pca.vbi ſi cōſtituo me poſſidere pcario noīe tuo ancillā.iſtud
precarium extēditur ēt ad partū ex ea naſciturū ergo ad futura.
8 † Hāc ꝯcluſionem limitauit notabiliter Bal.in rub.C.de con
trahen.emp.in.xxj.q.niſi ille qui ita cōſtituit acqrat nouaʒ poſ.
nō vt mihi acqrat qm̄ hoc caſu nō acqretur mihi quia in queren
dis potuit mihi preiudicare.allega.l.fi.C.eod.ꝛ ita dicit dixiſſe
Franciſcum tigri.de piſis pceptorē ſuū.Sed in hoc vltimo Sa
lyc.in.l.ij.C.de ꝯhen.emp.ꝛ in.l.actione.§.diximus.ff.p ſoc.
tenuit ꝯtrium q: ſm eū poſtꝗ̃ ille q ꝯſtituit poſſidere ſe bona pre
ſentia ꝛ futura noīe titij acqſiuit poſ.iſtā qn̄uis acqrat eo aīo vt
nō velit acqrere ei cuius noīe ꝯſtituit ſe poſſidere tñ nō pōt mu
tare ppoſitū q: eſt obligatus rōne ꝯtus pteriti per rōnē.l.ſicut
C.de act.ꝛ obli.l.in cōmodato.§.ſicut.ff.cōmoda. Nō ob.l.fi.
C.eo.q: ſi nō vult acqrere ſibijpſi pōt alteri acqrere ſed ſibijpſi
acqrit nō pōt piudicare ei cuius noīe cōſtituit ſe poſſidere per di
ctā.l.ſicut.vñ pcedit opi.Bal.qñ acqrens vellet acqrere alteri
poſ.ſed ſi acqrēs vult ſibi acqrere ꝛ fraudare eū noīe cuius ſe
cōſtituebat poſſidere nō pōt.vñ vr melius loq Saly.vñ conclu
do ꝙ ſi ꝯſtituo me poſſidere oia bona pñtia ꝛ futura vʒ cōſtitu
tum ēt quo ad futura per.d.l.fi.C.que res pig.ob.poſ.ꝛ.d.l.qn̄
uis.j.de pca. Jtem q: nō vr phibitū. Nō ob.rō incertitudis qa
dico ꝙ eſt incertitudo anteꝗ̃ bona futura acqranſ ſed qñ ſunt ac
quiſita nō ſubeſt amplius incertitudo ſicut dr in fructibus naſci
turis emēdis q: natis ipſis nō dr vēdita res incerta.ſm ſic.l.nec
emptio.ff.de ꝯhen.emp.l.interdū.in pn̄.j.de ver.ob. Quātū aūt
ad limitationē Bal.dixi.ꝙ melius loq vr Saly.q: qñ qs acqrit
futura ſi ſibi acqrit ea intētione vt nō acqrat ei cuius noīe ꝯſtitue
rat ſe poſſidere nō pōt ſ; ſi vt alteri acqrat qſiuit ꝛ pōt piudicare
ei cuius noīe ꝯſtituit per.l.i.§.hec que de ſeruis.ꝛ.§.p pcurato
rem.ff.e. Ad.l.i.in fi.cū.l.ſe.ff.pro ſoc.dico ꝙ ibi in ꝯtu ſocie
tatis nō ꝯprehēdebaſ tacite ꝯſtitutū quo ad futura bona ſ; quo
ad pñtia.nō mirū ſi nō ad futura extēdaſ.ꝙ aūt ibi nō cōprehē
dereſ ꝯſtitutū quo ad futura pʒ per.d.l.ſi qs ſocietatē.eo.ti. ſed
9 hic fuit conſtitutū expreſſe appoſituʒ quo ad futura.† Vbi aūt
qs conſtituit ſe poſſidere ſimplr an conſtitutū trahaſ ad futura.
no.per Jaco.but.in.d.l.fi.C.que res pig.ob.poſ.ꝛ ibi p alios
quos non refero.q: ad propoſitum nihil facit.

1 Poſſidens fundum non poſſidet theſaurum in eo exiſtentem
ſiue ſciat ꝙ ibi ſit ſiue ignoret.
2 Poſſeſſio rerum que in nullius bonis ſunt acquiriſ per appre
henſionem.
3 Poſſeſſio rerum que in nullius bonis ſunt acquiritur inuentio
ne ꝛ apprehenſione.
4 Jnuentus dicitur qui eſt deprehenſus.
5 Deprehenſus quo ad iudiceʒ dicitur qui eſt conuictus per pro
bationes.

1 **Neratius.** † Poſſidēs fundū nō poſſidet theſaurū
in eo exñtem ſiue ſciat ꝙ ibi ſit ſiue igno
ret.quinimo idē eſt poſtꝗ̃ repertus eſt ſi nō fuit apphēſus ꝛ de lo
co motus.h.d. Et diuidiſ in tres ptes. Jn prima poniſ deciſio
neratij ꝛ pculi. Jn ſcda dcm̄ bruti ꝛ maunlij. Jn tertia ponitur
ſnia ſabini veritatē cōcludētis.ſcda ibi certū.tertia ibi quidam.
Caſus talis eſt habui fundū quē poſſedi in eo erat theſaurus q̄
ritur an theſaurū dicar poſſidere per ſolā fundi poſ.dicit tex.ꝙ
nerua ꝛ pculus dixerūt ꝙ ſic q: opʒ cum naturali poſ.concurre
re animum vel aliud qd ſufficiat pro naturali apprehenſione vt

a ¶ Quote et loci.addo in q pars icerta rōne quote ꝛ loci nō pōt poſſideri ꝛ ingrediens non acqrit poſ.ēt ſi ſte rei per.x.ānos ita har.in ſuo cōſi.clxxiiij.incip.petrus vēdidit Bert.et hic.ꝛ i.l.locus j.e.ꝛ.j.cal.§.ex ꝯ.col.ii.v.quero an duo ꝛ i.l.i.circa fi.C.vti poſſi.ꝛ hñ ſaciunt pulchra verba bar.loqntis i leg.in.l.ii.C.quō ꝛ qñ quar.pars libr.x.ꝛ dicit pau.de caſt.in d.l.locus ꝙ actus corporalis poſſeſſionis nō pōt exercere circa partē; oino incertā ꝛ ſ; Bart.dicat in aliqbus locis p dicta iura limitari.l.ꝙ meo.j.e.tñ in d.cōſi.lxxiiij.ꝛ in.d.l.ii.dicit aperte per corporalē ingreſſum nō acquiri poſ.ptis incerte rōne loci ꝛ quote fractur.

hic. ⁊ ꝙ deeſt naturali apprehẽſione ſupplet per animũ poſſidẽdi. Sc̄do ponit opin. bruti ⁊ maurilij que eſt ꝙ ille qui poſſidet fundum dicatur ẽt incipere poſſidere theſaurũ ẽt ſi neſciret theſaurum eſſe in fundo ꝙ improbat iuriſcõſultus qm̃ ſi neſcit vbi ſit quõ eſt poſſibile ꝙ dicatur theſaurum poſſidere fortius etiã ſi ſcit non dicitur poſſidere ⁊ vſucapere q: ſcit eum non eſſe ſuũ. Ultimam ponit opi. quã approbat vt veram ⁊ fuit ſabini que eſt ꝙ non dicitur quis theſaurum poſſidere niſi ſciat vbi ſit ⁊ apprehendat eum ⁊ de loco moueat ⁊ non aliter dicitur theſaurũ poſſidere. Ex tex. not. quomodo acquiratur poſ. theſauri ⁊ ꝙ p apprehenſionem fundi non dicitur quis poſſidere theſauruz in eo exiſtẽtem. vnde habetis limitationem ad principium ni͂e. l. vbi dixi qui poſſidet cõtinens poſſidet ẽt contentum per. d. l. clauibus. de ꝯtra. emp. l. i. §. ſi iuſſerim. ſ. e. l. ſi ego. §. dotis autẽ ſ. de iur. do. ver. qd. n. intereſt q: hoc verũ eſt preterꝙ in rebus que inuẽtione querũtur q: ſi apprehendo poſſeſ. fundi ad h vt poſſideã theſaurũ in dicto fundo opȝ theſaurũ inuenire ⁊ apprehendere vt h ⁊. l. nunꝙ. §. theſaurus. ſ. ti. i. iuncta. l. ſi barſatoram. C. de fideiuſ. vbi inuentum dicitur id quod eſt apprehẽſuȝ. ¶ Glo. ſuper ver. poſ. arguit ꝙ in tex. non fiat bona illatio. immo deberet cõtraria illatio reſultare ⁊ cum dr̄ in tex. ꝙ regritur naturalis apprehẽſio ⁊ animus ſupplet aliud qd̓ pro naturali apprehẽſione hẽatur ⁊ tunc bona eſt illatio. ¶ Glo. ſup ver. poſſidet arguit de. l. ſi is qui. j. eo. vbi furioſus retinet poſ. ergo poſſidet ſine aĩo. Ad qd̓ rñdet ꝙ nõ incipit poſſidere ſine aĩo ſed retinet bene iã inceptã vt dormiẽs ⁊ furioſus. ¶ Gloſ. ſuper verb. non poſſidet theſaurum ponit vtrũ hec verba referantur ad proxime dicta an ad ſuperius dicta ⁊ dicit ꝙ ad ſuperius Jmol. h dicit ꝙ glo. nõ bñ dicit q: hec rep̄henſio tex. põt referri ad ꝓxime dicta ⁊ ẽt ad ſupius dicta q: vtrũqȝ. j. e. rep̄hẽdit. ¶ Gl. ſup ꝟ. alienũ. argu. d. l. nunꝙ. §. theſaurus. ſ. ti. i. vbi hr̄ theſaurus ꝓprie dr̄ qui ſtetit tanto tp̄e reconditus ꝙ nõ eſt initij memoria hominũ ⁊ antiquus dñs eius amiſit dominiũ. hic aũt dr̄ ꝙ fuit alienus ⁊ rñdet glo. ꝙ põt appellari theſaurus improprie. ſ. cuȝ dñs dñium habuit vt in. l. theſaurus. ſ. ad exhi. ¶ Uel ſc̄do dicit debere intelligi tex. dũ dicit alienũ. ſ. ad te. i. non tuũ queadmodũ dr̄ in. l. fi. C. vñ vi. vbi dr̄ ꝙ tuũ nõ eſt debes ſcire ad aliuȝ

2 pertinere. ¶ † Glo. ſup ꝟb. ſit ar. de. l. i. §. i. ſ. eo. ibi qui primi poſſidẽt vbi per app̄henſionẽ efficiẜ quis dñs rei que in nullius bonis eſt. hic aũt regritur ꝙ ſit de loco motus lȝ glo. dicat ꝙ videatur per ſolũ aſpectum poſſeſſionẽ debere queri per illũ text. nam ibi nõ dr̄ ꝙ per aſpectũ acqratur. vnde glo. male alleg. melius arguiſſet de leg. i. §. ſi iuſſerim. ſ. e. veritas vr̄ ꝙ ibi tex. huic non ꝯdicit ſed bñ ꝯdicit. §. ſi iuſſerim. Et ad alium tex. dic ꝙ ibi poſ. acqritur per aſpectum q: cõcurrebat volũtas trãdẽtis ergo ſufficit aſpectus qui hic nõ ꝯcurrebat. vnde nõ ſufficit ſolus aſpectus ſic ẽt in. d. l. clauibus voluntas tradẽtis. Uel dicit gloſ. res ibi videbatur. h non: hãc reprobat per. d. l. clauibus vbi tunc res in domo non videbãtur. Subdit glo. ſi quis vellet dicere ꝙ ſicut in. l. clauibus interueniant claues que pro apprehenſione habentur ⁊ ſic apprehenſio fundi deberet ⁊ operari acquiſitionẽ theſauri dicit nõ traditur hic poſ. fundi vt theſaurus apprehendatur ꝙ ſit in. l. clauibus quia traduntur ibi claues vt poſ. domus

3 apprehẽdatur ⁊ eorum que ſunt in domo. ¶ † Ultimo dicit hic vt no. in. l. i. ſ. e. in pn̄. in glo. in ver. i. ubi dixi differentiam inter res que in nullius bonis ſunt ⁊ que in bonis ſunt alterius q: que in bonis alterius ſunt acquiruntur ex inſpectione concurrẽte voluntate tradentis. l. ꝙ meo. §. ſi per venditorem. j. eo. ⁊. d. §. ſi iuſſerim. que in nullius bõis¹ ſunt acquiruntur inuentione vt in theſauro in quo tenui ꝙ requiritur apprehenſio. per. d. l. nunꝙ. §. theſaurus. Jdem in alijs rebus que in celo terra mari capiuntur de quibus per. d. l. in princi. ſ. e. q: requiritur apprehenſio. Et predicta inducuntur per Ange. h ad queſtionem. Statuto cauetur ꝙ ſi qs inuentus fuerit cum armis puniaẜ in tm̃. qͣ cuȝ

a armis fuit inuẽtus ſed nõ apprehẽſus ᵃ an debeat puniri pena ſtatuti. dixi in. l. i. in prin. ſ. e. vbi Bar. ⁊ retuli ꝟba Barto. ⁊ dixi plenius me h dicturum. Bar. h tenet ꝙ regratur ꝙ inuentus ſit ⁊ apprehẽſus alias nõ ſufficiat facit iſte tex. iuncta. l. nunꝙ. §. theſaurus. ſ. ti. proximo vbi probatur ꝙ regratur apprehenſio q: ꝗuis theſaurus inuentione acquiratur tñ intelligitur ⁊ apprehenſione facit ẽt optima lr̄a in. l. ſi barſatorã. C. de fideiuſ. vbi q promiſit inuenire latronẽ non liberatur niſi eum exhibeat captũ ⁊ iſtam partẽ tenet Cy. in. l. iȝ. C. eo. ⁊ Bar. in. l. i. in pn̄. in. viij.

Additio.
a ¶ Apprehẽſus. vide alex. l. i. ſ. e. l. xix. colũ. ⁊ ibi iaſ. in pe. colum. ⁊ ial. l. i. l. i. §. hec ꝟba. in. in. no. ſ. ꝙ qꝫ turiſ ⁊ vid o'o bal. in. l. ſi fugitiui C. de ſer. fug. ⁊ ange. in. l. ex bobus. §. penulti. ſ. d vſufru. et pleniſſime p bartho. vero. in. d. l. ſi fugitiui. in. xi. col. vbi p plures columnas põit iſtã qõeȝ. ⁊ ibi ponit ẽt alias qõnes i materia. Tho.

b ¶ Subiectã materiã. adde vidẽdum per eũdem alex. cõſ. xxiiij. n. ii. vbi ponit an ſtante ſtatuto ꝙ inuentus in domo poſſit impune offendi ſi quis fuerit inuentus ⁊ nõ offenſus in domo ⁊ perſecutus extra domũ ⁊ offenſus an offendẽs dȝ puniri ⁊ vide qd̓ voluit Jo. an. in addi. ad Spe. in tit. de conſti. vbi ponit de inuento cum blado cõtra prohibitionem ſtatuti.

col. ſ. eo. ⁊ cũ eo ibi tranſit Pau. de ca. ideȝ tenet Bar. ⁊ Bal. in. l. item lapilli. in fi. ſ. de re. diui. vbi ſimiliter dicit ꝙ ſi ſtatutũ punit mulierẽ portantẽ plas intelligitur ſi fuerit inuẽta ⁊ capta. iſtam opi. ẽt tȝ Ang. in. l. q. j. de ꝟ. ob. ⁊. l. ſi fugitiui. C. de ſer. fugi. Sed Ang. hic aliter putat eſſe dõm vȝ ꝙ imo dcm̃ ſtatutũ intelligatur de eo q fuerit inuẽtus cũ armis. adeo ꝙ cõuincatur de delatione armoꝝ p ꝓbationes: ad hoc allega. text. in. l. i. C. de rap. vir. Fortaſſe voluit põderare ibi poſt p̄ncipiũ dũ dicit ſi in rapina inueniaẜ ⁊ dep̄hẽſus fuerit: ecce ibi ponuntur iſta duo inueniri ⁊ deprehendi: vt diuerſa. vnde dr̄ inuentus ẽt qui nõ eſt dep̄hẽſus: q: copula ⁊ poſita inter diuerſa ꝯiũgit: vulgata gl. in rub. ſ. de iu. ⁊ fac. igno. vñ vr̄ ſatis eſſe ꝙ ꝯuinci poſſit p probationes. Ad idem alleg. tex. in. c. i. in fi. de dila. dum dicit ſi iudex inuenerit rem ita ſe hñe ꝟificaẜ ex probationibus ergo accipiẜ inuentus p ꝯuictus: ad idem alle. inſti. de dona. §. alia. dũ ibi dr̄. Alia inſup ad vberiorẽ exitũ donatiõis inuenim̃ ⁊c. Bene fatetur ꝙ vbi ſtatutũ daret premiũ officiali inuenienti aliquem cũ armis ꝙ tũc deberet intelligi de inuentiõe cũ captura per. d. l. ſi barſatorã. Sed Jmo. hic dicit ſub dubio forte ſe putare ꝙ ẽt hoc vltimo caſu premiũ debeaẜ officiali inueniẽti etiã ſi non apprehẽdat ſeu capiat. dũmõ officialis cõuincat per probationes illum inueniſſe cũ armis per eadẽ iura que in primo caſu fuerũt. ſ. allegata per Ang. Nec ob. dicit ipſe. d. l. ſi barſatoram. q: rñdet ꝙ cum ibi ille ꝓmiſiſſet inuenire latronẽ: veriſimile eſt ꝙ ꝯhẽtes intellexerint de inuentiõe cum captura ⁊ ſic cũ effectu: ſed in caſu dicti ſtatuti alia vr̄ ẽẽ ratio que rõ fuit odium prefati delicti. ſ. portare arma vetita. Unde illa rõ videtur militare etiaȝ ſi eſt inuentus: ⁊ nõ dep̄hẽſus dũmodo conuincatur per probationes. Et ſubdit ꝙ fortaſſe in pratica ſeruareẜ opinio Cy. ⁊ Bar. q: in penis mitior via eſt eligẽda. l. ſi preſes ⁊. l. interpretatione. j. de penis. Ro. in. l. i. in prin. ſ. e. tranſit cũ opinio. Ang. hic ſed ipſemet Ang. in. l. nec in ea. §. ius occidẽdi. cum. l. ſeq. j. de adul. aliter loquitur. dicit. n. poſſe opi. cõcordari in caſu quo ſtatutũ ponit penam inuento cũ armis: qͣ aut imponit penam ordinariã ⁊ ꝓcedit opi. ſc̄da. ſ. ꝙ verificeẜ in inuento tm̃. aut imponit penam extraordinariã. ⁊ hẽat locũ opi. ꝯtra vt prima opi. nihil tñ allegat per qd̓ ſua ꝯcordia probetur conſiderani potuiſſe allegari gl. notabilẽ in. l. ictus fuſtiũ in gl. magna. in prin. ſ. de infa. vbi glo. vult ꝙ ꝯ illum qui eſt captus ⁊ dep̄hẽſus in flagranti crĩe poſſit fieri executio abſqȝ alia cauſe cognitione ⁊ ſentẽtia. vnde ſi Ang. intellexit de iſta extraordinaria pẽa. i. extraordinario modo impenẽda ſine cauſe cognitione ⁊ ſine ſnĩa. illa glo. põt ad hoc ſeruire. Jn hoc articulo ꝗuis videatur eſſe dubius ⁊ diſputabilis pro vtraqȝ parte. tñ non eſt ſufficienter rñſum ad iura que pro opi. Cy. ⁊ Bar. allegantur. qͣ primo non eſt bene rñſum ad tex. noſtrum iuncta. l. nunꝙ. §. theſaurus. ſ. ti. i. Nec videẜ bene rñſum ad. d. l. ſi barſatoram. Unde in caſu. q. noſtre. ſicut Ang. vult ꝙ ſufficiat inuenire. i. cõuincere per probationes. Eadẽ rõne debet ſufficere in. d. l. ſi barſatoram. inuenire. ſ. cõuincendo per probationes. ad iura allega. per Ang. põt rñderi ꝙ ibi ꝟbum inuenire acci-

b pitur ſm ſubiectã materiã ᵇ q: qñ refertur ad iudicẽ ſicut in. c. i. de dila. intelligiẜ per probatiões ex actis: ſic ẽt loquiẜ tex. in. §. alia. inſti. de dona. nam nõ poſſet tex. ille intelligi ꝙ imperator ibi inuenerit viam intelligẽdo de inuentione corporali. Ad. l. i. C. de rap. vir. põt rñderi ꝙ ibi accipitur large ꝟbum inuẽtus ꝓpter ea que ibi loquũtur ne ſupfluũ reddatur verbũ deprehẽ-

4 ſus. † Sed in materia ſtricta vt in ꝯtu. vel ſtatuto dȝ capi inuẽtus. i. dep̄hẽſus per. d. l. ſi barſatoram. que loquiẜ in ꝯtu ſtipulationis qui eſt ſtricte intelligẽdus iuxta. l. qcqd aſtringẽde. j. de ꝟ. ob. ⁊. l. veteribus. ſ. de pac. Si aũt ſtatutũ vtitur verbo deprehenſus. an debeat intelligi actualiter: an. i. ꝯuictus Ang. in. d. l. ſi fugitiui. dicit ꝙ intelligiẜ deprehenſus actu. i. captus: ⁊ ſic non ſufficit conuinci per probationes. per. d. l. ſi fugitiui. ⁊ l. palam. §. que in adulterio. ſ. de ritu nup. ⁊. l. i. C. vbi qs decu-

5 ria. vel cohorta. lib. x. † Hoc ſane intelligatis verũ niſi verba. l. vel ſtatuti ad iudicem deprehẽdentem referanẜ: qͣ tũc colligiẜ deprehenſus. i. conuictus per probationes tex. eſt cũ gl. i. in. l. ij. C. de cuſto. reo. ⁊ in. l. i. C. de peti. bo. ſubla. ⁊ ibi no. Bar. li. x. Ad hoc etiam vide bonũ tex. cum glo. in. l. i. in ver. deprehenſus. C. vbi ſe. vel clariſ. ⁊ aliqd per glo. in. l. ij. ⁊ ibi plene Pau. de ca. C. qui teſtamẽ. face. poſ. Sequitur difficilis ⁊ ſubtilis. §. ex pluribus.

Poſſeſſio

1 Poſſeſſio eadem poteſt hẽri ex pluribus cauſis non ꝯriis ⁊ vtili bus dñium vero non acquiri ex pluribus cauſis.
2 Titulus pro ſuo pluribus modis accipitur vt infra.
3 Heres dr̃ poſſidere ex illo titulo quo poſſidebat defunctus.
4 Poſſidens ex vna cauſa an poſſit effici poſſeſſor illiuſmet rei ex alia cauſa.
5 Poſſidere pro herede vel pro emptore qñ quis dicatur.
6 Vſucapione prima finita extinguitur ſecunda.
7 Vſucapio prima an ⁊ qñ extinguat ſecundam.
8 Vſucapione occiditur dominium.
9 Dñium an ⁊ qñ poſſit acquiri ex pluribus cauſis vel vna.
10 Vſucapione an poſſit acquiri dñium ⁊ quomodo.
11 Vna ⁊ eadem res poteſt tradi ex diuerſis cauſis.
12 Dominium ex pluribus cauſis eodem tp̃e in idem concurrenti bus haberi poteſt ſed ex diuerſis cauſis diuerſo tempore cõcur rentibus non.
13 Poſſidere quis poteſt ex pluribus cauſis etiam ſi in idem tem pus non concurrat.
14 Dominium poteſt acquiri ex pluribus cauſis.
15 Dñium eiuſdem rei an poſſit acq̃ri ex pluribus cauſis.
16 Dominiuʒ eiuſdem rei an poſſit acq̃ri pluribus ex cauſis puta ſub conditione ⁊ poſtea pure.
17 Dominium rei legate an ⁊ qñ tranſeat in legatarium.
18 Dominium rei legate an ⁊ qñ poſſit perdi.
19 Legatũ mihi factũ de re mihi debita an ⁊ qñ valeat ⁊ qd opeꝛ.
20 Poſſeſſio poteſt haberi ex pluribus cauſis.
21 Poſſeſſio ciuilis vel nãlis an poſſit q̃ri ex pluribus cauſis.
22 Poſſidere an poſſim ex vna cã ⁊ ex alia detinere.
23 Quaſi dñium. an poſſit haberi ex varijs ⁊ pluribus cauſis.

1 **Ex pluribus.** †Eadeʒ poſ. hẽri põt ex pluribus cãis non ꝯriis ⁊ vtilibus ſiue con
currant in tp̃e acq̃ſitionis ſiue poſt acq̃ſitionẽ factã ex vna cã ſu
perueniat altera. dñiũ vero hẽri non põt ex pluribus cãis in idẽ
acq̃ſitionis tp̃s non concurrentibus vtraqʒ cã manẽte. h. d. in
effectu ⁊ ſm hunc modũ ſũmãdi ceſſant oĩa ꝯria. Et diuidiꝛ in
tres partes. In p̃ma poniꝛ r̃la affirmatiua in poſſeſſiõe vſqʒ ibi
⁊ eũ q vſucepit. In ſcd̃a illam ꝓbat ꝑ duo exẽpla in quoꝝ p̃mo
concurrebant due cãe ab initio acq̃ſitionis. ſ. titulus ſpãlis pro
emptore itẽ gñalis titulus ꝓ ſuo. Scd̃m exemplũ qñ poſt acq̃ſi
tionem factaʒ ex vna cã ſuperuenit altera que iungitur illi ⁊ hoc
vſqʒ ibi ſic eniʒ. In tertia ponit regulam negatiuã in dominio.
2 ¶ †Ad euidentiam ⁊ lr̃e ⁊ infra dicendoꝝ hr̃it iuuenes premit
tere ꝙ titulus pro ſuo de quo habemus ſpãlem rubricam infra
ꝓ ſuo accipi põt tribus modis vt ibi in glo. rubrice. Primo qñ
nullũ aliũ habemus ſpãlẽ titulũ ſed apprehendendo rem aliquã
non exiſtentem in dñio vel bonis alicuius. nam tunc apprehen
ſione ſio dñs ⁊ poſſideo ti. ꝓ ſuo. Idem qñ res ad me ꝑtinet tñ
non habeo ſpãlem titulũ vt ſi ex rebus de q̃bus habeo titulũ pci
pio fructus. hi fructus ſpectãt ad me ti. ꝓ ſuo q2 aliũ ti. in eis nõ
habeo lʒ in re p̃ncipali bene titulũ habeã. ¶ Accipiꝛ ⁊ ſcd̃o mo
do ti. ꝓ ſuo. put accipiꝛ hic vt qñ habeo titulũ ſpãlẽ in re vt emi
rem quam poſſideo ti. ꝓ emptore cũ quo ꝯcurrit ti. gñalis q ap
pellaꝛ ꝓ ſuo ⁊ ſic accipiꝛ h̃. q2 poſſideo ſiue ꝓ emptore. ſiue pro
donato. ſiue pro dote ſemꝑ dicoꝛ ẽt poſſidere tit. ꝓ ſuo gñali ⁊
eodem tp̃e quo mihi q̃ſita fuit poſ. ex ti. ſpãli eodem tp̃e ⁊ ex ti.
gñali. ¶ Tertio mõ accipiꝛ gñalr̃ vt oĩs ille q non poſſidet noĩe
alieno ſed ſuo noĩe ꝓ ſe ⁊ ad ſuã vtilitatem dicaꝛ ꝓ ſuo poſſide
re. nam colonus poſſidet ꝓ alio. l. pegre. §. q̃bus. ꝗ. ⁊. l. ij. C. cõ.
de vſuta. ſed ẽt ſi alius ſit iniuſtus poſſeſſoꝛ puta q2 nullũ titulũ
hʒ in ea nec in alia vñ ea res ꝓuenit dr̃ poſſidere gñaliori tit. pro
ſuo. ⁊ iſto tertio mõ nõ eſt titulus vſuca. pariẽs q2 tũc q̃libet poſ
ſeſſoꝛ ẽt malefidei. ẽt ſine ti. vſucaperet. ita dicit gl. in rub. ꝗ. ꝓ ſuo
ſed ſcd̃o mõ accipiꝛ h̃. vt. ꝗ. dixi. Caſus talis eſt queriꝛ apud iu
riſcon. vtruʒ ex vna tñ cã. an ex plurimis cãis poſſit q̃s acq̃rere
poſ. dubiũ facit q2 ex poſ. cauſatur dñium ⁊ ex vna tantum cau
ſa dominium põt haberi: quia dominiuʒ eſt q̃d perfectum. iõ
ſemel dñs non põt ammodo effici dñs. hoc non obſtante h̃ dr̃
ꝯriũ. ſ. ꝙ ex pluribus cãis poſſumus poſſidere. i. ex pluribus ti
tulis. Et ponunꝛ duo exempla vnũ qñ ambe cãe poſſidẽdi cepe
rũt eodẽ tp̃e ꝯcurrere vt poſſideo rẽ ꝓ emptore q2 emi bona fide
a nõ dño ⁊ cepi poſſidere ⁊ vſucape ꝓ ẽptore eodẽ tp̃e icipio poſ
ſidere ⁊ vſucape ti. ꝓ ſuo. Aliud exẽplũ vbi q̃s poſſidet ⁊ vſuca
pit ex duabus cauſis nõ ꝯcurrẽtibus eodeʒ tp̃e acq̃ſitionis. ſed
vna ſuꝑuenit poſt aliã. vt q2 poſſidebat pro emptore ſi ei, ſucceſſi ⁊
ſui heres eius in hereditate inuenio talẽ rẽ dicoꝛ poſſidere ⁊ pro
emptore vt defunctus poſſidebat. q2 ego repreſento ꝑſonã eius in
oĩbus cauſis ⁊ acq̃ro nouũ titulũ poſſidẽdi. q2 incipio poſſidere
ꝓ herede. ⁊ iſte due cauſe poſſidẽdi hñt diuerſa initia. q2 ti. ꝓ em
ptore hʒ initium a tp̃e quo defunctus emit. Titulꝰ ꝓ herede a
tp̃e quo ego defũcto ſucceſſi. ⁊ ex vtraqʒ cã dicoꝛ poſſidere ⁊ vſu
cape q̃s erit effectꝰ. ꝗ. videbimus. Nec ob. ꝙ dr̃ õ dñio. q2 dñiũ
eſt q̃d ꝑfectũ. ideo nõ põt acq̃ri ex pluribus cauſis. q2 ſemel eſſe
eius dño eſt impoſſe ex alia cã vel alio ti. ꝙ efficiaꝛ dñs. vt ſi quis
emit ab alio. hic ſcd̃s titulus eſt inutilis ⁊ nullius momẽti. hic eſt
3 caſus. †Ex iſto tex. no. ꝙ heres dr̃ poſſidere rẽ ex illo ti. q̃uo poſ
ſidebat defunctus. Et iõ facit hic tex. ſm imo. hic ad. q. formatã
ꝑ gl. in. l. iij. ꝗ. de peti. he. vbi dubitat gl. an ſi ſuccedo ab inteſta
to ticio q fuit heres ſeij ex teſtõ dicar eſſe heres ſeij ex teſtõ i quo
magis cõiter ꝯcludit ꝙ ſi inſpicimus cauſaʒ ꝓximã dicoꝛ eſſe he
res ſeij ab inteſtato ſicut ab inteſtato ſucceſſi ticio ꝑ cuius mediã
ꝑſonã ꝯſequoꝛ hereditatẽ ſeij ſed ſi inſpiciamus cauſam remotã
dicoꝛ eſſe heres ſeij ex teſtõ ſicut fuit titius. de quo ẽt vide no. ꝑ
bar. in. l. eãdẽ. §. actiones. ad ſi. ꝗ. de exce. rei iu. ⁊ in. l. q in aliena.
§. interdũ. ⁊ ibi ꝑ oẽs ꝑ illũ tex. ꝗ. de acq. here. ⁊ ꝑ oẽs in. d. l. iij.
Scd̃o not. duas regulas quaꝝ vna eſt affirmatiua in poſ. alia ne
gatiua in dñio ꝓut ex ſũmario colligiꝛ. Venio ad gl. ad q̃s aliq̃
4 tulum aduertatis. q2 materia eſt aliquantulũ difficilis. ¶ †Gl.
ſuꝑ ver. vſuceperit opp. ſm Dy. qñ ex aliqua cauſa effectus ſum
dñs ⁊ poſſeſſoꝛ nõ poſſuʒ amplius ex alia cauſa effici poſſeſſoꝛ. l.
cum res in ver. duplicem titulum poſſeſſionis. ſm veꝝ ⁊ cõeʒ in
tellectũ doc. C. de ꝯhẽ. emptio. ⁊. l. ij. §. ſi. ꝗ. pro empto. nã in. d.
l. cum res. dicit tex. ꝙ ſi effectus ſui dñs ex tit. emp. acq̃ſito a de
functo. q2 res fuit mihi tradita a defuncto qui vendebat eã mihi
⁊ tu heres eãdem poſtea mihi donas non poſſum habere dupli
cẽ titulũ poſſeſſionis intelligendo titulũ. i. cauſam poſ. vt hic. q2
ex prima cã ſui dñs ⁊ poſſeſſoꝛ. Sic in. d. l. ij. §. ſi. q2 q̃d ibi gl. di
cat. vbi ſi ꝓ emptore poſſedi rẽ deinde acq̃ſiui eam a vero dño
ante ꝑfectam vſuca. dr̃ ibi ꝙ mutaꝛ cauſa poſ. ex ſuperueniẽti ti.
⁊ prima deſinit ⁊ extinguitur. ⁊ ſcd̃a que eſt vtilis ſola manet. ⁊
cum ex vltima ſiam dñs ⁊ poſſeſſor non poſſuʒ poſſidere ex alia
cauſa. modo ſic. Hic dicit ⁊ eum qui vſucepit ⁊c. ſi vſucepit ti. ꝓ
emptore vel alio: non oʒ alio titu. ꝑ oſſe poſſidere. Ratio eſt q2
cum ſemel effectus fuerit dñs per vſuca. completa ex prima cau
ſa ſitqʒ poſſeſſoꝛ ex eadẽ cã prima. Eſt impoſſibile q2 eſt perfectũ
dñium vt incipiat de nouo poſſidere ex alio titu. q2 alius eſt inuti
lis ꝑ. d. l. cũ res. ¶ Propterea poniꝛ hic vna expõ in gl. que ſen
tit hoc ꝯriũ. ⁊ expreſſius dy. hic. q2 dicit gl. vſucepit in futuro ſub
iũctiui. ⁊ ſic intellige ꝙ nõdũ ꝑfecta erat vſuca. ¶ Velꝭ ſʒ dy. in
tellige vſucepit. i. vſucape incohoauerit ⁊ ſic ſi nõ eſt ꝑfectũ dñiuʒ
q̃ſitũ erat ex precedẽti ti t. ꝓ emptore põt poſſidere ⁊ vſucape ex
nouo ti. q2 põt poſſidere ⁊ vſucape ex pluribus titu. vt hic. ſed ſi
tex. diceret vſucepit. ⁊ ſic ea eſſet vſuca. ꝑfecta eſſet impoſſe ex no
uo ti. ſuꝑueniẽte acq̃rere cauſam vel incipe vſucape ⁊ poſſidere.
Tamen inquantum gl. exponit ꝙ põt ſtare in preterito ſubiũcti
ui. vr̃ eſſe contra arg. ꝗ. formatũ. et contra mentem Dyn. quia ſi
eſt completa vſucapio. ⁊ ſic dominiũ eſt iam queſitum. nõ debet
poſſe incipere poſſidere ex noua cauſa per. d. l. cũ res. niſi tũc ſub
audiremus ꝙ ſtet proprie littera. eam tũc intelligendo in primo
exemplo poſito hic in tex. ſ. quando vſucepit et poſſedit tit. pro
emptore. et pro ſuo. nam tũc cũ in idem tempus acq̃ſitionis cõ
currant iſte due cauſe poſſidendi ceſſat arg. q2 quando eſt vſuca
pio perfecta titulo pro emptore. eodem tempore perfecta eſt ti.
pro ſuo. vt dixi in euidentialibus. q2 due cauſe vſucapiẽdi ⁊ poſ
ſidendi poſſunt concurrere qñ in idem tempus concurrũt. ⁊ tũc
vſucapio ex duabus cauſis optime poteſt pro cedere. vt ex titu
lo emptionis et pro ſuo accipiendo tituluʒ pro ſuo ſm tertiam
expoſitionẽ vt dixi in euidẽtialibus. ¶ Nec tũc ob. d. l. cuʒ res.
q2 q̃d ibi dr̃ veꝝ eſt ex noua cauſa ſuperueniente. Sed hic intelli
gitur ex antiqua cauſa que habuit idem initium acquiſitionis cũ
titulo pro emptore. et ſic breuiter littera poteſt accipi vſucepe
rit. i. vſucapere incohoauerit. et ſic plane procedit. et ſic ceſſat om
ne contrariũ. Idem ſi accipiꝛ in futuro. et ſic non completa vſu
ca. ¶ Si in preterito obſtaret arg. ꝗ. formatũ. Sed tunc poteſt
dici ꝙ intelligatur ꝙ hic loquaꝛ de duabus cauſis in idem tem
pus acquiſitionis concurrentibus vt titulo pro emptore pari
terqʒ titulo pro ſuo. ¶ Poſſet etiaʒ et alijs modis ſuſtineri lit

terã inq̃tũ ſtat in pretorio verũ q̄ꝛ hoc pendet ab his q̃ veniunt
dicenda ſuper ſequentibus glo.iõ reſeruo in additionibus dan
5 dis ſup ſequentibus gl. ¶ †Gl.ſup ver.poſſideo querit de ex
emplo qñ dicar pro h̃ſde poſſidere ⁊ pro emptore ⁊ alle.ꝑ hoc
l.⁊ non tm̃.§.antepe.ſ.de pe.h̃ſdi.exemplũ eſt planũ vt q̄ꝛ ſuc
6 ceſſi ei qui emit a nõ dño. ¶ †Item q̃rit p̄dicta gl.ſi vna vſuca
pio citius finiſ an alia deſinat vt ea q̃ erat incohata cũ defuncto
titulo ꝓ emptore an ſi prius deſinat q̃ titulus ꝓ emptore deſi
nat pariter titulus ꝓ h̃ſde.Et ꝯcludit q̄ vſuca.p̄ma finita extin
guiſ ſcḋa ⁊ dcm̃ gl.eſt veriſſimũ q̄ꝛ ꝑ vſuca.eſt factus dñs ꝑfecte
l.vſuca.ſ.ti.ſ.l.traditionibus.C.de pac.⁊ ſemel dñs nõ põt am
plius effici dñs.l.ſequiſ.§.lana.ſ.titu.i.l.ꝓpuas.C.de leg.vñ
neceſſe eſt dicere extingui ſcḋa vſuca.Probaſ ẽt ꝑ.l.ij.§.ſi.ſ.ꝓ
empto.ſm̃ ve℞ intellectũ vbi q incipit aliquã rẽ vſucapere titulo
ꝓ emptore ſi eandẽ rẽ pendente vſuca.emit a vo dño mutaſ cã
poſ.⁊ amplius nõ poſſidet ex p̄mo titulo cũ nõ ſit effectus vere
7 dñs vt hic. ¶ †In ea.glo.ibi qñ ego vſucapiens ſuccedo tibi q̄ꝛ
ꝑ aditionẽ ſio dñs.l.cũ h̃ſdes.ſ.e.in p̄nc.⁊ eſt caſus in.d.l.ij.§.
ſi.ſ.ꝓ ẽpto.Vel ſubtili⁹ dici gl.vna eſt vſuca.ſed adiũgiſ noua
forma.Glo.in hac ſcḋa parte non intelligiſ ꝯdicere his q̃ proxi
me dixit nec corrigere dũ dicit ſi p̄ma vſuca.prius eſt finita q̃ ſe
cunda q̄ finita p̄ma deſinit ſcḋa incontinenti non dicit hic ꝯtrariũ
als male diceret ſed nũc vult dicere q̄ ſupra appellauit duas di
uerſas vſuca.pro ẽptore ⁊ pro h̃ſde in eadẽ re dic q̄ põt appel
lari vna vſuca.cui addiſ noua forma q̃ tempore incepte vſuc.p̄
me non aderat vt qñ incepi vſucapere ꝓ ẽptore q̄ꝛ bona fide a nõ
dño emi ſucceſſi emptori addiſ eidem vſuca.noua forma.ſ.pro
herede.Et hec verba vadũt ad exemplũ ſm̃ poſitũ in littera dũ
loquiſ de eo q poſſidet ⁊ pro emptore ⁊ pro h̃ſde q̃ nõ ceperũt
in vno initio cõcurrere ĩmo diuerſo q̄ꝛ p̄mũ icepit qñ defunctus
emit.⁊ ſecũdũ incepit qñ adiuit h̃ſditatem emptoris.Deinde
glo.ibi vel ab ipſo initio iungũtur due forme conſiderat primũ
exemplũ dũ loquitur de vſuca.pro emptore ⁊ pro ſuo q̄ꝛ he due
forme ſeu cauſe ab vno initio concurrere ceperũt.d.l.ij.ſ.ꝓ ſuo
⁊ iſte due forme faciũt vſucapionem habentez diuerſas formas
vt ſicut ſi quis dicit gloſ.accipit cultellũ ⁊ enſem ſimul vel diuer
ſis tp̄ib⁹ ad vnũ ſinẽ.ſ.ad occidẽdũ hoiez.ſic hic vſuca.hꝫ duas
formas pro h̃ſde ⁊ pro ſuo vl ꝓ h̃ſde ⁊ ꝓ emptore ⁊ hñt eũdez
effectũ.ſ.ad acquirendũ dominiũ mediante vſuca.⁊ ex̄t igitur
8 ſeu occidiſ dominiũ primi inſti.de re.di.§.ſi tñ. †Hec gloſ.dũ
vtitur hac forma loquendi.ſ.per vſuca.occidiſ dominiũ.note
tis q̄ꝛ habetis ex ea q̄ q̃uis per preſcriptionem acquiraſ domi
niũ vtile non directũ.l.i.in ſi.ſ.de aqua plu.ar.auc.niſi tricenna
lis ⁊ ibi no.C.de bo.ma.attamen per preſcriptionem dĩ occidi
dñium q̃uis preſcribens directũ non acquirat ſed vtile ⁊ hoc
modo loquendi vtiſ etiam glo.in.l.ſi edes.la.i.ſ.de ſer.vr.pre
di.videatis barto.tradentem.ſ.§.proxi.Et ratio quare hec gl.
in.d.l.ſi edes.dicat q̄ per preſcriptionem dĩ occidi directũ do
miniũ eſt q̄ꝛ cũ preferaſ hoc dñium vtile directo per to.ti.C.de
preſcrip.lon.tempo.⁊.l.ſicut emptionis.iuxta prin.C.de p̄ſcri.
xxx.an.merito dicimus q̄ iſto caſu dĩ occidi dñium antiquum
⁊ directũ q̄ꝛ vtile eo potentius eſt cũ dñs primus per hoc exclu
9 daſ. ¶ †Glo.ſuper verbo nec enim arguit ſic dĩ hic q̄ dñiũ nõ
põt acq̃ri ex pluribus cauſis ſed ex vna.Contra quis põt incipe
re vſucapere ex pluribus ⁊ diuerſis cauſis vt ti.pro h̃ſde.⁊ ti.ꝓ
ſuo ⁊c.vt hic.ergo cũ poteſt q̄s poſſidere ⁊ vſucapere ex diuer
ſis cauſis.⁊ per vſuca.dñium acq̃raſ.d.l.traditionibus.⁊.d.l.
vſuca.ergo dñium põt acq̃ri ex pluribus diuerſis cauſis a p̄mo
ad vltimũ quod eſt ꝯtra tex.noſtrũ.Ad qḋ gl.dicit q̄ hic dꝫ in
ſpici ꝓxima cã nõ remota ꝓxima.ſ.traditio.nã ex titulo nõ acq̃
riſ dñium nec ex ſolo titulo perficiſ vſuca.ſed incipit q̄s vſucape
re ex die traditionis quo tp̄e incipit poſſidere ꝑ regulã ſine poſ
ſeſſione hac cãm appellat ꝓximam.ſ.traditionẽ.Cõſiderando
ergo traditionẽ cũ traditio ſit vna dicemus ex vna ſola cã acq̃ri
dñium mediante vſuca.lꝫ tituli ſint diuerſi tñ traditio eſt vna.iõ
nõ põt dici acq̃ri dñiũ ex pluribus cauſis mediante vſuca.ſꝫ ex
vna.ſ.ex traditione.hic glo.h.d.Sed.ſ.e.glo.in.iiij.opp.hoc
reprehendit ⁊ recte q̄ꝛ ſi iuriſconſultus conſiderat cãm ꝓximaꝫ
vt dicit glo.male diceret dĩam eſſe inter poſſeſſionem ⁊ dñiũ
q̄ꝛ poſ.etiam non põt acq̃ri.niſi ex vna cã.ſ.ex traditiõe ſicut do
miniũ ſed ſi cãm remotã ꝯſiderat.ſ.cãꝫ legati donationis ⁊c.ſe
cus eſt ⁊ tñ hic vult dĩam inter acq̃ſitionem dñij.⁊ poſ.q̄ꝛ põt
acquiri dñium ex vna cã poſ.ex pluribus vnde dĩ q̄ conſidera

uerit cãꝫ pro cã remota q̄ pꝫ hic in tex.cũ dicit pro emptore.ꝓ
ſuo.ꝓ h̃ſde.q̃ ſunt remote cãe.Vñ vt circa quartaꝫ oppoſitio
nem videbitis melior eſt ſolutio ad p̄mam opp.q̄ ex pluribus
cauſis in idem tp̄s acq̃ſitionis ꝯcurrentibus põt q̄s effici do
minus mediante vſuca.ſicut põt ex pluribus cauſis vſucapere
vt ſi q̄s incipit poſſidere ti.ꝓ emptore ⁊ ꝓ ſuo pariter q̄ꝛ tp̄e q̃
cepit vſucapere ꝓ emptore eodem tp̄e ẽt incepit vſucapere titu
lo ꝓ ſuo nã nũc bñ ve℞ eſt q̄ dñium nãciſcitur q̄ꝛ hoc ſit ex plu
rimis cauſis eodẽ tp̄e concurrentibus mediante vſuca..⁊ ſic lo
quiſ ꝯtrariũ ſed ex diuerſis cauſis diuerſo tp̄e concurrentibus mi
nime poſſum q̄ꝛ ſi incepi poſſidere ti.pro emptore ⁊ poſtea inci
pio poſſidere pro h̃ſde.vt q̄ꝛ defunctus cepit poſſidere pro em
ptore ſuccedo ei ⁊ incipio poſſidere ꝓ h̃ſde ⁊ pro emptore q̄ꝛ lꝫ
non eſſet ſua tñ q̄ꝛ eſt reperta in ſua h̃ſditate poſſideſ.l.nõ tm̃.
in p̄n.ſſ.de pe.h̃ſ.vñ q̃ primũ eſt ꝑfecta vſuca.ex ti.ꝓ emptore
deſinit alia pro h̃ſde currere ⁊ extinguiſ vt ĩ gl.p̄cedenti.vñ tũc
ex diuerſis cauſis non poſſum effici dñs mediante vſuca.ꝑ.l.ij.
10 §.ſi.ſ.ꝓ emptore. †Secundo arguiſ pro expeditione gl.ꝑ vſu
ca.acq̃rimus dñium vt.ſ.dcm̃ eſt ſed ad ꝑficiendã vſucapionẽ
req̃runſ plura vt bona fides ⁊ titulus iuſtus ⁊ continuata poſ.
triennij vt inſtit.de vſuca.in p̄ncip.⁊.C.de vſuca.tranſfor.l.i.er
go dñium ꝑ vſuca.acquiro ex pluribus cauſis quod vĩ ꝯ tex.no
ſtrum.Gl.rñdet q̄ hec oĩa facit vnã cãm poſſidendi ⁊ vſucapien
di ⁊ recte in hoc dicit gl.Tertio ar.de.l.mulier.§.eadem inſi.
⁊.l.⁊ an eadẽ.§.actiones.ſ.de excep.rei iudi.vbi q agit rei ven
dicatione ad rẽ aliquam ꝑ aliũ poſſeſſam dĩ ducere oẽm ⁊ quã
cunq̄ꝫ cauſam ex qua dñium ſibi competit quod vĩ innuere do
minium ex pluribus cauſis poſſe competere.Glo.dicit ibi non
dĩ dñiũ ex pluribus cauſis competere ſed bene verũ eſt q̄ nũc
q̄s dĩ deducere oẽ ius.ſ.oẽm cãm ex qua ſibi dñium competit
ſi rem petit in tm̃ q̄ ſi pronunciatũ fuerit ꝯ eum.ſ.non eſſe dñm
non poteſt poſtea agere nouo iudicio tanq̃ ſit dñs ex ſpāli cau
ſa puta ex donato vel alio titulo q̄ꝛ qñ gñaliter prius egit vĩ om
ne ius ſuũ in iudicio deduxiſſe vñ vult dicere ibi tex.q̄ ſiue quis
ſit dñs ex cã emptionis donationis vel qũocunq̄ꝫ intelligiſ illa
cauſa q̃cunq̄ꝫ ſit deducta in iudiciũ non aũt q̄ dñiũ ex plurib⁹
11 cauſis acq̃raſ. ¶ †Quarto arguit glo.de.l.ſi ex edicto.§.mar
cellus de leg.i.⁊ de.l.in numerationibus.ſ.de ſo.⁊ de.l.cũ quis
§.de pecu.eod.ti.vbi vna ⁊ eadem res poteſt tradi ex diuerſis
cauſis vt ex cauſa legati ⁊ ex cã ſtipſonis vt ſi promiſi fundũ ſti
pulatione tradere deinde legaui eũ ⁊ tradiſ hẽs meus liberatur
⁊ dĩ facta traditio ex vtraq̄ꝫ cã vnde ſi põt fieri traditio ex multi
plici cã ergo multiplici cã dĩ iſte effectus dñs. ¶ Gloſ.dicit vt
reſpondit.ſ.ad p̄mam oppoſitioneꝫ dũ dixit q̄ cã dꝫ accipi ꝓ
proxima non remota.proxima.ſ.traditio.lꝫ ergo heres tradi
derit ſtipulatori pariterq̄ꝫ legatario tamen traditio fuit vna lꝫ
facta fuerit ex cauſis pluribus.vnde diciſ accipiens effectus do
min⁹ ex prima cã.non ergo inſpici dꝫ cã remota.ſ.titulus.bene
reprobat glo.⁊ recte q̄ꝛ ſi ita acciperet cã proxima.ſ.pro tradi
tione ſequereteſ nullam differentiam eſſe inter dominiũ ⁊ poſ.
q̄ꝛ ſicut dñium non poteſt acq̃ri ex pluribus cauſis ſic nec poſ.ni
ſi ex vna.ſ.traditione.⁊ dixi.ſ.in.i.oppo. ¶ Deinde ſoluit hic
dũ dicit ĩ ſine.ita ⁊ poſſidere ⁊c.dꝫ referri ad hoc qḋ dcm̃ eſt in
prin.vbi loq̄ſ de cã remota.q̄ꝛ bene verũ eſt q̄ ex pluribus cau
ſis remotis poſſumus poſſidere vt pro emptore ⁊ pro ſuo ſꝫ dũ
loquiſ de dñio q̄ ex vna tm̃ cã poteſt acq̃ri intelligaſ de cã.ſ.ꝓ
ximã.ſ.traditione.⁊ hoc reprehendit glo.⁊ bene q̄ꝛ tũc non eẽt
bona diuerſitas inter dñium ⁊ poſ.dicam plene cras q̄ꝛ ſi eadẽ
media inſpicimus.ſ.ꝓximã cãm non eſt dĩa inter dñium ⁊ poſ
ſeſ.Preterea hic accipiſ cã pro remota.dũ dicit pro emptore.ꝓ
h̃ſde ⁊c.non aũt dicit de traditione. ¶ Preterea ⁊ vltimo re
ſpondet glo.ad ꝯtrariũ q̄ qñ dñium cauſaſ ⁊ procedit a pluribus
cauſis in idem tp̄s acq̃ſitionis concurrentibus non differũt do
miniũ ⁊ poſ.q̄ꝛ pariter ex pluribus cauſis iſti cauſari pñt vnde
ſi tibi debita erat res ex pluribus cauſis habilibus ad tranſlatio
nem dñij ⁊ tradiſ ⁊ liberaſ tradens ab omnibus cauſis nihil re
pugnat quominus concurrant omnes cauſe iſte in acq̃ſitione
dñij ⁊ idem videmus in poſ.q̃ ẽt qñ procedit a duabus cauſis
in idem tp̄s acq̃ſitionis concurrentibus ꝓcedere põt acq̃ſitio
poſ.vt poſſeſſio ex ti.ꝓ emp.⁊ ꝓ ſuo.l.i.ſ.pro ſuo vt dixi in p̄ce
denti lec.Sed ſi accipimus q̄ cauſe plures tẽdentes ad acq̃ſitio
nem dñij diuerſis tp̄ibus ꝯcurrant tũc hꝫ locũ text.noſter vꝫ q̄
dñiũ ex pluribus cauſis nõ põt acq̃ri q̄ꝛ ſemel dñs ex vna cã nõ
poteſt

pōt ammodo ex alia cā effici dñs.l.ſequiſ.§.lana.ſ.ti.i.non ſic
in poſſeſſione q̄ pōt acq̄ri ex pluribus cauſis diuerſo ēt tp̄e ꝯcur
rentibus dūmō cauſe ad inuicē nō ſint repugnantes.⁊ ꝯrie vt ꝓ
emptore ⁊ h̄ſde. ¶ Titu. pro emptore hꝫ initiū a tp̄e quo ex cā
traditionis qs poſſ.rei empte acq̄ſiuit. Titulus ꝓ hſ. incipit a
tp̄e quo h̄ſs acq̄ſiuit poſ.rex hſditariaꝝ. Simile in.l.ſi qs añ
ſ.eo.qꝛ qñ ſunt due cauſe accipiendi tenutā diuerſis tp̄ibus pñt
concurrere qꝛ poſſum detinere ex conducto. Itēꝫ detinere ex cā
ꝑcarij. Qñ ꝑcario noīe tuo detineo talē rem ⁊ actū eſt ꝙ ex ꝑca
rio nulla poſ.trāſferaſ.ſꝫ tñ detentatio alſ ſi ex vna cā ⁊ alia de
12 tentatio ex alia poſ.eſſent repugnantes. † Hec ſol.⁊ ꝯcluſio gl.
q̄ eſt clauis materie cōiter a doc.approbaſ.ſ.ꝙ dñiū ex plurib⁹
cauſis eodem tp̄e ꝯcurrentibus hñi pōt ſꝫ ex diuerſis cauſis di
uerſo tp̄e ꝯcurrentibus nō. In poſſeſ.aliud eſt.ſ.qꝛ pōt acq̄ri ex
pluribus cauſis ēt diuerſis tp̄ibus cōcurrentibus. Rō dr̄ie ſm
Ange.⁊ Bal.hic eſt qꝛ dñiū dr̄ eſſe ius ꝑfectū ꝙ ſi qs ſemel acq̄
ſiuit irreuocabiliter non pōt amplius illud acquirere.d.§.lana.
ſecus ſi acq̄ſiuit dñiū nō plenū ſꝫ reuocabile.qꝛ tūc pōt ex alia cā
dñiū acq̄rere.vt.l.extāte.§.latinus largius.ſ.de excep.rei iudi.
l.debitor.ſ.ad treb.l.non quocūqꝫ.in p̄n.de leg.i.ſed poſ.dr̄ eē
ius non plenū non ꝑfectū ſed tendit ad acq̄ſitionē iuris ꝑfecti.ſ.
dñij.ſ.ad vſucapionē ꝑ quā dñiū acquiriſ ſicut in ſimili dr̄ in hy
po.qꝛ pōt pluries eadēꝫ res mihi hypotecari.pro pluribus de
bitis.qꝛ ⁊ hypotece nō eſt planū ius.ſed ſolū ius obligationis
l.creditor.§.⁊ ḡ is.ſ.q̄ po.pig.ha.ſic ⁊ poſ.dꝫ hñi poſſe ex plu
ribus cauſis ēt diuerſo tp̄e ꝯcurrentibus qꝛ tendūt ad dñium ꝙ
eſt ius ꝑfectū. Et ⁊ regula magnam vtilitatem affert. Exemplū
cepit qs poſſidere bona fide ex titulo ꝓ emptore acq̄ſito per de
functū cui poſſidens ſucceſſit vt h̄ſs poſſidet bona poſtea ſupue
nit ſibi ſciā ꝙ ille a quo emit defunctus nō erat dñs.⁊ ſic ſciā ſu
ꝑuenit ⁊ mala fides.⁊ qꝛ nō erat efficax titulus ⁊ vtilis titulus ꝓ
emptore iſte h̄ſs incipit putare iuſta ex cā ꝙ iſta res eſſet hſdita
ria ex alia cā q̄ꝫ emptionis ⁊ poſſidet ꝓ hſde bona fide.nam lu
crabitur fructus ex capite ꝓ hſde lꝫ ſi poſſet poſſidere ex pluri
bus cauſis ſequereſ ꝙ ex p̄ma cā in qua cepit hr̄e malā fidē non
poſſet preſcribere.l.queſitū.ſ.ti.i.⁊ no. Bart.in.l.ſi ex diuerſo
in vlt.col.ſ.de rei ven.⁊.l.ſeqſ.§.fructus.ſ.ti.i.affert ergo vtili
tatē qꝛ ſi non poſſet poſſidere rem ex ſcd̄a cauſa deſineret facere
fructus ſuos. Affert ēt vtilitatem.qꝛ inſpecto iure canonico poſ
ſeſſor male fidei vllo tempore non preſcribit.c.ſi.de preſcri.⁊ in
regula poſſeſſor de reg.iur.in.vj.⁊ requiriſ ꝙ omni tempore ca
reat mala fide.vt ibi lꝫ aliud ſit de iure ciuili.vbi ab initio ſuffi
cit hr̄e bonam fidem.l.i.C.de vſuca.tranſfor.ſed ius canonicū
in hoc ſeruari dꝫ tanq̄ꝫ materia peccati in hoc verſetur. Gloſ.in
d.c.poſſeſſor dicit ꝙ ſi qs icipit poſſidere ex vna cā bona fide po
ſtea incipit eſſe male fidei poſſeſſor reſpectu illius cāe ſed incipit
ex noua cā poſſidere bona fide affert vtilitatē ⁊ pōt poſſidere ex
pluribus cauſis.qꝛ ſicut de iure canonico non poſſet ꝑſcribere.
nūc aūt pōt noua cā ſupueniente ꝑſcribere.vbi alſ ex ſola p̄ma
nō potuiſſet. Eſt vex ꝙ Rapb.cu.hic multa v̄ba effundēs vſ i
hoc intellectu cōi aliq̄ꝫ dicere ꝯ cōem ſniam ⁊ iter cetera dicit nō
eſſe vex ꝙ doc.hic.⁊ glo.dixit.ſ.ꝙ ex pluribus cauſis in idē tp̄s
concurrentibus pōt qs effici dñs in alijs non ſed in poſ.indiſtin
13 cte. ¶ † Mouetſ qꝛ hoc vr̄ ſibi eſſe ꝯ tex.noſtrū.ḡ vult ꝙ ex plu
ribus cauſis qs poſſidere pōt ēt ſi idē tp̄s nō ꝯcurrat.vt cū hic
dicit de titulo ꝓ emptore ⁊ pro ſuo.dū poſtea tex.vult nō eē idē
in dñio qd̄ in poſ.vr̄ ꝙ velit decidere ꝙ ex pluribus cauſis ēt in
idē tp̄s ꝯcurrentibus nō pōt qs effici dñs.ergo nō vr̄ doctrina
gl.⁊ doc.bona. Preterea dicit qūo pōt eſſe ſi ſemel ſum nactus
poſ.ꝙ ammodo mihi ipſa queraſ ſicut ſemel dñs non pōt am
modo eſſe dñs.qꝛ ḡ ſemel hꝫ ammodo hr̄e non pōt. Putabat
ergo eſſe dicendū ꝙ ſi loquimur de poſ.per quam non imedia
te ꝑ traditionē acq̄riſ dñium ſit verū ꝙ ex pluribus cauſis ⁊ in
idem tp̄s acq̄ſitionis ⁊ diuerſis tp̄ibus ꝯcurrentibus poſſit hñi
poſ.vt ꝓ emptore.ꝓ ſuo ⁊ pro herede.⁊ ſic de ſingulis.qꝛ non
tractaſ de poſ.q̄ acquiraſ ex traditione vna cū dñio. Sed ſi que
rimus de poſ.q̄ imediate acquiriſ ex traditione ⁊ ꝑ quam ime
diate acq̄raſ dñiūꝫ dicit non eſſe dr̄iam inter dñiū ⁊ poſ.qꝛ nec
dñium nec poſ.pōt acquiri ex pluribus cauſis qꝛ ꝙ ſemel acq̄ſi
ui non poſſum amplius acquirere. Nec puto ꝙ doc.alr̄ ſenſerit
dixi ſup glo.ꝑcedenti.⁊ diceſ.ſ.nam vbi ſemel acq̄ſiui ⁊ dñium
⁊ poſ.ex cauſa vtili nō poſſum vlterius ex alia cā adipiſci poſſeſ.
nedū dñium qꝛ ſequens cā dicitur eſſe inutilis.vt.l.cum res ſm
cōem ⁊ vex intellectū.C.de ꝯhē.emp.nā ſi ſemel ſum dñs ⁊ poſ
ſeſſor nō poſſum ammodo effici dñs.⁊ qd̄ meū eſt nō pōt ampli
us effici meū.⁊ hoc etiā vult bar. Vñ ſi tractamus de poſ.acq̄rē
da ꝑ quā acq̄raſ immediate dñiū nō pōt dñiū acq̄ri ex pluribus
cāis niſi oēs ille cāe in idē tp̄s acq̄ſitionis ꝯcurrāt.nāꝫ tūc ex plu
rib⁹ cāis pōt haberi ⁊ dñiū ⁊ poſſ.nō dico ꝙ pluries habeāt dñiū
vel poſ.l.cū qs.§.de pec.ſ.de ſol.ſicut dixi etiāꝫ per.d.l.ſi qs an
te. ¶ Vbi aūt nō eſt ꝑfecte q̄ſitū dñiū ⁊ poſ.ex traditione rapb.
non diſcrepat ab alijs.vñ nō video ꝙ diſcrepat bar. ⁊ gl.⁊ doc.
Vñ vr̄ vera ꝯcluſio gl.⁊ doc.hic ꝙ ex pluribus cāis ꝯcurrētibus
poſſit acq̄ri ⁊ dñiū ⁊ poſ.ſed ex diuerſo tp̄e ꝯcurrētibus dñium
nō.ſed poſ.ſic. Nō obſt.arg.dū dr̄ in text.poſſeſſio pōt acq̄ri ex
pluribus cāis ꝯcurrentibus eo tp̄e ⁊ diuerſis.⁊ deinde dicit hic
differt cā dñij a cā poſſeſ.ergo vr̄ ꝙ dñiū non acq̄raſ etiāꝫ ex plī
bus cauſis in idē tp̄s ꝯcurrentibus.qꝛ rñdeſ ꝙ iuriſcōſultus nō
dicit ꝙ in oībus iſtis differant dñiū ⁊ poſſ.ſed voluit ꝙ poſſ.ex
pluribus cāis poſſit acq̄ri indiſtincte.⁊ dū dicit de dñio opꝫ in
telligere ꝙ qñ qs ipſum vult acq̄rere ex plibus cauſis diuerſo tē
pore ꝯcurrentibus nō poſſit.⁊ tūc eſt dr̄ētia inter acq̄ſitioneꝫ
14 poſ.⁊ dñij. ¶ † Capio ſequētē partē gl.ibi arg.de.l.ex fundo.ſ.
ad.l.fal.vbi diuerſis tp̄ibus pōt fieri acq̄ſitio dñij ex plurib⁹ cau
ſis vt teſtator locauit mihi fundū ſub ꝯditione ⁊ te inſtituit here
dē.tu heres etiā me feciſti heredē ⁊ multa legata in teſtō reliq̄ſti
anteq̄ꝫ veniat ꝯditio legati ex primo teſtō habeo dñiū tanq̄ꝫ he
res tuus ſupueniēte ꝯditione habeo rē ex ꝯditione ex legato.vn
de iſta res nō dꝫ mihi cōputari in falcidiā ſi falcidia imminet in ſe
cūdo teſtō tanq̄ꝫ nūc habeā rem ipſāꝫ ex legato primi teſtamēti
vnde ſum adeptus dñiū ex cā hereditaria vt heres.deinde exiſtē
te ꝯditione legati dico hr̄e dñiū ex cā legati.⁊ ſic ex noua cā glo.
dicit ꝙ ꝑꝑ hoc habeo dñiū ex vna cā.qꝛ ante ꝯditionē ipſum ha
bui ex cā hereditaria ⁊ ſupueniēte ꝯditione deſinit antiqua cā.ſ.
hereditaria.⁊ incipio habere dominiū ex cauſa ſuperueniente.
15 ¶ † Sexto ar.ꝯ regulā ꝙ ex pluribus cauſis nō poſſum acq̄rere
dominiū eiuſdē rei ⁊ dicit pone heres rē mihi legatā ſub ꝯditio
ne legauit itex mihi ſub eadē ꝯditiōe.q̄ caſu vr̄ ꝙ efficiaſ mea ex
vtraqꝫ cā.glo.dicit ꝙ ſit mea ex cā p̄ria cū fuerit vna tñ eueniēte
ꝯditiōe dico hr̄e ex p̄ria cā dñiū.⁊ hoc ꝑ rōnē.d.l.ex fundo quā ſ
duxi.ſ. Cōtra iſtāꝫ reſpōſionē gl.arguit Dy.qꝛ nihil repugnat
quominus dominiū mihi q̄raſ eiuſdēꝫ rei ex pluribus cauſis in
idē tp̄s ꝯcurrentibus.ſed iſte ꝯcurrūt in idem tp̄s.ſ.eueniēte cō
ditione ꝑ regulam.d.l.in numerationibus.pōt mihi dominiūꝫ
acq̄ri ex pluribus cauſis. Bar.dicit non eſt vex ꝙ acq̄raſ domi
niū ex pluribus cauſis ſed ſolū ex prima.l.ſi mihi ſempronius.ſ.
de le.i.vbi eſt caſus clarus. Nec ob.ar. Dy.qꝛ rñdet bal.illud ve
rū eſſe qñ cāe acq̄ſitionis ſunt ambe vtiles.ſecus ſi vna ſit vtilis ⁊
alia inutilis.qꝛ tūc ex vtili q̄riſ dñiū.d.l.ſi mihi ſempronius.qd̄
aūt hoc caſu ſcd̄a ſit vtilis ꝓbaſ in.l.meuius.in prin.ſ.de leg.ij.
16 ¶ † Septimo arguit gl.ꝙ ex plurib⁹ cāis acq̄rā dñiū vnius rei.
nā ſi rē quam mihi ex ꝯtractu ſub ꝯditione debebas tradis mihi ſit
mea exiſtēte ꝯditione ſi eādēꝫ rē poſtea mihi leges ſub eadē met
ꝯditione ſub q̄ mihi a p̄n.fuit debita ex ꝯtractu a te ⁊ eueniat cō
ditio legati pariterqꝫ ⁊ ꝯdō debiti ſit mea ex vtraqꝫ cā.et nihil re
pugnat qd̄ ē ꝯtra regulā p̄dictā. Gl.dicit ꝙ ſit mea ſolū ex cā de
biti. Qd̄ ꝓbat qꝛ ſi diuerſe eſſent ꝯdōnes ⁊ p̄mo exiſteret ꝯdō le
gati poſtea ꝯditio debiti exiſteret remaneret mea ex cā debiti tā
q̄ꝫ ex cā antiqore ꝑ.d.l.ex fundo.vbi cā antiqor remanet.ſic hic
ēt ſi ſub diuerſa ꝯditione q̄ꝫuis p̄us eueniat ꝯdō legati.ſi tñ poſt
ea euenit ꝯdō p̄mi dbiti extinguiſ ſcd̄a cā ⁊ reuiuiſcit ⁊ firma ma
net antiq̄ cā dbiti.multomagis hic ſi fuit legatū ſub eadē ꝯdōne
et eadē cā.qꝛ ēt ſi tradiſ ex ſcd̄a cā añ ꝯdōnē p̄mā ſit ex p̄ma ꝯdi.
exiſtēte mea.vt in.d.l.dotis.§.ſi.cū.l.ſeq.ſ.de iur.do. Sꝫ ꝯtra
iſtā rñſionē gl.ſ.ꝙ ſolū ex antiq̄ cā debiti dicaſ eſſe mea.ar.qꝛ ſꝫ
p̄mā partē huius op.res erat debita et pariter legata poſtea ſub
vna ꝯdōne tradita fuit ea mēte vt cū eueniret ꝯditio fieret recipiē
tis euenit ꝯdō.hic euētus ꝯditionis eſt cā acq̄ſitionis ex cā dbiti
et legati in vnū et in idem tempus concurrente modo ſic quan
do plures cauſe in idem tempus acquiſitionis concurrunt.tūc
dominiuꝫ ex pluribus cauſis acq̄ri pōt.d.l.in numerationibus.
ergo vr̄ ex plurib⁹ cāis ipſum poſſe acq̄ri. Dy.hic vt ſaluaret gl.
et bart.dicit ꝙ poteſt intelligi glo.vt loquatur quando res erat
tradita prius ex cauſa legati debiti.et per ꝯſequens ſecunda cau
ſa legati erat inutilis poſtq̄ꝫ erat dominiū tranſlatuꝫ ex cā deb
ti.licet poſtea euenerit conditio ex cā legati legatum non dicaſ

vtile.ſed reddit᷑ oīno inutile.vnde hoc caſu ex antiqua dūtaxat
dñium remanet firmū ſic ſi cā legati reddit᷑ inutilis.vt q̄ legatū
relictū creditori eſt nullū qñ nullam vtilitatem affert.l.ſi credito
ri de leg.i.ſed ſi res non eſſet tradita legatū eēt inutile.vt dñiuʒ
ſine traditione transferat᷑.l.a ticio.j.de fur.l.ſi tibi homo.§.cuʒ
ſeruus de leg.i.⁊ ex hoc ſolo dꝛ vtile vt ſine traditione dñiū trā
ferat᷑.l.iij.§.ſi rē de le.iij.ſed cū ſub diuerſis ↄditionibus res
eſt debita ⁊ ēt legata dicit gl.ꝙ antiqua cā dʒ inſpici ēt ſi ↄditio
legati prius eueniret dūmodo ēt antiqua cā eueniat ꝑ.d.l.fun
do.Sed ↄ̄ hoc arg.glo.de.§.ꝙ ſi in diem inſti.de leg.vbi lʒ eue
niat conditio debiti tñ non dʒ vitiari legatū poſtea.Ut debui ti
bi ſtichū in diem poſtea eundē tibi lego initio inſpecto legatū fu
it vtile.ergo ſi teſtator vixerit tanto tpe ꝙ fuerit purificata obli
gatio in diē tñ poſtq̄ legatū ab initio fuit vtile remanet validū
ergo hec res pertinet ad legatariū ēt ex cā legati.Sed gl.rñdet
ꝙ non vitiat᷑ legatū vt ibi.i.res legata ſubdit gl.eo q̄ ſemꝑ pe
tet᷑ res legata.ſed nō peteret᷑ ex cā legati.ſʒ ex cā debiti.cuius cō
ditio poſtea extitit vt poſſit exigi.⁊ vt ex cā debiti poſſit peti.vñ
§.ꝙ ſi in diē.intelligit᷑ dū dicit ꝙ non exigit᷑ legatū.i.res lega
ta.Et mouet᷑ per.d.l.debitor in prin.ff.de leg.ij.vbi ſi debituʒ
purificatū eſt viuente teſtatore ꝙ idem legauit in teſtō redditur
inutile legatū.ne ergo ↄ̄rientur iſta iura exponitur legatū.i.res
legata.Hec rñſio gloſ.ad.d.§.ꝙ ſi in diem.non dꝛ bona.Im
mo dꝛ ↄ̄ tex.ibi.⁊ contra.l.verbis.ff.ad.l.fal.vbi lr̄a p̄ſupponit
legatū valere q̄ñcūqʒ viuente teſtatore purificatum fuerit de
bitum.nec ꝓꝑ.l.debitor dʒ glo.moueri ad ita rñdendum vt di
cit gloſ.in.d.l.debitor vbi dicit ꝙ eſt inutile.ſed non dicit ꝙ eſt
nullū eſt inutile.q̄ non affert cōmodum pecuniarū.q̄ pōt con
ſequi ex cā debiti ꝙ pōt ex cā legati.Tamen inſpecto primo tpe
teſtamenti fuit vtile ⁊ ſi venit ad cām a quo non potuiſſet incipe
re non dʒ effici nullum.d.l.ſi creditori.tñ q̄ a princ.valuit ⁊ fuit
vtile inſpecto prin.non vitiat᷑.⁊ ſic q̄uis non ſit vtile tñ bñ vʒ.vñ
eſt rñſum ad.d.§.ꝙ ſi in dieʒ.Ad non ob.ↄcluſioni.ff.date.q̄
tex.ibi dicit ꝙ legatū debet᷑ fateor ſed qūo concurrat legatū cuʒ
debito declarat᷑ ꝑ.d.l.fundo q̄ res remanet debita ex cā debiti
non legati.Dy.hic ⁊ poſt eū bar.dicit ꝙ hec glo.pōt ſaluari qñ
res non erat tradita ⁊ ita exiſtente ↄditione legati res erat effe
cta legatarij ⁊ ſi poſtea exiſtat ↄditio debiti eſt veꝝ ꝙ res perti
net ad legatariū ex cā debiti ꝑ.d.l.fundo.⁊ ita eſt de mēte gl.lʒ
gl.nō bñ rñderit ad.d.§.ꝙ ſi in diem.ſed ſi non erat tradita le
gatario.⁊ añ traditionē exiſteret cōditio legati ⁊ poſtea ↄditio
debiti eſt veꝝ dicere ſi tradit᷑ per hēdem ꝙ efficit᷑ legatarius ex
vtraqʒ cā dñs.q̄ concurrit cā vtraqʒ acquiſitionis in idē tpe.d.
17 l.in numerationibus.⁊ hoc voluit Dy.¶ †Sed Bar.cum mo
dificatione hoc approbat.ſ.qñ res eſſet legata in gñe cuius dñi
um non tranſit in legatariū añ traditionem.l.cū incertus de le.
i.⁊ no.glo.i.in.l.ſi rē.ff.de rei ven.nam tūc tpe traditionis con
currit cā legati ⁊ cā debiti ſed ſi legatū eſſet factū de rebus nō con
ſiſtentibus in genere ſʒ in ſpē vel in rebus quaruʒ dñium trāffer
tur recta via in legatariū ſine traditione.tunc re tradita poſtea
poſſidebit᷑ ex cā debiti.q̄ non concurrūt in idē tpe acq̄ſitionis ⁊
cā debiti ⁊ legati.q̄ dñiū fuit q̄ſitū ex cā legati.ſine traditiōe.d.
l.a ticio ex cā ↄ̄ctꝰ nō niſi poſtea eueniēte cā.ſ.traditiōe.vñ cū nō
ↄcurrāt i idē tpe acq̄ſitiōis tradit᷑ legatario ex cā debiti q̄uis ſi
ne traditione ex cā legati.nunc hʒ rē ex cā debiti non ex cā legati
q̄ cā legati prius habuit.Et.h.d.Bart.verū ſi creditor voluerit
rem hēe magis ex cā debiti q̄ ex cā legati vt ſi ſua magis itereſt
vt q̄ poſſit de euictione agere.iuxta no.per gloſ.in.d.§.ꝙ ſi in
diem arg.d.l.fundo.¶ Ang.⁊ Imo.hic videntur itelligere ꝙ
hic vltimo dixit Bar.ſ.qñ legatum erat factum de rebus quaꝝ
dñium tranſit in legatariū añ traditionē ꝙ añ traditionē dꝛ eſſe
dñiū tranſlatū in legatariū.deinde ſi ex cā debiti tradatur dꝛ ac
cipiens hēe dñium ex cā debiti.hoc dñs veꝝ ſi antea nō accepta
uit legatū ſed ſi antea acceptaſſet legatū ⁊ ſic fuiſſet dñium acq̄ſi
tū non poſſet poſtea dici ꝙ iſtam rem habeat ex cā debiti ꝑ rōnē
regule q̄ ſemel dñs ⁊c.q̄ lʒ añ acceptionē ſit dñs verūtñ reuoca
bitur.ſed poſt acceptationeʒ eſt effectus dñs irreuocabiliter vt
no.in.d.l.ſi quis ita hēs.ff.de ↄdi.inſti.vbi gl.vnde ſi poſtea tra
ditur ex cā debiti non pōt acq̄rere dñium ex cā debiti ⁊ deſinere
ex cā legati.Puto ſaluandū Bar.hoc modo vʒ ꝙ qñ legatum
eſt factū de re cuius ipſo iure transfert᷑ dominium in legatariuʒ
abſqʒ traditione ꝙ tamen non transfertur poſ.l.cū duobus.§.
idem rñdit.ff.pro ſoc.l.ſi.in glo.de ſac.ſanc.eccle.vnde ſi habeo

Additio.
a ¶ Ubi de bita vide gl.in §.ſi q̄s debito ri ⁊ ibi doct.⁊ maxīe ang.de are inſti.de le.⁊ bar.⁊ doct. moder.in.l.ſi creditori.j.de leg.i.Tho.di.

dñium ⁊ nō poſ.vt qñ ex cā legati habeo ſi non poſſideo poſſuʒ
nudo aīo deſinere hēe dñiū.l.ſi quis vi.§.dña ⁊ ibi no.j.e.ergo
ſʒ legatarius ⁊ creditor eſt effectus dñs ex cā legati abſqʒ tradi
tione.¶ Tñ ſi intendū hēe dñium ex cā debiti mediante tradi
tione q̄ ſequit᷑ pōt ꝑdere dñium ex antecedente.ſ.legati cū non
habuerit poſ.⁊ pōt acq̄rere poſ.⁊ dñiū ex cā debiti.vt eſt tex.in
l.illud.ff.de acq.hēdi.Ubi ſi erat delata hereditas ex teſtō ⁊ ad
eam ab inteſtato videor repudiare ex teſtō.l.q̄diu de acq.hē.l.
añq̄.C.cōia de ſucceſ.Ubi q̄uis habuerim legatū ⁊ dñiū poſ
18 ſum tñ perdere dñiū nudo animo vt etiaʒ no.d.§.dña.¶ †Sʒ
ↄ̄ hoc oppo.bar.extra glo.ꝙ.d.l.fundo nihil facit ad p̄dicta q̄
ibi loquit᷑ qñ poſtea extitit conditio legati.⁊ tollit᷑ effectus tran
ſlationis dñij antea tranſlati q̄ habemus ꝙ per conditionem
euenienteʒ in legatis reſcinditur oīs alienatio facta de illa re añ
conditionē.l.fi.§.fi.aūt ſub conditione.C.cōia de leg.ſic i.d.
l.fundo.vbi fuit dñium tranſlatū ex cā hēditaria in ſcōm hēdem
primi hēdis p̄cedēte ↄditione.vbi acq̄rit᷑ dñium ex cā hēditaria
euenit ↄditio legati extinguit᷑ prima.hoc priuilegiū eſt ↄceſſuʒ
alienationibus factis ex re debita pendente conditione ſʒ ſoluʒ
repit᷑ in legatis ⁊ ſic in vltimis volūtibus.vñ h̄ tractemus de re
ſcindenda alienatiōe facta ꝑ ſupuenientiā ↄditiōis adiecte in ↄ̄
ctu ⁊ hec ſupuenientia nō repit᷑ ꝙ reuocet trāſlationē alienatio
nis añ ↄditionis euentū factā ſicut qñ talis ↄditio ſupueniēs fu
it adiecta in legatis ſed h̄ loquit᷑ qñ debitū ↄditionale erat ex ↄ̄
ctu ergo ñ dēbuit retractare h̄ ↄditio ſupueniēs alienationē ⁊ trā
ſlationē añ factā.¶ Bar.ſoluit ꝙ glo.p̄cedit qñ creditor poſ
ſideret rē tpe quo euenit ↄditio ex cā debiti.vñ ex ſupueniēte cā
i.ↄditione debiti pōt ſibijpſi mutare cām poſſidendi.l.nō ſoluʒ
§.ꝙ vulgo.j.ti.i.ſecus ſi alius poſſideret.q̄ tūc ꝑ ſupuenientiā
ↄditiōis nō pōt auferri res ⁊ dñiū apud aliū exiſtens retractari.
ſed hic erat apud me creditorē.vñ poſſuʒ nūc dicere intēdo poſ
ſidere ex cā debiti nō legati.d.§.vulgo.⁊.l.hmōi.§.q ſeruū de
le.i.¶ Et ſubdit Bar.ꝙ ſi diceremus creditorē eē dñm ex cā le
gati q̄ ↄditio erat purificata ⁊ tpe quo venit ↄditio debiti tran
ſtuliſſet legatarius dñiū in aliū q̄ alteri vendidit pōt ex cā debiti
petere.non dico dñiū ab illo cui traditū erat reuocari quod ab
latū eſt ei.ſ.legatario cui traditū erat.ſʒ poterit agere contra cre
ditorē vel eius hēdem ex cā debiti ⁊ petere ꝙ ſibi ea res tradat᷑.
⁊ ſic de p̄ma cā traditionis non habet᷑ reſpectus.⁊ hoc ꝑ ratio
nem.l.exiſtimo.j.de ver.ob.vbi ſi promittis rē meaʒ mihi ſub
ↄditiōe vʒ.⁊ ago ſi tpe eueniētis conditionis res deſinit eē mea
ſic h̄ nō hꝫ reſpectus ad cām legati ex qua res deſijt eſſe mea ni
ſi dicit Bar.diceremus ꝙ prima ſolu.eſſet ēt facta ex cā debiti
tunc q̄ ante tpe debitor pōt ſoluere ⁊ liberat᷑ ⁊ dñium transfer
tur.l.ſub ↄditione.j.de ſolu.⁊ tollit᷑ obligatio in euentū ↄditio
nis merito non pōt tūc q̄d ammodo petere.vñ qḋ dēm eſt itel
19 ligitur qñ ſolū ſolutio fuit facta ex cauſa legati.¶ †Hinc ſūpta
occaſiōe tractat plenius q̄ alibi bart.hic an ⁊ qñ res aliq̄ eſt mi
a bi debita *⁊ poſtea mihi leget᷑ valeat legatū rei dēbite.⁊ q̄d ope
tur cā legati ↄcurrēs cū cā debiti.⁊ facit quattuor mēbra.vʒ aut
ſpecies que eſt mihi debita pure legatur pure aut ſpecies que
eſt mihi debita pure legatur ſub conditione aut ſpecies que mi
hi debet᷑ ſub condōne legat᷑ pure.aut ſpēs que mihi debet᷑ ſub
ↄdōne legat᷑ ſub cōdōne.¶ Primo caſu legatū eſt validuʒ.q̄
opatur trāſlationē dñij ſine traditōe lʒ legatarius nō poſſit gra
uari reſpectu illiꝰ rei.l.iij.§.ſi rē de le.iii.¶ Scōo caſu nō vʒ.q̄
non affert cōmodū.l.ſi creditori de leg.i.niſi vt dicit bar.viuēte
teſtōre purificet᷑ ↄditio q̄ tūc ꝑinde eſt ac ſi legatū ſit puꝝ q̄ trā
fert᷑ ſine traditione dñiū.d.l.iii.Tertio caſu vʒ ſine dubio ⁊ exi
ſtente ↄditiōe debiti deſino hēe ex cā legati.d.l.fundo.Quartū
caſum ponit bar.diſtinguēdo aut legat᷑ ſub eadē ↄdōne res ſua
qua erat debita aut ſub diuerſa.Primo caſu aut erat debita mi
hi ex teſtō ⁊ ſic in ſcōa obligatiōe ⁊ tūc ex prima cā tñ debet᷑.nō
ex ſcōa.§.ſi mihi ſempronius de le.i.⁊ ꝑ ↄñs nō vʒ legatū ſcōuʒ
ſi primo erat mihi debita ex ↄ̄ctu.⁊ tūc dicit bar.aut erat tradi
ta.aut nō ſi tradita ſit ex prima cā ex qua erat mihi debita.ar.d.
l.fundo.⁊ ſic eſt antiq̄or cā vt hic in glo.in.vii.oppo.⁊ ſic lega
tum non tenet q̄ nullam vtilitatem affert.Si non erat tradita
valet legatū ꝓꝑ cōmodum poſſeſſionis.d.l.iii.§.ſi teʒ.de le.iii.
ꝙ commodum facit valere legatum.Si ſub diuerſis conditio
nibus.⁊ tunc aut primo extitit cōditio debiti.⁊ habetur ꝑinde
ac ſi debitum pure legaretur ſub conditione quo caſu legatum
non vʒ niſi viuente teſtatore eueniret conditio legati.Aut pri
mo extitit

mo extitit ꝯditio legati. ⁊ perinde hꝫ ac ſi debitū ſub ꝯditiōe legaret̃ pure alle. in ar. l. ſi a reo. §. ſi diuerſis. j. ō fideiuſ. vbi ſi reus erat obligatus ſub ꝯditiōe vni. ⁊ fideiuſ. ſub alia ꝯditiōe eā ꝓmiſit. ſi primo euenit conditio ſub qua principalis erat obligatus vꝫ obligatio fideiuſſoria ac ſi pro eo fuiſſet obligatus fideiuſſor i. pro reo pure obligato ⁊ fideiuſſor ſub ꝯditione fideiuſſiſſet. vñ. primo extitit ꝯditio legati hꝫ pinde ac ſi legatū debitū ſub cōditione legaret̃ pure. Unde dicit ſubdiſtinguendū. aut ex prima cā legati creditor fuiſſet ꝯſecutus rem aut non. Primo caſu aut eam hr̃e deſinit. ⁊ eam petere pōt exiſtente ꝯditione per. d. l. exiſtimo in princi. Aut non deſinit eā hr̃e ſed eam hꝫ de pñti ex cā legati ⁊ pōt incipere eam tenere ex cā debi. p. d. l. non ſolū. §. q vulgo. ⁊ pōt agere de euictiōe tanq̄ ſit ſibi res euicta p eueniētem ꝯditionē debiti. l. ſi dñs. §. i. de lega. i. qɀ eueniēte cā debiti ỽ euinci legatū. l. hmōi. §. q ſeruū de leg. i. ¶ Scđo caſu qñ ex prima cā legati creditor non fuit ꝯſecutus rē. tunc dicit aut loquimur in rebus quaꝝ dñiū trāſit recta via in legatariū abſq; traditiōe. aut i alijs reb⁹ quaꝝ dñiū nō trāſit ſine traditōe i legatariū pmo caſu tūc traditōe ſecuta icipit poſſidere ex cā dbiti ⁊ extinguitur cā legati p. d. l. fundo. in rōe ſui. qđ eſt veꝝ niſi acceptaſſet rē traditā vt legatā vt dixi. ſ. ſm ang. p rōnē. d. l. ſeqtur. §. lana. in ſ. ſubſtinui bar. qɀ q ſi eā non poſſidet ỽ velle hr̃e dñiū ex cā debiti. vt. ſ. dixi. Tertio caſu qñ eſt in rebus quaꝝ dñiū nō tranſit in legatariū ſine traditiōe. ⁊ bar. dicit q vtraq; cā traditiōis in idē tp̄s ꝯcurrat vt ſi eſt legata res in gñe. tūc ſit dñs ex vtraq; cā p. d. l. in numerationibus. ⁊ dictam. l. ſi creditori. §. marcellus.

20 ¶ † Capio vltimā partē glo. arguentē omni dicitur hic q ex pluribus cauſis poteſt haberi poſ. contra de. l. cum res. C. de contrahen. em. vbi tex. dicit q non pōt haberi duplex tit. poſ. ergo ex duplici titu. quia non pōt acqr. poſ. glo. dicit q ibi accipitur poſſeſſio pro dñio vt. l. interdū. j. de verbo. ſig. l. ij. C. de proba. bar. ⁊ cōiter alij hic dñt q immo ibi accipit̃ poſ. pprie. qɀ multum differt dñium a poſſeſ. l. naturaliter. §. nihil cōmune. j. e. l. i. in prin. ſ. eo. ſed rō quare ibi non habeat duplicē titulum poſ. eſt qɀ ſecundus titulus fuit inutilis. quia ſi ex cā donationis res mihi tradit̃ a vero dño ſum dominus ⁊ poſ. ⁊ ex cā emptionis ab hr̃de ei⁹ q mihi donauit nō pōt mihi acqri. qɀ ſue rei emptio nulla eſt. vt in. l. ſue rei. ſ. de ꝯtrē. em. l. neq; pignus. j. de re. iu. vñ nō valuit emptio de re ſua ꝓpria. ſed ꝯ hoc arguit bart. de. l. i. §. ſi vir. ſ. e. vbi inutilitas tituli nō ipedit transferri poſ. ſic hic nō dꝫ ipediri trāſferri poſ. ex inutili titulo qɀ eſt ꝯ. d. l. cū res. ad qđ dicit q veꝝ eſt q inutilitas ꝯctus nō ipedit trāſlationē poſ. d. §. ſi vir. tñ illa cā nō eſt vtilis ad vſucapionē cū ſit inutilis. vt. l. ſi fur. §. i. j. ti. i. l. nec nulla. §. i. ⁊. ij. ſ. de pe. her. iō nō pōt ex eo. ti. vſucape ⁊ hoc mō intelligere voluit. d. l. cū res. vꝫ q non pōt eſſe duplex titulus poſ. i. acqrēdi dñiū mediāte vſucapiōe vel pſcriptiōe. ¶ Uel alr̃ vltra doc. in. d. §. ſi vir. ille inutilis nō ipedit trāſferri poſ. qñ pmo nullo mō erat tradita poſ. ex alia cā. ſꝫ in caſu. l. cū res. ibi erat ex cā valida ⁊ habili pcedente trāſlata poſ. ⁊ dñiū iō ſi ſeqt̃ ihabilis ⁊ inualidus titulus nō pōt trāſferre poſ. qɀ iaꝫ eſt trāſlatus validus efficax ⁊ vtilis. ¶ Ultimo op. de. l. ij. j. ꝓ emp. vbi ſi vſucapiebā rē quā poſſedi bōa fide. ⁊ quā emi a nō dño cōperto poſtea q ille a quo cā emi nō erat verus dñs. ſꝫ q ticius erat verus dñs acqſiuit eā titulo emptionis a ꝟo dño ỽ ibi q mutat̃ cā poſ. ⁊ ſic eſt mihi tradita a ꝟo dño nō poſſideo cā ex ambabus cāis ſꝫ ſolū ex ſcđa ergo non pōt qs poſſidere ex plurib⁹ cāis gl. remittit ſe ad no. in. l. ꝯria ibi gl. ỽ videre q ibi exponit̃ mutare cām poſ. ideſt vſucapiōis q̄ vſucapio eſt effect⁹ poſ. nō poſſuꝫ vltei ius vſucape cū emi a ꝟo dño. qɀ ſum effect⁹ verus dñs vñ extinguit̃ vſucapio. ſꝫ dy. ⁊ ēt bar. ꝯ ⁊ magis cōiter doc. dñt q ibi erāt cāe ꝯrie poſſidēdi. vñ ex pluribus cāis ꝯrijs nō pōt qs poſ. acqrere alr̃ ex nō ꝯrijs ⁊ inuicē cōpatiētibus ſit. nā ibi pma cā tēdebat ad vſucapionē. qɀ poſſedi ꝓ emptore. ſcđa cā tēdebat ad extinguēdū vſucapionē. qɀ emi a ꝟo dño rei p quā emptionē ſum effectus dñs. iō eſt ipoſſibile me amplius fieri dñꝫ p vſucapionē p regulā ſemel dñs ⁊c. ſꝫ ſi non ſunt repugnātes vt poſſideo ꝓ emptore qɀ defunctus emit a nō dño cui⁹ heres ſum poſſuꝫ incipe ꝓ hr̃de. qɀ vna nō repugnat alteri. ⁊ ꝯ mō ceſſant oīa ꝯria. idē in titulo ꝓ emptore. ⁊ ꝓ ſuo q ſe ad inuicem cōpatiuntur.

21 ¶ † Extra glo. querit bar. de qua poſſeſſione intelligat̃ tex. noſter. ⁊ dicit q de ciuili. qɀ loqt̃ hic de poſſeſſiōe cauſante vſucapionē q̄ eſt ciuilis. §. p ſeruū. q in fuga. in. l. i. ſ. eo. ⁊. j. §. pxi. videbimus. Dicit ēt intelligi. §. noſtrum in poſ. naturali qɀ poſſum naturalē acqrere ex pluribus cāis ſicut ciuilē ad pſcriptionē ⁊ vſucapionē.

22 ¶ † Querit ēt an ex vna cā poſſim poſſidere ⁊ ex alia detinere. ⁊ dicit q ſic p. l. ſi quis ante. j. eo. dūmodo ad inuicē non ſint ꝯrie.

23 ¶ † Ultimo querit qd in quaſi dñio. vtrū poſſit hr̃e ex pluribus cāis. nā quaſi dñiū eſt qñ emo a nō dño. qɀ ſi emiſſē a ꝟo dño fuiſſet in me trāſlatū dñiū. vnde nūc mihi dat̃ publiciana que nō dat̃ ꝯ dñm ꝯ alios ſic. l. i. in pe. ⁊ pe. ſ. de pub. ⁊ dicit ſe putare q ſic. qɀ vbi hꝫ locū vſucapio ibi ⁊ publiciana. l. cū q. §. i. alias eſt. l. que icipit ſed ſi res. ſ. de pub. vñ cū poſſit haberi poſ. habilis ad vſucapionē ex pluribus cāis vt hic ⁊ modo poſſum acqrere quaſi dñiū ex pluribus cāis ex q bus oībus cāis pōt mihi dari publiciana. vñ lꝫ qñq; dicatur nō procedere argu. de vſucapione ad publicianam. l. ij. §. hec que de ſeruis. ſ. eo. ⁊ ibi dixi. ſ. negatiue per. l. ſi ſeruus. de publi. tamen affirmatiue valet hoc modo vꝫ vbi habet locum vſucapio ⁊ etiam publiciana. ⁊ per hec redditur expeditus iſte. §.

1 Poſſeſſio ciuilis pōt eſſe apud vnū ⁊ naturalis apud alios.
2 Legatū ſi in pmo teſtamento relinqtur aliū poſtea iſtituit legatarius heres illius a quo habuit legatum quid iuris.
3 Poſſeſſio iuſta vel iniuſta que ⁊ quando dicatur.
4 Naturaliter qđ non pōt fieri non poteſt etiam fieri ciuiliter.
5 Poſſeſſio que cauſat vſucapionem vel preſcriptionem: an ſit ciuilis vel naturalis aut corporalis.
6 Preſcribere poſſunt emphyteota vaſallus ⁊ ſimiles qui naturaliter poſſident.
7 Poſſeſſio mea ciuilis non eſt ſufficiens ad preſcribeñ. vbi naturalis eſt occupata ab alio ad emulationem mee ciuilis.
8 Preſcribi an poſſit dñium ſola poſſeſſione naturali: vel ciuili.
9 Poſſeſſio ſola ciuilis an ſufficiat ad preſcribendum.
10 Preſcriptio iuris vſufructus ⁊ emphyteotici ſeu feudalis cauſatur a quadam quaſi poſſeſſione naturali ⁊ ciuili.
11 Quaſi poſſeſſio que cauſat preſcriptionem in iuribus incorporalibus an dicatur ciuilis vel naturalis.
12 Preſcriptio an acqratur ⁊ cauſetur ſola poſſeſſione corporali.
13 Poſſideri inſolidum non poteſt vna res per duos. ⁊ ratio dicitur infra.
14 Emphyteota vaſallus ⁊ ſimiles an dicantur poſſidere ciuiliter vel naturaliter.
15 Fictio an ⁊ quando procedat.
16 Poſſideri an poſſit vna res per duos inſolidum. ſ. per debitorē ⁊ creditorem.
17 Poſſideri an ⁊ qñ poſſit vna res per duos inſolidum.
18 Poſſeſſio ciuilis an poſſit eſſe apud duos inſolidum.
19 Poſſeſſio naturalis tñ: an poſſit eſſe apud duos inſolidum.
20 Uaſallus ⁊ emphyteota dicant̃ poſſidere naturaliter tantum.
21 Detinere vel tenere rem ỽ etiam qui ciuiliter poſſidet.
22 Poſſeſſiōis appletõe an veniat ciuilis vel nālis vel detentatio.
23 Habere eſt verbum importans ciuiliter poſſidere.
24 Poſſeſſio ciuilis eſt illa que cauſat acquiſitionem fructuum.
25 Uſufructuarius qui habet titulum in vſufructu in eo iure habet poſſeſſio. naturalem ⁊ ciuilem.
26 Acceſſiones ciuiles ſunt vt penſio: vecture nauiū ⁊ equoꝝ: que propter rem veniunt non autem naſcuntur ex re.
27 Poſſeſſio ciuilis an poſſit eſſe apud duos inſolidum.
28 Poſſidere naturaliter vnam rem inſolidū duo non poſſunt.
29 Poſſeſſio corporalis an poſſit eſſe apud plures inſolidum.
30 Poſſidere eandem rem inſolidū diuerſis reſpectibus poſſunt quinq;. vt hic.
31 Emphyteota poteſt conſtituere vſumfructū alteri in fundo emphyteotico abſq; conſenſu domini.
32 Poſſeſſio vnius rei poteſt haberi per plures inſolidum diuerſis reſpectibus.
33 Poſſeſſio corporalis an poſſit dari apud quintum ingredientes fundum.
34 Poſſeſſionem inſolidum vnius fundi an dicatur duo conſtituꝫ vſuarij ab vno domino.
35 Detentatio an poſſit eſſe apud plures inſolidum.
36 Emphyteota ſi facit aliū emphyteotā vtrū poſſeſſio nālis que eſt apud pmū trāſferat̃ i ſcđꝫ adeo q prim⁹ nullā nālē retineat
37 Uaſallus qui non poteſt alienare irrequiſito domino an poſſit vſumfructum transferre.
38 Uaſallus ſi alium vaſallum conſtituat in eadem re. ⁊ ſecundus

vaſallus fellonia3 cõmittat priuatur iure ſuo: ⁊ redit ad primu3
vaſallum a quo cauſam habuit.
39 Fructus an ⁊ qñ ſint bonefidei emptoris vel poſſidentis.
40 Actio publiciana ad hoc vt queratur alicui que requirantur.
1 **Ex contrario.** † Eade3 poſ. numero non põt
eſſe apud plures inſolidum et
diuerſis vel 3riis reſpectibus. ſed plures ſpẽ vel numero diffe
rentes ſic. vñ ciuilis poſſeſſio pt eſſe apud vnũ ⁊ naturalis apud
aliũ. h. d. Habent iuuenes premittere ꝙ regl̃r poſ. ciuilis rema
net in eo q ꝯcedit precario aliqd. ſed naturalis eſt in eo q recipit
ꝓcario. l. ⁊ h3. §. cũ q. ff. de preca. l. interdum in prin. j. eo. Caſus
eſt. Supra viſum eſt ꝙ ex pluribus cauſis põt qs poſ. vnius rei
acqrere. an ꝯ plures pſone poſ. vnius rei acqrere inſolidũ poſ
ſint. ⁊ iuriſconſultus dicit ꝙ non: qꝛ eſt contra naturam ut illud
qꝺ ego teneo tu etiã tenere videaris. ⁊ vbi ego ſedeo tu etia3 ſe
dere videaris. Ibi ſabinus. pone quis cõceſſit precario rem qꝺ
precariũ põt reuocari ad voluntatem ꝯcedentis. an duo illa3 rẽ
poſſint poſſidere ⁊ iuriſconſultus dicit ꝙ ſic. qa non eſt eadem
poſſeſſio. ſpecie ⁊ numero. quia apud concedentem eſt ciuilis
apud retinentem eſt naturalis. Ibi ide3 trebatius. an duo poſ
ſint poſſidere eandem rem inſolidum ſub diuerſa qualitate va
let vnus iuſte alius iniuſte eodem tpe. ⁊ iuriſconſultus dicit ꝙ
trebatius dixit ꝙ ſic. ſed duos iniuſte non poſſe poſſidere eãdẽ
rem ⁊ ita intelligi͛ prima rña. ſed hãc opi. reprobat iuriſcõſult⁹
ſecutus opi. labeonis. qꝛ non differt quo ad genus poſſidendi
poſ. iuſta ⁊ vel iniuſta: l3 quo ad effectus poſ. bene differt. vnde
nec vnus iuſte ⁊ alius iniuſte nec duo iniuſte nec duo iuſte pñt i
ſolidũ vnam ⁊ eandem rem poſſidere. ⁊ eandem ſpeciem poſſi
dendi puta naturaliter ciuiliter: ſicut non põt dici ꝙ vbi tu ſtas
2 vel ſedes ego videor ſtare vel ſedere. † Addo ad. §. precedentẽ
qꝛ rapha. cu. hic fuit in noua opi. circa id qꝺ p gl. magnam tan
gitur ⁊ doc. circa. v. oppo. ⁊ ſequentes dũ tãgit intellectũ. l. fun
do. ff. ad. l. falci. nam vi͛ tenere ꝙ in caſu. d. l. fundo. vbi lega
tarius cui in primo teſtamento fundus legat͛. ⁊ poſtea ticius a
primo teſtatore heres inſtitutus q adita hr̃ditate primi teſtõris
reliqt legatariũ heredem pendente cõditione legati relicti lega
tario. legatarius aditũ hereditatem primi heredis in qua inue
nit fundũ ſibi legatũ: effectus eſt dñs ex cã hereditaria euenit cõ
ditio legati in primo teſtamento intelligit glo. ⁊ cõiter doct. ꝙ
incipit fundus obuenire huic legatario ex cã legati. ⁊ fit ſuus ex
cã legati. Idẽ voluit gloſ. qñ antiqua cã non fuiſſet cã legati ſed
debiti ex ꝯctu. Et ſcõa cã ex vltima voluntate ſi poſt acqſitũ do
miniũ ex ſcõa purificet͛ ꝯditio antiquoris cãe ex contractu habeat
locũ. d. l. fundo. vt ſupueniente cõditione antiquoris cãe deſinat
eſſe dñs ex ſcõa cã. dicit raph. cu. ſe non tenere hoc verum. nam
ſm eũ quomodo poteſt ſtare ꝙ in. l. fundo. vbi ſi fuit heres vlti
mus pariterq3 legatarius illius primi teſtatoris: ⁊ quo põt eſſe
ꝙ ſim mihi obligatus ad legatũ relictũ mihi ſub conditione ex
primo teſtamento. adeo ꝙ dicar cũ hr̃e ex cã legati. quod eſt im
poſſibile v3 ꝙ ego qui ſum heres primi teſtatoris ſum mihi ipſi
obligatus. Quod probat͛ l3 ipſe non alle. in. l. vrãnius. verſi. ſed
cũ duo. j. de fideiuſ. ⁊ no. glo. magna in. l. frater a fratre. ff. de cõ
di. inde. non eſt ergo verũ ꝙ ſibi purificata conditione legati di
catur res obuenire ex cã legati. ⁊ qꝺ heres dicat͛ ſibimet obliga
tus ad dictũ legatũ. ad hoc ẽt facit rõne. l. legatũ iultima. §. i. ff.
de leg. ij. vbi legatũ ab herede ſibimet non valet. qꝛ non põt eſſe
obligatus ſibi ipſi. Nec ob. d. l. fundo in fi. qꝛ ibi loqtur dũtaxat
quo ad effectũ deducẽde falcidie. qꝛ dubitabat͛ vtru3 res legata
a primo teſtatore ſub ꝯditione: purificata cõditione poſtea poſ
ſit p ſcõm heredem eundẽq3 legatariũ in primo teſtamento de
duci de hereditate primi hr̃dis tanꝙ precipua ⁊ deducere poſt
ea de alijs legatis in falcidiã. Quod probat͛ ſimili rõne. qꝛ ſi cre
ditor ſuccedit debitori ex teſtõ in quo ſunt plura legata relicta
vel eꝯ debitor ſuccedit creditori ſemp creditũ illud d3 deduci ꝙ
uis ſit ꝯfuſa obligatio ⁊ actio qꝛ nõ põt ſibi ipſi eſſe obligatus. l.
debitori. C. de pac. l. ſi adul. C. de her. ac. l. ſi vxor. C. de bo. auc.
iu. poſ. ⁊ tñ qñ tractat͛ de imponẽda falcidia põt creditor dedu
cere qꝺ ſibi debebat͛ ⁊ poſtea videre an hereditas ſufficiat ad le
gata. vñ fit ſolũ rõne cõputatiõis facultatũ hereditatis iſta cõpu
tatio. hec hñr in. l. imponẽda. C. ad. l. fal. ⁊ in. l. i. §. ſi debitor. ff.
ad. l. fal. nec ob. dicit ipſe ſi p glo. ⁊ cõi ſnia adducat͛ rõ qua3 vi͛
bar. hic ſentire. ſ. ꝙ ſupueniens ꝯditio in legatis reſcindit oẽm
trãſlationẽ factã pẽdẽte ꝯdõne. C. cõ. de leg. l. i. vbi ſi alienat͛ in

Additio.
a ¶ Videaris ⁊ addõ ꝙ ſigni
ficat fictiõe3 ſ3
bar. i. d. l. ſi is
q p empto. in
vi. col. in fin. ⁊
in. l. l3. §. ide3 i
tiũ. co. ff. hpec.
a in. l. niſi in
pri. j. e. ⁊ in. l.
ſi duo de acq.
her. ⁊ in. l. nec
põt gl. ff. d re
ſti. i ite. bal. in
l. in teſtõ in. ii.
col. C. de teſt.
mi. ⁊ ibi mod.
a in. l. ſorore3
in fi. C. de his
qbus ut indi.
Thomas dip.

terim p heredẽ legata res ſub ꝯditione ſi euenerit ꝯditio reſcin
dit͛ alienatio facta p heredẽ in quẽcũq3. ſic in. l. fundo. vi͛ ꝙ ſup
ueniẽs ꝯditio legati q obuenit poſtꝙ erat qſitus fundus legat⁹
hr̃di hr̃dis ex aditiõe reſcindat factã cãm ex cã hr̃ditaris. qꝛ rñ
dendo dicit ꝙ ſupueniẽs ꝯditio rei legate reſcindit oẽm aliena
tionẽ factã in extneũ ſic loqtur. d. §. ſinaũt ſub ꝯditõe ſed ſi eſt fa
cta in legatariũ. ⁊ nõ loqtur. d. §. ſed. d. l. fundo loqt͛ de aliena
tione facta ipſimet legatario pariterq3 heredi heredis. hoc nõ
obſtãte puto dẽfendi poſſe opi. gl. cõiter approbate. ſ. ꝙ. d. l. fun
do in ſimi. cãis habeat locũ p. l. cui res cũ glo. ff. de ac. em. vbi ſi
legatus fuit fundus ſub ꝯdõne ⁊ pẽdẽte ꝯdõne cũ emiſti a ticio
q ticius erat hr̃s ei⁹ q tibi legauit poſtea eueniẽte cõdõne legati
vtrũ dicat͛ res tibi euicta. ⁊ poſſis dicere ago ꝯ te vẽditorem ad
ꝓciũ. qꝛ nõ intẽdo hr̃e rẽ ex cã emptionis. ſed ex cã legati qꝛ fuit
mihi legata ſub ꝯdõe ante. ⁊ nũc euenit ꝯditio legati ⁊ dicit tex.
ꝙ ſic. Vñ l3 habuerim dñiũ ex vna cã tñ mihi licitu3 eſt mutare
cãm poſ. ⁊ hr̃e ex alia dũmodo mea itereſit vt ibi rõne euictiõis.
⁊ ibi tex. vult ꝙ ſic. qꝛ alr̃ niſi reddat͛ mihi ꝓciũ nõ dico: hr̃e re3
ex cã legati. ꝓut hr̃e poſſum ⁊ debeo. vñ l3 res ſit effecta mea ex
vna cã ſi tñ poſtea purificet͛ ꝯditio vetuſtioris cãe ⁊ mea interſit
poſſu3 dicere velle hr̃e ex antiqua cã. ⁊ nõ alia ſic fuit in. d. l. fun
do. vbi intererat hr̃dis rõne falcidie deducẽde alia rõne nõ iter
erat. vñ ſi mea itereſt poti⁹ hr̃e ex vetuſtiore cã poſſu3 mihi mu
tare cãm ⁊ velle hr̃e rẽ ex vetuſtiori cã. nec tũc obſt. ſi dicat͛ ſemel
dñs amnmõ nõ põt fieri dñs. ad qꝺ heri rñdi. ⁊ addo ꝙ nõ pt ef
fici dñs. ſ. ꝙ ſit dñs ⁊ ex illa cã ⁊ ex antiqua. l. ſeqt͛. §. lana. ſed ſi
vult deſinere eſſe dñs ex iuniore cã ⁊ icipe eſſe dñs ex vetuſtiore
hoc põt. d. l. cui res. ⁊. d. l. fundo. hoc fuit de mẽte bart. ibi in. l.
hmõi. §. q ſeruũ. de le. i. Itẽ rñſio ad. §. ſinaũt ſub ꝯdõne. eſt bo
na. qꝛ eadẽ rõ eſt in alienatiõe facta in legatariũ mer qñ itereſt le
gatarij. vt vetuſtior cã ſurgat ⁊ alia deſinat. ⁊ rõ ibi fuit. ſ. ne in
fringat͛ volũtas teſtõris. ⁊ ne fieret ꝑiudiciũ legatarijs. qꝺ not.
valde bñ. ¶ Ex iſto. §. not. ꝙ plures poſſeſſiões ſpecie ⁊ nume
ro differẽtes pñt eſſe apud plures iſolidũ. vt in ℣. ſabinus. ſec⁹ ſi
nõ ſunt plures ſpecie ⁊ numero differẽtes vt hic in prin. differũt
aũt ſpecie ⁊ numero nãlis ⁊ ciuilis vt vidiſtis in. l. i. ff. eo. in eor
diffinitiõibus. Ex ver. ſabinus. no. ꝙ q re3 ꝓcario rogat ꝙ ꝓca
riũ ad libitũ ꝯcedẽtis pt reuocari ⁊ d͛ poſſidere nãliter l3 q ꝯce
dit ꝓcariũ d͛ hr̃e ciuilẽ vt hic. ⁊. l. ⁊ h3. §. cũ q. vbi clari⁹. ff. de ꝓ
ca. ⁊ iſta eſt rõ pp quã iſti duo pñt inſolidũ poſſidere qꝛ hñt di
uerſas poſſeſſiões differẽtes ⁊ ſpecie ⁊ numero v3 vnus ciuile3
alius nãlem. ¶ Tertio in ℣. idẽ trebatius no. ꝙ diuerſitas qua
litatis nõ facit eſſe eãdẽ poſ. apud plures inſolidũ. qꝛ diuerſitas
qualitatis eſt circa iuſticiã vel iniuſticiã poſſidẽdi circa iuſticiã:
qꝛ eã apprehẽdit ꝓcedẽte iuſto titulo ⁊ bonafide: circa iniuſticiã
qñ poſſidet qs rẽ aliquã cũ vitio. ⁊ ſic eã habuit furto vi vel cla3
⁊c. hę diuerſe qualitates nõ pñt facere eandẽ re3 poſſideri apud
3 plures iſolidũ. † Itẽ ex eodẽ tex. no. ꝙ iuſta ⁊ iniuſta hic accipit͛
p q̃litate poſ. qñq3 tñ accipit͛ p ſubſtantia ſeu ſpecie ſepata poſ.
ita accipit͛ in. l. duo. j. de ꝓca. ⁊ in. l. duo in prin. j. vti poſ. na3 ibi
accipit͛ iuſta p ciuili. iniuſta p nãli. de h ẽt vide in. l. ꝙ ſeru⁹ vbi
4 ſiliꝰ tex. j. e. † No. ẽt ex iſto tex. ꝙ id qꝺ nõ põt ẽi fieri nãlr nõ pt
ẽt fieri ciuilr vt h in ℣. videaris qꝺ h ſepe ponit͛ qꝛ h iuriſcõſulti
intẽtio fuit vt h bar. ⁊ alij exponũt ꝙ ſicut ℣ e nõ põt qs poſſide
re vna cũ alio iſolidũ vnã ⁊ eãdẽ rẽ. ita nec p fictionẽ poſſit. qꝛ ℣
bũ videaris iportat fictionẽ no. in. l. i. §. deieciſſe. j. de vi ⁊ vi ar.
⁊ no. bar. in. l. ſi is q p emptore in. vj. col. j. ti. i. vñ ſm iſtũ itelle
ctũ ſenſus lr̃e nr̃e eſt ꝙ ſicut nõ pñt duo iſolidũ vere poſſidere.
ſic nec põt p fictionẽ hoc induci. Itẽ ſm eãdẽ expoſitionẽ ꝓbat
tex. ꝙ ſicut duo nãliter vel corporalr nõ pñt eãdẽ rẽ iſolidũ poſ
ſidere ſic nec ciuilr animo declarando ſic. ibi qs vi͛ ſtare vbi h3
animũ. qꝛ ibi cenſetur eſſe corpus vbi eſt animus. l. nihil. j. de ca
pti. l. oſſa. in fi. ff. de religio. vult ergo dicere lr̃a ſicut non potes
tu ſtare vbi ego nãliter ⁊ corporalr ſto. ita nec potes animo ſeu
ciuiliter ſtare in eodem loco. qꝛ ſicut non poſſunt corporaliter
duo eſſe inſolidu3 in eodem loco ita nec animo. qꝛ ibi videntur
eſſe corpore vbi ſunt animo ita videtur fuiſſe intentio littere hic
dum dicit videaris. Eſt ver ꝙ ang. hic dicit ꝙ hec dictio videa
ris. poteſt hic ſtare proprie ⁊ denotare veritatem quemadmo
dum dictio quaſi denotat veritatem quãdoq3. l. ſi añ. ff. ſo. ma.
⁊ in. l. i. ff. de tranſac. ⁊ vtrobiq3 notat͛. nobilior tamen eſt intel
a lectus ꝓcedens ꝙ dictio videaris a denotat fictionẽ qꝛ ita eſt ꝺ
proprio ſignificatu eius tamẽ quandoq3 dictio videaris deno
tat veritatem

tat veritatẽ ⁊ nõ fictionẽ.ita accipit in.l.ſeruū filij §.i.de leg.i.
5 hec ſufficiant loco textualiū.¶ †Ante gl.quero cū bar.que poſ
ſeſſio ſit illa que cauſet vſucapionẽ ſeu p̄ſcriptionẽ q̄ eſt vtilis ⁊
neceſſarius articulus.an ſit ciuilis aut naturalis ſeu corporalis.
dicit ipſe ꝙ dy.in regula ſine poſ.de regul.iur.in.vj.tꝫ ciuilem
eſſe que cauſat preſcriptionẽ probat ꝑ.l.i.§.ꝑ ſeruū q̄ in fuga
ff.eo.⁊ l.ſerui ⁊ filij.§.fi.j.de fur.l.in acceſſiõe.j.de diuer.⁊ tẽ.
preſcri.vbi ꝑ ſeruū meū q̄ eſt in fuga anteq̄ ſit dephenſus ab
alio ⁊ poſſideo ⁊ vſucapio res apphẽſas ꝑ illū.⁊ tñ ſeruū iſto
caſu nõ poſſideo naturalr̃.ſed ciuiliter.l.ſi cui.§.lꝫ.ff.de libe.cã
fuit dictū ꝑ glo.mag.in.l.i.in prin.ff.eo.⁊ in.d.§.ꝑ ſeruū ⁊ ꝓ
hoc eſt gl.in verſi.item ſm eos q̄ dñt ⁊c.ibi dū dicit vſucapiunt
idẽ gl.i.in.l.q̄ fundū in prin.j.ꝓ em.⁊ in.l.ſi vt certo.§.ſi duo/
bus.ff.cõmo.fuit de mẽte gl.in.l.i.C.de ſer.fugi.in fi.gl.mag.
inducẽdo vt.j.dicã.Sed naturalis ſola dicit dy.in.d.c.ſine poſ
ſeſſione non vr̃ ſufficiẽs ad vſucapionẽ ⁊ p̄ſcriptionẽ:vt pꝫ in.l.
acqrit.ff.ti.i.vbi vſufructuarius non põt vſucapere ſeruū quē
tñ naturalr̃ poſſidet.l.naturaliter in prin.j.eo.¶ Pro hoc etiã
ſm eū faciunt no.ꝑ gl.in.d.l.i.C.de ſer.fu.⁊ ꝑ gl.mag.in.l.ma
le agit.C.de p̄ſcrip.xxx.an.que voluit ꝙ ſi poſſideo rẽ ciuiliter
animo naturalem vel corporalem alius hꝫ non põt ille q̄ natura
lem hꝫ incipe vſucape vel p̄ſcribere niſi qñ ego q̄ ciuiliter poſſi/
deo deſiero ciuiliter poſſidere animo puta q: ſit lapſum tps.x.
anno.ſ.qđ nunq̄ acceſſit ad locū naturalis poſ.ſed me deſinen
te poſſidere ciuilr̃ qđ preſumit ꝑ lapſum longi tpis accreſcit ci/
uilis cū naturali poſ.l.ſed ſi nolit cū glo.j.e.⁊ põt ex eo tpe vſu
capere vel p̄ſcribere.Sed ꝯ iſtaꝫ ꝯcluſionẽ dicit bar.argui poſſe
ingñtū dy.dicit naturalẽ poſſeſſionẽ nõ ſufficere ad p̄ſcriptionē
q: hoc vr̃ ꝯ tex.in.l.fi.C.de p̄ſcr.lon.tẽ.vbi q̄s poſſidẽs tanq̄ vſu
fructuarius põt p̄ſcribere vſufructū.ergo vr̃ poſſidere nālr̃.d.l.
nāliter ⁊ p̄ſcribit quo ad vſumfructū reꝫ illã.Nec ob.ſi dicat ꝙ
nõ p̄ſcribat vſufructus q: vſufructuarius non vtendo ꝑ longū
tps non ꝑdit vſumfructū.vt voluit gl.in.l.iuſto.§.non mutat.
j.ti.i.que dicit vſumfructū nõ p̄ſcribi.nec tpe longo.nec longiſ/
ſimo.ſed tanto tpe cuius initij memoria non exiſtit ſic.q: rñdet
bar.ſm verã opi.Cy.⁊ alioꝝ in.d.l.fi.⁊ in.l.corruptionẽ.C.de
vſufru.ꝙ falſa eſt iſta gl.q: põt vſufructus p̄ſcribi.q: ꝓ h̄ cõpe/
tit publiciana.l.ſi ego.§.i.ff.de pu.ergo preſcribi põt quaſi pa/
ria ſint iſta vt in.l.ſed ſi res.de publiciana.alias eſt ſub .l.cum q̄
6 ff.de pub.⁊ in.l.ſine aūt.§.hec actio.e.ti.¶ †Sed adhuc ꝯ.nã
emphyteota vaſallus ⁊ ſimiles q̄ naturaliter poſſident.vt hic in
glo.mag.preſcribere poſſunt fundū quo ad ius emphyteoticū
vel feudale ſm gl.⁊ doc.in.l.cõperit.C.de p̄ſcri.xxx.anno.⁊ in
c.ſi qs ꝑ.xxx.in ti.ſi de feu.fue.ꝯtro.inter domi.⁊ agna.ergo ẽt
ſola naturalis ſufficit ad preſcribendū.⁊ ꝑ ꝯñs non vr̃ doctrina
dy.ꝓcedere tñ.iſtis non obſtãtibus putat eſſe ſniam dy.in vtro
qꝫ mẽbro.ſ.ꝙ naturalis ſola non ſufficiat ad preſcribendū ⁊ in/
telligit dñium directū ſeu plenū dñium.ſed bene ſufficit ad pre/
ſcribendū ius qđ eſt infra dñium.Quod hoc ſit veꝝ quo ad ius
dñij.pꝫ ꝑ.d.l.acqrit.alias ſequeret ꝙ vſufructuarius q̄ natura/
liter poſſidet poſſet fundū p̄ſcribere.⁊ q̄ ſibi cõceſſiſſet vſumfru/
ctum ⁊ poſſideret vt ꝓprietarius cū ciuiliter poſſideat.l.ſciẽdū
q̄ ſatiſda.cog.poſt prin.poſſet p̄ſcribere dñiū eiuſdẽ fundi.⁊ ſic
duo inſolidū ꝓſcriberent dñiū vnius rei.ꝯ.l.hereditatẽ.§.ſi pa
ter.j.de caſt.pecu.⁊ in.l.ſi vt certo.§.ſi duobus.ff.cõmo.Non
ob.ꝙ vſufructuarius põt preſcribere.d.l.fi.de p̄ſcri.long.tem.
qđ dicit bar.veꝝ eſſe ꝙ p̄ſcribit ius qđ eſt infra dñium.ſ.vſufru/
ctū.Itẽ ius emphyteoticū ꝑ qđ transfert vtile dñiū.Itẽ ius feu
dale ꝑ qđ in vaſallū ẽt transfert vtile dñiū.l.i.in fin.cū.l.ſeq.ff.ſi
ag.vecti.vel emphy.pe.l.i.§.ꝙ aūt ait.j.de ſuph.c.i.de inueſti.
de re.alie.fac.vbi plene hoc ius qđ eſt infra plenū dñiū põt p̄ſcri
bere ſed directū dñiū non.Sic ꝓcedit opi.dy.ꝑ.d.l.acqrit.nec
dicat bart.iſta nõ eſt bona doctrina attẽto ꝙ q̄ poſſidet ciuiliter
⁊ naturaliter qñ p̄ſcribit.preſcribit vtile dñiū.l.i.in fi.ff.de aqua
plu.ar.auc.niſi tricẽnalis.C.de bo.mat.q: dicit bart.intelligen
do q̄ poſſidet naturaliter nõ p̄ſcribit directū dñiū.i.non p̄ſcribit
vtile dñiū occidens directū ſed q̄ naturaliter ⁊ ciuiliter poſſidet
p̄ſcribit vtile qđ occidit directū.his verbis vtit ẽt glo.in.§.ff.ꝓ
xi.⁊ ibi dixi cõtra.Unde ſi dñs ab eo vult vẽdicare.preſcribens
eſt tutus ꝯ eū.q: ſuū vtile dñiū occidit directū.vt ꝑ eū ti.C.de p̄
ſcri.long.tem.l.ſi qs emptionis.C.de p̄ſcri.xxx.anno.Sed em
phyteota q̄ poſſidet naturaliter non preſcribit dñiū.qđ occidit
directū.ſed quoddã dñiū recognoſcens directū vt emphyteo/
ta q̄ ſoluit dño certū qđ recognoſcit.Unde q̄ hꝫ naturalẽ poſ.
põt preſcribere vtile dñiū nõ qđ occidat directū.ſed qđ directū
recognoſcit ſic in feudatario.refert tñ bar.ſe audiuiſſe Jac.bu.
tenentẽ ꝙ reqrat ⁊ naturalis ⁊ ciuilis ad p̄ſcriptionẽ ⁊ hanc opi.
ponit Jac.bu.in.§.eque inſti.de ac.⁊ in.l.nemo.C.eo.mouet
principalr̃ ꝑ.d.l.nemo vbi reqrit poſ.ꝯſiſtens aio ⁊ corpore vꝫ
naturalis ⁊ ciuilis.Scđo mouet ꝑ.l.naturalr̃ in pri.j.ti.i.vbi na
turalis interruptio impedit p̄ſcriptionẽ cõpleri:vt ſi ipedit qs
poſſidere violẽtia vel alio actu ipeditiuo talis naturalis interru
ptio ipedit p̄ſcriptionē poſſe cõpleri.ergo neceſſaria eſt ciuilis
poſ.⁊ ẽt naturalis ad p̄ſcriptionẽ ꝑficiendã.Et rñdit Jaco.bu.
ad.d.§.ꝑ ſeruū q̄ in fuga ꝙ ibi nõ poſſidet dñs ciuiliter tñ.ſed
naturaliter ẽt q: nõ oꝫ eſſe in ptãte ſerui dñm ſeruare poſ.ꝑ fugã
ſuã.l.põponius in prin.l.rẽ que nobis.j.eo.Tamen bar.putat
verius eſſe ꝙ ſola ciuilis ſufficiat.ꝓbat ipſe ꝑ.l.ſi id qđ.§.fin.in
ver.vtilius eſſe.j.e.vbi tex.dicit ꝙ ſi qs iuit ad nūdinas ⁊ reliqt
poſ.naturalem fundi:ſi alius ipſum fundū ingredit cū q̄ iuit ad
nūdinas vr̃ vtilius poſſidere.nã non video dicit bart.in quo ꝯſi
ſtat vtilitas niſi in vſucapione ⁊ p̄ſcriptione que cauſat a poſ.⁊
rñdet ad ꝯria primo q: iaco.bu.nõ bñ rñdet ad.d.§.ꝑ ſeruū q̄
in fuga.q: eſt ꝯ.l.ſi cui.§.lꝫ.ff.de lib.cã vbi ꝑ ſeruū quẽ nõ poſſi/
demus acqrit nobis poſ.opꝫ ꝙ itelligat de naturali.i.quẽ natu
raliter non poſſidemus alias ſi de ciuili intelligeret.ſ.ꝙ ſeruus
quẽ ciuiliter nõ poſſidemus poſ.nobis acqreret eſſet ꝯ.l.i.§.ſꝫ
⁊ ꝑ eū.⁊.§.ꝑ ſeruū corporalr̃.ff.eo.⁊ dixi in.d.l.i.§.ꝑ ſeruū q̄ in
fuga.vel in.§.ſeq.ad.l.nemo.rñdit bar.ꝙ ibi nõ dr̃ ꝙ ſit neceſ/
ſaria lꝫ ibi dicat ꝙ vtraqꝫ poſ.ſit cã p̄ſcriptiõis.imo hic tex.ſolū
vult ꝙ nõ oꝫ eſſe interrupta preſcriptio.vt poſſit ꝑfici p̄ſcriptio.
ſed vr̃ ſolū dicere ꝙ opꝫ poſ.nõ eſſe interruptam vt preſcribat.
Ad.l.naturalr̃ in princi.j.ti.i.dicit bar.ꝙ oꝫ intelligi de interru
ptione ciuili ⁊ naturali ſimul ꝑ.l.q̄ poſſeſſionẽ.cū glo.ij.j.de vi
⁊ vi arma.⁊.l.ſi qs a ſe fundum.C.ad.l.iul.de vi.cū glo.fi.Ubi
ſi qs naturaliter eſt expulſus de fundo quem preſcribit ꝑdit na/
turalem.ſi tamen incontinenti redit nõ fuit interrupta poſ.⁊ ta/
men quando eſt expulſus dr̃ perdidiſſe naturalem.l.iij.§.cum
igitur.j.de vi ⁊ vi arma.⁊ ibi gl.vnde ſola ciuilis retenta animo
ſufficit ad preſcriptionē ⁊ hoc probat illa littera in.l.qui poſſeſ/
7 ſionem.†Cum opi.bar.videntur alij tranſire.Tamen bal.hic
dicit ꝙ vbi naturalis eſt occupata ab alio ad emulationem mee
ciuilis poſſeſ.tunc mea ciuilis poſſeſſio.non intelligitur eſſe ſuffi
ciens ad preſcribendum.alle.glo.i.in fi.in.l.qui fundum.j.pro
emptore.Pro hoc ẽt alleg.text.in.d.§.ꝑ ſeruum q̄ in fuga.ibi
dum dicit.q̄uis non fuerit per alium apprehenſus.vt ſi appre/
hendit quis naturalem poſ.rei cuius ego habeo ciuilem eſt ad
emulationem mee ciuilis:q: non recognoſcit me.Sicut eſt na/
turalis.quã hꝫ vſufructuarius vel emphyteota.ſed quam quis
vi vel clam occupauit me diſcedente eſt ad emulationẽ mee ciui
lis.q: non recognoſcit me in dñm hoc caſu ciuilis poſ.mea nõ
eſt ſufficiens per ſe ad preſcribendū.Idẽ vr̃ ſentire Jaco.bu.in
d.l.nemo.C.e.⁊ Ang.hic in repoꝛ.ſuis p̄mis nõ in lec.q̄ cõiter
hr̃ Et ẽt ang.in.l.ij.⁊ in.l.lꝫ.C.e.⁊ idẽ dicit in.l.nemo ꝓalie.C.
e.Sed Raph.hic.⁊ Imo.qui nõ fuit memor Bal.nõ hic ſed.j.
eo.l.idẽ labeo reprehendit limitationem traditam per Bal.hic
q: nõ vr̃ verū ꝙ illa ciuilis nõ ſufficiat ad p̄ſcriptionem ⁊ vſuca
pionem.vt ſm eos ꝓbat in.d.l.qui poſſeſſionem cū gl.j.de vi
⁊ vi arma.vbi qui expulit me de fundo apprehendit nālem re/
deo incontinenti ⁊ recupero poſ.dicit glo.ꝙ ꝯtinuata fuit poſ.
⁊ non interrupta.Ita fuit de mente Bar.hic dum allegauit gl.
in.d.l.ſi qs a ſe fundū.⁊ in.l.qui poſſeſſionẽ.Nec obſt.gl.in.d.
l.q̄ fundū in p̄n.pro emp.q: reſponderi põt ꝙ illa glo.intelligit
in caſu in quo loquit.l.que p̄cedit.d.l.q̄ fundum.§.fi.qui loqt
quando hereditas iacebat.⁊ qui poſſedit deceſſit ⁊ nondū erat
adita hereditas aliquis naturaliter occupauit rem quam cepit
defunctus preſcribere dicitur ibi ꝙ iterrumpit preſcriptio ⁊ nõ
cõtinuat hereditas iacens nec heres poſtea adiens.ecce ibi nā/
lis apprehenſa impedit poſtea poſſe p̄ſcribere.Nec mirandum
eſt.q: etiam ciuilis vacans hoc caſu per naturalem acquirebat.
l.ſed ſi nolit.cum glo.j.eod.ſed hic loquimur vbi ciuilis rema/
net apud me.⁊ tu naturalem apprehendis.Non obſtat.§.per
ſeruum qui in fuga.q: dico ꝙ ille tex.non probat opi.Bald.q:
quando per alium eſt apprehenſus ſeruus fugitiuus perdo na/
turalem ⁊ ciuilem.quod patet:q: ſi diceret retinere ciuilem quã
do eſt apprehenſus per alium acquireretur poſ.rerū quas ipſe

ap prehendit.l.ſi cui.§.licet.ff.de libe.cā ⁊ tñ in.d.§.p ſeruū. dr
ſi tu apprehendiſti eū non mihi ammodo acqrit per eum qꝛ nō
8 poſſideo ammodo.† Item ad limitationē pdictā addit ang.&
⁊ ang.in.l.ſ.in prin.ff.eo.ꝙ dū dictū eſt ꝙ ſola naturalis nō ſuf
ficit ad preſcribendū dñiū p qḋ occidat directū eſt verū ſm ang.
qñ poſ.ciuilis non vacaret.ſed ſi ego habeo naturalē ⁊ ciuilem
nullus hʒ p naturalem poſſum preſcribere ēt quo ad occidendū
directuʒ ita dicit eſſe de mēte dy.in.c.fine poſ palle.vbi alle.gl.
in.l.i.in ſi.C.de ſer.fugi.non ob.dicit ang.l.acqritur in ſi.ff.tit.
ſ.qꝛ ibi nō potuit vſufructuarius q poſſidet naturaliter pſcribe
re ſeruū quem poſſidet vt vſufructuarius.qꝛ non habuit animū
acqrendi pprietatem tenuit eū vt vſufructuarius. Unde ibi nō
preſcribit ſed vbi naturalr poſſidens habuit animū acqrendi ci
uilem ⁊ ciuilis vacat pōt acqrere ⁊ preſcribere dñium p qḋ occi
ditur directū. Sed imo.⁊ ro.hic.⁊ Imo.in.l.i.in prin.ff.eo.re
prehendunt hoc qꝛ non eſt verū ſolā naturalem ſufficere ad pre
ſcribendum dñiuʒ occidens directū qꝛ poſ.ciuilis que vacat ac
creſcit ⁊ vnitur naturali vt eſt gl.in.l.ſed ſi nolit.ſ.eo. Unde ni
hil eſt qḋ impediat pſcriptionē.⁊ ſi non vult illā ciuilem ſibi im
putatur.qꝛ ſcire dʒ ꝙ naturalis poſ.non eſt ſufficiens ad preſcri
ptionē.qḋ ēt pʒ ex diffinitione naturalis poſ.tradita in.l.i.ff.e.
dum eſt dictū ꝙ eſt ius inſiſtendi rei non phibire poſſideri ⁊c.
Nec eſt bona rñſio tradita ad.d.l.acqrit in ſi.vbi vſufructuari⁹
non preſcribit lʒ poſſideat naturaliter.qꝛ lʒ vna ſit ratio ad illuʒ
tex.quā ponit ang.vʒ ꝙ nō habuit animū. Tamē aduertendū
eſt ꝙ in.d.l.acqrit:due ponunt rōnes vna ꝙ ſcit pprietatē eſſe
alterius.alia ꝙ non poſſidet.ſ.ciuiliter.ſed vbi ſunt due rōes in
lege.ſufficit vnaʒ militare.ꝙuis altera ceſſet.l.⁊ ſi non lex.ff.de
her.inſti.§.affinitatis inſti.de nup.l.libellorū.§.notant.ff.de in
9 fa.l.ſi ventri.§.ſi.ſ.de priui.credi.† Ultra predicta ꝯfirmando
ꝯcluſionē ꝙ ciuilis poſ.p ſe ſufficit ad preſcribēduʒ addo p iſta
a opi.ᵃ glo.no.⁊ ibi Cano.in.c.cūm de preſcri.p hoc ēt eſt text.
in.l.ſi qs fundū ver.ſed pompo.ſ.eo.⁊ tex.in.l.locū.§.pprieta
rius.ff.de vſufru.vbi pbat ꝙ ille q poſſidebat vt nudus pprie
tarius q emit nudā propietatem ab aliquo bona fide ſciuit eſſe
aliū vſufructuariuʒ ⁊ ſic ſciuit ſe ſolū poſſidere ciuilr.⁊ tñ dr ibi
ꝙ preſcribit:ꝯſtat ergo ꝙ nudus pprietarius ciuiliter tm̄ poſſi
det.l.ſciēdū.§.i.q ſatiſd.cog.ſi poſſidet ciuilr ⁊ vſufructuarius
naturaliter claruʒ eſt ꝙ non pōt ēt eo tpe naturaliter poſſidere.
qꝛ reſultaret ꝙ duo inſolidum poſſiderent.qḋ eſſe nō pōt vt hic
in glo.mag.⁊ veniet in ca latius dicendū. Iſtam opin.etiam te
nuit guil.de cu.in.l.licet.C.eo.in.ix.col.⁊ bart.in.l.naturalr in
iiij.col.ſ.ti.ſ.⁊ bal.poſt Nic.de mat.in.l.cū res.C.de pba.⁊ in
l.traditionibus.C.de pac.⁊ ang.in repe.l.ſi qs vi.§.dña.circa
b viij.col.⁊ ſaly.in.d.l.lʒ. Quod ēt naturalis ᵇ non ſufficiat ad
preſcriptioneʒ qua vſufructuarius vel emphyteota hʒ vr hñ fa
cere tex.in.l.neqʒ.C.de vſufru.no.bar.in.l.celſus circa.iij. col.
tit.i.ſed qñ qs vi aut clā occupat me diſcedente eſt ad emulatio
nem mee ciuilis qꝛ non recognoſcit me naturalis poſſeſ.ſufficit
ad preſcribendū ius qḋ eſt infra dñium vt vſumfructuʒ ius em
phyteoticū vel feudale ⁊c. Poſſet dici ꝙ non eſt verū ꝙ natura
lis poſſeſſio cauſet hmōi preſcriptionē.qꝛ qs dʒ pſcribere illud
qḋ poſſidet ſi attendit naturalis poſ.quaʒ hʒ vſufructuarius in
fundo deberet preſcribere vſumfructū.qꝛ pſcribere dʒ ꝙ poſſi
10 det.l.ſine poſ.ſ.ti.i.† Uñ pſcriptio iuris vſufructus.⁊ emphy
teotici ſeu feudalis cauſat a quadā qſi poſ.naturali ⁊ ciuili quaʒ
hʒ vſufructuarius emphyteota feudatarius ⁊c.iure incorporali
vſufructus ⁊ emphyteotico ſeu feudatali ſicut videmus p bart.
in.l.naturaliter.ſ.eo.vbi vſufructuarius quaſi naturaliter ⁊ ciui
liter poſſidet ius vſufructus vbi alleg.glo.in.l.ſi plures.§.deie
ctū.ſ.ḋ vi ⁊ vi arma.⁊ in.l.ait pretor.§.itē ei.ff.ex q.cau. maio.
vñ preſcribit.⁊ huius ſnie eſt cy.in.d.l.cōpetit. C.de pſcri. xxx.
an.⁊ ēt bal.in.d.c.ſi qs p triginta.⁊ Ang.in.l.pe.C.de preſcri.
11 lon.tempo.⁊ in.d.l.nemo.⁊ iſtud ēt videret probabilius.† In
iuribus aūt incorporalibus pſcribendis que dicat quaſi poſ.q
cauſat preſcriptionē an ciuilis vel naturalis.vide bart.in.l.i.in
prin.in.viij.col.ff.eo.vbi tʒ ꝙ eſt quaſi poſ.ciuilis allega. ibi cō
12 cor.hic nō repetam. † Ultimo querit hic bar.vidimus in.l.i.
in prin.ſm opi.bar.triplicē poſ.ſpēm naturalem ciuilem ⁊ cor
poralem.verū illa que appellatur corporalis ſit ſufficiens ad pre
ſcriptionē vt qñ qs ingredit fundum eius q receſſit.⁊ ad nundi
nas iuit.⁊ dicit ꝙ non ſufficit ad preſcribendū.nā alias ꝯſtat ꝙ
ciuilis quam retinet ille q exiuit ſufficit vt ꝯcluſum eſt ergo duo

ᵃ Pro iſta opin. Adde tu bart.in.l.ſi vt certo.§.ſi duo bus.ff.cōmo. Fran.curte.

ᵇ Natura lis vide bal.in l.male.C.de p ſcrip.xxx.an.⁊ in.l.cum accu ſiſſimi.C.de ſi deicō.frā.cur.

poſſent preſcribere vnam reʒ inſolidū ꝯ.d.l.ſi vt certo.§.ſi duo
13 bus vehiculū.† Gl.i.dicit ꝙ ratio que colligit ex littera noſtra
per quam decidit duos non poſſe eandem rem inſolidū poſſi
dere reſpicere vr naturalem ſeu corporalem po.dum dicit text.
qꝛ vbi ego ſedeo tu non potes ſedere.non vr reſpicere ciuilem
que animo tenet.l.lʒ.C.eo.ergo ciuilis poteſt eſſe apud plures
inſolidū.qꝛ ego animo poſſuʒ eſſe vbi tu es ⁊ mille vt ita loqua
tur.vnde ciuilis poſ.retineri poteſt per plures inſolidū.ergo re
gula huius tex.non procedit in vnaquaqʒ poſ.ſed ſolum in na
turali. Glo.quattuor ponit opi.prima eſt Rog.⁊ placen.vʒ ꝙ
in qbuſdam perſonis ⁊ caſibus eſt dare poſ.eſſe apud plures in
ſolidū.qꝛ ratio poſita hic in text.nō in his militat.ſed caſus ſunt
in debitore ⁊ creditore. Ut ſi dedit debitor rem in pignus eam
ciuiliter poſſidet debitor. Item creditor poſſidet eam naturali
ter cum qua naturali habet quandam ciuilem tñ diuerſis reſpe
ctibus.qꝛ debitor quo ad vſucapiendū dr poſſidere rem quam
pignori dedit. Creditor quo ad alios effectus.l.i.§.per ſeruuʒ
corporalr.ff.e.⁊.l.ſerui noīe.ſ.ti.i.quo ad aliquos effectus poſ
ſidet debitor.⁊ quo ad aliquos creditor.vt dixi in.d.l.p ſeruuʒ.
Scḋs caſus eſt in re data in emphyteoſim vl in feudū vel in do
tem nā iſto caſu poſ.ciuilis erat apud emphyteotaʒ ⁊ dñm inſo
lidū. Item apud vaſallū ⁊ dñm inſolidū. Sed iſtis exceptis fa
tetur poſ.ciuilem non poſſe eſſe apud plures inſolidaʒ ſicut nec
pōt eſſe naturalis. Sed eaʒ reprehendit Io.antiquus gloſator
dū dicit ciuiliter poſſidere debitorem ⁊ etiam creditorem ciuili
ter.qꝛ creditor dr animo poſſidere per.d.§. per ſeruū corporali
ter.lʒ debitor vſuceperit.qꝛ creditor poſſidet ⁊ pariter vtilitateʒ il
lam debitori.⁊ idem in muliere quo ad fundū dotalem vbi non
poſſident duo inſolidū.ſed ſolus maritus mulier non niſi quo
ad vitandam ſatiſdationem de iudicio ſiſti quam non tenet pre
ſtare poſſidens.vnde ambo ad hoc dñr poſſidere mulier ⁊ ma
ritus.ſed quo ad alios effectus maritus dr poſſidere. l.pōpo.
§.in dotem.ſ.eo.l.i.ſ.pro dote.⁊.C.e.l.i.vbi maritus vſucapit
⁊ preſcribit rem ſibi datam in dotem ergo poſſidet. Subdit gl.
ꝙ quo ad cōmodū vr poſſidere mulier ſicut quo ad cōmodum
dr dña rerū in dotem datarū vt.l.in rebus.C.de iure do.l. dotis
14 fructus in prin.C.de iu.do. † Itē dicit Ioā.non eſſe verum
ꝙ vſufructuarius emphyteota ⁊ ſimiles habeant ciuilem ⁊ etiā
dñs qꝛ tm̄ naturalem habent hi.⁊ dñs vr hr̄e ciuilem ꝙ natura
lem feudatarius ⁊ emphyteota ⁊ ſimiles retinent ēt ſi ad nundi
nas vadant.vt pʒ in.l.i.§.q interdū el.ij.iuncta.l.enim.§.vnde
vi.ſ.de vi ⁊ vi armata vbi vſufructuarius qui non eſt admiſſus
volens ingredi dr expulſus in tm̄ ꝙ hʒ interdictū vnde vi.ergo
poſſidere dr.d.l.i.§.q interdictū.qꝛ hoc interdictū non datur
niſi poſſidenti aut naturaliter aut ciuiliter. Habent ergo hi.ſ.
feudatarius:emphyteota ⁊ ſimiles naturalem tm̄ quam retinēt
ēt qñ ſunt extra fundum.ſed ciuilem hʒ ſolus dñs non illi.alias
duo ciuiliter inſolidū poſſidere poſſent. Nec obſt.arg. Roge.⁊
Pla.ſ.ꝙ ratio huius text.oſtendit duos naturaliter non poſſe
poſſidere cum dicit tex.qꝛ vbi ego ſto tu non potes ſtare ⁊c.er
go ſecus in ciuili.qꝛ reſpondet Io.ꝙ ciuilis dr teneri ēt animo
vnde cū tex.dicit ꝙ ego teneo tu non potes tenere ſed ciuilis te
net aīo.ergo tex.ēt locū habebit in ciuili.⁊ hec glo.erit diligen
tiſſime notanda ad infra dicēda.vt q ciuilr tm̄ poſſidet dicat de
15 tinere. † Uel ſecundo dicit glo.poteſt tñderi ſm Io.ꝙ illud
qḋ hic exemplificat de naturali.vt ita intelligat de ciuili de qua
ita nō poſſet dici niſi in enigmate.vult ergo glo.ꝙ ſicut qñ ego
teneo naturalr rē.nō pōt alius eā ꝯtinere ſic qñ p fictionē vnius
poſſidet nec alius pōt poſſidere:qꝛ cuʒ ibi dicat eſſe corpus vbi
eſt aīus:ſicut nō pñt duo corpora eſſe in vno loco ita nec aīo cuʒ
ibi videat eſſe corpus vbi eſt aīus.qꝛ hoc qḋ vere non pōt fictio
non inducit.vt in.l.q ad certuʒ.ff.loca.⁊.l.adoptio.⁊ eſt glo.in
l.gallus.§.ſi eius.ff.de lib.⁊ poſt.⁊ in.l.talis ſcriptura de lega.
i.⁊ poſuit bar.in.l.ſi is q p emptore in.iij.q.prin.ſ.ti.i.⁊ in.l.eā
dem in princi.ſ.de duob.re.vbi dicit ꝙ qñ nec in genere nec in
ſpecie aliquid pōt eſſe vere.tunc fictio ſup iſto non procedit.ſed
vbi in ſpecie induci nō pōt p veritatē:lʒ p genus poſſit eſſe tunc
bene pcedit fictio.vt fictio poſtliminij fingit eū q fuit apud ho
ſtes ſemp fuiſſe in ciuitate ſi reuertit in ſpecie.ſ.illi⁹ hoīs eſt ipoſ
ſibile hoc ꝙ fuerit eodem tpe apud hoſtes ⁊ in ciuitate. Ta
men fictio poſtliminij hoc fingit.qꝛ in genere hoc poteſt eſſe.ſ.
ꝙ vnus homo ſit in ciuitate alter apud hoſtes. Uidentur doct.
hic prima opi.reprobata tranſire cōmuniter cuʒ Ioan.⁊ repro
bare opi.

bare opi. Roge. q: veꝝ eſt dicere emphyteotã feudatariũ ⁊ ſimi
les naturaliter poſſidere nõ ciuiliter ſic in fructuario. l. naturalr.
j. e. q naturaliter tñ poſſidet ſicut ſupficiario. q: lꝫ hẽat ius in ſu
pficie nõ in ſolo. tñ nõ dr̃ poſſidere ipſaꝫ ſupficiẽ in qua hꝫ ius ci
uiliter ⁊ naturalr: ſed tñ naturalr. q: de iure gẽtiũ ſolo cedit ſupfi
cies. vñ ſupficiarius hꝫ naturalẽ. l. ſi duo. §. labeo. j. vti poſ. l. ob
ligationũ fere. §. plꝫ. j. de acti. ⁊ obli. l. i. §. ꝓponit. j. de ſupfi. et
hec iura bar. allegat. ¶ Alĩs ſi iſti poſſiderẽt ciuiliter vt Rog. di
xit: ſequeret ꝗ emphyteota q ciuiliter poſſideret rẽ: poſſet pſcri
bere dñiũ fundi. nõ dico ius emphyteoticũ. q: ex ciuili poſ. cau
ſat preſcriptio. vt dixi in pcedẽti lec. ⁊ in. l. i. §. p ſeruũ q in fuga.
ſ. e. ⁊ ſi tanq̃ ꝓprietarius poſſideret. i. titulũ ⁊ bonã fidẽ hr̃et pre
ſcriberet eãdẽ rẽ vel fundũ inſolidũ. q: talis ꝓprietarius ẽt ciuili
ter poſſidet. l. ſciẽdũ. iuxta prĩn. ſ. q ſatiſd. cog. vñ duo preſcribe
rẽt. ⁊ ex preſcriptione dñiũ querit. ⁊ ſic duo inſolidũ vnius ⁊ eiuſ
dẽ rei dñiũ inſolidũ hr̃ent. qḋ eſt ꝯ. l. ſi vt certo. §. ſi duob⁹. ſ. cõ
mo. ⁊ l. hereditatẽ. §. pẽ. de caſt. pec. pp iſtas abſurditates tene
16 tur falſam eſſe opi. ꝗ duo ciuiliter inſolidũ poſſideãt. ¶ † Dice
bat Ro. hic ⁊ forte põt tollerari: cũ hic dicit gl. duos poſſe ciuili
ter poſſidere. i. dbitorẽ ⁊ creditorẽ põt tollerari ciuiliter eos poſ
ſidere diuerſis reſpectibus debitor quo ad ea q̃ ꝯcernũt ius dñij
vt dixi in: d. §. p ſeruũ vñ vſucapit. ſꝫ creditor quo ad aliqua dicit
poſſidere. vñ ſi facit fruct⁹ ſuos. eſt veꝝ ꝗ tenet eos in ſortẽ cõpu
tare: tñ ſui ſunt ⁊ dñs eſt. l. i. ⁊. ij. C. de pig. act. l. i. C. de remi. pig.
Hoc ꝓbat rõne. q: ſicut dicimus duos diuerſis reſpectib⁹ poſſe
eãdẽ rẽ naturaliter inſolidũ poſſidere ⁊ vſufructuarius ⁊ vſuarius
nã ad vſufructuariũ ptinẽt oẽs fructus fundi exceptis illis q de
putati ſunt ad vſuariũ. ⁊ q neceſſarij ei ſunt ad vſum ⁊ victũ ⁊ nõ
vltra. l. plenũ. §. i. ⁊. ij. ſ. de vſu ⁊ habi. cũ ergo vſufructuarius et
vſuarius eãdẽ rẽ naturaliter diuerſis reſpectib⁹ poſſint inſolidũ
poſſidere. l. ſi. j. vti poſ. ⁊ dicet. j. plenius. ita bar. approbat ⁊ cõi
ter ceteri. vñ vſufructuarius rõne iuris ſui. ⁊ vſuarius rõne iuris
ſui pñt eãdẽ rẽ poſſidere. ſicq̃ debitor ⁊ creditor ciuiliter pñt poſ
ſidere eãdẽ rẽ inſolidũ diuerſis reſpectib⁹. ¶ Si tñ tenemus opi.
ꝗ creditor in totũ poſſideat debitor nõ. ſed quo ad aliquos effe
ctus creditor poſſideat ad vtilitatẽ ſuã. ⁊ ad aliquos effectus ad
vtilitatẽ dñi nõ oporteret dicere ꝗ vterqꝫ ciuiliter poſſideat. ſed
dicẽdũ eſſe creditorẽ ſolũ poſſidere ⁊ ciuiliter ⁊ naturaliter. de quo
p gl. in. l. cũ notiſſimi. in prĩn. C. de preſcrip. xxx. an. veꝝ q: in. §. p
ſeruũ corporaliter. tenui ꝗ vterqꝫ poſſideat diuerſis reſpectibus
põt ſuſtineri ꝗ iſti duo ciuiliter poſſideãt eãdẽ rẽ inſolidũ diuer
17 ſis reſpectibus. ¶ † Viſo ꝗ recte reprobat prima opi. ꝓſequor
gl. ibi alij dñt. nã q: timore ꝯtij. ſ. formati ex tex. vr̃ colligi duos
poſſe inſolidũ poſſidere. Alij dixerũt hoc veꝝ eſſe indiſtincte nõ
ſolũ in caſibus. ſ. numeratis in opi. Roge. mouebant vltra rõnẽ
que hic colligit ex tex. q: ſunt plures ⁊ ꝯtingit ꝗ vnus poſſideat
fundũ ciuiliter ⁊ naturaliter ⁊ diſcedat iſte de fundo ⁊ eat ad nũ
dinas retinet ciuilẽ aĩo. l. cli poſſidere. §. q ad nũdinas. j. e. alius
ingredit illũ fundũ eo aĩo vt acq̃rat ⁊ naturalẽ ⁊ ciuilẽ apprehen
dit naturalẽ que vacabat que aĩo nõ retinet. l. i. in prĩn. ſ. e. Itẽ ⁊
ciuilẽ. q: aĩus ꝯcurrebat. vñ duo erũt q ciuilẽ habẽt eiuſdẽ rei in
ſolidũ. Sꝫ ad iſtud ar. rñdet Io. reprehẽdẽs iſtã opi. tanq̃ peio
rẽ. Primo q: nõ eſt veꝝ ꝗ ille ingrediens dicat ciuilẽ apprehen
dere aĩo. Nec ob. ſi dicat habuit aĩuꝫ ad eã apprehẽdẽdã. ⁊ nihil
repugnat. Rñdet imo. aliqd repugnat. q: ſi hoc eſſet veꝝ ſeque
ret ꝗ ſi apprehẽdo liberꝫ hoiem aĩo poſſidẽdi eũ quẽ apprehen
do aĩo ⁊ corpore. debeo eũ ciuiliter ⁊ naturaliter poſſidere qḋ eſt
ꝯ. l. cũ heredes. §. itẽ quero. j. eo. Sꝫ ſi replicat ꝗ ibi illud iõ erat
q: qualitas rei repugnat: q: liber hõ poſſideri nõ põt. Dicit Io.
nõ eſt bona rñſio. q: ſicut ibi q̃litas rei repugnat ſic hic repugnat
qualitas cauſe in poſ. ꝗ ciuiliter ab alio poſſideat. nã a pari ꝓce
dũt ipedimẽtũ ſurgẽs a re ⁊ a cã. l. cũ vnus. §. ſi. cũ. l. ſeq. j. de bo.
auc. iu. poſ. l. iij. §. incerta. ſ. e. vbi cã incertitudinis opabat im
pedimẽtũ apprehẽdẽdi poſ. ſic ⁊ impedimẽtũ rei. vt q: inundata
ſit ⁊ nõ poſſit pedib⁹ calcari. Itẽ ꝯ eos adducit Io. tex. in. l. duo.
j. de pre. vbi dr̃ poſ. nõ poſſe eſſe apud plures inſolidũ. tñ ipſi rñ
dẽt ibi ꝗ dꝫ intelligi ꝗ eãdẽ poſ. ſ. ciuiliter ⁊ naturalr vel ſaltẽ na
turaliter duo hr̃e nõ pñt. ſed ciuiliter ſic. qḋ tñ eſt violare tex. illũ.
Anteq̃ capiã tertiã opi. poſitã in ꝟ. preterea. Addo duas rõnes
ad ꝯfirmãdũ opi. Io. que. j. ponit. ſ. ꝗ duo ciuiliter eãdẽ rẽ non
pñt poſſidere. primo q: ciuilis cauſat vſucapionẽ ⁊ preſcriptionẽ
vt. ſ. dictũ eſt. ⁊ ſi apud plures eſſet ſequeret duos inſolidũ poſſe
vſucape. ⁊ ſic dñiũ acq̃rere. qḋ eſt impoſſibile. Ad iſtã Raph. cu.

dicit poſſe rñderi. q: nõ ſeq̃t duo inſolidũ ciuiliter pñt poſſidere.
ergo duo vſucapiũt, vel preſcribũt. q: rñderi põt ſꝫ cũ ꝗ q̃primũ
ille q cepit vſucape pfecit vſucapioneꝫ deſinat res poſſideri. hec
rñſio prima nõ eſt bona vt mihi vr̃. nã pone duos eodẽ tpe cepiſ
ſe ciuiliter poſſidere aĩo hoc caſu pariter pñt vſucape ⁊ acq̃rere do
miniũ. ⁊ ſic duo efficiunt dñi inſolidũ. Scḋo oſtẽdit ꝗ nõ eſt bo
na: q: ſi pſupponimus apud illos duos ẽt diuerſis tpibus appre
hẽſam eſſe ciuilẽ q̃to citius pficit nõ ſeq̃t ꝗ dꝫ alius deſinere. q:
ſine aĩo nõ poſſidet nec ſine aĩo amittit poſ. vt. j. §. pxi. ⁊. l. quẽ
admodũ. j. e. ergo nõ ſeq̃t ꝗ ſine aĩo debeat deſinere poſſidere.
Aliam rñſionem dat ipſe vꝫ ꝗ q̃uis duo inſolidum ciuiliter poſ
ſideant. tñ non ſequitur ambos effici dños inſolidum. q: qui pri
mo pficit erit effectus dñs. ſcḋs vſucapiet ꝯ primuꝫ qui vſucepit.
hec etiam non vr̃ bona ſm primã reſpõſioneꝫ quã dixi. vt ſi eodẽ
tpe inceperunt poſſidere ⁊c. Scḋo ſi ciuilis eſt apud duos inſoli
dum q̃tumcũqꝫ primus pfecerit vſucapionẽ non dꝫ dici ſcḋm
ꝯ primuꝫ pficere. q: ſequeretur aliq̃s ꝗ in rebus mobilibus mino
ri tempore q̃ triẽnio vel in rebus immobilibus minori tempo
re q̃. x. vel. xx. perfecta eſſet preſcriptio. quia durãte tempore pri
mi vſucapientis ſecundus non vſucepit. q: primus nonduꝫ erat
dñs ⁊ contra dñm preſcribitur. ergo non poteſt dici hoc tẽpus
computari in ſecundo vſucapiente. Preterea non video ꝗ pro
betur id quod ipſe dicit. q: ſi primus perfecit vſucapionem. ſe
cundus dicatur poſſediſſe ciuiliter niſi dicamus ꝗ iſta poſſeſ. fit
ſine effectu vſucapionis. aut ergo dicimus ꝗ fuerit ſine effectu
vſucapionis eo tempore quo primus non perfecit. quod eſt cõ
tra iura que dicunt ꝗ ex ciuili cauſatur vſucapio: vel ſi fuit cũ effe
ctu vſucap. non potes dici illo tempore quo preſcribat cõtra pri
mum. q: primus nondum erat dñs. ergo poſtea minori tpe q̃
18 triẽnio vel decẽnio preſcripſiſſet contra iura. † Aliam rationem
adduxit glo. vꝫ ꝗ ciuilis poſſeſ. non po' eſt eſſe apud duos inſoli
dum. q: ex ciuili poſſ. cauſatur acquiſitio fructuum. vt eſt hic gl.
ſingulariſſ. ⁊ allegat. l. qui ſcit. §. in aliena. ſ. de vſuris. ergo ſi di
ceremus ꝗ poſſ. ciuilis apud plures eſſet inſolidum ſequeretur
plures inſolidum fructus ſuos facere. ⁊ per conſequens eſſent
domini fructuum inſolidum. quod eſt impoſſibile. quia duo nõ
poſſunt eſſe domini inſolidum vnius ⁊ eiuſdem rei. ⁊ ſuper hoc
inſiſtam. j. vꝫ q̃do procedit ꝗ in fructibus attendatur poſſe ciui
19 lis. ¶ † Tertia fuit opi. Mar. quitꝫ ꝗ etiã naturaliter tñ duo ⁊
plures eandẽ rem poſſint inſolidum poſſidere preter illud tan
tillum in quo corpore inſiſtant. q: tunc nihil repugnat quin totũ
fundum poſſint poſſidere inſolidum excepta illa particula: vbi
quilibet inſiſtit. q: ſolum ratio huius text. militat in illa particu
la. Quod ſic confirmat. naꝫ naturalis apprehenditur aſpectu. l.
i. §. ſi iuſſerim. ſ. eo. pone plures ſunt extra fundum in aſpectu
fundi intendentes acquirere poſ. fundi nihil repugnat quin oẽs
naturalem poſſunt acquirere. Hec tertia opi. Mar. etiam com
muniter dãnat p rõnem littere noſtre. ⁊ per. d. l. ſi duo. j. de pre
ca. ꝓbat q: ꝗ per naturalẽ vel veritatẽ induci nõ poteſt nec per
fictionem. d. l. adoptio. l. ſi pater. §. ſi. ſ. de adop. ſed naturaliter
eandem rem non poſſunt duo poſſidere inſolidum. quia vbi ſe
deo tu non potes ſedere ſed ſi per aſpectum dicar apprehende
re eſt quia intelligor ibi eſſe quo viſum figo. ergo non poteſt in
telligi ꝗ ibi ⁊ tu ſis. Nec obſtat. l. ſi duo. in princi. j. vti poſſide.
ꝗ quam glo. j. adducit pro contraria. vbi vnus iuſte alius iniu
ſte poſſidet inſolidum eandem rem. q: ibi accipitur poſſeſ. iuſta
pro ciuili. iniuſta pro naturali. ⁊ q: ſunt differentes ſpecie ⁊ nu
mero poſſunt eſſe inſolidum apud duos. vt probat text. hic in
ver. ſabinus. Concludit ergo glo. ſm Io. duos inſolidum non
poſſidere nec ciuiliter: nec naturaliter. nec naturaliter tantuꝫ. nec
ciuiliter tantum. neqꝫ ambo iuſte. neqꝫ ambo iniuſte. neqꝫ vnus
iuſte. alter iniuſte. vt hic. ⁊. j. de precario. l. duo. ſed vnus ciuili
ter. alter naturaliter ſic vt vſufructuarius ⁊ proprietarius domi
nus ⁊ vaſallus: dominus ⁊ emphyteota vadens ad nundinas ⁊
20 ingrediens. iſta ſunt verba glo. ¶ † Plura ex iſta gloſa habe
tis diligenter notare. primo ꝗ vaſallus ⁊ emphyteota dicun
tur naturaliter tantum poſſidere. ita eſt glo. in. d. l. ſi vt certo. §.
ſi duobus vehiculum. ſupra commo. ⁊ ibi fortius ⁊ notabilius
dixit glo. vꝫ ꝗ etiam conductor ad longum tempus. vt decem
annorum dicitur naturaliter poſſidere quod eſt bene notãdum.
⁊ ita eſt text. cum glo. in. l. ſi quis. j. eodem. Nam cum talis con
ductor dicatur habere vtile dñium in re conducta ſicut emphy
teota. vt. l. i. §. ꝗ autẽ ait. j. de ſupfi. l. i. infi. cum duabus. ll. ſeq.

⁊ ibi no.ſ.ſi ager vectig.eodē mō dicēdum eſt habere cōducto
21 rem ad lōgum tp̄s poſ.naturalē.¶†Item ex iſta glo.no.ꝙ ille
qui poſ.ciuiliter dr rē tenere ſeu detinere ⁊ in hoc reputat imo.
hic iſtam glo.multū notādam pro ſtatutis facientibus mētionē
de tenētibus res vel detinētibus:qꝛ venit ēt ille qui ciuiliter poſ
ſidet.⁊ ita dicit ſe hr̄e cōis vſus loquēdi qui attendendus eſt in
omni diſpōne.l.liberoꝝ.§.qd ergo.ver.ꝙ tamen caſſius.⁊ ibi
no.de lega.iij.l.labeo.de ſupple.leg.cum ſi.Et ad hoc dicit ēt
facere glo.in.l.i.ſ.eo.addo gl.no.in.c.cām.in ver.detinere de
preſcrip.que hoc expreſſe dicit.Sed ro.hic dicit ↄ̄riu̅m eſſe dicē
dum in ſtatutis que debēt intelligi in caſu vero nō ficto.l.iij.§.
hec verba.cum glo.ſ.de neg.⁊ ibi Bar.l.ſi.C.de his qui veni.
eta.impe.⁊ plene per Bar.in.l.oēs populi.in.vj.q.princi.ſ.de
iuſtitia.Et poſ.ciuilis dr ficta detentio qꝛ ficte dr detinere q ciui
liter poſſidet per iſtum tex.hic in verſicu.videaris.quod deno
tat fictionem.vt ſuper tex.dixi.Tamē teneo primā opin.⁊ per
hanc glo.⁊ per glo.in.d.c.cām de preſcrip.Item qꝛ videmus
ꝙ animus dr quid facti.l.in bonefidei.§.i.ſ.titu.i.⁊ declarat
Bar.in.l.ſi is qui pro empto.in.x.col.j.ti.ꝓxi.nihil repugnat
ꝙ qui ciuiliter animo poſſidet dicatur rem ipſam detinere.Nec
ob.tex.noſter in ver.videaris.qꝛ bene verū ꝙ per fictionē dicor
eſſe corpore in fundo qn̄ ibi ſolū ſum animo.qꝛ vbi eſt animus
fingitur eſſe corpus meū.d.l.nihil de capti.ſed ꝙ animus me᷒
non dicatur detinere vere ⁊ detinere rem nō dr hic in tex.ſed he
ne dr ibi eē ficte corpore.vbi aīo eſt:ſ; ſi aīo ciuiliter poſſideo ꝙ
22 nō detineo nō dr ibi immo ↄ̄riu̅m ꝓbatur in alleg.ſ.†Ubi aūt
fieret mentio nō de detinēte ſeu tenēte.ſed de poſſidente vel de
poſ.an intelligaſ de ciuili:an de naturali.vide no.per glo.⁊ om
nes in.l.ſtipulatio iſta.§.hec quoq;.j.de ver.ob.que vult ꝙ qn̄
a vulgaribus fit mētio de poſ.vel a teſte intelligatur de naturali
prout facti eſt.⁊ ita Bar.ea; allegat.in.l.naturaliter.§.nihil cō
mune.in.v.lect.j.eo.De hoc etiam vide plene no.per Bal.in
l.i.C.eo.de vſuca.⁊ in.l.ſciendū.§.i.⁊ ſeq.ſ.qui ſatiſda.cogā.
23 ⁊ per Ro.ſ.§.ꝓx.qđ diligenter notetis.†Quid ſi ſtatutū dicit
ſi qs haberet vel poſſideret fundū.qn̄o intelligitur habetis tex.
iunctis duabus gloſellis paruis notabilibus in.l.ſi emptiōe.§.
oium in ver.habere vel poſſidere.ſ.de ↄ̄hen.emp.que ꝓbāt ꝙ
tunc verbū habere intelligiſ ciuiliter poſſidere.poſſidere intelli
gitur naturaliter.⁊ illum tex.reputat multū not.Bal.ibidē in
24 lectu.antiqua.¶†Item ex iſta glo.no.diligēter ꝙ poſ.ciuilis
dr eſſe que cauſat acquiſitionē fructuum.⁊ pro hac glo.vide no.
Bar.hic allegat.l.ſi fur.in ꝑn.ſ.de uſufr.vbi proprietarius nu
dus q dr ciuiliter poſſidere.vt.ſ.in glo.facit fructus fundi pro
prietarij ſuos quādo ab alio q̄ a fructuario percepti ſūt.Unde
agit ↄ̄ furem ꝓprietarius vel actiōe furti vel rei vēdi.ſi ipſe vſu
fructuarius nō ꝑcepit vt ibi hr̄ in.l.ſi vſufructuarius.ſ.qui.
mo.vſufru.amit.Due tamē glo.ſunt que videnſ aliter velle.ſ.qđ
ciuilis ⁊ naturalis ambe requirātur ꝙ ille qui vult ex poſ.fruct᷒
acquirere naturaliter ⁊ ciuiliter poſſideat:vna eſt de qua in.l.q̄
ſitum.ſ.ti.i.alia eſt in.l.ſerui emptor.ſ.de peri.⁊ cōmo.rei vē.
ſed eas reprehendit Bal.hic.⁊ approbat glo.noſtrā ſicut Cy.⁊
ſaly.in.l.certum.C.de rei vendi.Nō ob.dicit Bar.ſi arguaſ in
ↄ̄riu̅m.ſ.ꝙ ſola naturalis ſufficiat ad acquiſitionē fructuū vt i.l.
iulia.§.poſ.ſ.de actio.emp.dum dr ibi ꝙ ſatis eſt poſ.traditā
fuiſſe precario.vt poſſit accipiens lucrum fructuū cōſequi:ſed
qui precario recipit:naturaliter poſſidet.vt hic.⁊ in.l.⁊ h;.§.cū
qui.j.de precario:⁊ tn̄ ibi dr illam ſufficere ad fructus acquiren
dos.Bar.dicit ibi non tm̄ operatur naturalis poſ.ad acqſitio
nem fructuū.q̄tu; voluntas dn̄i:qꝛ dn̄s vendit rem ⁊ precario
eam ↄceſſit venditori.vn̄ titulus precedēs habitus a dn̄o oſten
dens voluntatē dn̄i facit aliu; fructus acquirere ſicut in colono
qui non dr poſſidere:ſed detinere.vt.l.certe.§.is qui.j.de pre
ca.l.i.C.eo.de vſuca.facit fructus ſuos ꝑceptos voluntate dn̄i
l.ſi ſeruus.§.locaui.j.de fur.l.ſi merces.§.via.ſ.loca.Simili
ter nō ob.dicit Bar.ꝙ vſufructuarius facit fructus ſuos quan
do ſunt ſeparati a ſe vel per alium noie eius.d.l.ſi vſufructuari
us meſſem.⁊.d.l.ſi fur.q tantū naturaliter poſſidet.d.l.natura
liter.j.eo.qꝛ dicit ipe ꝙ tū ex poſ.naturali.tum etiam iure per
cipiendi:⁊ ex iure vſufructus facit fructus ſuos.Nec obſt.dicit
ipſe ſi arguiſ de.§.ſi qs a nō dn̄o i ver.ꝓ cultura ⁊ cura.inſti.de
re.diui.vbi qui a non dn̄o bonafide emit fructus facit ſuos pro
cultura ⁊ cura.vn̄ cultura ⁊ cura operatur ꝙ quis faciat fructus
ſuos non ciuilis nec naturalis poſ.qꝛ rn̄det ꝙ illud ꝙ dr v; ſup

pleri per rōnem.l.qui ſcit.§.in alieno.ſ.de vſuca.vbi pondera
tur ratio poſ.ciuilis vbi dr ꝙ licet fructus ſint ſati ab alio ⁊ per
cepti ab alio.ſpectant tamē ad me bonefidei emptorem.modo
ſic qui fructus ſeminauit in agro ⁊ qui culturā habet dicitur poſ
ſidere naturaliter per.l.clam poſſidere.§.qui ad nundinas.j.e.
qꝛ eſt bonefidei poſſeſſor.qn̄ eſt ex fundū dicitur ciuilē retinere:
ſed qui clam ingreditur ⁊ curā h; de fundo dicitur hr̄e natura
lem.d.§.qui ad nūdinas tn̄ dicitur ibi oēs fructus pertinere ad
bonefidei emptorē non ergo ſomniauit gl.noſtra ad.d.l.qui ſa
tis.vnde ciuilis eſt illa que facit fructus eſſe ſuos.Cy.in.l.certū
C.de rei vendi.rn̄dit aliter adductū.§.ſi qs a nō domino.⁊ dr
reſponderi vt in gl.in ver.ꝓ cultura ⁊ cura.⁊ dicit ibi gl.cultura
propter ſegetes ⁊ meſſes cura.i.propter lac ⁊ lanam:nihil plus
dicitur puto ꝙ mens Cyn.fuerit ꝙ tex.ibi velit ꝙ qui h; bonā
fidem:⁊ titulū a non domino lucraſ fructus ꝓpter culturā ⁊ cu
ram.i.ſiue ſint fructus culture:⁊ meſſis:ſiue cure:vt lac ⁊ lana
ouium:vnde vult ꝙ non conſideretur ratio ꝙ ex eo ꝙ quis ad
hibuit curam ⁊ culturā debet hr̄e fructus pro quo allego tex.in
l.bonefidei in prin.ſ.ti.i.vbi dicit ꝙ h; fructus oēs etia; abſq;
cultura ⁊ cura.Unde ſi qs habuit malam fidē l; adhibuerit cul
turam ⁊ curam fundi.tn̄ non ſpectant fructus ad eu;.ſed ad bo
nefidei poſſeſſorem qui habuit titulū a non dn̄o quem putabat
verum dominū q̄uis nullā curam fundi habuerit.Unde illa
nō fuit finalis ratio poſita in.d.§.ſi quis a nō dn̄o.Ang.in vno
argu.cōtra Bar.dicit Bar.vult ꝙ qn̄ quis h; poſ.naturalē nō
debet lucrari fructus niſi concurrente voluntate dn̄i hoc non vi
detur verum.⁊ dicit pone ab aliquo non domino putans eum
dominum emo vſumfructum incipio poſſidere naturaliter vt
vſufructuarius putatiuus.⁊ incipio vſucapere ius vſufructus
qđ preſcribi poteſt.l.ſi.ſm verum intellectu;.C.de preſcri.lon.
temp.⁊.l.non iuſto.§.mutat.j.ti.i.ubi Bar.an debeo acquire
re fructus.videtur ꝙ ſic:qꝛ habeo publicianam pro iure vſufru
ctus.ergo debeo habere lucrum fructuu;.l.ſi ego.ſ.de vſufru.
⁊.l.partus.cū gl.ſ.de publi.⁊ tamen nō habeo voluntate; do
mini:qꝛ ignoraui dominum ⁊ dominus non cōſenſit.ergo poſ
ſum acquirere cōmodum fructuum contra voluntatem domi
ni ex ſola naturali.Imo.hic refert ꝙ in hoc Gui.in.l.l;.in gl.
magna.C.eo.tenet contra id qđ dicit Ange.ſ.ꝙ non lucratur
fructus iſte putatiuus vſufructuarius mouetur:qꝛ cum reperia
tur dumtaxat prouiſum ꝙ qui emit a non dn̄o fundum bonafi
de.facit fructus ſuos.d.§.in aliena.extra illum caſu; debemus
eſſe in regula.Quicquid ſeminatur plantatur vel edificatur ſolo
cedit.l.qua ratiōe in prin.ſ.ti.i.⁊ in.§.in aliena.⁊.§.ſi quis alie
nam plantam.inſti.de re.diui.ſed uſufructuarius non emit fun
dum ſed ſolum uſufructum.Ergo non debet facere fructus ſu
os:ſed debent ſpectare ad dominu; fundi.Imo.hic dicit ſe pu
tare veriorem eſſe opi.Ang.⁊ dicit ꝙ non reperitur alibi.ſ.ꝙ
qui emit vſufructu; a non domino bonafide debeat lucrari fru
ctus mouetur per.l.ſi ego.§.partus.cum gl.in ver.poſſeſſum
non eſt.de publicia.vbi qua rōne conceditur publiciana eade;
ratione conceditur acquiſitio fructuum ſed datur publiciana ↄ̄
quēcunq; detinentem vſumfructum.ergo pro eodem debet ēt
cauſari acquiſitio fructuum quod dicit eſſe diligentiſſime notā
dum.Confirmo ⁊ ratione auctoritate rōne:qꝛ qua ratione nos
dicimus ſi conceſſus fuit titulus in toto fundo a non domino
ementi bona fide ꝙ hic titulus producit acquiſitionem fructuū
d.l.bonefi.in princi.⁊.d.§.in aliena.eadem ratione eſſet dicen
dum quod ſi concedatur titulus in vſufructu qui cenſetur pars
rei.l.iiij.de vſufru.concurrente bonafide debet cauſari acquiſi
tio fructuum.Preterea probatur:quia Bal.idem videtur vo
luiſſe in.c.i.in.x.col.in ti.q feu.da.poſ.vbi facit mētionē de no
ſtra glo.⁊ dicit ius ꝑcipiēdi fruct᷒ cauſaſ vel rōne rei vēdite cō
petentis vel rōne publiciane cōpetentis directe vel utiliter vel
rōne ciuilis poſ.ut hic.Raph.cu.hic facit mentionē de dcō an
ge.⁊ dicit ꝙ putat illud verū:ſed dicit per hoc nō reprehēdi de
bere Bar.qꝛ intellexit ꝙ q naturaliter poſſidet nō h; fructus ſi
ne volūtate dn̄i vel quaſi dn̄i:meo iudicio peſſime loqſ:qꝛ ex v
bis eius ſequiſ ꝙ ſi emi uſumfructū ab eo q quaſi nullū dn̄ium
habuiſſet.i.nullū titulū habuiſſet:ut eſt malefidei poſſeſſor non
hr̄et locum dictū Ang.qꝛ quaſi dn̄ium dr qn̄ qs h; titulū.vn̄ ſi
emi bonafide ⁊ iuſto tit.facio fructus meos:ſiue ille a quo emi
habuit titulum:ſiue non.Poteſt etiam ſaluari Barto.qꝛ non
dicit ꝙ qui habet naturalem ſine voluntate dn̄i non poſſit fa
cere fructus

cere fructus ſuos: ſed dicit ſicut in caſu. l. iulia. §. poſſeſ. vbi natu
ralis poſ. precario tradita opaꝰ acqſitionē fructuū. dicit ꝙ non
tm̄ naturalis poſ. ſicut volūtas dn̄i facit fructus acqrere: ſicut in
colono. vn̄ vbi eſt volūtas dn̄i ſiue ſit poſ. ſiue nō lucraꝰ fructus:
ſꝫ cū dicit de vſufructuario dicit nō tm̄ naturalis pcipiēdi vſufru.
25 opaꝰ acqſitionē fructuū. ¶ † Preterea vſufructuarius q hꝫ ti. in
vſufructu in eo iure hꝫ poſ. naturalē ⁊ ciuilē ſꝫ gl. in. l. air ptor. §.
itē ei. ff. ex q. cau. ma. l. ſi plures. §. itē deiectū. ff. de vi ⁊ vi ar. bar.
in. §. naturalr. in pn̄. ff. e. hec quaſi poſ. naturalis ⁊ ciuilis cauſat
acqſitionē fructuū. hoc vltimū colligi pōt ex ꝟbis. bal. in. l. certū
C. de rei vē. vbi ēt facit mētionē de glo. nr̄a. Frā. tig. in. l. ſi. C. de
ſer. fugi. vbi facit mētionē de iſtis gl. ¶ Ad predicta ēt videatis
Pau. de ca. in. l. iulia. §. ex vēdito. ff. de act. emp. vbi dicit ꝙ iſta
poſ. naturalis pōt eſſe ſufficiēs ad acqſitionē fructuū. ſed nō quo
ad acceſſiones ciuiles ſic intelligit gl. in. d. l. ſerui. nō tm̄ facit mē
26 tionē de ꝟbis bar. hic q vr̄ melius loq. ¶ † Acceſſiones ciuiles
ſunt vt pēſio vecture nauiū equoꝝ q̄ pp̄ rē veniūt: nō aūt naſcunꝰ
27 ex re. l. ſi nauis. ff. de rei vē. ¶ † Iuxta pdicta op. hoc mō dcīn eſt
ff. ſequēdo opi. Io. ꝙ ciuilis poſ. apud duos inſolidū eſſe nō pōt
ꝯ ſicut videmus plures creditores a qbꝰ vna res ē pignorata dr̄
ius pignoris pariter poſſidere ⁊ inſolidū. l. ſi aliena. §. ſi plures.
ff. de pig. ac. l. ſi fundus. §. ſi duos. ff. de pig. ergo eadē rōne vr̄
plures creditores datā eādē rē i pignus poſſidere inſolidū. Nec
ob. ſi dicaꝰ ꝙ ar. nō ob. qꝛ ciuiliter duo nō pn̄t poſſidere pp̄ vſu
ca. pluribꝰ acqrēdā ꝙ nō eſt hic. qꝛ qn̄ ſunt plures creditores eā
dē rē hn̄tes datā in pignus nō pn̄t inſolidū vſucape ad ſui vtilita
tē: ſed ad vtilitatē debitoris. l. ſerui noīe. ff. ti. i. l. i. §. p ſeruū cor
poralr. ff. e. vn̄ ceſſare vr̄ rō quare dicimus duos inſolidū nō poſ
ſe poſſidere. Tn̄ dicit ſi diceret plures creditores eādē rē dataꝫ
in pignus poſſe poſſidere. ⁊ quemlibet inſolidū reſultarēt alie ab
ſurditates. Primo acqſitionis fructuū abſurditas. qꝛ creditor
fructus facit ſuos. vt dixi. ff. l. i. ⁊. ij. C. de pig. ac. ⁊ ſequereꝰ ſi plu
res facerēt fructus ſuos ꝙ plures fierēt dn̄i īſolidū ꝯ. d. §. ſi duo
bus vehiculū. Scd̄o qꝛ creditor pōt dn̄iū rei pignorate trāſferre
in aliū ſeruata ſolēnitate. l. ſi. C. de iur. do. impe. ⁊ ſi creditores ci
uilr poſſiderēt inſolidū ſequereꝰ ꝙ oēs vēdēdo fundū ſibi pigno
ratū p eū q nō erat verus dn̄s trāſferrēt in emptorē titulū p queꝫ
vſucapent ⁊ vnus vni vēderet. ⁊ alter alteri p iure ſuo ⁊ trāſferret
ciuilē in emptores ⁊ plures emptores inſolidū dictū fundū vſu
caperēt. ⁊ p ꝯn̄s p vſucapionē acqrerēt dn̄iū inſolidū ꝙ eſt ipoſſi
28 bile. d. §. ſi duobus vehiculū. ¶ † Itē inq̄tū dictū eſt ꝙ duo in
ſolidū naturaliter nō pn̄t poſſidere. Bar. arguit ſic. nā videmus
ꝙ vſuarius ⁊ vſufructuarius dr̄ poſſidere rē in qua hn̄t vſum ⁊
vſumfructū naturaliter. l. ſi. ff. vti poſ. l. iij. §. ſi qs nō vſum. ff. de
vi ⁊ vi ar. ⁊ dici nō pōt qd̄ iſto caſu poſſideāt qlibet p parte: ſed
inſolidū qlibet ꝙ eſt neceſſe dicere q̄uis glo. dixerit ꝯꝛiū. vt dixit
bar. hic. ⁊ in. l. vnica. vti poſ. ⁊ gl. in. d. l. ſi. ff. vti poſ. que dn̄t ꝙ p
parte poſſidēt. Dicit tn̄ bar. hic ꝙ hoc nō eſt veꝝ ꝙ ſic pbaꝰ ps
rei incerta rōne loci ⁊ quote poſſideri nō pōt. l. iij. §. incerta. ff. e.
l. locus. ff. eo. ſed qn̄ in vno ⁊ eodē fundo ſunt ſimul ⁊ vſuarius et
vſufructuarius qlibet hꝫ partē incertā rōne loci ⁊ quote: ergo nō
pn̄t poſſidere p parte qd̄ pbat ſic. nā preſupponēdū eſt ꝙ in vno
⁊ eodē fundo hꝫ vnus vſum alius vſumfructū. vſufructuarius hꝫ
partē fructuū pcipiēdoꝝ in iſto fundo ⁊ idē vſuarius. ⁊ hec pars
oculis corporalibꝰ videri nō pōt. qꝛ nō pōt plus pcipi in vna par
te fundi q̄ in alia. ſed p indiuiſo pcipit vſuarius de qualibet ar
bore ⁊ quolibet fructu. q̄tū ſibi pro victu ſufficit in toto fundo ⁊
reliquos vſufructuarius pcipit merito appellaꝰ incerta rōne lo
ci ⁊ quote. l. meuius. §. duobus. de leg. ij. l. ſi ſeruus cōis ſit duꝫ
ff. de ſtipu. ſer. Eſt eniꝫ incertū rōne quote: qꝛ incertū eſt q̄tuꝫ ex
pediat vſuario pro victu: ⁊ q̄tū ſit ſibi neceſſariū: qꝛ vna die ieiu
nat alia die nō. rōne cuius dr̄ incerta ⁊ indiuidua. l. vlus pars. ff.
de vſu ⁊ habi. Vn̄ cū etiā ſit incerta rōne quote. qꝛ nō ꝯſtat an de
cimā vel tertiā vel qntam partē comedat ⁊ ea rōne reddiꝰ incer
ta pars vſufructuarij q ſolū pcipit q̄ vſuario non ſunt neceſſaria.
Vn̄ cū in vno fundo poſſideat dꝫ dici vnūquēqꝫ inſolidū poſſi
dere. ¶ Bar. pp̄ hoc fateꝰ verā opi. ꝙ duo pn̄t eandem rem na
turaliter poſſidere diuerſis reſpectibus. ⁊ dr̄ plures poſſeſſiōes
ſaltem numero differentes. lꝫ dixerit in. d. l. ſi. ꝙ etiā differūt ſpe
cie qd̄ nō puto veꝝ. vt dixi. ff. in. l. i. in prin. ⁊ nō differt nauis par
ua a magna. l. ſi. ff. de fun. inſtr. cū ergo nulla abſurditas ſequaꝰ
pp̄ quā plures nō poſſint ciuiliter poſſidere. ¶ Fatendū eſt vnā
⁊ eādem rem poſſidere naturaliter inſolidū diuerſis reſpectibꝰ.

qd̄ aūt ſequaꝰ abſurditas pꝫ rōne preſcriptionis per quā qs acq
rit dn̄iū. qꝛ preſcribit iſte vſum alter ſuū vſumfructū. ⁊ hic cōpa
tiūtur adinuicem. Item alia abſurditas. ſ. pp̄ fructuū acqſitionē
qꝛ ciuilis cauſat acqſitionem fructuū hec rō nō militat hic. qꝛ vſu
fructuarius facit fructus ſuos. ⁊ vſuarius ſuos. ſ. illos q ſibi ſuf
ficiūt pro victu alios hꝫ vſufructuarius. Pau. de ca. ꝯtra dicit ⁊
verius putare ꝙ vſuarius ⁊ vſufructuarius dicanꝰ equaliter pro
parte rē poſſidere. nō aūt inſolidū quod pbat ſic quātūcūqꝫ vſu
fructuarius habeat ius incorporale p ſe ſeparatū ⁊ inſolidum et
vſuarius aliud ius ſeparatū. ſ. vſus. ⁊ ſic vnus hꝫ plus q̄ alius. qꝛ
plus eſt habere vſumfructum q̄ vſum. tamen ſi in poſſeſ. vnus
ponaꝰ alter nihil impedit eos debere poſſidere equaliter p par
tibus. hoc pbat tex. in. l. ſi finita. §. cū autē. ff. de dā. inſe. vbi plu
res creditores miſſi in poſſeſ. debitoris ꝯtumacis quoꝝ vnus eſt
creditor in parua ſumma alter eſt creditor in magna ſumma. am
bo dr̄ eſſe in poſ. equaliter. ⁊ faciūt ſibi partes per ꝯcurſuꝫ. ⁊ tn̄
vnus hꝫ plus crediti q̄ alter. Nec ob. l. ſi. ff. vti poſ. vbi datur vti
poſ. ei qui poſſidet partē in fundo ⁊ hꝫ vti poſ. l. i. §. hoc interdi
ctum. ff. vti poſ. Unde dicā poſſidere pro dimidia vſuarium p
alia dimidia vſufructuarium. Non reſpondet tn̄ ad arg. Bart.
dum dicit. Incerta pars ratione loci ⁊ quote poſſideri non po
teſt. ſed pars vſufructuarij ⁊ vſuarij eſt talis. vt. ff. ergo non po
teſt poſſideri per vſumfructuarium ⁊ vſuarium. Puto ꝙ inten
tio Pau. fuerit reſpondere ad ar. iſtud. iſta poſſeſ. quam habēt
in fundo eſt in re corporali. ideo non eſt conſiderandum ius vſu
fru. ⁊ vſus quod habent. qꝛ videtur fateri ꝙ ius ipſum incorpo
rale eſt incertum. qꝛ reſpicit partem incertam ſed poſſeſ. que da
tur in fundo non eſt reſpectiua ad ius incorporale ſicut in. l. ſi fi
nita. §. cum autem. ff. de dam. infec. vbi ſi ambo mittātur in poſ.
dicuntur equaliter poſſidere. ſi hic ſolum habetur reſpectus ad
partes equales fundi. Tamen pro nūc probabilior videꝰ mihi
opin. Barto. ⁊ opinio Paul. non eſt ſua. ſed eſt opin. glo. in. l.
fina. ff. vti poſſ. ⁊ in. l. i. C. uti poſſ. dum dicit non poſſident inſoli
dū. ſed pro parte. qꝛ text. in. §. cū aūt. quem Barto. hic in ſi. alle
gat non ob. ⁊ uꝛ uelle ꝙ ratio q̄re ibi non poſſet inſolidū eſſe cir
ca poſ. eſt. qꝛ talis immiſſio erat apta ad dn̄ij acqſitionē. ut ex pri
mo decre. miſſus mittaꝰ ex ſcd̄o pp̄ quā ſcd̄am immiſſionē miſſus
ſit dn̄s uel quaſi dn̄s ſi nō erat dn̄s ille ꝯ quē fiebat miſſio. l. ſi fini
ta. §. iul. ff. de dā. inſe. cū tendat imiſſio ad acqſitionē dn̄ij qd̄ nō
pōt eſſe apud plures inſolidū. d. §. ſi duobus uehiculū. vn̄ ibi nō
dr̄ inſolidū poſſidere. hec abſurditas hic ceſſat. qꝛ dato ꝙ hn̄
tes ius incorporale inſolidū reſpiciens partē incertā fundi rōne
loci ⁊ quote ut uſufructuarius ⁊ uſuarius q hn̄t ius ſuū indiui
duū ⁊ incorporale. l. uſum. ff. de uſu ⁊ habi. q̄tūcūqꝫ nanciſce
renꝰ poſ. reſpectu iuris qd̄ hn̄t inſolidū ⁊ attribuaꝰ ipſa poſ. fun
di etiam inſolidū ſicut habēt inſolidū ius ſuū pro attributione
iuris inſolidum nulla reſultat abſurditas. qꝛ ſi unus preſcribat
uſum alter uſumfructum non ſunt incompatibilia. qꝛ ſeparata
ſunt iura. ſed non ſic quando tractatur de iure ꝙ eſt aptum ad
acqſitionem dominij ubi non poſſunt plures poſſidere inſoli
dum. qꝛ fierent diuerſi inſolidum domini contra. d. §. ſi duobꝰ
uehiculum. unde. d. §. cū aūt. hꝫ diuerſam rationem a caſu qd̄.
29 noſtre. † Et per hoc etiam poteſt dici ꝙ Barto. in ſeq. qōne ui
debaꝰ etiam bene dicere cū q̄rit q de corporali: utꝝ poſſit eſſe
apud plures inſolidū. ⁊ dicit ipſe ꝙ non ratio eſt. qꝛ ſi diceremꝰ
contrariū ſequereꝰ ꝙ ſi unus diſceſſit de fundo ⁊ poſſedit natu
raliter retinet ciuilem animo. dicto. §. q ad nundinas ⁊ plures
ingrediuntur fundū que diciꝰ poſſeſſio corporalis ſi poſſint in
ſolidum poſſidere ſequereꝰ ꝙ deſinente poſſidere ciuiliter eo q
iuit ad nundinas quam amittit per negligentiam. ¶ Ciuilis
amittitur ⁊ accreſcit cum naturali ſeu corporali. ut nota. in lege
licet ſi nolit. cum glo. infra eodem. Unde ſi tales haberent bo
nam fidem poſſunt preſcribere poſſeſſ. huius rei ⁊ acquirere do
minium inſolidum quilibet ꝙ eſt impoſſibile. d. §. ſi duobus ue
hiculum. Preterea uidetur eſſe ꝯ tex. noſtruꝫ cum dicit ubi ego
ſto tu non potes ſtare. neqꝫ uere. neqꝫ per fictionem. ut. ff. de
claratū eſt. Vn̄ corporalis nō pōt eſſe apud plures inſolidum.
30 ¶ † Querit Barto. quot poſſunt poſſidere eandem rem diuer
ſis reſpectibus inſolidum dicit quinqꝫ. pone quendam eſſe pro
prietarium. ⁊ ſic hꝫ ciuilem. l. ſciendum. poſt princi. ff. qui ſatiſd.
cogā. ⁊ hic in glo. fecit emphyteotam iſte habet naturalem em
phyteota facit uſufructuarium qui habet naturalem. qd̄ poteſt. l.
i. in prin. ff. qui. mo. vſufru. amit. nam in fundo ubi eſt quis em

phyteota pōt facere vſufructuariū. Et dicit Bal. ibi ꝙ emphy
teota ſi vult ꝯſtituere vſufructuariū. putat ꝙ poſſit ēt nō requi
ſito dño nihil allegat fuit ꝯtentus auctoritate ſua: ſcitis ꝙ em
phyteota nō pōt alienare totū uel partē fundi emphyteotici. l.
ij. in fi. C. de iure emphy. c. potuit. extra de loca. Sed ſi vult cō
ſtituere uſumfructū in fundo ſibi ꝯceſſo in emphyteoſiʒ. l. i. ff.
qui. mo. uſufru. amit. pōt eū cōſtituere. nō tamē dicit: an cōſen
ſus dñi reqrat. nō pōt negari qn ꝯſtituere vſufruc. ſit alienatio
partis. l. iiij. ff. de uſufru. † Bal. in. d. l. i. dicit ꝙ nō reqrit ꝯſen
31 ſus dñi dū dicit puto nō eē neceſſariū reqrere dominū qn̄ em
phyteota vult cōſtituere uſumfructū in fundo ſuo emphyteoti
co qđ not. qꝛ habui de facto. Et ſi emphyteota ꝯſtituat ēt uſua
rium primo pōt: qꝛ remanet ius vſuario cui primo fuit ꝯſtitutū
ius vt hēat tm̄ q̄tum ſibi pro victualibus ſufficit ⁊ aliud reſiduū
hēbit vſufructuarius dicā cras. Unde opʒ intelligi vt pmo vſū
ꝯcedat. deinde alteri vſumfructū in eodē fundo. vt in. l. plenuʒ.
§. ij. ff. de vſu ⁊ habitatio. ſaluo tm̄ ſemp iure vſus. vt in. l. i. i pn.
ff. qui. mo. vſufru. amit. qꝛ in vno fundo pōt dari vſuarius ⁊ vſu
32 fructuarius. l. fi. j. vti poſſi. ¶ † Ulterius pone ꝙ tales quatuor
ſunt abſētes hoc caſu alius ingrediēs fundū dꝛ adipiſci corpalē
poſ. l. clam poſſidere. §. qui ad nundinas. j. eo. q̄ eſt ſepata poſ.
vt declarat ⁊ tʒ Bar. in. l. i. in pn. ff. eo. lʒ qnqʒ dicat naturalis:
tm̄ dꝛ ſepata ab ea quā hʒ vſuarius ⁊ vſufructuarius. l. id qđ. §.
fi. j. eo. ⁊. d. §. qui ad nūdinas. Unde tūc quatuor hñt naturalē
diuerſis reſpectibus ⁊ vnus ciuilē. Hoc pbat ipſe per. d. l. fi. j.
vti poſſ. vbi duo pñt hre naturalē inſolidū diuerſis reſpectibus
qñ nō dat repugnātia ſic ⁊ plures vbi nō dat repugnātia. Cuʒ
iſta opi. Bar. ꝯcordat Gui. de cu. in. l. lʒ. C. eo. Sed Raph. cu.
hic dicit poſſe teneri ꝯtrium p. §. uſuʒ ⁊ rñdere ad. l. fi. j. vti poſ.
in qua ſe fundat Bar. vʒ ꝙ ibi nō intelligit vſuariū ⁊ vſufructu
riū naturaliter poſſidere fundū: ſed ꝙ vſuarius quaſi poſſideat
ius vſus inſolidū ſic ⁊ vſufru. loqt ergo ibi de quaſi iuribus icor
poralibus quoꝝ quaſi poſ. pōt eſſe apud plures inſolidū. vt hic
vult Bart. dū alle. l. via. §. fi. ff. de ſerui. ruſti. predio. ⁊. l. ii. §. ex
his. j. de ꝟ. ob. qꝛ talis poſ. reſultat ex patiētia que preſtatur his
vtētibus per quā ꝯſtituūtur in quaſi poſ. iſtiꝰ iuris incorporalis
l. quotiēs. la vltima. ff. de ſerui. l. iiij. §. dare. ff. de vſufr. Unde
in caſu. d. l. fi. tractat de quaſi poſ. iuris incorporalis que apud
plures eē pōt. nō aūt de poſ. naturali ipſius fundi. Hāc opi. re
prehēdit Bar. in. d. l. fi. j. vti poſ. ⁊ in. l. i. in prin. eo. ti. ⁊ in. l. na
turaliter. in pn. j. eo. nam dubitauit poſt gl. in. d. l. fi. vtrū illa. l.
fi. intelligat de poſ. ꝟa fundi. an de quaſi poſ. iuris vſufru. vel de
quaſi poſ. vſus ⁊ ponūtur ibi opi. in glo. ⁊ dicit falſam opi. que
hʒ ꝙ intelligat de quaſi poſ. iuris vſufru. ⁊ iuris vſus qꝛ ibi ꝯce
ditur interdcm̄ vti poſſi. vſufructuario ⁊ vſuario: ēt ꝯ aliuʒ q̄ ꝯ
dñm nō patiēs eos poſſidere. vñ ibi non ſolū intelligit de quaſi
poſ. iuris corpalis. imo de poſ. iuris fundi. imo ſm eum vſufru
ctuarius ⁊ vſuarius nō dñr eſſe in quaſi poſ. iuris incorporalis:
niſi quo ad dñm qui preſtādo patientiā eis conſtituere dꝛ quaſi
poſſio. iuris incorporalis: ſʒ quo ad alios nō dñr hre quaſi poſ.
iuris incorporalis qui talē patientiā nō preſtāt ⁊ talē patientiaʒ
ſolū preſtat dñs. Huic ēt itellectui Bar. cōuenit: qꝛ text. in. d. l.
fi. nō dicit quaſi poſ. nec dicit interdcm̄ vtile dari: ſed dicit dari i
terdictum vti poſ. pro poſ. vſufru. vel vſus: ſed ius incorporale
vſufru. ⁊ vſus nō poſſident: ſed quaſi poſſidētur. l. ſeruus. §. in
corporales. ff. ti. i. ⁊ in. l. nr̄a. in prin. vñ nō cōpetit directū inter
dictum vti poſſi. pro iuribus incorporalibus: ſed vtile. d. l. quo
tiens. la vltima. ff. de ſerui. l. i. in prin. j. vti poſ. Unde ꝯrñſionē
Rapha. cu. relatam tenētis ꝯ Barto. pōt defendi Bar. Pau.
de ca. hic ēt tʒ ꝯ Bar. qꝛ pſiſtit in opi. quā. ff. in alia qōne retuli
vobis: qꝛ dicit n̄ poſſe dici ꝙ duo aut tres naturalr̄ poſſint poſ
ſidere fundū p. §. nr̄m. ⁊ rñdet ad. l. fi. j. vti poſ. In prece. lectio
ne dixi vʒ ꝙ tex. ibi loqt i poſ. fundi que eſt pro parte apud vnū
quēqʒ. ſ. apud vſuariū pro parte dimidia ⁊ apud vſufructuariū
ꝓ dimidia p rōnē. l. ſi finita. §. cū aūt de. ff. de dā. infe. tm̄ in pce.
lectio. dixi poſſe defendi opi. Bar. per rōnem Bar. qꝛ incerti
tudo loci ⁊ quote impedit poſſe poſſideri funduʒ pro parte. §.
incertam. ff. e. l. vñ cū ſit incertitudo talis operat ꝙ nō pōt dici
vſufructuariū pro pte poſſidere. ⁊ ēt vſuariū pro parte. Ad. d.
§. cū aūt. dixi ꝙ tex. ibi loqt in miſſione in poſſ. ex primo ⁊ ſcđo
decreto que eſt apta ad acqſitionē dñij. d. l. ſi finita. §. iulia. ⁊ re
ſultaret repugnantia ſi plures poſſent eſſe dñi inſolidū ꝯ. d. §. ſi
duobus vehiculū. Unde nō eſt poſ. ibi apud plures inſolidum
ſʒ ꝟ vſufructuariꝰ q acqrit vſumfr. ſolū acqrit ius vſufr. vſuariꝰ
ſolū ius vſus: ⁊ ſic ſūt diuerſa iura repugnātia: pt ergo dari poſ.
33 apud pleſ. † Circa vnū aliud eſt hñ aduertendū dū Bar. intelle
xit ꝙ poſ. corporalis pōt dari apud quintū ingrediētem. naʒ nō
vꝛ hoc ſtare poſſe retenta opi. quā dixi in. l. i. i pn. ff. e. ſ. ꝙ illa nō
dicatur eē naturalis per ſe: aio retinet naturalis per vſufructua
riuʒ vſuariū ⁊ emphyteotā. qꝛ ſola naturalis quā hʒ quis ſine ci
uili cum aio retinet. l. iiij. §. vñ vi. j. de vi ⁊ ui ar. ⁊ vidiſtis gl. i
l. i. in pn. ff. eo. tm̄ ſuſtineo Bart. hic pōt dici dato ꝙ corporalis
que ēt appellat naturalis ⁊ nō dicat ſpecie differre naturali quā
hʒ vſufructuarius tm̄ per hoc nō ē quin talis naturalis quā bar.
corporalē appellat ēt dari poſſet apud alium. ſ. ingrediēteʒ fun
duʒ abſentis per. d. l. clā poſſidere. §. qui ad nūdinas. j. e. qꝛ cor
poralis nō hʒ effectus quos naturalis cōpetens vſufructuario
⁊ vſuario: qꝛ nō operat acqſitionē fructuū vel vſucapionē tanq̄
iniuſta. ſed operat: ut ſi alijs nō hñtibus antiquiorem corpora
lem poſ. occupetur: hēat vnde vi ad recuperādū poſ. corpalem
quia etiam predo in poſ. ſua tuendus eſt quo ad illum a quo nō
hʒ cām ⁊ non ꝯ antiquiorē poſſeſſorē. ut in. c. in lr̄is de reſti. ſpo
lia. l. ita ⁊ ſi fur. cum ſeq. ff. cōmo. l. i. in fi. cum. l. ſeq. j. uti poſ.
Satis enim eſt ꝙ quo ad te poſ. iuſtam habeo lʒ ꝯ poſſeſſorem
antiquiorem habeā iniuſtaʒ. vnde ſi me expellis uel turbas ago
34 ad recuperandū poſſeſ. vnde vi. ¶ † Querit Bar. hic duo ſunt
conſtituti uſuarij a dño unius fundi: an quilibet dicatur habere
poſ. ⁊ inſolidū ⁊ dicit pro parte nō poſſunt habere poſ. qꝛ incer
titudo rōne quote ⁊ loci ipedit. d. §. incerta. ff. e. l. ergo. pro par
te non poſſunt poſſidere nec inſolidū: qꝛ eodē iure pretendūt na
turalem quilibet tanq̄ vſuarius qui nō poſſunt inſolidum poſſi
dere. ut in. §. noſtro. ſed diuerſis reſpectibus ſic. d. l. fi. j. uti poſ
ſidetis. Tamen concludit ipſe ꝯtrium qa immo poſſunt poſſide
re duo uſuarij naturaliter eandeʒ rem inſolidū per rōnem. d. l.
fi. j. uti poſ. eadem rōne qua uſufructuarius ⁊ uſuarius poſſunt
qꝛ nō ꝯtinet illam repugnantiā. nam unuſquiſqʒ reſpectu ſui iu
ris pōt naturaliter poſſidere. Hec ratio militat i duobus uſua
rijs ubi quilibet hʒ ius ſuum ſeparatuʒ ⁊ quilibet fructus debet
percipere q̄tum ſibi pro uictu neceſſe eſt. unde ꝯcludit ꝙ ciuilis
poſ. pōt eſſe ſolū una: qꝛ tendit ad uſucapiēdum dñium occidēs
directū. ¶ Item poſſio naturalis que eſt apud emphyteotam
pōt eſſe una tm̄ rōne vtilis dñij: qa ſolum eſt repire unum utile
dñium: naturalis que eſt apud uſufructuariū pōt eſſe ſolū una:
ſed naturalis que eſt apud uſuarium pōt eſſe multiplex. qa plu
res uſuarii in uno ſundo poſſunt eſſe ſecus in uſufructu qui eſt
35 pars dominij qui nō pōt eſſe niſi apud unū inſolidū. ¶ † Que
rit etiam Bar. an detentatio poſſit eſſe apud plures inſolidum
⁊ dicit ꝙ ſi detentatio capitur pro detentatione aſinina. ut quā
do quis inſiſtit corpore in re ⁊ non pōt eſſe apud plures inſoli
dum per rōnem. §. noſtri: ibi ubi ego ſedeo tu non potes ſede
re. Si pro cuſtodia. ut in. §. genera. j. e. l. i. cuʒ ſe. j. quib. ex cau.
in poſ. ea. ⁊. l. is cui. j. ut in poſ. le. tunc qa eſt apta ad acquiſitio
nem dominij non pōt eſſe apud plures inſolidum. ut. d. l. ſi fini
ta. §. cum autem. ff. de dam. infecto. ubi quando plures in poſ.
mittūtur ex primo decreto dicūtur eē in cuſtodia ⁊ detinere nō
poſſidere. d. §. genera. j. e. l. tm̄ qa talis immiſſio tendit ad acqſi
tionem dñij: qa ⁊ ſecūdo peruenitur ad dominium: qa miſſus
ſit dominus ſi ille contra quem ſit miſſio fuit dominus alr̄s uſu
capiendi conditionem acquirit. d. §. iulia. unde cum nō poſſint
plures uſucapere non pōt talis cuſtodia ⁊ detentatio eſſe apud
plures inſolidū. Quandoqʒ cuſtodia ⁊ detentatio non eſt apta
ad acquiſitioneʒ dominij: ⁊ poteſt eſſe apud plures: ut in deten
tatione que eſt apud perſonam que mittitur in poſſ. uentris no
mine que non appellatur iuris ſed facti: ⁊ quia taliter detinens
habet ſolum ea que facti ſunt non acquiritur ius hereditarium
ſed ſolum cuſtodit res hereditarias ⁊ uictū hʒ ex eis. l. i. §. mu
lier. ff. de uen. in poſ. mit. Idē in detentatiōe quā hñt plures de
poſitarij: uel cōmodatarij q detinēt: ⁊ nō poſſidēt. l. lʒ. §. rei de
poſite. ff. depoſi. ⁊ hec pōt eſſe apud plures inſolidū. l. ſi ut cer
to. §. ſi duobus. ff. cōmo. ubi hoc bñ declaratur. qa per eam nō
36 pueniti ad dominij acqſitionē. ¶ † Querit gl. qđ ſi unus em
phyteota facit aliū emphyteotā: utrū poſſio naturalis que eſt
apud primū transferat in ſcđm adeo ꝙ primus nulli naturalē
retineat: ⁊ dicit ꝙ pdit eā naturalē ⁊ traſfert in ſcđm. Idē dicit
glo. in uaſallo. vñ nullā retinet primus. ita ēt uoluit gl. in. d. §.
ſi duobus uehiculuʒ. ⁊ in. l. unica. C. uti poſſide. Cum hac con
cu. glo.

cu.glo.trāſit bal.hic dicēs nō ob. q̄ dictū eſt.s̄.dū dicebaſ q̄ ſi empbiteota q naturalr̄ poſſidet ɔcedit vſumfructū alteri acq̄rit vſufructuarius naturalem ⁊ empbyteota ēt ꝑ ſe naturalē retinet cur hic nō ſic dicimus dicit iō eē q: diuerſum ab illo q: cōſtat in vſumfructuariū nō trāſferri vtile dñiū.ſed ſolū facultatē vtēdi.et fruēdi cū ergo empbyteota retineat vtile dñiū retinet ēt poſ.naturalē ſed qñ facit aliū empbyteotā trāſfert oē ius ſuū iō merito nō retinet naturalē. Facit pro eo qḋ heri dixi ſm Bal.in.l.i.i pn ci.s̄.q.mo.vſufr.amit.dū dicit q̄ ſi ɔſtituit empbyteota aliqui vſumfructū in fundo empbyteotico poterit hoc facere abſq; re q̄ſitione dñi q: nō trāſfert ſua melioramēta nec vtile dñium vñ nō ſumus in caſu.c.potuit.de loca.⁊.l.fi.C.de iure empby.q̄ lo q̄uitur req̄ri ɔſenſum dñi qñ vult in aliū melioramēta ſua tranſ
37 ferre.℃†Et ad hoc ēt eſt gl.in.c.i.in gl.ma.in ti.de capi.corra. vbi dubitat an vaſallus q nō pōt alienare irreq̄ſito dño poſſit vſū fructū trāſferre cū hac opi.gl.doc.cōiter trāſeūt l.d.l.i. poſt gl. C.vti.poſ.Nō ɔfirmaſ hoc mō vz ille q h; vtilē actionē vt ceſſionarius fideicōmiſſarius ⁊ fiſcus ſi in aliū eā trāſferāt nulle reliquie actiōis remanēt apud cedētē gl.eſt ord.⁊ no.in.l. emptor C.de her.vel ac.ven.l.ex aſſe.s̄.ad trebel.lz alſ qñ qs h; plures actiones ⁊ directā cedat alteri trāſfert vtilē ⁊ retinet penes ſe directā vt vult illa ſing.in.l.iij.C.de noua.q̄ eſt ſing.lex ſz iſte q ſolū h; vtiles ⁊ trāſfert nihil apud eū retinet ſic ꝯ qñ empbyteota
38 trāſfert vtile dñiū nullū ius apud eū remanet.℃†Sed ob.videſ ſm Jmo.hic qḋ hr̄ in.c.imperialē.§.illud de ꝓhi.feu.alie.p fede.vbi ſi vaſallus aliū vaſallū ɔſtituat in eadē re ⁊ ſcḋs vaſallus felloniā vel culpā cōmittat ꝑuaſ iure ſuo ⁊ redit ad ꝑmū vaſallū a quo ipſe cām hūit nō aūt redit ad dñm directū. Vñ ibi non eſt deſtitutus oi iure ſuo iſte vaſallus ꝑm⁹. Ad qḋ rñdet ipſe q̄ nullū dñium vtile nullāq; poſ.naturalē retinet ꝑmus vaſal. ſed totū trāſferſ in ſcḋm tñ ꝓp iuramētū fidelitatis qḋ ſcḋs ꝑmo ꝓſtitit reſultat q̄ ſi ſcḋs cōmittit felloniā ɔ ꝑmū feudū reuerteſ ad ꝑmū vaſal.⁊ ſic ſcḋs d; ſeudo ꝑuari ⁊ reuerti ad ꝑmū cui iuramētū fidelitatis ꝓſtitit ꝑ.d.§.illud. Nō aūt hic eſt rōne reliquiaꝝ alicu
39 ius naturalis poſ.q: oi iure fuit deſtitutus ꝑmus vaſal.℃†Dixi in hoc.§.q̄ ſi aliq̄s a nō dño putās eū eē dñm emit vſumfructū vel ius empbyteoticū aut ſilē ius infra dñiū q̄ fructus q pcipiunſ ꝑ eū q h; titulū i vſufructu a nō dño bonafi. ſpectāt ad emptorē ſi h; publicianā.l.ſi ego.§.i.⁊.§.ꝑtus de publi.⁊ dʒ habere alios fructus ꝑ gl.in.d.§.ꝑtus in v̄.fructus nō eſt ⁊ ita tenui poſt Jmo.⁊ allegaui ad hoc dem̄ Bal.in.c.i.in.x.col.q feu.da. poſ.vbi dicit q̄ fruct⁹ ꝑcipit aut rōne rei vēdi.quā h; aut rōe publi.aut rōe ɔſeſſorie quā h; ergo appet q̄ vult q̄ ille cui ɔpetat publiciana faciat fructus ſuos ſz iſte vſufructuarius eſt hmōi igitur ⁊c. Recolo alſ quēdā diſcipulū meū ɔ hoc inſurgētē.⁊ ſatis ſubtiliſ dixiſſe ſi verū eſt q̄ rōne publiciane cōpetētis alicui dēat ad eū ꝑtinere cōmodū fructuū ⁊ ſic faciat ſuos vt in exēplo.s̄.dicto q ēt pōt vſucapere ius vſufr.l.ſi.in ſi.C.de ꝑſcrip.lōgi.tem. l.iuſto.§.nō mutat.j.titu.i.vbi no.ergo dēmus dicere multos hēre cōmodū fructuū inſolidū ſicut plures pūt in eadē re hēre titulū a nō dño ſic plures pūt hēre publicianā inſolidū ergo cōmodū fructuū iſolidū qḋ eſt impoſē ꝑ gl.nr̄am q dixit ciuilis poſ.eſt que cāt cōmodū fructuū.vñ nō vr̄ q̄ ſit bona rō h; publicianā in
40 re iure vſufr.ergo d; poſſe facere fruct⁹ ſuos.℃† Ad ꝯ rñdeo ſi plures hñt titulū in iure vſufr.vel in alia re a nō dño bonafide nō oēs hñt publicianā ꝑ ɔñs nō oēs acq̄ſitionē fructuū q: vt acq̄raſ publiciana alicui idē vt ex ti.habito a nō dño bonafide acquiraſ ſibi actio realis op; in eū trāſlatā fuiſſe poſ.vacuā vel q̄ tēpore quo titulū acq̄ſiuit poſ.fuerit vacua.iſta eſt cōis ɔcl'o oium in l.cū res.C.de ꝓba.vbi Cy.Bar.⁊ ceteri.⁊ Jo.an.in addi.ſpec. in ti.de cau.poſ.⁊ ꝓprie.in.§.nūc vidēdū in gl.ma.Bal.in.l.cū q.§.ꝑtor.s̄.de publi.Bar.in.l.celſus.j.de vſuca.ſicut op; poſ. eē vacuā vt q̄s vſucapiat ⁊ ꝑſcribat vt eſt gl.no.in.l.i.in ſi.C.de ſeru.fugi.⁊ de ꝑſcr.xxx.an.in.l.male agiſ ſicut in publ.ꝑ.l.cū q ff.de pub.vbi a pari ꝓcedūt publi.⁊ vſuca.vñ h; publicianā ⁊ lucrū fructuū ille in quē fuit trāſlata poſ.ciuilis vel ille in quē tranſlata erat poſ.qñ fuit vacua.vñ ſeq̄nti hñti titulū nō daſ publiciana.vñ ceſſat abſurdū q̄ plures poſſunt acq̄rere fructus iſolidū. Item dū dixit q̄ fructus ⁊ eoꝝ lucrū ꝓcedūt a poſ.ciuili. Adde gl.notādā in.l.ij.C.ſi q̄s rē mino.igno ſine decre.alie.⁊ ibi commēdat eā bal.dū vult q̄ iſta ꝓcedit a pari poſ.eē habilē ad ꝓducēdū vſuca.⁊ eē habilē ad fructuū acq̄ſitionē.vñ ex eo ex quo cauſaſ vſuca.ex eo ēt cātur fructuū acq̄ſitio ſed a ciuili cauſatur vſuca.l.acquiritur in ſin.s̄.eo.titu.⁊ hic in glo.ergo ⁊ a ciuili d; cauſari acquiſitio fructuum. Aliqualiter tamen hoc limitat Bal.⁊ ibi glo.ad quos me remitto.

1 Poſſeſſio retenta animo ⁊ corpore nr̄o vel animo tñ ſolo animo perditur ſicut ⁊ retinetur.
2 Protinus eſt dictio ſignificans idem quod incontinenti.
3 Inſtrumentum producens impetratum lite pendente ſtatiz debet puniri.
4 Poſſeſſio perditur vano timore future expulſionis.
5 Poſſeſſio non perditur ſine animo ⁊ corpore.
6 Poſſeſſio an perdatur ſi colonus meus meam poſſeſſionem ab alio conducit.

1 **In amittenda.** †Poſſeſſio retēta aīo ⁊ corpore nr̄o uel aīo tñ.ſolo aīo ꝑditur ſicut ⁊ retineſ. Et ſciēs poſ.naturalē ab alio occupatā perterritus timore ēt vano future expulſionis ſi negligat eā recuperare ꝑdit ciuilē ⁊ ꝑ mortē vel diſceſſum eius cuius corpore poſſidemus poſ.nō ꝑdimus ſed ꝑ uerā traditionē ab eo alteri factā ſic.h.d.uſq; ad.§.ſi ſuus quē. Caſus talis eſt. Vidi.s̄.q̄ño poſ. acq̄ratur q̄ro q̄ño amittaſ ⁊ iuriſcōſultus rñdet q̄ amittiſ affectiōe ⁊ aīo deſinēdi poſſidere ſi ēt ſit i fundo q̄ ꝑmū.n.deſijt aīo velle poſſidere ꝑdit poſ. ēt añq̄ de fundo exeat q̄uis ſolo animo nō acq̄ratur poſ.ſed corꝑe ⁊ aīo. Ibi ſz ⁊ ſi pone retineo animū poſſidēdi rē in qua eſt alius corꝑe an deſinā poſſidere ⁊ iuriſcōſultus dicit nō ꝑdo ſcz ciuilē q̄diu gero in aīo poſſidere. Ibi ſi q̄s nūciet q̄s ſignificauit mihi domū quā aīo poſſideo a latronibus occupatā dubitaui ſi accederē ad eā q̄ expellerer an ꝑdaʒ poſ.dicit iuriſcōſultus q̄ ſic. Ibi.q̄ ſi ſuus q̄d in poſ.quam retineo corꝑe alterius.⁊ aīo meo vt corꝑe ſerui uel coloni q diſceſſerūt de fundo an retineam poſ. iuriſcōſultus dicit q̄ aīo retineo poſ.niſi ipſi poſſeſ.alij tradiderint q: tūc ꝑdo poſ.naturalē ⁊ ciuilem ꝑ eoꝝ traditionē. Ultimo dicit q̄ nos dicimur poſſidere donec nr̄a volūtate diſceſſerimus aīo nō poſſidēdi aut vi deiecti fuerimus quo caſu oīno ꝑdimus poſſeſ.quā corꝑe ⁊ aīo poſſi
2 debamus.℃†Ex tex.no.i.de dictione ꝓtinus q̄d importet nā ſm expōnē By.importat idē q̄ incōtinēti.ſcilz incōtinēti ꝑdimus poſſeſ.ſcz añq̄ de fundo exeamus ſi animū hēmus ad eam amittēdā vt hic ⁊ ꝑ dictione ꝓtinus ēt allego gl.inſti. de here.q̄
3 li.⁊ di.iūcto tex.in v̄.ꝓtinus.i.ſtatim.†Et ſm iſtā expōnē facit tex.ad id qḋ Bal.dixit in.l.ij.C.vt liſ.pen.ubi per illū tex.in v̄. ꝓtinus dicit q̄ qñ ꝓduco inſtr̄m aliq̄ḋ cuius ꝓductio ē mihi penalis ſtatim abſq; ordine iudiciario ſuāto debeo ɔdēnari ⁊ cogi ad illā penā ſoluēdā ſicut ille qui ꝓducit inſtr̄m impetratū lite pendēte d; puniri ꝓtinus.i.nō ſuato ordine iudiciario ſz ſūma
a rie ſicut dictio mox^a vel ſtatim ēt ſignificat nō ſuato ordie iudiciario ſed ſūmarie ut eſt gl.in auct.de inceſtis nup.in ꝑn.in ver. īminere ⁊ in.l.momētanee.C.vi⁊ui.⁊ ibi Bar.⁊ in.l.pe.cum ibi not.ꝑ Bar.in v̄.illico.C.de po.⁊ ꝑ Bart.in.l. impator cū ſuis ɔcor.j.de iur.ſiſca.ſic in dictione ꝓtinus. Scḋo no.q̄ poſ.naturalis ⁊ ciuilis ꝑdiſ ſolo aīo ut hic ⁊ in.l.ſi q̄s ui.§.dſia.j.eo.aīo
4 v̄o durāte nō ꝑdo poſ.ēt ꝑ ingreſſum alterius.†No.ex v̄.ſi q̄s q̄ ꝑterritus vane timore future expulſionis ꝑdit poſ.ſecus ſi ſolum eſt ꝑterritus de iniuria ꝑſonali inferēda tñ q: ꝑ talē timorē nō ꝑdit poſ.l.lz.⁊ ibi ꝯ no.C.eo.⁊ no.Jnn.in.c.cū ex iniūcto de oper.no.nun.℃ Capio gl.in v̄.affectio que argumē. de.l.ſi is qui animo.j.eod.vbi dr̄ q̄ q nō h; animū poſſidēdi q̄ eſt ɔ.d.l. is q igiſ ⁊c.gl.dicit q̄ tex.intelligiſ de affectiōe dſinēdi poſſid.
5 quā furioſus nō h;.℃†Glo.ſup v̄.aīo ſolo ar.de.l.quēadmodū.j.eo.⁊.l.fere.la vlti.j.de reg.iur.vbi dr̄ q̄ ſine corꝑe ⁊ animo nō ꝑdiſ poſſeſ.ſicut nō acq̄ritur ſine corꝑe ⁊ aīo que req̄runſ ad actū ɔficiendū eadē ēt req̄runſ ad actuz deſtruendū ſed ad acquirendū poſ.req̄riſ corpus ⁊ animus.l.iij nr̄a.in princ.ergo et in amittēda gloſ.ꝑmo rñdet q̄ tex.hic nō loq̄tur de ciuili poſſeſ.l. contraria loq̄tur de naturali in qua ꝑdenda req̄ritur vtrūq; hec ſol.damnaſ per glo.⁊ doc.cōmuniter hic q: dū dicit tex.etiaz in fundo nō ſtat apparet q̄ hic loq̄tur de naturali ⁊ ciuili. Preterea.d.l.quemadmodū.abſolute ⁊ indiſtincte loq̄tur dum dicit nulla. Scḋo dicit glo.hic q̄ req̄ritur corpus ⁊ animus ex parte eius qui expulit ſed ſufficit animus ex parte expulſi hec ēt non tenetur q: eſt cōtra.d.l.quemadmodū que dicit in acquirēda ſic ⁊ in perdēda ubi loq̄tur reſpectu ꝑdentis. Tertio dicit glo. q̄ dū tex.hic dicit affectio.ſ.nō ſola ⁊c.⁊ ꝓtinus dicit gloſ.poſtq̄ exi

a ℭ Dictio mox.de hoc vide per eūdem alex.cō.ix.vi.in.lib. adde q̄ q̄ñq; intelligitur.l.q̄ꝫ ꝑmū glo.⁊ doc in.l. tutores.C.de admi.tu.her. l.tutor q rep torium.§in.i. col.ff.d admi. tut.aliq̄n ipor tat ipe.⁊.dic. rum.l.ad ꝑem ptorē in fin.⁊ ibi angel.ff.de iud.vide ſpec. in titu.de app. §.i.poſt princ. Q̄ñq; ponitur ꝓ eodē momēto.l.ſi pſ cap. ff.de vol.⁊ pupil.l.in opeꝛis ff.loc. Et adde q̄ importet ēt meus ipſe ſm ſubiectā naturam vide bar. in.l.e duo pre §.in vēditione ꝯ re iu.⁊ quot modis accipiatur vide no.in l.i.s̄.ſi cer.pet. gloſ.in.l.ſi pupilli.§.idē att s̄.ꝯ ne.ge.dy. ⁊ bar.in.l.ſi ſ ff. ſolut. mat. barto.in.l.momentanee.C. vnde vi. gloſ. in.c.ſi in quolibet.n.q.ii.et no.i.c.q̄ſquis de elec.⁊ vide alex.in.l.i.§.q pñs.ff.de ver. obli.⁊ in.l. imperator.j.de iure ſiſci l apoſtillo.am.fra.

uerit ſic.j.de verbo.obliga.ſtipulatus ſum damā.in ſi.ibi conti nuo idest poſt rei interitum hec tertia approbatur per Angel. hic ⁊ no.ex ea ꝙ dictiones precise poſſunt extendi ⁊ ampliari ⁊ recipere interpretationem extenſiuam. ¶ Non ob. ꝙ ex ꝓpria ſignificatione contrarium ſeruari deberet vt hic in glo.cuꝫ expo nit protinus ꝙ deberet intelligi ꝙ anteꝙ̃ exiret de fundo ſtatiꝫ perderet ⁊ debet intelligi.idest poſtꝙ̃ exiuerit de fundo ſꝫ quia verba debent ſumi ⁊ intelligi ſm veram ſignificationem vt in.l. non aliter de leg.iij.c.intelligentia.c.in his.de verbo.ſigni.niſi aliter appareat de mente legiſlatoris ergo aliter poteſt reſpōde ri ad tex.noſtrum ſine iſta. Unde quarto dixit glo.ꝙ hic loqui tur de poſſeſſio.quam per me habeo corpore ⁊ animo ibi de ea quā per alium corpore teneo quā non perdo niſi expellatur iſte colonus vel ſeruus vel alter per quem ego corporalem retineo l.i.§.ſi quis me vi.j.de vi ⁊ vi ar.vnde illam non ꝑdo ſolo ani mo niſi ipſe ſeruus vel colonus fuerit expulſus.l.peregre.§.q bus.j.eodeꝫ.vel alteri tradat hec etiam cōmuniter non tenetur quia videtur violare tex.in.d.l.quemadmodum. In ſe tamen eſt vera cum vna modificatione ſingulari vꝫ quia ſi poſſideo ani mo meo ⁊ corpore alieno.ſ.ſerui.vel coloni non perdo ſolo ani mo meo poſ.quam retinet corporaliter colonus vel ſeruus et hoc verum eſt quando ħ animus meus perdendi poſ.proceſſit non a ſpontanea voluntate mea ſed coacta vt propter violentiā mihi illatam quia tunc deſino animo poſſidere ⁊ tamen nō per do eam poſ.meo animo ſtante ſeruo vel colono corporaliter in fundo ſed retineo. d.§. quibus ſed ſi animus meus deſerendi poſ.proceſſit a mera voluntate tunc ſolo animo eam perdo licet colonus vel ſeruus perſiſtat in poſ.glo.eſt ſig.⁊ ibi Barto.in.l. i.§.non autem in ver.retineo.j.de vi ⁊ vi ar.⁊ Bar.videbimus in.l.ita ⁊ in.l.quod meo in.ij.colum.j.eod.⁊ Bald.idem tenet in.l.cum teſtamentum.C.de iu.⁊ fac.igno.Ange.in.l.fin.C.eo. ⁊ Anto.de butri.in.c.cum veniſſet de reſt.ſpo.alias ſequeretur ꝙ quia regulariter per colonum retinemus poſ.ſi alij vēdimus ⁊ conſtituimus nos poſſidere nomine emptoris non poſſemus poſſidere ⁊ poſ.transferre omnem in emptorem quod non eſt dicendum quia cum a voluntate ſpontanea noſtra procedit de ſerere poſ.debemus hoc facere. Alia ſolu.ſm Joan. de imol. eſt ꝙ in perdenda poſ.requiritur corpus ⁊ animus verum ſi in cipio a corpore quia exiui corpore eam non perdo ſed etiam re quiritur animus.d.l.quemadmoduꝫ ſed ſi incipio ab animo vt quia cōſtat me deſinere poſſidere ſufficit vt hic. Simile.in.l.po tuit.C.de iure delib.vbi requiritur ⁊ actus immiſcendi in here ditate ⁊ etiam animus quod eſt verum ſi incipis ab actu. Sed ſi incipis ab animo vt quia declaras te velle hereditati immiſce ri tunc hoc ſufficit.l.pro herede in princi.l.celſus.l.gerit de acq ren.heredi.l.auia.C.de iure delib.inſti.de her.qua.⁊ dif.§.fin. Si incipis ab actu ⁊ facis proteſtationem ꝙ nolis adire nō ſuf ficit.l.qui in aliena.§.celſus.ſ.de acquiren.heredi.⁊ hec ſolu.cō muniter tenetur. Subdit gloſ.ꝙ ſolo corpore retinetur poſſeſ. vt in furioſo. Eſt animus.ſ.preteritus. ¶ Glo.ſuper ver.poſſi des.oppo.de.§.proximo.j.in ver.ꝙ ſi ſeruus meus vel colonus quorum corpore poſſideo alij tradit poſ. ego perdo eam ⁊ re ſpondet ꝙ tex.hic loquitur de poſſeſſio.quā nos corpore ⁊ ani mo detinemus ibi loqtur de poſſeſſio.quā corpore alterius reti nemus. ¶ Gl.ſuper ver.amitto.in ver.ꝙ ſeruus.querit an tex. in.d.ver.loquatur de naturali uel de ciuili ⁊ dicit ciuilem retine ndo ⁊ etiam naturalem vt.j.eodem.l.ſi de eo.§.ſi forte verum quando ipſi diſceſſerunt ſerui uel coloni non animo deſerendi poſ.tunc retineo poſ.alſ amitto ſi animo deſerendi receſſerint l.ſi colonus cum glo.l.peregre.§.quibus.j.eodem.⁊ ſi ſumus negligentes in recuperanda naturali quā amiſimus per ſeruum uel colonū qui aio deſerendi receſſit perdimus tūc etiam ciuileꝫ

6 d.l.ſi de eo.§.ſi forte.j.e. ¶ †Extra gloſ.opp.de.l.q̃uis.§.i.j. eod.hic dicitur ꝙ ſi colonus uel ſeruus tradit poſ.alteri perdo poſ.ibi uero dicitur ꝙ ſi colonus conducit fundum ab alio non priuat m: poſſeſ. ⁊ tamen conductio eſt quedam ficta traditio ⁊ modus transferende poſſeſ.l.quedam mulier.ſ.de rei uendi dicatio.l.eia quo.j.titu.i.adde ꝙ dicit Barto.⁊ doc.cōiter ꝙ per ueram traditionē ſerui uel coloni priuamur oī poſ.ſꝫ non ſic per fictam.d.l.q̃uis.§.conductor.ubi eſt caſus ſing.ſi autē iſte tradens haberet non ſolum detentationē ſed naturalē ⁊ ego ci uilem ⁊ ipſe ꝯducit ab alio priuat nos oī poſ.vt.l.interdū.§.ſi. funeta glo.valde no.j.eo.Ex predictis collige dr̃iam inter poſ. quā retinemus aīo ⁊ corpore nr̃o.⁊ inter poſ.quā retinemus ⁊ aīo ⁊ corpe alieno:qꝛ ſi aīo ⁊ corpe nr̃o poſ.retinemus:ſolo aīo ꝑdimus eā:vt ſm verū intellectū in ver.ꝑrimus. Si vero retinea mus eā corpore alterius ſolo aīo non perdimus eā.l.i.§.q vi me.j.de vi ⁊ vi ar.l.ꝑegre.§.qbus.j.e.qđ eſt verū qñ aīus ꝓceſ ſit a violētia:ſecus ſi a volūtaria volūtate deſerēdi poſ.qꝛ tūc eā perdo ſolo aīo vt eſt glo.fin.l.i.§.nō aūt in ṽ.retineo.j.de vi ⁊ vi ar. Secūda dr̃ia qꝛ qñ retineo poſ.aīo ⁊ corpe meo ſolo aīo ꝑ do poſ.abſqꝫ eo ꝙ alteri tradat vel alius apprehēdat eā ſed qñ aliēo corpe eā retineo reqrit ꝙ tradat ab alio.vt.j.e.l.ṽ.ꝙ ſi ſer uus q eſt vltimus ṽ.§.vlt. ¶ Glo.op.de.l.ſi.C.e.vbi ꝑ ſeruū ſer ui uel alterius cuius corpore poſſidemus nō priuamur poſ.hic dr̃ ꝯtrarium. Ad qđ rūdet vt in glo.in vltima rūſiōe in.d.l.ſi.C.eo. ⁊ ēt ꝓbat ex.l.peregre.§.qbus.j.e.vꝫ ꝙ tex.hic loqt qñ ſit tra ditio ibi autē loquit qñ aīo deſerēdi exit colonus:qꝛ tūc nō amit timus poſ.quā hēmus niſi diu ſimus negligētes in recuperāda eā:qꝛ tūc amittim' ēt illā quā hēm'.l.ſi de eo.§.ſi forte.j.e. alex.

1 Seruus fugitiuus ſi gerat ſe longo tp̄e pro libero priuat poſſi dentem etiam ciuili poſſeſſione.

2 Diu eſt dictio ſignificans ſpacium.x.annorum.

3 Libertas per ſeruum preſcribitur ſpacio.x.an.inter preſentes ⁊.xx.inter abſentes.

4 Statu.cauetur ꝙ bannitus poſſit impune offendi.aliquis fuit bannitus petit ſe cancellari de banno.qꝛ dicit ſe non iure banni tum:vel propter premiuꝫ debeat rebanniri qꝛ ſic alio ſtatuto ca uebatur:interim fuit occiſus an poſſit occidens puniri.

5 Sta.ꝙ bannitus poſſit impune offendi debet intelligi de rite ⁊ recte bannito.

6 Sententia vbi alias poſſet exequi non obſtante exceptione nul litatis:fallit tamen quādo executio eſſet irretractabilis:tunc nō debet exequi ſententia nulla ex tali exceptione.

7 Bannitus non poteſt impune offendi quando bannum reſci ditur per viam appellationis.

8 Bannum an poſſit reſcindi per viam reſtitutionis in integruꝫ.

9 Excōmunicatus non debet euitari tanꝙ̃ excōmunicatus pendē te lite quando petit ſententiam excōicationis declarari nullaꝫ.

10 Banniendus de proximo an poſſit impune offendi.

11 Poſſeſſio ſerui fugitiui:vel ſubditi an ⁊ quando perdatur.

1 **Si ſeruus.** †Si ſeruus fugitiuus pro libero ſe ge rat lōgo tp̄e priuat poſſidētem ēt ciuili poſ.h.d. Caſus talis eſt. Poſſedi ſeruū aufugit cepit ſe gerere pro libero:⁊ dicit ſe paratū pati iudiciū liberale:⁊ qđ dñuꝫ ad me nō ꝑtinet:an priuatus ſim poſ.ſer.mei. Ad qđ rūdet iuriſcō ſultus.vꝫ ꝙ ita demū priuor poſ.ſi diu moratus eſt in libertate alſ nō. Ex iſto tex.notetis caſum quo ſeruus meus pōt me pri uare poſ. ſuꝑſi°.ſ.qñ diu geſſit ſe ꝓ libero. Scđo qñ fuit ꝓnū ciatus pro libero:qꝛ tūc res iudicata ius facit.l.igenuū.ſ.de ſta tu ho.l.res iudicata.j.de re.iur. Tertio qñ ſeruus fugitiuus eſt apprehenſus ab alio.qa tunc perdo naturalē ⁊ ciuilē.l.i.§.per ſeruū q in fuga.ſ.e.vbi dixi. Quarto qñ bonafide cepiſſet ſe ge rere ꝓ libero:qatūc incōtinēti perdo poſ.l.ꝙ aūt.ſ.de liberali cā.l.ꝑ eū.§.i.j.e.alſ aūt ſi nō geſſiſſet ſe pro libero bonafide nec aufugit nec diu mala fide ⁊c.dūtaxat ꝑdo naturalē.l.ſi cui.§.lꝫ. ſ.de li.cā.dixi plenius in.d.§.ꝑ ſeruū q in fuga. Secūdo no.ꝙ ſola pendētia litis ſuꝑ cā liberali nō facit ſeruuꝫ interim haberi

2 ꝓ libero vt hic qđ facit hic ad.q.no.quā ſtati attingā. ¶ †Gl.

a ſuꝑ ṽbo diu querit quō hic accipit diu [a] ⁊ dicit.x.an.iter p̄ñtes xx.inter abſñtes.l.ſi cū fideicō.§.ariſto.q ⁊ a quo ⁊ ꝑ totū ti.C. de pſcri.lon.tē.vbi preſcriptio lōgi tp̄is eſt.x.an.iter p̄ñtes.⁊ xx.iter abſñtes.uti.d.toto tit.⁊ i.l.ſi ſuꝑ lōgi.e.ti.ſic accipit tp̄s

b diurnū.l.diurna.ſ.de lega. Alij.dicūt ſm gl.de bienio [b].l.que agros.C.de om.ag.deſer.li.x.vbi qui fuit negligēs in colēdo agrū tributariū patit penā:ut quilꝫ alius ꝓpria auctoritate igre di poſſit:⁊ ſibi colere fūdū.i.acqrere ſibi.pma opi.cōiter appro

3 batur ꝑ.d.§.ariſto.†Ex gl.no. ꝙ ſpacio.x.an.iter p̄ñtes.⁊.xx. inter abſñtes preſcribit ſeruus libertatē qđ ſequūtur doc.in.l.i. C.vbi cau.ſta.vbi Cy.⁊ alij Jnn.in.c.ii.de ſer.nō ordi.repro bata glo.in.l.ij.C.de preſcri.lon.tēp.dixi in.d.§.ꝑ ſeruū qui in fuga.ad.d.l.qui agros.dic ꝙ iſte ibi eſt fauore tributoꝝ ſpālē. deinde arguit de.l.ꝙ aūt.⁊.l.liberis.ſ.de lib.cā.vbi hr̃ ꝓ libe ro ſeruus ꝙ̃ primū cepit ſe gerere pro libero.dicit glo.hoc ueꝝ q̃tum ad hoc ut transferat onus ꝓbandi in aduerſariū qđ facit

ꝙ̃ primum

Additio. a ¶ Diu.not. ꝙ diu dr̃ decē niū.⁊ vide an ge.de are.l.§. ex nō ſcripto. in.iiii.col.inſt. de iure natu. gē.⁊ ciui.qñqꝫ ꝓ ãno ponit.l. i.§.qb°.ḋ fur. edi.qñqꝫ pro quatuor in.l. quãuis.C.de vſuris. Tho.

Additio. b.¶ Biēnio. adde tex.in.l. cū dñs.ff.loca. qñqꝫ eſt in ar bitrio iudicis ſm glo.⁊ bal. in.l.i.C.vbi cauſa ſtatus et bald.in.l.ſi ꝑ ea.l.x.qđe.C. mādati.⁊ in.l. cū tria.l.ii.co. C.de probatio nibus. Tho.

q̄ pͥmum cepit ſe gerere pro libero ſed q̄tum ad ꝓbandū dn̄m
poſ.ſua oꝫ atten̄di an diu uel ne geſſerit ſe ꝓ libero uel dic ītra cō-
traria loquūtur qn̄ bona fide cepit ſe gerere pro libero q: tunc
ꝓbat poſ.dn̄m incōtinenti.hic loqͥtur tex.qn̄ nulla cā uel rōne ce
pit ſe gerere ꝓ libero hec ſolutio ꝓbaẜ in.l.igiẜ.§.poſt.ff.de li-
4 be.cā.¶†Extra gl.Dy.tex.nr̄m inducit ad qōnē ualde nota-
bilem ⁊ quotidianā ſtatuto caueẜ ꝙ bānitus poſſit impune of-
fendi aliqs fuit bānitus puta ticino iſte petit ſe eximi ⁊ cācellari
a bāno q: dicat ſe nō iure bānitū uel ꝙ ꝓp pͥmū debeat rebanniri
q: ſic alio ſtatuto cauebaẜ lite pendēte ſup hoc fuit occiſus uel of-
fenſus ab alio an poſſit fieri impune ⁊ dicit tex.nr̄m facere ꝙ nō
oꝫ rebānitus per ꝯñs iſte nō oꝫ occidēs uel offendēs puniri q: lꝫ
pēderet lis ſup rebānitione.ideſt retractatione uel ſolōne banni
tn̄ nō hꝫ ꝙ ſit in poſ.rebānitionis ſicut hic ſuꝯs q geſſit ſe ꝓ libe
ro nō hꝫ pro libero anq̄ ſit ꝓnūciatꝰ liber ſic iſte nō hꝫ ꝓ exēpto
anteq̄ ſit ꝓnūciatū ſup eo.Tamē diſtinguit.an per viā applo-
nis interpoſite a ſn̄ia bāni petit rebāniri ⁊ retractari tāq̄ iniuſte
ſit lata tūc lite pēdente nō pōt impune offendi.l.i.poſt ꝓncipiū
in ff.nulla.ſ.nil no.app.pen.q: ſi poſſet iſte offendi iniuriaretur
talis appellās qḋ eē nō dꝫ q: applo ſuſpēdit vel reſcindit ꝓnun-
ciatū.l.i.in fi.ſ.ad turpil.l.furti.§.i.ff.de infa.l.ſi cā cognita.de
trāſa.c.veniētes.de iureiur.⁊ interim pendēte appel.nulla iniu-
ria oꝫ inferri appellāti per.d.l.i.iuxta pn̄.ſ.nil no.appel.pen.aut
aliter q̄ per viā applonis petit ſe eximi a bāno vt q: petit declara
ri bānū nullū tūc dicit ꝙ pōt impune offendi p.§.nr̄m ⁊ cū Dy.
trāſit ſimplr̄ Ray.hic Bar.ꝯo putat ħ vltimo caſu.ſ.qn̄ oꝫ ban
num nullū nō per viā applonis Dy.nō hn̄ dicere ſꝫ in pͥmo mē-
bro bn̄ dicit ꝙ ꝓbat per.l.cum ꝯo.in fi.pn̄.ff.de fideicō.lib.vbi
tex.vult ꝙ ille qui ſperat manumiſſionē ⁊ libertatē cōſeq dicatur
interim eē in quaſi poſ.libertatis ergo q petit declarari bānum
nullū cū ſperet ſe a bāno liberari oꝫ eē in quaſi poſ.liberatiōis bā
ni qḋ ꝯfirmat p.l.ſi qs filio exheredato.§.ꝙ ſi qs.ff.de iniuſto te
ſta.iūcto.§.ꝓcedēti vbi ita ſuſpēdit dictio nullitatis effectū ꝓce-
dētis ſn̄ie ſicut ⁊ ipſa applo.vn̄ ſi lata eſt ſn̄ia deportationis vel
alia ꝯ aliquē nulliter ⁊ ſi fuiſſet aliqua ille ꝯ quē eſt lata eſt priua-
tus factione teſti tn̄ ſi interim teſtm̄ fecit valet ꝓp dictionē nulli-
5 tatis ſic in.§.ꝓcedēti pōt interim teſtari ſi eſt aptū.†Tertio mo-
uetur Bar.per rōnē.l.debitori.ſ.de ꝯ.ſig.nā ſtatutū ꝙ banni-
tus poſſit impune offendi oꝫ intelligi de eo qui eſt recte ⁊ rite bā
nitus adeo ꝙ bānitus velit nolit poſſit offendi ſicut ille oꝫ debi-
tor a quo inuito pōt debitū extorq̄ri.ſecus ſi exceptionē hꝫ quia
tūc ꝓprie nō oꝫ debitor ſic hic cū pōt ſe tueri exceptiōe q: ſibi cō
petit facultas reſcindēdi vel retractādi bānū nō oꝫ ꝓprie banni-
tus a quo inuito nō pōt extorq̄ri facultas occidēdi impune An-
6 ge.ħ ſimplr̄ ſe remittit ad hic no.per Dy.⁊ Bar.†Imol.ħ tn̄
addit ꝙ vbi alr̄ ſn̄ia pōt exeq nō obſtāte exceptione nullitatis fal
lit tn̄ qn̄ exec.eſt irretractabilis tūc nō oꝫ exeq ſn̄ia nulla ex tali ex
ceptione que eſt irretractabilis alleg.deciſionē Pau.de liaza.in
cle.i.de re iudi.vbi voluit ꝙ q̄uis per illā cle.ſi ſunt tres ſn̄ie cō-
formes ⁊ petiẜ executio ſi oꝫ de nullitate nō impediẜ executio ſꝫ
oꝫ exeq ſed cauere oꝫ ille in cuius fauorē ſit executio ſi poſtea ap
paret eas nullas ꝙ reſtituet oē illud qḋ per executionē fuit conſe
cutus dicit tn̄ ꝙ hic nō hꝫ locū in executione irretractabili vt eſt
hic qn̄ vulneraẜ quis vel occidiẜ vnde talis ſn̄ia nō oꝫ exeq ꝓp ex
ceptionem vel dictionē nullitatis qḋ pꝫ ex mēte illius cle.cum di
citur ille in cuius fauorē ſit executio ſn̄iarum ſi poſtea appet eas
eſſe nullas reſtituat oē illud qḋ per executionē ſn̄ie conſecutus eſt
q: ħ cautio nō cōuenit executioni irretractabili.Et eādem limi-
tationem ad iura dicētia ꝙ exceptio nullitatis nō impedit execu
tionem ſn̄ie iuxta no.per Bar.in.l.iiij.§.cōdemnatū.ſ.de re iu
di.dedit ēt Bal.in.l.cum qui duas.C.de adul.⁊ Ang.in.l.fina.
C.ſi ex fal.inſtru.⁊ ibi ꝓprie loquūtur in terminis in qbus loqui
tur Dy.hic ⁊ plene ꝓbatur in.l.ij.iūcta.l.ꝓcedēti in fi.ff.de ſer.⁊
in.l.ſenatus in pn̄.ff.de offi.pſi.in rōne ſui.ibi tpe feriato ius di
ci oꝫ ⁊ diſpēſari debet ꝯ regulas iuris cōmunis quādo piculū eſt
in mora ꝙ eſt irretractabile vt ſi qs perit fame q: tūc poſtea fru-
ſtra ius ſibi fieri diceret in cā alimētoꝝ.Idem in ſimili no.Ly.in
l.ſi.in.ix.q.de compēſa.⁊ Bal.in.l.i.circa vlti.col.C.qui accu.⁊
in.l.ab executione.C.quo.ap.nō re.⁊ in.l.i.C.in integ.reſti.po-
ſtu.ne qd inno.Et ita in terminis nr̄is voluit Imo.in.l.q a la-
tronibus.§.i.ff.de teſta.⁊ in.l.nō ſoluꝫ.§.morte in penul.colū.
ff.de ope.no.nūcia.¶Rapha.cu.hic in iſto articulo putat opi.
Barto.verā eſſe pro qua alleg.l.nemo ꝙ.ff.de in integ.reſtitu-
tio.vbi dicitur ꝙ nemo vꝫ excluſus cui ꝓtor in integ.reſti.polli-
cetur dicit tn̄ ſe putare ꝙ opi.Bar.ꝓcedat quādo iuſte petebaẜ
tur bānum declarari nullū ſecus ſi iniuſte peteret bānum decla-
rari nullū aut rōne premij ſe eximi a bāno dico ꝙ iſtud idē fuit
de mēte Barto.hic nam dū alleg.l.debitor de ꝯbo.ſigni.intel-
ligit de bānito cui cōpetit aliqua exceptio ꝯ bānum ergo preſup
ponit ꝙ iuſte ſe dicit eximi de bāno ſecus ſi iniuſte vt q: nulla ſibi
competeret exceptio.vnde tūc nō loqͥtur Barto.fuit ēt ꝓdicta li
mitatio data per Bar.in.l.qui a latronibꝰ.§.i.ff.de teſt.Pau.
de ca.hic recitat opi.⁊ nihil firmat.Roma.hic diſtinguit ⁊ eius
diſtinctio videẜ fere per oīa Imol.in.d.l.qui a latronibus.§.i.
de iſto articulo tetigit Bal.⁊ Ang.in varijs locis.Bal.in.l.ij.
ad fi.in lec.ordinaria.ſupra de iureiuran.⁊ in.l.i.C.ſi a non com
peten.iudi.⁊ in.d.l.cum qui duas.⁊ in.d.l.qui a latronibus.§.
i.⁊ Bal.in addi.Specu.in titu.de ſenten.in.ix.colum.⁊ Bald.
in.l.lite.per illum tex.C.de libe.cauſa.⁊ in.l.appellatione.C.de
appel.⁊ in auctē.que ſupplicatio.C.de preci.impera.of.⁊ in.l.
i.C.de penis.⁊ in.d.l.ſi quis filio exheredato.§.ſed ſi qs.ſupra
de iniuſt.teſtamē.tāgit ēt Ange.in.d.l.cū vero.in pn̄e.ſupra de
fideicōmiſ.liber.⁊ ibi trāſit cū Bar.cum quo ēt trāſit ibidē Be-
nedic.de plumbi.⁊ cum limitatione tradita per Rapha.ħ.⁊ re
tuli ſupra.idem tenet Benedic.de plūbi.in.d.l.ſi cui.§.lꝫ de li-
be.cauſa ⁊ Ange.in.d.l.fina.C.ſi ex fal.inſtrumen.⁊ Saly.in.d.
l.cum qui duas vbi trāſit cum opi.Bar.Similem qōnem tāgit
Ioan.an.in titu.de accu.in tertia parte.§.fina.ſuper ver.ſed qd
7 ſi bānitus.†Puto concludēdum eſſe ꝙ ſi per viā appellationis
petitur reſcindi bānum indiſtincte ꝓcedat opi.Dy.⁊ Barto.vꝫ
ꝙ non poſſit interim offendi per ea que dicta ſunt ſupra niſi ap-
pellatio eſſet euidenter notorie friuola ⁊ fruſtatoria q: tunc non
ſuffragaretur appellāti.l.obſeruare.C.quorū appel.nō reci.l.cō
ſtitutiones.infra de appel.c.cum ſpāli de appel.c.romana.§.ſi
autem poſt eo.titu.lib.vj.intelligēdo tamē ſm ꝙ legiẜ ⁊ not.in
dicto.c.romana.Scdo vero caſu qn̄ petiẜ alr̄ q̄ per appellatio-
nem bānum declarari ſeu nullū retractari tūc diſtinguiẜ aut iuſte
hoc petitur ⁊ tūc ꝓcedat ſn̄ia Barto.q: ſtatutū dicēs ꝙ bānitus
poteſt impune offendi oꝫ itelligi de rite bānito.l.nō putauit.§.
non quouis.⁊ ibi hoc no.Bar.ſ.de ꝯſtab.⁊.d.l.iiij.§.cōdēna-
tum.ſed ſi iuſte nō petereẜ eximi a bāno.⁊ tūc aut euidēter cōſtat
per calūniam dici de nullitate bāni ⁊ hoc caſu nō debet ſuffraga
ri hic petēti.argumen.l.ij.C.ad.l.cornel.de fal.⁊.l.pe.⁊ fi.ff.de
procura.l.negociorū.ſ.de re iudica.Aut euidēter nō apparet di
ci de nullitate per calūniam ⁊ tūc ille qui eſſet in lite cum iſto pe-
tente declarari nullū nō poſſet pendēte lite offendere illū q: lite
pendēte nihil eſt inouandum.c.ſi.vt lite pēden.l.diximus.in pn̄
ci.ff.de excu.tutoꝝ.bene facit.l.ordinata.ff.de libe.cauſa ſaltem
in caſu noſtro in quo tractaẜ de executione irretractabili quo ca-
ſu ſuſpēditur executio ꝓpter dictionē nullitatis vbi alias non ſu-
ſpendereẜ vt dictum fuit ſed quo ad aliū qui nō eſſet in lite.for-
taſſe dōm videreẜ ꝙ poſſet impune offendi poſtq̄ veritate inſpe
cta bānum nō erat nullū ⁊ ſic ſtatutuꝫ de tali bāno debet intelligi
⁊ lis pendēs inter alios nō preiudicat tertio cum quo nō pendet
l.creditor.in prin.cum glo.no.ff.man.ēt ſi per viaꝫ appellatio-
nis a bāno petēdo bānum reſcindi lis pēderet vt in glo.c.roma
8 na.§.iter aliuꝫ prealleg.†Et eadem a diſtinctio ſeruāda videre
a tur quādo per viam reſtōnis in integrū petereẜ bānum reſcindi
quia etiā debebit diſtingui vt diſtinxi quādo petiẜ bānum decla-
rari nullum nō aūt debet dici vt dictū eſt quādo per viā appella-
tionis petereẜ bānum reſcindi q: in integrum reſtitutio pēdens
non ita extinguit ꝓnunciatum ſicut facit appellatio.l.illud.la ſe-
9 cunda ⁊ ibi hoc cōprobat Bar.per illum tex.ſ.de appella.†Ad
predicta ēt bene facit qḋ no.Inno.in.c.ſolet.ad fi.de ſenten.ex-
com.in.vj.eſt extrauagans ing̃tum voluit ꝙ ſi aliquis petat de
clarari ſn̄iam excōmunicationis fuiſſe nullā interim nō debet vi-
10 tari tanq̄ excōmunicatus pendēte lite.¶†Iuxta iſtam qōnem
querit Pau.de caſt.hic.⁊ in deciſum reliquit de alia.q.pone nō
dum eſt latum bānum ſed de ꝓximo ferēdum erat cōtra aliqueꝫ
an interim anteq̄ ſit bānitus poſſit impune offendi ſeu occidi ⁊
dicit videri ꝙ ſic ſicut Bart.in.§.nr̄o voluit in ꝓxi.q.ꝙ qui de
ꝓximo erat eximēdus de bāno habeaẜ pro exēpto.vt puniatur
ille qui offendit bānitum qn̄ ſup bāno pēdebat lis per viā appel
lationis ſm cōcluſionem Bart.ſ.ꝓxi declaratā.multo magis
in.q.nr̄a nōdum bānitus ſed de ꝓximo bāniendus oꝫ hēri pro
bānito vt liberetur a pena ille qui eum offendit.nam ħ caſus ſa

a ¶Et eadem de ꝓdicto art. vide per eūdē alex.cōſil.lxv.⁊ melius cōſi.lxxvii.in.iiij.libr.vbi oīa fere re fert q̄ ħ ponit. Additio.
¶Intelligē dictum bart.qn̄ iuſte iſte petebat ſe eximi a banno ſecus ſi iniuſte vide ꝓ̄ a ꝓbaci.ħ ⁊ mo der.⁊ vid bal.i.l.naturaliẜ.§.nihil cōe in pͥma cōbinatio ne⁊ ibi alleg.in xii.col.ibo.ol.

uerabilior eſt q: tractamus vt euitel pena.l.ſi preſco.l. interpta tionem de penis ⁊ dicit ꝙ.q.de facto pēdebat ⁊ vr̃ inclinare ꝙ non dꝫ puniri iſte occidēs mirabile eēt ſi verꝫ eēt. Pro eo poteſt adduci q: poſtꝙ eſt cōcluſum in cā iudicat de illo ſtatu ac ſi iam lata eſſet ſnīa.ita Bar.in.l.ſi mater.§.eādem in finalibus v̾bis. ſ.de excep.rei iudi.per.l.ſi rem.§.fin.ff.de euic.⁊ no.Cyn. in.l. alis.C.de his quibus vt indig. Bal.in.l.q̃uis indubitati per il lum tex.cum glo.C.de adul.expreſſe Bal.in.l.ſi pro ea.in.vj.q. C.man. vbi dicit ꝙ poſtꝙ fideiuſſor eſt condēnatus poteſt age re cōtra reum ꝑncipalem vt debeat eximere ⁊ liberare eum ⁊ ꝙ ſoluat.l.lucius.in fin.ff.man.⁊.d.l.ſi pro ea.poſtea dicit pone non eſt condēnatus fideiuſſor ſed de proximo erat ꝯdēnandus vtrum poſſit petere ꝙ eximatur ab obligatione ⁊ ꝑncipalis ſol uat.nam aliter regulariter non poteſt agere ⁊ dicit puto ꝙ ſic. per.l.q̃uis indubitati cum glo.C.de adulte.illa deciſio vr̃ mul tum ſtringere pro opin. Pau.contrarium puto verum ꝙ pro

a bo[a] ſi lata eſt ſentētia bāni cōtra iſtum nōdum bānitꝫ lata ſen tentia durāte termino.x.dierum datoꝝ ad appellādum auctē. hodie.C.de appel.non poſſet impune offendi q: iudicamus de illo termino ſicut de ſtatu cauſe qñ iam eſt appellatum ⁊ pendet appellatio.vnde nō debet aliqd inouari vt no.glo.magis com muniter approbata in.l.ex iudiciorum.ſ.de accu.⁊ in.l.i.in prin ci.ſ.nil.no.app.pen.⁊ ꝓbatur in.c.nō ſolum. de ap.in vi.⁊ in.l. poſt rem.§.i.ff.de tranſactio.multo minus debet poſſe offendi anteꝙ ſit lata ſentētia. Ad alleg.in ꝯtrium poteſt rñderi ꝙ habēt diuerſam rōnem q: paria ſunt eſſe latam ſentētiam ⁊ eſſe concla ſum in cauſa.ſcꝫ quo ad hoc vt nō poſſit vlterius cognoſci per iu dicem ſuper alijs producēdis non in alijs. Hoc hꝫ diuerſam ra tionem ſed ſi diceremus ꝙ ſi lata ſentētia.ſ.tēpora appellatio nis non poſſet impune offendi ergo nec ante latam ſentētiaꝫ qa poteſt eſſe ꝙ non ita pronūciatur ⁊ ſi pronūciatur ita tamē eſt.ſ.

11 tempus adhuc.x.dierum.¶ † Ultimo Pau.de ca.ꝟ dixit ꝙ il lud qđ hic dicit in materia.§.noſtri.⁊.§.per ſeruū qui in fuga.⁊ in.l.i.ff.e.vbi tradit quō ꝑditur poſ.ſerui. Limitat ipſe ⁊ fuit li mitatio Bald.in.l.i. in.v.col.C.de ſer.fugi.vbi voluit ꝙ hoc qđ dr̃ ꝙ dñs ꝑdit poſ.ſerui fugitiui vel ſubditi ſui apprehēſi ꝑ alium dicto.§.per ſeruū qui in fuga ꝓcedit niſi ipſe apprehēſus inuitus detineat ⁊ ſe gerat pro ſeruo antiqui dñi ſeu pro ſubdi to ſuo q: tūc ex eo qđ hꝫ animū redeūdi ad antiquū dñm.domi nus per eū retinet poſ.⁊ dr̃ eum poſſidere ⁊ non ꝑdidiſſe poſ.al leg. Bal.ſi rem mobilē.in fi.ſ.eo.l.arboribus.§.fi.alſ incipit.l. etiam.§.fi.ff.de vſufru. Eſſet notabile v̾bum ſi verum eēt tamē ſi bene inſpiciatur v̾ba Baldi ipſe aliter dicit q: ipſe dicit retinet poſ.incorporalē ſerui vel ſubditi gerētis ſe pro ſeruo ſuo vel ſub dito ſuo dicit poſ.incorporalē ſic ēt loqtur.d.l.arboribus.§.fi. vbi dicit ꝙ ſi p̄do poſſidebat ſeruū in quo habeo vſumfructum qui gerebat ſe pro ſeruo ad me pertinēte rōne vſufructus nō ꝑ do vſufructum lꝫ lōgo tēpore ſe gerat pro tali hec quaſi poſſeſ ſio incorporalis iuris vſufructus cōſeruatur quōcunqꝫ aliqs no mine vſufructuarij vtat.d.l.arboribus.§.nō ſolum.ſed poſ.cor poralis.i.poſ.ſui nō dico quaſi poſ.vr̃ ꝙ ſit deꝑdita eo ipſo ꝙ ſeruus detinet ⁊ apphendit per aliū per rōnem.d.§.ꝑ ſuū qui in fuga.⁊ hoc ꝓbare vr̃.d.l.arboribus.§.fin.vbi p̄do dicebatur poſſidere ſeruū. Nec ob.d.l.ſi rem mobilē.in fi.que vr̃ multum facere q: ibi in nulla parte dr̃ ꝙ fuerit apphenſus ab alio ⁊ fateor ꝙ ſi nō hꝫ animū redeūdi cōſeruat poſ.dūmodo non ſit appre henſus per alium ⁊ ad.d.l.ſi rem mobilem.dꝫ ſubaudiri maxi me vt dixi ⁊ per hoc reddatur expeditus iſte.§.

[a] ¶ Quod ꝓ bo. Adde ꝙ ſ motiuum fuit ang.l.§.nihil cōe.ꝯ bart.vt ibi refert alex. in.xxu.co.vbi parificat eē cō cluſum in cau ſa ſnīe ⁊ ibi ſu ſtinet barto.⁊ opi.pau.de ca ſtro vr̃ ſeq ce po.cōſ.vu.dñ alle.pau.de ca ſtro hic in hac materia.

1 Poſſidemus interdū animo nr̃o tm̃ interdum animo noſtro et corpore alieno interdum animo ⁊ corpore alieno.

2 Saltus dicūtur loca in quibus poteſt haberi vſus ⁊ fructus.

3 Paſcua ſunt loca in qbus pōt hēri vſus paſcēdi.⁊ alius fructus non percipitur niſi paſtura.⁊ differūt a pratis vt hic.

1 **Saltus.** † Poſſidemus interdum animo nr̃o tm̃ in terdum animo nr̃o ⁊ corꝑe alieno interdum animo ⁊ corpore alieno vt pꝫ per exēpla hic poſita.h.d.vſqꝫ ad

2 §.nerua. † Ad euidentiam premitte qui dicantur ſaltus dicun

3 tur enim loca in quibus haberi poteſt vſus ⁊ fructus. ¶ † Pa ſcua ſunt loca in quibus haberi poteſt vſus paſcendi.⁊ alius fru ctus non percipitur niſi paſtura.l.i.C.de paſ.pu. libro vndeci mo ⁊ in gloſ.⁊ in.l.nulla.C.de fun.patri.eod.libr.⁊ differunt a pratis quia prata dicuntur que talia ſunt ex quibus ꝑcipi poteſt fructus aliter ꝙ paſtura: qñ ſecari pōt herba.l.ſilua.§.fi.cū.l. ſe.de v̾.ſig. Caſus talis eſt: ticius hꝫ ſaltus hybernos qbus po tuit vti hyberno tpe: ⁊ ēt eſtiuos qbus potuit vti eſtiuo tpe: que ritur an iſtos ſaltus dicat poſſidere q̃uis ibi nō ſit corꝑe ⁊ oi tē pore dicat poſſidere eos ēt tpe quo eis non vtit ⁊ iuriſcōſultus dicit ꝙ ſic q: aio p̄t poſ. taliū reꝝ retineri: lꝫ certis tpibus corpo re eos relinquamus. Quñqꝫ dicit ꝙ ꝯtingit ꝙ nedū aio nr̃o reti nemus poſ.ſꝫ ⁊ corꝑe alieno: q: ut ſ. videmus qñ poſ.retinemus ſolo aio nr̃o: vt q: per ſeruū ⁊ colonū poſſidemus corꝑe eoꝝ re tinemus poſ.aio nr̃o: ſꝫ ſupiori caſu retinemꝰ poſ.corꝑe nullius. Nec ob.ꝙ poſ.quā retinemus per ſeruū nr̃m retinemus corꝑe ⁊ aio alieno: vt in rebus peculiaribus: q: dicit verū eſt ꝙ in illo caſu in quo acquirimus poſ.ignorāter dicimur eā hr̃e corꝑe ⁊ aio alieno: ſed qñ ſciēter nobis poſ.queſita eſt retinemus eā aio nr̃o ⁊ corpore alieno. In iſto.§.nō habemus difficultatē: ſed no.ca ſus in qbus poſ.eſt apud nos corpore ꝓprio ⁊ quando alieno.

1 Poſſeſſio rerum mobilium perditur vt infra.

2 Poſſeſſio mobilium rerum an perdatur per caſum.vel ſi aufu giat conſpectum noſtrum.

3 Poſſideri dicūtur fere in viuarijs iclūſe: vel piſces i piſcīnis in cluſi: non autem ſi ſint in magno ſtagno etiam noſtro.idem in feris exiſtentibus in noſtris ſiluis.

4 Poſſeſſio naturalis in rebus mobilibus quomodo perdatur.

5 Poſſeſſio naturalis rerum mobilium quomodo perdatur.

6 Poſſeſſio rerum mobilium perditur naturaliter: non ciuiliter ſi res non ſit ſub cuſtodia.

7 Piſcari licet omnibus in flumine publico: niſi domino illius lo ci piſcari prohibente.

8 Promittens dare ſtichum in kalendis auguſti ſub pena.ſi ſti chus ante kalendas moritur pena non debetur.

1 **Nerua.** † In rebus mobilibus excepto hoīe perdimꝰ poſ.ciuilē ⁊ naturalē eo ipſo qđ deſinūt eſſe ſub cuſtodia nr̃a ēt ſi ꝑ aliū nō ſint occupata: ſecus ſi ſint in cuſtodia nr̃a: lꝫ ignoremus vbi ſint habita diligēti inqſitione poſ.nālis hr̃i pōt: ⁊ ꝑ ꝯſuetudinē redeūdi cēſemur hr̃e cuſtodiā: ⁊ ſic poſ. hr̃e ⁊ ꝑ inundationē poſ.perdimꝰ.h.d.vſqꝫ ad.§.ſi rē. Caſus talis ē: vidi.ſ.qlr̃ retineat ⁊ perdat poſ.reꝝ imobiliū qd de rebꝰ mobilibus. Et rñdet iuriſcōſultus ꝙ excepto ſuo res mobiles poſſidemus qñ ſunt ſub cuſtodia nr̃a.adeo ꝙ ſi volumus natu ralē poſ.adipiſci poſſumus ⁊ dr̃ aio retinere ciuilē q̃diu ſunt ta liter ſub cuſtodia nr̃a.vt.ſ.ſed nālē n̄ dicimur hr̃e q̃uis ſint ſub

2 cuſtodia. † Ex quo infert ꝙ ſi pecus oberrare ceperit nō dicimus ipm ciuiliter poſſidere. Idē ſi vas ceciderit ꝙ nō poſſumus inue nire: q: perdimus ciuilē ēt ſi a nemine poſſideat: aliō ſi ſub cuſto dia nr̃a ſunt adeo ꝙ pñt inueniri fcā diligēti iqſitiōe: q: dr̃ ciuilis

3 apud nos remanere aio. † Ex quo infert ꝙ feras beſtias quas in viuarijs iclūſimus ⁊ piſces quas in piſcinas colligeremus dici mur poſſidere: ſecus in piſcibꝰ q ſunt in ſtagno q nō dñr a no bis poſſideri ēt ſi ſtangū eſt nr̃m vel a nobis poſſideat: qa ſunt in magna libertate. Idē in feris in ſiluis nr̃is exiſtibus: q: pñt eua gari ⁊ ſunt in libtate nāli nō dñr a nobis poſſideri: alſ ſequeret ꝙ q emit ſiluas videret poſſidere oēs feras i ea exñtes: ꝙ nō eſt dōm. Ex quo infert ꝙ aues quas iclūſimus.itē māſuetas poſſi demꝰ.vñ colūbe q̄ nr̃is edificijs euolāt: ⁊ ēt apes q̄ ex aluei nr̃is euolāt nō dñr a nobis poſſideri niſi qñ retinent ꝯſuetudinē redeūdi: q: tūc ꝑ hmōi ꝯſuetudinē dicimur poſ.retinere. Ultio dicit ꝙ ſi poſſideo fundū q poſtea a flumine inundat vel a mari occupat nō dr̃ poſtea a nobis poſſideri ꝓp hmōi inūdationem. ¶ Ex tex.no. in p̄n.ꝙ poſ.rei mobilis retinet aio nr̃o ita demū ſi eſt ſub cuſtodia nr̃a. Aliter quoqꝫ perdimus oēm poſ.⁊ ciui lē ⁊ nālē: ſecus i poſ.reꝝ imobiliū: q: retinemus ciuilē q̃tūcūqꝫ nālis nō ſit ſub cuſtodia nr̃a pꝫ i.l.cū poſſidere.§.q ad nūdinas ſ.eo.⁊ ex his q̄ no.ſunt ꝑ gl.in.l.i.in p̄n.ff.eo. ¶ Ibi ad nundi nas alius occupat domū meā: nō eſt ſub cuſtodia nr̃a: ⁊ tm̃ eam dicor poſſidere aio. In alijs mobilibus: ſecus huius ratio eſt q̄ colligitur ex.l.ſi rem mobilē.ſ.eo.vbi dr̃ ꝙ vilis ⁊ abiecta repu tatur poſ.rerū mobiliū: ⁊ vilior ꝙ rerū imobiliū: vñ ꝙ primū ne gligo ea cuſtodire perdo oēm poſ.eoruꝫ nō ſic in rebus immo bilibus: ⁊ plꝫ mihi hec differētia.lꝫ Rapha.cu.hic dicat ſi recte inſpiciatur non eē differentiā inter mobiles ⁊ immobiles: quia res immobiles etiam nō poſſidentur ciuiliter qñ deſinūt eē ſub cuſtodia noſtra vt hic in.§.labeo.qñ locus inundatur flumine

vel mari

vel mari q: eſt cē cuſtodiam nřam. Dico per hoc non debere re
ꝓbēdi oſiam ꝓdictam qi ſi nō ꝓbaſ p.l.labeo. ꝓbaſ p.§.ꝓdictū
q ad nūdinas vbi ſi eēt colonus meus in re mea retineo animo
meo ciuilē. naturalē corpore coloni.l.pegre.§.qbus.j.e.ꝛ.ſ.§.
ꝓxi.ſi nullū reliqui alius ingrediſ nō deſino ciuilr poſſidere eſt
veruz ꝙ ſi redeo ꝛ ille nolit me admittere ꝑdo ciuilē q̄ſi ſuſpicer
me poſſe repelli non pp cuſtodiam neglectā q̄ ibi nihil attendiſ
ꝛ ita ſentit iuriſconſultus in.d.l.ſi rem mobilem. dum denotat
quid ſpālitatis poſ. rerum mobilium quaſi ſit vilior q̄ īmobili
4 um.† Item ex iſto tex.no.ꝙ in rebus mobilibus ꝑdo naturalē ēt
ſi res ſit ſub cuſtodia mea qḋ pȝ hic dū dicit nāciſci poſſ. q̄ erat
ſub cuſtodia mea iā ꝓſupponit qui ꝑdidi vnā.ſ. naturalē dūmo
do ſit eē conſpectū retineo aūt ciuilē aio vt hic dū vř retineri poſ
ſeſ.i.ciuilis ꝛ dū oř nanciſci poſ.i.nālē vñ opȝ intelligere ꝙ reti
neo ciuilē animo qñ eſt ſub cuſtodia mea adeo ꝙ ſi volo poſſuȝ
5 nāciſci naturalē. † Et ex hoc tex. bñ probaſ duplicē eē poſ. cum
dicit retineri ꝛ nanciſci ergo due ſunt q: quā habeo non poſſum
nāciſci. Et dicit Pau. de ca. qḋ vř ſatis mirabile ꝙ ī rebus mo
bilibus non ꝑdam nālē nedum ſi ſum in loco ſed ēt qñ ſuȝ adeo
prope ꝙ de facili poſſum apprehendere rē q: dicor detinere na
turalē ſm glo.in.l.i.in ꝓn.ſ.vidiſtis ꝛ non ꝑdo eam quare non
ita dicendum ſit in rebus īmobilibus vt q̄diu poſſum de facilī
appꝛhendere rē dicar naturalē cuius ɔ̄rium hic probatur ꝛ non
dicit aliud. ℭ Puto ꝙ hic text. intelligatur ꝙ ꝑdo naturalem
poſ. rei mobilis q̄uis ſit ſub cuſtodia mea niſi adeo ꝓpe ſiȝ ꝙ
de facili poſſim eā appꝛhendere q: tūc lȝ nō ſit in conſpectu mī re
tineo naturalē p.l.clauibus.ſ.de ɔ̄hen.emp. q̄ ēt loquitur de re
bus mobilibus exiſtentibus in domo. facit q: ibi acquiro de no
uo concurrente voluntate tradētis multo magis retineo.l.i.§.
ꝙ aūt ait de ſupficie.l.pfe furioſo de his qui ſunt ſui vel alie.iu.
vñ hec.l.dȝ diſtingui ꝛ intelligi ſm.d.l.clauibus. ℭ † Glo.ſup
ꝟ.homine.oppo.de.l.pompo.in ꝓn.j.e.vbi non ꝑdo poſ.ſer
ui.lȝ nō ſit ſub mea coſtodia ꝛ tñ ſeruus eſt res mobilis dicit gl.
hic excipit de hoīe.i.ſeruo cuius retineſ poſ. donec ꝑ alium ap
6 ꝓhendaſ ꝛ ratio reddiſ hic in text. ℭ † Glo.ſup ꝟ.poſſideri.ḋ
qua poſ. loquaſ tex. noſter in ꝓn. ꝛ dicit ꝙ loquiſ de ciuili q: qñ
res mobiles ſub cuſtodia nřa retinemus ciuilē ſȝ ſtatim nālē ꝑ
dimus cū non ſit ſub pedibus noſtris vidiſtis de hoc no. pleni⁹
in.l.i.in ꝓn.ſ.e. ℭ † Gl.ſup ꝟ.oberrauerit q̄rit quid ſi pecus re
manſit in loco paſcue vbi poſitus erat ꝛ nō cepit oberrare vtrū
retineā poſ. ꝛ dicit ꝙ ſic. Vñ dicit Bar. hanc gl. facere ad q̄ōnē
de qua in glo.in.l.ſi quis tantā.in.v.q.ſcḋe partis ꝓncipalis.C.
vñ vi. vbi q̄rit an ſi animal vt equus relictus eſt in paſcuis tu ꝓ
pria auctoritate eū occupas an incidas in.l.ſi quis in tantā ꝛ di
cit ꝙ ſic qḋ verū eſt niſi ceperit oberrare alś ſi nō ceperit oberra
re retineo poſ. ſecus ergo ſi equus ceperit oberrare vt q: nō re
manſit in loco in quo fuit poſitus ad paſcendū q: tunc ꝑdita eſt
poſ. nec occupās ꝓpria auctoritate incidit in penā.l.ſi qs in tātā.
C.vñ vi. ſed in ɔ̄ſtitutione.l.ſi.C.vñ vi. q̄ loquiſ de dño occupā
te poſ. rei vacātis qñ a nemine poſſidebaſ. ℭ Gl.ſup ꝟbo deſi
nere.op.de.l.pōpo.j.e.vbi hř ꝙ lȝ res non inueniaſ tñ qs eā nō
deſinit poſſidere. vñ ſi pecuniā vel theſaurū abſcōdiſti in fundo
quē poſſidebas ꝛ non es memor de loco nō diceris deſinere poſ
ſidere lȝ nō inuenias de facili qḋ dȝ intelligi vt declaraſ per glo.
in.d.l.pompo.in ꝓn. ꝛ melius in.l.pegre.in ꝓn.j.e. vȝ aut facta
diligēti ꝑquiſitione nō pōt inueniri ꝛ ꝑdo poſ. ſic loquiſ tex.nř.
circa ꝓn. dū dicit de vaſe. Aut facta diligenti ꝑq̄ſitione pōt inue
7 niri ꝛ nō ꝑdo poſ. ℭ † Glo.ſup ꝟbo viuarijs q̄rit vtrū qḋ hic dř
feras beſtias ꝛ piſces ꝛc. hȝ locū ēt ſi viuaria iſta ſunt magni ſpa
cij ꝛ dř ꝙ nō. ℭ Dicit ang. hic ꝑ iſtā gl. ꝙ lȝ puſini dicanſ poſ
ſidere lacū peruſij tñ piſces non poſſident q: piſces exñtes in la
cu magno dñr eē in libertate ſua. Et refert Jo. de imo. ḋ Ja. de
rauē. dicere ꝙ q̄uis vbicūqȝ ſit licitū piſcari in flumine tñ hoc
dȝ itelligi. Niſi ꝓhibēte dño illius loci fiat.l. diu⁹ ꝛ ibi not.ſ.de
ſerui.ruſti.ꝑdio. q: me dño ꝓhibēte ḋ fieri nō pōt. ℭ Gloſ.ſup
ꝟ.ɔ̄ſuetudinē.ar.ḋ.l.nālē.§.pauonū.ꝛ.§.ceruos.ſ.tit.i. vbi ꝑ
do poſ. iſtoꝝ aialiū ad ꝙ dicit gl. ibi itelligiſ qñ nō hñt ɔ̄ſuetudi
nē redeūdi alś retineo. ꝛ adḋ circa.q. quā ī ꝓcedēti.§.recitaui.ſ.
referēdo pau. hoc. ſi qs ḋ ꝓprimo bānitus fuit occiſus an pote
8 rit ipūe occidi ꝛ tenui ꝙ nō. ℭ † Ultra ſupradicta addatis opi.
quā tēui.l.i. illa ſtipſone ſi kalē.j.ḋ ꝟ.ob. vbi. dixi ꝙ ſi kalēdis ti
bi ſtichū nō dederī cētū tibi ꝓmitto. añ kalē. ſtichus moriſ an in
cidā in penā certe nō: nec potes petere penā. Duo.n. ſunt in ſti
pulatiōe ꝙ ſtichus nō dareſ ꝛ qḋ añ kalē. nō dareſ. vñ opȝ expe
ctare tp̄s kalē. ſic hic añq̄ eueniat dies bāni. lȝ ɔ̄ſtet nō poſſe eua
dere illū. Tñ opȝ expectare diē bāni quo nō poteſt euadere.

1 Poſſeſſio naturalis ꝛ ciuilis perditur per inundationem fundi. limita vt infra.
2 Poſ. non ꝑditur ꝑ inundationē ſi inundatio eſſet ſm ritū ꝛ conſuetudineȝ regionis ꝛ ſine dāno poſſeſſoris: vt in egypto: vel in pratis que ſunt iuxta tanegrum.
3 Poſ. non perditur per inundinationeȝ: qñ inundatio poteſt pedibus calcari.
4 Poſ. non ꝑditur ꝑ inundationē qñ poſſeſſor preparat ſe ad prouidendum facere ceſſare iſtā inundationē: q: ſi facit ipſam ceſſare non priuatur ſua poſſeſſione.
5 Poſſ. an ꝑdatur ꝑ edificium vt ſi quis edificat in ſolo meo.
6 Preſcriptio an interrumpatur per inundationem.
7 Reſtitutio in integrum an poſſit peti per inundationem aquarum in fundo meo.
8 Preſcriptio ad hoc vt dicatur perfecta que requirantur.
9 Reſtitutio in integrum aduerſus preſcriptionem an ꝛ quando ꝛ cui concedatur.
10 Securitatem pleniſſimaȝ non dicitur quis habere qñ poteſt cōſuli per reſti. in integrum.

1 Labeo. Ex.§.labeo no.ꝙ ꝑ inūdationē fundi ꝑdim⁹
poſ. fūdi qḋ dicit bar. eē vtile pp interruptōes
ꝓſcriptionū. q: ꝑ talē inūdationē ꝑdiſ poſ. nālis ꝛ ciuilis: vt.j.in
gl. ℭ Si itterūpiſ ꝓſcriptio. ergo ꝑdiſ ciuilis ꝛ nālis: alś ſi natu
ralis tñ ꝑdereſ ꝓſcriptio nō iterrūpeſ. q: ad ꝓſcriptionē ſufficit
2 ſola ciuilis poſ. vt dcñ ē.ſ.e.l.§.ex ɔ̄rio. † Hoc tñ limito vobis
vltra doc. verū ſi iſta inūdatio eēt ſȝ ritū ꝛ ɔ̄ſuetudinē regiōis ꝛ ſi
ne dāno poſſeſſoris. vt ī egypto vel ī pratis q̄ ſunt iuxta padū. vt di
cit bal. alibi qm̄ lȝ ſepenūero ɔ̄tingat īundari prato ſitiēti vř ex ar
te vel īduſtria: vt ſi iundanſ gřa oleꝝ vel cauliū nō ꝑdiſ poſ. nec ī
terrūpiſ ꝓſcriptio. q: cū hec iundatio afferrat vtilitatē poſſeſſori nō
dȝ dici ꝑdi poſ. ar.l.i.C. de alluuio. ꝛ palu. Qḋ dicit eē no. ꝓ pra
tis exñtib⁹ iuxta padū: vt ſi qs allegat ſe ꝓſcripſiſſe poſſum⁹ itelli
gere an ꝓſcriptio ſit iterrupta ꝑ inūdationē. ita bal. in.l. vnica. in
3 xxxiij. col. C. de ɔ̄feſ. † Pōt ꝑ hoc ſuare dcm̄ Ja. de rauē. qḋ ſe
qſ imo. in.§. nerua.ſ.e.l. q: dicit ꝙ hic tex. dȝ itelligi qñ ē talis ī
undatio ꝙ fundus nō pōt pedib⁹ calcari. alś nō eſt iterrupta pre
ſcriptio nec deſinit poſſeſſor poſſidere q̄ſi non videaſ expulſus de
poſ. ꝛ hec eſt ſcḋa limitatio ad tex. nřȝ. ꝛ puto ſm iſtā itelligi limi
4 tationē bal. in.d.l.i. ℭ † Tertio mō pōt limitari vt puta qñ ſecu
ta iundatiōe incōtinēti poſſeſſor ꝓparat ſe ad ꝓuidēdū facere ceſſa
re iſtā iundationē. q: ſi ita prouidet ꝛ cum effectu facit: nō vide
tur deſijſſe poſſidere ꝛ ſic nō ē iterrupta ꝓſcriptio. ℭ Hoc ꝓbo
ꝑ id qḋ not. in ſi. in.l.iii.§. cū igiſ.j. de vi ꝛ vi ar. ꝑ gl. vbi ſi qs eſt
expulſus de fundo. ita ꝙ nō pōt pedibus eū calcare ꝛ ꝓparat ſe
incōtinēti ad recupandā poſ. ꝛ ita facit in effectu ꝛ expellit expul
ſorē ſuū nō dř ꝑdidiſſe ciuilē. adeo ꝙ nō eſt interrupta ꝓſcriptio
5 l.q poſſeſſionē. cū gl. de vi ꝛ vi ar. ℭ † Facit etiā iſte tex. ꝛ ita alle
gaſ ꝑ Cy. ꝙ ſi qs edificat in area a me poſſeſſa q: factū eſt ibi edi
ficiū ꝙ dicar deſinere poſſidere vbi eſt edificiū. q: ſicut ſi eſt occu
patus fundus ꝑ inundationē nō dicor poſſidere poſſ. ſic ꝑ opis
ɔ̄ſtructionē. hoc no. Cy. in.l.ſi.C. de rei vēdi. q: ꝑdiſ vſufructus
ꝑ talē ɔ̄ſtructionem.l.repe.§.ſi.ſ. qui. mo. vſufruct. amit. multo
magis poſ. que facilius ꝑdiſ q̄ vſufructus. q: nō vtēdo nō ꝑdo
vſufructū niſi vt tradiſ in.l. corruptionem. C. de vſufru. Itē aio
non perdo vſumfructum tanq̄ ſit pars dominij in.l. ſi quis vi.
§. differentia. infra eodem. ſic in.§. in amittenda.ſ. eadem lege.
6 ℭ † Gloſa ſuper verbo deſinere me poſſidere querit vtrum per
inundationem interrumpatur preſcriptio. ꝛ dicit ꝙ ſic. lege na
turaliter.§. primo. infra eodem. deinde querit an detur reſtitu
tio in integrum aduerſus interruptionem per inundationem fa
ctam. glo. hic arguit ꝙ ſic per.l.i.§. ſi quis propter.j. de vi ꝛ vi
arma. vbi ſi quis eſt vſus hoc anno ſeruitute itineris. poſtea eſt
impeditus quominus ſequenti anno vtatur an competat ſibi in
terdictum de itinere actuqȝ priuato. quod competit ei qui iſto
anno aliquo tempore vſus eſt.d.l.i. in princ. dicitur ibi ꝙ datur
reſtitutio in integrū. q: ꝓpter impedimētuȝ facti nō potuit vti.
vñ reſtituiſ ad facultatē agēdi quā ꝑdidit. dicit tñ gl. ꝙ ibi iā fuit
ius queſitū. vñ agēs tractat de dāno vitādo. ſecus ſi tractaret de
lucro. vt hic. q: tractat de lucro. q: nōdū erat cōpleta preſcriptio

vel vſuca. vñ aduerſus preſcriptionẽ non completaȝ non debet dari reſtitutio in inte. ſed vbi tractat de dãno vitãdo dał reſtitutio ſicut ⁊ datur maioꝛ abſenti. l. deniqȝ. la. ij. cũ. l. ſequen. ſ. ex q cau. ma. all. l. ꝓce. q̃ melius facit vñ. glo. tȝ ꝙ nõ põt petere reſtõnẽ in inte. p. l. ſciendũ. cũ duabus. ll. ſequen. ſ. q. ex cau. ma. ⁊ illã opi. cõiter ſequunł docto. hic. ꝑ quo allegãt. l. ſi ius cui res cõmodata. §. i. j. de fur. vbi nõ põt quis intereſſe petere eo qꝫ lu-
7 crũ non acqſiuit eo quia non preſcripſit quia tunc tale lucrum nõ hꝫ in ꝯſideratione. † Et eandem opi. tȝ glo. in. l. i. in ꝟ. xi. an. C. de anna. excep. ⁊ cũ illa cõiter doc. trãſeunt ibi. Et limitał niſi pauci dies defeciſſent ad ꝑficiendã ꝑſcriptionẽ tpe q̃ interuenit inũdatio qꝛ tũc rõne talis tpis põt peti reſtõ in inte. ꝯ hoc ĩpedimẽtũ ſupueniẽs p inũdationẽ. Hoc tȝ Dy. in. d. l. q fundũ. §. q bona. j. ꝑ empto p gl. in. l. i. §. q aũt vi deiectus. j. de vi ⁊ vi ar. ⁊ facit ꝙ ibi in ſimili no. glo. q̃ vult ꝙ ſi qs eſt deiectus vel expulſus de poſ. ⁊ pauci dies deficiẽt ad cõplendã ꝑſcriptione poteſt agi ꝯ deijciẽtẽ ad intereſſe. et dãnũ qđ ꝯſequił iſte ex iterruptione iſta p iſtã deiectionẽ. alle. iar. l. rerũ mixtura. §. labeo. j. tit. i. dũ lra ibi vult ꝙ ſi qs poſſidet lapides vel cemẽta. ⁊ pauci dies deficiebãt ad ꝑficiendã vſuc. tãdẽ lapides in edificio poſuit ꝯſtruẽdo domuȝ. dł ibi ꝙ ꝑficił vſuca. q̃tuncunqȝ non videał ꝓprie poſſidere cemẽta ⁊ lapides ille q totũ poſſidet tñ qꝛ pauci dies deficiũt hꝫ ꝑ cõpleta. ⁊ tranſit Jmo. hic cũ hac limitatiõe. ⁊ clare Ang. in. d. l. i. C. de anna. excep. ⁊ Ang. in. d. l. ſi res cõmodata. §. i. j. de fur. Sȝ Raph. cu. hic ⁊ i. d. l. q fundũ. §. i. ꝑ empto. reꝑhendit iſtã limitationẽ qꝛ ſi pauci dies deficiũt adhuc nõ conceditł reſtitutio p allegata in gl. Nec ob. d. §. labeo. q eſt fundamentũ huius limitationis vbi ſi nõ ſinglr ⁊ in ſpecie poſſidebat lapides in edificio poſſidebat tñ in vniuerſo poſ. poſſidẽdo domũ ſic loquił ibi ſed hoc nõ poſſidebat nec in genere nec ĩ ſpecie nec in vniuerſo nec in ſingulari poſt interruptionẽ. vñ nõ põt dici modicuȝ tps eẽ in ꝯſideratione ⁊ p ꝯñs poſſe reſtituí ſatis vł hec rñſio colorata. Tñ hoc nõ obſtãte vł cõis opi. defendi poſſe qꝛ in ꝓpoſito nr̃o illa modicitas tpis vł eẽ in ꝯſideratione nõ aũt ꝙ in caſu. d. §. labeo. res fuerũt in vniuerſo poſſeſſe. Declaro. §. labeo. ꝓbat iſtã limitationẽ. nã vł ꝙ ibi nõ poſſit dici niſi ꝙ modicitas tpis videał eẽ q̃ hoc cauſet. i. ñ factã iterruptionẽ qꝛ q poſſidet domũ dł ꝓprie poſſidere ea de qbus ꝑſcribendis agił vt lapides ⁊ cemẽta. l. q vniuerſas. in ꝑn. j. e. vñ nõ põt dici ex poſ. domus eẽ cõpletã ꝑſcriptionẽ lapidũ qꝛ lapides nõ poſſidenł vt declaraui vobis i. l. i. i ꝑn. ⁊ i. §. ſi iuſſeri. ſ. e. dũ allegaui. l. q vniuerſas. j. e. ꝯ Bal. i. l. de his. C. de fur. ⁊ p ꝯñs poſ. domus nõ ꝑficit ad vſuca. cemẽtoꝝ ⁊ lapidũ. Cũ ergo ibi dł ꝙ hꝫ rõ reꝝ q̃ cepit vſucapere iſte ſi pauci dies ſupant ꝙ eẽt cõpleta: pȝ ꝙ iuriſcõſultus ibi ſe fundat i paucitate dieꝝ. ſcđo in caſu. d. §. labeo. dato ꝙ vniuerſo poſſidebat lapides poſſidẽdo domũ ꝑfecta eſt ibi vſucapio abſqȝ illa reſtõne in integꝝ p illã poſ. confirmatã ſȝ hic dł reſtõ in integꝝ pp ĩpedimẽtũ qñ pauci dies ſupſunt q̃ſi dicał q̃ſi ꝑſcripſiſſe ſȝ in. §. labeo. nõ fuit neceſſaria re-
8 ſtitutio in integꝝ qꝛ in vniuerſo poſſedit. ¶ † Et in pratica non eſſet ab iſta opi. doc. tanq̃ cõi diſcedendũ. Limitat tñ Ro. hic cõem opi. doc. verã ꝑterq̃ in preſcriptione longiſſimi tpis. xxx. annoꝝ vel vltra q̃ſi cum iſta ſit pluriuȝ odioſa hꝫ conſideratio tpis de momento ad momentum. ⁊ ſic ſi paucum deficit ita impedit ac ſi plurimum deficeret ſȝ aliud ſit in preſcriptione longi tpis vel vſucapione vbi requirił titulus ⁊ bona fides alle. gl. i. l. in vſuca. in ꝑn. j. de diuer. ⁊ temp. preſcri. ⁊ in. l. iij. §. minoꝛe. ſ. de mino. vbi no. ꝙ ſufficit diem vltimam cãm vel preſcriptiõis eſſe incohatã vt dicał perfecta vſuca. ſeu ꝑſcriptio ſȝ vltima dies non ſit cõpleta. ſec⁹ dixerunt gl. preallе. in preſcriptione longiſſimi tpis vbi opȝ vltimam diem ex toto eſſe completam ad hoc vt habeatur pro completa ⁊ illas gl. ſequunł doc. in dictis locis
9 allegant. l. in oĩbus. la. i. de ac. ⁊ obli. vbi ẽt per Bar. ¶ † Uidiſtis an pp impedimentum ſuperueniens circa ꝑſcriptionẽ ⁊ impediens preſcriptionẽ compleri ꝯcedał reſtõ in integꝝ. modo põt dubitari an ecõtra aduerſus leſionem ſurgentẽ ex ꝑſcriptione quam ego ꝯ quem ꝑſcriptum eſt non interrũpi ĩpeditus aliquo impedimento ꝯcedał mihi maioꝛi reſtõ in integrũ puta ob ctus probabili ignoꝛantia vł abſentia nõ potui interrũpere preſcriptionẽ p citationẽ vel litis ꝯteſtationẽ iuxta. l. cũ notiſſimi. i ꝑn. C. de ꝑſcrip. xxx. anno. l. ſi. ſ. de eo p quẽ fac. eſt in ꝑn. veruȝ poſſuȝ petere reſtõnẽ in integrũ. gl. no. in. l. i. C. de pa. po. ꝙ cõiter legiſte non allegant. ⁊ in. l. ſi partẽ. §. i. in ver. non vtendo. ſ.

a ¶ Jn. l. cũ filius adde que ibi ponũł modo. ⁊ maxime ale. ⁊ alii. ⁊ ibi dicam. tho.

b ¶ Sepe ỏ facto. hec forte pcedũt de iure ciuili ſm ꝙ in ꝑſcriptione lõgiſſimi tpis nõ requirił de neceſſitate titulus vȝ bona fides vt i. l. cũ notiſſimi ỏ al le. ſȝ ỏ iure canonico ſȝ ꝙ i omni parte tẽporis ad preſcribẽdũ requirił bona fides vt i regula poſſeſſoꝛ ỏ re iu. li. vi. nõ puto hec pcedere p ea q̃ hñr in. c. fin. ꝑſcrip. vbi oĩno vide p canoniſtas. Ant. Fran.

quẽadmodum ſer. amit. voluẽt ꝙ ſi rõne ignoꝛantie quis ſenſit dãnum preſcriptionis vel tale impedimentũ pp qđ non interrũpit ꝑſcriptionem eſt ſufficiens cã ad reſtõnem dãdã ꝯ ꝑſcriptionẽ decurſaȝ. Jdẽ voluit bar. in. l. i. §. ſi qs adi pp. j. de itl. actuqȝ ꝑua. ⁊ Spe. in ti. de ꝑſcrip. §. i. ꝟ. pone colonus. in varijs locis
a doct. hoc tenuerũt ſoleo ego de hoc dicere in. l. cum filius [a]. §. in hac. j. de ꝟ. obli. vbi melius cadit qꝛ qdam ꝯriũ tenent vt bal. in. l. i. in. xxiiij. oppo. C. q admi. ⁊ Pet. de anc. vȝ ꝙ non petał reſti. in inte. ſum ſolitus tenere ꝑma opi. ⁊ eã cõpꝛobare ⁊ rñdere ad allegata in ꝯriũ. Jtẽ ſum ſolitus tenere ꝙ illa ꝯcluſio. ſ. data. ſ. ꝙ aduerſus ꝑſcriptionẽ rõne ignoꝛantie deł reſtõ in integ. non hꝫ locũ in ꝑſcriptione. xl. annoꝝ. qꝛ illa parit pleniſſimã ſe-
10 curitatẽ vt. l. oẽs. C. de ꝑſcrip. xxx. anno. ¶ † Jtẽ q non dł hꝫre pleniſſimã ſecuritatẽ qñ põt conſuli p reſti. in inte. ſm gloſ. in. l. au ꝑioꝛ. §. permittił in glo. ma. ſ. de mino. ſufficit remiſſiue dicere nec hoc vltimum membrum firmo. Eſt notabile verbuȝ ſi
b verum eſſet ⁊ occurrit mihi ſepe in facto [b].

1 Furtum non contrahitur ſine contractatione per quam dñs poſſeſſione priuatur non autem priuatur per malignum an. mũ detinentis.
2 Poſſeſſiõe rei mee apud te poſite an priuer tua negatione.
3 Conductoꝛ denegans ſoluere penſionem domino dicitur eum ſpoliare ſua poſſeſſione.
4 Furti pena tenel qui ꝑſtat auxilium ⁊ opẽ furi in cõmittendo furtum lȝ preſtans opem furto fur non dicatur.
5 Poſſeſſio mutatur ſex modis vt. j.
6 Poſſidere non dł depoſitarius vel cõmdatarius.

1 Si rem. † Furtũ non ꝯhił ſine ꝯtatione per quã dñs poſ. priuał nõ aũt p malignũ aĩum detinẽtis qꝛ ſibijpſi nemo poſ. cãm mutare põt extrinſeca cã nõ accedente h. d. vſqȝ ad. §. genera. ¶ Caſus talis eſt depoſui apud te librũ tu furti faciendi cã portaſti eũ ad hebreũ ꝯtaſti de loco ad locũ an deſinã ego dñs hunc librũ poſſidere ⁊ iuriſconſultus dicit ꝙ ſic qm ꝯtał aĩo furti faciendi ſed ſi nõ ammoui de loco ſed habui tm̃ animũ inficiẽdi depoſitũ dicit ꝙ nõ pdit dñs poſ. qꝛ furtũ nõ ſit ſine ꝯtatione iđ nõ põt dici pdi poſ. illius rei tanq̃ eſſe fecte furtiue. Jn ver. illud ſubdit ꝙ nemo ſibijpſi cãm poſ. mutare põt ⁊ hoc facit dubiũ circa ꝑmã q̃ſtionẽ qꝛ depoſitarius detinet nõ aũt poſſidet ⁊ ſi ꝯtat vł ꝙ nõ amittat dñs poſ. qꝛ põt ꝯtentatoꝛ fieri poſſeſſoꝛ dicit tñ ꝙ nõ põt quis ſibi mutare cauſaȝ poſ. niſi cã extrinſeca ſupueniat vt qñ depoſitarius ꝯtat rẽ cã furti faciendi q̃ ꝯtatio eſt ſufficiẽs cã amiſſionis poſ. dñi ⁊ ille rem poſſidet tanq̃ furtiuã. Jdem dicit ſi librum cõmodaui vel i dpoſitum habui eũ vendidit vel donaui qꝛ põt mutari cã poſ. vñ iſte qui nũc poſſidet dł poſſidere ꝑ emptoꝛe vel pro donato. † Ex iſto tex. in. §. ſi rem No. ꝙ ſolo aĩo furtum non cõmittił vt hic ⁊. l. i. ⁊. l. ſi qs vxori. §. neqȝ vero. j. de fur. vnde p ſolã inficiatio-
2 nẽ rei depoſite non ſit furtuȝ. ¶ Scđo ex eodẽ tex. no. ꝯtis ⁊ vtilius ꝙ p denegationẽ poſ. rei mee apud te depoſite non priuas me poſ. mea ita vł lra nr̃a velle. Sed in ꝯriũ adducit Raph. cu. l. ſi qs rem. j. eo. ⁊ rñdet ipſe ſe putare ꝙ per denegationẽ reſtitutionis rei depoſite vel cõmodate ſeu locate ⁊ ſic de ſingulis dicał denegans priuare dñm ſua poſ. p. d. l. ſi quis rem. ⁊ per tex. in. l. colonus. ⁊ in. l. cũ fundus. j. de vi ⁊ vi. ar. ⁊ ad iſtũ tex. rñdetur ꝙ hic nõ fuit denegata reſtõ rei depoſite qꝛ nec fuit petita ſȝ ſolũ depoſitarius hic habuit animũ inficiendi depoſituȝ nõ aũt petendi denegauit reſtituere qꝛ nõ fuit petita ⁊ ita tȝ ipſe hic. aũ q̃ viderem Raph. vidi. d. l. ſi qs rẽ ⁊ Cy. ⁊ alios quos dicã infra tenentes idẽ ꝙ raph. p. d. l. ſi quis rẽ. ¶ Uñ aduertendũ eſt qꝛ glo. in. d. l. ſi quis rẽ. oppo. de iſto tex. noſtro ⁊ ſe remittit ad notata hic. ⁊ Jmo. in. d. l. ſi quis rem. dicit ꝙ iſte tex. limitał p illã. l. hoc modo qꝛ ſi res ſit in ꝑñtia ⁊ deponens ſeu cõmodans aut ſilęs velint apphẽdere poſ. rei ſue ⁊ depoſitarius non pmittat apprehẽdere verũ eſt ꝙ ꝑuatur poſ. ſua antiquus poſſeſſoꝛ ita intelligił. d. l. ſi qs rem. ſecus ſi res non ſit in ꝑſentia. qꝛ tũc p ſolã denegationẽ nõ priuabitur vt hic. ¶ Mouetur qꝛ videm⁹ ꝙ etiam in re imobili ſi dñs velit redire ad rem ſuam. ⁊ fundum a ſe animo poſſeſſum ingredi ⁊ alius non patitur euȝ ingredi dł eum priuare poſ. l. poſſidere. §. fina. cum. l. ſeq. j. eo. ſic ẽt dicamus hic re mobili ⁊ videtur hec reſponſio aliqualr violare text.
3 in. d. l. ſi quis rem. ¶ † Uñ pro opinio. Raphael. ỏ allego tex. in. l. i. §. queſitum. in ſi. j. quo. lega. per quem tex. ⁊. d. l. ſi qs rẽ

et per

ꝛ per.d.l. colonus.ꝛ.d.l.cum fundus. Cyn.in.l.comperit.in iij.q.C.de pſcrip.xxx.anno.aperte firmat ꝙ ꝯductor denegās ſoluere pēſionē dño dr̄ eū ſpoliare* poſ.ita ēt dicit ange.i.l.male agit.C.de pſcrip.xxx.ann.ꝛ bald.i.l.ſi qs ꝯductiōis.C.loca. Idē ēt voluit bar.in.l.ſi.p illū tex.i ṽ.eō.i pn.ſ.de pcario.ꝛ ſic apparet ꝙ cy.i.d.l.cōperit.nō itelligit.d.l.ſi qs rē eo mō quo ſ mo.intelligit puto igiſ veriorē opi.Cy.ꝛ reliquoꝝ quā tꝫ Rapha.cu.ḋ quā ꝯfirmo p.l.pōp.i ſi.ā.ti.i.vbi idē pbari vr̄ nō violādo tex.ēt iteruertere dr̄ dñi poſ.denegādo reſtōnē. ¶ Ex.§.illud no.ꝙ depoſitarius ꝛ cōmodatarius nō poſſidēt.vt hic.ꝛ.l.lꝫ.§.rei depoſite.ā.depoſiti. ¶ Uenio ad glo.i ṽbo manere.q op.ḋ.l.ſi rē mobilē.ſ.e.vbi p denegationē reſtōnis vr̄ puari do minus poſ.ꝛ dicit ꝙ ibi ex loco mouit.ꝛ ſic furtū cōmiſit.vl̕ alr dicatis vt pꝫ ex pxime dictis p.l.ſi qs rē.ꝛ.d.l.i.§.qſitū.ā.all. ¶ † Gl.ſup ṽbo admittaſ.ar.ḋ.l.q ſeruo.i pn.ſ.de fur.qꝛ hic dr̄ qḋ nō ſit furtū ſine ꝯtatiōe.ꝯ ſi qs pſtat opē vl̕ auxiliū vel cōſiliū furto.lꝫ nō ꝯtctet rē teneſ furti actiōe.gl.dicit fallit in eo q pſtat auxiliū vel ꝯſiliū furto. ¶ Poteſtis ēt rñdere.ꝙ ille q pſtat opē vel auxiliū vel ꝯſiliū ꝛ nō ꝯtctat rē nō dr̄ fur nec furtū cōmittere.§.interdū.vbi lr̄a inſti.de ob.q ex deli.na.bñ verꝫ eſt ꝙ furti teneſ.tñ nō dr̄ fur nec furtū cōmittere.l.is q opē.ꝛ ibi no.ſ.ḋ fur.iura hic alr rñdent.vꝫ ꝙ lꝫ nō ꝯtctet rē opē pſtās.vel auxiliū vel ꝯſiliū.tñ qꝛ accedit cū ꝯſilio ſuo pncipali facto ꝛ pncipali delinquenti qꝛ acceſſoriū ſapit nām pncipalis.l.cū pncipalis.ſ.de reg.iur.ꝛ in regula acceſſoriū.de re.iur.in.vj. Precedēs tñ vr̄ melior. ¶ † Glo.ſup ṽbo mutare poſ.dic ſi poſſideo p ēptore ꝛ ꝯſtituo i aīo meo poſſidere p donato nō imuto mihi cāꝫ poſſeſ.ſ.nō ſupueniente donatione. ¶ Gl.ſup ṽbo poſſe.ſe remittit ad no.in.l.cū nemo.C.e.vbi hr̄ de mutatōe poſ.q ſit ſex modis ꝛ oībus ſex modis mutatio poſ.eſt pbibita.vt in gl.niſi ſupueniat cā mutādi qꝛ tūc eſt pmiſſa.vñ ſit de iuſta cā i iniuſta p l.dā poſſideſ.i pn.ſ.e.ſꝫ nō dicimur poſſe mutaſ ḋ iuſta i iniuſtā qꝛ iuſta attendimus initiū ꝛ ſatis eſt ꝙ a pncipio bonamfidē et iuſtū titulū qs habuerit ḋ iure ciuili.ꝛ lꝫ ſupueniat ſcia rei aliene tñ nō mutaſ de iuſta i iniuſtā qꝛ attēdiſ initiū ſolū.vt i.l.ſequiſ §.de illo.l.iuſte.§.ꝛ ſi poſſeſſiōis.ſ.ti.i.d.l.clā poſſidere i pn.ḋ iure cano.aliud eſt vt dicā i.d.§.genera. ¶ † Gl.ſup ṽbo mutare.dicas ꝙ hec nō dr̄ mutatio.qꝛ depoſitarius vel cōmodatarius nō poſſidet vt hic tex.clare dicit.ergo ſi eā emit a dño non dr̄ mutare cāꝫ poſ.qꝛ tex i.l.nō ſolū.§.qḋ vul.ſ.ti.i.dicit ꝙ ſupueniēte iuſta cā poſſum mutare.hic ſupuenit iuſta cā ſicut q poſſidet rē vel detinet ꝛ ꝯtaui mutat ſibi cāꝫ poſſidēdi ꝛ efficiſ poſſeſſor lꝫ iniuſtus ꝛ ſpoliat dominuꝫ poſ.ſua.dicit glo.nō dr̄ mutare cā poſ.qñtū eſt reſpectu regule pbibētis ꝙ nemo pōt ſibi mutere cāꝫ poſ.ꝯ illā pbibitionē nō fecit q itelligiſ.ſ.nulla cā extrinſeca ſupueniēte.ſꝫ hic ſupuenit cā.ſ.qꝛ emit a dño vel donata ſibi eſt a dño.eſt cā ſupueniens.ſꝫ regula loqſ qñ ex ſolo aīo vult ſibi mutare cām qꝛ nō pōt vñ hic i ſi.nō ſit ꝯ dictā regulam qꝛ hic ſuperuēit cā extrinſeca pp quā hũ pmittiſ mutare.vñ rō q eſt hic in ſi.nō eſt bona.qꝛ qūis a pn.nō poſſideat.tñ ſi ſupuenit cā icipit ſibi poſſidere.vt ex cā emptionis vel donatiōis.d.l. nō ſolū.§.qḋ vul.ſ.ti.i.vñ eſt bona rō.qꝛ hic extrinſeca ſupuēit vel ſcḋo dicit glo.hec rō de q in tex.eſt bona ſic intelligēdo q nō poſſidet vt cōmodatarius vl̕ depoſitarius ppie accipiēdo non pōt mutare ſibi cām poſ.qꝛ pmo nō poſſedit ſed detinuit.nam nō pōt eē mutatio de vna cā poſ.in aliū ſec9 ſi pmo poſſidet qs ex vna cā qꝛ ſupueniente noua cā poſ.pōt ſibi mutare.ſꝫ hic large pōt dici mutari.qꝛ mutauit de nulla in aliquā pma fuit nulla qꝛ detinuit nūc poſſidet p emptore vel p donato. Utraqꝫ ſtare poteſt ꝛ quo ad effectum non differunt.ſed quo ad verba ſic.

Poſſeſſionū vnū eſt gen9 ppie loquēdo lꝫ qlitates ſint plures.
Poſſidere titulo pro ſuo qñ quis dicatur.
Miſſio ex primo decreto ꝛ ex ſcḋo qñ dicaſ fieri ꝛ qūo fiat.
Poſſidendi ſpecies multe ſunt improprie loquendo ꝛ ſpecies dicuntur que differunt differentijs ſubſtantialibus.
Poſſeſſio an pōt acquiri cauſa.
Poſſidēdi due ſūt qualitates.ſ.bonafide ꝛ nō bonafide.vt ḋ.
Bonāſidem poſſidendi ille dr̄ hr̄e q ignorat rem eſſe alienam.
Poſſeſſio an ſit genus ꝛ an ſit repire poſ.in gñe.ꝛ poſ.in ſpē.
Miſſus in poſ.ex pmo decreto cā rei ſeruande non poſſidet.
Miſſus in poſſeſſionem ex primo decreto in reali poſt annum eſt poſſeſſor ſed reus contra quē fuit facta miſſio auditur quandocūqꝫ de proprietate:ſed de poſ.non niſi refectis expēſ.
11 Miſſus ex primo decreto in poſ.non poſſidet naturaliter.
12 Miſſus in poſ.ex primo decreto in reali:an ſit poſſeſſor vel detentator ante lapſum anni.
13 Miſſus in poſ.ex primo decreto in reali poſt litē ꝯte.etiam ante annum dicatur poſſeſſor irreuocabilis.
14 Miſſus in poſ.ex primo decreto in reali efficitur poſſeſſor irreuocabilis ꝛ ante annum qñ immiſſio fieret poſt litem quaſi ꝯte.
15 Miſſus in poſ.in perſonali actione ex primo decreto non efficitur poſſeſſor:ſed dicitur cuſtodire.
16 Miſſus in poſ.pōt ꝯſtitui poſſeſſor iudice ſic diſponente ex cā.
17 Miſſus in poſ.ex primo decreto etiā in pſonali actione dr̄ poſſeſſor qñ ex ꝯſuetudine vel ſtatuto debere lucrari fructus.
18 Miſſus in poſ.ex primo decreto in actione perſonali poſſidet in vno caſu vt hic.
19 Miſſus in poſ.ex primo dcreto an actione hypothecaria an dicatur poſſidere.
20 Miſſus in poſ.ex primo decreto ꝯ obligatuꝫ actione hypothecaria an ꝛ qñ dicatur poſſidere.
21 Miſſus in poſ.in reali ante annum poſſidet:ſed ad idem erit in hypothecaria tanq̄ reali.
22 Miſſio in poſ.ex primo decreto in actiōe reali vel pſonali quomodo fieri debeat.
23 Creditor dicit rem ſibi hypothecatam ꝛ in ꝯtumaciam fuit miſſus i poſ.ḋbitor poſtea negat hypothecā cui icūbit onus pbādi.
24 Acceſſorium immitatur naturam ſui principalis quando non poteſt ſtare ſine ſuo principali.
25 Seruitus ſi dico ꝙ mihi competit ꝛ tu negas a quo ſit pbanda qñ ego in tuā ꝯtumaciam fui miſſus in poſ.ex primo decreto.
26 Spoliatus agens poſſeſſorio ante omnia venit reſtituendus.
27 Poſſeſſio vbi puenit ex iuſta cauſa ad poſſeſſorem ſi poſſidens vult incontinenti probare auditur.
28 Poſſeſſio debet prius reſtitui in poſſeſſorio recuperande anteq̄ audiatur poſſidens.
29 Decretum ſecundum habet etiā locum in realibus.
30 Miſſus in poſ.ex primo decreto quando agitur de queſtione ſtatus dicitur poſſidere.

1 Genera. † Largiſſime loquēdo tot pñt dici gñā vel ſpēs poſ.quot ſunt cāe acqrēdi poſ.vl̕ quot ſunt qlitates. Prop̕e aūt loquēdo vnū ē gen9 poſ.lꝫ qlitates ſint plēs. Et miſſus i poſ.ex pmo decreto nō poſſidet ſꝫ detinet:ſed poſt ſcḋꝫ decretū bñ poſſidet.ꝛ tūc pōt icipe vſucape ſi is ꝯ quē
2 ē fcā imiſſio dñs nō erat.h.d. † Pñt iuuenes pmittere qḋ dixi in §.ex plib9.ā.e.l.qḋ accipiſ poſſidere p ſuo qñ ꝯcurrit cū qlꝫ ſpāli cā. Itē qñ ꝯcurrit aliqs ſpālis ti.vt i reb9 q i nulli9 bōis ſūt:ſūt occupātis.ꝛ tūc ille poſſidere p ſuo dr̄ ꝛ ſic accipiſ hic. Itē ſi qs fecit ſpēꝫ aliq̄ ex aliena mā nō reducibili ad pmeuā ſuā materiā vt ex vuis alienis fecit vinū ex frumēto alieno fecit panē.dr̄ eſſe panis eius q fecit.vt.l.adeo.§.cū qs.ā.ti.i.l.i rē.§.itē qcūqꝫ.ā.
3 ḋ rei vē. † Tertio ſit miſſio ex pmo dcreto iterdū ex ſcḋo.hec mā fere iſinita ē.dr̄ miſſus ex pmo qñ agebat aliq actōe ꝯ reū ꝯuētū ꝛ reo exñte ꝯtūace mittiſ actor i poſ.rōne ꝯtūacie rei vt tedio affect9 veniat ad cauēdū ꝛ rñſurus.ꝛ pt ḋ re9 ꝯ quē ē fcā miſſio cōpere ꝛ reuocaſ miſſionē dūmō reficiat expēſas ꝛ caueat ḋ iudicio ſiſti.auc.ei q.C.ḋ bo.auc.iu.poſ. Ex ſcḋo dcreto dr̄ fieri miſ. qñ pſeuerauit reus i ꝯtūacia poſt miſſionē.qꝛ tūc iudex fcis ḋbitis p bōnib9 iponit ppetuū ſilētiū reo ꝛ aſſignat rē p ſuo miſſo.hic appellaſ ſcḋs miſſus vl̕ ſcḋꝫ decretū.qꝛ efficiſ dñs miſſus ſi ille erat dñs ꝯ quē fcā ē miſſio ſi nō erat dñs hꝫ vſucapiēdi ꝯdōnē. vt i.l. ptoris.i pn.ꝛ.l.ſi finita.§.iul.ā.ḋ dā.iſe.vbi gl.magr̄a. Idē ſuaſ qñ petiſ caueri de dā.iſe.qꝛ timeo dānū dom9 tue q mee minaſ ruinā.nā poſſuꝫ petere pſtari mihi cautionē de dā.iſe.vt ſi ꝯtigerit rueſ edes ſuas i meas reficiat mihi oē damnum ſi eſt ꝯtumax mittor i poſ. ediū ruinoſaꝝ ſi pſeuerat iudex ꝯſtituit me dñm:p hūc ſcḋm iuſſum ſo dñs ſi ille erat dñs ꝯtra quē mittor.alīs ex illo ſcḋo decreto daſ mihi vſucapiēdi ꝯdō. ¶ † Caſus talis ē.qro quot dicanſ gñā poſ.ꝛ iuriſcōſult9 dicit ꝙ ſunt tot quot ſunt cāe acqrēdi id qḋ nr̄m ſit.vñ acqro ex cā emptiōis donatiōis legati p herede donatiōis ꝛ ḋuus dat9 p noxa ſit eius cui daſ p noxa. Itē p ſuo qñ occupo rē q in nullius bonis eſt.vel qñ miſceo ſpēꝫ de aliena mā mihi acqro vel ex bōis hoſtiū acqſiui. quot ſunt ergo cauſe acqrēdi dñiū vel vſucapiēdi ꝯdōnē tot ſunt gñā poſſe. Pōt ēt dici ꝙ vnū tm̄ ſit genus poſſidēdi ꝛ ꝙ alie dicanſ quali-

* ¶ Spoliare adde ꝙ idē voluerūt.d.ḋ roma.deciſio.ſu te in nouil.de reſti.ſpo.in antiquis.
Additio.
¶ Uide alex.i l.i.§.ſciuit.ā.e.ꝛ harib.ſon ci.i ꝯſi.cxxi.anij.vo.mei.pſecto.ꝛ in ꝯſi.cclxxvij.e.vo.in cip.circa pritē.Tho.diplous.

tates quēadmodū ſi qs poſſidet aut bonafide aut nō bonafide
eſt vna poſ.in gn̄e.ſ3 diuerſe q̄litates.Ibi qđ aūt.an q mittiť in
poſ.ex p̄mo decreto iuſſu magiſtratus cā rei ſeruāde.vt reus te
dio affectus cōpareat r̄ſurus vtꝝ dicať poſſidere.idē ſi miſſus
eſt ī poſ.ex cā dāni īfecti.⁊ dicit ꝙ tales ⁊ ēt q miſſus eſt in poſſ.
vētris noīe vt mulr p̄gnās ī bonis defūcti hec miſſio nō facit miſ
ſos poſſeſſores ſ3 cuſtodes ⁊ detētatores reꝝ niſi ſi facta ſit miſ-
ſio ex ſcđo decre.pp lōgā ꝯtumaciā rei q2 tūc incipit poſſidere ⁊
acqrit vſucapiēdi vel p̄ſcribēdi ꝯditionē ꝯ illū ꝯ quē miſſus eſt
vn̄ ꝯeū p̄ſcribet lō.tpe dn̄iū vigore huius ti.aſſignatiōis ex ſcđo
4 decreto. ¶ † Ex iſto tex.no.ꝙ multe vīr ſpēs poſſidēdi vt ħ p3
nā quot ſunt acqrēdi tot dicūtur eē ſpēs poſſeſſionū3 īpropie tn̄
ħ accipiť ſpēs poſſeſſionū q2 ſpēs ſunt q̄ differūt dr̄ijs ſubſtātia
libus ſm gl.in.§.fi.inſti.de iure p.⁊ l.fi.§.quotiens.ff.đ publi.
nā ſerui differunt a liberis hoībus ſpē q2 ſunt drīe ſubſtantiales
inter eos.ſ3 iſte ſpēs poſ.vt hic nō differūt drījs ſubſtātialibus
q2 oēs tendūt ad vnū effectū.ſ.ꝙ ad acqrēdū dn̄iū.vn̄ nō ſunt
p̄prie aduerſe ſpecies.ſed ciuilis poſſ.⁊ nālis ſunt diuerſe ſpēs
que tendunt ad diuerſos effectus.q2 p nālem non acquirimus
dn̄ium vt in.l.acquiritur.in fi.ff.titu.i.ſed acquirimus ius infra
dn̄ium ⁊ acceſſiones nāles ⁊ ciuiles.vt dixi in.l.i in p̄n.⁊ in hac
l.iij.§.ex ꝯrio.ff.eo.vbi per ciuilem acqrimus dn̄ium ⁊ vſucapi
endi ꝯditionē.vn̄ nō debent tot eſſe ſpēs poſſidendi quot ſunt
5 cauſe.ſed due tn̄ vt dixi in.l.i.in p̄n.ff.eo. ¶ † Scđo ex iſto tex.
nō vr̄ p̄bari poſ.non acqri ſine cā dum dicit tot ſunt gn̄a poſ.q2
cauſe acquirēdi.Ideo vr̄ facere tex.pro opi.gl.in.l.quod meo
in p̄n.j.eo.vbi ſicut ſine cā non acquiritur dn̄ium.l.nunq̄ nuda
ff.ti.i.ita nec poſ.Bar.⁊ ibi cōiter doc.reprehendunt illam gl.p
6 l.i.§.ſi vir.ff.eo.⁊ per alia q̄ ibi p doc.dicuntur. ¶ † Tertio no.
ex iſto tex.ꝙ q̄dam eſt qualitas poſſidendi bonafide quedā eſt
qualitas poſſidendi non bona fide ⁊ hec ſcđa qualitas poſſiden
di nō bonafide pōt dici eſſe diuerſa a qualitate poſſidendi mala
fide.quia aliud eſt poſſeſ.non bona fide ⁊ aliud poſſeſ.mala fide
quia non bona fide poſſidet qui non habet bonam nec malam
fidem.ſed ignorat rem eſſe alienam vel dubitat vt hic in gloſ.
⁊ p̄batur in.l.ij.vbi gloſ.j.pro ſo.⁊ not.gloſ.in.l.pōt pluribus
j.ti.i.bene facit.l.i.⁊ qđ ibi no.C.e.nā ignorāti interdū acqriť
poſ.non q non h3 nec bonā nec malā fidē.vt q poſſidet p p̄cura
torē dr̄ poſſidere nō bona fide nō pōt dici ꝙ mala fide.ſ3 nō bo
na fide.q2 nō h3 bonā nec malā.q2 ignorat.Mō inducit ad q̄nē
v3 vtrū ſi qs cepit vſucapere vel p̄ſcribere.demū an vſucapionē
cōpletā cepit dubitare an res eſſet aliena.⁊ ſic non h3 malam fi-
dē ꝙ ſit aliena.tn̄ nō h3 bonā fidem vt interrūpatur p̄ſcriptio đ
iure ciuili nō q2 ſufficit ab initio hr̄e bonā fidē.l.clam poſſidere
in p̄n.j.eo.⁊.l.ſequitur.§.de illo cum ſimilibus.ſ.ti.i.ſed de iu
re canonico eſt dubiū ꝙ ſeruari d3.vbi ſi ſupuenit ſcia rei aliene
ante completā p̄ſcriptionē interrūpiť p̄ſcriptio.c.fi.de p̄ſcrip.c.
poſſeſſor.de re.iur.lib.vj.In qua gl.fi.in.c.fi.de p̄ſcrip.⁊ in.c.
ſi deligenti.e.ti.⁊ Hoſti.in ti.de p̄ſcrip.rerū imobi.§.q̄ exigun
tur.⁊ Inno.in.d.c.fi.⁊ ibi ēt Imo.⁊ Abb.⁊ bar.in.l.nāliter.in
ij.col.j.ti.i.⁊ ibi ēt Imo.⁊ Ang.in.l.ſup longi.C.de p̄ſcrip.lō.
tēp.tenuerūt nō interrūpi p̄ſcriptionē.⁊ iſta opin.vr̄ eē magis
cōis p tex.in.d.c.fi.de p̄ſcri.vbi tex.reqrit ꝙ habeat cōſciā rei
aliene.⁊ ſic reqriť ꝙ habeat malā fidē.nō d3 ergo iſte q dubitat
relinquere ius ſuū īdiſcuſſū.l.illud.ff.de pe.here.vr̄ ergo ꝙ nō
interrūpať p̄ſcriptio.vn̄ ſi negat ꝙ ſit aliena non d3 relinquere
7 poſ.q2 iuſte t3. ¶ † Ad idē alleg.xxiiij.q.ij.c.ij.ſi virgo dū tex.
videť velle ꝙ ille dr̄ habere bonā fidē qui ignorat rē eſſe alienā.
ſed iſte neſcit eſſe alienā.ſed dubitat.ita tenendū vr̄.ꝙꝙ Hoſ.
in.c.ſi diligēti.de preſcrip.⁊ Ant.de bu.in.d.c.fi.tenēt ꝙ im-
mo preſcriptio iterrūpať.eo q2 requiriť ad preſcriptionē bona
fides.d.c.ſi diligēti.ad fi.⁊.c.pe.eo.ti.ſed opi.cōis videtur ve-
a rior[a] per ſuperius alleg. ¶ † Pōt colligi in ver.⁊ in ſumma ꝙ
8 poſ.pōt dici genus.⁊ ꝙ eſt reperire poſ.in genere.⁊ poſ.in ſpe
cie naturalē ⁊ ciuilē.vidiſtis in.l.j.in prin.ff.eo.ſic actionē eſt re
perire quandoq3 in genere.vt probať in.l.actionū genera.j.de
actio.⁊ obli.⁊ in.l.ſed ⁊ ſi quis.§.ſi operas.ff.de vſufruc.⁊ pro
bat plene Bar.in.l.ſi ſeruus cōmunis meuij ⁊ caſtrenſis pecu-
lij.§.fina.j.de ſtipu.ſer.vbi reprehendit opi.Cy.⁊ aliorū tenen
tium contrariū in.l.j.C.de act.⁊ obli.Sic dicit Ang.eſſe repe
rire vltimā voluntatē in genere alle.gl.ſing.ſm eū in.l.i3.C.de
pac.pro qua Ang.alibi pōderat eſſe tex.in.l.cū antiqtas in qui
buſdā lec.C.de teſt.⁊ pōderat ibi eſſe tex.ī p̄n.dū facit mētionē

a ¶ Verior vi de per bal.ꝯ ſeqñs.in.lib. tū duobus p̄cedentibus.

de teſtamētis ⁊ codicillis.poſtea dicit ſimpliciter de vltima vo
luntate pro hoc eſt etiā.l.vnica ad fina.C.de ca.tol.vbi facit mē
tionē de teſtamēto codicillis ⁊ donatione cauſa mortis.⁊ ſub-
dit ⁊ vltimo eulogio.exēplū p3 in.d.l.i3.C.de pac.vbi diſpoſitio
vltime volūtatis nō eſt p̄prie teſtamentū nec codicilli.ſed que-
dam vltima volūtas in genere.an tn̄ in hoc gl.benedicat remit
to ad no.per doc.ibi q2 hic nō eſt locus. ¶ Glo.ſuper verbo p
ſuo arguit.d.l.j.j.p ſuo.⁊ dicit ꝙ hic iuriſcōſultus accipit poſ-
ſidere p ſuo ſtricte.ſ.de rebus que in nullius bonis ſunt q̄ ſunt
occupantis ⁊ poſſidētur p ſuo.nō aūt intelligiť referre ad titu.
p emptore p ſuo ⁊c.q2 tunc large eſt titulus p ſuo vt declarat
9 gl.in rub.j.p ſuo.⁊ dixi in.§.ex plurimis.ff.e.l. ¶ † Glo.ſuper
verbo nō poſ.oppo.diciť hic ꝙ miſſus in poſ.ex primo decre-
to cauſa rei ſeruāde nō poſſidet cōtra de.l.ſi quis emptionis.§.
ſed ⁊ ſi qs.C.de p̄ſcrip.xxx.an.in ver.prior poſſeſſor.vbi voluit
ꝙ ſi ꝯtra priorē poſſeſſorē qui rē preſcripſit lōgiſſimo tēpore ali
quis cepit agere dicens rē ſuā eſſe ⁊ ad eū pertinere ⁊ in cōtuma
ciam per ſententiā obtinuit ſe mitti in poſ.ex primo decreto dr̄
ibi ꝙ prior poſſeſſor pōt infra annū cōparere ⁊ recuperare poſ.
ſuā refectis expēſis cōtumacie.⁊ de iudicio ſiſti cauendo.auc.et
qui iurat.C.de bo.aucto.iud.poſ.poſt annū prior poſſeſſor ſu-
per reuocatione poſ.⁊ tenute non audiť ſed d3 agere rei ven.⁊
oſtēdere ſe dn̄m.ecce ibi dr̄ prior poſſeſſor.ergo illa cōtra quē
eſt facta miſſio erat prior poſſeſſor ⁊ miſſus dr̄ ſecundus poſſeſ-
ſor.ergo poſſidet.Cuius ꝯriū hic dr̄.gl.dicit ꝙ illud qđ hic dr̄
p̄cedit qn̄ agiť actione p̄ſonali.vt certi ꝯditiōe ⁊ mutuo ad pe-
cuniam quā mihi debes ex mutuo vel ad pecuniā alicuius rei ſi
nō cōpares ad r̄ndendū in libero debeo mitti ex primo decre-
to.ꝙ facit miſſum detentatorē ⁊ cuſtodē.S3 lex ꝯria loquiť in
reali vt rei vēdi.vel ſimili.nā ex p̄io decreto efficiť poſſeſſor.ſm
opi.Azo.etiā ante annū.ſed reuocabiliter q2 infra annum reus
pōt recuperare tenutā preſtita ſatiſdatione de iudicio ſiſti ⁊ ex-
penſis preſtādis ſed poſt annū nō pōt per hāc viā recuperare te
nutā.ſ3 op3 ꝙ vbi fuit reus a p̄n̄.nūc fiat actor ⁊ agat rei vēdi.
⁊ oſtēdat ſe dominum contra miſſum aliter nō recuperat tenu-
tā.vn̄ ſi ante annū cōparuiſſet habuiſſet neceſſe actor probare đ
dn̄io.poſt nō.ſ3 aduerſarius ꝯ quē fuit facta miſſio teneť p̄ba-
re de dn̄io.⁊ agere rei vēdi.hec diſtinctio in perſonali nō ſit vbi
ſemper dr̄ cuſtos ⁊ detētator.ſ3 Bulg.tenuerit ꝙ miſſus in rea
li an̄ annū nō ſit poſſeſſor ſ3 poſt ānū ſic tn̄ gl.vult adherere opi.
10 azo.⁊ ſic prime opi. † S3 de p̄prietate audiť qn̄cūq3.vt no.i.c.
cōtingit de dolo ⁊ contu.⁊ in.c.qm̄ frequēter.in fin.extra vt lit.
11 nō ꝯte.⁊ in.l.ij.C.vbi in rē actio. ¶ † Circa ſecundā.q.gl.vera
eſt opi.qđ nō eſt verū ꝙ naturaliter poſſideat miſſus ex primo
decreto.per tex.j.qui.ex cauſ.in poſ.ea.cā legati.⁊ hic.Sed ad
ꝯrium r̄nde ꝙ ibi nō dr̄ ꝙ poſſideat.q2 ꝯ detinentē dať rei vēdi
catio ſi h3 facultatē rei reddēde cū rei vēdicatio detur etiā ꝯ nō
poſſidentē ſed detinentē qui h3 facultatē rei reſtituende.l.offi-
cium.ff.de rei vēdi.An miſſus ex primo decreto poſſideat duo
ſm caſus.videlicet an in reali an in perſonali.Circa primum
ſcilicet in reali.due ſunt opin.in gloſ.Azo tenet ꝙ poſſidet ſta-
tim etiam ante lapſum anni.ſed reuocabiliter infra annū.poſt
annum ſit poſſeſſor irreuocabiliter q2 tunc oportet ꝙ ille cōtra
quē eſt facta miſſio agat tanq̄ actor de p̄prietate donec ſit pre-
ſcriptū hul.t3 ꝙ nō poſſidet an̄ ānū.bar.ħ vr̄ tenere opi.azo.ſ.
ꝙ ifra ānū reuocabilr̄ poſſidet poſt ānū irreuocabilr̄.idē t3 ipſe
ī.l.ſi p̄us.ff.đ no.ope.nū.i.ix.op.prie p̄tis.idē bar.ī.l.ſi finita
§.iul.ī vl.co.ff.đ dā.īfec.⁊ remittit ſe ad no.p gl.ī.d.l.ſi qs em
ptiōis.eādē opi.tenēt alij mod.hic excep.ang.⁊ ro.ang.⁊ ro.
hic ſūt ī opi.ꝙ an̄ ānū miſſus ī reali n̄ poſſideat p.d.c.qm̄ fre-
quēter.§.ī alijs.ī ꝟ.ſuus poſſeſſor ⁊ in.d.c.ꝯtingit ⁊ ro.ēt pōde
rat tex.in.d.l.ſi qs emptiōis.§.ſ3 ⁊ ſi qs in ꝟ.detinuit.Sed eſt
cōis opi.apđ legiſtas quā t3 azo ħ.ſ.ꝙ an̄ annū ēt poſſideat
p.d.l.ſi qs emptiōis in ꝟ.prior poſſeſſor.nec ob.d.§.in alijs.q2
ibi exponit verus poſſeſſor.i.reuocabilis p̄ut etiam glo.expo-
ſuit in.l.ſi finita.§.iul.ff.de dā.infec.dicā cras latius.Idē t3 gl.
in.l.cōſentaneū.C.quō ⁊ qn̄ iu.⁊ ibi ſequiť Ja.but.⁊ ibi Bald.
⁊ tenet glo.in.d.l.ſi quis emptionis.§.ſed ⁊ ſi quis.⁊ Cy.in.l.
cum proponas.C.de bo.aucto.iudi.poſ.⁊ in.l.ij.C.vbi in rem
actio.⁊ ibi etiam Ja.bu.Idem ſpecu.in tit.de primo ⁊ ſcđo de
creto.§.iā de effectu verſ.ſi vero agať reali.allegat tex.qui nō
vr̄ cōcludere in.c.paſtoralis.§.j.de offi.ordi.dū dicit miſſus in
poſ.reſtituat poſ.ergo p̄ſupponit ꝙ miſſus poſſedit ꝙ nō vr̄ p
bare

bare ſufficiēter.qꝛ ibi non magis loqꝰ in reali ꝙ in pſonali ⁊ tñ
in pſonali nõ poſſidet vt in.l.cū legati.ſ.ex qb.cau.in poſ.ea.⁊
l.ſi ante.ſ.eo.Fundamentū huius opi.que magis cõis apud le
giſtas principaliter eſt de.d.l.ſi qs emptiõis.§.ſed ⁊ ſi qs in ꝟ.
prior poſſeſſor.inducēdo vt induxi in lectione pcedenti nec ob.
ꝙ ibi tex.dicit detinuit.qꝛ pp verbū poſſeſſor.verbū detinuit dꝫ
large accipi.qꝛ appellatiõe detentatiõis venit ēt poſ.l.i.§.i.ſ.e.
⁊ dixi in prin.huius.l.⁊ no.gl.ordinaria in.c.cū.de preſcr.vbi
ciuilis poſ.venit appellatiõe detētatiõis dixi in.§.ex ꝯtrio.ſ.eo.
l.nec ob.tex.in.c.qm frequēter ꝑ alle.⁊ in.d.c.ꝯtingit.qꝛ ibi acci
pit poſſeſſor ꝑ poſſeſſore irreuocabili.qꝛ ante annū dr poſſeſſor
i.reuocabilis.⁊ põt ſibi auferri ſi ante annū venit reus offerēdo
cautionē de iudicio ſiſti ⁊ refuſis expēſis iuxta.d.auc.ei q.vnde
nõ eſt verus poſſeſſor.i.irreuocabilis.eſt vex ꝙ cõiter cano.ad
a herent opi.gl.ſuarū ſcꝫ ꝙ non ſit poſſeſſor ante annū [a] vt.ſ.dixi
magnus eſt effectus huius diſputationis.qꝛ ſi ante annū poſſi
det miſſus in reali reſultat ꝙ dꝫ de poſ.diſcedere ille ꝯ quem fit
miſſio ⁊ non põt in fundo ſtare qꝛ dꝫ ipſe miſſus poſſidere ſed ſi
non poſſidet et miſſus vterqꝫ dꝫ ſtare in poſ.⁊ nõ dꝫ expelli anti
quus poſſeſſor.ſed pariter debent eſſe in fundo quia ſi miſſus in
poſ.eſt cuſtos ⁊ detētator ꝑ talem cuſtodiā non dꝫ expelli anti
quus poſſeſſor.vt.l.ſi finita.§.ſi qs ante ⁊ ibi plene no.ſ.de dā.
12 infec.⁊ notaꝰ i.d.c.contingit.¶†Reſultat ēt qꝛ ſi miſſus in rea
li dr eſſe poſſeſſor.ante annū cõpetit ei interdictū vti poſſidetis
qḋ cõpetit poſſeſſori q in ſua poſ.turbaꝰ.ſecus ſi ē cuſtos ⁊ detē
tator cui non cõpetit interdictū vti poſſidetis.l.ſi duo.§.credi
tores.ſ.vti poſſidetis.¶Retenta igiꝰ opi.legiſtaꝝ pro magis
ꝟa ⁊ magis cõi vꝫ ꝙ miſſus in poſ.in reali ēt añ annū eſſe dꝫ poſ
13 ſeſſor ſꝫ reuocabilis.¶†Limitate eā niſi talis immiſſio eſſet fa
cta poſt lit.ꝯte.qꝛ tūc ēt ante annū drꝰ imiſſus poſſeſſor irreuoca
biliter ſolū ergo audiꝰ ille ꝯ quē eſt facta immiſſio de ꝓprietate
ſi agere vult ⁊ audiꝰ offerēdo de iudicio ſiſti ſatiſdationē.⁊ refu
ſis expenſis qḋ ꝓbaꝰ in.l.ꝯſentaneū.C.qñ ⁊ qñ iu.⁊ ibi nota.
14 ¶†Itē ⁊ in alio caſu efficereꝰ irreuocabilis poſſeſſor ante annū
qñ iſta imiſſio fieret poſt lit.quaſi ꝯte.ita hr in.l.ij.C.vbi in rem
ac.in ſi.vt qñ intētaꝰ realis actio ꝯ detinentē vel poſſidētē noīe
alterius ⁊ ille detinēs ſeu poſſidēs cõpareat ⁊ nollet dñm in iudi
cio ⁊ dicit ſe alieno noīe poſſidere.daꝰ dilatio vt denūciet dño:
⁊ vt dñs veniat ad cām inſtructā.ſi dñs nõ cõparet ⁊ in eius con
tumaciā fit miſſio in poſ.fit irreuocabilis poſſeſſor ēt ante annū
adeo ꝙ ſi infra annū offerre vellet expēſas ⁊ pſtare ſatiſdationē
de iudicio ſiſti nõ audiꝰ.ſꝫ opꝫ ꝙ dñs ſuus cõpareat ⁊ ꝑ viā pri
cipalis petitiõis ſup ꝓprietate agat oſtendēdo ſe dñm.d.l.ij.in
ſi.C.vbi in rē ac.Per hec habetis limitatā regulā ⁊ ꝯcluſionē
cõem que hꝫ ꝙ miſſus in poſ.in reali ante annū efficiꝰ poſſeſſor
15 ſed irreuocabilis.¶†Alia eſt regula ꝙ miſſus in pſonali actio
ne non efficiꝰ poſſeſſor nec añ annū nec poſt.ēt poſt multos an
nos.ſed dꝫ cuſtodire.vt hic.⁊ hāc regulā limitate vt ſignāter li
mitat bar.in.l.a diuo pio.§.ſi ſup.ſ.de re iudi.vbi dicit nõ hr̃e
locū in miſſo ex primo decreto ꝓ executõe ſnīe diffinitiue antea
late.qꝛ dr talis poſſidere.reſeruo ad ea que traduntur in.d.§.ſi
16 ſup vbi ſpero me dicturū.¶†Scḋa limitatio ad eādē regulam
eſt.qꝛ fallit niſi iudex ex aliqua cā vellet ꝯſtituere miſſū poſſeſſo
b rem qꝛ põt [b] hoc facere.⁊ repellere antiquū poſſeſſorē de fundo
ꝯ quē eſt facta imiſſio ita colligiꝰ ex glo.ſing.in.l.iiij.§.duas in
ꝟ.decedaꝰ.ſ.de dā.infec.⁊ no.bald.in.d.auc.ei q.in.v.vel.vj.
col.C.de bo.auc.iu.poſ.⁊ in.l.ꝯſentaneū.vbi ꝓ hoc alleg.l.ful
cinius.§.ſi.ſ.qb.ex cau.in poſ.ea.vbi lꝫ miſſus ex primo decre
to nõ faciat fructus ſuos reguĺr.l.fulcinius.in pri.ſ.alle.⁊.l.pre
tor ait.ff.de bo.aucto.iu.in prin.tñ fallit niſi iudex pp nimiā cõ
17 tumaciā vellet decernere ꝙ lucreꝰ fructus qḋ põt.vt ibi.¶†Vñ
dixit bar.in.l.ꝯſentaneū.dādo aliā limitationē.ꝙ ibi ex ꝯſuetu
dine vel diſpoſitiõe ſtatuti miſſus in poſ.deberet lucrari fructꝰ
eo caſu debemus dicere miſſum ex pmo decreto ēt in pſonali ac
tione eſſe poſſeſſorē.qꝛ cõmodū fructuū ſpectat ad poſſidētē.al
18 le.no.in.§.ex ꝯtrio.ſ.e.l.iūcta.l.fulcinius.§.ſi.¶†Alius eſt ca
ſus in quo miſſus in pſonali ex pmo decreto poſſidet.vt in caſu
l.poſtꝙ.§.impator.ſ.vt leg.no.ca.in ꝟ.transferat.⁊ ibi bar.⁊
no.cy.in.l.cū ꝓponas in.xiiii.q.C.de bo.auc.iu.poſ.naꝫ in ca
ſu ille fideicõmiſſarius petijt ſibi pſtari cautionē.aut ſe imitti in
poſ.ſi nõ caueretꝰ:lata fuit ſnīa ꝯ heredē vt caueretur appellauit
heres pendente appellatiõe vult tex.ibi not.ꝙ põt mitti fideicõ
miſſarius in poſ.bo.⁊ ſic ibi eſt caſus ꝙ pendente appellatiõe

põt qḋ innouari ⁊ dr poſſidere.Que aūt ſit rõ drīe ꝙ miſſus in
reali poſſidet ēt ante annū reuocabiliter poſt annū irreuocabili
ter ſed miſſus in poſ.ex primo decreto in pſonali actione regu
lariter non dr poſſidere.nec ante annū nec poſt annū.illa ratio
mihi plꝫ q̃ ponit in.d.§.iā de effectu.ver.ſed que rõ.vbi vr di
ci ꝙ qñ mittor ex primo decre.qꝛ egi pſonali nullū ius dixi me
hr̃e in bonis ⁊ rebus debitoris ſed ſolum pſonā debitoris pre
tendo obligatā.vt ſi egi certi ꝯditione ex mutuo merito eſt vex
ſi mittiꝰ actor in poſ.rex debitoris in ꝯtumaciā eius non dꝫ effi
ci poſſeſſor qꝛ nõ dicit ſe hr̃e ius in rebus in quarū poſ.mittitur
ſed dicit ſe hr̃e ius ꝯ pſonā debitoris.vnde non ſit poſſeſſor.ſed
q agit reali vt vēdi.vel publiciana.dicit ſe hr̃e ius in re.vt dñiū
vel quaſi dñiū.ideo potētius opatur hec miſſio in poſ.ex pmo
19 decreto tanꝙ miſſus habeat ius in re.¶†Sed iuxta predicta
reſtat dubitatio non leuis vꝫ vtrum qḋ dixi.ſ.miſſum in poſ.ex
primo decreto in reali poſſidere ante annū:an habeat locū ſi qs
agat actione hypothecaria ⁊ miſſus fuit in poſ.bonoꝝ obliga
toꝝ ex primo decreto an interim dicaꝰ poſſidere.que tñ appel
latur realis.l.pignoris.ſ.de pig.l.eos.C.q po.in pig.ha.⁊.l.
pignoris.C.de pig.vt dico te debitorē meū in centū ꝓ quo ob
ligaſti mihi talē fundū peto te ꝯdēnari ad aſſignādū talē fundū.
⁊ relaxari in pignus donec mihi ſatiſfacies.nõ cõpares.mittor
in poſ.an poſſideam glo.hic in ꝙtū dicit creditorē in princ.glo.
ſentit ꝙ creditor agens hypothecaria ſi mittiꝰ in poſ.poſſideat
ſi haberetis in glo.petitorē tūc ſecus qꝛ petitor dr agere ad rē
quā petit tanꝙ dñs ſibi reſtitui.ſi habetis ergo creditorē habe
ris glo.que hanc q.decidit.ꝯtrariū tꝫ glo.in.d.l.ſi qs emptiõis.§.
ſed ⁊ ſi qs de pſcrip.xxx.anno.dy.ꝯcordat predictis hoc mõ.vꝫ
ꝙ aut agiꝰ ꝯ debitorē hypothecaria actiõe ⁊ ſit vex ꝙ nõ poſſi
deat.an agiꝰ ꝯ tertiū poſſeſſorē extraneū.⁊ ſit ꝟa glo.hic.ſed vi
dendū eſt que ratio mouet dy.⁊ Io.an.in addi.ſpe.in ti.de cõ
tumacia.§.ſeqꝰ ver.ſed nunqḋ hodie in hypothecaria.dicit ꝙ
ratio drīe eſt.qꝛ qñ agebā hypothecaria ꝯ extraneū poſſeſſorē
nõ querebā tunc cõſeq niſi poſ.ſolū ꝓ aduocatiõe poſ.ad me.l.
ſi cū vēditor.in prin.ſ.de euic.que actio hꝫ tunc naturā actiõis
realis quaſi ego non ꝯſequar dñiū.qꝛ iā ipſum habeo ſed poſ.
l.i.C.de alie.iu.mu.cā fac.l.oñm.ſ.de rei ven.ſed qñ ago con
tra debitorē q hꝫ dñium alias nõ põt pignorare niſi ſit ſua.l.ij.
⁊.l.cū heres.C.ſi res alie.pig.da.ſit.videor velle ꝯſeq omne id
qḋ eſt apud debitorē ⁊ ēt dñiū.vnde tūc dꝫ imitari naturā actio
nis principalis.qḋ pꝫ.nā ſi ago ex mutuo ad centū que mihi de
bes non cõpares mittor in poſ.alicuius rei ex primo decreto ꝑ
ſeueras in ꝯtumacia aſſignaꝰ mihi res illa in cuius poſ.ſum im
miſſus ex primo decreto in dñium ex ſcḋo decreto ꝓ ꝯcurrenti
extimatione ꝯſequor dñium.ita in hypothecaria potero ꝯſeqꝫ
vt deꝰ mihi ēt rõne dñij.Hac rõne io.an.in pralleg.loco dicit
dy.motū ⁊ ibi vr ſeq opi.dy.cū qua ēt tranſit bal.in.d.l.ꝯſenta
neū.ſed bar.hic dicit ſibi nõ placere diſtinctionē dy.ſed ſecutus
opi.Iac.de are.⁊ cy.in.l.cū ꝓponas putat opi.huius glo.eſſe
veriorē.vꝫ ꝙ dicaꝰ cõſeq poſ.ſiue ꝯ principalem debitorē ſiue
extraneū agat p.d.l.ſi qs emptionis.§.ſed ⁊ ſi qs.q indiſtincte
20 loqtur.¶†Et ſubdit bar.non ob.ſi dicaꝰ ꝙ.d.§.ſed ⁊ ſi qs.nõ
bene ꝯuenit agenti.i.hypothecaria ex pmo decreto.qꝛ ibi dr ꝙ
miſſus in poſ.ꝯ poſſeſſorē ifra annū põt recupare tenutā.poſt
annū non audiꝰ de poſ.ſed de ꝓprietate qḋ non vr ꝯuenire agē
ti hypothecaria ꝯ debitorē.qꝛ ēt ſi poſt annū reus ꝯ quē eſt fa
cta immiſſio velit offerre debitū creditori.Cū eum debitorē co
gnoſcat in dñm.Sibi erit hypothecata ꝓ cētū ⁊ non opꝫ ꝙ re
ſerueꝰ ei ius agēdi ⁊ ꝓbādi de ꝓprietate.qꝛ creditor fateꝰ ꝙ ñ
eſt dñs.Et debitā tradit fundū ſibi vñ non pt adaptari qñ cre
ditor agit hypothecaria ꝯ debitorē q eū dñm fateꝰ.qꝛ res alie
na non pt obligari.qꝛ rñdet bart.ꝙ lapſus anni hypothecaria
operabiꝰ iſtud qḋ poſt annū ſi debitor vult tenutam recupera
re non poteſt offerendo ſatiſdationē de iudicio ſiſti ⁊ expenſas.
ſed hꝫ neceſſe aut ſoluere aut ꝓbare illā rem non fuiſſe vnquā
hypothecatam ꝓ debito.vñ vbi ante lapſum anni potuiſſet re
uocare tenutā ſolutis expēſis ⁊ preſtita cautione de iudicio ſiſti.
⁊ poſtea creditor neceſſe habuiſſet probare rem illam fuiſſe ſibi
hypothecatā.nunc propter lapſū anni onus probandi transfer
tur in debitorē.quia oportet probare illam rem non fuiſſe nec
eſſe hypothecatam pro iſto debito.ſicut quando ago rei vendi
catio.contra te ad rem quam peto mihi reſtitui.tu cõtumax es
mittor in poſ.poſt annum ſi vis recuperare non potes oblata

a ¶Añ annū vide vtrū dubium ꝑ ſed.cõſ.clxx.⁊ ꝙ miſſus in poſ.ex pmo decreto nõ poſſideat firmet ro ma.ꝯſ.cxlix.

b ¶Põt fa cere.adde lud.ro.ꝯſ.cccclxiii.⁊ qḋ de ſtatuto diſponēte.vide ꝑ bal.cõſ.lxx.iii.li.ii.⁊ qḋ qñ ē miſſus ꝓ execu tione ſnīe vide ꝑ mathe.nota bilibus ſuis fo lio.xvi.

ſatiſdatione de iudicio ſiſti ⁊ expēſas ꝑſtando ſed opꝫ ꝓbare te
dñm vbi ego agēs ante annū fuiſſem coactus ꝓbare dñiū. Nec
fuit mens bar. ꝙ aliqualiter obſcure loquitur. Dicit tñ Jmo. hic
ſine lege locutus ſe putare ꝙ in iſto vltimo dū bar. vult ꝙ in hy
pothecaria ꝑ lapſum anni ↄſequať hoc creditor ꝙ nō teneť pro
bare rem eſſe obligatā dicit ꝙ non vř bar. hñ dicere. ꝙ ſatis hře
vř creditor ſi ꝑ talem immiſſionē ⁊ lapſum anni ↄſeqtur vt ha
beatur pro poſſeſſore iuſto ⁊ ſine vicio poſſidente abſqꝫ eo ꝙ di
camus transferri onus probandi in aduerſario, ꝙ probat rem
nō eſſe obligatam alleg. Duo ſunt videnda primo an opinio.
Bart. tenentis opi. gloſ. hic vt hř in ea de creditore ſiue agatur
ↄ debitorem ſiue extraneū dū tꝫ ipſe ꝙ dicať poſſidere ſit ṽa an
ſit vera opi. Jnia. Scđo poſito ꝙ glo. hic ſit vera. an ſimiliter eſt
verū qđ bar. dixit vꝫ ꝙ ꝑ lapſum anni trāſferať onus ꝓbandi in
debitorē ↄ quē eſt facta immiſſio creditoris hypothecaria agen
21 tis. ¶ † Circa primū vidiſtis opi. relatas. ang. hic dicit ꝙ tenē
do ꝙ miſſus in reali ante annū poſſideat qđ idē erit in hypothe
caria tanꝗ̃ reali. ꝙ dicit notandū tenēdo ꝙ miſſus in reali ante
annū poſſideat qꝛ tenuit ſupra ꝙ in reali nō poſſideat. ⁊ ita cū re
tuli. eādē opi. tꝫ gui. de cu. in. l. ſi qs emptiōis ꝑſcriꝑſit. an. de bu.
in. d. c. qm̃ frequēter. §. in alijs. vt lit. non ↄte. ⁊ imol. in. l. ſi fini
22 ta. §. ſi plures. de dam. infec. ¶ † Pro quo adduco glo. in ſimi
li in. l. cū ꝗ res. C. de ꝓcura. ⁊ glo. in. d. auc. ei ꝗ iurat. vbi volue
rūt ꝙ ſi querať an qñ ſit miſſio in hypothecaria debeat fieri imiſ
ſio ꝓ mēſura debiti declarati. an in oīa bona hypothecata ⁊ di
cunt ꝙ nō ꝓ mēſura ſicut ſit in ꝑſonali. vt in auct. ei ꝗ iurat. nam
ſi ago ad centū ꝑſonali actiōe debeo mitti in poſ. ꝓ menſura de
biti declarati. ſ. quatenus veriſimiliter aſcēdūt dicta cētū. ſꝫ qñ
agiť reali ſit miſſio in rē petitam. ſic in hypothecaria ſit miſſio in
poſ. ſicut ſit in reali. ⁊ ſic mittiť in poſ. oīum rerū hypothecata
rum. vnde in miſſo in poſ. ex primo decre. in hypothecaria attē
dimus nām miſſiōis ꝙ ſit in reali regľr non nām ꝑſonaliū ⁊ iſta
opi. vř magis cōis. pe. vt refert cy. in. d. l. cū ꝓponas tꝫ opi. gl.
in. d. l. ſi qs emptiōis vꝫ ꝙ nō poſſidet. ⁊ adducit rōnē. nā miſſus
in poſ. ex primo decreto. nō dꝫ effici poſſeſſor: qđ pꝫ qꝛ ſi ferrere
tur ſnīa diffinitiua in fauorē creditoris agētis hypothecaria nō
ↄſeqtur pluſꝗ̃ poſ. vt creditor idēqꝫ actor retineant rem in cām
pignoris donec ſibi ſatiſfiat. d. l. cū vēditor in prin. ergo ſi ꝑ diſ
finitiuā non ↄſeqť creditor niſi poſ. non eſt dicendū ꝙ ꝑ interlo
cutoriā ex primo decreto debeat plus ↄſeq. tñ nō diſcedo a prio
ri ſnīa que vř cōis ⁊ vera. Ad rōnē iſtā dico ꝙ lata ſnīa diffiniti
ua in hypothecaria ꝑ quā declarať rē eſſe obligatā in cētū. ⁊ poſ
ſeſſor ↄdēnať ad relaxandū rē creditori in cām pignoris ⁊ hypo
thece donec ſibi ſatiſfiat lata illa ſnīa nō pōt vlterius debitor di
cere illā rē nō eſſe hypothecatā ꝓ illa quātitate creditori. ſed fcā
imiſſione ex primo decreto in hypothecaria dato ꝙ transferať
poſ. in creditorē pōt debitor ante annū cōparere ⁊ offerre ſatiſ
dationē de iudicio ſiſti. ⁊ ſoluere expēſas ⁊ recuꝑare tenutaꝫ rei
hypothecate. vel ſi venerit debitor poſt annū pōt ꝓbare illā reꝫ
eſſe hypothecatā nō illā vel illā ⁊ hoc mō ꝓbādo recuꝑat rē ſuā
vñ tñ opať miſſio ex primo decreto in hypothecaria ꝗ̃tuꝫ ſnīa
23 diffinitiua in hypothecaria. ¶ † Scđm eſt an ṽe loquať bar. vꝫ
an ꝑ lapſum anni trāſferať onus ꝓbādi in debitorē. Jn hoc cōi
ter doc. hic excepto Jmo. vīr tenere cū bar. ⁊ cū eo ant. de but.
in. d. §. in alijs. vt li. nō ↄte. ſed imol. in. d. l. ſi finita. §. ſi plures
tꝫ ↄ bar. ⁊ hic. ſꝫ ibi addit vnū. nā dicit ꝙ nō dꝫ trāſferri onus ꝓ
bādi in debitorē qꝛ actio hypotecaria eſt acceſſoria ad ꝑſonaleꝫ
iō dꝫ regulari ſm nām principalis regule acceſſoriū. de reg. iur.
li. vj. ſed natura principalis que erat ꝑſonalis eſt vt ꝑ lapſuꝫ an
ni ēt poſt multos annos ēt ſm decretū poſſit recuꝑare tenutaꝫ
oblata ſatiſdatiōe de iudicio ſiſti ⁊ ſolutis expenſis. d. auct. ei ꝗ
iurat. ⁊ firmāt oēs in. l. ſi finita. §. iul. ⁊ ibi late bart. in ṽ. ꝓcedo
vlterius igiť ⁊c. durū vř ꝙ trāſferať onus ꝓbandi in debitoreꝫ
qꝛ difficile eſt ꝓbare negatiuā. ſ. nō hypothecatā rē. tñ puto ve
rā opi. bar. qꝛ ſicut in realibus transferť onus ꝓbandi in debito
reꝫ poſt annū: qꝛ teneť ſe ꝓbare dñm. d. c. qm̃. §. in alijs. ⁊. d. c.
24 ↄtingit. l. ij. inf. C. vbi i rē ac. ſic vř hic. † Nec ob. rō ꝙ hypothe
caria eſt acceſſoria ⁊c. qꝛ dico acceſſoriū imitať nām principalis
a qñ non pōt ſtare ſine principali [a]. vt. l. cū notiſſimi. in prin. ⁊ ibi
glo. in ver. ꝓrogari. ⁊ ibi ꝑ cy. doct. C. de preſcri. xxx. an. ⁊ actio
perſonalis durat. xxx. annis. Sed ſi debitor reꝫ mihi hypoteca
uit habeo hypothecariaꝫ durantem. xl. annis. ⁊ tñ ꝑſonalis pre
ſcribiť. xxx. an. qꝛ hypothecaria pōt ſtare ſine pricipali. vt ibi pꝫ.
⁊. l. iulia. in princi. de lega. iij. ⁊ barto. in. l. ſi fideiuſſor obligari.
in principio. ff. de fideiuſſo. nam non ſapit tunc naturam princi
palis. ⁊ hoc patet: qꝛ in hypotecaria ſit miſſio ad inſtar realium
vt. ſ. dixi nō ad inſtar ꝑſonaliū. ⁊ tūc hypothecaria accedit ꝑſo
nali vt dixi tenendo ꝙ miſſus in hypothecaria poſſideat ſtatim
25 ante annū ſicut miſſus in reali. † Et ea que dixit bar. hic in hypo
thecaria putat ꝓcedere in alijs realibus actionibus vt in ↄfeſſo
ria qꝛ qñ puto mihi ſeruitutē cōpetere in fundo tuo ⁊ te ↄtuma
ce mittor in quaſi poſ. ſeruitutis ꝑ lapſum anni ↄſequor ꝙ poſt
annū opꝫ te ꝓbare ꝙ mihi ſeruitus nō cōpetebat vbi a prin. añ
annū mihi icubuiſſet onus ꝓbādi mihi ſeruitutē cōpetere. ⁊ idē
tꝫ bar. in. l. ſi prius. in. ix. col. in. x. q. prime partis. ſ. de no. ope.
nun. ⁊ in. l. ille a quo. ꝑ illum tex. de dā. infec. nā dicit bart. facta
eſt miſſio in poſ. in hypothecaria ex prio decreto infra annū cō
paret debitor ⁊ vult tenutā recuꝑare offerendo ſatiſdationeꝫ de
iudicio ſiſti ⁊ expēſa. creditor dicit ꝙ hec res eſt ſibi hypotheca
ta. ⁊ ꝙ ob. tibi exceptio dolo facis ꝙ reſtituturus es. ⁊ incōtinē
ti offero me ꝓbaturū. an debeat creditor audiri ↄcludit. ⁊ eā cō
cluſ. ſeqť ſpe. in ti. de ↄtu. §. ſeqť. ṽ. ſed pone ꝙ debitor repelliť
⁊ creditor eſt audiēdus vt nō teneať reſtituere. arg. l. dolo. ff. de
do. exce. ⁊. l. ſi is a quo. in prin. ff. vt in poſ. leg. ang. hic trāſit cuꝫ
bar. ſed ro. dicit ſe dubitare naꝫ ſi in rei vendi. hoc dici non pōt
26 ꝑ. l. ſi qs emptiōis. §. ſed ⁊ ſi qs. ergo nec in hypothecaria. † pre
terea ille ꝗ agit poſſeſſorio dꝫ in primis reſtitui ad poſ. que ſibi
oblata eſt ⁊ oīs alia exceptio ſilere dꝫ ante reſtōnē. l. ſi de vi. ſ. de
iudi. l. ſi qs a ſe fundū. C. ad. l. iul. de vi. c. in lřis. c. ex ↄqueſtiōe.
de reſti. ſpo. ⁊ ſuꝑ hoc relinqť cogitandū. Puto verā opi. bart.
⁊ ſpec. qñ creditor offert ſe incōtinēti probaturū. vt ipſi loquun
tur. ⁊ ꝑ hoc rñderi pōt ad. d. §. ſed ⁊ ſi qs. vbi angel. ēt pungit ↄ
bar. de eodē. §. ſed ibi non dř ꝙ obtulerit ſe incōtinēti ꝓbaturꝫ
27 † ſic in alijs poſſeſſorijs iudicijs vbi poſ. ꝑuenit ad poſſeſſorē ex
iuſta cā ſi offert ſe incōtinēti ꝓbaturꝫ audiť poſſidens. l. ſi. cū gl.
C. quo. bo. glo. in. l. ij. C. de edi. diui adria. tollen. ⁊ in. d. l. ſi de
vi. ſed hec poſ. ꝑuenit ad actorē ex cā iuxta pp ↄtumaciā rei ſine
vitio. ergo ſi offert ſe incōtinenti ꝓbaturū ſi re ſtitueret deberet
28 ſibi reddi. ergo non dꝫ remanere ꝑ regulā. d. l. dolo facis. Nec
ob. ꝙ in poſſeſſorio recuꝑande dꝫ prius reſtitui poſ. anteꝗ̃ au
diať poſſidēs. qꝛ eſt verū qñ ꝗ agit fuit deſtitutus poſ. ⁊ ꝑuenit
ad aliū ſine culpa eius ꝗ deſtitit poſſidere. qđ verꝫ eſt nedū in in
terdicto vnde vi qđ datť qñ vi qs fuit deiectus ſed ēt in remedio
c. reintegrāda. iij. q. i. ⁊ in remedio. l. ſi coloni. C. de agri. ⁊ cēſi.
li. xi. nā remedia talia hñt priuilegiū ꝙ poſ. dꝫ reſtitui anteꝗ̃ au
diať poſſidens volens vti aliqua exceptiōe vt. l. i. C. ſi ꝑ vim vel
alio modo. qđ eſt verū qñ a poſ. recedit agēs ſine vlla culpa ſua
vt firmat bar. in. d. l. ſi coloni. dū dicit ſine cū violētia vel ſine ha
beat priuilegiū poſſeſſoriū vt ſuſpendať omnis exceptio donec
fuerit reſtituta poſ. Jdē firmat io. cal. ⁊ ant. de bu. in. c. cū ad ſe
dem ⁊ in. c. ſepe. de reſti. ſpo. ⁊ Jnno. in. c. poſt electionē de con
ceſ. preben. ⁊ Abb. in. c. ſi diligenti. de preſcrip. nam ſi probo ꝙ
cecidi a poſ. qñocunqꝫ ad te peruenerit. etiā ſine vicio tuo omni
modo non ceciderim cum culpa mea ſemꝑ mihi dꝫ prius poſ.
reſtitui anteꝗ̃ audiaris in aliqua exceptione vel actione. Sed
vbi cecidiſſet culpa ſua ille qui petijt ſibi reſtitui non habet hoc
priuilegium talia remedia poſſeſſoria. ſ. ꝙ ſuſpendatur hec exce
ptio. qꝛ poſſeſſioneꝫ amiſit culpa ſua. vnde cum hic reus ceciderit
a poſ. propter culpam ſuam. ſ. ob contumaciam non dꝫ gau
dere priuilegio vt nō admittať aliqua exceptio ↄ eū. imo dꝫ au
b diri poſtꝗ̃ ille culpa ſua cecidit. hāc puto [b] verā opi. quam doc.
hic cōiter ſequuntur. ⁊ Anto. de bu. in. d. §. in alijs. ⁊ ēt Jo. an.
in ti. de primo ⁊ ſcđo decreto. §. nunc videndū ſuꝑ ver. in reali.
29 ¶ † Sentit ēt hic glo. ꝙ in realibus non hꝫ locum ſcđm decre
tum. ſed lapſus anni hꝫ vim ſcđi decreti cōmunis ſnīa eſt in cō
trarium. ſ. ꝙ in reali etiam hꝫ locuꝫ ſcđm decretum. nam ſi ago
ad fundū tu non cōpares. mittor ex primo decreto tu perſeue
ras. peto ſcđm. ſ. tibi ſtatui terminū ad agenduꝫ quo elapſo tibi
imponať ꝑpetuū ſilentiū hic terminus ſtatutus a iudice dř ſcđꝫ
decretū. ⁊ amplius nō audiris. d. l. a quo. ſ. de dā. infec. ita bar.
⁊ oēs in. d. l. ſi finita. §. iul. in. ij. col. de dā. ifec. ⁊ cano. in. d. §. in
30 alijs. ⁊ doc. in. d. auc. ei ꝗ. ¶ † Et ſubdit glo. de car. edi. ꝙ qñ ſi
lio oppo. qđ ſtatus tanꝗ̃ hř di. differť qđ ſtatus in ipſa puberta
tis hic miſſus dř poſſidere non ſolū detinere. d. l. iij. §. miſſum.
Ol. ſuꝑ ṽbo cā cognita. ar. d. l. ſꝫ ſi res. ſ. de dā. ífe. vbi miſſus ex
ſcđo decreto in cā dāni infecti ſtatim ↄſeqtur dominium. ⁊ ſe re

a ¶ Sine prin
cipali. ite qñ ē
diuo coherēs
nec ē diuiſibi
le. vt. l. quens.
ff. de ꝯbi. em.
l. ſtipe. ff. de. le
ga. l. vlt. ff. de ſu
pelle. ⁊ de fun
do inſtruc. l. ij.
§. i. ſol. tñ vo.
aleſā. vř fragi
lis. qꝛ acceſſo
riū ſeqť nām
principalis. lꝫ
ſuo pricipali ſit
dignus ⁊ potē
tius ꝑ gl. in. l.
⁊ ſi nō ſint. §.
patriam [b] de au
ro ⁊ar. le. qꝙ re
fert ⁊ ſeqť lu.
ro. qñ. cccxx.
⁊ adđ an hypo
thecaria ſit ac
ceſſoria ad ꝑſo
nalē actionē ꝑ
alex. in. l. i. col.
vi. cuꝫ ſe. ſ. de
le. i. ⁊ bar. in. l.
i. ff. de ſaluis. in
terdi. fra. cur.
b ¶ Hic puto
addē an iuſte de
ſtitutus poſ. ꝗ
ab alio poſſi
deť ſine eiꝰ cul
pa hēat reme
dia reſtituto
ria nulla exce.
admiſſa. vid ꝑ
alex. ↄſi. vi. iiii.
li. ⁊ lapuꝫ alle.
tu.

mittit ad.d.l.pretoris.ff.de dam.infec.vbi concluditur q̄ ſi ille erat dñs ꝯ quem fiebat miſſio q̄ ſit miſſus dñs alias datur viſu capiendi conditio.

Poſſeſſio ēt nobis acquiritur per filium noſtrum ab alio poſſeſſum.
Poſſeſſio an acquiratur nobis per ſeruum noſtrū ab alio poſſeſſum.

Q Uicquid. †Per filiū nr̄m ēt ab alio poſſeſſum nobis acq̄rit.h.d. Caſus talis eſt filius meus cui peculiū ꝯceſſi aliqd apprehēdit ex cā peculiari.vtrū poſ.huius rei mihi q̄rat ⁊ iuriſcōſultus dicit q̄ ſic.ēt ſi ignorat talē filiū eſſe in ſua pīate ⁊ ēt ſi talis filius ab alio poſſideat.dubitat qd ſi ex alia cā q̄ peculiari acq̄rit filius.an p̄ri ignorāti q̄rat poſ.gl.in.l.i.§.item acq̄rim᷒.ff.e.dicit q̄ ſic p.§.itē nobis iſti.p quas pſo.no.acq. ¶ †Gl.ſup ꝟbo poſſideat.ar.de leg.i.§.ſed ⁊ p eū.ff.eo.vbi qū nō poſſideo ſeruū nō pōt mihi q̄ri poſ.p eū ꝺ dr̄ in ꝯtriū in filio.igit ⁊c.gl.dicit q̄ ibi dꝫ itelligi qn̄ ignorabā eū eſſe liberū.ſꝫ ſi ſciebā aliō fit qd̄ reprehēdit gl.qꝛ dicit ꝺ pcedere in ſeruo alieno bonafide poſſeſſo.ſꝫ in filio ſi qs poſſidet eū putās eū eſſe ſeruum.nihilominus q̄rit p̄ri.l.plꝫ.ff.de acq̄r.her.l.i.ff.ſi qs a pa.fu.ma.vn̄ ſiue ignoret ſiue ſciat acq̄rit nobis p filiū qꝛ hoc eſt ratiōe p̄rie ptātis nō rōne poſ.bar.dicit idē in monacho rōne ptātis monaſtice.p.§.de monachis.in auc.de mona.col.i.dixi vobis in.l.i.§.per ſeruum qui in fuga.ff.eo.

Poſſeſſio iuſta nō queritur nobis etiam ex vera cauſa:niſi poſſeſſoris voluntas interuenerit.
Poſſeſſio poteſt propria auctoritate emptoris apprehēdi. quādo in inſtr̄o eſſet verbum dedit ⁊ vendidit.
Poſſeſſio poteſt propria auctoritate apprehendi: vbi aliquod ſignum inueſtiture interueniſſet.
Depredatores dicuntur aduocati q̄ faciunt pactum de quota litis ⁊ qui furantur animalia ex armentis animalium.
Predo quis dicatur.⁊ in quo differat a fure.
Robaria quid ſit:⁊ in quo differat a rapina.⁊ derobatore.⁊ a fure ⁊ latrone.ſeu raptore.
Predo non dr̄ qui ſoluit precium rei vendite ſeu empte.
Emptor ſoluto precio poteſt capere poſ.propria auctoritate a quocunqꝫ ⁊ quomodocunqꝫ.

S I ex ſtipulatione. †Etiā ex ꝟa cā nō q̄rit nobis iuſta poſ.niſi poſſeſſoris volūtas interuenerit.h.d. Caſus talis eſt pmiſiſti mihi p ſtipulationē dare ſtichū ⁊ eū nō tradidiſti.ſꝫ nactus ſū poſ:ſine lnīa tua.an dicar hr̄e poſ.iuſte ⁊ dicit iuriſcōſultus q̄ nō.ſed dicor p̄do.Itē ſi vēdidiſti mihi fundū ⁊ nō tradidiſti eū ſꝫ ego nact᷒ ſū poſ.ipſius ſine volūtate tua.nā nō dicor poſſidere ſꝫ dicor p̄do.vn̄ ſi tu nō fuiſti dñs ⁊ putabā te dñm nō poſſū lōga poſ.vſucape. ¶ †Ex hoc no.q̄ lꝫ vēdā tibi fundū ⁊ tu ēt ſolueres p̄ciū.tn̄ p hoc nō intelligit tibi a me data lnīa apprehēdēdi fundū ⁊ nō potes ꝑpa auctoritate eū apprehēdere.fallit vbi in inſtr̄o reperit ſcriptū tici᷒ dedit ⁊ vēdidit ſempronio talē fundū qꝛ p ꝺ ꝟba itelligit data lnīa emptori ꝑpria auctoritate[a] apprehēdēdi fundū tex.eſt no.dignus in.l.p̄dia ſm̄ itellectū Iac.de are.quē ibi ſeq̄tur bar.⁊ alij cōiter.j.eo.cū ꝯcor.ibi alle. ¶ †Itē fallit vbi aliqd ſignū inueſtiture interueniſſet vt fundū tibi do in feudū ⁊ in ſignū inueſtiture do tibi birretū vel anulū vel qd ſimile qꝛ tūc itelligit data lnīa ꝑpria auctoritate apprehēdēdi fundū vt no.cy.⁊ bal.in.l.i.C.de dona.⁊ dy.⁊ alij in alijs locis vt dixi in.l.iii.in pric.ff.eo.Scḋo no.qs dicat p̄do.qꝛ dr̄ hic ꝓbari q̄ ille q nō hꝫ iuſtā cām poſſidēdi appellat p̄do vn̄ ſi accepit qs rē ꝑpa auctoritate ꝺ dr̄ p̄do vi ꝯ ⁊.l.ſꝫ ⁊ ſi.l.§.qd̄ aūt el.i.ff.de peti.her. ¶ †Quid aūt ſit depredatio vel dep̄dator eſt tex.in.l.ſi qs aduocatorū.C.de poſtu.vbi dicit q̄ maledicti aduocati q facitūt pactū d̄ quota litis dr̄r depredatores ⁊ dicit ibi bal.raris in locis hoc vocabulū īueniri.eſt ēt tex.in.l.i.j.de abig.vbi q ex armētis aīalia ſubtrahūt ⁊ rapiūt dr̄r depredatores eſt ēt tex.in.l.neqꝫ.⁊ ibi bal.C.q̄ res vē.nō poſ. ¶ †Drīa inter furē ⁊ p̄donē videbimus.j.nā pt qs eſſe p̄do.⁊ n̄ tn̄ dr̄ fur vt in l̄re nr̄e terminis ſi ſoluto p̄cio emptor apprehēdit ꝑpria auctoritate fundū dr̄ p̄do tn̄ nō dr̄ fur.ēt rei mobilis.l.cū q in pri.j.de fur.vn̄ nō pōt ꝯueniri neqꝫ actōe neqꝫ cōdictiōe furti vt ibi qꝛ nō itereſt vēditoris ꝯ emptorē agere qꝛ eis tenebat tradere ſꝫ p̄do eſt.vt hic.itē p̄do appellat q nō reddidit pfecte adminiſtratiōnē reꝝ p aliū ſibi aſſignataꝝ in rebus ergo nō plenarie reſtitutis ſꝫ retētis dr̄ qs p̄do.l.pōpo.§.ex facto.⁊
6 ibi pōderat illū tex.ang.ad hoc.j.e. ¶ †Quis aūt appellet drobator vel q̄ appellet robaria videatis p bal.i.l.ſi te.C.q.ex can.
b infa.irro.nā furtū nō eſt robaria ſꝫ rapina[b] dr̄ robaria.d.l.ſi te C.q.ex can.infa.irro.⁊ p bal.in auc.ſꝫ nouo iure.C.de ſer.fu.⁊ ibi dr̄iā habetis iter furē ⁊ latronē ſeu raptorē.nā latro ſm̄ doc.nr̄os dr̄ qū p vim.fur ſine vi de quo ēt p bar.in.l.capitaliū.§.famoſos.de pe.⁊ habetis in.c.dudū eccl̄ia rothomagēſis de ele.
7 ⁊ in.c.ex pte ade.⁊ ibi p doc.ex̄ de teſt. ¶ †Gl.vltima ar.de.l.nemo p̄do.j.de reg.iur.vbi q p̄ciū ſoluit nō eſt p̄do.ibi glo.ſoluit q̄ hoc veꝝ eſt qn̄ cū volūtate dñi accepit poſtea poſ.ſecus ſi ſine volūtate. ¶ Demū opponit de.l.pe.j.ꝓ leg.vbi ſi qs accepit poſ.rei legate ſibi dr̄ hr̄e iuſtā poſ.lꝫ ſibi non eſſet tradita ab hr̄de.ibi gl.dicit q̄ illud iō ibi eſt.qꝛ poſ.fuit ibi vacās.alias ſi fuiſſet apprehēſa poſ.p hr̄dē dꝫ itelligi q̄ tradita fuit p hr̄dē deinde op.de.l.i.§.ſi.ff.de exce.rei vē.vbi q ſoluit p̄ciū rei vēdite ī pune accepit poſ.rei vē.gl.dupl'r ſoluit.p̄ſo ſoluit q̄ ꝺ non erat ſolutū p̄ciū ibi ſic.vel ꝺ fecit ꝯ volūtatē vēditoris ibi ray.ꝺ ⁊ trāſit ꝺ io.de imo.cū eo.⁊ pau.de ca.approbāt p̄mā ſol.ſ.q̄ hic nō erat ſolutū p̄ciū.ſꝫ in.l.ꝯria fuit ſolutū p̄ciū.vn̄ ibi ignorāte vēditore vel ſciēte ⁊ nō ꝯdicēte pt emptor recipe poſ.⁊ iuſte poſſidet ſꝫ ꝯdicēte eo nō.⁊ hāc opi.approbat ēt ang.in.l.cū q in pri.j.de fur.bar.ꝺ vr̄ adherere vltie ſol.gl.ſ.q̄ hic ſine volūtate vēditoris in.l.ꝯria accepit poſ.vn̄ diſtiguit aut nō volūtate vēditoris p̄cio ſoluto recipi poſ.⁊ nō pt.l.fundū.j.e.aut ſciēte vēditore ⁊ nō ꝯdicēte ⁊ pt.l.ij.C.e.aut ignorāte vēditore ⁊ nō pt.vt hic ſed in.l.i.de exce.rei vē.cū volūtate vēditoris fecit.Hāc diſtictionē puto verā p tex.nr̄m.⁊ p.l.ij.C.e.vbi dicit ſciēte ⁊ patiēte ergo vr̄ ꝯſenſiſſe.Itē p rōnē.l.q vas.§.vetare.j.de fur.qꝛ lꝫ ſoluerit p̄ciū emptor.tn̄ res eſt adhuc vēditoris.l.ſi ager.ff.de rei vē.l.traditiōib᷒.C.de pac.lꝫ opi.ray.hic videat egor.tn̄ verior vr̄ ⁊
8 magis mihi plꝫ opi.bar.in pūcto iuris. ¶ †Puto ſaluari poſſe opi.ray.in caſu qn̄ vēditor nō poſſedit fundū quē vēdidit ſꝫ ali᷒ qꝛ tūc ſoluto p̄cio vr̄ mihi dare lnīaꝫ apprehēdēdi poſ.a quocūqꝫ ⁊ quocūqꝫ dicor iuſte accipe ſine lnīa creditoris.ꝓ hoc ē tex.cū gl.in.l.hic ſi res cū gl.in ꝟbo volūtate.ff.de rei vē.q̄ bart.ad hoc no.in.l.cū ſolus in vi.co.j.ti.i.accedit qd̄ not.bal.in.l.ſi.C.de edicto diui adriani tollendo in.v.q.dic q̄ ſi vendo rem cuius poſſeſſio vacat poteſt emptor propria auctoritate impune apprehendere poſſeſſio.a quocunqꝫ allegar.l.fiſtulas.§.i.de cōtrahenda emptio.facit.l.fina.cum gloſ.in verbo ignorantia.C.vnde vi. ¶ Ad.l.cum qui in principio.j.de furtis vbi habetur q̄ non tenetur furti qui precio ſoluto rem cepit.reſpondendo fateor q̄ non eſt fur.nec furti tenetur:vt ibi:ſed predo eſt:vt hic.

1 Clandeſtina poſſeſſio dicitur illa que a principio malafide adipiſcitur.
2 Ingrediens poſſeſſionem alicuius clandeſtine: dicitur clandeſtine poſſidere.
3 Poſſeſſio clandeſtina que dicatur dicitur hic.
4 Poſſeſſio clandeſtina an dicatur eſſe viciū reale vel perſonale.
5 Poſſeſſor clandeſtinus dicitur qui ingreditur poſſeſſionem ſuſpican.quem ſibi facturum controuerſiam.
6 Controuerſia dicitur ſiue ſiat queſtio de facto ſiue de iure.
7 Poſſeſſio clandeſtine capta quomodo recuperari poſſit.
8 Poſſeſſor clandeſtinus an ⁊ quando faciat fructus ſuos.
9 Clam factum quid dicatur.

1 C Lam poſſidere. † Clandeſtina poſſeſſio dicitur eſſe illa quam a principio ego adipiſcor malafide quod contingit duobus concurrentibus ſcilicet ignorantia illius ad quem res pertinet ⁊ q̄ putem ⁊ putare debeam mihi futuram controuerſiam:ſecus ſi predicta ex poſtfacto ſuperueniant.vel ſi ſcienter ſciente ⁊ patiente aduerſario aut aliqua iuſta cauſa a principio poſſeſſio adipiſcar.hoc dicit vſqꝫ ad.§.qui ad nundinas. ¶ Caſus talis eſt.vidi.ff.in.§.genera.plures qualitates poſſeſſio.nunc quero quomodo intelligitur quis clam poſſidere.⁊ iuriſconſultus dicit q̄ qui furtiue ingreſſus eſt poſſeſſio.vt ignorante illo quem ſibi ſuſpicat motu-

a ¶ Propria auctoritate.vi de lud.ſingul.ſuis fol.xiii.⁊ conſil.cccccix.
b ¶ Rapina.dicit tn̄ lu.ro.ꝯſ.cxliii.q̄ ſtatutū p̄hgenomenā ingl̄atōē furti nō cōprehēdit rapinaꝫ cui a iure diuerſū tp̄s eſt ſtatutū ⁊ vide ēt eius conſil.cclix.
¶ Pōt dici q̄ hoc ideo qꝛ dñiū rei legate tranſit in legatariū recta via a die mortis teſtātoꝛ vel ſaltē a die adite hereditatis abſqꝫ alia traditōē.l.a ticio j.de fur.
Anto.Fran.

rū ꝯtrouerſiā ſi ſciuiſſet dr clā poſſidere. Vñ ſi ſibi non denūcio
ꝙ volo ingredi. ſꝫ ſciēte ⁊ patiēte illo ad quē res ptinet vel con
currēte iuſto ti. poſſideā ſꝫ ex poſtfacto ſuſpicer mihi aliquē mo
turū ꝯtrouerſiā nō dicor clā poſſidere qꝛ inſpiciēdū eſt principiū
ſeu origo q̄ dꝫ attēdi. id aūt dr clā poſſidere q ſuſpicatur ⁊c. qꝛ ſi
ſciēte ⁊ patiēte illo ad quē res ptinet īgredior poſ. fundi non di
cor clā poſſidere vnde q clandeſtinā poſ. non bonafide poſſidet
2 merito nō pſcribit nec vſucapit lon. tēpo. ℂ Ex iſto tex. no. ꝙ ſi
qs ingredit clā poſ. alicui⁹ fundi dr apprehēdere ⁊ acqrere poſ.
clandeſtinā. qđ dꝫ ſane intelligi qñ poſ. iſta vacabat ſaltē nālis.
qꝛ acqrit iſtā nālem poſ. vacātē vt ēt dr in. §. pxi. ſꝫ ſi nulla poſ.
vacaret lꝫ iſte ingrederet poſ. nō dr poſſidere neqꝫ clā neqꝫ alio
mō ⁊ tūc nō hꝫ locū iſte tex. p rōnē. l. iij. §. ex ꝯtrio. ꝟ. e. qꝛ nō pñt
duo iſolidū poſſidere. niſi iſte talis ingrediēs poſ. nō vacantē ex
3 pelleret iſtū poſſeſſorē. ⁊ ſic eū poſſeſſiōe ſpoliaret. ℂ † Scđo no.
que dicat clādeſtina poſ. ⁊ ad hoc ſemp lex nr̄a alleg. in qua hoc
optime tradit ⁊ eſt magni effectus. qꝛ vbi clandeſtina eſt nō pt
qs incipe vſucape ſeu lōgo tpe pſcribere. l. furtū. §. fundi cū. l.
ſeq. ſ. ti. i. l. i. C. de ſerui. ⁊ aqua. ⁊ eſt neceſſariū ſcire q̄ dicat clan
deſtina poſ. pp naturaꝫ interdicti vti poſſi. qđ non cōpetit ei q a
me poſſidet vi aut clā vel pcario. l. i. §. fi. ſ. vti poſ. ⁊. l. vnica co.
ti. C. dr aūt qs a me poſſidere vi qñ me p violētiā priuaſſet poſ.
tūc enim nō hꝫ interdictū vti poſ. ꝯ me ſi eū turbo in poſ. iteꝫ ſi
clā a me poſſidet qꝛ nō p viꝫ ſꝫ cū ſciret aut ſcire deberet me poſ
ſidere anteꝙ fundū īgrederet ingrediēs fundū turbat me poſſeſ
ſorē antiqorē dr a me clā poſſidere qñ eſt ingreſſus me abſnte qꝛ
ſciebat vel ſcire debuit me poſſidere ⁊ dbuit ſuſpicari me ſibi cō
trouerſiā moturū vt hic. ⁊. l. iij. §. fi. cū. l. ſe. ſ. qđ vi aut clā. vñ nō
hꝫ ꝯ me vti poſ. ſi eū turbo in poſ. ⁊ nō pōt mihi mādari p iudi
4 cē vt deſiſtā a turbatiōe. ℂ † Et an iſta clādeſtina poſ. dicat eſſe
viciū reale vl pſonale videbimus in. l. pōpo. §. cū qs. ſ. e. qꝛ ſi eſt
reale nō pōt vſucape vel pſcribere donec ſit purgatū viciū vt in
rebus furtiuis ⁊ vi ablatis ꝯcludet ibi ꝙ ſit viciū pſonale videbi
5 mus ibi. ℂ † Glo. ſup vbo facturū querit dr hic ꝙ ille q ſuſpi

a ℂ Prohibitus. add. ꝙ volunt lud. ro. cōſil. cccccvi. ⁊ q poſſeſſio dicatur clādeſtina vide p eūdem alterā. ꝯſil. cx. i. li. p paul. d ca. conſilio. lgui.

cat quē ſibi facturꝫ ꝯtrouerſiā in poſ. fundi quē ingreſſus eſt dr
clā poſſidere. quero an referat ſiue ſuſpicet ſibi faciēdā ꝯtrouer
ſiam de iure vel de facto. ⁊ rñdet nō referre an ſuſpicet ſibi ꝯtro
6 uerſiā fieri de facto vl de iure. alle. l. ſeru⁹. ſ. qđ vi aut clā. ℂ † Ex
gl. no. ꝙ ꝯtrouerſia dr eſſe ſiue fiat qđ de facto ſiue de iure. vt ſi
pmitto tibi non facere ꝯtrouerſiā de tali re intelligit ꝯueniſſe ſi
ue de iure ſiue d facto moueat ꝯtrouerſiā ⁊ ita ēt bñ pbat. ſ. qđ
vi aut clā in. l. pbibere. §. fi. ibidē. Ariſto. putat eū quoqꝫ clā fa
cere qui dr pbibiturꝫ ſe ⁊c. gl. ibi dicit aduertēdū ꝙ pōt duo di
uerſa pbibiturū ⁊ eſtimare debeat pbibiturū ire: ⁊ dicit ibi ſiue
ſciat ꝯtrouerſiā fieri de iure vel de facto ⁊ ingrediar dicor clam
poſſidere. meliorē gl. ⁊ clariorē habes in. l. lucius. §. tres hr̄des
ꝟ. ad tre. vbi dr ꝙ q pmittit ꝯtrouerſiā nō mouere intelligitur
neqꝫ de iure neqꝫ de facto. ⁊ ita no. p doc. maxime bal. in. l. ii. ⁊
7 in. l. cās. C. de trāſac. ℂ † Gl. ſup vbo ſuſpicabat querit qua ac
tiōe hec poſ. recupatur ⁊ ſe remittit ad. §. q ad nūdinas. ſ. ea. l.
ℂ Glo. ſuper verbo ⁊ non videat arg. de. l. ꝙ aūt. ꝟ. de libe. cā.
⁊ de. l. ſed ſi lege. §. qđ aūt. ꝟ. de peti. ⁊ here. qꝛ hic dicit ꝙ origo
⁊ initiū poſ. eſt ſuſpiciendū. ⁊ nō qđ poſtea ſupuenit. ibi dr ꝯtrariū
vꝫ ꝙ lꝫ ſeruus ceperit ſe gerere p libero bonafide deinde cepit
ſe itelligere ſeruū. tñ gerit ſe p libero ⁊ dr eſſe in quaſi poſ. liber
tatis malafide. vñ dicit ibi ꝙ dictū fuit in. l. liberꝫ in fi. e. tit. vꝫ ꝙ
q eſt in quaſi poſ. libertatis bonafide non habet neceſſe proba
re ſe liberū ſed tranſfert onus probandi in aduerſarium ſecus ſi
malafide. Unde in. d. l. qđ autē initium fuit in bonafide ideo ſu
perueniētia malefidei attenditur glo. in. l. contraria dicit qđ vr
aliud in quaſi poſſeſ. hominis. qꝛ ſi ſeruus gerit ſe pro libero eſt
in quaſi poſſeſ. libertatis. ⁊ pōt mutari de vna cā in aliā. Et attē
ditur ſuperueniens ſtatus. ſecus in poſ. rerum inanimatarum.
vt hic. non vr per hanc ſolutionem ſufficienter rñſum ad contra
rium Jac. de are. alias de rauē. rñdet ad. d. l. qđ autem de libe.
cau. ⁊ ad. d. §. qđ aūt. vbi bonefidei poſſeſſor facit fructus ſuos
non ſuperueniēte malafide. ⁊ ſic non attendit initium poſ. dica
tis verum eſt qđ inſpicitur origo poſ. quā quis nactus eſt bona
fide. vt hic gl. ſ. quātū ad vſucapionē qđ iure noſtro ſufficit lꝫ ſu
pueniat malafides. l. ſeqꝫ. §. de illo. ſ. de vſuca. l. i. C. de vſu. trāſ
ſor. ſic itelligitur tex. noſter. ſed veritate inſpecta dr iſte poſſide
re malafide quando cepit poſtea ſuſpicari ſibi alium moturum
controuerſiam. vt quia ad eum peruenit ſcientia rei aliene ⁊ di
citur eſſe in malafide in tantum ꝙ de iure cano. non preſcribet
vlterius iſtum. ſed eſt interrupta preſcriptio propter talem ſup
ueniētiaꝫ malefidei. vt in. c. fi. de preſcri. ⁊. c. ij. de reg. iu. li. vi.
Similiter ad alium effectum iure noſtro ſuperueniētia malefi
dei attenditur ⁊ operatur vt non cenſetur bonefidei niſi quoad
vſucapionem. vnde in caſu. d. l. qđ autem onus probandi non
transfertur ex quaſi poſſeſſio. libertatis in aduerſarium ſuperue
niente malafide: ſed ipſe habet neceſſe ſe probare liberū. ad hūc
effectum loquitur. l. quod autem iuncta. l. liberis. §. finali. ꝟ. de
8 lib. leg. ℂ † Silr ad fructus pcipiendos ex iure iſto operat ſup
ueniētia malefidei. qꝛ non facit fructus ſuos eo mō quo fecit tpe
quo erat in bonafide ita loqtur. d. l. ſed ſi lege. §. qđ autē. vñ hic
tantum quo ad vſucapionem non mutatur poſ. de iuſta cā in in
iuſtā. vt in. d. §. de illo. ℂ Glo. ſup verbo obtinende arg. de. l.
ſi ancillam. ſ. pro ſuo. vbi habuit ab initio bonamfidē ille q emit
ancillā furtiuā bonafide peperit apud eum ante completam vſu
capionem venit ad eum ſcia rei aliene dr ibi ꝙ non pficit vſuca
pio ſi potuit denunciare ei ad quem res pertinet ⁊ non fecit. vn
de ibi poſ. dr reddi iniuſta ex ſupueniētia ſcientie rei aliene di
cit glo. ibi fuit res furtiua. ⁊ pp viciū furtiuitatis impeditur vſu
capio. qđ eſt viciū reale. §. furtiue inſti. de vſuc. d. l. ſe. ſed hic res
9 nō erāt furtiue. ℂ † Extra glo. opponit barto. ꝯ tex. dum dicit
furtiue q ingredit poſ. fundi furtiue dr clam poſſidere ꝯ in reb⁹
immobilibus nō cadit furtū. l. furtū. §. fundi. iuncta. l. ſe. ſ. tit. i.
⁊ dicit ꝙ dictio furtiue dꝫ exponi. i. clā. extra gl. bar. illū tex. alle
gauit ad declarandū qd dicat clā factū. l. ii. C. de his q ex pu. rō
lib. x. qꝛ ibi dr factū clā qđ factuꝫ eſt ab illo q curauit ne pueniret
ad illius noticiā illud factū cuius intererat non fieri. l. noſtram.
Iteꝫ dr ibi ꝙ dr clam factū ꝙ fit ſine auctoritate ſuperioris vel
iudicis. qñ illa auctoritas vel ꝯſenſus erat neceſſarius in actu il
lo vt pbat ille tex. iuncta gl. in verſi. occulte. p quo adde bonū
tex. quē ibi ponderat bart. in. l. i. C. de pdi. cur. li. x. ⁊ bona glo.
in. c. fi. de clande. deſpon. in qbus locis ēt inuenient alijs modis
a dici qd factū clā. nā vbi actus erat mihi pbibitus a ſi nō facio ac
tū p me ſꝫ p interpoſitā pſonā dr ille actus factus clā. d. l. i. C. de
pdi. cur. lib. x. l. ſi pupillus poſt princi. ꝟ. de auc. tu. ⁊ no. bar. in
d. l. pupillus. §. fi. de hoc ēt vide p bar. qñ qd dicat claꝫ factū in
l. nō intelligit. §. tacita. ſ. de iur. fiſ. p bal. in. l. cū fratrem in prin.
C. de his q. vt indi. vbi dicit dici clā factū qđ de nocte factuꝫ eſt
⁊ alle. gl. in. l. ſi cū exceptiōe. §. hec actio in ver. ignorantia. ꝟ. qđ
me. cā ⁊ ibi per angel. in. l. i. §. occiſorum. ꝟ. ad ſille. aliquid per
bal. in. l. ea qdē. circa. vij. col. C. de accuſa. p ang. in. l. in tantam
ff. de leg. i. aliqd ēt p Jo. an. in. c. i. vt eccle. benefi. vbi tāgit que
dicatur clandeſtina collatio beneficij. ⁊ an talis collatio valeat.

1 Poſſeſſionem naturaleꝫ perdit qui nemine dimiſſo in fundo ſe abſentat ſed ciuilem animo retinet.
2 Poſſeſſionem abſentis ingrediens eaꝫ acquirit ⁊ nihilominus abſens dicitur etiam habere poſſe.
3 Poſſeſſionem abſentis ingrediens auctoritate iudicis non citata parte an acquirat eam.
4 Poſſeſſioneꝫ abſentis qui ingreditur an dicatur ſimul poſſidere cum abſente.
5 Poſſidere clam quis dicatur dicitur hic.
6 Clandeſtinus poſſeſſor dicitur qui ſuſpicatur controuerſiam ſibi mouendam.
7 Poſſidere ſimul an poſſit abſens ⁊ preſens.
8 Poſſeſſio ciuilis: an poſſit eſſe apud duos inſolidūꝫ. ſ. apud abſentem ⁊ apud clam ingredientem parte abſente.
9 Poſſeſſionem ciuilem an habeat qui ingreſſus eſt clā: ⁊ poſtea dominus reuertentem non patitur intrare.
10 Contraria duo non pñt ſimul ſtare in eodem ſubiecto.
11 Poſſeſſio naturalis an perdatur per abſentiā poſſidentis.
12 Interdicto vnde vi an teneatur qui clam ingreditur poſ. abſentis ſi poſtea reuertente non vult eum admittere ad poſſeſ.
13 Interdicto vnde vi datur etiam quando non interuenit violentia in caſu de quo hic.
14 Interdictum vnde vi datur etiam ad recuperandū ciuilem poſſeſſionem.
15 Interdictum recuperande naturalis poſ. an detur ei qui iuit ad nundinas nullo dimiſſo cuſtode.
16 Interdictuꝫ vti poſſidetis non acquiritur tertio contra me ſi ſuſpicor per te mihi moueri controuerſiam.

Libellus

17 Libellus pro turbata poſſeſſione abſentis quomodo ſirmetur.
18 Interdictū adipiſcēde an cōpetat ei dato q res nūq̄ fuerit ſua.
19 Poſſeſſionē qui amiſit ꝑpter eius abſentiam quo remedio poſ ſit eam recuperare.
20 Libellus ad recuperandam poſſeſ. perditam propter abſentiaꝫ tantum quomodo formetur.
21 Interdictum vti poſſidetis datur poſſidenti: datur etiaꝫ quandoqꝫ abſenti vt hic.
22 Poſ. ciuilis an ⁊ qn̄ acqratur ingreſſo poſ. abſentis.
23 Interdicto vti poſ. poteſt agere qui poſſidet tempore lit. ↄte.
24 Poſ. ciuilis an ⁊ qn̄ accreſcat naturali ⁊ econtra.
25 Poſ. naturalis tantum an acquiritur ꝑ emphyteotam ↄtra habentem proprietatem.
26 Ingrediens fundum abſentis acquirit naturalem tantum in immobilibus: ſecus in mobilibus.

1 **Qui ad nundinas.** †Qui nemine dimiſſo in fundo ſe abſentat retinet aīo ciuilē poſ. naturalē vero ꝑdit quā ſi aliqs ſine iuſta cauſa occupat dr̄ clādeſtinus poſſeſſor q̄ ſi abſētē poſtea reuerſuꝫ nō admittit: vel ille nō reuertit ſuſpicatus ſe poſſe repelli acqret ciuilē quā dicet violēter hr̄e. h. d. cū. l. ſe. ſm verā lec. Et diuidit in qnqꝫ ptes. Primo ponit thema ⁊ qō reſultās ex eo. Scd̄o ſolū qō. Tertio qdā qō. Quarto qdā noua qō ꝑ eius ſol. Quīta alia qō ⁊ eius ſolutio. ſcd̄a ibi. Uꝫ claꝫ. tertia ibi. Retinet ergo. qrta ibi. verꝫ ſi reuertētē. qnta eſt in. l. ſe. Ea q̄ ꝑmittēda eſſent ad euidētiā huius. §. tradita ſunt in. l. i. in prin. ꝧ. e. ¶ †Caſus talis ē.
2 Titius fundū poſſidebat ⁊ ciuiliter ⁊ naturalr̄ corpe ⁊ aīo ſuo. ꝺ fundo ſuo diſcedit ⁊ ad locū lōginquū in quo nūdine future erāt ſe ↄtulit. aīo tn̄ nō deſerēdi poſ. ſuā ticio abſēte ſempronius fundū iſtū ingredit. qrit an ſempronius fundū iſtū dicat poſſidere ⁊ quō dicat poſſidere dicit iuriſcōſult᷑ hūc ingredietē videri poſſidere naturalr̄ tn̄ clā iō q: ſuſpicari debuit ticiū ſibi motuꝝ ↄtrouerſiā quō eniꝫ ad te nō ꝑtinet ſcire debes ad aliū ꝑtinere ⁊ illū verīſimiliter tibi motuꝝ ↄtrouerſiā. vn̄ clā poſſidet ⁊ naturale tn̄. Ex quo infert q poſſeſſionē ciuilē retinet antiquus poſſeſſor qui ad nūdinas iuit cū iſte alter ſolus naturalē habeat. Ibi verꝫ pone ticiū rediſſe ex nūdinis ⁊ vult ingredi fundū a ſe ciuiliter poſſeſſum ſempronium exiſtēs in fundo nō patit eū ingredi. ſꝫ cū vi expellit an ticius deſinat poſſidere ciuiliter. ⁊ dicit q ꝑdit ticius ciuilē ⁊ ſempronius incipit modo vi poſſidere. In. l. ſequenti pone ticius intelligens ſempronium eſſe ingreſſum fundum, ſuum ſuſpicat q ſi ad fundū ſuum accedat ne ſibi violentia inferatur. ⁊ ſempronius eū nō patit ingredi ꝑpea nō vult ad fundū accedere an ticius dicat amiſiſſe poſ. ⁊ dicit q ſic ⁊ ſolus ſempronius dicetur poſſeſſor. ¶ Ex tex. no. q ingrediēs abſentis poſ. acqrit ⁊ nihilominus abſens dr̄ ēt hr̄e poſ. Ex quo infert duas neceſſario eſſe poſſeſſiones cū vna poſſeſſio eſſe apud eos inſolidū nō poſſit §. ex ↄtrio. in. l. iij. ꝧ. eo. nā ſi iſte q ingredit poſſidet ⁊ abſēs poſſidet eſt neceſſe duas eſſe. ⁊ ita dixi in. l. i. in prin. ꝧ. e. quaꝝ poſ. vna dr̄ naturalis quā hꝫ ingrediēs. alia ciuilis quā abſēs aīo retinet. ¶ Dicit tn̄ ang. hic qō dr̄ in lr̄a hic eſſe intelligēdū qn̄ ingrediēs poſ. abſētis ingredit de facto ⁊ nō iuridice. nā ſi iuridice igredit nō ſolū naturalē: ſꝫ ēt ciuilē acqrit. q: abſēs ſua ciuili poſ. diceret priuatus ꝑ actū iuris alle. l. iuſte. ꝧ. e. bene facit. l. vniuerſas. ⁊. l. item cum pretor. infra eodem. ⁊ no. barto. in. l. pegre. §. qui
3 bus in ſi. ꝧ. e. ¶ †Nō tn̄ intelligēdū eſt qn̄ iudex voluit priuare illū q vere poſſidebat. ſecus ſi iudex nō intellexit priuare verꝫ poſſeſſorē. ſꝫ intellexit priuare aliū quē putabat poſſidere ⁊ nō poſſidebat. q: tūc nō priuabit verus poſſeſſor ſua poſ. ciuili. ⁊ ita not. Inn. in. c. qm̄ frequēter. vt lit. nō ↄte. ⁊ bar. ⁊ alij poſt eū in. l. i. officiū. de rei vē. ⁊ in. l. ij. C. vbi in rē ac. ꝑ. l. ſi. C. ſi ꝑ viꝫ vel alio mo. bn̄ facit. l. ſi in teſtō. ꝧ. de excep. rei iu. ⁊ ſic in caſu iſto habebit ſolū naturalē iſte q mittit in poſ. ꝑ iudicē ⁊ ↄſeruabit poſ. ciuilis dicti abſētis. Tn̄ opabit mirabilr̄ ſm ang. alibi iſta apprehēſio naturalis poſ. q: ſꝫ alʼs ciuiliter poſſidēs poſſit ꝑpria auctoritate turbare illū q ingreſſus eſt in poſ. naturalē. ⁊ ſic poſſet ꝑpria auctoritate ciuiliter poſſidēs adipiſci naturalē vt ꝓbat hic. ⁊ no. gl. in l. i. §. hoc interdictū. ꝧ. vti poſ. Tn̄ iſto caſu nō pōt q ciuilē hꝫ propria auctoritate adipiſci naturalē quā hꝫ iſte ingreſſus auctoritate iudicis. ita ſingulariter dixit An. in. l. a diuo pio. §. ſi poſt aditū pignus. ꝧ. de re iu. dicēs ita ꝓbari ꝑ illū tex. ꝑ quē dicit ita limitari. §. nr̄m. vt q: putatiuus poſſeſſor fuit citatus nō verus poſſeſſor. quo caſu verus poſ. nō amittit ſuā ciuilē. ſecus ſi eſſet citatus. d. l. ſi. C. ſi ꝑ vim vel alio mō. ⁊ no. bar. in locis ꝑalleg. nā habēs ciuilē ⁊ priuatus naturali non pōt adipiſci ꝑpria auctoritate naturalē. q: tex. in. d. §. ſi poſt aditū. dicit q ſi facta eſt adiudicatio ſi tertius vult ꝑtēdere ius nō pōt venire ⁊ dicere ſūmarie cognoſci debere de iure ſuo ſꝫ ordinario iure dꝫ expiri. Nā alʼs potuiſſet: ſi an̄ adiudicationē veniſſet. d. l. a diuo pio. §. ſi ſup. nunc dꝫ ꝑducere libellū ⁊ agere ↄ illū cui ē facta adiudicatio. ergo nō pōt ꝑpria auctoritate ingredi fundū ⁊ adipiſci naturalē ꝗuis ciuilē habeat. ita limito hūc. §. q ad nūdinas. dicit ibi ang. Mirabilis eſſet effectus iſtius ingreſſus auctoritate iudicis ſi iſtū eſſectū oparet. Nō nō puto ꝓcedere. q: vt dicit imo. in. d. §. ſi poſt aditū. nō vr̄ verꝫ q tex. ibi ꝓbet qō dicit ange. q: ſꝫ ibi dicat q ſi qs vult expiri de iure ſuo dꝫ adire iudicē ordinariū. ⁊ q non pōt dicere peto ſūmarie cognoſci poſt adiudicatā poſ. Nō tn̄ intēdit ibi iuriſcōſultus dicere q nō poſſit ꝑpria auctoritate ingredi vigore ſue ciuilis forſaſſe q: ille citatus poſ. nullā habuit ſꝫ ius dn̄ij tn̄. Preterea ſi vera eſſet limitatio ang. ſequeret abſurdū dꝫ q iuſſus iudicis ⁊ actus iudicialis ēt quo ad nō citatū afferret magnū ꝑiudiciū. Cōtra. l. ꝺ vnoquoqꝫ. de re iu. l. ſi deſerta. C. ſi ꝑp pub. pēſi. ⁊ totū ti. C. res inter alios act. q: auferret ſibi ius ⁊ ꝑtātē ingredīēdi ꝑpria auctoritate naturalē vigore ſue ciuilis. vn̄ dictā limitationē nō puto verā. ᵃ Repio ēt pau. de ca. in. l. ij. (ſi. gl.
a ſup ꝟ. imiſſus. C. de edi. di. adr. tol. dicere q qn̄ imittit qs i poſ. nō citato ꝟo poſſeſſore ingrediēs nullā poſ. adipiſcit. hoc nō aliter ꝓbat nec puto verꝫ imo ſi naturalis erat vacās vt regulariter eſt qn̄ nemo eſt in poſ. corpe nihil repugnat qn ingrediēs aīo poſſidēdi acqrat naturalē vacātē. ſecus ſi ibi eſſet colonus vel ſeruus q naturalē teneret noīe dn̄i. l. gn̄alr̄. §. pegre. ꝧ. e. ⁊. l. iij. §. ſaltus ꝧ. e. nā tūc nō acqreret naturalē: ſecus ſi eſſet vacās. q: cā tūc acqrit ille immiſſus: nec ipſe qd in ↄriū allega. ⁊ ſi allegaret nō eſſet verū. Alia notabilia patēt ex ſūmario. iō nō inſiſto. ¶ †In gl. i. ad
4 uertatis qro q: iuriſcōſultus hic ꝑſupponit q q iuit ad nūdinas neminē in fundo dimiſerit. qd ſi quē in fundo dimiſit. Sꝫ dr̄ q tūc eius corpore naturalē habuiſſet ⁊ ſuo aīo ciuilē in. d. l. pegre §. qbus. ⁊ tūc ingrediēs nullā poſ. acqreret nec naturalē nec ciuilē. q: duo inſolidū eādē poſ. ēt ciuilē nō pn̄t hr̄e ꝑ. §. ex ↄtrio. ꝧ. e. l. iij. ⁊ ibi vidiſtis ſm opi. Jo. ſꝫ Rog. voluerit ↄriū vt gl. dicit lego gl. ¶ Ingt̄ tn̄ gl. dicit Rog. tenere ↄriū nō intelligatis q roge. voluerit q in caſu huius. §. ſi quē dimiſiſſet in fundo ⁊ alius de nouo ingrederet q ingrediēs acqreret ciuilē ſolū vel naturalē ⁊ ciuilē pꝫ q: Rog. cuius opi. refert ꝑ glo. magnam in. d. §. ex contrario. ſꝫ q duo ciuiliter poſſunt inſolidū poſſidere in aliquibus caſibus vt emphyteota ⁊ dominus maritus ⁊ mulier ⁊c. vt ibi. Inter quos caſus nō eſt caſus noſter. ſ. qn̄ qs abſēs poſſidet ciuiliter ⁊ corpore alterius naturalē. ⁊ ſi nullus corpore naturalē tꝫ nō dixit q ingrediēs habeat ciuilem ⁊ abſens. vnde glo. hic ⁊ glo. ꝧ. ꝓxime ſequentes fuerunt in iſto errore. Qui dicunt Roge. tenuiſſe q duo ciuiliter poſſunt inſolidum poſſidere q non eſt verum. ſed fuit quorūdam antiquoꝝ opi. vt glo. in. d. §. ex ↄtrio. in ver. alij dicūt q dicūt indiſtincte ciuilē poſ. eſſe poſſe apud duos
5 inſolidū: ſꝫ Rog. dixit hic ſolū eſſe in certis caſib᷑ vt hic. ¶ †Gl. ſup verbo clā. arguit q iuriſcōſultus hic male infert in verbo retineret ergo. q: ſꝫ dictum ſit. ꝧ. q qui ingreditur fundum acqrat poſ. clā. tn̄ nō infert neceſſario: ergo abſens retinet poſſeſſionē. q: ſtat ſimul q ingrediēs habeat poſ. ⁊ q abſens nullaꝫ habeat. Ad qō dicit glo. qō hic dꝫ ſubaudiri dum dicit claꝫ poſſideat. ſ. naturaliter tn̄. Hoc ſubaudito bene infert q hic dr̄ in verbo retinet ergo. q: ſequit tūc q abſens retinet ciuilē niſi appareat de aīo deſerēdi poſ. q: ſi ingrediēs ſolū naturalē acqrit ſtat q alius retineat ciuilem cū ciuilis aīo retineatur. l. ſꝫ. C. eo. Et ſubdit glo. q Rog. ⁊ alij dicūt q ingrediens ⁊ abſens hn̄t ciuilē. d. §. ex ↄtrio. Rog. hoc nō dixit vt ſupra dixi. ſꝫ illi alij hoc bene dixerūt. Nō tn̄ nō vr̄ eſſe verū. pꝫ q: ſi ita eſſet q qui ingredit fundū haberet naturalem ⁊ ciuilē nō bene inferret iuriſcōſultus hic in verbo retinet. ergo q: non ſequit ingrediens acqrit ciuilē ⁊ naturalē. ergo abſens retinet ciuilē. ſed bn̄ ſeqtur ingrediēs acqrit naturalē tn̄ ergo retinet ciuilē abſens. Jac. de ra. format etiaꝫ illationē aliter. ſ. ſic. Iſte q ingredit acqrit poſ. clam. vt hic in ꝑmo dicto: ergo abſens dr̄ poſſidere ciuiliter. q: ille dr̄ clam poſſidere qui ſperat alium poſſeſſorē ſibi ↄtrouerſiaꝫ motuꝝ. ergo poſſidet clā: ſequit q preſupponit alium poſſeſſorē de quo ſuſpicat motuꝝ ↄtrouerſiam ſibi. Et hāc opi. refert Imo. hic ⁊ eū ea vr̄ trāſire. tn̄ nō puto verꝫ q igrediēs ad h vt dicat clā poſſidere ſit

ᵃ¶ Puto verū. d. bar. ſeqt. hic. ⁊ hoc tpe lucerna iuris ēt opin. ange. quā vīt de mēte bar. l. iuſte poſſidet. vbi allega. d. §. ſi poſt aditū. Ubi vult q iuſte poſſidet talis imiſſus ergo non pōt ꝑpria auctoritate expelli nec ob. dicte ipſe q auferret nō citato ius expellēdi ꝧ. l. de vnoquoqꝫ q: nūq̄ dicit ipſe verior vr̄ opi. Jo. h imo la ⁊. d. alexā. ꝑ rōnes ꝑdictas q corroborentur ꝑ ea q vo luit are. conſil. xxi. vbi dicit q poſſidens ciuiliter ꝧ quēcunqꝫ hominē mūdi et a quocunqꝫ cām habente pōt rem ꝑpria auctoritate ingredi ꝑ hūc. §. no. vba vnīuerſalia nō ob. no. ꝑ bar. in. l. iuſte poſſidet q: nō loqt in terminis in qbus loqt alex. vt etiā pꝫ ex no. ꝑ ipſꝫ ſcri. in antepe. col. ibi immo ibi nō facultꝫ ꝑ ſua op. dū vult bar. q auctoritas iudicis nō excuſet a pena l. meminerint. ſiue decretū ſit inualidū ſiue nō rite interpoſitū. imo dicit tex. in. c. inter dilectos. de excel. prela. q oſſenſa ē magis plectēda cuꝫ in dilectis ⁊ culpis auctoritas viſurpet nec eſt verꝫ q dicit ſo ſi. q poſſidēti ciuiliter nūq̄ cōpetit ius expellendi ꝑpria auctoritate. q: in ↄriū pꝫ veritas etiā ex no. ꝑ eūdē ꝧ. in. iii. col. ꝟ. tertia cōcluſio vbi dicit q dicitur fieri in iu. in ↄtinuo

ciuiliter poſſi/
dēt. vñ ſemꝑ
pōt iniuriꝰ ꝓ
pulſare ⁊ ꝓpa
auctoritate ex
pellere. claruꝫ
ē etiā ꝙ iniuria
poteſt fieri, ita
per iudicem
ſicut per pri
uatum teſte.
noc. per inno.
in. c. ex cōque
ſtione. de reſt.
ſpo. ⁊ ꝙ iudici
iniuriāti ita ꝑt
reſiſti ſicut pri
uato. l. ꝓhibi
tum. C. de iu.
fiſ. ſi ergo ita
eſt non video
cur ciuiliter
poſſidenti ob
ſtet quin poſ
ſit ꝓpria aucto
ritate ingredi
fundū quē ali
us naturaliter
poſſidet.

neceſſe ut ſuſpicet̄ aliū poſſeſſorē ſibi moturū controuerſiam.
6 ¶ †Quinimo ut dicit glo. in. l. ſequit̄. §. itē ſi occupa. ĵ. ti. i. ⁊ in
l. ſi. C. vnde vi. q̄tūcūqꝫ ingrediēs nō ſuſpicet̄ poſſeſſorē moturū
ſibi cōtrouerſiā ut qꝛ nullus ſit poſſeſſor. ſꝫ uacat poſ. tñ ſufficit ꝙ
ſuſpicet̄ alium ſibi moturꝫ cōtrouerſiā. lꝫ nō poſſideat ⁊ iſte dice
tur clā poſſidere. ut dixi in pn̄. l. noſtre. in gl. dum dixi moturū
controuerſiā uel de fcō uel de iure. unde eſt melior illatio q̄. ſ.
7 dixi. ¶ †Glo. in ꝟbo poſſeſſionē. ar. de leg. iij. §. ex ꝯrio. ſ. e. vbi
dr̄ ꝙ duo nō poſſunt inſolidū poſſidere. Sed hic abſens poſ. re
tinet ⁊ ingrediēs hꝫ poſ. glo. dicit hoc intelligit̄ ꝙ ingrediēs hꝫ
naturalē poſ. abñs retinet. ſ. ciuilē. vnde intelligit̄ hic in diuer
ſa ſpē poſ. qꝛ vnus hꝫ vnā: alius aliā. ⁊ hec eſt ipa veritas. Dein
de ponit alias duas. ⁊ hoc refert glo. ꝯ Rog. ꝑſeuerās in illa er
ronea relatiōe ꝙ Rog. dixerit duos poſſe inſolidū ciuiliter poſ
ſidere in caſu huius. §. ſed dixi hoc Rog. nō dixiſſe ſed quidam
alij antiqui. Dicit gl. lꝫ prima opi. hic relata fuerit Jo. vꝫ ꝙ na
turalē tm̄ adipiſcit̄ ingreſſus tñ aliqui antiqui dixerunt ꝙ in ca
ſu huiꝰ. §. ambo ciuiliter poſſidēt. ſ. igrediēs ⁊ abñs. Sed h̄ gl.
reprehendit per iſtū tex. in ꝟ. neminē. qꝛ iuriſcōſultus nō dixit
hoc ſine miniſterio ꝙ neminē dimiſit in fundo quaſi velit ꝙ ſi
dimiſerit in fundo ingrediēs nullā adipiſceret̄: qꝛ nulla vacaret
nam naturalis retinet̄ corpore coloni vel ſerui. d. §. ſaltus ciui
lis aio abñtis. ergo ꝓbat̄ nō eſſe verā opi. antiquoꝝ. ſ. ꝙ duo ci
uiliter poſſidere poſſunt. Sed dicit glo. pōt rñderi ꝯ hoc arg. ⁊
dicere ꝙ hic ideo dixit neminē dimiſiſſe in fundo vt oñderet ꝙ
dñs abñs tūc nō potuit priuari ſua ciuili qꝛ ſi dimiſſus fuit qs in
poſ. cuius corpore dñs abñs naturaliter poſſediſſet potuiſſet
abſens priuari ēt ciuili per expulſionē coloni vel ſerui per quam
expulſionē dñs priuatur naturali ⁊ ēt ciuili. l. peregre. §. qbus.
ĵ. eo. Sed dicit glo. hec nō eſt bōa rñſio ſiqs vellet Ro. defende
re dicit glo. ꝙ Rog. potuit rñdere ad ar. ſ. formatū. qꝺ ſi queꝫ
inueniſſet igrediēs: nullā haberet qꝛ nulla vacaret. Dicit hic nō
obſtare qꝛ iuriſcōſultus ñ fuit motus hic dicere neminē dimiſiſ
ſe vt oſtēderet ⁊c. vt. ſ. dcm̄ eſt ſed alia rōne: qꝛ ſi quē dimiſiſſet
in fundo fuiſſet occupatus corpe exiſtētis in fundo: qꝛ ad acqrē
dum oēm poſ. reqrit̄ corpus ⁊ aius. l. iij. in pn̄. ſ. eo. ſed hic fuit
alius corpe in fundo. vñ impedit̄ acqri ciuilis per ingrediētem
qꝛ corpe ⁊ aio acqrēda eſt ꝙ nō pōt hic: qꝛ fundus iam eſt corpe
alterius occupatus. Unde dicit Rog. hic dicit iuriſcōſultus ne
minē dimiſit. ſed hāc reprobat glo. ⁊ dicit ꝙ q̄tūcūqꝫ qs dimiſ
ſus ſit i fundo. ⁊ fundus eſt ſpacioſus qꝛ nō pōt ſtare iſte dimiſ
ſus in toto fundo nouiter igrediēs pōt corpe apprehēdere poſ
ſeſſio. vñ corpe ⁊ aio interueniēte pōt acqrere ciuilē. ergo nō bñ
dicit Rog. ꝙ hic iuriſcōſultus innuit ꝙ ſi aliquē dimiſiſſet non
potuit apprehēdi poſ. qꝛ ille nō occupat totū fundū. In hac vl
tima parte reprehēdit Bar. glo. nr̄am. qꝛ dicit nō bene tolli rñ
ſionem Roge. qꝛ ſi qs corpe dimittit̄ in fundo lꝫ nouiter ingre
diēs corpe nō dicat̄ poſ. apprehēdere corpore. l. ꝙ meo. §. ſi. ĵ.
eo. ⁊ eſt gl. in. l. iij. in pn̄. in ꝟ. aliqua. ſ. eo. vbi vidiſtis. Tamē
aio eam dr̄ apprehēdere. in hoc tñ alij doc. dicūt cōiter ꝙ gl. be
ne tollerabat rñſionē Rog. ⁊ ꝙ Bar. in hoc nō bñ dicit. ¶ In
primis eſt Ang. vt in lect. mea habeo q̄uis Jmo. hic eum refe
rat ſequi Bar. ſed male. Et Jmo. ⁊ Pau. de ca. hic reprehēdūt
Bar. ⁊ ſubſtinet glo. ⁊ intētio eoꝝ eſt ꝙ gl. voluerit ꝙ lꝫ in fun
do dimiſſus ſit aliqs ꝑ abſentē. tñ qꝛ fundus latus ⁊ ſpacioſus
eſt adeo ꝙ pōt alia ꝑſona ingredi corpe nō repugnat qn poſſit
ingredi ⁊ apprehēdere ciuilē poſ. ſi vacaret vel ſi poſſibile eēt ac
quiri qm̄ ingredit̄ fundū aio acqrēdi ciuilē que queſibilis eſt: qꝛ
nō occupat̄ per exiſtentem in fundo vñ nihil ob. qꝛ interuenit ⁊ cor
pus ⁊ animus. Unde ſi ciuilis aliqua queſibilis ē acqrat̄ ꝑ me.
q̄uis qs dimiſſus ſit in fundo vñ vt appareat hic cum iuris ef
fectu poſitū hoc verbū neminē dimiſerit. hoc reſultat qꝛ ſiqs di
miſſus fuiſſet nulla vacaret. iō igrediēs nullā acqrit, ſed ſi vacaſ
ſet ciuilis bñ potuiſſet eā acqſiſſe. nec ob. l. ꝙ meo. §. ſi. per quā
Bar. ſe mouet: qꝛ ibi ingrediēs voluit acqrere naturalē que re
tinebat̄ corpore alterius dimiſſi in fundo. nā corpore poſſideo
partē fundi quā tu poſſides qꝛ naturalis nō vacauit: ſed vbi poſ
ſeſſio ciuilis aliqua vacaret nō dr̄ ibi ꝙ ingreſſus aio acqrēdi ci
uilem vbi actus corporeus ꝯcurrit cū alio ⁊ nō ſit aptus ad ciui
lem acqrendā. alſ ſi verū eſſet ꝙ Bar. dicit ſequeret̄ hic vꝫ pōe
ꝓprietatē nudā hñs vt ꝓprietarius qui ciuiliter poſſidet ut di
ctum fuit in. §. ex ꝯrio. vult in aliū eā trāſferre quē vult inducere
in naturalē. nam ſequeret̄ ꝙ nō poſſet. qꝺ tñ pōt: ſicut ⁊ dñium
ſequeret̄ ēt vſufructuariū q hꝫ naturalē ſi reſiſteret inductus ꝑ
ꝓprietariū nō acqret ciuilē vñ vr̄ ꝙ gl. habuerit bonū ſenſum ⁊
nō meret̄ reprehēdi per Bar. Subdit glo. melius dici pōt ꝙ iō
hic dixit neminē: qꝛ ſi quē dimiſiſſet poſſet ſpoliari abñs ēt ciui
li expulſo colono ꝑ. d. §. qbus. vñ dixit hic neminem: qꝛ tūc po
tuiſſet dñs priuari ēt ſua ciuili: hac rōne pōt dici adiectū verbuꝫ
neminem ⁊ ſuperiori rōne que pōt defendi ꝯ Barto. vt. ſ. dixi.
8 ¶ †In hac parte mens gl. eſt ꝙ ſi volumus ſuſtinere opi. rog.
⁊ antiquoꝝ poſſumus dicere ad contrariū. ſ. formatū ꝙ Rog.
dixit. ⁊ antiqui dixerūt ciuilē poſſeſſionē eſſe poſſe apud duos iſo
lidum. Cōtra h̄ dr̄ neminē dimiſerit. ergo ſi quē dimiſit ingre
diens nullā acqrit poſ. nec naturalē nec ciuilē: qꝛ nulla vacat. er
go ſi nullus eſt dimiſſus igrediēs dꝫ adipiſci naturalē. Rog. di
xit ꝙ qñ qs eſt dimiſſus in fundo nō pōt acqrere ingrediēs ciui
lem: qꝛ corpe eſt qs in fundo. Hāc rñſionē gl. ſ. reprobauit nūc
dicit ꝙ ſiqs vult ſuſtinere opi. rog. pōt dicere melius vꝫ ꝙ hic
dixit neminē dimiſerit. qꝛ tūc dñs ñ pt ciuili ſpoliari. ſꝫ ſi quē di
miſit expellēdo illū priuat̄ dñs ciuili ⁊ naturali. d. l. ꝑegre. §. q
bus. ĵ. eo. dicā alia dicta plura. Tertia eſt oppo. que eſt Pla. ⁊
Azo. vꝫ ꝙ duo poſſidēt diuerſis qualitatibus eadē tñ ſpē poſſi
dēdi: qꝛ vnā tm̄ eſt dare naturalē. ſed illa pōt poſſideri per duos
ſub diuerſis qualitatibus. ſ. vnus naturalē naturaliter vt ingre
diens hꝫ abſens eandē naturalē ciuiliter cū nō ſit in fundo. qꝺ ꝓ
batur hic dū dr̄ quē poſſe poſſidere vi clā. nam pōt qui eſt ingreſ
ſus a prin. clā poſſidere. ⁊ ſi reuertētem nō admittit dr̄ poſſide
re vi ⁊ duabus qualitatibus vna tñ erit poſſeſſio. ¶ Unde iſti
ſ. ingrediēs ⁊ abſens hñt eādē poſ. ſed ſub diuerſa qualitate nec
eaꝫ perdit ignorās. l. ſi id qꝺ. ĵ. eo. Hec opi. vltima cōiter dam
natur. qa diuerſe qualitates nō faciūt vnā ⁊ eandē poſſeſſionē eſſe
apud plures inſolidū. d. §. ex ꝯrio. vt per vnū iſta qualitas poſ
ſidendi iuſte ⁊ per alium iniuſte nō facit ꝙ vna ⁊ eadem ſpecies
poſſit apud plures inſolidū eſſe vnde male loquit̄ Azo. Confir
matur ꝙ dicta opp. non ꝓcedat: qa iſte qui ingredit̄ fundū ab
ſentis hꝫ naturalē naturaliter ſm̄ opi. Azo. ergo ſi exeat fundū
retinere debet naturalē ciuiliter animo nō naturaliter qa nō eſt
in fundo de quo vidiſtis in. l. i. in pn̄. ſ. eo. vbi poſſeſſio natura
liter ſeparata a ciuili nō iuncta cum ciuili retinetur aio ēt per eū
qui exit de fundo. l. iij. §. vnde vi. ĵ. de vi ⁊ vi ar. ⁊ ibi gl. ⁊ in. d.
l. i. in pn̄. dicit ꝙ naturaliter quā retinet ingrediēs retinet̄ aio ꝑ
eum ſi exit. mō ſic q ingredit̄ fundū abñtis q dr̄ hr̄e naturalē na
turaliter ſm̄ Azo. deberet retinere naturalē ciuiliter ſi exiret. ſꝫ
ſi abñs ꝑmus q ad nūdinas iuit retineret naturalē ciuiliter duo
eſſent hñtes vnā ⁊ eandē poſſeſſionē inſolidū ſub eadem quali
tate quia quilibet ciuiliter poſſideret. Tertia rōne oſtendit nō
ꝓcedere opi. Azo. nam qui fundū abſentis ingredit̄ dr̄ adipi
ſci naturalē poſſeſſionem clam. i. naturalē naturaliter clam vt hic
in prin. l. nr̄e. ⁊ ſi poſtea non patiat̄ dñm reuertētem ad fundūꝫ
ingredi hꝫ naturalē poſſeſſionē eadē vi ⁊ ſic vna ⁊ eadem poſſeſſio.
ſ. naturalis naturalr̄ erat apud ingrediētē cū diuerſis qualitati
bus ſibi ꝯrijs ⁊ repugnātibus. vt cū qualitate poſſidēdi clamꝰ ⁊
vi. vt in. §. noſtro. in ſi. iuncta. l. ſeq. que tamē ſunt cōtrarie ⁊ re
pugnantes. vnde in eodē ſubiecto. i. in vna ſpecie poſ. ſtare non
poſſunt. l. ſiqs ante. ĵ. e. ⁊. l. ſi qs in ſi. prin. ĵ. pro ſuo. Et qꝺ ſint
cōtrarie ⁊ repugnantes patet in. l. i. §. quid ſi vi. ⁊ in. l. iij. §. claꝫ
ĵ. ꝙ vi aut clam. nam vi quis dicitur poſſidere interueniēte vio
lentia: ⁊ tunc deſinit clam poſſidere ſi putat ſibi moueri contro
uerſiam: ⁊ tunc non poſſidet qꝺ vi. ⁊. d. §. ſi clam. Sed vna poſ
ſeſſio ſub diuerſis qualitatibus in eodem ſubiecto ſtare non po
teſt. d. l. ancillam. ⁊. d. l. ſi quis ante. quod poteſt dici vna tantū
ſcilicet naturalis ſub diuerſis qualitatibus. Sed dicendum eſt
ꝙ ſunt diuerſe ſcilicet ꝙ naturalis habetur claꝫ. alia ciuilis per
vim quam acquirit. quoniam non patitur dominū reuertentē
reingredi fundum hoc nihil repugnat; qa he qualitates tūc nō
ſunt ſub eadē ſpecie poſ. ſeu i eodē ſubiecto. Eſt ergo verus in
tellectus ⁊ cōmunis ad. §. noſtrum. qui colligitur ex prima re
ſponſione data ad cōtrariū. vꝫ ꝙ hic ſunt due poſ. ſpecies. prīa
eſt quam habet clam ingrediens ⁊ dicitur naturalis. alia ciuilis
que retinetur per abſentem ⁊ accreſcit naturali ſi dominū reuer
tentem vel reuerti volentem ad fundum non admiſerit. Et ve
ritas huius intellectus pꝫ ex tex. noſtro, in ver. retineret. Ergo
poſſeſſionem ⁊c. alſ iuriſconſultus non bene infert ꝙ abſens reti
net poſ. niſi vellet ꝙ ingrediens acquiſiuerit poſſeſſionem. ſ. na
turalem tantū. ⁊ abſens retineat aliam. ſ. ciuilem que animo re

tinetur.l.licet.C.e.unde bene infert hic iuriſcõſultus ſi iſte intel-
lectus tenetur. Sʒ ſi dicimus duas ciuiles eſſe vt Roge.dicit:nõ
bñ pcedit ꝙ hic dicit:qꝛ iſte due ciuiles pducũt incõueniẽtiam:
que dixi in.§.ex 3rio.vʒ qꝛ duo vſucapiũt inſolidũ ꝛ fructus inſo
9 lidũ acqrunt vt ibi dixi.¶†Glo.ſup verbo no.clã.querit an ha-
beat ciuilẽ vi q ingreſſus eſt a prin.fundũ clã ꝛ dñʒ reuertẽtez nõ
patit intrare.ꝛ dicit ꝙ ſic:qꝛ ſicut due iuſte poſ.poſſunt eſſe apud
eũdẽ.ꝛ ſic due iniuſte.nã hic hʒ naturalẽ clã iniuſtã aliam ciuilem
vi.que ſimiliter eſt iniuſta.Deinde arguit de.l.ſeqt.§.itẽ ſi occu
paueris.j.ti.i.vbi ſi ingreſſus ſum fundũ abſẽtis ꝛ nõ patior ab-
ſentẽ reuerſum ingredi fundũ nõ dicor vi poſſidere.hic dẽ 3riũ.
Gl.ſe remittit ad no.in.l.3ria.ꝛ cõiter dẽ ibi ꝙ ingreſſus vacãtẽ
poſſeſſionẽ qꝛ nec naturaliter nec ciuiliter poſſidebat ſi nõ patit
abſentẽ reuerti nõ dẽ eũ vi ſpoliare poſſ.ſua.nec vi poſſidere.nul
la violẽtia interueniẽte ſpoliauit quẽ poſ.ſua.qꝛ poſ.vacauit.vñ
nõ vi ſʒ ſolũ clã adeptus eſt poſ.ſi ſuſpicatus fuit abſentẽ ſibi mo
10 turꝫ ꝯtrouerſiã.¶†Ulterius p expeditione glo.ar.due diuerſe
qualitates repugnantes ad inuicẽ ꝯcurrere ꝛ ſtare in eodẽ ſubie-
cto vel in eadẽ ſpecie poſ.nõ pñt.d.l.ſi ancillã.ꝛ.l.ſi qs aũ.ſʒ hic
ingrediẽs hʒ poſ.clã ꝛ qñ reuertẽtẽ dñm nõ admittit hʒ poſſ.vi.
ꝛ eſt impoſſibile poſſidere ſub iſtis duabus qualitatibus ad inui
cẽ repugnãtibus.vt no.in.d.l.iij.§.clã.ꝛ in.d.§.qd ſi vi.igit ꝛc.
Gl.rñdet multis modis.prima eſt magis cõis ꝛ vera.vʒ ꝙ verꝫ
eſt ꝙ in vna ꝛ eadẽ ſpecie poſſ.due repugnãtes qualitates ſtare
nõ pñt:vt in 3rio.ſʒ hic in vna ꝛ eadẽ ſpecie poſ.nõ ꝯcurrũt due
repugnãtes qualitates.ſ.vi ꝛ clã.ſed vna qualitas erat in vna ſpe
cie.alia in alia.ſ.clã in naturali.vi in ciuili.ꝛ nemo põt ſibi muta-
re cauſaʒ poſ.vt vidiſtis in.§.illud.ꝫ.l.iij.ſic qñ qs hʒ a prin.iu-
ſtã nõ põt ſibi mutare de iuſta in iuſtã vt in prin.l.noſtre.ſicut qñ
hʒ iniuſtã vt clã nõ põt mutare in iuſtiorẽ.vt dicat eã hre vi.Hoc
vult gl.noſtra hic.qꝛ dʒ attẽdi origo ꝛ initiũ poſ.vt ibi fuit decla-
ratũ.ſic hic vi ꝛ clã nõ põt in eadẽ ſpecie poſ.ſ.in naturali quam
hʒ clã ꝛ eã nõ põt qs mutare in iuſtiorẽ.ſ.in violẽtiam.qꝛ violen-
tia poſ.eſt viciũ reale.nõ ſic in clãdeſtina vt videbimus in.l.põp.
§.cũ qs.j.e.dicit gl.ꝙ ingrediẽs hʒ vi illã eãdẽ ciuilẽ quã habuit
dñs q eã amiſit cũ reuertit ꝛ nõ admittit.Uidiſtis opi.Jo.qui
rñdet ad 3riũ ꝙ dñ dẽ diuerſe qlitates poſ.non pñt ſub vna ꝛ ea
dẽ ſpecie poſ.haberi dicit hic erãt diuerſe vt dixi.Scda opi.Ro
ge.eſt ꝙ ingrediẽs hʒ duas ciuiles.vnã p ingreſſum que natura
lẽ ꝛ ciuilẽ acqrit clã.aliã ciuilẽ hʒ ꝛ acqrit qñ dñm nõ admittit re-
uertẽtẽ ad fundũ.nã naturalẽ tũc hʒ aliã poſ.ciuilẽ vi.Sʒ hec opi
nio reprehẽdit p gl.qꝛ abſurdũ eſt duas ciuiles poſ.repiri vnius
ꝛ eiuſdẽ rei.qꝛ ſequerent abſurditates.de qbus in.§.ex 3rio.nã
vſucapent ꝛ acqrẽt fructus inſolidũ.vt ibi.vñ ciuilẽ nõ acqrit niſi
demũ qñ dñʒ redeũtẽ nõ admittit.vt dicit gl.Tertia ẽ opi.azo.
ꝛ Pla.vʒ ꝙ vna eſt poſ.tñ.ſ.naturalis.ꝛ illa põt haberi vi ꝛ clã.
ꝛ ſic ſub diuerſis qualitatibus p gl.iij.§.ex plurimis.ꝫ.e.vbi dẽ
ꝙ ex plurimis cauſis põt qs vnã ꝛ eãdẽ rẽ poſſidere ꝛ ſic clã.ꝛ ex
violẽtia poſſidere põt ꝛ ſic ſub duabus cauſis.Sed 3 iſtã opi.in-
ſurgit gl.ꝛ rñdet ad dictũ.§.ex plurimis.ꝙ tex.ibi logt in diuer
ſis qualitatibus ad inuicẽ ſe cõpatientibus.vt p ſuo ꝛ p empto-
re ꝛ pro herede.vt ibi dixi.ſed hic loqmur de duabus qualitati-
bus inuicẽ ſe cõpatiẽtibus.vt clã ꝛ vi que ſunt 3rie.d.§.qd ſi vi
ꝛ.d.§.clã.Sed replicat Azo qꝛ ſaltẽ ſe cõpatiunt diuerſis tẽpo-
ribus.arg.l.is q in puteũ.§.interdictũ.j.qd vi aut clã.nã poteſt
eſſe ꝙ pars edificij fuit facta clã.qꝛ nulla violẽtia interuenit.ſed
ſciuit vel ſcire debuit edificãs ſibi moueri ꝯtrouerſiã.p alia par-
te potuit eſſe vis.qꝛ facta ſit phibẽte illo ad quẽ ptinet res.ꝛ ſic
põt p parte dici ꝯſtructũ vi.p parte clã.Sic hic qñ eſt ingreſſus
dẽ poſſidere clã a principio ꝛ qñ dñs a nundinis rediit.ꝛ ingreſ-
ſu s nõ patit eũ ingredi dicet ſupuenire qualitas violẽtie ꝛ ſic di-
uerſis tpibus pñt ꝯcurrere diuerſe qualitates:vʒ clã ꝛ violẽtia.
Sed 3 hoc op.gl.ꝛ dicit.d.§.interdictũ dẽ loq in re corporali.vt
in domo que põt ꝯſtrui partim clã partim vi.hic loqmur ꝺ poſ.
naturali que eſt qd incorporale.l.i.in pn.ꝫ.eod.nõ dico res que
poſſident.nã nõ põt poſ.vna.ſ.naturalis p parte tpis haberi clã
ꝛ p parte vi.qꝛ cũ in poſ.in vna ꝛ eadẽ ſpecie poſ.debeat attẽdi
origo poſ.ꝛ nõ qd ſupuenit.vt in prin.l.noſtre.Si a principio qs
hre cepit naturalẽ nõ dʒ mutari de cã iuſta.ſ.in clã ad aliã cauſaʒ
iniuſtiorẽ qd mõ dicet.i.in eadẽ naturalẽ ſicut nõ ſit mutatio de
iuſta in iuſtã:ſicut nec de iniuſta in iniuſtiorẽ p rõnẽ.l.nre in prin.
Uñ azo in ꝟ.vel niſi.ſoluit aliter 3riũ ꝛ dicit ꝙ ſicut admittitur
qs hre diuerſis reſpectibus vnã ꝛ eãdẽ poſ.naturalẽ naturalr ci-
uilẽ ciuilr.ita hic dʒ hre poſ.naturalẽ clã ꝛ eãdẽ naturalẽ diuerſis
reſpectibus.ſed male ſuſtinet azo opi.ſuã p ſupradicta.ſ.qꝛ diuer
ſitas qualitatis nõ facit ꝙ poſſeſſio poſſit eſſe apud plures inſolĩ
dũ p.d.§.ex 3rio.eodẽ mõ hic nõ dʒ facere poſſe diuerſitas quali
tatis ꝙ diuerſis tpibus vna poſſeſſio ſit apud aliquẽ cũ diuerſis
qualitatib⁹ ꝛ ſic diuerſis reſpectibus repugnãtibus.qꝛ repugnãt
iſti reſpectus.ſ.clã ꝛ vi.vt ſupra dixi.Als naturalis naturalr poſ
ſet eſſe apud vnũ clã.ꝛ naturalis ciuiliter apud aliũ vi.ꝙ eſt fal-
11 ſuʒ.¶†Bar.hic format op.hoc mõ dicit ꝙ poſ.naturalis que
erat abſẽtis nõ pdat ſine aĩo lʒ diſcedat.p.l.ij.§.in amittẽda.ꝫ.
e.vñ nõ acqrit ingrediẽti ꝛ dicit ꝙ naturalis poſ.que põt aĩo re-
tineri nõ pdit ſine aĩo.vt que eſt iũcta cũ ciuili põt aĩo retineri vt
quã hʒ clã.vt in.l.iij.§.vñ vi.j.de vi ꝛ vi ar.ſed que eſt iũcta cũ ci
uili perdit ſine aĩo.qꝛ ſatis fatigat aius qñ diſcedit in retinẽda
ciuili vñ pdo naturalẽ.vñ nõ hʒ locũ regula.l.quẽadmodũ.j.e.ꝛ
ibi videbimus.Op.etiã bar.de.l.nõ ſolũ.§.qd vulgo.j.tit.i.vbi
poſ.vna in eandẽ põt mutari ex ſupueniẽti cã.vt ſi poſſideo iniu
ſte poſſum incipe iuſte poſſidere.vt p emptore ſupueniẽte ti.em
ptionis qd eſt 3 ſupradicta vbi dictũ eſt quẽ nõ poſſe ſibi mutare
cauſam poſſ.ꝛ dicit iniuſta põt mutari in iuſtã ſupueniente cã.vt
ibi.¶Sed iuſta nõ põt mutari in iniuſtã.vt in prin.l.nre.nec in
12 iuſtã in iniuſtiorẽ.vt in glo.¶†Querit vlterius gl.ſi ingrediens
non admittit dñm reuertentẽ ꝛ nõ vult ciuilẽ ſibi acquiri quam
dñs pdit cũ eũ nõ admittat redeũtez an tenebit interdicto vnde
vi.ꝛ dicit ꝙ nõ per.l.nõ ſolũ.§.ſi dñs.j.ti.i.vbi nõ dẽ vi poſſide
re ſi nõ apphẽdit poſ.a qua alius cecidit metu deterritus.Hec
gl.cõiter dãnat.qꝛ dicit 3 tex.in.l.ſeqt.§.ſi tu vi me.j.ti.i.ꝛ no.p
gl.in.l.iij.§.ſi qs aũt.j.de vi ꝛ vi ar.¶Nõ ob.tex.in.d.l.ſi dñs
qꝛ ibi nõ dr ꝙ ille fuerit expulſus p vim vel melius ibi nõ dẽ an
cõpetat vñ vi.ſed ſolũ an cõpetat vſuca.vel nõ ſatis eſt enim ꝙ p
violẽtiã a me adhibitã tu pdas poſ.lʒ ergo poſ.nõ velĩ oino.tñ
13 teneor interdicto vñ vi.d.§.ſi tu vi me.¶†Fortius dicit gl.no.
multũ ꝙ in caſu legis.ſed ſi nolit.j.pxime.ſ.qñ dñs abſẽs ſuſpi-
cat ſe poſſe repelli.ꝛ pp hoc nõ audet redire priuat ciuili quãuis
nulla violẽtia interuenerit dat 3 me interdictũ vñ vi.ita gl.in.d.
l.iij.§.ſi qs aũt.in ꝟ.armis.j.de vi ꝛ vi ar.in.l.i.§.ſiue aũt.in ꝟ.
poſ.de vi ꝛ vi ar.ꝛ doc.utrobiqʒ eã ſequunt.ꝛ Ant.de but.in.c.
itẽ cũ qs.de reſti.ſpo.vbi idẽ tʒ.ꝛ Sal.in.d.l.ſi qs in tãtã.C.vñ
vi.vñ ſi intro clã ꝛ ſuſpicat abſẽs ſe poſſe repelli ſi reuerteret pdit
ciuilem.ꝛ pro illa ciuili datur unde vi.quamuis ſine vi amiſerit.
14 ¶†Querit gl.an ad recupandã ciuilẽ poſ.det interdictũ vñ vi.ꝛ
dicit ꝙ ſic qñ q p vim ipediũt dñʒ reingredi q noluit acqrere ci
uilẽ.als nõ dicit gl.eã tñ in hoc reprobaui.vñ ſi qs ſpoliat quem
ciuili dat vñ vi.ſiue velit ſiue non.l.i.§.ſiue autez.j.de vi ꝛ vi ar.
15 ¶†Deniqʒ qrit an p recupãda naturali habeat aliqd iterdictũ
ille q ad nũdinas iuit.ꝛ dicit ꝙ ſic.ſ.uti poſ.dicit gl.j.ꝛ no.Et in
telligatis uti poſ.ſ.retinẽde ut poſſideo,ꝛ tu me turbas peto ꝺcla
rari me poſſeſſorẽ ꝛ te deſiſtere a turbatione ꝛ ꝯdẽnari te ad iter
eſſe meũ.l.i.§.interdictũ.j.uti poſ.cũ ergo nõ habeã naturalẽ.ſʒ
ſolũ ciuilẽ.dat ergo mihi uti poſ.rõne mee ciuilis in qua uideor
turbari.eo qꝛ tu retines meã naturalẽ.uidebitis.j.no.p gl.decla
rari.hʒ eniʒ ingrediẽs naturalẽ poſ.clã quo ad antiquũ dñʒ q ad
nũdinas iuit.qꝛ ſuſpicari ꝺbuit cũ ſibi moturꝫ ꝯtrouerſiã q iuſtio
rẽ hʒ poſ.c.lʒ caʒ.de pb.l.ſi duo.in prin.j.uti.poſ.ubi plene no.
qꝛ debuit intelligere rẽ ad ſe nõ ſpectare.l.ſi.C.uñ ui.Sʒ ſi alius
habuit poſ.pmo.ꝛ ego ingredior iniuſte quo ad eũ dicor clã poſ
ſidere.qꝛ antiquior poſſeſſor dr eſſe iuſtior.d.c.lʒ.ergo debui eũ co
gitare mihi moturꝫ ꝯtrouerſiã.vñ hʒ iſte antiquior interdictũ uti
poſ.quo ad iliũ ingrediẽtẽ.Sed 3 hoc op.gl.ꝙ ſequeret incõue
niens.nam ſi clã intro fundũ tuũ credẽs ab alio mihi mouendaʒ
eſſe ꝯtrouerſiam.puta a titio dabit ticio interdictũ uti poſ.ꝙ nõ
eſt uerꝫ.qꝛ daretur uti poſ.ei qui non poſſidet nec ullum ius ha-
bet in fundo.l.i.§.interdictum.j.uti poſ.glo.dicit ꝙ non datur
ticio uti poſ.qꝛ ille non poſſidet.ſed in prima queſtione pfectus
ad nũdinas poſſidet ciuiliter in qua dr turbari per retentionem
16 naturalis.ut.j.dicet.¶†Subiungit Dy.Bar.ꝛ ceteri ꝙ in que
ſtione glo.ſi ingredior fundum tuum ꝛ ſuſpicor mihi per ticiuʒ
moueri controuerſiam non per te non acquirit uti poſ.ticio con
tra me.qꝛ non poſſidet nec hʒ dominium.ſed dʒ bene acqri uero
poſſeſſori fundi quẽ nõ ſum ſuſpicatus:ſed debui ſuſpicari mihi
moturum controuerſiam.qꝛ nõ ſum ſuſpicatus debui ſuſpicari
mihi moueri controuerſiam que paria ſunt in hac materia.d.l.
iij.§.ſi.j.ꝙ ui aut clam.ꝛ uidiſtis in.l.noſtra.in prin.Et pro hoc

alle.l.aut qui aliter.§.ſiqs dū putat.j.ꝙ vi aut clam.vbi eſt bonus tex.ꝛ clarus.ꝛ cū hoc tranſeūt cano.ꝛ Anto.de bu.in.d.c. item cū ꝗs.de reſti.ſpo.vbi reaſſumpſit materiam huius glo.
17 ¶†Deinde cū gl.quero ꝗs erit ordo agēdi qñ ꝗs ingreſſus eſt fundū abſētis qui pfectus eſt ad nūdinas ꝛ ſic ingreſſus hꝫ naturalem ꝛ abſēs retinet ciuilem donec nō fuerit ingreſſus:qꝛ tūc ſi nō fuerit admiſſus priuaꝛ ciuili qūo recuperat naturalē ꝛ ciuilē. glo.reputata multū notabilis dicit ꝙ primo agit vnde vi.ꝓ ciuili recuperāda quā perdidit:qꝛ nō admiſſus fuit volens reuerti. Recuperata ciuili per vnde vi.aget poſtea vti poſſi.ꝫ eundē.ꝛ dicit ſe turbari in ſua ciuili poſ.per retentionē naturalis poſ.clādeſtine ꝛ clam occupate ꝛ pꝫ declarari ingreſſum ꝯdēnari ad deſiſtēdum a turbatiōe ꝙ non pōt facere niſi reſtituat naturalē.vñ petet eū ꝯdēnari ad reſtituēdū ſuā poſſionē naturalē ꝑ vti poſſide.ꝛ hec eſt notabilis pratica.Et glo.ſimilē habetis in.l.naturaliter.§.nihil cōe.j.eo.hanc ſeqꝰ ēt Bar.in.l.i.§.interdcm̄.in ij.col.j.vti poſ.ꝛ eam multū cōmēdat Anto.de bu.in.d.c.item cum ꝗs.de reſti.ſpo.nō lꝫ ergo tibi intētare vti poſ.pro naturali poſ.principaliter:qꝛ illā nō habes ꝛ vti poſ.daꝛ ei qui poſſidet ꝛ turbaꝛ in ea poſſiōe:ſed datur hic vti poſ.pro ciuili que turbari per naturalē occupatā dꝫ.Sepiſſime cōtingit in iudicijs allegari iſtam glo.ꝛ eā notetis pro forma libelli quādo ꝗs turbaꝛ per hūc modū.vt gl.loqtur ꝛ libellaꝛ vt gl.dixit.Dixit tñ imo.hic tutius eſſe libellari ꝙ cōdēnetur ille ad relaxādū naturalē nō ad reſtituendū naturalē.miratus ſum de eo:qꝛ lꝫ illa nō ſit agen
18 tis:tñ alꝭ fuit ſua.iō iuſte agit ad reſtituendū.†Preterea dato ꝙ nunꝗ̄ fuiſſet ſua.pōt tñ agi ad reſtituendū ꝙ nunꝗ̄ fuit meū etiam in interdcō adipiſcēde vt eſt quoꝝ bo.tex.eſt cū gl.ꝛ ibi bar.j.l.i.§.reſtituta.ꝛ ibi bar.ad ſi.pū.j.quo.bo.vbi dꝫ ꝙ ꝗs pt in quo.bo.reū petere ad reſtituēdū ꝯdēnari nec libellus vitiaꝛ. Siſe hꝫ i.l.ij.§.reſtituere.quo bo.ꝛ ibi bal.vbi ēt tex.loqꝛ in interdicto adipiſcēde ꝙ daꝛ hꝫdi in rebus hꝫditarijs cuius poſ. nunꝗ̄ habuit:ꝛ tñ pōt petere ſibi reſtitui bona hꝫditaria.idem in.l.cū ēt.ꝛ ibi bal.no.C.de re.cre.Bal.in.l.mācipia.C.de ſer. fugi.poſt Jac.bu.in notabili.q.Jtē qꝛ ꝟba libelli impropriaꝛ vt libellus ſuſtineaꝛ:vt no.i.l.ſed ꝛ ſi poſſeſſori.§.itē ſi iurauero.ꝛ ibi Bar.ꝛ doc.ff.de iureiu.ꝛ.l.ſi olei.C.loca.ꝛ ibi Bar.in.l.i.
19 vbi per eundē.C.de vſufru.¶†Deinde cū glo.querit vtrū alieno remedio poſſit agi per iſtū qui ad nundinas iuit:ꝛ ſic amiſit naturalē:ꝛ dicit ꝙ pōt agere rei vē.ꝓnaturali:ꝛ ſic petitorio.nā qñ agit de ꝓprietate dꝫ agere rei ven.ꝛ ēt in vno ꝛ eodē libello: ſeu iudicio pōt agi vti poſ.ꝛ ſic poſſeſſorio retinēde pro poſ.ciuili ſua quā aut retinuit:qꝛ nunꝗ̄ fuit ſpoliatus:aut nō retinuit ſꝫ recuperauit ꝛ pōt agere vti poſſi.pro ciuili in qua turbaꝛ:legaꝫ glo.poſtea dicam.Et ſic gl.dicit ꝙ ſi ꝗs amiſit naturalē pōt eā recuperare per vti poſſidetis deinde ſolā ciuilē recuperare per i
20 terdcm̄ vnde vi.†Notetis ꝙ quis pōt ſolū ciuilē poſ.apphēdere ꝛ acqrere abſqꝫ eo ꝙ naturalē apphēdat:ꝛ acqrat:qꝛ dꝫ agere vñ vi.pro ciuili quā perdidit ꝛ recuperat eam.ꝛ naturalē recuperat per interdictuꝫ vti poſſi.per qđ dicit ſe turbari in ſua ciuili.vnde pōt recupare ciuilē ſine naturali.ꝙ facit ꝫ Barto.in gl.in ꝟ.poſ.ſ.e.l.dū dicit ciuilē poſ.nō ſine naturali poſ.acqri. Jtē ꝙ hic glo.vult no.glo.i.l.pōpo.§.ſi is quis.in ſi.gl.mag. j.eo.Circa hoc ꝙ glo.dicit ꝙ pōt intentari in vno libello rei vēdi.rōne ꝓprietatis.ꝛ vti poſ.ꝛ ſic poſſeſſorio retinēde videbimus in gl.in.l.naturaliter.§.nihil cōe.j.eo.vbi plenius diceꝛ ꝙ non eſt repugnantia:qꝛ dico te detinere naturalē:ꝛ me turbari in ciuili ſecus ſi dicerē me habere naturalē ēt i qua me turbas:qꝛ tūc non patitur ſe cum rei ven.que preſupponit poſſeſſio.eſſe apud
21 reum.l.i.C.de alie.iudi.mu.cau.fac.¶†Ulterius ꝓ expeditione ſequētis partis gl.arguiꝛ ſic interdictū vti poſ.datur poſ.d. l.i.§.interdictū.ſed ꝗ̄uis ille q ingreſſus eſt hēat naturalē ꝛ pfectus nō hēat.tñ datur ꝓfecto vti poſſi.ꝛ tñ nō hꝫ naturalē poſ. quō ergo pōt ei dari vti poſ.pro naturali poſ.q eā nō hꝫ.Glo. rñdet ꝙ debemus īntelligere ꝙ datur vti poſſi.anteꝗ̄ poſ.ciuilem perdiderit.i.anteꝗ̄ fuerit ſuſpicatꝰ ſe poſ.repelli:vel anteꝗ̄ rediens ad fundū admittaꝛ retinet ciuilē ꝛ in ciuili dꝫ turbari ꝑ retentionē naturalis.Ud ſi perdidit ciuilē pro naturali datur vti poſ.poſtꝗ̄ recuperauit ciuilē per vnde vi.ꝙ dcm̄ eſt.ſ.ꝛ nō ante.Hec glo.reputatur vtilis ꝛ notāda ad hoc:vꝫ ꝙ vti poſſi. pōt cōpetere pro naturali quā ꝗs nō hꝫ dūmō hēat ciuilē in qua dꝫ turbari per retentionē naturalis dūmō ciuilē habeat qđ contingit:qꝛ vel recuperauerit ciuilē vel nunꝗ̄ eaꝫ amiſerit.¶Gl.

22 in.l.ſeq.in ꝟ.amiſiſſe.querit pone ꝗs ingreſſus eſt fundū abſentis nō vult ſibi acquiri ciuilē que erat apud abſentē qui ſuſpicatur poſſe repelli quo caſu perdit eā:an queraꝛ ciuilis huic ingreſſo glo.no.rñdet ꝙ ſic:qꝛ ſatis eſt ꝙ ab initio habuerit animum acqrendi oēm poſ.lꝫ nunc nō habeat animū ꝙ nō attēdimus: ſed priorē voluntatē.vt.ſ.e.l.iij.§.ſiqs nūciet:ꝛ hec amiſſa queritur clādeſtine ēt ignorāti:hic dicit glo.ꝛ Bar.not.ꝙ animus adhibitus vno tpe operaꝛ alio tpe:vñ ſi primo nō potuit acqrere ciuilē:qꝛ nō vocauit:tñ animus operaꝛ poſtea:vt acqrat ꝛ accreſcat naturali:lꝫ nō voluerit eaꝫ tūc hꝫre.Sed ꝫ.ſine animo nō acquiriꝛ poſ.l.iij.in prin.ſ.eo.glo.dicit ꝙ ſatis eſt ꝙ a prin.habuerit animū oēm poſſeſ.acquirēdi.ꝛ qꝛ hꝫ naturalem ꝛ tūc vꝫ voluiſſe habere ciuilē.nō autē iure accreſcēdi:qꝛ non ſine aīo vt dixi.hec ſunt verba glo.notabilia.Sed ꝫ deciſionē glo.arguit Bar.de.l.qui ſupſtitis.ſ.de acq.here.vbi hꝫ ꝙ animus adhibitus incongruo tpe nō operaꝛ poſtea congruo tpe:vñ ſiqs aīo declarauit ꝙ voluit adire hꝫditatē viuētis nō opatur vt dicatur adiuiſſe qñ fuit ille defunctus ſic hic cū ꝗs ingrediꝛ hꝫ animum acquirēdi ciuilē ꝛ naturalē ꝛ in cōgruo tpe:qꝛ nō vacauit ciuilis ſed ſolū fuit cōgruū ꝗ̄tum ad naturalē.iō nō dꝫ operari poſtea tpe cōgruo.ſ.qñ vacat ꝛ dicit ꝙ hoc operaꝛ delictū iſtius ingredientis:vt opereꝛ congruo tpe ſicut in.l.quidam in iure.§.ſi.ſ. de dona.ꝛ in.d.l.qui ſupſtitis.de acq.here.vbi q donauit oia bona viuentis.qꝛ ſperauit eius hereditatē nāciſci.ꝗ̄uis ille actꝰ fuerit adhibitus in cōgruo tpe:tñ in odiū delinquētis operaꝛ: vt mortuo iſto debeat priuari cōmodo hꝫditatis ꝛ fiſco applicari.vñ nō acqraꝛ ſeqētibus in gradu.vñ animus operaꝛ i penā ꝛ preiudiciū ſuū.ſ.delinquētis.ꝛ trāſit cum Bar.Ang.ꝛ Jmo. hic.ꝛ cōiter Moder.excep.cu.hic qui dicit aut ibi nō intelligo Bar.aut ipſe errauit:ꝛ dicit ſi ingreſſus fundū poſtea non vult poſ.abſētis ſibi acquiri ſi dicimus ſibi poſ.acquiri nō erit ſibi in cōmodū īmo potius vtile ꝛ ſi nō acqrereꝛ eſſet ſibi dio incōmodum ꝙ ſic oſtendit qñ ingreſſus eſt ꝗs poſ.clā ꝛ abſēs ſuſpicatꝰ eſt ſe poſſe repelli perdit ciuilē ꝛ daꝛ vñ vi pro illa ciuili ēt ſi igrediens nolit ea ſibi acquiri vt dixi per.l.ſeqꝛ.§.ſi tu vi me.j.ti.i. ꝛ eſt glo.in.l.i.§.ſine autē.j.de vi ꝛ vi ar.vñ cū ꝫ eum dēat dari vñ vi.ēt ſi ſibi nō acqraꝛ poſ.ſi dicimus ſibi acqrit poſ.erit potius cōmodū:ꝛ ſi nō dicimus nihilominus tūc patiꝛ penā qꝛ tenetur vñ vi.vñ eſt incōmodū.vñ putat aliā fuiſſe itentionē gl.ꝗ̄ illa quā Bar.dat.dicit eniꝫ ꝙ qñ ingrediēs habuit animū acqrēdi oēꝫ poſſionē ſi poſtea vacauerit ciuilis:qꝛ ille ſuſpicaꝛ ſe poſſe repelli acqriꝛ ciuilis igredieti:qꝛ nō vꝫ mutatus animus ꝛ vꝫ eſſe in eodē ꝓpoſito qꝛ de mutatiōe animi nō preſumiꝛ.vt.l.cuꝫ tacitū.ff.de pba.l.cū hic ſtatus.§.i.inſi.ſ.de dona.inter vir.ꝛ vxo.c.cū marthe.de cele.miſſa.Uidere meo nō vꝫ ꝙ gl.habuerit hunc intellectū:ſed vꝫ loq qñ ingrediēs noluit ſibi acqri.Suſtinēdo gl.Bar.cū quo ceteri trāſeūt dicit ꝙ pōt rñderi ꝙ quādo ꝗs ingrediꝛ fundū clā ꝛ abſēs ſuſpicaꝛ ſe poſſe repelli perdit talis ciuilē ꝛ nō vult ingrediēs ſibi acqri ciuilē.Et iſto caſu bar. vꝫ bñ loq:qꝛ dato ꝙ ingrediēs fundū clā nō uelit acqrere ciuilē tñ dareꝛ ꝫ eum vñ ui.qꝛ tex.in.d.§.ſi tu ui me.loqꝛ qñ uiolentia interuenit:lꝫ qui uiolētiā adhibuit uoluerit ſibi poſ.queri:ſatis eſt enim ꝙ abſēs perdiderit poſ.ut detur ꝫ eum vnde vi.ut ibi:ſed h nulla fuit violentia.Nec ob.glo.in ꝫrium alle.que loquiꝛ qñ ciuilis poſ.peruenit ad iſtuꝫ.unde pro ciuili que puenit ad iſtū uoluit dari unde ui nō ꝓ clādeſtina ſed hic dicimus in eo qui nō uult ciuilē ꝙ nō datur unde ui:qꝛ ad eū nō peruenit ciuilis.Unde bñ dixit Bar.in odiū iſtius acqri ciuilē uacātem ꝛ ſic operaꝛ animus adhibitus a pricipio.lꝫ tpe icongruo ubi alias nō acqrireꝛ ciuilē eo uolēte ꝛ teneret ſi ciuilē nō hꝫet.dicit gl.
23 pcedens ꝙ qui nō hꝫ ciuilē:qꝛ eam perdiderit ꝛ eā nō recuperauit pōt agere uti poſ.ad intereſſe arg.l.ſi duo.j.uti.poſ.Hec cōiter a doc.dānatur:qꝛ requiriꝛ ꝙ ille qui agit uti poſ.poſſideat tpe litis cōteſtate.§.hodie.inſti.de interdic.ſed iſte nō poſſidet nec naturaliter:nec ciuiliter:nec.d.l.ſi duo.§.ſi.loqꝛ in eo
24 qui poſſidebat tpe lit.cōte.¶†Extra glo.querit hic Bar.qui īgrediꝛ corporaliter fundū abſētis acquirit naturalē ſeu corporalem:ꝛ ita ēt ciuilē poſ.qñ uacare cepit ꝛ accreſcit ei qđ denaturali poſ.quā hꝫ uſufructuarius.Si deſinit poſſidere naturaliter ꝛ incipit ſua naturalis uacare:uel qꝛ ſuſpicaꝛ ſe poſſe repelli uel nō patiꝛ eum ingredientē ingredi utrum accreſcat ingreſſo corporaliter:ꝛ dicit aut ingreſſus ē tanꝗ̄ uſufructuarius.i.tꝗ̄ uolēs uti ꝛ frui rc.ꝛ accreſcit ſibi naturalis alꝭ ſine aīo nō ſibi accreſcit.

creſcit. Addo glo. in. l. vnica. in glo. fin. C. vti poſſidetis que ita
25 vult. ¶ †Querit hic Bart. vtrū ſi emphyteota ingreſſus eſt fun-
dum ⁊ hʒ naturalē. l. iij. §. ex ꝯtrario ſupra. e. ꝓprietarius ciuilē hʒ
vt ibi ⁊ in. l. ſciēdū. in pnc. ff. qui ſatis. cog. an iſto caſu ciuilis quā
hʒ ꝓprietarius quāprimū incepit vacare acqratur emphyteote
hīti naturalē ⁊ dicit ꝙ nō q: poſ. ciuilis que erat apud ꝓprieta-
rium nō pōt accreſcere emphyteote. q: nō hʒ aīum acqrendi ci-
uilem q: recognoſcit ꝓprietariū in dñm qui hʒ ciuilē vñ tñ vult
hēre naturalē vacātem ergo ciuilis quā dñs ꝓprietarius hʒ em-
phyteote nō accreſcit per rōnem. l. iij. in pn. ff. e. q: ſine aīo non
26 acqritur poſ. qui ħ nō cōcurrit. ¶ †Extra gloſ. cū tex. hic dicit q
ingredit fundū abſentis acqrit naturalē tñ nō ciuilem intelliga-
tis verum in rebus īmobilibus ſed in rebus mobilibus per ap-
prehenſionē naturalis occupatā ab alio antiquus poſſeſſor ꝑdit
naturalē ⁊ ciuilē. l. iij. §. nerua. ff. e. Aliā limitationē ad hūc tex.
videbimus in. l. ſi de eo. §. ſi forte. j. eo. ⁊ ibi reſeruo dicendum.

1 Poſſeſſio acquiritur ⁊ perditur animo ⁊ corpore.
2 Contrariorum eadem eſt diſciplina.
3 Poſſeſſor clandeſtinus an poſſit per verum dominum propria
auctoritate expelli.
4 Poſſeſſio perditur ſolo animo. ſi incepit ab animo ſi aūt a cor-
pore tunc requiritur animus ⁊ corpus.
5 Poſſidere an dicaſ qui exit fundum pñte alio ipſum ingredien-
te. ⁊ ille ingrediens ēt an dicatur ſimul poſſidere.

1 Quemadmodum. †Propter-
cius breuitatē
non ſūmatur. Caſus talis eſt vidi ſupra in acqrēda
poſ. ꝙ reqritur animus ⁊ corpus qd in perdēda aq̄
reqratur aīus ⁊ corpus ⁊ iuriſcō. dicit ꝙ ſic reqriſ ergo corpus
2 ⁊ animus ⁊ in perdēda ⁊ acqrenda poſ. ¶ †Ex iſto tex. no. ꝙ cō-
trarioꝝ eſt eadē diſciplina vt hic ⁊. l. ſi ꝯ. de vul. ⁊ pup. ⁊ in. l. fin.
ff. de leg. iij. de qua materia q: brocardica eſt videatis. ff. in rub.
vbi vnum ꝟbum dixi. ⁊ per Bar. ⁊ alios in. l. inter ſtipulātes. §.
ſacram. j. de ꝟbo. obli. per Dy. in regula qui ſentit. de reg. iur.
lib. vj. per Bar. in. l. in fundo. ff. de rei vendi. per Bal. no. in au-
then. hoc amplius. C. de fideicom. vbi dicit ꝙ ſi ex forma ſtatuti
ſufficit ꝓbare teſtm̄ per duos teſtes ⁊ ſic in reuocatione teſtamē
3 ti ſufficiūt duo teſtes ¶ †Adde ad. §. ꝑcedētē. dum dixi qḋ po
teſt agere interdicto vti poſ. qui ciuilē poſ. hʒ pro naturali retēta
⁊ occupata cā ab alia nam ꝯ iſtud facit q: videmus ꝙ ille qui ha-
bet ciuilē pōt ꝓpria auctoritate expellere clandeſtinū poſſeſſorē
hñtē naturalē glo. eſt not. in. l. i. §. interdū. j. vti poſ. ergo nō de
bet agere vti poſ. eūdo ad iudicem q: eūdo ad iudicē vſ ſuſpicari
ſe poſſe repelli ⁊ ſic vſ ꝑdere ciuilem per. l. ſed ſi nolit. ff. eo. Hāc
dubitationē tetigit Raph. cu. hic ⁊ Ro. dic ꝙ nō eſt verū ꝙ q hʒ
ciuilem cū poſſit clandeſtinū poſſeſſorē expellere ſi vadit ad iudi
cem ⁊ intētat vti poſ. ꝙ videaſ ſuſpicare ſe poſſe repelli ⁊ ꝙ ꝑ cō-
ſequēs ciuilē amittat q: vſ cōtra. l. de pupillo. §. meminiſſe. ff. de
ope. no. nun. iūcta. l. i. §. in operis. eo. titu. cuʒ glo. nā qui opus
nouū per ſe nūciat tanꝗ̄ timidus vſ poſ. perdere ſi quā hʒ tamē
ſi adit iudicē non ꝑdit poſ. ſʒ potius vt vrbanius agat ⁊ cauſa vi
tandi ſcādali vſ feciſſe ⁊ hoc idem tenet Bal. in. l. ij. in. iij. col. de
iure emphy. per. d. §. meminiſſe lʒ ipſe idem ꝯtrium teneat in. l.
ij. in. vij. col. ver. x. quero. C. de iure emphy. videlicet ꝙ tāꝗ̄ ti-
midus vſ ꝑdere poſ. qñ adit iudicem per interdictū vti poſ. Sʒ
prima opi. vſ verior per. d. §. meminiſſe. vnde nō ſeqtur pōt ꝓ-
pria auctoritate ſibi ius dicere ⁊ expellere clādeſtinū ⁊ nō vult fa-
cere ergo ſi vadit ad iudicem intētans vti poſ. ꝑdit ciuilē. Item
plurimum dubitaſ de glo. in. d. §. interdictū. an vera ſit naʒ pe.
⁊ Cyn. in. l. i. C. vnde vi. ⁊ Cy. in. l. C. vti poſ. tenēt illā gloſ. non
veram ⁊ nō poſſe illum ꝓpria auctoritate ſibi ius dicere q: nemo
poteſt ſibi ius dicere ex interuallo iuxta. l. iij. §. cum igitur de vi
⁊ vi ar. ⁊. l. i. C. vnde vi. Et dicūt nō reperiri iure cautum ꝙ poſ-
ſit turbātem vel clam ingredientem expellere. Et dicūt ꝙ. l. ſi fu-
C. qḋ cum eo. per quā oēs approbāt dictā glo. non ꝓbat ꝓpter
varietatem lec. que ad eam dātur ibi per gloſ. maxime ꝙ intelli-
gatur de eo qui nō poſſidebat. Tamē cōmunis ſnīa eſt ꝙ glo. in
d. §. interdum ſit vera. Roma. hic ⁊ Raph. cu. cum ea tranſeunt
cum limitatione tñ. ſ. ꝙ vbi nō ſubeſt timor ſcādali ſi eū expellat
procedat glo. ſecus ſi ſubeſſet timor ſcandali. l. equiſſimū. in pn.
ff. de vſufr. Quod nō puto verum ita abſolute loquēdo. q: qñ ti-
mor eſt ne ſcādalum oriaſ iudex poteſt ꝓhibere ne expellat. d. l.
equiſſimum ſed ſi iudex non ꝓhibet ꝙ nō poſſit ꝓpria auctorita
te hñs ciuilē clādeſtinum poſſeſſorē expellere ēt ſi ſcādalū timeaſ
ſubeſſe hoc non ꝓbaſ per. d. l. eqſſimum vñ puto. d. glo. in. d. §.
interdū verā per rōnes maxime quas ponit Bart. in. d. §. inter-
dum ⁊ dicit ꝙ pōt ad ſuā poſ. accedere qui ſuā ciuilē retinet. et ſi
vadit ad fundū ſue ciuilis ⁊ iſte nō patiſ euʒ ingredi nūc ⁊ in iſto
momēto vſ eum vi ſpoliare ⁊ ꝑuare poſ. vi. l. vim facit. j. de vi ⁊
vi ar. hāc vim nō dʒ ꝓhibere poſſe repelli per eū qui ciuilē ⁊ iuſte
poſſidet ꝑ rōneʒ. d. l. iij. §. cum igiſ. ⁊. d. l. i. C. vnde vi. ⁊ ita ēt tʒ
Bar. in. l. i. C. vnde vi. ⁊ Ang. in. l. vt vim. ff. de iuſti. ⁊ iur. ⁊ An-
ge. in. l. a diuo pio. §. ſi poſt aditū. j. de re iudi. Bal. in. l. ſi qs a
ſe fundū. C. ad. l. iul. de vi. ⁊ in ſua diſputatione incipiēte accuſa-
tus de vi turbatiua. in. iij. col. ⁊ Anto. de bu. cum aliqua diſtōne
illam glo. ſeqtur in. c. olim el. i. de reſti. ſpo. Unde retēta opi. d.
glo. pro vera dic ad ꝯtrium ꝙ vnū remediuʒ nō tollit aliud ſicut
in. d. §. meminiſſe ⁊ ibi glo. ꝗ̄uis ēt ibi ꝓpria auctoritate poſſit
quis ſibi ius dicere. Item Bal. in. l. ſi qs in tātam in. vij. col. C.
vnde vi male alleg. gl. in. §. qui ad nūdinas qui eſt in. l. clam poſ
ſidere. ff. eod. dum dicit ꝙ in caſu illius. §. ingreſſus claʒ abſētis
poſ. ſi dñm reuertētem noluit admittere ſed per vim repulit euʒ
dicitur hēre vtrāqʒ violēter ⁊ naturalē ⁊ ciuilē ⁊ dicit hāc gl. hoc
velle ⁊ cum ea trāſit. Hoc glo. nō dicit ⁊ male allegaſ per eū ſed
glo. vult ꝙ inſpiciaſ origo clandeſtina ⁊ ita vſ verum ꝑncipiuʒ
l. ſūe ſed ēt bene hʒ violēter ꝙ reuerſus dominus non admittiſ.
4 ¶ †Gloſ. ſuper ver. vtrū ar. de. l. iij. §. in admittēda. ff. e. vbi vi-
detur ſufficere animus ad ꝑdendā poſ. hic reqritur anim⁹ ⁊ cor-
pus. ibi dixi plures ſolōnes cōis eſt ꝙ ſi incipis ab aīo aīus ſo-
lus ſufficit ad ꝑdendā: ſi incipis a corꝑe corpus ⁊ animus reqri
tur vt hic. Deinde ar. de. l. clam poſſidere. §. ſi. ff. eo. vbi natura
lis poſ. ſine aīo ꝑditur per abſētem ꝓficiſcentē ad nūdinas ſed ħ
in perdēda poſ. reqritur animus ⁊ corpus ⁊ in tētio dicit ibi īter
dictum uti poſ. occaſione ciuilis que turbaſ per retētionem na-
turalis per aliū ⁊ non vſ. j. e. Ro. aliud eſt dicere non vſ deꝑdita
aliud eſt ꝙ ſit deꝑdita. Et tex. in. l. ſi id qḋ. §. fin. ⁊ in. d. §. qui ad
nūdinas videſ preſupponere ꝙ ille igrediēs poſſideat ⁊ abſens
non habeat naturalē. Unde doc. dicūt ꝙ ſine animo nō perdiſ
naturalis que ſolo aīo retineri poteſt ut in illa que nō eſt iūcta ci-
uili ut illa quā hʒ vſufructuarius ſine vlla ciuili retinet aīo ēt ſi ive
rit extra fundū. l. iij. §. vnde vi. j. de vi ⁊ vi ar. ⁊ in. l. i. in pn. ff. eo.
q: animus nō fatigaſ niſi in retinēda ſola naturali. retineſ ergo
ſolo aīo. ſed vbi eſt iūcta naturalis cū ciuili animus ſatis fatigaſ
in retinēda ciuili. vñ perdit qs ſine aīo naturalē ꝗ̄ primum exit.
5 ita loqtur. d. §. qui ad nūdinas. ¶ †Ultimo glo. colligit ar. ſm
Bar. ꝙ ſi exis fundū ⁊ ſis in cōſpectu quo caſu retines natura-
lem. §. ſi iuſſerim. qui eſt in. l. i. ff. eod. ⁊ ego intrē fundū dicimur
ambo poſſidere ciuilr ⁊ naturalr cum vſ in text. nulla. ⁊ nulla qs
vterqʒ hʒ animū. Tūc hec opi. cōmuniter dānatur. q: ſeqreſ ꝙ
duo poſſiderēt in ſolidū cōtra. d. §. ex ꝯtrio. qui eſt in. l. iij. ff. eo. ⁊
vidiſtis in. l. i. in pn. in glo. ma. ff. eo. ⁊ contra glo. eſt text. in. l. ꝙ
meo. §. ſi. j. eo. nam lʒ ambo ſint in fundo ⁊ vnuſqſqʒ videat fun-
dum tamē nō ambo dicūtur totū poſſidere fundū. ¶ Ang. ħ ex-
tra glo. tangit vnum ꝟbum de quaſi poſ. iurium incorporalium
referens vnū verbum. Inno. in. c. querelam. de elec. ⁊ poſuit In
nocen. in. c. olim el. iij. de reſti. ſpo. dixi remiſſiue. in. l. i. in prin.
ff. eodem ⁊ ad ibi dicta me refero.

1 Poſſidet ille cuius nomine poſſidetur.

1 Generaliter. †Ille poſſidet cuius no-
mine poſſideſ. h. d. Ca-
ſus talis eſt. Amico meo cōceſſi fundū vt noīe meo
teneret amicus meus eſt in fundo vel alius ꝓcura-
tor meus vel quicūqʒ alius noīe meo fundū tenet an ego dicar
poſſidere ⁊ iuriſcōſultus dicit ꝙ ſic. Ex text. no. ſūmarium ⁊ ad
hoc allegaſ vt hic. ⁊. l. qḋ meo. in pn. j. eo. ⁊. c. cum veniſſent. de
reſti. ſpo. Doc. hic nō ſcribūt. Sed opponit glo. de. l. commu-
ni diuidūdo. §. neqʒ. ſupra cōmu. diuidun. vbi dicitur colonum
naturaliter poſſidere qui tamē eſt in fundo nomine domini. gl.
dicit poſſidet colonus domino ⁊ ſic domin⁹ poſſidet. l. certe ſi
qui. j. de preca. l. i. C. com. de vſuc.

1 Due cauſe quarum altera poſſidetur altera detinetur in eadem
re concurrere non poſſunt in idem tempus.
2 Precarium eſt quādo alicui res cōceditur ad incertū vſum ⁊ re-
Alexan. de imo. ſup ꝑma. ff. noui.

cipiens bꝫ retinere ꝙ diu plꝫ concedēti ſecus in cōmodato.
3 Ultimis contractibus an ⁊ quando ſit ſtandum.
4 Teſtamento vltimo an ⁊ quando ſit ſtanduꝫ ſi non apparet qđ
ſit prius factum.
5 Poſſeſſio an transferatur ex precario.
6 Ultimus actus an ⁊ quando deroget primo.
7 Poſſidere aliud eſt ꝙ ſtare ī poſſīone ⁊ aliud eſt ſtudere ⁊ aliđ
ſtare in ſtudio ⁊ aliud eſt ſtare in lecto ⁊ aliud dormire.
8 Ultimus actus an ⁊ quādo deroget primo dicitur infra.
9 Precij denominatio poteſt etiam conuenire contractu locatio
nis nec per hoc erit venditio.
10 Conductor ad longum tempus dicitur poſſidere.
11 Contractus innominatus dici poteſt vbi non apparet aliud eſſe
actum a contractibus.
12 Leuatio ⁊ conceſſio in emphyteoſim facta vno nūmo an ⁊ quan
do valeat.
13 Emphyteoſis cōceſſa vno nūmo an ⁊ quādo ⁊ q̄uo valeat.
14 Concedo an ſit verbum ſignificans donationem.

1 **SI quis antea.** †Due cauſe quaruꝫ altera poſſidet̄ ⁊ alte
ra detinet̄ in eadē re cōcurrere nō poſſunt in idē tp̄s
ſed vltima preualet niſi illa eſſet inualida ſecus ſi ex
neutra poſſidebat̄ q: tūc ambo cōcurrere poſſunt. h.d. ❡ Et di
uiditur iſta lex in tres partes. p̄mo ponit dictū. Scđo illud limi
tat. Tertio reperit vt addat. Scđa ibi idem pōponius. Tertia
2 ibi. ſi quis cōduxerit. ❡ Habēt iuuenes p̄mittere quid ſit preca
rium ⁊ eſt qn̄ alicui res cōcedit̄ ad incertū vſuꝫ ⁊ recipiēs habet
retinere quādiu placet cōcedēti vnde cōcedēs pōt libere illud ad
ſuam volūtatem reuocare. l. i. in pn̄. ⁊ l. cum p̄cario. j. de preca.
Sed cōmodatum eſt qn̄ ad certū ⁊ determinatū vſum cū certo
⁊ determinato tp̄e expſſo vel tacito aliqđ cōceditur vt ſi tibi do
equū vt eas florētiam habes. n. tp̄s ſaltē tacite quo qs pōt com
mode ire florētiam ⁊ eo elapſo ip̄m teneris reſtituere. l. in com
modato. §. ſicut cum ibi mo. ſ. cōmo. ⁊ vbi nō apparet an velit
ꝯcedere qs precario vel incōmodatū alicui tūc in dubio appella
tur cōtractus inominatus pro quo datur actio preſcrip. verbis
l. ſi gratuitam. in pn̄. ſm̄ verum intellectū. ſ. de preſcrip. ver. Et
de natura ipſius precarij eſt ꝙ trāſferatur in ipſum rogātē poſ
ſeſſio naturalis regulariter. in concedente vero ciuilis remanet
vbi alias apud eum actū nō eſt. l. ⁊ habet. §. cū qui infra de pre
ca. vide glo. nota. inſtitu. de interdic. §. hodie. Poteſt etiā agi
ꝙ ex precario in recipiētem non trāſferatur vlla poſ. nec natu
ralis nec ciuilis ſed ſolum detētatio vt hic ⁊ l. certe. §. is qui in
fra de precarijs non loquor de precaria ſed de precario ꝓut eſt
ſpecialis contractus de quo habet̄ extra de precarijs per totum
⁊ habet̄ de h apud legiſtas in. l. ſi finita. §. ſi de vectigalibus p
Barto. ff. de dāno infecto. precaria eſt quādo concedo tibi rem
de quinquēnio in quinquēnium continuandum. Secundo pre
mitte ꝙ dixi proxime in. l. precedenti. videlicet ꝙ conductor re
gulariter non dicit̄ poſſidere. ſ. ſibi ſed dn̄o ſed dicitur detinere
vt. d. l. certe. §. is qui. Caſus talis eſt conduxi a te fundū ad cer
tum tempus ⁊ ſic ex iſto contractu in me retinentem funduꝫ nul
la tranſlata eſt poſſeſ. ſed ſolum detentatio. poſtea te rogaui vt
mihi precario eundem fundum concederes an hoc caſu videa
tur voluntate noſtra receſſum a precedenti contractu locationis
⁊ dicit iuriſconſultus notabiliter ꝙ ſic cum de natura precarij cō
ceſſi ſimpliciter ſit ꝙ in dubio qui rogauit debet naturaliter poſ
ſidere ſed de natura conductionis eſt ꝙ conductor debet detine
re non poſſidere circa eandem rem he due qualitates non poſ
ſunt ſimul ſtare. vnde vltimus titulus ſeu contractus dꝫ deroga
re priori eodem modo dicit ꝙ quando preceſſit precarium de
cuius natura eſt ꝙ naturalis transferatur in rogantem poſtea
ſequitur contractus conductionis videtur receſſum a cōtractu
precarij ⁊c. In ver. idem pomponius querit quid ſi actum eſt
quod per conceſſionem precario factam non transferatur natu
ralis in rogantem ſed ſolum detentatio an per precarium ſubſe
cutum derogetur locationi ⁊ hunc caſum dicit eſſe diuerſum a
primo caſu q: tunc precario rogans lꝫ ſit poſ. tamen non dr̄ poſ
ſidere ſicut qui ex primo decreto miſſi ſunt rei ſeruāde cauſa qui
ꝙuis dicantur eſſe in poſ. tamē nō dr̄ poſſidere ſic h compatie
tur ſe cauſa precarij cū cauſa ꝯductionis p̄cedēte vnde ex vtraqꝫ
cauſa dicet̄ eſſe in poſ. ⁊ vna nō derogat alteri. Ibi ſi quis ēt con
duxerit pone vnus ex dictis ꝯtcibus fuit nullus vt quia condu

a ❡ Statutū valet de hoc vide per Oldradū conſil. 5.

ctio facta fuit vno nūmo que nulla eſt: an per eam ſequētes dero
getur precedēti precario: ⁊ dicit ꝙ ſecūda cā derogat prime cū
qua ſe nō cōpatit̄ ꝙ verū eſt ſi ſecūda nō ē nulla: alſ ſecus vnde
opꝫ ꝯductionē eſſe validā ⁊ iuſto precio ⁊ ꝟo factā ad hoc vt p
eam deroget̄ precario aña ſcđ hic eſt cāus lego lr̄am. ❡ Ex iſto
tex. no. ꝙ ꝯductor nō poſſidet de quo dixi. ſ. ❡ Secūdo no. ꝙ
qui precario rogauit dr̄ nālr̄ poſſidere ſi aliud actū nō eſt hic ēt
dixi. ſ. qn̄qꝫ nō trāſfert̄ poſ. in rogantē. ſ. qn̄ actū eſt: vt nō poſ
3 ſideat vt hic in ꝟ. pōponius. †Tertio no. ꝙ ſi ſunt duo actus cō
trarij ſtatur vltimo. vt hic. ⁊ l. pacta nouiſſima. C. de pact. ⁊ l. ſi
mihi ⁊ tibi. §. in legatis. de le. i. cū ſimilibus. nec dū ergo in vlti
mis volūtatibus: ſed ēt in ꝯtcibus ſtat̄ vltimo. Unde Bal. i. l.
falſus. in. xiij. col. C. de fur. per tex. nr̄m dicit ꝙ ſi ſunt duo man
data que ab eodē ꝯſtituēte ꝓceſſerūt ſub diuerſa forma ſtabitur
vltimo mandato ſi appeat ꝙ ſit vltimū per hāc. l. ⁊ loqt̄ qn̄ in p
ſona eiuſdē ꝓcuratoris ſunt mādata fcā: q: ſi in diuerſis ꝓcura
torib⁹ eēnt facta: ſ̄ctis i. l. ſi qs cū ꝓcu. §. ſi. ſ. d ꝓcu. vbi p ꝯſtōnē
ſecūdi intelligit̄ primus reuocatus: ⁊ ſubdit idē Bal. in. d. l. fal
a ſus. ꝙ ſi nō appet ꝙ mādatū eſt poſterius neutꝝ vꝫ.[a] Uel dicit
dic ꝙ vꝫ illud qđ minorē ptātem ꝯfert: ⁊ ad hoc alleg. l. ſempro
nius ꝓculo. de le. ij. l. diē ꝓferre. §. ſi ples. j. de arbi. de qua qōe
ēt videatis p Bal. ⁊ Ang. ⁊ Imo. in. l. ſi ita ſcriptū fuerit titius
ſ. de here. inſti. vbi Ang. dicit ꝙ intelligit̄ preferēdū mādatum
ꝙ pleniorē ꝯfert ptāteꝫ per. d. l. ſi ita ſcriptū fuerit titius. ſꝫ bal.
⁊ Imo. ibi melius loquunt̄ ⁊ vīr ꝯformare ſecū his q̄ notant̄ p
Bal. in. d. l. falſus. Puto dcm̄ Bal. in. d. l. falſus. eē verū qn̄ di
cta duo mādata differūt p plus ⁊ minus q̄ntitate: q: vnū māda
tum eſt ad emendū rē ꝓ cētum: aliud mādatum eſt ad emendū
rem pro q̄nquaginta: q: in maiori ſumma ineſt minor: ſed ſi dif
ferūt per plus ⁊ minus nō q̄ntitate: ſed qualitate q: eſt vnum pu
rum: aliud ꝯdōnale. ſi nō apparet ꝙ ſit poſterius puto verā pri
mam opi. Bal. dum dicit ꝙ neutrum vꝫ: rō eſt q: tūc in uno nō
ineſt aliud. hec diſtinctio probat̄ in. l. i. §. ſi qs ſimplr̄. iuncto. §.
ſi ſtipulanti. j. de ꝟ. ob. ⁊ ideo ſi interrogatio eſt fcā de. x. reſpō
ſio in q̄nqꝫ vꝫ in q̄nqꝫ ⁊ ſi interrogatio eſt fcā pure rſiſio ſub cō
4 ditione in nullo vꝫ. d. §. ſi qs ſimplr̄. †Ad predictam. q. ēt uide
no. per glo. ⁊ docto. in. l. cū ꝓponas. C. de codi. vbi hr̄ ſi nō ap
paret ꝙ teſtm̄ ſit prius fcm̄ ꝙ preferat̄: ⁊ in. l. i. ſ. de ꝯtabu. in. l.
ſi. C. de edi. diui adri. tol. ⁊ per glo. in. c. duobus. in gl. i. de pre
ſcrip. in. vj. Similē qōneꝫ etiā poſuit Bal. in. l. impator. in pe.
col. ſ. de ſta. ho. ⁊ in. l. i. in pe. col. C. qn̄ prouo. ⁊ in. l. cū ꝓpone
retur. de leg. ij. ⁊ in. l. de rebus. C. de dona. añ nu. ⁊ in. l. ſcriptu
5 re. C. de fideinſtru. †Item ex eodē tex. no. ꝙ nō poſſunt ꝯcurre
re cauſe qn̄ ex una poſſidet̄ ⁊ ex alia detinet̄: hic tū limitat̄ hoc
eſſe verū. primo qn̄ unū preceſſit. aliud ſecutū eſt: nam tūc pro
cedit lr̄a nr̄a: ſed ſi ambo ſimul fcā ſunt: q: precariū ⁊ ꝯductio ſi
mul fcā ſunt ab eodē intelligit̄ in dubio ꝙ ex precario nō tranſ
ferat̄ poſ. ⁊ ualebit uterqꝫ actus ſm̄ Bar. no. hic allegantē tex.
no. in. l. nō ſolū. §. ſi. j. ti. i. ⁊ no. Bar. in. l. interdū. in pn̄. j. eo. ut
enim actus potius ualeat ꝙ pereat intelligit̄ uoluiſſe roganteꝫ
ac ꝯducētem ex neutra cā effici poſſorē: q: nō eſt ꝟiſimile ꝙ icō
tinēti ſibiipſi ꝯdicat. ut hr̄ in p̄ma ꝯſti. C. §. qbus. ⁊ in. c. cū tu.
d teſti. ⁊ i. l. nā ad ea. ſ. de ꝯdi. ⁊ d. Ex q̄ ifert imo. ꝙ ēt ſi nō oēs
ſimul: ſed unus fuit factus icōtinēti poſt aliuꝫ eodē mō dōm eſt
ſcꝫ ꝙ vꝫ uterqꝫ actus per rōnē. d. l. nā ad ea. ⁊ q: que incōtinēti
fiunt uidētur ineſſe. ut. d. l. lecta. ꝟ. dicebā. ſ. ſi cer. pe. l. iuriſgē.
tium. §. quinimo. ſ. de pa. In ſilī facit ꝙ no. glo. ⁊ ibi Bart. in
l. ut iuſiurandi. in pn̄. §. de ope. lib. glo. ⁊ doc in. l. i. C. de oper.
6 li. †Itē ⁊ alio mō limitat̄ iſte tex. ſꝫ Bar. hic ad ſi. vꝫ qn̄ uterqꝫ
actus factus ex cā uolūtaria: ſed ſi ſecūdus eſt factus ex cā necceſ
ſaria q̄uis ſecūdus actus de ſui natura ſit actus per quē nō trāſ
feratur poſ. ſed detētatio. primus ſit de natura transferēde poſ.
per ſuū actū neceſſe ſcm̄ nō itelligit̄ derogatū p̄mo p qđ decidit
ꝙ ſi creditor poſſidet pignus vt in. l. i. §. per ſeruū corporaliter
ſ. e. vt ſibi ſatiſfiat de q̄ntitate ſibi debita cepit agere ꝯ debitorē
⁊ in eius contumaciam eſt miſſus in poſ. rei pignorate vtrū per
miſſionem iſtaꝫ qua mediante dicitur detinere. ut hic ⁊ l. iij. §.
genera. ſ. eodem intelligatur receſſum eſſe a prima poſſeſ. quaꝫ
habet ut creditor. ⁊ decidit poſt antiquos qui nō qa eſt fcā miſ
ſio ex cauſa neceſſaria vt conſequeretur ſuum. ideo nō debet ſibi
afferre preiudicium: ſed utilitatem. l. aliaꝫ. j. de nouatio. Pro
hoc adducit tex. in. l. ſi proprietarius. in princi. ſ. de damno in
fecto. ubi qui poſſedit antea ut uſufructuarius ſi preſtitit cautio
nem dāni

nem dãni infecti pro iſta re. eo q: ꝓprietarius nõ cauit interpel-latus a vicino dr ꝙ poteſt retinere iſtã rem eodem iure quo aſſi-gnata fuiſſet vicino petenti cautionẽ dãni infecti niſi eam preſti-tiſſet. vt vſufructuarius vnde cõcurrit ibi cauſa poſſeſ. ex iure vſu-fructus item ex cauſa detẽtationis quã fuiſſet vicinus cõſecutus iſtud idem tenet Bart. in. l. ſi finita. §. iulianus. in. vij. col. verſi. pone ꝙ ipſe. ſupra de dam. infe. Juxta iſtã partẽ dicit Raphael. ca. hic ſe hẽre dubitationẽ circa lrãm de qua dicit ſe nunꝙ̃ fuiſſe clarum vult tex. ꝙ poteſt cõcurrere precariũ ⁊ cõductio quãdo actum eſt ꝙ in rogãte nõ trãſferatur poſ. vt hic in ver. idẽ pom-po. ⁊ dicit aut nõ intelligimus iuriſcõſultum aut iuriſconſultus videtur erraſſe q: iſte due cauſe videntur oĩno ad inuicẽ repugnan-tes etiam ſi nõ trãſfertur poſ. patet cõductor inuito locatore po-teſt retinere fundũ ⁊ ſibi preſtãda eſt patiẽtia de vtẽda ⁊ fruenda re. l. ex cõducto. in ꝓncipio ſupra locati. ſed precariũ eſt ꝯrie na-ture q: nõ poteſt cõtra volũtatem dñi concedẽtis retinere vt di-xi in euidẽtialibus per. l. ꝓma de preca. q: ad libitũ cõcedẽtis re-uocatur. Preterea ſubdit precariũ eſt quãdo in indeterminatũ vſum cõceſſio facta eſt vt dixi in euidẽtialibus ⁊ no. in. d. l. cõmo-dato. §. ſicut ⁊ in. d. l. ſed locatio ⁊ cõductio fit ad certum tꝑs. l. item querit. §. qui impleto. ſupra loca. quõ poteſt ſtare ꝙ hẽat ad certũ tꝑs. ⁊ ad ĩdeterminatũ tẽpus dicit nõ poſſe rñderi niſi diceremus ꝙ ſcđa cauſa non vȝ niſi ad exceptionẽ prime tamen dicit cogitabitis. Roma. hic facit mẽtionem de ṽbis Rapha. ⁊ dicit ꝙ ꝗuis Raphael nõ rñdeat tu potes rñdere ꝙ ſecũda eſt exceptio ꝓme ita dicit Ro. Meo iudicio nõ videt ꝙ ſit nulla re-pugnantia ſed ambo ſtare poſſunt vt hic ⁊. l. nõ ſolũ. §. ſi. j. tit. i. ꝙ non ſit repugnãtia pȝ q: ſi tibi locaui fundũ ad certũ tꝑs dein de cõcedo tibi precario ad indeterminatũ tꝑs compatiuntur ſe ad inuicẽ. ⁊ vna affert maiorẽ vtilitatẽ quã alia pone ꝑfecto cõ-tractu locationis ⁊ cõceſſo precario iſte reuocat precariũ nam re-tinet fundum ex ꝯtu locationis que firma manet vel ecõ tra ſi ci-tius eſt finitũ tꝑs locationis ⁊ nõdum finitũ precariũ affert pre-carium vtilitatẽ q: poteſt retinere rem ex ꝯtu precarij ꝙ alĩs nõ poſſet. Unde ſimul ſtat donec ſupueniat cauſa repugnãtie ꝙ eſt ſi reuocat q: tũc eſt repugnãtia ⁊ non compatiũtur ſe ⁊ finita erit cauſa precarij ⁊ durat cã cõductionis ⁊ ſic magna eſt vtilitas ꝙ

7 vterqȝ ꝯtus valeat. † Ex eo tex. in ver. põpo. no. aliud eſſe ſtare in poſ. ⁊ aliud poſſidere ⁊ iõ aliud eſt ſtare in ſtudio ⁊ aliud ſtu-dere ſicut aliud eſt ſtare in lecto. ⁊ aliud dormire ⁊ ad hoc cõmu-

8 niter alleg. ¶ † Jn ver. ſi quis ꝯduxerit. no. ꝙ per ſcđm actũ ita demũ tollit primus ſibi ꝯrius ſi ſcđs actus fuit validus ſecus ſi

a inualidus [a] vt h̃ ⁊. l. ſi iure. j. de leg. iij. ⁊ ſic tam in vltimis volũ-tatibus vt ibi per ſcđm teſtm̃ tollit primũ ſi ſcđm vȝ ſicut h̃ in cõ-tractibus ⁊ notat in. l. certi cõditio. §. qm̃. ſ. ſi cer. pe. ⁊ in. l. i. j. de noua. per Bar. in. l. ſi trãſferã. j. de adi. le. Hoc tñ ſane intel-ligatis verũ niſi in illo ſcđo actu exꝓſſa fieret adẽptio ꝓmi ⁊ reuo-catio qm̃ tũc ẽt per ſcđm actũ nullũ intelligat reuocatus primus actus validus. l. plane. la. i. in ꝓn. ſ. de le. i. ⁊. d. l. i. ſi transferam. Plus dico ꝙ ẽt qñqȝ per ſcđm actũ nullũ nõ cõtinentẽ exꝓſſam reuocationem ꝓmi intelligit derogatũ ꝓmo. l. cum dñs. §. fin. ⁊ ibi p Bart. ſ. de pecu. le. ⁊ in. l. legatũ ſub cõditio. §. i. ſ. de adi. le. Nam dicit ibi tex. ꝙ ſi teſtator legauit oẽs ſuos cuidã demũ conſtãte mrĩmonio donauit vxori vnũ ex ſeruis legatis iſte ſuus ꝗuis donatio ſit nulla intelligit reuocatus ⁊ adẽptus ꝓmo lega-tario. Unde vt intelligat de generali legato valido adẽpta vna ſpecies nõ refert an ſecũdus actus ſit nullus vel nõ. d. l. legatũ. ⁊ d. §. ſi. qđ nota tu ad ſupplẽdum diſtõnem traditã per Bart. in d. l. ſi iure. de leg. iij. vbi ꝗ̃tum ad hoc vr diminute locutus. Jtẽ

9 no. ꝙ cõductio vno nũmo facta nõ vȝ vt dicã cum glo. † Ultio no. ex ſi. ꝙ denoĩatio precij nõ facit ꝯtum cẽſeri non eſſe ꝯtum locationis ſed vẽditionis q: ẽt denoĩatio precij cõuenire põt cõ-tractui locationis ita habetis tex. notãdũ h̃ in ſi. Et facit ad. q.

b notabilẽ publicani ſeu daciarij [b] acceperũt a camera cõis bono-nie dacia ſeu gabellã pro ꝓcio cẽtum vtrũ dicatur ꝯtus locatio-nis an vẽditionis ſi vẽditionis nõ eſt faciẽda remiſſio lȝ dãnum ſentiant ex certis impedimẽtis. l. nec emptio. ſ. de ꝯben. emp. ſe-cus ſi ſit ꝯtus locationis q: ſi ꝓpter caſuȝ fortuitũ ſenſerũt dam-num maximũ remittit preciũ. l. ſi merces. §. vis maior. ſ. loca. l. lȝ. C. eo. ti. An iudicet cõtractus locationis ſeu vẽditionis re-mittit ſe h̃ Bar. ad no. per ſe in. l. cotẽ. §. qui maximo. ſ. de pu-blica. ⁊ plenius per eũdeȝ in diſputatione. incipiẽte publicanus quidã. per eũdem in. l. i. per ibi no. in glo. de iure emphy. ⁊ ibi p

Saly. ⁊ Bar. in. l. i. §. i. in ſi. j. de ſupficie. per Bald. in. l. ſi ea le. C. de vſu. ⁊ in. d. l. lȝ. in. iij. iiij. ⁊. v. q. C. loca. per Pet. de anch. ⁊ Jmo. in. c. ꝓpter ſterilitatẽ. ad ſi. de loca. per Pau. de caſt. in l. i. iũcta. l. ij. §. adeo. ſ. locati. Jn dubio vbi fit mẽtio de precio intelligit eſſe ꝯtus emptionis ⁊ intelligit de emptione vt. l. fin. C. de ꝓdi. curia. lib. x. ⁊ plenius per Bar. in. d. ſua diſputatione

10 vbi ẽt alle. d. l. ſi. ¶ † Glo. ſup ver. nouiſſime. ar. de lega. iij. §. ex pluribus. ſ. e. vbi ex plurimis cauſis põt qs poſſidere. cur ergo non h̃ poteſt qs rem hẽre ex cauſa ꝯductionis ⁊ ꝓcarij. ⁊ dicit ꝙ tex. ibi loqtur in cauſis nõ ꝯrijs hic loqtur qñ ſunt ꝯrie. quia ex vno caſu agebat vt poſſideret vt ex ꝓcario ex alio agebat vt nõ poſſideret vt ex cõducto. ⁊ ſubdit glo. ꝙ cõductor ẽt aliqñ poſſi-det vt ſi eſt cõductor ad lõgum tꝑs poſſidet naturalr hic eſt glo. no. ⁊ ibi dixi. in. §. ex ꝯrio. in. l. iij. ſ. eo. vbi allegaui aliã in. l. ſi vt certo. §. ſi duobus vehiculũ. ſ. cõmo. que idem tenet q: in taleȝ trãſfertur vtile dñium vt. l. i. in ſi. cum duobus ſequentibus. ſ. ſi ag. vec. l. i. §. qđ aũt ait. j. de ſupficie. nõ miruȝ ſi trãſfertur ſicut in emphyteota vt. d. §. ex ꝯrio. ¶ Quod aũt dicatur nõ modi-cuȝ tꝑs no. per gloſ. in. d. l. i. in fin. ⁊ in. l. ij. ſi ag. vec. ⁊ in. d. §. ꝙ autem. ⁊ in. l. i. de reb. eccle. nõ alie. cum cõcor. ꝑlibus. ¶ Glo. pe. ar. de. l. ſi vſufru. ſ. de iur. do. vbi cõductio facta vno nũmo valet. hic dicitur ꝯrium ⁊ dicit ꝙ illud ibi operat neceſſitas quia ibi datus eſt vſufr. in dotẽ pro muliere marito ab extraneo ſolu-ma. ⁊ dos reſtituẽda eſt mulieri. ⁊ de natura vſufr. eſt ꝙ nõ poſ-ſit in alium trãſferri niſi in ꝓprietarium ⁊ ſi fit nõ valet vñ q: non poteſt dos ibi reſtitui fuit introductus modus ex cauſa neceſſa-ria vt in mulierẽ vtilitas transferat vſufr. vt vno nũmo cõduce-ret ſingulo anno ab heredibus viri. Uel ſcđo dicit gloſ. res ibi erat ſolum digna tãta mercede ⁊ nõ digna maiori mercede. Sȝ cõtra predicta ar. locatio fieri debet pro pecunia numerãda. l. i. §. ſi quis ſeruũ. ſ. depoſi. ſed vnus nũmus nõ dicitur nũmus ſed prin. numeri ergo nõ videt ꝙ valeat locatio facta vno nũmo pro-pter hoc roge. receſſit a primis ſolutionibus. ⁊ dicit valeat talis locatio vt ꝯtus inominatus ⁊ ꝙ dicitur hic nõ valere locationẽ factam vno nũmo intelligit. i. tanꝙ̃ locatio ſed tamẽ valet tanꝙ̃ ꝯtractus inominatus. ¶ Uel ꝙ hic dicitur ꝙ locatio ſi eſt facta vno nũmo eſt nulla verum eſt quãdo locatio preceſſit ⁊ ſecutum eſt precariũ. q: ꝓpter precariũ ſecutum locatio eſt nulla ſed ꝓce-dente precario ſi ſequatur locatio vno nũmo vȝ locatio vt cõtra-ctus inominatus. ¶ Sed glo. iſtam opi. reprehẽdit ita q: cõtra-ctus inominatus non poteſt eſſe niſi quãdo ſaltem tacite ita agi-tur ſed hic facit actum vt eſſet cõtractus locationis. ideo nõ po-teſt valere in vim cõtractus inominati. legam glo. Bar. poſt an-tiquos dicit Rog. per rõnem quã adducit nõ debet moueri ad reprehendẽdum glo. ſ. ꝙ ſub pecunia numerata fieri debet loca-tio ⁊ ꝙ vnus eſt principium numeri ⁊c. naȝ hic doc. dicũt nõ bo-nam rõnem q: lȝ nõ ſit numerus ſed principiũ numeri tamen de eo dȝ iudicari vt de numero. l. nõ ideo minus. C. de here. inſti. l. non facile. §. affinitatis. ſ. de gradibus. l. maritus. C. de ꝓcu. l. ſed ⁊ he in prin. eo. ti. nam vxor ⁊ maritus non ſunt affines ſȝ prin. affinitatis tamẽ ſi maritus inſtituit vxorẽ vt affinẽ ei debe-tur hereditas. item affinis põt agere pro affine. d. l. ſed ⁊ he. ꝙ ⁊ maritus põt q: de eis iudicat vt de affinibus ꝗuis ſit princi-pium affinitatis iudicatur ergo de ꝓn. numeri ſicut de numero. Preterea ſi eſſet bona ratio ſeqretur ꝙ ſi ego dico loco tibi rẽ pro vna libra groſſa que valet quinquaginta ducatos vel ꝓ vno ducato nõ valeret ꝙ eſt abſurdũ dicere q: tex. noſter dicit ꝙ pro vno nũmo paruo nõ vȝ nõ aliter dicit. Nec tex. in. d. §. ſi qs ſer-uus dicit ꝙ dȝ fieri in pecunia numerata locatio ſȝ dicit pro pe-cunia. vñ rog. nõ bona fuit rõe motus ad dõm nõ bñ fuiſſet rñſuȝ

11 ad. l. ſi vſufr. ¶ † Subdit Bar. ꝙ inꝙ̃tum glo. dicit ꝙ nõ vȝ iſte cõtractus vt inoĩatus q: id opȝ ſaltẽ agi tacite ⁊c. Bart. dicit q: vbi nõ apparet aliud eſſe actũ a ꝯhentibus ſatis eſt ꝙ dicatur ce-dere in ꝯtum inominatũ ⁊ tacite vr actũ ꝙ ſit ꝯtus innomina-tus. l. i. ij. ⁊. iij. ſ. de preſcrip. ver. Tamẽ ſuſtinẽdo rõnem gl. po-teſt dici verum ꝙ qñ nõ apparet ꝙ ꝯhentes voluerint ꝯtum ca-dere in ſpecificũ cõtractũ tũc vȝ ut ꝯtus inominatus ſed ubi ap-paret ꝙ ꝯhentes uoluerunt cadere in ſpecificũ cõtractuȝ tunc nõ vȝ inominatus q: de natura ꝯtractuũ eſt ꝙ ſi nõ ualet ut agit nõ ualet ẽt ut ualere poteſt. l. i. §. eum qui. ſ. de cõſti. pec. l. i. § ſi qs ita. j. de ṽbo. obli. ſed hic noluerũt ꝯhentes cadere in locationẽ non in ꝯtum inominatum. ideo nõ trãſibit in ꝯtum inomina-tum iſto caſu. Preterea dicebat Bar. ꝙ cõtra roge. eſt text. qui

a ¶ Jnualidus adde vt p frã. de are. co. xxii. Et adde ⁊ vid que habẽtur ⁊ not. in. l. ſanct mus. C. de te. Anto. fran.

b ¶ Daciarij. de hac qõne vi de per pet. de ancha. cõ. cccc iiii. ⁊ conſil. cc ccxvi.

dicit q hic tex. dz intelligi qñ locatio vno nũmo ꝓceſſit ⁊ ſeqtur
precariũ q: tũc locatio eſt nulla. ita dicit tex. nr̃m intelligi ſecus
ſi ↄ̃ vt. ſ. dixi. dicit Bar. male dicit q: iuriſcõſultus voluit q di
ſtinctio ſupra data. ſ. q vltima derogẽt ꝓoribus ꝓcedit qñ vlti
ma cã eſt valida. ⁊ ſic eẽt intellectus roge. ↄ̃ tex. Et ꝓpterea vi
det reſidere Bar. cũ opi. glo. q locatio facta vno nũmo regula
riter nõ vz niſi qñ eſt fcã ex cã neceſſaria vel res nõ eſt digna ma
iori mercede ⁊ nõ põt tráſire in ↄ̃ctũ inoiatum q: ptes voluerũt
valere vt ↄ̃ctũ locationis. Et ↄ̃tra eũ vr̃ facere. l. inſulá. ſ. de pre
ſcrip. ṽ. ſi vẽdo tibi inſulá pro iſto libro vñr ↄ̃hentes iſtũ ↄ̃ctum
velle valere vt emptionẽ ⁊ tñ dr̃ inoiatus pro quo dat̃ preſcrip.
ver. cur ergo nõ ita eſt dõm in ꝓpoſito ſi dico loco tibi fundũ ꝓ
vno nũmo lz vtar ṽbo loco ⁊ nõ põt valere vt locatio cur nõ tra
bitur ac dixiſſez ↄ̃cedo tibi pro vno nũmo vt ſi valeat i viz ↄ̃ctus i
noiati. Poteſt rñderi q ibi ṽba erát gñalia. vt ṽbũ vẽditio q
ad oẽs ↄ̃ctus trahi põt. l. ſtatuliberis ad ſi. ſ. de ſtatu. lib. vbi ap
pellatione vẽditionis oẽs ↄ̃tractus ↄ̃tinent̃ Sz nõ eſt bona rñ
ſio. ad. l. ſi olei. C. loca. vbi logtur ꝓprie in ṽbo loco ⁊ tñ valet
ↄ̃tractus in vim ↄ̃tractus inoiati. Unde ſi uolumus Barto. de
fendere opz q oĩno de mente ↄ̃trahẽtium appareat q velint q
ſolũ ualeat ut locatio ⁊ nõ ut ↄ̃tractus inoiatus uel alr̃ põt rñde
12 ri vt. j. dicet̃ referẽdo Bal. † Bal. aliũ caſum tetigit ſcilz in. l. vſu
fructũ. ſupra ſol. ma. ubi ẽt Bart. aliqd tetigit. de hac qõne ⁊ ẽt
Bal in. d. l. ſi qs ↄ̃duxerit. in reportatis antiqs ſupra loca. ⁊ in
rub. C. de iure emphy. ⁊ dixit q ſi querit̃ an ualeat ↄ̃ceſſio ⁊ lo
catio facta in emphyteoſim pro uno nũmo dz rñderi q ſic qñ
cũ ille nũmus ſoluat̃ in ſignũ recognitionis dñij ⁊ nõ ꝓncipaliter
pro fructibus ſz fructus ſpectãt ad emphyteotá nõ pro illo num
mo ſz pro ſuo dñio dẽmus dicere talẽ locationez factam valere
quẽadmodũ dicit ipſe eſt in. d. l. ſi uſufr. ſ. ſolu. ma. q: in. d. l. ſi
uſufr. fructus debẽt ſpectare. ſo. ma. ad mulierẽ ex natura ꝓce
dentis ↄ̃tractus. l. de diuiſione. l. diuor. in ꝓn. ſo. ma. ⁊ debẽt re
dire ad mulierẽ. Hec eſt ratio quare in. d. l. ſi uſufr. ualet locatio
uno nũmo q: fructus debẽt ſpectare ad mulierem ſic in ↄ̃ctu em
phyteotico fructus oĩno ſpectare debẽt ad emphyteotá ratio
ne dñij q: cõtractus emphyteoticus qũo celebretur ⁊ cõtrahat̃
no. in glo. in. c. potuit. de loc. ⁊ ponit Bar. in. l. i. C. de iure em
phy. Nam ſit h mõ do tibi. cc. aureos ⁊ tu das mihi fundũ q vz.
cccc. aut mille pro me ⁊ deſcendẽtibus meis. ⁊ ꝓmitto ſingulis
annis tibi ſoluere unũ nũmum in ſignũ recognitionis pro illis
cc. ducatis ⁊ utili dñio. naz debẽt fructus ad me ꝑtinere ſz num
mum ſoluo in ſignũ dominij. Modo ad ꝓpoſitum in. d. l. uſu
fru. fructus debẽt ſpectare ad mulierẽ alia de cauſa q̃ ex illo nũ
mo. ſol. ma. merito ualet locatio uno nũmo ⁊ fuit ſubtilis cogi
tatio Bal. Licet Ang. in. §. q: uero. el. i. in auc. de nõ alie. colũ.
ij. uideatur cõtrarium dicere. Ubi dixit q locatio in emphyteo
ſim uno nũmo facta nõ tenet. alleg. illum tex. h dictum põt ꝓce
dere ⁊ cõcordari cum Bal. ſ. q ſimpliciter loco tibi rem in em
phyteoſim pro uno nũmo ⁊ nõ dediſti mihi aliq̃ q̃titatem q: ⁊
iſto mõ poteſt fieri conceſſio rei in emphyteoſim abſqz eo q in
princi. mihi aliquid des. ut no. per Spe. in tit. de loc. §. nunc ali
qua. ṽſi. iiij. q: §. adeo. inſti. loc. videtur reqrere ad cõtractus
emphyteotici eẽntiam q retineatur per cõductorem perpetuo
donec penſionem ſoluerit ⁊ non requirit aliquid dare in princ.
⁊ ita Cy. in. d. l. i. C. de iure emphy. licet ita fieri poſſit ut dixi ta
men utroqz modo fieri poteſt. unde ſi eſt factus non dato pre
cio ab initio ſed ſolum ſub promiſſione unius nũmi ⁊ tunc non
vz per tex. noſtrum q: ceſſat tunc ratio tradita per Bal. ſ. q: nõ
debent pertinere fructus ad emphyteotam ratione unius num
mi. Cyn. in aucten. qui rem. in ſi. C. de ſac. ſan. eccle. in hoc arti.
dicit cõceſſionem factã in emphyteoſim ab eccleſia ſub uno nũ
mo nõ ualere: qa dz ſeruari forma tradita i. d. §. qa ṽo. in auc.
de nõ alie. Sed Ang. dicit in. d. §. q: ṽo. ⁊ in eccleſia ⁊ in ꝓuato
hoc ꝓcedere nõ tñ facit mentionem de Cy. Et ſubdit Ange. in
d. §. q: ṽo q locatio in emphyteoſim facta uno nũmo nõ tz qñ
apparet q partes uoluerunt eſſe locationem: ſecus ſi non appa
ret q: tunc vz contractus donationis ⁊ ſic dicit probari in. d. l. ſi
quis cõduxerit. ſ. loc. Barto. aũt hic ſi bene inſpiciuntur verba
ſua uidetur dicere q non ualet in uim donationis ſed in uiz con
tractus innominati qñ non apparet cõtrahentes uoluiſſe con
tractuz locationis eſſe ⁊ pro Bar. facit. l. ſi gratuitá. in ꝓn. ſ. de
ꝑſcrip. ṽ. qñ nõ appet: an precariũ: an ↄ̃modatũ ſit: vz ↄ̃ceſſio in
vim ↄ̃tractus inominati intelligi ergo dz. d. l. ſi qs cõduxerit. qñ
apparet q fuit ↄ̃ctus factus aĩo donãdi reliquũ preciũ ↄ̃ueniẽs
fructui ⁊ locatiõi: ſed ſi nõ appet dr̃ eẽ ↄ̃ctus innoiatus. Bal. ẽt
inſti. de teſta. in ꝓn. in. iiij. col. dicit q ꝑ gl. ibi poſitá i ꝓn. illius
ti. in ṽ. libripẽde. colligi põt q vbicũqz de volũtate partiũ eſti
mator aſſumptus eſtimaſſet rẽ aliquá nõ eẽ digná maiori merce
de q̃ vno dẽario vz locatio uel vẽditio fcá vno nũmo: q: a pari
ꝓcedũt locatio ⁊ vẽditio. l. i. ⁊. ij. ſ. loca. ita dicit ipſe ſe intellige
re ibi glo. dũ facit mẽtionẽ de antiquo genere teſtádi q libripẽ
de denotabit̃. ná eligebat̃ eſtimator qui eſtimabat oĩa bona ꝓ
vno denario ⁊ oĩa bona vẽdebat ⁊ dabat illi ꝓ vno nummo: ⁊ q:
13 eſtimator aſſumptus d volũtate partiũ ita eſtimauit vz. ¶ † Et
eẽt notabilis cautela ꝑ quá poſſet dici ſemꝑ valere locationẽ fa
ctaz vno nũmo. putarẽ tñ q vbi appet vere vel pſumptiue in
fraudẽ legis dictá eſtimationẽ fuiſſe factá nõ valere iuxta. l. ↄ̃. ⁊
l. fraus. ſ. de legi. De iſto articulo ẽt vide Cy. in. l. ij. in ꝓn. i. v.
q. ſ. ſi cer. pe. ⁊ ibi vr̃ tenere q glo. hic vult. aliqd ẽt no. Bar. in
l. nõ iõ minus. C. de here. inſt. Cy. hic fuit i noua opi. circa iſtũ
articulũ ⁊ circa intellectũ huius. l. dicit enim q locatio fcá vno
nũmo valere dz in vim precarij ⁊ tanq̃ precariũ ſeu ↄ̃ceſſio fcá ꝓ
cario q quidẽ precariũ hz eũ dr̃ donatio ⁊ ↄ̃ctus innoiatus. q
dicat̃ ↄ̃ctus innoiatus ⁊ donatio alle. l. i. ⁊. l. in heredẽ. j. de ꝓca.
⁊. l. ſi gratuitá. in pñ. ſ. de pſcrip. ver. ⁊. l. donationes in ↄ̃cu
biná. §. ſpẽs. ſ. de dona. ⁊ hoc mõ dicit ipſe intelligere tex. in. l.
ſi qs ↄ̃duxerit. ſ. loca. dũ dicit hz inſtar donatõis. i. ꝓcarij: q: ẽ ꝓ
cariũ: ⁊ precariũ dr̃ donatio ⁊ ẽt dr̃ ↄ̃ctus innoiatus. Nec obſt.
dicit ipſe tex. nr̃ q dicit q eſt nulla hec locatio q: dicit dicá qd cẽ
ſeo: tu poſtea qd vis dices: ⁊ dicit intelligo q ſunt duo precaria
unũ fcm̃ ſine aliquo nũmo gratis ſimplr̃: aliud fcm̃ uno nũmo.
⁊ hoc ẽt dixi appellari precariũ. mõ dz itelligi q ꝓceſſit pũo ꝓ
cariũ ſine nũmo fcm̃ poſtea ſecũ eſt locatio uno nũmo fcã quaz
appello precariũ: fateor q ꝑ ſcõm nõ derogat̃ pũo: q: q ꝓmittit
primũ totũ: poſtea partẽ ꝑ ꝓmiſſionẽ partis: nõ derogat toto.
vñ in ꝓpoſito q precariũ primũ ↄ̃tinẽt plus: q: ẽ fcm̃ ſine nũmo
ſcõm cõtinet minus: q: opz te ſoluere nũmũ unũ. vñ ſi ſunt due
ſtipulatiões uel ↄ̃ctus ꝑ quos prio ꝓmittit̃ totũ ꝑ ſcõm ps: per
ſcõm nõ derogat̃ prio. d. l. q uſufructuũ. j. de ṽ. ob. Hec ſua ṽ
ba mihi nõ placẽt: prio cũ dicit q ꝓcariũ ẽ ↄ̃ctus innoiatus vr̃ te
nere cũ Rog. q dicit vz in uim ↄ̃ctus innoiati. hz eñi ſpecificum
nomẽ ⁊ elegás ut no. gl. in rub. C. de re. ꝑmu. ut ẽptio venditio
locatio ⁊ ↄ̃ductio q ſunt ↄ̃ctus innoiati: ſed ꝑmutatio nõ hz ſpe
cificũ nomẽ: q: ↄ̃uenit ẽptiõi locatiõi ⁊ alijs ↄ̃ctib⁹: ergo appel
lat̃ ↄ̃ctus innoiatus. Preterea q nõ ſit ↄ̃ctus innoiatus ꝓbat̃
in. d. l. gratuitá. ⁊ ibi gl. expſſe uult q qñ ego ↄ̃cedo habitatio
nẽ gratuitá dicat̃ ↄ̃ctus innoiatus qñ nõ appet q uolui ꝓcario
uel cõmodato ↄ̃cedere alr̃ nõ. Nec ẽt dr̃ ꝓcariũ ꝓpe dõatio. l.
i. ff. de ꝓca. q expſſe hoc uult ⁊ ibi ponit dñiam iter donationẽ ⁊
iſtá ↄ̃ceſſionẽ. vñ nõ bñ dicit ꝓcariũ eẽ donationẽ ⁊ ↄ̃ctũ innoia
tũ. Preterea donatio ẽ ↄ̃ctus noiatus. l. ariſto. in ꝓn. de dona.
⁊ ſic nõ põt eẽ q precariũ ſit ↄ̃ctus innoiatus ⁊ dõatio. Nõ ob.
intellectus datus ad tex. nr̃m qa rñſio ſua nõ eſt bõa: qa hic tex.
ſe fundat: qa cũ ↄ̃ceſſio ſequẽs eſt nulla nõ derogat̃ prime ↄ̃ceſ
ſiõi: ſz ſi locatio uno nũmo fcá ualeret: ut donatio uelut innoia
tus ↄ̃ctus nõ eẽt uerũ dicere q ſit nulla. vñ nõ hr̃et locũ rõ text.
hic. Nõ ob. l. ſi qs ↄ̃duxerit: qa Bar. hic dicit q vz ibi in uiz do
nati õis: qa tũc apparet ↄ̃hẽtes uoluiſſe donare. Remanet ergo
ↄ̃cluſio q ſuſtinet opi. ⁊ doctriná Bar. hic. In uno tñ ẽ dubita
bilis: qa Bar. hic dicit iõ nõ vz talis donatio: ⁊ locatio fcá uno
nũmo in vim ↄ̃ctus innoiati: qa nõ appet ptes voluiſſe facere ↄ̃
ctum innoiatum: ſed noiatum. ſ. locatiõis: ⁊ hz locũ regula q ſi
actus nõ vz ut agit̃: nec vz vt valere põt. l. i. §. cum q. de ↄ̃ſti. pe.
Dixi ↄ̃ hoc facere. l. ſi olei. cũ gl. ná ſi loco fundũ ꝓ decẽ corbis
frumẽti aũt ꝓ decẽ põdo olei. tex. ibi vult ⁊ glo. q nõ ſit locatio
qa in locatiõe reqritur interuenire pecuniá. l. i. §. ſi qs ſeruuz. ſ.
depoſi. ⁊. l. naturalis. §. i. ſ. de preſcrip. ṽ. ergo eſt ↄ̃ctus inno
minatus: ⁊ ↄ̃hentes dixerũt loco tibi fundum. per ṽba apparet
ↄ̃hentes facere voluiſſe ↄ̃ctuz in vim locatiõis nõ in vim ↄ̃ctus
innoiati ergo nõ dz valere i vim ↄ̃ctus innoiati ſm q ſentit bar.
hic. Nunq̃ fui bñ clarus. vt Barto. ſuſtineatur: niſi vt heri dixi
Bar. intelligat̃ qñ apparet mentẽ ↄ̃hentium fuiſſe contractum
valere in vim contractus locationis ⁊ non in vim contractus in
nominati: qa tunc clara res eſt ⁊ aperta: ſed vbi locatio eſt facta
ſimpliciter per verbum loco tibi vno nũmo: tunc verba impro
priant: ⁊ ad alium ↄ̃ctum trahunt̃. puto ad innoiatuz. per. d. l. ſi

olei. et

olei. ⁊.l.inſulā.de preſcrip.verb. ⁊.l.ſi vno.in prin.ff.loca. nā valere dꝫ talis locatio in vim ꝯtꝰ innoīati. qꝛ Bart.fateṫ ꝙ vbi nō ꝯſtaret ꝙ ptes voluerūt ꝯtū valere in vim locationis valet in vim ꝯtus innoīati: ⁊ tunc ſuſtinet opi.rog.vñ opꝫ intelligere Bar.vt dixi:aut eſt neceſſe ꝙ dicamus ꝙ bar.nō bñ rñdet ⁊ nō bñ dicat p.d.l.ſi olei.⁊.l.inſulā.† Jtē ingꝗiū retulit Ang.heri in.§.qꝛ vero.in auc.de nō a.ic.dicere ꝙ vbi facta fuit conceſſio vno nūmo ⁊ nō fuit dictū loco ꝙ dṫ donatio p.l.ſi qs ꝯduxerit ff.loca.bar.hic ſi bñ inſpiciaṫ vṫ intelligere ꝙ valet in vim ꝯtꝰ īnoīatī.qꝛ nō pōt dici ꝙ ptes voluerit ꝙ ſit ꝯtꝰ locatiōis.† Nō ob.d.l.ſi qs ꝯduxerit.qꝛ ibi appet ptes velle faceṫ ꝯtū dōationis ⁊ qd dicit bar.pt pcedere qñ ī caſu ppoſito ꝯcedo tibi fūdū vt ſoluas vnū nūmū qꝛ rōne adiecti nūmi trāſit ī viꝫ ꝯtꝰ īnoīati ſꝫ vbi nō eēt adiectio nūmi ſꝫ dicereṫ ꝯcedo tibi fūdū tūc vbū ꝯcedo ſapet donationē.⁊ tūc ſtarē cū Ang.q tñ dicit ꝙ qñ ē adiectū vno nūmo tūc bar.melius dixit vt dixi ⁊ ꝙ vbū ꝯcedo ſapiat donationē pbaṫ p.l.pbibere.§.plane.j.ꝙ vi aut clā.⁊.l.ſi.in pn.⁊ ibi doc.⁊ Jo.de imo.ff.de dona.⁊ no.glo.⁊ Barto. in.l.vxor.§.ſi.de lega.iij.⁊ no.Bald.in.l.cum virū.C.de fidei com.⁊ in.c.ticius filios.in titul.ſi de feud.fue.contro.inter do. ⁊ agna.⁊ in.l.benignius.ff.de legi.Saly.in.l.ſi donatione.C. de colla.pulchre per Abba.in.c.cū venerabilis.de exceptio cuꝫ ſuis concor.dixi ⁊ ſcripſi alijs locis.¶ † Glo.in ver.vero pcio: qrit quō itelligiṫ tex. dū dicit vo.an ſit ꝯiūctio aduerſatiua an ſit nomen ⁊ dicit ꝙ poteſt capi vtroqꝫ modo vꝫ vero precio id eſt iuſto ⁊ ſic eſt nomen vel poteſt capi pro coniunctione.

Poſſidet iuſte.qui auctoritate ſententie poſſidet.
Titulum iuſtum dṫ habere qui eum hꝫ iuſſū iudicis.
Miſſus ī poſ.ex pmo dcreto ⁊ an qñ dicaṫ poſſidere vṫ dtinere.
Sta.ꝙ igrediēs poſ.rei hrditarie tacētis ppria auctoritate puniaṫ tali pena nō hꝫ locū in eū qui ingrediṫ auctoritate iudicis.
Miſſio in poſſeſſionem non dꝫ fieri niſi parte citata alias nullum tribuit ius miſſo.
Rite ⁊ recte differunt qꝛ rite eſt dictio denotans ſolēnitatem ordinis iudiciarij recte vero eſt dictio denotans iuſticiam.
Captura facta tpe feriato an ⁊ qñ valeat.
Decretum interpoſitum ex falſa cauſa an ⁊ qñ reddatur nullū.
Miſſio in poſſionem ex actione reali ꝯ me non nocet tertio qui poſſit intra annū docere de iure ſuo ⁊ auocare poſſionē ad ſe.
Decretum.iudicis ⁊ ſnīa quid ſit dicitur infra.
Decretum interpoſitū ex falſa cā reglr non vꝫ.⁊ decretum pōt proferri ſine ſcriptis ſnīa vero ſecus eſt.
Decretū pmū ⁊ ſcdꝫ an reqrat ſcripturā ⁊ qd in interlocutoria.
Interlocutoria vbi hꝫ vim diffinitiue non poteſt reuocari per interloquentem.
Decretum iudicis interpoſitꝫ ex falſa cā redditur nullum ſi interponiṫ ad inſtantiam partis ſecus ſi proprio motu iudicis.
Clā motu ī reſcripto pape appoſita tollit viciū ſurreptionis.
Decretū iudicis interpoſitum ex falſa cā non reddiṫ nullū qñ interponitur inter partes conſentientes.
Decretū iudicis interpoſitū ex falſa cā non reddeṫ nullꝫ qñ illa cā venit declaranda per iudicem an ſit falſa vel vera.
Decretū iudicis interpoſitū ex falſa cā nō reddiṫ nullū qñ plene fuiſſet diſputatum de falſitate vel veritate illius cauſe.
Decretū iudicis interpoſitū ex cā falſa non redditur nullum qñ interponitur pro executione ſententie.
Decretū iudicis iterpoſitū ex cā ptim vera ⁊ ptim falſa an valeat.
Bonefidei poſſor an ⁊ qñ faciat fructus ſuos.
Decretum iudicis interpoſitum ex cā partim vera ⁊ partim falſa non redditur nullum ex cā de qua hic.
Decretꝫ iudicis ſcdꝫ interpoſitū in cā vendendi p ſumma debiti ſi vendatur vltra debitum an decretum ſit nullum.
Sententia exprimens vnam vel duas cauſas quaꝝ vna eſt vera altera falſa an valeat.
Decretū iudicis interpoſitū ex cā erronea non reddiṫ nullum.
Decretum iudicis interpoſitum ex falſa cauſa eſt nullum tñ trāſfert onus probandi illam falſam cauſam in aduerſarium.
Poſſeſſionem ingrediens auctoritate decreti nulli an incurrat in penam.l.meminerint.C.unde vi.
Poſſeſſionem ingrediendi propria auctoritate an poſſit iudex licentiam parti dare ⁊ quando.
Iudex an ⁊ qñ poſſit dare licentiam alicui ingrediendi fundum emptum propria auctoritate.
30 Nuncius ⁊ executor an ⁊ qñ poſſit quis eſſe in cauſa propria.
31 Sta.ꝙ ingrediens poſſeſſionē alterius puniaṫ tali pena:ſi qs ingrediaṫ auctoritate decreti iudicis inualidi an puniaṫ tali pena.
32 Error iuris an excuſet a lata culpa.
33 Ingrediēs poſſeſ.alterius auctoritate decreti iudicis inualidi errando in iure naturali vel ciuili an excuſetur.
34 Minor ⁊ ruſticus preſumunṫ ignorare iura : tñ minor ratione ignorantie iuris non excuſatur minor ipſo iure.
35 Ruſticus preſumitur ignorare iura : tñ ſi non ꝯſuluit peritiores vbi ꝯſulere potuit ſibi non ſuccurritur.
36 Ruſticus capiēs rem ſuam apud alium exiſtentem ppria auctoritate non excuſatur a pena.l.ſi qs in tantam.C.vnde vi.
37 Ruſticus an ⁊ quando excuſetur in delictis.
38 Decretum iudicis inualidum non excuſat qñ erat emanatuꝫ ab eo qui carebat iuriſditione.
39 Sta.interponens penam facienti vim miſſo in poſſeſ. ex decreto iudicis an comprehendat facientem vim ei qui miſſus eſt in poſ.ex decreto inualido.
40 Sta.ꝙ ſi quis turbauerit aliquem in poſ.puniatur tali pena aliquis fuit miſſus in poſ.auctoritate decreti inualidi titius turbat eum an incurrat penam.

1 Iuſte. Auctoritas ſnīe facit quē iuſte poſſidere.h.d. Caſus talis eſt. Ticius fuit immiſſus ⁊ inductus in poſ. alicuius rei auctoritate iudicis vt qꝛ p executiōe ſnīe fuit īmiſſus in rē ſicut iudex iudicauit:an dicaṫ iniuſto vel iuſto ti.poſſidere: ⁊ ſic ſi ē facta executio ꝯ vex dñm dicaṫ hre vex dominium ſi contra non verꝫ dominum dicatur habere cām pſcribēdi: ⁊ dicit ꝙ ſic:qꝛ iuſte

2 poſſidet q auctore ptore poſſidet hic ē caſus.¶ † Ex iſto tex. no.ꝙ dṫ hre ti.iuſtū ille q hꝫ tit.iuſſu iudicis ⁊ ſic miſſus auctoritate iudicis in poſ.dṫ hre iuſtū titulū in tm̄ ꝙ ſi ille ꝯ quē fcā erat īmiſſio erat dñs ille ſit dñs qñ p executione ſnīe diffinitiue facta eſt iſta īmiſſio. vt qꝛ declaratū fuit illū teneri ad reſtōnē rei tanꝗ mihi debite vel ad me ptinētis iure dñij:ſi ille nō fuit dñs trāſfertur in me vſucapiēdi ꝯdō.l.pōp.§.iuſſu.j.e.l.protoie.in pn.ff.de dā.infe.l.ſi finita.§.iul.e.ti.vbi pbaṫ idē eſſe qñ qs miſſus eſt in poſ.ex ſcdo decreto.qꝛ nō caueba mihi de dā.infe. vt tenebaris vt qꝛ miſſus fui in poſ.ediū ruinoſaꝝ ex pmo decreto. deinde ex ſcdo ⁊ mihi ſunt adiudicate edes ille.nam efficior dñs ſi ille erat

3 dñs alſ mihi acqriṫ vſucapiēdi ꝯdō.¶ † Vbi aūt facta eſt īmiſſio in poſ.ex pmo decreto īmiſſus nec efficiṫ dñs nec acqrit cām vſucapiēdi vel pſcribēdi.qꝛ dṫ cuſtos nō poſſeſſor. vidiſtis in.l. iij.§.gñā.ff.e.⁊.ff.l.pri. Et iſtud vex eſt qñ qs miſſus eſt ex primo decreto in actiōe pſonali.qꝛ tūc eſt nudus detētator ⁊ cuſtos ſꝫ ſi in actiōe reali eſt miſſus ex pmo decreto dṙ poſſidere.l.ſi qs empt.§.ſꝫ ſi qs.C.de pſcri.xxx.an.⁊ dixi in.d.§.gñā.an talis īmiſſus cū poſſideat dicaṫ incipe poſſe vſucape vel pſcribere anꝗ mittaṫ ex ſcdo decreto.hec.q.fuit facta p gl.ī.l.ij.§.ſi.C.vbi ī rē act.in.c.paſtoralis.§.ſi.de off.or.vbi tꝫ ꝙ incipit pſcribere ⁊ pficit p.x.an.inter pñtes ⁊.xx.inter abſētes.⁊ ſeqṫ has gl.Guil.de cu.⁊ Ja.de bu.in.d.l.ij.Sꝫ cy.bar.⁊ magis cōiter doc.in.l.ij.⁊ Spe.⁊ Jo.an.in ti.de pmo ⁊ ſcdo decreto.§.iā de effectu. vo.ſꝫ nūqd iſte īmiſſus: ⁊ vo.ꝗdiu.⁊ imo.in.l.ſi finita.§.ſi plures.l.ix. col.de dā.infe.⁊ bal.in auc.ei q.in añpe.col. C.de bo.auc. iud. poſ.⁊ Saly.ibi.xiiij.q.⁊ ant.de bu.in.c.qm̄ frequēter.§.qd ſi ſup.vt lit.nō ꝯte.vñr expſſe tenere ꝯtꝛ.ſ.ꝙ nō pſcribat maxime ea rōne.qꝛ intētio iudicis mittētis ex pmo in reali nō fuit trāſferre dñiū:qꝛ ex pmo decreto nō trāſfert regulariter dñiū. vt.d.§. ſꝫ ⁊ ſi qs.pꝫ qꝛ ſalua manet qō ppꝛietatis etiā poſt annū.ergo nec vſucapiēdi ꝯdō trāſferṫ q a pari pcedūt.l.clauibus.ff.de ꝯhē.emptio. Niſi dicit bar.⁊ alij in dictis locis occaſione alterius precedētis tituli iſte īmiſſus diceret ſe pſcripſiſſe ſi quē titulū prius habuit in re iſta anteꝗ mittereṫ.ſed ex ſola īmiſſione ex primo de-

4 creto ēt in talē nō trāſferṫ vſucapiēdi ꝯdō.¶ † Ex iſto notabili ēt colligiṫ ꝙ ex iſta lrā dicit Paul.de caſ.in lec.paduana inferri ad.q.in q ipe ita de facto rñdit ſtatutū vt eſt bononie diſponit ꝙ puniatur certa pena ille qui apprehendit poſſeſſio. rei hereditarie iacente hereditate niſi ſit heres cui delata ſit hereditas aliqs qui non erat heres nec ei delata erat hereditas tanquam creditor hereditarius fuit auctoritate iudicis immiſſus in poſſeſſio. rerum hereditariarum p ꝯſequendo creditum ſuum iacente hereditate an debeat puniri pena dicti ſtatuti.⁊ dicit ſe dixiſſe ꝙ nō

¶ Vtrū nūmū.addo an valeat locatio vṫ emphyteoſis fcā vno nūmo anchora.ſoꝫi.idē ſtricte ſꝫ tenelē qd non valeat e caſu q eius opi. pcederet lumine vt in.d. cōſ.⁊ de vbo ꝯcedo.an īpoꝛtet donationē vide p frā.de are. cōſ. lxxij.

q: ſtatutū oȝ intelligi qui ingrediſ poſ.ſeu eā apꝑbenderit ꝓpria
auctoritate nō aūt de illo q auctoritate iudicis ingrediſ ꝑ iſtā.l.
Et ſi qs diceret niſi intelligamus illū ēt puniri vſ quaſi ſuꝑuacu
um ſtatutū qm̄ ꝓpria auctoritate non pōt qs ſibi ius dicere.l.ex
tat.ff.qđ me.cau.l.ſi quis in tantam.C.vñ vi poteſtis replicare
multi ſunt caſus in quibus ꝓpria auctoritate pōt quis ſibi ius di
cere vt qñ ita ex pacto eſt.l.creditores.C.de pig.ꝛ ī caſibus no
tatis ēt in.l.nullus.C.de iudi.cū ſi.ita ꝙ ſtatutū iſtud oȝ itꝑpe
tari ſm iuris diſpoſitionē qñ ingredior ꝓpria auctoritate ꝛ̄ nō
5 auctoritate ꝑtoris ꝑ.l.nſam.¶ †Gl.vnica in ℣.auctore.ar.de
l.ſi.C.ſi per vim vel alio mō ꝛ de.l.meminerit.C.vñ vi.vbi hꝛ
ꝙ quis non oȝ ingredi fundū auctoritate iudicis niſi parte cita
ta.alſ nullū ius tribuit ingredienti imo cadit a iure ſuo ingreſ
ſus ſi qđ habuit vñ nō poſſidet iuſte q poſſidet auctore ꝑtore gl.
dicit tex.hic intelligi qñ rite fuit interpoſitū decretū iudicis de
bentis intentare poſ.citata parte.q: tūc tale decretū facit quem
iuſtū poſſeſſorem alſ non vt in.ll.ſuꝑ.Et intelligit gl.rite.i.ſolē
niter non dico recte ideſt ſi non eſt ex iuſta cā.vt q: tāꝗ̄ creditor
vult mitti in poſ.contumacia ꝗ̄uis cā crediti nō ſit ꝟa h nō no
cet.Satis eſt ꝙ ritus.i.ſolēnitas fuerit ſeruata.vñ lȝ actus iudi
cis ſit ꝫ ius litigatoris vt q: non erat creditor.nihilominus vȝ đ
cretū iudicis ꝛ talis iuſte poſſidet.ſ.i.§.itē cū ꝫ ſacras.j.q̄ ſen.ſi
6 ne ap.reſcin.l.ij.C.qñ ꝓuoc.l.cū putarē.ff.fa.herc.¶ †Ex gl.
no.dr̄ iam inter dictionē rite ꝛ dictionē recte q: dictio rite deno
tat ſolēnitatē ordinis iudiciarij.dictio recte denotat iuſticiā qđ
iuſte tibi debebaſ vel nō an ius habeat vel nō quo ad merita cāe
quo ad ſcm̄ ꝑncipale.Similē gl.habetis in.l.ij.ff.de inoffi.teſt.
ꝛ in.l.iij.in ꝑn.ff.de lib.ꝛ poſthu.ꝛ in.l.nō putauit.§.nō quauis
de ꝫta.ꝛ ibi Bar.lȝ qñqȝ diuerſimode capiaſ ꝛ equoce.vȝ vna
dictio ꝓ alia vt in.l.lecta.in ℣.ꝓba.ꝛ ibi no.ſi cer.pe.habetis ēt
de hoc gl.in.l.nō dubiū.in ℣.recte.C.de repu.hētis ēt tex.in.l.
ij.ff.de iniuſ.teſt.ꝑ bar.ꝛ oēs in.d.l.lecta.ꝑ Ang.in.l.ij.§.i.ff.đ
edil.edic.ꝑ bal.in.d.l.iij.ī ꝑn.ff.de lib.ꝛ poſthu.ꝛ ꝑ Ang.in.d.
7 l.ij.de inoffi.teſt.¶ †Per hoc dicit Bar.in.d.l.lecta.ſi cer.pe.
cōmiſſum erat conſultori electo a partibus vt ꝯſuleret an captu
ra eſſet recte facta ꝯſuluit ꝙ nō valuit q: erat facta tꝑe incōgruo
ſ.tꝑe feriato dicit Bar.ꝯſiliū fuit ex̄ mandatū.q: debuit cogno
ſcere an eſſet recte captus.i.ꝑ ℣o debito an nō:nō aūt an ſolen
niter.i.rite ꝛ illud dcm̄ doc.cōiter approbāt lȝ bar.ꝫ ſ.d.l.lecta.
8 ibi ſuſtineo Bar.ꝛ trāſeo cū eo ibi videte.¶ †Scđo ex gl.hētis
ꝙ decretū vel actus iudicis nō reddiſ nullū vel nullus ex falſa cā
ſ.ꝗ̄uis nō recte ſit interpoſitū decretū vel recte lata ſnīa ꝗ̄uis la
ta ſit ꝫ ius litigatorū.Sed ꝫ hoc oppo.de.l.cū ℣o.§.ſubuentū
ff.de fideicōmiſ.lib.ꝛ.l.i.§.h ℣ba.j.ne vis ſi.ci.ꝛ.l.magis puto
§.pe.ff.de re.co.ꝛ.l.i.§.ſi impuberi ff.de car.edi.vbi decretum
ꝛ actus iudicis geſtus ex cā non vera ſeu falſa nō vȝ ꝛ reddiſ nul
lum.¶ Guil.de cu.in.l.pe.ff.de inſti.ꝛ iur.quē refert bar.hic di
cit ꝙ illud qđ h dr̄ pōt eē vex in ſnīa diffinitiua q̄ lata ex iuſta cā
ſeu falſa cā regulr̄ nō reddiſ nulla.d.l.cuȝ putarē.fa.her.ꝛ.d.§.
itē cū ꝫ ſacras nā lȝ ſit ꝫ ius litigatoꝝ ꝛ ſic iniuſta nō ꝑ hoc ē nul
la ſed ſi loquimur in decreto ꝙ interponiſ ex falſa cā reddiſ nul
lum.d.§.hec ℣ba.ꝛ.d.§.ſubuentū.¶ Bart.hic plenius ꝗ̄ ali
bi ꝗ̄tū ad decretū ꝛ Bar.in.l.ſi is ad quem de acq.hr̄.vſ ꝯclu
dere ꝙ aūt cā erat falſa reſpectu iuris agentis q: agenti deficie
bat ius ꝛ tūc decretū ex falſa cā eſt nullum.d.§.hec ℣ba.Puta
pone comparēs vt creditor meus in.c.ex cā emptionis ꝛ vendi
tionis ꝓ precio ꝑdicis libellum non compareo iudex ꝯcedit ꝑ
mū decretū ſi cā illa erat falſa q: nihil tibi debuit ex cā emptiōis
ꝑmum decretū eſt nullū ꝛ per ꝯñs ſcđm ſi ad id perueniat.d.§.
hec verba ſed ſi non deficiebat ius ꝛ iuſticia ex parte agentis ſȝ
ex parte conuenti ſeu reſpectu rei in quam facta eſt īmiſſio ꝛ tūc
nō eſt verum ꝙ decretuȝ reddatur nullū puta pone ergo fui ve
re creditor ticij miſſus ſum in poſ.talis rei tanꝗ̄ ſit ticij ſed ī ℣i
tate pertinet ad ſemptonium decretū miſſionis in poſ.non erit
nullū.immo vȝ q: ex parte agentis non deficiebat iuſticia ſȝ ſal
uū manet ius illi ſemptonio ad quem res pertinet ſeu q ius ī ea
habuit.diuerſimode tñ q: aut ſum miſſus ex ꝑmo decreto tm̄:
aut ex pmo ꝛ ſcđo.pmo caſu poteſt cōparere ſemptoni[a]
ꝛ ſūmarim oſtendere de iure ſuo ꝛ reuocari facere īmiſſionem
l.a diuo pio.§.ſi ſuper.de re iudi.Aut comparet poſt ſcđm de
cretū ꝛ non pōt ſūmarie petere reuocationem īmiſſionis factaȝ
ex ſcđo decreto ſȝ opȝ coraȝ iudice ordinario comparere ꝛ libel
lum offerre in quo dñium ꝛ rē vendicet ꝯtra me.d.l.a diuo pio.

9 §.ſi poſt aditum.†Similiter putat ſiendū eē qñ eſt facta īmiſſio
in actione reali ꝛ actor hȝ ius ꝛ iuſticiam.tñ facta fuit īmiſſio de
re illa in preiudiciū alterius tertij qui ius habuit ī re q: ſi tertius
comparet añ annū pōt docere de iure ſuo ſūmatim ꝛ aduocare
rem.ar.ad.d.l.ſi quis ēmptionis.§.ſed ꝛ ſi quis.poſt annū ℣o
opȝ eum agere via ordinaria đ proprietate ꝛ plene probare đ iu
re ſuo.argumen.e.§.iuncto.d.§.ſi poſt aditum quia in reali la
pſus anni operatur ꝙ non oȝ quis audiri niſi de ꝓprietate ꝛ oȝ
ordinarie agere teneatis menti ℣ba Bart.q: vīr ampliare.d.
§.ſed ꝛ ſi quis vt qđ ibi dr̄ ſeruetur ēt quo ad tertium ꝫ queȝ nō
eſt facta īmiſſio ſi vult comparere ꝛ dicere ſe hr̄e ius in illa re qđ
10 eſt notandum.hec ſunt q̄ Bar.hic voluit.¶ †Anteꝗ̄ ꝓcedam
vlterius opȝ videre quid ſit decretū ꝛ qđ ſit ſnīa.Ex.in.l.plȝ in
i.col.C.de peda.iu.ꝛ in.l.cū ꝓponas.in.l.i.C.de bo.auc.iudi.
poſ.ꝛ bar.in.l.nec quicꝗ̄.§.vbi.decretū circa ſcđȝ col.ff.de of
fi.ꝓcōſul.de ꝑdictis ponunt ꝛ vſ ex ℣bis eorum colligi hec con
cluſio ꝙ ſnīa ſit deliberatio iudicis facta cū cauſe cognitione cō
tinēs ꝯdēnationē.l.i.j.de re iudi.l.ſi ex ſtipulatione.C.de ſen.ꝛ
interlo.om.iudi.Sȝ decretū iudicis dr̄ eē deliberatio continēs
℣bum certū iudicis citra cōdēnationē vſ abſolutionē ſeu abſqȝ
condēnatione vſ abſolutione vt ex primo decreto nec cōdēnat
11 nec abſoluat vt ſi decernit iuſtū eē tutorem.¶ †Scđo iuxta ꝑdi
cta eſt vidēduȝ q: ſupra dixi ꝙ diffinitiua ex iniuſta cā lata vȝ re
gulariter.d.§.itē cum ꝫ ſacras ſed decretum interpoſitū ex fal
a ſa cā[a] regulr̄ non ſalua limitatione bar.vt.ſ.ꝑ.d.§.ſubuentū q̄
pōt eē ratio drīe inter decretū ꝛ ſnīam.bal.hoc in additionibus
ſuis dicit ꝙ drīa eſt q: decretū interponiſ ꝑ implorationē offi
cij iudicis vt eſt glo.ma.in.l.ſi finita.§.iulia.ff.de dam.infec.ꝛ
iudex cuius officiū iploraſ oȝ eqtatē añ oculos hr̄e.l.ꝙ ſi ephe
ſi.ff.de eo.qđ cer.lo.l.vbicūqȝ.ff.de inter.ac.ergo ſi deficit iuſti
cia ex parte agentis deficere ēt vſ eqtas quā adhibere oȝ iudex
vñ decretū eſt nullū ſȝ ſnīa ferſ iure actionis ꝛ ad eā ꝑueniſ cuȝ
maiori ſolēnitate ꝛ maturitate.l.ij.C.de ſen.ex pi.reci.iō nō ita
de facili infringetur ipſa ſnīa ſeu reddeſ nulla ſicut ipſum decre
tū q: requiritur in ſcriptis ferri ſnīam diffinitiuā nō ita ē ī decre
12 to q: non requiritur ipſum ꝓferri in ſcriptis.†Et cū iſta rōne
bal.tranſeūt hic Jmo.ꝛ ēt Ro.ꝛ reputat imo.iſta ℣ba bald.no
tāda q: bal.vſ velle ꝙ ꝑmū ꝛ ſcđm decretū nō reqrat ſcripturaȝ
ad iſtud tñ vltimū vȝ an ſit vex ꝙ reqraſ ſcriptura vſ nō ſunt vi
dēda no.ꝑ gl.ꝛ doc.in.l.ij.j.de ap.ꝛ ꝑ gl.in.l.ij.j.de app.reci.
ꝛ in.c.ſi.de re iudi.lib.vj.ꝛ ꝑ bar.in.d.l.ij.C.de ſen.ex pi.reci.
ꝛ in.l.iij.j.de appel.reci.ꝛ ꝑ Ang.ꝛ Jmo.in.l.prīs ꝛ filij.đ vul.
ꝛ pupil.in quibus locis tangitur an ſolēnitas ſcripture de qua
in.l.ij.C.de ſen.ex pi.reci.requiratur ēt in interlocutoria ꝛ ma
b gis cōiter ꝯcludiſ ꝙ in interlocutoria mera nō requiriſ[b].Sȝ in
interlocutoria habēte vim diffinitiue eſt magis dubiū.nam gl.
no.in.c.ſi.in ℣.inanes.de elec.lib.vj.voluit ꝙ ſolēnitates q̄ req
rūtur in diffinitiua reqranſ ēt in interlocutoria habente viȝ diffi
nitiue ꝛ ita ēt tȝ io.an.in.c.ꝑuenit.el.ij.de ap.ꝛ bal.in.l.iuſiurā
dū qđ ex ꝯuentiōe.§.ſi.ff.de iurein.ꝛ in.l.ī minoribus.C.de his
q.vt indig.ꝛ in hoc reputaſ ſing.dcm̄ gl.ī ℣.inanes ꝓ q̄ facit.l.
q̄riſ.ff.de ſtatu ho.ꝯriū fuit de mēte bar.ī.l.ticia.j.de accu.vbi
abſolutoria ſnīa ab obſeruatiōe iudicij qñqȝ hȝ vī diffinitiue vt
in caſu.§.ſi.iſti.de ꝑpe.ꝛ tēpo.actio.vt qñ abſoluiſ reus q: pen
dēte iudicio ſoluit bar.vult ꝙ reqriſ ſolēnitas de q̄ in.l.ij.C.de
ſen.ex pi.reci.ꝛ ſic nō reqriſ ſcriptura.vex q: iuſte articulus vſ
ad māñ nraȝ incidēs remitto me ad ea q̄ traduntſ ꝑ ang.ꝛ mo
dernos in.l.ſtipſonū alie.in ꝑnci.j.de ℣.ob.cū ſuis ꝯcor.de q
bus ibi ꝯſueui dicere ꝛ ant.de bu.ī.c.tua nobis.in.d.c.ꝑuenit.
de ap.Cōſiderabā tñ lȝ rō ꝑ bar.hic tradita approbeſ ꝑ moder
nos hic.ꝙ nō videaſ bona q: hñ eſt adit[9] iudex ꝑ viaȝ actiōis oȝ
eqtatē ēt ſcriptam ſaltē añ oculos hr̄e.d.l.ꝙ ſi ephesi.q̄ loquiſ
qñ iudex erat aditus ꝑ viā actiōis.vñ nō eſt bona rō bal.ſupra
dicta Ang.in.d.l.i.§.hec ℣ba.j.ne vis ſi.ci.dat aliā rōnē q̄ eſt
ꝙ in ſnīa diffinitiua illud iō eſt q: in ea requiriſ plena cauſe co
gnitio.l.iudices.C.de iudi.ꝛ.d.l.ij.ſȝ in decreto nō requiriſ ita
plena cauſe cognitio.l.cū ꝓponas.cū gl.in ℣.conſtat.C.de bo.
auc.iudi.poſ.c.qm̄ frequenter.§.ſi.in ℣.ſummatim vt lit.nō cō
te.igiſ ꝛc.Nec hec rō mihi ſatiſfacit q: ad ſcđm decretū reqraſ
plena cāe cognitio.ꝛ plena ꝓbatio.l.ſi.in ℣.certū debitū faciat
C.de bo.auc.iudi.poſ.ꝛ tñ decretū ſcđm interpoſitū ex falſa cā
non vȝ.d.§.ſubuentū vbi ꝑmū decretū hȝ vim ſcđi qñ decerne
baſ illū eſſe liberū ꝛ illi competere libertatē q: non ſperat aliū
iuſtum

a ¶ Ex falſa cā de hoc ꝑ lud.ro.ꝯſ.cccclnī.ꝑ ancha.conſi.li.xxx.
b ¶ Non reqriſ.add lu.ro.ꝯſi.cccxcı.ꝛ ꝙ ſnīa ſcđi decreti ſit ſnīa inter locutoria volu it ro.ꝯſil.in ꝑcedenti ꝓpoſi.ꝛ la allegato et add.cōſi.ꝑlur.ꝛ.alleg.ibi.

inſtum poſt ſe vt no. doct. ⁊ ibi per illũ tex. ⁊ bar. in. l. ſi prius in. vj. q. ff. de oper. no. nun. ⁊ tñ ibi falſitas ⁊ iniuſticia cauſe reddit decretum illud ipſo iure nullum. Domi. Abb. in. c. i. de re iudi. tetigit difficultatem illaȝ q̄ ſit ratio inter decretum ⁊ ſniam diffinitiuã ⁊ dicit ꝙ decretũ ſemper ſapit naturam interlocutorie ſnie vñ põt reuocari ſicut ipſa ſnia interlocutoria l. ꝙ iuſſit. de re iudi. c. cum ceſſante. de appel. ſnia diffinitiua non poteſt re-
a uocari [a]. l. iudex poſtꝙ̄. ff. de re iudi. nimirum ſi plus tribuitur ſententie q̄
13 non eſt reuocabilis ꝙ̄ tribuatur ſcdo decre. ¶ † Contra ſuam rõneȝ facit qȝ decretum ſcdm hȝ vim diffiniti iue ⁊ vbi interlocutoria hȝ viȝ diffinitiue eſt irreuocabilis vt no bart. ⁊ omnes in. d. l. qđ iuſſit. per. l. dicere. ff. de ar bi. Tamen ſuſtinendo rõnem Abb. tanꝙ̄ magis perſuaſiuam non vt ex toto concludentem poteſt dici ad obiectum ꝙ ad ſecundum decretũ per uenitur ex officio iudicis nobili. vnde pmuȝ, ⁊ ſcdm decretũ eſt mixti imperij. ⁊ nõ põt de leg. l. iubere cauere. ff. de iuriſ. om. iudi. ⁊ ibi ita dicit barto. expreſſe per. l. ea que. §. magiſtratibus. ff. ad municipa. ⁊ bartol. in. l. ſi finita. §. iulia. in. vij. co. de dam. infe. vbi plene declarat hoc ſed vbi interlocutoria ferẽ officio iudicis nobili et ſi vim diffinitiue hȝ ſemper reuocari põt. vnde qñ iudex interponit decretum ſuper alienatione rei minoris ꝙ̄uis nõ expectet actũ poſt ſe. eſt tñ reuocabilis. l. ꝙ̄uis. ff. de reb. e. vbi tex. no. cũ glo. p quã ita dicit bar. in. d. l. qđ iuſſit. iu vi. col. ⁊ bar. in. l. i. §. fin. ff. de preto. ſtipu. ⁊ Joan. an. in. c. ſignificantibus. de purga. vul. vbi alleg. p hoc. c. qualiter ⁊ quã el. i. de accu. Ang. ⁊ imo. in. l. valerianus. als incipit ſi preſes. ff. de preto. ſtip. vbi hoc idẽ notãt. ex iſtis habẽtis pro minus mala rõne dfie inter decretũ ⁊ ſententiam eam que fuit Abb. in. d. c. i. ab alijs non ſum memor tactam iſtam rõnem. ¶ Videamus ergo an ſit vera regula ꝙ decretum interpoſitũ ex falſa cã ſit nullũ eſt vera regula ⁊ fallit i ca-
14 ſu vt dixi per. §. ſi poſt additã. ⁊. d. §. ſi ſup. ¶ † Alia fallẽtia colligit ex his que notant p bal. als bar. in. l. ſi tutor petitus circa primã col. ff. de tu. ⁊ cura. da. ab his rñdendo ad. l. ſi vt pponis. C. de cõfir. tu. ꝙ lȝ decretũ interpoſitũ ex falſa cã ſit nullũ. verũ eſt qñ interpoſitũ ad poſtulationem partis
b ſecus vbi motu proprio [b] iudicis ſit conceſſum qȝ tunc ex falſa cauſa nõ redditur nullum vt ſi decernit quem tutorem non ad inſtantiam alicuius ſed
15 motu pprio ſic intelligit. d. l. ſi vt proponis. ¶ † Quod confirmat per. c. ſi motu pprio de preben. in. vj. vbi qñ papa motu proprio quid cõcedit tollit vitium ſurreptionis vel obreptionis. vnde ſi qua ſit falſa cã non reddit conceſſionem illam nullam ⁊ non põt dici errauit in cã. tene menti iſtaȝ notabilem limitationem ⁊ non reperietis cã in locis vbi iſte articulus tãgit.
16 ¶ † Tertia erit fallentia niſi iſtud decretũ eſſet interpoſitũ inter conſentientes qȝ tunc falſitas cauſe non reddit illud decretũ nullũ ꝙ̄uis non ſit priuilegiatũ prout eſſet ſi cã eſſet ita probatur. in. l. ſed ſi hac. §. patronum ſm Bal. ibi. ff. de in ius vo. nam ibi fuit libertus adoptatus in filiũ ⁊ non fuit expreſſa cã libertinitatis ⁊ declaratus ſtatus illius ſed tanꝙ̄ ingenuus fuit adoptatus ⁊ decretũ adoptionis ꝙ requirit a iudice non reddit nullũ. verũ eſt non pulegiatum. i. non facit illũ eſſe ingenuũ. tñ adoptio vȝ ⁊ ſic de-
17 cretũ tȝ. † Quarto fallit qñ veritas vel falſitas cauſe pendebat a declaratione iudicis. nam ſi iudex interdixit adminiſtrationem alicui tanꝙ̄ pdigo decernendo ꝙ non poſſit alienare nec adminiſtrare tanꝙ̄ pdigus ſit vel ſibi decreuit tutorem aliquem tanꝙ̄ ille ſit prodigus in veritate tamen pdigus non erat an falſitas huius cauſe decretuȝ reddat ipſo iure nullũ. vr dicendũ ꝙ ſic p. l. ſcie egreſſe. ff. de tu. ⁊ cura. da. ab his vbi ſi tutor decernit ticio vt pupillo ſed nõ erat pupillus qȝ egreſſus erat pupillarẽ etatem non, vȝ datio tutoris nec decretum. Tamen Bar. in noſtra. q. dicit in. l. is cui bonis. ff. de verbo. obliga. ꝙ iſto caſu decretum non redditur nullum qȝ veritas ⁊ falſitas cauſe cõmittit declarationi iudicis an ſit prodigus vel non qđ hȝ falſitatem cauſe hoc caſu iudicare. h. d. probari ex notatis p gl. in. l. ſi ab eo. ff. titu. i. quem ita ſaluabat. Eſt verum ꝙ plerique contra Bar.
18 inſurgunt in. d. l. is cui bonis remitto me ad ea que ibi dixi ⁊ ſcripſi. † Quinto fallit qñ ante decreti interpoſitionem plene fuiſſet diſputatuȝ ⁊ cognitum de veritate vel falſitate illius cauſe. nam tũc operabitur illa diſcuſſio: vt nullo modo poſſit poſtea dici decretum latum ex falſa cauſa ⁊ eſſe nullum ratione falſitatis cauſe hanc limitationem ponit notabiliter Angel. in. l. ius pluribus. ff. de iuſti. ⁊ iure. alleg. nota. per gl. ⁊ Cy. in. l. ignorare C. de teſta. mili. ⁊ alleg. in arg. tex. in. l. ſi. C. de edic. di. adri. tol. ⁊ eam ponit Raph. hic ⁊ non facit mentionem de Ange. Allego pro hoc glo. ⁊ bal. in. l. ſi puta. C. de pe. here. ibi in gloſ. ſi. ⁊ Rapha. cu. no. in. l. ſi is ad queȝ ff. de acquiren. here. Ad hoc ſeruit qđ retuli Ange. dicere in. d. §. hec verba vȝ quod ratio eſt quare eſt aliud in ſententia ⁊ aliud in decreto ꝙ̄tum in falſitate cauſe. Quia in ſnia reqrit plena cauſe cognitio in decreto non. vñ vbi decretũ eſt factũ cũ plena cãe cognitione falſitas cãe non dȝ ipſum
19 dicere nullũ. † Sexto fallit in decreto interpoſito pro executione ſnie. ita inquit bal. in. l. ſunt ⁊ alie per illũ tex. §. ſi. ff. de publicia. in ꝙ̄tum ibi tex. vult ꝙ ſi facta eſt adiudicatio. ⁊ ſic ſcdm decretũ interpoſitũ eſt ꝙ̄tũcunqȝ non ſit ex vera cauſa. ſed erat tamen facta p executione ſnie. Illa adiudicatio tribuat publicianã illi hñti titulũ ſnie. vr tñ ꝙ illa. l. hoc non pbet: qȝ põt dici ꝙ illa. l. loqr in caſu in quo loquit limitatio bar. hic. ſ. ſi eſt vere creditor lȝ res ſit alterius: tñ nõ reddit decretũ nulluȝ ſic in. d. §. ſi. qȝ ibi ꝙ̄uis res fuerit aliena ⁊ nõ eius ꝯ quem eſt facta adiudicatio. datur tñ publiciana. ⁊ nõ ob. falſitas cauſe. Vel põt reſpõderi non ſequit quis hȝ publicianam. ergo decretum interpoſitũ in executione ſnie vȝ: qȝ titulus nullus ꝯcurrẽte errore iuſto concedit publicianam ⁊ tribuit iuſtaȝ cauſam vt agatur ex publiciana. vt. l. eum qui. in prin. alias eſt. l. ſed ſi res. §. euȝ qui. ff. de publiciana. vbi qui emit a furioſo quẽ putauit ſane mẽtis ductus errore iuſto hȝ publicianam: ⁊ tñ titulus erat nullus qȝ furioſus nõ poteſt ꝯhere. l. in negocijs. ff. de regu. iur. vnde vr ꝙ illa li-
20 mitatio non ſit vera. ¶ † Vbi auteȝ decretum eſſet interpoſitum ex cã partim vera partim falſa an valeat: qȝ erat creditor p parte quãtitatis petite ⁊ p parte nõ. ⁊ erat facta adiudicatio p toto debito. vtrũ ſcdm decretũ
c ⁊ ſic illa adiudicatio ſit nulla [c] in totum Barto. dicit ꝙ redditur nulla in totum in. l. ſi non ſortem. §. ſi centum. ff. de ꝯdi. inde. p illũ tex. ⁊ hoc ſequit Bal. in. l. certi cõditio. §. qm. ff. ſi cer. pe. ⁊ reputat no. ⁊ dicit Bar. ita cõſuluiſſe. Raph. cu. hic facit mentionem de dicto Bart. in. d. §. ſi cẽtuȝ. ⁊ dicit illud eſſe magni momẽti: qȝ ſepe interpoſito ſcdo decreto ſeu facta creditori adiudicatione pro maiori ꝙ̄titate ꝙ̄ ei deberet oſtenſo ꝙ non erat creditor in tãta ꝙ̄titate: ſed in aliquo minus decretum rueret in totũ. ⁊ teneret fructus ille cõputare in ſorteȝ: ⁊ dicit hoc fuiſſe de mẽte Cy. in. l. ꝯſentaneũ. in ſi. C. quo ⁊ qñ iu. Et ſubdit ꝙ in ꝯriũ vr tex. in. d. §. ſi cẽtũ. inducẽdo ſic ibi ille debitor in. c. aſſignauit tibi rẽ inſolutũ pro cc. putans te eſſe creditorẽ in. cc. transfert dñium. qȝ ibi dr ꝙ hȝ ꝯditionem indebiti ad repetẽdum totam rem. ergo dñium trãſlatum fuit. qȝ conditio non datur dño. l. ſi. ff. de vſufruct. quẽadmo. ca. excepta ꝯditione furtiua que daẽ ꝯ furẽ odio furis. l. i. ff. de ꝯdi. fur. dicã cras. Ro. idẽ i. l. ſi is ad quẽ. de acq. he. ⁊ in. l. i. §. ſi quis ita. de ꝟ. ob. idẽ tȝ raph. cu. hoc all. Cy. in. l. ꝯſẽtaneũ. in ſi. C. quo ⁊ qñ iu. vbi cy. dixit maximã eſſe differẽtiã an poſt lit. ꝯte. p viã ſnie diffinitiue adiudicet alicui res inſolutũ. an añ litẽ ꝯteſtatã vel lite nõ ꝯteſtata adiudicet alicui res inſolutũ. Qȝ primo caſu dr ſnia diffinitiua q̄ litis cõteſtationẽ reqrit. ⁊ ſic fert ꝯtra reũ ꝯuẽtũ ⁊ nõ põt retractari et ſi nõ apparet hoc debitũ ex quo eſt facta adiudicatio in toto p. l. cũ putarẽ. ff. fa. her. l. ij. C. qñ pvo. c. cũ iter. de re iu. Sȝ ſi eſt facta adiudicatio lite nõ ꝯte. appellat decretũ nõ ſnia diffinitiua: qȝ regulr añ lit. ꝯte. nõ puenit ad diffinitiuã ſniam. l. ſi. §. illud. C. de tẽp. ap. Vñ cũ appellet decretũ interpoſitũ in ꝯtumaciã nõ cõparẽtis ſi p debito nõ vero interpoſitũ ſit põt retractari ſemp vt ibi p eũ. Sȝ ibi nõ dicit qñ eſt interpoſitũ ex cã p parte vera ⁊ p pte falſa. Hoc ſcire eſt magni momẽti dicit raph. cu. hic. ⁊ dicit oſtẽſo ꝙ dſeciſſet qd modicũ retractabit qđ factũ fuit p viã decreti ex falſa cã ⁊ creditor q recipit fructus ex re ſibi adiudicata tenet cõputare i ſortẽ. l. i. ⁊. ij. C. de pig. act. Subdit ipſe ꝙ doc. preſtãtiſſimus Chriſtophorus de caſtellione allegauit in ꝯriũ. d. §. ſi cẽtũ. vbi fuit data inſolutũ p. c. ⁊ tenebat in qnquaginta. ⁊ tñ nõ impedit trãſferri dñiũ duȝ dr ei dari ꝯdõnẽ indebiti q dedit fundum que ꝯditio indebiti pſuppoſnit dñium fuiſſe trãſlatum in recipiẽtem. l. ſi. ff. vſufruc. quẽad. caue. preterꝙ̄ ꝯ furẽ. l. i. ff. de ꝯdi. fur. ergo falſitas cauſe nõ impediuit dñiuȝ trãſferri. Tñ dicit ipſe tñ det ꝙ falſitas cauſe facta a pte creditori in datione inſolutum nõ reddit adiudicationẽ nullã. ſed parit ꝯditionẽ indebiti. d. §. ſi cẽtuȝ. ſed vbi eſt facta a iudice adiudicatio ex falſa cã decretum reddit nulluȝ. l. i. §. hec verba. ff. ne vis ſiat ei. qȝ decretum eſt ex toto nulluȝ ⁊ nõ erit trãſlatum dñium. ergo tenet cõputare fructus in ſortẽ qȝ hȝ pretoriuȝ pignus. d. l. i. ⁊. ij. de pig. act. Rñſio vr bona ⁊ vera ad. d. §. ſi cẽtũ. ſed qđ dicit de fructibus puto ſane intelligẽduȝ ſm qđ hr in. l. ſed ſi lege. §. ſcire. de peti. here. vbi error iuris non facit poſſidẽtẽ eſſe maleſidei et

a ¶ Reuocari. hec interlocutoria q̄ trahit ſecũ executionẽ niſi partibus volẽtibus ſm iud. ro. ꝯſ. cccxvi.

b ¶ Motu proprio factũ no iſter ſcripta p ro. cõſ. cccxxvij.

c ¶ Nulla. ad de hel. ꝯſ. cxc. iii. li. ⁊ cõſ. cx. i. li. ⁊ p fulg. cõſ. cxxxvii. ⁊ cxliii. ⁊ cciii.

tie ſibi a magiſtratu ꝯceſſa. hoc ergo ei dꝫ ꝑmitti ꝑ. l. ꝯtinet. §.
i. ff. qđ me. cā. ⁊ l. i. §. ij. iūcta. l. diuus. ff. de ſer. fugi. vbi dari ꝑt
lnia alicui ꝑquirendi ꝑ domū alienam ēt ad vtilitatē propriā: qꝛ
facit iure publico. non ob. d. l. nō eſt ſingulis qꝛ ibi loquitur qñ
quis aliqd faceret iure ꝓprio tāq̄ priuata ꝑſona. circa iſtā opi.
bal. trāſire vꝫ ro. hic q dicit veriorē eā eſſe in pūcto iuris. ſed ſꝫ
cū opi. bar. vꝫ ego: pro qua opi. bar. adducit qđ no. Innocē. in
c. olim. el. ij. in glo. extra de priuileg. vbi dixit ꝙ nedū nuncius
ſeu nudus executor: verū ēt nec nuncius pape pōt executionē ꝑ
vim facere per id qđ habetur in. c. cum inter. de concreſ. preben.
29 † Tamen aduertendū eſt qꝛ Inno. dicit hoc verū niſi hoc expreſ
ſe haberet in mādatis vꝫ ēt ꝑ vim qꝛ tunc pōt. ergo vꝫ ꝙ poſſit
dari lnia alicui ingrediendi ꝓpria auctoritate ēt ſi inuenerit reſi
ſtentem. ⁊ ſeqtur dñm Inno. ⁊ de illo dicto Inno. facit mentio
nem ang. ⁊ Imo. hic ⁊ ang. in. l. ſi qs immiſſum. ff. ne vis fiat ei.
⁊ in. l. ij. ff. de iuriſ. om. iudi. ⁊ ſemꝑ illud ſeqꝰ. ⁊ in. l. a diuo pio
in prin. de re iudi. ⁊ in. l. q reſtituere. ff. de rei ven. ⁊ in. l. i. in pri.
ff. ſi qs ius dicē. non obtē. ⁊ in. l. i. in fi. C. de iudi. Tamen ꝓ di
cta opi. bal. in diſputatione. ff. alle. adduco tex. in. l. ſi ſeruus. C.
de his q ad eccle. ꝯfu. ⁊ in. l. fi. vt ne. li. ſi. iudi. licētia ſe vindica.
vbi apparet ꝙ qñ ꝯceditur alicui poteſtas ſibi ius dicēdi ꝓpria
auctoritate permittitur hoc fieri etiam contra reſiſtentē. niſi rñ
dereſ ſuſtinendo bar. ꝙ in dictis caſibus lex vltra ꝓcedit ꝑmit
tendo ēt ꝯ reſiſtentē hoc fieri. Uel ⁊ ſcđo pōt rñderi ꝙ niſi lex in
caſibus predictis intelligatur permittere ēt contra reſiſtentem
fieri inutilis fuiſſet permiſſio vt ſi ꝑmittitur tibi vt poſſis offen
dentem offendere inutilis eſt. niſi poſſis facere ꝯ reſiſtentem. ſꝫ
hec permiſſio eſſet inutilis abſqꝫ hoc ꝙ ingredereſ ſi reſiſtentē
inueniret. qꝛ pōt ꝯtingere ꝙ nemo reſiſtit qꝛ nemo eſt in fundo
vnde non eſt hic inutilis permiſſio. vnde hec iura videntur habe
re diuerſam rationē. cum opi. bar. tranſit etiam abb. in. d. c. de
cetero. de re iud. vbi dicit ꝙ opi. bar. ꝓcedit niſi iſta cā in qua ꝑ
mittiſ hec lnia ꝓpria auctoritate exequendi eſſet talis in qua nō
poſſet executionē facere niſi interueniēte aliqua cāe cognitione.
exēplū dicit ipſe ſi lata ſnia iudex permittit vt tu exequaris ſniaꝫ
latā in fauorē tuū. ſi eſt lata in q̄titate reqriſ aliqua cāe cognitio
videlicet ꝙ primo apprehēdātur mobilia ſi ſunt. ſcđo immobi
lia. tertio nomina debitoꝝ iuxta. l. a diuo pio. §. in venditione.
ff. de re iudi. ſed qꝛ requiritur in ſnia cāe cognitio. vt poſſit exeq.
non pōt committi parti. qꝛ nemo poteſt eſſe iudex in cā ꝓpria.
l. i. C. ne qs in ſua cauſa. l. q iuriſditioni. ff. de iu. om. iudi. ſecus
qñ non requiritur hmōi cāe cognitio. qꝛ qs eſt condēnatus ad
reſtituendū talem fundū ⁊ tibi daſ licentia propria auctoritate
ingrediendi ⁊ hoc caſu ꝓcedat opi. bar. vt poſſis talis exercere
lniam niſi reſiſtentē inueniat. vnde vult abb. ꝙ opi. bar. ⁊ ſequa
ciū hic ſit vera ſi ſumus in caſu vbi in executione nulla cāe cogni
tio requiriſ alias ſecus. ſ. vbi aliqualis cāe cognitio requiriſ. vt
qñ lata eſt ſnia in q̄titate vt. ff. dixi. nā tunc non pōt cōmitti par
ti. qꝛ ſi mallet hrē fundum quā res mobiles diceret ibi non eſſe res
mobiles ⁊ reciperet fundum. ſuſpectus eſt ergo ipſe in tali caſu
30 vbi dꝫ ꝑcedere aliqualis diſcuſſio. † Ad predicta ēt vide bart. in
l. i. ff. de ſeruis fugi. vbi dicit ꝑ illū tex. probari ꝙ qs pōt eſſe nun
cius ⁊ executor in cā ꝓpria ⁊ ad ꝓpriā vtilitatē ꝓ quo facit. l. cū
q. §. ſi epiſtola. ff. de fur. ⁊ vide cy. in. d. l. meminerint. C. vñ vi. ⁊
in. d. l. fi. C. ſi ꝑ vim vel alio modo. ⁊ in dictis locis nihil firmat
Tangit etiam de hoc aliquid ſpecu. in ti. de primo ⁊ ſcđo decre
to. §. reſtat. ver. pe. aliqd ēt no. per Bal. in. d. auct. ei qui in. xij.
col. C. de bo. auct. iudi. poſ. ⁊ in. l. ij. poſt Cyn. C. ſi in cau. iudi.
pig. ca. ſit ꝑ ang. in. l. miles. §. qui iudicati ꝑ not. ibi in glo. ff. de
re iudi. cōis concluſio eſt quā bar. hic ponit cuꝫ limitationibus
31 ſupra relatis. ¶ † Et alle. hec deciſio bar. hic ad queſtionē an iu
a dex poſſit dare actori lnīaꝫ citādi [a] reū in cā ipſiuſmet actoris. fa
cit doctrina bart. ꝙ ſic qꝛ pōt quis eſſe nuncius ⁊ executor in cā
propria. d. l. diuus. ⁊ d. l. cuꝫ q. §. ſi epiſtola. ff. de fur. fuit. q. ſpe
cu. in ti. de cita. §. ſequitur. ver. qñqꝫ. ⁊ in ti. de actore ⁊ petitore
§. ſuꝑ petitionibus ver. item vꝫ per bar. in extrauaganti ad re
primendū in ver. per litteras per Bal. ⁊ Saly. in. l. ſi vt propo
nis. la. ij. C. quō ⁊ qñ iudex vbi ponderat gloſ. ibi eſſe que velit
quem poſſe eſſe nuncium in cauſa propria. ⁊ Anto. de but. in. c.
i. de iudi. ⁊ ibi ēt per alios in. xij. col. remitto me ad notata in lo
32 cis preallegatis. ¶ † Aliam vtilem ⁊ quottidianam. q. format
hic bar. vꝫ ſtatuto caueatur ꝙ ſi quis fuerit ingreſſus poſſeſ. alte
rius puniatur tali pena ingreſſus eſt quis poſ. alterius auctori

b tate decreti inualidi iudicis. an excuſabiſ a pena [b] ꝑdicta. dicit ipſe
ꝙ aduocati cōiter dñt ꝙ excuſaſ qꝛ q̄libet cā iuſta vꝫ iniuſta excu
ſaſ a pena dūmō nō appeat dolū adeſſe. l. i. §. fi. de abi. l. igiſ. §.
pōt de libe. cā. Tñ dicit ipſe ꝙ pōt dici ꝙ. d. l. i. in fi. nō facit ad
ꝓpoſitū. qꝛ ibi imponebatur pena corporalis non peconiaria.
vt. d. l. i. §. ⁊ ſeq. pꝫ. Sed vbi agitur de pena corporali lata cul
pa non equiparatur dolo. l. in. l. cornelia ff. de ſica. ⁊ eſt glo. in. l.
actionibus cōiter approbata. ff. de in lit. iur. ſed ſi imponit ſtatu
tum penam peconiariam tunc lata culpa equiparatur dolo. l. i.
§. i. ff. ſi meſ. fal. mo. dixe. l. i. §. nō tñ. ff. ſi quis teſta. lib. eſſe iuſ.
33 fue. ⁊ l. qđ nerua. ff. depoſi. ¶ † Iſtꝫ non vꝫ facere. d. §. pōt. qꝛ
ibi. d. l. expreſſe requirebat dolū. ideo tūc lata culpa non equipa
ratur dolo. glo. eſt notabilis in. l. magna negligentia. ff. de ver.
ſig. per. l. ij. §. hac actione is demū. ff. vi bo. rapt. ⁊ l. i. §. ſi quis
ideo. ff. ne vis fi. ei. ſed hic cū ſtatutū ſimpliciter loquatur ſi qs in
greditur poſ. alterius nō dicit de culpa ꝙ lata culpa dꝫ equipa
rari dolo. vt. d. l. i. §. i. ſi menſor fal. mo. dixe. ⁊ in hoc vltimo re
ſidere vꝫ. vnde q̄uis iſte fuerit in lata culpa qꝛ ductus errore iu
ris qꝛ putabat decretū inualidū eſſe qui error iuris cauſat latam
culpam. l. late. ff. de ver. ſig. vnde cū ſit in lata culpa dꝫ puniri ac
ſi in dolo fuiſſet. ⁊ in hoc reſidere bar. vꝫ ſalua limitatione quā
dat in. l. i. §. non aūt. ff. ſi qs teſta. lib. eſſe iuſ. fue. ad quam vide
tur ſe voluiſſe remittere dñ hic talr alle. vbi dixit hoc verum niſi
ſtatutū puniret actū q inferreretur in ꝑſonā alterius: vꝫ qꝛ dixit
ſi qs aliquē ꝑcuſſerit puniaſ tali pena. nā tunc ſtatutum ſemꝑ re
quirit dolū qꝛ qñ lex vel ſtatutū punit actū inferendū in ꝑſonā
alterius illa lex reqrit dolū alias nō hꝫ locū. ſ. la. l. iij. ff. de iniu. vñ
agēs iniuriaꝝ nō ꝑt obtinere niſi ꝓbet dolū verū vel ꝑſumptū
ꝑ. d. l. iij. ⁊ no. bar. in. d. l. i. §. nō aūt. ⁊ cy. in. l. ſi nō ꝯuicij. C. de
c iniur. cum iſta opi. bar. ꝯcor. ꝯſiliū eiuſdē in ꝯſi. inci. in. q. [c] verte
te in curia capitanei ciuitatis varine. ⁊ bar. in ꝯſil. incip. miſſo in
poſ. benefacit quod ipſemet voluit in. l. ſeqtur. §. ſi fundū. ff. tit.
34 i. † Sed bal. in diſputatione inci. accuſatus de vi turbatiua circa
xi. col. aliter dixit. qꝛ dicit aut ingrediens fundū auctoritate de
creti inualidi errauit in rōne naturali vel quaſi naturali. vt qꝛ de
cretū erat interpoſitū ꝯ nō citatū naꝫ hic defectus citationis ap
pellatur defectus iuris nālis cle. paſto. de re iudi. tūc dicenduꝫ
eſt ꝙ ꝓcedat opi. bar. hic ⁊ in. d. §. non aūt. qꝛ nō dꝫ excuſari fa
cit. l. venia. C. de in ius vo. vbi ruſticus nō excuſaſ ſi errat in tali
iure quaſi naturali. bene facit. l. fi. C. ſi ꝑ viꝫ vel alio modo. ⁊. d.
l. meminerint vbi defectus citationis reddit decretū nullū. ſed
ſi eſt defectus ⁊ error in iure mere poſitiuo qđ eſt inductū a iure
mere ciuili. putat ipſe ꝙ mulier: minor: ruſticus: ⁊ miles excu
ſenſ ſi auctoritate talis decreti inualidi ingreſſi ſunt in poſ. alte
rius qꝛ tales vñr excuſati rōne huius erroris. ꝑ. l. regula in prin.
§. i. ff. de eden. ⁊ cum hac doctrina tranſit ēt Ro. hic lꝫ de bald.
in hoc articulo mentionē non faciat. Sed iſtā doctrinā non pu
to veram qꝛ in muliere non vꝫ verū ꝙ q̄tuꝫ ad ignorantiā iuris
ſuccurraſ ei niſi in caſibꝰ in qbus repiſ expſſuꝫ. l. fi. C. de iu. ⁊ fa.
igno. ꝑterea gl. in. l. ſi qs in tātā. C. vñ vi. ⁊ cōiter ⁊ doc. ibi tenēt
35 ꝙ pena illiꝰ. l. locū hēat ēt ꝯ mulierē. ¶ † Silr dico in minore [d] ⁊
d ruſtico ꝙ q̄uis ꝑſumaſ ignorare iura ⁊ hētis gl. ordinariā ⁊ no
tabilē in auc. de ince. nu. §. i. in ꝟ. ſciēs tñ nō repiſ ꝙ rōne igno
rātie iuris minor excuſeſ ipſo iure ⁊ nō faueſ ipſo iure minori in
ignorātia iuris. niſi quo ad dolū ꝑſumptuꝫ. qꝛ vbi dolus reqriſ
ſuccurriſ minori. d. l. vbi in pri. qđ nō ſuccurraſ minori ꝑꝑ iuris
errorē pꝫ ex tex. l. ij. C. ſi aduer. ſo. ⁊ in. l. ſi ex cā. §. ſi cōmiſſuꝫ. ff.
de mi. nā ſolū quo ad dolū ꝑſumptū ſuccurriſ miori ſꝫ rōne late
culpe vbi pena dēit iponēda vt ꝟ. vt qñ dēit puniēdus in pēa pe
36 cuniaria ⁊ in lata culpa nō ſuccurriſ ipſo iure minori. ¶ † Idē di
co in ruſtico q q̄uis ꝑſumaſ ignorare iura vt dixi ꝑ gl. in auc. de
ince. nu. §. i. tñ ſi nō ꝯſuluit peritiores vbi ꝯſulere potuit ſibi nō ſuc
curriſ. l. in bonoꝝ. ff. de bo. poſ. ⁊ not. doc. i. l. iuris ignorātia. C.
q admi. ⁊ ibi bal. q ita dꝫ ire ad ciuitatē ꝓ q̄rēdis ꝯſi. ſicut ad ne
37 mus vadit ꝓ lignis. † vñ ang. i. l. ſꝫ ſi lege. §. ſcire. ff. de pe. he. di
xit ꝙ lꝫ glo. in. l. ſi qs in tantā. C. vnde vi. dicat ruſticū excuſari a
pena illius. l. ſi qs in tātā. tñ illud dꝫ itelligi qñ adhibuit totā dili
gentiā debitā: vt qꝛ peritiores ꝯſuluit aut ꝯſulere voluit ⁊ nō po
tuit nō excuſaſ: qꝛ ignorare ius eſt lata culpa ⁊ hec lata culpa ſuf
ficit. d. l. ij. §. hac actiōe. vi bo. ra. ⁊ iſti. e. ti. §. i. ⁊. ij. nā qñ qs ꝓ
priā rē apud aliū exiſtētē rapit ſi icurrit penā raptꝰ eo qꝛ putabat
hoc ſibi licere tñ bene incurrit in penam. d. l. ſi qs in tantam. qꝛ
38 errauit in iure qđ eſt lata culpa. ¶ † Bar. in. d. l. ſi qs in tantā. di

ra ꝟ qꝰ. in. d. l. meminerint. ⁊ in. d. l. ſi qs in tātā tenetur vlt' q̄rtū ꝑ. l. doſſe C. ſol. ma. l. pe. in fi. C. de pig. ac. l. cuꝫ q. §. ſi epiſtola. ff. de fur. cio. ⁊ l. pe. ff. ſi cer. ꝑ. ꝑ totū ſtatuti vl nemini lice at ſing. bart. di ſtinguit hic vt refert alex. ꝟ ⁊ hic facit. qꝛ videmus teſtōrē poſſe cōcedere lnīaꝫ legatario. l. neia cū teſtō. §. tuciꝰ de le. ij. ſꝫ dīno. vid an ge. diſtinguentē ī. l. q reſti tuere. ff. de rei vē. ⁊ ſꝫ ibi ſcri pta dꝫ intelligi qđ no. ange. in l. miles. §. q in decau. ff. eo. ⁊ ſtemale loqtur bal. in diſputa tiōe ſua q inci. accuſatꝰ. Fran. Cur.
Additio.
¶ Uide inſ. in l. luberi couef in. in. col. ff. de iur. om. iu. ⁊ fe ly. in. c. decete ro in. v. colū. ⁊ ſeq. de re iu. ⁊ qd in bñficiali bus ⁊ ēt qd ſi incrementes reſi ſtēt. Tho. di.

a ¶ Cuſtdi. ad de iu de hoc ⁊ vid ꝑ bal. in. l. vt ꝑfectiꝰ. col. vi. C. de anna. exce. ꝑ fely. in c. cuꝫ ſit romana col. v. extra de app. vbi re miſſiue. Fran. cur.
b ¶ A pena. adde ⁊ amplia vt ꝑ pet. de an cha. ꝯſi. cxxxi. Additio.
c ¶ In. q. ꝟtē te vid bar. i cō ſi. ccl. icī. in dei noie amē l. q. ꝟtēte. ⁊ vid an ge. de are. inſ. §. qꝛ tñ inſtitu. vi bo. ra. ⁊ pet. de ancher. in ꝯſi. ccxcii. ⁊ bart. in. l. i. §. nō aūt ff. ſi qs teſt. iuſ. lib. fue. ⁊ vide q̄ ſcripſi in ad di. ad barto. in d. ꝯſi. Tho. di.
d ¶ Minore. add cuidē ſiccꝫ ꝯſil. lxi. libro q.

ci t ꝙ mulier icurrit penā iſtius.l. In ruſtico dicit ꝙ excuſaſ quã ſi non ſit error in iure naturali ſed in iure poſitiuo.tñ non habemus ꝙ ruſtico ſuccurraſ vbi agiſ de lata culpa ſi nõ ꝯſuluit peritiores ſi potuit.vñ tūc nõ excuſaſ magis ꝙ̃ alius.⁊ licet error iuris nõ noceat in dãnis vitãdis.vt.l.error.de iu.⁊ fa.ig.dicit ibi gl.ꝙ fallit vbi agiſ de pena iponēda occaſiõe rigoris iuris ꝯſeruãdi.vñ emphyteota nõ ſoluēs canonē p biēniū nõ excuſaſ.cuꝫ error iuris nõ excuſet.d.gl.in.d.l.error ex p̄dictis ergo vř ꝙ doctrina bal.dicētis in ruſtico muliere milite ⁊ minore debere dici eos nõ icidere in penã nõ vř v̄a q: qñ tractaſ de pena iponēda rõne late culpe nõ excuſaſ.⁊ ita tꝫ ang.in.d.l.ſed ſi lege.§.ſci

39 re.℄ † Addo gui.de cu.in.l.extat.ꝟ.qđ me.cā vbi dixit ꝙ lꝫ decretū iudicis inualidū nõ accuſet.⁊ dictū eſt ſupra tñ hoc ꝓcedit qñ erat decretū iudicis emanatū ab eo q carebat oĩno iuriſditione ⁊ territorio.ſꝫ ſi habuit iuriſditionē in habitu ꝙ̃uis non ſit iudex hui᷒ cãe ⁊ eius forꝫ poſſit declinare nihilomin᷒ iudex ꝓceſſit ad decreti iterpoſitionē an excuſabiſ ꝥ decretū.⁊ dicit ꝙ ſic.al le.l.ꝙ̃ ꝙ̃.in p̃n.⁊ in.§.ſi iuſſu.ꝟ.de aqua plu.ar.⁊ tex.in.l.pe.in ſi.ꝟ.de iuſti.⁊ iu.bal.reputat in.d.l.extat.ꝥ notãdū nõ refert tñ deciſiue.Puto ꝥ dictū eē itelligēdū ſane vꝫ qñ fuit habilitata ꝑſona iudicis eo q: nõ fuit oppoſita exceptio declinatoria.q: tūc intelligiſ ꝓrogata iuriſditio iudicis ſꝫ vbi nõ eēt ꝓrogata.q: in

a ꝯtūaciā ꝓceſſit.q: nõ vř ꝯſentire in iudicē q ꝯtumax[a] eſt.vt no. in.l.non vř.⁊ ibi bar.ꝟ.de iudi.tūc tale decretū iudicis nõ dico

40 ꝙ excuſet q: nõ vř ꝓrogata iuriſditio ſua.℄ † Iuxta p̄dicta q̄rit bal.in.d.diſputatiõe ici.accuſatus de vi turbatiua.ſtatutū iponit penā faciēti vim miſſo in poſ.an cõprehēdaſ faciēs vim ei q miſſus eſt in poſ.ex decreto inualido.⁊ ꝯcludit diſtiguēdū eē aut eſt rite imiſſus ſꝫ nõ recte.⁊ tūc nõ incurrat penā ſec᷒ ſi ꝯ.q: ſi ſit recte imiſſus ſꝫ nõ rite.q: tūc icurrat penā ad hoc alle.tex.in.l.i.§.ſi iūcta.l.ſꝫ eximendi.§.itē ſiqs.ꝟ.ne qs eū q in ius vo.eſt vi exi.vbi dř ꝙ ſiqs eſt citatus q nõ poterat citari citatio erit nulla.⁊ ſi aliqs exemerit illū ⁊ ipedierit ne cõpareret vtꝝ patiaſ penā eximētis.⁊ dř ꝙ nõ q: erat citatio nulla ⁊ nulliter fcā.ſꝫ in.§.itē ſiqs dř ꝙ ſi eſt citat᷒ ꝑ calūniā q: citat᷒ eſt a creditore q ñ erat creditor.⁊ aliqs eū exemerit puniſ tãq̃ eximēs.cõtra deciſionē bal.facit q: tex.in.l.i.§.hec v̄ba.ne vis ſi.ei.dicit ꝙ nulla vis dꝫ ſieri ei q eſt imiſſus ⁊ dicit pone eſt iterpoſitū decretū ex falſa cã tãq̃ qs ſit creditor ⁊ nõ eſt ⁊ ſic aĩo calūniãdi turbat᷒ eſt iſte imiſſus an hēat actionē ex edicto ne vis ſi.ei.dicit tex.ꝙ nõ.mõ ſic ſi decretū fuit ñ recte iterpoſitū eſt nullū.d.l.cū v̄o.§.ſubuētū v̄.ꝥ ſenat᷒.⁊ rõne nullitatis dꝫ iſte nõ icurrere penā ſicut ſi eēt nullū.eo q: nõ rite iterpoſitū eſt.Cogitabã ſuſtineri poſſe.bal.hoc mõ tex.in.d.§.ꝥ v̄ba.dicit illa actio daſ ad intereſſe ſiqs turbauit imiſſuꝫ.ſꝫ ſi iſte ē imiſſus ex đcreto inualido.eo q: ñ recte fuit iterpoſitū ſi turbaſ nõ p̄t p̄tēdere aliqđ itereſſe.q: iniuſte fuit in fundo.nec eū retinere debuit.q: ex decreto iniuſto ⁊ inalido fuit imiſſus.vñ nõ v̄ſaſ ſuū itereſſe.ſꝫ bal.loqſ vbi de pena agimus quo caſu nõ ſit ꝯſideratio itereſſe vt in.l.ſtipſo iſta.§.alteri.ꝟ.đ v̄.ob.merito ñ vř facere in ꝯtēptū iudicis q turbat illū qñ ē iterpoſitū nõ rite.ſec᷒ ſi rite ſꝫ nõ recte ꝙ tūc turbãs vř facere in ꝯtēptū iudicis ſicut in.d.l.i.§.ſi.iūcto.d.§.ſiqs vt ibi diſtiguiſ ſic ⁊ hic.Tñ piculoſa eſt diſtictio bal.ꝟ.relata q: vř poſſe ipugnari: q: in caſu.l.i.ꝟ.ne qs eū q in ius vo.eſt vi ex.vbi citatio fuit ex toto nulla.⁊ in alio caſu fuit valida.ñ mirꝝ ſi q eximit citatū puniaſ ⁊ pena hēat locū i eo q citat᷒ ē ꝑ calūniā.q: dꝫ itelligi de citatõe ſ ualida.ſꝫ illa erat valida.ſꝫ ꝥ ſiqs exemerit miſſuꝫ dꝫ itelligi in imiſſo valide.ſꝫ qñ eſt imiſſus auctoritate decreti nõ recti.decre

41 tū eſt nullū ⁊ inualidū igiſ ⁊c.℄ † Ultio ro.ꝥ dubitat pone ſtatutū dicit ſiqs turbauerit aliquē in poſ.puniſ tali pena.aliqs fuit imiſſus in poſ.auctoritate đcreti inualidi tici᷒ turbat eū an icurrat penā ſtatuti.ꝥ.q.differt a.q.bar.ꝟ.relata.q: bar.ꝥ dicit ſi qs ingrediſ fundū alteri᷒.ſꝫ ro.dicit ſi qs turbauerit quē in poſ.Itē differūt q: hic q̄rit ro.ſiqs turbauerit quē miſſuꝫ in poſ.ſꝫ bal.q̄rit de eo q erat in poſ.miſſus auctoritate đcreti inualidi ⁊ turbaſ ꝑ aliū.an turbãs icidat in penā dicti ſtatuti.⁊ diſtinguit vt retuli diſtinguere bal.in ꝓxi.q.in.d.diſputatiõe an recte aut rite ⁊ nõ refert bal.⁊ differūt.q.bal.⁊ ro.q: bal.dicit ſiqs fecerit vim imiſſo ⁊ imiſſus dꝫ itelligi de valide imiſſo.l.iiij.§.ꝯdēnatū ꝟ re iu.ſꝫ in.q.ro.dicit ſiqs turbauerit aliquē in poſ.q: lꝫ ſit qs imiſſus auctoritate decreti inualidi tñ hēat poſ.dixi in.l.clã poſſidere §.q ad nūdinas.ꝟ.e.ſꝫ ñ dř in.q.ro.ſiqs vim fecerit imiſſo.vñ certū eſt qđ hꝫ poſ.vñ q turbat eū dꝫ pūiri.vꝫ q: talis imiſſus

[a] ℄ Cōtumax eſt. ed.e iud. roma.cōſ. ccc xliii.

q poſſidet auctoritate decreti inualidi nõ poſſidet clam a me.⁊ q: ego turbãs nõ erã antiqor poſſeſſor.vñ dř potentior in poſ.quo ad me adeo ꝙ hꝫ vti poſ.ꝯ me.lꝫ quo ad aliū bene iniuſte poſſideat.l.i.§.ſi.cū.l.ſeq.ꝟ.vti poſ.vñ turbãs dꝫ puniri pena ſtatuti qñ ille q turbat nõ eſt antiqor poſſeſſor.q: tūc quo ad eū dř iuſte poſſidere.alias ſecus eſſet p.d.l.i.§.ſi.cū.l.ſe.⁊ in.c.lſis.de reſti.ſpo.Pet.de anchar.de materia legis noſtre in multis conſiliis ponit ⁊ maxime in conſilio.cxlij.⁊ ponit multa ⁊ tantum de hac.l.que eſt aurea ⁊ notabiliſſima.

1 Uſufructuarius dicitur poſſidere naturaliter funduꝫ in quo habet vſumfructum.
2 Uerbum videtur denotat fictionem.
3 Uſufructuarius ⁊ vſuarius ſꝫm cõem opinionem docto. dicūtur quaſi poſſidere.
4 Interdicti appellatione in dubio intelligitur de directo.
5 Poſſeſſio naturalis dř eſſe apud vſufructuarium.
6 Interdic tū vti poſſidetis an ⁊ quando competat vſufructuario vſuario emphyteote ⁊ vaſallo.
7 Quaſi poſſeſſio iuris incorporalis: an poſſit dari ei qui non eſt vere vſufructuarius ſed qui pretendit habere vſumfructum.

1 Naturaliter. † Propter breuitateꝫ nõ ſumaſ: ſed ſeipſam ſatis ſummat.℄ Caſus talis eſt.vſufructuarius ſtat in fundo in quo hꝫ vſufructum an dicatur hr̃e poſſeſ. aliq̃ ſaltem naturalem ⁊ iuriſconſultus dicit ꝙ vř poſſidere na

2 turaliter.℄ † Uenio ad glo.arg.de.l.i.§.eū.ꝟ.eo.⁊.§.bonſi dei inſti.ꝑ quas pſo.no.acquir.⁊.l.acquiritur.§.ſi.ꝟ.titu.i.vbi vſufructuarius non poſſidet.ergo non preſcribit.hic dř ꝙ poſſidet naturaliter glo.dixit ꝙ verbum vř fictionem denotat ⁊ improprietatē ſignificat.vt.l.i.§.deiecıſſe.ꝟ.de vi ⁊ vi ar.vñ nõ ꝓprie dř poſſidere vt in ꝯrijs ſꝫ iproprie vt hic.vel dicit gl.ꝙ poſſidet i.ꝯtinet ſicut ē expõiſ i.l.qđ ſeru᷒.ꝟ.e.⁊.l.ſtipſo iſta.§.hec quoqꝫ.de v̄.ob.vel tertio ꝙ uſufructuari᷒ poſſidet dño vt hic ñ ſibi ſicut colonus.l.cõi diui.§.neqꝫ.ꝟ.cõi di.℄ Sed io.an.tꝫ ꝙ naturaliter poſſidet ut hic.⁊.ꝟ.e.l.poſ.quoqꝫ.in p̃in.q: ſibi datur vnde vi.l.iij.§.vñ vi.ꝟ.de vi ⁊ vi ar.qđ daſ poſſidēti ⁊ non alteri l.i.§.ſiue aūt.ꝟ.de vi ⁊ vi ar.Idē dicit gl.in vſuario q dř naturaliter poſſidere p.l.ſi.ꝟ.vti poſſi.⁊.d.l.iij.§.itē ſi non.ꝟ.de vi ⁊ vi

3 arma.℄ † Ultimo glo.dicit ꝙ quidam dixerunt ꝙ naturalis poſ.quam vſufr.hꝫ ꝯtinet etiam qd ciuilitatis qđ reprobaſ per dictum.§.ex ꝯrio in.l.iij.ꝟ.eo.q: dato hoc pro vero ſequeretur ꝙ proprietarius haberet vnam ciuilem vſufructuarius haberet aliam ciuilem qđ eſt ipoſſibile.vt ibi.Magis cõis doc.ſententia eſt ꝙ vſufructuarius ⁊ vſuarius dicanſ quaſi poſſeſ.habere.probaſ in.d.l.poſ.quoqꝫ.in p̃in.ꝟ.eo.vbi dicit plurimuꝫ iuris hr̃e poſſeſ.quã hꝫ vſufructuarius.ad idem facit.l.uti frui.in ſi.principij.ꝟ.ſi vſufruc.pe.ubi dř ꝙ cõpetit vſufructuario actio q̄ poſſeſſorib᷒ cõpetit.⁊ text.allegatus in.d.§.vñ vi.non obſt.q: lꝫ habeat vnde vi.tñ dř hr̃e rõne quaſi poſſeſ.naturalis ⁊ ciuilis quam hꝫ in iure uſufructus.ſ.in iure incorporali vtēdi ⁊ fruēdi que quaſi poſſideri dñr.l.ſeru᷒.§.incorporales.ꝟ.titu.i.⁊ dixi.in.l.iij.in p̃in.ꝟ.eo.pꝫ in.l.quotti.in ſtima ꝟ.de ſerui.⁊ ratione iſtius daſ.vnde ui.Hec non eſt bona riſio.q: d.§.unde ui.dicit ꝙ uſufructuarius ⁊ uſuarius hñt interdictuꝫ vñ ui.⁊ appellatione poſſeſſorij intelligiſ de directa non de utili.argu.l.i.§.i.ꝟ.ſi ag.uectig.alias dixiſſet quaſi poſſeſſorium interdictum ſeu utile interdictū ut dř in.d.l.quotiens.ꝟ.de ſerui.non obſt.iura in ꝯrium allega.hic per gloſ.⁊ alia iura que videanſ oſtendere ꝙ non poſſideant nãliter vſufructuari᷒ ⁊ vſuarius.⁊ in.l.certe.§.is q.ꝟ.de p̄ca.vbi dř eū eqparando colono ſicut vſufructuari᷒ ⁊ colon᷒ q non poſſident.Similis text.eſt in.l.celſus.§.iul.ꝟ.ad exhi.⁊ in.l.i.§.qđ aūt.ꝟ.quo.lega.dicã tras.bar.tñ hic in addi.ſuis.⁊ cu.⁊ ro.ꝯriū tenēt.ſ.ꝙ dicaſ detinere.⁊ nõ poſſidere.⁊ ꝓ iſta opi.vltra alle.in gl.alle.l.i.§.qđ aūt.ꝟ.quo.bono.alle.quo.le.l.certe.§.is q.ꝟ.de p̄ca.l.ſciendū.iuxta p̃nci.ꝟ.qui ſatiſd.cog.l.celſus.§.iul.cū.l.ſe.ꝟ.ad exhi.Quod confirmat Raphae.cu.per.l.quiſquis.C.de dona.vbi ſi quis habens plenaꝫ ꝓprietatem ⁊ vſufructū alteri donet rē reſeruato ſibi vſufructu.dicitur eſſe tranſlatum dñium reſpectu proprietatis ſine alia traditione.qđ ideo eſt.q: per vſufructus reſeruationem vř conſtitue re ſe poſſidere nomine illius cui donauit.vnde non mirū ſi non interueniēte aliquo actu naturalis traditionis habeaſ res ꝓ tradita et

ditaet

dita ꝛ ꝑ ꝯñs ðr trāſlatū dñiū ſicut dicimus in eo q ꝯſtituit ſe no
mine alieno poſſidere.l.ꝙ meo in prin.ſ.eo.ꝛ.cuꝫ veniſſent. de
reſti.ſpo.hec fuit rō illius.l.ſm eū.modo ſi qs reſeruat vſufru
ctū vr̃ ſe ꝯſtituere poſſidere noīe ꝓprietarij.ergo nō poſſidet ſi
bi ſed dño.ſic intelligant iura que ꝙ dicūt vſufructuarius poſſi
det.ſ.non ſibi ſed dño.ꝛ hec fuit vna opi.hic in glo.ꝑ.l.cōſ diui
dūdo.§.neqꝫ.ß.cōſ diui.Magis cōis opi.eſt ꝯtra ꝛ illaꝫ puto
poſſe ꝓcedere ꝙuis vtraqꝫ opi.poſſit dici diſputabilis ꝛ ſuſten
tabilis. Ad iura alle.in ꝯtriū pōt dicī ꝙ intelligunt de poſ. ciuili
i.nō poſſidet ciuiliter vſufructuarius.ꝛ ſic nō poſſidet ꝓ ſuo.l.
i.§.deijcit.ſ.de vi ꝛ vi ar.vbi q ciuiliter poſſidet dr̃ poſſidere ꝓ
ſuo:alias q ciuiliter non poſſidet non dr̃ poſſidere ꝓ ſuo.de illa
intelligant illa iura nec contrariant.l.poſſeſſio quoqꝫ in prin.ſ.
eo.ꝛ alijs iuribus ꝓ illa opi.alle.vbi probat ꝙ poſ.quaꝫ hꝫ vſu/
fructuarius plurimū iuris habet.ſꝫ ſi detineret hr̃et plurimū fa
cti ꝛ parum iuris. vt per Bartol.in.l.i.in principio .ß.eodem
vbi dixi ꝙ detentatio plus facti hꝫ ꝙ̃ iuris. Pro cōmuni opi.ēt
facit tex.in.l.ſi.ſ.vti poſſide.in.iij.riſo ſꝫ itellectū quē ibi appro
bat bar.vbi dicit ibi idē eſſe in eo q vſumfructuꝫ hꝫ qꝛ itelligit de
eo q hꝫ poſ.tanꝙ̃ vſufructuarius.ꝛ de eo qui hꝫ quaſi poſ.iuris
vſufructus lꝫ gl.ibi ita itelligat.vnde vr̃ ibi ꝓbari ꝙ vſufructua
rius poſſideat nāliter ꝓpterea hꝫ interdictū vti poſſidetis vt ibi
ꝙ interdictū directū non dat alicui niſi poſſideat rē corporalem
l.i.in prin.ꝛ ibi no.ꝛ.§.interdictū.ſ.vti poſſide.† Imo.hic dicit
iſtā opi.ꝓbari ꝑ.l.iij.§.vñ vi.de vi ꝛ vi ar.vbi ꝓ poſ.qua ſpolia
tus eſt vſufructuarius cōpetit vñ vi.nō dicit vtile vel quaſi iter/
dictū vñ appellatōe iterdicti itelligit de directo.l.i.§.i.ſi ag.ve
ti.vel emphy.pe.ꝯſequenter dr̃ ꝙ ibi dꝫ dari interdictū.ſ. dire/
ctū.qꝛ poſſidet alās ſi diceret interdictū qđ daret rōne quaſi poſ.
iuris vſufructus daret directū.ſꝫ quaſi iterdictū vtile.l.quotiēs.
lultima.ß.de ſerui.ꝛ no.in.d.l.i.in prin.ſ.vti poſſi. Iſtā opi.ſeq
tur glo.in.l.raptores.§.ſinaūt.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ ita ibi intelligit
gl.vbi tex.dicit plena poſ.trāſit ad ꝓprietatē ꝛ tñ vſufructus fuit
apud dyaconiſam.plena intelligit idēſt ciuilis.ſed naturalis re/
manet apud vſufructuariū. Uel intellige ꝙ ibi nō habuit vſum
fructū ꝓpriuꝫ ſꝫ impropriū.qꝛ habuit rē.ſed quo ad victū qꝛ erat
monacha ꝛ dyaconiſſa.alias ſolones dat ibi ēt gl.nec eſt abſur/
dum exponere plenā poſ.ꝓ ciuili qꝛ iura qñqꝫ effectū appellant
plenū aliquando pleniorē aliquando pleniſſimū.vt no.in.l.oīs.
in ver.pleniſſimā ſecuritatē.C.de preſcr.xxx.anno.clarius gl.in
l.ait pretor.§.ꝑmittit.ß de mino.vbi qs hꝫ qñqꝫ plenā ſecuri/
tatē qñqꝫ pleniorē qñqꝫ pleniſſimā.non eſt ergo abſurduꝫ ꝙ di
cat plena.ſ.ciuilis pleniſſima.ſ.naturalis ꝛ ciuilis.nō ob.l.qſqs
C.de dona.qm̄ ibi nō dr̃ ꝙ videat ille ſe cōſtituere poſſidere no
mine ꝓprietarij.ſed vr̃ dicere eſt quedā ficta traditio:ꝯſtitutuꝫ ꝛ
traditio ſunt ꝑ ſe ſm glo.in.l.iij.in prin.ß.eo.ꝛ ſunt diuerſa ꝯſti
tutio ꝛ reſeruatio vſufructus.nec miruꝫ.qꝛ ꝛ alij plurimi modi
ficte tradēdi ſunt vt dixi in.l.iij.in pri.ß.eo.vide plures modos
ex iſtis vr̃ emanare ꝯcluſio ꝙ poſ.naturalis dr̃ eſſe apud vſufru/
ctuariū. ℭ† Inquantuꝫ vero gl.dicit ꝙ non hꝫ vſufructuarius
ciuilem poſ.lꝫ qdam ꝯtra quos gl.reprehēdit bar.hic poſt cy.ꝛ an
tiquos in.l.i.C.vti poſ.dicit ēt ꝙ ciuilis poſ.fundi eſt apud pro
prietariū.d.l.ſciēdū in prin.ß.qui ſatiſ.cog.naturalis ᵃ eſt apud
vſufructuariuꝫ.ſed ſi querimus de quaſi poſ.ciuili ꝛ naturali iu
ris icorpalis.i.vſufructus dicit cy.in.d.l.vnica.ꝛ tꝫ ꝙ ſit apud
vſufructuariū.qꝛ de hoc eſt gl.ſing.in.l.ait ꝓtor.§.item ei.ß.q.
ex cau.ma.ꝛ bar.alle.vnā aliam in.l.ſi plures.§.deiectū.in glo.
parua.ſ.de vi ꝛ vi ar.ꝛ in.l.ſi.in ver.poſſeſſionū.vbi glo.dicit.i.
quaſi poſ.ſ.vti poſ.tamē dicit bar.in ꝯtrium facit qꝛ ſicut in dñio
ſeu ꝓprietate fundi non eſt dare quaſi poſ.ꝛ tamen dñiū eſt ius
icorporale.l.i.ß.de re.di.ꝛ hoc pꝫ.ſ.§.pxi.ꝛ.l.ꝑmiſceri.in pri.
ſ.e.ſic non dꝫ eſſe dare quaſi poſ.iuris vſufructus.qꝛ pars dñij
eſt.l.vſufructus pars.ß.de vſufruct.ꝛ in.d.l.ꝑmiſceri.in prin.ſ.
eo.vbi tex.vr̃ inuenire ꝙ ius vſufru.nō poſſideat.bart.predicta
ꝯcordat ꝛ dicit aduertēdū ꝙ quaſi poſ.iuriū incorporaliū nihil
aliud eſt niſi quedā.l.patientia.ſ.vtendi ꝛ fruendi ipſa re in qua
hꝫ qs vſufructū.ꝛ talis preſtatio patiētie cōcurrēte vſufructu hr̃
ꝓ traditione ꝛ ꝯſtituit ꝑ hoc qs in quaſi poſ.iuris vſufructꝰ.l.
iij.§.dare.de vſu.d.l.quotiēs.lultima.ß.de ſerui.vñ cū ad pro/
prietariū ꝑtineat ꝓſtare hmōi patiētiaꝫ vſufructuario qꝛ vſufru/
ctuarius cognoſcit a ꝓprietario talē vſumfructū ꝛ ꝓprietarius
patientiā preſtare dꝫ qꝛ hꝫ dñiuꝫ.ꝛ hec preſtatio patiētie facit ꝙ
quo ad eū ꝓprietariū hꝫ quaſi poſ.iuris vſufructus ſed quo ad
aliū quā quo ad ꝓprietariū nō dr̃ vſufructuariꝰ eſſe in quaſi poſ.
iuris vſufructus ſic itelligit.d.l.ꝑmiſceri in princ. vñ vſufructua
rio cōpetit quaſi poſ.iuris vſufructus quo ad ꝓprietariū.ꝛ ei re
media poſſeſſoria cōpetūt ſed nō ꝯtra tertiū ipedientē ita dicit bart.
ſentire glo.no.in.l.ſicuti.§.Ariſto.in ꝟ.vti poſ.ß.ſi ſer.ven.vñ
ſentit bar.ꝙ ratio quare in dñio ſeu ꝓprietate nō eſt dare quaſi
poſ.ē qꝛ ad aliū nō ſpectat ꝓſtare patiētiā dño ſed ad proprieta
6 riū hīi ſpectat ꝓſtare patientiaꝫ vſufructuario.† Hec ſunt ma/
gni effectus vt ſciamus contra quem intētent remedia poſſeſſo
ria ꝑ vſufructuariū ꝛ qđ dictum eſt in vſufructuario ꝓcedit ēt in
emphyteota q eſt in quaſi poſ.iuris emphyteotici.vt dixit Cy.
in.l.cōpetit.C.de preſcrip.xxx.anno.idem in vaſallo vſuario.ꝛ
in alijs quos dixi in.l.iij.§.ex ꝯtrio.ß.eo.poſſidere naturaliter ꝛ
hr̃e ius dñij bal.hic inquantū bar.dicit vſufructuariū eſſe in qua
ſi poſ.iuris vtendi ꝛ fruendi ſoluꝫ reſpectu ꝓprietarij non tertij
dicit ſe putare hoc nō eſſe verū.qꝛ ſequeret ꝙ ſi qs pretēdēs eſſe
vſufructuarius in re in qua ego vere haberem vſumfructuꝫ me
turbaret:me impediret mihi nō cōpeteret quaſi poſſeſſoriū iter
dictū vti poſ.qđ ſm eū nō eſt verꝫ alle.l.ſi.ſ.vti poſ.ꝛ.c.lꝫ cāꝫ de
ꝓba.Sed dicit Imol.ſi qs vult bar.ſuſtinere pōt rñdere ꝙ illa
iura bal.intelligant de poſ.naturali.ſ.ꝙ rōne nālis poſ.quaꝫ hꝫ
qs in fundo iſto cōpetit ei directū interdictū vti poſ.ſed non in/
telligunt illa iura bal.de quaſi poſ. iuris incorporalis. Attamē
dixit io.de imo.ꝛ cū eo ꝯcordat ro.hic.ꝛ Cu.ꝙ verius vr̃ ꝙ ēt
quo ad tertiū dicat vſufructuarius eſſe in quaſi poſ.iuris vſufru
ctus ꝙ ꝓbāt ſicut videmus ꝙ ꝑ traditionē rei corporalis factā
mihi a dño efficior poſſeſſor neduꝫ ad dñium:ſed etiam quo ad
vnūquēqꝫ hic nō habet dubiū eadem rōne in quaſi poſ.iuris in
corporalis.puta vſufructus patientia mihi preſtita a dño q tra/
ditionē hꝫ.d.§.dare ꝛ.d.l.quotiēs debet me cōſtituere in quaſi
poſ.quo ad dñium ꝛ quo ad vnūquēqꝫ aliū hec eſt ratio .imol.
rapha.cu.dixit aut bar.male dicit aut nō intelligo eū. dicit eniꝫ
raph.qūo ſtare pōt ꝙ dñs teneat preſtare patientiā ꝛ nō alius ſi
dñs ꝓprietarius tenet ꝓſtare patientiā multomagis alij.q nul/
lum ius habent. Hec ratio nō eſt vrgens.qꝛ dñs tenet iure obli
gationis patientiaꝫ preſtare occaſione precedentis ꝯtctus:ſicut
venditor tenet ex ꝯtctu mihi tradere fundū.l.ex empto.in prin.
de ac.emp.ſi qs vēdit mihi vſufructum tenetur preſtare patien
tiam mihi iure obligationis quia preceſſit contractus ꝛ cā.ſed
quo ad aliuꝫ nullus preceſſit ꝯtctus.nulla preceſſit obligatio.er/
go vr̃ non debere preſtare patientiam.vnde magis plꝫ prece/
dens ratio. Addo ꝙ anto.de but.in repe.c.ſina.de cau.poſſeſ.
ꝛ proprie.in.vij.col.ꝙuis ipſe multuꝫ ꝯſueuerit immitari opi.
bar.tñ hoc cāu reprobat eū.ꝛ dicit ꝙ ſi vera eſſet opi.bar.ſeque
ret ꝙ nunꝙ̃ interdictū vti poſ.daret vſuario vel alteri hñti ſer/
uitutē quācunqꝫ:aut aliud ius incorporale ꝓ quaſi poſ.iuris in
corporalis ꝯtra.d.l.quotiēs.lultima.ß.de ſer.ꝛ ꝯtra no.in.l.i.in pri.
ſ.vti poſ.qđ ſic oſtēdit aut dñs ꝓſtat patiētiā ꝛ ñ cōpetit vti poſ.
qꝛ ñ turbat aut alius non preſtat patientiaꝫ quaꝫ dñs ꝛ ſm bar.
non cōpetit vti poſ.ꝯtra illum ꝛ quo ad illū non eſt in quaſi poſ.iu/
ris vſufructus. Aut dñs non preſtat patientiam ꝛ iterum non
competit vti poſſidetis.qꝛ ſi non preſtat patientiam ſpoliat euꝫ
poſſeſſio.vnde competeret ſibi vnde vi.nō vti poſſidetis quod
datur ei qui eſt inquietatus in poſſeſſio. Hec etiam ratio nō me
multum mouet.quia poteſt ſtare ꝙ dominus a princi.preſtitit
patientiam inducendo vſufructuarium in domum vel fundum
ꝛ patiendo eum vti frui.vt quia partim patitur in aliqua parte.
qꝛ vult ꝙ colligat vinū ſꝫ vult ꝙ ñ colligat frumētū.ñ ſpoliat eū
q̄ſi poſ.ſed turbat eū.ꝛ dr̃ ibi vis turbatiua inferri quando non
libere patitur eum vti frui.l.vim facis.ſ.de vi ꝛ vi armata vnde
poteſt ſtare ꝙ non preſtat patientiam in totum ꝛ libere abſqꝫ
hoc ꝙ ſpolietur ꝛ ſic datur vti poſſidetis. Unde melior videtur
ratio quam ſupra dixi de re incorporali tradita ꝑ ꝙ̃ traditioneꝫ
ille cui traditur fit poſſeſſor que ad vnumquemqꝫ ſic quo ad iſtā
patientie preſtationeꝫ eſt effectus quaſi poſſeſſor quo ad vnum
quemqꝫ. Ex predictis habetis ꝙ barto.hic ſentit ꝙ ratio qua/
re in dominio ſeu proprietate dicimus non eſſe dare quaſi poſ/
ſeſſio.eſt quia non eſt preſtanda patientia per proprietarium
vſufructuario. Sed Roma.hic dicit ꝙ Bald.in.c.i.iiij.colū.
vult allegare.x.colum.in titu.qui feu.dare poſſunt reprehendit
barto.hic ꝛ dicit ꝙ non eſt bona ratio quare in dominio eſt da/
re quaſi poſſeſ.iuris incorporalis quia ſi vera eſſet ratio Bart.
ſequeretur ſm Bald.ſi fingis proprietarium deceſſiſſe ſine he/

a ℭ Nature his.adde glo.ꝛ bar.ang.albe.ꝛ imo.idem te nētes in.l.i.ß.eo.ꝛ vide in.l.iii.§.ex ꝯtrio.ß eo.frā.cur.

rede q̄ vſufructuarius non dicitur eſſe in quaſi poſ. iuris incorpora-
lis. quia nemo eſt qui ſibi patientiā preſtat. propterea dicit bal. q̄ ratio
ſibi videtur eſſe iſta quia proprietarius rōne ſui dn̄ij & proprietatis habet ciui-
lem poſ. d. l. ſciēdū in prī. ff. qui ſatiſ. cog. que reſpicit totū: & ſic dn̄iū
quia appellatione rei cōprehenditur dominium. l. ſi alij. ff. de vſu-
fru. leg. Parum placet hec ratio quia non habet neque colorē neque ſa-
porem lz Roma. cum ea tranſeat. & Bal. ponit aliam debiliorē
Puto bar. rōnem eſſe veram & bal. in. l. cum res. C. de pba. po
nit eandem quam bar. hic & etiam Anto. de bu. in. d. c. fin. in re-
pe. in. vij. vel. viij. col. facit mētionē de verbis bar. hic & videtur ei ad-
herere. nec ob. ar. bal. cum dicit q̄ ſi deceſſiſſet proprietarius. &
certe quia iudicio meo fragile eſt & debile rñdeo primo q̄ p preſta
tionē patiētie que ab initio interuenit fuit acqſita quaſi poſ. ciui
lis & naturalis vſufructus & oēs fatentur. ergo non ſequitur nemo
eſt qui preſtat patientiam vſufructuario. ergo deſijt hr̄e quaſi poſ.
iuris vſufructus q̄ oſtendo in ſimili. Ad apprehenſionē poſſeſ-
ſionis rei corporalis. requiritur corpus & animus. d. l. iij. in prīnc.
ff. eod. ſi deficit animus: quia effectus eſt ille qui rem apprehendit
furioſus non perdit poſ. vt in. l. ſi is qui animo. j. eo. ſic hic ab ini
tio requirebatur inductio in fundū. d. §. dare. qđ hic fuit factū. dein
de ſi nemo eſt heres non ſequitur q̄ ſit pdita quaſi poſ. vſufructus.
Uel pōt dici q̄ quia hereditas iacens repñtat pſonam defuncti. vt
in. l. hereditas. ff. ti. i. ſatis videtur ſupereſſe pſona que patientiā pre-
7 ſtat. ¶ Ultimo Ioan. hic refert dictū Inno. in. c. i. de cā poſ. &
pprie. vbi dubitat an quaſi poſ. iuris corporalis dari poſſit & cō
petere poſſit illi qui vere illud ius non habet corporale. vt quia nō eſt ve
re vſufructuarius. ſed pretendit ſe vſufructū hr̄e quia eum habet a non
vero dn̄o vel qui vſumfructum conſtituere non pōt. an dicatur
eſſe in quaſi poſ. iuris vſufructus. Et idem in alijs iuribus incor
poralibus ponit opi. Prima eſt q̄ non: ſcđa eſt q̄ ſic. & in ea videtur
reſidere q̄ ſit in quaſi poſ. iuris incorporalis q̄ūtumcūque ius in-
porale ſibi non cōpetat. pz ex. l. i. & . ij. C. de ſerui. & aqua. vbi iu-
ra incorporalia preſcribuntur. Et ſi verum eſſet q̄ cōpeteret veri-
tate inſpecta hoc ius incorporale non eſſet neceſſe preſcribere quia
preſcriptio non currit niſi poſſidenti. l. ſine poſ. j. titu. i. ergo cō
petit quaſi poſſeſ. iuris incorporalis ei qui vere illud non habet.
& cum iſta opinio. magis cōiter docto. in. d. c. i. tranſeunt. Seq
tur ſolemnis & vtilis. §. nihil commune.

1 Interdictum vti poſſidetis non denegatur illi qui primo petito-
rium propoſuit: quia de vno ad aliud non infertur.
2 Interdictorum triplex eſt ſpecies. ſ. adipiſcende poſſeſſionis que
nunq̄ fuit amplius adepta per agentem: vt quorum bonorum. reti
nende vt vti poſſidetis qđ datur ei qui tūc habetur in poſ. ſua. Recuperā
de qđ datur ei qui ſemel poſſedit. & nunc poſſidere deſijt.
3 Petitorium. i. rei vēdicationē intētās in primo iudicio non im
peditur intētare poſſeſſoriū retinende non obſtante primo iudi
cio nec īpeditur intentare interdictū recupande. nec adipiſcende.
4 Rei vendicationem intentans ad fundum non videtur poſſeſſio. ſue
ſi quam habuit renunciare.
5 Actor ſi in libello dicit ſe eſſe dn̄m poſtea probauit ſe tantū eſſe
vſufructuarium an debeat obtinere.
6 Domini appellatione nō venit vſufructuarius ſz proprietarius.
7 Poſſeſſiōis appellatione in dubio venit proprietas tm̄.
8 Rei vendicationem intentans primo loco & ſic petitoriū. an poſ-
ſit poſtea intentare poſſeſſionem retinende.
9 Sententia abſolutoria lata ſuper cauſa proprietatis an perimat
cauſam ſuper poſſeſſorio.
10 Agens remedio poſſeſſorio repellitur p exceptionem dn̄ij qñ ex
cipiens vult de eo incontinenti probare: ſed hoc non debet intelli-
gi de eo qui agit retinende. ſed in eo qui agit adipiſcende.
11 Sententia lata in petitorio. an mihi obſtet volenti agere poſſeſ
ſorio retinende.
12 Exceptio rei iudicate late in petitorio: an obſtet agenti poſſeſ-
ſorio recuperande.
13 Poſſeſſionē vel rē ſuā ab alio poſſeſſam capiens ppria auctori-
tate via facti incidit in penam. l. ſi quis in tantam. C. vnde vi.
14 Spolians poſſeſſorem rei aliene an & quando euadat penam. l.
ſi quis in tantam.
15 Spoliatus de vi eſt anī oīa in pſtinū reſtituēdus. ſecus ſi clādeſtine.
16 Exceptio dn̄ij pōt opponi per clandeſtine occupantem.
17 Exceptio dn̄ij an reijciatur qñ agitur poſſeſſorio recuperande:
ſiue interuenerit violentia ſiue non.
18 Exceptio dominij an poſſit opponi contra eum qui fuit ſpoliatus vi
expulſiua. ſeu ablatiua.
19 Exceptio dn̄ij an poſſit opponi quando poſſeſſorium ſapit cau
ſam proprietatis.
20 Exceptio dn̄ij repellit agētem interdicto recupande qñ ɔcurren
te dn̄io rei ɔuēti nō poſſet fieri reſtō ſine irreparabili p̄iudicio.
21 Exceptio dn̄ij repellit agentem interdicto recuperande qñ exe-
cutio & reſtitutio eſſet poſtea difficilis.
22 Exceptio dn̄ij oppoſita in poſſeſſorio recuperande debet admitti:
vbicunque pōt ſequi ſcandalum ſi non admittatur.
23 Exceptio dn̄ij admittitur contra agentem poſſeſſorio recupande. vbi pre-
ſumptio iniuſte poſſeſſionis ſit fundata de iure cōi contra agentem.
24 Exceptio dn̄ij repellit agentē recupande. ſi per oppoſitionem
defectus proprietatis excluditur poſſeſſio actoris.
25 Exceptio dominij repellit agentem interdicto recuperande qñ
quis agit adminiſtratorio nomine vt in prelato.
26 Exceptio dn̄ij repellit agentem interdicto recuperande quan-
do obijcitur de dn̄io acquiſito poſt ſpoliationem interueniente fa-
cto aut negligentia eius & poſſeſſorium intentat.
27 Exceptio dn̄ij ēt repellit agentem interdicto recuperande: vbi
per confeſſionem actoris vel per facti notorietatem apparet iu
dici poſ. non debere reſtitui.
28 Exceptio dn̄ij repellit agentem interdicto recuperande qñ exce-
ptio que obijcitur ſpoliato non requirit probationem.
29 Exceptio dn̄ij repellit agentem interdicto recuperande. vbi pe
titio in poſſeſſorio eſſet iuri publico contraria.
30 Exceptio dn̄ij repellit agentem recuperande ſi prelatus eccleſie
poſſidētē rē eccl̄ie ſpoliaſſet & poſtea ɔuēitur poſſeſſorio recupāde.
31 Exceptio dn̄ij repellit agentem interdicto recuperande qñ paſ-
ſus eſt agens poſſeſſorio recuperande fieri probationes ſuper
proprietate & dominio rei conuenti.
32 Exceptio dn̄ij repellit agentem interdicto recuperande quādo
agitur pro recuperāda poſſeſſione que vacabat tpe quo fuit oc-
cupata per reum nunc conuentum.
33 Exceptio dn̄ij repellit agentem interdicto recuperande: ſi oppo
nitur non a ſpoliante. ſed a tertio qui dicit res nō debet reſtitui
illi. quia eſt mea.
34 Snīa lata in petitorio in fauorem rei ɔuenti. an habeat obſtare
eidem agenti poſtea in poſſeſſorio retinende.
35 Exceptiones de dn̄io ſi vult pbare per teſtes vel inſtrumenta
an debeat admitti.
36 Snīa lata abſolutoria in poſſeſſorio. an obſtat eidē agenti poſt-
ea in petitorio.
37 Poſſeſſoriū ſapiēs cām proprietatis an obſtet agenti petitorio.
38 Poſſeſſorium & petitorium an poſſit ſimul intentari.
39 Actor ſi renunciat petitorio. an dn̄ium transferatur in reum.
40 Petitorium intentans ſi tranſeat poſtea ad poſſeſſorium. an de
beat in expenſis condemnari.
41 Petitorium prius intentans tranſeundo ad poſſeſſorium reti
nende videatur renunciare petitorio.
42 Poſitionem ſi quis prius impugnat vel negat non pōt poſtea
ex ea ſe fundare.
43 Poſitio aduerſarij non fuit per te negata. ſed noluiſti reſpon-
dere poſtea tu vis vti poſitione aduerſarius dicit tu non potes
quia noluiſti reſpondere. vtrum poſſis te fundare ex poſitione cui
noluiſti reſpondere.
44 Contrarijs remedijs vtens non auditur tanq̄ contrarius. ſi ſimul in
tentat. ſecus ſi ſucceſſiue.
45 Petitorio agens an videatur renunciare poſſeſſioni quam tunc
habet quando agit rei vendicatione ad fundum.
46 Ignorantia eſt probabilis in facto alieno.
47 Poſſeſſoriū & petitoriū iudiciū an & qñ poſſit ſimul intentati.
48 Reſtitutio que venit facienda occaſione iudicij intentati in rei
vendicatione dicitur venire non iure actiōis. ſed officio iudicis
mercēnario.
49 Interdictum vti poſſidetis vel recuperande intentans quid de-
beat petere & concludere.
50 Actus noſtri voluntarij non preſtant coniecturam vltra q̄ de ne
ceſſitate inferant actus voluntarij.
51 Ambiguitas an & qñ ſit declaranda: & in cuius fauorem.
52 Libellus an poſſit declarari per heredem mortuo libellante.
53 Petitorium & poſſeſſorium vtrum poſſint eodem tpe ɔcurrere.
54 Petitorium & poſſeſſorium an poſſit ſimul cumulari.

55 Cumulatio impeditur fieri cum ea que tendunt ad vnum effe-ctum electione tolluntur.
56 Cumulatio impeditur vbi abſolutoria lata in petitorio parit ex-ceptionem rei iudicate in poſſeſſorio.
57 Cumulatio impeditur qñ pendente iudicio in petitorio ſi intẽ-tetur poſſeſſorium apparet ꝑueniſſe ad agentem petitorio illud qḋ petebat in primo iudicio.
58 Cumulatio impeditur ratione duplicitatis qñ quis eſſet ꝯſecu-turus vnum et idem.
59 Cumulatio impeditur ratione ordinis: vt hic.
60 Cumulatio an procedat qñ vnus ⁊ idem proponit petitorium ⁊ poſſeſſorium iudicium.
61 Petitorium ⁊ poſſeſſorium an ſimul concurrere poſſint ſi non ſit concluſum in cauſa.
62 Cumulatio poſſeſſorij ⁊ petitorij impeditur vbi ſit iam conclu-ſum in petitorio.
63 Probationes facte in vna cauſa faciunt fidem in alia inter eaſ-dem perſonas: ſaltem in caſibus in quibus ſententia lata in pri-mo obſtaret in ſecundo.
64 Sentẽtia abſolutoria ferẽda in primo iudicio ſi eſt paritura ex-ceptionem rei iudicate in ſecundo iudicio impedit cumulari ſe-cũdum iudicium pendente primo qḋ limita vt hic.
65 Sententia abſolutoria ferenda in primo iudicio ſi eſt paritura exceptionem rei iudicate in ſcḋo non poteſt cumulari ſcḋm iudi-cium pendente primo: limita vt hic.
66 Ordo cauſarum eſt ꝙ reus nõ cogatur ꝓbare: ſed actori incumbat onus probãdi extraordinarius ſtilus cauſarum eſt ꝙ plerũqꝫ reus aſſumat in ſe onus probandi.
67 Cumulatio vtriuſqꝫ iudicij verum ꝓcedat ſi poſt intentatũ petito-rium: idẽ actor vult poſtea intentare poſſeſſorium recuꝑande.
68 Petitorium ⁊ poſſeſſoriũ poſſunt ſimul cumulari qñ actor qui primo intẽtauit petitoriũ vult ſponte ſubire onus ꝓbandi ſuper vtroqꝫ. ſ. proprietate ⁊ ſpoliatione.
69 Vim paſſus an releuet ab onere ꝓbandi dominium.
70 Dominium probatur duo modo: de quo hic.
71 Dominium ſi non probetur per actorem non poteſt iudex pnũ-ciare actorem eſſe dominum.
72 Cumulatio petitorij ⁊ poſſeſſorij an ꝓcedat ſi primo loco eſt in-tentatum petitorium retinende: deinde pendente iudicio ab eo-dem eſt intentatum poſ. retinende.
73 Petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ põt ſimul cumulari in caſu de quo hic.
74 Petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ nunq̃ ſimul ꝯcurrunt qꝛ poſſeſſorium qḋ proponitur ſapit naturam ⁊ cauſam proprietatis.
75 Petitorium ⁊ poſſeſſorium põt etiã ſimul ꝯcurrere vt hic.
76 Sñia lata abſolutoria in poſſeſſorio ſapiẽte cauſam ꝓprietatis parit exceptionẽ rei iudicate in petitorio iudicio: ſed limita eſſe verum qñ poſſeſſoriũ ſapiebat cauſam ꝓprietatis principaliter.
77 Interdictum de liberis exhibendis differt ab interdicto de libe-ris educendis vt hic.
78 Probatiões facte in ſũmario iudicio: quõ ꝓcedit ꝙ nõ faciãt fi-dẽ in iudicio ordinario ⁊ plenario an ꝓcedat etiã ſi in iudicio ſũ-mario ẽt ſint facte plenarie an tũc faciãt fidẽ in plenario iudicio.
79 Quaſi poſſeſſio in iuribus incorporalibus an releuet quaſi poſ-ſidentem ab onere probandi.
80 Poſſeſſoriũ qñ primo intẽtat ab vno: poſtea ſcḋo intentat peti-torium ab eodẽ an tunc admittat concurſus vtriuſqꝫ.
81 Petitoriũ ⁊ poſſeſſorium quando vnus ſimul ⁊ ſemel intentat an admittatur concurſus vtriuſqꝫ.
82 Petitoriũ qñ vnus primo intentat: alius vero ſcḋo loco inten-tauit poſſeſſorium poſt litẽ ꝯteſt. ⁊ reus ꝯuentus petitorio non reſpondit an admittatur cumulatio.
83 Exceptio ꝙ ſpoliatus añ oia eſt reſtituẽdus qñ ſit admittẽda.
84 Petitoriũ iudiciũ an ⁊ qñ faciat ceſſare poſſeſſorium ⁊ econtra.
85 Exceptio dilatoria ſuperueniens poſt litem ꝯteſtataꝫ põt oppo-ni poſt litem conteſtatam.
86 Exceptio dilatoria lꝫ nõ poſſit opponi ante litẽ ꝯteſtatam. tñ fal-lit qñ non potuit opponi ante litẽ ꝯteſt. facto iudicis.
87 Poſſeſſoriũ qñ vnus primo ꝓpoſuit ⁊ alius petitoriũ qd iuris.
88 Petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ ſi eodẽ tpe intentantur a diuerſis perſo-nis: de quo primo cognoſcendum ſit dicitur hic.
89 Petitorium ⁊ poſſeſſorium intentatum ab actore ⁊ reo ſimul et eodem tempore quid iuris.
90 Poſſeſſoria iudicia duo an poſſint ſimul intentari ⁊ eodem tpe vnum ab actore aliud a reo.
91 Poſſeſſoria duo in caſibus in qbus non poſſunt ſimul intentari ſi nihil opponatur an procedat iudicium.
92 Contraria allegans non eſt audiendus.
93 Iudex põt ex officio repellere agẽtem qñ videt eum ſine actore experire etiam ſi pars non opponat.
94 Exceptio cumulationis licet non opponatur: tamen iudicium eſt nullum.
95 Litis ꝯteſtatio an reqrat in interdictis vel iudicijs poſſeſſorijs.
96 Litis ꝯteſtatio an requirat in iudicio poſſeſſorio recuperãde in quo delegata eſſet iuriſditio ad certum tempus limitata.
97 Litis ꝯteſtatio non requiritur in poſſeſſorio quando periculũ eſt in mora.
98 Petitorium ⁊ poſſeſſoriũ an debeant eadeꝫ ſentẽtia terminari.
99 Poſſeſſoriũ ſi ab vno primo eſſet intentatuꝫ puta retinende ab alio eſſet intẽtatum poſſeſſorium: puta recuperande ſuꝑ eadem re an debeant diuerſis ſententijs terminari.
100 Petitorium ⁊ poſſeſſorium an poſſint ſimul cumulari in inter-dictis exhibitorijs.

1 **Nihil cõe.** Illi q petitoriũ ꝓpoſuit nõ denegat po-tẽtia ꝓponẽdi iterdictũ retinẽde poſ. qꝛ de vno ad aliud nõ infert. h.d. Et diuidit in tres ptes: qꝛ in pria ponit dcñ in gñe. in ſcḋa infert ad dcñ in ſpecie. i tertia rñdet ta-
2 cite obiectiõi. ¶ † Ad euidẽtiã hũr pmittere iuuenes q̃tũ ad ma-teriã. §. noſtri. ⁊ eoꝝ de qbus hic principalr in gl. ꝙ triplex ẽ ſpe-cies interdictoꝝ. q̃dã ſunt interdicta q̃ introducta ſunt cau. poſ. adipiſcẽde q̃ introducta ſunt ad adipiſcẽdũ poſ. q̃ nunq̃ fuit am-plius adepta p agẽtẽ: vt quoꝝ bonoꝝ. qḋ dat heredi ꝓ poſſeſſio-ne quã nunq̃ adeptus eſt: qꝛ ſi ſemel adept⁹ eſt nõ cõpetit amṗ dcñ interdictũ quoꝝ bonorũ. ẽt ſi cecidit a poſſ. rei hereditarie ſemel apprehẽſa. ¶ Vl. eſt ordinaria in. c. i. de ꝯſeſ. in. vj. qꝛ poſt apprehẽſam poſ. rei hereditarie nõ dr amplius res nec poſ. vere eſſe hereditaria: ſꝫ dr poſſ. heredis. l. i. §. veteres. ſ. e. vbi dixi. l. heres p ſeruũ. de acqr. here. ¶ Interdictũ retinẽde appellat vti poſ. qḋ dat ei q turbat in poſ. ſua. nã ꝓ hmõi turbatione repellẽ-da dat vti poſ. qḋ dat poſſidẽti ne turbet in ſua poſ. de hoc hr in l. i. §. hoc interdictũ vti poſ. Interdictũ recuꝑãde dat ei q ſemel poſſedit ⁊ nũc poſſidere deſijt vt vñ vi. ⁊ in remedio. l. ñ. C. vñ vi ⁊ in ſili. de qbus in. §. ſequẽs. inſti. de interdi. ⁊ C. vñ vi. p totũ il-lũ ti. ⁊ in. c. cũ ad ſedẽ. ⁊ in. c. ſepe. de reſti. ſpo. iij. q. i. reintegrã-da. Scḋo premittere hũr iuuenes ꝙ rei vẽ. dat dño ꝯ aliũ poſſi-dẽtẽ vel detinẽtẽ rẽ ꝓ qua actor agit. vt. l. in rẽ. in prin. de rei vẽ. l. i. C. de alie. iu. mu. cau. fac. Iſtis ſic premiſſis figurabo caſum in terminis in nube pp varietatẽ lecturarũ hic in gl. mag. poſita-rũ. Ticius in iudicio cõparuit ⁊ libellũ ꝓduxit ꝯ gayũ in quo li-bello intẽtabat rei vẽdicationẽ ad fundũ quẽ dixit primo poſſi-deri naturalr p gayũ ⁊ dixit eũ ad ſe ticiũ agẽtẽ ꝑtinere rõne diũj intẽtato iudicio rei vẽdicationis ad fundũ ꝯ dictũ poſſeſſorem. iſtemet actor q agit in primo iudicio rei vẽdicatione cepit agere ꝯ eũdẽ reũ alio iudicio. ſ. interdicto poſſeſſorio retinẽde aſſerẽs ⁊ dicẽs ſe eſſe poſſeſſorẽ ⁊ turbari p dictũ reũ cõuentũ in. d. poſ. fundi: an poſſit intẽtari ſcḋm iudiciũ p actorẽ nõ obſtante primo iudicio. dubium facit quia intentando rei vendicationem ſi poſ-ſidet videtur renunciaſſe poſſeſſioni ſue ſi quam habuit interdi-ctum vti poſſidetis non datur contra poſſidentem non poſſidẽ-ti. vnde ſi videtur renunciare poſſeſſ. non poteſt poſtea agere vti poſſidetis: quod eſt interdictum retinende ⁊ ſoli poſſeſſorio cõ-petit. Contrarium hic deciditur ⁊ premittitur quod nihil habet commune proprietas cum poſſeſſ. vnde iudicium intentatum in caſu proprietatis nullum debet facere preiudicium ſecundo iudicio in poſſeſſorio tanquam ſit penitus ſeparatum: ⁊ nihil commune habet cum primo iudicio. Ex hoc generali dicto apparet quod dictum ſecundum iudicium poteſt intentari non obſtante primo. Non obſt. ratio in contrarium allegata: quia negat iuriſconſultus hoc eſſe verum. quia intentans rei vendi-cationem non videtur ſue poſſeſ. renunciaſſe. quia ſi poſſidet de-bet poſſe intentare vti poſſidetis. quod datur poſſeſſori. hic eſt caſus lego litteram. Ex iſto textu habemus notare primo ꝙ in princi. dicitur nihil habet commune ⁊c. ⁊ ad hoc ſemper allega-tur. l. iſta. ⁊ l. permiſceri. j. eodem. ¶ Secundo not. ꝙ ex diuer-ſis non recta ſit illatio. vt hic. ⁊ l. ſi. ſ. de cal. l. papinianus exuli. ſ.
3 de mi. ¶ † Tertio ⁊ vtilius nota ꝙ qui intentaret iudicium peti-torium id eſt rei vendi. in primo iudicio non impeditur poſſeſ-

ſorium retinende nõ obſtante primo iudicio. ⁊ iſtud nõ reperiſ alibi clarius in genere. Eodẽ mõ uidemus ꝙ ille qui intentat iudiciũ petitoriũ primo loco nõ impediſ poſtea intẽtare poſſeſſoriũ recuperãde. ut unde ui. l. cũ fundũ. §. fi. ʒ. de ui ⁊ ui ar. nec ẽt impediſ intẽtare poſſeſſoriũ adipiſcẽde. c. paſtoralis. de cau. poſ. ⁊ ꝓprie. cũ limitatiõe tamẽ de qua ibi. ſ. niſi iã ꝯcluſum eẽt in cã ſup iudicio petitorio. i. ſup iudicio ꝓprietatis: qꝛ tũc poſt ꝯcluſionẽ in cã. ⁊ cum renunciatũ eſt ꝓbõnibus nõ põt intẽtare poſſeſſoriũ recuperãde uel adipiſcẽde anteꝗ̃ ſit finitũ iudiciũ ſup petitorio. ut. d. c. paſtoralis. ubi eſt clauis in materia. Et vr̃ ple
4 nius võm. ʒ. in cõbina. traditis hic per Bar. poſt gl. † Quarto ex tex. no. ꝙ q̃ itentat rei uendicationẽ ad fundũ non vr̃ poſ. ſue ſi quã habuit renunciare. hoc aũt qualiter ꝓcedat uenit declarãdum cum glo. mag. huius. §. hec ſufficiant loco textualiũ. Uenio ad glo. ⁊ capio glo. primã ⁊ quero de exẽplo in caſu huius §. in p̃n. dixi haberi exẽplũ i. l. ⁊ an candẽ. §. ſi mater de excep. rei iudi. ubi habetis ꝙ ſi p̃mo fuit intentatũ iudiciũ in poſſeſſorio nõ prohibeſ agẽs poſſe intentare petitoriũ. i. rei uendi. ad eundẽ fundũ cuius fundi occaſiõe prius actũ fuit poſſeſſorio. Unde eſt caſus ꝯ̃ caſui nr̃o. nã hic p̃mo egit qs rei vẽdicatiõe. deinde intẽtauit poſſeſſoriũ retinẽde: ibi egit poſſeſſorio. deinde intẽtauit rei vẽdicationẽ rõne ꝓprietatis ⁊ dñij. ⁊ caute gl. hic dicit ꝙ ibi põt colligi exẽplũ ad p̃cipiũ. §. nr̃i non dixit ad ſcdaʒ partẽ. §. nr̃i qꝛ in ſcda pte. eſt exẽplũ hic in tex. clare. Itẽ qꝛ exẽpliũ i. d. §. ſi. nõ cõuenirct. §. nr̃o in fi. qꝛ eſt caſus ꝯ̃ ibi: vñ recte glo. loqſ dicẽs ꝙ ibi põt poni exẽplũ ad principiũ. §. nr̃i. cũ dicat nihil cõmune ⁊c. qꝛ ſi hr̃et cõe ꝓprietas cũ poſ. ſi iudicaſ in cã ꝓprietatis intelligiſ iudicatũ in cã poſ. vel ꝯ̃ nõ poſſet pẽdente primo iudicio intẽtare ſcdm iudiciuʒ per regulã. l. fundi. ʒ. de excep. qꝛ ſniã abſolutoria ferenda in primo iudicio paritura eẽt exceptionem rei iudicate in ſcdo iudicio. ⁊ tũc ſemꝑ ipediſ ſcdm iudiciũ intẽtari per primũ: vñ qꝛ nõ eſt idẽ poſ. ⁊ ꝓprietas: nec aliqd̃ cõmune hñt. dr̃ ibi ⁊ hic ꝙ vnũ iudiciũ intẽtatũ nõ impedit aliud intẽtari poſſe. Scdo cũ glo. arg. ꝙ lr̃a hec male dicat dum dicit nihil cõe hr̃e ꝓprietatẽ cuʒ poſ. qꝛ hñt cõionem: qꝛ vnũquodqʒ dr̃ eſſe ius ⁊ incorpale. Cõſtat qꝛ dñium dr̃ eſſe ius pfecte diſponendi de re vt diffiniſ per Bar. in. l. ſi qs vi. §. dr̃ia. ʒ. eo. ⁊ ibi ꝑ alios ⁊ vſumfructum appellãt ius pfecte diſponẽdi: ſed vtẽdi ⁊ fruendi. l. i. ſ. de vſufru. q vſufru. appellaſ dñij pars. l. iiij. e. tit. ergo ſi pars dñij eſt ius. ergo ⁊ dñium eſt ius. ſimiliter poſ. appellatur ius. l. peregre. in prin. ʒ. eo. ⁊ vidiſtis in. l. i. in prin. ſ. e. Item ſi dñiuʒ eſt ius. eſt incorporale ſicut reliqua iura. l. i. ad fi. de re. di. inſti. de rebus corpo. ⁊ incorpo. ergo aliqd cõe hñt ꝓprietas ⁊ poſ. ergo ꝯ̃ tex. nr̃m. Glo. r̃ndet tripliciter ad ꝯ̃rium. Primo ꝙ dũ lr̃a dicit nihil cõe hʒ ⁊c. dʒ exponi. i. nõ oẽ habẽt cõe ꝓprietas ⁊ poſ. ſed bñ aliqd hñt cõe. Quod nõ hẽant omne cõe pʒ: qꝛ videmus ꝙ dñium cõuenit oibus iuribus ẽt incorporalibus. vñ vſufructuarius dr̃ hr̃e dñiuʒ. ſ. iuris vſufructus vſuarius. Idem ⁊ ille q hʒ ius ſeruitutis: vel pſõnalis: vel realis dr̃ hr̃e dñium ſm glo. hic. Pro qua Bar. ⁊ alij allegãt. l. qui vſumfructũ. ſ. ſi vſufru. pe. vbi dr̃ vſufructuariũ hr̃e dñiuʒ. ſ. iure vſufructus ⁊ hoc dñium cõuenit rebus corpalibus ⁊ icorporalib⁹: rebus corporalibus vt per ti. ſ. de acq. re. do. ⁊ incorporalibus per. d. l. qui vſufructũ. qꝛ q hʒ ius icorporale: vt vſufr. vel ius alterius ſeruitutis dr̃ hr̃e dñium. ſed ſecus eſt in poſ. q̃ nõ cõuenit rebus incorporalibus. ſed ſolũ corpalibus q̃ dñr poſſideri. l. ſi ſeruus. §. icorporales. ſ. ti. i. l. ſeqſ. §. ſi viã. ʒ. ti. i. ꝓprie loquor ſed improprie dñr poſſidere. l. iij. in p̃n. ſ. e. l. quotiẽs. in ultima ſ. de ſer. ti. ge. ¶ Hec eſt r̃ſio data ad ꝯ̃riũ. ſ. ꝙ non oĩa hʒ cõe ꝓprietas ⁊ poſ. qꝛ in aliqbus caſibus cõe hñt: vt dixi. ¶ Hec p̃ma r̃ſio lʒ in ſe vera ſit tñ nõ bñ cõuenit lr̃e nr̃e. qꝛ nõ ex hoc bñ ſequereſ illatio hic in tex. cũ infert ꝙ iudiciũ intẽtatuʒ in petitorio nõ facit preiudiciũ in poſſeſſorio. nã dicere ꝙ quo ad quedã habẽt cõe quo ad quedã nõ: bñ inferſ iſtud ex iſta prima ſolutione ꝗ̃uis nõ bñ lr̃e cõueniat hẽtis notare ꝙ ẽt. ille q hʒ vſumfructum vel aliã ſeruitutẽ dr̃ eſſe dñs ſeu hr̃e dñiuʒ per. d. l. q vſumfructũ.
5 ⁊ in hoc glo. iſta reputaſ no. ¶ † Et facit ad. q. ſi actor i libello dicit ſe eſſe dñm: poſtea ꝓbauit tñ ſe eſſe vſufructuariũ. an debeat obtinere. Bal. in dicta. l. qui vſufructum. videtur dicere ꝙ ſi dixit ſe eſſe dominũ fundi non poterit obtinere ſi poſtea probat ſe habere vſumfructum tantum: allegat qḋ habetur in. c. examinata. de iudi. ſecus ſi ſimpliciter dixit ſe eſſe dominũ vel habere dominium vel nõ dixit ſe eſſe dominũ fundi. ¶ Ipſe

met Bal. in. l. ij. ſ. de condi. inſti. vr̃ clarius ⁊ melius locutus: qꝛ dicit quod ſi ago rei vendicatione ad fundum cuius fundi dico me eſſe dominum: ſit veruʒ dicere ꝙ non obtineo. mouetur per glo. iij. in prin. ſ. de condi. inſti. ſed ſi non ago rei vendicatione. ſed aliter intentem aliud remedium in genere quod poteſt conuenire etiam vſufructuario ſatis eſt quod probet ſe habere vſumfructum. quia rei vendicatio nõ datur vſufructuario pro vſufructu: ſed confeſſoria. ſed datur habenti proprietatem l. i. in principio. ⁊ ibi notatur. ſ. ſi vſufru. pe. iuncta. l. in rem. in prin. ſ. de rei vendicatione. Sed ſi intentauit rei vendicationeʒ dicens ſe dominum fundi. ⁊ probat vſumfructum non poteſt obtinere. quia deduxit vnum ⁊ aliud probauit. ergo non obtinebit. l. habebat. in prin. ſ. de inſti. ⁊ no. Innocen. in. c. ex parte abbatiſſe. de priuileg. ⁊ Barto. in. l. i. in prin. cum concordã. ſ. de eden. ¶ Per predicta videtur patere reſponſum ad vnuʒ quod faciebat in contrarium. qꝛ dicit Bart. in. l. i. in vltima colum. C. de vſufru. ⁊ Guil. de cu. in. l. ſed ⁊ ſi poſſeſſori. §. item ſi iurauero. de iureiuran. ⁊ Bal. in. l. ſi mater. §. candem. ʒ. de exceptio. rei iudica. ⁊ in. l. i. in. vj. colum. ʒ. de actio. ⁊ oblig. Bal. in. l. proprietatis. C. de proba. ⁊ Cano. in. c. examinata. de iudi. ⁊ in. c. ij. de lib. obla. ꝙ ſi in libello dico me dominum. ⁊ ago rei vendicatione. poſtea probo de vtili dominio: non de directo. quia probo me emphyteotam. ⁊ ſic ꝙ habeo vtile dominium in. l. i. ſi ager vectig. an obtinebo. dicit Bar. videtur ꝙ non qꝛ appellatione dominij intelligitur de directo dominio. l. i. §. i. ſi ager. vectig. contrarium tamen concludit qꝛ vt libellus ſubſtineatur verba ĩpropriãtur in fauorem libellantis. l. i. C. de vſufruc. vbi appellatur vſufructus in rebus que vſu conſumuntur. ſimile in. d. §. ſi iurauero. Hoc facere videtur contra doctrinaʒ Bal. in. d. l. qui vſumfructum. ubi ſi ago ⁊ dico me dominum fundi. ⁊ probo me habere vſumfructum tantum dicit quod nõ obtinebo. quod non videtur verum quia ſatis uideor me probaſſe dominium fundi probando ꝙ habeo vſumfructum: quia qui habet vſumfructum habet dominium. d. l. qui vſumfructũ quãuis uideatur hoc eſſe improprie. Bar. in. l. ſi quis vi. §. differentia. ʒ. eodem allegat no. per glo. in. l. iiij. ſ. de uſufru. debe
6 mus ergo interpretari in fauorem libellantis. † Dico ꝙ reſpõſio poteſt colligi ex predictis quoniam ſi dico me dominũ fundi non intelligitur de dominio vſufructus ſed de dominio rei. unde appellatione domini non uenit uſufructuarius. l. i. §. domi. el. i. iuncto. §. ſequen. ſ. ad ſille. ⁊ Bar. no. in. l. in uenditione. in prin. ʒ. de bo. aucto. iudi. poſ. ubi no. loquitur ⁊ declarat. Hic igitur quando dico ꝙ intentio rei uendi. quia dico me dominum fundi. ⁊ probo me habere uſumfructum tantum nõ obtineo qa dixi me dominum fundi. non dixi me habere uſumfructum uel aliquod ius in fundo ſed ſi probo me uſufructuarium probo me habere ius competẽs in fundo. ⁊ aliud eſt eſſe dominum fundi. ⁊ aliud ius habere in fundo. ſed ſi probo me uſufructuarium dicor habere dominium uſufructus fundi. Qui non uideret doctrinam Bald. in. d. l. ij. ſ. de condi. inſti. nec in. d. l. qui uſumfructum de facili per doctrinam Barto. in. l. ij. C. de uſufru. diceret quod deberet obtinere ut uerba impropriantur
a ſed contrariũ uerius ᵃ eſt ut. ſ. reſpondi. ¶ An qui habet uſumfructum fundi dicatur habere dominium fundi: uideatis vltra predicta Barto. in. d. l. qui uſumfructum. ʒ. de uerbo. obliga. Secunda eſt ſolutio hic in glo. ꝙ nihil cõmune habet proprietas cum poſ. ut hic. Quando non ſunt ut paria nec ut oppoſita nec tanꝗ̃ pars ⁊ totum unde non ob. tunc argu. ꝙ dominium ⁊ poſ. eſt ius. tamen non habent ſe ut paria. nec ut oppoſita. nec ut pars ⁊ totum. ⁊ iſtam ſolutionem communiter hic ſcribentes approbant tanꝗ̃ meliorem prima qꝛ ex ea bene infertur qꝛ hic ſcdo reſponſo dicitur ꝙ iudicium itentatum in proprietate non hʒ impedire ſecundũ iudicium intentatum in poſſeſſoria. Tertio reſpondet glo. ꝙ nihil cõe hʒ. i. ꝙ proprietas eſt qd diuerſum a poſ. ⁊ ecõtra. Quaſi uelit ꝙ ſubſtantia ꝓprietatis nõ eſt ſubſtantia poſ. nec econtra: uera eſt hec ſolutio ⁊ bona ⁊ conuenire poteſt lr̃e. Tamen Bar. melius placet precedens licet ⁊ ſecunda ⁊ tertia ſtare poſſit. Tertio pro expeditione lr̃e argu. contra tex. qꝛ cõe quid uidentur habere qꝛ ab ipſa poſ. proceſſit dominiũ. l. i. in prin. ⁊ ibi dixi. ſ. eo. ſi proceſſit dñium a poſ. ergo cum dominium dicatur eſſe ꝯ̃ñs ⁊ poſ. dicatur antecedens ad poſitionem ꝯſequẽtis ſequitur poſitio antecedentis. ut in. l. illud. de acquir. here. l. ad rem mobilem. ⁊ l. ad legatum. ſ. de procu.

a ¶ Sed ꝯ̃riũ verius. do. ſo. gl. hic dicit ꝙ talis libellus põt ſuſtineri qꝛ aliqñ cõmodius ꝓprietã vſufruct⁹ accipiſ ꝑ pte fundi vt no. l. d. l. q vſufructũ. vñ probando ſe vſufructuariuʒ ꝓbat ſe dñm in aliqua pte fundi ergo ex illa pte pt obtinere vt hic ꝑ euʒ cui adde ꝙ voluit bar. i. l. ſi. in fi. C. de his qui ex pu. rõ. vbi cõcludit libellũ formatũ in mutuo ꝑ ꝙ ꝟbũ accomodauit ſuſtineri poſ. iproprian do ꝑ mutuauit ꝙ eſt diuerſiſſime nature a ꝟbo accomodauit ⁊ vnũ ſolũ hẽat ſignificatũ. Et pꝑ hoc ro. ꝯ. cclv. dicit poſſe ꝓcedere libellũ i hyꝑpothecaria ꝑ ꝟbũ adiudicari ſʒ q̃ videaſ verior op. in hoc vid. qḋ voluit alex. cõ. cxxi. li. ⁊ ꝯ. xcvi. iiij. lib. an vſufruct⁹ ſit pa ſubſtãtialis fundi vide ꝑ alex. cõ. cls. l. ſi. in. qñ ẽt idẽ ſoꝛ. dicit poſſe ſuſtineri libellũ in quo qs itẽtat rei vẽdicationẽ ⁊ ꝓbat de vſufructu qꝛ ſi non expſſa rei vẽ. poterat obtinere aliquo cãu ergo eodẽ mõ ea expſſa. qꝛ expſſio act. apte nõ opaſ. adde gl. i. l. vi nã. ꝟ. ſi cer. pe ta. ꝑ quã in ro ma. cõſ. cccxc vii. dicit ꝙ citatio nulla nõ vitiat actũ in quo nõ reqrebaſ citatio ⁊ voluit arc. cõ. cxxvii. ⁊ ad ꝓ dicta an libellũ ꝟba ſint ipꝛo p̃uanda vt ſuſtineatur vide Antonium de

ꝓcura. cum vulgaribus. ergo aliqd hñt cõe ꝓprietas cum poſ.
¶Gl. pariter dat illas tres ſolutiones quas dedit ad precedẽs
ar. ſʒ nõ vĩ huic ſol. bñ ↄuenire qꝛ dũ dicit nihil hic exponi. l. nõ
dĩ ⁊c. hec r̃ñſio nõ tollit ꝙ ad poſitionẽ ↄ̃ñtis ſequaſ poſitio añ-
cedẽtis. vñ nõ eſt ſublatũ ar. nec ꝑ alias duas r̃ñſiones. ¶Unde
bar. poſt antiquos cũ qbus ceteri trãſeũt r̃ndet dũ dĩ a poſſ. dñi
um ꝓceſſit: veꝝ eſt inſpecto iure primeuo gẽtiũ quo nõdũ diſtin
cta erãt dñia ⁊ poſtea ceperũt diſtingui: ſed inſpecto iure noſtro
nõ eſt veꝝ de neceſſitate ꝓcedere dñiũ a poſ. qꝛ dñium q̃riſ ſine
poſ. vt in legatario. l. a ticio. ſ. de furt. l. cũ duobus. §. idẽ r̃ndit.
cũ gl. ff. ꝓ ſocio. ¶Itẽ acq̃riſ ꝑ aditionẽ dñiũ. nõ tñ poſ. l. cum
heredes. in prin. ſ. e. dato ꝙ nunꝙ̃ apphendat poſ. ſic ⁊ in. l. ſi.
C. de ſa. ſan. ec. vbi in multis caſibus acq̃riſ dñiũ ſine poſ. ⁊ in. l.
ſi fundũ. ff. de fun. do. inſpecto illo iure nõ eſt veꝝ ꝙ dñiũ ↄ̃ñs. ⁊
poſ. añcedẽs vñ põt negari ar. vʒ ꝙ poſ. añcedẽs neceſſariũ ad
dñiũ. ¶Vel ſcḋo dicas barto. poſſe r̃nderi poſito ꝙ dñiũ cepit a
poſ. veꝝ eſt quo ad acq̃rẽdũ dñiũ ⁊ acq̃rẽdũ poſ. ſed quo ad reti
nẽdũ vt hic tractamus nõ eſt de neceſſitate ipſa poſ. qꝛ poſſũ nõ
hr̃e poſ. ⁊ tñ hr̃e dñiũ ⁊ ↄ. l. ſi qs vi. §. dñia. ſ. e. ti. l. i. C. de ali. iu
di. mu. cau. fac. ¶Ulterius ⁊ quarto opponit gl. ꝙ hñt qd cõe
ꝓprietas ⁊ poſ. ꝑ. l. q ꝓcuratorẽ. C. e. vbi ꝓprietas a poſ. ſepara
ri nõ põt. ⁊ ſic inſeparabilia ſunt. vñ hic male dĩ nihil hʒ cõe. glo.
dat pariformiter illas r̃ñſiões quas dedit ad primũ ↄ̃riũ: que tñ
hic nõ bñ cadũt. Sed vera r̃ñſio eſt que ibi colligiſ ex not. ꝑ gl.
⁊ doc. vʒ ꝙ q̃uis poſ. dicaſ ſeparata a dñio ꝑ ſe. ⁊ econuerſo: tñ
fallit rõne volũtatis ↄcedẽtis: vbi apparet ↄcedẽtẽ voluiſſe trãſ-
ferre vtrũqʒ: qꝛ tũc trãſferſ vtrũqʒ ꝑ traditionẽ. ſic loqſ. d. l. qui
ꝓcuratorẽ vbi dñs voluit in ꝓcuratorẽ trãſferri dñiũ ⁊ poſ. ideo
7 nõ poſſit ſeparari vnum ab alio ex voluntate ↄcedentis. ¶†Ex
tra gl. primã bar. circa primũ dictũ poſitũ in tex. opp. de. l. inter-
dũ. ſ. de verb. ſig. ⁊ l. ij. C. de ꝓba. vbi poſ. cõprehẽdit ẽt dñium
vñ appellatione poſ. venit ꝓprietas fundi. Ergo qd cõe habẽt.
¶Dicis ꝙ illud qḋ hic dĩ intelligiſ inſpecta ꝓpria ſignificatione
poſ. ſed inſpecta larga ſignificatione qñ apparet de mẽte diſpo-
nẽtis ꝙ appellatione poſ. voluit cõphendi ꝓprietatẽ tũc bene
cõprehẽdiſ. vt ſi dixi lego poſſeſſiones reꝝ meaꝝ intelligiſ ꝓprie
8 tatẽ poſ. vt dixi in. l. i. in princ. ff. e. ¶†Capio glo. ſcḋam que eſt
vtilior vñ ad eã aduertẽdum eſt. ⁊ ar. dĩ hic ꝙ ſi fuit intẽtata rei
vẽdicatio ꝑ aliquẽ primo loco ⁊ ſic petitoriũ põt ꝑ eũdem inten-
tari poſ. retinẽde ↄ de. l. ordinarij. C. de rei vẽd. ⁊ l. incerti. C. de
interdic. ⁊ l. ſi de vi. ⁊ ibi plene no. in gl. magiſtra. ff. de iu. vbi vĩ
ꝙ ſimul ⁊ eodẽ tp̃e nõ poſſunt ↄcurrere iudiciũ petitoriũ ſup pro
prietate intẽtata ⁊ poſſeſſoriũ retinẽde. ſed primo dʒ intentari: ⁊
finiri qs ſit poſſeſſor ⁊ poſſeſſoriũ. deinde ille ↄ quẽ lata eſt ſñia ſi
ptẽdit ſe dñm dʒ agere petitorio ⁊ rei vẽdicatione. hic dĩ poſſe
cumulari hec duo iudicia vno tp̃e. qḋ vĩ ↄ iura prealle. ¶Gloſ.
pluribus modis intelligit ⁊ legit. §. nr̃m. primo ꝙ dʒ intelligi ꝙ
q egit rei vẽdicatione ſuccubuit in primo iudicio intentato in ꝓ
prietate ⁊ lata ſñia abſolutoria in fauorẽ rei ↄuẽti rei vẽdi. cepit il
le qui ſuccubuit agere vti poſ. Tũc nil repugnat qn poſſit intẽta
ri. qꝛ ſcḋm fuit intẽtatum finito primo ergo iura allegata in ↄ̃riũ
loquunſ qñ ſimul ⁊ eodem tp̃e voluit hic duo iudicia cumulare
⁊ nõ põt. ſed ſi ſuccubuit in vno. ſ. in petitorio põt demũ intẽtare
poſſeſſoriũ. lego glo. Uidetis primã ſolutionẽ ad ↄ̃riũ ꝙ hic
nõ fuit ↄ̃rius agens ſibiipſi. qꝛ in rei vẽdicatione qñ egit dixit ſe
dñm ⁊ poſſeſſorẽ. l. i. C. de alie. iu. mu. cau. fac. qñ agit vti poſ. fi
nito primo iudicio nõ dicit ſe dñm nec dicere põt. qꝛ ꝓnunciatũ
eſt ↄ̃riũ ſed dicit ſe poſſeſſorẽ. Secus qñ vno ⁊ eodẽ tp̃e vult intẽ
tare rei vẽdicationẽ ⁊ interdictũ vti poſ. qꝛ non dʒ audiri rõne ↄ-
rietatis. d. l. ordinarij. ⁊ d. l. incerti. qꝛ q rei vẽdicatione agit di
cit ſe dñm ⁊ aduerſariũ poſſeſſorẽ. d. l. i. ſed qui retinende poſſeſ
ſorio agit dicit ſe poſſidere. vt not. in. l. i. §. interdictũ autẽ. ſ. vti
poſ. merito illa rõ ↄrietatis ꝑ quam repelliſ ille vtrũqʒ intentan
dũ non militat hic. ¶Ex hac prima lec. ad tex. per glo. data no.
ꝙ ſñia abſolutoria lata in petitorio iudicio ſup rei vendicatione
nõ preiudicat eidẽ agẽti poſtea in poſſeſſorio ita habetis hic ſm
9 hanc lec. ¶†Sed ↄ hoc opponit hic Barto. de no. in. l. i. §. que
dã iuncta gl. magna ibi. ſ. de interdic. ⁊ de eo qḋ no. Dy. in regu
la qui ad agẽdum. de re. iu. li. vj. ⁊ Cyn. in. d. l. incerti. vbi habeſ
ꝙ qñ eſt terminata cã ꝓprietatis illa deciſio ⁊ terminatio ſuper
ꝓprietate ꝑimit ẽt cauſam poſ. ergo ſi cauſa ꝓprietatis fuit ter-
minata ꝑ ſñiam abſolutoriam latam in fauorem rei cõtra acto-
rem dʒ intelligi ẽt ꝑempta cã poſſeſ. ergo ſuccũbens in petitorio
nõ dʒ poſſe agere poſſeſſorio remedio. Bar. dicit ꝙ qñqʒ reus
abſoluiſ eo qꝛ actor nõ ꝓbauit. tũc talis ſñia abſolutoria lata nul
lã facit preſumptionẽ ꝓ dñio rei ↄuẽti. qꝛ q̃uis dʒ abſolui reus
ꝑꝑ regulã que hʒ ꝙ ẽt ſi nihil ꝓbauerit ſeu preſtiterit reus dʒ ab-
ſolui actore nõ ꝓbãte. l. q accuſare. C. de edẽ. c. vnico. vt eccle. be.
c. ſi. de iureiu. tñ hoc nõ arguit reũ dñm. tũc ſi ſñia abſolutoria la
ta fuit. qꝛ actor nõ ꝓbauit ⁊ nõ parit preiudiciũ ſi vult poſtea age
re poſſeſſorio iudicio. ⁊ ſic intelligiſ hic. Sed ſi eſt lata abſoluto-
ria in fauorẽ rei expreſſa cã. qꝛ reus ꝓbauit ſe dñm. tũc inducit ꝓ
ſumptionẽ ⁊ ꝓbationẽ ꝙ reus ſit dñs. l. ſed ⁊ ſi poſſeſſori. iuxta
ſi. prin. ff. de iureiu. l. ſi inter me ⁊ te. ſ. de excep. rei iu. tũc põt ꝓ-
cedere opi. Dy. in. d. c. q ad agẽdũ. ⁊ hec fuit intẽtio Dyn. dicit
bar. ꝙ pʒ ex ver. ſuis cũ dicit ꝙ ſñia abſolutoria lata in fauorem
rei obſtat agẽti poſſeſſorio in caſibus in qbus obſtaret exceptio
dñij. ergo intellexit ꝙ ſñia abſolutoria lata obſtabat ⁊ iuſtifica-
bat dñiũ rei ↄuẽti. ¶Sʒ bar. iteꝝ opponit ꝙ Dyn. nõ bñ dicat
dũ vult ꝙ ſi lata fuerit ſñia abſolutoria in fauorẽ rei. qꝛ reus pro
bauit ſe eſſe dñm iuxta. d. l. ſed ⁊ ſi poſſeſſori. ⁊ l. circa. cum glo.
ff. de proba. ꝙ obſtet agenti poſſeſſorio. contra ſi hoc eſſet verũ
ſequeretur ꝙ ſemꝑ dñs impune poſſet turbare poſſeſſorem. qꝛ
poſſeſſor non poſſet ſe tueri agendo contra turbantem eum: qꝛ
dñs ꝓbando de dominio ſemper excluderet illum agentem vti
poſ. per exceptionem dñij qḋ ſm eum vĩ eſſe ↄ mentẽ. l. vim fa-
cit. ſ. de vi ⁊ vi ar. ⁊ ↄ mentem. ll. dicentium. ꝙ nemo ſibi ius di-
cere põt. l. extat. ff. quod met. cau. l. ſi quis in tantam. C. vnde vi
⁊ vĩ ↄ mentem glo. in. l. ſi de eo. §. ſi. in glo. mag. ad ſi. ſ. eo. dum
dicit exceptionem dominij nõ obſtare agenti interdicto retinẽ-
de. ſ. vti poſſi. ¶Unde dicit Bar. ꝙ Ray. reprehendit Dy. in
interdicto retinende. ⁊ tʒ Ray. ꝙ ſententia abſolutoria lata in fa
uorem rei in iudicio petitorio rei vendi. etiam ſi ſit lata expreſſa
cauſa. qꝛ reus probauit ſe dominũ nullo modo impediat agen-
tẽ interdicto retinende: hoc vĩ bar. ſequi preterquam in vno ca-
ſu. ſ. qñ ꝓbationes ſup poſſeſſorio facte per actorem agentẽ vti
poſ. ⁊ per reum ↄuentum vti poſ. eſſent vndiqʒ pares. tunc obti
net in interdicto vti poſ. ille qui ꝓbat de dñio. qꝛ vĩ ꝓbare de iu
a ſtiori cauſa quo caſu obtinet. vt no. Cy. ⁊ omnes [a] in. l. vnica vti
poſ. Bar. ⁊ alij in. l. ſi duo. in prin. ſ. vti poſſi. c. lʒ cauſam de pro
ba. ⁊ iſto caſu poſſet ſaluari opi. Dy. quaſi tunc videatur iuſtior
10 poſ. illius qui docet de dominio ſuo. ¶†Ex quo infert Barto.
ꝙ illud qḋ dixit glo. in. l. ſi de vi. ff. de iudi. ad finem glo. magne
dũ dicit ꝙ qui agit remedio poſſeſſorio repellitur per exceptio
nem dñij qñ excipiens vult de eo incontinenti ꝓbare non dʒ in-
telligi de eo qui agit retinende. ſed in eo qui agit adipiſcende vt
quorum bonorũ ſi taliter ago ⁊ opponis ꝙ es dominus: mihi
ob. regula dolo facis. quia petis quod mihi reſtituturus es. qꝛ
ego ſum dominus ⁊ res dʒ eſſe apud dominum. vt. d. c. cum di-
lectus. de cau. poſſeſ. l. bonafides. ff. de poſ. hec exceptio repellit
agentem interdicto adipiſcende. ſed non retinende. per no. per
glo. in. d. l. ſi de eo. §. ſi. ⁊ per. d. l. vim facit. ⁊ per. ff. alle. ¶Ita
reſidet Bart. hic ⁊ colligit diſtinctionem. ſi queratur an ſentẽtia
abſolutoria lata in iudicio proprietatis ſeu in petitorio iudicio
obſtet agenti poſſeſſorio diſtingue ſm eum aut loquitur de poſ-
ſeſſorio retinende: ꝙ ſapit cauſam proprietatis. ⁊ tunc verum
eſt ꝙ abſolutoria ſententia lata in primo iudicio petitorio peri-
mit cauſam poſſeſſorij ⁊ ſic obſtat in poſſeſſorio iudicio. l. eiuſ.
§. quedam. ſ. de interdict. ⁊ ibi habetis quot ſunt poſſeſſoria re-
media que ſapiunt ⁊ admixtam habent cauſam proprietatis.
vt interdictum de itinere reficiendo. nam ſi volo reficere locum
per quem habeo ſeruitutem vie vel itineris vt poſſim commo-
de ire ⁊ impedis me volentem reficere ad hoc vt obtineam con
tra te ſi volo agere interdicto poſſeſſorio de itinere reficiendo:
oportet etiam me probare mihi competere dominiũ iuris vie
vel itineris ⁊ non ſufficit probare me eſſe in quaſi poſſ. ſeruitu-
tis vie. l. iij. §. hoc autem. cum ſeq. ſ. de iti. actuqʒ priua. ⁊ eſt gl.
in. d. l. ij. §. quedam. qꝛ illud interdictum habet admixtam cau-
ſam ꝓprietatis. qꝛ dʒ agẽs ꝓbare de principali iure dñio. ⁊ alia
ſunt conſimilia interdicta de quibus in. d. §. quedam ⁊ ibi per
glo. ꝙ eſſet longum referre. ſatis eſt vnum declarationis cauſa
adduxiſſe. ¶Aut querimus de interdicto quod non habet ad-
mixtam cauſam proprietatis. ⁊ tunc aut intentatur interdictum
recuperande. aut retinende. aut adipiſcende primo caſu ſi ago
interdicto recuperande poſt latam ſententiam abſolutoriã cõtra
me in iudicio proprietatis dicit Barto. talis exceptio nõ obſtat

hu. in ↄ̃ſ. iſtiuſ. Io. de ana. ↄ̃ſ. cj. pau. de caſ. ↄ̃ſ. ccly. m. ii. impreſ.
¶Et an ꝓba libelli ſint ipſo preſide vt ſoluetur libellus. vi de ang. ⁊ doc. in. l. ſi qs inten tiõe ambigue ff. de iu. ⁊ bal. ⁊ alios in. l. edi C. de edẽ. ⁊ an ⁊ qñ in libello exprimitur no mẽ actionis qḋ non erat neceſ ſarium facere poſſit iuſtificari libellus vel de beat obtinere agens ſi non ꝓ bat de directo dñio. lʒ de vſu fructu. vide ꝑ canoniſtas ⁊ ꝑ .ſely. in. c. dile cti. de in. Am. franciſcus.

a ¶Oes. add pau. de ca. ↄ̃ſ. ſi. l. ii. impreſſio.

mihi agere volēti poſ. recuperāde, vt q: ſpoliatus fui nō obſtat
mihi exceptio ꝙ ſpoliatus ſit dn̄s q: ſpoliatus ante oīa dʒ reſti
tui. l. ſi q̄s a ſe fundum. C. ad. l. iul. de vi. l. ſeq̄. §. dn̄s. j. ti. i. l. i.
C. ſi per vim vel alio mō. c. in lr̄is. de reſti. ſpo. vñ nō obſtat ſn̄ia
abſolutoria ꝓ reo lata in iudicio petitorio. ¶ Huiuſmodi di
ſtinctionē pficiā. ⁊ demū de veritate dicā. q: in hoc multi tenēt
11 ꝯtrium ⁊ erit paſſus difficilis. ¶ † Sed ſi querit an ſn̄ia lata ī pe
titorio obſtet mihi agere volēti poſſeſſorio retinēde. dicit bar.
ſi ſn̄ia abſolutoria lata fuiſſet eo q: actor nō ꝓbauit ⁊ res eſt expe
dita: q: nō parit exceptionē rei iudi. vt. ſ. dixi per. d. l. ſʒ ⁊ ſi poſ
ſeſſori. ſcdo riſo. ¶ Sed ſi ex cā. q: reus ꝓbauit dn̄ium in peti
torio iudicio vidiſtis opi. eē. ¶ Et Dy. tʒ ꝙ obſtat exceptio rei
iudica. Ray. Bar. tenēt ꝯtriū ⁊ ita reſidet. ſ. ꝙ nō ob. ꝑ. d. l. ſi de
eo. §. ſi. niſi qñ ꝓbōnes vtriuſqʒ partis ſunt pares. q: tūc nō per
fecte dr̄ cōſtare de iuſtiore poſ. alicuius niſi per ꝓbōnes dn̄ij vñ
ſi fuit lata ſn̄ia ꝙ reus ſit dn̄s ⁊ ſit abſolutoria in rei vēdicatiōe.
verū eſt ꝙ ſuccūbet qui primus ſuccubuit in petitorio iudicio.
nūc in poſſ̄orio retinēde: q: reus hʒ per ſe ſn̄iam ⁊ ſic iuſtiorem
cām per. d. c. lʒ cām. ⁊ doct. in. l. vnica. C. vti poſ. aut querimus
vtrum ſn̄ia abſolutoria lata in petitorio obſtet agere volēti poſ.
adipiſcēde. dicit tenēdā doctrinā glo. in. d. l. ſi de vi. ſ. de iu. aut
incōtinēti offert ſe velle ꝓbare de dn̄io. ⁊ ꝑ ſn̄iam apparet reū
dn̄m. ⁊ repellit agens interdcō adipiſcēde: q: incontinēti offert
reus ſe ꝓbaturū dn̄m per rōnē. d. l. dolo facis. j. de excep. Aut
nō offert ſe incōtinenti ꝓbaturū. ⁊ tūc ſn̄ia lata in petitorio non
parit exceptionē rei iudi. in poſſ̄orio adipiſcēde ar. §. ſi hʒ hāc
12 primā lec. ⁊ per no. per glo. in. d. l. ſi de vi. ſ. de iudi. ¶ † Vidē
dum eſt an hec diſtinctio Bart. ſit perfecta ad quā ſepe recurri
mus. ⁊ pmo an exceptio rei iudicate late in petitorio ob. agenti
poſ. recuperāde. dicit Bar. hic ſi ſapit cām ꝓprietatis tūc ob. ꝑ
d. l. ij. §. quedā. ⁊ hoc oēs tenēt. ¶ Sed cū dicit ſi ſn̄ia eſt in peti
torio nō ob. agēti poſſ̄orio remedio recuperāde nō ſapiēte cām
ꝓprietatis. ꝑ. d. l. ſi q̄s a ſe fundū. in hoc multi hic ꝯ eū inſurgūt
nam Jo. de imo. ꝯ Bar. tʒ ⁊ dicit ꝙ primo ꝯ eū vr̄ tenere Jo.
an. in. c. paſtoralis. ſup glo. pe. de cau. poſ. vbi ſm eū vult Joā.
an. ꝙ in poſſ̄orio recuperāde ob. ſn̄ia lata in petitorio ꝓ reo ꝑ
quā fuit reus declaratus dn̄s: ⁊ dicit ꝙ hoc vr̄ voluiſſe cy. l. icer
ti. C. de interdi. niſi ſm eum ageret interdcō recuperāde ꝓ ſpo
liatiōe fcā poſt ſn̄iam abſolutoriā latā in petitorio. Nec obſtāte
ſi agat poſſ̄orio recupande ꝑ ſpoliatū nūc. Et hoc tʒ Inno. ⁊ io
an. and. ⁊ oēs in. c. cū dilectus. de cau. poſ. ⁊ ꝓprie. ar. c. cū tenea
mur. de ap. nō potuit ſn̄ia in petitorio claudere cām ſpoliatiōis
que tūc nata nō erat. q: nōdū fcā erat ſpoliatio vñ tūc obtinet re
gula ꝙ ſn̄ia lata ex vna cā nō parit exceptionē rei iudicate in alia
cā. d. l. ſi mater. §. eandē. j. de exce. rei iudi. c. aduerſario de ex
ceptio. Cōtra Bar. ēt dicit Jo. de imo. facit rō. c. ij. de reſt. ſpo
lia. vbi tex. vult. ꝙ quotiēs de volūtate agētis poſſ̄orio recupe
rāde eſt cognitū de ꝓprietate ⁊ dn̄io nūq̄ hʒ locū regula ꝙ ſpo
liatus an̄ oīa eſt reſtituēdus ſi cognitū eſt de dn̄io patiēte eo ꝙ
agit poſſ̄orio recuperāde dʒ obtinere ille ꝙ de dn̄io agit. d. c. i.
quē tex. Bar. hic ēt alle. vt. j. dicā. Sed ſi fuit lata ſn̄ia in petito
rio iudicio ꝯ eū ꝙ egit petitorio ⁊ de volūtate ſua fuit cognitū ō
ꝓprietate. ⁊ pnūciatū dʒ obtinere etiā in poſſ̄orio ille ꝙ de dn̄io
ꝓbauit: ergo ſi ꝓbauit reus ſe dn̄m dʒ obtinere in poſſ̄orio re
cuperāde: ⁊ ſibi imputare dʒ actor ꝙ ab initio debuit agere poſ
ſeſſorio remedio ſm cōſilium iuriſcōſulti. in. l. i. §. grē. ſ. de rei
vendi. ⁊ egit petitorio ⁊ paſſus eſt aduerſariū ꝓbare ſe dn̄m: dʒ
ſibi obſtare volēti poſtea agere poſſ̄orio recuperāde ⁊ fuit ī cul
pa actor agēs prius petitorio. ⁊ hoc dicit verū qñ declaratū eſt
per abſolutoriā reū dn̄m. Idē Rapha. cu. hic ⁊ allegat not. per
Inno. in. c. cū dilectus. de cā poſ. cū limitatōe de qua. ſ. vbi age
retur poſt ſn̄iam. Idē tʒ Pau. de ca. hic in lec. paduana. ⁊ pau.
in . d. l. pmiſceri. in pn̄. j. eod. referēs ita tenere Hoſtiē. ⁊ Joā.
and. in. c. ij. de cau. poſ. Ro. hic refert ar. Imo. deinde dicit ſe
relinquere cogitādū. Nō faciūt mētionē de Ang. q: cōiter in le
ctu. ſua ſup hoc. §. ſcripta ſua nō hñr: ſcripſit quattuor vel qnqʒ
chartas paruas ⁊ ſup iſto articulo reprehēdit bar. ⁊ dicit ꝯ bar
to. eſſe deciſionē Hoſti. ⁊ Jo. and. in. d. c. ij. de cau. poſ. Et qḋ
opi. Bar. nō poſſit ꝓcedere q: cū per ſn̄iaʒ abſolutoriā latā in fa
uorem rei per quā fuit declaratū reū eſſe dn̄m notorie cōſtet de
nō iure agētis poſſ̄orie recuperāde cū cōſtet notorie de dn̄io rei
cōuenti. q: ſn̄ia lata in petitorio fuit lata inter eaſdem pſonas. ⁊
ſn̄ia lata iter eaſdē pſonas facit notoriū ⁊ manifeſtū. c. veſtra. c

a ¶ Vera vr̄ poſſe dici qḋ obſtāte regula dolo petis ꝙ reſtituturus[a] ee ſecuta ſn̄ia pri uatiua dn̄ii qḋ poſſit ꝓcedere opi. ang. ⁊ ſic tollit illud qḋ vr̄ ꝙ dn̄iuʒ du rat donec fera tur ſn̄ia nā vt dicit Dy. in. c. q ad agēdū. ſu perfluū enim vr̄ vt is de do minio excipe re poſſit q poſ ſeſſorē ſpolian do illud amit tere meruit. ⁊ pro opi. ange. alle. do. de ro. deci. cccxiii. in ei. ſi. Et cōfera tur ō reſt. ſpo. vltra mediū. ⁊ bar. j. l. vii. co lum. ff. videa mus. ꝓut ibi declarat. d. ale xan. ⁊ ibi ēt al leg. d. deci. di cta aūt io. mo. ꝓūt intelligi vbi reus nō in cidiſſet ī penā l. ſi q̄s in tantā. nā io. mo. quē ego hebeo nil aliḋ dicit. l. d. c. niſi ꝙ ex quo reus ꝓbat de dn̄io dʒ apud ipm̄ poſſ̄orē poſſio rema nere. ⁊ ſubdit idē dico vbi cūqʒ eſt factū notorium pro reo.

ſi. de coha. cle. ⁊ mulie. Inno. in. c. p tuas. de teſti. talis ergo ex
ceptio oppoſita per reū ꝯuentū poſſ̄orio recuperande. de qua
cōſtat notorie excludit agentē poſſ̄orio recuperāde. tex. cū glo.
in. c. ad decimas. de reſti. ſpo. lib. vj. ⁊ ꝓbat in. c. ſignificauit. de
diuor. attēto ꝙ regulariter vbi cōſtare dr̄ notorie de exceptōe
rei cōuenti opponētis ſe eſſe dn̄ū debēt repelli agētes poſſ̄orio
recuperāde. Nec ob. l. ſi q̄s a ſe fundū. in qua ſe fundat Bar. q:
verū eſt ꝙ exceptio dn̄ij oppoſita ꝯ agentē poſſ̄orio recuperan
de regulariter nō impedit agētem recuperāde poſſ̄orio: niſi ſit
effecta notoria puta per ſn̄iam ante latā. Vñ ꝯcludit Ang. ꝙ ta
lis ſn̄ia lata in petitorio pro reo in quo fuit reus declaratus do
minus ob. eidē actori volēti agere poſſ̄orio recuperāde poſtq̄
ſemel eſt effectū notoriū per ſn̄iaʒ vt dixi ⁊ ibi notorie cōſtat ad
mittit dcā exceptio ꝑ quā appet ō nō iure agētis. c. ad decimas.
⁊ ibi Jo. mo. ⁊ Jo. and. in glo. de reſti. ſpo. ⁊ dicet. j. in ꝓſecu
13 tione. ¶ † Et ꝑ hūc modū rn̄det ad regulā. l. ſi q̄s a ſe fundū. ꝙ
loquat qñ nō apparebit notorie de dn̄io rei. tñ Ang. dicit ſuam
opi. intelligēdā ⁊ modificādā: vt ꝓcedat opi. ſua in caſibus vbi
reus ꝙ opponit exceptionē dn̄ij de quo cōſtat ꝑ ſn̄iam latā ī pe
titorio nō īcidiſſe in penā. l. ſi q̄s in tantā. C. vñ vi. ſecus ſi incidiſ
ſet in eā. Sed ꝑ. l. ſi q̄s in tantā. eſt ꝓuiſum ſi dn̄s ꝓpria auctori
tate rem ſuā inuadit poſſeſſaʒ ab alio priuat dn̄io ſuo ⁊ applicat.
reo ſpoliato. d. l. ſi q̄s in tantā. tūc verū eſt dicit Ang. vbi reus
nō incidiſſet in penā. l. ſi q̄s in tantā. priuātis reū iure dn̄ij ꝑtinē
tis ad rem. talis ſn̄ia lata in fauorē rei in petitorio obſtat agen
ti poſſ̄orio recuperāde ſed vbi incidiſſet reus in penā. l. ſi q̄s in
tantā. q: priuatus eſt dn̄io nō pōt opponere exceptionē dn̄ij ſui
14 q: priuatus ꝑ. d. l. ſi q̄s in tantā. ¶ † Quo aūt ſit dandus caſus
ꝙ reus ꝙ ſpoliauit nō incidat in penam. d. l. ſi q̄s in tantā. ponit
ipſe exemplū in caſu. l. ſi. C. vñ vi. qñ reus apprehēdit rei ſue poſ
ſeſſio. vacātem. tunc ſi poſſ̄or primus ꝙ cecidit per hoc a poſ.
vult agere poſ. recuperāde. per. d. l. ſi. C. vñ vi. non pōt allegare
ꝙ reus ꝙ occupauit poſ. rei vacātis incidat in penā. l. ſi q̄s in tā
taʒ. vñ pōt tūc opponere reo exceptionē dn̄ij. Exēplū eſt malū
oſtēdo: q: lʒ qñ occupo poſ. rei mee vacātis quā īgredior ꝓpria
auctoritate nō īcidā in. l. ſi q̄s in tantā. que loqt̄ qñ occupo poſ.
rei mee poſſeſſe ꝑ aliū tñ nō eſt ad ꝓpoſitū: q: ſi occupo poſ. rei
mee vacantē dn̄iuʒ erat meū. ſi agit primus poſſ̄or remedio re
cuperāde. l. ſi. C. vñ vi. ēt ſi de meo dn̄io nō apparet ꝑ ſn̄iam la
tam in petitorio nihilominus poſſum opponere dn̄ium meum:
dūmodo offerā me incōtinēti ꝓbaturū vt tʒ glo. cōiter appro
bata in. d. l. ſi. in ver. ignorātia. C. vñ vi. ⁊ nō eſt ꝓprie ibi ſpolia
tio. melius ergo deduxiſſet exemplū: qñ inuado poſ. rei mee quaʒ
putabā me poſſidere: q: a fidedignis mihi relatū erat per ꝓcu
ratorē vel ſeruū apprehēſam fuiſſe poſ. quo caſu eſt mihi queſi
ta poſ. l. i. §. i. ⁊. §. per ꝓcuratorē. ſ. eod. ⁊ in caſibus ſimilibus
no. in glo. in. d. l. ſi q̄s in tantam. tunc non incidam in penam di
cta. l. ſi quis in tantam. quando hoc feci errore probabili du
ctus. Videmus ergo ꝙ fere oēs ſcribētes hic poſt Bar. tenent
ꝯ euʒ. Cōtra Bar. ēt tʒ Ja. bu. in. l. incerti. C. de interdic. ⁊ idē
Jo. and. in addi. Spe. in ti. de pe. ⁊ poſ. §. i. ſuper ff. ſed qḋ ſi ꝑ
vno. lʒ ipſemet Jo. and. in. c. paſtoralis. in glo. ſua incip. Ergo
⁊ ſi de cā poſ. videat aliter dicere ⁊ inclinat in opi. Bar. ⁊ de eo
facit mentionē Imo. hic. ⁊ dicit hic Imo. ꝙ Jo. an. in. d. c. pa
ſtoralis. finaliter nō tenet cum Bart. ⁊ in hoc male refert eum.
Sed Jo. and. in addi. tenet ꝯ Bart. ⁊ Jo. an. in. d. c. ij. de cau.
poſ. ⁊ ibi Ant. ⁊ Anto. in. c. cum dilectus. ⁊ in. c. paſtoralis. de
cau. poſ. ⁊ Anto. in. c. lr̄is. circa. xvj. col. de reſt. ſpo. tenet ꝯtra
Bar. Cōtra Bar. tʒ etiā Pau. in. l. ij. C. de edic. di. adria. tol.
⁊ iſta opini. vr̄ magis cōis q̄uis glo. in. c. ſollicite. in gl. i. de re
ſti. ſpo. ⁊ in. d. c. paſtoralis. videat tenere expreſſe opi. Barto.
hic dum dicit ſn̄ia lata ſuper ꝓprietate nō obſtat agenti poſſ̄o
rio recuperāde. Tamē nō recedo a cōi opi. ꝯ bar. q: ad ea que
ſunt ꝯ Bar. alleg. nō video poſſe bene reſponderi. Sed dubito
de illa limitatiōe quā dedit Ang. hic ad opi. ſuam dum dicit ꝙ
ꝓcedit in caſibus in quibus vbi reus conuentus poſſ̄orio recu
perande non incidiſſet in penā. l. ſi q̄s in tantā. ſecus ſi incidiſſet
q: priuatus eſt dn̄io: q: tunc nō hʒ locum illa opi. hec opi. non
vr̄ vera[a] ⁊ expreſſe vr̄ reprobare eam Anto. in. d. c. ij. ad ſi. de
cau. poſ. ⁊ ibi tenet ꝙ etiam in caſu vbi reus incidiſſet in penā.
l. ſi q̄s in tantā. tamē ſi de ſuo dominio notorie cōſtat. ſ. per ſen
tentiam latam in petitorio. vt dixi adhuc ſit verū dicere ꝙ ob
ſtat exceptio dominij agenti poſſeſſorio recuperande. Nec ob

ſtat ꝙ

ſtat ꝙ incidat in penā.l.ſi qs in tātā.qꝛ rñdet hic pena non im/
ponit ipſo iure regrit ſniam gl.oēs in ꝟ.amittat ⁊ ibi oēs in.d.
l.ſi qs in tātā loqtur per ꝟbū futuri tpis ergo durat dñium eius
⁊ eſt adhuc dñs. Pro eo adduco text.in.c.porro.de diuor.ſic
inducēdo videmus ꝙ lꝫ alſ exceptio notoria obſtet agēti poſſeſ
ſorio recuperāde ſi notorie ꝯſtat ꝙ ꝓprietas ſit alterius vtputa
rei.d.c.ad decimas.tñ iſtud eſt verū niſi ad hoc vt ꝓuatus eēt in
re illo ꝓprietatis agēs poſſeſſorio recuperande neceſſaria foret
ſnia qꝛ tūc ante latā ſniam nullo mō obſtat dicta exceptio agenti
a poſſeſſorio recuperāde[a] per.d.c.porro.opportunū fuit ꝙ ſepa
tio mrimonij fieret per eccleſiā ⁊ ſic per ſniam ferēdā a iudice ec
cleſie ante latā nō impedit petere reſtōnem q̄ſi poſ.mrimonij.ſ.
vxoris ꝗuis ſit ꝓuatus iure mrimoniali qō alle.tñ regrebat ſen
tentia ſeparationis ante illā latā nō ob.⁊ ita illū text.no.An.in.d.
c.porro.lꝫ nō fuerit recordatus de eo in alijs locis vbi de mate
ria tractat Bal.hic in addi.ſuis idem vr velle.ſ.qñ regrit ſnia la
ta ante ꝓuationē iuris agentis ante latā ſniam nō impeditur iſte
agere poſ.recuperāde alle.no.per Jo.mo.in.c.ſi.de reſti.ſpo.
lib.vj.Subdit Bal.ꝙ in ꝯtrium facere vr.d.l.ſi qs a ſe fundū.
Salua pace ſua.l.ſi qs a ſe fundū loqtur qñ nō cōſtabat notorie
de iure dñij de quo oppoſuit reus cōuentus poſſeſſorio recupe/
rande tūc ēt ſi nullo mō veniret priuādus ēt per futurā ſniaꝫ nō
poteſt opponi de eo ſed nos loqmur qñ de dñio notorie ꝯſtat.
Ang.ēt in.d.l.ij.C.de edic.di.adri.tol.refert Joā.mo.vt hic.
Bal.tamē corrupte refert eum vnde nō facio magnā vim de ver
bis Ang.in.d.l.ij.Ex predictis reſideo ꝙ vera ſit cōcluſio ꝙ ſi
de dñio notorie cōſtaret per ſniam abſolutoriā latā in petitorio
iudicio talis ſnia obſtet agēti poſſeſſorio recuperāde qui ſuccu/
buit in iudicio petitorio ⁊ h̄ ſit verū ſiue reus cōuentus poſſeſſo
rio recuperāde incidiſſet in penā.l.ſi qs in tātam.ſiue nō quicqd
Ange.hic dixerit qui in hoc vltimo voluit ꝯtrium. Et pro dicta
cōmuni opi.cōtra Bar.ēt facit qō no.ipſemet Bar.in.l.i.§.ſed
ſi his.ff.de ope.no.nun. Unaꝫ limitationē.ſ. retuli.ſ.ꝙ vera ſit
cōis opi.preterꝙ quādo agit poſ.recuperāde pro ſpoliatiōe fa
b cta poſt ſniam[b] latā in petitorio vt.ſ.dixi ar.c.cū teneamur.de
ap.Unde habes vnā limitationē ad regulā.l.ſi qs a ſe fundum.
vbi dr ꝙ ſpoliato nō ob.exceptio dñii oppoſita per reū vt ibi qꝛ
fallit qñ de dñio.apparet per ſniam abſolutoriā latā in fauoreꝫ
15 rei in petitorio iudicio.¶ † Juxta iſtā fallētiaꝫ Bal.hic in addi
tionibus ſuis dedit decē fallētias ⁊ alique ſunt not.⁊ quotidie
verſant in palatijs.ideo eas nō pretermittā vñ ſcōa fallētia bal.
eſt vt.l.ſi quis a ſe fundū locū hēat quādo quis fuit ſpoliatus vi
ſi agat poſ.recuperāde pro violētia ſibi illata nō obſtat ſibi exce/
ptio dñij ſed eſt ante oia reſtituēdus ſecus ſi clandeſtine fuit ſpo
liatus.qꝛ tūc poterit ſemꝑ reus qui clam ſpoliauit agenti poſſeſ
ſorio recuperāde opponere exceptionē dominij ſui alle.tex.in.l.
ſi de eo.§.fin.j.eo.ille tex.dicit dñs nō poteſt dici hēre rem ſuaꝫ
clam.quaſi velit nō poteſt dici ꝙ habeat rē ſuā vicioſe dr claꝫ qñ
apprehēdit poſ.abſēte poſſeſſore ſi cōuenit poſ.recuperande an
opponat ꝙ ſit dñs: ⁊ qd ſit clam vidiſtis in.l.clam.§.qui ad nū
dinas.ff.eo.Dicit Jmo.h̄ ꝙ hec limitatio Bal.nō eſt vera nec
probat ibi ſed ꝓbatur potius ꝯtrium ibi per gloſ.ma in fin.que
vult ꝙ verū eſt rōne dominij ſed quo ad poſ.pōt dominus ha/
bere clam rē ſuā ⁊ cadere in vitiū clādeſtinitatis vnde ſi dñs con
uenitur poſ.retinēde qui īqetat poſſeſſorē antigorem domi/
nus nō poteſt opponere exceptionē dominij imo ſi dñs turbat
⁊ clam intrauit dꝫ ſuccūbere. Ro.hic putat fallētiam Bal.veraꝫ
qꝛ iuſte vr ꝙ habeat iſtā ipſo.eſt qui eā tenet per ea que dixit ip/
ſe idem Ro.in.d.§.qui ad nūdinas.vbi voluit ꝙ clam occupās
poteſt ꝓpria auctoritate expelli ⁊ no.glo.in.l.i.§.interdictū.et
ibi Bar.j.vti poſ.⁊ glo.in.§.retinēde.inſti.de iterdic. Hec ſua
ratio nihil facit ad ꝓpoſitum qm̄ Bald.ſolum querit an ſi mihi
agēti cōtra te pro poſ.recuperāda quā clam occupaſti obſtet ex
ceptio dominij hec eſt.q.Bald.bal.dicit ꝙ obſtat exceptio do
minij ratio Ro.nō vadit ad iſtud ſed ad caſum quādo clam oc/
cupo. Et nō ago cōtra te poſſeſſorio recuperāde. Sed te ſpolio
propria auctoritate vtrū poſſim ſpoliare adeo ꝙ non poſſis me
cōuenire poſſeſſorio recuperāde nō hꝫ cōmune cum.q.nr̄a. nos
querimus vtrum qui clam occupauit poſſit expelli ⁊ ſi expellitur
poſſit expellens cōueniri poſſeſſorio recuperande ſed vos queri
tis vtrum qui clam occupat rem ſuam ſi cōuenitur poſſeſſorio re
cuperande poſſit opponere exceptionem dominij. Reperio an
gel.in.l.vicia.C.eod.⁊ in.l.ſi quis emp.§.ſed qō ſuꝑ illis.C.de

preſcrip.xxx.āno.ſequi Bal.hic ⁊ dicit ſimilē caſum in.d.l.ſi de
16 eo.§.fi.j.eo.¶ † Miror ꝙ non allegāt hic hoc dȳ.in.c.qui ad
agēdum.de re.iur.lib.vj.vbi format formaliter illam qōneꝫ an
ſicut illi qui agit poſſeſſorio recuperāde pro violentia ſibi illata
non poteſt opponi queſtio dominij ſic ſi clam ſit ſublata poſ.ob
ſtet exceptio dominij agenti poſſeſſorio recuperāde. Et ibi dȳ.
arguit ad partes ⁊ cōcludit ꝙ poteſt opponi exceptio dominij
per clādeſtinum occupāteꝫ mouetur qꝛ improbior videtur eſſe
qui per vim rapit quā ille qui clam apprehēdit.alleg.in argu.l.
ſi vendidero.§.cuꝫ raptor.j.de fur.raptor ⁊ fur manifeſtus pu/
nitur pena quadrupli non manifeſtus dupli.l.i.j.vi bo.rap.
c Unde improbior eſt qui per vim rapuit ꝗ qui clam[c] alle.etiam
in ar.l.ſue eius.C.de proba.parum facit. Jſte eſt paſſus quotti
dianiſſimus contra opi.Bal.⁊ ſic ꝙ ſit idem in clandeſtino qō
in violento quod non opponatur exceptio dominij.alleg.tex.⁊
ibi Bar.ita dicit in.l.ſi coloni.C.de agri.⁊ cen.li.x.Seru[9] aſcri/
pticius aufugit a domino ſuo per alium occupatur nulla inter/
ueniente violentia conuenitur per.l.ſi coloni.ad poſ.retinende
hoc eſt remedium poſſeſſorium dicitur ibi ꝙ debet reſtitui poſ
17 ſeſ.incontinēti.deinde diſcutiet de ſtatu illius ſerui.¶ † Dicit
Barto.ibi no.ꝙ ſiue interuenit violentia ſiue non quando agi/
tur poſ.recuperande reijcitur exceptio dominij ſunt verba ſua.
d Pro hoc allego Jnno.[d] etiam in.c.poſt electionem.in finali/
bus verbis.de conceſ.preben.qui ita tenet ⁊ ibi Jo.an.⁊ dicit
quando ago poſſeſſorio vt obtineam mihi reſtitui poſ.non eſt
neceſſe probare me ſpoliatum ſed ſatis eſt ꝙ probem me antea
poſſediſſe ⁊ te nunc habere poſ.⁊ iſto caſu dicit Jmol. reijcitur
etiam exceptio dominij oppoſita per eum ⁊ ita tenet Jnnocē.
in.c.ſepe de reſti.ſpo.⁊ ibi expreſſius Anto.firmat in vlti.colū.
vbi dicit ſi intentatur remedium cauo.reintegranda.iij.q.i.rei/
e icitur exceptio dominij ſicut quando intentatur[e] interdictum
vnde vi.dicit eſſe demente Jnno.ibi ⁊ probatur per.d.l.ſi colo
ni. Et ſatis remedium.c.reintegranda ſibi locum vendicat ſiue
per vim ceciderit a poſ.ſua ſiue per negligentiam ſiue per quā/
f cunqꝫ aliam cauſam[f] ergo etiam ceſſante violentia apparet qō
in poſſeſſorio recuperande reijcitur exceptio dominij oppoſita
per reum. Non ergo eſt vera limitatio Bald.⁊ ſequacium hic
qui tenent ꝙ vbi non interuenit ius ſed clandeſtinitas ſi agetur
poſſeſſorio recuperande contra talem clandeſtinum poteſt op/
poni exceptio dominij. Non ob.l.ſi de eo.§.fi.quia intelligitur
vt in glo.dominus non poteſt intelligi habere rem ſuam clam
ſ.ratione dominij in quo neminem ſibi ſuſpicatur moueri con/
trouerſiam.ſed reſpectu poſſeſ.dicitur poſſe clam poſſidere vn
de glo.dicit ibi ſi dominus conuenitur interdicto retinende.ſ.
vti poſ.non poteſt excipere de dominio multomagis ſi poſſeſ/
ſorio recuperande conuentus eſt plus eſt priuilegiatum per.l.
dolo facis.j.de do.excep.⁊ no.omnes in.l.ſi de vi.ff.de iu.⁊ pa/
18 tet ex infra dicendis.¶ Tertio limitauit Bald.hic regulam.d.
l.ſi quis a ſe fundum.vt procedat quando per vim expulſiuam
ſeu per vim ablatiuaꝫ quis eſt priuatus poſ.ſecus eſt ſi quis ſpo
liatus poſ.per vim compulſiuam.⁊ non habet locū ſi regula.d.
l.ſi quis a ſe fundum.compulſiuam quando per metum compu
li te ad tradendum rem ⁊ feciſti licet coacte ſi agens vti poſ.re/
cuperes an poſſit opponi exceptio dominij rei conuenti dicit
Bald.ſic alleg.c.ſuper hoc cum ibi not.per glo.de renun.⁊ ſe/
quitur Jmo.hic fuit limitatio Barto.in.l.pen.ff.de condi.ob
19 tur.cau.⁊ Bald.in.l.iij.eodem titu.¶ † Quarto ſm̄ Bald.hic
fallit dicta regula quando poſſeſſorium ſapit cauſam proprieta
tis.per.l.ij.§.quedam.j.de interdic.her.dixi ⁊ eſt de mēte bar/
20 to.hic ideo non inſiſto.¶ † Quinto fallit quando concurrente
dominio rei conuenti non poſſet fieri reſtitutio ſine irreparabi/
li preiudicio tunc ſi offeruntur probationes dominij in prom/
ptu talis exceptio impedit agentem poſſeſſorio recuperande al
leg.c.litteras.de reſtitu.ſpoliato.⁊ not.glo.xcvj.diſti.bene qui
dem ⁊ not.gloſ.in.c.i.de reſti.ſpolia.text.in.d.c.litteras.dicit
marit[9] petijt ſe reſtitui ad quaſi poſ.matrimonij ⁊ ſibi reſtitui
mulierem mulier opponit ꝙ fuit in gradu prohibito iuncta vi
ro ⁊ offert ſe probaturam incontinenti an debeat fieri reſtitutio
quaſi poſ.mariti dicit quo ad ea que ſunt irreparabilis preiudi
cij non vt ꝗtum ad copulam carnalem propter periculum ani/
me ſed quo ad alia ſeruitia ſic vnde vbi in poſſeſſorio recuperan
de opponitur exceptio dominij que ſi non opponatur reſtitu/
tio pareret irreparabile preiudicium tunc exceptio dominij au/

a¶ Recuperā de.in hoc arti culo vide old. cōſi.cclxiij. in pe.col.⁊ cōſi. cccxi.[9] ſue fin. per.de enche. cōſi.cxlv.d.de ro.deci.ſue h̄ cā poſſe.⁊ pro prie.alex.cō.ij xviij.in.h̄pro.
b¶ Poſt ſen tentiam hāc li mitationē limi ta vt ꝑ ſepū al leganoe.xxvij.
c¶ Clāꝫ adde ꝙ voluit paul. de ca.ꝯ.lxxv. ī prīo impſſio.
d¶ Pro hoc allego Jnn.ad de in qō iſtud eſt qō voluit bal.in.l.ſi de ꝓprietate ſi a no cōpe.iudi.pa nor.in.c.olim el.ij.in tertio no.⁊ in.c.cum ad ſedē.col.xi. ⁊ in.c.olim el. i.colū.ix.extra de reſtitu.ſpo. frāciſcus cur.
e¶ Jntentat adde iu ꝙ cō tra iſtā opp.in no.do.An.et alex.tenēt ꝯtr. ioā.an.do.de ſan.ge.in.c.fre quēs de reſti. ſpo.l.vi.quos ſeqtur panor. in.c.ij.col.iiij. extra de ordi. cog.⁊ ibi late examina.t quē vide ⁊ hñ facit qꝛ vbi ꝯſtat ex ꝑductis ꝑba tis de defectu ꝓprietatis nō reſtituit ſpolia tus ſm̄ old.ꝯ. cclxxi.quē ſeq tur bal.in.d.l. ſi de ꝓprietate in vlt.col.⁊ in cipit cō.old.de lucida ꝯſti.idē voluit bal.l.l. vnica.ver.iiij. quero.C.ſi de mom.poſ.fue rit ap.ange.in l.pau.§.qui pi gnoris.ff.qui. mo.pig.vel hi po.ſol.Jnn.in c.ꝯſtōnē extra de ſi.inſtr.do. an.in.d.ca.pa ſtoralis cur.pe. ⁊ ibi pano.co. xu.poſt.io.an. ⁊ ino.l.d.c.cū dilect[9].de cau. poſ.⁊ ꝓprie fran.cur.
f¶ Aliaſ cāꝫ cū oē alex.cō.cl v in.ij.libro.

21 ditur. ¶ † Per iſtā doctrinam dicit Pau. de caſt.[a] in.l.ij.C.de
a edi.di.adri.tol. ꝙ ſi agebaſ poſſeſſorio recupandę ad poſ. vni⁹
ſortilicij ſeu caſtri ⁊ reus cōuētus opponat exceptionē dñij ob-
ſtat ⁊ nō dʒ fieri reſtō ſed pꝰs dʒ diſcuti de ꝓprietate ⁊ dñio ꝗa
alʼs difficilis eſt recupatio ꝑ eū cuius eſt dñium ⁊ executio eēt po
ſtea difficilis. vñ pp magnitudinē difficultatis reſtōis non ad-
22 mittiſ poſ. recupandę obſtāte exceptione dñij. † Confirmo per
id qḋ dicit Ang. in.c.ex pte. in vlt.col. de reſti. ſpo. ꝗ limitat alio
mō regulā.l.ſi ꝗs a ſe fundū. ꝙ vbicūqʒ pōt ſeq ſcādalū ſi nō ad-
mittaſ exceptio oppoſita in poſſeſſorio recupandę dʒ admitti
exceptio dñij vel ſiſis que alʼs nō debuiſſet admitti. Ponit exē-
plum. Monaſteriū agit poſſeſſorio recupandę ad quaſi poſ. iu
ris quā hʒ in monacho dicit eū eē monachū a ſe poſſeſſum mo-
nachus dicit ſe nō monachū illius monaſterij qḋ ⁊ alius abbas
dicit ꝙ pro tali monacho cōparet dicit Fede. de ſe. in conſi. cc-
b xxiij.[b] cōſuluiſſe ꝙ obſtat exceptio in poſſeſſorio recupandę pp
ſcādalum ꝙ eēt ꝙ monachus dēret mutare habitū ⁊ recipe ha-
bitū monaſterij illius qḋ agit poſ. recupandę ⁊ deinde iterū mu
tare ⁊ recipe habitū monaſterij agētis petitorio ⁊ pro hoc ēt al
23 leg. no. per glo. iij.q.i. in ſūma. ¶ † Sexto fallit ſm Bal. hic vbi
ꝓſumptio iniuſte poſ. ſit fundata de iure cōi ꝯ agētē qꝛ tūc talis
exceptio admittiſ ꝯ agētem poſſeſſorio recupandę. alle.c. ad de
cimas. de reſti. ſpo. in.vj. eps agit poſſeſſorio recupandę ad ꝗſi
poſ. decimādi extra ſuā dioceſiʒ hʒ ius cōe ꝯ ſe hec ꝓſumptio in
iuſte poſ. ſue excludit eū agētem recupandę poſſeſſorio. Uñ ſi-
militer ſi cōe bononie agit poſ. recupandę ad caſtrū extra terri-
toriū ſuū cōe bononie hʒ ius cōe ꝯ ſe dʒ audiri ſi opponitur exce
24 ptio dñij ſeu impediēs reſtōnē faciēdā. ¶ † Septimo fallit ſm
Bal. hic ſi per oppōnem defectus ꝓprietatis excludiſ poſ. acto
ris vt ſi ꝯ aſſerētem ſe ſpoliatū quaſi poſ. ſpūaliuʒ opponiſ ꝙ eſt
laycus qui ſpūalia nō poſſidet.c. cūm que. de ꝓſcrip. an admitta
c tur an debeat ſi cōtinēti reſtitui. dicit bal. ꝙ admittiſ[c] exceptio.[d]
d alleg. no. per Inno. in.c. cōſtitutus. de filijs pſbr. Item dicit ſi
monachus petijt vxorē ſibi reſtitui vult ꝓbare quaſi poſ. matri-
monij opponiſ ꝙ monachus repelliſ ab agendo poſ. recupan-
de. Idem Bal. in ti. de pace ꝯſtan. in ꝟ. reſtituiſ. ⁊ in.l.i. in pnc.
C. ſi de momē. poſ. fue. ap. ⁊ in.l. pe. ad ſi. C. ſi a nō cōpetē. iudi.
⁊ Ang. in.d.l.ij.C. de edi. di. adria. tol. ⁊ Ange. in.l. dolo.j. de
25 do. exce. in ꝗbuſdā lec. qꝛ duobus modis legiſ. ¶ † Octauo fal-
lit ſm Bal. ħ qñ adminiſtratorio noie agit ꝗs poſ. recupandę
vt in ꝑlato. nā ſm eum niſi ꝓbet de lrīa inſtōne nō poterit obtine
re. vnde ſi opponiſ ſibi ꝙ non eſt ltīc inſtitutus hec exceptio ſibi
obſtat. alle. no. per Inn. in.c. in lrīs. de reſti. ſpo. eſt magna di-
ſputatio apud cano. vtrū in bñficialibus agēs poſſeſſorio recu-
perādę opporteat ꝙ iuſtificet titulū ſuū multi multa dixerūt cō-
e munis ſnīa eſt ꝙ reqratur iuſtificatio[e] tituli tñ quidaʒ moderni
ꝯrium tenēt per tex. in.d.c. in lrīs. de hoc vide glo. ⁊ doc. in cle.
i. de cau. poſ. per Io. an. in addi. Spe. in rub. de reſt. ſpo. in.d.
c. in lrīs. cum cōcor. de ꝗbus ibi ⁊ alle. do. de ro. in multis locis.
26 ¶ † Nono fallit ſm Bal. ħ qñ obijciſ de dñio acqſito poſt ſpo-
f liationem[f] interuenientē facto aut negligētia eius ⁊ poſſeſſorium
intētat alle. id qḋ hſ in.d.c. ſup hoc. cū glo. ⁊ qḋ ibi not. Inn. in
gloſ. ma. de renū. ex pſſe firmat an. in.d.c. ſollicite. de reſti. ſpo.
27 ar.l.ij.C. qḋ me. cau. ¶ † Decimo fallit ſm Bal. ħ vbi per ꝯfeſ-
ſionem actoris vel per facti notorietatē appet iudici poſ. nō de-
bere reſtitui.c. ſignificaſti. de diuor. ⁊ ibi no. Inn. in.c. conſtitu
tus. ⁊ per glo. in.c. ad decimas. ⁊ per Bal. in.l. ordinarij.C. de
rei ven. in vlti. col. ⁊ in.d. ver. reſtituaſ in ti. de pa. cōſtan. ꝑ do.
de ro. ꝯclone ſua. ccclxxxv. per Ant. de bu. in.d.c. in lrīs. in. xvj.
28 col. per Ange. in.d.l. ſi ꝗs a ſe fundū. ¶ † Undecimo fallit ſm
Bal. in.l. pe.C. ſi a nō cōpe. iu. ad ſi. qñ exceptio que obijcitur
ſpoliato nō reqrit ꝓbationem facti alle. Old. ita tenere in cōſil.
ſuo. lxxj. ſed ego habeo hoc in cōſil. ccxxiiij. incip. Iſte ſunt alle-
gationes ſup iure pmogeniture ⁊ in cōſi. cclxxiiij. incip. que vlte
29 rius ⁊c. ¶ † Duodecimo regula.d.l. ſi ꝗs a ſe fundū. fallit ſm
Bal. in.l. ſi ꝗs ꝯductionis. in vlt. col.C. locati. vbi petitio in poſ
ſeſſorio eſſet iuri publico ꝯria. Et ibi ēt dicit ſi agēs recuperan-
de poſſeſſorio in beneficialibus nō allegat ſe canonice poſſediſſe
nō pōt obtinere. alle. no. per Inno. in.d.c. cōſtitutus. ⁊ id qḋ hſ
30 in.c.i. de re. iur. in.vi. faciūt que dixi.ſ. in.viij. fal. ¶ † Tertiodec
cimo fallit ſi pꝛelatus eccleſie poſſidentem rem eccleſie ſpoliaſ-
ſet ⁊ poſtea conuenitur poſſeſſorio recuperandę nam ſi oppo-
nit exceptionē dñij ſpectantis ad eccleſiam ⁊ offerat ſe proba-

turum in ꝓmptu dʒ audiri. tʒ Bal. in.l.i. ad ſi. de ap. dicens ita
poſſe ſeruari glo. in.d.l. ſi de vi.ſ. de iu. que tʒ ꝙ admittiſ exce-
ptio dñij in oibus poſſeſſorijs qñ reus offert ſe incōtinēti ꝓbaturū
que tñ in oibus improbaſ pꝛeterꝙ in poſſeſſorio adiſcēdę.ſ. dixi i
diſtōne Bar. ⁊ ipſe ſoluat in iſto caſu: ⁊ eſt rō hoc caſu: qꝛ pꝛela-
tus eccleſie inuadēdo rē eccleſie poſ. exiſte apud aliū nō facit in
cidere eccleſiā in penā.l. ſi ꝗs in tantā. ꝑ glo. no. in.c.ij. de dolo ⁊
ꝯtu. cū nō hēat locū pena.l. ſi ꝗs in tantā. dʒ obſtare exceptio do
minij. vñ vr ibi Bar. approbare opi. quā tʒ ang. hic.ſ. vbi nō hʒ
locū pēa.l. ſi ꝗs in tantā. admittiſ exceptio dñij ēt ſi nō notorie
31 cōſter. Tamē de hoc dixi.ſ. ꝗd tenēdū. ¶ † Quartodecimo fal
lit in caſu.c.i. de reſti. ſpo.ſ. qñ paſſus eſt agēs poſſeſſorio recupe
rādę fieri ꝓbōnes ſup ꝓprietate ⁊ dñio rei ꝯuēti. tūc obſtabit ex
ceptio ꝓprietatis agēti poſſeſſorio recupādę.d.c.i. Sit ergo cau
tus aduocatus actoris agētis poſſeſſorio recuperādę vt qñ agiſ
iudicio ꝓprietatis ſi videt per eū ꝓduci inſtrā ꝯcernētia cām ꝓ-
32 prietatis ꝓteſteſ ea nō admittēda ⁊ nō admittat. ¶ † Quinto-
decimo fallit qñ agiſ ꝓ recuperāda poſ. ꝗ vacabat tpe quo fuit
occupata ꝑ reū tūc ꝯuētū hec eſt illa gl. no. in.d.l. ſi. in ꝟ. ignorā
tia.C. vñ vi. ⁊ ibi oēs approbāt. ⁊ Ang. in.d.l.ij.C. de edi. diui
33 adria. tol. ¶ † Sextodecimo[g] fallit ſi opponiſ hec exceptio nō
g a ſpoliāte: ſed a tertio ꝗ dicit res nō dʒ reſtitui illi: qꝛ eſt mea au-
dienda erit illa exceptio qꝛ rō ꝗ militat ꝯ ſpoliantē nō militat ꝯ
tertiū.l. bonafides.ſ. depo. de quo plene ꝑ Ang. in.d.c. in lrīs
⁊ ꝑ Ang. in.l. ſi ꝗs a ſe fundū. vbi ēt repērietis ꝑ antiquos alios
caſus in ꝗbus fallit hec regula. Et de mā ꝑ glo. iij.q.i. in ſum. ⁊
per glo. xxiij. diſtin. in noīe dñi. ꝑ Spe. in ti. de pe. ⁊ poſ.§. ſi. in
pn. per Hoſti. in ſum. de reſti. ſpo.§. qm̄ per Pau. de liaza. in
rub. ex̄ de reſti. ſpol. ꝑ Bal. in.l. ſi reus.C. de or. cog. ꝑ Anto. de
bu. in.c. ſi. de ordi. cog. ⁊ i.c. cū ad ſedē. de cau. poſ. ⁊ ꝓpie. Ui
dimus ergo.ſ. an Bar. in ſua diſtōne bñ locutus ſit dū dicit ꝙ
ſnīa lata abſolutoria i petitorio nō ob. agēti poſtea poſſeſſorio re
cuperādę: ⁊ ꝯclusum eſt Bar. nō bñ dixiſſe ⁊ obſtare hanc exce-
b ptionē.[h] ¶ † Nūc videdū eſt an Bar. bñ loquaſ in ſecūdo mē
34 bro: an ſnīa lata in petitorio i fauorē rei ꝯuēti. hēat obſtare eidē
agēti poſtea i poſſeſſorio retinēdę: ⁊ Bar. ꝯcludit ꝙ nō ob. ſi ple
ne cōſtat de dñio: ꝑ no. per gl. in.l. ſi de co.§. ſi. In hoc dico ꝙ
opi. bar. minus pōt ſuſtineri ꝙ in precedēti mēbro: qꝛ ſi qñ agiſ
poſſeſſorio recuperādę ꝙ eſt ꝓuilegiatū: tñ ſi de dñio rei conſtat
ꝑ abſolutoriā latā in petitorio hec exceptio ob. i poſſeſſorio recu
perādę. Multomagis qñ agiſ poſſeſſorio retinēdę ſi conſtat de
dñio ꝑ antea latā ſup petitorio dʒ obſtare: qꝛ ſi ꝑ violētū ſpoliā
tem dʒ opponi exceptio dñij ꝯ agentem poſſeſſorio recuperādę
35 multomagis in turbātem. ¶ † Sed dubiū eſt ſi nō cōſtat de illo
dñio ꝑ ſnīam: ſed ꝓbare vult exceptionē dñij ꝑ inſtrā vel teſtes:
an debeat admitti. Bar. hic vult ꝙ nō: qꝛ ſi per ſnīaʒ nō dʒ ad
mitti multominus ꝑ alias ꝓbōnes ꝑ glo. in.l. ſi de co.§. ſi. ⁊ ibi
dem tʒ ⁊ Bar. in.l. ſi de vi.ſ. de iudi. ⁊ Bal. i.d.l. ſi ꝗs ꝯductio
nis.C. loca. Sʒ bar. in.d.l. ſi coloni. ꝯriū tʒ ſi bar. lec. fuit ei⁹ ꝙ
ħ tʒ ⁊ ei⁹ ꝙ tʒ in.d.l. ſi de co. ꝗa ibi tʒ ꝙ vbicūqʒ i poſſeſſorio reus
opponat exceptionē: dñij: ⁊ dicit ſe paratū ꝓbare dʒ audiri ex-
cepto eo qḋ dicimus in poſſeſſorio recuperādę.ſ. per rōnem.d.l.
dolo facis.j. de do. exce. ⁊ ꝑ no. per glo. in.d.l. ſi de vi. ⁊ ita ſen-
tit Ray. Ang. Pau. de ca. in.d.l. ſi de co.§. ſi. ⁊ fuit opi. Dy.
in.c. ꝗ ad agendū. de regu. iur. li.vj. ⁊ Cy. in.l.ij.C. de edi. diui
adri. tol. ⁊ Cy. ⁊ Bal. in.l. incerti. ⁊ ang. in.d.l. dolo.j. de exce.
An. in.c. in lrīs. de reſti. ſpoli. ⁊ in.c. cū dilectus. de cau. poſ. vr̄
variare: tñ ex ꝟbis eius pōt tolli ꝯcordia. Aut ꝗ agit interdicto
retinēdę nullā reſtōnē petit: ſed petit ꝯdēnari aduerſariū ad de
ſiſtendū a turbatiōe ⁊ ſic vera opi. ꝙ exceptio dñij nō ob. qñ of
fert ſe incōtinenti ꝓbaturū: ſed ſi aliquā petit reſtōnē: puta poſ
ſideo ciuiliter: tu naturaliter: ⁊ per tuā naturalē tu inqetas ⁊ tur
bas me ago cōtra te vti poſ. ꝯcludo te ꝯdēnari ad rōnem natu
ralis: ꝗa per eam inquietas me in ciuili: ꝗa ſic debet concludi vt
vidiſtis in.d.§. ꝗ ad nundinas. in.l. clam.ſ.e. tu opponis exce-
ptionem dñij. ⁊ dicis dñium ſpectare ad te ⁊ offers te incōtinē
ti ꝓbare. mihi obſtat exceptio ꝙ dolo facis. ꝗa peto qḋ reſtitu
turus: ꝗa petis hoc caſu reſtōnē naturalis. ⁊ mihi ob. exceptio
dñij rei ⁊ ita logſ glo. in.d.l. ſi de vi. que fundaſ per tex. in.d.l.
dolo facis. ꝗa hoc caſu petebaſ reſtitutio naturalis ſi aduerſa-
rius probat de dñio auditur: ⁊ rñderi ſm hoc pōt ad.d.l.i.C.
ſi per vim vel alio modo in fin. ibi. dum dicit referuenſ oia que
ſugerant: vſ ꝓbare ibi tex. ꝙ exceptio dñij nō hʒ locū ꝯ agentē
retinēdę:

a ¶ Paul. de ca. hāc limitatiōnē paul. de caſ. legſ repo. cō. li. vbi in ſa cto conſuluit. Additio.
¶ Uide iaſo. plene in.d.l.ij. C. de edi. diui. adri. tol. in pri ma colū. Tho.
b ¶ Ireiſum. ad de ꝙ ħ rōñ eſt celerum. lripe cōſiliū oblatū nec in meo alī. gloſ. iiij.q.i. in ſumma.
c ¶ Admittiſ adde.d. de ro. deci. cccxx. de reſti. ſpo. in an tiqs col. rō.i. ħ eē poſ. ⁊ ꝓpie.
d ¶ Exceptio adde.d. de ro. deci. ſuis de re ſti. ſpo. l nouis decif. prima in ordine in fine.
e ¶ Iuſtifica tio adde paul. de ro. ꝯ. cccxv. d. de ro. decil. lv. vel lit. pen. ⁊ decif. prime al leg. ⁊ fere ꝑ to tū titulū de re ſti. ſpo. ⁊ ibi an cōfeſſio ſpolia toriſ qḋ ſpolia tus fuit cano nice inſtitutus ꝓſit ſpoliato.
f ¶ Spoliatio nē. adde.d. de ro. decif. ſuis. de renū. in no uis.
g ¶ Sextode cimo. adde in ⁊ vide pano. poſt do. anto. i.c. lrīs. hic al. ⁊ do. de ro. de ci ſio. cixl. vbi dicit ꝙ ꝯ agētē poſſeſſorio pōt ſe oppōere ter tius et agere petitorio. qꝛ il lud ꝓuilegiū vt dēat petito riuʒ fundaſ ſu per odiū ſpoli antis iḋ nō dʒ extēdi ꝯ tertiū vt pʒ in.c. ſi. ħ ordi. cog. et in cle.i. de cā poſ ſeſſio. et ꝓpie tatis. frā. cur. Additio.
h ¶ Mār exce ptionē. vid ali as limitatiōes ꝑ do. bald. de bartholinis ħ in. xxxiiij. co. ⁊ ſeq. vbi ponit xxxv. limitatio nes et ꝑ lāfrā. ħ oria. in rub. extra de cau. poſ. et ꝓprie. et ꝑ anto. cor ſetū vbi pleniſ ſime i ſuo tra ctatu ħ pſtā tia regū. in. ig xii.q. pun. ⁊ io an. pe. ħ ferra rus in ſua ꝑa

retinēde q: tex. ibi vr̄ hēre locū qñ agit nedū recuperāde ſed re-
tinēde. vt ibi in glo. apparet ⁊ Bar. no. in. d. l. i. q: hoc veruȝ eſt
per diſtōnem ſupra datā q: eſt verū ſi nō offert incōtinēti ſe ꝓba
turū. Si offert tūc aut petit reſtitui ⁊ obſtat exceptio dñij alr̄ nō
vt ſupra. Et ita illā. l. i. q̄ habeat locū tūc in poſſeſſorio retinen-
36 de intelligit glo. in. l. fi. C. qui legi. pſo. ¶ † Iuxta ꝑdicta querit
Bar. dixi. ẜ. an ſnia lata abſolutoria in petitorio obſtet poſtea
agēti in poſſeſſorio q̄d ſi lata eſt ſnia abſolutoria in poſſeſſorio
an hec ſnia obſtet poſtea agēti petitorio dicat vr̄ q̄ nō obſtet per
l. ⁊ an eādem. §. fi. ⁊ ibi vr̄ caſus. j. de excep. rei iudi. ⁊ hic in glo.
allegat. Putat hoc verum ꝓter q̄ qñ eſſemus in interdicto poſ-
ſeſſorio ſapiēte cām ꝓprietatis vt. l. ij. §. q̄dam. cum glo. j. de in
terdic. vt tūc ſnia abſolutoria lata in poſſeſſorio obſtet agenti in
petitorio per. d. l. ij. §. q̄dam cū glo. Cum Bar. ħ trāſit Bald.
in repe. l. incerti. C. de interdic. ⁊ reaſſumpſit Barto. in ħ. §. in
37 prima cōbinatione. ¶ † Sed ɔ̄riūm tenet Jo. cal. ⁊ Ant. de bu.
in. c. cum dilectus. de cau. poſ. ſ. dū Bar. vult ſi intētatū eſt poſ-
ſeſſoriuȝ ſapiēs cām ꝓprietatis obſtar agēti petitorio in ħ tenet
ɔ̄ Bar. mouet per. l. ſed ſi añ. j. de excep. in iſto poſſeſſorio do-
miniū venit incidēter q: nō cōpetit ei niſi qui hȝ dñium iurio cu
ius poſ. ꝓtendit ergo opȝ de dñio icidēter diſcuti ſȝ ſi ita eſt ſen
tentia lata in poſſeſſorio vbi de dñio incidēter diſcutit non facit
ꝓiudiciū ſi in altero iudicio ꝓncipalr̄ intētet de dñio. in. d. l. ſed
ſi ante. ibi petij ꝑ cōfeſſoriā actionē ſuitutē vie ꝑ fundū tuum ad
meū dēri incidēter diſputat de dñio fundi q: debet ꝑdio dñanti
⁊ opȝ q̄ ſit meū ꝑdiū ad hoc q̄ mihi ſuitus debeat. l. ij. ẜ. ſi ſer.
ven. Tū ꝓncipalr̄ diſputat de ɔ̄ſtōne ſuitutis incidēter de dñio
lata fuit abſolutoria ſnia ꝓ reo ɔ̄ eūdē reū ago rei vē. ad funduȝ
tāq̄ meū vtrū ſnia pus lata obſtet mihi in petitorio ⁊ rei ven. ad
fundū dicit nō q: in ꝓmo caſu dñium ꝓncipalr̄ deducebat nunc
nō ꝓncipalr̄. Hec opi. cōprobat per no. ꝑ Bar. in. l. qui rone. j.
de ꝟbo. obli. §. duo fr̄es. in. v. oppo. nec tex. in. §. q̄dā. ɔ̄riū di-
cit lȝ ibi glo. ſentiat ⁊ de iure puto hāc ſcdām veriorē ꝑ. d. l. ſed ſi
añ. ꝑ hec reddit expedita ꝓma lect. Et lȝ videat in ſe ꝟba cū ꝑ caȝ
intelligat tex. noſter qñ actor ſuccubuit in petitorio ſi eſt ɔ̄tuȝ ad
poſ. retinēde ⁊ ſic nō obſtat regula. l. ordinarij. C. de rei ven. tñ
q: ɔ̄tinet aliquā diuinationē. q: ħ nō appet q̄ ſuccubuerit q̄ fuit
38 lata ſnia in petitorio. ¶ † Unde gl. trāſit ad ſcdām lect. dicēs q̄
hic tex. dȝ intelligi qñ fuit expſſe renūciatū iudicio petitorio ante
q̄ actor trāſiret ad iudiciū poſſeſſoriū retinēde ꝑꝑ renūciationeȝ
nō cumulātur duo iudicia ſimul ſed ſup poſſeſſorio tñ ꝓcedit ⁊
ſic ceſſat ɔ̄riū. d. l. ordinarij. Cōtra iſtā ſcdām lectu. arguit bart.
de eo q̄ hr̄ in auc. qui ſemel. vbi q̄s cogit iudiciū ꝓſeq per ſe in-
choatū ergo nō pōt renūciare iudicio per eū intētato ſup petito
a rio cuius ɔ̄riū ꝓſupponit hec ſcdā lec. Rūdet Bar.ᵃ dicaȝ cras.
Quod ſi vellet nō ꝓſeq iudiciū ⁊ renūciare nō poſſet aduerſario
inuito. Sed poſſet cogi inuitus ꝓſeq nolēte aduerſario. d. auct.
qui ſemel. ſed ſi nō vult ꝓſeq ⁊ pariter renūciaret tūc ꝓcederet ħ
ſcda lect. per. l. poſtq̄ liti. C. de pac. vbi perimit lis ꝑ renūciatio
39 nem. ¶ † Sȝ iuxta hāc partē dubitat Bar. vtrū per hmōi renun
ciationē factā de iudicio petitorio trāſferat dñiuȝ actoris in reū
q̄d eſt neceſſe ⁊ vtile ſcire vt intelligamus an reus poſtea ɔ̄uen-
tus poſſeſſorio retinēde opponere poſſit exceptionē dñij. ſ. acto
ris tanq̄ ſit trāſlatū in reū. Utrū aūt ſit vex q̄ hec exceptio dñij
rei obſtet in iudicio poſſeſſorio retinēde heri dixi nō dico nūc ſȝ
multi ſunt caſus in q̄bus reus exceptionē dñij pōt opponere ad
impediēdū poſſeſſoriū retinēde cuȝ ēt dicta exceptio ſuffragetur
reo ɔ̄ agētē poſſeſſorio recupande q̄d eſt magis ꝓuilegiatū ſic ⁊
hic vbi nō ɔ̄dicēte actore facte ſunt ꝓbationes in petitorio ſup
dñio ſuffragat reo in retinēde ⁊ recupande poſſeſſorio. c. i. de re
ſti. ſpo. ⁊ dixi heri. Fuit de mēte Bar. hic q̄ qñ per renūciationē
talē ſuit dñium trāſlatū in reū poſſit opponi talis exceptio ꝑ cuȝ
ſit trāſlatū in reū ex volūtate actoris ſicut heri dixi q̄ vbi vel per
cōfeſſionē ꝑtis vel notorie cōſtat de dñio rei in poſſeſſorio recu
perāde talis exceptio dñij rei opatur vt actor repellat a poſſeſſo
rio recupande vt heri dixi ſic hic vr̄ q̄ ex tacita quadā cōfeſſione
de dñio rei que ſit per renūciationē petitorij dȝ obſtari exceptio
actori agēti retinēde poſſeſſorio cū idē ſit in poſſeſſorio recupan
de multomagis hic. ¶ Redeo igit ad ꝓpoſitū. eſt vidēduȝ ſm
eū an ex hmōi renūciatiōe facta expſſe in iudicio petitorio ſit trā-
ſlatū dñiū in reū dicit videri q̄ ſic per. l. poſtq̄ liti. iūcta glo. i. C.
de pac. dicit ibi glo. per quā renūciationē vr̄ renūciatū actori et
iuri actoris. Cōtrariū tenet Bart. ꝓcipue per. d. l. ſi pro fundo.

in vlt. rñ. C. de trāſac. vbi lȝ qñ do tibi rē ex cā trāſac. vel alio titu
lo habili ad trāſlationē dñij ſi ſum dñs trāſfero dñium ſi nō ſum
dñs teneor tibi de euictione rōne tituli quē tibi tradidi ſi a te euī
catur ſecus ſi ex cā trāſactionis vel alio titulo habili ad trāſlatio-
nem dñij rē apud te dimitto vel tibi dimitto nō aūt vēdo tibi ⁊
ſic renūciatio ex hoc ɔ̄ctu nō trāſfert in te dñiū nec tibi titulus ali
q̄s acq̄rit ſeu in te titulus aliq̄s transfert alr̄ tenerer tibi de euic.
qñ res eēt tibi euictū cuius ɔ̄riuȝ dicit in. d. l. ſi ꝑ fundo. Ad idē
allegauit glo. in. l. pe. C. pro empto. ⁊ gl. in. l. ſiue apud acta. C.
de trāſac. Ad. l. poſtq̄ liti. cū gl. rñdet q̄ per hmōi renūciationē
videor renūciare actioni ideſt rei ven. que mihi cōpetebat q: ti-
bi reo eſt q̄ſita exceptio vel pacti ſi pñs fuiſti in iudicio qñ hmōi
renūciationē feci. l. tale pactū. in ꝓnc. ff. de pac. l. ſi ꝟo nō remu-
nerādi. §. ſi paſſus. ⁊. l. q̄ patit. ẜ. māda. ⁊ no. i. l. i. C. de pac. vel
nō fuiſti pñs doli exceptio faltē tibi q̄rit per hmōi renūciationē
l. nō ſolū. §. liberationis ꝟba. cū glo. ẜ. de lib. leg. q̄tum ad hāc
exceptionē videor in te trāſferri rei ven. ſed q̄tum ad dñium in
te trāſferēdū nō vñr iura ꝑdicta ꝓbare. Cōtra hāc opi. Bart. lȝ
Ang. ħ mouet q: ſi verū eſt q̄ videor rei ven. in reū trāſferre ⁊ ei
renūciaſſe vt Bar. dicit ergo ⁊ videor renūciaſſe dñio a quo pē-
det ipſa rei ven. q̄ vltimū Bar. negat q: dicit nō videri renūcia
tū dominio ſed ſolū rei vē. nihil allegat. Ro. ꝓ rōne Ange. lȝ ɔ̄
Bar. alle. l. in rē. de rei vē. vēdicatio dat domino ergo ipſa fun-
dat in dñio renūciata ergo rei ven. videt in ɔ̄ſeq̄ntiā renūciatū
dominio. Dicit ɔ̄cordari poſſe vt fuit de mēte Anto. vt ipſe re
fert in cle. i. de cā poſ. vt inſpiciat an appeat de cā vel de mō re-
nūciādi ꝑꝑ quā motus eſt ad renūciādū ſi appet ex illa cā a ſe ab
dicare dominiū eſt abdicatū dominiū ꝑ rōnē ꝓxime dictā ſi alia
rōne q: ſtati cepit alia via agere ad eādē rē ꝓſumit nō voluiſſe a
ſe abdicare dominiū q: ſtati cepit agere poſſeſſorio nō eſt veriſi
mile renūciare velle dominio ⁊ q: effectualis executio ſemper eſt
faciēda in fauorē eius q̄ hȝ dominiū. c. cū dilectus. de cau. poſ.
⁊ ꝓpe ergo cā poſ. dī momētanea q: finalr̄ res dȝ redire ad quē
dominiū ſpectat. ¶ Et ꝓ hac opi. ēt allegat in ſiſi no. in. l. falſus
§. ſi tactū. j. de fur. vbi gl. quādo q̄s ꝓijciēdo itelligat hēre ꝓ de
relicto ſi erat in mari aut ꝓiecit librū aptuȝ ⁊ vr̄ hēre ꝓ derelicto
alr̄ ſi clauſum vr̄ feciſſe ꝑꝑ piculū maris ⁊ tēpeſtatē. Rapha. cu.
hic trāſit cū Bar. adducit ꝓ eo q: q̄ renūciat vr̄ fateri ſe ius non
hēre. alſat gl. magnā in. l. ſi maritus. §. ſi negauerit. j. de adulte.
¶ Quō ergo ſi ille q̄ renūciat vr̄ fateri ſe nō hēre ius. pōt eſſe q̄
velit dominiū renūciādo trāſferre in aduerſariū alr̄ eēt dicere q̄
vr̄ fateri ſe hr̄e ius ſȝ trāſferre velle in aduerſariū. Eādē opi. bar
to. approbat Jmo. hic idē lȝ Bart. ⁊ Bal. in. d. l. ſi ꝓ fundo. in
fi. ⁊ Bal. in. l. i. C. cō. dele. ⁊ Ant. de bu. in. c. cuȝ dilectus. de cau.
poſ. ⁊ ꝓpric. in. c. in litis. de reſti. ſpo. Saly. ꝟo in. d. l. ſi ꝓ fundo
lȝ ɔ̄ Bar. ꝓncipalis ſua rō tēdit ad idē ad q̄d tēdunt ꝟba Ange.
hic q: vr̄ hēre rē ꝓ derelicto. Reſpōdet ipſe ⁊ ꝓſati tenētes ɔ̄ bar
to. ad. d. l. ſi ꝓ fundo. q̄ ibi loq̄tur in ɔ̄ctu trāſactionis quo caſu
nō vr̄ hēre rē ꝓ derelicto hic loq̄tur in eo q̄ renūciat q: vr̄ habuiſ
b ſe ꝓ derelicto. Puto verā eē opi. Bar.ᵇ ꝑ allegata ꝑ eū. Et nō
ob. alle. in ɔ̄riū. Primo nō ob. dū dr̄ ſi renūciare vr̄ rei vēdica-
tioni. ergo dominio ⁊ ſic vr̄ trāſferre velle dominiuȝ in aduerſa
rium nō eſt bona ɔ̄ſeq̄ntia q: pone ccdo tibi rei vē. mihi cōpetē-
tē tāq̄ domino ad talē funduȝ an in re ſit trāſlatuȝ dominiuȝ et
a me abdicatuȝ certe nō ꝑ gl. or. ⁊ no. in. l. plane. ẜ. fami. her. no.
Bart. in. l. ſi culpa. ẜ. de rei vē. ⁊ in. l. fi. C. de here. vel ac. ven. et
Ang. plene ⁊ alij in. l. i. j. ꝓ empro. ⁊ in. l. depoſiti. j. de reiud. nō
ſeq̄tur ergo aliq̄s ꝑdidit ⁊ trāſtulit rei vēdicationē. ergo ꝑdidit
dominiuȝ. Nō ob. reſpōſio data ad. d. l. ſi ꝓ fundo. ſ. q̄ ibi loq̄-
tur in trāſactione q: vr̄ eadē rō in rei vē. q̄d ibi q: ibi trāſegit ſup
lite vt a lite diſcederet ⁊ tamē aio voluit a ſe abdicare dominiuȝ
⁊ trāſferre in eum apud quē reliq̄t hic deſiſtit a lite eo q̄ renun-
ciauit vtrobiq̄ȝ eſt eadē rō. Cōfirmo eādē opi. Bar. ꝑ tex. queȝ
ibi Bal. ſingularē dicit in. l. ſi te. C. de inge. ma. vbi q̄ renunciat
nō vr̄ fateri aduerſariū hēre ius quo eſt no. pōt eē q̄ ego hēo
ius ⁊ aduerſarius nō hȝ dominium. Alibi videmus q̄ q̄ renun-
c ciat nō vr̄ ſuccumbereᶜ tex. ⁊ Bal. ibi cuȝ notabilē reputat in. l.
alia. C. de his qui. vt indig. vnde qui ſuccubuit in cā qua impu-
gnat teſtm̄ priuat omni cōmodo non ſic ſi liti renunciat dicit ibi
Bar. qui renunciat liti nō vr̄ ſuccumbere. Uidet ergo cōcluden
dum q̄ per hmōi renunciationē nō dr̄ ab iſto abdicatum domi
40 nium ⁊ cōſequēter nō erit trāſlatum in reum. ¶ † Iuxta iſtā le-
cturam querit Bart. an cum trāſeam de petitorio ad poſſeſſo-

tica in forma libelli i cā ſpo liate poſſ ō. e in ꝑ. ad retine gr̄āde. ⁊ vide vnū caſum ꝑ ſely. in. c. nihil in. ii. col. de ꝓ ſcrip. ⁊ alui in c. ſicut iudei. i ii. col. de iude. dixi plene in mea rep. in. c. reintegrāde. i ꝟ. ſpoliatus. iii. q. i. Tho.

a ¶ Reſpōdet bar. ipe. in ii. ꝓ pe. ſ poſ. §. i. ꝟ ſ. pōt dici q̄ i d. auc. illud eſt regle ⁊ q̄d ibi cōtumax erat q̄ iudiciū intē tauerat. ⁊ q̄d i odiū ſpoliātis ⁊ ſpāti priuile gio ſpoliati ſit cōceſſum q̄ ſu ſpēſo petitorio poſſit hr̄i recur ſus ad interdi ctuȝ poſſeſſoriū adipiſcēde re cuperāde ⁊ re tinende. Additio.

b ¶ Puto verā eē opi. vi de alex. in. d. l. ſi ꝓ fundo. q̄ lȝ idē ⁊ ibi vid. Iaſ. in. iii. col. ⁊ vide pau. de ca. in. l. poſtq̄ liti ẜ. de pact. ⁊ ibi vide Iaſ. i prin. Tho. Additio.

c ¶ Succūbe re. ⁊ ſic non ca deret i ſtatuto faciente mētio nē de ſcribēte ſm bal. in. d. l. alia. ⁊ ſal. ⁊ gl. in. l. is q̄ ꝑ. in glo. i. ⁊. ii. j. de vul. et pu. bar. in. l. poſt lega tū. in princ. in iii. col. j. ħ his q̄. vt indi. ⁊ vt de tex. in. l. de ſtiſſe. ẜ. de in dic. itē q̄ iura uit perſiſtere i lite vſq̄ ad fi nē. ſi renūciat liti nō ē piur⁹ vt eſt tex. ſm bal. in. l. gñali ter. in. iii. col. C. de epi. ⁊ cle ri. ne q̄ renun ciat liti nō trī buit aduerſa rio poſſeſſionē. ⁊ actor nō pōt accipe poſſeſſio nē ꝓpa aucto ritate ſm. do. anto. de bu. in c. iii. in fi. ħ re ſti. ſpo. ſeq̄t in ſon. i. l. poſtq̄ liti. i. ii. col. C. de pact. adde do. ħ ro. in de ciſio. lxviii. in nouis. ⁊ vide ħ mē ꝑ ſely. in c. ꝑ tuas. in. ii. colū. de ſymo nia. Tho.

rium vt hic dr̄ debeā in expēſis ꝯdēnari refert ipſe. Spe. in ti. de
expē. §. ſi an̄. ꝟ. qd ſi ſuſpēſo q ꝯcludit ſi renūcio expſſe vel tacite
petitorio debeo in expēſis ꝯdēnari tāꝙ̄ temere litigauerim. l. cū
quē temere. ff. de iudi. Si nō renūciaui ſ; poſt petitoriū intento
poſſeſſoriū in caſu quo a iure pmittit̄ trāſire ad poſſeſſoriū poſt
a incboatū petitoriū nō debeo in expēſis ꝯdēnari [a] q: iure pmittē
te facio iō pena nō ſum dignus. l. gracchus. C. de adul. Et dicit
idē velle Jo. an. in. c. cū ſup voluit allegare in. c. paſtoralis. ad ſi.
de cau. poſſe. Et ex pdictis dicit Bar. apparere hāc ſcdam lec. poſ
ſe dici in ſe verā q: pōt expſſe renūciādo petitorio fieri trāſit⁹ ad
poſſeſſoriū tn̄ vr̄ diuinare ad. §. nſm ſcdm eū in quo de renūcia-
tione nulla fit mētio. Itē poteſtis dicere ꝙ ſcda lec. ⁊ pari ratiōe
pma nō ꝟe nec pn̄t pcedere q: ſi itētatū fuit pmo loco petitoriū
deīde ſuccubuerit i petitorio ſm pmā lec. vel expſſe renūciauerit
vt dicit gl. vñ vr̄ velle gl. ꝙ nō dr̄ ſuccūbere q renūciat vt ſupra
dixi. Ad ppoſitū ſm pmā lec. ſuccubuit ſm ſcdam lect. expſſe re
nunciauit nō vr̄ poſſe trāſire ad poſſeſſoriū q: ꝙ̄ pmuz fuit inten
tatuz petitoriū itelligit̄ renūciatū poſ. vt videm⁹ in tertia lect. q:
q intētat rei vēdicationē pſupponit aduerſariū poſſidere. l. i. C.
de alie. iudi. mu. cau. fac. p ꝯñs nō pſupponit ſe poſſidere q: poſ
ſidēti nō dat̄ rei vēdicatio. c. examinata. de iudi. vr̄ velle pdere
poſ. intētādo petitoriū ⁊ ei renūciare vt ifra dicet̄ in tertia lec. er
go hic cū videat̄ renunciare poſſioni nō dz fieri trāſitus ad poſ
ſeſſorium retinēde p illum q dicit ſe poſſidere ⁊ poſſioni p⁹ re
nunciauit vñ he due lec. nō vident̄ in ſe ꝟe niſi reſtringātur vt in
fra dr̄ intelligi qñ ignorauit ſe poſſidere quādo itentauit petito
41 rium. ¶ † Attēto ergo ꝙ due pme lec. diuinatione nō carēt gl.
trāſit ad tertiā lec. dicit Bar. ꝙ vr̄ renūciare petitorio p⁹ inten
tato trāſeundo ad poſſeſſoriū retinēde. ar. l. poſt diē. ff. de leg. cō
miſ. ſicut ibi p actuz ꝯriuz videret̄ renunciatū iuri pcedēti q: eſt
actui ꝯrius ſi hic p iudiciuz poſſeſſoriū vr̄ renūciatū petitorio eo
q: iſta duo erāt ꝯria ſic ibi q vēdidit rē ſub pacto. l. cōmiſſorie. ſi
ifra mēſem nō eſt ſolutū pciū p emptorē res ſit iempta ⁊ vēdi-
tor lapſo terio l; nō ſit pciū ſolutū ſi tn̄ preciuz petierit vr̄ a pacto
legis ꝯmiſſorie receſſiſſe q: duo ſunt ꝯria ꝙ res ſit inempta ⁊ ſol
uat̄ pciuz ⁊ remaneat apud emptorē ſic petitoriū ⁊ poſſeſſoriuz
retinēde ſunt adiuicē ꝯria q: in petitorio videor dicere aduerſa
rium poſſeſſorē. d. l. i. C. de alie. iu. mu. cau. fac. ſed qñ retinēde
iudicio intēto dico me poſſidē. l. i. §. iterdictū. ff. vti poſ. eſt ꝯriū
pcedēti iudicio vñ rōne huius ꝯrietatis videor renūciare pmo
iudicio p poſſeſſoriū retinēde. ar. ad. d. l. poſt diē. Et ſi opponit̄
de. d. l. icerti. ⁊. l. ordiarij rñdet̄ l; ibi dicat̄ nō poſſe imētari poſ
ſeſſoriū retinēde ⁊ petitoriū rōne dicte ꝯrietatis verum eſt qñ ſi
mul ⁊ vno tpe ſunt intētata ſ; hic fuit actū pmo petitorio. dein-
de poſſeſſorio p qd eſt renunciatū petitorio nō ꝯriat̄. S; viden
duz eſt an hec tertia lec. ſit ꝟa bar. ꝟ dicit aduertēdū ꝙ aut reus
fatet̄ agētē vti poſ. poſſidere ⁊ vr̄ ꝙ hec tertia lec. ſit ꝟa p rōnem
d. l. poſt diē. ſi negat reus agētē vti poſ. poſſidere nō vr̄ pcedere
poſſe hac rōne q: ſi reus negat agētē vti poſ. poſſidere nō pōt di-
cere reus ꝙ actor itētādo vti poſ. videat̄ renūciare petitorio rō-
ne ꝯrietatis q: nō pōt reus ſe fundare ex eo ꝙ ipugnauit. ſ. in li
bello pducto in poſſeſſorio vti poſ. in quo actor dixit ſe poſſide
re rē ſi reus negauit agētē vti poſ. poſſidere nō eſt nec actorē
apparere renunciaſſe petitorio vt in. c. ex eo non dz. de re. iur. lib.
vj. cum de indebito in prin. ff. de proba. ubi quis non poteſt ap
probare quod impugnat. allegat etiam dictum Spe. in titu. de
poſi. §. octauo ſed ſm predicta ꝙ quis non poteſt ſe fundare
ex poſitione prius per eum negata. Unde concludit aut reus fa
tetur agentem vti poſ. poſſidere ⁊ lectu. erit in ſe vera per ratio-
nem glo. Item quia cum apparet agentem uti poſ. habere poſ
ſeſ. quam petijt in iudicio petitorio ⁊ apparet ad eum peruenij-
ſe id quod petit in primo iudicio de neceſſitate eſt ferenda ſentē
tia declaratoria ⁊ abſolutoria ab obſeruatione iudicij ſicut
quando pendente iudicio debitor ſoluit nam tunc ſuper de-
bito eſt ferenda ſententia ab obſeruatione iudicij vt not. in. §. ſi
na. inſti. de perpe. ⁊ tempo. act. l. ſi reus paratus. ff. de procu. l.
quotiens. in ultima. ff. de ſolutio. Si reus negabit agentem uti
poſ. poſſidere non poteſt dici ꝙ per libelluz in poſſeſſio. retinen
de oblatum ſit renunciatū petitorio quia reus non poteſt funda
re ſe ex eo ꝙ impugnat. ſ. in iſto libello. Unde tunc dicit Bar-
tolus quando negauit non procedit tertia lectura ⁊ differtur pe
titorium iudicium in euentum poſſeſſori ⁊ attenditur quid pro
nunciatur in poſſeſſorio habet neceſſe poſtea ſuſtinere ptes acto

ris in petitorio. d. l. ſi ordinarij. ⁊. d. l. incerti. ⁊ ita reſidet Bar
tolus ⁊ alij ꝙ̄tum ad hoc non diſcrepant. ¶ Circa illud autem
42 ꝙ incidenter dixit Barto. ꝙ quis nō poteſt ſe fundare ex po-
b ſitiōe quā prius ipugnauit ſeu negauit [b] idē tz Bar. in. l. nō vti
q3. ff. de exce. Intelligatis verū vt dicit Bar. in. l. poſt legatū. in
pn. in. iij. col. ff. de his q. vt indi. ⁊ Ang. in cōſi. clij. incip. in q.
ꝯtēte. vbi dicit ꝙ̄uis ſit verū dicere ſi negaui poſitionē nō poſ-
ſu; in ea me fundare poſtea: ꝙ qs ponit in poſitiōibus vr̄ ꝯfite-
ri iuxta. l. cū precū. C. de li. cau. tn̄ cautela dicit Bar. in. l. poſt le
gatū eſt ꝙ poſtea dicā reuoco negationē meā. ⁊ dico ꝙ p erro-
rē ita rñdi: ⁊ appet me erraſſe: eo q: volo credere aſſertiōi: tūc
poſſum hoc facere p no. p glo. in. l. i. §. ſi. als eſt. l. ij. C. quā. act.
43 de pe. eſt anna. ¶ † Illud nō omitto pone nō negaſti poſitionē
aduerſarij: ſed noluiſti rñdere poſtea tu vis vti poſitione. dicat
aduerſarius nō pōt q: noluiſti rñdere. vtrū poſſit ſe fundare ex
poſitiōe cui noluit rñdere. Bal. no. in. l. ſicut. in finalibus ꝟbis
C. de repu. here. ſi bñ inſpiciat̄ ⁊ expſſius Pau. de ca. in. l. iij. c. ti
tu. l; de Bal. nō faciat mētionē tz ꝙ nō pōt ſe fundare ex poſitio
ne cui rñdere recuſauit pbat̄ ꝯ illū q rñdere denegauit ſit inter-
pretatio in grauiorē partē. l. de etate. §. q tacuit. ff. de inter. act.
ergo ſi grauius erat ſibi denegare ei q: nūc vult vti faciēte p ea
graui⁹ erat eā ſibi negare: vñ ꝯtumax hr̄ p rñdēte ac ſi negaſſet:
vñ nedū ille q negauit nō pōt ſe fundare ex poſitōe quā negauit
ſi ille q rñdere recuſauit. Tene mēti: q: ſepenumero euenit: q: ſi
iudex nō pnūciauit poſitionem hr̄i p cōfeſſata qd facilr̄ nō fit: q:
multa ad hoc requirūt̄: euenit demū ſi aperiūtur poſitiōes nō pt
44 ſe ex ea fundare quā p⁹ negauit vel rñdere recuſauit. ¶ † Itē
ex hac tertia lec. ⁊ ex no. p Bar. hic hētis limitationē ad rlam. l.
i. C. ꝟ fur. ⁊. c. ſollicitudinē. cū ſi. ꝟ ap. vbi q vtit̄ ꝯrijs remedijs
nō audit̄ tanꝙ̄ ꝯrius: hoc verū eſt qñ ſimul ea intētat: ſed ſi ſuc-
ceſſiue facit intētionē remedij ꝯrij: vr̄ pmo renūciaſſe: ſic hic p
mo petitoriū intētauit: ſecūdo retinēde poſſorū q ſunt ꝯria: p
ſecundū vr̄ renūciatū petitorio: ⁊ ſic pſo ſibi ꝯrio. Quod quidē
eſt verū niſi reus ꝯuētus in ſecūdo iudicio negauerit ꝟa eē q i ſe
cundo iudicio aſſerebant̄ p actorē: q: tūc nō pōt dicere ꝙ p ſecū
duz iudiciū intelligat̄ renūciatū pmo p rōnes ſupra datas: q: ꝙ
45 qs ipugnat nō pōt ſe ex eo fundare tene mēti. [c] ¶ † Iuxta hāc p
c tem querit̄ p expeditiōe ſequētis ptis gl. an q agit petitorio vi
deatur renūciare poſ. quā tūc hz: qñ agit rei ven. ad fundū. vtrū
videat̄ renunciare poſ. eius rei ſi quā tunc habuit glo. dicit ſi ſci
uit ſe poſſidere vr̄ renunciaſſe poſ. ſecus ſi ignorauit ⁊ non vr̄ re
nunciaſſe poſ. Probat̄ ſicut pxime dixi intētans poſ. retinēde
vr̄ renunciaſſe petitorio prius intētato rōne ꝯrietatis: ſic ⁊ qui a
principio intētauit petitorium in quo dicit aduerſariū poſſide-
re uidet̄ renunciaſſe poſſ. ſi quā tunc habuit. ⁊ hoc ſi ſciēs: ſecus
ſi ignorans: q: ignorās nō uidet̄ renunciare. l. mr̄. ff. de inoff. te
ſta. l. legitimā. ff. de peti. here. l. in repudiāda. ff. de acquir. here.
cum ſi. Deinde ponit exemplū glo. quomodo pōt ignorare ſe
poſſidere: q: per ſeruum uel filium poſſedit uel alium nō uidet̄
renunciare iuri: qd ignorauit. Predicta dicit Bar. ꝟa ſi poſſi-
det pro ſe intētans petitoriū a pncipio uidet̄ renunciare poſ. ſi
cut qui nunciat nouū opus ſimplici ꝟbo uidet̄ renunciare poſ.
ſi habuit. l. de pupil. §. meminiſſe. ff. de no. ope. nun. ⁊ in. l. i. §.
in operis. e. ti. ſic hic. S; ubi poſſideret corpe alieno: ut ſerui:
uel coloni: tunc qui itentat petitoriū ꝙ̄uis ſciat ſe poſſidere per
aliuz: nō uidet̄ pdere poſ. q: poſ. quā per tales hēmus ſolo aio
noſtro nō poſſum⁹ amittere. l. pegre. §. q bus. ff. eo. Scdo dicit
Bar. predicta ꝟa ſi agit reſpectu eiuſdē poſ. cuius reſpectu in-
tētauit petitorium: ſecus ſi diuerſo reſpectu exēplum egi rei uē.
ꝯ te: q a poſſidebas rē meā naturaliter: demuz pendēte iudicio
petitorio ago ꝯ te poſſeſſorio retinēde q: turbas me in mea ci-
uili poſ. ⁊ ſic ago retinēde rōne turbatōis mee ciuilis ut uidiſtis
i. l. clā. §. q ad nūdinas. ff. e. q a diuerſo iure ſunt fundata: unuz
rōne nālis poſ. itēto rei uē. uti poſ. itēto q a turbor in ciuili ē ue
ruz i ꝯñtiā in deſiſtēdo a turbatiōe a ciuili poſ. uenit in ꝯñtiā ꝟ
caſu p poſſoriū retinēde nō uidet̄ renunciatuz petitorio iudi
cio: q: hec nulla eſt ꝯrietas rōne cuius ꝯrietatis renunciatio idu
citur per poſſorium retinēde ut. ff. uidiſtis: ⁊ ſtatiz uidebimus
46 in glo. nō in ulti. lec. ¶ † Itē inꝙ̄tum glo. declarat quō pōt ap-
parere quod ignorat ſe poſſidere. ⁊ glo. dicit q: per alium poſ-
ſedit eſt bonum exemplum: quia in facto alieno probabilis eſt
ignorantia ut in. l. ſina. ff. pro ſuo. c. ab excōmunicato. de reſcri.
Secundum exemplum: q a putauit aduerſariuz poſſidere cum
ego poſſiderem

a ¶ Cōdēnari
adde hoſtiē. in
ti. de cā poſ. et
ppriē. §. an ſi-
cut. quē ſequū
tur do. de ro.
decīſ. ccv. e. ti.
in nouis in ſi.
decīſ. ſed an il
le qui obtinuit
i poſſorio ꝑ po
ſtea ſuccubuit
in petitorio p
eū ſuſpenſo de
beat cōdēnari
in fructibus a
tpe more litis
in petitorio. vi
de per. d. ꝟ ro.
decil. ſuis de
re iudi. in no
uis ſed quid ſi
intētato poſſeſ
ſorio ⁊ petito
rio ⁊ ſuſpenſo
petitorio obti
neam in poſſeſ
ſorio tn̄ de ex
penſis non eſt
facta ꝯdemna
tio an poſſim
illas petere in
petitorio. vide
per do. de ro.
decīſ. dclxi. in
antiquis de re
iudi. ꝙ non ſe
cus de fructi
bus vt ibi per
eos.
b ¶ Negauit
Adde ancha.
cōſi. ccci. ⁊ qd
ſi rñdēs in cō
tumaciā hēat̄
p cōſentiente
vel negāte ꝯ
ut eſt deterius
volūi roma.
conſil. clxxiii.
c ¶ Tene mē
ti. an qs poſſit
ſe fundare ex
eo qd qs ipu
gnat. dicas ꝙ
non. l. papinia
nus. §. memi
niſſe. ff. de in
offic. teſta. ⁊ vi
de l. regula ex
eo de reg. iur.
li. vi. vbi p gl.
⁊ dynū plene.
Anto. francis.

ego poſſiderem dicit Barto. aduertendum qꝛ poſſet pcedere in poſſeſſione rei mobilis quã cũ facta diligẽti pquiſitione poſſem reperire eã: eius poſ. nõ amitto ſicut dctũ fuit in. l. iij. §. nerua. ff. e. ſꝫ in poſ. rei mobilis vt fundi non vꝫ bñ dctũ ſm bar. cũ dicit eo qꝛ ſum oblitus poſ. ⁊ p obliuionẽ amittaſ poſ. l. ſi id ꝙ in pn. ⁊ ibi no. j e. l. furtũ. §. fundi. j. ti. i. §. quod autẽ inſtit. de vſucapi. l. lꝫ. C. eo. In hoc vltimo non vꝫ bene dicere bart. qꝛ ꝙuis ſm poſ. rei ĩmobilis ⁊ ego ignoro me poſſidere ⁊ credo aduerſarium poſſidere non tñ per obliuionẽ perdo poſ. ſicut dicit bar. in. l. id ꝙ in prin. ⁊ doc. cõiter ſequunſ ſed ſola obliuio non cauſat amiſſionem ſeu perditionẽ niſi interueniat curſus tpis aliꝰ dominicꝰ pderet poſ. ↄ. l. ſi is q aio. j. eo. vñ poſſet eẽ oblitus poſ. ⁊ tñ non tranſcurſum longum tps ⁊ detinetur tunc poſſeſ. Raph. cu. dicit Bar. conſueuit peius loqui in repetitiõibus ꝙ alibi ⁊ reprehendit h bar. ⁊ dicit ꝙ Bart. melius dixit in. d. l. ſi id quod. j. e. ⁊ ſic bar. male loquitur. j. ti. i. in repe. l. ſi is q p emptore. vbi damnaſ in multis deciſionibus ſic ⁊ in repe. l. ſi ↄſtãte. ff. ſo. mat. Uidemus ergo ꝙ ſm bar. hec lec. põt ſubſtineri ⁊ eẽ in ſe vera. ſ. ꝙ p iſtum iudicium retinende poſſet intelligi eſſe renũciatũ petitorio ſi aũt intento petitorium videor ẽt renũciaſſe poſ. ſi ſciebã. Doc. ceteri in h videnſ tranſire cũ glo. ⁊ bar. excepto Jmo. ⁊ Ro. hic q tenent ↄrium cum gl. ⁊ bar. ⁊ dñt ſi intento petitoriũ ⁊ ſcio me poſſidere videor renunciare poſ. quã habui corpore meo non alieno dicunt non eſſe verum. Primo qꝛ vꝫ ↄ tex. noſtrum qꝛ hic intentauit petitoriũ ⁊ non fuit renunciatum poſ. qꝛ poſtea recte intẽtauit vti poſſi. ⁊ dicere ꝙ hic ſe poſſidere ignorauit eſt violare tex. ⁊ diuinare. Scdo moueſ ⁊ fuit motiuũ Ro. per. c. examinata de iudi. vbi rei vendicatio fuit intentata p poſſidentẽ ⁊ dicit tex. ꝙ potuit intẽtari ſed ſi fuiſſet renunciatũ poſ. potuiſſet intentari. ¶ Tertio moueſ vbicunqꝫ facio actum per quem debeat intelligi me renunciare alteri ita demũ reſultat renunciatio ſi ille actus per quem videor renũciare ſortiatur effectũ ſm intentionem meam ⁊ validus ſit text. eſt in l. ſi iure de leg. iij. facio teſtm̃ demũ ſcdm: per ſcdm eſt reuocatũ pmum ſi ſcdm valeat non aliter vidiſtis in. l. ſi quis ante. p pcariũ eſt renũciatum cõductioni pcedenti vel eↄ demuꝫ ſi ſecũdus actus eſt validus ⁊ ſortiatur effectũ ⁊ ſic ſi intentaui petitoriũ ⁊ rei ven. ↄ te ⁊ poſſideo fundum ad hoc vt per petitoriũ debeat videri renũciatum poſ. me precedenti opꝫ ꝙ iſto actu. ſ. pducẽdi libellum in petitorio iudicio reſultet effectum ſm intentionẽ meam. ſ. conſequi aduerſarium cõdemnari ad reſtituendũ poſ. meam. l. offm̃. l. qui reſtituere. ff. de rei ven. ſed lꝫ videar renunciare poſ. mee: non tñ conſequerer effectum iuſtũ qꝛ non ſequiſ pdo poſ. ergo aduerſarius acqrit qꝛ corpus ⁊ animus reqrunſ eius in acqrenda poſ. l. iij. in pn. l. quemadmodũ. ff. e. non põt ergo pductio talis libelli operari renunciationeꝫ poſ. Et ꝙuis videantur colorata eorum motiua ↄ cõem opi. tñ non puto tutum diſcedere a prima opi. quam teneo. Et reſponde primo ad iſtum tex. qꝛ hec lec. non eſt bona ad iſtum tex. noſtrum ſed. v. ⁊ vlti. eſt vera ſm quam nihil obſtat qꝛ tũc hic loquiſ ꝙ petitoriũ fuit intentatũ rõne naturalis retinẽde poſſeſſoriũ rõne turbate ciuilis poſ. non mirandũ ꝙ nõ vꝫ renunciatũ poſ. ciuili p intentationẽ petitorij p nãli poſ. qꝛ ad diuerſa agiſ. Non obſt. c. examinata. de iudi. qꝛ põt rñderi vel ꝙ nõ apparet ꝙ ſciuit ſe poſſidere. vel ⁊ ſcdo ꝙuis ibi videaſ ꝙ ille q intẽtauit rei vẽ. ad rẽ vꝫ renũciaſſe poſ. ⁊ deſijſſe poſſidere nõ ſeqꝛ ꝙ pro hoc debuiſſet ibi valere iudiciũ ad effectũ vt poſſit ferri ſnĩa diffinitiua ĩ iudicio petitorio intẽtato qꝛ reqrunſ extrema duo ĩ rei vẽ. vnũ ꝙ actor ſit dñs vt. l. in rẽ. ĩ pn. ff. de rei vẽ. ⁊ ꝙ reus poſſideat vt. l. i. C. de alie. iu. mutã. cau. fac. vñ nõ ſequiſ ꝙ ibi male dicaſ ꝙ iudiciuꝫ nõ tꝫ ĩ rei ven. attẽto ꝙ reus ſibi nõ poſſidet. Sed tũc ob. vnũ hꝫ tex. ſingularẽ quẽ ibi bar. dicit ſcribi debere lřis aureis ĩ. l. ſi a te §. i. hꝫ vnã lec. j. de excep. rei iudi. ſi ego ago rei vẽ. ego nõ poſſideo nec tu poſſides vꝫ iudiciũ intentatũ in rei vẽ. ⁊ dꝫ ferri ſnĩa diffinitiua p quã declarabiſ actorẽ dñm ⁊ opaſ virtus ſnĩe ſi poſtea reꝰ puenerit ad eũ hꝫ effectũ ↄ eũ ſi ita eſt ꝙ iudiciũ ĩ rei vẽ. valeat qñ agẽs nõ poſſidet lꝫ reus nõ poſſideat ergo ĩ. c. examinata. ſi actor vꝫ dimiſiſſe poſſidere agẽdo ad rẽ quã poſſidet debuiſſet ſaltẽ dici ꝙ ibi iudiciũ valeret qꝛ debuit declarari actorẽ dñꝫ. qdã moder. ⁊ car. florẽ. ſ. d. c. examinata. dñt ꝙ p illũ tex. limitatur ſingulariter. d. lec. d. l. ſi a te. §. i. vbi vꝫ iudiciũ ad effectũ vt feraſ ſnĩa diffinitiua tñ pcedit ⁊ actor nõ poſſidet ſecus ſi actor poſſidet qꝛ tũc nullo mõ vꝫ iudiciũ ẽt ꝙ ad ferẽdã declaratoriaꝫ ſniam ſup dñio. Cõtra iſtoꝝ intellectũ facit iſta rõ fundata hic p gl. approbatã cõiter ꝙ imo ibi vꝫ ꝙ actor nõ poſſidebat: qꝛ vꝫ pdidiſſe poſ. p rei vẽ. Uñ tutior vꝫ rñſio ad. c. examinata. ꝙ ibi nõ apparebat illũ ſcire poſſidere. Alſ lect. ad. d. l. ſi a te. §. i. nõ eſſet ↄ d. c. examinata. que tñ cõiter approbaſ. vñ vꝫ tutius dicere ꝙ nõ ſciuit ſe poſſidere in. d. c. examinata. ⁊ tũc ſit vera limitatio data p. d. c. examinata. ad. d. l. ſi a te. §. i. Nõ ob. tertiũ arg. dũ vꝫ per actũ induciſ renũciatio alterius demũ qñ ille actus opaſ effectũ hꝫ intẽtionẽ agẽtis p. d. l. ſi iure. de le. iij. qꝛ rñdeo ꝙ hic ↄſequor effectũ ſufficiẽtem ad amittẽdã poſ. declaro p. l. i. §. vir. ff. e. l. qđ meo. §. ſi furioſo. j. e. tradit qs ex aliq̃ eã fundũ: vt trãſferat dñiũ ⁊ poſ. in aliũ nõ põt in aliũ trãſferri ſm intẽtionẽ trãſferre volentis: qꝛ eſt inhabilis ⁊ incapax vtꝝ pdã poſ. certe ſic. qꝛ intẽtio mea erat ꝙ pderẽ poſ. ⁊ ꝙ ĩ illũ trãſferrẽ ſufficit ꝙ ſortiaſ effectũ quo ad pdẽdã ſi vtrũqꝫ nõ põt opari. iſte eſt caſus in. d. l. qđ meo. §. furioſo. in eo q furioſo voluit tradere poſ. ſic hic ſi ago rei vẽ. nolo ↄſeq poſ. ab aduerſario dꝫ opari ſaltẽ vt amittã poſſ. ſi nõ põt opari vt trãſferaſ in aduerſariũ. Quãuis iſta lect. poſſit defendi vt. ſ. dclaratũ eſt. tñ qꝛ hꝫ diuinationẽ ꝙ ſic ignorabat ſe poſſidere vꝫ corpe alieno poſſedit. hũ gl. trãſit ad quartã lec. ſ. ꝙ hic agebaſ vti poſ. noĩe poſ. quã acqſiuit poſtꝙ cepit agere rei vẽ. non poſſedit demũ puenit ad eũ poſ. in qua turbaſ p eũ põt agere ↄ eũ vti poſ. p hmõi turbatione. Sed ↄ hoc arguiſ de. l. ordinarij ff. de rei vẽ. ⁊. l. incerti. vbi non ↄcurrũt petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ retinende qꝛ diuerſitas tempoꝝ facit ceſſare ↄtrarietatẽ ⁊ repugnãtiã. qꝛ qñ egi rẽi vẽ. dico me nõ poſſidere. ⁊ veꝝ dixi. deinde ago vti poſ. dico me poſſidere qđ veꝝ eſt ⁊ aduerſarium me turbare qđ eſt veꝝ. merito ceſſat ↄtrarietas ⁊ repugnantia que rõne non poterant iſta duo iudicia ↄcurrere. Sed contra hoc arguit bar. qñ pendẽte iudicio petitorio ad me puenit. ⁊ ſic peruenit ad me id qđ in iudicio petitorio petij. ſ. reſtitutionem poſ. rei. ergo dꝫ expirare iudicium ſicut qñ creditori ſatiſfactũ eſt pendente iudicio expirat iudicium ⁊ ſolum ab inſtantia ⁊ ab obſeruatione iudicij abſoluitur reus. §. ſi. inſti. de perpe. ⁊ temp. act. ſic hic expiratum eſt primuꝫ iudicium petitorium. non ergo hoc concurrit cuius contrarium ſonant verba predicta qñ reſponſuꝫ eſt ad. d. l. ordinarij. Fatetur Barto. contrarium. ſ. verum eſt quantũ ad principale nõ eſt ferẽda ſnĩa diffinitiua. ſed reſpectu alioꝝ q̃ ſunt acceſſoria ⁊ depẽdentia ad iudiciũ principale iudiciũ vꝫ pẽdere ⁊ nõ vꝫ expiraſſe. vt quo ad fructus ⁊ expẽſas ⁊ fetus ⁊ reſpectu ſtipulationis de euictione. qꝛ quo ad reũ ↄuẽtũ expedit ꝙ feraſ ſnĩa diffinitiua. ⁊ tũc põt reus agere de euictione ↄ vendentẽ ſibi nõ. l. ſi dictuꝫ. §. ſi cõpromiſero. ⁊. l. hꝫ licere. ff. de euic. Sicut ⁊ in ſimili dicit bar. ſic in caſu. l. vtiqꝫ. ⁊ ſi a bonefidei. ff. de rei vẽ. l. ſi ſeruus. ff. iud. ſo. ſi ago ↄtra te rei ven. ad ſeruuꝫ q pendente iudicio pit ſine facto ⁊ culpa tua nõ teneris. ſꝫ nõ expirat iudiciuꝫ. qꝛ ferenda eſt ſnĩa ⁊ vtile eſt quo ad fructus ⁊ ptus ⁊ quo ad ſtipulationẽ de euictione. Et qꝛ lꝫ duo extrema ſint in rei vẽ. poſſeſſio ⁊ ppꝛietas. vt. l. ex diuerſo. §. i. ff. de rei ven. l. põponius. l. i. de pcu. ꝙuis non ſit neceſſaria ſnĩa ꝙtum ad reum. vt reum vt reſtituat poſſ. ſi actor iam hꝫ. tñ ꝙtum ad principalem effectum ſ. ꝙ declareſ actorem dñm eſt vtilis ſnĩa ⁊ non expirauit iudiciũ per. l. ſi a te. §. i. ⁊ per hec tradiſ expedita lectu. que vꝫ in ſe vera.
47 tñ diuinare vꝫ ad tex. noſtrum. ¶ † Glo. tranſit ad quintam lectu. ꝙ hic intentatuꝫ fuit primo loco petitorium reſpectu vnius poſ. ſ. naturalis. ſecundo retinende poſſeſſorium reſpectu ciuilis poſſ. qꝛ actor habuit ciuilem in qua dixit ſe turbari per reum conuentum per detentationem naturalis q̃ in vſu rei. ⁊ petebat in poſſeſſorio iudicio declarari reũ ad deſiſtendũ ab inqetatione ſue ciuilis nõ vꝫ ↄrietas inter primũ ⁊ ſcdm iudiciũ: ⁊ põt eſſe cõcurſus vtriuſqꝫ iudicij. Et ceſſat ↄriũ de. l. ordinarij. ⁊. l. incerti. que loquunſ qñ reſpectu vnius ⁊ eiuſdẽ petitorie agebaſ petitorio iudicio ⁊ poſſeſſorio retinende rõne ciuilis poſ. que turbaſ p detentationẽ naturalis. ¶ Cõtra iſtã qntam lec. arguit Bar. ꝙ non poſſunt hec duo iudicia pcedere oſtẽditur ſic qñ intento rei vẽ. ↄ naturaliter poſſidẽtẽ nihil ↄſequi intẽdo niſi ꝙ tu mihi cõdẽneris ad reſtitutionẽ poſ. qñ ago poſtea vti poſ. ⁊ dico me turbari in ciuili eo qꝛ tu retines naturaleꝫ impedis me in vſu ciuilis nihil ↄſequi videor intẽdere ꝙ ꝙ naturalẽ reſtituas p cuius reſtitutionẽ deſiſtis a turbatione: aliter nõ: tẽdũt ergo ambo ad eundem effectum: ſed vbi duo iudicia tendunt ad eãdem rem ⁊ eundem effectum poſito ꝙ non ob. exceptio ↄrietatis: tñ obſt. exceptio cumulationis: qꝛ eligere dꝫ alterum. l. nemo ex his. §. quo

tigno.j.de reg.iur.l.cū filius.§.varijs.de leg.ij.l.qđ in bř dē.§.
eligere de trib9.ergo male ſtat ħ lec.volēs vtrūqȝ poſſe cumu-
lari.Quod aūt vtrunqȝ iudiciū tēdat ad eundē effectū pȝ qꝛ per
rei vē.ↄ nāliter poſſidentē ꝯſequor vt reſtituaꝛ mihi res quo ad
reſtituendā nālē poſ.⁊ ad eundē tēdit effectū poſſeſſoriū retinende
ītētatū ꝑ me qꝛ dico eū tenere nālē ꝑ cuius retētionē me turbat
in ciuili mea ꝑ eius vſuȝ vidiſtis ĩ gl.ĩ.l.clā.§.q ad nūdinas.ff.
e.⁊ hoc ſenſit gl.ēt ħ in fi.Barto.dicit ꝙ Old.rńdet ad ↄriū ꝙ
hic nō īpediꝛ cumulatio rōne ↄrietatis ⁊ in hoc gloſ.bñ dixit qꝛ
non eſt repugnātia ſȝ bene rōne duplicitatis qꝛ bis ꝯſeqręr vnū
⁊ eundem effectū ſi ambo remedia admitterenꝛ.bar.hic impu-
gnat ⁊ dicit eſſe ↄ mentem gl.noſtre qꝛ alias ſequereꝛ ꝙ lex no
ſtra eſſet impoſita verbis non rebus ↄ.l.ij.C.com.de lega.c.cō-
miſſa.de elec.lib.vj.parū referri an cumulatio īpediaꝛ rōne cō
trarietatis vel duplicitatis.preterea dicit ipſe rńdendū ad ↄriū
aut tenemus opi.gl.ĩ.l.edita.C.ħ edē.q̄ voluit qñ plures actio
nes naſcunꝛ ex diuerſis cā ꝙtūcunqȝ ꝓducāt vnū et eundē effe-
ctū in eodē iudicio pñt cumulari ſecus qñ ex vna ⁊ eadē cā naſcū
tur ⁊ nō pñt ĩ vno iudicio cumulari ex diuerſis vt ex ſtipſone de
hes mihi fundū eūdē ex ↄctu vēditiōis ſunt plures actiōes ex di
uerſis cauſis q̄ tendūt ad eundē finem qꝛ ad fundū ꝯſequendū
tenēt gl.ille ꝙ ꝓcedat cumulatio ſed vbi ex vna ⁊ eadē cā naſcū-
tur plures actiones tēdentes ad vnū effectū non admittiꝛ cumu
latio ſic loquiꝛ.d.l.cū filius.varijs de lega.ij.ꝓ legato naſcunꝛ
plures actiones ⁊ ad eūdē effectū non pñt cumulari.Itē certi cō
dictio gñalis q̄ concurrit cū actione ex empto vel alia ſpeciali ori
tur ex eodē ↄctu verū ꝙ non pñt in eodeȝ libello cumulari qꝛ ex
eadem ⁊ vna cā naſcuntur.Si iſtam opi.tenemus tunc clara eſt
reſponſio ad contrarium.qꝛ hic ex diuerſis cāis naſcitur rei vē.
que procedit a dñio.l.in rem.ff.de rei vēdicatione interdū vti
poſ.a turbatione mihi in ciuili facta ⁊ ſic ex diuerſis cauſis oriū
tur ⁊ non ob.ↄrium.Sed ſi tenemus opi.quam tenēt vltramō.
⁊ Cy.in.d.l.edita.ꝙ ēt ſi ex diuerſis cauſis oriānꝛ plures actio
nes ⁊ tendant ad eundem effectum non pñt cumulari ꝑ.d.l.ne
mo ex his.§.quotiens.j.de regu.iur.tūc rńdet bar.ꝙ hoc non
ad eundem effectū tendūt iſta duo iudicia qꝛ petitoriū tendit vt
actor declaretur dñs.l.pompo.§.ſed ex his.ff.de ꝓcu.d.l.ĩ rē.
in prin.ff.de rei ven.l.ſicut.§.ſi queratur.ff.ſi ſer.ven.ſed poſſeſ
ſorium retinēde tēdit ad effectū vt mihi non inferaꝛ turbatio in
ciuili mea poſ.⁊ ꝗuis vtroqȝ caſu veniat reſtitutio nālis in effe
ctu tñ diuerſimode qꝛ in petitorio iudicio venit officio iudicis
mercēnario.l.offm̄.ff.de rei ven.non iure actionis ſed in interdi
cto vti poſ.reſtō venit iure actionis qꝛ datur iſta actio vt tu deſi
ſtas a turbatione ꝙ non potes niſi mihi reſtituas nālem.Et po
teſt ēē dicit bart.ꝙ iudex aditus in petitorio facta declaratione
poſ.reſtitui nolit impartiri offm̄ mercēnariū.iudex cogiꝛ īparti
ri offm̄ quod venit iure actionis ⁊ ſic impartiri ꝓ executiōe pri
me ſñie neceſſe vꝛ aliud intētari.ſ.poſſeſſoriuȝ retinēde ꝑ qđ iudex
cogiꝛ īpartiri offm̄ ꝙ venit iure actiōis ⁊ ſic pōt eſſe ꝯſultū acto
ri in reſtōne nāli ⁊ ꝑ hūc modū tollit arg.Que opi.verior ſit cir
ca no.ꝑ glo.in.l.edita an ꝓcedat cumulatio vel nō tāgo hoc qꝛ
Bar.⁊ alij in.d.l.edita.neutrā opi.approbāt ſȝ aliā doctrinā q̄
cōis eſt ꝑ.l.i.§.ſi.j.ſi fa.fur.ſe.dica.⁊ dicā infra incidēter ſȝ hec
ſufficit qꝛ ꝙcūqȝ opi.tenemus ſublatū eſt ↄriū ꝑ aliā rńſionē bar
48 to.ſupra dictā qꝛ hec ad diuerſa tendūt iudicia.¶†Habetis in
ter cetera notare ex ꝟbis bar.ꝙ reſtō q̄ venit facienda occaſio
ne iudicij intentati ĩ rei vē.dꝛ venire nō iure actionis ſȝ offō iudi
cis mercēnario.idē tȝ ipſe ĩ.l.⁊ bar.ĩ fi.ff.ſi ſer.vē.⁊ cy.ĩ.l.ſi qđ
C.de ſer.⁊ aqua.fuit de mēte Bar.in.l.ſciendū.in.§.ſi fundum
ff.q ſatiſ.cog.⁊ Spe.in ti.de offi.iudi.§.fi.ꝟ.ſi aūt poſt ſñiam
ſȝ bar.mꝫ ↄriū tȝ ſi recte pōderētur ꝟba eius in.l.ſi ꝑus.in.ij.
q.in fi.ꝟbis.ff.de no.ope.nun.ſ.ꝙ iure actionis ſiat dñ alleg.l.
q reſtituere.¶Prima opi.verior ⁊ cōior eſt q̄ ꝓbaꝛ ꝑ.l.iȝ.ff.ħ
pe.he.⁊ in.d.l.q reſtituere.⁊ in.d.l.officiū.neceſſariū eſt hoc ſci
re ꝑꝑ dr̃iam inter actionē ⁊ offm̄ iudicis.ſ.vꝫ qñ qđ reſtituen-
dū venit offō iudicis mercēnario poſſit deferri iuramētū ĩ litē ↄ
nō parētē ſicut qñ venit iure actiōis de q̄ ꝑ bar.in.d.l.⁊ bar.⁊ in
d.l.ſi ꝑus.videatis ibi ⁊ ſcripſi in.d.l.ſi ꝑus.ſed tȝ qđ offō iudi
cis mercēnario dꝛ venire reſtō q̄ ſit in iudicio rei vē.intētato.cū
hac doctrina bar.rńdēdo ad ↄriū formatū ↄ gntā lec.trāſit hoc
Ang.⁊ ceteri cōiter ⁊ bal.in.l.ordinarij.circa.ij.⁊.iij.col.C.de
rei vē.⁊ Ant.in.l.dilectus.de cau.poſ.ſȝ eādē lec.opponit ang.
tu dicis ꝙ in caſu ꝑdicto nō īpediꝛ cumulatio qñ petitoriū iudi
ciū eſt intētatū reſpectu nālis poſ.⁊ poſ.reſpectu ciuilis ↄ ꝙ īpe
diaꝛ ar.vbi due actiones ſic ſe hñt ꝙ facta executione in vna nō
pōt agi ex alia tūc ſemꝑ īpeditur cumulatio dictarū actionuȝ.l.
i.§.ſi.j.ſi fa.fur.ſe.di.ſi familia ſeruoꝝ vnius dñi furtū fecit tene
tur dñs ꝓ oībus ſeruis ꝙtū teneꝛ vnus liber homo ſi furtū feciſ
ſet pena dupli ꝓ non manifeſto quadrupli pro manifeſto:actuȝ
eſt ↄ dñm pro furto ab vno ſeruo facto cū tñ oēs fecerit penden
te illo iudicio non pōt ↄ eundē dñm agi ex ꝑſona alterius ſerui
ꝓ eodeȝ furto rō qꝛ cū dñs teneaꝛ tñ ſoluere pro vno ex ſeruis
ꝙtū ſi vnus liber hō feciſſet aut ꝑſtare ſeruū ꝓ noxa facta execu
tione tollereꝛ actio occaſione furti facti ꝑ alios ſeruos cōprehē
ſos.vñ ēt anteꝙ fiat executio primi iudicij non pōt agi ↄ dñȝ ex
facto alioꝝ ⁊ ita cōcludunt cōiter doc.poſt Bar.in.l.edita in ꝟ.
quartū genus ⁊ ꝑ iſtū modū ipſe Bar.reducit ad cōcordiā opi.
glo.in.l.edita.qꝛ diſtinguit aut actiones ſunt talis nature ꝙ fa-
cta executione in vna non pōt agi ex alia impediꝛ cumulatio alſ
nō.Infert igiꝛ Ang.ſi facta executione ĩ petitorio vel poſſeſſorio
expirat aliō remediū ergo non dȝ ꝑmitti cumulatio ēt añ factā
49 executionē.¶†Rńdet ang.⁊ dicit ꝙ ↄriuȝ ꝓcedit ⁊ ſic limitat
doctrinā ⁊ regulā traditā ꝑ Bar.in.d.l.edita.ſ.ꝙ illa regula et
doctrina ꝓcedit qñ ꝑncipaliꝛ petereꝛ ĩ vtroqȝ iudicio vnū ⁊ idē
⁊ ita loqꝛ ↄriū ſȝ vbi nō principaliꝛ ſed in ꝯñtiam veniret in ſcđo
iudicio ꝙ petituȝ fuit in ꝑmo tunc ſecus in petitorio petiꝛ reus
ꝯdēnari ad reſtōnem naturalis.In ſcđo poſſeſſorio retinende nō
petiꝛ ꝑncipaliꝛ reſtō nālis ſȝ petiꝛ cōdēnari ad deſiſtendū a tur-
batione ciuili in cuius ꝯſequentiā ad hoc vt deſiſtat a turbatiōe
venit reſtō nālis vt qꝛ in vti poſ.interdicto mediū cōcludēdi eſt
ꝙ deſiſtas a turbatione in petitorio vero eſt mediū ꝯcludēdi vt
reſtituat poſ.puto ꝙ aliꝛ pōt rńderi ad ↄriū vt pȝ ex ꝟbis Bar.
hic in ꝑcedēti ↄrio qꝛ vnū ⁊ idē in vtroqȝ iudicio deduciꝛ ſed ha
bēt ſe vt excedētia ⁊ exceſſa qꝛ in petitorio declaraꝛ illum dñm ⁊
offō iudicio iudicis mercēnario venit reſtō poſ.ĩ poſſeſſorio iudi-
cio declarabiꝛ illū ciuiliꝛ poſſidere in qua poſſeſſione turbaꝛ que
declaratio eſt magni effectus daꝛ enim ciuilis poſ.qꝛ declaret
eū vſucapere poſſe ⁊ lucrari fructus.vt vidiſtis in.§.ex ↄrio.in
l.iij.ff.eo.vñ ſunt diuerſi effectus.¶Pōt dari alia diuerſitas:
qꝛ in vti poſ.dȝ reus cōdēnari ad intereſſe ꝙti intereſt actorē nō
fuiſſe turbatū ⁊ tñ deſiſtat a turbatiōe.l.ſi duo.§.ſi.j.vti poſ.ꝙ
nō eſt in rei ven.ex ꝑdictis apparet defenſatā opi.gl.circa iſtam
gntā lec.⁊ hec vltima lec.tāꝙ no.⁊ lr̄e ꝯueniēs teneꝛ ꝑ doc.cōi-
ter hic.⁊ ꝑ Cy.⁊ bal.ĩ.l.ordinarij.C.de rei vē.⁊ ꝑ ant.ĩ.d.c.cuȝ
dilectus.q approbat oīa ſcripta ꝑ bald.hic qbuſdā additis.di
cit tñ Rapha.cu.hic ꝙ ſi bñ inſpiciaꝛ non poniꝛ hic gntus intel
lectus nec ꝙrtus ſȝ ſolū tres intellectus ponunꝛ ⁊ poſt tertiū in-
tellectū gl.formauit vnū ↄriū cui triplr rńderi pōt qꝛ tertiꝰ itel
lectus vult ꝙ hic cumulanꝛ petitoriū ⁊ poſſeſſoriuȝ ſȝ ꝑma intēta-
uit petitorium.deinde poſſeſſorium retinēde ꝑ qđ poſſeſſorium reti
nende nō vꝛ renunciatum petitorius.ſ.qñ petitorium fuit inten
tatū ab eo q ignorauit ſe poſſidere.Vñ gl.format ↄriū ꝙ fuit re
nūciatum poſ.ſi ſciuit ſe poſſidere.ergo non dȝ intentari poſſeſ
ſorium.Dicit primo ꝙ ignorauit.ſcđo ꝙ non intētauit poſſeſſo
riū qꝛ non poſſedit ſȝ poſtea ſuꝑuenerit ſibi poſſeſ.tertio ꝙ hic
intentans petitoriuȝ de nāli poſ.nō vꝛ renūciare poſſeſſorium.ſ.
ciuili in qua dicit ſe turbari ⁊ ꝑmo petitoriū intētauit rōne nālis
⁊ ſic alio reſpectu ergo pōt ꝓcedere ⁊ nō vꝛ renunciaſſe ꝑ illud
poſſeſſorium ciuili.Et iſte intellectus multū applaudet ꝟbis glo.
dum dicit vel dic tertio vbi docto.dicunt ꝙ corrupta ſit glo.⁊
dȝ dici vel dic gnto ſi ergo ſtat tertio ꝓut cōiter hꝛ vꝛ verā men
tē gl.habuiſſe Rap.cu.hic.Tñ ſi iſta fuit intentio glo.nō eſt bo
na ad lrām qꝛ ſm̄ iſtū modū iuriſcōſultus in.ij.rñ.nō bñ infert
ex dicto ꝑmo poſito in ꝑn.qđ eſt nihil cōe ⁊c.dicit.⁊ idō nō dene
gaꝛ ei interdictū vti poſ.ſicut qñ intētauit petitoriū rōne nālis
vel qñ poſſeſſoriū ſuꝑuenit poſt intentatū petitoriuȝ ⁊ ignorauit
ſe poſſidere ſm̄ ꝑmum intellectum nunꝙ iſta illatio ſeꝗreꝛ ex
ꝑn.§.ſed debuit dicere qñ nō renunciaꝛ poſ.ꝑ petitorium non
denegaꝛ poſſeſſorium retinēde poſt intētatū petitoriū ſȝ his ver
bis iuriſconſultus nō vtiꝛ ſȝ dicit nihil cōe ⁊c.vñ non vꝛ ꝙ bñ re
ſultet iſtud.Eſt verū ꝙtum ad effectum parum differt ſiue ītelli
gaꝛ gl.vt doc.intelligunt ſiue vt Raph.cu.parum differunt ꝙ-
tum ad iuris effectum vñ dico ꝙ eſt cōis intellectus ꝙ intelliga
tur hic ꝙ fuit ītētatū petitoriū rōne nālis poſ.ſȝ rōne ciuilis quā
hūit ꝯgēs fuit intētatū poſ.vti poſ.⁊ ſi ceſſant ↄria de quibus in
glo.¶Iuxta hanc partē ꝙrit hic Barto.pro declaratione glo.

in.v.lec.

in.v.lec.pone.intentatum eſt petitoriū a pncipio ſimpliciter ꝯ
reum ⁊ ago contra te qui poſſides rem que pertinet ad me rōne
dñij deinde intentat idem actor interdictum vti poſ. qꝛ dico te
me inquietare in mea ciuili in petitorio non dixi me poſſidere ci
uiliter an ſupraſcripto modo eſt intentatum petitorium. ¶ Et
poſſeſſorium ſolū dicaꝛ intētatū diuerſis reſpectib⁹ ⁊ ſic ceſſet ꝯrie
tas.ſ.vt rōne nālis intelligaꝛ intētatū petitoriū. ⁊ poſſeſſorium rō
ne ciuilis vel ꝯ qꝛ ꝯ ciuiliter poſſidendū daꝛ rei vēdicatio ⁊ po
ſtea vti poſ.rōne nālis pꝛimum pꝫ ⁊ dixi in.l.pomponius.§.ſi is
qui.ff.eo.an vero vno ⁊ eo.reſpectu intelligaꝛ intātū petitoriū
⁊ poſſeſſorium. Bar.hic arg.ad partes omiſſis q̄ non ſunt ſub
ſtātialia capio ꝯcluſionē eius ꝙ dicit aut ex ꝟbis libellātis vꝉ rō
ne ſubiecte mãe vel rōne pſone rei apparet ꝙ voluerit diuerſis
reſpectibus agere ⁊ intelligiꝛ intentatū petitoriū vno reſpectu
⁊ poſſeſſorium alio ago ꝯ te ⁊ ꝑtēdēs te vſufructuariū ago rei vē.
vꝉ ꝯ te tāq̄ emphyteotā. ⁊ ago rei vē.tāq̄ directus dñs videor
voluiſſe intētaſſe rei vē.rōne nālis apud vſufructuarium exiſten
tē q nāliter poſſidet.l.nāliter in pn.ff.e.emphyteota ſilr nālr in
§.ex ꝯrio.in.l.iij.ff.e.dicunt ergo ꝟba intelligi ſm ſubiectā ma
teriā vt no.in.l.ſi vno.in pn.ff.loca.⁊ in.l.ſtipꝉo iſta.§.hi q.j.de
ꝟ.ob.l.plenum.§.eqꝗ.ff.de vſu ⁊ habi.intelligiꝛ ergo poſſeſſo
rium fore intentatum rōne ciuilis poſ.cum nō appareat reū eē
nālē poſſeſſorem ⁊ actorē non nālem ſed ciuilē qꝛ ciuilis eſt apud
ꝓprietarium.l.ſciēdum.§.i.ff.q ſatiſ.cog. Aut ex qualitate ver
boꝝ non pōt depꝛhēdi nec rōne ſubiecte materie nec ex q̄litate p
ſonaꝝ tunc reqꝛitur ⁊ ſtabiꝛ declarationi actoris.l.inter ſtipulā
tē.§.i.j.de ꝟ.ob.l.ſi quis intētione ambigua.ff.de iudi.verum ſi
viuit libellans aꝉs ad hꝛdē facultas declarandi tranſit.l.pōpo
nius ſcribit ſi frumētum.§.ſi.cum gl.ff.de rei vē.⁊.d.l.iter ſtipu
lantē.§.ſtichum.vbi oēs doc.tangunt.cū iſta doctrina bar.trā
ſit ang.hic ⁊ expꝛſſe ant.in.c.cum dilectus.de cau.poſ.⁊ ꝓprie.
⁊ idē de mēte bal.in.d.l.ordinarij.i.iij.col.dū dicit ſi ſimplr ꝓ
bauit petitoriū ⁊ poſſeſſoriū nō ꝓcedit iſta libellatio.nō ītelliga
tis nī ꝙ dū dixi agere actorē ꝯ vſufructuarium ꝙ velit agere ad
reſtōnē nālis poſ.aꝉs male ītelligeretis nā pōt ꝓprietarius ītēta
re rei vē.⁊ tñ nō ad reſtōnē naturalis vt in.l.cuiuſcūqꝫ.§.i.ff.de
vſufru.ꝯñter ergo iſto caſu vt dclareꝛ eū eē dñū ⁊ illū eē tñ nā
lē poſſeſſorē ⁊ nō dbere illū vti ac ſi ciuilr poſſideat ſꝫ ſolū tāq̄ vſu
fructuariū.ꝯ vltimū dctū bar.cū dicit ꝙ vbi nō apparet ex q̄
litate pſōe ſeu ex ſubiecta materia ꝓueniꝛ ad declarationē libellā
tis.dicit rapb.ꝙ ꝯriū eſt ꝙ abſqꝫ vlla declaratiōe dꝫ poſſe ꝓce
dere p tex.nr̄m quia hic nō dr ꝙ agit ꝓ naturali petitorio ⁊ p ci
50 uili poſſeſſorio ⁊ tñ ita intelligiꝛ ſm gl.† Scḋo actus nr̄i volunta
rij nō ꝑſtant ꝯiecturā vltra q̄ de neceſſitate inferant voluntarij
actus.l.ſi.C.ne vxor ꝓ mari.l.i.§.ſi quis hoc interdictum.ꝟſi.nil
j.de iti.actuqꝫ pri.no.bar.i.l.ticiū ⁊ meuiū.§.alteri.ff.de ad
mi.tu.⁊ i.l.tacita ſocietas.C.cōm.diui.vt ſi ex vno exercitio tñ
cōiter ꝯtraxerunt duo ⁊ geſſerunt ſolū q̄ ad hoc itelligiꝛ ꝯtracta ſocie
tas tacita quo ad aliud nō.ſic ago rei vē.ſi dico te poſſidere dꝫ
intelligi ꝙ iduco ſolū poſ.q̄ erat neceſſaria ad rei vē.q̄ ē natu
ralis vñ ꝓductio i libello petitorio nō dꝫ itelligi ꝙ ſit facta d na
turali ⁊ ciuili ſi poſtea vti poſ.itēto ne ſꝫ mihi ꝯri⁹ fiat interpꝛta
tio.arg.in ꝯſtōne pꝛima.C.§.qbus.c.cū tu.de teſt.dꝫ fieri iterpꝛ
51 tatio vt ceſſet ꝯrietas.† Habetis ex ꝟbis bar.no.itellectū ad.l.
a ſi quis intētione[a] ambigua de iudi.q̄ ſemꝑ allegaꝛ qꝛ bar.vult ꝙ
lꝫ illa.l.ſi quis velit ꝙ dēat fieri iterpꝛtatio put fauorabilius eſt ꝓ
libellāte vult bar.verū ſi declareꝛ p libellātē.Sꝫ ſꝫ intellectum
Rapha.nō reqꝛiꝛ declaratio. ¶ Dum bald.in.d.l.ſi quis.dicit
ꝙ nō reqꝛiꝛ aliqua declaratio.opponit de.l.pōpo.ſcribit ſi fru
mentū.§.ſi.⁊ dicit aut ambiguitas eſt in facto ⁊ reqꝛiꝛ declara
tio.d.l.pōpo.pet ij ſtichū non ꝯſtat de quo reqꝛiꝛ declaratio.
¶ Aut eſt ambiguitas i iure q̄ ꝓcedit ex varia ſignificatione vo
cabuli nō reqꝛiꝛ declaratio vt hic:⁊.d.l.ſi quis Pro opi. Rapb.
⁊ bal.qꝛ hic tractemus de ambiguitate q̄ verſaꝛ circa ius qꝛ du
bitaꝛ de qua poſ.intelligaꝛ appꝉone poſ. Allego dctū Inn.i.c.
• examinata.ad ſi.de iudi.vbi intelligit.d.l.ſi quis.ꝙ iudex dꝫ face
cere illā interpꝛtationē nō pars. Inn.in.c.lꝫ cāꝫ.ad ſi.de ꝓbatio.
puto ꝯcludē dū i ꝓpoſito aut ex ꝓbationibus factis in iudicio
apparet q̄lr poſſideat actor.aut naturalr aut ciuilr ⁊ ſic ꝟa opi.
Rapb.ſ.ꝙ abſqꝫ eo ꝙ declaret q̄lr itētet petitoriū ⁊ poſſeſſoriū
ꝙ declaratur ex ꝓbatiōibus qualr poſſidet. Et ex ꝓbationibus
declaraꝛ libellus vt no. Inno.in.d.c.cum dilectus.de ordi.co.
Spec.in titul.de libel.conce.§.nunc videndum.ver.ſed quid
ex his:vñ tūc ſatis ſit intētat⁹ libellus ab actore cū ex ꝓbatōibus
b declaraꝛ.[b] ¶ Sed vbi ex ꝓbationibus factis in iudicio nō decla
reꝛ quō actor poſſideat ⁊ qualiter reus non video q̄liter libellus
ꝓcedat ꝙ libellus in petitorio intelligaꝛ in naturali ⁊ in poſſeſſo
rio in ciuili qꝛ tex.in.d.l.ſi quis.dixit qñ intētio agentis ambigua
eſt dꝫ interpꝛetari vt vtilis ſit libellāti:ſed ſi ex ꝓbationibus non
ꝯſtat quō pōt ꝯſtare qd ſit vtilius niſi actori p poſſeſſoriū ſit renū
ciatū petitorio vt ſi nō probauit que hꝫ neceſſe probare ad victo
c riā petitorij.⁊ ſic debes dicere ꝙ nō ꝓcedat cumulatio.[c] ¶ Pre
terea poſſet eſſe ꝙ eſſet vtile actori interpꝛetari libellū in rei vē.in
tētatū rōne ciuilis poſ.qꝛ ille reus ciuiliter poſſidet ⁊ poſſeſſoriū
retinēde fundare in naturali in qua fuiſſet turbatus:quō ergo iu
dex facit iſtā interpꝛetationē cū in vtraqꝫ poſſit fundari poſſeſſo
riū ⁊ in naturali ⁊ ciuili ⁊ petitoriū in naturali ⁊ ciuili vt dixi. vñ
puto preter q̄ vbi ex probationibus apparet qualiter poſſideat
actor.dicat verū Bar.qꝛ tūc nō appet ꝙ vtilius ſit actori.tūc nō
ſit neceſſaria declaratio.vt dixi ſm bal.⁊ rapb.hic. Sed tūc pōt
rñderi ad no.p bar.hic ꝙ hoc nō apparet niſi declaret actor quō
fieri dꝫ interpꝛetatio ⁊ qd ſit ſibi vtilius. ¶ Ergo ē neceſſaria de
52 claratio actoris qḋ no.pro intellectu.d.l.ſi quis. ¶ † Subdit Ro.
hic ꝙ dū bar.dicit mortuo libellāte heres nō pōt declarare libel
lū dicit nō vex.qꝛ ad heredē trāſmittiꝛ facultas declarandi qñ p
hmōi declarationē nō inferꝛ dānū aduerſario.lꝫ ſibi auferaꝛ lu
crū.l.ſi quis a filio.§.ſi quis plures.⁊ ibi no.ff.de leg.i.teſtator lega
uit ſtichū declarat heres.d quo ſenſit teſtator.ecce ibi declaratio
trāſit ad heredē.qꝛ quēcūqꝫ declaret nō inferꝛ dānū legatario lꝫ
lucrū hꝛi auferaꝛ.qꝛ pōt de albo declarare qḋ eſt vtilius q̄ nigrū
ſic hic ſi dñiū ſpectat ad agētē nō reſultat dānū reo ꝯuēto.lꝫ hꝛs
declaret ꝙ in libello petitorij debuit defunctus intelligere de na
turali ⁊ in libello poſſeſſorij voluit de ciuili nō infert hec declara
tio reo dānū cū ꝓprietas ſpectet ad actorē. Hanc opi.nullo mō
puto verā qꝛ ꝯriū ꝓbaꝛ p.d.l.pōpo.ſcribit ſi frumētū. §.ſi.cū
gl.ꝯ quā preciſe loqꝛ ro.aꝉs illa.l.pōp.ꝟ.ſi.nunq̄ locū hꝛet que
vult ꝙ iſta facultas nō trāſit ad heredē libellātis. Ad arg.rñdeo
ꝙ pōt afferre dānū aduerſario.qꝛ pōt heres declarare d tali poſ.
defunctū ſenſiſſe ſup q̄ reus nō fecit ſuas ꝓbationes. Hec ſolu.
colli.ex no.p bar.in.d.l.inter ſtipulātē.§.ſtichū.⁊ in.l.gerit.§.
i.de le.i. Et cōiter appꝛobaꝛ gl.in.d.l.pōp.ſcribit.§.ſi.quā etiā
ſeqꝛ bar.in.l.edita.in.iij.col.C.de edē.⁊ ibi bal.in.x.colū.in ꝟ.
tiii.opp.in lec.paduana.no. Inn.in.c.ſi.de ſuc.ab inteſt.⁊ Bal.
53 ⁊ ang.in.d.l.ſi quis intētio.ambigua. ¶ † Extra gl.q̄rit bar.verū
d petitoriū ⁊ poſſeſſoriū poſſit eodē tꝑe ꝯcurrere[d] refert tres eſſe
opi. Una ꝙ nunq̄ petitoriū ⁊ poſſeſſoriū ꝯcurrat.⁊ ita lꝫ Jo.⁊
Azo.vt dicit gl.in.l.ſi de vi.ff.de iu.p.d.l.ordinarij.⁊ p.d.l.in
certi.⁊.d.l.ſi de vi.⁊ p.d.l.ſi.C.quo.bo.⁊ p.l.ij.C.de edicto diui
adr.tol. Scḋa fuit opi. Mart.quā gl.refert in.d.l.ſi de vi.ꝙ oē
poſſeſſoriū pōt cumulari cū petitorio preter q̄ retinende ꝙ non
pōt cumulari rōne ꝓprietatis.vt ſepe dixi p.d.l.i.§.hoc interdi
ctū.j.vti poſ.iūcta.d.l.i.C.de alie.iu.mu.cau.fa.in alijs ꝓcedit
cumulatio. ¶ De recupande hꝛ in.d.l.cū fundū. §.ſi.j. de vi ⁊
vi ar. ¶ De adipiſcende hꝛ in.l.i.§.qḋ aūt.j.quo.lega.⁊ de iſto
eſt.c.paſtoralis.de cau.poſ.vbi petitoriū ⁊ poſſeſſoriū recupan
de ⁊ adipiſcēde dñt cumulari.⁊ q̄uis a principio ſit ceptū agere
petitorio.tamen ante ꝯcluſionem in cā.i.ante q̄ ſit renunciatū
ꝓbationibus:pōt agere recupande ⁊ adipiſcēde:ſecus in retinē
de. Ad iura in ꝯriū alꝉ.ſ.l.ordinarij.⁊.l.ſi de vi.rñdeꝛ:qꝛ dicit ꝙ
illa tria iura intelliguntꝛ in retinēde qḋ nō poteſt cumulari vt ibi.
Nō ob.l.ſi.C.quo.bono.qꝛ ibi ponit caſus ⁊ facti ꝯtingētia: qꝛ
fuit ꝯuētus petitorio ſolo ſicut fuit ⁊ in.l.ij.C.de edi.edic. Ter
tia fuit opi.pet.⁊ ſeqꝛ Cy.in.l.ordinarij.C.de rei vē.ſ.ꝙ nullo
mō ⁊ nullo caſu impediaꝛ ꝯcurſus petitorij ⁊ poſſeſſorij:probat
ſic:qꝛ ceſſat ois regula pꝛima. ¶ Regula.l.nemo ex his.§.quo
ties.j.de reg.iur. ¶ Plures actiones tēdētes ad eūdē effectum
pñt cumulari hic nō danꝛ ad idē poſſeſſoriū rōne poſſeſ.⁊ petito
riū vt declareꝛ dñs. Scḋa regula qñ ſentētia abſolutoria ferēda
in pꝛimo iudicio eſt paritura exceptionē rei iu.in ſcḋo nō admit
tiꝛ cumulatio.l.fundū.l.fundi.j.de excep. ¶ Ago rei vē. ad fun
dū quē dico meū. ¶ Pēdēte iudicio ago ⁊ dico ꝙ fūdus tuus
dꝫ ſeruitutē vie vel itineris fundo quē in pꝛimo iudicio petij dꝫ
ſilere ſcḋm iudicium:qꝛ ſentētia abſolutoria ferenda in pꝛimo iu
dicio erat paritura exceptionē rei iudi.in ſecundo qꝛ ſi eſt abſolu
tus non poſſum agere ꝯfeſſoria pro ſeruitute. quia ſeruitus de
betur ſolum fundo dominanti.l.ij.§.i.ſi ſer.vendi. hec regula

Addiṫio.
a ¶ Si quis intē
tione. vide gl.
⁊ doc.i.c.lꝫ cau
ſa.de ꝓb. ⁊ ibi
vide pbal.in.c.
grauis.d reſti.
ſpo.⁊ inn.in.c.
examinata. ⁊ ibi
plene p and.i
ebu.de iu. ⁊ in
do.ro.in ꝯſi.cc
xiv.p ſpe.in ti.
de cita.§.i.v.lꝫ
integro. Tbo.

b ¶ Declareꝛ.
adde eūdē ale.
ꝯſi.cxv.vu.li.⁊
ꝙ voluerunt
do.de ro.deci
ſio.ſuis de ꝓba.i nouis de
ciſio.dicit.qḋ
petenti bñficii
reſtōnē ſufficit
dicere in libel
lo ꝙ lrime poſ
ſidebat.

c ¶ Cumula
tio.adde an pe
titoriū ⁊ poſſeſſo
riū poſſint eo.
libello cumula
ri pau.de caſt.
cōſi.celx.⁊ an
plata poſſeſſoria
p eūdē ꝯſi.cel
xxv.in.i.vol.li
ſie p eūdē alc.
ꝯſi.xiv.in.lib.

Addiṫio.
d ¶ Cōcurre
re.vide doc.in
c.dilect⁹. et ibi
abb.de cā poſ.
⁊ ꝓpꝛie.⁊ abb.
in.c.paſtoralis
in.ii.colū.⁊.ii.
pau.de ca.i ꝯſi.
cclx.cv.⁊ alioſ
in.l.ordinarij.
C.de rei vēd.⁊
in.l.incerti.C.
d interdi. Tb.

non militat hic q: ſñia abſolutoria lata in iudicio poſſeſſorio non
parit exceptionē rei iudi. in petitorio. l. ꝛ an eandē. §. fi. de exce.
rei iudi. q̄ hic allegat in glo. Tertio mouet̃ p. l. nulli. C. de iudi.
non violādo tex. ibi cau. poſ. non dꝫ ſeparari a ꝓprietate. ꝛ non
dꝫ diuidi cōtinentia cāe. ſ. poſ. ꝛ ꝓprietatis. ergo debēt cumula
ri. Et rñdet pe. ad. l. certi. ꝛ. l. ordinarij. ꝙ ille leges non oñt ꝙ
nō poſſint cumulari. ꝛ ꝙ obſtēt aliq̄ regule cumulationē īpediē
tes. ſꝫ dicunt ꝙ bñ ob. rō ordinis. ſ. ſi vult ſentire cōmodū poſ.
agat pˀus vti poſ. ꝛ declaret̃ eū eē poſſeſſorem. deinde agat petito
rio q: nō ſtat̃ poſſidenti. l. ꝗ petitorio. ff. de rei vē. l. i. C. ꝺ alie. iu
di. mu. cau. fac. dꝫ ergo pˀus agere vti poſ. C Reſultat clare or
do iu'icij q eſt vt q ſuccubuit in poſſeſſorio dꝫ agere petitorio in
quo neceſſe hꝫ ſuſtinere partē actoris hoc vult. d. l. certi ſꝫ Pe.
54 C † Ad. c. paſtoralis. dicit ꝙ trāſeat cū erroribus canoniſtarū.
C Bar. dicit opi. Pe. nullo mō verā dū Pe. dicit ꝙ nō rep̄it
poſſeſſoriū ꝓhibitū cumulari cū petitorio male dicit ꝛ ꝯ oēs regu
las ꝓhibētes cumulationē. q: p̄mo ſi capimus regulā ꝯrietatis
l. i. C. de fur. vbi eſt ꝯrietas īpedit̃ cumulatio. vt ibi. Sic ꝺ in re
55 tinēde. vñ regula ꝯrietatis hoc caſu īpedit cumulationē. C † Se
cūda regula q̄ īpedit cumulationē q̄ eſt cū ad vnū effectū tendūt
electione tollunt̃ vt. d. l. cū filius. §. varijs de leg. ij. ꝛ. l. qō in he
redē. §. eligere de tribu. ꝺ regula bñ pōt declarari p ea q̄ no. i fi.
cū glo. in ꝟ. ex more. C. de codicil. ſi teſtator dixit in teſtō ſi non
vꝫ iure teſti vꝫ iure codicilloꝝ eligēdo vnū ſibi in alio p̄iudicat.
Sed ſi p hr̄ dē tanq̄ ex capite teſti intentat̃ poſſeſſorium ex reme
dio. l. fi. de edic. diui adri. tol. qō eſt adipiſcēde. vt ibi. an poſtea
poſſit iñtare petitoriū ex capite codicillari. qō vr̄ q: hꝫ electionē
ſcriptˀ vēire vl' tāq̄ ex teſtō vl' tāq̄ ex codicillis. tñ dicta gl. dicit
ꝙ nō p̄t facer̃. q: ille due vie tollūt̃ electiōe. ſi elegiſti ex teſtō tāq̄
poſſeſſorio adipiſcēde. ñ p̄t petitorio poſtea ager̃ ex codicillis. vñ
ibi poſſeſſoriū adipiſcende tollit petitoriū. ergo non pñt cumu
56 lari. C Tertio dicit bar. hꝫ locum regula tertia impediens cu
mulationē. ſ. vbi abſolutoria lata in petitorio parit exceptionē
rei iu. in poſſeſſorio impedit̃ cumulatio ꝛ hoc ſaltem in adipiſcen
de. vt voluit Dy. in regula q ad agendum de regu. iur. lib. vj. ꝛ
ſupra dictū eſt dū modo offerat ſe reus incōtinenti ꝓbaturum.
hec regula probat̃. in. l. fundum. l. fundi. ff. de exceptio. dꝫ impe
diri cumulatio de iſto tñ īfra aptius dicet̃ circa p̄mā cōbinatio
nem ꝓbat̃ ēt in. l. ij. §. quedā. ff. de interdic. ſi intentatū eſt poſ
ſeſſorium iudicium ſapiens cām ꝓprietatis pendente iudicio
in petitorio ſñia abſolutoria in primo iudicio eſſet paritura exce
ptionē rei iudi. in ſcdo. q: non pōt ammodo agi. d. l. ij. §. fundū
57 ꝛ. d. l. fundi. vñ ſunt multi caſus vbi īpedit̃ cumulatio. C † Eſt
ꝛ alia regula ſm bar. p quā impedit̃ cumulatio qñ pēdente iudi
cio in petitorio ſi intentet̃ poſſeſſoriū appareret ꝑueniſſe ad agen
tē petitorio illud qō petebat in p̄mo iudicio non pōt cumulatio
ꝓcedere. l. quotiens. in ultima. ff. de ſolutio. §. fi. inſti. de ꝑpe. ꝛ tē
po. act. egi petitorio vt reſtituat naturalē poſ. pendente iudicio
intento poſſeſſorium retinende. p qō dico me eam hr̄e non dꝫ ad
mitti cumulatio. q: ex ſcdo apparet veniſſe ad me qō petij ex p̄
58 mo iudicio ꝛ hoc vidiſtis in. iij. lec. C † Quinta regula oſten
dit cumulationis ꝓhibitionē ſm Bar. hic. ſ. rōne duplicitatis
qñ quis conſecuturus eſſet bis vnū ꝛ idem p p̄mū ꝛ ſcdꝫ iudiciū
impedit̃ cumulatio. l. nemo ex his. §. quotiens. ff. de re. iu. iſtud
pōt contingere in poſſeſſorio qñ fuit intentatū petitoriū rōne eiuſ
dē poſ. cuius rōne poſtea poſſeſſorium intētatur. non intelligatis
59 qñ diuerſis reſpectibus ſint iñtata vt dcm̄ eſt in. v. lec. C † Sex
ta regula dicit bar. oſtendit ꝙ impedit̃ cumulatio q̄ eſt. ſ. rōne
ordinis p. l. exitus. ff. e. l. ordinarij. ſ. allegata ꝛ iſtaꝫ fatebat̃ pe.
C Raph. cu. nimiū audacter loquit̃. Forte ſi bar. non intellexit
ipſe adhuc minus intelligit. Raph. hic dicit opi. Pe. quā ſꝫ eū
bar. non intellexit pōt defendi. q: intētio Pe. fuit ſm eū ꝙ vbi
eſt actū petitorio in vno iudicio. ꝛ poſſeſſorio in alio ꝛ nō apparet
cuius reſpectu ſit actū petitorio. ꝛ cuius reſpectu ſit actū poſſeſ
ſorio. in dubio ꝓcedit cumulatio. q: dꝫ intelligi diuerſis reſpe
ctibus actū vt declaratū fuit in. d. lec. ꝛ ita dicit fuiſſe mēs Pe.
hic. An ſit verū dicimus. ſ. vbi ſubſtinui Bar. ꝙ in hoc caſu nō
ꝓcedit cumulatio. niſi ex ꝓbationibus appareat rōne cuiˀ poſ.
intentauit petitoriū ꝛ rōne cuius poſſeſſoriū q eſt eius fidelis reci
tator ſꝫ alś in multis ꝑtibus eū habeo. Rap. Pe. originalr̄ nō
vidi niſi vt Cy. refert eū in. d. l. ordinarij. ſ. locutus eſt vt eū re
fert Cy. mēs Pe. fuit vt ꝛ bar. accepit eū. ſ. ꝙ nullo caſu rep̄it
vel ſaltē regular̄ nō impediret̃ cumulatio petitorij cū aliquo poſ

ſeſſorio q: rōnes ſue hoc oſtēdūt. nō aūt tendūt ad intellectū ra
pha. In iſto ergo articulo an eodē tpe ꝓhibita ſit cumulatio pe
titorij ꝛ poſſeſſorij. tenet̃ ꝯcluſio gl. in. d. l. ſi de vi. ff. de iudi. ꝙ in
poſſeſſorio adipiſcende ꝛ recuꝑande ꝑmiſſa ſit cumulatio non
aūt ſi regular̄ ꝑmiſſa in poſſeſſorio retinende vt tex. declarat in. d.
c. paſtoralis. niſi poſt ꝯcluſionem in cā vt dicet̃ infra in p̄ma cōbi
natione. C Et trāſit cū iſta gl. Bar. ꝛ alij poſt eū i. d. l. certi. C.
de interdi. ꝛ ibi bal. in repe. idē tꝫ ang. hic ꝛ bal. i. d. l. ordinarij.
ꝛ doc. in. c. dilectus de cau. poſ. ꝛ in. d. c. paſtoralis. Hoc expe
dito Bar. hic attingit mā petitorij ꝛ poſſeſſorij p ſeptem cōbina
tiones ſatis ordinate. incipiā p̄mā qua expedita cū additionibˀ
dandis puto ꝙ erit vobis vtilius ꝙ nō referā alias niſi vbi bar.
60 indigeret additiōe. C † Prima cōbinatio eſt an qñ vnus ꝛ idē
ꝓponit petitoriū ꝛ poſſeſſoriū iudiciū ꝓcedat hmōi cumulatio. ꝛ
in hoc p̄mo q̄rit̃ quid in adipiſcēde. ſcdo qd in retinende. tertio
qd in recuperande. Circa p̄mū ſi eſt intentatū petitoriū ab vno
ꝛ deinde ab eodē adipiſcēde poſſeſſoriū. debemus dicere hic ſꝫ
Bar. Aut iſta duo iudicia ſic ſe habēt ꝙ electione tollunt̃. ꝛ ceſ
ſat cumulatio caſus eſt in. l. fi. in ꝟ. ex more. C. de codicillis ſiue
teſtm̄ factū ſi non vꝫ iure teſti valeat iure codicilloꝝ. ſi cepit veni
re tāq̄ ex teſtō. ꝛ eligat ad iudiciū petitoriū aut poſſeſſoriū. non
pōt venire ex capite codicillari. vñ ſi intentauit ex capite teſti pe
titoriū nō audit̃ volēs intentari ex capite codicillari poſſeſſoriū vt
ꝓduceret teſtm̄ corā iudice nō cancellatū nec viciatū. ꝛ iō petit
ſe mitti in poſ. iuxta. l. fi. C. de edi. diui adri. tolē. q: tollunt̃ hec
remedia electione cū dat̃ electio vt veniat aut ex teſtō. aut ex co
dicillis. ꝛ nō refert quā viā p̄mo elegerit an in petitorio an ī poſ
ſeſſorio. adeo ꝙ ſibi p̄iudicat in reliqua agere nec ī poſſeſſorio nec
61 in petito. C † Aut nō tollunt̃ electiōe dicit aūt nō eſt ꝯcluſum in
cā in petitorio. ꝛ admittit̃ ꝯcurſus petitorij ꝛ poſſeſſorij. d. c. pa
ſtoralis. ꝛ glo. in. d. l. ſi de vi. ſecus ſi eſt ꝯcluſum in petitorio et
nō pōt tūc cumulari petitoriū ꝛ poſſeſſoriū niſi iudici ex cā alr̄ vide
ret̃ p. d. c. paſtoralis. vbi papa ita magiſtralr̄ vt qñ reus ſubtra
xit actori ꝓbationes ſup dn̄o pōt agere poſſeſſorio poſt ꝯcluſum
in cā. hoc vltimum ꝙ poſt ꝯcluſum in cā non admittit̃ cumula
tio petitorij cū poſſeſſorio recuꝑande vel adipiſcende putat bar.
verū ſolū de iure canonico ne lites litibus inculcent̃. vt ibi. ſed ſe
cus de iure ciuili vbi ēt poſt ꝯcluſum in cā non vr̄ ꝓhibita cumu
latio. vñ q: iure ciuili ꝑmittit̃ cumulatio poſſeſſorij adipiſcēde vl'
recuꝑande cū petitorio. vt. d. l. i. §. q: aūt. ff. quo. leg. d. l. cū fun
dū. §. fi. de vi ꝛ vi arm. debemus ſtare huic regule q: nulla regu
la ꝓhibens cumulationē militat quominus in caſibus dictis fi
at cumulatio q̄ regule ſunt. ſ. alleg. C Multe alie regule tradū
tur in. d. l. edita. ſed nulla ꝺ ob. qñ agit̃ adipiſcende vel recuꝑan
de ꝛ petitorio. vñ egtas in. c. paſtoralis ſeruet̃ in terris eccleſie.
non in terris īperij vt dicit gl. in. c. poſſeſſor de reg. iu. vj. c. ij. de
arb. in. vj. l. ꝑuilegia. C. de ſacroſan. eccle. vbi doc. C Sed ꝯ pre
dicta inſtat bar. dcm̄ eſt ꝙ ꝑmiſſa eſt regulariter cumulatio poſ
ſeſſorij adipiſcēde cū petitorij añ ꝯcluſum in cā de iure canonico.
de iure ciuili ēt poſt. non vr̄ verū ꝓbatur vbi ſñia abſolutoria fe
renda in p̄mo iudicio paritura eſt exceptionē rei iudicate ī ſcdo
iudicio impedit̃ pendente p̄mo intentari poſſe ſcdꝫ. ꝛ ſic cumu
latio. d. l. fundi. ꝛ. l. fundum. ff. de exceptio. ſꝫ hec ſñia abſoluto
ria ferenda in petitorio iudicio lata parit exceptionē rei iudica
te in poſſeſſorio iudicio adipiſcende. maxime vbi reus ꝓbauit de
dn̄o. C Qñ offero me incōtinenti ꝓbaturū poſt ſñiam. vt fuit cō
cluſum ſm Dy. in. c. qui ad agendū. de reg. iur. lib. vj. vt. ſ. dixi
ſup p̄ma lec. Ergo vr̄ ꝙ hec regula dꝫ oīno obſtare ꝛ impedire
cumulationē. ſꝫ qñ eſt ꝯcluſum in cā dicā cras rñdet Bart. tripl'r.
Primo ꝙ nō eſt verum indiſtincte ꝙ abſolutoria lata in petito
rio obſtet agenti adipiſcēde poſſeſſorio ſed demū ſi p abſolutoriā
fuit declaratū reū eē dn̄m. alś ſi ſimpl'r eſt lata abſolutoria eo q:
actor nō ꝓbauit. nō oñdit hec ſñia reū dn̄m ergo nō ob. agenti
adipiſcēde. Vñ iudicat̃ de ſñia ſicut de dn̄io. ita vidiſtis i. i. lec.
ꝛ Dy. in. d. c. q ad agendū. hec eſt p̄ma rñſio. ꝛ dicet̃. ff. de ea ali
qd. ſcdo mō rñdet bar. ꝙ ita demū dꝫ obſtare ſñia abſolutoria
qñ ob. exceptio dn̄ij vt dcm̄ ē. C Vñ vt exceptio dn̄ij ob. opꝫ ꝙ
īcōtinēti poſſit ꝓbari de dn̄o. alś nō ſuccūbit actor agēs poſſeſſo
rio adipiſcēde p hmōi exceptionē p. l. fi. C. quo. bo. cū gl. ſꝫ hoc
qñ ſm terminos. c. paſtoralis nōdū erat ꝯcluſum ī petitorio. tpe
quo intentauit adipiſcende poſſeſſoriū actor nō ſperabat̃ inconti
nenti ſñia abſolutoria ferri per quā appareat de dn̄io rei potuiſ
ſet longum tempus tranſire ante ſñiam vñ cum ſm iudicium
poſſeſſorium

poſſeſſoriū ſit ſummariū.l.momētanee.C.vñ vi.l.i.⁊ ibi no.C.
quo.bo.non dʒ differri aut impediri iudiciū momentaneuʒ ꝑꝑ
futurā ſpem abſolutorie ferende in petitorio iudicio.arg.l.ij.§.
ibidem.ff.ad exhi.vbi in iudicijs ſummarijs non admittunt̄ ex
62 ceptiones ad impediēdū qñ requirunt altiorē indaginē.¶ †Jn
fert bar.hic ꝙ vbi iam eſt ꝯcluſum in cā in petitorio iudicio tpe
quo actor vult intētare poſſeſſoriū iudiciū putat ꝙ iſto caſu talis
cumulatio poſſeſſorij poſſit īpediri.qꝛ ſperabatur in breui ferri
ſniam abſolutoriā ſuꝑ dñio rei que parere pōt exceptionē rei iu
dicate in ſcđo iudicio.⁊ hoc caſu dicit lʒ de iure ciuili īpediat̄ cu
mulatio.ſed de iure canonico nō eſt dubiū ꝑ.c.paſtoralis. Sed
de iure ciuili lʒ admittat̄ hec cumulatio.dicit ipſe eſſe veruʒ tñ ſi
poſt ꝯcluſum in cā actor vult ꝓducere libellū in poſ. ⁊ ſperabat̄
in breui ſnīa abſolutoria.dʒ impediri cumulatio poſſeſſorij. cuʒ
petitorio obſtat regula de qua.ſ.ꝓxime dixi.ſingulare verbum
eſſet ſi verū eſſet.Sed ang.hic putat hoc ſtare non poſſe cū bar.
dicit ſi eſt cōcluſum in cā in petitorio tpe quo vult actor intētare
poſſeſſoriū adipiſcēde ⁊ facte erāt ꝓbatiōes de dñio ꝑ reū adeo
ꝙ ſperabat̄ in breui ferendā ſniam abſolutoriā ꝑ quaʒ declaret̄
reū dñm talem que eſt paritura exceptionē rei iudi.in ſcđo iudi
cio petitorio dʒ īpediri poſſe cumulatio ꝑ.d.l.fundi. ⁊.d.l.fun
dum.¶ Dicit ang.non veꝝ qꝛ bar.equiparat caſum in quo quis
de pñti hʒ ius ad caſum in quo ſperat hr̄e de futuro ꝙ non dʒ
equiparari qꝛ fateor ꝙ ſi lata eſt ſnīa abſolutoria in petitorio hʒ
ius de pñti.pōt opponi exceptio dñij.ſed qñ nondū eſt lata ſed
ſperat̄ ferri eſt ius de futuro qꝛ poterit appellari ēt ſi ferat̄ abſolu
toria ꝑ quā declarat̄ dñm reū.⁊ ꝑ appellationē dr̄ ſuſpēſum vel
extinctū ꝓnūciatū.l.i.in ſi.ff.ad turpil.l.ſi cā cognita.C.de trā
ſac.c.veniens.de iureiu.ergo non pōt argui de iure qđ eſt in pre
ſenti.ad id qđ eſt de futuro.qꝛ ſi iā aptū eſt ⁊ pōt in breui ſpera
ri in petitorio abſolutoria pro reo non pōt obſtare exceptio in
poſſeſſorio adipiſcende.qꝛ opʒ ꝙ incontinenti appareat de iure
opponendi ꝯ agentem poſſeſſorio ꝑ glo.in.d.l.ſi.C.quo.bon.
ſed qñ eſt appellatū tunc nō pōt incōtinēti reus docere de dñio
ſuo quā hʒ a principio.facit auc.ei q.C.de tempo.ap.nō pōt di
ci ꝙ incōtinēti liqueat de dñio iſtius rei.ant.in.c.cū dilectus de
cā poſ.vbi fere oīa ponit que bar.hic vr̄ cū bar.trāſire alij nō tā
63 gunt.¶ †Puto defendendā ⁊ ſuſtinendā opi.bar.hoc mō.qꝛ
bar.preſupponit ꝙ facte erāt ꝓbōnes de dñio in iudicio petito
rio ꝑ reū q ꝓbauit ſe dñm.puto ꝙ ſufficit in iudicio poſſeſſorio
ꝓducere illas ꝓbōnes de dñio ad repellendū volentē agere poſ
ſeſſorio adipiſcende probo ꝓbōnes facte in vna cā faciūt fidē in
alia inter eaſdē ꝑſonas ſaltē in caſibus in qbus ſnīa lata in pri̇o
obſtaret in ſcđo hec eſt cōis ꝯcluſio cy.⁊ alioꝝ in.l.ſi. C.de edē.
bar.in.l.ij.§.i.ſ.vi bo.rap.notant oēs in.c.cām de teſti.bart.⁊
alij in.l.cū lite mortua.ſ.iud.ſol.ꝑ.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.§.ſi.de iu
reiur.Modo ſic pōt reus ꝯuentus nūc in poſſeſſorio adipiſcen
de ꝓducere ꝓbationes quas fecit ꝯ actorē in petitorio ⁊ oppo
nere exceptionē dñij de qua diceret notorie ꝯſtare.vñ cū ſit iam
ꝯcluſum in cā faciūt rē aliquā notoriaʒ ⁊ dr̄ manifeſte ⁊ notorie
iudici ꝯſtare.c.ſignificauerūt.de teſti.vbi glo.reputata ſingula
ris.Et ſi diceret̄ ꝙuis ꝓbōnes ꝓducte in primo iudicio ꝑ quas
apparet illico de dñio rei operant̄ vt debeat obtinere reꝰ in poſ
ſeſſorio adipiſcende ⁊ ꝑ ſe diffinitiuā ſniam reportare.tñ hoc nō
infert ꝙ dʒ impediri cumulatio iudicij poſſeſſorij.qđ bart.dicit
bene fateor qñ exceptio de dñio ꝑ reū probat̄ incontinenti obti
net.ſed qđ impediat̄ cumulatio non ſequit̄ ex hoc ꝓbo attento
ꝙ notorie dr̄ ꝯſtare ꝑ ꝓbationes factas.ſi nunc producunt̄ tpe
quo ꝯcluſuʒ eſt in cā ī petitorio ꝑ quas dr̄ notorie ꝯſtare vt dixi.
ſed habeo ꝙ vbi cōpetit mihi exceptio ꝑemptoria de qua noto
rie ꝯſtat mihi ꝓdeſt nedū vt habeam ꝓ me diffinitiuā ſniam:ſʒ
⁊ ad repellendū actoreʒ a limine iudicij.qꝛ exceptio ꝑemptoria
qñ eſt notoria īpedit litis ingreſſum.Fuit ſignāter dictū Archi.
in.c.vt circa de elec.in.vi.⁊ ibi ſequunt̄ alij.⁊ ſpe.⁊ Jo.an.in ti.
de exce.§.dicto.ver.vt aūt.⁊ in ver.ſed an reus.⁊ ibi io.an.ſuꝑ
illo ver.⁊ io.an.in.c.ſi.de lib.obla.Ergo in ꝓpoſito hmōi exce
ptio dñij de quo ꝯſtat notorie dʒ ſufficere ad actorē ⁊ repellēdū
a limine iudicij.⁊ a ꝯteſtāda lite in poſſeſſorio adipiſcēde.ſic pt̄
defendi opi.bar.alr̄ puto difficile ſuſtineri a reprehēſiōe ꝯ cū da
ta ꝑ ang.plus dico ēt ſi ante cōcluſionē in cā in petitorio ꝯſtaret
de dñio rei ꝑ ꝯfeſſionē actoris poterit dici ꝙ iſto caſu impediat̄
ēt ante ꝯcluſionē in cā actorē poſſe facere cumulationē poſſeſſo
rij adipiſcende.qñ confeſſio de cuius validitate in dubiū nō re
uocat̄ inducit notoriū ēt ante ꝯcluſum in cā.c.ſi.de coha.cleri.⁊
mu.⁊ do.de ro.in ſua ꝯcluſione.cccLxxxv.limitātes ꝑ glo.in.d.
c.ſignificauerūt.q dīt poſt ꝯcluſionē in cā ꝓbationes dīt rē fa
cere notoriā ⁊ manifeſtā verū eſt preterꝙ in ꝯfeſſione qñ nō op
ponit̄ ꝙ fuit facta ꝑ errorē vel de viribus eius non diſputat̄ iſto
caſu qñ ꝑ ꝯfeſſionē ꝯſtat de dñio rei pōt opponi ad impediēdū
cumulari poſſeſſoriū adipiſcende de dñio tanꝙ impediens litis
ingreſſum ⁊ fuit de mēte anto.in.d.c.cū dilectus de cā poſ.ſed
64 nihil alle.probari pōt vt.ſ.dixi.¶ †Circa ea que retuli ꝑ bart.
hic addit imo.hic ꝙ ex dictis bar.colligunt̄ due no.limitatiōes
ad regulā.d.l.fundū.ſ.de exce.prima regula.l.fundū.vbi dr̄ ꝙ
vbi ſnīa abſolutoria ferēda in pri̇o iudicio eſt paritura exceptio
nē rei iudi.in ſcđo iudicio impedit cumulari ſcđm iudiciū pēdē
te primo.eſt veꝝ qñ veriſimiliter ſperabat̄ primū iudiciuʒ prius
finiri vel ſaltē eo tpe.ſecus qñ ſperabat̄ ſcđm iudiciū finiri prius
vt qꝛ ſcđm iudiciū ſit ſummariū ſicuti poſſeſſoriū.l. momētanee
C.vnde vi.⁊ no.glo.in.l.i.C.quo.bo.⁊ primū iudiciū ſit plena
riū ſicut eſt petitoriū quare nō habebit locū dicta regula vt pʒ in
d.c.paſtoralis.⁊ eſt de mēte bar.hic in prima ꝯbinatione. alle.
no.ꝑ dy.in.d.c.q ad agendū.de reg.iur.li.vj.Tñ vr̄ aduerten
dum ꝙ hec limitatio non vr̄ iure ꝓbari.Nec ob.d.c.paſtoralis
qꝛ rñdet̄ ꝙ ad hoc vt dicta regula locū habeat requirūtur due co
pulatiue ꝙ abſolutoria lata in primo paritura ſit exceptioneʒ in
ſecundo ⁊ ꝙ condemnatoria ferenda in ſecundo faciat preiudi
cium reo in primo.ita probat.d.l.fundum.⁊ ita notare videtur
Barto.maxime in ſummario.ſed ita eſt ꝙ in queſtione noſtra
de qua hic ꝑ bar.ꝯdēnatoria lata in ſcđo nō afferret preiudiciuʒ
reo in primo tanꝙ lata ſuꝑ iure diuerſo.l.an eandē.§.ſi.ſ.de ex
cep.rei iudi.⁊ patebit ex his que ſtatim dicā circa intellectum.l.
vis eius.C.de proba.ergo ⁊c.vel rñde ad.d.c. paſtoralis ꝓut
65 colligit̄ ex ſcđa fallentia.¶ †Scđam fallentiā colligit hic imol.
vʒ ꝙ dicta regula ꝓcedat qñ abſolutoria lata in primo ſʒ cōem
ordinē ⁊ curſum cāꝝ ſnīa lata in primo paritura erat exceptio
nem rei iudicate in ſcđo.ſecus in ſnīa lata ſm ordinē cāꝝ in pri
mo que non erat paritura exceptionē rei iudicate in ſcđo qꝛ tūc
non hʒ locū dicta regula ſed ſolū qñ eſt lata ſm extraordinariuʒ
66 ordinē cārum.¶ †Ordo cārum eſt qꝛ reus nō cogat̄ ꝓbare.ſʒ
actori incūbat onus ꝓbādi.Extraordinarius ſtilus cāruʒ eſt ꝙ
plerūqʒ reus aſſumat in ſe onus ꝓbādi.l.circa.ff.de ꝓba.ſʒ hic
bar.dicit in prima rñſione data ad arg.ꝙ in.c.paſtoralis ſnīa fe
renda in petitorio nō erat paritura exceptionē rei iudicate ī poſ
ſeſſorio niſi qñ eſt lata eo qꝛ reus ꝓbauit ſe dñm.Et lata ex̄ or
dinē cāꝝ tunc ſolū parit exceptionē rei iudicate in ſcđo iudicio
qñ fuit lata qꝛ reus ꝓbauit ſe dñm vt in prima lec. Regulariter
aūt non hʒ reus in ſe aſſumere onus ꝓbandi. Fertur ſimplr̄ ab
ſolutoria qꝛ actor nō ꝓbauit talis abſolutoria nō parit exceptio
nem rei iudicate in ſcđo iudicio. Unde in.c.paſtoralis impedit̄
cumulatio qꝛ ſnīa abſolutoria lata in petitorio ſʒ ordinē cāꝝ nō
parit exceptionē rei iudi.in poſſeſſorio adeo ꝙ ꝯdēnatoria ferē
da in ſcđo iudicio afferat ꝑiudiciū in prio aſs ſecꝰ ꝑ.l.ſʒ ſi ante.ſ.
de exce.⁊ bar.in.d.l.fundū.quā ita ſummat ⁊ anto.exꝓſſe in.d.
c.cū dilectus.patet in.d.l.ſʒ ſi ante.vbi ſnīa ꝯdēnatoria in ſcđo
ferēda erat paritura excep.rei iudi.in primo.Ergo nō impedit̄
cumulatio.Sed in.c.paſtoralis vbi dr̄ ꝓbari hāc limitationē ⁊
eſt pricipale fundamentū huius limitatiōis ꝯcurrūt iſta duo:qꝛ
deficit oīno ſcđʒ qa ꝯdēnatoria ferēda in ſcđo.ſ.poſſeſſorio adi
piſcēde vr̄ recuperāde nō erat factura ꝑiudiciū in petitorio.l.an
eādē.§.ſi.ſ.de exce.rei iudi.ergo ſi reus fuit ꝯdēnatus in poſſo
rio nō fecit ꝑiudiciū quo ad petitoriū nō eſt mirādū ſi ī.c.paſto
ralis.pēdētia primi iudicij nō īpedit cumulari ſcđm qꝛ non mili
tat regula.d.l.fundū.bal.in repeti.l.incerti in.v.co.alias.vj. co
lū.C.de interdi. Aliter rñdet ad.d.c.paſtoralis.⁊.d.l.ſed ſi añ
vbi dicit in oēm euētū abſolutoria ferēda in pri̇o iudicio nō eſt
paritura exptionē rei iudicate.in ſcđo pēdētia primi iudicij nō
impedit cumulari ſcđm per.d.c.paſtoralis.⁊ per.d.l.ſed ſi ante
qꝛ potuit ferri ſnīa abſolutoria eo qꝛ actor nō ꝓbaſſet tūc ſnīa ab
ſolutoria primi non parit exceptionē rei iudi.in ſcđo iudicio vt
fuit.ſ.declaratū.¶ Tñ hec rñſio mihi nō ſatiſfacit qꝛ nō vr̄ bo
na ita gñaliter dicere.⁊ ꝯriū exꝓſſe tʒ dy.in.c.nullus pluribus ð
reg.iur.li.vj.⁊ bar.in.l.edita.in pri.in prima regula ꝓhibitiua
cumulatiōis.C.de edē.vbi dicit ſi poſſibile eſt ꝙ ſnīa abſoluto
ria ferēda in pri̇o parit exceptionē rei iudi.in ſcđo īpedit̄ cumu
latio:⁊ oſtēdit dy.in.d.c.nullus ꝑ rōnē.l.pecuniā.ſ.ſi cer.peta.

z per.l.i.§.ſi pendeat.ff.ad mace.vbi qd in futurū poſſit eſſe q̄ impediat vel nō pendente dubio interim impedit per.d.l.pecu niā.vbi promittit ſub cōditione ſi nauis ex aſia venerit vel ſimi li impedit interim petere pēdēte iſto dubio.aliam fallentiā ad d.l.fundū.videatis p ang.in.l.vbi pactū.circa.iij.col.C.de trā ſac.nunc videndū eſt ſm ordinē bar.qz dictū eſt ſi intentatur ab vno petitoriū poſtea pēdēte petitorio cumulat adipiſcēde poſ

67 ſeſſoriū an admittat.¶ † Quid ſi poſt intētatū petitoriū idē ac tor vult poſtea intētare poſſeſſoriū recuperande vtrū pcedat cu mulatio vtriuſqz iudicij dicit q̄ ſic p.l.fundū in fi.ff.de vi z vi ar

a ma.z.d.c.paſtoralis.niſi ſit ꝯcluſum in cā in iudicio petitorio a anteq̄ intētet poſſeſſoriū recuperāde qz tūc de iure canonico im pedit cumulatio de iure ciuili ſec9 p ſupradicta in poſſeſſorio adi piſcēde.Sed ꝯ iſtā ꝯcluſionē arguit bar.dū dixit regulā admit titur cumulatio ꝯ.qz ſaltē vr̄ obſtare regula ordinis p quā dz im pediri cumulatio huiꝰ poſſeſſorij cū petitorio oſtendit qñ aliqs p vim z ſic vicioſe inuaſit poſ.vel me ſpoliauit poſ.ſibi dicenti ſe eſſe dn̄m icūbit onus pbādi nec rōne talis poſ.releuat ab onere pbādi dn̄iū.l.vis eius.C.de pba.l.libertis.§.ſi.in ff.dolo.ff.d lib.cā ergo vt intelligat qs dz ſuſtinere onus pbādi in petitorio iudicio an iſte reus ꝯ quē agit poſſeſſorio recupande an ꝯo ego actor dz prius pcedere diſcuſſio ſup petitorio ſicut dicimus q̄ in terdictū vti poſ.dz prius intētari rōne ordinis q̄ petitoriū vt ſic appareat qs dz prius in petitorio ſuſtinere onus pbōnis z ptes actoris.in.l.exitus.ff.e.d.l.ordinarij.z in.d.l.icerti.ſic debemꝰ

68 dicere.¶ † Propter h̄ bar.dicit eſſe aduertendū q̄ aut actor q primo intētauit petitoriū vult ſpōte ſubire onus pbādi ſup vtro qz ſup pprietate z ſpoliatiōe z res eſt plana qz admittit cumula tio vtriuſqz.Aut actor vult nō ſubire onus pbandi ſup pprieta te ſz vult q̄ onus iſtud trāſferat in illū q iniuſte ſpoliauit eū tunc ne violētia releuet eū z ſibi pſit pōt ſi vult ſuſpēſo petitorio intē tare poſſeſſoriū z diſcutere prius de poſſeſſorio vt ſic appeat qs p bet in petitorio.l.vis eiꝰ.C.de pba.z.d.l.libertis.qd verbū eſt diligētiſſime notādū:z habetis limitationē ad auct.q ſemel.C. qūo z qñ iud.vbi q pducit libellū in iudicio nō pt deſinere nō p

a cedēdo niſi renūciet h̄ vult bar.q̄ pōt differre z ſuſpēdere peti

b toriū in odiū violēti b inuaſoris donec fuerit terminatū poſſeſſo riū io.de imo.h̄ dicit q̄ bar.vr̄ male dicere qz colligit ex verbis bar.ſi qs agit in ſcdo iudicio.ſ.recuperāde poſſeſſorio z obtineat dz ēt obtinere in petitorio abſqz eo qd alr̄ pbet in petitorio qz ſi bar.vult q̄ pp poſſeſſoriū ſuſpēdat petitoriū ad effectū qz nō vult

c actor ſubire onus pbādi c in petitorio vult q̄ ſi obtineat in poſ ſeſſorio mēs bar.eſt q̄ obtineat in petitorio abſqz alia pbōne p eū faciēda niſi reus pbet ſe dn̄m.dicit imo.q̄ eſt ꝯ.c.ſignificaue rūt ad h.de teſti.vbi fuit itētatū petitoriū z poſſeſſoriū recuperā de z tex.ibi vult q̄ pōt ſuſpēdi petitoriū z retinet poſſeſſoriū.in nuit tñ ibi lr̄a q̄ ſi obtinet actor in petitorio poſtea niſi alr̄ pbet tñ ad h̄ poſſet rn̄deri qz ibi non dr̄ qs dz pbare ne qs releuet ab onere pbādi.vñ dicit imo.q̄ in h̄ ſunt opi.p doct.in.d.c.paſto ralis de cā poſ.¶ Una q̄ eſt ꝯ opi.bar.ſ.q̄ dz pbari ēt in petito rio alr̄ nō pōt iudex declarare eū eſſe dn̄z ſi ſibi nō ꝯſtat qz dz iu dici ꝯſtare p pbōnes id de quo cognoſcit.l.de qua re.ff.de iud. c.cū eccleſia de cā poſ.Preterea ſibi iputare dz actor q nō eſt ſe cutus iuriſcōſulti ꝯſiliū in.l.is q de teſti.ff.de rei vē.vbi priꝰ intē tet poſſeſſoriū z tūc ſi ſibi reſtitueret poſ.nō haberet tunc neceſ ſe pbare de dn̄io.vñ ſi nō pbat dz ꝯdēnari in expēſis z in dn̄io ſuccūbere.ſcda fuit opi.in.d.c.paſtoralis.q̄ nulla pōt ferri ſnīa ſup petitorio niſi reꝰ velit agere de nouo cuz videat factꝰ ammo do petitor ad inſtar eius ꝯ quē eſt facta miſſio ex primo decreto in reali qz de reo ſit petitor.l.ſi qs emp.§.pe.C.de pſcri.xxx.an. z.l.ſi prius.ff.de op.no.nū.vñ nulla dz ferri ſnīa ſup petitorio ſz ſolum ſup poſſeſſorio alr̄ opz q̄ reus efficiat actor z pbet.ſz ſz imo.iſta opi.vr̄ ꝯ.d.c.ſignificauerūt.qz imo dz ferri poſtea ſnīa ſup petitorio vñ reſidet i pria opi.ꝯ bar.q̄ fuit ēt hoſt.in.d.c.pa ſtoralis.nō ob.l.vis eiꝰ.qz rn̄det pdo q̄ ibi ſit ſpāle in poſ.hōis qui qs ſpoliauit aliquē p vim ſerno vt talis violenta poſſeſſio nō releuet ab onere pbādi ſz icūbat pbō ei cui incūbebat pbatio. ergo q̄ poſ.ſit violētia nec releuat nec aggrauat ſimilis ſpālitas no.in poſ.p gl.in.l.qd aūt.ff.de li.cā h̄ fuit rn̄ſio bald.in.d.l.vis

69 eiꝰ lz ipſe nō dicat.¶ † Uel ſcdo ſz imo.in.d.l.vis eiꝰ.non dr̄ q̄ cui facta eſt violētia releuet ab onere pbādi dn̄iū ſz vbi vr̄ velle lr̄a q̄ violētia poſ.operat iſtud qd per eam cognoſcatur qs dz ſuſtinere partē actoris in petitorio z probato q̄ tu es violentus

a ¶ Petito rio.ſpe.in tit. de peti.z poſ. §.i.v.z ſcias li mitat niſi mali cia ſpoliatoris uel alius caſus uel alia iuſta cā iudicem moue rit z dicūt do. de ro.deci.ſua l xix.de reſtitu. ſpo.q̄ ēt ati cō cluſuz in cā nō pōt ſuſpēdi pe titoriū qñ con ſtat de iure rei p not.i.d.c.pa ſtoralis.

b ¶ Uiolenti. adde ſpe.tit.p xime alle.§.i. ꝟſi.pōt ēt agi.

c ¶ Onus p bandi.ſozi.hic dicit z vr̄ veri tas q̄ bart.nō dicit pur imo. hic intelligit.z p opi.bart.fa ciūt not.p do. de ro.deci.ce xx.ici.ſi.a.ꝯſe rat de reſ.ſpo. in nouis vbi i ter cetera dicit q̄ qdā do.Ni colaus de cre mona dicebat nō repiri legē vel canonē im ponentē onus agenti recupe rāde pbādi ti tulum vel colo rem tituli pter q̄ in cāu.d.c. ad dcimas.pp ea que ꝯcurre bāt in caſu.d. c.z ibi vide la tius.

poſſeſſor tu debes pbare dn̄iū z habes ſuſtinere partes petito rio.z ecōtra ſi nō probo te violentū poſſeſſorem.ſed probata ſola violentia q̄ actor dz declarari dn̄s.nō vr̄ ibi.non ob.dicit imo. id qd no.in.l.ſi de poſ.in ſi.C.de proba.qz ēt ibi eſt ſpālis caſus vbi ſi ſeruus meus ſubtraxit mihi inſtrā emptiōis facte de ipſo ſeruo ſi probo ſubtraxiſſe eſt fundata itētio mea q̄ ego ſum do minus ſerui abſqz alijs que requiruntur ad probationem dn̄ij eſt ſpālis caſus.addo q̄ inno.in.d.c.paſtoralis.circa ſi.pe.glo.po nit opi.quā bar.hic z vr̄ cū ea trāſire z ēt ſeqtur hic ro.q p ea al legauit tex.ſing.in.l.ſi qs emp.§.ſz hoc ſup illis.C.d pſcri.xxx. an.vbi ſola pbatio violētie operat q̄ ꝯ agētem nō poſſit referri q.dn̄ij a te violēto inuaſore.ita ēt ſenſit glo.in.l.ita vt ſi fur.in ſi.

70 gl.ma.ff.cōmo.¶ † Ad idē facit qd not.cy.in.l.ſi ſeruus.C.de epiſco.z cleri.per ibi no.per glo.per ea que vr̄ ibi velle q̄ ſi ſer uus meus peruenit ad eccleſiam cū aliquo vicio dicor probaſſe dn̄ium:qd probo qz cū ante poſſedi dn̄modo fuit de recenti hic poſ.p no.p glo.ibi.Puto veriorē opi.Hoſti.ff.relatam ꝯ bart. p ſupradicta que cōprobari pōt qz ſi ꝯa eſſet opi.bar.hic videre tur q̄ ſi dn̄s inuadat rē ſuā que erat apud poſſeſſorē cōſequeret icōtinēti dn̄iū ille q ſpoliatus eſt poſ.abſqz eo qd expectet ſnīaꝫ priuationis ꝯ dn̄m.z tñ ad hoc vt qs p.l.ſi qs in tantā.C.vñ vi. priuet ſpoliās dn̄io requirit ſnīa vt in gl.in ꝟ.amittat ſed h̄ ſeque ret q̄ ſi inuado rē meā propria auctoritate q̄ primuꝫ pbas me eſſe violētū habes dn̄ium nō erit ergo verū dicere neceſſe ſnīam

71 ferri z probare te dn̄m.† Magis tñ me monēt ſupradicta.ſ.q̄ non poſſit iudex pronūciare actorē eſſe dn̄m cū nō ſit probatū. z.l.vis eius.nō probat opi.bar.z rn̄di.ff.ad eā.z illā opi.quam teneo tz etiā cy.in.l.i.in pe.q.C.vbi cau.ſta.z bal.z ſaly.in.d.l. vis eius.z bal.in.d.l.ſi qs a ſe fundū.C.ad.l.iul.de vi z in.§.ij. C.de ſerui.z aqua.in.xuj.q.vbi alle.no.p Innoc.in.c.bone.el. ij.in ver.requiſitus.de poſtu.pla.z Imol.in.l.iiij.§.catbo.circa. ix.vel.x.col.ff.de ver.obli.non ob.d.§.ſed hoc ſup illis.z rn̄det bal.in.d.l.ſi qs a ſe fundū.z in.d.l.ij.de ſerui.z Inno.in.d.§.ca tho.q̄ ibi nō fuit ſola negligentia ſed ꝯcurrebat poſ.xx.anno.q̄ fuit antea apud agentē rei ven.operat diuturnitas tpis q̄ ſatis dicat ꝯſtare de dn̄io pbata violentia.Non ob.no.p cy.in auc. ſi ſeruus.C.de epiſ.z cle.qz ſm Jac.bu.ibi procedit gl.qñ dn̄iū principalr̄ nō deducit ſed incidēter in iudiciū tunc poſ.facit pre ſumi dn̄iū q̄ qs ſit dn̄s qñ dn̄iū eſt incidēter deductū in iudiciū

72 l.i.ff.fami.hercis.bar.in l.qdem in ſuo.ff.de ꝯdi.inſti.¶ † Ter tio videndū eſt qd de retinende poſ.qd ſi primo loco eſt intēta tū petitoriū:z deinde pēdente iudicio ab eodē z poſ.retinende intentatū an pcedat cumulatio bart.h̄ dicit aut pponunt rōne iuris incorporalis vt ſeruitutis z pt cōpetere quaſi poſſeſ.rōne cuius dat poſſeſſoriū retinēde.l.ſicuti.§.ariſto.ff.ſi ſerui.ven.l. quotiens.in vltima.ff.de ſerui.l.ij.ff.ſi ſerui.ven.glo.in.l.i.in pri. ff.vti poſ.z poſſit ꝯcurrere qz regula ꝯietatis non ob.qz petito rium iudiciū pro incorporali re eſt ꝯfeſſoria.d.l.ij.ſi ſerui.ven. talis ꝯfeſſoria actio cōpetit ēt ei q poſſidet ideſt eſt in quaſi poſ. ſeruitutis ꝯ turbantē in ſua ſeruitute.l.z ſi forte.§.ſciēdum.ff.ſi ſerui.vendi.l.uti frui.§.ſi.l.ſi prius.ff.de ope.no.nun.Sic q in tentat ꝯfeſſoriā pōt rōne eiuſdē ſeruitutis intētare poſſeſſorium interdictū retinēde qd dat poſſidenti.l.i.§.interdictū.ff.vti poſ. unde pñt ꝯcurrere.z nihil uidetur obſtare.vñ dicit ſi actor vult vtrūqz pbare ꝯcurrūt.ſed ſi actor vult ꝯſeq vt releuet ab onere probādi in petitorio cautela eſt vt primo intētet poſſeſſoriuz in quo ſi obtinuit nō hz poſtea neceſſe agere petitorio z probatur in.d.l.ſicuti.§.ſi.z ibi no.in glo.ff.ſi ſerui.vendi.¶ Sed ſi iſta iudicia pponunt rōne rei incorporalis.tunc aut diuerſis reſpe ctibus vt rei ven.rōne poſ.naturalis poſſeſſoriū retinende rōne ciuilis z dicendū eſt q̄ ꝯcurrunt vt ſm qntam lec.¶ Si eodem reſpectu z reſpectu eiuſdē poſ.dicit bar.aut dico poſſe.cuius re ſpectu ago poſſeſſorio retinende fuiſſe mihi queſitam poſtq̄ in tentaui petitoriū z pōt ꝯcurrere.vt hic ſm.iiij.lect.non inſiſto aut ago poſſeſſorio rōne poſ.quā dico me habuiſſe tpe quo peti toriū intētaui tūc aut poſſedi p meipſum z ſciui me poſſidere z nō pcedit retinēde poſſeſſoriū qa intentādo petitoriū quo dico aduerſario poſſidere pdo poſ.ſm gl.hic in tertia lec.z eā tenuit ēt bar.lz qdā ꝯ.Aut poſſedi p aliū vel ignoraui me poſſidere z fuit.ff.ꝯcluſum q̄ pponendo petitoriū nō renūcio poſ.tūc ſi in tento poſſeſſoriū nō videor renūciare petitorio z h̄ ſi aduerſariꝰ

73 fatet me poſſidere.ſecus ſi negat vt dixi in tertia lectu.¶ † Sed dicit bar.ad qd procedere opz ſup poſſeſſorio qñ reus conuen

tus poſſeſſorio

tus poſſeſſorio retinēde fateſ me poſſidere ⁊ dico me hēre eandē
poſ. quā habui qñ intētaui petitoriū ⁊ tu fateris ad qd eſt neceſ-
ſe ꝓcedere in poſſeſſorio retinēde. Dicit expedit ꝓnūciare ꝙ cō
dēneſ reus ad intereſſe actoris quatenꝰ rōne turbatiōis quā ſub
ſtinui ſum paſſus. l. ſi duo. §. ſi. ſ. vti poſſi. ſed ſi aduerſarius ne-
gat agentē vti poſ. poſſidere non vſ renūciatū petitorio: non tñ
tunc pōt ꝓcedi ſup vtroqꝫ ob. regula ꝯuetas ſed ſuſpēſo petito
rio proceditur ſuper poſſeſſorio per. d. l. incerti. ⁊ . l. ordinarij:
vnde eſt caſus vbi non hꝫ locū regula auct. q ſemel. C. quō ⁊ qñ
iud. ſed terminato poſſeſſorio pōt proſeq petitoriū. d. c. ſignifi-
cauerūt. ⁊ ſi diceref dicit bar. lꝫ nō videaſ ꝓcedere iſta ꝓhibitio
cumulatiōis rōne ꝯrietatis: ſed rōne ordinis vt dicit tex. in. l. or-
dinarij: ⁊ in. d. l. incerti. Jmmo dicit nō ꝓcedere rōne ꝯrietatis
que facit ꝙ ſimul non pñt intentari rōne ordinis facit ⁊ oſtendit
ꝙ iudiciū dꝫ prius intētari ⁊ terminari. ſ. poſſeſſoriuꝫ retinende
d. l. incerti. vnde vtraqꝫ ratio militat ſed diuerſis reſpectibus.
74 ¶ †Subdit bar. vltimo ꝙ in oībus caſibus vbi dictū eſt vtrū-
a qꝫ iudiciū poſſe ꝓponi. ſ. petitoriū ⁊ poſſeſſoriū [a] dꝫ limitari niſi
poſſeſſoriū qđ ꝓponiſ ſapit nām ⁊ cām ꝓprietatis. qꝛ tūc nūꝙ̄
ꝯcurrit cū petitorio ꝑ regulā. vbi ſnīa abſolutoria ferēda in pmo
iudicio eſt paritura exceptionē rei iudi. in ſcđo impedit cumula-
tionē. d. l. fundi. ſꝫ qñ eſt intētatū iudiciū poſſeſſoriū hñs admix
tam cām ꝓprietaris tūc ſemꝑ cōſtat ꝙ abſolutoria ferēda in pri-
mo iudicio. ſ. poſſeſſorio ⁊ petitorio eſt paritura exceptionē rei
iudi. in ſcđo: vt. l. ij. §. quedā. ſ. de interdi. ⁊ ꝑꝑ hoc dicēdum eſt
vbi interdictū adipiſcēde retinēde vel recuperande ꝓpoſitū eſt
dūmodo ſapiat cām ꝓprietatis nunꝙ̄ admittiſ cumulatio cum
ꝓprietate ꝑ regulā. d. l. fundū. ⁊ q̄ ſunt iſta poſſeſſoria. no. in. d.
§. q̄dā cū glo. cū opi. bar. hic ēt trāſit bal. in repeti. l. edita. in re-
pe. patauina in. xxviij. col. in ver. viij. quero ⁊c. C. de edē. ¶ Sꝫ
io. cal. ⁊ ant. de bu. in. d. c. cū dilectus de cau. poſ. dñt hoc proce
dere qñ prius eſt intētatū iudiciū petitoriū ⁊ ſcđo loco eſt inten-
tatū poſſeſſoriū tūc nō admittiſ cumulatio qꝛ ſnīa ferēda in pmo
iudicio eſſet paritura exceptionē rei iudicate in ſcđo ꝑ rōnē bar.
ſed vbi primo eſt intētatū poſſeſſoriū ſcđo petitoriū nō vř verū
dicere bar. ꝙ īpediaſ cumulatio qꝛ tūc ſnīa ferēda in pmo iudi
cio non parit exceptionem rei iudicate in ſecundo. ſ. petitorio.
75 ¶ †Probat vbi in primo iudicio incidenter diſcutiſ de dñio ⁊
non principaliter ſnīa abſolutoria ferenda in pmo non eſt pari
tura exceptionē rei iudi. in ſcđo. vbi pñcipalř tractaſ de dñio. l.
ſꝫ ſi añ. ſ. de exce. vbi in primo iudicio agebaſ ꝯfeſſoria ad ſerui
tutē vie quā actor dicit ſibi cōpetere ad fundū ticianū tale iudi-
ciū nō impedit qn poſſit interiꝫ intētari rei ven. ſuꝑ fundo ticia-
no cui ptēdebaſ in primo iudicio ſeruitus deberi dicā tras. Et
non ob. exceptio cumulationis qꝛ ſnīa abſolutoria ferēda in pri-
mo iudicio vbi incidenter dñiū intentetur. qꝛ agens poſſeſſoria
dꝫ ſe ꝓbare dñm fundi. l. ii. in prin. ſ. ſi ſer. ven. l. vti frui. §. i. ſ.
ſi vſufru. peta. nō parit exceptionē rei iudicate in ſcđo iudicio. ſ.
petitorio vbi principalř de dñio agiſ. d. l. ſed ſi ante. ħa eſt opi.
io. cal. ⁊ ant. in. d. c. cū dilectus. do. abb. in. d. c. paſtoralis. que-
rit vtꝝ ſnīa lata in poſſeſſorio ſapiēte cām ꝓprietatis pariet exce
ptionē rei iudica. in petitorio ⁊ ibi dicit idē qđ bar. lꝫ de bar. mē
tionē nō faciat. ſ. ꝙ pariat exceptionē rei iudicate. d. §. quedaꝫ.
ſed vř intelligēdū vt. ſ. dictū eſt. Concludo ergo ꝙ ſi queriſ an
impediaſ cumulatio poſſeſſorij ſapiētis cām ꝓprietatis cū peti
torio dicēdū eſt ꝙ aut primo eſt intētatū petitorium ⁊ ſcđo loco
poſſeſſoriū ⁊ tūc nō pōt cumulari poſſeſſoriū vt bar. hic aut pmo
loco eſt intētatū poſſeſſoriū ⁊ ſcđo loco petitoriū ⁊ vex eſt ꝙ nō
impediſ cumulatio ꝑ. d. l. ſꝫ ſi ante. ſed ſi q̄riſ ſi ferē ſnīa in poſ
ſeſſorio ſapiēte cām ꝓprietatis pariat exceptionē rei iudi. in pe-
titorio dicēdū eſt vt dicit imol. in. d. c. paſtoralis. ſi reus ꝓbauit
de dñio ⁊ pariat exceptionē rei iudi. d. §. duo fratres ſm vnam
lec. ⁊ ſeqē bar. in. d. l. fundū. aut fuit lata ſnīa in poſſeſſorio ſapiē
te cām ꝓprietatis eo qꝛ actor nō ꝓbauit nō qꝛ reus ꝓbauit ⁊ nō
pariat exceptionē rei iudi. in petitorio vt. d. l. ſed ſi ante. ⁊ ſic in
76 telligant dd. io. cal. ⁊ anto. in. c. cū dilectus. ¶ †Subdit hic ro.
ꝙ illud qđ hic bar. vř velle ꝙ ſnīa lata in poſſeſſorio ſapiēte cām
ꝓprietatis parit exceptionē rei iudi. in petitorio iudicio dꝫ limi
tari vtꝝ qñ poſſeſſoriū ſapiebat cām ꝓprietatis principalř tunc
ꝓcedat dictū bar. ſ. relatū vt interdic. de iti. reficiēdo vt. d. §. q̄
dam. ſecus ſi non principalř ſapit cām ꝓprietatis tunc vř ꝯriuꝫ
dicēdum ſm eum vt eſt iterdic. de libero hoīe exhibē. qđ eſt ꝑpa
ratoriū interdicti de libe. exhiben. l. iij. §. i. ſ. de li. exhi. hoc iud
b ciū ꝑparatoriū eſt poſſeſſoriū ſapiēs cām [b] ꝓprietatis. §. quedā
tñ qꝛ nō eſt principale ꝑparatoriū alterius iudicij dicendum eſt
ꝙ in interdicto de lib. exhi. ꝓbationes ſummarie dñt ſufficere ⁊
cōiter ille ꝓbōnes nō dñt facere fidē ⁊ obſtare in iudicio plena-
rio. alle. no. in. l. pe. ſ. de his q ſunt ſui. ⁊ in. l. a diuo pio. §. ſi ſuꝑ
de re iud. c. veniēs. l. vltimo de teſti. vbi ꝓbōnes facte in ſumma
rio iudicio nō faciūt fidē in plenario. Nō aūt in iudicio poſſeſſo
rio de lib. exhi. nō reqranſ ꝓbōnes plenarie ſꝫ ſummarie ꝓbaſ
ꝑ rōnē. l. theſaurus. l. iij. §. ibidē ad exhi. vñ ꝓbōnes ꝑ iuramē
tum ſufficiunt vt ibi ſi bñ aduertaſ bar. hic in vlti. q. in finalibus
verbis vř apte dicere ꝯrīū in interdicto de libe. exhi. ꝙ ſnīa lata
in interdicto de lib. exhi. finiat totā cām ac ſi ſit lata in iudicio de
77 liberis deducēdis hic ꝑ. d. l. ij. §. quedā. †Differūt enim de li.
exhi. ab iterdicto de liberis deducendis qꝛ ſi qs filiūfami. tuum
retinet inuitum habes ꝯ eū iterdictū de libe. exhi. in quo neceſſe
habes ꝓbare ⁊ ſufficiēter illum filiū tuum ⁊ in tua ptāte ⁊ ꝙ ille
detinet eum inuitum ergo dꝫ ꝯdēnari ad exhibēdum filium ⁊ re-
ponēdum in ſua libertate ⁊ ſic ad deſiſtēdum ⁊ remittendum fi
lium tuum inuitum ꝑ hoc non ꝑmittiſ patri filium ſecuꝫ deduce
re inuitum. ſed opꝫ ꝯ filium intētare de liberis deducēdis iterdi
ctuꝫ ꝑ qđ iudex declarat tibi ꝑñ licere filium tuum deducere te
cum. vñ ꝑparatorium. ſ. de lib. exhi. iterdictum de liberis dedu
cēdis. vt. d. l. iij. §. i. ſ. de lib. exhi. vbi declaraſ. cum ergo non vi
deaſ ſufficere ꝓbatio ſummaria hoc caſu in iterdicto de libe. ex
hiben. qđ intētaſ ꝯ aliā ꝑſonā ꝙ ſit illa ꝯ quā intētatur de liberis
deducēdis. vt. ſ. dixi nō vř vex loq ro. hic. ſed bar. hic meliꝰ loq
tur. ſ. ꝙ facta ꝓbōne in iudicio de liberis exhiben. dicaſ tota cā
ꝓprietatis ſuꝑ iterdicto de liberis deducēdis ſopita ⁊ termina-
78 ta. ¶ †Quō autē ꝓcedat ꝙ ꝓbōnes facte in ſummario iudicio
nō faciāt fidē in iudicio ordinario ⁊ plenario an procedat ēt ſi in
iudicio ſummario ēt ſint facte plenarie an tunc faciāt fidē in ple-
nario iudicio fuit ſingulare ħbum ia. bu. in. l. ab hoſtibus. §. ſꝫ
qđ ſimplr. ſ. ex q. cau. ma. vbi tꝫ ꝙ faciunt fidē ⁊ iſto mō limitat
no. in. d. §. ſi ſup. ⁊. d. §. veniētes. ⁊ anto. ſeqē in. c. ꝑ inqſitionē
de ele. in. c. veniēs. l. vltimo. de teſti. ⁊ ponit in. c. fraternitatis in
añpe. col. ⁊ in. c. cāꝫ que. de teſti. ⁊ ibi imo. ⁊ abb. in. d. c. veniēs.
bal. poſt cy. ꝯriuꝫ tenere vř in. l. ij. in ſi. ħ. C. de eden. cy. ⁊ ray. in
l. quo tꝑe. C. de teſt. mili. bal. in. l. nā ⁊ poſtea in prin. ff. de iure-
iur. ⁊ in. l. elegāter. §. ſi qs poſt. ſ. de cōdi. inde. dixi in. d. l. ij. C.
de edē. ⁊ in. l. ſeq. ſ. de re iu. nō tango hic qꝛ non eſt articulus no
ſter tāgit ēt bar. in extrauaganti ad reprimēdum in ver. ſummarie
79 in ſi. †Jtē habetis ex verbis bar. in hac ꝯbinatione ꝙ quaſi poſ.
in iuribus corporalibus r deuet quaſi poſſidētē ab onere ꝓban
di cuius ꝯrium vř notari in. l. ſicuti. §. ſꝫ ſi queraſ. ſ. ſi ſer. vē. di
catis vt plenius ꝑ bar. in. l. ſi prius in. ii. oppo. tertie partis ad
80 ſi. ſ. de ope. no. nun. ¶ Scđa cōbinatio bart. eſt qñ ab vno pmo
intētaſ poſſeſſoriuꝫ ſcđo petitoriuꝫ ab eodeꝫ. an admittaſ ꝯcur
81 ſus diſtinguit ꝑ oīa vt in prima ꝯbinatiōe. ¶ †Tertia ꝯbinatio
bar. eſt qñ vnus ſimul ⁊ ſemel intētat petitoriuꝫ ⁊ poſſeſſorium
an admittaſ ꝯcurſus ⁊ diſtinguit ꝑ oīa vt in prima ꝯbinatione.
82 ¶ †Quarta eſt ꝯbinatio principalis bar. qñ vnus pmo intētauit
petitoriuꝫ alius ħo ſcđo loco intētauit poſſeſſorium. ⁊ dicit ad-
uertendum inter cetera ſi vnus pmo intētauit petitorium ⁊ poſt
lit. ꝯte. alius poſſeſſoriuꝫ recuperāde vel adipiſcēde ⁊ reus in pe
titorio ꝯuētus nō rñdit an poſſideret vel nō poſſideret rem ꝓ
qua ꝯueniſ eo qꝛ nō fuit interrogatus ſm bar. ꝓcediſ in vtroqꝫ
iudicio petitorio ⁊ poſſeſſorio ⁊ ſic admittiſ cumulatio ⁊ proce
ditur ſm formam. l. ſi a te. §. i. ſ. de exceptio. rei iudi. ſm vnam
lec. ſingularem ⁊ ferē ſnīa in petitorio ad declarandum actoreꝫ
83 dñm ſi ꝓbauit dñm. ¶ †Et ſubdit bar. ꝙ nō pōt hoc caſu reus
ꝯuentus in petitorio agens poſtea recuperande poſſeſſorio op
ponere ⁊ dicere prius dꝫ cognoſci de poſſeſſorio meo recupe-
rande ⁊ terminari ꝙ̄ cognoſcatur de petitorio ex regula ſpolia
c tus ante oīa debet reſtitui eo qꝛ cum lis iam ſit conteſta. [c] ſuper
petitorio non pōt ad differēduꝫ petitorium opponi hmōi exce-
ptio poſſeſſioni. ¶ Quia ꝙ̄uis exceptio ꝙ ante oīa agens poſ-
ſeſſorio recuperāde ſit reſtituēdus ꝑ regulā. l. ſi qs a ſe fundum
C. ad. l. iuliam de vi. ⁊. l. i. C. ſi per vim vel alio modo. poſſit op
poni. Tñ verum eſt ſi tꝑe debito opponaſ ideſt ante lit. ꝯte. qꝛ
eſt dilatoria ⁊ añ li. ꝯte. dilatorie debent opponi. l. ſi. C. de exce
ptio. c. inter monaſteriuꝫ. de re iu. Sed cum lis eſt ꝯte. in petito
rio qđ reus ꝓpoſuit poſſeſſoriuꝫ recuperāde nō pōt reus oppo
nere exceptionē ꝙ prius dꝫ fieri reſtō poſ. anteꝙ̄ cognoſcatur

a ¶ Petito-
riū ⁊ poſ. de h
ꝑ ſpec. in ti. de
peti. ⁊ poſ. §. i.
v. ſed qd. ⁊ ħ.
vt autē.
b ¶ Cām poſ.
adde vt ꝑ ioā.
an. in addi. ad
ſpec. in ti. pri.
alle. §. i. ħ. itē.
c ¶ Conte. ad
de ſpe. loco. ſ.
alle. col. i. in ſi.
⁊ vide omnino
pau. de ca. ꝯſi.
ccixii. vbi mul
ta pulchra di-
cit inci. ꝯſil. qꝛ
per primum.

de proprietate. Sup iſtis duobus addo primo. qḋ inquantum
bar. vult q̄ ſi ex parte vnius eſt intentatuȝ primo petitoriū ex
parte alterius poſſeſſoriū recuperāde qn̄ erat lis ꝯte. ſup petito
rio ⁊ reus nō fuit interrogatus an poſſideret vel ne dicit bar. p
84 cedēdū ſup vtroqȝ ſm formā. l. ſi a te. ¶ † Imo. limitat hoc ve
rū niſi reus ꝯuentus in petitorio agēs poſſeſſorio recuperande
nūc diceret nō debere ꝯ eū pcedi in petitorio: q2 dicit ſe nō poſ
ſidere ⁊ ſic tali mō opponat. Et tūc nō eſt verū q̄ ſup petitorio
ſit pcedēdū. h. d. pbari p. l. ꝗ petitoriū cū gl. ff. de rei vē. ibi nō
pbaſ: ſed ibi gl. dicit ꝗ agit rei vē. ꝯ aliquē: ⁊ ante lit. ꝯte. p obli
uionē omiſit īterrogare reū an poſſideret vel ne pōt h̄ facere in
terrogare poſt li. ꝯte. an poſſideat. Tn̄ dictū eius puto vez non
p. l. ꝗ petitoriū. ſed p. l. is ꝗ ſe obtulit. cū gl. ff. de rei vē. procedit
indiciū ꝯ reū in petitorio. qn̄ apparet reuȝ poſſidere vel dato q̄
nō appareat tn̄ vltro ſe obtulit tanq̄ poſſeſſor ⁊ nō oppoſuit q̄
non poſſideret. vn̄ pcedit indiciuȝ ꝯ eū: ſed vbi non apparet eū
poſſidere aut alr̄ eū ſe obtuliſſe tāq̄ poſſeſſor nō pcedit indiciū
ꝯ eū p no. p gl. in. d. l. is ꝗ ſe obtulit. p qḋ limitaſ. d. l. ſi a te. §. i.
qḋ notetis bn̄. Scḋo ꝯ iſtā cōbinationē bar. inq̄tū dicit ſi intēta
tū fuit pri° loco petitoriū ſcḋo poſſeſſoriū recupande p reū ꝯuen
tū poſt li. ꝯte. in petitorio dicit q̄ nō pt̄ opponi exceptio qḋ pri°
oȝ cognoſci de poſſeſſorio recupande q̄ cognoſcaſ de petitorio
85 q2 eſt exceptio dilatoria ⁊c. † Dicit rapb. cu. h̄ q̄ bar. non vr̄ bn̄
dicere pbat exceptio dilatoria ſupueniēs poſt li. ꝯte. pōt oppo
ni poſt lit. ꝯte. l. ij. C. de ꝯſoz. ciuſ. li. c. inſinuāte. de offi. dele. ſed
exceptio q̄ primo deat cognoſci de poſſeſſorio recuperāde ſup
uenit poſt lit. ꝯte. q2 indiciū poſſeſſoriū fuit intētatū poſt lit. ꝯte.
in petitorio ergo debet poſſe opponi poſt litem conteſtataȝ in
petitorio factam. Puto ſuſtineri poſſe opi. bar. ad arg. rapba.
rn̄deo q̄ vez eſt q̄ exceptio ſupueniēs poſt lit. ꝯte. oȝ mihi pro
deſſe qn̄ ſupuenit facto aduerſarij. d. l. ij. mittis pcu. poſt lit. cō
te. cū parte litigaſti poſt lit. ꝯte. poſſum opponere exceptionē p
curatoris q2 mihi tales exceptiōes ſupueniūt poſt li. ꝯteſt. facto
ſuo vt ibi. ſȝ vbi exceptio dilatoria ſupuenit mihi poſt lit. ꝯte. ſcō
meo nō vr̄ q̄ hmōi exceptio debeat h̄ caſu pdeſſe ſub alio caſu
h̄ fuit doctrina pe. vt refert bart. in. l. i. in. iij. col. ff. de exce. in ṽ.
q̄ro vtrū exceptio ſupueniēs. dū alle. l. iuſiurādū ⁊ ad pecunias
§. ſi. in ſi. ff. de iureiur. h̄ exceptio dilatoria ſi ſupuenit agēti poſ
ſeſſorio recuperāde poſt lit. ꝯte. ⁊ nō an̄ pceſſū ex facto tuo q2 in
tētaſti recuperāde poſſeſſoriū poſt li. ꝯte. vn̄ nō facto aduerſarij
86 ſupuenit. alr̄ hr̄et locū. d. l. ij. vn̄ oȝ h̄ opponi non poſſe. † Quē
admodū gl. ſing. in. c. ex ꝯqueſtione. de reſti. ſpo. voluit q̄ lȝ ex
ceptio dilatoria nō poſſit opponi an̄ li. ꝯte. tn̄ fallit qn̄ nō potuit
talis exceptio dilatoria an̄ lit. ꝯte. opponi facto iudicis ꝗ te ipe
diuit eā poſſe opponere ⁊ nō fuit culpa tua nec factū tuuȝ. q2 tūc
pōt poſt li. ꝯte. opponi. ¶ Reliqua q̄tū ad quartā cōbinationē
videatis p gl. ⁊ doc. in. d. c. ex ꝯqueſtione. ⁊ p glo. pe. in cle. i. de
cā poſ. p gl. ij. q. ij. c. i. p ſpe. ⁊ io. an. in ti. de peti. ⁊ poſ. §. ſciēdū
in ṽ. ſȝ pone. p bal. in. l. ordinarij in. vj. col. C. de rei vē. ⁊ p ant.
87 de bu. in. c. cū dilectus. de cā poſ. ¶ † Quintā ꝯbinationē ponit
bar. qn̄ vnus primo ppoſuit poſſeſſoriū ⁊ alius ſcḋo loco petito
88 riū ꝯcludit bn̄ ⁊ doc. nihil addūt. ¶ † Sexta ꝯbinatio bart. ē qn̄
ſimul ⁊ vno tpe vnus ppoſuit petitoriū ⁊ alius ppoſuit poſſeſſo
riū ⁊ ꝯcludit pri° debere cognoſci ō poſſeſſorio ſiue recupande
ſiue adipiſcēde ſiue retinēde vt tȝ gl. in. l. īcerti. C. de īterdi. pro
bat in recupande pri° vn° intētauit petitoriū alius poſſeſſoriū vi
denſ ſe adinuicē īpedire nec pn̄t ꝯcurrere rōne ꝯrietatis q2 vnuſ
quiſqȝ aſſerit aliū poſſidere in rei vē. dico te poſſidere in recupe
rande tu dicis me poſſidere. vn̄ opȝ rōne ꝯrietatis ⁊ ordinis. vt
pri° cognoſcaſ de poſ. p. l. inter litigātes. ff. de iudi. ⁊. l. i. §. hi
aūt. ff. vti poſ. idē apparet in alijs īterdictis in ꝗbus eſt eadeȝ rō
⁊ maior. circa quartā cōbinationē addit hic cu. dūm bar. dicit ſi
primo ꝗs intētauit petitoriū vno reſpectu puta o etētatiōis ꝯ quē
daſ rei vē. l. offm̄ de rei ven. vel rōne ciuilis poſ. ꝯ quē daſ ēt rei
vē. l. pōpo. §. ſi is ꝗ. ff. eo. ⁊ poſſeſſoriū recuperāde itēteſ alteri°
reſpectu vt reſpectu naturalis vt actor agit rei vē. ⁊ dicit me de
tinere vel ciuilr̄ poſſidere ego ago recuperāde ⁊ dico q̄ me ſpo
liauit naturali. poſſeſſoriū itētaſ diuerſis reſpectib° vtrū poſſint
ꝯcurrere. dicit bar. q̄ ſic p no. h̄ in. v. lec. vbi vidiſtis de h̄ īterdi
cto retinēde dicit rapba. cu. q̄ hoc nō vr̄ vez ⁊ qḋ eſt ꝯ tex. in. c.
ex conqueſtione de reſti. ſpo. vbi maritus dicit nō legitimuȝ matri
moniū ⁊ petebat declarari nullus propter prohibitionem inter
eum ⁊ mulierem mulier egit recuperāde vt reſtitueref ad quaſi

a ¶ Offm̄ ſuū
adde lu. ro. ꝯſ.
cccxxiiij. vbi po
nit multa q̄ ſie
ri non pn̄t ⁊ tn̄
facta tenēt ſi nō
opponatur.

b ¶ Cōtrari°.
adde ang. con
ſilio. clx.

c ¶ Experiri.
adde ludo. ro.
conſil. clxviij.

d ¶ Nullus.
add q̄ lud. ro.
ꝯſi. cccxx. dicit
eſſe tex. recte l
tuētu in. c. pru
dentiā. §. ſexto
de of. dele. ⁊ al
le. do. de ro. de
ciſio. ccxci.

e ¶ Lite ꝯte.
vo. de ro. deci
ſio. clv. de lit. c
cōte. vbi q̄ in
bn̄ficialibus i
poſſeſſorio nō
regriſ lit. cō
teſta. de quo p
imol. in. c. i. de
lite conteſta.

poſ. matrimonij qua ſe ſpoliatam dixit dr̄ ibi q̄ prius cognoſci
oȝ de poſ. recuperāde pbata ſpoliatiōe ⁊ quaſi poſ. q̄ de ppie
tate ⁊ ibi diuerſi erāt reſpectus q2 in. q. mariti ſi allegabaſ aliqd
reſpectu poſ. q̄ eſſet idē cū poſ. ītētata in iudicio poſſeſſorio. vn̄
diuerſis reſpectib° fundabanſ iſta duo indicia tn̄ poſſeſſoriuȝ re
cuperāde prius oȝ decidi. an. de bu. in. d. c. cū dilect°. de cā poſ.
dicit q̄ illud qḋ bar. h̄ dicit pcedi de iure ciuili ſecus de iure ca
no. p. c. qḋ allegaui ⁊ p. c. ſi. cū gl. de ordi. cogni. hȝ. n. priuilegiū
ſpoliatio reſpectu ſpoliati q̄ oȝ prius agi de ſpoliatiōe q̄ de p
prietate ēt ſi circa aliā rē qḋ plus eſt opponeref ſpoliato. c. ſi. de
or. ⁊ cogni. ⁊ bar. in. d. l. ſi ꝗs a ſe fundū. vn̄ īſpecta diſpōne iuris
89 canonici nō pcederet illud qḋ bar. hic dicit. ¶ † Septima cōbi
natio bar. eſt qn̄ vterqȝ ppoſuit petitoriū ⁊ poſſeſſoriū actor pe
titoriū ⁊ poſſeſſoriū ⁊ reus petitoriū ⁊ poſ. tūc nō pcedit indiciū
rōne ꝯrietatis ⁊ ordinis. ⁊ ita doc. oēs tenent niſi qn̄ diuerſis re
90 ſpectibus fundarenſ illa indicia. vt vidiſtis hic in lec. ¶ † Poſ
ſet alia. ſ. cumulatio dari. ſ. an duo indicia poſſeſſoria poſſint cu
mulari ⁊ ſimul ⁊ eodē tpe intētari q2 vnū ab actore aliud a reo. ⁊
hec eſt materia. c. ſi. de ordi. cogni. ⁊. c. frequens de reſti. ſpo. in
vi. q̄ q̄ de hoc no. Inno. in. c. veniēs. de pſcri. ⁊ bal. in repe. l. in
91 certi l. pi. q. C. ō īterdi. remitto me ad ea q̄ ibi tradunſ. ¶ † Que
rit ſcḋo bar. an in caſibus vbi dictū eſt. ff. circa ꝯbinatiōes duo in
dicia nō poſſe pcedere. ſ. petitoriū. ⁊ poſſeſſoriū. an requiraſ q̄
pars opponat adeat q̄ ſi nō opponit pcedat indiciū. ponit lon
giſſimā diſtīctionē quā in oībus mēbris ſeqſ bal. in. l. ordinarij
ſpalle. ⁊ an. de bu. in. d. c. cū dilectus de cā poſ. mod. hic vn̄r trā
ſire cū bart. ⁊ imol. dicit breuius poſſe dici ⁊ ꝯcludi q̄ regula ſit
q̄ iſta duo indicia pcedāt ſi nō opponaſ a iudice vel a pte. l. i. §.
q2 aūt. ff. quo. lega. l. ſi mācipiū. §. i. cū gl. ff. de euic. l. ij. cū gl. C.
eo. d. c. cū dilectus de or. cog. ⁊ regulr̄ iudex non pōt opponere
a cū iudex nō poſſit īpartiri offm̄ ſuū ᵃ niſi īploreſ. l. iiij. §. hoc aūt
92 iudiciū. ff. de dā. infec. l. i. §. magiſtrat°. ff. de mag. ꝯue. ¶ † Fal
lit dicit ipſe pri° qn̄ ex actis appareret de ꝯrietate q̄ agens eſſet
ſibi ꝯrius. q2 tūc ſicut qn̄ videt libellū eſſe ineptū iudex ex officio
pōt reijcere libellū. l. i. cū glo. ff. de of. aſſeſ. ſic pōt illoȝ repellere
b ꝗ eſt ſibi ꝯrius ᵇ ꝗ non venit audiēdus cuȝ ꝯria alle. l. i. C. de fur.
93 c. ſollicitudine. de app. ¶ † Scḋo pōt iudex ex officio ſupplere
quando ex actis apparet de intētiōe vnius ex duobus indicijs
actor in alio iudicio ſine actiōe ageret vt qn̄ primo intentat peti
toriū renunciat poſ. quā ſciuit ſe hr̄e. vt. ff. dixi ſi agit poſtea reti
nēde agit ēt ſine actiōe. nā vbi iudici ꝯſtat actorē ſine actione ex
c periri ᶜ pōt eū ex offō a limine iudicij repellere q̄tūcūqȝ pars ñ
opponat gl. eſt no. lȝ vulgata in. l. vbi pactū. C. de trāſact. in. l. ſi
vnus. §. pactus ne peteret. in glo. in ver. opponēde. ff. de pact.
94 † Addo caſuȝ vbi q̄uis nō opponaſ nec a iudice nec a pte exce
ptio cumulatiōis. tn̄ indiciū nō oȝ vt qn̄ pcediſ per iudicē dele
gatuȝ cui in reſcripto delegatorio data eſſet cōmiſſio vt pri° de
poſ. cognoſceret q̄ de petitorio. nā hoc caſu ſi alr̄ fecerit q̄tūcū
d qȝ non opponaſ p partem vel iudicē pceſſus erit nullus ᵈ text.
eſt notandus in. c. venerabili. ⁊ ibi doc. p illum tex. de offi. lega.
facit tex. in. c. cū dilecta. de pſcrip. Ad iſtam queſtionē ſecundaȝ
quā hic ponit videatis que tradunſ p eundē bar. in. l. fundus. ff.
de exce. ⁊ in. l. edita. C. de edē. in verſi. expeditis gn̄alibus. ⁊ ibi
ēt p bal. in vtraqȝ repetitiōe. ⁊ ea q̄ no. p bar. in. l. hos accuſare
§. i. ff. de accu. ⁊ in. l. i. §. accuſationē. ff. ad turpil. ⁊ in. l. ſi accuſa.
p ibi no. per glo. C. de accuſa. ⁊ in. l. i. §. accuſationem. ff. ad tur
pil. ⁊ ibi ēt p alios. ⁊ per bal. in. l. incerti in repetitione in. v. col.
C. de interdic. ⁊ in. l. ij. in ſi. C. de peti. heredi. ⁊ in. l. cū rōnibus
95 in. ij. q. C. ꝗ accuſa. non poſ. ¶ † Tertia queſtio poſita per bar.
hic eſt an in indicijs poſſeſſorijs regraſ lit. conte. ⁊ refert multa
arg. gui. de cu. finaliter bart. reſidere vr̄ q̄ regulr̄ in vno quoqȝ
poſſeſſorio ſiue adipiſcēde ſiue recuperāde ſiue retinēde regraſ
e li. conteſta. ᵉ In recuperāde pbaſ in. l. ſi. cum glo. ſi. C. ſi per viȝ
vel alio modo in adipiſcende probatur in ſi. cuȝ glo. ff. quo. leg.
in retinēde pbaſ in. §. hodie. inſti. de interdi. addo pro opi. ſua
bonū tex. q̄ regratur lit. conte. in. l. pperandū. in prin. in verſi.
poſſeſſionē. iuncto ver. poſt lit. ꝯteſta. C. de iudi. ⁊ in. l. i. §. neceſ
ſario. ff. ſi mulier ven. no. ibi dū tex. dicit p interdictuȝ ad ius or
dinarie. ⁊c. idē voluit glo. ſi. in. c. ꝯſultationibus. de offi. deleg.
96 ¶ † Limitat tn̄ io. an. hoc nō pcedere in poſſeſſorio recuperan
de in quo delegata eſſet iuriſditio iudici ad certuȝ tps limitata
q2 tunc ſm eum pōt pcedi lite non conteſtata cōtra reū ad diffi
nitiuam ſniam per. d. c. conſultationibus. lȝ regula ſit q̄ lite nō
conteſtata

ɔteſtata nõ põt ꝓcedi in cã pͥncipali ad diffinitiuã.l.fi.§.illud. C.de tẽp.ap.vbi eſt ſecus in cã appellatiõis. Aliq in.c.ɔſultatio nibus reprehẽdũt limitationẽ Jo.an.q̃ pẽdet ab intellectu illius lr̃e ſup quo doc.multa ſcribũt me ad eos remitto. De iſta mate ria tetigit ẽt archi.iij.q.i.reintegrãda.⁊ tʒ expreſſe ꝙ in interdi cto recupãde ẽt eo qð intẽtet̃ p remediũ.d.c.reintegrãde.req̃ rat̃ litis ɔteſtatio ⁊ ſic ɔcordãt cũ opi.bar.hic ⁊ ɔcordat Sal.vbi late in.l.fi.C.ſi p viʒ vel alio mõ.illũ articulũ tãgit. Videatis no. p bar.⁊ ang.in.l.fi.C.q leg.pſo.⁊ in ti.ſi de momẽ.poſ.fue.ap pel.⁊ p bal.in.l.certi.C.de interdi.in repet.in.xiij.q.⁊ in ſua di ſputatione incip.accuſatus de vi turbatiua.circa.xv.col.⁊ ibi vr̃ dicere ꝙ in recupãde ſit ſpãle vt nõ req̃rat̃ litis ɔteſta.⁊ allegat
a arch.iij.q.i.i ſũ. Cõiter tenet̃ ɔtrũ [a] p.c.ij.vt lit.nõ ɔte.ſʒ vnũ in tellectũ cõiter approbatũ.⁊ eſt de mẽte Jo.an.⁊ doc.in.d.c.ɔſul tationis preter q̃ in caſu ſpãli quẽ ſupra dixi ſm Joã. andr.ibi.
97 ❡†Dat ẽt aliã limitationẽ bal.in.d.l.incerti.⁊ dicit ꝙ qñ picu lũ eſt in mora in poſſeſſorio nõ req̃rit̃ litis ɔteſt. ⁊ lʒ ad hoc nihil
b alleget tñ ꝓbari põt in ſimili p no.in.l.ait ꝑto. [b] .§.ſi debitorẽ. ff.de his q̃ in frau.cred.vbi qñ piculũ eſt in mora pmittit̃ alicui ẽt ſibi ius ꝓpria auctoritate dicere vñ nõ ſeruat̃ ordo iudiciarius. ❡Et lʒ neminẽ inueniã faciẽtẽ mẽtionẽ de hac limitatiõe. tñ du bito ne ſit vera:qꝛ lʒ cã dãni infecti celeritatẽ deſideret: qꝛ piculũ eſt in mora.l.i.ff.de dã.infec.tñ ſm cões ɔcluſiões in ea req̃rit̃ li bellus ⁊ litis ɔteſtatio.vt tʒ Spe.in ti.de offi.iud.§.poſtremo. ꝟ.ſed q̃ro.⁊ bar.in.l.iiij.§.hoc aũt iudiciũ.in pe.⁊ vlt.q.de dã. infe.vbi hoc ꝓbãt maxime:qꝛ videmus ꝙ in cã dãni infe.ſit nun ciatio noui opis.l.de pupillo.§.ſextus ꝓdius.ff.de op.no.nun. ⁊ tñ in cã nũciationis noui opis lis ɔteſtãda eſt ſm gl.in.l.de pu pillo.§.q opus.ff.de op.no.nũ.hũ facit.l.tigni.§.idẽ ſcribit.ff. ad exhi.vbi ĩ actõe ad exhibẽdũ agit̃ ſũmarie.vt.ff.ad exhi.l.iij. §.ibidẽ.tñ req̃rit̃ litis ɔte.vñ nõ vr̃ ꝟa limitatio bal.ĩ.d.l.icerti. Alias limitatiões vide p bal.ĩ.d.l.icerti.ĩ ſua repe.⁊ in.d.ſua di
98 ſputatiõe incipiẽte accuſatus de vi turbatiua.❡†Tãgit hic bar. in.iij.q.pͥn.an petitoriũ ⁊ poſſeſſoriũ debeãt eadẽ ſnĩa termina ri.⁊ ipſe hoc hic nõ pficit.ſʒ pfectius vide p cy.in.l.incerti.C.de interdi.p Jo.an.in.c.paſtoralis.de cau.poſ.p Spe.in ti.de pe. ⁊ poſ.§.i.ꝟ.qd ſi pͥmo.in ti.de recõuẽtione.§.nũc vidẽdũ.ꝟ. ⁊ ſi iudex.p gl.⁊ doc.in.c.ſuborta.de re iu.p doc.in.c.ij.de cau. poſ.⁊ in.c.ſignificauerũt.de teſt. Et ſp limitate ɔcl'ones traditas p bar.⁊ doc.in.d.locis niſi forma reſcripti delegatorij nõ patere tur vtrũq; iudiciũ poſſe vna ⁊ eadẽ ſnĩa terminari p id qð dixi.ff. p.c.venerabilis.de offi.dele. De iſta mã ẽt vide p aut.de but.in vlt.char.in añpe.⁊ pe.col.de mut.peti.ꝟ.q̃rit̃ an in caſib' vbi pe titoriũ ⁊ poſ.eadẽ ſnĩa terminari debẽt valeat ſnĩa ſi nõ ſunt eadẽ ſnĩa terminata ⁊ magis cõis ſnĩa doc.eſt ꝙ ſnĩa valeat p no.in.l. i.C.de ap.⁊ in.l.i.§.fi.⁊ ibi gl.⁊ bar.q̃.ſen.ſi appel.reſcin.⁊ not. gl.in.c.cũ dilectus.in ꝟ.eadẽ ſnĩa.de ord.cog.⁊ in.d.c.de mut. peti.⁊ p gl.ij.q.i.in ſũma.⁊ p no.p Bar.in auc.⁊ ɔtr̃.ij.col.C.
99 de ſen.❡†Quid aũt ſi ab vno eſſet poſſeſſoriũ pͥmo intẽtatũ pu ta retinẽde.ab alio eſſet intẽtatũ poſſeſſoriũ puta recupãde ſup
c eadẽ re an debeãt diuerſis ſentẽtijs terminari.vide [c] no.plene p
100 Inn.⁊ alios in.d.c.veniẽs.de pſcrip.❡†Tãgit vltimo bar.an in interdictis exhibitorijs ĩpediat̃ ɔcurſus petitorij ⁊ poſſeſſorij ⁊ refert que ſupra incidẽter dicta ſunt dũ dixi an ſnĩa lata in inter dicto de liberis exhibẽdis finiat totũ iudiciũ ⁊ cãʒ petitorij:adeo ꝙ nõ poſſit poſtea intẽtari petitoriũ ⁊ in hoc doct.nihil addunt per hoc reddatur expeditus longiſſimus.§.qui nos. per ſex le ctiones occupauit.

1 Poſſeſſio rei mobilis ciuilis perditur quando non poteſt natu ralis adipiſci excepto q̃ in homine:dominium vero per hoc nõ perditur.
2 Poſſeſſio an perdatur per naufragium.

1 Pomponius. †Rei mobilis pdit̃ poſ. ciuilis qñ nõ põt natura lis adipiſci excepto q̃ in hoĩe.dñium ꝟo p hoc nõ p dit̃.h.d.❡Caſus talis eſt. Poſſidebat aliqs lapi des q in tyberim emerſi ſunt naufragio an dicat̃ deſijſſe poſſide re. Itẽ an dicat̃ deſijſſe hr̃e dñium lapidũ ſi erat dñs dubiũ facit qꝛ poſ.ſerui fugitiui nõ pdit̃ lʒ aufugerit ⁊ nõ ſit ſub cuſtodia no ſtra.ſic vr̃ hic dicẽdũ in lapidibus poſ.retineri:lʒ in cuſtodia no ſtra nõ ſint.⁊ dicit iuriſcõſultus ꝙ poſ.pdit̃ ⁊ aliud eſt in hoĩe ne ſeruis det̃ facultas eos poſſe dños poſ.pͥuare.ſed quo ad dñiũ dicit nõ amiſiſſe dñium lapidũ.❡†Ex iſto tex.no.ꝙ facilius p dit̃ poſ.q̃ dñiũ pdat̃ vt hic.nã nõ pdo dñiũ lapidũ ſi imerſi ſunt in tyberiʒ ſi poſtea extracti ſunt.ſecus in poſſeſſiõe.ſic in.l.ſi qs vi.§.differẽtia.ĩ.e.❡Scðo no.ex iſto tex.rõnẽ quare poſ.ſerui fugi.noſtri pdimus.qꝛ cũ ſit res aĩata ſi amitteremus eius poſſ. etiã anteq̃ ab alio apprehẽderet̃ : ſequeret̃ eũ poſſe nos pͥuare poſ.⁊ hoc eſſe in eius poteſtate dixi in.l.i.§.p ſeruũ q in fuga.ff.
2 eo.❡†Pro expeditione gl.i.quero an qð hic dr̃ in re mobili ha beat etiã locũ in re imobili vʒ an p naufragiũ poſ.eius amittat̃ ⁊ pͥmo dicit gl.ꝙ ſic p.l.q̃uis.§.fi.cũ ſe.ĩ.de bo.auc.iud.poſ.de inde dicit ɔtrũ:qꝛ.l.q̃uis.loquit̃ qñ naufragiũ eſt cã ꝙ nõ poteſt aegri poſ.ſed non loquit̃ in poſ.amittenda.finaliter tñ reſidet in pͥma opi.⁊ de hoc vidiſtis tex.in.l.iij.§.labeo.ff.e.⁊ in.l.q vni uerſas.§.itẽ ꝙ a mari.ĩ.e.⁊ gl.in hoc bene loquit̃.alia non ſunt hic in glo. Sequitur not.⁊ vtilis.§.cum quis.

1 Acceſſione ſui auctoris qui vtitur ea vtitur cum ſuis cauſis ſuiſq; vitijs.
2 Preſcriptionuʒ quedam ſunt vitia impedientia ⁊ quedam ſunt realia:⁊ quedam perſonalia:⁊ quedam realia exempla hic vide.
3 Commodo qui vult vti ex perſona alterius debet etiaʒ vti incõ modo ex perſona eiuſdem.
4 Adminiculum quid dicatur dicitur hic per exempla.
5 Acceſſione auctoris ſui an ⁊ quando quis poſſit vti.
6 Preſcribere ſine acceſſione ſui auctoris an ⁊ qñ ⁊ quis poſſit.
7 Preſcriptio.xxx.an.non fuit cognita de iure digeſtorum.
8 Mala fides auctoris an ⁊ qñ noceat ſingulari ſucceſſori.
9 Malefidei poſſeſſor an ⁊ quando preſcribat.
10 Preſcribere ſpacio longi temporis an poſſit qui emit bona fide a malefidei poſſeſſore.
11 Emens bona fide a ꝓcuratore malefidei:an poſſit preſcribere ſi dñs procuratoris erat in bona fide.
12 Emẽs bona fide ab eo q a principio ſue poſſeſ. fuit in bona fide: ſed tpe alienationis eſt in mala fide:an poſſit preſcribere.
13 Preſcribere an poſſit emptor qui emit a debitore alienanti alte ri rem per ſe emptam.
14 Preſcribere an poſſit quis aduerſus confirmationẽ dominij.i. vt ab eo non poſſit euelli.
15 Preſcriptio qñ non requirit titulum ſed bonam fidem:tũc non habet locum.d.auc.malefidei.
16 Preſcriptio.xxx.an.an tollat omnem actionem.
17 Preſcribi q̃to tempore poſſit res furtiua vel vi poſſeſſa.
18 Vicium perſonale vel reale ꝙ dicatur ⁊ q̃uo differunt iſta verba ſua cauſa ſuiſq; vitijs.
19 Mala fides defuncti an ⁊ quando noceat eius heredi exiſtenti in bona fide.
20 Preſcribere an poſſit heres ex pſona ſua ſi ſit in bona fide rem in qua defunctus ſit in mala fide.
21 Heres tenetur exponere conſcientiam defuncti de equitate ca nonica ſi poteſt.
22 Mala fides defuncti lʒ noceat heredi in preſcribendo : tamen preſumpta mala fides defuncti cauſata ab errore iuris non no cebit heredi.
23 Preſcriptio impedit̃ vitio violentie cõpulſiue vel ablatiue.
24 Preſcriptio an poſſit impediri vitio quaſi violentie.
25 Vicium quaſi violentie qð dicatur dicitur hic.
26 Preſcribi an poſſit poſſeſſio apprehenſa clandeſtine vel preca rio:⁊ an talis apprehenſio dicatur vitium perſonale vel reale.
27 Poſſeſſio clandeſtina dicitur vitium reale.
28 Poſſeſſio precaria dicitur vicium perſonale.
29 Vicium litigioſi an dicatur vicium perſonale vel reale.
30 Preſcribi an poſſit res fiſci aut pupilli aut dotalis.

1 Cum quis. †Qui vtitur acceſſione ſui auctoris ea vtitur cum ſuis cauſis ſuiſq; vitijs h.d.❡Premittere habent iuuenes ꝙ ſi ego volo probare me preſcripſiſſe vel vſucepiſſe rem aliquam poſſum nedum ad pro bandum preſcriptionem adducere tẽpus quo ego rem poſſedi iuſto titulo ⁊ bona fide verum ⁊ poſ. tẽporis quo auctor meus bona fide poſſediſſet.l.dolia.§.fi.ff.de contrahen.emptio.⁊ ha
2 betur in.§.penulti.⁊ fi.⁊ in multis.§.huius.l. ❡†Secundo ꝙ quedam ſunt vitia que impediunt preſcriptionem.⁊ quedã ſunt realia:quedam perſonalia:dicam exempli cauſa.❡Poſtea ple nius dicetur cum glo. Realia vitia ſunt vt violentia ⁊ furtiui

a ❡Tenet̃ ɔtrium. adde cõ dẽ alex.ɔſ.ii.in in.colũ.iii.lib. Additio. ❡Vid bartho. ſoci.in.l.rẽq; nobis.l.xiii.co lũ.l.iii.q.vi.q. pͥn.ĩ.e.vbi di cit ꝙ opi.bar. hic magis cõi ter approbat̃ p moder. Tho.

b ❡Ait ꝑtor. adde p hoc fa cere ꝙ voluit ſpe.i ti.de peti. ⁊ poſ.vbi dicit ꝙ maxime agi pt poſſeſſorio re tinẽde ⁊ petito rio qñ mora ẽẽt piculũ allatura ⁊ ꝙ voluit arc. ɔſ.xcv.ꝙ vbi piculũ eſt i mo ra iudex etiã in cõpetẽs exaiat teſtes ad eter nam rei memo riam.

c ❡Vide. Ad de ſpe.in tit.de poſ.⁊ peti.§.i. vbi alius.q.po nit.

ctoꝛis ſui.l.vitiū.in pꝛin.j.de diuer.⁊ tēp.pꝛeſcri.vbi illa hn̄r.vn de eſt videndū ſm Bar.an ſcđa expoſitio poſſit ſaluari intelligē do eam in vitio ꝑſonali ⁊ ponamus caſum vt glo.in.ij.lect.vel pone caſum ⁊c.per.l.apud celſuꝫ.j.de exce.declaro gl.in v̄.vel pone dicit ꝙ vltra caſuꝫ.ſ.poſitū in pꝛima expōne ⁊ ſecūda que ponitur vſqꝫ ad v̄.vel pone.intelligit̃ de eo qui vult vti acceſſio ne auctoꝛis ſui in v̄.vel pone.dicit intelligi ſm.d.§.ſi qs autē. ex cā legata in.l.apud celſum.j.de do.exce.acquiuiſti titulo dōa tionis rē a titio.hec res nūc eſt apud me agis ꝯ me rei vēditiōe. oppono tibi doli exceptionē ex ꝑſona tui auctoꝛis ⁊ dico auctoꝛ tuus me induxit ad alienandū rē in eum ⁊ dolo induxit ⁊ exꝯ.ctu habuit a me in quo interuenit dolus ⁊ dicit donatario ob. excep.doli q: ſi vis vti titu.auctoꝛis tui.ſ.dōatoris opꝫ te eo vti cū vitijs.ſed in perſona auctoris tui fuit vitiū doli.ergo ⁊ apud te q̄uis ſit dolus vitiū ꝑſonale.tn̄ vitiū ꝑſonale nocet tibi ſingu lari ſucceſſori.Iſta erat ſcđa lec.hic in v̄.pone quā Bar.hic dānat ⁊ cōiter doc.ea rōne q: qđ dr̄ in.l.apud celſum.§.ſi qs autē ex cā.loqt̃ qn̄ apud ſingularē ſucceſſoꝛē res ꝑuenit ti.lucratiuo. ſcꝫ ti.donatōis hic loqt̃ i ti.oneroſo quo caſu.d.§.ſi qs āt ex cau ſa legati.nō hꝫ locū.ſed hꝫ locū.d.l.apud celſum.§.de auctoꝝ. vbi ſi habes tituli emptiōis ab auctoꝛe tuo ⁊ agis ꝯ me rei ven. oppono tibi exceptionē doli auctoris tui nō poſſum opponere exceptionē doli ex perſona auctoris.Secūda rōne non pōt pꝛo cedere iſta ſecūda lec.in ver.vel pone.q: tex.in.§.ſi qs aūt ex cā legati.loquit̃ qn̄ agenti opponit̃ exceptio doli ⁊ tūc eſt verū di cere vitiū auctoris nocere ſingulari ſucceſſori agenti vt ibi:ſed hic loquit̃ qn̄ ꝯ excipientē allegabat̃ vitiū ⁊ dolus auctoris non aūt ꝯ agētem allegabat̃ vitiū ⁊ dolus auctoris.nam tunc vitiuꝫ perſonale ⁊ dolus auctoris non nocet ſingulari ſucceſſori exci pienti.d.l.an vitiū.⁊ ibi glo.in ver.neqꝫ nocere.j.de diuer.⁊ tē po.preſcrip.agis vt dn̄s ꝯ me dicens te dn̄m:excipio me ꝑſcri pſiſſe ad oſtendēdum me preſcripſiſſe ꝓbo me poſſediſſe.x.an nis cuꝫ titu.habito a ticio ⁊ bonafide.opponitur ꝯ me per agē tem ꝙ auctor meus fuit i malafi.ꝙ eſt uitiū perſonale nō dꝫ mi hi excipienti obeſſe qui ſolum vtor titu.non acceſſione tēporis. ſed ex perſona mea habeo tēpus ſufficiēs.vnde mihi excipiēti nō ob.exce.doli ſeu vitij ex parte auctoris mei.vt eſt glo.in.d.l. an vitium que ita rn̄det ad.l.apud celſum.Unde ſecūda lec.ꝑn cipalis in v̄.vel pone.duabus rōib⁹ nō ꝓcedit q: hic reus poſſi dens fundat ſe in poſ.lōgi tēporis.vn̄ vitiū auctoris ſui ſibi dꝫ nocere.Tertia eſt lec.hic in fi.ad tex.ſm quā opꝫ videre:an ſecū da expoſitio hic in ver.adminiculo.poſſit ſaluari in uitio perſo nali.Unde tertia lec.eſt.ſ.ꝙ hic loquat̃ qn̄ iſte ſucceſſoꝛ vl̄is vt hic in v̄.item poſſet poni. pone defunctus erat in mala fide ſuc ceſſit ei heres.vtrū malafides defuncti noceat vniuerſali ſucceſ ſori quominus poſſit dicere ſe preſcripſiſſe lōgo tꝑe.dicit glo. ꝙ vr̄ poſſe exēplificari in hoc caſu tex.noſter ꝙ uitium ꝑſonale
6 nocet vniuerſali ſucceſſori.† Et ſubdit ſi tn̄ uellet a ſe incipere ſm quoſdā pōt pꝛeſcribere ⁊ nō uti tꝑe auctoris ſui.tn̄ glo.hāc opi.reprehēdit ut dixit ⁊ tenuit in.l.ij.C.pro here.⁊ recte ꝙ nō pōt heres ēt non utendo acceſſiōe tꝑis auctoris ſui ēt ſi uelit uti ſoluꝫ tꝑe quo ipe poſſidet.ſ.x.annis uti ⁊ hoc ꝓbat̃ ꝑ.l.cum he res.j.de diuer.⁊ tem.preſcri.Item per regulā q: cenſetur hr̄s ⁊ defunctus ut no.in auc.de iureiu.a mo.pſti.in ꝑn.Hec tertia lec.cōiter nō tenet̃:q: tex.hic loqt̃ in ſingulari ſucceſſore non in uniuerſali cum dicit hic uēditorem:qa uenditor eſt ſingularis ſucceſſor nō uult uti tēpoꝛe auctoris.ſed ſolum titulo ⁊ adducit proprium tempus tunc uitium auctoris ꝑſonale non nocet ſin gulari ſucceſſori.d.l.an uitiū.Unde ſciēdū eſt ꝙ ſi prima expo ſitio ſit uera in oī uitio reali ⁊ ꝑſonali ⁊ uult uti tꝑe auctoris ſui nō impedit̃ preſcribere.ſed ſm ſecūdam opi.intelligendo tex. dico ꝙ tunc opꝫ intelligi tex.loq in uitio reali non perſonali qđ non nocet ſingulari ſucceſſori allegāti propriū tempus ⁊ ſolum fundat ſe in ti.auctoris ſui ⁊ hoc per.d.l.an uitium.in prin.per hoc eſt expedita glo.excepto uno ꝯrio qđ format glo.de.§.rur ſus.in auc.vt ſpon.largi.que eſt in auc.malefidei.C.de preſcri. lon.tē.vbi mala fides auctoris mei nocet mihi ſingulari ſucceſ ſori.ut non preſcribā longo tempore:ſed longiſſimo.ſ.xxx.an nis ut ibi glo.dicit hodie iura antiqua corrigūtur per.d.auctē.
7 malefidei.legā glo.⁊ poſtea dicam.† Itē dicit glo.ꝙ preſcrip. xxx.an.nō fuit cognita de iure ffoꝝ.hētis glo.aliā in.l.nō ſoluꝫ alias incipit iulianus.ſ.quibus ex cau.maio.⁊.l.qui occidit.ſ. ad.l.aql.Dictū eſt.ſ.ſatis que expoſitio ⁊ lec.ſit tenēda.q: pꝛi

ma expoſitio

ma expoſitio eſt tenēda: ſcđa etiā pōt teneri quo ad realia vitia.
Scđa lec. ⁊ tertia nō bñ ꝯueniūt tex. nr̄o. Itē vidiſtis oppoſitū
de auc. malefidei. ⁊ fuit riſum ꝙ illa auct. corrigit iura antiqua.
8 ¶†Bar. hic multa v̄ba vtilia ponit circa auct. malefidei q̄ ſunt
aduertēda ⁊ diligētiſſime notāda. Dicit Bar. ꝙ illa auct. vr̄ dū
taxat locū hr̄e in preſcriptione rex imobiliū nō aūt in vſucapiōe
q: cū de iure antiquo nō reꝑiaſ ꝙ mala fides auctoris noceat ſin
gulari ſucceſſori: imo ꝯ̄riū dr̄ ꝑ. d. l. an vitiū. qñ qs nō vult vti ac
ceſſione tp̄is. vn̄. d. auc. malefidei ſolū loqſ in preſcriptione in re
bus imobilibus. Cū bar. vn̄r cōiter doc. hic trāſire ⁊ fuit limita
tio antiquoꝝ in. d. auc. malefidei. ⁊ ang. in. l. quare. j. ti. i. que cō
tinuaſ cū. l. furtū. §. fi. e. ti. ⁊ cano. in. c. ſi diligēti. de preſcrip. vbi
ponūt materiā. d. auc. malefidei. Sed imo. in. d. l. quare. j. ti. i. tꝫ
ꝯ̄riū. motus hac rōne. nā ſm eū ſi qs vēdidit mihi rē mobilē ma
la fide cōmittit furtū cū ſit ꝯ̄ctatio rei aliene ⁊c. l. i. j. de fur. Con
ſtat aūt ꝙ res furtiua vſucapi nō pōt vt dictū eſt. ſ. ergo rōne vi
tij realis nocet mihi vitiū ⁊ mala fides auctoris mei. Puto poſ
ſe ſaluari ⁊ defendi opi. bar. in caſu vbi qs malā fidē hn̄s mihi rē
vēdidiſſet ⁊ furtū nō fuiſſet cōmiſſum. Exēplū in. l. alienā. ꝯiūcta
gl. C. de fur. vēdo tibi ſeruū vel libꝝ q eſt apud te nō eſt tunc pu
tas eū eſſe meū nō ꝯ̄ctaui. ego vēdo tibi nō cōmitto furtū: q: nō
interuenit ꝯ̄ctatio. hic ergo erit vēditio facta a malefidei vēdito
re bonefidei emptori. q: emptor nō ꝯ̄ctat q: putat eſſe vēditoris.
9 ¶†Scđo dicit Bar. ꝙ dꝫ intelligi auc. malefidei. vt ꝓcedat qñ
verus dñs rei ignorabat rē illā eſſe vēditā ꝑ malefidei vēditorē.
a ſecus ſi verus dñs ſciebat[a] vēditionē eſſe factā malafide bonefi
dei emptori. q: nihil inouaſ eius ꝙ ſtatutū erat antiquo iure. d.
auct. malefidei. in ver. ignorans. ⁊ hoc clare colligiſ ex textu ibi.
10 ¶†Tertio Bar. limitat. d. auc. malefidei. q: ille ꝑmus emptor
bona fide q emit ab imediato auctore malefidei nō preſcribit ſpa
cio lōgi tp̄is: ſecus eſt in ſcđo emptore bonefidei q emit a pᷓimo
emptore bone fidei hn̄te cauſam a vēditore male fidei. nā tūc ſe
cūdus emptor bñ pōt rē illā preſcribere lōgo tp̄e. q. d. auc. male
fidei tanꝗ̄ correctoria iuris antiq nō dꝫ extēdi ad aliū caſuꝫ. ⁊ ſic
loqſ in eo q emit ab auctore male fidei ⁊ ſic ab imediato ſucceſſo
re male fidei. Et iſte oēs limitationes ⁊ modificationes tradun
tur ēt ꝑ antiquos in. d. auc. male fidei. ꝑ bal. etiā in. l. ancille. cir
ca pᷓimā ⁊ ſcđam col. C. de fur. ⁊ ꝑ ang. in. d. l. quare. ⁊ ꝑ cano. in
d. c. ſi diligēti. Addo ꝙ Saly. in. d. auc. male fidei. vr̄ impugna
re pᷓimā fallētiam Bar. inꝗ̄tum dicit. d. auct. hr̄e locū in rebus
immobilibus non in rebus mobilibus ꝑꝑ lr̄am loquētē de pre
ſcriptione que ꝓprie cadit in rebus imobilibus. l. i. C. de vſuca.
trāſfor. ⁊ inſti. de vſuca. in pᷓin. ⁊ iura correctoria vt. d. auc. male
fidei. que corrigit. l. i. C. e. ti. nō dꝫ extēdi ex idēptate rōnis. l. pre
cipimus. de app. Et dicit Saly. ꝙ in. d. auct. eſt additū ꝑ Irne
riū ꝙ ēt locū hꝫ in vſucapione ꝗuis in corpore in. d. §. rurſus. ſo
lū habeaſ verbū preſcriptio in libro meo nō habeo vſucapio. tn̄
dicit Saly. videamus an poſſet defendi. d. additio quaſi poſſet
dici vſu approbata ex quo tollerata eſt in lr̄a. d. auc. malefidei. ex
diuturnitate ⁊ longingtate tp̄is ſicut in ſili. l. dos a patre. C. ma.
vbi ꝯſuetudine eſt opi. Bal. approbata. Pro hoc adducitur q:
tex. in corpore in pᷓin. loqſ de rebus que poſſidenſ nō dicit res
immobiles. Itē q: rō. d. auc. etiā hꝫ locū in rebus mobilibus. nō
rn̄det tn̄ ad hoc qđ dixi. ſ. q: ibi loquiſ ꝑ verbum preſcriptio. vn̄
cū ſit correctio iuris veteris. ergo verba ibi ſunt ꝓprie ⁊ ſtricte in
telligēda. l. nō alr̄. de leg. iij. l. qcqd aſtringēde. de ver. ob. ſed in
telligere in vſucapione eſſet violare tex. ¶Sed bñ addo aucto
ritatē Hoſt. in ti. de preſcri. §. que ſint neceſſaria in vſucapioni
bus. ver. iiij. ut diſtinguaſ an emerit ⁊c. vbi dixit ꝙ inter cete
ra que in vſucapione reqrunſ. ⁊ ibi nō loquiſ in preſcriptiōe. q:
ſupra ſpālē tractatū ponit de preſcriptione eſt vt diſtinguatur an
res ſit empta ab auctore bone fidei ⁊ triēnio vſucapiunſ. ſi a ma
le fidei. xxx. annis auc. male fidei. vn̄ tꝫ ꝙ auc. malefidei locū ha
beat etiā in vſucapiōe rex mobiliū: lꝫ magna ſit auctoritas Ho
ſtiē. tn̄ nō diſcedo ab opi. bar. que eſt cōis. ſ. alle. quā approbat
etiam Iaco. de belui. in. d. §. rurſus. in. d. auctē. vt ſpon. largi.
11 ¶†Ultra illas tres limitationes traditas ꝑ Bar. dixi ꝙ ro: hic
addit aliam. ſ. qñ habitus eſſet titulus a ꝓcuratore q eſſet in ma
la fide: tn̄ dñs illius ꝓcuratoris erat in bona fi. dꝫ enim tūc attē
di bona fides dn̄i nō mala fides ꝓcuratoris ꝑ. l. q fundū. §. pro
cu. j. ꝓ empto. dñs mādauit fundū ſuū eſſe vendendū ꝑ ſuū ꝓcu
ratorē ꝓ quinquaginta vēdidit ꝓ triginta. ⁊ ſic fuit in mala fide
egrediēs expreſſe fines mādati emptor fuit in bona fi. nō ſciuit
de egreſſione mādati pōt vſucape vt ibi. vn̄ attendiſ bona fides
dn̄i nō mala fides ꝓcuratoris. Pōt dici ꝙ nō ſit ꝓprie limita
tio. q: cū ibi attēdaſ bona fides dn̄i. ⁊ ſic vr̄ hr̄e titulū ab auctore
bone fi. nō ſumus in caſu auc. malefi. que non pōt dici limitari ꝑ
d. §. ꝓcu. q loquiſ de iure antiqſſimo. ff. quo non erat inuēta. d.
12 auc. male fi. tn̄ dictū eſt in ſe veriſſimū. ¶†Quinta limitatio an
ge. in. l. quare. j. ti. i. vt nō ꝓcedat. d. auc. qñ auctor a pn̄. ſue poſ.
fuit bonefi. poſtea anteꝗ̄ alienaret ⁊ tp̄e alienationis fuit male fi
dei iſte q emit a vēdente mala fi. pōt preſcribere lō. tp̄e ꝑꝑ princi
piū. alle. no. ꝑ gl. magnā in. l. ſi res. in v̄. vel dic ꝙ bonā. ſ. đ alie.
iu. mut. cau. fa. facit. l. clā poſſidere. in pᷓin. ſ. e. ⁊. l. i. C. de vſuc.
trāſfor. l. ſeqſ. §. illo. j. ti. i. Et lꝫ Ang. nō dicat ꝑdicta limitatio
fuit Ric. malū. ⁊ Cy. in. d. auc. male fi. ⁊ eū ſeqſ ēt ibi Ang. Sed
Saly. ibi dicit ꝙ iſta limitatio pōt ꝓcedere ꝗ̄tū ad ꝑ̄ſcriptionē
iā inchoatā ꝑ vēditorē ꝑficiētē ꝑ emptorē. q: ſufficit initiū poſſi
dē. eſſe iuſtū vt dictū eſt: ſed ꝗ̄tū ad ꝑ̄ſcriptionē de nouo inchoā
dā ꝑ iſtū ſingularē ſucceſſorē nō ⁊ dicit putare ꝙ iſta limitatio ſit
ꝯ̄ra. q: tex. in. d. auc. malefi. nō vr̄ reqrere malā fi. niſi eo tp̄e quo
res alienabaſ ſufficit ꝙ qualitas adiecta v̄bo ꝯcurrit ſꝫ tp̄s ver
bi cui adijciſ. l. in delictis. §. ſi extraneus. ſ. de nox. l. ticius in pᷓn
ci. ſ. de teſt. mili. Credo ꝙ nūꝗ̄ eligit ſingularis ſucceſſor velle
inchoare a ſe poſtꝗ̄ fauorabili⁹ eſt ſibi ꝯtinuare tp̄a auctoris ſui.
Et q̄ dicta ſm Saly. in hac limitatione ꝓcedūt ſm diſpoſitionē
iuris ciuilis ſm qđ ſufficit ab initio bona fi. ſecus inſpecta diſpō
ne iuris canonici: q: reqriſ ꝙ nullo tp̄e caruerit bona fi. c. fi. de ꝑ̄
13 ſcri. ¶†Sexta fallētia ſm ang. in. d. l. q̄re. ⁊ in. d. auc. malefi. eſt
ſi đbitor alienat rē alteri ꝑ ſe emptā: q: emptor ꝑ̄ſcriberet aduer
ſus hypothecā lōgo tp̄e ꝗuis debitor ſciret illā rē eſſe alteri hy
pothecatā. q: d. auc. male fidei loqſ de ꝑ̄ſcrip. rōne dn̄ij nō de ꝑ̄
b ſcriptione hypothece aduerſus creditorē[b] vt pꝫ ibi in v̄. ſi dñs.
Et iſtā fallētiā ēt poſuit Ia. de are. ⁊ cy. in. d. auc. malefi. ꝑ Spe.
in ti. de preſcrip. §. i. v̄. qđ ſi debitor. ⁊ v̄. ſed nūqđ hodie. ⁊ ibi
etiā hoc tꝫ Io. an. in addi. ꝑ. l. ſeqſ. §. ſi rē. j. ti. i. que nō reꝑiſ cor
14 recta. ¶†Septimo limito nō ꝓcedere. d. auc. malefi. qñ agitur
de preſcribēda ꝯfirmatione dn̄ij: nō dico de preſcribēdo dn̄iuꝫ
exēplum in. l. iij. C. qđ me. cau. nā tex. ibi loqſ qñ q emit ꝑ metuꝫ
agit ad rē ꝯ̄ poſſidētē niſi eā preſcripſiſſet lōgo tp̄e ꝯ̄. d. auc. male
fi. ſed primus emptor fuit in mala fide: q: ſciuit ſe cōpuliſſe vēdi
torē ꝑ metū: dicit bal. ibi. d. auc. loqſ de preſcribēdo dn̄iū. ſecus
ſi fuit tranſlatū dn̄iū ⁊ remāſit ius agēdi ad rē: q: pōt qs preſcri
bere aduerſus ꝯfirmationem dn̄ij. i. vt ab eo amplius non poſ
ſit euelli. ¶Nihilominus ſm intellectū gl. ibi quā cōiter docto.
ibi ſequunſ illa limitatio non eſt vera: q: ibi gloſ. dicit ꝙ illa lex
corrigitur per auctē. male fidei. ¶Unde expreſſe Saly. in. d. l.
iij. reprehendit dictam limitationē Bal. mouetur: q: ꝑ illam vē
ditioneꝫ metu factam quāuis fuerit abdicatum directū dn̄ium
venditori: tn̄ vtile dn̄ium dr̄ adhuc habere: quia hꝫ vtilē actionē
in rem ad vēdicandum rem ⁊ etiam actionem quod me. cau. vt
in. l. metus. la grande. §. volenti. ſ. qđ me. cau. ergo qñ ſicut agi
tur de preſcribendo totale dn̄ium hꝫ locum auct. malefidei. ſic ⁊
dꝫ hr̄e locum qñ agiſ de preſcribendo aduerſus vtile dn̄ium: q:
eadem dꝫ eſſe ratio partis reſpectu partis que eſt reſpectu totius
l. qui ſit. in pᷓin. ſ. de viur. l. que de tota. de rei vendi. vnde idem
eſt qñ agiſ de preſcribēdo vtili dn̄io tanquam ſit pars pleni do
15 minij. ¶†Octauo limita. d. auctē. male fidei non hr̄e locum vbi
agiſ de preſcriptione non reqrente titulū ſed bonam fidē ita vo
luit Ange. in. d. auctē. male fidei. C. de preſcrip. lō. tem. allegat
no. per Ioā. an. in. c. cum quis. in glo. de re iud. in. vj. Probaſ
rōne: quia auc. male fidei loquiſ qñ ſingularis ſucceſſor vtiſ ad
miniculo auctoris ſui. ſ. titu. ſed vbi nō requiriſ titulus vt in pre
ſcriptione iurtū corporaliū vt ſeruitus hn̄tis cauſam ꝯtinuā req
riſ bona fides non titulus: vt in. l. ſi quis diuturno. ſ. ſi ſer. ven.
non hꝫ locum auc. male fidei: quia non vtiſ adminiculo aucto
ris ſui qa ſine titulo pōt illā rē preſcribere. vn̄ nō eſt ſucceſſor au
ctoris male fidei ſicut in. l. an uitiū. §. i. in fi. j. de diuer. ⁊ temp.
preſcrip. qñ ſingularis ſucceſſor non uult uti adminiculo ⁊ titu
lo auctoris ſui. uū hr̄s qui ſucceſſit defuncto qui defunctus erat
in mala fide ſi non uult uti titulo hereditario ſed alio titulo ſibi
non nocet. ¶Sic non uult uti hic titulo auctoris ſufficit allega
re ⁊ oſtendere bonam fidem ⁊ uſum longi temporis unde nō cē
ſetur ſucceſſor male fidei nec habet locum. d. auctē. male fidei.
16 ¶†Glo. ſuper uerbo uitij s oppo. de. l. ſicut. C. de preſcriptio.
xxx. anno. ubi abſolute dr̄ ꝙ lapſus tp̄is. xxx. anno. claudit oēm

[a] ¶Sciebat. addo tu bal. ⁊ ſa ly. in. d. auctē. male fid. ⁊ an ge. are. in. §. lꝫ iſte. col. pᷓmi. in ſti. đ act. F. C. Additio.
¶Uide paul. đ ca. in. d. auc. male fidei qui dat plures limi tationes. ⁊ mo der. in. c. ſi dili gēti. de ꝑ̄ſcri. ⁊ alex. in conſi. lxxiiij. incl. in cā vertēte. in. ij. col. in. i. volu. Tho. diplous.

[b] ¶Credito rē. adde dicit. ꝯil. xx. ⁊ quo ſaſ. an. habuit in dictis addi.

actionē oēmqʒ preſcriptionē cōplet ⁊ pficit. vñ vr non attēdi q̄
auctor fuerit in mala fide vel bona q: oīa iura debēt tolli ſpacio
xxx. anno. Glo. dicit q̄ illud qd̄ hic dr̄ intelligiť in vſucap. trien
niali vel in preſcri. x. vel. xx. an. qbus caſibus ſicut nec auctor pt̄
preſcribere nec ſucceſſor ſingularis. j. e. l. §. fi. ſed. l. ꝯtra logť in
preſcri. xx. an. quo cāu poſ. ēt iniuſta auctoris iūgi pōt poſ. iuſte
ſingularis ſucceſſoris. vt no. glo. j. e. l. §. fi. Ultra doc. vr ex gl.
colligi cū. §. nr̄ intelligať ēt de vitijs realibus: vt violētie ⁊ furti
uitatis q̄ in preſcri. xxx. an. nō ob. vitiū furtiuitatis vel violētie
vel ſile vitiū reale: vñ iura que dīt q̄ res furtiua vel violēta eſt
inuſucapibilis: vel impreſcriptibilis vñr intelligēda de preſcri.
lon. tēp. x. vel. xx. an. nō de preſcri. xxx. an. que vr̄ locū hr̄e in re
bus violētis vel vi poſſis vel furtiuis. pro hoc Bart. in. l. ſeqť.
§. ſi fundū. in finalibus v̄bis. j. ti. i. vbi alle. Azo. in ſumma. C.
de pſcri. xxx. an. ⁊ hēris p hoc gl. i. l. i. i gl. ma. C. ď ſer. fug. ⁊ gl.
mag. in. §. furtiue. inſti. de vſuca. ⁊ in. d. l. ſicut. in glo. fi. C. de p
ſcrip. xxx. an. no. Jac. de ra. ⁊ Jmo. in. l. nō vr̄. j. eo. ⁊ in. l. ſeqť.
§. itē ſi occupaueris. j. ti. i. pbari vr ⁊ eſt optima lr̄a. ⁊ i. l. i. §. i.
17 C. de anna. excep. †Eſt verū q̄ Fulg. in. d. l. i. C. de ſer. fugi. fuit
in noua opini. q̄ res furtiua vel vi poſſa ſolū preſcribi pōt. xxx.
an. quo ad acqrendū exceptionē preſcribēdi: ſed nullū acqritur
dñium adeo q̄ nō pōt qs agere aliqua rei vē. tanq̄ dñs ad rem
illam. ita dicit per. l. ſiqs emp. C. de preſcri. xxx. an. Quādo eēt
ille qui violēter inuaſiſſet ⁊ vellet pſcribere loquiť. d. l. ſiqs em.
⁊ nō preſcribit q̄tū ad agēdū vt poſſit agere rei vē. ſed ſi violen
tia eſt cōmiſſa per aliū q̄ per preſcribētem nō dicit. l. ſiqs emp.
q̄ nō preſcribit: imo potius ꝯuuni: vñ puto verā opi. glo. ⁊ do
cto. i locis preallegatis q̄ pōt. xxx. an. ēt quo ad actionē preſcri
bere dūmō nō ſit ille qui fuerit i dolo qui allegat preſcriptionē.
18 ¶ †Ulterius cū glo. q̄ro quō differūt v̄ba ſua cā ſuiſqʒ vitijs.
Dicit gl. ſua cā. i. ď vitijs pſonalibus: ſʒ ſuis vitijs intelligūtur
de vitijs realibus: vt aliqd addať. Jtē dū dixi. ſ. tex. nr̄m intel
ligi in vitio reali ⁊ pſonali intelligatis ſane: vt declaraui in glo.
mag. de vitijs pſonalibus qñ ſingularis poſſeſſor vult vti acceſſio
ne tpis auctoris ſui ſi auctor ſuus hūit vitioſaʒ poſ. vitio pſona
li: q: fuit in mala fide nō pōt iūgi cū tpe ſucceſſoris: q: poſ. iniu
ſta nō dʒ iungi cū poſ. iuſta. vt. j. e. l. §. fi. ſed vbi nō vult vti acceſ
ſione tpis auctoris ſui ſingularis ſucceſſor: ſed ſolū vult vti titu
lo auctoris non eſt verum quod vitium auctoris ſibi noceat:
q: eēt ꝯ. l. an vitiū in pn. j. de diuer. ⁊ tempo. preſcrip. ⁊. l. fur
tum. §. i. cū. l. ſe. j. ti. i. ⁊ hoc verū ſm tpa ſtoꝝ. Licet hodie aliter
19 per. d. auc. malefidei. que qualiter itelligať dcm̄ eſt. ſ. ¶ †Ulte
rius pro expeditiōe glo. ar. de. l. cū hr̄s. j. de diuer. tēp. preſcri.
vbi ſiqs eſt hr̄s illius q fuit in mala fide: mala fides defuncti in
diſtincte nocet hr̄di. lʒ hr̄s ſit in bōa fide ⁊ putat ad ſe rē ſpecta
re ex cā hr̄ditaria mala fides defuncti impedit heredē q̄tūcūqʒ
bonefidei preſcribere cuius ꝯriū eſt dcm̄. ſ. qñ ſucceſſor nō vult
vti acceſſiōe tpis nō ipedit cū mala fides auctoris p. d. l. an viti
um. Gl. dicit q̄ in ſucceſſiōe vli bñ dōm eſt q̄ mala fides defun
cti nocet vli ſucceſſori quominus poſſit preſcribere ēt ſi eſt i bo
na fide per. d. §. cū hr̄s. ſed que dcā ſunt. ſ. pcedūt in ſingulari
ſucceſſore ſuccedēte in pluribus rebus particularibus vel in nō
vli prout eſt hr̄ditatis. plus dicit gl. in hoc. §. in fi. q̄ hoc quod
dr̄ in. d. l. cū hr̄s. pcedit ēt ſi heres dicit ſe velle in ſua pſona vſu
capere vel preſcribere q̄ nō pōt per no. in. l. nihil. C. pro here. ⁊
20 in. d. l. cū heres. †Dicit tñ Rapha. cu. hic. ⁊ poſt eū Ro. aduer
tendū: q: lʒ de iure ciuili ita cōter teneāt glo. vʒ q̄ heres ſi vult
incipere ex pſona ſua ⁊ eſt in bonafide nō pōt preſcribere rem in
qua defunctus habuit malā fidē tñ dīt q̄ Dy. in regula poſſeſſor
ad fi. de re. iu. in. vj. ⁊ Bar. i. d. l. cū heres: palle. de eqtate cano
nica tenēt ꝯriuʒ eē. ſ. ſi heres vult ex ſua pſona incipere pōt hoc
facere. Moueť ſimpliciter Dy. qa q̄ impedit heredē pſcribe
re eſt rigor iuris ciuilis q facit q̄ mala fides in defuncto cēſeať
eē in pſona hr̄dis: ſed de iure canonico dicit Dy. cū nullus titu
lus reqrať ad preſcriptionē. vt qñ ius cōe reſiſtit. c. i. de pſcrip.
li. vj. vr̄ heres de eqtate canonica poſſit hoc facere ex pſona ſua
qa de iure cano. ſola bona fides ſufficit vbi ius cōe nō reſiſtit. d.
c. i. hic rigor de iure cano. nō vr̄ attēdendus. Bar. non allegat
auctoritatē Dy. Dicit Rapha. cu. p certo debuit Bar. cōſide
rare q̄ ſi v̄a eēt limitatio ħ oporteret dicere q̄ auc. malefi. non
hr̄et locū de iure cano. q̄ ſic oñdit ſi verū ē q̄ mala fides defun
cti de iure cano. nō noceat heredi volēti ex ſua pſona pſcribere.
ergo multomagis debem⁹ dicere q̄ q hʒ titulū ab auctore ma
leſi. deberet preſcribere: q: multomagis inficit malafides defun
cti pſonā heredis qui eū repñtat in auc. de iureiu. amo. preſta.
in pn. q̄ malafides auctoris debeat afficere ſingularē ſucceſſo
rem q eū nō repñtat. Nō bñ ꝯſiderauit. qa doc. dīt itelligi dy.
in preſcriptione vbi nō reqritur titulus: ⁊ ſic etiam loquitur dy.
vñ ſi nō reqriť titulus nō vtiť heres adminiculo defuncti: quia
nō vtiť ti. ſuo. ſed auc. malefi. logť in lōgi tpis pſcrip. vbi requi
ritur titulus cū bonafide. vñ ſingularis ſucceſſor vtiť ibi admi
niculo auctoris nō mirū ſi inficiť a malefi. auctore cuius admini
21 culo eū vti neceſſe eſt. †Ro. hic dicit q̄ Anto. de bu. in. c. ſi dili
genti. de preſcri. tʒ ꝯ Dy. ⁊ Bar. qa hr̄s teneť exonerare cōſcie
tiam defuncti de eqtate cano. c. fi. de ſepul. c. ſup eo. de raptor.
ergo quō pōt exonerare ꝯſciaʒ defuncti ſi defunctus fuit in ma
lafide ⁊ iſte nō reſtituit id qd̄ defunctus tenuerit mala fide. De
iſto articulo vide Cyn. ⁊ Bar. in. l. vicia. C. eo. ⁊ ibi ſimpliciter
trāſeūt cū Dy. ⁊ p Bal. in. l. nihil. C. p here. vbi trāſit cū Dy. in
preſcri. nō requirēte titulū. ſecus in ea q̄ reqrit titulū qa tūc dʒ
q̄ vtať admiculo defuncti. vñ tūc hʒ locū. d. l. cū heres. q̄ logť
ſm tps ſtoꝝ. quo nō fuit neceſſaria preſcri. xxx. an. Uel vbi non
reqrebať titulus. l. ſolū. ſ. qui ex cau. ma. vbi glo. ⁊ p hoc ē gl.
in. c. cū qs. de re. iu. li. vj. Jſtā opi. ēt Bal. tʒ. in. l. cū q. §. in hac
⁊ in. l. ſi ego. §. partus. ſ. de publ. Et iſtā opi. Dy. tʒ ēt Ang. in
d. l. ſi ego. §. partus. ⁊ dicit q̄ ſeruareť tñ i terris eccleſie. Jſtaʒ
opi. ēt ſequiť Ang. in. l. ij. C. de preſcri. lō. tēp. ⁊ Jmo. in. l. ſeq
tur. §. heres. j. ti. i. ⁊ Pau. de ca. in cōſi. cclxxxviij. incipi. in xpi
noie viſa ſupraſcripta ⁊c. ¶ Sed Jmo. ⁊ Abb. in. d. c. ſi diligē
ti. de preſcri. ⁊ Jmo. in. c. fi. in repe. de preſcrip. in. i. ⁊. ix. char.
tʒ opi. Anto. de bu. ꝯ Dy. ſ. q̄ ſucceſſor vlis in hereditate non
pōt preſcribere vllo modo ēt ex ſua pſona de equitate canonica
poſtq̄ teneť oino exonerare cōſciam defuncti per iura prealle.
ſecus dīt ipſi in ſucceſſore vli i prelatura ⁊ dignitate q: ſi preceſ
ſor ſuus fuit in malafide nō impediť preſcriptio ex ſua pſona p
no. per glo. ⁊ doc. in. c. cura. de iure pa. hec opi. Anto. vr̄ egor:
a ⁊ pro eo ſepenumero ꝯſului.* tñ i uno caſu pōt defendi opi. dy
ni. puta pone heredē feciſſe inuentariū ⁊ adiuiſſe hereditatē cū
bñficio inuētarij. ⁊ ſic nō teneť vltra vires hereditarias preſcri
pſit rē iſtam ex ſua pſona bona fide ſine titulo qa nō erat neceſ
ſarius titulus nō uideo q̄ poſſit cogi ad reſtōnem huius rei qa
cum nō teneať vltra uires hereditarias ⁊ illa nō erat affecta res
hr̄ditaria quo ad dñiuʒ puto heredē poſſe retinere rē iſtā tanq̄
hēat ex alia cā q̄ hr̄ditaria cū nō uelit vti titulo defuncti nec quo
ad dñiuʒ nec quo ad poſ. Reſideo ergo q̄ tenēda ſit opi. Ant.
de bu. preterq̄ in cāu ultimo quē dixi. Adduci tñ poſſet ꝯ dy.
de iure ciuili habes q̄ heres non pōt preſcribere pp malā fideʒ
defuncti. d. l. cū heres. ⁊ q̄uis hoc ſit ex rigore iuris ciuilis fin
gentis malā fidē defuncti eſſe in heredē tñ nō reperiť ulla lex ca
nonica corrigēs hūc rigorē iuris ciuilis ergo ēt de iure canoni
co ſtare debemus iuri ciuili per no. in. c. i. cū ibi no. j. de op. no.
nū. ēt in terris eccleſie. vñ cū nō ſit hic rigor imutatus ei dēmus
ſtare ⁊ eū tenere ⁊ hec ratio facit p opi. quā tenui: q: tenui cuʒ
Anto. de but. ꝯ Dy. ſalua limitatione quā dedi. Sed ſi qs uult
rñdere ad hoc arg. pōt dicere q̄. d. l. cū heres. loquiť ubi reqriť
titulus in preſcrip. ⁊ ſic opʒ vti admiculo: q: preſcri. xxx. an. hoc
iure ſtoꝝ. nō erat cognita videť bōa rñſio ad. d. l. cū heres. Tñ
inducūt ad tenēdū opi. antiquoꝝ ea que. ſ. adducta ſunt. Unū
22 addatis ⁊ teneatis menti ppetuo vʒ q̄ lʒ vera mala fides defun
cti noceat heredi in preſcribēdo in caſu ſm regulā traditā in. d.
l. cū heres. ⁊ dcm̄ eſt. ſ. ⁊ notať hic in glo. tñ preſumpta mala fi
des defuncti cauſata ab errore iuris nō nocebit hr̄di. glo. habe
tis notādam in. l. tutor rerū. in glo. mag. fi. ſ. de admini. tuto.
Scitis q̄ error iuris i tñ iducit pſūptā malā fidē q̄ ipedit quē
uſucape vl pſcribere ubi reqriť bōafides. l. nūq̄. j. ti. i. defunct⁹
fuit in iſta pſumpta malafide. qa i errore iuris nō nocet hr̄di. p
d. gl. fin. pau. i. d. l. nunq̄. multū cōmēdat. d. gl. ⁊ eā reputat ſin
gu. ⁊ notā. ¶ Ulterius p expeditiōe glo. q̄ro qd addit iferior
v̄. in tex. ibi deniqʒ addimus ſi prior v̄. logť in oī uitio pſonali
glo. dicit q̄ ibi iuriſcōſultus exēplificat ſeu ſpecificat nec eſt ꝯri
us ut. l. itē apud. §. hoc edcō. j. ď iniu. ne uideať neglecta. ¶ Ul
23 terius p expeditiōe gl. ar. de le. iij. C. q̄ me. cā. hic dr̄ uiolētia ē
uitiū ipediēs uſuca. ſeu pſcrip. ubi dr̄ ꝯriū ubi interuenit uis cō
pulſiua que eſt qñ p uiʒ tibi illatā tu ꝯſentis ⁊ uēdis mihi: adeſt
uoluntas licet coacta hoc caſu diciť ibi q̄ talis uiolētia cōpulſi
ua nō ipedit rē poſſe pſcribi. ſed ubi eſt uis ablatiua uel expulſi

na tanq̄

na tanq̃ viciũ reale impedit rẽ poſſe pſcribi uel uſucapi.ut.§.fur
tiue.inſti.de uſuca. Ablatiua in re mobili que eſt ſi tibi res eſt ab
repta. Expulſiua in rebus imobilibus per quã uiʒ iferẽs d̃r nan
ciſci poſ.uiolẽtã violẽtia expulſiua. Jntẽtio gl.eſt q̃ qñ interue
nit uiolẽtia expulſiua uel ablatiua impedit rem uſucapi uel pſcri
bi lõgo tpe p ſingularẽ ſucceſſorẽ ſiue uelit uti titulo ⁊ acceſſione
tpe auctoris ſiue nõ niſi ad dñm reuertat̃ vt.d.§.furtiue.inſti.
de vſuca.l.ſeqtur.§.qd aũt ⁊.§.ſi tu vi me.ſ.ti.i.ſed vitiũ violẽ
tie cõpulſiue dʒ appellari vitiũ pſonale ſicut eſt mala fides vñ ſi
cut ſm hec tpa mala fides auctoris nõ nocebat ſingulari ſucceſ
ſori bonefidei.d.l.furtũ.§.i.cũ.l.ſe.⁊.l.an vitiũ ſic ⁊ illud vitiuʒ
pcedẽs a violẽtia cõpulſiua vt q: tu titiũ p vim coegiſti tibi ven
dere fũdũ quẽ mihi poſtea vẽdidiſti nõ nocet mihi violẽtia quã
tu adhibuiſti quominus ego pſcribã lon.tẽp.l.iij.qd me.cã. An
aũt.d.l.iij.ſit correcta per auc.malefidei.C.de pſcri.lõg.tẽp.di
xi tenere Bal.q̃ nõ retuli gl.ↄrias ↄriũ tenẽs que opi.verior ſit
vide.ſ. Unde lʒ violẽtia ablatiua ⁊ expulſiua dicat̃ eẽ vitiũ rea
le ⁊ impediat rẽ pſcribi vel vſucapi lõgo tpe tñ violẽtia cõpulſi
24 ua eſt vitiũ pſonale vt ſupra dixi.¶ † Quid aũt in vitio q̃ſi violẽ
tie de quo in.l.cũ querebat̃ que eſt.l.ſi.C.vñ vi.an dicat̃ reale ſi
cut eſt vitiũ vere violẽtie habetis tex.in.§.qd aũt ad eas res.in
ſti.de vſuca.qd d̃r eẽ vitiũ pſonale q: hñs cãm a tali q nactus eſt
25 rem p quaſi violẽtiã põt lõgo tpe pſcribere.† Uitiũ quaſi violẽ
tie appellat̃ poſ.rei quã erat nactus aliqs per ingreſſum poſ.qa
dñs erat abſens ⁊ a nemine poſſidebat̃ iſto caſu talis res occupa
ta per iſtũ apphendẽtem po.vacãtẽ d̃r eã hẽre vitio quaſi violẽ
tie tñ appellat̃ pſonale ⁊ nõ afficit rem adeo q̃ efficiat eã impſcri
26 ptibi:ẽ vel in vſucapibilẽ.d.§.qd aũt.¶ † Sed q̃rit gloſ.an res
que clãdeſtine apphẽſa eſt vel pcario habita eſt dicat̃ eſſe habita
vitio pſonali vel reali vitio reali.i.q̃ res ſit impſcriptibilis vel in
vſucaptibilis vel pſonale adeo q̃ nõ impediat̃ ſingularis ſucceſ
ſor hñs bonã fidẽ ⁊ iuſtũ titulũ preſcribere. Gl.pemit opi.rog.
dicẽtis q̃ d̃r ſint vitia realia mouet̃ ex eo q: hic cõiungũtur cuʒ
vitio violẽtie ſed vitiũ violẽtie eſt reale.§.furtiue.vt.ſ.dictuʒ eſt
igit̃ ⁊c. Cõtrariũ tenet gl.vʒ q̃ nec clãdeſtinitas reddat rẽ vitio
ſam vitio reali nec precariũ q: precariũ eſt iuſta poſ.l.cõi dividũ
do.§.inter pdones.ſ.cõ.di.nã ſi conceſſiſti mihi pcario funduʒ
potes ad libitũ reuocare d̃r iuſta poſ.ſed nõ d̃r iuſta ad pſcriben
dum ſeu uſucapiẽdũ lõgo tpe q: eã a te recognoui ſicut nec colo
nus nec inqlinus põt.l.male agit.C.de preſcrip.tri.ann.vñ q̃
primũ denego tibi reſtituere dicor iniuſte facere quo ad eum a
quo habeo.l.i.cũ.l.ſeq.ſ.vti poſ.l.vnica.C.vti poſ.vñ d̃r vitium
quo ad pſcriptionẽ als quo ad aliud dicor iuſte poſſidere vnde
ſicut mala fides ⁊ ſcia rei aliene eſt vitiũ pſonale vt in.l.vitiuʒ.§.
furtũ.ſ.ti.i.ſic in po.pcaria. Jdem dicit gl.in poſ.clãdeſtina qa
res d̃r clãdeſtina ſʒ ſi ingredior fundũ in quo ſuſpicor mihi mo
ueri ↄtrouerſiã poſ.d̃r clãdeſtina.l.clam poſſidere in pn.ſ.eo.ſʒ
qñ res eſt per vim ablata d̃r violẽta res ⁊ furtiua.d.§.furtiue q̃
vitia appellãtur hoc caſu realia vñ aliud eſt q̃ clãdeſtina dicatur
27 res ⁊ q̃ poſſeſſio dicat̃ clãdeſtina.¶ † Circa poſ.clãdeſtinã ↄclu
dunt oẽs cõiter verã ſniam gl.q̃ d̃r eſſe vitiũ pſonale ⁊ pbatur p
d.l.furtũ.§.fundi iũcta.l.ſe.ſ.ti.i.vbi qs fuit adeptus poſ.clãde
ſtinã q: ſciuit alienã ⁊ ſibi moueri ↄtrouerſiã a dñ o ⁊ tñ tex.in.d.
l.ſe.dicit q̃ ſi alienauit põt uſucapi uel pſcribi ab hñte bonã fidẽ.
Jſtam opi.ẽt tʒ gl.in.d.l.cũ querebat̃ in ṽ.nec pdonẽ.C.vnde
vi.idem tʒ gl.in.l.uitia.C.eo. Nec ob.qd no.glo.in.l.ſeqtur.§.
item ſi occupaueris.ſ.ti.i.ubi ſi clam adipiſcit̃ poſ.d̃r clãdeſtina
tñ nõ dicit q̃ ſit uitioſa uitio reali ſed hñ eſt pſonale q̃uis glo.in
d.§.q̃ aũt ad res.in ṽ.poſ.inſti.de uſuca.voluerit ↄriũ.ſ.q̃ ſit
28 vitium reale.† Circa poſ.pcariã glo.tʒ q̃ ſit uitium pſonale.cy.
in.l.uitia.C.e.ſecutus Dy.dicit q̃ qui poſſidet pcario d̃r habe
re iuſtã poſ.donec dñi uolũtate poſſideat ſed qñ ceſſat dñi volun
tas ut q: reuocatũ eſt precariuʒ ⁊ ipſe denegat poſtea reſtituere
tũc d̃r poſſidere uitio quaſi uiolẽtie.l.ſi.ij.reſpõ.ſ.de preca.⁊ eo.
uitio uiolẽtie de quo.ſ.dixi.vñ tũc cenſet̃ eſſe uitiũ reale. Bar.ↄ
vult q̃ ſi poſſeſſor qui pcario rogauit habuit poſ.naturalẽ tñ il
le qui cõceſſit ciuilẽ habuit ut regulr̃ in pcario eſt.ſ.⁊ hʒ.§.cum
qui.ſ.de pca.vera ſit ſnia Cy.q: cũ ille qui rogauit naturalr̃ poſ
ſideat ⁊ denegat dño cõcedẽti rem reſtituere d̃r eũ ſua ciuili ſpo
liare ⁊ illã d̃r hẽre ut.l.clam poſſidere.§.qui ad nũdinas.ſ.eo.⁊
dixi in.l.iii.§.ſi rem.ſ.eo.dũ allegaui.l.ſi qs rem.ſ.eod.hoc ca
ſu cum uideat̃ quaſi uiolẽtia interuenire d̃r res illa affecta vitio
reali quaſi uiolẽtie q: me ſpolias nõ loquor de quaſi uiolenta de
qua in.§.ſi.C.unde ui.¶ Sed ſi per precariũ trãſlatum fuit ius
poſ.ciuilis ⁊ naturalis in rogãtem pcario ut fieri põt ut notatur
in.d.l.ſi qs ante.ſ.eo.⁊ notat̃ in.d.l.⁊ hʒ.§.cũ qui.ſi denegat il
le qui rogauit rẽ reſtituere ei qui cõceſſit nõ eſt affecta uitio reali
q: talis poſ.ſilis eſt illi quã hʒ creditor in pignore glo.eſt in.§.ſi
is qui pcario.ſicut qñ creditor qui ciuiliter ⁊ naturalr̃ poſſidet rẽ
pignoratã ut.l.i.§.per ſeruũ corpaliter.ſ.eo denegat reſtituere
rem imobilẽ d̃r res effici uitioſa uitio reali q: nullũ ſpoliat poſſ.
q: debitor nullã habuit ſed ſi eſſet res mobilis ⁊ eã creditor uen
deret ↄ uolũtatem dñi ⁊ ſic dolo cõmitteret furtũ. Et tũc ppter
furti cõmiſſionem afficeret̃ uitio reali furtiuitatis alias nõ.l.ij.
iuncta gl.C.ſi uẽdi.pi.aga.ita dũm uenit in poſ.precaria qñ iſte
qui precario rogauit ⁊ ciuilẽ ⁊ naturaleʒ poſ.habuit lʒ deneget
reſtituere nõ facit uiolẽtiam nec ſpoliat aliquẽ poſ.unde non eſt
vitioſa uitio reali ſecus ſi concedens reſtituit ciuilẽ q: tũc bene af
29 ficitur uitio reali uiolẽtie.¶ † Querit Bar.an uitiuʒ litigioſi di
catur uitiũ reale. Quis mouit litẽ ſup re.res eſt affecta uitio an
hoc uitium d̃r reale uel pſonale habetis tex.aptum q̃ nõ eſt rea
le in.l.i.C.de preſcri.long.tempo.⁊ not.gloſ.in.l.uitia.C.eod.
30 ¶ † Ultimo querit Bar.qd in re pupilli fiſcali aut dotali an di
catur quaſi reali uitio affecta ⁊ dicit q̃ ſic pʒ non põt uſucapi uel
preſcribi regulariter.l.bonefidei.iuxta pncipium.ſ.tit.i.ubi idẽ
in re minoris d̃r niſi interueniẽte decreto ⁊ ſolẽnitate ideʒ in fi
ſcali.l.ſi.C.cõ.de vſuca.idẽ in re dotali ut eſt tex.in.l.ſi fundũ.ſ.
de fundo dota.do tibi rem in dotẽ quã aliqs icipit pſcribere vel
vſucapere nõ interrũpitur pſcriptio tamẽ ſi nõdum erat incepta
preſcriptio vel uſucapio.qñ ſit dotalis efficit̃ uſucapibilis unde
hec uitia ſunt realia q: ad quẽcũqʒ trãſeunt cum uitio tranſeũt
glo.eſt in.l.apud celſum.§.de auctoris in verſi.ex delicto.ſ.de
do.excep. Et per hec redditur expeditus hic.§.

1 Emptor vtitur acceſſione uenditoris ⁊ econtra facta redhibi
tione.
2 Acceſſione an ⁊ quando poſſit vti emptor ex perſona ſui empto
ris ⁊ econtra.
3 Uenditor an ⁊ quando poſſit uti acceſſione ex perſona ſui em
ptoris.
4 Forum quis ſortitur ratione contractus ⁊ etiam ratione diſtra
ctus.
5 Minor contrahendo cum iuramento.vʒ eius ↄtrus etiã q̃ nõ
interueniat decretum iudicis uel curatoris auctoritas ita etiã ſi
diſtrahit cum iuramento.
6 Gabella an ſit ſoluenda de diſtractu ſicut de contractu.
7 Extenſio de vno caſu ad alium licet regulariter non debeat fieri
in materia exorbitãti vel correctoria tñ fallit ubi ſumus in ma
teria fauorabili rõne anime.⁊ ſic ubi agitur de peccato.
8 Ferie contra ius inducte in honorem apoſtolo ꝝ intelliguntur
etiam habere locum in diebus in quibus defertur ob reuerẽtiã
Marie uirginis.
9 Sententia lata in fauoreʒ auctoris mei prodeſt mihi ⁊ mihi pa
rit exceptionem rei iudicate contra illum contra quẽ obtinuit au
ctor meus.⁊ econtra.ſed non ſic eſt in ſingulari ſucceſſore meo
qui habet cauſam a me.
10 Contractus non reſoluitur ipſo iure per redhibitoriam ſed re
quiritur ſententia.

1 Preterea. † Emptor vtitur acceſſione venditoris
⁊ vendit acceſſiõe emptoris facta redhi
bitione.h.d. Caſus talis eſt. Uendidiſti mihi ſeruũ ſtichũ qui in
ueritate tuus non erat ſed cũ bona fide a nõ dño emiſti ⁊ poſſedi
ſti eum per ãnum ⁊ cepiſti uſucape ⁊ cũ tenui per biẽnium cũ ti
tulo ⁊ bona fide dñs ſerui agit mecũ ad uendicãdum iſtũ ſeruuʒ
oppono q̃ eum uſucepi replicat dñs poſſediſti ſolũ biẽnio.du
plico q̃ poſſedi triẽnio iũcto tpe auctoris mei.queritur an hoc
iungi debeat ⁊ iuriſcõſultus dicit q̃ ſic. Jn ver.ſunt qui putant
pone q̃ iſte ſeruus quẽ primus bonafidei emptor uẽdidit mihi
fuit poſtea a me reſtitutus illi emptori per redhibitoriã q: inue
ni eũ uitioſum aut morboſum pp qd potui eũ cogere recipe ſer
uum ⁊ mihi reſtituere pciũ qd ⁊ feci ingetat̃ deinde iſte cui ego
reſtitui a vero dño.allegat ſe uſucepiſſe pro quo adducit q̃ ego
poſſedi per duos ãnos ⁊ ipſe uno an poſſit uti acceſſione tpe au
2 ctoris reſoluto ↄtru rõne redhibitionis ⁊ dicit q̃ ſic.¶ † Pro
intelligẽtia ⁊ limitatione huius.§. Jac.de ra.cũ quo tranſit hic
Jmo.dicit q̃ illud qd hic d̃r in tex.in ult.parte pcedit quando

tur ob reuerētiaȝ Marie virginis. Jta ēt voluit Jmo. ⁊ do. de ſan. gemi. in. c. q̄uis. de pac. li. vj. ⁊ domi. in. c. i. de tēp. ordi. e. lib. Anto. in. d. c. fi. alle. gl. in cle. i. de re. pmu. que iudicio meo
9 nō ita bene facit. ¶ † Extra gl. Bar. hic opponit de. l. ſi a te. §. fi. j. de excep. rei iudi. vbi lȝ ſnia lata in fauorē auctoris mei pſit mihi: ⁊ mihi pducat exceptionē rei iudicate ꝯ illū ꝯ quē obtinuit auctor meus ⁊ eꝯ ſnia lata ꝯ auctorē meū parit exceptionē rei iudicate ꝯ me tū nō ita eſt i ſnia q̄ ferē i ſingulari ſucceſſore meo q hȝ cāȝ a me. q: nō facit ius quo ad auctorē nec parit exceptionem rei iudicate. Sentētia lata p vēditore pdeſt emptori hñti cām a vēditore: ſed nō ſnia lata pro emptore pdeſt vēditori qui fuit auctor ēptoris cū quo lata eſt ſnia: ita hic in ſili dr̄ eꝯ q: ſic pt ſingularis ſucceſſor: ideſt ēptor vti acceſſiōe poſ. tpe quo auctor ſuus poſſidet. Ecōtra auctor. i. vēditor pōt vti acceſſione poſ. p tpe quo emptor hñs cām ab eo poſſedit ſi res poſtea venit ad venditorē per redhibitoriā: ⁊ ſe remittit ad ibi no: vbi gl. multū laborat ⁊ Bar. adhuc magis. Bar. vbi vr̄ adherere gl. ſcȝ q̄ ibi intelligaē qñ res puenit ad auctorē nō ex aliqua cā vel ꝯctu aut diſtractu celebrato inter auctorē ⁊ ſuū ſingularē ſucceſſorē: quia ibi nō per redhibitoriā fuit reſtituta res illa: ſed abſq; vllo titulo ꝯctus vel diſtractus puenit res ad manus vēditoris ſi ꝯuenit nō pōt opponere exceptionē rei iudicate in fauorē emptoris q: nō pdeſt ſibi ſnia lata pro emptore q: ſi ſuccubuiſſet agens cum emptore nō facit ius ꝯ vēditorē. Eſt verū q̄ Bart. ibi vr̄ facere differētiaȝ qū̄o pueniat res illa a ſingulari ſucceſſore ad auctorē q: aut peruenit ex eo q: redhibitorio interueniente reſtituta eſt res: ⁊ hȝ locū dcā ſolutio per iſtū tex. ſ. q̄ ſnia lata pro ſingulari ſucceſſore proſit auctori ad quē res redit per redhibitoriā q: nō fuit ipſo iure reſolutus ⁊ reſciſſus ꝯctus. Sed ubi per pactū legis cōmiſſorie vel adiectiōis in diē fuit reuerſa res ad uēditorē vt ſi uēdo rem pacto appoſito q̄ ſi nō ſolueris preciū infra mēſem res ſit inempta eſt pactū adiectiōis in diē uel ſi attulerit melius pactū uel meliorē ꝯdōnē infra mēſeȝ res ſit inempta eſt pactum legis cōmiſſorie per hec pacta reſoluiē ꝯctus ipſo iure: ⁊ tunc uerū eſt q̄ hēat locū. d. l. ſi a te. qa nō habeo cām fcō tuo: ſȝ propter nō fcm̄ tuū qa non ſoluiſti pciū res reuertiē ipō iure ad auctorē q̄ probaē in ſimili p. l. iij. §. marcellus. ſ. de in di. adie. ⁊ de hoc Ang. ēt facit mentionē in. l. ſi is qui precario. j. eo. contra Bar. vr̄ text. in. l. ſi hoiem. j. tit. i. ubi ſi ex aliquo pacto inter emptorē ⁊ creditorē fcō res reuerſa fuerit ad uenditorē poteſt uenditor uti acceſſione pro eo tpe quo fuit apud emptorē ex aliquo pacto tū vult ibi tex. q̄ auctor poſſit hr̄e acceſſionē p eo tēpore quo ſingularis ſucceſſor habuit: vñ ibi nō interuenit redhibitoria: ⁊ ſic nō eſt dr̄ia: an per redhibitoriā uel pactū adiectōis
10 in diem uel legis cōmiſſorie res reuertaē ad uenditorē. † Si vis defendere Bar. dic ut Bart. ſenſit in. d. l. ſi hoiem. ubi dicit q̄ illa lex ſm cum non dȝ intelligi in pacto legis cōmiſſorie uel adiectionis in diem qñ v̄ba ſunt cōcepta taliter q̄ interuenerit reſciſſio ꝯctus ipſo iure ut ſi dr̄ res ſit inempta uel ſile nō qd̄ ſonet ut uēditor capiat de manu ēptoris: nam tūc nō reſcindit ꝯctus aliquo fcō: ſed ipſo iure: ſecus qñ eſt fcā per v̄ba obliqua ut ſic: ⁊ ſi preciū nō ſolueris infra mēſeȝ tenearis mihi rem reſtituere que v̄ba ſunt obliqua: q: ſonant q̄ uēditor capiat de manu emptoris iō nō ſoluiē ꝯctus ipſo iure: ſed per reſtōnem. ut eſt glo. ordinaria in. l. i. ſ. de dona. eo caſu dȝ intelligi. d. l. ſi hoiem. pȝ q: ibi dr̄ q̄ illud pactū erat redhibitoria: ſimiliter ergo dȝ intelligi q̄ ſicut per redhibitionem ipſo iure non reſoluiē ꝯctus ſed opȝ per ſniam ꝯdēnare uenditorē q̄ reſtituat preciū ⁊ emptorē q̄ reſtituat rem fcā reſtōne trāſferē dñiuȝ. ut habuiſtis glo. ⁊ docto. in. l. traditionibus. C. de pac. Sic Barto. in. d. l. ſi hoiem. vult q̄ ibi nō intelligaē de pacto adiectionis in diē uel legis cōmiſſorie apto ipſo iure ad trāſlationē dñij. ſic pōt defendi illa ſol. glo. ⁊ Bar. in. d. l. ſi a te. §. i. Ang. j. e. l. §. ſi is q p̄cario rñdet ad. l. ſi a te. q̄ iō hic ꝯiūgiē poſ. emptoris cū poſ. uēditoris ſecuta redhibitiōe qa hec poſ. initiū cepit hr̄e a uēditore: ſed i. l. ꝯria nō cepit ſnia hr̄e initiū a uēditore ſȝ ab ēptore cū quo lata fuit. iō nō parit exceptionē rei iudicate ad cōmodū auctoris. i. uēditoris a quo nō cepit ſnia hr̄e initiū. Et ſic ang. p̄ſuppōit q̄ uēditor poſſidet anteq̄ uēdidiſſet ⁊ ubi nō poſſidet nō hr̄et locū tex. nr̄ q̄ vr̄ aliqualiter uiolare tex. noſtrū q nō p̄ſupponit q̄ uēditor antea poſſederit: puto igiē tenēdam ſolu. de qua. ſ. dixi.

1 Acceſſione non utitur quis a quo nullam cauſam habet.

Bonefidei

2 Bonefidei poſſeſſor debeat habere rem acquiſitam ex opera liberi hominis.
3 Bonefidei poſſeſſori acquiritur per liberum hominem. ꝛ etiam per ſeruum vt hic.
4 Poſſeſſio videtur acquiri uirtute precedentis tituli ſi eam apprehendo. ut hic.

1 **Si liber homo.** †Non utiſ. q̄s acceſſiōe eius a quo nullā cāꝫ hꝫ. h. d. Premitte qđ traditū fuit in. l. i. §. ſed ꝛ p eū. ff. eo. vꝫ ꝙ qn̄ ſuus alienus a me bonafide poſſideſ vel liber hō ꝗcq̄d querūt extra rem meā vel operā ſuā mihi nō acq̄rūt nec quo ad dn̄iuꝫ nec quo ad poſ. ſed quo ad dn̄iuꝫ liber hō ſibi q̄rit ꝛ ſuus acq̄rit dn̄o ſuo. l. liber hō. ff. ti. i. inſti. per q̄s pſo. no. acq. §. ſi. nō ſolū niſi liber homo poſſeſſus vel ſuus bona fide poſſeſſus voluiſſet oīa mihi q̄rere ꝛ ita egiſſet vt mihi q̄reret poſ. qđ pōt vt. l. ſi me in vacuā. j. e. Hoc p̄miſſo caſus talis eſt. Liber hō bonafide poſſeſſus vel ſeruus alienus a me bonafide poſſeſſus extra rē meā vel operā ſuā aliquā rē acq̄ſiuit ꝛ emit puta a nō dn̄o putās eū dn̄m ꝛ bona fide emit ꝛ iſte ſuus vt liber hō mihi acq̄rere voluit poſ. ꝛ ſic mihi poſ. q̄ſita eſt decretū eſt ipm̄ eſſe liberū vel ſuū alienū eſt putā titij nō meū vn̄ ſciēs ego rē acq̄ſitā extra rē meā ꝛ operaꝫ liberi hois vel ſui alieni ei libero hoi eam reſtituī vel dn̄o ipſius ſerui a me bonafide poſ. querit an ſi aliquo tp̄e poſſedit hic liber homo rē vel dn̄s ſui nō tn̄ ſufficiēti ad vſuca. vel p̄ſcriptionē ſꝫ iungendo tp̄s quo ego bonefidei poſſeſſor tenui ſufficit querit an d tp̄s debeat iūgi cum tp̄e quo poſſedit dn̄s verus ſui vel liber hō ꝛ iuriſcōſultus dicit ꝙ nō q̄ꝛ rē reſtitui tāq̄ ſuā. ſ. illius liberi hominis vel dn̄o ſerui nō tanq̄ meā ſed tanq̄ ſuā ei cōſiguo ꝛ dat acceſſio qn̄ interuenit ꝯctus vel diſtractus itra eū qui vult vti acceſſione ꝛ eū cuius acceſſione vult vti. Ex tex. nō habetis aliā notabilia.

2 ¶ †Glo. ſup v̄bo cōparauerit vult ꝙ ſi ex re poſſeſſoris vel opa liberi hois vel ſui acq̄ſita fuiſſet res iſta ſpectat ad bonefide poſſidētem. §. ſed ꝛ per eū ꝛ. d. §. nō ſolū ergo ſi ſpectat ad bonefidei poſſidētem ꝛ eā reſtitueret decreta libertate vel vero dn̄o ſui nō reſtitueret vt eoꝝ ſed reſtitueret eā tanq̄ ſpectātē ad reſtituētem vn̄ interueniret hic titulus ꝛ cā puta donationis q nō reſtituit tāq̄ illoꝝ cui reſtituit merito eſt dāda hoc caſu acceſſio q hēret titulū donationis aut ſimilē. Hoc voluit ſentire glo. hic in duobus v̄bis.

3 ¶ Pro expeditione gl. ſup v̄. ꝛ alij quero cui acq̄ſiuerit iſte ſuus vel liber hō. gl. dicit bonefidei poſſeſſori vel alteri cuilibet q poſtea ei reſtituit effecto libero vel v̄o domino ſui q pōt alteri acq̄rere poſ. extra rem bonefidei poſſeſſoris vel operā ſuam ꝓpriā. d. l. ſi me in vacuā. Sed tūc arguit de no. per gl. ꝛ doc. in. d. l. i. §. ſed ꝛ per eū. vbi ſuus alienus a me bona fide poſſeſſus vel liber hō poſſeſſus tanq̄ ſuus ſi acq̄rit ſimpliciter extra rē vel operā nō acq̄riſ bonefidei poſſeſſori quo ad dominiū ſꝫ acq̄ritur libero hoi vel dn̄o ſui ꝛ ſic quo ad poſ. nulli. Quod eſt verū niſi qn̄ hoc velit qđ pōt per. l. qui mihi donatum ff. de dona. ꝛ vidiſtis in. d. §. ſed ꝛ per eū ꝛ per gl. ꝛ doc. Confirmatū itelligiſ hic ꝙ iſti acq̄ſiuerūt poſ. alteri puta bonefidei poſſeſſori q ita voluerūt. Eadē rōne debuiſſet ēt acq̄ri dn̄iuꝫ q potuit per no. in. d. §. ſed ꝛ per eū mō ſic ſi hic debuit acq̄ri dn̄iuꝫ ſicut poſ. nō pōt ſtare hic tex. q ſeq̄tur ꝙ cū acq̄ſitum fuerit bonefidei poſſeſſori ius reſpiciēs dn̄iuꝫ nō dꝫ ipm̄ reſtituere libero homini vel v̄o dn̄o ſui ꝛ ſi reſtituit nō reſtituit vt eorū ſed vt ipſius reſtituētis. ꝛ ſic ab eo habuit titulū ergo ꝛ acceſſio hꝫ locuꝫ cuius ꝯtrium hic dr̄. Jac. de ra. vt refert hic Jmol. tāgit hoc et dicit ꝙ putat iſtū tex. intelligi debere qn̄ liber hō emerat rē ſuaꝫ propriā vel ſuus alienus emit rem dn̄i ſui vn̄ hoc caſu lꝫ poſtea per bonefidei poſſeſſorē reſtituaſ illi libero hoi ſeu v̄o dn̄o ſerui nō potuit aliquo mō trāſferri dn̄ium pp̄ errorē q reſtituēs reſtituit rem tanq̄ eēt ipſius reſtituētis ꝛ in veritate nō erat reſtituētis qui error impedit trāſlationem dn̄ij. l. iij. §. ſubtilius. ff. de cōdi. ob. cau. vbi nō fuit trāſlatum dn̄ium in bonefidei poſſeſſorem ſi nō reddebaſ tanq̄ eēt liberi hois ꝛ tamē fuit ſua. Sꝫ hoc exēplum nō ita bene cōuenit in ſuo bonafide poſ. Jo. de imo. reprehēdit iſtū intellectū. Si erat veri hois vel veri dn̄i ſerui ad qđ opꝫ tractare de acceſſione tp̄is ſi erat ſua. iuxta. l. ſeq̄tur. §. latia j. titu. i. l. proprias. C. de lega.

¶ Unde putat ꝙ imo ſi voluiſſet in caſu nr̄o ſuus vel liber hō acq̄rere dn̄ium extra rē vel operaꝫ bonefidei poſſeſſori dn̄iuꝫ nō potuiſſet acq̄rere bonefidei poſſeſſor per iſtū tex. qui alr̄ non ꝓcedit ſed poſ. bene pōt q recipiens voluit recipe ꝛ tradens voluit ꝑdere merito vꝫ trāſferri poſ. per l. i. §. ſi vir. ff. eo. Nō rn̄det tn̄ ad glo. cōiter approbatā in. d. §. ſed ꝛ per eū que dicit ꝙ bonefidei poſſeſſor pōt quo ad dn̄ium acq̄rere alteri ꝛ ſibi: dixi de hoc intellectu qui huic gl. ꝯdicit ſtet ligendo ſm̄ intellectū Jmo. merito non ob. ꝯtrium q hic nullo mō potuit acq̄rere dn̄ium imo ꝯtrium ibi dr̄ vꝫ ꝙ poteſt ēt acq̄rere dn̄ium per. d. l. qui mihi donatū ꝛ ibi dixi. Cogitabā poſſe dicere ꝛ ita poſtea reperi Ang. hic dicētem ꝙ hic intelligaſ quādo liber hō vel ſuus bonafide poſſeſſus ſoluꝫ quo ad poſ. voluit ꝛ egit querere poſſeſſionē bonefidei poſſeſſori quo ad dn̄iuꝫ q̄a dominiū ſimplr̄ acq̄ſiuit ꝛ tūc ceſſat ꝯtrium ꝛ hoc pōt ꝛ tūc ſuccedit regula ꝙ dn̄ium acq̄rit vero dn̄o vel ſibi libero hoi quando nō agit alicui querere. d. l. liber hō ꝛ notaſ in. d. §. ſed ꝛ per euꝫ. Rapha. cu. dat aliū intellectū ꝛ dicit ꝙ pōt intelligi ꝙ emit liber homo vel ſuus extra rē bonefidei poſſeſſoris vel operā ſuam et eo tp̄e quo emit nō egit acq̄rere vni vel alteri ꝛ intelligiſ dn̄ium acq̄rere libero hoi vel vero dn̄o ſerui ꝛ tūc nō fuit ſibi data poſ. ſi poſtea iuit ꝛ apprehēdit poſ. que eſt acq̄ſita ex opera ſerui vel liberi hois merito ſibi acq̄ritur ita acq̄ritur bonefidei poſſeſſori d. §. ſed ꝛ per eū. ergo po. fuit acq̄ſita bonefidei poſſeſſori ꝛ dominium nō qđ fuit queſitū libero hoi aut v̄o dn̄o ſerui.

4 † Facit me dubitare vnū cōtra iſtum intellectū q qn̄ habeo titulū in re nōdum poſ. ſi poſtea apprehēdo poſ. videor acq̄ſiuiſſe poſ. virtute precedētis tituli dixi in. l. i. ff. eo. vbi dixi videatis ibi ꝛ notatur in. l. hic ſi res. ff. de rei vendi. cum glo. ꝛ Bar. in. l. cum ſolus. in ult. col. j. ti. i. ꝛ oēs ꝛ ibi glo. in. l. quedā mulier. ff. de rei vēdi. ſic hic quādo ſuus uel liber hō a me bonafide poſſeſſus acquirit rem titulo emptionis nō ex pecunia mea nec ex opa ſua q nō diciſ acq̄rere dn̄ium ex opa ſua lꝫ emat per tex. nr̄m qui dicit cōparauerit ꝛ tamen p̄ſupponit ꝙ nō acq̄ſitum dr̄ ex re bonefidei poſſeſſoris vel ex opa ſua ſed dr̄ acq̄ſitum uirtute tituli p̄cedentis ꝛ ꝓpter preciū vnde nō poteſt dici ex opa ſerui queſituꝫ ſꝫ dicitur ex opa queſitū quādo ſola opa ſua eſſet cā acq̄ſitionis ſine precio ſiue alio remedio uel titulo ut q locauit opas pro. x. aureis ſingulo ann. ita ꝙ uideaſ tutius tenere ut fuit de mēte Ange. hic ꝙ hic fuit facta acq̄ſitio ſimplr̄ quo ad dominiū ſed poſ. geſſit querere uel bonefidei poſſeſſori. Et q ſi bene cōſiderētur verba Bar. ipſe vr̄ intelligere tex. nr̄m quādo liber hō uel ſuus bonafide poſſeſſus acq̄ſiuit dominiū q̄n̄o ſtat qđ dicit tex. ꝙ poteſt uti acceſſione tp̄is ſi iam eſt queſitū dominiū. Nec ob. ꝯtriuꝫ q poteſt tractari de p̄ſcriptione aduerſus hypothecariā ꝯ creditorem hn̄tem hypothecam in illa re qđ ſit. x. uel. xx. ānis. l. i. ꝛ ij. C. ſi aduer. cred. uidebitis glo. j. ea. l. §. in dotem.

¶ Conſiga adde ꝙ voluit meh. ꝯ. cccc x. per. d. prepoſitum. alex. in. c. tanta extra q ſi. ſint legi.

1 Acceſſio non datur ex poſſeſſione non continuata.
2 Medium impertinens impedit extrema coniungi.
3 Heres ꝛ ſingularis ſucceſſor an equiparentur.

1 **Queſitum eſt.** †Ex poſ. nō cōtinuata non datur acceſſio. h. d. ſm̄ verū intellectuꝫ vſq ad. §. nō aūt. Caſus talis eſt ticius poſſedit rem iuſto titulo ꝛ bonafide certo tp̄e ꝛ ſic cepit p̄ſcribere deceſſit nōdum cōpleta p̄ſcriptione mortuo eo poſ. fuit occupata per ſemproniū non per hr̄dem demū deuenit ad manus hr̄dis qui poſſedit tāto tp̄e ꝙ ſi cōiungereſ tp̄s defuncti ꝛ heredis eſſet cōpleta preſcriptio diciſ hic ꝙ ſi dubitareſ de emptione uel uēditione nō poſſet cōiungere ſi fuit inter iſtos duos apprehēſa poſ. ꝛ poſſeſſa per aliū q media poſ. inter po. uēditoris ꝛ auctoris interrūpit preſcriptionem ut nō poſſit fieri coniūctio tēporum extremoꝝ ſꝫ an ſit idem cū herede ꝛ defuncto eſt maius dubiū. Tamē iuriſconſul. tenet ꝙ idem ſicut in emptore ꝛ uēditore ꝛ ſic dicaſ interrupta p̄ſcriptio.

¶ †Ex iſto tex. no. ꝙ mediū impertinēs impedit extrema cōiungi 2 ᵃ facit ſm̄ Pau. de ca. hic in lec. paduana ꝛ in lectu. bononiēſi in. l. naturaliter. in prin. ff. eo. ꝙ mr̄imonium medio tp̄e ꝯtrctum inter natiuitatē ſobolis illegitime ꝛ mr̄imonium poſtea ꝯtrctum cū ipſa cōcubina impediat legitimationē fieri per iſtud ſubſequēs mr̄imoniū. Sed ſi natus eſt filius ex ꝯcubina cōtrahis cum ea mr̄imoniū legitimaſ ſoboles ꝛ eſt plenior legitimatio. §. fina. inſti. de nup. l. cum quis. C. de naturali. libe. c. tanta. qui fi. ſint legiti. hodie aut ſi natus eſt filius ex ꝯcubina ꝛ poſt menſes duos ꝯxiſti cum alia muliere que mortua eſt poſt eius mortem ꝯxiſti cum cōcubina an legitimeſ ſoboles antea habita videſ ꝙ mr̄imoniū mediū debeat uitiare ꝛ impediat cōiunctionem extremoꝝ ꝛ remittit ſe ad notata per Jo. an. in regula ſine culpa. in mercurialibus. in. vj. ꝛ notaſ per Barto. in. l. bonoꝝ. J. Alexan. de imo. ſup prima. ff. noui.

ad ſuſtinendū id qđ Bar. ibi dicit qđ ſit ſua ratio quā ipſe red/
dit.ſ. ꝙ eoipſo ꝙ nō ꝓbaſ in alicuius bonis rez aliquā fuiſſe pre
ſumitur in dn̄io occupātis. qꝛ pecunia preſumiſ pn̄s fuiſſe in ali
cuius dn̄io: ſed iō qꝛ tu a me habes opꝫ te probare dn̄m ſi vis
reuocare tacitā confeſſionē reſultantē ex tua receptione mutui a
me. Predicta notetis ⁊ notabilia ſunt: qa nō reperietis ita de
clarata ſupradcā v̄ba Bar. q vr̄ ſibi ꝯrius in tribus locis vt. ſ.
dixi. De alijs modis ꝓbandi dn̄ium. vide per doc. ⁊ gl. in. l. cū
res. C. de ꝓba. per Bar. in. l. quidā in ſuo. poſt gl. ibi v̄. admo/
neri. ſ. de cōdi. inſti. per Spe. in. d. v̄. ſi aūt velis per Barto. ⁊
Ang. in. l. cū ſup. C. de rei vendi. ⁊ per Bar. in. l. iudicio. eo. ti.
18 ⁊ i. l. ob meritoꝝ. C. ne vxoꝛ pro ma. † Et per Ang. i. d. l. quidā
in ſuo. vbi tangiſ an ſola fama ſufficiat ad ꝓbandū dn̄iuz in an/
tiquis: ⁊ tꝫ ꝙ ſic ⁊ nullo caſu ſaluaſ gl. ſingularis reputata in. l.
at qui natura. §. qui me abn̄te. ſ. de neg. geſt. dū vult per famaꝫ
ꝓbari dn̄ium. verū eſt in antiqs nō in recentibus: ⁊ ita putat eā
ſingularē Ang. in. l. ticius. ſ. quib. mo. pig. vel hypo. ſol. ⁊ no.
Inno. in. c. veniēs. ⁊ in. c. qd ꝑ nouale. de v̄. ſig. ⁊ Archi. xvj. q.
iij. c. inter. ⁊ Bal. in auc. quas rōnes. in vlti. col. C. de ſacroſan.
eccle. ⁊ in. l. cōuēticulā. C. de epiſ. ⁊ cle. in pe. col. ⁊ in. l. bōafidei.
in vlti. colū. C. de reb. credi. ⁊ in. l. exēplo. C. de ꝓba. ⁊ in. l. non
ignorāte. in. vj. col. C. qui accu. nō poſ. ⁊ notāt doc. maxime an
to. in. c. veniēs. el. i. de teſti. ⁊ notant cōiter oēs in. d. c. cum cām
de ꝓba. vbi ēt dātur alij modi ad ꝓbandū dn̄ium. Facit ad ꝓ/
xime dicta qđ no. Cy. ⁊ Bar. in. l. ſi qdem. C. ſol. ma. vbi in an/
tiquis ⁊ que ſunt de longinquo fama ſufficit ad ꝓbōnem dn̄ij
⁊ de modo ēt probandi dn̄ium tangunt Cano. in. d. c. cum ad
19 ſedem. de reſti. ſpo. ¶ † Addatis ad ea que heri dixi: dum dixi
vtrum habens titulꝫ ⁊ bonā fidem poſſit cōueniri remedio. c.
c reintegrāda. iij. q. i. aut alio remedio poſſorio recuperāde. ꝑ
antiquiorem poſſorem habentem bonam fidem ⁊ ſimilem ti/
tulum. dum tenui ꝙ ſic q̄tūcūqꝫ iſte habeat titulum ⁊ bonā fidē
poſ. ſufficit ꝙ agens ceciderit a poſ. ſine iuſta cauſa ⁊ fuit reſpō/
ſum ad. d. §. ſi duobus. ꝙ ibi loquitur in petitorio nos in poſ/
ſeſſorio: ⁊ tanto magis procedit in poſſeſſorio recuperande: ſi
aliquo caſu inuenitur ꝙ obſtet exceptio dn̄ij vel iuris rei conuē
ti admittitur ex eo qꝛ obſtat exceptio dolo facis. quia petis qđ
reſtituturus es. l. dolo. j. de exceptio. ⁊ glo. in. l. ſi de vi. ſ. de iu
di. hec ratio militat quando poſſidens cuꝫ titulo pari poſſidet
⁊ nullus probat ſe titulum habere a domino: quia tunc aget rei
vendi. ſed hic loquitur quando ambo a non domino emerunt:
⁊ tunc agens debet audiri nec poſſidens debet audiri ſi dicit ſe
habere tituluꝫ ſi actor a poſ. cecidit ſine iuſta cauſa quia facta re
ſtitutione agenti non verum ꝙ teneatur reſtituere quia ſine iu/
ſta cauſa cecidit a poſ. ⁊ modo inuenit poſſeſſorem habet pareꝫ
titulum ⁊ tunc cum ſibi reſtituta poſ. habet locum regula in pa/
ri cauſa potior eſt conditio poſſidentis. d. c. reintegranda. ⁊ ēt
no. Inno. in. c. poſt electionem. de conceſſi. preben. hec vltima
ratio fuit Bal. in. d. l. edicto. in. xv. col. in ver. ij. debet. iuncto.
ver. ſequen. qui incipit. ſed contra de edi. di. adria. tol. ¶ Glo.
20 in ver. rerum. dicit ꝙ ſeruus nō dicitur facere furtum rerum pe
culiarum ſi eas contractat ⁊ aufugit. alle. l. interdū. §. cum autē
ſeruus. j. de fur. lꝫ ſecus ſit in alijs rebus in quibus furtum fa/
cit ſicut ſibi ipſius. l. i. C. de ſer. fugi. in peculiaribus. ratio eſt qꝛ
in eis pleniorem habet adminiſtrationem ⁊ pleniorem licentiā
q̄ in alijs vt dicit glo. in. l. i. C. de ſer. fugi.

1 Poſſidens ex ꝯctu reprobato dicitur pro poſſeſſore poſſidere.
2 Poſſidens titulo reprobato dicitur pro poſſeſſore poſſidere.
3 Donatio facta per maritum vxori an ⁊ quando valeat ⁊ in quo vel ad quid valeat.
4 Maritus ſi donauit mulieri fundum dotalem: valet donatio quo ad fructus.
5 Maritus ſi donat vxori ſeruum vel aliquid aliud an mulier teneatur ad reſtitutionem.

1 QUod uxor. † Poſſidēs ex ꝯctu re/
probato dr̄ pro poſſeſſo/
re poſſidere. h. d. Caſus talis eſt. Maritus dona/
uit vxori cōſtante mr̄imonio fundū vel ꝯ an dica/
tur iuſta cauſa poſ. ⁊ iuriſcōſultus dicit ꝙ nō. vn̄ dr̄ poſſidere ꝓ
poſſeſſore. i. ſine titulo ſeu cū titulo a iure reprobato. vnde regu/
2 lariter non vſucapit. † Not. ꝙ qui poſſidet ex titulo reproba
to dicitur pro poſſeſſore poſſidere: quia eſt reprobata dona/
tio inter

po.mariti ad poſ.mulieris eſt verũ quo ad vſuca. ⁊ rei pſcriptio nẽ longi tpis qꝛ iuſta poſ. nõ accedit iniuſte vel cõ. Sed vbi agiṫ de longiſſimi tpis pſcriptiõe.xxx.vel.xl.anno. tũc põt accedere iniuſta poſ. iuſte vt videbitis.j.ea.l.§.fi.vbi non ↄſideraṫ mala fides q̃ nõ ipedit hmõi pſcriptionẽ.l.ſi qs emp.l.cũ notiſſimi.C. de pſcriptione.xxx.anno.ſed ſufficit ſola negligentia non petentis inſpecto iure noſtro. ¶ † Dubitatur qd in alijs rebus mulieris puta parafrenalibus vel alijs que non ſunt dotales tamen gubernantur per maritum an maritus dicatur eas poſſidere an mulier dicam in.l.qui iure familiaritatis.j.eo.vbi alij tãgũt.

Acceſſione precario poſſidentis non vtitur is qui precario conceſſit niſi precario reuocato.
Acceſſio hic hꝫ locum.⁊ non continuatio.
Acceſſio quare non detur non reuocato pcario rõ dṙ hic.
Preſcriptio an currat donec durat precarium.
Precario ↄtu reſciſſo an cõmodum q ↄſecutus eſt is cui conceſſum eſt debeat redire ad concedentem.
Preſcribere lꝫ regulṙ non poſſit qui rogauit tñ fallit qñ fuit ſibi conceſſum precarium rei quam emit a concedente.
Clauſula cõſtituens ſe tenere ⁊ poſſidere noĩe emptoris an importat veram traditionẽ adeo q ſit liberatus venditor ab actione ex empto.
Acceſſione ſui auctoris an poſſit vti durante precario qui cõceſſit precarium.
Rei vendicatione an poſſit vti concedens precario.
Rei vendicatione an poſſit ↄueniri q ciuiliṫ tñ poſſidet.
Rei vendicatione cõuentus ſi apparet eũ non poſſidere declaratur actor dñs ⁊ iſta declaratio nocebit cõuento ſi poſtea vnq̃ poſſeſſio ad eum perueniret.
Snĩa lata in rei ven.ↄ ciuiliṫ poſſidentem ⁊ reſtõ facta ex tali ſnĩa non facit preiudicium ei qui naturaliter dictam rem poſſidet.limita vt hic.
Snĩa lata in rei ven.ↄ ci.poſ.non nocet.ei qui nãliter poſſidet verꝫ eſt niſi ille qui nãliter tñ poſſidet habuiſſet ſniãꝫ litis mote contra ci.poſſidentem.
Rei vendicatione põt conueniri qui hꝫ facultatem rei reſtituende tñ ⁊ ẽt q hꝫ detentationem põt conueniri rei ven.ſed eſt verꝫ qñ dubitatur an detineat vel poſſideat.

Si is qui. † Is q precario ↄceſſit non vtiṫ acceſſiõe pcario poſſidentis niſi precario reuocato.h.d. ¶ Caſus talis eſt. Titius poſſidens fundũ ciuiliṫ ⁊ nãlṙ ex pcedenti cã ↄceſſit ipſum ſemptonio precario roganti.ita factũ eſt ↄtingit q moueṫ iudicium ↄ illũ q pcario rogauit.ſ.ſempronitũ ⁊ fuit actum q ois poſ.nãlis ⁊ ciuilis trãſſerreṫ in rogãtẽ ↄueniṫ q rogauit rei vẽ.ↄuentus noiat dñm in iudicio ⁊ dicit ſe poſſidere noĩe alterius.ſ.titij q pcario hꝫ a titio.pterea denunciatur titio vt veniat ad ſuſcipiendũ iudicium motum ↄ eũꝫ cui ↄceſſit titius cõparet ⁊ allegat ſe pſcripſiſſe fundũ cõputato tpe quo ipſe poſſedit ⁊ quo rogans pcario poſſedit quæriṫ an poſſit vti acceſſione tpis quo poſſedit rogans pcario.iuriſcõſult⁹ dicit ſi pcariũ non reuocat nõ põt hac acceſſione vti qꝛ nõ poſſidet ⁊ nõ daṫ acceſſio ei q non poſſidet ſed reuocato pcario q pt ad libitũ põt vti acceſſione rogantis pcario ⁊ excludiṫ dñs agendo rei vẽ. ¶ Ex tex.no.ſũmariũ ⁊ videbimus cum gl. ¶ † Pro expeditione glo.in ꝟbo pcario conceſſi.arguo.hic non tractaṫ ꝺ acceſſione po.data ex tpe quo ille q rogauit pcario poſſedit ſed agiṫ de continuãdo po.probo ſi cõcedo titio fundũ pcario trãſfertur in eum nãlis poſ.⁊ ciuilis remanet apud me.l.⁊ hꝫ.§.eũꝫ q.j.de preca.l.ſiquis ad.ꝫ.eod.⁊ ciuilis vꝫ ad cõplendũ vſuca. Hic ↄtrio.l.ij.ꝫ.eo.l.i.§.per ſeruum qui in fuga.ꝫ.eo.ergo fuit ↄtinuata po.⁊ pſcriptio.⁊ p ↄñs agiṫ de continuanda poſ.nõ de acceſſione glo.dicit q hic actum fuit q in rogante tranſiret poſ.nãlis ⁊ ciuilis q fieri põt.l.in rebus.§.i.in ver.poſſidere.j. de preca.⁊ notatur in.d.l.⁊ hꝫ.§.eũ qui eod.ti.vñ congruenter tractatur de acceſſione ⁊ non de continuatione. ¶ † Pro expeditione gl.in verbo non poſſidet.q̃ro q̃ eſt rõ quare nõ reuocato pcario non daṫ acceſſio cõcedenti reſpectu poſſeſſionis que fuit apud rogantẽ ⁊ dicit qꝛ non poſſedit ſed oẽm poſ.in alium trãſtulit vt dixi ergo non daṫ acceſſio nõ poſſidẽti vt.j.ead.l.§. fi. ¶ Pro expeditione gl.ſup verbo concedere.dṙ hic q reuocato precario datur acceſſio pro tpe quo poſ.fuit apud rogantem ↄ nullo modo datur acceſſio probatur de poſ.iniuſta ſeu vitioſa non daṫ acceſſio ad iuſtã:vt.j.ea.l.§.fi.ſed poſ. precarij dṙ eſſe iniuſta:vt.j.ea.l.§.cũ qs.vbi enumeraṫ iter poſ.vitioſas: ergo nõ põt dari acceſſio. ¶ Gl.dicit q lꝫ Rog.dicat pcarij poſ. eſſe iniuſtã:tñ hic pbaṫ q nõ eſt iniuſta:als nõ daretur acceſſio. ¶ Nõ ob.q hṙ in.d.§.cũ qs.qꝛ vt ibi dixi tpe quo poſſidẽs precario poſſidet volũtate dñi nõ eſt vitioſa ⁊ iniuſta:ſꝫ qñ ↄ voluntatẽ dñi poſſidet dṙ dñs ſpoliari poſ.ſeu nõ dṙ eſſe iuſta poſ. ſed hic fit acceſſio p eo tpe quo nõ ↄ volũtatẽ dñi poſſidet imo volũtate ↄcedẽtis vñ p illo tpe appellaṫ iuſta ad vtilitatẽ ↄcedẽtis q
4 vult vti ad eius cõmodũ q põt vt hic. ¶ † Deinde p expeditione gl.ar. q nullo mõ poſſit pcedere.§.nſ.volẽs acceſſionẽ fieri p illo tpe quo poſ.fuit apud rogãtẽ.qꝛ dictũ eſt in gl.i.q.§.nſ. intelligiṫ qñ actũ fuit oẽm poſ.trãſferri in rogantẽ. ergo deſtitit ↄcedẽs poſſidere.qꝛ duo inſolidũ poſſidere nõ pñt.d.§.ex ↄtrario ⁊ ſic deſtitit preſcribere:qꝛ ſine poſ.pſcriptio nõ pcedit dicta regula ſine poſ.nec ille cui facta fuit ↄceſſio pcario potuit pſcribere qꝛ hꝫ ſciam rei alie.⁊ caret bonafide.intellige in lõgi tpis preſcriptione.qꝛ hoc tpe longiſſimi tpis preſcriptio nõ fuit nota.vñ dṙ interrupta hmõi preſcriptio p.l.nãliter:⁊ ibi no.in ꝟ.dicijciṫ.j. ti.i.q rogauit habuit ſciãꝫ rei aliene.ergo nõ pſcribit vt in.l. male agiṫ.C.de pſcrip.xxx.an. Gl.tripliciter rñdet primo q hic nõ eſt interrupta pſcriptio nec pcedit:ſꝫ interiꝫ ceſſat donec eſt apõ rogãtẽ poſ.ſicuti in.l.ſicut.ꝟ.pe.C.de preſcrip.xxx.an.vbi dormit durãte pupillari etate illius ↄ quẽ preſcribaṫ.ſed reuocato ⁊ rupto poſtea precario fingiṫ iſte ſemp poſſediſſe. ¶ Hãc ſo. barto.dãnat ⁊ cõiter doc. Raph.excepto ⁊ dñt ſi ceſſaret interim ⁊ ſtaret in pẽdẽti nõ dareṫ acceſſio.d.l.ſicut.ſicut vbi finita pupillari etate nõ reuiuiſcit tps preſcriptionis intra q ibi fuit in pupillari etate.imo ex toto deducit de preſcriptione ſic hic non deberet dari acceſſio tpis quo dormit ⁊ ſtat in ſuſpẽſo.i.quo fuit apõ rogãtẽ cuius ↄtrariũ hic tex.vult Raph.cu.dicit hic melius ↄuenire lṙe q̃ alia ſol. Ad ar. Bar.rñdet ⁊ dicit q ex ꝟbis gl. colligiṫ rñſio.qꝛ precario reuocato fingiṫ ſemp poſſediſſe.vñ daṫ acceſſio. qꝛ tũc fingiṫ poſſediſſe tpe quo fuit apud rogãtẽ ⁊ pdeſt hoc tps ad acceſſionẽ. ¶ Sꝫ nõ dṙ bñ rñſum ad ar. Bar.qꝛ qua rõne dicimus q in.l.ſicut.de preſcrip.xxx.an.p quã ſe fundat gl.q ibi p tpe quo dormit preſcriptio finito tpe nõ reſtituiṫ tps ad integrãdũ poſ.ſic nec hoc dꝫ reintegrari finito precario quo dormiuit preſcriptio vel ceſſauit.vñ ſicut in alijs caſibus vbi dormit finito ipedimẽto pp qđ ceſſauit ⁊ dormit nõ reintegraṫ ad tẽpus quo dormiuit.c.i.c.ex trãſmiſſa.de preſcrip.⁊ no. Bart.in.l. naturaliter.j.ti.i.vt tpe hoſtilitatis ſciſmatis ⁊ alijs tpibus lꝫ ſit in pẽdẽti ⁊ tpe peſtis qꝛ eſt guerra inter deũ ⁊ hoĩeꝫ dormit pſcrip. tñ nõ reintegraṫ tps quo ipedimẽtũ ceſſat eo finito.vñ nõ pbaṫ aliqua lege vt dẽbeat reintegrato tpe hoc tps accedere. Scðo rñdet gl.q nõ fuit interrupta preſcriptio.qꝛ ille cui facta erat cõceſſio precario ↄtinuat in preſcriptione ⁊ in eius pſona inceſſanter currit preſcriptio ⁊ pficiṫ.qꝛ poſſidet ad vtilitatẽ ↄcedẽtis ſicut in creditore q dṙ poſſidere rẽ pignoratã ad vtilitatẽ dbitoris. vñ p poſ.ↄtinuatã p creditorẽ in re pignorata debitor cepit vſucapere vel preſcribere.l.i.§.p ſeruũ q in fuga ⁊ in.l.ſerui noĩe.j.tit.i. Et hãc ſo.approbat bar.⁊ cõiter ceteri excepto raph.hic ⁊ dicũt eã notãdaꝫ.qꝛ poſ.quã hꝫ q precario rogauit eqparaṫ ei quam hꝫ creditor in rẽ pignoratãꝫ. Sed Cu.dicit q hec ſo.eſt ↄ tex.nrm. qꝛ vṙ velle q donec precariũ nõ eſt reuocandũ nõ preſcribat nec acceſſionẽ habeat ↄcedẽs. Sed ſm iſtaꝫ ſol.oĩ tpe pſcribit.qꝛ ille preſcribit ad vtilitatẽ ſuaꝫ. ſed lṙa vult q durante precario nõ gaudet ↄcedẽs cõmodo preſcriptionis.ſed ſm gl.gauderet cõmodo po.ſi ad vtilitatẽ ↄcedẽtis poſſideat rogans. Hec ſol.prima facie vṙ ſatis colorata.tñ prima nõ vꝫ nec vltima.vt.j.diceṫ. ergo alia eſt neceſſario tenẽda. Nec ob.ſuũ ar.qꝛ glo. nõ dicit q durante precario vtaṫ acceſſione.ſed bene dicit q nõ fuit interrupta.qꝛ q ↄceſſit ſi incipit vſucape ↄcedit demũ roganti precario oẽm naturalẽ ⁊ ciuilẽ poſ.⁊ ille preſcribit qñ ſentit vtilitatẽ ⁊ reuocato pcario põt ille q ↄceſſit vti acceſſiõe ⁊ vtilitate ãtea nõ.
5 vñ hec ſcða ſo.vṙ ꝟa ⁊ cõiter approbata. † Tertio dicit gl.q hic vẽdidit rẽ ⁊ tradidit tradẽdo poſ.pcario donec mihi dares pciũ rei vẽdite p me ⁊ añq̃ ſolueres pciũ receſſimus cõi ↄſenſu a vẽditiõe quo caſu dẽm⁹ dicere q oẽ cõmodũ q ↄſecutus es ex ↄceſſiõe pcarij rei quã tibi ↄceſſi reſciſſo ↄtu dꝫ ad me ptinere.ar.l. idebiti.§.ſꝫ ⁊ ſi poſ.ꝫ.de ↄdi.ide.⁊.l.ſꝫ ſi alienã.i pn.ꝫ.de donacã mor. Hãc tertiã ſol.dãnat bar.⁊ cõiter alij poſt eũ hac rõne. qꝛ hec gl.ſẽtit q ille q ↄceſſit iteriꝫ pſcribat ad vtilitatẽ ſuã.qꝛ rõ

rei reſtituende vt per reuocationem precarij quod poteſt ad libitum vt.l.i.j.de preca.ſi poteſt reuocare hꝫ facultatem rei reſti tuende ꝑ ꝯñs dꝫ teneri rei ven.l.offm̃.ſ.de rei ven.ꝯ̃riam opi. refert glo.dicens Jo.ꝯ̃rium tenuiſſe per.l.i.C.de alie.iudi.mu tan.cau.fac. vbi dr̃ ꝙ ſi qs cõuenit̃ rei vend.opꝫ.ꝙ ſi poſſideat aut detineat ſed iſte non poſſidet nec detinet.Non obſt.ꝙ põt hr̃e facultatem rei reſtituende per reuocationeꝫ p̃carij q: rñdet ꝙ non ſequit̃ ergo poſſidet vel detinet ſeu non ſequit̃ ergo põt conueniri rei ven.ſicut in ſimile ille q domui tignum iniungit ⁊ rotam adiunxit vehiculo hꝫ facultateꝫ rei reſtituende.⁊ tñ nõ te net̃ rei vẽ.niſi ꝓus ad exhibẽduꝫ agat̃ vt eximat.l.gẽma.l.tigni in princip.§.i.ſ.ad exhiben.ſequit̃ ergo ꝙ non hꝫ facultatem rei reſtituende ad hoc vt teneatur rei vendi.d.l.officium et.l.ti

10 gni.⁊.d.l.gẽma.¶ †Ultimo querit glo.an q ciuilr̃ tm̃ poſſidet conueniri poſſit rei vendi.glo.rñdet ꝙ ſic ⁊ hoc Azo tꝫ ⁊ vr̃ gl. tenere lꝫ quidam ꝯ̃ vt refert gl.⁊ dicit ꝙ hec reſtõ facta reſpectu ciuilis poſ.⁊ ſnĩa circa hoc lata nulluꝫ affert p̃iudicium nãlr̃ poſſidenti ⁊ in hoc glo.reputat̃ notanda.Cum hac glo.cum dicit ꝙ ꝯ̃ ciuilr̃ tm̃ poſſidentem dari põt rei ven.cõcor.glo.in rub.ſ. de rei ven.⁊ glo.in.l.ij.in ꝓn.C.vbi in rem ac.pro qbus allegãt Bar.⁊ doc.hic tex.in.l.cuiuſcunqꝫ.§.i.ſ.de vſufru.⁊.l.iij.§.ſi. ſ.ad exhiben.nam in.l.cuiuſcunqꝫ nãlis poſ.erat apud vſufructuariũ ⁊ tñ q̃ſtio proprietatis mouebat̃ inter alios duos quoꝝ glibet p̃tendebat ſe ꝓprietarium ergo ꝯ̃ ciuilr̃ tm̃ poſſidentem dabat̃ rei ven.ſic in.d.l.iij.§.ſi.actio ad exhiben duꝫ datur contra tantuꝫ ciuiliter poſſidentẽ ſed actio ad exhibẽdũ eſt p̃paratoria

b ria rei vẽ.l.i.ſ.ad exhi.igit̃ ⁊c.Hanc opi.cõiter[b] ſequunt̃ doc. ⁊ Spec.in ti.de act.⁊ peti.§.ſequitur.ꝟſi.ſed nunqd is qui tm̃ ciuiliter poſſidet.⁊ eſt alia glo.in.l.ſerui nomine.in glo.i.j.ti.i. ⁊ illam ibi no.Ang.⁊ Jmo.qui ẽt tangunt qualr̃ ſit reſtõ ciuilis poſ.idẽ tꝫ An.in.c.qm̃ frequenter.§.qꝺ ſi ſuper vt lit.non ꝯteſ. Limitat tm̃ hoc Guil.de cu.in.d.l.ij.C.vbi in rem act.⁊ Ang. in repe.l.ſi quis vi.§.dr̃ia.in.xvj.col.j.eo.qñ ille qui talem ciuilem poſ.tm̃ hꝫ haberet facultateꝫ rei reſtituende per.l.celſus.§. ſi.ſ.ad exhi.vbi dr̃ ꝙ dñs ſerui fugitiui quem ciuiliter poſſidet l.i.§.per ſeruum qui in fuga.ſ.no.non põt conueniri actiõe ad exhibendum q: non hꝫ facultatem ſerui reſtituendi merito etiaꝫ ita dicendum in rei ven.cuius preparatoria eſt actio ad exhibendum allegant etiam ad hoc.l.ſi a bone fidei cum.l.ſequen.ſ.de rei ven.vbi dr̃ ꝙ ſi quis bona fide poſſedit ſeruum ⁊ fuit conuẽtus rei ven.pro ſeruo qui aufugit abſoluit tñ cum ciuiliter poſſedit.Doc.tñ hic ⁊ in locis ſupra allegatis tenent ꝙ indiſtincte ꝯ̃ ciuiliter poſſidentem dat̃ rei ven.non fcã diſtõne an hẽat facultatẽ rei reſtituende necne q: negari non põt qn ſalteꝫ reſpectu ciuilis poſ.habeat facultatem rei reſtituende nam cũ poſſit hmõi reſtõ fieri eo ꝙ conſtituit ſe poſſidere noĩe illius qui egit rei vẽ. quo caſu transfert ciuilem in eum.l.quod meo.in ꝓn.j.eo.c.cũ veniſſent de reſti.ſpo.ergo non põt dari caſus in quo dici poſſit ciuiliter poſſidentem non poſſe reſtituere.Nec obſt.l.celſus.§. ſi.ſ.ad exhibenduꝫ q: ibi loquit̃ in actione ad exhibenduꝫ hic loquit̃ de rei ven.q: nautra rei ven.eſt ꝙ declaretur agentẽ dñꝫ.l. ex diuerſo.§.i.ſ.de rei ven.l.pompo.§.ſed ⁊ ſi is.ſ.de ꝓcur.⁊ ſi reus conuentus hꝫ facultatẽ rei reſtituende reſtituat:ſi non:reſtituat illud rõne cuius dat̃ rei ven.nam in.d.l.cuiuſcunqꝫ.§.i.

11 ſtat̃ rei ven.ꝯ̃ ꝓprietarium.† Quinimo qñ cõuentum rei vẽ.appareret non poſſidere ⁊ ꝑ ꝯñs non poſſe reſtituere vꝫ iudicium intẽtatum ꝯ̃ eũ rei vẽ.⁊ finis iudicij huius eſt ꝙ ſi actor ꝓbet ſe dñm declaret̃ eum eſſe dñm ⁊ nocet victo ſi vnq̃ poſ.ad eũ ꝑueniret hoc approbat tex.ſm Bar.qui dicit debere ſcribi lr̃is aureis in.l.ſi a te.§.i.de excep.rei iudi.ſm vnã lectu.vñ aliud eſt in actiõe ad exhibendũ ⁊ aliud in rei vẽ.nec ſemꝑ neceſſe eſt p̃cedere actionem ad exhibẽdum rei vẽ.ꝑ not.ꝑ gl.in.d.l.i.ſ.ad exhiben.Nec ob.d.l.ſi a bone fidei poſſeſſore cum.l.ſeq.q: ibi nõ dr̃ ꝙ detur rei vẽ.contra eum qui ciuilr̃ tm̃ poſſidet imo potius ꝯ̃rium dum dr̃ ꝙ tenetur cauere ſi peruenerit ad eum res ꝙ reſtituat ⁊ an ſi cõuẽtus p̃ſcribit poſt icohatũ iudiciũ tenet̃ cedere actionem victori.vnde ibi.Non eſt eluſorium iudicium inteca

12 tum contra ciuilr̃ poſſidentem.¶ †Jnq̃tum tñ glo.hic dicit ꝙ ſentẽtia lata in rei vẽ.ꝯ̃ ciuiliter poſſidentem ⁊ reſtitutio facta ex tali ſententia non facit p̃iudicium ei qui naturalr̃ dictam rẽ poſ

13 ſidet in hoc eſt diligenter notandum.† Sed Ray.⁊ Jmo.hic limitant notabiliter hoc eẽ verum niſi illi qui naturaliter tantum poſſidet habuiſſet ſciẽtiam litis mote contra ciuiliter poſſidentem quia

tē q: hoc caſu talis ſciētia ſine ȝdictione cum patientia affert ꝑ iudicium naturaliter poſſidenti ita vult glo.no.in.d.l.ij.in ꝓn. C.vbi in rem ac.quam ipſi ſequunť.ʒ ibi ſequiť eam Jac.but. Cyn.ʒ Spec.in.d.ver.ſed nungd is qui tantum ciuiliter.ʒ ro. hic ʒ ang.in repe.d.§.oſia.in.xvj.col.Sed ȝtrium tʒ Bar.in.l. ſepe.in.iiij.q.j.de re iudi.Et illa opi.vř verior de quo tñ remit to me ad ea que ibi dixi ʒ ſcripſi i.d.l.ſepe.ʒ plene no.p canoniſtas in.c.ꝙuis.de re iud.ad quā queſtionem videte Bart.in.l. de vic.§.quid ſ.ʒ.qui ſatiſda.cog.¶†Item q: ex gl.cum dicit ꝙ qui hʒ facultateʒ rei reſtituende tm̄ pōt conueniri rei ven.col ligiť ſm Bar.hic ꝙ qui hʒ detentationē poteſt ꝯueniri rei ven. ꝙ tñ Ang.hic dixit ꝑ dcm Jnn.in.c.qm̄ frequenter.§.ꝙ ſi ſup et lit.non conte.limitari notabiliter eſſe verū qñ dubitatur poſſideat vel detineat q: ex detētatione ꝑſumitur poſ.gl.eſt in.l.ſtipulatio iſta.§.hoc quoqȝ.de verbo.ob.iō qñ dubitať an verum ſit datur rei vendicatio ȝ iſtum.Sed vbi ꝯſtat ꝙ detinet non vř contra eum competere rei vendicatio ex quo non poſſidet : ſic Jnn.in.d.c.qm̄ frequenter ꝑ.d.l.offm̄.in ver.reſtituendi.imo ſm eū dʒ abſolui poſt ꝙ̄ ꝯſtat eum non habere facultatē rei reſti tuende q: detinet ʒ aľs poſſidet.Sed Jmo.hic ȝtrium tʒ quia q detinet ꝙ̄uis detineat noīe alieno niſi dñm nominet in iudicio teneť rei ven.ʒ condēnať.l.ij.in.ver.dʒ.C.vbi in rem ac.ʒ.d.§. ꝙ ſi ſuper ergo ſibi imputeť vt q: eſt inquilinus vř colonus q dʒ noīare dñm aľs non abſoluiť imo condēnatur.Item ȝ Jnn.vř tenere Anto.de bu.in.c.examinata.de iudi.circa.v.col.ſʒ imo. in.d.§.qḋ ſi ſup.ʒ Spec.in ti.de pmo ʒ ſcḋo decreto.§.iam de effectu.ver.quid ſi miſſus in poſ.ex primo ʒ Ant.in.c.ꝯtingit. in ſi.de do.ʒ contu.ſimpľr ſequunť opi.Jnno.Poſſūt concordari ꝑdicte opi.ex mente Ant.in.d.§.qḋ ſi ſuper.ʒ aliqualr in.d. c.examinata.ſ.ꝙ aut eſt talis detinens q hʒ libere facultateʒ rei reſtituende ʒ teneť rei vē.ʒ niſi nominet dñm in iudicio condēnatur vt eſt colonus ʒ inquilinus depoſitarius.cōmodatarius ʒ ſimiles per rōneʒ.d.l.offm̄ in ſi.ſed ſi non hʒ facultatē rei reſti tuende vt miſſus ex primo decreto q: detinet ʒ non poſſidet et nō hʒ liberā facultatē rei reſtituēde q: antiquus poſſeſſor nō expellitur de fundo.l.ſi finita.§.ſi q aūt.ʒ.de dā.infec.merito nō dʒ ꝯueniri rei vē.cū nō hēat liberā facultatē rei reſtituende vñ ſi in caſibus in quibus miſſus ex pmo decreto poſſidet ʒ an antiquus poſſeſſor repelliť q caſus notātur per doc.in.d.§.ſi q aūt: ʒ doc.in.d.c.contingit datur ȝ talem miſſum ex primo decreto rei vendicatio.

Acceſſionem non dat vicioſa poſſeſſio.

Predo dř qui hʒ adminiſtrationem rerum ſi non plenariaʒ fecit rationem ʒ reſtitutionem reliquorum.

Acceſſio an detur domino pro tempore quo ſeruus rem retinuit.

Ex facto. †Vitioſa poſ.nō dat acceſſioneʒ.h.d.caſus talis eſt dñs ſeruo peculiū conceſſit ʒ eius adminiſtrationem in peculio multa erant bona ʒ inter cetera vna res q̄ erat incepta vſucapi.vel ꝑſcribi nō cōpleta manumiſit dñs ſeruū ʒ ei peculiū ademit ſeruus requiſitus vt reſtitueret peculiuʒ rem predictam non reſtituit imo eam retinuit ʒ ſic clā dño ignorante ʒ putante plenarie eē reſtitutum peculiū detinuit dictā rem aliquo tpe demū res ꝑuenit ad dñum ſerui q deinde a vero dño ꝯueniť dñs ſerui ꝯuentus opponit exceptionem ꝑſcriptionis vel vſuca.ad qḋ oñdendum vult vti acceſſiōe poſ.ꝑ tpe quo ſeruus clā retinuit adempto ſibi peculio ʒ iuriſconſultus dicit ꝙ non datur dicta acceſſio fuit enim ꝑdo hic ſeruus ʒ non iuſtus poſſeſſor.†Ex tex.no.ſūmariū ʒ adde qḋ dixi in l.ex ſtipulatione.ʒ.eo.vʒ.ꝙ ille q hʒ adminiſtrationem reruʒ ſi non plenariam fecit redditionem rōnis ʒ reſtitutionē reliquoꝝ dř ꝑdo quo ad res q̄s dolo reſtituere omiſit vide ibi.¶†Glo. ſup verbo conceſſo.arg.de leg.i.C.de pecul.eius qui liber.me. vbi dř ꝙ qñ ſeruus inter viuos manumittitur ſi ſibi expreſſe nō adimitur peculium intelligitur ſi conceſſum ʒ donatum ergo hic non debet dici predo in iſta re.q: ſatis eſt ꝙ non adimatur expreſſe.glo.fatetur contrarium licet in manumiſſione facta in vltima voluntate aliud ſit.d.l.i.¶†Pro expeditione glo.ſi.q̄ro dř hic ꝙ clam retinuit rem ſeruus quid ſi eam bona fide retinuit an pro iſto tempore detur acceſſio dño ad vſuca.perficiendam ʒ reſpondet ſm Jo.ꝙ non q: non dicitur dñs habere titulum ſeu cauſam a ſeruo ſed non vtitur acceſſione qui ab alio titulum non hʒ ſeu cauſam.ʒ.ea.l.§.ſiue per eū.igitur ʒc.ʒ in hoc doc.cōmuniter cum glo.tranſeunt.

1 Auctoritas iudicis facit vt rei que mihi reſtituitur vt mea tranſferatur vſucapiendi conditio ʒ detur acceſſio.
2 Acceſſio an detur pro tempore quo ego poſſedi: ʒ quādo ʒ quo modo.
3 Sententia lata in actione publiciana etiaʒ ſi iniuſte lata ſit quid operetur dicitur hic.
4 Actio triticaria an proſit ad vſucapiendum.
5 Rei vendicatione agēs qui re vera non eſt dñs: an ꝑ ſententiam in ſui fauorē latam acq̄rat vſucapiendi ꝯditionem.
6 Dominium non transferť ſi quis reſtituit rem ſuam tanꝙ̄ ticij cum nunꝙ̄ fuerit ticij.
7 Pupillus non poteſt rem ſuam alienare in alium emptorem: ſine decreto iudicis auctoritate tutoris: ſed quid ſi emēs putat eū eſſe maiorem.
8 Donatio facta vxorí per maritū ꝯſtante matrimonio non vʒ: ſʒ quid ſi maritus eidem donaſſet rem alienā ꝯſtante matrimonio ʒ vxor putat eſſe donantis.
9 Snīa declaratoria lata in rei vē.qñ reus ꝯdēnatus non fuit dñs parit vſucapiendi conditionem.
10 Snīa lata in rei vē. de ſui nā eſt declaratoria cuius ſit dñium.
11 Snīa interlocutoria in rei vē.non transfert dominium.
12 Snīa abſolutoria lata in rei vē.in fauorem rei an faciat reuʒ eſſe dominum.
13 Snīa abſolutoria lata in rei vend.in fauorem rei an faciat ipſum dominum.
14 Snīa abſolutoria lata in rei ven.in fauorem rei facit eum dñm ſi probauit ſe dominum.
15 Sententia abſolutoria lata in rei ven. in fauorem rei cuius effectus ſit dicitur infra.
16 Sententia ſuprafcripta operatur alium effectum vt hic.
17 Sententia ſuprafcripta operatur aliū effectū de quo hic.
18 Publicianam ſi intento contra te que datur ei qui hʒ cauſam a non domino: ʒ in veritate tu eras dñs ʒ obtinui quod non debui: verum dominiuʒ quod erat apud te transferatur in me per iſtam ſententiam.
19 Preſcriptio de iure ciuili corrigiť per ius canonicū quo ad malam fidem: niſi in preſcribente ex publiciana.
20 Vſucapiendi ꝯditio an transferatur a non dño ex eadem cauſa ex qua transfertur dominium a vero domino.

1 **Si iuſſu.** †Auctoritas iudicis facit vt rei q̄ mihi reſtituiť vt mea trāſferať vſucapiēdi ꝯditio.ʒ detur acceſſio.h.d.ſʒ veꝝ intellectū.¶ Hʒ.§.nř varios intellect⁹ ſʒ quos vario mō figurari pōt caſus pōt ēt in nube figurari. ſed ego eū figurabo ſm cōem intellectū approbatū.¶ Egi rei vēd. tanꝙ̄ dñs ȝ titiū ad fundū quē ipſe bona fide ʒ iuſto tit. poſſidebat: ʒ in ꝟitate ego nō erā dñs: tñ fuit lata ſnīa ȝ reū ꝯuētū in fauorē meū ʒ res mihi reſtituta eſt auctoritate ſnīe demū cōpet gayus q erat verus dñs fundi ʒ agit ȝ me rei vē.ego allego me preſcripſiſſe fundū ad qḋ allego poſ.rei ꝯuēti q ſuccubuit in rei vē.ꝑ me ȝ eū intētata ʒ ipſe poſſedit iuſto tit.ʒ bona fide.q: a nō dño acq̄ſiuit ʒ iūcto eius tpe ʒ meo quo ego poſſedi titu.ʒ bona fide auctoritate ſnīe poſſedit.x.an.inter pñtes vel.xx.inter abſētes an ſim tutus exceptiōe ꝑſcriptōis ʒ vti poſſim acceſſiōe dicte rei.iuriſcōſultus dicit ꝙ ſic ʒ auctoritas iudicis hoc opať.¶ Ex tex. 2 no.q̄ colligunť in ſum.¶†Venio ad gl.ad quā aduertatis ʒ arguo ſi intētaui rei vē.ad fundū tanꝙ̄ ad rē meā q̄ dať dño vero: vt in.l.in rē.in prin.ʒ.ḋ rei vē.ʒ fuit reſtituta tanꝙ̄ mea nō dʒ dicere cū fuerit mihi reſtituta vt mea qḋ deť mihi acceſſio ex ꝑſona illius q tanꝙ̄ meā mihi reſtituit.vt.ʒ.ea.l.§. ſi liber. nā ibi liber hō a me bona fide poſſeſſus extra rē meā vel opā ſuā fundū acq̄ſiuit detecta libertate demū reſtituo ſibi fūdū quē aliquo tpe poſſedi tanꝙ̄ ſuū ʒ ipſuʒ reſtituo.q: fuit acq̄ſit⁹ extra rē meā aut opā ſuā quo caſu liber hō nō acq̄rit bonefidei poſſeſſori: ſʒ ſibi libero hoī vt ibi.ſʒ bonefidei poſſeſſor cū reſtituit fundū libero hoī qui poſtea vult ſe tueri exceptione preſcriptiōis qñ ꝯueniť a ꝟo dño ʒ vult iūgere tps quo ego bonefidei poſſeſſor poſſedi cū tpe quo liber hō poſſedit.ʒ ibi dř ꝙ nō dať acceſſio ꝑ tpe quo ego poſſedi.q: ego reſtitui fundum tanꝙ̄ rem ſuam ſic hic. q: ille qui rem mihi reſtituit eam reſtituit mihi tanꝙ̄ meam non debeo habere acceſſionem tēporis eius qui mihi reſtituit.¶ Gl.hic ʒ plenius

reſtituitur p reũ tanq̄ ſit eius cui ſit reſtõ.ſ.tanq̄ dño ſed ita eſt
q̄ hoc caſu non dz poſſe transferri dñium ſi hoc fuit apud reum
nec vſucapiendi conditio pbaſ.nam qñqȝ rem ſuam ppriã re
ſtituit ticio tanq̄ rẽ ticij nõ tanq̄ rẽ reſtituentis ꝛ in v̾itate erat
reſtituẽtis non ticij non transferſ dñium.l.iij.§.ſubtilius.ſ̃.de
condi.ob.cãm.opȝ.n.q̄ rem meã tanq̄ meã tibi dicit vt tranſ
ferã dñiũ in te alš non.Modo ſic ſi nõ transferſ dñiũ reſtituen
tis rẽ alteri tãq̄ eẽt res eius cui reſtituiſ ergo ſi ipſe reſtituẽs nõ
eſt dñs nõ dz trãſferri vſucapiẽdi ꝯditio qꝛ hec duo a pari pce
dũt.ſ.ex q̄ cã trãſferſ dñiũ tra..itiõe facta a dño ex eadẽ cã tradi
tione facta a nõ dño transferſ vſucapiẽdi ꝯditio ꝛ eꝯ ex q̄ſi tradi
tiõe facta a nõ dño transferſ vſucapiẽdi ꝯditio ex eadẽ cã tradi
tione facta a dño transferſ dñium.l.clauibus alſ.ſ̃.l.quecũqȝ.in
pn.ſ̃.de pub.l.iij.§.genera.ſ̃.e.ergo ſicut ſi victori p quo lata
fuit ſnia ſuper pprietate in rei vendicatione reſtituta eſt ei res q̄
ad dñium ſpectabat ad reſtituentẽ non eſt tranſlatũ dñiuȝ qꝛ re
ſtituit reſtituẽs tãq̄ eius cui reſtituit.d.§.ſubtilius.ergo ſi con
dẽnatus ꝯ non erat dñs nõ dz in victorẽ transferri vſucapiẽdi
ꝯditio auctoritate dicte ſnie qꝛ reſtituiſ tãq̄ eius cui ſit reſtõ nõ
tãq̄ reſtituẽtis.Ad hoc ar.conatur gl.rñdere dicens q̄ regula
fundata in.d.l.clauibus.non ſemp eſt vera fallit.n.in aliq̄bus
7 caſibus hic ꝛ fallit i caſu huius.§.† Fallit.n.in.l.ij.§.ſi a pupil
lo.ꝛ.§.ſi a furioſo.pro emp.ꝛ in.l.ſi vir.ſ̃.p dona.qꝛ pupillus
nõ põt rem ſuam alienare in aliũ emptorẽ non interueniẽtibus
ſolẽnitatibus ꝛ auctoritate tutoris decreto ꝛc.tñ ſi qs rẽ alienã
a pupillo emit q̄ nõ erat pupilli ꝛ putat eã eẽ pupilli ꝛ putat eſſe
maiorẽ.vel ſi eã a furioſo emit putãs eũ nõ furioſuȝ ꝛ ſunt facte
ſine ſolẽnitatibus reqſitis valẽt tales emptiones ad finẽ vt em
ptor acqrat cãȝ vſucapiẽdi ꝛ vſucapiẽdi ꝯditionẽ ꝛ tñ ſi fuiſſet
minoris vel furioſi nõ fuiſſet trãſlatũ dñiũ.d.l.ſi a pupillo.ꝛ.d.
8 §.ſi a furioſo iũcta.l.bõe fidei.iuxta pn.tit.i.† ſimilr i.d.l.ſi vir.
ſi maritus donaſſet rẽ ſuã vxori ꝯſtãte mr̃imonio nõ vz talis do
natio tñ ſi rẽ alienã donaſſet ꝯſtante matrimonio ꝛ vxor putauit
rẽ eẽ donantis põt incipere vſucapere.d.l.ſi vir.Hanc pmam
rñſionẽ traditã ad ꝯ̃rium repẽhendit Bar.ꝛ ẽt ceteri poſt eũ qm̃
rõ q̄re regula ibi in.d.l.clauibus.falliſ in his caſibus nõ limitat
in caſu.§.noſtri.nã rõ quare ibi pcedit vſucapiendi ꝯditio in ca
ſu vbi non potuiſſet transferri dñium eſt qꝛ iura volũt pupillum
non poſſe alienare res ſuas ſine ſolẽnitatibus dbitis ne ſiat pau
perior ꝛ re ſua pueſ.hec rõ ceſſat qñ res aliena vẽdiſ eadẽ eſt rõ
in.d.l.ſi vir.volũt.n.iura maritũ ꝯſtante matrimonio vxori nõ
poſſe dõare nec eꝯ ne mutuo amore ſe ſpoliẽt ꝛ ne alter ſiat pau
pior.l.i.ſ̃.de do.inter vi.ꝛ vxo.Hec rõ ceſſat qñ donat rẽ alienã
q̄ non eſt ipſius viri qꝛ tũc non ſit pauperior vñ trãſferſ cã vſuca
piendi.Non ſic eſt eꝯ rõne legis phibẽtis donationẽ ſieri a ma
rito vxori ꝯſtante mr̃imonio vel eꝯ.Sed hoc vſ q̄ eadem rõ ſit
tam in trãſlatione dñij q̄ in tranſlatione cãe vſucapiẽdi qꝛ ſicut
qñ trado rẽ tanq̄ tuã ſi ſum dñs non transferſ dñiũ ſic qñ nõ erã
dñs ꝛ trado tanq̄ tuã non dz trãſferri vſucapiẽdi ꝯditio.Pro
pter hoc glo.dat aliã ſol.ad ꝯ̃riũ vȝ q̄ dũ dſ non põt transferri
dominium per.§.ſubtilius.ergo nec vſucapiendi conditio.rñ
deſ q̄.§.ſubtilius.nõ hȝ locũ in re q̄ tradiſ auctoritate rei iudi
cate p executione rei iudicate.ibi.n.ſolũ ex cã extraiudiciali trade
baſ res tanq̄ eẽt eiꝰ cui tradebaſ ꝛ ĩpedit trãſlationẽ dñij ſȝ vbi
tradereſ auctoritate rei iudicate ſeu p executione rei iudi.nõ hȝ
locũ.§.ſubtilius.vt hic.ꝛ.d.l.iij.§.itẽ q̄ri põt de reo.ꝛ facit.ſ̃.
de publ.l.iij.i ſi.ꝛ ibi no.vbi auctoritas rei iudicate opaſ vt trãſ
feraſ dñiuȝ lȝ tradaſ vt eius cui ſit reſtõ.Subdit tñ glo.q̄ põt in
telligi illa.l.ſi habes glo.illam prout cõiter hſ vult intelligere in
l.iij.§.ſi.ſ̃.de publi.ſi habes iſta vult intelligere de lege noſtra
q̄ fuit quis conuentus actione perſonali ad quantitatem ꝛ lata
ſnia ꝯdẽnatoria opȝ facere executionẽ ſnie fuit facta miſſio ĩ poſ
ſeſ.alicuius rei ꝛ nõ ĩuenit emptorẽ q vellet emere rẽ datã in pi
gnus iuxta.l.ordo.C.de execu.rei iu.vñ talis ſnia operaſ vt ha
beat publicianã.dato q̄ ille ꝯ quẽ ẽ facta executio nõ fuerit dñs
nec quaſi dñs tñ hȝ publicianam victor.Vidiſtis ſolu.traditas
ad.§.ſi liber.ſ̃.ead.l.propter queȝ.§.omnia predicta adducta
ſunt.Aliam ſolutionem dat glo.in.d.§.ſi liber homo.ibi in ſin.
ꝛ dicit q̄ hic qui reddidit habuit cauſam ab eo cui reddidit vt
qꝛ emit ab eo vel alio titulo acquiſiuit.petitur reſcindi ꝯctus vſ
reſtitui reſoluto ꝯctu redditur res per ſniam ei a quo tradens
habuit cãm reſciſſo ꝯctu põt vti acceſſione tpis quo fuit apud cõ
dẽnatum ad reſtituendum ꝛ ille eſt caſus in.§.preterea.ſ̃.ead.

l.ſed in

l.ſed in caſu.d.§.ſi liber.ille q reddidit nullaꝫ habuit cām ab eo cui reddidit vt ibi vidiſtis vnde non daſ acceſſio.ſol.in ſe ꝟa eſt ſed multū reſtringit tex.noſtrū ꝛ ꝯiuidat ad ipſuꝫ.† Ex ṗdictis ergo vꝫ ꝙ oēs ſolutiões h̄ date ꝛ ꝑ gl.in.d.§.ſi liber.ſunt repro bate excepta ex ea ꝙ h̄ fuit actū rei vēdicatiōe ꝛ ſic bñ ſtat in tex. reſtituta ꝛ agēs nō fuit dñs:nec ꝯdēnatus fuit dñs: ꝛ tñ hic ſnia lata operaſ vt iſte vſucapiat ꝛ ṗſcribat.ꝛ vtaſ acceſſiōe ipſius quo reus poſſedit.ꝛ qua rōne nos dicimus ꝙ talis ſnia declaratoria in rei vēdicatiōe qñ reus ꝯdēnatus nō fuit dñs.parit vſucapiē di ꝯditionē eadē rōne opꝫ dicere ꝙ ſi reus eſt dñs trāſferſ dñiū in victorē ꝑ regulam.d.l.clauibus.cū ſi.qꝛ qua rōne trāſferſ vſu capiēdi ꝯditio ex titulo a non dño habito ſit dñiū[a] ſi illa cā ṗceſ ſit a dño.d.l.clauib⁹.ꝛ iſtā opi.in multis locis gl.ꝯfirmat vt gl. in.l.iiij.§.ſi.ſ.de pub.ꝛ inſti.de offic.iudi.§.ſi. Pro hac opi. vꝫ tex.in.§.tūc itē queri.alle.in gl.vbi ṗſupponiſ ꝙ res fuit mino ris ꝛ tñ ſi fuit ꝯdēnatus ad alteri reſtituēdū īducit alienationē er go dñij trāſlationē alſ non eſſet alienatio. Itē ꝓbaſ ſm bart. h̄ per.l.ſtatuliberi vt a ceteris.§.quintus.in ꝟ.dñs eius fieret.ſ. de ſtatuli.vbi preſupponitur reū heredē eſſe ꝛ dñm ꝛ ibi ſnia la ta ꝯ reū actorē ꝛ victorē nō verū heredeꝫ facit dñm ꝛ ſic dñiū qḋ erat in ꝟo hꝛ de trāſferſ in heredē ꝑ quo lata erat ſnia.lꝫ verus heres nō fuerit ꝛ ſic ſnia iniuſta erat. Pro opi.ṗdicta ꝙ transfe raſ ꝑ ſniam dñiū qñ reus ꝯuētus in actiōe reali erat dñs:ꝙuis reſtituat vt auctoris nō reſtituit tāꝙ eēt ipſius rei ꝯdēnati. vltra ſ.alle.dicit bar.h̄ hoc ꝓbari ꝑ.l.ꝑ errorē.j.ti.i.vbi ēt in iudicio cōi diuidūdo ſi ꝯtingit rē alienā que non erat ſocioꝝ adiudicari vni ex ſocijs ꝓut ſepe ſit vt qꝛ nō recipit cōmodā diuiſionem tri buit hic titulus ſnie ſuꝑ iudicio cōi diuidūdo late cām ṗſcriptio nis ꝛ vſucapionis. Tamen alij tenētes ꝯriā pīe dñt ꝙ ibi ꝓ par te ꝑ qua adiudicabaſ ei tanꝙ eſſet ſua nō trāſferebaſ dñiū ꝑ di ctū.§.ſubtilius ſed ꝑ ea parte que aſſignabaſ ſibi tanꝙ eſſet ſo cij in ea trāſferebaſ vſucapiēdi ꝯditio.vñ ad illū tex.pōt rñderi. Pro iſta pte adduco.l.inter dñm.in ſi.arg.a ꝯrio.ſ.de rei ven. vbi dicit ſi ꝯ aliquē eſt lata ſnia in rei vēdicatiōe ſuꝑ re que in ve ritate erat tua ꝛ eſt lata non ꝯ te ſed ꝯ eū cuius tu eras aduocat⁹ hic ſnia nō priuat te dñio ſecus ſi eſt lata ꝯ te ꝛ priuaris dñio:vt ibi ꝛ trāſferſ in victorē. Iſtā opi.ēt quā tenēt bar.ange.Imol.ꝛ ro.hic tꝫ ēt cy.ꝛ Jaco.de ra.ꝛ bal.in.l.i.C.cōia vtriuſqꝫ iudi.tꝫ ēt guil.de cu.ꝛ bar.in.l.ex hoc iure.ſ.de inſti.ꝛ iur.ꝛ ibideꝫ ſen ſit gl.in ver.diſtincta ꝛ lꝫ bar.hic ſibi appropriet.d.§.qntus.tñ allegaſ ꝑ gui.de cu.in.d.l.ex hoc iure. Idē tꝫ car.ꝛ imo.in.c.ꝓ poſuit.de conceſ.preben.ꝛ tenent antiqui vt By.ꝛ Jac.de are. ꝛ bal.in.d.l.iij.§.itē queri.ſ.de reb.co. Cōtrariā opi.tꝫ glo.in l.exceptio.ad ſi.ti.j.de exce.rei iudi.ꝛ ſenſit in.l.iter dñm.in gl. ſi.ſ.alle.l.ſeqtur pe.ꝛ ray.in.d.l.i.C.cōia vtriuſqꝫ iudi.ꝛ Jaco. bu.in.d.l.ex hoc iure.principale fundamētū eſt rō.d.§.ſubtili⁹. † Itē qꝛ ſnia in reali actiōe vt rei ven.eſt de ſui natura declarato ria cuius ſit dñiū.l.pōponius.§.ſed ꝛ his.ſ.de ꝓcu.l.ex diuer ſo.ſ.de rei vē.non dꝫ inducere effectū trāſlationis dñij de vno in aliū qꝛ hoc non eſt declarare cuius ſit dñiū. ¶ Et qꝛ diſputati ue vtraqꝫ opi.[b] poſſit ſuſtineri tñ ne vos īuoluā opi.dico tenen dam opi.quam glo.tꝫ ꝑ ea que primo loco allegate fuerūt.ꝛ ꝓ baſ per.ſ.alle. Ad.§.ſubtilius.pꝫ rñſio ſupradicta ꝙ ibi nō lo quiſ qñ reſtituit rē auctoritate ſnie hic ſic. Non ob.ꝙ ſnia in rea li ſit declaratoria ꝛc.qm̄ rñdeſ ꝙ ꝯriū oſtendunt iura alle.ꝓ pria opi.vꝫ.l.ſtatuliberi cū.l.ſeq. Scḋo ſufficit ferri ſniam delarato riā in actione ꝑſonali vt declaro te debere ſtichū.l.qḋ tñ.§.ſi ar biter.ſ.de arbi.ꝛ tñ hec ſufficit ꝛ facit te eſſe obligatū.ꝛ oriſ ac tio ex ꝯctu ſnie.l.iii.§.idē ſcribit.ſ.de pec.vnde ſurgit noua ob ligatio virtute ſnie declaratorie. ¶ Quā cōem ꝯcluſionē limito vltra doc.in locis in qbus cōiter hic articulus tradiſ.primo nō hꝛe locū in ſnia arbitri[c].ita bal.in.l.ſi.C.cōia dele.q ꝓ hoc alle. tex.in.c.ray.de teſta.ſed mihi hoc nunꝙ viſuꝫ eſt illuꝫ text.ꝓba re qꝛ ibi nō dꝛ ſniam declaratoriā latā ab arbitro ita īduceret trā ſlationem dñij ſicut ſi eſſet a iudice lata.imo vꝫ idē dicendum in ſententia arbitri ſicut in ſnia iudicis cuꝫ hodie ex ſentētia arbitri oriatur actio ꝛ producit effectus quos ſententia iudicis.l.cum antea.C.de arbi. Eſt verum ꝙ per not.in.d.c.Ray.iunctis ibi notatis per Inno.probaſ ꝙ non poteſt per ſniam arbitri pro hiberi quis ne alienet.adeo ꝙ non obſtante illa prohibitione ſi vendat ꝛ tradat transferret dñium.ad hoc allegaſ per bar.in.l. filiuſfa.§.diui.in vlti.col.ſ.de leg.i. † Scḋo modo limita dictaꝫ concluſionem non hꝛe locū in ſnia interlocutoria.quoniā ꝑ illaꝫ non induciſ effectus trāſlationis dñij.ita bal.in.d.l.i.ad fin.C. cōia vtriuſqꝫ iudi.per.l.a diuo pio.§.ſi ſuper ver.ſed ſciendū.j. de re iudi.vbi dicit tex.facta fuit adiudicatio rei pro executione ſnie.cōparet tertius pronunciaſ pro tertio qui dicit rem nō eſſe debitoris.ſed ſuam iudex in iſta executione in qua ꝓcediſ ſum marie ꝓnunciat rem non eſſe debitoris dicit ibi tex.ꝙ hec ſentē tia non facit ṗiudiciuꝫ in iudicio ꝓprietatis quominus debitor poſſit poſtea cōparere ꝛ dicere ꝙ illa res eſt ſua. Ro.hic non fa cit mentionem de dictis verbis bal.ꝛ dicit ꝙ interlocutoria nō eſt habilis ad trāſferendū dñiuꝫ ſed bene vſucapiendi ꝯditionē alle.d.l.a diuo pio.§.qḋ ſi ſuper ver.ſi ſic euenit.ꝛ lꝫ ipſe nō di cat fuit opi.gl.in.d.l.iiij.§.ſi.in glo.mag.ſ.de publicia.que tñ eā reprobat.ꝛ recte qꝛ ver.ſi ſicut euenit.nō ꝓbat vt pꝫ in glo.in ver.reintegratis.que ponit duos intellectus.ꝛ ſm vnuꝫ loqtur ibi qñ ꝓnunciabat rem eſſe creditoris.ꝛ ſic loquiſ in diffinitiua. vel ſꝫ aliū logſ de iterrūpēda ṗſcriptiōe quo caſu nihil facit ad
12 ꝓpoſitū.† Tertia eſt limitatio vt procedat ꝯ in ſnia ꝯdēnatoria lata ī fauorē actoris ſec⁹ ī ſnia abſolutoria lata ī fauorē rei qñ talis ſnia nō facit reū eſſe dñm. Actor agit rei ven.ꝯ reū.reus dicit ac torē nō dñm.ꝛ ſe dñm ferſ ſnia in fauorē rei vīꝫ reus ſit dñs ꝑ il lā ſniaꝫ in tñ ꝙ ſi in ꝟitate actor fuiſſet dñs dñiū fuiſſet trāſlatū in reū.dicit glo.ꝙ non in.l.exceptio.j.de excep.rei iudi.ꝛ bar. ibi dicit hoc veruꝫ qñ fuit lata ſimpl̄r ſnia abſolutoria.ſed ſi fuit lata hoc modo abſoluo te reum qꝛ declaro te dñm.lꝫ actor fue rit dñs in veritate.tamen hec ſnia lata in fauorē rei transfert do minium in ipſum reum ſm bar.ibi per.l.ſi quis rem.cod.titu. cum ibi no.ꝛ tꝫ Ro.hic.lꝫ de Bar.mentionem non faciat.bar.
13 † tamen in hoc fuit ſibi ꝯrius.qꝛ in.l.ex hoc iure circa ſecundam vel tertiā col.de inſti.ꝛ iur.qꝛ ſepe dixi ꝙ bart.ſolum ibi ſcripſit
d ſuper.l.oēs populi.ꝙ ex ſtilo ſuo[d] apparet ibi.ꝛ dicit Imol.in l.is qui reus.j.de pub.iudi.ſi bar.fuit dicit ꝯriuꝫ.ſ.ꝙ ſnia abſo lutoria lata in fauorē rei ēt ſi iudex declarat reum dñm non trāſ ferretur dñium in reum.eſt verum qḋ dicit ibi reus non petijt ſe declarari dñm ꝛ vꝫ ꝯcordare bal.in.d.l.i.C.cōia vtriuſ.iudi.ſed meliorē puto primā opi.bar.in.d.l.exceptio.ꝛ ſequiſ eā Imol. in.d.c.propoſuit.de ꝯceſ.preben.per.d.l.ſi quis rem. Item vꝫ ea deꝫ ratio ſicut in caſu ꝯrio pro quo.l.ſed ꝛ ſi poſſeſſori.ad ſi.prin cipij.ſ.de iureiur.quando reus iurat rem eſſe rei parit exceptio nem reo.ꝛ etiam actionem in factum ꝯ actorem. Sic hic ſi lata eſt ſententia abſolutoria in fauorem rei per quā declaraſ reum dominū acqritur idem effectus ſicut quādo eſt lata ſnia ꝓ acto
14 re declarando eum dominū.† Quod intelligo verū quando iu dex ꝓnūciauit reum dñm.ꝛ hoc petitū ſit vꝫ declarari dominū qm̄ ſm cōes cōcluſiones ꝙuis reus nō petat declarari ſe domi nū.ſi tamen ſe dominū ꝓbauit.pōt iudex ferre ſniam ꝛ declara re eū dominū ꝓut not.ꝑ glo.in.l.circa.ſ.de ꝓba.ꝛ Inno.in.c. ex cōqueſtione.de reſti.ſpo.lꝫ Hoſt.ibi aliter dicat.ſed cōiter te neſ dictū Inno.ꝑ.d.l.ſed ꝛ ſi poſſeſſori.tangitur per Bal.in.l. ſi.C.de fideicommiſſ.liberta.in.l.vnica.C.vti poſſidetis dixi in dicta.l.ſed ꝛ ſi poſſeſſori.in principio.ſ.de iureiurando.ꝛ ibi ſcripſi.vnde ꝯcluſiue teneo opi.bar.verā in.d.l.exceptio.repro
15 bato eo qḋ dixit in.d.l.ex hoc iure.† Ex ṗdictis dixit bar.reten ta opi.gl.cū dicit ꝙ operaſ auctoritas ſnie ꝛc.apparet qḋ dicta ſnia operaſ iſtos effectus lata in rei vendicatione qñ ſi reus erat dominus trāſferſ dominiū in actorē.d.§.qntus. Itē operatur ꝙ ſi reus nō erat dominus trāſferſ vſucapiēdi ꝯditio vt hic ſm
16 iſtaꝫ lect.ꝓbatā ꝑ ſupradicta.† Tertio operaſ ꝙ ꝙuis iſte actor nō hēat cām a reo tamen vtiſ acceſſiōe poſ.ipſi⁹ rei vt actor egit ꝯ reū ꝛ dixit ſe acqſiuiſſe dominiū titulo emptiōis ab alio:ſꝫ nō ꝓbauit dominiū lꝫ habuerit titulū nec ꝓbauit ſibi dñiū trāſlatū fuiſſe a reo qꝛ re⁹ nō erat dñs tñ ſnia opatur qḋ tribuiſ ſibi vſuca piēdi ꝯdō ſi reus nō fuit dñs.ꝛ hꝫ acceſſionē ad ṗſcriptionē pro eo tpe quo reus habuit poſ.ꝛ tñ actor a reo nō poſſedit:lꝫ alias nō habeo cām a te reſtō nō tribuit mihi acceſſionē ex ꝑſona tua
17 d.§.ſi liber.ꝛ iſti ſunt veri effectus.† Itē opatur ſm quoſdaꝫ vt hic refert bar.ꝙ ē ſi victor hꝫ malāfidē poſ.dꝛ iuſta quo ad eū vt poſſit ṗſcribere ꝛ hoc ope ſnia.l.ꝛ gñalr.ſ.de noxa.egi ꝯ te tan ꝙ ꝯ dominū ſerui noxalr fuit mihi ſeru⁹ adiudicatus ꝑ ſniaꝫ ꝛ il le nō fuit dominus qḋ ſciui appellaſ tamē iuſtus ti.ꝛ vſucapiā. ¶ Pari rōne ꝙuis poſ.rei fuerit iniuſta ꝛ vicioſa pōt tamē iun gi cū mea iuſta ꝑ.§.nr̄m iungendo.§.precedenti intelligendo ꝙ continuatiue loquatur:qꝛ ibi non iungebatur hic dꝛ ꝙ aliud eſt in ſnia.iſtos duos effectus reprobauit bar.per.l.q fundum.

a ¶ Dñiū.ad de eūdē alex. cōſi.xc.ti.libr. Additio.

b ¶ Diſputatiue.vide plene de iſta.q.ꝑ iaſ. in.l.ex h̄ iure in.vii.col.ꝛ ſe.ſ.de iuſt.ꝛ iu. ꝛ vide alex.in ꝯſi.xx.in.ii.vo lu.ꝛ alb.ḋ roſ. in.l.exceptio j.de exce.pe.ḋ anch.in cle.ſu ditur de relcr. doc.ꝛ maxime mod.in.c.pro poſuit ḋ ꝯceſ. preben. Tho. Additio.

c ¶ In ſnia.ar bitri.ꝑ quā nō transferſ dñiū l.a diuo pio.§. ſi ſuꝑ ꝟ.ſꝫ ſciē dū.j.de re iu. bal.in.l.i.in ſi. C.cōia vtriuſ. iudi.ponit iaſ. i.d.l.ex hoc iu re gētiū in.xi. col.ſ.de iuſti. ꝛ iure. Tho. Additio.

d ¶ Ex ſtilo ſuo appet.adde alex.idē dicen tem in.l.diem functo in.viii. col.ſ.de oſ.aſ ſeſ.ꝛ ibi ꝯcor. de qbus ꝑ iaſ. in.d.l.oēs po puli in prin.ſ. de iuſti.ꝛ iur.ꝛ in.l.qdā cuꝫ ſi liū in pe.co.j. ḋ ꝟ.ob.ꝛ alex. in ꝯſi.clviii.in i.vo.in.vii.co. ln.videtis cir ca prius ꝛ dixi in pria addi.in probe.ſloꝝ ad bar.Tho.dip.

§.bona.ſ.ꝓ empto.vbi mala fides impedit acceſſionē: ⁊ vicio-
ſa poſ. et ſi interueniat auctoritas ſnie vt hic.nec ob.d.l.⁊ gñalr
qꝛ ibi eſt ſpāle in cā noxali ꝙ et ſi ille ꝯ quē ferebaſ ſnia in cā noxa
li ſuiſſet verus dñs debuiſſet ſuccūbere ſicut ille ſuccubuit ⁊ tene
baſ dare ſeruū ꝓ noxa.vnde ibi operaſ virtus ſnie ⁊ ſatis vr̄ hr̄e
bonā fidē cū ſciat veꝝ dñm et oppoꝛtuiſſe dediſſe pro noxa.⁊ ita
ꝯcludit bar.in.d.l.gñalr.⁊ plenius bar.⁊ doc.in.l.ſi finita.§.ſi de
18 vectigalibus.de dā.infec.⁊ ibi dixi ſatis. ¶ † Querit bart.qd ſi
intento publicianā ꝯ te q̄ daſ ei q hꝫ cām a non dño ⁊ in ꝟitate
tu eras dñs ⁊ obtinui qḋ nō debui.l.pe.ꝭ.de pub.verū dñiū qḋ
erat apud te trāſferaſ in me ꝑ iſtā ſniaꝫ ⁊ dicit ꝙ gl.nr̄a ſentit ꝙ
ſic.⁊ hic gl.vult cū dicit ꝙ hic fuit actū publiciana ꝯ te reū ⁊ ꝙ h̄
caſu poſſuꝫ vſucape ⁊ vti acceſſiōe ꝓ tpe quo poſſedit. Modo
ſic ex qua cā titulus habitus a dño trāſfert dñiū ex eadē cā ſi ha-
bitus fuit ille titulus a nō dño trāſfert vſucapiēdi conditionem
l.clauibus. Modo ſic ſi glo.dicit ꝙ ille qui egit publiciana la-
ta ſnia in fauorē actoris obtineat ⁊ acgrat vſucapiēdi ꝯditionē.
vt ꝓbaſ ꝑ tex.nr̄m ſm intellectū ꝙ hic fuit actū publiciana ſeqꝉ
ꝙ ſi reus habuit verū dñiū dꝫ trāſferri verū dñiū in victorē.hoc
mō glo.hic vult.alr̄ in mille annis non pōt extorqueri ex glo.ſꝫ
an ſit veꝝ videamus bar.dicit putare gl.hn̄ dixiſſe.tn̄ ꝯ argu. q
egit publiciana nō dicit ſe dñm imo dicit ſe nō dñm.§.alie.inſti.
de act.l.i.ꝭ.de pu.ſi nō dicit ſe dñm q̄ō pōt trāſferri in eū dñiū
ꝑ ſniam cū nō dicat ſe dñm. Dicit bar.ſuſtineo glo.ꝙ transfert
dñiū ⁊ ꝓbat ꝑ.l.ſtatuliberi vt a ceteris.§.gntus.ꝭ.alle.iūcta.l.
⁊ nō tm̄.ꝭ.de peti.here.vbi quis egit petitione hereditatis non
fuit heres ꝯ verū heredē q erat dñs.actoꝛ nō de neceſſitate dicit
ſe dñm rerū hereditariarū qꝛ cōpetit et petitio hereditatis ꝓ re
que ad defunctū rōne poſ.vel alio iure ꝑtinebat.d.l.non tm̄.in
prin.⁊ m̄ in.d.§.gntus.vult ꝙ quatenus dñiū ſpectabat ad de-
functū ⁊ exinde ad verū heredē ſi fuit ſnia lata ꝯ verū heredeꝫ ⁊
ſit iniuſte lata operaſ virtus ſnie ut trāſferaſ dñiū hereditariaꝝ
reꝝ in eū ꝓ quo lata eſt ſnia ⁊ tn̄ in iudicio petitiōis hereditatis
actoꝛ nō dicit ſe dñm.non ob.dicit bar.cū dr̄ q agit publiciana.
nō dicit ſe dñm.qꝛ dicit nō eſt veꝝ qꝛ non negat ſe dñm alr̄ ſi ne
garet ſe dñm tūc eſſet in mala fide ꝑ ꝯñs non daretſ ſibi publicia
na.l.ſed ⁊ ſi res.alias incipit cū q.§.fin.ꝭ.de publi.Jmol.hic.⁊
ro.reprehendunt bar.⁊ fuerunt eoꝝ rōnes bal.in.c.paſtoralis.
de offi.oꝛdi.vbi facit mētionē de verbis bar.hic viūr rōnes mul
tum vrgentes ꝯ bart. Mouenſ principalr q agit publiciana vr̄
potius dicere ſe nō dñm nec intēdit ſe declarari dñm ſed dicit ſe
nō dñm.d.l.i.ꝓ hoc glo.in.c.abbate ſane.in glo.iij.de re iudi.
li.vj.ergo agēs publiciana nō intēdit ſe declarari dñm nec petit
dñiū nec iudex vr̄ velle ſibi aſſignare dñiū.qꝛ ſnia dꝫ eē ꝯformis
libello vt.l.vt fundus cōi diui.c.lꝫ hely.de ſymo. Pro hoc ad-
duco glo.in.l.i.in mag.in ver.a non dño.ꝭ.de publi.que dicit
ꝙ agēs publiciana.vbi ꝓbauit ſe dñm ſuccumbit in publiciana
vnde nō dicit ſe dñm nec velle eſſe dñm alr̄ debuit intentare rei
ven.nec ob.d.l.ſtatuliber vt a ceteris.§.gntus.qꝛ q agit petitio
ne hereditatis dicit ſe heredē ⁊ ſic dñm hereditatis.inſti.de her.
quali.⁊ dif.§.fi.l.itē mella.§.lege aūt.ꝭ.ad.l.aq.⁊ ꝯūr ſi defun-
ctus erat dñs dicit ſe et dñm nō mirū ſi in.d.§.gntus.dr̄ ꝙ ſnia
facit ꝙ tranſit dñiū in putatiuū heredē ſi dñiuꝫ fuit apud defun-
ctū ⁊ exinde apud verū heredē. Non ob.ar.dūm dicit ſi ille qui
agit publiciana dñm ſe negaret oſtenderet ſe hr̄e malā fidē qꝛ di
co non reqritur ꝙ tpe quo agit habeat bonā fidē agēs publicia
na.ſed ſufficit ꝙ habeat bonā fidē a principio tpe ꝯtꝰ qñ tra-
diſ ſibi res.l.ſed ſi res alias incipit cū q.§.pe.ꝭ.de pub. Niſi di
ceres ſꝫ bar.ꝙ de iure canonico nō ſufficit bona fides ab initio
qḋ de iure ciuili ſecus eſt ſed reqriſ ꝙ omni tpe caruerit mala fi-
de.c.fi.c.ſi diligēti.de p̄ſcri.⁊ in regula poſſeſſoꝛ.de re.iur.li.vj.
ſicut ius ciuile eſt correctū in p̄ſcriptione qꝛ a pari ꝓcedūt publi
ciana ⁊ vſucapio ſeu p̄ſcriptio.d.l.cū q.in prin.de pub.qḋ bart.
19 hic vr̄ ſentire. ¶ † Sed vt dicit ipſe ideꝫ bar.in.l.cū q.§.pretoꝛ.
de pub.⁊ eſt cōis ſnia ꝙ iura canonica que quo ad malā fidē coꝛ
rigunt ius ciuile quo ad vſucapionē ⁊ p̄ſcriptionē non extendaſ
ad publicianā qꝛ vſucapio ⁊ preſcriptio tendit ad excludendum
dñm non ſic in publiciana.d.l.pe.de publi.vnde non reqriſ to-
to tpe in publiciana bona fides qꝛ non ita odioſa ⁊ rigoroſa ⁊ h̄
20 fuit et rō tradita ꝑ bal.in.d.c.paſtoralis.de of.oꝛ. ¶ † Ex ſupra
dictis et habetis limitationem ad.d.l.clauibus.ꝭ.de ꝯhen.em
ptio.que eſt ꝙ illa regula ꝓcedere vr̄ bene affirmatiue vꝫ ex qua
cā habita a dño transfertur dñiuꝫ ex eadē habita a non dño trāſ-
fertur vſucapiendi ꝯditio ſed non negatiue vꝫ ex qua cā habita
a dño nō transferſ dñiū ex eadē cā nō trāſferſ vſucapiēdi ꝯditio
habita a nō dño vt ꝑꝫ in.d.l.ij.§.ſi a pupillo.⁊ in.§.ſi a furioſo.
ꝭ.alle.⁊.d.l.ſi vir.⁊ eſt glo.in.l.cū in prin.ꝭ.de pub. Sed ſi dice-
res ibi eſt diuerſa ratio tn̄ pōt cōprobari ꝑ.l.de p̄cio.ꝭ.de pub.
iūcta.l.qḋ vēdidiſti.ꝭ.de ꝯhē.em.vbi ſi tradita fuit res a nō do-
mino nō ſoluto p̄cio nec habita fides de p̄cio dñiū nō trāſferſ in
venditorē ſed ſibi acqriſ publiciana.l.de p̄cio.ꝭ.de pu.ſed ſi ha
bitus fuit titulus a vero dño titulus emptiōis nō interueniente
precio nec habita fides de precio nō trāſfert dñiū.d.l.qḋ vēdidi
ꝭ.de ꝯhē.emp.§.vendite.inſti.de re.diui.non ſemꝑ ergo ꝓce-
dit.d.regula quā et vide limitatā ꝑ ang.in.l.i.C.eo.⁊ alio mō ꝑ
Jmol.in.l.i.§.hec que ſeruus.ꝭ.eo.⁊ ibi dixi ⁊ per eundem in
d.§.ſi a pupillo.⁊ per hec reddatur expeditus iſte notabilis.§.

1 Acceſſio daſ legatario ex pſona hr̄dis.⁊ ex pſona defuncti ⁊ ac-
ceſſio nō daſ poſſidēti.⁊ poſ.vicioſa nō accedit iuſte poſ.nec ꝯ.
2 Preſcribere poteſt qui habet titulum putatiuum ab vno ⁊ poſ
ſeſſionem ab alio.
3 Legatarius licet dicaſ hr̄e titulum a teſtatore ⁊ non ab herede
tn̄ eidem legatario datur acceſſio ex perſona heredis.
4 Qualitas non poteſt ſtare ſine ſubiecto.
5 Acceſſio an detur legatario pro tpe pendentis conditionis.
6 Legatum conditionale non tenetur preſtare heres legatario an
te conditionem exiſtentem.
7 Poſſeſſio vicioſa non dꝫ accedere alteri poſ.vicioſe.
8 Acceſſio an ⁊ quando habeat locum in perſonis ſucceſſoris quo
ad perſonam auctoris.

1 **Sed ⁊ legatario.** † Legatario daſ acceſſio ex pſona heredis ⁊ ex pſo
na defuncti ⁊ acceſſio non daſ poſſidenti ⁊ poſ.vicioſa non acce
dit iuſte poſ.nec ꝯ.h.d.vſqꝫ ad.l.ſe. ¶ Et ex iſto tex.no.ꝙ ha-
bens titulū ab vno ꝓut hic eſt legatarius q hꝫ titulum a teſtatoꝛe
poſ.ꝟo hꝫ ex alio ex cā eiuſdeꝫ tituli pōt vſucape ꝓut videmus
2 hic. ¶ † Hoc aūt ſimplr̄ limitauit bar.in.l.cū ſolus.ꝭ.ti.i.in vlt.
col.ꝑ illū tex.vꝫ ꝙ illud qḋ hic dr̄ ꝓcedat in eo q hꝫ titulū veruꝫ.
ſecus ſi hr̄et titulum putatiuū ab vno.⁊ poſ.ab alio qꝛ lꝫ habeat
poſ.occaſione illius tituli tn̄ pōt p̄ſcribere caſus eſt ſingularis in
l.cum ſolus alle.⁊ ibi ꝑ bar.in vlti.col.⁊ no.ꝑ ang.in.l.ſup lon-
gi.C.de preſcri.lon.tem.vbi reputat h̄ mirabile vnde lꝫ ſufficit
ad vſucapionē vel p̄ſcriptionē qñ ꝯcurrit erroꝛ iuſtus vt ſum le-
gatarius ⁊ vidiſti teſtm̄ tn̄ ignoraui ꝙ fuerit reuocatū poſſedi lō
go tpe p̄ſcribo ac ſi verū titulū habuiſſeꝫ.d.l.cū ſolus.⁊.l.celſus
ꝭ.ti.i.l.hoieꝫ.ꝭ.ꝓ ſuo.l.pe.ad fi.ꝭ.ꝓ lega.tn̄ veruꝫ eſt ꝙ ille q hꝫ
titulum putatiuū ab vno hꝫ et poſ.ab eodē ſecus ſi ab alio poſ.
hēat vt ibi hr̄.daſ iña doc.lōgioꝛ ⁊ plenioꝛ diſtinctio.de hoc re-
mitto me ad ſcribētes in.d.l.cū ſolus.⁊ ad ang.in.d.l.ſup lon-
3 gi. ¶ † Scḋo no.ꝙ lꝫ legatarius dicaſ hr̄e titulū a teſtatoꝛe ⁊ ñ
ab herede.l.a ticio.ꝭ.de fur.tn̄ eidem legatario daſ acceſſio ex ꝑ
ſona heredis qꝛ heres cenſeſ eadē pſona cū defuncto in auct.de
4 iureiur.a mo.p̄ſti.in prin. ¶ † Tertio in ver.acceſſiones. Not.
ꝙ qualitas non pōt ſtare ſine ſubiecto naꝫ non daſ acceſſio ei q
nullam poſ.hꝫ ⁊ ſic qualitas poſ.auctoris non pōt ſtare vbi nō
eſt poſ.vt hic.⁊.l.cius q in prouincia.ꝭ.ſi cer.pe. Quarto ex ꝟ.
p̄terea no.ꝙ in extremis dꝫ eſſe ꝯgruitas ⁊ habilitas nā hic erāt
duo extrema poſ.mea ⁊ auctoris quas volo iungere.igiſ in eis
dꝫ dari ꝯgruitatē.ſ.ꝙ vtraqꝫ ſit iuſta ſecus ſi vna eſt vicioſa ⁊ al
5 tera nō qꝛ vicioſa nō vicioſe minime accedere pt vt h̄. ¶ † Pro
expeditione gl.ſup ꝟ.ante exiſtentem ꝯditioneꝫ quero an idem
ſit poſt pendentem conditionē.i.poſt exiſtentē cōditionē heres
poſſedit rem legataꝫ an illius tpis detur acceſſio legatario.glo.
dicit ꝙ ſic ꝑ iſtam lrām qꝛ inter p̄dicta nō eſt dare differentiam.
6 ¶ † Scḋo glo.querit quare h̄ dixit tex.ante exiſtentē ꝯditionē.
⁊ dicit ꝙ ratio eſt qꝛ ſemꝑ anterioris tpis poſ.prodeſt legatario
ſed poſterioris.i.poſt exiſtentē ꝯditionē ſemꝑ qꝛ pōt eſſe ꝙ hr̄s
mala fide poſſidet vel eſt in moꝛa qꝛ interpellatus eſt vt det ⁊ nō
vult dare ſed ante ꝯditionē non eſt in moꝛa qꝛ nō teneſ preſtare
legatū ante exiſtentē ꝯditionē.⁊ interea dñiū eſt heredis ⁊ apud
heredē remanere dꝫ.ſed poſt exiſtentē ꝯditionē ſi interpellatus
eſt in mala fide cauſata a moꝛa que opaſ qḋ nō daſ acceſſio tpis
legatario.alleg.l.quechiūm.ꝭ.titu.i.Jmol.⁊ Guil.hanc glo.in
vltī.parte repꝛehēdūt dūm vult ꝙ poſt exiſtentē cōditionē ſi he
res fuit in mala fide moꝛa impediat dari acceſſionem illius tem

poris

poris legatario. Mouenſ per.l.ij.§.ſi defunctus.ſ.pro empt. vbi mala fides ſuperueniens in perſona heredis circa rem quas defunctus ceperit vſucape: nō nocet heredi quo ad impediēdā vſucapionē ſic nō dz nocere legatario.nec ob.l.q̄ſiui hic in glo. alle.qꝛ ibi loqͥ quo ad vſumfructū quo caſu eſt verū ꝙ ſi heres ſciuit rē quā poſſidebat ſpectare ad aliū ex cā habita ab eodē defuncto a quo ipſe habuit vt qꝛ ſciuit rē legatarij in eodē teſtamēto in quo ipſe hr̄s erat ⁊ ſic ab eodē herede tunc mala fides facit ꝙ heres non lucrēſ fructus ex re ꝑceptos.lꝫ ſit ſecus vt in glo. qn̄ ſciuit rē ꝑtinere ad aliū non hn̄tēꝫ cām ab eo a quo ipſaꝫ cām habuit alle.l.q ſcit.§.ſi.ſ.de vſu.vnde ibi ſupueniētia malefidei operaſ vt nō lucreſ fructus heres hic loqmur quo ad vſucapionem. Cōſiderabā gl. hic poſſe ſuſtineri qꝛ.§.ſi defunctus. in.l. ij.ſ.ꝓ empto.nō ob.qꝛ ibi loqͥ q̄tū ad vſucapionē ꝑ heredē. verū eſt enim ꝙ ſupueniens ſcīa heredis non impedit vſucapionē inchoatā a defuncto q eſt in bonafide. Rō eſt qꝛ de iure nr̄o ſufficit ab initio vſucapiētem hr̄e titulū ⁊ bonā fidē.l.ſeqͥ.§.de illo de vſuca.l.i.C.cō.de vſucā.cū ibi heres cēſeaſ eſſe vna ⁊ eadē pſona cū defuncto.in auc.de iureiur.a mo.preſti.in prin.nā ſicut mala fides ſupueniens in pſona defuncti non interrūpit vſucapionē vel p̄ſcriptionē ſic ſi ſupuenit in pſona heredis ſui.hic loquimur nō quo ad vſucapionē pficiendā p heredeꝫ ſed ſolū quo ad pſonā legatarij q eſt ſingularis ſucceſſor ⁊ vult vti acceſſione auctoris ſui qꝛ opꝫ ꝙ poſ.cuius acceſſiōe vult vti fuerit iuſta. vt hic in.§.ſi.ſi ergo nō fuit iuſta poſ.pp malam fidē illius.iō dicēdū eſt ꝙ dꝫ nocere ſingulari ſucceſſori p iſtū.§.ſi. ¶ † Glo.ſup ver.nec viciosa ar.de.l.pōpo.§.cū qs.ſ.eo.hic vr̄ poſ. viciosa non dꝫ accedere alteri poſ.nō viciose ibi vr̄ ꝯtrariū dicere lr̄a cū dicit vti dꝫ cū ſua cā ⁊c.ergo vr̄ ꝙ q̄uis poſ.p̄cedēs fuerit viciosa: poſſit tn̄ vti ita ꝙ eadē modo eodē cū ſuis vicijs vtaſ.gl. tripliciter rn̄det. Primo ꝙ illud ꝓcedit in p̄ſcriptione longiſſimi tēporis.xxx.ann.in qua nō attēdunſ hmōi vicia vt ibi dixi dū dixi rē furtiuā ⁊ violentā acqri preſcriptiōe.xxx.anno.lꝫ qdam ibi ꝯ. Hec ⁊ prima ſo.eſt in ſe v̄a.tn̄ illi lr̄e nō ꝯuenit qꝛ iure.ffoꝝ.non fuit cognita p̄ſcriptio lōgiſſimi tp̄is glo.eſt in.l.q occidit.ſ.ad l.aql.⁊ in.l.iulianus.alias incipit nō ſolū.ſ.q.ex cau.ma. Scđa ſo.hic in glo.eſt ꝙ nō accedit vt pſit vt hic ſed accedit vt noceat qꝛ ipedit p̄ſcriptionē vt ibi ⁊ hec reputaſ vera ⁊ cōiter cōprobaſ vt ibi plenius declaraſ in glo. Tertio dicit ꝙ aut iſte pōt redire ad auctorē ſuū cuius occaſione vti vult acceſſiōe.i.ſi ab eo euincereſ ⁊ pōt vti acceſſiōe auctoris ſui aut nō pōt hr̄e regreſſuꝫ de euictione ꝯ auctorē qꝛ eſt caſus vbi qs teneſ de euictiōe ⁊ non pōt vti tp̄is auctoris acceſſiōe.vt ibi.⁊ h̄ nō vr̄ iure ꝓbari ⁊ vr̄ violare iura p̄dicta. Cōiter approbaſ ſcđa ſolō. ¶ † Extra gl.bart. h̄ poſuit diſtinctionē magiſtralē reaſſumēdo que dīr hic in tex.ſ. an ⁊ qn̄ locū habeat acceſſio in pſona ſucceſſoris quo ad pſonaꝫ auctoris ⁊ diſtinguit aut q vult vti acceſſione nō poſſidet p ſe vel aliū ⁊ nō pōt vt hic.§.ſi.ver.p̄terea. Aut poſſedit p illū vt.ſ.e.l. §.ſi is q p̄cario ⁊ reuocato precario vtiſ acceſſione auctoris ſui. Aut poſſedit p ſe.⁊ tunc aut eſt iniuſta ⁊ non dat acceſſioneꝫ vt hic.in ſi.niſi quo ad p̄ſcriptionē.xxx.anno.qꝛ tunc pōt ad p̄ſcri. xxx.anno.de iure ciuili ſed qd de iure canonico.dicā infra. Aut poſſeſ.eſt iuſta ⁊ vult vti acceſſione eius a quo cām non habuit ⁊ non pōt.ſ.ea.l.§.ſi liber. Fallit qn̄ pp auctoritatē rei iudi.daſ mihi pp ſnīam mea res tanq̄ tua qꝛ tūc vtor acceſſione tp̄is tui. ſ.ea.l.§.ſi iuſſu. Aut vult vti acceſſiōe tp̄is illius a quo cām hꝫ. ⁊ tunc aut poſ.medio tp̄e fuit p aliū occupata ⁊ hoc caſu nō ꝓt vti acceſſione.vt.§.queſitū.ſ.ea.l.qꝛ fuit interrupta p̄ſcriptio. Fallit ſi poſ.medio tp̄e occupata p aliū fuit heredis illius a quo cām habui qꝛ tūc prodeſt mihi ⁊ datur mihi acceſſio.vt hic.§.ſꝫ ⁊ legatario qꝛ legatarius habet titulum a teſtatore accedit tamē ei tempus heredis. Aut poſſeſſio fuit continuata ⁊ tūc dicit aut poſ.auctoris fuit viciosa ⁊ nō ſit acceſſio vt hic in ſi.niſi in preſcriptio.xxx.anno.⁊ hoc de iure ciuili. De iure aūt canonico nunq̄ preſcrip.vllo tempore currit vbicunqꝫ eſt mala fides.c.ſi.de preſcriptio.⁊ regula poſſeſſor.de reg.iu.in.vj.vbi poſ.auctoris nō fuit viciosa daſ acceſſio vt fere per totam.l. noſtrā.

SI filius. † Poſſumus vti acceſſione facti auctoris.h.d. Glo.hic nihil ſcribit nec docto. Seqͥtur notabilis.l.rem que nobis.

Poſſeſſio.rei mobilis furto ſubtracte vl' abrepte perdimus niſi is qui in poteſtate noſtra eſt eaꝫ ſurripuit.qꝛ tunc non perditur quouſqꝫ fuerit apud eum conſtituta.

2 Seruus non poteſt aliarum rerum domini ſui poſſeſſionem interuertere.

3 Poſſeſſio an perdatur ſi depoſitarius vel commodatarius negat rem depoſitam vel commodatam.

4 Interdictum poſſeſ.recuperande an competat pro recuperanda re mobili ſubtracta furto vel arrepta.

5 Interdictuꝫ poſ.recuperande cōpetit pro re mobili recuperanda quando illa occupatur tanq̄ iniuſte vacans.

6 Interdictuꝫ poſ.recuperande an competat pro re mobili recuperanda contra eum qui bona fide ⁊ iuſto titulo emit a non domino ſed a fure.

7 Furtiua res ſi peruenit ad emptoreꝫ bonefidei ⁊ iuſto titulo an poſſit aliquo remedio iſte emptor conueniri.

8 Emens rem furtiuam bona fide ⁊ iuſto titulo a fure vel inuaſore an poſſit aliqua actione conueniri.

9 Publicianā an habeat emptor q acquiſiuit reꝫ iuſto titulo ⁊ bona fide a non domino qui mala fide poſſedit.

10 Remedium.c. Reintegranda an competat non ſoluꝫ pro recuperanda poſſeſ.rerum eccleſie.ſed etiam pro recuperandis rebus prophanis.

11 Dominij difficilis eſt probatio ⁊ quomodo ꝓbetur dicitur infra.

12 Proclama ꝙ ſi quis habet vel pretendit habere dn̄iū in tali re comparеat alias non audietur an valeat.

13 Probationes dominij ſunt difficiles.

14 Dominus qui ſemel fuit preſumitur durare dominus in rebus ſpecificatis.

15 Occupantium fiunt ea que ſunt in nullius bonis.⁊ paria ſunt rē eſſe in nullius bonis ⁊ eſſe in alicuius bonis ⁊ non apparere eſſe in alicuius bonis.

16 Inueniens rem alienam vel pecuniam in nemore vel in itinere non poteſt cum bona conſcientia illam retinere ſed debet eam epiſcopo preſentare qui ſi non inuenit ad queꝫ pertinet debeat eam in pauperes erogare.

17 Exceptionem dominij an poſſit opponere qui mutuo accepit pecuniam contra eum qui mutuauit.

18 Dominium an probetur per ſolam famam in antiquis.

19 Remedio.c. Reintegrande an poſſit conueniri habens tituleꝫ ⁊ bonam fidem.

20 Furtum an poſſit facere ſeruus in rebus peculiaribus.ſi eas cōtractat ⁊ aufugit.

1 REm que. † Rei mobilis furto ſubtracte vel abrepte poſ. perdimus niſi is qui in ptāte noſtra eſt eam ſurripuit qꝛ tunc eaꝫ nō perdimus quouſqꝫ fuerit apud euꝫ conſtituta. h.d. Ex lege noſtra nota rationem quare ſeruus fugitiuus non pōt poſ.ipſius ſerui priuare dn̄m que eſt.qꝛ ſicut nō poteſt interuertere poſ.aliarum rerum ſic nec perſone ſue. Aliam rōnē vide in l.pōpo.in prin.ſ.eo.qꝛ non dꝫ eſſe in ptāte ſerui ad ſuum libituꝫ nos priuare poſ.cū ſit res animata.qđ ſecus eſt in rebus inani-

2 matis qꝛ non ad libitū poſſunt nos poſ.priuare. † Secūdo not. ex tex.ꝙ ſeruus non pōt aliaꝝ rerū dn̄i ſui poſ.interuertere hoc autem intelligatis veꝝ donec res apud ſeruum ſunt ſed ſi alteri eas tradat tunc bene priuat dn̄m poſ.vidiſtis in.l.iij.§. ſed qđ ſi ſeruus.ſ.eo.in tex.non habetis alia. Venio ad glo.in v̄bo ſurrepta eſt.⁊ quero a quo nobis ſurrepta eſt hec res dicit glo.ītel lige ab extraneo pp id qđ ſtatim ſequitur in littera quia ſecus ſi a filioſa.vel ſeruo qꝛ non priuat te poſ.donec res apud eum ſit.

3 ¶ † Querit ēt gl.quid in depoſitario vel cōmodatario inficiante rem depoſitā vel cōmodataꝫ reſtituere an dominus priuetur poſ.dicit glo.ꝙ duꝫ dixit de extraneo ꝙ priuaſ dn̄s poſ.fallit ſi inficiet depoſitarius vel cōmodatarius reſtōnem glo.nihil allegat ⁊ inepte locuta eſt ut ſtatim dicam lecta glo. Duꝫ glo. dicit fallit.ſupra dixit qn̄ ab extraneo hic caſus non excipitur a regula quia qn̄ ſola inficiatio depoſiti vel commodati interuenit nō ſit furtuꝫ vnde non priuatur dn̄s poſſeſ.l.iij.§.ſi rē apud.ſ.eo. vbi tex.ſi interuenit ꝯtcatio ſit furtū non priuaſ poſ.vt ibi dicit non ergo bona eſt exceptio glo.hic a regula qꝛ regula loquitur quando res fuit ab extraneo ſubtracta quo caſu perdimus poſ. male poſtea exceptuat dum dicit fallit ſi depoſitarius vel cōmodatarius inficiatur ⁊c.qꝛ exceptio dꝫ eſſe a regula. vt.l.in his.⁊ ibi no.ſ.de lega.l.i.⁊ ibi no.j.de reg.iur. Quando quidem per

publiciana vt.d.§.ſi duobus.cõpetit enim publiciana ei qui hꝫ
titulum ⁊ bonã fidem a non dño.⁊ ſi illam vult intẽtare ↄ̃ hñteꝫ
titulum ⁊ bona fide poſſidentẽ non põt obtinere niſi reus poſſi-
dens habuiſſet titulũ ab auctore maleſidei qꝛ tunc bene hꝫ actoꝛ
publicianã q hꝫ titulum ⁊ bonã fidẽ ab auctore nõ vicioſo ⁊ qua
ſi nõ videaꝉ eſſe par cã vtriuſqꝫ.ſed tũc melioꝛ dꝫ eſſe ꝯditio agẽ
tis q habuit a non vicioſo auctore titulũ ⁊ bonã fideꝫ.ita reſidet
bar.hic.Facit ꝓ eo rõ .l.eũ q.alias eſt.l.ſed ſi res.§.eũ q.ſ.de
pub.vbi a pari ꝓcedũt dari publicianã ⁊ vſucapionẽ ꝓcedere ſi
cut ergo in auc.maleſidei.ſ.alleg.mala fides auctoris nocet ſin
gulari ſucceſſori quo ad vſucapionẽ ſic in publiciana.ang.hic di
cit ꝙ Inno.in.d.c.ſepe.nõ dicit illud ad qđ allegaꝉ hic ꝑ bart.
Sed ꝙ Inno.in.c.cũ ad ſedem.de reſti.ſpo.vr̃ potius ↄ̃riuꝫ te
nere eius ꝙ bar.hic refert Inno.dicere ⁊ refert verba Inno.tñ
ang.hic vr̃ reſidere ꝙ vera ſit opi.bar.cũ qua ẽt vr̃ trãſire imol.
hic q ſubdit ꝙ lꝫ ang.dicat ꝙ bar.in hoc male Inno.refert.Ta
men ſibi vr̃ ꝙ ẽt Innocẽ.in.d.c.ſepe.ponat id qđ ponit bar.hic
fuiſſe dictũ ab Inno.⁊ dicit verũ qꝛ ibi ponit illud qđ refert bar.
⁊ ꝙ refert ang.⁊ ſic ambo dicta ponit ibi.Cum hac opi.quã tꝫ
hic bar.trãſit ipſemet bar.in.l.ſi.§.ſed cũ in ſcđo.⁊ bald.in.l.ij.
C.de fur.⁊ ang.in.l.ſiue aũt.§.ſi duobus.de pub.ſupius alleg.
idem tꝫ Andr.de barulo quem refert ibi Barto.⁊ Joã.de pla.
in.l.ſi coloni.C.de agri.⁊ cenſi.lib.xj.Nam ibi And.de barulo
tenet ꝙ contra bonefidei poſſeſſorem hñtem titulum nullo mõ
poſſit dari dictum remedium poſſeſſoriuꝫ qñ res non eſt vicio-
ſa qꝛ in pari cã potioꝛ dꝫ eſſe conditio poſſidẽtis.⁊ ibi Joan.de
plac.refert verba bar.hic ⁊ tranſit cuꝫ eo ſimplr.Cum barto.ẽt
tranſit Imo.in.d.c.ſepe.⁊ refert verba que bar.hic ponit pau.
de caſt.in.l.⁊ ideo.§.ſi.ſ.de ꝯdi.fur.⁊ Ange.in conſi.ciij.inci.
In chriſti nomine dictus libellus.⁊ in conſilio.cliiij.incipiente.
In chriſti noie in.q.predicta.Sed ſi bar.fuit in.d.l.ſi coloni.te-
net contrarium.nam ibi refert opi.Andr.de baru.⁊ poſtea di-
cit ꝙ imo videtur ꝙ contra bonefidei poſſeſſoreꝫ poteſt dari re-
medium ad recuperanduꝫ poſ.ꝙ̃tũcunqꝫ non ſit res vicioſa.qꝛ
poteſt dari remediuꝫ.l.ſi me ⁊ ticiũ.ſ.ſi cer.pe.nam ſi poſ.mea
ad te peruenit equũ eſt vt mihi reſtituaꝉ.Vel dicit poſſe dari tri
ticariam actionem per.l.ij.ſ.de triti.⁊ cũ hoc tranſit etiaꝫ Ro.
hic.Sed non puto hoc bene dictũ qꝛ remediũ.d.l.ſi me ⁊ ticiuꝫ
non hꝫ locum contra eum ad quem res peruenit titulo oneroſo
per.l.ſi filius.in ſi.⁊.l.ſi cum ſeruum.cum glo.eo.titul.⁊ firmat
bart.⁊ cõiter omnes in.d.l.ſi me ⁊ ticium.Preterea vbicunqꝫ
parem hr̃et titulum reus conuentus ⁊ actoꝛ videretur dicendũ
eſſe repellendum actoreꝫ qui in pari cauſa potioꝛ dꝫ eſſe cõditio
poſſidentis.d.§.ſi duobus.Si ergo nõ agis ad dñium.ſed ſo-
lum rõne poſſeſſionis ⁊ in poſ.te fundas ſi oſtenderes inſtr̃m ti-
tuli ⁊ ego titulum niſi tu probes dñium non tantũ habet dubiũ
qꝛ in pari cã potior debet eſſe conditio poſſidentis nõ ꝓbato ↄ̃
eum dñio vero ⁊ directo qꝛ non agiꝉ rei vendicatione.ſed poſ-
ſeſſorio.Et ꝑꝑ hanc vltimã rõnem vr̃ dicendum ẽt nõ hr̃e locuꝫ
triticariam actionẽ.Nec ob.l.ij.ſ.de triti.quia loquitur in vio-
lento deiectore de poſſeſ.⁊ ſic res erat vicioſa ⁊ cum vicio perue
nit ad eum ↄ̃ quem agebaꝉ hic ſine vicio ſed cum ti.⁊ bona fide
ꝑueniſſe p̃ſupponiꝉ rẽ ad poſſidentẽ cõuentum.Anto.⁊ Abb.
in.c.ſepe.de reſtitu.ſpo.in hoc articulo do.Abb.in.c.ſi diligen
ti.de preſcri.tenuerunt ↄ̃ Bar.volentes ꝙ immo qñ res perue
nit ſine vicio ad poſſidentem ꝯuentũ nihilominus poſſit dari ↄ̃
eum poſſeſſorium recuperande intentandũ per illum q fuit anti
quioꝛ poſſeſſoꝛ eo qꝛ opatur antiquitas poſſeſ.vt in hoc preferri
debeat antiqoꝛ poſſeſſoꝛ in poſſeſſorio.ꝑ id qđ hr̃ in.c.lꝫ cauſam
de proba.Et propterea rñdet ad.d.l.ſiue autẽ.§.ſi duobus.ꝙ
ibi nõ interueniebat nec fuit antiqoꝛ poſſeſſio illa agentis.Hec
rñſio Anto.in.d.c.ſepe.nõ vr̃ mihi tuta.d.§.ſi duobus.qđ ſic
oñdo.ſi intelligimus ꝙ in caſu.d.§.ſi duobus.actor nõ habuiſ
ſet antiquiorẽ poſ.vr̃ nõ fuiſſe dubitandum ꝙ nullo mõ potuiſ
ſet actor obtinere in publiciana ↄ̃ reũ ẽt ſi reus non habuiſſet pa
rem titulum qđ probaꝉ ſic.Ad hoc vt publiciana cõpetat.requi
ritur nedum ꝙ actoꝛ habuerit titulum a non dño ⁊ bona fide.ſꝫ
etiaꝫ requiriꝉ ꝙ habuerit poſ.vacuã.ſ.ꝙ abñs non habeat ciui-
lem poſ.⁊ ſic requiriꝉ ꝙ poſ.tradaꝉ vacua huic agenti tũc publi
ciana ita eſt cõis cõcluſio Cy.bar.⁊ aliorum in.l.cum res.C.de
proba.⁊ Bar.in.l.celſus.ſ.de vſuca.qꝛ dicũt ꝓcedere argu.de
vſucapione ad publicianã.d.l.eũ qui in prin.de pub.ſed qs nõ
põt incipere vſucapere niſi ſit poſ.vacua vñ ſi alius poſſidet iſtã

rem

2 Bonefidei poſſeſſor debeat habere rem acquiſitam ex opera li-
beri hominis.
3 Bonefidei poſſeſſori acquiritur per liberum hominem. ⁊ etiam
per ſeruum vt hic.
4 Poſſeſſio videtur acquiri uirtute precedentis tituli ſi eam ap-
prehendo. ut hic.

1 **Si liber homo.** †Non utiſ qs acceſſiōe eius a quo nullā cā habz.h.d. Pre
mitte qđ traditū fuit in.l.i.§.ſed ⁊ ꝑ cū.ff.eo.vz q̄ qñ ſeruus alie
nus a me bonafide poſſideſ vel liber hō qcqd querūt extra rem
meā vel operā ſuā mihi nō acqrūt nec quo ad dñiū nec quo ad
poſ.ſed quo ad dñiū liber hō ſibi q̄rit ⁊ ſeruus acqrit dño ſuo.l.
liber hō.ff.ti.i.inſti.per q̄s pſo.no.acq.§.ſi.nō ſolū niſi liber ho
mo poſſeſſus vel ſeruus bonafide poſſeſſus voluiſſet oīa mihi q̄re
re ⁊ ita egiſſet vt mihi q̄reret poſ.qđ pōt vt.l.ſi me in vacuā.ſ.e.
Hoc p̄miſſo caſus talis eſt. Liber hō bonafide poſſeſſus vel ſer
uus alienus a me bonafide poſſeſſus extra rē meā vel operā ſuā
aliquā rē acqſiuit ⁊ emit puta a nō dño putās eū dñm ⁊ bona fi
de emit ⁊ iſte ſeruus vt liber hō mihi acqrere voluit poſ.⁊ ſic mi-
hi poſ.q̄ſita eſt decretū eſt ipm eſſe liberū vel ſuū alienū eſt puta
titij nō meū vñ ſciēs ego rē acqſitā extra rē meā ⁊ operaz liberi
hoīs vel ſui alieni ei libero hoī eam reſtitui vel dño ipſius ſerui
a me bonafide poſ. querit an ſi aliquo tpe poſſedit hic liber ho-
mo rē vel dñs ſui nō tñ ſufficiēti ad vſuca.vel p̄ſcriptionē ſz iun-
gendo tps quo ego bonefidei poſſeſſor tenui ſufficit querit an h
tps debeat iūgi cum tpe quo poſſedit dñs verus ſui vel liber hō
⁊ iuriſcōſultus dicit q̄ nō q: rē reſtitui tāq̄ ſuā.ſ.illius liberi ho-
minis vel dño ſerui nō tanq̄ meā ſed tanq̄ ſuā ei cōſigno ⁊ daſ
acceſſio qñ interuenit ꝯtus vel diſtractus īra eū qui vult vti ac
ceſſione ⁊ eū cuius acceſſione vult vti. Ex tex. nō habetis alia no
2 tabilia. ℂ †Glo.ſup ꝟbo cōparauerit vult q̄ ſi ex re poſſeſſoris
vel opa liberi hoīs vel ſui acqſita fuiſſet res iſta ſpectat ad bone
fide poſſidētem.§.ſed ⁊ per eū ⁊.d.§.nō ſolū ergo ſi ſpectat ad
bonefidei poſſidētem ⁊ eā reſtitueret decreta libertate vel vero
dño ſui nō reſtitueret vt coꝝ ſed reſtitueret eā tanq̄ ſpectātē ad
reſtituētem vñ interueniret hic titulus ⁊ cā puta donationis q:
nō reſtituit tāq̄ illoꝝ cui reſtituit merito eſt dāda hoc caſu acceſ
ſio q: hēret titulū donationis aut ſimilē. Hoc voluit ſentire glo.
3 hic in duobus ꝟbis. ℂ Pro expeditione gl.ſup ꝟ.⁊ aliſ quero
cui acqſiuerit iſte ſeruus vel liber hō.gl.dicit bonefidei poſſeſſori
vel alteri cuilibet q poſtea ei reſtituit effecto libero vel ꝟo domi
no ſui q: pōt alteri acqrere poſ.extra rem bonefidei poſſeſſoris
vel operā ſuam ꝓpriā.d.l.ſi me in vacua. Scđ tūc arguit de no.
per gl.⁊ doc.in.d.l.i.§.ſed ⁊ per eū.vbi ſuus alienus a me bona
fide poſſeſſus vel liber hō poſſeſſus tanq̄ ſuus ſi acqrit ſimplici-
ter extra rē vel operā nō acqriſ bonefidei poſſeſſori quo ad do-
miniū ſz acqritur libero hoī vel dño ſui ⁊ ſic quo ad poſ. nulli.
Quod eſt verū niſi qñ hoc velit qđ pōt per.l.qui mihi donatum
ff.de dona.⁊ vidiſtis in.d.§.ſed ⁊ per eū ⁊ per gl. ⁊ doc. Confir-
matū itelligiſ hic q̄ iſti acqſiuerūt poſ.alteri puta bonefidei poſ
ſeſſori q: ita voluerūt. Eadē rōne debuiſſet ēt acqri dñiū q: po-
tuit per no.in.d.§.ſed ⁊ per eū mō ſic ſi hic debuit acqri dñiū
ſicut poſ.nō pōt ſtare hic tex.q: ſeqtur q̄ cū acqſitum fuerit bo-
nefidei poſſeſſori ius reſpiciēs dñiū nō dz ipm reſtituere libero
homini vel ꝟo dño ſui ⁊ ſi reſtituit nō reſtituit vt eorū ſed vt ip
ſius reſtituētis.⁊ ſic ab eo habuit titulū ergo ⁊ acceſſio hz locuz
cuius ꝯrium hic dr̄. Jac.de ra.vt refert hic J mol.tāgit hoc et
dicit q̄ putat iſtū tex.intelligi debere qñ liber hō emerat rē ſuaz
propriā vel ſuus alienus emit rem dñi ſui vñ hoc caſu lz poſtea
per bonefidei poſſeſſorē reſtituaſ illi libero hoī ſeu ꝟo dño ſerui
nō potuit aliquo mō trāſferri dñium ꝑꝑ errorē q: reſtituēs reſti-
tuit rem tanq̄ eēt ipſius reſtituētis ⁊ in veritate nō erat reſtituē
tis qui error impedit trāſlationem dñij.l.iij.§.ſubtilius.ff.de
cōdi.ob.cau.vbi nō fuit trāſlatum dñium in bonefidei poſſeſſo-
rem ſi nō reddebaſ tanq̄ eēt liberi hoīs ⁊ tamē fuit ſua. Sz hoc
exēplum nō ita bene cōuenit in ſuo bonafide poſ. Jo.de imo.re
prehēdit iſtū intellectū. Si erat veri hoīs vel veri dñi ſerui ad qd
opz tractare de acceſſione tpis ſi erat ſua.iuxta.l.ſeqtur.§.lana
j.titu.i.l.proprias.C de lega. ℂ Unde putat q̄ imo ſi voluiſſet
in caſu nr̄o ſuus vel liber hō acqrere dñium extra rē vel operaz
bonefidei poſſeſſori dñiū nō potuiſſet acqrere bonefidei poſſeſ-
ſor per iſtū tex.qui alr̄ non ꝓcedit ſed poſ.bene pōt q: recipiens
voluit recipe ⁊ tradens voluit ꝑdere merito dz trāſferri poſ.per
l.i.§.ſi vir.ff.eo. Nō rñdet tñ ad glo. cōiter approbatā in.d.§.
ſed ⁊ per eū que dicit q̄ bonefidei poſſeſſor pōt quo ad dñium
acqrere alteri ⁊ ſibi: dixi de hoc intellectu qui huic gl.ꝯdicit itel
ligendo ſm intellectū J mo.merito non ob.ꝯrium q: hic nullo
mō potuit acqrere dñium imo ꝯrium ibi dr̄ vz q̄ poteſt ēt acq-
rere dñium per.d.l.qui mihi donatū ⁊ ibi dixi. Cogitabā poſſe
dicere ⁊ ita poſtea reperi Ang.hic dicētem q̄ hic intelligaſ quā-
do liber hō vel ſuus bonafide poſſeſſus ſoluz quo ad poſ. voluit
⁊ egit querere poſſeſſionē bonefidei poſſeſſori quo ad dñiū ꝗa
dominiū ſimplr̄ acqſiuit ⁊ tūc ceſſat ꝯrium ⁊ hoc pōt ⁊ tūc ſucce
dit regula q̄ dñium acqrit vero dño vel ſibi libero hoī quando
nō agit alicui querere.d.l.liber hō ⁊ notaſ in.d.§.ſed ⁊ per eū.
Rapha.cu.dat aliū intellectū ⁊ dicit q̄ pōt intelligi q̄ emit liber
homo vel ſuus extra rē bonefidei poſſeſſoris vel operā ſuam et
eo tpe quo emit nō egit acqrere vni vel alteri ⁊ intelligiſ dñium
acqrere libero hoī vel vero dño ſerui ⁊ tūc nō fuit ſibi data poſ.
ſi poſtea iuit ⁊ apprehēdit poſ. que eſt acqſita ex opera ſerui vel
liberi hoīs merito ſibi acqritur ita acqritur bonefidei poſſeſſori
d.§.ſed ⁊ per eū. ergo po.fuit acqſita bonefidei poſſeſſori ⁊ do-
4 minium nō qđ fuit queſitū libero hoī aut ꝟo dño ſerui. † Facit
me dubitare vnū cōtra iſtum intellectū q: qñ habeo titulū in re
nōdum poſ.ſi poſtea apprehēdo poſ. videor acqſiuiſſe poſ. vir-
tute precedētis tituli dixi in.l.i.ff.eo.vbi dixi videatis ibi ⁊ no-
tatur in.l.hic ſi reo.ff.de rei vendi.cum glo.⁊ Bar.in.l.cum ſo-
lus.in vlt.col.j.ti.i.⁊ doc ⁊ ibi glo.in.l.quedā mulier.ff.de rei vē
di.ſic hic quādo ſuus vel liber hō a me bonafide poſſeſſus acqui
rit rem titulo emptionis nō ex pecunia mea nec ex opa ſua q: nō
diciſ acqrere dñium ex opa ſua lz emat per tex.nr̄m qui dicit cō
parauerit ⁊ tamen p̄ſupponit q̄ nō acqſitum dr̄ ex re bonefidei
poſſeſſoris vel ex opa ſua ſed dr̄ acqſitum uirtute tituli ꝓceden-
tis ⁊ ꝓpter preciū vnde nō poteſt dici ex opa ſerui queſituz ſz di
citur ex opa queſitū quādo ſola opa ſua eſſet cā acqſitionis ſine
precio ſiue alio remedio uel titulo ut q: locauit opas pro.x. au-
reis ſingulo anni.ita q̄ uideaſ tutius tenere ut fuit de mēte An-
ge.hic q̄ hic fuit facta acqſitio ſimplr̄ quo ad dominiū ſed poſ.
geſſit querere uel bonefidei poſſeſſori. Et q: ſi bene cōſiderētur
verba Bar.ipſe vr̄ intelligere tex.nr̄m quādo liber hō uel ſuus
bonafide poſſeſſus acqſiuit dominiū qūo ſtat qđ dicit tex.q̄ po
teſt uti acceſſione tpis ſi iam eſt queſitū dominiū. Nec ob.ꝯriuz
q: poteſt tractari de p̄ſcriptione aduerſus hypothecariā ꝯ cre-
ditorem hñtem hypothecam in illa re qđ ſit.x.uel.xx.ānis.l.i.⁊
ij.C.ſi aduer.cred.uidebitis glo.ſ.ea.l.§.in dotem. a ℂ Conſig. adde q̄ volut ancb.ꝯ.cccx. per.d. prepoſitum.alex.in.c. tanta extra q fi.ſint leg.

1 Acceſſio non datur ex poſſeſſione non continuata.
2 Medium impertinens impedit extrema coniungi.
3 Heres ⁊ ſingularis ſucceſſor an equiparentur.

1 **Queſitum eſt.** †Ex poſ.nō cōtinuata non datur acceſſio.h.d.ſm verū intellectuz
vſqz ad.§.nō aūt. Caſus talis eſt ticius poſſedit rem iuſto titu-
lo ⁊ bonafide certo tpe ⁊ ſic cepit p̄ſcribere deceſſit nōdum cōple
ta p̄ſcriptione mortuo eo poſ.fuit occupata per ſemproniū non
per hr̄dem demū deuenit ad manus hr̄dis qui poſſedit tāto tpe
q̄ ſi cōiungereſ tps defuncti ⁊ heredis eſſet cōpleta preſcriptio
diciſ hic q̄ ſi dubitareſ de emptione uel uēditione nō poſſet cō-
iungere ſi fuit inter iſtos duos apprehēſa poſ.⁊ poſſeſſa per aliū
q: media poſ.inter po.uēditoris ⁊ auctoris interrūpit preſcri-
ptionem ut nō poſſit fieri coniūctio tēporum extremoꝝ ſz an ſit
idem cū herede ⁊ defuncto eſt maius dubiū. Tamē iuriſconſul.
tenet q̄ idem ſicut in emptore ⁊ uēditore ⁊ ſic dicaſ interrupta
p̄ſcriptio. ℂ †Ex iſto tex.no.q̄ mediū impertinēs impedit ex-
2 trema cōiungi a facit ſm Pau.de ca.hic in lec.paduana ⁊ in le-
a ctu.bononiēſi in.l.naturaliter.in prin.ff.eo.q̄ mr̄imonium me
dio tpe ꝯctum inter natiuitatē ſobolis illegitime ⁊ mr̄imonium
poſtea ꝯctum cū ipſa cōcubina impediat legitimationē fieri per
iſtud ſubſequēs mr̄imoniū. Sed ſi natus eſt filius ex ꝯcubina cō
trahis cum ea mr̄imoniū legitimaſ ſoboles ⁊ eſt plenior legiti-
matio.§.fina.inſti.de nup.l.cum quis.C.de naturali.libe.c.tan
ta.qui ſi.ſint legiti.hodie aūt ſi natus eſt filius ex ꝯcubina ⁊ poſt
menſes duos ꝯtraxit cum alia muliere que mortua eſt poſt eius
mortem ꝯtraxit cum cōcubina an legitimeſ ſoboles antea habita
videſ q̄ mr̄imoniū mediū debeat uitiare ⁊ impediat cōiunctio-
nem extremoꝝ ⁊ remittit ſe ad notata per Jo.an.in regula ſine
culpa.in mercurialibus.in.vj.⁊ notaſ per Barto.in.l.honoꝝ.ſ.

tio inter vi. ꝛ vxo. ꝑ totū tit. ff. ꝛ C. de do. inter vi. ꝛ vxo. vñ ſi cō uenit petitiōe hſ ditatis nō oȝ ꝯueniri. q2 nō dat̃ ꝯ titulo poſſidē tē. l. regłr. ſ. de pe. hef. l. hereditatis. C. ð pet. here. q2 poſſidere ꝓ poſſeſſore nō cū titulo ꝛ peti. here. dat̃ ꝯ cū q poſſidet ꝓ poſſeſſo re ꝛ ꝓ̄tēdit ſe poſſorē vt dictis iurib' ita accipit̃ vt. l. nec vllā. §. i. ꝛ. §. ſe. ꝛ. l. ꝙ ſi in dič. §. iulia. de pet. here. Si aūt poſſideret ti tulo putatiuo nō ꝓ ꝯcurrēte iuſto errore diceret̃ hre titulo ꝓ ꝛ poſſet vſucape. l. oēm. j. ꝓ ſuo. l. celſus. cū ſua materia. j. titu. i.

3 ¶ †Gl. ſup ꝓ. ꝓ poſſeſſoꝛe. ar. de. l. ſi vir. j. ꝓ dona. vbi ſi marit' donauit vxori rē vxoꝛ pōt eā vſucape. gl. dicit ꝙ veꝝ eſt qñ dona uit rē alienā tūc vȝ donatio: ꝛ iō pōt vſucape nō interueniēte er roꝛe iuris: ſed facit vt q2 mulier ignoꝛauit rē eſſe alienā ꝛ putauit donationē valere: q2 in multis caſibus donatio inter vi. ꝛ vxo. va lere pōt: hic aūt donauit rē ꝓpriā ꝛ nō vȝ dōatio ne mutuo amo re ſe ſpoliēt: ꝛ ne alter eoꝝ fiat paupioꝛ ex donatione. l. i. de do. inter vi. ꝛ vxo. Sȝ ſi donauit alienā nō efficit̃ maritus paupioꝛ: q2 dñiū nō trāſfert̃ in vxorē ꝛ regłr nō tenet̃ de euictione donās qñ incipit a traditione. l. ij. ꝛ ibi plene no. C. de euic. l. res dona tas. ſ. de edil. edi. l. ariſto. §. fi. ſ. de dona. Deinde gl. opp. de. l.

4 †fructibus. ſ. de do. inter vi. ꝛ. ꝛ de. l. fructus. ſ. de vſu. vbi ſi fuit mulieri a marito fundus datus ꝛ mulier recepit fructus putans validā donationē fructus facit ſuos ſicut glibet iuſtus poſſeſſor. Dicit gl. ibi mulier putauit donationē valere: iō dr̃ haberi ꝓ iu ſto poſſeſſore quo ad fructus. Rō eſt: q2 quo ad vſucapionē ipe diēdā ſufficit erroꝛ iuris vt ſi dono tibi rē meā ꝛ donatio eſt ꝓhi bita: putās eā valere erroꝛ iuris impedit vſucapionē. l. nunq̃. in pn̄. j. ti. i. ſed nō īpedit acqſitionē fructuū. d. l. de fructibus. ꝛ. l. fructus. q2 ad vſucapionē reqrit̃ titulus verus vel putatiuus er roꝛ iuſto. Sed hic titulus fuit nullus: q2 nō verus nec titulus pu tatiuus hic ſufficit: q2 hic fuit erroꝛ iuris q nō eſt iuſtus erroꝛ. l. le ges ſacratiſſime. ſ. ð leg. ꝛ. l. late. j. de ꝓ. ſig. ſȝ facit fructus ſuos ſi caret mala fide: vt no. in. l. ſed ꝛ ſi lege. §. ſcire. de pet. hef. ꝛ ibi

5 Bar. ꝛ ꝓbat̃ in iuribus in gl. allega. †Deinde op. cū gl. ꝙ nō de beat diſtingui an ſciuerit vel ignoꝛauerit: pone marit' donat ſer uū vxori: donatio nō vȝ: mulier ſciuit donationē nullā deceſſit ſer uus an teneat̃ vxoꝛ vr̃ dōȝ ꝙ nō q2 mulier nō tenet̃ ad reſtituēdū niſi q̈tū eſt effecta locupletioꝛ. l. ſi ſpōſus. §. ꝯceſſa. ſ. de dona. in ter vi. ſȝ nō eſt effecta locupletioꝛ: cū moꝛtuus eſt ſeruus ergo nō tenet̃. vñ nō debuit diſtigui in ꝓmo caſu an ſciuerit vel ne. Gl. dicit ꝙ q̈tū ad piculū interitus nō diſtinguit̃ ſciuerit vel nō: q2 rō ſp mutat: q2 tenet̃ q̈tū eſt effecta locupletioꝛ: nō ita quātū ad fru ctus faciēdos ſuos intereſt inter malā fidē ꝛ bonā. vt in. l. certū. ꝛ ibi no. C. de rei vē. l. q ſcit. §. fi. ſ. de vſu. ꝛ. l. ex diuerſo. in pn̄. ſ. de rei vē. q2 oȝ diſtingui an mulier ignoꝛauerit dona. eſſe nullā ꝛ ſic caruerit mala fi. ꝛ facit fructus ſuos: aut ſciuit ꝛ habuit ma lā fidē ꝛ non facit fructus ſuos.

1 Poſſidere dicitur deiectus quo ad fructus ꝛ damna.
2 Perinde an denotet ſimilitudinem quo ad omnia ꝛ quid ſigni ficet.

1 **Si quis ui.** Quo ad fructus ꝛ dāna de iectus dr̃ poſſider̃. h. d. tex. cū glo. Caſus talis eſt deiectus fuit ticius ꝑ vim de poſſeſſiōe cū habeat vñ vi ad recupādā poſ. ꝯ deijciē tes an debeat iudicari de eo: ac ſi poſſideret ꝛ habeat̃ ꝓ poſſeſſo re. Et iuriſcōſultus dicit ꝙ ſic. dixit doc. poſſe iſtū tex. exēplificari vt hr̃ in. l. ꝙ ſi in dič. §. iulia. ſ. de pe. here. vbi hr̃ ꝙ ſi gs poſſidet hereditatē fuit ſpoliatus ea hereditate pōt agi ꝑ aliū veꝝ heredē ꝯ deiectū peti. hered. q dat̃ ꝯ poſſidētē vel eū q ꝓ poſſidēte hr̃ q2 habeat interdictū vñ vi. quo mediāte recupat poſ. ¶ Et iſto tex. no. ꝙ q hȝ actionē ad rē ipſam hre vr̃ vt hic. ꝛ in regula q actionē

2 j. de reg. iur. Rō eſt veꝝ quo ad oīa. vt. j. in gl. videbimus. †Uñ ex tex. iūcta gl. colligi pōt ꝙ dictio pinde' hic poſita nō denotat ſilitudinē quo ad oīa ita ēt habetis de iſta dictione pinde in. l. ſa crilegij penā. §. fi. in gl. ma. j. ad. l. iul. pec. ꝛ ibi ꝑ bart. ꝛ in. l. i. in pn̄. vbi ꝑ gl. ꝛ Bar. j. de recepta. ꝛ in. l. hoc genus. ꝛ ibi ꝑ imo. ſ. de ꝯdi. ꝛ demō. ꝛ in. l. i. §. lex falcidia. ſ. ad. l. fal. ꝛ no. ꝑ bar. in extrauagā. ad repimēdū. in ꝓ. pinde vbi ꝯcludit ꝙ dictio pinde nō denotar oīmodā ſilitudinē rōne ꝯrietatis aliaꝝ. ll. ciuitā de. vt hic cū ꝯcoꝛ. ſ. alr̃. ſecus vbi ceſſat ꝯrietas. q2 tūc denotat oīmodā ſilitudinē ſicut alie dictiones ſilitudinarie. alr̃. l. a filio. §. teſtatoꝛ. ſ. de ali. ꝛ ci. leg. no. ēt Ang. in. l. ſi finita. §. fi. ſ. de dā. iſe. ¶ Gl. ſup ꝓ. poſſidere. arg. de. l. naturalr̃. in pn̄. j. tit. i. ꝛ de leg. iij. §. cū

igit̃. j. de vi ꝛ vi ar. vbi q eſt deiectus nō hr̃ ꝓ poſſeſſore. vñ inter rūpit̃ preſcriptio. d. l. naturalr̃. ꝛ ibi no. ¶ Itē niſi incōtinēti re cupet poſ. nō pōt ingredi poſſ. ꝛ ꝓpria auctoꝛitate eā recupare: vt ibi ꝛ in. l. i. C. vñ vi. gl. dicit ꝙ illud qō ibi dr̃ veꝝ eſt quo ad q dā. ſ. quo ad rē dāna ꝛ fructus q2 quo ad ea perinde hr̃ ac ſi poſſe diſſet ꝛ oīa iſta recupat. l. i. §. rectiſſime. l. in interdicto. j. de vi et vi ar. ſecus quo ad preſcriptionē ꝛ ad recuperandā poſ. ¶ Item fallit quo ad interdicta que poſſeſſoꝛibus tantum competunt vt vti poſ. ꝛ vtrobiqȝ vt in glo.

1 Dominium non ꝑditur nuda voluntate ſed poſſeſſio ſic.
2 Dominium perditur ſi volo habere rem pro derelicto.
3 Dominium ſi quis declarat ſe nolle habere an preſumatur etiaȝ ſe nolle habere poſſeſſionem.
4 Poſſeſſio an perdatur ſi conſtituo me in animo nolle eſſe do minum.
5 Renuncians beneficio an etiam videatur renunciare poſſeſſioni ipſius beneficij.
6 Dñium quid ſit dr̃ hic ꝛ poteſt qñqȝ largiſſime accipi ꝛ compre hendit omne ius incoꝛpoꝛale.
7 Dominium quotuplex ſit dic ſm aliquos ꝙ duplex directum ꝛ vtile.
8 Dominium vtile an ſit vnum vel plura dicitur infra.
9 Quaſi dominium poteſt diuidi in directum ꝛ vtile vt hic.
10 Propꝛietas ꝛ qſi an inueniri poſſit ſicut inuenit̃ quaſi dñium.
11 Utile dominium talis fundi ſi quis vendat ꝙ dominium intelli gatur vendidiſſe.
12 Dominium vtile dicitur habere preſcribens.
13 Propꝛietas an diuidatur inter directam ꝛ vtilem.
14 Reinere agens ſi probat de vtili dominio obtinet licet dixerit ſe dominum.
15 Dominiū vtile an ꝑdatur eo modo quo perditur directum.
16 Beneficio uel officio quis non poteſt renūciare: niſi in manibus ſupioꝛis ſed an poſſit renunciare poſſ. uel quaſi poſſeſſioni illius iuris abſqȝ eo ꝙ in manibus ſuperioꝛis faciat.

1 **Differentia.** Nuda volūtate nō ꝑdit̃ dñiū ſȝ poſ. ſic. h. d. Caſus talis ē. Habuiſti dñi um alicui' rei ꝛ aīo ſtatuiſti nolle retinere dñiū illius rei an ſola il la volūtate ꝑdas dñiū dubiū facit. q2 poſ. ꝑdit̃ nuda volūtate. ꝛ ſic vr̃ dicēdū de dñio tñ hic ꝯriū dr̃ q2 ſi q dñs eſſe nō vult nō ꝑ dit dñiū nuda volūtate. Et nō ob. qō dr̃ ð poſſeſſione. q2 in hoc eſt dr̃ia iter dñiū ꝛ poſ. vñ ſi gs ea mēte poſ. tradidit ut poſtea poſ. ei reſtituat̃ deſijt poſſidere nō ſic eſt in dñio. q2 ſi trado tibi rē ut mihi illico dñiū reſtituas nō ꝑdo dñiū. No. ex tex. dr̃iā iter poſ. ꝛ dñiū. alr̃ dr̃ias uidiſtis i. l. naturalr̃. §. nihil cōe. ſ. e. Scdo no. ꝙ ſi trado tibi poſ. ut poſtea eā mihi reſtituas ꝑdo poſ. ſȝ i dñio aliud eſſet. q2 qñ do tibi rē ut trāſferā in te dñiū eo pacto ut ſtatiȝ mihi eā reddas nō dicoꝛ ꝑdere dñiū. l. q ſit. j. de ſo. cū diſtinctio

2 ne tñ de qua ꝓbar. ibi. ꝛ in. l. i. ſi cer. pet. ¶ †Gl. ij. ar. de le. i. §. i. ꝛ. §. ij. j. ꝓ derelic. ꝛ inſti. de re. di. §. qbus. ubi ſi uolo rē hre pro derelic. ꝑdo dñiū ꝛ acqrit̃ cuicūqȝ alteri occupāti. ſȝ hic dr̃ ꝙ nō ꝑdā dñiū ex volūtate nuda. gl. tres dat ſol. prima ꝙ ibi diſceſſit de re. hic nō. q2 ſtat in fundo uel in re. lȝ dixerit nolle amplius eē dñs fundi ꝛ tñ nō ꝑdit dñiū ꝛ iſtā approbat gl. ſed in ꝯ̈o diſceſ ſit de re. uñ ſufficit tūc ſola uolūtas. Uel ꝛ ſcōo ibi res erat apud aliū hic apud ſe. hoc eſt diuinare hic utrū autē tūc ꝑdat̃ poſ. nu da uolūtate ꝛ regulariter dr̃ ꝙ nō qñ res eſt apud aliū. l. pegre. §. qb'. j. e. Uel ꝛ tertio hic nō uoluit deſinere poſſidere. ſȝ uoluit ꝑdere dñiū ꝛ nō pōt nuda uolūtate ibi uoluit retinere poſſ. ſȝ uo luit deſinere poſſidere ꝛ dñiū ꝑdere ꝛ potuit. Primā ſo. appro bat ēt gl. in. l. i. j. ꝓ derelic. ꝛ Ja. de ra. ꝛ imo. hic ꝛ inno. in. c. ue niētes. de renū. ꝛ ibi ēt imo. bar. ēt ſm qō habeo in lec. mea ꝛ cōi ter hr̃ approbare ur̃ iſtā. ꝛ refert ꝙ ꝛ oy. iſtā approbat. ſȝ imo. ð refert ꝙ bar. approbat tertiā ſo. ꝛ iſtā tertiā ſo. approbat ant. in d. c. ueniēs. de renū. Sȝ ipſemet in. c. accepta. de reſti. ſpol. in fi. uf adhibere pmē ſol. Poſſemus ꝯiūgere pmā cū tertia ꝛ ſic con cordare qñ diſceſſit ð re ꝛ dicit nolle hre dñiū uf nō hre uelle nec dñium nec poſ. ſed hre uf rem pro derelicto. ergo non ſequit̃ ꝙ uideat̃ uelle ꝑdere poſ. cum in re eſt ꝛ nō uf rem hre pro dereli

3 cto. ꝛ ſic pōt iungi prima cū tertia. ¶ †Quo ergo cognoſcatur an ſi declarat ſe nolle hre dñium preſumatur etiā nolle hre poſſeſ ſionē uf dicendum ꝙ aut eſt in re aut nō. unde putarem ꝙ lȝ ſit in re ſi apparet qō uoluit ꝑdere dñium ꝛ poſ. ſit preſumenduȝ ꝙ

¶ Perinde qd aūt ð dictio ne ſicut an im portet oīmodā ſimilitudinē. ut de p iud. ro. cō ſil. cccxxviii. et de dictiōe ſic ꝑ alex. ꝯſi. cviii. li. ii. ꝛ ð dictio ne veluti ꝑ ro. ꝯſi. cccxv.

ſaciat hoc q: vꝛ hr̄e rē ꝓ derelicto qn̄ cōſtat ꝓ certo qđ voluit
perdere dn̄ium ⁊ poſ. ⁊ huius rō eſt: q: exiſtētia in fundo nō facit
ꝙ qs nō perdat poſ. q: ſolo aīo perdit poſ. ſi icipis ab aīo. l. iii.
§. in amittēda. ſ. e. vbi vidiſtis: vn̄ qn̄ vult perdere poſ. ſolo aīo
pōt: pōt ergo ⁊ ēt perdere dn̄ium ſi appet ꝙ vult perdere etiaꝫ
poſ. ¶ Sed dū dr̄ aut eſt in fundo: aut nō ſit verū in caſu dubio
vn̄ aut certe appet ꝙ vult perdere poſ. ⁊ dn̄iuꝫ ⁊ hꝫ locū. l. i. j. ꝓ
derelicto. ēt ſi ſit i fundo. Aut dubitat an velit perdere poſ. ſed
dicit ſe nolle hr̄e dn̄ium ſi ſit in fundo ⁊ nō vꝛ velle perdere poſ-
ſeſſio. lꝫ declarauerit ſe velle perdere dn̄ium. Pendet ēt hoc ſa
tis ab. j. dicēdis in pxi. q. formata in glo. Et ꝓ eius expeditione
quero qđ erit in rebus imobilibus que nō pn̄t abijci ⁊ hr̄i ꝓ de-
relicto abijciēdo: an poſſit qs perdere dn̄iuꝫ ſolo aīo glo. dicit
ꝙ ſi qs deſinat poſſidere deinde ſolo aīo perdit. l. i. j. ꝓ derelic.
4 ¶ † Sed querit gl. pone ꝙ cōſtituo me i aīo nolle eſſe dn̄m: an
perdā poſ. videor enim hoc voluiſſe. gl. dicit ꝙ nō videor voluiſ
ſe perdere poſ. q: hoc principalr̄ nō agit. vn̄ q: pncipalr̄ hoc nō
agit ergo acceſſoriuꝫ nō tꝫ per. l. iij. §. fi. ſ. de ſer. ru. predi. Ubi
ſi cōcedo tibi facultatē ducēdi aquā ex flumine publico ꝑ fundū
meū ad tuū pncipale nō tꝫ: q: vnicuiqꝫ hic lꝫ. Ergo nec vꝛ ꝯſtitu
ta ſeruitus itineris ſup fundū meū ad tuū. q: ſi nō vꝫ ſeruitus aq
ducēde ergo nec ſeruitus vie vel itineris. Addit q: ſi hoc eēt ꝙ
ſi qs vult aīo perdere dn̄ium perdat ēt poſ. ergo ⁊ dn̄ium perde
ret: vt in pma op. hic in glo. formata. Quod eſt ꝯ tex. nr̄m qui vult
nuda volūtate nō perdi dn̄ium: ꝙ cōfirmat gl. q: videor voluiſ-
ſe ꝓbare poſ. ſub ꝯdōne ſi dn̄ium perdā. l. ſi me in vacuā. §. i. j.
ea. vbi ſi ego volui dare poſ. fundi corneliani. tu voluiſti accipe
poſ. fundi ſempꝛoniani. ꝑꝑ errorē tibi nō acqrit poſ. ꝑ ꝯn̄s ego
nō videor perdere poſ. q: volui perdere poſ. ſub ꝯdōe ſi tibi ac-
quiret vn̄ ſi dn̄iū nō perdit ergo nec ēt poſ. Secūda opi. que hꝫ
ꝙ dn̄ium ⁊ poſ. perdā. ⁊ tex. hic dēat intelligi qn̄ volui perdere
dn̄ium ⁊ retinere poſ. ⁊ hoc cōſtabat ⁊ nō poſſum nuda volūta-
te ſed qn̄ cōſtat me voluiſſe perdere dn̄ium ⁊ nō cōſtat ꝙ nō vo
lui perdere poſ. tūc perdit dn̄iuꝫ ⁊ ēt poſ. que eſt neceſſaria ⁊ ad
ꝯn̄tiam reqrit ꝙ perdat. Pꝛimā opi. glo. repꝛobat Dy. q: qn̄
volo ꝯn̄s videor velle oē neceſſariū an̄cedēs ad illud ⁊ q: ꝙdiu ē
locus teſtō nō eſt locus vie ab inteſtato. l. anteꝙ. C. cō. de ſuc. l.
ꝙdiu. de acq. here. Ad iſtū tex. eſt rn̄ſum ſm gl. q: intelligit qn̄
cōſtat ꝙ volui poſ. retinere ⁊ dn̄ium abdicare ⁊ nō poſſum. Ad
l. iij. §. fi. de ſer. ru. predi. dr̄ ibi loqt qn̄ pncipale nullo mō po-
tuit valere. vt hauſtus aque ex flumine publico nō pōt ꝯcedi: q:
hoc tibi iure cōi lꝫ: hic āt pncipale potuit valere: q: poſſuꝫ perde
re dn̄ium. ſi volo perdere poſ. ſic illud an̄cedēs neceſſariū pcce
dit. Jaco. de ra. vt referi hic Jmo. tꝫ hic pꝛimā opi. per iſtū tex.
cum nō cauillādo q nō diſtinguit an velit qs perdere poſ. an nō.
Jmo. hic diſtinguit ꝙ aūt volēs perdere dn̄iuꝫ inſiſtit in fundo
⁊ tūc vꝛ perdere poſ. q: nō vꝛ hr̄e rē ꝓ derelicto: ergo ꝑ ꝯn̄s nu-
da volūtate nō ꝑdit dn̄ium. Faciūt que dixi in pma op. gl. Aut
in fundo nō inſiſtit ⁊ eſt vera opini. ꝯria. ſ. ꝙ vꝛ voluiſſe perdere
poſ. in ꝯn̄tiam: alr̄ non pōt perdere dn̄iuꝫ qđ declarat ſe velle ꝑ
dere nuda volūtate. vn̄ cū nō poſſit capi alia coniectura dꝫ capi
vt velit hr̄e rē ꝓ derelicto ⁊ ſic ēt perdere poſ. cū dn̄io. alle. in ar
gu. l. ſi cū aurū. j. de ſol. vbi hr̄ ꝙ qn̄ pōt capi alia cōiectura quā
donatiōis illa dꝫ accipi: alr̄ nō. vnde ſi eſt in fundo pōt capi con
iectura ꝙ noluerit perdere poſ. ⁊ vex eſt ꝙ nō hꝫ eū ꝓ derelicto
qđ voluit perdere: ⁊ ſic dn̄iuꝫ nō perdat: ſed qn̄ nō eſt in fundo
⁊ dicit ſe velle perdere dominiū nō pōt niſi perdat ⁊ poſ. ⁊ tunc
perdat dn̄ium ⁊ poſ. Quia qui vult ꝯn̄s vꝛ velle antecedēs ad il
lud. d. l. ne quis. §. i. ⁊. §. interdū. Jſtud idē ꝙ hic tꝫ imo. tenet
ipſemet in. c. veniēs. de renū. Sed Ant. de bu. ibi ſimplr̄ tꝫ opi.
quā tenet Bar. hic. ſ. ꝙ videat perdere dn̄ium ⁊ poſ. ēt per. d. l.
illud. Satis plꝫ dicta ꝯcordia Jmo. Ad articulū iſtū vide bar.
in. l. i. in. ij. q. ſ. de acq. here. dum querit: an qui erat inſtitutus
in tota hereditate ſi repudiat partē valeat repudiatio: vt ſic vi-
deatur repudiatū totū cū in parte nō poſſit repudiari hr̄ditas.
⁊ in parte nō in. d. l. i. ⁊. ij. alle. glo. hic. ⁊ no. per Dy. hic ⁊ dicit
ꝙ ꝯn̄ter tꝫ Ray. opi. ſ. ꝙ videat velle perdere dn̄ium ⁊ poſ. ēt.
Tamē ſubdit ibi ſi vis potes reſpōdere ꝙ. l. illud cū ſi. loquunt
in eo q vult amplecti hr̄ditatē ab inteſtō: q: cū tracter de acqrē-
do vꝛ renūciare iuri ſue cuius renūciatiōe nō pōt iſtud aliud ac-
quirere: ſed quādo tractamus de amiſſiōe tūc q vult ꝯn̄s vꝛ vel-
le antecedēs: hoc non dicit ille tex. tamē rō in. d. l. illud. ⁊ in. d. l.
ne qs. vꝛ fundata in eo q vult ꝯn̄s vꝛ velle antecedēs: naꝫ ibi nō

5 cōſiderat an quo ad acqrēdum: an quo ad perdēduꝫ. ¶ † Pre
dicta faciūt ad. q. ſi qs renūciat beneficio qđ videat ēt renūciare
a poſ. [a] ipſius beneficij de quo vide Jnno. in. c. ſup hoc. de renūc.
per Anto. in. c. accepta. de reſti. ſpo. ꝑ Jmo. ⁊ Abba. in. c. ſolli
cite. eo. ti. ¶ Glo. ſup ꝟ. poſſidere. ar. de. l. quēadmodū. ſ. eo.
vbi in perdēda poſ. reqrit animus ⁊ corpus. Glo. ſe remittit ad
l. iij. §. in amittēda. ſ. eo. vbi hr̄ ꝙ aut incipis a corpoꝛe ⁊ reqri
tur cōcurſus animi: alr̄ ciuilē poſ. nō perdis. d. l. quēadmodū.
ſi incipis ab aīo quo deſinis poſſidere ⁊ ſufficit: licꝫ ſis adhuc in
6 fundo vt hic in. d. §. in amittēda. ¶ † Extra gl. querit hic bar.
qđ ſit dn̄ium. ⁊ dicit ꝙ dominiū pōt quādoqꝫ largiſſime acci-
b pi: ⁊ cōpꝛehendit omne ius [b] incorporale. ⁊ tūc q hꝫ vſufructuꝫ
vel ſeruitutē realē vel ꝑſonalē dr̄ hr̄e dominiū. ſ. vſufructus vel
iuris illius. l. qui vſufructum. ſ. ſi vſufruc. pet. ⁊ vidiſtis glo. in
§. nihil cōe. in. l. nāliter. §. eo. vbi plene. Et dicit ꝙ hic ē impꝛo
pꝛie dominiū ⁊ largiſſime: vt. l. iiij. ſ. de vſufr. q: vſufructus eſt
pars dominij. ⁊ nō intelligit de dominio rei corporalis: ſed eſt
pars que ſubijcit ⁊ pars ſubiectiua non quota: q: ſubijcit ipſi
domino rei corporalis q: eſt infra dominiū rei corporalis ſeu
eſt pars integralis vt no. Bar. in. l. qui vſufructū. j. de ꝟ. ob. q:
ex ꝓprietate ⁊ vſufructu ſit vnū totū integrū ⁊ ſic non capimus
hic. Si vero loquimur de dominio ſtricte ⁊ in vera ſignificatio-
ne dicit ꝙ tunc eſt ius de re corporali libere diſponendi niſi lex
prohibeat. Probat hmōi diffinitionē q: dicit eē ius nam aliud
eſt dominiū ⁊ aliud res corporalis in qua habeo dominiū quia
differt vt in rub. ⁊ ꝑ totū ti. ſ. de acqrē. re. do. aliud eſt res ipſa:
aliud dominiū alle. l. ⁊ an eandē. §. actiōes. j. de excep. rei iudi.
dico rē meā res eſt ꝑ ſe dominiū denotat meā. Dixit de re cor-
porali ad oſtendēduꝫ ꝙ tractamus de dominio ſtricte ſumpto
nō de largiſſimo quo cōpꝛehēdit ēt tūc ius incorꝑale. ſ. ſeruitu-
tes q̄ iura impꝛopꝛie ⁊ large appellant dominia vt. ſ. dixi. Di-
xit libere diſponēdi. vt q: hr̄ in. l. in re mādata. C. manda. de re
ſua vnuſqſqꝫ eſt moderator ⁊ arbiter. Niſi lex ꝓhibeat dixit q:
quādoqꝫ qs non pōt libere diſponere de re ſua vt in re pupilli.
vbi reqrit quādoqꝫ dcretū iudicis quādoqꝫ auctoritas tutoris
in eius alienatiōe. l. lex que tutores. C. de admi. tu. ⁊ ꝑ totū titu
lum. ſ. de re. co. Jtē ꝑꝑ no. in. l. ij. ſ. de his q ſunt ſui. vbi ēt do
mino non lꝫ ſeruū occidere ꝙuis hēat dominiū ipſius rei. Ad
iſtam diffinitionē addatis Bal. qui cuꝫ Bar. concor. in. l. femi
ne. §. fi. C. de ſecū. nup. Salr. in. l. traditionibus. C. de pac. ⁊ in
repe. l. ex hoc iure. ſ. de iuſti. ⁊ iu. ⁊ no. Jmo. in. l. circa. ix. colū.
in prin. ſ. eo. ¶ Tangit ēt Bal. in. d. l. femine. §. fi. quō diffini-
ri debet proprietas ⁊ dicit ꝙ in. d. §. fin. melius probat ꝙ alibi
quomodo diffiniri debeat proprietas. De hoc etiam vide per
eum in. l. pen. C. ſi a non compe. iudi. ⁊ ibi tractat an diuidatur
proprietas in proprietatem ⁊ quaſi proprietatem ⁊ in directā
proprietatem ⁊ vtilem ſicut dominium quia quoddam eſt do-
minium directum quoddam vtile vt. j. dicetur. ⁊ vide glo. in. l.
ij. §. quedam. in ver. proponuntur. j. de interdi. que dicit quod
non reperitur quaſi proprietas de quo veniet. j. dicenduꝫ ⁊ tā
7 gitur per Bal. in. l. cum res. C. de probatio. ¶ † Querit Bar.
quotuplex ſit dominium ⁊ dicit ꝙ quidam doct. de aurelianis
dicit reperiri vnum ſolum dominium: tamen dicit puto ꝙ mul
tiplex ſit dominium per. l. poſſeſſores. C. de fun. patro. lib. xj.
vbi tex. dicit ꝙ emphyteote dicuntur domini ergo eſt dare do
minium directuꝫ quod habet proprietarius. l. i. ⁊. ij. C. de iure
emphy. ⁊ aliud quod habet emphyteota. ⁊ vnum erit directuꝫ
aliud vtile ꝙ habet emphyteota. Pro hoc etiam alle. tex. in. l.
i. §. rei. in titu. de inueſti. de re. ali. fac. ubi dicitur ꝙ vaſallus ha
bet utile dominium. q: habet rei uendicationem ut ibi: ⁊ tanꝙ
dominus ut eſt ibi ſi unum tantum eſt dominiū ſequitur ꝙ duo
ſunt domini eiuſdem rei inſolidum ꝙ eſt contra. l. ſi ut certo. §.
ſi duobus uehiculum. ſ. cōmo. ⁊. l. hereditatem. §. filius. j. de ca
ſtren. pecu. Et dicit probari per. l. i. §. fi. de acqua plu. ar. vbi q
preſcripſit ſeruitutem dicitur habere utilem actionem in rem.
ergo alius habet directam ergo eſt directum dominium ⁊ utile
ſic in auc. niſi tricennales. C. de bo. ma. ubi glo. tractat plene an
preſcribens acquirat utile dominium uel directuꝫ ⁊ dicit quod
per uſucapionem acquiritur directum. l. traditionibus. C. de
pac. per preſcriptionem utile. d. l. i. in fi. ⁊ no. in. l. uſucapio. j. ti
tu. i. ⁊ in. d. auc. niſi tricēnales. ⁊ no. Jo. and. in. c. poſſeſſor. ple
ne de regu. iu. li. vj. Et predicta confirmat Barto. quia heredi
tas eſt in rem. Sed petitio hereditatis eſt in rem ſcripta. l. ſed
ſi lege.

ſi lege. §. petito. de peti. heredi. Et idē eſt hr̄s ꝙ dn̄s. iſti. de he
re. quali. ⁊ diffe. §. ſi. Sed videmus ꝙ hr̄s dr̄ quādoqꝫ directo
quādoqꝫ vtiliter. l. ſi filius. §. i. ſ. qđ cū eo. ibi quodāmodo effe
ctu eſt heres. ⁊ fideicōmiſſarius cui reſtituta eſt hr̄ditas. ſi effe
ctu hr̄s eſt. i. vtiliter eſt heres qꝛ eē dominū i effectu ⁊ vtiliter idē
eſt vt no. gl. in. d. auc. niſi tricēnales. Probat ēt per. l. ſi mater
§. eādem. j. de excep. rei iu. in ver. qualecūqꝫ dominiū. ergo eſt
multiplex dominiū. Cōfirmat ēt per not. in. l. qui mortis. ſ. de
do. cau. mor. ⁊ per. l. i. C. de dona. que ſub mō. ⁊ per. l. i. §. qđ au
tem ait. j. de ſuꝑfi. vbi videmus quē hēre vtilē actionē in rē ergo
vtile dominiū qꝛ illi daſ rei vēdicatio qꝛ hꝫ dn̄ium. l. in rē. in pn̄.
ſ. de rei ven. ſi directū hꝫ daſ directa rei ven. ꝯcludit ergo ꝙ eſt
8 multiplex dn̄ium. ſ. vtile ⁊ directū. ¶ † An aūt vtile ſit vnū ⁊ an
ſint plura ⁊ cōcludit ꝙ vtile pōt dici multiplex. Qđdam eſt ꝙ re
cognoſcit directū vt in dn̄io vtili qđ hꝫ emphyteota q recogno
ſcit directū qꝛ ſoluit certū qđ in recognitionē dn̄ij per. l. i. §. qđ
aūt ait. de ſuꝑficie. vbi dr̄ qđ hꝫ vtilē actionē in rē ⁊ per. d. l. poſ
ſeſſores. C. de fun. pa. lib. xj. Qđdā eſt vtile nō recognoſcēs dire
ctum ſꝫ occidit illud. ſ. vtile qđ hꝫ ille qui ꝑſcribit rē lōgo tpe per
d. l. i. in fi. j. de aqua plu. ar. Nā nō recognoſcit directū ſꝫ impu
gnat qꝛ ſi agit ille qui hꝫ dn̄ium directū excludiſ exceptione pre
ſcriptionis. vidiſtis gl. in. l. iij. §. ex ꝯrio. ſ. e. ⁊ in. l. ſi edes. ſ. de
ſer. vr. ꝑdi. alſ dicit ꝙ ſi ꝗreſ ꝙ ille qui ꝑſcripſit ſi fatereſ ſe em
phyteotā ꝑderet dn̄ium ⁊ nihil retineret ꝙ nō eſt dr̄m qꝛ hꝫ po
tētius ius ꝗ̄ ille qui hꝫ directū dn̄iū. l. ſi qs emptionis. C. de pre
ſcrip. xxx. an. Et ſi dat eā in emphyteoſiꝫ retinet aliqđ ius qꝛ po
tentius ius hꝫ ꝗ̄ qui hꝫ directū dominiū qꝛ retinet dn̄iū qđ reco
gnoſciſ ab emphyteota. Ad hec faciūt no. per gl. ⁊ Bar. in. l. ex
aſſe. ſ. ad tre. vbi ſi qs hꝫ utiles actiones in eū trāſlatas ꝑ reſtōnē
fideicōmiſſi ⁊ eſt grauatus alteri reſtituere hereditatē ⁊ reſtituat
an actiones utiles ⁊ vtile ius trāſeat funditus in ſcōm fideicom
miſſariū de quo ibi dicā cras. ¶ Ultra ea que allegata ſunt ad
datis ꝙ cū Bar. Ange. hic ⁊ cōiter alij trāſeūt nullo fere addi
to. Addit tn̄ Pau. unū tex. ubi dicit ꝓbari dn̄iū nō eē unū ut in
§. ſi uere dn̄s. in auct. de here. ⁊ fal. vbi ꝓbaſ dn̄iū eē multiplex.
nam ibi ꝑſupponit unū eē ꝑncipale ꝙ eſt directū aliud nō ꝑnci
pale qđ hꝫ uaſallus vel emphyteota et ſiles. Et ꝙ multiplex ſit
dn̄iūꝫ no. ēt gl. ⁊ Bar. in. l. minor. §. ſi ſuus. ſ. de euic. ⁊ ibi bar.
reprehēdit gl. inq̄tum dicit ꝙ nos appellamus quaſi dn̄iūꝫ ibi
glo. appellat utile vn̄ ſi habili titulo trāſfero in te aliquā reꝫ ut ſi
vēdo uel dono ⁊ trado ⁊ nō ſum dn̄s nō trāſfero dn̄ium dire
a ctum nec vtile ⁊ ſic nō cōprehēſiue qꝛ nō pōt trāſferri qđ in me
nō eſt nā nō trāſfero in te dn̄iū ſꝫ tibi acqriſ quaſi dn̄iū. c. abba
te. §. ceterū. de re iudi. lib. vi. ꝑꝑ qđ daſ publiciana actio ꝑ totuꝫ
9 tit. ſ. de publi. vn̄ eſt dn̄iū directū ⁊ vtile. ¶ † Item ⁊ q̄ſi dn̄ium
⁊ pōt quaſi dn̄iūꝫ diuidi in directū ⁊ vtile. Directū q̄ſi ego nō do
minus vēdo tibi rē pleno iure vtile ſi ꝯcedo tibi rē in emphyteo
10 ſim que nō eſt mea trāſfero in te quaſi dn̄ium vtile. ¶ † An autē
ſicut inuenit quaſi dn̄ium ineniat ꝓprietas ⁊ q̄ſi dixi in lec. prece
dēti. ⁊ alle. gl. in. l. ij. §. quedā de iterdic. quā reputat ſingulareꝫ
Bal. in. l. cū res. C. de ꝓba. pro illa all. tex. in. c. ſi. de iu. vbi dicit
de poſ. vel quaſi poſſeſ. poſtea dicit ꝓprietas vel quaſi ſed aliter
⁊ aliter in iſtis iuribus accipiſ qꝛ gloſ. in. d. §. quedā. accipit vno
mō quaſi ꝓprietatē. ſcilꝫ q̄n intētatur poſſeſſoriū hn̄s admixtaꝫ
cām ꝓprietatis vt in interdicto de itinere reficiēdo. Item de libe
ris exhibēdis vt dcm̄ eſt in. l. naturalr. §. nihil cōe. ſ. eo. qꝛ inci
dēter opꝫ ꝓbari dn̄ium ius illius ſuitutis cōpetere vn̄ appellaſ
ibi quaſi ꝓprietas q̄n de cā poſ. tractamus hn̄te cām ꝓprietatis
admixtā. nā nō appellaſ iudiciū ꝓprietatis qꝛ ꝑncipaliter de pro
prietate tractaſ ſed dico impedis me in ſuitute itineris qꝛ refi
cis in hoc iterdicto vbi agiſ de poſ. opꝫ ꝓbare de dn̄io illius iu
ris ſuitutis. vn̄ appellaſ quaſi ꝓprietas qꝛ de ꝓprietate inciden
ter tractaſ ſed in. d. c. ſi. accipit ibi ꝓprietas vel quaſi ſicut dn̄iuꝫ
vel quaſi accipimus dn̄ium q̄n habes titulū a dn̄o q̄ſi dominiuꝫ
q̄n habes titulū a nō dn̄o. ¶ Redeo ad ꝓpoſitū ꝙ duplex ſit do
minium ēt vtile vt dicit Bar. h. ¶ Ultra allegata. ſ. vide etiam
Bal. idē cōcludētem in auc. h ius porrectū. in. i. colū. C. de ſac.
ſan. eccle. ⁊ plenius per Saly. in. l. traditionibus. in. vj. col. C. de
pac. ⁊ ibi ſm̄ dn̄m ſuū do. Ry. de Saly. dicit ꝙ eſt reperire tri
plex vtile dn̄ium qđdā vtile eſt qđ nō eſt ſiſe directo ⁊ cognoſcit
directū vt eſt illud qđ hꝫ emphyteota qđ eſt. j. directū dn̄ium tn̄
nō eſt ſiſe directo de iſto dixi ſm̄ Bar. Qđdam eſt ſiſe directo vt
in dn̄io ꝙ qs hꝫ per ceſſionē nā ſi ceſſi tibi rei vēdicationē mihi
cōpetētem ad talē rem ⁊ dē ius mihi cōpetēs ad eā habes dn̄iū
vtile in tali re. l. ſi. C. de here. vel ac. ven. qꝛ trāſferſ vtilis actio in
rem ergo ⁊ vtile dn̄ium qꝛ ſi dn̄ium eēt directū deberet ⁊ actio eſ
ſe directa vn̄ dꝫ appellari vtile ſicut actio. Tertiū ꝙ nō recogno
ſcit directū ſed occidit illud eſt qđ per ꝑſcriptionē acqriſ vt. ſ. di
xi. Unde ēt vltra ꝑdicta de iſta materia no. Bar. in. l. vſucapio.
11 j. ti. i. ¶ † Et qđ ſi dicā vēdo tibi vtile dn̄ium talis fundi ꝙ vtile
dominiū intelligaſ trāſlatū ⁊ qs ꝯctus itelligaſ vide Bal. in. c.
i. §. hoc quoqꝫ. in. vj. col. in ti. de ſucceſ. feu. ⁊ in. l. i. in. ij. col. C.
de iure emphy. vbi arguit ad ꝑtes an ſit emphyteoticus vel ſuꝑ
ficiarius vel ꝙ ſit tādē cōcludit ⁊ dicit ꝙ nō eſt emphyteoticus
ſed ſuꝑficiarius: ꝙ nō ſit emphyteoticus ꝓbat qꝛ nihil hꝫ ſoluere
ſingulo āno dn̄o in recognitionē ꝙ facere teneſ emphyteota. §.
adeo inſt. loca. l. ij. C. de iure emphy. ⁊ all. pro hoc. l. cū manuſa
ta. §. nemo. ſ. de ꝯhen. emp. nā nō intelligiſ dn̄ium trāſlatuꝫ niſi
12 vtile. ¶ † Teneatis mēti ēt ꝙ Bar. hic dicit ꝙ ſi qs ꝑſcripſit do
miniū fundi ⁊ acq̄ſiuit vtile dn̄ium ⁊ ꝯcedit poſtea rem alteri in
emphyteoſim vel in feudū vel in ſiſi nō deſiuit hēre ſuū vtile do
minium ꝙ hꝫ qꝛ ꝑſcribēs hꝫ vtile dn̄ium. l. i. in ſi. ſ. de aqua plu.
ar. ⁊. d. l. vſucapio. lꝫ vtile trāſferat in emphyteotā. l. i. in fin. ſ. ſi
ag. vec. vel tn̄ ipſo iure adhuc remanet vtiliter dn̄s. aliud eſt i eo
qui hꝫ aliud vtile vt eſt in eo qđ hꝫ emphyteota. nā ſi ꝯceſſit ſimili
ter alteri in emphyteoſim nullū vtile dominiū remanet apud ip
ſum gl. eſt in. l. ſi. in ꝟ. alijs vēdere. C. de iure emphy. ⁊ pꝫ ex no.
per gl. in. l. iij. §. ex ꝯrio. in gl. mag. ꝟſus ſi. ſ. eo. vbi dixi ⁊ no.
glo. in. c. i. de capi. coradi. faciūt no. in gl. in. l. emptor. C. de he
re. vel ac. ven. nā habēs vtilē actionē acq̄ſitā ex ceſſione ſi eā alte
ri cedit nulle reliqe remanēt apud eū. ſecus ſi habēs directā alte
ri cedit qꝛ trāſfert vtilē ⁊ remanet per ſe directa iuxta not. in. l.
13 iij. C. de noua. ¶ † Ratio aūt diuerſitatis eſt ꝙ ꝑſcribēs ſi ꝯcedit
in emphyteoſim rē quā ꝑſcribit dr̄ remanere vtiliter dn̄s ut di
xi ſecus ſi emphyteota ꝯcedit alteri eſt qꝛ ꝑmo caſu dominia iſta
ꝓcedūt ex aduerſo fonte qꝛ qđ hꝫ ꝑſcribēs cauſatū eſt a ꝑſcriptio
ne ſꝫ aliud acqriſ ex ꝯceſſione facta in emphyteoſim ⁊ ſic ab alio
fonte ſed in ſcđo caſu ꝙ ego habeo ⁊ ꝙ tibi acqriſ cauſanſ ab eo
dem fonte vnde ſimul ſtare nō pn̄t ſicut dr̄ in. l. ex aſſe. ⁊ ibi bart.
ſ. ad tre. ⁊ in. d. l. emptor. C. de here. vel ac. ven. ¶ In ꝓcedēti
bus ēt dixi eē dr̄iam inter ꝓprietatē ⁊ dominiū vltra alle. Adde
Pau. de liaꝫa. in cōmēto rub. de cau. poſ. in antiqs. Et iter cete
ra remanet dr̄ia inter dn̄ium ⁊ ꝓprietatē qꝛ dominiū diuidiſ in
directū ⁊ vtile vt dictū fuit per. l. poſſeſſores. C. de fun. pa. li. xj.
ſed ꝓprietas nō diuidiſ inter directā ⁊ vtilē vt no. Bal. in. l. pe.
C. ſi a nō cōpe. iudi. in pn̄. ⁊ in. l. cū res. in ſi. ꝟbis. C. de ꝓba. nā
ꝓprietas nō dꝫ diuidi in directā ⁊ utilē qꝛ ꝙ eſt ꝓpriū nō dꝫ eſſe
alterius unde ſi dicis te hēre ꝓprietatē intelligit nō ſpectare ali
quo mō ad aliū. Et ꝓpterea Bal. in. l. ij. in pn̄. ſ. de ꝯdi. inſti. di
cit illud idē. ⁊ alle. l. ſi tibi ꝓprietas. ſ. de uſufru. accreſ. ibi h nō
14 dicit tex. ¶ † Tamē Bal. infert ꝙ ſi qs in libello dicit ꝓprieta
tem talis fundi ad ſe ꝑtinere ⁊ agit rei uēdicatione ⁊ ꝓbat de vti
li dn̄io an obtineat vr̄ ꝙ ſicut qn̄ qs agit rei uen. ⁊ dicit ſe domi
num ⁊ ꝓbat de utili dn̄io obtinet ut dicit Bar. in. l. i. ad ſi. per il
lum tex. C. de uſufru. ⁊ in. l. i. j. de actio. ⁊ ob. ⁊ dixi in. d. §. nihil
cōe. ⁊ in. l. ſi mater. §. ea. j. de excep. rei iudi. Tamē Bal. in. d. l.
ij. in pn̄. dicit ꝯriū. ſ. ꝙ nō obtinet qꝛ dominiū diuidiſ in utile ⁊
directū nō ſic ꝓprietas lꝫ ꝟba in libello ſint latiſſime interꝑtāda
c. examinata. de iu. l. ſi qs intētione ambigua. ſ. de iu. hoc eſt ue
rum in dn̄io ſed nō in ꝓprietatē que nō ita diuidiſ vn̄ ſi ꝓbat uti
le dominiū nō dꝫ obtinere. Cōſiderabitis qꝛ tex. iūcta gl. in. l. in
terdū. j. de ꝟb. ſig. vr̄ accipe ꝓ eqpollētibus ꝓprietatē ⁊ dn̄ium
ſi ita eēt qꝛ appellatione dn̄ij pōt itelligi de directo ⁊ utili ſaltem
in libello qꝛ apploñe dominij itelligiſ directū. l. i. §. i. ſi ag. uec.
uel emphy. pe. Tamē large pōt accipi ut ēt utile ueniat. d. l. poſ
ſeſſores ergo idē vr̄ in proprietate magna eſt auctoritas Bal.
vbi nō hꝫ ꝯdictorē. No. tamē dictū eius qꝛ notabile eſt ⁊ credo
ꝙ alibi nō repietis. ¶ Iuxta ꝑmiſſa querit Bar. an eodē mō ꝑ
dat dominiū utile de quo dictū eſt. ſ. ut ꝑditur directū ⁊ cōclu
dit aut loqmur de utili q̄ſito ex ꝑſcriptione tūc eodē mō ꝑditur
ſicut aliud directū qꝛ eſt eadē rō unde ſi qs vult ꝑdere dominiuꝫ
⁊ poſ. ēt ſine alia cā ut ꝓ derelicto habēdo ⁊ pōt vt h in directo
dicitur. Aut q̄rimus de utili acq̄ſito per ꝯctum emphyteoticū
vel cōceſſionē feuda. ē uel ſimilē ⁊ nō pōt ꝑdi ſicut directū qꝛ licet
dominium directū poſſit qs a ſe abdicare tamē nō pōt utile hec
fundatū in ꝯctu emphyteotico uel feudali uel ſimili ita a ſe abdi

a ¶ Dominiū vtile. Adde ꝙ voluerūt. d. do. dect. ſuis h ci. l. in ordine de alie. iu. mu. cauſa in nouo vbi ponūt. an actiões realeſ cedi poſſint ꝑ nō poſſidētem ⁊ quid trāſeat in talem ceſſionariuꝫ vbi ponunt de vtili ⁊ quaſi vtili dominio et quid de directo.

ſtituentem:ſed idem ſit in eo qui detinet tantum ⁊ qui cõſtituit
ſe tenere ⁊ poſſidere ⁊c.

27 Conſtitutum eſt nullum quando principalis contractus eſt nul
lus.

1 **QUod meo.** †In eo quod poſſidemus
poſſumus facere aliuʒ poſ-
ſeſſorem ↄſtituẽdo nos illius noie poſſidere.h.d.
2 vſqʒ ad.§.ſi furioſo.¶†Ad euidẽtiaʒ pmitte ꝙ
ſi ꝓcurator ↄtxit ꝓcuratorio noie dñi: qꝛ ſtipulet̃ procuratorio
noie dñi.ex tali ↄctu acqritur actio perſonalis directa ꝓcurato
ri:ſed nulla querit̃ dño:ſed opʒ ꝙ cedat̃ dño ſuo per ꝓcurato-
reʒ.l.poſſio.§.fi.j.e.l.quecũqʒ gerimus.ſ.ti.i.l.ſtipulatio iſta
§.ſi qs inſulã.⁊.l.ſi ſtipuler.j.de ver.ob.vnde in ↄctu celebrato
per procuratorẽ nõ dr̃ preſtare nundũ miniſteriũ dño:qꝛ imme
diate nõ acqrit̃ dño ſed ꝓcuratori:⁊ opʒ ꝙ cedatur actio dño.
aliud videbimus in poſ.vt hic i ℣.ꝓcurator.¶Caſus talis eſt.
poſſedi fundũ naturaliter ⁊ ciuiliter conſtituo me eundẽ fundũ
poſſidere noie tuo:querit̃ an poſſiʒ hoc mõ poſſidere noie tuo
qð prius poſſedi noie meo:⁊ an dicar tunc poſſidere noie tuo.
⁊ iuriſcõſultus dicit ꝙ ſic.¶Ibi nec enim opponit qꝛ non põt
quis ſibi mutare cãm poſ.qꝛ ſi poſſidet ex vna cã non põt muta
re ⁊ dicere ſe poſſidere ex alia:⁊ dicit hic nõ interuenit mutatio
cauſe poſ.qꝛ deſinit poſſidere:qꝛ primo poſſedit nũc nõ:ſed ille
cuius noie cõſtituit ſe poſſidere:ſed illud ꝙ hʒ ꝙ nemo põt ſibi
mutare cãm poſ.loquit̃ qñ non perdit̃ poſ.ſed ſolo animo vult
ex alia cauſa incipere poſſidere ſibi qꝛ non poteſt.¶Ibi ⁊ aliuʒ
oppo.ſic nam opʒ ꝙ interueniat actus corporeus vt acqratur
poſ.qũo ergo hic põt effici poſſor ⁊ dicit ꝙ per me ⁊ meo facto
querit̃ ſibi poſſ.¶Ibi nec idẽ eſt.opp.ↄ ℣.nec.n.dixi ꝙ deſino
poſſidere.imo vr̃ qð ego poſſideã lʒ alieo noie ergo muto mihi
cãm poſ.⁊ dicit ꝙ ſi dicor poſſidere:qꝛ aliud eſt noie meo poſſi-
dere aliud alieno noie poſſidere.vnde dr̃ poſſidere ille cuius no
mine poſſidet̃.¶Ibi ꝓcurator.oppo.q ſtipulat̃ procuratorio
noie ſibi qd dari acqrit dño actionẽ mediate:ſed ſibi immedia
te:ergo nõ deſinit poſſidere qui cõſtituit ſe noie alterius poſſi-
dere:⁊ dicit ꝙ nõ ſumus in obligatione que acqrit̃ ex ↄctu:ſʒ ſu
mus in poſ.vbi ꝓcurator dr̃ preſtare nudũ miniſteriũ.⁊ eſt de
iure gentiũ.vñ immediate acqrit̃ dño ⁊ nõ eſt neceſſe poſtea ce-
3 dere dño:qꝛ ꝓcurator in hoc nudũ preſtat miniſteriuʒ.¶†Ex
iſto tex.no.ꝙ ille dr̃ poſſidere cuius noie poſſidetur ⁊ eſt no.qꝛ
tex.non vtitur his ℣bis denotãtibus fictionẽ vel improprietatẽ
dum dicit.nam poſſidet ⁊c.ſed vtitur verbis denotantibus pro
prietatem per hoc denoiat ꝙ per iſtud cõſtitutũ vera poſ.trãſfe
4 ratur in iſtũ cuius noie poſſidet̃.¶†Unde per hoc dicit Bar.
in.l.ſi is qui pro emptore.in vlt.q.j.ti.i.ꝓxi.ꝙ male dicit gui.
de cu.volẽs ꝙ per ↄſtitutũ trãſferat̃ ficta poſ.nõ vera:qꝛ eſt ↄtra
tex.nr̃m.l.certe.§.i.in ℣.ꝓprie.j.de preca.vñ ſi ꝓcuratori meo
cõſtituat ſe vẽditor noie ꝓcuratoris vel mei poſſidere transfert̃
poſ.in me dñm ⁊ dñium ↄñr acſi trãſlata ſit vera poſ.de qua.q.
dixi in.l.i.§.per ꝓcuratorẽ.ſ.eo.iõ nõ repeto.¶Itẽ iſtud qð
hic dr̃ vʒ ꝙ ille dr̃ poſſidere cuius noie poſſidet̃ intelligit̃ quan
do pñs erat iſte ⁊ ↄſentiẽs tpe quo qs incipit eius nomine poſſi
dere.ſed ſi nõ erat pñs ⁊ cõſentiẽs ſed noie abñtis qs cõſtituit
ſe poſſidere noie abñtis nõ dr̃ poſſidere is cuius noie poſſidet̃
anteq̃ ratũ hẽat.l.ſi cõis ſeruus.§.fi.j.eo.⁊.l.ſi ego.ſ.de neg.
5 ge.†Et iõ Anto.in.c.cũ veniſſent.in fi.de reſti.ſpo.dicit ꝙ ſi in
teriʒ anteq̃ ratũ hẽat ille cuius noie poſſidet̃ expelleret̃ de poſ.
ſer.ille qui eius noie poſſedit.Nõ cõpeteret remediũ recuperã
a de[a] poſ.illi cuius nomine poſſidet̃:ẽt ſi poſtea ratificet ita dicit
tenuiſſe.do.de ro.cõclu.cxxxvi.incip.itẽ lʒ amicus.per rõneʒ.l.
bonoꝝ.j.rẽ ra.habe.qꝛ illa ratificatio nõ ſupuenit tpe debito.l.
quo ille potuit poſſidere qꝛ iaʒ perdita erat poſ.⁊ ſpoliatus erat
ille qui eius noie poſſedit ſicut in.l.bonoꝝ.qui agnouit poſ.no
mine alterius.vt acqrat̃ illi opʒ ratihabitionẽ fieri infra tp̃s in-
fra qð potuit p ipm̃met agnoſci:al̃s nõ vʒ ratihabitio.⁊ eſt no.
deciſio.⁊ ↄcordat Bal.in.c.i.in prin.quo tẽp.mi.in vſi.feu.lʒ
ipſemet Bal.dubitauerit in diſputatiõe incipi.Accuſatus de
vi turbatiua.circa.xv.col.⁊ nõ decidit ⁊ refert ibi Old.⁊ Cy.in
6 l.ſi ego per ibi not.per gl.ſ.de neg.ge.tenere ↄriũ.¶†Puto
p̃mã partẽ verã:qꝛ ratihabitio debet re integra fieri.vt no.Bar.
in.l.ſi vxor.§.ſi qs vxorẽ.j.de adul.in.q.facta ẽ pax inter duos
pro ſe ⁊ ſuis cõplicibus ⁊ ſequacibus.⁊ eſt appoſita pẽa ꝙ ſeſe
nõ offendere debeãt nec eoꝝ cõplices anteq̃ ratũ habuerit ſe-
quaces fuit

quaceſ fuit offenſus vnus vult poſtea ratū hēre vtrū cōmittatur
pena pacis rupte ⁊ dicit ꝙ nō p.d.l.bonoꝝ.⁊ ponit Bald.in.l.
ſi.C.ad mace.⁊ iſtā.q.vide ēt no.p Ant.in.c.accedēs.de pben.
7 ¶ †Ex iſto tex.ēt no.ꝙ pcurator in acqrēda poſ.dꝫ pſtare nu/
dū miniſteriū aliud in pcuratore ꝯſiderāte vt dixi in euidētialibus
qꝛ pmo loco acqrit ſibi ipſi oblō ⁊ actio nō dn̄o niſi cedat regu/
8 lariter.d.l.poſ.§.ſi. ¶ †Que aūt ſit rō diuerſitatis pc nit p An
ge.j.§.p x.ſ.in.d.§.pcurator.quē ipſe legit ⁊ Bar.in.l.qui mi
hi donatū.in ſi.ſ.de do.⁊ in.l.i.C.p qs pſo.no.acq.⁊ Bar.in.l.
ſolutū.§.p liberā.ſ.de pig.act.⁊ p Ang.in.l.i.C.eo.in qbus lo
cis ꝯcludūt doc.ꝙ rō eſt q̄ colligit ex.l.ea q̄ ciuilr.ſ.ti.i.nā poſ.
acqrit naturalr ⁊ fuit inuēta ab actu naturali.hec facilius acqrū
tur p aliū q̄ illa q̄ acqrunt p actū ciuilē ſicut eſt ſtipulatio vnde ⁊
dn̄iū ⁊ poſ.regulr acqrunt imediate dn̄o p pcuratorē.l.pcura.
9 tor.C.e.⁊.l.i.p qs pſo.no.acq.nō in oblone. ¶ †Gl.ſup ꝟbo
poſſidere.ar.d.l.nūq̄.nuda traditio.ſ.a cā n̄ trāſfert dn̄iū vbi req
rit titulus habilis ad trāſlationē dn̄ij ſꝫ h ꝯſtitui me tuo noie poſ
ſidere nuda cā pceſſit igit ⁊c.Glo.reputat ſingularis dū dicit ꝙ
hic dꝫ intelligi qn̄ iuſta cā pceſſit vel īteruenit qꝛ ſi donādo vel vē
dēdo ſibi nudā poſſionē ꝯſtituo me ſuo noīe poſſidere īteruenit
cā habilis ad trāſferendū dn̄iū ſi dn̄iū voluiſſem trāſferre ⁊ eadē
cā eſt habilis ad trāſferēdū poſ.⁊ ſic ꝯcordat cū.l.ꝯria. mouetur
etiam glo. quia tot ſunt cauſe acquirēdi poſſeſ quot ſunt cāe ac/
quirendi dominiū.l.iij.§.genera.ſ.eo.Ex hac gl.no.ꝙ ſine cau
ſa nō trāſfertur poſſeſ.⁊ ꝙ reqritur cauſa que alī ſit ſufficiēs ad
trāſlationē dn̄ij ſi trāſferēs voluiſſet trāſferre dn̄ium. Jac.de ra.
tenet cū glo.Sed Cyn.⁊ Bar.eā reprehēdunt per.l.i.§. ſi vir.
ſ.e.vbi ex ꝯtractu donationis īter virū ⁊ vxorē qui eſt a iure repro/
batus trāſfert nihilominus poſ.ſecuta traditione ⁊ tn̄ ibi inter/
uenit iniuſta cā. Pro h ēt allegāt.l.qui bona.§.ſi.voluerūt for
te allegare.l.interdū.§.ſi.j.e.qꝛ in.d.l.qui bona.§.ſi.nō dr ꝙ ip
ſi dicūt ſed in.l.interdū.§.ſi.dr ꝙ ex ꝯtractu ꝯductionis qs dr acq/
rere poſ.vt cōducis a merē trāſfert in me poſ.l.ſi qs ante.ſ.e.ſꝫ
cōductio nō eſt cā habilis ad trāſlationē dn̄ij ergo gl.male vr di
xiſſe ꝙ in trāſlatiōe poſ.reqritur cā que ſit habilis in trāſlatione
dn̄ij.Eodē mō allegat Bar.ꝯ gl.l.ſi rem aliquā.j.e.iūcta gloſ.
vbi qui erat dn̄s ⁊ poſ.ſi cōducat ſciēter rē ſuā ab alio per iſtam
cōductionē vr deſinere qꝛ ſi locator apprehēdit rem dr acqſiuiſ
ſe ⁊ tn̄ nō eſt ſufficiēs cā ad trāſlationē dn̄ij qꝛ qui qs ſciēter con/
ducit rem ſuā nulla eſt cōductio.l.nō ſolet.ſ.loca.l.neqꝫ pignus
j.de reg.iur.l.qui rem.C.lo.ſꝫ Ja.de ra.conet rn̄dere ad.l.i.§.
ſi vir.ſ.e.ꝙ ibi īteruenit cā habilis ad trāſferēdū dn̄iū iure gen/
10 tium.Tamē dicit Bar.ꝙ nō eſt bona rn̄ſio.†Quia donatio in/
ter virū ⁊ vxorē eſt reprobata in tm̄ ꝙ nec ēt orit ex ea naturalis
obligatio.l.ſi ſpōſus.§.ſi vxor.ſ.de dona.inter vi.⁊ vxo.vbi in
tali donatione nō pōt īteruenire fideiuſſor.ergo nō obligat na/
turaliter qꝛ naturali obligationi pōt accedere fideiuſſor.l.i.⁊.ij.
⁊.l.fideiuſſor.j.de fideiuſ.ſed naturalis obligatio inuenta eſt de
iure gētiū.l.cū amplius.§.i.j.de re.iu.ergo nec huiōi donatio
vꝫ ēt iure gētium īſpecto. Pro pdicta opi.vr bonus tex.in.l.clā
poſſidere.§.ſi.cū.l.ſe.ſ.e.ubi īgrediēs poſ.abſentis acqrit natu
ralem poſ.⁊ q̄ primū uacabit ciuilis ēt eam acqret ut ibi in gloſ.
no.nulla tn̄ cā īteruenit habilis ad trāſferendū dominiū ⁊ tamē
poſ.acqrit.unde vr ꝙ in hoc gl.nō bene dixerit.Refert tn̄ bart.
ꝙ qdā ſuſtinētes gl.dicūt ꝙ h tex.loqtur in ficta poſ.ſ.per ꝯſti/
tutum in.§.ſi uir.loqtur in ꝟa que acqrit per traditionē verā.
Tamē Bar.hoc reprehēdit per.l.ſi rē aliquā.j.e.melius per.l.
ſi rem.C.loca.cū gl.vbi hētis ꝙ ēt ex illa cōductione facta de re
ſua vr qs uelle pdere poſ.⁊ trāſfert in aliū qꝛ vr ſe cōſtituere noie
alterius poſſidere.Dicit tn̄ Bar.vno caſu ſaluari poſſe opi.gl.
⁊ Jac.de ra.ſ.ꝙ qn̄ qui cōſtituit ſe pro alio poſſidere erat domi
nus tūc nō facit illū poſſeſſorē cuius noie cōſtituit ſe poſſidere ni
ſi pcedat cā habilis per.l.ei a quo.j.ti.i.ubi dn̄s per cōductionē
quā facit a ꝟo poſſeſſore nō ſeruat locatorē in poſ.cōducēdo rē
ab ipſo multominus cā trāſfert in eū ſi dominus poſſedit utpu
ta ſum dn̄s cōduco a te poſſidēte fundū an retineas poſ.dr ibi
ꝙ nō ſi ergo nō cōſeruo tibi poſ.multominus ſi poſſedit trāſfe/
ram in te poſ.quādo ꝯtractus erat nullus qꝛ facilius eſt retinere q̄
trāſferre qꝛ cui damus actionē ⁊c.l.i.§.ꝙ aūt ait.j.de ſupñ.⁊ eſt
regula iuris vn̄ cū nō īteruenerit iuſta cā nō eſt uerū dicere ꝙ ſit
dominus.remittit ſe tamē ad dicēda per eū in.l.ſi rē aliquā.j.e.
⁊ ibi gl.tꝫ ꝙ dominus qui cōducit rē ſuā quā poſſidet a nō domi
no ⁊ nō poſſeſſore per iſtā cōductionem pdit poſ.hoc tꝫ ibi glo.

⁊ trāſferat in locātem.Eſt uerū ꝙ Bar.dānat gl.tamē doct.te/
nent ibi cōiter gl.illā ⁊ doc.in.l.quirē.⁊ in.l.ad pbationē.C.lo
11 ca.re ſuo in loco ſuo ibi dōm que ſit verior opi.†Unde dū que/
ris vtrū ex cā nō ualida nec ſufficiēti ad trāſlationē dominij trāſ/
ferri poſſit poſ.dicit reprobata glo.tenēdū eē ⁊ eſt magis cōis
opi.doc.ꝙ ſi cauſa nō eſt habilis ad trāſferēdum pōt tn̄ trāſferri
8 poſ.[a] ⁊ hoc pbat.d.l.claꝫ.§.ſi.ſ.e.vbi nulla cā īteruenit ⁊ tn̄ pdi
tur ciuilis ⁊ naturalis.Jſtā opi.tenet in.d.l.qui reꝫ.⁊ in.d.l.ad
pbationē.⁊ ibi expſſius Bal.in.l.ij.C.loca.Jac.bu.⁊ Saly.in
12 d.l.traditionibus.C.de pac. ¶ †Tāgit ēt per Cyn.in.l.cū falſa
C.de iur.⁊ fac.igno.⁊ per Bal.in rub.extra de pſcrip.circa.iij.
col.⁊ ibi vr vnū dicere per qd vr approbare iſtā gl.dū dicit ꝙ p
precariū nō trāſfert poſ.niſi pcedēte aliqua cā.ſ.donationis vē
ditionis vel ſilis.vn̄ per precariū nō trāſfert poſ.ſine titulo ⁊ nō
vꝫ alleg.no.p Bar.h.Jn qōnibus poſitis per Bar.j.nō pbat
dictū Bal.qꝛ loquūtur in diuerſis caſibus ⁊ maxima eēt reſtri.
ad ti.de pca.⁊ iura loquētia ꝙ per pcariū trāſfert poſ.⁊ ad iſtuꝫ
tex.nr̄m qui indiſtincte loqtur ⁊ doc.ita intelligūt tex.nr̄m ēt in
precario nec interea eſt dr̄ia niſi vt no.in.l.interdū.vbi Bald.j.
eo.nā per cōſtitutū trāſfert oīs poſ.ciuilis ⁊ naturalis ſꝫ per pca
rium regulr trāſfert ciuilis naturalis remanet apud rogātē.l.
⁊ hꝫ.§.cū qui.j.de pca.dixi in.l.ſi qs ante.ſ.eo.Et ego que hic
ſit rō inter cōſtitutū ⁊ pcariū nullā video. Bal.ēt in cōmēto ſuo
in decretalibus dicit multa mirabilia ⁊ ſingularia ſine legibus ⁊
rōnibus ⁊ ſepenumero fallit in allegādo nō dicit h Bar.eo mō
quo Bal.alleg.cū.Et pmiſſis reſideo in ꝯclone ꝙ poſ.pōt trāſ/
ferri ſine cā vlla.Non dico ſolū ꝙ nō ſit neceſſaria cā ad trāſferē/
dum dn̄ium habilis imo daro ꝙ nulla īteruenīat transferri poſ.
alſ in.§.ſi vir.nō debuiſſet poſ.trāſferri qꝛ ibi erat reprobata tn̄
in caſibus quos dixi in.§.ſi vir.ex cā nulla nō tranſfert poſ.quā/
do cōſtitutū vel pcariū eſt nullū aliqua rōne verū eſt ꝙ nō trāſfer
tur poſ.d.l.ſi quis ante qn̄ actus eſt imediata cā poſ.trāſferēde
tūc ſi actus nō eſt nō pōt trāſferri poſ.dixi ibi ⁊.j.dicet in.d.l.ſi
13 reꝫ aliquā. ¶ †Pro expeditione dicte gl.ſup ꝟbo poſſidere q̄ro
vtꝝ reqratur ſcia ⁊ volūtas illius cui acqritur ⁊ dicit ꝙ ſic alſ nō
acqreret.l.poſſideri:in pn̄.ſ.eo.l.quēadmodū.ſ.e.⁊.j.e.l.§.ſi
furioſo.⁊.l.cōis ſruus.§.i.j.e.vbi optima lr̄a.Ultimo q̄rit glo.
quid in dn̄io ⁊ dicit ſecus qꝛ nō amittit ſola volūtate ſicut poſ.vi
diſtis in.l.ſi qs vi.§.dn̄s.ſ.eo.nō intelligatis ꝙ gloſ.velit ꝙ ex
actu ficto nō poſſit trāſferri dn̄ium ſicut poſ.pōt trāſferri ex actu
ficto qꝛ ꝯſtitutū eſt actus fictus trāſferende poſ.l.certe.§.i.j.de
preca.⁊ hic.Sic dn̄iuꝫ per fictū actū trāſfert.l.quedā mulier.ſ.
de rei ven.vbi mulier domina vēdidit fundū tibi ⁊ eū a te cōdu/
xit vr tibi tradere poſ.⁊ dr ibi ꝙ per fictā traditionē erit trāſla/
tum dn̄ium vn̄ lꝫ ſit verus titulus ⁊ ficta traditio trāſfert dn̄ium
ſecus vbi eſt fictus titulus ⁊ ficta traditio qꝛ tūc nō trāſfert domi
nium vt videbimus per Bar.in.d.l.ſi rem aliquā.j.e.⁊ no.in.l.
cum falſa.C.de iur.⁊ fac.igno. ¶ Glo.ſequēs ⁊ ſequēs exponit
14 textū. ¶ †Gl.ſup ꝟbo.miniſterio.op.cum Bart.de.l.cū falſa
C.de iur.⁊ fac.igno.vbi ſola volūtate nō poſſum trāſferre do/
miniuꝫ ⁊ facere ꝙ res que eſt hr̄ditatis pr̄ne ſit mr̄ne hr̄ditatis.
Bar.dicit ꝙ gl.in.d.l.cū falſa.dicit ꝙ aliud eſt in dn̄io q̄ i poſ.
ſed illā opi.reprobat ⁊ dicit ꝙ ibi loqtur qn̄ ꝟba erāt enūciatiua
vt ſi in inſtr̄o vel libello appello rem hr̄ditatis pr̄ne eſſe hr̄dita/
tis mr̄ne hec enūciatio nō mutat cām veritatis ⁊ nō facit ꝙ res
pr̄ne hr̄ditatis ſit mr̄ne qꝛ cōfeſſio nō inducit nec diſponit ſꝫ p/
bat vt ſi me tuū cōfiteor debitorē in.c.que apud me poſuiſti nō
pducitur oblō ⁊ actio ſed opꝫ agi ex diſpoſito.⁊ ad pbandū in/
duco cōfeſſionē.l.publica.§.ſi.ſ.depoſi.ſꝫ lex nr̄a nō loqtur de
actu enūciatiuo vel cōfeſſionis ſed de actu diſpoſitiuo qꝛ rē meā
cōſtituo me tuo noie poſſidere ⁊ eā volo retinere vt nudus mini
ſter tuus ⁊ in te trāſferre diſpoſui ſicut qn̄ dono tibi fundū appel
latur actus diſpoſitiuus qꝛ volo in te trāſferre dn̄ium ⁊ a me ab
dicare ⁊ ſic fuit actus diſpoſitiuus.Jtem opp.Bart.de.l.pere/
gre.§.qbus.j.eo.vbi ſolo animo nō poſſum poſ.in te trāſferre
15 niſi per te apprehēdatur.†Dicit ꝙ Jac.de are.rn̄det ꝙ ibi poſ.
retinebatur per aliū corpore alieno.ſ.corpore coloni vel ſerui di
cit Bar.ꝙ ſi hoc eſt veꝝ lex nr̄a ſeruit nobis de vēto qꝛ cōmuni
ter dn̄i poſſidēt per colonos ſuos ⁊ ſic corpore alieno ergo cōſti
tuens ſe poſſidere nullā tranſfert poſ.in aliū.Unde dicit ꝙ alia
eſt reſpōſio.ſ.ꝙ ibi loquit quādo interuenit volūtas non ſpon/
tanea per quā poſſidēs voluit a ſe abdicare poſ.qꝛ forte propter
metum timēs vim voluit accedere ad poſſ.vidit armatos cōter/

[a] ¶ Trāſferri poſ.do.de ro.deciſ.ſuis de.ccccxxix.ſcip.nūq̄d mortuo ⁊c.de reſt.ſpo.ī antiqs diſpu tātes an ſubro gato ꝯ ꝯtitui tionē.e.ſi hi ꝯ quos.vt lit.pē den.qui aucto ritate ordinarii fuerat adeptus poſſeſ.⁊ ſubro gat' ſi tali poſ.fuerit ſpoliat' detur reſtitu/ tio.dicūt vide ri ꝙ ſic quia ex collatione unius ſic potuit trāſ ferri poſ.p.§.vir.tn̄ ꝯriū de terminat ⁊ ad d.§.rn̄dent ꝙ iō ibi trāſfert poſ.qꝛ dōator deſinēdo hēre animū poſſidē di amiſit poſ.⁊ ſua non inter eſt ſi ꝯtrario acqratur pſer tim cuꝫ fuit in culpa donādo alteri ⁊ ꝓpter tranſlationem poſſ.nulli alii periculum ge neratur nec p hibitio iuris p hibētis dona tionē inter vi.⁊ vxo.reſpicit cōmodū tertii ideo ibi ex cau ſa nulla trāſfer tur poſſeſ.⁊ an poſſidēs bene ficium reſeruatum dicat ve re poſſidere vi de per eoſdem deciſ.i.de reſt.ſpolia.in anti quioribus.

ritus deſinit aīo poſſidere quā retinuit corpe coloni nō pdit eaꝫ
niſi appꝑhendaꝛ p aliū ſꝫ qn̄ ſpōtanea volūtate vult dn̄s trāſferre
ſn aliū poſ. ꝛ pōt all. gl. no. ꝛ ſingularē in. l. i. §. nō aūt. j. de vi ꝛ
vi ar. ꝛ ita pcedat tex. noſter. q indiſtincte loquiꝛ. Et hāc glo. in
§. nō aūt allegaui vobis. ſ. e. ꝛ in. l. iij. §. qḋ ſi ſuus. ꝛ cōiter tene
tur de qua p Bal. in. l. cū teſtm̄. C. de iur. ꝛ fac. igno. ꝛ p Ang. in
l. ſi. C. e. p Ant. ꝛ Cano. in. c. cū veniſſent. de reſti. ſpo. ꝛ p illa gl.
Bar. j. in alijs qōnibus alle. ad hoc tex. in. l. qui vniuerſas. §. ſi.
j. eo. nā dicit ꝙ qn̄ cōſtituo me poſſidere noīe tuo videor me fa
cere colonū tuū ꝛ miniſtrū vn̄ tu hēs poſ. p me mediāte alio co
lono meo cui locaui illū fundū. Et ꝙuis alius colonus me⁹ pu
tet fundū eē meū ꝛ me poſſidere noīe tuo nō facit quin tu poſſis
retineri poſ. p colonū meū ꝙ̄uīcūqꝫ ignoret te dn̄m ꝛ poſſeſſo
rē. ſicut ibi dr̄ ꝙ ſi cōmodatarius fui ꝛ rē mihi cōmodataꝫ alteri
cōmodaui qui putabat eā eē meā ꝛ ſic eā retinuit noīe meo quā
uis vltimus ille ignoret me nō dn̄m tn̄ dn̄s pmus poſ. retinet p
actū vltimi cōmodatarij ſic hic dn̄s cuius noīe cōſtitui me poſſi
dere dr̄ retinere poſ. p me ꝛ meū colonū qui quodāmodo vr̄ co
a lonus ſuus ꝛ ita ſuſtinet gl. in. d. §. nō autē. quā etiā approbat ᵃ
Jmo. in. d. l. peregre. §. qbus. j. e. Solus Ro. h ꝫ ꝛ dicit qḋ illa
gl. vr̄ ꝫ. l. cū fundū. j. de vi ꝛ vi ar. ꝛ. l. ſi qs rē. j. e. hec iura nihil p
bant q: ibi dr̄ qḋ qn̄ video te dare poſ. illi nō acquiriꝛ poſ. ſicut p
cōſtitutū vn̄ nō eſt actus ſīlis cōſtituto ꝛ ſic nō actus habilis ad
trāſferēdū poſ. Sed ꝫ hoc arguit Bar. ꝛ ꝫ. d. l. qn̄ renūcio poſ.
quā retinui corpe alterius nō pdo poſ. iſtā niſi alter appꝑhendat
eā nihil allegat potuiſſet allegare. d. §. qbus cū ſua gl. ſi nō pdit
ēt ſi renūciat poſ. Sic qui poſſidet corpe alieno nō dꝫ poſſe trāſ
ferre in aliū po. ꝫſtituēdo ſe noīe illius poſſidere. Subſtinet gl.
que dicit. ſ. ꝙ transferꝛ poſ. q: dicit aliud eē in perimēda poſſeſ.
aliud eſt eam trāſferre in aliū. vn̄ qui poſſidet corpe alieno ſi vult
deſinere poſſidere ꝛ ſic vult ꝙ pdaꝛ poſ. eaꝫ nō pdit niſi alius ap
prehēdat eam ꝛ expellat colonū. d. §. qbus cū gl. q̄ ſic itelligiꝛ ſꝫ
qn̄ poſſideo corpe alieno ꝛ cōſtituo me tuo noīe poſſidere nolo
extinguere ſꝫ in te trāſferre hoc facilius fit ut deſinā poſſidere an̄
16 appꝑhenſionē tuā ſola uolūtate mea. † Sicut obl̄o que eſt de iure
gētium nō pōt acceptilatione que eſt ciuilis actus ipſo iure peri
mi ſed ope exceptionis. Et vꝫ ac ſi ſit pactū de nō petēdo factuꝫ
l. an inutilis. §. accepto. ꝛ. l. ſi acceptolatū. j. de excep. Poteſt tn̄
in aliū trāſferri per actū ciuilis obl̄onis ipſo iure ſiue ſit natura
lis vel ciuilis uel ex quocūqꝫ actu pcedat pōt nouari p ſtipulatio
nem aīo nouādi factā ꝛ tolliꝛ ipſo iure. l. i. j. de noua. vn̄ aliud eſt
qn̄ tractaꝛ de extinguēdo aliud qn̄ tractaꝛ de trāſferēdo ꝛ in h ēt
cōcordat cum Bar. Ant. in. c. cuꝫ ueniſſent. de reſti. ſpo. dicam
17 cras. ¶ † Querit Bar. q: hec lex plane pcedit qn̄ ꝫſtituo me tuo
noīe poſſidere ꝛ habeo naturalē ꝛ ciuilē poſ. facio te poſſeſſoreꝫ
nec ego amplius dicor poſſidere. Sed pone ꝙ ego tm̄ ciuilē ha
beo poſ. naturalē nec corpe meo nec alieno habeo ꝛ cōſtituo me
tuo noīe poſſidere an faciā te ciuilē poſ. ꝛ dicit ꝙ ſic per. l. q̄dam
mulier. ſ. de rei uen. nā ibi mulier que nō erat in fundo mittebat
epiſtolā alteri per quā cōducebat fundū ab alio cui euꝫ donaue
rat querebaꝛ an per iſtam ꝫductionē videaꝛ trāſtuliſſe dn̄ium
rei in donatariū pariterqꝫ poſſeſſorē videbaꝛ ꝙ nō q: nō fuit tra
dita ꝛ aut ficta aut uera traditio reqritur ad trāſlationem domi
nij. l. traditionibus. C. de pac. l. ſi ex ſtipulatione. ſ. e. tn̄ ibi dicitꝛ
dn̄ium ꝛ poſ. agri per actū ciuilē. ſ. cōductionis ab eo qui ſolaꝫ
ciuilem habuit qui nō fuit in fundo que dr̄ ciuiliter poſſidere. ut
l. dam poſſidere. §. qui ad nūdinas. ſ. e. ꝛ transfert ciuilē poſſeſ.
per actum cōductionis. Sed dicit in ꝫrium facere vr̄ h glo. par
ua. in ꝟ. miniſterio. dum dicit i. actu ꝛ volūtate que ꝟba uidenꝛ
ſonare ꝙ requiratur interuētus alicuius actus ſed qui conſtituit
ſe poſſidere ſolum declarat volūtatem ſuaꝫ eſſe nomine alterius
poſſidere ſi nō facit alium actum corpalem merito vr̄ nō trāſfer
ri poſ. in illum cuius noīe cōſtituit ſe poſſidere qn̄ cōſtituēs ſolā
ciuilem habuit. Hoc nō obſtāte tꝫ ipſe primā opi. Ad gl. reſpō
det ꝙ ille actus qui interuenit a pncipio quādo cōſtituēs ego ce
pi apprehēdere poſ. ꝛ acquirere pro me ille actus corporalis ſuf
ficit ad faciēdum ꝙ quādo cōſtituo me nomine tuo poſſidere vi
deor in te transferre poſ. ꝛ ſatis dicitur ille actus interuenire ha
bito reſpectu ad illum actum qui interuenit quando ego prius
18 poſ. apprehendi. † Hoc pbat in ſimili. nam ſi negociorum ge
ſtor mandato carens apprehendit poſ. corpore ꝛ animo nomine
alterius ſufficit ꝙ poſtea ille cuius nomine poſ. apprehenſa eſt
ratū habeat illā poſ. per apprehēſionem ꝛ per illā ratihabitioneꝫ

querit tunc poſ. l. cōis ſeruus. §. i. j. eo. q: actus apprehenſiōis
qui interuenit prius preſtat adminiculū ad acquirenduꝫ poſ. ra
tum hn̄ti ꝙ̄uīcūqꝫ tunc nullus actus corporalis interueniat ſed
ſolus animus. Unde concludit ſufficere cōſtitutum quo ad ciui
liter poſſidentem. Quod cōfirmat q: qui poſſidet ſi ꝫducit poſ.
ab alio vr̄ illum poſſeſſorem facere a quo cōducit. l. ſi qs ante. ſ. e.
l. qui bona. in prin. j. eo. ꝛ tn̄ ibi non interuenit actus corporeus
ad apprehendēdum poſ. ergo eadem rōne ſi per ſimplex ꝫſtitu
tum facio me poſſeſſorem noīe tuo ꝙuis ciuilē poſ. ſolum habeā
19 debeo eam in te transferre. † Jngreditur Bar. articulum hunc
vꝫ qn̄ ciuiliter poſſideo animo per me: ſed corpore alieno poſſi
deo naturaliter: an ꝛ qn̄ per conſtitutum poſſim in te transferre
poſ. ꝛ facit mētionem de illa ſingulari glo. in. l. i. §. nō autem. j.
de vi ꝛ vi ar. ꝛ concludit veram eſſe illam glo. ſ. ꝙ etiam qn̄ alie
no corpe poſſideo naturaliter poſſim per ꝫſtitutū in alium poſ.
trāſferre. ꝛ vt dixi in precedenti lect. Bar. hic inuolute loquitur
tamē hic plenius loquitur ꝙ. ſ. Ex his que dixi addatis inquā
tum ſuſtinui glo. in. d. l. i. §. non aūt. ꝙ bal. in rub. extra de pre
ſcrip. in. iij. ꝛ. iiij. col. trāſit cum illa glo. ꝛ cum verbis Bar. hic.
20 ¶ † Subſequenter querit ipſe pone ego ꝙ habeo plenū dn̄iuꝫ
fundi ꝫcedo tibi eiuſdem fundi vſumfructū: ꝛ conſtituo me tuo
noīe poſſidere: an per hmōi ꝫſtitutū faciā te poſſeſſorem natura
lem. arguit primo videri ꝙ nō eo q: poſ. naturalē quam hr̄e dꝫ
vſufructuarius. ſ. formalē quā dꝫ hr̄e vſumfructū hn̄s illā mini
me habui: q: ille qui hꝫ plenum dn̄ium nō hꝫ vſumfructū forma
lem ſed cauſalē. l. vti frui. ſ. ſi vſufr. pe. vnde nō hꝫ naturalē poſ.
formalē anteꝙ̄ cōſtituerem vſufructū: q: dr̄ eſſe diuerſa natura
lis poſſeſſio quam hꝫ vſufructuarius ab illa quam hꝫ plenū dn̄iuꝫ
vt vidiſtis poſt Bar. in. l. i. in prin. ſ. eo. Cōtrariuꝫ determinat
ſcꝫ ꝙ ꝫcedendo tibi vſufructum ſi habeo plenum dn̄ium ꝛ con
ſtituo me poſſidere noīe tuo facio te poſſeſſoreꝫ naturalē per. l. qſ
quis. ꝛ. l. ſi qs argētum. §. ſed ſi quidaꝫ. C. de dona. vbi qui ha
buit plenum dn̄ium ſi alteri donat fundū quo ad proprietatem
ſibi reſeruato vſufructu dr̄ tranſtuliſſe poſſeſſionē ciuileꝫ i donata
rium. ꝛ vr̄ tranſtuliſſe dn̄iuꝫ quaſi videatur cōſtituere ſe poſſide
re noīe illius ſicut ibi ꝙuis ante id tp̄s quo hn̄s plenum dn̄ium
reſeruaret ſibi vſufructū non habuerit poſ. naturalē: formalē: ꝛ
ciuilem. tn̄ per reſeruationeꝫ vſufructus conſtituitur naturalis
ꝛ formalis in donantem: ꝛ ciuilis poſ. tranſfertur in donatariū
ſic hic. Cum hac opi. Bar. concor. Anto. in. c. cuꝫ veniſſent. de
21 reſti. ſpo. ꝛ in repe. c. ſi. in. xiiij. col. de cau. poſ. ꝛ proprie. † Jdē
Bar. in. l. interdū. §. ſi. j. eo. Et ibi per hoc dicit ꝙ ſi hn̄s plenū
dn̄ium concedit rem in emphyteoſim alteri facit eum naturalē
poſſeſſorem: ꝛ plus ſm eum dicit hoc verum etiam ſi ipſe tantuꝫ
habuit ciuilem poſ. qui concedit fundum in emphyteoſim ꝛ cō
ſtituit ſe poſſidere nomine tuo transfert in te poſ. vt dicit proba
ri per ea que ipſemet hic dicit: hic non habuit poſ. naturaleꝫ for
malem tamen concedendo vſufructum fundi conſtituendo no
mine tuo poſſidere creat naturalē poſ. formalē ſic ſi tantum ci
uilem poſ. habet ꝛ alteri concedit fundum in emphyteoſim ꝛ
conſtituit ſe poſſidere nomine emphyteote transfert poſ. in illū
cuius nomine poſſidere conſtituitur. An autem intelligatur de
naturali vel ciuili. Bar. ibi non exemplificat de naturali: non vr̄
poſſe intelligi: q: naturalem non habuit ꝫſtituens ergo non po
teſt traſferre eam: q: lꝫ conſtituēs ſe nomine alterius poſſidere
faciat illum cuius nomine cōſtituit ſe poſſidere poſſeſſorem: vt h
tamē verum eſt dūmodo probetur ꝙ conſtituens eo tempore
22 quo ſe conſtituit poſ. habuerit. ¶ † Sit ergo cautus ᵇ emptor
b qui producit inſtrm̄ quo continetur venditorem ſe conſtituiſſe
nomine emptoris poſſidere qa per hoc nō probat in eum trāſ
latam poſſ. niſi probet ꝙ tempore conſtituti venditor poſſide
bat ita Ang. ꝛ gl. in. l. ꝙuis. §. ſi conductor in ver. retinebit. j.
eo. ꝛ no. p gl. in. l. ij. in ver. tradita. ꝛ ibi etiam no. Ange. C. eo.
ꝛ no. Bal. in. l. i. C. quā. li. ab emp. diſce. ꝛ Ange. in. l. quedam
mulier. ſ. de rei vendi. ꝛ Anto. in. d. c. cum veniſſent. de reſtitu.
ſpo. ꝛ Oldra. in conſi. cxxix. Dictum eſt veriſſimum: qa non po
teſt plus iuris transferre ꝙ̄ ipſe habeat. Jmperiti tamen de faci
li deciperentur an in propoſito ergo non videtur ꝙ naturalem
poſ. potuerit transferre: q: eam non habuit: ergo tranſtulit ciui
lem. Sed cōtra quomodo potuit transferre ciuilem qa emphy
teota non debet habere ciuilem: ſed naturaliter poſſidet glo. in
l. iij. §. ex contrario. ſ. eo. vbi vidiſtis ꝛ videbimus in. l. inter
dum. §. fina. j. eo. vbi idem dicit Barto. ꝙ hic ꝛ quia verba de
bent referri

bent referri ad perſonam cũ qua negociũ geritur.l.plenũ.§.eq
tij.ff.de vſu ⁊ ha.l.quibus diebus.§.dñs.de condi.⁊ demon.
ſi referunt̃ ad pſonam emphyteote non põt dici ꝙ intelligat̃ de
ciuili poſſeſ.vt dictũ eſt.ſ. conſiderabitis ⁊ in ſequenti lectiõe di
23 cet.¶ †Querit Bar.ſum dñs fundi ⁊ poſſeſſor ꝯcedo tibi ſer
uitutem vie vel itineris per fundũ meũ ad fundũ tuũ ex cã vẽdi
tionis vel donationis vel alia ſimili cã ⁊ cõſtituo me tuo nomi
ne poſſidere an ex hoc ꝯſtituto transferat̃ in te quaſi poſ.illius
iuris ſeruientis vie vel itineris maximus eſt effectus qꝛ niſi ſit
trãſlata in te quaſi poſ.iuris ſeruitutis cõceſſe non habes dñiũ
illius iuris ⁊ ſic non cõpeteret tibi ꝯfeſſoria actio ꝯ turbantẽ vel
inquietãtem te que dat̃ dño hñti ſeruitutẽ ſ; ſola actio pſonalis
ex vendito vel ex ſtipulatione vel ſimili ꝯctu pcedente q̃ dat̃ ad
tradendũ tibi quaſi poſ.ſeruitutis que traditio ſit ꝑ pſtationem
patiente ⁊ licentiam vtendi ſeruitute.l.ſi pcẽ.in pn.⁊ ibi glo.i ꝟ.
ius.ff.quẽad.ſer.amit.ſed ſi ꝑ ꝯſtitutũ eſt trãſlata in te q̃ſi poſſ.
ſeruitutis ſicut ꝑ traditionẽ trãſfert̃ dominiũ in rebus corpora
libus pcedẽte titulo habili ſic q̃ſi traditio poſ.iuris icorporalis
trãſfert̃ q̃ſi dominiũ iſtius iuris.vtrũ ergo ꝑ ꝯſtitutũ ſit trãſlata
poſ.⁊ dominiũ q̃ſi iuris ſeruitutis.dicit bar.ꝙ nõ qꝛ l; iſte ꝯſti
tuat ſe poſſidere fundũ tamẽ nõ tractamus de trãſlatiõe poſ.fũ
di ſ; de trãſlatiõe q̃ſi iuris ſeruitutis in qbus vſus eius q ſerui
tutẽ h; ⁊ patiẽtiã eius q ſeruitutẽ ꝯſtituit hr̃ ꝓ traditiõe q̃ſi poſ.
iuris incorporalis.l.pe.ff.de ſer.l.iij.§.dare.ff.de vſufruc.pte
rea cũ hic nõ interuenerit vſus q ꝯcedit̃ ex hmõi patiẽtia ꝯcedẽ
tis nõ vr̃ dõm ꝙ ſit trãſlata poſ.q̃ſi iuris ſeruitutis niſi ꝯſtituẽs
vteret̃ iure ſeruitutis noĩe illius cuius noĩe ꝯſtituit ſe poſſidere
ius ſeruitutis ⁊ ille poſtea ratũ hr̃et l; hoc ñ addat bar.tamẽ ne
ceſſe eſt iuxta.l.cõis ſeruus.§.i.j.e.ꝯcludit igit̃ bar.ꝙ iſtud ius
ſeruitutis nõ erit quo ad dominiũ trãſlatũ ꝑ ꝯſtitutũ.itẽ q̃ſi poſ.
iuris icorpalis trãſfert̃ ⁊ tradit̃ ꝑ vſũ ⁊ patiẽtiã.Hic nõ interue
nerũt hec ergo nõ erat q̃ſita q̃ſi poſ.iuris ſeruitutis niſi poſt hu
iuſmodi ꝯſtitutũ ꝯſtituẽs vtat̃ noĩe eius cui ꝯſtituit ⁊ ille poſtea
24 ratũ h;.d.l.cõis ſeruus.§.ſi.j.e.¶ †Idẽ dicit ꝙ qñ qs eſt i poſ
ſeſ.iuriſditiõis caſtri vl̃ ville ⁊ ꝯcedat illã iuriſditionẽ alteri ⁊ ꝯſti
tuat ſe q̃ſi poſſidere noĩe illius hoc caſu iã̃ formata ẽẽt q̃ſi poſ.
iuriſditiõis ⁊ ꝯſtituit ſe poſſidere noĩe alteri⁹ iuriſditionẽ eã trãſ
fert i eũ cuius noĩe ſe poſſidere ꝯſtituit ſicut i incorporalibus re
bus vr̃ quaꝝ poſ.⁊ ꝑ ꝯſtitutũ trãſfert̃.Secus ſi ruſtici i quos tu
hẽbas iuriſditiõe i ꝯſtituãt ſe poſſidere noĩe alteri⁹ dñi ⁊ ſe ſubij
ciãt ei q̃ ad iuriſditionẽ paſſiuã qꝛ ꝑ hãc paſſiuã q̃ſi poſſ̃onẽ ñ fa
ciũt illũ poſſ̃orẽ q̃ſi iuriſditiõis qꝛ ipſi nullã iuriſditionẽ habue
rũt ſ; alius in eos habuit.vñ actiuã q̃ſi poſ.iuriſditiõis nõ pñt i
aliũ trãſferre q̃ reqrit̃ i trãſferẽda q̃ſi poſ.iuriſditiõis.hec ꝟba
bar.refert ant.⁊ cũ Bart.trãſit i.d.c.cũ veniſſent.de reſti.ſpo.
i repe.c.ſi.circa.xiij.vel.iiij.col.de cau.poſ.⁊ ꝓ.Et ad hoc ꝙ di
cit de ruſticis addatis Inn.in.c.oli.el.iij.de reſti.ſpo.vbi idem
dicit Bal.oĩa dicta bar.in.q.pri.relata reaſſumit ⁊ ſeqt̃ i rub.
25 ex̃ de pſcrip.¶ †Subſeqñter q̃rit bar.dictũ eſt.ſ.qd iuris qñ
q poſſidet ꝯſtituit ſe poſſidere noĩe alteri⁹ trãſfert i eũ poſ.mõ
pone colonus q dr̃ detinere.l i.C.de vſuca.ꝯſtituit ſe poſſidere
noĩe alterius vtrũ hoc caſu faciat illũ poſ.Reſpõdet ipſe aut poſ.
vacabat aut nõ.ſi vacabat colonus ꝯſtituẽdo ſe poſſidere noĩe al
terius.facit illũ poſ.alle.l.q vniuerſas.§.ꝑ colonũ.cũ gl.ſi.j.eo.
vbi mortuo domino ⁊ poſſ̃ore ſi colonus mercedẽ ſoluit hr̃di
facit hr̃dẽ poſſ̃orẽ abſq; eo ꝙ hr̃s alr̃ poſ.apphẽdat vel ſi ab eo
ꝯducat ecce ibi poſ.vacabat ⁊ ſic eã colonus nõ habuit ⁊ tamẽ ꝑ
actũ ſolutiõis pẽſiõis facit illũ poſſ̃orẽ.Poſſetis tamen dicere
ꝙ illa gl.loquit̃ quãdo interuenit actus ꝑ quẽ apparet hr̃dẽ pci
pere fructũ ex re ⁊ pceptio fructuũ denotat apphẽſionẽ poſ.l.ij.
C.e.l.vna.j.de ſo.l.libus.C.de agri.⁊ cẽſi.lib.xj.ſ; ꝑ ſolũ ꝯſti
tutũ nõ pcipiũt̃ fructus ex re vñ vr̃.illa gl.nõ ꝓbare id qꝺ bar.di
cit pterea accedat rõ ſupra relata.ſ.ad hoc vt quis ꝑ ꝯſtitutũ fa
ciat aliũ poſſ̃orẽ op; ꝙ ille q ꝯſtituit poſſederit als nõ ꝓbat̃ trãſ
latã poſ.ꝑ talẽ ꝯſtitutũ vt.ſ.dixi ꝑ gl.in.l.q̃uis.§.ſi ꝯductor.j.
e.⁊ ita l; Old.in.ꝯſ.cxxxix.vnde cũ colonus nõ poſſideat non
vr̃ ꝑ ꝯſtitutũ trãſferre poſ.Neminẽ tamẽ inuenio ꝯdicẽtẽ bar.
a vnde pp eius auctoritatẽ notãda⁰ ſunt ꝟba ei⁹.Et ſubdit bar.
ſecus ſi poſ.nõ vacat qꝛ tũc colonus ſe ꝯſtituẽdo poſſidere noĩe
alterius nõ facit illũ poſſ̃orẽ all.l.q vniuerſas.§.i.voluit alle.l.
q̃uis.§.i.j.e.vbi tex.ſingularis ⁊ vnicus ⁊ no.vbi quãdo poſſ.
eſt apud aliũ l; retineat̃ poſ.corpore coloni colonus ꝑ fictũ actũ
dominũ nõ põt puare poſ.vnde l; ab alio ꝯducat eã aut noĩe al

terius ſe ꝯſtituat poſſidere nõ trãſfert in eũ poſ.nec dicit poſ.iter
uertere l; tradẽdo ſit iuxta.l.pegre.§.qb⁹.vbi videbimus.j.e.ſi
ergo poſ.nõ vacabit qꝛ eſt apud dñm q poſſidet corpe coloni nõ
potuit eã in aliũ trãſferre ꝯſtituẽdo ſe eius noĩe poſſidere ꝑ.d.l.
q̃uis.§.i.j.e.ꝑ hoc dicit ꝙ ſi vacabat nãlis poſ.⁊ nõ ciuilis ꝑ cõ
ſtitutũ trãſfert̃ nãlis:⁊ ſi vacabat ciuilis nõ nãlis ꝑ ꝯſtitutũ tranſ
fert̃ ciuilis quo ad alia q̃ ꝯcernũt materiã ꝯſtituti ⁊ pcarij.bar.ſe
26 remittit ad no.ꝑ ſe in.l.interdũ.in pn.§.ſi.j.e.†Vltra ſicut ꝑ ꝯſti
tutũ trãſfert̃ naturalis ⁊ ciuilis poſ.qñ erat apud ꝯſtituẽtẽ an eo
dẽ mõ detẽtatio q̃ erat apud ꝯſtituẽtẽ ſola ꝑ ꝯſtitutũ trãſferat̃ te
tigit bar.in ru.C.de ꝯhẽ.emp.in.xvj.q.⁊ ibi dicit ꝙ nõ.ſ.ꝙ per
ꝯſtitutũ vel precariũ nõ trãſfert̃ detẽtatio hac rõne qꝛ pcariũ ip;
ſeu ꝯſtitutũ hẽat plurimũ iuris nihil alſ.ſ; detẽtatio eſt facti ⁊ nõ
h; plurimũ iuris ſ; plurimũ factũ.pmũ põt ꝓbari ꝑ no.ꝑ gl.i.l.
i.C.e.in ꝟ.interuenerit.ad ſi.ibi dũ gl.all.iſtã.l.in pn.ſ.qñ poſ.q̃
acqrit̃ ꝑ ꝯſtitutũ h; plurimũ iuris.dẽtatio h; plurimũ facti.hec
ꝓbant̃ ꝑ.l.ſtipſo iſta.§.hec quoq;.j.de ꝟ.ob.⁊ dixi poſt bar.in
l.i.in pn.ff.e.dũ q̃rit an detẽtatio ſit iuris vel facti.¶ De ꝯſtitu
to ⁊ pcario ẽt aliqd in.l.iij.§.incertã.ff.e.vbi an ꝯſtitutũ vel pca
27 riũ extẽdat̃ ad bona futura.dixi ibi.¶ †Id de pcario ⁊ ꝯſtituto
dixi aliqd in.l.i.§.ſi vir.ff.e.vbi qñ pncipalis ꝯctus eſt nullus ẽt
ꝯſtitutũ vel pcariũ in inſtro appoſitũ reddit̃ nullũ.ita bal.in.c.ſi.
de feu.da.in vicẽ le.cõmiſſo.⁊ in.l.ex teſtõ.C.de fideicõ.teſero
me ad ea q̃ ibi dixi.¶ Pro expeditiõe gl.ſup ꝟ.pcurator.q̃ro
qd velit dicere tex.dũ dicit pcurator aliene po.pſtat nudũ mini
ſteriũ ⁊ dicit qꝛ nullo tpe fuit apud pcuratorẽ:ſed recta via trãſi
uit in hñm l; ſecus ſit in obligatiõe ⁊ ſtipulone:qꝛ ex ea directa q̃
rit̃ pcuratori dño nuda niſi cedat̃.l.poſſeſſio quoq;.§.ſi.j.e.Si
mile eſt in filio ⁊ ſeruo ſ; iſta tpa reſpectu poſ.vel dñij qꝛ acqrũt
pr̃i vel dño.l.pl;.de acq.here.⁊ ſic nudũ miniſteriũ faciũt.vñ fa
ctũ pcuratoris in acqrẽda vr̃ factũ dñi.ar.l.⁊ l;.§.ſi.ff.de ꝯſti.pe.
idẽ in amittẽdo:qꝛ ſi alij tradit pcurator colonus vel ſeruus vr̃
eſſe factũ dñi:qꝛ priuãt dñm poſ.l.ſi.C.e.l.pegre.§.qbus.j.eo.
idẽ ſi deijciat̃ de poſ.vt dictis iuribus.¶ Gl.ſi.arguit de.l.qui
mihi donatũ.ff.de dona.vbi in acqrẽda poſ.pcurator nõ ſp pre
ſtat nudũ miniſteriũ ⁊ vidiſtis in.l.i.§.ꝑ pcuratorẽ.ff.eo.⁊ dicit
ꝙ hoc intelligit̃ qñ pcurator i aĩo egerit querere dño:vel qñ geſ
ſit in animo acquirere domino.

1 Poſſeſſio amittitur per tradentem licet ille cui traditur eam nõ
acquirit.
2 Furioſus non põt poſ.acquirere q̃uis acquiſitã ante furorem
non ꝑdat per ſuperuenientiam furoris.
3 Opinio magis inſpicitur q̃ veritas.
4 Faciens actum quem putat valere vr̃ ipſum actum pure facere:
l; ſi ſciret eum non valere non feciſſet.

1 **Si furioſo.** †Tradens amittit poſ.l; ille cui tradit̃
eã nõ acqrit.h.d ¶ Caſus talis ẽ.Tra
didi rẽ alicui quẽ putabã ſane mẽtis:qꝛ ita in aſpectu videbat̃ in
ꝟitate.tñ ille nõ erat ſani intellect⁹:ſ; furioſus rẽ apprehẽdit:an
ego dicar deſijſſe poſſidere rẽ illã videbat̃ ꝙ nõ:qꝛ furioſus non
põt acqrere poſ.qꝛ in acqrẽda poſ.reqrit̃ corpus ⁊ aĩus:ſ; ipſe ca
ret aĩo.ergo vr̃ me nõ amiſiſſe poſ.qꝛ tũc demũ vr̃ me dñz ꝑdere
poſ.ſi ille eã acqreret.Tñ iuriſcõſultus dicit ꝯtrariũ vz ꝙ l; furioſo
nõ q̃rat̃ eã tñ ꝑdo.qꝛ aĩus meus fuit poſ.ꝑdere.⁊ ẽt aĩus meus
fuit in aliũ eã trãſferre.⁊ l; ambo nõ ꝟificent̃ dũmõ vnũ poſſit ve
2 rificari dz hoc fieri.⁊ ſic ꝑdo poſ.l; ipſe non ſit adeptus eã.†Ex
iſto tex.no.ꝙ furioſus nõ põt poſ.acqrere q̃uis acqſitã añ furo
rẽ nõ ꝑdat ꝑ ſupueniẽtiã furoris.l.is q aĩo.j.e.¶ Scd̃o not.ꝙ
habẽs aĩu; ꝑdẽdi poſſeſ.⁊ illã trãſferẽdi i aliũ eã ꝑdit q̃uis i aliũ
oĩno trãſferat eã.l; ſecus ſit in dñio.vt videbimus cũ gl.Et il
lud qꝺ dicimus in dñio.vt nõ ꝑdat̃ niſi transferat̃ dicẽdũ vr̃ in iu
riſditiõe vt ſic eã volẽs in aliũ transferre nõ ꝑdat eã niſi eã trãſ
ferat vt no.ang.in.l.q furere.ff.d ſta.ho.ꝑ illũ tex.eqparantẽ iu
3 riſditionẽ ⁊ dñiũ.¶ †Tertio no.ꝙ magis inſpicit̃ opi.q̃ veri
tas.nã hic q tradit poſ.exiſtimauit iſtũ ſane mẽtis.⁊ ſic habilẽ
ad acqrẽdam poſ.in veritate tñ nõ erat.ſatis eſt dr̃ hic ꝙ eſtima
ui eũ ſane mẽtis ⁊ putaui in eũ transferre poſ.ad hoc vt eam ego
c amittam.An magis inſpiciat̃ veritas q̃ opi.ᶜ de hoc videatis in
l.ij.§.ſi ſub ꝯditione.j.pro empt.⁊ ibi ꝑ Bar.tractantẽ de hoc ⁊
diſtinguentem ⁊ habetur in.l.is qui putat.ff.de acquirẽ.hered.
4 ¶ †Quarto no.in ſi.tex.ꝙ ille qui facit actum quẽ putat valere:
vr̃ ipſum actum pure facere.l; ſi ſciret eum nõ valere non feciſſet

a ¶ Notãda.
vr̃ ꝙ bart.non
me interpretẽ
di.dz enĩ notã
ri ꝟba ſua dũ
ſubdit corpus
eni in coloni et
aĩus alterius
ſunt ſufficiẽtia
ad inducẽdum
po.

b ¶ Opi.vide
ꝑ lud.ro.ſing.
ſuis folio.xv.

nã iſte hic ſi ſciuiſſet illũ furioſum nõ tradidiſſet ſibi q꞉ intentio
eius erat transferre in illũ tñ nõ vĩ continere ꝯditionem.ſ.ꝙ de
mũ velit ꝑdere poſ.ſi ille poſſit acq̄rere ⁊ ſit ſane mẽtis.¶ Gl.
ſuper ṽbo trãſferat.ar.de.l.vir vxori.§.ſi promiſſor.ff.de don.
īter vir.⁊ vxo.⁊.l.cũ qs.§.ſi debitorẽ.j.de ſo.⁊.l.nec vtile.ff.q.
ex cau.ma.vbi qui voluit perdere dñiũ ⁊ in aliũ transferre ipſuꝫ
non perdit niſi in aliũ transferat.¶ Dicit glo.ꝙ illud qḋ vĩ hic in
poſ.verũ eſt tñ illud non ꝓcedit in dñio ꝙ nõ ꝑdiĩ niſi transferã
ipſum in aliũ nec mirũ ſicut in.l.ſi qs vi.§.dñia.ff.e.facilius ꝑdi
tur poſ.q̄ dñium idẽ in iuriſditione vt dixi.ff.ſm Ang.in.d.l.q
furere.ff.de ſta.ho. Deinde arguit glo.de.l.cũ fundũ.j.de vi ⁊
vi ar.vbi dñs q vendidit fundũ emptori quẽ poſſedit per colo
nũ ſuũ emptori tradere poſ.vĩ ibi ꝙ q꞉ ẽptor nõdũ apprehẽdit
poſ.dominus non dicitur deſijſſe poſſidere ⁊ ibi non perdidit
dominus poſ.eo q꞉ non erat in emptorẽ translata. Dicaꝫ poſt
carniſpriuiũ. Unde mihi cõpetere põt vñ vi tanq̄ ſpoliato poſ.
ꝙ non cõpeteret emptori cui poſ.tradita non eſt hic aũt vĩ ꝙ ſi
volui transferre in furioſum ꝑdo eam q̄uis furioſo non q̄raĩ.
Glo.dicit ꝙ ibi ꝑſona accipientis erat habilis ad acquirenduꝫ
poſſeſſi.ſed hic furioſus eſt habilis quia animus ſcilicet empto
ris ⁊ corpus in apprehendẽda poſ.requiriĩ.l.iij.in ṗn.l.quẽad
modũ.ff.e.vñ ꝑdiĩ poſſeſ.ꝑ volentẽ tradere lꝫ furioſo nõ q̄raĩ.
Nec ſo.glo.cõiter damnaĩ q꞉ lꝫ in.l.cũ fundũ.emptor ſit inha
bilis ad acq̄rẽdũ poſ.tñ volẽs eã ꝑdere dꝫ poſſe ꝑdere cũ ſolus
aĩus ſufficiat ad ꝑdẽdũ poſ.l.ſi qs vi.§.dñia.ff.eo.l.iij.§.ſami
tenda.ff.e.¶ Quid ad ꝓpoſitũ ꝙ ibi emptor erat inhabilis ad
acq̄rẽdũ poſ. Uñ doc.h dicũt cõiter ꝙ hic voluit ꝑdere poſ.q꞉
tradidit poſ.eo aĩo vt transferret.in.l.ꝯria nõ tradidit ſed iuſſit
colonũ emptori tradere q꞉ aliud eſt iubere poſ.alteri tradi.⁊ nõ
ꝑdiĩ niſi ſibi tradaĩ vt ibi ⁊ aliud eſt alteri tradere ⁊ ꝑdiĩ lꝫ reci
piẽs non acq̄rat vt hic.¶ Gloſ.ſi.arguit de.l.ſi me.in.ij.rñſo.
j.e.vbi ſi putaui me ingredi poſſ.fundi corneliani ⁊ apprehendo
poſ.fundi ſemproniani vt q꞉ dixiſti mihi tradere fundũ cornelia
nũ.Et puto mihi tradi fundũ ſempronianũ nõ ꝑdis poſ.tu qui
tradis q꞉ mihi nõ q̄riĩ ꝙ eſt ꝯ tex.nr̃m vbi nõ curaĩ an queratur
poſ.ei cui tradiĩ.¶ Glo.rñdet dic vt ibi no.⁊ ibi rñdet ꝙ ibi fu
it defectus in re.hic fuit defectus in ꝑſona nã ibi fuit error in cor
ꝑe fundi.Sed ſm Bar.⁊ cõiter ſcribentes hoc non eſt aſſignare
diuerſitatem rõnis ſed diuerſitatem caſuum.vnde dicũt ꝙ hic
ille cui tradebat poſ.ſ.furioſus non diſſentiebat in acq̄ſitiõe poſ
ſeſ.q꞉ careret conſenſu ⁊ intellectu ibi vĩ interuẽire diſſenſus q꞉
tu vis tradere poſ.fundi ſemproniani ⁊ ille apprehendere poſſeſ.
fundi corneliani erratum eſt in corꝑe rei vñ vĩ interuenire diſſen
ſus recipiẽtis cuius intentio eſt velle acq̄rere poſ.fundi ſempro
niani ⁊ nõ corneliani vel ꝯ.vñ oꝑatur ꝙ tradens nõ amittat q꞉
ineſt tacita conditio.ſ.ſi ille recipiẽs cui vult tradere acq̄rat poſ.
demũ velit amittere poſ.vt ibi ꝓbaĩ.¶ Deinde gl.arguit de
l.i.§.ꝑ ꝓcuratorẽ.ff.e.vbi lex h ꝯ ꝓ abſurdo ꝙ q tradit poſ.eã
perdat ſi illi cui tradiĩ non q̄ratur dic vt ibi illud iõ eſt qñ nullum
eſt extremum impediens acquiſitionem.

1 Poſſeſſio põt acquiri per aſpectum ⁊ viſum non interueniente alio actu corporali.
2 Senſus corporis ſunt quinqꝫ per quorum alterum neceſſe eſt teſtem teſtificari.
3 Teſtis de auditu an ⁊ quando valeat.
4 Teſtes ꝯrij q꞉ vnus deponit de auditu alius de viſu magis credendum eſt teſti.de viſu q̄ de auditu.

Si venditorem. Per ſolã oculorũ inſpectio
nẽ interueniẽte volũtate poſſi
dentis q̄riĩ poſ.acquirere volenti.h.d.¶ Caſus talis eſt vẽdi
diſti mihi rẽ aliquã ⁊ iuſſi te venditorẽ eã rem deponere in do
mo mea ⁊ tu ita feciſti an ex hac depõne ſit mihi queſita poſſeſ.
q̄uis ego nõ recepim nec alius noĩe meo.¶ Uĩ ꝙ non q꞉ poſ.
in ſui acquiſitione req̄rit aĩuꝫ ⁊ corpus h nõ interuenit corpus.
igiĩ ⁊c.ꝯriũ decidit iuriſconſultus q꞉ depoſitio facta ꝑ poſſeſſo
rem iuſſu meo ſufficit loco actus corꝑei ad acq̄ſitionem mihi q̄
rendam ſicut qñ vendidit qs mihi fundum ⁊ eum demonſtrat
exiſtens in turri lꝫ alr̃ me non inducat acq̄ro poſ.ſi mihi eũ dẽmõ
1 ſtrat aĩo transferre volẽti ĩ me.¶ † Ex iſto tex.no.ꝙ ꝑ aſpectũ
⁊ viſum põt acq̄ri poſ.non interueniente alio actu corporali de
quo ꝑ glo.⁊ doc.in.l.i.in ṗncip.⁊ in.§.ſi iuſſerim.⁊ in.l.iij.§.ne
ratius.ff.e.¶ Gl.ſup ṽ.certũ eſt.querit an qḋ h vĩ in poſſeſ.ꝑ
cedat ẽt quo ad dñium querẽdum vt ſola voluntate tradẽtis et
recipientis ꝑ aſpectũ transferaĩ ⁊ glo.dicit ꝙ ſic ꝑ.l.ſi pecuniaꝫ
j.de ſo.vbi ſi debitor meus tibi pecuniã numerat nec ego eã ap
prehendã me ꝑſente exiſtente transferĩ in me dñiũ ⁊ liberaĩ do
minus ſoluens glo.ſi.ar.de.l.iij.in ṗn.ff.eo vbi req̄riĩ corpus ⁊
aĩus in poſ.q̄renda q̄ hic nõ interuenerũt.igiĩ ⁊c.¶ So.dicit
glo.hic ficte interuenit actus corporeus vt eſt in caſibus no.ĩ.d.
2 l.iij.ĩ ṗn.ff.e.⁊.d.l.ſi pecuniã.j.de ſol.¶ † Uel dic qnqꝫ eſſe ſen
ſus corꝑis ⁊ in hoc gl.reputaĩ no.ſ.tactus guſtus odoratus vi
ſus ⁊ auditus hic interuenit viſus q ſufficit ꝯcurrẽte voluntate
tradere volẽtis ſecus ſi nõ ꝯcurrit talis volũtas tradere volẽtis
vt in rebus habitis pro derelictis q꞉ tũc requiriĩ corꝑalis appre
hẽſio.d.l.iij.§.neratius.ff.e. Hac gl.cõiter allĩ.ꝙ qnqꝫ ſũt ſen
ſus corꝑis ꝑ quoꝝ alteꝝ neceſſe eſt teſtẽ teſtificari ſi q̄riĩ de rõne
dicti ſui.l.q teſtõ.§.fin.ff.de teſta.l.teſtiũ.C.de teſt.§.ſi vero ab
ſunt.in auc.de here.⁊ fal.Et vbi eſt res q̄ ꝑcipi põt duobus ſen
ſibus corꝑeis vt viſu ⁊ auditu an teſtis debeat reddere rõnem ꝑ
vtrũqꝫ ſenſuꝫ tex.vĩ velle ꝙ ſic in.c.ij.de ꝯſue.¶ Tñ gl.no.iij.
q.ix.teſtes.vult ꝙ ſufficit teſtẽ reddere rõnẽ dicti ſui ꝑ ſenſuꝫ vi
ſus lꝫ de auditu nihil dicat ꝓ qua eſt tex.optimus quẽ ibi doc.
ponderãt ĩ.c.fin.de ſucceſ.ab inte.eſt.n.viſus gñalis ſenſus ad
3 oẽs alios ſenſus vt eſt gl.no.ĩ.d.c.teſtes.† Sꝫ dubitaĩ vtꝝ qñ
eſt cãus.q deprehendiĩ ꝑ viſum ⁊ auditũ ſimul ⁊ non ꝑ auditum
ſolũ ſufficit teſtẽ reddere rõnẽ dicti ſui ꝑ ſenſuꝫ auditus. Domi.
Anto.multũ no.in.c.tã lr̃is.de teſt.expſſe tꝫ ꝙ ſufficit reddere
rõnẽ dicti ſui ꝑ ſenſum auditus. Ille q affirmat per ſenſum au
ditus non negat ſenſum viſus imo.eũ potius affirmare vĩ alle.
tex.in.d.c.ſi.de ſuc.ab inteſt.qui mihi hoc probare nõ vĩ vt pu
ta dicit teſtis ꝙ ſempronius numerauit centũ ticio interrogatꝰ
de cã ſcientie dicit q꞉ audiuit hoc põt ꝑcipi viſu ⁊ auditu lꝫ non
ſolo auditu ſine viſu põt deprehendi numeratio pecunie vtrum ꝓ
het Ant.dicit ꝙ ſic ſed ſi interrogauit an ticius intrauit poſ.vel
fundũ dicitꝰ ꝙ ſufficit ſi dicit audiuit eũ ingredi vel intrare.lꝫ
Archi.xxij.q.v.c.hoc vĩ ꝯrium voluit ⁊ imo.in.d.c.taꝫ lr̃is de
teſti.vbi hr̃ ꝙ lꝫ reperiaĩ ꝙ ſufficit reddere rõnem dicti ſui ꝑ ſen
ſum viſus ẽt in his q̄ ab alio ſenſu ꝑcipi pñt tanq̄ viſus ſi gñali
or ſenſus ad alios tñ non ita reperiĩ in ſenſu auditus. Pro eis
allego.tex.opi.in.§.agnitionis.inſti.de gra.⁊ ꝙ ibi gl.in ṽ.au
res tex.ibi dicit ꝙ longe melius percipiĩ quid viſu q̄ per aures
⁊ ibi glo.allegat verſus horatij. Segnius irritãt animos demiſ
4 ſa per aures q̄ que ſunt oculis ſubiecta fidelibus.Et ꝑ illũ text.
putarẽ lꝫ non reperiam ſcriptũ a doct.ꝙ vbi teſtes ſunt ꝯrij ⁊ q
dam deponant aſſignantes rõnem dicti ſui ꝑ viſum q̄dam per
auditum ⁊ ſunt ꝯrij puto magis eſſe credendũ deponentibus
de viſu q̄ deponentibus de auditu per rõneꝫ illius littere in.§.
agnitionis.¶ Sane intelligendo ſi deponerẽt ſup re que meliꝰ
percipi poſſit per viſum q̄ per auditũ ſed ſi ſuper re deponunt
que percipi melius poteſt ꝑ auditũ q̄ ꝑ viſum ⁊ tunc ſecus eſſet
dicendum.¶ Et de iſta.q.an ſufficiat teſtem reddere rõneꝫ di
a cti ſui ꝑ auditũ quãdo ꝑcipitur res melius viſuꝰ vel econtra..vi
de vltra pall.Spec.in ti.de teſte.§.i.ṽ.ꝙ non ꝓhibet.ꝑ Cy.⁊
alios excepto Bar.in.l.teſtiũ.C.de teſti.ꝑ Bal.in rubr.C.ſi ex
fal.inſtr.⁊ in.l.diuus.ff.de teſta.mili.⁊ in.l.ſi vnus.§.pactus ne
peteret in pe.col.ff.de pact.⁊ in.l.ſolam.C.de teſti.per Cano.
in.c.cum cauſam que inter archiepiſcopum.⁊ in.d.c.tam lr̃is.
extra de teſti.⁊ per Archi.in.d.c.hoc vĩ.xxij.q.v.⁊ per doc.in
d.c.ij.de conſue.

1 Poſſeſſio non perdiĩ ſi ingrediẽs clã poſſidet ſi ingredientem veriſimilr̃.potuiſſem expellere.ſecus ſi non potuiſſem.
2 Poſſidere non deſino fundũ a me poſſeſſum ſi quis ingrediĩ niſi ſuſpicatus ſim me poſſe repelli.
3 Poſſeſſio perdiĩ ꝑ negligentiam longi tꝑis ſi ſcio alium poſſidere ⁊ poſſum ipſum expellere ⁊ non expello.
4 Poſſeſſio acq̄riĩ ẽt ſi vna ſola pars fundi apprehendatur nec requiritur deambulare per totum fundum.

1 **Si dum in alia.** † Licet quis clã ingrediatur
poſ.rei quam corpore poſſi
deo non perdo poſ.ſi ingredientẽ potuiſſem veriſimilr̃ expelle
re ſecus ſi non potuiſſem q꞉ ꝑdo poſ.ſ.in parte duntaxat per in
gredientem occupataꝫ.h.d.¶ Caſus talis eſt poſſidebam fun
dum non eram corꝑe in aliqua parte fundi alius clam me igno
rante ingrediĩ fundũ eundẽ in alia parte aĩo poſſidendi funduꝫ
an ego

an ego dicar deſiſſe poſſidere fundũ iuriſcõſultus dicit ꝙ nõ qꝛ
totum fundũ poſſedi cum eram corpore in certa parte vnde in
grediens non dr̃ me ꝓuare poſ. qñ ingreſſus fuit talis ꝙ ſi ſciuiſ
ſem eũ ingreſſurum potuiſſem facile eũ expellere ſed ſi ingredit̃
cum magna turba ⁊ exercitu tunc amitto poſ. fundi illius in par
2 te quam exercitus occupat. alias nõ. ¶ † Ex tex. no. que ex ſum
mario colligunt̃. ¶ Glo. ſuper v̄bo facile. ar. de. l. ſi id qđ. §. ſi.
j. e. vbi ſi qs ingredit̃ fundũ a me poſſeſſum non deſino poſſide
re niſi ſuſpicatus ſim me poſſe repelli ⁊ ibi non diſtinguit̃ an fa
cile ingredientẽ poſſim expellere vel non ⁊ videt ꝙ iſte tex. ſup
plet̃ ꝑ illũ qꝛ ẽt ſi non ſim facile expulſurus ingredientẽ ꝑdo poſ
ſeſ. dũmõ nõ ſuſpicer me poſſe expelli. d. l. ſi id qđ. Cõiter videt̃
tur do. cũ hoc ſo. trãſire ſubdẽtes ꝙ ſi dr̃ ꝙ ſinis hui᷒ lr̃e vr̃ ob
ſtare huic ſoluõi qꝛ ħ dr̃ ꝙ ſi exercitus igreſſus eſt poſſ. fundi a
me poſſeſſi nõ ꝑdo poſ. ꝑtis quã non occupat exercitus ⁊ tñ ſi in
gredit̃ exercit᷒ videor ſuſpicari me poſſe repelli iuris p̄ſumptio
ne. Sed Ja. de ra. ⁊ Jo. de imo. ꝯ dicũt ꝙ lꝫ igrediat̃ exercitus
ſi tñ ille nõ diſcedit e fundo ⁊ ſtetit in fundo non vr̃ ſuſpicari ſe
poſſe repelli a ꝑte illa quã nõ dereliqt. ſecus ſi diſceſſit qꝛ tunc in
totũ dr̃ deſijſſe poſſidere. d. l. ſi id qđ. §. ſi. Sed in ꝓn. huius. §.
nõ eſt aliqs igreſſus cũ exercitu vel cũ magna vi ſꝫ clã v̄iſimile
eſt ꝙ ꝙ̃ ꝓmũ ſciuiſſet antiquus poſſor eũ igreſſuꝫ expulliſſet eũ.
¶ Pau. de ca. hic ꝑ itellectu hui᷒ tex. dicit faciendã eẽ dr̃iam
an poſſidẽs ſcit ab alio eẽ ingreſſum ⁊ occupatũ fundũ. aut igno
rat ſi ignorat nõ ꝑdit poſ. vt hic i ꝓn. aut ſcit ⁊ tũc ſi magn᷒ ẽ exer
cit᷒ q occupat adeo ꝙ v̄iſile ẽ eũ ſuſpicari ſe poſſe repelli ⁊ ꝑdit
poſ. i totũ qꝛ ꝑis ſũt ſuſpicari ⁊ dẽre ſuſpicari. l. clã. i ꝓn. cũ gl. ꝯ.
e. ſm eũ ergo totã poſ. ꝑdit qꝛ ſuſpicari debuit ſe poſſe repelli.
Hec dr̃ia inter ſciam ⁊ ignorantiã nõ vr̃ mihi bona. Et Raph.
cu. hic dicit nõ fieri dr̃iam inter ſciam ⁊ ignorantiã qꝛ qñ magn᷒
exercitus occupat fundũ ẽt ſi ignorat ãtiquus poſſor q eſt i fun
do tñ nõ retinet poſ. ꝓ parte quã exercit᷒ occupat qđ ꝓbat ꝑ. l.
iij. §. labeo. ꝯ. e. ⁊. l. q vniuerſas. §. qđ a mari. j. e. vbi ſi inundatio
ne fluminis aut maris occupatus eſt fundus ita ꝙ pedib᷒ calca
ri nõ põt ꝑdis poſ. ẽt te ignorante eadẽ rõne ſi exercitus occu
pat fundũ ita ꝙ pedibus ipſum nõ potes calcare debes ꝑdere
3 poſ. ꝓ ꝑte ꝓ q̃ exercitus occupat. ¶ Sed bñ eſt dr̃ia inter ſciaꝫ
⁊ ignorantiã qꝛ ſi me ſciẽte igredit̃ tũc ꝙ̃ ꝓmũ negligo expellere
poſſorẽ data mihi cõmoditate expellẽdi ꝑdo poſ. ꝑ. d. l. ꝙ̃uis.
j. e. ſm opi. bar. ⁊ ſequaciũ in. l. ſi de eo. §. ſi forte. j. e. ſꝫ qñ igno
ro eẽ poſſ. occupatã ab alio nõ perdo poſſ. niſi iterueniẽte negli
gẽtia ⁊ lapſu lõgi tp̄is ꝑ ꝙ cauſat̃ obliuio. l. furtũ. §. fundũ. j. ti.
i. l. lꝫ. ⁊ ibi gl. C. e. ⁊ dicet̃ in. d. §. ſi forte. ¶ Vr̃ ergo ſtare ꝯcl'o
ad intellectũ. §. nr̃i ꝙ nõ diſtinguit̃ an ſciẽte vel ignorãte me ali᷒
ingredit̃ fundũ qꝛ vtroqꝫ caſu ⁊ eodẽ mõ ꝑdit̃ poſ. ꝓterꝙ̃ q̃ ad
vnũ ⁊ qñ ſcio ⁊ negligo recuꝑare poſ. amitto. d. l. ꝙ̃uis. ſecus
ſi ignoro qꝛ tũc requirit̃ lapſus tp̄is tantus ꝙ cauſet obliuionẽ.
4 ¶ Gl. ſup v̄. eã ꝑtẽ. ar. de. l. iij. iuxta ꝓn. ꝯ. e. vbi ſi qs igredit̃ fũ
dũ nõ eſt neccẽ oẽs ꝑtes deambulare ſꝫ ſufficit vnã ꝑtẽ deambu
lare aĩo totũ fundũ acqrẽdi. Cuius ꝯriũ hic dr̃ qꝛ hic querit̃
ſolũ ꝑs q̃ occupata eſt gl. ſe remittit ad no. in. l. ꝯria. ibi dat̃ v̄a
ſolutio ꝙ hec poſ. iã erat occupata ꝑ aliũ. ſ. antiquũ poſſorẽ et
iõ tũc exercitus non acqrit niſi ꝙ̃tũ occupat ſed i. l. ꝯria nullus
alius occupauit niſi iſte ingrediẽs ⁊ iõ ſufficit partem deambu
lare ad effectum vt poſ. totius fundi querat.

1 Poſſidere deſinit conducens rem quam poſſidet ⁊ nemo mu
tat ſibi cauſam poſſeſſionis dum eidem incumbit nulla extrinſe
ca cauſa accedente.
2 Conductor non poſſidet ſed dominum locatoreꝫ poſſorẽ facit.
3 Poſſeſſionis cãm an ⁊ qñ poſſit quis ſibi mutare.

1 **Qui bona fide.** † Conducẽs rẽ quam
poſſidet deſinit poſſi
dere ⁊ nemo ſibi mutat cãm poſ. dũ eidem incũbit
nulla extrinſeca cã accedẽte. h. d. tota iſta. l. caſus ta
lis eſt emi fundũ alienũ bona fi. a nõ dño demũ cum ꝯduxi a v̄o
dño cũ intellexit eũ ad vẽditorẽ nõ ꝑtinere an ex tali ꝯditiõe di
car deſinere poſſidere ⁊ iureconſultus dicit ꝙ ſic qꝛ ꝯductor dr̃ d
tinere ⁊ nõ poſſidere ⁊ repugnat ꝙ retineat poſ. quã ꝓmo habu
it vñ facit dñm poſſorẽ ⁊ ipſe dr̃ deſinere poſſidere. ¶ Ibi. qđ
ſcriptũ eſt. qrit̃ quõ intelligat̃ ꝙ dr̃ nemo põt ſibi cãm poſ. mu
tare ⁊ dicit hoc eẽ verũ in eo q aĩo ⁊ corpe poſ. incũbit deinde ſo
lũ ex aĩo ſtatuit poſſidere ex alia cã nõ ſupueniẽte noua cã ⁊ co
ꝑſeuerãte corpore ⁊ aĩo. in p̄ma poſ. tũc ꝓcedit regula: vt ſi pri
mo poſſedit ex cã donationis. ſcđo ex cã emptionis: ſꝫ ſi poſ. di
mittat ex antiqua cã puta donatiõis ⁊ ſupuenit noua cã: qꝛ emit
a dño ex q̃ ſtatuit poſſidere corpe ⁊ aĩo: tũc põt ſibi mutare cãm
2 poſ. ¶ † Ex hac. l. in prin. no. ꝙ ꝯductor nõ poſſidet: ſꝫ dñm lo
catorẽ poſſeſſorẽ facit. ſicut in. l. ſi qs añ. ꝯ. e. vbi vidiſtis limitatũ
niſi eſſet ꝯductor ad lõgũ tp̄s q dr̃ poſſidere. gl. eſt in. l. iij. §. ex
3 ꝯrio. ꝯ. e. ⁊. l. ſi vt certo. §. ſi duobus. ꝯ. cõmo. ¶ † Scđo ex v̄.
qđ ſcriptũ habetis declarationẽ ad no. in. l. iij. §. illud. ꝯ. e. vbi vr̃
ꝙ qs põt ſibi mutare cãm poſ. qꝛ hoc eſt verũ qñ nõ ꝑſeuerat in
ea. poſ. ſꝫ eã a ſe abijcit ⁊ ex alia ſupueniẽte cã vult incipe poſſide
re: qꝛ tũc põt ſibi mutare cãm poſ. alſ nõ. ¶ Gl. i. qrit vtꝝ ꝙ hic
dr̃ procedat ſi non ꝯduxit a vero dño: ⁊ dicit idẽ. ſ. ꝙ ꝯductor vr̃
deſinere poſſidere: qꝛ ille poſſidet cuius noie poſſidet̃. l. qđ meo
in prin. ꝯ. e. ſꝫ ꝯductor poſſidet noie locatoris. l. rẽ pignori. l. q pi
gnoris. j. e. vnde vr̃ facere locatorem poſſeſſorem.

1 Poſſeſſionem videtur interuertere ſeruus detentator non tra
dendo rem alteri iuſſu eius a quo cauſam habet: ſi ſine cauſa fa
ciat.
2 Spoliatio poſſeſſionis inducitur per ſolam denegationem reſti
tutionis rei factam a cõmodatario vel conductore vel ſimili de
tentatore nomine domini.

1 **Si quis rem.** † Seruus detẽtator non
tradẽdo rẽ alteri iuſſu ei
us a quo cãm hꝫ vr̃ poſ. interuertere ſi ſine cã faciat.
h. d. no. ſũmariũ. Gl. ſi. qrit q̃ eſt iuſta cã nõ reddẽdi
⁊ dicit qñ recuſat reddere ꝓꝑ impẽſas vtiles vel neceſſarias q̃s
in re fecit. l. colonus. j. de vi ⁊ vi ar. l. creditoꝝ. j. de fur. l. ſi is qui
rẽ. ꝯ. cõmo. ¶ Deinde ar. ꝯ. l. iij. §. ſi rẽ. ꝯ. e. ⁊ remittit ſe ad no.
ibi vbi dr̃ ꝙ ſi rẽ apud te depoſui ſi habuiſti aĩum mihi denegan
di poſ. nõ priuor poſ. niſi demũ ꝯctaueris: ſꝫ hic vr̃ dñs priuatus
poſ. ex ſola denegatione reſtitutionis. igit̃ ⁊c. Gl. ibi dicit ꝙ hic
intelligit̃ in re mobili ⁊ imobili. vt in glo. i. hic. qꝛ cõmodatũ põt
cadere in re mobili ⁊ imobili. l. i. poſt prin. ꝯ. cõmo. ſꝫ furtũ nõ ca
dit in re imobili. igit̃ ⁊c. Jmo hic dicit ſibi videri ꝙ diſtinguat̃
aut dñs erat in p̄ñtia rei ⁊ voluit rẽ apprehẽdere: vel ꝙ traderet̃
emptori volẽti apprehẽdere ⁊ cõmodatarius denegat ⁊ ꝓcedat
tex. nr̃. qꝛ priuat̃ cõmodãs poſ. ⁊ dr̃ interuerſa poſ. qñ ſine iuſta
cã denegat reſtituere. Aut dñs erat in abſñtia rei ⁊ cõmodatari᷒
in abſñtia rei ſi reſtituere denegauit ⁊ nõ priuat̃ dñs poſ. niſi ꝯcte
tur. d. §. ſi rẽ. Hec ſo. vr̃ diuinare ad tex. nr̃m in duob᷒. ꝓmo qꝛ
hic de abſñtia vel p̄ñtia nihil dr̃. ſcđo ẽt reſtringere tex. nr̃m ad rẽ
mobilẽ tñ. ⁊ iñ loqt̃ in re mobili ⁊ imobili. vt. ꝯ. dixi. Si bñ ſuꝫ
memor dixi in. d. §. ſi rẽ. ꝙ Cy. in. l. cõpetit. C. de p̄ſcrip. xxx. an.
⁊ in. l. vicia. C. e. ⁊ ang. in. l. male agit̃. C. de p̄ſcrip. xxx. an. ⁊ in. l.
quẽadmodũ. ꝯ. e. ⁊ bal. in. l. ſi qs ꝯductiõis. C. loca. vñr velle ꝙ
2 ꝑ ſolã † denegationẽ reſtitutiõis rei factã a cõmodatario vel ꝯdu
a ctore vel ſili dẽtẽtatore noie dñi iducit̃ ſpoliatio[a] poſ. quã ſequor
ꝑ tex. nr̃m gñalr loquẽtẽ. vt. l. põponius. §. ſi. ꝯ. ti. i. ⁊. l. colonus
j. de vi ⁊ vi ar. ⁊. l. i. §. q̃ſitũ. cũ ibi no. j. quo. leg. ⁊ ꝑ. l. cũ fundũ. j.
de vi ⁊ vi ar. Nõ ob. l. iij. §. ſi rẽ. ꝯ. e. qꝛ ibi nõ dr̃ ꝙ fuerit denega
ta reſtõ dño: ſꝫ bñ dr̃ ꝙ habuit aĩum inficiãdi ⁊ denegãdi dño:
ſꝫ nõ potuit. tũc lꝫ aĩo ſtatuerit nõ reddere dño. ⁊ ex eo nõ ꝓuat̃
poſ. dñs. ſꝫ ſi dñs petit ⁊ detẽtator denegat reſtituere dr̃ dñs pri
uari poſ. ⁊ ſpoliari. pro hoc allegaui. l. ſi. ver. econtra. ⁊ ibi Bar.
j. de preca. ⁊ ita puto tenendum ⁊ notandum ⁊ quottidianiſſi
mum eſt.

Additio.
a ¶ Spoliatio
vide in l. ſi
. . . l. ſi qs ꝯductiõis
e ibi dixi in
apoſtilla. ⁊ vide
alex. in. l. i. §. ſi
vir. ⁊ in. l. iij. §.
ſi rẽ circa prin
cipiũ ꝯ. e. ⁊ in
l. ſi aliquã. i pe.
col. ⁊ in. l. i. co
lonus. §. fin. j.
eo. Tho.

1 Poſſeſſor rogans ab alio poſſidere precario deſinit ſtatiꝫ ex pri
ma cauſa poſſidere ⁊ illum poſſeſſorem facit quem rogat ipſe. ⁊
ipſe rogans incipit naturaliter poſſidere.
2 Plus iuris nemo poteſt in alium trãſferre ꝙ̃ qđ ipſe habeat.
3 Poſſeſſio non transfertur in rogantem ſed ſoluꝫ roganti rema
net poſſeſſio in caſu. de quo hic.
4 Vſucapere ꝓ herede non poteſt qui non eſt heres.
5 Poſſidere pro herede quis dicitur. lꝫ non ſit verus heres.
6 Poſſidere ex prima cauſa deſinit ille qui rogat precario.
7 Conſtituens ſe tenere ⁊ poſſidere precario vel ſine precario qd
operatur tale conſtitutum.
8 Conſtituens ſe tenere ⁊ poſſidere nomine emptoris transfert
poſ. ſi erat in fundo tempore conſtituti. ſi autem non erat in fun
do tunc transfert ciuilem.

cedat in iſto actu venditoꝛ deſinit poſſidere ⁊ in emptoꝛē tranſ
fert omnem poſ. ⁊ emptoꝛ concedendo ſibi p̄cario transferre in
eum nālem poſ. ⁊ retinet ciuilē ⁊ dr̄ venditoꝛ retinere nālez poſ
ſeſ. ab emptoꝛe vñ ſoluit̄ arg. alr̄ q̄ꝫ hic in gl. dicat̄ dum dr̄ ꝙ qs
non pōt trāſferre pluſq̄ꝫ ipſe hꝫ qꝛ verū eſt. Nec ob. tex. noſter
qꝛ non habuit aliquid ante actuꝫ ſed in ipſo ꝯctu acquirit. qꝛ ro
gando rogans ipſe deſinit poſſidere ⁊ facit me poſſeſſoꝛem. vñ
etiam quo ad ſubam poſ. non tranſferro in te id qđ habeo. ⁊ ſic
non ob. d. l. traditio. qꝛ hic loquit̄ in actu vbi habeo qđ tranſfer
ro. Si tamen intelligatur glo. quemadmodum. s̄. eam declara
ui que alle. d. §. ſed ſi rem. non fuit eius mens ſic intelligere. ſed
intētio glo. eſt dicere qūo q conceſſit potuit tranſferre poſ. in ro
gantem quam habebat. Glo. dicit hic acqrit qualitatē poſ. non
ſubſtantiam. Poteſtis dicere ꝙ etiam acqrit ſubam poſ. vt ex
verbis bar. h̄ qꝛ qñ rogans deſinis poſſidere. ſi ergo nunc tibi
concedo tranſferro in te. vt habeas poſ. tanq̄ꝫ a me. vnde conce
do tibi ꝙ non habebas qꝛ rogando amiſiſti. Vñ concludo qūo
cunqꝫ foꝛmetur arg. ſemꝑ ſolutio eſt ꝙ non poſſum in te trāſfer
re id qđ habes. ſed h̄ rogando deſijſti poſſidere ⁊ ego concedē
4 do tibi ⁊ ſic tranſferro in te poſ. igit̄. ⁊c. ¶ † Gl. ſuper ꝟbo do
minus fieret. arg. ille q non eſt hr̄s non pōt vſucapere ꝓ hr̄de.
l. iij. j. pro hr̄. Sed hoc p̄ſupponit ꝙ iſte rogauit p̄cario ab aliq̄
tanq̄ꝫ hr̄de. ⁊ ille nō erat hr̄s qūo ergo pōt p̄ſcribere ꝓ herede
Gl. q̄tuoꝛ modis rn̄det ad ꝯriū. pmo ꝙ iuſta cā ignorātie hoc
opat̄ qꝛ ſi hꝫ iuſtam cauſam putandi rem eē hr̄ditariā hr̄s pōt
vſucapere ꝓ hr̄de ſicut in. l. iij. j. ꝓ leg. i. iuſtus error in titulo pu
tatiuo cauſat p̄ſcriptionē ſeu vſucapionē. l. celſus ⁊ ibi plene. j.
ti. i. Scđo dicit ꝙ nō erat verus hr̄s ⁊ vſucapit reꝫ pro hr̄de quā
putabat eſſe hereditariā ⁊ interim ante cōpletam p̄ſcriptionem
rogauit p̄cario a vero hr̄de veri dñi. ⁊ ſic ſm iſtā lec. figuraui ca
ſum. Tertio dicit h̄ non dr̄ ꝙ iſte vſucaperet ꝓ hr̄de. ſed dicit
anq̄ꝫ fieret dñs. ſ. quocūqꝫ mō. ſ. tit. emptionis donationis ⁊c.
vñ intellige ꝙ nō erat verus hr̄s. ſed bñ pōt eē ꝙ pro hr̄de poſ
5 ſidebat † qꝛ ꝓ hr̄de qs poſſidere dr̄. lꝫ nō ſit verus hr̄s. l. ꝓ hr̄
de. s̄. de pe. he. dicā cras. Et lꝫ tex. dicat ꝙ lꝫ ꝓ hr̄de poſſidebat
⁊c. nō vult dicere ꝙ ꝓ hr̄de p̄ſcribat. ⁊ nō vult dicere ꝙ ſit ver⁹
hr̄s qꝛ aliud eſt veꝝ hr̄dē eē ⁊ aliud poſſidere ꝓ hr̄. i. ꝯtēdere ſe
eē hr̄dē. l. ꝓ hr̄. l. regulr̄. s̄. de pe. he. ⁊ plene i gl. i. d. l. ꝓ herede
hoc dico ꝑꝑ ea q̄. s̄. dixit gl. ſ. cū dicit qūo vſucapit ꝓ hr̄de cum
nō ſit hr̄s. Quarto dicit gl. hoc intellligit̄ duos fuiſſe hr̄des ſed
vni eoꝝ fuiſſe p̄legatā rē puta ticio vel alr̄ fundus erat ticij. cohe
res poſſedit putās eā hr̄ditariā ⁊ ad eū iure hr̄ditario ꝑtinere
incepit vſucapere iuſto errore ductus putans eā eē hereditariā
deinde cōperta veritate vꝫ eam ad ticiū ſpectare ab eo rogauit
p̄cario tūc ceſſat ꝯriū qꝛ ſpectabat ad coheredē ſuū q potuit vſu
capere ꝓ hr̄de. Omnes ſolutiōes in ſe ſunt vere ⁊ a doc. appꝛo
6 bant̄. magis tñ appꝛobat̄ ſcđa ſolutio. ¶ Querit gl. quare hoc
dixit anteq̄ꝫ fieret dñs ⁊ dicit qꝛ rogatio p̄carij ſue rei nulla eſt.
vt no. in. l. neqꝫ pignus. j. de reg. iur. ¶ † Querit ēt gl. an in ter
minis huius. l. rogans ab herede vero ſibi p̄cario ꝯcedi deſinit
poſſidere ex pma cā. ⁊ dicit ꝙ ſm quoſdā dr̄ ꝙ non tñ cōcludit
ꝯrium. ſ. ꝙ deſinit ex prima cā poſſidere ⁊ iō coheres cuius eſt
incipit poſſidere. hec glo. cōiter appꝛobat̄ ⁊ declarat qđ dixi ſu
per gl. i. vꝫ ꝙ ille qui rogat p̄cario deſinit poſſidere ex pma cau
ſa. vr̄ trāſferre poſ. quā habuit in talē quē rogauit. ⁊ talis roga
tus vr̄ trāſferre in rogantē nālem. ⁊ retinere ciuilē. l. ⁊ hꝫ. §. eum
q. j. de p̄ca. ¶ Ultimo glo. colligit notabile ꝙ nō poſſidēs dat
poſſidenti. quod ſemꝑ pōt fieri qñ qs incipit alio noīe poſſide
re. ſi pmo ſuo noīe poſſedit. vt. l. vnuſquiſqꝫ. l. ſi. j. de p̄ca. ⁊ di
7 xi ſupra. ¶ † Extra gl. bar. hoc tetigit multa in mā ꝯſtituti ⁊ p̄
carij. ⁊ eius doctrinam ignorāt tabelliones. naꝫ eſt dr̄ia an dica
tur conſtituo me tuo nomine poſſidere. an dicat̄ ꝯſtituo me p̄
cario tuo noīe poſſidere qꝛ ſi pmo mō dixero oēm poſ. quā ha
beo in te trāſferro ⁊ nālem ⁊ ciuilem. qꝛ ille dr̄ poſſidere cui⁹ no
mine poſſidet̄. l. qđ meo. j. de acq. poſ. ⁊. d. l. q bona fide. all̄. l. q
pignoꝛi. ⁊. l. pignoꝛi. j. eo. ſꝫ qñ p̄cario ꝯſtituo me tuo noīe poſſi
dere ad ꝯcedentē trāſfert̄ ciuilis poſ. ⁊ ad rogantē tranſfert̄ nā
lis. vñ ſi venditor ꝯſtituit ſe poſſidere noīe emptoris rē emptaꝫ
trāſfert oēm poſ. i emptoꝛē. ſed ſi p̄cario ab eo rogauit trāſfert
ciuilē in emptoꝛē ⁊ retinet nālem. Idē in debitoꝛe obligante cre
ditoꝛi oīa bona ſua. Cum hac doctrina tranſeūt cōiter omnes
hic ⁊ idē Bar. in repe. l. creditoꝛes. i. ij. q. pꝛincipali. C. de pig.
⁊ Bal. in. l. ſiquis. C. de do. Cano. in. c. cum veniſſent de reſt.
ſpoli.

8 ſpo. ¶ † Hoc tñ ſane intelligo verũ qñ venditor ↄſtituit ſe noíe
a emptoris poſſidere ⁊ erat in fundo tpe ↄſtituti [a] qꝛ tũc verũ eſt
eũ trãſferre nãlẽ ⁊ ciuilẽ in emptorẽ qꝛ tũc dicebaſ poſſidere nedũ ciuiliter aío ſed ⁊ corpore nãliter. Sed ſi vẽditor non erat in
fundo tũc ſolũ poſſidet ciuiliter aío. l. clã poſſidere. §. q ad nundinas. ff. eo. ⁊ vidiſtis in. l. i. in prin. ff. eo. tunc virtute huius cõſtituti in emptorẽ nõ eſt naturalis trãſlata ſed ſola ciuilis. qꝛ vẽditor nõ habuit nãlem tpe quo ↄſtituit ⁊ ſupra dixi in prioribus
lectionibus. ⁊ dicã in. l. q̃uis. §. i. j. eo. nã p ↄſtitutũ ꝓbaſ trãſlatã poſ. ſi ꝓbeſ qꝺ tpe ↄſtituti ille qui cõſtituit habuit penes ſe
poſ. ⁊ nõ aliter vt colligiſ ex gl. in. d. l. q̃uis. §. i. j. e. ⁊ dicã ibi. ſi
tñ vẽditor nõ eſſet in fundo tñ colonus eius eſt in fundo vel hẽret
in fundo colonũ. vꝫ tũc nãlem p colonũ retinere. l. ſi de eo. §. i.
l. ſi colonus. j. e. ⁊ verũ eſt ꝙ p talem ↄſtitutũ p vẽditorẽ ſcñ trãſferſ poſ. & nãlis a vẽditore. qꝛ nãlẽ retinet p colonũ quã põt p
ↄſtitutũ in aliũ trãſferre vt vidiſtis bar. in. l. qꝺ meo in prin. ff. e.
¶ Ex his habetis an vtilius ſit ↄſtitutũ an vtilius ſit p̃carium. ⁊
vꝫ vtilius eſſe ↄſtitutũ. qꝛ plenior p id qꝺ trãſferſ poſ. naturalis
9 ⁊ ciuilis. ſed p precariũ trãſferſ ſola ciuilis. ¶ † Eſt verũ ꝙ quo
ad vnũ vel duo illi cui ſit ↄſtitutũ ſimplex eſſet vtilius p̃cariũ q̃
ſimplex ↄſtitutũ declaro nã tenẽdo opi. quã tꝫ bar. in repetitio.
l. ſi creditores. in. iiij. q. principali ad ſi. C. de pigno. ⁊ ibi Jacobu. ⁊ bar. & in. d. l. creditores. in lec. ordinaria ad ſi. apparet vtilius eſſe poſſe ipſi cui ſit p̃cariũ q̃ illi cui ſit ↄſtitutũ ſimplex [b]. nã
b voluit bar. ⁊ Ja. bu. in dictis locis ꝙ qñ p p̃cariũ tranſlata eſt ciuilis poſ. in eũ a quo qs rogauit rogãs ſi velit alteri aliquo modo tradere poſ. in re quã retinuit nõ poſſit interuertere poſ. ciuilem illius a quo rogauit. vñ ſi traderet alteri ille q precario rogauit nõ poſſet eũ a quo p̃cario rogauit ciuili poſ. puare vt bar.
ibi tꝫ alle. l. ſi de fundo. cũ ibi no. j. de vi ⁊ vi ar. ſecus dicit qñ cõſtituiſſet ſe poſſidere ſimplr noíe ricij qꝛ tũc eſt oís poſſeſſio trãſlata. ſ. ciuilis ⁊ naturalis in illũ cuius noíe ↄſtituit ⁊ ↄſtituẽs ſolaꝫ detẽtationẽ retinet. ⁊ ſi alteri rẽ tradat priuat illũ cuius noíe
ↄſtituit ſe poſſidere poſſeſſiõe p. l. peregre. §. qbus. j. eo. ⁊. l. iij.
§. qꝺ ſi ſeru⁹. ff. eo. vbi colonus q detinet ⁊ hꝫ cuſtodiã noíe dñi
apud quẽ eſt vtraqꝫ poſſeſſio ſi alteri tradat dñm priuat omni
poſ. ciuili ⁊ naturali. an tñ hec opi. ſit ꝯa dicã. j. ea. l. §. ſi. vbi videbimus gl. tenẽtẽ ꝯtrariũ. Tñ ſi vera eſt illa opi. bar. apparet vtilius eſſe p̃cariũ ei a quo rogat q̃ ↄſtitutũ. qꝛ p p̃cariũ nõ põt ita
10 priuari dñs poſ. ſicut p ↄſtitutũ. ¶ † Quo ad aliũ vꝫ ei vtili⁹ eſſe
a quo rogat ꝙ ſit p̃cariũ q̃ ↄſtitutũ quo ad ea q̃ no. in. l. ſi de eo
§. ſi forte. j. eo. vbi qñ qs ↄſtituit ſe meo noíe poſſidere trãſferſ
in me oís poſ. nãlis ⁊ ciuilis. que erat apud ↄſtituẽtẽ. ⁊ ↄſtituẽs
remanet ſimplex detẽtator ⁊ q̃ primũ ſcio meã naturalẽ vacare
puta p mortẽ eius qui ſe ↄſtituit meo noíe poſſidere. ⁊ negligo
eã adipiſci pdã ciuilẽ. l. quãuis. j. e. ⁊ bar. in. d. §. ſi forte. vbi declarat. ſꝫ ſi nõ erat in me trãſlata naturalis ⁊ ciuilis vt qꝛ erat precariũ quo caſu naturalis remãſit apud illũ rogantẽ ciuilis apud
me ſi ſcio naturalem vacare. ⁊ ab alio occupatã que non eſt mea
nõ dicor negligere meã nãlem qꝛ non erat mea ſm doctrinam
que colligiſ ex. d. §. ſi forte ⁊ ibi bar. apparet ergo ꝙ nõ ita faciliter pdo meã ciuilẽ poſſeſ. ſicut qñ naturalis ⁊ ciuilis fuit in me
trãſlata poſtea negligo naturalem adipiſci. ¶ Quãta negligẽtia
requiraſ ad hoc vt pdã ciuilẽ nõ attingã hic ſed diceſ in. d. §. ſi for
11 te. ¶ † Juxta p̃dicta ſciatis ꝙ idẽ operaſ ſi dicaſ ↄfiteor me tuo
nomine poſſidere ⁊ conſtituo me tuo nomine poſſidere ita colligitur ex nota. per glo. in. l. ij. C. eodem dum alle. l. quod meo
in prin. j. que loqtur p verbum ↄſtituo. ⁊ ibi not. bal. ⁊ ang. ⁊ iñ
glo. ibi vtiſ ꝟbis ↄfiteor me tuo noíe poſſidere p. d. l. qꝺ meo.
⁊ in. d. l. qꝺ meo. fuit oís poſ. trãſlata in euꝫ cuius noíe poſſideſ
idẽ ibi glo. pe. ⁊ in. l. ab emptione. ff. de pac. in glo. pe. in prin. ⁊
no. bal. in. l. i. C. ꝓ dona. ⁊ in. l. cũ falſa. poſt cy. C. de in. ⁊ fa. ig.
12 ¶ † Juxta hoc querit bar. qd ſi in eodẽ inſtrõ eſt appoſitũ pactũ
p̃carij. ⁊ ↄſtitutũ ⁊ ſic vtrũqꝫ pactũ. an iſto caſu tranſeat ciuilis
tñ. an vtraqꝫ ⁊ dicit vtrãqꝫ poſ. trãſferri p. l. nõ ſolũ. §. ſi. j. tit. i.
vbi qñ eſt precariũ. ⁊ ↄductio ab vno ⁊ eodẽ trãſferſ oís poſſio
in locatorẽ ſeu in rogatũ. ita bar. in. l. ſi qs ante. in prin. ff. eo. vbi
13 vidiſtis. ¶ † Querit bar. qd ſi in inſtrõ ſunt verba iſta. talis cõſtituit ſe p̃cario noíe emptoris ſi emptor eſt vel creditoris ſi creditor eſt poſſidere. quẽ ſignificatũ habebũt hec verba. dicit ipſe
ea duplicẽ intellectũ poſſe hr̃e primo ꝙ emptor hꝫ p̃cario a me
alius ꝙ videar hr̃e ab ipſo emptore ſm primũ intellectum dicit
bar. importat ꝙ vẽditor hꝫ ciuilẽ ⁊ emptor nãlem. ar. l. certe. §.
i. j. de p̃ca. vbi p ꝓcuratorẽ põt qs rogare reꝫ p̃cario ab alio. vñ
emptor quodammõ vꝫ ꝓcurator vẽditoris. ⁊ emptor hꝫ nãlem.
ſed ſm ſcdm intellectũ erit ↄ̃ totũ. qꝛ apud vẽditorem remanet
nãlis. ⁊ in emptorẽ trãſferſ ciuilis. Similẽ habes expoſitionẽ in
l. polla. in ver. pupilli. C. de his q. vt indi. ⁊ in. l. tutorẽ. ff. de his
qb. vt indig. ⁊ vꝫ ſcdm intellectũ magis ꝓbabilẽ. vt nãlis remaneat apud ↄſtituẽtẽ ⁊ ciuilis apud emptorẽ. Sed certe nõ vꝫ bñ
ꝓbari p. d. l. certe. §. i. primus intellectus bart. bal. in ru. in. iiij.
q. extra de p̃cari. facit mẽtionẽ de iſtis ꝟbis bar. hic dicit ꝙ bar.
in. l. interdũ. ff. de acq. poſ. ſubtilr voluit eſſe dr̃iam an dicã p̃cario me a te poſſidere. vel p̃cario me poſſidere ꝓ te. primo caſu
retinet nãlem dicit ipſe. ſcdo caſu dicit ꝙ bar. vult ꝙ nullaꝫ retinet nõ dicit bar. ſic imo vtroqꝫ caſu ille q ↄſtituit aliquẽ. vno naturalẽ alio ciuilẽ deinde dicit bar. ibi hec verba negligẽda ad naturã p̃carij. ⁊ nihil alle. qꝺ tñ puto verũ. ⁊ non diſcrepat a verbis
bal. cõis interpretatio dictoꝝ ꝟboꝝ eſt ſm ſcdaꝫ expoſitionem
bar. hic. ⁊ relatã an bñ ↄueniãt de virtute p̃carij ⁊ ↄſtituti. vltra
p̃dictã & vide no. in. l. qꝺ meo. in prin. ff. eo. alia dicã. j. ea. §. ſi.
14 ¶ † Sed dubitari põt vtrũ in caſibus in qbus ad tollendũ preſumptionẽ ſiue ſoſpitionẽ ſimulatiõis ⁊ fraudis opꝫ traditionẽ
interuenire an ſufficiat interuenire p̃cariũ vel ↄſtitutũ loco traditiõis vt ceſſet p̃ſumptio ſimulatiõis vel fraudis bar. in. l. poſt ↄ̃
ctũ in. iij. col. ff. de do. tꝫ ꝙ nõ p. l. vnicã. C. de ſuffr. videatis per
eundẽ bar. in. l. ſicut. §. ſupuacuũ. q. mo. pig. vel hypo ſol. ⁊ cõ
ſi. inci. pet. nicole. p bar. in. l. ticia. j. de ꝟ. obl. in prin. p bal. in. l.
illud. C. de ſacr. ſan. ec. ⁊ in. l. i. C. de do. ante nup. ⁊ in. d. l. vnica
C. de ſuffra. ⁊ in. l. ſina. C. de ſpõ. p Inno. in. c. illo vos. de pig.
⁊ in. c. ad noſtram. de emptio. ⁊ vendi.

1 Naufragiũ: quod capitur ex naufragio vel quod alleuiande nauis cauſa deiectum fuit vſucapi non poteſt.
2 Derelicta merces que extra nauim proijciuntur non videntur
hr̃i ꝓ derelicto ergo dñiũ eaꝝ nõ pdiſ licet poſſeſſio deperdaſ:
niſi ex qualitate iactus aliud appareat.
3 Furtũ an comittat inueniens rem alienam. ſi eam non reſtituit.
4 Vſucapi nõ põt res ex naufragio deperdita vel expulſa.
5 Emphyteota vel conductor an teneatur ſoluere penſionem rei
conducte ſi res perit naufragio vel inundatione aquarum aut
non potuit colere propter guerram.
6 Emphyteota poteſt vti ⁊ frui re emphyteotica ſoluendo penſioneꝫ ⁊ dominus tenetur preſtare patientiam vti frui.
7 Emphyteote nulla debet fieri remiſſio pẽſionis propter ſterilitatem.

1 Quod ex naufragio.

† Qꝺ capiſ ex naufragio vel qꝺ alleuiãde nauis cã deiectũ fuit vſucapi nõ p̃t. h. d. ¶ Caſus talis eſt
nauis aliqua naufragiũ paſſa eſt ⁊ tandẽ bona que in naui erant
vi vẽtorũ deiecta ſunt ad terrã que ſunt occupata p ticiũ. an ſi ea
poſſidet triẽnio dicaſ vſucepiſſe. ⁊ iuriſcõſultus dicit vſucapi nõ
poſſe hmõi bona. qꝛ nõ habita ꝓ derelicto ſed in pdito dñr eſſe.
idẽ in rebus que cã alleuiãde nauis ꝓiecte ſunt. q̃ nauis mercib⁹
2 onerata erat qꝛ nõ pñt vſucapi. ¶ † No. ꝙ merces que ex̃ nauiꝫ
ꝓijciunſ non vñr hr̃i ꝓ derelicto ergo dñiũ eaꝝ nõ pdiſ lꝫ poſſeſſio depdaſ. Qꝺ ſane intelligi dꝫ niſi ex qualitate iactus aliud
appareat. vt ſi liber aptus eſt in mari ꝓiectus nõ clauſus. qꝛ vꝫ
hr̃i ꝓ derelicto ita leg. ⁊ no. in. l. falſus. §. ſi iactũ. j. de fur. l. ii. in
3 ſi. ff. ti. i. ¶ † Ex iſto tex. dicit imo. colligi ꝙ alicui cecidit res aliqua que ad manus alterius ꝑuenit ille nõ põt ſibi appropriare q
accipit eã. ⁊ ſi ignoret cuius ſit dꝫ publice ꝓclamare ſeu ꝓclamari facere ſi qs pdiderit reꝫ talis ↄdõnis det interſigna ⁊ ſibi reſtitueſ. de hoc dixi in. l. rẽ que nobis. ff. eo. vbi allegaui bal. tenentẽ idẽ in. l. i. in prin. ff. de re. di. ⁊ ibi dixi & ſi nõ apparet ad quẽ ptinet eſt pauperibus erogãda p id qꝺ hr̃ in. c. cũ tu. cũ ibi no. p boſti. ex̃ de vſu. ¶ † Pro expeditione glo. ſup ꝟbo. nõ põt quero
4 a quo nõ põt vſucapi res ita naufragio depdita vel expulſa. gl.
dicit ꝙ ab occupante vel etiam a nemine ſi ille qui occupauit ſciuit rẽ ex naufragio [c] ad illũ ꝑueniſſe. rõ eſt. qꝛ res furtiue nõ pñt
c vſucapi niſi ad dñꝫ reuertanſ ⁊ viciũ furtiuitatis ſit purgatũ. §.
furtiue. iſti. de vſuc. l. ſeqſ. §. de illo. j. ti. i. ſꝫ q accepit rẽ eſſe naufragio ad eius manus ꝑuẽtã vꝫ furtũ facere ſi aío lucri faciẽdi illã retinet. qꝛ nõ aío reſtituẽdi eã ꝟo dño retinet. vt in. d. l. falſus
§. ſi iactũ cũ ↄcor. ff. alle. iõ nõ p̃t ab occupãte vꝫ alio vſucapi niſi
ſit purgatum viciũ furtiuitatis. vt quia ſit reſtituta primo vero

Additio
a ¶ Tpe ↄſtituti. vide de mẽ p do. alex. in. l. põponius. §. ſi is q p̃cario ⁊ in. l. ii. in prin. in. ii. col. ff. eo. ⁊ in ↄſi. xxviii. ⁊ in ↄſ. lxxxiii. in. ii. vo. ⁊ i cõſi. lxxx. l. iii. vo. p repb. fulg. in ↄ. cl. ⁊ p repb. cu. in ↄſi. xlvii. p angr. de are. in. §. actionũ inſti. de actio. p Jaſo. in. l. ab emptiõe l. vii. col. ⁊ ſeq. ff. de pac. p ol. in cõſi. cxxiix. ⁊ ibi ponit etiaꝫ de precario. tho.
b ¶ Simplex vide pau. de ca. cõſi. x. iii. l. parte cõſilex impreſſoꝝ p Andreã de oſola. Additio.
c ¶ Ex naufragio. De penſis inundentibus res ex naufragio. vide Car. alexan. in. c. bodie. ii. vel. c. ibi ponit ꝙ ſine ex cõicatio. itẽ ad de ꝙ pñt puniri p iudiciuꝫ pſone leſe. vide fely. vbi ponit car. in. c. poſtulaſti in. ii. declaratione in. iiii. col. extra de foro cõpe. Tho.

dñō.veꝝ eſt ꝙ puniꝫ pena publicationis bonoꝝ auc.nauigia.
C.de fur. ¶ Glo.ſup ver.ꝓ derelicto.oppo.inuit text.ꝙ ſi res
aliqua eſt habita ꝓ derelicto põt vſucapi qꝛ qñ eſt habita ꝓ de-
relicto ſit ipſo iure occupãtis.l.i.ꝓ derelicto.dicit gl.põt adhuc
cadere vſucapio qñ res ñ erat illius q eã ꝓ derelicto habuit quo
caſu nõ ſit occupantis qꝛ nõ vacat dñiũ.eo qꝛ verus dñs ꝓ dere
licto nõ habuit ita intelligit tex.noſter ſm glo.que recte rñdet.
5 ¶ †Extra glo.inducit hic text.ſʒ Jac.de are.⁊ bar.⁊ ſequaces
ad.q.conceſſus eſt fundus alicui in emphyteoſim.vt ꝯcedo tibi
fundũ iſtũ ꝓ vno aureo ſoluendo in ꝑpetuũ ſingulis annis dꝫ ꝯ
ctus emphyteoticus qm̃ põt ille ꝯductoꝛ fundũ retinere ꝑpetuo
donec penſionẽ ſoluat.§.adeo inſti.loca.ꝯtingit ꝙ ꝑꝑ guerraſ
aliquo tpe nõ potuit laborari ille fundus ⁊ incultus remãſit.an
ꝓ iſto tpe teneaꝫ emphyteota ſoluere pẽſionẽ an ſit ſibi remittẽ
da ſicut ſit qñ eſt ſimplex ꝯductoꝛ cui remittiꝫ pẽſio ſi nõ põt vti
frui re ꝯducta.l.ex ꝯducto in prin.l.ſi merces.§.vis maioꝛ.ſ̃.lo-
ca.dicit iac.de are.⁊ bar.hic eũ ſeqꝫ ꝙ vꝫ nõ eſſe ſoluẽdã penſio
nẽ.qñ res deꝑdita eſt in totũ emphyteota nõ ſoluit pẽſionẽ.l.i.
C.de iure emphi.ſʒ ſi in hoſtiũ ptãte deueniat adeo ꝙ ꝑꝑ guer
rã vel hoſtes non põt ꝑcipi fructus nec coli ſeu laborari cenſetur
res deperdita.qꝛ paria ſunt rẽ naufragio vel inundatione aqua
ruꝫ periſſe aut ꝙ vi hoſtiũ ſeu ꝑꝑ guerrã nõ poſſit laborari.l.cũ
vnus.§.ſi.de bo.auc.iudi.poſ.ſed qñ ꝑ naufragiũ vel inundatio
nẽ aquaꝝ res haberi nõ põt cẽſeꝫ deꝑdita.vt hic.ergo eodẽ mo
do qñ eſt in ptãte hoſtiũ. ¶ Pro iſta pte adducit.l.forma.§.i.
ꝭ.de cẽſi.vbi dꝫ ꝙ ſi nõ põt haberi cultura fundi tributarij dʒ re-
leuari poſſeſſoꝛ ab onere tributoꝝ.pau.de ca.h' dicit ꝙ iſte tex.
ſuo iudicio nõ facit ad iſtud qm̃ aliud eſt rẽ inundatione aquaꝝ
vel caſmate eſſe ꝑemptã.aliud eſt ꝙ ꝑꝑ guerrã laborari nõ poſ-
ſit qꝛ primo caſu nulla ſubeſt ſpes ꝙ res habeaꝫ.ſed qñ ꝑꝑ guer
ram laborari non põt non eſt ꝑempta adeo ꝙ non habeaꝫ ſpes
rem recuperãdi.nõ dicit tñ que opi.ſit tenenda Jac. de are.cy.
bar.ang.⁊ ſaly.in.l.i.C.de iure emphy.ẽt tenent dictã primam
opi.ꝙ nõ ſit ſoluẽda pẽſio.⁊ ita pluries in hac.q.ꝯſului qđ ẽt tʒ
io.an.in addi.ſpe.in ti.de loca.§.nunc aliqua ver.cxxxiij.⁊ pe.
de ancha.⁊ car.flo.⁊ imo.in.c.potuit de loca.⁊ ꝓ iſta eoꝝ opi.
6 plurimum facere vꝫ ratio iſta† dñs teneꝫ preſtare patientiã vtẽ-
di ⁊ fruendi ipſi emphyteote ſicut alius locatoꝛ teneꝫ eã ꝯducto
ri preſtare.⁊ in hoc hʒ ſimilitudinẽ emphyteoſis cũ locatiõe.l.i.
cũ ibi no.ꝑ bar.in prima op.C.de iure emphy.ergo ſi dñs non
pſtat patientiã vtendi ⁊ fruẽdi emphy.qꝛ impediꝫ hr̃e cõmodi
tatem vtendi ⁊ fruendi ꝑꝑ guerram non dʒ poſſe agere dñs ad
pẽſionẽ poſtꝙ̃ ꝯtrũ nõ adimpleuit ꝓ parte ſua.opʒ eñi vt agẽs
prius impleat ꝯtrũ ꝓ parte ſua anteꝙ̃ ꝯ reũ agat.l.iul.§.offerri
ſ̃.de ac.emp.l.ediles.§.ſi.ſ̃.de edi.edic.ſed rapha.cu.hic dicit
ꝙ alber.de roſa.d.l.i.C.de iure emphy.tʒ ꝯtrũ ⁊ qđ ita tʒ guid.
de ſuza.vt refert albe.ſ.ꝙ imo debeaꝫ integra pẽſio moueꝫ per
d.l.i.C.de iur.emphy.que ꝯſiderat ſolũ an tota res perierit vel
nõ ⁊ de iſta opi.albe.ẽt facit ro.hic mẽtionẽ q ꝯfirmat ꝓcedere
ar.de re ad tp̃s.l.miles ita.§.ita diximus.ſ̃.de teſta.mili.ergo
ſicut qñ res ꝓ parte periit nõ liberaꝫ emphyteota ab ĩtegra pẽ-
ſione annua ſoluenda.d.l.i.⁊.d.§.adeo.ita ſi ꝓ parte tpis non
põt haberi cõmoditas fundi emphyteotici nõ dʒ ab aliqua par
7 te pẽſionis liberari emphyteota. ¶ †Cõfirmari põt h' opi.hac
rõne.qꝛ emphyteote nulla dʒ fieri remiſſio pẽſionis ꝑꝑ ſterilita
tem.l.iij.C.de fun.patri.li.xi.vbi tex.⁊ ibi bar.⁊ no.gl.in.c.po-
tuit in ꝟ.potuiſſet expelli.de loca.⁊ bar.in auc.ꝑpetua.C.de ſa
cro ſan.ec.⁊ ſpe.in.d.ti.de loca.§.nũc aliqua ver.cxxxvii.Pre
terea ꝓ eadẽ opi.põt adduci qꝛ videmus ꝙ penſio que ſoluiꝫ ꝑ
emphyteotã ſoluiꝫ in ſignũ recognitionis dñij nõ ꝓprie ꝓ fru-
ctibus vt colligiꝫ ex.d.l.i.vbi ſi maxima pars rei ꝑijſſet ⁊ ſic fru
ctus ꝓ magna parte perierũt nihilominus debeꝫ ĩtegra pẽſio.
⁊ ita ibi expſſe tʒ bar.i.ii.op.ꝑ illũ tex.ergo ſatis ẽ ꝙ duret dñiũ
⁊ ꝙ habeat dñiũ illius rei ad hoc vt dño ſit ſoluẽda penſio cum
nõ debeaꝫ ꝓ fructibus.ſed ſolũ in ſignũ recognitiõis dominij.
¶ Iſtaʒ opi.firmat ⁊ approbat cu.hic ⁊ dicit ſe ita de facto ꝯſu
luiſſe.refert tñ ꝙ collegiũ mediolanẽſe habuit aliã opi.ſ.diſtin-
guendũ eſſe an pẽſio eſſet magna aut modica:ſi magna fieri dʒ
remiſſio.alias nõ.tñ ſibi non plʒ hec diſtinctio.qꝛ no ꝓbaꝫ iure
ſm eũ.Cõprobauit iſtã opi.qꝛ lʒ ꝑꝑ guerrã non poſſit hr̃i cultu
ra fundi emphyteotici tñ nõ ꝑdit dñs nec emphyteota vtile do
miniũ aut poſſeſſionẽ qꝛ lʒ ꝑꝑ timorẽ hoſtiũ nõ audeaꝫ accede-
re.tñ non ꝑdiꝫ poſ.alleg.l.lʒ.C.eo.quõ ergo põt eſſe ꝙ emphy
teota libereꝫ cũ non ꝑdiderit poſ.⁊ poſito ꝙ ꝑdiderit poſ.vt qꝛ
occupata eſt ab hoſtibus quo caſu perdit poſ.l.qđ meo.§.ſi.ſ̃.
eo.hoc tñ nõ facit ꝙ res ſit ꝑempta.Subdit plus ꝙ ẽt ſi belluʒ
eſt licitũ ⁊ hoſtes occupaſſent fundũ ꝗuis ꝑdereꝫ dñiũ qꝛ ſit ho
ſtiũ vel reipu.l.ſi captiuus.§.i.l.ſi qd in bello.⁊ ibi bar.ꝭ.de ca
pti.tñ nõ dʒ liberari emphyteota ꝑ hoc ⁊ dʒ pſtare penſionẽ ho
ſtibus in hoc vltimo nõ ſtarẽ cũ eo qꝛ ſi dñs ꝑdidit directũ dñiũ
hoc caſu ſic ipſe vtile.vñ eſt in totũ perẽpta res eo caſu ⁊ dñiuʒ.
Unde reſidet ꝙ ꝟioꝛ eſt opi.ꝙ emphyteota nõ liberaꝫ.ro.hic
dicit poſſe pdicta ꝯcordari.ſm doctrinã mediolanẽſiũ vt diſtin
guaꝫ aut modica eſt pẽſio aut mag.Si eſt modica ñ ſit remiſſio
qꝛ ꝓ modico dãno nõ dʒ fieri remiſſio.l.ſi merces.§.vis maioꝛ
ſ̃.loca.Aut magna eſt pẽſio.tũc aut modico tpe durauit guer-
ra ⁊ nõ ſit remiſſio.d.l.vis maioꝛ.aut magno tpe durauit ⁊ ſit re
miſſio.Et licet ipſe nõ dicat fuit doctrina bar.in.d.l.i.C.de iu-
re emphy.vbi facit diſtinctionẽ.aut penſio eſt modica aut ma-
gna nihil tñ alle.anto.in.d.c.potuit vꝫ adherere dicte diſtinctio
ni inꝗtũ diſtinguiꝫ aut guerra durauit magno tpe aut modico
⁊ dicit magnũ tp̃s eſſe triẽniũ tñ Imo.ibi dicit dictã opi.nõ ve-
ram ⁊ nõ ꝓbari iure.⁊ dicit ꝙ magis cõis ⁊ magis ꝟa vꝫ prima
opi.quã tʒ Jac.de are.⁊ cy.⁊ alij.Eſt verũ ꝙ illa ꝯcordia ꝙ di-
ſtinguaꝫ inter modicã pẽſionẽ ⁊ magnã vꝫ ſapere eqtatẽ tñ per
d.l.i.in ver.prius.C.de iure emphy.⁊ vꝫ tex.ibi requirere ꝙ tota
ſubſtãtia rei pereat ad hoc vt emphyteota nõ teneaꝫ ad ſoluẽdũ
canonẽ.ſed lʒ ꝑꝑ guerrã nõ poſſit laborari fundus emphyteoti
cus.tñ tota ſubſtãtia non eſt deperdita.Si qs vult ſuſtinere pri-
mã opi.tñ nõ puto diſcedẽdũ vt in pũcto iuris ab opi.quam tʒ
albe.de roſa.in.d.l.i.C.de iu.emphy.ꝑ illũ tex.poſſet tñ dicere
prĩo cũ dꝫ ꝙ ꝓcedat ar.de re ad tp̃s ⁊c.⁊ nõ libereꝫ emphyteo
ta ſi perijt ꝓ parte tpis dici põt qñ res ꝓ pte periit redacta eſt
patiẽtia rei ad partẽ.debeꝫ ergo ſibi ĩtegra penſio.ſed qñ nullo
modo iſto anno põt hr̃i cultura dñs nõ pſtat patiẽtiã nec in pte
nec in totũ.⁊ nõ implet ꝯtrũ.ergo nõ vꝫ ſibi pẽſio debita.eodẽ
mõ dꝫ emphyteote nõ dʒ fieri remiſſio ꝑꝑ ſterilitateʒ.fateoꝛ qꝛ
tũc dñs ſatis pſtat patiẽtiã vtẽdi ⁊ fruẽdi lʒ modicus ſit reddit'
ſed qñ nullo mõ põt laborari.⁊ vti ⁊ frui fundo dñs nõ pſtat pa
tientiã.⁊ ꝑ ꝯñs nõ ĩplet ꝓ pte ſua.dũ dꝫ ꝙ pẽſio pſtat in ſignuʒ
recognitiõis dñij nõ ꝓ fructibus.qđ ar.ſatis vrget.põt rñderi
ꝙ qñ nõ põt hr̃i cultura fundi ꝑꝑ vim hoſtiũ vel guerrã cẽſetur
res iuris ĩterpretatiõe deꝑdita.l.ſi in vẽditiõe in ſi.ſ̃.de pi.⁊ cõ-
mo.rei vẽ.l.cũ vnus.§.ſi.de bo.auc.iudi.poſ.ergo ſicut ſi deꝑ-
dita eſt res non teneꝫ emphyteota.ſic nec in caſu iſto. ¶ Tñ in
a pũcto iuris* tutioꝛ vꝫ opi.alb.in.d.l.i.C.de iure emphy.ꝑ.d.l.
i.que mirabiliter obſtat pro qua bene facit tex.in aucten.de non
alie.in.§.dudum.vbi tex.vꝫ velle omne periculum caſus fortui
tus ſpectare ad emphyteotam.Et de iſto articulo vltra predi-
cta vide per ang.in.§.qꝛ vero leonis in auct.de nõ alienan.vno
tñ caſu poſſet ſaluari opi.Jaco.de are.bar.⁊ ſequacium hic.vʒ
quando res deueniſſet in hoſtium ptãtem.adeo ꝙ non ſit ſpes
recuperandi eam.tunc vꝫ emphyteota eſſe liberatus ac ſi ſit res
in totum deperdita.ſicut quando res eſt impignorata pro tan-
to ꝙ non eſt ſpes luitionis cenſetur alienata.text.eſt notandus
⁊ ibi bar.in.l.lega.ꝯ.ſin.de ſuppelle.lega.⁊ in.d.l.qui habebat
de lega.iij.⁊ no.per Barto.in.l.rem legatam.ad fin.ſ̃.de adi-
men.lega.per Cyn.in.l.iij.cum ſimilibus.C.de lega. ¶ Item
in omnibus caſibus in quibus dixi fieri remiſſionem penſionis
intellige hoc eſſe verum niſi tpe guerre quis conduxiſſet rem il-
lam in emphyteoſim.qꝛ tunc ſiue ſit ſimplex conductoꝛ ſiue ſit
emphyteota ⁊ impeditur funduʒ colere ⁊ percipere fructus nõ
remittitur ſibi penſio.quia ſibi imputet.quia poſtꝙ̃ vidit peri-
culum imminere nihilominus conduxit.iſtud fuit notabile ver-
bum Cynus in additionibus ſuis in dicta.l.ex conducto.§.i.
ſ̃.locati ⁊ Balduʒ in.l.ſi ea lege.C.de vſuris ⁊ in titulo de pace
conſtantie in verſic.vaſalli.el.ij.vbi reaſſumit dicta verba Cy.

1 Rogans rem precario ſi poſtea eam a domino conducat eum
poſſeſſorem facit.
2 Poſſeſſio probatur per colonum ſed ſi colonus eam alteri tra-
dat an priuat dominum poſſeſſione.
3 Colonus an poſſit interuertere poſſeſſionem domino.
4 Poſſeſſio debitoris an amitti poſſit facto creditoris.
5 Conſtituens ſe tenere ⁊ poſſidere noĩe alterius transfert in illuʒ
poſſeſſioneʒ ciuilem ⁊ naturalem.

Conſtituens

6 Conſtituens ſe tenere ⁊ poſſidere nomine alterius ſi habet ciuilem illam
tranſfert in emptorem.
7 Conſtituens ſe tenere tranſfert in emptorem poſſeſ. omnem quam habet.
8 Emphiteota dicitur habere poſſeſ. naturalem.

1 **Qui alienã.** †Qui rogauit rẽ ꝓcario ſi poſtea eam a domi-
no ꝯducat eã poſſeſ. facit .h.d. ¶ Caſus talis
eſt rogaui te vt mihi fundũ ꝓcario ꝯcederes. cũ ꝯceſſiſti q̃ ṽe erat alterius
ex iſta tali ꝯceſſiõe ego dicor hr̃e naturalẽ tu ṽo ciuilẽ. poſtea itelligẽs ego
fundũ eſſe alteri⁹ ad eũ vado ⁊ ab eo ꝯduco ipſum .q.x. an poſ. quã habui
apud me remaneat. ⁊ an tráſeat in dñm a quo ꝯduxi ⁊ dicit ꝙ tráſit in dñm
a quo ꝯduxi. ⁊ tex. no. ꝙ ꝑ ꝯductionẽ vr̃ ꝯcedẽs recedere a ꝓcario añ ꝑ eũ
habito. ⁊ hoc eſt verũ ſiue ab eodẽ ꝯduxerit a quo ꝓcario rogauerat vt hic
ſm vnã lec. quo caſu ꝯcordat .l. ſi qs ante .ff. eod. ſiue ẽt ab alio ꝯduxerit q̃
ab eo a quo rogauit. vt hic in glo. ſm vnã lec. de quo plenius dicef cũ gl.
¶ Pro expeditione glo. ſup verbo rogauit. quero a quo rogauit iſtã rẽ
an ab eodẽ a quo ꝯduxit gl. dicit poſſe intelligi ꝙ rogauit ab eodẽ a quo
ꝯduxit ꝑ tex. noſtrũ in ver. reuertif. q̃ preſupponit ꝙ prima poſ. fuit apud
iſtũ q̃ precario ꝯceſſit ⁊ demũ reuertif ad eũ qñ rogans ꝯducit ab eo. ⁊ al-
legat .l. qui bona. in prin. ff. eo. Uel ſecundo dicit glo. põt intelligi qñ ro-
gauit a non dño ⁊ demũ a dño ꝯduxit vterq; intellectus ſtare põt ⁊ ad pri
mũ intellectũ ꝯcordat .l. ſi qs ante. ff. eo. ¶ Ultimo querit glo. qd ſi roga-
uit a dño poſtea cõduxit a nõ dño an dñm poſ. priuet. ⁊ dicit ꝙ dñm poſ.
2 priuat .l. peregre. §. qbus. j. eo. ⁊ facit. j. de ꝓcar. .l. ſi. † Hec glo. in hac vlti
ma parte reputaf multũ notabilis. qꝛ ꝑ eam daf intellectus ⁊ limitatio ad
ſing. tex. .l. q̃uis. §. i. ſ. eo. vbi ſi colonus meus ꝑ quem poſſedi fundum ⁊
ſic habui ciuilẽ aío nalẽ corpore colonus ſi colonus ipſe ꝯduxit ab alio nõ
priuat me poſ. ꝑ iſtũ fictũ actũ traditiõis poſ. ſ; ſi ṽe traderet poſ. fundi al
teri priuaret me poſ. .l. iij. §. qđ ſi ſeruus. ff. eo. ⁊ .d. §. qbus. Idẽ ſi expelle
3 ref de fundo qꝛ ſum priuatus poſ. ¶ † Sed ſi ꝯducit qꝛ eſt actus fictus nõ
poteſt me ſpoliare poſſeſſio. ⁊ interuertere poſſeſſio. pari ratione per con-
ſtitutũ ⁊ precariũ. qꝛ hoc eſt verũ in colono q̃ ſolũ detinet ⁊ nullã poſ. hʒ hic
ṽo loqmur in eo q̃ habuit poſ. naturalẽ. qꝛ rogauit me precario. qꝛ ſi ꝯdu
cat ab alio priuat me poſ. qꝛ non ſolum eſt cuſtos ⁊ detẽtator ſed eſt poſſeſ
ſor naturalis. Sed plus vult glo. recte intellecta. ⁊ ſic a doct. intelligif. vʒ
ꝙ nedum transferatur naturalis quam precario rogans habuit verum ẽt
priuet me dñm poſſeſ. ciuili ⁊ hoc vult glo. cum dicit priuat dominum poſ.
de naturali non oʒ intelligi quam ſine dubio tráſfert. ⁊ eam transferendo
dñium non priuat poſ. quia naturalem dominus non habuit. vnde intelli-
gitur etiam de ciuili. ¶ Et quantum ad hoc eſt diligentiſſime notandum
ſm imo. hic ⁊ pau. de ca. qui dicit non haberi tex. de hoc. quia iura allega
ta per glo. ſ. .l. peregre. §. qbus. ⁊ .l. iij. §. qđ ſi ſeruus. ff. eo. loquuntur qñ
vera traditio ſiebat per colonũ vel expellebatur actualiter colonus de fun
do. hic querimus quando rogans precario ficte tradidit alteri non vere.
Preterea dicta iura loquunf in eo q̃ non habuit poſ. ſed detentationẽ. ⁊
dñs per eũ habuit naturalem ⁊ per ſe ipſum ciuilem. hic loquitur in eo q̃
nalr̃ poſſedit. Tñ putãt iſtã glo. verã. qꝛ loqf in caſu in quo ciuilis regeſce
bat in naturali quã habuit rogans ꝓcario a me. tunc ſit verũ qđ glo. dicit ſ;
vbi ciuilis mea nõ regeſcit ſup naturali illius vt eſt ciuilis quã hʒ ꝓprietari⁹
q̃ ſi regeſcit in nali quã hʒ vſufructuarius. dicit Imol. ⁊ pau. de ca. ꝙ ꝑ pa
ctũ factũ ab hñte nalẽ nullo mõ ſit ꝑiudiciũ ei q̃ habebat ciuilẽ poſ. gl. ſunt
notabiles in .l. i. in ſi. ff. vſufruc. quẽadmo. ca. ⁊ in .l. iij. §. vñ vi. j. de vi ⁊ vi
ar. ⁊ ſenſit gl. in .l. vnica. C. vti poſ. vñ ſʒ expellaf vſufructuarius. nõ tñ df
ciuili poſ. ſpoliat⁹ ꝓprietarius: ſʒ ſolũ vſufructuarius df ſpoliatus ſua nali
qꝛ ciuilis h̃ caſu nõ regeſcit in illa nali ſ; ſecus eſt in colono. vt. ſ. dixi. cũ
iſta opi. quã iſti tenẽt ꝯcor. bar. in .l. celſus circa. iij. vel. iiij. col. in ṽ. ſed po
ne ꝙ debitor. j. ti. i. alle. iſtũ tex. cũ hac gl. ⁊ vult ꝙ q̃ ꝓcario rogauit ſi tra-
didit alteri ṽe vel ficte puta ꝯſtituẽdo priuat illũ a quo rogauerat ſua poſ.
ciuili alle. iſtũ tex. ¶ Aduertẽdũ eſt ꝙ bar. met in .d. .l. creditores tã in lec.
ordinaria ad ſi. ꝙ in repetitione illius .l. in .iiij. q. ad ſi. C. de pig. ⁊ ibi Jac.
bu. ⁊ ſaly. ibidẽ viꝛ aperte tenere ꝫ iſtam glo. in q̃tũ voluit ꝙ ſi debitor
ꝯſtituit ſe precario noĩe creditoris poſſidere quo caſu ciuilis eſt tráſlata in
creditorem. ⁊ naturalis remanſit apud debitorẽ. hoc caſu debitor nõ po-
teſt per actũ ſuũ interuertere poſ. ciuilem creditoris. .l. ſi de fundo cũ ibi
no. j. de vi ⁊ vi ar. ſed expreſſius hic probatur per glo. in .d. .l. iij. §. vnde vi
j. de vi ⁊ vi ar. ⁊ gl. in .l. ſi. in h. ff. vſufru. quẽadmo. ca. ⁊ .l. vnica. C. vti poſ.
quas. ff. pxi. allegaui que dñt ꝙ ꝑ actũ fructuarij nõ põt dñs priuari ſua ci
uili. Suſtinendo glo. noſtrã que cõiter h̃ a doc. tenef põt rñderi ꝙ glo. in
ꝯriũ alle. loquunf in nali ſup qua nullo mõ regeſcebat ciuilis ꝓprietarij:
qꝛ vſufructuarius poſſedit ꝑ ie naliter. hic loquimur de nali ſup qua rege-
4 ſcebat ciuilis poſ. qꝛ recognoſcebat nalẽ ab iſto. ¶ † Pro iſta opi. addu-
co tex. in .l. nõ ſolũ. §. q̃ pignori. j. ti. i. vbi ꝑ factũ creditoris cui res pigno
rata eſt ſpoliari põt ⁊ ꝓuari debitor ſua poſ. q̃ regeſcebat ſup ipſa poſ. exiſtẽ
te apud creditorẽ. Et pro iſta opi. facit ſm ſcdam lec. gl. que vult ꝙ ꝑ eũ q̃
rogauit ꝓcario a non dño ſiat preiudiciũ ꝯcedẽti rẽ pre-
cario ꝯcedẽdo eandẽ rẽ. qꝛ poſ. amit. Nõ eſt tñ hic ar-
ticulus ſine dubitatiõe. magis tñ cõis vr̃ eſſe ſnĩa gl. no
5 ſtre que hic a doc. ⁊ alibi vr̃ approbari. ¶ † Juxta ſupra
dicta q̃rit hic bar. extra gl. qꝛ apparet ex p̃dictis ꝙ ſi qs
poſſidet naturaliter tñ ⁊ ꝯſtituit ſe poſſidere noĩe alte-
rius tráſfert naturalem in eũ cuius noĩe poſſidere ſe cõ-
ſtituit qđ pʒ qꝛ ille q̃ cõduxit h̃ ab alio tráſfert in eũ poſ.
6 naturalem quã habuit. ¶ † Eodẽ modo dicit bar. ſi ha
beret ſolã ciuilẽ poſ. cõſtituit ſe noĩe alterius poſſidere
tráſfert ciuilẽ poſ. ꝑ no. in .l. nr̃a. in prin. ⁊ ꝑ not. in .l. qđ
7 meo in prin. ff. eo. ¶ † Et dicit ſtare dubiũ. pone dñs ꝓ
prietarius poſſidet ciuilr̃ tñ facit emphytcotã ⁊ ꝯſtituit
ſe noĩe emphyteote poſſidere naturaliter ſm glo. in .l.
iij. §. ex ꝯtrio. ff. eo. ⁊ glo. in .l. ſi vt certo. §. ſi duobus. ff.
cõmo. ſed ad ꝓprietariũ ciuilis ſpectat .l. ſciendũ. ff. qui
ſatiſda. cog. pone ꝓprietarius hʒ penes ſe ſolam ciuilẽ
poſ. dicã cras. an in emphyteotã transferaf poſ. de iſta
ciuili quã habuit poſito ꝙ naturalẽ nõ poſſit tráſferre
non videtur dubitandũ quin ciuilem transferre poſſit.
8 ¶ † Sed dubiũ eſt: qꝛ de natura emphyteote eſt ꝙ de-
beat hr̃e naturalẽ poſ. vt dixi pxi. an poſſumus dicere
ꝙ virtute huius ꝯſtituti acq̃raf poſ. naturalis huic em-
phyteote. bar. dicit ꝙ ſic ꝑ no. ꝑ eũ in .l. qđ meo. in pri.
ff. eo. in ver. ſed qd ſi ꝯcedo tibi ⁊c. dum ꝯcludit ꝙ ſi cõ
cedo tibi vſufructũ alterius rei ⁊ cõſtituo me poſſidere
noĩe tuo tráſfero in te naturalem poſ. que ꝑtinere dʒ ad
vſufructuariũ. vt fuit concluſum in .l. naturaliter in pri.
ff. eo. Mouetur principaliter ibi per .l. quiſquis. C. de
donatio. vbi ſi habeo plenum dñium fundi ⁊ dono tibi
fundũ reſeruato mihi vſufructu videor tibi tráſferre fun
dum abſq; alia traditiõe. vnde vr̃ tranſlata in te ꝓprie-
tas nuda ⁊ ciuilis poſ. ⁊ apud me remanet naturalis ſic
hic in emphyteotam eſt tranſlata poſ. naturalis. ſed di-
xi poſito ꝙ naturalis nõ transferaf. dicendũ tñ oĩno vr̃
dñiũ tráſlatũ. ſc; vtile qđ ad emphyteotã ſpectat .l. i. in
ſi. ff. ſi ager vecti. qꝛ ſicut videmus ꝙ ꝑ ingreſſum fundi
abſq; eo ꝙ acq̃raf poſ. transferf dñiũ .l. ſi fundũ. ff. de
fun. do. vñ ſi vendo tibi fundũ ⁊ apud me non erat poſ.
⁊ tu ingredieris poſ. plenam non vacuã acquiratur ti-
bi dñium. qꝛ ad hoc vt acquiratur dñiũ non eſt neceſſe
acq̃rere ẽt poſ. vacuã. ſ; ſufficit ingredi poſ. vacuã. mul-
to magis acq̃ris ciuilem poſ. donec habeas naturalem.
Scribentes hic nõ faciũt mẽtionẽ de verbis bar. hic ex-
cepto Rapha. qui cũ eo tranſit qꝛ eius verba refert di-
xi aliqua in .l. quod meo in prin. ff. eo. ꝑ que videor du-
bitare de verbis bar. hic. dixi ergo ꝙ ꝑ ꝯſtitutũ hec poſ
ſeſ. tráſfertur que erat apud ꝯſtituentem ſi conſtituens
poſſedit. ⁊ tũc tráſfert poſ. alias nõ .l. traditio. de acq̃r.
re. do. .l. ſi mulier hereditatẽ. §. i. ff. ad velle. ⁊ eſt glo. in
.l. q̃uis. §. i. j. eo. ⁊ ibi ang. ⁊ gl. in .l. iij. C. eo. ⁊ ang. in .l.
quedam mulier. ff. de rei ven. ſed naturalem poſ. nõ ha
buit ꝓprietarius. ergo nõ tráſferf naturalis poſ. in em-
phyteotã. nec ob. .l. qſqs. ff. alle. ⁊ no. ꝑ bar. in .l. ꝙ meo
ff. eo. qꝛ in .l. qſqs. donãs habuit naturalẽ poſ. ⁊ ciuilem
ꝑ reſeruationẽ vſufructus. vr̃ .n. res tradita ⁊ fict⁹ ille ac
tus poſ. opaf tráſlationẽ poſ. quã habuit ꝓprietarius.
eſt verũ ꝙ ibi ciuilis poſ. quã habuit ꝓprietarius nõ po
tuit dici formalis poſ. ſ; cauſalis. ſ; ille q̃ hʒ plenũ dñiũ
hʒ vſufructũ cauſalem ⁊ ꝓprietatem ꝑ hoc tñ nõ eſt q̃n
ſi hʒ cãlem volẽs tráſferre poſſit tráſferre cãlẽ. ſed ſi hʒ
ſolũ ciuilẽ poſ. ⁊ tráſferat naturalẽ nõ vr̃ verũ ſicut in .l.
interdũ. in pri. ff. e. dixi vbi ſi qs poſſidet ciuilr̃ tñ ⁊ ꝯſti
tuit ſe poſſidere noĩe alteri⁹ ꝑ ꝯſtitutũ h̃ ñ tráſferf ciuilis
⁊ nalis ſ; ſolũ ciuilis ⁊ h̃ vult bar. in .l. ij. C. e. vbi in teris
h̃ vult. ſic h̃ vr̃ dicẽdũ. puto tñ poſſe modificari ⁊ intelli
gi ṽba bar. qꝛ vbicũq; tribuo tibi titulũ i re videor tibi
dare lniã acq. poſ. ⁊ qñocũq; vel vacãtẽ vł ſi ẽ apõ aliũ
.l. h̃ ſi res. ⁊ ibi gl. i ṽ. volũtate. ff. de rei vẽ. ⁊ no. bar. i .l. cũ
ſolus. ſ vl. co. j. ti. i. ſic h̃ ſi ꝯcedo fundũ i ẽphyteoſi; ⁊ cõ
ſtituo me tuo noĩe poſſidẽ ñ vr̃ poſ. nalis tráſlata ex ꝯſti
tuto ſ; ẽphyteota ṽtute ei⁹ ti. põt nalẽ appĩhẽdẽ ⁊ ei hʒ ṽ
tute ei⁹ ti. ⁊ ſi ñ vacat vr̃ hr̃e lniã a dño appĩhẽdẽdi eã ⁊

a ℭ Correctoria. ideo cõſuluit idẽ alex. cõſi. xl. iii. li. q tale ſtatutũ nõ extendaſ ad ſi deicõmiſ. vniuerſalẽ qr nõ eſt ꝓprie heres ẽt ſi ſit pius loc°. ⁊ vide late p eũdẽ cõſi. lxxxiiii. ii. li. vbi qd opeᷓ ſtatutũ q poſſeſſio trãſeat ipſo iure in heredẽ abſq; appre heñſione. ⁊ qd ſi poſſeſſio ſit p aliũ apphẽſa. ⁊ vid bal. cõſ. clxvi. iii. li. ⁊ cõſi. cxiiii. v. li. b ℭ Et alia ſtatuta. vide in alex. cõſ. lxxxii. lcı. p ſpectio. ⁊ melius in ſeq. iii. i. volu. ⁊ eũdẽ in ꝯſ. xxx vii. eo. vol. ici. in cã mota ⁊ in cõſil. xxiiii. ⁊ in cõſil. xxxviii. in iii. vol. ⁊ in cõſ. lxxxiii. ii. vo. ⁊ eũdẽ alex. in l. in ſuis. ff. de libe. ⁊ poſthu. Fran. cur. Additio. ℭ Vide alex. ſ l. ſi ſorori. C. de in. ↄti. ⁊ ibi dixi ⁊ ibi vide iaſo. Tho. dip. c ℭ Vnũ v̈bũ adde q dictuʒ ſtatutuʒ ita dʒ intelligi vt hic dicit alex. qr p aditioneʒ here ditatis efficiᷓ ꝓprius pſſmo nũ hrdis p ea que refert ale xan. in. l. i. §. ve teres. ff. eod. ⁊ idẽ alex. in ꝯſi. xcix. inci. viſa facti narra. in ii. volu. nã con tinuatio poſſeſ ſionis a decre to eſt inducta in fauorẽ here dis ⁊ ideo cõti nuaſẽ quo ad illa bona in q bus ſuccedere pbiberenſ gui do. de ſuzar. in l. ſi. C. de edic. diui adria. tol. to. an. in addi. ſpec. in ti. de re ſti. §. pe. ad ſi. ⁊ in tit. de feu. §. ii. ℣. xii. ⁊ vi de alex. in. d. l. ſi. fra. cur. d ℭ Cõſuluiſ ſe. adb videdũ eius cõſil. ccx vii. in. i. ipreſ ſio ⁊ latius vi de in. l. gallus ff. de lib. ⁊ poſt hu. ⁊ adde in flor. in diſpu. ſua inci. barro qdã ⁊ late vid frã. are. in. l. iii. ff. de tei. gnum mo nec dñiuʒ tale põt auſer re princeps ſi ne cã. caſus eſt ſing. quẽ põde rat bar. in. l. ii. in ſi. C. d ſun. patri. li. xi. hñ facit text. ⁊ qd ibi no. bald. in c. i. de nã feu. ⁊ qd dicit paul. de ca. loquens in feudo in cõ ſi. clvi. ici. viſo ⁊ examinato fa cti tex. ⁊ qd ibi p bal. in. c. i. de no. for. fideli. ⁊ ẽt ſi ſnia eſſet nulla tñ ſi fuiſ ſet ratificata re meref virtute

acqrẽdi a quocũq; hñte eã. ſʒ q illico virtute huius ꝯſti/ tuti trãſferaſ nãlis poſ. in emphyteotã hic nõ vꝫ verũ. ⁊ ſi v̈ba bar. põdereñ ipſe titubando loqui videtur.

1 Poſſidere non vꝫ is a quo poſſeſſio auocari poſſit.

N On uidetur.

1 † Poſſidere ñ vꝫ is a quo poſſeſ. auocari põt. h. d. ℭ Caſus talis eſt. Ticius p vim aut clam adeptus eſt poſ. aliquã an debeat videri poſſeſſor ⁊ an videaſ adeptus poſ. ⁊ iuriſconſultus dicit q non qr ab eo põt auocari quia iniuſte. ſ. clandeſtine vel per vim habet eam ſpoliatus habet remedia ad recuperandam eam. debet ergo ſpoliatus haberi ac ſi poſ. habeat. ℭ Ex iſta. l. nihil habetis notare vltra ſummariũ. tñ p declaratiõe huius. l. addit iaco. de ra. hic quẽ ſeqᷓ ẽt imo. q illud qd hic vꝫ põt hrẽ locũ quo ad pſcri. lon. temp. ſed quo ad longiſſimi tpis pſcriptionẽ nõ vꝫ hrẽ locũ. qr q eſt adeptus poſ. clã vel vi. nõ pſcribit lon. tempo. pp viciũ violentie vel clandeſtinitatis. ſed bene preſcribit longiſſimo tpe. l. ſi qs emptiõis. poſt prin. in ver. iuſtus poſſeſſor. C. de preſcri. long. tempo. l. i. C. de anna. excep. ⁊ eſt glo. in. l. i. C. de ſer. fugi. ⁊ in. §. furtiue. inſti. de vſuca. ⁊ in glo. ij. ⁊ in. l. ſicut. C. de preſcri. xxx. anno. ⁊ dixi in. l. pompo. §. cũ quis. ff. e. vbi allegaui Bar. in. l. ſequitur. §. ſi fundum. j. ti. i. ℭ Glo. hic nihil facit niſi q allegat concor.

1 Hereditaria iura per aditionem tranſeunt in heredem ſʒ poſſeſ. non queratur niſi apprehendatur.
2 Dominium rei legate tranſit in legatariũ ſine traditiõe non autem poſſeſſio niſi interueniat actualis traditio.
3 Statutũ q ſingatur continuata ex pſona defuncti in heredem nõ importat q propter hoc heredes impedianſ intentare remedia adipiſcende poſſeſ.
4 Statutũ pdictũ dʒ intelligi niſi incontinenti mortuo defuncto poſſeſ. fuerit per alium apprehenſa.
5 Dominia rerum acquirãtur heredi per aditionem hereditatis ſed hoc dominium ſit de iure ciuili vel gentiũ.
6 Dominium acquiſitum de iure gentium non poteſt auferri per principem ſine cauſa.
7 Legitimari põt ſpurius poſt mortem patris per principem cum poteſtate ſuccedendi patri ab inteſtato.
8 Hereditaria iura an ⁊ quando trãſeat in heredem ⁊ que dicantur iura hereditaria.
9 Poſſeſſio heredis an continuatur cum poſſeſſione defuncti abſq; apprehenſione.
10 Poſſeſſio retinetur animo ⁊ volũtate. ⁊ extincto animo ⁊ voluntate extinguitur poſſeſſio.
11 Vſucapio an poſſit inchoari ante apprehenſam poſſeſſionem.

C Um heredes.

1 † Iura hereditaria p aditionẽ trãſeũt in heredẽ ſʒ poſ. non queratur niſi apphẽdatur. hoc dicit. ℭ No. ex text. q licet regulariter ad acquiſitioneʒ dominij requiratur traditio. l. traditionibus. C. de pact. l. ex ſtipulatione. ff. eo. tamen fallit in dñio rerum hereditariarum acquirendo heredi. quia dñium ſine traditione ⁊ apprehenſione acquiritur heredi ſecuta aditione hereditatis. Alij ſunt caſus vbi ſine traditione acquiruntur dñia rerum de q bus in. l. ſi. C. de ſac. ſan. eccle. ⁊ plene in. d. l. traditionibus. ℭ Scđa no. q licet aliquo caſu inueniatur transferri dñiũ ipſo iure abſq; traditione tñ nõ intelligitur trãſferri poſ. niſi interueniat actualis poſſeſ. ⁊ apprehenſio.
2 † Et per hoc verificaſ id qd no. glo. in. l. cũ duob°. §. idẽ rñdit el. ij. in ℣. dñm. ff. p ſoc. ⁊ gl. in. l. ſi. C. de ſacr. ſan. eccle. vʒ q ſʒ rei legate trãſferaſ dñiũ in legatarium ſine traditione. l. a ticio. j. de fu. ⁊ in eccleſiam trãſferſ dñiuʒ ſine traditione in caſibus poſitis in. d. l. ſi. tñ nõ poſ. niſi interueniat actualis apprehenſio vt optime pʒ in lr̃a nr̃a. ℭ Ex his habetis notare q ſtatuta q̃ dñt q poſt mortẽ defuncti ſingaſ poſ. cõtinuata in heredem dicuntur eſſe
a correctoria[a] iuris cõis ⁊ ſtricte ſunt intelligenda. l. preci pimus ad ſi. C. de appel. valere tñ hec ſtatuta vꝫr qr põt lex ſtatuere q ẽt abſq; poſ. apprehenſione ⁊ abſq; traditione vlla trãſferaſ ipſo iure poſ. ſicut dñiũ. tex. eſt notãdus ⁊ bar. ibi dicit eum nõ eſſe alibi in. l. raptores. C. de epiſ. ⁊ cle. ⁊ no. doct. in. c. ij. de ꝯſuetu. ⁊ dixi in. l. i. ff. eo.
3 ℭ † Et alia ſtatuta[b] que in pleriſq; locis probenſ diſpo
b nẽtia q ſingaſ cõtinuata poſ. ex pſona defuncti in hrẽdeʒ nõ ĩportãt q p hoc heres ĩpediaſ intentare remedia adipiſcẽde poſ. vt ſignãter voluit bal. in. l. ea lege. C. de cõdi. ob cãʒ. ⁊ in auc. defuncto. C. ad tertul. ⁊ bal. in. c. i. in ti. de ꝯtro. iter maſ. ⁊ fe. ⁊ in. d. l. i. ad ſi. C. de ap. ⁊ in ru. de conſue. ⁊ in rub. de cã poſ. ⁊ in. c. item cum qs de reſti. ſpo. ⁊ no. Jo. fab. in. §. ſui. inſti. de her. quali. ⁊ diffe. ⁊ pau. de ca. in. l. ſi ſoceri. C. de iur. delib. Et in dictis locis inuenietis ẽt notatũ an in caſu dicti ſtatuti heres poſſit agere poſſeſſorio recuperãde ſi nũq̃ apprehẽdit poſ. actu poſt mortẽ defuncti ſed alius eaʒ apprehendit quaſi vꝫ ficte ſpoliatus.
4 ℭ † Vnũ verbuʒ[c] non omitto q di
c cta ſtatuta diſponẽtia q poſ. videaſ ꝯtinuari de defuncto in heredẽ debẽt intelligi niſi icõtinẽti mortuo defuncto poſ. fuiſſet p alium apprehenſa. ita vult Rapha. cu. no. in. l. põpo. §. queſitũ p illũ tex. ff. eo. nõ diſcutio hoc p nũc. qr nõ eſt ꝓprie materia noſtra. ſʒ eſt notabile verbum ſi verum eſt. ℭ Et p declaratione huius. l. cũ dicit q poſ. nõ acqᷓ hrẽdi p aditionẽ hereditatis niſi apprehendatur. dicit Ange. q procedit ex notatis in. l. i. §. ſcenola. j. ſi qs teſt. lib. eſſe iuſ. fue. vbi poſ. non tranſit in hereditatẽ iacenteʒ ſed dñia ſic merito heres tñ adeundo non acqrit poſ. que in hereditate iacente nõ erat. ſed hñ
5 acqrit dñia rerũ q̃ in hereditate erãt. ℭ † Itẽ inquantũ hic in lr̃a dꝫ q dñia rerum acqrunſ hrẽdi p aditionẽ hrẽditatis dicit pau. de ca. hic q iſta acqſitio dñij eſt de iure ciuili ⁊ non de iure gentiũ. l. lege obuenire. de ver. ſig. ⁊ not. glo. in. l. i. ff. ti. i. ⁊ gl. ⁊ doc. in. l. ex h iure. ff. de iuſti. ⁊ iu. ⁊ no. bar. in. l. in rẽ in prin. ff. de rei ven. ⁊ in. l. interdũ. ff.
6 de cõdi. inde. ℭ † Et infert pp hoc ad vnuʒ qd alſ dicit
d ꝯſuluiſſe[d] vʒ qr videmus q dñiũ acqſitũ de iure gentiũ nõ põt p pricipẽ auferri ſine cã. puta rõne publice vtilitatis. l. itẽ ſi verberatũ. §. ij. ff. de rei vẽ. ⁊. l. lucius. ff. d euictio. ⁊ eſt glo. in. l. ſi. C. ſi con. ius vel inuti. publi. glo. in l. quotiẽs ⁊. l. reſcripta. C. de preci. impe. offe. ⁊ in. l. i. ff. de ꝯſti. prin. Inno. plene ⁊ alij in. c. que in eccleſiarũ. de ꝯſti. ſed q̃ ſunt de iure ciuili vt actiões ⁊ ſimilia princeps põt auferre ẽt ſine cã dũmodo vtaſ clauſula non obſtante tali lege vt ꝯcludit glo. in locis ꝓxi. alleg. ⁊ eſt magis
7 cõis concluſio. ℭ † Vnde ſi princeps per reſcriptũ ſuũ legitimat filium non legitime natũ. ſi euʒ legitimat poſt mortẽ pr̃is ⁊ voluit q talis lrĩmatus ſuccederet ab inteſtato certe põt princeps p ſuũ reſcriptũ ẽt ſine vlla cã hereditatẽ acqſitã alijs auferre ⁊ dare huic filio non lrĩme nato ſed lrĩmato. qr eſt queſita p aditionẽ hereditatis: que acqſitio eſt inducta iure ciuili. vt dixi. Merito põt ſine cã eã auferre p reſcriptũ veniẽtibus ab inteſtato ⁊ dare lrĩmato. Ita ẽt pau. de ca. in. l. iii. ff. de teſta. vbi idẽ tʒ ⁊ dicit q ab alijs nõ inuenit hoc tactũ. vꝫ tñ ibi ſentire q h pcedat anteq̃ illi heredes apphẽdiſſent poſ. actu qr apprehẽſa poſ. actu vñ ẽt acqſiuiſſe dñiũ iure gẽtiũ. ſ. corporali poſ. a qua ꝓceſſit dñiũ iure gẽtiũ. l. i. in prin. ff. e. ideo non poteſt princip. talem poſſeſſio. actu apprehenſam auferre. ſed poſt aditam hereditatem nonduʒ actu apprehenſaʒ poſ. bene poſſet. Puto q ẽt ante apprehẽſam poſ. dũmodo fuerit adita hrẽditas p veniẽtes ab inteſtato ante lrĩmationem non poſſit princeps ſine cauſa

auferre

pacti ⁊ pmiſſiões p ſtipulationẽ. l. tale pactũ. §. q pro. ff. de pac. caſus eſt ⁊ ibi doc. no. in. c. examinata. de cõfir. vti. vel inuti. gl. ⁊ doc. in. c. ſignificaſti de foro cõpe. ⁊ in. l. i. C. q p ſua iur. ⁊ in. l. ii. C. cõia vtriuſq; iudi. nõ tñ põt princeps tollere cõuẽtiones ⁊ trãſactiões ex ſuo reſcripto q̃ ſunt iuris gentiũ bal. in l. cão. C. de tranſact. niſi cũ cã. ⁊ de plenitudine prãte vt no. cõiter doc. in. l. ſi. C. ſi ꝯ ius vel vtili. publi. ⁊ in. c. q̃ in eccleſiarũ de ꝯſti. ⁊ nullo mõ põt princeps remittere ꝯuẽtionẽ iuramento ſirmataʒ ſʒ papa ſic. e. ſi qñ. c. quẽadmodũ ⁊ c. q̃uos ibi doc. extra de iureiu. ⁊. de reu. ⁊ antiq quos ſeqᷓ cy. ſclar° ſaly. l. ſi. C. ſi ꝯ ius vel vti. pu. do. ant. imol. ⁊ abb. in. c. cũ cõtingat eꝫ de iureiu. ſed. de ſe. ꝯſ. clxxii. ⁊ hoc rõne ĩpũatio quã hʒ iuſiurã ſe. ut pʒ ex no. i. c. venerabilẽ eꝫ de ele. ⁊ in. c. cũ ſit gñale extra de foro cõpe. abbs. in c. ſignificãte ſ i. not. extra de pi. ⁊ in diſpu. ſua ici. ſtãte ſtatuto ciuitatis Senẽ ⁊ ita ſʒ bar. i. l. oẽs populi. ff. de iuſt. ⁊ iur. q eqd dixerit glo. in. l. adigere. §. q̃uis. ff. de iure pa. dicẽs leges ciuilẽ hrẽ vim ꝓpoſito. in relaxãdis iuramẽtis. qr dʒ intelligi qñ ẽt lex canonica vel ciuilis a canonica approbata ita hoſtiẽ. ⁊ io. an. in. d. c. quẽadmodũ vide in cõſ. meo inci. memorie recol lẽde ⁊ an princeps ſine cã poſſit auferre ius q̃ſitũ priuato. adb eũdẽ alex. in ꝯſ. lxxix. col. iii. iii. q. volũ. ⁊ an directe dñiũ ſine cã auferre poſſit idẽ alex. in cõſ. iii. e. vol. frã. cur. Additio. ℭ Vide plene p ſely. in c. q̃ i eccleſiaꝫ. l. xviii. col. ⁊ ſeq: ⁊ in xxii. col. d ꝯſti. ⁊ fulg. in cõſil. cxliii. ici anto. ⁊ vide ſely. in d. c. q̃ in eccleſiarũ in. ii. col. ⁊ l c. i. in. iii. co. d pba. ⁊ iaſo. in l. ii. i pe. co. C. de in ius voc. Tho. diplou.

ſoforte dñium reꝝ hereditariaꝝ heredibus. qꝛ ipſum dñium eſt
de iure gētiū. q̄uis enim modus acq̄rēdi dñiū ꝑ aditionē heredi
tatis fuerit inuētus de iure ciuili: tñ dñium eſt de iure gētiū: vt tꝫ
Bar. in. ij. col. in. d. l. ex hoc iure. ⁊ in ſpē in terminis nr̄is firma
uit Bal. in. l. i. ad fi. C. de iure annulo. aureo. ⁊ in. c. i. in prin. cir
ca pe. col. in prin. in ti. hic fi. lex cor. deinde incipi. ꝯſtit. reg. ⁊ bal.
etiā in. l. reſcripta. C. de preci. imp. offe. ad fi. ⁊ in. l. ij. ad fi. C. de
iur. ⁊ fac. igno. ⁊. l. deo nobis. in vlti. col. v̄. fi. C. de epiſ. ⁊ cle. ita
etiā vr̄ reſidere ipſemet pau. de ca. in. l. gallus. §. ⁊ qd ſi tm̄. de li
8 be. ⁊ poſth. lꝫ de bal. in dictis locis mētionē nō faciat. ¶ †Glo.
ſuꝑ v̄bo iura. arguit hoc mō. dr̄ hic ꝙ iura trāſeunt ad heredem
adita hereditate ꝫ actiones iniuriaꝝ ⁊ alie multe ad heredē non
trāſeunt: vt inſti. de ꝑpe. ⁊ tēpo. acti. §. antepe. ⁊. l. ſi cū. §. q inin
riaꝝ. ff. ſi q̄s cautio. ergo hic male dr̄ trāſire oīa iura hereditaria
ꝑ aditionē ad heredē. gl. dicit intellige de iuribus trāſitorijs ad
heredē: qꝛ que ſunt trāſitoria nō dicunt̄ aliquo mō trāſire ex eo.
qꝛ que nō trāſeunt nō dicunt̄ iura hereditaria: ideo nō eſt miran
9 dū ſi nō trāſeunt ꝑ aditionē. ¶ †Gl. ſuꝑ verbo nō ꝯtinet. ar. d. l.
cū miles. ff. ex q. cau. ma. vbi poſ. heredis ꝯtinuat̄ cū poſ. defun
cti abſq; apprehēſione: cuius ꝯ̄riū hic dr̄. dicit gl. ꝙ ſꝫ quoſdā il
lud ꝓcedit in ſuo herede vt in filio vel nepote exiſtēte in poteſta
te patris vel aui. q dr̄ ſuus: dūmodo cū nemo precedat in gradu
§. ſui. inſti. de here. qua. ⁊ diffe. ⁊ ſicut dñiū ꝯtinuat̄ de patre in fi
liū. l. in ſuis. de lib. ⁊ poſth. ſic etiā vr̄ in ipſo: ſꝫ hic loq̄mur in ex
traneo. Vel ſcḋo dicit rñde. vt no. in. l. ꝯ̄ria. ⁊ ibi gl. reſidet ꝙ ne
q; in filiū in ptāte. i. in heredē ſuū neq; in extraneū trāſit poſ. de
functi an̄ apprehēſam poſ. ꝑ ipſū heredē. Nec ob. d. l. cū miles.
qꝛ loquit̄ q̄ntū ad vſucapionē: qꝛ ſi teſtator incepit vſucaꝑe ſi mo
rit̄ heres an̄ apprehēſam poſ. dr̄ poſſidere: dūmodo interim poſ.
nō ſit apprehēſa ꝑ aliū: ⁊ dr̄ ꝯtinuare vſucapionē ⁊ poſſidere. l.
nūq̄. §. vacuū. l. acceptā. ff. ti. i. Excepto illo effectu q̄ntū ad alios
effectus. ſ. vt dicat̄ poſſidere ⁊ agere ꝯ turbātē vel expellentem
hoc ibi nō dr̄. ſ. cū q̄ntū ad hoc poſſidere. Lꝫ gl. hic. ⁊ in. d. l. cum
miles. videat̄ reſidere ꝙ nō ſit differētia inter heredē extraneū ⁊
ſuū. tñ gl. in. l. in ſuis. ff. de lib. ⁊ poſth. ⁊ inſti. de here. qua. ⁊ dif
fe. vr̄ approbare dictā differētiā: tñ doc. cōiter hic ⁊ in dictis lo
cis approbāt dictā gl. noſtrā ꝑ tex. noſtrū: qꝛ indiſtincte loquit̄.
10 ¶ Itē poſ. retinet̄ aīo ⁊ volūtate ⁊ extincto aīo ⁊ volūtate extin
guit̄ poſ. l. lꝫ. C. e. l. furtū. §. fundi. ⁊ qḋ ibi no. ff. tit. i. nā ſine aīo
nō ꝯtinuat̄ poſ. ſed ꝑ mortē dr̄ finita ⁊ extincta volūtas. l. iiij. ff.
loca. l. ſi ita legatū. §. illi ſi volet. de le. i. ergo ꝑ mortē defuncti eſt
finitus aīus ⁊ extincta poſ. vñ eſt neceſſaria apprehēſio poſ. ꝑ he
redē: qꝛ in ea acq̄rēda requirit̄ corpus ⁊ aīus. l. iij. in prin. l. quē
admo. ff. e. Cū hac ꝯcluſione cū alijs rōnibus quas nō puto hic
neceſſariū referre trāſeunt doc. ſ. bal. in. c. i. de ꝯtro. inter maſ. ⁊
fe. in vſi. feu. ⁊ in auc. ingreſſi. in. iiij. col. C. de ſac. ſan. ec. ⁊ in. l. i.
ad fi. C. de ap. ⁊ in. l. edicto. in prin. C. de edic. diui adri. tol. Eſt
verū ꝙ bar. in. l. ij. §. filiū. ff. ꝓ here. ꝑ illū tex. ⁊ Bal. in repetitiōe
d. l. in ſuis. cir. iiij. col. vident̄ dicere ꝙ in ſuo herede. ſ. filio in po
teſtate dicat̄ eſſe quodāmodo poſ. ſeu dicat̄ quodāmodo poſſi
dere abſq; apprehēſione ſicut dr̄ quodāmō dñs reꝝ hereditaria
rū an̄ aditā hereditatē. d. l. in ſuis. ⁊ hoc ꝑ. d. l. ij. §. filius. ſed ve
re ⁊ ꝓprie non dr̄ poſ. hr̄e ꝑ iſtā. l. niſi eā apprehēdat. ¶ Qūo diri
de ſtatuto ꝙ poſ. fingat̄ ꝯtinuata de defuncto in heredē qd opa
tur: an impediat poſſe intētari poſſeſſoriū adipiſcēde ⁊ recuꝑan
de. Addatis bal. in. d. c. i. de ꝯtro. inter maſ. ⁊ fe. ¶ Ultimo que
rit gl. an hoc caſu inchoet̄ vſucapio an̄ apprehēſā poſ. ⁊ dicit ꝙ
nō. l. ſi. ad fi. ⁊ ibi no. ff. e. ſed cep̄tā a defuncto heres ꝯtinuat ante
apprehēſionē ⁊ ante aditā hereditatē. l. cep̄tā. ff. tit. i. vbi tex. dicit
ꝙ ante aditam non incipit vſucaꝑe. ⁊ gl. ibi ſupplet ⁊ ante appre
henſam poſ. ⁊ recte per. l. ſine poſ. ff. ti.

1 Fictio poſtliminij circa recuperandam poſſeſſionē non fingit.
2 Captiuitate alicuius durante apud hoſtes dominia rerum ⁊ iu
ra captiui ſtant in ſuſpenſo.
3 Fictio poſtliminij non operatur circa ea que ſunt facti.
4 Fictio poſtliminij tranſlatiua debet habere duo extrema habilia
vnum a quo aliud ad quod: vt hic.
5 Donatio iter vi. ⁊ vxo. ꝯfirmat̄ morte donātis quo ad vſumfru.
6 Fictio legis quare potius operatur circa conſeruationem ⁊ retē
tionem dominij q̄ circa aliud.

1 **In his que.** †Fictio poſtliminij circa recuꝑandā
poſ. nō fingit. h. d. ¶ Premitte ꝙ ca
ptus ab hoſtibus interim ꝙ captus eſt dr̄ ſeruus hoſtiū in. l. liber
tas. §. ſerui. ff. de ſta. ho. ⁊. §. ſuus. inſti. de his q ſunt ſui vel alie.
iuris. ⁊ ſi redit fingit̄ nunq̄ fuiſſe captus ⁊ oīa iura ſibi reſtituunt̄
l. poſtliminij ius. in prin. l. retro. ff. de capti. ⁊ poſtli. reuer. ¶ Ca
ſus mō talis eſt. Titius fuit captus ab hoſtibus populi Roma.
⁊ ante capturā habuit dñia reꝝ ⁊ poſſeſſiones. finalr̄ liberatus eſt
⁊ redijt ad prīā ⁊ ciuitatē: an ꝑ redditū recuꝑet poſ. reꝝ ⁊ fingat̄
eū retro ſemꝑ poſſediſſe ⁊ iuriſcōſultus dicit verū eſt ꝙ ſingulari
iure introductū eſt ꝙ captus non ꝑdit dñium reꝝ ſuaꝝ. lꝫ in ca
ptiuitate dicat̄ ſeruus hoſtiū ⁊ eo reuertente recuperat oīa iura
preter q̄ poſ. qꝛ iniquū eſt dicere fingi eum poſſediſſe eo tp̄e quo
ipſe ab alio poſſidebat̄ ⁊ nō recuperat poſ. cum redijt: niſi eam
2 poſ. actualiter apprehēdat. ¶ †Ex iſto tex. no. ꝙ durante capti
uitate alicuius apud hoſtes dñia rerum captiui ⁊ iura ſua ſtant
in ſuſpēſo. vt hic ⁊ clarius in. l. illa inſtitutio. §. i. ff. de here. inſti.
¶ Fallit in poſ. quā incōtinēti ꝑ capturā ꝑdit: vt hic. ⁊. l. deniq;
ff. q. ex cau. ma. nec mirū eſt qꝛ cū poſ. ipſa facti ſit non potuit ita
de facili lex oꝑari circa retētionē poſ. ſicut circa retētionē dñij. l.
i. §. ſi vir. ff. e. de quo dicā plenius cū gl. ¶ Pro expeditione gl.
ſuꝑ v̄. ſingulare. q̄ro qḋ ſit ius ſingulare qḋ ſeruat̄ in capto apud
hoſtes. ⁊ dicit qꝛ fit ſeruus hoſtiū. d. l. libertas. §. ſerui. ⁊ ſui nil
hūt. inſti. ꝑ quas ꝑſo. no. acq. §. itē nobis. ſic videbat̄ ꝙ in capti
tū iure ſingulari nō ꝑdūt dñia rerū ſuarū ⁊ iura ſua ſtāt interim in
ſuſpēſo. ¶ Gl. ſuꝑ ver. corporalr̄. arguit de. l. iuſto. §. fi. ⁊ de. l. ſi
is q ꝓ emptore. circa prin. ff. titu. i. vbi ſi ſeruus dñi capti ab hoſti
bus poſ. aliq̄ apprehēderit ⁊ ex cā peculiari. ⁊ ꝯtigerit dñm ab
hoſtibus reuerti acq̄rit̄ redeūti oīs poſ. ⁊ oē emolumētū cauſatū
ab acq̄ſitione facta ꝑ ſeruū. vñ ibi oꝑatur fictio poſtliminij quo
ad poſ. Et dicit ꝯ̄riam ꝓcedere in his que aīo ⁊ corpore alieno
poſſident̄. vt in rebus peculiaribus. l. i. §. itē acq̄rimus. ff. eo. hic
loquimur in rebus quas poſſidemus corpore ⁊ aīo nr̄o in q̄bus
5 nō hꝫ locū fictio poſtliminij quo ad poſ. vt hic. ¶ †Iuxta iſtā
partē querit bart. que eſt rō ꝙ fictio poſtliminij in reuertēte ab
hoſtibus nō oꝑat̄ in poſ. quā captus aīo ⁊ corpore ſuo habue
rit ⁊ dicit ꝙ cōiter dici ꝯſueuit. qꝛ poſſeſ. facti eſt. fictio poſtlimi
nij nō operatur circa ea que facti ſunt. l. ſciendum. ⁊. l. ſequen. ff.
qui. ex cau. maio. l. in libello. §. facte. ff. de cap. ideo verum eſt ꝙ
non poteſt operari fictio poſtliminij in hoc. Hanc ſolutionem
reprehēdit hic Ro. qꝛ tenendo opi. quam tenui in. l. i. in prin. ff.
e. vꝫ ꝙ poſ. ſit ius per. l. peregre. in prin. ff. e. vr̄ ꝙ non ſit bona ra
tio. Sed ab iſta impugnatione poteſt defendi Bart. qꝛ ſi conſi
deramus poſ. prout eſt acquiſitio dr̄ eſſe facti. l. i. §. ſi vir. ff. e. cū
iuribus allegatis in. d. l. i. in prin. vnde q̄ntum ad acquiſitionem
poſ. dicitur facti. ¶ Non pōt ergo qui redit reacquirere poſſeſ.
cum requirat ad ſui acquiſitionem id qḋ facti eſt. Scḋa rō Bar.
quare fictio poſtliminij non operatur in acquiſitione poſſ. eſt qꝛ
fictio poſtliminij eſt fundata in equitate. l. poſtliminij in prin. ff.
de capt. ſed equitas non videtur dictare ꝙ captus recuperet poſ
ſeſſ. qñ redit. qꝛ tunc locuplectaretur cum alterius iactura. qḋ eſt
contra equitatem. l. nam natura. ff. de condi. inde. qꝛ ſi fingeret̄
eo tp̄e poſſediſſe quo fuit apud hoſtes perficeretur vſucapio pri
us incepta ⁊ preſcriptio que ſunt remedia inducta cōtra equita
tem: qꝛ per ea pars locupletatur cum alterius iactura. cum ergo
fictio poſtliminij ſit fundata in equitate dicemus eam non ope
rari circa acquiſitionem poſſeſ. Hanc rationē reprehendit Ro.
qꝛ non eſt generalis. qꝛ ſolum hꝫ locū in poſſeſſ. quando tracta
tur de effectu vſucapionis ⁊ preſcriptionis. ⁊ ipſe idem Barto.
in. d. l. ſi is qui pro emptore. circa primam vel ſecundam char
tam vr̄ reprehendere iſtam rationem qꝛ non eſt iniquū ꝙ poſſ.
que fuit mea ego recuperem. ⁊ ſic non tractat̄ de re aliena. vnde
ibi non videtur perſiſtere in dicta ratione. Tertia eſt melior que
traditur per bar. hic ⁊ in. d. l. ſi is qui pro emptore. in prin. ꝙ qꝛ
fictio poſtliminij dicitur fictio tranſlatiua de tp̄e ad aliud tēpus
qꝛ fingit̄ captū fuiſſe in ciuitate tp̄e quo fuit captus ad tempus
4 quo redijt. †hec fictio tranſlatiua duo debet extrema habilia ha
bere vnum a quo. aliud ad quod. Extremum a quo eſt tempus
qñ redijt extremū ad quod eſt tempus qñ fuit captus ab hoſti
bus. iſta duo extrema dicūt in vnaquaq; fictione tranſlatiua eſſe
habilia. ¶ De extremo a quo habetur in. l. bonorum. ff. rem ra.
habe. de tempore quo vis ratā habere agnitionem bo. poſſ. vel
acq̄ſitionem factam ꝑ alium noīe tuo. vbi requiritur ꝙ illam ra
tā habeas tp̄e quo tu potuiſti agnoſcere bo. poſ. ſi ergo tēpora
iſta bo. poſ. agnoſcēde ſunt lapſa nō potes ratā habere. Ad idē

eſt tex. in. l. neceſſario. §. ſi pēdente ꝟ. plane. ꝟ. de peri. ⁊ cōmo.
rei ven.. De extremo ad qđ hr̄ in. l. huic ſcripture. in pn̄. ꝟ. ad. l.
aquil. vbi ita demū fingit̄ acqſitū dn̄ium legatario ex die adite
hereditatis: ſi extremū ad qđ fuit habile. nam ſi fuit habile. q: in
cōtinēti tēpore mortis teſtātis ſeruus fuit occiſus. nō fingit̄ do-
minium retro fuiſſe dn̄o queſitū ad tp̄s hr̄editatis: q: tp̄s ad qđ
5 nō fuit habile. ¶ † Patet ēt ex. l. donatiōis quas parētes. C. de
dona. inter vir. ⁊ vxo. cū glo. ibi dr̄ ꝙ ꝯfirmat̄ donatio inter vi.
⁊ vxo. morte donātis ⁊ fingit̄ a pn̄. valuiſſe donatio ipſa quo ad
fructus ⁊ nō quo ad dn̄ium: q: repugnat habilitati extremi ad
qđ q: tp̄e donatiōis fuit mr̄imoniū ꝯtractum quo tp̄e fuit impoſſi
bile acqrere dn̄ium ex dona. inter vi. ⁊ vx. ꝑpter ti. ꝟ. de dona.
inter vir. ¶ Uñ lꝫ mortuo donāte. tūc ſit habile extremū q: tūc
potuit fieri donatio: tn̄ non pōt trahi retro ad tp̄s ad qđ fuit fcā
donatio. vn̄ nō trahit̄ retro quo ad dn̄ium ſed quo ad fructus
trahit̄ retro. l. ex annuo. de dona. inter virum. l. fructus. de vſu.
¶ Modo ad ꝓpoſitū fictio poſtliminij reqrit duo extrema ha
bilia: ſi vtrūqꝫ eſt habile. q: eo tp̄e qn̄ qs fuit captus fuit liber eo
reuertēte fuit liber: fingit̄ ſemꝑ fuiſſe liber: ēt tp̄e quo fuit apud
hoſtes: ⁊ nihil repugnat qn̄ fictio retrotrahat̄. ſed quo ad poſ.
extremū a quo nō eſt habile. pꝫ qn̄ iſte redijt ab hoſtibus nō eſt
in poſ. nec interim donec fuit captus fuit in poſ. q: ipſe poſſide
batur ab alio. Abſurdū eſt ergo vt ipſe poſſideat. l. liber hō. ꝟ. ti.
i. ⁊ ideo q: qn̄ liberat̄ ab hoſtib⁹ nō eſt in poſ. q: reqrit̄ animus
⁊ corpus in apprehendenda poſ. l. iij. in pn̄. ꝟ. eo. pp defectuꝫ
extremi a quo nō pōt trahi retro ex fictiōe poſtliminij. ¶ Hoc
dicit Bar. hic ⁊ potius eſt materia. d. l. ſi is qui ꝑ emptore. ⁊ cū
eo alij vr̄ tranſire. ¶ Exceptio Ro. hic qui dicit ꝙ vbi pōt opa
ri veritas. ibi dꝫ opari fictio. l. iij. §. ex ꝯtrario. ꝟ. eo. ti. facit. l. ado-
ptio. ꝟ. de adop. ſed iſte pōt vere poſſidere tp̄e quo redijt ab ho
ſtibus. ergo lex dꝫ fingere poſſe eum poſſidere tūc qn̄ redijt ab
hoſtibus: ſi ergo lex pōt fingere extremū eſſe habile. Sed iſtum
dcm̄ Ro. hec eſt vna deciſio. q: hoc qđ dr̄ ꝙ vbi pōt opari veri-
tas ibi dꝫ poſſe opari fictio. verū eſt dūmō extrema ſint habilia.
Sed hic deficit extremū a quo vn̄ nō pōt hr̄e locū fictio tranſlati
6 ua. vn̄ defendit̄ rō Bart. ¶ † Sed quare potius lex fingit circa
cōſeruationē ⁊ retentionē dn̄ij in quo ad acqrendū ēt reqrit̄ tra
ditio que eſt facti. l. traditio. C. de pac. ⁊ nō ſic in poſ. Dici pōt
hoc iō eſſe q: dn̄ium a pn̄. ad ſui acqſitionē reqrit traditionē fa
cti. l. traditio. poſtea nō reqrit̄ perſeuerātia q: ſolo aīo pōt reti-
neri. l. ſi qs vi. §. dn̄ia. ꝟ. e. ti. ēt eo exīte capto ab hoſtibus nō fu
it dn̄ium extinctū ſed māſit in ſuſpenſo. vt hic ⁊ in. d. l. illa inſti-
tutio. ſed poſ. fuit extincta q: ipſe poſſidebat̄. ergo vlterius nō
potuit poſſidere. ¶ Itē circa dn̄ij trāſlationē ⁊ acqſitionē ma-
gis operari pōt lex ꝙ circa poſ. quaſi plus facti habeat poſ. ꝙ do
minium per. l. noſtram in pn̄.

1 Poſſideri non poteſt liber homo ſcienter.
2 Eccleſia acquirit per monachum ⁊ ſeruum ſuum.
3 Monachus pōt acquirere eccleſie abſqꝫ ratihabitiōe eccleſie.

1 Item quero. Liber homo a ſciēte poſſideri nō
pōt. h. d. ¶ † Ex tex. nota. ꝙ liber
homo poſſideri nō pōt. Secūdo no. ꝙ ad hoc vt poſ. alteri que
ſita per eum nobis acqratur opꝫ ꝙ ille ſit ciuiliter. i. interpreta-
tione in pr̄ātē nr̄a. ¶ Hoc vltimū fallit in ſeruo vſufructuario.
qui non dr̄ eſſe pr̄āte ꝓprietarij. l. aditio. ꝟ. de acqrē. here. tn̄ per
eum acquirit̄ nobis poſ. ex opera ſua vel ex re noſtra. l. i. §. per
eum quoqꝫ in quo vſufructu. C. eo. ¶ Glo. i. opponit de. l. hō
liber. ꝟ. ti. i. vbi quis pōt poſſidere hoīem liberum quē putabat
ſeruū. Et dicit ꝙ illud qđ hic dr̄ verū ē ſi credit eū liberū. ſecus ſi
credit eū ſeruū: vt ibi. ¶ Quod eſt verū ꝗtū ad hoc vt euꝫ poſſi
deam: ſed ꝗtū ad hoc vt mihi acqrat. diſtinguit̄ an ex re mea vl̄
opatiōe poſ. vel ꝓprietatis querat. ⁊ mihi querit alr̄ nō. l. i. §. ſꝫ
⁊ per eū. ꝟ. eo. Si aūt gerat acqrere mihi: pōt mihi acqrere ēt ex
tra operā ⁊ rē meā vt ꝓcurator vel negocioꝝ geſtor: nō vt poſſeſ
2 ſus. l. ſi me in vacuā. §. ſi. ꝟ. e. l. q mihi donatū. ꝟ. de do. ¶ † Sic
eccleſia acqrit per monachū ⁊ ꝯuerſum ſuū. vn̄ glo. equipat mo
nachum ſeruo qđ qualr̄ ꝓcedat dixi in. l. i. §. itē acqrimus. ⁊. §.
per ſeruū q in fuga. ꝟ. eo. Sed an eccleſia monachū ſuū poſſide-
re dicat̄. ⁊ glo. ꝓdcā dicit ꝙ nō. q: ſcit eū eſſe liberū. ¶ Quod
ſit liber pꝫ q: pōt inſtitui ⁊ ſuccedere ſuis parētibus. l. deo nobis
ꝟ. de epiſ. ⁊ cle. qđ nō faceret ſi eēt ſeruus cōis. C. cōia de ſucceſ.
¶ Licet tn̄ eccleſia nō poſſideat monachū tn̄ dr̄ hr̄e in eo. quaſi
ius poſ. rōne monaſtice pr̄ātis quā hꝫ in monachū ſicut in filio.
vt dicit Bar. in. l. i. ꝟ. ſed ⁊ ꝑ eū. ꝟ. e. eadē rōne ſicut pr̄onus hꝫ
poſ. quaſi iuris pr̄onatus in libertū. l. circa. l. quidā. cū ibi no. ꝟ.
de ꝓba. ⁊. l. i. §. per hāc. ꝟ. de rei vē. vbi no. vn̄ pr̄ hꝫ interdictuꝫ
de liberis exhibē. de quo. j. ti. i. de lib. exhibē. ¶ Inquātuꝫ gl.
dicit ꝙ eccleſia nō poſſidet mōachū. ſed hꝫ quaſi poſ. iuris mo
naſtice pr̄ātis. dicit Bar. hic hoc verū. ¶ Non dic eccleſia. i. pa
rietes eccleſie: ſed dic ipſa vlīs eccleſia q̇ dr̄ hr̄e quaſi poſ. ... iu⁹
iuris. vt no. Inno. in. c. cū ſup. de cau. poſ. ⁊ Bar. i pn̄. huius. l.
dicit ꝙ prelatus nō dꝫ de neceſſitate apprehēdere poſ. poſt mortē
a predeceſſoris ᵃ ad hoc vt eccleſiā dicat̄ poſſidere. q: platus non
poſſidet: ſꝫ apud vlēꝫ eccleſiā ē poſ. vt no. Inno. in. c. cū i officij
3 de teſta. ⁊ in. d. c. cū ſup. ¶ Dixi latius in. l. i. §. ſi. ꝟ. e. ¶ † Que
rit ēt glo. an ad hoc vt ꝑ monachū acqrat̄ eccleſie. reqrat̄ ratiha
bitio eccleſie: ⁊ dicit ꝙ nō: q: nobis ignorātib⁹ ꝑ ſeruos ⁊ filios
⁊ quos in pr̄āte hēmus acqrit̄ ⁊ ēt inuitis. §. itē quoqꝫ. inſt. per
quas pſo. no. acq. ⁊. l. ſeruo vetāte. j. de ꝟ. ob. ¶ Glo. ſup ꝟbo
poſſumus. querit an qđ hic dr̄ ad hoc vt acqrat̄ nobis poſ. per
aliquē reqrat̄ ꝙ ſit iuris interpretatiōe in poſ. nr̄a. ꝓcedat ēt ſi
gerat in aīo querere tibi. ⁊ qđ dicit ꝙ ēt ſi gerit in aīo querere ti
bi ſi nō eſt in pr̄āte tua nihilominus querit tibi. d. l. ſi me in vacu
am. §. ſi. ⁊. d. l. ſi mihi dōatū. Dicit ꝙ hic imo. ꝙ ille q gerit tibi
acqrere tanꝙ a te poſſeſſus ⁊ ſi nō ē a te poſſeſſus nō qrēt tibi poſ.
ſꝫ gerat acqrere tibi rōne poſ. quā putat te hr̄e i eū: q: rō h⁹ tex.
militaret h̄ caſu: q: ſi itēdit ſibi acqrere tanꝙ a te poſſeſſus nō acq
rit tibi tanꝙ negocioꝝ geſtor q: voluit ⁊ hꝫ locum qđ potui no
lui ⁊c. C. ſi quis alte. vel ſibi. l. i. ⁊. c. cum ſuper. de offic. delega.

1 Poſſeſſio queſita per ſeruum querit̄ dn̄o ſi eſt iuſta alr̄ ſecus.
2 Solutio facta tibi recipienti nomine ticij anteꝙ ticius ratificet cuius interim eſt pecunia.
3 Poſſeſſio acquiſita per ſeruuꝫ ēt ex iniuſta cā acquiritur dn̄o.
4 Poſſeſſio nobis acquiritur per ſeruum ſolo aīo ſerui noſtri.
5 Dictio ſicut quid operatur ⁊ ſignificat.
6 Poſſeſſio naturalis an ſit de iure ciuili.
7 Profecticium an ⁊ qn̄ mortuo pr̄e ſit inter filios cōicandum.
8 Lucrum acquiſitum de pecunia patris ex vſura per filiuꝫ an ſit cōmunicanduꝫ inter ipſos mortuo patre.
9 Pater habet vſumfructum in bonis aduenticijs filij licite acq̄ſitis: ſecus ſi illicite.
10 Poſſeſſio acquiſita ex iniuſta cauſa per ſeruū an queratur dn̄o.

1 Quod ſeruus. † Poſſeſſio queſita ꝑ ſeruū querit̄ dn̄o
ſi eſt iuſta: alr̄ ſecus. Itē ſi ſit q̄ſita ꝑ filiū ꝙ fallit i pe-
cunia ꝓfecticia pr̄is q: ſi eſt ſibi ſolutū ex vſuris ꝓ pe
cūia ꝓfecticia quā mutuauit a ſpōte ſoluēte acqrit̄ quo ad dn̄iū
ipi patri ⁊ dn̄o: q: q ſoluit cecidit a dn̄io eo q liberat̄. ¶ Itēꝫ
pōt ꝓbari ꝙ ceciderit a dn̄io per. l. ſi nō ſortē. in prin. ꝟ. de ꝯdi.
inde. vbi datur condi. inde. ſi per errorem iurie aut facti ſoluit
vſuras ⁊ ꝯdi. inde. nō datur dn̄o. l. ſi. ꝟ. vſufru. quēadmo. caue.
ſed ſi ſcienter ſoluit inducit̄ donatio. l. cum per errorē. j. de re
iudi. l. cāpanus. de ope. liber. l. i. ꝟ. de cōdi. inde. vnde cōſtat ꝙ
tranſlatū eſt dn̄ium ⁊ illum cecidiſſe a dn̄io. ergo eſt alteri queſi
tum nō filio ſm̄ hec tp̄a: nec ſeruo: imo nec filio: q: hodie nihil ē
imutatū ꝗtum ad ꝓfecticia. vt. j. dicet̄. ergo patri vel dn̄o eſt
2 dn̄ium queſitū. ¶ † Facit qđ Bar. no. improbādo ibi glo. in. l.
ſi ego. ꝟ. de nego. geſt. vbi ſi ſoluo tibi pecuniā recipienti nomi-
ne ticij anteꝙ ticius ratificet cuius eſt pecunia. dicit gl. nullius.
Sed reprobatur per tex. in. l. cum quis. §. i. j. de ſolu. ⁊ per tex.
in. l. nec vtilem. ꝟ. ex qui. cau. maio. q: mens ſoluentis eſt qđ do
minium non recedat niſi alteri queratur per. d. l. nec vtile. Itēꝫ
etiam reprehendit illam glo. Barto. in. l. ſi ſponſus. §. ſi vxor.
per illum tex. optimum ſupra de donatio. inter vi. Non obſtat
iſte tex. q: hic loquitur in poſ. que poteſt eſſe perdita per primū
⁊ tamen non eſt queſita ꝑ ſecūdum. d. §. ſi furioſo. Unde glo. h̄
ꝟ. recte loquitur dum querit an per ſeruum iniuſte querentem
queratur poſ. ⁊ dicit quod nulli ⁊ bene. nō ſic in dominio qđ eſt
alteri queſituꝫ ⁊ nō poteſt eſſe in ſuſpenſo. ergo de neceſſitate pa
3 tri vel domino queri debet. Addo ꝙ glo. inſti. de his qui ſunt
ſui vel alie. iur. in prin. in ver. quodcunqꝫ. dicit ꝙ quo ad domi
nium ⁊ quo ad poſ. acquiſitam per ſeruum etiam ex iniuſta cau
ſa acquiritur domino per. l. ij. §. celſus. j. pro emp. ⁊ per regu
lam que hꝫ quicquid acquirit filius vel ſeruus acquirit domino
vel patri.

Additio.
a ¶ Poſt mortez predeceſſoris. Uide oldradum in cōſ. clxxi. vbi dicit ꝙ in poſſeſſiōe eccleſie dominus nunquaꝫ moritur ſed eius adminiſtrator. Ebo.

vel pſi.d.l.plʒ. Ad iſtū tex. rñdet ibi gl. ꝙ bñ acqriť: ſʒ verꝫ eſt ꝙ dñs teneť reſtituere ⁊ hac rõne ꝙ eã teneť reſtituere non vř adeptus poſ.l.nõ vř.ſ.e. Sʒ Jo.fab.in.d.tit.inſti. de his q ſunt ſui vel alie.iur. iuxta ꝓin. reprehēdit illã gl. ⁊ vř ſtare cū diſtinctiõe ſupra data.i. ꝙ eſt differētia inter dñiū ⁊ poſ. qꝛ poſ. dño nõ acqriť ex iniuſta cã ꝑ tex. noſtrū. ſecus in dñio. Mouetť rõne que tñ nõ vř bona. Dicit enim ꝙ poſ. ſine aio nõ acqriť.l.iij. in princi.l. quēadmodū.ſ.e. ergo niſi dñs a ꝓin. mãdauerit aut poſtea ratificauerit nõ acqriť poſ. hmõi: qꝛ acqrit vt hic dř in gl. ēt ex iniuſta cã in dñio ſecus vbi nõ eſt neceſſe interuenire aiuʒ.l.i. ꝑ quas ꝑſo. no. acq.

4 † Hec rõ nõ plʒ qꝛ q̄tū ad hoc vt acqrať nobis ꝑ ſeruos nõ reqriť aius nř in acqrēdo nobis poſ. ⁊ dñiū vel alterꝫ eoꝝ. ſed ſufficit aius ſerui. ita vidiſtis ꝯclusum ꝑ gl. ⁊ oēs. in.l.iij.§.ſalt' in gl.iij. in ꝟ. q̄ſdã.ſ.e. ⁊ in.l.i.§. itē acqrimus.ſ.e. vbi gl. plura iura allegāt. ⁊ gl. hic vna idē vult q̄ remittit ſe ad no. in.d.§.ſalt' vñ nõ ē verꝫ ꝙ nõ acqrať poſ. ex iniuſta cã. ſecus i dñio ex eo qꝛ in poſ. reqriť aius ⁊c. Puto verã opi. ꝙ ſit differētia inter dñiuʒ ⁊ poſ. q̄ſitã ꝑ ſeruū ex iniuſta cã: qꝛ poſ. põt amitti abſqʒ eo ꝙ alteri querať. vñ ex iniuſta cã nulli queriť: lʒ ille ꝑdat eã vt hic in glo. in ꝓin. ſecus in dñio. qꝛ ex quo ille ſua volũtate ꝑdit dñiū qꝛ ſoluit vſuras opʒ eas acqri dño etiã dato ꝙ ex iniuſta cã querať qꝛ nõ põt ꝑdi niſi illi querať. Utrꝫ autē qð dixi in ſeruo.ſ. ꝙ ſi ſibi pecunia ſoluta eſt cã vſuraꝝ a ſpõte ſoluēte acqrit eius dñium dño ꝓcedat in filioſa. cui ſoluunť ſpõte vſure ꝓ pecunia ꝓfecticia patris mutuata ꝙ acquirať dñium patri: dicã ſtatum cū qõni. Bar. hic poſt gl. Glo. ſuꝑ verbo corporalē. alleg.l. ſi duo.j. vti poſ. in ꝓin. Glo. ſuꝑ verbo ex peculio. querit q̄ñ accipiať hic ex peculio. ⁊ ſoluit dupliciter. ꝓimo ꝙ accipiať.i. ex iuſta cã. ⁊ ſic large ſcðo ſtricte.

5 † Scða expoſitio cõiter approbať dũ loquiť ꝑ dictionē ſicut de dictione peculio poſita in ver. ſicut. Probať qꝛ ſupra dixi de poſ. acq̄ſita ex iniuſta cã que nõ acqritur dño ꝑ ſeruum. Sed bene ea que ex iuſta cã eſt acq̄ſita ſicut in peculiari cã. Facit iuriſcõſultus ſimilitudinē ꝑ dictionē ſicut. Sed nullū ſimile dř eſſe idē.l. qð nerua.ſ. depo. c. capitulū ſancte crucis. de reſcrip. ſi ergo large ſumereť nõ differt a ꝓimo ꝟ. ibi dũ dicit. ſed iuſtã põt acqrere. Lʒ in ver. nã tūc ⁊c. ibi in peculio eſt. peculiū accipiť large ꝓ oī eo qð ex iuſta cã acqritur dño ꝑ ſeruum: ⁊ ꝑ hoc eſt etiam expedita gl. ſequēs. Ibi ⁊ ſic eſt arg. glo. ꝯcludit ꝙ id qð poſſidet ſeruus ex peculiari cã vel nõ peculiari acqriť dño etiam ignorãti dũmodo ſit iuſte queſitum. Glo. ſuꝑ verbo ciuiliter: qꝛ hic tex. innuit ꝙ lʒ ſeruus ciuiliter non poſſideat: poſſidet tñ naturaliter: dixit ꝙ ꝯ͂ hoc eſt.l. ſtipulatio iſta. §. hic quoqʒ.j. de verb.ob. ⁊.l. poſ. quoqʒ.§.i.j.e. vbi dř ſolū detinet. glo. fatetur ⁊ dicit hic text. debere exponi poſſidet pro detinet.

6 † Deinde gl. querit vtrꝫ poſ. naturalis ſit de iure ciuili ⁊ vř velle ꝙ ſic. Barto. in.l.i. in ꝓin.ſ.e. dicit hoc nõ eſſe verꝫ in poſ. ſimpliciter ſumpta ſeu in poſ. in genere ſumpta: que eſt de iure gentiū.l.i. in ꝓin. in gl. in ver. ait. vbi vidiſtis.ſ.e. ſed poſ. diſtincta.ſ. put diſtinguiť: qꝛ quedam eſt ciuilis: quedã eſt naturalis: bene eſt de iure ciuili. ⁊ ita intelligiť gl. hic. Pro expeditione glo. ſuꝑ verbo crediť. quero de expeditiõe verbi crediť ⁊ dicit.ſ. interpretatione iuris: qꝛ iuſtum factū ſerui cenſeť factū dñi: ſic ⁊ queritur hereditas iuſta non iniuſta. inſtitu. quib. modis teſta. infir.§.ſi.

7 † Itē acquiriť plenius poſ. iuſta q̄ iniuſta. qꝛ iuſta ſi poſſidēs ingredieť partē fundi iuſte poſ. totius fundi acquirit.l.iij. iuxta ꝓin.ſ.e. iniuſta autē nõ acqriť per partē quo ad totū.l. qð meo.§.ſi.ſ.e. Extra gl. querit hic bar. vtrū ſi filiuſſa. ex pecunia peculij ꝓfecticij ſibi ꝯceſſi ꝑ partē acq̄ſiuerit vſuras teneať eas cõicare cum fratribus tanq̄ ſit peculij ꝓfecticij. qꝛ mortuo patre eſt cõe oībus fratribus id qð pater tꝑe mortis habuit ⁊ venit cõicandū.l. ceptū. C. fa. her.l. frater a fratre.ſ. de ꝯdi. inde. ſi ergo pecunia ex vſura acq̄ſita eſt ꝑꝑ peculiū ꝓfecticiū patris vř cõicãda. Dicit Bar. ꝑ hanc.l. ſe tenere ꝙ nõ venit cõicanda. qꝛ illud dcm̃ qð q̄cquid acquiriť ꝑ ſeruū vel filiū acquiriť dño vel patri ꝓcedit q̄ñ iuſte queriť. ſecus ſi iniuſte. ita dicit ꝑ hanc.l. Iſtud idē etiam ſequunť doc. hic ⁊ bar. in.l. cū opʒ. in ꝓin. C. de bo. que lib. vbi ꝑ hoc reprehēdit gl. ibi tenētem ꝙ acquiſitū ex vſura ꝑꝑ peculiū ꝓfecticium dř peculij ꝓfecticij ⁊ queſitū patri. Et dicit ꝙ põt ꝓcedere ſm hec tꝑa ſm que vſure fuerant ꝑmiſſe: ſecus ſʒ hodierna. qꝛ ſʒ ea ſunt ꝓhibite. vt in auc. ad hec. C. de vſu. e. qꝛ in oībus de vſu. ergo nullo modo eſt ꝓfecticiū nec cõicandum fratribus. Idē tʒ Bald. in auct. ex teſtã. in.vj. col. C. de colla. vbi dicit ꝙ ꝑ eãdem rõnem idē dicemus in eo qð acquiſiuit filiuſſa. ludēs cūʒ pecunia patris vt nõ acquirať patri ⁊ ꝯſr nõ erit cõicandū tanq̄ acq̄ſitum ex cã illicita.

8 † Sed Bal. in.l.i.ſ. de his qui ſunt ſui vel alie.iur. vř in dñio ꝯ͂rium tenuiſſe.ſ. ꝙ iſta pecunia queſita ex vſura ꝑꝑ peculiū ꝓfecticium patris dicať eſſe cõis oīum filioꝝ ⁊ acq̄ſita patri tanq̄ fuerit peculiū ꝓfecticium. hic ꝓbatur ex ſuꝑadictis ſuꝑ glo. qꝛ ꝯſtat ꝙ pecunia quo ad dñium receſſit a ſpõte ſoluente vſuras vt ꝓbať ꝑ.l. ſi nõ ſortem. in ꝓin.ſ. de ꝯdi. inde. vnde ꝑdit dñium ſi ꝑdit ergo neceſſe eſt dicere ꝙ dñium ſit alteri queſitum: qꝛ lʒ poſ. poſſit diſcedere ab vno ⁊ alteri nõ acqri. d.§. ſi furioſo. tñ ſecus eſt in dñio. d.l. nec vtilē. ⁊.d.l. ſi ſponſus. vnde eſt reprobata gl. in.d.l. ſi ego.ſ. de nego. geſt. qꝛ ſi dñium diſceſſit a ſoluēte. ergo alteri queſitū eſt. ergo eſt queſitum patri. nã filio nõ potuit acqri qꝛ in ꝓfecticijs nihil hodie eſt inmutatuʒ ab eo qð erat de iure antiquo. d.l. cū opʒ. in ꝓin. ſed de iure antiquo filiuſſa. nihil potuit querere ſibi: ſed querit patri incõtinenti abſqʒ vllo medio. d.l. plʒ. ⁊.l.i.ſ. ſi qs a pa. fu. ma. vñ dñium dř queſitum patri ꝑ ꝯ͂ñs eſt acq̄ſitum oībus heredibus tanq̄ ꝓfecticiū. d.l. certū. Accedit qꝛ vbi dñium venit querendum ex cã ꝓfecticia patri ⁊ per ſeruum dño etiã ignoranti patri queritur.l. ſi ſeruus vetante.j. de verb.ob.§. item nobis inſti. ꝑ quas ꝑſonas no. acqui.l.i.§. iteʒ acquirimus. ⁊.l.iij.§. ſaltus.ſ.e. vnde patri ignorãti etiã fuit queſitū. Et hoc mõ puto ſaluari gl. in.d.l. cum opʒ. in ꝓin. cū tʒ ꝙ ſolutuʒ a ſpõte ſoluēte noīe vſuraꝝ filioſa. ꝓ peculio ꝓfecticio acquiriť patri ⁊ cēſeť eſſe de peculio ꝓfecticio. Nec opʒ dicere ꝙ ibi loquať ꝯſiderato tꝑe quo vſure fuiſſent licite qꝛ ſuꝑuacue de vſuris gl. ibi ſpecialiter dubitaſſet. Unde tñ modo vř defendi poſſe opi. Bar. ⁊ ſequacium.ſ. ꝙ filius qui pecuniam recipit ſibi ſolutam ex cauſa vſuraria poſſit preuenire et eam velle reſtituere ei a quo accepit. xiuj. di. ſicut nec ſuo: vnde hoc modo bene poteſt dicere ſe non teneri reſtituere fratribus. qꝛ eam ſoluit. Aut vult ſtatim ſoluere eis a quibus extorſit: ſed eo non ſoluente non videtur aliquo modo ſine periculo poſſe defendi ꝙ nõ ſit tunc ex peculio nec ſit communicanda. [a]

9 † Per hanc.l. dicit etiam no. Joã. and. in additio. Spec. in ti. de actore.§.i. ſuper ver. aduenticium. ꝙ licꝫ vſufructus debeatur patri in rebus aduenticijs filijfa. tñ non debebiť patri in rebus aduēticijs filij ex illicita cauſa queſitis per hanc.l. ⁊.l. quod autē.ſ. ꝓ ſocio.

10 † Item hanc.l. vltra doc. hic limitat Imo. non habere locū in ſeruo acquirente ex iniuſta cauſa poſ. rei ſpectãtis ad dominiū ſuū que res erat poſſeſſa per aliū. nam vult ꝙ ſi ſeruus etiã ꝑ vim aufert reꝫ dñi ſui poſſeſſaʒ ꝑ aliū ꝙ hec iniuſta poſ. querať dño all.l. rē que nobis.ſ.e. ⁊ dicit ꝙ ibi eſt in lřa. rē ab alio poſſeſſaʒ. Sʒ text. ibi nõ logť de re dñi poſſeſſa ꝑ aliū. bñ fateor ꝙ ſi ſeruus ex illicita cã vt ſi furto dño res ſubtrahat nõ priuat dñm poſ. vt ibi. ſʒ q̄ñ eſt poſ. alicuius rei apud aliū cuius dñiū ſpectat ad dñm ꝙ ꝑ actū violētie querat poſ. dño nõ dř ibi nec puto verꝫ qꝛ eſt illicitus actus.l. ſi qs in tantã. C. vñ vi.l. extat.ſ. qð me. cã. unde puto ꝙ talis poſſeſſio ꝑ ſeruū apprehēſa ex iniuſta cã puta ꝑ uim non acqrať dño. lʒ dñium ſit dñi. qꝛ non põt negari quin ſit ex iniuſta cã acquiſita. ⁊ lʒ fuerit res domini. tamen non licuit propria auctoritate eam arripere.

[a] Cõicãda. adde ang. ꝯſ. cclxxviij.

1 Poſſeſſionem amittamus ſi ignoramus in quo loco ſit res oliʒ poſſeſſa.
2 Poſſeſſio ꝑditur non ſolum tempore ſed etiam ꝑ obliuionem.
3 Poſſidemus per ſeruos noſtros aio ⁊ corpore eoꝝ ſed per colonos corpore eorum ⁊ animo noſtro.
4 Poſſ. retinet ꝑ nos. lʒ coloni noſtri morianť uel ſint furioſi.
5 Poſſ. nõ põt mutari ꝑ colonū ⁊ ſeruū niſi iuſta cã interueniēte.

1 **SI id quod.** † Poſſeſſioneʒ amittimus ſi ignoramus in quo loco ſit res olim poſſeſſa ⁊ per colonos ⁊ inquilinos ſicut per ſeruos poſſidemus nec perdimus poſſeſſ. lʒ moriatur aut furioſi efficiantur. h.d. vſqʒ ad.§. ꝙ aūt. Circa articulum dum dixit.ſ. de glo. in.d.l. cuʒ opʒ. poteſt addi ꝙ dicit glo. inſti. de his qui ſunt ſui uel alie.iur. in ꝟ. quodcūqʒ. que an ſit uera.ſ. dixi. Ex iſto tex. no. ſummarium. Glo.i. arguit de.l. ꝑegre. in prin.j.e. ubi dř ꝙ ſi theſaurum dimiſi in fundo ⁊ nõ ſcio locū ubi dimiſi eū an amiſerim poſ. dicit ibi ꝙ nõ. dicit glo. ibi ſciui fundū ſed nõ locū loci.i. in qua parte fundi. Deinde ar. de.l.iij.§. nerua. ⁊.l. rem que nobis.l. pompo. in prin. ⁊.ſ. ſi reʒ mobilem.j.e. ubi dř ꝙ ſeruos noſtros poſſidemus quantūcūqʒ ignoremus ubi ſint ꝙ uideť contra textum noſtrum. glo. dicit

dicentē per tex.nr̄m vȝ ꝙ poſ.corpalis ſit ſpēs diſtincta a natu-
3 rali cōiter in hoc dānare dixi ibi. ¶ †Secūdo no.ꝙ dictio qua
ſi qn̄qȝ eſt expreſſiua veritatis vt hic.denotat enīȝ veritatē q: re
tinemus poſ.aīo lȝ alius ingrediaꝰ ꝗ acqrit naturalē.l.clam.§.
qui ad nūdinas.ſ̄.eo.nec hoc eſt abſurdū:q: aliqn̄ ꝓprietatem:
aliqn̄ expreſſionē veritatis denotat.vt in.l.ſi ante.ſ̄.ſo.ma.ꝛ.l.
i.ſ̄.de trāſact.dixi in.d.§.ſi ante. ¶ Glo.ſup ver.vtilius.ar.de
l.metū.ſ̄.qd me.cau.vbi nō eſt in cōſideratiōe vanus timor ho
minis.Sed hic ſi ſuſpicaꝰ ſe poſſe repelli alio ingrediēte perdit
poſ.ergo debuit diſtingui an ſit metus vanus vel ne.Glo.non
rn̄det dicatis dictā diſtinctionē ꝓcedere ꝛ verā q̄tū ad actionēȝ
qd me.cau.dandā ꝛ introducendā q: ſiqs vult ea mediāte age-
bat diſtinguiꝰ.an habuerit metū vanū vel iuſtū.ꝛ primo cāu hȝ
actionē.ſecūdo nō q̄tū aūt ad poſ.hoc nō ꝯſideraꝰ que ſolo aio
amittiꝰ.l.iij.§.in amittēda.ſ̄.eo vbi vidiſtis:vn̄ nō diſtinguiꝰ
quo metu ſuſpiceꝰ ſe poſſe repelli.ita dicit glo.l.nr̄a nō hȝ locū
in poſ.rei mobilis cuius poſ.amittimus qn̄ per alium apprehē
ditur.vt no.in.l.ſi rem mobilē.j.eo.ꝛ.in.l.reȝ que nobis.j.eo.

1 Poſſideri poteſt locus certus rōne rei vel quote ſecus ſi vtraqȝ ratione ſit incertus.
2 Certitudo rōne loci vel quote quādo dicatur ꝛ poſſideri poſſit.
3 Vendens vel concedens alicui quicquid iuris habet in aliqua re.venditio vel conceſſio eſt inutilis ſi nihil iuris habet.
4 Vendēs quicquid iuris habet in tali re ſi reperitur poſtea nihil iuris habere tenetur ad reſtitutionem precij recepti.
5 Poſſideri poteſt certa pars fundi pro indiuiſo incerta non.

1 LOcus. †Locus certus rōne: vel quote pōt
poſſideri.ſecus ſi vtraqȝ rōne ſit icer
tus.h.d. ¶ †Premitte que dixi in.l.iij.§.incertaȝ.
2 ſ̄.eo.nam qn̄ daꝰ certitudo rōe loci ꝛ quote ſine du-
bio res poſſideri pōt.puta pone ſcio ꝙ ab iſta parte ad iſtaȝ eſt
tertia pars fundi pro diuiſo.iſta pars eſt certa oi certitudine lo
ci:q: ab vna parte alia rōne quote ꝓ diuiſo eſt tertia pars.Ideȝ
ſi eſt certitudo rōne loci lȝ nō ſit certitudo rōne quote.puta ga
ſcio me emiſſe ab iſto pūcto ad illū ꝛ ignoro q̄ta ps ſit fundi ꝓ
diuiſo.an tertia vel quarta ps fundi poſſum poſſidere.ꝛ de iſto
loqꝰ prima rn̄ſio.l.nr̄e ꝛ iſta incertitudo nō impedit me poſſi-
dere.Qn̄qȝ eſt pars certa ꝓ indiuiſo rōne quote:ſed incerta rō
ne loci:vt ſi vēdidiſti mihi ꝛ tradidiſti fundū ꝓ certa parte pro
indiuiſo eſt certitudo rōne quote partis ga tertia pars:ſed rōe
loci eſt incertitudo ga pars diuiſa ab alijs partibus nō pōt vide
ri:ꝛ i vno quoqȝ ceſpite habes tertiā partē.l.meui⁹.§.duobus.
de leg.ij.ꝛ poſſideri pōt ꝛ de iſto loqꝰ in rn̄ſione.l.nr̄e.in ꝟ.ꝛc.
Tertio incertitudo rōne loci ꝛ quote vt ſi vendis ꝛ tradis mihi
qcqd iuris habes in tali fundo nō cōſtat quā partē habes:an ter
tiam vel quartā:nec cōſtat de loco in quo tu partē tuā hēs.hec i
certitudo impedit me poſſidere.vt hic ꝛ hoc ſit loco caſus.Vl-
3 tra ea que ex ſummario colligūtur no.Ang.hic ex tex.ibi qcqd
mei iuris ꝛc.ꝯ inſtr̄a antiquoꝝ qui ita videbāt ita ꝯcedebāt:naȝ
periculoſa eſt hmōi conceſſio vt hic.ga impeditur acquiſitio
poſ.ꝛ vſucapiēdi ꝯditio:ꝛ ſi euincaꝰ aliqd emptori nō pōt age-
re de euictiōe ꝯ vendentē ſeu auctorē ſuū.l.qd ſi in venditōe.cū
tribus legibus ſeq.ſ̄.de here.vel ac.vē.ꝛ vltra doct.hic de hoc
vide per Dy.ꝛ Bar.notabiliter loquētes in.l.ſi ſic.§.i.in finali
bus ꝟbis.ſ̄.de le.i.vbi dicūt ꝙ ſi miles vel nobilis cōceſſit tibi
qcqd iuris in tali re habuit hec cōceſſio inutilis eſt ꝛ nihil iuris
tibi tribuit niſi ꝓbeꝰ quale ius habuerit cōcedēs per.l.rogaui.
ſ̄.de li.leg.ꝛ impedit acqſitionē poſ.ꝛ vſuca.per tex.nr̄e.l.quā
ipſi ad hoc allegāt ꝛ recte ꝛ cū illa deciſiōe quā ibi ponūt ꝯcor.
Oldra.in cōſi.ſuo.clxiiij.Ad qd ēt vide no.per Bar.in.l.quo-
tem.§.qui maximos.in.iiij.q.ſ̄.de pub.vbi ēt ponit intellectū
4 ad.d.l.qd ſi in vēditiōe.†Et vbi eſt facta vēditio in tali caſu.l.
qcqd iuris in tali re habeo ꝛc.ſi poſtea apparet venditorē nihil
iuris in tali re hr̄e an teneaꝰ ad reſtōnem precij.dic ꝙ ſic ſi ap-
paret vēditorē ſciuiſſe ſe nullū ius hr̄e per tex.in.l.hoc aūt.ſ̄.de
here.vel ac.ven.qd dixerit Ja.bu.in.l.i.C.de euic.cuius opin.
dānat Ang.ꝛ Imo.in.d.l.ſi ſic.§.i.ꝛ referūt ꝙ dixit Ja.bu.ꝙ
preciū nō teneꝰ reſtituere. ¶ Itē pro limitatōe eius ꝙ hr̄ in tex.
nr̄o in fi.ꝛ.ſ̄.ꝓxime dicta vide ſingulariter Bar.in.l.emptor.
j.pro empto.vbi dixit ꝙ ſi in inſtr̄o vēditiōis dr̄ vēditor vēdi-
dit qcqd iuris habuit in tali fundo:ꝛ ēt tradidit qcqd iuris ha-
buit i tali fundo.hec icertitudo impedit acquiſitionē poſ.ꝛ vſu-
capiendi

capiẽdi ꝯdõnẽ ſed ſi dico vẽdo tibi qcqd iuris hẽo in fundo et trado tibi fundũ nõ impedit acqſitio poſ. totius fundi ⁊ vſuca⸗piẽdi ꝯdõ imo vꝫ iſte qui totũ fundũ apphẽdit putaſſe ſe emiſſe totũ fundũ allat ar. l. ij. §. ſꝫ ſi fundũ. j. ꝑ empto. Et mala fides tradẽtis hoc caſu nõ nocebit notetis ꝟba. allat tex. i. l. fundũ. §. ꝓcu. ꝟ. nã ⁊ cũ ſciẽs. e. ti. ꝑ empto. Dictũ Bar. plꝫ ꝓterq̃ in vlti mo ꝟbo cũ dicit q̄ mala fides tradẽtis nõ nocebit lꝫ ibi doc. cũ eo videant ſimplr trãſire qꝛ q̄ dꝫ in. d. §. ꝓcur. ꝓcedit. ſcðm iſta tpa ſm q̃ mala fides auctoris nõ nocebit ſingulari ſucceſſori ſed hodie ꝑ auc. male fidei. C. de pſcrip. xxx. an. mala fides auctoris noceret ſingulari ſucceſſori vñ putarẽ q̄ hoc caſu nõ ſufficeret p⸗ſcriptio. lõg. tẽp. ſꝫ reqrit pſcri. lõgiſſimi tpis dicã cras. ¶ † Gl. i. arg. d. l. ſi qs in fundũ in pn. j. e. nã h̃ dꝫ q̄ certa ps ꝓ indiuiſo põt poſſideri icerta nõ ſꝫ ibi dꝫ q̄ icertus locus põt poſſideri gl. remittit ſe ad ibi notata. Plures ſunt ibi ſol. vna q̄ ibi itelligat qñ eſt locus icertus nõ rõne quote ſꝫ rõne loci vt ſi vẽdo ⁊ trãdo tibi tertiã ptẽ huius fundi ꝓ indiuiſo eſt icerta rõne loci ſed nõ in certa rõne quote qꝛ ps idiuiſa nõ põt videri ab alijs oculis corpo ris qꝛ in vnoquoqꝫ ceſpite hꝫ qs ptẽ ſuã. l. melius. §. duobus de leg. ij. ⁊ ſic ꝯcordat cũ. l. nr̃a hꝫ ⁊ alſ ſolõnes de qbus dicetur ibi. ¶ Gl. ſup ꝟbo. mei iuris. argu. de. l. ſi qs extraneus. §. ſciẽdũ. de acq. here. vbi hr̃s põt adire hr̃ditatẽ q̃uis ignoret ex qua pte ſit hr̃s ⁊ ꝑ ꝯñs vſucape pt. l. ſi. j. ti. i. Ex dic adite hr̃ditatis ergo po teſt poſſidere qꝛ vſucapio ſine poſ. nõ ꝓcedit. l. ſi poſ. j. ti. i. Et re ſpõdit q̄ illud iõ eſt ibi qꝛ cũ de facili poſſet eẽ cert⁹ ꝑ iſpectionẽ teſti periđ eſt ac ſi iã ſit certus. ar. l. q̄ meo. §. ſi. ibi facile expulſu rus. ſ. e. Videtis gl. rñdere ad ꝯriũ q̄ ps icerta põt adiri ꝑ he⸗redẽ ⁊ ſic vſucapi qꝛ poſſum vſucape ex cã illa ex qua dñiũ acqro vt. l. iij. §. genera. ⁊. §. ex plibus. ſ. e. ex eo qꝛ de facili põt res fie⸗ri certa. Hec nõ vꝫ tuta rñſio qꝛ pone ſcm̃ eẽ teſtm̃ nũcupatiuum corã teſtibus ⁊ teſtes ſunt in loco lõginquo tũc non põt de facili fieri certus. vñ doctores dñt q̄. l. ꝯria loqtur in aditione heredi tatis que fit ſolo aĩo. l. ſi auia. C. de iure delib. l. pro hr̃de in pnc. de acq. here. h̃ loqmur in acqſitione poſ. vbi reqrit animus et actus corporeus ſup ea fundatus. l. iij. §. incertã. ſ. eo. nec ſequi tur per aditionẽ hereditatis acquiro dñium rerũ hereditariarũ ergo ⁊ poſ. vt vidiſtis in. l. cum heres. in prin. ſ. eodem.

Furioſus non poteſt deſinere poſſidere.
Poſſeſſio an poſſit amitti per furioſuꝫ non poſſidentem longo tempore.

SI is qui animo. † Furioſus non pt deſinere poſ⸗ſidere. h. d. ¶ Gl. declat q̃re h̃ dixit aĩo ⁊ dicit q̄ iõ dixit aĩo qꝛ frequẽtius ſaltus aĩo poſſidet. Itẽ ſm eam ſi naturalr poſſideret vt qꝛ nõ ꝑderet poſ. ꝑ ſupueniẽtiã furo ris. l. iuſto. §. cũ. j. ti. i. ⁊ eadẽ rõne qua h̃ dꝫ de naturali idẽ dꝫ di ci in ciuili. ¶ Gl. ſup ꝟ. amittere. arg. de. l. q vniuerſas. §. i. j. e. vbi hr̃ q̄ ſi res quã poſſides effecta eſt ſacra vel religioſa ꝑditur eius poſ. ſic vꝫ in furioſo vꝫ qꝛ ſi eẽt dñs illius rei ⁊ res efficeretur ſacra vel religioſa ſupueniẽte furore dẽret deſinere poſſidere gl. dixit q̄ aĩo ſolo nõ dꝫinit poſſidere ꝑ ſupueniẽtẽ furorẽ vt h̃ ſꝫ ex alia rõne ſic vꝫ ſicut hõ ſane mẽtis ꝑderet poſ. cõmuni iure ita ⁊ ipſe. Et ad ꝓbãdũ q̄ ſit itelligẽdũ h̃ mõ. Gl. dicit q̄ rõ pꝫ ex rõe poſita hic in tex. qꝛ rõ ſubſeqñs reſtringit dcm̃ gñale. l. cũ pf. §. dulciſſimis. ſ. de leg. ij. l. hec actio. ſ. de calũ. l. adigere. §. q̃uis de iure patro. ⁊ in. l. q̄ dcm̃. ſ. de pac. ⁊ ad hoc gl. nr̃a ſemp alle⸗gat ſi ꝑ pcedẽtia ſeqñs gñale reſtringit vt. ſ. de vi. tri. oleoqꝫ leg. l. ſi. §. ſi. qð no. ¶ Gl. ſup ꝟ. deſinere. arguit ſic. hõ ſane mẽtis ꝑ obliuionẽ ꝑdit poſ. vt inſti. de vſuca. §. q̄ aũt. el. ij. ſic vꝫ in furio ſo cuius ꝯriũ dꝫ hic in gl. q̄ h̃ ſupuenit defectus animi qꝛ nõ hꝫ amplius animus poſſidẽdi. In ꝯrio aũt obliuio ꝓceſſit ex negli gentia vñ vult gl. q̄ ex ſola obliuione poſ. nõ amittat poſ. alias dormiẽs amitteret poſ. ſ. l. nunq̃. §. ſi huius ⁊. l. iuſto. §. cũ. j. ti. i. ⁊ vidiſtis gl. in. l. ſi id qð in pn. ſ. e. vbi hr̃ q̄ obliuio cũ lõg. tem pore cauſat amiſſionẽ poſ. Scðo dicit gl. q̄ ibi ille qui obliuiſcit in ſui p̃iudiciũ tacite põt velle ꝑdere poſ. ſecus in furioſo. Ter⸗tio dicit q̄ ibi ille ſane mẽtis trãſit de volũtate in volũtatẽ hic ꝑ⸗manet in pma quã nunq̃ mutat vel ſi mutat facit nullã. d. l. nũq̃ §. ſi huius. † Bar. hic vꝫ ꝯrium fateri hoc mõ qꝛ vꝫ ipe velle q̄ vbi cũqꝫ ſupuenit furor ⁊ trãſiuit lõguꝫ tps q̄ nõ trãſiuerit furioſus per fundũ per ſe vel per aliũ ꝑdat poſ. ſicut in hoĩe ſane mẽtis qꝛ nõ dꝫ furioſus in hoc eẽ melioris cõditionis q̃ ſane mẽtis hõ ⁊ idem tꝫ Ang. hic ⁊ Pau. de caſt. per noſ. ꝑ gl. in. d. l. ſi id qð in prin. ſ. eo. vbi glo. dicit q̄ obliuio ſine curſu tpis nõ cauſat amiſ ſionem poſ. ſed cum curſu tpis ſic. Sed Imol. ⁊ Ro. hic tenent ꝯrium per iſtũ. tex. indiſtincte loquẽtem ⁊ dicũt q̄ ita vꝫ ſentire prima ſo. gl. hic que fundat ſe in negligẽtia que nõ cadit in furen tem. Pro Bar. facit. l. furtũ. §. fundũ. j. titu. i. vbi lr̃a alternati⸗ue ponit duo ⁊ qðlibet ſufficit ad miſſionẽ poſ. ſ. vel negligentia vel curſus lõgi tpis intra q̄ qs nõ vadat ad poſ. Unde negligen tia ſine obliuione põt eẽ cauſa perdẽde poſ. Item ⁊ obliuio cuꝫ curſu tpis põt eſſe cauſa perdẽde poſ. vñ in furioſo cõcurrit vtrũ qꝫ. ſ. obliuio ⁊ longum tps ergo nil repugnat qn ꝑdat poſ. Si quis vult tenere opi. Imo. ⁊ Ro. põt dicere q̄. l. ꝯria loqtur in perſona in qua lõgum tps inducit obliuionẽ vt in hoĩe ſane mẽ⸗tis vt ibi ⁊. d. §. q̄ aũt ⁊ in. l. ꝫ. C. eo. cũ glo. ſed in furẽte lõgum tps nõ inducit obliuionẽ ſed ſuperueniẽtia furoris. Mihi tamẽ magis plꝫ opi. Bar. ſ. q̄ ſi neqꝫ per ſe neqꝫ per ꝓcuratorẽ ſuum accedat ad fundũ per lõgum tps amittat poſ. per. d. §. fundi. nõ violãdo vel reſtringẽdo tex. ¶ Seqtur ſubtilis ⁊ difficilima lex. ſi aliquã rem. que vt dicit Bart. hic eſt ſubtiliſſima ⁊ difficilis ſi⸗cut aliqua alia lex que ſit in mundo.

1 Poſſidens rem propriam ſi illam conducit ⁊ queratur an con⸗ducens perdat poſſeſ.
2 Conducere põt quis rem ſuam tanq̃ ſuam. ⁊ tanq̃ alienam.
3 Conducere fundum reſpectu proprietatis aliud eſt q̃ conduce⸗re reſpectu poſſeſſionis.
4 Conducens rem ſuam reſpectu poſſeſſionis que eſt apud aliuꝫ valet conductio.
5 Conducere poteſt quis rem ſuã reſpectu proprietatis ⁊ etiã re⸗ſpectu poſ. tm̃. ſed in dubio videtur conduxiſſe reſpectu propie tatis tantum niſi aliud appareat.
6 Conducẽs rem ſuã ignorãter ab alio an ꝑdat poſſeſſionem.
7 Poſſeſſio ſi perdatur an etiam perdatur dominium.
8 Conducens rem ſuã quã ignorabat poſſidere an ꝑdat poſ. ⁊ do minium. ⁊ an valeat conductio vel locatio.
9 Conducẽs rem ſuã ſciẽter quaſi nõ ſuã an ꝑdat ꝓprietatem.
10 Soluens indebitum ſciẽter vꝫ donare. eſt verum ſi tu ẽt ſciebas ita eſſe alſ ſi tu neſciebas ita eſſe ſolutio eſt nulla.
11 Conducẽs ſciẽter rem ſuã ab alio an ꝑdat poſſeſſionem.
12 Conducens rem ſuam quam non poſſidet ab alio poſſidente ac quirit poſſeſſionem.
13 Poſſeſſio trãſſertur ex cõtractu inutili quãdo inutilis cõtractus non eſt imediata cauſa trãſlationis poſſeſſionis.
14 Conſequens non vꝫ ſi non valet principale.
15 Principali viciato viciatur q̄ in conſequẽtiam venit.
16 Poſſeſſio non acquiritur locatori per locationem.
17 Conducẽs rẽ ſuã an ⁊ quãdo ꝑdat poſ. ⁊ an cõductio ſit valida.
18 Conducẽs rem ſuam an perdat dominium rei ſue.
19 Fictio aliud eſt q̃ pſumptio qꝛ fictio eſt quãdo fingimus contra veritatem de qua certi ſumus ſed preſumptio eſt quãdo pſumi⸗mus id quod eſt in dubio vt hic.
20 Fictiones due non poſſunt ſimul concurrere eſt verum niſi vna veniat in conſequentiam alterius.
21 Fictiones due vel due preſumptiones an ⁊ quãdo poſſint ſimul concurrere.
22 Conducens rem ſuam vel alienam ſcienter an ⁊ quãdo perdat poſſeſſionem.
23 Conducẽs rem ſuã ſi ignorat ſe dñm an ꝑdat poſſeſſionem.
24 Locatio an valeat qñ qs conducit rem ſuam ſcienter vt ſuam.
25 Conducens fundum ſuũ ſcienter ab eccleſia ſi poſtea ipſum alie⸗nat in ſempronium irrequiſita eccleſia. an poterit emptor cõue⸗niri rei ven. ab eccleſia.
26 Dominium in quibus caſibus transferatur in eccleſiam abſqꝫ traditione.
27 Dominium regulariter non trãſſertur ex ficto titulo ⁊ ex ficta traditione fallit quando in perſona vnius vera fuit traditio. ſed in perſona alterius reſultabat fictus titulus.
28 Dñium trãſſert in eccleſiam abſqꝫ vera vel ficta traditione.
29 Conducens rem ſuam ab alio ſcienter reſpectu poſſeſſionis va⸗let conductio.
30 Conducens an videatur in dubio conducere reſpectu proprie⸗tatis vel poſſeſſionis.
31 Cõducere reſpectu ꝓprietatis. vel poſſionis qd ſit ⁊ ſignificet.

poſ.ꝛ iſtũ intellectũ approbat Bar.hic.vt pꝫ ex ſua diſtinctiõe.
¶ Alius intellectus ad dcm̃ ṽ.eſt.vt pꝫ in gl.ſi.i ṽ.ſed cómo.
ſcꝫ ꝙ in ṽ.ꝛ ſi ſciẽs.iuriſcõſultus loquaꝛ in eo q̃ ẽ dñs ꝛ poſſor
ꝛ cõduxit rẽ ſuã a nõ poſſore:q aũt intellectus ſit verior dicet.j.
¶ Figurabo caſum in ṽ.ꝛ ſi ſciẽs.dũ ibi poniꝛ caſus qñ dñs ꝛ
poſſor ꝯduxit fundũ a nõ poſſore.ꝛ ſic ħꝫ itellectũ Bal.q vꝛ ple
nior qs ãt ṽior ſit ꝓ nũc ñ diſcutio.¶ Caſus taꝉẽ.Poſſidebã fũ
dũ ad me ptinẽtẽ rõne dñij eũdẽ fundũ a ticio ꝯduxi: queriꝛ an
perdã poſ.quã habui.ſ.ꝛ iuriſcõſultus dicit ꝙ opus ẽ diſtinctio
ne:q2 multũ refert an ego ſcirẽ me poſſidere:an ignorẽ.ac ẽt re
fert qñ ſciui me poſſidere:an cõducã tanꝙ alienũ:an tanꝙ meũ
quaſi velit dicere ꝙ vno ex dictis caſibꝰ perdaꝛ poſ.alio nõ.qs
aũt ſit ille caſus nõ aperit iuriſcõſultus.¶ Ibi ꝛ ſi ſciẽs.queriꝛ
ſecũdo ꝛ p̃ncipalꝛ pone ego ſciẽs fundũ talẽ ad me ptinere rõne
dñij eũ cõduco a ticio poſſore:ego aũt nõ poſſidebã:ꝛ ſic eſt aliꝰ
caſus a ſupradictis queriꝛ:an iſte ꝯctus valeat.Iuriſcõſultus rñ
det diſtinguẽdũ eſſe:an iſte ꝯctus ꝯductiõis fuerit factus reſpũ
ꝓprietatis:an reſpũ poſ.tm̃ ſi ẽ factus reſpũ poſ.vꝫ ſicut ſi emi
a te poſ.rei mee:vel ſtipuler a te mihi tradi poſ.rei mee.inutilis
eſt ꝯctus emptiõis ꝛ ſtipulatõis:q2 rẽ meã nõ poſſuꝫ emere nec
4 poſſuꝫ ſtipulari mihi dari eã cũ iã ſit mea.¶ † Ex quo inferꝛ ꝙ
ſi cõduxi rẽ meã reſpũ poſ.que erat adud te vꝫ cõductio.ſilꝛ ſi p̃
cario petij mihi ꝯcedi rẽ meã reſpũ poſ.que erat apud te:ꝛ tu
ꝯceſſiſti vꝫ precariũ.¶ Ex iſto tex.no.ꝙ ignorãs põt poſ.q2 ꝙ
uis ignoret ſe poſ.hr̃e.põt tñ ignorãter illã poſ.hr̃e.¶ Secũdo
no.ꝙ qs põt rẽ ſuã cõducere vt ſuã:ꝛ vt alienã vt in euidẽtialibꝰ
5 declaratũ.¶ † Tertio no.ꝙ qs põt rẽ ſuã cõducere reſpectu ꝓ
prietatis.põt ẽt eã cõducere reſpũ poſ.tm̃.Quid aũt ſit ĩ dubio
lr̃a vꝛ innuere ꝙ intelligaꝛ cõduxiſſe reſpũ ꝓprietatis niſi ſpãlꝛ
appareat ꝙ rõne poſ.cõduxerit:hoc ẽt apparet p.l.ſi duo.§.ſi.
j.vti poſ.vbi ſi cõduco fundũ video2 cõducere reſpũ ꝓprietatis
nõ reſpũ poſ.q2 aliud eſt fundus ꝛ aliud eſt poſſio.¶ Quarto
no.ꝙ lꝫ emptio:ſtipulatio:ꝛ ꝯductio rei ſue nõ vꝫ ſi ſit reſpectu
proprietatis.tñ vꝫ ſi ſit reſpectu poſ.¶ Pro expeditione glo.
ſup ṽbo ignorẽ.q2 hic iuriſcõſultus dicit ꝙ ſi cõduco rẽ meam
quã poſſidebã ab alio refert:an ignoraui me poſſidere:an ſciui.
ꝛ tñ ħ nõ dꝛ ꝙ ſi ignorẽ me poſſidẽ ꝛ ꝯduco ab alio amittã poſ.
6 Quero vt declareꝛ hic id qd iuriſcõſultꝰ nõ dicit.ſi ego dñs ꝛ poſ
ſeſſor ignorãter rẽ meã ꝯducã ab alio:an deſinã poſſidere dicit
gl.ꝙ nõ p.l.ſi me in uacuã.in p̃n.j.eo.q2 regulariter ignorãs nõ
vꝛ velle perdere.l.mꝛ.s.de inoffi.teſta.l.legitimã.s.de peti.he
redi.l.in repudiãda.s.d acq.here.Et ſi queriꝛ qño daꝛ exẽplũ
vt qs poſſideat ꝛ ignoret.dicit glo.in rebus peculiaribus acq̃ſi
tis per filiũ vel ſeruũ in q̃bus dño vel pr̃i poſ.acq̃riꝛ ignorãter.l.
iij.§.ſaltus.s.eo.ꝛ dixi heri in.l.qd ſeruus.s.eo.Vel ſi per pro
curatorẽ fuit queſita poſ.noĩe dñi:q2 dño ignorãti queriꝛ poſ.
l.poſ.quoqꝫ.§.ꝛ ſi poſſio.j.eo.Inquantuꝫ glo.rñdet ꝙ in ter
minis.l.noſtre qui cõduxit ignorãs ſe poſſidere nõ perdit poſ.
cõiter approbaꝛ:q2 in perdẽda poſ.req̃riꝛ animus.vt.l.quẽad
modum.s.eo.ergo eſt impoſſibile ſi ignorabat ſe poſſidere ꝙ
videaꝛ velle deſijſſe poſſidere ꝛ eam poſ.perdere:q2 deficit ani
7 mus ergo nõ perdit.¶ † Et iuxta hoc queri põt vtrũ ſi non per
ditur poſ.perdaꝛ dñiuꝫ cõiter teneꝛ ꝙ nec perdiꝛ dñiũ:q2 igno
rãs nõ vꝛ velle perdere vt.s.Itẽ q2 difficilius perdiꝛ dñium ꝙ
poſ.l.ſi qs vi.§.dr̃ia.s.e.ergo ſi nõ perdit poſ.multominus do
miniũ.qd cõprobaꝛ ex his q̃ dicã in ſeq.glo.q2 fictus titulus ꝛ
ficta traditio nõ trãſfert dñium:ꝛ ſi hic interueniſſet vt q2 ſciuiſ
ſet ſe dñm ꝛ ignorauit ſe poſſidere interueniret fictus titulus.ſ.
donatiõis ꝛ ficta traditio.i.cõductio.d.l.qui bona.ꝛ.l.interdũ
8 §.ſi.j.eo.ergo nõ vꝛ trãſlatũ dñium p.l.ei a quo.j.ti.i.¶ † Que
rit hic Bar.ꝛ doc.an ꝯctus locatiõis valuerit qñ cõduxit qs rẽ
ſuã quã ignorabat poſſidere:rñſio pꝫ ex predictis q2 ſi nõ pdiꝛ
dñium nec poſ.ſeq̃ꝛ ꝙ nõ vꝫ ꝯctus locatiõis.l.qui rẽ.C.loca.ꝛ
l.ei a quo.j.ti.i.Itẽ ille qui cõducit vꝛ poſſidere nolle qñ condu
cit.q2 de natura cõductiõis eſt ꝙ nõ poſſideat cõductor.l.ſi qs
ante.s.eo.ꝛ.d.l.qui bona.s.eo.ꝛ.l.i.C.de vſuca.ſi ergo nõ poſ
ſedit poſ.vt.s.dictum eſt nõ põt dici ꝙ valeat ꝯctus cõductio
nis q2 iſte non perdit poſ.ꝛ contractus tenebat ad detinendum
per eum.¶ Glo.ſuper verbo vtrum declarat lr̃aꝫ pro cuius ex
peditione quero in quo caſu loquatur iuriſconſultus cum dicit
vtrum ꝛc.an loquatur vbi ignoro me poſſidere.an vbi ſcio me
poſſidere.ꝛ glo.dicit ꝙ loquitur in caſu in quo ſciebã me poſſi
dere.Bar.dicit ꝙ loquitur in eo q ſciuit ſe poſſidere ꝛ ſciuit ẽt

ſe dominum

dominium diceſ in gl.ſe.ꝛ ſe. ¶ Pro expeditione gl.ſup ver
bo.quaſi nõ meá.quero qñ ego ſciẽter cõduco rẽ meá quaſi nõ
meá tñ in veritate eſt mea an pdá dñiuꝫ ſcdo an pdá poſ. tertio
9 an naleat ꝯctus locationis. ¶ † Circa pmũ vꝫ qñ conduco rem
meá ſciẽter quaſi nõ meá an pdá ꝓprietatẽ dicit gl.ꝙ nõ qꝛ in ea
querẽda locãs nõ cõſenſit.ſ.aio acqrendi dñium voluit.n.ſoluꝫ
locare ꝛ cõductor eá cõducere nõ agiſ ergo ꝙ dñium tráſferaſ
qꝛ de natura locationis eſt ꝙ in cõductorẽ tráſferaſ detentatio
ita ꝙ quo ad dñium nihil imuteſ vñ nõ eſt intẽtio locatoris vel
ſe acqrere a me dñium qꝛ per locationẽ voluit me facere detẽta
torẽ ꝛ aliud eſt dñiũ aliud detẽtatio. Unde ex diverſis nõ fit re
cta illatio.l.ſi.de calũ.l.iter ſtipulãtẽ.§.ſacrá.ſ.de v.ob.ꝛ ẽt mei
cõducẽtis volũtas nõ ſufficeret ſi eẽt velle tráſferre dñiũ.l.ſi qs vi
§.dña.ſ.e. Et pdicta cõprobat gl.alia rõne vꝫ qꝛ qñ trado tibi
rem meá tãꝙ tuá nunꝙ abdicaſ a me dñiũ ꝛ in te transferſ.l.iij.
§.ſubtilius.ſ.de ꝯdi.ob cau.puta pone ſm ꝙ ibi dixit tex.puta
ni pecuniá eẽ tuá trado vt tuá ꝛ eſt mea nõ tráſfero dñium ſic ꝟ
cõduco rẽ tãꝙ tuá qꝛ trado qꝛ p cõductionẽ induciſ quedá fi
cta traditio vt no.in.d.l.qui bona ꝛ.l.interdũ.in ſi.ſ.e.ꝛ.l.qdá
mulier.ſ.de rei ven.nõ tráſferſ dñiuꝫ. Gl.dũ allegat.d.§.ſubti
lius.vſ intelligere iſtud dñium ſup quo eſt poſita iſta glo.in eo q
putabat ſe nõ eẽ dñm ꝛ ſic loqtur in eo qui ſciuit ſe poſſeſſorẽ tñ
nõ putabat ſe dñm qꝛ.d.§.ſubtilius loquiſ qñ pecuniá trado tan
ꝙ tuá ꝛ eſt mea ꝙ ignoro. Bart.hic vi intelligere iſtũ ver. in eo
qui ſciuit ſe poſſidere ꝛ ẽt ſciuit ſe eſſe dñm quos caſus faciaꝫ di
verſos vt.j.diceſ. Et ſi intelligereſ vt Bar vult gl.nrãm intelli
gere videreſ multũ ampliare tex.d.l.iij.§.ſubtilius vꝫ ꝙ ille.§.
ẽt locũ hẽret qñ ego ſciẽter rẽ meá trado tanꝙ tuá ꝙ nõ tráſfero
in te dñium. Iſtud ꝓ nũc nõ decido ſed forte dicá in lectione ſe.
ꝛ eſt ꝓpria materia.d.§.ſubtilius. Pendet a no.p Bar.in.l.i.
10 ff.de dona. † Ubi dicit ad intellectũ.l.cuius p errorẽ.de reg.iu.
ꝛ.l.i.ſ.de ꝯdi.inde.ꝙ illud qđ dſ ꝙ qui ſciẽter ſoluit debituꝫ vſ
donare eſt verũ ſi tu ẽt ita eẽ ſciebas alſ ſi tu neſciebas ita eſſe ta
lis ſolutio nõ vꝫ in vim donationis ꝛ all.l.abſenti.de dona.ꝛ ſe
quiſ Ang.in.l.diſpẽſatorẽ.ff.de ſolu.ꝛ in.l.ſi tibi.ff.ſi cer.pe.vi
detis ergo gl.cõcluderẽ ꝙ nõ pdiſ dñium qñ ſciẽter cõduco rẽ
a meá ab alio quaſi nõ meá ꝛ ita cõiter teneſ.[a] Que ꝯclo cõis forti
ficatur alia rõne qꝛ quádo ſciẽter cõduco rẽ meá a te tanꝙ tuá ad
hoc vt ſit a me abdicatũ dñium opꝫ ꝙ ſit in vim cuiuſdá dona
tionis qꝛ rei ꝓprie nõ vꝫ cõductio ꝛ ſi ſciẽter a te cõduco rẽ meaꝫ
vt tuá ad hoc vt per talẽ cõductionẽ dñium meũ abdiceſ opꝫ ꝙ
tibi q̄ratur alſ a me abdicaſ.l.ſi ſpõſus.§.ſi vxor.de dona.iter
vi.l.nec vtilẽ ex qui.cau.ma.ſed hec ficta donatio que reſultat ex
tali cõductione nõ opatur quádo iteruenit ficta traditio per.d.
l.cuius per errorẽ.qꝛ quádo iteruenit fictus titulus vt eſt titulus
donationis hoc caſu ficta traditio vt eſt cõductio.d.l.qdam mu
lier.nõ opatur dñij tráſlationẽ.l.ei a quo.j.ti.i. Incepi pſcribe
re rem titulo ꝓ hſ de locati dño eá vtrũ tráſferaſ in me dñium
certe nõ qꝛ fictus titulus ꝛ ficta traditio nõ tráſferũt dñiũ. Iteꝫ
due fictiones nõ poſſunt cõcurrere.l.i.C.de do.ꝓmiſ.l.cũ poſt
§.gener.ſ.de iur.do.ſed hic cõcurrerẽt due fictiones ꝙ non eſt
dom. Stãte ergo pro ꝟo ꝓut cõiter oẽs tenẽt ꝙ ex tali cõductio
11 ne facta ſciẽter cõductor nõ pdit dñium. † Eſt videndum an cõdu
ctor pdat poſ. Glo.hic cõcludit ꝙ pdo poſ.ſi ſciẽter a te condu
co ꝛ alleg.l.ꝙ meo.in pñ.ſ.co.quaſi videaſ tuo noie poſſidere
benefacit.d.l.qui bona fide.in pñ.ſ.co. Cõtra iſtá gloſ.inſurgit
Iaco.de are.ꝟ ꝛ dicit ſibi videri gl.falſam hac rõne qꝛ vt perda
tur poſ.ꝛ tráſferaſ in alium reqritur ꝙ iteruenia cá que ſit habi
lis ad tráſlationẽ dominij gl.eſt in.d.l.ꝙ meo.in pñc.benefacit
l.iij.§.genera.ſ.e.ſed cõductio nõ eſt cá habilis ad tráſferẽduꝫ
dominiũ ꝛ lꝫ cõductio ſit habilis ad transferẽdum poſ.d.l.que
dam mulier tamẽ nõ eſt habilis ad tráſferẽdum dñiuꝫ.ergo iſte
non pdit poſ. Bar.hic dánat rõnem Iaco.de are.qꝛ ad hoc vt
poſ.tráſferatur nõ eſt verum reqri cám habilem ad tráſlationẽ
dominij vt dicit Bar.in.l.ꝙ meo.in pñ.ſ.co.per.l.i.§.ſi vir.ſ.
cod.ꝛ ita tenui in.d.l.ꝙ meo.per.l.clam poſſidere.§.q ad nun
12 dinas.ſ.e. † Tamen dicit alia rõne Bar.opi.Iaco.de are.ſub
ſtineri poſſe.ſ.quádo dñs qui nõ poſſidet cõduxit ab alio poſſi
dente nam tũc cõductio eſt cá acquirẽde poſ.qꝛ acquiritur poſ.
conducẽti ſi erat apud locãtem allegat.l.ei a quo.j.titu.i.multo
magis qui poſſidet ſi cõducit ab alio dꝫ cõductio eſſe cauſa reti
nende poſ.apud conducẽtem qꝛ facilius retineſ poſ.ꝙ acqratur
vt in.l.rem que nobis.ſ.co.ꝛ.l.i.§.nam ꝙ ait.j.de ſuperficie.ꝛ
in.d.l.reꝫ que nobis.dſ ꝙ poſ.acqritur nobis per ſeruũ multo
magis poſ.ſui nos retinemus lꝫ ſit in fuga.vel rẽ nrãm hẽat no
bis ſubtractaꝫ per eũ vnde vſ ſm Bar.in caſu pdicto nõ perdi
poſ. Et iſtud idẽ voluit idẽ Bar.in.d.l.ꝙ meo.in pñ.remittit ſe
tamẽ ad notata per ſe hic. Sed gl.in.l.qui rem.C.loca.ꝛ Pet.
ꝛ Cyn.Iac.bu.Bal.Ang.ꝛ Saly.in.d.l.qui rẽ.cõcordát cum
opi.gl.nrẽ vꝫ ꝙ cõducẽs amittat poſ.naꝫ cũ animus cõducẽtis
videaſ eẽ nõ poſſidere.qꝛ de natura cõductionis eſt ꝙ cõducẽs
detineat nõ aũt ꝙ poſſideat.d.l.qui bona ꝛ.l.i.C.e.de vſuca.et
ſolus aius in perdẽda poſ.ſufficit.l.iij.§.in amittẽda.ꝛ.l.ſi quis
vi.§.dña.ſ.e.vnde nihil obſtat qn pdatur poſ. Ideꝫ tenet Cy.
in.l.ad ꝓbationẽ.C.loca.vbi refert ẽt Dy.ita tenuiſſe per rõneꝫ
ꝓxime alleg. Hác opi.videtur moderni cõiter tenere vt Imo.
Raph.cu.Pau.de ca.hic per rõnem illaꝫ vꝫ qꝛ animo pdiſ poſ.
Solum eſt rñdendũ ad.d.l.ei a quo.ad quá reſpõdent ꝛ maxi
me Imo.ꝙ ibi ille tex.loqtur in eo dño qui ignorabat ſe dñm
ꝛ cõduxit illá rem cuius ſe ignorabat dñm eſſe unde tũc ꝓcedit
ꝙ ibi dſ vt ibi glo.expſſe declarat in ꝟ.locatiõnẽ. Secus ergo ſi
ſciuiſſet qꝛ tũc nõ hꝫ locũ ꝙ ibi dſ prout nos hic loqmur vñ in
ductio facta per Bart.de illo tex.nõ ꝓbat. Scdo rñdeo ego ad
d.l.ei a quo.ꝙ tex.ibi nõ dicit ꝙ poſ.tráſferatur per illũ locãteꝫ
ſed bene dſ ꝙ pdit poſ.locãs ſed ꝙ tráſferatur in cõductoreꝫ vt
Bar.intelligit nõ dſ ibi ſed bene dſ ꝙ locãs pdit eam nõ ſequiſ
ergo cõductori acqritur.l.ꝙ meo.§.ſi furioſo.ſ.eo.ꝛ ita ẽt.d.l.
ei a quo. Iaco.de are.ꝛ Moder.intelligũt ibi vꝫ ꝙ in illo caſu
ibi nullo mõ cõductori acqratur poſ.qꝛ animus ꝯducẽtis nõ eſt
velle incipere poſſidere.l.qui bona.§.interdũ.in ſi.ſ.eo.ſed eſt
deſinere poſſidere ergo vt ille qui ꝯducit a poſſidẽte acqrat poſ
ſeſ.nõ ſeqtur neceſſario lꝫ eam locãs amittat. Quod aũt ille qui
cõducit a poſſidẽte acqrat poſ.allegat Bart.d.l.ei a quo ꝙ ibi
nõ dſ. Eſt verũ ꝙ Ro.hic cui nõ placet rñſio Imo.ſ.data ꝛ nõ
vidit aliá poſſe dari reliquit cogitãduꝫ. Quia rñſio Imo.nimiũ
reſtringit text.ibi.ſ.vt tñ loquaſ in ignorãte ſe dñm. Pro opi.
Bar.tamẽ vſ vnus tex.ſtringere lꝫ a doc.nõ allegeſ videlicet in
l.ſi qs ante.ver.ſi qs cõduxerit.ſ.eo.vbi tex.dicit ꝙ ſi qs pcario
rogauerit.deinde cõduxerit vnam ꝛ eádem rem ab vno ꝛ eodẽ
ꝛ ſi cõductio nulla fuerit precariũ tamẽ vꝫ ꝛ nõ cõductio vt quia
vno nũmo cõduxit ecce ergo ꝙ quádo ꝯctus ꝯductionis eſt nul
lus tamẽ ex illo ꝯctu cõductionis quis nõ pdit poſ.qꝛ ſi ex ꝯctu
conductionis quis videreſ velle poſſidere ſi eſt nullus ꝯctus nõ
deberet ibi dici ꝙ valeat precariũ ꝙ tamen ibi dſ unde ibi ſicut
nullitas ꝯctus nõ opatur tráſlationem poſ.ſic ꝟ qui cõducit reꝫ
ſuam ſciẽter ab alio nõ dꝫ pdere poſ.per.d.l.qui rem ꝛ.d.l.ei a
13 quo.ꝛ.l.qui rem.ſ.depo.ꝛ.l.neqꝫ pignus.j.de reg.iur. † Prete
rea no.dixit Bald.in.l.nõ dubiũ cir.x.vel.xi.col.C.de leg.ꝙ lꝫ
habeamus ꝙ ex inutili ꝯctu tráſferatur poſ.l.i.§.ſi uir.ſ.co.ve
rũ tamen hoc nõ eſt ita indiſtincte. Sed demũ quádo inutilis cõ
tractus nõ eſt imediata cá tráſlationis poſ.vt dixi in.d.§.ſi vir
qꝛ tũc nõ impeditur tráſferri poſ.ſed ubi ꝯctus eſt imediata cau
ſa tráſlationis poſ.tũc ex inutili ꝯctu non tráſfertur poſ.allegat
l.nrãm ꝛ dixi in.d.§.ſi uir.ꝙ dictuꝫ Bal.melius probatur per
d.l.ſi quis ante:ꝙ hic qꝛ in.l.nra non decidũtur iſti caſus vñ cõ
firmatur per hoc opi.Bar.ꝙ nõ pdatur poſ. Fortificari poteſt
ꝛ tertio per rõnem.l.ſi ture.de lega.iij.vbi dicitur ꝙ videor de
mum voluiſſe per ſeqũẽtem actuꝫ recedere a pmo ſi ſeqns actus
eſt validus ergo ſi pmo ꝓcedit habitus poſſeſſionis in perſona
conducẽtis quá legitime ꝛ valide ꝛ cum effectu nactus eſt tũc ſi
facit actum ꝯrium ut qꝛ cõducit rem ſuá a non dño per illũ actũ
conductionis que nulla eſt non vſ voluiſſe recedere a precedenti
14 actu poſ.que apud eum erat. † Confirmari poteſt ꝛ quarto per
l.iij.§.qui hꝫ.ſ.de ſerui.ruſti.predio.vbi hẽtur ꝙ ſi non valet
actus principalis nec valere dꝫ illud qđ in conſequentiam venit
ergo ſi non vꝫ conductio ex qua reſultabat nec valuiſſet transla
tio poſ.l.qui bona fide ſ.cod.non debet ẽt valere actus tacitus
ſ.actus amiſſionis poſ.ꝛ tráſlationis eiuſdem. Quinto pro iſta
opi.facere videſ tex.noſter in ver.ꝛ ſi ſciens.ſm vnũ intellectuꝫ
vꝫ inqꝫtum intelligitur in pdicto ver.ꝙ veniat continuatiue ad
precedẽtia ꝛ loquitur i caſu ubi dominus pariter ꝛ poſſeſſor cõ
duxit ſcienter rem ſuá ab alio ꝛ ſic intellexit Ang.ꝛ alij quidam
Moder.ꝟ. Et videtur hic tex.velle ꝙ debeat diſtingui quádo
quis conducit rem ſciẽter an cõducat reſpectu ꝓprietatis an re
ſpectu poſ.ꝛ innuit ꝙ uno caſu.ſ.reſpectu ꝓprietatis contractus
non valet.ꝛ poſ.tũc non pdatur. Quádo conduciſ reſpectu poſ.

a ¶ Cõiter te
netur.vide ſal
go.ꝯ.v.vbi in
facto cõſuluit
cõ.incip.Qui
dam guil.ſpe
ranza ꝛ ibi vi
de an accipiẽs
in feudum vel
emphyteoſim
rem ſuam tan
ꝙ alienam vel
ſuam pdat do
miniũ vel poſ.
ꝛ quõ ſaluat
glo.hic an con
tractus ſit nul
lus ipſo iure.

cipaliter ⁊ tacite induci: q: legata pñt tacite ⁊ nutu fieri.l.nutu.
de leg.iij.l.fideicōmiſſa.§.interdū.de le.iij. Sic hic lȝ vitief cō
ductio expreſſa qñ dñs ⁊ poſſeſſor ſciēter cōducit rē ſuā: tñ non vi
tiatur ꝙ venit in ꝯñtiā.ſ.amiſſio poſ.q: poſ.tacite pōt iduci.l.
ſi id qđ.§.fi.l.clā poſſidere.§.fi.iūcta.l.ſe.ſ.e. Nō ob.tex.nr̄ hic
in ver.⁊ ſi ſciēs.ſm vnū intellectuȝ.ſ.ꝙ ibi loquaſ cōtinuatione
de dño ⁊ poſſeſſore cōducēte qm̄ ille intellectus nō vr̄ bonus: ſed
verior intellectus eſt qđ in.d.ꝟ.⁊ ſi ſciēs.incipiat mutare caſuȝ
⁊ ibi loquaſ qñ dñs qui poſſidet cōducebat: q: tūc diſtinguiſ vt
in primo. Et ꝓbo primū intellectū nō bonū: q: intelligereſ ꝙ i
ver.⁊ ſi ſciēs.loquereſ qñ dñs pariter qȝ poſſeſſor conducit rē ſuā
ſequereſ ꝙ iſto caſu nō eſſet dare dr̄iam: an qs cōducat vt ſuaȝ
an vt alienā: q: vtroqȝ caſu eſſet idē dicēdū ꝓbo ſic.ſi iuriſcōſul.
tus in ꝟ.⁊ ſi ſciens.loquereſ qñ dñs pariter qȝ poſſeſſor conducit
rem ſuā intentio iuriſcōſulti eſſet dicere ꝙ qñ qs cōducit ſciēter
rem ſuam eſſet dr̄ia: an qs ꝯducat reſpectu poſſeſſionis an reſpe
ctu proprietatis mō ſic qñ poſſeſſor ⁊ dñs conducit rem reſpectu
poſ.nullo mō dȝ eſſe differentia: an cōducat vt ſuā: an vt nō ſuā:
q: cum nō tractemus de cōductione faciēda reſpectu ꝓprietatis
ſed poſ.⁊ conſtat ꝙ iſte poſſedit: ſemper conductio vr̄ facta de
eo qđ cōducit tanꝙ̄ de ſuo: q: conducit reſpectu poſ.⁊ poſ.iam
hȝ.vr̄ ergo facta tanꝙ̄ de ſua: q: poſ.hȝ ⁊ ſcit ſe eam hr̄e: ⁊ non
eſſet facienda dr̄ia: an cōducat vt ſuā: an vt nō ſuā. Unde nō bñ
diceret hic iuriſcōſultus faciēdo dr̄iam: an cōducat vt ſuā: an vt
nō ſuam: ⁊ an reſpectu poſ. Niſi vellemus dicere ꝙ ſunt diuerſi
caſus.primo qñ reſpectu proprietatis cōduco: q: tūc differt: an
vt meā: an vt nō meā cōducā.ſecūdo an cōducā reſpectu poſ.⁊
nō ſit dr̄ia tūc an cōducā vt meā: vel vt nō meā. Attamē lr̄e me/
lius vr̄ cōuenire intellectus.ſ.ꝙ in ꝟ.⁊ ſi ſciens.loquaſ qñ ille q
cōduxit nō poſſedit: al's iuriſcōſultus inepte ⁊ incōgrue argue/
ret in ꝟ.⁊ emptio ⁊c.de emptore ⁊ ſtipulatore. Ex predictis vr̄
remanere ꝯclo ꝙ perdaſ poſ.qñ cōduco rem meā ſciēter tanꝙ̄
16 nō meā: ⁊ ſcio me dñm ⁊ poſſeſſorē. † Sed an eodē cāu talis poſ.
acqraſ locatori puto dicēdum ꝙ nō: q: locator per locationem
nullā nō retinet poſ.d.l.ei a quo.j.ti.i.quā.ſ.declaraui: ſi ergo
locator nō retinet poſ.per locationē nullā ꝙ̄tominus dȝ eā acq
rere: q: facilius retineſ ꝙ̄ de nouo acqraſ.l.rem que nobis.ſ.
e.l.i.§.ꝙ ait.i.de ſuperficie.⁊ illā opi.tȝ Jmo.hic.⁊ Saly.in.l.
qui rem.C.loca.⁊ hoc ſm doctrinā Bal.in.l.nō dubium.ſ.al
lega. Eſt verū ꝙ Cy in.l.ad ꝓbōnem.C.loca.ad fi.vr̄ tenere ꝯ
17 rium: ſed nō ꝓbat. ❡ † Juxta hoc ēt queriſ: an ꝯctus ſit nullus.
⁊ eſt dicendū ꝙ ſic: q: ex quo dñium nō perditur per ꝯducētem
ergo ꝯctus cōductionis rei ꝓprie nō potuit eē validus.d.l.qui
rem.niſi rōne poſ.tm̄ ꝯducereſ: vt hic in tex.⁊ tūc tenēdo id qđ
glo.tȝ vȝ ꝙ perdaſ poſ.ex cōductiōe per.l.noſtrā non impedit
conductionē valere reſpectu poſ.deinde querit Barto.quō co
gnoſcitur: an qs cōducat rem vt ſuā: an rē ſuā vt non ſuā ⁊ dicit
ꝙ cōducit vt nō ſuam: qñ in inſtrō dr̄ talis cōduxit fundū a ticio
quē ſibi locauit.nam tūc cōducere vr̄ vt alienā: ſed ſi dicit talis
ſciens fundū eſſe ſuū cum ꝯduxit a ticio dr̄ cōducere ſcienter vt
ſuum. Jaco.de ra.dicit ꝙ ſi ignorat fundū eſſe ſuū vr̄ cōducere
ipſum vt alienū: ſecus qñ ſcit ipm̄ eſſe ſuum: q: tunc ipſum vide
tur cōducere vt ſuū niſi verba aliter importarent: ⁊ Jmo.dicit
vtrunqȝ intellectum poſſe ſubſtineri. ❡ Pro expeditione glo.
ſuper verbo quaſi meā.queritur de tribus.ſ.qñ conduco ſcien
ter rem meā tanꝙ̄ meā an perdā dñium.ſecūdo an poſ.tertio
18 an ꝯctus valeat. † Quātum ad primū dicit glo.ꝙ perdo dñiuȝ
idem dicit glo.mag.hic. Contrariū tȝ Bar.⁊ cōiter doc.ſequū
tur eum: ⁊ dicūt ꝙ ꝯ iſtam glo.eſt gl.ꝯria in.d.l.ei a quo.in ꝟ.
locationeȝ.⁊ dicit Bar.ꝙ tex.ibi hoc vult ⁊ ibi de hoc ſit caſus
nam ibi glo.vult ꝙ ibi ꝯctus locationis ſit nullus.etiam ſi ſcien
ter cōducit rem vt ſuam: ſi eſt nullus ergo non perditur dñium
al's valeret ꝯctus: q: rō que facit ꝯctuȝ nō valere eſt illa.ſ.q: do
minus non pōt ſuam rem ꝯducere: ita ēt tȝ glo.iuncto tex.in.l.
qui rem.C.loca.⁊ ibi cy.firmat hoc. Et ꝓbatur per.l.ſue rei.in
ver.ſciens.ſ.de ꝯhen.emp.vbi tex.dicit ꝙ qñ qs emit rem ſuā
ſcienter ꝯctus eſt nullus. Sed ſi videreſ perdidiſſe dñium vale
ret emptio. Et ꝯfirmat Bar.⁊ alij poſt eum: q: lȝ per verū titu
lum ⁊ veram traditionē transferatur dñium.l.traditionibus.
C.de pac.et per verā traditionē ⁊ fictum titulū transferaſ dñiuȝ
l.cuius per errorē.de reg.iu.l.i.de ꝯdi.inde. Jdem qñ interue
nit verus titulus et ficta traditio: vt ſi vendo tibi fundum cum
conduco a te ficte trado: et tamen tranſfero dñium.l.quedam
mulier.

mulr.ſ.de rei vē.l.quiſqs.C.de don.vbi ꝑ reſeruationē vſufru
ctus ficte videoꝛ tradere ⁊ iā transfero dn̄ium tn̄ vbi eſt vtrūqꝫ
fictū.ſ.ficta traditio ⁊ fictus titulus nō transfert dn̄ium.d.l.ei a
quo nam fictus titulus.ſ.donatiōis qui reſultat ex ꝯtu locatio
nis non transfert dn̄iuꝫ qꝛ ⁊ traditio ibi erat ficta.ſ.locatio ꝙ eſt
ficta traditio.d.l.ꝙdā mulr. Accedat qꝛ due fictiones nō pn̄t cir
ca idē ꝯcurrere.l.cū poſt.§.gener.⁊ ibi gl.de iure do.ꝓmiſ.ſed
Ja.de ra.⁊ Jmo.conant ſubſtinere gl.vꝫ.ꝙ trāſferatur dn̄ium
ꝑ.d.l.rem.⁊.l.ad ꝓbationem.C.loca.a ꝯrio ſenſu vbi dr̄ erran
ter. Ergo ſi ſcienter conduxit dn̄ium transfert. Et rn̄det ad gl.
in.d.l.ei a quo.⁊ in.d.l.ꝗ rem ꝙ loquunt qn̄ qs ſimplr̄ condu
cit rem ⁊ ſic ibi ꝯduxit vt alienā ſm̄ doctrinā bar.hic.ꝗ dicit qꝺ
qn̄ dr̄ titius locauit talē fundū ſempronio vr̄ ſempronius fundū
ꝯducere vt alienū non vt ſuum. Sed in qōne noſtra aliud eſt qꝛ
hic loquitur glo.qn̄ conduco fundum tanq̄ meū vn̄ ille glo.ad
ꝓpoſitum nō faciunt. Rn̄det etiam ad id qꝺ dr̄ ꝙ fictus titulus
⁊ ficta traditio non transferunt dn̄ium ⁊c.qꝛ dicit ꝙ hic eſt ſolū
vna fictio.ſ.fictio traditiōis ⁊ eſt preſumptus titulus nō fictus.
19 Aliud enim† eſt dicere fictionem ⁊ aliud eſt dicere preſumptio
nem qꝛ fictio eſt qn̄ fingimus ꝯ veritatē de qua certi ſumus vt
fictio poſtliminij fingit captum ſemper fuiſſe in ciuitate cuius ꝯ
triū ſcimus ſed vbi ſumus in dubio p̄ſumit aliquid naꝫ hec dr̄
preſumptio vt ſemel malus ſemper p̄ſumitur malus ⁊ ꝗ ſemel
poſſedit p̄ſumitur hodie poſſidere hec eſt doctrīa gl.in.l.vnica
§.accedit.C.de rei vxo.act.ergo hic eſt ver⁹ titulus p̄ſumptus
20 tn̄ ⁊ ficta traditio.† Scd̄o rn̄det ꝙ illud qꝺ dr̄ ꝙ due fictiōes nō
pn̄t concurrere eſt verꝫ niſi vna veniat in conſequentiā alterius
ꝑ.l.ſingularis.ſi cer.pe.qꝛ tunc due fictiones concurrūt vt ſi de
beas mihi pecuniam ex cā venditionis ꝯſentio vt habeas eam ex
cā mutui vna eſt fictio qꝛ tu reddidiſti mihi eā:alia ꝙ ego eā tibi
mutuaui.alr̄ n̄ eſt mutuū niſi de meo tuū fiat.ſꝫ ſi eſt mihi debi
ta non pōt fieri de meo tuū.vn̄ ibi ſunt due fictiones ⁊ vna vēit
in ꝯn̄tiam alterius. ¶ Sed hic due fictiones veniunt ex iſta ſcīa
qꝛ ſcio me dn̄m ⁊ poſſeſſorem conduco a te ſcienter nā videoꝛ ti
bi velle donare ⁊ a me abdicare dn̄ium ꝑ conductionem vna ve
nit in ꝯn̄tiaꝫ alterius qꝛ alr̄ nō poſſet valere ꝯductio. ¶ Tn̄ te
neo p̄mam opi.ſ.ꝙ dn̄ium nullo mō transfert ⁊ ſic ꝯ opi.gloſ.
hic per.l.ſue rei.de ꝯtrahen.empt.⁊ ſic ꝙ due fictiones non pn̄t ſi
mul concurrere. Non obſt.d.l.qui rem a ꝯrio ſenſu qꝛ rn̄det ibi
gl.qꝛ magis cōiter ignoranter fit ſi quis reꝫ ſuā ꝯducat idō impa
toꝛ ibi magis dixit qn̄ ignoranter q̄ qn̄ ſcienter. Preterea non
vꝫ ſumi ar.a ꝯrio ſenſu vt introducat.l.ꝯrictas gl.eſt in.l.ij.C.
de condi.inſer.⁊ in.c.cupientes.§.ꝙ ſi per.xx.de elec.in.vj.et i
c.ſignificaſti.de fo.compe. Non ob.ꝙ glo.in.d.l.ꝗ rē.non loq̄
tur in caſu noſtro:qꝛ dico ꝙ non eſt minoꝛ rō ꝙ perdam dn̄iuꝫ
qn̄ ꝯduco rē meā tanq̄ tuaꝫ qꝛ eā volo eſſe tuā ⁊ eā ſcio eſſe meā
volo in te transferre dn̄ium ⁊ a te hr̄e in conductū ꝙ qn̄ qs con
21 ducit rē ſuā tāq̄ ſuā vt hic. ¶ † Non obſt.ꝙ hic eſt vna tn̄ fictio
⁊ fictus titulus qꝛ dico ꝙ.l.i.C.de do.ꝓmiſ.loquitur ēt qn̄ con
currunt due p̄ſumptiones vel vna p̄ſumptio ⁊ vna fictio naꝫ ibi
erat p̄ſumptio qꝛ ibi voluit ille ꝙ ex inſtr̄o in quo fuit ꝺcm̄ ꝙ ꝓ
miſſa erat dos reſultaret ꝑ verbū ꝓmiſerat.poſitū in eo ꝙ opa
ret interueniſſe ſtipl̄onem p̄ſumptā put qn̄ ponit verbū ꝓmiſ
ſo.in inſtr̄o quo caſu ꝓmiſſio facta p̄ſumit ꝑ ſtipl̄onem.l.i.C.de
vſu.l.ſciendū.de ꝟ.ob.⁊ inſti.de inuti.ſtipul.§.ſi ſcriptū.aliud
eſt ibi ſpeciale vꝫ ꝙ incertitudo dotis non viciaret ꝯtum ꝯ.l.
ita ſtipulatus.in pn̄.j.de ver.ob. ¶ Licet ergo incerta dos pe
ti poſſit.l.cum poſt.§.gener.de iure doti.tn̄ vbi eſt preſumpta
ſtipl̄o non pōt agi ex preſumpta ſtipl̄one ad dotem incertā:vbi
circa vnū eſt preſumptio. Nō ob.ꝙ qn̄ vna fictio venit in ꝯn̄tiā
alterius pn̄t concurrere qꝛ rn̄det bar.ad iſtud ar.in terminis no
ſtris in.l.ſi is ꝗ pro emptore.in.vij.q.principali.j.ti.i.ꝙ eſt verꝫ
ſi oriuntur ex diuerſis fontibus ſed ſi oriunt ex vno ⁊ eodē fon
te tunc ſecus nam in caſu.l.ſingularis oriuntur ex diuerſo fonte.
Vna fictio eſt ꝙ debitoꝛ mihi eſt cā vēditionis fingantur mihi
pecuniaꝫ numeraſſe ꝙ venit fauore liberationis debitoris ecce
vnus fons. Alia fictio eſt ꝙ ego creditoꝛ qui videoꝛ ficte recepiſ
ſe debitum meum videar ſibi numeraſſe ⁊ in hoc eſt fauoꝛ credi
toris ecce alius fons ſed vbi ex eodem fonte ambe fictiones ori
unt ꝯcurrere non pn̄t vt in.l.i.C.de do.ꝓmiſ.ſ.ex eodē fauore
ſ.dotis:ſic eſt in caſu.l.qui rē.C.loca.vbi ſi ſcienter ꝯducit qs rē
ſuam eſt preſumpta donatio ⁊ preſumpta traditio. Hec proce
dunt ab vno fonte.ſ.a ſcīa ergo non pn̄t concurrere. Conclu
do ergo ꝙ nō ꝑdat dn̄iū. Ang.tn̄ hic ⁊ ang.in.l.ſi de eo.§.ſi.j.
e.dat vnā limitationē ad dictā ꝯcluſionē quā tn̄ nō ꝓbat:qꝛ dicit
ꝓcedere ꝯcluſionē p̄dictā niſi expreſſe in inſtr̄o dicat titius ſciēs
ſe eſſe dn̄ꝫ ⁊ poſſeſſorē talis fundi cū ꝯducit a gayo:qꝛ trāſferret
eo caſu ⁊ dn̄iū ⁊ poſ.nō ex ficto titulo ⁊ ficta traditione:ſꝫ ex qua
dā ꝯn̄tia:qꝛ ꝗ vult ꝯn̄s vult ⁊ an̄s.l.illud.de acq.hered. qꝛ ſi ille
ꝯducēs vult ꝯductionē valere vr̄ etiā velle ꝙ trāſferat dn̄iū ⁊ poſ
ſeſ. quā limitationē expreſſe Jmo.hic reprobat ⁊ bn̄. Bal.in.d.
l.ad ꝓbationē.in antepe.col.C.loca.dicit ſi ꝯſtat de aīo donādi
dicā ꝙ ex iſto actu trāſfert dn̄ium ⁊ poſ.alr̄ non transfert dn̄iuꝫ
⁊ poſ.intelligo cū ſic:ꝙ ſi ꝯſtat vere de aīo donandi nō dico pre
ſumptiue transfert dn̄ium ⁊ poſ.qꝛ eſt verus titulus donatio ⁊ fi
cta traditio que pn̄t ꝯcurrere ad transferēdū dn̄ium.d.l.quedaꝫ
mulier:ſed ſi ꝯſtat de aīo donandi preſumptiue.ſ.ꝑ.l.cuius ꝑ er
rorē.j.de reg.iur.cū ſi.tūc dico ꝙ nō poſſunt ꝯcurrere ad trāſla
22 tionē dn̄ij:nec transfert dn̄ium. ¶ † Expedito primo articulo:
quero an ꝑdat poſ.gl.dicit ꝙ ſic. Bar.hic q̄rtuꝫ ad poſ.ſicco pe
de ꝑtranſit:qꝛ nihil dicit de poſ.⁊ loquit inuolute. Jmol.⁊ Ro.
hic dicūt verā opi.glo.ſ.ꝙ ꝑdat poſ. Si tenemus verā eſſe opi.
gl.in precedēti gl.in fi.vbi dr̄ ꝙ ſi ꝯduco rē meam vt alienā ſcien
ter ꝑdo poſ.ſic ⁊ hic eſſet dicēdum:qꝛ eſt eadē rō. ſed ſi tenemus
opi.quā ibi barto.tꝫ qui tꝫ ꝙ ibi nō ꝑdat poſ.nec hoc caſu debe
mus ꝑdere poſ.ſed in precedēti caſu tenui opi.illius gl.dicaꝫ er
go ꝙ hic ꝑdam poſ. Sꝫ hic ſtat vna difficultas quā nō reꝑio bn̄
ſolutaꝫ:qꝛ ſi verꝫ eſt vt dixi in caſu poſito in gl.precedē.ꝙ tenen
da ſit opi.gl.vꝫ ꝙ qn̄ ꝯduco ſcienter rē meā tāq̄ alienā ꝑdā poſ.
ſic ⁊ hic.ſ.ꝙ qn̄ ꝯduco rē meā tāq̄ meā ꝑdā poſ.et ſi teneremꝰ
opi. Bar.in gl.precedēti qui eā reprobat tūc ⁊ idē eſſet hic dicē
dū.ſ.ꝙ ſi ꝯduco rē meaꝫ ſciēter tanq̄ meā nō ꝑdo poſ. ergo nū
q̄ erit differētia. an ꝯducam rē meā vt meā an vt alienā:cuius ꝯ
riū apte vr̄ voluiſſe iuriſcōſultus hic cū dicit refert an ꝯducam rē
vt meam an vt quaſi nō meam. Pau.de ca.hic vr̄ ſenſiſſe iſtam
difficultatē ⁊ rn̄det ꝙ illud qꝺ dr̄ ꝙ qn̄ ꝯduco rē meaꝫ vt alienaꝫ
ꝑdo poſ.ꝓcedit ſi ſcio me poſſeſſorē ⁊ dn̄m. ſed qn̄ ꝯduco rem
meam tanq̄ meam indiſtincte ꝑdo poſ.ſiue ſciam me eſſe dn̄m.
25 ſiue ignorē me eſſe dn̄ꝫ.dūmodo ſciam me eſſe poſſeſſorē.† In
hoc dubito.qꝛ ꝯriū tꝫ expreſſe Jac.de are. quē refert Cy.in.d.l.
ad ꝓbationē.C.loca.eo qꝛ qn̄ ꝯduco rē meam ſi ignoro me eſſe
dn̄m nō vr̄ ꝙ ꝑdam poſ.lꝫ ſciam me eſſe poſſeſſorē.cuius ꝯrium
dicit Pau.ſicuti nō ꝑdo poſ.qn̄ ꝯduco rē meam vt aliam ⁊ ſcio
me poſſeſſorē.ſꝫ ignoro me eſſe dominū.rō eſt qꝛ ꝯductio in du
bio vr̄ fieri reſpectu ꝓprietatis niſi ſpecialiter ꝯducatur reſpectu
poſ.ꝑ tex.nr̄m in ꝟ.ſpecialr̄. Et firmat bar.hic ⁊ ſupra dixi.ſꝫ ille
ꝗ ꝯduxit rē ſuaꝫ ſi ſciuiſſet rē ſuam nō deueniſſet ad actū ꝯductio
nis ad quē ductus eſt erroꝛe ⁊ errās poſ.nō ꝑdit.l.ſi me in vacuā
j.e.ergo nō vr̄ ꝙ aliq̄ caſu ex p̄dictis.ſiue ꝯducit qs rē ſuā vt ſuā
ſiue vt alienam quādo ignorat ſe dn̄m ꝙ debeat ꝑdere poſ.ergo
non vr̄ bona differētia quā paul.ſupra poſuit. Preter hoc vr̄ ꝙ
neceſſarius ſit intellectus Jac.de ra.ad iſtū tex.in ꝗ̄tū dicit ꝙ qs
vr̄ conducere rē tanq̄ ſuam qn̄ ſcit ſe eſſe dn̄m. ſed qn̄ ignorat ſe
eſſe dn̄m vr̄ conducere vt alienam.⁊ tunc optime hic erit differē
tia inter caſus qn̄ quis conducit rem ſuam ignoranter ⁊ non per
dit poſſ.ſed qn̄ conducit eam ſcienter ſciens eſſe ſuam videt con
ducere eam vt ſuam. vnde tūc perdit poſ.alr̄ non videtur ꝙ ture
poſſit reſpōderi ad ar. Conſiderabaꝫ ſi poſſet dictum Paul.de
fendi hoc modo.videmus ꝙ iuriſcōſultus voluit facere differē
tiam an cōducam rem meam vt meā an vt alienā.qꝛ Pau.dicit
aut conduco rem meam tanq̄ alienam.lꝫ ſciam me eſſe poſſeſſo
rem.⁊ lꝫ ignorem me eſſe dn̄m non perdo poſ.qꝛ animus meus
eſt non velle perdere poſ. Sed quando conduco rem meam vt
meam ⁊ ſcio me poſſeſſorem. tn̄ ignoro me dn̄m vr̄ ꝙ perdam
poſ.vt ipſe dicit ſi conduco rem meam vt meam.⁊ ſi ſciā me eſſe
dn̄m.qꝛ lꝫ in ſpecie non cogitauerim me velle deſinere poſſide
re.tn̄ in genere cogitaui ꝙ etiam ſi res eſſet mea.volui tamen eā
habere ex conducto.ar.l.qui iure militari. de teſta.mili.⁊.l.ſub
pretextu.la vltima.⁊ ibi Bar.⁊ Bal.C.de tranſact. Ubi dicitur
ꝙ paria ſunt in genere cogitare ⁊ in ſpecie cogitare.nam in.d.l.
qui iure.miles ignorauit vxorem eſſe pregnantem.tamen etiam
ſi ſciuiſſet voluit eam preterire.preteritio hoc caſu habet vim ex
heredationis. quia licet non appareat eum cogitaſſe de vtero
preterendo.tamen videtur in genere de eo cogitaſſe.l.ſicuti.l.
ſi cum vel in vtero. C. de teſtamento milita. Sic hic ſi conduco
rem meam tanquam meam. ⁊ ſcio eam eſſe meam in genere.

ei a quo.j.ti.i.ꝛ dicit bart.non eſſe bonam rõnem in eccleſia:q꞉
hic eſt vna tm̃ fictio ꝛ hic non opꝫ attendi fictam traditioneꝫ:q꞉
quo ad eccleſiam non requirit traditio.l.fi.C.de ſac.ſan.eccle.
Et dicit Jmo.ꝙ vr̃ dici poſſe ꝙ rõ illoꝝ doc.ſit bona q꞉lꝫ in ec
cleſia non requirat vera vel ficta traditio.d.§.fi.tñ nihilomin᷒
hic ſunt due fictiones vna ꝙ in eccleſiã transferat dñium ſine tra
ditione alia ꝙ hic fingat donatio que non p̃ſumit regulr.l.cuꝫ
de indebito.ẽ.de proba.c.ſuper hoc de renun. que non ↄcurrũt
l.i.C.de dotis promiſ.Attñ ipſe dicit ſuſtinendo ꝟba bar.poſ
ſe replicari ꝙ lꝫ due fictiones nõ poſſint concurrere qñ ab eadẽ
eqtate vel ab eodem fonte ꝓcedunt ſecus tñ eſt ſi ꝓcedant a di
uerſis fontibus vt heri declaraui p.l.ſingularia.ſi cer.pe.ꝛ bar.
in.l.is q ꝓ emptore in.vij.q.pncipali.j.ti.i.ſed he fictiones ꝓce
dunt a diuerſo fonte q꞉ illa ꝙ ſine traditione transferat dñium
fauore eccleſie ſꝫ ficta donatio cauſat a ſcia ꝛ a p̃ſumpto aío do
nandi illius qui ſcienter conducit rem ſuã q꞉ vr̃ donare non aũt
a fauore eccleſie igit ꝛc.¶Eſt verũ ꝙ ang.h̃ ꝛ i.d.l.ſi de eo.§.
fi.cuius ꝟba in lectione p̃cedenti incidenter retuli ẽt videbatur
tenere ↄ̃ bar.nã dicit ꝙ p̃dicta pñt ꝓcedere vbi exp̃ſſa ſunt hec
ꝟba in inſtr̃o ꝙ ſciẽs rem eſſe ſuã eã ↄduxit ab eccleſia:q꞉ ſi ſunt
exp̃ſſa hec ꝟba non eſt fictus titulus ſed vr̃ vera donatio poſtq̃
hoc exp̃ſſit in inſtr̃o motus rõne q꞉ q vult ↄñs velle ẽt vr̃ antece
dens ꝛc.Attñ ſuam opi.rep̃hendi ꝛ dixi ꝙ Jmol.in mã huius
legis impugnat Ang.ꝛ meo iudicio bene ꝛ q꞉ rõnes ꝑꝑ q̃s dixi
mus qñ ex p̃ſumptione apparet quẽ voluiſſe donare militãt ẽt
in caſu noſtro.Quod confirmo q꞉lꝫ dixerit ſciens talem rẽ ſuã
ꝛc.tñ non põt dici magis donatio q̃ ſi non dixiſſet q꞉poſſet dici
ꝙ conduxit eã ꝑ errorẽ iuris putans poſſe cõducere rẽ ſuaꝫ:vñ
non põt dici ꝙ conſtet plus de aío donãdi q̃ alio caſu ꝛ vbi poſ
ſumus capere aliã coniecturam q̃ donationis eã accipimus.l.
eleganter.§.qui reprobos.ẽ.de pig.act.l.ſi cũ aurum.de ſolu.
¶Unde vera vr̃ indiſtincte opi.bar.que vr̃ approbari ꝑ doct.
in locis.ẽ.allatis.¶Gl.fi.eſt ꝓ maxima ꝑte expedita in gloſis
ſupra poſitis aliqua tm̃ addit ꝛ ſuper his aliqd inſiſtã.Jbi ſꝫ an
poſ.tunc ꝑdat tꝫ glo.ꝙ ſic ꝛ ita tenui in gloſ.in ꝟ.non meã.ibi
l.ſue rei.ẽ.de ↄ̃hen.emp.ibi tex.facit ad ↄ̃riũ vbi non vꝫ emptio
ſue rei.ſiue ſcienter ſiue ignoranter ergo nõ eſt tranſlatũ dñiũ q꞉
alſ nulla rõne ĩpedit ibi valere emptio.ꝛ ita cõiter tenet.¶Gl.
h̃ vr̃ ſentire ꝛ itelligere ꝙ tex.h̃ in ꝟ.ꝛ ſi ſciens.intelligit ĩ poſſo
re q ↄduxit rẽ ſuã tanq̃ ſuã vel reſpectu ꝓprietatis vel reſpectu
poſ.ꝛ ſic intelligit ꝙ in ꝟ.ꝛ ſi ſciẽs.non mutet caſus ſed ↄtinua
tiue loquat in eodẽ poſſidẽte ꝛ dño ꝛ gl.vult in illo caſu qñ q cõ
ducit poſſidet ꝛ ſcienter ↄduxit rẽ ſuã reſpectu poſ.vꝫ ↄductio.
ſꝫ ↄ̃ hoc arguit gl.ſi poſſedit:ꝛ ſciter ↄduxit rẽ ſuã reſpectu poſ.
qũo põt valere q꞉ ↄducit reſpectu poſ.quã hꝫ vr̃ ergo ꝙ non va
leat ſicut in eo q ↄducit rẽ ſuã ſciẽter reſpectu ꝓprietatis.¶Gl.
dupliciter rñdet primo ꝙ hic locator aliquo iure poterat auoca
re rem vel ꝑ interdictum vñ vi.ꝛ tũc non vr̃ poſ.nactus q ita na
ctus eſt vt eã ab eo poſſit auocare.l.non vr̃.ẽ.e.vñ vꝫ ↄ̃ctus con
ductionis reſpectu poſ.q̃ tũcunqꝫ ipſe poſſideret.Uel ꝛ ſcđo di
cit glo.intellige ꝙ hic confeſſus fuerat ſe poſſidere noĩe eius cũ
non poſſideret h̃ diuinat.¶Tamen notetis ex iſta glo.id ꝙ di
xi in.l.ꝙ meo ꝛ in.l.interdũ.ẽ.e.ꝛ id qđ dicit clarius gl.in.l.ab
ẽp.ẽ.đ pac.ſ.ꝙ paria ſũt dicere ↄſtituo me tuo noĩe poſſidere et
29 confiteor me tuo nomine poſſidere.†Uidiſtis formatũ ↄ̃riũm
ad glõ.ꝙ ſiquis poſſedit rem ſuam ꝛ conducit eam ſcienter re-
ſpectu poſ.tm̃ vꝫ contractus conductionis.Adde hanc gl.op.
bar.dicit ꝙ lꝫ iſtud probet h̃ in iſto ver.ꝛ ſi ſciens ƀm vnum in-
tellectum qui hꝫ ꝙ ille qui poſſidet ſi conducit reſpectu poſſ.vꝫ
tamen alius vr̃ eſſe intellectus ad iſtum tex.ſ.ꝙ ſic intelligat ꝙ
hic non poſſidet:ꝛ ſic in ver.nam ꝛ ſi.ponit ſimile de ſtipulatio
ne ꝛ emp.ꝛ iſtum approbat ipſe ꝛ dixi in diſcurſu.ẽ.ꝙ eſt pleni
nior ꝛ melior alſ iuriſconſultus non probaret per ſimile ſed per
diſſimile dicit bar.prius ẽt eſt in ſe verus.Et reſpondet ad con-
trarium glo.ꝛ dicit ꝙ ſi poſſideo rem ꝛ conduco:ꝛ ſcio meam:
ꝛ conduco reſpectu poſſeſſio.videor velle deſinere:ꝛ transferre
poſ.in locatorem.l.qui bona.in principio.l.interdũ.§.fi.ẽ.eo.
quia videor poſſe facere q꞉ queadmoduꝫ potui ſibi prius trade
re poſſeſſio.deinde conducere eaꝫ ab eo ſic ſi poſſideo conducẽ
do trãſferro in eũ poſ.ꝛ cũ bar.tranſeunt Jmo.ꝛ Ro.hic.Sed
Ange.ꝛ Pau.de ca.vĩr ſtare cũ glo.in hoc reputant glo.not.
ꝛ firmant vꝫ ꝙ demũ valet conductio a poſſidente facta quan-
do ſcienter conduxit rem ſuam quam poſſidet reſpectu poſ.tm̃

ſi verum

ſi verum erat ꝙ locator habuit aliquod remedium ad auocan-
dum poſ. aduerſus conductorem: alias non valeret. mouenſ ꝑ. l. ſi
in emphy. §. rei ſue: ⁊ qd̓ ibi Bar. notat in ſcd̓o nota. ff. de cõtr.
empt. vbi dr̃ ꝙ lȝ nõ valeat emptio rei ſue verũ eſt qñ qs emit
reſpectu ꝓprietatis: ſȝ ſi emit reſpectu poſ. q̄ erat apud aliũ vel
quã auocare aliter ab eo poterat vȝ ꝯtractus emptiõis. dicit plus
Pau. ⁊ reputat hoc ſingulare vȝ ꝙ ſi ille qui conducit rẽ ſuã ꝓ
priã nõ poſſedit ⁊ eã ꝯduxit reſpectu poſ. tñ a poſſeſſore ⁊ erat do
minus ſi ꝯductor habuit remediũ ad auocãdã poſ. aduerſus lo
catorẽ nõ vȝ ꝯtractus ꝯductiõis q̄ iniquũ eſt penſionẽ ⁊ mercedẽ
ſolui pro locatione q̄ debuit reſtitui ꝑ rõnẽ. d. §. rei ſue. In hoc
articulo p̱mo adde glo. vnã in. l. ſi de eo. §. fi. in glo. ma. j. eo. ibi
dũ gl. dicit. nõ poſſidebã q̄ vr̃ apte ſentire ꝙ ita demũ poſſiȝ cõ
ducere rẽ meã reſpectu poſ. qñ ipſam rẽ nõ poſſidebam ſed ſi eã
poſſidebam non poſſum eam conducere ⁊ ita ibi ponderat il-
lam glo. ad iſtud tñ non contradiceret illa gl. iſti qñ poſſideret
conductor ⁊ tñ locator poſſet poſ. auocare ꝑ aliqd̓ remedium q̄
non dr̃ tunc poſſidere ꝯductor. l. non vr̃. ff. e. Iteȝ mihi vr̃ ꝙ nõ
bene dicant ang. ⁊ Pau. dum dicũt ꝙ vbi ego poſſidebã ⁊ res
⁊ poſ. non potuit a me auocari ꝑ locatorẽ ꝙ ſi vȝ ꝯductio reſpe-
ctu poſſ. nõ puto eos bñ dicere dũ dicũt ꝙ ſi ꝯduco rẽ meam a
poſſidente ⁊ habui remediũ ꝯ eũ ad auocandũ poſ. non vȝ cõdu
ctio qd̓ non puto verũ q̄. d. §. rei ſue. in quo ſe fundãt non ꝓbat
eorum dcm̃ ⁊ ꝙ dico ꝯ Paul. ⁊ ange. eſt de mente Bartol. hic
in vltima rñſione. ¶ Ad ꝯtrium in glo. formatuȝ dũ dicit quia
conduco rem meã reſpectu poſ. videor velle deſinere poſſidere
⁊ trãſferre in aliũ poſ. d. l. q bona ⁊. l. interdũ. ff. e. Nec obſt. d.
§. rei ſue q̄ ibi loquit̃ in ꝯtractu emptionis quo caſu ſi volo eme
re poſ. rei mee ⁊ erat poſ. mea apud me non vȝ emptio. rõ eſt q̄
actus emptionis nõ eſt actus ꝑ quẽ ẽptor declaret ſe velle deſine
re vel poſſidere ⁊ trãſferre in venditorẽ imo ꝯ: q̄ vult acq̄rere ⁊
penes ſe hr̃e vnde tunc nõ vȝ q̄ emptio non tendit ad deſinen-
dũ poſſidere ſed ꝯtractus ꝯductionis factus a poſſidente eſt actus
q tendit ad hoc vt ꝯductor deſinat poſſidere. d. l. interdũ. §. fi.
30 igit̃. ⁊c. ¶ † Extra glo. Bart. hic tangit[a] an in dubio qñ qs cõ
a ducit videat̃ reſpectu poſ. ꝯducere vel reſpectu ꝓprietatis ⁊ di
cit ꝙ ſi dr̃ ꝯduco poſ. vr̃ facta ꝯductio reſpectu poſſ. l. ſi mulier
§. q poſ. ff. qd̓ met. cã. niſi appeat ꝙ poſ. capiat̃ ꝓ ꝓprietate vt fit
in. l. interdũ. ff. de v̄bo. ſigni. vñ in. l. i. ⁊. ij. C. ſi pig. da. ſit: ⁊ ibi
Bal. ſi qs dicit pignoro tibi poſ. talis rei vr̃ pignoraſſe ꝓprieta
tem fundi ſeu fundũ nõ poſ. ſolã. Aut dicit ꝯduco fundũ: q̄ aliõ
eſt poſ. ⁊ aliud fundus ⁊ tũc vr̃ reſpectu ꝓprietatis ꝯduxiſſe. l. ſi
duo. §. fi. j. vti poſ. ꝓ hoc facit ẽt tex. noſter. ꝯ in v̄. ſpãlr. Adda
tis ptũo ꝓ limitatõe ſupradictoꝝ q̄ vbi ꝯduco rẽ ab aliquo tã q̄
ab eo ad quẽ illa res non pertinet niſi rõne poſ. videor conduce-
re reſpectu poſ. l. rẽ pignori. j. e. ⁊ ibi Pau. illum tex. ponderat.
Ad hoc ꝙ qñ ꝯduco a creditore vt a creditore rẽ habente in pi-
gnus qui non põt eẽ dñs. l. neqȝ pignus. de reg. iur. videor ab
eo conducere reſpectu poſ. ⁊ ſic limitant̃ no. ꝑ Bar. hic. Secun
do Salyce. in. l. ad probationem. C. loc. dicit ꝙ lȝ conductor vi
deatur in dubio conducere reſpectu proprietatis ⁊ locans vr̃ in
dubio locare reſpectu proprietatis tñ hec locatio vr̃ ẽt fcã reſpe
ctu poſ. qñ eſt ſimplr̃ facta ⁊ ſic reſpectu ꝓprietatis poſ. in tñ ꝙ
ſi conductori euincit̃ res rõne ꝓprietatis que non erat apud lo
catorẽ vel rõne poſ. que non erat apud ipſum locatorẽ tenet̃ cõ
ductori locator de euictione. qd̓ primo pȝ ꝑ. l. ſi qs domũ. ff. loc.
in pn̄. de ſcd̓o allega. l. ex conducto. in pn̄. in v̄. poſſeſſores. eo. ti.
vnde lȝ Bar. dicat hoc ꝙ in dubio vr̃ facta conductio reſpectu
ꝓprie. bñ eſt verum non tñ ſed ⁊ reſpectu poſ. Puto tñ ꝙ lȝ
videatur conductio facta reſpectu ꝓprietatis ꝙ poſ. tñ qñ con-
ductor eſt dñs ⁊ ꝯducit rem ſimplr̃ vel ſcienter lȝ videat̃ tũc fcã
reſpectu poſ. ⁊ proprietatis. puto tñ ꝙ non vȝ ꝯductio q̄uis va
leret ſi diceret̃ conduco reſpectu poſ. qd̓ pȝ primo ꝑ tex. noſtruȝ
qui vult ꝙ ad hoc vt ꝯtractus ſit vtilis qñ dominus conducit rem
ſuam opȝ ꝙ ſpãliter dicat ꝙ conducat rõne poſſ. probatur ẽt ꝑ
l. qui rem ⁊. l. ex conducto. C. loca. vbi vr̃ ꝙ non vȝ cõductio rei
ſue vnde ſi nõ põt valere reſpectu ꝓprietatis nec ẽt reſpectu poſ
ſeſ. per ꝯñs. tñ hoc non eſt ſine aliquali dubitatione per regulaȝ
que hȝ vtile ⁊c. ⁊ poſſet dici ꝙ hoc caſu remiſſio deberet fieri tñ
31 magis placet ꝙ contractus non teneat vt dixi. ¶ † Iuxta hoc
querit Bartol. quid importent iſta verba conducere reſpectu
proprietatis. ⁊ reſpectu poſſeſ. dixi incidenter. ſupra in euiden-
tialibus reſpectu proprietatis. ſ. quia ſi contingit rem euinci cõ-
ductori ꝓp defectũ ꝓprietatis in locatore tenet̃ locator. Reſpe
ctu poſ. q̄ qñ ꝯtingit euinci rẽ reſpectu poſ. q̄ erat apud locato-
rẽ: tũc a locatore ſufficit ſemel ꝓbari ſe poſſeſſorẽ. l. ſi qs domũ.
§. ⁊ hic ſubiũgi. ff. loca. ꝓ hoc alleg. Bar. hic. l. qui tabernas. ff.
de euic. alias de ꝯtrã. emp. l. i. ⁊. ij. C. de luit. pig. nõ tȝ vbi ſi credi-
tor vẽdit pignus tenet̃ ſolũ ꝓbare ꝙ erat ſibi pignori obligatũ.
32 ¶ † Per hoc dicit ſi qs vẽdit rẽ tanq̄ fundũ ad eũ ꝑtinẽtẽ iure
emphyteotico a tali eccleſia vel monaſterio ꝙ ſi eccleſia rõne ſui
directi dñij emptorẽ inq̄etat nõ tenet̃ in aliquo vẽditore empto
ri: q̄ ſatis eſt ꝙ oſtẽdat ſe emphyteotã ꝑ iura. ff. allega. Dicit tñ
Imo. ꝙ ſi eccleſia inquietaret illũ emptorẽ rõne dñij eccleſie: vt
q̄ dicit ꝙ res deuoluta eſt ad eccleſiã tpe quo emphyteota alie-
nauit tenet̃ vẽditor emptori: q̄ lȝ ſibi ꝯceſſuȝ fuerit in emphyteo
ſim: tñ emptor potuiſſet ignorare ꝙ ceſſaſſet ſoluere canoneȝ ad
biẽniũ: vel ꝙ alio iure cecidiſſet a iure ſuo iuxta. l. ij. C. d̓ iure em-
phy. ⁊. c. potuit. de loc. q̄ in facto alieno ꝓbabilis eſt ignorãtia.
l. ſi. j. ꝓ ſuo. l. q in alterius. de regu. iur. ⁊ põt hoc caſu agere em-
ptor ꝯ vẽditorẽ: nec aliud ſonãt verba Barto. ſi bñ inſpiciantur.
33 ¶ † Querit etiã Bar. ſi poſſeſſor vel dñs ꝯducit ab alio an ꝑdat
poſ. Et dicit ꝙ aut ignorauit ſe poſſidere ⁊ nõ ꝑdit poſ. l. nãliter
ſȝ vnã lec. gl. ff. e. ⁊ faciũt q̄ dixi i gl. ſuꝑ v̄. ignorẽ. aut ſciuit ⁊ de
ſinit poſſidere ⁊ trãſfert poſ. i locatorẽ. d. l. q bona. ⁊. d. l. iterdũ
§. fi. ⁊ ſequit̃ Ang. hic. ⁊ Iac. de are. ⁊ Cy. in. d. l. ad ꝓbationẽ
C. loc. Imo. dicit ꝙ putat hoc veꝝ vȝ ꝙ ille qui ſciuit ſe poſſide
re: ⁊ ꝯducit rẽ quam poſſidet ꝑdit poſſ. etiã ſi ꝯducat reſpectu ꝓ
prietatis ꝑ. d. l. qui bona. ⁊. d. l. interdũ: que in locatione ſimpli-
ci loquunt̃: que vr̃ facta reſpectu ꝓprietatis: ergo ſi ꝯducit reſpe
ctu ꝓprietatis tñ qui ſciẽter ꝯducit rẽ quã poſſidet deſinit poſſi
dere ⁊ trãſfert in locatorẽ. Sed Saly. in. d. l. ad ꝓbationẽ tȝ ꝯtrũ
q̄ dñiuȝ ꝑdit ⁊ trãſfert poſſ. ſi ꝯducat rẽ reſpectu poſ. ita dicit ſe
intelligere no. ꝑ Cy. in. d. l. ad probationẽ ꝑ illam. l. qui bona.
Pro illa opi. facit qd̓ dixi. ff. vȝ ꝙ qñ quis ꝯducit rẽ ſuam ſimpli
citer vr̃ ꝯducere ⁊ reſpectu ꝓprietatis ⁊ poſſeſſionis: ergo. d. l. q
bona vr̃ ſic loq. cogitabã defendi poſſe Imo. q̄ de natura ꝯdu
ctionis eſt ꝙ ꝯductor nõ poſſideat: ſed detineat. vnde qñ ꝯducit
deſinit poſſidere. l. ſi qs ante. ff. e. repugnat enim ꝙ quis ſit ꝯdu
ctor ⁊ poſſeſſor. ⁊ ratione huius repugnãtie q̄tumcunqȝ qs ꝯdu
cat reſpectu proprietatis quam nõ vult habere eſt dicere ꝙ ſi cõ
tingat ꝙ euincatur ratione proprietatis ꝯductori teneat̃ ſibi lo-
cator hoc nõ facit quin ꝯductor videat̃ deſijſſe aĩo poſſidere. q̄
repugnat ꝙ qs ſit poſſeſſor ⁊ ꝯductor. q̄ ſi ꝯducit vult deſinere
poſſidere ꝑ. d. l. ſi qs ante. Et ſaltẽ puto ꝙ ꝑdat poſ. lȝ dubitabi
lius ſit. an trãſferat poſſeſſio. ⁊ hoc non reperio aliter diſcuſſuȝ.
34 ¶ † Querit etiã Bar. an rem que mea eſt pro parte poſſim eme
re ⁊ ꝯducere. ⁊ remittit ſe ad. l. qd̓ ſi vno. in fi. ff. de in di. adie. vbi
tex. dicit ꝙ qs põt ꝯducere ab emẽte rẽ ſuã. ſed ibi loquit̃ in caſu
qñ ille iã vẽdiderat partẽ ſuã. ſȝ erat pactũ adiectiõis in diẽ ⁊ ſic
res illa nõ erat in dñio vẽditoris. Vñ putarẽ ꝙ vbi res eſt ꝓ pte
mea ⁊ pro parte aliena ſicut nõ poſſum ꝯducere reȝ meã ſi mea
eſt in totũ ſic nõ pro parte pro qua eſt mea. arg. l. que de tota. ff.
de rei vẽ. Addo ꝙ in caſibus vbi eſt dictũ ꝙ ꝯtractus rei mee eſt
nullus attamen ſi voluerit locator qui mihi rẽ meã locauit age-
re poterit nõ actione ex locato ad reſtituẽdam ſed conditione
ex. l. ſi quis ꝯductionis. C. loca. Et ſi dr̃ ad qd ergo ſit tãta diſpu
tatio. an ꝯtractus ꝯductionis valeat vel ne. dic ꝙ opabitur multũ.
b q̄ q̄uis ꝑ. l. ſi qs ꝯductionis poſſit locator[b] ꝯſequi reſtitutionẽ
rei ⁊ nõ poſſit aduerſus illud remedium opponi qd̓ dñij condu
ctoris. tñ facta reſtitutione rei ille qui reſtituit põt agere rei ven.
25 ad rem ipſam reſtituendam. ¶ † Itẽ non tenetur aliquo modo
ad penſionem ſoluendam ſi ꝯtractus eſt nullus. q̄ remedium. l.
ſi qs ꝯductionis nõ dat̃ ad pẽſionem ſoluẽdã. ſed ad rẽ reſtituẽ-
dã. ſed actio ex cõducto dat̃ ad pẽſioneȝ ſoluẽdã. ſed ad rẽ reſti-
tuẽdã ſed actio ex ꝯducto dat̃ ad pẽſionẽ ad quã nõ tenet̃ ꝯdu-
ctor ſi ꝯtractus eſt nullus. Preterea i multis caſibus nõ hȝ locũ. d.
l. ſi quis cõductionis. nã in caſibus in qbus ꝯ agentẽ in interdi-
cto recupãde põt opponi exceptio dñij. vt qñ notoriẽ ꝯſtaret de
dñio ꝑ ſñiaȝ vel alr̃. vt dixi in. d. §. nihil cõe. in. l. naturalr̃. ff. e. ſic
⁊ ceſſat remediũ. d. l. ſi qs ꝯductionis. qd̓ tẽdit ad reſtituẽdũ rẽ
q̄ſi ſit ſpoliatus locator ꝑ denegationẽ reſtitutiõis. vñ vbi ꝯtractus
locationis eſt nullus nõ põt tũc agi remedio. l. ſi qs ꝯductionis
qñ exceptio dñij eſt notoria. ita colligit̃ ex mẽte ⁊ verbis doct. ⁊
in. d. l. ſi qs ꝯductiõis dũ dñt ꝙ q̄re ibi nõ refert̃ qd̓ dñij eſt. q̄ vr̃
quodãmõ ſpoliatus locator qñ finita locatiõe ſibi denegat̃ reſtõ

[a] ¶ Hic tãgit. ad quẽ vide eũ dẽ alex. in ꝯſil. xiij. in. v. volu.

Additio.
[b] ¶ Poſſit locator. vide ſal. in. d. l. ſi qs cõductiõis. ⁊ ibi apoſtillã. ⁊ vide alex. in. l. i. ſicut in. ii. colũ. ⁊ ibi apoſtil. ⁊ alex. i l. iii. §. ſi rẽ. circa pri. ff. e. ⁊ l. l. ſi colonus. §. fi. na. j. e. Tho.

¶ † Querit hic Ro. an in caſibus in qbus ɔtus ɔductionis fa
ctus de re ꝓpria ɔducētis eſt nullus teneaſ ɔductor ad pēſionē
ſoluēdā ſi ſciēter ɔduxit rē ſuā ⁊ putat ipſe ꝙ ſic ꝑ.l.rei ſue.ꝟ.de
ɔhē.emp. vbi ſiqs emit ſciēter rē ꝓpriā a nō dñō ⁊ ſoluit ꝑciū
qꝛ ſciēter ſoluit ꝑciū indebitū nō pōt repetere qꝛ donare vꝫ.l.cu
ius ꝑ errorē.j.de reg.iur.in.l.i.ꝟ.de ɔdi.inde.ergo ſiqs in ɔtu
ɔductionis ɔuenit dare pēſionē certā cū ſciēter fuerit facta ɔuen
tio de eo ꝙ erat īdebitū vꝫ ꝙ ɔuētio fcā aīo donādi ⁊ ſic tāqꝫ ſit
indebite facta ſciēter poſſit exigi ſicut pōt retineri.in.d.l.rei ſue
ꝟ.de ɔhē.emp. Quia pari ꝓcedunt ꝓmiſſio ⁊ ſolutio.l.ſi.C.ad
l.fal.⁊ ſic ſicut ſolutio nō pōt retractari.d.l.rei ſue.ſic ex ꝓmiſſio
ne mercedis ex locatiōe ſue rei pōt ꝑti tanqꝫ ſit qdaꝫ donatio.
Iſtud nō puto abſolute veꝝ ſꝫ dico qꝙ aut vltra ɔtū ɔductiōis
fuit iuxta ɔtū adiecta ſtipſo in q locator ſtipulat᷒ eſt pēſionē ſi
bi dari: ⁊ ꝓcedat qꝺ dcm̄ eſt: ſꝫ vbi nulla ſtipſo interuenit ſꝫ ſola
ſimplex locatio vt loco fundū ꝓ.c.ſoluēdis ſingulis ānis tūc ꝙ
dis conductor ſciēter ɔduxerit tñ nō pōt cogi ad pēſionē ſciēter
⁊ īdebite ɔuētā. Quod oñdo ſic nā pēſio ex ɔtu locatiōis nō pt
peti qꝛ ꝑſupponimus ɔtū eē nullū.d.l.ꝗ rē ergo nulla actiōe lo
cati pōt peti ⁊ nō vꝫ in vim locatiōis ⁊ ex ſtipſone nō pōt agi: qꝛ
nō īteruenit ⁊ ſi dicis vꝫ i vī pacti nudi.l.i.§.ſiqs ita.ff.ꝺ ꝟ.ob.
Dico poſito ꝙ valeat in vi pacti nudi tñ nō ſufficit ad agēdum
qñ ſumus in fcā ſeu ꝑſumpta donatiōe: qꝛ lꝫ ex pacto nudo hēat
locū ɔditio.l.ſiqs argentū.§.pe.⁊ ſi.C.de dona.tñ illa diſpō.l.
ſiqs argētū.nō hꝫ locū in ꝑſumpta donatiōe ne duo ſpālia ɔcur
rāt vꝫ ꝙ ꝑſumaſ donatio ⁊ ex nudo pacto agaſ hec ſūt ꝟba bar
to.⁊ cōiter approbata in.l.iuriſgentiū.§.qnimo.in vi.col.⁊ i.l.
ſi tibi decē.ꝟ.de pac.⁊ Bal.⁊ Ang.idē in.d.l.iuriſgentiū.§.ſed
cū nulla: ⁊ no.bal.in.l.ſi pacto in quo penā.circa.iij.colū.C.de
pac.⁊.l.ij.§.appellata.ꝟ.ſi cer.pe.⁊ Bal.in.l.ſi.C.ſi cer.pe.⁊ la
ly.in.l.legē: ⁊ in.l.ſi creditori.C.de pac.⁊ Imo.in.l.edibus.§.
i.ꝟ.de do.⁊ Abb.in.c.ſi cautio.de fide inſtr.ꝑ rōnē.l.i.C.ꝺ do.
ꝓmiſ.⁊ per hec reddatur expedita hec difficilis lex.

1 Pupillus non poteſt deſinere animo poſſidere.
2 Poſſeſſionem naturalem non poteſt pupillus ſine auctoritate tutoris perdere.
3 Pupillus non pōt alienare res īmobiles vel mobiles que ſeruā do ſeruari pñt ſine decreto iudicis pōt etiam alienare cum auctoritate tutoris poſſeſſioneꝫ rerum que non poſſunt alienari ſine decreto iudicis.
4 Colonus pupilli tradendo poſſeſſioneꝫ fundi pupilli priuat pupillum ſua poſſeſſione.

1 **POſſeſſionem pupillum.**
¶ † Pupillus nō pōt deſinere aīo poſſidere.h.d.
¶ Ex tex.no.ꝙ pupillus pt explicare ꝙ facti eſt ēt
ſine tutoris auctē vt hic: ⁊.l.ɔditiōibus pupillus.ꝟ.de ɔdi.⁊ de
mō.nā pt ɔditionē iplerē ſub q ſibi legatū ē: vt.l.ſi ſtipulat᷒ fuero
mihi aut pāphilo alꝰ pupillo.j.ꝺ ſo.vbi ſi ſtipulat᷒ ſū dari mihi
aut pupillo liberaſ debitor ſoluēdo pupillo: qꝛ pupillus dꝫ adie
2 ct᷒ ſolutiōi qꝺ ē nudū fcm̄.l.cū ꝗ ita.§.ꝗ ſibi.j.ꝺ ꝟ.ob. ¶ † Gl.
op.ꝺ.l.pupillus.ꝟ.ti.i.vbi pupillus nālē poſ.nō pōt ſine tutoris
auctoritate ꝑdere.gl.rñdet ꝑmo ꝙ hic nō loquiſ de nāli q iuris
eſt lꝫ detentationem tm̄ q nudi facti ē: ſꝫ lex ɔria loqꝉ i nāli poſ.
q eſt iuris.hec eſt ꝟa i ſe ⁊ dclarabiſ.j.pleniꝰ i tertia rñſiōe.ſcdo
rñdet ꝙ pupillus ꝯ erat ꝓximꝰ pubertati.ibi nō.hec violat tex.
Tertia ſo.eſt ꝙ pōt amittere nālē quā hꝫ cū ciuili iūctā ſi exit fū
dū ꝑdit nālem q iūcta erat ciuili: qꝛ ita eſt in hoīe maiore.l.daꝫ
poſſidere.§.ꝗ ad nūdinas.ꝟ.e.⁊ ꝯ ē ꝟa. Sed alienādo nālē poſ
ſeſ.nō poſſet amittere vt ſi ꝑ ɔtū vult ſe ɔſtituere eā noīe alteriꝰ
hēre ⁊ ſic loquiſ.l.ɔria: vñ ſi hꝫ ſolam naturalem q non eſt iūcta
ciuili vt illa quam hꝫ vſufructuarius vel ſimiles quam retinet ēt
ſi non eſt in fundo.l.iij.§.vñ vi.j.de vi ⁊ vi ar.⁊ eſt gl.in.d.l.i.in
ꝑn.ꝟ.eo.non pōt ꝑdere eā ſine tutoris auctoritate ⁊ ita loquaſ
lex ɔria: qꝛ hanc nō ꝑdit exeūdo de fundo vt hic magis cōiter aſ
firmaſ a doc.ſed bene dicit gl.tradit ⁊ receſſit de fundo: ⁊ nō eſt
in conſpectu vꝫ ꝙ perdat animo poſ.tamen dicit ꝙ nō ꝑdit tra
dēdo.ſꝫ eo qꝛ fundū reliqt ſicut ꝑderet vnuſquiſqꝫ ēt maior de
inde arg.glo.de.l.ij.§.ſi pupillo.j.ꝓ emp.vbi pupillus ſi rem
alteri vēdit ⁊ tradidit ꝗ putauit eē maiorē: pōt vſucapere.ergo
poſſidet.⁊ ſic pōt pupillus alienare gl.dicit verum eſt ꝙ non ꝑ
dit poſſeſ.ſi alius non apprehēdat eā vt hic.ſecus ſi alius appre

hēdit vt ibi.hec cōiter dānaſ.qꝛ ciuilē poſ.nō ꝑdit ꝗs ēt ſi alius
apphēdit rē.l.clā poſſidere.§.ſi.l.ſi id ꝙ.§.ſi.ꝟ.e.ſꝫ.§.ſi a pupil
lo.loquiſ ēt de ciuili poſ.qꝛ loquiſ i vſucapiōe q ſit ꝑ ciuilē.vt.l.
iij.§.ex ɔrio.ꝟ.e.vbi vidiſtis.ita ēt no.i.l.ſi de eo.§.ſi forte.j.e.
Vñ gl.ꝯ ſe remittit ad not.in.l.ɔria.⁊ ibi daſ ſolutio ꝙ ibi pu
pillus nō poſſedit ſꝫ ſolū dedit titulū ſꝫ emptor habuit poſ.aliū
de qſitā. Vel ibi loquiſ in re mobili cuius poſſ.facilius ꝑdiſ qꝫ
rei imobilis.l.iij.§.nerua filius.ꝟ.e.l.ſi rē mobilē.j.e.vel ꝑꝫ gl.
ibi in poſ.transferēda ꝑ pupillum interuenit auctoritas tutoris
hec diuinat ꝑꝫ bar.ibi tñ in ſe eſt ꝟa ⁊ cū ea ibi trāſit bar.⁊ doct.
3 Mod.eā multū cōmēdāt tāqꝫ notabilē ⁊ ſingularē. † Vñ lꝫ pu
pillus nō poſſit res īmobiles alienare.vel mobiles q ſeruādo ſer
a uari pñt ſine decreto ᵃ iudicis.l.magis puto.§.ne paſſim.ꝟ.de
re.eo.l.lex q tutores de admi.tu.tñ poſ.rerū q nō poſſint aliena
ri pñt alienari ꝑ pupillū ⁊ tutorē ſine iudice ⁊ illa gl.ꝑ ſcribētes
ibi multū cōmēdaſ.⁊ eā tꝫ Ja.de are.⁊ bal.i.l.magis puto.§.i.
alꝰ in.l.iij.§.i.de rebus eo.bar.tñ ɔriū tꝫ forte in repe.l.credito
res.i.i.q.ꝑn.C.de pig.vꝫ ꝙ reqriſ decretū ſꝫ ꝑcedēs opi.vꝫ ve
rior ⁊ ꝓbaſ ꝑ tex.nrm a ɔrio ſenſu ⁊ in.l.ɔria. Ex ꝑdictis habe
tis caſus vbi pupillus pōt ꝑdere poſſeſ.qñqꝫ ſine auctē tutoris.
4 qñqꝫ cū auctē tutoris. ¶ † Et ex dictis i.iij.ſol.ifert.ia.de are.ꝯ
ꝙ colonꝰ pupilli tradēdo poſ.fūdi alteri ꝑuat pupillū poſ.qꝛ ſicut
gl.i.iij..ſo.vult ꝙ pupillus exeūdo de fūdo ꝑdit poſ.nālē.qꝛ ſic
maior ꝑderet velit nolit.ſic dꝫ ꝑdei cāui q maior ꝑderet.qꝛ ſi co
lonus maioris tradidit fundū alteri ꝑuaret dñm poſ.l.iij.§.ꝙ
ſi ſeruus.ꝟ.e.l.ꝑegre.§.qbus.j.e.⁊ ſic inuitū ꝑuat pupillū poſ.
ſua.qꝺ eſt notādū ⁊ mēti tenēdū. Sic in.caſu ꝓximo.§.i.⁊ ſeq.
j.e.ꝑuareſ poſ.vt.qñ res ſit ſacra vel regligioſa.faciūt not.in.l.
ſi is ꝗ animo.ꝟ.e.vbi furioſus ꝑuatur poſ.in caſu vbi maior pri
uareſ.qꝛ res efficeretur ſacra vel religioſa.

1 Poſſidens vnum integrale non poſſidet ſingulas eius partes: ⁊ poſſeſſio ꝑditur ab ignorante ⁊ inuito ſuperueniente defectu ex parte rei vel perſone.
2 Poſſidens continens non dꝫ poſſidere contentum.
3 Poſſidens domum an videatur poſſidere ſuppellectilia in domo exiſtentia.
4 Poſſideri nō dꝫ locus ſacer ⁊ religioſus.⁊ locus efficiſ religioſus ibi inferendo corpus mortuum de iure ciuili ſꝫ de iure canonico requiritur benedictio epiſcopi.
5 Iudex pōt ex cā priuare quem ſua poſſone.⁊ eā alteri aſſignare qñ poſſeſſor eſt citatus ⁊ ſit contumax.
6 Poſſeſſio perdiſ ꝑ inundationē ⁊ iō interrumpitur ꝑſcriptio.
7 Monachus deſinit poſſidere rem quam prius poſſidebat.qꝛ tranſit in poteſtateꝫ abbatis.
8 Poſſeſſio apprehenſa per Monachum tranſit in monaſteriū ſine noua apprehenſione poſ.facta per monaſterium
9 Poſſo pōt transferri abſqꝫ aliquo actu corporeo qñ ſtatuto.vel lege aut conſuetudine ſic inductum eſſet.
10 Poſſidere an deſinat qui tranſit in poteſtate alterius.

1 **QUi uniuerſas.** † Poſſidēs vnū
itegrale nō poſſi
det ſingulas eius ꝑtes: ⁊ poſ.ꝑdiſ ab ignorāte ⁊ in
uito ſuꝑueniēte dfectu ex ꝑte rei vꝫ ꝑſone.h.d.vſqꝫ
2 ad.§.qꝺ ꝑ colonū: ¶ † Ex iſto tex.no.ꝙ lꝫ poſſideā ɔtinēs.ñ tñ
dicor poſſidere ɔtētū.facit ad māꝫ.l.cū ꝗ edes.⁊.l.rex mixtura
de vſuca.an in poſſidēdis vel ꝑſcribēdis tignis īmiſſis i domuꝫ
debeat attēdi tꝑs reqſitū i ꝑſcribēdis rebus īmobilibus vꝫ mo
3 bilibus.de quo dic vt ibi. ¶ † Itē facit ſiqs poſſidet domuꝫ an
videaſ poſſidere ſuppellectilia in domo exiſtētia dixi vt in.l.iij.
in ꝑn.ꝟ.e.ꝑ.l.clauibus.de ɔhen.emptio.allegaui Bal.in.d.l.ꝺ
his.C.ꝺ fur. Nō ob.ille tex.qꝛ loqꝉ in his q ſūt i edificato.qꝛ tūc
in ɔcreto dicor poſſidere nō ſingulꝛ quālibet rē. † Quod facit ꝙ
ſi habeo cuſtodiā alicuius rei dicor poſſidere res in ea exiſtētes
l.iij.§.nerua.ꝟ.e.nā ſi poſſideo domū ⁊ habeo cuſtodiā domꝰ
dicor poſſidere res exiſtētes i domo ēt ſi nūqꝫ aphēdo res.ꝑ.d.
4 l.clauibꝰ.ſaluis his q dixi in.l.iij.§.neratius.ꝟ.eo. ¶ † Tertio
no.ꝙ locus religioſus ⁊ ſacer.nō poſſideſ: ⁊ inferēdo corpus in
fundū dicor facere locū religioſum qꝺ eſt veꝝ de iure ciuili vt ꝯ
⁊.l.in tm̄.§.religioſum.ꝟ.de re.diui.ſꝫ de iure canonico reqriſ
bñdictio epi vt no.inn.⁊ alij.i.c.abolēde de ſepul.⁊ io.fab.i.§.
nullus iſti.ꝺ rex diuiſio.dubitat vtꝝ ius ciuile ſit ɔtū ad hoc cor
rectum.vt res religioſa non poſſit poſſideri vel alienari.⁊ an ſuf

ficiat

ficiat vt ſit corpus illatū in fundū abſqꝫ benedictione epi.finalr
ibi vꝫ dicere ꝙ iura ciuilia in h nō ſunt correcta vide ibi.¶ Itē
ſicut liber homo nō pt poſſideri ſic nec locus ſacer.nec religio
ſus locus.dicit tñia. de ra.ang.⁊ imola hic ꝙ azo in ſumma.C.
eo.dicit eſſe dꝛiam inter liberū hominem ex vna ⁊ locum ſacrū
⁊ religioſum ex alia.qꝛ hominē liberum poſſum bonafide poſſi/
dere .ſi egerit ſe ꝓ ſeruo.⁊ ego cū pro ſeruo bonafide poſſideo.
l.cū heredes.§.itē quero.l.i.§.ſed ⁊ ꝑ eū.ff.eo.l.liber homo.ff.
ti.i.ſolū ſacrū vel religioſum nō poſſum iſto mō poſſidere vt h.
Et ratio diuerſitatis eſt ſm eos.qꝛ aīus hoīs liberi operatur hoc
plus in hoīe libero vt poſſideat ab ipſo poſſeſſore bonafide tan
ꝙ ſeruus.qꝛ gerit ſe ꝓ ſeruo ⁊ ſic vꝫ hꝛe animū vt poſſit poſſide
ri ꝙ nō īteruenit in re ſacra vel religioſa.tñ dicit Imo.ꝙ pōt h
ratio habere locū in re ſacra inaīata ſed in re ſacra aīata puta ſi
ſacerdotē putas ſeruū ⁊ gerit ſe ꝓ ſeruo tuo vꝫ ꝙ res ſacra poſ/
ſit eodē modo poſſideri ſicut liber homo nō ſacer.qꝛ eſt eadē ra
5 tio.¶ † Ex ver.itē cū ꝑtor.no.ꝙ iudex pōt quem priuare poſ.⁊
eā aſſignare alteri qḋ intelligit ſm ange.hic qñ poſſeſſor eſt cita
tus.ſecus ſi nō eſt citatus.qꝛ nō priuat poſ.vt no.Inn.in.c.qm̄
frequēter.vt lit.nō ɔte.⁊ ponit bar.⁊ ibi dicā in.l.peregre.§.q/
6 bus.ſ.e.dixi in.l.clā.§.q ad nūdinas.ff.e.vbi ēt ꝑ ang.¶ † Itē
no.ibi.Itē qḋ a mari.ꝙ ꝑ inundationē qs ꝑdit poſ.⁊ iō interrū
pit preſcriptio.⁊ hoc eſt vtiliſſimū ad ꝓbandū interruptā pſcri
ptionē quo ad predia apud padum exiſtētia.vel aliud flumē di/
7 xi in.l.iij.§.labeo.ff.eo.¶ † Ex ver.aut ſi is q poſſidet.no.ſm
bar.hic ſi aliqs efficit monachus deſinit poſſidere rē quā prius
poſſidebat.qꝛ trāſit in ꝑtātē abbatis.l.ſi ex cā.§.ait papi.ff.de
mino.vbi dꝛ ꝙ monachus.liberat a pa.ꝑtāte ⁊ tranſit in ꝑtātē
8 abbatis.¶ † Et ſi dubitat an poſ.trāſeat in monaſteriū ſine ap
prehēſiōe ꝑ monachū facta dicit ꝙ lꝫ ſi ille eēt ꝟe mortuus poſ.
in heredē trāſit ſine apprehēſiōe.l.cū heredes in pūc.ff.eo.tñ hic
a trāſit in monaſteriū ſine noua apprehēſiōe[a] poſ.facta ꝑ mona/
ſteriū ꝑ.l.ſi adoptauero.ſ.de preca.vbi dꝛ ꝙ q precario poſ.ha
bꝛit ſi ꝺdit ſe in arrogationē acqꝛit patri arrogatori poſ.abſqꝫ
noua apprehēſione.ſic ēt ɔcludit cy.⁊ bar.in auct.ſi qua mulier
C.de ſac.ſan.ec.⁊ bar.in auc.ingreſſi.in.ij.vel.iij.col.eo.ti.⁊ in
auc.niſi rogati.C.ad treb.⁊ ſpec.in ti.de ſta.mo.ꝟ.lxi.⁊ fuit de
mēte glo.xix.q.viti.c.ſi qua.⁊ no.docto.in.c.in pñtia.de ꝓba.
9 ¶ † Ex hoc dicto colligit ang.hic ꝑ.d.l.ſi adoptauero.qḋ ꝑ le/
gē ſtatutū vel ɔſuetudinē iduci pōt ꝙ abſqꝫ vllo actu corporeo
vel quaſi trāſferat poſ.ſeu apprehendat ⁊ acqꝛat de nouo poſ.
ꝓ hoc eſt bonus tex.in.l.raptores.C.de epiſ.⁊ cle.⁊ ibi ad hoc
no.bar.illū tex.⁊ no.bal.in.l.ſi.C.d ſa.ſan.ec.vbi dicit ꝙ h poſ.
appellat ciuiliſſima poſ.vt dixi.l.i.ff.e.⁊ ang.idē tꝫ i.l.i.ff.d diſ.
pig.⁊ not.ang.in.l.i.C.eo.⁊ ang.⁊ imo.in.viii.col.in.l.ſi is q ꝓ
emptore.ſ.ti.i.bal.in.l.traditiōibus.C.de pac.in ſi.⁊ in.l.i.C.ſi
plu.vna ſen.fu.⁊ bal.met ɔriū vꝫ voluiſſe in.l.i.C.cō.dle.⁊ minꝰ
bñ ꝑ no.in.c.ij.cū ibi nō ꝑ inn.de ɔſue.⁊ not.bal.in ru.de ɔſue.
10 ex.¶ † Pro expeditiōe gl.ſup verbo ꝑtātē.quero an qḋ hic dꝛ
ꝓcedat hodie ſcꝫ ꝙ q tranſit in ꝑtātē alterius deſinat poſſidere
dicit gl.ꝙ hodie hoc eſt immutatū qꝛ filius arrogatus oīa bona
retinet que habuit ante arrogationē.ſed in filio naturali hodie
eſt ēt aliud in bonis aduēticijs filij cuius ad patrē ſpectat natu/
ralis poſ.qꝛ ad eū ſpectat vſufructus bonoꝝ aduenticioꝝ vt in/
ſtitu.de acqui.ꝑ arrog.iuxta princi.⁊ in.l.cum opꝫ.in princi.C.
de bo.que libe.ergo debet habere poſſeſ.naturalem ⁊ ciuilem
retinet filius.iuxta no.in.l.iij.§.ex cōtrario.⁊ in.l.naturaliter in
prin.ff.eo.⁊ plenius no.glo.in.l.poſſeſ.quoqꝫ.§.i.ſ.eo.

1 Poſſeſſionem non acquirit heres niſi eam vere vel ficte appre/
hendat.
2 Poſſeſſio defuncti nō tranſit in heredem niſi apprehendat eā.

Quod per colonum.

1 † Heres poſ.non acqꝛit niſi vere vel
ficte eam apprehendat.⁊ ꝑ colonū cōmodatariū ⁊ depoſitariū
ēt ſi alij locent cōmodent vel deponant poſſeſſionē retinemus.
2 h.d.¶ † In tex.ibi.non poterit poſſidere.¶ No.ꝙ poſ.defun
cti nō trāſit in hrdē niſi apphēdat eā.⁊ illud eſt claꝝ vbi dſunctꝰ
poſſidebat aīo ſuo.⁊ corpore ſuo.ſed ſi aīo ſuo ⁊ corpore alieno
poſſidebat puta ꝑ colonū acqꝛitur poſſeſſio heredi ſi continuat
in poſ. colonus nomine heredis.vt hic in ver.ſed qḋ ꝓ empto/
re poſſideo.qḋ intelligit glo.ēt ſi defunctus poſſideat aīo ⁊ cor
pore alieno puta ꝑ ſeruum ex cā peculiari.iuxta.l.ij.§.ſaluus.in
fi.ff.eo.qꝛ tunc acqꝛit heredi poſ.apud ſeruū exiſtēs ſine alia ap
prehenſione ſm ang.⁊ imo.hic ⁊ in.l.ſi is q ꝓ emptore.ſ.ti.i.⁊
ibi no.glo.in ꝟ.nō habente.bene facit.l.qꝛ ſeruo.in ſi.ſ.de act.
⁊ obli.⁊.l.pe.ſ.de cap.¶ In tex.ibi vſucapiet heres meus.ſub
audi ſiue colonus apprehēdat poſ.noīe heredis ſiue non appre
hēdat.qꝛ dato ꝙ heredi non acqꝛatur poſ.tñ vſucapio incboa
ta ꝑ defunctū cōtinuata cōpletur ꝑ.l.nunꝙ.§.vacuū.⁊.l.ceptā.
ſ.ti.i.⁊.l.q cū pro herede in ſi.cū.l.ſeq.in prin.ſ.ꝓ em.¶ Ex.§.
ſi.no.limitationē nota.ad.l.iij.§.qḋ ſi ſeruus.ff.eo.vbi dꝛ ꝙ ſi
ille cuius corpore poſſideo alteri tradat priuat me poſ.nā eſt ve
rum ſi tradit alienando rē.qꝛ tunc traditio facta preſumit facta
animo me priuandi poſſeſ.vt hic in glo.⁊ in.d.§.qḋ ſi ſeruus.ſe
cus ſi alienando.vt hic.¶ Ultimo not.ꝙ non inſpicit animus
cōductoris vel cōmodatoris.ſed primi.Eſt ad idē tex.in.l.i.§.
ſi tibi fundū.ſ.de iti.actuqꝫ priua.Nō facit ad.q.quā ibi ponit
bal.in viti.q.dic vt ibi ꝑ eum.¶ In glo.que inci.apprehenden
tem.ibi.l.ꝗuis.§.i.vide ꝙ ibi dicā.¶ In glo.ſi.ibi.l.queſitū.
ſolue ꝙ ibi non negat ꝙ retineā poſ.ꝑ ſcdm detētatorē ſed ſolū
ibi dꝛ ꝙ ꝑſonalis actio mādati vel in factū que dꝛit ex īterdicto
precario non datur primo concedenti ɔ vltimum detinentem:
vt ibi declaratur in glo.in ver.in factum.

1 Poſſeſſionem naturalem retinemus aīo per colonum etiā ab
ſentem ⁊ pōt quis per pupillum ſibi poſ.acquirere.
2 Colonus exeundo fundum animo deſerendi poſſeſſionem pri/
uat dominum naturali poſſeſ.licet non ciuili.
3 Colonus perdit poſſeſſionem ſi exit fundum precedente tracta
tu facto cum tertio ſi tertius poſſeſ.apprehendat.
4 Poſſeſſionem an perdat conducens rem ſuam ab alio.
5 Mulier pōt officiū procuratiōis extraiudicialis ſuſcipere: licet
ex forma ſtatuti non poſſit pro alio obligari.
6 Colonus vel ſeruus ſi deſerit poſ.animo deſerendi non priuat
dñm poſſeſſione etiam ſi alius ingrediatur fundum.

SI colonus.

1 † Per colonū etiā abſen/
tem retinemus poſ.natu/
ralē aīo ⁊ pōt qs ꝑ pupillū ſibi poſ.acqꝛere.h.d.
2 cū prin.l.ſe.¶ † In gl.i.ibi.ſed alij dñt.ēt ꝓcedens
opi.magis cōiter tenetur ⁊ eā tꝫ dy.⁊ bar.⁊ ang.⁊ Imol.hic.ſ.
ꝙ colonus exeundo fundum aīo deſerēde poſ.priuat dñm nāli
poſ.lꝫ nō ciuili ꝑ iſtū tex.a ɔrio ſenſu ⁊ ꝑ.l.ſi eo.§.i.ver.aliud ſꝫ
primū itellectū ibi poſitū in gl.⁊ ſeqꝛ ibi bart.ſ.eo.ſed gl.in.l.ſi.
ver.generet ⁊ in prima ſo.C.e.quā ibi ſeqtur cy.⁊ plures antiq.
quos ipſe refert tꝫ hoc eſſe veꝝ iure iſto ſtoꝝ.ſꝫ ꝙ hoc hodie ſit
correctū ꝑ.d.l.ſi.indiſtincte loquentē in ver.nullū preiudicium
generet.nā ſi ꝑderet dñs naturalem certū eſt ꝙ pateret dñs ve
xationē ꝓꝑ lites ⁊ ſic dānū pateret in ea recuperāda.qḋ qdē dꝛ
eſſe preiudiciū.l.minoribus.ff.de mino.l.qꝛ poterat.ff.ad treb.
Ad hanc opi.ēt facit.l.ꝑ colonū.C.de agri.⁊ cenſi.lib.xi.⁊.l.ſi.
3 C.ſi alie.res pigno.¶ † Et idē ꝑ oīa dicendū eſt ſi colonus per
dit ⁊ exijt precedente tractatu facto cū tertio ꝙ colonus exiret.
⁊ ipſe tertius poſ.apprehēdat.qḋ qdē dolo īteruenīēte dꝛ ꝑde
re.l.ſi.in prin.cū glo.ff.ſi vē.no.muli.qꝛ idē ſtatuit in caſu iſto
qḋ in ꝓcedē.in.d.l.ſi.C.e.⁊ iſtā opi.ēt ſeqꝛ ia.de rau.ray.imol.
⁊ ro.in.l.ꝑegre.§.qbꝰ.ſ.e.⁊ pau.de ca.ſ.l.ſi de eo.§.i.¶ Quid
aūt qñ colonus alteri tradit.verū in h ſñia antiquoꝝ ſit correcta
b dicā[b] in.d.§.qbꝰ poſt doc.¶ † No.in.l.ꝗuis poſt pri.ꝙ ꝑ ɔdu
4 ctionē nullā retinet locator poſ.qḋ tñ limita nō ꝓcedere in caſu
ſpāli vꝫ qñ locatio ñ valeret ex eo qꝛ ſcā eēt dño rei locate qꝛ tūc
locās poſ.nō retinet.imo ɔductꝰ rōne dñij ſui trahit ad ſe poſ.
tex.eſt no.⁊ ibi h ſeqꝛ bar.⁊ ang.in.l.ei a quo.ſ.ti.i.vbi ita dcla/
rāt hāc legē.ſꝫ ſm imo.ibi nō vꝫ aſſignari poſſe vrgēs rō diuerſi
tatis.iō dicit veriꝰ videri ꝙ regulꝛ ꝑ ɔctū locatiōis nullū.nō re/
tineat poſ.vt.d.l.ei a quo.nec ob.iſta lex.qꝛ h ɔctꝰ nō erat fun
ditus nullus.qm̄ ſaltē nālr obligat h pupillus ex tali ɔctu inito
5 ſine tutoris auctoritate.l.i.⁊ ibi pleniꝰ no.ſ.de noua.¶ † Itē al
legat iſte tex.ꝑ iac.de are.ſm ang.iūcta ſcdā expoſitiōe gl.ꝙ lꝫ
mulier ex forma ſtatuti nō poſſit obligari ſine ɔſenſu mariti.po/
terit tñ offm̄ ꝓcuratiōis extraiudicialis ſuſcipe.⁊ tenebūt geſta ꝑ
eā.nam licet quo ad preiudicium ſuum non obligetur ſuſcipien
c do mandatum .tamen vere mandatum habet.[c] ⁊ ita dicit ang.
ſe obtinuiſſe florentie.Et pro hoc allegat hic Angel.nonnulla
6 que non faciunt.¶ † Inquantum dixi.ff.ꝙ qñ colonus vel ſer
uus aīo deſerendi poſ.deſerit poſ.vel fundum.nō priuat hodie

a ¶ Noua ap
prehēſiōe.adde
ang cōſil.cc.xx
v.i pri.⁊ ꝙ cō
ſuetudine vel
ſtatuto poſſit
induci ꝙ poſ
trāſferat in ali
quē abſqꝫ ul o
actu corporeo
voluit .d.d ro.
deci.ſuis de re
ſtitu .ſpoliato.
b ¶ Dicā.ubi
etiā in vide in
apoſtil.
c ¶ Mādatum
hꝫ.dicit lu.ro.
ſing ſuo ꝙ lꝫ
alias mulieri
ſit prohibitū ꝓ
curatōis offm̄
tñ vbi agit de
fauore aie pōt
eſſe ꝓcuratrix
⁊ dicit vale.li.
viii. ꝙ horteſi
ſia filia.Q.hoꝛ
tēſij cum ordo
mſonaꝝ nō in
ueniret hoīeꝫ
q diceret cāꝫ
eaꝝ apud triū
viros ita felici
ter.cām inſoꝛ
marū duxit ꝙ
eiſ remiſſa fuit
maioꝛ ps pecu
nie ꝑ triom vi
ros ꝑetrate.
Additio.
¶ Et inſemlo
repellit ab uſu
iuriſdictōis qñ
ſuccedit in hē
ditate in qua i
uenit ciuitas
uel caſtrū cuī
cohꝛt iuriſdic
tio vid hoſti.⁊
ioā.an.i.c.dile
cti de arb.⁊ de
mā ꝑ alexā.de
imo.i ɔ.xxii.i.
l.v.uo.l.ici.pō
deratio hic ꝙ i
themate m.v.
co.Adde ēt ꝙ
mulier nō pōt
hꝛe iuriſdictio
nē fori pniolis
ſ.audīr ɔfeſſio
nes e ꝑdicare
abb .i.c.nouit
de pe.⁊ re.⁊ in
c.decernimꝰ in
viii.co.⁊ ibi ꝑ
an.ſicu.d iu.⁊
car.alex.plene
in.c.mulier.xx
iii.diſt.cuiꝰq ad
exercitiū ut cō
mittat viro ca
paci illiꝰ ꝑſtitio
exercitij actua
lis pt credere
mulieri ſꝫ.do.
d ro.l dea.xxi.i
antiqoribꝰ ple
ne ſcly.in.c.di
lecti in prin.d
maio.⁊ obed.
Thomas dip.

dominum poſ.adde ꝙ illud verum eſt et ſi alius ingrediatur fundum ſm pet.⁊ cy.in.d.l.ſi.C.eo.⁊ alios in locis.ſ.alle.ſed ſꝫ ia.but. ⁊ ang.in.d.l.ſi.ſi alius fundum ingreditur ꝑdit dñs poſſeſſionem naturalem et hodie.nõ ꝓpter factũ coloni vel ſerui.ſed ꝑ ingreſſum alterius.l.clã.§.ſi.ſ.eo.Sed magis plꝫ opi.ꝑcedens ꝑ rationẽ.d.l.ſi.ſ.ne malignitas ⁊c.nõ ob.d.l.clam.§.ſi.qꝛ loquitur qñ nãlis vacabat ſꝫ in caſu nr̃o nõ vacabat imo retinebatur qñ tertius ingrediebatur nõ obſtãte deſertiõe coloni ꝑ.d.l.ſi.vt ipſemet fatetur.

Poſſeſſione nõ priuatur dñs ficta traditione meri detentatoris.
Colonus dato ꝙ nõ ſoluiſſet mercedem ſuã primo locatori:tñ per ſecundam locationem non priuat dominum poſſeſſio. ſua.
Colonus an ⁊ quando priuat dominum ſua poſſeſſione ſi conducit ab alio locatore.
Colonus ſi vendidit fundum ⁊ in preſentia fundi dixit ſe eum tradere emptori an hec dicatur vera traditio adeo ꝙ ſine alia apprehenſione empter acquirat poſſeſſionem.
Poſſidere an dicatur prelatus eccleſie res eccleſie.
Poſſeſſio probatur per ſolutionem mercedis contra ſoluentẽ ſed non probatur pro recipiente ſi apparet alius poſſidens.
Conſtituens ſe poſt mortem ſuã precario nomine alterius poſſidere non videtur conſtitutio precarij.
Cõſtituẽs ſe ꝑcario poſſidere noĩe alterius nõ trãſfert poſſeſſionem niſi ꝓbetur conſtituentem poſſediſſe tpe quo conſtituit.

Si conductor. †Ficta traditio meri detẽtatoris dñm poſ.nõ priuat ⁊ infans habens aliquẽ intellectum põt incipe poſſidere tutore auctore.⁊ pupillus ſine eo ⁊ et infans ex cã peculiari.h.d.cũ.§.ſeq.¶ In tex.ibi.vẽdidit.⁊ ſic pꝫ ꝙ habuit animum interuertẽdi poſ.primi locatoris lꝫ gl.mag.hic ꝯdicat ⁊ bene.vt pꝫ ex his que dixi in.l.
2 vniuerſas.§.ſi.ſ.eo.¶ †In tex.ibi.⁊ vtiqꝫ mercedes ⁊c.dic ꝙ dato et ꝙ primo locatori nõ ſoluiſſet colonus mercedem tñ ꝑ ſecundam locationẽ nõ priuaſſet dñm poſ.ſua qꝛ vbi ſit actus habilis ad trãſferẽdã poſ.primi poſſidẽtis in alium.lꝫ prio poſſidẽti ſoluatur tñ nõ reſtituitur ſꝫ ꝯſeruatur ſibi poſ.vt eſt tex.melior ꝙ ſit in iure in.l.põpo.in prin.ſ.q.mo.vſufru.amit.ſm ang.hic ⁊ no. ſpe.in ti.de reſcri.ver.pone colonus.Similiter:lꝫ pẽſio prio locatori nõ eſſet ſoluta tñ nõ priuatur poſ.l.male.cũ glo.in ver.ꝑſtare C.de ꝑſcri.xxx.an.niſi fuiſſet colonus requiſitus vt ſolueret ⁊ ſoluere denegaſſet vt nota.voluit cy.in.l.cõpetit eo.ti.argu.l.ſi qs rẽ.⁊ ibi de hoc plenius dixi.ſ.eo.¶ No.limitatõem ad.l.iij. §. qđ ſi ſeruus.ſ.eo.cũ ſi.vꝫ ꝙ illud qđ ibi dr̃.vꝫ ille cuius corpore poſſideo.vere tradẽdo alteri nõ priuat me poſ.vt ibi nõ ꝓcedit
3 ſi ficte tradidit.puta ꝯcedẽdo.vt hic eſt tex.no.dignus.¶ †Dicit tñ ang.in.l.cũ nemo.C.eo.ti.multũ notabilr̃ ⁊ ſingulr̃ ad limitationem huius.§.ſ.ꝙ colonus.ſi a ſcđo locatore ſimplr̃ ꝯduxit eſt verum ꝙ nõ priuat poſ.vt hic.Tamen fallit niſi ſcđo locanti incepit rñdere de fructibus.qꝛ tũc eũ ꝯſtitueret poſſeſſorẽ. alias nõ.⁊ ꝑ Inno.in.c.cũ veniſſent.de reſti.in inte.vbi dicit ꝙ ſi abbas ꝯſtitutus ab epõ velit epõ interrũpere quaſi poſ.ꝯſtituendi hoc facere põt ſi alteri incipiat rñdere de obediẽtia tanꝗ nõ ſubditus epõ.Sed aduerte ꝙ hec limitatio vr̃ eſſe ꝯ tex.hic in ver.ſi. mercedes vtiqꝫ ⁊c.Nõ ob.dictũ inn.vbi.ſ.qꝛ põt rñderi.vt dicũt ibi doc.vꝫ ꝙ illud dictũ ꝓcedit qñ ſciẽte ⁊ patiẽte prio poſſeſſore rñderet alteri de obediẽtia.qꝛ tũc illa patientia ſufficit in nõ corporalibus ad trãſlationẽ poſ.alle.l.pe.ſ.de vſufruc. ⁊.c.
a olim el.iij.de reſti.ſpo.bñ faciũt [a] no.ꝑ bart.in.l.ſi.in vlti.col.j. vti poſſi.in.iij.oppo.⁊ no.do.an.in.c.ſi.in pe.car.in ver.infert ex his ⁊c.de cã poſ.ſecus aũt in corporalibus in quibus dato et ꝙ ſcirem aliũ occupare poſ.tñ ea nõ priuor niſi ſcirem poſſe repelli vel niſi ſim negligens ſm qđ declaratur in.l.ſi id qđ.§.ſi.ſ.eo.⁊
4 in.l.ſi de eo.§.i.j.eo.†Quid ſi colonus vendidit fundũ ⁊ in pñtia rei.ſ.fundi dixit ſe eũ tradere emptori.an hec dicatur vera traditio adeo ꝙ ſine alia apprehẽſione emptor acquirat poſ.ang. in.l. quarundã.in prin.j.e.ꝑ illũ tex.determinat ꝙ ſic qꝛ dr̃ tũc facta corporalis traditio vt ibi.⁊ illo caſu dicit hr̃e locũ illũ tex.⁊ hoc ſequũtur ibi doc.⁊ pau.de ca.dicit ibi hoc dictũ eſſe ſatis ſingulare.⁊ ꝑ iſtum tex.dicit et no.barto.in.l.i.circa fin.in.iiij.q.principali.ſ.eo.ꝙ tutor procurator ⁊ ſimiles non poſſunt transferre
5 poſſeſſio.in alterum qđ eſt notandum.¶ †Sed quid in prelato an iſte text.locum in eo habeat.dic ꝙ iſta deciſio pendet ab illa valet an prelatus dicitur poſſidere naturaliter.qꝛ tunc per actum fictum non poſſet eum poſſeſ.ciuili priuare.l.interdũ.§.ſi. ⁊ ibi dictũ fuit.ſ.eo.de hoc aũt an prelatus poſſideat naturaliter remitto me ad no.ꝑ Imo.⁊ anto.in.c.cũ ſup cum ꝯcor.ſ.allega. de cã poſ.ꝑ bar.in.l.i.§.ſi.⁊ in.l.cũ hr̃des in pri.ſ.e.¶ Limitatur ergo iſte tex.vt ꝓcedat in eo ꝙ nullo mõ poſſidet ſec° ſi nãlr̃ poſſidet.d.l.interdũ ex quo infertur ꝙ ſi iſte ꝯductor ꝯduxiſſet a prio ad lõgum tpˢ tunc qꝛ nãlr̃ poſſidet ꝯductor priuaſſet eũ ſua poſ.vt no.glo.in.l.ſi quis ante.ſ.eo.⁊ in.l.ſi vt certo in glo.magna.ſ.
6 cõmo.¶ †Ultimo no.ꝙ per ſolutionem mercedis non ꝓbatur recipientẽ intendere poſſidere ſi apparet alius poſſidens vt hic ⁊.d.l.põponius in prin.alias ſecus.vt not.glo.in.d.l.ꝙ vniuerſas.§.pe.Item ſolutio mercedis indiſtincte probat poſ.ꝯ cõdu
b centem.qꝛ ipſe non põt refricare queſtionẽ [b].l.ſi qs ꝯductionis
c C.loca.[c] ſm ang.hic ⁊ de materia vide glo.⁊ doc.in.c.cũ bertoldus in ver.quodã iure.de re iudi.⁊ qđ hr̃ in.c.inter dilectos.de fide inſtru.ꝑ ſpec.in ti.de loca.§.ſi.ver.xliiij.aliqđ ꝑ bar.in.l.litibus ꝑ illũ tex.C.de agri.⁊ cẽſi.lib.xi.⁊ in.l.ad ꝓbationẽ.C.locati.⁊ in.l.ij.C.de acq.poſ.⁊ tex.⁊ glo.⁊ ibi do.anto.in.c.cũ veniſſent de reſti.ſpo.aliqđ ꝑ bar.in.l.i.in.v.col.C.de fideicõ.⁊.l.
7 iudicia.⁊ qđ ibi cy.C.de rei ven.¶ †Itẽ ꝑ iſtũ tex.dicit ang.ꝙ ſi qs ꝯſtituit ſe poſt mortẽ ſuã ꝑcario noĩe alterius poſſidere nõ vꝫ conſtitutio precarij.qꝛ eſt directa in tempus quo poſ.extin
d guitur [d].l.i.§.ſceuola.j.ſi qs teſta.li.eſſe iuſ.fue.ſed breuiter operabitur quo ad dñiũ qđ remanet in hereditate.l.hereditas la.ij.in prin.ſ.eo.⁊ ad iſtũ tex.vide et que no.bar.in.l.celſus.ver.ſed pone.j.tit.i.¶ In glo.i.ibi recuperet poſ.idẽ not.glo.in.l.ſequitur §.itẽ labeo.in ver.in ptãte.j.ti.i.ſed bar.⁊ oẽs ibi hoc reprehendunt dic vt ibi ꝑ eos.Tamen nullo modo ꝓcedere põt hec prima ſolu.qꝛ ſi primus poſſeſſor fuiſſet poſ.priuatus:non videretur ei reſtituta poſ.per ſolutionem mercedis.vt.d.l.põpo.in princi. ¶ In ea.glo.ibi conducto poſſidebat et hic colligitur vera ſolu. que eſt ꝙ vbi ꝯducens non poſſidet per fictam traditionem poſſeſſio.non tranfert vt hic.ſed ꝑ veram ſic.vt in.d.§.ꝙ ſi ſeruus:
8 ⁊ dixi ſup tex.†Et hanc glo.cum tex.dicit Ange.ſe pluries aduocando allegaſſe ⁊ obtinuiſſe ꝯ aſſerentes in ſe poſ.eſſe tranſlatam per ꝯſtitutionẽ precarij.qꝛ ſi non erant cauti in ꝓbando cõſtituẽtẽ poſſediſſe tpe quo ꝯſtituit ſe precario noĩe poſſidere ſuccumbebãt.⁊ iõ tu ſis cautus in hoc ꝓbãdo ſm eũ.Adde ange. idẽ tenẽtẽ in.l.ij.C.eo.⁊ ibi hoc ſenſit gl.in ver.tradita ⁊ no.bar. in.l.quod meo in prin.in vlti.col.ſ.eo.in ver.ſed iuxta predicta et quẽ oĩno vide ꝓ limitatõe huius.§.⁊ idẽ no.an.in.c.ſi.in.xv. col.de cã poſ.⁊ in.c.cũ veniſſent.de reſt.ſpo.⁊ bal.i.l.i.in.i.col. quã.lꝫ ab eo.diſce.facit.l.traditio.ſ.ti.i.⁊.c.olim.el.iij.ſm intellectum docto.extra de reſtitu.ſpo.⁊ ſm iſtum.§.in prin. vide que dicta ſunt in.l.i.§.adipiſcimur.ſ.eo.

1 Auctoritate propria non poteſt fundum ingredi ille cui pro ingreſſu datus eſt executor.
2 Auctoritate ꝓpria non põt qs apprehendere rem in qua dꝫ fieri executio:ſi ꝓ illa executiõe datus ſit nũcius.alias patitur penam.
3 Aut eſt dictio que qñqꝫ exponitur pro ⁊.
4 Mandatũ regulariter extinguitur morte mãdãtis fallit vt hic.
5 Nuncius cui iudex cõmiſit vt induceret quem in poſ.põt id facere et expirato ipſius nuncij officio ratio dicitur hic.
6 Citatio ſi fuit cõmiſſa nuncio non poteſt citare finito officio iudicis vel nuncij.
7 Nuncio fuit cõmiſſa executio que nõ potuit ꝑfici.an poſſit ſucceſſor in officio illam perficere mortuo illo nuncio.
8 Mandatum in caſibus in quibus non finitur morte põt tamẽ per heredem reuocari.
9 Mandatũ ad pias cauſas non extinguitur morte mandantis.
10 Poſſeſſio vacua que dicatur ⁊ que dicatur libera poſſeſſio.

1 Fundi venditor. †Non põt fundũ ingredi ꝓpria auctoritate ille cui ꝓ igreſſu datus eſt executor.Et mandatũ re integra non finitur morte mãdãtis ſi mãdans
2 habeat illũ neceſſe explicare.h.d.tota lex.¶ †In tex.ibi in poſ. venit no.ꝙ ſi datus eſt nũcius ꝓ executiõe ſnie nõ põt qs auctoritate ꝓpria apprehẽdere rem in qua dꝫ fieri executio alias patitur penã de qua in.l.meminerint.cũ ibi notatis.C.vnde vi.⁊.l. miles.§.qui iudicati cum glo.j.de re iudi.⁊ dicetur etiam poſt docto.in.l.a diuo pio.§.in venditione eodem titu.Et illud qđ dicitur hic hꝫ etiam locum ſi nullus fuiſſet datus executor.l.ſi ex ſtipulatione.ſ.eo.¶ In text.ibi aut non prohibentibus:diſiunctiua hic

3 na hic ſtat proprie. ¶ † In tex. ibi aut cũ ſciret expone aut ꝑ r:
qꝛ ita colligiẗ eſſe de mẽte ꝑcedentis lr̃e. nã hic nõ erat finitum
mãdatũ morte mãdatarij pꝫ qꝛ ſi finitũ fuiſſet mãdatuꝫ fruſtra
tex. hic põderaret ꝓhibitionẽ heredũ. qꝛ tũc ẽt ſi heredes nõ ꝓ
hiberẽt nõ potuiſſet hic exeq mãdatũ. Unde ex alternatiua po
ſita ſup rñſione pꝫ qꝺ mãdatũ hic erat finitũ. qꝛ bene vult ꝙ aut
ignorauit nũcius mortẽ mãdãtis ⁊ vꝫ executio mandati aut ſci
uit ⁊ idẽ dũmodo nõ fuerit ꝓhibitus ab heredibus ita impor
tat diſiunctiua predicta. preterea ignorãtia nõ facit trãſire man
datuꝫ poſt mortẽ mãdãtis quo ad effectũ trãſlationis dominij
vbi alias mãdatũ morte finiẗ mãdatario ſciẽte. vt eſt tex. in. l. ei*
g in ver. accipientis nõ faciet allegata hic in glo. Sed hic trãſfer
tur dñiũ qꝺ pꝫ cũ tex. dicit ꝙ poſ. tradita eſt ⁊ ſic innuit qꝺ eundẽ
habuit effectũ ac ſi viuẽte mãdante tradita eſſet ergo pꝫ manda
tum hic non eſſe finitũ morte tã ſciente ꝙ̃ ignorante mãdatario
⁊ ita cõiter intelligiẗ iſte tex. licet ro. hic ⁊ Imol. in. l. ij. §. pe. ff.
de dona. dicant iſtũ tex. non ꝓbare qꝺ mandatuꝫ hic duret poſt
mortẽ niſi mãdatario ignorãte qꝺ qdeꝫ eſt in omni mãdato quã
cũqꝫ facto ex cã voluntaria. ꝓ hoc alle. ro. l. inter cãs cũ ſi. ff. mã
da. in prin. ſed minus bene dicit qꝛ tex. loqtur quo ad actionem
mãdati. ſed quo ad trãſlationẽ dñij ⁊ quo ad ea que pẽdẽt a vo
luntate mãdantis non eſt dr̃ia inter ſciẽtes ⁊ ignorãtes. d. l. cius
g. preterꝙ̃ iure ſingulari. l. cũ pater. §. qndecim de le. ij. de quo
4 dic vt ibi. ¶ † Que aũt ſit rõ ꝙ mãdatũ hic nõ extinguiẗ morte
ꝯ regulã. l. mandatũ. C. man. ⁊. l. ⁊ qꝛ. ff. de iur. om. iud. dñ̃t doc
hic ꝙ ratio eſt qꝛ mãdatũ erat factũ circa id ad qꝺ mãdãs de ne
ceſſitate tenebaẗ. ⁊ ſm pau. de caſt. hic iſte tex. nõ ẽſt alibi in iure
noſtro forte ſed de iure canonico eſt tex. in. c. ſup gratia. de reſcr.
in vi. vbi dr̃ ꝙ qñ illud ſup quo fit mandatũ erat ꝑpetuũ ⁊ firmũ
ita ẽt erit ⁊ mãdatũ. Hoc tñ limitat ro. hic niſi mandãs deceſſiſ
ſet ſine herede qꝛ tunc ẽt in terminis huius. l. mandatũ morte ex
tingueret alle. l. i. maxime ſm intellectũ poſituꝫ ibi ꝑ bart. C. de
act. ⁊ ob. qꝛ tunc nullus extat vere vel ficte cuius noĩe mandatũ
5 poſſit exeq. ¶ † Et ꝑ iſtũ tex. decidit hic notabiliẗ bal. qõnem vꝫ
ꝙ ſi iudex cõmiſerit nũcio vt induceret actorẽ in poſ. ⁊ nuncius
finito officio iudicis inducat actorẽ in poſ. nihilominus vꝫ imiſ
ſio. qꝛ mãdatũ factũ fuit ad id ad qꝺ tenebaẗ iudex ſcꝫ ad iuſticiã
faciendã. l. i. ⁊ qꝺ no. ibi glo. in ver. põt de iur. om. iudi. l. mune
rũ. §. iudicãdi. ff. de mu. ⁊ hono. ⁊ cũ hoc trãſit Imo. ro. ⁊ pau.
de caſt. hic. ⁊ idẽ dicit eſſe ang. in ſnĩa ſeu mãdato dato de capiẽ
do debitore. alle. no. tex. in auc. vt nulli iudi. in. §. hic vero iube
mus. in ver. ſi vero hec preſcripta ⁊ qꝺ ibi glo. col. ix. Hoc tñ li
mitat ipſemet ang. ꝓcedere vbi cã cognita hec cõmiſſio ſeu ſnĩa
a iudice data eſſet qꝛ tũc ſicut virtus talis ſnĩe eſt ꝑpetua ita ⁊ ip
ſa ptãs. d. c. ſup. Secus ſi data eſſet ſine cãe cognitiõe vt fit in tu
ſcia vbi ex forma ſtatuti iudex viſo inſtr̃o guarẽtigie ꝯcedit ſnĩaꝫ
capiẽdi debitorẽ qꝛ tũc finito officio finiẗ ẽt virtus dicte ſnĩe. l. ſi.
cũ glo. ff. de pe. ⁊ no. in. l. i. C. de poſtu. Ita ẽt finiẗ ptãs exequen
di. imo. hic approbat iſtã limitationẽ. ſꝫ nõ in terminis dicti ſta
tuti qꝛ tũc neceſſitetur iudex ad ſnĩam ꝯcedendã nõ dꝫ finiri mã
datũ finito officio ꝯ iſtũ tex. non obſt. d. l. ſi. qꝛ ibi nõ neceſſitaba
tur iudex ad illam interlocutoriã vnde cũ exorbitãter lata ſit ſine
cãe cognitione merito expirat finito offõ. Adde ꝙ iſtud ideꝫ tꝫ
imo. ⁊ firmauit idẽ ang. ⁊ recte in. l. ſi ꝑ epiſtolã. ff. de acq. here.
¶ Itẽ adde ꝙ cũ deciſiõe bar. hic ꝯcordat ipſemet bar. in. l. mo
re in. i. col. ff. de iur. om. iu. ꝑ. d. §. ⁊ hic vero. ⁊ idẽ bal. in. l. ſi de
interpretatione. ff. de legi. niſi ꝯſuetudo eſſet in ꝯtrariũ ſm eũ ibi ꝑ
illum tex. ⁊ idẽ tꝫ Imo. in. c. qñ abbas de offi. dele. ⁊ idẽ vr̃ vel
le ſpe. in ti. de legi. §. finito ver. pone de facto ⁊ vr̃ verũ ſꝫ bal. in
6 d. l. more ⁊ in. d. l. i. C. de poſtu. aliter ſentiat. ¶ † Subdit paul.
de ca. hic ꝙ dicta ꝑ bart. hic pñt ꝓcedere qñ cõmiſſio eſſet facta
ꝓ executione ſnĩe ſecus ſi iudex cõmiſiſſet aliquẽ citari. qꝛ tũc nõ
durabit cõmiſſio mortuo iudice vel finito officio. ꝑ id qꝺ no. an
ge. hic dñ alle. d. l. ſi de interpretatiõe. adde ꝙ ꝑ hoc bar. in. l. vẽ
ditor in ſi. ꝑ illũ tex. ff. de iudi. expreſſe ꝯtrariũ tꝫ. ⁊ idẽ tꝫ imo. in. d.
c. qñ abbas. ex quo de neceſſitate hoc facit ꝑ iſtã. l. ad. l. ſi. de pe
7 nis. rñdeo vt. ff. dictũ eſt. † Quid aũt eſt econtra vꝫ ſi cõmiſſum
fuit nuncio vt induceret actorẽ in poſ. ⁊ decedat nũcius actu nõ
ꝑfecto an trãſeat cõmiſſio ad ſucceſſorẽ i eodẽ offõ ſine noua cõ
miſſiõe dic vt per ang. in. d. §. hic vero. ⁊ qꝺ no. bal. in. l. ꝯſenta
neam in vlti. colũ. quõ ⁊ qñ iud. ¶ Itẽ ad intellectũ. d. §. ⁊ qꝛ vi
de no. ibi ꝑ gl. ⁊ bal. in. l. more. vide gl. xiiij. q. i. qꝺ ꝑcipiẗ. ⁊ ſpe.
in ti. de iudi. dele. §. reſtat circa finẽ. i. col. ⁊ in dicto ꝟ. ſed pone.

⁊ ꝑ doc. in. d. c. qñ abbas ⁊ ad ꝑdicta ẽt vide que no. bal. ⁊ ang.
in. l. edictũ. ff. de re iud. ¶ Itẽ ad intellectũ ⁊ limitationẽ huius
l. vide bar. ⁊ doc. in. l. ſi defunctus in prin. ff. de ꝓcu. ⁊ in. l. ij. §.
pe. ff. de dona. ⁊ cy. in. l. mãdatũ. C. mãda. ⁊ ibi cy. ſeqẗ cõeꝫ in
tellectũ ad iſtũ tex. quẽ dixi ſup lr̃a in ver. aut cũ ſciret. ſ. ꝙ hic fi
nitũ eſt mãdatũ tã ſciẽte ꝙ̃ ignorãte mãdatario. ¶ Sꝫ ſalyc. ibi
tꝫ ꝯtrariũ ꝑ iſtũ tex. in ſi. ⁊ ꝓ hoc alle. glo. quã dicit ab aliquo nõ alle
gari in. l. ſed interim. §. ſi vxor. ff. de dona. inter virum. ⁊ Saly.
tenet illaꝫ opi. quã tenẽt Imo. ⁊ ro. hic ⁊ Imo. in. d. l. ij. tu tene
8 qꝺ dixi ſup tex. ¶ † Ultimo no. ꝙ in caſibus in qbus mandatũ
morte non finiẗ. tñ põt ꝑ heredeꝫ reuocari qꝺ tene menti. Fallit
in caſu. l. iij. ff. de ſeruis expor. fauore libertatis. ſcꝺo fallit in ca
9 ſu. l. ſi ego. §. i. allega. in glo. fauore dotis ⁊ matrimonij. † Ter
a tio fallit in mandato ad pias cãs qꝺ qdem non extinguiẗ * mor
te. Et ſi mandans non reuocauit ipſum nõ põt eius heres reuo
care. ita dicit bal. in auc. ſi qua mulier. C. de ſacroſan. eccle. alle.
tex. quẽ ad hoc dicit eſſe vnicũ in iure. in cle. exiui. de ver. ſignifi.
In eo vero caſu bene facit. d. l. ſi ego. §. i. quẽ ideꝫ vult in dote.
ſed dos. ⁊ pia cauſa equiparanẗ vulgata. l. cum his. §. ſimiliter
de conditio. inſtitu. igitur ⁊c. ⁊ iſtud ẽt fuit de mente Bal. in. d.
l. mandatum. ⁊ in. l. ſicut. C. de actio. ⁊ obligatio. ¶ In gl. i. ad
finem dic ꝙ lꝫ quo ad trãſlationẽ dñij ⁊ vſucapiẽdi cõditionem
non ſit neceſſaria traditio vacue poſſeſ. per. l. ſi fundum cum ibi
no. ff. de fundo dota. tamen quo ad liberandum emptorem ab
actione ex empto neceſſaria eſt traditio vacue poſſeſſio. l. ij. §. i.
⁊ ibi glo. ⁊. l. ſequen. in prin. ⁊. §. i. ff. de emptio. ⁊ alle. tex. in. l. ſi
eum fundum. §. ſi. ff. de contrahen. emptio. ⁊ gl. in. c. cũ Ioã. in
10 ver. vacua. de fide inſtru. ¶ † Que autẽ dicaẗ vacua poſſeſ. dic
vt per glo. in. l. ſi. in verſi. vacua. C. vnde vi. ⁊ ꝑ Bart. in. d. l. ij.
§. i. ⁊ in. l. ratio. §. i. de actione empti. ⁊. l. meuius. §. fundo de
legatis. ij. ⁊ ibi etiam habetur que dicatur libera poſſeſſio ⁊ per
bal. in. l. fin. C. de pac. inter empto. ⁊ vendito. ⁊ in. l. ſi plures in
iij. colum. C. de cond. inſer. ⁊ ang. in. l. in conuentionali. §. ſi. de
verbo. obli. ⁊ dicit glo. ſing. in. §. qꝺ aũt inſtitu. de vſuca. cuꝫ ſe
quen. ꝙ interdum poſſeſ. ſingulariter dicitur plena interdum ſe
miplena interdum vacua. ⁊ hoc vltimum contingit tribus mo
dis vt ibi declaratur. ⁊ nõ eſt alibi ſm Ange. in. l. proxima. §. i.
¶ In glo. in verſi. tradidi. ibi. l. ſi ego. §. i. ille tex. obſtat per ar
gumentum a ſpeciali ⁊ ita etiam obſtat. l. ſi pater allegata in gl.
ſed reſponde ꝙ. d. l. ſi ego. loquitur in cõtractu innominato in
quo locus erat penitentie. l. ſi pecuniam in principio. ff. de con
ditio. ob cauſam. hic autem de neceſſitate tenebatur tradere. ⁊
ſimiliter reſponde ad legem ſi pater. ¶ Ad alia contraria hic al
legata ſic reſponde ꝙ loquuntur in mandato facto ſuper eo ad
quod mandans non neceſſitabatur.

a ¶ Nõ extin guiẗ. adꝺ lud. ro. idẽ firmãtẽ ꝯſil. cxtx. ⁊ me lius cõſil. ccti. ubi ponit qñ mãdatũ morte nõ finiaẗ ⁊ qñ poſſet dici ſcm̃ ad pias cãs. ⁊ inter alia dicit ꝙ qñ principa lis cã cuius re ſpectu manda tũ morte nõ fi niẗ ſimiẗ nec mandatũ eius acceſſoriũ alle gat text. not. in c. ſup gratiam de reſcri. li. vi.

1 Error in nomine acquiſitioneꝫ poſſeſſionis non impedit ſed er
ror in corpore ſic.
2 Accuſatus de vi turbatiua an poſſit puniri ſi fuit miſſus in poſ.
per nuncium vel venditorem in fundo vicini queꝫ credebat eſſe
venditoris.

1 SI me in uacuam. † Error no
minis acqſi
tionẽ poſ. nõ ipedit. ſꝫ error in corpe ſic. ⁊ diſſenſus
recipiẽtis ipedit amiſſionem poſſeſſionis. ⁊ ꝑ procu
ratorẽ queriẗ poſſeſſio dño tã errãti ꝙ̃ ignorãti. ⁊ ꝓcuratoris
error dño pñti ⁊ nõ errãti minime nocet. ⁊ per ſeruum noſtruꝫ
nobis ignorantibus queriẗ ⁊ ẽt per ſeruũ alienũ ſi nr̃o noĩe poſ
ſeſſor factus fuerit. Hoc dicit tota lex. ¶ In. §. i. ibi ſi procura
tor meus ac. ſubaudi ⁊ ego preſens fui q non erro. ⁊ hic in gloſ.
que. h. d. ¶ Nec ob. l. cum mancipium. ff. de edil. edic. vbi non
attenditur ſcĩa vel cõſenſus dñi ſed illius q noĩe dñi ꝯbit ⁊ vide
ibi glo. magnã. ¶ In tex. ibi. noĩe meo. ſubaudi ⁊ ſequatur rati
habitio mea tũc ẽt mihi q̃riẗ poſ. ⁊ nõ aliter. l. cõis in prin. ff. eo.
2 ¶ † Ultimo tex. huius. l. allegari poteſt ad queſtionem forma
tam per bald. in. q. ſua incipiente. Accuſatus de vi turbatiua in
xii. col. in verſi. queritur ſcꝺo. quid ſi nuncius errauit in corpore
fundi qꝛ dum debebat me mittere in poſſeſſionem fundi corne
liani. miſit me in poſſeſſionem fundi ſeiani. an teneatur tanꝙ̃
turbãs poſſeſſorem fundi ſeiani. ipſe allegat ꝙ barto. dicit in. l.
fundi. ff. eo. ꝙ non ꝑ. l. ⁊ gñaliter. ff. de noxali. qꝺ ſequiẗ Bal. in
dicta diſputatione ſi ſine malicia ⁊ dolo meo ingredior alius ſe
cus: alleg. l. ſi qs alius in ver. ſine malicia. contrario ſenſu. ff. qꝺ

qua re bal.in.l.fi.ſ.alle.ꝟ.ſʒ cũ ſcio.ſi cer.pe.hãc.q.⁊ opi.refert ⁊ nihil firmat. Bñdictus de plũ.in.l.liberis.⁊.l.fi.de libe.cã. di cit opi.hoc mõ poſſe ꝯcordari. Quia opi. Jac.bu.ꝓcedit qñ in eo libello in quo ago ꝯ fideiuſſorẽ dico ꝗ principalis nihil hʒ in bonis.vel ſi hoc nõ dico in libello tñ fideiuſſor ꝯuẽtus oppoſuit ꝗ prĩo debeã excutere pricipalẽ ⁊ ego replicaui ꝗ pricipalis ni
4 hil habeat in bonis † certe tũc iudex ꝓcedẽdo ad vlteriora puta ad litis ꝯte.vr̃ tacite ꝓnũciare pricipalẽ nihil hr̃e in bonis.⁊ cuʒ hr̃i ꝓ ltime excuſſo.c.ex ꝑte lultimo.de ap.l.ait pretor.§.ꝑmit tif.ꝟ.qd tñ.⁊ qđ no.bar.ſ.de mino.⁊ no.bar.in.l.a ꝓcedente. C.de dila.⁊ in.l.ij.§.ſiqs in ius vo.nõ ie.qđ itelligas veꝝ qñ iu dicio pẽdẽte fuit facta excuſſio vt.j.ſubdã.aut agiſ principalr ſu per iſto preambulo.vt q2 ago ꝯ pricipalem ad excuſſionẽ fiẽdã ꝯ eũ facio citari fideiuſſorẽ ſed nõ ꝓbo vt in.d.l.decẽ.cũ ſi. ⁊ tunc regriſ expꝛ̃ſſa ꝓnũciatio.d.l.liberis.§.fi.in ꝟ.ꝓnũciãdũ.cuʒ gl. hic in.l.incerti.C.de iterdi. Quod ẽt no.ẽm dictuʒ do.bñdi.de plũ.ꝓ limitatiõe.d.c.ex ꝑte.⁊ eoꝝ que no.bar.in.d.l.a ꝓceden
5 te cuʒ ſimi. ¶ † Et ſubdit ang.hic notabilr ꝗ eſt dare modũ ꝗ nulla excuſſiõe facta poterit agi ꝯ fideiuſſores ⁊ ꝯ tertios pigno rum poſſeſſores nam ſi opponitur exceptio per fideiuſſorem ꝗ creditor non fecit excuſſionem contra principalem poterit repli care creditor ⁊ dicere tua non intereſt hic opponere. quia reus principalis nihil habet in bonis ⁊ ita offero me probaturuʒ. ita dicit probari pro glo.valde no.in.l.ij.in fi.ſ.de pact.nam nõ ad mittiſ ad excipiẽdũ ille cuiꝰ nõ itereſt excipe.l.ille a quo.§.ſi de teſtõ.ſ.ad tre.l.ꝗ liberis in fi.ſ.de bo.poſ.ẽʒ tab.qđ eſt notãdũ in pratica. Et iſtud idẽ voluit ang.in.d.l.ij.⁊ ang.⁊ imo.in.d. l.decẽ.⁊ bñdi.de plum.in.d.l.liberis.§.fi.⁊.ſ.retuli.lʒ bal.⁊ mi nus bñ ꝯtriũ velit in.d.l.fi.ꝟ.ſed ſi cũ ſcio.ſ.ſi cer.pe. Pro dicta
6 opi.ang.facit q2 vt alibi dñt doc. † Satis eſt ſi pẽdente iudicio icohato ꝯ fideiuſſorẽ vt fiat excuſſio ꝯ pricipalẽ q2 ius ſuꝑueniẽs pẽdẽte iudicio ex cã de ꝑ̃terito validat iudiciũ.l.ſi rei.§.fi.de pi gno.actio.l.ſi tibi mãdauero.la picola.ſ.mãda.l.ſi ticius.j.de verbo.obli.ita voluit bal.in.l.cũ teſtõ.C.de manu.teſta.⁊ in.l. i.C.de reuo.his que in frau.cre.⁊ in auc.ꝯ in fi.C.ad tre.⁊ in.l. ij.C.eo.dy.⁊ ang.in.§.ſʒ neqʒ in auc.de fideiuſ.⁊ pau.de ca.in
7 d.l.x. ¶ † Addit ẽt hic ang.aliũ caſum in quo nõ regriſ excuſ ſio ꝯ principalẽ qñ agiſ ꝯ tertios poſſeſſores pignoꝝ vʒ vbi de bitor obligaſſet oĩa bona ⁊ ꝯſtituiſſet ſe precario noĩe debitoris poſſidere ⁊ ſic trãſtuliſſet poſ.in creditorẽ iuxta.l.qđ meo.⁊.l.in terdũ cũ ſeq.ſ.eo.nã tũc ſi bona alienauerit debitor poterit ille poſſeſſor in quẽ alienata ſunt ꝑ creditorẽ ſua poſ.priuatũ ꝯueni ri ꝯditione ex.l.fi.C.eo.ꝑ illũ tex.in ꝟ.vel qſpiam.alius ẽt ꝓ re cuperãda poſ.vt hic ita dixit elegãter Jaco.but.in.d.auc.hoc ſi debitor in fi.verbis.⁊ ſeqtur Jmo.⁊ ro.hic.adde Jac.but.ideʒ tenentẽ in.l.fi.cũ auc.ibi poſita.C.de act.⁊ obli.⁊ ibi ſeqtur hoc pe.de ancha.in ſuis reportatis idẽ tʒ ange.in.l.fi.C.eo.⁊ bal.in l.i.C.de reuoc.his que in frau.cre.vbi dicit hoc eſſe veꝝ qñ intẽ tareſ ꝯditio ex lege.l.fi.ſecus ſi hypothecaria agereſ ꝑ dictã au ctẽ.hoc ſi debitor ⁊ idẽ dicit ang.in.l.ij.§.hac actiõe el.ij.in fi.j. vi bo.rapto.⁊ ibi dicit hãc cautelã eſſe inuẽtã ab vber.de bobio idẽ voluit bal.in.l.i.in fi.in reportatis antiqs.ſ.pro ſocio.vbi di cit ꝗ remediũ.d.l.fi.nõ cõpeteret niſi ꝓ bonis que ꝑ bãnitũ fuiſ ſent poſſeſſa ꝑ debitorẽ tꝑe ꝯſtituti.q2 ꝑ ꝑ̃cariũ nõ trãſferſ poſ. futuroꝝ.qđ an ſit verũ dixi in.l.iii.§.incertã.ſ.eo. ¶ Jn glo.fi. ibi.l.nulli.hoc eſt veꝝ ſi iudex citans ſuꝑ poſſeſſorio poterat eſſe cõpetẽs ſuꝑ petitorio alias ſecus vt in.c.fi.⁊ ibi glo.penul.de iu di.dic vt ibi qđ no.pro limitatiõe.d.l.nulli. Et pro materia pra ticandi hanc.l.vide bal.in.l.ſi de proprietate in.ii.colũ.C.ſi de momen.poſſeſ.fue.appella.

1 Preſcribere poteſt debitor per creditorem poſſidentem.
2 Colonus dicitur qui habitat in villa inquilinus qui habitat in ciuitate.ẽm glo.ſed ẽm alios inquilinus proprie dicitur qui ha bitat domum ſiue in ciuitate ſiue extra ſiue in villa colonus qui fundum colit dato ꝗ habitet domum non principaliter ſed gra tia fructuum colligendorum.

1 Qui pignoris. ¶ † Debitor preſcri bit per creditorẽ poſ ſidentẽ vel ſi precario rem pignoratã cõducat a cre ditore creditor ꝑ eum poſſidere vr̃.h.d.cum.l.ſeq. ¶ Jn glo.ſuꝑ ꝟbo poſſidet.ꝗ incipit creditor poſſidet pignus ⁊ pro intellectu iſtius glo.vide.l.ſi rẽ alienã.§.ꝓprie.ſ.de pig. actio.

actio. ¶ In glo. ſup verbo poſſidere. que incipit no. ꝙ colonus
2 in villa. ¶ † No. igiť colonū dici in villa ⁊ inquilinū in ciuitate: ⁊
idē no. gl. in. l. emptorē. in ꝟ. colonū. C. loc. ⁊ in. §. itē ſeruiana.
inſti. de act. Sꝫ ſꝫ Ray. ⁊ Imo. inqlinus dř ꝓprie q habitat do
mū ſiue in ciuitate ſiue extra ciuitatē vel in villa: ſꝫ colonus eſt q
fundū colit dato ꝙ inhabitet domū nō principaliť: ſꝫ gřa fructuū
colligēdoꝝ. ⁊ hoc ſiue fundus ſit in ciuitate ſiue in rure: qđ ꝓbať
in. l. ſi prediū. C. de predi. mi. ⁊ in. l. vrbana predia. ff. de ꝟ. ſi. Et
dñ Bart. hic alleǵ. l. ſi debitor. ⁊. de preca. limita vt ꝑ eundē in. l. in
emptione. circa. ij. col. ff. de pac.

1 Poſſeſſionem ſerui abſentis non ꝑdit quis donec ad eum litte-
re libertatis perueniant.
2 Propoſitum poteſt mutari anteꝗ̄ res perueniat ad actum ad
quem erat deſtinata.
3 Beneficiū vel officiū collatum abſenti an ſibi acquirať ante pre
ſentationem litteraꝝ vel noticiam habitam de eo.
4 Reſtitutio conceſſa bannito abſenti ⁊ ignoranti facta per prin
cipem: an acquiratur ipſi bannito abſqꝫ preſentatione litteraꝝ.
5 Littere mercatoꝝ miſſiue an ⁊ quando faciant fidem.

1 **Qui abſenti.** † Nō ꝑdit qs poſ. ſerui ab-
ſentis donec ad eū lře lib
2 ertatis ꝑueniāt. h. d. ¶ In gl. tex. ibi certo fact'. Effe-
ct' eſt magnus qꝛ vbi nō acqrať libertas añ certiora
tionē poterit dñs añꝗ̄ epla ꝑueniat ad ſuum mutare ꝓpoſitū:
adeo ꝙ lꝫ poſtea epiſtola ad ſeruū ꝑueniat non efficereť liber. l.
ſi pr̃ filio. in pn̄. ff. de ma. vin. ⁊ plene no. in. l. mādatū. C. mā. gl.
mag. in cle. i. de renū. ⁊ ꝓcederet. l. iſta nō ſolū in acto fauorabili
ſꝫ ēt odioſo. puta in excōicatione vel alia pena vt nō afficiat niſi
a tꝑe certiorationis. Ita ꝑ tex. iſtū dicit gl. in. c. aplico. in gl. ma.
de cle. excō. facit. l. ſi. ⁊. de decre. ab or. fa. ⁊. c. vt aiaꝝ. in pn̄. de cō
3 ſti. in vj. ¶ † No. ꝙ bñficiū [a] collatū abñti ſibi nō acqriť añ pñta
a tionē lraꝝ vel noticiā habitā de eo: ď quo remittit ſe bar. ad plo
ne no. ꝑ eū in. l. abñti. de dona. ⁊ ibi vide ꝯcor. ⁊ legi. ⁊ not. in. c.
ſi tibi abñti. de prebē. in. vi. in. c. i. de ꝯceſſ. prebē. in. vj. ⁊ ibi gl. ⁊
doc. in ꝟ. referre. ⁊ ꝑ Ja. de bel. in diſputa. incip. Peruſini elege
rūt. quā ponit in auc. de coll. in. §. ⁊ hec ꝓhibemus. ⁊ vide ꝗ̄ no.
Bal. in. l. ex eo. de teſt. mil. ⁊ expreſſius bar. in. l. ſi. de ꝯſti. ꝓnci. ⁊
ibi dicit ꝙ bñficiū ſiue priuilegiū no acqriť abñti: niſi a die certio
rationis. alle. l. ſi. cū gl. in ꝟ. preſtať. C. de ꝯſul. li. xij. Et ꝑ hec nō
4 puto bñ dixiſſe bar. in. l. ſi. in. iij. col. C. de ſen. paſ. ¶ † Ubi dixit
ſe putare ꝙ ſi ꝓnceps reſtituat deportatū ad priſtinū ſtatū' talis
reſtō acqriť ēt abñti ⁊ ignorāti. alle. l. eius q in ꝓuinciā. ff. ſi cer.
pet. ⁊ facit. l. pr̃. §. ſurdo. de le. ij. Nā hoc vř ꝯ iſtū tex. ⁊ ꝯ tex. i. c.
ſi gratioſe. de reſcri. in. vj. ⁊ in. d. c. ſi tibi abñti. ⁊ ꝯ no. ꝑ bar. l. d.
l. ſi. de ꝯſti. ꝓn. ⁊ ibi vř dicere ꝙ aliud eſt in vltimis volūtatibus
5 ⁊ hū. vt. d. §. ſurdo. ⁊. d. l. eius q. † Et ꝑ hāc. l. dicit hic ang. cau-
tos debere eſſe mercatores vt lřas eis trāſmiſſas ſi eis fauorabi
les ſunt bñ cuſtodiāt cū fauor ex eis nō acqrať niſi poſt pñtationē
facit ad hoc. l. labeo. ff. de iure iu. Per quā ibi dicit Bar. ꝙ dila
tio ſtatuta abñti nō currit niſi ꝑmo ei fuerit notificata: qđ eſt not.
Pro quo adde tex. quē ibi ad hoc no. bal. in pn̄. in. l. ij. ibi: ad no
ticiā eius ꝑducēdo. C. vbi i rē act. ⁊ gl. pe. in cle. i. de renū. ⁊ bal.
in. l. i. in ſi. C. de tēp. ap. ꝑ illū tex. ⁊ bal. in. l. i. in ſi. C. q acc. ⁊ in. l.
eos. §. aplos. C. de ap. ⁊ in. l. i. in. ij. col. C. de ſen. ex pi. reci. ⁊ in
l. i. ff. ſi qs cau. in qbus locis aliq̄ ꝟba vtilia ponit. ¶ Itē ꝑ hāc. l.
dicit ro. hic ſe cū plurib' alijs ꝯſuluiſſe ꝙ priuilegiū ciuilitatis nō
acqriť ignorāti. ⁊ hāc. l. multū no. bal. in rub. C. de dotis ꝓmiſ.

1 Poſſeſſio ⁊ dominium poteſt ſub ꝯditione transferri.
2 Dictio vt: ⁊ dictio ne regulariter importat modum.
3 Donatio ſic facta: dono tibi: ⁊ ſi ad aliquem actum alienandi ꝑ-
ueneris ꝙ dñiū in me trāſferať: ⁊ eo caſu ꝯſtituas te ex nūc meo
noie poſſidere an eo alienāte reuertať dñium rei donate.
4 Promittens de non alienando rem donatam vel venditaꝫ ſibi
ſi eam vendit venditio eſt nulla.
5 Proprietarius ſi ꝓmiſit vſufructuario non alienare rem in qua
hꝫ vſumfructū non poteſt illam alienare.
6 Emptor lꝫ non teneať ſtare colono: tñ fallit ſi in ꝯ tractu locationis
fuit dictum ꝙ locans promittit alteri non alienare fundum infra
tempus locationis ⁊ ꝙ per hoc obligat fundum ſpecialiter.
7 Venditio vel donatio ſi fuit facta cum pacto ꝙ ſi donatarius
vel emptor peruenerit ad aliquem actum alienationis ſit pro in
fecta vꝫ pactū dūmodo fuerit factū tꝑe ꝯtractus.
8 Venditio vel donatio poteſt reuocari: ſi fuit dictum transfero
in te dominiū talis rei donec ⁊ vſqꝫ quo eam alienaueris ſi poſt
ea fuit alienata.
9 Donatio poteſt reuocari ſi donatarius promiſit non alienare rē
donataꝫ: vel ſi promiſiſſet dare. x. nomine alimētoꝝ ⁊ promittat
non alienare.
10 Donatio vel venditio ſi fuit facta cum pacto ꝙ res donata non
poſſit alienari per donatarium: ſi alienetur an poſſit donatio
propria auctoritate eam capere ⁊ auferre a manibus poſſiden-
tis eam.
11 Poſſeſſio poteſt acquiri per ſeruum hereditarium heredi.

1 **Si quis poſſeſſionem.** Poſſeſſio ⁊ do
minium pōt ſub
b ꝯditione trāſferri. [b] ⁊ defectus ꝯditionis impedit eius trāſlatio
nē ⁊ ꝑ ſeruū queſitū ex alia cā ꝗ̄ hereditaria pōt heres reꝝ here-
ditariaꝝ poſſeſſionē apprehendere. h. d. vſqꝫ ad finē. ¶ In glo.
in ꝟ. ꝯditione. ibi alia ꝯ. Hic ꝙ etiā tacita ꝯditio idē operať ꝙ ex-
preſſa. l. ſi me in vacuā. in ꝟ. quodāmodo ſub ꝯditiōe. ff. c. ⁊ not.
gl. in. l. itē qꝛ. in ꝟ. itē male petiť. ff. de pac. ⁊ pꝫ in. l. interdū. ⁊. de
ver. ob. Nec ob. lex ſi furioſo. alleg. in gl. qꝛ ibi nulla erat ꝯditio
tacita vel expreſſa ⁊ ita puto verū eſſe: lꝫ docto. ſup hac glo. nihil
ſcribāt. ¶ In glo. in ꝟ. nec aliter. ꝯ ſolutionē poſitā in. l. ꝯ tria in
2 gl. ſi. in ver. vel hic noluit facere pecunias. ¶ † In gl. in ꝟ. extite
rit. ibi vēdicabo ab eo cui vēdidiſti ⁊c. facit gl. differētiam inter di-
ctionē vt ⁊ dictionē ne. ⁊ cōiter reprehēdiť qꝛ regulariter dictio
vt: importat modū. l. demōſtratio. ff. de cōdi. ⁊ demō. in ſi. l. i. cū
gl. C. de his que ſub modo. l. q ꝓmiſit. ff. de cōdi. indebi. ſꝫ mo-
dus nō ſuſpēdit ſubſtātiā actus. l. meuia. ff. de manu. teſta. ⁊ nō
impedit acqri dñium ſi aliqs accipiat dñium ſub modo ⁊ ſucceſ
ſiue ſi in eū eſt trāſlatū dñium pōt alteri alienari. vt eſt caſus in. l.
ſi ita qs. §. ea lege. ⁊. de ꝟ. ob. Et ſimiliter dictio ne denotat mo
dū. vt no. gl. in. l. cū pater. §. ticio fratri. ff. de lega. ij. de quo ple-
nius no. ꝑ Bar. hic. ⁊ plenius in. l. qbus. §. ſi. de cōdi. ⁊ demō. ⁊
ꝑ Bal. in auc. cui relictū. vbi hic limitat. C. de indi. vidui. tollē. ⁊
aliqd ꝑ Cy. in. l. ſi. in. i. q. C. de reb. alie. nō alienā. ⁊ cōcluſionem
gl. reprehēdit. Et ſic remanet defenſatum ꝙ cū gl. hec nō ſit ve-
ra nō habemus ex ea remediū ꝑ qđ poſſim illum in quē trāſfero
3 dñiuꝫ ꝓhibere: ne alteri alienare poſſit ⁊ dñiū trāſferre. ¶ † Un
de Bar. poſt Old. hic dat no. cautelā vꝫ ꝙ ſi dicaſ dono tibi ⁊ ſi
ad aliquē actū alienādi ꝑueneris dñium in me trāſferaſ ⁊ eo caſu
cōſtituas te ex nunc meo noie poſſidere. vt hic ꝑ euꝫ. ⁊ idē tenuit
Ja. de are. ⁊ Cy. in. d. l. ſi. de reb. alie. nō alienā. ⁊ Bar. in. l. filiuſ
familias. §. diui. de leg. i. idē ſi dixiſſem ⁊ ſi alienabis ⁊ ſm eum
ſecus ſi uerba tꝑis preteriti dixerim. vt ſi alienaueris in me trāſ-
feraſ. qꝛ ſecuta alienatione illa valebit nec dñium ad me reuerte
reť ſm eos ꝑ tex. quē Pau. de ca. hic dicit eſſe ſing. in. l. ſtichus
ſeruus. de manu. teſta. Sꝫ in ꝯ trium vř mihi tex. in. l. ſi qs ita he
res. de adimē. leg. vbi rē legatā ſemp̄onio legauit etiā ſeyo. ⁊ tñ
dř ibi ꝙ ſcōm legatum vꝫ. Sed certum eſt ꝙ ſi illa verba ſi alie-
naueris ēt ipedirēt trāſlationē dñij nō valeret legatū ſcōm. qꝛ qñ
teſtator legat rē ſuā cōferēdo legatum in id tꝑs quo deſinit res
ſua nō vꝫ. vt. d. l. ſtichus. ꝟ. aut ꝙ in legato. ſm vnū intellectum
quē Ang. ibi reputat multū no. ꝓ limitatione. l. cū alienā. C. de
legi. Nō video aliter poſſe reſpōderi niſi dicamus ꝙ imo ſcōꝫ le
gatuꝫ vꝫ in caſu. d. l. ſi qs ita. ꝑ illuꝫ tex. Nō ob. ꝙ primus lega
tarius nō ceſſeaſ cum effectu ꝓhibitus alienare ⁊ trāſferre dñiuꝫ.
Nō ob. ꝙ legatum ſit collatum in tempus quo res deſijt eſſe te-
ſtatoris. qꝛ verum eſt quo ad hoc vt non transferatur dominiuꝫ
ipſum in ultimum legatarium. ſed bene ualet ut heres teneatur
eam redimere vel extimationem preſtare. d. l. cum alienam cum
ſi. ⁊ hoc ſenſit glo. mag. in. d. l. ſtichus. licet Angel. ibi contrari-
um velit. unde dic tenendos eſſe alios intellectus in gloſa poſi-
4 tos ad. d. l. ſtichus. ¶ † Subdit Bartol. hic aliud ſingulare re-
medium vꝫ ꝙ ſi ille cui donatur uel uenditur promittat rem nō
alienare ⁊ per hoc ſpecialiter obliget dictā reꝫ eaꝫ alienando alie
natio redditur nulla. alleg. tex. in. l. ſi creditor. §. ſi. ff. de diſtrac.
pig. que eſt ſingularis ſm Imo. in. l. qui rome. §. coheredes. de
verbo. oblig. ⁊ Imo. hic. ⁊ in. d. §. diui. Et eſt ratio ſm Barto.
in. l. nemo. ff. de pac. ⁊ in. d. §. diui. qꝛ ſit pactum cum eo qui ha-
bet ius in re. ideſt qui habet ius pignoris. Ex qua ratione infert
multum nota. Bald. in. d. l. ſi debitor. §. ſi. in repor. antiquis.
5 ¶ † Nō ſi uſufructuario promittat proprietarius illam rem in

a ¶ Bñficiuꝫ: adde vidēdum dñō ro. ꝯſi. cc xcv. ⁊ vide qđ voluit archi. cō ſil. ccexcix. vbi pōit an ſi papa facit aliquē fa miliarē ſuū añ ꝗ̄ habuerit no ticiā lraꝝ ſamiliaritatis poſſit dici familiaris ⁊ q eūdē ꝯſ. cl xviii. vbi an ꝑui legiū ciuilitatis acquiratur ignoranti.

b ¶ Trāſferri. Iō dñs do. de ro. deciſ. ſua ď renū. ꝙ renunciatio beneficij facta ſi placue rit patrono ſuo ſ. renunciatio.

niſſet poſſet hr̃s poſſeſſionẽ acquirere ſm opi.glo.in.l.i.§.veteres
ſ.eo.⁊ intellige ſm Jacob.de ra.⁊ Jmo.ꝙ licʒ traditus fuerit ſꝫ
ſeruus hereditarius ex ꝯtractu celebrato cum defuncto nõ per hoc
inducit̃ aditio hr̃ditatis:q: ſm eos dʒ intelligi ꝙ ibi fuerat inſti
tutus heres ſub ꝯditiõe que nõdum venerat licʒ tradens ſeruum
eam veniſſe putauerit.Sed Pau.de ca.hic intelligit ꝙ fuit tra
ditus ſeruus hr̃ditarius poſt aditã hereditatẽ:aľs nõ diceret̃ he
redi traditus.l.ſi hr̃di i diẽ.ſ.de cõdi.⁊ demõ.Nec ob.d.§.ve
teres.q: hic ſeruus nõ fuit hereditarius cũ nunq̃ fuerit acquiſitũ
dñiuʒ defuncto:cui ſeruus traditus nõ fuit ſecus ſi ſibi traditus
fuiſſet q: eſſet hereditarius ⁊ per eum poſ.rerum hereditariarũ
queri etiaʒ nõ potuiſſet:vt hic in ver.nõ iure hereditario.⁊ iſte
intellectus plʒ tenẽdo opi.quã puto tenuiſſe in.d.§.veteres.ſ.
ꝙ etiam poſt aditaʒ hereditatẽ nõ poſſit que poſ.rei hr̃ditarie
per ſeruum hereditariũ.pro qua opi.plus facit iſte tex.ſm iſtuʒ
intelllectum ſed tenendo opi.glo.in.d.§.veteres.neceſſaria eſt
expoſitio Jaco.de rauẽna. Alexan.

1 Poſſeſſio rei ſequeſtrate de partium voluntate perditur niſi cã
cuſtodie ſequeſtraretur.
2 Sequeſtrum ⁊ depoſitum in quo differant.
3 Sequeſtratio quando permittatur hic remiſſiue dicitur.
4 Poſſeſſio regulariter non perditur per ſequeſtrum fallit quan
do fit de neceſſitate.
5 Sequeſtrum ſi fit ad inſtantiam alicuius an ille ad cuius fit inſtã
tiam efficiatur illius poſſeſſor poſt annum.
6 Sequeſtrum an debeat aſſignari actori:ſi reus aufugit ne iudi
cium ſummatur.

Intereſſe.

1 ¶ † Rei ſequeſtrate de partiuʒ voluntate perdit̃ poſ.niſi cã cu
2 ſtodie ſequeſtret̃.h.d. ¶ † Et que ſit dr̃ia iter depo
ſitum ⁊ ſequeſtrũ.vide tex.optimũ in.l.licʒ.in prin.⁊
in.§.i.ſ.depoſi.Ex quo quattuor eliciunt̃ differentie.vt ibi per
Jaco.⁊ per glo.⁊ doc.in.c.examinata de iudi.⁊ in.c.ij.in fi.⁊ in
3 c.bonafides.de depoſi. ¶ † Et qñ permittitur ſequaſtratio vi
de vltra no.per glo.Cy.⁊ alios in.l.i.C.de ꝓhi.ſequeſt.pec.qđ
plene no.glo.⁊ docto.in.c.ſecundo de ſeque.poſ.per archy.ij.
q.i.q: res.per Jo.and.in regula locupletari in mercur.aliquid
per Bal.⁊ Ange.in.l.ſi fideiuſſor.§.fina.ſ.qui ſatiſdare cogan
tur.⁊ plura per Jmo.poſt Bart.in.l.imperatores.§.fina.j.de
4 appella. ¶ † No.hic quod per ſequeſtrum non perditur poſ.in
dubio regulariter contra.vt.d.l.licet.§.primo.Fallit quando
de neceſſitate fit puto de mandato iudicis:q: tunc videtur ſoluʒ
cõmiſſa cuſtodia ſequeſtraria ita intelligitur iſta.l.per omnes.
vt hic per Barto.⁊ per Cynum in.l.i.C.de prohib.ſeque.pe.⁊
ibi etiam aliquid per Bal.⁊ per glo.⁊ per docto.in.c.examina
ta.de iudi.⁊ docto.in clemen.i.de ſequeſtra.poſ.⁊ per Bar.in
d.l.licet.⁊.d.l.ſi oleum in principio.ſ.de dolo.⁊ declara vt ibi
per eum.⁊ per Joan.and.quem omnino vide in regula locu-
5 pletari. ¶ † An ille ad cuius petitionem factum eſt ſequeſtrum
efficiatur poſt annum poſſeſſor ſicut dicimus in eo qui in actio-
ne reali fuit miſſus in poſſeſſione.c.quoniam.§.quod ſi ſuper.
vt lit.non conteſt.⁊ per glo.in.l.iij.§.fina.in ver.quod autem.
ſ.eo.⁊ ibi plene dictum fuit Jnno.in.c.ex litteris.de dolo ⁊ cõ
tuma.dixit ſe non inueniſſe iure cautum quod poſt annum effi-
c ciatur poſſeſſor ille ad cuius inſtantiam factum eſt ſequeſtruʒ.
quod ſequitur Ange.in.l.ſi quis emptionis.§.ſed ⁊ ſi quis.C.
6 de preſcrip.xxx.anno. ¶ † Et quid ſi reus aufugit ne iudicium
ſummatur.An res ſequeſtrata debeat aſſignari actori vide per
Ange.⁊ Jmo.hic ⁊ per Guil.de cu.⁊ Bald.in.d.l.ſi oleum.in
prin.⁊ aliquid per Barto.in finalibus verbis. ¶ Expeditionẽ
glo.fina.ad finem.vide hic per Ange.ſed melius per Bald.in
d.l.ſi oleum.poſt glo.cum quo concordant Cano.in.d.c.exa-
minata.concludentes ꝙ regulariter detur actio depoſiti cõtra
ſequeſtrarium.vt.d.l.licet.§.i.Fallit ſi conuentio ſub qua fcm̃
eſt ſequeſtrum non fuit perfecte adimpleta:q: tunc agitur pre-
ſcrip.verbis contra ſequeſtrarium.ita loquitur.d.l.ſi oleum.⁊
licet glo.ibi quam ſequitur Ange.⁊ Jmo.hic dicat quod agi-
tur contra ſequeſtrariuʒ preſcri.verbis.q: pecunia ſibi pro mer
cede dabatur.iſtud eſt diuinare ad.d.l.ſi oleum ſꝫ
Bal.⁊ alios in locis preallegatis.

Si de eo.

¶ Violentia ſerui proprij dñm
expulſum poſ.non priuat.h.d.

Poſſeſſionem

Poſſeſſionem quam retinemus corpore alterius amittimus ꝑ eius diſceſſum ꝛ mortem negligentia noſtra non occurrente.
Poſſeſſio naturalis perditur morte coloni ciuilis non niſi dñs fuerit negligens in recuperanda naturali.
Inuentarium heredis dꝫ continere res cõmodatas ꝛ depoſitas teſtatori in hereditate repertas.
Poſſeſſio ciuilis perditur per negligentiam tanti temporis ex quo reſultet oblinio.
Poſſeſſio amittitur per negligentiam ꝛ lapſum temporis arbitrio iudicis declarandum.
Poſſeſſio naturalis vel ciuilis an ꝛ quando perdatur per negligentiam.
Poſſeſſio non perditur ſi vado ad iudicem ꝛ dico ꝙ alius eam mihi occupat: ſed eum nolo expellere auctoritate propria ne ſim auctor rixe.
Poſſeſſio an perdatur ſi me ſciente ꝛ patiẽte ꝛ non ꝯdicente edificas in ſolo meo.

Si forte. ℭ † Poſſeſſionẽ quã retinemus corꝑe alterius amittimus ꝑ diſceſſuꝫ eius ꝛ mortẽ negligẽtia nr̃a nõ occurrẽtẽ.h.d. ℭ Uel ſic ꝛ magis ad lr̃aꝫ. Si colonus ꝺ poſ.nõ recedat nõ aĩo deſerẽde poſ.dñs naturalẽ ꝛ ciuilẽ retinet. Sꝫ ſi colonus eſt mortuus vel de poſ.diſceſſit aĩo deſerẽde poſ.priuaſ dñs naturali tñ: priuareſ ẽt ciuili ſi ipſe adipiſci negligeret dictã naturalẽ vacãtẽ: vel ſi extraneus dictã poſ.interim poſſidere inciperet.h.d. Et diuidiſ in quattuor ptes ſm veꝝ intellectũ. Nã loqſ primo de colono recedẽte nõ aĩo deſerẽde poſ. vſqꝫ ibi quo mortuo. ꝛ ibi põiſ qd iuris mortuo colono vſqꝫ ibi aliud examinãdũ. Ibi tertio poniſ qd iuris qñ receſſit aĩo deſerẽdi vſqꝫ ibi: ſed hoc ita: ꝛ ibi poniſ limitatio ad ſcdm ꝛ tertiũ dcm̃ vt hic in gl.ſi. Uř ẽt ſꝫ Ang. ꝙ hec limitatio poſſet referri ad primũ dcm̃ ꝙ ẽt tꝫ imo.hic ſub dubio forte alr nõ declarãs. ℭ Sed Pau.de ca.hic dicit nõ poſſe referri ad primũ dcm̃. qr alius ingrediẽs nõ acqrit aliq̃ poſ.niſi ingrediaſ cũ tãta potentia ꝙ videar ego dñs veriſimiliter ſuſpicari me poſſe repelli.l.ꝙ meo.§.ſi.ꝺ.e. Dic ꝙ imo vř poſſe referri ad primũ caſuꝫ: qr tex.hic in fine dicit ſi extraneus poſſederit.nõ aũt dicit ſi extraneus ĩgrediatur.ꝛ ſic põt adaptari ad primũ caſum.nã poſſidebã ego dñs ciuiliter ꝛ naturaliter.ſꝫ ꝑ ingreſſuꝫ alterius fui ſuſpicatus me poſſe repelli.Et ſic poſ.ꝑdidi.ꝛ ſic ingrediẽti fuit de mẽte gl.in.d.l.ſi.in ỽ.ſed vř. ℭ † In tex.ibi adipiſce.no.ꝙ ꝑ mortẽ coloni ꝑdiſ naturalis.ciuilis nõ niſi dñs fuerit negligẽs in recuꝑãda naturali.ꝛ ita limitaſ ꝛ declaraſ.l.ſi qͦ.§.ꝛ ꝑ colonũ.ꝺ.eo. ꝛ ibi ẽt fuit dcm̃ q̃ta aũt negligẽtia regraſ dicã ſup glo. ℭ In tex.ibi: in hereditate q̃q̃ nõ fuerit ꝓprie hereditaria ſeu nõ fuerit in dñio vel in poſ.defuncti.ad idẽ eſt tex.in.l.nõ tñ.in prin.ꝛ.§.pe.ꝺ.de pet.here. ℭ † Et ꝑ hoc dicit Ang.hic fuiſſe ꝯſultũ pluſ ij ꝙ heres ꝯficiẽs inuẽtariũ dꝫ ponere in inuẽtario res depoſitas ꝛ cõmodatas teſtatori in hereditate reptas [a] ꝙ imo.hic putat eſſe notãdũ ꝛ ſeqſ Pau.de ca.ꝛ Ro.hic. Adde bal.idẽ tenẽtẽ in.l.itẽ vidẽdũ.§.ſi.ꝺ.de peti.here.ꝛ in.l.ſi.§.i.in.v.col.C.de iure delibe. hũ facit tex.in.d.l.ſi.§.i.iũcta.l.hr̃e.j.de ver.ſi. ℭ In gl.i.ibi vel dic ſcdo deceſſiſſet.hec vera qr ſm primũ iſte tex.in prin.nõ violãdo cũ ꝯdiceret lr̃e in ỽ.quo mortuo. ℭ † In gl.in ỽ.negligeret in fine ꝯcludẽ ſm gl.ꝙ ciuilis poſ.ꝑdiſ ꝑ negligẽtiã tãti tꝑis ex quo reſultet obliuio ꝙ qdẽ tꝑs dř eſſe lõgũ.vt dicit glo.in.l.ſi id qͦ.in prin.ꝺ.e.ꝛ in.l.ſi.in glo.i.C.vñ vi. ℭ Lõgũ aũt tꝑs dř eſſe x.an.l.fideicõmiſſa.§.ariſtoteles.ꝺ.q ꝛ a q.ꝛ no.gl.ſing.in.l.cuꝫ de in rẽ verſo.ꝺ.de vſur.ꝛ in.l.ſi filius.in glo.i.C.de peti.here.ꝛ in ru.C.que ſit lõg.ꝯſue.ꝛ in gl.in ru.C.de preſcri.lõ.tẽp.ꝛ ꝙ ꝑ negligẽtiã ꝑdaſ poſ.firmat gl.in.l.lꝫ.C.e.quã ibi ſeqſ Jac.bu.ꝛ idẽ tꝫ gl.in.§.ꝙ aũt eos.in ỽ.ad ſnĩam.inſtit.de vſuca.ꝛ Dy.in regula ſiue poſ.in ſi.de reg.iur.li.vj.cũ quo trãſit Cy.bar.ꝛ bal. in.l.i.de ſer.fug.ꝛ Ray.in.l.fundũ.§.fundũ.j.tit.i. Et idẽ bart. hic cũ tribus limitationibus de qbus.j.dicã.ꝛ cũ eo trãſit ang. ꝛ idẽ tꝫ bal.in.ſi.C.de his q a nõ domi.ꝛ Paul.de ca.in.l.iij.§. ſi qs nũciet.ꝺ.e. † Sꝫ gl.in.d.l.furtũ.§.fundi.quã ſeqſ Ja.ꝛ ra. Ang.ꝛ Imo.in.c.q̃relã.in ỽ.de nouo.in gl.de elec.ꝛ Cy.in.l.i. C.vbi cau.ſta.in.i.q.ꝛ Bal.in.l.ij.in.ix.col.in ỽ.ſed queriſ an ꝑ negligẽtiã animi ꝛc.C.de ſerui.ꝛ aqua.dicũt ꝑ negligẽtiã amitti poſſeſſionẽ ꝑ lapſum tꝑis arbitrio [b] iudicis declarãdũ ꝛ ꝙ iudex dꝫ arbitrari de tꝑe minori.x.an.cũ eniꝫ dñiũ ꝑdaſ ꝑ.x.an.vt ꝑ totũ titulũ.C.de preſcri.lõg.tẽp.dꝫ dici ꝙ poſſeſſio minori tꝑe ꝑdaſ.arg.l.ſi qs vi.§.i.ꝺ.e.pręterq̃ in poſſeſſione ſerui ſe mala fide gerẽtis ꝓ libero: qr ꝑ malignitatẽ ſerui q alr̃ dñm de facili priuaret poſſ.l.põp.in prin.ꝺ.e.eſt inductũ vt regraſ tꝑs lõgũ.ſ. x.an.ad hoc vt dñs priueſ poſ.l.iij.§.ſi ſeruus.in ver.dicit.ꝛ ibi fuit dictũ.ꝺ e.ꝛ iſtud tenẽt Imo.ꝛ Ro.ꝛ ẽt Pau.de ca.hic q dicit hoc veꝝ niſi dñs fuiſſet iuſta cã ĩpeditus accedere ad fundum ad quẽ tñ mittere potuiſſet ſi voluiſſet.nã tũc ſꝫ eũ requiriſ obliuio vt inducaſ ꝑ lõgũ tꝑs.ſ.x.an.vt ꝑdaſ poſ.ꝛ iſto caſu dicit ſaluari gl.hic cũ ſi. Et ſubdit Imo.ꝛ Ro.ꝙ dictũ tꝑs arbitrãdum ꝑ iudicẽ dꝫ iudex declarare biẽniũ: qr tanto tꝑe etiã olim ꝑdebaſ dñiũ.inſti.de vſucapio.in prin.l.i.C.de vſucapio.trãſfor.ꝛ ex rõne legis correcte ſumi põt arg.c.auctoritate.ꝺ ꝯceſ.prebẽ.in.vj. ꝛ no.gl.mag.in.l.i.in prin.de ꝯiungẽ.cũ emãcip.lib. Sꝫ aduerte qr prima opi.verior vř.ſ.ꝙ regraſ longũ tꝑs.x.an.ꝑ tex.in.d. §.fundi in ỽ.longũ aũt dř.x.an.vt eſt ꝓbatũ.ꝺ.ergo ꝛc. Nõ ob. rõ imo.ꝛ alioꝝ.qr rñdeo ꝙ dato ꝙ poſſeſſio lõgo tꝑe ꝑdaſ.non tñ ſequiſ ꝙ ita faciliter ꝑdaſ dñiũ ſicut poſſeſſio: qr ad ꝑdẽdum dñium requiriſ titulus ꝯtinuata poſ.bona fides preſcribentis.ꝛ lõgũ tꝑs ꝛ res nõ vitioſa.l.i.de vſuca.trãſfor.l.pe.C.ꝺ preſcrip. lõg.tẽpo.l.ſequiſ.§.ꝙ aũt.j.ti.i. que nõ regrunſ in ꝑdẽda poſ.
6 ℭ † Fallit tñ hec ꝯcluſio primo ſm bar.qñ poſ.naturalẽ vacãteꝫ ſcirẽ ab alio eſſe occupatã.qr tũc ſi negligo ꝑ modicũ tẽpus eã recuꝑare ꝑdo ciuilẽ.alleg.l.ꝙ meo.§.ſi.ꝺ.eo.ꝛ.l.q̃uis.j.eo.facit tex.in.c.olim.el.j.de reſti.ſpo.ꝛ.l.iij.§.ſi qs nũciet.ꝺ.e.ꝛ hoc ſequiſ hic Ang.ꝛ idẽ tꝫ Old.vt refert ꝛ ſequiſ Bal.in.l.i.in vlt.colũ.C.de ſer.fug.ꝛ iſtud modicũ tẽpus eſſe dꝫ tantũ.j.ꝙ dñs veriſimiliter ſe prepararet ad recuperãdã poſſeſ.ꝙ arbitrio iudicis declaraſ inſpecta qualitate facti vt no.bar.poſt gl.in.l.iij.§.cuꝫ igiſ.j.de vi ꝛ vi ar.ꝛ pulchre Bald.in.l.ſi.C.de his q a nõ dño. ꝛ põdera hũ gl.in.d.§.cũ igiſ.qr ꝑ illaꝫ ꝓbaſ etiã hec prima fallẽtia.facit qͦ no.gl.ꝛ Doc.in.l.q poſ.e.ti. Itẽ aduerte qr nõ vř bene iure ꝓbari ꝙ eo ipſo ꝙ ſcio aliũ occupaſſe poſ.meã naturalẽ ꝛ eã in breui nõ recuꝑo videar ſuſpicari me poſſe repelli ꝛ poſ. ꝑdam ꝓut dicit Bar.in hac prima fallẽtia.nam ſi valde potens ſciret debilem viꝝ poſſeſſionem ſuã occupaſſe vř ridiculũ dicere dñm ſuſpicari ſe poſſe repelli. Et ideo dꝫ hec prima fallentia intelligi quando ſcit dominus eam eſſe occupatam ab alio de quo veriſimiliter poſſet ſuſpicari ſe poſſe repelli alr̃ non.ꝛ iſta diſtinctio videtur probari in.d.l.ꝙ meo.§.ſi.in principio iuncto fine. cum glo.in verſicu.facile.ꝛ expreſſe ibi vult hoc Imol.ita intelligens illum textum: vt ibi etiam dixi bene facit.l.iij.§.in amittenda ibi.licet alius in fundo ſit iuncto.§.ſi quis nunciet.ꝛ.l.clam. §.finali.ꝛ.l.ſi id quod.in fine.ꝺ.e.ꝛ hanc diſtinctionem facit expreſſe Paul.de caſtro in.d.§.ſi quis nunciet. ℭ Subdit tamen ibi ꝙ quando ſcio poſſeſſionem occupatam ab vno: de quo non timui nec timere debui ſi ſum negligens.j.tempus arbitrio iudicis declarandum ad eam recuperandum ſm nota.per Imolaꝫ d.c.querelam.perdo poſſeſſio.ad hoc allegat iſtuꝫ textum ſecus ſi ignoro: quia tunc requiritur longum tempus ſm eum. ℭ Dicit etiam hic ipſe ꝙ ſi ſciui occupatam poſſeſſio.ab vno de quo potui ſuſpicari.ꝛ tamen potui recuperare: ꝛ tamen ſine iuſta cauſa niſi per aliquod tempus iudicis arbitrio declarandum perdo
c ciuilem [c] quaſi iuris preſumptione videar ſuſpicari poſſe repelli. ita dicit caſum ſingularem hic. Sed certe iſte text.hoc non probat: quia littera ibi adipiſci neglexerit.etiam loquitur quando poſſeſſio non erat ab alio occupata.tamen puto ꝙ ſi ingrediens erat valde minus potens domino: non videtur ꝙ iudex debeat arbitrari poſſeſſionem eſſe amiſſam minori ſpacio decem annorum.nam non cadit preſumptio ꝙ ſuſpicetur dominus ſe poſſe repelli per predicta.ꝛ ꝙ ex hoc tantum quod ſcio aliuꝫ occupaſſe poſſeſſionem meam non videar ſuſpicari me poſſe repelli ſi ſtatim recupero eam videtur eſſe de mente ipſiuſmet Bart.in l.i.§.finaliter.de vi ꝛ vi armata.ꝛ expreſſius Bald.in.l.finali.C. de his qui a nõ domino manu.ꝛ.d.l.ij.in.x.columna.C.de ſerui.ꝙ non perdam poſſeſſio.que tene menti pro his que no.bar.
7 hic ꝛ Docto. ℭ † Et ſubdit not.Bartol.in.l.i.§.interdictum autem.j.vti poſſidetis.ꝙ ſi ſcio alterum occupaſſe poſſeſſioneꝫ meam nec ſuſpicor me poſſe repelli.ſed vado ad iudicem ne ſim auctor rixe ꝙ per hoc non perdo poſſeſ.ꝛ hoc etiam ibi probaſ in glo.ꝛ probatur.l.de pupillo.§.meminiſſe.ꝺ.de ope.no.nun. ℭ Limitatur ꝛ ſecundo ſm Bartol.hic predicta concluſio niſi ſim in tali negligentia ex qua res quaſi pereat.vt hic per eum. ℭ Tertio limitat eam in predijs tributarijs ſubaudi deſtitutis ꝛ vacantibus.l.qui agros.C.de omni agro deſer.libro.xj.vbi

a ℭ Reptas. dicit bal.ꝯſ.cccn.iii.li.ꝙ illa debẽt poni ĩ inuẽtario q̃ reperiunſ in domo tꝑe mortis vel ꝑ qbus heſdi cõpetit peti.hered.ſꝫ an ex eo qͦ repiunſ in domo pſumatur fuiſſe ꝺfuncti.vide ibi.

b ℭ Arbitrio. adde ioã.an.in addi.ſpe.in ti. de peti.ꝛ poſſ. circa prin.ꝙ vt caſ longũ tꝑs. vide ꝑ alex.ꝯſ. vi.iii.lib.

c ℭ Ciuilẽ.vid ꝙ voluit paul. de ca.ꝯſ.cxcvi. in.i.ipſeſ.ꝛ an cha.ꝯſil.viij.ꝑ alex.ꝯſi.vi.iii. libro.

ca pꝛo intellectu ⁊ limitatiõe eoꝝ que no. Bar.in.l.ſi duo.j.vti
poſ.⁊ in.l.i.C.eo.ti.⁊ ꝓ limitatiõe.c.l3.de ꝓba.ad qȯ vide ēt
Bal.in diſpu.ſua inci.accuſatus.de vi turbatiua.in pe.col.vbi
notabilr̄ dicit ꝙ dñium acqſitū vni ex litigātibus in interdcō vti
poſ.poſt poſ.ante acqſitā aduerſario nihil opitulaſ.alle.in ar.l.
ſi fundus.ſ̄.de fun.do.⁊ ea que no.Dy.⁊ alij in.l.cogi.de peti.
here.quod bene no.

1 Poſſidere non dicitur qui ingreditur fundum alienum ratione
amicitie vel familiaritatis.
2 Poſſidere quis dicatur quando plures heredes ⁊ fratres hñt
bona cōmunia pꝛo indiuiſo ⁊ vnus tantum bona adminiſtrat.
3 Poſſidere non pꝛeſumitur filium fundum vel domum matris
licet in eo habitet: vel fructus percipiat q: pꝛeſumitur hoc iure
familiaritatis feciſſe.
4 Poſſeſſio an pꝛobetur pꝛobando fructuum perceptionem.
5 Poſſeſſio domus vel fundi pꝛeſumitur eoꝛum qui habitant ꝓ
rata parte ipſoꝛum niſi aliud appareat.
6 Mulier ſi habitat domum mariti pꝛeſumitur ꝙ omnes res
quas habet ſint mariti.niſi contrarium pꝛobetur.

1 QUi iure. †Ingrediēs fundū rōe amicitie
vel familiaritatis nō dr̄ poſſide
re ⁊ ꝑ ſociū nr̄3 poſ.retinemus.Ac ēt ꝓcuratoꝛ me
us imediate poſ.acqrit.ſ3 ſi mandato caret acqrit
nobis demū ratihabitiõe ſecuta.⁊ ſciēs certā ꝑtē diuiſam vel in
diuiſa3 eē alienā vel aliqȯ ius eē alienū:eatenus nō ꝑ̄ſcribit.h.d.
vſq3 ad.l.ꝑegre.In tex.ibi:oīum noīe poſſideaſ.ſubaudi ꝙ in
dubio pꝛeſumitur ſm̄ Oldra.Ja.de are.Bar.⁊ omnes allegāt
2 in arg.l.merito.ſ̄.pꝛo ſoc.† ⁊ ex iſto tex.iuncta ſubauditiõe pꝛe
dicta ⁊ iuncta.l.pꝛoxime ſuperioꝛi decidit no.Bart.⁊ doct.hic
ꝙ ſi plures ſint heredes qui habeāt bona cōmunia pꝛo indiuiſo
⁊ vnus ſolus adminiſtrat ⁊ fructus percipit dicuntur alij poſſi
dere.per iſtu3 tex.q: iſte videtur geſſiſſe iure familiaritatis ⁊ cō
3 muni nomine.¶†Item dicunt ꝙ ſi filius habitat in domo ma
b tris[b] ſimul cum ea.⁊ vadit ad fundum matris ⁊ percepit fru
ctus: ꝙ per hoc non dicetur filius poſſediſſe.quoniam pꝛeſumi
tur nomine matris ⁊ iure familiaritatis hoc feciſſe:vt hic.⁊.l.
generaliter.ſ̄.eodem.⁊.l.ſi mulier.ſ̄.qui.mo.vſufru.amit.bo
nus eſt tex.in.l.⁊ habet.§.hoſpites.⁊ ibi Bar.j.de pꝛeca.qua3
l.ad hoc allegat Bar.in conſi.incip.tyroni.⁊ facit quod no.In
nocen.in.c.cum eccleſia in fi.glo.i.de cau.poſ.⁊ refert Pau.d
ca.hic ſe in ſimile conſuluiſſe vt hic per eum.⁊ aliquid per Ang.
4 in.l.in ſuis.de libe.⁊ poſthu.¶†Et ex pꝛedictis declaratur ⁊ li
mitatur illud quod dicitur ꝙ ſi pꝛobo fructus percepiſſe:dicor
probare me poſſidere.l.ticia.⁊ ibi docto.j.de ſolu.⁊ no.Bart.
in.l.ij.C.eo.per illum tex.⁊ dixi in.l.quāuis.ſ̄.eode3.§.i.nam
illud eſt verum niſi appareat ꝙ de iure familiaritatis feceri3 vt
5 quando res ſpectat ad matre3 vel ſimiles.¶†Sed quid ſi vir
⁊ vxoꝛ domum pariter habitarunt nec apparet ad quem ipſoꝝ
dominium ſpectat.dicit hic Ange.quod niſi appareat per con
iecturas ad quem ipſorum res ſpectet iudicabimus quēlibet ꝓ
dimidia poſſidere.allegat no.per Bald.in.l.ſi duo.j.vti poſſi.
vult allegare no.per Barto.in.d.l.ſi duo.in princi.in vlti.colū.
dum ibi dicit ꝙ vbi plures ſunt in poſſeſſio.faciunt ſibi partes
per ↄcurſum ⁊ quilibet dr̄ eſſe pꝛo virili poſ.l.ſi finita.§.cum āt.
ſ̄.de dā.infec.Sed Imo.⁊ Ro.hic dicūt ꝙ in dubio pꝛeſumē
dum ꝓ marito.cum vxoꝛ nō pꝛeſumaſ hr̄e ꝓprium.l.quintus
ſ̄.de dona.inter virū.l.ēt.C.eo.ti.Circa qȯ adde ꝙ Bal.not.
in.l.ſi vxoꝛ.C.de cōdi.inſer.vbi dicit ꝙ quo ad poſſeſſorium non
h3 locum regula.d.l.quintus.alle.l.fi.C.quoꝝ bo.Per hoc tñ
c nō puto verū[c] eſſe dictum Ang.hic q: Bal.loqſ qñ mulier ſo
la poſſediſſet.ſed vbi ſimul cum marito poſſedit tūc ſi rē ad ma
ritum iure ꝓprietatis ꝑtineret:aut pertinere preſumiſ vxor ꝓ
d ꝑte vel toto ad maritū ꝑtinente iure familiaritatis[d] preſumiſ
poſſidere.vt hic cum ſubauditiõe data ſuper tex.Subdit Bal.
in.d.l.ſi vxor.ꝙ regula.d.l.quintus.h3 locū qñ ↄtrouerſia v
titur inter vxorē ⁊ heredē:ſecus ſi verteref inter vxorē ⁊ extneu3
quo caſu non loquuntur iura predicta ⁊ illo caſu poſſet ſaluari
dictum Ange.quod tene menti pro limitatione.d.l.quintus.
pro cuius intellectu ⁊ limitatione.vide etiam Bald.in.l.cum
6 op3.C.de bo.que libe.⁊ in.l.fi.C.de pigno.¶†Circa hoc etiā
dicit no.Bal.in.l.ob maritoꝝ.C.ne vxor pro mari.ꝙ res que
e ſunt in domo viri preſumuntur eſſe viri[e] propter preeminētia3

eius ita

cius ita ītelligit illā glo. ⁊ mulier hꝫ ꝓbare illas res eē ſuas vt ibi in tex. ⁊ in. l. ſi ego. §. dotes. ſ. de iure do. vbi dicit text. notabili/ ter ꝙ hoc pōt ꝓbari p puatā ſcripturā mariti qꝺ eſt mēti tenēdū ſm Bal. in. d. l. ob maritoꝝ. ❡ In tex. in. l. cōis ſuus ibi niſi ra taꝫ hūerit ⁊c. ad hoc vide quod notabiliter dcm̄ fuit in. l. ꝙ meo in pn̄. ſ. e. dū allegaui do. de ro. ❡ Sed qd ſi noīe meo rē emit

a ſine mādato cuius erit dn̄ium iterim aū ratihabitionē ᵃ meā an ge. hic ſe remittit ad no. p gl. in. l. ſi ego de neg. ge. ſꝫ illa glo. cōi ter rep̄hendit p doc. ibi ⁊ p Barto. in. l. ſi vxor. ſ. de dona. inter virum. per tex. ibi cum. gl. in ver. cōceſſa. ver. ſed hec res. ❡ In glo. in. l. ſi quis in ver. locus. tene duas p̄mas ſol. relique viden tur eſſe cōtra tex. l. in emptore maxime in prin. l. pro empto.

1 Poſſeſſio non pditur per obliuionem prīs loci in qua res mo bilis erat cauſa cuſtodie repoſita niſi per alium occupetur.

2 Ignorātia nō preſumit in facto ꝓprio niſi eſſet factum de anti quo vel niſi factum ꝓprium eſſet obligatorium alteri. vel niſi fa ctum eſſet notabile vel graue.

1 **PEregre.** ❡ † Per obliuionē prīs loci in qua res mobilis erat cā cuſtodie repoſita poſ. nō pdit niſi p aliū occupet ⁊ ex cā pecu liari acqrit poſ. dn̄o ēt ignorāti ⁊ vſucapiendi ꝯdō

2 h. d. vſqꝫ ad. §. qbus. ❡ † Not. ex pn̄. l. ꝙ lꝫ alias in facto ꝓprio p̄ſumat ſcia. l. qſqꝫ. ſ. de rei ven. l. q̄ꝙ. ſ. ad velle. Tamē fallit

b in facto de lōginquo ſeu de antiquo ᵇ iſtū tex. allegat Bar. in. l. ſi res obligata de leg. i. ⁊ in. l. ſi qs delegauerit. ſ. de noua. ⁊ i. l. nō fatet in. iij. ⁊ pe. col. ſ. de p̄ſcr. ⁊ no. Dy. in. c. p̄ſumit. de reg. iu. lib. vj. ⁊ Ant. in. c. ab excōmunicato de reſcrip. Intellige tn̄ h ꝙ lꝫ p̄ſumat ignorātia nō eſt tn̄ iuſta ignorātia adeo ꝙ nō excuſat vbi tractat de lucro captādo. l. qui fundū. §. ſuus in ꝟſi. ſcire dꝫ ſ. p. empto. Per quā. l. ita nota. limitat iſtū tex. Bart. ibi ſecus ſi agit de dāno vitādo vt hic. Scđo fallit niſi factū ꝓpriū eēt obli gatoriū alteri qꝛ tūc nō tollerat ignorātia p p lōgīnqtatē. Ita li mitādo hāc. l. dicit nota. Bal. in. l. i. in. xx. col. alias. xv. C. de cō feſ. allegādo glo. in. l. magnā. C. de ꝯben. ⁊ cōmit. ſtipu. Tertio fallit in facto notabili ⁊ graui. c. cū illoꝝ de ſentē. excōmu. p quē tex. ita limitat hāc. l. dn̄s Ant. in pallega. c. ab excōmunicato. et alios caſus in qbus error in facto ꝓprio p̄ſumit ⁊ tollerat vide ibi per cū ⁊ p alios in locis pallega. ❡ Nota in. §. queſitū nō eē equū quē artari per ſingula momēta ad ſua iura recēſenda. con cor. l. male agit. C. de p̄ſcrip. xxx. an. ⁊. l. vt pfectius. C. de ānа. excep. ſm no. per doc. in. l. i. C. de fideicom. cum concor.

1 Poſſeſſio an ⁊ quādo perdatur ſolo animo vel corpore. vel ani mo ⁊ corpore ſimul.

2 Epiſcopus intelligitur poſſeſſione ſua ſpoliatus ſi eius vicarius de poſſeſſione eijcitur.

3 Poſſeſſio an ⁊ quādo perdatur ſi colonus exeat fundum.

4 Extenſio ex idemptitate rationis an debeat fieri vbicūqꝫ in cor rectorijs eſt ſcripta ratio legis.

5 Poſſeſſio an ⁊ quando perdatur ſi colonus vel ſeruus interuer tit poſſeſſionem.

6 Poſſeſſionem ciuilem non perdit proprietarius quādo vſufru ctuarius deijcitur vel alteri tradit.

7 Poſſeſſionem ciuilem perdo quando tibi rem cōceſſi precario ⁊ tu de eo es expulſus vel alteri tradis.

8 Poſſeſſionem an pdat dn̄s quādo colonus eſt cōuentus in iu dicio actione reali ⁊ non noīauit dn̄m in iudicio ⁊ ſn̄ia fertur in colonū ⁊ fundū de mādato iudicis tradit victori.

9 Poſſeſſionē an puetur dn̄s ſi colonus cōuētus actione reali tra dit rem victori ante factam executionem ſententie.

1 **Quibus.** † Si poſſeſſionēꝫ nr̄o corpe retinemus vel ēt animo nr̄o tn̄ ſine corpe alieno. Tūc cor pore ⁊ animo vel animo ſolo pdimus naturalē poſ. ſed ſi corpo re alieno poſſidemus non pdimus neqꝫ naturalē neqꝫ ciuilē ni ſi per ingreſſum alterius expulſus fuerit detētator ⁊ tūc eā pdi mus ēt ignorāter. h. d. vſqꝫ ad. l. ſi rem mobilem. ❡ In text. ibi quā corpore nr̄o tenemus. ſ. ciuiliter vel naturaliter vel etiā ciui liter tātum vt inſ. l. cum duabus ſeq. ❡ In tex. ibi ingreſſus fuiſ ſet. ſubaudi expellendo colonum vel eum venientem non admit tendo alſ interim nō pderet poſ. l. clam. §. ſi. cū. l. ſe. ⁊. l. ſi id qꝺ in fin. ⁊. l. ſi colonus. ſ. e. ❡ In text. ibi amittēda poſſeſ. ſubaudi quam per nos poſſidemus corpore alieno. ❡ Not. ꝙ deiecto colono pari ratione ſeruo cuius corpe poſſideo pdo dn̄m poſ. ēt ignorās ⁊ iſte eſt caſus clarus hic q nō reperit hodie correctus p. l. ſi. C. e. qꝛ illa. l. nō loqt in iſto caſu. nec rō ibi poſita. ſ. ne mali

2 gnitas ſerui ⁊c. hꝫ locū in iſto caſu. † Et p hoc dicit Imo. ſe ꝯſu luiſſe ꝯ plures ꝙ ſi expulſus ſit vicarius epi de poſſeſſione: eps ēt abſn̄s ⁊ ignorās intelligit poſ. ſpoliatus vt hic ⁊. l. i. §. ꝙ ſeruus allegato in glo. Lꝫ aliqd ⁊ male ſm eū ꝯſuluerint ꝯtrū ⁊ vr̄ vex qꝺ dr̄ h in tex. hic ſi oēs coloni vel ſerui alieni expulſi ſunt ſec ſi nō oēs vt ꝓbat in. l. i. §. non aūt. ſ. de vi ⁊ vi ar. ⁊ ibi ēt hēs qd ſi

3 dn̄s fuit expulſus ſed ſeruus nō. † Eſt ⁊ ſecūdus ⁊ tertius caſus qñ is cuius corpe poſſideo exijt fundū aīo dſerēdi poſ. vel dolo aut deſidia perdit eā qbus caſibus an dn̄s pdat poſ. dic vt dixi ī l. ſi colonus. ſ. e. Et ibi hēs quartū caſuꝫ. ſ. qñ colonus exijt aīo nō deſerēdi qꝛ tūc nulla pdit poſſeſſio vt ibi ⁊. l. ſi de eo. §. i. ſ. e. ⁊ qꝛ hēs quintū caſum. ſ. qd qñ ſeruus vel colonus deceſſit. Eſt ⁊ ſextus caſus qñ is cuius corpe poſſideo furere cepit ⁊ ipm hēs ī l. ſi id qꝺ. §. i. ſ. e. Eſt ⁊ ſeptimus caſus qñ is cuius corpe poſſi deo eā alteri tradit quo caſu dic ꝙ aut ex ꝯtu ex quo nō conſue uit trāſferri poſ. ⁊ eā nō perdo. l. q vniuerſas. §. ſi. ſ. eo. ⁊. d. l. ſi id qꝺ. §. i. aut ex ꝯtu habili: ⁊ tūc aut tradit ficte ⁊ nō priuor poſ ſeſſio. vt eſt tex. ſing. in. l. q̄uis. §. i. ſ. e. ⁊ in. l. nō ſolū. §. q pigno ri. ſ. ti. i. ⁊ ſm opi. glo. ⁊ doc. citramōtanoꝝ magis cōiter tenet ꝙ iſtud hodie nō ſit correctū per. d. l. ſin. C. eo. qꝛ illa lex non lo quitur in iſto caſu. tn̄ Pe. Cy. ⁊ Iaco. bu. in. d. l. ſi. ꝯtrium tenēt vꝫ ꝙ ſic. ſi is cuius corpe poſſideo pdit poſ. fraudulēter conſilio īnito cū alio. vt ipo detētatore exite apud fūdū nō pdit poſ. ali quā per talē ingreſſum vt ꝓbat in. d. l. ſi. ꝟſi. nullū penitus p̄indi cium. ⁊ latius ꝓbaui in. d. l. ſi colonus ⁊. l. ſeq. ita ēt qñ is cuius corpe poſſideo alteri tradit nō puor aliq poſ. qꝛ ſm eos nō dif fert vnus caſus ab alio ne malignitas ſeruoꝝ ⁊c. ⁊ iſtam opi. te nuit gl. xij. q. ii. quiſqꝫ tn̄ verior vr̄ pcedēs opi. qꝛ cū. d. l. ſi. nō loquat in iſto caſu nō dꝫ ex idēptitate rōnis induci correctio ⁊ ex tenſio legis. l. p̄cipimus. C. de ap. ⁊ no. gl. in auc. q̄s actiōes. C. de ſac. ſan. ecclē ⁊ in. l. tā his. §. i. in ſi. ſ. de dona. cā mor. Et iſtā opi. tenuit gl. ⁊ cōiter Cano. in. c. olim. el. i. de reſti. ſpo. ⁊ idē tꝫ glo. in. l. pōpo. in ꝟbo amitti. ſ. q. mo. vſufruc. amit. ⁊ Bart. in repe. l. creditores. in. iij. q. pn̄. in ſi. C. e. ⁊ idē tꝫ ibi Iaco. in vlti

4 ma opi. † Nō obſtat ſi p opi. Cy. ⁊ Pet. allegēt ꝙ vbicūqꝫ in correctorijs ſcripta eſt ratio in lege. put eſt in. d. l. ibi nec ex ma lignitate ⁊c. dꝫ fieri extēſio ex idēptitate rōnis vt eſt gl. valde no tabilis iūcto tex. in cle. i. in ꝟbo. elegāter de elec. ⁊ intelligit gl. in auc. vt hi qui ob. ba. mi. rati. in pn̄. in ꝟ. accuſationē ⁊ qꝺ ibi notat Ang. in ꝟſi. quero an poſſidēs ⁊ ita expſſe firmabat Ioā. de fantu. vt refert dn̄s Ant. in cle. i. ⁊ eſt de mēte bart. l. l. libero rum in ꝟſi. his p̄miſſis redeamus ⁊c. in ſi. illius. q. de ꝟb. ſigni ſica. ⁊ Bal. in. l. maximū vitiū in. iiij. col. C. de liberis p̄te. ⁊ bal. in. l. ſin. ſ. de here. inſti. ⁊ ibi per Inno. Quia reſpōde ꝙ imo ve ritas videt eſſe in ꝯtrium vꝫ. Quod q̄ꝙ ſit ratio ſcripta in. l. cor rectoria tamē non dꝫ fieri extēſio vt eſt glo. no. in clemē. auditor in ꝟbo Romana curia. de reſcrip. iūcto text. in. d. clemē. i. in ꝟ. prelatum. de elec. not. Bar. recte intuēti in extrauaganti ad re primēdam in ꝟſi. nec ex earum. ⁊ Inno. in. l. ij. §. ſi. ⁊ in. l. in edi bus. §. i. cum concor. ibi allegatis per eū. ſ. de dona. ⁊ plenius per eam in. l. ſi ꝟo. § de viro. ſolu. ma. Non ob. glo. alle. in con trarium qꝛ loquūtur ⁊ pcedūt quādo ſit ſaltem extēſio ad caſuꝫ qui ſublata ſignificatione vocabuli poterat cōprehēdi ⁊ ſub ex

5 preſſa vt in cis pꝫ ⁊ latius aperit Imo. ❡ † Eſt ⁊ octauus caſus vꝫ quādo is cuius corpore poſſideo poſ. interuertit nō alteri tra dendo quo caſu dic vt loqmur in ſeruo ⁊ dn̄s non pdit poſ. l. rē que nobis. ſ. eod. ⁊ idem dōm eſt eadem rōne quo ad pfectiſia in filio cum eqparetur ſeruo. l. placet cum ſimilibus. de acquirē. here. aut loqmur in colono ⁊ tūc dn̄m ſua poſ. priuat non ſola animi deſtinatione ſed eam denegādo reſtituere vel dominum nō admittēdo. l. ij. ⁊ ibi notatur. C. de preſcrip. xxx. ānoꝝ. l. colo nus. ſ. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. ſi quis rem ⁊ ibi dixi. ſ. eo. ❡ Eſt ⁊ nonus caſus vꝫ quando animo volo pdere poſ. q̄ corpore alte rius retineo ⁊ tunc dic ꝙ non pdo vt hic in glo. Secus ſi cōſti tuo me tuo nomine poſſidere vt eſt glo. ſingularis in. d. §. nō aūt in. l. i. ſ. de vi ⁊ vi arma. ⁊ dixi in. d. l. ꝙ meo in princi. ſ. eodem.

6 ❡ † Decimus caſus eſt quando vſufructuarius deijcitur vel al teri tradit an ego proprietarius perdam ciuileꝫ poſſeſ. dic ꝙ nō vt per gl. hic allegatas per Bar. Cui adde gloſ. ſimilē in. l. ſi de fundo. ſ. de vi ⁊ vi ar. ꝯtrium tenuit glo. in. l. ſi quis in tantam. C.

a ❡ Ratihabitionē vide per pet. de ancha. cōſi. cxxvi.

b ❡ De antiquo adde vt p ludo. ro. cōſi. cccclxxxi.

appꝛehēdi res mobilis nō perdit᷑ poſ. vt ibi ſecus ſi nō poterat facta diligenti inquiſitione inueniri vt hic ⁊ per gl. in verbo mobilium in fi. In ea. glo. ibi vel hic cōſtituit ēt hoc ſolū nō ſufficeret ad perdendā poſ. per. d. §. ſi rem. ⁊. l. i. cum ibi no. C. de pꝛeſcrip. x. anno. niſi expꝛeſſe depoſitario reddere recuſſaſſet. l. ſi ꝗs rem. ⁊ ibi plenius dixi. ſ. eo. Alexan.

1 Poſſeſſionis traditio non pꝛobatur per inſtrumentum verificatur ex actu vero vel ficto.
2 Uerba pꝛeteriti tempoꝛis in inſtrumento poſita impoꝛtāt actū fuiſſe de pꝛeterito nō autem tempoꝛe confecti inſtrumēti ſi tempoꝛe inſtrumenti ille actus non potuerit geri vel interuenire.
3 Inſtrumentum verificatur etiam in actu ficto.
4 Inſtrumentum redditur falſum ſi in eo dicatur ticius vendidit ſempꝛonio fundum pꝛo pꝛecio. x. quod pꝛecium ei numerauit: ⁊ teſtes dicant quod pecunia non interfuit.
5 Inſtrumentum an reddatur falſum ſi dicatur ticius confeſſus habuiſſe ⁊ recepiſſe centum que vere habuit ⁊ recepit in pꝛeſentia mei notarij ⁊ in ꝟitate pecunia erat in marſupio vel ſacculo.
6 Inſtrumentum ſi continet ꝙ ticius confeſſus eſt habuiſſe ⁊ recepiſſe centum a ſempꝛonio ideo eum liberat per acceptilationē an acceptilatio pꝛeſumatur eſſe facta virtute numerationis ⁊ nō ex cauſa donationis.
7 Inſtrumentū an dicatur falſū ſi notarius dicit in inſtrumento ticius dedit ⁊ numerauit ſempꝛonio centum ⁊ pꝛobatur quod tempoꝛe inſtrumenti nulla interuenit pecunia.
8 Poſſeſſionis traditio non pꝛobatur per illa verba dedit vendidit ⁊ tradidit niſi res eſſet in pꝛeſentia vel conſpectu.
9 Emptoꝛ poteſt pꝛopꝛia auctoꝛitate appꝛehendere poſſeſſionē rei empte quando alius rem poſſidet ꝙ venditoꝛ.

PRedia. Habet duos itellectus pꝛincipales vnū q ex gl. colligit᷑. aliū tradit Ia-
1 co. de are. ⁊ ſꝫ itellectū gl. h. d. † Per iſtr̃ꝫ nō ꝓbat᷑ poſſeſſiōis traditio ⁊ iſtr̃m verificat᷑ ex actu vero vel ficto. h. d. ſm Bar. Uel ēt retento intellectu glo. pōt ſūmari. ſm Ang. per priuatā ſcripturā nō ꝓbat᷑ poſ. traditio verificat᷑ tm̄ traditio ſcripture nō tm̄ actu ꝟo ſꝫ ēt ficto ⁊ differt itellectus Bar. ab intellectu Ang. qꝛ Bar. hic intelligit de ſcriptura ꝑ inſtr̃m ſꝫ Ang. accipit ſcripturā ꝓ priuata epl̃a rōnem dr̃ie videbitis. j. ſm verū intellectū Ia. de are. h. d. ꝑ inſtr̃m in quo ꝯtinet᷑ aliquē tradidiſſe poſ. nō ꝓbat᷑ traditio ſed iſta ꝟba ipoꝛtāt lr̃iam igre-
2 diēdi poſ. ꝓpria auctoꝛitate hoc dixit. ¶ † No. ſm primū itellectū ꝙ ꝟba preteriti tꝑis in inſtr̃o poſita iportāt actū fuiſſe de preterito nō aūt tꝑe cōfecti inſtr̃i ꝙ cōiter intelligit᷑ verū ſi tꝑe cōfecti iſtr̃i nō potuit ille act᷒ geri vl̃ iteruenire vt ſi i inſtr̃o facto extra fundū ⁊ eius ꝯſpectū dicat᷑ ticius tradidit poſ. fundi: ſec᷒ ſi poterat tꝑe inſtr̃i geri. Ut ſi inſtr̃ꝫ fcm̄ fuiſſet i fundo qꝛ illa ꝟba tūc tꝑis ꝓbant traditā fuiſſe poſ. l. ij. cū ibi notatis. C. e. ⁊ ibi Ia. bu. ⁊ Bal. ⁊ idē ꝓbat᷑ recte intuenti in. l. ſi ita ſtipulatus. §. griſogonus. ⁊ ibi Bar. in. ij. colū. j. de ꝟ. ob. ſic iducēda. nā ibi ꝓbat᷑ ꝙ in ſcriptura ꝯtinet᷑ ꝙ ticius cōfeſſus eſt habuiſſe ⁊ recepiſſe cētuꝫ mutuo a ſempronio q̄ ꝓmittit ꝑ ſtipulationē reddere p̃ſono ipſius ſempronij illa ꝟba recepiſſe itelligūtur de receptione facta tꝑe inſtr̃i pꝫ qꝛ ibi iuriſcōſult᷒ vult ꝙ ſi illa ſtipulatio fuiſſet valida: vt qꝛ ſtipulatus fuiſſet ſibi reddi orire᷑ dūtaxat vna actio ex ſtipulōe ⁊ nulla oꝛiret᷑ ex numeratiōe ⁊ tm̄ ſi illa ꝟba p̄teriti tꝑis accepiſſe ⁊c. intelligirent᷑ de numeratiōe fcā ex interuallo deberēt oriri due actiōes qꝛ qn̄ prio eſt fcā numeratio ex cauſa mutui. ⁊ poſtea ſtipulatio oriunt᷑ duo actiōes vna ex mutuo alia ex ſtipulōe ſecus ſi icōtinēti fcā eēt ſtipulatio vt. l. ſi ita fuero. §. i. in ꝟ. mox. cū. l. ſe. ⁊ ibi no. j. de noua. ergo appꝫ ꝙ itelligitur de numeratiōe fcā mutui: ita ergo in ꝓpoſito qn̄ dr̃ ticius dedit vēdidit ⁊c. debemus aduertere an ille actus poterit celebrari tꝑe ꝯtctus ⁊ ꝓbat᷑ traditā eſſe poſ. d. l. ij. cū glo. ⁊. d. §. griſogonus. ⁊ ibi Bar. circa. ij. col. ⁊ ē bonus tex. in. l. q volebat. de here. inſti. ⁊ ibi Bar. ⁊ in. l. triticū. eo. ti. ⁊ in. l. certi ꝯdō. §. ſi nūmos. ſ. ſi cer. pe. ⁊ in. l. poſt dotē. in. i. q. ſ. ſo. ma. ⁊ no. Bal. in. l. ſi circa pe. col. C. co. vtri. iudi. ⁊ i. c. i. §. notādū. qui feu. da. poſ. vbi ad hoc allegat no. ꝑ Io. an. in. c. abbate. de ꝟ. ſig. ⁊ no. Bart. in. l. gn̄alr̃. in. iij. q. C. de nō nu. pec. ⁊ in. l. ſi ex cautiōe in
3 vj. q. e. ti. ¶ † Secūdo no. ſm eūdē intellectū ꝙ inſtr̃ꝫ verificat᷑ ēt in actu ficto nā hic vere nō tradidit donator ſed fingit᷑ tradidiſſe ex quo ꝯſenſit ſeruū ad poſ. accedere apprehēdētē nōie donatarij.

4 natarij. ¶ † Ex hoc iſfert notabiliter Bar. h poſt Jac. bu. in ſua diſpu. q ſi in iſtr̃o dical ticius vẽdidit ſempronio fundũ p p̃cio x. qd p̃ciũ ei nũerauit ⁊ teſtes q cõtrui iterfuerũt dicãt q pecunia nõ iterfuit ſʒ tñ cõfeſſio p hoc nõ reddil iſtr̃m falſum qꝛ inſtr̃m verificaſ nõ ſolũ ex actu vero nũerationis ſʒ ẽt ex actu ficto. ſ. cõfeſſionis. Sed Ang. hic cõtrariũ tʒ p no. p gl. in. l. ſi ex cautiõe in gl. mag. quã ibi ſequũtur oẽs ⁊ p gl. i. l. ſi ex p̃cio in v̾. cõſcriptũ. C. ſi cer. peta. q̃ dicũt notariũ nõ dẽre dicta v̾ba apponere niſi nũeratio interueniret. Nõ ob. iſte tex. qꝛ loqtur in epiſtola ⁊ ſic in lr̃a p̄uata in qua tñ opanſ illa v̾ba habui ⁊ recepi qꝛ p neutrũ ſmonẽ pbaſ niſi ſola cõfeſſio. allega. l. creditor. §. ſepe. j. de ſolu. tu potes allegare meliorẽ tex. in. l. tutor. §. ſi. cũ gl. pua in v̾. accep. ꝟ. de vſur. expꝛſſius hoc firmat gl. ſupius allegata. ⁊ ibi Bart. in. l. ſin. in p̄n. C. de do. cau. nõ nume. ⁊ in. l. ſi nõ ſinguli in verb. rei geſte. C. ſi cer. pet. ⁊ ibi ẽt Bar. nõ facit mẽtionẽ de iſta. q. quã format hic gl. ⁊ in. l. ſi ex plibus. in p̄n. in v̾. pponereſ. j. de ſolu. et no. Ang. in. d. §. griſogonus. Et cũ dcã opi. Ang. cõtra Bar. h tʒ ẽt Jmo. Pau. de ca. ⁊ Ro. hic q dñt opi. Bar. ſaluari tñ poſſe ſm diſtõnẽ plenius traditã p eũ in. l. ſi ex cautione. Adde ẽt q cõtra Bar. hic tʒ Jnn. ⁊ cõiter doct. in. c. ſi cau. de fide inſtr. ⁊ Bald. in. §. ſi. circa. pe. col. C. cõia vtriuſ. iudi. ⁊ in. d. l. ſi ex cautione in iij. iiij. ⁊. vj. q. ⁊ Ang. in. d. §. griſogonus. ⁊ Jnn. in. l. ſi debitorem. j. de noua. idẽ vr̃ velle Bal. ⁊ ibi no. in rub. C. de fide iſtru.

5 in. viij. col. cũ ſe. ¶ † Et ibi ẽt no. q̃rit qd ſi in iſtr̃o dicaſ ticius cõfeſſus fuit hũiſſe ⁊ recepiſſe cẽtum a ſempronio q̃ vere hũit ⁊ re

a cepit in p̄ñtia mei notarij ⁊ in veritate pecunia erat ĩ marſupio [a] ibi tñ nõ fuit nũerata q̃ q̃ ptes affirmauerit illa eẽ cẽtũ an ſi pbaſ eẽ minus icidat in falſum vide ibi eſt qd quottidiana. Contra Bar. vr̃ ẽt tenere ipſemet Bal. in. l. i. C. de his q̃ in frau. cre. in

6 vlti. col. † Et ibi ẽt q̃rit qd ſi in inſtr̃o dicaſ ticius confeſſus fuit

b ſe hũiſſe ⁊ recepiſſe a ſempronio cẽtuʒ ⁊ id eũ p acceptilationẽ [b] liberauit an p̄ſumaſ acceptilationẽ eẽ factã virtute nũerationis ⁊ nõ ex cã donationis dic vt p Bar. in. l. ſi ſtipulatũ p illũ tex. ꝟ. de dona. ⁊ in. l. i. j. q̃ in frau. cre. ⁊ in. l. ſi ex plibus in p̄n. j. de ſol. ⁊ in. l. ſi acceptilatũ p illũ tex. j. de accep. ad p̄dicta optĩe faciũt q̃ no. Bar. ⁊ doc. in. l. ſingularia. ꝟ. ſi cer. pet. in pen. col. vbi q̃rit.

7 † Quid ſi notarius dixit in iſtr̃o ticius dedit ⁊ nũerauit ſempronio cẽtuʒ ⁊ pbaſ q tpe inſtr̃i ibi nulla fuit pecunia an dicaſ iſtr̃m eẽ falſum ⁊ cõcludit q nõ p. l. certi cõditio. §. pe. ſi cer. pe. ⁊ in. d. l. ſingularia ⁊ ibi vide plenius p eũ Bal. in p̄alle. ru. de ſi. inſtru. in. vij. col. ¶ Quid ſi notarius dixiſſet in iſtr̃o. ticius cõfeſſus fuit habuiſſe ⁊ recepiſſe a ſocio dãte ⁊ numerãte cẽtũ ⁊ pbaſ ibi nullã fuiſſe pecuniã an iſtr̃m reddaſ falſum. Bald. de hoc no. in. l. i. in pe. col. C. de cõfeſ. Dyn. determiat q nõ ⁊ ita dicit determinaſſe Jac. bu. hic quẽ refert Bart. ⁊ rõnẽ diuerſitatis iter vlti. q. ⁊. q. formatã hic p Bar. vide Bal. in. d. l. ſi ex pluribus. ⁊ i. d. l. ſi ex

8 cautione. in. iiij. q. ¶ † Vltimo no. ſm intellectũ Jac. de are. q p illa v̾ba q̃ quottidie apponũtur in iſtr̃o titius vẽdidit ⁊ tradidit fundũ nõ pbaſ traditio poſ. niſi res eẽt in p̄ñtia vel in cõſpectu. d. l. ij. ⁊ ibi no. doc. iũcta. l. i. §. ſi iuſſerim. ⁊ in. l. q' meo. §. ſi p vẽditorẽ. ꝟ. e. ⁊ hoc ẽt voluit Spe. in ti. de emp. ⁊ vẽ. §. ſciendũ. v̾. ſi v̾o res. cũ ſeq. vbi dicit q hoc fallit niſi in iſtr̃o ſit appoſitũ cõſtitutũ qꝛ tũc idiſtincte p inſtr̃m pbãt traditio. poſ. d. l. q

c meo. in p̄n. dicit in poſ. rei mobilis qꝛ p illa v̾ba dedit ⁊ tradidit [c] poſita in inſtr̃o. ſi ẽt alr̃ nõ appeat de p̄ñtia rei pbaſ traditio poſſeſ. qꝛ talis actus potuit iter uenire tpe cõfecti inſtr̃i vt dixi i. i. no. hñ facit qd not. Bar. poſt gl. i. l. i. C. de fide iſtru. ⁊ iure haſte. fiſ. lib. xj. ⁊ in. l. ſciẽdũ. j. de v̾. ob. in. i. col. ⁊ ita in ſpẽ firmat io. cal. ⁊ alij Cano. poſt eũ in. c. iij. de cõſue. ⁊ Bal. in rub. C. de cõ. emp. in. xix. q. ⁊ Bal. in. §. p traditionẽ inſti. de re. diui. ¶ Et ad p̄dicta vide ẽt no. p do. Ant. in. c. cũ veniſſent. de reſti. ſpo. ⁊ in. c. ſi. in. xiiij. col. de cã poſ. Et ibi ẽt hr̃ an p iſtr̃m pbeſ traditio poſ. incorpaliuʒ. ⁊ p Bald. etiam in. l. non iccirco. C. de fide inſtru. ⁊

9 ⁊ in. l. i. C. de ſuffrag. ¶ † Adde q vbi in inſtr̃o appet q titulo emptiõis lʒ nõ ſint appoſita dcã v̾ba dedit ⁊ tradidit tñ ſi alius q̃ vẽdẽs poſſidebat dictã rẽ vẽditã eẽ itelligiſ data lnia emptori ppria auctoritate apphẽdi eã tex. eſt no. in. l. ſi res. iũcta. l. p̃cedẽti. ꝟ. de rei vẽ. ⁊ no. bar. i. l. cũ ſolus i vlt. col. j. ti. i. ⁊ bart. in. l. iudicia. C. de rei vẽ. ⁊ do. ant. in. c. cũ veniſſent. ſecus vbi vẽdẽs poſſediſſet. qꝛ tũc p ſolũ ti. nõ itelligiſ data lnia apphẽdẽdi ppa auctoritate. tex. ẽ melior de iure. i. d. l. hec ſi res. i ſi. ſʒ Ang. ibi.

1 Poſſeſſio acquiritur nobis per ſeruum fructuarium ex operis ſuis ⁊ ex re noſtra ⁊ detentatio in mero iure conſiſtens poteſt eſſe apud noſtro iuri ſubiectos.

2 Poſſeſſio an acquiratur patri per filium in bonis aduenticijs in quibus pater habet vſumfructum.

1 POſſeſſio. † Per ſuũ fructuariũ acqritur nobis ex opis ſuis ⁊ ex re nr̃a ⁊ detẽtatio in mero iure cõſiſtẽs põt eẽ apud nr̃o iuri ſubiectos. h. d. vſqʒ ad. §. ⁊ ſi poſſio. ¶ Jn tex. ibi ex iure poſ. mutueſ. i. recipiat a iure q̃ſi dicat q poſſ. plures effectus recipit ex diſpõne iuris iter quos poniſ vnus in p̄nci. et iſta expõ magis eſt cõueniẽs lr̃e q̃ ſint expõnes poſite in glo. in ver. ex iure ſm Ang. ⁊ Jnn. ¶ Jn tex. ibi nõ tñ corpe ſʒ ẽt iuris quaſi dicat in poſ. querẽda neceſſaria nõ eſt tñ corpalis apphẽnſio ſʒ ẽt iuris pmiſſio ſeu iuris adminiculũ vt hr̃ in diſſõne poſſeſ. tradita p gl. in. l. i. in gl. ij. ꝟ. e. cuius iuris icapax eſt ſuus ⁊ filius iſto iure vt hic ⁊. l. ſtipulatio iſta. §. hi quoqʒ cum ſe. j. de v̾. ob.

2 ¶ † Jn gl. in v̾. p̄ſit. no. eã ⁊ iuxta h q̃ri põt qd ſi filius ex cã aduẽticia hodie poſ. nudã tñ h eſt ſine dñio ⁊ iure vſufructus q̃rat an acqraſ p̃ri ⁊ ſilr qꝛ ſi filius acqrat ex cã aduẽticia vſufructũ tñ et p cõñs poſ. naturalẽ an acqraſ p̃ri vide p Ang. ho. in. l. i. §. itẽ acqrimus. ꝟ. e. ⁊ p Jmo. ⁊ Ro. h ⁊ qd no. gl. in. l. iij. §. ſi filio. ꝟ. cõmo. veritas vr̃ q ius poſ. ⁊ vſufructus in dictis caſibus ſit apud filiũ ⁊ cõmoditas tñ acqraſ p̃ri vt vr̃ velle gl. in auc. idẽ eſt ⁊ ibi hoc tʒ Cy. C. de bo. lib. ⁊ no. Bar. in. l. ſi. C. de vſur. hñ facit. l. plenũ. §. vſufr. cũ gl. ꝟ. de vſu. ⁊ habi. ⁊ iſtud vr̃ tenere. in. d. §. itẽ acquirimus. ⁊ Ro. hic lʒ Jmo. aliter ſentiat. Et eadẽ rõ vr̃ q ſi filio ex cã aduẽticia res ſit cõmodata q ius detẽtatiõis eſt apud filium cõmoditas aũt eſt apud p̃rem ⁊ ita intelligi dʒ gl. in. l. ſi filio. q aũt detẽtatio dicaſ ius vide Bar. in. l. i. ꝟ. eodem.

1 Poſſeſſio ⁊ dominium queritur per pcuratorem dño actio vero perſonalis ſine ceſſione non queritur.

2 Poſſeſſio queritur ignoranti ſed non ſic vſucapio.

3 Actio perſonalis quaſi non ita imediate acqritur dño per procuratorem ſicut poſſeſſio ⁊ dominium.

4 Actio vtilis an imediate acquiratur domino per contractũ procuratoris ſine ceſſione.

5 Stipulatio quando eſt iudicialis tunc acquiritur actio dño ex contractu procuratoris ſine ceſſione.

6 Actio acqritur dño ſine ceſſione ex cõtractu procuratoris qñ procurator ſtipulatur aliqd qd coheret pſone puta vſumfructum.

7 Actio ſine ceſſione in qbus caſibus queraſ alteri per alterum.

8 Exceptio an ⁊ quando competat domino ſine ceſſione ex contractu procuratoris.

1 Et ſi poſſeſſio. † Poſ. ⁊ dñium q̃riſ per pcuratorẽ dño. Actio v̾o perſonalis ſine ceſſione nõ queriſ. Et p filiũ putatiuũ nihil putatiuo p̃ri q̃riſ. Sed p ſeruũ nr̃m fugitiuũ ab alio nõ poſſeſſum neqʒ liberũ

2 ſe putãtem q̃riſ nobis poſ. h. d. vſqʒ ad. l. quarũdã. ¶ † Jn tex. ibi nõ ſciẽti ſed q̃re nõ acqriſ ita ignorãti vſuca. ſicut poſſio. dic vt per gl. in. l. i. j. p ſolu. ⁊ plenius in. l. r. in glo. C. e. cuius rõ cõiter rephendiſ p doc. ibi id tene rõnẽ aſſignatã p Pe. quã ibi ſeqtur Cy. ⁊ Ang. qcqd dixerint imo. ⁊ Ro. in. l. i. §. per pcuratorẽ ꝟ. e. ⁊ gl. in. d. l. i. p ſolõne cõcludit q rõ eſt qꝛ ad vſuca. reqritur bonafides quã nõ hʒ ille q ignorat qꝛ nõ hʒ bonã neqʒ malam ſicut in ſiñ dicit gl. in. l. iij. §. ſi. in v̾. bona. ꝟ. e. Sed doc. in. d. l. i. C. e. rephendũt iſtã rõnẽ qꝛ ẽt in acq. poſ. reqriſ aius. l. iij. in p̄n. ꝟ. e. qui aius nõ põt dici eẽ in ignoiãte ⁊ tñ videmus q poſ. acqriſ per pcuratorẽ ignorãti vñ dicit imo. hic ⁊ h fuit rõ reddita per Pe. ⁊ Cyn. ⁊ Ange. in. d. l. i. vʒ q rõ eſt qꝛ de minori p̄iudicio agiſ qñ tractaſ de poſ. q̃ qñ tractaſ de vſucapione cũ p vſuca. agatur p̄uare dñm dñio. l. vſucapio. j. ti. i. vñ nõ ſic faciſ que ritur vſucapiẽdi cõditio. nã vbi eſt maius periculũ ibi cautius eſt agẽdum. l. i. §. ſed ⁊ ſiqs. ꝟ. de carbo. edic. ⁊. c. vbi periculum de elec. lib. vj. Aliam reddit rõnem Ja. de ra. Ray. ⁊ Ange. hic vʒ q magis coartãda fuit vſucapio. qꝛ eſt inducta cõtra naturalẽ eqtatem ſm quã nõ cõuenit aliquẽ locupletari cũ aliena iactura. l. nã de condi. indebi. ſatis põt dici q ambe tendãt ad idem Raph. in. d. l. i. §. per pcuratorẽ dicebat rõnem eſſe qꝛ poſ. eſt ius. vnde Ro. ibi ſimpliciter vr̃ adherere rõni glo. in. d. l. i. C. e. nõ faciendo mẽtionem de doc. id ſto cũ illa pma. ¶ † Jn tex. ibi nõ, dicaſ

3 ſed quare nõ ita imediate acqriſ actio pſonalis dño per pcuratorem ſicut poſſio ⁊ dñium vide glo. pe. in. l. i. C. per quas pſo.

[a] ¶ Jn marſupio. dicit bal. cõſi. cccvi. lib. ii. q pecunia vr̃ numerata ⁊ ẽ in ſaculo tamẽ partes confitẽtur numerationẽ dicit tamẽ q contrꝰ facit notarius q̃ni dei numerationem.

[b] ¶ Acceptilationem. adde q voluit ludo. ro. conſil. lxv.

[c] ¶ Tradidit. add lu. ro. cõ. cccccviii. fra. h are. conſi. xvii.

bar.ibi vez ēt ſi iuramētū fuit delatū ex iudiciū p iſtū text.indi/
ſtincte loquētem: z q2 tale iuramētum vim lit.conte.h3.d.l.nam
z poſtea.§.ſi is qui.z cum prima deciſiōe Bar.trāſit Bal.in le
6 ctu.anti.in.d.l.iuſiurādum.z Moder.ibi.¶†Quartū3 addit
Bar.hic que vide hic per eum: z per eundē in.l.qui bona.§.q
aliena.ſ.de dā.infec.ſ.qñ pcurator ſtipulaf aliqd qd coheret p
ſone puta vſufructū: q2 in iſtis iuribus pcu.cenſetur nudus mini
ſter.z ideo acqrit dño recta via: vt eſt tex.cū gl.in.l.qui ita.§.i.
ſ.ad treb.z eſt tex.ſin.in.l.ſi mulier.§.ex aſſe.ſ.de iu.do.z tex.
in.l.qui ita.§.i.nō eſt alibi ſm Ang.z Jmo.hic.bñ facit tex.in
7 c.ſi.de pcu.lib.vj.†Alios caſus in qbus alteri per alterū acqrif
c actio ſine acceſſiōe vide per Bart.in.l.ſtipulatio.§.ſi ſtipuler.
de v.ob.z ad limitationē dictoz.ſ.vide Bart.in.l.ſi qs ita.§.
i.ſ.ad treb.Quid aūt eō.vz an ex 3ctu pcuratoris obligef dñs
imediate.Bar.hic nō decidit.vide plene no.per eum in.l.ſi pu
pilli.§.i.de neg.ge.z in.d.§.per liberā.z eſt opti.tex.z oino.vi
de ibi Bal.in.l.cū per eos.C.ſi qs alte.vel ſibi.z in.l.pen.C.de
inſtito.Et breuiter concl̄o ea eſſe vr̄ q ex eo 3ctu ex quo querif
actio dño imediate ſilr eō datur actio in dñm als nō: ſed in pro
curatorē.l.ſi cū vēditor: z ibi no.ſ.de enic.iūcto.d.§.per liberā.
z.d.l.pe.que incipit.Si mutuā.C.de inſtito.inducēdo vt ibi p
Bald.Et eſt bonus tex.in.d.l.iul.§.ſi pcurator.z ibi vr̄ valde
not.pbari q vbicūq3 ex aliquo 3ctu fcō per aliquē puta p pcu/
ratorē noie meo dari pōt imediate 3 me actio ex eodē 3ctu acq
ritur vtilis abſq3 ceſſiōe z ita no.decidit Bal.in.l.ſi mutuā.C.
de inſti.z in.d.l.cū p eos.addō bonū tex.in.l.reſcriptū.§.ſi.ſ.de
pact.Sed aduerte q2 vr̄ q indiſtincte ex 3ctu geſto noie meo a
pcuratore obliget.l3 ex eodē 3ctu mihi nō acqraf vtilis ſine ceſ
ſione.tex.eſt in.l.i.§.ſi āt.ſ.de eo p quē fac.erit.z ita t3 Pau.d
ca.p quo adde tex.z ibidē firmat ipemet Pau.de caſ.in.l.i.ſ.
de inſti.Et dicit ipe q actio q̄ datur 3 dñm dr̄ vtilis inſtitoria ſi
3hens erat pcurator nō inſtitor.alleg.d.§.ſi pcurator.Addo
tex.in.l.mutuā.C.de inſti.z Bar.hoc expreſſe volētem in.d.l.ſi
pupilli.§.i.z no.Cy.in.l.ei.C.q cū eo.Nō.ob.tex.in.d.§.per
liberā.z qd ibi no.Bar.q2 rñdet Pau.de caſt.q ibi fallit in pi
gnoratīcia actione.que 3trahif re.inſti.qui.mo.re 3tra.ob.cir/
ca finē.Unde nō d3 obligare niſi illū pcuratorē ad quē res pue/
nit nō aūt dñm cui nō acqrif.Unde videmus q in mutuo q in
re 3hif obligaf dñs ex mutuo fcō per pcuratorē.d.l.ſi mutuā
z.d.l.ſi pupilli.§.i.q2 incōtinēti querif dño dñium per pcurato
rem imediate.l.qui imediate.z.l.qui mihi.de dona.z.l.i.C.p
quas pſo.¶Ex quo infero q.l3 in terminis huius.§.dñs im/
mediate obligatus fuerit ex 3ctu pcuratoris.tñ nō acqrif actio
ſibi imediate ſine ceſſiōe.ergo eſt tex.hic 3 deciſionē bar.in.d.
l.cum per eos.z in.d.l.ſi mutuā.cōtra Bald.per iſtū tex.tenuit
Roma.in.d.l.ſtipulatio iſta.§.pe.l3 aūt nō acqraf vtilis dño
ſine ceſſiōe.tñ ēt añ ceſſionē pōt dñs liberare pcuratorē.tex.eſt
no.in.l.apud celſum.§.mandaui.cū glo.in v.excipiendū.in ſi.
8 de exce.z ibi bar.no.bal.in.l.poſt dotē.in.vj.lec.ma.¶†An āt
exceptio q̄raf dño imediate ſine ceſſiōe dic q ſic.vt.l.reſcriptū.
§.ſi.z ibi no.bar.in.l.hr̄di.§.ſi.ſ.de pac.bñ facit.l ſicut.§.i.cū
ibi no.p bar.ſ.q.mo.pig.vel hypo.ſol.Et dū dixit.ſ.ex ſtipu/
latione fcā in iudicio acqri actionē ſine ceſſione.Adde q bal.in
l.certi 3dō.§.ſi nūmos.ſ.ſi cer.pe.dicebat illud eē ſpāle in pre/
torijs ſtipulatiōibus put loqf tex.in.d.l.in cā.qd in alijs nō re/
periebaf.Adde ēt qd idē voluit bar.i.l.ſtipulatio iſta.§.ſi ſtipu/
ler.ad ſi.de v.ob.tene primā opi.q2 nihil ē ſpāle quo ad hoc nā
ex ſtipulatōe pretoria extraiudiciali nō acqrif actio ſine ceſſione
regulr̄ in.l.oībus cā cognita.z ibi hoc declarat bar.j.de preto.
ſtipu.Unde calor iudicij eſt ille qui opaf hāc acqſitionē actōis.
Et idem dicas in iuramēto delato a pte parti: q2 acqrif vtilis ſi
ne ceſſiōe.tex.eſt.z ibi no.bal.in.l.nam z poſtea.§.iuſiurādū.z
ibi no.ſ.de iureiu.ēt ſi fuit delatū extra iudiciū ſm bar.ibi indi
ſticte loquentem quod eſt no.

1 Poſſeſſio queritur nobis per ſeruum fugituū ab alio non poſ
ſeſſum: neq3 liberum ſe putantem: ſed per filium putatiuum nil
putatiuo patri queritur.

1 PEr eum. ¶†Per filium putatiuū
nil putatiuo patri queritur
ſed per ſeruum fugitiuum ab alio non poſſeſſum:
neq3 liberum ſe putante3 queritur nobis poſ.h.d.
tota.l.Jn tex.ibi querif ſubaudi ſi vult tanq̄ filius querere: ſed
ſi vult

ſi vult querere vt geſtoꝛ noīe alterius pōt tūc ꝗrere patri putati
uo ꝑ id qḋ vidiſtis in.l.ſi me in vacuā.§.ſi.ꝫ.e.¶ Adde ꝙ iquā
tū glo.ſup ꝟbo credaris.dicit ꝙ requirit ꝙ diu ſeruus ſteterit
in poſ.libertatis cōiter damnatur qꝛ non eſt verum ꝙ diu ſtete-
rit in poſ.libertatis qñ bonafide ab initio ceperit ſe gerere ꝓ li-
bero ꝑ.l.qḋ aūt.cū glo.ꝫ.de lib.cā.¶ Non ob.§.ꝑ ſeruos.alle
ga.in gl.qꝛ ibi tex.loquit qñ ab initio non bonafide cepit ſe ge-
rere ꝓ libero.¶ Et iſta vꝫ concluſio vera quaꝫ approbani l.d.
§.ſi ſeruus.

1 Poſſeſſio acquiritur nobis per occulorum inſpectionem ꝛ cu
ſtodie appoſitionem.
2 Poſſeſſione non priuatur dominus per fictam traditionē fun
di factam per colonum.

1 Quarundam. †Per oculorum iſpe-
ctionem ꝛ cuſtodie ap
poſitionē dꝛ nobis poſ.ꝗri ꝛ additio fieri. Et diui
dit in tres partes.ꝑmo ponit dcm̄ labeonis.ꝛ duo
exempla vſqꝫ ibi.Sꝫ videamus.ꝛ ibi reuocat in dubiū dcm̄ la-
beonis vſqꝫ ibi nihil ꝛ ibi tertio ꝛ vltimo ponit deciſio ꝓ labeo
ne.In tex.ibi.animi quodā gñe ꝛ ſic affirmat dcm̄ labeonis eē
verū ideo dicit añ ēt qꝛ nō reqrit corpis appbēſio.ſ.ꝑ inſtrm ſo
litū.ſ.aut ꝑ manus aut pedes ꝑncipalr ordinata ad poſ.appbē
ſionē nō aūt excludit qn hoc interuenire dicat actus corpalis qꝛ
imo iteruenit viſus ſꝫ nō corpalis appbēſio ꝑ iſtrm ꝯſuetū ad h
ꝑncipalr ordinatū ꝛ ita ſaluat dcm̄ labeonis ꝛ eius exēpla lꝫ gl.i.
rephēdat exēpla labeonis ꝛ nō bñ ſꝫ ang.ꝛ Mod.ꝛ poſt eum.
¶ No.ex tex.i ꝟ.nihil video.ꝑ quē ange.declarat.l.ꝗuis.§.ſi
ꝯductor.ꝫ.e.dixi ibi ꝛ dcm̄ eius plꝫ Bart.i.l.i.ī.iij.q.in ꝟ.pone
ꝙ tutoꝛ ēt iñcto.ꝟ.ꝑcedēti ꝯriū videat velle ꝛ pōit iſte.ꝟ.nihil
video ēt ad deciſionē ei⁹ ꝙ refricat i dubiū.ſ.ad ꝟ.ſꝫ videam⁹ rñ
det ꝙ iſte eſt corpalis lꝫ nō ꝑ inſtrꝫ ſolitū ꝛ ad hoc ꝑncipalr ordi
2 natū vt eſt dcm̄ ¶ † No.tex.ꝑ quē dicit h Ang.ꝙ lꝫ ficta tradi
tio fcā ꝑ colonū nō ꝑuet dñm poſ.vt habuiſtis i.l.ꝗuis.§.ꝯdu
ctoꝛ.ꝫ.e.tm̄ ſatis dicet ꝟa traditio ſi forte colonus vēdidit alte
ri rē exiſtentē in ꝑſentia ꝛ aſſeruit ſe tradere eā qꝛ tūc vꝫ eſſe vera
traditio ēt ſi alr nō interuenit corporalis appheñſio qḋ eſt bene
no.ꝛ ſeqtur ſimplr Imo.h ꝛ Pau.de caſt.hic q dixit hoc dcm̄
Ang.eē ſatis ſingulare.Sꝫ Raph.h tꝫ ꝯ Ang.ꝑ iſtum tex.i ꝑn
ci.ꝛ in ſi.vbi apparet ꝙ iſta appheñſio dꝛ fieri aio ꝛ ſic nō eſt ꝟa
traditio.Ro.ēt h tꝫ ꝯ Ange.dicēs ꝙ h nō ꝓbat opi.ang.qꝛ hic
interuenit appoſitio cuſtodie vltra viſum.Et ꝓ iſta opin.bñ fa
cit qḋ ſignanter voluit bar.i.l.i.i ꝑn.i pe.co.ꝟ.pone ꝙ tutoꝛ.ꝫ.
e.vbi voluit ꝙ tutoꝛ vel ꝓcuratoꝛ carēs ſpāli mādato nō poſſit
ꝑ aſpectū ꝛ alios modos fictos tradere poſſ.dñi alteri vt pꝫ ex
his q̄ ibi dixi iñcta ꝓxia ꝑcedēti.q.ibi tacta ꝑ eū.addatis ꝙ bar.
i.l.iij.§.ex ꝯrio i.iiij.col.ꝫ.e.ꝟ.ē tertia opi.mar.vꝫ ēt tenere ꝯ
dictā opi.ang.nā ibi dicit bar.ꝙ ꝑ aſpectū iducit ficta appbēſio
ad ꝙ faciūt no.ꝑ gl.i.d.l.iij.i ꝑn.ꝫ.e.ꝯ ang.ēt hic pōdero text.i
ꝟ.traditus mihi vꝫ.ꝛ ibi videant q̄ ꝟba denotāt fictionē.l.i.§.
deieciſſe.j.ꝺ vi ꝛ vi ar.ꝛ no.bar.i.l.ſi is q ꝓ ēp.i.v.col.ſ.ꝓ ēp.ꝛ
dixi i.§.ex ꝯrio poſt gl.ꝛ hoc puto tenēdū ꝑſerti ꝑ vltio alle.nō
ꝑ hoc tm̄ pono ꝓ ꝯſtāti veꝝ eē illō ꝙ dicit bar.i.d.ꝟ.pone ꝙ tu-
toꝛ.qꝛ bar.ibi ſe fūdat ꝑ.d.§.ſi ꝯductoꝛ:ꝛ ꝑ.l.ꝛ ꝑ ſuſin.§.tutoꝛ
j.ꝺ accep.q̄ nō vñr ꝯcludēter ꝓbare opi.ſuā.in.§.ſi ꝯductoꝛ.cō-
ductoꝛ nō habebat mādatū gñale ad alienādū aut trāſferēdum
poſ.nec ob.d.§.tutoꝛ.qꝛ vt dicit bar.ibi ille.§.nō hꝫ i ſe rōnē.ꝛ
iō ñ dꝫ extēdi ad aliū caſū.raph.i.d.l.i.i ꝑn.ꝫ.e.vꝫ tenere ꝯ bar.
ibi reſtat rñdere ad text.h i ꝟ.nihil video itereſſe.cui poteſtis rñ
dere ꝙ ꝗtū eſt ad appbēſionē poſ.i caſibus i qbus pōt trāſferri
ꝑ actus fictos ſicut ꝑ ꝟbos tūc nihil itereſt:vt qñ ipſa ꝑncipalis ꝑ
ſona eſt illa q̄ trāſfert ita loqt hic.¶ Sed vbi refert iter actū ve
re traditiōis ꝛ ficte,put i caſu.d.§.ſi ꝯductoꝛ.hoc caſu nō loquit
iuriſcō.hic ꝑ hoc tūc nō audeo affirmare illud ꝙ bar.in.d.ver.
pone ꝙ tutoꝛ.hoc dico:qꝛ ibi ſum pollicitus hic aliqd dicere.

1 Sententia lata ꝯ agentem in poſſeſſorio non preiudicat poſtea
eidem agenti confeſſoria.
2 In poſſeſſionē mittere aliud eſt ꝙ̄ iubere cauere ex ſcḋo ꝺcreto.

1 Permiſceri. ¶ † Snīa lata ꝯ agentem
i poſſeſſorio. nō ꝑiudicat
poſtea eidē agenti ꝯfeſſoria:ad poſitionē vel remo
tionē viꝫ.nō ſeqtur poſitio vł remotio poſ.ciuilis.

ꝛ plus eſt in poſ.inducere ꝓhibēdo viꝫ fieri ingredienti ꝙ̄ ſimplr
poſ.reſtituere ꝛ poſ.vitioſa aduerſus extraneos vitio caret.h.d.
cū.l.ſe.ꝛ principiū huius.l.pōt legi trib⁹ modis vt hic ponit cla
re ꝑ bar.Itē.§.ſpecies legit duobus modis in gl. ¶ Pria lec.
colligit ex gl.i.ſcḋa colligit ex gl.vltima in ꝟ.dic ꝛ dicā.j. ¶ In
gl.ſi.ibi defendere.ſ.de facto.ita loqt.l.expulſos hic alle.ſꝫ ꝺ iu
re hñ defendere dꝫ venditoꝛ iudicialr ne res euincat.l.ſi plus.§.
mota.ꝫ.de euic.l.emptoꝛ.C.de euic. ¶ Itē ꝓ ſignificatione hu
ius lec.i.facit qḋ no.gl.i.l.ſi.ꝛ i.l.ſi cū fundū.§.ſi.ꝫ.ꝺ ꝯhē.emp.
ꝛ in auc.ſacra.C.ſi aduer.vē.ꝛ in.l.ab emp.in gl.ma.ꝫ.de pact.
q̄ dñt ꝙ ꝙ̄ primū vēditoꝛ vēdidit emptori rē liberatus eſt a ꝑmi-
tiua actiōe qua tenebat.ſ.rē tradere.iuxta.l.ij.in ſi.cū.l.ſe.ꝺ act.
emp.ſecus qñ qs ex decreto iudicis mittit in poſ.ex ꝑmo ꝛ ſcḋo
decretō qꝛ dꝫ i eo ſp defendi:nec expirat decretū ꝑ primā miſſio
nē.l.ſi qs miſſoꝝ.§.cū ꝑtoꝛ.j.ne vis fiat ei.ꝛ.l.ſtipulatio dā.in-
fe.cōpetit.§.pe.ꝫ.de dā.infe.ꝛ iſto mō ſuſtinet hec.i.lec.ꝓ ꝟa.
¶ In ea.gl.vel dic.hic ponit.ij.lec.q̄ hꝫ ꝙ totus hic.§.loqt in
eo q auctoritate iudicis obtinuit poſ.ꝛ ſit dria an fiat miſſio ꝑ ſcḋꝫ
decretū:ꝛ tūc miſſus acqrat ciuilē ꝛ naturalē:ſecus qñ obtinuit ꝑ
ſniam diffinitiuā ꝑ quā reus fuit ꝯdēnatus ad reſtituēdā poſ. qꝛ
tūc pōt obtinēs acqrere ciuilē tm̄.ꝛ naturalē tm̄. Hec lect.cōiter
reprehēdit ꝛ maxime ꝑ imo.ꝛ pau.ꝺ ca.ꝛ ro.hic.qꝛ in vtroqꝫ ca
ſu obtinēs acqrit illā tm̄ q̄ erat apud aduerſariū vel alteꝝ tm̄. qꝛ
verbū reſtituere plenarie accipit.l.videamus.§.i fauiana.ꝫ.de
vſur. ¶ Tertio mō legit ꝑ Ja.de are.vt hic ꝑ bar.ꝛ eſt clara lec.
¶ Quarto mō legit ſm eūdē Ja.de are.quē ſeqt Bar. Videlꝫ
2 ꝙ aliud eſt mittere in poſ.ꝛ iubere cauere ex ſcḋo decreto quo ca
ſu iudex dꝫ talē in poſ.tueri ꝟtute eiuſdē decreti ſi moleſtia ei in
ferat:aliud eſt ſi ꝑ diffinitiuā iudex ꝯdēnat reū ad reſtitutionē:qꝛ
tūc facta reſtōne nō intromittit ſe iudex ꝟtute dicte ſnie:ſꝫ hꝫ ne
ceſſe victoꝛ ſi moleſtet agere ordinarie ꝓ quo allegat gl.ma.in.l.
pōp.§.ſꝫ ꝛ is.ꝫ.ꝺ ꝓcu.ꝛ in.d.l.claudius.in gl.i.ꝫ.q po.in pig.
ha.ꝛ ibi no.Bar. ¶ Sꝫ Ang.tꝫ in hoc vltimo ꝯ maxime ꝑ.l.in
ter caſtellianū.ꝛ qḋ ibi no.Bar.ꝫ.de arb.finalr ange.ſe remittit
ad no.ꝑ ſe in.l.fideiuſſoꝛ.§.ſi.de leg.i.ꝛ ibi vꝫ velle ꝙ opi.Ja.ꝺ
are.ꝓcedat preter ꝙ̄ qñ executio ſnie diffinitiue ꝯtineret aliquid
3 qḋ hēret cām ſucceſſiuā ᵃ qꝛ tūc ſemp durat poteſtas exequēdi vir
tute dicte ſnie:ita intelligit.d.l.inter caſtellianū quā ita declarat
bar.in.d.l.fideiuſſoꝛ.ꝛ facit qḋ no.gl.i.d.l.iter caſtellianū.ꝛ ita
intelligi deberēt no.ꝑ bar.i.l.i.§.ſupuacuū.ꝫ.q.mo.pig.vel hy
po.ſol.ꝛ bal.poſt Ja.de are.in.l.ticio cēiū.de ꝯdi.ꝛ de.dꝫ ſi di-
xit iudex ꝯdēno te ad reſtituēdū actori.ꝛ ne viꝫ eis facias.Scḋo
fallit.d.ꝯcluſio Ja.de are.ꝛ bar.niſi incōtinēti reſtitutꝰ poſt fa-
ctā reſtitutionē moleſtaret eū cui facta eſt reſtō q̄ñ nō cēſeat tūc
facta reſtitutio ꝑfecte. ¶ Hoc colligit ex no.ꝑ gl.in.c.ꝗrēti.de
off.dele.ꝛ firmat imo.i.l.fideiuſſoꝛ.ꝛ imo.ꝛ ro.hic. ¶ Vltio limi
ta.q.iaco.de are.ꝛ bar.ꝓcedere qñ ſemel facta fuit executio ſiue
actualr:ꝛ reſtō ꝟtute ſnie:ſecus ſi nulla fuit fctā reſtō ꝛ executio.
Exēplū qñ ꝓ reo poſſidēte fuit lata ſnia q̄ fuit declaratū reū eſſe
dñm.nā tūc ſi poſ.poſtea ꝑueniat ad actorē copellit actoꝛ ꝓ exe
cutione dicte ſnie eā reſtituere. ¶ Pro eo.tex.eſt not.in.l.ſꝫ ꝛ ſi
poſſeſſori.circa ꝑn.de iurein.ꝛ reduci dꝫ ad ꝯcoꝛ.illud qḋ no.ibi
bar.ꝛ hic vbi vꝫ ſibi ꝯriꝰ. Aliud exēplū poni pōt in.l.ſi a re.§.i.
ſm.iij.lec.q̄ eſt ſing.ꝛ ibi no.bar.j.de exce.rei iudi.ꝛ ſeqt imo.
pau.de caſ.ꝛ ro. hic.ꝛ in.d.l.ſi fideiuſſoꝛ.ꝛ iſtud magis plꝫ ꝙ̄ qḋ
no.bal.in.l.debitori.in pe.col.C.de pac.

¶ Repoꝛtata inclyti ac famoſiſſimi iuris interpretis. D. Alex.
de Tartagnis de Imo.ſup titu.ff. de re iudi. cū additionibus
oppoꝛtunis ꝑ eū Bonoñ. traditis q dicebat ꝙ hic titulus erat
ſolēnis:ꝛ hꝫ magnā materiā plenā auro ꝛ honoꝛe qḋ agitat in pa
latijs ꝛ curijs.ideo diligentiſſime aduertendum eſt.

¶ De re iudicata. Rubrica.

1 Sentētie appellatione in dubio intelligitur de diffinitiua.
2 Sta.ꝙ a ſententijs nō poſſit appellari in criminalibus dꝫ intelli
gi de ſententijs diffinitiuis non autem de interlocutorijs.
3 Statu.ꝙ a ſententijs latis in cauſis criminalibus poſſ t appella
ri poſt petitā reſtitutionē in integrū intelligitur quo ad diffini
tiuā: nō autē quo ad interlocutoꝛiam.
4 Sta.exoꝛbitans non dꝫ extendi ex idēptitate rationis ad alios
caſus niſi ob aliquam cauſam fauoꝛabilem.

Additio.
¶ Cāꝫ ſucceſſi
uā puta.qꝛ iu
dex i ſnia cōdē
nauit ad reſti
tuēdū fundꝫ
h addito ꝙ ip
ſe i futuꝝ reſti
tutꝰ ñ moleſtet
nec violētiā in
ferat ei cui re
ſtituit qꝛ tunc
ſp durat ptās
exequēdi .add
ang.ꝛ imo.i.l.
ſi fideiuſſoꝛ.§.
memiuiſſe .ꝫ.
de le.i.ꝛ ang.i
l.q reſtituere
ꝫ.de rei ven.ꝛ
iu.ro.h ꝛ ſeqt
ſal.in.l.ſed ꝛ ſi
poſſeſſori i.iii.
co.ꝫ.ꝺ iurein.
h ēt limitabat
ſing.R.d.epo
cremon.hic lo
cū iter eaſdē ꝑ
ſōas ſecus aūt
inter diuerſas
puta in caſu q
ꝑdebat ꝺ ſcō
corā ſuā.R.d.
in cā dñi ma
thei ꝺ vgertis
q ſucceſſit i hñ
ficio preuñciat.
R.dñi heribo
lamei mēde q
in executionē
execututialiꝫ
igreſſ⁹ fuit poſ
ſiōem bñficii
qḋ tenebat.d.
ioā.frā.herbo,
ri ꝑe.d.mathe.
ſpoliatus fuit
poſſeſſio .dicti
bñficii a ꝑdi
cto.d.ioā.frā.
nō poterat pre
dictus .d. ma
the⁹ intentat ꝑ
dictas executo
riales etiā ha
bēs cāꝫ ſucceſſi
uā.ꝑ doctrinā
ſpe.in.§. viaꝫ.
ꝺ effectu.in ꝟ.
itē pone.in ti.ꝺ
ſnia.ꝛ ꝺ hijs q
tpiaꝫ ſequunt.
vbi ſpecu.in ꝓ
priis terminis
loqt ex quo in
bñficialib⁹ nō
dat ſucceſſio.ꝛ
ſic debebat vel
alijs remedijs
ꝯ ſpoliatorē.ꝑ
doctrinam do
cto.in.dicta.l.
ſed ſi poſſeſſo
ri reperta opi.
bar.ibi.ꝛ cum
ſuiſſet ꝯſulꝰ
obtinuit ꝛ refor
mati cōmiſſio
nem ſuper ſpo
lio ꝯ predictū
d.ioā.frā.tho.

5 Statutum ꝙ ſententia ferri non poſſit ſine cõſilio ſapientis ali
ter non valeat debet intelligi de diffinitiua.
6 Interlocutoria dicitur omnis vox iudicis in cauſa faciens.
7 Sententia diffinitiua eſt que emanat ſuper eo quod principali
ter agitur interlocutoria vero que emanat ſup incidẽti vel emer
genti ſeorſum a principali.
8 Interlocutoria eſt illa que non diffinit cauſam principalē tota
liter ſiue feratur inter principium ꝛ finem cauſe ſiue poſt.
9 Interlocutoria ſnīa que ꝛ qñ dicatur ꝛ quottuplex ſit.
¶ Nota. eſt tex. rubrice ibi. ꝛ interlocutionibus quod appſone
ſnīe intelligimus de diffinitiua non de interlocu. ꝛ idẽ probatur
ſm Imo. in rub. C. de ſen. ꝛ interlocu. om. iud. vbi copula ꝛ po
nitur inter verbũ ſnījs ꝛ interlocutionibus ſꝫ copula dꝫ poni in
ter diuerſa vt dixit gl. i rub. ff. de iuris ꝛ fac. igno. Tñ poſſet qs
dicere ꝙ iſtud non ꝓbatur ꝯcludenter ex iſta rub. nec ex illa qꝛ põt
eē ꝙ copula ꝛ ſit poſita inter genus ꝛ ſpēꝫ vt i rub. C. de ſerui. ꝛ
aq. nã ibi cũ dicit de ſeruitutibus cõphẽdit oēs ſeruitutes aque
ducẽde ꝛ tñ tolleratur culpa qꝛ dr̄ eē inter genus ꝛ ſpēm: vñ habe
mus in ſacra ſcriptura apoſtoli ꝛ petrus ꝛc. ita in ꝓpoſito ſnīa
põt eē genus apta cõphendere interlocutoriam ſnīam ꝛ diffi
a nitiuã. Et ꝙ veniat tñ diffinitiua [a] eſt gl. ordinaria i. l. i. §. bidu
um in ff. ſnīe late. j. qñ app. ſit ꝛ in. c. cũ olim in ſnīa ex de teſta.
quã ibi allegat. Imo. Adde bonũ tex. iũcta gl. ſi. in. l. ꝙ iuſſit. j.
e. ꝛ ꝓbatur in. l. dicere in pñ. ff. de arbi. ꝛ eſt tex. recte intuẽti in. c.
venientes in pñ. de iureiu. ꝛ in. l. qd ergo. §. ꝗtũ. Et ibi hoc no.
1 Bal. ff. de his q no. infa. ꝛ idẽ bal. Bal. in. l. ij. C. de arbi. ¶ † Ex
hoc dicit no. Bal. in addi. Spec. in ti. de ſen. ꝓla. in. ij. col. ꝙ ſi
ſtatuto cauetur ꝙ de ſententijs dēat ſolui gabella nõ ſoluetur de inter
locutoria. Et ſimilr ſi ſtatutũ dicit ꝙ a ſnījs non poſſit appella
ri intelligitur de diffinitiuis tñ nõ de interlocutorijs ſm Bal. ibi
iſtud non erit abſurdũ ſm eũ allegat tex. in. l. ſi ex cã. §. nũc vidẽ
dũ ꝛ ibi ꝑ Guil. de cu. ꝛ bal. ff. de mino. ꝛ hoc idẽ no. Bal. in. l.
f. circa vlti. col. C. ne li. ter. ꝓuo. Et recte ꝓbatur in. d. §. nũc vidẽ
dũ. vbi lꝫ nõ cõcedatur reſti. in ite. ſup ꝑncipali tñ ꝯceditur ſup emer
2 genti vt ibi in ff. ſed ſi cũ ex dãno. † Vñ dicit Guil. de cu. ibi et
Bald. ꝙ lꝫ ſtatutũ diſponat ꝙ in criminalibus cauſis nõ poſſit
appellari vel reſti. in inte. ꝯcedi. ſup ꝑncipali tñ ꝯcedetur ſup emer
3 genti vt ibi in ff. ſꝫ ſi cũ ex dãno. † Unde dicit idẽ Guil. ibi ꝛ bal.
ꝙ lꝫ ſtatutũ diſponat ꝙ in criminalibus cauſis nõ poſſit appella
ri vel reſti. in inte. concedi intelligetur quo ad diffinitiuã ſnīam et
cauſam ꝑncipalem non aũt quo ad id qꝺ ꝯcernit interlocutoriã
vel quo ad aliquod incidens. Prima facie quilibet fortaſſe di
ceret ꝯtrinꝫ ꝛ illã determiantionẽ Guil. in. d. §. nũc vidẽdũ reaſ
ſumpſit tanꝗ̃ mirabilẽ ẽt bal. in. l. poſt ſnīam. C. de ſen. ꝛ inter
lo. om. indi. in. ij. col. ꝛ bal. i. l. vnica. C. ſi de momẽ. poſ. fue. ap
pe. ꝛ hoc ẽt voluit exꝑſſius Bal. in. l. i. in pñ. ff. de offi. ꝑfec. ꝑto.
vbi dicit ꝙ. Aut ſtatutũ dicit ꝙ a ſnīa ꝑtãtis non poſſit appella
ri ꝛ tũc ꝓcedit ꝙ intelligitur de diffinitiua tñ aut ſtatutũ dicit ꝙ
a ꝑtãte nõ appelletur: ꝛ tũc neqꝫ a diffinitiua neqꝫ ab interlocuto
ria poterit appellari ꝑ. d. l. i. de offi. ꝑfec. ꝑto. vbi eſt tex. ꝙ a ꝑfe
cto ꝑtorio nõ põt appellari ꝛ ponit tex. ibi rõnem ꝛ nõ dicit tex.
a ſnījs ꝑfecti ꝑtorij. Et iſtã deciſionẽ ſecutus eſt Abba. in. c. pa
ſtoralis in pñ. de ap. ꝛ idẽ bñdic. de plumbi. i. l. ẽt. §. abſens. ff.
b de manu. vindi. Ibi tñ limitat hoc ver niſi eadẽ eēt [b] in interlo
cutoria q̃ in diffinitiua qꝛ tũc lꝫ ſtatutũ ꝓhibeat appellari a ſnīa
ꝑtãtis nõ poterit ẽt appellari ab interlocutoria. allega. no. ꝑ gl.
in cle. i. i ff. ſnīas. de re iud. i gl. ꝛ ꝑ no. ꝑ gl. in. l. i. i ff. noui iuris
ff. ꝙ qſqꝫ iur. quã ſtati inducã. ſꝫ hec limitatio vr̄ ꝯ mẽtẽ bal. in
d. l. i. in pñ. ff. de off. ꝑfec. ꝑto. Et puto poſſe defendi ꝙ ẽt qñ eēt
eadẽ rõ i iterlocutoria tñ adhuc ꝓcedit dicta doctrina bal. i. d.
l. i. qꝛ cũ tale ſtatutũ ſit correctoriũ iuris cõis nõ dꝫ extẽdi ex idẽ
ptitate rõnis niſi q̃tenus ex ꝑmitur. l. ꝑcipimus ad ſi. C. de ap. ꝛ ꝑ
no. i auc. q̃s actiões. C. de ſa. ſan. eccle. Itẽ qꝛ ꝟba i ſtatutis dñt
itelligi ſtricte ꝛ ꝓprie. l. i. §. ſi is q nauẽ de exerci. l. ꝙ ꝯſtitutũ. ff. de
teſta. mili. ſed ꝓprie appellatione ſententie nõ venit interlocuto
ria: ergo ꝛc. ꝛ ẽt dato ꝙ ſtatutũ eſſet exorbitans ſolũ nihilominꝰ
4 ſm magis veras ꝯcluſiones †. Statutũ exorbitans non dꝫ extẽ
di ex idemptitate rõnis ad alios caſus. l. ſi vero. §. de viro. ff. ſo.
ma. l. ius ſingulare de legi. niſi ob aliquã cãm fauorabilem: ꝛ ita
ꝓcedit gl. in. l. ſi ꝯſtante in pñ. ff. ſo. ma. cũ multis alijs concor.
Nec ob. alle. ꝑ benedi. de plum. qꝛ põt dici ꝙ nõ loquuntur in ex
orbitantibus. Scdo rñdeo ad no. ꝑ gl. in. l. i. ꝙ quiſqꝫ iur. ꝙ il
la gl. ꝓcedit ex eo ꝙ verba tex. illius. l. in pñ. loquuntur adeo gña
liter ꝙ poterãt cõprehendere apte interlocutoriaꝫ ꝛ diffinitiuã
maꝫ loquitur edictum ibi per ius dixerit ſeu ſtatuerit: iõ ſiet retor
quntio ꝯ eũ ſimiliter non ob. qꝺ voluit glo. in dicta cle. i. in ver.
ſnīas. q ꝛ rñdeo ꝙ illud ideo ibi eſt qꝛ papa ibi in pñ. ſimpliciter
fecit mentionẽ de ſentẽtijs: ꝛ in ſequenti parte facit mentionem
cum hac adiectione diffinitiue per ꝙ datur intelligi ꝙ in ꝑcedẽti
parte voluit intelligere de ſententijs large. ita eſt intentio gl. ibi
pro hoc facit quod hr̄ in. c. ij. de tranſla. prela. vbi dum tex. ibi
dicit vnde ſi de tranſlatione idẽ fieri voluiſſet ꝙ de ceſſione dixe
rat: poterat ꝛ de tranſlatione dicere ſi papa in. d. cle. i. in pñc. vo
luiſſet ſimplr intelligere de diffinitiuis expreſſiſſet: ſicut paulo
poſt facit. ¶ Et illa glo. in cle. i. ſic declarata eſt valde notabilis
pro limitatione dicte doctrine. ff. tradite: inq̃tũ dixi ꝙ in ſtatu
tis appellatione ſnīe intelligitur de diffinitiua nam hoc eſt ver
niſi in vna parte locutum eſſet ſtatutũ ſimplr in alia de diffiniti
5 ua. † Ad predicta videatis ea q̃ notantur per bal. in. l. vnica. C. ne
li. ter. ꝓuoca. vbi dicit ꝙ ſi ſtatutũ diſpõit ꝙ ſnīa ferri nõ poſſit
ſine ꝯſilio ſapientis: ꝛ aliter non valeat: intelligitur de diffinitiua.
allega. no. ꝑ gl. in. d. §. biduũ: ꝛ illud dcm̄ ſecutus eſt Ro. in. l. ſi
quis mihi bona. §. pe. de acq. hr̄. videte no. per Spec. in ti. de
req. ꝯſi. verſi. Et iſta faciunt ad. q. no. traditã ꝑ bar. in. d. l. dice
re vbi dicit ꝙ ſi arbitri tenentur ex forma ſtatuti diffinire cãs infra
menſem ſub certa pena non euadent penã ſi dicant abſoluimus
partem ab obſeruatione iudicij: ꝛ qlibet remaneat in ſtatu ſuo
qꝛ iſta non eſt diffinitiua q̃ perimat negocium ꝑncipale. de quo
per eundem bar. in. l. gñali. C. de decur. lib. x. ꝛ ꝑ bal. in. l. iuſiu
rãdũ. ꝛ ad pecunias. §. ſi. ff. de iureiu. lꝫ tñ appellatione ſnīe ſtri
cte nõ veniat interlocutoria tñ large itelligendo ſic ita intelligit
bal. in. d. l. i. quod qſqꝫ iur. ꝛ no. bal. in addi. Spe. in loco ꝑalle
gato vbi allegat no. pe glo. in. l. ſi qs iuſiurandũ ff. creditũ. C. de
rebus cre. ¶ Et facit ad. q. notabilẽ tactã ꝑ bal. in. d. l. dicere in
pñ. ꝛ ꝑ eũdem in. l. gñali. C. de tabu. li. x. qꝺ not. bald. in. c. ſanci
mus in tit. quo temp. mi. predicta tñ intellige vera de proprio
c ꝛ ſtricto ſignificato: ſed largo ſumpto vocabulo [c] appellatione
ſententie venit interlocutoria ſꝫ bal. in. l. i. in pñ. ff. ꝙ quiſqꝫ iu.
ꝛ ita ſm eũ dꝫ intelligi gl. ibi poſita in ff. noui iuris ff. quid ſi co
gnoſcẽdo ꝛ idẽ no. Bal. in addi. Spe. i loco ꝑallegato. vbi ad
hoc allegat gl. in. l. ſi qs iuſiurandum in ff. creditũ. C. de rebus
6 credi. ¶ † Que autẽ ꝓprie dicatur interlocutoria dicit Ange. hic
ꝙ omnis vox iudicis i cã faciens dr̄ interlocutoria. allegat gl.
in auc. de litigio. in. §. ad excludendas in verbo. interlocutioni
bus ꝛ dicit ꝙ talis modus loquendi non eſt alibi ꝛ illã glo. etiã
facit ſingularem bal. in. l. arbitro. ff. qui ſatiſda: cogã. ꝛ bald. in
l. poſt ſententiam. C. de ſenten. ꝛ Ange. in. l. ex ſtipulatione eo
dem ti. ꝛ in auc. de here. ꝛ fal. in. §. ſi quis aũt non implens in ꝟ
bo. de certa. ꝛ in. l. cum clericus in verbo ſententiatũ. C. de epi
ſcop. ꝛ cleri. Et que ꝓprie dicatur iterlocutoria plenius ponit gl.
in cle. i. de ſequeſtra. poſ. ꝛ fruc. ꝛ ſpecu. in loco ꝑcalle. ꝛ glo. no
7 tabilis in. l. q reſtituere in gl. ſi. ff. de rei ven. † Ex qua habes do
ctrinam notabilem. ſm bal. ibi ꝙ diffinitiua eſt que emanat ſup
eo qꝺ principaliter agitur. Interlocutoria vero ſup incidẽti vel
emergenti ſeorſum a principali. de hoc ẽt vide gl. in. l. ii. j. de ap
pella. reci. bar. in. l. i. §. ſi. circa vlti. col. j. de ꝑreto. ſtipu. ꝛ ibi po
ſuit aliqua verba que ſm imo. ibi ſunt valde ſingularia. ꝛ ꝑ bar.
in. l. ticia. j. de accuſa. ꝛ in. l. ſi cum exceptione. §. hec autẽ actio.
ff. quod metus cauſa per Anto. de but. in rub. extra eo. ti. ꝛ per
Federi. de ſenis in conſi. clxxix. incip. Caſus talis eſt lata fuit
ſnīa ꝛ per glo. ꝛ Bald. in. l. fina. C. commi. vel epi. per Imol. in
l. ſi finita. §. non autem ſtatim. ff. de dãno infecto ꝛ ꝑ glo. in. d.
l. qui reſtituere. adde glo. ordinariam in cle. i. de ſequeſtra. poſ
ſeſſio. vbi dicitur ꝙ illa dicitur interlocutoria que fertur inter
principium ꝛ finem cauſe ſuper his que incidunt vel emer
gunt. Illa tamen gloſ. nimirum ſe reſtringit quia etiam poſt fi
nẽ cãe põt ferri interlocutoria. l. a diuo pio. §. in venditiõe. j. e.
8 Unde † põt dici ꝙ interlocutoria eſt illa q̃ non diffinit cauſam
principalem ſiue feratur inter principium ꝛ finē cauſe ſiue poſt
quedam eſt interlocutoria habens vim diffinitiue ꝛ illa eſt que
non totaliter cauſam principalem ſed vnam ſubſtantialem par
tem diffinit ꝛ ita dicit bal. in. l. i. in ver. quarto quero. C. qñ pro
uo. allegat tex. ſingularem ſm eum in. l. intra vtile in glo. i. in ſi.
ff. de mino. Et ibi pꝫ exemplum. ꝛ no. gl. in. d. cle. ſi. ꝛ per Ant.
de bu. in. d. rub. ex eodẽ. ꝛ ꝑ doc. in. c. ꝑuenit el ſcdo. de appel.
in cle. conſtitutionẽ. de electio. Et hõ ꝓbatur in. d. glo. i. in fin. in
l. intra

l.intra vtile.ff.de mino.nam quando petitur reſtõ in integrum
ab aliquo tanq̃ minore ⁊ pronuncietur ſup etate talis interlocu
toria oꝫ habere vim diffinitiue nam diffinit de minori etate: ⁊ ſi
9 non eſt minor non põt petere reſtõnem in integrum. ¶ † Glo.
etiam in cle.ſi.in glo.ij.de appel.dicit ꝙ ſnia que fertur ſuper ex
ceptione peremptoria appellatur interlocutoria habens vĩ diſ
finitiue: qꝛ pronunciatur obſtare agenti exceptionem ꝑempto
riam ⁊ per ꝯñs qñ non principaliter: ſed per quandam ꝯñtiam
ſnia diffinit principale negociũ poteſt appellari interlocutoria
habens vim diffinitiue: qꝛ per indirectum diffinit cauſam prin
cipalem idem ſi non totũ negocium principale: ſed vnaꝫ parteꝫ
ſubſtantialem tñ: vt ꝓxime dixi ꝙ eſt diligenter notan. ¶ Ex
a iſtis inferri poſſet ᵃ ad plures ſnias: an dicantur interlocutorie
vel diffinitiue vel mixte. de quo per doc. in dictis locis: qđ breui
tatis cã omitto. ¶ Qualr aũt diffiniatur diffinitiua ſnia. dic vt
ꝑ ſpe.in ti.de ſen.prola.in ꝓn. ¶ No. ex glo. rubrice ꝙ per ſniaꝫ
acquirit dñiũ: hoc ego examino ſ: qꝛ dcm̃ fuit ſatis opportune
in.l.pompo.§.ſi iuſſu.ſ.de acqr.poſ.poſt bar.ibi.

1 Res iudicata dicitur cauſa terminata per iudicis ſententiam cõ
tinens abſolutionem vel condemnationem vel aliud equipol
lens.
2 Pronunciatum extinguit ſeu reſcinditur per appellationem.
3 Sta. ꝙ ſi quis fuerit cõdemnatus ꝓ delicto in centum dꝫat ſibi
amputari manus ſi dicta centũ non ſoluat infra menſem. titius
fuit cõdẽnatus ⁊ appellauit. ⁊ fuit ꝯfirma. vult ſoluere. opponit
ꝙ lapſus eſt menſis quid iuris.
4 Teſtis cõdemnatus de crimine publico: ex quo īfertur infamia
ſi appellat an poſſit pendente appellatione tanq̃ non infamis te
ſtificari.
5 Sententie due ferantur conformes in eadem cã querit an oriat
actio ex prima vel ſecunda.
6 Appellatio reducit cauſam ad eum ſtatum in quo erat cã princi
palis tempore litis conteſtate.
7 Equipollentia que dicantur vide hic plura exempla.
8 Sententia lata per iudicem dicentem pronuncio ſicut contine
tur in conſilio ſapientis ⁊ in conſilio continetur conſulo titium
condemnandum: an valeat perinde ac ſi iudex dixiſſet con
demno.

Res iudicata.

1 ¶ † Res iudicata dꝛ cã terminata per iudi
cis ſniam continens abſolutionem vel condẽnatio
nem vel aliud equipollens. h.d. cũ gl. ¶ In gl. ibi.
nos contra. concor. vt hic per Barto. ⁊ aliqđ per eum in rubr.
C.eod. Bald.in.l.i.in princi.eo.tit.per bald.in.l.litigatoribus
alleg.in glo.per Jo.an. ⁊ An.de bu.in rub.extra e.titul. ¶ In
2 ea glo.ibi.fingitur nec iudicatum. † Not. ex glo. ꝙ per appella
b tionem extinguitur ſeu reſcindit pronunciatũ ᵇ de quo licet con
ſueuerit multũ dubitari conclude breuiter pro veritate ꝙ inſpe
cto preſenti ſtatu qꝛ habet pro non iudicato.l.i.§.fin.j.ad turp.
l.ij.§.ſi.j.de pe.l.qui cum maior.§.accuſaſſe.ff.de bo.liber.l.ſi
quis filio.§.hi aũt.ſ.de iniuſt.teſt. Aut inſpecto futuro euentu
conſiderat ſententia: ⁊ tunc dicit ſuſpendi non extingui qꝛ pote
rit eſſe ꝙ confirmabitur expreſſe per iudicẽ vel per deſertionem
appellationis: ita intelligitur.l.ſi cauſa cognita.C.de tráſa. ⁊.l.
generaliter in prin.C.de reb.credi. ⁊.l.precipimus.C.de appe.
⁊.l.ab executione.quo.ap.non recei.tex.in.c.i.extra eo. ⁊ in.d.c.
veniens.cuꝫ ſi. ⁊ huic cõcluſioni inheret hic Imo.in duobus ꝟ
bis: ⁊ lꝫ non dicat hoc fuit theorica bald.in rubri.C.de appel. ⁊
Ange.in.l.tale pactum.§.qui prouocauit.ſ.de pact. ⁊ Ant.de
bu.in.d.c.venientes. ⁊ idem tenet Imo.in rubr.j.de app.de q̃
etiam vide bar. ⁊ doc.in.l.furti in prin.ſ.de infa. ⁊ per Spe.in
titu.de appel.§.quibus.ver.xvij. ⁊ bald.latiſſime diſputat.l.d.
§.qui prouocauit in repet. ⁊ in.d.l.ſi cã. ⁊ in.l.i.in.iij.colum.C.
ne ex delic.defun. ⁊ in.l.ita demum. ⁊ qđ ibi bal.C.de ꝓcura. ⁊
3 qđ in pulchra.q.no.barto.in.l.ij.C.de execu.rei indica. ¶ † Et
iſtud facit ad.q.quã ponunt bald. ⁊ Salyce.in.l.ij.C.de vſu.rei
indi. ⁊ bald.in addi.Spec.in ti.de ſen.prola.in.xix.colum.vbi
querunt ſtatutũ dicit ꝙ ſi quis fuerit condemnatus pro delicto
in centum debeat ſibi amputari manus ſi dicta centum non ſol
uat infra menſem titius fuit condemnatus pro delicto in centũ
appellauit ſtatim a ſententia. deinde infra tres menſes vel quat
tuor fuit confirmata prima ſententia per iudicem appellatõis

demũ ꝯdẽnatus infra menſem a die dicte ꝯfirmationis vult ſol
uere opponit ꝙ lapſus eſt mẽſis a die prime ꝯdẽnationis: an de
beat ſibi manus amputari. Ex predictis infert ꝙ nõ: qꝛ interim
pẽdẽte appellatiõe ſnia hꝫ ꝓ nõ lata: ⁊ ita determinãt doc.in.d.
l.ij.ꝑ illũ text.no. niſi appellatio eſſet manifeſte fruſtratoria: ſm
gl.no.in.d.l.ij.ꝑ.l.tutor.in prin.ſ.de vſur.qđ eſt no. ¶ Quid in
appellatione ab interlocutoria: an illa ſiſtr ſuſpẽdat ſniam. vide ꝑ
bar.in.d.l.furti. ⁊ que ipſe no.in.l.iij.j.de app.reci. ⁊ veritas eſt
ꝙ anteq̃ inhibitũ ſit iudici a quo ſeu anteq̃ iudex a quo deferat
appellationi nõ eſt extincta: ꝑꝫ in.c.nõ ſolũ.de ap.li.vj. ⁊ in.c.ceſ
4 ſante.e.ti.in antiqa. ¶ † Ex predictis etiã infert an teſtis ꝯdẽna
tus de crimine publico: ex quo infert infamia ſi appellet poſſit
appellatione pẽdẽte tanq̃ nõ infamis teſtificari. Et ſi teſtificatur
an valeat eius teſtimoniũ q̃uis poſtea appellatio deſerta fuerit
magis cõis ꝯcluſio eſt ꝙ teſtimoniũ valeat: lꝫ poſtea deſerat ap
pellatio: qꝛ nõ trahit retro in preiudiciũ tertij de aliquo alio vt ꝑ
5 glo. ⁊ Bar.in.d.l.furti.iũcta limitatione.c.ſi.de teſti. ¶ † In ea
dẽ gl.ad finẽ.dic ꝙ gl.in.l.furti.tꝫ ꝙ ex ſcda ſnia oriat actio ⁊ nõ
ex prima. ⁊ idẽ tꝫ gl. Pe.in.l.cyrographis.ſ.de admi.tu. ⁊ oẽs
in.l.ſi qs priore.ſ.ad treb. ⁊ ꝑ gl.in.§.poſteriore.inſti.qb.mo.
teſta.infir. ⁊ ꝑ gl. ⁊ oẽs in.l.eos.in prin.C.de appel. ⁊ ꝑ gl. ⁊ do
cto.in.c.paſtoralis.§.preterea. ⁊.c.corã dilecto.in gl.ſi.de offi.
deleg. Et magis cõiter ꝯcludit ꝙ ex ſcda tm̃. ꝓ quo Jac.but.in
l.i.C.qñ ꝓuo.nõ eſt neceſſe.allegat tex.in auc.ſi qs litigiũ.C.de
epiſ.aud. ⁊ tex.in.d.§. q ꝓuocauit ſm vnum intellectũ vbi ſnia
lata ꝑ iudicẽ appellationis ꝯfirmatoria prime eſt illa que meret
executioni mãdari ꝑ ipſum iudicẽ appellationis: ꝓ hoc etiã ipſe
allegat tex.in.l.ij.in ꝟſi.a die ꝯfirmationis.C.de vſur.rei iud. ⁊
tex.in.d.l.furti.in prin.in ꝟ.hodie. ⁊ idẽ ꝓbat in.l.cũ apud.j.in
di.ſol.quã hic alleg.ang. ⁊ idẽ tꝫ Spe.in ti.de execu.ſen.§.ſcdo
ꝟ.ſed pone.hoc etiã ꝓbat bar.hic ⁊ in.d.l.ſi qs priore.ſ.ad tre
bel.ꝑ aliã rõnẽ quã ibi vide ꝑ eũ. Et bar.hic. ⁊ in.d.l.ſi qs priore
ꝯcludit ꝙ aut iudex appellatiõis ꝯfirmat ſniam eo qꝛ ꝑ ſona ap
pellãs nõ eſt ꝓſecuta ſuã appellationẽ.tunc oꝛit ex prima. qꝛ ꝑin
de eſt ac ſi nunq̃ fuiſſet appellatũ.d.l.furti. ⁊.d.l.ſi.§.illud.C.de
tẽp.ap. Aut ꝯfirmat qꝛ repit bñ iudicatũ ꝑ ꝓmũ. ⁊ tũc oꝛit actio
ex ſcda ſnia. ⁊ ꝓbat ſm eũ qꝛ ſicut nõ põt qs paganus decedere
cũ duobus teſtamẽtis.l.ſi iure.de leg.iij.l.querebat.de teſt. mi
li.ita non ꝑñt ferri ſup eodẽ due ſnie que remaneãt valide.l.i.C.
qñ ꝓuoca.l.poſt ſnia.C.de ſen. ⁊ interlo.oium iud. Sꝫ ita eſt ꝙ
ſi ꝑ ſcdm teſtm̃ teſtator ꝯfirmat primũ oꝛit actio ex ipſo ſcdo: nõ
autẽ ex primo ꝯfirmato. vt.d.l.ſi qs priore. naꝫ ſemꝑ ſcdm tollit
primũ.d.l.ſi iure. ergo ex ſcda ſnia nõ ex prima dꝫ naſci actio. an
ge.hic. ⁊ in.d.l.ſi qs priore reprobat hãc rõnẽ bar. qm̃ imo poſ
ſunt ferri plures ſnie diffinitiue ſup eodẽ negocio dũmodo qli
bet habeat ſuã inſtãtiam.alleg.l.ſi a re.§.i.j.de excep.rei iu. Di
cit imo.hic melius allegaſſet.l.duobus.cũ glo.e.ti. ⁊ ad idẽ alle
gat Ang.no.ꝑ gl.in.l.i.C.ſi plu.vna ſen. Et ideo aſſignat Ang.
hic aliã rõnem quare ex ſnia ꝯfirmante oꝛit actio. qꝛ cũ appellat
ſtatim prima ſnia infirmat ⁊ tota cã ad iudicẽ appellationis de
uoluit.d.l.i.in ſi.j.ad turpi.cũ ꝯcor.alleg.ideo reqrit ꝯfirmato
ria. ⁊ ex ea dꝫ agi.l.ſi qs filio exheredato.§.irritũ. ⁊ melius in.§.
ei autẽ.de iniuſt.teſt. Sꝫ Imo. Ang. ⁊ Ro.hic. ⁊ Ang. ⁊ Imo.
in.d.l.ſi qs priore.reprehẽdunt rõnẽ bar. vt hic ꝑ eos q ponunt
aliã rõnẽ.ſ.qꝛ prima ſnia extinguit ꝑ appellationẽ vt dixi. ⁊ lꝫ ipſi
nõ dicãt.iſta fuit rõ Jac.bu.in.l.i.C.qñ ꝓuoca. ⁊ Bar.in.d.l.i.
§.ſi.ad turpil. ⁊ Bal.in.l.ex placito.in.iij.colũ. C.de rer ꝑmu.
6 † Cõprobat hec rõ.nã appellatio reducit cauſam ad eũ ſtatũ in
quo erat cã principalis tpe litis ꝯteſta.d.l.ita demũ. ⁊.l. ab exe
cutione.§.i.j.de ap.ſed certũ eſt ꝙ tpe litis ꝯteſta. nõ erat orta
actio ex ſnia nondũ lata. ergo ⁊c. Item interpoſita appellatione
q̃ primũ extinguit effectus quẽ parta erat ſnia añ appellationẽ:
ꝑꝫ in.d.l.furti.ꝟ.ſed ſi furti. vbi effectus infamie quã illico parit
ſnia extinguit ꝑ appellationem. Ad idẽ facit.l.ſi qs filio.§. irri
tum.ſ. de iniuſt.teſta. ⁊ lꝫ prima ſententia bona ꝯfirmetur per
appellationem.nõ tñ reuiuiſcit prima ſententia ⁊ eius effectus.
tex.in.d.l.furti.in ver.non retro. ⁊ in.l.qui res.§.aream.j.de ſo
lu.niſi quando fingitur nõ fuiſſe appellatum. vt quãdo deſeret
7 appellatio.l.fi.§.illud.ad finem.C.de tempo.appella. ¶ † In
glo.fi.ibi.nõ autẽ per equipollentia.que ſint equipollentia dic
inter alias ſi iudex dixerit non video cur ticium ſeyo non condẽ
neꝫ in.c.perinde eſt ac ſi dixiſſet condẽno.l.i.§.ſi quis ita. ⁊ ibi
not. Barto.j.de verbo.obligatio. Item ſi iudex dixerit credo

locutorij o vnũ
no. ꝙ verba in
dicis nõ pñt fa
cere ꝙ interlo
cutoria ſit diffi
nitiua ita bal.
in.l.añ ſnie.C.
qrõ app.nõ re
ci. ⁊ pr.b anc.
in ꝯſi.cccccxx
viii.incip.vica
rius preſtia ẽt
ſi iudex dicit ꝓ
hãc ſniaꝫ diffi
nitiuã. adde ẽt
ꝙ ſnia interlo
cutoria q̃ diffi
nit vnũ articu
lũ cãe põt qđã
modo appella
ri diffi. ita bal.
in.l.iuſſu.C.de
re.cre. ⁊ ibi gl.
⁊ ibi bal. in.l.
gñaliter.e.tit.
ſcd .cur.
a ¶ Et ex iſtis
inferri poſſet.
vide in ro.ꝯſi
li.cccluiii. ⁊ ſe
quen .vbi ita
erat d ſnia lata
ſup nimia exa
tiõe expẽſarũ
an dicat inter
locutoria vel
diffinitiua et
qđ de ſnia con
dẽnatoria l ex
pẽſis. vide inn.
car. d. Anto.
Imo. ⁊ panor.
in.c.auditis ex
d preu. ⁊ do.de
ro.deci.ccxv.
inci.no. ꝙ ſnia
lata ſup actita
tis.in tit.de re
ſti. ⁊ l.d.ti.deci.
cccc xvi. inci.
itẽ fuit dubita
tũ vtꝝ interlocu
toria lata ſup d
ſertiõe. ⁊ adde
ſcdã.are.i.l.pſiſ
⁊ ſilij.ſ. d vul.
⁊ pu.ro.u.ꝟ.u.
no. q dic ꝙ ſnia
lata ſup expẽſiſ
ẽ interlocutoria.
Fran.Cur.
Additio.
¶ De iſtis iter
locutor: jo. vide
bapti. ſeueri.in
l.ꝑmũ.l pe.col.
⁊ ſe.ſ.de iuriſ.
om.iu. vbi po
nit de ſentẽtia
q̃ eſt lata ſꝫ ter
minos cle. ſepe
de ꝟ.ſi. ⁊ de diſ
pẽ.j. de m. an
ſit interlocuto
ria ⁊ d ſentẽtia
in qua iudex ꝓ
nunciat nõ ad
miſſio exceptio
nib ᵉ oppoſitis
aut reſpueris ſu
ꝑ incõpetẽtia ⁊
de interlocuto
ria hiorqñdo.
Quid ſit de ſen
tẽtia ſup cõpa
ratiõe lr̃aꝝ vel
de medico ſup
balneo ⁊ ſimili
ter vide bar. in
l. arbitro. ſ. q
ſatiſd.cog. qđ
d ſententia teſtẽ
adimendũ vel
nõ. vide bal.in
l.i.C.de epiſc.

titium debere.x.glo.eſt ſingularis ſm Jmo.Ang.& Ro.hic et
in.l.diem proferre.§.ſi plures.ff.de arbi.Et idem dicunt ſi iu
dex in ſnia dixerit pronūcio titium cōdēnandū in.x.allegat.l.
fundus q.l.ticij.ff.de rei ven.& l.emilius in ver.reſti.ff.de mino
ri.adde glo.idem dicentē in.d.§.ſi plures.& idem tz Jac.de are.
& Cy.& Ang.in.l.i.C.ſi aduer.liber.& Ang.in.d.§.ſi quis ita.
Sed ꝯrium tenuit Jo.an.in ti.de excep.§.viſo ſuper verſi.po
ne in Jtalia in addi.Spe.& bar.in.l.i.ſi aduer.libe.& bal.& imo.
in prealleg.§.ſi quis ita.q: tractus futuri tpis ad iudicem non
ſpectant.l.i.in pn.ff.de vſuca.l.non quēadmodū.ff.de iudi.Et
q: aliud eſt pronunciare quem liberū vel manumiſſum vel aliud
quem liberandum vel manumittendum.d.l.i.C.ſi aduer.libe.
&.l.qui ſe dicit.de iudi.& in ſimili no.gloſ.in.l.cognitio.§.ſi.de
offi.eius cui manda.eſt iuriſdi.& glo.ij.q.vj.c.ſi aduer.& Joā.
an.in.c.tranſmiſſa.de elec.p bar.in.l.ſolet.ff.de offi.procon.et
aliud eſt quem reſtituere & aliud pronunciare quem reſtituendū
vt no.gl.& Ja.bu.in.l.ſi.C.vbi & apud quē i inte.reſti.poſ.Ad
d.l.fundus.rñde vt p Jmo.in.d.§.ſi quis ita.vbi de hoc articu
lo & latius ad.l.emilius.rñde vt colligiſ ex no.ibi p bal.i.d.l.cū
8 iudex.† Ubi queritur vtrum idem ſit cum iudex dixit pronūcio.ſi
cut continetur in conſilio ſapientis in quo dicebatur conſulo ti
tium cōdemnandum perinde ac ſi iudex dixiſſet cōdemno & te
nent ꝙ ſic & idem tz Jac.de are.& Cy.in.d.l.ſi.C.vbi apud quē
& Bar.in.d.l.cū iudex.& Ang.& Jmo.in.d.§.ſi q̄s ita.& ant.de
bu.in.c.cū venerabilis de exce.& imo.in.l.ſi ꝯuenerit.j.e.& in.c.
ſi pro debilitate de offi.dele.& bene q: intentio iudicis fuit p v̾
ba de preſenti pronūciare & a mente nō eſt recedēdū.l.iij.cū vul
ga.C.de lib.prete.& in dubio fieri dꝫ interpretatio vt actus po
tius valeat ꝙ̄ pereat.l.quotiens in ſtipulationibus.j.de v̾bo.
obli.qcqd in hoc articulo dixerit Spec.& Joan.and.in.d.§.vi
ſo.& bar.in.d.l.i.ſi aduer.liber.& in.d.l.ſi fundo.ℭ Jn eadē gl.
in ſi.de hoc tangitur in.l.in ſumma.

1 Condemnati habent a lege certam dilationem eis conceſſam ad ſoluen̄.ſ.tēpus quadrimeſtre.
2 Judex an poſſit in ſnia tp̄s qđ a lege datur iudicatis abbreuiare vel prorogare cā cognita ſeu iuſta cā.& ſi hoc non fecit in ſnia pt facere in executione.quam regulariter facere non dꝫ infra tp̄s ꝙ datur condēnatis.
3 Judex an poſſit ſtatuere terminū excipiēti ꝙ cā venit cognoſcē da coram eccleſiaſtico infra quem debeat propoſuiſſe & probaſſe coram iudice eccleſiaſtico.
4 Exceptio litis pendentie non pōt opponi per reū cōuentum qn̄ fuit contumax coram primo iudice.
5 Dilatio an & qn̄ poſſit prorogari vel arctari per iudicem.
6 Tempus.x.dierum datum ad appellandum ex cauſa puta ratione publice vtilitatis vel ſcandali vitandi poterit arctari per iudicem.
7 Jnſtantia cauſe principalis an poſſit imutari ex cauſa a iudice.
8 Dilatio an poſſit arctari per iudicem in criminalibus.
9 Sta.cauetur ꝙ cōtumax ponatur in bāno in quo ei aſſignaſ terminus octo dierū infra quem ſi non cōparuerit habeaſ pro confeſſo an iſte terminus poterit mutari.
10 Dilatio in omni cauſa poteſt per papam vel principem abbreuiari.
Appellationis finiende.& appellandi tp̄s pōt coarctari & prorogari per ſtatutum.
12 Sententia in qua non eſt dies executiōis fiende,ea die pōt addi non autem vltra.
13 Dilatio an poſſit dari parte non citata.
14 Tempus qđ datur cōdemnatis ad ſoluendū qđ & ꝙ̄tum ſit in qualibet cauſa.
15 Dilatio legalis quot & quibus cauſis poſſit immutari vř infra.
16 Dilatio legalis ſi fuit artata per iudicem an ſupplicatur a lege.vel an poſſit appellari ab ea.
17 Appellari pōt qn̄ ſtatuiſ terminus nimis breuis ſed quis teneſ pbare ꝙ iudex potuit vel non potuit artare tempus.
18 Dilatio an poterit minor dari ſine cā ſi lex dicit maiorē dilationem iudicis miniſterio non dari.
Dilationem minorem pōt iudex dare ex cā:ēt ſi lex dicit dilationem eſſe dandam.xj.dierum & non minus.
Dilatio ad probandum ſi fuit data ſemel an poſſit alia dari ſine cauſe cognitione.
21 Dilatione vna pendente an poſſit iudex aliquid innouare.
22 Dilationes plures an poſſint ſimul & ſemel ſtatui.

1 **QUi pro tribunali.** † Ad euidē
tiam p̄mitte illud de quo venit dicendū ſup glo.iij.ſ.ꝙ cōdē
nati habēt a lege certā dilationē eis cōceſſā ad ſol
uēdū.ſ.tp̄s quadrimeſtre.l.ij.& l.ſi.C.de vſur.rei iud.olim ař
2 habebāt vt diceſ.ℭ † Jtē hec lex legitur duobus modis ꝙ iu
dex pōt in ſnia tp̄s ꝙ a lege daſ iudicatis abbreuiare vel proro
gare cā cognita ſeu iuſta cā.& ſi hoc non fecit ſnia pōt hoc facere
in executione quam regulř facere non dꝫ infra tp̄s qđ datur con
dēnatis niſi ex iuſta cā.h.d.ſm intellectū Bar.& doc.nam legiſ
duobus modis vno mō ſm intellectū bar.ꝙ in principio loqua
tur in iudice iudicante & in verſi.ſed praro.loquaſ in exequente
alio modo ſm glo.primam ꝙ tota.l.loquaſ in iudice exequen
te quē intellectum reprehendit bar.ℭ Quia ille ver.ſꝫ praro.ni
hil adderet ſupradictis.Sed ab hac rñſione pōt ſaluari glo.ſm
Jmo.p̄mo iuriſconſultus oſtendit potentiam iudicis.Scđo in
ſtruit iudicē in ver.ſed praro.dādo doctrinā regularē ꝙ ſeruet
tp̄a ſtatuta a lege ad exequēdū ſed adhuc ſupuacuo poſita eēnt
illa verba.veluti ſi ad alimenta & iō planior vř intellectus barto.
ℭ Jn tex.ibi.ſed praro.ideſt caſualiter & ſic loquitur de iudice
exequente qui nihil in ipſa ſnia dixerat circa prorogationem vel
cohartationem dilationis ſed in executione volebat facere.Jn
p̄ncipio aūt loquitur qn̄ in ſnia hoc expreſſit ſm lec.bar.& doc.
ℭ Glo.i.in ſi.vř totā.l.intelligere in iudice exequente.ℭ Et ꝙ
in prima ponaſ caſus ꝙ iudex exequens poſſit tp̄s augere & mi
nuere ex cauſa.Sed in ver.ſed praro.dicatur ꝙ praro hoc face
re pōt.ℭ † Jn tex.ibi obſequio.i.paupertate ſm Dy.vř enim
obſequioſa perſona que pp paupertatē hꝫ alijs ſeruire.ℭ Jn
tex.ibi.exequatur.ſubaudi tñ ꝙ aliquando ſit executio ante ſinē
legitimi tp̄is:vt pꝫ in exemplis ſequentibus q̄ reſpiciunt iſtud
3 ſubauditum.nō aūt illud qđ eſt expſſum in tex.ℭ † Jn glo.i.am
plia & declara eam vt hic per bar.cuius verba bñ no.qui dicit ꝙ
ſi coram iudice ſeculari opponaſ exceptio cognoſcenda coram
iudice eccleſiaſtico puta ꝙ inſtr̄m ex quo agitur eſt vſurariū vel
aliqua exceptio que venit remittenda ad iudicē eccleſiaſticū.c.
tuam de ordi.cogni.& c.lator.qui fil.ſint legiti.& c.ſi iudex lay
cus de ſen.excō.lib.vj.non poſſit iudex ſecularis ſtatuere termi
num infra quē ille debeat exceptionē propoſuiſſe & probaſſe co
rā iudice eccleſiaſtico per.c.inſinuatione de appel.q: iſtud eēt
imponere legem ſuo ſuperiori.Adde bal.idem tenentem in.l.
quotiens.C.de iudi.& idem ēt no.bar.in.l.preſes.C.de appel.
Et ibi ſubdit not.ꝙ iudex ſecularis poterit in caſu predicto ſta
tuere terminum excipienti infra quem debeat ſe p̄ſentare corā
iudice eccleſiaſtico vna cū pceſſu per.c.perſonas.de appella.&
d.l.p̄ſes cū ibi notatis & idē tz ang.& Jmo.hic lꝫ de bar.mētio
nē non faciant & idē tz Pau.de ca.in.l.titia in ſi.ſo.ma.iſtud te
nuit ang.in.l.i.§.ſed ſi dubiteſ.ff.de iudi.ℭ Limitauit tñ dcm̄
Bar.bal.in.d.l.de die.§.ſi.ff.q ſatiſda.cog.& ſeqſ Pe.de anc.
a in ſuis reportatis iuris ciuilis vbi dicit ꝙ qn̄ iudex ſecularis[a] re
miſit excipientē ad curiam eccleſiaſticā:vt corā eo cognoſcaſ de
ſua exceptione ꝙ̄uis nō poſſit iudex ſecularis prefigere terminū
excepiēti infra quē dēat probaſſe.tñ ſi moroſus fuerit talis exci
piēs deducere & probare ſuā exceptionē corā eccleſiaſtico pote
rit iudex ſecularis nō obſtante remiſſione facta iudici eccleſiaſti
co procedere in cā per.d.l.de die.§.ſi.vbi ille q ſemel fuit moro
ſus in p̄ſtando ſatiſdationē de iudicio ſiſti in municipio nō pōt
poſtea qn̄ in ciuitate ꝯueniſ & petitur ꝙ ſatiſdet dicere ꝙ nō pōt
ibi ſatiſdare ſed petit ſe remitti ad municipiū naꝫ au..iri non dꝫ
poſtꝙ̄ ſemel fuit moroſus.confirmo q: nobis videmus in ſimi
li ꝙ iudiciū dꝫ finiri vbi ceptū eſt.l.vbi ceptū.ff.de iudi.& ideo ſi
reus ſemel conuentus coram vno iudice trahaſ ſub eadē cā corā
alio iudice pōt opponere exceptionē litis pēdētie prius inchoa
4 te coram alio.† Tñ hoc eſt verū niſi reus conuentus coram ſcđo
iudice fuiſſet cōtumax coram p̄mo:q: tunc non pōt opponere
ꝙ pendet iudicium corā p̄mo ad euitandū ne conueniatur corā
ſcđo vt no.determinat bal.in.l.ſepulchri.C.de ſepul.vio.& in.l.
ꝙ̄uis.ff.de dam.ifec.& in.d.l.vbi ceptū p rōnē.l.& poſt edictū.
ff.de iudi.ℭ Et q: alſ ſeqreſ ꝙ ꝯtumacia p̄ſtaret ſubſidiū & ſuf
frageref ꝯtumaci ꝙ nō eſt dicēdū ar.l.euidenter.j.de excep.rei
iu.& ar.l.ſiue hereditaria.ff.de neg.geſt.Teneatis mēti dictam
deciſionem q: ſepe in pratica vobis afferret honores.Et ex his

quia ſepe

que dixi in hac glo.i.in fi.no. ꝙ index in executione ſnīe dꝫ adhibere cāe cognitionē ⁊ iſtud idē no.gl.i.in.l.intra vtile.ff.de mino.⁊ ꝙ requiraſ cāe cognitio ſatis ꝓbaſ.q2 videmus ꝙ ad impediendā executionē ſnīe multe exceptiones pñt opponi de qbus ꝑ glo.in .l.i.C.de iur.⁊ fac.igno.⁊ diceſ in.l.intra.j.eod. ¶ In gl.in ver.indicato.ibi duoꝝ menſiū an ſit verū dicā in.d.l.debitoribus.dicatis ꝙ.d.l.debitoribus ſolum loqſ de tpe ꝙ datur ad vendendū pignus captū ꝓ executione ſnīe ideo nō ꝓbaſ ibi de tpe qḋ nullo mō pōt ꝓcedi ad executionē ſnīe vñ magis cōiter dicimus ꝙ olim nō erat bene claꝝ ꝙ̄tuꝫ tps erat illud ſed videbaſ arbitrariū ſed hodie eſt introductū ꝙ ſit quadrimeſtre. verū q2 hoc pēdet ab intellectu.d.l.debitoribus.ideo ꝙ̄tū ad ħ reſeruo ibi dicendū non eſt tñ magne vtilitatis poſtꝙ̄ hodie determinatū eſt ꝙ eſt quadrimeſtre. ¶ † In glo.in ver.coartat. ⁊ de hoc an poſſit ꝓrogari vel artari dilatio ꝑ iudicē varie vñr fuiſſe opi.prima fuit Iac.de are.ꝙ aut dilatio indulgeſ a lege ſine iudicis miniſterio.vt in termino dato ad appellādū vel ad ꝓſequendū appellationē vt in auc.hodie.C.de app.vel in termino dato in.l.fi.C.de tempo.in integ.reſti.pe.cū fi.⁊ iſta non poſſit mutari.c.indultū.de reg.iur.li.vi.facit.l.i.ibi neqꝫ enim ꝑtoris ff.de fer. Fallit niſi lex indulgeret ſupplēdo defectū iudicis quia tūc cū cā poſſet mutari vt ħ ⁊.l.iiij.§.ſi qs.ſ.e.c.cū ad ꝯſultationem de re iudi.dicebat Iac.de are.ꝙ in dictis caſibus ⁊ ſimilibus nō poterat iudex abbreuiare tps.bene facit regula.c.indultum.de reg.iur.nec obſt.ſm eum tex.l.noſtre.q2 rñdet ꝙ fallit in iſto tpe ꝙ daſ a lege ſupplente defectū iudicis nā q2 iudex in ſnīa non expreſſit tps qḋ dandū erat ꝯdēnatis a lege ſupplente defectū iudicis nā hoc caſu iudex pōt diminuere aut augere tale tps. Pro iſta opi.bar.dicit facere glo.in.c.cū ſit romana ď ap. inꝙ̄tum glo.vult ꝙ tps datum ad appellandū non poſſit iudex mutare bart.vero hic dicit ſe putare ꝙ indiſtincte poſſit iudex cauſa cognita ꝓrogare ⁊ abbreuiare dilationē a lege conceſſam hoc probat pluribus medijs. Videmus enim ꝙ a lege eſt prefixum tēpus ad opponēdas exceptiōes perēptorias ⁊ dilatorias perēptorie enim no pñt opponi niſi vſqꝫ ad ſententiā.l.peremptorias.C.ſenten reſcin.nō poſ.vel niſi ante concluſionē in cā vt q2 renunciatum fuit omnibus allegationibus ⁊ exceptionib⁹ quo caſu non pōt vlterius aliquid produci. §.quia vero multi in auc.de teſti.plene no.in.c.paſtoralis.de cauſa poſſeſ.nam ad opponēdas exceptiones dilatorias eſt tempus vſqꝫ ad litis cōteſta .vt no.plene in.l.exceptionē.C.de ꝓba.⁊ nihilominus videmus ꝙ iudex pōt abbreuiare talia tpa vt pꝫ in.c.paſtoralis .ď exce.vbi caſus ⁊ lꝫ ille tex.loquaſ in termino ꝑfixo ad opponendas exceptiōes dilatorias tñ.ſꝫ dy.in.d.rla idultū.⁊ ſm alios l d.c.paſtoralis.ille tex.pōt hře locū in ꝑemptorijs qcqd ibi ſenſerit gl. ¶ Ergo vr ꝓbatuꝫ in.d.c.paſtoralis.ꝙ terminus prefixus a lege pōt ex cā mutari ꝑ iudicē. Similiter videmus ſꝫ bar. q2 lꝫ ad agendū regulr ſit ꝑfixū tps.xxx.anno.l.ſicut ⁊.l.cū notiſſimi.C.de pſc.xxx.an.tñ ex cā pt iudex illud tps mutare.⁊ q̄ ſine cāe ⁹ habetis in.l.diffamari.C.de ige.⁊ manu.⁊ not.in.l.i.C.vt ne.iu.⁊.l.ſi ea.C.q accu.nō pñt hoc idē ꝓbaſ ſꝫ bar.alio exēplo q2 videm⁹ ꝙ eſt prefixū tps quadriēnij ad petēdū in integrū reſtitutionē ⁊ tñ ex cā pōt ꝓrogari puta ꝑꝑ dolū ⁊ culpaꝫ aduerſarij.vt.l.petēde.C.de tēpo.in ite.reſti.⁊.l.itra vtile ſm vnā lect. ibi poſitā in glo.ff.de mino. Hoc idē ꝓbat alio exēplo.naꝫ nos videmus ꝙ ad adeūdū hereditatē eſt datū tps trium annorū.ſm veras ꝯcluſiōes.l.lꝫ.C.de iu.deli.⁊ ibi no.tñ iudex ex cā pōt talē dilationē abbreuiare.l.ꝙ̄diu.la.iij.⁊ ibi no.ff.de acq.her.l.ſi qs ita heres inſtituaſ in oīē.ff.de her.inſti.⁊.l.fi.§.pe.C.de iur. deli.probat ēt vltimo loco ꝑ.l.nřam.nā hic tpe dato iudicatis a lege videtis ꝙ iudex tps pōt coarctare ⁊ ꝓrogare.nec bona vr rō Iac.de are.dicētis ꝙ hic loqſ in tpe qḋ daſ a lege ſupplente defectū iudicis.q2 dicit bar.ꝙ lex nō ſupplet.ſed dat vt d.l.iiij. §.ſi qs ꝯdēnatus.j.eo.⁊.l.ij.C.de vſu.rei iu.ſi aūt queraſ de dilatōe que daſ a.l.cū miniſterio iudicis vt in auc.q ſemel.C.quō ⁊ qñ iud.vt in tpe.xxx.dieꝝ qḋ daſ ad ꝓſequēdū cām quā icceperat que dilatio nō appellaſ mere legalis ſed data a.l.cū miniſterio iudicis.⁊ iſtā talē dilationē dicit clarū eſſe ꝙ iudex poſſit immutare per tex.in.d.auc.qui ſemel.⁊ expreſſius in.§.omneꝫ.in auc.de litigio.vnde ſumitur.d.aucten.vbi dicit text.vnaquaqꝫ vacatione non minus ꝙ̄ ſpacio.xxx.dierum.iuncta.l.ad peremptorium.cum duabus.ll.ſequentibus.⁊.l.nonnunꝙ̄.ff.de iudi. nam ad peremptoriam citationem requiriſ ꝙ primo precedāt alique alie citationes quarum quelibet habeat terminuꝫ.x.dierū aliter iudex nō pōt facere citationē ꝑēptoriā vt.d.l.ꝑēptoriū ⁊ tñ tex.in.d.l.nōnunꝙ̄.dicit ꝙ qñqꝫ iudex ex cauſa immutat dictum ordinem q2 illa erat dilatio conceſſa a lege cum miniſterio iudicis ⁊ iſtud vltimum fatebatur etiam Iac.de are.⁊ probatur etiam hoc in.l.ſiue pars.C.de dilatio.iuncta glo.⁊ ita in hoc articulo reſidet barto.hic. Aut cum miniſterio iudicis indulgeſ: vt in dilatione de qua in.l.ad peremptorium.cum duabus ſeq. ff.de iudi.⁊ tunc ex cā poſſit mutari.d.l.nōnunꝙ̄.eod.ti.iuncta d.l.ad perēptorium.cū ſeq.⁊.l.ſiue pars.in ver.pars.⁊ ibi not. C.de dila.⁊ iſtā opi.poſuit gl.in auct.offeraſ.C.de lit.ꝯte.⁊ gl. in.c.cupiētes.§.ꝙ ſi ꝑ.xx.in ꝟbo qndecim de elec.li.vi.⁊ ſequitur latius Iac.de are.⁊ cy.in.l.i.C.de dila.⁊ in auct.q ſemel.C. quō ⁊ qñ iu.⁊ in auc.ei q.C.de tempo.ap.⁊ idē bal.in auc.iubemus.C.de iudi.⁊ in.l.de die.ff.q ſatiſd.cog.⁊ ibi ꝑ guil.'de cu. ⁊ ia.bu.⁊ idē tꝫ Iac.de are.⁊ bal.in auct.de exhi.re.§.i.⁊ dy.in d.§.ſi qs.⁊ Iaco.but.in.d.l.ad perēptoriū. Scḋa fuit opi.bal. ħ ꝯria huic.ſ.ꝙ oīs dilatio poſſit indiſtincte ēt legalis minui ex cā ꝑ rōnes alle.ꝑ eū.⁊ cū eo ēt trāſit ant.de bu.in.c.preterea.de dila.⁊.c.cum ſit romana.de ap.pro qua opin.bene facit ille text.⁊ hoc tꝫ glo.in.§.ſancimus in ver.viginti.in auc.de exhi.re.ideꝫ tenet glo.in.§.oēm in auc.de litig. Nec ob.tex.in .c.idultuꝫ.c. cū ſi.q2 dꝫ intelligi ſine cā vt in gl.hanc opi.limitat glo.in.c.pia in ver.octo dierum que reputatur ſingularis de exce.in.vi.non ꝓcedere vbi modicū preiudiciuꝫ inferſ ſi dilatio nō ꝓrogaretur q2 tunc non poterit ꝓrogari. ¶ Tertia fuit opi.dy.⁊ gl.in.d.c. indultū.ſ.ꝙ dilatio ꝯceſſa a lege ſine miniſterio iudicis expreſſo vel tacito vt in tpe dato ad appellandū cū ſi.non poſſit mutari. c.ex inſinuatione.de ap.ſecus in dilatione cōceſſa a lege cuꝫ miniſterio iudicis expreſſo vel tacito ⁊ tacitum intelligit qñ dilatio daſ a lege circa intermedia cauſe ⁊ lite pendente corā iudice exēplum in dilatione.xx.dierum.de qua in.d.auct.offeratur.⁊ hoc vltimum tꝫ glo.in.d.§.ſancimus.⁊ Spec.in tit.de dila.§.nunc videndū ver.nunqd ergo ⁊ bar.in.d.auc.offeraſ.⁊ Ang.in .d. auc.de exhi.re.§.i.lꝫ ꝯriū teneat gl.in.d.auc.offeraſ.⁊ Iaco.de bel.in.d.§.ſancimus.⁊ iſtā opi.tꝫ ħ Imo.niſi in caſibus in quibus repiſ expreſſe in iure cautū ꝙ iudex dilationē mere legaleꝫ poſſit mutare vt ēt ſenſit gl.in.d.c.indultū.⁊ iſto modo rñde ad allegata ꝑ bar.hic.ſm Imo. ¶ Quarta fuit opi.glo.⁊ cy.in.d. c.cū ſit romana ꝙ oīs dilatio a iure ꝯceſſa poſſit ex cā mutari ꝑterꝙ̄ tps appellādi ⁊ appellatiōis ꝓſequēde ⁊ tps petēdi reſtōneꝫ in integrū.⁊ idē ſm Hoſt.in ſemeſtri redhibitorie.l.cū ſex. ff.de edi.edic.⁊ idē dicit in tpe ꝯferēdi bñficia.c.i.de ſup.negli. ꝑla. Idē dicit gof.in tpe qḋ daſ marito ad accuſandū vxoreꝫ de adulterio.l.adulter mariti.C.ad legē iul.de adul.iii.q.iiij.c.alteri que opi.cōiter non teneſ q2 ratio reddi non pōt quare magis in ꝑdictis caſibus impediaſ mutatio ꝙ̄ in alijs. Idem ēt tenuit ipſe Imo.in.d.c.cū ſit romana.vbi dicit ꝙ cōis opi.eſt ꝙ iudex nō poſſit imutare dilationē datā a lege ſine miniſterio iudicis niſi in caſibus a iure expreſſis vt in caſibus de qbus ꝑ bar. hic ⁊ dixi.ff.ſꝫ certe qñ ſubeſt cā eadē vr eſſe rō in caſibus ſpālr enumeratis in.ll.hic alle.ꝑ bar.idō dꝫ eſſe idē ius ⁊ ſpālius ꝓbaſ in.c.cū dilecte in ꝟ.nos igiſ.de ꝯfir.vti.vel inuti.bñ faciūt no.ꝑ gl.in.l.que ꝑꝑ neceſſitatē.j.de reg.iur.⁊ in.l.ſi ꝯſtāte.in prin.ff. ſo.ma.cū ꝯcor.ibi alle.ꝑ bart.in.ix.q.prime partis.⁊ ſic non vr bñ rñſum ad iura alle.ꝑ bar.ꝙ̄uis rapha.hic tenēdo primā opi. rñdeat ad iura alleg.ꝑ bar.eo modo quo rñdet imola. Quinta fuit opi.ang.ꝙ oīs dilatio poſſit mutari niſi iudex mutādo intromittat ſe de iuriſditiōe ſupioris vt in tpe appellādi ⁊ appellationis ꝓſequēde ⁊ reſtōnis petende ꝑ rōnē.c.inſinuante.de appel. ſextā inuenio opi.bal.in.l.i.§.i.ff.de iur.deli.vbi ꝯcludit ꝙ aut ꝑfigiſ a lege tps iudici ⁊ nō pōt ꝑ iudicis offm̄ ꝓrogari alle.l.ſi in lege.ff.loc.vbi meo iudicio nō ꝓbaſ aut ſtatuiſ actioni vel exceptioni ⁊ idem q2 non pōt iudex mutare ipſum tps.alle.l.ſcire opꝫ.§.ꝯſequēs.ff.de excu.tut lꝫ ꝑ aliā.l.bene pōt induci prorogatio.l.ſi cū ipſe eo.ti. Aut terminus ſtatuiſ a lege ꝑſone actoris vel rei ad aliqd dādū vel reſtituēdū ita qḋ mere nō ſtatuitur iuri vel cāe ſed ꝑſone ⁊ tunc aut loquimur in his que non reducuntur ad iudiciū ⁊ illa non ſunt in iudicis poteſtate. Aut in his que reducuntur ad iudicium ⁊ ſunt in iudicis poteſtate.⁊ poſſunt ex cauſa augeri vel minui vt hic.⁊ in dicta.l.ſiue pars. Sed predicte due opi.non videnſ vere per ea que tradunſ per bart. hic defendendo opi.ſuā.ex omnibus ꝑdictis ſic ꝯcludo ꝙ in vi

a ¶ Leuiſ ad uerte ꝙ tangit latiſſime.j.nu mero.xv.

C.de anno.⁊ tribu.lib.x. Tñ magis cõiter docto.cum dicta gl.
tranſire videnť non intelligo ꝙ ſi iudex in totũ tollat dilationẽ
non valeat actus iudicis ſed ꝙ eſſet iuſta cã appellandi iuxta.c.
i.de dila.qꝛ etiam ſnĩa ↄ̃ ius litigatoris dũmodo non contineat
expreſſum errorẽ iuris valet.l.ij.C.qñ ꝓuo.⁊.l.i.§.itẽ cum ↄ̃ ſa-
11 cras.j.que ſen.ſine ap.reſcin. ¶ †Subdit tñ hic ang.iuxta p̃di-
cta ꝙ ꝑ ſtatutũ indiſtincte poterit coarctari vel ꝓrogari tp̃s ad
pellandi ⁊ appellationis finiende ⁊ alle.l.p̃ſcriptionẽ.C.ſi ↄ̃ ius
vel utili.publi.⁊ ita ẽt no.bal.ibi in.ix.col.ꝙ extẽdit notabiliter
dñs abb.in.d.c.cũ ſit romana.ẽt ſi ſtatuentes recognoſcerẽt ſu
periorẽ ad quẽ appellãdũ eſſet qꝛ ſi iudex põt mutare tp̃s appel
landi ex cã ergo ⁊ ſtatuẽtes. ¶ Multomagis vel ſaltẽ eadẽ ra-
tione illud debent poſſe illi q habent ptãtem ſtatuendi nam ma
giſtratus habent illam ptãtẽ.l.i.ꝟ.qd̃ qſqꝫ iur.quinimmo ma-
giſtratus regulariter nõ poſſunt condere ſtatuta ↄ̃ ius cõe.l.for-
ma.C.de offi.prefec.p̃to.⁊ no.glo.in.c.ſi.de her.li.vi.⁊ no.gl.
in cle.ſepe.de ver.ſig.⁊ ꝑ cano.in.c.ſi.de off.archipreſ.tñ popu
li q hñt ptãtem ſtatuendi poſſunt ↄdere ſtatuta ↄ̃ ius cõe.l.oẽs
populi.⁊ ibi bar.in.iij.q.prin.ꝟ.de iuſti.⁊ iur.ergo debent poſ
ſe coarctare tp̃s.x.dieꝝ ad appellandum ſi iudex hoc põt. Sed
dic ꝙ in hoc vltimo bal.ↄ̃riũ tenet in.d.l.ſi.C.cõmi.vel epiſto.⁊
melius ꝑ rõnem ſuã nec ita vꝛ cadere poſſe in ſtatuto qd̃ eſt gñа
le ſicut in caſu ſpeciali ſeu ſingulari in quo iudex coarctat ex cã.⁊
ꝙ nõ poſſit ꝑ ſtatutũ ↄditũ a populo recognoſcente ſupiorẽ im
mutari tp̃s datũ ad appellandũ probanť qꝛ hoc eſſet imponere
legẽ ſupiori.c.veniens.de iureiur.⁊ ideo bart.in.l.ſi.ff.de aqua
plu.ar.⁊ in.d.l.oẽs populi.in.iij.q.⁊ ibi doc.dixerunt non vale
re ſtatutũ ↄditum a populo recognoſcẽte ſuperiorẽ ꝑ qd̃ immu
tatur tp̃s appellationis vel ipſius appella.ꝓſequende qm̃ hoc
eſſet derogare ſuperiori. Tñ ad ar.bal.vꝛ colligi rñſio ex ꝟbis
abb.in.d.c.cũ ſit romana.nã rñdet ad.c.venientes.ꝙ non lꝫ in
feriori in totũ tollere ipſam appellationẽ ꝓut loqť.d.c.venien-
tes.ſed ꝑ huiuſmodi ſtatutũ non tolliť in totũ appellatio ſed co
arctať tp̃s p̃fixum a iure cõi ad appellandũ ⁊ hoc reputat Abb.
valde no.ꝓ limitatione.d.c.veniẽtes.nã nõ poterit inferior tol
lere quominus poſſit appellari ſed poterit minuere tp̃s datũ ad
appellandũ. Põt ſua opi.cõfirmari ꝑ id qd̃.ꝟ.dixi dũ allegaui
glo.in.l.qd̃ iuſſit.j.eo.⁊ tñ non eſt paſſus ſine ſcrupulo.ideo dili
genter ſunt notanda ea que dicta ſunt ⁊ ſup eis cogitandũ eſt.
¶ Inq̃tuꝫ tñ hec glo.voluit ꝙ ꝓrogare poſſit ſine cã iudex an
12 ſit verũ tãgã vbi vꝛ gl.clarior in.l.ſi qs ↄdẽnatus.j.e. ¶ †Quid
ſi iudex in ſnĩa nõ adiecit diẽ executionis hende dicit ꝙ eadẽ die
⁊ non vltra addere põt ꝑ.l.paulus.la.i.j.ti.i.⁊ no.dy.hic.⁊ idẽ
13 ſenſit Bar.in prin.tex.† Utrũ aũt in ſnĩa in qua iudex moderať
dilationes debeat inſeri cã ⁊ an poſſit fieri parte nõ citata vide ꝑ
Inno.⁊ Jo.an.⁊ alios in.c.ad petitionẽ.de accuſa.⁊ ſpec.in ti.
de cita.§.viſo.in ver.i.⁊ bal.in.c.i.circa vlti.col.de mili.vaſal.q
ↄtu.eſt in.l.i.in ſi.C.qñ ⁊ qñ iud.⁊ in.l.i.circa prin.C.de dila.
¶ In ea.glo.ibi ſed ꝓrogat ſine cã ⁊c.dicã in.d.§.ſi qs ↄdem
14 natus. ¶ †In glo.in ver.qualitate.glo.reprehendiť qꝛ in reali
non dať tp̃s quattuor menſiũ iudicatis ſed incontinenti dꝫ reſt
tui niſi iudici ex cã aliud videať.vt no.glo.in.l.in fideicõmiſſi.in
prin.ꝟ.de vſur.⁊ in.l.ſi.⁊ ibi doc.C.de execu.rei iudi.⁊ glo.oẽs
in.c.querenti de of.dele.ideo alia poni poſſunt exẽpla de qbus
hic ꝑ bar. Ideo põt aliter exẽplificari littera dũ dicit ꝙ ꝓ quali-
tate cãe ⁊c.puta qꝛ eſt cã alimẽtoꝝ ⁊ ſubeſt timor ne fame ꝑeat.
qꝛ tũc põt iudex coarctare tp̃s ad ſoluendũ. ¶ Põt ẽt exẽplifi
cari in cã dotis que valde priuilegiata eſt.vt.l.i.ff.ſolu.ma.⁊.l.
aſſiduis.C.q po.in pig.ha.⁊ ideo bar.in.l.i.exẽplificat illaꝫ.l.in
15 caſu iſto.† ⁊ ideo bar.hic gñaliter queſiuit que ſint iuſte cãe imu
tãdi dilationẽ legaleꝫ ⁊ dicit multas eſſe. ¶ Primo qñ ↄſuetu-
do fori ita ſe hñet vt qꝛ ↄſuetũ eſſet aut maiorẽ aut miorẽ dilatio-
nem ſtatuere vt tenuit glo.in.d.auct.qui ſemel.⁊ in.l.iij.§.fin.
ꝟ.de teſti.aut ſi iuriſditio iudicis ſit modico tp̃e duratura.vt in
cauſis ſindica.que debent terminari infra quinquaginta dies.
vt.l.i.C.vt omnes cauſe tam ciuiles q̃ criminales argumentuꝫ
d.l.i.ꝟ.de iuriſdi.om.iudi.⁊ iſtud firmat Inno.in.c.de cauſis.
de offi.deleg.ideꝫ dicit ipſe quando eſſet cã modice quãtitatis
qꝛ tunc licituꝫ eſt iudici tranſgredi terminos per id qd̃ habetur
in auc.ſi breuiores.C.de ſen.idem vbi eſſet contentio de re mo
dicum duratura vt ſi ſit contentio de rectoratu dꝫ cã terminari
celeriter ne interim tranſeat tẽpus officij.iccirco tunc licituꝫ eſt
diminuere dilationes.alle.l.i.j.de glan.legen.vbi illud interdi-
ctum non

ctum non datur niſi triduo: q2 interim corruptus eſſet fructus. ¶ Item eſt iuſta cã qñ aliqua cauſa habetur cum ciuitate ⁊ opꝫ haberi ↄſiliũ ciuitatis vt deliberet. Hoc enim caſu q2 de facili haberi non põt vt.c.ſi.de dila. poterit iudex ꝓrogare dilationẽ. ¶ Item iuſta eſt cã de quo qui intra magnã dilationeꝫ comederet pluſq̃ eſſet valor cauſe mouetur bar. arg. l. mediterranee. C. de anno. ⁊ tribu. lib. x. vbi imperator reprobat ↄſuetudineꝫ que hꝫ q̃ homines q ſtabant in ciuitatibus maritimis grauabãtur ad deferendas annonas ciuitatibus terraneis ⁊ terranei ad maritimas. Nam hoc reprobat Imperator. q2 magis grauabanť in portando q̃ eſſet valor ⁊c. non aũt probat ille tex. q̃ poſſit in totũ tollere ideo in hoc reprobať bart. vel ẽt ſm bart. põt eſſe cã coarctandi in caſu. l. nõnunq̃. iuncta. l. ad pemptoriũ. ff. de iud. nam ad hoc vt poſſit perueniri ad peremptoriũ reqruntur tres citatiões ⁊ poſtea fiebat quarta citatio que vocabať peremptoriũ edictuꝫ tñ ex cã iudex põt immutare vt ſi ſepenumero iudex audiuit partes. naꝫ hoc caſu potuerit dilationes coarctare poſt q̃ merita cauſe audita ſunt. ¶ Item iudex põt moderare dilationẽ vt q2 perſona cui venit danda dilatio ſit ſenex aut iuuenis arg. l. ↄtinuus. §. cũ ita. de verbo. obli. vbi maior dilatio ↄcediť ſeni q̃ iuueni. alias aũt cãs ex qbus pmittiť mutare dilationeꝫ. vide p Inno. in. d. c. querẽti. ⁊ p anto. de but. in. d. c. preterea. ⁊ in. d. c. cũ ſit romana aliqd per bal. in. l. i. C. de tẽpo. appel. bonus tex. eſt iuncta glo. in. l. nõnunq̃. ff. de iudi. ¶ In glo. in ver ſi. obſequio ibi ſed melius ⁊c. hic tenent cõiter ⁊ idem tꝫ Inno. in. d. c. querenti. vel expone vt dixi ſuper tex. ¶ † Extra glo. querit hic bar. ſi iudex dilationẽ indultam a lege cũ miniſterio iudicis arctauit ſine cãe cognitione an dilatio a lege ſuppleať an vero ſit opus appellare dic vt hic p eum cũ quo tranſit ant. de bu. in. d. c. preterea. ⁊ doc. in. l. q̃ ad ↄſultationẽ. vbi hoc limitať in tex. ⁊ aliqd p bal. in. l. ceſſante. in prin. C. quõ ⁊ qñ iu. ſpec. in. d. §. nunc de tem. in ſi. ⁊ cy. in. l. i. C. de dila. ¶ † Querit bar. dictũ eſt. ff. q̃ põt appellari qñ ſtatuiť terminus nimis breuis qs habebit ꝓbare in cã appellatiõis an appellãs hẽbit ꝓbare cãꝫ q̃re iudex nõ hũit coarctare an appellatꝰ dꝫ ꝓbare cãꝫ q̃re iudex potuit coarctare ⁊ remittit ſe ad no. p Inn. in. c. ad petitionẽ. de accuſa. ⁊ q2 ſatis obſcure locutus eſt referam id qđ voluit Innoc. naꝫ mens ſua vř eſſe q̃ dilationes regulř ſunt arbitrarie. l. ii. C. de dila. eo caſu quo ſunt arbitrarie incũbit onus ꝓbandi appellanti quare iudex. nõ potuerit illam dilationẽ moderare q2 p̃ſumitur p iudice ⁊ eius ſnia. c. in pñtia. de ꝓba. l. ij. C. de offic. iudi. l. ingenuũ. ff. de ſta. homi. ſed ſi dilatio non erat arbitraria: vt q2 lex diceret ſtatuat iudex terminũ non minorẽ. x. dieꝝ ꝓut loquitur in. l. pemptoriũ. cum. l. ſeq. de iudi. ⁊ in. §. oẽm in auc. de litigio. col. viij. vnde ſumpta eſt auc. q ſemel. ⁊ iſto caſu ſentit. Inno. recte intuẽti q̃ incũbit appellato onus ꝓbandi quare potuerit ſeu debuerit iudex coarctare dilationẽ. cũ eniꝫ lex limitate locuta eſt ⁊ non cõmiſerit arbitrio iudicis dilationẽ q̃uis ex cauſa poſſit eã immutare vt voluit glo. in. d. §. oẽm. hoc caſu ſi hoc facit iudex ⁊ ille cui immutata eſt dilatio appellauerit incumbit appellato onus ꝓbãdi qñ lex nõ cõmiſerat dilationẽ arbitrio iudicis ſed dederat ei vt non minorẽ dilationẽ ↄcederet iſta deciſio Inno. eſt nota. ⁊ cũ eo tranſit Anto. de but. in. d. c. cũ ſit romana. Pro iſta opi. Inno. facere vř. l. q ad ciuilia. cũ ibi no. p bar. j. de ap. ⁊ cũ magna ⁊ ꝓlixa ſnia loqtur alex. ¶ † Itẽ querit bar. qd ſi lex dicit maiorẽ dilationẽ iudicis miniſterio nõ dari an poterit ſine cã minor dari ⁊ ↄcludit q̃ ſic p. l. i. iuncta. l. ſiue pars in ver. pari. C. de dila. ⁊ ibi no. dic vt hic p eũ. cũ quo ↄcordat Ja. bu. in. d. l. ad perẽptoriũ. ⁊ cy. in. d. l. i. ⁊ anto. de but. in. d. c. preterea. ¶ † Sed iuxta h̃ queriť qd ſi lex dicit dari a iudice dilationẽ. xi. dieꝝ ⁊ nõ minus an iudex poterit dare minorẽ ex cã dic q̃ ſic vt ꝓbať in. d. l. ad perẽptoriũ. cuꝫ. l. ſeq. in ṽ. nõ minus iũcta l. nõnunq̃. eo. ti. ⁊ no. bar. in. d. auc. q ſemel poſt mediũ. ⁊ cy. in d. l. i. C. de dila. ⁊ Jac. bu. in. d. l. ad pemptoriũ ⁊ an. bu. in. d. c. ij. de dila. Benefacit in. l. iiij. §. ſi qs ↄdẽnatus. j. eo. iuncta iſta l. lꝫ bal. ↄtrũ ſentiat in auc. offerať. C. de lit. ↄte. ⁊ iſtud voluit illa gl. valde no. in. §. oẽm in auc. de liti. ⁊ iſtud voluit cy. in. l. i. C. de dila. bal. tñ in auc. offerať. circa pe. col. C. de lit. ↄte. vř tenuiſſe ↄtriũ alle. l. iiij. §. ſi qs ↄdẽnatus. j. e. ⁊. l. ij. ff. de iu. deli. tñ nõ diſcedo a p̃cedẽti opi. nec ob. tex. i. d. §. ſi qs ↄdẽnatꝰ. q2 imo ille tex. iũcto. §. nřo ꝓbat ↄtrũ. nã ibi ſi diminuiſſet iudex ex cã valuiſſet p iſtũ tex. nõ ob. l. ij. ff. de iu. deli. q2 nõ dicit tex. ibi q̃ iudex ex cã nõ poſſit imutare imo p regulã. §. nři ꝓbať ↄtrũ iudici eni ex cã

licitũ eſt trãſgredi leges. l. qd ergo. §. pena grauior. ff. de his q
20 no. infa. ¶ † Refert tñ bal. hic vnũ qđ poſuit Innoc. in. c. vltra tertiã. de teſti. ad ſi. vbi lꝫ iudex nõ debeat dare vltra primã dilationẽ. l. oratiõe. ⁊. l. ſi. ff. de ferijs. tñ ſi p̃ia dilatio nõ fuit ĩtegra iuxta. l. i. C. de dila. dabiť ſcđa ſine vlla cãe cognitiõe. ⁊ ſimiliter dicit inno. in. d. c. vltra tertiã. q̃ ſi iudex dedit dilationẽ triũ mẽſiũ p faciẽdis ꝓbationibus que erant in prouincia ſi poſtea velit ꝓbatiões facere ex vicina prouincia dabunť. ſex menſes ⁊ ſi ex partibus vltramarinis dabunť. ix. menſes. iuxta. l. i. C. de dila. bar. vero hic dicit q̃ immo iſte dilatiões ſunt arbitrarie vt not. in. d. c. p̃terea. ideo vř tenere ↄ Inno. ⁊ ↄcludere q̃ ſi prima dilatio eſt elapſa nõ debent dari alie ſine cãe cognitiõe etiã lꝫ prima fuerit minor non tñ erat arbitraria ⁊ ideo cũ ſuccedat in locũ dilatiõis legalis puta triũ mẽſiũ ꝓut in. d. l. i. ↄtẽtus eẽ dꝫ ⁊ iſtud idem tꝫ bar. in. l. ſi. ff. de ferijs. in. i. col. ⁊ bar. in ↄſi. inci. ex facto ꝓpõiť q̃ cã pecuniaria. ⁊ ita magis cõiter vĩr tenere doct. in. d. c. vltra tertiã. lꝫ bal. in. d. l. i. ſimplr trãſire videať cũ Inno. ⁊ ſic ↄcludi videať q̃ in caſu in quo loqtur Inno. q̃ lꝫ iudex minorẽ
21 dilationẽ ſtatuerit tñ ñ dꝫ dare ſine cãe cognitõe ſcđaꝫ. ¶ † Succeſſiue queſiuit bar. vtrũ vna dilatiõe pẽdẽte poſſit iudex aliqd innouare. ⁊ tradit regulã q̃ nõ p. d. l. ſiue pa. qđ duobus modis limitat ⁊ vide plenius p cy. in. d. l. ſiue pars. ⁊ ibi ẽt bart. ⁊ bar. aliqd in. l. ſi. ff. de ferijs. ⁊ in. l. q̃diu. la. iij. ff. de acq. her. bar. tñ notabiliter loquutus alr ↄcludit ⁊ teneatis mẽti. Ibi ↄcludit q̃ ſi dať dilatio ſup alio articulo non contingente id qđ ꝓbanduꝫ erat in prima dilatione nec ſit preiudicialis ad primam ⁊ diſcẽdũ
a eſt q̃ pendente primo poſſit iudex ſtatuere ſecundam * vt. l. generaliter. §. nullo. C. de reb. cre. ⁊ põt dari exemplũ. data eſt dilatio ad ꝓbandũ p teſtes poterit dari alia ad ꝓbãdũ p inſtrã. ſi aũt erat preiudicialis non. Et per hoc habetis limitationem ad d. l. ſiue pars. Secundo limitat ipſe illam. l. vt verum ſit niſi finita eſſet eã dilationis pendentis ſeu durantis vt ſi data eſſet dilatio. x. dieꝝ ad cõparenduꝫ ⁊ ille venit ſcđo die quo caſu finita eſt dilatio. Addatis tex. ⁊ in. l. ſi qs heres ita de acq. here. aliã limitationẽ tradidit and. de piſis. bal. ⁊ ang. in. l. ſi qs ita heres inſtituať. ff. de here. inſti. vbi dñt q̃ lꝫ pẽdente vnica dilatione ↄquieſcere debeat offĩm iudicis hoc eſt veꝝ niſi illemet ad cuius fauorẽ ⁊ petitionẽ eſſet p̃ſixa dilatio peteret aliã dilationeꝫ ſeu aliqd aliud explicari ad fauorẽ ſuuꝫ quo caſu nõ cõgeſcet iudicis offĩm q2 eſt inductũ in fauorẽ ſui pẽdente dilatione nihil innoueť vt ꝓbať in. d. l. ſi qs ita heres inſtituať. ¶ Alijs modis not. limitat bal. in. l. ſi qs inſtituať p illũ tex. ff. de he. inſti. ⁊ p cano. plene in. c. ſignificauit ⁊ ibi gl. de ap. ⁊ p an. de bu. in. d. c. p̃terea ⁊ p bar. in l. ſi qs ita hẽs inſtituať. ff. de acq. her. ⁊ p bal. in. l. ſi qs ſeruo in vl. co. C. de fur. ⁊ le. ⁊ no. maxime p doc. in. c. cũ oliꝫ. el. ij. de priui.
22 plenius p bal. in. l. q̃diu. ⁊ roma. ibidem. ¶ † Succeſſiue queſiuit Bartol. an ſimul ⁊ ſemel poſſint ſtatui plures dilationes de quo dic vt hic p eũ cui adde glo. ordinariaꝫ in cle. ſepe de verb. ſig. ⁊ no. ſpe. iti. de dila. §. i. ṽ. deliberatiõe. ⁊ p cano. plene i. c. ſignificauit. de appel. ⁊ p ant. de bu. i. d. c. p̃terea. ⁊ bal. i. l. ꝓperãdũ i pn. poſt Cy. C. de iudi. ⁊ i. d. l. ſiue pa. C. de dilatiõibus.

Qui damnare. Hec. l. quis breuis ſũmari non põt. ¶ In glo. magna ibi ſolent. dicit hanc nõ eſſe veram q2 ibi delegatus non condẽnare nec abſoluere poterat vt ibi in glo. in ver. liberet.

1 Executio ſententie non põt fieri ↄ procuratorem. curatorem. ⁊ ſimiles ſed ↄ principalem niſi ſit procurator qui ſe liti obtulerit vel procurator in rem ſuam.
2 Procurator in rem ſuam põt ↄſtitui ẽt ex parte rei vt emens hereditatem cenſetur procurator in rem ſuam.
3 Snia lata ↄ falſum ꝓcuratorem eſt nulla quo ad dñm ſed quo ad preiudicium ipſius procuratoris eſt valida.
4 Executio ſnie põt fieri ↄ procuratoreꝫ ſine mandato ſi ſe liti obtulit niſi errore iuſto putaſſet ſe habere mandatum. q2 tunc i euꝫ non ſit executio.
5 Tutor non dꝫ preiudicium pati ex actu quem geſſit.
6 Executio ſnie an ⁊ qñ poſſit fieri ↄ tutorẽ occaſione expẽ.
7 Snia ↄdẽnatoria expẽ. lata ↄ procuratorem ↄtumacem vel p calũniam litigantem an poſſit exequi contra dominum.
8 Contumacia procuratoris an poſſit preiudicare dño in expẽ.
9 Procurator relinquens cauſam propter infirmantem nullo

Additio. a ¶ Scham. vide bar. in. l. q̃diu. ff. de acqui. he. ⁊ vide cautelã quam ponit ange. in l. ſi. ff. de pe. ⁊ paul. de ca. in. l. i. C. de dilatio. ⁊ in. l. fin. C. q admi. ⁊ barth. ſocĩ. in cautela. xlii. ⁊ ang. de are. in. §. ſi minor inſti. de actio. Tho. di.

C.de admini.tuto.vbi pp calũnioſas accuſationes tutoris opꝫ tutorẽ dãnari.In ꝯ̃riũ ꝙ immo ꝯ̃ pupillum poterit exeq̃ p.l.q ſolidũ.§.ẽt.⁊ ibi hoc tꝫ bar.ſ.de leg.ij.vbi rõne more cõmiſſe p tutorẽ patiť pupillus ꝯdẽnationẽ expenſaꝝ tñ poterit poſtea pupillus eas recupare aduerſus tutorẽ ⁊ idem tꝫ bar.in.l.edita.in pe.q.C.de edẽ.⁊ in.l.i.§.ſi ꝓcurator.ad ſi.ſ.ſiq̃s iuſdi.non ob tẽpe.Finaliter bar.ꝯcludit ꝙ poterit ꝯdẽnari tutor ſuo proprio noie in expẽſis ⁊ in eũ veniet faciẽda executio p.d.l.nõ eſt ignotum.Itẽ ſm eũ fieri poterit ꝯdẽnatio eo caſu in pupillũ ⁊ ſimiliter executio ſed recupabit eas pupillus aduerſus tutorẽ p.§.ẽt. ⁊ putat ꝙ iſto caſu liberabiť pupillus cedẽdo actionẽ quam hꝫ ꝯ̃ tutorẽ voluit allegare.l.ſi.ſ.de admi.tuto.dũ alle.l.pe. qđ tñ intelligit veꝝ ſi fieret executio expẽſaꝝ finito officio tutele cogeť eas pupillus ſoluere ⁊ recuperare eas poſtea a tutore.d.§.etiã. ⁊ ſic vult bar.ꝙ ſit in electiõe iudicis cõdẽnare vel tutorẽ ſuo nomine vel tutorio noie cũ libereť cedendo actões ſuas ꝯ̃ pupillũ
6 ſi erat firmum officium tutele.¶†Addatis ꝙ ingratum Bart. hic facit differentiam an finitum ſit officiũ tutele an non tpe quo petebatur executio ſnie expenſarũ ꝯ̃ pupillum in hoc lꝫ docto. non dicant. Addatis ꝙ ipſe bar.in.d.l.ſi.ſ.de admi.tuto.hanc diſtin.reprobat q̄ vult ꝙ habeat locũ dicta actio durante tutela.dato enim ꝙ actio tutele non poſſit intentari durante tutela: põt cedi actio que eſt in ſpe.l.ſpẽ.C.de dona.⁊ text.in.d.l.ſi.nõ facit dr̃iam an ſit finitũ officiũ an non.⁊ ideo vr̃ opi.bar.verior in.d.l.ſi.Sed imo.hic dicebat ꝙ aut ꝯſtat de euidẽti calũnia tutoris ⁊ tũc patiť hanc penã tutor.d.l.non eſt.Aut non ꝯſtat de euidenti calũnia ⁊ tunc ꝯ̃ pupillũ ⁊ de bonis pupilli dꝫ fieri executio ⁊ recuperabit poſtea a tutore.d.§.ẽt raph. hic aliqualiter ꝯfuſe loqť ⁊ mẽs ſua vr̃ ꝙ qñ tutor eſt in dolo debeat ſemp poſſe fieri executio ꝯ̃ eũ.vt.j.ea.l.§.ſiq̃s.¶Veriorẽ puto primam opi.bar.vꝫ ꝙ ẽt qñ ꝯſtat de euidẽti calũnia tutoris vr̃ pupillum teneri.l.i.§.hoc edictum.j.ne vis fiat ei.non nego tamen quin poſſit condemnari tutor ſuo nomine ⁊ exigi.l.non eſt ignotuꝫ.
7 ¶†Secundo querit Barto.an condemnatio expenſarum lata contra procuratorem contumacem vel per calumniã litigantem poſſit exequi contra dñm.Et concludit Barto.hic ꝙ ſi ꝓcurator cũ ſpãli mãdato fecit aliq̃d pp qđ dꝫ fieri ꝯdẽnatio expẽſaꝝ veniet faciẽda ꝯ̃ dñꝫ p.l.iij.§.ſi ꝓcurator.ſ.qđ q̃ſq̃ꝫ iu. vbi ſilr ſit retorq̃uutio iuris iniq̃ ꝯ̃ dñꝫ.ſi aũt habuit mãdatũ gñale. ⁊ tũc ſi ꝯdẽnatio expẽſaꝝ fiat pp aliquod maleficium ⁊ tunc venit cõdẽnandus ꝓcurator ſuo noie p.l.i.§.ſi ꝓcurator.ſ.ſi q̃s iuſdi.ꝓcurator eni q̄ noluit pere p̄cepto iudicis dꝫ mulctari nõ dñs ſi vo fiat ꝯdẽnatio expenſaꝝ pp aliqđ omiſſuꝫ ⁊ tũc ſi illud ſcm̃ incũbebat dño qui hoc mandauit fieri p ꝓcuratorem ⁊ tũc in dñm fiet executio.l.ſi ꝓcuratorẽ.§.ſi tutores.ad fineꝫ.ſ.mãda.⁊.l.non diſtinguemus.§.ſi dñi.in glo.ſi.ſ.de arbi.Si vero ꝓcurator omiſit aliquid ꝙ fuerat iniunctũ ꝓcuratori p iudiceꝫ ⁊ tũc in ipſum ꝓcuratorẽ fiet executio.l.i.§.ſi ꝓcurator.ſ.ſi q̃s iuſdi.obtẽpe.Sed Inno.in.d.c.i.vt lite non conteſta.quẽ ſeqť hic Ang.ꝯ̃rium tenuit dicens ꝙ ſi procurator cõdemnatus fuit pp aliquod qđ neceſſario veniebat expediendũ a dño ſi in lite fuiſſet fiet executio ꝯ̃ dñm non pp culpam vel dolũ procuratoris ſed pp culpam ipſius dñi intelligendo ꝓcuratorem indiſcretuꝫ allegat.l.eum q̄.§.ſi.ſ.cõmo.⁊.l.ſi.§.in hac.ſ.nau.cau.facit.l.cũ mandato.§.ſi.ſ.de mino.Ad idem adducit.l.non cogẽdũ ſ.de ꝓcu.vbi ſi ꝓcurator fuit añ lit.conteſt.negligens in defendendo dñm ꝯdẽnať dñs ⁊ ponit Inno.exemplũ in ſcđo membro qñ procurator fuit cõdemnatus in expenſis q̄ noluit edere acta.ſecus dicit ipſe ſi fuiſſet cõdẽnatus ꝓpter id quod non veniebat expediẽdum a dño ſi in lite fuiſſet cõdẽnatus puta q̄ ꝓcurator ꝓducit falſos teſtes vel falſa inſtr̃a.Sed Bar.in.d.§.ſi ꝓcurator rep̄hẽdit hoc dcm̃ Inn.p illũ tex.iũcto.§.hoc iudiciũ cũ ibi no.vbi pꝫ ꝙ ꝯtumacia de q̃ ibi ꝓducit effectũ mulcte ⁊ cõdẽnationẽ expẽſaꝝ.ergo cũ tex.in.d.§.ſi ꝓcurator.velit ꝙ ſi ꝓcurator fuit ꝯtumax.dẽat redundare ad dñm ꝓcuratoris.ergo pꝫ ꝙ dꝫ intelligi ⁊ de dãno rõne mulcte ⁊ rõne expenſarũ.Et idõ ſm eum vr̃ ꝙ non bñ dixerit Inno.nã in caſu.d.l.ſi ꝓcurator ꝓcurator nõ paruit p̄cepto iudicis q̃cq̃d p̄ceperit ibi iudex dio ꝓcurator incidit in indignationem iudicis non dominus.Prio ergo non eſt verũ ꝙ qñ veniebat expediẽdũ a dño ꝙ tunc ꝓpter inobedientiã ꝓcuratoris dẽat fieri cõdẽnatio in dñm.¶Preterea qñ cõmittit cauſam dñs ꝓcuratori nõ videtur cõmittere quid illicitũ ⁊ ſic vt cõtemnat mandatũ iudicis.l.ſi procurator ſ.de condi.

ſ.de ꝯdi.indebi.⁊.d.§.ſi ꝓcurator.Et cũ bar.trãſit imo.hic.Et
idem Bar.in.l.plautius.ſ.alleg.⁊ in.l.ſi ꝓcurator.circa.ij.col.
ſ.de ꝯdi.inde.nõ tñ faciunt mẽtionẽ de rõnibus Inno. nec illis
rñdet. Tu potes rñdere ꝙ prima rõ nõ vr̃ ſufficiẽs: q꞉ ſi eſſet ve
ra ſequeret̃ ꝙ eadẽ rõne in his que ſunt magni p꞉eiudicij ꝯtuma
cia ꝓcuratoris nõ noceret dño ꝯ tex.c.i.vt lite nõ ꝯteſ. ⁊ ꝯ tex.in
d.§.ſi ꝓcurator. Nõ ob.d.l.nõ cogẽdum: q꞉ ibi dñs cẽſet̃ fuiſſe
negligẽs ⁊ ꝯtumax: nõ aũt ꝓcurator: q꞉ ibi dñs cauerat ſe d dfen
dẽdo. ⁊ miſit ꝓcuratorẽ ad ſe defendẽdũ q nunq̃ incepit: q꞉ illa
cẽſet̃ fuiſſe ꝯtumacia dñi.l.ſi ꝓcurator.§. tutores.in fi. ſ.mã.⁊
no.Bar.hic.¶†Sed ad hoc ꝓ opi.Inno.mihi vr̃ adduci poſ
ſe: q꞉ ꝯtumacia ꝓcuratoris eſt ſufficiẽs vt fiat miſſio in poſ.ex pri
mo decreto ꝯ dñm: ⁊ ſic ꝑ ꝯñs ꝙ dñs non audiat̃ niſi refectis ex
pẽſis.l.iiij.C.de ꝓcu.iuncta auc.ei qui.C.de bo.auc.iud.poſ.er
go ꝯtumacia ꝓcuratoris põt dño p꞉eiudicare in expẽſis. Sȝ ſu
ſtinẽdo opi.Bart.potes rñdere ꝙ plura ꝯcedunt̃ in ꝯña actus
iaȝ ꝑmiſſi que directo nõ cõcedunt̃.l.i.in prin.⁊ ibi no.Cy.⁊ bar
to.ſ.de auc.tut.Vñ veriorẽ puto opi.Bar.nã dolus ꝓcurato
ris etiã nõ cõparendo p꞉epõderet culpe dñi.l.itẽ ſi obſtetrix. in
fi.ſ.ad.l.aql.⁊ hoc puto verius q̃ꝙ hoſt.⁊ Jo.an.in.d.c.i.trã
ſeãt cũ Inn.⁊ q̃ꝙ ant.de bu. ibi velit executionẽ fieri poſſe taȝ ꝯ
dñm q̃ ꝯ ꝓcuratorẽ: ⁊ nõ bñ ꝓbat: nec rñdet etiã ad.d.§.ſi ꝓcu
rator.iũcto.d.§.hoc iudiciũ.¶†Subdebat hic ang. ꝙ inn.no.
in p꞉ealle.c.i.dicebat ꝙ ſi ꝓcurator poſt lit.ꝯteſt.infirmatus eſt:
⁊ vt indiſcretus nõ ſubſtituit aliũ cũ poſſ꞉ ꝙ poterit dãnari ipſe
ꝓcurator ꝓcuratorio noĩe in expenſis ⁊ ꝙ fieri poterit executio
ſñie tam in eũ q̃ in dñm: ⁊ ita reſidet Ange.hic.Sed imo.in.d.
c.i.in fi.hoc limitat vbi dñs dediſſet mãdatũ ꝓcuratori ad ſubſti
tuẽdũ,alr̃ qui dñs vr̃ eſſe diligẽs.ideo in eũ nõ poterit fieri exe
cutio.Sed doc.ibi: ⁊ Imo.hic rep꞉ehẽdũt hãc diuerſitatẽ quaȝ
facit Inn.q꞉ ſiue dederit mãdatũ de ſubſtituẽdo ſiue nõ.nõ ſemꝑ
hret locũ rõ Inn.ſ.ꝙ dñs nõ fuerit in culpa eligẽdo indiſcretũ:
⁊ cõcludit Imo.hic ꝙ indiſtincte in dñȝ nõ poterit fieri executio
q꞉ ꝑꝑ infirmitatẽ ꝓcuratoris vr̃ excuſatus dñs.l.cũ a matribus.
C.q pe.tu.c.ſignificãte.de pig.Tu ꝯclude ꝙ in caſibus in q̃bus
cõtumacia ꝓcuratoris p꞉eiudicat dño: de q̃bus plene ꝑ Bart.in
d.§.ſi ꝓcurator.tunc ſi ꝓcurator infirmat̃ vel impeditus potuit
aliũ ſubſtituere ⁊ nõ fecit: p꞉eiudicat dño q fuit in culpa taleȝ eli
gẽdo.d.§.ſi tutores.in fi.⁊ in terminis no.Ang.in.l.ſi inſulã.⁊
ibi ſequit̃ Imo.in vlti.col.de ver.obl.¶ Nõ ob.d.l.cũ a matri
bus.q꞉ ibi nũcius nõ potuit ſubſtituere q꞉ fuit interfectus.ideo
nec dñs nec nũcius fuit in culpa.Ad qđ etiã vide que not.bart.⁊
doc.in.l.cũ filio.§.in hac.de ver.ob.in fi.ſed in.q.Inn.[a] ꝓxime
tacta ꝯtumacia ꝓcuratoris nõ nocet dño quo ad expẽſas vt fuit
ſ.cõcluſum.ideo ſi ꝑꝑ infirmitatẽ non ſubſtituit: lȝ potuerit dño
nõ p꞉eiudicat.¶†Itẽ ꝓ intellectu huius.l.quero ſi ꝯ ver̃ ꝓcura
torẽ agat̃ ꝓ executione ſñie late ꝯ eũ ⁊ ipſe exceptionẽ non oppo
nat.an ꝓcedat iudiciũ executiuũ ꝯ eũ dicã.j.ea.l.§.ſi ex cõuẽtio
ne.vbi Imo.cogitãdũ relĩq̃t.¶†Itẽ q꞉ hic dr̃ in tex.de ſñia la
ta ꝯ ꝓcuratorẽ in rem ſuã ꝙ dȝ executioni mãdari ꝯ eũ: vtrũ poſ
ſit etiã executioni mãdari ꝯ dñȝ puta ꝯ vẽditorẽ hereditatis vel
ſimilẽ.doc.hic nõ tãgũt.ſȝ Raph.in.l.ſepe.j.e. dicit ꝙ ſinglr̃ in
l.i.in fi.C.vbi in rẽ act.tenuit ꝙ ſic motus ꝑ text.in.d.l.ſepe.j.e.
vbi ſñia lata ꝯ vẽditorẽ in cã euictionis nocet emptori ⁊ vẽditor
ibi in cã euictionis cenſet̃ eſſe ꝓcurator in rẽ ſuã.⁊ dicit Raph.ẽt
in.d.l.ſepe.ꝙ bar.ibi in.ij.q.in fi.vr̃ idẽ ſentire.⁊ alle.no.ꝑ In
no.in.c.ꝓpoſuit.de ꝯceſ.p꞉ebẽ.ꝙ itelligo eſſe ver̃ itelligẽdo vt
loq̃t̃.d.l.ſepe.vȝ ꝙ ſciẽte ⁊ patiẽte dño lata fuit ſñia ꝯ ꝓcuratorẽ
in rem ſuã.⁊ iſtud vr̃ tenere Ant.de but.in.c.q̃uis.℣.tertius ca
ſus.extra.e.in pe.col.¶†Itẽ queſiuit hic Bart.videtis ꝙ ſñia
lata ꝯ actorẽ vniuerſitatis dȝ executioni mãdari ꝯ ipſam vniuer
ſitatẽ ſeu villã: qđ ſi vniuerſitas ville nõ hȝ burſam cõem ex qua
poſſit ſoluere cõdẽnationẽ qũo fiet.dicit ipſe ꝙ villa cogeret im
ponere collectã ⁊ de eius exactione ſoluere.alle.no.ꝑ glo.in.l.i.
§.qđ ſi nemo.ſ.qđ cuiuſqȝ vniuer.no.⁊ no.Spe. in ti.de execu.
ſen.§.ſequit̃.ver.qđ ſi vniuerſitatis.alle.etiaȝ in argumẽtũ.l.iij.
in prin.ſ.d ali.⁊ cib.leg.nã quẽadmodũ ibi tex.dicit ꝙ ſi plures
ſunt heredes inſtituti ⁊ relicta ſunt alimenta libertis ſi liberti ha
berẽt petere ratã alimẽtoꝝ ab vnoquoqȝ herede eſſet valde in
cõmodũ libertis.ideo cogant̃ heredes diuidere inter ſe. ⁊ ita in
ꝓpoſito nõ dȝ grauari creditor hereditatis vt ab vnoquoqȝ ha
beat exigere.ſed coget̃ vniuerſitas facere collectã ⁊c.¶†Et iu
xta hoc querit Ang.an villa ipſa poſſit ſibi hãc collectã impone
re an hoc ſpectet ad ſuꝑiorẽ ⁊ vr̃ ꝙ ſpectet ad ſuꝑiorẽ ꝙ vr̃ eſſe de
regalibus.c.i.que ſint rega.tñ dicit Ang.de facto hic.q.padue
habuiſſe ⁊ obtinuiſſe ꝙ ſibiipſi poſſit collectã imponere.alle. gl.
in auc.q.mod.nat.effi.ſui.§.ſi q̃s igit̃.in ver.ꝑſoluat.Sȝ Imo.
hic dicit ꝙ illa gl.ſi bene põderet̃ nõ intẽdit hoc decidere.ſed vr̃
ſolũ velle ꝙ illa in collectis debeat cõtribuere cũ caſtro vel ciuita
te cui ſubijcit̃.⁊ fortaſſe ſm Imo. dici põt ꝙ vbi imponit̃ colle
cta ex cã legitima.puta ꝑꝑ vtilitatẽ vniuerſitatis poſſit ipſa ſibiipſi
eã imponere ꝑ no.in.d.§.qđ ſi nemo.ſed ſi ex cã volũtaria nõ ꝑ
d.c.i.que ſint regalia.Puto melius eſſe tenere cũ bar.intelligẽ
do vt ibi melius declarat Bart.in.l.i.de ſuꝑindicto.lib.x. ⁊ ſm
bar.in.l.i.C.de mulie.⁊ in quo loco eodẽ lib.in.iiij.col.℣.venio
ad ſcõm.vbi dicit cõcludit ꝙ aut collecta imponit̃ ꝓ neceſſitati
bus ville.⁊ tũc villa põt ſibiipſi collectã imponere. vt.d.§.ſi ne
mo.ſed vbi ꝓ donãdo p꞉incipi vel vtilitate publica totius impe
rij collecta imponit̃ nõ põt villa ſibiipſi eã imponere,ſed ſpectat
ad ſuꝑiorẽ ſeu villa hȝ facere cũ licẽtia ſuꝑioris.d.l.i.C.de ſuꝑin
dic.⁊.l.pl꞉.C.de excu.mune.li.x.⁊ no.ꝑ bar.in.d.§.qđ ſi nemo.
⁊ ibi etiã Bal.⁊ Bar.in.d.l.iij.de ali.⁊ cib.le.⁊ ꝑ Inn.in.c.gra
uẽ.de ſen.excõ.⁊ ꝑ bal.in.l.etiã.in.iij.col.C.de execu.rei iudi.⁊
14 ꝑ Ang.in.d.§.ſi q̃s igit̃.¶†Itẽ querit Bar. an ꝓ muneribus
patrimonialibus ꝑ que impoſita eſt collecta poſſint particulares
hoĩes in ſolidũ capi.⁊ reſpõdet ꝙ nõ.ſed q̃libet pro parte ſua vt
hic per eũ.illi tñ q̃bus dat̃ onus exigẽdi collectã ſi fuerint negli
gẽtes poſſunt capi.q꞉ eoꝝ ꝑiculo cõmittit̃.vt ingt tex.in.l.i.C.ſi
iure pat.⁊ ipſi poſtea exigẽt ab alijs.pro quo bonus tex.in.l.miſ
ſi opinatores.C.de exac.trib.li.x.⁊ cũ Bart.tranſit Angel.hic.
15 ¶†Querit ſucceſſiue Bart.an collecta imponat̃ vniuerſitati ꝑ
ſolidũ ⁊ libram.i.pro facultate patrimonij cuiuſlibet.an ꝑ capi
ta ꝑſonaꝝ.cuius dictis adde gl.in.l.ſancimus.la.i.in ver.ꝑequa
tio.C.de aduo.diuer.iud.⁊ gl.⁊ ibi plenius Bar.in.l.i.§.diſcre
tiones.C.de apo.pub.li.x.⁊ latius Bar. in.l.i.in.iiij.col. C.de
mulie.⁊ in quo loco.ubi limitat hic dicta ꝑ eundem in.l.ij.⁊ ibi
bonus tex.C.de imu.ne cõce.li.x.in.l.fi.circa vltimã col.j.de col
le.illici.⁊ Bal.in.l.ciuitas.ſ.ſi cer.pet.⁊ in.l.i.§.q̃bus.ſ.qđ cu
iuſqȝ vni.no.⁊ in.l.oĩ.C.de vectiga.⁊ cõmiſ.⁊ in.l.etiã.in pe.co
16 lũ.cũ ſeq.C.de execu.rei iu.¶†Ubi in materia ponit plura no
tabilia ⁊ inter cetera ponit que bona debeant in eſtimatione fa
cultatum computari ad finem exhibendi collectam per ſolidum
⁊ libram uel pro facultate patrimonij.de quo pulchre per Bar
to.in.l.priuate.alĩs in.l.prima. C.de excu. mune.lib.x. ⁊ in.d.l.
i.C.de mulie.⁊ in quo loco.⁊ in.l.lucius.§.idem reſpond.j.ad
municip.⁊ Specu.in titu.de cenſi.§.ij.in ver.fina.⁊ Bald.om
nino in.l.ad inſtructionem.C.de ſacro ſan.eccl.et in.l.cenſuras.
17 C.de dona.¶†Quid ſi ſtatutum dicit collectam eſſe imponen
dam uniuerſitati pro rata.dic ut per Bal.in auc.defuncto.C.ad
tertul.ubi no.loquitur ⁊ incidenter dicit ꝙ pauperes quoꝝ indu
ſtria neceſſaria eſt ad alimenta nõ dñt concurrere ad onus impo
ſite collecte.alle.glo.in.l.omnes.in gl.fi.C.de anno.⁊ tribu.lib.
18 x.et idẽ dicit Bal.in.d.l.etiã.¶†Querit etiã hic bar.an ꝓ dere
licto uniuerſitatis in qua poſita eſt collecta poſſit aliquis de uni
uerſitate capi.dic ut hic ꝑ eũ cũ quo cõcordat Bald.in.d.§.qui
19 bus.et in.d.l.etiã.et ang.¶†Tãgit inſuꝑ Bart.hic qđ ſi unus
de uniuerſitate non poteſt ſoluere partẽ ſuaȝ collecte.an alij ſubi
re debeãt hoc onus.et decidit ꝙ ſic per.l.i.C.de omni agro de
ſer.li.x.Tu plenius et perfectius dic ut per Barto.in.l.ij.C.de
apo.pu.li.x.et p꞉edictis nõ ob.l.fi.§.mixta.et qđ ibi Bart.j.de
mune.et one.q꞉ uer̃ eſt ꝙ ubi a lege uel ſtatuto iniunctum eſſet
minus uel officium aliq̃bus exigẽdi collectas uel munera cum
hoc ꝙ periculũ nõ ualẽtium ſoluere ſpectet ad eos.tunc ipſi non
uniuerſitas tenetur ad partẽ nõ ualentium ſoluere.ita vr̃ ꝓbari
in.d.§.mixta.et de hoc articulo tetigit aliq̃d Bar.in.l.legatoꝝ
20 ſ.de leg.ij.Et ſimiliter ſi ſtatutum diceret ꝙ comitatenſes teneã
tur ſoluere ſalariũ poteſtati.et una uilla ꝑ priuilegium ſit exẽpta
a tali onere an tenebunt̃ ad integrum ſalarium.tex.eſt per quem
ibi notabiliter decidit bar.et ang.ꝙ ſic in.l.ab omnibus.in prin
ci.ſ.de leg.i.et ſequitur Pet.de anch.in.d.c.preſenti.de cenſi.
Cõtrarium ur̃ tenere Spe.in ti.de cẽſi.§.ij.uer.quid ſi uniuerſi
tas.et Jo.an.in.c.peruenit.de immu.eccle.et Gui.de cu.et ro.
in.l.ſi unus.§.ſed et ſi gñaliter.ſ.de pact.potes cõcordare opi.
ut per Innoc.in.d.l.ab oĩbus.et diffuſe tangit.D.Abbas poſt
21 D.Card.in.c.accedentes.de p꞉eſcrip.et bal.in.d.l.etiã.in ulti.
b colũ.¶†Poſtremo querit bartol.an ſyndicus[b] uniuerſitatis

a ¶ Nõe Inno. Et circa iſtum paſſuȝ an ⁊ qñ ꝯtumacia vel factũ aut negli gẽtia ꝓcurato ris nocet dño. vide ea q bar ꝑ bal.ſaly. do. pau.⁊ raph.ful go.in.l. cũ qui reo agit hẽ dñi C.de ꝓcu.ant⁊ Fran.

b ¶ Sidicus. aduerte q꞉ lĩre numero.ꝓlꝫ.

ſi conſtat.ſ.cõ.predio. Uel ſm Bal.in.d.l.ij.illa glo.põt pro/
cedere qñ vniuerſitas vellet obligare ſingulares ꝑ ſcõ ꝙ nõ erat
principaliter vniuerſitatis ſʒ ſingularis ꝑſone vt qꝛ vniuerſitas
fideiuſſerat pro ſingulari ꝑſona.nam tũc nõ põt obligare ſingu
lares hoies ſecus ſi pro debito ɔcernẽte ſcm̃ publicũ vniuerſi/
tatis qꝛ tũc ꝓcederet ꝙ no. Bar.hic.ꝛ ſic Bal.ibi limitat illud
qđ Bar.hic.ꝛ de verbis Bar.facit mentionẽ. Uel poteſtis rñ/
dere ad illã glo.ꝙ ꝓcedit in vniuerſitate que nõ hñet ptãtem.l.
cõdende. Jſtis addatis no.ꝑ Bal.in.l.cũ de cõſuetudine.ſ.de
lega.vbi querit an cõitas poſſit noie ſingu.facere ſindicũ qui re
nunciet appellatiõi dicit videndũ eſſe id qđ dicit Bar.hic.ꝛ relĩ
quit cogitandũ ſed deciſio vr̃ pendere ex his que dixi.ſ.in pro
25 xi.precedẽ.q. ¶ †Jtẽ inquãtuʒ Bar.hic in fi.dicit ꝙ ſi in inſtro
dr̃ ꝙ ſindicus obligat bona vniuerſitatis ꝛ ſingulariũ intelligũ
tur bona inſolidũ obligata. Addatis ꝙ cum Bart.vr̃ tranſire
Bal.in.d.l.i.§.qbus.in.iij.col.ſ.ꝙ cuiuſ.vni.dum ſe remittit
ad no.per Bar.hic. Tamẽ hec ſua deciſio ſatis mihi dubia eſt
duʒ alleg.l.aliena.ſ.de pig.ac.qꝛ ille tex.nõ vr̃ hoc ꝓbare.imo
vr̃ ꝙ nõ intelligant obligata bona inſolidũ ſed queadmodum
in obligatione principali ꝑſonaꝝ intelligũtur viriliter obliga/
ta ita in obligatiõe bonoꝝ ꝓ hoc vr̃ tex.in.l.ſi fundus.§.ſi duo.
ſ.de pig.vbi tex.dicit ꝙ ſi duobus creditoribus ſeꝑatim vnus
obligat bona ſua intelligit obligaſſe vnicuiqʒ inſolidũ: ſed iſta
obligatio eſt facta ſimul: ergo nõ vr̃ obligaſſe inſolidũ.ꝓ hoc ẽt
facit obligatio acceſſoria que imutat nãm ſui ꝑncipalis.d.§.q
iniuriaꝝ.c.eccleſia.vt lit.pẽ.ſed Bar.fatet ꝙ obligatio ꝑncipa
lis nõ intelligit inſolidũ ergo nec obligatio bonoꝝ. Tamen qꝛ
maxima eſt auctoritas bar.quẽ neminẽ inuenio improbare: nõ
eſſet niſi quoddam temerariũ velle tenere in ɔtrium.ideo tenea
tis perpetuo menti deciſionem Barto.

1 Condemnatus ſoluere per ſententiam cogitur preciſe ſoluere:
nec euitat exactionem ſi paratus eſt ſatiſdare de ſoluẽdo niſi ex
magna cauſa.
2 Condemnatus ad reddendum rationem adminiſtrationis: ꝛ
conſignationem reliquorum: ꝛ rationes ſint intricate.nam tũc
condemnatus.
3 Satiſdare ſi quis tenetur anteꝗ̃ acceptet aliquod officiũ ex for
ma ſtatuti.ſi eſt idoneus facultatibus ſtabitur ſue cautioni cuʒ
hypotheca bonorum ſine fideiuſſore.
4 Fideiuſſor in caſu in quo eſt offerendus per debitorem: ſufficit
quod offerat coram iudice ſe incontinenti exhibere fideiuſſorẽ.

1 **Ait pretor.** †Damnatus ſoluere per ſniam co/
gitur preciſe ſoluere: nec euitat co/
actionem ſi paratus eſt ſatiſdare de ſoluendo niſi ex magna cã.
2 h.d. ¶ No. vitãdũ eẽ ꝙ oblĩones ex oblĩoibus oriant. ¶ †Et li
mitat iſte tex.hic ſm Ang.no.nõ ꝓcedere vbi debitũ nõ eẽt liq
dum exẽplũ in eo q eſt dãnatus ad reddẽdũ rõnẽ adminiſtratõis
ꝛ ad ɔſignationẽ reliquoꝝ: ꝛ rõnes ſunt intricate: nã tunc ſatis
erit ꝙ cõpareat ɔdẽnatus ꝛ dicat aſſero me debitorẽ in vno de
nario dicte adminiſtrationis: ecce illũ ſi liquebit me plus debere:
ecce exhibeo actualr̃ fideiuſſores ꝓ reſiduo. Ad h dicit eſſe tex.
ſing.ſʒ Dy.in.l.ſtatuliber.ſ.de ſta.lib.ꝓ quo alle.Ang.ſimilẽ
eſſe tex.in.l.ſeruus ſi heredi.§.fina.eo.tit. Adde Ang.ꝛ Jmo
lã eandẽ praticã ponẽtes in.l.pretor.§.ſi qs paratus.ſ.de ope.
no.nũ.ꝛ in.l.ſi mora.ſ.ſo.ma.ꝛ in.l.ſi inſulã.in.vij.fallẽtia vlti
me regule.de ṽ.ob. Sed iſtud intellige verũ eſſe ſi debitor eẽt
inops aut ſuſpectus alr̃s aũt vr̃ ꝙ vbi debitũ nõ eẽt liqdũ ſuffici
at ſola ṽbalis oblĩo abſqʒ exhibitiõe fideiuſſoris.l.ſi reſiduũ.ꝛ
ꝙ ibi glo.C.de diſtra.pig.ꝛ no.glo.ij.in.l.obſignationẽ.C.de
ſol.clarius Bar.in.l.fi.ad fi.ff.de diſtra.pig.ꝛ qđ tũc nõ reqra
tur fideiuſſoris preſtatio qñ debitor eſt idoneus facultatibus.
3 ꝓbat in.l.quicũqʒ.C.de fun.pa.li.xj. †per quẽ tex.ibi dicit no.
Bar.ꝙ vbi ex forma ſtatuti qs tenet ſatiſdare anteꝗ̃ acceptet
aliquod officiũ ꝙ ſi eſt idoneus facultatibus ſtabit ſoli cautiõi
ſue cum hypotheca bonoꝝ abſqʒ fideiuſſore: ad ideʒ eſt text.in
l.de creationibus.ibi ita vt ſi quidem ꝛc.C.de epiſ.audien.ꝛ in
l.ſciendũ.in prin.ſ.qui ſatiſda.cogã. Nõ ob.tex.in.d.l.ſtatuli/
ber.qꝛ loqtur in ſeruo qui nihil propriũ habere põt ꝛ hoc not.
4 vt ſcias praticare: qꝛ hoc ſcriptum nõ reperio. †Secũdo limita
deciſionẽ Ang.ꝙ in caſu in quo reqreret realis obligatio fide/
iuſſoris ꝙ nihilominus ſufficeret ſi debitor coram iudice dicat
offero me paratũ incõtinenti exhibere fideiuſſorẽ: ita no.voluit

Jmo.

Jmo.in.l.ſi dubitet.in prin.ſ.de fideiuſ.alle.in arg.l.ſi is a quo ff.vt in poſ.leg.pro quo facit:q2 mora modici tp̄is non ↄſideraſ l.ſi in lege.§.colonus.in ſi.ff.loca.⁊ in.l.⁊ ſi poſt tres.cum ſi.ff.ſi quis cau.

1 Priuilegium executiuum ſentẽtie non tranſit in obligatione nouante.⁊ in dubio nouatio non preſumitur per adiectionẽ pignorum vel fideiuſſoꝝ.

2 Ad augmentũ inducta non debent operari diminutionem.

3 Debitor licet dederit pignora vel fideiuſſores actori:tñ poteſt fieri executio in alijs bonis:ſi non eſt ſoluendo ⁊ etiã in perſona qñ captura eſſet permiſſa.

4 Condemnatus ad ſoluendum non liberaſ dando fideiuſſores.

5 Electio in alternatiuis eſt dare debentis.limita vt hic.

6 Nouatio an fiat quando ſecunda ſtipulatio continet minus q̃ prima.

7 Nouatio non preſumitur ſi dico promitto tibi ſtichum ex cauſa emptionis : ⁊ ſi eum non dedero promitto centum nomine pene.

8 Fideiuſſores dedit ticius de iudicio ſiſti ⁊ iud. ſol. poſtea iterato dedit alios fideiuſſores : an primi ſint liberati quaſi facta nouatione.

9 Nouatio vbi olim fiebat iure digeſtorum : fit etiam hodie ope exceptionis.

10 Nouatio an ⁊ qñ ſit inducta qñ ſecunda ſtipulatio ↄtinet plus vel minus q̃ prima.

11 Executio ſententie licet non fiat contra procuratorem qui ſe liti non obtulit:tamen videtur q directa actio iudicati competat contra eum.

1 **Si ex cõuentione.** †Priuilegiũ executiuũ ſñie nõ trãſit in obligatiõe nouãte. Et in dubio nouatio nõ p̄ſumiſ p adiectionẽ pignorũ vel fideiuſſoꝝ.h.d. ¶ Jn tex.ibi rẽ iudicatã:ſ.ↄ debitorẽ principalẽ:vt ſic ↄueniat ꝟ.idẽ obſeruãdũ. ¶ Jn tex.ibi cautũ ſit ſub

2 eundi de ſoluẽdo eo qđ iudicatũ fuerat ſm Ja. de are. ¶ †Jn tex. ibi ſ3 ſi pignora data. No.q inducta ad augmẽtũ nõ dñt diminutionẽ opari:q2 p̄ſtaſ hic fideiuſſor ⁊ pignora vt magis ſit cautũ creditori. Ad idẽ.l.ſi mãcipia.ff.de fun.inſtru.facit.l.qđ fauore.C.de leg.⁊.l.nulla.ff.e.ti.⁊ idẽ eſt ↄ.l.cũ tale.§.ſi. C.de ↄdi.

5 ⁊ demõ.l.legata inutilr cũ ſi.ff.de leg.i.⁊ ſic habes text. hic.†qđ q̃q̃ actor fideiuſſorẽ vel pignora in executione ſñie recipiat:non tñ phibeſ ↄ debitorẽ nõ ſoluẽtẽ executionẽ facere in alijs rebus:

4 vel in pſona debitoris qñ captura [a] pſone de iure municipali vel de iure cõi pmiſſa eſſet q qñ ſit dicã poſt doc.in.l.a diuo pio. §.in vẽditione.ſ.e.⁊ ad hoc vide pulchre no.p bar.in.l.ↄſentaneũ.in vlt.col.C.quõ ⁊ qñ iu.dũ ad hoc allegat in arg.tex.in.l.i.§. qđ ſi nõ rñdeat.ff.de vẽ.inſpi.⁊ ẽt bonũ tex.in.c.qm̃.ad ſi.vt lit.nõ cõteſt.⁊ in.l.q legati.⁊ qđ ibi plene bal.C.vt in poſ.leg.⁊ no. arch. in ru.de eo q mit.in poſ.cã rei ſer.lib.vj.⁊ p bal.in.l.i.§.ſi.ff. qđ qſq3 iur.facit qđ in ſi.no.Dy.⁊ bar.in.l.heres a debitore.§.qđ ſi ſtipulatus.de fideiuſ. ¶ Querit bar. hic q̃ potuit eſſe rõ huius §.ſi ex ↄuẽtione.ſ.q qñ ↄuẽtio poſt ſñiam eſt facta aio nouandi q talis ↄuẽtio nõ h3 puilegiũ qđ h3 ipſa ſñia nouata. Rñdet bar to.q ad hoc vt ipſa diſpõ hẽat executionẽ paratã reqriſ debitũ eſſe liqdũ:⁊ qđ iudicis offm̃ ſe ad hoc extẽdat ſicut facit in ſñia ⁊ cõfeſſione facta in iudicio ⁊ iuramẽto delato ⁊ preſtito iudice auctoritãte.vt.l.poſt rẽ.ſ.e.⁊.l.ij.ff. de iureiur. ſ3 qñ factũ eſt inſtrm iſtius noue cõfeſſionis q̃uis debitũ ſit liqdũ p inſtrm.tñ iudicis offm̃ ad executionẽ nõ ſe extẽdit q̃ eſt ſcm̃ extraiudiciale: iõ iudicis offm̃ ſe ad hoc nõ extẽdit.l.ij.C.đ execu.rei iu. ¶ Ex hoc tex. ẽt no.q pncipale nõ extinguiſ ab acceſſorio:ſicut nec cõfirmaſ.

4 vt.l.ex pupillari.đ vul.⁊ pup. ¶ †Jtẽ no.q cõdẽnatus vt ſoluat nõ liberaſ dãdo fideiuſſores. vt hic.⁊.ff.§.px.qđ facit ad.q.no. de q̃ p bar.in.l.itẽ liberaſ.§.q paratus.ff.q.mo. pig. vel hypo. ſol.ſ.q ſi ſtatutũ dicat ſi qs cõdẽnatus fuerit de crĩe in pena pecuniaria ⁊ eã nõ ſoluerit vel ſoluere nõ potuerit ãputeſ ſibi pes. an tũc dãdo fideiuſſorẽ libereſ ab amputatione pedis:quã.q.relingt indeciſã3 bar.in.l.nemo dubitat.ff.de fideiuſ. ⁊ vid p eũdẽ bar.in.l.i.ſ.de cuſto.reo.⁊ l3 bar.in.d.locis videaſ ſibi aliq̃tulũ ↄtiari.tñ nõ recedas ab opi.quã firmat in.d.l.itẽ.cũ qua ↄcordat bal.in.l.ſolutionis.ſ.de ſo.⁊ in.l.i.ff.q ſatiſda.cog.vide plene p

5 bar.in.d.l.ſolutiõis.ſ.đ ſo. ¶ †Ultio no.ex tex.i ꝟ.qppe.ad.q. no.quã formauit Guil.de cu.⁊ bar.i.l.q̃uis.in pu.ff.đ pig.act.

⁊ ibi querũt pmiſiſti mihi ſoluere in paſchate vel dare fideiuſſo-

b rẽ [b] vel dare pignus:volo te cogere i paſchate ad dãdũ.x. tu ꝟo vis dare pignus ſeu fideiuſſorẽ.q̃riſ qđ iuris videbaſ q nõ poſſe3 te cogere.q2 obligatio fuit alternatiua.ergo electio d3 eſſe debitoris.l.plerũq3.in ſi.ff.de iure do.c.in alternatiuis.de reg.iu. li.vj.Cõtrariũ decidũt ipſi p.d.l.q̃uis.in pñ.vbi illud qđ fuerat inductũ in fauorẽ ⁊ cautelã creditoris nõ d3 redũdare in odiũ ⁊c. ⁊ eſt tex.hic.Facit tex.in.l.ſi cũm.§.puellã.ff.de manu. Nõ ob. q in alternatiuis ⁊c. Qr rñde vt pbaſ in.l.q̃uis.⁊ p bar.in.l.cũ pponas.C.de trãſac.vt rñdẽt prefati doc.in.d.l.q̃uis.hoc eſſe vex qñ alternatiua poniſ inter duo:quoꝝ qđlib3 eſt in obligatione ⁊ ſolutione:ſ3 in.q.predicta vnũ eſt in obligatione:aliud opponiſ ad cautelã creditoris. ⁊ ita limitaſ regula que h3 q in al-

6 ternatiuis electio eſt dare debẽtis. ¶ †Jn gl.i.ꝟ. nouatio ibi q erat olim preſumptiue.hoc plenius declara vt p bar.in.l. q vſufructũ.ſ.de ꝟ.ob.⁊ in.l.pe.ſ.de preto.ſtip.Qr.§.preterea. alle. in gl.dũ refert ius auctẽticũ intelligiſ de quadã iuris prudẽtia q̃ fuit añ iura.ffoꝝ.de iure eni3 ffoꝝ.ſi ſcđa ſtipulatio ↄtinebat minus vel tantũdẽ q̃tũ prima nõ fiebat nouatio. ſecus ſi ↄtinebat plus.vt.l.ſcire debemus.in prin.⁊.d.l.q vſufructũ.ſ.de ꝟ.obli. ſm qđ latius tãgiſ p bar.in.d.locis:hodie aũt nõ fit nouatio niſi expreſſe dicaſ.d.l.ſi.C.de dona.S3 quare hic in tex.nõ fit nouatio in dubio poſtq̃ olim fiebat nouatio.rñdeo q2 de iure ffoꝝ. p ſcđam ſtipulationẽ nouabaſ precedẽs diſpoſitio.ſi ẽt ↄtinebat pluſq̃ prima.⁊ erat eque principalis.p.d.l. q vſufructũ. ⁊.d.l.ſi pupillus.§.q actũ.ſ.de noua.ſecus ſi ſcđa nõ erat eque principalis.ſ3 ſolũ ↄtinebat aliqđ acceſſoriũ p qđ ẽt in pma obligatione erat magis cautũ.vt q2 in ſcđa diſpoſitione tñmodo preſtabaſ pignus.aut fideiuſſor.hic eſt caſus no.in hoc.§. limitãs.d.

7 l.q vſufructũ. ¶ †Hoc ẽt addit bart.q2 videmus q ſi ſit ſtipulatio penalis que non eſt coequalis cũ prima nõ preſumiſ nouare vt pmitto tibi ſtichũ ex cã emptionis.⁊ ſi eũ nõ dedero pmitto cẽtũ noie pene nõ dedi ſtichũ an ſit extincta obligatio pncipalis ad ſtichũ.Bar.dicit q nõ ſaltẽ qñ debebaſ ſtichus ex cã onероſa.ita pbaſ ſm opi.Bar.⁊ alios in.l.predia.ff.de act.emp.⁊ in l.ſi qs a ſocio.ff.p ſocio.vbi aũt principalis obligatio fuiſſet ex cã lucratiua.tunc dicit tex.in.l.obligationũ fere.§.ſi.ſ.de acti.⁊ obli.quaſi nouatio fit nõ eſt pprie nouatio.ſed dicit quaſi etiã ſi actor cepit agere ad penã.poterit anteq̃ ſit lis ↄteſt.ſup pena offerre ſtichũ ⁊ euitare penã.vt eſt tex.in.l.i.ſ.de pe.le. ⁊ ita declarat no.Bar.in.l.ſi inſulã.⁊.l.ita ſtipulatus.in prima oppo.vltime partis.de verb.obli.⁊ Cy.in.l.nuda.C.de cõ.⁊ cõmit. ſtip. Et p hec habetis notabilẽ limitationẽ ad regulã.d.l. qui vſufructum.quia non debet intelligi illud quod ibi dicitur quando ſe-

8 cunda ſtipulatio eſt coequalis ad primam. †Et per hoc deciditur queſtio notabilis.de qua per barto.in.d.l.pe.in ſi. vbi querit.Ticius dedit fideiuſſorem de iudicio ſiſti.⁊ iudi.ſolu.poſtea iterato dedit alios fideiuſſores.an primi f.deiuſſores liberentur quaſi facta nouatione.⁊ decidit q non.ſi in ſecunda preſtatione fideiuſſoris non fuit renouata prima obligatio de iudicio ſiſti. alleg.in argumẽ.l.ſi ticius.de fideiuſſori.⁊ expreſſe pbatur hic. ⁊ ſequitur Dy.Ray.Ang.⁊ Jmo.in.d.l.pe.⁊ Ro.in.l.qui bis ſ.de verbo.obliga.nam tunc dicitur facta nouatio.quando ſecũda fuit coequalis ad primam ⁊ continet nouas perſonas.⁊ in oĩbus caſibus in quibus oli3 fiebat nouatio ipſo iure fit hodie ope exceptionis ſm opinio.glo.in.l.ij.ſ.de nouationi.Quod d3 intelligi niſi fuiſſet dictum dediſti iſtos fideiuſſores loco primorũ quia verba ſonant q primi ſunt liberati.ita limitat Paul. de caſtro hic.⁊ in.d.l.pe.alleg.tex.in.l.ſi rem.§.omnes.ff.de pigno. actio.pro quo facit quod not. Barto.in.l.ij.ſ.de nouatio.dum alleg.l.paulo chalimacho. Ad idem no. Pet.in.d.l. qui vſufructum.⁊ ibi refert Ange. dum alleg.l.ad ea.ff.de condi.⁊ demõ. Si aũt fuiſſet renouata principalis obligatio.tũc intelligereſ facta nouatio ⁊ liberati primi fideiuſſores ſm Bar.in.d.l.pe.p illũ tex.⁊ apte voluit glo.hic in ꝟ.pignora. Pro hoc facit:q2 vbi in ſcđa obligatione interuenit noua pſona ſemp intelligiſ facta nouatio niſi qñ agereſ q eſſent duo rei ⁊ i ſolidũ obligati.l.iij.in

9 prin.ſ.de duobus reis.†Et predicta pcedũt tenẽdo opinionẽ magis cõem.ſ.q vbi iure digeſtorũ fiebat nouatio:fiat ẽt hodie ope exceptionis put no.gl.⁊ doc.in.l.ij.ſ.de noua.⁊ in.l.ſi.eo. ti.⁊ in.d.l.pe. ¶ Jn eadẽ gl.ibi.l.pe.⁊c.ſi illa lex adducitur contra ius nouũ poſitũ in.d.l.ſi.ſolue vel q.l.pe. loquitur d e iure digeſtorum vel melius ſm Ange.hic q in.d.l.penul.taci ⁊ con-

a ¶ Captura. qñ captura pſone ſit pmiſſa. adde bar. in.l. ſacrilegii. ſ.ad l.iu.pec.⁊ vide bal.in.l.ↄſentaneũ.C. quõ et qñ iu.ro.ↄl.ce ſit. Jtẽ an mulier p crimine capi poſſit.vid hereb.in.c.u. đ pig. ⁊ ibi imo. omo vid.Jul. Anto.

b ¶ Fideiuſſorẽ.ad iſtã.q.ad de ro.⁊ doc. latius in.d.l.i.ff. q ſatiſd.cog. ⁊ vide feli.in.c. ſicut.đ iu.Jul. anto.

2 tione fuerit arctatũ ſupplet̃ ip̃o iure per.l.h.d.¶ †In text.no.
iuncta glo.in ver.tp̃s.a quo tp̃e incipiat currere tp̃s datum iu
dicatis ad ſoluendũ ꝙ amplia vt hr̃ in.l.ij.cũ ibi no.C.de vſu.
rei iudi.Et ibi additur ꝙ ſi lata fuit ſnia ꝯdẽnatoria in cã prin-
cipali.⁊ ab illa reus appellauit ⁊ ſnia prima fuit per iudicẽ appel
latiõis cõfirmata tp̃s quadrimeſtre icipiat currere a tp̃e quo cõ
firmata eſt prima ſententia a iudice appellationis.Si autẽ eſſet
confirmata prima non per ſententiam iudicis ſed per deſertio
nem appellationis an tunc incipiet tempus quadrimeſtre a die
quo deſerta eſt appellatio.tex.habetis in.l.qm̃ non nulli.C.de
appel.ꝙ non.glo.habetis claram ⁊ notabilem.⁊ ibi etiam per
Bal.in.l.ij.in ver.executioni.C.de tempo.appel.Aduertatis
tamẽ q: tex.in.d.l.qm̃.videt̃ dicere ꝙ mox ſententia executiõi
mandãda eſt.⁊ Bal.ibi illum tex.ad hoc no.gl.vero in.d.l.ij.
de tempo.appe.in ver.executioni.videtur ſolum dicere ꝙ qua
drimeſtre non incipit currere a die deſertionis.attento ꝙ plus
erat tempus a die p̃me ſentẽtie q: perinde eſt ac ſi appellatũ nõ
eſſet qñ eſt deſerta appellatio.l.fi.§.illud.C.de tempo.app.igi
tur ſi quãdo deſerta eſt appellatio non eſſet decurſum tp̃s qua-
drimeſtre deberet expectari ꝙ eſſet elapſu; a die late prime ſen
tentie ⁊ iſta opi.mihi pl;.Nec ob.tex.in.d.l.qm̃.in verſi.mox.
qm̃ ibi eſt ſpecialis caſus in debitoribus fiſcalibus.qm̃ non gau
dent dilatione quadrimeſtri ita intelligitur Bal.in.l.i.C.quan
3 do fiſ.vel priua.⁊.l.i.de libel.dimiſ.¶ †In text.ibi repletur ex
l.per iſtum tex.decidit Bald.no.in.l.ſi ea.C.qui accu.talem ca
ſum.Statuto cauetur ꝙ contumax ponatur in bãno in quo aſſi
gnetur ei terminus octo dierum ad cõparendum infra quem ſi
non comparuerit habetur pro victo ⁊ confeſſo.iudex per erro-
a rem aſſignauit in banno terminum ſex dierum. querit ur an
elapſis octo diebus habeatur pro confeſſo ⁊ bannum valeat.ar
guit pro ⁊ contra ⁊ decidit ꝙ ſic quia a ſtatuto ſuppletur termi
nus per iſtum tex.⁊ ſequitur.Pe.de ancha.in.c.canonu; ſtatu
ta.de conſti.in ver.item queritur ſtatuto cauetur ꝙ reus ⁊c.li-
cet ipſemet Bal.in.l.i.C.de requirẽ.re.videatur tenere contra
rium.Adde quod iſtud tempus quod datur condẽnatis ſi eſſet
ex conſuetudine redactum ad tempus.x.dierum.⁊ iudex ſtatu-
it.v.ex conſuetudine ſupplebuntur alij quinq;.ita per iſtũ tex.
voluit Bal.in.l.fi.in.ij.columna.C.de execu.rei iudi.¶ In gl.
ſuper ver.minorem.inquãtum glo.dicit ꝙ coarctare tempus
prodeſt victori quo ad interitum.vt exinde teneatur victus de
interitu rei in qua facta eſt condemnatio ſed non prodeſt quo
ad executionem tamen gloſ.non approbat iſtam ſecundam re-
ſponſionem quia in dicta lege ſecũda nihil dicitur de iſto interi
tu quia abſolute dicitur iudicem poſſe coarctare. Preterea li-
cet docto.non dicant non eſt verũ illud qd̃ refert glo.in.d.ſc̃da
reſpõſione quia quando iudex exprimit tempus in condẽnatio
ne non eſt verum ꝙ ex die quo labitur tempus in ſententia inci
piat victus teneri de interitu.imo ſi al's nõ apperet reũ fuiſſe in
mora ſaltẽ ex die litis cõteſta.l.ſi in alia.§.fi.ſ.depoſiti.⁊.l.ſi hõ
j.eo.dicã in.l.intra diẽ.j.eo.fallit in.l.ſi cum exceptione.§.qd̃
4 ſi hõ ſupra qd̃ me.cauſa.¶ †Ultimo facit iſte tex.iũcta gloſ.fi.
ad.q.de qua vide per Bar.in.l.iij.de leg.i.⁊ in.l.ſi arrogator.
in fi.ſ.de adop.⁊ ibi ẽt Bal.⁊ Bal.in.l.de die.in prin.ſ.qui ſa
tiſda.cog.⁊ in repe.l.⁊ ſi poſt tres in fi.ff.ſi qs cau.⁊ in.l.celſus
ſ.de arbi.⁊ in.l.ſi in diem.§.i.de cõdi.⁊ demõ.per Ange.in.l.
ſi inſulam.de v̾bo.obliga.⁊ ibi Imo.in.xxviij.colum.per Sa-
ly.in.l.ſi pacto quo penam.C.de pac.conſueui tenere opi.Bar
to.in.d.l.iij.¶ In glo.in verſi.ſ.inq̃tum dicit ꝙ quatuor mẽ
5 ſes habet a lege.reſiduum vero habet a iudice.¶ †Hec prima
pars glo.reputatur notabilis inq̃tum dicit ꝙ iudex dedit dila-
tionem ſex menſium quattuor habet a lege ⁊ duos a iudice.nũc
facit ad.q.notabilem.de qua h̃ per Ang.aliquid.Pone arbi-
ter in ſnia condẽnauit reum ad ſoluẽdum.⁊ iuſſit qd̃ deberet ſol
uere infra tp̃s quatuor mẽſium ſub pena reus non ſoluit infra q̃t
tuor menſes vult poſtea infra breue tempus purgare morã an
poſſit text.in.d.l.ſi cum dies.§.fi.cum.l.ſeq.iuncta.l.celſus in
prin.ſ.de arbi.diſtinguit.ꝙ aut nullum tempus expreſſit arbi-
ter ⁊ tũc q̃uis non ſoluerit reus infra tẽpus legale poterit pur-
gare morã infra breue tẽpus.Si arbiter expreſſit tẽpus ⁊ non
6 ſoluit infra illud tẽpus incidit in penã irreuocabiliter.† Mo-
do dubiũ eſt ſi iudex exp̃ſſit tp̃s legale an fit idem ac ſi nõ exp̃ſſiſ
ſet q: exp̃ſſit illud qd̃ tacite inerat.iõ nihil d; opari.l.iij.de lega.
i.l.non recte.de fideiuſſo.Et iſtam opi.tenet Angel.hic quan-
do expreſſit

do expꝛeſſit tpꝰ eo mō quo ferat.bar.ꝺ ſe remittit ad notata p ſe
in.l.iij.de leg.i.ꝛ ibi ꝫ opi.ꝫ Jmo.qꝺ nō poſſit purgari qꝛ erat
in ꝑtāte arbitri minuere dcm̄ tpꝰ ēt ſi iniuſte feciſſet.l.dicē ꝓfer-
re.§.ſtari.ꝺ.de arb.ꝛ ſic inerat ex volūtate nō ex neceſſitate.l.ta
7 lis ſcriptura.de leg.i.Alex.C † Jn gl.ſi.ibi fecerit cū cā vel non
iſta ergo ꝓrogatio pōt ēt fieri ſine cā vt hic qꝺ eſt verꝫ vt valeat
ꝓrogatio ēt ſine cā ſi nō appellef a ꝓrogatiōe tn̄ nō ꝺꝫ fieri ꝓro
gatio ſine cā ita ꝫ Jmo.ꝺ.ꝛ dn̄s Abb.in.c.qꝺ ad ꝯſultationeꝫ
de re iudi.ꝛ ibi vide gl.Et gl.in.c.q̄rēti.in ꝟ.q̄drimeſtre.de of-
fi.dele.Sꝫ cū iſta gl.hic ꝯcordat ſimplr̄ Jac.de bel.in auc.de ex
hi.reis.§.i.col.iij.Pau.de ca.hic ſimplr̄ dicit ꝙ.l.ij.ꝺ.e.vꝫ vel
le qꝺ in ꝓrogatiōe ꝛ coarctatiōe regraf cāe cognitio tene qꝺ.ꝺ.
8 dixi.C † Querit gl.an ꝓrogatio poſſit fieri ſine cā.Reſpondet
gl.ꝙ ſic lꝫ coarctare nō ꝛ ſm hoc opꝫ itelligere tex.in.l.ij.ꝺ.eo.
vn̄ dicit ꝑ cāe qualitate vt referaf ſolū ad ꝟbū coarctat ſaltē quo
ad hūc effectū vt nō teneat ꝓrogatio ſine cā qꝛ iſte text.ꝫ expꝛſſe
ꝯriū ꝑcedētia.n.dāt itellectū ſeq̄ntibus.l.virū.ꝺ.de peti.hē.l.ſi
ſuus pluriū.§.ſi.de leg.i.Nec mirū ſi aliud eſt in coarctatione
aliud in ꝓrogatione qꝛ fauorabiliores ſumus reo in abſoluēdo
ꝙ̄ in ꝯdēnādo.l.arrianus.ꝫ.de actio.ꝛ ob.l.fauorabiliores.ꝫ.de
reg.iur.ꝛ niſi eēt iſte tex.deberēt iſta ꝟba ꝑ cāe qualitate referri
ad ꝟbū ꝓrogat ſicut ad ꝟbū coarctat qꝛ vna determiatio ꝺꝫ eq̄-
liter determiare vtrūqꝫ determiabile.l.iā hoc iure.ff.de vulg.et
pup.ꝛ hoc ꝫ Jmo.hic.ꝛ voluit ēt Jac.de bel.in auc.de exhibē.
reis.§.i.ꝛ Ang.in.l.debitorib᷒.ꝫ.e.Sꝫ Pau.tenuit ꝯriū volēs
qꝺ in ꝓrogatione ſicut in coarctatiōe regraf cā qꝛ equalr̄ loqtur
tex.in.d.l.i.ꝺ.e.ꝛ hoc vr̄ velle gl.in.c.qꝺ ad ꝯſultationē.extra.e.
Pro hoc ēt lꝫ doc.nō dicāt adduci pōt qꝛ ſnīa cōtinēs errorē ex
preſſum iuris eſt nulla.l.ij.C.qn̄ ꝓuo.ꝛ dr̄ ꝯtinere expꝛſſum erro
rē qn̄ eſt lata ꝯ regulas iuris niſi exꝓmaf tale qd in ipſa ſnīa p qꝺ
appeat ꝙ ſnīa iudicis ſit lata in caſu fallētie ita ꝓbaf in.l.ij.in ſi.
cū gl.ꝺ.ſi qs in ius voc.nō ie.ꝛ ita no.Bar.in.l.i.ꝛ.ij.ꝺ.de fer.
vn̄ ad hoc vt valeat citatio facta die feriato regrif ꝙ expꝛſſe citef
ad ꝯdēnādū tali die feriato ꝛ in tali cā puta alimētoꝝ vel ſimiliū.
Et hoc vr̄ plm̄ facere ꝑ opi.Paul.hic tenētis ꝙ ēt iſta ꝓroga-
tio ſine cā fieri nō poſſit ꝛ iſtā doctrinā quā tradidit.ꝺ.Bar.tra
didit Jnn.in.c.ꝑterea.extra de dila.Tamē ſuſtinēdo in caſu qꝺ
nīs nr̄e o pi.ꝑmā.ſ.ꝙ imo ꝓrogatio facta ſine cāe cognitiōe va
leat.Rn̄deo ad iſtud arg.Qꝛ itelligo qn̄ iudex in ꝓrogatōe expꝛſ
ſit cām q̄ tn̄ nō erat ꝟa neqꝫ iuſta.Que aūt ſit illa cā.Pōt eſſe
vna ex illis enūeratis in.d.l.ij.ꝙ̄uis ēt nō eēt vera valebit talis ꝓ
rogatio hoc mō ſaluo iſtā gl.quā alr̄ nō video bn̄ poſſe defendi
vn̄ opꝫ ꝙ appellef ab hmōi ꝓrogatione.Abb.in.d.c.ꝙ ad ꝯſul
9 tationē.trāſit cū opi.gl.nr̄e hic.C † Extra gl.tetigit hic Jmol.
an reus acceptās terminū ſibi aſſignatū a iudice ad ſoluēdum vi
deaf acqeſcere ſnīe ꝛ dicit ꝙ ſic ſi reus appellauerat an̄ terminū
ita itelligif.l.ad ſolonē.C.de re iudi.ſecus ſi nōdū appellauerat
an̄ ꝗ̄ acceptaret terminū ꝛ erat īfra tpꝰ appellādi ꝛ ita dicit no-
tabiliter tenere Jnn.in.d.c.ꝙ ad ꝯſultationē.i gl.in ꝟ.recipiēs
ꝙ eſt valde notādū ad limitationē.d.l.ad ſolonē.Sed aduerte
qꝛ gl.ꝑua ibi expꝛſſe ꝫ ꝙ idē ſit ſi nōdū appellauerat ꝛ hoc ſeqtur
Ant.de bu.ꝛ magis cōiter moderni in.c.ꝙ ad ꝯſultationē.pro
quo ibi vr̄ tex.in ſi.de quo ēt vide no.ꝑ doc.in.c.ſignificauerūt.
de teſti.in.c.ſollicitudinē.ꝛ qꝺ ibi Jnn.ad ſi.de appel.ꝛ Ant.de
bu.in.c.gratum.de offi.deleg.ꝛ do.de ro cōcluſione.cccxxxi.

1 Condemnatus non dicitur quis vt executio ſententie fieri poſ-
ſit niſi condemnatio valeat.
2 Bānitus ad hoc vt poſſit impune offendi ex forma ſtatuti debet
intelligi de recte bānito.
3 Sta.ꝙ contumax non poſſit appellare ꝺꝫ intelligi in eo qui fuit
rite citatus ꝛ contumax ſecus ſi non rite.
4 Executio ſententie.an ꝛ quando impediri poſſit per exceptionē
nullitatis.
5 Exceptio nullitatis an ꝛ quando poſſit executionem ſententie
impedire.
6 Exceptio nullitatis ſnīe nō impedit executionē ſentētie quādo
eſſent late tres ſententie conformes.
7 Exceptio nullitatis ſnīe impedit executionē ſentētie quādo cō-
ſtaret euidenter de inequitate ſententie.
8 Clauſula appellatione remota nihil operatur quādo ſententia
eſſet euidenter ꝛ notorie iniqua.
9 Exceptio peremptoria regulariter nō impedit litis ingreſſum
vt exceptio rei iudicate tranſactionis ꝛ ſimiliuꝫ tamē fallit quan
do eſſet peremptoria.ſeu de ipſa notorie conſtat.
10 Exceptio nullitatis impedit executionem ſententie quādo exe-
cutio eſſet irretractabilis.
11 Exceptio nullitatis non impedit executionem ſnīe quādo con-
demnatus promiſit ſoluere infra certum tempus ꝛ ſi non ſolue
rit promiſit parere ſententie.
12 Exceptio nullitatis nō impedit executionē ſnīe quare diceretur
de exceptione per viam principalis petitionis.
13 Jnſtrumēta guarētigiata ſi ex forma ſtatuti habēt executionē pa-
ratam nō impeditur eoꝝ executio.lꝫ debitor per viam princi-
palis petitionis petat inſtrm̄ declarari vſurarium.
14 Executio ſententie impeditur per viam exceptionis nullitatis
quam excipiens vult incontinenti probare.
15 Executio ſententie facta per alium iudicem ꝙ̄ per iudicem cau-
ſe nullitatis an poſſit retractari.
16 Sententia pro ea preſumitur niſi poſt appellationem.
17 Jnſtrī executio nō ꝺꝫ impediri corā iudice ſeculari lꝫ diſceptetur
coram iudice eccleſiaſtico ꝙ ſit ꝯctus vſurarius.
18 Sta.ꝙ inſtrm̄ a mittātur executioni nulla admiſſa exceptione itel-
ligitur niſi opponatur exceptio peremptoria.
19 Epiſcopus ſi vult inhibere iudici ſeculari ne procedat in execu-
tione inſtrī qꝛ coram eo pendet queſtio an eſſet vſurariuꝫ.debet
prius facere citari partem aduerſam.
20 Executio ſententie non impeditur per exceptionem nullitatis
quando apparet ꝙ gratia differende ſolutionis opponitur nul
litas.
21 Executio ſententie impeditur per exceptio.nullitatis.quādo di
ceretur fuiſſe latam per falſas probationes.ꝛ allegationes.ꝛ fa
ctas contra abſentem ex cauſa probabili.
22 Executio ſententie impedit excep.nullitatis ſi opponitur nulli-
tas reſurgens ex defectu iuriſditionis.
23 Executio ſnīe non impeditur per excep.nullitatis.quādo petif
executio ſnīe implorando officium iudicis.
24 Executio ſententie non impeditur per excep.nullitatis quando
victor petierit confirmari primam ſententiam a qua non fuit ap
pellatum.
25 Executio ſententie non impeditur per excep.nullitatis quando
princeps mandat iudici qui eam exequatur.
26 Executio ſententie partis an impediatur per exceptionem nulli
tatis.
27 Executio ſententie late per principem non poteſt impediri per
exceptionem nullitatis.
28 Extēſio legis limitatiue facilius fieri poteſt ꝙ̄ legis correctorie.
29 Executio ſnīe impeditur per exceptionem nullitatis quādo pe-
teretur procedi ad capturam perſone.cum ex ea veniat inferen-
da infamia ꝛ preiudicium irretractabile.
30 Exceptio quando dicatur poſſe incontinenti probari ſeu non re
quirere altiorem indaginem.
31 Citatus ad ſententiam proferendam auditur us.ſi negat ſe non
citatum tenetur hoc probare.

1 **Condemnatum.** † Non dr̄ quis cōdēnat᷒ vt executio ſnīe fieri poſſit ni-
ſi cōdēnatio valeat.h.d.C † No.ſm Ang.arg.ꝙ bānitus poſ-
2 ſit impune offendi vigore ſtatuti qꝺ ꝺꝫ intelligi de recte bānito a
ꝛ ita allegaf iſte tex.per Bar.in.l.ſi.ꝫ.de adulte.de quo Ang.ſe
remittit ad ibi no.per Bar.vbi diſtinguit an occiſus ſciuerit vel
ignorauerit bānum eſſe inualidū de qua qōne vide ēt late ꝑ Jo.
an.diſputāteꝫ in regula.ꝙ qs mādato.in mercu.ꝛ in addi.Spe
cu.in ti.de accuſa.in.iii.ꝑte in ver.ſeqtur videre.ꝛ per Guil.de
ſuza.in qōnibus ſuis in.q.incip.Statutū eſt ꝙ ſi qs offenderit
ꝛc.per Bal.in.l.cū qui duas.ꝛ ibi per Saly.C de adulte.ꝛ bal.
in.l.i.C.ſi a nō cōpe.iudi.ꝛ in.l.ex morte.C.ad.l.acql.ꝛ in.l.ſ.
C.de pe.ꝛ in.l.i.ꝺ.ſi qs in ius voc.ꝛ in.l.qd ſit fugitiu᷒.§.apud
labeonē.ꝺ.de edi.edic.ꝛ in.l.i.ꝺ.de legi.ꝛ in.l.hmōi.§.ſi ita cui
de leg.i.ꝛ ibi per Jmo.ꝛ Ang.in.l.ſi.C.ſi ex fal.inſtru.ꝛ in ſimi
li per Bal.in.l.nr̄am.in.iij.col.C.de teſt.ꝛ Ang.in.l.ſi duo.ꝺ.
3 de acqren.here.ꝛ in.l.filio.ꝺ.de libe.ꝛ poſth.C † Scđo no.ſm
Bar.arg.ꝙ ſtatutū dicēs ꝙ cōtumax ꝯdemnatus nō poſſit ap-
pellare ꝺꝫ intelligi in eo tn̄ qui fuit rite citatus ꝛ cōtumax.ſecus
ſi nō rite allegat tex.in.l.nō putauit.§.nō queuis.de ꝯſtab.ꝛ ibi
vide ēt Bar.facit ſm Bar.in.l.qm̄ alexandrum.C.ad.l.iul.de
adulte.ꝛ.l.nō ignorat.C.q accu.Et in ſimili.queſtio.vide bar.
Alexan.de imo.ſup prima.ff.noui.

a C Bānito.
adde ꝙ iſte eſt
vn᷒ caſus al᷒
qn̄ ſtatutū nō
fieret ex cā ter
tius qn̄ fili᷒ oc
cideret patrē.
quartus qn̄ oc
cideret bānitū
pēdente qōne
ſup validitate
bāni illius q n
tus qn̄ tollere
tur in ciuitate
ſextus qn̄ occi
deret ſeipſum.
ſeptim᷒ quādo
ignoraret illū
bānitū eē.octa
uus qn̄ occide
ret extra terri
toriuꝫ.nonus
qn̄ ex rācore a
iſtos nouēꝫ ca
ſus in qb᷒ ſta
tutum nō hēt
locum ꝙ bāni
tus nō pōt im
pune occidi po
ſuit ꝛ declara
uit Fely.in.c.
que in eccleſia
rum.in.ii.col.
de conſti.ꝛ an
poſſit ꝑcutere
alium bānitū
ꝛ an hēbit pre
miuꝫ ſicut alii
nō bāniti guil.
de cu.tenet ꝙ
ſic in.l.i.ꝺ.de
iuſti.ꝛ iure fcl.
in.c.duob᷒ de
ſen.excō.ꝛ an
poſſit ſepeliri
in ciuitate a q
eſt bānitus fe
ly.in.c.a nobiſ
eod.ti.de ſen.
excō.ꝛ bānit᷒
captus nō pōt
interfici impu
ne fely.in.c.cū
turam᷒ de ho
mi.Jul.Arg.

dicētem per iſtū tex.in.l.i.§.pretor.ꝫ.qui ſatiſd.cog. Aliaꝫ.q.
ſimilem decidit Bar.per iſtū tex.in.l.diuus traianus.ꝫ.de teſt.
mi.Et aliā decidit in extrauagāti ad reprimēdam.in ꝟ.per ac
cuſationem.Et aliā ponit Bar.in.l.filium.§.ſi qs bonoꝝ.de le.
i.Et aliā decidit Bal.in.l.i.in fi.ꝫ.qđ quiſ.iur.Et aliā ponit bal.
in.l.i.§.qđ aūt.ꝫ.de offi.prefec.vr.ꝛ in.l.ſi prediū.in pen.colū.
4 C.de euic.C†No.ꝙ exceptio nullitatis vꝫ impedire executio
nem ſnīe.Et eſt paſſus quottidianiſſimus ꝛ vtiliſſimus vniuerſo
ad iſtum articulū quē explicat latius ꝙ alibi Bart.hic.qꝛ aut ex
parte eius qui opponit exceptionē nullitatis nihil eſt ꝓbandum
vt qꝛ dicit ſe nō fuiſſe citatū vel ꝙ ille qui egit ꝯ eum nō fuit ꝓcu
rator ꝛ tūc exceptio nullitatis impediet executionē ſnīe ꝛ iſto ca
ſu admittiꝫ hec exceptio nullitatis qꝛ hꝫ fundatā ſuam intētionē
iſte accipiēs all.Bar.in.l.lꝫ.C.de ꝓcur.vbi tex.vult ꝙ exceptio
falſi ꝓcuratoris reddat iudicium ſemꝑ retro nullū ꝛ iſto mō di
cit eſſe intelligēdum id qđ hētur in.l.ſi cum nulla.ſ.e.ita ēt debet
intelligi qđ no.Inn.in.c.cum in iure.de offi.deleg.Quādoqꝫ in
cūbebat onus probādi ille qui opponebat exceptionē nullitatis
ꝛ tūc aut iſta exceptio nullitatis regrebat altiorem indaginē aut
non.Primo caſu vt qꝛ non poterit incontinēti pꝛobari vt.j.de
clarabitur ꝛ iſto caſu verum eſt ꝙ talis exceptio nullitatis nō im
pediet executionem ſnīe.alle.l.ſi.ad ſi.C.de ordi.cog.vbi ſi lata
fuerat ſnīa ꝯtra reuꝫ poſtea reus velit dicere ꝙ iſte qui obtinuit
ſnīam eſt ſeruus ꝛ ꝯſtr ꝙ illa ſnīa fuit nulla iuxta.l.ſeruus.C.de
iudi.ꝛ.l.vix.ꝫ.de iudi.debebit ꝑmo executioni mādari demum
cognoſceꝫ de cā ſtatus.all.l.ij.C.ad.l.corneliā de fal.vbi nō de
bet retardari ſolutio pecunie ꝗuis reus opponat exceptionem
falſi cā calūnie reſeruato tñ iure īquirēdi ꝛ accuſandi de falſo.Si
aūt non regrebat altiorem indaginem vt qꝛ poterat incontinen
ti ꝓbari ꝛ tūc impedit executionem ſnīe.alle.l.ſi.C.ſi ex fal.iſtru.
Ad idem allegat meliorē tex.in.l.ſi pretor.§.marcellus.referen
do ad ꝑmum rñſum illius.l.ꝫ.de iudi.nam in primo rñſo iuriſ
conſultus vult ꝙ quādo lata eſt ſnīa ſi petatur executio ſnīe ꝛ co
ram iudice exequēte opponatur exceptio ꝙ eſt iniuſta ꝛ dꝫ pro
cedi ad executionem tali exceptione non attēta.Subdit.§.mar
cellus.ꝙ quādo erat lata ſnīa cōtra abſentem ꝛ petatur executio
talis ſnīe ꝛ reus cōqueratur ꝙ lata fuit cōtra eum abſentem ex
falſis allegationibus iudex talem exceptionem admittere debet
quia hoc caſu ſentētia eſt nulla vt ibi probatur.Et ſubdit iuriſcō
ſultus in vltimo reſpōſo idem quādo comdēnatus opponeret
ꝙ ſentētia fuit nulla quia fuit lata cōtra eum infirmum vel impe
ditum reipublice cauſa hoc caſu ſi iudex hoc ſciebat ſententia eſt
5 nulla ſi neſciebat venit reſcindēda vt.l.queſitum.infra eod.†Et
debet intelligi ꝙ poterat incontinenti probari ꝛ offerebat reus
incontinenti ꝓbare de nullitate ſentētie alias non.Cum in execu
tione ſententie ſūmarie ꝓcedatur.l.a diuo pio.§.ſi ſuper.j.e.ſo
lum admittūtur exceptiones que ſtatiꝫ probari poſſunt.l.iij.§.
ibidem.ꝫ.ad exhiben.ita reſidet Bar.hic.De quo hic etiaꝫ per
Barto.ꝛ Ange.ꝛ Bar.in extrauagāti ad repꝛimēdum.in ver.
ſūmarie.circa vltimam colum.ꝛ per Bar.ꝛ alios in.l.ſi.C.ſi ex
fal.inſtru.ꝛ per Bar.in.l.a dio pio.in.ij.ꝛ.iij.col.infra.e.ꝛ per
Specu.in titu.de libel.concep.§.nunc vidēduꝫ.ver.quid ſi ſen
tentia.ꝛ in titu.de lit.conteſta.§.quoniā aūt ver.quid de cā nul
litatis per Cyn.ꝛ Bald.in.l.ab executorie.C.quorum appella.
non reci.per Bald.in.l.ſi.C.de ordi.cog.ꝛ in.l.i.C.ne lice.ter
tio prouoca.ꝛ in.l.i.in ſi.de ferijs ꝛ in aucten.que ſupplicatio.
C.de preci.impera.offeren.per Angel.in.l.ſeruo inuito.§.cuꝫ
pretoꝛ.ꝫ.ad trebe.ꝛ in.l.qui rome.§.duo fratres.j.de ꝟbo.ob
liga.in repetitiōe per Saly.in.l.ſi.C.comi.vel epi.per Canoni
ſtas in dicto.c.quod ad conſultationem.ꝛ in.c.de cetero.de re
iudica.ꝛ in.c.paſtoꝛalis.§.preterea.de offi.deleg.ꝛ in clemen.
prima.de ſequeſtra poſſeſ.ꝛ fruc.ꝛ in clemen.prima.de re iud.
6 ꝛ ſatis cōmunis videtur cōcluſio ꝛ diſtinctio Bar.hic.C†Cu
ius dicta limita primo non procedere quando late eſſent tres
ſententie conformes qꝛ tunc indiſtincte exceptio nullitatis non
a impedit executionem ſententie[a].d.clementi.prima.de re iudi
ca.ita eleganter probat ꝛ concludit Bal.in.l.i.in princi.C.ne li
ce.tertio prouoca.ꝛ Oldra.in conſilio.ccci.incipiēte.Quod lit
tere exequātur ꝛc.ꝛ Imol.in.l.de pupillo.§.qui opus.ſupra
de ope.no.nun.ꝛ in.l.ſi expreſſim.in duobus locis.j.de app.
vbi allegat deciſiones do.de ro.in.l.ſi vero.§.de viro.ꝫ.ſo.ma.
7 †Hoc tamen eſt veruꝫ niſi ex inſpectione actoꝝ ſue ſnīe liquide
conſtaret de nullitate ſentētie de qua opponitur quia tunc non

b habebit locum diſpoſitio.d.cle.i.[b] ita ſignanter decidit Bal.ꝛ
Saly.in.l.i.in ꝑn.C.ne lice.ter.prouo.ꝛ Rapha.hic.Hoc etiā
tenuit Imo.in.d.l.de pupillo.§.qui opus.ꝫ.de ope.no.nun.
ꝛ in.l.ſi expꝛeſſiꝫ.in.vij.ꝛ vlti.char.j.de appella.vbi refert ita re
nuiſſe do.de ro.ita etiam tꝫ Roma.in.l.ſi vero.§.de viro.ſol.
matri.ꝛ bene ꝓbatur in.d.cle.i.in pꝛefationibus ibi poſitis in
iſta dum dꝫ vt calumnijs litigātium occurratur.nam in caſu pꝛe
dicto ceſſare vꝫ dicta ratio.Pro hoc etiam bñ facit qđ notabili
ter voluit Bar.in.l.i.in pꝛīn.ꝫ.de ope.no.nun.in.iij.colū.Ad
idem bene facit qđ notabiliter addidit Bal.in.l.ſi vnus.§.pa
ctus.in.xv.col.ꝫ.de pac.vbi voluit ꝙ ꝗuis ſtatutuꝫ reijciat nul
litatem tamē non intelligitur reijcere illam que euidenter con
ſtat ex actis.alle.not.per glo.in.l.vbi pactum.C.de tranſactio.
ita voluit Pe.de anch.in ꝯſi.ij.incip.in xpi noīe de iure cōī ꝛc.
ꝛ Imo.in.l.ſi.j.qui.appel.non licet.in.xij.col.in ver.iij.limitat
Bal.in.l.non ſoꝛtem ꝛc.Pro hoc etiam facit tex.in rōne ſui.ꝛ
c.lras.de reſti.ſpo.in ver.qđ ſi non habeat.iuncto ver.ꝑcedē
ti.†Sicut in ſimili videmus qñ eſt remota appellatio a ſenten
8 tia.hoc videmus niſi talis ſnīa notoꝛie ꝛ euidenter eſſet iniqua:
qꝛ tunc illa clauſula appellatione remota non hꝫ locum.c.inter
ceteras.extra eo.no.glo.pe.in.c.ex conqueſtione.de reſti.ſpo.
bene faciunt no.per Bal.in.l.ex pꝛedijs.C.de eui.vbi dicit ꝙ ſi
ſtatutum prouidet nullam exceptionē opponi ꝯ inſtrm guaren
tigie.hoc ſtatutum ſemper recipit interpꝛetationē niſi ex inſpe
ctione ipſius inſtri conſtaret de exceptione que opponitur.alle
gat ꝙ no.Bar.in.l.cum qui ita.§.qui ita.de ver.ob.ad idem
facit qđ voluit notabiliter Bal.in.l.i.C.ſi de mo.poſ.app.vbi
dicit ꝙ ꝗuis de iure ciuili ſit prouiſum ꝙ a ſnīa lata in poſſeſſo
rio non poſſit appellari.d.l.i.tamē illud non hꝫ locum qñ euidē
ter appareret illam ſnīam eſſe iniquam:bene probari vꝫ in.d.c.in
ter ceteras.licet ipſe non allegat non credo ꝙ inueniatis ſic ab
alijs declaratum.In ꝯtrium tamē ꝙ diſpo.d.cle.i.de re iudi.lo
cum hꝫ etiam ſi appareat euidenter ex actis de nullitate ſenten
tie.tꝫ Anto.ꝛ Imo.in.d.cle.i.de re iudi.per id qđ ibi no.in gl.
in verſi.pendere.ꝛ per generalitatē illius lr̄e inquātum ille tex.
vult ꝙ debeat executioni mandari ſnīa non obſtante nullitate ſi
late ſunt tres ſnīe cōformes ꝛ poſtea debeat de nullitate cogno
ſci.Et reſpondet ad.c.inter ceteras.ꝙ ibi tractabaꝫ de magno
pꝛeiudicio vꝫ de remouenda appellatione qua remota ſnīa trā
ſit in rem iudicatam ꝛ oīno venit exequēda ſed non eſt ita in ca
ſu.d.cle.i.qꝛ ibi agitur de modico pꝛeiudicio:qꝛ dato ꝙ nō im
pediatur executio.ſnīe per allegationē nullitatis tamē reſeruaꝫ
poteſtas dicēdi ꝯ illas ſnīas:ꝛ probato de nullitate venit annul
landa ſnīa illa.Hec reſpōſio vꝫ colorata.Et pro iſta opi.addu
co qꝛ videmus etiam ꝙ qñ vnica eſt tñ lata ſnīa que in rem iudi
catam tranſiuit ꝛ petitur eius executio ſi cōtra eam opponatur
exceptio nullitatis ad hoc vt impediri poſſit regritur ꝙ incōti
nenti ꝯſtari poſſit de ipſa nullitate vt.ꝫ.retuli Bar.hic diſtiguē
tem.Ergo cum papa in.d.cle.i.videatur velle aliqđ ſpecialiter
inducere qñ late ſunt tres ſnīe conformes debemus dicere qđ
etiam ꝗuis incontinenti appareat de nullitate ſententie non de
beat per hoc impediri executio ſnīe.Iſta rō prima facie vꝫ vr
gere:ꝛ per iſtam rōnem ita tenuit Ludo.roma.ſuis ſingulari
bus ſingulari.ccxxx.Tamē ad iſtam rōnē poſſetis reſpondere
ꝙ aliud eſt dicere ꝙ probatio nullitatis dꝫ eſſe in pꝛōptu:ꝛ poſ
ſit fieri incontinenti:vt loquitur Bart.hic.Aliud vero ꝙ nulli
tas appareat ex inſpectione ſentētie ſeu euidenter ex actis quo
caſu procedat id qđ dcm̄ eſt ad limitationem.d.cle.i.que limita
9 tio ſatis vꝫ probata ex iam dictis.†Et pꝛo hoc etiam bene facit
qꝛ videmus ꝙ lꝫ exceptio peremptoꝛia regulariter non impedi
at litis ingreſſum.vt exceptio rei iudi tranſactionis ꝛ ſimilium
in.c.ij.de lit.ꝯte.lib.vj.tamē fallit qñ exceptio peremptoria eſt
notoria ſeu de ipſa notorie conſtat qm̄ tunc impedit litis ingreſ
ſum.etiam ſi nō ſit exceptio litis finite.vt no.voluit Joā.and.in
10 c.vt circa.de elec.li.vj.ꝛ Jo.and.in.c.ſi.de lib.obla.C†Scdo
limita deciſionē Bar.ꝓcedere in executione retractabili:ſecus
in executione irretractabili.puta ſi agatur de vita vel mēbꝛo ho
minis:qꝛ indiſtincte exceptio nullitatis īpedit executionē ſnīe.
ſm Bal.no.poſt Cy.i.d.l.ab executore.ꝛ idē no.Pau.de lia.
in.d.cle.i.de re iudi.ꝛ Bald.in.d.l.qui cum duas.de adulte.ꝛ
ꝛ in.l.i.C.de tēpo.in integ.reſti.pe.ꝛ in.l.non ſolum.§.moꝛte
vbi Imo.in pe.col.ꝫ.de no.oper.nun.ꝛ in.l.qui a latronibus.
ꝫ.de teſta.ꝛ in.l.iij.§.ſi ſeruus.ꝫ.de acqui.poſ.bene facit quod
notat

Additio:
a C Executio
nem ſententie
ꝛ vide eandeꝫ
alex.in.l.de pu
pillo.§.q op⁹.
in.iii.col.ꝫ.de
ope.no.nū.et
eund.barba.in
d.cle.i.de ſen.
ꝛ re iud.ꝛ per
ang.de are.in
l.i.§.i.j.qui ap
pel.non lice.ꝛ
ꝯcoꝛ.alex.l.c.
ſua nobis.in
iii.colū.de ap
pellatio.Tho.

b C Dicl cle.
i.Adde ꝙ pro
hoc facit glo.
no.ſm.D.C.
l.i.i.§.ſiue ſup
pꝛeme.ſup ꝟ.
imperfectam
ꝫ.de tab.exhi.
que optime fa
cit ad,id quod
voluit Bald.
in.l.ſi vnus.§.
pactus ne pe
teret.l.xv.col.
ꝫ.de pac.ꝛ ibi
docto.adhoc
ponderāt que
veniēt allegā
da.j.

notat Bal.in.l.i.in vlt.col.C.q acc.nõ allegat.l.ij.ff.de ferijs.
⁊ in.l.ſenatus.ff.de offi.pſi.⁊ notat per Cy.in.l.fi.in.ix.q.C.de
compẽſa.pbatur.nã vbi nõ obſtãte nullitate pcedit ad executio
nem illud fit ex eo q2 nõ obſtãte executione facti põt reus bene
dicere de nullitate ſniẽ ⁊ retractare executionẽ ſi obtinet nullita/
te vt.d.de.i.⁊.l.ſi cum nulla.ſ.e.⁊ declarat Bar.in.d.v̄bo ſum/
marie.⁊ per Bal.in.d.l.i.i.iij.col.C.ne li.tertio.puoca.ſʒ iſtud
non põt hẽre locũ in executione irretractabili. Pro hac limita/
tione ẽt in ſimili bñ facit qð hẽ in.l. gñaliter.§.i.ff.qui ⁊ a q.vbi
res ſubiecta reſtõni nõ põt alienari alienatione irretractabili ſed
bene alienatione retractabili vt.l.ſeruo legato.§.i.ff.de le.i.vn/
de vʒ interim alienatio facta pendẽte cõditione ſed eueniẽte cõ/
ditione retractaẽ ſm veras cõcluſiones de qbus plene in.l.fi.§.
ſinaũt ſub cõditione.C.cõ.de leg.⁊.l.cũ pẽ.§.legatis.ff.de lega.
iij.Confirmari põt ẽt per ea que notãtur per Bald.in.l.ij.ff. de
fer.⁊ in.l.ſenatus.ff.de offi.pſi.⁊ que notãtur per Cy.in.l.fin.in
ix.q.C.de compẽſa.nam in dictis locis hẽ q̄ vbi periculũ eſt ir/
reparabile diſcedimus a regulis iuris cõis.In pposito q̄uis ex
ceptio nullitatis in multis caſibus nõ impediat executionẽ ſniẽ
tamẽ ſi talis executio erat irretractabilis debebit per exceptio/
11 nem nullitatis ſupſederi in executione ſniẽ. Alexã.† Tertio limi
ta vbi condẽnatus pmiſerit ſoluere aliqd infra certũ tpa ⁊ ſi nõ
ſoluit pmiſit parere ſniẽ.nã ſi nõ ſoluit in termio ⁊ petaẽ poſtea
executio tũc exceptio nullitatis indiſtincte nõ impediet executio
nem ſniẽ vt pbatur in.l.tale pactũ.§.qui pcurauit.ff.de pac.ſm
magis cõem intellectũ.ſicut enim ibi per tale pactũ vẽ renuncia
tum appellationi ita ⁊ nullitati que ſemp tacite ineſt in appella/
tione vt pbatur in.l.quedã mulier.ff.fami.herc.⁊.in.l. cornelia
pia.de iurepa.qð latius declara vt per Bal.in repe.d.c.qui puo
12 cauit.in.x.col.in v̄.ſcðo quero ⁊c. ¶ † Quarto limita niſi p viaʒ
principalis petitionis nõ per viã exceptionis diceret de nullita/
te q2 tũc nunq̄ impediẽ executio ſniẽ per talẽ pendẽtiam nullita
tis.c.cum in iure.de offi.deleg.in prima glo.mag.⁊ ſeqtur An
gel.h.qui pro hoc allegat tex.in.l.ad fin.C.de ordi.cog.qui eſt
tex.valde no.⁊ ita declarat Spe.in.d.§.nũc vidẽdum.in fin.et
13 Joã.an.in.d.v̄.quid de cauſa nullitatis.elegãter pratica.† Et di
cit q̄ cum inſtra guarẽtigie habeãt ex forma ſtatuti executionẽ
paratã ſi pncipaliter cõtingat queʒ petere executionẽ inſtri non
impediẽ executio lʒ debitor per viaʒ pncipalis petitionis petie
a rit corã epõ declarari inſtrm eſſe vſurariũ[a] vnde ſolet eſſe mos
ſm eum q̄ epõ inhibet iudici ſeculari ne exequaẽ inſtrm pẽden/
te cauſa vſuraria qð qdẽ facere nõ dʒ epõ per pdicta. Addo An
gel.idem tenẽtem in.l.fundi.ſ.de exceptio.allegãtem text.in.d.
14 fi.de ordi.cog. ¶ † Et circa iſtã limitationẽ ſubdit no. Jmo.h.
q̄ ſi nõ obſtãte petitione nullitatis ſniẽ reus conuẽtus ſup exe/
cutione adhuc opponat per viã exceptionis de nullitate inconti
nenti pbanda impediẽ executio q2 non phibeẽ quis per modũ
exceptionis deducere id qð deduxerat per viã principalis actio
nis ſeu petitionis.c.ſi.cum gl.in ver.petẽteʒ.⁊ in ver.ſed ſi ago
de ordi.cogn. Et eodem mõ dicit videri q̄ ſi ꝯ executionem in
ſtrumenti opponaẽ exceptio vſuraria.eo caſu vẽ mihi remitti ad
epm tũc forte debere ſupſederi ſup executione.per.c.tuã de or/
di.cog. ¶ Jtem circa veritatẽ huius limitationis aduerte quia
Bar.in.l.ſi expſſiʒ.ſ.de appella.in antepenul.col.v̄ſi.q̄ro quan
do iſta duo iudicia tenet ꝯ hãc limitationeʒ volẽs q̄ eadẽ diſtin/
ctio fiat quãdo per viam pncipalis petitionis dẽ de nullitate put
diſtinguit quãdo per viã exceptionis ⁊ idem ſentit hic Bar.dũ
allegat.l.fi.de ordi.cog.in fine.que loqtur in iſto caſu. Jnno.in
c.cum olim.in glo.in v̄ſi.canonice.circa pncip.de do.⁊ cõtu. di
cit q̄ circa attẽtata nil dʒ inouare nec ad executionẽ pcedi.alle/
gat.l.ſi pretor.in fine.ſupra de iudi.⁊ iſtam opi.tenet ẽt Paul.
de caſt.hic pro qua adduco tex.in dicta cle.i.de re iudicata.vbi
ſpecialiter introductum eſt q̄ petitio pncipalis ſup nullitate fie/
ri non poſſit ad impediẽdum executionem triũ ſniarum confor
15 mium.ergo in cõtrarium eſt ius cõe.† Et iſta opinio magis pla
cet.ſi tamẽ non obſtãte pendẽtia nullitatis per viaʒ pncipalis pe
titionis introducte alius iudex exequeretur ſniam dic q̄ iudex
cauſe nullitatis non poſſit pendẽte lite ſuper nullitate retracta/
re executionem per viam attẽtati pendẽte lite ſed tractare pote/
rit tantũmodo finita lite nullitatis. Jta dicit notabiliter Jnno.
in.c.ex inſinuatione.de pcu.⁊ in.d.c.cum in iure.⁊ clarius bal.
in.l.tale pactum.§.qui pcurauit.de pac.in.xij.qð.⁊.d.auc.que
ſupplicatio ⁊ ita intelligitur qð no.Bar.in.l.i.in penul.colũ.C.
quãdo puoca. Licet ſecus ſit in iudice appellationis qui execu.
facta pendẽte appellatione oĩa interim attẽtata retractat etiã an
te finitam cãm appellationis.c.nõ ſolum.de appel.libr.vj.⁊ po
16 nit Bar.in.l.i.ſ.nil noua.appel.pen.† Et ratio diuerſitatis eſſe
poteſt q2 poſt appellationem non preſumiẽ pro ſnia cum dicaẽ
extincta.l.i.§.fi.ſ.ad turpil.ſed bene preſumiẽ pro ſnia penden/
te lite ſuper nullitate ſniẽ ita no.dicit Spe.in tit.de pba.§.i.v̄.
ſeqtur videre de negatiua q̄ reputat notãdum.d.Anto.de bu.
in.c.qm̄ cõtra.de pba.⁊ bene pbatur in.d.l.fi.in fi.de ordi.cog.
que oĩa tene menti in pratica. ¶ Subdit Bar.in.l.i.§.nunc vi/
dendum qualiter ⁊c.C.quãdo puoca.q̄ ſi per viaʒ exceptionis
reus opponit de nullitate cõtra executionem ſniẽ ⁊ ſuccubuerit
non impediẽ iterum dicere de nullitate ⁊ petere executioneʒ re
tractari alleg.l.a diuo pio.§.ſi ſuper.⁊ qð ibi glo.ſ.eo. in ver.in
17 tegra.facit qð no.Bar.in.d.§.duo fratres.in ver.opp.† Jtem
in q̄tum h Ang.tenuit q̄ nõ debeat impediri executio inſtri co/
ram iudice ſeculari lʒ coram epõ diſputetur vtrum eſſet vſurariũ
lʒ per viam pncipalis.q.diceretur de eius nullitate. Addatis q̄
Federicus de ſe.conſi.xxvj.incipien.Jn.q.dñi Janpauli ⁊c. vẽ
tenere ꝯrium.nam ibi vult q̄ iudex ſecularis nõ dʒ pcedere inte
rim qũ ſcit.q.verti coram eccleſiaſtico per id qð hẽ in.d.c.tuam
⁊ idem vẽ velle ipſe Federicus in alio conſi.xcviij.incip. Nico/
laus petri.videatis etiã per eũdem in conſi.ccc.incipiẽte. Factũ
proponitur eſſe tale ⁊ que notãtur per Ant.de bu.⁊ alios in.c.
debitores.de iureiur.⁊ per Pet.de ancha.in cõſilio.ccxij.inci/
pien. Caſus talis eſt poſt preceptũ ⁊c.⁊ per Lau.de rodulphis
in repe.c.cõſuluit.de vſu.⁊ que no.Bald.in.l.cõſulta.C.de teſt.
Et pro hoc facit vna ratio quã ponit h Raph.qui dicit q̄ aliud
eſt quãdo petiẽ executio inſtri vigore ſtatuti dicẽtis q̄ inſtra ha
beant executionẽ paratã aliud quãdo petitur executio ſententie
q2 quãdo petiẽ executio inſtri exceptio peremptoria nõ intelligi
tur reiecta eo q2 ante non pceſſit aliqð iudicium in quo potuerit
opponi ⁊ in quo fuerit de ea diſcuſſum aliud quãdo petiẽ execu
tio ſniẽ vnde videmus q̄ lʒ exceptio peremptoria non poſſit op
18 poni poſt ſniaʒ.† Tamẽ aliud eſt quãdo ſtatutũ tribuit executio
nem inſtris q2 ad impediẽdam eceʒ executionem poterit oppo
ni exceptio peremptoria vt inquit Bald.in.d.l.perẽptorias.C.
ſen.reſcin.non poſ.⁊ in ſimili.hac rõne vtitur Bar.in.l.cuʒ qui
§.i.ff.de iureiur. Accedit ẽt q2 vt dicit Raph.hic in oĩbus caſi/
bus in qbus poſt ſniam admittiẽ exceptio peremptoria in om/
nibus illis impediẽ executio ſniẽ ſm eum in.l.i.C. de iur.⁊ fac.
19 igno. ¶ † Tangit ẽt hic Jmo.an ⁊ qñ iudex eccleſiaſticus vult
inhibere ſeculari ne pcedat ad executionem inſtri guarẽtigiati q2
coram eo pẽdebat qð.an eſſet vſurariũ in qua non reqritur q̄ ps
aduerſa fuerit prius citata coraʒ iudice eccleſiaſtico ⁊ quotidie
iſtud fit. Jmo.h dicit q̄ Federi.de ſe.in opere ſuo tenet q̄ reqri
b tur q̄ prius fuerit citata pars[b] aduerſa per.c.romana.§.ſi vero
de elec.lib.vj.dicatis q̄ Federicus poſuit in.d.cõſil.ccc.de quo
etiã p Lapum alle.lxiij ⁊ Anto.⁊ alios in.d.c.tuam.⁊.d.c.de/
bitores.⁊ per Pet.de ancha.in.d.cõſilio.cccxij.⁊ per Lau.de
rodulphis in cõmento.d.c.cõſuluit.qð.cxx).⁊ magis cõmuni/
20 ter q̄ reqratur precedere citationem. ¶ † Sexto limita ſi appa/
ret qð gra differẽde ſolutionis opponaẽ nullitas q2 tũc etiam ſi
offert incontinẽti ſe paratum pbare nõ impediẽ executio.per
21 l.ſatis aperte.C.ad.l.cor.de fal. ¶ † Quãtum vero ad ſequens
membrum diſtõnis Bal.limitat doctrinam Bar.non habere
locum vbi allegaretur nullitas eo q2 ſnia diceret lata per falſas
allegationes ⁊ falſo factas cõtra abſentem ex cauſa neceſſaria et
probabili q2 tũc ẽt ſi altiorem indaginem reqrat impediet execu
tionem ſniẽ per.d.l.ſi pretor.§.marcellus.ver.paulus.ſm An/
ge.h.tamẽ Jmo.dicit q̄ intelligiẽ verius videre ſuo.d.ver.pau
lus.quãdo incontinẽti poterat pbari.vt intellexit Bart.h per
d.l.iij.§.ibidem.ff.ad exhi.iuncta.l.a diuo pio.§.ſi ſuper.⁊ ita
puto tenẽdum.tamẽ Jnn.in.d.c.cum in iure ⁊ Barto.in.d.l.ſi
22 pretor.vẽ velle ꝯrium. ¶ † Septimo limita iſtam ſequẽtem partem
diſtõnis Bar.non hẽre locum ſi opponaẽ nullitas ſurgẽs ex de
fectu iuriſdictionis q2 tũc ẽt ſi reqreret altiorem indaginem debe
bit admitti ſm Ange.not.in.l.fin.C.ſi ex fal.inſtrumen.all.per
Jnnocen.in.c.ex litteris.de offi.deleg. Sed Raph.hic dicit q̄
Jnnocen.ibi hoc non dicit ſed pro iſta limitatione facit quia ta/
lis exceptio nullitatis nunq̄ intelligitur reiecta per no.per glo.
ſingularem in clemen.prima de ſequeſtra.poſſeſ. Sed contra/
rium videtur velle glo.in.d.clemen.i.ver.pendere.de re indi.

a ¶ Uiuterit aduerte q2 re petit infra nu. xvii.

b ¶ Citata pe adde eu panor. in.d.c.tuã.⁊ et que not. Jnn. in.c.ad aures. q̄ me.con.ſpe. in ti.de leg.§. nũc.v̄.xxiiij.et ſequẽ.⁊ in tit. de appel.§.de cãõ.v̄.ſʒ nun quid hel.in.l. in.C. de app. Et eũdẽ alexã. in cõſi.xci.col. ii.ver.in.mo uetur.in.ii.vo. ⁊ in cõſi.ix.in iiij.vol.⁊ adde q̄ ẽt iudex ap pellationis nõ põt facere ibi buorium niſi parte citata ut fran.de are.in cõſi.xi.co.iiij. ⁊ vide eũdem are.in con.xx iij.⁊ ſe y.in.c. eccleſia.ſancte marie.col.xx viij.verſicu.ij. cautela. Fran. Cur.

Additio.

¶ Uide fran. de are.in cõſi. lxxv.incip.dili gẽter in.i.col. et i.iiij.⁊.v.vo lu.⁊ fede.de ſe nis i cõ.cxxvi. incipit in qõe ⁊ pet.de ancha. in cõſi.cc.xxv. ⁊ plene per ia ſonem in.l.nec quicq̄ʒ.§.vbi decretũ i.viij. col.ff.de offi. proconſul.⁊ le ga.in.viij.limi tatione. Tho.

ſed cõcordari pñt plene vt per Jmo.in.d.l.ſi expꝛeſſim.ꝛ ſum ſo/
litus dicere in.d.l.de pupillo.§.ſi opus.de no.ope.nũ.ꝛ ad ibi
23 dicta me remitto.†Tertio limita dictã doctrinã Bar.vt locũ ha
beat qñ petit̃ executio ſnĩe implorãdo offm̃ iudicis ſed ſi intẽtat̃
actio iudicati vel in factũ tũc indiſtincte admittet̃ exceptio nulli
tatis ẽt ſi requireret altioꝛẽ indaginem.faciũt no.per Bar.in.l.in
tra.j.e.ꝛ pro eo facit doctrina Bald.in.l.ſi.C.ſi ex fal.inſtru.de
qua infra dicã.¶ Jnq̃tũ tñ dictũ eſt q̃ qñ opponit̃ exceptio nul
litatis ꝛ nõ impedit̃ executio ſnĩe dꝫ caueri de reſtituẽdo in caſu
in quo in poſterũ declaret̃ ſniam eſſe nullã ſm qđ hr̃ in.d.auctẽ.
que ſupplicatio ꝛ.d.c.ſuſcitata.Alex.¶†Quarto limita niſi vi
24 ctor primã ſniam a qua nõ extitit appellatũ petierit cõfirmari ꝑ
ſniam ꝛ obtinuerit qꝛ dicte ꝑme ſnĩe executio nõ poterit oppo/
ni de nullitate ita no.voluit Jnn.in.c.i.de cõfir.vti.vel inuti.ꝛ in
c.ſup lrĩs.in glo.foꝛſan.ibi ſed ſi ẽt poſt dcm̃.de reſcrip.alleg.c.
j.de tranſac.ꝓbatur apte qꝛ dato q̃ ꝑma ſnĩa cẽt nulla tñ qꝛ fuit
cõfirmata per illã ſcđam hr̃ pro veritate lꝫ ſit ꝯ ius litigatoꝛis.l.
i.§.idez ꝯ ſacras.que ſen.ſi.ap.reſcin.ꝛ in.l.ij.C.quãdo ꝓuo.
25 ¶†Sexto limita niſi ſuperior mãdaret inferiori.puta ſi delega
a tus ª ꝓncipis mãdaret ordinario vt ſniam ipſius delegati exeq̃/
tur.nam lꝫ opponat̃ exceptio nullitatis corã ordinario nõ debe
bit de nullitate cognoſcere ſed exequi qꝛ nõ põt reſiſtere manda
to iudicis.c.ſane.el ij.ꝛ.c.ſignificaſti.de offi.deleg.ſi tñ execu/
tor ſuſpicaret̃ ex iuſtis cauſis ſniam eſſe nullã dꝫ cõſulere delega
tuꝫ ꝓncipis ꝛ expectare ſcđꝫ mãdatũ.c.de cetero.de re.iudi.ita
voluit notabiliter Jnn.in.d.c.cum in iure.ꝛ Ang.hic ꝛ in.d.§.
cum pretor in.d.§.duo fratres.ꝛ Spe.in tit.de execu.ſentẽ.§.
nũc vidẽdum.in ver.vt aũt aliqd.ꝛ aliqd per Bart.in.l.a diuo
26 pio in ꝓn.ꝛ duas alias fallẽtias vide ħ per Ang.¶†Jtem hec
procedũt in executiõe iudicis.in executione aũt ꝑtis an ſit dđm
nullitatẽ talẽ executionẽ impedire dic vt per Barto.in.l.iij.§.ſi
ſeruus.ſ.de acqui.poſ.ꝛ ibi dcm̃ fuit.Subdit Bar.ħ q̃ ſi que/
ratur an reſtitutio in integrũ petita aduerſus ſniam interim im/
pediat executionem ſnĩe eadem diſtinctio eſt adhibẽda que ad/
hibetur in ipſa nullitate.ſ.q̃ aut nõ requirit altiorem indaginẽ qꝛ
incõtinẽti ꝓbari poſſit ꝛ impediet executionẽ.l.ſi pretor.§.mar
cellus in ꝓncipium ibi no.ꝛ ibi ẽt Barto.in.c.ſuſcitate.de reſti.
in integ.Sed Jmo.hic ꝯ.qꝛ veritas vr̃ dicit ipſe q̃ cauſa reſtitu
tionis mota indiſtincte impediat executionẽ ſicut ꝛ appellatio ꝑ
id qđ notat̃ in rubrica.ꝛ in.l.ij.ꝛ ibi per Bar.C.de integ.reſti.
po.ne quid inoue.Hoc puto verius pro quo addo tex.in l.ſi ex
cauſa in ꝟ.ſuſpẽſa.C.de tranſac.ꝛ ibi hoc tenet Bald.vbi effe
ctus ſnĩe per petitionem ſuſpẽditur.ad idem allegat tex.in.l.de
fendente in ſi.ꝛ ibi Bar.ſ.de auct.tu.hoc ẽt tenet Jnn.in.d.c.
paſtoꝛalis.§.ꝑterea.ꝛ Spe.in ti.de execu.ſen.§.i.in ꝓn.ꝛ imo.
in.d.l.qui a latronibus.ſ.de teſt.ꝛ idem vr̃ velle Bald.in rub.
C.de edi.edic.alĩs de edi.diui adri.tol.Bal.in.l.ſi.C.de ordi.
cog.vr̃ ſequi opi.Bar.hic quãdo peteret̃ executio ſnĩe per offi/
cium iudicis ſed ſi peteret̃ per viam actionis rei iudicate tũc in/
diſtincte ſiet executio.Pro qua cõcoꝛdia facit qđ no.Bar.in.l.
intra.j.e.que cõcoꝛdia nõ vr̃ vera qꝛ ẽt quãdo ꝓcedit̃ per viam
actionis ꝛ iudicium ſit ſũmarium tamẽ exceptiones requirẽtes
altiorem indaginem nõ admittũtur.pꝫ in.l.iij.§.ibidem iuncta
l.tigni.§.de.ſ.ad exhiben.vbi ꝓceditur per viam actionis ꝛ lit.
conte.tamẽ qꝛ ſũmarie ꝓceditur nõ admittũtur ea que requirũt
altiorem indaginem vnde teneo q̃ regulariter impediat̃ execu.
per petitionem reſtõnis qđ magis cõmuniter tenẽt cano.in.c.
27 ſuſcitata.per illum tex.a ꝯrio ſenſu.¶†Fallit ꝑmo in executio
ne ſnĩe ꝓncipis ꝓpter preſumptionem eius ita no.Jnn.in.c.ſu/
ſcitata per illum tex.ſcđm verũ intellectum ꝛ idem no.Bart.in
l.i.C.de tẽpo.in integ.reſti.pe.ꝛ in.d.§.marcellus.Scđo fal/
lit in executione trium ſniarum cõfoꝛmium.Jta notabiliter vo/
luit Bal.in.d.l.i.ad ſi.C ne li.tertio ꝓuo.per tex.in.d.clemẽ.
i.que loq̃tur in eccleſia que põt in integrum reſtõnẽ petere.Sꝫ
Saly.in.d.l.i.tenet ꝯrium qꝛ tex.in.d.cle.i.loq̃tur in petitione
nullitatis nõ reſtõnis in integrum ꝛ ideo ſm eum in petitiõe re/
ſtitutionis nõ debemus recedere a regulis iuris cõmunis.Ta/
men puto opi.bal.ſuſtineri poſſe hoc mõ.naꝫ ſi per diſpoſitio
nem dicte cle.prime tollit̃ bñficiũ nullitatis qđ erat de iure cõi
multo magis dꝫ tolli bñficium reſtõnis in integrum qđ eſt extꝛoꝛ
dinariũ ꝛ ſic ꝯ regulas iuris cõis facilius tollit̃ qđ eſt ꝯ ius ſpãle
q̃ qđ eſt ꝯ ius cõe.l.ei' militis.§.militia miſſus.ſ.de teſt.mili.
28 §.qꝛ veriſimile.in auctẽ.de nõ alie.†Maxie qꝛ diſpõ illius cle.

a ¶ Si dlega
tus qñ delega
tus principis
mãdet ordina
rio vt exequat̃
ſniam ſuaꝫ an
tunc poſſit co
gnoſcer ħ nul
litate ſentẽtie
oppoſita corã
eo vel qđ aliđ
debeat facere.vi
de plene p an
dre.ſicu.in.c.
ſignificãte.de
offic.delega.
Anto.fran.

non eſt coꝛrectoꝛia ſed limitatiua.vnde facilius dꝫ fieri extẽſio
legis limitatiue q̃ legis coꝛrectoꝛie vt no.plene Bar.in.l.ſi cõ/
ſtante.in pꝛin.in.ix.q.pꝛinc ꝑtis.ſ.ſo.ma.ꝛ Ang.in.l.i.§.ſi is
qui quadrigẽta.ſ.ad treb.ꝓbat tex.in.c.cũ dilecta.ꝛ ibi Abb.
de confir.vti.vel inuti.ꝛ pꝛeſertim cũ in.d.cle.i.ſit ſcripta rõ q
caſu facilius ſit extẽſio ꝑ no.plene in cle.i.de elec.ꝛ ꝑ Bal.in au
ctẽn.quas actiões.C.de ſacroſan.eccl.ꝛ.l.maximũ viciũ.de li.
ꝑcte.Jſt addatis q̃ in caſibus in qbus dcm̃ eſt q̃ per petitio/
nem reſti.in integ.nõ impedit̃ executio ſnĩe.tñ fallit hoc niſi ta
lis executio eſſet irretractabilis:qꝛ tũc impediet̃ executio ſnĩe ſe
cundum Bal.in.d.l.i.C.de in integ.reſti.ſpo.ꝛ ꝓbat̃ ꝑ alia in
ra ꝛ auctoꝛitates que ꝛ quas allegaui i fallẽtijs.ſ.poſitis.¶ Et
29 per iſtã vltimã limitationẽ†dicit Pau.de ca.hic.q̃ ſi poſt exe/
cutionẽ ſnĩe peteret̃ ꝓcedi ad capturã ꝑſone cũ ex ea veniat inſe
renda infamia ꝛ pꝛeiudiciũ irretractabile tũc allegatio nullita/
tis vel reſtõnis in integrũ ſemꝑ impedirẽt executionẽ ſnĩe.qđ ẽ
notabile verbũ poteſtis ad hoc allegare qđ hr̃ i.l.ſi creditoꝛes.ſ
ſi.ſ.de priui.credi.ꝛ in.l.ſi ꝟo.§.q pro rei.ſ.q ſatiſda.cog.qđ
voluit ang.in repe.l.nemo carcerẽ.C.de exac.tri.li.x.vbi ꝯclu
dit q̃ aduerſus minoꝛẽ.xxv.annis nõ põt ꝓcedi ad capturã ẽt i
ꝯtumacia:qꝛ nõ eſt ita repꝛobabile pꝛeiudiciũ capture ſicut pri
30 mi ꝛ ſecũdi decreti qđ põt fieri ꝯ minoꝛẽ.¶†Poſtremo que/
rit Bar.qñ aliqua exceptio dicat̃ poſſe incõtinẽti ꝓbari ſeu nõ
requirere altioꝛẽ indaginẽ dic vt hic per eũ recte loquẽtem.Re
ſpõdit pꝛemittẽdo q̃ in executiõe ſnĩe dꝫ hr̃i oĩe cognitio.vꝫ q̃
pꝛimo ſiat executio in bõis mobilibus.ſecũdo in imobilibus.
tertio noĩbus debitoꝝ.l.a diuo pio.§.in vẽditõe.j.eo.Modo
dicit ſi de illa exceptiõe puta nullitatis ſnĩe que opponebat̃ ad
impediẽdã executionẽ ſnĩe poterat cognoſci infra tp̃s:infra qđ
ſi nõ fuiſſet oppoſita exceptio potuiſſet iudex cognoſcere quo
põt fieri executio vt pꝛimo ꝓcedat̃ ad vẽditionẽ mobiliũ ꝛc.ſi
infra illud tp̃s potuiſſet ꝓbari de nullitate dr̃ ꝓbari incõtinẽti ſi
autem nõ potuiſſet ꝓbari cã nullitatis infra illud tp̃s nõ dr̃ pꝛo
bari incõtinenti.alle.l.ſi is a quo.in priu.ſ.vt in poſ.lega.vbi ſi
petitur per legatariũ vel ſideicõmiſſariũ q̃ pꝛeſtet̃ ab hr̃de ſatiſ
datio de reſtituẽdo legato vel ſideicõmiſſo eueniẽti in ꝯdõne ꝛ
hr̃s dicat ſe nõ teneri:qꝛ dicit legatũ nõ deberi ſi ħ hac exceptio
ne poterat cognoſci infra tp̃s infra qđ iudex eo caſu quo nõ fuiſ
ſet oppoſita iſta exceptio habuiſſꝫ cognoſcere an ſideiuſſoꝛes ꝑ
ſtandi eſſent idonei vel nõ:dr̃ tũc q̃ iſta exceptio nõ requireret al
tioꝛem indaginẽ:ſed ſi nõ potuiſſet opponi illa exceptio infra il
lud tp̃s in quo iudex habuiſſet cognoſcere an ſideiuſſoꝛes eſſent
idonei an nõ diceret̃ requirere altioꝛẽ indaginẽ ꝛ iſtud eſt neceſſa
rium ſcire.Et per eundẽ in.l.ſi is a quo in pꝛin.j.vt in poſ.leg.
ꝑ illũ tex.quẽ ad hoc dicit eſſe ſingularẽ.ꝛ idẽ Bar.in.d.ꝟ.ſum
marie.circa.ij.colũ.Sed Bal.in.l.ſi ex falſis.in.iiij.colũ.C.de
trãſac.ꝛ in.l.ij.C.de edic.di.ꝛ in.l.i.C.vt in poſ.leg.ꝛ in.l.ſi.C.
de oꝛdi.cog.ꝛ in.d.§.ibidẽ.vr̃ velle q̃ iſtud ſit arbitrio iudicis
alle.nota.per glo.in.d.l.ſi is a quo.in ꝟ.hodie.q̃ ſtare põt tñ
iudex dꝫ arbitrari eo mõ quo declarat Bar.ꝛ ꝑ Ang.in.l.ille a
quo.§.i.ad treb.ꝛ ꝑ dñm Car.ꝛ Jmo.in.d.c.cũ ſit in iure.vbi
31 trãſeunt cũ ꝯcl one Bar.hic.¶†Utrũ aũt dicẽs ſe nõ citatũ ad
ſniam quã ꝓpter hoc allegat eſſe nullã.a quo tñ non appellauit
hẽat neceſſe ꝓbare ſe nõ fuiſſe citatũ.Bar.hic ſentit q̃ nõ.ꝯiuꝫ
vr̃ ipſe velle in.l.qui ad ciuilia.C.de ap.ꝛ in.l.i.ſ.ſi tu.vel cura.
ap.vbi ẽt plus dicit q̃ lꝫ appellauerim ab ipã ſnĩa.ꝛ ſic ſit extin
cta pꝛeſumptio ſnĩe tamẽ mihi allegãti non fuiſſe citatũ incũbit
onus ꝓbandi dic q̃ deciſio pendet ex notatis per doc.in.l.ſciẽ
dum.de ver.ob.ꝛ in.c.qñ contra.cum ꝯcoꝛ.de pꝛobatio.dicaꝫ
foꝛte in.l.acta.ꝛ in.l.furioſo.vbi aliquid per Barto.j.eodem.
ꝛ aliquid per Jmolam.

1 Soluiſſe dicitur debitoꝛ qualitercunqꝫ per creditoꝛem eſt libe/
ratus.

1 **Soluiſſe.**†Soluiſſe dr̃ debitoꝛ qualitercũqꝫ per cre
ditoꝛem eſt liberatus.ꝛ de hoc ꝟbo ſolo/
nis.vide Bar.ꝛ alios in.l.ſolutiõis.ꝛ in.l.ſolutã.vbi per Dy.
Bar.ꝛ alios.j.de ſolu.Et Bar.ibi repꝛehendẽdo Dy.dicit q̃
aut iuxta verbũ ſolutiõis eſt appoſitum verbũ pecunie.ꝛ tũc re
quiritur vera ſolutio aut non eſt appoſita dictio pecunie.ꝛ tũc
ſufficit quelibet liberatio.ꝓbat per iſtas duas leges.Ang.ꝟo
in.d.l.ſolutionis.dicit q̃ id qđ diſponitur in.§.nr̃o iuncto.§.
ait pꝛetoꝛ.ſ.e.l.eſt text.contra Barto.nam in.d.§.ait pꝛetoꝛ.

erat dictio

erat dictio pecunie poſt verbuꝫ ſaluat: ⁊ tñ in. §. noſtro dᵗ ꝙ eſt liberatus qui quomodocunqꝫ ſoluit ſe velemus ſaluare bar. deberemus dicere ꝙ verbum ſoluit hic non reſeruatur ad. §. ait p̄tor ſed ad. d. §. ſiquis cõdemnatus. tamen puto ꝙ mens iuriſconſulti fuerit referre ad. §. ait pretor. vnde videretur poſſe ſuſtineri opi. Dy. quam reprehendit Bar. ⁊ ſic ꝙ verior ſit opin. Dy. ⁊ Ange. hic.

1 Condemnatus ad tradendū ſeruum ꝓ noxa põt denuo ex ſn̄ia conueniri ſi non facit integre accipientis.

2 Soluendi ſpeciem qui hꝫ facultateꝫ pro q̄ntitate: non liberatur niſi rem pleno iure transferat in accipientem. q꞉ aliter ſoluiſſe nõ videtur.

3 Damnū ſi fuit datū per ſeruum dñs tenetur dare ſeruuꝫ pro dāno vel ſoluere q̄ntitatem damni.

4 Probationes facte contra proprietarium an ⁊ qñ noceat fructuario.

5 Probatio facta per ꝓprietarium non nocet vſufructuario niſi vſufructuarius fuiſſet p̄ñs liti.

1 **Celſus.** †Qui ſeruū ꝓ noxa traditū integre accipientis nõ facit põt denuo ex p̄ma ſn̄ia ꝯueniri. h.

2 d. ¶ †No. ꝙ habens facultatē ſoluēdi ſpēm ꝓ q̄ntitate non liberaſ niſi rē pleno iure trāſferat in accipiētē q꞉ alr ſoluiſſe nõ vᵗ: et iſta eſt ꝓpie rõ huius lr̄e q̄ ꝓbaſ in. l. ſi rē meā. cū ꝯcor. ibi allegatis in gl. ſ. de lo. ⁊ in. l. iulianus. §. i. cū ibi no. ſ. de verbo. ob.

3 ¶ †Et ad intelligentiā p̄mitte ꝙ ſi ꝫ ꝓprietariū agaſ ꝓ dāno dato a ſeruo. proprietarius teneſ ſoluere q̄ntitatē dāni vel dare ſeruū pleno iure ꝓ noxa. ita ꝙ ēt quo ad vſufructū faciat illū accipiētis. Nec eſt abſurdū hoc dicere ēt ſi dānū fuit datū a ſeruo tpe quo nuda ꝓprietas ſpectabat ad ꝓprietariū ꝯuentū qm̄ ꝓprietario hñ ſuccurriſ vt agere poſſit ꝫ fructuarium q꞉ regulariter vſufructuarius tenetur conſeruare proprietarium indēnem hoc probatur in. l. ſi duobus. §. ſi. ā. de noxa. iūcta. l. i. ⁊. ij. e. ti. ⁊ hoc neceſſe eſt ſcire pro intellectu gl. ¶ Aduertatis q꞉ in glo. ſunt duo ꝯria difficilia ⁊ maxime p̄mum. ¶ Pro expeditione glo. in ꝟ. iudicatis. arguitur de. l. locū. §. ꝓprietarius. ā. de vſufruc. vbi ſi habebā nudā ꝓprietatē in ſeruo: tu vſufructū: iſte ſeruus dānū dedit. fui ego ꝓprietarius cõdēnatus in extimatione dāni: dedi ſeruū ꝓ noxa. dᵗ ibi ꝙ ſi vſufructuarius velit ꝓſequi vſufructū ſerui: ⁊ ſic ingetare illū cui datus eſt ſeruꝰ ꝓ noxa. poterit ille cui datꝰ fuit denegare vſufructū fructuario niſi fructuarius litis extimationē ſoluat. hic aūt dᵗ ꝙ poterit agi ꝫ ꝓprietariū ex eo qꝺ nõ dedit pleno iure ſeruū. ¶ †Gl. triplr̄ rñdet. primo ꝙ ꝫ fuit ꝯſtitutus vſufructus a proprietario poſt dānū datū a ſeruo vel poſt ſuſceptū iudiciū: vel poſt latā ſn̄iam ꝯdēnatoriam alienauit vſufructū ſed in. l. ꝯria fuit ꝯſtitutus vſufructus antequā dānū datū eēt et ſic eſt imputādū fructuario q acqſiuit ſeruū quo ad vſufructū ⁊ ratione vſufructus erat ſuus tpe dāni ſerui ⁊ ſic non eſt imputandū proprietario. Hec ſo. a doc. damnaſ q꞉ innuit ꝙ ſi proprietarius non habebat pleno iure ſeruuꝫ non teneaſ proprietarius in totū. quod eſt ꝫ iſtum text. ⁊ ꝫ. l. ſi ex duobus. §. ſi. ā. de noxa. ¶ Iccirco glo. ſcꝺo ſoluit ꝙ lꝫ proprietarius teneaſ prout hic tñ ēt vſufructuario põt denegari ꝓſecutio vſufructus niſi ſoluat pro rata ſua: ⁊ ſic erit in electione illius cui ſeruꝰ datus eſt agere ꝫ proprietariū vel denegare vſufructū vſufructuario: ⁊ hec ſo. eſt bona cū hoc ꝙ ſi ille cui ſeruus fuit datus vult denegare vſufructū fructuario tenebitur proba-

4 re damnū fuiſſe datū. †q꞉ probationes facte ꝫ proprietariū nõ nocent vſufructuario. l. ſi pariter. ā. de libe. cā. ⁊. C. res īter alios ac. per totū. Hoc tñ intelligas niſi fuiſſet preſens in lite fructuarius ita not. glo. ⁊ doct. in. d. l. ſi hominem. j. de ſo. ⁊. l. ſi noxali ā. de noxa. ⁊ vbi non probaret iſte qui ſeruū pro noxa recepit cõtra fructuarium de damno ageret iſte qui recepit ſeruum ꝫ proprietarium vt ſeruum faceret accipientis ſm̄ Barto. ꝫ cuꝫ quo tranſeunt alij ꝑ iſtum tex. iūcta. l. ſi rem meā. j. de ſol. ¶ Tertia ſo. eſt gl. ꝙ hic forte agit ad impenſas litis contra ꝓprietarium iſte qui ſeruum ꝓ noxa recepit ad perſecutionē vſufructus ⁊ cõſecutus fuerit ille ꝫ fructuarium vt repelleret fructuarius a perſecutione vſufruc. poterat expēſas litis quas non fuit ꝯſecutus a fructuario repetere ab illo ꝓprietario qui ſeruū dederat. ꝙ intelligo vt q꞉ iuſtā cām litigādi apparet habuiſſe fructuariū: ⁊ iõ nõ debuit ꝯdēnari in expēſis. l. q ſolidū. §. ēt de le. ij. ⁊ notaſ in c. ſinē litibus. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ tunc procedat iſta glo. ⁊ iſtud qꝺ dicit bar. hic ⁊ ꝑ hec redduntſ expedite oēs tres ſol. glo. lego tam. ¶ Quarta põt dari ſolutio q̄ colligiſ ex not. ꝑ gl. in. l. ꝯria vꝫ ꝙ tex. ille intelligaſ qñ in ꝯtumaciā ꝓprietarij nõ cõparētis fuit datus ſeruus ꝓ noxa. ⁊ ſic adiudicatus ex ſcꝺo decreto. iuxta. l. ij. ā. ſi ex noxa. cā aga. ⁊ tūc lꝫ vſufructus repiaſ alienus nõ poterit agi ꝫ dñm vt faciat rē accipiētis: ꝑ iſtū tex. ſꝫ ſolū poterit repellere vſufructuariū: ⁊ iſta ēt eſt no. ſolutio. ¶ Vltimo gl. arguit de l. ſi oleū. §. ⁊ ſi tu. ā. de dolo. vbi ſi ſuus iſte q daſ ꝓ noxa. nõ erat pleno iure dātis dᵗ ibi ꝙ teneſ de dolo hic dᵗ ꝙ teneſ iudicati. ¶ Gl. rñdit p̄mo ꝙ ibi alius hꝫ ius pignoris hic ius vſufructꝰ hic nõ teneſ q꞉ eſſet diuerſificare caſus nõ reddere rõnē diuerſitatis. Scꝺo rñdit ꝙ ibi itelligiſ ꝙ teneſ de dolo. i. iudicati rõe doli. hoc aliqualr̄ violat tex. iõ gl. l. l. ꝫ. rñdet ꝙ ibi nulla fuit ſn̄ia ꝯdēnatoria lata ꝫ dñm ꝯuētū ꝓ dāno dato a ſeruo: ſꝫ vidēs dñs ſe iniuſtā cām fouere añ ſn̄iaꝫ latā aſſignauit ſeruū ꝓ noxa actori quo caſu dꝫ abſolui reus ab obſ̄uatiõe iudicij. §. ſi. inſti. de ꝑpe. ⁊ tēp. ac. ⁊. l. ſi reus paratus. ā. de ꝓcu. iõ ſi dedit ſeu aſſignauit extraiudiciū ſeruū ꝓ noxa teneſ õ dolo nõ iudicati: q꞉ nõ fuit cõdēnatꝰ: ſꝫ hic lata fuit ſn̄ia hec eſt ꝟa ſolutio. ¶ In gl. ſi. ibi poſt delictū cõmiſſum. dic idē ſi añ. vt hic ⁊ dixi ſup tex. ⁊ ꝓbaſ in. d.

5 l. ſi hoiem. q̄ indiſtincte loqſ. ¶ †In ea. gl. ibi: ⁊ lꝫ circa hec verba. habebit tñ is q accipiet ſeruū ꝓ noxa neceſſe ꝓbare ꝫ vſufructuariū de delicto ſerui: q꞉ ꝓbatio facta ꝫ ꝓprietarium nõ nocet vſufructuario. l. ſi pariter. C. de libe. cā. ⁊. C. res inter alios acta ꝑ totū: vel aliter ſolue ꝓut no. gl. ibi. ⁊ hoc intellige ꝑ quā limitatur notabilr̄ iſte tex. tñ ſi vſufructuarius fuiſſet p̄ñs in iudicio cū ꝓprietario: tūc indiſtincte ꝓbationes facte ꝫ ꝓprietariū preiudicarēt vſufructuario. adeo ꝙ ſi vellet agere ꝫ detinētē ſeruū ꝓ noxa excludiſ ſaltē ope exceptionis. l. ſi vectigali. in pūn. ā. de nox. ⁊ gl. ⁊ doct. in. d. l. ſi hoiem. ⁊ ita intellige ſcꝺam ſol. hic poſitaꝫ. ¶ In ea. gl. ibi: ad ipēſas litis hāc ſolua in certis caſibus vt hic ꝑ bar. ¶ In ea. glo. ad ſi. tene vltimā ſol. no. ꝑ gl. in. l. ꝯtrario. ſm̄ quā ibi daſ nõ actio iudicati: ſed actio de dolo. q꞉ lata non fuit cõdēnatoria. ⁊ ideo non potuit oriri actio iudicati. hic autē lata fuit condēnatoria ex qua oritur actio iudicati. ideo ceſſat actio de dolo. l. ij. C. de dolo.

1 Sententia illius qui non habet iuriſditionem etiam executioni mandari poteſt.

2 Sententia arbitri non producit actionem de iure ciuilī.

3 Sententia arbitri de iure canonico producit actionem.

4 Sententia arbitratoris an mereatur executioneꝫ. ⁊ an ex ea oriatur actio.

5 Delegati iudices an habeāt iuriſditionem.

6 Sta. ꝙ habens iuriſditionem poſſit facere tale quid an comprehendat delegatos.

1 **Fit pretor.** †Etiā ſn̄ia illius q non hꝫ iuriſditionē mādari dꝫ executioni. h. d. Et ꝓ intelligētia ſcias ꝙ arbitri cõpromiſſarij eliguntſ a partibus. l. nõ diſtinguemus. §. de officio. de arbi. vñ arbitro nõ põt dari iuriſditio que eſt de iure publico. l. priuatoꝝ. C. de iuriſd. om. iud. ⁊ iſto mõ nõ põt tex. hic loquēs in his q iuriſditionē nõ hñt referri ad iudicē delegatum. Subdit gl. ꝙ in tex. põt intelligi de arbitro q iuriſditionē nõ hꝫ vt eſt dictū. tñ hꝫ notionē. ⁊ ideo eius ſn̄ia mandaſ executioni. ⁊ ex ea oriſ actio in factū ⁊ executio rei iudicate ſiue cõpromiſſum factū fuerit cū pena ſiue nõ ſm̄ gl. que inꝯtū dicit ſine pena. hñ loquiſ ꝑ. l. cū antea. ſed inꝯtū dicit cū pena male loquiſ ſm̄ ma-

2 gis cõem opi. †q꞉ nõ repiſ ꝙ ex ſn̄ia arbitri oriaſ actio. l. ij. ā. e. ti. de arbi. ¶ Firmat gl. ⁊ cõiter doc. in preallег. c. cū antea. ⁊ in l. a diuo pio. in pūn. j. e. ⁊ in. §. arbitroꝝ. niſi poſt penā in cõpromiſſo eſſet adiecta clauſula rato manēte pacto. ita dicit glo. in. l. ij. quā imo. hic reputat ſingularē. Addo aliā in. c. i. de arb. ⁊ iſta magis cõis ſentētia doc. hic. ⁊ in locis. ā. alleg. ⁊ ſequiſ Spec. in titu. de arbi. §. i. verſ. ꝯuenit. ⁊ in verſ. quid ergo. ⁊ Bald. in. l. poſt ſententiam. in pe. colū. C. de ſenten. ⁊ in. l. ſina. in. iij. colū. C. de execu. rei iud. ¶ Sed Martinus de Fano. ⁊ Ioc. de bel. quos refert Cy. in. d. l. cum antea. ⁊ Ioan. and. ⁊ alij in. c. cum dilecti. ⁊ in. c. per tuas. de arbi. ⁊ Imol. in. l. nemo poteſt de leg. i. tenuerūt ꝯtrariū. ſ. ꝙ etiā ſi ſit appoſita clauſula rato manente pacto nõ oriaſ actio ex ſn̄ia arbitri electi cū pena ꝑ iura que ibi vide per eos. Mouetur q꞉ ratio. d. l. cū antea. fuit: q꞉ quando factum erat compromiſſum nudo pacto. ⁊ ſine pena non poterat

victori eſſe ɔſultū niſi itroductū eēt q ex ſnia arbitri orireſ actio
ſed iſta rō ceſſat qñ eſt adiecta pena q̄uis ſit poſita cl'a rato manē
te pacto q: p pene petitionē poterit eē ɔſultū victori ſicq̄ñ fuiſſet
ꝓmiſſa pena ſine cl'a rato manente pacto. ⁊ iſta rō eſt ſatis de iu
re ſubſtentabilis. Non ob. ſi diceret q aliſ ſequereſ q iſta cl'a ra
to manente pacto nihil operareſ niſi opereſ q ex ſnia emologa
ta oriaſ actio: q: rñdeo q imo operabiſ q: poſt cōmiſſam penā
ſi fuerit ſolutū debitū ꝑncipale poterit ēt exigi pena. d. l. ſi fidem
ff. de tranſac. q̄ pena exigi nō potuiſſet ſi nō fuiſſet adiecta. d. cl'a
p. d. l. ſi fidē. iūcta. l. celſus. in. ꝑn. ff. de arbi. Nec ob. ſi dicereſ q
qñ eſt adiecta cl'a duo vīr eſſe cōpromiſſa. vnū cū pena aliud ſi
ne pena pp dictam cl'am rato manente pacto: q: rñdeo q nego
videri duo cōpromiſſa: ſꝫ vnū vr̄ eſſe ⁊ ibi cl'a vr̄ eſſe pars illius
cōpromiſſi. l. lecta. ff. dicebam. ff. ſi cer. pe. l. fundi partē. ff. de ɔ
ben. emp. Et hoc mō puto eē in puncto iuris ſubſtineri opi. di
ctorum antiquorum ſed magis communiter vr̄ approbari gl.
in. d. l. cū antea. et ſi teneamus opi. ibi debetis eā ſane itelligere
qñ cōpromiſſum fuit fcm̄ ſine pena. ſ. nudo pacto: q: tunc oritur
actio ex tali ſnia emologata ⁊ ita loquiſ. l. cū antea. Si aūt p ſti
pl'ones fcm̄ eēt cōpromiſſuꝫ: tūc ēt ſi ſine pena nō orireſ actio ex
ſn a arbitri: ſꝫ ex ſtipl'one ageſ ad intereſſe ſi nō pareſ ſnie. l. diē
3 proferre. §. i. ff. de arbi. ¶ † Itē ꝑdicta intellige de iure ciuili: ſꝫ
de iure canonico vr̄ eſſe magis cōis opi. qđ ēt ſi fuit adiecta pe
na in compromiſſo facto nudo pacto ⁊ ſequaſ emologatio ſnie
expreſſa vel tacita per lapſum. x. dierū non ɔdicēdo oriaſ actio
ex dicta ſnia p tex. in. d. c. p tuas ⁊ no. inno. ibi ⁊ in. d. c. dilecti. ⁊
Cy. in. d. l. cū antea. ⁊ imo. hoc cuius lec. ħ cōmuniter corrupta
eſt. ¶ Ex quo infertur quod de iure canonico. ēt ex ſnia arbitri
electi p ſtipulationem orieſ actio: q: ēt de iure canonico non diſ
fert pactū nudū a ſtipl'one quo ad ortū actionis ſm magis cōeꝫ
opi. in. c. i. ⁊ ibi no. de pac. notant legiſte maxime Bald. in. l. pe
tens. ad ſi. de pac. ⁊ bal. in. l. cū qs in. x. col. C. de iu. ⁊ fac. igno. ⁊
in. l. fine apud acta. in. ij. col. C. de tranſac. ⁊ in. l. i. C. de do. pro
miſ. ⁊ in. l. ſi diuiſione. C. ſa. ber. ⁊ Rychar. ⁊ bar. de ſaly. in. l. le
gē. C. de pac. ita voluit imo. in repe. c. quintauallis. de iureiurā.
in. xi. oris dicēs ħ vnū eē diligenter notandū q: ab alijs non iue
niſ ſcriptū. ſ. q. d. l. diē. §. ſi. ſit correcta de iure canonico ⁊ iſtud
ſeruādū eſſet in terris eccleſie iuxta notata p glo. in. c. poſſor. de
re. iur. lib. vj. ⁊ in. c. ij. de arbi. e. lib. ⁊ p legiſtas in. l. ꝑuilegia. C.
4 de ſac. ſan. eccle. ¶ † Utrꝫ aūt ex ſnia arbitratoris oriaſ actio. ⁊
executionē mereaſ dic vt p bar. in. l. ſi ſocietatē. §. arbitrorūꝫ in
iij. col. ff. ꝓ ſocio. ⁊ ibi p Jac. de bu. ⁊ p canoniſtas in. d. c. quin
tauallis. ¶ Ait ꝑtor. Ex hac lr̄a ſm vnam lecturā nota. q arbi
ter non hꝫ iuriſditionē: ſed notionē: nam cū arbiter ptātem ha
beat a partibus. c. cū dilectus. de arbi. l. non diſtinguemus. §. ſ
offō. ff. de arbi. nō pōt hr̄e iuriſditionē q̄ nō pōt ɔferri pacto pri
uatoꝝ. l. ꝑuatoꝝ. C. de iuriſdi. om. iud. ¶ Scōm aliam lec. no.
q iudex delegatus non hꝫ iuriſditionē: quod an ſit verꝫ dicā ſta
5 tim in glo. ¶ † Pro expeditione gl. quero q ſunt iſti q nō hñt
iuriſditionē. Rñdet q delegati ſunt. l. ⁊ ſi ꝑtor. ff. de offic. eius
cui. mā. eſt iu. ⁊ l. ſolet. ff. iuriſdi. om. iudi. ſꝫ gl. ħ reprobat q: ſal
tē delegatā iuriſditionē habent. l. i. §. ſi. ⁊ l. ſi. ff. de of. eius. ergo
ſaltē delegatā iuriſditionē hñt Jac. de are. vt hic refert bar. reꝑ
hendit glo. Tñ Bar. dicit in effectu non eſſe oriam inter dictā
glo. ⁊ Jac. de are. vt hic per eum. Confirmo opi. Jac. q: verba
edicti pretoris loquunſ per genitiuum: vt ait pretor. cuius de
ea re eſt ⁊c. ſed genitiuus denotat ꝓprietatē ptinere ad illū ad
quē refereſ genitiuus. l. iij. §. in locum. ff. de relig. ⁊ ſum. fune. et
plene notatur in rub. ff. de no. ope. nun. cū itaqꝫ verba edicti p
genitiuum loquanſ dꝫ intelligi de eo qui hꝫ iuriſditionē iure ꝓ
prietatis: non aūt q ſit aliena ſicut eſt illa iudicis delegati. d. l. ⁊
ſi ꝑtor. ⁊. d. l. ſolet. ⁊ iſtud facit ꝓ ſtatuto vel diſpoſitione facien
te mentionē de iuriſditione ſeu iudicibus hñtibus iuriſditioneꝫ
vtrꝫ verificeſ i delegato. In quo putarē ſic ɔcludēdū. Quod ſut
ſtatutū vel diſpō loquiſ p genitiuū. ⁊ tūc nō verificeſ i dlegato: q:
non hꝫ propriaꝫ iuriſditionē. d. l. i. §. ſi. niſi rō ſubiecte materie
aliud oñderet vt in rub. ff. de iuriſd. om. iu. iūcta gl. ¶ Nā ibi di
cit q illa rubrica ēt itelligiſ loq i iudice dlegato ⁊ tñ loqſ p geni
tiuū ſꝫ q̄ eſt de hoc rō. nam cū in ſupioribus proximis tit. locu
tus fuiſſet iuriſconſultus tam de ordinario q̄ de delegato iu
6 dice volēs tradere de oībus ponit rubricā gñalē. ¶ † Si aūt ſta
tutū diceret q hñtes iuriſditionē vel ſi qs hēat iuriſditioneꝫ: et
tūc putarē venire ēt delegatos: q: ꝟbū hr̄e latā hꝫ ſignificationē
⁊ cōphēdit ēt eos q hñt aliā iuriſditionē. l. ſtipl'o iſta. §. hr̄e. j. ſ
ff. ob. ⁊. l. hr̄e. j. de ꝟ. ſig. Ubi aūt diſpoſitio vel ſtatutū aliſ loq̄
reſ de iuriſditiōe ⁊ tūc attēdēdū: q: aūt ſumus in mā in q̄ larga
ſit interꝑtatio ⁊ tūc verꝫ ſit q veniat delegatus. q large vr̄ hr̄e
iuriſditionē. c. q̄renti. de offi. deleg. ⁊ p ea q notanſ ħ in gl. vbi
aūt loq̄reſ in mā in q̄ ſtricta deberet fieri interꝑtatio tūc dicereꝫ
nō cōphēdi delegatos q: nō ꝓprie hñt iuriſditionē ad hoc hñ fa
cit qđ no. Inn. in. c. tua. de offi. vica. vbi q appel'one iuriſditio
nis itelligiſ ꝓprie de ordiaria nō de delegata: ⁊ lꝫ ea q̄ allegauit
non bene videantur probare tñ bene probatur per ea que dicit
Bart. hoc teneatis menti: q: forte non inuenietis ita declaratuꝫ
a ab alijs.[a] Alex.

1 Paria ſunt in ſnia certam q̄titatē fore expſſaꝫ vel verba ſnie ad acta certam q̄titatem continentia referre.
2 Relatio. illud vr̄ contineri in ſcriptura referente q continetſ in ſcriptura ad quam ſit relatio.
3 Inſtr̄a de per ſe non hñt executionem paratam regulr̄. ideo requiritur ſnia fallit vt infra.
4 Sta. q inſtr̄a hēant executionem paratam ſunt contra ius cōe: iō ſtricte intelligenda niſi eſſet inſtr̄m depoſiti: q: illud hꝫ executionem paratam. vel niſi ſit inſtrumentum guarentigie.
5 Inſtr̄m vltime voluntatis hꝫ executionem paratam.
6 Inſtrumentum hꝫ executionem paratā ſi in eo continetur. q promiſſor iurauit ſe eſſe verum debitorem creditori iuramentum defferenti.
7 Inſtr̄m guarentigie hꝫ executionem paratā ſtatuto ſic diſponē te. ⁊ tale ſtatutū non cenſeſ eſſe ɔ ius cōe. ⁊ guarentigia eſt precep tū fcm̄ per notarium de inſtr̄o rogato ptibus vt obſeruent cō tenta in inſtr̄o. ⁊ ſit volenti ⁊ acceptanti. auctoritate ſtatuti concedentis poteſtatem notario.
8 Preceptum iudicis factum debitori ſponte debitū ɔfitenti hꝫ executionem paratam.
9 Notarius appellatur iudex chartularius. ⁊ ordinarius ⁊ pōt facere precepta in ſuis inſtrumentis.
10 Snia condēnatoria lata hoc mō condemno te ad id qđ debes an ⁊ quando valeat.
11 Snia incerta vel obſcura declaratur per acta.
12 Snia que ſe refert ad acta an ⁊ qñ valeat dicitur infra.
13 Snia condēnatoria qua condēnatur reus ɔ quē nihil eſt probatum valet licet ſit lata contra ius litigatoris.
14 Sententia lata ſuper q̄titate an valeat ſi de q̄titate conſtat ex actis probatorijs.
15 Snia lata in interdicto vti poſ. nō vꝫ ſi iudex ſe refert ad poſſeſ. quam habebat tempore litis conteſt.
16 Spoliator dꝫ reſtituere ſpoliato poſſeſſionem in ea qualitate in qua fuerat ante litem conteſtatam
17 Snia in qua vr̄ condēno ſi eſt probatum an valeat.
18 Snia an valeat ſi iudex dicat condēno in. x. ſi actor probabit.
19 Sententia abſolutoria ab obſeruatione iudicij q: ſibi de cā non liquet an valeat.
20 Snia an valeat ſi iudex dicat condēno ſi erit probatum: ⁊ ſit probatum in parte.
21 Sententia lata ſuper acceſſorijs vt ſuper expēſ. vꝫ etiam ſi non ſit lata ſuper toto.
22 Probationis appl'one intelligitur de plena probatione.
23 Snia an valeat ſi iudex dicat condēno ſi eſt probatum. ſi non abſoluo: ⁊ reperiatur q ſit pro parte ꝓbatū. ⁊ pro parte nō.
24 Snia an valeat ſi iudex dicat condēno ſi eſt probatū ſinautē abſoluo: ⁊ reperiaſ eſſe probatum p vnū teſtem tm̄ interueniente poſte iuramento ſuppletiuo.
25 Snia an valeat ſi iudex dicat condēno ſi eſt probatū: ⁊ reperiaſ eſſe probatum per iuramentum.
26 Sententia incerta an ⁊ quando valeat.

1 **Si iudex.** † Paria ſunt in ſnie certā q̄titatē fore expſſaꝫ: vel ꝟba ſnie ad acta certā quantitateꝫ
2 ɔtinētia referre. h. d. ¶ † No. q illud vr̄ ɔtineri in ſcriptura re
ferrēte q ɔtineſ i ſcriptura ad quā ſit relatio: vt ħ: ⁊ ſ. l. aſſe toto
de here. inſti. ⁊ l. l. ſi ita ſcripſero. de ɔdi. ⁊ demō. q facit ad. q. ſ
teſtatore dicēte grano hr̄dē vt ꝑſtet ⁊ reſtituat put ɔtineſ i ſcriptu
ra manu mea quā apud talē guardianū relinq q ꝑinde peti poſſit
actione ex teſtō oīa contenta in dicta ſcriptura: ac ſi relicta eſſent
ſpecifice in dicto teſtamento: de quo per Barto. in. l. ſi. C. de ſi

dcicom. et

a ¶ An dlegatus dicaſ hr̄e iuriſditionē vi de and. iculuſ ⁊ alios nouiſſimos canoniſtas i rub. de offō. dele. ⁊ ibi concludiſ q ſic. lꝫ ordiaria ſit cōior. ⁊ vniuerſalior ibi omnino vide ante. ſrā.

deicom.⁊ in.l.ſi ita.ff.de ꝯdi.⁊ demõ.⁊ i.l.coheredis.ff.de re.
du.per bal.in auc.quod ſine.C.de teſta.⁊ in.l.captatorias.C.
de teſt.mili.ꝑ Pe.de anc.⁊ Jmo.in.c.cũ tibi.de teſt.ꝑ Jmo.
in.l.illa inſtitutio.ff.de here.inſti. Dubiũ facit qꝛ opꝫ ꝙ vltima
volũtas exaudiaꝛ a teſtibus.l.heredes palã.ff.de teſt.tñ Bart.
ibi terminat ꝯtrium ſi probabit illã ſcripturam manu teſtatoris
qꝛ perinde eſt ac ſi fuiſſet expꝛeſſa qꝛ ſatis eſt ꝙ teſtes audiant expli
3 cite vel implicite ⁊ iſta deciſio bar.eſt ſatis cõis. ¶ †Item not.
ꝙ inſtrũ de ſe non vĩr hñe paratã executionẽ nã loquiꝛ h̃ ẽt de
inſtrũ teſti.⁊ tñ neceſſe erat ſniam ferri ad hoc vt poſſit fieri execu
4 tio.ad idẽ tex.in.l.mino.xxv.an.ff.de mino.in pn̄. ¶ †Et per
hoc infert Ang.h̃ ꝙ ſtatuta diſponentia ꝙ inſtrũ habeãt execu
tionẽ paratã ſunt ꝯ ius cõe ⁊ idõ ſtricte intelligenda.l.precipim̃
C.de ap. Adde ang.idem dicentẽ in.l.cũ dotẽ.§.eo aũt tpe.ff.
ſo.ma.⁊ dicit de hoc eſſe meliorẽ tex.de corpore iuris in.d.l.mi
nor.⁊ idẽ no.Bal.in.l.vbi adhuc.de iure do.⁊ i.l.i.C.de execu.
rei iudi.⁊ ibi ad hoc alle.gl.ſm eũ ſingularẽ in.l.ſꝫ ⁊ ſi poſſeſſori
§.i.de iureiu.q̃ dicit ꝙ ex nullo gñe ꝓbationis orieꝛ actio p̃ter
q̃ ex ꝯfeſſiõe iudiciali.⁊ iuramento iudiciali.⁊ idẽ tꝫ imo.in.l.ſi
marito.§.ſi volũtate.ff.ſo.ma.⁊ aliqd ꝑ bal.i.l.i.i pn̄.C.de ꝯfeſ.
vbi dicit ꝙ iſtrũ hñt executionẽ paratã qꝛ ſtatuta volũt ita.⁊ ibi
dicit ꝙ notarij pñt facere preceptũ ſicut iudex aliqd ꝑ Jmo.in
l.ſi marito.§.ſi voluntate.ſo.ma. Fallit tñ in inſtrũ depoſiti qꝛ
ẽt de iure cõi illud hꝫ executionẽ paratã tex.eſt bene notabilis in
l.pe.in ver.illico.⁊ in ꝟ.q̃ celerrime.inducẽdo vt ibi ꝑ bart.C.
5 depoſi. Scdo limitate ſm Ang.in.§.illud in auctentico de he
re.⁊ fal.non haberet locũ in executione inſtrũ vltime voluntatis
a qꝛ habebit executionẽ paratã [a] per dcm̃ tex.in.d.§.illud.in glo.
in ver.voluntate.vel in ꝟ.decreto. Sed aduertatis qꝛ lꝫ ang.ibi
non dicat iſtud vꝛ eſſe ꝯ tex.noſtrum ⁊ ꝯ iſtud ꝙ no.hic angel.
niſi rñdeatis ꝙ duplex via põt cõpetere.vna ordinaria alia exe
cutiua ⁊ de iſta loqꝛ in.d.§.illud.vel dicatis ꝙ ibi loqꝛ quo ad
p̃ceptũ iudicis habens vim monitionis facte heredi ad effectuꝫ
ꝙ heres incurrit penã priuationis de qua in auc.h̃ amplius.C.
de fideicom.teneatis menti doctrinaꝫ Ang.⁊ Bene fateor qđ
heres ſcriptus in teſtõ põt petere ſe immitti in poſ.rerum here
ditariarũ ꝓducendo inſtrũm teſti nõ abolituꝫ de iure cõi.hoc ca
ſu tale inſtrũm hꝫ executionẽ paratam quo ad heredẽ ſcriptuꝫ.l.
ſi.C.de edi.di.⁊ ibi no.bal.in.v.col.dum tractat an in remedio
6 illius.l.regraꝛ libellus.⁊ ita ẽt no.bal.ibi in.iiij.col. ¶ †Secun
do limitate p̃dictã regulam.nam fallit ſm bar.ſingulariter in.l.
ij.ff.de iureiu.qñ inſtrũ debiti ſeu ꝯtrus continetur ꝙ promiſ
ſor deferebat iuramentuꝫ ſtipulatori vt iuraret ꝙ eſſet creditor
quo caſu iuramento ſuſcepto tale inſtrũm virtute dicti iuramenti
delati a parte parti hꝫ executionem paratam per illam.l.ij.ff.de
iureiur.in hoc tñ nõnulli diſcrepant tangiꝛ per bar.in.l.i.C.de
re.cre.non dicam h̃.⁊ dicit ibi bal.miror ꝙ non ſeruaꝛ h̃ in pra
7 tica.dicã fortaſſe i.l.poſt rẽ.j.e.dixi i.d.l.ij.de iureiu. ¶ †Sub
dit ang.h̃ ſe tñ putare ꝙ aliud ſit in ſtatutis diſponẽtibus ꝙ in
ſtrumenta guarentigie habeãt executionẽ paratã qñ talia ſtatu
ta nõ cenſenꝛ eſſe contra ius cõe qꝛ guarẽtigia nihil aliud eſt q̃ p̃
ceptũ fcm̃ ꝑ notariũ de inſtrũ rogato ꝑtibus vt obſeruẽt ꝯtenta
in inſtrũ ⁊ ſit illud p̃ceptũ volẽti ⁊ acceptãti ⁊ ſit auctoritate ſta
8 tuti ptãtẽ ꝯcedentis notario ꝙ tale p̃ceptũ faciat. ¶ †Vñ ſicut
preceptũ factũ a iudice debitori ſponte ꝯfitenti hꝫ executionem
paratã.l.poſt renſ.j.e.l.debitori.⁊ qđ ibi no.ff.de iudi.ita vꝛ in
notario precipiente q vꝛ hñe iuriſditionẽ voluntariã ⁊ appellaꝛ
iudex chartularius vt no.glo.iij.in.l.i.ff.de iudi.⁊ bar.poſt.gl.
in.l.ſi.C.vbi ⁊ ad quẽ in integ.reſti.pet.⁊ illud in ſpecie vꝛ vel
le Cy.in.l.i.in.ij.q.C.de confeſ.⁊ bal.in.l.non aliter.ff.de adop.
facit quod no.bar.in.l.poſſeſſio.§.ſi.de acq.poſ.⁊ in.l.error.in
ij.col.C.de iur.⁊ fac.igno.bal.in.l.iubemus.§.ſane.el.i.ad ſi.
9 C.de ſac.ſan.eccl.⁊ in.l.non fatetur.de confeſ. ¶ †Subdit vti
liter Jmo.hic.ꝙ ſi notarius ex ꝑuilegio ſit iudex ordinarius ꝓ
vt cõiter ꝯtingit ⁊ dato ꝙ ſtatutũ non ꝯcederet ei facultatẽ faciẽ
di dcm̃ p̃ceptum vꝛ tñ ꝙ talis notarius illud p̃ceptuꝫ facere poſ
ſit in volentem ⁊ ꝯfitentem ſicut ſi facta fuiſſet ꝯceſſio corã iudi
ce poſſet habere notarius voluntariã iuriſditionẽ inter ꝯueniẽ
tes vt dixi. Addo ꝙ hoc fuit ꝟbũ bal.in.l.adoptio.C.de adop.
Jn glo.i.in pn̄.ꝯcludit ergo gl.ꝙ ad hoc vt ſnia incerta valeat
requiriꝛ ꝙ incerta parte actorũ appareat de quantitate certa ⁊
hoc tꝫ bar.h̃ cui alij non addũt nec ꝯdicunt. Quero iudex dicit
ꝯdẽno te ad id qđ debes nõ referẽdo ſe ad acta ⁊ i aliqua parte
actoꝝ ꝯtineꝛ certa q̃titas an ſnia valeat.⁊ gl.que eſt in.l.iij.C.de
ſen.que ſi.cer.quã.vꝛ dicere ꝙ nõ:alia glo.in.l.qd tñ.§.põponi
10 us.ff.de arb.vꝛ tenere ꝯtriũ. ¶ †Cõcludit bart.ꝯcordãdo ꝙ aut
in actis ꝓbatorijs ꝯtineꝛ certa q̃titas:⁊ tũc q̃uis ad illa nõ fue
rit facta relatio valebit ſnia:ita ꝓcedat gl.in.d.§.põponius. Si
vero in actis aſſertorijs ꝯtineaꝛ certa q̃titas puta.i libello acto
ris:⁊ tũc ꝓcedat gl.in.d.l.iij.C.de ſen.que ſi.cer.quã. Cũ Bar.
videnꝛ reliq doctores hic ſimplr̃ trãſire.excepto Raph.q dicit ſibi
videri ꝙ gl.in.d.l.iij.nõ ꝓbat illud qđ dicit bar.nec hoc vꝛ dice
re:⁊ ꝯ bart.facit qꝛ iudex hꝫ declarare.q.facti.⁊ declarato facto
ſuccedit lex q̃ declarat dubitatiões iuris.l.i.§.i.ad turp. ¶ Nec
ob.ſꝫ eũ iſte tex.qꝛ iudex bñ declarauit hic illud ſuꝑ quo erat.q.
ſ.an fideicõmiſſum deberetꝛ:tñ qꝛ cõis opi.eſt cũ bar.ideo nõ di
ſcedo ab opi.bart.que etiã bñ vꝛ ꝓbari in.l.iij.in vltimo reſpõ
ſo iũcta gl.ij.qꝛ tex.ibi in ſi.dicit ꝙ ſi aliqua parte actoꝝ ꝯtineaꝛ
⁊c.dicit gl.actoꝝ.ſ.ꝓbatoꝝ.hoc etiã ſatis vꝛ ꝓbari p.§.noſtruꝫ
cui nõ vꝛ Raph.bñ rñdere.nã hic intelligendo ꝙ loquaꝛ de reli
cto particulari ꝓut intelligit etiã gl.quã doc.nõ improbãt:ſequi
tur ẽt ꝙ ſi iudex dicit ꝯdẽno vt reſtituas id qđ habes ex teſtõ me
uij.⁊ tñ hic nõ declarauit iudex qd eſſet illud qđ habuiſſet iſte ex
teſtõ meuij:qꝛ bñ põt eſſe ꝙ ex teſtõ q̃tũ relictũ erat:ſꝫ non ꝯſta
bat q̃tum receperit ſeu an recepit ⁊ nihilominus vꝫ ſententia.
11 †Cõfirmo opi.bar.qꝛ videmus ꝙ ſnia declaraꝛ ꝑ acta:vt no.gl.
in.l.ſi quis ad exhibẽdũ.de excep.rei iu.⁊.l.cũ.in prin.ff.de ſuſpe.
tut.⁊ in.c.ſi ꝯfirmationẽ.de elec.lib.vj. Fateor ꝙ tutius eſt ꝙ iu
dex ſe referat ad aliq̃ partẽ actoꝝ. Sed aduerte qꝛ lꝫ ſit vex hoc
vbi iudex nõ retuliſſet ſe ad aliq̃ ſcripturã:ſꝫ dixiſſet ꝯdẽno te ad
id qđ debes.tũc enĩ requiriꝛ ꝙ ꝑ acta ꝓbatoria appareat de certa
q̃titate.ita loquiꝛ text.in.l.pe.C.de ſen.que ſi.cer.q̃ti.⁊ gl.in.l.
qd tñ.§.põponius.ff.de arb.⁊ declarat hic bar.⁊ inn.in.c.ſigni
12 ficãtibus.de libel.obla.in ſi. †tñ qñ iudex in ſnia ſe expreſſe retu
lit ad aliq̃ ſcripturã ẽt nõ ꝓductã in actis vꝛ ꝙ ſnia valeat.vt hic
qꝛ ſe retulit ad teſtm̃ qđ nõ apparet in iudicio fuiſſe ꝓductũ.⁊ il
lud tenuit notabilr̃ Jnn.in.c.cũ venerabilis.ꝑ illũ text.in ꝟ.per
duc.ſcriptis.de excep.⁊ idẽ bal.in.l.iij.añ ſi.C.de ſen.que ſi.cer.
q̃ti.⁊ Saly.in.d.l.pe.ꝓ quo facit qꝛ iudex dꝫ ferre ſniaꝫ cũ cau
ſe cognitione alſ nõ vꝫ.l.ex ſtipulatione.C.de ſen.no.gl.in.l.ꝓ
13 latã.C.de ſen.⁊ in.l.ſi.C.cõmi.vel epi. †tñ de ſubſtãtia ſnie non
vꝛ eſſe ꝓbatio.nã ſi iudex ꝯdẽnat reũ ꝯ quẽ nõ eſt ꝓbatũ vꝫ ſnia
lꝫ ſit ꝯ ius litigatoris.l.i.§.itẽ ꝯ ſacras.j.que ſen.ſi.app.reſcin.
ꝙ ꝓbatio nõ ſit de ſubſtãtia iudicij.ꝓbaꝛ in.l.poſthumus.§.ſi
quis ex his.ff.de inof.teſ.⁊ in.l.cũ putarẽ.ff.fami.her.que iura ad
hoc allegat Bar.in.l.cũ minores.C.ſi aduer.rẽ iudi.⁊ in.l.ij.in
iij.col.C.de edẽ.no.doc.in.c.eccleſia ſancte Marie.de ꝯſti.re
probata gl.in ꝯtriũ. Tñ nõ valeat ſnia incerta que veniat certificã
da ꝑ relationẽ ad ſcripturã nõ ꝓductã in iudicio eſt in terminis
deciſio. Jo.an.in addi.Spe.in tit.de ſen.pla.§.qualiter.verſi.
qd ſi iudex.allegat.d.l.pe.cui rñde vt dixi.ff.qꝛ ⁊ eodẽ mõ loqꝛ
Jnn.in.d.c.ſignificãtibus.⁊ cũ opi.Jo.an.trãſit Ang.⁊ Jmo.
in.l.ſi ꝯuenerit.j.e.Ant.de bu.in.d.c.cũ venerabilis.de re.do.
ꝓ quibus ẽt vꝛ gl.hic cũ qua trãſit. Sꝫ nõ recedo ab opi.ꝯtria ꝑ ſu
pra allegata. Nõ ob.rõ Bart.hic dicẽtis ꝙ vꝛ ſine cauſe cogni
tione ꝓnũciaſſe.qꝛ rñdeo ꝙ cũ cauſe cognitione dicit eſſe cogni
tũ quotiẽſcũqꝫ parte pñte vel ꝯtumace ꝓcediꝛ.ita dicit Bar.in
d.l.prolatam.allegat text.in.l.cum cauſe.§.cauſa cognita.ff.de
mino. Nec etiam obſt.text.qui pro opinione Joã.and.poſſet al
legari vꝫ.l.hoc autem.§.i.ibi loquereqꝫ pretori.⁊ quod notabi
liter voluit Barto.in.l.i.j.quib.ex cau.in poſſeſ.ea.qꝛ ibi loqui
tur in his que ſunt de ſubſtantia iudicij vt citatio ⁊ contumacia.
l.ea que.C.quõ ⁊ qñ iud.cum ſi. ¶ Item inquãtum bart.ꝯcor
dat glo.poſitam.in.d.§.põponius.⁊ in.d.l.pe.adde ꝙ cuꝫ eo
tranſit Ant.de but.in.d.c.cum venerabilis.de excep.⁊ imo.in
c.illa.de accuſa.⁊ in.l.in ſumma.in princi.j.eo.⁊ bald.in.d.l.pe.
14 ¶ †Jn ea.glo.ibi videtur ꝙ teneat hoc tenetur cõmuniter ſi ex
actis probatorijs conſtat de quantitate per.c.ſi.de reſti.ſpolia.⁊
idem in ſententia lata in interdicto vti poſſi.ita ſaluat hanc glo.
barto.in.l.i.circa vltimam col.⁊ ibi no.glo.in ver.prohibeat.ff.
vti poſſi.⁊ not.glo.in.c.licet cauſam.in ver.ita poſſideatis.de
probationi.⁊ barto.in.l.ſi duo.in princi.circa ſecundam colũ.j.
vti poſ. Sed ſi non appareat in aliqua parte actorum qualis fue
rat illa poſſeſſio ſententia eſſet nulla.d.l.ij.⁊.iii.C.de ſen.que ſi
ne cer.quãtit.pro hoc addatis notata per glo.in.l.vnica.C.vti
poſ.vbi non vꝫ ſententia per hec verba vti poſ.ita poſſidetis niſi

Additio.
a ¶ Habebit executionẽ paratã.an aũt in iſtiꝰ executiuiſ requiꝛiꝛ libellus a lit.cõte.vide alex.in.l.intra dies l.i.col.j.eo.⁊ an hñant inſtrũta vide Iaſo.in.l.ꝓpe randũ poſt ale xan.in prin.in ii.col.C.de iu.⁊ georgiũ na taꝫ in cle.ſepe in.§.q̃ ois in xxxv.colũ.de ver.ſig. Tho.

in aliqua parte actoꝝ eſſet probatū.ita no.glo.in.c.lʒ cauſaʒ.ꝟ.
poſſidētis.de ꝓba.Et iſtam glo.dicit bal.in.d.l.iij.C.de ſen.q̄
15 ſi.cer.q̄tita.nō reperiri alibi iō eam teneatis.menti.†Aduerta-
tis ꝙ in interdicto vti poſ.nō recte ꝓcederet ſnia ſi iudex i ea ſe
referret ad poſ.quam habebat tpe lit.ↄte.⁊ attenditur illud in
16 §.hodie.inſti.de interdic.⁊ no.bal.in ꝓpoſito noſtro.¶†Ex
hac glo.colligit bald.ħ ꝙ in poſſeſſorio recuperande dʒ reſtitui
poſ.qualis fuerit apud ſpoliatum añ lit.conte.⁊ cum eadem li-
bertate cū q̄ habebat actoꝛ de hoc eſt bonus tex.in.d.c.ſi.ꝺ reſt.
ſpo.nō tñ dʒ ſimplr ponderari tp̄s ante litē ↄteſtatā:ſed tp̄s ſpo
liationis allegat qꝺ no.in.d.c.ſi.⁊ in.c.conſultationibus de off.
deleg.⁊.l.i.§.deijcitur.ſ.de vi.⁊ vi ar.melius allegaſſet in.d.l.
17 i.in p̄n.in ver.cum.¶†Extra glo.ex hoc tex.arguit bar.valere
a ſniam in qua dr condēno.ſi eſt probatū[a] vt hic plenius p eūʒ et
hac cautela vtunſ iudices imperiti vel non habentes terminum
ad deliberandū ⁊ idem tʒ Jaco.bu.in.l.cum iudex.C.de ſen.⁊
cum bar.tranſit Ang.in.l.non quemadmodū.ſ.de iu.⁊ bal.in
l.ſi de meis.§.ex compromiſſo.ſ.de arbi.⁊ bal.in addi.Spec.
in ti.de ſenten.in.iij.col.Raph.tamen tʒ ↄtrariūʒ motus qꝛ no
vr lata cūʒ cauſe cognitione iſta ſnia ergo nulla tñ reſponſio pʒ
ex his que dixi.ſ.ꝙ probatio non eſt de ſubſtantia ſnie preterea
eo ipſo ꝙ iudex proceſſit p̄ſte parte vel citata dr procedere cūʒ
18 cauſe cognitione vt dixi.¶†Et ibi ēt querit q̄ſi iudex dicit cō-
dēno in.x.ſi actor probabit ⁊ bar.ibidem.⁊ per bald.in.l.nō du
bium.in.v.oppo.C.de legi.⁊.l.peremptorias.in.iij.col.C.ſē.
reſcin.non poſ.in.l.i.in antepe.col.C.qui accu.⁊ in.l.ſi de meis
§.arbiter ex compromiſſo.ſ.de arbi.⁊ per bal.in addi.Spec.
in ti.de ſenten.ꝑla.in.iiij.⁊.vij.col.⁊ ēt ponit ibi Specu.in.§.
iuxta ver.ecce.⁊ per bar.in.d.l.cum iudex ⁊ per Ang.et Jmo.
in.l.qui rome.§.augerius.de verbo.obli.⁊ in.l.iudex poſtq̄.⁊
ibi per Jmo.in pe.col.ſ.e.⁊ per Pa.de caſtr.in.l.ↄtinuus.ſ.de
verb.ob.⁊ plʒ concluſio ꝙ ſnia valeat.l.i.§.biduum.ſ.quan.ap
pel.ſit vbi ſnia lata ſub ↄditione extrinſeca vʒ vt dicā in.d.§.in
venditione tñ ſi probatio non fiat incontinenti poſt ſniam dicit
ſnia iniuſta:qꝛ dʒ iudex iudicare ex actitatis ⁊ probatis.l.prope
randū.§.ſi quidem.C.de iudi.l.illicitas.§.veritas.ſ.de off.p̄ſi.
ſed ſi incontinenti.i.añq̄ iudex divertat ad extraneos actus.d.
l.ↄtinuus.in p̄n.ꝓbatio facta ſit.valebit ſnia iuſte lata ac ſi pro
batio preceſſiſſet.l.generaliter.in prin.cum glo.C.de reb.cred.
19 ¶†Et eſt alia cautela quam ponit hic ang.ſ.ꝙ iudex abſoluat
ab obſeruatione iudicij eo qꝛ ſibi de cā non liquet.allegat no.p
Jnno.in.c.i.de confir.vti.vel inuti.quod intelligo ſm qꝺ colli-
gitur ex notatis per bar.in.d.§.⁊ ſi quidem.in ꝟ.opp.tertio.⁊
in.l.admonendi.in.iiij.col.in ver.quero primo q̄ñ actor ⁊c.ſ.
de iureiu.⁊ in.d.l.ſi de meis.§.fin.¶Aliā cautelā vide per bal.
in.l.ab eo.C.quomodo ⁊ q̄ñ iu.⁊ aliam p eum in.l.i.in antepe
20 nul.col.C.qui accu.⁊ in.d.l.peremptorias.¶†Jtem inq̄tum
Bar.hic dicit ꝙ ſi iudex dicat in ſnia condēno ſi eſt ꝓbatū ⁊ ſit
probatū p parte non vʒ ſnia q̄ſi lata ſuper parte.l.in hoc iudicio
ſa.her.vt ħ per eum ⁊ plenius per eum in.l.i.C.ſi aduer.reʒ iu.
nam fallit ſm Bal.in.d.l.pe.in acceſſorijs puta expenſis in qui
bus vʒ ſnia lata ſuper parte allegat tex.pro valde not.in.l.ſi.C.
q̄ñ prouo.Jmo.ħ lʒ de bal.mentionem non faciat tʒ contrariū
⁊ recitus ⁊ reſpondet ad.d.l.ſi.vt ħ per eum.Addit Jmo.ꝙ q
dam quos non refert limitabant iſtud procedere niſi q̄ñ ſup ac-
ceſſorijs eſſet lata ſnia qꝛ dicebant ꝙ lʒ illud ꝙ bar.dicit ħ ꝓce-
21 dat q̄ñ fertur ſnia ſuper principali.†tamen q̄ñ fertur ſuper acceſ
ſorijs:puta ſuper expenſis litis q̄uis non reperiaſ iudicem ſu-
per toto iudicaſſe ſed ſuper acceſſorijs tñ valebit ſententia alle.
l.ſi.C.q̄ñ prouo.Et lʒ Jmo.non referat qui fuerint iſti.tñ puto
ꝙ voluerit ſentire de bal.⁊ Saly.i.l.iij.C.de ſen.q̄ ſi.cer.quan.
vbi hoc aperte dicunt per illam.l.ſi.Tñ imo.dicit ſe non puta-
re hoc verum qꝛ ſm eum r̄ñderi pōt ad.d.l.fin.⁊ dat tres aut q̄
tuoꝛ ſolutiones not.et dicit ꝙ text.in.d.l.fina.inq̄tum dicit ꝙ
fuit facta condēnatio in expenſis dʒ intelligi ꝙ abſoluebat i alia
parte in qua non erat ꝓbatum:⁊ ita dʒ intelligi qꝛ vna lex ſʒ aliā
dʒ concordari ⁊ limitari:cum ergo alie leges dicant ꝙ iudex nō
dʒ pro parte tantum condēnare ⁊c.vel ſm eum dʒ intelligi qꝺ
iudex taxauit illas expenſas in condemnatione minus q̄ in ve-
ritate fuiſſent facte vt qꝛ expenſe erant.x.⁊ iudex condemnauit
in octo.Adducit.d.l.primam ſm vnum intellectum.C.ſi ad-
uer.rem iudi.ſed Bar.hic loquitur de eo qui petebat condēna
ri tutorem ad reddendum rationem tutele ⁊ reliqua:⁊ iudex cō

demnauit i.x.q̄uis eēt pl9 vʒ ſnia licet nihil iudex dixerit de il
lo pluri.in ꝓpoſito iudex redoxit illam quantitatē expenſarum
ad octo.Vel tertio pōt r̄ñderi ꝙ illa.l.ſi.loquiſ q̄ñ ille qui obti
nuit non petierit aduerſarium condemnari in expenſis vñ tunc
lʒ iudex pronunciauerit ſuper illis expēſis ⁊ non ſuper oibus vʒ
illa ſnia.Subdit etiam ipſe forte dici poſſe ꝙ ſi facta fuiſſet taxa
tio expenſarum ⁊ iudex condemnaſſet in minori quantitate
valet qꝛ videretur iudex reuocare dictam taxationeʒ vt.l.quod
iuſſit.ſ.co.placent magis due prime ſolutiones vnde puto ꝙ
22 dicta limitatio tradita per bal.⁊ Saly.non procedat.¶†Vlti
mo ſubdit Bar.ꝙ illa verba ſi eſt probatum intelliguñ de ple-
b na probatione[b]:vt no.glo.in.d.c.ↄſtitutionem in ver.fides.de
elec.Adde ꝙ nedum intelliguñ plena:ſʒ ēt de vera ꝓbatione
non aūt preſumpta.tex.eſt bene notandus in.l.lucius.ſʒ Dy.
Et Bar.ibi.ſ.de condi.⁊ demō.not..bal.in.l.peremptorias ⁊
in.c.i.§.conuenticulam.de pa.iura.fir.ad quod vide oino bal.
in.l.id quod in.xj.q.de epiſco.⁊ cleri.Jmo.in.d.l.lucius.bal.
in.d.l.ꝑemptorias.vbi ēt dicit ꝙ verificabunſ illa verba in pro
batione facta per teſtes infames ſi eis nihil fuit popoſitūʒ alle.
23 tex.in auc.dicaſ.C.de teſti.†Querit bar.pone ꝙ iudex dicit in
ſnia condemno ſi eſt ꝓbatū ſi non eſt ꝓbatum abſoluo reperiſ
ꝙ ꝓ pte eſt ꝓbatū ꝓ pte nō vtꝝ valebit ſnia r̄ñdit ꝙ ſic qꝛ intelli
giſ q̄ten9 eſt ꝓbatū ↄdēno ⁊ q̄ten9 ñ ē ꝓbatū abſoluo.l.ſtichū g
me9 erit.de le.i.hoc aūt.ſ.an ſit ꝓbatū cognoſcet iudex executio
nis ita voluit iuriſconſultus ibi dicere ꝙ iudex executionis teſta
menti cognoſcit quid ⁊ q̄tum intelligitur comprehenſum in te
ſtamento pro hoc allegat no.per glo.magnam in.l.i.in p̄nci.ſ.
de eden.Addatis ꝙ bar.concordat per oia bal.in.c.quod ad
conſultatiōeʒ.in.ij.⁊.iij.co.ex eo.vbi etiam refert illam cautelā
quam ponit bart.ħ ꝙ imperiti aſſeſſores p̄nunciant ſub hac
24 forma.¶†Querit bar.ſtante ꝙ iudex pronunciauerit condem
c no ſi eſt probatū[c] ⁊ ſi non abſoluo.pone ꝙ probauit actoꝛ de in
tentiōe ſua p vnū teſtem tñ quo caſu locus eſt delationi iuramē
ti.l.admonēdi.ſ.de iureiu.an videaſ abſolutus.Cōcludit bar.
ꝙ ſic qꝛ p p inopiam probationum deueniſ ad dictam declara-
tionē iuramenti ergo ſi p̄ſupponimus ꝙ per vnum teſtem tan-
tum erat ꝓbatum non intelligitur plene probatum:⁊ ſic vr abſo-
lutus qꝛ dicit ſi eſt ꝓbatum ⁊ non erat probatum qꝛ vnus teſtis
non facit plenam ꝓbationē.l.vbi numerus.de teſti.Preterea
illa verba.ſi eſt ꝓbatū intelliguñ legitime.l.hec conditio.ſ.ꝺ
ↄdi.⁊ demō.hoc idē tʒ Jmo.ħ ꝙ illa ꝟba ſi eſt ꝓbatū dñt intel
ligi ⁊ plena ⁊ legitima ꝓbatione.alle.tex.cū gl.in cle.ↄſtitutio
nē.de elec.in ꝟ.fides.addatis ꝙ bal.⁊ Saly.i.d.l.iij.C.de ſen.
q̄ ſine cer.quāti.tenēt idē qꝺ bar.hic ⁊ dicunt ꝙ bñ facit.l.lucius
ſm Cy.ſ.de ↄdi.⁊ demō.Cum bar.ēt concordat bal.in.d.c.ꝙ
ad conſulationē.in.ij.⁊.iij.col.ſed infideliter refert ꝟba bar.di-
cit tñ ad limitationē predictā.bal.in.l.peremptorias in vlti.col.
C.ſē.reſci.ñ poſ.ꝙ lʒ poſ.appellatiōe ꝓbatiōis itelligaſ ꝺ plena
ꝓbatione vt bar.hic voluit tñ fallit vbi natura cauſe hoc nō exi-
geret.alle.no.in.l.ſi.C.de edic.di.adri.de quo videatis p bald.
i.c.i.§.ↄuenticulā.de pa.iura.fir.⁊ i.l.id qꝺ pauperibus.i.xj.q.
C.de epiſ.⁊ cler.⁊ per Jmo in.d.l.lucius.⁊ in.d.l.iij.vbi ēt ingt
ꝙ dicta ꝟba ſi eſt ꝓbatū verificabunſ in ꝓbatione facta p teſtes
infames ſi ꝯ eos nil fuit oppoſitū alle.auc.ſi dicaſ.C.de ꝓba.
25 ¶†Sed pone ꝙ eſt facta ꝓbatio p iuramentū iudex dicit ſi eſt
ꝓbatū condēno.⁊ ſic p modū conditionis an ſufficiat videatis
per bal.⁊ Saly.in.l.in bone fidei.C.de re.cre.⁊ p bal.⁊ Ro.i.l.
admonendi.ſ.de iureiu.⁊ quod no.bal.in.d.l.iij.¶†Vltimo
bart.in.d.l.§.ſi iudex reaſumpſit.an ⁊ q̄ñ valeat ſnia incerta.di
26 ratis vt ħ p eū.¶†Addatis ꝙ inq̄tū bar.hic vt plenius i.d.l.
iij.C.de ſen.que ſi.cer.quāti.nullam facit dr̄iaʒ inter iudicia vni
uerſalia ⁊ gn̄alia ⁊ ſic in vtroqʒ voluit valere ſniam incertaʒ.Ad
datis ꝙ ipſe bart.in.l.i.in p̄n.ſ.de eden.tʒ ↄriūm.vʒ ꝙ imo in
iudicio generali debeant fieri probationes ſpecifice ſuper quali-
tate ⁊ quantitate rerum adminiſtrataꝝ vt poſſit poſtea ferri cer
ta ſnia lʒ non ſic in iudicio vniuerſali ⁊ illud idem tenuit Specu.
in ti.de act.⁊ pe.§.ſequitur.verſi.differt autem.⁊ ant.in.c.ij.de
libel.obla.Tñ puto poſſe ſuſtineri opi.bar.hic.in.d.l.iij.quaʒ
etiam tenet bal.Ang.⁊ Ful.in.d.l.i.in p̄n.de eden.reprehen-
dentes bar.hic.ita etiam tenuit bal.in.l.edita.in repe.penulti-
na.in.xvij.colum.C.de eden.⁊ etiaʒ Saly ce.ibi quaſi videatur
eſſe eadem ratio in generali iudicio ſicut vniuerſali ⁊ iſtud vide
tur innuere gl.magna.in.d.l.i.ſ.de eden.dum dicit p̄terq̄ ⁊c.

Executio

a ¶ Probatū aduerte qꝛ re petit infra nu. xxiiij.
b ¶ Probatione.aduerte qꝛ reaſſumit i fra num xxiiij.
c ¶ Si eſt ꝓbatū vtꝝ aūt cui īpoſitū ē onus ꝓbādi vel con ditionaliter ſi ꝓbauerit vel alio mō dēaʒ plene ꝓbare an ꝓo ſufficiat ꝓ bare ſimpliciter eſt iuramē to i ſupplemē tū ſʒ mʒ.c.ſi. de iureiu.⁊.l. admonēdi de iureiu.vid ple ne p alex.ſiali9 cōʒ hic in.l.lʒ i patoꝛ.ſ de le. i.vbi oino vid Franciſ.Cur.

1 Executio ſnie non fit contra militem armate militie vltra q̃ facere poteſt.
2 Priuilegia conceſſa militibus armate militie trahũtur ad aduocatos.
3 Miles celeſtis militie non tenet niſi in q̃tũ facere põt.

1 Miles. †Contra milites armate militie nõ fit executio vltra q̃ facere poſſint. h.d. ¶ 2 †In gl. ibi idẽ in pſonoc ãe. tene menti glo. volentem q̃ priuilegia conceſſa militibus armate militie trahunt ad aduocatos & ſequunt cõiter doc. ꝯ qbus addo aliã gl. & ibi no. bar. in l. i. §. eſt & alius in ꝟ. cepit. ff. ſi quis a pa. fue. ma. & idẽ cy. & ſaly. in l. i. in v. col. C. de iu. & fac. ign. vbi hoc limitãt nõ hr̃e locũ in puilegijs ꝯceſſis rõe pſũpte ignorãtie iuris q̃ turpe eſt doct. ignorare q quottidie in iure ꝟſant. l. ij. §. ſeru' aũt ſuſpect'. ff. de ori. iu. & in l. poſtho C. de mu. pa. li. x. ad idẽ qð no. cy. in l. milites. C. ꝯ qð. vbi dicit q̃ ſicut milites torquerĩ nõ pñt. l. deſertorẽ. §. a i. ff. de re mili. ita nec aduocati[a] & in ſiſi no. hoſt. in ſum. de do. iter vi. & vxo. no. bar. in l. i. C. ꝯ aduo. di. iudi. de quo articulo plene dixi i repe. l. cẽturio. de vul. & pu. vbi ẽt tetigi an iſtõ puilegiũ cõpetat militib' hodierni tpis: & dñis terrarũ de ordĩe militari nõ exiſtẽtibus & an cõpe b tat doc. vel aduocato nõ legẽti vl aduocãti & an pferat[b] doctor militi vide q̃ dixi ibi. Addaris ẽt eqparationes. pau. de liaza. in cõmẽto. c. i. de depoſi. & ſenſit bar. in l. i. C. de aduo. di. iu. de ꝯ plene & pleni' dixi in repe. l. centurio. ff. ꝯ vul. vbi tetigi an puilegia ꝯceſſa militib' cõpetãt doct. & tãgit bal. in l. pcib'. C. de ſpu. Tñ dico q̃ gl. iſta cõiter approbat pter q̃ ab ol. & lz nõ dicat expſſe in aduocato tñ qꝛ tz q̃ iſtud puilegiũ non trahat ad militẽ celeſtis militie multominus eſſet extẽdendũ in aduocato tñ qꝛ infra tenebo ꝯtũ iõ dico q̃ hz ẽt locũ in aduocatis. Et ad ꝯfirmationẽ huius glo. poteſt adducere. c qꝛ doc. capi nõ pñt ꝑ debito ciuili[c] l. medicos. C. de ꝓfeſ. & medi. li. x. & no. bar. in l. libertis. ff. de in ius voc. ſicut nec milites. vt declarat bal. in l. ij. ad fi. C. q bo. ce. poſ. vbi dicit hoc hr̃e locuz in militib' nr̃i tpis & ſic tales doc. nõ hñt neceſſe cedere bõis ne capiant ꝑ debito anne ꝯueniant vltra q̃ facere poſſint naꝫ alr̃ poſſent capi d. l. i. C. q bo. ce. poſ. ¶ 3 †In ea. gl. ibi item qd in milite d &c. no. ex gl. q̃ miles celeſtis militie[d] nõ tenet niſi in q̃tũ facere põt & ſequunt cõiter doc. hoc idẽ tz iac. de ra. in. §. ſunt pterea. iſti. de ac. vt refert ange. ꝯ q ẽt dicit q̃ old. tenebat ꝯtũ p. c. odoardus. de ſo. ſz rñdet ia. de ra. in d. §. pterea & ang. & imo. ꝯ q̃ ibi clericus nõ alle. iſtã exceptionẽ. ſ. nõ teneor niſi quatenus facere poſſum. iõ agebat bñficio ceſſiõis bonoꝝ & hoc ẽt tz imo. in l. ſi vo §. de viro. ſo. ma. cũ hac gl. trãſit bar. hic q refert q̃ hãc gl. ẽt ſequebat Ric. malũ. & p hãc gl. dicebat q̃ ſicut milites armate militie nõ pñt donare focarie ſue ſeu ꝯcubine. l. ii. C. ꝯ do. iter vi. & vxo. ita nec miles celeſtis militie aut aduocatus donare poterit. pau. de caſtr. hic dicit ſe credere q̃ hec glo. non ſeruaret in ptica & qð ad aduocati vñr tenere ꝯtũ gl. ꝯ quã ẽt tz ſubtilis doc. math. de ma. in ſuo tra. excuſſionũ. ¶ Sz pe. de anch. & imo. in c. odoardus dñt ibi eſſe tex. ꝑ opi. gl. & bar. ꝯ qꝛ tex. ibi nõ facit mẽtionẽ de ceſſiõe. & tñ reprehẽdit ibi iudex q excõicauit clericũ ipotentẽ & iſta opi. mihi magis plz. qꝛ ibi ſumus in fauorabilib' in qb' iura fauent pp publicã vtilitatẽ vel pietatẽ aut aliã cãꝫ fauorabilẽ ẽt in exorbitãtibus fit extẽſio ex idẽptitate rõnis no. gl. in l. illud in ꝟ. alia cã & in l. ſi. in ꝟ. captiuoꝝ. C. de ſac. ſan. ec. & in l. qꝛ pp neceſſitatẽ. de re. iu. & in l. ſi ꝯſtãte. in pñ. in ꝟ. mariti. & ibi plene p bar. in ix. q. pñe ptis. ſo. ma. cũ ſi. ſz publica vtilitas eſt cã puilegioꝝ militariũ. l. miles. & l. pe. C. de teſta. mi. iũcta l. milites. in ſi. C. loc. & in l. aduocati. alle. in gl. ſz vtilitas publica ita verſat ẽt in milite celeſtis militie. l. i. §. i. in ꝟ. publicam. ff. de iuſt. & iur. militare eni vr̃ clericus. c. i. de cler. egro. & q̃ in exorbitãtibus fiat extẽſio de milite armate militie ad militẽ celeſtis militie no. gl. i. l. ſtipẽdia. C. de exe. rei iu. & bar. in l. mulierẽ. ff. de his q. vt idi. & i. l. ij. C. de dõa. iter vi. & in l. aſſer tiõis. ff. de dõa. ¶ Fallit in priuilegijs ꝯceſſis militi arm e mate militie rõne pſumpte ignorãtie iuris[e] qꝛ nõ trahũtur ad clericos qꝛ a tali ignorãtia excuſari nõ pñt vt not. gl. in l. repetita. in ꝟ. piros. C. de epi. & cle. & ita itelligit qð no. cy. & bar. in l. i. in ſi. in terminis illi'. C. de iu. & fa. igno. de quo dixi ẽt in l. cẽturio. querit raph. hic ſup l. miles qd ſi ſtatuto cauet q̃ dbitor poſſit capi reiecto oi puilegio an miles doc. poterit capi & dicit q̃ non qꝛ illa verba itelligunt de priuilegio nõ clauſo in corpore iuris vt no. gl. & doc. in l. ij. §. legatis. ff. de iu. ñō. gl. & doct. i auc. qua in ꝓuincia. C. vbi de cri. agi opꝫ. & p bart. in extrauaganti ad reprimendũ in verſi. non obſtante. in vl. co. & bar. in l. heres abſens. ff. de iudicijs.

1 Electio an & qñ ſit agentis dicitur.
2 Sñia qualiter ſit proferenda in actione noxali dr̃ hic.
3 Stipulatio dꝫ intelligi ſm nãm precedentis ꝯtus.

1 Decem. †Quãdo vnũ eſt in obligatiõe aliud in ſolutiõe illud tñ debet & peti põt qð eſt in obligatiõe. ſed ſi duo ſunt in obligatiõe alternatiue põt & dꝫ peti vtraqꝫ & ſi id qð noxaliter debet in ſentẽtiã deducat quãtitas eſt in obligatiõe. & noxe deditio eſt in ſolone ſicut in prĩa actiõe & iõ non põt agi nec peti execu. niſi in quãtitate. ſi aũt in ſtipulatiõe deducat verũ qꝫ eſt in obligatiõe alternatiue. & ideo vtrunqꝫ alternati 2 ue petẽdũ eſt. h.d. in effectu. ¶ †No. qualr̃ dꝫ ꝓnunciari in actione noxali. qꝛ dꝫ reus ꝯdẽnari ad eſtimationeꝫ dãni. aut ad preſtationẽ noxe. puta ſerui. concor. ſunt in glo. in ver. ꝯdẽnationẽ. qð intellige verũ vbi agit ciuilr̃ ad dictã pſecutionẽ. ſecus ſi ageret ad vindictã pp iniuriã illatã a ſeruo. qꝛ tũc alr̃ dꝫ ſñiari. vt habes tex. notabilem in l. ſed ſi vnus. §. cũ ſeruus. ff. de iniur. & ibi dicit ang. q̃ ille tex. gloſat ſatis totã hãc mãꝫ. nã tũc iudex cõdẽnare dꝫ dñm ſerui ad litẽ ſeu in iurie extimationẽ vel ad aſſignandum victori ſeruũ verberandũ vel ad dan3 dum ſeruum pro noxa. ¶ †Itẽ no. ſm Imol. & Paul. de ca. ſingularem limitationeꝫ ad iura dicentia q̃ ſtipulatio intelligi debet ſm naturam precedentis cõtractus l. dãni infecti quidam. in princi. ff. de dã. infec. l. ſi legati ſerui nomine. ff. de lega. i. & l. ſi ſtipulatus. in pñ. ff. de vſu. nõ intelligi dꝫ quo ad hoc vt plus exigat q̃ effectualiter poſſet exigi ſm naturã precedentis actus ſeu obligationis ſeu quo ad hoc vt videatur promiſſor in plus obligari q̃ primo teneret ſz quo ad hoc vt videat ꝓmiſſor efficaci' obligari q̃ prĩo eſſet. pꝫ hoc in ꝟ. ſz in his q. nã iſta obligatio ſi itelligeret ex toto ſm nãm actus pcedentis vnũ tñ alternatiuoꝝ eſſet in oblone. aliud in ſolutiõe. ſz hic dr̃ q̃ vtrũqꝫ eſt in obligatiõe. ergo &c. nec mirũ q ex hoc nõ ſentit obligat' dãnũ cũ vtroqꝫ caſu liberet pſtãdo ſeruũ pro noxa. & iſte tex. ſm imol. ad hoc forte nõ eſt alibi. Et in ſimili hoc videmus in fideiuſſore q nõ põt in plus obligari q̃ pricipalis. ſed efficacius ſic. l. fideiuſſor obligari. §. fideiuſſor. iũcta. l. grece. §. illud. ff. de fideiuſ. vbi pricipalis erat obligatus naturaliter. & fideiuſſor vtroqꝫ modo põt obligari. Adde q̃ ꝓ hoc facit. l. ex placito de re ꝑmu. vbi ſi ſtipulatio fuerit iterpoſita ſup ꝯtu innoiato nõ itelligit dino ſz nãm ꝯtus innoiati. qꝛ ſtatim agi põt p ſtipulatorẽ an q̃ adimpleat ꝯtũ ꝑ parte ſua. qð ſecus eſſet ſi ſtipulatio nõ interceſſiſſet vt. l. cũ pcibus. C. de re. ꝑmu. & l. ſiue apud acta. C. de tranſac. vbi ſtipulatio adherens ꝯtui innoiato non intelligitur ſm naturam contractus innominati. ad idem. l. ratio. §. i. ff. de ac. emp. vbi ſi ſtipulatio interponitur ſuper eo ad quod cõpetierat actio ex eo non aſſequtur naturã eius immo in actione ex ſtipulatu nõ veniunt fructus qui veniebãt in actiõe ex empto. ꝯfirmat p. l. itẽ illa. §. pinde. ff. de ꝯſti. pec. vbi actio de ꝯſtituta pecunia eſt ppetua lz principalis eſſet tpalis. ¶ In glo. que incipit niſi ex delicto vicarij. ſenſus glo. eſt ſm ang. q̃ ſi dñs hꝫ ſeruum ordinariũ & eius vicariũ in peculio ordinarij delicto vicarij non debet dominus ꝯdemnari ad emẽdã dãni aut q̃ det ordinariũ ꝑ noxa. ſed ad emẽdam dãni vel ad vicariũ ꝑ noxa. l. ſi iure cautum. §. ſi. ff.

Additio.
a ¶ Nec aduocati. vide alex. in d. l. cẽturio in ii. col. ff. de vul. & pu. & ſal. in l. i. C. de iu. & fac. igno. io. de ana. in rub. ext de magi. i. iii. col. & fran. brunũ in ſuo trac. de iu. & coure. l. viii. car. i ꝟ. qd aũt ꝯ dõs. & ſal. l pſlatione in lectu in cã ing ſtõis in vl. co. & gul. de luza. i ſuo tract. male ſicioꝝ i pe. col. ꝟ. qd de iudici b' tortri plene ſtra. de pſlatio doc. in. vii. li. ꝯ priuile. doc. in prin. puilegio vbi poſui q̃ ẽt iudicijs pcedẽtibus non pñt torqueri licẽ q̃ ñ vꝫ ꝯſuetudo q̃ poſſit torq̃ri vt ẽt p tal. l. d. l. i. & in l. de q bus l. ſtru. co. ff. de legi. & qd in crie leſe maieſtatis & qua pena puniunt iudices qui ponũt docto. ſeu milites ad torturam & ibi dixi plene. th.
b ¶ Pferatur adde ſely. in ru. de ma. & obe. hoſti. l. c. l. & ibi abb. de pſen. & aſſuab bas & decius i luſtris doct. in c. clerici de iu. & ibi ẽt p ſely. & doct. l. c. ſi. ꝯ magi. vbi enumerant multe ꝓrogatiue dõ hñt doc. ſely. ponit in ru. de mag. Jul. A.
Additio.
c ¶ Pro debito ciuili. adde q̃ illũ tex. l. d. l. medicos alle.

p ſing. mathe. in no. ſtru. in ꝯ p io. de ana. in ru. extra ꝯ magi. in. iii. col. & bal. l ſuo trac. ꝯ carcerib' i ꝟ. ii. cãu pricipali & frã. dñi bal. l tra. ꝯ carcerib' in. ii. col. i ꝟ. ſz qꝛo an. ll. doc. & plene p bap. ſeue. l tra. ꝯ debito. ſu. l. v. q. pal. in. ii. col. & dig: plene l di cto mrõ tra. ꝯ pſtãtia doct. an li. vii. de prime doct. in. xxi vi. priuilegio vbi poſui plures exẽpla. tbo.
Additio.
d ¶ Miles celeſtis militie vide mo. poſt ab ba. in d. c. odo ardus de ſol. & an hẽat locũ i clerico admĩiſtrante. vide doc. l. c. i. & ibi an. ſicu. in. vu. contra de depo. an ẽt poſſit icarcerari vt ſuſpect' & fugitiuus p dbito ci uili. vide plene p bap. ſeue. in tra. de debito. ſu. l. vii. q. v. q. principalis. & an. ſicu. in d. c. i. de dpoſi. & vide io. an. l. c. l. de obli. ad ra tiocinia. in. iii. col. & bar in. l. i. in vl. co. C. ꝯ pe. ꝯ laico q ẽ factus cleric' & an hẽat illud bñficiũ. Tbo.
e ¶ Ignorãtie iuris. verũ aũt clerici excuſentur p ignorantiã veraꝫ aut pſumptã & quã hẽ ſcia regrat in clericis. vt ꝑ Jnn. & doct. poſt eũ c. cuꝫ i cũcti de elec. & vide bonum tex. in c. ſi. ex n. diſt. iũcto c. i. ex viii. diſt. Anto. fran.

de nora. Itẽ no.ſup.§.decet ꝙ vbi lex diſponit circa iu dicis ſniantis officium intelligunt verba ſnie ſm legis diſpoſitionem ſeu ſm naturaȝ obligationis deducte in iudiciũ vt hic iuncto tex.inſti.de offic.iudi.iuxta princi. Secus ſi lex non diſponat de forma iudicãdi ſ; de ipſi⁹ obligationis inducende ſubſtãtia ↄcedendo aliqđ bene ficiũ qñ lex vult ꝙ plures teneantur inſolidum cum hoc ꝙ habeant beneficiuȝ diuiſionis iuxta.l.ſi.ff.rem publi. ſal.fo. vel ipſemet partes diſponunt ſcilicet ꝙ quilibet teneat inſolidũ.qꝛ tunc ꝟba ſnie ↄdẽnatorie ꝯ eos late intelligerent ſm propriã ſignificationẽ ipſoꝝ verboruȝ ⁊ non ſ; naturã obligationis deducte in iudiciũ.l.pau lus.la.ij.⁊ ibi no.ff.eo.⁊.l.i.C.ſi plu.vna.ſen. ita ſoluit bar.hic nã opponebat de.l.paulus.l.ij.ff.eo.naȝ ſi plu res erãt obligati inſolidũ fuerũt ↄuenti.⁊ iudex dixit cõ dẽno dictos reos in cẽtũ.nõ dicit inſolidũ vtrum intelli getur ꝙ ſnia voluerit ↄtineri obligationeȝ vniuſcuiuſq; inſoliduȝ.an pro virili tex.ibi dicit ꝙ pro virili quilibet intelligitur ↄdemnatus.ecce ꝙ verba ſnie intelliguntur ſm propriam ſignificationem verboꝝ qꝛ de ꝓpria ſigni catione intelligitur ꝙ quilibet ꝓ virili.l.reos.§.cum in tabulis.ff.de duo.reis.hic autem verba ſnie intelligun tur ſm propriam ſignificationẽ ꝙ videat ↄdẽnatus ad decem vel dandũ ſeruum.qꝛ de natura alternatiue eſt ꝙ vtrũq; ſit in obligatione.l.ſi duo.ff.de ver.obli.hic autẽ ſolũ extimatio ſerui intelligit eſſe in obligatiõe.ſed pſta tio ſerui eſt in ſolutione.ſed illam non pōt petere Bar. reſpondit ꝙ quãdoq; lex ↄcernit officiũ iudicãtis.⁊ tra dit formã quã dȝ ſeruare iudex in ſententia.⁊ tũc verba ſnie intelligunt ſm naturam obligationis deducte in iu diciũ ⁊ ſm diſpoſitionẽ legis ita loqtur tex. noſter.naȝ lex diſponit ſup forma iudiciali ⁊ ponit formã ſententie. ⁊ non formã obligationis. ℃ Quãdoq; lex non diſpo nit de forma iudicãdi.ſed de ipſius obligatiõis inducẽ de ſubſtãtia.ↄcedendo parti aliqđ beneficiuȝ vel partes ipſe diſponũt.el Bartolo parla todeſco.exemplum po ne ꝙ qñ ex diſpoſitione legis ſunt aliqui obligati inſoli duȝ prout ſunt fideiuſſores tutoris.vt.l.ſi.ff.rem pu.ſal. fo.hñt tñ beneficiũ diuiſionis.ſc; ꝙ ſi oẽs ſunt ſoluẽdo poſſit vnuſquiſq; dicere ꝙ ↄſocius eſt ſoluendo ⁊ pete re ꝙ vnuſqſq; exigat pro virili.vñ pone ꝙ in caſu.d.l. Paulus erãt ↄuẽti illi fideiuſſores.iudex ↄdẽnauit eos ſimpliciter non intelligit qlibet ↄdẽnatus inſoliduȝ.ſed pro virili adeo ꝙ etiam ſi vnus eſſet nõ ſoluendo alius nõ poſſit ↄueniri inſolidũ.⁊ ſic dȝ intelligi ſm ꝓpriaȝ ſi gnificationẽ verboꝝ vel partes ipſe diſponũt dicit bart. habuit reſpectũ ad obligationẽ partiũ cauſatã ex diſpo ſitione partiuȝ.vt duo ſe obligarunt inſolidũ ad.c.ſi iu dex condẽnauit eos ſimpliciter intelligit pro virili.qꝛ ꝭ caſu non diſponit formam ſnie dicit pau.de caſtr.hic ꝙ ſibi videt ꝙ ad.l. Paulus poſſet rñderi.ſ.illud qđ qui libet teneret inſolidũ non proueniebat ex natura obliga tionis.ſed ꝙ ita fuerat actũ inter partes ꝙ ſi non fuiſſet actũ qlibet teneret pro parte.l.reus.§.cũ in tabulis.de duo.re.ſed hic ꝙ quãtitas tñ eſſet in obligatione ꝓce debat ex natura obligationis noxalis.non pl; hec rñſio primo ꝙ ẽt.l. Paulus pōt intelligi quando ex natura precedentis ⁊ ſubſequentis obligationis ex diſpoſitiõe legali qlibet erat obligatus inſolidũ ⁊ ex pacto plurium reſultabat diſpoſitio legis obligantis quẽlibet inſolidũ vt.l.i.C.de ↄdi.ex lege.ſed.l.paulus.nõ dicit ꝙ potius ex ↄuẽtione partiũ ꝙ̃ ex diſpoſitione legis eſſent obliga ti inſolidũ.ita ꝙ nihil refert vtrũ ex ↄuẽtione partiũ: an ex legis diſpoſitiõe.meo iudicio ſomniauit.teneatis pri mam que notabiliſſima eſt.

Additio.
a ℃ Caſtigare vxorem. vide bal.in.l.i. C.de epiſ.⁊ cle.⁊ in ↄſi.circi.inci.ce cilia in.ii.col.i in.volu.⁊ glo. in.l.indemnis. C. de denunc. l.vi. ſublato ⁊ pe.de ancb.in ↄ.ccccix.ici.tã ti viri ⁊ hodie habeo alleg.in cã do.martini de blancho ue neto corã R. do.cremon. Tho.diplo.
b ℃ Verbera re.adde ꝙ idẽ voluit Ro.ſin gu.ſuis nu.v. in.i.car.vbi ẽt addit ꝙ non l; viro carcerare vxorẽ.l; ſecus ſit in clerico ꝑ glo.⁊ ibi teſt. quẽ dicit ſing. l.c.placuit.xxx iii.q.ii.iuſta.ar gu.

1 *Exeq nõ l; vincẽti ꝓpria auctoritate ſniam ꝓ ſe latam.
2 Executio ſententie an requiratur quando quis pronun ciatur liber vel ſeruus maritus vel non.
3 Maritus an ⁊ qñ poſſit propria auctoritate cape vbiq; eius vxorẽ ⁊ an ⁊ qñ liceat ei ꝟberare eam dicitur.

1 **Qui iudicati.** †Nõ l; vicẽti ꝓpria aucto ritate ſniaȝ ꝓ ſe latã exeq.

b.d. ℃ Intellige qđ dixi in ſummario niſi iudex parti vincẽti[...] cutionẽ qđ facere pōt.l.dotis.ſo.ma.l.pignoris.C.de pig.ac.vt no.p ver.auctoritate.⁊ dixi poſt bal.in.l.iuſte.ff.de acq.poſ.vbi ẽt puto dediſſe alias fallentias qbus pōt quis ſibi ius dicere de quo vide aliquid not.per bar.in.l.ſi alius in.§.belliſſime.ff.quod vi aut clam.ꝑ Innoc.⁊ alios in.c. cũ olim.el.i.de reſt.ſpo.ꝑ bald.quẽ omnino vide in.l.ſi ꝑ errorẽ in.§.ꝓto.ff. q.ex cau.ma.plene bal.in.l.ij.in.xvij.col.C.de ſerui.vide glo.elegantẽ in c.i.in ver.expectandi.de ↄſue.rec.feu.⁊ qđ ibi bal.in ſi. Limita ſecundo id qđ of in ſummario niſi haberi nõ poſſit copia iudicis.qꝛ tũc ꝓpria aucto ritate potero exeq ſniam vt no.ꝑ gl.⁊ doc.in.l.nullus.C.de iudi.no.In no.in.c.oliȝ.el.ij.de reſt.ſpo.ꝓbat tex.in.l.ſi ali⁹.§.belliſſime ⁊ ibi ꝑ bar. ff.qđ vi aut clã.⁊ ibi dicit ꝙ ẽt iſtud h; locũ qñ alias piturũ eſſet ius ſuuȝ.vt qꝛ vinea exiccaret de quo ẽt ꝑ bal.in.l.ij.C.de ſerui.⁊ aqua.⁊ ſingu.ꝑ cun dem.l.ſed ⁊ ſi ꝑ pretorem.§.ait pretor.ff.quib.ex cau.maio. Ego puto ꝙ vbicunq; quis non haberet copiam iudicis q̃uis ius ſuum non eſſet bre ui tempore periturũ poſſit ſibi ius dicere per.d.§.belliſſime.⁊.d.l.nullus nec ob.§.ait pretor.qꝛ remedium ordinarium non facit ceſſare reſti.in in teg.ſed remedium extraordinarium.puta ꝙ ſi quis ſibi ius dicat nõ facit ceſſare ſubſidiariũ remediũ. Intelligatis tñ ſm qđ no.glo.in.c.i.de ↄſue. rec.feu.⁊ ibi ꝑ bal.⁊ in dictis locis tradunt alie fallẽtie ad regulã ꝙ qs nõ
2 poſſit ſibi ius dicere.†Sup iſto.§.q iudicati.querit quarto bart.qꝛ circa tres primas.q.doc.nihil addunt.querit ergo qđ in actionibus ꝑiudiciali bus puta an aliquis ſit liber vel ſeruus pone ꝙ quis pronũciatus ſit liber. an regrat executio iudicis. Rñdet ꝙ nõ qꝛ ſnia trahit ſecum executioneȝ. l.ingenuum.ff.de ſta.ho.⁊ ſimiliter ſi peto eum declarari ſeruum meum. ⁊ ita pronunciat ⁊ idem erit qđ in precedenti caſu quẽadmoduȝ videmus quando pronunciaret quem eſſe filium meum ⁊ in ptãte mea.l.ij.⁊.iij.C. de patria po.vide bar.imo.hic dicit ꝙ illa.l.i.de rap.virg.in qua videtur ſe fundare Bar.in caſu in quo vxor a nemine detineret.non vr bene ꝓba ri opinio bar.qm̃ ibi loquitur qñ maritus non erat in quaſi poſ.matrimo niali.tñ dicit pro opi.bar.facit qđ no.Jo.an.in additio.ſpec.in tit.qui fil. ſint legi.vbi dicit vxorẽ nõ eſſe in ptãte viri.ſed in eius obſequio ⁊ ſeruitio l.ſicut.ff.de oper.lib.⁊ per ↄñs non h; ptãtem exequẽdi ius ſuum in eam inuitam. Dicit tñ Imo.hic ꝙ in pratica ſeruat ꝯtrariũ qñ iã maritus eſt ade ptus quaſi poſ.matrimonij. Addatis ꝙ ꝯ deciſionẽ bar.vr determinare Guil.de cu.⁊ bal.in.l.raptores.C.de epiſ.⁊ cler.⁊ Cy.in.d.l.i.in.ii.q.C.
3 de rap.vir.†vbi dicit ꝙ illa.l.i.puniens rapientem non h; locum in mari to.qꝛ h; manus iniectionem in vxorem que ſibi referre dȝ debitum.alleg. d.l.ſicut de ope.lib.bal.in.d.l.i.hoc ſequitur ⁊ intelligit veruȝ in muliere que iam carnaliter cognita fuit a viro alle.in arg.l.gñali.C.de decur.li.x. Sed quod maritus habeat manus iniectionem in vxoreȝ dico melius ꝓ bari.xxiii.q.iij.duo.⁊.vij.q.i.ſicut alterius.vbi dicitur ꝙ licet marito ca
a ſtigare vxorem[a].⁊ ẽt moderate verberare[b] vt no.per glo.fin.in.c.quẽad
b mo.de iureiur.no.doc.in.c.cũ ↄtingat de fo.cõpe.bene facit tex.in.c.cuȝ cã de rap.vbi mulier poſt cõmixtionẽ carnis ſui ptãtem nõ habet.ſed ma ritus.⁊ ad iſtam queſtionem videte que notãtur per bal.in.l.in ambiguis ff.de legi.circa vltimam.q.Bar.nihil addunt doc.

1 Actiones tpales que dicantur ⁊ que perſecutorie dicitur infra.
2 Actio in factum eſt illa que oriſ ex ſnia ſm cõem opinionem gloſarum.
3 Actio preſcriptis verbis quandoq; oritur ex ſententia.
4 Actio an oriat ex ſnia iterlocutoria ⁊ q̃ actio.⁊ an dicat ꝑtoria vel ciuilis.
5 Actio que oritur ex ſententia an aſſumat naturam prime actionis.
6 Similitudo inducta a lege dȝ intelligi per omnia.ſi hoc fieri poteſt.
7 Actio preſcriptis verbis quandoq; oriſ ex ſnia.⁊ ex permutatione.
8 Actio vtilis an oritur ex ſententia formiter lata ſuper contractu.
9 Actio an detur de nouo ex ſnia ſi prima actio fuit rei vendicatio.
10 Actio in factum ſeu iudicati ⁊ etiam vtilis in rem an oriatur ex ſententia.
11 Actio in factum ſeu iudicati ex ſnia non oritur vbi actuȝ fuit actione reali.
12 Actio in factum ſeu iudicati que oritur ex ſnia an ſit datiua vel natiua.

1 **Iudicati.** †Premitte ad euidentiam ſuper.§.iudicati ꝙ non nulle ſunt actiones que tpales appellãtur vt ſunt ac tiones introducte ex edicto pretorum vt inſti.de ppe.⁊ tempo.ac.in pri. ⁊.l.in honorarijs.de ac.⁊ obli. Alie ſunt perſecutorie actiones que conti nent rei pſecutionẽ.⁊ ad id qđ exiuit de pĩmonio meo.vt.d.l.in honora rijs.⁊.§.ſequẽs inſti.de ac. Et rei pſecutorie de ſui nã dicũr ppetue.⁊ trãſ torie ad hẽdes.alienũ.vt in iuribus alle. Actio iudicati eſt ppetua ⁊ tran ſitoria ad heredes l; prima eſſet tpalis vel nõ tẽporalis.b.d. ℃ In tex.ibi rei perſecutionẽ cõtinet.ſubaudi etiam ſi antiqua actio non cõtineret rei perſecutionẽ ſm Dy.per id qđ no.hic in glo.in verſi.cõpetit. Et que ſint rei perſecutorie ⁊ que non vide glo.in.§.ſequens.inſti.de ac.⁊ in.l.in ho norarijs.ff.de ac.⁊ ob.⁊ ibi habes q̃ ſint ppetue ⁊ tpales.⁊ que in heredẽ trãſeant.⁊ que nõ de quo ẽt inſti.de ppe.⁊ tẽpo.ac.in prin.⁊ in.l.i.cum ſi. C.ne ex delic.

C.ne ex delic.defun.¶ † In glo.ibi in factū appellatur. Ergo
ſm glo.actio in factū eſt illa que oritur ex ſnia ⁊ ita cōiter tenent
glo.iuris ciuilis.⁊ etiam glo.in.c.ſi.de ap.Sed Jaco.de raue.
⁊ Cy.in.l.actori.allega.in glo.Bar.ang.⁊ pau.de caſt.hic dīnt
ꝙ immo appellatur actio iudicati ꝑ iſtum tex.⁊.l.iiij.in princi.
cū cōcor.hic alleg.ꝑ bar.preterꝙ in ſnia arbitri in qua ꝓcedit di
ctum glo.in.l.cū antea.C.de arbi.⁊ rīde ad.l.actori vt ibi ꝑ cy.
⁊ licet hoc magis cōiter teneaſ tñ ſubſtētabilis eſt opi.glo.quā
tenuit bal.in.d.l.actori.⁊ imo.hic maxime ꝑ.d.l.cū antea.cū ar
bitria ſint redacta ad inſtar iudiciorū.l.i.ff.de arbi.circa hoc tñ
puto nō multū inſiſtendū cū nō ſit magne vtilitatis.qꝛ nō eſt ne
ceſſe nomē actiōis exprimere in libello.c.dilecti.de iudi.no.gl.
mag.in.l.i.in prin.ff.de eden.¶ † Addo tñ ꝙ qñqꝫ ex ſnia oriſ
actio preſcri.ver.l.ſi familie la.i.C.fa.her.ꝙ vſ mirū ſꝫ bal.ibi
ſed eſt ſpecialis caſus in ſnia diuiſionis.⁊ rōnē ſpālitatis ibi vi
de ꝑ cū.¶ † Quid aūt in ſnia interlocutoria.an ex ea oriaſ actio
⁊ que dicā in.l.a diuo pio.in pri.ff.eo.vbi tāgit bart.circa ſi.prin
cipij.¶ Utrū aūt iſta actio que oriſ ex ſnia dicaſ ꝑtoria vel ciui
lis.ang.hic refert ꝙ azo in ſumma in.ij.col.inſti.de actio.vſ di
cere ꝙ ſit ꝑtoria.qꝛ oriſ ex edicto pretoris poſito.in.l.iiij.§.ait
pretor.ff.e.ergo eſt pretoria.l.actionū gnā.§.ſi.cū ibi not.in gl.
de actio.⁊ obli.⁊ in.§.ſed iſte inſti.de actio.⁊ idē tꝫ Jaco.de ra.
ang.dicit ꝯcludi poſſe ꝙ ſit ciuilis inuētione.⁊ pretoria ꝯfirma
tione.ſicut videmus in actiōe cōmodati.l.i.in prin.cū glo.ff.cō
moda.Sed offm iudicis qđ iploraſ ꝓ executiōe ſnie pōt dici ꝙ
ſit inductū ēt de iure pretorio.d.l.iiij.§.ꝑtor ait.voluit iudicio
meo alle.l.iiij.§.ait ꝑtor.ff.e.tꝫ imo.referat ang.aſt dicēte ꝙ di
cat imo.hic ſolū addit ꝟbis ang.ꝙ inqꝫtuꝫ Ange.dicit ꝙ obſt.
illa.l.actori dicit imo ꝙ nō ob. qꝛ ibi non dſ ꝙ ſit pretoria imo
potius facit ꝓ iſta opi.inqꝫtū dicit ex iuramento dari actionē in
factum ⁊ actio deſcēdēs ex iuramēto eſt pretoria.l.iuſiurādū.§.
ait ꝑtor.ff.de iureiu.⁊ ēt dicit imo.nō ob.duꝫ dicebaſ ꝙ oīa iu
dicia ſunt de iure ciuili qꝛ ſm cū ſi hoc attēderemus nulla actio
eſſet pretoria.⁊ cū ang.trāſit imo.ſimplr hic.bal.in.l.ne in arbi
tris.C.de arbi.tꝫ primā opi.ꝑterꝙ in actiōe que oriſ ex ſnia ar
bitri.qꝛ illa non oriſ ex edicto ꝑtoris.nō vſ ēt in hoc ꝯſiſtere ma
gna vtilitas poſtꝙ actio iſta eſt ꝑpetua ⁊ trāſitoria in hrdē vt ꝟ.
¶ † In glo.ſi.iūcto tex.no.ꝙ actio[a] que oriſ ex ſnia nō aſſumit
naturā prime actiōis in ꝯtrū facit.l.miles.§.decē.ff.eo.rīdet
pau.de caſt.hic ꝙ ſnia aſſumit naturā prime actiōis quo ad ꝟ
vt in tm̄ ⁊ taliter ꝯdēnari debeat inqꝫtū ⁊ qualiter tenebaſ ⁊ nō
vltra.tñ actio ex ſnia pōt eſſe alterius nature ꝙ prime vt hic ⁊.l.
tꝫ.§.ſi filius cū ſeq.alle.in glo.facit.l.itē illa.§.qđ adijciſ.ver.ꝓ
inde.ff.de ꝯſti.pecu.Uel tu alr rīde vt ꝑ bar.in.d.§.decē.Cir
ca ꝯtrū.l.paulus.Itē predictis nō ob.l.ſi cū.§.ſi qs iniuriaꝝ.ff.
ſi qs cauti.qꝛ rīde vt ꝑ bar.in.l.i.§.hec actio.ff.ſi qs teſta.libe.
eſſe iuſ.fue.maxime in ver.iii.caſu.in ſi.ſup hoc Jmol.hic dicit
ꝙ facit ꝓ opi.bar.ꝙ vbi poſſumus hre actionē ſonātē in ꝓprio
noīe ꝯtus ex quo oriſ actio nō debemus recurrere ad aliud no
mē actiōis.l.naturaliter cū duabus ſeq.ff.de ꝑſcri.ver.Unde vi
demus ꝙ in ꝯtu emptōis daſ actio ex empto.tñ dicit imola ꝙ
opi.gl.ſatis ꝓbari vſ ꝑ.d.l.actori.attēto ꝙ ibi impator facit ſi
militudinē de iuramēto ad ſnīam ⁊ dicit ꝙ oriſ actio in factū ex
iureiur.ſicut ex ſnia.† Similitudo inducta a lege dꝫ intelligi ꝑ
oīa ſi hoc fieri pōt ꝑ id qđ no.in glo.in.l.ſacrilegij[b] la.i.§.pe.cū
ibi no.ꝑ bar.ff.ad.l.iul.pecu.⁊ ꝑ no.ꝑ bar.in extrauagāti ad re
primē.ꝟ.ꝓinde ⁊ ideo in.d.l.actori.dꝫ intelligi facta ſimilitudo
nō ſolū quo ad genus actiōis ſed ꝑ oīa.ſ.quo ad ſpecieꝫ ⁊ ꝙ illa
actio in factū q̄ oriſ ex iureiurādo oriaſ ex ſnia.pro hoc adduco:
qꝛ arbitria ſunt redacta ad inſtar iudicioꝝ.l.i.ff.de arbi.ſed ex
ſnia arbitri oriſ actio in factū.d.l.ſi cū antea.ergo ex ſnia iudicis
ꝓ hoc ēt adducit.qꝛ ſi dicimus ꝙ actio que oriſ ex ſnia ſit ꝑtoria
vt eſt tex.in.l.iiij.§.ait ꝑtor.ff.eo.ſed actio deſcēdens ex edicto
ꝑtorū regulr eſt actio in factū no.gl.in.l.idē ait.§.i.ver.edicto.
ff.nau.cau.ſta.alias icipit.l.edicto.¶ Nec ob.iſte tex.cum ſi.in
ver.iudicati.qꝛ dꝫ exponi.i.in factū que oriſ ex iudicato.Simi
lis expoſitio eſt in.l.at eius.in prin.ver.de dolo.ff.de aqua plu.
arcē.dū exponiſ ibi de dolo.i.actio in factū rōne doli.ēt habui
ſtis ꝑ glo.iiij.§.ſi.in ꝟ.iudicati.et hāc opi.tenēt cōiter gl.iuris
ciuilis ⁊ ēt gl.in cle.ſi.de ap.nec ob.dū dſ qđ vbi poſſumus hre
nomē ſpecificū actiōis iuxta nomē ꝯtus ex quo oriſ actio nō ſit
recurrēdū ad aliud nomē actiōis.d.l.naturaliter cuꝫ duabus.ll.
ſeq.ff.de ꝑſcri.ver.qꝛ rīdet ꝙ iſtud nomē iudicati ſeu iudicate
vſ nomē gnāle ēt aptū apprehēdere actus extraiudiciales ſicut illđ
nolite iudicare ⁊c.itē medicus ēt iudicat infirmū de tali ergo no
mine nō eſt curādū vt no.in ru.C.de re.ꝑmu.Et iſta opi.gloſa
rū noſtrarū vſ de iure multū ſubſtētabilis ⁊ eā ſecutus eſt bal.⁊
ſaly.in.d.l.actori.ꝙuis cy.ibi teneat ꝯtriū.paul.de caſt.hic trāſit
cū bar.⁊ tenēdo opi.bar.pōt rīderi ad.d.l.actori.ꝙ ibi ſit ſimi
litudo actiōis in gnē nō in ſpecie.Tamen iſta rīſio que fuit cy.
in.d.l.actori pōt tolli ꝑ ea que dicta fuerunt.ff.ſ.ꝙ dꝫ intelligi
potius facta ſimilitudo quo ad oīa.Tamē iſta inueſtigatio non
vſ multū vtilis cū nō ſit neceſſariū exprimere nomē actiōis.c.di
7 lecti.de iudi.⁊ plene ꝑ glo.in.l.i.in prin.ff.de edē.cū ꝯcor.† Ad
dens ēt ꝙ qñqꝫ ex ſnia oriſ actio ꝑſcri.ver.l.ſi familie.la.i.C.fa
mil.her.⁊ reputat bal.ibi hoc eſſe mirabile.⁊ ratio eſt ſm cū.qꝛ
ibi illa diuiſio facta a iudice vſ quedā ꝑmutatio.Unde ex ꝑmu
tatione oriſ actio preſcri.verb.vt.l.ꝑcibus.C.de re.ꝑmu.ita eſt
8 in.d.l.ſi familie.¶ † Una ſupeſt notabilis dubitatio vltra doc.
vtrū ex ſnia formiter lata ſup ꝯtu oriaſ actio vtilis que ex illo ꝯ
ctu oriebaſ directa vt qꝛ iudex iudicauit talē rē eē vēditā a tali ꝓ
tanto precio dſ formiter iudicare vt colligiſ ex.l.ſi duo patroni
§.ſi qs iurauerit.ff.de iureiu.vt ſi iuro me vēdidiſſe ⁊ tradidiſſe fun
dū ꝓ cētū.iſtud eſt formiter iurare.qꝛ pōiſ cā ⁊ ſit mētio de ꝯtu
ſꝫ qñ ñ ſit mētio de ꝯtu dſ iformiter iurari.bar.in.l.iul.vex de
bitorē.ff.de ꝯdi.ide.l.xi.co.tenuit ꝙ oriaſ vtilis ſicut ex iureiu.ꝑ
d.§.ſi qs iurauerit.attēto ꝙ iuramētū ⁊ ſnia eqparanſ.l.poſt rē
ff.eo.ſeqtur Pan.in.d.§.ſi quis.Sed Bal.in.l.ne arbitris.C.
de arbi.tenuit contrarium licet de bar.mentionem non faciat.
vult enim Bald.ꝙ ex ſententia lata ſuper contractu non oritur
vtilis actio que oriretur directa ex illo contractu.mouetur per
d.l.ne in arbitris.que vult ꝙ ex ſententia lata ſuper actione rea
li oritur vtilis actio in rem.vnde tex.ibi videtur innuere ꝙ aliud
ſi quando ferreretur ſententia ſuper actione perſonali ex cōtra
ctu qꝛ ex tali non oritur vtilis actio que oritur directa ex contra
ctu.Tamen multum ſubſtentabilis videtur opinio Bartol.ꝑ
d.§.ſi quis iurauerit ⁊ per.d.l.ſi duo patroni.in.§.iulianus in
verſi.vtilis.⁊ per.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.§.fina.in ver.vtilis.Et ad
d.l.ne in arbitris.pōt reſponderi primo ſm ꝙ colligitur in alia
q.ex verbis Barto.hic ꝙ illa.l.loquens in ſnia arbitri non ha
bet locum in ſnia iudicis.Scđo poteſtis reſpondere ꝙ illa lex
non negat quin oriatur actio vtilis ex ſnia que fertur formiter ſu
per contractu licet dicat ꝙ oriatur vtilis actio in rem qñ eſt lata
ſnia ſuper actione reali non negat tamen quoniam etiā in actiōe
perſonali oriatur vtilis.¶ Pro expeditione glo.ii.queritur an
id quod hic dicitur in tex.habeat locum etiam ſi prima actio ſu
per qua fuit iudicatū erat ex delicto ⁊ ſic non perpetua nec trāſi
toria ad heredes.rīdet glo.ꝙ ſic allegat.l.iij.§.idem ſcribit.ff.
de peculio.vbi nō attendiſ origo illius actionis ſup qua lata eſt
ſnia.ſed cōſideramus ipſam meram nām actionis per ſe.cū hac
9 glo.tranſeunt doc.cōiter.¶ † Pro expeditione ſequentis gl.
queritur vtrum ſi actio prima fuit rei vendicatio.detur nihilo
minus noua actio ex ſnia vltra illam antiquam actionem gloſ.
rīdet ꝙ non allegat.l.i.C.de iudi.illa.l.non probat.ſed glo.ibi
ſic.Tamen ſm Bar.alia glo.contrarium dicit in.l.nam ⁊ poſt
ea.§.ſin.⁊.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.in.iij rīſo.ff.de iureiuran.⁊ dicit
Barto.ff.ꝙ pro iſta opin.videtur facere text.in.d.l.ne arbitris
vbi videtur ꝙ poſſit cōpetere ex ſnia actio in factuꝫ.⁊ actio in rē
ergo videtur ꝙ poſſit oriri actio noua ex ipſa ſnia que appellaſ
actio vtilis in rem.Tamen ſm eum pro glo.hic videtur facere:
qꝛ ſnia in actione in rem non videtur inducere ſed declarare.l.ſi
cut.§.ſed ſi queratur.ff.ſi ſerui.vendi.⁊.l.ex diuerſo.de rei ven
c dicatio.Concludit[c] Barto.hic contra glo.noſtram.⁊ tꝫ ꝙ no
ua detur actio per.d.l.nam ⁊ poſtea.§.ſi.cum.l.ſeq.iuncta.l.ſꝫ
⁊ ſi poſſeſſori.in tertio rīſo.⁊ iſtam opi.refert Bar.hic tenuiſſe
Ray.hic.⁊ Cy.in.d.l.i.C.de iudi.⁊ pro hac opi.adducit bart.
qꝛ ſnia facit ius.l.ingenuū.ff.de ſtatu homi.Preterea cum per
iudicium ⁊ ſniam etiam ſuper actione reali quaſi contrahatur vt
tenuit glo.reputata ſingularis in.l.ij.§.ſi.ff.de preto.ſtipula.ſe
quitur ꝙ ex iſto quaſi ꝯtu debet poſſe oriri noua actio ſicut di
cimus in actione perſonali cum in vtraqꝫ quaſi contrahatur.
Iſtam opi.tenet Ange.hic ⁊ etiā Jmol.⁊ rīdet ad argu.ſupra
adductum dum dicebatur ꝙ ſnia in reali declarat non inducit:
qꝛ verū eſt ꝙ non inducit principaliter ſed in ꝯſequentiam.ſic ꝟ
videmus qꝛ per traditionem factam virtute ſnie in actione reali
victor efficiſ dñs.vidimus plene in.l.pōpo.§.iuſſu.ff.acq.poſ.

a ¶ Actio.ad de bar.plene i l.i.§.hec actio ff.ſi qs teſt.lib. eē iuſ.fue.⁊ di cit hic diſti.v. Additio.

b ¶ In.l.ſacri legij.vid bar. in.l.i.§.lex ful cidia ⁊ ibi apo ſtillam.ff.ad.l. falci.⁊ in.l.i.ff. de receptatori bus ⁊ ang.i.l. i.§.ſi ſtmte.ff. de dam.infec. Tho.diplou.

c ¶ Cōcludit bart.Aduerte qꝛ alex.repetit infra.nu.ii.

Jnn.in.c.i.de libel.obla.vꝫ velle ꝙ nõ requiraſ libellus ne lites
ex litibus oriãſ.l.iiij.§.qð ex ꝯuẽtione.j.eo.l.terminato.C.de
fruc.⁊ lit.expẽ.⁊ idẽ tꝫ Arch.ij.q.i.ſicut vt refert Jo.an.in.d.l.
ab executo:e.⁊ in.l.tale pactũ.§.ꝗ ꝓuocauit.in repeti.ff.ð pac.
in.viij.col.⁊ Ant.de but.plene in.d.c.i.de libel.obla.vbi.xj.ca
ſus tãgit.⁊ vꝫ poſt multa ꝯcludere ꝙ cũ cã executionis ſit ſũma-
ria.l.a diuo pio.§.ſi ſup.j.e.ideo nõ ſit neceſſarius libellus: ſed
ſufficiat qualis qualis petitio:qꝛ alius libellus nõ reqꝛiſ i ſũma-
rijs:vt no.Jnn.in.d.c.i.⁊ Spe.in.d.§.nũc vidẽdum.§.i.⁊ Ja
co.bu.in.d.auc.offeraſ.Jmo.hic:lꝫ de predictis mẽtionẽ nõ fa
ciat:dicit ꝙ cõiter opi.Bar.teneſ:tñ ſibi vꝫ dici poſſe ꝙ ẽt ſi agi
tur actione iudicati nõ requiriſ libellus ⁊ litis ꝯteſt.ne lites ex li-
tibus ⁊c.†Jn hoc tã dubio paſſu habetis preſupponere ꝙ ꝓ exe
cutione ſentẽtie põt implorari officiũ iudicis.nõ ſolũ actio iudi
cati.ꝓbaſ in.l.ſi pignora.ff.de euic.in ꝟ.extra ordinẽ.qð expedi
tur ꝑ officiũ iudicis.l.cũ filius.⁊ ibi no.ff.ſi cer.pet.⁊ ꝙ cõpetat
etiã officiũ iudicis.innuit tex.in.l.ſi p:eto:.in ſi.ff.de iud.⁊ bñ ꝓ
baſ in.l.iiij.§.ait p:eto:.ff.e.iũcta ſubauditiõe verboꝝ p:eto:is
ibi poſita in gl.nã vbi verba referunſ ad iudicẽ:diſ iudicis offi-
ciũ.l.i.iũcta.l.qð ſi mino:.in ſi.ff.de mino.no.gl.in.l.ſi ſoro:.C.
de colla.plene Bar.in.l.i.ff.de cõ.ex le.⁊ tale officiũ iudicis ap-
pellaſ nobile.vt expreſſe no.Jac.but.in.l.argẽtarius.§.i.ff.de
iud.⁊ Bar.in.d.l.iubere.in ſi.⁊ Bal.in.l.epiſcopale.C.de epiſ.
audi.qꝛ nõ deſeruit alteri actioni ſimpliciter pñcipaliter intẽta
⁊c.facit qð no.gl.in.l.iij.C.de poſ.Mõ in ꝓpoſito qñ imploro
officiũ iudicis nobile requiriſ eo mõ libellus ⁊ litis ꝯteſ.ſicut qñ
intẽto actionẽ.c.ſi.de offi.iud.no.Bar.in ru.ff.ð interro.actio.
⁊ latius in.l.nec ꝗcꝗ̃.§.vbi decretũ.ff.de offi.ꝓcõ.l.iiij.§.hoc
aũt.in.vj.q.ff.de dã.infe.vbi ad hoc plures ꝯco:.allegat gl.Er-
go nõ vꝫ ꝓcedere opi.bar.⁊ ſequaciũ faciẽtium differẽtiã an im
ploreſ officiũ iudicis an actio.Jtẽ dato ꝙ cã executionis ſit ſum
maria nõ ſequiſ:ergo nõ requiriſ libellus:nec litis ꝯteſt.qꝛ etiã
in ſummarijs offerſ libellus ⁊ ſit litis ꝯteſt.ita ꝯcludit Bart.in
extrauagãti ad reprimẽdũ.in ꝟ.ſummarie.in p:in.ꝑ.l.tigni.§.
ſi qs vero[1].⁊.§.pe.iũcta.l.ij.alſ.iij.§.ſciẽdũ.ff.ad exhibẽ.⁊ no.
bar.in.d.l.nec ꝗcꝗ̃.⁊ in.d.§.hoc autẽ.in.vij.q.ꝑ Bal.in.l.iudi
ces.C.de iud.cũ ſi.Ex quo infero bonã eſſe rationẽ Ant.de bu.
ff.relatã.vñ vꝫ ꝯcludi poſſe ꝙ neutro caſu requiraſ libellus ⁊ lit.
ꝯteſt.ꝑ.d.l.mino:.xxv.an.in ꝟ.initiũ alterius petitionis:ſꝫ que
cũqꝫ petitio ſufficiat ſine libello ꝓut in caſibus in qbus nõ ꝓdu-
ciſ libellus.cle.ſepe.de ver.ſig.†Jſta tñ intelligatis ꝓcedere qñ
de ſnia ꝯſtaret ꝑ publicũ inſtr̃m:ſed ſi inſtr̃m ſnie eſſet deꝑditũ ⁊
eſſet ꝓbãduꝫ ꝑ teſtes de ipſa ſnia:ꝓut no.in.l.emãcipatione.C.
de fide inſtru.tũc requireref libellus ⁊ litis ꝯteſt.Teſtes enĩꝫ nõ
poſſunt regulariter ꝓduci añ lit.ꝯteſt.auc.ſed ⁊ ſi qs.C.de teſt.
⁊ extra vt lit.nõ ꝯteſt.ꝑ totũ.⁊ tũc cũ res nõ eſt liqͥda nõ põt ſen-
tẽtia hr̃e executionẽ paratã.ita tradiſ ꝑ Bal.in.l.ij.C.de execu.
rei iud.⁊ ꝑ Bar.in repeti.d.l.creditores.bñ faciũt not.ꝑ bal.in
l.i.in ſi.ff.de his que in teſta.delẽ.⁊ in.l.generali.ad ſi.C.de ſac.
ſan.eccle.bñ facit.l.ſi.C.de edic.diui adria.⁊ qð ibi notat Ang.
¶†Et q̃lr ſup dicta petitione debeat ferri ſnia.vide bal.poſt
gl.in.l.i.C.de ſen.que ſi.cer.q̃ti.⁊ in.d.l.ſi cauſam.⁊ in.d.l.mi-
no:.⁊ Spe.in.d.§.breuitatis.qꝛ iudex nõ debet interim ꝯdẽnare
ſed habebit declarare ⁊ compellere.

Jnſtantia adhuc durat ſpecie perempta poſt litem conteſtatã.
Jnſtantia non expirat ex toto etiam re perempta ſine culpa poſ
ſeſſoris poſt litem conteſta.
Reus qñ non habet iuſtam cauſam litigandi:⁊ fuit in mora:te-
netur ad fructus ⁊ ad rem peremptam.
Sententia quomodo ſit ferenda contra eum qui eſt debito: in
homine.
Libellus incertus ſuper fructibus quantitate nõ exp:eſſa an ꝓ-
cedat ⁊ quid in ſententia.

SI homo. †Specie ꝑempta poſt litẽ ꝯte
ſta.adhuc durat inſtãtia.h.d.
¶Not.ꝙ dictũ eſt in ſũmario de quo plene ꝑ gl.in
l.vtiqꝫ.alleg.in gl.⁊ ꝑ Jnno.in ru.extra eo.Jn tex.
ibi abſolutionẽ nõ faciẽdã.dicatis imo dꝫ ꝯdẽnari reus ad hoiꝫ
⁊ ad fructus ꝑceptos poſt lit.ꝯteſta.vt.j.dicã cũ gl.¶Notetis
ſm vnũ intellectũ† ꝙ etiã re ꝑempta ſine culpa poſſeſſoris poſt li
tẽ ꝯteſt.nõ expirat ex toto inſtãtia:de quo plenius ꝑ gl.⁊ doc.in
l.vtiqꝫ.ff.de rei vẽ.⁊ dicã ſtatim cũ gl.¶†Jn gl.i.in p:in.ex hac
glo.colligiſ p:imus intellectus ad hãc legẽ.ſ.ꝙ reus nõ habuit
hic iuſtã cauſam litigãdi ⁊ fuit in mora.⁊ iſto caſu dic ꝙ nedum
teneſ reus ad fructus:ſed etiã ad rẽ ꝑemptã.l.nemo rẽ ſuã.§.i.
j.de ver.ob.l.qð te.ff.ſi cer.pe.⁊ idẽ voluit gl.ſequẽs.Põt etiã
intelligi ⁊ ſcðo modo ꝙ hic reus habuit iuſtã cauſam litigandi.
⁊ ſic nõ fuit in mora:vt iuribus hic allegatis in gl.⁊ no.gl.in.d.l.
nemo rẽ ſuã.⁊ in.d.l.qð te.⁊ in.l.ſi plures.in ſi.glo.ff.de po.⁊ in
d.l.vtiqꝫ.⁊ tũc ſit verꝫ ꝙ interitus liberat eũ a re ꝑempta.l.ſi ex
legatis.j.de ꝟ.ob.nõ tñ liberat a fructibus:vt hic cũ ꝯco:.⁊ iſtũ
intellectũ ſenſit hic gl.in ꝟ.fructuũ.⁊ iſte vꝫ verus ſenſus iſtarũ
gl.lꝫ Pau.de ca.hic.⁊ minus bñ aliter dicat.Ex gl.igiſ vt dixi
col igiſ p:imus intellectus ad.l.noſtraꝫ.ſ.ꝙ hic debeat intelligi
ꝙ reus debeat cõdẽnari in hoie nedũ in fructibus.qꝛ fuit in cul-
pa ⁊ mora nõ reſtituẽdi:qꝛ ſaltẽ ꝑ lit.cõteſt.cõſtituebaſ in mora.
l.nemo rẽ ſuã.§.i.⁊ ibi no.j.de ꝟb.ob.⁊ plene no.in.l.vinũ.ff.ſi
cer.pet.tenebiturqꝫ ad fructus poſt lit.cõteſt.ꝑceptos:qꝛ cũ hic
loquaſ de actiõe ſtricti iuris nõ veniũt fructus niſi ꝑcepti ex die
lit.cõteſt.l.videamus.la.ij.§.ſi actione.ff.de vſur.⁊.l.cũ fundus
in p:in.ff.ſi cer.pe.ſ.qñ petiſ res que nunꝗ̃ fuerat petẽtis:ſed ſo
lũ ſibi debito.⁊ iſto mõ intelligẽdo ꝙ hic interitũ p:eceſſerit cul-
pa ſeu mora rei cõuẽti põt ſaluari gl.hic dũ dicit ſ.culpa rei quã
uis Pau.hic iſtas glo.rep:ehendat.qñ intelligit ipſe eas velle
intelligere iſtum text.qñ actus interitus interuenit culpa ipſius
debito:is.⁊ ꝙ aliter nõ teneatur debito: re ꝑempta poſt lit.cõ
teſt.nã dicit imo teneſ.qꝛ etiam dato ꝙ aliter nõ fuiſſet in mora
ſaltẽ ꝑ lit.cõteſt.fuit cõſtitutus in mora.vñ dꝫ teneri de interitu.
l.qð te.ff.ſi cer.pet.⁊.l.ſi ex legati cã.j.de ꝟ.ob.ſed dicũt ꝙ poſ-
ſunt iſte gl.ſaluari intelligẽdo ꝙ loquanſ de culpa.i.mora.Naꝫ
mora debito:is appellaſ culpa.l.ſi mora.cũ gl.in ver.dolũ.ff.ſo
lu.ma.⁊.l.ſi is q.cũ gl.ij.ff.de iure do.¶Uel ſm Raph.põt ſal
uari gl.⁊ hic itelligẽdo eã voluiſſe ꝙ ſi i actu iterit[1] interuenerit
culpa debito:is.debebit intelligi tũc iſte text.qñ p:ius nõ fuerat
in mora debito:.vt qꝛ habuerat iuſtã cauſam litigãdi.nam tũc ſi
culpam cõmittat in interitu.vt qꝛ ſeruũ occidat teneſ de interitu
ꝑ.l.ſi ſeruum.in p:in.de verb.ob.vel etiam ſi medicũ non adhi-
beat.d.l.ſi ſeruum.¶Capio gl.in ver.fructuum.p:o cuius ex-
peditione queritur quia hic dicitur ꝙ tenetur de fructibus.⁊ ſic
videtur innuere ꝙ non tenetur ad hominem quero ſi non tene-
4 tur ad hominem quia ſine dolo ⁊ culpa rei deceſſit.†quomodo
ferretur ſententia in terminis.l.noſtre.¶Gio.reſpondet ꝙ iu-
dex dicet in ſententia condemno te in homine ⁊ in fructibus ve-
rum quia homo ſine dolo ⁊ culpa tua deceſſit.ſatis eſt ſi p:eſtes
fructus.vel hoc modo abſoluo te ab homine ⁊ cõdemno in fru
ctibus.⁊ dicit ideꝫ fuiſſe ſi fuiſſet actum rei vendicatione.per.d.
l.ſi ſeruus.j.iudic.ſol.Et iſte eſt ſecundus intellectus qui colligi
tur ex iſta glo.ſm quem intellectum iſte textus intelligitur ꝙ re-
us non debeat cũ effectu condemnari in homine qui periJt poſt
litem conteſtatam.immo debet effectualiter abſolui.⁊ ſic intelli
git glo.noſtra ꝙ in caſu legis noſtre reus conuentus habuit iu
ſtam cauſam litigandi.et hec iuſta cauſa excuſat a culpa et mora
d.l.ſi quis ſolutionis.et quamuis iſte intellectus poſſit ſtare.ta-
men p:obabilio: videtur p:imus intellectus ⁊ magis amicus lit
tere per iſtum textum qui dicit abſolutionem non faciendam.
¶Jn gl.in verbo placet ibi.ante litem conteſta.male dicit quia
text.loquitur in re debita ex ſtipulatu.et ſic in actione perſonali
ſtricti iuris.in qua non veniunt niſi fructus percepti poſt litem
conteſta.l.videamus.§.ſi actione.ff.de vſuris.l.cum fundus.in
5 p:inci.ſi cert.peta.¶†Extra glo.querunt hic Angel.et Jmo.
an procedat libellus incertus ſuper fructibus quantitate non ex
preſſa et quid in ſententia de quo per Jnnocen.in locis hic alle-
gatis per eum.et etiam per Bart.in.l.i.in p:in.ff.de eden.et in
l.ex diuerſo.ff.de rei vendi.et in.l.ſi marito.§.fin.ff.ſolu.matri.
per Angel.et Jmol.in.l.ſi filius.§.i.j.de verbo.obliga.et in.l.
in ſumma.§.i.vbi bonus tex.j.eo.per Ange.in.l.ſi.C.de anna.
excep.per Bal.notabiliter in.l.i.C.ſi mul.ſecundo nup.et in.l.
edita.in.xix.col.C.de eden.ibi allegata.no.per glo.et Bald.in
l.fundi.in glo.pe.j.de excep.per glo.⁊ per Bald.poſt Cyn.in
l.cum propria.C.ſi quis alte.vel ſi.aliquid per eum in.l.termi-
nato.C.de fruc.et lit.expen.tuta videtur concluſio Bart.in.d.
l.ex diuerſo.¶Adde in hoc articulo Angel.aret.inſtitu.de re.
diui.§.quis a non domino.in.ij.col.et ibi tractat de libello por
rigendo ſuper fructibus.ſatis plene per eundem.inſti.de act.in
§.i.in.xxj.col.cum ſeq.de quo etiam per Abba.poſt Jnnoc.in

Additio.
[1] ¶L.tigni.§.
ſi qs vero.vid
teſ.in.l.in ſum
maꝫ.ff.de ꝯdi.
inde.⁊ Gemi.
in ꝯſi.cxxxv.in
cip.factũ in ſi
ne. Tho.

c.ſignificantibus.de libel.obla.in.xxiiij.col.

1 Sententia non poteſt ferri pro furioſo curatorē non habente q2 non eſt qui pro eo petat ⁊ ſi aduerſarius petat non poteſt furioſus in contumacia conſtitui.
2 Sententia lata pro abſente non contumace non valet.
3 Sententia non poteſt ferri pro abſente non citato ſeu non cōtumace.fallit vt infra.
4 Sententia poteſt ferri pro abſente non citato ſeu non contumace in caſibus in quibus proceditur ſūmarie ⁊ ſine figura iudicij.
5 Sententia interlocutoria poteſt ferri pro abſente non citato.
6 Sententia an valeat ſi ab initio dominus litigauit per procuratorem legitimum demū citatus eſt dominus ad audiendū tantum ſententiam ⁊ non comparet.
7 Sententia an valeat ſi agitatum eſt iudicium cum procuratore demum citatur dominus ad audiendū.ſententiam ⁊ nō cōparet.
8 Sententia an valeat ſi agitatum eſt iudicium cum procuratore ⁊ citatur dominus vel procurator ad audiendum ſententiam ⁊ dominus ſponte comparet.
9 Sententia an valeat in caſu predicto ſi apparet ſententiam fuiſſe latam preſente domino:ſed non apparet q fuerit citatus.
10 Tacens ⁊ preſens in iudicio non videtur ſemper conſentire.
11 Sententia in caſu p̄dicto an valeat ſi notarius dicat fuiſſe latā preſente domino licet nihil appeat de citatione vel monitione.
12 Citandus in iudicio non eſt qui preſens eſt.

1 Urio.o. † Sententia non poteſt ferri pro furioſo curatorē nō hn̄te q2 nō eſt q p eo petat. Et ſi aduerſarius petat nō pt furioſus in ꝯtumacia ꝯſtitui.h.d. ¶ Capio gl.primā q̄ arguit de.l.no eo minus.C.de pcu.vbi ſnīa lata in fauorē minoris q nō hꝫ legitimū curatorē in iudicio valuit q̄uis ꝯ eū lata nō valeat. ergo eodē mō vꝫ dōm in ſnīa lata in fauorē furioſi. Propter h̄ gl.prio r̄ndet q hꝫ quoſdā dꝫ intelligi tex.nr̄ ſnīa lata ꝯ furioſū. q2 ſi p eo eēt lata bn̄ valuiſſet alˀs nō valeret.⁊ ſic vult gl.q i caſu iſto poſſit ferri ſnīa ignorāte furioſo. Glo.in hoc.⁊ ēt in alia ſolutiōe ſua q̄ dicit q nō vꝫ p eo in arbitro:ſed in iudice ſic cōiter reprehēdiť.⁊ p glo.hic.⁊ Bart.ēt eā reprehēdit dicēs q ēt iſte tex.locū hꝫ qn̄ lata eēt ſnīa i fauorē ipſius furioſi. Nō ob.l.n̄ minus.q2 minor loco p̄ñtis hr̄.ſed furioſus non pōt hr̄i p p̄ñte q2 nihil intelligit.⁊ iſtud cōiter ſequūtur doc.ꝑcipue p iſtū tex.q loquiť in datiuo caſu.vt in ꝟ.furioſo.q̄ dictio poſita in datiuo denotat fauorē illius q in datiuo noiatus eſt vt.l.i.in p̄n.ff.d ꝯſti.prin.cū gl.in ꝟ.ei.⁊ in ꝟ.cū. R̄ndebat clarius Bar.ad.d.l.nō eo minus.q ibi loqť in minore intellectū hn̄te nimirū ſi ibi hr̄ p p̄ñte.nā erat capax illius ꝯctus ſup quo iterponiť ſnīa ⁊ quaſi ꝯctus q celebrať in ipa ſnīa.l.iij.§.idē ſcribit.ff.d pec.ſed furioſus nō eſt capax alicuius ꝯctus.l.in negocijs.j.de re.iur. Habetis diligēter notare hanc r̄ſionē q2 p eā dať notabilis limitatio ad illā legē vt locū nō hēat in minore intellectu carēte.p quo bn̄ facit.§.pupillus.inſti.de inuti.ſtip.vbi pupillus q exceſſit infantiā:aut q eſt ꝓximus infantie eſt habilis ad faciēdū ꝯctus illos ex qbus ſibi acqriť lꝫ nō poſſit celebrare ꝯctus ex qbus obligať ſed vbi eēt oino infans ſm qd ibi declarať in gl.tūc nō eſt capax illius ꝯctus ex quo ēt ſibi acqriť q2 intellectu caret.⁊ iō nō poterit ſibi acqri p ſnīam.⁊ nō hēbit locū.d.l.nō eo minus.facit etiā l.diē ꝓferre.§.corā.ff.de arbi. ¶ Ulterius arguo de.l.ꝓperandū.§.ſinaūt reus.C.de iud.vbi p abſēte pōt ferri ſnīa qn̄ ex actitatis cōſtat eū fouere iuſticiā ⁊ ꝯ eū ſi cōſtat eū fouere iuſticiam ergo ⁊c. Glo.r̄ndet q talis abſēs poterit ꝯdēnari ⁊ abſēti ſolui pt ſed furioſus nō pōt ꝯdemnari nec ei ſolui pōt.d.l.in negocijs. Melius r̄ndeatis vt eſt de mēte doc.hic qd ibi loqť in abſēte q erat ꝯſtitutus in cōtumacia quo caſu dei p̄ñtia repleť.d.§.an āt reus.ſed nos loqmur in furioſo q nō pōt in cōtumacia cōſtitui
2 qn̄ curatore caret.l.ij.ff.de cōdi.fur.⁊.d.l.in negocijs. ¶ † Ex hoc hētis diligēter notare q ſnīa lata p abſēte nō cōtumace nō vꝫ ⁊ idē no.glo.in.l.ea q̄.C.quō ⁊ qn̄ iudex.⁊ glo.i.iūcto tex.in l.queſitū.j.eo.⁊ hoc tenuit ſimplr̄ Bar.hic. Cōtrariū voluerūt glo.in.d.§.ſinaūt.ꝟ.ꝯdictōe.⁊.§.ſinaūt alterutra.in ꝟ.victor. Prima tn̄ opi.cōiter teneť p doc.hic ⁊ i locis ꝓxime allegatis preſertim p iſtū tex.q loqť in datiuo caſu.vt dixi.ſicut ergo hic nō vꝫ ſnīa lata ꝯ furioſum qa hr̄ p abſēte.ita nec vꝫ lata ꝯ abſētē nō citatū:ita tenēt canoniſte in.c.cām.de iudi.dicit circa hoc notabile ꝟbū Bal.ſi eſt verū in.d.l.ea q̄.q q̄uis nō valeat ſnīa lata in fauorē abſētis q nullo mō citatus eſt.attn̄ ſi ...
fuit ad ſnīā q̄uis nō fuerit ter ſeu ꝑēptorie citatus iuxta ... denunciatiōes.⁊.l.ꝯſentaneū.C.quō ⁊ qn̄ iudex.tn̄ valebit ſnīa lata p eo.q2 q fuit inductū in fauorē talis citandi vt dēat ter citari dꝫ redūdare in eius odiū.l.qd fauore.C.de legi.l.ſtra dicenda.ff.eo. Tamē ꝯ iſtā deciſionē lꝫ Raph.hic ⁊ Salꝭ.in.d.l.ea que q2 ſi rō Bal.vera eſſet ſequereť q ēt ſi nullo mō citatus fuiſſet deberet valere ſnīa lata p eo cuiꝰ ꝯriū ꝓxime dixi ⁊ ſequunť oēs. Cōfirmari pōt hec ex no.p Bar.in.d.l.ea que.q vꝫ oino reprehēdere illā rōnem in qua ſe fundat Bal.nā dicit Bar.q nō eſt bona rō illa.ſ.q ad fauorē litigatorie fuerit inductū q dēat citari q2 imo hoc fuit inductū ad rigorē iuris ꝯſeruandū.ſm quē rigorē alteri per alterū nō queriť actio.l.quecūqꝫ gerimus.j.ff.de ꝟ.ob.⁊ iſta vltima opi.vꝫ tutior. ¶ In ea.gl.i.ibi:ſed loco p̄ñtis intelligē hꝫ bar.ac.⁊ ob.l.ſtipulatio iſta.§.alteri.j.de ꝟ.ob.⁊ iſta vltima opi.vꝫ de iure tutior. ¶ In ea.gl.i.ibi:ſed loco p̄ñtis ... quaſi ꝯctus q celebrať ſꝫ de maiore intellectū hn̄te q eſt capax.quaſi ꝯctus q celebrať ſꝫ ſnīam.l.iij.§.idē ſcribit.ff.de pecu.alˀs ſecus facit.l.diē.§.corā.ff.de arbi.⁊ inſti.de inuti.ſtipu.§.pupillus.⁊ in.l.in negocijs.j.de re.iur.ex quo habes limitationē notabilē ad.l.nō eo minus.allegatā in glo.vt illa tn̄ intelligať in minore intellectu carente. ¶ In glo.ibi:qa cē dēnari ⁊c.melior eſt rō ſm doc.qa cōtumacia abſētis dei p̄ñtia repleť.ſꝫ furioſus curatore carēs nō pōt in cōtumacia cōſtitui.l.ij.ff.de cōdi.furt.iō p abſēte hr̄. ¶ † Unde
3 ex hac glo.no.q pro abſēte nō citato ſeu nō cōtumace ſnīa ferri nō pōt.ꝯcordat glo.in.l.ea que.C.quō ⁊ qn̄ iudex.⁊ glo.iūcto tex.in.l.queſitū.j.eo.ſed glo.in.d.§.ſinaūt reus.tenuit ꝯrium.⁊ in eandē.l.§.ſinaūt alterutra.in ꝟ.victor. Prima opi.cōiter teneť vt per Cy.⁊ oēs in.d.ll.⁊ per Ro.in.c.cām.de iudic.per iſtū tex. Sufficit tn̄ vnica citatio ēt nō ꝑēptoria.vt valeat ſnīa pro taliter citato.put ꝓbat no.Bal.i.d.l.ea que. ¶ Et ꝯclōnē ꝓxime dictā limita pūmo nō ꝓcedere i crialibus,nā p accuſatore abſēte ⁊ nō citato poterit ferri ſnīa.vt ꝓbať in.l.q̄uis indubitati.C.de adul.no.Bal.in.l.accuſatoribus.in pe.co.C.de accuſa.⁊ Ang.in.d.§.ſinaūt reus. ¶ † Scd̄o limita in caſibus in
4 qbus ꝓcediť ſummarie ⁊ ſine figura iudicij.ita multū eleganter voluit Bar.in extraua.ad repmē.in ꝟ.ſine figura.ad ſi.p rōeꝫ ibi poſitā per eā.cū quo trāſit Pe.de anch.in cle.ſepe.de ꝟ.ſigni. Moueť qa cū de iure ciuili fuerit iducta illa regula q alteri per alterū nō querať.d.§.alteri.⁊ nō hꝫ locū de iure naturali vel gētium pꝫ ex ſtipulatiōe alteri fcā ne oriať ſaltē naturalis obligatio.vt no.gl.⁊ doc.i.d.§.alteri.⁊ doc.poſt gl.i.l.i.ff.d pac.⁊ i caſibꝰ in qbus ꝓcediť ſūmarie.attēdere dēmus rſas iductas a iure nāli vl gētiū.vt no.in cle.de ꝟ.ſig.⁊ Bar.j.de ꝟ.ſig.⁊ cū iſta limitatōe trāſit Raph.hic ⁊ Ludo.ro.in.d.l.ſtipulatio iſta §.pe. Tamē q̄uis magna ſit auctoritas Bar.preſertim cū cōtradictorē nō hēat nō puto hāc limitationem de iure ſuſtineri. Moueor ſic verū eſt q ex ſtipulatiōe alteri fcā acqriť illi ſtipulāti oblˀo nālis.nō aūt illi cui ſtipulor ſtipulatus ē dari.imo q̄tū ad illū ſtipulatio eſt ꝓrſus inutilis.ita ſalnať ⁊ intelligiť gl.in.d.l.ſtiplˀo iſta.§.ſi qs inſulā.in glo.i.dū dicit ꝓrſus inutilis.quaꝫ ita declarāt Ang.⁊ Inno.⁊ iſto caſu intelligať.§.alteri.in ꝟ.nihil.⁊ in.l.i.§.q meus ſeruus.ꝟ.nullius momēti.j.de ſtip.ſer.⁊ ita ēt no.Bal.in.l.certi conditio.§.qm̄.per illum tex.in ver.nulla.ff.ſi cer.pe. Cū gl.q̄ramus vtrū ꝯtus ſnīe acqrať tertio abſenti nō citato.debemus dicere q nō ēt in iudicijs ſūmarijs qa alteri per alterū non acqriť obligatio ēt naturalis que eſt de
5 iure gētium.l.cū amplius.§.is natura dꝫ.de reg.iur. ¶ † Tertio fallit in interlocutoria que ferť p abſente ⁊ nō citato.qa vꝫ ſm Ang.in.l.i.C.qui.nō obſt.lon.tem.preſcri.allegat no.per Inno.in.c.auditis.de ꝓcura. Sed aduerte Inno.⁊ Ang.loq videntur in interlocutorijs in quibus nō erat neceſſaria citatio vt in interlocutoria:qa iudex cōmittit partē citari.l.ſed ⁊ interpellatus.§.arbiter.cum ibi no.ff.de arbi.plene no.Bald.in.l.nec quicq̄.§.vbi decretū.ff.de offi.ꝓcon.in prin.⁊ Inno.in.c.ad petitionē.cum ꝯcor.de accu.ſed in interlocutorijs in qbus regreretur citatio.puto idem q in diffinitiua.qa vtrobiqꝫ hꝫ
6 locum ratio aſſignata. ¶ † Extra glo.querit hic Bar.multum vtiliter ⁊ ad eius theoricā ſemper recurrimus.quid ſi ab initio dn̄s litigauit per ꝓcuratorē legitimum.demū citatus eſt dn̄s tn̄ ad audiendū ſnīaꝫ ⁊ nō cōparet an valeat ſnīa.⁊ quid ſi cauſa fuerit agitata per ꝓcuratorē vſqꝫ ad receptionē teſtiū:ad illū actuꝫ tantū fuit citatus dominus nō procurator.an valebit iſte actus.refert q hāc.q.diſputauit dn̄s Lamber.de rampo.bono.

⁊ arguebat

e arguebat primo ꝙ ſufficiebat dñꝫ citari. qꝛ dñs pōt adeſſe cum
ſe ⁊ liti agitate p ꝓcuratorē. l. Paulus. ff. de ꝓcu. c. q̄uis. de ꝓ
cu. lib. vj. Scđo mouebať qꝛ cā ipſa dr̄ eſſe dñi nō ꝓcuratoris: qꝛ
cōmodū ſpectat ad eū. l. i. §. i ꝓpria. j. qñ ap. ſit. l. q ſtipēdia. C.
de ꝓcu. Tertio qꝛ videmus ꝙ dñs eſt ille cui acqriť actio vtilis
iudicati. l. ſi ꝓcurator meus. ff. de ꝓcu. latis eſt ergo ꝙ ipſe ſit ci
tatus. ¶ In ꝯriū arguebat qꝛ poſt litē ꝯteſtā. ꝓ ꝓcuratorē ꝓcu
rator efficiť dñs litis ⁊ etiā ille qui pōt aliū ſubſtituere. l. qđ quis.
C. de ꝓcu. l. poſt litē. cū. l. ſeq. e. ti. ⁊. l. ꝓcuratoribus. C. de ꝓcu.
⁊. l. ij. e. ti. Preterea videmus ꝙ in ꝑſonaꝫ ꝓcuratoris q fuit in
iudicio dꝫ ferri ſnīa nō in ꝑſonā dñi. l. i. ⁊ plene no. C. de ſen. ⁊ in
terlo. om. iud. Tertio qꝛ poſt litē ꝯteſ. p ꝓcuratorē non pōt dñs
ꝓcuratorē remouere niſi ſubdit iuſta cā. vt. d. l. poſt litē. cū ſeq.
⁊ hāc vltimā tenebat ipſe. Et reſpondet primo ad. d. l. Paulus.
qđ verū eſt dñm poſſe adeſſe cauſe. tñ nō pōt inuito ꝓcuratore in
ſtātiam in ſe ſuſcipe. d. l. poſt litē. Ad ſcđa argumēta rñdebat ꝙ
nihilominus inſtantia ⁊ ꝓſecutio iudicij eſt ꝓcuratoris q̄uis id
qđ deducitur in cā debeať dño. d. l. ꝓcuratoribus. ⁊ d. l. qđ qs. cū
alijs allegatis. Et iſtā partē etiā approbat Bart. hic. ⁊ ꝯfirmat.
nā videmus ꝙ nullus cogiť ꝑſonalr̄ cōparere in iudicio. qꝛ pōt
ꝓcuratorē ꝯſtituere niſi ex iuſta cā ⁊ legitima. l. ſi. C. ꝓcur. c. i. de
iudi. lib. vj. ſed ita eſt ꝙ dñs ab initio qñ ꝯſtituit ꝓcuratorem ſa
tis p hoc declarať velle cauſam p ꝓcuratorē agi. ergo nō dꝫ cita
tio eū inuitū arctare. Ultimo ꝯfirmat: qꝛ ſi aliter diceremus ſeq
reť eluſoriū fuiſſe ꝯſiliū iuriſcōſulti in. l. furti. §. ſi qs alieno. ff. de
his q no. infa. vbi ille q nō vult ex ꝯdēnatione in cā ignominioſa
pati infamiā dꝫ mittere ꝓcuratorē: quo caſu nō afficieť infamia
dñs. ſed ſi verū eſſet ꝙ ſi q̄uis cā eſſet agitata p ꝓcuratorē eſſet in
poteſtate partis vel iudicis citare dñm: ſequereť ꝙ nō ſufficeret
mittere ꝓcuratorē. cū hac opi. trāſeunt doc. hic. ⁊ bar. in. d. l. ꝓ
curatoribus. p illū tex. ⁊ in. l. pe. C. ſi aduer. rē iudi. ⁊. d. l. i. C. de
ſen. ⁊ ibi etiā Bal. ⁊ no. Bald. in. l. ſi qñ. in. vij. q. C. de teſt. ⁊ eſt
7 no. deciſio. ¶ † Quid ſi agitatū eſt iudiciū cū ꝓcuratore demūꝫ
citať dñs ad audiēdā ſnīam. an valeat. ⁊ ꝯcludit ꝙ nō ſi dñs nō
cōparuit. Moueť maxime p rōnem. l. i. C. de ſen. vt hic plenius
8 p eū. † Adde ꝙ idē tꝫ ipſemet bar. in. l. mutari. ad ſi. ff. de ꝓcur.
⁊ in. l. pe. C. ſi aduer. rē ind. ⁊ in. l. ꝓcuratoribus. p illū tex. C. de
ꝓcur. ⁊ in. d. l. i. ⁊ ibi Bal. C. de ſen. ⁊ bal. in. l. ſi qñ. in. vij. q. cūꝫ
ſeq. C. de teſti. ⁊ Jo. an. ⁊ cōiter Cano. ⁊ in. c. in noie dñi. de teſt.
Si aūt dñs taliter citatus ſpōte cōparuit: ꝯcludit Bart. hic. ⁊ in
dictis locis tenere. ⁊ idē ꝯcludit ipſemet in. l. ſi ꝓcuratori preſen
tis. j. de ver. ob. ⁊ idē tꝫ Ant. de but. in. d. c. in noie dñi. ⁊ idē. D.
Abb. q dicit ſe p hoc allegare optimū tex. in. c. ſi quē. cū gl. de ꝓ
cur. lib. vj. ⁊ illū ad hoc allegauit Bar. in. d. l. mutari. ¶ Moue
tur: qꝛ lꝫ ꝓcurator ſit directo dñs inſtantie: tñ ipſe principalis dr̄
eſſe vtilis dñs inſtātie: adeo ꝙ eo iure vti pōt dñs ſine vlla ceſſio
ne faciēda p ꝓcuratorē. Unū ex oī actu celebrato p ꝓcuratorē acq
riť vtile ius dño ſine ceſſione. l. in cauſe. §. ſi. ff. de ꝓcu. Imo. hic
ſupplicīter dicit ꝙ hoc nō eſt ſine ſcrupulo: qꝛ dñs inuito ꝓcura
tore nō pōt eū priuare facultate ꝓſequēdi cauſam. d. l. ꝓcurato
ribus. ⁊. c. q̄uis. de ꝓcu. lib. vj. ⁊ ſic vr̄ ſm eū ꝙ ignorāte ꝓcura
tore nō poſſit dñs aſſumere ꝓſecutionē cauſe. Dic ꝙ Bar. hic. ⁊
in dictis locis hoc idē voluit dū dicit ꝙ ſufficit ꝓcuratorē non ꝯ
dicere. allegat. l. que oia. in prin. ff. de ꝓcur. ⁊ expreſſius hr̄ in. §.
9 ſe. cū gl. ¶ † Poſtremo ponit hic bar. qđ ſi appet in caſu p̄dicto
ſnīaꝫ fuiſſe latā p̄ñte dño. nō tñ appet ꝙ fuerit citatus ad hoc. an
ſnīa valeat. ꝯclude vt hic p eū. ⁊ oino tene mēti dciſionē bar. hic.
ſ. ꝙ aut appet ꝙ fuerit citatus et preſumiť ꝙ fuit p̄ñs ad hoc. eo
mō quo reſpōſio ſimplex intelligiť ſꝫ interrogata. §. preterea. in
ſti. de inuti. ſtip. p hoc etiā qꝛ teſtis poſtq̄ꝫ interrogatus vt adſit
teſtamēto poſtq̄ꝫ eſt preſens intelligiť ad hoc preſens. l. heredes
pali. §. in teſtamēto. ff. de teſta. Aut nō fuit citatus dñs: ſꝫ alias
preſens erat. ⁊ tūc ſi fuit certioratus a iudice ꝙ ibi ſtet ad audiē
dū ſnīaꝫ. ⁊ preſumiť ꝙ preſens fuerit ad hoc. d. §. in teſtamētis.
Si autē de tali monitione nō appareat. ⁊ tunc ſi apparet ſenten
tiam pro ſe latā: ⁊ tunc preſumiť preſens ad hoc. l. qui patitur. ff.
māda. ſecus ſi ꝯ eum ferretur ſententia. l. filiuſfa. §. inuitus. ⁊ qđ
ibi no. ff. de ꝓcurato. facit etiā tex. in. d. §. in teſtamētis. hec ver
ba Bar. ſunt diligēter no. Et addatis primo inq̄ꝫtum Bar. vult
ꝙ ſnīa lata p dño preſente in dubio preſumiť ꝙ fuerit lata dño
abſente. ad hoc idē qđ voluit bar. in. d. l. ſi ꝓcuratori preſenti. in
ſi. de ver. obli. ⁊ Ant. in. d. c. in noie dñi. ⁊ Bald. in. l. ſtatutis. in
10 ſi. C. de ſen. ex peri. reci. † Et ex his verbis habetis notare ꝙ pre
ſens in iudicio: ⁊ tacens non vr̄ ſemp ꝯſentire: qꝛ nō vr̄ ꝯſentire ſi
ſnīa ferať ꝯ eū. Sꝫ imo. in. d. c. in noie dñi. dicit ꝙ ꝯ bar. vr̄ tex.
in. l. i. C. de rela. cū ibi not. p eū: tñ ipſe rñdet ꝙ illud ꝓcedit qñ
qs poterat cogi eſſe in iudicio: alˀs ꝓcedit id qđ dicit Bar. Sꝫ ꝯ
iſtā reſpōſionē facit id qđ no. Bar. hic inq̄ꝫtū vult ꝙ ſi iudex mo
nuit dñm vt adeſſet ſnīe q̄uis eū cogere nō poſſet: tñ ſi dñs tacet
vr̄ acqeſcere. ſed poteſtis ad hoc reſpōdere qꝛ in caſu poſito per
Bar. hic. dñs nō ſolū tacuit: ſed etiā ſtetit preſens ad audiēdum
ſnīam: vñ p iſtū actū vltra taciturnitatē vr̄ voluiſſe acqeſcere mo
nitioni iudicis facit. l. Paulus. reſpōdit nō tñ verbis. j. rem ra.
habe. ⁊. l. recuſari. maxime ſm intellectū Ja. de are. ff. de acq. he
11 redi. ¶ † Dicit etiā bal. in. d. l. ſtatutis. alˀs in. l. i. C. de ſen. ex pi.
reci. ꝙ ſi notarius ſcripſit ſnīam fuiſſe latā preſente dño in caſu
Barto. hic valebit ſnīa dato ꝙ nihil aliud appareat de citatione
vel monitiōe p no. in. l. cū oſtēdimus. §. ſi. ff. de fideiuſ. tu. ¶ Di
ctū bal. poſſet ꝓcedere ſi ſciēte ⁊ patiēte dño notarius ſcripſiſſet
ſnīa eſſe latā eo preſente. Et de intellectu. d. l. cū oſtēdimus. §. ſi.
multa dici poſſunt. ꝯſueui dicere in. l. ij. §. ſi. ſolu. mat. ⁊ in. l. i. in
12 prin. de verb. ob. ¶ † Faciūt no. p Bar. hic. ⁊ in. d. l. ſi procura
tor preſentis. ¶ Ad. q. an preſens ſit citādus. ⁊ Barto. hic vult
ꝙ nō qñ ſentētia eſt lata pro eo: vel qñ fuit certioratus vt adeſſet
⁊ noluit. ⁊ hoc qñ nō poterat cōpelli ad cōparendū. Sed in eo q
pōt cōpelli an ſufficiat ſi eſt preſens lꝫ nō citatus. tāgiť p doct. in
l. ij. ff. de in ius vocā. vbi ſum ſolitus dicere ⁊ in rub. de in ius vo
cā. Et p eūdem in. d. l. ſi procurator. ⁊ p eūdeꝫ in. l. ſtatutis. in ſi.
C. de ſen. ex peri. reci. ⁊ p Ant. de bu. in. d. c. in noie dñi. vbi tran
ſit cū Bar. ⁊ vr̄ velle no. bar. hic. ⁊ in. d. l. ſi procuratori. ꝙ ſi ſen
tentia eſt lata ꝯ dominū preſentē non preſumiť dñm ad hoc fuiſ
ſe preſentē neqꝫ citatū. ⁊ recte loqui vr̄ cū loquiť in eo qui nō po
terat cōpelli ad cōparendum. In eo autem qui potuiſſet cogi an
ſufficiat eū eſſe preſentem. dicam poſt Ange. in. l. de vnoquoqꝫ.
j. eo. vbi Imo. facit mētionem de dictis Bar. hic. ¶ Dicā etiā
ibi an preſens preſumatur citatus de quo per Bal. in. l. i. ff. de in
ius vocan. ⁊ in. l. ij. C. de ſen. ⁊. l. ij. ff. de condi. ⁊ demō. ⁊ p Ant.
de butr. in. c. i. in. v. colū. de iudicijs vbi dicit Bartol. ibi tenere
ꝙ non.

1 Mendax propter mendacium perdit beneficium ne exigať qua
tenus facere poſſit.

1 Ui cum ſe. † Propter mendaciū ꝑdit
qs bñficiū nec exigať quate
nus facere poſſit. h. d. Premitte ꝙ qñ aliqs exiſtēs
in patria poteſtate ꝯbit q̄uis durāte patria poteſta
te dicať inſolidū obligatus. l. tā ex ꝯtribus. ff. de in. actū ſi poſtea
emācipatus eſt vel efficiť ſui iuris p mortē patris q eū exhereda
uit in oībus iſtis caſibus ſi ꝯueniať iſte filius nō teneť p ꝯtribus
celebratis a ſe tpe patrie poteſtatis vltra quā facere poſſit. l. ij. in
prin. ff. qđ cū eo. ¶ Intelligiť ſi mēdaciū dolo expreſſum fuit alˀs
nunq̄ꝫ hꝫ locū pena impoſita negāti aut medaci. ita no. dicit bal.
in. c. vaſallus. el. i. ⁊ ibi de hoc eſt tex. in ver. ex certa ſcientia. ſi de
feud. fue. ꝯtrouer. ⁊ glo. mag. in. l. fina. ff. de rei vendi. dum dicit
ſciens ⁊c. ⁊ not. Bal. in. l. ea que. ff. de condi. inde. ⁊ adde que di
ceť in. l. ſꝫ hoc ita. §. qđ aūt. j. e. ¶ Idē ſpe. in ti. depoſi. §. viij.
v. ſm. ⁊ bal. in. l. ea que. in. ij. col. C. qūo ⁊ qñ iud. ⁊ eſt de mente
Bar. in. l. eūꝫ qui. in prin. in vlt. col. ff. de iureiur. dūꝫ alle. l. aliud
eſt fraus. j. de verb. ſig.

1 Obligatio ad intereſſe ſuccedit a tempore more in obligatio
nibus facti: et illud tempus attenditur in extimatione ad in
tereſſe.
2 Ualor rerūꝫ attendi debet ⁊ debetur a quanto plurí valuit a tē
pore more.
3 Uenditor quando eſt ſpecies in obligatione tenetur ad tenden
dum: attamen quādo eſt in obligatione puta. x. corbes vini. tūc
eſt obligatus ad dandum ⁊ transferendum dominium.

1 I calendis. † In obligationibus fa
cti ſuccedit oblo ad in
tereſſe a tpe more. et illud tēpus attendiť in extima
tione ad intereſſe. h. d. Premitte quod habeť in. l. ſi
quis ab aūc. §. i. j. eo. et. l. ſtipulationes non diuiduntur. verſi.
celſus. de verb. ob. vbi. ſi qs promiſit aliquid facere et fuit in mo
ra ſtatim ſuccedit obli. ad intereſſe et intereſſe incipit eſſe in ob
2 ligatione. ¶ † Capio glo. i. pro cuius expeditione argu. de. l. in

bac.ſ.de tuto.ʒ.l.rõ.§.ſi per vẽditorẽ.ſ.de actí.emp.vbi ſi ali-
quid mihi debebas:ʒ fuiſti ĩ mora dãdi ſi valor illius rei excre
uit ẽt poſt tp̃s more:attẽdiſ illud incremẽtũ.ergo male dicit hic,
eſſe attẽdendũ tp̃s more.Glo.fateſ ɔ̃riũ ʒ dicit ꝙ ẽt ſi poſt mo
ram excreſcit illud in intereſſe illud tale veniet.Cũ hac glo.trã-
ſeunt ſimplr̃ Angel. ʒ Pau.hic.Sed bar.ʒ Jmo.hic reprehẽ
dunt eã volẽtes ꝙ ſi poſt tp̃s more excreuit intereſſe nõ attẽdiſ,
illud intereſſe.Mouẽtur q: illud ꝙ tradiſ in legibus allegatis
in ɔ̃riũ pcẽdit qñ intereſſe veniebat offõ iudicis:ſecus in eo qõ
venit iure actiõis.l.fundũ cornelianũ.vltimo rñſo.ſ.de noua.p
hec nõ intelligeris mẽtem eoꝝ.deberis ſcire ꝙ in obligatiõibus
faciẽdi vt dixi poſt morã ſuccedit obligatio ad intereſſe:ʒ iſtud
intereſſe venit iure actiõis:ʒ obligatiõis:ʒ petiſ certi ɔdõne.d.
l.ſi qs ab alio.§.i.ʒ ff.§.celſus.ſed iura allegata in ɔ̃riũ.ſ.ʒ.d.l.
in hac.loquiſ in intereſſe ꝙ venit offõ iudicis nõ iure oblõnis.
nam in oblõnibus dãdi put loqſ.d.l.in hac.ſi ſum oblatus ad
dandũ:ſtichũ nõ dedi.vt q: perijt poſt morã:vl ẽt vinũ excreuit
certe q: nõ poſſum preſtare ipſa in ea ɔdõne ad quã tenebar:re-
neor ad quãti plurimi res fuit poſt morã nã in oblõnibus dãdi
nõ ſuccedit oblõ ad intereſſe.l.ſi ſeruus.§.effectus.l.vbi ãt non
appꝫ.§.ſi.de ff.ob.offõ iudicis dꝫ fieri ɔdẽnatio in extimatio
ne:ʒ illa extimatio bñ põt creſcere poſt tp̃s more:ita pbaſ in.d.
l.vinũ.ʒ ibi no.ſ.ſi cer.pe.Et iõ dicimus ꝙ qñ itereſſe ſuccedit
in oblõne dꝫ attẽdi tp̃s quo ſuccedit vñ ſi tpe ɔ̃ctus ſucceſſit in-
tereſſe:vt q: debebã fundũ.demũ pmiſi extimationem nõ dedi
fundũ nec extimationẽ.queriſ ꝙ tp̃s dꝫ attẽdi in extimatõe fun
di certe dꝫ attendi extimatio tpe ɔ̃ctus.ʒ ꝗuis poſtea excreuit
extimatio nõ attẽdiſ.l.fundũ cornelianũ.ff.de noua.ſilr ſi tpe ſo
lutõis ſucceſſit oblõ ad intereẽ ꝗuis poſtea excreuerit attẽdiſ tẽ
pus ſolõnis.l.boiem.ſ.mã.ita eſt in caſu.l.nſe ex tpe more ſuc-
cedit extimatio.iõ ſolũ tp̃s more attedimus.nõ aũt ſi poſtea ex
creuerit.Sed videreſ adhuc nõ bñ rñſum ad.d.§.ſi p vẽditorẽ
q: lꝫ in.l.in hac.qs ſit oblatus ad dandũ:ʒ in oblõnibus dandi
ſemp ſpẽs ſit in oblõne:nõ aũt intereſſe:ſed in.d.§.ſi p vẽditorẽ
loqſ tex.in eo q erat obligatus ex ɔ̃ctu vẽditiõis vẽditor teneſ
ad tradẽdũ ʒ in oblõnibus rẽ tradi ſuccedit oblõ ad intereſſe a
tpe more.l.i.ſ.de ac.emp.d.l.ſtiplões nõ diuidunſ.in ff.fun-
dum tradi.iũcto ff.celſus.tñ dico ꝙ imo.d.§.ſi p vẽditorẽ.lo-
3 quiſ in oblõnibus dãdi.†Quia lꝫ ſit verꝫ ꝙ vẽditor qñ eſt ſpẽs
in oblõne teneſ ad tradẽdũ:attamẽ qñ eſt in oblõne puta.x.cor
hes vini tũc vẽditor eſt obligatus ad dãdũ:ʒ trãſferẽdũ dñium
eadẽ rõne q: emptor teneſ ad trãſferẽdũ dñium pecunia.ita de
claraſ p Bar.poſt glo.in.l.ex empto.in pn.de ac.emp.ʒ eſt de
mẽte glo.in.l.ſi domus.§.ſi de euic.ʒ ibi p Bar.de leg.i.ʒ.l.q
ɔcubinã.§.hrs.ff.teſtõ.de leg.iij.ſeqſ ergo ꝙ.d.§.ſi p vẽdito
rem.loqſ in oblõnibus dãdi.C Jn ea.glo.ibi poſtea creuit.an
ge.ʒ Pau.de ea.ſimplr̃ trãſeũt cũ glo.Sed Bar.hic.ʒ in.d.l.
iij.§.in hac.ſ.cõmo.ʒ Jmo.hic reprehẽdit glo.ʒ melius ꝙ ap
tius declaro ꝙ̃ ipſi dicit qm̃ ibi intereſſe venit iure oblõnis in-
ſpicitur tp̃s quo oriſ oblõ.vñ ſi oriſ tpe ɔ̃ctus inſpiciſ illud tẽ-
pus.l.fundũ cornelianũ.ſ.de noua.Si oriſ alio tpe puta ſolõis
illud tm̃ tp̃s inſpiciſ:exẽplũ pꝫ in.l.ſi hoiem.vbi eſt caſus.ſ.mã-
da.ſi oriſ oblõ alio tpe illud tm̃ tp̃s inſpiciſ ʒ vlterius nõ creſcit
extimatio.Jta loqſ iſte tex.nã in oblõne faciẽdi cõmittiſ ſtipulõ
ad intereſſe ẽt poſt morã.l.ſtiplões nõ diuidunſ.ff.celſus.de
ff.ob.ʒ videmus in.l.ſi qs alio.§.ſi.reprobata glo.ſ.eo.Jtem
cũ ſtiplõ faciẽdi de qua hic cõmittaſ pp tale intereſſe.d.ff ſi.cel-
ſus.nõ dꝫ amplius poſt morã poſſe peti ſeu creſcere.l.cũ quera
batur.ſ.iudi.ſol.l.q: adijciſ.ſ.de euic.C Nõ obſtãt iura allega
ta in glo.q: intelliguns in oblõnibus dãdi in qbus ad intereſſe
nõ cõmittiſ ſtipulatio ſeu nõ ſuccedit oblõ ad intereſſe poſt mo
ram imo ſemp ipa res eſt in oblõne.l.vbi aũt.§.ſi.ʒ.l.ſi ſeruuꝫ.
§.effectus.ſ.de ff.ob.Eſt verũ ꝙ eadẽ res pmiſſa preſtari non
põt eo mõ quo debeſ offõ iudicis dꝫ fieri ɔdẽnatio ad intereſſe
ideſt in extimatiõe.l.vinũ.ſ.ſi cer.pe.ʒ ibi no.Sed ɔ̃ dictã opi.
glo.eſt caſus in.l.rõ.§.ſi per vẽditorẽ.alleg.in glo.vbi creſcit ĩ
tereſſe ẽt poſt morã:ʒ tũc loqſ ibi in oblõne rẽ tradi in qua pp
morã cõmittiſ oblõ ad intereſſe.l.i.in pn.in ff.agiſ.ſ.de actio.
emp.ʒ ibi p Bar.in.d.l.ſtiplões.in pn.in ff.idẽ puto.iũcto.d.
ff.celſus.hoc ɔ̃rium nõ reperio declaratũ rñde ꝙ.d.§.ſi per vẽ
ditorẽ.loqſ qñ vẽditũ erat genus.quo caſu ex quocũqꝫ ɔ̃ctu de
beatur nõ vr̃ rẽ tradi eſſe in oblõne ſed rẽ dari adeo qõ dꝫ dñiuꝫ
trãſferri ita pbat Bar.in.l.ex ẽpto.in pn.p ibi no.in gl.ſ.de ac.
emp.ʒ per glo.in.l.q ɔcubinã.§.qui ortos.in ff.ex teſtõ.de le.
iij.ʒ gl.i.l.ſi domus.§.de eui.de le.i.ergo.d.§.ſi p vẽditorẽ.lo
quiſ in oblõnibus dãdi in qbus nõ cõmittiſ obligatio ad inter
eſſe vt dixi ſecus in oblõnibus faciendi in qbus loqſ.l.noſtra.

1 Cedende ſunt actiones etiaꝫ ei qui dolo deſijt poſſidere ſi fuit
conuentus actione perſonali.
2 Actio in rem eſt ſtricti iuris:tamen eſt arbitraria.
3 Paria ſunt cedere actiones ʒ cauere de euictione.
4 Cedi non debent actiones reo conuento actione reali:ʒ ſoluen
ti litis eſtimationem ſi reus dolo deſijt poſſidere fallit vt infra.
5 Cedi poſſunt actiones reo ſoluenti extimationeꝫ litis:quando
offert ſe paratum redimere rem ʒ ipſam actori preſtare.
6 Cedi actiones poſſunt reo qui dolo deſijt poſſidere ſi ſoluit
actori iuſtum precium.
7 Cedi poſſunt actiones reo deſinenti dolo poſſidere:ſi a vendi-
cante habuiſſet titulum aptum ad tranſlationem dominij.
8 Cedi actiones poſſunt reo perſonales ſi poſſidet ab actore rec
piente litis eſtimationem.

1 # In depoſiti.

†Etiam ei qui dolo deſijt
poſſidere ſi fuit conuentus
actione perſonali cedẽde ſunt actiões.C Jn tex.ibi
actionibus ſuis puta rei vendicationẽ ɔ̃ extraneum
poſſidentẽ cedat.nam ſine ceſſiõe nõ trãſit directa nec vtilis:lꝫ
reus ſoluat extimationẽ actori vt innuit iſte tex.ʒ clarius nota.
Bart.in.l.i.ſ.pro emptio.ʒ in.l.ſi fullo.ſ.de condi.ſi.cau.ʒ in
l.cõmodati.§.ſi.ſ.cõmo.Si ãt reus poſſideret ʒ nõ extraneus
tunc non põt actor cedere rei vendi.reo q: recipiendo litis eſti-
mationem a reo poſſidente transferſ dñium actoris in ipm rem
l.eius.ſ.de rei vendi.ʒ ius cõcernens dñium ſibi cedi non põt
cum illud habeat:tamẽ ſi fateor hꝫ alias actiones perſonales:
exemplum in re legata actori qui non ſolum habet dominium
ʒ rei vendicationem.ſed etiam actionem perſonalem ʒ hypo-
thecatam.l.i.C.cõmu.de leg.tales actiones cedere tenetur reo
ſoluenti extimationem argu.l.in creditore.ʒ.l.ſi res.cũ ibi no.
ſ.de euictio.ʒ hoc eſt qõ voluit dicere Bar.hic in ſi.ʒ per Jac.
bu.in repe.l.ſi culpa.de rei vendi.ꝗuis Dy.in.c.pro poſſeſſore
in.iij.q.de regu.iu.videatur velle ꝙ ꝗuis reus ſi ſoluit litis ex-
timationeꝫ poſſideret tamẽ deberet ei indiſtincte fieri ceſſio.nã
ſi intellexit de cedenda rei vendicatione male dixit per.d.l.eius
rei.cum.l.ſeq.ſed ſi intellexit de actionibus perſonalibus bene
dixit ʒ iſto mõ concordari põt opi.Ja.bu.ʒ Dy.que videban
2 tur contrarie.C †Capio glo.i.pro cuius expeditione opponiſ
de.l.is qui dolo.ſ.de rei vendi.glo.reſpõdet ꝙ illud qõ dicitur
hic in tex.locum hꝫ in actione depoſiti.ʒ alijs actionibus bone
fidei:ſed aliud eſt in actiõe in rẽ que eſt ſtricti iuris de qua actio
ne in rem loquitur.l.ɔtraria.glo.ſe remittit ad.l.cõtrariam.le
go glo.Hanc primam ſol.damnat Bar.hic ꝗuis actio in rem
ſit ſtricti iuris tñ eſt arbitraria.§.pterea quaſdã.inſti.de ac.vn
de in actione in rem iudex põt deferre actori iuramentum in li
tem.qõ non põt fieri in alijs actionibus ſtricti iuris que nõ ſunt
arbitrarie.l.in actõibus.ſ.de in litem iuran.Et quare dicitur
arbitrarie ponit Bar.latius ꝙ̃ alibi in.l.ex hoc edicto.in prin.
ſ.de pub.cum igitur in actione rei vendicationis multum poſ-
ſit officium iudicis ſicut in bonefidei iudicis ideo non vr̃ bona
ſolutio glo.Sed contra gl.facit q: in actionibus bonefidei ma
ior videtur eſſe perfidia ʒ acrius punienda ꝙ̃ in actionibus ſtri
cti iuris.vnde videmus ꝙ dolus dans cãm cõtractui bonefidei
reddit eum nullum.qõ ſecus eſt in ſtricti iuris q: non reputatur
tanta perfidia.l.iij.§.ſi.ſ.pro ſoc.l.dolo.C.de inutil.ſtipula.l.
eleganter.in prin.ſ.de dolo.l.ſi ſtipuler.ſ.de verbo.ob.Si ita
eſt ergo cum iſta.l.loquitur de actionibus bonefidei debemus
dicere ꝙ propter dolum cõmiſſum ab ipſo depoſitario deberet
ſibi potius denegari ceſſiones actionum ꝙ̃ in.l.contraria.Sed
Jmo.hic dicit ꝙ forte hec ſolutio gl.põt defendi.quia licet mi
nus debeat ſuccurri in bonefidei iudicijs reo quando domino
ſeu actori eſſet conſultum:vt q: habet extimationeꝫ rei ſue ſatis
eſt equum ʒ ſurgit bonafides ꝙ bis idem habere non debeat.l.
bonafides.ff.de re.iur.ʒ per cõſequens ꝙ debeat cedere actio
nem.nam alias poſſet bis exigere idem ʒ licet multum poſſit iu
dex in actionibus arbitrarijs:tamen in actionibus bonefidei la
tiores habet habenas.alleg.§.in bonefidei.inſtit.de actio.vbi
hoc non dicitur iſtud etiam tenet Raph.per eaſdem rationes.

Hec ratio

Hec rō coꝫ mihi nō plꝫ q: regula.l.bona fides ēt hꝫ locū ī actio
nibus ſtricti iuris.nā ēt in actionibus ſtricti iuris fides eſt ſuan
dañ ſi cōmittaſ dolus eſt ↄſultū ſaltē ꝑ exceptionē.d.l.dolo.C.
de inuti.ſtipu.⁊.d.l.ſi qs cū alt.ff.de ꝟ.ob.ita ꝙ in hoc ſto cum
Bart.verū q: gl.ſi.remittit ad ꝓ no.in.l.ↄ̄ria iō ibi danſ due ſolu
tiones.vna ꝙ hic reus hūit cām a deponēte ſecus in ↄ̄rio ⁊ iſtaꝫ
ſequebaſ Dy.ꝑ.l.ſi donate.in pn̄.ſ.de dona.inter vi.vbi ſi mari
tus donauit vxori res ⁊ deſijt vxor illas hēre ↄueniri pōt adhuc
vxor ſi culpa aut dolo deſijt poſſidere ⁊ dānāda erit ad litis eſti
mationē.❡Subdit lr̄a ꝙ tenebiſ maritus q recipit eſtimatio
nē rerū illaꝝ cauere ei de euic.⁊ hoc eſt q: vxor qua ↄueniebaſ ha
buit cām a marito agēte quā cautionē nō fuiſſet obligatus mari
tus dare niſi reus hūiſſet cāꝫ ab actore ꝑ.l.ex diuerſo.§.ꝑtor.ſ.
de rei vē.ſicut ergo ibi ſit dr̄ia an reus hūit cām ab actore an nō.
5 †Itē in caſu nr̄o ꝑſertim cū a pari ꝓcedāt cautiōes de euictione
⁊ cedere actiōes.l.ſi res cū gl.⁊ in.l.in creditores.ſ.de euic.no.
Bar.in.l.iij.ſ.ꝑ empto.⁊ hic in ſi.Tn̄ Bar.iſtā ſolonē impu
gnat.⁊ aduertatis q: nō clare loquutus eſt nā dicit ipſe in.l.ſi do
nate.reus ibi hūit ab actore cām q̄ cā quo ad dn̄ium donātis ꝟa
fuit ⁊ ille q dedit cām hūit ꝙtū in ſe fuit animū trāſferēdi dn̄iuꝫ
ſ.ꝑ donationē quā fecit vxori nō mirū ſi maritus poſtea recipiē
do litis eſtimationē teneſ cauere de euictiōe ⁊ actiōes cedere cū
iſta duo a pari ꝓcedāt ſꝫ nos loqmur in depoſitario q lꝫ habeat
cām a me deponēte tn̄ nō hūit dn̄iū iſpecto aīo meo q: nolui trāſ
ferre dn̄iū ⁊ iō ſi dolo deſierit depoſitarius poſſidere magis de
liqt ꝙ̄ in caſu.d.l.ſi donate vñ depoſitarius ħ cōmitteret furtū
ꝭ.i.⁊.l.q iumēta.ſ.de fur.q̄ rō ceſſat in.d.l.ſi donate.vñ nō ita ibi
deliqt ſicut ħ.❡Tertia fuit ſolo tradita ꝑ gl.in.l.is q dolo.quā
tꝫ Bar.ħ.ſ.ꝙ aliud ſit in actiōe in rē ⁊ aliud in actiōe depoſiti.
q: ille q ↄueniſ rei vēdicatōe petit ceſſionē rōne poſſionis quaꝫ
hūit ſꝫ ipſe circa poſ.deliqt merito puniſ cōmodo qḋ ex poſ.ꝓ
cedit iccirco nō pōt ↄſeq cōmodū ex illa poſ.circa quā deliqt ſed
in caſu nr̄o deliqt depoſitarius in poſ.rei depoſite ſꝫ ipſe nō pe
tit ceſſionē ex poſ.rei depoſite circa quā deliqt ſꝫ petit ceſſioneꝫ
circa ↄ̄ctū depoſiti circa quē nō deliqt ita eſt mēs gl.ibi ⁊ Bart.
hic.Sꝫ Imo.dicit ſibi nō videri quō ēt in caſu huius.l.nō dicaſ
delinq̄re circa ↄ̄ctū nā ↄ̄ doloſum depoſitariū agiſ actiōe ex eo
ↄ̄ctū.l.qḋ nerua.⁊.l.in depoſiti.ſ.e.Niſi ſm eū ſaluādo Bar.di
camus ꝙ ꝑncipaliſ deligt circa poſ.ſꝫ in ↄ̄ñiam circa ↄ̄ctū ⁊ dꝫ
inſpici illud qḋ ꝑncipaliſ agiſ.l.rogaſti.in pn̄.⁊.l.ſi qs nec cāꝫ.ſ.
ſi cer.pet.Raph.ħ ꝑ rōnē quā ꝓxīe dixi poſt Imol.tꝫ ↄ̄ iſtā ter
tiā ſolonē ⁊ reſidet cū ꝑma ſolone.Tn̄ q: ꝑmā nō ſum opi.ſecu
tus adherēs opi.Bar.ꝙ̄uis ↄ̄riū ſit difficile vr̄ potius tenēda ħ
tertia ſolo defenſata vt.ſ.⁊ lꝫ videaſ in ↄ̄ñiā deliqſſe circa ↄ̄ctū
tn̄ q: ꝑncipaliſ dolus ꝟſaſ circa poſ.dicimus ꝙ aliud ſit in ceſſio
ne q̄ petiſ rōne ↄ̄ctus aliud in ea q̄ petiſ rōne poſ.⁊ lꝫ ſit difficile
reddere rōnē diuerſitatis tn̄ ſunt caſus diuerſi.Et ꝑ hāc tertiā ſo
lu.hētis limitationē ad.l.nr̄am q: nō ꝓcederet qñ ↄueniret de
4 poſitarius nō tāꝙ̄ depoſitari⁹ ſꝫ tāꝙ̄ qlꝫ extrāeus rei vē.†Unde
ex ꝑdictis retēta iſta tertia ſolone hētis ſolonē ꝙ reo ↄuēto actio
ne reali ⁊ ſoluēti litis extimationē nō ſunt cedēde actōes ſi re⁹ do
5 lo deſijt poſſidere ꝑ.d.l.is q dolo.❡†Nō vltimū ꝑmo limita
ex no.ꝑ Ang.ibi ⁊ ꝑ Imo.in.l.ij.§.ſi.cū.l.ſe.ſ.ꝑ emp.nō ꝓce
dere qñ actor ſpōte recipit litis eſtimationē a reo ſe offerēte pa
ratū redimere rē ⁊ ipſam actori ꝓſtare ꝑ.d.l.is q dolo.cū.l.ſeq.
6 in ꝟ.inuicto a ↄ̄rio ſenſu.❡†Scḋo limita ſm Ang.in.d.l.is q
ꝓcedere qñ reus ſoluiſſet iuſtū ꝑciū ſecus ſi ſoluiſſet quāti actor
iuraſſet in litē q: tali caſu cū in vno grauet reus in alio releuabiſ
vt ſibi actiōes cedi debeāt.l.cū q.in pn̄.de iureiur.⁊ ar.l.is q do
lo.cū.l.ſe.in ꝟ.iuſto ꝑcio.iūcta.l.ꝑcia rerū.ſ.ad.l.fal.Sꝫ in hoc
ↄ̄riū tenuit Imo.in.l.ij.§.ſi.ꝑ.d.l.ſi cū dos.§.ſi.cū duabus ſeq.
ſ.re.amo.iūcta.l.ex diuerſo.§.petitor.ſ.de rei vē.vbi pꝫ ꝙ etiā
qñ iuraſ in litē nō plus fauet reo facit qḋ no.Dy.in.c.ꝑ poſſeſ
7 ſore.in.iij.q.de reg.iur.lib.vj.❡†Tertio limita nō ꝓcedere in
eo q deſijſſet dolo poſſidere ⁊ a vēdicāte hūiſſet titulū in ſe aptū
ad trāſlationē dn̄ij qm̄ ſi talis titulus aliquo iure eſt inualidus et
ꝑꝑ hoc ↄcedēs vēdicaret rē ⁊ ſibi ſoluaſ eſtimatio tenebiſ agens
ei de euictione ⁊ ꝑ ↄ̄ñs ei cedere teneſ.l.ſi donate.in pn̄.ſ.de do
na.inter vir.⁊ vxo.⁊ eſt de mēte Bar.hic nā aliquē tenere cede
re actiones a pari ꝓcedūt.l.ſi res cū gloſ.⁊ in.l.creditores.ſ.de
euic.faciat.l.euicta.§.i.e.ti.no.Bar.in.l.iij.ſupra.ꝑ emp.⁊ hic
in ſi.ſed in.d.l.ſi donate.vr̄ ꝙ teneaſ de euictione.ergo cedere
actionē dꝫ.Ubi aūt reus deſijſſet culpa poſſidere ſibi ceſſio fieri
dꝫ ēt ſi ↄueniaſ reali text.eſt reputatus ſingu.in.l.ſi culpa.ſ.de
8 rei ven.⁊ ꝑ Bar.in.d.l.iij.†Et ꝑdicta ꝓcedūt qñ reus deſijt poſ
ſidere ſꝫ ſi poſſidet tūc ab actore recipiēte litis eſtimationē debēt
ſibi cedi actiones ꝑſonales vt dixi ſup tex.qḋ intellige veruꝫ qñ
actor ſciebat reū poſſidere ſecus ſi ignorabat reo occultāte q: ꝑꝑ
malignitatē rei nulla ſibi ceſſio fieri dꝫ imo nec tūc trāſferaſ do
miniū in reū gl.eſt no.in.l.hoc ſi res iūcta.l.ꝑcedēti.ſ.de rei vē.
⁊ ibi Bar.Scḋo intellige verū niſi reus poſſidēs fuiſſet ↄtumax
in reſtōne poſ.ꝑ.d.l.ſi cū dos.§.ſi.cū duabus.l.ſe.⁊.d.c.petitor
vbi ꝑꝑ talē ↄtumaciā nō teneſ actor de eui.no.gl.in.l.ſi.ꝟ.reti
nuit.ſ.q.ex cau.in poſ.ea.dū allegat dicta iura.Ergo pari rōe ſi
hi ceſſio fieri nō dꝫ cū ꝑdicta a pari ꝓcedāt vt dixi ⁊ hoc tenuit an
gel.⁊ Imo.in ꝑalle.l.ij.§.ſi.cū.l.ſe.Sꝫ Dy.in.d.c.ꝑ poſſeſſo
re vr̄ tenere ↄ̄riū q: iputari dꝫ actori ſi nō petit cōpelli reū manu
militari ad reſtōnē rei.l.q reſtituere.ſ.de rei vē.Et ꝓ opi.Dy.
allego gl.ſi.iūcto tex.in.d.§.petitor.in gl.ſi.tn̄ ꝑmā opi.teneo.
ſicut.n.dolus ꝑdit ceſſiones actionū.d.l.is q dolo.⁊ no.glo.in
d.l.hoc ſi res ita ēt dꝫ intelligi in ↄtumace in nō reſtituēdo q do
lo nō caret.l.nō pōt dolo carere.ſ.de reg.iur.⁊ hoc verū ꝑterꝙ̄
in caſu.d.l.ſi donate ſm gl.in.d.§.petitor.⁊ gl.in.d.l.ſi cū dos
§.ſi.cū duab⁹ ſeq̄n.⁊ no.ang.⁊ imo.i ꝑalleg.l.ij.§.ſi.cū.l.ſeq̄n.

1 Satiſdare qui ꝓmittit pro alio ſi nō ſatiſdat teneſ ad intereſſe ꝙ
eſtimatur eatenus quatenus ſoluere illi non poteſt.
2 Eueniri qḋ pōt attēdi nō dꝫ ⁊ vani timoris nulla dꝫ fieri eſtīatio.

1 **Si quis ab alio.** ❡†Qui ꝓmittit ſatiſdare ꝓ alio ſi
nō ſatiſdat teneſ ad itereſſe ꝙ eſtimaſ eatenus qua
tenus ſoluere illi nō pōt ⁊ ſi creditoris in nullo iter
eſt in nullo cōmittiſ ſtipulatio ſeu obligatio.h.d.❡In tex.ibi ſa
tiſdari ſtipulatus.ſcꝫ ꝓ illis.ſ.q̄ ab alio ꝑmo ſtipulatus eram ⁊
ſubaudi ꝙ nō fuit ſatiſdatū ab eo q ſatiſdare ꝓmiſit ⁊ ſuccedit
obligatio ad itereſſe ꝙ eſt regulare in oībus oblōnibus faciēdis
2 vt.j.§.ꝓxi.❡†No.vani timoris nullā eē eſtimationē ⁊ attēdi
nō dēre id qḋ eueniri pōt.de quo ꝑ Cy.in.l.ſi.§.ſin aūt ſub ↄdō
ne.C.cōia de leg.ꝑ gl.⁊ doc.in.l.ſi idē cū eodē.§.ſi.de iuriſ.om.
iud.bar.in.l.iter ſtipulātē.§.ſacrā.de ꝟ.ob.❡In gl in ꝟ.neqꝫ
enim.Ad ↄ̄ria ſignata in gl.rn̄de ꝙ ibi illud ↄtingit rōne ꝑcedē
tis doli vel culpe vt per glo.in.d.l.diuortio.in ver.ſed eſſe.

1 Obligatio ad itereſſe ſuccedit in oblōnibus faciēdi poſt morā.
2 Facere qui tenetur an poſſit preciſe cogi ad factum.

1 **Si quis promiſſerit.** ❡†In obligatio
nibus faciēdi ſucce
dit obligatio ad itereſſe poſt morā.h.d.Et ad hoc allegaſ iſte
tex.tn̄ nō ꝓbat hoc.q: tn̄ dicit ꝙ itereſſe pōt deduci in ↄdēnatio
ne ſꝫ hoc ēt videmus in oblōnibus dādi in qbus nō ſuccedit ob
ligatio ad itereſſe.l.vbi aūt.§.ſi.cū gl.de ꝟ.obli.⁊ tn̄ iudicis offi
cio mercēnario pōt fieri cōdēnatio in eſtimatione.l.iij.in ꝑnc.
e gl.⁊ bar.in.l.ſi ſuū.§.ſi vnus peti poſſit.in ſi.ſ.de ꝟ.ob.⁊ no.
glo.mag.in.l.vinū.ſ.ſi cer.pe.Uideſ ꝙ itereſſe ſuccedat in ob
ligatione poſt morā.In oblōnibus facti ꝓbaſ melius in.l.ſtipu
latiōes nō diuidūtur.in ꝟ.celſus.in gl.ſ.de ꝟ.ob.⁊ in.l.i.in pn̄.
in ꝟ.agiſ.ſ.de actio.emp.⁊ in.l.ſi.cū ſimi.ſ.ſi qs in ius voca.
nō ie.❡In gl.mag.ibi qdem.ꝙ ſic cōiter teneſ vt dixi ſup text.
⁊ ad iura allegata in ↄ̄riū per glo.rn̄de vt per Bar.in.d.l.ſtipu
2 lationes.in.ix.op.❡†In gl.ibi ſꝫ an ꝑciſe plures als opi.vltra
hic poſitas recitat gloſ.in.l.hr̄ditatē.ſ.de dona.cōiter teneſ ꝙ
preciſe cogi nō poſſit qs ad factū id ad qḋ eſt obligatus ex ↄuen
tione ſꝫ liberaſ dādo itereſſe per iſtū tex.⁊ per.l.cum ſtipulatus
ſum mihi a proculo.§.ſi.de verbo.obliga.cūꝫ ſimilibus.⁊ ad iu
ra hic allegata in contrario per glo.reſpōde vt per Bart.in.d.
l.ſtipulationes.in.q.viij.

1 Interlocutoria poteſt per iudicem reuocari ſed diffinitiua ſe
cus.
2 Sententie appellatione intelligitur de diffinitiua tantum.
3 Iudex poteſt alteri iubere ne tranſeat ante domum talis ex iu
ſta cauſa puta rixe vel ſcandali vitandi.
4 Interlocutoria poteſt reuocari a quocūqꝫ iudice ordinario vel
delegato.
5 Interlocutoria que ⁊ quando poſſit reuocari.
6 Incidens proprie dicitur illud quod reſpicit merita cauſe enter
Alexan.de imo.ſup prima.ff.nouſ. v v

genũ vero q̃ reſpicit proceſſum.

7 Sententia lata in poſſeſſorio an poſſit reuocari etiam ſi ſit interlocutoria.

8 Sententia lata ſup expẽſis eſt interlocutoria niſi ferreť ſuper expen. vna cum diffinitiua. q: tunc cenſetur pars diffinitiue vel niſi expenſe principaliter peterẽtur de per ſe in iudicio.

9 Sententia lata ſuper expen. eſt diffinitiua quãdo expẽſe principaliter petuntur de per ſe in iudicio.

10 Sententia lata ſuper poſſeſſorio eſt diffinitiua.

11 Interlocutoria lata ſuper incidenti vel emergẽti. etiam ſi non contineat dari vel fieri an poſſit reuocari.

12 Interlocutoria que ⁊ quãdo poſſit reuocari dicitur infra.

13 Interlocutoria nõ poteſt reuocari ſine iuſta cã. ⁊ ſi reuoceť tamẽ valet. ſed pars poterit a tali reuocatione appellare.

14 Interlocutoria lata ſuper expen. pretextu iuramenti iudicialis reuocari non poteſt.

15 Interlocutoria in qua iudex interpretatur verba ambigua ſue ſententie non poteſt reuocari.

16 Interlocutoria non poteſt reuocari ſi ſit appellatum ab ea ⁊ ei delatum per iudicem a quo.

17 Interlocutoria habẽs vim diffinitiue non poteſt reuocari.

18 Interlocutoria habens vim diffinitiue dicitur ſententia ſecundi decreti.

19 Interlocutoria ſecundi decreti non poteſt reuocari.

20 Interlocutoria ſuper expen. factis poſt interlocutoriam nõ poteſt reuocari.

21 Interlocutoria non poteſt reuocari quando fuit bis ab ea appellatum ⁊ ſemper fuit confirmata.

22 Interlocutoria non poteſt reuocari quãdo iudex per ea conceſſit fieri abſolutionem ſuper crimine de quo pẽdebat accuſatio.

23 Interlocutoria per quam de voluntate ptium eſt ſtatura dilatio vel aliud pnunciatũ nã ſine cõſenſu ptium non poteſt reuocari.

24 Interlocutoria que eſſet executioni mandata non poteſt reuocari ſine conſenſu partium vel ſine cauſa.

25 Interlocutoria bis reuocata amplius reuocari non poteſt.

26 Interlocutoria ſemel per pncipẽ cõfirmata reuocari non põt.

27 Interlocutoria reuocari non poteſt ſi per eam finitum eſſet officium iudicis ⁊ iuriſditio ſua.

28 Interlocutoria nõ põt reuocari ſi iudex pnunciauit ſe incõpetẽtẽ ſup pncipali negocio ſec⁹ ſi ſup aliquo depẽdẽte a pncipali.

29 Interlocutoria poteſt reuocari quando ab ea eſſet appellatum ſi per eam expirat officium iudicis.

30 Interlocutoria lata in ſcriptis per iudicem non poteſt amplius corrigi ſeu reuocari.

31 Interlocutoria. j. q̃tum tempus poſſit reuocari dicitur infra.

32 Iudex poteſt ex officio ſuo etiam non implorato errorem ſuũ corrigere ⁊ ſic poteſt interlocutoriã a ſe p errorẽ latã corrigere.

33 Interlocutoria an poſſit reuocari parte non citata.

34 Interlocutoria lata ſine partis citatione. ⁊ ſine cauſe cognitione an poſſit reuocari ſine partis citatione ⁊ ſine cãe cognitione.

35 Interlocutoria debet fieri parte citata quãdo tractatur de preiudicio illius contra quem fertur.

36 Interlocutoria an poſſit reuocari per alium iudicem q̃ per eum qui eam tulit ⁊ ſimiliter ferri.

37 Interlocutoria in qua non ſpectatur diffinitiua an poſſit reuocari. vt ſi pronunciat ſe non eſſe iudicem competentem vel quid ſimile.

38 Sententia diffinitiua que lata eſſet implorato officio iudicis nobili an poſſit reuocari.

39 Interlocutorie due contrarie apparent late ſuper eodem. nec cõſtat q̃ iudex ſcõm tulerit animo reuocandi primam an videatur prima reuocata.

40 Sententia diffinitiua non executa an poſſit de conſenſu partiũ reuocari.

41 Sententia diffinitiua que tranſiuit in rem iudicatam an poſſit conſenſu partium retractari.

42 Laudum ſcõm poſt primum latum an valeat ſi feratur ex ptiũ conſenſu.

43 Sententia arbitri ⁊ arbitratorum an poſſit reuocari.

a ℭ Iudex. ad de an iudex poſſit cogere partem ad pacem faciendã per Bar. in. l. fur. §. qui uxſuo. ff. de his qui no. infa. et per eundẽ in l. congruit. ff. offi. preſi. iuſta nuo argu. Additio.

b ℭ Tranſeat vide plene per Iaſo. in. l. ſi. ff. de offic. procur. ceſa. ⁊ in. l. nec q̃cũq. §. vbi decretu. l. iui. collum. ff. de offi. procon. ⁊ lega. Tho. di. pſli.

1 Quod iuſſit. † Interlocutoria põt p iudicẽ reuocari ſed diffiniti-
2 ua ſecus. h. d. ℭ † No. q̃ applõne ſniẽ intelligiť de diffinitiua tm̃ pʒ hic dum lr̃a dicit iudicem nõ poſſe reuocare ſniam ſed tantũ iuſſum. ⁊ ſic cũ intelligať q̃ nõ poſſit reuocare diffinitiuã. l. iudex. j. eo. apparet q̃ applõne ſniẽ intelligiť de diffinitiua: ⁊ ita iſtũ tex. cũ glo. allegaui in rub. ff. eo.
3 dic vt ibi. ℭ † Itẽ no. iũcta glo. i. q̃ iudex[a] põt alteri iubere ne
a traſeat[b] ante domũ talis ex iuſta cã puta rixe vel ſcãdali vitãdi
b pro quo alleg. tex. in. l. i. in ꝟ. ſolitaꝝ regionũ. ff. de off. pfec. vr. ⁊ eſt bonus tex. in. l. i. ff. de off. pcu. ceſ. facit. l. cuius. alſ incipit ſi fructus. §. ſed ſi inter duos. cũ. l. ſe. ⁊ qḋ ibi Bar. ff. de vſufr. ⁊ quo plene Inno. in. c. in pñtia. de pba. cũ ſi. Adde ho. tex. l. i. ſi. j. de interdi. ⁊ reli. vbi iudex põt iubere alicui ne exeat domũ ſuã. ℭ Capio glo. i. quã qdã libri hñt ſup ꝟ. iuſſit qdẽ. ſup ꝟ. vetuit. Pro cuius expeditiõe q̃ro de exẽplo huius. l. rñdet qñ p̃tor interloquẽdo iuſſit adeſſe kalẽ. poſtea idibus vel vetuit ne ptes irẽt p talẽ locũ ſm qḋ dˀ de duobus hñtibus rixã põt ẽt ſʒ Bar. hic indiſtincte exẽplificari vltra glo. qñ iudex aliqḋ iubet puta ptes adeſſe i kalẽ. nã ſi hoc vult hoc reuocare põt ⁊ iubere q̃ adſint idibus. l. dicere. §. ſi. ff. de arbi. idẽ in quocũqʒ alio iuſſu nõ finiẽte offm̃ iudicis. Et ſilr̃ put tex. dicit vetuit: põt exẽplificari in qualʒ declaratiõe iudicis phibẽte vt ſi iudex phibet exceptiões tales nõ opponi: aut dilationẽ nõ eſſe dãdã. ℭ Capio glo. ſecũdam magnã in qua cõſiſtit ius huius. l. ⁊ q: aliqualiter intricata eſt iõ ad eã aduertẽdũ. † Pro expeditiõe quero
4 qs ſit iſte iudex q põt interlocutoriã reuocare rñdet quilʒ ſiue ordinariũ ſiue delegatũ. Videbať dicẽdũ q̃ nõ: q: tex. loqť in p̃tore ⁊ ſic i ordinario nec mirãdũ q: videmus q̃ arbiter q iuſſit partes adeſſe kalẽ. põt iubere q̃ adſint idibus ſi hoc ꝯceditur arbitro q oĩ iuriſditione caret q̃tomagis iudex delegatus hoc põt q: aliqualiter hʒ iuriſditionẽ vt fuit dcm̃. ff. in. l. iiij. §. ait p̃tor. p hac glo. ĩq̃tũ loqť de arbitro. facit. c. cũ ceſſante. de ap. Pro hoc ẽt q: appellatiõe p̃toris large venit quilibet iudex. l.
5 finaũt. §. ſi. cũ gl. ff. de aqua plu. ar. ℭ Vlterius põt q̃ri de qua iterlocutoria loqť. l. noſtra. ⁊ in hoc duas refert opi. gl. i. q̃ illa interlocutoria qua iudex iubet ptes adeſſe kalẽ. poſſit reuocari vt dcm̃ fuit per. l. dicere. §. ſi. ⁊ idẽ in qualibet alia iterlocutoria que nõ ꝯtinet aliqḋ dari vel reſtitui: aut equipollẽs. ſecus ſi cõtineret aliqḋ dari vel reſtitui: vt ſi lata eẽt in reſtitutiõe expẽſarum vel in reſtõne momẽtanee poſ. His caſibus talis ſnia nõ põt reuocari: q: nõ obſtãte appellatiõe ſnia illa exequi dʒ. d. l. i. C. ſi de momẽ. poſ. ⁊ ſm hãc primã opi. que fuit Azo. verũ erit q̃ ſnia iterlocutoria lata ſup icidẽti vel emergẽti poterit reuocari ꝯtio imperio: q: ſatis eſt q̃ nõ ꝯtineat aliqḋ dari vel fieri. Et
6 intelligiť lata ſup incidenti qñ lata eẽt ſup eo qḋ ꝟtiť in iudicio ſ. an actor eſſet ſeruus vel nõ ſup emergẽti ꝟo qñ pnunciareť teſtem eſſe admittẽdũ vel nõ qñ ſup hoc verſať cõtrouerſia inter partes. Tamẽ ĩq̃tũ glo. ita accipit incidẽs: ⁊ emergẽs non recte locuta eſt put eſt de mẽte doc. hic ⁊ plenius in. l. i. C. de or. iudi. qñ incidẽs ꝑprie dˀ illud qḋ reſpicit merita cãe. ⁊ ſic hñt originẽ ante litẽ motã. vt ſi opponiť exceptio pacti de nõ petendo exceptio trãſactiõis aut cõpenſatiõis. Emergens ꝟo ꝑprie appellať illud qḋ reſpicit pceſſum ⁊ ſic nõ habuit cãm vetuſtiorem añ iudiciũ vt ſi dicať dilationẽ eſſe dãdã vel nõ ⁊ teſtẽ iſtũ eſſe repellẽdum vel non: iſta dñr emergẽtia q: emergũt in cã. Et ſubdebat azo q̃ interlocutoria tm̃ vſqʒ ad quattuor mẽſes poterit reuocari. de quo vltimo dicã. j. expedita gl. q: Bar. de
7 hoc format particularẽ. q. ℭ † Inferebat ẽt Azo q̃ ſnia lata in poſſeſſorio nõ põt reuocari dato q̃ ſit iterlocutoria q: ꝯtinet aliqḋ dari vel reſtitui ſeu equipollẽs: puta q ete poſſidere debere: nã ꝯñter dˀ iudex mãdare aduerſario q̃ eũ nõ inqetet. vñ ſatis dˀ equipollẽter hec ſnia ꝯtinere aliqḋ dari vel fieri poſt q̃ preſtat patiẽtiã illi poſſidẽti: p hoc adducebat azo. q: videmus q̃ a tali ſnia in poſſeſſorio lata appellari nõ põt. d. l. vnica. ſi de momẽ. poſ. quinimo alia rõne nõ dʒ poſſe reuocari: q: dˀ diffinitiua ſʒ Azo. ⁊ glo. q̃ dicit ita no. in. d. l. vnica. Et in hoc bene not. glo. nr̃aʒ pro qua habetis bonũ text. in. d. c. fin. de iudi. ⁊ in cle. i. de ſeque. poſ. ⁊ in glo. in ꝟ. poſſeſſorio. vt no. glo. in. c. cũ ad ſedẽ. niſi fallor eſt glo. pe. ad ſi. de reſti. ſpo. no. gl. ⁊ Bar. in. l. poſt ſniaʒ C. de ſen. ⁊ ibi ẽt p Bald. ⁊ p oẽs poſt glo. in. d. l. i. C. ſi de mo. poſ. fue. ap. ⁊ p gl. ij. q. ij. §. depo. vbi plene p archi. ⁊ per glo. in. c. ꝯſultationibus. de offi. dele. ⁊ late p Bar. i. l. ij. j. de ap. recipi. ꝟ. q̃ro q̃ eſt rõ ⁊ p Bal. in. l. ij. C. de epi. audi. ⁊ per Imo. in l. ſi finita. §. nõ aũt ſtatim. de dã. infec. ⁊ dicit bar. hic pbari rõe q: videmus q̃ i poſſeſſorio iudicio reqriť lit. cõte. vt no. glo. in l. ſi. C. ſi p vim. videte p Bar. in. l. nãlr̃. §. nihil cõe de acq. poſ.

ſed ſi

ſed ſi eēt iterlocutoria poſſet ferri lit. nō p̄te. q: oīs inſſus iudicis
appellaſ iterlocutoria vt in rub. ſ. e. ⁊ iſtud q̄ ſnīa lata in poſſeſ
ſorio iudicio dicaſ diſſinitiua cōiter teneſ niſi incidēter oppone
retur de poſ. ⁊ ſup illa p̄nūciareſ nā tūc appellabiſ iterlocutoria
per. c. i. de or. cog. ⁊ plenius in. c. cū veniſſent. de inſti. vel niſi poſ
ſeſſoriū eēt accumulatū cū petitorio q: ēt tūc ſnīa lata in poſſeſſo
rio nō diceretur diſſinitiua cū expectareſ alia ſnīa in petitorio que
abſorberet vires poſſeſſorij. c. cū dilectus. de cā poſ. ⁊ ita p̄baſ
in. c. cū veniſſent. Scđa eſt p̄ncipalis opi. que fuit Ugo. ſ. q̄ ſi in
8 terlocutoria * ferſ ad deciſionē alicuius incidētis vel emergētis
nō poterit reuocari ēt ſi nō cōtineat aliqd dari vel fieri exēplum
in illa iterlocutoria qua p̄nunciaſ eē ſeruū vel nō q: vr interueni
re ad deciſionē incidētis. Itē ſi talis iterlocutoria feraſ qua de
claraſ teſtē admitti dēre vel nō ⁊ talis ſnīa venit ad deciſionem
emergētis q: ſm eū parit talis ſnīa exceptionē rei iud. ſicut diffi
nitiua alleg. l. qđ ſi in dīc. §. i. ſ. de cōpen. ⁊ l. i. C. ſi ex fal. inſtru.
ſed ſi nō feraſ ſup incidēti vel emergēti ſed ad litē p̄parādam
vel ordinādam vt qđ p̄tes adſint calēn. ⁊c. talis pōt reuocari. in
fertur ergo ſm vtrāq; opp. q̄ iterlocutoria tendēs ad p̄paran
dum vel ordinādum iudiciū poſſit reuocari cōcordat ēt in alio
ſ. q̄ iterlocutoria in qua iudex dicit aliqd dari vel fieri nō poteſt
reuocari. Sed diſcordāt in hoc ſi iudex p̄nunciat ſup emergen
ti vel icidēti quo caſu ſm p̄mā opi. poterit talis ſnīa reuocari
ſm ſcđam opi. nō ſubdit glo. q̄ p̄dicta opi. que vult q̄ ſi iudex
interloquēdo iubet p̄tes adeē calen. pōt reuocare. Nō hʒ ob. l.
fine p̄s. in p̄n. C. de dila. vbi tex. vult q̄ ſi iudex ſtatuit dilationeʒ
puta ad cōparēdum nō pōt aliqd inouare q: dicit glo. rñdēduʒ
eſſe eo mō quo notaſ ibi in glo. vbi gl. itelligit eā ſm iſtā. ſ. niſi
iudex eā reuocet vel ſm glo. in ſi. Poteſt dici q̄ qñ ferſ iterlocu
toria ſup dilatiōibus. de qbus in. d. l. fine p̄s. dʒ attēdi an iudex
per ſuā iterlocutoriā velit mutare dilationē ſtatutā a iudice ⁊ poſ
ſit facere. d. l. dicere ⁊ l. ſi opus. ſ. de ope. no. nun. aut vult coar
tare ſeu mutare dilationē ſtatutā a lege ⁊ tūc ſm gl. poterit coar
tare per ſuā interlocutoriā dilationē ſtatutā a lege ſed nō pote
rit eā in totū tollere ⁊ de iſto vltimo v̄bo gloſ. fecit mētionē in
l. ij. ſ. e. vbi fuit tactū de materia an ⁊ qñ iudex poſſit dilationē
imutare. Ex hac glo. habuiſſis duas opi. in iſto articulo que in
terlocutorie poſſint reuocari ⁊ que nō. ¶ In gl. mag. in p̄nc. ibi
8 ēt delegatus pro gl. eſt tex. in. c. cum ceſſante. de appel. ¶ † In
eadem gl. ibi expēſas litis ⁊c. tene mēti gl. ex qua habes notare
qđ ſnīa lata ſup expēſis eſt iterlocutoria ⁊ ſequūtur cōiter doct.
hic. Et idē no. Ang. in. l. paulus. la. i. j. eo. vbi ēt ad hoc allegat
no. per Inn. in. c. ſepe. in v̄. expenſaꝝ. in ſi. de app. ⁊ hoc expreſ
ſius voluit Inn. in. c. ſacro ad finē in glo. que incipit. mirantur
de ſen. excōi. ſeqtur Bal. in. l. i. C. ſen. reſcin. nō poſ. ⁊ in. l. elegā
ter. §. ſi qs poſt. de cōdi. indebi. ⁊ l. terminato. C. de fruc. ⁊ li
tis expen. ⁊ ibi de taxatione expēſaꝝ. Et iſtā gl. intellige niſi fer
rereſ ſnīa ſup expēſis vna cum diſſinitiua q: tūc cenſeſ eſſe pars
diſſinitiue ita voluit notabiliter Ang. in. d. l. paulus. ⁊ Saly. in
l. poſt ſniam. C. de ſen. ⁊ q: tanq̄ acceſſoria dʒ ſapere naturā p̄n
cipalis arg. l. cum p̄ncipalis. de reg. iu. cum vul. Sed Bal. in. l.
patris ⁊ filij. ſ. de vul. ⁊ pup. tenet 2rium q: vr ibi tenere q̄ imo
ſnīa expenſaꝝ lata ſimul cum diſſinitiua dicaſ eſſe iterlocutoria.
Nam Bar. ibi arg. illius tex. dicit videri q̄ ſicut ibi hr̄ q̄ pr̄ po
teſt facere teſtm̄ p̄ncipale ſibi ipſi in ſcriptis filio ſuo pupillo po
teſt facere teſtm̄ per nūcupationem ideſt ſine ſcriptis. Ita ēt iu
dex dʒ poſſe ferre ſniam p̄ncipalem in ſcriptis ⁊ nihilominus
ſnīa expēſarum poterit ferri ſine ſcriptis. ita q̄ iſto caſu cenſeaſ
interlocutoria ēt quādo ferſ ſimul diſſinitiua ita tenere videtur
Imo. in. d. l. paulus. pro hoc adduco q: tot dicūtur eſſe ſenten
tie quot ſunt capitula vt voluit glo. notabilis in. l. ēt. §. ex cā. ſ.
de minori. ⁊ l. ſcire debemus. j. de v̄bo. ob. ⁊ ſic nihil repugnat
q̄ illa ſnīa lata ſuper p̄ncipali dicaſ diſſinitiua ⁊ alia que nō diffi
nit negocium p̄ncipale interlocutoria iuxta no. in. l. qui reſtitue
re in glo. ſupra de rei ven. ⁊ ibi per Bal. ⁊ no. per glo. reputatā
notabilem in cle. i. de ſequeſtra. poſ. ⁊ fruc. cum cōcordātijs. ſa
9 tis dixi in rubrica ſupra. e. ¶ † Scđo limita iſtam gl. niſi expen
ſe p̄ncipaliter peterētur de per ſe in iudicio q: ſnīa lata ſup expē
ſis erit diſſinitiua ex quo diffinit totā litē vt dicit Imol. in. d. l.
paulus. pro quo bene facit gl. in. l. i. v̄. finaūt ponas ⁊c. j. de ap
pel. reci. ⁊ qđ dixi in rub. ſ. e. ¶ In ea. glo. ibi vſq; ad quatuor
10 mēſes. de hoc latius hic per Bar. ⁊ dicā. j. extra glo. ¶ † In ea
dem gloſ. ibi diffinitiua ⁊c. tenet ergo gloſ. q̄ ſententia lata ſu

per poſſeſſorio eſt diffinitiua ⁊ p̄batur in. c. ſi. de iud. ⁊ in clemē.
i. de ſequeſtra. poſ. ⁊ fruc. ⁊ in glo. in ver. poſſeſſorio. ⁊ no. glo.
in. c. cum ad ſedē. in gl. pe. ad ſi. de reſti. ſpo. ⁊ glo. ⁊ ibi Bar. ⁊
Bal. in. l. poſt ſniam. C. de ſen. ⁊ in. l. i. C. ſi de momē. poſ. fue.
ap. ⁊ Inn. in. c. cū veniſſent. de inſtitutio. cuius v̄ba pro concor
dia ⁊ cōmuni 2cſone tenēda ſunt de quo ēt per Bart. in. l. ij. C.
11 de epiſco. audien. ¶ † In ea. glo. ibi ⁊ alij dicūt hic poniſ ſecun
da opi. q̄ interlocutoria lata ſup incidēti vel emergēti ēt ſi nō
cōtineat dari vel fieri nō poſſit reuocari. exēplum in interlocuto
ria qua p̄nunciaſ teſtes admittēdos vel nō ⁊ lex iſta ſolū hʒ lo
cum in interlocutorijs tendētibus ad p̄perādam ſeu ordinan
dam litē vt qñ iubet adeſſe kalen. Tertia fuit opi. gloſ. in. l. i. C.
ſenten. reſcin. nō poſſeſ. q̄ ois interlocutoria poſſit reuocari qđ
ſeqtur Dyn. ⁊ Cyn. ⁊ Bar. in. d. l. poſt ſniam. Et pro iſta opi.
dicit Bar. facere tex. in. l. i. in ſi. ⁊ l. penul. j. de p̄cto. ſtipulatio.
Pro hoc ēt facit tex. ſm Bar. in. l. ſi opus. de no. oper. nun. ēt
canoniſte tenēt iſtam opi. per dictum. c. cum ceſſante. ⁊ c. q̄ ad
cōſultationem extra eo. ⁊ ibi per Inn. Pro hoc ēt allegat tex.
in. l. ſi. qui. app. nō licet vbi ſnīa qua pronūciatus eſt fideiuſſores
eſſe idoneos poſſit reuocari melius p̄batur in. d. l. pen. de p̄ro.
ſtipulatio. ⁊ iſtā tertiā opi. ſequebātur Pet. ⁊ Cyn. in. d. l. poſt
ſniam. C. de ſenten. vbi refert ibi Bald. ad fin. Quarta fuit opi
nio Inno. ⁊ Abb. antiqu. in. d. c. cum ceſſante q̄ ois interlocu
toria poſſit reuocari niſi tráſiuerit in rem iudicatam vt quia nō
ſit appellatum vel appellatio ſit deſerta. Et hāc opinionem re
fert Specu. in titu. de exceptio. §. viſo. ver. ſed nūquid iudex in
terlocutoriam. Sed Hoſtien. ⁊ cōmuniter docto. in. c. cum ceſ
ſante hoc reprehendūt. Quia interlocutoria quo ad iudicē nun
q̄ tranſit in rem iudicatam notat glo. ibi ⁊ glo. in. c. ſi. de app.
lib. vj. ⁊ in. c. venerabilibus. §. ⁊ hoc de ſenten. excōmunicatio
nis libr. vj. Iuncta opinione Joan. an. in. d. c. cum ceſſante vbi
videtur ponere quintā opinionem. Nam dicit attendēdam eſ
ſe conſuetudinem fori que eſt optima iuris interp̄res. l. minime
ſ. de legi. ⁊ ceſſante conſuetudine dicit quālibet interlocutoriā
poſſe reuocari ex cauſa ⁊ ita intelligit hanc legem ⁊ d. l. i. in fin.
de p̄cto. ſtipulatio. ſed ſine cauſa non allegat notata per Inno
cen. in. d. c. ſacro. vbi concludit q̄ de mero rigore tenet reuoca
tio per hanc. l. ſed ſi facit ſine cauſa grauat partem ⁊ ſic poteſt
appellari ⁊ ſic facit litem ſuam per. l. ſancimus. C. de iudi. ⁊ l. ſi
12 quando. C. de teſtibus. † Bar. hic fuit in ſexta opinione que po
teſt dici. vj. ⁊ concludebat quedam eſt interlocutoria qua lata
officium iudicis nō finitur ⁊ iſta indiſtincte poteſt reuocari per
hāc legem ⁊ ſimiles. Quedam eſt qua lata iudicis officium fini
tur vt ſi pronunciat non eſſe procedendū vel ſe non eſſe iudicem
competentem ⁊ talis non poteſt reuocari. Et hec diſtinctio ſm
eum probatur in. l. dicere. §. fin. Pro hoc etiam adducit q: ſen
tentia que imponit finem dicit q̄ non poteſt reuocari. d. l. poſt
ſententiam. C. de ſenten. confirmat etiam quia militare videſ
tunc ratio que militat in diffinitiua que non poteſt reuocari q:
finitum eſt eius officium. d. l. iudex. ita dʒ eſſe in interlocutoria
ſi eſt talis per quam finitum ſit eius officium. Et reſpondet ad
ea que allegabantur in contrarium per Azo. ſcilicet ad. l. p̄maʒ
C. ſi de momen. poſſeſ. fue. appel. ſ. q̄ illa loquitur in diffiniti
ua non in interlocutoria. Reſpondet ad. d. l. i. q̄ ſi in diem. §. i.
⁊ dictam. l. i. C. ſi ex fal. inſtrumen. ⁊ loquantur lata iam diffini
tiua ſententia. Addatis etiam q̄ cum opinione Bart. tranſire
videntur hic Imo. Raph. ⁊ Pau. ⁊ ſic Doctores cōmuniter.
Item addatis q̄ iſta fuit etiam opinio Cyn. in. l. ſecunda in ſe
xta queſtione. ſupra ſi quis in ius voca. non ierit. tenet etiaʒ hic
Barto. in. d. l. poſt ſententiam ⁊ Bar. in. l. in arbitro. ſupra qui
ſatiſda. cogan. ⁊ in. d. l. eleganter. §. ſi quis poſt. de conditio. in
debi. ⁊ Bal. in additio. Specu. in titu. de ſenten. in ſecūda co
lum. ⁊ Angel. in. l. i. §. ſi. j. de p̄cto. ſtipulatio. Et iſtaʒ opinio
nem ſequor cum limitationibus infra dandis ⁊ pro ea bene fa
cit tex. in capitulo ſignificantibus. de officio delega. vbi ſenten
tia qua iudex pronunciat ſe eſſe incompetentem iudicem non
poteſt reuocari prout etiam probatur in. d. c. iudex ab apoſto
13 lica. eodem titu. ¶ † Hāc tamen opin. intelligo cum hac modi
ficatione vʒ q̄ iudex non debet ſine iuſta cauſa reuocare ſuaʒ in
terlocutoriam per quā non eſt finitum eius officium ⁊ ſi ſine cā
reuocet licet reuocatio teneat tamen dʒ parteʒ grauare adeo q̄
iuſte appellari poſſit ⁊ retractabiſ per iudicē appellonis ⁊ iudex
qui reuocauit ſine cā facit litē ſuā vt voluit Inn. in. d. c. ſacro. ⁊
Alexan. de imo. ſup prima. ff. noui.

¶ Interlocutoria, aduerte q: alegan. repe tit. j. latius in numero. xij.

hoc mō dꝫ intelligi qđ no. Joā.an. ꝛ d. Ant.in.d.c.cum ceſſan
te ꝛ iſtam modificationē vꝫ amplecti Bal.in.d.l.poſt ſniam.in
fi.de qua ēt per Joā.an.in addi. Specu.in ti.de ſen.pla.§.ſpe
cies.ver.ſupeſt quoqꝫ. ꝛ ita puto dōm. q̄uis Pau.hic dicat ꝙ
imo vꝫ iudicem.j.x.dies poſt interlocutoriā poſſe reuocare illā
ēt ſine cā adeo ꝙ nō dr̄ partē grauare q2 cōiter arbitrio ſuo vt
hic ꝛ pro eo pōt adduci tex.in.d.c.cum ceſſante. ꝟ.libere. Hoc
tamē nō obſtāte ſequor op. quā tenui nec iure ꝓbari vꝫ opinio
Pau. q2 iſta lex nō loq̄tur magis infra decē dies ꝙ̄ poſt imo ēt
intelligiꝛ poſt decē dies vt infra dicā. ad hoc ēt bene facit qđ di
cit Bar.in pe.col. dū alleg.l.ſi qñ.C.de teſtibus. Nec obſtat.c.
cum ceſſante.in ver.libere. q2 illa dictio.libere.nō cōcernit ꝟbū
importās ꝑtātem reuocādi interlocutoriā vt ex inſpectione illi⁹
14 lre clare pꝫ. ¶ † His preſuppoſitis limita regulā huius.l.pluri
bus modis. Et pͥmo ſm Ang.hic in interlocutoria lata expen
ſarum pretextu iuramēti iudicialis iuxta.l.ſancimus cum auct.
ſed hodie.C.de iudi. q2 reuocari nō poteſt allegat no.per Inn.
in.d.c.ſacro.ſed vt dicit Imo.hic ꝛ ibi. Imo.expreſſius in.c.fi.
qđ in c.cauſa.in fi. ꝯriuꝫ tenet ꝛ melius per regulā huius.l. ꝛ cuꝫ
Inno.trāſit Joā.an. ꝛ Ant.de bu.in.d.c.fi. ꝛ bene lꝫ Imo.ibi
ꝛ in.l.qui bona.§.dāni.ff.de dā.infec.concꝛ rñdere opi.Inno.
Tamen nō vꝫ hoc ꝓbare niſi quādo expreſſius eſſet error in ſen
15 tentia. ¶ † Scđo fallit in interlocutoria in qua iudex interpreta
tur ꝟba ambigua ſue ſnīe ſm Ange. qui pro hoc allegat gl.ſin
gularem ſm eum in.l.quicq̄d aſtringēde.in ver.per ꝓmiſſorꝫ
j.de verbo.obli.vbi dr̄ ꝙ interpretatio fieri nō poteſt niſi ſemel.
Imo.hic dicit ꝙ Ang.in.d.l.quicq̄d aſtringende ꝯrium tenet
per iſtam.l. ꝛ reſpōdet ad illam glo. ꝙ loq̄tur in iure declaran
di qđ cōpetit parti nā pars poteſt interpretari libellum ſuuꝫ ta
men nō poteſt niſi ſemel etiā ſtipulator poteſt interpretari ver
ba ſtipulationis ambigua hoc eſt verum ſemel. Sed verba iu
dicis declarātia ſuū actum ambiguū videtur ꝙ poſſit reuocari
plus ꝙ̄ ſemel per regulam legis noſtre ſm Ang.in.l.quicquid.
Addatis ꝙ Bal.in.l.ij.C.de ſen.ex peri.reci. ꝛ Imol.in l. ab
executore.in priu.de appel. ſimpliciter approbant iſtam ſecun
dam fallentiam ꝛ ita Barto.in.l.inter ſtipulantem.§.i.in fi.de
verbo.obli.referendo ꝟba ſua ad ꝓximas precedentes q̄ōnes
in quibus locutus eſt de actu ꝛ ſententia iudicis continente ver
ba ambigua motus per illam glo.in.d.l.quicquid aſtringende
tamen poſſemus dicere ꝙ iſta opinio.ſ. ꝙ non poſſit niſi ſemel
interpretari iudex verba ſue ſentētie procedat in interpretatio
ne ſententie diffinitiue. Super hoc tamen dicaꝫ in ſequētibus.
Et putarem poſſe opi.cōcordari q2 aut iudex interpretatus eſt
per ſuā interlocutoriā ambigua verba alterius ſue ſnīe interlo
cutorie. Aut interpretatus eſt verba ambigua alicuius ſue ſnīe
diffinitiue. Primo caſu puto veram eſſe opi. Ang.in.d.l.quic
quid.ſ. ꝙ iudex poſſit ſuaꝫ interlocutoriā per quā interpretatus
eſt ambigua ꝟba alterius ſue interlocutorie. Moueor. nā per
mittitur iudici etiam plus ꝙ̄ ſemel reuocare ſuā interlocutoriaꝫ
ita dicam.j.in particulari q̄ōne vtrum interlocutoriā poſſit plu
ries reuocare. Si ergo verū eſt ꝙ poſſit pluries reuocare mul
tofortius dꝫ poſſe per interpretationē pluries modificare ꝛ de
clarare ſuā interlocutoriā arg.l.videamus.§.iurare.ff.de in li.
iur. Ubi ſi iudici datur ꝑtās deferēdi vel nō iuramētum parti.
Multomagis dꝫ ſibi videri data ꝑtās limitādi vſqꝫ ad quam
q̄ntitatem iuret nā ſi totum poniꝛ in ꝑtāte ſua multomagis ps.
Hoc in ſimili pōt cōfirmari. teſtōr pōt pluries ſuū teſtm̄ reuoca
re ꝛ ex toto tollere. Pone ꝙ ibi ſit aliqđ ꝟbum ambiguū pote
rit ne teſtōr ſolū illud ꝟbuꝫ ambiguū interꝑtari. Certe ſic iuxta
l.hſ des palā.§. Sed ſi notā.ff.de teſtamētis. Si aūt loq̄mur de
interlocutoria per quā eſt interꝑtatus iudex ambigua ꝟba alte
rius ſue ſnīe diffinitiue tūc dicā verā eſſe opi. Ange. ꝛ ſequaciū
hic q̄m nō eſt in ꝑtāte iudicis ſuā ſniam diffinitiuā tollere.l.iu
dex poſtꝙ̄.j.e.l.poſt ſniam.C.de ſenten.iccirco tūc habeat lo
16 cum glo.in.d.l.q̄cq̄d aſtringēde. ¶ † Tertio fallit ſi ſit appella
tū ab interlocutoria ꝛ appellōni delatū per iudicē a quo q2 tunc
oīs iuriſditio iudicis ab eo abdicata eſt.c.cū appellōib⁹ friuo
lis.de ap.li.vj. ꝛ idē ſi iudex ad quē inhibuit iudici a quo ꝑ ean
dem rōnē.c.romana.§.ſi ꝟo ꝛ.c.nō ſolū.e.ti. Eadē rōne idem
dōm eſſet vbi eēt appellatū ab interlocutoria ꝛ petiti eſſent apo
ſtoli ꝛ denegat iudex cōcedere q̄m cum tūc oīs proceſſus q fie
ret in poſterū per iudicē a quo nullius ſit momenti quaſi careat
omni iuriſditione nō poteſt talē interlocutoriā reuocare. ꝛ idē
ſi cauſa appellationis fuit cōmiſſa per ſuperiorē eadē ratione.c.
paſtoralis.§.preterea.de off.deleg. ꝛ ita voluit Spe.in.d.ꝟ.ſꝫ
nunquid iudex.cuꝫ ꝟ.ſeq. ꝛ idē ſi apoſtolos petitos tradere re
17 cuſauerit ꝑ eandē rōnem.c.vt ſuper.de ap.lib.vj. ¶ † Quarto
fallit in interlocutorijs hn̄tibus vim diffinitiue.de q̄bus dixi in
rub.ff.eo. ꝛ eſt glo. valde notabilis in.c.fi.in ꝟ.inanes.de elect.
lib.vj.no. Bal.in.l.arbitro.ff.qui ſatiſda.cog. ꝛ in.l.hec edicta
li.§.quam obſeruationē.C.de ſecū.nup. ꝛ Saly.in.d.l.poſt ſen
tentiam. ꝛ Anto.de bu.in rub.extra eodē. ꝛ in.d.c.cū ceſſante.
Dicebat Imo.in.d.c.cum ceſſante. Hoc intelligēdum verum
in illis interlocutorijs hn̄tibus vim diffinitiue ꝛ que poſt ſe nō
expectant aliam diffinitiuā: ſed vbi expectarēt nō hr̄et locū hec
fallentia q2 iudex poterit talē reuocare q2 ſi aliter diceremus ſe
queretur. ꝙ vbi iudex interloquēdo ꝓnunciaſſet ſuper exceptio
ne peremptoria puta pacti de nō petēdo vel ſilia. Nam talis in
terlocutoria vim hꝫ diffinitiue ſm glo.notabilē in d.c.fi.de ap.
ſequeretur qđ iudex talē interlocutoriā reuocare nō poſſꝫ quod
eſſet ꝯ.d.c.fi. ꝛ iſto mō intelligēdo hāc fallētiam verū eſſet dice
re ꝙ iſta fallentia cōprehendereꝛ ſub theorica Bar.hic dum di
cit ꝙ interlocutoria per quā finitū eſt offiīn iudicis nō pōt reuo
cari alr̄ ſic. Item ſubdit Imo.in.d.c.cum ceſſante hanc fallen
tiam intelligēdam niſi a tali interlocutoriā hn̄te diffinitiue eēt
appellatū. vt tenēt do.de ro.ꝯclōne.lxxj. ꝛ ꝯclu.lxxxiij. Ubi cō
cludunt ꝙ interlocutoria qua ꝓnunciaꝛ appellationem eſſe de
ſertam reuocari nō poſſit ſi ab ea eſt appellatū q2 ſuſpēſa eſt po
teſtas iudicis ꝛ lꝫ illa ſit interlocutoria.vt.c.tua nobis.de app.
tn̄ hꝫ vim diffinitiue per no.in.d.c.fi.de ap. tn̄ de hoc vltimo
dicto an ſit verū remitto ad ea que dicam infra circa intellectuꝫ
18 c.ſignificātibus.de offi.deleg. ¶ † Ex hoc infertur an hec ſnīa
ſecūdi decreti. Nam talis appellaꝛ interlocutoria per glo.in.l.
pñti.§.i.ꝟ.modū.de his qui ad eccle.ꝯfu. Nam dr̄ interlocu
toria hn̄s vim diffinitiue: ꝛ not.per gl.in.l.qui reſtituere.de rei
ven.poſſit reuocari vꝫ ꝙ non: q2 hꝫ vim diffinitiue.vt per Bar
to.in.l.ſi finita.§.ſi forte.ff.de dam.infec. Et expreſſius Bal.in
l.ij.ff.ſi ex noxa.cā aga.in.x.q. ita intelligēs glo.in.l.i.in glo.an
tepe.ff.de iuriſdi.om.iudi. Imo.hic ſimplr̄ tꝫ ꝙ talis interlo
cutoria primi decreti poſſet reuocari: q2 cum perueniatur ad eā
officio iudicis nobili: vt declarat Bart.in.l.iubere.ff.de iuriſ.
om.iudi.in.l.ſi finita.§.iulianus.in.vj.col.ff.de dam.infec.er
go quecūqꝫ ſit interlocutoria dꝫ poſſe reuocari vt hic no. Bar.
in vlti.col.alle.l.q̄uis.cum glo.fi.ff.de rebus cor. ꝛ ꝙ ſnīa ſecū
di decreti poſſit reuocari.lꝫ Imo.non dicat tenuit expreſſe In
nocen.in.c.dilecto.de ver.ſig. ꝛ ſpe.in ti.de ſecūdo decreto.§.
nunc videamus.verſi.illud. ꝛ in ti.de primo decreto.§.iam de
effectu.ver.ſed quid ſi iudex. ꝛ Jo.and.in.c.conſultationibus
de offic.deleg. ꝛ plꝫ per dictā rōnem.d.l.q̄uis.lꝫ do. Anto.de
bu.in rub.extra eodē. ꝛ Bal.in.d.l.arbitro.ſimpliciter ꝯrium
19 dicant ex eo q2 dicitur habere vim diffinitiue. ¶ † Hoc tamen
limitat Inno.in.d.c.ꝯſultationibus. Immo alſ Innoc.in.vj.
col.dicit procedere in iudice ordinario: ſed delegatus non pōt
talem interlocutoriā ſecūdi decreti reuocare. Mouetur q2 om
nis iuriſditio omneqꝫ officiuꝫ iudicis delegati expirat lata ſen
tentia ꝛ ea executa.c.in lrīs.de offi.dele.vult dicere cum videa
tur facta executio ſecūdi decreti expirat. Puta ſcitis ꝙ fuit du
bium vtrum qñ ꝓceditur ad ſecūdum decretū per iudicē requi
ratur noua miſſio in poſ. ꝛ glo.ſenſit in.§.fi.inſti.de offic.iudi.
ꝙ ſic: tn̄ illa cōiter dānatur vt late per dy. ꝛ Bar.in.d.l.ſi finita
§.iulianus.in.viij.col.ꝟ.quero iuxta iſtud an de nouo ꝛc.ſicut
qñ res venditur ei qui eſt in poſſione non requiritur ꝙ alia tra
ditio fiat vt transferatur in eum dñium.l.quedaꝫ mulier.de rei
ven.ita in caſu noſtro. Patet ergo extinctam eſſe oēm iudicis
20 delegati ꝑtātem. ¶ † Quinto fallit ſi poſt interlocutoriaꝫ facte
eſſent expenſe per partē: q2 non poſſet reuocari expenſis non re
fectis: ita voluit Inno.in.d.c.cum ceſſante. ꝛ ſenſit glo.ibi dūꝫ
dicit ibi reintegra. Sed Hoſtiē. Jo.and. ꝛ cōiter oēs ibi tenēt
ꝯrium. ꝛ Spe.in.d.ꝟ.ſed nunq̄d iudex. q2 reuocatio non ſit ad
iniuriam partis ad cauſe expeditionē breuiorem.d.c.cum ceſ
ſante.in fi. Dicit tamē Anto.ibi ꝙ forte opi.glo.ibi eſt melior
per.c.interpoſita.§.pe.de ap.vbi ſi quis appellauit a ſnīa q̄uis
poſſit renunciare appellationi inuito appellatur tamen non tꝫ
talis renunciatio niſi primo reficiat expenſas appellato qñ renū
ciat eo inuito. Nihilominus puto poſſe ſubſtineri opinionem
cōēꝫ.ſ. qđ non refectis expēſis valeat reuocatio interlocutorie.
Nec ob.

Nec ob.tex.in.d.c.interpoſita:q2 loquit in renũciatione facta
appellationi per appellantem quo caſu eſt culpa in ipſo appel-
lante ꝛ ratione ſue culpe patitur dãnum expenſarum non loquit
in parte reuocante:ſed in iudice:ꝛ põt eẽ ꝙ reuocatio eſt facta
ſine aliqua culpa illius in cuius fauorem fit reuocatio.preterea
in.d.c.interpoſita.§.pe.nõ dr ꝙ non poſſit renũciari niſi prius
refectis expenſis:ſ3 dr ꝙ iudex d3 dãnare illũ in expenſis.Et p
hac opi.põt dici eſſe tex.in.d.c.cũ ceſſante:nã ibi poſt latã inter
locutoriã ꝯ te appellaſti ab ea:ꝛ ſic iã feciſti expenſas circa appel
lationẽ ab interlocutoria:ꝛ tñ tex.ibi vult ꝙ iudex qui ibi ſñiam
21 tulit eã poſſit reuocare.¶†Sexto fallit niſi fit appellatũ bis ab
interlocutoria:ꝛ ſemper ꝯfirmata ſit:q2 tũc ẽt per iudicẽ q eam
tulit non poterit reuocari.glo.eſt elegans in c.fi.in ver.ſuper
ea de ap.ꝛ no.Anto.de bu.in.c.fraternitatis.de frigi.ꝛ malefi.
22 ¶†Septimo fallit i interlocutoria p quã iudex conceſſit fieri ab
ſolutionẽ ſuper crimine de quo pendebat accuſatio q2 reuocari
non põt niſi per pncipem.l.i.C.de aboli.ita dicit Bal.in.l.i.in
xvj.col.C.qui accu.ꝛ per.l.i.C.de aboli.Si tñ recte conſidera
mus theoricam Bar.ſatis vr iſta limitatio ſub ea cõphendi in-
qñtum dicit ꝙ aut interlocutoria eſt talis per quam finit officiũ
23 iudicis aut non ¶†Octauo fallit interlocutoria per quam de
volũtate partiũ eſt ſtatuta dilatio vel aliud pronunciatũ:q2 ſine
ꝯſenſu partiũ non poterit reuocari ita dicit bal.in.l.fi.de arbi.al
leg.in arg.no.per glo.in.l.ij.§.fi.ſ.de preto.ſtipu.ꝛ idem no.
Bal.in addi.Spec.in ti.de ſen.in.ij.colũ.¶Tu allega caſum
in.c.ſignificantibus.de app.ꝙ intellige niſi in cã vt ibi per gl.in
ver.abbreuiare dil.ꝛ eſt de mente bal.in.l.fi.ad fi.C.ſen.reſcin.
non poſ.bene faciunt que dicã.ſ.in pᷓma fal.circa intellectum
24 glo.in.d.l.i.§.fi.de pto.ſtip.¶†Nono fallit in interlocutoria
q̃ eſſet executioni mandata:q2 non poterit reuocari ſine ꝯſenſu
partium vel ſine cã ſm glo.valde notabilem in.d.l.i.§.fi.de p-
to.ſtipu.ꝛ ibi ſequunt omnes:ꝛ idem ray.ꝛ imo.in.l pe.co.ti.
ꝛ bart.hic ꝛ bald.in.d.l.eleganter.§.ſi quis poſt ꝛ in.d.l.arbi-
tro.Et idem ſi eſſet talis interlocutoria que ſecum traheret exe
cutionẽ ſm Bar.ꝛ doc.in.d.l.i.§.fi.ſed hoc intellige ſi interlo-
cutoria fuit valida ſecus ſi nullas q2 l3 ſit executioni mãdata:po
terit ſine cauſe cognitione quatenus de facto pceſſit de facto re
uocari ſm bal.in.d.l.poſt ſñiam.in fi.vbi allegat glo.ſingularẽ
ad hoc ſm eum in.l.minor.in pn.ſ.de euic.in glo.ij.Et idem
25 bal.in.d.l.arbitro.¶†Decimo fallit niſi interlocutoria fuiſſet
bis reuocata:q2 amplius reuocari non põt vt per Dy.ꝛ barto.
quos ſequit Saly.in.d.l.poſt ſñiam:ꝛ Anto.de bu.in.d.c.fra
ternitatis:ꝛ.d.c.cum ceſſante.Mouent q2 videmus ꝙ nõ põt
vltra bis appellari:vt in rubro ꝛ nigro.C.ne lice.tertio pᷓuoca.
Pro hoc dicit bar.facere text.in.d.l.fideicõmiſſa.§.decẽ.ſ.de
leg.i.ꝛ.l.i.§.ſi cui.ſ.vt leg.no.ca.vbi ſi teſtãt legauit.x.ticio et
mãdauit hrdi ꝙ ſi titius illa.x.perderet rurſus darent p hrdẽ
eidem ticio intelligit ꝙ bis ꝛ non vlterius.Refert bar.ꝙ qdã
tenebãt ꝙ imo iudex poſſit qñcũq3 voluerit reuocare interlocu
toria p tex.hic in ver.põt ꝙ eſt extenſiuũ.l.ſi ita quis de le.ij.tñ
dicit ꝙ opi.Dy.eſt equa.ꝛ eam approbat.Addatis ꝙ Rayn.
fuit ille qui tenuit opi.ꝯriam.ſ.ꝙ poſſit vltra bis iudex reuoca
re interlocutoriam:ꝛ illã opi.ſequit Raph.hic.Sed Salyc.in
d.l.poſt ſñias.C.de ſen.ꝛ Ant.in.c.fraternitatis.de frigi.ꝛ ma
lefi.ꝛ in.c.cum ceſſante.de app.t3 ſimplr opi.Dy.ꝛ bar.quam
ſequor ꝛ confirmo.Nam iudex appellationis dr ſuccedere in lo
cum iudicis pncipalis.l.cũ apud ſempronĩũ.in fi ſ.iud.ſo.not.
glo.in.c.fi.in ver.vltra decẽniũ.de app.lib.vj.ergo iudex adi
tus per appellationẽ non põt vltra bis mediante appellatione
reuocare ſñiam:ita nec d3 poſſe iudex cauſe principalis:hoc mõ
26 voluit conſeruare Dy.du3 alle.l.i.C.ne li.tertio pᷓuo.¶†Un
decimo fallit niſi interlocutoria fuiſſet p principe3 ſemel ꝯfirma
ta ita dicit Ang.ꝛ Imo.in.l.paulus la.i.ſ.eo.allegant not.per
Joan.an.in ti.de ſenten.prola.§.vt autem:ſup ver.quid ſi pa-
pa.ꝛ quod no.glo.fi.in.c.iij.de inſti.¶†Item fallit in interlo-
cutoria a qua non eſſet appellatum ſi eſt lata ſuper executione q̃
non facit preiudiciu3 negocio pncipali nec reddit iudiciũ retro
nullum q2 nec tales interlocutorias latas a iudice cauſe pncipa-
lis põt reuocare iudex appellationis a diffinitiuã.d.c.fi.de app.
lib.vj.ita dicit Imo.hic dicens hanc eſſe nouam opi.ſup qua re
liquit cogitandum.addatis ꝙ iſta opinio non vr vera:ꝛ ꝯrium
fuit de mente Joannis Andree in.c.cum ceſſante:per regulas
huius legis. et poteſt reſponderi ad argumentum factum
in ꝯrium ꝙ iudex cauſe appellationis nõ ſuccedit in loco iudicis
principalis niſi in his in qbus eſt appellatũ ꝛ in cõnexis cũ nego
cio principali vel in reddẽtibus iudiciũ retro nullũ:vt in d.c.fin.
ita intelligit ꝙ ibi no.gl.in ṽ.vltra decẽnium:facit qđ hr in.c.ſi
27 p eodẽ.el.i.de app.¶†Duodecimo fallit niſi p interlocutoriã
finitũ eſſet officiũ iudicis ꝛ iuriſditio ſua.d.c.ſignificãtibus.qđ in
tellige in iudice delegato:ſecus in iudice ordinario.ita multũ ele
gãter voluit bal.p illũ tex.in.l.preſes.C.quõ ꝛ qñ iudex:ꝛ idem
ſentit bar.in.l.pe.ad fi.C.de pac.Et Pau.de caſ.in.l.ij.ſ.ſi qs
in ius vo.l3 de bal.mẽtionẽ nõ faciat.S3 mihi vr ꝙuis nõ repe-
riã ꝯdictorẽ ꝙ etiã ordinarius nõ poſſit reuocare:q2 etiã in eo lo
cũ h3 rõ aſſignata hic p bar.ſ.ꝙ expirat iudicis officiũ in illa cau
ſa.Et ſic militat eadẽ rõ hic dũ dicit ꝙ interlocutoria p quã finit
iudicis officiũ in cã illa nõ põt reuocari p.l.iudex poſt.ff.ſ e.iſta
rõ militat in iudice ordinario pᷓnunciãte ſe nõ eſſe cõpetẽtem:in
illa cã finitũ eſt officiũ ſuũ:ꝛ põt reſpõderi ad.d.l.ſi preſes ꝙ ibi
ideo põt iterũ iudicare iudex ordinarius:q2 prima ſñia fuerat nul
la.l.iiij.C.de accu.ꝛ plene no.in.l.ſi vt pᷓponis.la.i.C.quõ ꝛ qñ
iudex:ſecus in delegato.q2 ſic ſemel fert ſñiam ꝙuis nullã nõ po
teſt iterũ iudicare.in caſu tñ noſtro talis ſñia nõ eſſet nulla.vnde
non vr ꝙ bene arguat de illa ad iſtã.Maxima tñ eſt auctoritas
predictoꝝ doc.ideo diligenter eſt mẽti tenẽdu3 eoꝝ dictũ pro li-
mitatiõe.d.c.ſignificantibus.¶Nõ ob.d.l.ſi preſes.q2 iterũ co-
gnoſcit ex eo q2 ſñia fuit nulla.l.iiij.C.de acc.plene not.in.l.ſi vt
28 pᷓponis.C.quõ ꝛ qñ iudex.¶†Itẽ limita in.d.c.ſignificãtibus
pcedere ſi iudex pᷓnunciauit ſe eſſe incõpetẽte3 ſup principali ne
gocio.q2 nõ poteſt reuocari.ſecus ſi ſup aliquo depẽdẽte a prin
cipali.c.dilectus.el.iij.de prebẽ.que tex.ita intellexit pau.de lia-
3a.vt refert.Saly.in.d.l.poſt ſententiam.ꝛ ideo p3.q2 nõ expi-
rat iudicis officium.Et pro hoc allegat in argumẽtum.c.ſuper
gratia.de offi.delega.lib.vj.Sed Joã.calde.in.d.c.dilectus t3
ꝯrium dicens hoc ibi non probari:q2 in.d.c.dilectus.iudex ibi
ad reuocationem ſue ſententie proceſſit vigore ſecunde commiſ
ſionis ſibi facte non vigore primo.Tñ puto opi.pau.de lia3a.ꝛ
Saly.eſſe veram in ſe ſaltem in argumento.d.c.ſuper gratia.q2
cum duret negocium principale ꝛ etia3 poteſtas iudicis quo ad
illud non d3 perimi ſup acceſſorio ſeu depẽdẽte.ꝛ ſic d3 poſſe re
uocare interlocutoriam latã ſuper illo dependente.q2 militat ra
tio iſtius.l.iuncta ratione Bal.ſ.ꝙ officium iudicis non expira-
29 uit in illa cauſa.¶†Item limita.d.c.ſignificantibus.cum ſimi.
non procedere niſi eſſet appellatum ab illa interlocutoria etiam
per quam expirat officiu3 iudicis.q2 tunc poteſt reuocari.ſecus
ſi ab ea ſit appellatum.q2 cum per appellationem ſit ſuſpenſa ſeu
extincta ſententia.l.ſi cauſa.C.de tranſac.l.i.§.fi.ad turpil.iuriſ
ditio primi iudicis remanet integra.ita ꝯcludunt Do.de ro.ſua
concluſio.xxj.incip.Item ꝙ auditor.ꝛ in ꝯcluſio.lxxxiij.incip.
Item ſi a pronunciatione ſ3 Ant.de but.in.c.cũ ceſſante.ꝛ.D.
Abbas in.c.peruenit.el.ij.de appel.ꝛ pau.de lia3a.in cõmento
d.c.dilectus.el.iij.ſm vnũ intellectũ facit tex.in.c.ſi a iudice.de
appel.in.vj.¶Sed Jo.cal.ꝛ Imo.in.d.c.dilectus.t3 ꝯriu3.ꝛ
iſta opi.vr forte verior.q2 ſicut lata diffinitiua iudex nõ põt am-
plius ſe de cã intromittere.d.l.iudex.ita d3 eſſe in iſta interlocu
toria vt finiat officiũ iudicis.¶Et poteſt reſpõderi ad.d.c.dile
ctus.vt.ſ.fuit reſpõſum ꝙ ibi pceſſum eſt ad reuocationẽ vigo
re ſcđe cõmiſſionis nõ vigore prime.¶Nec etiã obſt.c.ſi a iudi
ce.q2 d3 intelligi qñ eſt appellatũ ab interlocutoria p quam non
erat finitũ officiũ iudicis.¶Nõ ob.etiã ꝙ p appellationẽ ſit ſu
ſpẽſa ſñia.q2 verũ eſt ꝙtũ ad hoc vt nõ mereat interim exeq.ſed
nõ vt faciat reuiuiſcere iuriſditionẽ iudicis.ex quo als ſequeret
ꝙ ſi a diffinitiua eſſet appellatũ poſſet iudex cauſe principalis pẽ
dẽte appellatione iterũ pᷓnũciare.qđ nemo diceret.l.cos.in prin
ci.C.de appel.teneatis menti q2 ſunt paſſus no.ꝛ p alios nõ pu
30 to ꝙ repiatis ita diſcuſſos.¶†Ultimo poſſet limitari regula
l.noſtre ſm Nico.de Neap.ꝛ Jo.de pla.in.l.rura.C.de omni
agro deſer.li.xj.vt locũ nõ hẽat iſta lex qñ interlocutoria eſſet in
ſcriptis lata.q2 nõ poterit amplius corrigi p iudicẽ p no.p gl.in
d.l.rura.Sed non puto hanc limitationẽ verã.q2 non probatur
ibi nec tex.aut glo.ibi loquit de ſentẽtia.¶In eadẽ glo.ibi.inci-
dens.ꝛ qđ dicat emergens.vide clarius p glo.in.l.ij.als eſt.l.i.
ꝛ ibi Bar.C.de ordi.cogni.ꝛ habetur in.c.i.de ordi.cognitio.
¶In ca.glo.ad fi.de hac glo.feci mẽtionẽ in.l.ii.ſ.co.vide ibi.
31 ¶†Ulterius querit bar.ſ.ꝙtũ tpe poſſit interlocutoria reuo-
cari dic vt hic p eũ cũ quo trãſeũt alij pic ꝛ cano.poſt gl.in.d.c.

cũ ceſſante.⁊ in.d.c.ſacro.in glo.preallе.⁊ ſpe.in.d.ver.ſed nũ
quid index.⁊ bal.in.d.l.elegãter.§.ſi q̃s poſt.⁊ ſaly.in.d.l.poſt
ſniam.⁊ bar.hic dicit hanc q̃õnem poſſe pluribus modis intelli
gi.primo vſq3 ad quot dies vel mẽſes.ſcdo an vſq3 ad ſnia3 diſ
finitiuã vel poſt.Tertio modo an vſq3 ad executionẽ ſnie inter
locutorie vel poſt poſſit ipſa interlocutoria reuocari. circa pri
mum l3 gl.hic dixerit q̃ vſq3 ad quattuor mẽſes tñ bart. hic re
fert quoſdam dixiſſe q̃ vſq3 ad.x.dies tm̃ ſicut vſq3 ad.x.dies
põt appellari auc.hodie.C.de ap.⁊ auc.que ſupplicatio. C. de
p̃ci.ſpe.offe.dy.dicebat q̃ aut ↄſideras ius petẽti reuocationẽ
reſidẽs in parte ⁊ tũc durat vſq3 ad.x.dies p̃ proxime dicta.aut
ↄſideras quo ad facultatẽ iudicis ⁊ dicendũ eſt q̃ p̃mittit̃ reuo
catio ẽt poſt decẽ dies vt.d.c.cũ ceſſante.ad idẽ tex.iuncta glo.
pe.in.c.querelam de procu.vbi hoc aperte dicit glo.⁊ iſtam cõ
cluſionem approbat bar.p̃ qua alle.l.arbitro.ff.q̃ ſatiſda.cog.
ſm̃ vnam lec.⁊.l.ſi.j.qui.ap.non licet.vbi ſi per iudice3 delega
tu3 fuerint approbati fideiuſſores põt illa talis interlocutoria re
uocari ⁊ illa reuocatio ſit eode3 modo quo appellatur ⁊ ſic.j.x.
dies d3 peti alias trãſit in rẽ iudicatã quo ad partẽ.Si aũt con
ſideras ſecundo modo.ſ.vtrum interlocutoria poſſit reuocari
vſq3 ad diffinitiuam non vel poſt ⁊ dicendum eſt quod ſolum
vſq3 ad diffinitiua3 nõ poſt per.l.i.C.ſi ex fal.inſtr.⁊.l.in diem.
§.i.de cõpen.nec mirũ q2 cũ iudex lata diffinitiua ſit functus of
ficio.d.l.iudex.poſtea ſeq̃t̃ q̃ nõ poſſit ſuam interlocutoriã re
uocare.d.l.dicere.§.ſi.ſi vero conſideras tertium modum.ſ.
an vſq3 ad executionem vel poſt dicendũ eſt q̃ glo.in.l.i.§.ſi.j.
de preto.ſtipu.tenuit q̃ poſt executione3 ipſius interlocutorie
non poſſit ipſa reuocari niſi de conſenſu partium ſiat vel niſi cã
cognita ſeu ex cã ſiat vt q2 in exẽplo poſito ibi apparet q̃ p̃ erro
rẽ fuit p̃ſtita illa ſatiſdatio.Et dicit bar.probari hoc in.l.pe.eo.
ti.de p̃to.ſtipu.Nã ibi iudex poſſet p̃ſtare ſatiſdationẽ dam.in
fec.dur aturã.j.triẽniũ poſtea ibi iudex progauit huiuſmodi
ſatiſdationẽ vſq3 ad decẽniũ tex.ibi dicit p̃mos fideiuſſores tu
tos eſſe exceptione per iſta3 ſcdam ſatiſdationẽ ⁊ per p̃ſtationẽ
aliorum fideiuſſorum receſſum eſt a prima non obſtante q̃ iam
fuiſſet executioni mandata prima quia fuerunt preſtiti fideiuſſo
res ſic fuit executioni mãdata.Nec predictis obſtat ſi ↄ̃triu3 alle
garetur auc.ei qui.C.de bo.auc.iu.poſ.vbi reuocatur interlocu
toria primi decreti etiam poſtq̃ eſt executioni mandata.rñdet
Bar.q̃ illud eſt ibi:q2 ex cauſa illud ſit q2 cõparuit reus ⁊ obtu
lit ſatiſdationem ⁊ obtulit expenſas iccirco cum cauſe tñ cogni
tione illud ibi fuit factum eodem modo rñdet ad.l.ſi opus de
ope.no.nun.q̃ ibi intelligit̃ qñ cum cauſa deuentum eſt ad di
ctã reuocationem .addatis q̃ Jmo.hic t3 ↄ̃ bar.qñ vult q̃ iter
locutoria etiam poſtq̃ eſt executioni mandata poſſit parte inui
ta etiam ſine cauſe cognitione reuocari.Mouetur per.d.l.pe.
de preto.ſtipu.nam ibi parte inuita fuit facta reuocatio interlo
cutorie hoc dicit inniti ex illo tex.in ver.precepit.nam verbum
illud denotat neceſſitatem vt no.in.l.ſepe audiui.de off.c.p̃ſi.⁊
l.⁊ q2 de iuriſdi.om.iudi.⁊ non d̃r ibi q̃ interuenerit aliqua cãe
cognitio.¶ Tñ puto bar.bene loqui cum quo bal.concordat
in.d.l.arbitro.⁊ in.l.eleganter.§.ſi quis poſt.de conditio.inde
bi.⁊ doc.in.d.l.i.in ſi.de preto.ſtipu.Idem tenuit Ray.⁊ ipſe
Jmo.in.d.l.pe.vbi dicit q̃d d3 intelligi illa.l.pe.q̃ ibi facta fu
it reuocatio ex cauſa puta p̃p̃ errorem.cum opi.Bart.concor
dat Ant.de bu.in.c.cum ceſſante.de ap.⁊ etiam Abb.ibi q̃ di
cit q̃ pro iſta opinione v̓r glo.ibi du3 dicit re integra.Et p̃ hoc
dicendum eſt q̃ vbi eſſet talis interlocutoria que ſecum trahe
ret executionem eodem modo diceremus reuocationem eius
fieri poſſe vel non ſicut dicimus in interlocutoria facta ab homi
ne.exemplum iudex interloquendo p̃nunciat actorem non eſſe
audiendũ ſeu non admittendũ ad probationes faciendas hec
interlocutoria ſecum trahit executionem vt dictum fuit in.d.l.
miles.§.iudicata.ff.eo.Predicta tñ intelligatis ſana eſſe vera
qñ interlocutoria que fuit executioni mandata erat valida nam
tunc nõ põt reuocari niſi cauſa cognita ſiat ⁊ cũ ↄſenſu vtriuſq3
partis ſed ſi non fuiſſet valida tunc põt reuocari q2 quatenus de
facto proceſſum eſt ad executionem põt de facto retractari ſm̃
bal.⁊ Saly.in.d.l.poſt ſententiam.allegat glo.ſm̃ eos ſingula
re3.in.l.minor.in principio.in gl.ſecunda.de euictio.⁊ ita bal.
32 in.d.l.arbitro.¶ †Nota ex hac q̃õne Bart.q̃ iudex ex officio
ſuo etiam non implorato põt errorẽ ſuu3 corrigere ⁊ ſic põt in
terlocutoriam a ſe per errorem latã reuocare p3 q2 bar.hic dicit
q̃ ſolũ vſq3 ad decem dies dat̃ parti tp̃s ad petendũ ſnia3 reuo
cari ſed poſt decem dies bene poterit iudex reuocare ergo p3 q̃
q̃uis pars petere non poſſit iudex ex officio põt ſuã interlocu
toriam reuocare quod eſt diligentiſſime no.⁊ pro hoc eſt bon'
tex.in.c.qualiter ⁊ qñ de accu.⁊ no.p̃ glo.pe.in.c.querelam.de
procu.⁊ in.c.venerabilis.§.ex hoc de ſen.excõ.⁊ ad hoc videte
33 bal.in.l.i.C.ſen.reſcin.non poſ.vbi hoc exp̃ſſe dicit.¶ †Querit
etiã bar.an p̃te nõ citata poſſit iudex reuocare interlocutoriam
⁊ concludit q̃ non ſi talis interlocutoria requirat cãe cognitio
nẽ exemplũ in illa interlocutoria an d̃eat cõcedi dilatio an nõ.l.
a p̃cedente.C.de dilatio.aut nõ requirat̃ cauſe cognitio prout
in illa interlocutoria q2 iubet alicui vt compareat tali die tũc cũ
non requiratur cauſe cognitio.l.ſed ⁊ interpellatus.§.i.ff arb.
⁊.l.diẽ.in p̃n.eo.ti.poterit reuocari.Intelligit autem ipſe tunc
req̃ri cãe cognitionẽ ad reuocãdũ iterlocutoriã qñ i ipſa interlo
cutoria ferẽda tractabatur de p̃iudicio partis.ſ.requirebat̃ cãe
cognitio alS non req̃rit̃ citatio nec ẽt cauſe cognitio.d.l.diẽ in
p̃n.cũ gl.in.d.l.ſ3 ⁊ iterpellatus pro quo facit q2 eadẽ ſolẽnitas
q̃ req̃rit̃ in confectione actus v̓r neceſſaria in eius diſſolutione.
auc.eↄ̃.C.de re.du.⁊.l.ſi vt q̃ſq3.de ſo.ſicut ergo ad interlocu
toriã ferẽdã requirit̃ cauſe cognitio ⁊ citatio ita ad eam diſſol
uendã.iſta ↄcluſio Bar.v̓r vera ⁊ cõiter approbari vt p̃ Spec.
in ti.de execu.ſen.§.viſo.ver.ſed ſi iudex videt ⁊ Jo.an.i addi.
Spec.in ti.de ſen.p̃la.§.ſpecies.v̓.ſupeſt quoq3.⁊ bal.in.l.p
emptorias.in.l.ij.colum.C.ſen.reſcin.nõ poſ.⁊ per Saly.in.l.
poſt ſententiam.C.de ſen.⁊ iter.⁊ Anto.de bu.in.c.cũ ceſſante
34 de ap.†Ubi addit q̃ ſi iudex ſine cauſe cognitione ⁊ ſine partis
citatione ſnia3 p̃tulit interlocutoriã ⁊ ſic erat notorie iniuſta po
terit eã ſine citatione reuocare alle.no.p̃ Jnn.in.c.q̃relam.i gl.
ſubtractis.de elec.q̃ eſt no.addatis idem tenere bal.in.l.ſi pa
cto quo penã.C.de pac.⁊ in.l.ij.i.xj.col.C.de ſer.⁊ aqua.⁊ in.l.
ſi.C.de edi.di.adri.tol.⁊ in rub.C.de reſcin.ven.in prin.⁊ in re
pe.l.tale pactũ.§.q̃ p̃uocauit.ff.de pact.in.xj.q.⁊ fuit de mẽ
te Jo.an.in.d.§.ſpecies.ver.eſt quoq3.nã vt dicũt in dictis lo
cis doc.eadẽ facilitate qua iudex mouet̃ de facto in pronuncian
do eadẽ d3 moueri in reuocãdo ad hoc alleg.no.p̃ glo.in.l.mi
nor.in p̃nc.in glo.ij.de euic.⁊ p̃bat tex.in.l.i.§.hoc edictũ.ff.ſi
mul.vẽ.no.hoc v̓r tenẽdũ q̃uis bal.in.l.ij.C.ſi p̃p̃ pu.pen.p̃ il
lũ tex.ſenſerit ↄ̃rium ſed poteſtis rñdere ad illũ tex.⁊ ad ibi no.
per bal.q̃d ibi in celebratione illius actus non interuenit defe
ctus citationis illius p̃ſone quã illa lex citari requirit i diſſolutio
35 ne in caſu nr̃o loquimur qñ iteruenerat defectus citatiõis.†Et
ex no.p̃ bar.h̃ colligit̃ q̃ ad interlocutoriã ferẽdã neceſſaria eſt
partis citatio.ſ.qñ tractat̃ de p̃iudicio illius ↄ̃ quẽ fert̃ interlo
cutoria qñ requirit̃ cauſe cognitio.de quo p̃ Jnno.⁊ alios in.c.
auditis.de p̃cu.vbi v̓r ↄ̃riũ tenere ⁊ p̃ Jnno.in.c.q̃relã.in ſi.de
elec.⁊ in.c.ad petitionẽ.de accu.⁊ p̃ Jac.bu.⁊ bar.in.l.nec q̃cq̃
§.vbi decretũ.in p̃nc.ff.de off.p̃con.⁊ in.l.ↄſentaneũ.in.i.⁊.ij.
col.C.q̃ño ⁊ qñ iudex.⁊ p̃ Jac.bu.⁊ bal.in.l.i.C.de ſen.ex pi.re
ci.⁊ p̃ bal.in tres denũciationes.C.q̃ño ⁊ qñ iu.⁊ in.l.termina
to.C.de fruc.⁊ lit.expẽ.⁊ per ang.in.l.de vno quoq3.j.e.⁊ in.l.
recuſare.in p̃n.j.ad treb.p̃ Ant.de bu.in.c.ſepe.de ver.ſig.vbi
refert deciſionẽ do.de ro.i ↄcluſione.ccccxv.inci.Jtẽ ſi a diffini
tiua ⁊ Jmo.in.d.l.ſi opus.⁊ p̃ eũdẽ aliq̃d hic.⁊ cõiter ↄcludit̃
q̃ aut ex interlocutoria nõ infert̃ p̃iudiciũ vel modicũ ⁊ non re
quirit̃ p̃tis citatio.l.ſed ſi interpellatus.§.arbiter.⁊ ibi no.ff.de
arbi.⁊ eſt tex.melior de corpore iuris in.l.ille a quo in p̃n.ſm̃ ea
q̃ ibi.ff.ad treb.Sed ſi tractat̃ de p̃iudicio ſaltẽ nõ modico re
q̃rit̃ cauſe cognitio ⁊ p̃ ↄ̃ñs p̃tis citatio.l.a p̃cedente.C.de dila
tio.iuncta.l.in cauſe.§.cã cognita.ff.de minori.⁊.d.l.de vno
quoq3.⁊.l.nã ita diuus.ff.de adoptio.c.inter quatuor.de ma.⁊
obe.⁊ in p̃dictis locis ẽt inuenies an req̃rat̃ p̃emptoria citatio
36 ad talẽ interlocutoriã.¶ †Querit ſucceſſiue bar.an interlocuto
ria poſſit reuocari p̃ aliũ cui iudex hoc cõmiſit ⁊ pari rõne an in
terlocutoria poſſit ferri p̃ aliũ ⁊ dictis eius adde gl.ordinariam
in.l.ſtatutis.C.de ſen.ex peri.reci.dic vt ibi p̃ doc.maxime per
bal.⁊ Saly.vbi dixerunt q̃ ſi bene aduertat̃ non v̓r q̃ illa ſnia
iterlocutoria feratur p̃ aliũ qñ op3 q̃ ille qui fert ſnia3 ſit iudex
ordinarius aut delegatus alS non põt vt p̃ totũ titulũ.C.ſi a nõ
compe.iudi.c.at ſi clerici.de iudi.vel requiritur q̃ ſit arbiter.l.
non diſtinguemus.§.queſitum.ff.q̃ ſi hoc.ff.de arbi.⁊ ideo ſi
alius iudicaret non eſſet ſententia.Non ob.quod habetur in.d.
l.diem.⁊.l.ſed ⁊ ſi interpellatus q2 ibi nuncius non iudicabat ſ3
nunciabat

nunciabat illud q iudex ſeu arbiter fecerat ⁊ dicunt iſtaȝ opi. bñ pbari in. d. ver. q ſi boc modo. ⁊ in. l. diem. nā nō vȝ q nūcius proferret ſniam ſȝ fuit primus iudex ⁊ nuncius exegt ita q bec
37 doctrina vȝ magis iuri conſentanea. ¶ † Ulterius querit an interlocutoria in qua non ſperaȝ diffinitiua poſſit reuocari vt ſi pnunciat ſe non eſſe iudicē competentem vel qd ſimile. Et cōcludit q aut iudex eſt aditus proponendo actionem ⁊ ipſe pnūciauit dictis modis ⁊ tūc non pōt reuocare qȝ per illam interlocutoriam finitū eſt iudicis offm̄ ⁊ talē pnunciationem expedit iudicis officio mercēnario deſeruienti illi actioni intentate ⁊ p talem ſniaȝ eſt functus offō ſuo iō nō pōt vlterius ſe intromittere. Mouetȝ ēt per. d. l. dicere. ⁊. c. ſignificantibus. de officio deleg. ⁊. c. iudex ab apoſtilica. e. ti. ⁊ libro aut eſt aditus implorato officio iudicis nobili vt qñ petitur q detur tutor. vel q interponat decretū ſup alienatione rerū minoris ⁊ tunc adbuc ſup illo poterit adiri officio iudicis nobili ⁊ poterit cā cognita reuocare id qȝ egit alle. l. q̄uis. cū gl. ff. ā. de rebus corū. ⁊. l. ſi quis cū pcura. cū gl. §. fi. ā. de pcuratoribus. Et ſubdit ſe putare q in iſtis caſibus reqriȝ cāe cognitio ⁊ poſſit reuocare. ſȝ in alijs interlocutorijs vbi reuocaȝ offō iudicis mercēnario putat ſufficere ſi fiat pte pſente ſȝ nulla cā iuſta ſubſit qȝ ſicut ab initio potuiſſet iniuſte pferre interlocutoriā ⁊ partē grauare ita nūc poteſt cā ſine cā reuocare: ſȝ parti teneaȝ ad intereſſe ſi iniuſte reuocet. l. ſi qñ C. ð teſtibus: ⁊ boc eſt q dicit tex. bic dū dicit ɔ̄rio imperio ⁊c. ¶ Iſta verba bart. in vltimo membro ſunt diligentiſſime not. ¶ Nam primum membrū fuerat prius expeditū. Et ad boc vltimū qȝ dicit bar. addatis gl. no. in. l. qui ſemel. in fi. ſ. de decre. ab ordi. fac. ⁊ no. Inn. in. c. ſacro. de ſenten. excō. cuius ỽba retuli. ā. in examinatione glo. ¶ Diligenter nota ỽba bar. inquā tū voluit q vbi offō iudicis nobili deuentū eſt ad aliquā interlocutoriā p quā finiȝ offm̄ iudicis pōt illa reuocari. Et ſequiȝ boc ſimplr Imo. bic in eadem qōne qua querit an interlocutoria ſecundi decreti poſſit reuocari ⁊ tenuit q ſic p rōnem bar. bic cuȝ ad ſcōȝ decretū pueniaȝ offō iudicis nobili pȝ qȝ mixti impij. l. iubere cauere. ā. de iuriſ. om. iudi. l. ea que. §. 1. ſ. ad municip. ſȝ cāe mixti imperij ſunt q̄ offō iudicis nobili expediunȝ ad priuatā vtilitatē vt probat tex. in. l. plȝ. C. de peda. iudi. ⁊ determinat Bar. in. d. l. iubere. ⁊. l. ſi finita. §. iulis. in. xj. col. ā. de dā. infec. ⁊ dixi incidēter. ā. ⁊ in boc ɔcordāt omnes illi quos retuli tene-
38 re q ſnia interlocutoria ſcōi decreti poſſit reuocari. † Addo q ēt Bar. in. l. i. §. fi. ſ. de pto. ſtip. Iſtud idē voluit ⁊ ibi plus dicit q ēt ſi eēt diffinitiua illa que lata eſſet implorato iudicis offō nobili poſſet reuocari per. d. l. i. §. fi. ⁊. l. pe. de pto. ſti. ¶ Et iſtud voluit Jo. an. in. c. ſignificantibus de purga. vul. vbi alle. c. qualiter ⁊ qñ el. i. de accuſa. idē tȝ Ant. de bu. in. d. c. cū ceſſante. Sȝ Ang. in. d. l. pe. de pto. ſti. ⁊ Pau. de ca. in. d. l. i. §. fi. de pto. ſtipu. tenent ɔ̄rium in diffinitiua qȝ ſm eos ſequereȝ q ſi ferreȝ ſnia diffinitiua in cā reſtōnis in integȝ poſſet reuocari. ɔ̄. d. l. iudex poſtq̄. ſ. e. iuncta. l. q ſi minor. §. fi. ā. de mino. Imo. in. d. l. pe. in fi. vȝ velle q opiniones debent ɔcordari qȝ aut iploraȝ offm̄ iudicis nobile ſubrogatū loco actiōis vt qñ petiȝ reſtō in integȝ. c. fi. de offi. iudi. ⁊ tūc nō poſſit reuocari ſicut nec ſnia diffinitiua lata ſup principali p quo facit qȝ ſubrogatū ⁊c. aut non ſubrogaȝ loco actiōis ⁊ tūc bȝ locū opi. Bar. ſȝ ordinarie eēt pceſſum ad ſniam ſup illa imploratione officij iudicis ⁊ ſic ſup tali offō eēt lata ſnia mō diffinitiuo iuxta no. p bart. in. l. ticia. ſ. de accuſa. vbi dicit q qñqȝ interlocutoria fertur nō diffinitiuo: vt qñ ferreȝ in ſcriptis. Sed ɔ̄ iſtaȝ concordantiā facit fortiter tex. in. d. l. ſepe. nam pone q petij mibi caueri dā. infec. vſqȝ ad triēniuȝ ⁊ iudex ita pcipit boc caſu ſnia dȝ eſſe lata per implorationem officij iudicijs nobilis. l. in glino. ā. de dā infect. Et eſt ſubrogatū loco deficientis actionis ſicut in petitione reſtōnis in integȝ: ⁊ tñ tex. in. d. l. pe. vult q iudex poſſit reuocare illā iuxta ea que babentur in. l. qui bona. §. fi. cum. l. ſeq. ā. de dam. infec. niſi reſtringamus text. in. d. l. pe. q locum babeat in cautionibus q̄ petereȝ incidēter pſtari ⁊ non principaliter ⁊ in veritate tutior vȝ eſſe opi. quā poſuit bar. in. d. l. i. §. fi. de pto. ſtipu. dum dicit q iſte tex. dȝ intelligi qñ incidenter non pncipaliter petitur preſtari cautio ſȝ poſtea dicat vel etiam puto q idēȝ ſit qñ principa-
39 liter petitur iſta vltima non poteſt iudicio meo ſaluari. ¶ † Querit bar. quid ſi ſuper eodem apparēt due ſententie interlocutorie ɔtrarie nec conſtat q iudex ſcōam tulerit animo reuocandi primā an videaȝ prima reuocata arguit primo q ſic: qȝ p ɔſtitutionē ſecūdi pcuratoris vȝ remotus prim9 de. l. ſi qs cū procuratore. §. fi. de pcu. ⁊ per ſcōm teſtamētum vȝ primū ruptum. Tñ tȝ ɔ̄rium: qȝ ipſam primam eſſe latam dȝ liquere iudici. l. boc autem. §. i. ſ. qui. ex cau. in poſ. ea. ⁊ ſicut qs non vȝ renūciare iuri qȝ ignorat. l. mater. ā. de inof. teſt. ⁊ in. l. i repudiāda. ā. de acq. bere. Nec miles vȝ exberedare filium quē ignorat babere. l. ſicut certi. C. de teſta. mili. ita iudex nō vȝ reuocare ſniam quā ignoranter tulit: ⁊ pro boc allegat bonū tex. in. c. olim. extra. e. alleg. l. ſiue pars. C. de dila. vbi pēdente dilatione officiū iudicis quieſcit. qȝ pbatur in. d. c. olim. q in dubio iudex ordinarius pter multiplicationē factoȝ preſumiȝ q ignorauerit primam latam ⁊ dicit Bar. boc eſſe veȝ qñ erat talis interlocutoria que reuocari nō poterat ſine cauſe cognitione: qȝ partē ledebat put dictum eſt ſupra: ſed ſi pōt reuocari ſine cauſe cognitione: vt qȝ ſtatuitur dilatio. ſ. expectatoria ad cōparendum in qua nō requiriȝ cauſe cognitio: ⁊ tunc vȝ per ſcōam receſſiſſe a prima p. d. l. dicere. §. fi. Ad predicta bene facit tex. in. l. pe. ſ. de ɔfeſ. voluit allegare ad iſtud. nā ſi bene pbatur q etiā in facto pprio intrinſeco eſt quaſi pbabilis ignorātia. ⁊ ita illū tex. alleg. barto. in. l. nō fateȝ. ſ. de ɔfeſ. Addatis q ipſe in. l. cū procurator. §. fi. circa vlt. col. ā. de ope. no. nū. vȝ tenuiſſe ɔ̄riū eius qȝ dicit bic. nā vult q imo p interlocutoriam videaȝ recedere a prima ɔ̄ria ſeu diuerſa. alle. l. ſi opus. e. ti. illa paȝ facit: qȝ in veritate ibi ex ſcōa ſnia apparebat q babebat noticiā prime: qȝ faciebat expreſſam mētioneȝ de ea. ad idē alle. l. pe. de preto. ſtip. ⁊ in arg. l. ſi quam. ā. de reſcin. vē. ⁊ ſic Bar. ibi vȝ ɔ̄rium dicere eius qȝ dicit bic: boc idē videnȝ tenere do. de ro. ſua ɔcluſione. v. incipiente. Item ſi poſtq̄ eſt cōcluſum in cauſa vbi volunt q ſi poſtq̄ iudex pronunciauerat cōcluſum eſſe in cauſa admittat partem ad pbandum vel faciēduȝ actum qui fieri non poterat anteq̄ eſſet ɔcluſum in cauſa vȝ re-
a nunciare [a] ɔcluſioni in cauſa ⁊ pnunciaſſe ſup ɔcluſione in cauſa qȝ per propoſitionem vnius ɔ̄ij vȝ receſſum ab alio. allegat qȝ bȝ in. l. illud. C. de acquirē. bere. ⁊ iſtud idem tȝ Anto. de but. ⁊ Imo. in. c. auditis. de procu. idem vult. D. Cardi. Flo. in cle. teſtibus. in. ij. col. de teſt. ⁊. D. Abb. in. c. cum dilectus. de fide inſtru. ⁊ in. c. qm̄. in. xiij. colū. de fide inſtru. ⁊ boc dicunt veȝ ſi iudex ſcienter fecit. ſecus ſi ignorāter. per cle. i. de procura. ¶ Tñ ſubdunt. D. de ro. in. d. ɔcluſio. q ſi iudex qui interfuit ɔcluſioni in cauſa fuit ille qui admiſit partem ad pbandum preſumitur ſciēter feciſſe. qȝ in facto pprio non preſumiȝ ignorantia. l. q̄ q̄. ad velleia. c. ab excōicato. de reſcrip. ⁊ idem vȝ de mēte bal. in. l. peremptorias. C. ſen. reſcin. non poſ. ⁊ Saly. in. d. l. poſt ſentētiam. in fi. Sed Abb. in. d. c. cum olim. vȝ velle idem qȝ Bart. bic per illum tex. Limitat tñ Abb. ibi boc veȝ niſi iudex de proximo vel in facto notabili prius pnunciaſſet. qȝ tūc vȝ de illa pnunciatione memoriam babere. alleg. l. cum illoȝ. de ſen. excō. ⁊ qȝ bȝ in. d. c. ab excōicato. Uel etiam poteſtis dicere q dictuȝ bar. bic loquiȝ in ordinario prout loquiȝ tex. in. d. c. cū oliȝ. Sed dicta alioȝ poſſunt procedere in iudice delegato non implicito multitudine negocioȝ. qȝ in tali nō loquitur tex. in. d. l. cū olim. ¶ In caſibus tñ in qbus dictum eſt q induceretȝ reuocatio cōcluſionis in cā qñ iudex faceret actum ɔtrarium intelligatis boc pcedere ſi fieret partibus volētibus vel ex cā alſ nō valeret talis reuocatio. qȝ pronunciatio qua iudex pnunciauerat eſſe ɔcluſuȝ in cā traxerat ſecū executionē. ideo reuocari nō poterat niſi partibus volentibus vel ex cā. vt no. p bar. in. d. l. i. §. fi. de preto. ſtipu. ⁊ p bar. bic. in. q. vſqȝ ad q̄tum tēpus poſſit interlocutoria reuocari qȝ puto diligētiſſime no. pro limitatiōe coȝ que dicūt
40 Do. de ro. in. d. ſua ɔcluſione. ⁊ doc. qui eos ſequunȝ. ¶ † Tangit bic Imo. an diffinitiua nō executa poſſit de ɔſenſu partium
41 reuocari dicam in. l. acta. vbi bar. tangit. ſ. e. tit. ¶ † Iuxta boc tetigit bic Imo. vtrum ſentētia diffinitiua que in rem iudicataȝ
b tranſiuit poſſit cum ɔſenſu partiū per iudicem retractari. [b] ⁊ dicit q gl. ſingularis in. l. ſi diuerſa. C. de tranſact. tȝ q non. ⁊ dicit q non ob. l. acta. cū ibi no. ſ. e. qȝ dicit q aliud eſt renūciare ſentētie qȝ fieri pōt. vt. l. pe. C. de ſen. Aliud eſt ſcōam ferri que erit nulla. ⁊ ɔ̄ñter nullus erit ɔſenſus illius ſententie. argu. l. nō dubiū. C. de leg. Nec buic ɔcluſioni ob. qȝ bȝ i. l. ij. C. cō. vtriſ. iudi. vbi ſȝ nō valeat vt ſnia valebit vt pctm̄ qȝ rñdet q in caſu qȝ nis nr̄e ɔſenſus ſtetit in puris terminis ſȝ in. d. l. ij. deuentū fuit
42 ad facti executionē. ¶ † Ex quo infert an laudū ſcōȝ valeat poſt primū ſi feraȝ ex partiū ɔſenſu. ⁊ dicit q in arbitramēto dicēdū eſt q ſic qȝ ē trāſactio. vt no. l auc. vt diffe. iudi. §. i. ⁊ a trāſactio

Additio.
a ¶ Uideȝ renunciare. vide eūdem alex. in ɔſil. lxxxiiij. in iiij. volu. in pe. col inci. ɔſidera[n]tis. ⁊ vid. d. de ro. in deci. cccccccl[x]vii. in ci. nota q ſi in aliquo cā. ⁊ ibi quē modū dȝ ſeruare iudex pōt videri qñ vult reuocaȝ. ⁊ vide dños de ro. in deciſ. ccccccclvii. in antiqo. ⁊ in deci. cccccccl[x]iii. in cip. ſciendū. in antigo. ⁊ in deciſ. cccccccvii. in āntigo. ⁊ bal. in. c. 1. in pe. colū. ſi de inueſt. inter domi. ⁊ agna. lis oriaȝ. Tho. diplou.

Additio.
b ¶ Per iudicē retractari. vid eūdē alex. in ɔſil. xcvi. in ii. vol. incip. viſis pceſſib9. in 1. col. ⁊ iaſo. in d. l. ſi diuerſa. l vlt. colū. C. de trāſa. ⁊ in. l. nā ⁊ poſtea. §. ſi damneȝ. in. ii. col. de iureiu. plene p pbily. in. c. inter monaſteriū. in. ix. col. de re iud. ⁊ bap. ſeue. in. d. l. ſi diuerſa. ⁊ bal. i ɔſi. cxciii. in. iii. vol. inci. primo ſtatuto. infi. Tbo

ne pōt recedi.d.l.ſi diuerſa.ſʒ in ſcđa ſnīa arbitri putat dicēdū
ꝙ aūt ṗma ſnīa habebat vī rei iudicate vt ī caſu.l.pe.C.de arbi.
⁊ tūc vř dicēdū ꝙ nō valeret ſcđa qꝛ repiretř lata ſine inſtātia q̄ re
griř corā arbitro ſicut corā iudice qꝛ iſtātia corā arbitro durat
triēnio ſicut lata corā iudice vt notāt legiſte plene in.l.ſi ꝗs arbi
tratu.de ṽbo.ob.Si aūt nō hēbat vī rei iudicate vt qꝛ eēt factū
ꝯpromiſſum cū pena ⁊ ſine eā rato manente pacto iuxta ea q̄ de
clarauī i.l.ait ṗtor.in ṗn.ff̄.e.⁊ tūc vř ꝙ ꝯſenſus partiū vēiret ad
derogandū pene nō ad derogādū ſnīe.l.ij.ff̄.de arbit.addatis
ꝙ iſta oīa fuerūt formalř ṽba bal.in.d.l.ſi diuerſa.lʒ de eo men
tionē nō faciat ⁊ eſt no.illud quod dīt ꝑ intellectu.d.l.ij.C.cō.
vtrīuſ.iu.Tñ nō puto ꝙ dicta eorū rñſio ſit bona iuxᷓ rō dicunt
ꝙ ſi ṗmus ꝯſenſus ſtetiſſet in puris finibus eſſet nullus iſte con-
ſenſus nā nō vř būs ocm̄ qꝛ vř ſatis eē approbare ſnīaʒ fcō vel ver
bo.l.paulus rñdit nō tm̄ ṽbis.j.rē ra.habe.l.de ꝗbus.ff̄.dele.
Uñ Cy.⁊ alij doc.i.d.l.ij.ſentiūt ꝙ imo ēt qñ nō eēt deuētū ad
executionē facti illa ſnīa roborata ꝯſenſu ꝗuis eēt nulla in vim
ſnīe tñ valeret i vi pacti ꝑ.d.l.ij.q̄ reputař ad hoc valde notabi-
lis ibi enī ponderař executio facti qꝛ alš ex ſolo pacto nō potuiſ
ſet agi ⁊ executio ſequi.⁊ iō doc.cōiter dicūt ꝙ qñ ſnīa eſt nulla
ſi eſt roborata ꝯſenſu nō vʒ ī vi ſnīe ſʒ ī vi pacti vt ꝑ doc.i.c.pru
dēti.i.de of.dele.⁊ ꝑ legiſtas i.l.obſeruare.ff.de off.pcō.⁊ i.l.i.
C.ꝗ ꝓ ſua iuriſdi.ṗcipue.ꝑ.d.l.ij.Et de iſto articulo an poſſit
ex ꝯſenſu partiū retractari ſnīa q̄ in rē iudicatā trāſiuit videatis
ꝑ bar.in.l.admonēdi.in ṗma opp.ff̄.de iureiu.⁊ ꝑ Moder.ibi
ꝑ bal.in.l.ſcire.C.vt in poſ.lega.⁊ in.l.iuriſgētiū.§.ſi paciſcar.
el.i.ff̄.de pac.⁊ in.l.i.C.ſen.reſcin.nō poſ.⁊ ꝑ an.de bu.⁊ Jmo.
in.c.dilecto de reſcrip.⁊ tāgiř ꝑ bal.in.l.elegāter.in ṗn.ff̄.de cō
di.indebi.⁊ in.l.poſt rē.ff̄.de trāſac.diceř fortaſſe.in.l.acta.i ṗn.
4 3 ff̄.e.vbi aliꝗd bar.⁊ Jmo.¶ †Jtē dum ipſe tāgit ꝗd in ſnīa ar-
bitri ⁊ arbitratorū.videte de hoc ꝑ bald.in.l.i.in.iij.colū.C.qñ
prouo.⁊ in.l.ij.ff̄.de iureiur.⁊ per bar.i.l.ꝗd m̄.ſ'ṗn.ff̄.de arb.
⁊ ꝑ bal.in d.l.ſi diuerſa.⁊ ꝑ ant.de bu.i.c.ꝗnt auallis.in.i.char.
de iureiu.⁊ per Ro.in rub.ff̄.de arbi.nec alř diſcutio nunc qꝛ nō
eſt ꝓprie de materia legis noſtre.

a ¶ Delegatū principis. ad de eundē alle. in hoc in rub. ff̄. de in.om.iu. in.ij.⁊.iii.col.

1 Sententie delegatorum ⁊ etiam arbitrorum exequuntur per iu
dices ordinarios.ſi executionem merentur.
2 Snīa arbitri dʒ exeq per ordinariuʒ.ſi arbiter ſit aſſumptus nu
do pacto ⁊ ſine pena.⁊ fuerit emologata tacite vel expreſſe.
3 Delegatus principis non poteſt ſuam ſententiam exequi.
4 Subdelegatus delegati principis.an poſſit ſuam ſnīam exeq.
5 Cognitio ⁊ diffinitio qñ cōmittitur an intelligatur etiam com-
miſſa executio.
6 Delegatus ab inferiore a ṗncipe an poſſit ſuam ſnīam exequi.
7 Delegatus ab inferiore a principe an ⁊ quando poſſit ſuaʒ ſen
tentiam exequi.
8 Delegatus de iure canonico poteſt in poſ.mittere.etiam ſi non
ſit delegatus a principe.
9 Executio cui eſt cōmiſſa an videatur eidem cōmiſſa cognitio.
10 Exceptio nullitatis eſt cognoſcenda per iudicem qui ſnīaʒ tulit.
11 Judex requirens eſt maior iudice requiſito:qꝛ requiſitus teneř
ei parere.
12 Executor nudus ſeu merus ēt ſi ſit executor pape vel principis
non pōt exequi ſnīam inferendo violentiam.⁊ auferre poſ.con
dēnato niſi hoc habuerit in mandatis.
13 Judex ordinarius poteſt ſententiam exequi cum armis manu
militari.
14 Judex ordinarius eſt maior delegato principis.ratio dicitur.j.
15 Par in parem non hʒ imperium fallit vt hic.
16 Executor an ⁊ qñ poſſit ſententiam exequi per vim.
17 Cognitio ſi cui cōmiſſa fuit an videař ei cōmiſſa executio.
18 Cognitio ſi cui eſt cōmiſſa an intelligatur ei ꝯmiſſa diffinitio.
19 Delegari an poſſit executio ſnīe ſimpliciter iteʒ an poſſit delega
ri quo ad hoc vt ſiat miſſio in poſ.taliter ꝙ poſſideař iteʒ an poſ
ſit delegari miſſio in poſ.ex cauſa cuſtodie.
20 Executio ſnīe an ſit facienda per iudicem appellationis vel iudi
ceʒ principalis.
21 Executio ſnīe an ⁊ qñ poſſit fieri per iudicem cauſe principalis.
22 Executio ſententie poteſt fieri per iudiceʒ cauſe principalis quā
do iudex appellationis pronunciaſſet appellationem fruſtrato-
riam.
23 Executio ſnīe poteſt fieri per iudiceʒ cauſe principalis.quando
fuit conſenſu partium receſſum ab appellatione.
24 Executio ſnīe interlocutorie in qua erat facta ꝯdēnatio expēſ.
ſi fuit confirmata per iudicem appellationis poteſt exequi per
iudicem cauſe principalis.
25 Interlocutoria an pareat actionem in factum.
26 Executio ſnīe late in criminalibus non eſt facienda per aliqueʒ
iudicem ſi ſententia ſit iniuſta:ſed quid ſit agendum dicitur
hic.

1 In Diuo pio. †Judices ordinarij exequā-
tur ſnīas delegatoꝝ ab eis
2 ⁊ ēt arbitroꝝ ſi executionē mereř.h.d.¶ †Ex iſta
l.vtiliſſima ⁊ ſolēni no.ꝙ ſʒ vnū intellectū hic ꝓbař
ſnīaʒ arbitri debere exeq ꝑ ordinariū ꝙ dʒ ītelligi in ſnīa arbitri
aſſumpti nudo pacto ⁊ ſine pena q̄ caſu ſi fuerit emologata taci
te vel expſſe mereř executionē.l.pe.C.de arb.alš nō.l.i.e.ti.de
3 quo plenius dicā cū gl.¶ †Jn gl.ij.ibi.ſʒ ꝗd de delegato:ꝯclu-
a dit gl.delegatū ṗncipis a nō poſſe ſuam ſnīam exeq.Sʒ ꝯtrium
tʒ bar.ang.⁊ doc.cōiter hic ꝑ.d.l.ſi.in ſi.C.de iud.⁊ idē ibi tʒ an
ge.Scđo moueř bar.ꝑ tex.in.§.ſi ṽo ēt ꝗdē iurēt.in auc.de ex
hibē.rei quatenus ille tex.loqtur ī delegato ṗncipis.⁊ tñ ibi vř
talē delegatū poſſe mittere in poſ.hoc aūt eſt mixti impij vt di-
ctū eſt ⁊ dicit bar.ꝙ.c.ſignificaſti ex̄ de offi.⁊ pōt iudi.dele.hoc
declarat qñ ꝓbař ibi ꝙ delegatus ṗncipis pōt ordinarium cō
pellere vt ſnīam ipſius delegati exequař eſt veꝝ ꝙ eſt limitata
talis poteſtas ꝑ.c.q̄renti.e.ti.vt ſolū vſqʒ ad annū dictā ptāteʒ
habeat delegatus ṗncipis.Jſtam opin.tenēt Ange.⁊ Jmo.⁊
Moder.cōi.ſ hic ⁊ in.d.l.ſi.C.de iudi.ibi tñ dicit Ange.ꝙ ille
tex.parū facit ꝓ hoc intelligendo ꝓut gl.intelligit in ṽ.mādata
ſ.ꝙ illa executio fiat per iudicem ordinariū que ei a lege cōmitti
tur aut ꝑ delegatū ṗncipis qñ illi hoc eſt expſſe cōmiſſum ⁊ pro
iſto intellectu facit qꝛ tex.ibi loquiř tam de delegato ab ordina
rio q̄ꝫ a ṗncipe vt pʒ ibi ex ṗfactione illius legis.Addatis ēt ꝙ
ꝯ opi.glo.noſtre hic ⁊ ſic ꝯ bar.tenuit Ja.de bel.in auc.de exhi
ben.re.§.ſi vero ēt ⁊ Cy.⁊ Ful.in.d.l.iubere.⁊ Saly.in.l.ij.C.
de iu.om.iud.Et ꝑ iſta opi.gl.nře plurimū facere vř text.in.d.
§.ſi vero ēt ibi.nihil facere volente.tñ Raph.ibi aiaduertens ꝙ
ille tex.videbař facere ꝯ bar.dicit poſſe rñderi ꝙ ille text.intelli
gař de illo qui fuit delegatus a iudice ordinario iuſſu imperato
ris prout loquiř tex.in.l.i.§.ſi.j.de app.⁊.l.ſi.j.ꝗs ⁊ a quo.vel
aliter vltra eum poteſtis rñdere.ad.d.§.ſi vero ꝙ tex.ibi iō di
cit ꝙ delegatus principis nihil agere valens recurrat ad ordi-
nariū qꝛ delegatus principis non habebat familiam ſeu executo
res iō recurrit ad brachiū ordinarij vt in.c.i.de offi.ordi.¶ Uel
ēt poteſtis rñdere ꝙ ibi text.loquiř de ſubdelegato a delegato
principis non autem de delegato principis ⁊ iſtum intellectum
patitur illū tex.dū dicit ſi vero non adminiſtret ſed datus ſit a q̄
dam iudice ſiue ex ſacra forte forma aut iuſſione ⁊c.Et iſte erit
nouus intellectus ad illū tex.⁊ tūc vř ibi eē tex.ꝙ ſubdelegatus
a delegato principis nō pōt ſuā ſnīaʒ exequi.dato ꝙ iudex dele
gatus a principe poſſit vt ꝓbař in.d.§.ſi vero ⁊ lʒ bar.hic i.iiij.
col.videař voluiſſe ꝯtrīuʒ vʒ ꝙ imo ſubdelegatus a delegato ṗn
cipis poſſit exeq.tñ alij tenēt ꝯtrium vt.j.dicam.Non enī eſt ve-
rum ꝙ priuilegia conceſſa delegato principis trāſeant ad ſubde
legatum ab eo.c.ſup q̄nū.§.vos aūt ⁊.§.ſi vero duo de offic.
dele.Uñ ſuſtineo cōeʒ opi.q̄ eſt ꝙ delegatus ṗncipis ſnīaʒ exe
qui poſſit.Et ꝯfirmari pōt qꝛ negari nē pōt qꝛ ſaltē de iure ciuili
ſit dubiū an delegatus ṗncipis poſſit ſnīam exeq.Sed nos ha-
bemus ꝙ vbicūqʒ reperiř aliqđ dubiū de iure ciuili ſi poſtea re
periař determinatū de iure canonico ſtandus deciſioni iuris ca
nonici ēt in terris impꝫij vt no.in.c.lʒ ex ſuſcepto.de fo.cōpe.et
in.c.ꝑ venerabilē.ꝗ.ſi.ſint le.⁊ i.c.i.de ope.no.nūc.⁊ no.doc.in
c.ray.de teſta.Et ꝓ iſta opi.bar.hoc alle.gl.i.l.ſi ꝗs miſſus.i ṗn
4 ci.in ṽ.ſue ptātis.j.ne vis ſi.⁊ ibi no.bar.†Sed ꝗdi ſubdelega
to delegati ṗncipis bar.hoc in.iiij.col.tenuit ꝙ pōt exeq.alle.
l.i.in ſi.C.ꝗ ꝓ ſua iu.doc.ħ non tangūt.ſed dic ꝙ illa lex hic de
hoc nihil dicit ⁊ Spe.tenuit ꝯtriū in ti.de execu.ſent.§.nūc dicē-
dū in ṗn.⁊ expſſe Jmo.in.c.ex lřis ⁊ in.c.paſtoralis.§.qꝛ ṽo.de
offi.dele.repꝛhendit iſtud dcm̄ bar.qꝛ talis ſubdelegatus nulluʒ
hʒ ꝓuilegiū ꝯ ius cōe.c.ſup q̄nūm.§.nos aūt.⁊.§.ſi vero.de
offic.delega.Et puto euʒ ſic voluiſſe inducere tex.in.d.l.i.in ſi.
C.qui pro ſua iuriſ.Jbi dicitur ꝙ delegatus principis poteſt
ſubdelegare:⁊ ſubdit ibi littera ꝙ in quibuſcunqʒ valebit dele
gatio glo.ibi intelligit ꝙ ēt ſi ille cauſe eſſent meri vel mixti im-
perij valeret

periſ valeret ſubdelegatio. ꝛ Bar. ibi hoc tꝫ. Sed executio ſnie
eſt meri imperij: ergo vr ꝙ poſſit trãſire in ſubdelegatũ princi-
pis. et poſſet ſic fortius induci ea que ſunt meri imperij veniũt
in delegatiõe gñali ſeu vniuerſali ẽt ſi non ſpecifice ſit facta dele
gatio eius ꝙ eſt meri imperij dũmodo ille q delegauit poſſet
ſpecialiter ſi voluiſſet delegare cãs meri vel mixti imperij vt ꝓ-
bat tex. valde not. in. l. fi. ad fi. ꝛ ibi põderãt mod. C. vbi ꝛ apud
quẽ in integ. reſti. Nã tex. ibi vult nõnullos poſſe delegare cãm
in integ. reſti. ꝛ eſt mixti impij illa cã que expedit officio iudicis
nobili ad priuatã vtilitatẽ. l. qꝺ ſi minor. §. fi. de mino. dicit ibi
tex. in. d. l. ꝙ ſi facta fuerit gñaliter delegatio ab illis iudicibus
veniet cã reſtõnis hoc tꝫ tex. in. l. cognitionẽ in prin. ꝑ illũ text. ꝛ
ibi ang. ff. de offi. eius. ꝛ idẽ ray. in. l. i. ff. de offi. eius. in additio
nibus quas feci ibi ad lec. guil. de cu. ibi eũ reprehendit. ꝛ idẽ tꝫ
Abb. in. c. ſiqs ꝯ clericũ. de fo. cõpe. Modo ad ꝓpoſitũ dele-
gatus principis põt ſubdelegare ea que ſunt meri vel mixti im-
perij. d. l. i. in fi. C. q ſua iuriſditione cũ glo. ergo ꝗuis ſpecifice
in ſubdelegatione nõ cõmittat executionẽ ſnie que eſt mixti im
perij oꝫ venire hoc modo puto ꝙ voluerit bar. inducere. d. l. i.
ꝛ lꝫ maxima ſit auctoritas bar. tñ putarẽ ꝯtrariũ verius ꝛ hoc tꝫ ſpe.
in. d. ti. de execu. ſen. §. nũc dicendũ in princi. ꝛ Imol. in. d. c. pa
ſtoralis. §. qꝛ vero in. vij. co. de offi. dele. ꝛ in. c. ex lr̃is. ꝛ in. c. que
renti. in fi. de offi. delega. qꝺ probari vr̃ ꝑ. d. c. ſup queſtionũ. §.
nos aũt ꝛ in. §. ſi vero duo. de offi. delega. vbi priuilegiũ cõpe-
tens delegato principis. ſ. ꝙ poſſit iudicare appellatione remo
ta nõ tranſit ſubdelegata ab eo. Reſtat rñdere ad. d. l. i. C. q ꝓ
ſua iuriſ. cui poteſtis rñdere p̃mo ꝙ nõ eſt vera opi. gl. ꝛ bart.
ibi volentiũ ꝑ illum tex. ꝓbari ꝙ cauſe meri ꝛ mixti imperij ꝑ
a delegatũ principis poſſint ſubdelegari[a] nam ꝯ eos tenent Ja.
de ra. old. Cy. Ray. Jac. de bu. Mar. ſille. ꝛ Fulg. in. d. l. i. C.
q ſua iuriſdi. ꝛ Jo. an. in addi. ſpec. in ti. de iudi. deleg. §. ſi ſup
ver. item ꝙ delegatus. ꝛ Raynu. in. l. imperiũ. ff. de iuriſd. om.
iudi. ꝛ bal. in. l. i. C. ne li. po. Pau. de liaza. pe. de ancha. ꝛ ant.
de bu. in. c. i. de offi. delega. ꝛ albe. de roſa. ꝛ ro. in. l. i. ff. de offi.
eius. Et põt probari iſta opi. multis rationibus. Naꝫ ratio ꝓꝑ
quã de iure noſtro cãe meri ꝛ mixti imperij nõ pñt delegari eſt
qꝛ ꝓꝑ grauitatẽ cãrum vr̃ electa induſtria ꝑſone ꝛ ẽt ꝓꝑ qualita
tem dignitatis argumento. l. i. ff. de offi. p̃fec. p̃to. ꝛ no. gui.
de cu. ꝛ Ray. in. d. l. i. de offi. eius ſed vbi eligit electa induſtria
ꝑſone nõ poteſt quis alium ſubdelegare. l. vnica. §. ne autem. de
cadu. tol. e. fi. de offi. delega. ergo non debẽt poſſe ꝑ delegatum
principis ſubdelegari ꝑ alia iura que refero in. d. l. i. de of. eius.
ꝛ ibi rñdeo ad. d. l. i. C. q ꝓ ſua iuriſ. ꝙ intelligit de cauſis dele
gabilibus alias non. Uel poſito ꝙ vere eſſent opi. glo. ꝛ bar. in
d. l. i. C. q pro ſua iuriſdi. põt rñderi ꝙ illa. l. i. nõ ꝓbat opi. bar.
hic. qꝛ dato ꝙ ibi habeat priuilegiũ delegatus principis vt poſ-
ſit ſubdelegare tñ ibi non vr̃ ꝙ ſubdelegatus habeat priuilegiũ
qꝺ hꝫ delegatus imo ꝯtrariũ videmus in. d. §. nos aũt. ꝛ. §. ſi vero
duo nec ob. ꝙ in delegatũ trãſit id qꝺ eſt mixti impij lꝫ nõ expri
mat dũmodo ſpãliter delegari poſſit qꝛ rñdet hoc eſſe verũ qñ
vniuerſaliter ſeu gñaliter ſit delegatio vt. d. l. fi. ſed vbi cõmittit
vna cã ꝙ videat cõmiſſa executio non vr̃ in. d. l. fi. vel aliud vr̃
eſſe in ſubdelegato ꝑ. d. §. nos aũt ꝛ. §. ſi vero duo: non video ꝙ
aliter poſſit rñderi. ꝛ ſic reſideo ꝙ ſubdelegatus a delegato prĩ
cipis ſniam ſuã exeq nõ poſſit. ¶ His expeditis eſt videndũ ꝓ
5 ꝑfectiõe eoꝝ que hic tradunt incidenter. † Utrum quando cõ-
mittitur cognitio ꝛ diffinitio intelligat ẽt cõmiſſa executio ꝛ ſic
verũ delegatus poſſit ſuam ſniam exequi. ꝯcludit gl. ꝙ delega-
tus nõ poteſt exeq. bar. vero dicit aut hoc querimus in delega-
to a principe ꝛ põt ſuam ſniam exequi. vt dictũ fuit. ff. idẽ puta
in ſubdelegato a delegato principis ꝑ illam. l. i. in fi. C. q ſua iu-
riſditio. ꝛ de hoc ſubdelegato non tãgunt alij ſed examinaui in
6 lectione precedenti vbi tenui ꝯtrariam opi. ꝛ rñdi ad illaꝫ. l. i. † Si
b vero querimus de alio delegato ab inferiore a principe tũc[b] di
cit glo. hic ꝙ nõ poteſt exequi ꝛ ſic tenet ꝙ ille cui commiſſa eſt
cognitio ꝛ diffinitio cauſe non poteſt exequi. Sed Innocẽtius
in. c. cum ab eccleſiarum. de officio ordina. fuit in opinio. cõtra
ria vꝫ ꝙ iudex delegatus poſſit ſuam ſententiam exequi per
illos modos iuriſditionis quos exercere poſſit: puta iubendo
ſententiam illam eſſe exequendam vel etiam excommunicãdo
ꝛ mulctando ſi non paret ſententie: nam ille cui committitur cã
intelligitur habere in mandatis. vt etiam poſſit exequi ꝛ facere
omnia que ad illam cauſam pertinent. c. preterea. ꝛ. c. ſuſpitio-

nis de officio delegati. l. ad rem mobilem. ꝛ. l. ad legatum. ff.
de procurato. ¶ Sed non eſt dubium ꝙ delegatus poteſt pro-
nunciare exequendum. l. cognitio. §. vt honorũ. ff. de offi. eius:
ſed delegatus nõ poterit exeq ſniam mittendo actualiter actorẽ
in poſ. l. properandum. §. ſin aũt reus. C. de iudi. vbi dicebat ẽ
caſum de hoc. ſpec. ẽt de hoc tetigit in ti. de execu. ſent. §. nunc
dicendũ. circa prin. lꝫ bar. aliter alle. ꝛ ibi nihil firmare videtur.
ſed putat bart. ꝙ excepto delegato principis ꝛ ſubdelegato ab
eo non poſſit alius delegatus ſniam exeq: quoniam delegatus
lata ſua ſnia diffinitiua functus eſt officio ſuo. l. ſi vt proponis
la. i. C. quõ ꝛ qñ iu. ergo nõ oꝫ amplius poſſe ſe intromittere in
cã illa nam ſi non eſſet functus officio ſuo lata diffinitiua ſeque-
ret ꝙ qñ delegatus tulit ſniaꝫ nullã poſſet iterũ iudicare. l. ſi pre
ſes quaſi deſertam. C. quõ ꝛ qñ iu. qꝺ non põt. d. l. ſi vt ꝓponis
ꝛ hoc intelligit bart. qñ ſpãliter non fuit delegata executio. qñ
aũt eſſet ſpecialiter delegata an valeat dicet ſup glo. ſequenti. re
deundo ad articulũ principalem vꝫ an delegatus ab inferiore a
principe poſſet exeq ſniam. Imo. hic dicit ꝙ de iure ciuili dele-
gatus non põt exeq ſniam. qꝛ eſt mixti imperij. l. iubere cauere.
ff. de iuriſ. om. iudi. Ea aũt que ſunt mixti imperij non poſſunt
ꝑ delegatos exerceri. l. i. de offi. eius. l. ea que. ff. ad muni. Sed
de iure canoni. dicit ꝙ varie fuerunt opi. Una fuit opi. ꝙ non
poſſit exequi. ꝛ iſtã tꝫ Inno. in. c. innotuit. in glo. pe. de arbi. lꝫ
Hoſti. ꝛ alij quos refert Jo. an. in. c. ſiqs ꝯ clericũ de foro cõpe
ten. qbus addatis ſpec. in ti. de iudi. delega. §. ſeqtur ver. ſi. põt
ẽt ꝛ. §. iã aũt. ver. ſi. Secundã dicit fuiſſe opin. ꝙ poſſit exeq de
iure cano. ꝛ iſta fuit opi. Jo. glo. ij. q. vj. qſqs ꝛ ita ẽt tenuit gl.
in. d. c. ſiqs ꝯ clericũ. Tamen gl. ibi hoc non dicit ſed ſoluꝫ hoc
voluit qñ ordinarius eſſet abñs. ſed eo pñte denegat delegato
executionẽ. ¶ Tertia fuit opi. Imo. in. d. c. cũ ab eccleſiaꝝ pre-
latus. quã ff. retuli. ſ. ꝙ ꝑ modos qbus exercere poſſit põt exe-
qui. ſubdit imo. ꝙ ꝓ opi. que hꝫ ꝙ de iure cano. poſſit delegat[a]
exeq facit: qꝛ ea que ſunt meri imperij. poſſit ꝛ delegari de iure
cano. alle. no. ꝑ glo. in. c. qꝺ ſedes. de offi. or. ꝛ no. inno. in. c. ve
nerabili. de of. dele. addatis gl. lxxxvi. di. ꝓuenerit. ꝛ not. bar. in
l. nec qcq̃. §. vbi decretũ. ff. de offi. ꝓcon. ꝛ in auc. ad hec. C. de
iudi. ꝛ hr̃ in. c. in archiep̃atu de rapto. ergo ꝗuis executio ſnie
ſit meri imperij põt a delegato exeq. Et ſi rñderet ꝙ ea q̃ ſunt
mixti imperij lꝫ poſſint delegari de iure cano. tñ non debẽt trã-
ſire ſine ſpeciali cogitatione arg. c. qꝺ tranſlationẽ de offi. dele.
qꝺ fuit argu. Ant. de but. in. d. c. ſiqs ꝯ clericũ lꝫ ipſe non dicat
dicit Imo. ꝙ iſta non eſt bona rñſio qꝛ eadẽ rõne non deberet
trãſire in delegatum principis facultas exequendi ſniam cũ ſit
mixti imperij: niſi ſpãlr delegaret: hoc aũt eſt falſum ſm cõem
opi. quã ſecutus ſum. vnde ꝯcludit imo. hic ꝙ forte de iure ca-
nonico verior eſt opin. ꝙ poſſit omnino exeq delegatus. ꝛ ideo vr̃
ꝙ tranſeat ſi ſimplr̃ cõmiſſio facta eſt arg. l. ad rẽ mobilem. ꝛ. d.
l. ad delegatũ. ꝛ qꝛ reſcriptũ eſt late interpretandũ ꝯ impetran-
tem ꝑ ea que no. in. c. cũ dilecti. de donationibus. Addatis ꝙ
dicta opi. Inno. in. d. c. cũ ab eccleſiaꝝ. ſequunt io. anto. de bu.
ꝛ imo. in. d. c. ſiqs ꝯ. ꝛ Jo. de lig. in cle. i. de offi. dele. ꝛ Ang. in
l. ſi vero ẽt in auc. de exhi. reis. ꝛ fuit de mente Inno. in. c. ſigni
ficaſti. de offi. dele. tñ ꝯ dictam rõnem facit rõ Bar. fundata in
d. l. ſi vt ꝓponis. nihilominus põt ad hoc rñderi vt rñdẽt imo.
ꝛ Anto. de bu. in. d. c. ſiqs ꝯ clericũ. ſ. ꝙ verũ eſt eũ eſſe functũ
officio ſuo quo ad cognoſcendũ ꝛ diffinitiue ꝓnunciandũ. ſed
quo ad exequendũ non. ſic videmus in delegato principis. c. ex
lr̃is. ꝛ. c. querenti. de offi. delega. vñ cũ ille cui delegat cã videa
tur hr̃e mandatũ ẽt quo ad ea que ſunt de ꝺpẽdẽtibus cãe. d. c.
p̃terea cũ ſimi. Merito vr̃ ꝙ ẽt habeat ptãtem exequẽdi ꝑ mo
dos ꝑ quos exeq põt. ꝛ ideo vr̃ ꝙ opi. bar. nõ ſit vera. Item ꝯ
dictã tertiã opi. fortiter facit rõ ꝙ de iure canonico ea que ſunt
meri imperij delegari pñt. ꝛ ẽt talia veniũt in gñali cõmiſſiõe lꝫ
non exprimant. l. cognitio. in prin. ꝛ ibi ang. de officio eius. ꝛ. l.
fi. C. vbi ꝛ apud quẽ in integrũ reſti. ꝛ. l. i. §. an aũt de ſuſpec. tu.
ꝛ ꝓbatur in. c. ex lr̃is de offi. delega. vbi interdicere vel relega-
re trãſit in delegatũ. tñ illa dicũr meri imperij ſm ſpec. in titu. de
iuriſ. om. iudi. ver. lꝫ ſm oẽs. ꝛ ẽt probat in. c. cũ veniſſent de eo
q mit. in poſ. cã rei ſeruan. ꝛ no. expreſſe ray. in. l. i. ff. de offõ ei[a]
in additio. ad lectu. gui. ꝛ fuit de mẽte glo. ibi in ver. non aliter
licet Anto. de but. ꝛ Imo. in. d. c. ſiquis contra clericum. dixe-
rit contrarium per id qꝺ habetur in. d. c. ꝙ tranſlationem. ꝛ per
no. per ſpecu. in titu. de execu. ſenten. §. nunc dicendũ. in prin.

Additio.
a ¶ Poſſint ſubdelegari vide plene ꝑ ale-
xã. l. i. in pri. ff. de offi. eius cui man. eſt iu-
riſdi. ꝛ ibi ple
niſſime ꝑ ialo.
in. xvij. colũ. ꝛ
ſeq. ibo. diplo.
b ¶ Ab inferio
re a principe.
Aduerte qꝛ re
petit infra nu
mero ſequẽti.
Additio.
¶ Et vide fely.
in. c. ſup q̃ſtio
num extra de
offic. dele. ibo.

⁊ cum eis ꝯcordat ſaly.in.l.placet.de ped'a.iudi.⁊ heri inciden ter tenui prout late ſum ꝓſecutus in.d.l.i.de offi.eius.nec ob. qđ hꝫ in.d.c.qđ tranſlationem.qꝛ fateoꝛ ꝙ ea que ſunt mixti im perij maximi gradus vt ſunt illa que ſunt reſeruata principi nō veniunt in generali delegatione niſi exprimanꝫ.ſed alia que nō ſunt de reſeruatis principi ſic.oīmodo talia ſint que ſpecialiter delegari poſſint.Et ex his vꝫ eſſe verioꝛ opin.ꝙ de iure canoni co delegatus poſſit ſuā ſniam exeq̄ ēt mittendo re ipſa in poſ. ⁊ pro hoc vꝫ caſus in.d.c.cū veniſſent de eo q̄ mit.in poſ.⁊ illum tex.ad hoc allega.Jnno.in.c.dilecto.de verbo.ſig.vbi hoc te nere videtur.Unde concludo ꝙ de iure ciuili delegatus ab īfe riore non pōt exeq̄ mittendo in poſſeſſio.que eſt mixti imperij nec ēt mulctando regulariter.qꝛ de iure noſtro delegatus non pōt regulariter mulctare.l.ij.§.fi.⁊ ibi notaꝫ.ꝟ.de iudi.l.aliud eſt fraus in fi.⁊ ibi glo.j.de verbo.ſigni.⁊ no.bar.⁊ doct.in.l.ſi qua pena.eo.ti.⁊ plene per bar.⁊ alios in.l.i.ꝟ.ſiquis iuſdi.re fero me ad ea que dixi in.d.l.i.Jubendo autem mitti in poſ.he ne poterit delegatus exeq̄ ſniam ꝑ ea que dicenꝫ infra ſtatī cū gl.⁊ ꝑ ea que hn̄r in.d.l.cognitio.§.vt bonoꝝ.de iure vero ca

7 nonico eſt vera cōcluſio illa quā vobis .ꝟ.retuli.ℭ † Quid aūt in delegato ab inferiore a principe.glo.hic in prin.per iſtū text. vult ꝙ nō poſſit exeq̄ ſuam ſniam.ad idem eſt tex.in.l.ꝓperan dū.§.ſinaūt reus.C.de iudi.ſꝫ inno.in.c.cū ab eccleſiaꝝ.de of. ordi.tꝫ ꝙ lꝫ nō poſſit exeq̄ mittēdo in poſ.qꝛ illud eſt mixti im perij ⁊ indelegabile.l.iubere.cū ibi not.ꝟ.de iur.om.iu.tn̄ pōt exeq̄ :vꝫ ꝑ modos iuriſditiōis quos exercere pōt:puta excōicā do vel mulctādo.c.ex lr̄is.de offi.dele.⁊ qꝛ illi cui cōmiſſa eſt cā vr̄r cōmiſſa oīa que ad cām faciūt.l.ad rē mobilē.l.ad legatū. ꝟ.de ꝓcu.c.ꝓterea.c.ſuſpitiōis.de offi.dele.⁊ iſtā opi.ſeqꝫ Jo. an.ant.ď bu.⁊ imo.⁊ magis cōiter cano.in.c.ſiqs ꝯ ďſo.cōpe. ⁊ io.delig.i cle.i.de ſo.cōpe.⁊ ang.in auc.de exhi.re.§.ſi ꝟo ēt in fi.⁊ iſto mō ꝯcordanꝫ varie opi.gl.i.d.c.ſiqs ⁊ i.d.c.ex lr̄is.⁊ Jnno.in.c.inotuit.de arbi.⁊.c.dilecto.de verbo.ſig.⁊ ſpec.in ti.de iudi.dele.§.ſeqtur ver.pōt ēt.⁊ in.§.iam nunc.ver.ſi.ſed bar.hic reprehendit dictā opi.Jnno.in.d.c.cū ab eccleſiaꝝ.qꝛ delegatus lata ſnia eſt functus officio.l.ſi vt proponis.la.i. C. qūo ⁊ qn̄ iu.ergo nullo modo pōt exeq̄.ſed rn̄de ꝙ eſt functus officio quo ad cognoſcēdū ſicut ēt delegatus principis nō tn̄ ſe quiꝫ.ergo ēt quo ad exequendū.c.in lr̄is.⁊ in.l.quer enti.de of ſi.delega.⁊ ita rn̄det anto.de bu.⁊ Jmo.in.d.c.ſiqs.⁊ in.d.c. cū ab eccleſiaꝝ.Subdit hic imo.ꝙ attento ꝙ ea que ſunt mixti imperij pn̄t delegari de iure cano.vt not.glo.in.c.qđ ſedes.de offi.ordi.⁊ in.c.in archiepātu.de rapto.⁊.lxxxv.di.c.puenerit. ⁊ no.inno.in.c.venerabili.de offi.deleg.⁊ bart.in.l.ne qcꝙ̄.§ vbi decretū de offi.ꝓcō.⁊ in auc.ad hec.vbi ēt bal.C.de iudic. vꝫ ꝙ de iure canonico delegatus poſſit exeq̄ ſniaꝫ mittendo in. poſſeſſionem.Sed ad iſtam rōnem Jmo.rn̄det Anto.de but. in.d.c.ſiqs.ꝙ in delegatione non veniunt que ſunt mixti impe rij niſi exprimanꝫ.alle.nota.ꝑ Spec.in.d.§.nunc dicendū.in prin.⁊ cum eo tranſit Jmo.in.d.c.ex lr̄is.que rn̄ſio non eſt ſuf ficiens.qꝛ ſequereꝫ ꝙ delegatus principis non poſſet exeq̄ mit tendo in poſſeſſionē quaſi illud non veniat in gn̄ali mādato cu ius ꝯtrariū dictū eſt ſupra.⁊ facit.l.i.in fi.in ver.quaꝝ.n.cauſaꝝ.⁊

8 ibi bar.C.q̄ ſua iuriſditione.† ⁊ ꝙ ſit veꝝ ꝙ delegatus de iure canonico poſſit in poſſeſſionē mittere ēt ſi nō ſit delegatus a prī cipe vꝫ tex.in.c.cū veniſſent.de eo q̄ mit.in poſ.cā rei ſeruande quā ad hoc alle.Jnno.in.d.c.dilecto ideo ꝯcludo ꝙ de iure ci uili ſit vera opi.Jnno.in.d.c.cū ab eccleſiaꝝ.ſed de iure canoni co delegatus poſſit oīno exeq̄.vt no.glo.vij.di.c.qſqs.⁊ in.d. c.ſiqs.⁊ Jnno.in.d.c.dilecto.⁊ hoc ꝓcedit tenēdo ꝙ ea q̄ ſunt mixti imperij delegari poſſint de iure canonico ſm cōem opi. lꝫ qdam ꝯ.vt in ſpec.in ti.de iudi.deleg.§.excipit.ver.itē ꝙ de legatus in cā criminali.⁊ do.Cardinalis florentinus in.d.c.in

9 archiepātu.⁊ Jmo.in.d.cle.i.de offi.dele.vbi no.glo.ℭ † Jn ea.glo.ibi.itē ſit executio.no.ex glo.ꝙ illi cui eſt cōmiſſa execu tio vꝫ cōmiſſa cognitio.qđ plene declarat ⁊ ꝓſeqtur bart.hic. ℭ Cuius dictis adde inquantū dicit ꝙ ſi alicui eſt cōceſſa ptās

a exequendi [a] ſententiam in auxilium iuriſditiōis.⁊ coram eo op ponatur exceptio peremptoria in caſu in quo pōt opponi poſt ſententiam.de tali executione non poteſt cognoſcere.ℭ Sed remittere debet ad iudicem qui ſententiam tulit per.l.penulti. in fi.infra titulo.i.ℭ Adde ꝙ glo.⁊ cōiter doctores in.c.paſto ralis.§.qꝛ vero.de offi.delega.⁊ Ang.⁊ imo.hic dicunt ꝙ im

Additio.
a ℭ Exequendi.vide ſely.in c.paſtorali.§.qꝛ vero extra de offic.delega.⁊ pleniſſime i.c. de cetero in.i. col.⁊ ſeq.extra de re iudi.vbi videas.Ebo.

mo poteſt tales exceptiones admittere ⁊ cognoſcere.⁊ ſi ſibi li queat exceptiones obſtare non dꝫ pronunciare: ſed remittere ad primū iudicem.d.l.pe.in fi.ſed ſi viderit exceptiones nō ob ſtare dꝫ cognoſcere.⁊ illis reiectis ad executionē procedere.l. ij.C.ad.l.coꝛ.de fal.⁊ ꝙ poſſit de talibus exceptiōibus cogno ſcere dicunt ꝓbari in.l.ſi pretoꝛ.§.marcellus.ꝟ.de iud.ſicut pt cognoſcere de exceptionibus directo impugnantibus ſniaꝫ pu ta de exceptione nullitatis prout ēt fatetur bar.ꝑ.d.§.marcel lus.ſed nulla ratio dīe inter dictas exceptiones aſſignari pōt. ergo ⁊c.ℭ Pro hoc ang.hic alleg.notata per innoc.in.c.cū in iure.de offic.delega.⁊ in.c.i.de offi.ordina.⁊ not.ang.in.l.iiij. §.condēnatum.ꝟ.eo.⁊ de materia notat ioan.and.in.c.qđ ad ꝯſultationē.de re iudica.⁊ aliqd ꝑ cy.in.l.ab executore.C.quo. appella.non reci.in pe.q.cum ſeq.⁊ ang.in.l.ſeruo inuito.§.cū pretoꝛ.ꝟ.ad trebel.⁊ in.l.qui rome.§.duo fratres in repe.j.de verbo.obliga.⁊ ibi ponit mirabilē limitationē ad predicta que tn̄ non vꝫ vera ⁊ ibi ꝑ imo.Addatis ꝙ cum opi.Bart.tranſit Pe.de ancha.in cle.i.extra eo.⁊ Anto.de but.⁊ Abbas in.c. de cetero.extra eo.tn̄ ibi Anto.de but.infideliter refert doctri nam bar.hic.Sed imo.in.c.paſtoralis.§.qꝛ vero de offic.dele ga.tꝫ ꝑ omnia illud quod tenuit hic.Putarem dicendū ꝙ aut opponitur exceptio peremptoria talis que non eſt de illis que poſſint opponi poſt ſniam.⁊ tunc ſit verū ꝙ iudex executionis non habet ſe intromittere de illis.d.l.ſi pretoꝛ.in prin.Aut eſt exceptio peremptoria que eſt permiſſa opponi poſt ſniam ad impediendam executionem.vt in.d.l.i.cū ibi not.in glo.C.de iur.⁊ fac.igno.⁊ tunc verioꝛ ſit opi.ang.⁊ ſequaciū hic.qꝛ vere nulla reddiꝫ ratio diuerſitatis inter exceptionē nullitatis ⁊ iſtaꝫ exceptionē peremptoriā ⁊ ſm iſtam diſtinctionē vꝫ loqui tex. in.d.l.pe.⁊ ſic ꝯcludo ꝙ qn̄cunqꝫ exceptio peremptoria poteſt opponi poſt ſniam tunc poſſit cognoſcere iudex an talis exce

10 ptio ſit vera.⁊ ſi vera ſit dꝫ ſupſederi in negocio.† Jtem inquā tum Bar.in.d.ſua diſtinctione vꝫ velle ꝙ ēt ſi iudex coraꝫ quo petiꝫ executio ſnie in auxiliū iuriſditiōis ſit ordinarius iudex nō poſſit pronunciare de exceptione que impugnaret ſententiam. puta de exceptione nullitatis ſed dꝫ remittere ad iudicē q̄ iudi cauit ꝑ.d.§.marcellus.vt pꝫ dū dicit barto.hic loqtur ſic iudi cibus habentibus poteſtatem exequendi a ſtatuto.Addatis ꝙ imo.hic dicit ꝙ glo.in.d.c.paſtoralis.§.qꝛ vero.de legatis.vꝫ tenere ꝯtrarium.ex quo eſt ordinarius.licet ſecus in delegato.⁊ ꝑ hoc facit ſm eū qꝛ iuriſditio ordinaria eſt fauorabilior vt ꝑ gl. ordinariam in.c.i.de reſcri.lib.vj.⁊.c.ſi ꝯ vnū.§.pe.de offi.de lega.eo.lib.⁊ pro hoc dicit eſſe caſum.j.ea.l.§.i.iūctis ſequen tibus nam.d.§.i.loquitur ēt in iudice ordinario q̄ lr̄as alterius exequitur ⁊ tamen in ſequenti.§.datur omnis cognitio que re quiritur in executione.Et pro hoc adducit.quia ad litteras iu dicis bononienſis iudex florentinus habet exequi in bonis ibi ſitis.Solum videtur ꝙ habeat remittere ad iudicem bononien ſem exceptiones coram eo oppoſitas.nam eſſet valde diſpen dioſum litigantibus.Nec obſtat ratio Bartol.ſcilicet ꝙ par vel inferioꝛ non debet poſſe venire contra factum paris vel ſu perioris.l.nam ⁊ magiſtratus de arbitris.quia rn̄det ꝙ iſte ha bens exequi hoc facit auctoritate legis.⁊ ideo pōt in hoc dici ſu perioꝛ.facit ꝙ notat Cy.in aucten.qua in prouincia.in fi.C.vbi de crimi.agi opoꝛ.Addatis ꝙ cum opi.Jmo.vꝫ ꝯcordare do minus Abbas in.d.c.qꝛ vero.⁊ dicit ibi ꝙ Bart.hic ita tenet ⁊ ſic male videꝫ referre opi.Bar.hic.item circa hoc addatis ꝙ glo.in.d.§.quia vero.non dicit ꝙ ordinarius habeat pronun ciare.⁊ ſic non videꝫ ꝙ illa glo.faciat contra Bar.nec etiā con tra Barto.facit.j.ea.l.§.i.qꝛ fatetur Bart.ꝙ iudex executiōis poteſt habere cognitionem ſuper rebus in quibus facienda eſt executio.ſed negat poſſe iudicem executionis pronunciare ſu per exceptionibus que impugnāt ſniam.⁊ non dicitur ꝯtrarium in d.§.i.Anto.⁊ imo.in.d.§.quia vero.⁊ Anto.in.d.c.de cetero videntur concordare opin.Nam aut executoꝛ habens iuriſdi tionem ordinariam eſt maioꝛ illo qui tulit ſententiā ⁊ tunc vꝫ ꝙ poſſit pronunciare infringendo ſniam.qꝛ ceſſat ratio bar.vꝫ ꝙ par vel inferioꝛ ⁊c.aut eſt minoꝛ.tunc ſecus per id quod notat

11 Specu.in titu.de executio.ſenten.§.i.verſi.vt autē.ℭ † Sed contra iſtam concordiam vr̄ facere.qꝛ iudex qui tulit ſniaꝫ quā do requirit alium ordinarium pro executione ſnie dicit eſſe ma ioꝛ illo ordinario quem reqrit.qꝛ ille requiſitus tenetur ei pare re vt.j.eadem.l.i.§.i.cum ibi notatis per bar.q̄ hoc apte dicit

ſcirco

idcirco ex diſpoſitione legis cenſet.maior.ita clare dicit Cy.in.
l.properandũ.§.ſinauit reus in.vij.q.C.de iudi.⁊ bar.in.l.pe.
in prin.ff.de iuriſ.om.iudi.alias non teneret regſitus ei parere
d.l.nam ⁊ magiſtratus.⁊.l.ille a quo.§.tempeſtiuum.ad tre.⁊
ideo vr q̃ male dicat Jmo.hic dũ dicit q̃ iudex executionis vi
detur eſſe maior cũ habeat cognoſcere de illis exceptionibus q̃
opponunt ꝯ ſniam nec ob.ff.in.d.auc.qua in ꝓuicia.p cy.puto
defendi poſſe opi.bar.nec ob.q̃ eſſet diſpendioſum partibus
⁊c.qm̃ bar.reſpondit q̃ iſte iudex executionis habet cognoſce
re an iſte exceptiones nullitatis ⁊ ſimiles ſint vere.⁊ ſi veras re
periat dꝫ remittere ad iudicem primũ.ſed non hꝫ pronunciare
d.l.ſi pretor.§.marcellus.⁊ opi.bar.optime ꝓbat in.d.§.mar
cellus.⁊ ſic teneo opi.bar.⁊ de iſta materia videatis ⁊c. quere
re in colũna ſequenti. Et debat ang.in.d.§. duo fratres. vnaꝫ
ſingularem limitationem ad doctrinam bar.hic quaꝫ proxime
retulit.qr dum dicit q̃ ſi opponit exceptio nullitatis corã iudi
ce executionis nõ poterit pronunciare ſniam non eſſe exequen
dam ſed ſolum debet cognoſcere an ſit exceptio vera. ⁊ conſti
to q̃ ſit vera remittat.nam ſm Ange.in dicto.§.duo fratres.
iſtud limitari debet vt non procedat in vno caſu ſcꝫ qñ oppo
neret exceptio nullitatis.eo qr ſnia lata eſſet contra abſenteꝫ ab
ſentia neceſſaria ⁊ probabili.vt cauſa reipu.vel ꝯ infirmum per
falſas allegationes factas dolo pñtis.d.§.marcellus ver.pau.
ſecus ſi eſſet nulla.ex eo qr lata eſt ex falſis allegationibus cõtra
abſentem ex cauſa neceſſaria ⁊ non probabili vt ex cauſa relega
tionis vel abſentia voluntaria.vt.d.§.marcellus.in prin.⁊ hoc
dicit.d.§.marcellus.iuncto ver.paul.peregrinum ⁊ ſingulare
eſt ⁊ idem videtur de mente ang.hic.¶ Sed imo.in.d.§.duo
fratres.⁊ ro.in.l.ſi is ad quem de acq.her.tenet ꝯ ang.melius
qr tex.in.d.§.marcellus.facit differentiã inter pretorem ⁊ iudi
cem.nam capit pretorẽ ꝓ eo q tulit ſniam.⁊ iudiceꝫ capit ꝓ eo
corã quo petebat executio.ſed in ver.pau.non dicit q̃ iudex ſit
ille q hꝫ denegare cognitionẽ ⁊ pronunciare.ſed loqtur de ꝑto
re ⁊ iſtũ intellectũ ad hũc tex habuit bar.hic ⁊ ſenſit ſpe.in ti.de
execu.ſen.§.ſi.in ſin.preterea nulla vr vrgens ratio diuerſitatis
quare magis in dicto ver. Pau.iudex executionis videatur ꝓ
nunciare ſup nullitate q̃ in caſu dicti.§.marcellus.Jtem vtro
qꝫ caſu militat ratio barto.fundata in.d.§.nam magiſtratus.
12 ¶ † Addit etiam ang.hic ſup vltimo mẽbro diſtinctionis bar.
q̃ talis nudus ſeu merus executor ẽt ſi ſit executor pape ſeu prĩ
cipis non põt exeq ſniam inferendo violentiã vt voluit Jnnoc.
in.d.c.cum olim.el.ij.de priuile.⁊ ideo non põt ꝯdẽnato violẽ
ter auferre poſ.niſi hoc habuerit in mãdatis. Hoc tꝫ Jmo.hic
q alleg.c.ſignificaſti.de offi.dele.qδ reputat notãdũ. Addatis
qδ ang.in.d.l.iuſte.ff.de acqr.poſ.tꝫ hoc ẽt in delegato princi
pis ⁊ tꝫ ſpec.in ti.de iudi.delega.§.ſeqtur.idẽ tꝫ ang.in.l.ſiqs
miſſus.in prin.ff.ne vis fiat ei.⁊ in.l.i.ff.de iuriſ.om.iu.⁊ in.l.i.
in ſi.C.de iudi.⁊ p eundem in.l.i.in prin.ff.ſiqs iudicem.nõ ob
13 tempe.¶ † Sed ro.in.d.l.i.ff.de iur.om.iu.tꝫ ꝯtrũ.qr ordina
rius põt ſniam manu militari exeq cuꝫ armis.l.q reſtituere.ff.
de rei vẽ.multomagis delegatus principis q maior eſt ordina
rio.c.paſtoralis.§.i.de offi.ordi.ſed hec ratio eſt fragilis.qr nõ
eſt verꝫ q̃ delegatus principis dicat maior ordinario imo mi
norem hꝫ ptãtem.c.querenti.de offic.dele.nam non põt ſniam
exeq niſi infra annũ.ſed ordinarius põt qñcunqꝫ.Jtem probat
in aucten.ad hec.C.de iudi.vbi ordinarius põt cãm alteri dele
gare reſeruata ſibi ſnia.quo caſu poterit ſniam ferre dũmodo
cãm audiat ter.ſed delegatus principis de iure noſtro non põt
ſubdelegare cãm reſeruata ſibi ſnia.vt probat in.d.auc.ad hec
14 que de tali iudice intelligit vt no.ibi doc.† cõprobat p glo.re
putatam ſingularẽ in.c.ſup queſtionũ.§.porro. ver. tranſfert.
de offi.dele.que dicit q̃ delegatus principis ſubdelegãdo cãꝫ
non põt dare ptãtem ſubdelegato ſubdelegandi aliuꝫ.ſed ordi
narius ſic vt eſt glo.approbata cõiter in.c.is cui.in glo.magna
de offi.dele.lib.vj.ſequunt bar.⁊ alij in.d.l.more.ff.de iuriſd.
om.iudi. Unde cum dr q̃ delegatus maior eſt ordinario intel
ligit ꝓut intelligit bal.in.l.ſi vt ꝓponis.la.i.C. quõ ⁊ quando
iudex ſcilicet dicitur maior.qr digniorem hꝫ iuriſditioneꝫ. quia
fungitur vice delegantis.l.ſolent.ff.de iuriſ.om.iudi. ſed non
habet firmiorem iuriſditionem.vnde dicit Bal.in.d.l.ſi vt pro
ponis.per iſtam rationem ordinarius ſi ſententiam tulit nullaꝫ
põt iterũ iudicare.l.ſi preſes.C.quomodo ⁊ quando iudex ſed
delegatus non.d.l.ſi vt proponis.qδ habebit locũ in delegato

principis.dicit bald.ibi ⁊ põt cõprobari alijs medijs.vt voluit
Jac.de bel.in auc.vt defun.ſeu funera.vnde ſumpta eſt auctẽ.
ad hec.⁊ eſt dignior delegatus principis ordinario q̃tum ad hoc
vt de illa cã non poſſit ordinarius ſe intromittere niſi ex cã vt p
bal.in.l.oẽs populi.in.iij.vel.iiij.col.p illaꝫ not.l.ſi hominẽ.ff.
man.vbi põt executio ex cã venire ꝯ factũ domini.Ego dico q̃
ro.in.l.iubere.reprehẽdit dictũ Jnno.⁊ ange.dicentiũ q̃ dele
gatus principis non poteſt exequi ſuam ſniam cũ armis cõclu
denter dico q̃ ſi bene aduertatur Jnno.in.c.cũ olim el.ij.q̃tuꝫ
ad executionem ſnie cõmiſſam non dicit illud.ſed qñdo com
mittit executio alterius negocij.h.d. Unde cõcludo q̃ aut nul
la precedente cãe cognitiõe ⁊ ſnia cõmittit executionẽ alicuius
negocij.⁊ tunc eſt verũ q̃ non põt exeq cuꝫ armis violenter.qr
c.cũ noſtris de ꝯceſ.prebẽ.hoc dicit.ſed vbi cõmittit executio
ſnie a principe.tunc Jnno.in.d.c.cũ olim.tꝫ q̃ poſſit exeq ẽt cũ
armis ⁊ tenet Abb.in.d.c.decetero.⁊ bene probatur in.d.l.q
reſtituere.que intelligitur etiam per vim.Jmo.in.d.l.iuſte.di
cit q̃ immo Jnno.tꝫ q̃ delegatus prin.in execu.ſenten.poſſit
procedere etiam violenter cum armis ad execu.⁊ de hoc videa
15 tis aliquid per ang.in.d.l.q reſtituere.¶ † Jtem predicta limi
ta non procedere niſi iudex cui in auxilium iuriſditiõis cõpetit
facultas exequendi eſſet maior illo q tulit ſniam.qr tunc oẽs ex
ceptiones ẽt infringentes ſniam nõ ſolũ poterit admittere.ſed
ſuper eis declarando ſententiã nullam pronunciare qr tunc ceſ
ſat ratio hic aſſignata p bar.ſ.q̃ par:vel minor non põt infrin
gere actũ paris vel maioris.l.minor aũt magiſtratus.ff.de arbi
triis.c.cũ inferior.de maio.⁊ obe.ita valde ſingulariter voluit
ſpe.in ti.de execu.ſen.§.ij.ꝟ.vt aũt.⁊ ant.de but.⁊ imo.in.d.
16 §.ſi ꝟo ⁊ in.d.c.dilecto.¶ † Et predictis adde qδ ang.hoc not.
dicit q̃ in eo executore de quo ſit mẽtio in.l.executorẽ.C.de exe
cu.rei iu.nõ põt exeq violẽtiã inferẽdo ẽt ſi ſit executor pape vel
pñcipis niſi ſpãlr ita ſit ſibi cõmiſſum alle.no.p Jnno.in.c.cuꝫ
olim.el.iij.in glo.in ver.p portarium de priuile.⁊ idẽ dicit an
ge.in.l.iuſte.ff.de acq.poſ.dicens idẽ in delegato pñcipis ⁊ idẽ
ang.in.l.ſiqs omiſſa.ff.ne vis ſiat ei bene facit qδ no.Jnnoc.in
c.ſignificaſti.de offi.dele.⁊ ſpe.in ti.de iudi.dele.§.ſeqtur ver.
poſt ẽt.Sed aduerte qr Jnno.in.d.c.cũ olim.dicit q̃ predicta
procedunt preter q̃ pro executione ſnie late partibus pñtibus
qr tunc ẽt p vim vult ſieri poſſe executionẽ.Jdem tꝫ imo.in.d.
l.iuſte ⁊ do.Abb.in.d.c.de cetero.de re iudi.vbi dicit q̃ dictũ
ang.hic dꝫ intelligi in alio executore q̃ in obligato ꝓ executio
ne ſnie tex.eſt ſm eũ in.l.q reſtituere.de rei ven.⁊ illũ tex.ad hoc
allega.glo.in.l.vt vim ⁊ ibi bar.ff.de iuſti.⁊ iu.⁊ de hoc ẽt vide
17 aliqd per ang.in.d.l.q reſtituere.¶ † Jn ea.gl.ibi nec ideo no.
q̃ ſi eſt cõmiſſa cognitio non vr cõmiſſa executio hoc pẽdet ab
illa.q.an delegatus ab inferiore a principe videat hr̃e poteſta
18 tem exequendi.de quo dic vt dictũ eſt ſupra.¶ † Sed iuxta hoc
a querit bart.an cui cõmiſſa eſt cognitio[a].videat cõmiſſa diffini
tio ⁊ ꝯcludit q̃ ſi cõmittit cã videat cõmiſſa diffinitio.l.i.C.q
pro ſua iuriſdi.cũ ſi.ſecus ſi cõmittitur cãe cognitio vt no.glo.
in.l.q ꝓcuratorẽ dat.ff.de ꝓcu.ſed io.an.poſt ſpe.in loco hic
allega.p bar.refert duas op.quarũ vnam tꝫ Anto.de butr.in
c.ſup queſtionũ.de offi.dele.ſed ſcδam tꝫ Jmo.in.c.paſtora
lis.§.qr ꝟo.eo.ti.Sed ipſemet Jmo.hic indiſtincte tꝫ q̃ ẽt ſi
ſimpliciter cõmittitur cognitio intelligit ſemp cõmiſſa deciſio
c.cũ ſup.de cau.poſ.Addo Jnno.idẽ tenentem in.c.ad hec de
offi.archi.⁊ bal.in.c.ad cognitionẽ.de pace tenen.⁊ in.l.iij.§.
cognoſcit p illũ tex.ff.de offi.ꝑfec.vigil.⁊ iſta opi.plꝫ ꝓ quo fa
cit tex.in.c.prudentiã in prin.de offi.dele.⁊ in.l.i.C.ſi ꝯ ius nõ
cauillando ⁊ de hoc vide p doc.in cle.auditor.poſt gl.in ver.a
nobis.de reſcri.imo.hic addit q̃ ꝓ diſtinctiõe bar.facit quod
hr in.c.i.de ſequeſtra.poſ.vbi aliud eſt ſimpliciter cõmittere
cãm inter tales ſup tali re.quo caſu vr cõmiſſum etiam petito
rium aliud ſi cõmittit cã poſ.Refert etiam q̃ Joan.andr.ſup
d.ver.⁊ noto.ponit aliã ꝯcordiã.ſ.q̃ opi.glo.procedat in dele
gato ſed opi.ſpecu.in ordinario qr iuriſditio ordinaria eſt ma
gis fauorabilis vt dixi.Tñ dicit Jnno.q̃ ꝓ opi.Spec.tam in
delegato q̃ ordinario facit.l.de qua re.ff.de iudi.item videtur
caſus in.d.l.i.C.ſi contra ius vel vtili.publi.nõ cauillando tex.
Tertio pro hoc quia ſicut diuerſa ſunt cognitio ⁊ deciſio ita di
uerſa ſunt cognitio deciſio ⁊ executio ⁊ tamẽ ſi per principem
cõmittit cognitio ⁊ deciſio videtur cõmiſſa executio vt hic per
Bar.per.l.ſi.C.de iud.ita ẽt ſi cõmiſſa ſit cognitio nõ intelliga

Additio.
a ¶ Cõmiſſa eſt cognitio.vi de plene p ſcriptũ in.c.ſup q̃ſtionũ in.ij.co lũ.de of.dele. vbi plene.ibo.

tur ꝙ abſurdum ſit ꝙ cõmittaſ diffinitio. Et pro hoc faciunt
plures rõnes io.an.ſup ver. ⁊ noto. vnde ꝯcludit veriorẽ opi.
ſpe. addatis ꝙ cũ opi.ſpe. ꝯcordat Inn.in.c.ad hec circa prin
ci.de offi.archi. ⁊ bal.in ti.de pac.ꝯſtan.ver.ad cognitionẽ. ⁊
bal.in.l.iii.§.cognoſcit.ff.de offi.pfec.vigil.ꝑ illũ tex. ⁊ ange.
in.d.l.de qua re. ⁊ fulg.in.l.i.C.ſi ꝯ ius bene facit.c.prudẽtiã ⁊
iuxta prin.de offi.dele. ¶ Sed an.in.d.c.ſup qõnũ.in prin.tꝫ
vnã ꝯcordiã quã recitat primo loco Io.an.ſup.d.ver. ⁊ noto.
ſ.ꝙ diſtinguaſ inter delegatũ a pñcipe ⁊ delegatũ ab ordinario
qꝛ primo caſu ꝓcedit opi.ſpe.ratio qꝛ difficilius eſt hr̃e copiaꝫ
principis q̃ inferioris alle.d.c.ſi ꝯ vnũ.§.pe.cũ gl.in ver.epi.
de offic.deleg.li.vi.bene facit.l.apud iulianũ.§.ſi.de leg.i. ſe-
cundo caſu procedat opi.gl.in.d.l.q ꝓcuratorẽ dat: ꝙ cõmiſ-
ſa cognitiõe nõ itelligiſ cõmiſſa diffinitio qꝛ qñ delegat ordina
rius facile ad eũ recurritur pro diffinitione. Sed Imo.hic indi
ſtincte tꝫ ꝯcordiã.ſ.ꝙ aut cõmittitur cognitio ꝑ modũ ordina
rie iuriſditiõis ⁊ hoc caſu intelligiſ ſibi cõmiſſa diffinitio quaſi
in ordiario ſit neceſſario ꝯſecutiua ad executionẽ ipſa diffinitio
bene facit.l.q ꝓprio.§.itẽ queriſ.ff.de procu.niſi ſpãliter ſit ex
cepta diffinitio. vt dicit ſpe.in.d.ver. Aut ꝑ modũ delegatio-
nis committiſ cognitio. ⁊ tũc ꝓcedat opi.glo.in.d.l.q procura
torem dat. Et de hoc articulo videatis ꝑ bal.in.l.ii.ff. de iuriſ.
om.iudi. ⁊ in.d.l.q ꝓcuratorẽ dat. Paſſus vꝭ ſatis dubius tñ
mihi ſatis ſubſtẽtabilis vꝭ opi.bar.pro qua optime facit ꝙ vo
luit glo.in cle.auditor.ꝟ.a nobis.de reſcri.que dicit ꝙ ille cui
cõmittiſ ꝙ audiat cãm nõ poterit cãm diffinire.nõ video rõnẽ
dr̃ie inter hec verba cõmitto cognitionẽ cãe. ⁊ cõmitto audien
tiam cauſe. Nam vtroqꝫ caſu militat ratio.l.de qua re.ideꝫ vo
luit bal.in.l.vbi.C.ad.l.cor.de fal.non bene ꝓbat.qꝛ eſt ibi di
ctũ ſolum.non ob.l.de qua re.cũ ſimilibus.qꝛ fateor ꝙ de qua
re cognoſcit ⁊c. quãdo eſt ſibi cõmiſſa poteſtas diffiniẽdi alias
nõ. ⁊ cũ in reſcriptis verba ſint ſtricte interpretanda ſi pñceps
cõmiſit cognitionẽ cauſe vꝭ ꝙ non poſſit diffinire. Non ob. ſi
dicatur ꝙ ille cui delegatur cauſa pñcipalis poteſt exequi ⁊ tñ
illud non eſt expreſſum qꝛ rñdeo ꝙ qñ cõmittiſ cã vñr cõmitti
oĩa que ſpectant ad eã.l.ij.ff.de iur.om.iud.ſed qñ dico cõmit
to cãm fateor ꝙ veniunt oĩa.ſed qñ dico cognitionẽ cauſe non
venit diffinitio non poſſum dicere quin articulus ſit valde du-
19 bius. ¶ † In ea.glo.ibi item ſm Azo.videtur ſm Ang.ꝙ gl.
querat de tribus.pmo an ſñie executio ſimpliciter delegari poſ-
ſit. Secũdo an poſſit delegari quo ad hoc vt fiat miſſio in poſ-
ſeſſionem taliter ꝙ poſſideaſ. Tertio an poſſit delegari miſſio
in poſſeſſionẽ ex cã cuſtodie. Et ſentit in primis duobus ꝙ nõ:
in tertio ꝙ ſic.et in hoc tertio cõiter reprobaſ p.l.ea que.§.ma
giſtratibus.j.ad muni.cũ ſimilibus preter q̃ in cã dãni īfecti.l.
iiii.hic alleg.in glo. ¶ In eadem glo.ad finem ſolue melius vt
20 per gl.in.d.§.ſi vero.in ver. iudex. ¶ † Extra gl.queſiuit bar.
an iudex appellatiõis habeat exequi ſñiam an vero iudex cauſe
principalis.de quo articulo vide per glo.ordinariam ⁊ docto.
plene in.c.paſtoralis.§.preterea.de offi.delega.per glo. ioan.
monachi. ⁊ archi.in.c.romana.§.ſi.de appel.lib.vj.per ioan.
and.plene in titu.de executio.ſen.§.ii.ver.ſed pone: ⁊ ibi ẽt per
bal.in additionibus in.ij.col.per bar.in.l.i.in ſi.j.nil no.app.
pen. ⁊ in.l.precipimus.§.ex offi.cijs.C.de appella. ⁊ ꝑ ipſum
⁊ oẽs in.l.tale pactũ.§.q ꝓuocauit.ff.de pac. ⁊ ꝑ bal.in.l.ii.C.
de vſur.rei iudi.per bal.poſt cy.in.l.eos in prin. ⁊ in.l.ſi contra
C.de appella. ⁊ in auc.ſiquis litigantiũ.C.de epiſcopa.audiẽ.
⁊ in.l.additos.C.de appel. ⁊ eſt paſſus diffuſus ⁊ ſatis dubius
⁊ breuitatis cauſa omitto examinare ſed tamen concluſiue di-
cas ꝙ magis cõiter tenendũ eſt ꝙ ſi prima ſententia confirma
toria fuit expreſſe ꝯfirmata per iudicẽ appellationis executio
ſpectat ad iudicem appꝉlationis.vt.d.auc.ſiquis litigantiũ
21 ⁊ in.l.additos.in ſi. ⁊.d.§.ex officijs. ¶ † Quod limita pmo niſi
iudex principalis cãe eſſet ẽt iudex ordinarius qꝛ tũc ẽt corã eo
poſſet peti executio ſententie intentando actionẽ iudicati corã
ipſo non tanq̃ corã iudice q tulit ipſam ſñiam ſed tanq̃ corã iu
dice ordinario in gñe qꝛ actio põt vbiqꝫ intẽptari.l.ſi.ad ſi.C.
de preſcri.lon.tempo. ⁊ ita intelligaſ glo.in.d.§.preterea glo.
⁊ Io.mona.in.c.romana.dicunt ꝙ etiaꝫ iudex ordinarius pri
mus poteſt exequi ſecus ſi coram eo intenteitur officiũ iudicis
pro executione ſñie iuxta ea que dixi in.l.intra.ff.eo.qꝛ illud nõ
poteſt intentari niſi coram iudice q ſñiam exequendã tulit vel
corã alio ad requiſitionẽ tamen ipſius iudicis.vt probatur.j.§.
proxi. ⁊ per.l.ꝓperandũ.§.ſi aũt reus.C.de iudi. ⁊ expreſſius
in.c.romana.§.ꝯtentes.de fo.compe.in.vj.ſed iudex q ſñiaꝫ
exequẽdam tulit fuit iudex cauſe appellationis:qꝛ ex ea oritur
actio iuxta no.per glo. ⁊ doc.in.l.eos in pn̄.C.de appel. ⁊ dictũ
fuit poſt bar.in.l.i.ff.eo.ergo ad ipſum ſpectat executio ita limi
tat notabiliter bal.in.d.§.qui prouocauit.in repe.in.vij.colũ. ⁊
22 in.d.l.eos. ¶ † Scđo limita niſi iudex appellationis ꝓnunciaſ-
ſet fruſtratoriam fuiſſe appellationẽ: qꝛ tũc pmus exequeſ.c.cũ
in eccleſia.cũ glo.de appel. ⁊ ibi hoc notãt doc.maxime dñs abb.
Si aũt pma ſñia ꝯfirmaſ ꝑ deſertionẽ appellatiõis lapſu fatalis
tpis lꝫ iudex appellationis ꝓnunciaſſet appellationẽ eẽ deſertã
tñ pmus iudex exequeſ: qꝛ ex pma tñ ſñia oriſ actio.l.ſi.§.illud
ibi tãq̃ ſꝫ ab initio.C.de tẽp.appe. ⁊.l.ſi ꝯ.C.de appe.l.ſerui.§.
23 i.in ver.retro.ff.de inſa. Si autem fuit ꝯſenſu partiũ ab appel-
latione receſſum tunc ſm Iaco.bu. ⁊ bar.in.d. §. prouocauit.
⁊ in.d.§.ex officijs: primus iudex exequiſ. ſed ipſemet bart.hic
hoc valde ſingulr̃ limitat niſi appellans corã iudice appellatõis
ꝓmiſiſſet parere ſñie qꝛ tũc ẽt iudex appellatiõis facit primã ſen
tentiam mereri executionẽ ita dicit eſſe tex.in.d.§.q ꝓuocauit
⁊ ſeqꝉ hoc anto.de bu.in.d.§.qꝛ vero.vbi aliqua addit ad ſuſtẽ
tationẽ huius dicti. Item ſeqtur imol.hic dicens hunc intelle-
ctũ ad.§.q ꝓuocauit. eſſe multũ ſingularem:ſed iſtũ intellectũ
reprehẽdit bal.in.d.§.q ꝓuocauit in.vii.col.qꝛ ſm eũ ſequereſ
ꝙ ideꝫ eſſet appellatio eſſe deſerta liqueret iudici appellatiõis
de cã ꝯtria que ꝯcluſa fuerũt.ff.ꝑ.d.§.illud cũ ſi.qꝛ non ex ꝓba-
tionibus cũ ex eis nõ diuaſ actio vt not.gl.vulgaris in.l.ſed ⁊ ſi
poſſeſſori.§.ſi.de iureiur.ſꝫ ſñie ſit executio. ⁊ iudex q nihil mã-
dauit.nihil exeq dꝫ alle.§.ſi cũ nulla.j.eo. ⁊ no.clare bal.j.§.ꝓ-
ximo.adde ẽt ꝙ itellectus bar.hic nõ vꝭ ꝓcedere alia rõne qꝛ ꝑ
ſupponit ꝙ iudex cãe appellationis in.d.§.q ꝓuocauit exequi-
tur primã ſñiaꝫ.ſed tex.ibi innuit ꝙ exeqtur illã ꝯuẽtionẽ ⁊ ita tꝫ
ibi bar. ⁊ magis cõiter doc.poſt eũ. ⁊ idẽ imo.in.d.§.ꝑterea. ⁊
iſte vltimus intellectus magis plꝫ. ⁊ in.ff.alleg.locis ẽt inuenies
an iudex appellatiõis.exequaſ ſñiaꝫ in cã criali.imola hic circa
dicta ꝑ bar.addit primo ꝙ io.an.in addi.ſpe.in ti.de exec.ſen.
§. ⁊ ſup ver.ſed pone dicebat ꝙ iſta.q.nõ eſſet dubia qñ iudex
cãe principalis ꝯdẽnaſſet iudex vero appellatõis abſoluiſſet qꝛ
tũc ſñia vltima trahit ſecũ executionẽ ꝓut facit ſñia abſolutoria
vt declaratũ fuit in.l.miles.§.iudicati.ff.eo. Similiter ecõtra ſi
iudex principalis ſñiam abſolutoriã tuliſſet iudex vero appella-
tionis condẽnaſſet tunc ẽt ſine dubio ad iudicem cauſe appella
tionis ſpectaret executio. Solũ reſtat dubiũ qñ ambe ſñie fue-
rũt ꝯdẽnatorie ⁊ in hoc refert io.an.aliquos q tenuerũt ꝙ iſto
caſu ſpectet executio ad iudicẽ primũ huius opi.fuit hoſt.in ti.
de appella.vbi refert ẽt ſpe. Moucbanſ qꝛ nihil impediebat iu
dicẽ primũ exeq ſñiam niſi appellatio.ergo ceſſante cã appella-
tionis nihil vꝭ ꝙ obſtet amplius ipſi pmo iudici ⁊ ſic ceſſante cã
dꝫ ceſſare effect⁹.l.adigere.§.q̃uis de iurepatro.c.cũ ceſſante
de ap. ⁊ ſatis vꝭ io.an.tranſire cũ iſta opi. Attamẽ cõis ſñia eſt
in ꝯtriũ qꝛ ex ſñia ꝯfirmãte non ex ꝯfirmata oritur actio no.glo.
in.l.eos.C.de appella. ⁊ in.l.ſiquis priore.ff.ad trebellia. ⁊ vi-
diſtis in.l.i.ff.eo.vbi dixi. ¶ Ergo non eſt tractandus de execu
tione prime ſñie: qꝛ ex ea nõ oriſ actio. Illã diſtõnẽ ẽt ponit bal.
in.d.auc.ſiquis litigãtiũ: ⁊ in ea diſtinguit:an pma ſñia fuit ab
ſolutoria ⁊c.hũ dicunt:ſed in ꝯtrium Io.an.voluit ꝙ qñ ſñia eſt
condẽnatoria ſicut pma.tunc pmus iudex dꝫ exequi.cõis ſñia
eſt in ꝯtrium. ¶ Addit ang.hic circa intellectũ.d.§.qui prouo-
cauit.ꝙ alius põt eſſe itellectus ad illũ tex.vꝫ ꝙ ibi iudex appel
latiõis nõ exequaſ pmã ſñiam qꝛ lr̃a hoc nõ dicit ſꝫ dicit ꝙ exeq
tur iuſtam ſñiam veluti ꝯfeſſi. Et dicit ang.ſe intelligere ꝙ exeq
tur illam ꝯuentionem.§.hoc modo qꝛ ſi ille q tranſegit ⁊ nudo
pacto promiſit ſe ſñie prime ſatiſfacturũ redeat ad inſtantiã ap
pellationis ⁊ illam proſequi velit ⁊ ꝯ eum ponaſ exceptio tranſ
actionis iudex appellationis nullo alio diſcuſſo de cã primam
ſententiam confirmabit ⁊ illam executioni mandabit cum enim
fuit facta tranſactio ⁊ promiſſio nudo pacto non eſt ꝑempta ap
pellationis inſtantia.allegat.l.eleganter.§.ſiquis poſt de cõdi.
inde.l.ſiue apud acta.C.de tranſactio.vñ non miruꝫ ſi iudex ap
pellationis ſententiam ferre poſſit lꝫ tacite videaſ appellans re
nunciaſſe liti per tranſactionẽ ⁊ pactum ⁊ hoc reputat notandũ
⁊ dicit imo.ꝙ iſte intellectus eſt ſatis no.ad illum tex.ex quo ha
beretur ꝙ illa tranſactio non finit ſimpliciter inſtantiam appel-
lationis ſed ita demum ſi tranſactio ſortiaſ effectũ. ¶ Tũ ſub

dit ꝙ.d.§.ſi qs poſt.nō facit ad ꝓpoſitū.⁊.l.ſiue apud acta.pa
rū facit:qꝛ ibi agiſ de cā appellationis in qua non agiſ de renū
ciatione appellationis:hic ſecus.arg.l.ſi qs ad ſolutionem.C.e.
⁊ ideo cū prima ſentētia ex tali renūciatione ſit ꝯfirmata ſicut qñ
ſit ꝯfirmatio ꝑ lapſum fataliū:ideo nō vſ ꝙ iudex appellationis
poſſit ꝯfirmare primā ſniam.ſed declarare ꝯfirmatā:niſi ſm eū
dicas ꝙ vſ renūciatum appellationi quo ad appellātem:ſed nō
quo ad actorem appellatū:vel niſi ſm eū dicas videri ꝯditiona
liter receſſum a ſnia.ſ.ſi tranſactio ſortieſ effectū:⁊ ſic ſuſtinet in
tellectū ang.dicit tñ ꝙ magis no.⁊ ſingularis vſ intellectus bar.
ille.§.q ꝓuocauit reputaſ not.§.Ego dico tibi mihi non vſ ꝙ
intellectus ſit bonus duplici rōne. Prima eſt rō imo.ꝫ ang.cui
meo iudicio nō bene reſpōdit.ſ.ꝙ ꝑ illam trāſactionē ⁊ pactū vi
deaſ ꝯfirmata prima ſentētia.⁊ quēadmodū qñ ꝯfirmata prima
ſentētia ꝑ lapſum fataliū dato ꝙ iudex appellationis ꝓnunciat
eam eſſe deſertā ꝓut dꝫ:vt.l.eos.⁊ ibi no.C.ō appel.nō ſpectat
ad eū executio ſnie.ita nec dꝫ ſpectare in caſu.d.§.qui ꝓuocauit
intelligēdo ꝓut intelligit ang.hic.qm̄ lʒ iudex appellationis pro
nūciet illā ſniam eſſe ꝯfirmatā nō dꝫ eaꝫ exequi.Nō ob.prima re
ſpōſio imo.qꝛ nō eſt bona:qm̄ ibi in trāſactione interuenit ꝯſen
ſus vtriuſqꝫ partis:quo caſu partiū ꝯſenſu pōt renūciare appel
lationi ⁊ ſine dubio:vt in.c.i.de ap.li.vj.ſed vbi vnus ſolus ap
pellaſſet eſt dubiū. Scda reſpōſio etiam nō vſ bona inꝙtū dicit
ꝙ nō vſ renūciatum ſentētie prime ſimpliciter ꝑ illā trāſactionē
ſed ita demū ſi paritū fuerit trāſactioni hoc nō eſt tollere arg.qō
erat tale ꝑ illā ꝯuētionem intelligiſ renūciatum appellationi non
dico ſentētie:ergo eſt ꝯfirmata prima ſnia ſicut qñ tolliſ per de
ſertionē:ergo ſicut qñ ꝑ deſertionem tolliſ ſpectat executio ad
primū iudicē:ita dꝫ eſſe in caſu.d.§.qui ꝓuocauit. Alia rōne nō
vſ intellectus Ang.bonus:qꝛ tex.ibi vult ꝙ exequaſ iuxta ꝯuen
tionē veluti ꝯfeſſi.⁊ ſic ibi loquiſ de executione ꝯuētionis:ſed ſʒ
Ang.exequiſ ſniam iudex appellationis.Itē addatis ꝙ intelle
ctus Bar.hic approbaſ ꝑ Ant.in.c.paſtoralis.§.preterea.de of
fi.deleg.ſed eū impugnat Bal.in.d.§.qui ꝓuocauit.circa.vij.
col.qꝛ ſi verus eſſet intellectus Bar.hic ſequereſ ꝙ eodē modo
qñ appellatio eſſet deſerta ⁊ ꝯſtaret iudici de cā ⁊ meritis cauſe
deberet executio ſpectare ad ipſum iudicē appellationis qñ ipſi
ꝯſtaret illā primā ſniam eſſe exequēdam:qꝛ ꝑ acta videret eā eſſe
verā ⁊ exequēdam cuius ꝯriū ꝯcludiſ cōiter qñ deſerta eſt appel
latio:nō ſpectat ad iudicē appellationis executio. Preterea ſm
Bal.Bar.vſ ſe fundare in ꝓbationibus:hoc eſt ꝙ ꝯſtet iudici
appellationis ꝑ ꝓbationes primā ſniam eſſe exequendam:⁊ tñ
ꝓbationes nō ſunt ille que habēt executionē:ſed ſentētia.alleg.
no.ꝑ glo.in.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.§.pe.de iureiur. Preterea dicit
Bal.iudex qui nihil ꝓnūciat nihil exeq dꝫ.clare no.Bar.j.l.pro
xi.ſed iudex appellationis in caſu.d.§.q ꝓuocauit.nō ꝓnūciat:
qꝛ fuit renūciatū appellationi:ergo nō dꝫ exeq ſniam. Poteſtis
alia rōne improbare intellectū bart.qꝛ ipſe intelligiſ ꝙ ibi iudex
appellationis exeqſ primā ſniaꝫ:⁊ tex.ibi innuit ꝙ exeqſ ꝯuētio
nē nō ſniam:⁊ ita tʒ ibi bar.⁊ cōiter alij.⁊ iſtud etiā tʒ imo.in.c.
paſtoralis.§.preterea.vñ verior vſ ille intellectus queꝫ tradidit
Bar.⁊ alij in.d.§.q ꝓuocauit.ꝙ ibi nō exequaſ iudex appella
tionis primā ſniaꝫ:ſed ꝯuētionē illā que vim ꝯfeſſionis hꝫ veluti
facta in iudicio.l.i.⁊ ibi bar.j.iud.ſol.in relige ſequoꝛ opi.bart.
24 hic. ¶ †Quid aūt ſi appelleſ ab interlocutoria in qua erat facta
ꝯdēnatio expēſaꝝ ⁊ iudex appellationis eā cōfirmet an ipſe pote
rit eā exeq quo ad expēſas. Bar.hic ſe remittit ad no.ꝑ Spe.in
d.§.ij.ꝟ.qd ergo.vbi tʒ ꝙ nō:qꝛ ſi iudex appellationis ab inter
locutoria ꝓnūciat male appellatū:oīs iuriſditio reddit ad pmū
iudicē.alle.c.cū in eccleſia.⁊.c.vt debitus.de ap.⁊ declarat bar.
in.l.ij.in fi.j.de ap.reci.⁊ ibi ꝑ hoc alle.tex.in.l.intra vtile.in pn.
ā.de mino.⁊ cū deciſione Spe.trāſit etiā ibi bal.in addi.⁊ idē tʒ
Ant.de bu.⁊.d.Car.⁊ ant.de bu.in.d.§.preterea.Sʒ Imo.ibi
tʒ ꝙ iudex appellationis poſſit exeq:qꝛ lʒ iudex appellationis in
caſu predicto ſit iudex incōpetēs in negocio pncipali:tñ nō eſt iu
dex incōpetēs in negocio expēſaꝝ ꝓut in ſili videmus ſm eū in
c.ſi.in gl.fi.ō reſcri.⁊ in cle.i.cū ibi no.e.ti. ¶ Addo qō no.bar.
25 in.d.l.ꝓpandū.§.illo.C.de iu. †Succeſſiue q̄rit bar.an ex inter
locutoria oriaſ actio in factū:⁊ cōcludit ꝙ ſic:vt hic ꝑ eū.⁊ idē tʒ
ipſe in.l.iiij.§.idē ſcribit.in.iiij.col.ā.de pecu.⁊ in.l.fi.§.neceſſi
tatē:poſt gl.ibi.C.ō bo.que lib.⁊ imo.in.l.qō iuſſit.ā.e.Sʒ alia
fuit opi.gl.reputate ſingularis in cle.fi.in gl.ij.de ap.ꝙ nō oriſ
actio.quā opi.ſequiſ Doſ.⁊ Jo.an.in.c.dilecti.de elec.⁊ bal.in

l.i.ad fi.C.eo.vel epiſ.⁊ ant.ō bu.in rn.extra eo. Tertia fuit opi.
que colligiſ ex no.ꝑ gl.in.l.i.C.de arb.ſ.ꝙ ex ea ſnia oriaſ actio,
ſi ab ea ſnia pōt appellari ⁊ nō aliter que opi.nō eſt ꝟa.vt ibi da
re ꝑ bal.qꝛ a ſnia tertio lata nō pōt appellari.l.i.C.ne li.ter.ꝓuo.
⁊ tñ certū eſt ꝙ ex ea oriſ actio.ideo forte gl.in.l.i.p̄ealle.C.de
arb.dixit ꝙ illa opi.ꝓcedebat a cōiter accidētibus. Potes con
cludere ꝙ aut interlocutoria cōtinet dari vel fieri vt eſſet cōdēna
tio expēſaꝝ que dſ interlocutoria.vt no.glo.in.d.l.qō iuſſit.⁊ ex
ea oriſ actio ꝑ iura hic alleg.ꝑ bar.ꝓ quo tu allega etiā tex.in.l.
iiij.§.i.⁊ in.l.ſi finita.§.fi.ā.de dā.infect.nā ibi ex interlocutoria
primi decreti oriſ actio in factū.aut nō cōtinet dari vel fieri vt qñ
iudex interloquēdo ſtatuit dilationē ad ꝓbādū.tūc nō oriſ actio
26 in ſcda opi. ¶ †Ultimo ang.hic no.addit ꝙ nullus iudex exeq
a dꝫ ſniam latā in criminali ſi eā videt iniuſtā [a] alle.not.ꝑ Imo.in
d.§.qꝛ ꝟo.de hoc hic aliqd ꝑ Imo.addo bal.idē tenētē in.l.ad
ditos.C.de epi.au.⁊ in.l.i.in vlti.col.C.de cōfeſ.⁊ Imo.in.l.is
q reus.in gl.fi.j.de pub.iud.vbi etiā alle.no.ꝑ Joā.an.in addi.
in ti.de cōfeſ.§.poſtremo.ſup ꝟ.cetez.⁊ ꝑ Sal.in.l.i.C.q accu
ſare.⁊ ꝑ Bal.in.l.i.in.ix.col.in ꝟ.ſed qd dicesa.C.de cōfeſ. Sed
veritas vſ in foro cōſciētie ꝙ iudex dꝫ reſcribere principi ſup in
nocētia n ead pene impoſitionē ꝓcedaſ.l.i.§.fi.⁊ qō ibi Bar.j.
de qō.ſed ipſe iudex inferior teneſ exeq ſniaꝫ latā a principe in ꝯ
riū nō reſcribēte.qꝛ etiā in criminalibus ſnia trāſit in rē iudicatā
vt eſt tex.in.l.diui fratres.j.de pe.quē ꝓ ſingulari alle.d.abb.in
c.de his.de acc.nec ad executorē ſpectat cognoſcere de iniuſticia
ſentētie.l.ſi pretor.in prin.de iu.⁊.d.§.qꝛ vero.cū gl.⁊ ꝙ iudex
poſſit agere ad executionem ſententie.no.bar.j.§.proximo.in
ij.col.in fine.

Additio.
a ¶ Iniuſtaꝫ.
vide plene per
phily.in.c.pa
ſtoralis.§.qꝛ
vero.in pe.co
lū.⁊ ſeq.de of
fi.deleg. Tho.

1 Sententia lata ab vno ordinario poteſt mitti executioni ab alio
iudice alterius territorij.
2 Remitti dꝫ delinquens per iudicem domicilij delinquentis ad
iudicem loci in quo fuit delictum commiſſum.
3 Executio ſententie late in criminalibus contra delinquentes an
poſſit fieri per iudicem in quo degit delinquens vel per iudicem
loci in quo deliquit.
4 Delinquens an ⁊ quando ſit remittendus ad iudiceꝫ loci vbi eſt
miſſum eſt delictum.
5 Executio ſententie an poſſit peti coram iudice Florentie in Bo
nia Florentini condemnati ipſo Florentino cōdemnato bono
nie ⁊ degenti Bononie.
6 Sententia ſi ſit lata pro me in ciuitate Bononie contra te an
poſſim Florentie corā iudice originis tue petere executionem.
7 Officium iudicis quo petitur executio ſententie dicitur nobile.
⁊ officium mercēnarium ſtatim expirat lata diffinitiua.
8 Executio ſententie late per iudicem vnius territorij an ⁊ quan
do poſſit exequi per iudicem alterius territorij ⁊ quomodo dici
tur infra.
9 Sententia pro qua venit imponenda pena perſonalis poteſt
indiſtincte exequi per alium iudicem abſqꝫ aliqua requiſitio
ne iudicis iudicantis. et ſic etiam in omnibus cauſis crimi
nalibus.
10 Sententia lata per vnuꝫ iudicem in vna ciuitate in qua ſunt duo
iudices an poſſit exequi per alteruꝫ ſine litteris ſubſidialibus di
citur infra.
11 Snia ſi petiſ exeq ⁊ iudex q eā tulit implorat brachiuꝫ alterius
iudicis puta eccleſiaſtici vt debeat excōicare nō parētē ſnie.quaꝫ
itēdebat exeq ipſe iudex ⁊ fuit cōmiſſus exceſſus in exequēdo pu
ta in excōicando appellandū eſt ad iudicem eccleſiaſticum.
12 Inſtrumēta guarentigie poſſunt per quemcūqꝫ exequi veruꝫ eſt
ſi in loco vbi petitur executio iubebat ſtatutum ꝙ talia inſtrumē
ta mereantur executionem.
13 Snia lata ꝑ rectorem ſcholarium vel doctorem ſeu aliū qui non
hꝫ milites quis eam mandabit executioni dicitur infra.
14 Executio ſentētie ſi petitur fieri ⁊ iudex non velit implorare offi
cium alterius iudicis nec vult ei ſcribere.vel iudex requiſitus nō
vult exequi quomodo ſuccurratur petenti executionem.
15 Iudex requiſitus exequi ſentētiaꝫ alterius iudicis ſi exceſſit mo
dum in exequendo ad quem iudicem ſit appellandum.
16 Snia lata ꝑ arbitrū in ciuitate iſta an poſſit exeq in alia ciuitate.

1 **Sententiam.** ¶ †Sententia lata ab vno iudice ordinario poteſt mitti executioni
ab alio iudice alterius territorij.hoc dicit. ¶ In textu ibi viſum

fuerit.ſ.iudici qui ſniam tulit ſm Bar.ita exponētes in.i.q.nā ſi videbit fieri poſſe executio in ſuo territorio nō dꝫ reſcribere iudici alterius territorij vt exequaſ hoc eſt ꝙ voluit dicere tex. ⁊ ita expſſe declarat Jmo.⁊ Pau.de ca.ꝰ vel ſm Ang.pōt ex poni viſum fuerit.ſ.iudici regſito ꝓ executione ſnie ab alio late:qꝛ ſi viderit ſniam executionē nō mereri nō dꝫ exequi.l.ſi pre
b tor.§.marcellus.ff.de iudi.¶ †Jn glo.in ꝟ.principijs.in.§.ſi
a ꝟo.vbi pꝫ ꝙ iudex ᵃ loci delicti nō exeqſ per iudicē loci vbi hꝫ domiciliū delinquēs:iō cōpellit iudex domicilij remittere reū ad iudicē loci delicti vt ibi fiat executio ⁊ ita vr̄ velle glo.iūcto tex.ꝙ aliud ſit in ciuilibus aliud in crīalibus:⁊ idem ſentit gl. in.c.poſtulaſti.de fo.cōpe.Doc.hic iſtā gl.alr̄ nō declarāt.ſed Jmo.in.l.pe.in prin.ff.de pub.iud.dicit idem eſſe in crīalibus ꝙ in ciuilibus.ſ.ꝙ iudex qui ſniam tulit: poſſit exequi ſniam ꝑ alium iudicē ⁊ dicit eſſe tex.in.d.l.pe.in prin.ſm vnū intellectū glo.⁊ doctoꝝ ibi:⁊ rn̄det ipſe ad iſtā gl.qꝺ ꝓcedit quādo iudex loci delicti nō petit ꝙ aliꝰ iudex exequaſ:ſꝫ ꝙ remittat.Adde etiam ꝓ intellectu huius glo.ꝙ Bal.in.l.executorē.in.vj.col. C.de execu.rei iudi.dicit hic eſſe glo.notabilē ꝙ iudex domicilij delinquētis ēt poſtꝙ̄ ꝯdēnauit delinquētes teneſ ad regſitionem iudicis loci delicti reum ad ipm̄ remittere:ſed ipſe refert ꝙ Dyn.tꝫ ꝯtrium.ſ.ꝙ poſt ꝯdēnationē no teneaſ remittere:ſed puniatur in loco ꝯdemnationis allega.§.interdicere.in fi.glo. ff.de interdi.⁊ relega.⁊ hoc ſeqſ Bal.ꝙ reputat mēti tenedum ⁊ iſtud dcm̄ ſeqſ ſimpliciter Saly.in.l.ij.C.vbi de cri.agi.op. facit ſm eum.l.additos.in fi.C.de ap.Jdē ſenſit hic Bar.in.i. opp.dum vr̄ velle ꝙ cognitio tm̄ nō aūt executio poſt cōdēnationem remittaſ ad iudicē loci delicti.⁊ ita intelligit.§.ſiqs vero.Plus dicit Pe.de ancha.in repe.d.c.poſtulaſti.in.ij.op. ꝙ poſtꝙ̄ iudex domicilij preoccupauit cognoſcere ꝯ reum non teneſ remittere ad locū delicti.qꝛ alſ ludibrio fcā eſſent iura.l. i.C.vbi de cri.⁊ in.c.fi.de fo.cōpe.dicētia ꝙ ēt iudex domicilij nō ſolū loci delicti eſt cōpetēs iudex in cā crīali.qꝺ eſt ſingulariter notandū.Sed ꝯtrium vr̄ tenere Jo.an.in ti.de execu.ſen.§. ij.ꝟ.ſed pone.el.i.in addi.cū quo ꝯcordāt canoniſte in.c.paſtoralis.§.preterea.de offi.dele.⁊ Bal.in auc.ſiqs litigātium.de epi.audiē.vbi dicūt ꝙ lꝫ in crīalibus iudex cāe appellatiōis debeat exequi ſniam:⁊ nō iudex cāe ꝑncipalis:vt plene dixi in ꝑn. huius.l.tm̄ in crīali dicūt ꝙ iudex cāe principalis ſi erat iudex loci delicti ⁊ petit per iudicē appellatiōis reū ad ſe remitti nō poterit iudex appellationis exequi alle.§.ſiqs vero cōprehenſoꝝ in auc.vt nulli iudi.Ecce ergo ꝙ voluit fieri remiſſionē vt iudex loci delicti exequaſ ſniam ab alio latā.qꝛ ſnia cāe appellationis eſt illa que mereſ executionē vt dcm̄ eſt in prin.huius.l.⁊ iſtam partē in diſcurſu tꝫ ēt Jmo.in.d.l.pe.in prin.lꝫ predicta nō alleget.Et lꝫ vtraqꝫ opi.videatur ſuſtentabilis tm̄ precedēs magis plꝫ.ſ.ꝙ nō fiat remiſſio poſt cōdēnationē qꝛ.d.§.ſiqs vero cōprehēſoꝝ.nō vr̄ loqui qn̄ quis ꝯdēnatus eſt ꝑ iudicē domicilij. ¶ Querit glo.vtrū illud qꝺ hic dr̄ in vrbe hēat locū in alijs locis ꝯcludit glo.ꝙ ſic qꝺ qualiter ꝓcedat diceſ ſtatim expedita
3 glo.¶ †Oppo.ꝓ expeditione glo.de.§.ſi vero qs cōprehenſorum.in auc.vt nulli iudi.vbi ſi aliqs deliquit in ciuitate aliqua: demum ſe abſētauit iudex loci delicti nō hꝫ ſcribere lr̄as illi iudici vbi delinquēs degit ꝙ exequaſ:ſed hꝫ ſcribere lr̄as illi iudici ꝙ ſibi remittat delinquētem:Ecce ꝙ ibi iudex vnius loci nō cōmittit executionē iudici alteriꝰ loci.gl.rn̄dit ꝙ aliud eſt in delictis hoc eſt qꝺ dicit glo.quā lego:⁊ plenius dicā ⁊ idē fuit de mente glo.in.c.poſtulaſti.de fo.cōpe.Et tm̄ in ꝯtrium vr̄ tex.in l.pe.in prin.ſm vnū intellectū glo.⁊ docto.ff.de pub.iudi.vbi etiam lata fuit ſnia in cā crīali a iudice vno ⁊ exequiſ per alium prout in.§.noſtro.ergo non vr̄ ꝙ aliud debeat eſſe in delictis ꝙ̄ in ciuili.Jmo.in.d.l.pe.in prin.de pub.iudi.ſenſit iſtā opi.⁊ ꝯcludit ꝙ aliud nō dꝫ eſſe in crīalibus ꝙ̄ in ciuilibus.Nec obſt. id qꝺ notaſ hic in glo.qꝛ rn̄det ꝙ verum eſt qn̄ nō petereſ executionem fieri per alium iudicē vt qꝛ iudex loci delicti petat a iudice loci vbi degit reus non qꝺ exequeſ ſniam ibi fortaſſe latā per iudicem delicti:ſed petit ꝙ remittat delinquētes ad eum:ſed ſi velit petere ꝙ ibi exequereſ hoc pōt fieri ſicut in ciuilibus.Sed hec reſpōſio nō vr̄ bene ꝯuenire glo.qm̄ ſi ita eſſet nō eſſet dr̄ia inter cās ciuiles ⁊ cās crīales cuius ꝯtrium fuit de mente gl.noſtre hic in.d.c.poſtulaſti.cum quo trāſeūt doct.hic.Et pro hoc ꝯ Jmo.vr̄ facere tex.in.d.§.ſi vero qs cōprehenſoꝝ.in ver.iubemus.nam ibi vr̄ iudici loci delicti vt faciat ad ſe remitti delinquētem per iudicē loci vbi degit.clarum eſt ꝙ verbū iubemus eſt verbum neceſſitatē importās vt.l.i.in prin.⁊ ibi glo.in ver. quēadmodū.ff.ꝙ iuſſu.⁊ faciūt no.in.l.ſepe audiui ceſarē.de offi.preto.ergo apparet ꝙ non eſt in poteſtate iudicis loci delicti petere ꝙ delinquēs puniaſ alibi.Et rō eſt illa que colligiſ ex.l. capitaliū.§.famoſos.ff.de penis.⁊ ſtatim dicā.Nec ob.d.l.penulti.in pri.qꝛ illa.l.pōt exēplificari qn̄ iudex loci delicti poſtꝙ̄ iudex loci domicilij ꝯdēnauerat delinquētem petit ad ſe remitti delinquētes vt exequaſ ſniam ꝙ fieri pōt ſm opi.quā ſtatim tenebo:⁊ ſic verificabiſ illa.l.pen.Poſſet ēt verificari qn̄ iudex principalis ⁊ iudex appellatiōis ꝯdēnauerūt:hoc caſu iudex ꝑncipalis qui erat iudex loci delicti poterit petere ꝙ iudex appellationis remittat ad eum delinquētem:qꝛ ad ipm̄ ſpectat executio:⁊ ſic vr̄ ꝯcludendū ꝙ aliud ſit in ciuilibus ⁊ aliud in criminalibus.ſ.qꝺ iudex loci delicti nō habeat cōmittere ꝙ exequaſ ſententiam in loco vbi degit delinquēs ſed dꝫ petere ꝙ remittatur
4 ad locum delicti lꝫ Jmo.dixerit ꝯtrium vt.ſ.dixi.† Addatis ꝓ intellectu ⁊ limitatione eorum que hic in glo.dicuntur qꝺ hel. no.in.l.executorem.in.vij.vel.viij.col.C.de execu.rei iudi.dixit hic eſſe glo.notabilem volētem ꝙ iudex loci delicti poſſit petere ad ſe remitti delinquentem:ēt poſtꝙ̄ iudex loci domicilij condēnaſſet eum.Refert tamen ꝙ Dy.tenuit ꝯtrium per.l.regula.§.interdicere.cum glo.in ver.ad reſcrip.ff.de interdic.⁊ relega.⁊ ſic vr̄ Bal.ſimpliciter cum Dy.tranſire.Tamē in veritate.d.§.interdicere.cum glo.non dicit id ad qꝺ per Dynū allegatur Saly.in.l.i.C.vbi de crimine agi opoꝛ.expreſſe tenet ꝙ poſt ſententiam latam a iudice loci domicilij nō ſit locus remiſſioni.ſed poſſit exequi.Et dicit ꝙ pro hoc facit.l.additos. in fi.C.de appel.que etiā meo iudicio hoc non dicit.Pro hac opi.Dy.fortius facere vr̄ id qꝺ voluit Pe.de ancha.in repeti tione.c.poſtulaſti.in.ij.oppo.de fo.cōpeten.vbi plus dicit ꝙ poſtꝙ̄ iudex loci domicilij preoccupauit iuriſditionē incipiendo cognoſcere ⁊ procedere ſuper accuſatione ⁊ inquiſitione nō eſt locus remiſſioni:qꝛ ſm eum alſ ludibrio eſſent facta iura dicentia ꝙ iudex domicilij nō ſolū loci delicti eſt cōpetens iudex in cauſa crīali.vl in.c.i.de foro compe.⁊ in.l.i.C.vbi de crimi. agi opoꝛ.iſtud voluit do.Abb.in diſcurſu in.c.i.in.iij.colū.de rap.vbi ſimplr̄ dicit ꝙ locus eſt remiſſioni:niſi alius iudex preoccupauerit iuriſditionem nihil allegat.Jn ꝯtrium facere vr̄ qꝺ no.Jo.and.in addi.ſpecu.in ti.de execu.ſen.§.ij.ſuper ver.ſed pone.el.i.⁊ qꝺ no.docto.in.c.paſtoralis.§.preterea.de offic. delega.Bal.in auct.ſiqs litigantium.C.de epiſco.audien.vbi concludūt ꝙ ꝙ̄uis in ciuilibus iudex cauſe principalis non habeat exequi ſniam ſuam que fuit confirmata per iudicem appellationis vt in prin.l.noſtre dixi tamē in cā criminali aliud erit ſi iudex cauſe pricipalis erat iudex loci delicti.⁊ iudex appellationis dictam ſniam cōfirmauit.certe ſi iudex appellatiōis erat iudex alterius loci ꝙ̄ delicti debebit remittere delinquētem ad iudicem loci delicti per.§.ſi qs vero cōprehenſoꝝ.Ecce ꝙ poſt ſniam latam in cauſa criminali locus eſt remiſſioni.Poteſt tm̄ rn̄deri ad no.per Jo.and.vꝫ ꝙ lꝫ iſtud facit ꝯ opi.Dy.non tm̄ facit pro opi.Pe.de ancha.qꝛ in quo loquitur Jo.an.non poterat culpa imputari iudici loci delicti ꝙ non preuenerit iudicē appellationis:qꝛ immo preuenit:ſecus in caſu in quo loquitur Pe.de ancha.¶ Jn hoc articulo etiam Jmo.in.d.l.pe.in principio ſimpliciter dicit ꝙ ſi ſententia eſt lata per iudicem domicilij exequetur poſtea per iudicem loci delicti hoc petentē:iuxta id qꝺ habetur in.d.l.i.C.vbi de cri.agi opoꝛ.cum ibi notatis. Mihi magis placet ꝙ etiam poſt latam ſententiam condēnatoriam a iudice loci domicilij ſit locus remiſſioni:vt eſt de mente glo.hic ⁊ pro hoc facit qꝛ militare videntur oēs rationes ꝑ quas fuit inductum ꝙ locus eſſet in delictis remiſſioni.que rationes melius ꝙ̄ alibi colliguntur ex.l.capitalium.§.famoſos ff.de pe.que rationes militant etiam poſt latam ſniam ante executionem ſicut ante ſententiam.Nec ob.alias eſſent ludibrio iura dicentia ꝙ iudex domicilij ſit etiam competens iudex:ꝙ reſponderi poteſt ꝙ valebit proceſſus ⁊ ſententia iudicis domicilij ſed erit exequenda per iudicem loci delicti hoc petentē: vt no.glo.⁊ docto.in.d.c.ij.⁊ iſtud etiam fuit de mente Fulg. in.l.i.vbi de cri.vbi dicit ꝙ ſi iudex loci domicilij preoccupat iuriſditionem in cognoſcendo:⁊ poſtea iudex loci delicti petat remiſſionem fieri non tenebiſ ſtatim remittere:ſed poterit perficere proceſſum ⁊ ꝯdēnare.ar.l.ſi quis poſtea.⁊.l.vbi ceptū.ff. de iudi.

a ¶ Iudex ad uerte qꝛ alex. hic eandē materiā lꝫ per diuerſa.⁊ latiora verba repetit a numero ſequenti vſqꝫ ad.v.incluſiue.

de iudi. ſed lata ſentētia debebat tūc remittere. allegat argu.bo
nū.tex.in.l.ſolēt.⁊.l.nō dubiū.ver.illud.ſ.de cuſto.re.nō allegat
tñ aliquē q hūc articulū tetigerit. ¶ Et iſta opi.vr̄ ſatis ſuſtētabi
lis:q2 iſto modo nō offēdunt ratiōes que fundant in.d.§.famo
ſos. Et ſic erit ɔcluſio ꝙ iudex loci delicti ſi fuit preuētus a iudi
ce loci domicilij nō poterit impedire quominus iudex loci do
micilij ꝓcedat ad ɔdēnationē: ⁊ iſto mō ſaluabil' iſtud qḋ dicūt
Abb.⁊ Pet.de anch.in locis.ſ.allega.⁊ ſic nō vr̄ ꝙ bñ dixerit
Dy.⁊ Saly.q voluerūt ꝙ poſt latā ſentētiam nō ſit locus remiſ
ſioni:pręſertim q2.d.§.ſi vero.generaliter loquit'.Itē rōnes pp
quas dz fieri remiſſio militāt etiā poſt latā ſentētiam. Teneatis
5 mēti q2 iſtū articulū nō inuenietis ita diſcuſſuz. ¶ † Querit bar.
qd ſi ego Bononiēſis habeo te Florētinū hic:vado Florētiaz ⁊
a peto corā iudice tuo executionē ſentētie[a] an hoc fieri poſſit dicit
ꝙ ſic ꝑ iſtū tex.cū gl.dūm habeat lr̄as iudicis bononiēſis ꝑ.l.ꝓ
pandum.§.ſin autē reus.℣.ad relationē.C.de iu.⁊ expreſſius ꝓ
bat' in.c.romana.§.contētes.de fo.cōpe.li.vj.vbi tex.apit ꝙ reg
rat' regſitio iudicis:hoc voluit plene ſpe.in ti.de execu.ſen.§.ij.
℣.ſed pone iudex ꝑuſinus.⁊ Cy.in.l.i.in.x.colū.C.de ɔfeſ. Tñ
bar.plenius ꝙ alibi dicit ꝙ qñ ſentētia lata ꝑ vnū iudicē petit' exe
cutiōi mādari ab alio iudice eiuſdē tribunalis.vt q2 ſuccedit pri
mo iudici remoto vel morboſo ⁊ iſte iudex pōt hoc facere:q2 cē
ſet idē tribunal.l.cū ꝓponebat'.ſ.de iu.Si autē eſſent duo iudi
ces eiuſdē tribunalis nō poſſet alius ſe intromittere de executio
ne ſentētie late ꝑ aliū.l.ij.de offi.ꝓcō.Quāqz petit' ꝑ iudicē alte
rius tribunalis ꝙ fiat executio: ⁊ tūc ſi qdē eſt talis iudex ad quē
ꝑtinet executio de iure cōi vel municipali:⁊ tūc pōt exeq ſine lit
teris ꝑ id qḋ ħr in.l.noſtra.in ꝑin.idē ſi de iure municipali eſſet
ꝓuiſum ꝙ tales eſſent executores ſniaꝝ. Aut eſt alius iudex cui
de iure cōi vel municipali nō eſt cōmiſſa executio:⁊ tūc ad lr̄as iu
dicis qui iudicauit pōt exeq alr̄ nō.d.§.ſi vero reus.d.§.conten
tes iſtud eſt qḋ voluit dicere lex noſtra hic dū dicit viſum fuerit
ſ.iudici ſniam:⁊ refert ita tenuiſſe Cyn.in.d.l.vnica.de ɔfeſ.Et
b hoc intelligit ꝓcedere qñ implorat' officiū[b] iudicis ꝓ executio
ne ſnie:ſz ſi ageret' actione in factū vel iudicati ꝓ habenda execu
tione ſnie:pōt ſine lr̄is illius q ſentētiauit obtinere executionez
ſnie corā alio iudice ordinario:qm̄ actiones pñt vbicūqz exerce
ri.l.ſi.ad ſi.C.de preſcrip.lōg.tēpo.ſatis enim eſt ꝙ ille ſit iudex
aliqua rōne ⁊ in hoc articulo habebit ſolū ꝓbare actor ſniaz eſſe
latā.l.ſi pretor.in ꝑin.ſ.de iu.l.nō erit.§.dato.ſ.de iureiur.Et
ſi diceret' dicit Bar.nō vr̄ ꝙ bona ſit differētia inter officiū iudi
cis ⁊ actionē:q2 cū iſtud officiū ſit nobile pz:q2 mercēnariū ſinit'
lata ſnia diffinitiua.l.terminato.C.de fru.⁊ lit.expē.l.iudex.ſ.e.
quare nō ita in officio iudicis eſt ſicut in actione attēto ꝙ officiū
iudicis ſuccedit loco actionis. Rñdet Bart.⁊ teneatis mēti:q2
lz iſtud officiū ſit nobile:tñ venit in ɔtiā prime ɔdēnatiōis:ideo
dz ab eodē iudice exeq.l.nulli.C.de iud. Uel melius dicit rñde
ꝙ iſtud officiū cōpetit ex eqtate vt ſit litiū finis.alle.d.l.termina
to:ſed melius ꝓbat' in.d.l.iiij.§.ait pretor.ſ.e.iſta eqtas ceſſat
corā alio iudice q nō iudicauit:q2 ſibi ita nō ɔſtat ſicut illi q iudi
cauit. ¶ Addit Ang.ꝙ ingt̄um Bar.exponit tex.in ver.ſi hoc
iudici viſuz fuerit.ſ.iudici iudicāti nō eſt bona expoſitio qm̄ ſem
ꝑ iudici iudicāti dz videri ꝙ executio remittat' iudici alterius ter
ritorij ⁊ pōt cōpelli ⁊ puniri:vt no.hic bar.ꝑ iſtū tex.in auc.vt diſ
fe.iudi.⁊ etiā faceret litē ſuā ꝑ.l.ſi iudex.de extraor.cog.vñ dicit
ꝙ dz exponi viſum fuerit vt referant' hec verba ad iudicē reqſitū
q2 nō dz cōpelli ſi aliqua iuſta cā ſuadēte vr̄ ſibi oppoſitū.all'.no.
ꝑ Inn.in.c.cū in iure.in gl.iij.ad ſi.de offi.delega.Sed Imo.⁊
Pau.hic dicunt poſſe ſuſtineri etiā intellectuz Bar.q2 nō ſemꝑ
iudici q iudicauit dz videri reſcribere alteri iudici ꝓ executione
vt ſi fortaſſe videat' facere poſſe executionez de rebus ſitis in ſuo
territorio:⁊ lz nihil allegēt videatis de hoc gl.in.l.pe.in ꝑin.in
ver.generalr̄.ſ.de iur.om.iud.⁊ apit ēt illa gl.ꝙ reqrunt' lr̄e iu
dicātis vt poſſit fieri executio ꝑ alios ꝙ qua ibi ꝑ Cy.Bar.⁊ ple
nius Bal.⁊ ꝑ gl.que idē ſenſit in.l.ij.in glo.que incipit mota eſt
cā.ſ.ſi qs in ius vo.nō ierit.no.Inn.in.c.preterea.in gl.ma.de
dila.no.Ja.bu.⁊ Bar.in.l.argētariū.§.i.de iu.⁊ Bar.in.l.i.ſ.
de offi.ꝓcō.⁊ Ang.in.l.iiij.§.ſi ex ɔuētione.ſ.e.⁊ not.Imo.in
l.intra.ſ.eo.⁊ ita cōiter tenet' ꝙ reqrant' lr̄e iudicis iudicantis.
6 ¶ † Extra gl.querit Bar.an ſi ꝑ me lata eſt ſnia ɔ te in ciuitate
Boñ.poſſum Flo.corā iudice originis tue petere executionē ⁊
ɔcludit ꝙ ſi intēto actionē iudicati ꝓ executione poterit ibi fieri
executio:q2 actio vbicūqz locoꝝ vbi ſortit' foꝝ pōt exerceri.l.ſi.
C.de preſcrip.lō.tēpo.ſed ſi intēto officiū iudicis nobile iuxta ea
que dixi in.l.intra.ſ.e.tūc nō pōt ibi fieri executio:niſi iudex qui
ſniam tulit reqrat ꝑ lr̄as iudicē Florētie ꝓ executione.l.ꝓperan
dū.§.ſin autē.in ℣.ad relationē.C.de iu.⁊ hic ꝑ eū plenius. Ad
de gl.in.l.cū quedā.⁊ ibi no.Cy.⁊ bal.ſ.de iuriſ.om.iu.⁊ gl.in
l.ij.ſ.ſi qs in ius vo.in gl.que incipit.No.ex cā ⁊c.⁊ gl.⁊ doc.in
d.c.poſtulaſti.⁊ Inn.in.c.preterea.in gl.mag.de dila.⁊ Ja.bu.
⁊ bal.in.l.ij.in.i.col.C.de execu.rei iu.⁊ Ang.in.l.iiij.§.ſi ex cō
uētione.ſ.e.⁊ Ant.de bu.⁊ Bal.in.l.ij.in pe.col.C.de exec.rei
iu.⁊ Ang.in.l.iiij.§.ſi ex ɔuētione.ſ.e.⁊ Ant.de bu.in.c.ſi.in.x.
col.de ɔfeſ.⁊ ꝑ Imo.in.d.l.intra.vbi cōiter tz opi.Bar.hic.⁊ ꝑ
Bar.in.l.ij.in ſi.ſ.de offi.ꝓcō.ꝑ bar.in addi.Spe.in ti.de ſent.
in.viij.col.in ver.ſnia lata ꝑ vnū iudicē.⁊ ibi no.limitat predicta
ꝓcedere qñ iudex alterius territorij corā quo implorat' officiū
iudicis ꝓ executione nō hz iuriſditionē in ꝑſona rei:ſed in rebus
ſecus ſi in ꝑſona actoris puta rōne domicilij vel originis:q2 tūc
etiā ſine reqſitione iudicis iudicātis poterit exeq.alleg.d.l.argē
tariū.§.i.⁊ hoc nō reꝑio ſcriptū ab alio. ¶ Sed certe non video
hoc tutū. primo q2 ibi hoc nō dr̄ in.d.l.argētariū:imo ſz Ja.de
are.ibi intelligit' qñ petebat' iure actionis executio. Preterea ēt
multū eſſet reſtringere tex.in.d.§.ſin autē reus.℣.ad relationē.
⁊.d.§.contētes.ad hoc ēt bñ faciūt no.ꝑ bart.hic dū dicit ꝙ iſtud
officiū cōpetit ex eqtate vt ſit finis litiū que eqtas ceſſat in alio iu
dice:ideo reqrunt' lr̄e iudicis iudicātis. Preterea illud qḋ dicit
Bal.eſſet ɔ no.ꝑ bar.hic dū dicit ꝙ qñ iure actiōis ɔuenit' reus
pōt ɔueniri corā quocūqz iudice.ſ.ydoneo.⁊ in quo ſortit' forū
reus rōne loci ſeu originis vel ſimile.iuxta no.ꝑ glo.in.l.i.ſ.de eo
qḋ cer.lo.nā ſi vera eſſet limitatio Bal.in caſu in quo implorat'
offm̄ iudicis ſequeret' ꝙ nō eſſet differētia inter caſum qñ implo
rat' offm̄ iudicis corā iudice hñte iuriſditionē in ꝑſona ⁊ caſum
qñ intētat' actio iudicati. Scḋo limita.d.ɔcluſionē ꝓcedere qñ
ſnia que petit' corā alio executiōi mādari meret' exeq de iure cōi:
ſecus ſi tm̄ ex forma ſtatuti loci vbi lata eſt:q2 iudex alterius loci
nō tenebit' lr̄as iudicis iudicātis exeq:q2 dz in exequēdo ſeruare
ll.⁊ ſtatuta loci ſui:ita ſingulariter dicit bal.in.l.i.in princ.C.de
ɔfeſ.alle.l.miſſi opinatores.C.de exac.tri.li.x.⁊ idē eſt de mēte
bal.in.l.i.in.iiij.q.C.ne ſi.ꝓ pa.lz ant.de but.in.c.ſi.in.x.col.de
ɔfeſ.videat' ſentire ɔtriū. Tertio limita.d.ɔcluſionē nō ꝓcedere
ſm̄ Bal.in.l.epale.C.de epi.aud.in ſnia lata a iudice qui nō pre
eſt territorio vt eſſet vel eps vel rector ſcholariū:q2 mittet' execu
tioni ꝑ aliū iudicē qui territorio preeſt etiā abſqz requiſitione iu
dicis iudicātis ꝑ.d.l.epale.Sz aduertatis q2 primo ingt̄ū Bal.
dicit ꝙ eps nō preeſt territorio nō puto bñ dictū:q2 eps vr̄ pre
eſſe territorio quo ad ea que cōcernūt iuriſditionē ſuā.c.cū ɔtin
gat.⁊ ibi doc.de fo.cōpe.c.i.de offi.or.Nec ob.d.l.epale:q2 rñ
debitis vt ſtatim dicā. Uel ēt ſm̄ Jac.bu.in.d.l.epiſcopale. ille
tex.loquit' in iudice cuius iuriſditio eſt ꝓrogata qui lata ſnia nō
habeat amplius exequēdi poteſtatē nec reqrendi aliū.vt ibi cum
gl. Preterea ɔ limitationē Bal.facit:q2 vr̄ dicēdū de neceſſita
te ꝙ ille text.dz intelligi vel qñ agebatur actione in factum:vel
qñ preceſſerat inquiſitio ſi imploratur officium iudicis. vt not.
Bar.hic.⁊ illam legem ita intellexit Bar.in prin.l.noſtre dum
tractat an iudex appellationis poſſit exeq.pro hoc bene facit qḋ
no.Jo.an.in ti.de exec.ſen.§.ij.ver.qd de ſnia doctoris ⁊c. Be
ne fatēdum eſt ꝙ in iudice ꝓrogato cuius iuriſditio finita eſt et
lata ſnia pōt ꝓcedere qḋ ħr in.d.l.epale.etiam ſi mille littere iu
dicātis interuenirent per.l.noſtram.ita etiam in iudice ꝓroga
to.vt no.bar.in vlt.q.⁊ voluit bal.in.edicto.in.vij.q.C.de edi.
diui.hoc idem voluit ſpe.in ti.de cōpe.iudi.adi.§.j.ver.ſed qs
exequet'.vbi dicit ꝙ ſi iudex cuius iuriſditio eſt ꝓrogata erat iu
dex delegatus nō pōt exeq nec aliuz requirere ꝙ exequat'. ſecus
tñ dicit ſi erat ordinarius.q2 alr̄ haberet poteſtatē etiā ſuas ſen
tētias latas vigore ordinarie iuriſditionis exeq.q2 tūc ꝓrogata
iuriſditio ſeqtur naturam illius cui ꝓrogat'.vt no.in.c.p.⁊.g.
de off.dele.Et iſtud putarē verū cū diſtin.que colligit' ex no.per
bar.in.l.cunctos populos.in.i.q.C.de ſum.tri.⁊ fid.ca. vbi di
cit ꝙ aut querimus.de ordinatione iudicioꝝ.⁊ tunc ſeruari de
bent ſtatuta loci vbi ſit iudicium.l.iij.in ſi.ſ.de teſti.aut nō quo
ad ordinationem iudicij.ſed quo ad deciſionez.puta an vna ſen
tētia ſit bene lata vel non debent ſeruari ſtatuta loci vbi celebra
tus fuit ille actus.l.ſi fundus.ſ.de euic.prout latius explicat ibi
7 Bartol.⁊ alij in.l.i.C.de emancip.liber. ¶ † Item inquantum
bar.hic dicit iudicis officium quo petitur executio dicit' nobile

a ¶ Snie. Ad
uerte q2 repe
tit.j.a numero
ſequenti vſqz
ad aliam.

b ¶ Officiuz.
aduerte q2 ale
gā.repetit.j.ꝑ
latiora verba a
numero.viii.
vſqz ad.ix.

declaratur qꝛ officium mercennariũ ſtatim expirat lata diffinitiua.l.terminato.C.de fruc.⁊ lit.expen. Adde Bar.ita tenẽtem in.l.fi.ꝭ.de iuriſdi.om.iu.⁊ Ja.bu.in.d.l.argẽtarius.⁊ Imo. in.l.ſi finita.§.ſi plures.in.viij.col.ꝭ.de dam.infec.⁊ in.l.intra ꝭ.eo.⁊ bñ per rõnem hic aſſignatã.per Bar.lꝫ Bal.ꝯtrium dicat in.d.l.argentarium.⁊ in.d.l.ꝯpale.⁊ per Bal.⁊ ibi hoc limitat in.d.l.ij.C.de execu.rei iudi.⁊ in repe.l.tale pactũ.§.qui ꝓuocauit.ꝭ.de pact. Et videte Ant.⁊ Imo.in.c.fi.de offi.iudi.ꝓ quo Ang.in.l.reſtituere.ꝭ.de rei vẽdi.põderat eſſe ibi gl.fi.dũ dicit ꝙ offm̃ iudicis finiſ lata ſnĩa ⁊ loqꝰ de mercennario.ergo neceſſe eſt ꝙ ſi iudex aliqd exequaſ hoc faciat offõ nobili. Tñ ad illã glo.poteſt is rñdere ꝙ loqꝰ de iudice delegato qui ſuaꝫ ſniam vt glo.ibi voluit exequi nõ põt iuxta.l.nſam in prin.ſed de iudice ordinario exequẽte nõ vꝛ ꝙ illa gl.loquaſ tñ dcm̃ barto.vꝛ verũ per rõnẽ ſuã hic in.d.l.iubere cauere. Bal.tñ in.l.ij. in.ij.col.C.de execu.rei iudi.nihil allegãdo aliter locutus eſt. dicit enim aut fit executio ſimplr in eadẽ re in qua fcã eſt ꝯdẽnatio ⁊ tũc dꝛ offm̃ mercẽnariũ. Aut digrediſ ad nouã petitioneꝫ in alia re puta per miſſionẽ in poſ.ex primo ⁊ ex ſecundo decreto ⁊ tũc dicã offm̃ iudicis nobile. Nec per hec diſcedo a ꝯcluſione Bar.hic qꝛ non eſt dubiũ ꝙ qñ ꝓcediſ ad miſſionẽ in poſ.ex primo ⁊ ſecũdo decreto illa dicunſ expediri offõ iudicis nobili nam cũ ſint mixti imperij.d.l.iubere.nõ eſt dubiũ qn expediantur offõ nobili.l.plꝫ.C.de peda.iudi.⁊ no.in.l.imperiũ.ꝭ.de iuriſdi.om.iu. Sed dubiũ erat.qñ aliter q̃ per miſſionẽ in poſ.fieret executio puta manu militari iuxta.d.l.q reſtituere.vñ i hoc puncto ſto cum Bar.qꝛ militat rõ Bar.ẽt in hoc caſu de hoc vide te in.l.epiſcopale.C.de epi.audiẽ.⁊.d.l.argẽtariũ.⁊ in.l.tale pactũ.§.qui prouocauit in repe.in.ix.col.ꝭ.de pac.vbi dicit ꝙ executio ſnĩe que fit in cauſis crĩalibus dꝛ expediri offõ nobili:ſed qñ fit in cauſis ciuilibus nunc nõ fateꝛ ꝙ dicaſ fieri execu-
8 tio offõ iudicis nobili ſed mercẽnario tñ nõ ꝓbat. ¶ † Itẽ inq̃ſitum Bar.in.q.quã vltimo recitaui facit dñiam an petaſ executio implorãdo offm̃ iudicis ⁊ tũc nõ poterit executio ſnĩe vnius iudicis per aliũ ſine lr̃is aut actiõe in fcm̃ ſeu iure actionis petiſ executio:⁊ tũc poterit fieri executio ſine lr̃is alterius iudicis ⁊ aſſignat rõnem dñie. Sed Imo.hic dicit ſi bene aduertãtur plures rõnes diuerſitatis reddite per Bart.hic ita viꝛ militare in actione in fcm̃ vel iudicati ſicut in offõ iudicis aliter non declarat. Prima rõ fuit ꝙ executio venit in ꝯñriam precedẽtis cõdẽnationis qñ imploraſ offm̃ iudicis:iccirco nõ dꝫ corã alio explicari q̃ corã illo qui de principali iudicauit.l.nulli.C.de iudi.niſi interueniãt lr̃e vel iuſſus ipſius iudicis dicit Imo.ꝙ iſta rõ militare vꝛ ẽt qñ actio in fcm̃ vel iudicati intẽtaſ.qꝛ ſi hec actio intẽtatur vꝛ intẽtari in ꝯñriam ipſius ꝯdẽnatiõis ſicut qñ imploraſ offm̃ iudicis. ¶ Secũda rõ Bar.erat qꝛ offm̃ iudicis fundaſ in equitate vt lites citius finianſ:⁊ ne lites ex litibus oriantur.d.l. terminato.iſta equitas ſm eum nõ militat in alio iudice qui nõ iudicauit:qꝛ de cã cognouit ⁊ ſibi cõſtat dicit Imo.ꝙ ẽt iſta rõ vꝛ militare:ita in actiõe in fcm̃ vel iudicati intẽtata pro executione ſnĩe ſicut qñ imploraſ offm̃ iudi. Tamẽ dicebat aliam poſſe. reddi rõnem diuerſitatis:nam erit iſta qꝛ offm̃ iudicis ꝙ imploratur pro executiõe ſnĩe venit directo ſũmatim ⁊ extraordinarie ad expediendũ ⁊ exequendũ ꝙ iam diffinitũ eſſet per alium.iõ alius iudex nõ dꝫ ſe intromittere niſi reqſitus a primo.l.i.ꝭ.de offi.conſul.que rõ ceſſat ſm eum in actiõe in fcm̃ ſeu iudicati tenendo ꝙ in illa ꝓcediſ ordinarie ſm qõ tꝫ Bar.⁊ ſequaces in l.intra dies.ꝭ.eo.qꝛ tũc nõ agitur principaliter ad exequẽdum iam diffinitũ:ſed vt ordinariũ nouum iudiciũ intẽtetur ⁊ noua diffinitiua feraſ.ſi autẽ dicit teneremus ꝙ ẽt qñ actio in fcm̃ vel iudicati intentaſ nõ ſit ꝓcedẽdum ordinarie ſed dicta actio habeat viam priuilegiatã ſicut offm̃ iudicis prout ipſe tꝫ in.d.l.intra.⁊ ibi ego ſecut' ſum.tũc dicit ipſe ꝙ idẽ eſſe deberet in actione in fcm̃ ſicut in offõ iudicis.⁊ ſic ſi reqrunſ lr̃e qñ imploraſ officium alterius iudicis.ita qñ intẽtaſ actio in fcm̃ vel iudicati.⁊ pro hoc põt adduci qꝛ tex.in.l.fi.C.de preſcrip.lon.tẽpo.nõ dicit ꝙ reqranſ lr̃e:nec loqꝰ quo ad ꝓpoſitũ de executione ſnĩe: tamẽ qꝛ magis cõiter approbaſ opi.Bar.hic.inq̃ſitũ facit dñiã inter actionẽ in fcm̃ ⁊ offm̃ iudicis. Et cũ Bar.trãſit Bal.in.l. ij.in.ij.col.C.de exec.rei iudi.⁊.d.l.argentariũ.⁊ ang.in.l.iiij. §.ſi ex cõuentiõe.ꝭ.eo.⁊ in.d.l.intra.vꝛ hoc ſequi.⁊ ẽt Anto.in d.c.poſtulaſti.adfi.de fo.cõpe.in.i.col.⁊ in.c.fi.cir.x.col.de cõfeſ.idcirco vꝛ ꝙ ſuſtineri poſſit fortaſſe prima rõ Bar.hic dum dicit ꝙ qꝛ offm̃ iudicis fundaſ in equitate ⁊ iſta equitas militare vꝛ nõ ſolũ in ipõ qui iudicauit:qꝛ ſibi cõſtat.nõ ita militare vꝛ in alio qui nõ iudicauit.vnde nõ poterit exequi ſine lr̃is iudicantis:ſed qñ intentaſ actio dico ꝙ nõ deſcẽdit ab illa equitate:ſꝫ ex mero rigore ⁊ ex quaſi ꝯctu.l.iij.§.idem ſcribit.ꝭ.de pecul.
9 ¶ † Item inq̃ſitum Bart.hic ſingulariter dicit ꝙ ſnĩa pro qua venit imponẽda pſonalis pena põt indiſtincte exequi per aliũ iudicem abſqꝫ alia reqſitione iudicis iudicãtis per.l.non dubito.in fi.j.de cap. Adde ꝙ Bal.in.l.i.in.viij.q.ꝭ.de offi.conſul.⁊ idem tꝫ Imo.in.l.pe.j.de pub.iudi.⁊ ibi hoc intelligit rerum etiam in oĩbus cauſis crĩalibus nõ diſtinguẽdo an pena ſit perſonalis vel nõ:⁊ ita ẽt ſonãt rõnes Bar.hic ⁊ expreſſe tꝫ bal. in repe.d.§.qui ꝓuocauit.in.viij.col. Sed Bal.in.l.executorẽ in.ix.col.C.de execu.rei iudi.dicit iſtud dcm̃ Bar.nõ eſſe verũ nec de cõſuetudine ſeruari ⁊ rñdet .d.d.l.nõ dubito.pluribus modis.⁊ maxime ꝙ verbũ in dãnatos:itelligiſ a nobis exequẽtibus. Vel aliter rñdet ẽt vt per Bar.in.d.l.nõ dubito.⁊ hoc ẽt vꝛ velle Bal. Bal.in rub.C.de fide inſtru.in vlti.col.⁊ hoc etiã vꝛ verius qa non reperiſ eſſe aliud in crĩalibus q̃ in ciuilibus.
10 ¶ † Alterius inq̃ſitum querit Bar.pone ꝙ in vna ciuitate ſunt duo magĩratus hñtes eandẽ ptãteꝫ:puta ptõr ⁊ capitaneus ⁊c. an vnus poſſit exequi ſniam alterius ſine lr̃is.⁊ dicit ꝙ nõ p.l. i.ꝭ.de offi.ꝯſu.dicit hoc eſſe verũ ⁊ tenẽatis mẽti.ꝟba ſua in ſententijs pecuniarijs. Sed qñ aliquis ꝯtumax eſſet bãnitus in pſonam quicũqꝫ ex dictis duobus magiſtratibus eum caperet. poſſet facere executionẽ ſine lr̃is:nam dicit Bar.ſi nos aiaduertere poſſumus in exbannito.ſ.alterius ciuitatis.l.non dubito. in fi.j.de capti.intelligatis prout intelligit illã.l.ſ.in ꝯfederatis ⁊ eſt caſus ſingula.multomagis põt magĩratus huius ciuitatis animaduertere in exbannitos ab alio ſine lr̃is aliqbus.⁊ hꝰ dicit operari fauorẽ publice vindicte.arg.l.i.⁊.ij.C.vbi li.ſi.iudi.ſe vindic.⁊.l.licitatio.§.ꝙ illicite.ꝭ.de publica.c.vt fame.de ſen. excõ.⁊ iſtud tꝫ Raph.hic. Addatis ꝙ idẽ vꝛ tenere Bal.in.l.i. in.viij.q.ꝭ.de offi.conſu.⁊ remittit ad no.per Bart.hic.idem Imo.in.l.pe.in prin.de pub.iud.vbi etiam vult hoc verum in omnibus ſententijs criminalibus non diſtinguẽdo: an pena ſit pecuniaria:an pſonalis ⁊ pro hoc facit.ſ.ꝙ nõ attẽdatur hec rõ tradita per Bar.que eſt generalis dum dicit ꝙ hoc opaſ rõ publice vindicte.que rõ militat ſiue pena ſit pecuniaria ſiue capitalis nam etiam qñ pena eſt pecuniaria.ſi tamẽ venit applicãda fiſco cenſetur criminalis vt no.gl.reputata ſingularis in.l.iij.in prin.j.de ſepul.vio.⁊ ibi late per Bar.⁊ iſtud ẽt tꝫ Bal.i repe. d.§.qui ꝓuocauit.in.viij.col. Sed ipſe Bal.in.l.executorem. C.de execu.rei iudi.reprehẽdit dcm̃ Bar.hic ⁊ dicit de ꝯſuetudine nõ ſeruari opi. Bar.qm̃.l.nõ dubito.nõ ꝓbat qꝛ intelligiſ qñ reus erat ꝯdẽnatus a nobis.ſ.executoribus:vel ibi loqꝰ i cõfederatis populi romani qui in plenã tutelã populi romani recepti ſunt. Vel tertio dicit ille tex.intelligiſ requirẽtibus publicis cõfederatis:aꝉs non.⁊ prime rñſioni vꝛ adherere Bar.i.d. l.nõ dubito.⁊ idem ſenſit Bal.in rub.C.de fide inſtrõ.in finalibus verbis.⁊ in veritate tex.in.d.l.nõ dubito.nõ bñ ꝓbat ⁊ attẽto ꝙ nõ reperiaſ eſſe dñia inter executionẽ cãe crĩalis ⁊ ciuilis preter q̃ quo ad caſum.§.ſiqs vero cõprehenſor.in auc.vt nulli iudi.nõ vꝛ ꝙ bona ſit opi. Bar.⁊ ſic nõ ſit facienda dñia inter actiões crĩales ⁊ ciuiles prout facit Bart.vno tñ caſu cogitabã poſſe ſaluari opi. Bar.hic vꝫ qñ ſtatuto ciuitatis cautũ eſſet ꝓut cõiter eſt in Italia ꝙ bãnitus poſſet impune offendi.qñ tũc a quocũqꝫ priuato poſſet capi auctoritate ꝓpria ⁊ occidi tanq̃ hoſtis.l.amiſſiõe.§.q deficiũt.ꝭ.de capi.di.⁊ ibi Bar.⁊ plenius in ſua diſputatõe incip. Lucane ciuitatis ⁊c.l.iij.§.fi.ad.l.cor. de ſica.multomagis ab alio magiſtratu qui eum nõ bãniuit.nã
11 ſi fieri põt a priuato multomagis a magĩratu. ¶ † Item inq̃ſitum Bar.dicit hic ꝙ ſi iudex implorauit brachiũ alterius iudicis: puta eccleſiaſtici vt deberet excõicare reuꝫ recuſantẽ parere ſententie:quam exequi intendebat ipſemet iudex ⁊ exceſſus fuit in exequẽdo puta excõicando ꝙ debebit ad iudicẽ ſuperioris eccleſiaſtici.nam do.Abb.in.c.qõ ad ꝯſultationem de re iudi.dicit ꝙ immo etiam poterit appellare ad iudiceꝫ qui implorauit brachium alterius:qꝛ implorãdo dedit cãm exceſſui ⁊ iõ ipſe vꝛ exceſſiſſe:qꝛ qui cãm damni dat ⁊c.l.qui occidit.§.in hac.ꝭ.ad l.aql.c.fi.de iniur. Omnia alia dcã p Bar.hic ⁊ in hac.q.⁊ per Bar.in.l.ab executore.ꝟ.quero ꝙ iudex miſit nuncium ⁊c.in prin.de appella.ſequiſ do.Abb.in loco prealleg.⁊ ſm no.per

Barto.

Bar.in.d.l.ab executione vẽ intelligẽdũ id qđ ꝓxime dixi refe-
rẽdo do. Abb.ſcꝫ ꝙ ſub limitata forma fuit imploratũ brachiũ
12 vt p Bar.in.d.l.ab executore. ¶ † Ultimo inq̃ſitũ Bar.h dicit
ꝙ inſtr̃a guarẽtigie pñt p quẽcũqꝫ iudicẽ exeq intellige veruꝫ ſi
in loco in quo petit̃ executio vigebat ſtatutũ ꝙ talia inſtr̃a me-
rerent̃ executionẽ qꝛ intelligit̃ ſtatutũ de inſtr̃is factis alibi ſec⁹
vbi ſtatutũ ibi nõ vigeret lꝫ vigeret in loco cõfecti inſtr̃i ita mul
tum notabilr̃ declat Bal.in.l.i.in.iiij.ꝛ.v.q.C.ne fil.ꝓ pa.ꝛ be
13 ne facit ꝙ ipſemet no.in.l.i.in vltimis ꝟbis.C.de cõfeſ. ¶ † In
quãtum q̃rit Bar.h qđ ſi rector ſcholariũ vel doctor ſeu alius
iudex q nõ hꝫ milites ferat ſñiaꝫ qs eã mãdabit executiõi rñdet
ꝙ ipſemet q tulit ſñiam p modos ſue iuriſditionis puta dene-
gãdo iuriſditionẽ ꝛ plene ꝓbat̃ in.l.ſed ꝛ ſi p pretorẽ.§.ſed ꝛ ſi
dum decreto.ff.qb.ex cau.ma. vel ẽt poterit ꝑuare ſcholarẽ nõ
parẽtem ſñie bñficijs vniuerſitatis.c.ex lr̃is.de cõſtitu. vbi pp
cõtumaciã licitũ eſt alicui ꝑuare aliquẽ vniuerſitate. Uel poterit
exeq faciẽdo ſñiam exeq per pr̃ãtem aut aliũ hñtem familiaꝫ vt
probat̃ in.l.epiſcopale.C.de epiſco.audi.no.Spe.in ti.de exe-
cu.ſen.§.nũc dõm.ꝟſi.qđ de ſñia docto. Et ſubdit ꝙ indiſtin-
cte vnus iudex põt implorare auxiliũ alterius ꝓ ſua iuriſditiõe
tuẽda aut ꝓ executione ſue ſñie puta iudex ſecularis põt implo-
rare auxiliũ iudicis eccleſiaſtici ꝛ cõ.vt in.c.i.de offi.ordi.ꝛ ibi
plene per Inn. Circa iſtã.q.doc.tacite vĩr trãſire cũ Bar.ꝛ cõ
cordat Ant.in.c.cũ cõtingat cir.vj.vel.vij.col.de fo.cõpe.vbi
reaſſumit plene oĩa dicta Bar.h ꝛ Bal.in auc.habita.C.ne fil.
pro pa.per Bal.in.d.l.epiſcopale.ꝛ p Bal.in.l.fi.in pñc.ff.de
iuriſ.om.iud.vbi alle.no.per Inn.in.c.ad hec.de offi.archy.
14 ¶ † Queritur inſup Bal.qđ ſi iudex qui tulit ſñiam nõ vult ſcribe
re alteri iudici implorãdo eius auxiliũ vel iudex reqſitus nõ vult
exeq q̃uo ſuccurreret̃ petẽti executionẽ dicit vt h p euꝫ. Hic ꝙ
oẽs ſcribẽtes trãſeunt cũ Bar.ꝛ Ant.in.c.poſtulaſti.de fo.cõ-
15 pe. ¶ † Succeſſiue q̃rit Bar.qđ ſi iudex cuius auxiliũ eſt reqſi-
tum p aliũ iudicẽ exceſſit modũ in exequẽdo adeo ꝙ poterat ap
pellari iuxta.l.ab execu.C.quo.ap.nõ reci.an appellabit̃ ad ſu-
periorẽ iudicis exequẽtis.vel ad quẽ vide Barto.h ꝛ Adde ꝙ
Abb.in.c.qđ ad ꝯſultationẽ.cir.vltimã chartã extra eo. dicit ꝙ
inquãtum Bar.hic voluit ꝙ ſi reqſitus ꝑſtitit auxiliũ iuris iu-
dici reqrẽti appellat̃ ad ſupiorem iudicis reqſiti ſm Bart.vẽ
ſm Abb.ꝙ imo poterit appellari ẽt ad ſupiorem iudicis reqrẽ
tis. Moueor qꝛ ipſe implorãdo brachiũ alterius dedit cãm ex
ceſſui ꝛ ideo ipſe vĩr exceſſiſſe qꝛ qui cãm dãni dat ꝛc.l.qui occi-
dit.§.in hac.ff.ad.l.aq.c.fi.de iniur. Intelligo tñ dcm Abb.qñ
appellaret̃ ab iſta imploratione iudicis requirẽtis a qua appel
lari põt ſicut a cõi actione.c.cũ ceſſante de app.ꝛ ibi plene nota
tur. Abb.ẽt in.d.c.qđ ad cõſultationẽ.vẽ intelligere dicta p bar
to.hic ꝓut colligit̃ ex dictis Bar.in.l.ab executore in ꝟ.itẽ que
ro iudex miſit nũcium ꝛc.j.de app.vbi vult Bar.ꝙ ſi iudex cõ-
miſit executionẽ nũcio ꝛ nũcius excedit ꝛ q̃rit̃ ad quẽ dꝫ appel-
lari.ꝛ vult ꝙ ſi grauamẽ fuit in mãdãdo dꝫ appellari ad ſupio-
rem illius q mãdauit.l.arbitro.ſm vnã lec.ff.qui ſatiſda.cog.
ita dꝫ eẽ in caſu nr̃o qñ iudex impetrat auxiliuꝫ alterius iudicis
dꝫ diſtingui aut ſpecifice impetrat ꝙ excõmunicet ꝛ tũc grauat̃
in impetratione ꝛ appellat̃ ad ꝑſonã ſuperiorẽ iudicis reqren-
tis aut ille qui fuit reqſitus grauat in excõicando ꝛ tũc dꝫ appel
16 lari ad ſupiorẽ reqſiti. ¶ † Item q̃rit Bar.ſi arbiter tulit ſñiaꝫ
in ciuitate iſta an poſſit in alia executiõe mãdari ꝛ tꝫ ꝙ ſic abſqꝫ
iuſſu aut reqſitione arbitri aut alterius iudicis vt hic per eũ. Ad
datis ꝙ inq̃ſitũ Bart.teuere vĩr ꝙ ꝓ executione ſñie arbitri poſ-
ſit implorari iudicis offm̃ ita eſt mẽs ſua qꝛ dicit nõ reqrunt̃ lit-
tere. Ang.dicit ꝙ imo ſibi vĩr ꝙ ſñia arbitri nõ poſſit mandari
executioni per implorationẽ officij iudicis ſed ſolũ per actionẽ
qꝛ tres oriũtur actiones ex ſentẽtijs arbitroꝝ.ſ.actio in factum
vel vtilis actio in rẽ ſi pma actio erat realis vel conditio ex lege
ſm qđ diſtinguit Bart.in.l.cum antea.ꝛ.l.ne in arbitris.C.de
arb.ꝛ ſm eũ nõ reperit̃ iure cautũ ꝙ pro executione ſñie arbi-
tri ꝓditum ſit offm̃ iudicis ꝛ eodẽ mõ dicis de inſtr̃is guaren-
tigie qꝛ poterit via executiua ꝓcedi vigore dicti ſtatuti vñ non
mirũ ſi põt illa actio vbiqꝫ intẽtari ſine lr̃is.l.fi.C.de ꝑſcrip.lõ.
tempo.ꝛ ſic vult ꝙ nõ poſſit implorari offm̃ iudicis. Sꝫ Imo.
reprehẽdit vtrũqꝫ dcm̃ Ang.ꝛ dicit ꝙ pro executione ſñie arbi
tri hẽbit locũ offm̃ iudicis per.d.l.cũ antea intelligẽdo cãm ꝓut
intellexit Bar.in.l.intra dies.ff.e.vbi vult ꝙ illa ſñia q̃ meretur
exequi ꝛc. Et ꝓ hoc facit ſm Imo.qꝛ ꝟba in.d.l.cũ antea iuxta
pñ.dirigũtur ad iudicẽ ergo ꝓducit̃ offm̃ iudicis vt no.gloſ.in
l.ſi ſoror.C.de colla. Et p hoc dicit ꝙ circa inſtr̃m guarẽtigie
male dicit Ang.in quo dicit Imo.ꝙ ſi ſtatuto cauet̃ ꝙ inſtr̃a
guarẽtigie mãdent̃ executioni ſicut ſñia cũ videatur ꝟba dirigi
ad iudicẽ poterit implorari offm̃ iudicis p.d.l.ſi ſoror.ꝛ p not.
in.l.vnica.ff.de cõdi.ex lege. Et iſtã opi.Imo.ſequor cui addo
Bal.idẽ tenẽtẽ in.l.fi.in.ij.vel.iij.col.C.de execu.rei iudi.vbi
voluit ꝙ ſñia arbitri executioni mãdari poterit p imploratio-
nem officij iudicis. Confirmari põt qꝛ nõ vĩ ꝙ illa ſit ꝓbabilis
ratio differẽtie inter ſñiam iudicis ſaltẽ delegati ꝛ ſñiam arbi-
tri.a pari.n.ponũtur iſti duo caſus vt in lege nr̃a.in pñc.vterqꝫ
enim iuriſditione caret ſm qđ videtis in.l.ait ꝑtor.ff.e.bene fa
cit.l.i.ff.de arbi.vbi arbitria ſunt redacta ad inſtar iudiciorum.

1 Executio ſententie debet fieri ordine inferius deſignato.
2 Mobiliũ vel imobiliũ appellatione nõ veniũt noĩa debitoris.
3 Sententia poteſt ferri ſub conditione de qua in glo.
4 Executio in qbus bonis primo ſit facienda.ꝛ q̃uo dicit̃ infra.
5 Executio ſi fuit facta non ſeruato ordine de quo hic qꝛ vbi fieri debebat in bonis fuit facta in perſona eam incarcerando ꝛ fuit coactus ſoluere in pecunia an poterit retractari.
6 Captura ꝑſone an poſſit fieri ꝓ executione ſñie.dicitur infra.
7 Executio ſi fuit facta in perſona condẽnati ꝛ nõ in bonis ꝛ fuit coactus ſoluere q̃uo retractabitur executio.dicitur infra.
8 Executio ſententie debet fieri primo tãtum in bonis nec poteſt capi perſona donec extent bona.
9 Executio ſi fuit facta in pignoribus infra q̃ntum tempus poſſit condemnatus redimere pignora.
10 Pignora capta ꝓ executione ſñie īfra q̃ntum tp̃s poſſint vẽdi.
11 Miſſio in poſ.que fieri dꝫ cauſa ſñie interlocutorie vel ſcdi decreti debet fieri ordine inferius ꝛ ſuperius deſignato.
12 Executio ſententie interlocutorie vel primi aut ſecundi decreti quomodo fieri debet.
13 Executio ſententie ſi nõ fiat ordine hic deſignato an ſit nulla vel ſit appellatione reſcindenda.
14 Citatio continens expreſſum iuris errorem eſt nulla.
15 Pignus a pugno dicitur ꝛ preterea in rebus mobilibus cõtra bitur improprie vero in rebus imobilibus.
16 Sententia an ꝛ quãdo poſſit ferri ſub conditione dicitur infra.
17 Sententia diffinitiua ſi fertur ſub conditione intrinſeca de futuro puta ſi actor probabit ſe numeraſſe centum ticio condemno eum valet.
18 Sententia an ꝛ quando poſſit ferri ſub conditione.
19 Sententia lata ſub conditione falſa eſt nulla indiſtincte.
20 Sententia lata ſub conditione impoſſibili eſt ipſo iure nulla.
21 Sententia decreti trahentis ſecum executionem lata ſub conditione eſt nulla.
22 Sententia lata ſub modo vt puta comdẽno te in centum re ovt ipſe faciat ſic an valeat.
23 Excuſſio bonoꝝ q̃uo ſit facienda in bonis debitoris.
24 Executio ſententie quomodo ſit facienda dicitur hic.
25 Fideiuſſor an ꝛ qñ poſſit conueniri potius q̃ principalis.
26 Executio non ſit in bonis vxoris condẽnato marito ꝛ econtra. niſi vt hic.
27 Sententia lata contra maritum an ꝛ quando poſſit exequi in bonis dotalibus ꝛ econtra.
28 Executio in bonis minoris eſt facienda ordine hic ſignato.
29 Executio ſententie an poſſit fieri in rebus eccleſiaſticis cõdemnato prelato vel capitulo aut eccleſia.ꝛ quomodo.
30 Executio ſñie ad hoc vt fieri poſſit an reqratur citatio partis.
31 Executio ſententie ad hoc vt poſſit fieri an requiratur primo preceptum iudicis de ſoluendo infra tãtum tempus.
32 Executio ſententie a quo fuit appellatum ꝛ appellatio ſit deſerta non poteſt fieri niſi parte citata.
33 Executio ſententie vt poſſit fieri reqrit̃ citatio partis in caſu in quo iudex pronunciauit eſſe exequen.
34 Executio quando peteretur non contra condẽnatum ſed contra eius ſucceſſorem tunc requiritur citatio.
35 Executio vt poſſit fieri requirit citationem partis quãdo iudex qui condẽnauit non vult exequi ſed eius ſucceſſor.
36 Executio quando fuit facta parte non citata in locis vbi fieri non debuit vel ſit erratum tunc poteſt appellari quaſi ſit exceſſus modus in exequendo.

57 Pignus pretorium qd ſit ⁊ qd iudiciale. ⁊ in quo differant.
58 Ordo ⁊ modus exequendi traditus hic ſi non fuit ſeruatus an proceſſus ſit nullus vel poterit appellari.
59 Executio ſi fuit facta in bonis imobilibus qꝛ nuncius retulit ꝙ non reperiebantur mobilia ⁊ poſtea debitoꝛ vult oſtendere cõtrarium an retractari debeat executio.

1 **In venditione.** ¶ † In executione ſnie oʒ ordo hic deſignatus ſuari. h. d.
2 ¶ † No. ꝙ appellõne mobiliũ vel imobiliũ nõ veniũt noīa[a] de
a bitoꝝ vt hic ⁊ in. l. quã tuberonis. §. pe. ff. de pe. De quo dcõ
hꝫ ꝑ gl. ⁊ doc. in. l. monẽtiũ. j. de ✠. ſi. plenius ꝑ Dy. ⁊ Bar. in l. põt. ff. de aucto. tu. ꝑ Jac. de bel. ⁊ doc. in. l. i. ⁊ poſt gloſ. C. ſi aduer. trãſac. ⁊ ꝑ bal. ⁊ Ang. in. l. ſi ꝯſtãte. §. ſi. ff. ſo. ma. ꝑ bal. in. l. iubemus. la. ij. ⁊ in auc. hoc ius porrectũ. C. de ſac. ſan. ecc. ⁊ de. i. cir. ſi. pncipij. de iure pa. ꝑ Ang. in. l. i. §. q̃ſiũ. ff. ad tre. ⁊ de. i. cir. ſi. pncipij. de iure pa. ꝑ Ang. in. l. i. §. q̃ſiũ. ff. ad tre. ⁊ vide ꝙ plene ꝑ Ant. de bu. in. c. nulli. de re. eccle. nõ alie. ⁊ vide ꝙ publice no. bar. in. l. ſi ſic. §. ſi. de leg. i. Adde ꝙ ꝯſueuit eẽ cõis cõcluſio ꝙ aut nõ eſt neceſſe ꝙ noīa debitoris ſeu iura attribuanꝭ ſpẽi bonoꝝ mobiliũ aut imobiliũ ſed ꝑ ſe ſtare poſſint tanq̃ tertia ſpẽs ⁊ tũc nunq̃ appellõne mobiliũ ⁊ imobiliũ ꝯtinẽtur noīa debitoris vt hic ⁊. l. quã tuberonis. §. pe. ff. de pecu. aut eſt neceſſe ꝙ iſta noīa debitoris attribuãtur ſpẽi mobiliũ aut imobiliuꝫ vt qꝛ vidẽdũ ſit an iſta noīa debitoris ſint iudicãda put de mobilibus aut de imobilibus qꝛ lex vel ſtatutũ dicit ꝙ in oĩbus bonis ſint hẽdes agnati ⁊ cognati ſed ꝙ agnatis debeanꝭ mobilia cognatis imobilia tũc qꝛ eſt neceſſe ꝙ noīa cõprehendanꝭ ſub iſtis noĩbus ſm gl. in auc. de nõ alie. §. i. qꝛ aut iſta actio daꝭ ad qd mobile tũc iudicaꝭ put de mobili ſi daꝭ ad imobile iudicaꝭ tanq̃ de mobili. Et iõ ſi q̃raꝭ an qñ minor cedit actionẽ ſibi cõpetẽtẽ reqraꝭ decretũ iudicis dẽmus aduertere aut daꝭ ad qd imobile ⁊ tũc reqriꝭ decretũ aut ad qd mobile ⁊ tũc aut ad rẽ q̃ ſeruãdo ſuari nõ põt ⁊ tũc nõ reqriꝭ decretũ. Aut ad rẽ q̃ ſuando ſuari põt ⁊ reqriꝭ nã intelligiꝭ ſm naturã rei ad quã datur actio ⁊ qd ſi cõpetebat actio alternatiue ad rẽ mobilẽ ⁊ imobilem vtrũ tũc illa actio dicaꝭ ꝯtinere mobile ⁊ imobile vide bar. in. l. ſi ſic. §. ſi. ꝑ illũ tex. de leg. i. ¶ Scdõ no. in tex. ibi ꝙ ſi mo
3 uẽtia ⁊c. ꝙ ſnia põt ferri ſub ꝯdõne de quo diceꝭ in glo. ¶ † In
b gl. nec ibi minus[b] debitori nocẽt ⁊c. hãc gl. ſequũtur cõiter do cto. dicẽtes idẽ in rebus imobilibus ꝑ no. ꝑ gl. in. l. q̃diu. C. de diſtrac. pigno. Adde in. l. ordo. C. de execu. rei iudi. ⁊ qõ not. bar. in. l. alio in ✠. q̃ro an ex oĩbus ⁊c. de ali. ⁊ cib. lega. ꝓ idẽ tꝫ do. abb. i. d. c. qõ ad ꝯſultationẽ. ex̃ eo. Sꝫ Jmo. hic dicit forte iſta ꝓcedere iure iſto quo ad hoc vt ꝑ debito puo res magni valoris nõ vẽdaꝭ vt no. gl. in. l. q̃diu ſꝫ hodie vꝭ ſm eũ ꝙ meliora capi pñt ꝑ ſatiſfactiõe debiti pecuniarij all. tex. in. §. qõ aũt. in auc. de fideiuſ. eo tñ ſaluo ꝙ ꝑ puo debito res magni valoris nõ vẽdaꝭ. Addo ꝙ hoc idẽ tenuit Jo. an. in addi. Spe. in ti. de execu. ſnie. §. ſequiꝭ. ſup ✠ ſi. i. referẽs ita tenuiſſe Gui. de ſuza. ꝑ tex. in auc. hoc niſi. C. de ſol. ſumpta ex. d. §. qõ aũt. ⁊ vꝭ velle ꝙ ille tex. nihil hẽat cõe in mã hꝰ. l. qꝛ illa lr̃a loqꝭ in eo q ſponte ſoluere paꝛus eſt añ ſniam hic aũt poſt ⁊ coactus. ¶ † In gl. in
4 ✠. aĩalia ꝑ cuiꝰ expeditiõe q̃ro vtrũ iter iſta mobilia ſit dare ordinẽ rñdet ⁊ eſt notabilis gl. ꝙ ſic qm̃ imo ſunt capiẽde res mobiles q̃ minus debitori ſunt dãnoſe ſi capianꝭ maxĩe pecunia. l. i. §. diminutio. ff. de vẽ. in poſ. mit. vbi qñ mulier mittiꝭ pgnãs in bono. poſ. defuncti debẽt pſtari alimẽta ⁊ alia neceſſaria ⁊ ſi eſt opus alienatiõe hẽditatis oꝫ pus alienari pecunia ⁊c. alle. ẽt l. ſi. §. vbi aũt. C. de bo. q̃ lib. ad idẽ. l. ſi cui. ff. de ſui. vbi ✠ba debẽt cũ vrbanitate itelligi vt nõ fiat id qõ eſt deteriꝰ illi q ſuitutẽ ꝯſtituere oꝫ ⁊ hãc gl. ſeqtur bar. h ⁊ reputat eã no. ⁊ dicit ſe putare idẽ ſuari dẽre in rebus imobilibus ne ꝑ modico debito vẽ danꝭ magne res ſi res modica vẽdi põt alle. no. ꝑ gl. in. l. q̃diu C. de diſtra. pig. ⁊ ſi ꝯtriũ faceret iudex dicit bar. hic poſſe appellari ab eo q̃ſi diceret excedere modũ in ipſa execu. ſen. q̃ caſu poſſet appellari. l. ab execu. C. quo. ap. nõ reci. ⁊. l. ab executore. in pn. j. de ap. Raph. hic dicit ꝙ ſꝑ ab initio ſũt capiẽde res minꝰ nociue ſi eq̃ hñ pt fieri executio in illis ſicut in alijs. Sꝫ Jmol. hic dicit ꝙ iſta q̃ dñr hic ꝑ gl. ⁊ bar. forte ꝓcedũt ſm hec tꝑa vel quo ad hoc vt ꝑ puo debito res magni valoris nõ vẽdanꝭ ſꝫ no. in. d. l. q̃diu. Sꝫ hodie vꝭ ꝙ ẽt bona meliora capi pñt ꝑ ſatiſfactione debiti ꝑ ea q̃ hñr in auc. de fideiuſ. §. qõ aũt. vñ ſũpta eſt auc. h niſi dꝫitoꝛ. C. de ſol. eo tñ ſaluo ꝙ pp puũ debitũ ñ fiat diſtractio rei magni valoris cũ opi. bar. ꝯcordat abb. in. c. qõ ad ꝯſultationẽ. ex̃ eo. addo ꝙ io. an. i addi. ſpe. vꝭ tenere illud qõ Jmo. hic per. d. §. ꝙ aũt. ⁊ ſic ꝙ hodie poſſit incohari executio in rebus ẽt meliorĩbꝰ. ⁊ ibi refert Jo. and. hoc fuiſſe dcm̃ guid. de ſuza. ad qõ ẽt videte Bal. in. l. ordo. C. de execu. rei iudic. in ver. quero qd ſi creditor. ⁊ ibi ẽt per Saly. ⁊ que no. Bar. in. l. alio. de ali. ⁊ cib. lega. ver. quero an ex oĩbus rebus. Tamẽ iac. de bel. in. d. §. qõ aũt. vꝭ velle ꝯtrium: qꝛ vult ꝙ ille. §. nihil habeat cõe cum materia. §. noſtri. qꝛ ibi loqꝭ qñ debitor ſua ſponte vult ſoluere ſpẽm ꝓ q̃titate ante ſniam. Hic aũt in eo q poſt ſniam coactus ſoluit. Attamẽ vt dixit Guid. de ſuza. ⁊ Jo. an. intelligũt iſtũ. §. qõ aũt. hẽ locũ etiã poſt ſniam: ⁊ vꝭ de mente Bal. ⁊ Saly. in. d. l. ordo. iſtud nõ caret ſcrupulo: qꝛ lex ponit ordinem executõis: ⁊ nõ dicit de melioribus. Unũ facit dubiũ tex. in. c. qm̃ frequẽter. §. ſi. vt lit. nõ ꝯte. vbi dꝭ ꝙ qñ debitor ẽ ꝯtumax ꝓcediꝭ ꝯ eum ad miſſionẽ in poſ. ex primo decreto. dicit tex. ibi ꝙ oꝫ pmo fieri in rebus mobilibus. ⁊ ſi nõ extẽt in bonis imobilibus. pone ꝙ bona meliora ſunt illa que ſunt imobilia: put cõiter accidit ⁊ tñ tex. in. d. §. ſi. vbi eſt ius nouiſſimũ dat iſtũ ordinẽ. ergo vꝭ ꝙ in executiõe quã facit iudex ꝯ inuituꝫ nõ hꝫ locũ id qõ hꝭ in. d. §. ꝙ aũt. ⁊ de intellectu illius. §. videte in glo. ſup ✠. hñ eſt. Poſſetis dicere ꝙ illud qõ dicit Jo. and. ꝓcedit poſt ſniaꝫ ꝯdẽnatoriã ⁊ ſic diffinitiuã: nã tũc ſi nõ ſatiſfacit creditori in pecunia: put eſt ꝯdẽnatus erit in electiõe ſua capere de imobilibus melioribus: ſed qñ ſit executio non ex ſnia diffinitiua: tunc ꝓcedat id qõ hꝭ in. d. §. Sed de illa miſſione de
5 qua loqꝭ Joã. an. nõ loqꝭ. d. §. ſi. m̃ reſeruo cogitãdũ. ¶ † Cõ
c tra iuxta hanc gl. querit Bar.[c] qd ſi nõ fuit ſeruatus ordo huiꝰ §. ſed omiſſa executiõe in bonis cepta fuit perſona pro ꝯdẽna
d tione: ⁊ coacta eſt ſoluere remittit ſe ad. l. ſi. ff. qõ met. cau.[d] vbi eſt tex. valde notabilis volẽs ꝙ executio nõ retracteꝭ ſi ſolutuꝫ eſt debitũ: lꝫ executio non ſit rite ſcã. ⁊ hoc formaliter ſeqꝭ do. Abb. in. d. c. qõ ad cõſultationẽ. vbi ẽt dicit ꝙ remediũ erit qõ a captura appellareꝭ qꝛ excedebaꝭ modus in exequẽdo iuxta. l. ab executore. C. quo. app. nõ reci. iuncto iſto tex. Jmo. hic dicit ꝙ ꝯ. l. ſi. ff. qõ me. cau. fortiter facit tex. in. l. meminerint. C. vnde vi. vbi faciẽs executionẽ ſnie nõ rite ẽt auctoritate iudicis cadit a iure ſuo. Rñdet tribus modis plꝫ vltimã rñſio ꝙ. l. meminerint loquaꝭ qñ ꝓpria auctoritate inuadit poſſ. ſed in. d. l. ſi na. accipit per vim cõpulſiuã. ⁊ interuenit volũtas rei lꝫ coacta. Subdit ẽt dici poſſe ꝙ tex. in. d. l. ſi. loquaꝭ reſpectu actionis ꝙ metus cau. que ſeqꝭ dãnum: ideo illa excludiꝭ: ſed non excludiꝭ remediũ de quo in. d. l. extat. eo. tit. ⁊ in. l. meminerint ꝙ cadat a iure ſuo. ⁊ licet ipſemet nõ dicat fuit de mente glo. in. d. l. ſi. ꝙ
6 tene menti pro intellectu dictoꝝ iurium. ¶ † Juxta hoc incidit
e an pro executione poſſit perſona[e] capi in quo Jmo. hic dicit ꝙ glo. reputata pro ſingulari in. l. iij. §. tutores. ff. de ſuſpec. tuto. tenet ꝙ non niſi facta excuſſione bonoꝝ in ꝯfuſo ꝙ bona nõ eſſent pro quo Bar. ibi inducit iſtum tex. ⁊ idem ſentit Barto. hic. Sed Jmo. hic dicit eſſe verum iure nouiſſimo per. d. §. qõ aũt. vbi pꝫ ꝙ creditoꝛ cogiꝭ accipere iſolutũ de bonis melioribꝰ ipſius debitoris: tñ iure iſto vel iure. C. dicit indiſtincte perſonã capi poſſe: ẽt nõ facta excuſſione per. l. i. cũ glo. C. qui bo. cede. poſ. vbi hñs bona poterat carcerari niſi bonis ceſſiſſet: ⁊ iſtud idem tꝫ Jmo. ⁊ Ro. in. l. filio. la. ii. ff. ſol. ma. Adde ꝙ Bart. ⁊ Bal. in. l. i. C. qui bo. ce. poſ. indiſtincte ſequũtur gl. in. d. §. tutores. ⁊ idẽ tꝫ Bar. ⁊ Ang. in. l. nemo carcerẽ. C. de exac. tribu. lib. x. preter q̃ in caſu illius. l. ⁊ idẽ Bal. in. l. ordo. in vlti. col. C. de execu. rei ind. ⁊ Bal. ẽt in addi. ſpe. in ti. de execu. ſen. in pn. ⁊ Jmo. in. c. odoardus. de ſol. ⁊ do. Abb. in. c. qõ ad ꝯſultationem preallę. Saly. vero in. l. cũ ⁊ filij. C. qui bo. ce. poſ. reprehẽdit dictã gl. per. d. l. cũ ⁊ filij. vbi hñs bona hꝫ neceſſe cedere bonis ne patiatur iniuriã detruſionis in carcerẽ. ſed põt rñderi ad illum tex. ⁊ in. l. i. eo. ti. ꝙ lꝫ ibi hꝭ et bona nõ tñ erãt ſufficiẽtia: ideo cedebat bonis. ⁊ per ꝯñs ceſſione non facta potuiſſet capi ⁊ ſic vꝭ ꝙ opi. glo. que eſt cõis poſſit ꝓcedere per predicta ⁊ ꝑ iſtum tex. inducẽdo vt per Bar. in. d. §. tutores. ad hoc videẽt Jo. and. in. d. §. ſeqꝭ. ſup ✠. i. ¶ Querit Bar. qd ſi res nõ ſunt capte ꝑ executiõe ſnie: ſed fuit capta perſona ꝯdẽnati. quõ retractabitur iſto caſu ſi fuit coactus ſoluere dicit Bar. recurrenduꝫ eſſe ad. l. ſi. §. ſi. ff. qõ me. cau. vbi iuriſcõſultus diſtinguit ꝙ qñ nõ ſeruato ordine qs coactus eſt a iudice ſoluere oꝫ ꝯſiderari: an erat vere debitũ ⁊ tunc nõ retracteꝭ executio aut nõ erat vere debitũ tũc retracteꝭ. Sed dicit Jmo. hic ꝙ ꝯ iſtud facere vꝭ qõ habetur

Additio.
a ¶ Nomina debitoꝝ. vide ang. de are. in §. i. inſti. de in uti. ſtip. ⁊ alex. in. l. ſi cõſtãte. in. §. ſi. in ſi. ff. ſol. ma. ⁊ vide bar. in. l. gnꝰ. §. argẽtum. ff. de aur. ⁊ ar. lega. et in. l. vſo ri mee. ff. de viſufru. leg. et oldrad. in cõſi ccc vnl. incipit ſcm̃ tale ẽ vbi ponit pulchrũ caſum. Tho

b ¶ Minus aduerte qꝛ repetit infra in numero ſeqñ triviqꝫ ad altũ.
c ¶ Querit Bar. aduerte qꝛ hic. q. reaſſumit. j. in numero. viii. latius.

d ¶ Supra qõ metus cã. ad intel. d. l. ſi. §. ſi. cogita tu qꝛ loqtur vbi interuenit voluntas lꝫ coacta qꝛ eſt confirmanda executio alias ſecus qꝛ ſpoliatus ordine nõ ſeruato erit reſtituendus ex mẽte imol. et alex. in. l. ſi cuꝫ nu li. in ſi. j. e. Et adde ꝙ an to. de bu. in. c. in ſte extra de reſti. ſpo. dicit ꝙ metus illatus debitori ad ſoluẽdum nõ parit actionem. qõ metꝰ cã fran. cur.

e ¶ Perſona qꝛ reaſſumit infra in numero viii. ⁊ latius examinat.
Additio.
¶ Uide ſely. plene l. c. qõ ad ꝯſultationẽ. in vii. col. ⁊ ſeq. extra eodem. Thomas dip.

bꝫ in.d.l.meminerint.in pn.vbi faciẽs executionẽ ſnie nõ rite ĕt cũ auctoritate iudicis cadit a iure ſuo dicit Jmo.poſſe pmo rñ deri ꝙ illa.l.fi.§.fi.corrigat̃ p.d.l.meminerint.iſta ſolo vr̃ vitã da ꝙtũ ꝫ fieri põt.Scdo rñdet ꝙ illa.l.fi.intelligat̃ qñ illa execu tio facta fuit nõdũ lata ſnia ſꝫ.l.meminerint.loqtur qñ ad exe cutionẽ ꝓcedebat̃ lata iã ſnia.Nec ĕt iſta mihi plꝫ ex no.p bar. ⁊ alios in.d.l.fi.ille tex.ĕt itelligit̃ qñ lata erat cõdẽnatoria.Ad tertio rñdet Jmo.ꝙ lex ꝯria loquit̃ qñ ꝓpria auctoritate inua dit actor poſ.ſed in.l.fi.accepit p vim cõpulſiuã ⁊ ſic iteruenit volũtas lꝫ coacta ⁊ in.l.meminerint.nulla interuenit voluntas iſta vr̃ ſatis bona.Subdit Jmo.dici poſſe ꝙ tex.in.d.l.fi.loqꝛ tur reſpectu actionis qȯ me.cã q̃ ꝓſequit̃ dãnũ iȯ illa actio ex cludit̃ qñ in veritate eſt debitũ ſed nõ excludit̃ remediũ.l.extat ff.qȯ me.cau.vel remediũ.d.l.meminerint ⁊ iſtud fuit de mẽte glo.in.d.l.fi.qȯ eſt bñ notãdum ꝓ intellectu dictoꝝ iuriũ.Et ꝓ ꝯcl'one vr̃ verius ꝙ aut nullus iuſſus iudicis iteruenit ⁊ hꝫ locũ d.l.extat aut iteruenit iuſſus iudicis ⁊ tũc aut interuenit coacta volũtas ⁊ hꝫ locum.d.l.fina.als autem non.⁊ habet locum di cta lex meminerint. Item addatis ꝙ Abb.in capitulo quod ad ꝯſultationem.extra eo.ſimplr̃ trãſit cũ Bar.hic ꝙ aut debi tum ſolutũ erat vere debitũ ⁊ tũc nõ retractaret̃ executio ꝙuis fuerit nõ rite facta ſecus ſi nõ erat vere debitũ ⁊ ibi ĕt dicit ꝙ re mediũ erit ꝙ captura appellet̃ quaſi excedat̃ modus in exeqn
8 do iuxta.l.ab executione.C.quo.ap.⁊ per iſtũ tex.† Et ſic ſenſit Abb.ꝙ nõ poſſit capi pſona ꝓ executione ſnie donec extẽt bo na idẽ ſentit Bar.hic dũ ſe remittit ad.d.l.fi.Jmo.circa hoc di cit ꝙ gl.reputata ſingu.in.l.iij.§.tutores.ff.de ſuſpec.tuto.te nuit ꝙ nõ poſſit capi pſona niſi pꝰs facta diſcuſſione bonoꝝ et cognitio ꝙ bona nõ extẽt ⁊ p hoc bar.ibi adducit iſtũ tex.nr̃m. Sed Jmo.hic dicit hoc ĕẽ verũ iure nouiſſimo p.§.qȯ aũt in auc.de fideiuſ.vbi creditor cogit̃ accipe inſolutũ a debitore de bonis melioribus debitoris nõ valẽtis ſoluere in pecunia ſꝫ iu re iſto ⁊ iure.C.dicit ꝙ indiſtincte poterat capi pſona ĕt non fa cta diſcuſſione ĕt p.l.i.cũ glo.C.qui bo.cede.poſ.vbi hñs bona põt carcerari niſi eis cedat Raph.ſeqtur ſimplr̃ opi.gl.in d.§. tutores.Addatis p bart.⁊ Bal.in.l.i.C.qui bo.cede.poſ.qui indiſtincte ſequunt̃ opi.gl.in.d.§.tutores idẽ tꝫ Bar.⁊ Ang. in.l.nemo carcerẽ.C.de exac.tribu.li.x.ꝓter ꝙ l cã illius.l.iſtud ĕt voluit bal.in.l.i.in fi.C.de iur.⁊ fac.igno.⁊ Bal.in.l.ordo.in vlti.col.C.de execu.rei indi.⁊ Ang.in.l.debitoribus.j.e.p iſtũ tex.⁊ ĕt per illũ ⁊ idẽ Bal.in.l.ĕt.ꝟ.ſꝫ nunꝙ.de execu.rei indi. idem Bal.in.l.fi.ff.de in ius voc.vbi dicit ꝙ glo.in.d.§.tuto res.ad hoc eſt ſing.⁊ ꝓ illa gl.facit tex.in.l.fin.ff.de in ius voc. vbi pena corpalis ⁊ afflictiua nõ imponit̃ loco pecuniarie niſi pꝰus facta diſcuſſione bonoꝝ.Iſtã opi.tenuit Bald.in addi. Spe.in ti.de execu.ſen.in pn.⁊ Jmo.in.c.odoardus.de ſolu. Sed Bal.in.l.fi.§.⁊ ſi pfata.C.de iure deli.vr̃ tenere ꝯ iſtã gl. qꝛ ſm eũ eſt maior cõtumacia ꝙ illius q nõ põt.l.illicitas.§.fin. de offi.pre.Et tenẽdo iſtã partẽ põt rñderi ad.d.§.qȯ aũt.ꝙ ibi loqtur qñ debitor vult ſoluere de melioribus bonis ſecus quan do eſt cõtumax ad qȯ bñ facit qȯ no.Bar.in.l.cũ in eo.ad fi.ad l.iul.pec.⁊ iſtã opi.tꝫ Saly.in.l.cũ filij.C.qui bo.ce.poſ.per.d. l.cũ filij vbi hñs bona hꝫ neceſſe cedere bonis ne patiat̃ iniuriaꝫ detruſionis in carcerẽ.Sed põt rñderi ad illũ tex.⁊ ad.d.l.i.e. ti.ꝙ ibi hẽret bona nõ tñ ſeqtur ꝙ eẽnt ſufficiẽtia iȯ ibi cedebat bonis ⁊ per ꝯñs ceſſione nõ facta potuiſſet capi.ſed ſi hẽret bo na ſufficiẽtia nõ poſſet ꝓcedi ad capturã.verũ qꝛ iſta rñſio non caret diuinatione ad illũ tex.iȯ tutius eſt tenere opi.gloſ.in.d. §.tutores.Et ad iſtũ tex.poteſtis rñdere ꝓut rñdet Jmo.ff.ſ.ꝙ hic nõ negat̃ qn poſſit capi pſona pꝰs qm̃ iȯ pmittit̃ hic ꝙ ca piant̃ bona mobilia qꝛ facilius fiebat executio iterũ qꝛ ſi capiat̃ pſona vr̃ ꝙ poſſit dari occaſio facilius ꝑueniẽdi ad executioneꝫ qꝛ captus facilius ſoluet nõ poſſumus dicere ꝙ hic neget̃ quin poſſit capi debitor ſed ſolũ ponit ordinẽ vt per eũ facilius ꝓce datur ad executionẽ ⁊ ideo vr̃ ꝙ opi.Bal.⁊ Saly.ſit de iure ſa tis ſuſtẽtabilis lꝫ opi.gl.in.d.§.tutores.eẽt magis cõis.Eodẽ mȯ rñdet̃ ad.d.l.debitoribus q̃ ĕt minus ꝓbat ꝙ iſta. ¶ Non ob.l.fi.ff.de in ius voc.qꝛ fatet̃ ꝙ qñ dꝫ imponi pena pecuniaria nõ eſt dõm ꝙ luat reus in corpus niſi qñ bona nõ extãt qꝛ eſt irre uocabilis illa executio pſonalis ſed in ꝓpoſito nr̃ olꝫ capiat̃ de bitor reparabile eſt grauamẽ qꝛ poterit relaxari facta ſol'one et iſta captura nõ fit loco ſolutionis debiti ſed vt facilius debitor ſoluat.⁊ ſic ille caſus lõge diuerſam hꝫ rõnem a caſu nr̃o.Non ob.§.qȯ aũt.in auc.de fideiuſ.per quẽ tex.dicebat Jmol.ff vi deri teneri opi.gl.in.d.§.tutores.qꝛ rñdeo ꝙ ille text.loqtur qñ debitor offerebat velle ſoluere de melioribꝰ bonis ⁊ ſic ſpõ te ſatiſfacere volebat ſꝫ nos loqmurꝰ qñ debitor recuſat vel eſt cõ tumax ⁊ cũ ille.§.ſit correctus.l.cũ a quo.C.de ſolu.⁊ trãſum priue poſitus eſt ille.§.in auct.hoc niſi.de ap.ergo nõ dꝫ extẽdi l.ꝓcipimus.C.de app.Aut creditor nõ offert ſoluere de melio ribus bonis.⁊ tũc vr̃ ꝙ poſſit ꝓcedi ad capturam pſone niſi bo nis cedat qꝛ in veritate nõ vr̃ bñ rñſuꝫ.ad.d.l.i.C.qui bo.cede. poſ.In practica tñ eẽt piculoſum diſcedere ab opi.glo.in.d.§. tutores.de iſto articulo vltra pdicta tetigit aliqd Pau.in.l.iij. §.ꝯdẽnatũ.ff.e.dicit tñ ꝙ de ꝯſuetudie ⁊ ſꝫ ſtatuta nõ ſuat gl.ſ
9 d.§.qȯ aũt lꝫ ibi approbet.¶ † In gl.i.ꝟ.mox.in fi.dic ꝙ poſt duos mẽſes a die ꝙ capta ſunt pignora.l.creditoribus.j.eod. ſm Bar.Ang.⁊ Jmo.hic ⁊ idẽ no.Bar.in.l.fi.in fi.C.de exe cu.rei indi.reprobata gl.ff ⁊ eo.mȯ reprobat̃ alia gl.in.l.i.C. ſi in cau.pig.qcqd dixerit Bar.in.l.ordo.C.de execu.rei indi.
10 ⁊ Bal.in addi.Spe.in ti.de ſen.in.xviij.col.¶ † Querit glo.j. ꝙtum tps debẽt vẽdi pignora capta ꝓ executione.ſnie gl.remit tit ad no.in.d.l.cum ꝓponas.C.de bo.auc.iu.poſ.vbi glo.di cit ꝙ qñ vendit̃ pignus captũ pro iterlocutoria tũc tps ſit arbi trio iudicis exẽplũ qñ nulla ꝓcedente ſnia diffinitiua agit actor ad debitũ ⁊ ꝓducto libello reus eſt cõtumax tũc dꝫ mitti actor in poſ.bo.d.l.cum ꝓponas.⁊ auctẽ.ei q iurat.ibi poſita.Certe hec miſſio fit ꝓ executione ſnie iterlocutorie quã iudex tulit di cẽdo iubeo actorẽ mittẽdum in poſ.bo.debitoris ſi poſtea pſe uerat in cõtumacia hic reus põt ꝓcedi ad ſcõm decretũ facta ꝓ batione ⁊ ſic ad vẽditionẽ bonoꝝ.iſta vẽditio q̃ eſt ſm decretũ ⁊ fit ꝓ executione iterlocutorie dꝫ fieri j.tps moderãdum iudi cis arbitrio.c.de cauſis.de offi.deleg.Aut vẽditio iſtoꝝ bono rum fit ꝓ executione diffinitiue ⁊ tũc poſt lapſum ꝙtuor mẽſiuꝫ põt fieri ſtatim illa vẽditio per id qȯ hꝫ in.l.ij.⁊ fi.C.de vſu.rei iud.Bar.And.⁊ Moder.ff cõiter cõcludũt ꝙ imo qñ dꝫ fieri vẽditio pignoꝝ captoꝝ ꝓ executione ſnie diffinitiue de qua loq tur.§.nr̃.dꝫ differri iſta vẽditio vſqꝫ ad duos mẽſes a die captu re pignoꝝ vt.l.debitoribus.j.e.q̃ ꝙtum ad hoc nõ reperit̃ imu tata.Addatis Bar.idẽ volẽtem in.l.fi.C.de execu.rei ind.⁊ iȯ reprobat ibi gl.que dicebat ꝙ ſtatim poſt lapſuꝫ quadrimeſtre pſit vẽdi illa pignora ꝓut ĕt tꝫ gl.in.l.i.C.ſi in cã pignoris ⁊ ibi per Ja.bu.de hoc p Bal.in.d.l.ordo.⁊ in addi.Spe.in tit.de ſen.in.xviij.col.Nec diſcedatis a ꝯcl'one que hꝫ ꝙ qñ ſunt ca pta pignora ꝓ executione ſnie diffinitiue ſupſedẽduꝫ eſt p duos mẽſes in iterlocutoria ꝟo dicatis ꝙ eſt iudicãtis arbitrio ꝯmiſ
11 ſum vt.ff.dixi.¶ † In gl.in ꝟ.bñ eſt.ibi ſed illa ſm iſtã ⁊c.No. ꝙ ordo ff ſtatutus hꝫ locũ ĕt qñ fit miſſio in poſ.ſeu executio in
a terlocutorie ᵃ puta pmi decreti interpoſiti rõne cõtumacie.et iſtud cõiter approbat̃ de cõſuetudine ſm Ang.ff allegãteꝫ no. per Spe.in ti.de pmo ⁊ ſcȯo decre.§.reſtat ꝟſi.⁊ ſatis cũ ꝟ.ſe. ⁊ vr̃ caſus in.c.qm̃ frequẽter.§.fi.vt lit.nõ cõte.⁊ ibi hoc ſequit̃ glo.⁊ doc.⁊ gl.in.l.i.C.de pto.pig.⁊ Ja.de bel.in auc.de exhi. re.§.ſi ꝟo ĕt qdem.Sed ꝯrium tꝫ glo.hic in ſeq.ſol'one.⁊ glo. in.d.§.ſi ꝟo ĕt qdem in ꝟ.rerũ quã ibi ſeqtur Ange.⁊ dicit ibi hoc eẽ ſingulr̃ notãdũ ⁊ idẽ tꝫ Pet.⁊ Cy.in.l.i.C.de pto.pig. ⁊ Bal.in.l.ij.C.qñ fiſ.vel pua.⁊ Bald.in.l.ij.in.iiij.col.ff.ſi ex noxa.cã aga.Teneo pmã opi.per.d.c.qm̃.quã opi.ĕt tꝫ gl.in l.pñti.in ꝟ.ſolitus ordo.hic all.in gl.⁊ ſaly.in.d.l.i.C.de pre
12 to.pig.¶ † Glo.in ꝟ.bñ eſt arguit de.l.fi.§.cũ aũt.C.de his q ad ecc.ꝯfu.vbi impator pmo facit mẽtionẽ de miſ.in poſ.rerũ imobiliũ.ſcȯo mobiliũ ⁊ ſic nõ ſeruat ordinẽ.Gl.pmo rñdet ꝙ illa lex intelligit̃ ſm iſtã.Hec pma ſo.eſt multũ diligẽter no tãda qꝛ ex ea iũcto.§.cum aũt hẽtis ꝙ iſte ordo q tradit̃ hic cir ca executionẽ ſnie diffinitiue eſt ſeruãdus ĕt ꝓ executione ſnie interlocutorie vt qñ nulla ꝓcedẽte diffinitiua actor ꝓducit libel lum in quo petijt cõdẽnari reũ in cẽtum ⁊ reus cõtumax eſt ⁊ ſu per eius cõtumacia ꝓcedit̃ ad diffinitiuã ita eſt de mẽte gl.hic. Vel ſm gl.in ſcȯa ſo.põt rñderi ꝙ ibi in iterlocutoria hic in dif finitiua iſta eẽt directo ꝯria pme ſol'oni.pmã ſo.approbat ang. hic.⁊ dicit eã cõiter a doc.teneri ita ⁊ de ꝯſuetudine ſuari ⁊ pro hoc alle.no.p Spe.in tit.de pmo ⁊.ij.decre.§.reſtat ꝟ.⁊ ſcias cũ ſe.⁊.§.vidẽdũ.ꝟ.qd ſi reus.⁊ ꝟ.ſe.⁊ gl.i.l.i.C.de pto.pig. ⁊ ꝓ hoc eſt caſus in.c.qm̃ frequẽter.§.fi.allegato.⁊ ibi gl.pua cũ qua trãſeũt doc.cõiter hoc tꝫ Jmo.hic Addatis Ja.de bel. dẽ tenere in auc.de exhi.re.§.ſi ꝟo ĕt idẽ Saly.in auctẽ.ei q iu

a ¶ Interlocu torie. aduerte quia in ſequẽ ti numero idẽ dicit ⁊ eaſdeꝫ doct. fere quo tas allegat et ĕt aliqs alias.

¶ Aduerte qꝛ repetit. j. nu mero.xviij.

rat.in fin.C.de bo.auc.iud.poſ.ꝛ in.d.l.i.C.de pᷓto.pig. iſtud idem tenuit glo.in.d.l.fin.§.cũ aũt.ꝟ.ſolitus ordo.ꝛ ita teneo q̃uis ɔ̃riũ tenuerit gl.hic in vlti.ſo.ꝛ in.d.§.ſi ꝟo ẽt q̃dẽ iur ẽt. ver.rerũ.quã ibi ſeq̃tur Ang.ꝛ ẽt Pe.ꝛ Cy.in.d.l.i.C.de pre to.pig.ꝛ Bal.in.l.ij.C.quã.ſiſ.vel pus.ꝛ in.l.ij.in.iiij.colũ.ꝟ.ſi ex noxa.ci aga.ꝛ in.l.ſatis.ꝟ.de in ius voc.ꝛ pro hac vltĩ. opi. hñtis gl.ſi.in.l.pacto quo penã.in gl.ſi.C.de pac.ꝛ illã ibi ſequi tur Fran.tig.qui dicit in pᷓtica ſuari tñ tenẽdam puto pͥmã
13 opi.tanq̃ veriorẽ vt dixi p tex.in.d.c.qm̃ freq̃nter.§.ſi.¶†Sꝫ circa hoc inſurgit dubiũ an ſi nõ ſerueꝛ iſte ordo de quo ꝟ exe cutio ſit nulla an ꝟo teneat niſi reſcindaꝛ per appellationẽ qua ſi extendaꝛ modus in exeq̃ndo Bald.in.d.l.ab executione.ꝛ Bart.in ꝟ.q̃ro qualr cõſtabat.dicit executionẽ tenere ꝛ opus eſſe appellone q2 nõ poniꝛ iſte ordo vt ſit neceſſitas ſed q2 mi nus grauaꝛ debitor ꝛ idẽ tenet Jo.an.ꝛ Anto.de bu.in.c.qm̃ §.ſi.ꝛ idem vꝛ velle Bal.in auc.ſed hodie.in.ij.col.de actio.ꝛ obli.ꝛ in.l.i.C.ſi vẽdi.pig.aga.ꝛ expſſe do.Abb.in.d.c.qð ad cõſultationẽ.Sed Jmo.hic dicit videri executionẽ fore nullaꝫ per tex.iſtũ iũcta.l.nõ dubiũ.C.de leg.ꝛ.l.cũ hi.§.ſi pᷓtor.ꝟ.de trãſac.ꝛ ita tenebat Joã.gloſator antiquus vt refert Jo.an.in d.c.qm̃ certe mihi vꝛ q̃ rõ Barto.nõ ſit bona pꝫ q2 certũ eſt q̃ magis grauaꝛ debitor ſi ſit pͥmo executio in oĩbus debitoribꝰ l.magis puto.§.ne paſſim.de reb.eo.ergo iuriſcõſultus nõ po ſuit iſtũ ordinẽ vt minus grauareꝛ debitor ſꝫ vꝛ poſuiſſe ꝓ for ma ꝛ vꝛ hãc opi.eẽ verã q2 vꝛ expſſus error iuris in cõmiſſione executionis ſi iudex iterloq̃ndo nõ dicat pͥmo exeq̃ndũ eẽ in re
14 bus mobilibus ꝛc.ergo nulla eſt cõmiſſio execu.†Sicut nulla eſt citatio ɔ̃tinẽs expſſum iuris errorẽ vt no.gl.ꝛ doct.in.c.ve niẽs.de accu.ꝛ Jnn.in.c.pᷓterea.de dila.ꝛ bar.in.l.ij.ꝟ.ſi q̃s in
15 ius voc.cũ ſimi.¶†Gl.in ꝟ.pignoribus.arguit de.l.pleb̃s.§. pignus.de ꝟ.ſi.vbi pignus a pugno dꝛ ꝛ pᷓterea in rebus mobi libus ɔ̃hiꝛ ꝟ dꝛ ɔ̃hi in rebus imobilibus.ergo male gl.rñdit q̃ iſtud impropͤ accipiꝛ.ꝛ iſtud facit ad ſtatuta faciẽtia mẽtioneꝫ de pignoribus vtrũ locũ hẽat in hypotheca q̃ eẽt ɔ̃cta ſ͛ mobili bus de quo p Barto.ꝛ doc.in.l.ſi rẽ aliẽnã.§.ꝓprie.ꝟ.de pig.
16 act.nõ tãgiꝛ p alios neqꝫ ego tãgã.¶†Jn ꝟ.iterdũ.als in ꝟ. exeq.opponiꝛ dꝛ hic q̃ iudices ſolẽt interloq q̃ ſi nõ extẽt mo bilia capiãtur imobilia.ergo vꝛ q̃ valeat ſnĩa ſub ɔ̃dõne lata.ꝟ vꝛ ɔ̃.l.i.§.biduũ.qñ app.ſit.gl.pͥmo rñdet q̃ iſtud qð hic dꝛ ve rũ ſit in iterlocutoria ſnĩa qð fieri poſſit ſub ɔ̃dõne ſꝫ lex ɔ̃ria ꝓ cedit in diffinitiua.Jſtã tꝫ Bart.quã dicit eẽ verã ꝛ notabilem. Omiſſa pͥma ſolone gl.q̃ nihil eſt in effectu dꝫ q̃ iſta nõ fuerunt ꝟba iudicis ſꝫ fuerũt ꝟba iuriſcõſulti ꝛ iõ dic q̃ nõ debẽt eẽ in tex.ſꝫ alia teneꝛ ꝛ reputat eã notabilẽ Bart.hic.Alia eſt ſol. q̃ hic loq̃mur in ɔ̃dõne de pñti q̃ nõ eſt ꝓprie cõditio.l.itaqꝫ.ꝟ.ſi cer.pet.ibi aũt,erat ɔ̃dõ de futuro hãc dicit Bar.verã ꝛ notabi lẽ.ſ.q̃ ſnĩa nõ recipit ɔ̃ditionẽ de futuro ſed bñ de pñti.Quar ta eſt ſo.ſm gl.q̃ ferri nõ dꝫ ſnĩa ſub ɔ̃ditione tñ lata tꝫ vel ſm Bar.melius põt rñderi q̃ ſub ɔ̃ditione extrinſeca nõ põt ferri ſnĩa vt in ɔ̃rio ſed ſub intrinſeca q̃ reſpicit negociũ ſic ꝛ ita not. Cyn.in.l.nõ dubiũ.in.v.opp.C.de leg.vñ Ang.colligit diſtin ctionẽ ſi quæriꝛ an ſnĩa recipiat cõditionẽ.nã dicit aut loq̃mur in iterlocutoria ꝛ põt ferri ſub cõditione vt hic aut in diffinitiua ꝛ tũc aut cõditio eſt de pñti ꝛ dꝫ q2 nõ eſt ꝓprie cõditio.d.l.ita qꝫ.Si aũt eſt lata ſub cõditione de futuro tũc aut eſt cõditio in trinſeca ꝛ dꝫ vt hic ꝛ no.in.l.cũ iudex per gl.ꝛ doc.C.de ſen.Si aũt eſt extriſeca ꝛ ſub ea nõ dꝫ ferri ſnĩa tñ lata tenet.d.§.biduũ adeo q̃ ſi appelleꝛ dꝫ iudex appellationis illã retractare ꝛ cum hac diſtõne trãſit Jmo.hic.Addatis q̃ Bal.in addi.Spec.in titu.de ſen.in.iij.col.ꝛ Bal.poſt Pet.in.d.l.nõ dubium.in.v. opp.ꝛ bal.ꝛ Salyce.in dicta lege cum iudex.tenet q̃ immo ſen tentia lata ſub conditione extrinſeca puta ſi imperator venerit in Jtaliam non valeat quia talis conditio non eſt de natura ne gocij ꝛ pro hoc facit.l.actus legitimi.ꝟ.de regu.iuris et intelli git Bald.q̃.§.biduum loquatur de conditione intrinſeca.l. que verſantur circa naturam negocij vt quia iudex condemna uit venditorem ad rem tradendam emptori ſub conditione ſi precium ſoluat tamẽ dicatis q̃ communiter intelligitur tex. in §.biduum.in conditione extrinſeca.vt per glo.ꝛ Cyn.ꝛ bart. in.d.l.cum iudex.ꝛ gloſ.barto.ꝛ expreſſius Angel.in.d.§.bi duum.ꝛ per Cyn.in.d.l.non dubium.ꝛ Ange.ꝛ Moder.hic ꝛ canoniſte in.c.preterea.el.ij.de appel.in dictis omnibus lo cis ɔ̃cludit q̃.§.biduum locũ habeat in ɔ̃dõne extrinſeca.ꝛ ſic

a ¶Sententia aduerte quia dictũ ſun.ꝟ. numero.xvi.

q̃ ſnĩa ſub ɔ̃dõne extrinſeca ferri nõ dꝫ ſed lata tꝫ.Nec ob.d.l. actus legitimi q2 hꝫ locũ in actibus in q̃bus hoc reperiꝛ expreſ ſum iure:ſed extra illos actus ſpecificos bene recipiũt diẽ ꝛ ɔ̃dõ nem vt ibi per glo.Et iſtã opi.qð.§.biduũ.locum hꝫ in ɔ̃dõne extrinſeca:tꝫ glo.ꝛ doc.in.l.cũ iudex.ꝛ alij quos ſtatim referã. ¶Jtem inquãtum ſupᷓadictũ eſt q̃ ſnĩa recipit ɔ̃dõnem de pre ſenti.Addatis glo.ij.q.vj.biduũ in glo.i.que ibi tꝫ ꝛ ibi videte glo.iij.ponẽtem dñiam inter ſnĩaꝫ interlocutoriã ꝛ diffinitiuã.
17 ¶†Jtẽ addatis q̃ qñ ſnĩa diffinitiua fertur ſub ɔ̃dõne intrinſe ca de futuro.puta ſi actor ꝓbabit ſe numeraſſe cẽtũ ticio condẽ no eum dꝫ ſnĩa lꝫ hoc facere iudex nõ debuerit:q2 ex his que ſibi liquent dꝫ iudicare.l.hec aũt iuxta prin.ꝟ.qui.ex cau.in poſ.ea. ꝛ.l.illicitas.§.veritas.ꝟ.de offic.pſi.ꝛ iõ iudex appellationis abſqꝫ eo q̃ ſibi liqueat de iuſta ſnĩa poterit eam reuocare.ita tꝫ Spec.in ti.de ſenten.prola.§.iuſta.ver.ſed decet ꝛc.ꝛ probat opi.ſ.q̃ dicta ſnĩa valeat bene facit.c.cũ veniſſent.ꝟ iſti.ꝟ.nos igitur.ꝛ hoc ẽt tenuit Bal.in.d.l.nõ dubiũ.ꝛ Ang.in.l.iudex. ꝟ.eo.ꝛ Ang.in.l.qui rome.§.augerius.de verbo.ob.ꝛ in.l.nõ quẽadmodũ.ꝟ.de legi.Sed Bar.in.d.l.cũ iudex.tꝫ ɔ̃rium vo lens q̃ ſnĩa dꝫ.ſolũ qñ ɔ̃ditio de futuro intrinſeca venit ſolum implenda poſt ſnĩam:vt ſi dico ɔ̃dẽno reum ſi actor iurabit ſibi deberi qð eſt petitum:nam ſi ſtatim tp̃e ſnĩe põt impleri vt con ditio per iuramẽtum actoris valebit ſnĩa.ſecus in alijs ꝓbõni bus faciendis per teſtes aut inſtrã cũ nõ poſſunt ſtatiꝫ fieri p no. p gl.in.d.l.cũ iudex.ꝛ cuꝫ eo ſatis vꝛ ɔ̃cordare Bal.ibi ꝛ Jmo. in.d.l.augerius.ꝛ Pau.in.l.ɔ̃tinuus.in prin.de ver.ob.Bal. vero.in.l.admonẽdi.circa.iij.vel.iiij.colũ.vꝛ in hoc vacillare. Tamẽ mihi verior vꝛ opi.q̃ dicta ſnĩa valeat q̃uis lata ſub cõ ditõe ſi ꝓbabiꝛ per teſtes vel inſtrã.nam ſi tenet ſnĩa lata ſub cõ ditione ſi ꝓbabiꝛ per teſtes vel inſtrumẽta:ꝛ ẽt ſi tꝫ ſnĩa lata ſub ɔ̃dõne extrinſeca q̃uis ferri nõ dẽat per.d.§.biduũ.ſm cõem intellectum.multomagis tamẽ tenere debeat lata ſub ɔ̃dõne in trinſeca q̃uis non veniat ſtatim implẽda poſt ſnĩam cuꝫ minus vitiet cõditio intrinſeca vt hic.Nec ob.l.generaliter.poſt prin. C.de reb.credi.per quam ſe fundat Bar.q2 rñdeo q̃ ibi nõ dꝛ q̃ ſententia ſit nulla ſi feratur ſub conditiõe intrinſeca que veni at implenda poſt ſnĩam ex internallo.ſed ſolum dicitur q̃ iura mentum dꝫ deferri tempore ſnĩe non poſt.ꝛ iſtam reſponſionẽ ponit Bal.in.d.l.admonẽdi.ꝛ ideo videtur q̃ valeat dicta ſen tentia prout ẽt tenuit Jaco.de are.in.d.l.cum iudex.Nec obſt. q̃ ſententia lata ſine cauſe cognitione non valet.l.ex ſtipulatio ne.ꝛ.l.prolatam.C.de ſenten.q2 reſpondeo q̃ per hoc non ſe quitur q̃ fuerit lata ſine cauſe cognitione q2 immo videtur q̃ iudex cognouerit de cauſa q2 cognouit q̃ actor non probabat. vt ibi debeat ſimpliciter abſoluere voluit reum eſſe abſolutum ſub ɔ̃ditiõe ſi actor nõ probauerit:vnde fateor quod ita non de buit ferre ſnĩam per.l.qui accuſare.C.de eden.tamen non ſeq tur q̃ ſentẽtia nõ valeat:immo dꝫ q̃uis ſit lata ɔ̃ ius litigatoris l.ij.C.quã.prouo.l.i.§.item cum ɔ̃ ſacras.C.que ſen.ſine ap.
18 reſcin.¶†Jn gl.in ver.exequi.an ſnĩa [a] ſub conditiõe ferri poſ
a ſit dici poteſt q̃ lꝫ Pe.ꝛ Bal.in.l.nõ dubiuꝫ.in ver.oppono. C.de legi.ꝛ Spe.ꝛ Jo.and.in addi.Spe.in ti.de ſen.prola.in iij.col.ꝛ in.l.cum iudex.C.de ſen.tenuerit q̃ ſnĩa lata ſub ɔ̃dõ ne extrinſeca puta ſi nauis ex aſia venerit q2 talis conditio nõ eſt de natura negocij non valeat:facit lꝫ ipſi non allegent tex.in.c. actus lẽimi.de re.iu.li.vj.ſed ſi ẽ de nã negocij valeat ita intelli gũt.§.biduũ.alle.in gl.tñ cõiter gl.Cy.Bar.ꝛ Saly.in.d.l.cũ iudex.ꝛ Cy.in dicta lege nõ dubiũ.ꝛ gl.Bar.ꝛ expreſſius An ge.in dicto.§.biduum intelligunt ſub qualibet conditione ex trinſeca.vt ſententia lata ſub ea teneat:ſiue ſit diffinitiua:ſiue ſit interlocutoria.licet ferri non debuerit adeo q̃ abſqꝫ probatio ne alterius grauaminis debet talis ſententia tanq̃ iniqua per iudicem appellationis retractari per dictum.§.biduum.Si autem ſententia ferreretur ſub conditione intrinſeca tunc ſiue ſit diffinitiua:ſiue interlocutoria.ſi conditio eſt de preſenti va let.ſententia.ꝛ non dicitur iniqua vt hic cum glo.ꝛ nota.glo.ij. queſtio.ij.biduum.¶Aut eſt de futuro puta condẽno ſi actor probauerit ꝛ valet:tamen dicitur ibi adeo q̃ in cauſa appella tionis retractaretur:q2 dꝫ iudex tñ de his que ſibi liquent indi care.l.hoc aũt.§.nõ defendi.ꝟ.qui.ex cau.in poſ.ea.l.illicitas. §.veritas.ꝟ.de offi.pſi.ꝛ in ſpecie no.hoc Spe.in ti.de ſentẽ. prola.§.iuxta.ver.ſed ecce.ꝛ in.§.ſpecies.in ver.quid ſi iudex vbi Joannes and.in addi.pro hoc allega.tex.in.c.cum veni ſent.ver.

ſent.ver.nõs igitur.de teſti.vbi pꝫ talem ſñiam valere: ⁊ ſequiſ
ang.in.l.iudex.j.e.⁊ idẽ tꝫ bal.i.d.l.nõ dubiũ ⁊ dixi ſ.l.ait pꝛetor
§.i.ꝟ.e.lꝫ bart.in.d.l.cũ iudex aſe dixerit. ¶ † Predicta limita
19 niſi ſñia eſſet lata ſub ꝯditione falſa quia tunc indiſtincte eſt nul
la tex.eſt notabilis ⁊ ibi habes exemplum in.§.qui teſtõ.ꝟ.de ex
cu.tuto.vbi iudex dixit ſi datus eſt tutor pupillo habenti legiti
mum tutorẽ neceſſaria tibi non eſt excuſatio ⁊ in veritate non
erat verum ꝙ ille cui datus erat haberet legittimum tutorẽ dicit tex.ibi ſententiã nullius eſſe momenti ⁊ dicit ange.in.l.q ro
me.§.duo fratres.in repe.j.de verb.ob.hoc eſſe incognitũ legi
20 ſtis tñ aperte hoc voluit gl.in.d.l.qui teſtõ. ¶ † Secundo limi
ta niſi ſententia eſſet lata ſub conditione impoſſibili qꝛ tũc eſt ip
ſo iure nulla.argumen.l.fin.j.que ſen.ſine appel.reſci.vbi prece
ptũ iudicis impoſſibile nullius eſt momenti.⁊ per aliam ratio
nem formauit hoc Imo.in.l.fina.ꝟ.de condi.inſti. Iſtud com
probari põt qꝛ per ſñiam quaſi contrahitur.l.iij.§.idem ſcribit
ꝟ.de pecu.ſed ꝯtus redduntſ nulli propter conditiones impoſ
ſibiles.l.non ſolum.j.de actio.⁊ obliga.lꝫ bald.ibi ⁊ expreſſius
Ro.in.l.impoſſibilis.de verb.obli.tꝫ ꝯriũ. Per id quod ha
betur in.c.dilecti.de dolo ⁊ contum.vbi ſi iudex precepit alicui
vt compareret tali die: ⁊ erat impoſſibile comparere non viciaſ
bit imo tenebitur poſt illam diem comparere ꝙ ꝓmũ poterit
quaſi duo cenſeãtur precepta. Unum ꝙ compareat aliud ꝙ cõ
pareat tali die: ſi ergo vnũ viciaſ aliud non vt etiam tꝫ glo.in.l.
nemo de regu.iur.lib.vj. Tñ veriorem puto ꝓmam opi. ¶ Et
ad allega.per bal.⁊ Ro.poteſt rñderi.ſ.ꝙ ibi loquiſ qñ impoſ
ſibilitas verſabatur circa aliquod accidens vt circa anguſtias tẽ
poris non eſſe conditionẽ. Unum põt adduci pro opi.bald.qꝛ
ſñia equiparari vſ vltime voluntati.l.non eſt mirum.ꝟ.de pig.
actio.ſed ꝯditio impoſſibilis non vitiat diſpoſitiones vltime vo
luntatis.d.l.i.de condi.inſti.⁊.l.opꝫ.ꝟ.de condi.⁊ demon.igiſ
⁊c. ¶ Sed poteſtis rñdere ꝙ immo contractus differunt ab vl
tima voluntate: ⁊ vſ ꝙ potius ſñia equiparatur ꝯtui.d.§.idẽ
ſcribit: ⁊ no.Barto.⁊ bal.in.l.i.C.de ſenten.vnde videmus ꝙ
ſententia eſt ſtricti iuris.l.i.C.ſi plu.vna.ſenten.⁊ ibi no.doc.ſi
cut contractus.l.quicquid aſtringende.j.de verborum obligo.
⁊ ſic in ſententia fit ſtricta interpretatio ſed in vltimis voluntati
bus fit larga.l.in teſtamentis.j.de regu.iur. Sꝫ opin.Imo.vſ
verior: qꝛ per ſententiã quaſi ꝯbitur.l.iij.§.idẽ ſcribit.de pec.
ſed conditio impoſſibilis viciat ꝯtum.l.non ſolum.j.de actio.
21 ⁊ obliga.⁊.d.l.impoſſibilis. ¶ † Tertio fallit in ſñia decreti tra
hentis ſecum executionẽ.qꝛ conditio viciabit ſñiã.l.inuito.§.
ſub conditione ⁊ ibi habes exemplum.ꝟ.de tute.itã ibi no.bal.
⁊ in materia vide que no.bar.in.l.iudex.in vl.col.j.eo.⁊ ibi per
22 alios. ¶ † Quid in ſñia lata ſub modo vt puta condẽno te in cẽ
tum reo vt ipſe faciat ſic die vt.l.cum eorum ⁊ ibi glo.⁊ doc.C.
23 de ſen. ¶ † In ea.glo.ibi.ſi ſtatuere no.ex glo.vtilem praticam
ad faciendum executionem bonoꝝ de quo dic vt hic per bal.⁊
Ang.⁊ per Spec.in titu.de ſecundo decreto.§.ſequiſ ver.ſi ve
ro.iunctis no.per bar.⁊ alios in.l.perſecutione cum auc.ibi po
ſita.C.de pig.per bal.poſt glo.in.l.ij.C.quan.ſiſ.vel priua.⁊ in
l.i.C.de reuo.his que in frau.credi.⁊ in auctẽ.ſed hodie.C.de
acti.⁊ obliga.⁊ ibi hanc glo.non allegat. Et ſubdit ibi bal.ꝙ in
hac excuſſione facienda res inutiles non computantſ.allega l.ſi
inutiles.ꝟ.vt in poſſ.lega.quam.l.ad hoc dicit eſſe notabilem.
24 ¶ Glo.ponit practicam qualiter fiet executio ſententie: qꝛ ſi nõ
reperiuntſ mobilia veniunt imobilia: ſed qualr conſtabit ꝙ mo
bilia non reperiuntſ rñdet glo.ꝙ ſtatuitur certus terminus par
ti ad oſtendendũ eſſe mobilia alias capiuntſ imobilia.arg.l.ſi qs
inſtituaſ.ꝟ.de here.inſti.⁊.l.ſi ſeruus.j.de bo.auc.iu.poſ.hanc
glo.reputat valde notabilem bar.⁊ alij: qꝛ p eã tradiſ notabilis
modus ad excuſſionẽ faciẽdã. ¶ Alia pratica ſꝫ bar.eſt qꝛ mit
tuntſ nũcij ſeu exploratores q hñt referre an ĩueniãt bona.l.ma
25 gis puto.§.nõ tñ de re.eo.cum parati de app. ¶ † Itẽ ex hac
gl.dicebat Ange.no.probari ꝙ qñ qs vult agere ꝯ tertios poſ
ſeſſores bonoꝝ põt petere ꝙ ſtatuaſ ei terminus infra quẽ oſtẽ
dat extare in bonis debitoris tot ⁊ tanta bona p que poſſit ſatiſ
fieri creditori ⁊ cũ eo tranſit ſimplr Imo.h. ¶ Sed Raph.di
cit ſibi videri ꝯriũ de iure verius p tex.d.§.lꝫ neqꝫ in auc.de ſide
iuſſo.vbi prius creditor dꝫ experiri ꝯ debitorẽ antequã agat cõ
tra fideiuſſores aut poſſeſſores bonoꝝ ꝓ hac opi.ꝯ ang.allego
l.decem.j.de vbo.ob.in ſi.vbi qñ promiſit quis ſoluere illud ꝙ
non põt exigi a titio priuſꝗ̃ poſſit agi ꝯ ꝓmiſſorem debet agi
ꝯ ticiũ: ⁊ ſi poſſit exigi a ticio nõ dꝫ ꝯueniri alius. Pro hoc ter
tio adduco qꝛ vnuſquiſqꝫ dꝫ ꝓbare illud qđ eſt fundamẽtum intẽ
tionis ſue.l.ei qui dicit ⁊.l.in exceptionibus.ꝟ.de pb.⁊.l.actor.
C.de pba.ſꝫ ſi eſt fundamẽtum intentionis actoris ꝙ debitor
principalis nõ ſit ſoluẽdo ante ꝗ̃ poſſit experiri ꝯ tertios poſſeſ
ſores: ergo ſibi incũbit ꝓbare ꝙ non ſint bona ſufficientia in bo
nis debitoris.ita ꝙ putarẽ hoc nõ eſſe veꝝ qđ dicit Ang.in ter
26 minis.q.ſue. ¶ † In gl.in ver.iſto modo: ibi.l.i.de fun.do.ſen
a tit glo.ꝙ marito ꝯdẽnato poſſit fieri executio [a] in rebus dotali
bus cõiter teneſ ꝯriũ qñ maritus ꝯuẽtus ⁊ ꝯdẽnatus eſſet actiõe
ꝑſonali: qꝛ dos dꝫ deſeruire matrimonio.l.vbi adhuc.C.de iure
dot.ſecus ſi actione reali vel etiã mixta: put in cã dãni infecti: qꝛ
actio tũc reſpicit fundũ dotalẽ.ita loquiſ.d.l.i.ſed Bar.ange.⁊
imo.hic.⁊ bal.in.l.ob maritoꝝ.in ſi.C.ne vxor ꝓ ma.⁊ ita ecõ
tra ꝯdẽnata muliere nõ fit regulariter executio in dote: ita colli
git gl.no.in.l.qnqꝫ leges.in ſi.de bo.dã.⁊ bar.⁊ bal.hic ¶ In
q̃tum glo.dicit ꝙ ꝯ ciuitatem ꝯdẽnatam ſeruãdus eſt ordo iſte
27 recte loquiſ.⁊ doc.cũ ea tranſeunt. † Inq̃tum autẽ allegat.l.i.ꝟ.
de fun.dota.doc.colligũt ex hac gl.ꝙ ſentẽtia lata ꝯ maritũ po
teſt executioni mãdari in re dotali.⁊ hoc intelligit bar.qñ agere
tur actione reali vel mixta actione ꝯſeruãte rem ipſam.ita enim
loquiſ tex.alleg.in glo.in.l.i.de fun.do.qñ in cauſa dãni infecti
lata erat ſentẽtia ꝯ maritũ.iudicamus ergo de cã dãni infecti ꝓ
vt de cã noxali.ſicut enim qñ ſeruus dedit dãnum põt dari ꝓ no
xa.ita in cã dãni infecti non dꝫ teneri qs vltra ipſas res. Ubi au
tẽ ſentẽtia ꝯ maritum lata eſſet in actione pſonali.qꝛ teneres ipſe
maritus.talis ſentẽtia nõ poſſet executioni mãdari in rebus do
talibus excepta cã pupillari.hoc eſt qñ maritus fuiſſet admini
ſtrator ex principio.tunc hꝫ princeps priuilegiũ vt bona dota
lia capi poſſint.l.ſatis.C.in q.cau.pig.ta.cõ.debẽt enim res do
tales eſſe apud maritum ꝓ ſupportatione oneris matrimonij.
l.vbi adhuc.⁊.l.pro oneribus.ꝟ.de iur.do.⁊ ita cũ Bar.tranſit
Ang.hic. Ita voluit bal.in.l.ob maritoꝝ C.ne vxor pro mari.
Q: imo fortius videmus ꝙ etiã vbi ſentẽtia lata eſſet ꝯ vxorem
nõ fit executio talis ſentẽtie in actiõe pſonali in rebus dotalibus
exceptis qnqꝫ caſibus poſitis in.l.quinqꝫ legibus.⁊ ibi declarat
28 glo.⁊ bar.de bo.dã. ¶ † Inq̃tum dicit gl.ꝙ in rebus minoris
ſeruãdus eſt iſte ordo executionis. Addatis ꝙ bar.⁊ doc.dicũt
hoc veꝝ non ſolum ſi reali actione vel mixta eſſet ꝯdẽnatus mi
nor.veꝝ etiam ſi pſonali p.l.iij.§.itẽ queri.⁊.l.ſi pupilli ꝝ.§.i.
ꝟ.de re.eo.⁊ p.d.l.i.C.de predi.mino.de quo per Spe.in ti.de
29 execu.ſen.§.ſequiſ.ver.qđ ſi ſentẽtia.in vltimo ¶ † Querit gl.an
in rebus eccleſiaſticis poſſit fieri executio ſñie.⁊ breuiter dicit ꝙ
ſic.nihil allegat.hoc intelligit bar.veꝝ qñ ꝯdẽnata eſſet eccleſia
ſeu capitulũ ipſius eccleſie collegiate repreſentãs ipſam eccleſiã.
l.iubemus nulli.C.de ſac.ſan.eccle. Illud enim delictũ factũ a
prelato nõ mittẽte nauim eccleſie pro vtilitate reipublice facit vt
amittat beneficiũ ⁊c. Et ideo dicit bar.hic ꝙ vbi ſentẽtia fuiſſet
lata ꝯ prelatũ ſuo noie.tunc nõ poſſet fieri executio in rebus ec
cleſie.ſed ſolũ in fructibus beneficij ptinentibus ad prelatũ vel
rectorẽ.l.cõmodis.cũ ibi no.p gl.⁊ bar.j.e.iuncta.l.ſtipẽdia.C.
e.⁊ ita in ꝓpoſito no.ſpe.in.d.§.ſequiſ.ver.qđ ſi debitor.in ti.
de execu.ſen.⁊ de hac vltima parte glo.fecit mẽtionem.bal.in.l.
ordo.C.de execu.rei iu.remittẽs ſe ad no.p Cy.in auc.ingreſſi.
de ſacroſan.eccle.ſed bona ⁊ vera vſ diſtinctio bar.hic.ad qđ vi
dete not.p bart.in repe.l.creditores.in.i.q.C.de pig. ¶ Extra
30 gl.querit multũ vtiliter Bart.hic † an in executione ſñie regraſ
citatio ⁊ eſt vtilis qđ ſicut alia forte que ſit ĩ hac.l.in quo dic tres
fuiſſe opi. ¶ Una eſt inno.in.c.ex rõne.de ap.cũ quo ꝯcordant
D.de ro.ſua deci.als ꝯclu.cccxlix.incipiẽ. Item ſi executor triũ
ſentẽtiaꝝ.⁊ bal.in.l.ab executione.C.quo.ap.nõ recip.ꝙ nõ re
quiraſ.pro hoc facit qꝛ ſm gl.ſi.in.l.i.C.de iu.in executione nõ
requiriſ cauſe cognitio.ergo nec citatio iuxta no.p gl.in.l.ſi de
ſerta.in ſi.C.ſi pp pub.pẽſio.⁊ in.l.in cauſe.§.cauſa.ꝟ.de mino.
¶ Scda fuit opi.pet.⁊ Cy.in.l.i.C.de iur.⁊ fac.igno.⁊ in.d.l.
ab executione.cũ qbus trãſit Saly.⁊ etiã Iac.bu.vt refert ang.
in repe.d.l.i.C.de in.in.xix.colũ.ꝙ indiſtincte requiraſ citatio.
Et hãc opi.ſequiſ hic imo.⁊ hec opi.ꝓbatur in.l.meminerint.
C.vnde vi.in prin.imo.hic addit ꝙ qcquid dicat bart.in ſua di
ſtinctione vſ ꝙ inno.in.d.c.ex ratione.loquatur generaliter in
oĩ executione ſententie. Item ſubdit imo.ꝙ nec opi.inno.nec
bar.videtur vera.qꝛ vſ ſibi ꝙ etiam qñ in eadem ſpecie faciẽda
eſt executio regraſ citatio.qꝛ tũc militat rõ bart.ſ.ꝙ poſt ſñiam

[a] ¶ Executio. aduerte qꝛ re petit.j.nume ro ſequẽti ibi inq̃tum autẽ.

pñt opponi multe exceptiones impedientes executionẽ ⁊ iõ ſi
pars non vocareſ poſſit ledi nã ſaltẽ poſſet opponere exceptio
nẽ nullitatis vel rõne incõpetẽtie iudicis iuxta.l.ſi.C.ſi a nõ cõ
pe.iudi.vel q2 lata eẽt tpe feriato.l.fin.C.de fer.vel iuris ordine
nõ ſeruato.l.prolatã.C.de ſen.vñ putat veriorẽ opi.Cyn.Nec
ob.ſi ꝯtrium allegareſ qd no.Inn.in.c.ſi.de pſump.⁊ in cle.i.de
offi.delega.vbi executor non hꝫ neceſſe citare quo ad collatio
nem.c.lꝫ epũs.de pben.lib.vj.ita nec executor qui fungitur vice
cõmittentis ſed aliud eſt in executione ſnie.de qua tractamus:
q2 ipſe iudex qui iudicabit hꝫ neceſſe in executione adhibere cãe
cognitionem allegat no.p gl.in.l.in cauſe.in pnci.de mino.vo
luit allegare glo.in.l.intra vtile.in pn.eo.ti.Nec ob.ſi pro opi.
Bar.⁊ Inn.oppo.ꝙ prima facie p ſnia que in rẽ iudicataꝫ trã
ſiuit pſumitur quo ad rectitudinem ⁊ iuſticiam p no.per doct.
in.c.qm contra.ſuper glo.fin.de proba.⁊ clare pbaſ in.c.bone
el.i.de elec.q2 rñdet ꝙ per hoc non ſequitur ꝙ non debeat cita
ri pars aduerſa.dato ꝙ in eam transferaſ onus probandi pp di
ctam pſumptionem.d.l.ſine poſſidetis.C.de proba.⁊.l.fin.in
prin.⁊ ibi no.qd me.can.naꝫ ſi citaſ poterit opponere ⁊ proba
re ſi voluerit alias lederetur.¶ Nec ob.d.l.qui reſtituere q2 ibi
non negatur ꝙ dẽat adhiberi cauſe cognitio in executione ſnie
vñ dꝫ intelligi illa lex cauſe cognitione pcedente prout requiriſ
vt eſt dictum ⁊ iõ dicit ꝙ pp opin.tutius eſt facere ptem citari.
poſſetis in hoc articulo plenius dicere vꝫ eſſe opin.⁊c.¶ Ad
de ꝙ ingrũ bar.h in ſi.illius articuli vꝫ an in executione ſnie re
31 quiratur citatio.† Dicit ꝙ pceptum in reali fieri dꝫ vt poſt certũ
tpᵒ fiat reſtõ rei ⁊ ante non dꝫ fieri executio manu militari: pue
retuli bar.idem dicere ⁊ videre tenere per.d.l.qui reſtituere.ad
datis ꝙ imo.h dicit ꝙ ẽt ſi hoc pceptum non ſit ſcm dũmodo
aliqd tpᵒ tranſiuerit infra qd potuerit ꝯdẽnatus verſiſr reſtitue
re ⁊ non fecerit poterit fieri executio.allegat no.in.d.§.i.inſtit.
de offi.iudi.ſed ibi non inuenio notari aliquid p qd iſtud pbeſ
⁊ per iſtum tex.⁊ per.d.l.qui reſtituere putarem pp auctorita
tem bar.tenendam opi.bar.vt requiraſ iuſſus ſeu preceptuꝫ iu
dicis de reſtituendo ita ſonat tex.in.d.l.qui reſtituere.Item q2
tractaſ h de preiudicio rei q2 põt eſſe ꝙ reo cõpetit exceptio nul
litatis vel alia exceptio que opponi põt poſt ſnias ad impedien
dam executionem.l.ſi pretor.§.marcellus.ff.de iudi.l.i.cũ gl.
C.de iur.⁊ fac.igno.ergo requiriſ citatio p.l.nam ita diuus.ff.
de adop.⁊.l.de vno.in pn.j.eo.¶ Item q2 in executione requi
ritur cauſe cognitio ſm veram opi.vt no.glo.i.intra vtile.ff.de
mino.⁊ pꝫ in.d.l.in cauſe.Preterea ẽt in notorijs requiriſ cita
tio ſm magis cõem ſniam vt no.glo.in.c.ad noſtram.el.iij.de
iureiurã.⁊ Inn.in.c.tua.de coha.cle.⁊ mulie.⁊ Hoſtien.in.c.
cum ſit romana.de appella.cum ſimi.⁊ iſta opinio in puncto iu
ris mihi videſ verior etiam qñ executio ſit in eadem re in qua fa
cta eſt condemnatio per predicta.pro qua bene facit tex.in.d.l.
meminerint.cui non vſ reſponſum.¶ Ultima fuit opi.barto.
hic ꝙ requiratur citatio per pdicta pterq qñ fieret executio in
eadem re i qua facta eſt condẽnatio.allegat.l.qui reſtituere.vbi
hoc no.bar.ff.de rei vendi.⁊ pro iſta opi.bene facit ꝙ no.in.c.
cum ſuper in glo.in ver.piudicio extra eodem ti.⁊ in.c.veniẽs.
el.ij.in gl.in ver.continenti.de teſti.⁊ iſtam opi.etiam ſequiſ bar
to.in extrauaganti ad reprimendum.in verbo executio.⁊ in.d.
l.meminerint.⁊ bal.in.l.ordo.C.de executione rei iudica.⁊.l.
i.in ſi.C.de iur.⁊ fac.ignoran.⁊ late in repetitio.l.tale pactũ.§.
qui prouocauit.ff.de pac.in.x.q.⁊ ang.in repe.l.i.§.ſi ex conuẽ
tione.ff.e.⁊ imo.in.l.ab executore.in pn.j.de appella.⁊ in.l.ſi ſi
lio.la.ij.⁊ ibi aliquid per bal.ff.ſo.ma.⁊ idem tenet Ant.de bu.
⁊ domi.Abb.in.d.c.ex rõne ⁊ lꝫ precedens opi.videatur veri
32 or tñ iſta eſt magis cõis.¶ † Quam limita primo no.niſi pete
reſ executio ſententie a qua eſſet appellatum ⁊ appellatio eẽt de
ſerta quo caſu indiſtincte non poteſt fieri executio niſi parte cita
ta etiam ſi fiat in eadẽ re.ita voluit Bar.in.l.i.ad ſi.j.nil no.ap.
pen.per.l.⁊ ſi ꝯ.C.de ap.vbi dſ ꝙ dꝫ liquere iudici appellatio
nis tpa applonis eẽ decurſa per negligentiã appellantis ⁊ ſic liq
re non põt niſi parte citata.de cuius piudicio agiſ.idem voluit
bal.in.d.l.⁊ ſi ꝯ.⁊ bal.in.l.ſi.in ſi.C.de tẽp.ap.vbi dicit de hoc
eẽ meliorẽ tex.de corpore iuris ⁊ hoc idẽ vſ pbari in.l.ſi.§.illd
e.ti.⁊ idẽ tꝫ ang.in.l.i.in ſi.de iudi.⁊ dñs Abb.in.d.c.ex rõne ⁊
idem eſt vbi renunciatum eſſet applonis ita eleganter voluit bal.
in.d.§.qui prouocauit.in repetitione vbi ad hoc ſubtiliter indu
cit illum tex.quod latius declara vt per Ange.in.d.l.i.C.de iu

di.vbi hoc dicit eſſe verũ niſi renunciatio eſſet facta corã iudice
33 exequente vt ibi p eum.¶ † Limita iſtam ꝯcluſionẽ ne illa opi.
Bar.procedat qñ imploratur officium iudicis pro executione
ſnie facienda in eadem re.ſecus ſi intentareſ actio in ſcm vel iu
dicati:q2 cum tunc requiraſ pceſſus iuxta no.per bar.in.l.intra
ff.eo.ꝯſequenter requireretur cauſe cognitio ⁊ citatio:⁊ ſimiliter
vbi iudex non pcederet ad executionem compellẽdo:ſꝫ pronũ
ciando eẽ exequenduꝫ.requireret citatio ẽt in caſu in quo eẽt fa
ciẽda executio in eadẽ re ita voluit bal.⁊ clarius Saly.in.d.l.ab
34 executione:⁊ iſta põt dici quarta opi.¶ † Secundo fallit qñ pe
teretur executio non ꝯ condẽnatum:ſed ꝯ eius ſucceſſorem:q2
tunc ſemp requiritur citatio ſm nota.p Inn.in.c.q2.v.de iudi.
ita allegat Ange.de hoc in.d.l.i.C.de iudi.⁊ in.l.oratione.§.i.
argumẽ.illius tex.ff.de fer.⁊ idem ang.in.d.§.ſi ex cõuentione
35 ⁊ bal.in.d.§.qui pvocauit.⁊ imo.in.l.intra.ff.eo.¶ † Tertio
limita qñ non iudex qui condẽnauit:ſed eius ſucceſſor vel alius
vult exequi.quia ſemper requiritur citatio ſm no.per bal.in.d.
l.ordo.⁊ in.d.§.ſi prouocauit.⁊ Ang.in.d.l.i.allegant in argu
mẽ.l.edictum.ff.de iudi.⁊ no.per glo.in.l.quotiẽs.§.ſi.ff.de p
batio.quam non inuenio:q2 coram iuſto iudice exequẽte parte
36 non pſente non liquet de cauſa coraꝫ eo qui iudicauit.¶ † Que
rit bar.pone ꝙ fuit facta executio parte non citata in locis in q
bus citari non debuerat vel aliter eſt erratuꝫ quõ ſuccurreretur.
Reſpondet ꝙ põt appellari quaſi excedaſ modus in exequẽdo
per id quod legitur ⁊ no.in.d.l.ab executore:ſed ſi non eẽt ap
pellatum dicit ipſe ꝙ in perſonalibus actionibus non ꝯſtituere
37 tur pignus iudiciale.† Naꝫ dſa eſt inter pignus iudiciale ⁊ pre
torium: pretorium appellamus qñ nulla ſnia diffinitiua prece
dente ſed ſolum ratione contumacie proceditur ad miſſionem
in poſſ.ꝯ reum edicto pretorio.de quo in.l.ſiue vnus.ff.ex qui.
cau.in poſ.ea.Pignus iudiciale appellamus qñ pro executio
ne diffinitiue capiuntur bona ſm formaꝫ.§.noſtri.Modo ad
propoſitum dicit bar.ſi iſte defectus interuenit in executiõe ſen
tentie late in actione perſonali:⁊ non fuit appellatum non ꝯſti
tueretur pignus iudiciale:q2 non eſt legitime facta miſſio:ergo
non põt dici lẽime acquiſitum eſſe ius pignoris iudicialis:⁊ anᵗ
q̃ proceſſum fuerit ad venditionem dicte rei capte reuocareſ
illa imiſſio adhibita ſine cauſe cognitione:ſꝫ ſi iã facta eẽt vendi
tio dicte rei capte inordinate:ceſſaret iſta ſummaria cognitio et
haberet neceſſe reus agere via ordinaria puta rei vendi.vt.j.e.
l.§.ſequẽ.q incipit ꝙ poſt aditũ:⁊.l.i.C.de pſcrip.lon.tẽpo.et
l.pe.C.ſi vẽ.pig.In reali ſi lata eẽt ſnia condẽnatoria ⁊ pceſſuꝫ
eẽt iordiate ad executionẽ vt dcm eſt:tũc dicit bar.ꝙ ifra annũ
põt implorare officium iudicis exequẽtis:in quo ſummarie do
ceſ executionẽ fieri nõ debuiſſe:ſꝫ poſt annũ haberet neceſſe age
re ordinarie allegat.l.ſi quis emp.§.ſed ⁊ ſi quis.C.de pſcrip.
xxx.anno.circa iſtã qõnẽ doc.nil dicũt ſꝫ addatis pmo declarã
do ꝙ ea q̃ hoc dicit bar.pcedũt qñ iudex miſit in poſ.victorẽ p
nunciũ ſꝫ ſi ipſe victor cũ auctoritate iudicis interueniente nun
cio:⁊ abſqꝫ citatiõe ptis ingreſſus eſt poſ.caderet a iure ſuo.d.
l.meminerit:⁊ bar.hoc tꝫ in ver.hoc pmiſſo.¶ Itẽ iſtã qõnẽ ad
datis ꝙ dñ bar.dicit ꝙ in reali poſt annũ ordinarie agẽdũ eſt:
⁊ ẽt i pſonali p.d.l.ſi qs emp.§.ſꝫ ⁊ ſi qs.addatis ꝙ imo vide
reſ poſſe iplorare offm iudicis petẽdo ꝙ ſicut de facto pte nõ
citata pceſſit ad executionẽ ita de facto remouere dẽat.qd face
re dꝫ iudex vt tenuit bal.in rub.C.de reſcin.vẽ.⁊.l.ſi pacto q pe
nã in pn.C.de pac.cũ ꝯcor.qs allegaui in.d.l.qd iuſſit.ff.e.alle.
no.p gl.in.l.minor.ff.de euic.⁊ ibi dixi:ergo videreſ ꝙ iſto ca
ſu poſt factã vẽditionẽ de fcõ p iudicẽ poſſit eius offm iplorari
vt de facto retractet eã.Nec ꝯtriũ pbaſ in.d.l.ſi qs emptiõis q2
ibi nõ loquiſ qñ de fcõ iudex pceſſit imo pſupponiſ ibi dcretũ
fuiſſe lẽime iterpoſitũ ſiſr in.d.§.poſt aditũ.nõ dſ ꝙ illa vẽditio
eẽt de facto celebrata iccirco videreſ ꝙ eẽt abſqꝫ eo ꝙ ordiarie
agereſ reus poſſit iplorare offm iudicis ⁊ petere ꝙ de fcõ retra
38 ctareſ.¶ † Tetigit h bar.qd ſi iſte ordo de quo i.§.nro.nõ fuit
ſeruatus vtꝫ pceſſus erit nullus ⁊ ꝯcludit ſibi videri ꝙ nõ ſit nul
lus ⁊ putat ꝙ iſte ordo nõ ſit neceſſitatis ſꝫ q2 ps grauaſ ſi nõ ſer
uaſ iſte ordo poterit appellare qſi excedaſ modus exequẽdi p
l.ab executiõe.C.quo.ap.nõ reci.ita dicit bar.in ver.qro qlr ꝯſta
bit ⁊c.Imo.h refert ꝙ Io.an.in.c.qm frequẽter.§.ſi.vt lite nõ
ꝯte.tenuit ꝙ pceſſus nõ vꝫ q2 ſm eũ ille tex.i.d.§.ſi.loqſ alter
natiue ⁊ ſic dat optionẽ iudici capiẽdi mobilia vel imobilia.ar.
regule in alternatiuis.de reg.iu.lib.vj.ſꝫ dicit Imo.illud qd di
cit Ioan.

cit Jo. an. pōt eē veꝝ ſi .d. §. ſi. loq̄reſ ſimplr alternatiue ſꝫ nō loquiſ ſimplr alternatiue ſꝫ dicit mobiliū ſi extāt vel imobiliū ſi forte mobilia nō extāt ⁊ ſic vꝫ denotare ordinē potius q̄ electionē. Preterea ēt ſi ille tex. loquereſ ſimplr alternatiue illa verba ſimplr ꝓlata deberēt rōne ſubiecte materie potius inducere ordinē q̄ electionē ꝑ iſtū tex. iuncta .l. ſi ſtipulatus. ī ꝑn. ff. de vſur. ⁊ .l. cū pf. §. pe. de leg. ij. vñ in dubio putat ꝙ tex. ibi denotat ordinē potius q̄ electionē. ⁊ ſi alr ſiat dicit Jmo. videri debitoreꝫ grauari adeo ꝙ poſſet appellare q̄ſi modus excedaſ. Tñ ſꝫ eū vꝫ remanere dubiū. an ꝓceſſus ſit nullus nā ēt ab actu nō ꝑtꝫ appellari .l. ſi exp̄ſſꝫ .j. de ap. ⁊ dicit ꝙ Jo. gl. antiquus quē refert Jo. an. in .d. §. fin. tenebat ꝙ ſit nullus per iſtum tex. iūcta .l. nō dubiū. C. de le. q̄ omiſſio ordinis dati bꝫ viciare .l. hi. §. ſi ꝑtor ff. de tranſac. Tñ Jo. an. in .d. §. ſi. tenet ꝙ imo valeat ꝑ illū tex. alternatiue loquētē ⁊ vꝫ dare optionē iudici vt dcm̄ ē ⁊ iſtud vꝫ ſeq bar. hic q dicit ꝙ ordo iſte potius fuit iductus ad vtilitateꝫ debitoris q̄ ad neceſſitatē ⁊ putat imo. ꝙ pp opi. vitādas aī factū deberet ſeruari iſte ordo ⁊ ſi nō eēt ſeruatꝰ forte ꝓceſſus poſſet dici nullus. Nec vꝫ bona rñſio bar. ꝑ iſtū tex. ſm eū cum ſi ſimplr deſ iſte ordo ⁊ cā huius pōt eē duplex vna pp vtilitatē debitoris ⁊ ēt pp ordinē iudiciariū ſeruandū. idõ ī dubio vꝫ ꝙ omiſſio ordinis dati a iure bꝫ viciare. dicit tñ ꝙ pp auctoritatē bart. ⁊ Jo. an. forte ī pratica ſeruareſ ɔ̄riū. Addatis ꝙ bal. ī auc. ſed hodie. C. de actio. ⁊ obli. ſequiſ opi. bar. hic idē bald. in .l. i. C. ſi vendi. pig. idem Abb. in .c. qð ad conſulrationē. extra eo. Ant. de bu. in .d. c. qm̄ frequenter. §. ſi. ſimplr recitat opi. Joan. an. Certe mihi vꝫ ꝙ rō Bart. ſi nō ſit bona dū vult ꝙ iſte ordo ſit ſi poſitus nō rōne neceſſitatis ſꝫ fauore debitoris. nam magis grauaſ debitor ꝑ venditionē imobiliū ꝙ ꝑ capturā nominū debitorū .l. magis puto §. nec paſſim. ꝟ. querere. de re. co. igiſ vꝫ dici ꝙ iſte ordo hic ſit poſitus potius tāq̄ ordo neceſſitatis ⁊ ſolēnitatis q̄ vt minus grauaſ debitor. vñ putarē ꝙ talis omiſſio iudicis exequētis ɔ̄tineat exp̄ſſum errorē. ⁊ idõ non valeat ꝓceſſus ſicut dicimus qñ citatio vel ꝑceptū iudicis continet exp̄ſſuꝫ errorē vt no. Jnn. in .c. ij. de dila. ⁊ bar. in .l. ij. ſi quis in ius voc. non ie. Si aūt non ɔ̄tineret exp̄ſſum errorē tunc poſſit ſuſtineri opi. bart. niſi index mandat capi bona imobilia nā tūc nō vꝫ expreſſus error q̄ pōt eſſe ꝙ non extent mobilia. vnde tūc valeret ꝓceſſus ⁊ huic ɔ̄cordie vꝫ adherere Jmo. in .c. qm̄ frequenter

39 §. ſi. ¶ † Vltimo querit bar. ſup hoc. §. in venditiōe qd ſi poſt factam capturam bonoꝝ imobiliū debitor paratus aſt oñdere ꝙ mobilia repiebantur ⁊ tñ capta ſunt imobilia q̄ nuncius retulit non reperire mobilia. an irritū eſt quod fcm̄ eſt ⁊ rñdet ꝙ non niſi vel creditor vel emptor fuerit in dolo. allegat .l. primaꝫ ⁊ .l. penul. C. ſi vendito pigno. agatur.

1 Pignora capta in cauſam iudicati ⁊ ſi non reperiatur emptor idoneus adiudicantur victori pro debito etiam ſi minus valeant nec poteſt reſiduum petere.
2 Preſumptio iuris ⁊ de iure ɔ̄ quam non admittiſ probatio in ɔ̄riū inſurgit in caſu .ſ. quando facta eſſet adiudicatio ſimpliciter vt hic.
3 Probatio admittiſ ꝑ ɔ̄feſſionem partis ɔ̄ ꝑſumptionē iuris.
4 Probatio admittiſ ꝑ ꝑſumptioneꝫ iuris ⁊ de iure. ſi probatio per quam oſtenderetur falſum ſed indirecte puniretur.
5 Probatio admittiſ ɔ̄ preſumptionem iuris ſi probatio fuit admiſſa parte non contradicente.
6 Pignora pñt adiudicari creditori qñ inuenitur emptor ſꝫ non vult offerre iuſtum precium.
7 Creditor quot remedia habet pro executione ſnīe ɔ̄ condemnatum dicitur infra.
8 Pignus ſi non ſit ſufficiens ad ſatiſfaciēd. creditori an iudex nihilominus poſſit illud adiudicare creditori inuito pro ſumma debiti. ⁊ creditor petere reſiduum.
9 Creditor cui fuit adiudicatum pignus non ſufficiens pro ſūma debiti: an poterit reſiduum petere.
10 Sententie verba ſunt proprie ⁊ ſtricte intelligenda.
11 Pignus qñ ſubbaſtaſ dꝫ plus offerenti deliberari ⁊ pōt ēt deliberari creditori ſi plus offerat q̄ alius.
12 Pignus pōt deliberari a ꝑncipe creditori: qñ debitor doloſe ꝓuidet ꝙ nullus inuenitur emptor.
13 Pignus an poſſit dari inſolutum creditori per iudicem quando debitor doloſe fecit ꝙ nō inuenitur emptor illius pignoris.
14 Pignus poteſt dari per iudicem inſolutum creditori pro iuſta eſtimatione.
15 Creditor ſi ɔ̄tradicat iudici adiudicare volenti pignus non idoneum inſolidum pro tota ſumma: an debeat audiri iudice ſic adiudicare volente.
16 Creditor ſi voluit habere pignora inſolutum hiſq; remāſit contentus non poteſt quicq̄ vlterius petere etiaꝫ ſi pignora minus valeant q̄ ſit debitum.
17 Emere reſiduum quis cogitur quandoqꝫ ratione partis vt hic.
18 Pignus ſi detur a debitore inſolutum creditori nulla facta mētione precij an in dubio cenſeatur datum pro toto debito.
19 Pignus pretorium ſi fuit adiudicatum per iudicem creditori nulla facta mentione precij an cenſeatur adiudicatum pro toto debito.
20 Pignus captum pro executione ſententie ſi non valet tantum quantum erat debitum poteſt peti reſiduum.
21 Pignus ſi fuit per iudicem adiudicatum creditori an in dubio cenſeatur adiudicatum pro toto debito.
22 Creditor ſi petit ſibi adiudicari pignora pro ſuo debito intelligitur petere pro toto debito.
23 Pignus conuentionale quid ⁊ in quo differat a iudiciali dicitur infra.
24 Pignus datum ſimpliciter inſolutum creditori: an valeat datio.
25 Pignus ſi adiudicatur inſolutum creditori ſimpliciter per iudicem: an cenſeatur adiudicatum pro toto debito: ſiue ſententia ſit diffinitiua ſiue interlocutoria.
26 Pignus ſi fuit datum ſeu iudicatum inſolutum in plus debito an valeat datio ſeu adiudicatio vel vicietur in illo pluri.

1 **Si pignora.** † Pignora capta in cauſaꝫ iudicati ſi nō repiaſ emptor idoneus adiudicanſ victori. ꝓ debito etiā ſi minus valeāt nec pōt reſiduū petere h. d. ¶ Jn tex. ibi: ꝓ ea q̄titate que debeſ pōt intelligi iſte text. duobus modis inſpecta eius gñalitate. primo ꝙ etiā ſi plus debeaſ q̄ pignora valeāt fiet adiudicatio ꝓ toto debito ⁊ reſiduū peti nō pōt. vt .j. ſequiſ. Scðo pōt intelligi cɔ̄ ꝙ ſi plus valeat pignus q̄ debeaſ. debeat adiudicatio fieri ꝓ debito: nec teneaſ creditor illud plus reddere debitori poſt q̄ aliqs emptor nō fuit repꝑtus nec etiā ɔ̄dēnatus voluit debitū ſoluere ⁊ iſtud vꝫ equū cū ɔ̄rioꝝ eadē ſit diſciplina .l. ſm naturā. de reg. iur. ⁊ .l. ⁊ ſi ɔ̄. ff. vul. ⁊ pup. ⁊ ita eſt tenēdū ſm pau. de ca. ſꝫ nec gl. nec doc. hoc tāgāt ſm eū. Sꝫ certe hoc vꝫ voluiſſe gl. hic in ꝟ. ɔ̄tētus. ibi dū etiā dicit ſiue ēt victor dicat cū victor ⁊ iudex nō ɔ̄ſentiāt ⁊c. vbi gl. fortius vꝫ velle. ⁊ .j. dicā. Et intelligiſ illa gl. ſi neceſſitate qñ victor dicebat ꝙ debebāt ſibi adiudicari pignora in totū ⁊ victus ⁊ iudex ɔ̄dicebāt ⁊ nihilominus glo. vult ꝙ ſiat talis adiudicatio an ſit veꝝ dicā ibi vbi ɔ̄cludā ꝙ iudex nō dꝫ hoc facere. ſꝫ dꝫ adiudicare cōpetēti rata ⁊ extimatione. ⁊ ideo puto eſſe tenēdū primū intellectū vꝫ ꝙ iudex hic adiudicat ꝓ q̄titate que debeſ tūc nō pōt ɔ̄diceſ creditor poſt q̄ iudex ita adiudicauit q̄uis q̄titas debita eſſet maior q̄ valor pignoris. tñ vt diceſ in gl. in ꝟ. q̄ q̄. iudex dꝫ adiudicare ꝓ q̄titate debita ⁊ rata cōpetenti ſꝫ ſi aliud faciat vꝫ executio. ⁊ ſic poſſemus dicere ꝙ hñ tex. patiaſ ꝙ adiudicatio valeat. ſꝫ nō dicit ꝙ fieri debeat. ſꝫ hñ dicit in ſi. ꝙ ſi ſimplr facta eſt adiudicatio intelligiſ in totū facta ꝓ tota q̄titate. ⁊ iſta ꝓcedūt qñ expreſſe fuit dictū in adiudicatione ꝙ ꝓ q̄titate debita iudicabat. Si aūt ſimplr facta fuiſſꝫ adiudicatio adhuc idē eſt
2 vt ſeqſ in ꝟ. nā ſi creditor ⁊c. † Jtē ex ꝟ. nā ſi creditor. iūcta gl. in ꝟ. ɔ̄tētus. habetis caſuꝫ in quo ſurgit preſumptio iuris ⁊ de iure ɔ̄ quā nō admittiſ ꝓbatio in ɔ̄riū .ſ. ꝙ qñ facta eſt adiudicatio ſimplr intelligiſ facta ꝓ tota q̄titate debiti. Reliquos caſus vide ꝑ gl. ⁊ doc. in .l. ſi. in pri. ff. qð me. cā. ⁊ in .l. ſiue poſſidetis. C. de pb. ⁊ in .c. is q. de ſpõ. ⁊ ꝑ Jnn. in .c. q̄ verisſſe. de preſump.
3 ¶ † Limitaª tñ predicta nō ꝓcedere in ꝓbatione que fieret per
a ɔ̄feſſionē partis. q̄ talis ꝓbatio admittiſ ɔ̄ preſumptionē iuris ⁊ de iure. vt eſt tex. ⁊ ſe gl. reputata ſingularis in auc. ſi equa. do. §. aliud. ⁊ Cy. bar. cōiter doc. in auc. ſꝫ iam neceſſe. C. de do. añ nup. Addo aliā gl. in .l. ɔ̄tribus. in prin. in ꝟ. nullo mõ. ⁊ ibi no. illud bal. in .l. i. in. iiij. q. C. de nō nu. pe. ⁊ no. inn. in .c. q̄ plerīqꝫ de imu. eccle. ⁊ hoc veꝝ eſt nō ſolū in vera et expreſſa ɔ̄feſſione ſꝫ etiā in ficta. ita eleganter determinat Bar. in .l. abſentem. in pulchra. q. circa vltimam colū. j. de pe. ad quod etiam Jmo. in .d. c. is qui. uide bal. in .l. non ignorat. in. vj. colū. C. qui accu.

a ¶ Limita vltra iſtos treo limitati. eo ꝙ hic ponit alex. addatis duos alios ꝑfelȳ. poſitos i .c. q̄to. de ꝑſump. ⁊ ꝙ dicaſ preſumptio iuris ⁊ de iur. ⁊ iuris tm̄ vide ibi ⁊ ad tertiā limitatione adde ꝙ voluit abb. i .c. cū ɔ̄tingat. in ꝟ. et qbus poteſt in .iii. col. ſi of. dele. In. ro. l. l. ſi duo. ff. ſi ac q. hꝫ. anto. de but. in .d. c. q̄ plerīqꝫ ſi imu. eccl. i vlti. col. bal. i ſimili no. videas l. l. ſilió in. xvi. col. i ꝟ. q̄ fecit mentioneꝫ. C. fa. her. felȳ. tm̄ſ. in .d. c. cum contingat tuh. arge. ſabata.

4 ¶ † Secundo limita si probatio per quam probationem oſtende
ret falſum ſed interdicto puniretur effectus pſumptionis tolle-
retur per interdictū glo. ꝛ eſt notabilis in cle. i. in ꝟ. feciſſe narra-
5 tiue. de pba. ſm intellectum Ant. de bu. ibi. ¶ † Tertio limi-
ta niſi probatio q̄ non debuiſſet admitti fuerit admiſſa parte nō
ↄdicente ita notabiliter decidit Jnn. in. c. fraternitatis. de fri. ꝛ
maleſi. in glo. incipiente no. ſniam ꝛc. ꝛ in. c. cum bertoldus. ex
eo. ꝛ in. c. cū dilecta. de reſcrip. bene facit recte intuēti. tex. in. c.
inter monaſterium ex eo. idem. vꝫ velle bar. in. l. inter ſtipulan-
tē. §. i. in pe. col. ſ. de ꝟ. ob. ꝙ dictū ibi ſūme no. Jmo. ꝛ in ma
teria vide ēt not. p gol. cū ibi notatis p anto. de but. l. c. vidua.
de regu. ¶ Jn glo. t. in fi. dic ꝙ eſt caſus in. l. i. C. ſi in cau. iud.
6 pig. ¶ † Querit glo. ſup verbo. non inueniunt. quid ſi bene inue
niunt pignora ꝛ emptorē tñ emptor nō offert iuſtū pciū vtrū
hoc caſu poſſunt adiudicari victori ſicut qñ nō inueniſ emptor
glo. dicit ꝙ ſic arg. l. non dubiū in fi. de leg. iij. vbi paria ſunt vē
ditorē non uelle vendere ꝛ velle vendere nō iuſto pcio pro glo.
eſt caſus expreſſus in. l. ij. C. ſi in cau. iudi. pig. vbi expſſe lra di-
cit. ¶ Jn gl. in ꝟ. abdicanſ ibi pignora teneat ꝛc. hec via eſt in
electione creditoris. tñ non eſt tuta: qꝛ fructus percipiendos cō
7 penſaret i ſortē creditor vt hic. ꝛ. l. ordo. ꝛ. l. fi. alle. in gl. ¶ † Jn
glo. in ver. abdicanſ: quero quot remedia habeat creditor pro
executione ſnīe ↄ condēnatum: ꝛ rñdet quattuor. Primum ꝙ
capiantur pignora ſm ordinem. §. noſtri ꝛ captis pignoribus
ſi voluerit pōt illa retinere tanq̄ pignora abſqꝫ eo ꝙ pcedat ad
venditionem eoꝝ. hoc ſatis pbatur hic in. d. l. ij. tñ hec via non
erit tuta hoc eſt non erit p eaꝫ ſufficienter conſultū creditori cui
fructus qui percipientur ex pignoribus captis computanſ in
ſortem. l. i. ꝛ. ij. C. de pig. act. Scdm eſt remedium ꝙ addicā
tur ſibi pignora qꝛ q̄titate debita. non p minori. ꝛ ſubdit ꝙ iſta
addicatio eſt q̄ſi emptio. l. ſi precium. C. de euic. nam ſi querere
tur euictio facta addicatiōe poterit agere de euictione ↄ debito
rem principalem. d. l. ſi prediū. Jntelligatis ſane glo. circa iſtud
ſcdm remedium. ¶ Unde vꝫ ad tale remedium procedi nō pt
niſi qñ pignora capta non inueniunt emptorem: ita pbat tex. in
8 l. ordo. C. de execu. rei iudi. ꝛ. l. ij. C. ſi in cau. iud. pig. ¶ † Jtē
inq̄tum iſta glo. ſentit ꝙ lꝫ creditor ↄdicat iudici volenti adiu-
dicari pignus non idoneum inſolutum pro tota q̄titate debi-
ti nō tñ dꝫ audiri creditor ſi iudex vult adiudicari pro tota q̄ti-
tate. ꝛ idem vult glo. in ver. ↄtentus. hoc ēt vꝫ tenere bar. hic in
fi. qui dicit ꝙ ſi iudex vult adiudicare pro pte limitata pōt puta
quiquaginta ꝛ totū erit centū vt videbimus in glo. in ver. ↄten-
tus ſi vult adiudicare pro toto adhuc dicit bar. ꝙ pōt ſilr ſi vult
adiudicare ſimplr pōt ꝛ dicit ꝙ lꝫ creditor hoc caſu cōtradicat
9 nihil petere poterit. ¶ † Quidam tñ fuerunt in ↄria opi. ſ. ꝙ qñ
creditor ↄdicat licet iudex ſimplr adiudicet poterit petere reſi
duū ad qđ pign' nō ſufficeret. ꝛ iſtā opi. recitat gl. i ꝟ. q̄q̄ iſtā ēt
opi. ſ. ꝙ victor nō audiaſ vꝫ approbare gl. i. ſi. l. d. l. ordo. ꝛ eā ſe
quitur ibi Cy. ꝛ Jaco. bu. Et pro hoc facit tex. hic in ver. malue
rit. intelligendo. ſ. ſimpliciter habere adiudicatum. Et iſta pars
ſ. ꝙ creditor poterit petere reſiduum ad qđ pignus non ſuffice-
ret ſm Jmo. hic magnam hꝫ equitatem. cum non debeat fieri
adiudicatio niſi qꝛ emptor non inuenitur ꝛ qñ debitor non ſa-
tiſfaciat non videtur iniquū ꝙ creditore ↄdicente deberet fieri
ſibi adiudicatio vltra precium iuſtū. Tamen dicit Jmo. ꝙ for
te pro concordia pōt dici ꝙ aut victor petijt rem adiudicari in-
ſolutum pro iuſta extimatione ꝛ tunc procedit opinio gl. in. d.
l. ordo. qꝛ nō poterit adiudicare iudex pro toto debito adeo ꝙ
ſi faciat poterit victor appellare ſi autem non ↄdicat ſibi impu-
tet. Aut petijt ſimpliciter ſibi adiudicari ꝛ videtur pro iſto debi
to vt hic cum gloſ. in ꝟ. ↄtentus. iō non poterit mutare ppoſi-
tum argu. l. ſicut. C. de act. ꝛ ob. ꝛ aue. qui ſemel. C. quō ꝛ qñ iu.
ꝛ regula ꝙ ſemel placuit. lib. vj. Addatis ꝙ iſta fuit ↄcordia Ri
car. ꝛ Bar. ꝛ Saly. in. l. ordo. ꝛ ibi ſubdunt vnum ꝙ plus eſt. ſ.
ꝙ qñ creditor petijt rem adiudicari pro iuſta extimatione ꝛ iu
dex ſimplr adiudicauit itelligaſ adiudicaſſe p iuſta extimatiōe
allegat. l. ſi. C. de iure do. impe. dico ꝙ iſtud nō puto vex. Qm̄
10 verba ſnīe dñt intelligi pprie ꝛ ſtricte ſm ſe ꝛ non ſm libellum
vt probat tex. in. l. i. C. ſi plu. vna ſen. ꝛ ibi p bar. ꝛ i. l. paulus. ſ.
e. cum itaqꝫ qñ iudex ſimplr adiudicat pignus intelligitur pro
toto debito vt ꝺ ergo nō dꝫ attendi qd in libello deductū ſit nec
aliqd facit. d. l. ſi. C. de iure do. impe. videtis gl. in ꝟ. q̄q̄. qꝛ il-
le tex. loquitur in pignore conuentionali aſſignato per princi-
pem nam tunc intelligiſ aſſignari pro iſta extimatiōe q̄uis ſim
pliciter aſſignauerit pignus. aliud eſt in pignore iudiciali vt p
bat tex. hoc dicit. d. glo. in ver. q̄q̄. ꝛ ita bar. hic ꝛ cyn. in. d. l. or
11 do. ¶ † Tertiū eſt remediū qꝛ poterit licitare creditor ꝛ emere
ab executore vt qlibet alius. vt. C. ſi in cau. iud. pig. l. ij. vult di-
cere ꝙ qñ ſunt capta pignora debent vendi plus offerenti: ꝛ ad
illam licitationē ſeu venditionē dꝫ admitti ēt creditor ſi plus of
12 ferat q̄ alius. d. l. ij. ¶ † Quartū erit remediū qꝛ ſi reus ↄdēna-
tus dolo fecerit puidendo ꝙ nullus inueniaſ emptor tūc rōne
ſue calliditatis eſt puiſum ꝙ poſſit creditor a principe impetra
re dictā rem ſibi adiudicari. l. ſi. C. ſi in cau. iu. pig. ꝛ ſꝫ hoc pōt
intelligi glo. in. d. l. ordo. ꝛ facit. C. de iure do. ip e. l. ſi. §. ſinaūt
13 in tpe. ¶ † Circa illud vltimū. ſ. ibi doloſe ꝟſareſ victus ꝛc. ad
da tis ꝙ lꝫ glo ſentiat ꝙ a iudice nō poſſit p creditorē impetra
ri adiudicatio tñ vꝫ ꝙ veritas ſit ꝙ ſic poſſit vt eſt tex. in. d. l.
ordo. ꝛ bñ facit tex. noſter in prin. ꝛ iſtud expreſſe voluerūt bal.
ꝛ Saly. in. d. l. ſi. C. ſi in cau. iudi. pig. vex eſt ꝙ cy. ibi poſt frā. ac
cur. tenebat tñ ↄriū ſed non vꝫ ꝙ bñ poſſit rñderi ad. d. l. ordo.
non dꝫ enim deterioris ↄditionis eſſe creditor qñ ſine dolo de-
bitoris non inueniſ emptor qꝛ pōt fieri adiudicatio. ergo mul-
tomagis ſi eius dolo non inueniſ. et ſic ad hoc colligaſ quinta
via puta ꝙ impetreſ adiudicatio a iudice qñ dolo dbitoris nō
14 inuenitur emptor. ¶ † Sexta pōt eſſe via vt iudex adiudicet pi
gnora pro iuſta extimatione vt eſt de mēte glo. i. ver. ↄtētus. ꝛ
15 ſequunſ bal. ꝛ oēs hic. ꝛ in. d. l. ordo. ¶ † Jn gl. ibi. nō p mino
ri ex iſta glo. ꝛ ſeq. ꝛ glo. in ver. ↄtentus. aperte colligiſ ꝙ ſi cre
ditor ↄdicat iudici volēti pignus nō idoneū adiudicare i ſolutū
p tota q̄titate audiri nō dꝫ iudice volēte ꝛ ꝺ ſeqtur bar. in fi. ꝛ
Jac. de aret. ꝛ cy. in. d. l. ordo. ſed ↄ opi. recitat gl. hic in ꝟ. q̄q̄
in glo. i. in fi. ꝛ ibi ſeqtur Ja. bu. p quo facit tex. hic ꝟ. maluerit
Jmo. hic ↄcordat ꝙ aut creditor a principio petijt adiudicari
rē p iuſta extimatione ꝛ pcedit ſecunda opi. aut a principio pe
tijt ſimpliciter rē adiudicari ꝛ vꝫ in dubio petiſſe p toto debi-
to vt hic cū glo. in ꝟ. ↄtentus. ideo poſtea ppoſitū mutare nō
pōt aue. q ſemel. C. quō ꝛ qñ iu. c. qđ ſemel. de reg. iur. li. vj. ꝛ lꝫ
ipſe non dicat iſta fuit ↄcordi: Rica. ꝛ bar. de Saly. ꝙ qñ actor
petijt adiudicari rē p extimatione iuſta: ꝛ iudex ſimplr adiudi-
cauit cenſeſ adiudicaſſe p extimatione iuſta: ꝛ non p toto debi
to. alle. l. ſi. C. de iure do. impe. Quod vltimum non puto verū
qꝛ verba ſnīe dñt intelligi ſm ſe ꝛ ſtricte: non ſm verba libelli: ꝛ
pbatur in. l. i. inducendo vt ibi bar. C. ſi plu. vna ſnīa: ſed ita eſt
ꝙ adiudicatio ſimplr facta intelligitur facta pro toto debito vt
ꝺ. ergo ꝛc. ꝛ iſtud puto verius. Non ob. d. l. ſi. qꝛ vt dicam infra
illa loquitur in ↄceſſione facta a pncipe: ꝛ ſic in caſu ſpāli. ¶ Jn
ea. gl. ibi dñium a pncipe aduerte qꝛ nō intelligas ꝙ in caſu. l.
ſi. C. ſi in cā iudi. pig. poſſit fieri adiudicatio tñ a pncipe qꝛ etiaꝫ
poterit fieri a iudice vt eſt caſus in. d. l. ordo ꝛ hoc voluit expſſe
bal. ꝛ Saly. in. d. l. ſi. lꝫ Cyn. ibi poſt Fran. accur. aliter dixerit ꝛ
ſic iſta erit quinta via. ¶ Eſt ꝛ ſexta vt iudex adiudicet pignora
non ſimplr vel p toto ſed p iuſta extimatiōe quoCūqꝫ petierit
victor: vt eſt de mente gl. ꝺ in ꝟ. ↄtentus ꝛ ſequunſ omnes i. d.
l. ordo. ¶ Jn glo. in ꝟ. ↄtentus ibi. ſi ne etiam victor dicat cū vi
ctus ꝛ iudex nō ↄſentiat ꝛc. vꝫ glo. expreſſe ſentire id quod dixi
ꝺ. in tex. ꝛ fortius. ſ. ꝙ ſi ↄdēnatus non ſoluit ꝛ bona non reperi
unt emptorem debeant adiudicari inſolutū pro debito ēt ſi bo
na plus valeant q̄ ſit q̄titas debiti ꝛ non teneaſ creditor aliqd
reddere. nam id qđ dicit glo. non pōt ↄtingere niſi qñ pignora
plus valeāt vt ꝺ in pncipio nec ↄdēnatus ſoluit tūc. n. victor pt
dicere volo mihi adiudicari pignora pro ſūma mihi debita: et
nihil cogar vltra ſoluere ſi pignora plus valeant ꝛ hoc iō eē pōt
ne ſi diceremus teneri creditorē tradere reſiduū in pcio ſequere
tur ꝙ creditor afficereſ iniuria qꝛ cogereſ emere ↄ. l. nec emere
C. de iure delib. ꝛ hoc ſeqtur Pa. de ca. ꝺ. p iſtam gl. quā ad ꝺ
16 reputat valde no. ¶ † Capio glo. in ꝟ. ↄtentus q̄ eſt obſcura et
difficilis. iō aduertendū eſt qro dꝫ hic ꝙ ſi creditor voluit hēre
pignora i ſolutum hijſqꝫ remāſit ↄtentus. nō pōt geq̄ vlterius
petere ēt ſi pignora minus valeant q̄ ſit debitum an iſtud in du
bio ſit verū ꝙ creditor voluerit remanere ↄtentus pignoribus
ſibi adiudicatis ꝛ ſic pſumatur ea accepiſſe p toto debito. gloſ.
rñdet ꝙ ſic ſine eni ꝺ ſit actum ſiue non expſſe: ſed ſimplr bona
ſint adiudicata intelligunſ adiudicata pro toto: ꝛ creditor ſim
pliciter accipiens pſumitur ea accepiſſe pro toto debito adeo qđ nō ad
mittitur probatio in contrarium ſubdit glo. idem eſſe ſi victor
dicat

dicat.ſ.illud qđ petit ⁊ victus ⁊ iudex nõ cõſentiant. dubia ſunt
hec verba ⁊ põt vno modo intelligi vꝫ ꝙ velit glo. ꝙ qñ bona
aſcẽdebãt ad integrã q̃titatẽ debiti ⁊ vltra nõ inueniebãt empto
rem ⁊ victor volebat bona illa in totũ hr̃e inſolutũ ꝓ debito iu
dex vero ⁊ victus non ꝯſentiebant nã tunc vꝫ glo. velle ꝙ poſt
quã victus non ſoluit ⁊ non reperiſ emptor põt dicere volo iſta
bona mihi in totũ adiudicari ꝓ toto debito ⁊ dicit pau. de caſt.
ꝙ hoc iđ eſſe põt ne ſi alias diceremur creditorẽ teneri reddere
reſiduũ preciũ ſequaſ ꝙ creditor afficereſ iniuria quaſi cogatur
emere ꝯ.l.nec emere.C.de iur. delibe. ⁊ iſtud vꝫ ꝑ hãc glo. quaꝫ
reputant notabilem ⁊ de iſta gl. feci mẽtioneꝫ ſup textualibus.
Sed certe non puto ꝙ gl. velit iſtud dicere ⁊ poſito ꝙ voluerit
iſtud dicere: nõ puto ꝙ ſit verũ puto igiſ voluiſſe gl. ꝙ ſi victor
dicat nolle accipe pignora inſolutũ ꝓ toto debito ſꝫ ꝓ rata exti
matiõis eo qꝛ dicit ea nõ valere tm̃ q̃tũ eſt debituꝫ victus aũt ⁊
iudex non ꝯſentiunt ſed iudex ſimpliciter ea adiudicat certe vꝫ
adiudicare ꝓ toto debito ⁊ nihil vltra poterit victor petere ⁊ ſꝫ
iſtũ intellectũ hec erit glo. ꝓ opi. quã tenui in lec. precedenti te
nendo ꝯ ſaly. in.d.l. ordo. poſito ẽt ꝙ glo. intelligi poſſit ſꝫ pri
mũ intellectũ. dic qđ non vꝫ ille intellectus verus. Moueor ſic
enim ecõtra qñ pignora minus valent põt victor dicere nolo ea
mihi adiudicari ꝓ toto debito ſed ꝓ iuſta extimatione ⁊ ita iu
dex facere põt vt hic in glo. ſup ver. ꝯtentus. in ſi. ⁊ ſi aliter face
ret grauaret partẽ ſicut ergo qñ minus valent nõ debẽt adiudi
cari niſi ꝓ rata ita econtra ſi pignora plus valeant vt ꝯtrioꝝ eadẽ
ſit diſciplina. non ob. ꝙ hoc fuit inductũ ne ſi aliter diceremus
victor afficereſ iniuria qꝛ rñdeo ꝙ nõ eſt verũ ꝙ iſtud ſequaſ: qꝛ
iudex poterit dicere adiudico tibi duas partes ex tribus talis
17 pignoris ꝓ credito tuo ⁊ ſic nõ cogeſ aliqđ reſtituere.† Preter
ea ẽt poſito ꝙ cogaſ reſtituere aliquã partẽ h̃ nõ eſt incõueniẽs
vꝫ ꝙ rõne ptis q̃ cogeſ aliã ptẽ emere.l. iulia. §. idẽ celſus. ꝯ.
de ac. em. ⁊ declarat bar. in.l.ſi.C. de fideicõ. lib. ſic videmus in
l.ſi.C. de iure do. ĩpe. Et ideo non vꝫ ꝙ primus intellectus quẽ
retuli ſup iſtã glo. poſſit ꝓcedere nec puto ꝙ fuerit de mẽte gl.
⁊ ꝑ hoc eſt expedita tota glo. ẽt in vltima pte vbi loqtur de ꝯſue
tudine nã illam expediui heri ſup glo. in ꝟ. abdicaſ. ſed nõ puto
verũ qꝛ hoc ꝙ teneaſ emere nõ dꝫ reputari abſurdũ iſto caſu naꝫ
hoc videmus tollerari in pignore ꝯuẽtionali.l.ſi.C. de iure do.
Nec eſt abſurdũ ꝙ rõne ptis quã q̃ ꝯſequiſ teneaſ emere reſi
duũ.l. iulia. §. idẽ celſus. ꝯ. de ac. emp. cũ ſi. ⁊ plene bar. in.l. fin.
C. de fideicõ. li. Preterea põt iudex dicere adiudico tibi pro iu
ſta extimatione ⁊ illa ps que excedit q̃titatẽ debitaꝫ remanebit
debitori ꝓ indiuiſo ⁊ ſic non cogiſ creditor emere vñ ſicut qñ res
minus vꝫ põt iudex ꝓ debita extimatiõe adiudicare vt ĩ hac gl.
ita dꝫ poſſe agere ecõtra tene mẽti qꝛ ab alijs ñ ſunt tacta. ¶ In
glo. in ꝟ. qꝛ qđ. in ſi. bar. ⁊ cy. in.d.l. ordo. magis no. intelligũt
d.l.ſi.C. de iure do. impe. ꝓcedere nõ ſolum in pignore ꝯuẽtio
a nali[a] ſed ẽt iudiciali ꝙ ibi ſit ſpãle in principe facit.l.ſi.ꝯ. de ꝯſti.
18 prin. ¶ † Circa h̃ querit bar. qđ ſi pignus deſ a debitore inſolu
b tũ creditori ſimpliciter[b] ⁊ dicit ꝙ nõ valet poſtq̃ non exprimiſ
preciũ.l.ij. in ſi. ꝯ. de ꝯben. emp. §. preciũ inſti. de ꝯben. em. ⁊ ſe
quitur hic ang. ſed imo. hic ꝯ qꝛ intelligiſ in dubio facta ꝓ toto
debito. alle.l. q̃uis als incipit calipodius ⁊ ibi no. expreſſe bar.
ĵ. de ſol. ad idẽ alleg. tex. in.l. fundus. §.ſi.ꝯ. de pigno. quẽ tex.
dicit ſingularẽ vbi ſm vnũ modũ punctãdi lr̃am ꝓbaſ ꝙ ſi dixi
nõ reddam pecuniã tali die hoc pignus ſit tibi inemptũ nõ itel
ligiſ iuſto p̃cio vt ibi ⁊ hoc ſeqſ ibi bart. ſi emptio vꝫ qñ p̃ceſſit
alia obligatio. ſecus ſi nulla.d.§. p̃ciũ ⁊ declarat bart. in.d.§.ſi.
circa ꝯtrã.l.ſi merces. ⁊ iſtã opi. ſeqtur pau. de caſt. vꝫ ꝙ ꝓ toto
debito cẽſeaſ fcã datio iſolutũ qꝛ ſm eũ dicẽdo inſolutũ videor
me referre ad debitũ ⁊ ſatis vꝫ certũ ꝑ rõneꝫ ad aliud.l. ait p̃tor.
19 §.i.ꝯ. eo. ¶ † Subdit ẽt h̃ notabilr̃ bar. ꝙ iſte tex. nõ hꝫ locũ in
interpoſitõe ſcđi decreti qñ ſit adiudicatio pignoris p̃torij ideſt
pignoris capti ex p̃io decreto iterpoſito rõne ꝯtumacie nõ aũt
ꝓ executiõe ſnĩe qꝛ ſꝫ eũ intelligiſ in dubio adiudicatio ꝓ iuſta
extimatiõe ꝓ quo ang. h̃ alle.l.ſi.C. de bo. auc. iu. poſ. ſꝫ ſpec. in
ti. de p̃io ⁊ ſcđo decreto. §. nũc dicem⁹ ꝟ. emptore nõ aũt inuenio
ꝯtriũ. voluit ꝑ iſtũ tex. quẽ indiſtincte itelligit in qualibet adiudi
catiõe facta a iudice ⁊ iſtud vꝫ verũ ſm pau. de ca. hic qꝛ bona rõ
diuerſitatis reddi ñ põt ⁊ potes rñdere ad.d.l.ſi. ꝙ loqſ in vẽdi
20 tiõe nõ in adiudicatiõe. ¶ † Ol. in ꝟ. q̃q̃. oppõit tex. hic vꝫ vel
le ꝙ ſi pignus captũ ꝓ executiõe ſnĩe nõ vꝫ tm̃ q̃tũ erat debitũ
põt peti reſiduũ ſed in vltio rñſo vꝫ dicere ꝯtriũ ibi. nec poſſe: er
go vꝫ ſibi ꝯtriari. gl. rñdet ꝙ ſi in lr̃a nõ haberis dictionẽ q̃: bene
ſtat ⁊ nõ eſt aliqua repugnãtia qꝛ importat ꝙ non põt amplius
qđ ſibi debeſ petere: ſed ſi haberis dictionẽ q̃: tunc dꝫ exponi
non põt petere amplius q̃ quod ſibi debeſ.i. nihil vltra: lã enĩꝫ
amplius nihil debeſ ⁊ exponitur lr̃a de cetero.i. amplius: vtra
qꝫ rñſio ſtare põt ⁊ refert gl. quoſdã dicere ꝙ immo põt victor
petere reſiduũ qñ pignora nõ ſufficiũt ſed nõ plus vt ſi forte pe
niteret vellet pignora accepiſſe ⁊ totũ debitũ petere vellet. Ta
men glo. improbat opi. iſtoꝝ qꝛ ꝟba iſtius lr̃e in ꝟ. nam ⁊ ſi cre
ditor ⁊ ẽtſi nõ huius lr̃e nõ patiunſ bene hãc interpretationẽ le
21 gam in lectione precedẽti. ¶ † In gl. in ver. addicanſ. vt occur
rit fieri mentionẽ de iſta gl. feci mentionẽ de ea ⁊ retuli opi. iſto
rum ⁊ dixi ꝙ opinio. iſtorũ approbat gl. in.l. ordo. de execu. rei
iudi. tamen bar. hic impugnat illam opi. ⁊ ſeqtur opi. gl. noſtre
ꝙ immo itelligaſ adiudicatio facta in totũ ꝑ iſtũ tex. de hoc tm̃
dixi cũ aliquali modificatiõe ꝑ quam dixi ꝯcordare opi.ſ. ꝙ nõ
poſſit peti reſiduũ niſi victor petijſſet a principio ꝓ iuſto precio
tm̃ ſibi adiudicari bona qꝛ iudex nõ dꝫ ꝓ ampliori adiudicare ⁊
22 ſi faceret ꝯueniret ⁊ lederet partẽ ⁊ põt appellari. ¶ † Circa vnũ
ex his que ibi dixi. addo vnũ verbũ dixi ꝙ imo. hic ꝯcordando
opi. ⁊ in.d.l. ordo. dixi ꝙ ſi ſimpliciter petijt victor a principio
pignora capta ſibi adiudicari ⁊ non dixit ꝓ toto debito neqꝫ ꝓ
iuſta extimatiõe ꝙ intelligiſ petijſſe pro toto debito ꝑ iſtũ text.
dum dicit ꝙ adiudicatio ſimplr̃ facta intelligiſ facta ꝓ toto de
bito. codeꝫ modo petitio qua petiſ bona ſimplr̃ adiudicari dꝫ
intelligi ꝓ toto debito. vnde dicit nõ poterit poſtea victori deſi
ſtere. ſed cogiſ ꝑſiſtere.l. ſicut.C. de actio. ⁊ obli. ⁊ ſic poterit iu
dex adiudicare ſimplr̃ ſeu ꝓ debito lꝫ poſtea victor hoc reuoca
uerit. Circa iſtud ꝯcurrit vnũ ꝙ habeo pro dubio tex. noſter lo
quiſ in ſnĩa ⁊ verba ſnĩe ſimpliciter adiudicantia iſta bona intel
ligunſ de toto debito ſed queſtio noſtra eſt de verbis libelli vi
ctoris. nos aũt habemus ꝙ verba libelli debent interpretari in
fauorẽ libellantis ⁊ ſi ſunt ambigua poſſunt declarari ꝑ eũ quã
docunqꝫ.l. ſiqs intentione.ꝯ. de iudi. ⁊ declarat bart. ⁊ alij in.l.
edita.C. de eden. ergo vꝫ ꝙ libellans poſſit poſtea dicere decla
rando libellũ ꝙ intellexit adiudicari ꝓ iuſta extimatiõe. ergo vꝫ
ꝙ poſſit diſcedere ab illa interpretatiõe qñ fuerũt verba dubia.
In ꝯtriũ facit qꝛ videmus qđ ſi peto rẽ intelligiſ tota res peti nõ
pars in dubio ſꝫ glo. approbatã in.l.ſi rẽ.ꝯ. de rei vendi. repro
bata glo. in.l. põponius. §. ſed ⁊ his.ꝯ. de procur. ꝓ qua glo. in
l.ſi in rem. eſt tex. optimus in.l. ticia cũ teſtamento. §.i. de le. ij.
⁊ in.l. ſiqs cũ totũ. in prin. ĵ. de execu. rei iudi. ergo eodẽ modo
qñ peto rẽ mihi adiudicari dꝫ in dubio intelligi ꝙ videar eã pe
tere mihi adiudicari ꝓ toto ꝓ hoc bene facit qđ no. bar. in.l. q̃
uis. alias incipit calipodius. ĵ. de ſo. vbi dicit ꝙ qñ debitor dat
inſolutũ rẽ creditori in dubio intelligiſ dediſſe in totũ ⁊ infra re
feram referendo vnũ qđ dicit bar. hic q vꝫ ꝯtriũ dicere. intelliga
tis m̃ dictũ Inno. ſm qđ hꝫ in.d.l. edita. vꝫ ꝙ põt diſcedere an
23 te li. ꝯteſta. ¶ † Vlterius glo. opponit de.l.ſi.C. de iure do. im
pe. glo. rñdet ꝙ.d.l.ſi. loqtur in pignore ꝯuẽtionali ſed nos lo
quimur in pignore iudiciali ⁊ multe ſunt alie dr̃ie inter pignus
ꝯuẽtiõale ⁊ iudiciale de qbus ꝑ gl. in.l.i.ꝯ. de pig. ac. circa iſtud
ꝯtriũ poteſtis ſm bar. ⁊ mod. hic ⁊ cy. in.l. ordo.C. de execu. rei
iu. melius rñdere.l. ꝙ aliud eſt qñ ipetraſ a pricipe vt iure dñij
poſſideaſ pignus ẽt iudiciale qñ talis ipetratio a principe põt
ẽt fieri vt intelligaſ ꝓ iuſto precio vt.l.ſi.C.ſi in cau. iu. pigno.
⁊ no. gl. noſtra in ver. adiudicanſ ⁊ hoc caſu loquaſ tex. in.d.l.
ſi. ſed ſi nos loqmur de adiudicatõe facta a iudice ⁊ tũc aliud ſit
qꝛ intelligiſ facta adiudicatio pro toto debito vt hic quaſi beni
gnius agaſ cũ principe q eſt lex aiata vt in auc. de ꝯſulibus. §.ſi.
qꝛ mitius agiſ cũ lege q̃ cũ miniſtro legis arg.l. celſus.ꝯ. de ar
bi. vel ſm bar. hic rõ dr̃ie eſſe põt qꝛ qñ adiudicatio ſit a iudice
exequẽte diffinitiuã in dubio vꝫ facta ꝓ toto debito qꝛ cũ officiũ
iudicis exequentis ſit finẽ litib⁹ totalr̃ iponere.l. iiij. §. ait p̃tor.
ꝯ. e. nõ eſt equũ ꝙ poſſit vlterius vẽtillari iſta qđ. que qdẽ vẽtil
lareſ ſi deberet itez fieri extimatio vñ tũc itelligiſ adiudicaſſe ꝓ
toto debito que rõ ceſſat in principe ꝯcedẽte aliquã rẽ iure dñij
24 ſubdit barto. hic ꝙ ſi pignus fuiſſet datum inſolutum nõ a iudi
ce ſed a debitore ſimpliciter ipſi creditori non valebit iſta datio
inſolutum. quoniam cenſeatur eſſe quedam emptio.l. iij.ꝯ. pro
emptore emptio autem non vꝫ niſi incontinenti precium expri
matur. §. preciuꝫ. inſti. de emp.l. ij. in princi.ꝯ. de ꝯben. emp. ⁊
idẽ tꝫ hic ang. ſed imo. hic tꝫ ꝯtriũ ꝑ.l.ſi fundus. §.ſi.ꝯ. de pig.

a ¶ Cõuentio
nali. vid in nu
mero. xxii. la
tius ⁊ melius
declaratur.
b ¶ Simplici
ter. aduerte qꝛ
reaſſumit. ĵ.
nũero.i. ⁊.xxii
ꝑ totũ ⁊.xxiii.
vbi lꝫ ꝑ diuer
ſa verba tñ in
idez recidit
queſtio q̃uis
i numero. xxi.
⁊. xxii. loquaſ
h̃ adiudicatio
ne facta a iudi
ce.

vbi videtur probari φ ex hoc capite non viciatur ſed ille tex. ſʒ
vnum intellectũ non vꝫ facere ꝯ bar. ſed ſm aliũ modũ punctá
di pōt itelligi φ ibi ſimpliciter fuit dictũ φ pignus eſſet empto
ris ⁊ tũc qñ illud pactũ nõ fuit adiectũ a principio ſʒ ex interual
lo vʒ. d. l. φuis. alias calipodius ⁊ plene barto. in. d. l. i. ⁊. ij. de
pac. pigno. ꝓ iſta opi. dicit imo. videri tex. in. d. l. φuis. que nõ
bene vꝫ probare. Sʒ bar. dicit in. d. l. φuis. φ qñ ponitur iſtud
pactũ inter emptorẽ ⁊ venditorẽ φ dent pignora inſolutũ: intel
ligiꝫ φ ꝓ toto debito cuius ꝯtũ vult. ſ. φ nõ valeret in veritate
ꝯtius eſt bar. ⁊ illã opi. quã tʒ ibi imo. ⁊ pau. de ca. hic ⁊ ſm eũʒ
qñ dico φ do inſolutũ creditori videor me referre ad debitũ: ⁊
ſic ſatis vꝫ eſſe certũ preciũ ꝑ relationẽ ad aliud ar. l. ait ꝑtor. §.
i. ff. eo. ⁊ idem tʒ hic Rapha. Et ſic cõis ſnia vꝫ ꝯ Bart. hic ⁊ φ
verior ſit ſua opin. in. d. l. φuis. ⁊ ſic ꝯcludo φ quando datur a
debitore creditori res inſolutũ ſimpliciter vꝫ dari pro toto debi
to poteſtis rñdere ad rõnẽ bar. hic φ ibi nõ precedebat aliqua
obligatio ad quã tacite poſſit intelligi facta relatio ſed in. q. nr̃a
precedebat alia obligatio. ſ. debiti principalis ꝓ qua erat data
res in pignus ⁊ tũc daꝫ inſolutũ intelligiꝫ ꝓ toto debito qꝛ ha
bet neceſſariã relationẽ ad debitum precedens. ⁊ hãc rñſionem
ſenſit bar. in ſimili in. d. l. ſi fundus. §. ſi. ff. de pig. ac. dnʒ oppo
25 nit de. l. ſi merces. in pri̇. ff. loca. ¶ † Subdit bar. ꝯ no. φ iſtud
qđ dꝫ hic ſ. φ iudex ſimplr̃ adiudicãdo victori pignora vꝫ adiu
dicare ꝓ toto debito ꝓcedit in adiudicatione facta ꝓ executio
ne ſnie diffinitiue ſecus ſi ꝓ iterlocutoria qꝛ tũc eſſet idẽ ſicut qñ
ĩpetraꝫ a principe vʒ φ intelligiꝫ res aſſignari ꝓ iuſta extimatio
ne ꝑ. d. l. ſi. C. de iure do. impe. qꝛ eſt eadẽ ratio ⁊ ita intelligi dʒ
qñ interponiꝫ ſcđm decretũ. Addatis φ ang. hic ẽt ꝓ iſto vlti
mo dicto bar. hic alle. l. ſi. C. de bo. auct. iudi. poſ. ſed illa paruʒ
facit qꝛ loqꝫ qñ decretũ interponebaꝫ vendendo pignus pꝛeto
riũ ſeu illud pignus in aliũ transferendo ⁊ nõ adiudicãdo credi
tori. nã varie ſunt forme iterponẽdi ſcđm decretũ qđ qñqʒ pōt
interponi vẽdẽdo rẽ vt. l. cũ ꝓponas. C. de bo. auc. iu. poſ. quã
doqʒ adiudicãdo ⁊ in alijs modis vt late ꝑ bart. in. l. ſi finita. §.
iulianus. de dã. infec. vnde in. q. bar. hic ſpecu. in ti. de primo ⁊
ſecundo decreto. §. nũc dicamus ver. emptore aũt nõ inuento.
tʒ ꝯ bar. ꝑ iſtũ tex. ſ. φ ſcđm decretũ ſimpliciter interpoſitũʒ pro
toto debito intelligiꝫ iterpoſitũ qđ itelligit indiſtincte. ſ. in quali
bet adiudicatione ⁊ iſtud vꝫ verius ſm pau. hic. qꝛ non pōt aſſi
gnari rõ vrgens diuerſitatis inter pignus ꝑtoriũ ⁊ iudiciale: qꝛ
fortior rõ vꝫ in ꝑtorio qꝛ melioris ꝯditiõis dʒ eẽ creditor qñ hʒ
ſniam φ ante: ſed qñ obtinuit cogiꝫ accipere adiudicationeʒ fa
ctam ſimplr̃ ꝓ toto debito ergo ⁊ qñ nõ obtinuit ſniam. tñ iſta
rõ nõ eſt multũ bona qꝛ iſtud nõ eſt dicere φ ſit melioris ꝯditio
nis qꝛ eodẽ modo reſultaret φ ſi pignora plus valerent φ eſſet
melioris ꝯditiõis añ ſniaʒ ſicut poſt: ita φ qñqʒ vꝫ melioris cõ
ditionis qñqʒ deterioris ꝯ bar. ẽt rapha. adducit qꝛ nõ vꝫ bona
rõ bar. φ intẽtio iudicis exeqũẽtis eſt imponere finẽ ꝯtrouerſie
qꝛ hoc eſt verũ quatenus eſt valor rei pʒ qꝛ expoſuit pignora ven
denda ꝓ iuſto ꝑcio ⁊ iudex vult vẽdere ⁊ nos tractamꝰ qñ adiu
dicat iudex. Itẽ vltra doc. poteſtis dicere φ ratio quã aſſignat
bar. ꝯ in adiudicatione facta ꝓ executiõe ſnie diffinitiue vꝫ mili
tare qñ res eſt adiudicata ex ſcđo decreto. qꝛ illud fit ẽt vt inter
ponaꝫ finis liti ſm φ declarãt doc. in. d. l. iulianus. ad ſi. ⁊ pʒ ex
26 illo tex. ¶ † Ultimo q̃rit qđ ſi adiudicatio inſolutum fuit facta
plus debito an in totũ viciaꝫ an in eo pluri. dic φ in totũ. ita ſin
gula. decidit bart. per illum text. in. l. ſi non ſortem. §. ſi centum
ff. de condi. indebi. ⁊ ſequitur bal. in. l. certi conditio. §. qñ. ff. ſi
cer. peta. quod limita. vt per bald. in. l. ordo. in pe. col.

1 Pignus poſtφ fuit adiudicatũ creditori ſi mouetur ſibi contro
uerſia dʒ ſummatim cognoſci ⁊ pronunciatio facta in iſta cauſa
ſummaria non facit preiudicium in plenaria.
2 Summaria cognitio dꝫ qñ non reqriꝫ libellus ⁊ litis conteſta.
3 Probatio ſemiplena regulr̃ ſufficit in ſummarijs iudicijs fallit
in probando legitimationem perſone.
4 Snia lata in ſũmario iudicio nõ nocet in plenario ſeu ordiario.
5 Probõnes facte in ſũmario iudicio non ꝓbant in ordinario.
6 Sententia lata in iudicio ſummario an faciat fidem in alio quã
do iudex dicit ſe recepiſſe plenas probationes.
7 Probationes recepte plenarie in iudicio ſummario an ⁊ quan
do faciant fidem plenam in alio.
8 Pignus quando fuit captum in executionem ſententie ſi mo
uetur poſtea controuerſia ab alio ſuper illo pignore debet co
gnoſci ſummarie ſed an hoc procedat etiam ſi ſit mota contro
uerſia ſuper proprietate illoꝝ pignorum. ſeu ſuper poſſeſſione.
9 Executio ſi tertius poſſidens ſuſpicaꝫ ne fiat in bonis a ſe poſſeſ
ſis proteſtari dʒ victori φ ſunt ſue ⁊ φ non conſentit φ fiat con
tra eum aliqua nouitas.
10 Executio ſnie an poſſit mandari ad effectum ꝯ tertiũ poſſiden
tem ſi creditor vult probare φ debitor dolo deſijt poſſidere.
11 Executio ſententie poteſt fieri ꝯ tertium poſſeſſorẽ qñ alienatio
ne facta ante venditionem fuiſſet res effecta litigioſa.
12 Executio pōt fieri contra tertium poſſeſſorem habentem ſoluʒ
ius poſſeſſionis debitore habente ius proprietaris.
13 Executio ſnie impediꝫ ꝑ tertiũ opponẽtẽ ꝓprietatẽ pignoris ad
ſe ſpectare ſʒ cui icũbit onus ꝓbandi dñiũ vel victori vel tertio.
14 Error licet qñqʒ preſumatur tamen non iuuat niſi allegetur.
15 Executio ſi fuit commiſſa nuncio ⁊ tertius ſe opponat non po
teſt tunc nuncius exequi ꝯ tertiũ niſi hoc habeat in mandatis.
16 Executio ſententie an poſſit fieri quando vnus poſſidet natura
liter vt victus ⁊ alius ciuiliter vt tertius.
17 Executio qñ fit ꝑ nunciũ in bonis ſi cepit bona tanφ bona debi
toris ⁊ nihil ꝯſtat de dñio vel poſ. debitoris dʒ credi relationi
nuncij ⁊ niſi doceaꝫ in ꝯtriũ res p̃ſumiꝫ eſſe de bonis debitoris.
18 Preſcriptio an interrumpatur per miſſionem in poſſeſ. factaʒ
auctoritate iudicis.
19 Uſucapio non interrumpiꝫ ſi aliqs vſucapiebat rem ⁊ ꝯ vſuca
pionẽ creditor ſuus fuit imiſſus in poſ. illius rei ex pꝛio decreto.
20 Poſſidere dicitur miſſus in poſſeſſionem ex cauſa iudicati.
21 Pignus iudiciale habens equiparaꝫ creditori habenti pignus
conuentionale non autem habenti pretorium.
22 Preſcriptio debitoris contra quem facta eſt immiſſio ex cauſa
iudicati an interrumpatur per talem immiſſionem.
23 Miſſus in poſſeſſionem ex cauſa iudicati an poſſideat.
24 Executio ſententie an ⁊ quando poſſit impediri per tertium ſe
opponentem dicitur infra.
25 Executio ſi impediatur per tertiuʒ opponentem ratione ſui in
tereſſe allegando nullitatem ſententie non poterit poſtea con
tra eum replicari φ ſint late tres ſententie conformes.
26 Tertius an ⁊ quando poſſit comparere in iudicio ⁊ probatio
nes inducere ad vtilitatem litigantis.
27 Executio ſententie non poteſt impediri per tertium ſe opponẽ
tem quando fuiſſet lata ſententia contra reum principalem ſciẽ
te ⁊ tacente iſto tertio poſſeſſore.
28 Executio ſententie ſi impediatur per tertium ſe opponentem
pro ſuo intereſſe non poterit contra eum opponi ⁊ replicari φ
ſint late tres ſententie conformes.
29 Tertius an ⁊ quando poſſit intereſſe iudicio ⁊ probationes in
ducere pro alio litigante dicitur hic.
30 Interlocutoria per quam declaratur rem ſpectare ad tertium.
non transfertur dominium nec vſucapiendi conditio in eum qꝛ
non preiudicat ordinario iudicio.
31 Poſſeſſio ſi fuit adiudicata victori per iudicem contra tertiuʒ
poſſeſſorẽ abſentẽ an poſſit victor propria auc̃te ipſam ingredi.

Si ſuper rebus.

Iſte. §. diuidiꝫ in qnqʒ partes. Primo dicit cuius ſit
cognitio. ſcđo qđ eſt effectus cognitiõis ſi appareat rẽ eſſe debi
toris. Tertio qualiter dʒ adhiberi iſta cognitio. Quarto qđ eſt
effectus ſi appeat rẽ eſſe mouẽtis ꝯtrouerſiã. Quinto qđ eſt ef
fectus executiõis iam facte qñ apparet rẽ eſſe debitoris ſcđa ibi
⁊ ſi cognouerit tertia ibi ſʒ ſciendũ quarta ibi nec ſniam quinta
1 ibi nec enim. ¶ † Si per tertium ꝯ dictorem controuerſia mo
ueatur ſuper rebus captis in cãm pignoris ſummatim diſcutiꝫ
⁊ pronunciatio facta in iſta cauſa ſummaria non faciat preiudi
cium in plenaria ſeu ordinaria mouenda ⁊ poſt pignus adiudi
catũ creditori res adiudicata ad vſucapioneʒ proficit hoc dicit
vſqʒ ad. §. ſed illud. ¶ In tex. ibi cognoſcere õbere: itellige qñ
nulla alia ſunt bona mobilia ⁊ imobilia q̃ ſine cõtrouerſia capi
debent ſeu poſſint alias enim executor deberet iſta pignora di
mittere in qbus controuerſia mouetur ⁊ alia pignora expedita
2 capere vt. j. §. proximo. vbi tex. iſte limitatur. ¶ † In textu ibi:
ſummarium. hec cognitio dicitur ſummaria duobus reſpecti
bus. Primo quia non requiritur libellus ⁊ lit. conteſta. vt ple
ne dictum fuit poſt Barto. in. l. intra. ff. eodem. ſecũdo qꝛ in ea
ſufficit ſemiplena probatio. l. iij. §. cauſe. ibi. vel modicum. ff.
de carbo.

de car.edic.⁊ l.i.§.ſi ca.ff.de ven.in poſ.mit.⁊ in.l.in lege agl.
ſi deletū.ff.ad.l.agl.⁊ hoc ideo q: nō agiť de pleno preiudicio:
q: ſnīa lata in hac ſummaria cognitione non facit preiudiciū in
alio iudicio ordinario.vt hic ⁊.j.dicā.Et ꝙ in iſtis ſummarijs
in quibus non agiť de pleno p̄iudicio ſufficiat ſemiplena ꝓbatio
voluit bar.hic ⁊ latius in extrauaganti ad reprimēdū in ꝟ.ſum
marie.⁊ in.l.ſi conſtante.in prin.in.i.q.ff.ſo.ma.⁊ in.l.i.§.fina.
de preto.ſtipu.⁊ in.l.iudices.C.de iudi.⁊ ibi bal.in.l.ſi quis a li
beris.§.ſi q̄s ex his.ff.de libe.agno.⁊ ibi p bal.in.l.iij.§.ſciēdū.
ff.ad exhi.quod tene menti.Et p ſpec.in ti.de primo ⁊ ſcdo de
creto.§.reſtat.verſi.ſed qualiter.⁊ p doc.in.l.i.quo.bono.⁊ in
3 de.ſepe.de verbo.ſigni.†Quod limita non ꝓcedere quo ad ꝓ
bationē legitimationis pſone in hoc iudicio ſummario q: quo
ad hoc nō ſufficit ſemiplena ꝓbatio.ita determinat bar.in.l.ij.
in ſi.C.de edi.diui.p ibi not.p gl.pe.in vlti.oppo.⁊ idē no.bal.
in.l.iij.§.ibidē.ff.de exhi.⁊ in.l.ſi.xiiij.col.in.v.q.C.de edi.di.
⁊ in.l.nec q̄cq̄.§.de plano.in vlti.q.de offi.procon.⁊ frā.tigri.
4 ⁊ ſaly.in.d.l.ij.C.de edic.di.¶†Itē no.in ver.nec ſententiam
⁊ ex ver.nec eū ꝙ ſnīa lata in ſummario iudicio non nocet in ple
nario ſeu ordinario vt hic ⁊.l.pe.cū notatis in glo.ff.de his qui
ſunt ſui vel alie.iur.⁊ in.l.ſi q̄s a libe.alle.in glo.p bar.in.l.q ro
me.§.ſi.in.v.oppo.ſ.de verbo.obli.⁊ aliq̄d p eundē in.l.ii.C.
de ordi.iu.cū ſimi.¶Et ideo ſi ad impediendū executionē ſen
tētie fuiſſet hic oppoſita exceptio nullitatis ſnīe.in qua exceptio
ne ꝓcediť ſummarie vt hic ⁊ pronunciatū eſſet exceptione non
obſtāte executionē fieri.non impediť ꝯdēnatus ſeu exceptionē
nullitatis opponēs petere in iudicio ordinario principaliter de
clarari dictā ſniam eſſe nullam ⁊ executionē iam factā retractari
facere poterit ſi de tali nullitate in hoc vltimo iudicio plene pro
bet iuxta.l.ſi cū nulla.j.eo.⁊ in cle.i.de re iudi.p no.regulaꝫ hu
ius.§.Et ſimiliter econtra niſi fuiſſet ꝓnunciatū executionē nō
fieri pp nullitatē oppoſitā nō impediref victor agere ordinarie
⁊ petere declarari ſniam eſſe validā quo facto executioni mitteť
p iſtū tex.p quē ita ſingulariter decidit bar.in.l.i.in pe.col.in ꝟ.
nunc videndū ⁊ in ver.quero ſicut vtrū qñ ꝯdēnatus ⁊c.C.quā.
5 prouo.¶†Similiter dico ꝙ ꝓbationes facte in ſummario iu
dicio nō probāt in ordinario.c.veniēs.el.ij.de teſti.⁊ not.bar.
i.l.ij.§.i.circa.v.col.j.vi bo.ra.qđ multū ſingulariter limitauit
iaco.bu.in.l.ab hoſtibus.§.ſed qđ ſimpliciter poſt mediū.ff.q
bus ex cau.ma.Niſi in ſummario iudicio eſſent facte ꝓbōnes,⁊
ad hoc in ſpecie nihil alle.ſed ſolū alleg.q: qñ in melius ſit illud
qđ fieri dꝫ tūc dꝫ prodeſſe.alleg.l.diligenter.§.ſi.ff.mādati:ita
dicit in ꝓpoſito ⁊ iſtud verbū ſepenumero velut valde notabile
reaſſumpſit Ant.preſertim in.c.cū dilectus.circa pe.car.de or.
cog.⁊ in.c.p inq̄ſitionē.de ele.⁊ iſtud ſeqꝰ ⁊ multū cōmēdat an
to.de bu.in.c.cām que.de teſti.⁊ in.c.cū dilectus in.ij.col.de
ordi.cog.⁊ idē vř velle bar.recte intuenti in extrauaganti ad re
6 primendū in ver.ſummarie.in vlti.col.¶†Dum q̄rit qđ ſi iu
dex in iudicio ſummario dicit ſe recepiſſe plenas ꝓbatōes vtrū
ſnīa lata in hoc iudicio faciet fidē in alio dicit ꝙ nō q: qñ iudex
aſſerit ſe recepiſſe in iudicio ſummario ꝓbatiōes debent intelli
gi ſm naturā illius iudicij:argu.l.ſi vno in prin.ff.loca.⁊.l.ſi ſti
pulatus.ff.de vſu.ſed natura illius iudicij ſolū exigat ꝓbatiōes
que in illo iudicio tm̄ ꝓ plenis hn̄r vt declaraui in lectura prece
denti.igitur ⁊c.⁊ ſic bar.ſnuit ꝙ vbi in ꝟitate appareret plenas
ꝓbōnes fuiſſe receptas in iudicio ſummario eandē vim habe
rēt ac ſi in ordinario recepte fuiſſet.iſtud ēt voluit Bal.in.l.nā
⁊ poſtea.in prin.ff.de iureiur.⁊ in.l.eleganter.§.ſi q̄s poſt circa
ii.col.ff.de ꝯdi.inde.⁊ vř idē voluiſſe Ray.in.l.in quo tēpo.C.
de reſti.mili.⁊ expreſſius Inno.in.c.cū lris.de reſti.in integr.⁊
in.d.c.veniens.el.ij.⁊ Pau.de caſt.in ꝯſi.v.incipiente.In xp̄i
nomine cauſa que vertitur ⁊c.Et p ipſa concluſione bene face
re vř glo.in.l.ij.in ſi.C.de ordi.cog.⁊ qđ no.glo.hic in ver.ſum
matim ⁊ glo.in.d.l.pe.ff.de his q ſunt ſui vel alie.iur.inquantū
ille glo.dixerunt ꝙ ſi ſup aliquo incidenti fuit ſummarie cogni
tum ⁊ tūc illa cognitio nō facit ius in alio iudicio ordiario ⁊ ple
nario.d.l.pe.ſeu fuit plenarie cognitū ſuper illo incidenti tūc fa
cit ius in alio iudicio ordinario ⁊ plenario.d.l.ij.C.de or.cog.
Sed bal.in.l.ij.in vltimis verbis.C.de eden.⁊ in.l.quo tempo
re.de re mili.in vlti.colum.licet de predictis mentionem non
faciat.ſed ſolum refert ꝙ Cy.in.l.quo tempore.tenet in hoc vl
timo contrarium ⁊ pro hoc cy.alle.q: probatio que fieri nō de
buit nihil releuat.alle.l.ſi.cū glo.ſi.C.q legi.perſo.⁊ in.l.ſi quis
libertatē.in ſi.cū glo.ff.de pe.here.Sed prima opi.verior ⁊ no
tabilior vř.Tum p nota.p glo.in.l.ij.C.de ordi.cog.cū cōcor.
tum ēt q: ratio quare ꝓbationes facte in ſummario iudicio nō
faciunt fidem in plenario eſt q: in ſummario ſufficiebat ſemiple
na ꝓbatio vt p bar.hic.in.ii.oppo.⁊ dixi ſup tex.ergo ſi plena
rie fuerūt facte in iudicio ſummario ceſſat ratio pp quā non de
bebant facere fidem probationes in alio iudicio ordinario ⁊ ſic
ceſſante ratione ceſſare dꝫ legis diſpoſitio.l.adigere.§.q̄uis.
a de iurepa.c.cū ceſſante.de ap.¶Nec ob.[a] qđ no.in.d.l.ſi.C.q
legi.pſo.q: rīdet Iac.bu.in.§.ſed qđ ſimpliciter.vꝫ ꝙ ibi loq
tur qñ probatur aliud qđ nō debebat probari tunc tanq̄ imper
tinens nō releuat vt no.in.l.ſi duo patroni.§.iulianus.ff.de iu
reiur.ſed in caſu noſtro probatur id qđ probari debuit:ſed ma
gis plene q̄ fieri oporteret eadē ratione vř dicendū qñ ſnīa diſ
finitiua lata iudicio ſummario noceat in plenario iudicio ſi in il
lo ſummario fuit plene cognitū ⁊ probatū.ꝓcedit enim ar.de
ꝓbationibus ad ſententiam.l.antepe.ff.de manu.ſicut ergo ꝓ
bationes recepte in ſummario iudicio fidē faciant in alio ſi ple
nario fuerint recepte probationes ideꝫ eſſe dꝫ in ſnīa ⁊ iſtud eſt
ēt diligenter notandum pro limitatione.§.noſtri in quo proba
tur ꝙ illa ſummaria cognitio non facit fidem.in alio hoc eſt ve
rum niſi in illo ſummario fuiſſent recepte plene probationes.
7 ¶†Intelligaris dictā deciſionē ſingularē Iaco.butr.in.d.§.
ſed qđ ſimpliciter.verā eſſe qñ probationes fuerunt in ſumma
rio iudicio recepte plenarie:quo ad ſubſtantiā probationis:⁊ ēt
quo ad modū procedendi alias ſecus vt ſi fuiſſent recepte ante
litem ꝯteſtatam in caſu in quo in tali iudicio ſummario require
b retur litis conte.nā tunc non facerent fidem ille ꝓbationes[b] ēt
plene in alio iudicio ita dicit Anto.in.c.cām que el.i.de teſti.al
leg.qđ hř in.d.c.veniēs el.ij.⁊.c.ſignificauit.⁊.c.albericus.eo.
ti.⁊ qđ hř in.c.qm̄ frequenter.§.i.vt lit.non cōteſta.Et ſic vult
ꝙ non ſolum probationes debent eſſe plene ſed ēt recepte poſt
li.ꝯteſta.⁊ ſeruato ordine reqſito in cāis ordinarijs ⁊ ita voluit
ipſe Anto.in.c.cū dilectus.de ordi.cog.in pe.car.⁊ ꝓ hoc alle.
deciſionē Fede.de ſe.ꝯſi.clxj.⁊ in ordine meo eſt ꝯſiliū.clxx.⁊
incipit.Caſus talis eſt dn̄s ⁊c.vbi voluit ꝙ ſi ꝓductio inſtrumē
ti eſt facta in iudicio ſummario ante lit.ꝯteſta.nō ꝓſit in plena
rio poſtq̄ non fuit ſeruatus ordo ꝓcedendi probationes enim
ſuper meritis cāe non poſſunt fieri ante litem conteſtatam auc.
ſi quis.C.de teſti.⁊ pro hoc Fede.alle.tex.in.c.veniens.⁊ illam
deciſionem Fed.reaſſumpſit Anto.in.c.i.in pe.col.de proba.
Teneatis menti hec quia ſunt no.digna ⁊ vtilia ad materiā hu
ius.§.¶Quod ſane intellige ſi probatiōes recepte in ſumma
rio iudicio non fuerint recepte ante lit.conteſta.ſed poſt quia ſi
ante tunc nullo modo nocebunt in ordinario iudicio per tex.i.
in.d.c.veniens.ibi videntur aſſignari due rationes ad oſtendē
dum ꝙ probationes non noceant.primo q: fuerunt recepte in
ſummario iudicio ſecundo quia fuerunt recepte ante litem con
teſtataꝫ ⁊ iſta vltima habet locum indiſtincte etiam ſi probatio
nes ſint plene ⁊ hoc voluit Anto.de bu.in.d.c.cum dilectus.li
cet non ita ponderet tex.in.d.c.veniens.¶Nec predictis ob.
d.l.fina.cum glo.C.qui legi.perſo.quia reſpondet Iaco.but.
in.d.§.licet quod ſimpliciter.ꝙ ibi loquitur quando probatur
aliud qđ non debebat probari ſed nos loquimur quādo fuit ꝓ
batum id qđ debebat probari:ſed magis plene probatum fuit
q̄ requireretur:⁊ pro iſta opi.Iaco.bu.allego rationem.nam
ratio quare probationes facte in ſummario non nocent in ple
nario videtur fuiſſe:quia in ſummario ſufficiunt probationes
ſummarie vt dixi ſed iſta ratio ceſſat ſi plene probatum eſt ⁊c.⁊
eadem rōne videť dicendum ꝙ ſnīa lata in cauſa ſummaria no
ceat in plenaria ſi in ſummaria fuit plene cognitum ⁊ probatū.
Pro hoc facit q: procedit argu.de ꝓbatione ad ſententiam.l.
lege.ff.de manumiſ.⁊ no.Bar.in.l.ſepe.cum ꝯcor.ibi allegan
dis.j.eo.in pe.q.⁊ iſtud in ſpecie vř ſentire bart.hic in pū.dum
allegat.l.i.cū ibi no.C.de ordi.cog.hn̄ facit qđ not.glo.in.d.l.
pe.ff.de his q ſunt ſui vel alie.iur.qđ hn̄ no.ꝓ limitatione hui[*]
8 §.cū ſi.¶†Capio glo.i.ꝓ cuius expeditiōe quero vtrū illud
quod hic dř.ſ.ꝙ qñ capta ſunt pignora ꝓ executione ſnīe ſi ter
tius mouet ꝯtrouerſiā dꝫ cognoſci ſummarie ⁊c.habeat locum
ſiue ſit mota ꝯtrouerſia ſup ꝓprietate illoꝝ pignorum ſiue ſup
poſ.glo.rīdet iſtum tex.ſibi vendicare locum ſiue qđ ſiat ſuper
ꝓprietate pignoris ſiue ſup poſ.⁊ ꝓ hoc vř ſm bart.idem pro
bari in.l.ſi.C.ſi per vim vel alio modo.vbi hř ꝙ non dꝫ aliquo

a ¶ Nec ob. aduerte.q: re
perit quaſi per
eadē vba.j.in
ver.nec predi
ctis obſtat.
b ¶ Proba
tiōes. aduerte
q̄ reperit.j.in
v.ꝙ ſane q̄ſq̄s
nō ita clare vt
hic.

modo fieri executio ꝯ possessorē nisi citet̄ ⁊ audiat̄. ergo si dicat
pos. ad eum pertinere d; cū eo discuti an ad eū ꝑtineat an non.
cum hac glo. cōiter transeūt oēs. et subdit imo. hic ꝙ eoipso ꝙ
reperit̄ aliquē detinere presumitur ꝙ possideat adeo ꝙ possit fa
cere ꝯtrouersiā sup pos. ⁊ nisi aliud appareat excludit victorē vo
lentē illā rē capere ꝑ executione sñie. alle. no. ꝑ Inno. in. c. olim
de priui. ⁊ dicit ꝙ pro hoc bñ facit tex. cū glo. in l. stipulatio ista
§. hec quoq;. de ver. obli. ❡ Addatis glos. vij. q. i. pontifices.
que apte voluit ꝙ detinens in dubio p̄sumit̄ possidere ⁊ no. io.
an. in. c. ij. vt lit. pen. ⁊ Ang. ⁊ imo. in. l. q vas. §. i. ff. de dā. ife.
vbi ꝑ hoc alle. glo. in. l. ob maritoꝝ. C. ne vxo. ꝓ ma. ⁊ late tra
ctent doc. in. c. cū ad sedē. de restu. spo. maxime ant. ⁊ bal. in tit.
de pace ꝯstā. in ꝟ. recuperauit quoquō. ⁊ in. l. ij. in. v. col. C. vbi
in rē ac. ⁊ in sua disputatione inci. Accusatus de vi turbatiua. in
9 antepe. col. † Ex hac glo. dicebant ang. ⁊ Imo. hic colligi prati
cam ꝙ qñ tertius possidēs suspicat̄ ꝙ alius petat exeq sñias in
rebus a se possessis ꝓtestari d; victori ꝙ in talibus rebus nō ꝓ
cedat̄ ad executionē nec aliqua nouitas fiat eo ꝙ sunt sue vel a
se possesse. ⁊ quatenus executio sit facta petat illā ꝯdio implo re
uocari reuocet̄ quatenus de facto ꝓcessit ⁊ est iusta petitio in qua
qdē summarie ꝓcedit̄ vt hic. Addatis ꝙ bald. in. d. l. ob mari
toꝝ. dicit idē ⁊ subdit ꝙ si executio fieret pēdente dicta ꝓtesta
tione esset nulla alleg. §. ff. h in auc. vt nulli. iudi. col. ix. ❡ Ulte
rius ꝑ expeditiōe vltime ptis gl. i. ar. de tex. j. de. §. si post adi
tū vbi d; ꝙ quis post adiudicatū pignus victori fieret ꝯtrouer
sia aliqua ꝑ tertiū cessat cognitio summaria iudicis exequentis
glo. rñdet ꝙ illud qd̄ hic d; ꝓcedit qñ hmōi cōtrouersia fieret
anteq̄ pignus captū esset vēditū seu additū s; post cessat illa co
gnitio s; op; illū q vult mouere ꝯtrouersiā agere iure ordinario
ita rñdet glo. ⁊ bñ. ❡ In ea. gl. i. ibidē ꝙ si iure pos. no. ex gl. sa
tis esset tertiū esse possessorē vt sñie executionē ipedire possit in
re ab eo possessa. ꝓ qua bar. hic alle. l. fi. C. si ꝑ vim vel alio mō.
10 † Et iuxta h querit bar. an si tertius ipedire volēs executionem
sñie ꝓbat se possidere ⁊ victor ꝓbat ꝙ antea debitor dolo desijt
possidere an ꝯ istū tertiū possit mādari executiōi sñia lata ꝯ debi
torē ⁊ reprobata opi. cy. decidit ꝙ nō nisi prius ꝯ tertiū agat ad
reuocationē. alle. §. idē si qs in frau. insti. de actio. ⁊. l. i. §. si ne
cessario. ff. si mul. ven. no. ⁊ hic latius ꝑ eū. Addo Bar. idem te
nentē in. l. q missum. §. iudex. ff. de dā. infec. plenius in repe. l. si
creditores. circa. ix. col. C. de pig. ⁊ idē t; ang. in auc. de liti. in
prin. in. iiij. col. ⁊ Anto. de bu. in. c. qr. v. ad fi. de iudi. bal. vero
in. l. ob maritoꝝ. C. ne vxo. ꝓ ma. ⁊ in. l. executorē. in. vij. co. de
execu. rei iudi. ⁊ in. l. certa. C. vt in possess. lega. dicit ꝙ si debitor
alienauit seu possidere desijt dolo in fraudem executionis vt qr
alienatio facta sit post litē motā ⁊ tūc sñia exeq poterit ꝯ tertiū.
alle. l. cyrographis. §. fi. ff. de admi. tu. sec' si añ litē motā qr tūc
ꝓcedit opi. bar. pau. de cast. hic simpliciter refert verba bal. in
d. l. ob maritoꝝ. ⁊ cū eo trāsit. sed verior vr̄ opi. bar. indistincte
nec ob. d. l. cyrographis. qr illa loqtur qñ lex pendebat super re
que fuerat alienata sed qñ agebat̄ actione p̄sonali ad q̄titatē ⁊
executio veniebat fienda in bonis ſm formam. §. in venditione
ff. ea. l. bal. in. l. ignoti. C. de reuoc. his que in frau. credito. cum
quo simpliciter transit ibi saly. vr̄ opi. ꝯcordare dicēs ꝙ aut de
bitor alienauit ꝓprietatē ⁊ ēt pos. trāstulit ⁊ tūc ꝯtra sit opi. bart.
vt regratur reuocatio. aut tm̄ pos. trāslata fuit ⁊ tūc sñia directe
exeq possit ꝯ tertiū possessorē. alle. l. is cui. §. in possessionē. ff. vt
in pos. le. Sed bar. ꝯ istud vltimū alleg. tex. in. d. §. necessario. ⁊
ad. d. §. q in pos. ⁊ ad. l. certa. C. vt in pos. lega. rñde vt hic per
11 bar. ❡ † Predicta itellige nisi res alienata ante venditionē fuis
set effecta litigiosa. qr tūc indistincte ꝯ talem tertiū possessorem
poterit sñia executioni mādari ꝯ debitorē alienantem ita firmat
bar. ꝑ illum tex. l. fi. C. de liti. ⁊ bar. in. l. i. ff. eo. ⁊ in. d. l. credito
res ⁊ ang. in. d. auc. de liti. in prin. bal. in. l. i. C. eo. ti. ⁊ hoc mō
12 pōt intelligi ēt bar. in. d. l. cyrographis. ❡ † Iuxta hoc q̄rit bar.
si tertius h; ius possessiōis ⁊ debitor est dñs an poterit fieri exe
cutio adeo ꝙ illud ius dñij transferat̄ in victorē saluo remanen
te iure pos. ⁊ decidit ꝙ sic post mar. syl. ꝑ. l. si finita. §. si de ve
ctigalibus. ff. de dā. infe. ❡ Quod limitat barto. hoc esse verꝫ si
tertius possessor ꝯfitea t̄ debitorē esse dñm: alias secus ꝑ tex. j. e.
l. §. sed si pecunia. iuncto. §. ibi ꝓxime p̄cedenti. Adde ꝙ bal.
idē velle vr̄ in. l. ēt in ꝟ. q̄ro q est rō. C. de exec. rei iu. s; ipsemet
bal. in. d. l. ob maritoꝝ. satis debili rōne reprehēdit dictā limita
tionē bar. pau. de ca. h ēt reprehēdit illā dicēs ꝙ tex. alle. ꝑ bar.
nō ꝓbat qr loqt̄ in noie debitoris a quo creditor vult extorque
re pecuniā s; h a possessore nihil vult extorquere iō de eius ꝯfes
sione vel negatione curādū nō est qd̄ pl; vbi ex h nullū p̄iudiciū
inferret̄ possessori ⁊ vide ad h notata ꝑ Io. an. in addi. spe. in
§. restat. hic alle. ꝑ bar. ⁊ vide que dicā. j. e. l. §. sic quoq;. ❡ Et
refert hic bar. ꝙ Mar. sille. disputat istā. q. determinādo ꝙ sic
ꝑ. l. si finita. §. si de vectigalibus. de dā. infec. nā quēadmodum
ibi poterat illud ius vtile ad emphyteoticariū sup ꝯtinētia trās
ferri in actorē igit̄ ⁊c. bar. hic dicit se intelligere hoc esse verꝫ dū
modo ille apud quē erat pos. ꝯfitea t̄ ꝙ dñiū seu ꝓprietas erat
debitoris. Mouet̄ ꝑ. §. pe. ⁊ fi. j. e. dū lr̄a ibi vult ꝙ si apud de
bitorē debitoris ꝯdēnati erat pecunia ptinēs ad debitorē ꝯdēna
tū eque capi poterit ꝑ executiōe mee sñie. bar. pōderat ibi illā
dictionē eque. ⁊ voluit iuriscōsultus eā referre ad illud qd̄ dictū
erat in p̄cedē. §. ita in ꝓposito p̄t eē ꝙ dicit bar. in casu nostro.
❡ Sed rapha. hic ⁊ expssius pau. de ca. t; ꝯ bar. circa dictā limi
tationē inq̄tū dicit hāc executionē. ita demū fieri posse si ꝯfitea t̄
possessor dñiū esse debitoris. Mouet̄ qr tex. allega. ꝑ bar. non
vr̄ hoc ꝓbare qr ibi loqt̄ qñ capitur nomē debitoris a quo noie
debitoris vult creditor extorquere pecuniā. sed hic a possessore
nihil vult extorqueri ideo de ei' ꝯfessiōe vel negatiōe nihil curā
dū est s; solū vult ꝯseq ius debitoris cū itaq; in. q. nr̄a nihil velit
extorquere victor a tertio possessore nō est curādū de sua ꝯfessio
ne vel negatiōe bal. ēt in. d. l. ob maritoꝝ. t; ꝯ bar. s; nō mouet̄
bona rōne nā solū dicit ibi bal. si verꝫ esset ꝙ reperiret̄ illū tertiū
possessorē ꝯfiteri ꝓprietatē esse debitoris ꝯdēnati deberet ēt si
bi tertio auferri pos. tanq̄ iniusta nō dice piu. vult ergo dicere:
qñ pos. iniusta est apud tertiū ⁊ manifeste ꝯstat in eā esse iniustā
nullo mō releuat: h videte ꝑ bar. in. §. nr̄o. ꝟ. pone. ꝙ illud ⁊c.
quasi velit dicere bal. si fatet̄ aliū esse dñm ergo pos. eē d; apud
eū qr d; eē apud dñm. c. cū dilect'. ꝯ cā pos. dico ꝙ bar. h nō itel
ligit ꝙ ista pos. erat iniusta. nā p̄t eē iusta vt puta qr de volūtate
debitoris fuerit trāslata in eū anq̄ fuisset ꝯdēnat' ipsi victori ⁊ re
manere debeat ad certū tp̄s. Puto ꝙ tutius sit tenere ꝯ opin.
bar. ⁊ seq opi. mar. syl. quē legi io. an. in addi. spe. in ti. de p̄rio
decreto. §. restat ꝟ. qd si apud eū fateor ꝙ bal. in. l. ēt. C. de exe
cu. rei iu. circa. ij. col. vr̄ ibi ponere vnā decisionē que satis facit
ꝓ opi. bar. s; qua rōne nō tenui opi. bar. iō nec illā teneo. ⁊ de h
13 veniet aliqd dicēdū in. §. fi. ❡ † Itē ex glo. not. ꝙ tertius oppo
nēs ꝓprietatē pignoris ad se spectare ipedit executionē sñie. ⁊
cui incūbit onus ꝓbādi dñiū vel victori vel tertio dic vt hic per
bar. ⁊ ꝑ bar. ⁊ in. l. is cui. §. bonoꝝ. ff. vt in pos. le. ⁊ bal. in auct.
ei q. in. ij. co. C. de bo. auc. iu. pos. ⁊ ēt ꝑ bar. in. §. qdā in suo. ff.
de ꝯdi. isti. ⁊ ꝑ bal. in. d. l. ēt. in. ij. col. vbi eleganter dicit ꝙ l; sit
verꝫ ꝙ si tertius possideat p̄sumat̄ dñs ad ipediēdū executionē
sñie vt no. bar. hic ⁊ colligit̄ ex. d. l. ob maritoꝝ. in ꝟ. sunt solū.
Tamē illud est verꝫ si tertius alleget hoc. s. ꝙ nō possidet sed ēt
est dñs alias succūberet ſm eū allegat in ar. l. non hoc. C. vnde
a cog. ❡ Addo [a] bar. idē tenētē in. l. rē alienā. in. ij. col. in ꝟ. que
ro circa istā partē ⁊c. ibi dū dicit sed si hoc non poneret succūbe
14 ret. ff. de pig. ac. ⁊ saly. in. l. certi. C. loca. † sicut dicimus ꝙ l; ali
quando error p̄sumat̄ tm̄ non iuuat nisi alleget̄ vt est tex. nota
bilis in. l. si adulteriū cū incestu. §. idē pollioni. ff. de adul. ⁊ simi
li modo l; aliquando bona fide presumat̄ tm̄ nō iuuat nisi alle
getur. ita notabiliter per. d. §. idē pollioni. voluit ange. in. l. sup
longi. C. de prescri. long. tempo. ⁊ in. l. cū q. §. fi. ff. de public. ⁊
bal. in. c. si qs per triginta. si de feu. fue. ꝯtro. inter do. ⁊ agna. ⁊c.
quid dixerit do. Abb. in. c. fi. de prescri. ❡ Dicit tm̄ paul. de ca.
hic vnū ꝙ reputat singulariter notandū videlicet ꝙ inq̄tū bar.
hic vr̄ velle ꝙ vbi tertius possidet incūbat actori onus ꝓbandi
de dominio debitoris ⁊ do. probato fiat executio in re illa dicit
Pau. ꝙ Specu. in. d. §. restat versiculo quid si apud eum. cō
sequenti videtur velle ꝙ immo qñ pos. est apud tertiū nulla fiat
executio in illis rebus ⁊ si sit facta debeat retractari etiam si vi
ctor velit probare ꝙ ad condemnatū pertineret. allegat quod
habetur in. §. sed neq;. in auctē. de fideius. ⁊ ꝙ debeat retracta
ri executio. allegat. l. fi. C. si per vim vel alio modo. putat paul.
opi. posse concordari sic. s. ꝙ aut tertius fuit citatus ad senten
tiam ⁊ processum fuit ⁊ tunc quia acta faciunt sibi preiudiciū ꝓ
cedat opi. bar. bene facit. l. cū miles. §. i. cum glo. ff. quibus ex
cau. maio. Aut nō fuit citatus ⁊ ꝓcedat opi. specu. quia illa sen
tencia ꝙ ad tertium non probat nisi possel. illius tertij esset iniu
sta qr tunc sibi nō ꝓdest talis pos. argu. l. vis eius. C. de proba.
dico ꝙ

a ❡ Addo. ad uerte qr repe tit. j. in ver. ad predicta videa tis ⁊ ibi p hec dicta ⁊ p alia melius dicit.

dico q ad iſtā dubitatio nē poteſtis pōderare verba gl.hic inq̄
tū dicit q hic ɔſtabat debitorē poſſidere iſtud faceret ꝓ opi.ſpe
cu.nihilominus aduertatis q: etiā glo.fatet q vbi tertius poſſi
deret vel diceret poſ.ad ſe ptinere poterit facere ɔtrouerſiā. Vn̄
putarē opi. Bar.eſſe veriorē ꝑ iſtū tex.in ver.⁊ ſi cognouerit.nō
violādo tex.attēto q etiā diſpoſitio huius.§. pōt habere locum
qn̄ tertius dicebat ſe poſſidere.¶ Nec ob.qḋ no. Spe.in.d.℣.
qd ſi apud:q: dicit q nō pōt ꝯ tertiū poſſeſſorē exeq interlocuto
riā pmi decreti niſi ſeruato ordine:de quo in.d.§.ſ3 neq3.ſ.qn̄
ɔſtabat nō repiri bona apud debitorē principalē.ergo qn̄ appet
tūc Spe.nō negat qn poſſit fieri executio ꝯtertiū. Pau.nō bene
pōderauit verba Spe.preterea id qḋ hr̄ in.d.§.ſed neq3.loquit
in eo creditore qui vellet agere hypothecaria ꝯ tertios poſſeſſo
res bonoꝝ ſibi obligatoꝝ:⁊ cū diſpoſitio illius.§.ſ3 neq3 ſit cor
rectoria.l.pſecutorie.C.de pig.ſumpta ex.§.ſed neq3.in auc. de
fideiuſ.ergo nō d3 extēdi ad aliū caſum.Magis tn̄ mihi pl3 pre
cedēs reſpōſio ad dictū Spec.ſ.q loquit qn̄ nō apparebat alia
bona repiri in bonis debitoris.¶ Ad predicta videatis no.bal.
in.l.etiā.in.ij.col.C.de execu.rei iud.vbi dicit q l3 ſit veꝝ q qn̄
tertius poſſideret ipſe preſumat dn̄s ad impediēdam executio
nē ſnie:tn̄ dicit Bald.hic veꝝ ſi tertius poſſidēs allegat hoc.ſ.q
nō ſolū eſt poſſeſſor:ſed etiā dn̄s.allegat in ac.l.nō hoc.C.vn̄ co
gna.⁊ ſic vult bar.q ſit veꝝ q preſumet dn̄s .ſ.ſi alleget. addat
q idē voluit Bar.in.l.rē alienā.C.de pig.act. v.quero ⁊c.iſtaꝫ
partē ⁊c.in.ij.colū.vn̄ dr̄ q ſi hoc nō poneret actor ſuccūberet.⁊
idē Saly.in.l.certi.C.loc.ꝓ quo bene facit:q: videmus q l3 qn̄
q3 preſumat error tn̄.tn̄ illa preſumptio nō releuat niſi allegetur
vt eſt tex.no.in.l.ſi adulteriū cū inceſtu.§.idē pollioni.ff.ad.l.iu
liā.de adul.Et preterea dicamus q illud qḋ dr̄ q in multis pre
ſumat bona fides intelligit ſi alleget vt voluit ang.in.l.ſup lōgi.
C.de preſcrip.lō.tēp.⁊ in.l.cū qui.§.ſi.ff.de pub.Bal.in.l.ſi qs
ꝑ triginta.in ti.ſi de feu.fue.ɔtro.inter do.⁊ eſt cōis ɔcluſio.q̄
15 nis Abb.in.c.ſi.de preſcri.conet ꝯtrū tenere.¶ †Itē circa dictū
articulū.videte not.ꝑ Saly.in.l.ꝓpandū.§.ſinautē reus.C.de
in.vbi dicit q qn̄ cōmiſſa eſt executio ſnie late ꝯ ticiū ſm formā.
§.in vēditione.ff.ea.l.tūc talis nūcius nō poterit inducere illū vi
ctorē in poſ.alicuius rei ꝑ tertiū:q: nō intelligit hr̄e hoc in māda
tis:⁊ ideo poterit ille tertius reſiſtere nūcio.facit.l.ꝓhibitū.C.ð
iure fiſ.li.x.vbi dr̄ q iudici faciēti de facto pōt reſiſti:ſi tn̄ ille ter
tius nō reſiſtat ⁊ fuerit facta imiſſio:tūc h3 locū doctrina bar.hic
⁊ Cy.in.d.l.ob maritoꝝ.q: ille tertius preſumet dn̄s ⁊ victori in
cūbet onus ꝓbādi.Et q̄uis ſi in ꝟitate iſta res eſſet ɔdēnati poſ
ſet fieri executio in iſta re:tn̄ hoc cognoſcere nō ſpectat ad nūciuꝫ
l.executorē.C.de exec.rei iu.ſ3 ſpectat ad iudicē.¶ Querit bar.
16 to.†pone q vnus repit poſſidere naturaliter vt victus alius ciui
liter vt tertius ꝯdictor vel eꝯ:an poſſit ſnia lata ꝯ vnū ex eis exeq
nō ob.iure alterius:⁊ dic vt hic ꝑ eā.Et adde bal. ꝑ oīa idē tenē
17 tē in.d.l.ob maritoꝝ.alij nō tāgunt.¶ †Itē circa hoc adde q ſi
nūcius cepit bona tanq̄ de bonis debitoris ꝓ executione ſnie et
nihil ɔſtat de poſ.vel dn̄io debitoris d3 credi relationi nūcij.l.i.
§.cura.cū.l.ſeq.in ver.ad referēdū:⁊ ibi Bar.ff.de offi.prefe.vr.
⁊ in.l.magis puto.§.in primis.⁊.§.nō tn̄.ff.de re.eo.c.cū para
ti.de app.plene Bar.in extrauagāti ad reprimēdum.in ver.nū
ciū.cū ſi.⁊ ideo iſto caſu niſi ꝯriū doceat ꝑ tertiū preſumeret reꝫ
fuiſſe poſſeſſaꝫ ꝑ dbitorē ⁊ eius fuiſſe:ita notabiliter voluit imo.
ſ.e.l.§.hec quoq3.referēs ita vidiſſe in facto ſepe ſeruari. Addo
q iſtud fuit dictū Ja.bu.⁊ bar.in.l.i.C.de priuile.fiſ.¶ In glo.
in ver.integris.ibi:poſt additionem.hec lectu.vera ⁊ plana eſt.
18 ¶ †In ea.gl.ibi interrūpēde.ꝯ [a] hāc lec.vr̄ tex.in.l.miſſo.ff.pro
a empto.⁊ in.l.ij.in prin.ff.pro here.vbi miſſio in poſ.facta aucto
ritate iudicis nō interrūpit preſcriptionē pōt rn̄deri ſm Jac. de
are.⁊ Bar.hic q nō interrūpit preſcriptionē inchoatā ꝑ debito
rē:vt in.ll.ꝯrijs.⁊ eſt rō q: creditor immiſſus in pignore iudicia
li vſucapit ad cōmodū debitoris:ſicut dicimus in creditore hn̄
te pignus ɔuētionale.l.ſerui noīe.ff.de vſuca.cū vulga.qcqd di
xerit Ang.in.l.celſus.e.ti.de vſuca.vbi in hoc t3 ꝯ bart.⁊ nō hn̄
vt ibi etiā ꝑ Imo.q ſequit opi.Bar.ſed ſi alius quā debitor pu
ta tertius preſcribat ꝯ debitorē:tūc interrūpet preſcriptio.ſ. cuꝫ
tertius deſierit poſſidere vel cū reuerſus nō fuit admiſſus vel ſu
ſpicatus eſt ſe poſſe repelli a victore.l.clam poſſidere. §.ſi. ⁊.l.ſi
id qḋ.in ſi.ff.de acq.poſ.l.ſtatim.ſi erat res mobilis:q: q̄ primū
cuſtodia ɔuenit ad victorē deſijt preſcribens poſſidere.⁊ ſic pre
ſcribere.l.ſi rē mobilē.ff.de acq.poſ.Vel extra gl.pōt ⁊ tertio in

telligi iſte tex.q res iudicata in hac cognitione ſummaria ꝓdeſt
vſucapioni.ſ.de interrūpende:ex quo tertius ꝯdictor ꝓbauit de
dn̄io ⁊ ꝓbādo obtinuit poſ.tradita eſt ſm ang.¶ In.gl.in ℣.
integris aduertatis ꝓ cuius expeditione quero de intellectu ſre
noſtre ibi ſic euenit vt oībus integris ⁊c.ꝑꝑ hoc gl.dicit duobus
modis tex.poſſe intelligi. Primo mō vt intelligat qḋ velit dice
re iuriſcōſultus q poſt adiudicationē pignoꝝ factā creditori ꝓ
derit res iudicata ad vſucapionē.ſ.ipſi creditoris oībus integris
i.ɔcurrētib[9] oībus neceſſarijs ad vſucapionē:vt poſ.bona fides
⁊c.q: dato q res nō eſſet debitoris:tn̄ vſucapiet creditor ꝑ.l.pō
ponius.§.iuſſu.ff.de acq.rē.poſ.⁊ iſte intellectus eſt planus ⁊ ve
rus.⁊ cōiter approbat.Scḋo dicit poſſe intelligi q loquat in pi
gnore capto ꝓ executione ſnie cū nōdu3 facta erat adiudicatio:
quo caſu oībus integris.i.ſaluis iuribus debitoris creditoris ⁊
tertij ꝓficiet ad vſucapionē.ſ.interrūpendā nō autē intelligit q
vſucapit creditor cū nō poſſideat : ſed vſucapit ad cōmodū debi
toris ꝯ quē eſt facta imiſſio ꝑ.l.naturaliter.in prin.ff.ð acq.poſ.
19 ¶ †Sꝫ ꝯ iſtū intellectū arguit Ja.de are. ⁊ Bar.de.l.miſſio.ff.
ꝓ empto.⁊.l.ij.ſ.ꝓ here. vbi hr̄ q ſi aliqs vſucapiebat rem ⁊ ꝯ
vſucapionē creditor ſuus fuerit immiſſus in poſ. illius rei ex pri
mo decreto quā vſucapiebat debitor nō interrūpit vſucapio: ſ3
dr̄ ɔtineri ad cōmodum creditoris.ſicut enim creditor habēs pi
gnus ɔuentionale continuat vſucapionem.l.ſerui nomine.ff.de
vſucap.l.i.per ſeruum pignori.ff.de acqui.poſ.ita eſt qn̄ quis eſt
immiſſus in poſ.pignoris pretorij:⁊ per ɔn̄s non eſt veꝝ dicere
q interrumpatur.¶ Jac.de are.hic reſpondebat q d3 intelligi
tex.hic ſm iſtam ſcḋam lectu. q interrumpatur preſcriptio non
debitoris:ſed tertij:q: ſi tertius preſcribebat ⁊ creditor fuit miſ
ſus in poſſeſſio.contra debitorem condemnatuꝫ.⁊ tandem fuit
aſſignata res huic creditori ex primo decreto interrumpat pre
ſcriptio illius tertij per dictam.l.naturaliter.in princip.¶ Sed
adhuc contra dicit Barto.quia ad hoc vt interrumpatur vſuca
pio requiritur q ille qui vſucapiebat deſinat poſſidere: alś ſi nō
deſinat poſſidere ſaltem ciuiliter non interrumpitur.ita intelligi
tur dicta.l.naturaliter.quia ciuilis ſola poſſ. eſt illa que prodeſt
ad vſucapionem.ut habuiſtis plene in.l.iij.§.ex ꝯrio. ff. de acq.
poſ.ſi ergo non poſſidet iſte immiſſus:ergo remanet ſaltem ciui
lis apud primum.⁊ ſic nō erit interrupta.propter hoc dicit bar.
aduertēdum.q: ſi tenemus opin.glo.q iſte immiſſus non poſſi
deat eſt3 poſſibile ſuſtinere iſtum ſecundum intellectum. ſed ſi te
nemus prout ipſe t3 q miſſus in poſ. ex cauſa iudicati poſſideat
tunc optime ſuſtentabitur q: veꝝ erit q iſte immiſſus poſſidet.⁊
20 per ɔn̄s alius deſijt.¶ †Quod autem poſſideat miſſus in poſ
b ſeſ.[b] ex cauſa iudicati dicit probat i primo ⁊ eſt notabilis articu
lus per id qḋ habet in.l.poſt q̄.§.imperator.ff.ut leg.no.caue.
ubi dr̄ q ſi quis petebat fideicōmiſſum ab herede ⁊ lata fuit ſen
tentia contra heredem ⁊ heres appellauit pendente appellatio
ne q poteſt petere iſte fideicommiſſarius ab herede ut caueat de
dādo ⁊ preſtando legatum:⁊ q dolum malū non cōmittat inte
rim ⁊ ſi nō preſtet transfert poſ.in fideicōmiſſariuꝫ.q: ibi aſſigna
bat poſ.poſt ſnīam latam ubi alś non ɔſueuit transferri poſſeſſ.
ſed nuda detentatio.l.is cui.ff.ut in poſ.leg.⁊.l.iij.§.fina.ff. de
21 acq.poſ.ita eſt hic.†Pro hac opi.etiā adducit Barto.q: uide
mus q habens pignus iudiciale eqparatur creditori habēti pi
gnus ɔuentionale.nō autem habenti pretorium hoc eſſe uerum
p3 per tex.in.l.cum. C.qui po.in pig.hab.ubi dr̄ q ſi quis fuit
immiſſus in poſ.ex cauſa iudicati prefertur alijs creditoribus in
illo pignore tanq̄ prior ſicut regulariter in pignoribus conuen
tionalibus.ſed in pignore pretorio non eſt ita.q: miſſus in poſ.
talis pignoris nō prefert alijs creditoribus.imo uno imiſſo ce
teri vīr imiſſi.l.cū unus.in prin.ff.de bo.auc.iu.poſ.⁊.d.l.q aūt.
§.ſciēdū.ff.q i frau.cre.ergo ſicut creditor hn̄s pignus ɔuētiona
le dr̄ poſſidere quo ad oīa ꝑter q̄ quo ad vſucapionē. d.§. ꝑ ſuū
pignori.ita ēt imiſſus in poſ.ex cā iudicati.ꝓ hoc ēt uidemus q
ipator in.C.fecit ti.ſub ru.de preto.pig.⁊ facit aliū tit.C.ſi in cā
iudi.Itē adducit q: ēt iſto iure capiebat pignus iudiciale ⁊ mitte
bat creditor in poſ.nō bonoꝝ oīuꝫ ſ3 primo mobiliū ⁊c.§. in vē
ditione.ff.e.l.Sed in pignore pretorio ſm hec tpa fiebat miſſio
in poſſ.oīum bonoꝝ exceptis certis caſibus poſitis in.l.i.C. de
bo.auc.iu.poſ.l3 hodie ſecus ꝑ auc.ei qui iurat.C.de bo.aucto.
iudi.poſſ.appar et ergo q erat dr̄ia inter pignus iudiciale ⁊ pre
torium.alleg.l.qui iure ſm uerum intellectum.ff.qui po.in pig.
habe.Nec ob.dicit Bart.q hr̄ i.d.l.ſi duo.§.creditores.ſ.vti

a ¶ Cōtra.ad
uerte q: qḋ ſ
dicit alex.repe
tit.ſ.nu.xx. ⁊
ex.lon[9] q3 hec
q̄uis intricate.

b ¶ Miſſus i
poſſeſſio. Ad
uerte q: repe
tit.ſ.numero
xxiii.q̄uis nō
ita late referat
opi.doct.ꝑ ſ
q̄licūq3 ītri
cate referat et
corrupte qn̄
ad illō articu
lū q interrū
pat pſcrip.miſ
ſus i poſ.⁊ qn̄
ad iſtū ſ. ⁊ iō
aduerte ⁊ an
miſſus i poſ.
realē ſtatī poſ
ſideat.vid bar
to.i.l.ii.C.vbi
in rē act. ⁊ an
qn̄ miſſus in
poſ.poſſideat.
vid bar. in.d.
l.iii. §. immiſ
ſoꝝ. ad verbo.
⁊ an miſſus ex
primo decreto
lucret fructus
bar.in.l.is cui
vt in poſ.le.⁊
an in pſonali
⁊ reali miſſus
ex pmo decre.
poſſideat vi
deatis bart.in
l.iii.§.⁊ gn̄ali
ter.ſ.de acqr.
poſ.⁊ ibi p mo
der. Jul.arg.
ſabu.

poſ.q2 oȝ intelligi qñ aliq̄s eſt miſſus in poſ.nõ pro executione ſnīe:ſed cuſtodie cā. Et ita tenenda ꝯcludit Bar. q̄ interrūpeſ ſcriptio tertij per iſtū.§.immiſſum.cū hac declaratione q̄ ſi eſt res mobilis in qua fit immiſſio ſtatī ſcā immiſſiōe erit interrupta vſucapio.l.ſi rē imobilē.ꝛ.l.iij.§.nerua filius.ff.de acquiren. poſ.ſi aūt erit res immobilis nõ interrūpitur ſtatī preſcriptio ſed tūc demū cum tertius volēs ad fundū redire nõ fuit admiſſus vt cum ſuſpicatus eſt ſe poſſe repelli.l.clam poſſidere.§.ſi. cum.l.ſeq.ff.de acq.poſ. Jmo.hic reprehēdit opi.Barto.inq̄ tum vult q̄ miſſus in poſ.ex cā iudicati poſſideat ante ſcōm decretum.nam ſm eum verior vr̄ opi.gl.hic ꝯtrium tenētis:ꝛ mouetur per.l.cum rem.in ṽ.ſeruādi iudicati cā.C.qui po.in pi.hab.vbi dr̄ q̄ ille qui mittiſ in poſ.cā rei ſeruāde nõ poſſidet.l. iij.§.ſi.ff.de acq.poſ.ꝛ rñdet Jmo.ad.d.§.imperator.q̄ loqſ in cāu ſpāli vȝ qñ auctoritate ſcripti imperatoris de quo ibi ſcā eſt miſſio.ergo nõ eſt trahēdus ad alios caſus.l.ius ſingulare. ꝛ.l.qḋ vero.ff.de leg. Ad alia rñdet Jmo.q̄ lȝ per illa iura oſtēdatur aliquas eſſe dr̄ias inter pignus iudiciale ꝛ pretoriū tñ nõ ſeqſ:ergo nõ ē iſta.ſ.q̄ in vno poſſidet miſſus in poſ.in alio nõ vt i ſili vidiſtis in pn̄.l.nr̄e delegato ꝑncipis vbi eſt vnū ꝯceſſuȝ in priuilegiū.ergo ꝛ alia. Et pro opi.glo.ꝯ Bar.facit qui ēt pignus iudiciale pōt appellari pretoriū.vt.l.i.ꝛ.ij.C.de preto. pig. Nec ob.ſm eum iſte tex.vbi interrūpiſ preſcriptio p̄ iſtaȝ imiſſionē ergo imiſſus poſſidet q2 alſ nõ interrūpiſ p̄ſcriptio. per.d.l.naturaliter q2 rñdet q̄ poſſumus tenere primā lec.ſm quā nõ loqſ de interruptiōe preſcriptiōis.ꝛ ſic nõ eſſet vera iſta lec.vel pōt intelligi ſm q̄ ꝓficit res iudicata vſucapiōi faciēde ad cōmodū debitoris vt ēt dicit hic Ange.idē ſi mittaſ in poſ. creditor ꝓ executione ſnīe vnius rei quā vſucapiebat debitori: ita immiſſio ꝓderit ad vſucapionē perficiēdam ad vtilitatē de-

a ℭ Tertius. Aduerte q̄ re aſſumit.j.i v. iudex etiā q̄ not.ꝛc.

b ℭ Legiſſe caſum. Aduerte q̄ repetit.j. numero 134.

22 bitoris.d.l.miſſio.ꝛ.d.l.ij.ꝓ hrēde.† Et ſic no.q̄ Ange.hic tȝ q̄ per miſſionē in poſſ.ex cā iudicati nõ interrūpaſ preſcriptio debitoris ꝯ quē facta eſt immiſſio.cuius ꝯtrium tenuit ipſe in.l. celſus.de vſucap.per iſtum tex.ſm vltimū intellectū glo.ꝛ dicebat ibi Ang.q̄ nõ ob.q̄ debitor vſucapit per creditorē hñtem pignus ꝯuētionale.d.l.ſerui noīe.ergo eodē mō dȝ vſucapere per creditorē miſſum in poſ.ob cām iudicati q2 factū iudicis cenſetur factū partis.l.ſi ob cām.ff.de euic.q2 dicit Ange.q̄ fallit qñ immittiſ debitor in poſ.ex cā iudicati.q2 mittiſ ꝯ voluntatē debitoris vñ tūc interrūpiſ preſcriptio debitoris:ſed qñ ex volūtate ſua mittiſ nõ interrūpiſ:ſed male dicit q2 non ꝓbat aliquo iure:aut rōne q̄ aliud eſſe debeat immiſſio in poſſ.ex cā iudicati q̄ in pretorio pignore:q2 miſſus in poſ.ēt i pignore pretorio cōtinuat poſ.ꝛ tunc fit inuito debitore. vidiſtis varias opini.in iſto articulo an immiſſus i poſ.ex cā iudicati poſſideat ꝛ ex hoc pendet ſecūdus intellectus glo.retuli q̄ Bar.tȝ ꝯ glo.ꝛ Jmo. tȝ ꝯ Bar. Addatis q̄ Raph.etiā hic tȝ ꝯ Bar.q2 allegata per Bar.nõ ꝓbāt ꝛ principale fundamētū Bar.vr̄ eſſe ſup.d.§.imperator.q2 nõ ꝓbat q2 ibi nõ pōt dici q̄ fieret immiſſio in poſ. ex ſnīa:q2 ibi nõdum trāſiuerat ſnīa in rem iudicatā:immo erat appellatū ꝛ pendebat appellatio ꝛ ea pēdente petebaſ aliud qḋ potuiſſet peti pendēte cā principali.ſ.cautio. Pau.hic ſimpliciter tranſit tenui cum Bar. ℭ Addatis q̄ ꝯ Bar.hic tenuit etiā Bal.in.l.ꝯſentaneū.in.v.col.C.quō ꝛ qñ iudex.vbi dicit q̄ dictum Bart.eſt nouū.ꝛ q2 ſm illud ſequereſ q̄ miſſus in poſ.ex cā iudicati hrēt interdictū vñ vi.ꝛ vti poſ.q̄ idem eſſet in miſſo in poſ.per inſtrā guarentigiata. Sed ſibi vr̄ ſub dubio forte q̄ dictuȝ Bar.nõ ſit verū niſi miſſio fiat ex vltima volūtate.ꝛ ſi ſit ſpecialis caſus ibi ita ēt tenuit Bal.in.l.ēt.in prin.C.de execu. rei iudi.vbi ēt dicit q̄ opi.Bar.eſt ſingularis ꝛ qḋ nõ approbatur a peritis aduocatis p̄.d.l.ſi duo.§.creditores.ꝛ.l.iij.§.ſi. de acq.poſ.hāc opi.ꝯ bar.tȝ Ro.in.l.ſi finita.§.iulianus.ff.de dam.infec.Saly.in.l.ordo.de execu.rei iudi.refert opi.Bar. ꝛ relinquit cogitandū. Ang.in.d.l.celſus.ꝛ.j.§.ꝓxi.ꝛ.l.cū notiſſimi.in.iij.col.C.de preſcri.xxx.anno.tȝ opi.Bar.per.d.§. imperator. Bal.ēt in.l.ij.in ſi.C.vbi in rem actio.ſe remittit ad no.per Bart.hic.hic tñ oīno vr̄ verior opi.glo.noſtre ꝯ Bar. per allegata.ff.precipue:q2 allegata per Bar.nõ ꝓbant ꝛ rñſuȝ eſt.ff.ad.§.imperator.ꝛ qḋ ibi ſit ſpeciale tenuit Cy.in.l.cū ꝓponas.in.xiiij.q.C.de bo.auc.iu.poſ.ꝛ Saly.in auc.ei qui iurat.in.viij.qōne.eo.ti.ver̄ eſſe puto q̄ ibi ꝓcederet opi.Bar. ex cā iudicati.illud idem haberet locū ēt in miſſo in poſ.pro executione inſtri guarētigiati hñtis executionem ex forma ſtatuti prout etiam voluit Bal.in.l.ſi ꝛ iure.ff.qui po.in pigno.habe. ex his ergo apparet veriorē eſſe p̄mū intellectū gl. ℭ Tertius vltra glo.pōt eſſe intellect[a] ſm Ang.hic.ſ.q̄ res iudicata.ſ.in hac cognitione ſummaria ꝓdeſt vſucapioni.ſ.debitoris impediēte ex quo terti[a] ꝓbauit de dn̄io ꝛ ſibi poſ.aſſignata eſt. Quarum potuiſtis cōprehendere eſſe intellectū ex his que incidēter dixi:dum dixi q̄ pōt intelligi q̄ iſte tex. velit q̄ ꝓdeſt res iudi-
23 cata ad vſucapionē.ſ.debitoris ꝛc. Alex. ℭ† Jn ea.glo.ibi cuȝ habeat poſ.tene mēti glo. volētēȝ q̄ miſſus in poſ.ex cā iudicati non poſſideat. Sed Bar.hic ꝯtriuȝ tȝ per.l.poſtq̄.§.imperator marcus.ff.vt leg.no.ca.ꝛ q2 ſunt multe dr̄ie inter pignus pretoriuȝ ꝛ pignus iudiciale.i.captū pro executiōe ſnīe.vt hic p̄ eum cuȝ quo trāſit ſimplr̄ Pau.de ca. Sed Jmo.hic ꝯ p̄.l.iij. C.qui po.in pigno.ha.in ṽ.ſeruādi iudicati.iuncta.l.iij.§.ſi.ff. de acqui.poſ.vbi miſſus cā rei ſeruāde nõ poſſidet. ℭ Non ob. d.§.imperator.q2 rñde q̄ ibi eſt ſpecialis caſus.ſ.qñ auctoritate reſcripti imperatoris marchi mittiſ q̄s in poſ.eo q2 ſibi nõ cauetur lata ſnīa ꝛ pendēte appellatiōe ꝛ ſic nõ loqſ i caſu noſtro. ℭ Non ob.q̄ ſunt plures dr̄ie inter pignus pretoriū ꝛ iudiciale q2 non ſeqſ.ergo eſt ēt ita ſm eum. Adde q̄ iſtā opi.ꝯ Bar. tenuit Bal.in.l.conſentaneū.in.v.colū.C.quō ꝛ qñ iudex.vbi dicit q̄ dcm̄ Bar.eſt nouū dcm̄.ꝛ qḋ ſm illud ſequereſ q̄ miſſus in cā iudicati haberet interdictū vñ vi.ꝛ vti poſ.ꝛ ideȝ ſequeretur in immiſſo pro executiōe inſtri guarētigiati hñtis executionem ſicut ſnīa ex forma ſtatuti. Et ſubdit q̄ dcm̄ Bar.forte non eſt verū niſi miſſio fiat ex vltima volūtate per.d.§.imperator.ꝛ idem tȝ Bal.in.l.ēt.in prin.C.de execu.rei iud.vbi dixit q̄ opi.Bar.eſt ſingularis ꝛ nõ approbaſ a peritis aduocatis p̄ l.ſi duo.§.creditores.j.vti poſ.ꝛ i.l.iij.§.ſi.de acq.poſ. Cy.ēt in.l.cum ꝓponas.in.xiiij.q.in ſi.C.de bo.auct.iudi.poſ.dicit eſſe ſpeciale in caſu.§.imperator.ff.alleg. Ro.in.l.ſi finita.§.iulianus.de dā.infec.tȝ iſtā opin.ꝯ Bar.per.d.l.iij.C.qui po.Saly.in.l.ordo.C.de execu.rei iudi.relinquit cogitandū. Ang.ff. §.proxi.ꝛ.d.l.celſus.ꝛ in.l.cuȝ notiſſimi.in prin.C.de preſcri. xxx.anno.tȝ opi.Bar.per.d.§.imperator. Bald.vero in.l.ii. C.vbi in reȝ actio.in finalibus ṽbis ſe remittit ad no.per Bar.
24 hic verior ē opi.ꝯ Bar.per p̄dicta. ℭ† Extra gl.querit Bar. an qñ tertius ſe opponēs poſſit ipediri executionē ſnīe de quo dic vt hic per eum.ꝛ per eundē in.l.pe.per illū tex.ꝛ ibi ēt Bal. ff.de pet.here.ꝛ in.l.ita tamē.§.quotiēs.ff.ad trebe.per Bal. in.d.l.ꝯſentaneū.ver.quero nunq̄d ad impediēdum primū decretum ſeu pignus pretoriū.ꝛ per Jmo.in.c.ſup eo.extra eo. maxime in gl.in ṽ.appellationē. ℭ Ubi ſignanter limitat iſtā materiā volens tertiuȝ nunq̄ impedire poſſe executionē ſnīe:ſi ſciuit litē eē motā ꝛ ſnīam eſſe latam ꝯ debitorē ſuper re quam ipſe tertius poſſidebat:ꝛ a ſnīa nõ fuerit appellatū.alle.c.q̄uis eo.ti.ꝛ.l.ſepe.ff.eo.qḋ magis cōiter ſequūtur docto.ibi.ꝛ hoc dictum multū cōmendat Jmo.in.l.a ſnīa.in prin.j.de appella. in.v.col.ad qḋ etiam vide que dicunſ in.d.l.ſepe.ſuper glo.in ver.interueniente.vbi aliq̄d per Jmo.qḋ bene no.ad limitatio
25 nem earum que dixi ſup ea.l.ſup glo.i. ℭ† Circa hoc adde qḋ
a ſi tertius[a] cōpareat ad impediēdum executionē ſnīe rōne ſui intereſſe ꝛ allegat nullitatē ſnīe nõ poterit ꝯ eum replicari q̄ ſint late tres ſententie cōformes iuxta cle.i.de re iudi.ita notabiliter dicit Jo.de ligna.ꝛ magis cōiter doc.in.d.cle.i.q2 diſpoſitio illius cle.eſt exorbitans ꝛ nõ loqſ tertio.ergo nõ dȝ extendi l.qḋ vero.ꝛ.l.ius ſingulare.ff.de leg.c.ea que de re.iur.li.vj.ꝛ aliqua in materia vide per Bal.hic in addi.vbi nõnulla ſcribit circa tacta per Bart.in.l.ſi perluſorio.j.de app.in prin.ꝛ inter
26 alia dicit Bal.q̄ Bar.in.l.ij.C.de neg.geſt.dicit nõ recorda-
b ri ſe legiſſe caſum[b] q̄ tertius in cā ciuili ad ſolam vtilitatem litigantis poſſit in iudicio intereſſe ꝛ probationes inducere niſi in caſu illius.l.ij.fauore pupilli. Sed Bal.hic dicit ſe intelligere illam legem qḋ ibi litigator probat ꝛ non tertius ꝛ vltimum ṽbum ſingularis numeri q̄ eſt ibi ponitur pro plurali. Sed certe reſponſio iſta videtur violare iſtum tex.vnde magis cōiter tenetur opi.Bar.per docto.in.d.l.ij.ꝛ ideȝ tenet Bart.ꝛ Jmo. in.d.l.ſi perluſorio.in prin.ꝛ Ang.in.l.femine.j.de regu.iur. vel ſm Pau.de ca.in.d.l.ticia.poteſt dici q̄ in.d.l.ij.verſabatur intereſſe tertij rōne ꝯſanguinitatis. ℭ Tamen poteſtis addere primo q̄ illud qḋ dicit Bar.in ſecundo caſu dum allegat l.is a quo ꝓcedat qñ tertius oppo.ſe ad executionē ſentētie nõ poſſideret.ſed poſſideret reus cōuentus:ſed vbi tertius ſe oppo-

ponens

r onč poſſideret tūc dicēdum vr̄ ꝙ immo audiret ipſe tertius:
ita limitādo ⁊ declarādo dicta bart. hic voluit Jmo. in. l. a ſnīa.
in prin. in. v. col. j. de ap. ꝑ id qđ hr̄ in. c. cū ſup. extra eo. ⁊ in tex.
noſtro. in prin. cū glo. ⁊ per id qđ hr̄ in. l. ob maritoꝝ. C. ne vxor
ꝓ ma. ⁊ hoc bene facit. l. ſi. C. ſi ꝑ vim. vel alio mō. Et qđ ꝑ e. m
no. bar. hic in antepe. q. vbi bar. dicit qđ ſi poſ. erat apud illū ter
27 tiū. ¶ † Hoc tū ꝙ nūc dixi ⁊ etiā alia que dicta ſunt ꝑ bar. debēt
limitari ⁊ modificari ꝑ illud qđ voluit Jnn. in. c. cū ſup. in glo. in
ver. appellatione. extra eo. niſi ſnīa illa fuiſſet lata ꝯ reū principa
lē ſciēte ⁊ tacēte iſto tertio poſſeſſore: qm̄ tūc nō poterit hic terti
us impedire executionē ſnīe late. alleg. qđ hr̄ in. l. ſepe. ſ. e. ⁊ in. c.
pe. extra eo. veꝝ qꝛ hic eſſet ingredi materiā. d. l. ſepe. ideo me re
mitto ad ea que dicunt ꝑ doct. ibi ⁊ ſup gl. in ver. interueniēte. ⁊ ꝑ
doc. plene in. c. cū ſup. ¶ Jtē iſtaꝫ materiā bar. hic limitat imo.
no. in. l. ita tū. §. quotiēs. ſ. ad treb. vbi dicit ꝙ in caſibus in qui
bus bar. tꝫ ꝙ tertius poſſit ſe opponere ad impediēdam execu
tionē vr̄ forte hic veꝝ niſi ille ꝓ quo lata eſt ſnīa eſſet talis q pōt
ꝓpria auctoritate poſſeſſionē cape: qꝛ tūc tertius nō dꝫ poſſe im
pedire executionē. Tū iſtam ſuā limitationē non puto verā: ⁊ ꝯ
rium eſt de mēte bar. in. d. §. quotiēs. Si bene aduertaſ. Nā ibi
loquiť in herede qui pōt ꝓpria auctoritate apprehēdere poſ. re
rū hereditariaꝝ. d. l. cū heredes. de acqrē. poſ. ⁊ tū in caſu huius
§. quintus. i. filius emācipatus preteritus poterit impedire ne
alias reſtitueret fideicōmiſſario poſ. reꝝ hereditatis: ꝓ hoc etiā
adduco id qđ hr̄ in. d. l. edicto. nā ibi heres poſ. reꝝ hereditaria
rū vacātē potuiſſet ꝓpria auctoritate apprehēdere: tū tertius ſe
opponēs audiť. Reliqua in iſta materia videte ꝑ bart. ⁊ bal. in. l.
pe. ſ. de pe. here. ⁊ ꝑ bal. in. l. ꝯſentaneū. in ver. quero nūquid ad
impediēdum ⁊c. C. quō ⁊ qñ iu. ⁊ in. l. ij. in pe. q. ſ. ſi ex noxa. cā
28 aga. † vbi etiā tractat an admittať tertius ad impediendum pri
mū decretū ſeu pignus pretoriū. ¶ Videte etiā qđ not. tradiť ꝑ
Jo. de ligna. ⁊ alios in cle. i. extra eo. vbi volūt ꝙ ſi tertius cōpa
ret ad impediēdam executionē ſnīe rōne ſui intereſſe nō poterit
victor replicare ꝙ ſunt late tres ſnīe ꝯformes ꝯ quaꝝ executionē
regulariter nō pōt opponi de nullitate. ſm qđ hr̄ in. d. cle. i. qm̄
diſpoſitio illius cle. exorbitās eſt a regula. liiij. q. §. ꝯdēnatum.
cū ibi notatis. ſ. e. ⁊ nō loquiť illa in cle. in tertio. ideo nō dꝫ ex
tēdi. l. ius ſingulare. ⁊. l. qđ vero. ſ. de legi. ⁊ in regula que a iure
li. vj. ¶ Et ꝓ hoc bene facit illud qđ dicimus ꝙ qñ ſtatutum tri
buit executionē paratā inſtrumēto illud hꝫ locū ꝙ eſt ibi nolatuꝫ
in inſtrumēto: ſed nō ꝯ tertiū: vt no. tradiť ꝑ Jmo. in. l. ſi. j. qui.
appel. nō lꝫ. in. xiiij. col. ar. c. ſup eo. de off. delc. bene facit qđ no.
bar. in. l. i. §. interdū. j. qui. appel. nō lꝫ. dū alle. d. c. ſup eo. qꝛ di
cit bar. ꝙ qñ cōmittiť cā cū clauſula appellatiōe remota nō opa
biť ꝯ illum ꝯ quem nō eſt impetratuꝫ reſcriptū. bal. hic in addi.
etiā in iſta materia tertij cōparētis ꝓ intereſſe ſuo aliqua tetigit
que tāgunť ꝑ bal. in. l. ſi pluſorio. j. de appel. vñ remitto me ad
29 ea que ibi no. ꝑ bar. ¶ † Et ſubdit inter alia bal. hic ꝙ bart. in. l.
ij. in ſi. C. de neg. geſt. dicit ꝙ nō meminit ſe legiſſe caſum in quo
tertius ad ſolā vtilitatē litigātis poſſit in iudicio interuenire ⁊ ꝓ
rogationes porrigere niſi in caſu. d. l. ij. C. de neg. geſt. cū mate
ria. ⁊ ibi dicit ang. ꝙ ibi eſt caſus in quo audiť tertius ad ſolā vti
litatē partis q̄uis cōparēs nullū intereſſe habuerit hoc eſt fauore
pupilli. nā regulariter nō admittiť tertius vt poſſit eā in iudicio
ad vtilitatē tū alterius niſi ſua interſit. l. ille a quo. §. ſi de teſta
mēto. ad treb. l. i. j. de app. reci. c. cū inter. R. ſeniorē. de cle. Sꝫ
dicit Bal. hic ꝙ nō putat bar. bene dixerit in. l. ij. nā dicit bal. ſe
intelligere ꝙ in caſu illius. l. litigator ꝓbat non tertius ſeu ꝓba
tiones litigatoris ſunt ille que fauēt ſibi: ⁊ ideo dicit ꝙ verbum
oſtēdit ibi q̄uis ſit ſingularis numeri dꝫ accipi ꝓ plurali. hoc eſt
tū violare litteram: ideo magis cōiter teneť intellectus bart. ibi
⁊ illū tex. approbauit Bar. ⁊ imo. in. l. ticia. in ſi. ſ. ſo. ma. ⁊ ang.
⁊ Jmo. in. d. l. ſi pluſorio. ⁊ Ang. in. l. femine. j. de reg. iur. vel ſꝫ
Pau. in. d. l. ticia pōt dicit ꝙ in. d. l. ij. vertebatur intereſſe tertij
rōne ꝯiunctionis ſeu ꝯſanguinitatis: ⁊ ita vult Salyce. in. d. l. ij.
30 ¶ † Ultimo iſtū tex. in ſi. allegat Bal. in. l. i. in ſi. C. cō. vtriuſqꝫ
iu. pro valde no. ꝙ ꝑ ſententiam interlocutoriam qua declaratur
rē ſpectare ad tertium non tráſferť dñium nec vſucapiēdi ꝯditio
in eū: qꝛ non preiudicat ordinario iudicio: ita vr̄ ſentire Ang. hic
qđ vltimum poteſt ſuſtētari qñ ſententia continebat ſpeciem. ſ.
dari: qꝛ non vr̄ reus liberatus a ſnīa ſi ſpecies effecta ſit accipien
tis: adeo ꝙ ab eo euelli nō poſſit. l. ſi rem meā. j. de ſo. ⁊. d. l. ſi qs
aliū: ſed ſi ſentētia ꝯtinebat ſpeciem reſtitui vr̄ ꝙ facta reſtitutio
ne incōtinenti irreuocabiliter ſit liberatus a ſentētia. tex. eſt no. in
l. ꝯmiſceri. §. ſpecies. ſm vnā lec. ibi poſitā ꝑ Jac. de are. ⁊ bar.
ſ. de acq. poſ. in quo ꝯſidera qꝛ nō declarať a doc. Adde ꝙ iſte
tex. nō ꝓbat opi. ſuā. nā dū dicit tex. ꝙ ꝑficit res iudicata ad vſu
capionē hꝫ duos intellectus: vt dixi cū gl. nā ſm primū intellectū
claꝝ eſt ꝙ facit ꝯ bal. ⁊ ſm aliū intellectū nō ꝓbat: qꝛ non loquiť
de vſucapione inducēda: ſed interrūpenda: nec etiaꝫ ꝓbať illud
qđ dicit bal. ꝑ aliquē alium intellectū datū ad iſtū tex. bñ fateor
ꝙ ſi bal. intellexit ꝙ qñ ferť interlocutoria ꝑ quā declarať dñiū
nō ptinere ad ꝯdēnatū ⁊ executionē nō eſſe faciēdū ſup re poſſeſ
ſa ꝑ tertium. fateor ꝙ ꝑ hoc nō tráſferť dñium nec vſucapiēdi cō
ditio nō ꝑ iſtū tex. qui de hoc nihil dicit. Ratio eſt hic: qꝛ qñ res
relaxať aut per iudicē aut ꝑ partē poſſidēti: hec relaxatio non tri
buit titu. tex. eſt in. l. ſi ꝓ fundo. C. de tráſac. q eſt no. lꝫ vulgatus.
Utrū autē ſit veꝝ ꝙ ꝑ iſtā dēclarationē ſup dñio tráſferať dñiuꝫ
vel vſucapiēdi ꝯditio remitto ad no. ꝑ gl. ⁊ doc. in. l. iij. ſ. de pu
bli. ⁊ ꝑ doc. in. §. ſi iuſſu. in. l. pōponius. ff. de acqr. poſ. ¶ Jn gl.
in ver. ꝑiculum. ibi quo ad hoc vt teneať preciū reſtituere ⁊c. hāc
expoſitionē reprehēdit bar. hic. iſte tex. loquiť qñ preciū erat ſo
lutū: ideo tꝫ ſequētē vel clarius expone litterā ſm pau. de ca. ꝙ in
telligať de ꝑiculo interitus qui ſpectat ad emptorē. l. i. C. de pi. ⁊
cō. rei vēdi. ⁊. l. neceſſario. ff. e. tit. ¶ Jn gl. in ver. non ceſſabant
dic ꝙ vera ⁊ plana littera eſt prout in ea habetur nōne ⁊c. ſed ꝓ
ut in ea habetur non ceſſabant: tene ſolutionem poſitam in ver.
⁊ tunc dic ⁊c. ¶ Jn eadem glo. ibi: in priori caſu: immo debuit
dici potius econtra: quia in priori caſu emptor ſuſcipit pericu
lum euictionis: ideo tertio comparente nō videtur durare ſum
mariam cognitionem: vt hic in ver. vj. tū hec ſolutio cōiter non
tenetur: qꝛ tex. non loquiť de periculo euictionis vt eſt dictum.
¶ Jn ea. gl. ibi aget ⁊c. emptor vt oſtēdit ver. ꝯueniebať. poſitū
in gl. hec ſolutio cōiter nō teneť: qꝛ nō adaptať ad litterā. ¶ Jn
gl. in ver. idē ſi habes nō ceſſabūt: hoc verius vr̄ ſi tenemus vlti
mam glo. opi. poſitam in ſi. que cōmuniter approbať. Si autē
teneamus primam opi. ibi poſitam dꝫ referri ad proximā: hoc
31 eſt qđ voluit dicere glo. hic in ver. ſed alij ⁊c. ¶ † Ultimo Ang.
hic per iſtuꝫ tex. no. dicebat ꝙ ſi adiudicata fuerit victori res poſ
ſeſſa per tertium abſenteꝫ vr̄ poſſeſſor priuatus poſ. quo ad hoc
vt ꝓpria auctoritate non poſſit poſſ. ingredi. Sed imo. hic ꝯtrariū
tꝫ ꝓ quo facit. l. ſi. C. ſi ꝑ vim vel alio modo. ⁊ qꝛ iſte tex. nō ꝓbat
opi. Ang. Addo ꝙ Ang. in. l. ꝑegre. §. qbus. ⁊ in. l. clā poſſide
re. §. ſi. ſ. de acqui. poſ. voluit idē qđ ipſe hic ⁊ vtrobiqꝫ dixi re
probando eum.

1 Pignus ſi fuit captum in executione ſententie ⁊ reperiatur eſſe in
ꝯtrouerſia dꝫ dimitti ⁊ aliud capi qđ non ſit in ꝯtrouerſia ut ceſ
ſat ſummaria cognitio.
2 Fortune uiribus quis ſe cōmittere non debet ubi alr̄ poteſt eſſe
certus.
3 Pignus conuentionale non tenetur uendere creditor ſed tātuꝫ
oſtendere ut uendatur.
4 Creditor habens ſententiam pro ſe poteſt facere offerri pi
gnus alteri habenti illud obligatum ſecus ſi non haberet ſenten
tiam.
5 Executor non cogitur uendere pignus ad inſtantiam debito
ris. ſed bene oſtendere compellitur. ut illud uendere poſſit de
bitor.

1 **Sed et illud.** † Si aliqđ eſt qđ ſine controuerſia capi poſſit retinetur ⁊ dimittitur pi
gnus captū qđ in ꝯtrouerſia eſt. ⁊ ſic ceſſabit ſummaria cognitio
Et ſi mouetur qđ de iure pignoris ab habente pignus prius ob
ligatum non ſupſedeť in executione. ſed pignus venditur ⁊ prio
ri creditori ſatiſſit reſiduum vero in cauſaꝫ iudicati conuertitur.
2 ¶ † No. ex iſto. §. ſed ⁊ illud. ꝙ quis nō debet ſe committere vi
ribus fortune ubi aliter certus eſſe pōt. ⁊ ad hoc allegatur ſm
Ange. hic iſte tex. facit. l. qꝛ ratio. ſ. de condi. inſti. ¶ Secundo
poteſtis ex iſto textu colligere praticam quam ſeruant iudices
qui precipiunt nuncijs ꝙ uadant ⁊ exquirant ſi ſint bona mobi
lia que ſine controuerſia haberi poſſint aut nō. ¶ No. hic duas
limitationes ad. §. precedentem. ubi tertio comparente ſuper
ſedetur in executione. nam illud uerum eſt ſi non ſint alia bona
que ſine controuerſia capi poſſint. quod intellige. ut hic ꝑ Bar
3 tolum in prima queſtione. ¶ † Scđo limitatur per iſtum textuꝫ
§. precedens ut procedat quando tertius negat ſe debitorem

ꝓpꝛietatis ſeu poſ. ſed ſi illud ꝯfiteť: ⁊ tñ dicit ſibi rē pꝛius eſſe
obligatā nō ſupſedeť executiōi: ſed fit vēditio vt hic in tex. in ꝟ.
diſtractio. nō intelligas ꝙ creditoꝛ hñs pignus ꝯuētionale pꝛo
obligatū cōpellať vēdere ſed tñ oñdere: vt vēdať ꝑ. l. q̄uis. ff.
de pigno. actio. vbi iſte tex. declarať. ꝓ quo ē Bar. hic alle. au
cten. hoc ita poſitā ſup. l. diſtractis. C. de pigno. ⁊ no. bar. in. l.
ſi ciuile. C. de bo. auc. iudi. poſ. ⁊ in. l. oꝛdo. C. de execu. rei iud.
4 in vlti. col. ¶ † Vltimo no. ex tex. ꝙ creditoꝛ hñs ſniam ꝓ ſe pt
facere offerri pignus alteri hñti illud obligatū ſecus ſi non hñet
ſniam. ar. l. nulli. C. de ſol. ⁊. l. i. C. de execu. rei iudi. cū ſi. ¶ Se
cunda limitatio eſt. vt dixi ꝙ. §. ꝓcedēs loquať qñ tertiꝰ negat
ꝓpꝛietatē ſeu poſ. ſpectare ad debitoꝛē: ſecus ſi illud cōfitetur ⁊
dicit rē ſibi pꝛius fuiſſe iure pignoꝛis obligatā. ¶ Tertiā videa
tis. j. §. pꝛi. ⁊. §. ſi ſup rebus ꝓcedit qñ añ pfectā executionē fit
5 cōtrouerſia. ¶ † Vltimo no. ꝙ executoꝛ nō cogiť vēdere pignꝰ
ad inſtantiā debitoꝛis. ſed hñ oñdere compelliť vt illud vēdere
poſſit debitoꝛ. l. q̄uis. ff. de pig. ac. ⁊ auc. hoc ita. C. de pig. ac. ⁊
ꝑ hoc dicimus ꝙ feneratoꝛ q hꝫ librū ſcholaris in pignus teneť
ad inſtantiā ſcholaris illū alteri oñdere. ⁊ not. de hoc ꝑ Bar. ꝺ
⁊ ꝑ Bal. in. l. ciuile. C. de bo. auc. iudi. poſ. ⁊ in. l. oꝛdo. in vlti.
col. C. de execu. rei iu. ſup. q. quā tāgit ꝺ Bar. doc. nihil addūt.

1 Controuerſia ſi mouetur poſt dationem in ſolutum vel vendi
tionem pignoꝛis non cognoſcitur de ipſa ſummarie per iudicē
exequentem ſed oꝛdinarie per iudicem competentem.
2 Cognitio ſummaria habet locum ſuper controuerſia mota qñ
cepta eſt moueri ante perfectam executioneꝫ: ſed poſt perfectā
executionem requiritur plena cognitio.
3 Executione facta in re ſi comparet tertius ⁊ ab eo euincat non
poteſt iudex executionis de iſta controuerſia ſe intromittere.
4 Executio ſi fuit facta pꝛo creditoꝛe ⁊ ab eo euincatur res: an ſit
liberatus debitoꝛ vt non poſſit amplius conueniri.
5 Pignus ſi euincatur: vel aliter amittatur cuius erit periculum
an creditoꝛis: vel debitoꝛis: vel venditoꝛis.
6 Emptoꝛ non tenetur ſoluere pꝛecium vbicunqꝫ ante pꝛecium
ſolutum imminet periculum euictionis.
7 Periculum pignoꝛis an ⁊ quando ſpectet ad debitoꝛem vel
creditoꝛem.
8 Auctoꝛitate pꝛopꝛia an poſſit ingredi poſſeſſioneꝫ tertius poſ
ſeſſoꝛ ſi illa poſſeſſio fuit adiudicata victoꝛi.
9 Miſſio in poſſeſſionē quando fit ex cauſa iudicati in re poſſeſſa
per tertium abſentem ⁊ non citatum talis immiſſio non pꝛiuat
illum tertius ſua poſſeſſione ciuili.
10 Vendens auctoꝛitate iudicis an poſſit agere ad pꝛecium con
tra emptoꝛes.

1 **Si poſt adiectum.** † De controuerſia que
mouetur poſt venditio
nem: vel dationē inſolutū nō cognoſceť ſummarie per iudiceꝫ
exequentem: ſed oꝛdinarie per iudicē cōpetentē. h. d. ⁊ loqꝫ iſte
tex. qñ moueť qđ de precio. ¶ In tex. ibi cognitiōi ⁊c. ſubaudi
ſm Ange. ē ſi res non ſit tradita emptoꝛi: ⁊ multofoꝛtius ſi ſit
2 tradita ⁊ hoc eſt qđ ſeqꝫ in ꝟ. certe. ¶ † No. ex iſto tex. aliā limi
tationem ad. §. ſi ſuper. ff. e. l. q2 illud qđ ibi dꝛ ꝙ cognitio ſum
maria locū hꝫ ſuper ꝯtrouerſia mota hꝫ locū qñ cepta eſt moue
ri ante perfectā executionē: ſed poſt perfectā executionē reqriť
plenaria cognitio. ¶ In glo. i. ibi. liberata occupat ⁊c. hec oia
ꝓbantur in. §. pꝛi. qui loqꝫ qñ preciū nō eſt ſolutū hic vero qñ
preciū eſt ſolutū. ¶ In ea. gl. ibi euicta nō ceſſat iſta opi. cōiter
3 repꝛehendiť ⁊ ſequēs appꝛobať. ſ. † ꝙ ſi res adiudicata ſit victo
ri: ⁊ poſtea euincaſ ſibi vel poſtea cōpareat tertius vt ab eo euin
cat tñ iudex executiōis amplius nō pōt ſummarie ſe circa execu
a tionem vel controuerſiā intromittere ᵃ per iſtū text. ꝓut hꝛ in
lꝛa nōne. ¶ Tamē ſaluādo opi. primaꝫ glo. vꝛ dici poſſe ꝙ aut
ſpēs adiudicata eſt pro q̄titate ad quē ꝯdēnatus fuerat reus: ⁊
tunc extincta eſt virtus ſnie ⁊ actio iudicati. adeo ꝙ licꝫ poſtea
res reuincaſ dꝫ actoꝛ agere nō actiōe pꝛima ⁊ iudicati: q2 extin
cta ſed agat vtili actione exēpto ꝯ debitoꝛē pro euictiōe. l. elegā
ter. in pꝛin. ff. de pigno. actio. ⁊. l. ſi prediū. ff. de euic. ⁊ no. glo.
⁊ Bal. in. l. ſiqs aliā. allega. in glo. ⁊ iſto caſu ꝓcedit vlti. opi.
hic poſita in glo. Aut ſnia ꝯtinebat ſpēm in qua fcā eſt executio
⁊ poſtea euinciť: tūc q2 durat actio iudicati ⁊ virtus ſnie: vt hic
in gl. que iſto caſu dꝫ intelligi per. d. l. ſiqs aliam. vꝛ ꝙ ſicut du
rat ſnia duret ⁊ offm̄ iudicis qđ datur ꝓ executiōe ſnie ſumma
rie faciēda iuxta ea que dcā ſunt in. l. ītra. ff. e. ⁊ iſto caſu ꝓcedat
pꝛima opi. glo. hic repꝛehenſa a docto. Et hoc vꝛ ſentire Ang.
hic qđ vltimū pōt ꝓcedere qñ ſnia cōtinebat ſpēm. ſ. dari q2 non
vꝛ liberatus a ſnia reus niſi ſpēs ſit effecta acciꝑientis adeo ꝙ ab
eo euelli non poſſit. l. ſi rem. ff. de ſolu. d. l. ſiqs alia. ſcđ ſi ſnia cō
tinebat ſpēꝫ reſtitui vꝛ ꝙ fcā reſtōne incōtinenti irreuocabiliter
liberatur a ſnia tex. eſt no. in. l. permiſceri. §. ſpēs. ſm ſecūdam
lec. ibi poſitā per Iaco. de are. ⁊ Bar. ff. de acqui. poſ. in quo cō
ſidera. q2 nō declaraſ a doc. ¶ Capio glo. i. pro cuius expedi
tione continua. §. noſtrū ad precedētia: vt per eaꝫ. ¶ Vlterius
pro expeditione glo. opponiť de eo qđ hꝛ. j. §. pꝛi. qui incipit
ſed ſi emptoꝛ. vbi qñ res fuit vēdita pro executione ſnie adhuc
hꝫ locum cognitio ⁊ offm̄ iudicis exequētis. glo. rñdet ꝙ ibi lo
quitur qñ precium nōdum fuerat ſolutū per emptoꝛē. nam tūc
ſi recuſet emptoꝛ ſoluere preciuꝫ iudex executionis hꝫ illā rem
auferre ⁊ alteri vēdere vel adiudicare victoꝛi: hic loqꝫ qñ preciū
erat ſolutū victoꝛi. ¶ Sed dubitat glo. quare aliud ſit qñ preci
um non eſt ſolutū: ⁊ rñdet q2 nō eſt nimis longa cognitio qñ ꝓ
ciū nō eſt ſolutū: q2 ſi emptoꝛ nō vult ſoluere nihil aliud hꝫ fa
cere iudex executionis niſi rem auferre aliud eſt qñ eſt diſputan
duꝫ de iure tertij. que cognitio nō ꝟſatur circa modica. ¶ Vel
ſecundo dicit glo. ratio eſt q2 in pꝛimo caſu nihil vꝛ feciſſe iudex
executiōis niſi preciū ſolvaſ quo ſoluto totū eſt factum: ſed qñ
res eſt adiudicata ſemiplene fecit iudex: q2 pōt euinci ⁊ nō erit li
beratus debitoꝛ quouſqꝫ fuerit factus tutus creditoꝛ. l. ſi quis
aliam. ff. de ſolu. ⁊ nō poterit amplius ſe intromittere executoꝛ.
¶ Vlterius pro expeditiōe ſequētis partis gl. arguitur q2 vꝛ
ꝙ immo qñ pignus eſt adiudicatuꝫ victoꝛi non eſſet offm̄ iudi
cis exequentis ſed poſſit cognoſcere de cōtrouerſia vt vꝛ ꝓbare
lꝛa noſtra hic in ver. idēqꝫ ⁊ ſi ipſi ⁊c. ⁊ ſic vꝛ ꝙ male dcm̄ ſit ꝙ
immo ceſſet offm̄ iudicis ⁊ pꝛobat ſic. q2 pōt euinci ipa res vi
ctoꝛi ⁊ ſecuta euictione durat pꝛima obligatio: ergo nō vꝛ ꝙ de
beat ceſſare cognitio ſummaria glo. dicit ꝙ quidam dixerūt ꝙ
non ceſſat cognitio ſummaria: q2 non dꝛ perfecte liberatus de
bitoꝛ per. d. l. ſiqs aliam. ⁊ hoc cum hꝛ in lꝛa non ceſſabūt. Ta
men pꝛout hꝛ in lꝛa nōne ceſſabunt. que eſt magis cōis lꝛa text.
vellet ꝯtrium. ſ. ꝙ poſt adiudicatū pignus ceſſabit offm̄ exequē
tis: q2 plene fecit executoꝛ qñ fecit illud quod voluit victoꝛ. ⁊ in
hac ſecunda opi. vꝛ reſidere glo. ⁊ eam tenet Barto. Videtur
tamē poſſe ſaluari etiam pꝛimā opi. q2 poſſemus dicere ꝙ aut
ſpecies adiudicata eſt pro q̄titate in qua condēnatus fuit debi
toꝛ ⁊ tunc ſtatiꝫ extincta virtus ſnie adeo ꝙ lꝫ res euincatur nō
poteſt agi actione iudicati: ſed actione vtili exempto. l. elegan
ter. in pꝛin. ff. de pigno. actio. ⁊. l. ſi pꝛedium. C. de euictio. ple
neno. per glo. ⁊ Bar. in. d. l. ſi quis aliam. ⁊ iſto caſu procedat
4 etiam opi. glo. quā tenet Bar. † Aut illa ſnia ꝯdēnatoꝛia conti
nebat ſpēm in qua facta eſt executio ⁊ ipa res poſtea euincatur:
tunc quia durat actio iudicati ⁊ virtus ſententie per. d. l. ſi quis
aliam. que iſto caſu poteſt intelligi videtur ꝙ ſicut durat ſenten
tia duret etiam officium iudicis qđ datur pro executione ſentē
tie ſummarie facienda ſm notata per Barto. in. l. intra. ff. eo. ⁊
iſto caſu procedat pꝛima opi. glo. ⁊ fuit de mente Angeli ⁊ po
teſt hoc vltimum intelligi quando ſententia continebat ſpecieꝫ
dari nam tunc non videtur liberatus reus niſi ſit ſpecies effecta
accipientis. d. l. ſi quis aliam. ⁊. l. ſi reꝫ. de ſolutionibus. ſed vbi
ſententia continet ſpeciem reſtitui videtur ꝙ tunc facta reſtitu
tione incontinenti ſit liberatus reus. vt eſt tex. nota. ſecundum
vnam lectu. vltimam in. l. permiſceri. §. ſpecies. ff. de acquirē.
poſ. ideo tunc videtur ꝙ etiam ceſſet ſummaria cognitio ⁊ iſti
5 paſſus non ſunt bene diſcuſſi per doc. hic. ¶ † In glo. in ver. pe
riculum. ibi quo ad hoc vt teneatur precium ſoluere hanc expo
ſitionem repꝛehendit Barto. q2 iſte tex. loquitur quando pre
cium erat ſolutum vt dixi ideo tene ſequentem expoſitionem.
¶ Vel clarius expone litteram ſm Pau. de ca. ꝙ intelligatur
de periculo interitus qui ſpectat ad emptoꝛem. l. i. C. de peri.
⁊ commo. rei vendi. l. neceſſario. ff. eo. ti. ¶ Capio glo. in ver.
periculum. pro cuius expeditione dum dicitur ꝙ poſt venditū
b pignus dicitur verſari periculum emptoꝛis ᵇ contra immo vi
detur quod non verſetur periculum emptoꝛis ſed venditoꝛis.
eo quia periculum euictionis ſpectat ad ipſum venditoꝛem cō
demnatum: vt eſt caſus in dicta. l. ſi ob cauſam. C. de euictio. ⁊
in. l. ſi plus. §. i. ff. eod. titu. glo. reſpondet pꝛimo ꝙ hic verſa
tur periculum emptoꝛis: hoc eſt periculum: q2 tenetur ſoluere
precium

a ¶ Intromit
tē. aduerte q2
repetit. j. nu
mero ſequēti
per eadē vba
eandem diſtin
ctionē quaꝫ fa
cit hic. ⁊ vide
ad ſimile bar.
in. l. cū fideicō
miſſum. ff. de
cōſti. ⁊ in. l. ſi
vt ꝓponis. C.
d execu. rei iu
di. bar. in hoc
in. d. l. ſiqs ali
am. de ſo. ⁊ di
cta per eū ibi
reaſſūpſit hic
alex. cuꝫ diſtin
ctiōe vt ſequi
tur Iul.

b ¶ Empto
ris. Aduerte
q2 reaſſumit
j. numero. vii.

precium ⁊ hoc eſt periculū ad qđ tenet emptor. Sʒ Jac. de are.
⁊ Bar. reprehendūt iſtā gl. q̄ dicit ꝙ iſte text. nō pōt aliquo mō
6 intelligi de p̄cio duabus rōnibus. † Prima eſt q̄ vbicūqʒ ante
preciū ſolutū iminet periculū euictionis nō tenet emptor ſolue-
re preciū. l. ſi poſt ꝑfectā. C. de euic. ⁊ l. pe. ff. de peri. ⁊ cō. rei vē-
di. ergo nullo mō pōt itelligi ꝙ emptor teneat ſoluere p̄cium.
Scđa rōne mouet q̄ nō pōt intelligi iſte. §. qñ p̄ciū nō eſt ſolu-
tum ſʒ intelligit qñ preciū eſt ſolutū. §. ꝟo. ſequēs qñ precium
nō eſt ſolutū. Ang. hic conat ſaluare iſtā primā ſolu. nā inq̄tuʒ
Jac. de are. ⁊ Bar. impugnāt eā q̄ vbi iminet periculū euictio-
nis nō tenet emptor ſoluere. preciū. verū eſt niſi vēditor offerat
ſatiſdationē de euictione ſʒ ſi offerat tūc tenet ſoluere p̄ciuʒ ita
eſt tex. i. d. l. ſi poſt ꝑfectā. ⁊ in. d. l. pe. §. i. Nō loq̄tur m̄ ang. de
ſcđa rōe. ſ. ꝙ iſte. §. loquat qñ preciū eſt ſolutū. §. ꝟo ſeq̄ns qñ
preciū nō eſt ſolutū. ¶ Jmo. ꝯ vr ſuſtinere glo. in p̄ma rñſione
defendēdo eā a p̄ma rōne Bar. q̄ dicit ipſe ꝙ illud qđ dr̄ in. d.
l. ſi poſt ꝑfectā. ſ. ꝙ nō dʒ ſoluere preciū vēditori emptor qñ imi-
net euictio ꝓcedit qñ preciū erat ſoluēdū vēditori ſʒ in caſu nr̄o
nō erat ſoluēdū vēditori ſed victori qui nō vēdidit hec ꝟba mi-
hi nō placēt qñ ꝟba iudicis vēdentis cēſentur ꝟba p̄tis. l. i. C.
ſi in cau. iudi. l. ſi p̄dium. C. de euic. ergo ſicut qñ iminet euictio
nō tenet emptor ſoluere vēditori. d. l. ſi poſt ꝑfectā. ſic perinde
erit qñ eēt vēditū a iudice vel ab executore ⁊ ſic perinde erit ac
ſi eēt vēditū a vēditore vel ad vtilitatē eius ita ꝙ puto dictum
Jmo. nō eē verū ⁊ ſic ꝯclō erit ꝙ iſta p̄ma rñſio glo. nō vʒ ꝟa p
7 predictas duas rñſiones. ¶ † Scđo gl. declarat tex. ibi pericu-
lum ſpectat ad emptorē. q. d. ꝙ periculū nō ſpectat ad debito-
rem vel victorē ſʒ ad emptorē q̄ euincit ab eo res lʒ hēat regreſ-
ſum ꝯ debitorē ꝯdēnatū ⁊ ſic in effectu periculū eſt debitoris cō-
dēnati. d. l. ſi plus. ⁊. §. i. l. pe. ff. de euic. hec ſcđa ꝯclō cōiter te-
netur ⁊ hāc gl. reputat notādā Ang. q̄ ex ea hēmus ꝙ index nō
tenet de euictione qñ vēdit pignora ꝓ executione ſnīe nec etiaʒ
executor nec ēt victor q̄ ſi victor vēdat hʒ auctoritatē iudicis ꝓ
ſe qđ pōt facere vt no. gl. in. l. miles. §. i. ff. e. ⁊ iſtis caſibus non
tenebūtur iſti tales de euictione ſi res euincat emptori ſed tene-
bitur ſolū debitor ꝯdēnatus cui ꝓficit vēditio pignoris q̄ libe-
ratur ipſe per vēditionē pignoꝝ. d. l. ſi plus. §. i. de euic. Et ſub-
dit Ang. ꝙ hoc caſu tenebit debitor de euic. ad preciū cū inter-
eſſe victoris habita rōne fructuū nō ad duplū ita dicat ꝓbari in
d. l. pe. ff. de eu ic. ¶ Sed in hoc vltimo. dū dicit ꝙ tenet ad iter-
eſſe male dicit q̄ tex. in. d. l. pe. hoc nō dicit. ſed dicit ꝙ tenetur
ad preciū ⁊ ad vſuras habita rōne fructuū. ¶ Tamē in iſtis vſu-
ris ſoluēdis hēbit rō fructuū ſed nō tenebit ad intereē dicit tex.
¶ Poteſt ēt ex gl. aliter itelligi tex. hic in ꝟ. periculū. ſm pau.
de caſt. hic. ſ. ꝙ hic intelligit periculo interitus qñ periculū ta-
le ad emptorē ſpectat poſt vēditionē. l. ij. ff. de peri. ⁊ cō. rei vē.
⁊ l. i. C. e. ti. ¶ Jn gl. in ꝟ. nōne ceſſabūt. dic ꝙ vera ⁊ plana lr̄a
eſt ꝓut hr̄ nōne. legēdo iterrogatiue ſed ꝓut hr̄ nō ceſſabūt te-
ne p̄mā ſolu. poſitā hic in ꝟ. ⁊ tūc dic. ¶ Jn ea. glo. ibi. priori
caſu imo debuit dici potius ꝯ q̄ in p̄ori caſu emptor ſuſcepit pe-
riculū euictionis iō tertio cōparēte nō dr̄ durare ſūmaria cogni-
tio vt hic in ꝟ. inde m̄. Hec tñ ſolō cōiter nō tenet q̄ tex. nō lo-
quit de periculo euictionis vt eſt dcm̄. ¶ Jn ea. gl. ibi aget ⁊c.
ſ. emptor vt oñdit ꝟ. cōueniebat. poſitus in gl. ¶ Hec ſolutio
cōiter nō tenet q̄ nō adaptat ad lr̄am. ¶ Adde ꝙ p̄ma lr̄a ſm
ꝙ exponit gl. eſt bona ⁊ vera. Quidam[a] ꝟo libri habēt nō ceſ-
8 ſabūt ⁊ tūc dʒ intelligi ſm glo. q̄ nō ceſſabūt p̄tes dictoꝝ iudi-
cum exeq̄ntiū. ſ. qñ emptor nō vult ſoluere preciū vt. j. §. ꝓxi. ⁊
hec eſt bona rñſio ⁊ bonus intellectus ad iſtū tex. dū in lr̄a hr̄ nō
ceſſabūt vel ēt ſm gl. ſi hēris nōne ceſſabūt dʒ itelligi hoc eſt qñ
emptor ſuſceperat in ſe periculū euictionis ſʒ in p̄n. §. noſti em-
ptor nō ſuſcepit in ſe periculū iō nō debēt iudices exequētes ſe
interponere hec rñſio vltima tradita per glo. nr̄am ſm ꝙ in lr̄a
haberis nō ceſſabūt. dū dicit Jmo. ꝙ in p̄n. §. noſti nō ſuſcipit
periculum ꝯ aūt ſuſcipit: dicat Jmo. ꝙ rectius gl. dixiſſet ecōtra
q̄ in p̄ori caſu ſuſcepit periculum hic nō. ¶ Puto ꝙ voluerit
moueri ꝑꝑ tex. qm̄ in p̄n. §. dicit ꝙ periculū erat emptoris. At
tamē nullo mō pōt ſtare hic ſcđa expō ⁊ rñſio ꝓut in lr̄a hēris nō
ceſſabūt q̄ nullo mō ꝯuenit. ver. nō ceſſabūt qui nō dicit ꝙ em-
ptor in ſe ſuſceperit periculū euictionis ꝓut dixi ſuꝑ gl. in ver.
periculum. ¶ Alij itellectus tradūtur per gl. vt in ea vides ſed
lr̄a ſtare nō pōt ſm aliquē illoꝝ intellectū q̄ lr̄a dicit in p̄nci. ꝙ
ꝯtrouerſia mouebat emptori nō tertio ⁊ ſic nō erat emptor qui
agebat ꝯ tertiū vel alius tertius qui agebat ꝯ tertiū. ¶ Tenea-
tis ergo primā lec. ſm quā hēris in tex. nōne ceſſabūt ⁊ teneatis
primā expōnem gl. ¶ Pro expeditione gl. ſuꝑ ꝟbo idē q̄ro
an iſte ver. idē referat ad ꝓxime dicta vel ad p̄ncipiū huius. §.
gl. dicit ꝙ refert ad ꝓxīe dicta ⁊ hoc dū in lr̄a hr̄ nōne ceſſabūt.
nam ſic dcm̄ eſt ꝙ qñ eſt vēdita res pignori capta vt. ſ. §. ꝓxi.
ſic ēt dʒ dici qñ res eſt adiudicata victori ſi emptor nō inueniat
§. pignora. ff. ea. l. ſi aūt hēris in lr̄a nō ceſſabūt. refert ad princi-
piuʒ. §. ⁊ erit ſenſus. nā ſicut a p̄ncipio. §. ceſſabūt p̄tes iudicis
exequētis ita in ꝟ. idēqʒ. dicit tñ gl. ꝙ q̄dam dcm̄ ver. idē refe-
runt ad ꝓximū caſum ēt ſi hēris in lr̄a nō ceſſabūt. Sed teneatis
primā opi. ſm quā dcm̄ eſt ꝙ debeat referri ad ꝓximū. ſi habe-
tis nōne ceſſabūt. ſed ad p̄ncipium ſi hēris nō ceſſabunt. Jllud
autē ꝙ dicit gl. ꝙ q̄dam dn̄t ꝙ debet referri ad ꝓxime p̄ceden-
tia ēt ſi in lr̄a hēris nō ceſſabūt. voluit intelligere de opi. illoruʒ
quos retuli in glo. i. ſ. ꝙ qñ eſt adiudicatū nō eſt plene ſatiſfactū
victori ſi eſt ꝯtrouerſia mota. l. ſi q̄s alii. de ſo. verū q̄ illā opi.
reprobaui in. d. gl. i. iō nō teneo iſtā vlti. opi. glo. ¶ Jn gl. in ꝟ.
idēʒ ſi habes nō ceſſabūt. hoc verius vr ſi tenemus vltimā opi.
poſitam in gl. i. per oēs cōiter approbatā. Si aūt tenemus pri-
mam opi. ibi poſitā dʒ referri ad ꝓxima ⁊ hoc eſt ꝙ voluit dice-
8 re glo. hic in ꝟ. ſed alij ⁊c. ¶ † Vltimo Ange. hic per iſtū text.
notabiliter dicebat ꝙ ſi adiudicata fuit res victori poſſeſſa per
tertium abſentē cenſet poſſeſſor priuatus poſ. quo ad hoc vt nō
poſſit ꝓpria auctoritate poſ. ingredi. Sed Jmol. hic ꝯrium te-
net pro quo vide no. in. l. ſi. C. ſi per viʒ vel alio mō. ⁊ lʒ iſte tex.
non ꝓbet opi. Ang. Addo tñ ꝙ Ange. idē voluit in. l. peregre
§. q̄bus. ⁊ in. l. claʒ. §. ſi. ff. de acqui. poſ. ⁊ vtrobiqʒ dixi tenēdo
9 cōtra euʒ. ¶ † Extra glo. dicit Ang. ꝯ ꝙ qñ quis mittit in poſ.
per iudicem ex cā iudicati vel alia ſi ſit miſſio in re poſſeſſa ꝑ ter-
tium abſentē ⁊ nō citatum ⁊ ſic nō petebat res ipſa per cōdēna-
tuʒ talis imiſſio nō priuat illū tertiū poſſeſſorē ſua poſ. ciuili nec
ſibi preiudicat vt no. Jnno. in. c. qm̄ frequēter. §. qđ ſi ſuꝑ. ⁊. §.
in alijs vt lit. nō cōteſ. ⁊ no. Bart. in. l. ij. vbi in rē act. ergo de-
buit poſſe ille tertius ꝓpria auctoritate app̄hēdere poſ. rei ſue
capte per aliuʒ ēt ſi ſibi adiudicata ſit q̄ euʒ poſſidebat ciuiliter
poteſt rōne ſue ciuilis poſ. redire ad poſ. l. clam. poſſidere. §. q̄
ad nūdinas. ff. de acqui. poſ. ergo male dicit iuriſcōſultus vide-
licet ꝙ habeat neceſſe iſte tertius ordinarie agere ſʒ ipſe rñdet
verum eſſe ꝙ non ꝑdit ciuilē ſi nō eſt ſuſpicatus ſe poſſe repel-
li tamē q̄ imiſſus queſiuit naturaleʒ auctoritate iudicis operat
auctoritas iudicis vt nō poſſit expelli ꝓpria auctoritate ab iſto
tertio ſed dʒ agere iure ordinario ⁊ ſm eum eſt hic tex. notabi-
liter limitās. d. §. qui ad nūdinas. Sed Jmo. hic dicit nō puta-
re verū qđ dicit Ang. ſed dicit ꝙ poterit ꝓpria auctoritate de-
uenire ad poſ. per. d. §. qui ad nūdinas. ⁊ plenius per Bart. in
l. i. §. interdū. j. vti poſ. Nō ob. iſte tex. q̄ hoc nō negat. ¶ De
iſto dicto Ang. feci mētionem in. d. §. qui ad nūdinas. ⁊ in. l. di-
uerſa. eo. ti. ⁊ ibi tenui cōtra Ang. ſecutus opi. Jmol. Jtem q̄a
ſupra dictum eſt per gl. in ver. periculum. ꝙ ſiue victor ſiue iu-
10 dex ſiue nuncius vendiderit rē non tenet de euictione. ¶ † Que-
ri poteſt vtrum iſti tales vendētes poſſint agere ad preciū ⁊ di-
cit Jmo. videri ꝙ non per. §. ꝓxi. putat tamē ſub dubio forte
ꝙ quādo victor auctoritate propria iudicis vēdidit tunc poſ-
ſit agere ad precium vt. l. i. C. cre. euic. pig. non de.

[a] ¶ Quidam receſſunt. j. in ver. pro expeditione.

1 Emptor rei adiudicate vel ſubhaſtate non poteſt cogi ad ſol-
uendum precium iudici vendenti q̄ ipſe nullam habet actionē
ſed bene creditor poteſt.
2 Emptori recuſanti ſoluere precium aufertur res ⁊ venditur al-
teri. ſed quid ſi negat illam rem emiſſe.
3 Emptor ſi recuſat ſoluere precium poteſt ei auferri res ⁊ alteri
vendi ⁊ precium in cauſam iudicati conuertitur.
4 Sta. quo cauetur ꝙ poſſit porrigere manum contra alium in-
telligi debet de manu adiutrice.
5 Venditio quando ſit pro executione mandati iudicis nō com-
petit actio ad precium victori nec iudici ſed executioni qui nō
poteſt vendere niſi preſente pecunia.
6 Vendens eandem rem duobus inſolidum punitur pena falſi.
fallit vt infra.
7 Vendens rem alienā vt ꝓcurator vel tutor an poſſit transferre
dominium non preſente pecunia ſed habita fide de p̄cio.
8 Vendere habita fide de precio an poſſit procurator fiſci.

9 Uendere poteſt creditor rem ſibi pignoratam ⁊ dominiū traſ
ferre habita fide de precio.

Sed ſi emptor. ¶ †Iſte.§.ſi emptor eſt dif
ficilior ꝙ̃ precedens. ¶ Ca
pio glo.in ver.vidēdum.que nō tēdit ad aliud quā ad declara
tionem lr̃e quā heri vobis melius declaraui ꝙ̃ facit gl. dum tñ
gl.dicit ibi ꝗd ſi negat emiſſe vel dicit preciū ſoluiſſe ⁊ ſentit gl.
ꝙ talis aſſertio debeat opari vt nō debeat poſſe cogi emptor.
dicit Ang.ꝙ in ↄ̃rium facit q2 nō vꝫ poſſe negaſſe ex quo iudex
vēdidit nec poſſe ſoluiſſe ꝗn iudex h̄ ſciat nec dꝫ poſſe hoc opa
ri.l.poſt ꝙ̃.Ad qḋ rñdet ipſe ꝙ gl. poſſet ꝓcedere caſu quo iu
dex per nūcium apparitorē vēdidit vel caſu quo ipſe vendidit
tūc poſſet ꝓcedere glo.ſi in actis nō appareret ſed ſi appareret
tūc eſſe notoriū iudici ⁊ calūnioſa eſſet negatio vel aſſertio ⁊ ſic
non ceſſaret illud qḋ hic dꝛ in fi.ſ.ꝙ auferaꝛ ei res ⁊ vēdatur al
teri pñti pecunia. ¶ †Capio glo.ſeq.in ver.nec habeat.⁊ que
ro quis eſt iſte qui nō hꝫ actionē de quo in ver.melius.⁊ rñdet
glo.ꝙ ꝓut in lr̃a hꝛ verbū.habeat.in ſingulari intelligiꝛ de em
ptore qui nō hꝫ actionem de euictione cōtra victorem cui iudi
catum fieri deſideraꝛ ſed hꝫ cōtra condēnatum.l.antepe.§.ſu
pra de euic.l.ſi ob cām.C.de euic.⁊ dꝫ ſubaudiri in tex.ꝙ eodē
mō iſte victor nō dꝫ hēre actionē cōtra emptorē de precio vel
ſcđo dicit glo.poteſt intelligi.is.ſ.victor nō dꝫ hēre actionē ad
precium cōtra emptorē cui ⁊ a quo iudicatum fieri deſideratur
1 q2 intēdit victor hēre ſatiſfactionem ab illo emptore.†Si aūt
habetis in tex.ver.habeant.⁊ tūc intelligiꝛ ꝙ habeant actionē
ſ.iudices exequētes ⁊ erit ſenſus lr̃e ꝙ iudices nō hñt actionē
ad precium cōtra emptorem q2 nō poteſt eis vendere habita fi
de de precio vt hic ⁊ ſicut iudices vēdētes non teneñꝛ ſtare pro
emptore cōtra vēditorem.i.nō tenētur emptori de euictione
pro victore ita nō eſt equū ꝙ ipſi habeāt actionē ad preciū con
tra emptorem pro victore.i.ad cōmodū victoris ⁊ ſm̄ hūc intel
lectum abūdat dictio is.Uel ēt poteſt legi dictio:is cum ſeqn
ti orone.q.d.nec is cui iudicatum fieri deſideraꝛ.i.victor iniu
ria afficietur lꝫ nō poſſit agi ad preciū cōtra emptorem q2 alio
mō erit victori cōſultum q2 auferetꝛ res emptori nō ſoluēti ⁊ vē
detur alij pñti pecunia. Item q2 emptor nulla actione teneꝛ vi
2 ctori ergo nō afficiꝛ iniuria victor. ¶ †Ultimo oponit gloſ.in
fin.dicꝛ hic in fi.ꝙ emptori recuſanti ſoluere preciū auferꝛ res
⁊ vendiꝛ alteri cōtra pone ꝙ emptor neget illā rē emiſſe vel di
cat ſe ſoluiſſe precium qūo debebit ei auferri res.nam eſſet ini
quū.l.i.C.de execu.rei iudi.glo.rñdet ꝙ hic itelligiꝛ ꝙ iſte em
ptor hoc nō dicebat alias aūt eſſet contra.Circa iſtā oppōnem
addebat hic Barto.ꝙ ēt poſito ꝙ hoc diceret emptor tamen
hoc erat notum iudici exequēti.ſ.eum non ſoluiſſe cum eſſet de
dependētibus a facto ſuo.ar.l.cum falſum.ff.de acqui.here.po
terit facere iudex executionem ſicut cum notum eſt ſibi per ſen
tentiam per iſtum tex.Ang.hic dicit ꝙ pro glo.facit tex.hic in
ver.quid ſi neget.tamē cōcludit eſſe verum ꝙ emptor poteſt al
legare ſe nō emiſſe ſeu precium ſoluiſſe ſi venditio fuit facta per
nuncium vel apparitorem vel ſi fuit facta per iudicem ⁊ nō con
ſtat ex actis ⁊ ita ſoluetur glo.hic in fi.dum dicit alias cōtra.fa
cit qḋ gloſ.in.l.ij.de fer.⁊ in.d.§.quādo aūt.⁊ cum hoc ēt ſim
3 pliciter trāſit Imo.hic. ¶ †Si emptor nō ſoluat preciū aufer
tur ſibi res ac ſi venditio facta non eſſet ⁊ alteri venditur ⁊ pre
cium in cauſā iudicati conuertitur non aūt compellitur p̄mus
emptor ad ſolutionem precij per condēnationem ⁊ captionem
bonorum ſuorum ⁊ venditionem eorum q2 eſſet ꝓceſſus in infi
nitum cum idem poſſit contingere in hac venditione qḋ in pri
ma.Et ideo ꝯſulitur ꝙ executor vendat pñti pecunia alias ven
ditio habetur pro non facta q2 poteſt retractari non ſoluto pre
cio.h.d. ¶ Et p̄mo ponitur.q.an ſi emptor ſoluat preciū poſ
ſit executor ipſum cogere ad precium capiendo eius bona ⁊ vē
dendo vſqꝫ ibi ⁊ non puto ibi reſpondet ꝙ non quia ſic eſſet
proceſſus in infinitum quoniam illud idem poſſet cōtingere al
teri vendenti quia nouo emptore non ſoluente ſimiliter caperē
tur bona eius ⁊ venderentur alteri aduerſus quem ſi non ſolue
ret ita fieret ⁊ ſic in infinitum procederetur ⁊ hanc rationē pro
bat text.in ver.ſi eum dicens.ꝙ ita eſſet neceſſe facere ſiue dicas
ꝙ emptor debeat condēnari ad precium ſiue ꝙ habeaꝛ pro cō
dēnato vſqꝫ ibi melius ⁊ ibi cōfirmat qḋ dixerat ⁊ addit aliam
rōnem vꝫ q2 victor cōtra illum emptorem nullam habet actio
nem ad precium q2 ipſe non vendidit ſed executor. ergo nulla
fit iniuria victori ſi denegatur executio i precio ↄ̃ emptorē vſqꝫ
ibi opꝫ ⁊ ibi cōſuluit ꝗs modus ſit hūdus.ſ.ꝙ executor nūꝙ̃ vē
dat niſi pñte pecunia.⁊ ſi cōtingat vendi aliter tūc precio non ſo
luto auferꝛ res emptori ⁊ vendiꝛ alteri pñte pecunia. ¶ In tex.
ibi ꝯdēnatū.hic oſtendit lōgitudinē ꝓceſſus:q2 tēderemus in
infinitū ſi diceretꝛ emptor cogi ad preciū:q2 opꝫ emptorē ꝯdēna
ri nec pōt dici ꝙ pro ꝯdēnato ſemꝑ hēatur q2 pꝫ negare ſe emiſ
ſe vel dicere ſe ſoluiſſe:vt ſeqꝛ. ¶ Subaudi ⁊ ſic erit opus ꝓceſ
ſu ⁊ ꝯdēnatiōe.ad qḋ rñdet iuriſcōſultus ꝙ nō ſemꝑ poterit ha
beri pro ꝯdēnato:q2 poterit eſſe ꝙ negabit ſe emiſſe vel dicat ſe
ſoluiſſe ⁊ ſi habereꝛ pro cōuicto ⁊ ꝯdēnato eſſet iniquū ⁊ eſſet fa
cere de fcō nō de iure.nō enim dꝫ haberi pro cōdēnato ille ꝗ nō
eſt cōuictus vel cōfeſſus. ¶ In tex.ibi interponat.ſ.ad preciū
ſed aliter prout in ſimilibus. ¶ In text.ibi.ſ.victor ſm̄ planam
4 lr̃am.⁊ tunc expone cui.i.a quo vt eſt in glo. ¶ †No.ex tex.iun
cta gl.in ꝟ.vidēdū.tex.meliorē qui ſit in iure ciuili ſm̄ Ang.ꝙ
ſi ex forma ſtatuti vel reſcripti ꝯcediꝛ alicui ptās porrigēdi ma
nū ↄ̃ aliū intelligaꝛ de manu adiutrice per condēnationē ⁊ exe
cutionē.Cum Ange.trāſit ſimplr̃ Imo.hic.poteſtis tñ dicere
ꝙ iſte tex.dirigit verba ad iudicē.iō nō mirū ſi in iſto caſu intel
ligitur ꝙ h̄ equitas ſuadet.l.plenū.§.equitij.ff.de vſu ⁊ habi.⁊
l.ſi vnc.ff.loc.pro Ang.tñ allego tex.in.l.ij.C.de priui.notato
rum.lib.xj.⁊ illū tex.ad hoc ꝓpoſitū allegauit Bal.in.l.manu
5 miſſiones.ff.de iuſti.⁊ iure. ¶ †No.ſcđo ꝙ vbi res vēditur ꝑ
executione mādati iudicis nō cōpetit actio ad preciū victori:q2
ipſe eam nō vendidit nec cōpetit iudici ſeu executori:q2 non pōt
vendere niſi preſente pecunia vt hic.nō autē habita fide de pre
cio iuxta.l.qḋ vēdidi.ff.de ↄ̃hen.emp.Et eſt ratio illoꝝ duorū
dictorum:q2 ipſe victor nō vēdit:ſed iudex aut apparitor.i.nun
cius:nec ēt competit actio ad preciū ipſi iudici aut executori.q2
non hñt ptātem vendēdi rem niſi pñti pecunia.Tamen Imo.
ſub dubio forte in.§.proxi.precedēti in fi.dicebat ꝙ immo qñ
eſt vendita per victorē de mādato iudicis videbaꝛ ꝙ poſſet or
dinarie agēdo ex empto agere victor ad preciū per id qḋ legi.
⁊ nota.in.l.i.⁊.ij.C.credi.pig.eui.nō de.dixi tñ ꝙ iſtud vltimū
non putarē verum qñ victor ex mādato iudicis vēderet tanꝙ̃ ꝗ
liber executor ſicut ei cōmittere pōt per no.per Bar.in.l.iuſte.
ff.de acqui.poſ.q2 tunc cū ſit ſubrogatus loco mādātis iudica
ri dꝫ ſicut de mandāte.l.ſi eiꝫ.§.qui iniuriaꝝ.ff.ſi ꝗs cau.⁊ iſtā
opi.ſequor. ¶ Addatis ꝙ ipſe Imo.hic.circa.ij.col.reaſſum
pſit illam opi.⁊ dicit ꝙ qñ victor de mandato iudicis vendidit
ꝙ̃uis nō habeat actionem ad preciū ad finē vt iudex occaſione
litis ſe interponat per rōnem poſitam hic in ver.melius tamen.
ſi velit agere ordinarie ex vi ꝯtus initi inter ipm̄ ⁊ emptorem.
forte poterit per id qḋ no.in.d.l.i.C.credi.euic.pig.non de.ta
men.puto verius eſſe illud qḋ dixi per que oia apparet rñſum
ad.d.l.cum ibi notatis.q2 ibi non vēdebat creditor ⁊ tanꝙ̃ exe
6 cutor ⁊ miniſter iudicis ſed ſuo iure. ¶ †Ultimo no.ꝙ licet vē
dens rem duobus puniatur pena falſi.l.qui duobus.ff.de fal.ta
men in caſu iſto:q2 prima venditio habetur pro infecta precio
non ſoluto:q2 iudex non potuit vendere habita fide de precio.
Secundo limita ſingulariter.d.l.qui duobus.non habere locū
vbi primus emptor non ſoluat precium.ita ſingulariter dixit
Bal.in.l.quotiēs.C.de rei vendi.⁊ in.c.ſi facta.ſi de feu.fue.cō
trouer.inter do.⁊ agna.referēs ita tenere Oldra.in.l.venditor
ex hereditate.ff.de here.vel actio.vē.⁊ iſtud reaſſumpſit Bal.
in.d.l.vēditor.ꝗ ita intelligit illam.l.vēditor.in reportatis an
tiquis facit.l.ꝙ̃ diu.C.de diſtra.pig.In ↄ̃rium pondera tex.hic
per argu.a ſpeciali nec iura.ff.alie.recte intuenti ↄ̃rium probat.
¶ Quā.l.venditor.inducit ſic:nam tex.ibi dicit ꝙ ſi quis ven
didit rem particularē.puta ſtichū pro decem ticio.demum ven
diderit eundē ſtichum ſeyo pro.xv.cum eum nō tradidiſſet pri
mo emptori ſi poſtea cōtingat ſtichū perire nō tenebiꝛ vēditor
ad aliqd p̄mo emptori ſi vēditionē fecit prius ꝙ̃ morā feciſſet
primo emptori.mō dicit Bal.qūo eſſe poterat in caſu.d.l.ven
ditor.ꝙ vēditor emptori nō videretꝛ facere morā p̄io occupāti
vendēdo ſcđo anteꝙ̃ traderet p̄mo:attēto ꝙ vendēdo ſecūdo
incidebat in penā falſi.⁊ rñdet ꝙ iō ibi nō incidebat in penā fal
ſi.q2 dꝫ intelligi ꝙ primus emptor ceſſabat ſoluere preciū vēdi
tori.Sed aduertatis q2 ↄ̃ eos vꝫ tex.hic per locū a ſpeciali.naꝫ
ideo hic nō incidit in falſum vendēdo ſecūdo qñ p̄imus nō ſol
uit:q2 p̄ima venditio fieri nō poterat:niſi pñte pecunia.⁊ iō ali
ter facta eſt nulla.⁊ ideo videtur ꝙ vbi potuiſſet haberi fides de

precio

ꝓcio in ꝑma vẽditione ſecus eſſe per iſtũ tex. Nec ob. d. l. venditor q᷑ non ꝓbaſ ibi illud qḋ dicit Odof. ⁊ Bald. q᷑ ibi nihil dr̄ ꝙ ꝑmus ceſſaret ſoluere preciũ nec ibi negaſ ꝙ vendẽs incĩderit in penã falſi. Nec ob. dum diciſ ergo eẽt in mora q᷑ nego ꝑñtiam iſtã eſſe verã incidit vẽditor in penã falſi vendẽdo. videtur ergo cõmittere morã in nõ tradẽdo ꝑmo nã bene dr̄ cõmiſiſſe culpã ſed nego ꝙ morã. ⁊ ꝙ maius eſt mora q̄ꝫ culpa. l. ſi vẽdẽda. §. i. cum gl. in ꝟ. dolo ⁊ culpa. ff. ad. l. rbo. de iac. Nec ob. ſi diciſ ꝙ vendẽdo ſcḋo fecit quominus ꝑſtare poſſit ꝑmo ergo eſt in mora ſicut qñ occidit. l. ſeruũ. in ꝑn. j. de ꝟ. ob. quia rñdeo negãdo q᷑ pȯt poſtea redimere a ſcḋo ⁊ ꝑſtare ꝑmo. ſecus in. d. l. ſi ſeruũ. Tamẽ ſuſtinẽdo opi. Odof. ⁊ Bald. poteſtis dicere ꝙ lꝫ opi. ſua nõ videatur ꝓbari per. d. l. vẽditor. tñ ꝑ aliã rõnem vr̄ poſſe ꝓbari. vꝫ q᷑ poſtq̄ꝫ ꝑmus emptor non ſeruat fidẽ ſoluẽdo preciũ pȯt vẽditor vẽdere alteri ⁊ ꝑmo emptori fidẽ impune nõ ſeruare q᷑ fragẽti fidẽ ⁊c. l. cuꝫ ꝓponas. la. ij. C. de pac. ⁊ illa regula ẽt hꝫ locũ in ꝯtribus inoiatis ante executionem factã. d. l. ſi cõuenerit. ff. pro ſocio. l. iul. §. offerri. ff. de act. emp. vbi declarat Bal. in. l. in ciuile. ff. de rei vẽ. ſꝫ poſt executionem nõ. d. l. in ciuile. ¶ Nec ob. iſte tex. q᷑ eſt ſpãle vt poſt traditionem factã poſſit reo ꝑmo auferri eo q᷑ iudex non potuit vẽdere hñdo fidẽ de precio ſecus in vendẽte rem ꝓpriaꝫ ⁊ iſta noteťis q᷑ ab alijs nõ ſunt in ꝓprijs terminis ſic declarata. ¶ In glo. in ꝟ. cum nec habeat ibi pro emptore ꝯ victoreꝫ ſcꝫ de euictione q᷑ emptor nõ teneſ ſed debitor. l. ſi ob cãm. ff. de euic. ¶ In ea. glo. ibi ſed nec ꝯ emptorẽ pro vẽditore ⁊c. q᷑ non pȯt executor agere ad preciũ eo q᷑ ſibi nõ lꝫ hẽre fidem de precio in ꝯtu vẽditionis vt hic. ¶ In gloſ. ſi. in ſi. verũ eſt ꝙ ſi dicat emptorẽ ſoluiſſe preciũ ⁊ nõ cõſtaret iudici notorie de venditione vt q᷑ eſſet facta per nũcium vel ẽt per iudicẽ ⁊ nõ apparet ex actis ⁊ ſi cõſtaret vt ꝓuato ſed ſi notorie cõſtaret ex actis de vẽditione ⁊ emptor negaret ſe eſſe debitorẽ in precio vel diceret ſe ſoluiſſe iudex pȯt per executorẽ rem auferre vt hic q᷑ negatio eſſet euidẽter calũnioſa ideo nõ admittẽda iuxta not. per glo. ⁊ doc. in. l. ſi poſt rem. ff. de trãſac. ⁊ ita intelligit Ange. h
7 qḋ no. Bar. hic ⁊ plene. ¶ † Extra glo. querit Bar. an vẽdẽs rem alienã puta ꝓcurator vel alius hñs ꝑtãtem vendẽdi poſſit trãſferre dñium nõ ꝑñti pecunia ſed habita fide de ꝓcio de quo dic vt hic per eũ notabiliter loquẽteꝫ cui alij ſcribẽtes hic nihil addũt ⁊ cum eo cõcordat Bal. in. l. in ciuile. C. de rei vendi. per eũdem Bal. in. l. ſi ꝟo donationis. C. de ꝯhen. emp. per Ang. in. l. ij. ff. de iuriſ. om. iudi. per do. Abb. in. c. ij. de precario. aliquid per glo. in. l. cũ vendẽte. C. vbi cau. fiſ. per quã glo. iuncto tex. Bal. ibi dat notabilẽ declarationẽ. ¶ Ad h notatã ꝑ Barto. ⁊ de materia ẽt vide notata per Bar. in. l. i. ff. de offi. procura. ceſ. ⁊ ibi aliter loq̄tur ⁊ minus bñ. Excepto Raph. h qui dicit ꝙ. d. l. ſi ꝓcurator. alleg. per Bar. nõ vr̄ ꝓbare opinionem eius ⁊ in veritate nõ vrget tñ tex. in. l. i. de executio. rei vendi. ⁊ ꝯtra bñ probat. ¶ Addit ẽt Raph. h ꝙ in caſibus in q̄bus dcm̃ eſt ꝓcuratorẽ nõ poſſe vẽdere habita fide de ꝓcio. Tamẽ fallit vbi eſſet cõſuetudo vendẽdi habita fide de precio. l. ſi pignore §. ſi creditor. ⁊. l. vel vniuerſoꝝ. ff. de pig. ac. bene facit qḋ not. Bar. in. l. ſi. in ſi. ꝑncipij. j. que in frau. credi. ¶ Subdit ẽt Rapha. ꝙ ꝓcurator qui vẽdidit habita fide de ꝓcio per duos vel tres dies ſi ꝓmiſſio illius rei putabaſ pecunia numerata excuſabitur. alleg. glo. reputatã ſingularẽ in. l. ticio fundus. ff. de conditio. ⁊ de. ꝓut eſt Venetijs dñi pro hoc allegate bonũ text. in l. ſi a bonefidei. ff. de rei ven. ⁊ qḋ ibi no. Ang. ⁊ no. Bart. in. l. ſi
8 ſoluturus. j. de ſolu. ¶ † De hac materia videte per Bal. in. l. cum vẽditore poſt gl. C. vbi cau. fiſ. ⁊ ibi dicit Bal. ꝙ lꝫ ꝓcurator fiſci q̄ꝫtum ad trãſferẽdum dñium nõ poſſit vẽdere habita fide de ꝓcio tamen ꝯtrus bñ valebit q̄ꝫtum ad ꝓducendã actionẽ ⁊ obligationem ꝑſonalẽ per. d. l. cum vendẽte. qḋ eſt not. ꝓ declaratione ⁊ limitatione. d. l. ſi ꝓcurator. de quo ẽt per Bal. in d. l. in ciuile. vbi ſeq̄tur diſtĩonem Bart. hic de quo per Bal. in l. ſi rem donationis. C. de ꝯhen. emp. ⁊ per Ang. in. l. ij. ff. de iuriſdi. om. iudi. ⁊ per Abb. in. c. j. in fin. de ꝓca. vbi ſeq̄tur illud qḋ dicit Barto. hic per que dicit Abb. ꝙ ꝑlatus eccleſie nõ pȯt vẽdere rẽ eccleſie habita fide de precio ꝑ. d. l. ſi ꝓcurator. in ſi. cum gl. qḋ intelligatis ſane q̄ꝫtum ad tranſlationẽ dñij vñ dicit Abb. in. d. c. ij. ꝙ cautius eſt ꝙ ꝑlatus cõfiteaſ habuiſſe ⁊ recepiſſe pecuniã ꝙ facere pȯt ſicut ꝓcurator fiſci. l. ij. in ſi. C. de quadri. preſcri. ⁊ no. Bar. in. d. l. ſi ꝓcurator. de hoc articulo hr̄ ẽt per Bar. in. l. i. ff. de offi. ꝓcu. ceſa. vbi vr̄ trãſire cum opi. Cyn.
9 in. d. l. in ciuile. ſed melius loq̄tur Bar. ¶ † Iſtis adde ꝙ creditor rem ſibi pignoratã vẽdere pȯt ⁊ dñium trãſferre habita fide de ꝓcio vt eſt tex. in. l. elegãter. §. ſi vẽdiderit. ff. de pig. act.
10 ¶ † Succeſſiue tetigit hic Bar. q̄d in executore vltime volũtatis an poſſit alienare rem nõ ꝑñti pecunia ⁊ decidit ꝙ nõ vt hic per eum quẽ ſeq̄tur Bal. in. d. l. in ciuile. Imo. h dicit ꝙ Bar. in. l. alio. in vlti. colu. ff. de ali. ⁊ cibo. leg. dicebat aliud q᷑ vult Bar. ibi ꝙ executor ẽt ad pias cãs poſſit vẽdere nõ ꝑñti pecunia ſed habita fide de ꝓcio ſi habeat a teſtõre gñalem ꝑtãtem cũ libera dũmodo bona fide faciat alle. l. q rome. §. chalimachus in vltimo rñſo. j. de ꝟ. ob. vbi quãuis al ias ꝓcurator ſimpliciter cõſtitutus ad debitũ recipiẽdum nõ poſſit terminũ ꝓrogare tñ ſi habeat arbitriũ pȯt dũmodo bona fide faciat. dicit Imo. poſſe pro cõcordia opi. Bar. hic. ⁊ in. d. l. alio. cõcludit videlicet ꝙ illud qḋ dicit ibi Bar. ꝓcedat qñ vẽderet hñdo fidẽ nõ excedẽdo tñ terminũ. j. quẽ fieri dꝫ executio illius vltime voluntatis iuxta id qḋ hr̄ in auctẽ. hoc amplius. C. de fideicõ. ⁊ in. c. nos q̄deꝫ. de teſtamẽ. ⁊ iſto modo ꝓcedat id qḋ ibi dr̄ ⁊ tũc nõ poteſt hoc facere executor ⁊ hꝫ tũc locũ opi. Bar. hic q᷑ rões Bar. hic ẽt militãt in caſu poſito per Bar. in. d. l. alio. nã bart. hic ſe fundat per. d. l. ſi ꝓcurator. que loq̄tur in ꝓcuratore fiſcali qui hꝫ liberã adminiſtrationẽ. l. preſes cum glo. C. de trãſac. l. mãdato gñali. C. de ꝓcura. ⁊ ad trãſactionem req̄ritur ꝓcurator cum libera ſed ꝓcurator fiſci pȯt trãſigere vt dictis locis. ergo quãuis executor habeat liberã nõ tñ dꝫ poſſe vẽdere habita fide de precio. Nec huic cõcor. ob tex. noſter qui indiſtincte dicit ꝙ nõ dꝫ vẽdere niſi ꝑñti pecunia q᷑ rñdeo ꝙ hic tẽpore quo capiũtur pignora iam preſupponiſ ꝙ lapſum erat tp̄s conceſſum condẽnatis ad ſoluẽdum. hic ergo nõ erat aliud tp̄s limitatum. j. qḋ fieri deberet executio q᷑ ſtatim fieri pȯt lapſo quadrimeſtre ſed qñ executor vẽdit ad ſoluẽdum legata tũc attendamus an lapſum ſit tp̄s. j. qḋ debeãt ſolui dicta legata an non et iſta vr̄ bona cõcordia ⁊ de iſto articulo videatis Bal. in. l. in ciuile. C. de rei vendi. vbi trãſit cum Bar. h. ⁊ per Bal. in. l. ſi. §. ſin aũt legata. C. de bo. que lib. ¶ Quod limitat no. Bar. in. l. alio. in vlti. col. C. de ali. ⁊ cib. lega. niſi executor a teſtõre haberet liberum arbitriũ. alleg. in arg. l. qui rome. §. chalimachus. in fin. j. de ꝟb. obli. vbi hñs arbitriũ poteſt terminũ ſolutionis prorogare. Quam limitationẽ intelligit h Imol. ꝓcedere dũmodo executor nõ vendat habita fide de precio vltra tp̄s. j. qḋ fieri dꝫ executio per rõnem quã ponit hic Bar. que ẽt hꝫ locum
11 quãdo hꝫ arbitriũ. ¶ † Succeſſiue querit hic Bar. an procura
a tor [a] ⁊ executor in caſibus in q̄bus debẽt vẽdere pecunia ꝑñti poſſunt vẽdere ſi in inſtr̄o vẽditionis nõ cõtinetur qḋ preciũ recepit ſed ſolũ ꝙ precium cõfeſſus eſt recepiſſe ⁊ decidit ꝙ non q᷑ talis cõfeſſio non ꝓbat verã numerationẽ. l. i. §. ſi mutuã. ff. ſi quid in frau. pa. cum alijs hic allegatis per eum. Et hic patet cõcluſio ꝙ ꝓcurator hñs ꝑtãtem recipiẽdi pecuniã nõ preiudicat dño per ſolã cõfeſſionẽ de recepto qḋ eſt notãdum. Ange. vero hic dicit alibi eſſe caſum ꝙ vbi ꝓcurator cõſtitutus eſt ad recipiẽdum pecuniã mutuo nõ obligat dñm ſi cõfitetur ſe recepiſſe mutuo q᷑ aliud eſt cõfiteri ⁊ aliud eſt mutuo recepiſſe. l. ij. §. ſi. cum glo. ff. ſi cer. pe. vbi aũt cõſtitutus eſſet ꝓcurator ad recipiẽdum pecuniã a debitoribus ⁊ ad quietãdum eos tũc dicit ꝙ ſola cõfeſſio de recepto nocet dño qḋ eſt clarum ſm eum. Si habeat mãdatum cum libera. all. l. nõ abſtulit. cum glo. quẽ ibi ſeq̄tur Iaco. bu. C. de noua. ⁊ idem dicit Ang. ẽt ſi habeat mãdatum ſine libera. all. l. lucius. §. tutele. ff. de admi. tu. licet ſm eum Bar. hic ſentiat ꝯtrium ⁊ nõ bene. Et hoc intelligit Ang. verum ſi ꝓcu. eſt ſoluẽdo. alias aũt eius cõfeſſio nõ noceret domino. alle. no. in. l. ſi. C. de apo. pu. libro. xj. ſed debuit allegare glo. in. l. in ꝯtribus. §. i. in ꝟ. penitus. C. de non nu. pe. ¶ Aduerte quia ad glo. in d. §. tutele. poteſt reſpõderi ꝙ male loquitur ⁊ reprehenditur per Barto. hic quia ſola confeſſio tutoris non preiudicat pupillo vt. l. coram. §. ſed an ipſos. j. ti. i. ⁊ ideo iuriſcõſultus in. d. §. tutele. decidẽdo fundat ſe in ſolutione nõ in confeſſione facta per apochaꝫ. Item ille tex. cum glo. loquitur in tutore qui habet liberam adminiſtrationem. l. inter bonorum. ⁊ ibi Barto. ff. de adminiſtra. tuto. ⁊ no. glo. in. l. mandato. ff. de procura. Sed Imo. plenius in. l. ſi debitorem. j. de noua. tenet contra Bar. ſecutus dictam opi. Ang. ⁊ pro hoc allegat. l. omnes. §. ſi. C. de qua. preſcri. ⁊. d. l. ſi. C. de apo. pub. ⁊ Alexan. de imo. ſup prima. ff. noui.

[a] ¶ Procurator. aduerte q᷑ reperit eum mbus iſta na me. ꝑu. latius q̄ꝫ hic dicet in hac q̄one.

12 glo.in.d.l.in ɔtractibus.§.i.† Ubi eſt ſpāle in ꝓcuratore fiſcali qui
cenſeſ liberā adminiſtrationē hēre.l.preſes.C.de trāſac.iuncta
d.l.mādato ut per cōfeſſionem ſuā preiudicet fiſco incōtinenti
nec poſſit opponi exceptio nō numerate pecunie.ergo in ɔtriū
oꝫ eſſe ius cōe.ſ.ut cōfeſſio alterius ꝓcuratoris preiudicet dño
elapſo tpe dato ad opponēdum exceptionē nō numerate pecu-
nie.Et rñdet ad.d.§.ſi mutuā ꝙ ideo ibi liberti cōfeſſio nō no
cet qꝛ alѕ funditus ꝓiudicaſſet patrono ſed in caſu nr̃o nō preiu
dicat funditus qꝛ remanet dño regreſſus cōtra ꝓcuratoreꝫ qui
teneſ actione mādati.l.q.ꝓprio.§.ꝓcurator.ff.de ꝓcuratorib9
ꝛ in terminis noſtris ita uoluit Bart.in.l.uir ab eo.ff.de iure
do.in reportatis antiqs per illū tex.Nec ob.ꝙ aliud ſit recipe-
re ꝛ aliud cōfiteri recepiſſe qꝛ rñdeo ꝙ cōfeſſio de recepto ꝓbat
numerationē vt.l.ſi ita ſtipulatus.§.griſogonus.ff.de v.ꝛ ibi
no.Bar.in ulti.col.maxime poſt tpѕ datū ad opponēdum ex-
ceptionē nō numerare pecunie ut no.Bar.in.l.aſſiduis.C.qui
po.in pig.Adde ꝙ iſtā opi.cōtra Bar.et vr̃ approbare Fede.
de ſe.in cōſi.lij.incipiēte.Ticius facit ꝓcura.ubi dicit ꝙ ſi ꝓcu
rator fuit cōſtitutus ad exigēdum ꝛ qetādum ꝛc.ꝙ ſola ɔfeſſio
preiudicat dño.qꝛ cōfeſſio ꝓbat veritatē.all.l.pecunie.C.de ſo-
lu.l.gñaliter.C.de nō nu.pecu.ꝛ.l.publia.§.fi.ff.depo.Tamē
concludēdo nō recedo ab opi.Bar.quā tenuit Jo.an.in addi.
Spe.in ti.de teſte.§.i.ver.ſed pone agi.de fi.inſtr.Bart.Bal.
ꝛ Moder.in.d.l.ij.ff.ſi cer.pet.ꝛ Bart.in.d.l.ſi debitorē.per
illum tex.ꝛ Ange.in.l.ij.C.de qua.ꝓſcrip.ꝛ Ro.in.l.ꝓdia.ff.de
acqui.poſ.qꝛ nō pōt negari ꝙ aliud nō ſit numeratio ꝛ aliud cō
feſſio.l.i.ꝛ fi.C.de do.cau.nō nu.l.ſi ex cautione.cū gloſ.C.de
nō nume.pe.ergo ꝓcurator cōfitendo exceſſit fines mādati con
tra.l.diligēter.ff.māda.in pn̄.Item cōfeſſio ꝓcuratoris ſpon
te facta nō preiudicat dño.l.ſi defenſor.cum glo.ff.de interro-
ga.act.ꝛ in.d.§.ſed an ipſos.Non ob.ꝙ cōfeſſio ꝓbat verita-
tem numerationis qꝛ verū eſt cōtra cōfitētem ꝛ ita loquūtur iu-
ra prealleg.ſed nos loqmur cōtra nō confitētem.¶ Non obſt.
d.l.oēs.§.fi.qꝛ illa per ar.a ſpāli poteſt iduci ad op.iſtā.Quid
autem ſi dictus ꝓcurator hēbat liberā dic vt per glo.ꝛ Bal.in
d.l.nō abſtulit.¶ Subdit vltimo Ang.ꝙ vbi in inſtr̃o ꝓcura-
torio eſſet dictū cōſtituo te ꝓcuratorem ad confitēdum recepiſ
ſe ꝙ tūc ſine dubio confeſſio ꝓcuratoris preiudicat dño.Sed
Bar.in.d.l.ij.§.fi.ff.ſi cer.pet.tenet ɔtrium qꝛ illa v̾ba ꝛ ad cō-
fitendum recepiſſe debēt intelligi de pecunia vera recepta cum
in dubio nō videatur data ꝓcuratori poteſtas donādi.l.contra
iuris.§.fi.ff.de pac.l.pactum curatoris.C.de dona.ꝛ cuꝫ opi.
Bar.cōcordat Ang.in.d.l.oēs.§.fi.ꝛ Anto.de butri.in.d.c.
ſi cautio.¶ Sed Bal.ꝛ cōmuniter doct.moder.in.l.ij.§.fi.ff.
ſi cer.pet.tenēt ɔtrium ꝛ idem tenet Pet.Ang.Jmo.ꝛ Pau.
de caſt.in.d.l.ſi debitorem.ꝛ Jmo.hic.ꝛ Ro.in.d.l.predia.te
nent cōtra Bar.alias ſequeretur ꝙ illa v̾ba ꝛ ad confitēduꝫ re
cepiſſe eſſent ſupuacua contra.l.ſi quādo.in prin.de leg.i.ꝛ.c.ſi
papa.de priuile.lib.vj.Et qꝛ ꝓcurator habens ptātem cōfiten-
di ita preiudicat domino confitēdo ſicut recipiēdo.d.l.omnes
§.fin.ꝛ.d.l.fi.¶ Nec ob.ꝙ non debet videri data poteſtas do
nādi qꝛ nō erat donatio ex quo procurator tenetur domino.d.
§.vt in ceteris ꝛ hoc videtur verum etiā ſi procurator non ſit ſol
uēdo vt hic per Jmo.licet Ro.hic ſub dubio forte ꝛ etiā in.d.
l.predia.contrarium dixerit vbi tamen nihil boni alleg.de ma
13 teria vide etiā per Saly.in.d.l.ſi ex cautio.¶† Querit Bart.et
iſta eſt dubia.q.pone ꝙ procurator vel executor qui non pote
rat vendere niſi preſenti pecunia vendidit ꝛ in inſtrumēto ven-
ditionis non continetur ꝙ precium receperit ſed ꝙ fuit confeſ
ſus illud recepiſſe an iſtud ſufficiat perinde ac ſi preſenti pecu-
nia facta eſſet venditio dicit ſe putare ꝙ nō ſufficiat.quia aliud
eſt confiteri ꝛ aliud eſt recipere.l.ſi cautione.ꝛ ibi no.C.de non
nume.pecu.l.i.§.quod ſi in litem.ꝛ.§.ſi mutuam.ff.ſi quid in
frau.pa.nam licet libertus poſſit alienare bona ſua recepta pe-
cunia tamen ſi in veritate non recepit eam ſed cōfitetur recepiſ-
ſe dicitur fieri in fraudem patroni facit ſm eum.l.ſi debitorem
ff.de noua.vbi ſi iubeo debitorē meum tibi creditori meo ſol-
uere pecuniam ꝛ tu ab illo non exigis ſed per ſtipulationem re
cepiſti ꝓmiſſionem ab eo animo nouādi primā obligationē dr̃
ibi ꝙ nō eſt liberatus ille debitor qm̄ non ita iuſſi tibi ꝓmittere
animo nouādi ſed iuſſi ſoluere.ꝛ aliud eſt ꝙ ꝓmittat ꝛ aliud ꝙ
ſoluat.¶ Ad idem facit id qđ hētur in.l.ij.§.fi.cum gloſ.ff.ſi
cer.pe.vbi aliud eſt fieri mutuū naturale qđ eſt quādo pecunia
actu numeratur aliud fieri ciuile mere qđ eſt qñ in cyrographo
quis ɔfiteſ recepiſſe mutuū:ita in ꝓpoſito nr̃o niſi tñ ſm Bar.
hic appareret ɔuerſam eē pecuniā in illaꝫ cām in qua nō habuit
ptātem vendēdi.ita ꝓbat tex.no.in.l.ſed ꝛ iulianus.§.ꝓinde.
el.ij.ff.ad mace.vbi qñ appet pecuniā ɔuerſam in vtilitatē pr̃is
ꝓſumiſ ꝙ ab initio fuit mutuata iuſſu ipſi9 pr̃is.¶ Circa iſtū
arti.Ang.hic addit ꝙ inḡtuꝫ Bar.vult ꝙ ſi ꝓcurator vel exe
cutor cōfiteſ recepiſſe preciū nō ſufficiat oꝫ intelligi verū ſi ɔfite
tur aīo donādi.ꝛ hoc cōſtat qꝛ nō vꝫ dcā cōfeſſio niſi hēat ſpāle
mādatū ad donādū.l.pactū curatoris.C.de pac.¶ Sed ſi du-
bitatur ex qua cā fuerit confeſſus:an qꝛ vere receperit:an v̾o ex
alia cā.ꝛ tūc dicit ꝙ ſi ꝓcurator fuit ɔſtitutus ad recipiēdū mu-
tuo ꝛ ipſe cōfiteſ nō preiudicat dño.ꝛ ſic intelligit no.ꝑ barto.in
d.l.ij.§.fi.ff.ſi cer.pe.Sed ſi eēt cōſtitutus ad recipiēdū pecuni
am a debitoribus.ꝛ ad inquietādū eos tūc nocebit cōfeſſio dño
ſi ꝓcurator hēat mādatū cū libera.ꝑ tex.in.l.non abſtulit.C.de
noua.maxime ſi eſt procurator fiſcalis vel ciuitatis deputatus
ad recipiēdū intratas per.l.fi.C.de apo.pub.li.x.ꝛ ꝑ no.ꝑ glo.
in.l.in ɔtractibus.§.i.in v̾.penitus.C.de nō nu.pec.Si aūt māda
tum nō hēat cū libera tūc lꝫ Bar.videaſ velle ꝙ nō noceat cōfeſ-
ſio.tñ Ang.hic tꝫ ɔ per.d.l.lucius.§.tutele.cū glo.in ver.apo-
che.ff.de admi.tu.qđ tñ intelligit Ang.verū ſi ꝓcurator eſt ſol
uēdo ita ꝙ dñs poſſit hr̃e regreſſuꝫ ɔ eū alr̃ ſec9 alſar no.per gl.
in.d.l.fi.C.de apo.ꝛ.d.§.tutele.ꝛ.l.fi.C.de inſti.dat tñ ɔſilium
ad hoc vt oē dubiū tollaſ ſi dñs de ꝓcuratore cōfidit ꝙ faciat eū
ꝓcuratorē ad recipiēdū pecunias ꝛ ad cōfitēdum ſe recepiſſe.qꝛ
tunc debitor quietatus erit ſecurus per illā cōfeſſionē.Jmo.hic
addit ꝙ inḡtum Ang.tꝫ ꝙ cōfeſſio ꝓcuratoris de recepto ꝓiu
dicat dño lꝫ nō hēat liberā per.d.§.tutele.cum glo.nō vr̃ ꝙ ꝑ
illam glo.poſſit bñ fundari opi.Ang.qꝛ reprobaſ ibi per Bar.
Preterea ille tex.loqſ in tutore qui hꝫ liberā.l.inter bonoꝝ.ff.
de admi.tu.ꝛ ibi no.Bar.ꝛ no.glo.in.l.mādato gñali.ff.de ꝓ
cura.ꝛ pꝫ qꝛ nouare pōt ꝙ facere nō pōt ſi nō hēat gñale cū libe
ra.l.nouare.in fi.cum glo.ff.de noua.ꝛ.d.l.nō abſtulit.ꝛ etiam
pōt trāſigere.d.l.ꝓſes.cū ibi notatis.ꝙ alѕ nō poſſet ſi nō hr̃et
liberā.vt.l.ꝓcu.cui totoꝝ.ꝛ.l.ꝓcu.cui libera.ff.de ꝓcu.ꝛ no.i
d.l.mādato gñali.Nec ēt vr̃ ꝓbari dcm̄ ang.ꝑ.d.l.nō abſtulit.
cum glo.qꝛ ſm eūſ ꝓcurator poſſit nouare vt ibi:tñ non ſeqſ
ꝙ poſſit cōfiteri:qꝛ in nouatiōe nō eſt oīmodo remiſſio ſubſtan
tie debiti cum remaneat actio ex ſtipulatiōe nouāte qđ nō eſt ſi
cōfeſſio fiat vt preiudicet.Et q̄uis nō ꝓbeſ opi.Ange.per alle.
per eum nihilominus Jmo.putat eam verā qꝛ ex quo apparet
de receptione:ſiue per teſtes:ſiue per cōfeſſionē oꝫ ſufficere.nā
non eſt verum ꝙ iudicetur donatio qꝛ dominus poſſit habere
regreſſum contra procuratorem vt dixit ſe plene dixiſſe in.d.l.ſi
debitorem.ꝛ hoc ſi tranſactum ſit tempus.xxx.dierum quo ca
ſu preiudicat confeſſio.d.l.in contractibus.§.i.tamen in cauſa
fiſcali eſt plus qꝛ ſtatim preiudicat vt ibi tex.ꝛ glo.in.d.l.fin.C.
de apo.pub.lib.x.¶ Dicit tamen Jmo.hic ꝙ ſibi non placet
illa modificatio Ange.hic dum dicit ꝙ confeſſio nocebit domi
no ſi procurator eſt ſoluendo alѕ non.nam hoc non videtur be
ne dictum.qꝛ allegata per Ang.non probant dictum ſuum.Et
contra Ange.nō facit ſecunduꝫ Jmo.qꝛ imputet ſibi dominus
qui talem procuratorē conſtituit cū non eſſet ſoluēdo.l.cum mā
dato.§.fi.ff.de mino.ꝛ.l.cum qui.§.fi.cum.l.ſeq.ff.cōmo.ꝛ de
buit dominus cogitare eſſe poſſibile ꝙ procurator pecuniā reci
peret ꝛ ꝑderet ꝛ hoc ſi a principio ꝓcurator nō erat ſoluēdo:ſi
autem ex poſtfacto effectus eſt nō ſoluēdo tunc ex quo mutata
eſt conditio procuratoris vr̃ tacite reuocatū mādatum.ꝛ ideo
debitor hoc ſciens non debuit ſoluere ꝛ ſi ſoluit oꝫ repetere.l.
cum quis.§.i.ꝛ.l.cum cornelius.cum ibi not.ff.de ſolu.¶ Et
ſubdit Jmol.ꝙ inḡtum Ange.hic dedit conſilium ad omne
dubium tollēdum ꝙ procuratori detur mādatum ad recipien-
dum pecuniam ꝛ confitendum recepiſſe qꝛ tunc confeſſio preiu
dicabat dño nā ſm Jmol.barto.in hoc tenuit ɔtrium in.d.l.ij.
ff.ſi cer.pe.vbi vult ꝙ illa v̾ba ꝛ ad ɔfitendū ſe recepiſſe intelli-
gantur de receptis qꝛ ſi aliter intelligerenſ videreſ donatio.d.
§.ſi mutuā ſed donatio nō videſ permiſſa ꝓcuratori niſi ſpecia
liter concedatur.l.filiuſſa.ff.de dona.l.contra iuris.§.i.ꝛ.§.fi.
ff.de pac.¶ Tñ dic imo.ſe putare v̾iorē opi.ang.qꝛ alѕ illa v̾ba
ꝛ ad ɔfitēdū nihil operarenſ ꝛ eēnt ſupflua qđ nō ē dicēm.c.ſi papa.
de priui.li.vj.ꝛ ita dicit ſe tenuiſſe in.d.l.ſi debitorē.¶ Raph.
hic in principali.q.Bar.hic videtur tenere contra Bar.nā vult

9 tis ita declaratū. ¶ †In gl. in ver. reſcriptū voluit dicere glo. ꝙ
in rebus mobilibus eſt dare poſ. de qua faciliter ꝓbari pōt ⁊ ꝯ
ꝓbato ꝑ victorē. ſ. ꝙ debitor condēnatus poſſidebat fit execu-
tio ēt in ꝓprietate q2 in poſ. p̄ſumiť ꝓprietatē fuiſſe debitoris
ꝯdēnati dato ꝙ tertius ꝯ neget vt no. bar. ſ. ea. l. §. ſi ſup i ꝟ. q̄
ro cui incūbit ⁊c. ⁊ ibi dixi: ſꝫ i noīe debitoris negantis nō ita fa
ciľr ⁊ ſūmarie ꝓbari pōt de iure obligatiōis cū i eo nō cadat poſ
ſeſ. ⁊ ꝓprietas de ꝑ ſe ⁊ hoc tenēt cōiter doct. hic bald. tñ in. d. l.
ēt aliť loqľ ſꝫ vr̄ dicere ꝯ iſtū tex. facientē drīam iter noīa debito
ris ⁊ alias res. nec vr̄ ibi Bal. ſane intelligere tex. cū glo. in d. §.
10 ſi ſup. quē nimis reſtringit vt ibi ꝑ eū. ¶ †Capio glo. i. poſitā ſu
per. §. ſi quoqꝫ. ⁊ gl. querit q̄re aliud in rebus mobilibus aliud
in nomine debitoris condēnati gl. rn̄det ꝙ facilius in rebus cor
poralibus hr̄ ſūmaria cognitio hanc ſequunť docto. nam dicit
Bar. ꝙ qñ proceditur vt fiat executio ꝯ nomē debitoris ⁊ iſte de-
bitor negat ſe eſſe debitorē debitoris opꝫ ꝙ detur libellus ⁊ ꝓ-
cedať ꝯ eum litem ꝯteſtando ⁊ ꝓcedendo ad ſniam iſta requirūt
longū tractatū. Preterea: vt dicit Imo. ꝯ in rebus corꝑalibus
eſt dare poſ. de qua poterit de facili ꝯſtare an ſit penes debitorē
mittēdo nūcios qui ꝯ referāt facilius ergo ꝯ hoc poterit ſciri ꝑ
nūcios qbus credendū eſt. l. magis puto. §. ne in. ſ. de reb. eo-
rum. Preterea in rebus corꝑalibus eoipſo ꝙ ꝓbať poſ. vr̄ ſcā
ꝓbatio de dn̄io q2 eoipſo ꝙ ꝯſtat cū poſſidere p̄ſumiť ad eum
ꝑtinere adeo ꝙ in tertiū ꝯ negantē transfert onus ꝓbādi ita vr̄
declaratū ꝑ bar. in. d. §. ſi ſup rebus. ſ. ea. l. ꝑ. l. ob maritoꝝ. C.
ne vxor ꝓ ma. ⁊ iſtud puto verū qcqd dixerit bal. in. d. l. ēt. ꝟ. q̄
ro q̄ ſit rō ⁊c. vbi vr̄ dicere ꝙ ēt qñ tertius alleg. ſe eſſe dn̄m illi⁹
rei non ſolum ſe poſſidere non habebit locū exceptio nec cogno
ſceť ſūmarie qm̄ id qđ hr̄ i. d. §. ſi ſuper reb⁹. ꝓcedit qñ tertius
diceret ſe poſſeſſorē ſꝫ nō diceret ſe dn̄m non puto eū recte loq:
q2 vr̄ ꝯ tex. noſtrū q vult eē drīaꝫ inter res mobiles: ⁊ noīa debi
toris. preterea nimis violat tex. i. d. §. ſi ſup rebus. ⁊ de iſta pra
tica imo. ſ. ꝙ ad inueſtigādū an talis res ſit debitoris ꝯdēnati mit
11 tanť nūcij ⁊ exploratores. dixi vobis in. d. §. ſi ſup reb⁹. ¶ †Ca
pio glo. in ꝟ. capi. pro cuius expeditiōe q̄ro qualr̄ capiť nomē
debitoris ⁊ rn̄det q2 diceť ꝑ iudicē victori: habeas iſtud nomen
loco pignoris. bar. ⁊ alij dicūt ꝙ melius loquiť gl. in. l. ij. C. de
p̄to. pig. q̄ vult ꝙ vocabiť iſte debitor debitoris ⁊ interrogabiť
an ſit debitor: ⁊ ſi ꝯfiteanť dicit iudex iubeo iſtud nomē eſſe pi-
gnori apud talē victorē hꝫ enī talis ſignificatio vī traditiōis. ſ. i
lud qđ oꝑať traditio in rebus corꝑalibus oꝑať hmōi aſſigna
tio in noībus: vt no. gl. in. l. ſi. C. quā. ſiſ. vel p̄na. ⁊ in. l. ad eū. ſ.
de dona. ⁊ iſtis addatis Bar. in. l. is cui. §. ſi. ſ. vt in poſ. leg. ad
uertendū eſt: q2 hec glo. debuit poni ſup p̄ma pte. §. noſtri. vbi
tractať de captura nominis debitoris nō aūt dꝫ poni in ꝟ. ſed ſi
pecunia. q ꝟ. loquiť qñ pecunia erat depoſita apud argētarios
⁊ erat ſolutioni parata q2 tūc glo. male diceret qm̄ tex. vult ꝙ ca
piať pecunia nō aūt nomē debitoris. vñ dānat bar. iſtā gl. ꝑ iſtū
tex. ⁊. l. cōmodis. j. e. Saluari tñ poſſet ſm̄ Imo. qñ victor vel
let capere nomē argentarij ⁊ nō pecuniā dūmō argentarius cō
12 fiteať hr̄e pecūiā: ⁊ i hoc ſto cū eo. ¶ †Subdit gl. ꝙ poſt aſſigna
tionē noīs debitoris creditor habebit vtilē actionē ſicut qñ no-
mē debitoris datū ī pignus ꝯuentionale. l. cū ꝯuenit. ſ. de pigo.
hāc gl. dū dicit ꝙ vtilē actionē hꝫ poſtea victor poteſtis dupľr
intelligere ſm̄ Ang. p̄mo ꝙ intelligať de vtili actione. ſ. hypote
ria cauſata ex iſto pignore capto ꝑ iudicē vt ſic ꝟbū iudicis indi
cat pignus ⁊ actionē hypothecariā ſicut facit ꝯuētio. facit ad ꝯ
l. ij. C. de p̄to. pig. ex p̄ſſeno. gl. in. l. i. j. e. ti. de p̄to. ſtip. ⁊ Spe.
in. d. ꝟ. qđ ergo. Scđo mō pōt intelligi ſm̄ Ange. hoc de vtili
actiōe ꝑſonali directa ꝟo cōpetebat debitori ꝯdēnato. l. nomen
C. q̄ res pig. ob. poſ. ⁊. d. l. cū ꝯuenit. ¶ Et ſubdit ang. ⁊ Imo.
hic ꝙ ſi debitor debitoris eſt ꝯfeſſus ꝯ eū ꝑ ſuuꝫ creditorē pote
rit intētari via executiua: ⁊ hec eadē poterit ꝓponi ꝑ victoreꝫ ſi
neceſſe non erit intentari vtilem actionem ſicut poterat debitor
condēnatus intentare viam executiuam.

1 Executio ſnīe regulariter fit inſolidum fallit in perſonis hic enu
meratis: que exiguntur inq̄tum facere poſſunt. ſ. cōmode ſm̄
qualitatem perſonarum.
2 Miles armate militie non tenetur vltra q̄ facere poſſit qñ: in
militia contraxit ⁊ occaſione militie.
3 Libellus in quo petitur totum ꝓcedit lꝫ reus excipiat ꝙ nō po
teſt conueniri niſi inq̄tum facere poteſt.
4 Preoccupare dicitur ille qui primo ad ſententiam peruenit: qđ
intellige vt hic.
5 Exceptio ne egeat debet conſiderari inſpecta qualitate ⁊ digni-
tate perſone.
6 Dictio ideſt: eſt modificatiua ſeu qualificatiua: non ſolum expo
ſitiua interdum accipitur exemplificatiue.
7 Preoccupare vel preuenire quis dicatur dicitur infra.
8 Preuenientes ad ſententiaꝫ an ſit melior ꝯditio eius qui preue-
nit ad executionem.
9 Exceptio ne quis ꝯueniatur in plus q̄ facere poſſit an ſit dilato-
ria vel peremptoria.
10 Exceptio iſta an poſſit opponi poſt ſententiam.
41 Exceptio que non impugnat ſententiam: ſed eam modificat po
teſt opponi poſt ſententiam.
12 Preueniens ad ſententiam an ſit melioris conditionis q̄ preue
niens ad executionem in caſu de quo hic.

Sunt qui. ¶ Perſone hic ⁊ in. ll. ſequēti
bus enumerate ꝯdēnanť ⁊ exi-
guntur quatenus facere pñt deducto ne egeāt. ſꝫ non
deducto ere alieno ꝙ vltimū fallit in donatore. h. d.
1 vſqꝫ ad. l. nō tñ. Not. ex. l. ſunt q. in p̄n. ꝙ executio
ſnīe regulr̄ fit in ſolidū. fallit in ꝑſonis hic enumeratis que exigū
tur inq̄tū facere pñt. ſ. cōmode ſꝫ q̄litatē ꝑſonaꝝ. l. in ꝯdēnatio
ne. cū gl. j. de re. iur. ⁊ cōmode dicr̄ facere poſſe ꝯducto ne egeāt
d. l. in ꝯdemnatione. nō tñ dꝫ deduci es alienū fallit in donato
2 re ⁊ no. eſt. vt. l. ne de liberalitate. j. e. †Scđo in. l. itē miles. no.
ꝙ miles armate militie nō teneť vltra quā facere poſſit. hoc tñ re
ſtringit doc. qñ in militia ꝯtxit ⁊ occaſione militie. ita videte not.
3 in. l. miles. ſ. e. ¶ In tex. ibi ꝯueniunť. ⁊ ſic vr̄ ꝙ in libello actor
nō poſſit agere niſi ad id qđ pōt facere reus ꝯuētus. tñ ꝯtrarium eſt
verius vꝫ ꝙ etiā ꝓcedit petitio qñ ſimplr̄ petiť ad totā ſummaꝫ
debitā reū ꝯdēnari. lꝫ reus exceptionē opponeret ꝙ nō pōt exi-
gi niſi quatenus facere pōt. hoc ꝓbať in. l. pe. ⁊ ibi hoc no. guil.
de cu. ⁊ doc̄s. ſ. qđ cū eo. ⁊ no. Ia. de ra. in. §. ſunt preterea. inſti.
de act. ⁊ Bar. ⁊ Ang. hic. ⁊ Bar. in. l. ſed ſi dubiteť. §. ſi filius. j.
de fideiuſ. ⁊ in. l. maritū. ⁊ in. l. ex diuerſo. §. ſi. ſ. ſo. ma. pꝫ q2 iſta
exceptio nō teneor niſi quatenus facere poſſuꝫ. lꝫ nō fuerit oppo
ſita añ ſniam. tñ pōt opponi in executione ſnīe ſimplr̄ late ad to-
tā ſummā. l. nēſenius. §. ſi. j. e. ⁊ aliqđ ꝑ gl. hic in ſi. ⁊. l. inter eos
4 j. e. qđ vltimū an ⁊ qualr̄ ꝓcedat. dicā in. d. l. nēſennius. ¶ No.
in. l. inter eos. ꝙ ille dr̄ preoccupare q primo ad ſniam ꝑuenit.
de quo dic vt ꝑ bar. in. l. ſi pluribus. ꝯ leg. i. ꝑ Io. an. in. c. ſi duo
de ꝓcu. li. vj. in nouel. ꝑ gl. in. c. capitulū. extra de reſcrip. ꝑ bal.
in. l. pluribus. ſ. de ꝓcu. Qđ eſt verū qñ agiť de iure queſito pre
ferēdo ⁊ ius cōpetebat pluribus ad diuerſa. vt hic. ⁊. l. ſi vero. ſ.
de pecul. ſed vbi ad idē agerēt plures occupātes dr̄ eius cōdi-
tio melior qui ꝑuenit ad litis ꝯteſtationē. l. ſi pluribus. de leg. i.
l. ex duobus. la. ij. de duo. re. ¶ Capio gl. i. ⁊ quero qualiter in
telligať lr̄a hic dū dicit ꝙ nō teneň iſte ꝑſone niſi inq̄tuꝫ facere
pñt. ⁊ rn̄det. i. deducto ne egeāt. l. in ꝯdēnatione. j. de regu. iur.
5 ¶ †In ea. gl. ibi ne egeat. ad hoc vide glo. in. l. in ꝯdēnatione. j.
de reg. iu. ⁊ qualiter debeat ꝯſiderari iſtud ne egeat an inſpecta
qualitate ꝑſone ⁊ dignitate. vide circa hoc plura alia ꝑ Bald. ⁊
alios in. l. ſi maritus in id. ⁊ qđ ibi ꝑ gl. ſ. ſo. ma. ꝑ bal. in ru. ⁊ in
l. ſi. C. qui bo. ce. poſ. ⁊ in. l. ij. C. qđ cū eo. ⁊ in. l. ꝙ noīe. in ſi. ſ. ꝯ
ꝯdi. inde. ¶ Itē qđ dr̄ in donatore. intellige ſi facta fuit ꝓmiſſio
de donādo pure. ſecus ſi ob cauſam. q2 tūc nō dr̄ ꝓpria ſeu libe
ralis donatio. l. i. ſ. de do. hoc voluit Ang. in. l. ſed hoc. in prin.
j. e. ⁊ ibi hoc ꝓbať in tex. cum gl. nam ibi loquitur in dote ꝓmiſ
ſa viro cum pacto de lucrando. ⁊ tñ promiſſor ſolu. matri. habet
6 hoc bñficium. vt ibi. ⁊. l. pe. ſ. de iu. do. ¶ †In glo. ij. not. de di
ctione. i. quia accipi poteſt modificatiue ſeu qualificatiue. non ſo
a lum expoſitiue. interdum accipitur exemplificatiue". l. qui libe-
ris. in prin. in ver. i. cum glo. ſ. de vulga. ⁊ pupilla. ¶ In gl. i. ſu
per. l. patronus ibi amiſerit ⁊c. fallit ſm̄ Imo. niſi amiſerit eam
q2 ſponte renunciauerit iuri patronatus. q2 tunc cum adhuc du
ret ius reuerentiale durat hoc priuilegium cui renunciari nō po
teſt. l. alia. §. i. ſ. ſolu. matrimo. ¶ In glo. in ver. occupantis ibi
l. ex facto. ſubaudi in ſi. vbi preſens priuilegium prefertur nō ha
benti qui preoccupauit. intelligitur ergo iſte textus quando neu
ter priuilegiatus erat. vel erant pariter priuilegiati in actione ꝑ-
ſonali. ſecus ſi eſſent pariter priuilegiati in actione reali. ideſt hy
pothecaria. vt in hypotheca duarum dotium. ⁊ ſic habeň.

Additio.
a ¶ Exēplificatiue. vide bar.
i. l. i. ff. ad. l. aq.
q dicit ꝙ reſtri
git ⁊ declarat.
itē copulat in-
ter gen⁹ ⁊ ſpēꝫ
⁊ poniť reſtri-
ctiue in. l. vbi
partū. C. ꝯ trā
ſa. ⁊ in. l. pe. §.
q̄ſitū. ſ. ꝯ fun.
inſtr. ſtat reſtri
ctiue ⁊ nō decla
ratiue. itē ex ex
poſitiōe ꝓcedē
tiū. tex. eſt i ti.
nam ⁊ eſt tex. ⁊
ibi alias no. ꝯ
ver. ſig. Tho.

rium par priuilegium:qꝛ in hoc pferſ prima dos nec attendiſ
poccupatio:ita loquiſ.l.ſi.§.exceptis.alle.in gl.¶ In eadē gl.
ibi cū aūt vtraqꝫ ſnīa.huculqꝫ gl.clara eſt hic aūt vult ꝙ ſi reus
fuerit ꝯuētus ⁊ ꝯdēnatus duobus quibus non tenetur niſi ꝗte
nus facere pōt puta ſi fuit ꝯdēnatus ad reddēdū vxori ex cā do-
tis.x.ad dandū ex alia cā ⁊ poſt ſnīam cū eſſet libertus creditor
in maiori ſūma ſed non potuit in plus cōdēnari reus facta dedu
ctione ne egeat:nam ſi poſt ſnīam diminute ſunt adhuc faculta
tes.Aut agunt ꝓ executione ſnīe vxor ⁊ libertus eodem tpe:⁊
tunc ꝯcurrent ꝓ rata.d.l.in iudicati.Aut ſolus ſecundus pmo
petit executionē ſnīe nō hī ratio primi qꝛ non petit imo ſcōi oc-
7 cupantis melior erit cā.¶ † Capio gl.in ver.occupantis.⁊ ad
vertatis qꝛ in ea ꝯſiſtunt omnes difficultates:⁊ ar.de.l.ſi pluri-
bus.de leg.i.vbi dꝛ quis preoccupare qn̄ prius peruenit ad lit.
conteſt.hic dꝛ ꝙ peruenit ad ſnīam ergo ⁊c.⁊ rn̄det ꝙ qn̄qꝫ pre
occupare quis dꝛ qn̄ puenit ad lit.ꝯte.qn̄qꝫ qn̄ peruenit ad ſen
tentiam vt hic quare ſecus vt dixi ſuper tex.Ulterius arguit de
l.ſed an.⁊.l.ex facto.§.i.⁊ ſi.ā.de pec.in qbus dꝛ ꝙ ſi aliqs erat
creditor ex cā dotis vl̄ tutele pferſ alteri creditori:q pꝰs puene
rat ad ſnīam:⁊ ſic melior eſt cōditio illius q agit actione de do-
te vel tutele:ꝙ̄ illius q ſnīam preoccupauit:gl.rn̄det ꝙ iſte tex.
intellexit qn̄ inter iſtos creditores nullus erat priuilegiatus:vel
ſi erant priui legiati erāt pares in priuilegio actione pſonali agē
do vt qꝛ oēs agebāt actione depoſiti vel alia ſimili:ſed vbi aliq
eſſent priuilegiati tunc melior eſt conditio illius q priuilegiū hꝫ.
Sed ꝯ hoc opponit gl.de.l.ſi.§.exceptis.C.qui po.i pig.hab.
vbi ſi duo agebant vnus pro vna dote ꝯ vnum alius ꝯ eundem
ad aliam dotem dꝛ ibi ꝙ melior erit conditio illius dotis q̄ pri
mo fuit data ecce ꝙ cā vtraqꝫ erit dotis ⁊ ſic paria priuilegia ha
bent ergo non eſt verum ꝙ poccupantis melior ſit ꝯditio qn̄ p
uenit ad ſnīam.Rn̄det ꝙ illud qđ dcm̄ eſt fallit in cā dotis qꝛ il-
le q prius habuit dotē erit potior:vel ſm bart.dicatis ꝙ.d.§.
exceptis.loquiſ qn̄ agebaſ hypotecaria pro dote que eſt actio
realis.l.pigno.C.de pig.⁊ in eo q prior eſt tpe potior eſt in iu-
re:ſed in actibus competentibus creditoribus agentibus actio
ne perſonali non ꝯſideramus qs ſit potior ſed qs potentior.l.
8 potior.ſ.qui po.in pig.ha.¶ † Pro expeditione ſequentis gl.
ar.de.l.in iudicati.ſ.e.vbi ſi vnus pmo obtinuit ſnīam ꝯdēnato
riaꝫ ꝯ reū alius ſcōo non erit melior ꝯditio illiꝰ q pꝰs ad execu-
tionē puenit ergo male dꝛ hic ꝙ melior erit ꝯditio illius q pꝰs
ad ſnīam puenit glo.rn̄det ꝙ imo eſt melior qꝛ illi q primo pue
nit ad ſnīam ꝯdēnaſ debitor in totuꝫ.i.non habito reſpectu ad
es alienum quo teneſ ceteris creditoribus qui nōduꝫ puenerūt
ad ſnīam ſed in ſnīa ferenda pro eo qui vltimo loco puenit habe
bitur rō illius qui primo ad ſnīam puenit qꝛ erit deducēdū illud
in quo fuit facta cōdēnatio primo ⁊ ſic non cōdēnabitur ſcōo in
totum latis vero poſtea oībus ſentētijs eſt veruꝫ ꝙ non erit me
lior ꝯditio illius qui prius ad ſnīam peruenit qꝛ ſi oēs ſimul con
currunt vnicuiqꝫ pro rata ſoluendū erit vn̄ ſi primo lata fuit ſen
tentia in fauoreꝫ vxoris ſcōo in fauorē patroni debebunt execu
tioni mādari ſimul ⁊ ſic non ſatiſſiet pmo inſolidū ſꝫ pro rata de
biti ⁊ hoc hꝫ locū ēt ſi bona diminuta poſt ſnīam nā ⁊ pderit illi
qui puenit ſcōo ad ſnīaꝫ an̄ dictam diminutionē qꝛ ſi nō puenif-
ſet ad ſnīam an̄ dictā diminutionē deterior eſſet conditio illius
qui tardus ad ſnīam puueniſſet:qꝛ in ſnīa ferenda ꝓ eo debuiſſet
deduci pmo totū illud qđ puenerat ad pmū.ſi aūt nō cōcurrunt
eodē tpe ad petendū executionē ſnīarum tunc illi qui prius ve-
nit prius dꝫ fieri executio ita ſingulr̄ limitaſ gloſ.d.l.in iudica-
ti.Bar.hic in vlti.q.intelligit iſtam glo.eē verā qn̄ tpe quo ſcā
fuit ſcōa ꝯdēnatio fuerat facta deductio debito pmo ſꝫ vbi fuit fa
cta cōdēnatio pmo victori inſolidū ⁊ ſilr̄ ſcōo inſolidū ſi poſtea
tpe executiōis ſingulr̄ cōparcant tūc debebit fieri deductio eius
in quo erat facta ꝯdēnatio pmo.¶ Iuxta iſtā glo.Ang.hic for
mat vnam oppo.nā voluit gl.ꝙ qn̄ duo ſunt q reportarunt ſen
tentias ꝯ tertium non ſit melior ꝯditio illius qui pmo peruenit
ad ſnīam ſed ꝙ par ſit eorū ꝯditio tn̄ iſtud ꝓcedit qn̄ vterqꝫ ſi-
mul ꝯcurrit ad petendū executionē ſnīe ſecus ſi vnus cōpareret
pmo qꝛ tūc ille pferreſ ſcōo ſi ſibi ſatiſſieret inſolidū nec habebi
tur rō alterius ſnīe ēt pmo late.¶ Nā ꝯ iſtud dcm̄ dicit ang.pri
mo facere.l.is a quo.⁊.l.ſeq.ā.de rei vē.vbi illi q pmo vicit ſit re
ſtitutio.rn̄det ipſe ꝙ ibi ex cauſis oīno diuerſis agebaſ hic aūt
ex cauſis q̄ ſaltē in genere erāt eedē:qꝛ agebāt creditores ex tali
bus cauſis quaꝝ natura erat:vt nō poſſet ꝯueniri reus vltra ꝙ̄ fa
cere poſſet.Uel ſm Imo.hic poteſtis rn̄dere ad.d.l.is a quo.
ꝙ ille caſus eſt oīno diuerſus a caſu legis noſtre:qm̄ ibi agebaſ
rei ven.ad eandē rē hic aūt oīno ad rē diuerſam:qꝛ ego petebaꝫ
c.ex cā dotis ille.c.ex cā mutui tn̄ pſone erant tales q̄ non pote-
rant agere niſi inꝙ̄tū facere poterat reus vel vltra eos poteſtis
rn̄dere ꝙ illa lex ꝯcordat nec diſcordat nā ibi ſatiſſiebat ei q pri-
mo pueniebat ad executionē ſue ſnīe alio nō ꝯcurrente ad peten
9 dū executionē ſue ſnīe ita eſt hic.¶ † In glo.ſi.ad ſi.cōiter teneſ
ꝙ eſt dilatoria:vt no.gl.⁊ doc.in.l.iij.ſ.de excep.⁊ glo.magna
in ſi.iij.§.appellanſ inſti.de excep.⁊ no.Guil.⁊ doc.in.l.nam ⁊
maritus.ā.de ꝯdi.inde.p illum tex.⁊ bar.in.l.ex diuerſo.§.ſi.
ā.ſo.ma.non tn̄ eſt dilatoria quo ad pceſſum impediendūꝫ qꝛ
nō poſſet opponi poſt lit.conte.l.pōp.§.rati.ā.de pcu.l.ita de
mum.C.eo.ti.imo quo ad pceſſum dꝛ pemptoria cū poſſit op
poni qn̄cūqꝫ vt hic in glo.⁊ vide no.p glo.⁊ doc.in.l.exceptio-
nē.C.de proba.Hic ꝙ finaliter dicit glo.⁊ Io.tꝫ iſtaꝫ exceptio
nem eē dilatoriam aliud non dicit quā lego ⁊ poſtea dicaꝫ.bar.
ħ circa ea que hic dicit glo.dicit ꝙ glo.in.l.exceptiones.la pri-
ma.ſ.de excep.aliter dicit dic vt ibi dicit Bar.¶ Eſt verum ꝙ
glo.ibi aliter dicit.Nam dū glo.ibi refert ꝙ Io.tenebat iſtam
exceptionem eſſe dilatoriam.ibi glo.refert opi.Io.dicentis illā
eſſe ppetuā.¶ Et glo.ibi concludere vꝛ ꝙ iſta exceptio potius
dicaſ anormala voluit moneri:qꝛ iſta exceptio hꝫ quo ad q̄dam
naturā pemptorie exceptionis poſt lit.conteſt.pōt opponi con
tra naturā dilatorie ⁊ quo ad quedam hꝫ naturam dilatorie vt
pꝫ ex pmiſſis p.l.qđ nam ⁊ ſi cuꝫ moriar.⁊.l.in diem.ā.de ꝯdi.
inde.bar.tn̄ in.d.l.iij.de excep.ꝯcludit ꝙ non debeat appellari
anormala ⁊ reprehendit opinionem illius glo.qꝛ non reperimꝰ
tex.aliquē enumeranteꝫ exceptiōes aliq̄s anormalas vn̄ ipſe cō-
cludit ꝙ dicaſ exceptio dilatoria ⁊ ſic tēporalis qm̄ cū pſumaſ
ꝙ vnuſqſqꝫ dēat fieri locupletior.l.cura.§.deficientiū.ſ.de mu
ne.⁊ hono.l.ſi defūctus.C.arbi.tute.debemus iudicare iſtam
exceptionē tpalē.¶ Addatis ꝙ gl.in.d.§.ppetue.ꝟ.ſemp.iſi.
inſti.de excep.ēt dicit ꝙ eſt tpalis ⁊ ſic vꝛ vti ꝯcluſiōe ⁊ argumē
to adductis p bar.ang.hic poſt Ray.Pau.de caſt.⁊ Imo.hic
ꝯcordat opi.qm̄ inꝙ̄tū glo.in.d.l.iij.ſ.de excep.refert ꝙ Ioā.
dicebat iſtam exceptionē eſſe ppetuā dicamus hoc verū quo ad
pceſſum qꝛ non impedit lit.conteſtationē ſicut nec regulr̄ exce-
ptio ppetua.c.i.de lit.conteſt.li.vj.vn̄ pōt obijci vſqꝫ ad ſnīam
⁊ ēt poſt:ſed habito reſpectu ad ſui ſubſtantiā ⁊ ad actū extrinſe
cū.hoc eſt quo ad impediēdū repetitionē ſoluti dꝛ dilatoria.d.
l.qđ noīe.⁊ ita pcedat alia opi.Iac.hic relata in glo.qꝛ ſicut nō
poterat repetere ille qui ſoluit an̄ tpe ita nec iſte.hn̄ ēt poteſtis
dicere ꝙ eſt dilatoria ſolutionis qꝛ ēt differt ſolutionē integram
quouſqꝫ pueniat ad pinguiorē fortunā.d.§.cū aūt.non aūt eſt
dilatoria quo ad impediendū pceſſum imo eſt pemptoria cuꝫ
poſſit opponi qn̄cūqꝫ.de iſto articulo videte p Cy.in.d.l.exce
ptionē.C.de pbatio.poſt glo.⁊ in.l.i.C.de iur.⁊ fac.igno.⁊ p
Guil.in.l.nam ⁊ maritus.ā.de ꝯdi.inde.⁊ p bar.in.l.⁊ ex diuer
10 ſo.§.ſi.ā.ſo.ma.¶ † Item inꝙ̄tum gloſ.hic dicit ꝙ qn̄qꝫ poſt
ſnīam pōt opponi iſta exceptio dicit bar.ħ ē glo.vꝛ voluiſſe ſen
tire ꝙ qn̄ cōpetit militi iſta exceptio poſſit opponi poſt ſnīam
ita vꝛ innuere tex.ħ.⁊ in.l.item miles.loquiſ.n.iuriſconſultus
qn̄ an̄ fuerat ꝯdēnatus ⁊ ante nunꝙ̄ oppoſuerat ſed in alijs pſo
nis vꝛ tex.in.l.ſunt qui innuere.ꝙ ad pmaꝫ ꝯuentionē dēat op
poni qꝛ dirigit iſtam exceptionem ad ꝯuentionē.Tn̄ dicit bar.
verius videri ꝙ cuicūqꝫ pſone cōpetat poſt ſnīam.ſiue ſit miles
ſiue alius q hoc habeat beneficiū moueſ per.d.l.nenſenius.§.
11 ſi.† Item exceptio que non impugnat ſnīam ſed eam modificat
poteſt opponi poſt ſnīam.l.fideiuſſores.§.ideꝫ rn̄det.ſ.de fide
iuſſo.⁊ ħ fuit doctrina omnium doctorum in.d.l.i.C.de iur.et
fac.igno.⁊ in.d.l.exceptionē.ad idem facit.l.⁊ ex diuerſo.§.ſi.
ā.ſo.ma.Et iſta eſt cōis ꝯcluſio hꝫ tn̄ notabiles limitationes de
qbus me remitto ad ea que dici ſolita ſunt in.d.l.nenſenius.§.
12 ſi.⁊ in.d.l.ex diuerſo.§.ſi.¶ † Ultimo q̄rit bar.⁊ aduertatis:qꝛ
pendet ab his que tradunſ in glo.ver.occupantis.que eſt intri-
cata.q.ꝙ pmo agenti reus fuit ꝯdēnatus ſimplr̄ inſoliduꝫ ſecū-
do agenti.⁊ agunt ex cauſis de quaꝝ natura eſt vt ſiat condēna-
tio inꝙ̄tum facere pōt an erit hoc caſu melior conditio peruenī
entis prius ad ſnīam ꝓut dicit tex.ħ vꝛ dicendū ꝙ non:qꝛ cum
iam ſit cōdēnatio facta de reo tam primo actori ꝙ̄ ſecundo inſo
lidū.⁊ nos habemus ꝙ poſt latam vtranqꝫ ſententiaꝫ ſi tractaſ
de executione earuꝫ non eſt melioris cōditionis ille qui primo
peruenit

ꝙ confeſſio noceat dño p.l.oẽs.§.fi.C.de qua.pſcrip.⁊ p id qḋ
no.p illã.l.oẽs.Bar.in.d.l.ſi procurator.§.fin.de iure fiſ.Sub
dit Rapha.ꝙ pro opi.Bar.poſſet allegari qḋ no.in.l.duobus
§.a fideiuſſore.⁊ qḋ ibi bar.ff.de iureiu.¶Addatis ꝙ.d.l.oẽs
§.fi.ꝯ Bar.allegauit Jmo.in.c.ſi cautio.de fi.inſtru.⁊.d.l.oẽs
⁊ p.d.l.fi.C.de apo.pub.⁊ no.p glo.in.d.l.in ꝯtribus.§.i.in ver.
penitus.vbi eſt ſpãle in procuratore fiſ.qui cenſet hre liberã ad
miniſtrationem ⁊ per confeſſionem ſuã pĩudicet fiſco inconrinẽ
ti nec poteſt opponi exceptio non numerate pecunie ergo in cõ
trarium eſt ius cõe.ſ.vt ꝯfeſſio alterius noceat dño elapſo ter-
mino ad opponendũ exceptionẽ non numerate pecunie.¶Et
rñdet ad.d.§.ſi mutuam.ꝙ iõ ibi ꝯfeſſio liberti non preiudicat
patrono qꝛ alr̃ ſi preiudicaret:preiudicaret funditus pſono:ſ3
in caſu nro non qꝛ remanet actio ꝯ procuratorem.l.q ꝓprio.§.
q procurator.ff.de procur.⁊ pro hoc facit.l.vir ab eo.ff.de iure
do.⁊ p quem tex.Bal.ibi in repoꝛtatis antiquis dicit ꝓbari ꝙ
ſi ꝓcurator confeſſus eſt habuiſſe pecuniam non poterit ꝯ dñm
opponere ꝙ pecunia non fuerit numerata imo ſtabitur dicto.
ſuo.¶Nec ob.ꝙ aliud ſit recipere aliud cõfiteri qꝛ rñdet imo.
ꝙ confeſſio ⁊ numeratio tendunt ad eundem finem l3 ſint diuer
ſa ⁊ quo ad dñm reſultat in effectu idem ex numeratione ⁊ con-
feſſione ergo perinde haberi d3 ac ſi eſſet idem bar.in.l.fin.§.fi.
ff.manda.vel ẽt poſſetis rñdere vltra eũ ꝙ p ꝯfeſſionẽ ꝓbat nu
meratio.l.ſi ita ſtipulatus.§.griſogonus.⁊ ibi bar.in vlt.col.in
pe.q.j.de ver.ob.ſaltẽ poſt ipſũ datum ad opponendũ exceptio-
nẽ non numerate pecunie vt no.bar.in.l.aſſiduis.C.qui po.in
pig.habe.Saly.in.d.l.ij.§.fi.t3 ꝯ opi.barto.qꝛ ꝯfeſſio ꝓbat nu
merationem.l.publia.§.fin.ff.depo.⁊ rñdet ad.d.§.ſi mutuam
cũ ſimilibus allegatis p bar.ꝙ loquunt̃ i caſu certo i q̃ cõſtabat
numerationem non interceſſiſſe.ſecus dicit eſſe in caſu dubio:⁊
ideo ꝯcludit ꝙ poterit agi ꝯ dñm ex numeratione pecunie quã
procurator confeſſus eſt mutuo recepiſſe:qꝛ elapſo termino ad
opponendum exceptionem non numerate pecunie probat̃ nu-
meratio non autem d3 agi ex mutuo ciuili ad qḋ faciendu3 non
habuit mandatum.¶Addatis ꝙ Fedricus de ſenis conſilio
lij.incipiente titius fecit procuratorem ⁊c.etiam tenere vr̃ ꝯtra
bar.nam voluit ꝙ ſi procurator fuit conſtitutus ad quietandu3
⁊ exigendum ſola confeſſio preiudicat domino qꝛ confeſſio pro
bat veritatem.l.pecunie.C.de ſo.l.generaliter.C.de non nume
ra.pecu.⁊.d.l.publia.§.fi.¶Tamẽ in iſto articulo puto verio
rem opinionem bar.quam tenet Jo.an.in addi.Specu.in tit.
de teſte.§.i.ver.ſed pone egi.in fi.magne additionis.⁊ Bar.in
d.l.ſi debitorem.⁊ in.d.l.non abſtulit.per illum text.in.d.l.alio
⁊ bal.⁊ Pau.in.d.l.ij.§.fi.ſi certum pe.⁊ Ange.in.l.ij.§.fi.C.
de quadri.preſcrip.⁊ Anto.in.d.c.ſi cautio.⁊ Pau.de caſt.in
cõſilio ſuo vltimo.⁊ Ro.in.l.predia.ff.de acqui.poſ.⁊ iſtã opi.
videtur ſequi Jmo.in.d.§.griſogonus.⁊ loquor de opi.bart.
hic ⁊ etiam de opi.Bart.in.d.l.ij.§.fi.in primo dicto vltime.
q.ſue.ſ.ꝙ confeſſio procuratoris habentis mandatũ ad recipiẽ
dum pecuniam non preiudicet dño nec facit actum valere ac ſi
recepiſſet qꝛ negari nõ põt ꝙ aliud ſit ꝯfeſſio ⁊ aliud numeratio
l.i.⁊.l.fi.C.de do.cau.non nume.⁊.d.l.ſi ex cautione.cum glo.
ergo procurator confitendo recepiſſe exceſſit fines mandati ꝯtra
l.generaliter.ff.manda.¶Preterea confeſſio ꝓcuratoris ſpõ-
te facta non preiudicat domino.l.ſi defenſor.in prin.cum glo.
ff.de interroga.acti.⁊.l.certum.§.ſed an ipſos.j.de confeſ.nec
obſtat rñſio data per ful.in.d.l.ij.§.fi.⁊ per Jmo.in.d.c.ſi cau
tio.vbi dicunt ꝙ illud quod habetur in.d.§.ſed an ipſos.nõ lo
quitur de confeſſione ꝓcuratoris facta ſup facto ſuo:ſed ſup fa
cto alieno.ſ.an dñs eſſet debitor vel non:ſed i caſu noſtro loqui
mur ſi confitetur de facto ſuo.Dico ꝙ non vr̃ bona ratio:quia
vtrobiq3 vr̃ militare rõ illius.§.⁊ expreſſe ꝯ reſponſionem eorũ
determinat bar.in.d.§.tutele.¶Non obſtat.d.l.omnes.§.fi.
cum ſimilibus.qꝛ potius facit in contrarium per arg.a ſpeciali.
nam ibi loquitur in procuratore fiſcali qui h3 liberam vt dixi:er
go non mirandum ſi ſua confeſſio facilius operatur.d.l.non ab
ſtulit.cum glo.¶Non obſtat ꝙ confeſſio probat veritatem ſo
lutionis.qꝛ reſpondeo hoc eſſe verum contra confitentem nos
vero loquimur vtrum probet contra dominum confitentem.
¶Non obſtat quod operetur eundem effectũ vt dicebat imo.
qꝛ negatur nam ſi procurator non põt vendere niſi pſente pecu-
nia ⁊ ꝯfeſſio non probet quo ad dñm pecuniã interueniſſe ⁊ cõ
tractus erit nullus vbi alr̃ valeret.Jte3:qꝛ ita non implet̃ cauſa

pp quã executor põt vendere preſenti pecunia ſi ꝯfitet̃ habuiſſe
ſicut ſi in veritate numerata appear.¶Preterea ſi ꝯfitet̃ ꝓcura
tor exegiſſe a debitore dñi debitor nõ erit liberatus q̃uis illa cõ-
feſſio ꝓbet ꝯ ꝓcuratorẽ:⁊ ſic poterit eligere dñs.an velit expiri
potius ꝯ debitorẽ q̃ ꝯ ꝓcuratorẽ:⁊ intereſt nr̃a hr̃e plures debi
tores.l.iij.alr̃.iiij.ff.de lib.leg.⁊ ita no.bar.in.d.l.alio.in pe.q.
Cõcludo igit̃ ꝙ qñ ꝓcurator vel executor ꝯfitet̃ ſe recepiſſe pecu
niã:⁊ nõ appet alr̃ ꝙ eã recepit ꝙ nõ ſufficit:qꝛ aliud eſt ꝯfiteri ⁊
aliud recipe:vt.ff.dictũ eſt.Jtẽ ꝯfeſſio ꝓcuratoris nõ preiudicat
dño qñ ſpõte facta eſt.l.certũ.§.ſ3 an ita.de ꝯfeſ.ad iſtud nõ vr̃
hñ rñſum.Jtẽ eſt expreſſe ꝯ no.p bar.in.d.§.tutele.Jſtã opi.pu
14 to veriorẽ q̃uis paſſus ſit valde difficilis.†Quãtũ ver̃o ad caſum
in quo ꝓcurator hr̃et mãdatũ ad recipiẽdũ ⁊ ad ꝯfitẽdũ recepiſ-
ſe.retulit bar.⁊ ita t3 ang.in.l.nõ abſtulit.⁊ in.d.l.oẽs.⁊ An.in
d.c.ſi cautio.¶Cõtrariũ tñ tenuit Sal.bal.ful.⁊ pau.d ca.ſ.d.
l.ij.§.fi.ff.ſi cert.peta.⁊ Ange.Jmo.⁊ pau.de ca.in.d.l.ſi debi
torẽ.⁊ ang.⁊ imo.hic.⁊ imo.⁊ ro.in.d.l.predia.⁊ imo.in.d.c.ſi
cautio.⁊ pau.de ca.in.d.ſuo ꝯſi.vltimo.⁊ illa vr̃ verior opi.qꝛ alr̃
illa vba.ſ.⁊ ad ꝯfitẽdũ eſſent ſupflua.Jtẽ qꝛ ſm ro.in.d.l.pdia.
ꝯfeſſio ꝓcuratoris hñtis mãdatũ ad hoc pĩudicat dño.l.pinde
§.i.ff.ad.l.aq.Nec ob.rõ all.p bar.ſ.ꝙ eſſ3 donatio qꝛ rñdet̃ ꝙ
imo nõ eſſ3 donatio:qꝛ dñs agere poterit ꝯ ꝓcuratorẽ q ꝯfeſſus
eſt recepiſſe ſaltẽ elapſo termino ad opponẽdũ exceptionẽ nõ nu
me.pe.an ver̃o illud ipſe poterit ꝯ debitorẽ allegãtẽ ſe ſolniſſe ⁊ ꝓ
ducẽtẽ.d.ꝯfeſſionẽ opponere ꝯ illã ꝯfeſſionẽ exceptionẽ nõ nu.
pecu.Nec puto eſſe diſtinguẽdũ an ꝓcu.ſit ſoluẽdo vel nõ:qñ
vt hic dicit Jmo:q vr̃ hñ loq nõ eſt bona diſtinctio:qꝛ im putari
d3 domino ⁊c.ad quod videte bonam glo.in.d.l.in contracti-
bus.§.i.in ver.penitus.

1 Executio ſententie debet fieri in bonis debitoris condẽnati or-
dine inferius deſignato.
2 Nomen debitoris mei poteſt capi pro executione ſententie.ita
demum ⁊ ſi non neget ſe eſſe debitorem meum.limita vt infra.
3 Probatio que ſit per inſtrumentum auctenticum dicitur pro-
batio probata.
4 Nomen debitoris mei poteſt capi in executione ſententie etiã3
ſi neget quando eſt nomen debitoris perpetuo obligati ad an-
nuam penſionem.
5 Nomen debitoris ſi negat ſe debere quo remedio ſit ſuccurren
dum executori vel creditori.dicitur infra.
6 Nomen debitoris mei poteſt capi in executionem ſi confitetur
debitum ⁊ pecunia ſit parata ſolutioni.
7 Bona minoris voluntarie non poſſunt alienari ſine decreto iu-
dicis:ſi aũt ex neceſſitate pñt ſine decreto iudicis alienari vt hic.
8 Jmmobilium appellatione an veniat pecunia deſtinata ad em-
ptionem prediorum.
9 Poſſideri an dicantur mobilia.
10 Executio quare ſit aliter in rebus mobilibus.⁊ aliud in nomine
debitoris condemnati.
11 Nomen debitoris qualiter capiatur.dicitur infra.
12 Nomen debitoris quando eſt aſſignatum creditori tunc h3 vti-
les actiones.ſicut quando nomen debitoris datur in pignus cõ
uentionale.

Sic quoq3. Jſte.§.ſic quoq3 diuidit̃ in tres ptes.
Pᵒ loqt̃ qñ poſſit capi nomen debi
toris loco pignoris ꝓ executiõe rei iu.¶Scḋo an captũ debeat
exigi vel vẽdi.¶Tertio qd ſi pecunia i ꝓpptu repiat̃.ſcḋa ibi.
1 itẽ qd dicemus.tertia ibi.ſed ⁊ ſi pecunia ⁊c.†Si nõ extãt mobi
lia vel ĩmobilia ꝓuenit̃ ad noĩa debitoꝝ.⁊ ẽt in illis ſit miſſio ꝓ
executione ſnĩe ſi ꝯfiteant̃ ſe debitores ⁊ exigent̃ vel vẽdent̃ put
iudici videbit̃.Et ſi creditor h3 pecuniã debitoris depoſitã p ipſ3
debitorẽ ꝯdẽnatũ vel alteꝝ eius noĩe nõ ſit tũc miſſio in noĩe debi
2 toris.ſ3 pecunia capit̃.h.d.vſq3 ad fi.†Jn tex.ibi.ſ3 ꝯ reſcriptũ
eſt no.ꝙ nomẽ debitoris mei põt capi ꝓ executione ſnĩe.ita de
mũ ⁊ ſi nõ neget ſe eſſe debitorẽ meũ.¶Qḋ limita pmo ſm an-
ge.⁊ imo.hic niſi negaret p euidẽtẽ calũniã.all.no.p cy.in.l.ij.
C.qñ fiſ.vel pua.⁊ ſpe.in ti.de pmo ⁊ ſcḋo decreto.§.reſtat.ver.
qd ergo.q ꝓ hoc all.in ar.l.fi.C.d cõpẽ.⁊.l.ij.C.ad.l.cor.d fal.
S3 aduerte qꝛ gl.in.d.l.ij.quã ibi ſeqt̃ bar.t3 ꝯtrariũ inducẽdo vt
ibi p eũ.⁊ iſtõ vr̃ veriᵘs vel potes ꝯcordare opi.vt p bal.i.l.ẽt.in.i.
col.C.de exec.rei iu.¶Aduertatis circa iſtã limitationẽ qñ gl.
in.d.l.ij.expreſſe dicit ꝙ q̃uis debitor debitoris p malitiã nega

rat.in fin.C.de bo.auc.iud.poſ.⁊ in.d.l.i.C.de ꝓto.pig.iſtud
idem tenuit glo.in.d.l.fin.§.cū aūt.ff.ſolitus ordo.⁊ ita teneo
ꝙuis ꝯriū tenuerit gl.hic in vlti.ſo.⁊ in.d.§.ſi ff.o ēt gdē iur ēt.
ver.rerū.quā ibi ſeqtur Ang.⁊ ēt Pe.⁊ Cy.in.d.l.i.C.de pre
to.pig.⁊ Bal.in.l.ij.C.quā.fiſ.vel ꝑua.⁊ in.l.ij.in.iiij.colū.ff.ſi
ex noxa.cā aga.⁊ in.l.ſanꝰ.ff.de in ius voc.⁊ pro hac vlti.opi.
hītis gl.ſi.in.l.pacto quo penā.in gl.ſi.C.de pac.⁊ illā ibi ſequi
tur Fran.tig.qui dicit in pratica ſuari tñ tenēdam puto ꝑmā
13 opi.tanꝙ veriorē vt dixi ꝑ tex.in.d.c.qm̄ freqnter.§.ſi.¶†Sꝫ
circa hoc inſurgit dubiū an ſi nō ſeruet iſte ordo de quo ħ exe-
cutio ſit nulla an ꝓ o teneat niſi reſcindat per appellationē qua
ſi extendat modus in exequēdo Bald.in.d.l.ab executione.⁊
Bart.in ff.q̄ro qualr cōſtabat.dicit executionē tenere ⁊ opus
eſſe appellōne q2 nō ponit iſte ordo vt ſit neceſſitas.ſed q2 mi-
nus grauat debitor ⁊ idē tenet Jo.an.⁊ Anto.de bu.in.c.qm̄
§.ſi.⁊ idem vꝫ velle Bal.in auc.ſed hodie.in.ij.col.de actio.⁊
obli.⁊ in.l.i.C.ſi vēdi.pig.aga.⁊ expſſe do.Abb.in.d.c.qꝺ ad
cōſultationē.Sed Jmo.hic dicit videri executionē fore nullā
per tex.iſtū iūcta.l.nō dubiū.C.de leg.⁊.l.cū hi.§.ſi ꝑtor.ff.de
trāſac.⁊ ita tenebat Joā.gloſator antiquus vt refert Jo.an.in
d.c.qm̄ certe mihi vꝫ ꝙ rō Barto.nō ſit bona pꝫ q2 certū eſt ꝙ
magis grauat debitor ſi ſit ꝑmo executio in oībus debitoribꝰ
l.magis puto.§.ne paſſim.de reb.eo.ergo iuriſcōſultus nō po
ſuit iſtū ordinē vt minus grauaret debitor ſꝫ vꝫ poſuiſſe ꝓ for-
ma ⁊ vꝫ hāc opi.eē verā q2 vꝫ expſſus error iuris in cōmiſſione
executionis ſi iudex iterloqndo nō dicat ꝑmo exeqndū eē in re-
14 bus mobilibus ⁊c.ergo nulla eſt cōmiſſio execu.†Sicut nulla
eſt citatio ꝯtinēs expſſum iuris errorē vt no.gl.⁊ doct.in.c.ve-
niēs.de accu.⁊ Jnn.in.c.ꝑterea.de dila.⁊ bar.in.l.ij.ff.ſi qs in
15 ius voc.cū ſimi.¶†Gl.in ff.pignoribus.arguit de.l.plebs.§.
pignus.de ff.ſi.vbi pignus a pugno vꝫ ⁊ ꝑterea in rebus mobi
libus ꝯhiꝫ ħ vꝫ ꝯhi in rebus imobilibus.ergo male gl.rñdit ꝙ
iſtud impropꝫ accipit.⁊ iſtud facit ad ſtatuta faciētia mētionē
de pignoribus vtrū locū hēat in hypotheca q̄ eēt ꝯcta ſ'mobili-
bus de quo ꝑ Barto.⁊ doc.in.l.ſi rē alienā.§.ꝓpꝛie.ff.de pig.
16 act.nō tāgit ꝑ alios neqꝫ ego tāgā.¶†Jn ff.iterdū.als in ff.
exeq.opponit vꝫ hic ꝙ iudices ſolēt interloq ꝙ ſi nō extēt mo-
bilia capiātur imobilia.ergo vꝫ ꝙ valeat ſnia ſub ꝯdōne lata.ħ
vꝫ ꝯ.l.i.§.biduū.qñ app.ſit.gl.ꝑmo rñdet ꝙ iſtud qꝺ hic dꝫ ve
rū ſit in iterlocutoria ſnia qꝺ fieri poſſit ſub ꝯdōne ſꝫ lex ꝯria ꝓ-
cedit in diffinitiua.Jſtā tꝫ Bart.quā dicit eē verā ⁊ notabilem.
Omiſſa ꝑma ſolone gl.q̄ nihil eſt in effectu vꝫ ꝙ iſta nō fuerunt
ꝟba iudicis ſꝫ fuerūt ꝟba iuriſcōſulti ⁊ iō dic ꝙ nō debēt eē in
tex.ſꝫ alia tenet ⁊ reputat eā notabilē Bart.hic.Alia eſt ſol.ꝙ
hic loqmur in ꝯdōne de pñti q̄ nō eſt ꝓpꝛie cōditio.l.itaqꝫ.ff.ſi
cer.pet.ibi aūt erat ꝯdō de futuro hāc dicit Bar.verā ⁊ notabi
lē.ſ.ꝙ ſnia nō recipit ꝯditionē de futuro ſed bñ de pñti.Quar-
ta eſt ſo.ſm gl.ꝙ ferri nō dꝫ ſnia ſub ꝯditione tñ lata tꝫ vel ſm
Bar.melius pōt rñderi ꝙ ſub ꝯditione extrinſeca nō pōt ferri
ſnia vt in ꝯrio ſed ſub intrinſeca q̄ reſpicit negociū ſic ⁊ ita not.
Cyn.in.l.nō dubiū.in.v.opp.C.de leg.vñ Ang.colligit diſtin-
ctionē ſi querit an ſnia recipiat cōditionē.nā dicit aut loqmur
in iterlocutoria ⁊ pōt ferri ſub cōditione vt hic aut in diffinitiua
⁊ tūc aut cōditio eſt de pñti ⁊ vꝫ q2 nō eſt ꝓpꝛie cōditio.d.l.ita-
qꝫ.Si aūt eſt lata ſub cōditione de futuro tūc aut eſt cōditio in-
trinſeca ⁊ vꝫ vt hic ⁊ no.in.l.cū iudex per gl.⁊ doc.C.de ſen.Si
aūt eſt extriſeca ⁊ ſub ea nō dꝫ ferri ſnia tñ lata tenet.d.§.biduū
adeo ꝙ ſi appellet dꝫ iudex appellationis illā retractare ⁊ cum
hac diſtōne trāſit Jmo.hic.Addatis ꝙ Bal.in addi.Spec.in
titu.de ſen.in.iij.col.⁊ Bal.poſt Pet.in.d.l.nō dubium.in.v.
opp.⁊ bal.⁊ Salyce.in dicta lege cum iudex.tenet ꝙ immo ſen
tentia lata ſub conditione extrinſeca puta ſi imperator venerit
in Jtaliam non valeat quia talis conditio non eſt de natura ne-
gocij ⁊ pro hoc facit.l.actus legitimi.ff.de regu.iuris et intelli-
git Bald.ꝙ.§.biduum loquatur de conditione intrinſeca.ſ.
que verſantur circa naturam negocij vt quia iudex condemna-
uit venditorem ad rem tradendam emptori ſub conditione ſi
precium ſoluat tamē dicatis ꝙ communiter intelligitur tex.in
§.biduum.in conditione extrinſeca.vt per glo.⁊ Cyn.⁊ bart.
in.d.l.cum iudex.⁊ gloſ.barto.⁊ expreſſius Angel.in.d.§.bi-
duum.⁊ per Cyn.in.d.l.non dubium.⁊ Ange.⁊ Moder.hic
⁊ canoniſte in.c.preterea.el.ij.de appel.in dictis omnibus lo-
cis ꝯcludit ꝙ.§.biduum locū habeat in ꝯdōne extrinſeca.⁊ ſic

a ¶Semētis aduerte quia dictū ſui.ff.numero.xvi.

ꝙ ſnia ſub ꝯdōne extrinſeca ferri nō dꝫ ſed lata tꝫ.Nec ob.d.l.
actus legitimi q2 hꝫ locū in actibus in qbus hoc reperit expreſ-
ſum iure:ſed extra illos actus ſpecificos bene recipiūt diē ⁊ ꝯdō
nem vt ibi per glo.Et iſtā opi.qꝺ.§.biduū.locum hꝫ in ꝯdōne
extrinſeca:tꝫ glo.⁊ doc.in.l.cū iudex.⁊ alij quos ſtatim referā.
¶Jtem inquātum ſupradictū eſt ꝙ ſnia recipit ꝯdōnem de pre
ſenti.Addatis glo.ij.q.vj.biduū in glo.i.que ibi tꝫ ⁊ ibi videte
glo.iij.ponētem dꝫiam inter ſniaꝫ interlocutoriā ⁊ diffinitiuā.
17 ¶†Jtē addatis ꝙ qñ ſnia diffinitiua fertur ſub ꝯdōne intrinſe
ca de futuro.puta ſi actor ꝓbabit ſe numeraſſe cētū ticio condē
no eum vꝫ ſnia lꝫ hoc facere iudex nō debuerit:q2 ex his que ſibi
liquent dꝫ iudicare.l.hec aūt iuxta prin.ff.quī.ex cau.in poſ.ea.
⁊.l.illicitas.§.veritas.ff.de offic.pſi.⁊ iō iudex appellationis
abſqꝫ eo ꝙ ſibi liqueat de iuſta ſnia poterit eam reuocare.ita tꝫ
Spec.in ti.de ſenten.prola.§.iuſta.ver.ſed decet ⁊c.⁊ probat
opi.ſ.ꝙ dicta ſnia valeat benefacit.c.cū veniſſent.ħ iſti.ff.nos
igitur.⁊ hoc ēt tenuit Bal.in.d.l.nō dubiū.⁊ Ang.in.l.iudex.
ff.eo.⁊ Ang.in.l.qui rome.§.augerius.de verbo.ob.⁊ in.l.nō
quēadmodū.ff.de legi.Sed Bar.in.d.l.cū iudex.tꝫ ꝯtrium vo-
lens ꝙ ſnia vꝫ.ſolū qñ ꝯditio de futuro intrinſeca venit ſolum
implenda poſt ſniam:vt ſi dico ꝯdēno reum ſi actor iurabit ſibi
deberi qꝺ eſt petitum:nam ſi ſtatim tpe ſnie pōt impleri vt con
ditio per iuramētum actoris valebit ſnia.ſecus in alijs ꝓbōni-
bus faciendis per teſtes aut inſtr̄a cū nō poſſunt ſtatiꝫ fieri ꝑ no.
ꝑ gl.in.d.l.cū iudex.⁊ cuꝫ eo ſatis vꝫ ꝯcordare Bal.ibi ⁊ Jmo.
in.d.l.augerius.⁊ Pau.in.l.ꝯtinuus.in prin.de ver.ob.Bal.
vero.in.l.admonēdi.circa.iij.vel.iiij.colū.vꝫ in hoc vacillare.
Tamē mihi verior vꝫ opi.ꝙ dicta ſnia valeat ꝙuis lata ſub cō-
ditōe ſi ꝓbabit per teſtes vel inſtr̄a.nam ſi tenet ſnia lata ſub cō
ditione ſi ꝓbabit per teſtes vel inſtrumēta:⁊ ēt ſi tꝫ ſnia lata ſub
ꝯdōne extrinſeca ꝙuis ferri nō dēat per.d.§.biduū.ſm cōem
intellectum.multo magis tamē tenere debeat lata ſub ꝯdōne in
trinſeca ꝙuis non veniat ſtatim implēda poſt ſniam cuꝫ minus
vitiet cōditio intrinſeca vt hic.Nec ob.l.generaliter.poſt prin.
C.de reb.credi.per quam ſe fundat Bar.q2 rñdeo ꝙ ibi nō dꝫ
ꝙ ſententia ſit nulla ſi feratur ſub conditiōe intrinſeca que veni
at implenda poſt ſniam ex interuallo.ſed ſolum dicitur ꝙ iura-
mentum dꝫ deferri tempore ſnie non poſt.⁊ iſtam reſponſionē
ponit Bal.in.d.l.admonēdi.⁊ ideo videtur ꝙ valeat dicta ſen
tentia prout ēt tenuit Jaco.de are.in.d.l.cum iudex.Nec obſt.
ꝙ ſententia lata ſine cauſe cognitione non valet.l.ex ſtipulatio-
ne.⁊.l.prolatam.C.de ſenten.q2 reſpondeo ꝙ per hoc non ſe-
quitur ꝙ fuerit lata ſine cauſe cognitione q2 immo videtur ꝙ
iudex cognouerit de cauſa q2 cognouit ꝙ actor non probabat.
vt ibi debeat ſimpliciter abſoluere voluit reum eſſe abſolutum
ſub ꝯditiōe ſi actor nō probauerit:vnde fateor quod ita non de
buit ferre ſniam per.l.qui accuſare.C.de eden.tamen non ſeq
tur ꝙ ſentētia nō valeat:immo vꝫ ꝙuis ſit lata ꝯ ius litigatoris
l.ij.C.quā.prouo.l.i.§.item cum ꝯ ſacras.C.que ſen.ſine ap.
18 reſcin.¶†Jn gl.in ver.exequi.an ſnia a ſub conditiōe ferri poſ-
a ſit dici poteſt ꝙ lꝫ Pe.⁊ Bal.in.l.nō dubiū.in ver.oppono.
C.de legi.⁊ Spe.⁊ Jo.and.in addi.Spe.in ti.de ſen.prola.in
iij.col.⁊ in.l.cum iudex.C.de ſen.tenuerit ꝙ ſnia lata ſub ꝯdō-
ne extrinſeca puta ſi nauis ex aſia venerit q2 talis conditio nō eſt
de natura negocij non valeat:facit lꝫ ipſi non allegent tex.in.c.
actus lītimi.de re.iu.li.vj.ſed ſi ē de nā negocij valeat ita intelli-
gūt.§.biduū.alle.in gl.tñ cōiter gl.Cy.Bar.⁊ Saly.in.d.l.cū
iudex.⁊ Cy.in dicta lege nō dubiū.⁊ gl.Bar.⁊ expreſſius An-
ge.in dicto.§.biduum intelligunt ſub qualibet conditione ex-
trinſeca.vt ſententia lata ſub ea teneat:ſiue ſit diffinitiua:ſiue ſit
interlocutoria.licet ferri non debuerit adeo ꝙ abſqꝫ probatio
ne alterius grauaminis debet talis ſententia tanꝙ iniqua per
iudicem appellationis retractari per dictum.§.biduum.Si
autem ſententia ferreretur ſub conditione intrinſeca tunc ſiue
ſit diffinitiua:ſiue interlocutoria.ſi conditio eſt de preſenti va-
let.ſententia.⁊ non dicitur iniqua vt hic cum glo.⁊ nota.glo.ij.
queſtio.ij.biduum.¶Aut eſt de futuro puta condēno ſi actor
probauerit ⁊ valet:tamen dicitur ibi adeo ꝙ in cauſa appella-
tionis retractaretur:q2 dꝫ iudex tñ de his que ſibi liquent iudi
care.l.hoc aūt.§.nō defendi.ff.qui.ex cau.in poſ.ea.l.illicitas.
§.veritas.ff.de offi.preſi.⁊ in ſpecie no.hoc Spe.in ti.de ſentē.
prola.§.iuſta.ver.ſed ecce.⁊ in.§.ſpecies.in ver.quid ſi iudex
vbi Joannes and.in addi.pro hoc allega.tex.in.c.cum veni-
ſent.ver.

ſent.ver.nos igitur.de teſti.vbi pꝫ talem ſñiam valere:ꝛ ſequiſ ang.in.l.iudex.ſ.e.ꝛ idē ↄ bal.i.d.l.nō dubiū ꝛ dixi i.l.ait ꝑtor §.i.ff.e.lꝫ bart.in.d.l.cū iudex aliꝰ dixerit. ¶ † Predicta limita niſi ſñia eſſet lata ſub ↄditione falſa quia tunc indiſtincte eſt nulla tex.eſt notabilis ꝛ ibi habes exemplum in.§.qui teſtō.ff.de ex cu.tuto. vbi iudex dixit ſi datus eſt tutor pupillo habenti legitimum tutorē neceſſaria tibi non eſt excuſatio ꝛ in veritate non erat verum ꝙ ille cui datus erat haberet legittimum tutorē; dicit tex.ibi ſententiā nullius eſſe momenti ꝛ dicit ange.in.l q ro me.§.duo fratres.in repe.ſ.de verb.ob.hoc eſſe incognitū legiſtis tñ aperte hoc voluit gl.in.d.l.qui teſtō. ¶ † Secundo limita niſi ſententia eſſet lata ſub conditione impoſſibili qꝛ tūc eſt ipſo iure nulla.argumen.l.fin.ſ.que ſen.ſine appel.reſci.vbi preceptū iudicis impoſſibile nullius eſt momenti.ꝛ per aliam rationem formauit hoc Imo.in.l.fina.ff.de condi.inſti.Iſtud comprobari pōt qꝛ per ſñiam quaſi contrahitur.l.iij.§.idem ſcribit ff.de pecu.ſed ↄtꝰ redduntur nulli propter conditiones impoſſibiles.l.non ſolum.ſ.de actio.ꝛ obliga.lꝫ bald.ibi ꝛ expreſſius Ro.in.l.impoſſibilis.de verb.obli.tꝫ ↄtrium. Per id quod habetur in.c.dilecti.de dolo ꝛ contum.vbi ſi iudex precepit alicui vt compareret tali die:ꝛ erat impoſſibile comparere non viciabit imo tenebitur poſt illam diem comparere ꝙ̄ ꝑmus poterit: quaſi duo cenſeātur precepta. Unum ꝙ compareat aliud ꝙ cōpareat tali die:ſi ergo vnū viciatur aliud non vt etiam tꝫ glo.in.l.nemo de regu.iur.lib.vj.Tñ veriorem puto ꝑmam opi. ¶ Et ad allega.per bal.ꝛ Ro.poteſt rñderi.ſ.ꝙ ibi loquiſ qñ impoſſibilitas verſabatur circa aliquod accidens vt circa anguſtias tēporis non eſſe conditionē. Unum pōt adduci pro opi.bald.qꝛ ſñia equiparari vꝫ vltime voluntati.l.non eſt mirum.ff.de pig.actio.ſed ↄditio impoſſibilis non vitiat diſpoſitionē vltime voluntatis.d.l.i.de condi.inſti.ꝛ.l.opꝫ.ff.de condi.ꝛ demon.igitur ꝛc. ¶ Sed poteſtis rñdere ꝙ immo contractus differunt ab vltima voluntate:ꝛ vꝫ ꝙ potius ſñia equiparatur ↄtui.d.§.idē; ſcribit:ꝛ no.Barto.ꝛ bal.in.l.i.C.de ſenten.vnde videmus ꝙ ſententia eſt ſtricti iuris.l.i.C.ſi plu.vna.ſenten.ꝛ ibi no.doc.ſicut contractus.l.quicquid aſtringende.ſ.de verborum obliga.ꝛ ſic in ſententia ſit ſtricta interpretatio ſed in vltimis voluntatibus ſit larga.l.in teſtamentis.ſ.de regu.iur.Sꝫ opin.Imo.vꝫ verior:qꝛ per ſententiā quaſi ↄbitur.l.iij.§.idē ſcribit.de pec.ſed conditio impoſſibilis viciat ↄtum.l.non ſolum.ſ.de actio.ꝛ obliga.ꝛ.d.l.impoſſibilis. ¶ † Tertio fallit in ſñia decreti trahentis ſecum executionē.qꝛ conditio viciabit ſñiā.l.inuito.§.ſub conditione ꝛ ibi habes exemplum.ff.de tute.itā ibi no.bal.ꝛ in materia vide que no.bar.in.l.iudex.in vl.col.ſ.eo.ꝛ ibi per alios. ¶ † Quid in ſñia lata ſub modo vt puta condēno te in certam reo vt ipſe faciat ſic dic vt.l.cum eorum ꝛ ibi glo.ꝛ doc.C.de ſen. ¶ † In ea.glo.ibi.ſi ſtatuere no.ex glo.vtilem praticam ad faciendum executionem bonoꝝ de quo dic vt hic per bal.ꝛ Ang.ꝛ per Spec.in titu.de ſecundo decreto.§.ſequiſ ver.ſi vero.iunctis no.per bar.ꝛ alios in.l.perſecutione cum auc.ibi poſita.C.de pig.per bal.poſt glo.in.l.ij.C.quan.ſiſ.vel prius.ꝛ in l.i.C.de reuo.his que in frau.credi.ꝛ in auctē.ſed hodie.C.de acti.ꝛ obliga.ꝛ ibi hanc glo.non allegat. Et ſubdit ibi bal.ꝙ in hac excuſſione facienda res inutiles non computanſ.allega l.ſi inutiles.ff.vt in poſſ.lega.quam.l.ad hoc dicit eſſe notabilem. ¶ Glo.ponit practicam qualiter fiet executio ſententie:qꝛ ſi nō reperiunſ mobilia veniunt imobilia:ſed qualr conſtabit ꝙ mobilia non reperiunſ rñdet glo.ꝙ ſtatuitur certus terminus parti ad oſtendendū eſſe mobilia alias capiunſ imobilia.arg.l.ſi quis inſtituaſ.ff.de here.inſti.ꝛ.l.ſi ſeruus.ſ.de bo.auc.iu.poſ.hanc glo.reputat valde notabilem bar.ꝛ alij:qꝛ ꝑ eā tradiſ notabilis modus ad excuſſionē faciēdā. ¶ Alia pratica ſꝫ bar.eſt qꝛ mittunſ nūcij ſeu exploratores q hīt referre an iueniāt bona.l.magis puto.§.nō tm̄ de re.eo.cum parati de app. ¶ † Itē; ex hac gl.dicebat Ange.no.probari ꝙ qñ qs vult agere ↄ tertios poſſeſſores bonoꝝ pōt petere ꝙ ſtatuaſ ei terminus infra quē oſtēdat extare in bonis debitoris tot ꝛ tanta bona ꝑ que poſſit ſatiſfieri creditori ꝛ cū eo tranſit ſimplr Imo.h. ¶ Sed Raph.dicit ſibi videri ↄriū de iure verius ꝑ tex.d.§.lꝫ neqꝫ in auc.de fideiuſſo.vbi prius creditor dꝫ experiri ↄ debitorē antequā agat cōtra fideiuſſores aut poſſeſſores bonoꝝ ꝓ hac opi.ↄ ang.allego l.decem.ſ.de ṽbo.ob.in ſi.vbi qñ promiſit quis ſoluere illud ꝙ non pōt exigi a titio prius ꝙ̄ poſſit agi ↄ ꝓmiſſorem debet agi ↄ ticiū:ꝛ ſi poſſit exigi a ticio nō dꝫ ↄueniri alius. Pro hoc tertio adduco qꝛ vnuſqſqꝫ dꝫ ꝓbare illud qđ eſt fundamētum intētionis ſue.l.ei qui dicit ꝛ.l.in exceptionibus.ff.de ꝓb.ꝛ.l.actor.C.de ꝓba.ſꝫ ſi eſt fundamētum intentionis actoris ꝙ debitor principalis nō ſit ſoluēdo ante ꝙ̄ poſſit experiri ↄ tertios poſſeſſores:ergo ſibi incūbit ꝓbare ꝙ non ſint bona ſufficientia in bonis debitoris.ita ꝙ putarē hoc nō eſſe veꝝ qđ dicit Ang.in terminis.q.ſue.

26 ¶ † In gl.in ver.iſto modo:ibi.l.i.de fun.do.ſentit glo.ꝙ marito ↄdēnato poſſit fieri executio a in rebus dotalibus cōiter tenetur ↄriū qñ maritus ↄuētus ꝛ ↄdēnatus eſſet actiōe ꝑſonali:qꝛ dos dꝫ deſeruire matrimonio.l.vbi adhuc.C.de iure dot.ſecus ſi actione reali vel etiā mixta:pꝫ in cā dāni infecti:qꝛ actio tūc reſpicit fundū dotalē.ita loquiſ.d.l.i.ſed Bar.ange.ꝛ imo.hic.ꝛ bal.in.l.ob maritoꝝ.in ſi.C.ne vxor ꝓ ma.ꝛ ita ecōtra ↄdēnata muliere nō ſit regulariter executio in dote:ita colligit gl.no.in.l.quīqꝫ leges.in ſi.de bo.dā.ꝛ bar.ꝛ bal.hic ¶ In ↄ̄trum glo.dicit ꝙ ↄ ciuitatem ↄdēnatam ſeruādus eſt ordo iſte

27 recte loquiſ.ꝛ doc.cū ea tranſeunt. † In ↄ̄trū autē allegat.l.i.ff.de fun.dota.doc.colligūt ex hac gl.ꝙ ſentētia lata ↄ maritū poteſt executioni mādari in re dotali.ꝛ hoc intelligit bar.qñ ageretur actione reali vel mixta actione ↄſeruāte rem ipſam.ita enim loquiſ tex.alleg.in glo.in.l.i.de fun.do.qñ in cauſa dāni infecti lata erat ſentētia ↄ maritū.iudicamus ergo de cā dāni infecti ꝑ vt de cā noxali.ſicut enim qñ ſeruus dedit dānum pōt dari ꝓ noxa.ita in cā dāni infecti non dꝫ teneri qs vltra ipſas res. Ubi autē ſentētia ↄ maritum lata eſſet in actione ꝑſonali.qꝛ teneret ipſe maritus.talis ſentētia nō poſſet executioni mādari in rebus dotalibus excepta cā pupillari.hoc eſt qñ maritus fuiſſet adminiſtrator reꝝ principis.tunc hꝫ princeps ꝑuilegiū vt bona dotalia capi poſſint.l.ſatis.C.in q.cau.pig.ta.cō.debēt enim res dotales eſſe apud maritum ꝓ ſupportatione oneris matrimonij.l.vbi adhuc.ꝛ.l.pro oneribus.ff.de iur.do.ꝛ ita cū Bar.tranſit Ang.hic.Ita voluit bal.in.l.ob maritoꝝ C.ne vxor pro mari. Quimo fortius videmus ꝙ etiā vbi ſentētia lata eſſet ↄ vxorem nō ſit executio talis ſentētie in actiōe ꝑſonali in rebus dotalibus exceptis quīqꝫ caſibus poſitis in.l.quinqꝫ legibus.ꝛ ibi declarat

28 glo.ꝛ bar.de bo.dā. ¶ † In ↄ̄tum dicit gl.ꝙ in rebus minoris ſeruādus eſt iſte ordo executionis. Addatis ꝙ bar.ꝛ doc.dicūt hoc veꝝ non ſolum ſi reali actione vel mixta eſſet ↄdēnatus minor.veꝝ etiam ſi ꝑſonali ꝑ.l.iij.§.itē queri.ꝛ.l.ſi pupilloꝝ.§.i.ff.de re.eo.ꝛ ꝑ.d.l.i.C.de predi.mino.de quo per Spe.in ti.de

29 execu.ſen.§.ſequiſ.ver.qđ ſi ſentētia.in vltimo ¶ † Querit gl.an in rebus eccleſiaſticis poſſit fieri executio ſñie.ꝛ breuiter dicit ꝙ ſic.nihil allegat.hoc intelligit bar.veꝝ qñ ↄdēnata eſſet eccleſia ſeu capitulū ipſius eccleſie collegiate repreſentās ipſam eccleſiā.l.iubemus nulli.C.de ſac.ſan.eccle. Illud enim delictū factū a prelato nō mittēte nauim eccleſie pro vtilitate reipublice facit vt amittat beneficiū ꝛc. Et ideo dicit bar.hic ꝙ vbi ſentētia fuiſſet lata ↄ prelatū ſuo noīe.tunc nō poſſet fieri executio in rebus eccleſie.ſed ſolū in fructibus beneficij ꝑtinentibus ad prelatū vel rectorē.l.cōmodis.cū ibi no.ꝑ gl.ꝛ bar.ſ.e.iuncta.l.ſtipēdia.C.e.ꝛ ita in ꝓpoſito no.ſpe.in.d.§.ſequiſ.ver.qđ ſi debitor.in ti.de execu.ſen.ꝛ de hac vltima parte glo.fecit mētionem.bal.in.l.ordo.C.de execu.rei iu.remittēs ſe ad no.ꝑ Cy.in auc.ingreſſi.de ſacroſan.eccle.ſed bona ꝛ vera vꝫ diſtinctio bar.hic.ad qđ videte not.ꝑ bart.in repe.l.creditores.in.i.q.C.de pig. ¶ Extra

30 gl.querit multū vtiliter Bart.hic † an in executione ſñie requiraſ citatio ꝛ eſt vtilis qđ ſicut alia forte que ſit i hac.l.in quo dic tres fuiſſe opi. ¶ Una eſt inno.in.c.ex rōne.de ap.cū quo ↄcordant D.de ro.ſua deci.als ↄclu.cccxlix.incipiē. Item ſi executor triū ſentētiaꝝ.ꝛ bal.in.l.ab executione.C.quo.ap.nō recip.ꝙ nō requiraſ.pro hoc facit qꝛ ſm gl.ſi.in.l.i.C.de iu.in executione nō requiriſ cauſe cognitio.ergo nec citatio iuxta no.ꝑ gl.in.l.ſi deſerta.in ſi.C.ſi ꝑꝑ pub.pēſio.ꝛ in.l.in cauſe.§.cauſa.ff.de mino. ¶ Scđa fuit opi.per.ꝛ Cy.in.l.i.C.de iur.ꝛ fac.igno.ꝛ in.d.l.ab executione.cū qbus trāſit Saly.ꝛ etiā Iac.bu.vt refert ang.in repe.d.l.i.C.de iu.in.xix.colū.ꝙ indiſtincte requiraſ citatio. Et hāc opi.ſequiſ hic imo.ꝛ hec opi.ꝓbatur in.l.meminerint.C.vnde vi.in prin.imo.hic addit ꝙ qcquid dicat bart.in ſua diſtinctione vꝫ ꝙ inno.in.d.c.ex ratione.loquatur generaliter in oī executione ſententie. Item ſubdit imo.ꝙ nec opi.inno.nec bar.videtur vera.qꝛ vꝫ ſibi ꝙ etiam qñ in eadem ſpecie faciēda eſt executio requiraſ citatio.qꝛ tūc militat rō bart.ſ.ꝙ poſt ſñiam

a ¶ Executio.aduerte qꝛ repetit.ſ.numero ſequēti ibi In ↄ̄trū autē.

pñt opponi multe exceptiones impedientes executionē ⁊ ideo ſi
pars non vocaretur poſſit ledi nã ſaltē poſſet opponere exceptio
nē nullitatis vel rõne incõpetētie iudicis iuxta.l.ſi.C.ſi a nõ cõ/
pe.iudi.vel q2 lata eēt tpe feriato.l.fin.C.de fer.vel iuris ordine
nõ ſeruato.l.prolatã.C.de ſen.vñ putat veriorē opi.Cyn.Nec
ob.ſi ɔ̃trium allegaretur qð no.Inn.in.c.ſi.de pſump.⁊ in cle.i.de
offi.delega.vbi executor non h3 neceſſe citare quo ad collatio/
nem.c.l3 epo.de pben.lib.vj.ita nec executor qui fungitur vice
cõmittentis ſed aliud eſt in executione ſnie.de qua tractamus:
q2 ipſe iudex qui iudicabit h3 neceſſe in executione adhibere cãe
cognitionem allegat no.p gl.in.l.in cauſe.in pnci.de mino.vo
luit allegare glo.in.l.intra vtile.in pn.eo.ti.Nec ob.ſi pro opi.
Bar.⁊ Inn.oppo.q2 prima facie p ſnia que in rē iudicatã trã
ſiuit pſumitur quo ad rectitudinem ⁊ iuſticiam p no.per doct.
in.c.qm̃ contra.ſuper glo.fin.de proba.⁊ clare pbatur in.c.bone
el.i.de elec.q2 rñdet q2 per hoc non ſequitur q2 non debeat cita
ri pars aduerſa.dato q2 in eam transferatur onus probandi pp di
ctam pſumptionem.d.l.ſiue poſſidetis.C.de proba.⁊.l.fin.in
prin.⁊ ibi no.qð me.cau.nã ſi citatur poterit opponere ⁊ proba/
re ſi voluerit alias lederetur.¶ Nec ob.d.l.qui reſtituere q2 ibi
non negatur q2 dēat adhiberi cauſe cognitio in executione ſnie
vñ d3 intelligi illa lex cauſe cognitione pcedente prout requirit
vt eſt dictum ⁊ ideo dicit q2 pp opin.tutius eſt facere ptem citari.
poſſetis in hoc articulo plenius dicere v3 eſſe opin.⁊c.¶ Ad/
de q2 ingṙtũ bar.ꝰ in ſi.illius articuli v3 an in executione ſnie re/
31 quiratur citatio.† Dicit q2 pceptum in reali fieri d3 vt poſt certũ
tps fiat reſtõ rei ⁊ ante non d3 fieri executio manu militari: pue
retuli bar.idem dicere ⁊ videre tenere per.d.l.qui reſtituere.ad
datis q2 imo.ꝰ dicit q2 ēt ſi hoc pceptum non ſit fcm̃ dũmodo
aliqð tps tranſiuerit infra qð potuerit ɔdēnatus verſr reſtitue
re ⁊ non fecerit poterit fieri executio.allegat no.in.d.§.i.inſtit.
de offi.iudi.ſed ibi non inuenio notari aliquid p qð iſtud pbet
⁊ per iſtum tex.⁊ per.d.l.qui reſtituere putarem pp auctorita/
tem bar.tenendam opi.bar.vt requiratur iuſſus ſeu preceptũ iu
dicis de reſtituendo ita ſonat tex.in.d.l.qui reſtituere.Item q2
tractatur ꝰ de preiudicio rei q2 põt eſſe q2 reo cõpetit exceptio nul
litatis vel alia exceptio que opponi põt poſt ſniã ad impedien
dam executionem.l.ſi pretor.§.marcellus.ff.de iudi.l.i.cũ gl.
C.de iur.⁊ fac.igno.ergo requiritur citatio p.l.nam ita diuus.ff.
de adop.⁊.l.de vno.in pn.j.eo.¶ Item q2 in executione requi
ritur cauſe cognitio ſm veram opi.vt no.glo.i.intra vtile.ff.de
mino.⁊ p3 in.d.l.in cauſe.Preterea ēt in notorijs requiritur cita
tio ſm magis cõem ſniam vt no.glo.in.c.ad noſtram.el.iij.de
iureiurã.⁊ Inn.in.c.tua.de coha.cle.⁊ mulie.⁊ Hoſtien.in.c.
cum ſit romana.de appella.cum ſimi.⁊ iſta opinio in puncto iu
ris mihi videtur verior etiam qñ executio ſit in eadem re in qua fa
cta eſt condemnatio per predicta.pro qua bene facit tex.in.d.l.
meminerint.cui non vr̃ reſponſum.¶ Ultima fuit opi.barto.
hic q2 requiratur citatio per pdicta pterq̃ qñ fieret executio in
eadem re i qua facta eſt condēnatio.allegat.l.qui reſtituere.vbi
hoc no.bar.ff.de rei vendi.⁊ pro iſta opi.bene facit q2 no.in.c.
cum ſuper in glo.in ver.pindicio extra eodem ti.⁊ in.c.veniēs.
el.ij.in gl.in ꝟ.continenti.de teſti.⁊ iſtam opi.etiam ſequitur bar
to.in extrauaganti ad reprimendum.in verbo executio.⁊ in.d.
l.meminerint.⁊ bal.in.l.ordo.C.de executione rei iudica.⁊.l.
i.in ſi.C.de iur.⁊ fac.ignoran.⁊ late in repetitio.l.tale pactũ.§.
qui prouocauit.ff.de pac.in.x.q.⁊ ang.in repe.l.i.§.ſi ex conuē
tione.ff.e.⁊ imo.in.l.ab executore.in pn.j.de appella.⁊ in.l.ſi fi
lio.la.ij.⁊ ibi aliquid per bal.ff.ſo.ma.⁊ idem tenet Ant.debu.
⁊ domi.Abb.in.d.c.ex rõne ⁊ l3 precedens opi.videatur veri/
32 or tñ iſta eſt magis cõis.¶ † Quam limita primo no.niſi pete/
retur executio ſententie a qua eſſet appellatum ⁊ appellatio eēt de
ſerta quo caſu indiſtincte non poteſt fieri executio niſi parte cita
ta etiam ſi fiat in eadē re.ita voluit Bar.in.l.i.ad ſi.j.nil no.ap.
pen.per.l.⁊ ſi ɔ̃.C.de ap.vbi dr̃ q2 d3 liquere iudici appellatio/
nis tpa applonis eē decurſa per negligentiã appellantis ⁊ ſic liq
re non põt niſi parte citata.de cuius pindicio agitur.idem voluit
bal.in.d.l.⁊ ſi ɔ̃.⁊ bal.in.l.ſi.in ſi.C.de tēp.ap.vbi dicit de hoc
eē meliorē tex.de corpore iuris ⁊ hoc idē vr̃ pbari in.l.ſi.§.illð
e.ti.⁊ idē t3 ang.in.l.i.in ſi.de iudi.⁊ dñs Abb.in.d.c.ex rõne ⁊
idem eſt vbi renunciatum eſſet applõni ita eleganter voluit bal.
in.d.§.qui prouocauit.in repetitione vbi ad hoc ſubtiliter indu
cit illum tex.quod latius declara vt per Ange.in.d.l.i.C.de iu
di.vbi hoc dicit eſſe verũ niſi renunciatio eſſet facta corã iudice
33 exequente vt ibi p eum.¶ † Limita iſtam ɔcluſionē ne illa opi.
Bar.procedat qñ imploratur officium iudicis pro executione
ſnie facienda in eadem re.ſecus ſi intentaretur actio in fcm̃ vel iu/
dicati:q2 cum tunc requiratur pceſſus iuxta no.per bar.in.l.intra
ff.eo.ɔſequenter requireretur cauſe cognitio ⁊ citatio:⁊ ſimiliter
vbi iudex non pcederet ad executionem compellēdo:ſ3 pronũ
ciando eē exequendu3.requireretur citatio ēt in caſu in quo eēt fa/
ciēda executio in eadē re ita voluit bal.⁊ clarius Saly.in.d.l.ab
34 executione:⁊ iſta põt dici quarta opi.¶ † Secundo fallit qñ pe
teretur executio non ɔ̃ condēnatum:ſed ɔ̃ eius ſucceſſorem:q2
tunc ſemp requiritur citatio ſm nota.p Inn.in.c.q2.v.de iudi.
ita allegat Ange.de hoc in.d.l.i.C.de iudi.⁊ in.l.oratione.§.i.
argumē.illius tex.ff.de fer.⁊ idem ang.in.d.§.ſi ex cõuentione
35 ⁊ bal.in.d.§.qui pnocauit.⁊ imo.in.l.intra.ff.eo.¶ † Tertio
limita qñ non iudex qui condēnauit:ſed eius ſucceſſor vel alius
vult exequi.quia ſemper requiritur citatio ſm no.per bal.in.d.
l.ordo.⁊ in.d.§.ſi prouocauit.⁊ Ang.in.d.l.i.allegant in argu
mē.l.edictum.ff.de iudi.⁊ no.per glo.in.l.quotiēs.§.ſi.ff.de p
batio.quam non inuenio:q2 coram iuſto iudice exequēte parte
36 non pſente non liquet de cauſa coram eo qui iudicauit.¶ † Que
rit bar.pone q2 fuit facta executio parte non citata in locis in q/
bus citari non debuerat vel aliter eſt erratu3 quõ ſuccurreretur.
Reſpondet q2 põt appellari quaſi excedatur modus in exequēdo
per id quod legitur ⁊ no.in.d.l.ab executore:ſed ſi non eēt ap/
pellatum dicit ipſe q2 in perſonalibus actionibus non ɔſtitnere
37 tur pignus iudiciale.† Nã dr̃ia eſt inter pignus iudiciale ⁊ pre/
torium: pretorium appellamus qñ nulla ſnia diffinitiua prece
dente ſed ſolum ratione contumacie proceditur ad miſſionem
in poſſ.ɔ̃ reum edicto pretoris.de quo in.l.ſiue vnus.ff.ex qui.
cau.in poſ.ea.Pignus iudiciale appellamus qñ pro executio
ne diffinitiue capiuntur bona ſm forma3.§.noſtri.Modo ad
propoſitum dicit bar.ſi iſte defectus interuenit in executiōe ſen
tentie late in actione perſonali:⁊ non fuit appellatum non ɔſti/
tueretur pignus iudiciale:q2 non eſt legittime facta miſſio:ergo
non põt dici litime acquiſitum eſſe ius pignoris iudicialis:⁊ añ
q̃ proceſſum fuerit ad venditionem dicte rei capte reuocaretur
illa imiſſio adhibita ſine cauſe cognitione:ſ3 ſi iã facta eēt vendi
tio dicte rei capte inordinate:ceſſaret iſta ſummaria cognitio et
haberet neceſſe reus agere via ordinaria puta rei vendi.vt.j.e.
l.§.ſequē.g incipit q2 poſt aditũ:⁊.l.i.C.de pſcrip.lon.tēpo.et
l.pe.C.ſi vē.pig.In reali ſi lata eēt ſnia condēnatoria ⁊ pceſſu3
eēt i ordiate ad executionē vt dcm̃ eſt:tũc dicit bar.q2 ĩfra annũ
põt implorare officium iudicis exequētis:in quo ſummarie do
cet executionē fieri nõ debuiſſe:ſ3 poſt annũ haberet neceſſe age
re ordinarie allegat.l.ſi quis emp.§.ſed ⁊ ſi quis.C.de pſcrip.
xxx.anno.circa iſtã qõnē doc.nil dicũt ſ3 addatis pmo declarã
do q2 ea q̃ hoc dicit bar.pcedũt qñ iudex miſit in poſ.victorē p
nunciũ ſ3 ſi ipſe victor cũ auctoritate iudicis interueniente nun
cio:⁊ abſq3 citatiõe ptis ingreſſus eſt poſ.caderet a iure ſuo.d.
l.meminerit:⁊ bar.hoc t3 in ꝟ.hoc pmiſſo.¶ Itē iſtã qõnē ad
datis q2 dñ bar.dicit q2 in reali poſt annũ ordinarie agēdũ eſt:
⁊ ēt i pſonali p.d.l.ſi qs emp.§.ſ3 ⁊ ſi qs.addatis q2 imo vide/
retur poſſe iplorare offm̃ iudicis petēdo q2 ſicut de facto pte nõ
citata pceſſit ad executionē ita de facto remouere dēat.qð face
re d3 iudex vt tenuit bal.in rub.C.de reſcin.vē.⁊.l.ſi pacto q̃ pe
nã in pu.C.de pac.cũ ɔcor.q̃s allegaui in.d.l.qð iuſſit.ff.e.alle.
no.p gl.in.l.minor.ff.de euic.⁊ ibi dixi:ergo videretur q2 iſto ca/
ſu poſt factã vēditionē de fcõ p iudicē poſſit eius offm̃ iplorari
vt de facto retractet eã.Nec ɔ̃riũ pbatur in.d.l.ſi qs emptiõis q2
ibi nõ loquitur qñ de fcõ iudex pceſſit imo pſupponitur ibi dcretũ
fuiſſe litime iterpoſitũ ſilr in.d.§.poſt aditũ.nõ dr̃ q2 illa vēditio
eēt de facto celebrata iccirco videretur q2 eēt abſq3 eo q2 ordiarie
ageretur reus poſſit iplorare offm̃ iudicis ⁊ petere q2 de fcõ retra
38 ctaretur.¶ † Terigit ꝰ bar.qd ſi iſte ordo de quo i.§.nfo.nõ fuit
ſeruatus vtꝫ pceſſus erit nullus ⁊ ɔcludit ſibi videri q2 nõ ſit nul
lus ⁊ putat q2 iſte ordo nõ ſit neceſſitatis ſ3 q2 ps grauatur ſi nõ ſer
uatur iſte ordo poterit appellare q̃ſi excedatur modus exequēdi p
l.ab executiõe.C.quo.ap.nõ reci.ita dicit bar.in ꝟ.q̃ro q̃lr ɔſta
bit ⁊c.Imo.ꝰ refert q2 Io.an.in.c.qm̃ frequēter.§.ſi.vt lite nõ
ɔte.tenuit q2 pceſſus nõ v3 q2 ſm eũ ille tex.i.d.§.ſi.loqr alter/
natiue ⁊ ſic dat optionē iudici capiēdi mobilia vel imobilia.ar.
regule in alternatiuis.de reg.iu.lib.vj.ſ3 dicit Imo.illud qð di
cit Ioan.

cit Ioā.an. pōt eē vex ſi.d.§.ſi.loq̄ret ſimplr alternatiue ſʒ nō loquit ſimplr alternatiue ſʒ dicit mobiliū ſi extāt vel imobiliū ſi forte mobilia nō extāt ⁊ ſic vr̄ denotare ordinē potius q̄ electionē. Preterea ēt ſi ille tex.loqueret ſimplr alternatiue illa verba ſimplr ꝓlata deberēt rōne ſubiecte materie potius inducere ordinē q̄ electionē ꝑ iſtū tex.iuncta.l.ſi ſtipulatus.i ꝑn.ff.de vſur. ⁊.l.cū pf.§.pe.de leg.ij.vn̄ in dubio putat ꝙ tex.ibi denotat ordinē potius q̄ electionē.⁊ ſi alr ſiat dicit Imo.videri debitorē grauari adeo ꝙ poſſet appellare q̄ſi modus excedat. Tn̄ hʒ cū vr̄ remanere dubiū.an ꝓceſſus ſit nullus nā ēt ab actu nō ꝑt appellari.l.ſi exp̄ſſiʒ.j.de ap.⁊ dicit ꝙ Io.gl.antiquus quē refert Io.an.in.d.§.ſin.tenebat ꝙ ſit nullus per iſtum tex.iūcta.l.nō dubiū.C.de le.q̄ omiſſio ordinis dati hʒ viciare.l.hi.§.ſi ꝑtor ff.de tranſac. Tn̄ Io.an.in.d.§.ſi.tenet ꝙ imo valeat ꝑ illū tex.alternatiue loquētē ⁊ vr̄ dare optionē iudici vt dcm̄ ē ⁊ iſtud vr̄ ſeq bar.hic q dicit ꝙ ordo iſte potius fuit iductus ad vtilitatē debitoris q̄ ad neceſſitatē ⁊ putat imo.ꝙ ꝑꝑ opi.vitādas añ factū deberet ſeruari iſte ordo ⁊ ſi nō eēt ſeruatᵘ forte ꝓceſſus poſſet dici nullus. Nec vr̄ bona rn̄ſio bar.ꝑ iſtū tex.ſm cū cum h ſimplr det iſte ordo ⁊ cā huius pōt eē duplex vna ꝑꝑ vtilitatē debitoris ⁊ ēt ꝑꝑ ordinē iudiciariū ſeruandū.iō i dubio vr̄ ꝙ omiſſio ordinis dati a iure hʒ viciare.dicit tn̄ ꝙ ꝑꝑ auctoritatē bart.⁊ Io.an.forte i pratica ſeruaret ꝯriū. Addatis ꝙ bal.i auc.ſed hodie.C.de actio.⁊ obli.ſequit opi.bar.hic idē bald.in.l.i.C.ſi vendi.pig.idem Abb.in.c.qō ad conſultationē.extra eo. Ant.de bu.in.d.c.qm̄ frequenter.§.ſi.ſimplr recitat opi.Ioan.an. Certe mihi vr̄ ꝙ rō Bart.h nō ſit bona dū vult ꝙ iſte ordo ſit h poſitus nō rōne neceſſitatis ſʒ fauore debitoris.nam magis grauat debitor ꝑ venditionē imobiliū q̄ ꝑ capturā nominū debitorū.l.magis puto §.nec paſſim.ff.querere.de re.eo.igit vr̄ dici ꝙ iſte ordo hic ſit poſitus potius tā q̄ ordo neceſſitatis ⁊ ſolēnitatis q̄ vt minus grauat debitor.vn̄ putarē ꝙ talis omiſſio iudicis exequētis ꝯtineat exp̄ſſum errorē.⁊ iō non valeat ꝓceſſus ſicut dicimus qn̄ citatio vel ꝑceptū iudicis continet exp̄ſſuʒ errorē vt no.Inn.in.c.ij.de dila.⁊ bar.in.l.ij.ſi quis in ius voc.non ie. Si aūt non ꝯtineret exp̄ſſum errorē tunc poſſit ſuſtineri opi.bart.niſi iudex mandat capi bona imobilia nā tūc nō vr̄ expreſſus error q̄ pōt eſſe ꝙ non extent mobilia.vnde tūc valeret ꝓceſſus ⁊ huic ꝯcordie vr̄ adherere Inno.in.c.qm̄ frequenter §.ſi. ¶ † Ultimo querit bar.ſup hoc.§.in venditiōe qd ſi poſt factam capturam bonoꝝ imobiliū debitor paratus aſt oñdere ꝙ mobilia repiebantur ⁊ tn̄ capta ſunt imobilia q̄ nuncius retulit non reperire mobilia.an irritū eſt quod fcm̄ eſt ⁊ rn̄det ꝙ non niſi vel creditor vel emptor fuerit in dolo.allegat.l.primā ⁊.l.penul.C.ſi vendito pigno.agatur.

Pignora capta in cauſam iudicati ⁊ ſi non reperiatur emptor idoneus adiudicantur victori pro debito etiam ſi minus valeant nec poteſt reſiduum petere.
Preſumptio iuris ⁊ de iure ꝯ quam non admittit probatio in ꝯrium inſurgit in caſu.ſ.quando facta eſſet adiudicatio ſimpliciter vt hic.
Probatio admittit ꝑ ꝯfeſſionem partis ꝯ p̄ſumptionē iuris.
Probatio admittit ꝑ p̄ſumptionē iuris ⁊ de iure.ſi probatio per quam oſtenderetur falſum ſed indirecte puniretur.
Probatio admittit ꝯ preſumptionem iuris ſi probatio fuit adduſſa parte non contradicente.
Pignora pñt adiudicari creditori qn̄ inuenitur emptor ſʒ non vult offerre iuſtum preciū.
Creditor quot remedia habet pro executione ſnīe ꝯ condemnatum dicitur infra.
Pignus ſi non ſit ſufficiens ad ſatiſfaciēdū creditori an iudex nihilominus poſſit illud adiudicare creditori inuito pro ſumma debiti.⁊ creditor petere reſiduum.
Creditor cui fuit adiudicatum pignus non ſufficiens pro ſūma debiti:an poterit reſiduum petere.
Sententie verba ſunt proprie ⁊ ſtricte intelligenda.
Pignus qn̄ ſubhaſtat dʒ plus offerenti deliberari ⁊ pōt ēt deliberari creditori ſi plus offerat q̄ alius.
Pignus pōt deliberari a ꝑncipe creditori:qn̄ debitor doloſe ꝓuidet ꝙ nullus inuenitur emptor.
Pignus an poſſit dari inſolutum creditori per iudicem quando debitor doloſe fecit ꝙ nō inuenitur emptor illius pignoris.

14 Pignus poteſt dari per iudicem inſolutum creditori pro iuſta eſtimatione.
15 Creditor ſi ꝯtradicat iudici adiudicare volenti pignus non idoneum inſolidum pro tota ſumma:an debeat audiri iudice ſic adiudicare volente.
16 Creditor ſi voluit habere pignora inſolutum hiiſq; remāſit contentus non poteſt quic q̄ vlterius petere etiā ſi pignora minus valeant q̄ ſit debitum.
17 Emere reſiduum quis cogitur quandoq; ratione partis vt hic.
18 Pignus ſi detur a debitore inſolutum creditori nulla facta mētione precij an in dubio cenſeatur datum pro toto debito.
19 Pignus pretorium ſi fuit adiudicatum per iudicem creditori nulla facta mentione precij an cenſeatur adiudicatum pro toto debito.
20 Pignus captum pro executione ſententie ſi non valet tantum quantum erat debitum poteſt peti reſiduum.
21 Pignus ſi fuit per iudicem adiudicatum creditori an in dubio cenſeatur adiudicatum pro toto debito.
22 Creditor ſi petit ſibi adiudicari pignora pro ſuo debito intelligitur petere pro toto debito.
23 Pignus conuentionale quid ⁊ in quo differat a iudiciali dicitur infra.
24 Pignus datum ſimpliciter inſolutum creditori: an valeat datio.
25 Pignus ſi adiudicatur inſolutum creditori ſimpliciter per iudicem:an cenſeatur adiudicatum pro toto debito: ſiue ſententia ſit diffinitiua ſiue interlocutoria.
26 Pignus ſi fuit datum ſeu iudicatum inſolutum in plus debito an valeat datio ſeu adiudicatio vel vicietur in illo pluri.

1 **Si pignora.** † Pignora capta in cauſā iudicati ſi nō repiat emptor idoneus adiudicant victori.ꝓ debito etiā ſi minus valeāt nec pōt reſiduū petere h.d. ¶ In tex.ibi:ꝓ ea q̄titate que debet pōt intelligi iſte text. duobus modis inſpecta eius gn̄alitate.primo ꝙ etiā ſi plus debeat q̄ pignora valeāt fiet adiudicatio ꝓ toto debito ⁊ reſiduū peti nō pōt.vt.j.ſequit. Scd̄o pōt intelligi eꝯ ꝙ ſi plus valeat pignus q̄ debeat.debeat adiudicatio fieri ꝓ debito:nec teneat creditor illud plus reddere debitori poſt q̄ aliqs emptor nō fuit repertus nec etiā ꝯdēnatus voluit debitū ſoluere ⁊ iſtud vr̄ equū cū ꝯrioꝝ eadē ſit diſciplina.l.ſm naturā.de reg.iur.⁊.l.⁊ ſi ꝯ.ff vul.⁊ pup.⁊ ita eſt tenēdū ſm pau.de ca.ſʒ nec gl.nec doc.hoc tāgāt ſm cū. Sʒ certe hoc vr̄ voluiſſe gl.hic in ꝟ.ꝯtēntus.ibi dū etiā dicit ſiue ēt victor dicat cū victor ⁊ iudex nō ꝯſentiāt ⁊c.vbi gl.fortius vr̄ velle.⁊.j.dicā. Et intelligit illa gl.h neceſſitate qn̄ victor dicebat ꝙ debebāt ſibi adiudicari pignora in totū ⁊ victus ⁊ iudex ꝯdicebāt ⁊ nihilominus glo. vult ꝙ ſiat talis adiudicatio an ſit vex dicā ibi vbi ꝯcludā ꝙ iudex nō dʒ hoc facere.ſʒ dʒ adiudicare cōpetēti rata ⁊ extimatione.⁊ ideo puto eſſe tenēdū primū intellectū vʒ ꝙ iudex hic adiudicat ꝓ q̄titate que debet tūc nō pōt ꝯdicere creditor poſt q̄ iudex ita adiudicauit q̄uis q̄titas debita eſſet maior q̄ valor pignoris.tn̄ vt dicet in gl.in ꝟ.q̄q̄.iudex dʒ adiudicare ꝓ q̄titate debita ⁊ rata cōpetenti ſʒ ſi aliud faciat vʒ executio.⁊ ſic poſſemus dicere ꝙ hn̄ tex.patiat ꝙ adiudicatio valeat.ſʒ nō dicit ꝙ fieri debeat.ſʒ hn̄ dicit in ſi. ꝙ ſi ſimplr facta eſt adiudicatio intelligit in totū facta ꝓ tota q̄titate.⁊ iſta ꝓcedūt qn̄ expreſſe fuit dictū in adiudicatione ꝙ ꝓ q̄titate debita iudicabat. Si aūt ſimplr facta fuiſſʒ adiudicatio adhuc idē eſt
2 vt ſeqt in ꝟ.nā ſi creditor ⁊c. † Itē ex ꝟ.nā ſi creditor.iūcta gl.in ꝟ.ꝯtētus.habetis caſuʒ in quo ſurgit preſumptio iuris ⁊ de iure ꝯ quā nō admittit ꝓbatio in ꝯriū.ſ.ꝙ qn̄ facta eſt adiudicatio ſimplr intelligit facta ꝓ tota q̄titate debiti. Reliquos caſus vide ꝑ gl.⁊ doc.in.l.ſi.in pri.ff.qō me.cā.⁊ in.l.ſiue poſſidetis.C.de ꝓb.⁊ in.c.is q.de ſpō.⁊ ꝑ Inn.in.c. q̄ verihſ.de preſump.
3 ¶ † Limitaᵃ tn̄ predicta nō ꝓcedere in ꝓbatione que fieret per
a ꝯfeſſionē partis.q̄ talis ꝓbatio admittit ꝯ preſumptionē iuris ⁊ de iure.vt eſt tex.alꝭ gl.reputata ſingularis in auc.h eque.do.§.aliud.⁊ Cy.bar.cōiter doc.in auc.ſʒ iam neceſſe.C.de do.añ nup. Addo aliā gl.in.l.ꝯtrahus.in prin.in ꝟ.nullo mō.⁊ ibi no.illud bal.in.l.i.in.iiij.q.C.de nō nu:pe.⁊ no.inn.in.c.q̄ pleriq; de imu.eccle.⁊ hoc vex eſt nō ſolū in vera et expreſſa ꝯfeſſione ſʒ etiā in ficta.ita eleganter determinat Bar.in.l.abſentem.in pulchra.q.circa vltimam colū.j.de pe.ad quod etiam Anto.in.d.c.is qui.uide bal.in.l.non ignorat.in.vj.colū.C.qui accu.

a ¶ Limita vltra iſtos tres limitati°es q̄ hic ponit alex.addatis duos alios ꝑfely.poſitos i c. q̄to.de p̄ſump.⁊ q̄ dicat preſumptio iuris ⁊ de iur.⁊ iuris tm̄ vide ibi ⁊ ad tertiā limitatione addē q̄ voluit abb.i.c.cū ꝯtingat.in ꝟ.ex qbus potes in.iii.col.h of.dele.la.ro.i.l.ſi duo.ff.h ac q.hr.anto.de but.in.d.c.q̄ pleriq; h imu.eccl.i vIII.col.bal.i ſimili no.videas l.i.filiū in.xvi.col.i ꝟ.q̄ feci mentionē.C.fa.her.fely.latiſ.in.d.c.cum contingat iuli.arge.ſabʒ.

pem nam tunc intelligiť aſſignari pro iſta extimatiõe q̃uis ſim
pliciter aſſignauerit pignus.aliud eſt in pignoꝛe iudiciali vt ꝓ
bat tex.hoc dicit.d.glo.in ver.ꝙq̃.⁊ ita bar.hic ⁊ cyn.in.d.l.oꝛ
11 do.¶†Tertiũ eſt remediũ qꝛ poterit licitare creditor ⁊ emere
ab executore vt qlibet alius.vt.C.ſi in cau.iud.pig.l.ij.vult di
cere ꝙ qñ ſunt capta pignoꝛa debent vendi plus offerenti:⁊ ad
illam licitationẽ ſeu venditionẽ dꝫ admitti ẽt creditoꝛ ſi plus of
12 ferat q̃ alius.d.l.ij.¶†Quartũ erit remediũ qꝛ ſi reus ꝯdẽna
tus dolo fecerit ꝓuidendo ꝙ nullus inueniať emptoꝛ tũc rõne
ſue calliditatis eſt ꝓuiſum ꝙ poſſit creditoꝛ a pꝛincipe impetra
re dictã rem ſibi adiudicari.l.fi.C.ſi in cau.iu.pig.⁊ ſꝫ hoc põt
intelligi glo.in.d.l.oꝛdo.⁊ facit.C.de iure do.ipe.l.fi.§.ſi aũt
13 in tpe.¶†Circa illud vltimũ.ſ.ibi doloſe v̉ſareť victus ⁊c.ad
datis ꝙ lꝫ glo.ſentiat ꝙ a iudice nõ poſſit ꝑ creditorẽ impetra
ri adiudicatio tñ vr̃ ꝙ veritas ſit ꝙ imo poſſit vt eſt text.in.d.l.
oꝛdo.⁊ bñ facit tex.noſter in pꝛin.⁊ iſtud expꝛeſſe voluerũt bal.
⁊ ſaly.in.d.l.fi.C.ſi in cau.iudi.pig.verũ eſt ꝙ cy.ibi poſt frã.ac
cur.tenebat tñ ꝯ̃riũ ſed non vr̃ ꝙ bñ poſſit rñderi ad.d.l.oꝛdo.
non dꝫ enim deterioris ꝯditionis eſſe creditoꝛ qñ ſine dolo de
bitoris non inueniť emptor qꝛ põt fieri adiudicatio.ergo mul
tomagis ſi eius dolo non inueniť.et ſic ad hoc colligať quinta
via puta ꝙ impetreť adiudicatio a iudice qñ dolo d̉bitoris nõ
14 inuenitur emptor.¶†Sexta põt eſſe via vt iudex adiudicet pi
gnora pro iuſta extimatione vt eſt de mẽte glo.i.ver.ꝯtẽtus.⁊
15 ſequunť bal.⁊ oẽs hic.⁊ in.d.l.oꝛdo.¶†In gl.ibi.nõ ꝓ mino
ri ex iſta glo.⁊ ſeq.⁊ glo.in ver.ꝯtentus.aperte colligiť ꝙ ſi cre
ditoꝛ ꝯ̃dicat iudici volẽti pignus nõ idoneũ adiudicare iſolutũ
ꝓ tota q̃titate audiri nõ dꝫ iudice volẽte ⁊ h̃ ſeqtur bar.in fi.⁊
Jac.de aret.⁊ cy.in.d.l.oꝛdo.ſed ꝯ̃ opi.recitat gl.hic in v̉.ꝙq̃
in glo.i.in fi.⁊ ibi ſeqtur Ja.bu.ꝓ quo facit tex.hic v̉.maluerit
Jmo.hic ꝯcoꝛdat ꝙ aut creditoꝛ a pꝛincipio petijt adiudicari
rẽ ꝓ iuſta extimatione ⁊ ꝓcedit ſecunda opi.aut a principio pe
tijt ſimpliciter rẽ adiudicari ⁊ vr̃ in dubio petijſſe ꝓ toto debi
to vt hic cũ glo.in v̉.ꝯtentus.ideo poſtea ꝓpoſitũ mutare nõ
põt auc.q ſemel.C.quõ ⁊ qñ iu.c.qõ ſemel.de reg.iur.li.vj.⁊ lꝫ
ipſe non dicat iſta fuit ꝯcoꝛdia Rica.⁊ bar.de Saly.ꝙ qñ actor
petijt adiudicari rẽ ꝓ extimatione iuſta:⁊ iudex ſimplr̃ adiudi
cauit cenſeť adiudicaſſe ꝓ extimatione iuſta:⁊ non ꝓ toto debi
to.alle.l.fi.C.de iure do.impe.Quod vltimum non puto verũ
qꝛ verba ſnĩe dñt intelligi ſm̃ ſe ⁊ ſtricte:non ſm̃ verba libelli:⁊
ꝓbatur in.l.i.inducendo:vt ibi bar.C.ſi plu.vna ſnĩa:ſed ita eſt
ꝙ adiudicatio ſimplr̃ facta intelligitur facta pro toto debito vt
h̃.ergo ⁊c.⁊ iſtud puto verius.Non ob.d.l.fi.qꝛ vt dicam infra
illa loquitur in ꝯceſſione facta a ṗncipe:⁊ ſic in caſu ſpãli.¶In
ea.gl.ibi dñium a ṗncipe aduerte qꝛ nõ intelligas ꝙ in caſu.l.
fi.C.ſi in cã iudi.pig.poſſit fieri adiudicatio tm̃ a ṗncipe qꝛ etiaꝫ
poterit fieri a iudice vt eſt caſus in.d.l.oꝛdo ⁊ hoc voluit expſſe
bal.⁊ Saly.in.d.l.fi.lꝫ Cyn.ibi poſt Fran.accur.aliter dixerit ⁊
ſic iſta erit quinta via.¶Eſt ⁊ ſexta vt iudex adiudicet pignora
non ſimplr̃ vel ꝓ toto ſed ꝓ iuſta extimatiõe quõcũqꝫ petierit
victoꝛ:vt eſt de mente gl.h̃ in v̉.ꝯtentus ⁊ ſequunť omnes i.d.
l.oꝛdo.¶In glo.in v̉.ꝯtentus ibi.ſiue etiam victoꝛ dicat cũ vi
ctus ⁊ iudex nõ ꝯſentiãt ⁊c.vr̃ glo.expreſſe ſentire id quod dixi
ſ.in tex.⁊ fortius.ſ.ꝙ ſi ꝯdẽnatus non ſoluit ⁊ bona non reperi
unt emptorem debeant adiudicari inſolutuꝫ pro debito ẽt ſi bo
na plus valeant q̃ ſit q̃titas debiti ⁊ non teneať creditoꝛ aliqd
reddere.nam id qõ dicit glo.non põt ꝯtingere niſi qñ pignora
plus valeãt vt h̃ in ṗncipio nec ꝯdẽnatus ſoluit tũc.n.victoꝛ p̃t
dicere volo mihi adiudicari pignora pro ſũma mihi debita:et
nihil cogar vltra ſoluere ſi pignora plus valeant ⁊ hoc iõ eẽ põt
ne ſi diceremus teneri creditorẽ tradere reſiduũ in ṗcio ſequere
tur ꝙ creditoꝛ afficereť iniuria qꝛ cogereť emere ꝯ̃.l.nec emere
C.de iure delib.⁊ hoc ſeqtur Pa.de ca.h̃.ꝑ iſtam gl.quã ad h̃
16 reputat valde no.¶†Capio glo.in v̉.ꝯtentus q̃ eſt obſcura et
difficilis.iõ aduertendũ eſt q̃ro dť hic ꝙ ſi creditoꝛ voluit hẽre
pignoꝛa iſolutum hijſqꝫ remãſit ꝯtentus.nõ põt qcq̃ vlterius
petere ẽt ſi pignora minus valeant q̃ ſit debituꝫ an iſtud in du
bio ſit verũ ꝙ creditor voluerit remanere ꝯtentus pignoribus
ſibi adiudicatis ⁊ ſic p̃ſumatur ea accepiſſe ꝓ toto debito.gloſ.
rñdet ꝙ ſic ſiue eni h̃ ſit actum ſiue non expſſe:ſed ſimplr̃ bona
ſint adiudicata intelligunť adiudicata pro toto:⁊ creditor ſim
pliciter accipiens p̃ſumitur ea accepiſſe pro toto adeo qõ nõ ad
mittitur pꝛobatio in contrarium ſubdit glo.idem eſſe ſi victor
dicat

dicat.ſ.illud qđ petit ⁊ victus ⁊ iudex nō cōſentiant. dubia ſunt
hec verba ⁊ pñt vno modo intelligi vȝ ꝙ velit glo. ꝙ qñ bona
aſcēdebāt ad integrā ꝗtitatē debiti ⁊ vltra nō inueniebāt empto-
rem ⁊ victor volebat bona illa in totū hře inſolutū ꝑ debito iu-
dex vero ⁊ victus non ꝯſentiebant nā tunc vř glo. velle ꝙ poſt-
quā victus non ſoluit ⁊ non reperiſ emptor pōt dicere volo iſta
bona mihi in totū adiudicari ꝑ toto debito ⁊ dicit pau. de caſt.
ꝙ hoc iđ eſſe pōt ne ſi alias diceremur creditorē teneri reddere
reſiduū preciū ſequaſ ꝙ creditor afficereſ iniuria quaſi cogatur
emere ꝯ. l. nec emere. C. de iur. delibe. ⁊ iſtud ȝ ꝑ hāc glo. quaȝ
reputant notabilem ⁊ de iſta gl. feci mētioneȝ ſuꝑ textualibus.
Sed certe non puto ꝙ gl. velit iſtud dicere ⁊ poſito ꝙ voluerit
iſtud dicere: nō puto ꝙ ſit verū puto igiſ voluiſſe gl. ꝙ ſi victor
dicat nolle accipe pignora inſolutū ꝑ toto debito ſȝ ꝑ rata exti
mationis eo qȝ dicit ea nō valere tm̄ ꝗtū eſt debitū victus aūt ⁊
iudex non ꝯſentiunt ſed iudex ſimpliciter ea adiudicat certe vř
adiudicare ꝑ toto debito ⁊ nihil vltra poterit victor petere ⁊ ſȝ
iſtū intellectū hec erit glo. ꝑ opi. quā tenui in lec. precedenti te-
nendo ꝯ ſaly. in. d. l. ordo. poſito ēt ꝙ glo. intelligi poſſit ſȝ pri-
mū intellectū. dic qđ non vř ille intellectus verus. Moueor ſic
enim ecōtra qñ pignora minus valent pōt victor dicere nolo ea
mihi adiudicari ꝑ toto debito ſed ꝑ iuſta extimatione ⁊ ita iu-
dex facere pōt vt hic in glo. ſuꝑ ver. ꝯtemus. in ſi. ⁊ ſi aliter face
ret grauaret partē ſicut ergo qñ minus valent nō debēt adiudi-
cari niſi ꝑ rata ita econtra ſi pignora plus valeant vt ꝯtrioȝ eadē
ſit diſciplina. non ob. ꝙ hoc fuit inductū ne ſi aliter diceremus
victor afficereſ iniuria qȝ rñdeo ꝙ nō eſt verȝ ꝙ iſtud ſequaſ: qȝ
iudex poterit dicere adiudico tibi duas partes ex tribus talis
17 pignoris ꝑ credito tuo ⁊ ſic nō cogeſ aliqđ reſtituere.† Preter
ea ēt poſito ꝙ cogaſ reſtituere aliquā partē ħ nō eſt incōueniēs
vȝ ꝙ rōne ptis qs cogeſ aliā ptē emere. l. iulia. §. idē celſus. ff.
de ac. em. ⁊ declarat bar. in. l. ſi. C. de fideicō. lib. ſic videmus in
l. ſi. C. de iure do. ipe. Et ideo non vř ꝙ primus intellectus quē
retuli ſuꝑ iſtā glo. poſſit ꝓcedere nec puto ꝙ fuerit de mēte gl.
⁊ ꝑ hoc eſt expedita tota glo. ēt in vltima pte dū loqtur de ꝯſue
tudine nā illam expediui heri ſuꝑ glo. in ỽ. abdicaſ. ſed nō puto
verȝ qȝ hoc ꝙ teneaſ emere nō dȝ reputari abſurdū iſto caſu naȝ
hoc videmus tollerari in pignore ꝯuētionali. l. ſi. C. de iure do.
Nec eſt abſurdū ꝙ rōne ptis quā qs ꝯſequiſ teneaſ emere reſi
duū. l. iulia. §. idē celſus. ff. de ac. emp. cū ſi. ⁊ plene bar. in. l. fin.
C. de fideicō. li. Preterea pōt iudex dicere adiudico tibi pro iu
ſta extimatione ⁊ illa ps que excedit ꝗtitatē debitaȝ remanebit
debitori ꝓ idiuiſo ⁊ ſic non cogiſ creditor emere vñ ſicut qñ res
minus vȝ pōt iudex ꝑ debita extimatiōe adiudicare vt ī hac gl.
ita dȝ poſſe agere ecōtra tene mēti qȝ ab alijs ñ ſunt tacta. ¶ In
glo. in ỽ. qȝ qđ. in ſi. bar. ⁊ cy. in. d. l. ordo. magis no. intelligūt
d. l. ſi. C. de iure do. impe. ꝓcedere nō ſolum in pignore ꝯuētio-
a nali [a] ſed ēt iudiciali ꝙ ibi ſit ſpāle in principe facit. l. ſi. ff. de ꝯſti.
18 prin. ¶ † Circa ħ querit bar. qđ ſi pignus deſ a debitore inſolu
b tū creditori ſimpliciter [b] ⁊ dicit ꝙ nō valet poſtꝗ non exprimiſ
preciū. l. ij. in ſi. ff. de ꝯhen. emp. §. preciū inſti. de ꝯhen. em. ⁊ ſe
quitur hic ang. ſed imo. hic ꝯ qȝ intelligiſ in dubio facta ꝑ toto
debito. alle. l. ꝗuis als incipit calipodius ⁊ ibi no. expreſſe bar.
ſ. de ſol. ad idē alleg. tex. in. l. fundus. §. ſi. ff. de pigno. quē tex.
dicit ſingularē vbi ſm vnū modū punctādi lrām ꝓbaſ ꝙ ſi dixi
nō reddam pecuniā tali die hoc pignus ſit tibi inemptū nō itel-
ligiſ iuſto p̄cio vt ibi ⁊ hoc ſeqſ ibi bart. ſi emptio vȝ qñ p̄ceſſit
alia obligatio. ſecus ſi nulla. d. §. p̄ciū ⁊ declarat bart. in. d. §. ſi.
circa ꝯriū. l. ſi merces. ⁊ iſtā opi. ſeqtur pau. de caſt. vȝ ꝙ ꝑ toto
debito cēſeaſ fcā datio iſolutū qȝ ſm eū dicēdo inſolutū videor
me referre ad debitū ⁊ ſatis vř certū ꝑ rōneȝ ad aliud. l. ait p̄tor.
19 §. i. ff. eo. ¶ † Subdit ēt ħ notabilr bar. ꝙ iſte tex. nō hȝ locū in
interpoſitiōe ſcđi decreti qñ ſit adiudicatio pignoris p̄torij ideſt
pignoris capti ex p̄mo decreto iterpoſito rōne ꝯtumacie nō aūt
ꝑ executiōe ſnie qȝ ſȝ eū intelligiſ in dubio adiudicatio ꝑ iuſta
extimatiōe ꝑ quo ang. ħ alle. l. ſi. C. de bo. auc. iu. poſ. ſȝ ſpec. in
ti. de p̄mo ⁊ ſcđo đcreto. §. nūc dicem⁹ ỽ. emptore nō aūt inuenio
ꝯriū. voluit ꝑ iſtū tex. quē indiſtincte itelligit in qualibet adiudi-
catiōe facta a iudice ⁊ iſtud vř verȝ ſm pau. de ca. hic qȝ bona rō
diuerſitatis reddi ñ pt ⁊ potes rñdere ad. d. l. ſi. ꝙ loqſ in vēdi-
20 tiōe nō in adiudicatiōe. ¶ † Gl. in ỽ. ꝗꝗ. oppōit tex. hic vř vel
le ꝙ ſi pignus captū ꝑ executiōe ſnie nō vȝ tm̄ ꝗtū erat debitū
pōt peti reſiduū ſed in vltiō riſo vř dicere ꝯriū ibi. nec poſſe: er

go vř ſibi ꝯriari. gl. rñdet ꝙ ſi in lrā nō haberis dictionē ꝗ: bene
ſtat ⁊ nō eſt aliqua repugnātia qȝ importat ꝙ non pōt amplius
qđ ſibi debeſ petere: ſed ſi haberis dictionē ꝗ: tunc dȝ exponi
non pōt petere amplius ꝗ quod ſibi debeſ. i. nihil vltra: iā enīȝ
amplius nihil debeſ ⁊ exponitur lrā de cetero. i. amplius: vtra-
qȝ riſio ſtare pōt ⁊ refert gl. quoſdā dicere ꝙ immo pōt victor
petere reſiduū qñ pignora nō ſufficiūt ſed nō plus vt ſi forte pe-
nitere vellet pignora accepiſſe ⁊ totū debitū petere vellet. Ta-
men glo. improbat opi. iſtoȝ qȝ ỽba iſtius lře in ỽ. nam ⁊ ſi cre
ditor ⁊ ēt finis huius lře nō patiunſ bene hāc interpretationē le
21 gam in lectione precedēti. ¶ † In gl. in ver. addicanſ. vt occur
rit fieri mentionē de iſta gl. feci mentionē de ea ⁊ retuli opi. iſto
rum ⁊ dixi ꝙ opinio. iſtorū approbat gl. in. l. ordo. de execu. rei
iudi. tamen bar. hic impugnat illam opi. ⁊ ſeqtur opi. gl. noſtre
ꝙ immo itelligaſ adiudicatio facta in totū ꝑ iſtū tex. de hoc tm̄
dixi cū aliquali modificatiōe ꝑ quam dixi ꝯcordare opi. ſ. ꝙ nō
poſſit peti reſiduū niſi victor petijſſet a principio ꝑ iuſto precio
tm̄ ſibi adiudicari bona qȝ iudex nō dȝ ꝑ ampliori adiudicare ⁊
22 ſi faceret ꝯueniret ⁊ lederet partē ⁊ pt appellari. ¶ † Circa vnū
ex his que ibi dixi. addo vnū verbū dixi ꝙ imo. hic ꝯcordando
opi. ⁊ in. d. l. ordo. dixi ꝙ ſi ſimpliciter petijt victor a principio
pignora capta ſibi adiudicari ⁊ non dixit ꝑ toto debito neqȝ ꝑ
iuſta extimatiōe ꝙ intelligiſ petijſſe pro toto debito ꝑ iſtū text.
dum dicit ꝙ adiudicatio ſimplr facta intelligiſ facta ꝑ toto de
bito. codeȝ modo petitio qua petiſ bona ſimplr adiudicari dȝ
intelligi ꝑ toto debito. vnde dicit nō poterit poſtea victori deſi
ſtere. ſed cogiſ ꝑſiſtere. l. ſicut. C. de actio. ⁊ obli. ⁊ ſic poterit iu
dex adiudicare ſimplr ſeu ꝑ debito lȝ poſtea victor hoc reuoca
uerit. Circa iſtud ꝯcurrit vnū ꝙ habeo pro dubio tex. noſter lo
quiſ in ſnia ⁊ verba ſnie ſimpliciter adiudicantia iſta bona intel
liguntſ de toto debito ſed queſtio noſtra eſt de verbis libelli vi-
ctoris. nos aūt habemus ꝙ verba libelli debent interpretari in
fauorē libellantis ⁊ ſi ſunt ambigua poſſunt declarari ꝑ eū quā
documqȝ. l. ſi qs intentione. ff. de iudi. ⁊ declarat bart. ⁊ alij in. l.
edita. C. de eden. ergo vř ꝙ libellans poſſit poſtea dicere decla
rando libellū ꝙ intellexit adiudicari ꝑ iuſta extimatiōe. ergo vř
ꝙ poſſit diſcedere ab illa interpretatiōe qñ fuerūt verba dubia.
In ꝯriū facit qȝ videmus qđ ſi peto rē intelligiſ tota res peti nō
pars in dubio ſȝ glo. approbatā in. l. ſi rē. ff. de rei vendi. repro-
bata glo. in. l. pōponius. §. ſed ⁊ his. ff. de procur. ꝑ qua glo. in
l. ſi in rem. eſt tex. optimus in. l. ticia cū teſtamento. §. i. de le. ij.
⁊ in. l. ſi qs cū totū. in prin. ſ. de execu. rei iudi. ergo eodē modo
qñ peto rē mihi adiudicari dȝ in dubio intelligi ꝙ videar eā pe
tere mihi adiudicari ꝑ toto ꝑ hoc bene facit qđ no. bar. in. l. ꝗ
uis. alias incipit calipodius. ſ. de ſo. vbi dicit ꝙ qñ debitor dat
inſolutū rē creditori in dubio intelligiſ dediſſe in totū ⁊ infra re
feram referendo vnū qđ dicit bar. hic q vř ꝯriū dicere. intelliga
tis tm̄ dictū Inno. ſm qđ hř in. d. l. edita. vȝ ꝙ pōt diſcedere a li
23 beli. ꝯteſta. ¶ † Vlterius glo. opponit de. l. ſi. C. de iure do. im
pe. glo. rñdet ꝙ. d. l. ſi. loqtur in pignore ꝯuētionali ſed nos lo-
quimur in pignore iudiciali ⁊ multe ſunt alie dñe inter pignus
ꝯuētiōale ⁊ iudiciale de qbus ꝑ gl. in. l. i. ff. de pig. ac. circa iſtud
ꝯriū poteſtis ſm bar. ⁊ mod. hic ⁊ cy. in. l. ordo. C. de execu. rei
iu. melius rñdere. l. ꝙ aliud eſt qñ ipetraſ a pricipe vt iure dñij
poſſideaſ pignus ēt iudiciale qñ talis ipetratio a principe pōt
ēt fieri vt intelligaſ ꝑ iuſto precio vt. l. ſi. C. ſi in cau. iu. pigno.
⁊ no. gl. noſtra in ver. adiudicanſ ⁊ hoc caſu loquaſ tex. in. d. l.
ſi. ſed ſi nos loqmur de adiudicatōe facta a iudice ⁊ tūc aliud ſit
qȝ intelligiſ facta adiudicatio pro toto debito vt hic quaſi beni
gnius agaſ cū principe q eſt lex aīata vt in auc. de ꝯſulibus. §. ſi.
qȝ mitius agiſ cū lege ꝗ cū miniſtro legis arg. l. celſus. ff. de ar-
bi. vel ſm bar. hic rō dñe eſſe pōt qȝ qñ adiudicatio ſit a iudice
exequēte diffinitiuā in dubio vř facta ꝑ toto debito qȝ cū officiū
iudicis exequentis ſit finē litib⁹ totalr iponere. l. iiij. §. ait p̄tor.
ff. e. nō eſt equū ꝙ poſſit vlterius vētillari iſta qđ. que qdē vētil-
lareſ ſi deberet iterȝ fieri extimatio vñ tūc itelligiſ adiudicaſſe ꝑ
toto debito que rō ceſſat in principe ꝯcedēte aliquā rē iure dñij
24 ſubdit barto. hic ꝙ ſi pignus fuiſſet datum inſolutum nō a iudi
ce ſed a debitore ſimpliciter ipſi creditori non valebit iſta datio
inſolutum. quoniam cenſeatur eſſe quedam emptio. l. iij. ff. pro
emptore emptio autem non vȝ niſi incontinenti precium expri
matur. §. preciuȝ. inſti. de emp. l. ij. in princi. ff. de ꝯhen. emp. ⁊
idē tȝ hic ang. ſed imo. hic tȝ ꝯriū ꝑ. l. ſi fundus. §. ſi. ff. de pig.

a ¶ Cōuentio
nali. vid in nu
mero. xxii. la
tius ⁊ melius
declaratum.
b ¶ Simplici
ter. aduerte qȝ
reaſſumit. ſ.
nūero. i. ⁊. xxii
ꝑ totū ⁊. xxiii.
vbi lȝ ꝑ diuer
ſa verba tm̄ in
ideȝ recidit
queſtio ꝗuis
i numero. xxi.
⁊. xxii. loquaſ
ħ adiudicatio
ne facta a iudi
ce.

vbi videtur probari ꝙ ex hoc capite non viciatur ſed ille tex. ſʒ vnum intellectũ non vr̃ facere ꝯ̄ bar. ſed ſm aliũ modũ punctãdi põt itelligi ꝙ ibi ſimpliciter fuit dictũ ꝙ pignus eſſet emptoris ⁊ tũc qñ illud pactũ nõ fuit adiectũ a principio ſʒ ex interuallo vʒ. d. l. q̃uis. alias calipodius ⁊ plene barto. in. d. l. i. ⁊. ij. de pac. pigno. ꝓ iſta opi. dicit imo. videri tex. in. d. l. q̃uis. que nõ bene vr̃ probare. Sʒ bar. dicit in. d. l. q̃uis. ꝙ qñ ponitur iſtud pactũ inter emptorẽ ⁊ venditorẽ ꝙ det̃ pignora inſolutũ: intelligit̃ ꝙ ꝓ toto debito cuius ꝯ̄riũ vult. ſ. ꝙ nõ valeret in veritate ꝯ̄rius eſt bar. ⁊ illã opi. quã tʒ ibi imo. ⁊ pau. de ca. hic ⁊ ſm euʒ qñ dico ꝙ do inſolutũ creditori videor me referre ad debitũ: ⁊ ſic ſatis vr̃ eſſe certũ preciũ ꝑ relationẽ ad aliud ar. l. ait ꝑtor. §. i. ff. eo. ⁊ idem tʒ hic Rapha. Et ſic cõis ſnĩa vr̃ ꝯ̄ Bart. hic ⁊ ꝙ uerior ſit ſua opin. in. d. l. q̃uis. ⁊ ſic ꝯcludo ꝙ quando datur a debitore creditori res inſolutũ ſimpliciter vr̃ dari pro toto debito poteſtis rñdere ad rõnẽ bar. hic ꝙ ibi nõ precedebat aliqua obligatio ad quã tacite poſſit intelligi facta relatio ſed in. q. nr̃a precedebat alia obligatio. ſ. debiti principalis ꝓ qua erat data res in pignus ⁊ tũc dat̃ inſolutũ intelligit̃ ꝓ toto debito q2 habet neceſſariã relationẽ ad debitum precedens. ⁊ hãc rñſionem ſenſit bar. in ſimili in. d. l. ſi fundus. §. ſi. ff. de pig. ac. duʒ oppo-
25 nit de. l. ſi merces. in pri. ff. loca. ¶ † Subdit bar. ꝙ no. ꝙ iſtud qd̃ vr̃ hic. ſ. ꝙ iudex ſimplr̃ adiudicãdo victori pignora vr̃ adiudicare ꝓ toto debito ꝓcedit in adiudicatione facta ꝑ executione ſnĩe diffinitiue ſecus ſi ꝑ iterlocutoria q2 tũc eſſet idẽ ſicut qñ ipetrat̃ a principe vʒ ꝙ intelligit̃ res aſſignari ꝑ iuſta extimatione ꝑ. d. l. ſi. C. de iure do. impe. q2 eſt eadẽ ratio ⁊ ita intelligi dʒ qñ interponit̃ ſcõm decretũ. Addatis ꝙ ang. hic ẽt ꝓ iſto vltimo dicto bar. hic alle. l. ſi. C. de bo. auct. iudi. poſ. ſed illa paruʒ facit q2 loqt̃ qñ decretũ interponebat̃ vendendo pignus pretoriũ ſeu illud pignus in aliũ transferendo ⁊ nõ adiudicãdo creditori. nã varie ſunt forme iterponẽdi ſcõm decretũ qd̃ qñqʒ põt interponi vẽdẽdo rẽ vt. l. cũ ꝓponas. C. de bo. auc. iu. poſ. quãdoqʒ adiudicãdo ⁊ in alijs modis vt late ꝑ bart. in. l. ſi finita. §. iulianus. de dã. infec. vnde in. q. bar. hic ſpecu. in ti. de primo ⁊ ſecundo decreto. §. nũc dicamus ver. emptore aũt nõ inuento. tʒ ꝯ̄ bar. ꝑ iſtũ tex. ſ. ꝙ ſcõm decretũ ſimpliciter interpoſitũ pro toto debito intelligit̃ iterpoſitũ qd̃ itelligit indiſtincte. ſ. in qualibet adiudicatione ⁊ iſtud vr̃ verius ſm pau. hic. q2 non põt aſſignari rõ vrgens diuerſitatis inter pignus ꝑtoriũ ⁊ iudiciale: q2 fortior rõ vr̃ in ꝑtorio q2 melioris ꝯditiõis dʒ eẽ creditor qñ hʒ ſnĩam ꝙ̃ ante: ſed qñ obtinuit cogit̃ accipere adiudicationeʒ factam ſimplr̃ ꝓ toto debito ergo ⁊ qñ nõ obtinuit ſnĩam. tñ iſta rõ nõ eſt multũ bona q2 iſtud nõ eſt dicere ꝙ ſit melioris ꝯditionis q2 eodẽ modo reſultaret ꝙ ſi pignora plus valerent ꝙ eſſet melioris ꝯditiõis añ ſnĩaʒ ſicut poſt: ita ꝙ qñqʒ vr̃ melioris cõditionis qñqʒ deterioris ꝯ̄ bar. Et rapha. adducit q2 nõ vr̃ bona rõ bar. ꝙ intẽtio iudicis exequẽtis eſt imponere finẽ ꝯtrouerſie q2 hoc eſt verũ quatenus eſt valor rei pʒ q2 expoſuit pignora vendenda ꝓ iuſto ꝑcio ⁊ iudex vult vẽdere ⁊ nos tractam⁹ qñ adiudicat iudex. Itẽ vltra doc. poteſtis dicere ꝙ ratio quã aſſignat bar. ꝙ in adiudicatione facta ꝑ executiõe ſnĩe diffinitiue vr̃ militare qñ res eſt adiudicata ex ſcõo decreto. q2 illud ſit ẽt vt interponat̃ finis liti ſm ꝙ declarãt doc. in. d. l. iulianus. ad ſi. ⁊ pʒ ex
26 illo tex. ¶ † Ultimo q̃rit qd ſi adiudicatio inſolutum fuit facta plus debito an in totũ viciet̃ an in eo pluri. dic ꝙ in totũ. ita ſingula. occidit bart. per illum text. in. l. ſi non ſortem. §. ſi centum ff. de condi. indebi. ⁊ ſequitur bal. in. l. certi conditio. §. qm̃. ff. ſi cer. peta. quod limita. vt per bald. in. l. ordo. in pe. col.

1 Pignus poſtꝙ̃ fuit adiudicatũ creditori ſi mouetur ſibi controuerſia dʒ ſummatim cognoſci ⁊ pronunciatio facta in iſta cauſa ſummaria non facit preiudicium in plenaria.
2 Summaria cognitio dr̃ qñ non reqrit̃ libellus ⁊ litis conteſta.
3 Probatio ſemiplena regulr̃ ſufficit in ſummarijs iudicijs fallit in probando legitimationem perſone.
4 Snĩa lata in ſũmario iudicio nõ nocet in plenario ſeu ordĩario.
5 Probõnes facte in ſũmario iudicio non ꝓbant in ordinario.
6 Sententia lata in iudicio ſummario an faciat fidem in alio quãdo iudex dicit ſe recepiſſe plenas probationes.
7 Probationes recepte plenarie in iudicio ſummario an ⁊ quando faciant fidem plenam in alio.
8 Pignus quando fuit captum in executionem ſententie ſi moueatur poſtea controuerſia ab alio ſuper illo pignore debet cognoſci ſummarie ſed an hoc procedat etiam ſi ſit mota controuerſia ſuper proprietate illoꝝ pignorum. ſeu ſuper poſſeſſione.
9 Executio ſi tertius poſſidens ſuſpicat̃ ne ſiat in bonis a ſe poſſeſſis proteſtari dʒ victori ꝙ ſunt ſue ⁊ ꝙ non conſentit ꝙ ſiat contra eum aliqua nouitas.
10 Executio ſnĩe an poſſit mandari ad effectum ꝯ̄ tertiũ poſſidentem ſi creditor vult probare ꝙ debitor dolo deſijt poſſidere.
11 Executio ſententie poteſt ſieri ꝯ̄ tertium poſſeſſorẽ qñ alienatione facta ante venditionem fuiſſet res effecta litigioſa.
12 Executio põt ſieri contra tertium poſſeſſorem habentem ſolũ ius poſſeſſionis debitore habente ius proprietatis.
13 Executio ſnĩe impedit̃ ꝑ tertiũ opponẽtẽ ꝓprietatẽ pignoris ad ſe ſpectare ſʒ cui icũbit onus ꝓbandi dñiũ vel victori vel tertio.
14 Error licet qñqʒ preſumatur tamen non iuuat niſi allegetur.
15 Executio ſi fuit commiſſa nuncio ⁊ tertius ſe opponat non poteſt tunc nuncius exequi ꝯ̄ tertiũ niſi hoc habeat in mandatis.
16 Executio ſententie an poſſit ſieri quando vnus poſſidet naturaliter vt victus ⁊ alius ciuiliter vt tertius.
17 Executio qñ ſit ꝑ nunciũ in bonis ſi cepit bona tanꝙ̃ bona debitoris ⁊ nihil ꝯſtat de dñio vel poſ. debitoris dʒ credi relationi nuncij ⁊ niſi doceat̃ in ꝯ̄riũ res ꝑſumit̃ eſſe de bonis debitoris.
18 Preſcriptio an interrumpatur per miſſionem in poſſeſ. factaʒ auctoritate iudicis.
19 Uſucapio non interrumpit̃ ſi aliqs vſucapiebat rem ⁊ ꝯ̄ vſucapionẽ creditor ſuus fuit imiſſus in poſ. illius rei ex ꝑtõo decreto.
20 Poſſidere dicitur miſſus in poſſeſſionem ex cauſa iudicati.
21 Pignus iudiciale habens equiparat̃ creditori habenti pignus conuentionale non autem habenti pretorium.
22 Preſcriptio debitoris contra quem facta eſt immiſſio ex cauſa iudicati an interrumpatur per talem immiſſionem.
23 Miſſus in poſſeſſionem ex cauſa iudicati an poſſideat.
24 Executio ſententie an ⁊ quando poſſit impediri per tertium ſe opponentem dicitur infra.
25 Executio ſi impediatur per tertiũ opponentem ratione ſui intereſſe allegando nullitatem ſententie non poterit poſtea contra eum replicari ꝙ ſint late tres ſententie conformes.
26 Tertius an ⁊ quando poſſit comparere in iudicio ⁊ probationes inducere ad vtilitatem litigantis.
27 Executio ſententie non poteſt impediri per tertium ſe opponẽtem quando fuiſſet lata ſententia contra reum principalem ſciẽte ⁊ tacente iſto tertio poſſeſſore.
28 Executio ſententie ſi impediatur per tertium ſe opponentem pro ſuo intereſſe non poterit contra eum opponi ⁊ replicari ꝙ ſint late tres ſententie conformes.
29 Tertius an ⁊ quando poſſit intereſſe iudicio ⁊ probationes inducere pro alio litigante dicitur hic.
30 Interlocutoria per quam declaratur rem ſpectare ad tertium. non transfertur dominium nec vſucapiendi conditio in eum q2 non preiudicat ordinario iudicio.
31 Poſſeſſio ſi fuit adiudicata victori per iudicem contra tertiũ poſſeſſorẽ abſentẽ an poſſit victor propria auctẽ ipſam ingredi.

Si ſuper rebus. Iſte. §. diuidit̃ in qnqʒ partes. Primo dicit cuius ſit cognitio. ſcõo qs eſt effectus cognitiõis ſi appareat rẽ eſſe debitoris. Tertio qualiter dʒ adhiberi iſta cognitio. Quarto qs eſt effectus ſi appeat rẽ eſſe mouẽtis ꝯtrouerſiã. Quinto qs eſt effectus executiõis iam facte qñ apparet rẽ eſſe debitoris ſcõa ibi ⁊ ſi cognouerit tertia ibi ſʒ ſciendũ quarta ibi nec ſnĩam quinta
1 ibi nec enim. ¶ † Si per tertium ꝯ̄dictorem controuerſia moueatur ſuper rebus captis in cãm pignoris ſummatim diſcutit̃ ⁊ pronunciatio facta in iſta cauſa ſummaria non faciat preiudicium in plenaria ſeu ordinaria mouenda ⁊ poſt pignus adiudicatũ creditori res adiudicata ad vſucapioneʒ proficit hoc dicit vſqʒ ad. §. ſed illud. ¶ In tex. ibi cognoſcere dẽbere: itellige qñ nulla alia ſunt bona mobilia ⁊ imobilia q̃ ſine cõtrouerſia capi debent ſeu poſſint alias enim executor deberet iſta pignora dimittere in qbus controuerſia mouetur ⁊ alia pignora expedita
2 capere vt. j. §. proximo. vbi tex. iſte limitatur. ¶ † In textu ibi: ſummarium. hec cognitio dicitur ſummaria duobus reſpectibus. Primo quia non requiritur libellus ⁊ lit. conteſta. vt plene dictum fuit poſt Barto. in. l. intra. ff. eodem. ſecũdo q2 in ea ſufficit ſemiplena probatio. l. iij. §. cauſe. ibi. vel modicum. ff. de carbo.

de car.edic.ꝛ.l.i.§.ſi ca.ſ.de ven.in poſ.mit.ꝛ in.l.in lege aql.
ſi deletū.ſ.ad.l.aql.ꝛ hoc ideo qꝛ nō agiſ de pleno preiudicio:
qꝛ ſnīa lata in hac ſummaria cognitione non facit preiudiciū in
alio iudicio ordinario.vt hic ꝛ.j.dicā.Et ꝙ in iſtis ſummarijs
in quibus non agiſ de pleno p̄iudicio ſufficiat ſemiplena ꝓbatio
voluit bar.hic ꝛ latius in extrauaganti ad reprimēdū in ꝟ.ſum
marie.ꝛ in.l.ſi conſtante.in prin.in.i.q.ſ.ſo.ma.ꝛ in.l.i.§.fina.
de preto.ſtipu.ꝛ in.l.iudices.C.de iudi.ꝛ ibi bal.in.l.ſiquis a li
beris.§.ſi quis ex his.ſ.de libe.agno.ꝛ ibi ꝑ bal.in.l.iij.§.ſciēdū.
ſ.ad exhi.quod tene menti.Et ꝑ ſpec.in ti.de primo ꝛ ſcōo de
creto.§.reſtat.verſi.ſed qualiter.ꝛ ꝑ doc.in.l.i.quo.bono.ꝛ in
3 de.ſepe.de verbo.ſigni.†Quod limita non ꝓcedere quo ad ꝓ
bationē legitimationis pſone in hoc iudicio ſummario qꝛ quo
ad hoc nō ſufficit ſemiplena ꝓbatio.ita determinat bar.in.l.ij.
in ſi.C.de edi.diui.ꝑ ibi not.ꝑ gl.pe.in vlti.oppo.ꝛ idē no.bal.
in.l.iij.§.ibidē.ſ.de exhi.ꝛ in.l.ſi.ꝑhij.col.in.v.q.C.de edi.di.
ꝛ in.l.nec qcq̄.§.de plano.in vlti.q.de offi.procon.ꝛ frā.tigri.
4 ꝛ saly.in.d.l.ij.C.de edic.di.¶†Itē no.in ver.nec ſententiam
ꝛ ex ver.nec cū ꝙ ſnīa lata in ſummario iudicio non nocet in ple
nario ſeu ordinario vt hic ꝛ.l.pe.cū notatis in glo.ſ.de his qui
ſunt ſui vel alie.iur.ꝛ in.l.ſi quis a libe.alle.in glo.ꝑ bar.in.l.q ro
me.§.ſi.in.v.oppo.ſ.de verbo.obli.ꝛ aliqd ꝑ eundē in.l.ii.C.
de ordi.iu.cū ſimi.¶Et ideo ſi ad impediendū executionē ſen
tētie fuiſſet hic oppoſita exceptio nullitatis ſnīe.in qua exceptio
ne ꝓcediſ ſummarie vt hic ꝛ pronunciatū eſſet exceptione non
obſtāte executionē fieri.non impediſ ꝯdēnatus ſeu exceptionē
nullitatis opponēs petere in iudicio ordinario principaliter de
clarari dictā ſnīam eſſe nullam ꝛ executionē iam factā retractari
facere poterit ſi de tali nullitate in hoc vltimo iudicio plene pro
bet iuxta.l.ſi cū nulla.j.eo.ꝛ in cle.i.de re iudi.ꝑ no.regulaꝫ hu
ius.§.Et ſimiliter econtra niſi fuiſſet ꝓnunciatū executionē nō
fieri ꝑꝑ nullitatē oppoſitā nō impediret victor agere ordinarie
ꝛ petere declarari ſnīam eſſe validā quo facto executioni mitteſ
ꝑ iſtū tex.ꝑ quē ita ſingulariter decidit bar.in.l.i.in pe.col.in ꝟ.
nunc videndū ꝛ in ver.quero ſicut vtrū qñ ꝯdēnatus ꝛc.C.quā.
5 prouo.¶†Similiter dico ꝙ ꝓbationes facte in ſummario iu
dicio nō probāt in ordinario.c.veniēs.el.ij.de teſti.ꝛ not.bar.
i.l.ij.§.i.circa.v.col.j.vi ho.ra.qđ multū ſingulariter limitauit
iaco.bu.in.l.ab hoſtibus.§.ſed qđ ſimpliciter poſt mediū.ſ.q
hus ex cau.ma.Niſi in ſummario iudicio eſſent facte ꝓbōnes,ꝛ
ad hoc in ſpecie nihil alle.ſed ſolū alleg.qꝛ qñ in melius ſit illud
qđ fieri dꝫ tūc dꝫ prodeſſe.alleg.l.diligenter.§.ſi.ſ.mādati:ita
dicit in ꝓpoſito ꝛ iſtud verbū ſepenumero velut valde notabile
reaſſumpſit Ant.preſertim in.c.cū dilectus.circa pe.car.de or.
cog.ꝛ in.c.ꝑ inqſitionē.de ele.ꝛ iſtud ſeqſ ꝛ multū cōmēdat an
to.de bu.in.c.cām que.de teſti.ꝛ in.c.cū dilectus in.ij.col.de
ordi.cog.ꝛ idē vr̄ velle bar.recte intuenti in extrauaganti ad re
6 primendū in ver.ſummarie.in vlti.col.¶†Dum q̄rit qd ſi iu
dex in iudicio ſummario dicit ſe recepiſſe plenas ꝓbatōes vtrū
ſnīa lata in hoc iudicio faciet fidē in alio dicit ꝙ nō qꝛ qñ iudex
aſſerit ſe recepiſſe in iudicio ſummario ꝓbatiōes debent intelli
gi ſm naturā illius iudicij:argu.l.ſi vno in prin.ſ.loca.ꝛ.l.ſi ſti
pulatus.ſ.de vſu.ſed natura illius iudicij ſolū exigat ꝓbatiōes
que in illo iudicio tm̄ ꝓ plenis hn̄r vt declaraui in lectura prece
denti.igitur ꝛc.ꝛ ſic bar.innuit ꝙ vbi in ꝟitate appareret plenas
ꝓbōnes fuiſſe receptas in iudicio ſummario eandē vim habe
rēt ac ſi in ordinario recepte fuiſſet.iſtud ēt voluit Bal.in.l.nā
ꝛ poſtea.in prin.ſ.de iureiur.ꝛ in.l.eleganter.§.ſi quis poſt circa
ii.col.ſ.de ꝯdi.inde.ꝛ vr̄ idē voluiſſe Ray.in.l.in quo tēpo.C.
de reſti.mili.ꝛ expreſſius Inno.in.c.cū lris.de reſti.in integr.ꝛ
in.d.c.veniens.el.ij.ꝛ Pau.de caſt.in ꝯſi.v.incipiente.In xp̄i
nomine cauſa que vertitur ꝛc.Et ꝓ ipſa concluſione bene face
re vr̄ glo.in.l.ij.in ſi.C.de ordi.cog.ꝛ qđ no.glo.hic in ver.ſum
matim ꝛ glo.in.d.l.pe.ſ.de his q ſunt ſui vel alie.iur.inquantū
ille glo.dixerunt ꝙ ſi ſup aliquo incidenti fuit ſummarie cogni
tum ꝛ tūc illa cognitio nō facit ius in alio iudicio ordiario ꝛ ple
nario.d.l.pe.ſeu fuit plenarie cognitū ſuper illo incidenti tūc fa
cit ius in alio iudicio ordinario ꝛ plenario.d.l.ij.C.de or.cog.
Sed bal.in.l.ij.in vltimis verbis.C.de eden.ꝛ in.l.quo tempo
re.de re mili.in vlti.colum.licet de predictis mentionem non
faciat.ſed ſolum refert ꝙ Cy.in.l.quo tempore.tenet in hoc vl
timo contrarium ꝛ pro hoc cy.alle.qꝛ probatio que fieri nō de
buit nihil releuat.alle.l.ſi.cū glo.ſi.C.q legi.perſo.ꝛ in.l.ſi quis

libertatē.in ſi.cū glo.ſ.de pe.here.Sed prima opi.verior ꝛ no
tabilior vr̄.Tum ꝑ nota.ꝑ glo.in.l.ij.C.de ordi.cog.cū cōcor.
tum ēt qꝛ ratio quare ꝓbationes facte in ſummario iudicio nō
faciunt fidem in plenario eſt qꝛ in ſummario ſufficiebat ſemiple
na ꝓbatio vt ꝑ bar.hic.in.ii.oppo.ꝛ dixi ſup tex.ergo ſi plena
rie fuerūt facte in iudicio ſummario ceſſat ratio ꝑꝑ quā non de
bebant facere fidem probationes in alio iudicio ordinario ꝛ ſic
ceſſante ratione ceſſare dꝫ legis diſpoſitio.l.adigere.§.q̄uis.
a de iurepa.c.cū ceſſante.de ap.¶Nec ob.[a] qđ no.in.d.l.ſi.C.q
legi.pſo.qꝛ rn̄det Iac.bu.in.§.ſed qđ ſimpliciter.vꝫ ꝙ ibi loq
tur qñ probatur aliud qđ nō debebat probari tunc tanq̄ imper
tinens nō releuat vt no.in.l.ſi duo patroni.§.iulianus.ſ.de iu
reiur.ſed in caſu noſtro probatur id qđ probari debuit:ſed ma
gis plene q̄ fieri oporteret eadē ratione vr̄ dicendū qñ ſnīa dif
finitiua lata iudicio ſummario noceat in plenario iudicio ſi in il
lo ſummario fuit plene cognitū ꝛ probatū.ꝓcedit enim ar.de
ꝓbationibus ad ſententiam.l.ante pe.ſ.de manu.ſicut ergo ꝓ
bationes recepte in ſummario iudicio fidē faciant in alio ſi ple
nario fuerint recepte probationes ideꝫ eſſe dꝫ in ſnīa ꝛ iſtud eſt
ēt diligenter notandum pro limitatione.§.noſtri in quo proba
tur ꝙ illa ſummaria cognitio non facit fidem.in alio hoc eſt ve
rum niſi in illo ſummario fuiſſent recepte plene probationes.
7 ¶†Intelligaris dictā decīſionē ſingularē Iaco.butr.in.d.§.
ſed qđ ſimpliciter.verā eſſe qñ probationes fuerunt in ſumma
rio iudicio recepte plenarie:quo ad ſubſtantiā probationis:ꝛ ēt
quo ad modū procedendi alias ſecus vt ſi fuiſſent recepte ante
litem ꝯteſtatam in caſu in quo in tali iudicio ſummario require
b retur litis conte.nā tunc non facerent fidem ille ꝓbationes[b] ēt
plene in alio iudicio ita dicit Anto.in.c.cām que el.i.de teſti.al
leg.qđ hr̄ in.d.c.veniēs el.ij.ꝛ.c.ſignificauit.ꝛ.c.albericus.eo.
tj.ꝛ qđ hr̄ in.c.qm̄ frequenter.§.i.vt lit.non cōteſta.Et ſic vult
ꝙ non ſolum probationes debent eſſe plene ſed ēt recepte poſt
li.ꝯteſta.ꝛ ſeruato ordine reqſito in cāis ordinarijs ꝛ ita voluit
ipſe Anto.in.c.cū dilectus.de ordi.cog.in pe.car.ꝛ ꝓ hoc alle.
deciſionē Fede.de ſe.ꝯſi.clvj.ꝛ in ordine meo eſt ꝯſiliuꝫ.dxx.ꝛ
incipit.Caſus talis eſt dn̄s ꝛc.vbi voluit ꝙ ſi ꝓductio inſtrumē
ti eſt facta in iudicio ſummario ante lit.ꝯteſta.nō ꝓbt in plena
rio poſtq̄ non fuit ſeruatus ordo ꝓcedendi probationes enim
ſuper meritis cāe non poſſunt fieri ante litem conteſtatam auc.
ſi quis.C.de teſti.ꝛ pro hoc Fede.alle.tex.in.c.veniens.ꝛ illam
deciſionem Fed.reaſſumpſit Anto.in.c.i.in pe.col.de proba.
Teneatis menti hec quia ſunt no.digna ꝛ vtilia ad materiā hu
ius.§.¶Quod ſane intellige ſi probatiōes recepte in ſumma
rio iudicio non fuerint recepte ante lit.conteſta.ſed poſt quia ſi
ante tunc nullo modo nocebunt in ordinario iudicio per tex.ſ.
in.d.c.veniens.ibi videntur aſſignari due rationes ad oſtendē
dum ꝙ probationes non noceant.primo qꝛ fuerunt recepte in
ſummario iudicio ſecundo quia fuerunt recepte ante litem con
teſtataꝫ ꝛ iſta vltima habet locum indiſtincte etiam ſi probatio
nes ſint plene ꝛ hoc voluit Anto.de bu.in.d.c.cum dilectus.li
cet non ita ponderet tex.in.d.c.veniens.¶Nec predictis ob.
d.l.fina.cum glo.C.qui legi.perſo.quia reſpondet Iaco.but.
in.d.§.licet quod ſimpliciter.ꝙ ibi loquitur quando probatur
aliud qđ non debebat probari ſed nos loquimur quādo fuit ꝓ
batum id qđ debebat probari:ſed magis plene probatum fuit
q̄ requireretur:ꝛ pro iſta opi.Iaco.bu.allego rationem.nam
ratio quare probationes facte in ſummario non nocent in ple
nario videtur fuiſſe:quia in ſummario ſufficiunt probationes
ſummarie vt dixi ſed iſta ratio ceſſat ſi plene probatum eſt ꝛc.ꝛ
eadem rōne videſ dicendum ꝙ ſnīa lata in cauſa ſummaria no
ceat in plenaria ſi in ſummaria fuit plene cognitum ꝛ probatū.
Pro hoc facit qꝛ procedit argu.de ꝓbatione ad ſententiam.l.
lege.ſ.de manumiſ.ꝛ no.Bar.in.l.ſepe.cum ꝯcor.ibi allegan
dis.j.eo.in pe.q.ꝛ iſtud in ſpecie vr̄ ſentire bart.hic in pri.dum
allegat.l.i.cū ibi no.C.de ordi.cog.hn̄ facit qđ not.glo.in.d.l.
pe.ſ.de his q ſunt ſui vel alie.iur.qđ hū no.ꝓ limitatione hui[9]
8 §.cū ſi.¶†Capio glo.i.ꝓ cuius expeditiōe quero vtruꝫ illud
quod hic dr̄.ſ.ꝙ qñ capta ſunt pignora ꝓ executione ſnīe ſi ter
tius mouet ꝯtrouerſiā dꝫ cognoſci ſummarie ꝛc.habeat locum
ſiue ſit mota ꝯtrouerſia ſup ꝓprietate illoꝝ pignorum ſiue ſup
poſ.glo.rn̄det iſtum tex.ſibi vendicare locum ſiue qđ ſiat ſuper
ꝓprietate pignoris ſiue ſup poſ.ꝛ ꝓ hoc vr̄ ſm bart.idem pro
bari in.l.ſi.C.ſi per vim vel alio modo.vbi hr̄ ꝙ non dꝫ aliquo

a ¶ Nec ob.
aduerte.qꝛ re
petit quaſi per
eadē vba.j.in
ver.nec predi
ctis obſtet.
b ¶ Proba
tiōes.aduerte
qa repetit.j.in
v.q ſane q̄ꝗ
nō ita clare vt
hic.

nõ ꝓbat q: loqͭ in noīe debitoris a quo creditor vult extorque-
re pecuniā ſ; h a poſſeſſore nihil vult extorquere iō de eius ↄfeſ-
ſione vel negatione curādū nō eſt qd plꝫ vbi ex h nullū p̄iudiciū
inferreret poſſeſſori ⁊ vide ad h notata p Jo.an.in addi.ſpe.in
§.reſtat.hic alle.p bar.⁊ vide que dicā.j.e.l.§.ſic quoqꝫ. ¶ Et
refert hic bar. ꝙ Mar.ſille. diſputat iſtā.q.determinādo ꝙ ſic
p.l.ſi finita.§.ſi de vectigalibus.de dā.infec.nā quēadmodum
ibi poterat illud ius vtile ad emphyteoticariū ſup ↄtūacia trāſ-
ferri in actorē igiͭ ⁊c.bar.hic dicit ſe intelligere hoc eſſe veꝝ dū
modo ille apud quē erat poſ.ↄfiteaͭ ꝙ dñiū ſeu ꝓprietas erat
debitoris. Moueͭ p.§.pe.⁊ ſi.j.e.dū lr̄a ibi vult ꝙ ſi apud de
bitorē debitoris ↄdēnati erat pecunia ptinēs ad debitorē ↄdēna
tū eque capi poterit ꝓ executiōe mee ſnie.bar.pōderat ibi illaꝫ
dictionē eque.⁊ voluit iuriſcōſultus eā referre ad illud qd dictū
erat in p̄cedē.§.ita in ꝓpoſito p̄t eē ꝙ dicit bar.in caſu noſtro.
¶ Sed rapha.hic ⁊ expꝛ̄ſſius pau.de ca.tꝫ ↄ̄ bar.circa dictā limi
tationē inꝗ̄tū dicit hāc executionē.ita demū fieri poſſe ſi ↄfiteaͭ
poſſeſſor dñiū eſſe debitoris. Moueͭ q: tex .allega.p bar.non
vr̄ hoc ꝓbare q: ibi loqͭ qñ capitur nomē debitoris a quo noīe
debitoris vult creditor extorquere pecuniā.ſed hic a poſſeſſore
nihil vult extorqueri ideo de ei' ↄfeſſiōe vel negatiōe nihil curā
dū eſt ſꝫ ſolū vult ↄſeq ius debitoris cū itaqꝫ in.q.nr̄a nihil velit
extorquere victor a tertio poſſeſſore nō eſt curādū de ſua ↄfeſſio
ne vel negatiōe bal.ēt in.d.l.ob maritoꝝ.tꝫ ↄ̄ bar.ſꝫ nō moueͭ
bona rōne nā ſolū dicit ibi bal.ſi veꝝ eſſet ꝙ repereriͭ illū tertiū
poſſeſſorē ↄfiteri ꝓprietatē eſſe debitoris ↄdēnati deberet ēt ſi-
bi tertio auferri poſ.tanꝗ̄ iniuſta nō dice piu.vult ergo dicere:
qñ poſ.iniuſta eſt apud tertiū ⁊ manifeſte ↄſtat in eā eſſe iniuſtā
nullo mō releuat: h videte p bar.in.§.nr̄o.vͤ.pone.ꝙ illud ⁊c.
quaſi velit dicere bal.ſi fateͭ aliū eſſe dñm ergo poſ.eē dꝫ apud
eū q: dꝫ eē apud dñꝫ.c.cū dilect'.d cā poſ.dico ꝙ bar.h nō itel
ligit ꝙ iſta poſ.erat iniuſta.nā p̄t eē iuſta vt puta q: de volūtate
dbitoris fuerit trāſlata in eū anꝗ̄ fuiſſet ↄdēnat' ipſi victori ⁊ re
manere debeat ad certū tp̄s. Puto ꝙ tutius ſit tenere ↄ̄ opin.
bar.⁊ ſeq opi.mar.ſyl.quē ſeqͭ io.an.in addi.ſpe.in ti.de p̄io
decreto.§.reſtat vͤ.qd ſi apud eū fateor ꝙ bal.in.l.ēt.C.de exe
cu.rei iu.circa.ij.col.vr̄ ibi ponere vnā deciſionē que ſatis facit
ꝓ opi.bar.ſꝫ qua rōne nō tenui opi.bar.iō nec illā teneo.⁊ de h
13 veniet aliqd dicēdū in.§.ſi. ¶ † Itē ex glo.not.ꝙ tertius oppo
nēs ꝓprietatē pignoris ad ſe ſpectare ipedit executionēꝫ ſnie.⁊
cui incūbit onus ꝓbādi dñiū vel victori vel tertio dic vt hic per
bar.⁊ p bar.⁊ in.l.is cui.§.bonoꝝ.ſ̄.vt in poſ.le.⁊ bal.in auct.
ei q.in.ij.co.C.de bo.auc.iu.poſ.⁊ ēt p bar.in.§.qdā in ſuo.ſ̄.
de ↄdi.iſti.⁊ p bal.in.d.l.ēt.in.ij.col.vbi eleganter dicit ꝙ lꝫ ſit
veꝝ ꝙ ſi tertius poſſideat p̄ſumaͭ dñs ad ipediēdū executionē
ſnie vt no.bar.hic ⁊ colligiͭ ex.d.l.ob maritoꝝ.in vͤ.ſunt ſolū.
Tamē illud eſt veꝝ ſi tertius alleget hoc.ſ.ꝙ nō poſſidet ſed ēt
eſt dñs alias ſuccūberet ſm eū allegat in ar.l.non hoc. C. vnde
a cog. ¶ Addo [a] bar.idē tenērē in.l.rē alienā.in.ij.col.in vͤ.que-
ro circa iſtā partē ⁊c.ibi dū dicit ſed ſi hoc non poneret ſuccūbe
14 ret.ſ̄.de pig.ac.⁊ ſaly.in.l.certi.C.loca. † ſicut dicimus ꝙ lꝫ ali
quando error p̄ſumaͭ tñ non iuuat niſi allegeͭ vt eſt text.nota
bilis in.l.ſi adulteriū cū inceſtu.§.idē pollioni.j.de adul.⁊ ſimi
li modo lꝫ aliquando bona fides preſumaͭ tñ nō iuua: niſi alle-
getur.ita notabiliter per.d.§.idē pollioni.voluit ange.in.l.ſup
longi.C.de preſcri.long.tempo.⁊ in.l.eū q.§.ſi.ſ̄.de public.⁊
bal.in.c.ſiqs per triginta.ſi de feu.fue.ↄtro.inter do.⁊ agna.qc
quid dixerit do.Abb.in.c.ſi.de preſcri. ¶ Dicit tñ paul.de ca.
hic vnū ꝙ reputat ſingulariter notandū videlicet ꝙ inꝗ̄tū bar.
hic vr̄ velle ꝙ vbi tertius poſſidet incūbat actori onus ꝓbandi
de dominio debitoris ⁊ do.probato fiat executio in re illa dicit
Pau.ꝙ Specu.in.d.§.reſtat verſiculo quid ſi apud eum.cuꝫ
ſequenti videtur velle ꝙ immo qñ poſ.eſt apud tertiū nulla fiat
executio in illis rebus ⁊ ſi ſit facta debeat retractari etiam ſi vi-
ctor velit probare ꝙ ad condemnatuꝫ pertineret.allegat quod
habetur in.§.ſed neqꝫ.in auctē.de fideiuſ.⁊ ꝙ debeat retracta-
ri executio.allegat.l.ſi.C.ſi per vim vel alio modo.putat paul.
opi.poſſe concordari ſic.ſ.ꝙ aut tertius fuit citatus ad ſenten-
tiam ⁊ proceſſum fuit ⁊ tunc quia acta faciunt ſibi preiudiciū ꝓ
cedat opi.bar.bene facit.l.cū miles.§.i.cum glo.ſ̄.quibus ex
cau.maio. Aut nō fuit citatus ⁊ ꝓcedat opi.ſpecu.quia illa ſen
tentia ꝙ ad tertium non probat niſi poſſeſ.illius tertij eſſet iniu
ſta q: tunc ſibi nō ꝓdeſt talis poſ.argu.l.vis eius.C.de proba.

dico ꝙ

dico q ad istā dubitatio nē potestis pōderare verba gl. hic ingſ tā dicit q hic ɔstabat debitorē poſſidere istud faceret ꝑ opi. ſpe cu. nihilominus aduertatis qr etiā glo. fatef q vbi tertius poſſi deret vel diceret poſ. ad ſe ptinere poterit facere ɔtrouerſiā. Uñ putarē opi. Bar. eſſe veriorē ꝑ iſtū tex. in ver. ⁊ ſi cognouerit. nō violādo tex. attēto q etiā diſpoſitio huius. §. pōt habere locum qñ tertius dicebat ſe poſſidere. ¶ Nec ob. qd no. Spe. in. d. ♯. qd ſi apud: qr dicit q nō pōt ɔ tertiū poſſeſſorē exeq interlocuto riā primi decreti niſi ſeruato ordine: de quo in. d. §. ſʒ neqʒ. ſ. qñ ɔstabat nō repiri bona apud debitorē principalē. ergo qñ appet tūc Spe. nō negat qn poſſit fieri executio ɔ tertiū. Pau. nō bene pōderauit verba Spe. preterea id qd hr̄ in. d. §. ſed neqʒ. loquif in eo creditore qui vellet agere hypothecaria ɔ tertios poſſeſſo res bonoꝝ ſibi obligatoꝝ: ⁊ cū diſpoſitio illius. §. ſʒ neqʒ ſit cor rectoria. l. pſecutorie. C. de pig. ſumpta ex. §. ſed neqʒ. in auc. de fideiuſ. ergo nō dʒ extēdi ad aliū caſum. Magis tñ mihi plʒ pre cedēs reſpōſio ad dictū Spec. ſ. q loquif qñ nō apparebat alia bona repiri in bonis debitoris. ¶ Ad predicta videatis no. bal. in. l. etiā. in. ij. col. C. de execu. rei iud. vbi dicit q lʒ ſit verꝫ q qñ tertius poſſideret ipſe preſumaf dñs ad impediēdam executio nē ſnie: tñ dicit Bald. hic verꝫ ſi tertius poſſidēs allegat hoc. ſ. q nō ſolū eſt poſſeſſor: ſed etiā dñs. allegat in ac. l. nō hoc. C. vñ co gna. ⁊ ſic vult bar. q ſit verꝫ q preſumef dñs. ſ. ſi allegef. addaf q idē voluit Bar. in. l. rē alienā. C. de pig. act. v. quero ⁊c. iſtaʒ partē ⁊c. in. ij. colū. dū df q ſi hoc nō poneret actor ſuccūberet. ⁊ idē Saly. in. l. certi. C. loc. ꝑ quo bene facit: qr videmus q lʒ qñ qʒ preſumaf error tñ. tñ illa preſumptio nō releuat niſi allegetur vt eſt tex. no. in. l. ſi adulteriū cū inceſtu. §. idē pollioni. ff. ad. l. iu liā. de adul. Et preterea dicamus q illud qd df q in multis pre ſumaf bona fides intelligif ſi allegef vt voluit ang. in. l. ſup lōgi. C. de preſcrip. lō. tēp. ⁊ in. l. cū qui. §. ſi. ff. de pub. Bal. in. l. ſi qs ꝑ triginta. in ti. ſi de feu. fue. ɔtro. inter do. ⁊ eſt cōis ɔcluſio. q̄
15 uis Abb. in. c. ſi. de preſcri. conef ɔtriū tenere. ¶ † Itē circa dictū articulū. videte not. ꝑ Saly. in. l. ꝑpandū. §. finautē reus. C. de in. vbi dicit q qñ cōmiſſa eſt executio ſnie late ɔ ticiū ſm formā. §. in vēditione. ff. ea. l. tūc talis nūcius nō poterit inducere illū vi ctorē in poſ. alicuius rei ꝑ tertiū: qr nō intelligif hr̄e hoc in māda tis: ⁊ ideo poterit ille tertius reſiſtere nūcio. facit. l. ꝓhibitū. C. de iure fiſ. li. x. vbi df q iudici faciēti de facto pōt reſiſti: ſi tñ ille ter tius nō reſiſtat ⁊ fuerit facta imiſſio: tūc hʒ locū doctrina bar. hic ⁊ Cy. in. d. l. ob maritoꝝ. qr ille tertius preſumef dñs ⁊ victori in cūbet onus ꝓbādi. Et q̄uis ſi in ꝟitate iſta res eſſet ɔdēnati poſ ſet fieri executio in iſta re: tñ hoc cognoſcere nō ſpectat ad nūciuʒ l. executorē. C. de exec. rei iu. ſʒ ſpectat ad iudicē. ¶ Querit bar.
16 to. † pone q vnus repif poſſidere naturaliter vt victus alius ciui liter vt tertius ɔdictor vel eɔ: an poſſit ſnia lata ɔ vnū ex eis exeq nō ob. iure alterius: ⁊ dic vt hic ꝑ eā. Et adde bal. ꝑ oia idē tenē
17 tē in. d. l. ob maritoꝝ. alij nō tāgunt. ¶ † Itē circa hoc adde q ſi nūcius cepit bona tanq̄ de bonis debitoris ꝓ executione ſnie et nihil ɔſtat de poſ. vel dñio debitoris dʒ credi relationi nūcij. l. i. §. cura. cū. l. ſeq. in ver. ad referēdū: ⁊ ibi Bar. ff. de offi. prefe. vi. ⁊ in. l. magis puto. §. in primis. ⁊. §. nō tñ. ff. de re. co. c. cū para ti. de app. plene Bar. in extrauagāti ad reprimēdum. in ver. nū ciū. cū ſi. ⁊ ideo iſto caſu niſi ɔriū docef ꝑ tertiū preſumeref reʒ fuiſſe poſſeſſaʒ ꝑ dbitorē ⁊ eius fuiſſe: ita notabiliter voluit imo. ff. e. l. §. hec quoqʒ. referēs ita vidiſſe in facto ſepe ſeruari. Addo q iſtud fuit dictū Ja. bu. ⁊ bar. in. l. i. C. de priuile. fiſ. ¶ In glo. in ver. integris. ibi: poſt additionem. hec lectu. vera ⁊ plana eſt.
18 ¶ † In ea. gl. ibi interrūpēde. ɔ[a] hāc lec. vr̄ tex. in. l. miſſo. ff. pro
a empto. ⁊ in. l. ij. in prin. ff. pro here. vbi miſſio in poſ. facta aucto ritate iudicis nō interrūpit preſcriptionē pōt rñderi ſm Jac. de are. ⁊ Bar. hic q nō interrūpit preſcriptionē inchoatā ꝑ debito rē: vt in. ll. ɔrijs. ⁊ eſt rō qr creditor immiſſus in pignore iudicia li vſucapit ad cōmodū debitoris: ſicut dicimus in creditore hñ te pignus ɔuētionale. l. ſerui noīe. ff. de vſuca. cū vulga. qcqd di xerit Ang. in. l. celſus. e. ti. de vſuca. vbi in hoc tʒ ɔ bart. ⁊ nō hñ vt ibi etiā ꝑ Jmo. q ſequif opi. Bar. ſed ſi alius quā debitor pu ta tertius preſcribat ɔ debitorē: tūc interrūpef preſcriptio. ſ. cuʒ tertius deſierit poſſidere vel cū reuerſus nō fuit admiſſus vel ſu ſpicatus eſt ſe poſſe repelli a victore. l. clam poſſidere. §. ſi. ⁊. l. ſi id qd. inſi. ff. de acq. poſ. l. ſtatim. ſi erat res mobilis: qr q̄ primū cuſtodia puenit ad victorē deſijt preſcribens poſſidere. ⁊ ſic pre ſcribere. l. ſi rē mobilē. ff. de acq. poſ. Uel extra gl. pōt ⁊ tertio in telligi iſte tex. q res iudicata in hac cognitione ſummaria ꝓdeſt vſucapioni. ſ. de interrūpende: ex quo tertius ɔdictor ꝓbauit de dñio ⁊ ꝓbādo obtinuit poſ. tradita eſt ſm ang. ¶ In. gl. in ♯. integris aduertatis ꝓ cuius expeditione quero de intellectu lre noſtre ibi ſic euenit vt oibus integris ⁊c. pp hoc gl. dicit duobus modis tex. poſſe intelligi. Primo mō vt intelligaf qd velit dice re iuriſcōſultus q poſt adiudicationē pignoꝝ factā creditori ꝓ derit res iudicata ad vſucapionē. ſ. ipſi creditoris oibus integris i. ɔcurrētib9 oibus neceſſarijs ad vſucapionē: vt poſ. bona fides ⁊c. qr dato q res nō eſſet debitoris: tñ vſucapiet creditor ꝑ. l. pō ponius. §. inſu. ff. de acqrē. poſ. ⁊ iſte intellectus eſt planus ⁊ ve rus. ⁊ cōiter approbaf. Scdo dicit poſſe intelligi q loquaf in pi gnore capto ꝓ executione ſnie cū nōduʒ facta erat adiudicatio: quo caſu oibus integris. i. ſaluis iuribus debitoris creditoris ⁊ tertij ꝓficiet ad vſucapionē. ſ. interrūpendā nō autē intelligif q vſucapit creditor cū nō poſſideat: ſed vſucapit ad cōmodū debi toris ɔ quē eſt facta imiſſio ꝑ. l. naturaliter. in prin. ff. de acq. poſ.
19 ¶ † Sʒ ɔ iſtū intellectū arguit Ja. de are. ⁊ Bar. de. l. miſſio. ff. ꝓ empto. ⁊. l. ij. ff. ꝓ here. vbi hr̄ q ſi aliqs vſucapiebat rem ⁊ ɔ vſucapionē creditor ſuus fuerit immiſſus in poſ. illius rei ex pri mo decreto quā vſucapiebat debitor nō interrūpif vſucapio: ſʒ df ɔtineri ad cōmodum creditoris. ſicut enim creditor habēs pi gnus ɔuentionale continuat vſucapionem. l. ſerui nomine. ff. de vſucap. l. i. per ſeruum pignori. ff. de acqui. poſ. ita eſt qñ quis eſt immiſſus in poſ. pignoris pretorij: ⁊ per ɔñs non eſt verꝫ dicere q interrumpatur. ¶ Jac. de are. hic reſpondebat q dʒ intelligi tex. hic ſm iſtam ſcdam lectu. q interrumpatur preſcriptio non debitoris: ſed tertij: qr ſi tertius preſcribebat ⁊ creditor fuit miſ ſus in poſſeſſio. contra debitorem condemnatuʒ. ⁊ tandem fuit aſſignata res huic creditori ex primo decreto interrumpaf pre ſcriptio illius tertij per dictam. l. naturaliter. in princip. ¶ Sed adhuc contra dicit Barto. quia ad hoc vt interrumpatur vſuca pio requiritur q ille qui vſucapiebat deſinat poſſidere: alſ ſi nō deſinat poſſidere ſaltem ciuiliter non interrumpitur. ita intelligi tur dicta. l. naturaliter. quia ciuilis ſola poſſ. eſt illa que prodeſt ad vſucapionem. ut habuiſti plene in. l. iij. §. ex ɔrio. ff. de acq. poſ. ſi ergo non poſſidet iſte immiſſus: ergo remanet ſaltem ciui lis apud primum. ⁊ ſic nō erit interrupta. propter hoc dicit bar. aduertēdum. qr ſi tenemus opin. glo. q iſte immiſſus non poſſi deat eſſʒ poſſibile ſuſtinere iſtum ſecundum intellectum. ſed ſi te nemus prout ipſe tʒ q miſſus in poſ. ex cauſa iudicati poſſideat tunc optime ſuſtentabitur qr verꝫ erit q iſte immiſſus poſſidet. ⁊
20 per ɔñs alius deſiuit. ¶ † Quod autem poſſideat miſſus in poſ
b ſeſ.[b] ex cauſa iudicati dicit probari primo ⁊ eſt notabilis articu lus per id qd habef in. l. poſtq̄. §. imperator. ff. ut leg. no. caue. ubi df q ſi quis petebat fideicōmiſſum ab herede ⁊ lata fuit ſen tentia contra heredem ⁊ heres appellauit pendente appellatio ne q poteſt petere iſte fideicommiſſarius ab herede ut caueat de dādo ⁊ preſtando legatum: ⁊ q dolum malū non cōmittat inte rim ⁊ ſi nō preſtet transferf poſ. in fideicōmiſſariuʒ. qr ibi aſſigna baf poſ. poſt ſniam latam ubi alſ non ɔſueuit transferri poſſeſſ. ſed nuda detentatio. l. is cui. ff. ut in poſ. leg. ⁊. l. iij. §. fina. ff. de
21 acq. poſ. ita eſt hic. † Pro hac opi. etiā adducit Barto. qr uide mus q habens pignus iudiciale eqparatur creditori habēti pi gnus ɔuentionale. nō autem habenti pretorium hoc eſſe uerum pʒ per text. in. l. cum. C. qui po. in pig. hab. ubi df q ſi quis fuit immiſſus in poſ. ex cauſa iudicati prefertur alijs creditoribus in illo pignore tanq̄ prior ſicut regulariter in pignoribus conuen tionalibus. ſed in pignore pretorio non eſt ita. qr miſſus in poſ. talis pignoris nō preferf alijs creditoribus. imo uno imiſſo ce teri vñr imiſſi. l. cū unus. in prin. ff. de bo. auc. iu. poſ. ⁊. d. l. q aūt. §. ſciēdū. ff. q i frau. cre. ergo ſicut creditor hñs pignus ɔuētiona le df poſſidere quo ad oia pterq̄ quo ad vſucapionē. d. §. ꝑ ſuū pignori. ita ēt imiſſus in poſ. ex cā iudicati. ꝓ hoc ēt uidemus q ipator in. C. fecit ti. ſub ru. de preto. pig. ⁊ facit aliū tit. C. ſi in cā iudi. Itē adducit qr ēt iſto iure capiebaf pignus iudiciale ⁊ mitte baf creditor in poſ. nō bonoꝝ oiuʒ ſʒ primo mobiliū ⁊c. §. in vē ditione. ff. e. l. Sed in pignore pretorio ſm hec tpa fiebat miſſio in poſſ. oium bonoꝝ exceptis certis caſibus poſitis in. l. i. C. de bo. auc. iu. poſ. lʒ hodie ſecus ꝑ auc. ei qui iurat. C. de bo. aucto. iudi. poſſ. apparet ergo q erat dria inter pignus iudiciale ⁊ pre torium. alleg. l. qui iure ſm uerum intellectum. ff. qui po. in pig. habe. Nec ob. dicit Bart. q hr̄ i. d. l. ſi duo. §. creditores. j. vti

a ¶ Cōtra. ad uerte qr qd ſ dicit alex. repe tit. j. nu. xx. ⁊ ꝑ. Iaſ9 q̄ʒ hic ɔſuil iteratę.

b ¶ Miſſus i poſſeſſio. Ad uerte qr repe tit. j. numero xxiii. Quis nō ita late referat opi. doct. ꝑ ſ q̄tūcūq literate referat et corrupte qñ ad illū articu lū q interrū pat pſcrip. miſ ſus i poſ. ⁊ qñ ad iſtū ſ. ⁊ iō aduerte ⁊ an miſſus i poſ. realē ſtat i poſ ſideat. vid bar to. i. l. ii. C. vbi in rē act. ⁊ an qñ miſſus in poſ. poſſideat. vid bar. in. d. l. iii. §. immiſ ſuʒ. ad verbo. ⁊ an miſſus ex primo decreto lucref fructus bar. in. l. i. cui vt in poſ. le. ⁊ an in pſonali ⁊ reali miſſus ex pmo decre. poſſideat vi deatis bart. in l. iii. §. ⁊ gñali ter. j. de acqr. poſ. ⁊ ibi p mo der. Jul. et g. ſabu.

poſ.q̄ de3 intelligi q̄ñ aliq̄s eſt miſſus in poſ.nõ pro executione
ſñie:ſed cuſtodie cã.Et ita tenenda ↄcludit Bar.q̄ interrũpet
ſcriptio tertij per iſtũ.§.immiſſum.cũ hac declaratione q̄ ſi eſt
res mobilis in qua fit l miſſio ſtati3 ſcã immiſſiõe erit interrupta
vſucapio.l.ſi rẽ imobilẽ.⁊.l.iij.§.nerua filius.ff.de acquiren.
poſ.ſi aũt erit res immobilis nõ interrũpitur ſtati3 preſcriptio
ſed tũc demũ cum tertius volẽs ad fundũ redire nõ fuit admiſ-
ſus vt cum ſuſpicatus eſt ſe poſſe repelli.l.clam poſſidere.§.ſi.
cum.l.ſeq.ff.de acq.poſ.Jmo.hic reprehẽdit opi.Barto.inq̃
tum vult q̄ miſſus in poſ.ex cã iudicati poſſideat ante ſcdm de-
cretum.nam ſm eum verior vr̃ opi.gl.hic ↄ̃riũ tenẽtis:⁊ mo
netur per.l.cum rem.in v̄.ſeruãdi iudicati cã.C.qui po.in pi.
hab.vbi dr̃ q̄ ille qui mittit̃ in poſ.cã rei ſeruãde nõ poſſidet.l.
iij.§.ſi.ff.de acq.poſ.⁊ rñdet Jmo.ad.d.§.imperator.q̄ loq̃
in cãu ſpãli v3 q̄ñ auctoritate ſcripti imperatoris de quo ibi ſcã
eſt miſſio.ergo nõ eſt trahẽdus ad alios caſus.l.ius ſingulare.
⁊.l.qđ vero.ff.de leg.Ad ãlia rñdet Jmo.q̄ l3 per illa iura oſtẽ
datur aliquas eſſe drĩas inter pignus iudiciale ⁊ pretoriũ tñ nõ
ſeq̃t ergo nõ ẽ iſta.ſ.q̄ in vno poſſidet miſſus in poſ.in alio nõ
vt i ſili vidiſtis in pn.l.nĩſe delegato ꝓncipis vbi eſt vnũ ↄceſſu3
in priuilegiũ.ergo ⁊ alia.Et pro opi.glo.ↄ̃ Bar.facit quiã pi
gnus iudiciale põt appellari pretoriũ.vt.l.i.⁊.ij.C.de preto.
pig.Nec ob.ſm eum iſte tex.vbi interrũpit̃ preſcriptio p iſta3
immiſſionẽ ergo immiſſus poſſidet q2 aľs nõ interrũpit̃ p̃ſcriptio.
per.d.l.naturaliter q2 rñdet q̄ poſſumus tenere primã lec.ſm
quã nõ loq̃t de interruptiõe preſcriptiõis.⁊ ſic nõ eſſet vera iſta
lec.vel põt intelligi ſm q̄ ꝓficit res iudicata vſucapioni faciẽde
ad cõmodũ debitoris vt ẽt dicit hic Ange.idẽ ſi mittat̃ in poſ.
creditor ꝑ executione ſñie vnius rei quã vſucapiebat debitori:
ita immiſſio ꝓderit ad vſucapionẽ perficiẽdam ad vtilitatẽ de-

a ℭ Tertius. Aduerte q2 re aſſumit.j.l.v.iudex etia3 q̄ not.⁊c.

b ℭ Legiſſe caſum. Aduerte q2 repetit.j.numero xxv.

22 bitoris.d.l.miſſio.⁊.d.l.ij.ꝓ hẽde.†Et ſic no.q̄ Ange.hic t3
q̄ per miſſionẽ in poſſ.ex cã iudicati nõ interrũpat̃ preſcriptio
debitoris ↄ̃ quẽ facta eſt immiſſio.cuius ↄ̃riũ tenuit ipſe in.l.
celſus.de vſucap.per iſtum tex.ſm vltimũ intellectũ glo.⁊ dice
bat ibi Ang.q̄ nõ ob.q̄ debitor vſucapit per creditorẽ hñtem
pignus ↄuẽtionale.d.l.ſerui noĩe.ergo eodẽ mõ de3 vſucapere
per creditorẽ miſſum in poſ.ob cãm iudicati q2 fcm̃ iudicis cen
ſetur factũ partis.l.ſi ob cãm.ff.de euic.q2 dicit Ange.q̄ fallit
q̄ñ immittit̃ debitor in poſ.ex cã iudicati.q2 mittit̃ ↄ̃ voluntatẽ
debitoris vñ tũc interrũpit̃ preſcriptio debitoris:ſed q̄ñ ex volũ
tate ſua mittit̃ nõ interrũpit̃.ſed male dicit q2 non ꝓbat aliquo
iure:aut rõne q̄ aliud eſſe debeat immiſſio in poſſ.ex cã iudica
ti q̃ in pretorio pignore:q2 miſſus in poſ.ẽt ĩ pignore pretorio
cõtinuat poſ.⁊ tunc fit inuito debitore.vidiſtis varias opini.in
iſto articulo an immiſſus ĩ poſ.ex cã iudicati poſſideat ⁊ ex hoc
pendet ſecũdus intellectus glo.retuli q̄ Bar.t3 ↄ̃ glo.⁊ Jmo.
t3 ↄ̃ Bar.Addatis q̄ Raph.etiã hic t3 ↄ̃ Bar.q2 allegata per
Bar.nõ ꝓbãt ⁊ principale fundamẽtũ Bar.vr̃ eſſe ſup.d.§.im
perator.q2 nõ ꝓbat q̄m ibi nõ põt dici q̄ fieret immiſſio in poſ.
ex ſñia:q2 ibi nõdum tranſiuerat ſola in rem iudicatã:immo erat
appellatũ ⁊ pendebat appellatio ⁊ ea pẽdente petebat̃ aliud qđ
potuiſſet peti pendẽte cã principali.ſ.cautio.Pau.hic ſimplici
ter tranſit tenui cum Bar.ℭ Addatis q̄ ↄ̃ Bar.hic tenuit etiã
Bal.in.l.ↄſentaneũ.in.v.col.C.quõ ⁊ q̄ñ iudex.vbi dicit q̄ di
ctum Bart.eſt nouũ.⁊ q2 ſm illud ſequeret̃ q̄ miſſus in poſ.ex
cã iudicati hr̃et interdictũ vñ vi.⁊ vti poſ.q̄ idem eſſet in miſſo
in poſ.per inſtr̃a guarentigiata.Sed ſibi vr̃ ſub dubio forte q̄
dictu3 Bar.nõ ſit verũ niſi miſſio fiat ex vltima volũtate.⁊ ſi ſit
ſpecialis caſus ibi ita ẽt tenuit Bal.in.l.ẽt.in prin.C.de execu.
rei iudi.vbi ẽt dicit q̄ opi.Bar.eſt ſingularis ⁊ qđ nõ approba
tur a peritis aduocatis ꝑ.d.l.ſi duo.§.creditores.⁊.l.iij.§.ſi.
de acq.poſ.hãc opi.ↄ̃ bar.t3 Ro.in.l.ſi finita.§.iulianus.ff.de
dam.infec.Saly.in.l.ordo.de execu.rei iudi.refert opi.Bar.
⁊ relinquit cogitandũ.Ang.in.d.l.celſus.⁊.j.§.ꝓxi.⁊.l.cũ no
tiſſimi.in.iij.col.C.de preſcri.xxx.anno.t3 opi.Bar.per.d.§.
imperator.Bal.ẽt in.l.ij.in ſi.C.vbi in rem actio.ſe remittit ad
no.per Bart.hic.hic tñ oĩno vr̃ verior opi.glo.noſtre ↄ̃ Bar.
per allegata.ſ.precipue:q2 allegata per Bar.nõ ꝓbant ⁊ rñſu3
eſt.ſ.ad.§.imperator.⁊ qđ ibi ſit ſpeciale tenuit Cy.in.l.cũ ꝓ
ponas.in.xiiij.q.C.de bo.auc.iu.poſ.⁊ Saly.in auc.ei qui iu
rat.in.viij.q̃ne.eo.ti.vez eſſe puto q̄ ibi ꝓcederet opi.Bar.
ex cã iudicati.illud idem haberet locũ ẽt in miſſo in poſ.pro exe
cutione inſtr̃i guarẽtigiati hñtis executionem ex forma ſtatuti

prout etiam voluit Bal.in.l.ſi ⁊ iure.ff.qui po.in pigno.habe.
ex his ergo apparet veriorẽ eſſe p̃mũ intellectũ gl.ℭ Tertius
vltra glo.põt eſſe intellect⁹ ſm Ang.hic.ſ.q̄ res iudicata.ſ.in
hac cognitione ſummaria ꝓdeſt vſucapioni.ſ.debitoris impe-
diẽte ex quo terti⁹ ꝓbauit de dñio ⁊ ſibi poſ.aſſignata eſt.Qua
rum potuiſtis cõprehendere eſſe intellectũ ex his que incidẽter
dixi:dum dixi q̄ põt intelligi q̄ iſte tex.velit q̄ ꝓdeſt res iudi-
23 cata ad vſucapionẽ.ſ.debitoris ⁊c.Alex.ℭ†Jn ea.glo.ibi cu3
habeat poſ.tene mẽti glo.volẽte3 q̄ miſſus in poſ.ex cã iudicia
li non poſſideat.Sed Bar.hic ↄ̃riu3 t3 per.l.poſtq̃.§.impera
tor marchus.ff.vt leg.no.ca.⁊ q2 ſunt multe drĩe inter pignus
pretoriu3 ⁊ pignus iudiciale.i.captũ pro executiõe ſñie.vt hic ꝑ
eum cu3 quo trãſit ſimplr̃ Pau.de ca.Sed Jmõ.hic ↄ̃ ꝑ.l.iij.
C.qui po.in pigno.ha.in v̄.ſeruãdi iudicati.iuncta.l.iij.§.ſi.ff.
de acqui.poſ.vbi miſſus cã rei ſeruãde nõ poſſidet.ℭ Non ob.
d.§.imperator.q2 rñde q̄ ibi eſt ſpecialis caſus.ſ.q̄ñ auctorita
te reſcripti imperatoris marchi mittit̃ q̄s in poſ.eo q2 ſibi nõ ca
uetur lata ſñia ⁊ pendẽte appellatiõe ⁊ ſic nõ loq̃t ĩ caſu noſtro.
ℭ Non ob.q̄ ſunt plures drĩe inter pignus pretoriũ ⁊ iudicia-
le q2 non ſeq̃t.ergo eſt ẽt ita ſm eum.Adde q̄ iſtã opi.ↄ̃ Bar.
tenuit Bal.in.l.conſentaneũ.in.v.colũ.C.quõ ⁊ q̄ñ iudex.vbi
dicit q̄ dcm̃ Bar.eſt nouũ dcm̃.⁊ qđ ſm illud ſequeret̃ q̄ miſ-
ſus in cã iudicati haberet interdictũ vñ vi.⁊ vti poſ.⁊ ide3 ſeque
retur in immiſſo pro executiõe inſtr̃i guarẽtigiati hñtis execu-
tionem ſicut ſñia ex forma ſtatuti.Et ſubdit q̄ dcm̃ Bar.forte
non eſt verũ niſi miſſio fiat ex vltima volũtate per.d.§.impera
tor.⁊ idem t3 Bal.in.l.ẽt.in prin.C.de execu.rei iud.vbi dixit
q̄ opi.Bar.eſt ſingularis ⁊ nõ approbat̃ a peritis aduocatis ꝑ
l.ſi duo.§.creditores.j.vti poſ.⁊ i.l.iij.§.ſi.de acq.poſ.Cy.ẽt
in.l.cum ꝓponas.in.xiiij.q.in ſi.C.de bo.auct.iudi.poſ.dicit
eſſe ſpeciale in caſu.§.imperator.ſ.alleg.Ro.in.l.ſi finita.§.iu
lianus.de dã.infec.t3 iſtã opin.ↄ̃ Bar.per.d.l.iij.C.qui po.Sa
ly.in.l.ordo.C.de execu.rei iudi.relinquit cogitandũ.Ang.ſ.
§.proxi.⁊.d.l.celſus.⁊ in.l.cu3 notiſſimi.in prin.C.de preſcri.
xxx.anno.t3 opi.Bar.per.d.§.imperator.Bald.vero in.l.ii.
C.vbi in re3 actio.in finalibus v̄bis ſe remittit ad no.per Bar.
24 hic verior ẽ opi.ↄ̃ Bar.per ꝓdicta.ℭ†Extra gl.querit Bar.
an q̄ñ tertius ſe opponẽs poſſit ĩpediri executionẽ ſñie de quo
dic vt hic per eum.⁊ per eundẽ in.l.pe.per illũ tex.⁊ ibi ẽt Bal.
ff.de peti.here.⁊ in.l.ita tamẽ.§.quotiẽs.ff.ad trebe.per Bal.
in.d.l.ↄſentaneũ.ver.quero nunq̃d ad impediẽdum primũ de
cretum ſeu pignus pretoriũ.⁊ per Jmo.in.c.ſup eo.extra eo.
maxime in gl.in v̄.appellationẽ.ℭ Ubi ſignanter limitat iſtã
materiã volens tertiu3 nunq̃ impedire poſſe executionẽ ſñie:ſi
ſciuit litẽ eẽ motã ⁊ ſñiam eſſe latam ↄ̃ debitorẽ ſuper re quam
ipſe tertius poſſidebat:⁊ a ſñia nõ fuerit appellatũ.allē.c.q̃uis
eo.ti.⁊.l.ſepe.ff.eo.qđ magis cõiter ſequũtur docto.ibi.⁊ hoc
dictum multũ cõmendat Jmo.in.l.a ſñia.in prin.j.de appella.
in.v.col.ad qđ etiam vide que dicunt̃ in.d.l.ſepe.ſuper glo.in
ver.interueniente.vbi aliq̃d per Jmo.qđ bene no.ad limitatio
25 nem earum que dixi ſup ea.l.ſup glo.i.ℭ†Circa hoc adde qđ
a ſi tertius[a] cõpareat ad impediẽdum executionẽ ſñie rõne ſui in
tereſſe ⁊ allegat nullitatẽ ſñie nõ poterit ↄ̃ eum replicari q̄ ſint
late tres ſententie cõformes iuxta cle.i.de re iudi.ita notabili-
ter dicit Jo.de ligna.⁊ magis cõiter doc.in.d.cle.ſ.q2 diſpoſi-
tio illius cle.eſt exorbitans ⁊ nõ loq̃t tertio.ergo nõ de3 extendi
l.qđ vero.⁊.l.ius ſingulare.ff.de leg.c.ea que de re.iur.li.vj.⁊
aliqua in materia vide per Bal.hic in addi.vbi nõnulla ſcribit
circa tacta per Bart.in.l.ſi perluſorio.j.de app.in prin.⁊ inter
26 alia dicit Bal.q̄ Bar.in.l.ij.C.de neg.geſt.dicit nõ recorda-
b ri ſe legiſſe caſum[b] q̄ tertius in cã ciuili ad ſolam vtilitatem liti
gantis poſſit in iudicio intereſſe ⁊ probationes inducere niſi in
caſu illius.l.ij.fauore pupilli.Sed Bal.hic dicit ſe intelligere
illam legem qđ ibi litigator probat ⁊ non tertius ⁊ vltimum v̄
bum ſingularis numeri q̄ eſt ibi ponitur pro plurali.Sed cer-
te reſponſio iſta videtur violare iſtum tex.vnde magis cõiter te
netur opi.Bar.per docto.in.d.l.ij.⁊ ide3 tenet Bart.⁊ Jmo.
in.d.l.ſi perluſorio.in prin.⁊ Ang.in.l.femine.j.de regu.iur.
vel ſm Pau.de ca.in.d.l.ticia.poteſt dici q̄ in.d.l.ij.verſaba
tur intereſſe tertij rõne ↄſanguinitatis.ℭ Tamen poteſtis ad-
dere primo q̄ illud qđ dicit Bar.in ſecundo caſu dum allegat
l.is a quo ꝓcedat q̄ñ tertius oppo.ſe ad executionẽ ſentẽtie nõ
poſſideret.ſed poſſideret reus cõuentus:ſed vbi tertius ſe op-

ponens

t onēs poſſideret tūc dicēdum vꝫ q immo audiretur ipſe tertius:
ita limitādo ⁊ declarādo dicta bart. hic voluit Jmo. in. l. a ſnia.
in prin. in. v. col. j. de ap. p id qđ hꝫ in. c. cū ſup. extra eo. ⁊ in tex.
noſtro. in prin. cū glo. ⁊ per id qđ hꝫ in. l. ob maritoꝝ. C. ne vxor
p ma. ⁊ hoc bene facit. l. ſi. C. ſi p vim. vel alio mō. Et qđ p eūm
no. bar. hic in antepe. q. vbi bar. dicit qđ ſi poſ. erat apud illū ter
27 tiū. ¶ †Hoc tñ q nūc dixi ⁊ etiā alia que dicta ſunt p bar. debēt
limitari ⁊ modificari p illud qđ voluit Jnn. in. c. cū ſup. in glo. in
ver. appellatione. extra eo. niſi ſnia illa fuiſſet lata ꝯ reū principa
lē ſciēte ⁊ tacēte iſto tertio poſſeſſore: qꝛ tūc nō poterit hic terti
us impedire executionē ſnie late. alleg. qđ hꝫ in. l. ſepe. j. e. ⁊ in. c.
pe. extra eo. verū qꝛ hic eſſet ingredi materiā. d. l. ſepe. ideo me re
mitto ad ea que dicunt p doct. ibi ſup gl. in ver. interueniēte. ⁊ p
doc. plene in. c. cū ſup. ¶ Jtē iſtaꝫ materiā bar. hic limitat imo.
no. in. l. ita tñ. §. quotiēs. ff. ad treb. vbi dicit q in caſibus in qui
bus bar. tꝫ q tertius poſſit ſe opponere ad impediēdam execu
tionē vꝫ forte hic verū niſi ille p quo lata eſt ſnia eſſet talis q pōt
ppria auctoritate poſſeſſionē cape: qꝛ tūc tertius nō dꝫ poſſe im
pedire executionē. Tñ iſtam ſuā limitationē non puto verā: ⁊ ꝯ
rium eſt de mēte bar. in. d. §. quotiēs. Si bene aduertaſ. Nā ibi
loquiſ in herede qui pōt ppria auctoritate apprehēdere poſ. re
rū hereditariaꝝ. d. l. cū heredes. de acq̄rē. poſ. ⁊ tñ in caſu huius
§. quintus. i. filius emācipatus preteritus poterit impedire ne
alias reſtitueret fideicōmiſſario poſ. reꝝ hereditatis: p hoc etiā
adduco id qđ hꝫ in. d. l. edicto. nā ibi heres poſ. reꝝ hereditaria
rū vacāte potuiſſet ppria auctoritate apprehēdere: tñ tertius ſe
opponēs audiſ. Reliqua in iſta materia videte p bart. ⁊ bal. in. l.
pe. ff. de pe. here. ⁊ p bal. in. l. ꝯſentaneū. in ver. quero nūquid ad
impediēdum ⁊c. C. quō ⁊ qñ iu. ⁊ in. l. ij. in pe. q. ff. ſi ex noxa. cā
28 aga. †vbi etiā tractat an admittaſ tertius ad impediendum pri
mū decretū ſeu pignus pretoriū. ¶ Videte etiā qđ not. tradiſ p
Jo. de ligna. ⁊ alios in cle. i. extra eo. vbi volūt q ſi tertius cōpa
ret ad impediēdam executionē ſnie rōne ſui intereſſe nō poterit
victor replicare q ſunt late tres ſnie ꝯformes ꝯ quaꝝ executionē
regulariter nō pōt opponi de nullitate. ſm qđ hꝫ in. d. cle. i. qm
diſpoſitio illius cle. exorbitās eſt a regula. liiij. q. §. ꝯdēnatum.
cū ibi notatis. ff. e. ⁊ nō loquiſ illa in cle. in tertio. ideo nō dꝫ ex
tēdi. l. ius ſingulare. ⁊. l. qđ vero. ff. de legi. ⁊ in regula que a iure
li. vj. ¶ Et p hoc bene facit illud qđ dicimus q qñ ſtatutum tri
buit executionē paratā inſtrumēto illud hꝫ locū q eſt ibi noīatuꝫ
in inſtrumēto: ſed nō ꝯ tertiū: vt no. tradiſ p Jmo. in. l. ſi. j. qui.
appel. nō lꝫ. in. xiiij. col. ar. c. ſup eo. de off. dele. bene facit qđ no.
bar. in. l. i. §. interdū. j. qui. appel. nō lꝫ. dū alle. d. c. ſup eo. qꝛ di
cit bar. q qñ cōmittiſ cā cū clauſula appellatiōe remota nō opa
biſ ꝯ illum ꝯ quem nō eſt impetratuꝫ reſcriptū. bal. hic in addi.
etiā in iſta materia tertij cōparētis p intereſſe ſuo aliqua tetigit
que tāgunſ p bal. in. l. ſi pluſorio. j. de appel. vñ remitto me ad
29 ea que ibi no. p bar. ¶ †Et ſubdit inter alia bal. hic q bart. in. l.
ij. in ſi. C. de neg. geſt. dicit q nō meminit ſe legiſſe caſum in quo
tertius ad ſolā vtilitatē litigātis poſſit in iudicio interuenire ⁊ p
rogationes porrigere niſi in caſu. d. l. ij. C. de neg. geſt. cū mate
ria. ⁊ ibi dicit ang. q ibi eſt caſus in quo audiſ tertius ad ſolā vti
litatē partis q̄uis cōparēs nullū intereſſe habuerit hoc eſt fauore
pupilli. nā regulariter nō admittiſ tertius vt poſſit eā in iudicio
ad vtilitatē tñ alterius niſi ſua interſit. l. ille a quo. §. ſi de teſta
mēto. ad treb. l. i. j. de app. reci. c. cū inter. R. ſeniorē. de ele. Sꝫ
dicit Bal. hic q nō putat bar. bene dixerit in. l. ij. nā dicit bal. ſe
intelligere q in caſu illius. l. litigator pbat non tertius ſeu pba
tiones litigatoris ſunt ille que fauēt ſibi: ⁊ ideo dicit q verbum
oſtēdit ibi q̄uis ſit ſingularis numeri dꝫ accipi p plurali. hoc eſt
tñ violare litteram: ideo magis cōiter teneſ intellectus bart. ibi
⁊ illū tex. approbauit Bar. ⁊ imo. in. l. ticia. in ſi. ff. ſo. ma. ⁊ ang.
⁊ Jmo. in. d. l. ſi pluſorio. ⁊ Ang. in. l. femine. j. de reg. iur. vel ſꝫ
Pau. in. d. l. ticia pōt dicit q in. d. l. ij. vertebatur intereſſe tertij
rōne ꝯiunctionis ſeu ꝯſanguinitatis: ⁊ ita vult Salyce. in. d. l. ij.
30 ¶ †Vltimo iſtū tex. in ſi. allegat Bal. in. l. i. in ſi. C. cō. vtriuſqꝫ
iu. pro valde no. q p ſententiam interlocutoriam qua declaratur
rē ſpectare ad tertium non trāſferſ dñium nec vſucapiēdi ꝯditio
in eū: qꝛ non preiudicat ordinario iudicio: ita vꝫ ſentire Ang. hic
qđ vltimum poteſt ſuſtētari qñ ſententia continebat ſpeciem. ſ.
dari: qꝛ non vꝫ reus liberatus a ſnia ſi ſpecies effecta ſit accipien
tis: adeo q ab eo euelli nō poſſit. l. ſi rem meā. j. de ſo. ⁊. d. l. ſi qs
aliū: ſed ſi ſentētia ꝯtinebat ſpeciem reſtitui vꝫ q facta reſtitutio
ne incōtinenti irreuocabiliter ſit liberatus a ſentētia. tex. eſt no. in
l. ꝯmiſceri. §. ſpecies. ſm vnā lec. ibi poſitā p Jac. de are. ⁊ bar.
ff. de acq. poſ. in quo ꝯſidera qꝛ nō declaraſ a doc. Adde q iſte
tex. nō pbat opi. ſuā. nā dū dicit tex. q pficit res iudicata ad vſu
capionē hꝫ duos intellectus: vt dixi cū gl. nā ſm primū intellectū
claꝝ eſt q facit ꝯ bal. ⁊ ſm aliū intellectū nō pbat: qꝛ non loquiſ
de vſucapione inducēda: ſed interrūpenda: nec etiaꝫ pbaſ illud
qđ dicit bal. p aliquē alium intellectū datū ad iſtū text. bñ fateor
q ſi bal. intellexit q qñ ferſ interlocutoria p quā declaraſ dñiū
nō ptinere ad ꝯdēnatū ⁊ executionē nō eſſe faciēdū ſup re poſſeſ
ſa p tertium. fateor q p hoc nō trāſferſ dñium nec vſucapiēdi cō
ditio nō p iſtū tex. qui de hoc nihil dicit. Ratio eſt hic: qꝛ qñ res
relaxaſ aut per iudicē aut p partē poſſidēti: hec relaxatio non tri
buit titu. tex. eſt in. l. ſi p fundo. C. de trāſac. q eſt no. lꝫ vulgatus.
Vtrū autē ſit verū q p iſtā declarationē ſup dñio trāſferaſ dñiuꝫ
vel vſucapiēdi ꝯditio remitto ad no. p gl. ⁊ doc. in. l. iij. ff. de pu
bli. ⁊ p doc. in. §. ſi iuſſu. in. l. pōponius. ff. de acqr. poſ. ¶ Jn gl.
in ver. piculum. ibi quo ad hoc vt teneaſ preciū reſtituere ⁊c. hāc
expoſitionē reprehēdit bar. hic. iſte tex. loquiſ qñ preciū erat ſo
lutū: ideo tꝫ ſequētē vel clarius expone litterā ſm pau. de ca. q in
telligaſ de piculo interitus quī ſpectat ad emptorē. l. i. C. de pi. ⁊
cō. rei vēdi. ⁊. l. neceſſario. ff. e. tit. ¶ Jn gl. in ver. non ceſſabant
dic q vera ⁊ plana littera eſt prout in ea habetur nōne ⁊c. ſed p
ut in ea habetur non ceſſabant: tene ſolutionem poſitam in ver.
⁊ tunc dic ⁊c. ¶ Jn eadem glo. ibi: in priori caſu: immo debuit
dici potius econtra: quia in priori caſu emptor ſuſcipit pericu
lum euictionis: ideo tertio comparente nō videtur durare ſum
mariam cognitionem: vt hic in ver. vj. tñ hec ſolutio cōiter non
tenetur: qꝛ tex. non loquiſ de periculo euictionis vt eſt dictum.
¶ Jn ea. gl. ibi aget ⁊c. emptor vt oſtēdit ver. ꝯueniebaſ. poſitū
in gl. hec ſolutio cōiter nō teneſ: qꝛ nō adaptaſ ad litterā. ¶ Jn
gl. in ver. idē ſi habes nō ceſſabūt: hoc verius vꝫ ſi tenemus vlti
mam glo. opi. poſitam in ſi. que cōmuniter approbaſ. Si autēꝫ
teneamus primam opi. ibi poſitam dꝫ referri ad proximā: hoc
31 eſt qđ voluit dicere glo. hic in ver. ſed alij ⁊c. ¶ †Vltimo Ang.
hic per iſtuꝫ tex. no. dicebat q ſi adiudicata fuerit victori res poſ
ſeſſa per tertium abſentēꝫ vꝫ poſſeſſor priuatus poſ. quo ad hoc
vt ppria auctoritate non poſſit poſſ. ingredi. Sed imo. hic ꝯ iuriꝫ
tꝫ p quo facit. l. ſi. C. ſi p vim vel alio modo. ⁊ qꝛ iſte tex. nō pbat
opi. Ang. Addo q Ang. in. l. pegre. §. qbus. ⁊ in. l. clā poſſide
re. §. ſi. ff. de acqui. poſ. voluit idēꝫ qđ ipſe hic ⁊ vtrobiqꝫ dixi re
probando eum.

1 Pignus ſi fuit captum in executione ſententie ⁊ repiatur eſſe in
ꝯtrouerſia dꝫ dimitti ⁊ aliud capi qđ non ſit in ꝯtrouerſia ut ceſ
ſat ſummaria cognitio.
2 Fortune uiribus quis ſe cōmittere non debet ubi alś poteſt eſſe
certus.
3 Pignus conuentionale non tenetur uendere creditor ſed tātuꝫ
oſtendere ut uendatur.
4 Creditor habens ſententiam pro ſe poteſt facere offerri pi
gnus alteri habenti illud obligatum ſecus ſi non haberet ſenten
tiam.
5 Executor non cogitur uendere pignus ad inſtantiam debito
ris. ſed bene oſtendere compellitur. ut illud uendere poſſit de
bitor.

1 **Sed et illud.** †Si aliqđ eſt qđ ſine controuerſia
capi poſſit retinetur ⁊ dimittitur pi
gnus captū qđ in ꝯtrouerſia eſt. ⁊ ſic ceſſabit ſummaria cognitio
Et ſi mouetur qđ de iure pignoris ab habente pignus prius ob
ligatum non ſupſedeſ in executione. ſed pignus venditur ⁊ prio
ri creditori ſatiſſit reſiduum vero in cauſaꝫ iudicati conuertitur.
2 ¶ †No. ex iſto. §. ſed ⁊ illud. q quis nō debet ſe committere vi
ribus fortune ubi aliter certus eſſe pōt. ⁊ ad hoc allegatur ſm
Ange. hic iſte tex. facit. l. qꝛ ratio. ff. de condi. inſti. ¶ Secundo
poteſtis ex iſto textu colligere praticam quam ſeruant iudices
qui precipiunt nuncijs q uadant ⁊ exquirant ſi ſint bona mobi
lia que ſine controuerſia haberi poſſunt aut nō. ¶ No. hic duas
limitationes ad. §. precedentem. ubi tertio comparente ſuper
ſedetur in executione. nam illud uerum eſt ſi non ſint alia bona
que ſine controuerſia capi poſſint. quod intellige. ut hic p Bar
3 tolum in prima queſtione. ¶ †Scđo limitatur per iſtum textuꝫ
§. precedens ut procedat quando tertius negat ſe debitorem

rie faciēda iuxta ea que dcā ſunt in.l.ītra.ſ.e.⁊ iſto caſu ꝓcedat prima opi.glo.hic reprehenſa a docto.Et hoc vr̄ ſentire Ang. hic qđ vltimū pōt ꝓcedere qñ ſnīa cōtinebat ſpēm.ſ.dari q: non vr̄ liberatus a ſnīa reus niſi ſpēs ſit effecta acqrentis adeo ꝙ ab eo euelli non poſſit.l.ſi rem.ſ.de ſolu.d.l.ſiqs alia.ſeđ ſi ſnīa cō tinebat ſpēȝ reſtitui vr̄ ꝙ fcā reſtōne incōtinenti irreuocabiliter liberatur a ſnīa tex.eſt no.in.l.permiſceri.§.ſpēs.ƀm ſecūdam lec.ibi poſitā per Jaco.de are.⁊ Bar.ſ.de acqui.poſ.in quo cō ſidera.q: nō declaraſ a doc.C Capio glo.i.pro cuius expedi tione continua.§.noſtrū ad precedētia:vt per eaȝ.C Ulterius pro expeditione glo.opponiſ de eo qđ hr̄.j.§.pxi.qui incipit ſed ſi emptor.vbi qñ res fuit vēdita pro executione ſnīe adhuc hȝ locum cognitio ⁊ offm̄ iudicis exequētis.glo.rñdet ꝙ ibi lo quitur qñ precium nōdum fuerat ſolutū per emptorē.nam tūc ſi recuſet emptor ſoluere preciuȝ iudex executionis hȝ illā rem auferre ⁊ alteri vēdere vel adiudicare victori:hic loqͥ qñ preciū erat ſolutū victori.C Sed dubitat glo.quare aliud ſit qñ preci um non eſt ſolutū:⁊ rñdet q: nō eſt nimis longa cognitio qñ ꝑ cium nō eſt ſolutū:q: ſi emptor nō vult ſoluere nihil aliud hȝ fa cere iudex executionis niſi rem auferre aliud eſt qñ eſt diſputan duȝ de iure tertij.que cognitio nō ꝟſatur circa modica.C Uel ſecundo dicit glo.ratio eſt q: in primo caſu nihil vr̄ feciſſe iudex executiōis niſi preciū ſoluaſ quo ſoluto totū eſt factum:ſed qñ res eſt adiudicata ſemiplene fecit iudex:q: pōt euinci ⁊ nō erit li beratus debitor quouſqȝ fuerit factus tutus creditor.l.ſi quis aliam.j.de ſolu.⁊ nō poterit amplius ſe intromittere executor. C Ulterius pro expeditiōe ſequētis partis gl.arguitur q: vr̄ ꝙ immo qñ pignus eſt adiudicatuȝ victori non eſſet offm̄ iudi cis exequentis ſed poſſit cognoſcere de cōtrouerſia vt vr̄ ꝓbare lr̄a noſtra hic in ver.ideqȝ ⁊ ſi ipſi ⁊c.⁊ ſic vr̄ ꝙ male dcm̄ ſit ꝙ immo ceſſet offm̄ iudicis ⁊ probat ſic.q: pōt euinci ipa res vi ctori ⁊ ſecuta euictione durat pͥma obligatio:ergo nō vr̄ ꝙ de beat ceſſare cognitio ſummaria glo.dicit ꝙ quidam dixerūt ꝙ non ceſſat cognitio ſummaria:qa non dr̄ perfecte liberatus de bitor per.d.l.ſiqs aliam.⁊ hoc cum hr̄ in lr̄a non ceſſabūt.Ta men prout hr̄ in lr̄a nōne ceſſabunt.que eſt magis cōis lr̄a text. vellet ꝯrium.ſ.ꝙ poſt adiudicatū pignus ceſſabit offm̄ exequē tis:q: plene fecit executor qñ fecit illud quod voluit victor.⁊ in hac ſecunda opi.vr̄ reſidere glo.⁊ eam tenet Barto. Uidetur tamē poſſe ſaluari etiam primā opi.qa poſſemus dicere ꝙ aut ſpecies adiudicata eſt pro ꝗtitate in qua condēnatus fuit debi tor ⁊ tunc ſtatiȝ extincta virtus ſnīe adeo ꝙ lȝ res euincatur nō poteſt agi actione iudicati:ſed actione vtili exempto.l.elegan ter.in prin.ſ.de pigno.actio.⁊.l.ſi predium.C.de euictio.ple ne no.per glo.⁊ Bar.in.d.l.ſi quis aliam.⁊ iſto caſu procedat

4 etiam opi.glo.quā tenet Bar.† Aut illa ſnīa ꝯdēnatoria conti nebat ſpēm in qua facta eſt executio ⁊ ipa res poſtea euincatur: tunc quia durat actio iudicati ⁊ virtus ſententie per.d.l.ſi quis aliam.que iſto caſu poteſt intelligi videtur ꝙ ſicut durat ſenten tia duret etiam officium iudicis qđ datur pro executione ſentē tie ſummarie facienda ƀm notata per Barto.in.l.intra.ſ.eo.⁊ iſto caſu procedat prima opi.glo.⁊ fuit de mente Angeli ⁊ po teſt hoc vltimum intelligi quando ſententia continebat ſpecieȝ dari nam tunc non videtur liberatus reus niſi ſit ſpecies effecta accipientis.d.l.ſi quis aliam.⁊.l.ſi reȝ.de ſolutionibus.ſed vbi ſententia continet ſpeciem reſtitui videtur ꝙ tunc facta reſtitu tione incontinenti ſit liberatus reus.vt eſt tex.nota.ſecundum vnam lectu.vltimam in.l.permiſceri.§.ſpecies.ſ.de acquirē. poſ.ideo tunc videtur ꝙ etiam ceſſet ſummaria cognitio ⁊ iſti

5 paſſus non ſunt bene diſcuſſi per doc.hic.C† Jn glo.in ver.pe riculum.ibi quo ad hoc vt teneatur precium ſoluere hanc expo ſitionem reprehendit Barto.qa iſte tex.loquitur quando pre cium erat ſolutum vt dixi ideo tene ſequentem expoſitionem. C Uel clarius expone litteram ƀm Pau.de ca.ꝙ intelligatur de periculo interitus qui ſpectat ad emptorem.l.i.C.de peri. ⁊ commo.rei vendi.l.neceſſario.ff.eo.ti.C Capio glo.in ver. periculum.pro cuius expeditione dum dicitur ꝙ poſt venditū

b pignus dicitur verſari periculum emptoris[b] contra immo vi detur quod non verſetur periculum emptoris ſed venditoris. eo quia periculum euictionis ſpectat ad ipſum venditorem cō demnatum:vt eſt caſus in dicta.l.ſi ob cauſam.C.de euictio.⁊ in.l.ſi plus.§.i.ff.eod.titu.glo.reſpondet primo ꝙ hic verſa tur periculum emptoris:hoc eſt periculum:q: tenetur ſoluere

precium

precium ⁊ hoc eſt periculū ad qđ tenet emptor. Sʒ Jac. de are.
⁊ Bar. repͣhendūt iſtā gl. q2 dicūt ꝙ iſte tex. nō pōt aliquo mō
6 intelligi de pcio duabus rōnibus. † Prima eſt q2 vbicūqʒ ante
preciū ſolutū iminet periculū euictionis nō tenet emptor ſolue
re preciū. l. ſi poſt pfectā. C. de euic. ⁊. l. pe. ff. de peri. ⁊ cō. rei vē
di. ergo nullo mō pōt itelligi ꝙ emptor teneat ſoluere pcium.
Scđa rōne mouet q2 nō pōt intelligi iſte. §. qñ pciū nō eſt ſolu
tum ſʒ intelligit qñ preciū eſt ſolutū. §. ꝟo. ſequēs qñ precium
nō eſt ſolutū. Ang. hic conat ſaluare iſtā primā ſolu. nā ingͣtuʒ
Jac. de are. ⁊ Bar. impugnāt eā q2 vbi iminet periculū euictio
nis nō tenet emptor ſoluere. preciū. verū eſt niſi vēditor offerat
ſatiſdationē de euictione ſʒ ſi offerat tūc tenet ſoluere pciuʒ ita
eſt tex. i. d. l. ſi poſt pfectā. ⁊ in. d. l. pe. §. i. Nō loqtur tñ ang. de
ſcđa rōe. ſ. ꝙ iſte. §. loquat qñ preciū eſt ſolutū. §. ꝟo ſeqns qñ
preciū nō eſt ſolutū. ¶ Jmo. ꝟ vr ſuſtinere glo. in pma rñſione
defendēdo eā a pma rōne Bar. q2 dicit ipſe ꝙ illud qđ dr in. d.
l. ſi poſt pfectā. ſ. ꝙ nō dʒ ſoluere preciū vēditori emptor qñ imi
net euictio pcedit qñ preciū erat ſoluēdū vēditori ſʒ in caſu nr̃o
nō erat ſoluēdū vēditori ſed victori qui nō vēdidit hec ꝟba mi
hi nō placēt qñ ꝟba iudicis vēdentis cēſentur ꝟba pris. l. i. C.
ſi in cau. iudi. l. ſi pdium. C. de euic. ergo ſicut qñ iminet euictio
nō tenet emptor ſoluere vēditori. d. l. ſi poſt pfectā. ſic perinde
erit qñ eēt vēditū a iudice vel ab executore ⁊ ſic perinde erit ac
ſi eēt vēditū a vēditore vel ad vtilitatē eius ita ꝙ puto dictum
Jmo. nō eē verū ⁊ ſic ꝯclo erit ꝙ iſta pma rñſio glo. nō vr ꝟ ꝑ
7 predictas duas rñſiones. ¶ † Scđo gl. declarat tex. ibi pericu
lum ſpectat ad emptorē. q. d. ꝙ periculū nō ſpectat ad debito
rem vel victorē ſʒ ad emptorē q2 euincit ab eo res lʒ hēat regreſ
ſum ꝯ debitorē ꝯdēnatū ⁊ ſic in effectu periculū eſt debitoris cō
dēnati. d. l. ſi plus. ⁊. §. i. l. pe. ff. de euic. hec ſcđa ꝯclo cōiter te
netur ⁊ hāc gl. reputat notādā Ang. q2 ex ea hēmus ꝙ iudex nō
tenet de euictione qñ vēdit pignora ꝑ executione ſnīe nec etiaʒ
executor nec ēt victor q2 ſi victor vēdat hʒ auctoritatē iudicis ꝑ
ſe qđ pōt facere vt no. gl. in. l. miles. §. i. ff. e. ⁊ iſtis caſibus non
tenebūtur iſti tales de euictione ſi res euincat emptori ſed tene
bitur ſolū debitor ꝯdēnatus cui pficit vēditio pignoris q2 libe
ratur ipſe per vēditionē pignoꝝ. d. l. ſi plus. §. i. de euic. Et ſub
dit Ang. ꝙ hoc caſu tenebit debitor de euic. ad preciū cū inter
eſſe victoris habita rōne fructuū nō ad duplū ita dicat pbari in
d. l. pe. ff. de euic. ¶ Sed in hoc vltimo. dū dicit ꝙ tenet ad iter
eſſe male dicit q2 tex. in. d. l. pe. hoc nō dicit. ſed dicit ꝙ tenetur
ad preciū ⁊ ad vſuras habita rōne fructuū. ¶ Tamē inteſtis vſu
ris ſoluēdis hēbit rō fructuū ſed nō tenebit ad interēē dicit tex.
¶ Poteſt ēt ex gl. aliter itelligi tex. hic in ꝟ. periculū. ſm pau.
de caſt. hic. ſ. ꝙ hic intelligit periculo interitus qñ periculū ta
le ad emptorē ſpectat poſt vēditionē. l. ij. ff. de peri. ⁊ cō. rei vē.
⁊. l. i. C. e. ti. ¶ Jn gl. in ꝟ. nōne ceſſabūt. dic ꝙ vera ⁊ plana lr̃a
eſt put hr̃ nōne. legēdo iterrogatiue ſed put hr̃ nō ceſſabūt te
ne primā ſolu. poſitā hic in ꝟ. ⁊ tūc dic. ¶ Jn ea. glo. ibi. priori
caſu imo debuit dici potius ꝯ q2 in pori caſu emptor ſuſcepit pe
riculū euictionis iō tertio cōparēte nō dr durare ſūmaria cogni
tio vt hic in ꝟ. inde tñ. Hec tñ ſolo cōiter nō tenet q2 tex. nō lo
quit de periculo euictionis vt eſt dcm̃. ¶ Jn ea. gl. ibi aget ⁊c.
ſ. emptor vt oñdit ꝟ. cōueniebat. poſitus in gl. ¶ Hec ſolutio
cōiter nō tenet q2 nō adaptat ad lr̃am. ¶ Adde ꝙ pma lr̃a ſm
ꝙ exponit gl. eſt bona ⁊ vera. Quidam [a] ꝟo libri habēt nō ceſ
8 ſabūt ⁊ tūc dʒ intelligi ſm glo. q2 nō ceſſabūt ptes dictoꝝ iudi
cum exeqntiū. ſ. qñ emptor nō vult ſoluere preciū vt. j. §. pxi. ⁊
hec eſt bona rñſio ⁊ bonus intellectus ad iſtū tex. dū in lr̃a hr̃ nō
ceſſabūt vel ēt ſm gl. ſi hētis nōne ceſſabūt dʒ itelligi hoc eſt qñ
emptor ſuſceperat in ſe periculū euictionis ſʒ in pn. §. noſti em
ptor nō ſuſcepit in ſe periculū iō nō debēt iudices exequētes ſe
interponere hec rñſio vltima tradita per glo. nr̃am ſm ꝙ in lr̃a
haberis nō ceſſabūt. dū dicit Jmo. ꝙ in pn. §. noſti nō ſuſcipit
periculum ꝟ aūt ſuſcipit: dicat Jmo. ꝙ rectius gl. dixiſſet ecōtra
q2 in pori caſu ſuſcepit periculum hic nō. ¶ Puto ꝙ voluerit
moueri ꝑꝑ tex. qm̃ in pn. §. dicit ꝙ periculū erat emptoris. At
tamē nullo mō pōt ſtare hic ſcđa expō ⁊ rñſio put in lr̃a hētis nō
ceſſabūt q2 nullo mō ꝯuenit. ver. nō ceſſabūt qui nō dicit ꝙ em
ptor in ſe ſuſceperit periculū euictionis put dixi ſup gl. in ver.
periculum. ¶ Alij itellectus tradūtur per gl. vt in ea vides ſed
lr̃a ſtare nō pōt ſm aliquē illoꝝ intellectū q2 lr̃a dicit in pnci. ꝙ
ꝯtrouerſia mouebat emptori nō tertio ⁊ ſic nō erat emptor qui
agebat ꝯ tertiū vel alius tertius qui agebat ꝯ tertiū. ¶ Tenea
tis ergo primā lec. ſm quā hētis in tex. nōne ceſſabūt ⁊ teneatis
primā expōnem gl. ¶ Pro expeditione gl. ſup ꝟbo idē q̃ro
an iſte ver. idē referat ad pxime dicta vel ad pncipiū huius. §.
gl. dicit ꝙ refert ad pxīe dicta ⁊ hoc dū in lr̃a hr̃ nōne ceſſabūt.
nam ſic dcm̃ eſt ꝙ qñ eſt vēdita res pignori capta vt. ff. §. pxi.
ſic ēt dʒ dici qñ res eſt adiudicata victori ſi emptor nō inueniat
§. pignora. ff. ea. l. ſi aūt hētis in lr̃a nō ceſſabūt. refert ad princi
piuʒ. §. ⁊ erit ſenſus. nā ſicut a pncipio. §. ceſſabūt ptes iudicis
exequētis ita in ꝟ. idēqʒ. dicit tñ gl. ꝙ qdam dcm̃ ver. idē refe
runt ad pximū caſum ēt ſi hētis in lr̃a nō ceſſabūt. Sed teneatis
primā opi. ſm quā dcm̃ eſt ꝙ debeat referri ad pximū. ſi habe
tis nōne ceſſabūt. ſed ad pncipium ſi hētis nō ceſſabunt. Jllud
autē ꝙ dicit gl. ꝙ qdam dixit ꝙ debet referri ad pxime pceden
tia ēt ſi in lr̃a hētis nō ceſſabūt. voluit intelligere de opi. illoruʒ
quos retuli in glo. i. ſ. ꝙ qñ eſt adiudicatū nō eſt plene ſatiſfactū
victori ſi eſt ꝯtrouerſia mota. l. ſi qs alij. de ſo. verū q2 illā opi.
reprobaui in. d. gl. i. iō nō teneo iſtā vlti. opi. glo. ¶ Jn gl. in ꝟ.
ideʒ ſi habes nō ceſſabūt. hoc verius vr ſi tenemus vltimā opi.
poſitam in gl. i. per oēs cōiter approbatā. Si aūt tenemus pri
mam opi. ibi poſitā dʒ referri ad pxima ⁊ hoc eſt ꝙ voluit dice
8 re glo. hic in ꝟ. ſed alij ⁊c. ¶ † Ultimo Ange. hic per iſtū text.
notabiliter dicebat ꝙ ſi adiudicata fuit res victori poſſeſſa per
tertium abſentē cenſet poſſeſſor priuatus poſ. quo ad hoc vt nō
poſſit ppria auctoritate poſ. ingredi. Sed Jmol. hic ꝯrium te
net pro quo vide no. in. l. ſi. C. ſi per viʒ vel alio mō. ⁊ lʒ iſte tex.
non pbet opi. Ang. Addo tñ ꝙ Ange. idē voluit in. l. peregre
§. qbus. ⁊ in. l. claʒ. §. ſi. ff. de acqui. poſ. ⁊ vtrobiqʒ dixi tenēdo
9 cōtra euʒ. ¶ † Extra glo. dicit Ang. ꝟ ꝙ qñ quis mittit in poſ.
per iudicem ex cā iudicati vel alia ſi fit miſſio in re poſſeſſa ꝑ ter
tium abſentē ⁊ nō citatum ⁊ ſic nō petebat res ipſa per cōdēna
tuʒ talis imiſſio nō priuat illū tertiū poſſeſſorē ſua poſ. ciuili nec
ſibi preiudicat vt no. Jnno. in. c. qm̃ frequēter. §. qđ ſi ſup. ⁊. §.
in alijs vt lit. nō cōteſ. ⁊ no. Bart. in. l. ij. vbi in rē act. ergo de
buit poſſe ille tertius ppria auctoritate apphēdere poſ. rei ſue
capte per aliuʒ ēt ſi ſibi adiudicata ſit q2 euʒ poſſidebat ciuiliter
poteſt rōne ſue ciuilis poſ. redire ad poſ. l. clam. poſſidere. §. q
ad nūdinas. ff. de acqui. poſ. ergo male dicit iuriſcōſultus vide
licet ꝙ habeat neceſſe iſte tertius ordinarie agere ſʒ ipſe rñdet
verum eſſe ꝙ non pdit ciuilē ſi nō eſt ſuſpicatus ſe poſſe repel
li tamē q2 imiſſus queſiuit naturaleʒ auctoritate iudicis operat
auctoritas iudicis vt nō poſſit expelli ppria auctoritate ab iſto
tertio ſed dʒ agere iure ordinario ⁊ ſm eum eſt hic tex. notabi
liter limitās. d. §. qui ad nūdinas. Sed Jmo. hic dicit nō puta
re verū qđ dicit Ang. ſed dicit ꝙ poterit ppria auctoritate de
uenire ad poſ. per. d. §. qui ad nūdinas. ⁊ plenius per Bart. in
l. i. §. interdū. j. vti poſ. Nō ob. iſte tex. q2 hoc nō negat. ¶ De
iſto dicto Ang. feci mētionem in. d. §. qui ad nūdinas. ⁊ in. l. di
uerſa. eo. ti. ⁊ ibi tenui cōtra Ang. ſecutus opi. Jmol. Jtem qa
ſupra dictum eſt per gl. in ver. periculum. ꝙ ſiue victor ſiue iu
10 dex ſiue nuncius vendiderit rē non tenet de euictione. ¶ † Que
ri poteſt vtrum iſti tales vendētes poſſint agere ad preciū ⁊ di
cit Jmo. videri ꝙ non per. §. pxi. putat tamē ſub dubio forte
ꝙ quādo victor auctoritate propria iudicis vēdidit tunc poſ
ſit agere ad precium vt. l. i. C. cre. euic. pig. non de.

[a] ¶ Quidam reaſſumit. j. in ver. pro expeditione.

1 Emptor rei adiudicate vel ſubbaſtate non poteſt cogi ad ſol
uendum precium iudici vendenti q2 ipſe nullam habet actionē
ſed bene creditor poteſt.
2 Emptori recuſanti ſoluere precium aufertur res ⁊ venditur al
teri. ſed quid ſi negat illam rem emiſſe.
3 Emptor ſi recuſat ſoluere precium poteſt ei auferri res ⁊ alteri
vendi ⁊ precium in cauſam iudicati conuertitur.
4 Sta. quo cauetur ꝙ poſſit porrigere manum contra alium in
telligi debet de manu adiutrice.
5 Uenditio quando fit pro executione mandati iudicis nō com
petit actio ad precium victori nec iudici ſed executioni qui nō
poteſt vendere niſi preſente pecunia.
6 Uendens eandem rem duobus inſolidum punitur pena falſi.
fallit vt infra.
7 Uendens rem alienā vt pcurator vel tutor an poſſit transferre
dominium non preſente pecunia ſed habita fide de pcio.
8 Uendere habita fide de precio an poſſit procurator fiſci.

fit iniuria victori ſi denegatur executio ī precio ↄ̄ emptorē vſqꝫ
ibi opꝫ ⁊ ibi cōſuluit qs modus ſit hn̄dus.ſ.ꝙ executor nūꝗ̄ vē
dat niſi pn̄te pecunia.⁊ ſi cōtingat vendi aliter tūc precio non ſo
luto auferꝉ res emptori ⁊ vendiꝉ alteri pn̄te pecunia.¶ In tex.
ibi ↄ̄dēnatuꝫ.hic oſtendit lōgitudinē ꝓceſſus:q: tēderemus in
infinitū ſi diceretur emptor cogi ad preciū:q: opꝫ emptorē ↄ̄dēna
ri nec pōt dici ꝙ pro ↄ̄dēnato ſemꝑ hēatur q: pt negare ſe emiſ/
ſe vel dicere ſe ſoluiſſe:vt ſeqꝉ.¶ Subaudi ⁊ ſic erit opus ꝓceſ/
ſu ⁊ ↄ̄dēnatiōe.ad qꝺ rn̄det iuriſcōſultus ꝙ nō ſemꝑ poterit ha
beri pro ↄ̄dēnato:q: poterit eſſe ꝙ negabit ſe emiſſe vel dicat ſe
ſoluiſſe ⁊ ſi haberet pro cōuicto ⁊ ↄ̄dēnato eſſet iniquū ⁊ eſſet fa
cere de fcō nō de iure.nō enim dꝫ haberi pro cōdēnato ille q nō
eſt cōuictus vel cōfeſſus.¶ In tex.ibi interponat.ſ.ad preciuꝫ
ſed aliter prout in ſimilibus.¶ In text.ibi.ſ.victor ſm planam
4 lrām.⁊ tunc expone cui.i.a quo vt eſt in glo.¶ † No.ex tex.iun
cta gl.in ꝟ.vidēduꝫ.tex.meliorē qui ſit in iure ciuili ſm Ang.ꝙ
ſi ex forma ſtatuti vel reſcripti ↄ̄cediꝉ alicui ptās porrigēdi ma/
nuꝫ ↄ̄ aliū intelligaꝉ de manu adiutrice per condēnationē ⁊ exe
cutionē.Cum Ange.trāſit ſimplr̄ Imo.hic.poteſtis tn̄ dicere
ꝙ iſte tex.dirigit verba ad iudicē.iō nō mirū ſi in iſto caſu intel/
ligitur ꝙ ħ equitas ſuadet.l.plenū.§.equitij.ff.de vſu ⁊ habi.⁊
l.ſi vnc.ff.loc.pro Ang.tn̄ allego tex.in.l.ij.C.de priui.noiato
rum.lib.xj.⁊ illū tex.ad hoc ꝓpoſitū allegauit Bal.in.l.manu/
5 miſſiones.ff.de iuſti.⁊ iure.¶ † No.ſcꝺo ꝙ vbi res vēditur ꝓ
executione mādati iudicis nō cōpetit actio ad preciū victori:q:
ipſe eam nō vendidit nec cōpetit iudici ſeu executori:q: non pōt
vendere niſi preſente pecunia vt hic.nō autē habita fide de pre/
cio iuxta.l.qꝺ vēdidi.ff.de ↄ̄hen.emp.Et eſt ratio illoꝝ duorꝫ
dictorum:q: ipſe victor nō vēdit:ſed iudex aut apparitor.i.nun
cius:nec ēt competit actio ad preciū ipſi iudici aut executori.q:
non hn̄t ptātem vendēdi rem niſi pn̄ti pecunia.Tamen Imo.
ſub dubio forte in.§.proxi.precedēti in fi.dicebat ꝙ immo qn̄
eſt vendita per victorē de mādato iudicis videbaꝉ ꝙ poſſet or/
dinarie agēdo ex empto agere victor ad preciū per id qꝺ legi.
⁊ nota.in.l.i.⁊.ij.C.credi.pig.eui.nō de.dixi tn̄ ꝙ iſtud vltimū
non putarē verum qn̄ victor ex mādato iudicis vēderet tanꝗ̄ q
libet executor ſicut ei cōmittere pōt per no.per Bar.in.l.iuſte.
ff.de acqui.poſ.qm̄ tunc cū ſit ſubrogatus loco mādātis iudica
ri dꝫ ſicut de mandāte.l.ſi euꝫ.§.qui iniuriaꝝ.ff.ſi qs cau.⁊ iſtā
opi.ſequor.¶ Addatis ꝙ ipſe Imo.hic.circa.ij.col.reaſſum/
pſit illam opi.⁊ dicit ꝙ qn̄ victor de mandato iudicis vendidit
ꝗ̄uis nō habeat actionem ad preciū ad fineꝫ vt iudex occaſione
ſnie ſe interponat per rōnem poſitam hic in ver.melius tamen.
ſi velit agere ordinarie ex vi ↄ̄ctus initi inter ipm̄ ⁊ emptorem.
forte poterit per id qꝺ no.in.d.l.i.C.credi.euic.pig.non de.ta
men.puto verius eſſe illud qꝺ dixi per que oia apparet rn̄ſum
ad.d.l.cum ibi notatis.q: ibi non vēdebat creditor ⁊ tanꝗ̄ exe
6 cutor ⁊ miniſter iudicis ſed ſuo iure.¶ † Vltimo no.ꝙ licet vē
dens rem duobus puniatur pena falſi.l.qui duobus.ſ.de fal.ta
men in caſu iſto:q: prima venditio habetur pro infecta precio
non ſoluto:q: iudex non potuit vendere habita fide de precio.
Secundo limita ſingulariter.d.l.qui duobus.non habere locū
vbi primus emptor non ſoluat precium.ita ſingulariter dixit
Bal.in.l.quotiēs.C.de rei vendi.⁊ in.c.ſi facta.ſi de feu.fue.cō
trouer.inter do.⁊ agna.referēs ita tenere Oldra.in.l.venditor
ex hereditate.ff.de here.vel actio.vē.⁊ iſtud reaſſumpſit Bal.
in.d.l.vēditor.q ita intelligit illam.l.vēditor.in reportatis an/
tiquis facit.l.ꝗ̄diu.C.de diſtra.pig.In ↄ̄rium pondera tex.hic
per argu.a ſpeciali nec iura.ff.alle.recte intuenti ↄ̄rium probāt.
¶ Quā.l.venditor.inducit ſic:nam tex.ibi dicit ꝙ ſi quis ven/
didit rem particularē.puta ſtichū pro decem ticio.demum ven
diderit eundē ſtichum ſeyo pro.xv.cum eum nō tradidiſſet pri
mo emptori ſi poſtea cōtingat ſtichū perire nō tenebiꝉ vēditor
ad aliqd primo emptori ſi vēditionē fecit prius ꝗ̄ morā feciſſet
primo emptori.mō dicit Bal.qūo eſſe poterat in caſu.d.l.ven
ditor.ꝙ vēditor emptori nō videreꝉ facere morā prio occupāti
vendēdo ſcꝺo anteꝗ̄ traderet pmo:attēto ꝙ vendēdo ſecūdo
incidebat in penā falſi.⁊ rn̄det ꝙ iō ibi nō incidebat in penā fal/
ſi.q: dꝫ intelligi ꝙ primus emptor ceſſabat ſoluere preciū vēdi/
tori.Sed aduertatis q: ↄ̄ eos vr̄ tex.hic per locū a ſpeciali.naꝫ
ideo hic nō incidit in falſum vendēdo ſecūdo qn̄ primus nō ſol
uit:q: prima venditio fieri nō poterat:niſi pn̄te pecunia.⁊ iō ali
ter facta eſt nulla.⁊ ideo videtur ꝙ vbi potuiſſet haberi fides de
precio

p̄cedo in p̄ma vēditione ſecus eſſe per iſtū tex. Nec ob.d.l.venditor q: non p̄bat ibi illud qđ dicit Odof.ꝛ Bald.q: ibi nihil of ꝙ p̄mus ceſſaret ſoluere preciū nec ibi negat ꝙ vendēs inciderit in penā falſi. Nec ob. dum dicit ergo ēēt in mora q: nego p̄tiam iſtā eſſe verā incidit vēditor in penā falſi vendēdo. videtur ergo cōmittere morā in nō tradēdo p̄mo nā bene of cōmiſiſſe culpā ſed nego ꝙ morā.ꝛ ꝙ maius eſt mora q̄ culpa.l.ſi vebēda.§.i.cum gl.in ꝟ.dolo ꝛ culpa.ff.ad.l.rho.de iac. Nec ob.ſi dicat ꝙ vendēdo ſcđo fecit quominus p̄ſtare poſſit p̄mo ergo eſt in mora ſicut q̄ſi occidit.l.ſeruū.in p̄n.j.de ꝟ.ob.quia r̄ndeo negādo q̄a pōt poſtea redimere a ſcđo ꝛ p̄ſtare p̄mo.ſecus in.d.l.ſi ſeruū. Tamē ſuſtinēdo opi.Odof.ꝛ Bald.poteſtis dicere ꝙ lꝫ opi.ſua nō videatur p̄bari per.d.l.vēditor.tñ p aliā rōnem vr̄ poſſe p̄bari.vꝫ q̄a poſtq̄ p̄mus emptor non ſeruat fidē ſoluēdo preciū pōt vēditor vēdere alteri ꝛ p̄mo emptori fidē impune nō ſeruare q̄a frāgēti fidē ꝛc.l.cū p̄ponas.la.ij.C.de pac.ꝛ illa regula ēt hꝫ locū in ꝯtibus inoiatis ante executionem factā.d.l.ſi cōuenerit.ff.pro ſocio.l.iul.§.offerri.ff.de act.emp.vbi declarat Bal.in.l.in ciuile.ff.de rei vē.ſꝫ poſt executionem nō.d.l.in ciuile. ¶ Nec ob.iſte tex.q: eſt ſpāle vt poſt traditionem factā poſſit res p̄mo auferri eo q̄a iudex non potuit vēdere h̄ndo fidē de precio ſecus in vendēte rem p̄priā ꝛ iſta notetis q̄a ab alijs nō ſunt in p̄prijs terminis ſic declarata. ¶ In glo.in ꝟ.cum nec habeat ibi pro emptore ꝯ victorē ſcꝫ de euictione q: emptor nō tenet ſed debitor.l.ſi ob cām.ff.de euic. ¶ In ea.glo.ibi ſed nec ꝯ emptorē pro vēditore ꝛc.q̄a non pōt executor agere ad preciū eo q: ſibi nō lꝫ hēre fidem de precio in ꝯtu vēditionis vt hic. ¶ In gloſ.ſi.in ſi.verū eſt ꝙ ſi dicat emptorē ſoluiſſe preciū ꝛ nō cōſtaret iudici notorie de venditione vt q: eſſet facta per nūcium vel ēt per iudicē ꝛ nō appareret ex actis ꝛ ſi cōſtaret vt p̄uato ſed ſi notorie cōſtaret ex actis de vēditione ꝛ emptor negaret ſe eſſe debitorē in precio vel diceret ſe ſoluiſſe iudex pōt per executorē rem auferre vt hic q: negatio eſſet euidēter calūnioſa ideo nō admittēda iuxta not.per glo.ꝛ doc.in.l.ſi poſt rem.ff.de trāſac.ꝛ ita intelligit Ange.h

7 qđ no.Bar.hic ꝛ plene. ¶ † Extra glo.querit Bar.an vēdēs rem alienā puta p̄curator vel alius h̄ns p̄tātem vendēdi poſſit trāſferre dn̄ium nō p̄ſēti pecunia ſed habita fide de p̄cio de quo die vt hic per eū notabiliter loquētē cui alij ſcribētes hic nihil addūt ꝛ cum eo cōcordat Bal.in.l.in ciuile.C.de rei vendi.per eūdem Bal.in.l.ſi ꝟo donationis.C.de ꝯhen.emp.per Ang.in.l.ij.ff.de iuriſ.om.iudi.per do.Abb.in.c.ij.de precario.aliquid per glo.in.l.cū vendēte.C.vbi cau.fiſ.per quā glo.iuncto tex.Bal.ibi dat notabilē declarationē. ¶ Ad h notatā p Barto.ꝛ de materia ēt vide notata per Bar.in.l.i.ff.de offi.procura.ceſ.ꝛ ibi aliter loquitur ꝛ minus bñ. Excepto Raph.h qui dicit ꝙ.d.l.ſi p̄curator.alleg.per Bar.nō vr̄ p̄bare opinionem eius ꝛ in veritate nō vrget tñ tex.in.l.i.de executio.rei vendi.ꝛ tra.bñ probat. ¶ Addit ēt Raph.h ꝙ in caſibus in q̄bus dcm̄ eſt p̄curatorē nō poſſe vēdere habita fide de p̄cio. Tamē fallit vbi eſſet cōſuetudo vendēdi habita fide de precio.l.ſi pignore §.ſi creditor.ꝛ.l.vel vniuerſoꝝ.ff.de pig.ac.bene facit qđ not.Bar.in.l.ſi.in ſi.p̄ncipij.j.que in frau.credi. ¶ Subdit ēt Rapha.ꝙ p̄curator qui vēdidit habita fide de p̄cio per duos vel tres dies ſi p̄miſſio illius rei putabat pecunia numerata excuſabitur.alleg.glo.reputatā ſingularē in.l.ticio fundus.ff.de conditio.ꝛ de.p̄ut eſt Venetijs dn̄i pro hoc allegate bonū text.in l.ſi a bonefidei.ff.de rei ven.ꝛ qđ ibi no.Ang.ꝛ no.Bart.in.l.ſi

8 ſoluturus.j.de ſolu. ¶ † De hac materia videte per Bal.in.l.cum vēditore poſt gl.C.vbi cau.fiſ.ꝛ ibi dicit Bal.ꝙ lꝫ p̄curator fiſci q̄tum ad trāſferēdum dn̄ium nō poſſit vēdere habita fide de p̄cio tamen ꝯtus hñ valebit q̄tum ad p̄ducendā actionē ꝛ obligationem p̄ſonalē per.d.l.cum vendēte.qđ eſt not.p declaratione ꝛ limitatione.d.l.ſi p̄curator.de quo ēt per Bal.in d.l.in ciuile.vbi ſequitur dictōnem Bart.hic de quo per Bal.in l.ſi rem donationis.C.de ꝯhen.emp.ꝛ per Ang.in.l.ij.ff.de iuriſdi.om.iudi.ꝛ per Abb.in.c.j.in fin.de p̄ca.vbi ſequitur illud qđ dicit Barto.hic per que dicit Abb.ꝙ p̄latus eccleſie nō pōt vēdere rē eccleſie habita fide de precio p.d.l.ſi p̄curator.in ſi.cum gl.qđ intelligatis ſane q̄tum ad tranſlationē dn̄ij vñ dicit Abb.in.d.c.ij.ꝙ cautius eſt ꝙ p̄latus cōfiteat habuiſſe ꝛ recepiſſe pecuniā ꝙ facere pōt ſicut p̄curator fiſci.l.ij.in ſi.C.de quadri.preſcri.ꝛ no.Bar.in.d.l.ſi p̄curator.de hoc articulo h̄r ēt per Bar.in.l.i.ff.de offi.p̄cu.ceſa.vbi vr̄ trāſire cum opi.Cyn.

9 in.d.l.in ciuile.ſed melius loquitur Bar. ¶ † Iſtis adde ꝙ creditor rem ſibi pignoratā vēdere pōt ꝛ dn̄ium trāſferre habita fide de p̄cio vt eſt tex.in.l.elegāter.§.ſi vēdiderit.ff.de pig.act.

10 ¶ † Succeſſiue tetigit hic Bar.q̄d in executore vltime volūtatis an poſſit alienare rem nō p̄ſēti pecunia ꝛ decidit ꝙ nō vt hic per eum quē ſequitur Bal.in.d.l.in ciuile. Imo.h dicit ꝙ Bar.in.l.alio.in vlti.colu.ff.de ali.ꝛ ciba.leg.dicebat aliud q: vult Bar.ibi ꝙ executor ēt ad pias cās poſſit vēdere nō p̄ſēti pecunia ſed habita fide de p̄cio ſi habeat a teſtōre gñalem p̄tātem cū libera dūmodo bona fide faciat alle.l.qui rome.§.chalimachus in vltimo rñſo.j.de ꝟ.ob.vbi quāuis aliās p̄curator ſimpliciter cōſtitutus ad debitū recipiēdum nō poſſit terminū p̄rogare tñ ſi habeat arbitriū pōt dūmodo bona fide faciat.dicit Imo.poſſe pro cōcordia opi.Bar.hic.ꝛ in.d.l.alio.cōcludit videlicet ꝙ illud qđ dicit ibi Bar.p̄cedat q̄ñ vēderet h̄ndo fidē nō excedēdo tñ terminū.j.quē fieri dꝫ executio illius vltime voluntatis iuxta id qđ h̄r in auctē.hoc amplius.C.de fideicō.ꝛ in.c.nos q̄dē.de teſtamē.ꝛ iſto modo p̄cedat id qđ ibi dr̄ ꝛ tūc nō poteſt hoc facere executor ꝛ hꝫ tūc locū opi.Bar.hic q: rōnes Bar.hic ēt militāt in caſu poſito per Bar.in.d.l.alio.nā bart.hic ſe fundat per.d.l.ſi p̄curator.que loquitur in p̄curatore fiſcali qui hꝫ liberā adminiſtrationē.l.preſes cum glo.C.de trāſac.l.mādato gñali.C.de p̄cura.ꝛ ad trāſactionem requiritur p̄curator cum libera ſed p̄curator fiſci pōt trāſigere vt dictis locis.ergo quāuis executor habeat liberā nō tñ dꝫ poſſe vēdere habita fide de precio. Nec huic cōcor.ob tex.noſter qui indiſtincte dicit ꝙ nō dꝫ vēdere niſi p̄ſēti pecunia q: r̄ndeo ꝙ hic tēpore quo capiūtur pignora iam preſupponit ꝙ lapſum erat tp̄s conceſſum condēnatis ad ſoluēdum.hic ergo nō erat aliud tp̄s limitatum.j.qđ fieri deberet executio q: ſtatim fieri pōt lapſo quadrimeſtre ſed q̄ñ executor vēdit ad ſoluēdum legata tūc attendamus an lapſum ſit tp̄s.j.qđ debeāt ſolui dicta legata an non et iſta vr̄ bona cōcordia ꝛ de iſto articulo videatis Bal.in.l.in ciuile.C.de rei vendi.vbi trāſit cum Bar.h.ꝛ per Bal.in.l.ſi.§.ſinaūt legata.C.de bo.que libe. ¶ Quod limitat no.Bar.in.l.alio.in vlti.col.C.de ali.ꝛ cib.lega.niſi executor a teſtōre habe.ret liberum arbitriū.alleg.in arg.l.qui rome.§.chalimachus.in fin.j.de ꝟb.obli.vbi h̄ns arbitriū poteſt terminū ſolutionis prorogare. Quam limitationē intelligit h Imol.p̄cedere dūmodo executor nō vendat habita fide de precio vltra tp̄s.j.qđ fieri dꝫ executio per rōnem quā ponit hic Bar.que ēt hꝫ locum

11 quādo hꝫ arbitriū. ¶ † Succeſſiue querit hic Bar.an procura-

a tor[a] ꝛ executor in caſibus in q̄bus debēt vēdere pecunia p̄ſenti poſſint vēdere ſi in inſtr̄o vēditionis nō cōtinetur qđ preciū recepit ſed ſolū ꝙ precium cōfeſſus eſt recepiſſe ꝛ decidit ꝙ non q: talis cōfeſſio non p̄bat verā numerationē.l.i.§.ſi mutuā.ff.ſi quid in frau.pa.cum alijs hic allegatis per eum. Et hic patet cōcluſio ꝙ p̄curator h̄ns p̄tātem recipiēdi pecuniā nō preiudicat dn̄o per ſolā cōfeſſionē de recepto qđ eſt notādum. Ange.vero hic dicit alibi eſſe caſum ꝙ vbi p̄curator cōſtitutus eſt ad recipiēdum pecuniā mutuo nō obligat dn̄m ſi cōfitetur ſe recepiſſe mutuo q: aliud eſt cōfiteri ꝛ aliud eſt mutuo recepiſſe.l.ij.§.ſi.cum glo.ff.ſi cer.pe.vbi aūt cōſtitutus eſſet p̄curator ad recipiēdum pecuniā a debitoribus ꝛ ad quietādum eos tūc dicit ꝙ ſola cōfeſſio de recepto nocet dn̄o qđ eſt clarum ſm eum. Si habeat mādatum cum libera.all.l.nō abſtulit.cum glo.quē ibi ſequitur Iaco.bu.C.de noua.ꝛ idem dicit Ang.ēt ſi habeat mādatum ſine libera.all.l.lucius.§.tutele.ff.de admi.tu.licet ſm eum Bar.hic ſentiat ꝯtrium ꝛ nō bene. Et hoc intelligit Ang.verum ſi p̄cu.eſt ſoluēdo.alias aūt eius cōfeſſio nō noceret domino.alle.no.in.l.ſi.C.de apo.pu.libro.xj.ſed debuit allegare glo.in.l.in ꝯtibus.§.i.in ꝟ.penitus.C.de non nu.pe. ¶ Aduerte quia ad glo.in d.§.tutele.poteſt reſpōderi ꝙ male loquitur ꝛ reprehenditur per Barto.hic quia ſola confeſſio tutoris non preiudicat pupillo vt.l.coram.§.ſed an ipſos.j.ti.i.ꝛ ideo iuriſcōſultus in.d.§.tutele.decidēdo fundat ſe in ſolutione nō in confeſſione facta per apochaꝫ. Item ille tex.cum glo.loquitur in tutore qui habet liberam adminiſtrationem.l.inter bonorum.ꝛ ibi Barto.ff.de adminiſtra.tuto.ꝛ no.glo.in.l.mandato.ff.de procura. Sed Imo.plenius in.l.ſi debitorem.j.de noua.tenet contra Bar.ſecutus dictam opi.Ang.ꝛ pro hoc allegat.l.omnes.§.ſi.C.de qua.preſcri.ꝛ.d.l.ſi.C.de apo.pub.ꝛ

a ¶ Procurator. aduerte q: reperit omnibus iſta na me. p̄u. latius q̄ hic dicet in hac q̄ōne.

9 tis ita declaratū. ¶ † Jn gl. in ver. reſcriptū voluit dicere glo. ꝙ
in rebus mobilibus eſt dare poſ. de qua faciliter ꝓbari põt ⁊ 𝔅
ꝓbato p victorē. ſ. ꝙ debitor condēnatus poſſidebat fit execu-
tio ēt in ꝓprietate qꝛ in poſ. p̃ſumiꝯ ꝓprietatē fuiſſe debitoris
ꝯdēnati dato ꝙ tertius 𝔅 neget vt no. bar. ȝ. ea. l. §. ſi ſup r̃ 𝔳. q̃
ro cui incūbit ⁊c. ⁊ ibi dixi: ſꝫ i noīe debitoris negantis nõ ita fa
cilr ⁊ ſūmarie ꝓbari põt de iure obligatiõis cū i eo nõ cadat poſ
ſeſ. ⁊ ꝓprietas de p ſe ⁊ hoc tenēt cõiter doct. hic bald. tñ in. d. l.
ēt alr loqꝯ ſꝫ vꝫ dicere ꝯ iſtū tex. facientē dr̃iam iter noīa debito
ris ⁊ alis res. nec vꝫ ibi Bal. ſane intelligere tex. cū glo. in. d. §.
10 ſi ſup. quē nimis reſtringit vt ibi p eū. ¶ † Capio glo. i. poſitā ſu
per. §. ſi quoqꝫ. ⁊ gl. querit q̃re aliud in rebus mobilibus aliud
in nomine debitoris condēnati gl. rñdet ꝙ facilius in rebus cor
poralibus hꝫ ſūmaria cognitio hanc ſequunꝯ docto. nam dicit
Bar. ꝙ q̃n procediꝯ vt fiat executio ꝯ nomē debitoris ⁊ iſte de-
bitor negat ſe eſſe debitorē debitoris opꝫ ꝙ detur libellus ⁊ ꝓ-
cedaꝯ ꝯ eum litem ꝯteſtando ⁊ ꝓcedendo ad ſnīam iſta regrūt
longū tractatū. Preterea: vt dicit Jmo. 𝔅 in rebus corꝑalibus
eſt dare poſ. de qua poterit de facili ꝯſtare an ſit penes debitorē
mittēdo nūcios qui 𝔅 referāt facilius ergo õ hoc poterit ſciri p
nūcios qbus credendū eſt. l. magis puto. §. ne tñ. ȝ. de reb. eo-
rum. Preterea in rebus corꝑalibus eoipſo ꝙ ꝓbaꝯ poſ. dꝫ fcā
ꝓbatio de dñio qꝛ eoipſo ꝙ ꝯſtat eū poſſidere p̃ſumiꝯ ad eum
ꝑtinere adeo ꝙ in tertiū 𝔅 negantē transferꝯ onus ꝓbādi ita vꝫ
declaratū p bar. in. d. §. ſi ſup rebus. ȝ. ea. l. p. l. ob maritoꝝ. C.
ne vxor p ma. ⁊ iſtud puto verū qcqd dixerit bal. in. d. l. ēt. 𝔳. q̃-
ro q̃ ſit rõ ⁊c. vbi vꝫ dicere ꝙ ēt q̃n tertius alleg. ſe eſſe dñm illi⁹
rei non ſolum ſe poſſidere non habebit locū exceptio nec cogno
ſceꝯ ſūmarie qm̃ id qð hꝫ l. d. §. ſi ſuper reb⁹. ꝓcedit q̃n tertius
diceret ſe poſſeſſorē ſꝫ nõ diceret ſe dñm non puto eū recte loq:
qꝛ vꝫ ꝯ tex. noſtrū q vult eē drīaꝫ inter res mobiles: ⁊ noīa debi
toris. preterea nimis violat tex. l. d. §. ſi ſup rebus. ⁊ de iſta pra
tica imo. ſ. ꝙ ad inueſtigādū an talis res ſit dͣbitoris ꝯdēnati mit
11 tanꝯ nūcij ⁊ exploratores. dixi vobis in. d. §. ſi ſup reb⁹. ¶ † Ca
pio glo. in 𝔳. capi. pro cuius expeditiõe q̃ro qualr capiꝯ nomē
debitoris ⁊ rñdet qꝛ diceꝯ p iudicē victori: habeas iſtud nomen
loco pignoris. bar. ⁊ alij dicūt ꝙ melius loquiꝯ gl. in. l. ij. C. de
p̃to. pig. q̃ vult ꝙ vocabiꝯ iſte debitor debitoris ⁊ interrogabiꝯ
an ſit debitor: ⁊ ſi ꝯfiteanꝯ dicit iudex iubeo iſtud nomē eſſe pi-
gnori apud talē victorē hꝫ eni talis ſignificatio vi traditiõis. ſ. i
lud qð opaꝯ traditio in rebus corꝑalibus operaꝯ hmõi aſſigna
tio in noībus: vt no. gl. in. l. ſi. C. quā. ſiſ. vel p̃na. ⁊ in. l. ad eū. ȝ.
de dona. ⁊ iſtis addatis Bar. in. l. is cui. §. ſi. ȝ. vt in poſ. leg. ad
uertendū eſt: qꝛ hec glo. debuit poni ſup p̃ma pte. §. noſtri. vbi
tractaꝯ de captura nominis debitoris nõ aūt dꝫ poni in 𝔳. ſed ſi
pecunia. q 𝔳. loquiꝯ q̃n pecunia erat depoſita apud argētarios
⁊ erat ſolutioni parata qꝛ tūc glo. male diceret qm̃ tex. vult ꝙ ca
piaꝯ pecunia nõ aūt nomē debitoris. vñ dānat bar. iſtā gl. p iſtū
tex. ⁊. l. cõmodis. j. e. Saluari tñ poſſet ſm Jmo. q̃n victor vel-
let capere nomē argentarij ⁊ nõ pecuniā dūmõ argentarius cõ
12 fiteaꝯ hre pecūiā: ⁊ i hoc ſto cū eo. ¶ † Subdit gl. ꝙ poſt aſſigna
tionē noīs debitoris creditor habebit vtilē actionē ſicut q̃n no-
mē debitoris daꝯ i pignus ꝯuentionale. l. cū ꝯuenit. ȝ. de pigo.
hāc gl. dū dicit ꝙ vtilē actionē hꝫ poſtea victor poteſtis duplr
intelligere ſm Ang. p̃mo ꝙ intelligaꝯ de vtili actione. ſ. hypote
ria cauſata ex iſto pignore capto p iudicē vt ſic 𝔳bū iudicis indi
cat pignus ⁊ actionē hypothecariā ſicut facit ꝯuētio. facit ad 𝔅
l. ij. C. de p̃to. pig. expſſe no. gl. in. l. i. j. e. ti. de p̃to. ſtip. ⁊ Spe.
in. d. 𝔳. qd ergo. Scðo mõ põt intelligi ſm Ange. hoc de vtili
actiõe ꝑſonali directa 𝔮 cõpetebat debitori ꝯdēnato. l. nomen
C. q̃ res pig. ob. poſ. ⁊. d. l. cū ꝯuenit. ¶ Et ſubdit ang. ⁊ Jmo.
hic ꝙ ſi debitor debitoris eſt ꝯfeſſus ꝯ eū p ſuū creditorē pote
rit intētari via executiua: ⁊ hec eadē poterit ꝓponi p victorē ſi
neceſſe non erit intentari vtilem actionem ſicut poterat debitor
condēnatus intentare viam executiuam.

1 Executio ſnīe regulariter ſit inſolidum fallit in perſonis hic enu
meratis: que exiguntur inq̃tum facere poſſunt. ſ. cõmode ſm
qualitatem perſonarum.

2 Miles armate militie non tenetur vltra q̃ facere poſſit q̃n: in
militia contraxit ⁊ occaſione militie.

3 Libellus in quo petitur totum ꝓcedit lꝫ reus excipiat ꝙ nõ po
teſt conueniri niſi inq̃tum facere poteſt.

4 Preoccupare dicitur ille qui primo ad ſententiam peruenit: qð
intellige vt hic.

5 Exceptio ne egeat debet conſiderari inſpecta qualitate ⁊ digni-
tate perſone.

6 Dictio ideſt: eſt modificatiua ſeu qualificatiua: non ſolum expo
ſitiua interdum accipitur exemplificatiue.

7 Preoccupare vel preuenire quis dicatur dicitur infra.

8 Preuenientes ad ſententiaꝫ an ſit melior ꝯditio eius qui preue-
nit ad executionem.

9 Exceptio ne quis ꝯueniatur in plus q̃ facere poſſit an ſit dilato-
ria vel peremptoria.

10 Exceptio iſta an poſſit opponi poſt ſententiam.

11 Exceptio que non impugnat ſententiam: ſed eam modificat po
teſt opponi poſt ſententiam.

12 Preueniens ad ſententiam an ſit melioris conditionis q̃ preue
niens ad executionem in caſu de quo hic.

Sunt qui. ¶ Perſone hic ⁊ in. ll. ſequēti
bus enumerate ꝯdēnanꝯ ⁊ exi-
gunꝯ quatenus facere pñt deducto ne egeāt. ſꝫ non
deducto ere alieno ꝙ vltimū fallit in donatore. h. d.
1 vſqꝫ ad. l. nõ tm̃. Not. ex. l. ſunt q. in p̃n. ꝙ executio
ſnīe regulr̃ ſit inſolidū. fallit in ꝑſonis hic enumeratis que exigū
tur inq̃tū facere pñt. ſ. cõmode ſꝫ q̃litatē ꝑſonaꝝ. l. in ꝯdēnatio
ne. cū gl. j. de re. iur. ⁊ cõmode dr̃ facere poſſe dͣducto ne egeāt
d. l. in ꝯdemnatione. nõ tñ dꝫ deduci es alienū fallit in donato
2 re ⁊ no. eſt. vt. l. ne de liberalitate. j. e. † Scðo in. l. itē miles. no.
ꝙ miles armate militie nõ teneꝯ vltra quā facere poſſit. hoc tm̃ re
ſtringit dꝫ. q̃n in militia ꝯpit ⁊ occaſione militie. ita videte not.
3 in. l. miles. ȝ. e. ¶ Jn tex. ibi ꝯueniunꝯ. ⁊ ſic vꝫ ꝙ in libello actor
nõ poſſit agere niſi ad id qð põt facere reus ꝯuētus. tñ ꝯtrium eſt
verius vꝫ ꝙ etiā ꝓcedit petitio q̃n ſimplr petiꝯ ad totā ſummaꝫ
debitā reū ꝯdēnari. lꝫ reus exceptionē opponeret ꝙ nõ põt exi-
gi niſi quatenus facere põt. hoc ꝓbaꝯ in. l. pe. ⁊ ibi hoc no. guil.
de cu. ⁊ oēs. ȝ. qð cū eo. ⁊ no. Ja. de ra. in. §. ſunt preterea. inſti.
de act. ⁊ Bar. ⁊ Ang. hic. ⁊ Bar. in. l. ſed ſi dubiteꝯ. §. ſi filius. j.
de fideiuſ. ⁊ in. l. maritū. ⁊ in. l. ex diuerſo. §. ſi. ȝ. ſo. ma. pꝫ qꝛ iſta
exceptio nõ teneor niſi quatenus facere poſſuꝫ. lꝫ nõ fuerit oppo
ſita an̄ ſnīam. tñ põt opponi in executione ſnīe ſimplr late ad to-
tā ſummā. l. nēſennius. §. ſi. j. e. ⁊ aliqd p gl. hic in ſi. ⁊. l. inter eos
4 j. e. qð vltimū an ⁊ qualr ꝓcedat. dicā in. d. l. nēſennius. ¶ No.
in. l. inter eos. ꝙ ille dꝫ preoccupare q primo ad ſnīam ꝑuenit.
de quo dic vt p bar. in. l. ſi pluribus. ð leg. i. p Jo. an. in. c. ſi duo
de ꝓcu. li. vj. in nouel. p gl. in. c. capitulū. extra de reſcrip. p bal.
in. l. pluribus. ȝ. de ꝓcu. Qð eſt verū q̃n agiꝯ de iure queſito pre
ferēdo ⁊ ius cõpetebat pluribus ad diuerſa. vt hic. ⁊. l. ſi vero. ȝ.
de pecul. ſed vbi ad idē agerēt plures occupātes dꝫ eius cõdi-
tio melior qui ꝑuenit ad litis ꝯteſtationē. l. ſi pluribus. de leg. i.
l. ex duobus. la. ij. de duo. re. ¶ Capio gl. i. ⁊ quero qualiter in
telligaꝯ lra hic dū dicit ꝙ nõ teneꝯ iſte ꝑſone niſi inq̃tuꝫ facere
pñt. ⁊ rñdet. i. deducto ne egeāt. l. in ꝯdēnatione. j. de regu. iur.
5 ¶ † Jn ea. gl. ibi ne egeat. ad hoc vide glo. in. l. in ꝯdēnatione. j.
de reg. iu. ⁊ qualiter debeat ꝯſiderari iſtud ne egeat an inſpecta
qualitate ꝑſone ⁊ dignitate. vide circa hoc plura alia p Bald. ⁊
alios in. l. ſi maritus in id. ⁊ qð ibi p gl. ȝ. ſo. ma. p bal. in ru. ⁊ in
l. ſi. C. qui bo. ce. poſ. ⁊ in. l. ij. C. qð cū eo. ⁊ in. l. ꝙ noīe. in ſi. ȝ. ð
ꝯdi. inde. ¶ Jtē qð dr̃ in donatore. intellige ſi facta fuit ꝓmiſſio
de donādo pure. ſecus ſi ob cauſam. qꝛ tūc nõ dꝫ ꝓpria ſeu libe
ralis donatio. l. i. ȝ. de do. hoc voluit Ang. in. l. ſed hoc. in prin.
j. e. ⁊ ibi hoc ꝓbaꝯ in tex. cum gl. nam ibi loquitur in dote ꝓmiſ
ſa viro cum pacto de lucrando. ⁊ tñ promiſſor ſolu. matri. habet
6 hoc bñficium. vt ibi. ⁊. l. pe. ȝ. de iu. do. ¶ † Jn glo. ij. not. de di
ctione. i. quia accipi poteſt modificatiue ſeu qualificatiue. non ſo
a lum expoſitiue. interdum accipitur exemplificatiue[a]. l. qui libe-
ris. in prin. in ver. i. cum glo. ȝ. de vulga. ⁊ pupilla. ¶ Jn gl. i. ſu
per. l. patronus ibi amiſerit ⁊c. fallit ſm Jmo. niſi amiſerit eam
qꝛ ſponte renunciauerit iuri patronatus. qꝛ tunc cum adhuc du
ret ius reuerentiale durat hoc priuilegium cui renunciari nõ po
teſt. l. alia. §. i. ȝ. ſolu. matrimo. ¶ Jn glo. in ver. occupantis ibi
l. ex facto. ſubaudi in ſi. vbi preſens priuilegium prefertur nõ ha
benti qui preoccupauit. intelligitur ergo iſte textus quando neu
ter priuilegiatus erat. vel erant pariter priuilegiati in actione ꝑ-
ſonali. ſecus ſi eſſent pariter priuilegiati in actione reali. ideſt hy
pothecaria. vt in hypotheca duarum dotium. ⁊ ſic haben.

Additio.
a ¶ Exēplifica
tiue. vide bar.
l. l. i. ff. ad. l. ag.
q dicit ꝙ reſtri
git ⁊ declarat.
itē copulat in-
ter gen⁹ ⁊ ſpēꝫ
⁊ poniꝯ reſtri-
ctiue in. l. vbi
partū. C. ð trā
ſa. ⁊ in. l. pe. §.
q̃ſitū. ȝ. ð fun.
inſtr. ſtat reſtri
ctiue ⁊ nõ decla
ratiue. itē ex ex
poſitiõe p̃cedē
tiū. tex. eſt in. l.
nam ⁊ eſt tex. ⁊
ibi alios no. ð
ver. ſig. Tho.

cere poſſet. Uel ſm Jmo. hic poteſtis rñdere ad. d. l. is a quo.
ꝙ ille caſus eſt oĩno diuerſus a caſu legis noſtre: qm̃ ibi agebať
rei ven. ad eandẽ rẽ hic aũt oĩno ad rẽ diuerſam: qꝛ ego petebaꝫ
c. ex cã dotis ille. c. ex cã mutui tñ pſone erant tales q̃ non pote-
rant agere niſi inq̃tũ facere poterat reus vel vltra eos poteſtis
rñdere ꝙ illa lex ꝯcordat nec diſcordat nã ibi ſatiſfiebat ei q pri-
mo pueniebat ad executionẽ ſue ſnĩe alio nõ ꝯcurrente ad peten
9 dũ executionẽ ſue ſnĩe ita eſt hic. ¶ † Jn glo. fi. ad fi. cõiter teneť
ꝙ eſt dilatoria: vt no. gl. ⁊ doc. in. l. iij. ij. de excep. ⁊ glo. magna
in fi. iij. §. appellanť inſti. de excep. ⁊ no. Guil. ⁊ doc. in. l. nam ⁊
maritus. ſ. de ꝯdi. inde. p illum tex. ⁊ bar. in. l. ex diuerſo. §. fi.
ſ. ſo. ma. non tñ eſt dilatoria quo ad pceſſum impediendũ qꝛ
nõ poſſet opponi poſt lit. conte. l. põp. §. rati. ſ. de pcu. l. ita de
mum. C. eo. ti. imo quo ad pceſſum dr pemptoria cũ poſſit op
poni qñcũqꝫ vt hic in glo. ⁊ vide no. p glo. ⁊ doc. in. l. exceptio-
nẽ. C. de proba. Hic ꝙ finaliter dicit glo. ⁊ Jo. tꝫ iſtaꝫ exceptio
nem eẽ dilatoriam aliud non dicit quã lego ⁊ poſtea dicaꝫ. bar.
h circa ea que hic dicit glo. dicit ꝙ glo. in. l. exceptiones. la pri-
ma. ij. de excep. aliter dicit dic vt ibi dicit Bar. ¶ Eſt verum ꝙ
glo. ibi aliter dicit. Nam dũ glo. ibi refert ꝙ Jo. tenebat iſtam
exceptionem eſſe dilatoriam. ibi glo. refert opi. Jo. dicentis illã
eſſe ppetuã. ¶ Et glo. ibi concludere vř ꝙ iſta exceptio potius
dicať anormala voluit moueri: qꝛ iſta exceptio hꝫ quo ad q̃dam
naturã pemptorie exceptionis poſt lit. conteſt. põt opponi con
tra naturã dilatorie ⁊ quo ad quedam hꝫ naturam dilatorie vt
pꝫ ex pmiſſis p. l. qđ nam ⁊ ſi cuꝫ moriar. ⁊. l. in diem. ſ. de ꝯdi.
inde. bar. tñ in. d. l. iij. de excep. ꝯcludit ꝙ non debeat appellari
anormala ⁊ reprehendit opinionem illius glo. qꝛ non reperim⁹
tex. aliquẽ enumeranteꝫ exceptiões aliq̃s anormalas vñ ipſe cõ-
cludit ꝙ dicať exceptio dilatoria ⁊ ſic tẽporalis qm̃ cũ pſumať
ꝙ vnuſq̃ſqꝫ dẽat fieri locupletior. l. cura. §. deficientiũ. ij. de mu
ne. ⁊ bono. l. ſi defũctus. C. arbi. tute. debemus iudicare iſtam
exceptionẽ tpalẽ. ¶ Addatis ꝙ gl. in. d. §. ppetue. v. ſemp. i fi.
inſti. de excep. ẽt dicit ꝙ eſt tpalis ⁊ ſic vř vti ꝯcluſiõe ⁊ argumẽ
to adductis p bar. ang. hic poſt Ray. Pau. de caſt. ⁊ Jmo. hic
ꝯcordat opi. qm̃ inq̃tũ glo. in. d. l. iij. ij. de excep. refert ꝙ Joã.
dicebat iſtam exceptionẽ eſſe ppetuã dicamus hoc verũ quo ad
pceſſum qꝛ non impedit lit. conteſtationẽ ſicut nec regulr̃ exce-
ptio ppetua. c. i. de lit. conteſt. li. vj. vñ põt obijci vſqꝫ ad ſnĩam
⁊ ẽt poſt: ſed habito reſpectu ad ſui ſubſtantiã ⁊ ad actũ extrinſe
cũ. hoc eſt quo ad impediẽdũ repetitionẽ ſoluti dř dilatoria. d.
l. qđ noĩe. ⁊ ita pcedat alia opi. Jac. hic relata in glo. qꝛ ſicut nõ
poterat repetere ille qui ſoluit añ tp̃s ita nec iſte. hñ ẽt poteſtis
dicere ꝙ eſt dilatoria ſolutionis qꝛ ẽt differt ſolutionẽ integram
quouſqꝫ pueniat ad pinguiorẽ fortunã. d. §. cũ aũt. non aũt eſt
dilatoria quo ad impediendũ pceſſum imo eſt pemptoria cuꝫ
poſſit opponi qñcũqꝫ. de iſto articulo videte p Cy. in. d. l. exce
ptionẽ. C. de pbatio. poſt glo. ⁊ in. l. i. C. de iur. ⁊ fac. igno. ⁊ p
Guil. in. l. nam ⁊ maritus. ſ. de ꝯdi. inde. ⁊ p bar. in. l. ⁊ ex diuer
10 ſo. §. fi. ſ. ſo. ma. ¶ † Jtem inq̃tum gloſ. hic dicit ꝙ qñqꝫ poſt
ſnĩam põt opponi iſta exceptio dicit bar. h̃ ẽ glo. vř voluiſſe ſen
tire ꝙ qñ cõpetit militi iſta exceptio poſſit opponi poſt ſnĩam
ita vř innuere tex. h. ⁊ in. l. item miles. loquiť. n. iuriſconſultus
qñ añ fuerat ꝯdẽnatus ⁊ ante nunq̃ oppoſuerat ſed in alijs pſo
nis vř tex. in. l. ſunt qui innuere. ꝙ ad pmaꝫ ꝯuentionẽ dẽat op
poni qꝛ dirigit iſtam exceptionem ad ꝯuentionẽ. Tñ dicit bar.
verius videri ꝙ cuicũqꝫ pſone cõpetat poſt ſnĩam. ſiue ſit miles
ſiue alius q hoc habeat beneficiũ moueť per. d. l. nenſenius. §.
11 fi. † Jtem exceptio que non impugnat ſnĩam ſed eam modificat
poteſt opponi poſt ſnĩam. l. fideiuſſores. §. ideꝫ rñdet. ij. de fide
iuſſo. ⁊ h̃ fuit doctrina omnium doctorum in. d. l. i. C. de iur. et
fac. igno. ⁊ in. d. l. exceptionẽ. ad idem facit. l. ⁊ ex diuerſo. §. fi.
ſ. ſo. ma. Et iſta eſt cõis ꝯcluſio hꝫ tñ notabiles limitationes de
q̃bus me remitto ad ea que dici ſolita ſunt in. d. l. nenſẽnius. §.
12 fi. ⁊ in. d. l. ex diuerſo. §. fi. ¶ † Ultimo q̃rit bar. ⁊ aduertatis: qꝛ
pendet ab his que tradunť in glo. ver. occupantis. que eſt intri-
cata. q. ꝙ pmo agenti reus fuit ꝯdẽnatus ſimplr̃ inſolidũ ſecũ-
do agenti ⁊ agunt ex cauſis de quaꝝ natura eſt vt fiat condẽna-
tio inq̃tum facere põt an erit hoc caſu melior conditio perueni
entis prius ad ſnĩam put dicit tex. h̃ vř dicendũ ꝙ non: qꝛ cum
iam ſit cõdẽnatio facta de reo tam primo actori q̃ ſecundo inſo
lidũ. ⁊ nos habemus ꝙ poſt latam vtranqꝫ ſententiaꝫ ſi tractať
de exceptione caruꝫ non eſt melioris cõditionis ille qui primo

uide continuationē in principio 3. carte subsequentis

peruenit

ꝙ ꝯfeſſio noceat dño p.l.oēs.§.fi.C.de qua.pſcrip.⁊ p id qđ
no.p illā.l.oēs.Bar.in.d.l.ſi procurator.§.fin.de iure fiſ.Sub
dit Rapha.ꝙ pro opi.Bar.poſſet allegari qđ no.in.l.duobus
§.a fideiuſſore.⁊ qđ ibi bar.ff.de iurein.❡Addatis ꝙ.d.l.oēs
§.fi.ↄ Bar.allegauit Jmo.in.c.ſi cautio.de fi.inſtru.⁊.d.l.oēs
⁊ p.d.l.fi.C.de apo.pub.⁊ no.p glo.in.d.l.in ↄtribus.§.i.in ṽ.
penitus.vbi eſt ſpāle in procuratore fiſ.qui cenſet hr̄e liberā ad
miniſtrationem ⁊ per confeſſionem ſuā pīudicet fiſco incontinē
ti nec poteſt opponi exceptio non numerate pecunie ergo in cō
trarium eſt ius cōe.ſ.vt ꝯfeſſio alterius noceat dño elapſo ter-
mino ad opponendū exceptionē non numerate pecunie.❡Et
rñdet ad.d.§.ſi mutuam.ꝙ idō ibi ꝯfeſſio liberti non preiudicat
patrono qr als ſi preiudicaret:preiudicaret funditus pr̄ono:ſʒ
in caſu nr̄o non qr remanet actio ↄ procuratorem.l.q ꝓprio.§.
q procuraret.ff.de procur.⁊ pro hoc facit.l.vir ab eo.ff.de iure
do.⁊ p quem tex.Bal.ibi in repetitis antiquis dicit ꝓbari ꝙ
ſi ꝓcurator confeſſus eſt habuiſſe pecuniam non poterit ↄ dñm
opponere ꝙ pecunia non fuerit numerata imo ſtabitur dicto.
ſuo.❡Nec ob.ꝙ aliud ſit recipere aliud cōfiteri qr rñdet imo.
ꝙ confeſſio ⁊ numeratio tendunt ad eundem finem lʒ ſint diuer
ſa ⁊ quo ad dñm reſultat in effectu idem ex numeratione ⁊ con
feſſione ergo perinde haberi dʒ ac ſi eſſet idem bar.in.l.fin.§.fi.
ff.manda.vel ēt poſſetis rñdere vltra eū ꝙ p ꝯfeſſionē ꝓbat nu
meratio.l.ſi ita ſtipulatus.§.griſogonus.⁊ ibi bar.in vlt.col.in
pe.q.j.de ṽ.ob.ſaltē poſt ipſs datum ad opponendū exceptio
nē non numerate pecunie vt no.bar.in.l.aſſiduis.C.qui po.in
pig.habe.Saly.in.d.l.ij.§.fi.tʒ ↄ opi.barto.qr ꝯfeſſio ꝓbat nu
merationem.l.publia.§.fin.ff.depo.⁊ rñdet ad.d.§.ſi mutuam
cū ſimilibus allegatis p bar.ꝙ loquunt̄ i caſu certo i q cōſtabat
numerationem non interceſſiſſe.ſecus dicit eſſe in caſu dubio:⁊
ideo ꝯcludit ꝙ poterit agi ↄ dñm ex numeratione pecunie quā
procurator confeſſus eſt mutuo recepiſſe:qr elapſo termino ad
opponendum exceptionem non numerate pecunie probat̄ nu
meratio non autem dʒ agi ex mutuo ciuili ad qđ faciendū non
habuit mandatum.❡Addatis ꝙ Fredericus de ſenis conſilio
lij.incipiente titius fecit procuratorem ⁊c.etiam tenere vr̄ ꝯtra
bar.nam voluit ꝙ ſi procurator fuit conſtitutus ad quietandū
⁊ exigendum ſola confeſſio preiudicat domino qr confeſſio pro
bat veritatem.l.pecunie.C.de ſo.l.generaliter.C.de non nume
ra.pecu.⁊.d.l.publia.§.fi.❡Tamē in iſto articulo puto verio
rem opinionem bar.quam tenet Jo.an.in addi.Specu.in tit.
de teſte.§.i.ver.ſed pone egi.in fi.magne additionis.⁊ Bar.in
d.l.ſi debitorem.⁊ in.d.l.non abſtulit.per illum text.in.d.l.alio
⁊ bal.⁊ Pau.in.d.l.ij.§.fi.ſi certum pe.⁊ Ange.in.l.ij.§.fi.C.
de quadri.preſcrip.⁊ Anto.in.d.c.ſi cautio.⁊ Pau.de caſt.in
cōſilio ſuo vltimo.⁊ Ro.in.l.predia.ff.de acqui.poſ.⁊ iſtā opi.
videtur ſequi Jmo.in.d.§.griſogonus.⁊ loquor de opi.bart.
hic ⁊ etiam de opi.Bart.in.d.l.ij.§.fi.in primo dicto vltime.
q.ſuc.ſ.ꝙ confeſſio procuratoris habentis mandatū ad recipiē
dum pecuniam non preiudicet dño nec facit actum valere ac ſi
recepiſſet qr negari nō pōt ꝙ aliud ſit ꝯfeſſio ⁊ aliud numeratio
l.i.⁊.l.fi.C.de do.cau.non nume.⁊.d.l.ſi ex cautione.cum glo.
ergo procurator confitendo recepiſſe exceſſit fines mandati ꝯtra
l.generaliter.ff.manda.❡Preterea confeſſio ꝓcuratoris ſpō
te facta non preiudicat domino.l.ſi defenſor.in prin.cum glo.
ff.de interroga.acti.⁊.l.certum.§.ſed an ipſos.j.de confeſ.nec
obſtat rñſio data per ful.in.d.l.ij.§.fi.⁊ per Jmo.in.d.c.ſi cau
tio.vbi dicunt ꝙ illud quod habetur in.d.§.ſed an ipſos.nō lo
quitur de confeſſione ꝓcuratoris facta ſup facto ſuo:ſed ſup fa
cto alieno.ſ.an dñs eſſet debitor vel non:ſed i caſu noſtro loqui
mur ſi confitetur de facto ſuo.Dico ꝙ non vr̄ bona ratio:quia
vtrobiqʒ vr̄ militare rō illius.§.⁊ expreſſe ↄ reſponſionem eorū
determinat bar.in.d.§.tutele.❡Non obſtat.d.l.omnes.§.fi.
cum ſimilibus.qr potius facit in contrarium per arg.a ſpeciali.
nam ibi loquitur in procuratore fiſcali qui hʒ liberam vt dixi:er
go non mirandum ſi ſua confeſſio facilius operatur.d.l.non ab
ſtulit.cum glo.❡Non obſtat ꝙ confeſſio probat veritatem ſo
lutionis.qr reſpondeo hoc eſſe verum contra confitentem nos
vero loquimur vtrum probet contra dominum confitentem.
❡Non obſtat quod operetur eundem effectū vt dicebat imo.
qr negatur nam ſi procurator non pōt vendere niſi pñte pecu
nia ⁊ ꝯfeſſio non probet quo ad dñm pecuniā interueniſſe ⁊ cō
tractus erit nullus vbi als valeret.Jtē:qr ita non implet̄ cauſa
pp quā executor pōt vendere preſenti pecunia ſi ꝯfitet̄ habuiſſe
ſicut ſi in veritate numerata appeat.❡Preterea ſi ꝯfitet̄ ꝓcura
tor exegiſſe a debitore dñi debitor nō erit liberatus ꝙuis illa cō
feſſio ꝓbet ↄ ꝓcuratorē:⁊ ſic poterit eligere dñs.an velit experiri
potius ↄ debitorē ꝙ ↄ ꝓcuratorē:⁊ intereſt nr̄a hr̄e plures debi
tores.l.iij.als.iiij.ff.de lib.leg.⁊ ita no.bar.in.d.l.alio.in pe.q.
Cōcludo igit̄ ꝙ qñ ꝓcurator vel executor ꝯfitet̄ ſe recepiſſe pecu
niā:⁊ nō appet als ꝙ eā recepit ꝙ nō ſufficit:qr aliud eſt ꝯfiteri ⁊
aliud recipe:vt.ſ.dictū eſt.Jtē ꝯfeſſio ꝓcuratoris nō preiudicat
dño qñ ſpōte facta eſt.l.certū.§.ſʒ an ita.de ꝯfeſ.ad iſtud nō vr̄
bñ rñſum.Jtē eſt expreſſe ↄ no.p bar.in.d.§.tutele.Jſtā opi.pu
14 to veriorē ꝙuis paſſus ſit valde difficilis.†Quātū ṽo ad caſum
in quo ꝓcurator hr̄et mādatū ad recipiēdū ⁊ ad ꝯfitēdū recepiſ
ſe.retulit bar.⁊ ita tʒ ang.in.l.nō abſtulit.⁊ in.d.l.oēs.⁊ An.in
d.c.ſi cautio.❡Cōtrariū tñ tenuit Sal.bal.ful.⁊ pau.d ca.ſ.d.
l.ij.§.fi.ff.ſi cert.peta.⁊ Ange.Jmo.⁊ pau.de ca.in.d.l.ſi debi
torē.⁊ ang.⁊ imo.hic.⁊ imo.⁊ ro.in.d.l.predia.⁊ imo.in.d.c.ſi
cautio.⁊ pau.de ca.in.d.ſuo ꝯſi.vltimo.⁊ illa vr̄ ṽior opi.qr als
illa ṽba.ſ.⁊ ad ꝯfitēdū eſſent ſupflua.Jtē qr ſm ro.in.d.l.pdia.
ꝯfeſſio ꝓcuratoris hñtis mādatū ad hoc pīudicat dño.l.ꝓinde
§.i.ff.ad.l.aq.Nec ob.rō all̄.p bar.ſ.ꝙ eēt donatio qr rñdet̄ ꝙ
imo nō eēt donatio:qr dñs agere poterit ↄ ꝓcuratorē q ꝯfeſſus
eſt recepiſſe ſaltē elapſo termino ad opponēdū exceptionē nō nu
me.pe.an ṽo illud ipſe poterit ↄ debitorē allegātē ſe ſoluiſſe ⁊ ꝓ
ducētē.d.ꝯfeſſionē opponere ↄ illā ꝯfeſſionē exceptionē nō nu.
pecu.Nec puto eſſe diſtinguēdū an ꝓcu.ſit ſoluēdo vel nō:qm
vt hic dicit Jmo:q vr̄ bñ log nō eſt bona diſtinctio:qr ītr putari
dʒ domino ⁊c.ad quod videte bonam glo.in.d.l.in contracti
bus.§.i.in ver.penitus.

1 Executio ſententie debet fieri in bonis debitoris condēnati or
dine inferius deſignato.
2 Nomen debitoris mei poteſt capi pro executione ſententie.ita
demum ⁊ ſi non neget ſe eſſe debitorem meum.limita vt infra.
3 Probatio que ſit per inſtrumentum auctenticum dicitur pro
batio probata.
4 Nomen debitoris mei poteſt capi in executione ſententie etiaʒ
ſi neget quando eſt nomen debitoris perpetuo obligati ad an
nuam penſionem.
5 Nomen debitoris ſi negat ſe debere quo remedio ſit ſuccurren
dum executori vel creditori.dicitur infra.
6 Nomen debitoris mei poteſt capi in executionem ſi confitetur
debitum ⁊ pecunia ſit parata ſolutioni.
7 Bona minoris voluntarie non poſſunt alienari ſine decreto iu
dicis:ſi aūt ex neceſſitate pñt ſine decreto iudicis alienari vt hic.
8 Jmmobilium appellatione an veniat pecunia deſtinata ad em
ptionem prediorum.
9 Poſſideri an dicantur mobilia
10 Executio quare ſit aliter in rebus mobilibus.⁊ aliud in nomine
debitoris condemnati.
11 Nomen debitoris qualiter capiatur.dicitur infra.
12 Nomen debitoris quando eſt aſſignatum creditori tunc hʒ vti
les actiones.ſicut quando nomen debitoris datur in pignus cō
uentionale.

Sic quoqʒ. Jſte.§.ſic quoqʒ diuidit̄ in tres ptes.
Pº̄ logt̄ qñ poſſit capi nomen debi
toris loco pignoris ꝓ executiōe rei iu.❡Scđo an captū debeat
exigi vel vēdi.❡Tertio qđ ſi pecunia ī pōptu repiat̄.ſcđa ibi.
1 itē qđ dicemus.tertia ibi.ſed ⁊ ſi pecunia ⁊c.†Si nō extāt mobi
lia vel imobilia ꝓuenit̄ ad noīa debitoꝝ.⁊ ēt in illis ſit miſſio ꝓ
executione ſnīe ſi ꝯfiteant̄ ſe debitores ⁊ exigent̄ vel vēdent̄ ꝓut
iudici videbit̄.Et ſi creditor hʒ pecuniā debitoris depoſitā p ipſū
debitorē ꝯdēnatū vel alteꝝ eius noīe nō ſit tūc miſſio in noīe dbi
2 toris.ſʒ pecunia capit̄.h.d.vſqʒ ad fi.†Jn tex.ibi.ſʒ ↄ reſcriptū
eſt no.ꝙ nomē debitoris mei pōt capi ꝓ executione ſnīe.ita de
mū ⁊ ſi nō neget ſe eſſe debitorē meū.❡Qđ limita pmo ſm an
ge.⁊ imo.hic niſi negaret p euidētē calūniā.all̄.no.p cy.in.l.ij.
C.qñ fiſ.vel pua.⁊ ſpe.in ti.de pmo ⁊ ſcđo decreto.§.reſtat.ṽ.
qđ ergo.q ꝓ hoc all̄.in ar.l.fi.C.đ cōpē.⁊.l.ij.C.ad.l.cor.d fal.
Sʒ aduerte qr gl.in.d.l.ij.quā ibi ſeqt̄ bar.tʒ ↄriū inducēdo vt
ibi p eū.⁊ iſtō vr̄ veri⁹ vel potes ꝯcordare opi.vt p bal.i.l.ēt.in.i.
col.C.de exec.rei iu.❡Aduertatis circa iſtā limitationē qm gl.
in.d.l.ij.expreſſe dicit ꝙ ꝙuis debitor debitoris p malitiā nega

in. l. ⁊ ex diuerſo in prin. ſol. matri. rñdet ꝙ iſta lex diſtinguitur
ꝑ illam. Sed ſm hoc videref ꝙ non eſſet dr̃ia an ꝯſtante matri
monio conueniatur an ſoluto quia etiam ſi conſtante matrimo
nio cõueniatur ⁊ cõmiſerit dolũ ſocer mariti nõ gaudet hoc be/
neficio. vt in hac. l. ſed hoc. ita in fi. ⁊. l. ſi rerũ. ff. eo. ⁊ no. ꝑ bart.
in. l. alia. §. i. ff. ſol. ma. ſi aũt nõ fuit in dolo gaudebit ſemꝑ hoc
bñficio. imo. hic dicit ꝙ non repit̃ iſtud bñ declaratũ ſed qḋ pu
tat poſſe ſic rñdri q2 aut fuit cõmiſſus dolus ex poſtfacto ꝑ ſoce
rũ ⁊ tunc ꝑdit beneficiũ ꝑ iſtã legem. ſed hoc ita in fi. Aut a prin
cipio nõ cõmiſit dolũ inducendo generũ ad ꝯtrẽdũ. ⁊ tũc diſtin
guit̃. aut ꝯſtante matrimonio ꝯuenit̃ ⁊ gaudet iſto beneficio ꝓꝑ
affinitatẽ aut ſol. ma. ⁊ nõ gaudet ꝑ. d. l. pe. ⁊ nũ vr̃ ꝙ aliter poſ
ſit bene oſtẽdi ꝙ iuriſcõſultus hic bene diſtinguat. nõ eſt tñ bñ
15 ſine ſcrupulo. q2 iuriſcõſult⁹ hic multũ indiſtincte loqt̃. ℭ † Itẽ
ex. d. l. pe. ĩfra. l. ſed hoc ita inferri vr̃ vnũ bñ notãdũ. ſ. ꝙ lz pr̃
mariti a principio ſciret ſe dotẽ quã recipit reddere nõ poſſe. pu
ta ꝓꝑ expẽſas quas in nuptijs facere op3. tñ ſi ꝯueniat̃ ſol. ma.
ad dotẽ reddendã gaudet iſto bñficio alias nõ eſſet dr̃ia inter ſo
cerũ mariti ⁊ ſocerꝫ vxoris. cuius ꝯtrũ vult apte lr̃a hic ⁊ iſtud vr̃
velle bar. hic ⁊ expreſſius rapha. Tamẽ imo. hic vr̃ tenere ꝯtrũ
qñ daret̃ caſus in quo ſocer mulieris fuerit in dolo de quo loqt̃
d. l. pe. vt q2 fingeret ſe eſſe ſoluẽdo cũ non eſſet ⁊ mulier ignora
ret. nã cũ ſit eadẽ ratio d3 eſſe idẽ ius. l. a titio. de verbo. obliga.
ℭ Dicatis ꝙ non vr̃ bene poſſe dici ꝙ ille dolus de quo loqt̃.
d. l. pe. adaptet̃ ad ſocerũ mulieris cũ icertus ſit caſus ⁊ incertũ
tp̃s dotis reſtituẽde. ⁊ ſpes ſit ꝙ talis ſocer lucret̃ munera. l. cu
ra. §. deficiẽtiũ. ff. de mune. ⁊ hono. l. ſi defunctus. C. de arbi. tu/
te. ⁊ ꝓꝑ hoc fortaſſe. l. iſta vult eſſe dr̃iam inter ſocerũ viri ⁊ mu/
lieris. alias difficile forte eſſet reddere rõnez diuerſitatis. ita pu/
16 to eſſe intelligenda iſta iura. ℭ † Ultimo ° ꝑ hanc. l. ſed hoc ita.
a in prin. cũ glo. p3 ſm Cy. vt refert pau. de ca. hic ꝙ ſtatutu3 vel
pactũ de dote lucranda h3 locum ẽt in dote non ſoluta conſtan
te matrimonio ſed promiſſa. cui addit Pau. de caſt. no. ꝑ bar.
in. l. iubemus. §. ſane. el. i. C. de ſacroſan. eccle. Addatis ꝙ ita
tenuit bal. in. l. ſi prediorꝫ. C. ad. l. fal. ⁊ idẽ dicit pau. de caſtr. in
l. ſi donaturus. §. fi. ꝑ illũ text. ff. de ꝯdi. ob cau. ⁊ in. l. ſi marito.
§. i. ſol. ma. Quinimo. dico ꝙ bar. no. in ꝯſi. inci. Statuto cõis
ſarzane cauetur ⁊c. ⁊ bal. in. l. fi. in. ii. col. C. de do. promi. ⁊ ang.
in ꝯſi. clxx. inci. in chriſti nomine ad euidentiã ⁊c. fortius volue/
runt v3 ꝙ ſi ſtatutũ de dote lucranda loqueret̃ de dote data nõ
verificabit̃ in dote promiſſa vt ꝑ bar. in. d. §. ſane ſi ꝓmiſſor fuit
in mora ſoluendi alleg. in argu. l. labeo ſcribit ſi mihi bybliothe
cam. ff. de contrahen. em. alias incipit. Si mihi bybliothecaꝫ.
⁊. l. in executione. §. fi. ff. de verbo. obli. Quia alias ſequeret̃ ꝙ
melioris eſſet ꝯditiõis morosus ꝙ̃ nõ morosus ꝯtra. l. non ſolũ. ff.
de nova. ⁊. l. ſeruus. ff. qḋ vi aut clã. Ad predicta ẽt videte qḋ no.
dicit ſaly. in. l. ſi conſtante. C. de dona. ante nup. vbi voluit ꝙ ſi
ſtatutũ diſponat ꝙ maritus nõ teneatur reſtituere niſi dimidiã
dotis nõ habebit locũ in dote promiſſa. q2 verba ſtatuti nõ ꝯue/
niunt huic caſui ꝑ ea que tradunt̃ per glo. in. l. ſi ꝯſtante in ꝟbo
firma. ff. ſolu. ma. qḋ teneatis menti. ℭ In. l. ſed hoc ita capio
gl. que eſt ſuꝑ ꝟbo mr̃imonio ⁊ oppo. nam ſol. matri. etiã ſi ge
ner recipit tenetur eam reſtituere ergo ⁊c. glo. rñdet ꝙ hic d3 in
telligi ꝙ pactũ fuerat factũ inter vxorẽ ⁊ generu3 ꝙ deberet ge/
ner dotẽ lucrari. quo caſu põt dotez ꝑdere mulier. ⁊ põt valere
tale pactũ ſi mulier p̃decederet in mr̃imonio alias nõ valeret vt
ff. de pac. dota. l. ii. glo. bene loqtur. Ex hac glo. iuncto tex. ha/
betis notare ꝙ illud qḋ dr̃. ſ. promittentez ex cã donatiõis gau/
dere beneficio ne teneat̃ vltra ꝙ̃ facere poſſit h3 locu3 in promiſ/
ſione facta ex cã donatiõis pure ſecus in ꝓmiſſiõe ꝑ donationez
ob cãm q2 tunc non hoc gaudet bñficio vt p3 ħ in ſocero mariti
cũ quo fecit pactũ gener de dote lucrãda. ⁊ de ħ dixi in. l. ſunt q
cũ. l. ſe. ff. e. ℭ Capio gl. valde not. in ꝟbo. ſuccurrẽdũ: ꝓ cuius
expeditiõe quero que eſt ratio dr̃ie an ꝯueniat̃ ſocer mariti con
ſtante mr̃imonio. an eo ſoluto. ⁊ glo. rñdet ꝙ qñ ꝯſtante matri
monio ꝯuenit̃ durat affinitas ⁊ diſſoluto matrimonio diſſoluit̃
iſta affinitas. ⁊ ẽt vinculũ amoris ꝓꝑ qḋ d3 ceſſare bñficiũ qḋ ꝯce
dit̃ rõne iſtius affinitatis. ꝓ hac rõne bene facit tex. in. l. cui corꝫ
§. affinitatis. ff. de poſtu. vbi dr̃. ꝙ vbi ſit mẽtio de affinitate in
17 telligimus de p̃ſenti nõ de preterito. † Per hanc glo. lz doc. nõ
dicãt bal. in. l. fi. C. de verbo. ſig. no. determinat ꝙ ſi ſtatutũ di/
cit ꝙ cãe vertẽtes inter affines debeãt cõpromitti. non habebit
locũ ſi cã vertatur inter quõdã ſocerum ⁊ quondã generũ q2 eſt

diſſoluta affinitas. idez bar. bal. ⁊ ang. in. d. §. affinitatis. ⁊ bal.
in. l. affinitatis. C. cõ. de ſucceſſio. ⁊ pe. de ancha. in cõmento. c.
canonum ſtatuta. de ꝯſti. in. xiiij. q. ⁊ pau. in. l. rei iudi. §. fi. ff. ſo
lu. ma. ⁊ in ꝯſi. lxxvj. ⁊ ita cõiter tenet̃. ſaly. tñ in. d. l. fi. C. de ꝟb.
ſigni. aliter dicebat ſub dubio forte. nã volebat ꝙ ſi maritus vel
vxor ſol. ma. ꝑ mortẽ alteri⁹ ꝯiugũ ꝑſeuerat in viduitate adhuc
cẽſeat̃ durare affinitas. q2 cẽſet̃ durare mr̃imoniũ. eo q2 coniux
ſuꝑſtes eſt in viduitate ꝑ. l. fi. C. de ho. ma. ⁊ not. glo. in. l. vnica
§. exactio. C. de rei vxo. actio. ⁊ ꝑ ꝯñs tũc debebit cõpromiſſum
fieri. tñ in hoc alias ꝯſului ꝯtrũ v3 ꝯ opi. ſaly. ſecutus cõez doctri
nã premiſſam v3 ꝙ ſiue ꝑſeuerat in viduitate ſiue nõ habebit lo/
cum dictũ ſtatutũ. Nõ. n. vr̃ bona p̃dicta ratio. ſaly. c. q2 ꝟba ſta
tuti diſponẽtis ꝯ ius cõe debẽt intelligi ꝓprie nec extendunt̃ ad
caſum fictũ. c. ſuſceptũ. de reſcri. li. vj. l. iij. §. ħ verba. ⁊ ibi bart.
ff. de neg. ge. ⁊ plene bar. in. l. oẽs populi. in. vj. q. prin. ff. de iu/
ſti. ⁊ iur. ⁊ ꝑ bar. in. l. apud iulianũ. §. fi. q. ex cau. in poſ. ea. ergo
dato ꝙ fingat̃ durare mr̃imoniũ durãte viduitate. tñ q2 ꝟe nõ
eſt mr̃imoniũ non põt ſtatutũ locũ hr̃e in ficto mr̃imonio ſeu in
ficta affinitate vnde videmus ꝙ illa non appellatur vxor qñ ma
ritus predeceſſit ⁊ illa in viduitate perſeuerat. l. vnica. cum glo.
l. C. vnde vir ⁊ vxor. ⁊ no. bar. in. l. ticia ſeyo. §. vſuras. de lega.
ij. ita ꝙ puto verius tenere ꝙ dictum ſtatutum non habeat lo/
cum in caſu predicto.

1 Negans perdit beneficium quod eſt veru3 ſi perſeuerat in men
dacio vſq3 ad litem conteſtatam.
2 Negans id qḋ eſt cauſa beneficij non gaudet beneficio: vt puta
ſiquis neget ſe ſociu3: ſecus ſiquis generaliter negaret vt puta
reſpondendo libello negat narrata prout narrantur ⁊c.
3 Negans non perdit beneficium: quando negatiue reſpõderet
libello inepto.
4 Negans non perdit beneficium. ne conueniatur vltra ꝙ̃ facere
poſſit: niſi dolo vel culpa negaſſet.
5 Priuilegiũ perſonale nõ tranſit ad heredem nec fideiuſſorem.
6 Procurator non tenet̃ niſi in id qḋ facere põt ratio dicitur hic.
7 Priuilegium ne quis conueniatur vltra ꝙ̃ facere poſſit tranſit
etiam ad filios ſuos.
8 Fideiuſſor de dote conſeruanda non poteſt dari ſed de reſtituẽ/
da ſic.
9 Fideiuſſor ꝯdẽnatur inſolidum ⁊ poſtea inſolidum aget contra
principalem debitorem actione mandati.
10 Fideiuſſor qui fideiuſſit pro vſurario an poſſit exigi vltra faculta
tes vſurarij: ⁊ an poterit exigi inſolidum.
11 Fideiuſſor non debet obligari in plus ꝙ̃ principalis.

Quod autem. Qui mẽtit̃ in eo qḋ eſt cã bñficij
ꝑdit bñficiũ. ⁊ marit⁹ ei⁹ q defen
ſat̃ viuẽte marito h3 bñficiũ ne ꝯueniat̃ vltra ꝙ̃ facere poſſit ma/
1 ritus. ſec⁹ in hr̃de ⁊ fideiuſſore. h. d. vſq3 ad. l. ſi ꝯuenerit. † No.
ꝙ negãs ꝑdit bñficiũ. qḋ eſt verꝫ ſm Iac. de are. vt refert ang.
alũs bal. ſi ꝑſeuerat in mẽdacio vſq3 ad li. ꝯte. alũs ſec⁹ ꝑ. l. electio
§. neq3. ff. de noxa. ⁊ idẽ no. ibi bal. adde tex. in. l. inde neratius
§. ħ actio in gl. ff. ad. l. aq. ⁊ no. in. l. de etate. §. fi. ⁊ ibi bal. ff. de
iterro. ac. adde ray. ang. ⁊ imo. idẽ tenẽtes in. l. ſ3 ſi dubitet̃. §. i.
ff. de fideiuſſo. ⁊ bal. in. l. i. in vl. co. C. de fur. ꝑ eũdẽ in. l. de etate
§. fi. de iterro. ac. ⁊ in. c. i. §. porro. q̃ fuit prĩa cã benefi. ami. ⁊ in
l. ea q̃. ⁊ in. x. ⁊. xv. q. C. de ꝯdi. ĩde. ⁊ in. l. ꝯ negãtẽ. C. ad. l. aq. ⁊
in. l. i. in. v. col. C. de ꝯfeſ. ⁊ in. l. qdã exiſtimauerũt. ff. ſi cer. pe. ⁊
in. l. ſi vnus. §. fi. ff. ꝓ ſoc. ⁊ in. l. error. in. vj. col. C. de iur. ⁊ fact.
igno. ꝑ ang. in. §. ſi eni. in auc. de triẽ. ⁊ ſemiſ. ꝑ illũ tex. in qb⁹ lo
cis ẽt alle. gl. in. §. itẽ mixte. in ꝟ. diſtulit. iſti. de act. quã itellige
vt ꝑ eos in dictis locis. Et hãc limitationẽ intellige niſi actor nõ
velit vti ꝯfeſſiõe ſeu reuocatiõe negatiõis ſed ꝑ teſtes ꝓbare ꝯ
negationẽ. ita voluit elegãter bar. in. l. cũ q in pri. ff. de iureiur.
ꝑ illũ tex. idducẽdo vt ibi ꝑ eũ. ⁊ lz nõnulli variẽt in ħ ſum ſolitus
2 ſeq opi. bar. vt dixi in. d. l. cũ q. ℭ † Scḋo limita iſtũ tex. cum ſi.
procedere ſi qs neget id qḋ eſt cã bñficij. ſ. ipſum eſſe ſocium. ſe/
cus ſi reus generaliter rñdendo libello in quo ſit mentio de ſo/
cietate dicat nego narrata prout narrant̃: ⁊ petita prout petunt̃
eſſe vera hoc eſt ſingulare dictũ Barto. in. l. ſi dubitet̃. §. ita de
mum. ff. de fideiuſ. ſm Inno. hic ⁊ ſequit̃ Imo. ⁊ pau. de ca. in
d. l. ſi dubitet̃. vbi ẽt pro hoc alleg. no. per barto. in. l. ſi cui. §. ſi
a filio. ff. de leg. i. Addo ẽt quod no. Bar. in. l. etiã. §. lz. ff. ſolu.
ma. ⁊ cum Bar. videt̃ cõcordare Iac. bu. in. l. i. C. delit. conte.

Additio.
a ℭ Titio. vi
de ꝑ alexan. de
imol. in. l. ſi do
naturus in. §.
fi. ff. de ꝯdi. cã
data ⁊ ibi ple
niſſime ꝑ iaſo.
in. iii. co. ⁊ ſeq.
⁊ vide ꝑ bart. l
ꝯſi. ... incipit.
ſtatuto ciuita
tis ... alias
ſtatuto terre
ſarzane ꝙ̃ ꝯſilio
iaſon alle. eſſe
duo ꝯſilia bar.
⁊ vide do. frã.
de cur. in cõſi.
ſuo. incip. ſuꝑ
duobus in. ii.
col. ꝟbo. dupl.

ſed 𝔷dum videt tenere bar.ibi ⁊ bald.in.l.i. verſi.ſed nunquid.
C.de edil.actio.aliqd p anto.de bu.in.c.i.circa vlti.col.de li.cō
teſta.⁊ in pūcto iuris vr ꝙ opi.bar.non pcedat qꝛ ſimplr rñſio
a vel negatio ᵃ ad oīa referri vr.l.ſi is q ducēta.§.vtrū.ff.de reb.
dub.⁊ inſti.de inuti.ſtipu.§.preterea.in fi.⁊ in.l.ſi defenſor.§.
q interrogatus.ff.de interro.actio.facit.l.i.C.de libe.pre.⁊ qd
no.bar.in.l.i.§.ſi ſtipulanti.ad fi.de verbo.obli.addatis bald.
idem tenentē in.c.i.in.v.col.de lit.ꝯte.⁊ rapha.in.l.neceſſarijs
ff.de acq.here.Idē tenuit imo.in.d.l.ſi dubitet.§.i.vbi p hoc
alle.no.p bar.in ſimili in.l.ſi cui ſerui.§.ſi a filio.de leg.i.p hoc
videte no.p bar.in.l.ēt.§.lꝫ.ad fi.ff.ſol.ma.et p iſta ꝯcluſiōe ēt
bene facit qd no.Iac.bu.in.l.i.C.de lit.ꝯte.vbi dicit ꝙ ille q di
cit nego narrata ⁊c.vr negare circūſtātias ⁊c.Cōtrarium tꝫ ibi
bal.ſ.ꝙ referat ad oīa argu.§.pterea.inſti.de inuti.ſtipu.⁊.l.ſi
defenſor.§.q iterrogatus.C.de interroga.actio.⁊ ita bal.in.l.
i.ꝟ.ſꝫ nūqd.C.de edic.ac.𝔷 bar.ēt facit.l.ſi is q ducēta.§.vtrū
ff.de reb.du.⁊ in.l.i.C.de lib.prete.Tamē ſuſtinēdo bar.in.d.
l.ſi dubitet.poteſtis dicere ꝙ illa gñalis negatio nō dꝫ intelligi
cōprehēdere id qd in ſpecie veriſimiliter nō fuiſſet negaturus.l.
obligatiōe gñali.ff.de pig.l.i.C.que res pi.⁊ iō nō vr ꝙ in gña
li rñſiōe veniat id qd meret penā.l.ſi pcurator in prin.de ꝯdi.in
debi.⁊.l.iij.§.ſi pcurator.ff.qd quſqꝫ iu.⁊ ſignāter not.bar.in.l.
codicillis.§.iſtituto.de le.ij.⁊ ita in ppoſito fuit de mēte ſaly.
in.l.cū precū.de lib.cā lꝫ nihil alleget ad hoc videte no.p anto.
in.d.c.vnico.de lit.ꝯteſta.teneatis mēti p hāc ꝯcluſionē bart.in
d.l.ſi dubitet.ſ.ꝙ p dicta ꝟba nō videor negare niſi ſubſtantiā
3 debiti.nō aūt qualitates ⁊c.¶† Tertio limita niſi negatio eſſet
facta rñdebo ad libellū ineptū.qꝛ tūc talis rñſio nō faciat incide
re in penā ſm bal.no.in.l.edita.in repetitiōe paduana in pe.co
lum.C.de edē.alle.tex.in.l.i.C.de his q po.in ꝟ.ſolēniter.a 𝔷
4 rio ſenſu.¶† Quarto ⁊ vltīo limita niſi abſqꝫ dolo vel culpa la
ta negaſſet.vt dixit in.l.q cū ſe.ff.eo.ita notabilr pbat in.c.ſi va
ſallus.el.i.in ti.ſi de feu.fue.𝔷tro.inter do.⁊ agna.⁊ illū tex.ad
b hoc ibi pōderat bal.⁊ no.p bal.poſt gl.in.l.fi.ff.ōrei vē.ᵇ ¶In
gl.i.adde tñ ꝙ eſt dare remediū ꝙ fideiuſſor non exigat vltra ꝙ̄
facere poſſit pñcipalis de quo hic vide p bar.cū quo trāſeūt alij
c ⁊ idē tꝫ bar.⁊ bal.in.l.vex.in prin.ff.p ſoc.qd facit ad qōnē ᶜ di
ſputatā p pau.de liaza.in.c.i.An is q fideiuſſit p reſtōne vſura
rūꝫ poſſit exigi vltra ꝙ̄ facere poſſit vſurarius.iuxta.c.ꝙ̄ꝙ̄.de
vſur.lib.vj.decide diſtinguēdo vt p eū in dicta diſputatione.⁊
bal.in.l.ſticbū.§.qd vulgo.j.de ſolu.dicit tñ bar.vex eſſe ꝙ de
bitor principalis pōt iudiciū incēptatū 𝔷 fideiuſſorēꝫ ſuū in ſe ſu
ſcipe.⁊ ex ſua ppria pſona oppōere exceptionē quā ñ potuiſſet
opponere fideiuſſor ſi vex ſit ꝙ fideiuſſor habiturus erat regreſ
ſum 𝔷 principalem alias non.qꝛ tunc ſua non intereſt.⁊ bar.idē
tꝫ in.l.marcellus.in finalibus ꝟbis.⁊ alij poſt eūꝫ.j.de fideiuſ.
5 idē cy.in.l.quotiēs.i fi.C.de pcī.ipe.offe.l.ſi pcurator.¶† Ex
l.ſi cū pcuratore.cū.l.ſeq.no.ꝙ priuilegiū pſonale nō trāſit ad
hrdē nec fideiuſſores.de quo plene p bar.in.l.qꝛ tale.ff.ſol.ma.
6 cū ꝯcor.quas ibi tradidi.¶† Pro expeditiōe glo.i.q̄ro quare
pcurator dānat in id qd facere pōt.Et rñdet qꝛ ſi ſe nō obtulit
iudicio executorio nō ſit in eū executio ſꝫ in dñiꝫ.l.iiij.in pri.ff.
eo.Aut ſe obtulit.⁊ tūc qꝛ recupat actiōe mādati vel nego.geſt.
a dño id qd ſoluit ideo equū eſt ꝙ nō teneat niſi inquātū facere
pōt qꝛ alias p indirectū pderet dñs ſuū priuilegiū.hoc eſt qd di
cit glo.que male locuta eſt in duobus.prīo dū dicit ꝙ ſi ſe obtu
lit recuperat p actionē mādati.male dicit.qꝛ actio mādati locū
hꝫ qñ habuit mādatū ſi habuit mādatū nō ot ſe offerre.d.l.iiij.
in prin.⁊ ibi no.Imo.hic dicit ꝙ pōt defendi glo.intelligendo
eā dū dicit ꝙ ſe obtulit.ſ.ſpōtanee ſolutiōi tñ nō vr ꝙ bñ videa
tur hoc ꝯuenire verbis glo.¶Itē alio modo reprehendit glo.
ſm bar.⁊ alios hic:qꝛ dū glo.aſſignat rationeꝫ ꝙ procurator ⁊
defenſor nō debent dānari ⁊c.qꝛ recuperant aduerſus dñm ⁊c.
nā ēt fideiuſſor recuperat p actionē mādati aduerſus principalē
q̄cqd p eo ſoluit.⁊ tñ non gaudet hoc bñficio.preterea defen
ſor non ſemp oīa recuperat ſed cū diſtinctiōe de qua in.l.iij.§.
in hac el.ij.indi.ſo.⁊ ibi no.Vel ſm bar.⁊ doc.melior fuit ratio
glo.in.l.alia.in prin.ſol.matri.ſ.ꝙ procurator ⁊ defenſor dāna
tur noīe dñi.⁊ p ea obligatione qua tenetur dñs.ſed fideiuſſor
dr dānari nomine pprio ⁊ pro obligatione propria.l.papinia.
alias incipit mandatorē.ff.manda.non mirū ſi cum ſuo nomi
ne dānatur non habetur reſpectus ad priuilegiū conceſſum per
ſone principali.Alia ratio eſt qꝛ nō dꝫ eſſe deterior perſona pro

curatoris ꝙ̄ dñi niſi ꝙ qñqꝫ tenent pſtare cautiones.l.ſed ⁊ he
7 §.defendere.⁊.l.ſi minor.§.qm.ff.de procura.¶† Pro expe
ditiōe glo.in ver.inſolidū.quero an trāſeat iſtud priuilegiūꝫ ad
filios.glo.rñdet ꝙ trāſit ad filios mariti natos ex illa muliere q̄
agit ad dotē ſed ſi ex alio mrīmonio hoc priuilegio nō gaude
rent.l.ēt.ff.ſo.matri.Contrariā opi.ſ.ꝙ imo trāſeat iſtud bene
ficiū ad filios huius mariti ēt ex alio mrīmonio tenuit gl.in.d.l.
ēt p qua bar.hic dicit facere tex.in auc.ſiqd.C.q po.in pig.ha.
ꝟ.q̄libet ſoboles.Nihilominus bar.hic dicit ꝙ doct.cōiter te
nent opi.glo.hic cū qua ꝯcordat alia glo.in.l.vex.§.i.ff.p ſoc.
⁊ in.l.ſciendū.j.eo.⁊ ſm doc.vr p hac opi.tex.in.l.aſſiduis.§.
excep.ꝟ.matri ſue.iūcto ver.paternos.C.q po.in pig.ha.iſta
opi.ēt optime pbat in.d.l.ēt.ꝟ.patri iūcto ꝟ.mulieres.⁊ iſtā
ēt approbauit bar.in.l.i.C.de priuile.do.⁊ Iac.de bel.in diſpu
tatiōe ſua quā ponit in.l.i.C.de rei vxo.actio.⁊ bal.in ru.C.de
priuile.do.⁊ cy.bar.⁊ bal.in.d.l.aſſiduus.p.d.l.ēt.nec ob.text.
in dicta auc.ſi qd.qꝛ rñdet bar.hic ꝙ ille tex.in ver.quelibet ſo
boles.itelligit ſiue fuerint filij.ſiue nepotes dūtamē pceſſerint
ex eodē mrīmonio.Addatis ꝙ dy.iac.de ra.⁊ cy.in.d.l.ēt.vt
ibi refert bal.tenuerūt opi.gl.ibi.⁊ pro hoc alle.notata p gl.in
l.dabimus.j.de priuile.credito.vbi hr ꝙ priuilegiū pſonale trā
ſit ad heredes ſuos:ſꝫ ita pñt eſſe ſui filij nati ex alio mrīmonio
ſicut ex eodē nati.igit ⁊c.⁊ iſtā opi.tꝫ ſaly.i.d.l.aſſiduis.⁊ leuiſ
ſimas ⁊ fragiles rōnes adducit.nō recedo a cōi ſnīa quaꝫ tenuit
glo.noſtra cū ſi.nec ob.gl.in.d.l.dabimus.qꝛ illa cōiter dānat
p doc.ibi ⁊ p bar.in.l.qꝛ tale.ff.ſol.matri.p tex.in.l.nō ſoluꝫ.§.
8 ſi puelle.ff.de ritu nup.¶† Capio glo.i.in.l.⁊ ſi fideiuſſor.⁊ in
quantū glo.opponit de rubro ⁊ nigro.C.ne fide.do.den.vltra
rñſionē glo.adde ꝙ pōt rñderi ſcdo extra glo.ꝙ iſte text.intelli
gat qñ iā erat ſolutū mrīmoniū tpe quo dabat fideiuſſor qd eſt
pmiſſum.l.ſi ꝯſtāte.§.quotiēs.ff.ſolu.matri.Vel tertio pōt re
ſponderi ſi teneremus opi.dy.in.d.§.quotiēs.vꝫ ꝙ q̄uis non
poſſit dari fideiuſſor de dote ꝯſeruanda.tñ pōt dari de dote re
ſtituēda.tñ qꝛ bart.⁊ multi alij reprehēdūt iſtā opi.in.d.§.quo
9 tiens.ideo eſt tenēda prima vel ſcda rñſio.¶† Capio gl.in ꝟ.
ei.inquātū arguit de.l.oēs exceptiōes.j.de exce.⁊ remanet gl.
in hac ꝯcluſiōe ꝙ fideiuſſor inſolidū ꝯdēnat ⁊ inſolidum poſtea
aget actiōe mādati contra debitorem principalem.¶Sed ex
tra glo.argu.ſic ſi verum eſt dicere ꝙ fideiuſſor conueniatur ⁊
exigatur inſolidum ⁊ poteſt poſtea agere inſolidum contra de
bitorem principalem ergo ſequitur ꝙ per indirectum excludi
tur principalis a beneficio iſto ne teneatur vltra ꝙ̄ facere poſſit
qd non videtur eſſe dicendum.quia illud quod non conceditur
directo non debet per indirectum concedi.l.fi.ad fi.C.de vſu.
rei indi.facit regula cū quid vna de regu.iur.lib.vi.reſpondent
doc.ꝙ ſibi imputare dꝫ iſte qui fideiuſſorem dedit ⁊ erat tutus
hoc beneficio.vel ſecūdo ſibi imputet quare ſi tēpore quo fide
iuſſor eſt conuentus in iudicio non comparuit ipſe principalis
ad ſuſcipiendum in ſe iudicium opponendo ꝙ principalis ipſe
non tenetur vltra ꝙ̄ facere poſſit.⁊ conſequenter ne per indire
ctum excludatur ab hoc beneficio intereſt ſua ne cōdemnetur fi
deiuſſor inſolidū.l.idemqꝫ.§.generaliter.ff.manda.Nec ob.
l.fi.C.de vſur.rei indi.ad fi.qꝛ reſpondet ꝙ ibi loquitur in exce
ptione reali non in exceptione perſonali.vt.ff.declaraui alle.l.
exceptiones que perſone.j.de exce.¶Non ob.predictis text.
in.l.marcellus.j.de fideiuſſo.Et aduertatis.nā dicit ibi text.ꝙ
ſi fideiuſſor interceſſit pro pupillo ſeu prodigo aut furioſo ⁊ ſol
uerit non poteſt recuperare aduerſus principalem per actionē
mandati.nam ibi preſupponit ſm vnum intellectum ꝙ iſti pri
cipales erant ſoluꝫ naturaliter obligati.eodē modo videtur in
propoſito vꝫ ꝙ quando aliquis fideiuſſit pro eo qui tenebatur
ſolum inquantum facere poſſet ꝙ̄uis fuerit condemnatus inſo
lidum non debet inſolidūꝫ agere ⁊ recuperare ſolutū per actio
nem mandati contra debitorē principalem.qꝛ reſpondet bart.
ꝙ in.d.l.marcellus ſuberat cauſa ppter quā non debebat dari
actio ipſi fideiuſſori contra debitoreꝫ principalem.hic nulla cā
ſuberat in hoc ita ſimpliciter cū eo tranſeunt.¶Certe opus eſt
declarare.⁊ dicatis ꝙ mens doc.fuit ꝙ in.d.l.marcellus.dꝫ in
telligi ꝙ fideiuſſor interceſſit pro pupillo mandante ipſi fideiuſ
ſori ⁊ non interuenit auctoritas tutoris in hoc mandato pupil
li.vnde hoc caſu verum eſt ꝙ tunc fideiuſſori ſoluenti creditori
non datur regreſſus per actionem mandati contra debitorem
principalem.qꝛ ſuberat cauſa propter quā nō debet dari actio.

qꝛ non

Additio.
a ¶ Simplr
rñſio vel nega
tio.vide plene
p ſaly.in.c.i.i
pe.col.de litis
ꝯteſt.vbi alle.
plures ꝯcor.⁊
ſeqtur pdicta.
Thomas dip.
Additio.
b ¶ Rei vē.⁊
dicit bar.in.l.
res a quo.ff.h
de his q.vt in
dig.ꝙ ad hoc
vt p negatiōeꝫ
poſſeſſionis pdat
bñficiū trebel.
fideicommiſſa
rius regrꝛ ꝙ
ſciēter ⁊ occul
te ⁊ cōſulte da
lo pri⁹ ſibi ter
mio ad ꝯſulte
rñdēdūꝫ nega
uerit ergo ſi
hrēt iſtātiaꝫ ex
cuſaret.Tho.
c ¶ Quod fa
cit ad.q.aduer
te quia reaſſu
mit.j.nu.x.

peruenit ad ſniam ꝙ̄ alius .l. in iudicati .ſ. e. ⁊ hic in glo. in verſi. occupantis. ergo ↄ tex. noſtrū. ¶ Propterea bar. hic ſignāter modificans ea que dicūt in .d. gl. in ver. occupantis. dicit ꝙ illud qd̄ eſt dictū in gloſ. ſ. non eſſe habendā in executionē rōnē illius ꝗ primo obtinuit ſniam ſed ſolum eſſe habendā rōnem eius ipe quo fertur ſnia ꝓ ſecūdo ꝓcedit in ipe dicte ſnie que fuit lata ꝓ ſcd̄o fuit habita rō deductiōis illius qualitatis in qua obtinuerat alius alr̄ aūt habebit rō in executiōe ⁊ ſic nō ꝯcurrēt in executione ſeruata vtriuſqꝫ ſnie. imo melior erit ꝯditio illius ꝗ prius ad ſniaꝫ ꝑuenit vt hic. Preterea dicit bar. ꝯfirmat qꝛ ſi poſt primus creditor ageret reuocatoria eo qꝛ d̄bitor in fraudē illius ꝗ prīo obtinuit ſniam omiſit exceptionē opponere .l. i. in ſi. cuꝫ .l. ſeq. ſ. que in frau. cre. vnde vt euitet circuitus iuxta .l. cū fundus §. ſeruū tuū imprudens. ꝟ. ſi cer. peta. meli᷑ erit dicere ꝙ in executiōe que fit ꝓ eo ꝗ obtinuit primo ſniam nō debeat ꝯcurrere ſecūdus ꝓ tota ſumma ꝯtenta in ſnia ſcd̄a ⁊ hoc ideo qꝛ alr̄ ſequeret ꝙ primus hēret agere reuocatoria vſi vt tollat circuitus melius eſt ꝙ habeat ratio primi. Quod ꝯfirmat ſm rapha. hic qꝛ cū hec exceptio poſſit opponi poſt ſniam dꝫ poſſe opponi per creditores quorū intereſt ſi creditor nō cōparet .l. pe. C. de non nu. pecu. ¶ Vltimo vide bal. in .l. ſi. in .ij. q. C. depo. ꝗ alle. hāc .l. inter eos in prin. in pe. q. de qua vide per eum ibi.

1 Maritus noīe dotis vel ēt ex alio ↄctu ꝯuenit quatenus facere pōt ⁊ ſimiliter vxor ⁊ ſocer vxoris ꝓ dote ꝯuētus. ſꝫ ſocer viri nō hꝫ hoc bñficiū ſi ſol. matri. ꝯueniatur ſecus ſi eo conſtante.
2 Priuilegiū ꝯceſſuꝫ vni correlatiuoꝝ extendit ad aliud nam priuilegiū ꝯceſſuꝫ marito extēdit ad eius vxorē. ſed intellige vt ꝟ.
3 Maritus an habeat bñficiū ne poſſit ꝯueniri vltra ꝙ̄ facere poſſit qñ ꝯuenit actiōe de dote ſiue ſoluto mr̄imonio ſiue ꝯſtante.
4 Maritus ſi conueniatur per mulierēꝫ actione de dote. eo qꝛ incipit vergere ad inopiam. an poſſit habere beneficium. ne conueniatur vltra poſſe.
5 Maritus ſi cōueniatur ſoluto matrimonio pro ↄctu celebrato conſtante matrimonio hꝫ beneficium ne ꝯueniatur vltra poſſe.
6 Maritus an habeat bñficiū ne ꝯueniat vltra ꝙ̄ facere poſſit qñ conuenitur actione de conſtituto. qꝛ ꝯſtituit ſe ſoluturum ⁊c.
7 Maritus ēt ſi ſoluto matrimonio ꝓmitteret per ſtipulationē .x. integre ex cā dotis ſoluere tñ habebit hoc bñficium ſi conueniatur actione ex ſtipulatu ſubrogata loco actionis de dote.
8 Maritus ſi conueniatur per mulierem alia actione ꝙ̄ de dote non gaudet hoc beneficio.
9 Maritus ſi conſtituit ſe ſoluturum id qd̄ habebat ex cauſa dotis an gaudeat hoc beneficio ⁊ quid ſi conſtituiſſet ſe ſoluturuꝫ .x. que debebat ex cauſa dotis.
10 Debitum naturale quod tamen peti non poteſt poterit tamen in conſtituto deduci.
11 Iuramentū debet intelligi ſm naturam cōtractus ſuper quo interponitur ſed hoc intellige in iuramento confirmatorio ↄctus qd̄ in dubio recipit tacitam conditionem ſicut contractus.
12 Beneficio ne egeat non poteſt maritus renunciari.
13 Pater mulieris an poſſit conueniri ad dotem promiſſaꝫ: deducto ne egeat.
14 Socer mariti an poſſit conueniri actione de dote deducto ne egeat.
15 Pater mariti ſi conueniatur ad dotem reddendam ſoluto matrimonio poteſt gaudere hoc beneficio.
16 Statutum vel pactum de dote lucranda hꝫ locum etiam in dote non ſoluta conſtante matrimonio ſed promiſſa.
17 Statutū ꝙ cauſe vertentes inter affines debeāt cōpromitti nō habebit locum ſi cauſa vertatur inter quondam ſocerum ⁊ quōdam generum. quia eſt diſſoluta affinitas.

1 Non tantum. †Maritus noīe dotis vel ēt ex alio ↄctu cōuenit quatenus facere pōt ⁊ ſiľr vxor ⁊ ſocer vxoris ꝓ dote ꝯuētus. ſed ſocer viri non hꝫ hoc bñficiū ſi ſol. ma. ꝯueniat ſecus ſi eo ꝯſtāte. h. d. vſqꝫ ad. §. qd̄ aūt poſitū in .l. 2 ſed hoc. ¶ †Ex .l. nō tm̄. no. ꝙ priuilegiū ꝯceſſum vni correlatiuoꝝ extēdit ad aliud nā priuilegiū ꝯceſſum marito extēditur ad vxorē. facit .l. cū emptor. ꝟ. de reſcin. vē. ⁊ .l. ſi. ſ. de acce. ⁊ .l. ſi. C. de indi. vidu. tol. Et per hoc dicit Rapha. hic ſe ſemel dixiſſe ꝙ a propter priuilegiū ꝯceſſum cuidam marito ꝙ non teneret ſoluere gabellam etiā non teneret vxor: tñ ad iſtum tex. pōt rñderi ꝙ hic ſicut maritus ↄ vxorē vtit hoc priuilegio. ita erat equū ꝙ vxor eo vteret ↄ maritū vt par eſſet rō lucri ⁊ dāni iuxta .l. ſi. C. de fru. ⁊ li. expē. ⁊ .l. ſcd̄ꝫ nām. ſ. de re. iur. Sed ſm. q. rapha. priuilegiū mariti nō exercebat ↄ vxorē. imo priuilegiū a principe cōceſſum vni nō dꝫ extēdi ad aliā pſonā .l. i. ꝟ. de ꝯſti. pri. ⁊ §. ſꝫ qd̄ principi. inſti. de iur. na. tñ ꝓ raph. plurimū facere vr̄ tex. in .l. ſi. C. de fru. ⁊ lit. expē. ſm vnū itellectū approbatū ſꝫ quē ibi ꝓbat ꝙ priuilegiū ꝯceſſum actori ne teneat ſoluere ſportulas extēdit ēt ad reū vt ēt ꝓbari vr̄ in .l. in ſacris. ultima in ſi. C. de ꝓxi. ſac. ſcri. li. xi. Tñ poteſtis rñdere ad illa iura ꝙ illud eſt ibi ſpāle qñ ꝯcedit priuilegiū vni ex litigātibus circa ordinaria iudicij nā tūc cā qualitatis ſeruāde in iudicijs eſt īductū vt illud priuilegiū extēdat ad aduerſariū ſecus eſt in alijs priuilegijs vt declarat bar. ⁊ alij in .d. l. ſi. C. de fru. ꝑ .l. iij. in pri. ꝟ. qd̄ qſqꝫ iu. ⁊ .d. l. i. de cō-
3 ſti. prin. ¶ †Capio gl. in ꝟ. ꝯdēnat ꝓ cuius expedinōe q̄ro an maritus hēat iſtud bñficiū qñ ꝯuenit actōe de dote ſiue ꝯueniat ꝯſtāte mr̄imonio ſiue ſoluto. nā ēt ꝯſtāte mr̄imonio pōt dos in multis caſibus peti .l. ſi ꝯſtāte. ꝟ. cū .l. ſeq. ꝟ. ſol. ma. l. maritus. §. manēte. de iure do. ⁊ rñdet gl. ꝙ nō refert ꝯſtāte mr̄imonio. an ſo-
4 luto eo ꝯueniat gl. recte loqꝛ. †tñ remanet dubiū vtrū ſi mulier agat ꝯſtāte mr̄imonio ↄ maritū eo qꝛ maritus ceperit vergere ad inopiā an tūc habeat maritus bñficiū in quo gl. in .l. ſi ꝯſtāte in prin. ꝟ. ſol. ma. tenuit ꝙ ſic. Contrariū tenuit in .l. vbi adhuc. C. de iure do. qm̄ cū reſtō dotis q̄ ſit hoc caſu mulieri nō ſit plena reſtitutio. imo dos ad hoc dꝫ deſeruire oneribus matrimonij ⁊ maritus ex ea viuere .d. l. vbi adhuc igiť ⁊c. Tñ ad hoc me remitto ad ea que no. ꝑ bar. ⁊ alios in .d. l. ſi ꝯſtāte. in prin. viij. q. vltime partis. ⁊ in .d. l. vbi adhuc. ¶ In gl. in ver. ꝯdēnādus eſt. ibi. ſi ꝯſtāte matrimonio ↄxit. adde ſimilē gl. in .l. ſi vxor ma-
5 rito. ꝟ. de dona. inter vi. ⁊ vxo. in ꝟ. iudicio. †tñ cōiter ↄriū tenetur. ſ. ꝙ ſi ꝯueniatur ēt ſoluto matrimonio ꝓ ↄctu celebrato cōſtāte matrimonio habeat locū hoc bñficiū ꝑ iſtū text. indiſtincte loquētē ⁊ eqꝑantē cām dotis alijs ↄctibus quo ad hoc: ſecus ſi ꝯueniat ex ↄctu vel quaſi ↄctu celebrato ſo. ma. qꝛ tūc ceſſat ꝟ bñficiū vt voluit gl. no. in .d. l. diuortio. in ver. facere potuit. in ſi. q̄ ita īelligit iſtū tex. niſi ille actus geſtus ſo. ma. abſqꝫ culpa mariti īducat actionē ſubrogatā loco actōis de dote .l. iij. in pri. alle. in glo. ⁊ no. ꝑ bar. in .l. maritū. ꝟ. ſol. ma. ⁊ oy. ⁊ Iac. bu. in
6 §. itē ſi de dote. iſti. de ac. ¶ †In ea. glo. ibi. id̄ qꝛ immittat ⁊c. hoc eſt ſine dubio ſm Imo. hic qñ marit᷑ ꝯſtituit ſimpľr ſe ſoluturꝫ qd̄ debebat ex cā dotis ſed ſi ꝯſtituiſſet ſe ſoluturꝫ .x. q̄ recepit ex cā dotis vr̄ eſſe dubiū an hoc gaudeat priuilegio ſi ꝯueniatur actiōe de ꝯſtituta. nā vr̄ ꝙ non ꝑ no. ꝑ glo. in .l. ſi prior. ꝟ. ſo. ma. ⁊ in .l. nēſenius. in prin. ꝟ. eo. ꝑ .l. cū q. §. ſi mulier. ꝟ. de iure-
b iuran. ¶ Sed ↄriū^b tꝫ Imo. hic ꝑ iſtā glo. ⁊ ꝑ .d. l. iij. in pri. vbi tex. ꝓprie loqꝛ qñ marit᷑ ꝯſtituit ſe ſoluturꝫ pluſqꝫ de dote exigi poſſit vt ibi ⁊ ſic nō loqꝛtur qñ ſimpliciter ꝯſtituit ſe ſoluturū id qd̄ debebat dotis cā. qꝛ tūc nō ꝯſtituiſſet vltra nām actiōis. iteꝫ exceptio que obſtabat prime actioni dꝫ obſtare actioni de cōſtituta .d. l. iij. §. i. ⁊ ꝑ hoc rñdet ad no. in .d. l. ſi prior cū ſi. ꝙ ibi loquit qñ ꝑ ſtipulationeꝫ ſit ꝓmiſſio quo caſu vr̄ remiſſa exceptio prius cōpetēs .l. ſi dare. ſ. de ꝟ. ob. l. ſi ꝗs delegauerit. ſ. de noua. ſecus in ꝯſtituto .d. l. iij. §. i. ⁊ ad .d. §. ſi mulier. vr̄ rñdere ꝙ ibi eſt ſpāle ne alr̄ deregat periuriū mulieris iurātis .x. ſibi deberi. que verba intelligi debēt cū effectu .l. debitor. ſ. de ꝟ. ob. ⁊ .ſ. de ſol. l. ſi is cui. §. flauius. adde primo ꝙ cū iſta opi. vr̄ cōcordare
7 bar. in .l. qd̄ noīe in prin. ꝟ. de ꝯdi. inde. ¶ †Itē adde ꝙ ēt ſi ſo. ma. maritus promitteret ꝑ ſtipulationē .x. decē integre ex cā dotis ſoluere tñ habebit hoc bñficiū ſi conueniat actione ex ſtipulatu ſubrogata loco actiōis de dote. ꝑ .d. l. iij. in prin. quaꝫ ita ſe gē intellexit bar. in .d. l. maritū facit ꝓ hoc qꝛ huic beneficio nullo modo renūciari pōt qñ ꝯuenit a muliere q̄ ſibi hāc reuerētiā dꝫ .d. l. alia. §. i. ſol. matri. Nō ob. glo. in .d. l. ſi prior ⁊ in .d. l. nēſenius. qꝛ ille glo. iuncte tex. loquunt qñ maritus ab alio ꝙ̄ ab vxore ꝯueniebat. Nō ob. d. §. ſi mulier primo qꝛ dꝫ intelligi qñ mota erit queſtio ex facultatibus viri an eēt ſoluēdo quo ad dotem deducto ne egeat. ⁊ mulier iurauit ꝙ ſic ideo iuramēto hr̄ pro veritate ſicut ſnia .l. nō erit. §. dato. ff. de iureiur. ⁊ .l. ii. eo. titu. iuncta .l. ingenuum. ꝟ. de ſtatu homi. nam iuramentū trahitur ad id de quo erat controuerſia ſicut tranſactio ⁊ ſnia .l. ſi de certa. C. de tranſac. ⁊ notat glo. in .l. nec enim. ꝟ. de ſuſpect. tuto. ⁊ in .d. l. nēſenius. §. ſi. in glo. alleg. Stāte non eſſet mota queſtio de facultatibus lꝫ mulier iuraſſet ſibi .x. deberi ex cā do-

Additio.
a ¶ Marito. vide do. meuꝫ d. Io. cipegrū in tract. de dotibus in qōne. ci. ⁊ vide albe. de roſa. in .ii. parte ſtatutoꝝ in. q. ci. xvi. ⁊ ibi an ſint priuilegia bona vxoris ſicut bona mariti ⁊ an in correlatiuis ſiat extenſio ⁊ maxime in mā penali vide pre ne ꝑ raſ. in .l. ſi. in .i. col. ⁊ ſeq. C. de indi. vidu. tol. ⁊ ꝑ ſely. in probe. decretaliū in .ii. ⁊ iii. colū. ⁊ ſeq. Tho. diplo.
b ¶ Sed ↄriū aduerte qꝛ reaſſumit infra numero .ix.

q: non interuenit auctoritas tutoꝝ qñ pupillus mãdauit fideiuſ ſori: q: qñ pupillus ꝯbit ſine auctoritate tutoris ſolũ naturaliter obligaſ .l.i.ꝛ ibi plene no.j.de noua. ſed vbi in caſu.l.marcellus. interuenerit auctoritas tutoris tꝑe mãdati pupilli: eo caſu daretꝰ actio mãdati ipſi fideiuſſori niſi pupillus peteret reſtitutionẽ aduerſus illũ ꝯtũ mãdati.l.ij.de fideiuſ.mino.ita declarat no.bar
10 to.in.d.l.marcellus.dñ alleg.d.l.ij. ¶ †Et iſta faciũt ad.q. quã diſputauit pau. de lia.ꝛ incipit. Is q fideiuſſerat ꝛc.vꝫ an fideiuſ ſor q fideiuſſit ꝑ vſurario poſſit exigi vltra facultates vſurarij. in xta.c.ꝙꝙ.de vſur.li.vj.ꝛ vtꝝ poterit exigi inſolidũ.ponit ibi lõgã diſtinctionẽ: vꝫ aut enim tꝑe quo interceſſit fideiuſſor facultates illius vſurarij erãt ſufficiẽtes de ſoluẽdo: ꝛ tũc ſꝫ poſtea defecerint eius facultates poterit ꝯueniri fideiuſſor inſolidũ ſi eſt ſoluẽdo.alle.tex.hic in.l.ſi fideiuſſor. Si autẽ facultates erãt ſufficiẽtes nõ tenebiſ iſolidũ.ꝓſeqꝰ ẽt plura alia mẽbra.remitto me ad
11 ibi dicta ꝑ eũ. ¶ †Ulterius extra gl.opp.ang.ꝯ.l.ꝛ ſi fideiuſſor. de.l.grece.§.illud.j. de fideiuſ.vbi hꝛ ꝙ nõ dꝫ fideiuſſor in plus obligari ꝙ̃ principalis. Et rñdet ꝙ nõ vꝛ ꝙ obligeſ in plus fideiuſſor: q: ẽt principalis erat obligatus inſolidũ: ſꝫ exactio nõ põt fieri inſolidũ.l.nẽſennius.§.ſi.j.e.veꝝ eſt ꝙ efficacius obligaſ fideiuſſor ſicut in filij videmus ꝙ lꝫ principalis ſit ſolũ naturalr obligatus: tñ poterit fideiuſſor interuenire q obligaſ ciuilr ꝛ naturalr.l.i.ꝛ.l.marcellus.j.de fideiuſ. ¶ Op.ẽt ang.hic ꝯ.l.ꝛ ſi fideiuſſor.de le.ij.§.parui.j.ꝺ priui.cre.ꝛ alr nõ inducit neqꝫ ſoluit. Imo.hic dicit ꝙ ibi priuilegiũ ꝯcernebat naturã actionis ſũmarie.hic aũt ſolũ dabaſ priuilegiũ ꝑſone.dicãt ipſi qcqd velint ibi nihil dꝛ de fideiuſſore: ſꝫ bñ dꝛ ꝙ ſũmaria actio hꝫ priuilegiũ iter ceteras actiones.ꝛ illud priuilegium retinet ſi fuerit etiam deducta in ſtipulatione.

1 Iudex debet ſequi voluntates partiuꝫ concordantium qualiter feratur ſententia.
2 Iudex in criminalibus non debet ſequi voluntatem partium in ſententiando.
3 Sententia lata expreſſo iuris errore eſt nulla.
4 Regule vbi ſunt due: vna prohibitiua alia permiſſiua in dubio prefertur prohibitiua.
5 Confeſſio partis continens iuris errorem eſt nulla ſicut ſententia.
6 Sententia diffinitiua lata lite non conteſtata etiam de conſenſu partium non valet.
7 Iudex dꝫ iudicare ſm ius ꝛ non ſm voluntatem partium.
8 Sententia arbitri lata ſm volũtatẽ partiũ an ſit nulla vel aliqua.
9 Sententia lata ſuper vno capitulo ꝛ non ſuper alio valet qñ duo ſunt ſeparatim petita.
10 Beneficio ne quis conueniatur vltra quam facere poſſit an poſſit quis pacto renunciare: ꝛ an iudex teneatur ſequi tale pactũ.
11 Statutum ꝙ iudex debeat iudicare ſm conſilium ſapientis ſi ꝯſilium ſit malum ꝛ iudicauerit an faciat litem ſuam.
12 Conſilium iniquum non excuſat iudiceꝫ qui tenebatur ſequi ꝛc. ſed ſi euidenter non continet iniquitatem ex quo partes eum approbarunt tanquam perſonam peritam non punitur iudex.
13 Appellari an poſſit a ſententia lata ſm partium conſenſum.
14 Sententia an valeat ſi iudex dicat pronũcio prout talis iudex ꝓnunciauit in tali cauſa.

1 **SI conuenerit.** †Si ꝯcordes ſint partes qualr ſnĩa feraſ iudex volũtate partiũ ſeq dꝫ.h.d.ſm vnũ intellectũ ap
2 probatũ.† No.ꝙ dixi in ſũmario: qꝺ ꝑmo limita ꝑcedere in ciuilibus.ſecus in criminalibus in qbus iudex nõ ſeqꝰ partiũ ꝯuẽtionẽ.tex.eſt,quẽ ibi ad hoc no. Bal.in.l.fallaciter ibi partiũ ꝯſenſu petita.C. de aboli. q: cũ ibi agaſ de eo qꝺ ꝯcernit publicã vtilitatẽ.l.licitatio.§.qꝺ illicite.ꝺ pub.l.ita vulneratus. ad.l.aq.nõ põt ius publicũ tolli ꝯuẽtiõe partiũ.l.ius publicũ.ff.
3 de pac.ſm rapb.hic.†Scꝺo fallit niſi ꝯſenſus partiũ eſſet vt ferreteſ ſnĩa expreſſo errore iuris.[a] q: tũc talis ſnĩa nulla eſſꝫ.ita voluit bal.in.l.i.C.de iur.om.iu.alle.in ar.l.q teſtã.ff.de excu.tu.facit.l.nemo põt.cũ ꝯcor.ff.alle.de le.i.ꝛ qꝺ ſtatim dicã. Hoc ideꝫ voluit bal.in.l.error.in vlt.col.C.de iur.ꝛ fac.igno.alſ.q: ius cõſtitutionis nõ põt pactis priuatoꝝ imutari.l.qꝺ de bonis.§.i.ꝛ l.ſeyus ꝛ angerius.ff.ad.l.fal. Rapb.hic facit mẽtionẽ de iſta limitatione.ꝛ dicit ꝙ Ja.bu.ꝛ Bal.in.d.l.priuatoꝝ.C.de iuriſd. om.iu.hoc voluerũt: ſed dicit rapha.ꝙ iſta limitatio nõ vꝛ vera q: lꝫ ꝯñalis ſit regula ꝙ ſnĩa nõ debeat ferri errore iuris expreſſo ꝛ lata ſit nulla.l.i.C.qñ ꝓuo.tñ alia eſt regula ſpecialis poſita hic ſ.ꝙ valeat lata ſm partiũ ꝯuẽtionẽ ꝛ iſta ſpecialis dꝫ preferri generali.l.ſanctio legũ.de pe. Tñ veriorẽ puto dictã limitationẽ ꝑ
4 ꝯ.alle. Et ꝯfirmo q: argumẽtum rapb.nõ vꝛ bonũ. ¶ †Quĩ habemus ꝙ vbi due ſunt regule.vna ꝓhibitiua: alia ꝑmiſſiua: preferſ in dubio ꝓhibitiua.tex.eſt no.in.l.iij.circa prin.ff.de ſuſpe. tu.hoc mõ inducẽdo due ſunt regule.vna ꝙ qlibet põt tutorẽ de ſuſpecto accuſare.ſcꝺa ꝙ libertus nõ põt ꝺ aliquo accuſare patronũ.querebaſ vtꝝ ſi libertus velit accuſare patronũ ſuũ tanꝙ̃ ſuſpectũ poſſit vna dictabat ꝙ ſic.ſ.illa generalis: alia dicebat ꝯriũ ſ.ꝙ libertus nõ põt accuſare patronũ preferſ ꝓhibitiua: vñ ſi libertus de ſuſpecto velit accuſare patronũ nõ poterit ſimilẽ text. habetis in.l.ſi ruffinus.ꝛ ibi põderat bal.C.de teſt.mil. Mꝺ in ꝓpoſito regulã habemus ꝓhibitiuã ꝙ ſnĩa nõ dꝫ ferri errore iuris expreſſo ꝛ lata nõ tꝫ aliã habemus ꝙ dꝫ ferri ſm partiũ ꝯſenſum in dubio debemus ſtare ꝓhibitiue regule: nec etiã vꝛ ꝙ magis ſpecialis debeat approbari vꝫ regula.l.noſtre ꝙ̃ regula.d.l.
5 i.C.qñ ꝓuo. ¶ †Cõfirmo iſtã limitationẽ q: videmus ꝙ ſilr cõfeſſio partis ꝯtinẽs iuris errorẽ expreſſum nõ tꝫ ſicut nec ſciẽtia. l.ordi.ff.de auro ꝛ arg.l.ꝯfeſſionibus.de interro.ac.ꝛ no. bart. in.l.ij.§.qꝺ obſeruari.C.de iura.calũ.ꝛ in.l.nõ fateſ.in vlti.col. j.de ꝯfeſ.ad iſtã limitationẽ videte etiã aliqua in fili.ꝑ abba.in.c. examinata.de ꝯfir.vti.vel inuti.c.i.in.i.col.extra eo. Itẽ ad iſtã
6 limitationẽ faciunt ea que dicam in hac ꝓxima fallẽtia. ¶ †Tertio fallit ſi partes aſſentirẽt ꝙ iſto mõ ferreteſ ſnĩa diffinitiua lite nõ ꝯte.q: tunc talis ſentẽtia nõ valeret.hoc eſt quod voluit dicere glo.hic ibi vel hoc iam lite agitata.q: litem conteſtari in cauſa principali regulariter eſt de ſubſtantia iudicij.l.fin.§.illud.C. de ſenten.l.prolatam.C. de ſenten.ꝛ his que ſunt de ſubſtantia iudicij regulariter per partes non poteſt renunciari: vt no.glo.ꝛ docto.in auc.offeratur.C.de lit.conteſta.ꝛ no.per glo.in.§.ſancimus.in auc.de exhi.re.in glo.mag.ꝛ in.c.de cauſis.in glo. de offi.delega.ꝛ glo.in.c.i.de libel.obla.ꝛ in.c.ſi.de re iu.li.vj.ꝛ in terminis noſtris firmat Spe.in ti.ꝺ ſen.ꝓla.§.iuxta.ꝟ.qd ſi de partiũ volũtate. ¶ Quarto limita in arbitro: vt.l.qualẽ.ff.de arbi.ꝛ hic in prima ſolutione glo.quam refert Cyn.in.d.l.i. C.de iuriſdi.om.iudi.ꝛ Imo.hic.ꝛ etiam Bald.in.d.l.i.quando iu
7 ris error non eſſet expreſſus in ſententia.†Sed glo.in prealleg. l.i.ver.conſenſu.iuncto textu tenet ꝙ non ſolum arbiter ſed etiã
b nec iudex debeat ſm voluntatem partium[b] ſententiam ferre. q: dꝫ iudex ſm ius non ſm voluntatem partium iudicare ſm Jac. bu.ibi q ad hoc alleg.l.rẽ nõ nouã.poſt prin.cum auc. ibi poſita C.de iudi. Bar.vero hic de predictis mẽtionẽ non faciens dicit ꝙ iſto iure digeſtoꝝ vera eſt prima ſolutio glo.hic ꝙ aliud ſit in arbitro. Nam ſi diceremus valere ſnĩam latam conſenſu partiuꝫ nil operaſ ſnĩa.cum ex ſe talis ſnĩa non producat actioneꝫ vel officium iudicis: ſed ſoluꝫ ei metu pene pareſ.l.i.C.de arbi.ꝛ ideo tãtũdem operabiſ partium conſenſus ſolus quantum opaſ ſententia arbitri: ſed cum hodie ex ſententia emologata data ab arbitro aſſumpto nudo pacto ꝛ ſine pena oriatur actio. l. cum antea.C.de arbi.ꝛ ſic aliquid operari poſſit ſententia arbitri vltra conſenſum partium.ſ.ortum actionis in factum ſicut operaſ ſententia iudicis: ideo in illis caſibus poſitis in . d . l. cum antea.et in.l.ne in arbitris.C.ti.in qbus ex ſnĩa arbitri oriaſ actio valebit ſnĩa arbitri lata ſm ꝯſenſum partiũ ſicut ꝛ ſnĩa iudicis.ꝛ ſic ſꝫ eũ in dictis caſibus eſt correcta.d.l.qualẽ. ¶ Ange.ꝟo hic impugnat opi.bar.cũ.l.correctio ſit euitãda.l.precipimus.C.de ap. c.cũ expediat.de elec.lib.vj.ꝛ ideo tꝫ primã ſolutionẽ gl. noſtre: vꝫ ꝙ aliud ſit in arbitro ꝙ̃ in iudice.etiã hodie eſt ratio ſm eũ. ꝛ imo.hic q: de ſubſtãtia arbitri eſt libertas arbitrãdi.l.itẽ ſi unus §.itẽ põponius.ff.de arb.ꝛ.d.§.ſtari.ſꝫ poteſtas iudicis eſt modificata ut ferre debeat ſnĩam iuri ꝯſonã.l.i.in prin. j.de appella. ꝛ in auc.iniur.qꝺ preſta.ab his.circa ſi. ¶ Cõſonũ aũt iuri eſſe vꝛ ꝙ partes ſint in cõcordia.ꝛ illud ſequaſ.l.i.§.ꝛ poſt opis.ff. de op.no.nun.igiſ ꝛc. Et ꝑ hoc infert Ange.hic ꝙ in ſnĩa arbitroꝝ idẽ erit dicẽdũ ꝙ in ſnĩa iudicis: q: poteſtas arbitratoꝝ nõ eſt libera.ſed limitata ut debeat eque iudicare.l.ſi ſocietateꝫ.§. arbitroꝝ.cum ſequẽ.ff.pro ſocio.ꝛ.l.ſi libertus.ff.de ope.liber. Adde ꝙ Bal.in.l.ſi.in.xij.q.C.de ꝯhen.emptio. videtur velle per iſtam legẽ ꝙ hec lex habeat locũ in arbitro ꝛ arbitratore ſicut in iudice. Imo.hic.lꝫ de Bal.mentionem non faciat.putat ꝙ ſententia arbitratoꝝ lata ſm partium voluntatem non teneat ſicut nec ſententia arbitri per rationem hic allegatam per Bar.

a ¶ Errore iuris.adde in eũdẽ alex.in ꝯſi. ccxi.in.i.volu.ꝛ ibi q ꝛ qͥſ error vitiet ſnĩam.ꝛ eũdẽ vide ꝯſ.lxxix. ꝛ ꝯſ.lxxxi.l.iu. vo.ꝛ ibi qd ſi error eſt expſſus an vitiet ſnĩam.ꝛ qd ſi ſnĩa ꝯtinet expreſſum errorẽ ſtatuti.ꝛ vide inno.in.c. grauis. de de poſ.ꝛ in.c.cũ olim.de re iu. ꝛ adde ꝙ ſolutũ põt repeti ꝯdi.ex iniuſta cã ita iu. in.l. ſi is ad quẽ.ff. de acqr.here. Fran.cur.

b ¶ Uolũtatẽ partiũ. Aduerte q: reaſſumit.j.nu.ſeq. latiſſime ꝛ fere ꝑ eadeꝫ v̄ba ꝛ qñ vnã ꝛ qñ aliã opi. tenere ꝛ ad adducta in ꝯñ ad vtrãqꝫ ꝯtẽ rñdeſ conſ. ꝛ vide in ſimili abb.in.c. lꝫ de ꝓba. in.ii. no.ꝛ in ru.de glue.paul. de ca.i.l. ꝑcipi. C.ſi ꝯ ius vel vti.pub.ꝛ vꝛb ſeq.in.d.c.lꝫ ꝙ ſi eſt cõpromiſſum de iure an poſſint arbitri ſnĩare ſm ſtatuta. ꝛ ibi ad hoc. q. quotidianas. Julia.ſab.

ta.l.ſi ſocietatē.§.arbitrorū.⁊.l.vñ ſi nerue.ſ.pro ſoc.⁊ ſic eius
poteſtas nō eſt libera ſicut ptās arbitri.Jmo.hic addit pro iſta
rōne.ſ.ꝙ poteſtas arbitri dꝫ eſſe libera.melius faceret tex.in.l.
item ſi vnus.§.idē pompo.ſ.de arbi.Jtē addit Jmo.ꝙ quate
nus Ang.dicit idē eſſe in arbitratore ꝙ in iudice nō vr̄ bñ dcm̄.
q2 ſaltē ſtat ratio Bar.q2 nihil operabit̄ tunc ſnia arbitratorꝝ cū
illa ēt hodie nō emologet̄ expreſſe nec tacite:q2 hoc nō eſt iure
cautum vt no.Bar.in.d.§.arbitrorꝝ.circa.iij.col.ver.itēꝫ que
ro.vñ tꝫ Jmo.ꝙ idem ſit in arbitratore ꝙ in arbitro.⁊ ſic ꝙ nō
valeat ſnia lata ab arbitratore ſm partiū volūtatē.⁊ etiam tꝫ ꝙ
d.l.qualem.nō ſit correcta per ea que dicit Ang.cōtra Bar.di
cit etiam Jmo.ꝙ ꝯ Bar.tenētēꝫ ꝙ hodie valeat ſnia arbitri la
ta ex ꝯuētione partiū poſſet adduci.q2 nō vr̄ ꝙ poſſit emologa
ri ſnia arbitri per partes anteꝗ̄ feratur.vt no.glo.in.d.l.cū an
tea.ergo ſecūda conuentio non pōt inducere emologationē.⁊
ſic facere ꝙ oriatur actio ex ſnia tñ dicit ꝙ ab hoc arg.poſſet de
fendi Bar.q2 aliud eſt emologare id qđ ſniabitur per arbitruꝫ
ex ſuo arbitrio.⁊ hoc fieri non pōt.l.cum antea.aliud eſt cōſenti
re ⁊ conuenire de certa ſnia ferenda per euꝫ.⁊ hoc bene fieri po
teſt.q2 hoc caſu malicia arbitri nil pōt operari:q2 nō facit niſi id
qđ partes voluerunt.tamē per primā rōneꝫ Ang.Jmo.appro
bat dictum Ang.Addatis ꝙ Saly.in.d.l.i.C.de iuriſdi.om.
iudi.dicit ſe dubitare an ſit vera opi.Bar.per.d.l.qualem.que
vr̄ dicere ꝙ nullum eſt cōpromiſſum aliter nō inſiſtit.Jtem ad-
datis qđ Bal.in.l.ſi.in.xij.q.C.de ꝯhen.emp.vr̄ in diſcurſu di
cere ꝙ tam ſnia arbitri ꝗ̄ arbitratoris lata ex conuētione parti
um vꝫ ſicut q̄ñ lata eſt a iudice per hāc.l.¶ Jtē addatis ꝙ Ro.
in.d.l.i.§.poſt operis.dicit ibi eſſe tex.ſingularem ꝙ ſnia ar-
bitratoris lata ſm voluntatem partium valeat.Paſſus eſt du
bius.tamē videret̄ ꝙ poſſet defendi opi.Barto.hic inꝗ̄tuꝫ tꝫ
ꝙ ſnia arbitri lata ex cōuentōe partiuꝫ non vꝫ preterꝗ̄ hodie in
caſibus in quibus paritura eſt actionē.d.l.cū antea.⁊ h̄ per ra-
tionem ſuam.¶ Nec ob.ratio Ang.⁊ Jmo.dum habent ꝙ le
gum correctio eſt euitanda ⁊c.quia poteſt reſponderi ꝙ corre-
cta ratione le.ſit correcta ipſa.l.per no.per glo.reputatā ſingu.
in.l.i.in prin.⁊ ibi no.Bar.ſ.de legi.tut.⁊ notant docto.maxi
me Moder.in.l.ſi vero.§.de viro.cum concor.ſ.ſolu.matri.
Sed ratio propter quam nō valebat compromiſſum fcm̄ in ar
bitrum a partibus qđ ſub certa forma deberet ferre ſniam eſt:
q2 nihil operabatur ipſa ſententia vltra conuentionem partiuꝫ.
que ratio ceſſat in caſu.d.l.cuꝫ antea.ergo ⁊c.¶ Nec ob.ratio
Ange.vꝫ ꝙ arbiter dꝫ habere liberam poteſtatem arbitrandi.
⁊ propterea ſtanduꝫ erat ſententie arbitri eque vel inique.quia
videtur hodie ꝙ aliud ſit in caſu.d.l.cuꝫ antea.q2 ibi pars ꝯtra
quam eſt pronunciatū ſi contradicat infra.x.dies non facit ſibi
preiudicium ſnia arbitri.¶ Preterea ratio Ange.ſolum mili
tat quando in compromiſſo conuētum fuiſſet qūo debeat ferri
ſnia per arbitrum:ſed vbi in compromiſſo data eſſet libera po
teſtas arbitro:⁊ ex poſtfacto partes ꝯuenirent qualiter deberet
ferre ſniam arbiter non negatur in.d.l.qualeꝫ.quin eam poſſit
ferre ſm concordiam partiuꝫ.¶ Melius concordari poſſunt
opi.hoc modo vꝫ ꝙ aut ſunt partes concordes ꝙ arbiter ita ꝓ
nunciet ⁊ tunc ſit vera opi.Ang.ſ.ꝙ non valeat q2 tunc non mi
litat ratio Bar.dicentis ꝙ nihil operatur tunc ſnia arbitri.naꝫ
hoc non eſt verum q2 quādo partes cōuenerunt ꝙ arbiter de-
beat tali modo ferre ſniam.ſnia arbitri operabatur ꝙ illa ꝯuen
tio partium non erat adhuc impleta.opꝫ ꝙ ergo vt adimplea
tur vꝫ ꝙ arbiter ita ferat ſniaꝫ.ſed vbi partes ꝯueniſſent adinui
cem hoc mō vꝫ ꝙ actor dꝫ h̄re.x.⁊ qđ arbiter ita iudicaret tunc
ꝓcederet opi.Bar.q2 fuerunt due ꝯuentiōes q2 per p̄mum ca
put iam erat lis ⁊ ꝯtrouerſia mota.⁊ lꝫ adiectū eſſet aliud caput
ſcꝫ qđ arbiter hoc mō iudicaret.iſtud videbatur ſup̄fluuꝫ niſi in
caſibus de quibus hodie in.d.l.cum antea.¶ Paſſum habui
pro ſatis dubio.⁊ tamē adhuc plenius conſiderans videt̄ mihi
nunc valde ꝓbabilē eſſe opi.Ang.⁊ vltra adducta moueor.nā
vbi due ſunt ratiōes finales vnius legis licet ſit correcta vna ra
tio.ſi tamē ſupereſſet alia ratio finalis nō intelligitur correcta.l.
per id qđ h̄r in.§.affinitatis.inſti.de nup.⁊ no.gl.in.l.liberorꝝ.
§.notantur.ſ.de his qui notā.infa.⁊ no.in.l.ſi ventri.§.in bo-
nis.j.de priui.credi.¶ Modo ad propoſitū dicit Bar.ꝙ rō
d.l.qualem erat q2 ſnia arbitri erat ſuperflua ſtante concordia
partium.hec rō bene vr̄ hodie correcta in caſibus.d.l.cum an-
tea:vnde fateor ꝙ iſta rō eſt correcta.Alia erat rō:q2 ad eē arbi-
triſ requiri ſ

trij regrif q̄ habeat arbiter liberā poteſtatē nō dependētē a volūtate alterius.l.itē ſi vnus.§.itē pōpo.in fi.ſ.de arbi.ſed iſta rō nō vr̄ correcta:ergo vr̄ q̄ adhuc hodie locū hr̄e debeat.d.l.qualē.¶ Nec ob.dū ꝯ̄ ang.fuit adductū q̄ rō ang.nō militabat q̄ſi illa ꝯcordia fuiſſet facta poſt cōpromiſſum:q2 imo militabat:q2 q̄uis cōpromiſſum fuerit purū ⁊ liberū:tñ ſi añ ſniam partes ſe cōcordauerint de forma arbitrādi.hoc vr̄ eſſe nouū cōpromiſſuȝ ⁊ noua ꝯuētio p̄ quā intelligit̄ receſſum a prima iuxta.l.pacta nouiſſima.C.de pac.¶ Itē lȝ ad rōnē ang.fuerit rñſum q̄ nō militabat hodie p̄.d.l.cū autea.¶ Pōt ad hoc replicari q̄ illa rñſio bñ tollit arg.d.§.ſtari.ſed nō tollit argu.fundatū in.d.l.itē ſi vnus.§.itē pōpo.ſ.q̄ nō oȝ poteſtas arbitri pēdere a volūtate alterius:⁊ ſic videret̄ q̄ in pūcto iuris multū p̄babilis ſit opi.ange.¶ In arbitratore vo multū plȝ opi.am.q2 rō reddita in.d.§.itē pōp.nō militat in arbitratore ſicut nec in iudice:q2 tales habēt poteſtatē magis limitatā a iur̄ ⁊ obligatā.l.⁊ eq̄tati.p.d.l.ſi ſocietatē.§.arbitror.⁊ ad hoc bñ faciūt no.p̄ Bar.in repeti.l.i.§.ſi plures.in.vj.⁊ melius in.vij.q.de exerci.vbi ponit de intellectu.d.§.itē pōpo.in iudice vero magis cōiter tenet̄ q̄ ſnia p̄ iudicē ferri debeat ſm̄ volūtatē partiū ⁊ lata ꝯ̄ p̄ iſtā.l.⁊.l.iudicē.ſ.e.reprobata opi.gl.in.d.l.i.C.de iuriſdi.om.iu.in ꝟ.ꝯſenſu.¶ Proſequēdo gl.dari pōt ēt ſol.ad ꝯ̄riū.d.l.qualē.vȝ q2 exponit hic qd̄ p̄nūciet.i.de quo p̄nūciet.nā ponē q̄ plura petere poterā ⁊ ꝯuenit q̄ vnū tm̄ peterē:ſtādū eſſe ꝯuētioni vt hic.¶ Et ſimiliter nō ob.d.l.qualē.q2 ibi fuerat actū qualis deberet eſſe ſentētia an ꝯdēnatoria in totū:an abſolutoria in totū:⁊ ſic ſentit iſta ſolutio q̄ nō vȝ ꝯuētio partiū q̄ ſnia ferat̄:aut a iudice:aut a p̄te ſm̄ eaȝ ꝯuētionē:ſed hec ſolutio vr̄ aliqualiter repugnare lr̄e noſtre que dicit q̄ p̄nūciet̄ niſi ſm̄ Bar.dicamus q̄ eo ipſo q̄ conuētū eſt de vno intelligit̄ ꝯuētū de alio:⁊ ſic eo ipſo q̄ eſt ꝯuētuȝ q̄ poſſim tm̄ vnā rē petere vr̄ ꝯuētū q̄ ſup illa re tm̄ debeat ferri
9 ſnia.†Et ſi intelligamus iſtā gl.qñ plures erāt petitiones diuerſarū rerū ⁊ fuerit actū q̄ ſup vna tm̄ iudicet̄:tūc glo.nō hr̄et maximā dubitationē.q2 qñ duo ſunt ſeparatiȝ petita tūc lȝ ferat̄ ſnia ſup vno capitulo nō ſup alio.vȝ ſnia ſup illo capitulo ſup quo lata eſt.l.erā.§.i.ſ.de mino.⁊ plene p̄ bart.poſt gl.in.l.i.C.ſi aduer.rē iu.nā hoc fallit ſi ex ꝯuētione partiū iudicauit ſolū ſup parte q2 tūc valebit:ita p̄bat̄ hic p̄ hāc gl.que in hoc reputat̄ no.⁊ ſequit̄ ab oībus excepto Raph.⁊ dicit imo.q̄ iſte tex.ſm̄ iſtā lect.eſt ſingularis ⁊ nō repit̄ alibi.Rapha.tñ hic dicebat q̄ ſi glo.noſtra bñ inſpiciat̄ hoc non dicit:potuit moueri p̄ ea que dixi.ſ.q2 tex.dicit qd̄ p̄nūciet̄ nō qd̄ petat̄.Preterea poſito q̄ gl.iſtud diceret non vr̄ q̄ bñ dicat.q2 cū iure cautū ſit q̄ ſnia debeat ferri ſup toto ⁊ lata ſup parte nō tȝ:nō pñt partes remittere ea q̄ ſunt de ſubſtātia iudicij:vt no.gl.in.c.de cauſis.de offi.deleg.¶ Tñ ſubſtinēdo opi.gl.⁊ doc.eā tenētū poteſtis rñdere q̄ verū eſt q̄ p̄ ꝯſenſum partiū nō pñt tolli ſolēnitates iudiciorū nec remitti ea que ꝯcernūt intereſſe iudicis.puta q̄ nō p̄ducat̄ libellus:q2 ꝯcernit ēt cōmoditatē iudicis q̄ hȝ cape inſtructionē ex libello ad ferēdū ſniam.Alia aūt inducta ad fauorē partiū bñ pñt tolli ꝯſenſu partiū.ita declarat bar.in.d.auc.offerat̄.ſed q̄ debeat iudicare ſup toto fuit inductū ad vtilitatē partium.ergo vr̄ q̄ recte potuerit remitti ꝯſenſu partiū.teneatis itaqȝ mēti hāc ſcdaȝ ſolutionē q2 eſt no.¶ Tertia ſol.eſt q̄ hic partes ꝯuenerūt lite iaȝ ꝯte.ſed in.l.qualē.ab initio vult dicere gl.q̄ hic lis erat ꝯteſtata quo caſu vȝ ſnia lata ex ꝯuētione partiū:ſed añ lit.ꝯteſ.nō valeret.q2 lit.ꝯte.nō pōt tolli ꝯuētione partiū vt declaraui in lectione precedēti.¶ Quarta eſt ſo.q̄ hic fuit ꝯuētū q̄ ille q̄ tenebat̄ inſolidū deberet ꝯdānari inq̄ītū facere poſſet:⁊ iſtā ſo.approbat gl.q2 hoc pōt partiū pacto induci p̄.l.ſi q̄s crediderit.ſ.de pac.Bar.hic trāſit ſimplr̄ cū iſta gl.⁊ ita ēt alij nō declarātes eā.gl.obſcure loq̄ vr̄:q2 nō dicit qd̄ ꝯuētū fuerit in.d.l.qualē.ideo pan.hic dicit mētē gl.fuiſſe q̄ hic ſi ꝯuētū fuit q̄ ille q̄ tenebat̄ inſolidū ꝯueniat̄ inq̄ītuȝ facere pōt:vȝ iſta ꝯuētio.ſed in.l.qualem conuentum fuit q̄ condēnaret̄ ille qui veniebat abſoluendus quo caſu non vȝ conuentio vt iudex teneat̄ eam ſeq.ſi autē fuiſſet conuentū q̄ abſolueret̄ ille qui veniebat condēnandus vel q̄ condēnet̄ inq̄ītum facere poſſit qui tenebat̄ inſolidū bñ valeret.tñ dicit q̄ nō bene videt rōnē diuerſitatis.nā lȝ prima facie videat̄ poſſe reddi rōnē diuerſitatis:q2 fauorabiliores ſumus reis ⁊c.l.fauorabiliores.ff.de reg.iur.l.arria.de act.⁊ obli.tñ iſtud vr̄ verū niſi per partes fuerit renūciatuȝ huic fauori ⁊ q̄libet pōt renūciare fauori ſuo.¶ Preterea dicit ſibi videri meliorē primā ſolutioneȝ.⁊ ſic hec lex debeat ſimplr̄ debeat p̄cedere in ſnia ferēda a iudice.bñ facit tex.in.d.l.iudicē.ſ.cōi.diui.⁊ ita puto tenēdum p̄ illam
10 l.iudicē.⁊ p̄ iſtā.l.noſtrā.¶†Ulterius querit glo.qd̄ ſi reus debuit cōdēnari inq̄ītū facere pōt.⁊ fuit cōuētū q̄ condēnet̄ inſolidū an poſſit p̄ cōuētionē hoc induci ⁊ iudex teneat̄ eā ſeq.gl.no.
a diſtinguit.q̄ aut illud bñficiū cōceſſum erat reo rōne reuerētie vt in marito cui a lege cōceſſum eſt hoc bñficiū rōne reuerētie.et hoc caſu nō tȝ dicta cōuentio.q2 tali iuri nō pōt renūciari.l.alia.§.elegāter.ſo.ma.l.fi.C.de bo.lib.Si aūt tale bñficiū cōpetebat rōne ꝯtus nō rōne reuerētie:vt in ſocio.⁊ hoc caſu poſſit tolli p̄ pactū hoc bñficiū p̄ regulā.l.ſi q̄s in cōſcribēdo.ſ.de pac.⁊.l.pactū inter heredē.ff.e.ti.⁊ dicit gl.q̄ ſm̄ hoc pōt intelligi iſte tex.⁊ ſic erit quartus intellectus.puta q̄ tenebat̄ iſte reus inq̄ītū facere pōt rōne ꝯtus.⁊ fuit ꝯuētū q̄ teneret̄ iſolidū.ideo iudex hāc cōuētionē ſeq oȝ.Addatis q̄ gl.in.d.l.qualē.approbat iſtū intellectū.gl.hic.⁊ iſtū intellectū approbauit etiā Jo.bu.ad hāc.l.in.d.l.i.C.de iuriſ.om.iu.ſuſtinēdo gl.ibi volētē q̄ nō vȝ ſnia lata cōcordia partiū nec in iudice nec in arbitro.⁊ dicit q̄ nō obſt.iſte tex.q2 hic fuerat renūciatū bñficio predicto.¶ Itē quartus intellectus eſt in ſe verus.tñ primus eſt notabilior.vel etiā dicit gl.hic.pōt exēplificari.l.noſtra ſm̄.l.fi.C.de teſt.vbi hr̄ q̄ ſi querat̄ an teſtes recepti corā arbitro faciāt fidē corā iudice ⁊c.vt ibi.
11 ¶†Extra gl.queſiuit hic bar.an iudex qui ex volūtate partiū vr̄ ex forma ſtatuti cōmiſit cauſam cōſilio ſapiētis.⁊ iudicādo ſecutus eſt.d.cōſiliū iniquū.an faciat litē ſuā.⁊ cōcludit q̄ ſic niſi conſenſus partiū vel ſtatutū arctaret iudicē ad ſequēdū.d.cōſiliū vt hic p̄ eū.Adde Spe.idē tenēte in tit.de req.ꝯſilij.§.i.ꝟ.qd̄ ſi iudex.⁊ ibi p̄ Jo.an.in addi.⁊ idē tȝ Jo.an.in regula.nullus ex cōſilio.in mercu.⁊ Bar.in repe.l.i.§.ſi plures.in.i.q.ff.de exerci.vbi late.⁊ Cyn.Bald.⁊ Imo.in.l.cum tale.§.ij.de conditio.⁊ demon.⁊ Ange.in.l.i.§.queſitum.de appella.⁊ in.l.filius.ſ.de indi.⁊ Cano.omnes in.c.ſi pro debilitate.de offi.deleg.⁊ in.c.nec epiſcopi.de tempo.ordi.lȝ Guid.de ſuza.in.l.humanuȝ.C.de legi.voluerit q̄ ſi partibus conſentientibus iudex elegit conſultorem.tenetur ſequi conſilium.q2 lȝ a princi.habuerit poteſtatem cōſiliū nō hr̄e.ita cōſilio habito vr̄ aſtrictus illud ſequi.alle.in argu.l.iij.§.tam ⁊ fi.ſ.de arbi.⁊ in.l.cōmodato.§.ſicut.ſ.de cōmoda.⁊.d.§.ſi plures.niſi conſilium ſit contra legem.quia illud non tenetur ſequi ſm̄ eum.allegat in argu.l.reſcripta.C.ſi contra ius vel vtili.publi.¶ Sed verior eſt opi.Barto.⁊ ſequacium.pro qua eſt optimus tex.⁊ ibi ſequuntur hoc omnes in.c.cum olim.de arbi.dicit no.Anto.de but.ad limitationem predictorum q̄ lȝ ſtatutū diſponens vel lȝ partes diſponāt q̄ iudex teneat̄ cōmittere cauſam conſilio ſapientis non dicatur arctare iudicem ad ſequēdū ꝯſiliū.tñ fallit ſm̄ eū niſi iudex ex toto eſſet ignarus.per.c.venerabili.cum glo.de offi.deleg.⁊.l.impuberibus.ſ.de ſuſpec.tu.Imo.in.d.c.cum olim.dicit hoc eſſe verum quando ex conſuetudine patrie viri imperiti cōmuniter ſtatuerētur iudices.q2 tunc intētio predicti ſtatuti videretur fuiſſe q̄ debeant ſequi conſilium peritorum.alſ ſecus per predicta.quod etiam limita niſi eſſet iniquū.q2 tunc etiaȝ ſi ſtatutum vel partes dicant q̄ iudex debeat ſequi conſilium ſapientis:tñ ipſum nō tenebitur ſequi.q2 intelligitur de conſilio arbitrio boni viri.l.ticium ⁊ meuium.ver.quantum.ſ.de admini.tuto.ideo ſi cōſiliū eſt iniquum non eſt ſeruandum.l.ſi libertus.ſ.de ope.lib.l.hec venditio.in prin.ſ.de contrahē.emptio.ita vr̄ notabiliter velle Barto.in.d.l.i.§.ſi plures.in repeti.in.iij.q.ad quod etiam vide no.per Anto.de bu.in.d.c.ſi pro debilitate.⁊ Bald.in dicta rubrica.C.de exerci.Sed aduerte quia ſi recte conſideratur Bartolus hic videtur velle contrarium per ſupra allegata.⁊ iſtud puto verius.quia alſ ſtatutum ſeu conſenſus partium nihil operaretur contra.l.ſi quando.in princip.de lega.primo.⁊ c.ſi papa.de priuileg.lib.vj.Non obſt.nota.per Bartolum in dicto.§.ſi plures.quia illa procedunt quando in actu extraiudiciali ſequendum erat conſilium alterius:quia ſi intelligeretur etiam de conſilio iniquo:nullum haberet regreſſum ille qui leſus eſſet.ſecus in actu iudiciali.vt in propoſito noſtro.quia ha-
12 bet remedium appellandi.vt hic per Bartolum.¶†Item inquantum Bartol.hic q̄ conſilium ſapientis iniquum non excuſat iudicem qui tenebatur ſequi ⁊c.Adde q̄ Imola hic dicit q̄ ſi conſilium euidenter non contineat iniquitatē ex quo partes approbarunt pſonam ꝯſultoris tanq̄ peritam non tenet̄ iudex.ar.l.ij.cū ibi no.ſ.quod q̄ſqȝ iuris.oȝ enim partibus imputari.

Additio.
a ¶ Rōne reuerētie.not.ꝯ̄ p̄.Martiū.R.D.patriarche Venetiaȝ q̄ ſecus q̄ ip clerici renūciāt beneficio.c.odoardus.de ſolu.q̄ poſſint ꝯueniri vltra quā facere pñt.Tho.

⁊ iudex excuſari: maxime cū iuſta cā cōſueuerit quē excuſare alle
gat. l. qui ſolidū. §. ēt. ſ. de leg. ij. ⁊ iſtud ēt ſeqꝉ hic Pau. de ca
ſtro. ¶ Addo Bal. idē tenētē in. l. obſeruare. §. ꝓficiſci. in. xiij.
q. de offi. ꝓcō. vbi ēt dicit ꝙ aut iudex elegit talē ꝯſultorē impe
ritum ⁊ iudex nō excuſaꝉ alle. no. ꝑ Inno. in. c. ſuꝑ qōnū. de of.
dele. aut ꝑtes elegerūt ⁊ tūc excuſaꝉ alle. in ar. l. gñalꝛ. §. i. C. de
reb. cre. ⁊ idē Bal. in. l. mācipia. C. de ſer. fugi. ¶ Sed ꝓ opin.
Bar. hic facit q: iudex vꝛ ēt ſe aſſerere peritū. d. l. ij. ꝙ ſiq̄z iur.
⁊ turpe vꝛ ſibi eſſe allegare ꝙ ipſe credidit imperito conſultori:
q: eſt turpe perito ⁊c. l. ii. §. ſeruius aūt ſulpitius. ſ. de ori. iur.
ad hoc ēt vide no. ꝑ Bar. in. l. in bonoꝝ. in fi. ſ. de bo. poſ. ti. ge
ne. ⁊ iſtā opi. in ſpē ſirmat Bar. ⁊ idē Bal. i. l. iuris. C. q admit.

13 ¶ † Item inq̄rtū Bar. hic dicit ꝙ a ſnīa lata ſm ꝑtiū ꝯſenſuꝫ pt
appellari ꝑ. l. ex ꝯſenſu. j. de ap. ⁊ ꝑ rōnes hic traditas ꝑ eū. Ad
do Bar. ⁊ alios cōiter ita tenētes in. l. i. §. queſitū. j. de ap. ideꝫ
Bal. in. l. ex illo. C. de ap. ⁊ Cano. in. c. cāui. ꝑ illū tex. de re ind.
⁊ idē tꝫ Anto. in. c. intimaſti. de ap. reperio tñ Bal. in quodam
ſuo repertorio tenētem ꝯ̄riū, ⁊ ꝓ hoc allegat tex. meliorē de cor
pore iuris in. l. gñalꝛ. §. i. ibi q̄s. n. ferēdū eſt ⁊c. C. de re. cre. tñ

a q: cōis opi. eſt i ꝯ̄riū temerariū eēt ab ea recedere.[a] ⁊ ſic oporte
bit intelligere. d. l. gñalꝛ. in caſu ſuo tñ retēta cōi opi. ꝓ ꝯ̄a. Li
mita cā niſi ꝑtes ꝯſenſerint ſtare cuicūq̄z ꝯſilio ⁊ ſm illud iudi
care q: tūc non poterit appellari ⁊ dici de iniq̄tate cōſilij. ita ſin
gulariter dicit Bal. in repe. l. tale pactū. §. q ꝓuocauit in. xx. co
lū. ſ. de pact. ꝑ glo. valde notabilē ibi dicētē ꝙ ꝓmittēs parere
ſnīe quecūq̄z fuerit vꝛ appellatiōi renūciare. ita in caſu p̄dcō al

14 legat. d. l. gñalꝛ. §. i. ¶ † Demū q̄ꝛit hic ang. qd ſi iudex dicat
ꝓnūcio ꝓut talis iudex ꝓnūciauit i tali cā. an valeat ſnīa: ⁊ remit
tit ſe ad no. ꝑ Spec. in ti. de ſen. ꝓla. §. iuxta. ṽ. qd ſi iudex. vbi

b Io. an. ꝯcludit ꝙ nō vꝫ: q: ſnīa dꝫ eē certa ꝑ relationē ad acta[b].
eiuſdē cāe ſeu inſtātie alle. l. iij. C. de ſen. q̄ ſine cer. quāti. ⁊ cum
eo trāſit ſimplr Imo. reputās dcm̄ Bar. no. ad intellectū. l. ait
ꝑtor. §. i. ſ. eo. ⁊. d. l. iij. Adde ꝙ Bal. in. l. nemo. C. de ſen. ēt
ſe remittit ad no. ꝑ Spe. in loco ꝓalle. ⁊ cū dcā opi. Io. and. trā
ſit ſimplr Anto. de bu. ⁊ Abb. in. c. cū venerabilis. de reli. do.
⁊ Ro. in. i. §. ſi q̄s. j. de ṽ. ob. ⁊ in. l. i. ſ. e. Et in ꝯ̄riū ēt vide not.
ꝑ Bal. in. l. i. in fi. C. de ſen. ex ꝑicu. reci. q̄ oīa ꝯcordāt cū. d. §. i.
⁊ per ſupradicta pꝫ poſſe ſubſtineri hāc vltimā opi. ꝯ̄ Ioā. and.
aliam. q. tāgit hic Ang. ⁊ Imo. de qua dixi. ſ. eo. ti. l. i.

Additio.
a ¶ Temerarium eēt ab ea recedere. vide dict. in ꝯſi. cex xxvi. lci. viſis ꝓceſſibus. in ii. colū. q dicit ꝙ iudex vꝛ ꝑ impitiā iudicare q relictā cōi opin. adhereret ſingulari opinioni alicuius docto. Th. di.
b ¶ Ad acta. add tu ꝙ ſi iudex dicaꝉ ꝓnūcio vt in tali ſcriptura ſnīa vꝫ ſi ſcriptura eſt in iudicio ꝓducta alias ꝯ̄ q: nō pōt dici in iudiciuꝫ deductū qd non ē in iudicio ꝓductū. l. iꝫ. C. de iudi. ⁊ relatio dꝫ fieri ad intrinſeca. et nō certū ꝑ ſe fit certuꝫ ꝑ relationē ad certum. ita bart. i l. i. C. d ſen. ex pericul. reci. ⁊ do. anto. in. c. cū venerabilis de reli. do. dicens illud fuiſſe ſingulare dictuꝫ io. and. in addi. ſpe. in ti. d ſen. ꝓſe. cur.

1 Vſure vſurarum ſemper fuerunt ꝓhibite.
2 Sententia continens iuris errorem non tamen expreſſum in ea licet de eo appareat in actis valet ⁊ tenet.
3 Sententia refertur ad acta q̄tum ad declarationem ipſius ſententie: ſed non quo ad inualidandam eam.
4 Appellatio non rite interpoſita non retardat executionem ſententie: quod eſt verum quando erat certum ⁊ euidens non eſſe rite appellatum: ſecus ſi eſſet dubium.
5 Appellatio ſi fuit rite interpoſita: ſed poſtea eſt deſerta: an retardetur executio ſententie.
6 Appellatio quod ſit bene interpoſita vel non. quis de hoc cognoſcet dicitur hic remiſſiue.

1 PReſes. † Ad euidētiā. l. preſes. ꝑmitte ꝙ
lꝫ ſm hec tpa vſure ꝑmiſſe eēnt. tñ
vſure vſuraꝝ erāt ꝓhibite vt. l. ſi. C. de vſu. ⁊. l. ſi nō
ſortē. in ꝓn. ſ. de cōdi. ide. ¶ In tex. ibi: vſuras vſu
raruꝫ ꝯdēnauit ſubaudi: q: ꝯdēnauit in q̄nquaginta pro vſuris
cū tñ nō aſcēderēt ad q̄nquaginta. ſed forte ad. xxx. tñ cōputādo
vſuras vſurarū hñ aſcēdebāt ad q̄nquagīta. nihilominus iudex
in ſnīa nō expſſit de vſuris vſuraꝝ. nā ſi expſſiſſet tūc diceretꝛ ꝯti
nere expſſuꝫ errorē per. d. l. ſi. ⁊. d. ſi nō ſortē. ¶ Snīa lata ꝯ̄ ius
ſcriptū ſi nō fuerit error expſſus in ea vꝫ: nec reſcinditꝛ ꝑ appella

2 tionē inualidā. † No. ꝙ ſnīa cōtinēs iuris errorē nō tñ expſſum
i ea lꝫ de eo appeat in actis tꝫ ⁊ hec eſt magis cōis opi. ꝑ hāc. l. ⁊
l. cum ꝓlatis. cū ibi not. j. eo. ⁊. l. ſeruo inuito. §. cū ꝑtor. ſ. ad
treb. ⁊. l. poſthu. §. ſi q̄s ex his. ſ. de inoffi. teſta. ⁊. l. ſi expſſim. a
ꝯ̄rio ſenſu. j. d ap. ⁊ ꝑ. l. cū putarē. ſ. fa. her. ⁊ ꝑ. l. ſi. ſ. qd cū eo. lꝫ
Vltramōta. ⁊ alij ꝑſes quos refert Cy. Bar. ⁊ alij in. l. i. C. de
erro. calcu. ꝯ̄riū tenuerint de quo ēt ꝑ Bar. ⁊ Ang. in. l. i. j. que
ſen. ſi. ap. reſcin. ⁊ ꝑ glo. Cy. Bal. ⁊ alios in. l. ex diuerſo. §. ſi.
ſ. ſo. ma. ꝑ Pau. de liaꝫ. ſna ꝯſu. cccxxxj. ꝑ Cano. plene ⁊ do.
Abb. in. c. inter ceteras. de re iud. ⁊ in. c. q̄m ꝯ̄. de ꝓba. dicā for
te i. d. l. cū ꝓlatis. Mouētur vltramōtani q: ſnīa referꝛ ad acta

l. iij. C. de ſen. que ſine cer. q̄ti. ergo ꝑinde eſt ac ſi ille error eſſet
expſſus in ſnīa. ar. l. ait ꝑtor. §. i. ſ. eo. paria enim ſunt aliq̄d eē
expſſum in ſnīa ⁊ in actis q̄ referunꝛ ad ſniam. Itē q: taciti ⁊ ex
preſſi idē ē iudiciū. l. cū qd. ſ. ſi cer. pe. Tñ nō diſcedo a cōi ſnīa.
Glo. ⁊ doc. hic. ⁊ in. d. l. i. C. de erro. calcu. nā Bal. ⁊ alij ibi te
nent opi. glo. ⁊ idē Bar. ⁊ Ange. in. l. i. §. i. j. q̄ ſen. ſine app. de
quo ēt ꝑ glo. Cy. ⁊ alios in. l. ex diuerſo. §. ſi. ſ. ſo. ma. ⁊ ibi ſuꝫ
ſolitus dicere. ⁊ Abb. in. c. inter ceteras. ex̄ eo. ꝑ Ang. ſequētes
cōem opi. in. c. ab excōicato. de reſcrip. ꝑ oēs in. c. q̄m ꝯ̄. de pro

3 ba. ⁊ nō recedo a cōi ſnīa. † Et ad allegata in ꝯ̄riū rn̄detꝛ ꝙ verū
ē ꝙ ſnīa referꝛ ad acta q̄tū ad declarationē ipſ9 ſnīe: ſꝫ nō quo
ad inualidādū eā. ar. l. ticia. §. i. j. de ṽ. ob. ⁊. l. ſeruo alieno. §. ſi
ab impubere. de leg. i. Silr nō ob. ꝙ taciti ⁊ expſſi ⁊c. q: verum
ē ꝙ q̄tū ad hoc vt cognoſcamus q̄ ſit mēs diſponētis. ſed nō q̄
tum ad inualidādū actū vt ꝓbat iſte tex. cū ꝯcor. allegatis. ¶ Itē

4 no. ꝙ appellatio nō rite interpoſita nō retardat executionē ſnīe
qd eſt verū q̄n erat certū ⁊ euidēs nō eſſe rite appellatū. ſecus ſi
eēt dubiū: q: tūc per appellationē ſuſpēditꝛ executio. l. ſciēdū. j.

5 de ap. reci. ſm Bar. hic. ⁊ plenius ibi. † Quid ſi appellatio fuit
rite interpoſita ſed poſtea eſt deſerta an retardetꝛ executio ſnīe.
dicit ang. hic ꝙ nō dicatis ꝙ hñ dic. vt ꝓbaꝉ i. l. ſi. §. illō. C. d tē.

6 ap. ⁊ in. l. ꝯ̄ maiorē. C. de ap. ⁊ ibi Bar. Unde eſt cōſultū ſm An
ge. hic qd ille q primo habuit ſniam ꝓ ſe ꝯdēnatoriā a qua fuit
appellatū. vadat ad primū iudicē ⁊ executionem ſnīe petat. ⁊ ſi
obijciaꝉ de appellatiōe replicetꝛ de deſertiōe. nā de hoc emergē
ti poterit ipſe iudex cognoſcere lꝫ nō poſſit ꝑncipaliter adiri. ar
gu. l. quotiēs. C. de iudi. alle. l. q̄m nōnulli. C. de ap. ⁊. d. l. ſi ꝯ̄. ⁊
que no. in. l. eos. in prin. C. de ap. ⁊ qd no. in auctē. ei qui. C. de
tēp. ap. Imo. hic dicit ꝙ de hoc ēt tradiꝛ ꝑ Bar. in. l. i. in fi. j. nil
no. appel. ꝑēdē. Pau. hic dicit ꝙ ſi victor dicit appellationem
nō eſſe legitimā. cognitio vꝛ ꝑtinere ad iudicē appellationis. c.
romana. ṽ. ſi vero vocatus. de ap. li. vj. de ap. Si aūt appellās
nō fecit ſuā diligētiā tūc cū ō lapſu termini poſſit māifeſte appa
rere ⁊ de die late ſnīe fundata eēt intētio petētis executionē: niſi
appellās doceret de diligētia. d. l. ſi ꝯ̄. ⁊ ꝑ no. ꝑ Bar. in. d. l. i. nil
noua. appel. ꝑē. nō aūt vꝛ ꝙ iudex a quo dēat ꝓnūciare appella
tionem eſſe deſertā. vt no. in. d. l. eos. in prin. poſt doc. lꝫ gl. ibi
dicat ꝙ nō eſſet neceſſe ꝓnūciare. Doc. tñ ibi dicūt ꝙ pōt ꝓnun
ciari igitur ꝓnūciabit iudex a quo executionē fieri debere. non
obſtāte appellatio. cū lapſum ſit tp̄s ꝓſequēdi. ⁊ de ꝓſecutione
nō appareat. Et p̄atica eſt ꝙ citetꝛ appellās ad dicendū ⁊ docē
duꝫ q̄cq̄d vult ne exequaꝉ ſnīa. ita rn̄det Pau. hic. ⁊ ad iſta vi
dete Bar. in. l. a diuo pio. in prin. ſ. e. in. iiij. col. ṽ. q̄ro ⁊ reuo
co in dubiū. ⁊ ibi dixi. ⁊ ꝑ oēs in. d. l. eos. in prin. ¶ Glo. ſuper
ṽ. ꝯſtōnes. arguit ꝙ iſta ſnīa ſit nulla ⁊ per ꝯ̄ns ꝙ nō mereꝛ exe
cutionē. ⁊ ꝙ ſit nulla pꝫ: q: vſure vſuraꝝ nō debenꝛ. d. l. ſi. C. de
vſur. ſed ſnīa lata cū expſſo errore iuris nō tꝫ. l. i. C. q̄n ꝓuo. c. i.
extra eo. gl. i. rn̄det ꝙ hic fuit tacitus error. ſed in. l. ꝯ̄ria fuit ex
preſſus. vide alias ſolōnes datas ꝑ glo. ¶ In tex. ibi in vſuras
vſurarū ꝯdēnauit. vt q: condēnauit in. lx. pro vſuris. cū tñ vſu
re ñ aſcēderēt niſi vſq̄z ad. xxx. tñ iudex i ſnīa ñ expſſit d vſu. vſu
rarū: q: tūc eēt expſſus error vt in iuribus allegatis in gl. ¶ In
tex. ibi cur iudicati. ſed q̄s exequetꝛ hāc ſniaꝫ cognoſcēdo an ap
pellatio ſit hñ interpoſita vel nō. vide hic aliq̄d ꝑ Ange. ⁊ ple
nius per Bar. in. l. a diuo pio. in prin. ⁊ ibi dixi. ſ. eodem.

1 Sententie due feruntur cōtrarie a duobus iudicibus ſimul delegatis que ſit tenenda dic ꝙ illa que a ſuperiore confirmatur.
2 Sententie effectus interdum eſt in pendenti.
3 Pro actore habetur in duplicibus iudicijs qui primo prouocat alium.
4 Iudicium ſuper interdicto vti poſſidetis eſt duplex.
5 Prouocans prius alium in iudicijs duplicibus habetur pro actore quo ad ordinaria iudicij non quātum ad deciſoria.
6 Allegatio quando ſit per doctores dicētes: ⁊ quod notatur in tali lege debet intelligi ſcilicet per glo.
7 Appellandi tempus non currit a tempore ſententie: ſed a tempore approbationis facte per ſuperiorem.
8 Appellandi tempus a quo tempore incipiat currere dicitur infra.
9 Sententia lata per plures iudices ordinarios vel delegatos ſi ſint diſpares an valeat.
10 Snīa lata ꝑ ꝑſes ad hoc vt valeat ē neceſſe ꝙ oēs ſint ꝯcordes.

Cauſa

11 Cauſa criminalis quando mouetur contra epiſcopum coram pluribus iudicibus oportet eos omnes eſſe concordes in iudicando ad hoc vt ſententia valeat.
12 Sententia ſi fuit lata vno modo per iudicem ordinariũ ⁊ alio modo per iudicẽ adiũctum illi iudici ordinario que ꝑualebit.
13 Sententie cõtrarie late per duos ordinarios vel delegatos collegas que preualebit.
14 Sentẽtia lata per vnũ iudicem ex pluribus an valeat ſi fuit pecunia corruptus. ⁊ quid ſi alij tulerunt ſententiam.
15 Iudex ſi commiſit cauſam concluſioni duorum ſapiẽtum ⁊ ſint diſcordes an ſit in facultate iudicis ſequi conſiliũ vnius potius ꝙ̃ alterius.
16 Conſilio duorum ſapiẽtum cauſa omiſſa eſt decidẽda vnus cõdem͠nat alter abſoluit iudex pronunciat ſm ꝙ in dictis cõſilijs continetur an valeat ſententia.
17 Conſilium conſultorum plurium eſt ſequendum ſm opinionẽ maioris partis.

1 **Duo iudices.** † Si ex pluribus delegatis alter ſniã vno mõ ferat. alter diuerſimode vtraq; ſnia pendet donec altera per delegãtẽ fuerit approbata. h. d. ſm ꝑmã lec. glo. Uel ſi ſm ſcdam lec. gl. In duplicibus iudicijs in quibus nõ põt diſcerni qs ſit actor ⁊ qs reus. ſi duo iudices ordinarij diuerſas ſnias ferãt illius ſnia preualet quã ſupior ꝯfirmabit. ⁊ ſm hãc lec. reddiſ hec lex ſingularis ſm Barto. Ange. ⁊
2 alios. ¶ † No. ex hac lege ꝙ effectus ſnie interdũ eſt in pẽdenti vt hic. ⁊ c. ſi. extra eo. ſilr in. l. ij. §. i. ff. de v. obli. ⁊ in. l. vſufructu ff. de ſtip. ſeruo. ⁊ in. l. ſi. ff. cõ. predio. cũ ſimi. alia notabilia colli-
3 gunſ ex ſũmario. ¶ † Et no.ᵃ iſtũ tex. ſm ſcdam lec. ſimplr limi-
a tãtem. l. in tribus. ff. de iudi. alle. in glo. vbi dſ ꝙ in duplicibus iudicijs ꝑmo ꝓuocãs hſ pro actore. nã illud dz intelligi quo ad
4 ordinatiua iudicij. nõ quo ad deciſoria. † Sed in ꝯtrium facit ſm Imo. hic qꝛ iudiciũ ſup interdicto vti poſſide. dſ eẽ duplex l. ſi duo. §. i. ff. vti poſſi. ⁊ tñ ſi in illo iudicio ꝓbationes vtriuſq; litigatoꝝ ſunt pares i cã dubij dz ferri ſnia ꝓ reo. c. ex lrīs de. ꝓba. l. arrianus. ff. de acti. ⁊ ob. l. fauorabiliores. ff. de re. iur. ideo tũc ferſ ſnia ꝓ eo qui nõ ꝑmo ꝓuocauit in interdicto vti poſ. tñ ꝙ̃ primo ꝓuocauerit. all. gl. ita tenere in. l. i. C. vti poſſide. ſz certe gl. ibi nõ dicit hoc. ſed ſic tenẽt glo. ⁊ doct. in. c. lz cã. in v. ita poſſideaſ. de ꝓba. Imo. ħ conaſ rñdere dicẽs. rñderi poſſe ꝙ illud qđ vltimo loco dixi in iterdicto vti poſſi. ꝓcedit qñ vnus tñ datus eẽt iudex. qꝛ tũc reſpectu regule que hz ꝙ actore non probãte reus dz abſolui. l. qui accuſare. C. de eden. obtinebit ſecũdo ꝓuocãs tãꝙ̃ reus. ſecus qñ ſunt duo iudices ſnias diuerſas ferẽtes. qꝛ tũc lz alias ꝑferaſ ſnia lata pro reo. l. inter eos. ff. eo. c. ſi. extra eo. tñ fallit in duplicibus iudicijs. caſus eſt hic ita ſimpliciter limitãs dicta iura ⁊ iſta ſolutio plz. lz Ang. ⁊ Pau. de caſt. poſt glo. idiſtincte dicãt. ꝙ. d. l. in tribus. nõ hz locũ in deciſorijs. ⁊ nõ bene. qꝛ eſt ꝯ gñalitatem illius legis cũ ibi not. per glo. dũ dicit nec ẽt fauorabilis ⁊c. quã glo. ita ẽt ibi intelligit ⁊ approbat Ang. Uel ſcdo ſm Imo. põt rñderi ꝙ iſte text. intelligaſ qñ ſimul ꝓuocarẽt ambo litigãtes. ⁊ ſic nõ ob. d. l. in tribus. ſed precedẽs ſolo magis plz tanꝙ̃ notabilis. ¶ Capio glo. in ver. dati. ꝓ cuius expeditione arguiſ de. l. inter pares. ff. eo. glo. rñdet ꝙ iſte tex. loqtur in iudicibus delegatis. vñ littera hic dũ dicit. dati. dz exponi. i. delegati ſz. l. ꝯria loqtur in iudicibus ordinarijs ⁊ ſic eſt dña inter delegatos ⁊ ordinarios. Uel ⁊ ſcdo ſm glo. hec lex põt intelligi qñ actũ erat interdicto vti poſſi. ⁊ ꝓbationes erãt pares. nã in dicto interdicto vterq; eſt actor ⁊ reus. ⁊ eſt iudiciũ duplex. in iudicijs itaq; duplicibꝰ vnuſqſq; dſ actor ⁊ reus. l. in tribus. ff. de iudi. qꝛ cũ hic nõ poſſit dici ꝙ debeat preualere ſnia que ferſ pro reo. d. l. iter pares cum vterq; ſit actor ⁊ vterq; reus tũc recurrẽdum eſt ad ſupiorem. In alijs aũt iudicijs locũ hẽbit. d. l. inter pares. qꝛ in illis cõſtat quis ſit actor. Nec ad hoc ob. d. l. in tribus. vbi dſ ꝙ in illis iudicijs duplicibus loco actoris hſ ille qui ꝑmo ꝓuocauit ad iudiciũ. ergo dicta rñſio nõ eſt bona. qꝛ gl. rñdet ꝙ illud qđ habeſ in. d. l. in tribus. eſt verũ ꝙ̃tum ad hoc vt ſciamus qs debeat ꝑmo iurare de calũnia. nã actor. ⁊ ſic ille qui ꝑus ꝓuocauit dz iurare ꝑus ⁊ ſic vult ꝙ ꝙ̃tum ad ordinatoria iudicij habeat locum. d. l. in tribus. Sed ꝙ̃tum ad ipſam ſniam nõ eſt verum ꝙ habeaſ pro actore ille qui ꝑus ꝓuocauit. Merito cum nos tractemus hic de ſnia nõ eſt verũ ꝙ ſnia illius qui ꝓuocatus eſt debeat valere. qꝛ eſſet ꝯ. d. l. inter pares. qꝛ quo ad ſniam nõ hſ pro actore ille qui ꝓuocat. ⁊ approbãt Bar. ⁊ doc. hic vtranq;
5 rñſionem ⁊ ſic vtrãq; lec. glo. ¶ † Item no. diligẽter hãc legẽ ſm ſcdã lec. glo. qꝛ ꝑ eã ſignãter declaraſ id qđ hſ in. d. l. in tribus. vbi ille qui ꝑus ꝓuocat hſ pro actore. nã hoc eſt verũ quo ad ordinatoria iudicij nõ ꝙ̃tum ad deciſoria. ſed Imo. hic dicit ꝙ ꝯ iſtã ſcdam lec. ⁊ ꝯ ea que hic dicitur in glo. ad intellectũ d. l. tribus. ꝑlm facit. qꝛ vſ ꝙ ẽt quo ad deciſoria habeat locum illud qđ dſ in. d. l. in tribus. ꝓbat ſic. qꝛ videmus ꝙ in interdicto vti poſſide. qñ vterq; eq̃lr ꝓbat poterit ferri ſnia abſolutoria pro ꝓuocato quaſi ille ſit reus ⁊ ſic quaſi actore nõ ꝓbante ⁊c. l. qui accuſare. C. de eden. c. ex lrīs. de ꝓba. ⁊ ꝙ in interdicto vti poſſi. poſſit ferri ſnia abſolutoria pro ꝓuocato dicit no-
6 tari in. l. i. C. vti poſ. † Et qñ dſ ꝙ notaſ in tali lege intelligitur per glo. ⁊ iſte eſt cõis ſtilus ita ꝙ voluerit qđ glo. ibi no. tñ non eſt verũ ſed Cyn. hñ ibi hoc vult ⁊ no. gl. in. c. lz cãm. v. ita poſſideatis. ⁊ ibi do. de ꝓba. Sed Imol. ad hoc rñdet ꝙ illud qđ habeſ in ꝯrio põt ꝓcedere qñ vnicus datus eſſet iudex. ⁊ ħ reſpectu ſieſ regule. d. l. qui accuſare. ſecus qñ eẽnt duo iudices diuerſas ſnias ferẽtes vt eſt caſus ſingularis ħ. Uel ſm eũ põt dici ꝙ ħ ſimul veniũt ad iudiciũ ambo litigãtes ⁊ ſic nõ apparet quis ꝑus ꝓuocauerit. Sed Ang. ⁊ Pau. dicũt ꝙ ẽt hz locum iſta lex ẽt ſi apparet quis ꝑus ꝓuocauerit. vñ tenẽt ꝙ regula. d. l. in tribus. nõ habeat locũ in deciſorijs per hãc legẽ. Tamẽ cõtrarium vſ velle gl. in. d. l. in tribus dum dicit. nec eẽnt fauorabiles. ⁊ ſic vult iſta glo. ꝙ regula. d. l. in tribus. hẽat locũ etiã in deciſorijs. qꝛ hẽbiſ loco actoris ille qui ꝓuocauit ⁊ quo ad decidẽdum melior erit ꝯditio rei. ⁊ illã glo. intelligũt Odoſ. bal. ⁊ Ang. in. d. l. in tribus. ſ. ꝙ. d. l. in tribus locũ hẽat ẽt in deciſorijs. iõ cõcluſiue melior vſ ꝑma ſolu. Imo. hic ad notata per Cyn. in. d. l. i. C. vti poſ. ſ. ꝙ illud qđ no. Cyn. ibi ⁊ glo. in. d. c. lz cãm. ꝓcedat qñ datus eſſet vnus iudex. ſed vbi eẽnt dati duo qui hẽrent iudicare in duplicibus iudicijs tũc hẽret locũ regula. l. nſe. qꝛ preualeret ſnia quã cõfirmaret ſupior ita ſing. ꝑ hãc
7 legem limitaſ id qđ notaſ in. d. l. in tribus. ¶ † In glo. in v. in pendẽti. no. ꝙ tꝑs appellãdi nõ currit a tꝑe ſnie ſz a tꝑe approbationis facte per ſupiorem adde. l. i. in ꝑn. qñ ap. ſit. nec mirũ qꝛ hic añ approbationẽ ſupioris incertũ eſt a qua ſnia appellandũ ſit vt reſcindaſ ſpes illa ita loquaſ. l. i. §. biduũ. ff. qñ ap. ſit. ¶ Capio. glo. in v. diuerſas ⁊ q̃ro qualis erat iſta diuerſitas ſniarũ gl. rñdet ꝙ talis erat ex qua apparebat ꝯrietas ⁊ ſic ſenſit gl. ꝙ vbi eẽt talis diuerſitas que nõ induceret ꝯrietatẽ non hẽret locũ id qđ hic dicitur exẽplum vnus ex iſtis iudicibꝰ condẽnauit in. x. alius in. v. certe ꝑualebit ſnia lata i. v. qꝛ in illa ſumma intelligũtur ambo cõcordare ita eſt tex. in. d. l. inter pares. ⁊ in. l. diem proferre. §. ſi plures. ff. de arbi. ⁊ c. i. de arbi. lib. vj.
8 ¶ † Capio. glo. in v. in pendẽti. Pro cuius expeditione q̃ro a quo tꝑe incipiat currere dies appellãdi ⁊ rñdet glo. ꝙ tꝑe quo erit cõfirmata vna ex ꝑdictis ſententijs a ſupiore. Bar. ⁊ alij cõmuniter cũ glo. trãſeunt pro qua vſ optimus tex. in. l. i. in ꝑnci. ff. qñ appel. ſit vbi dſ ꝙ ſi ꝑſes tulit ſniam deportationis ꝯ aliquẽ qꝛ talis ſnia exigit cõfirmationẽ principis dicit ibi tex. ꝙ incipit currere tꝑs appellationis ⁊ ex die late ſnie per ꝑſides ſiue lis ⁊ ex die cõfirmationis ꝑncipis ſi velis infra. x. dies poſt. Ex hac glo. hẽtis diligẽter notare ꝙ vbi ſnia ad ſui validitatẽ exigit cõfirmationẽ ſupioris nõ currit tꝑs a die ſnie late ſz a tẽpore ꝯfirmationis nec mirũ qꝛ cum nõ intelligat ille qui dz appellare que ſnia ſit illa que grauat iõ equũ eſt nõ currere tꝑs appel-
b lãdi niſi a tꝑe ꝯfirmationisᵇ ⁊ ꝑꝑ hoc ceſſat oppoſitio q̃ formari poſſet. de leg. i. §. biduũ. ff. qñ ap. ſit qꝛ ibi ille ſciebat que ſnia eum grauabat ⁊ a qua eẽt appellãdum ħ nõ. ¶ Ex ꝑdictis vſ inferri ꝑſertim per. l. i. in ꝑnci. qñ ap. ſit ꝙ ẽt in terminis. l. nſe poterit appellari infra. x. dies ex tꝑe vtriuſq; ſnie ꝯrie ſicut in caſu. d. l. i. videmus poſſe appellari infra. x. dies hodie a die recitate ſnie ꝑſidis ⁊ ſi nõ appellauit ab eo die poterit appellari a die ꝯfirmationis facte per ꝑncipẽ ⁊ poſtea. j. x. dies. ¶ In glo. vltima ibi. l. duobus vbi ꝑualeat ſnia data ꝓ reo vel pro cã libertatis vel ſimili ẽt euidẽter iniqua ⁊ eſt gl. no. in. l. ſi pars. C. de inoſſi. teſta. quã ita intelligit Ang. hic ⁊ extẽdit ⁊ glo. ⁊ doc. in. l. cũ magiſtratus. in ſi. C. qñ ꝓuoca. ¶ Capio glo. ſi. Pro cuius expeditione q̃ro qs eſt cõpetẽs iudex ꝯfirmationis ⁊ gl. rñdet ꝙ delegãs ſm quoſdã vel ille qui ad hoc delegabiſ. l. iubemus ſi qua. C. de appel. ꝑmã rñſionẽ glo. intelligatis ꝓcedere intel-

ᵃ ¶ Et no. aduerte qꝛ repe tit. j. nu. v. ſz tũ ꝑ diuerſa verba.

Additio.
ᵇ ¶ A tꝑe cõfirmationis vide plene quando currãt dies. x. ad appellandum per ſely. in. c. q̃ ad conſultationẽ de re iudi. in. xv. col. ⁊ ſequentibus vſq; ad ſ. Tho. diplo.

ligẽdo.l.nrãm ſm pͥmum intellectũ recitatã in glo.nã tũc dele
gãs eſt ille ad quem ptinet ɔfirmatio huius ſnĩe pro hoc eſt ho
die caſus clarus in.c.ſi.extra eo.Scḋam rñſionem itelligatis p
cedere intelligẽdo tex.nrm ſm ſcḋam lec.nã tũc ſpectat ɔfirma
tio ad ipm pͥncipẽ ſeu ad illũ cui pͥnceps delegauit.ℭ†Ulteriꝰ
9 ꝗro qd tenẽdum ſit in iudicibus delegatis ⁊ qd in ordinarijs ſi
eẽnt diſpares ⁊ diſtinguit gl.aut ſunt delegati plures ⁊ obtinet
ꝙ hic dr ſi ſunt pares ſꝫ ſi eẽnt diſpares tũc plurũ ſnĩa vꝫ.l.ſicu
ti.ꝟ.de arbi.l.põpo.j.e.ſed in ordiarijs tũc aut pares ſunt ⁊ tũc
ſerua id qḋ hr in.d.l.iter pares.ſi aũt nõ eẽnt ordinarij pares ⁊
tũc adhuc pͥualet ſnĩa maioris ptis.d.l.põpo.als icipit ſi vni.j.
eo.Similẽ gl.hẽtis in.l.cũ magſatus.C.qñ pͥuo.⁊ in.d.c.ſin.
extra.e.⁊ p illud.c.ſi.ampliaꝛ illud qḋ hr in.d.l.iter pares qꝛ dũ
ibi dr ꝙ ſi pares ſunt iudices pͥualet ſnĩa q̄ p reo lata eſt pꝛeter ꝗ
in cã libertatis.dicit tex.i.d.c.ſi.ꝙ idẽ eẽt in alijs cauſis fauora
bilibus vt in cã dotis idẽ ſi vna ſnĩa lata erat ɔ teſtm̃ alia p teſtõ
qꝛ pͥualet ſnĩa lata p teſtõ qḋ limitari dꝫ p tex.ſingularẽ in.l.ſine
pars.ꝟ.de ioffic.teſt.niſi ſnĩa lata p teſtõ eẽt euidẽter iniqua et
lꝫ tex.in.d.l.ſine ps ſolũ loquaꝛ in cã teſti.tñ gl.valde not.in.d.
l.cũ magſatus ⁊ clarius Ang.ibi extẽdũt illã.l.ſine ps.ad oẽs
cãs fauorabiles.Idẽ in caſu.d.l.inter pares nã lꝫ nõ eẽmus in
cã fauorabili tñ illud qḋ ibi dr eſt verũ niſi ſnĩa lata p reo euidẽ
ter eẽt iniq̄ p.d.l.ſine ps ⁊ gl.in.d.l.cũ magſatus qḋ diligẽtiſſi
me no.ad limitationẽ.d.l.iter parẽ.⁊.d.c.ſi.⁊ eoꝝ q̄ hic in glo.
10 no.ℭ†Duos tñ caſus addit gl.in.d.c.ſi.in qbus eſt neceſſe ꝙ
oẽs iudices ɔcordẽt vnus eſt in.c.paſtoralis in pͥn.de reſcri.vꝫ
qñ eſt dubiũ vtrũ p ſcḋm reſcriptũ ſit derogatũ pͥmo ⁊ ſcḋm re
ſcriptũ dirigebaꝛ aliqbus iudicibus pͥmũ alijs tũc cũ dubiũ ſit
an ſcḋm deroget pͥmo debẽt oẽs ɔuenire de quo recurrẽdũ eſt
11 ad ibi no.†Secũdus caſus eſt qñ eẽt cã criminalis mota ɔ epm
corã plibus iudicibus qꝛ tũc opꝫ oẽs eos eẽ cõcordes.alleg.iij.
q.i.c.i.remitto me ad ea q̄ ibi tradũtur.ℭExtra gl.ꝗrit ꝺ bar
a to.qd ſi vnusᵃ ordinarius ⁊ alius delegatus ſibi adiũctus a pͥn
cipe ſimul i eadẽ cã diuerſas ferãt ſnĩas ⁊ ɔcludit ꝙ reccurritur
ad pͥncipẽ qui alterã cõfirmet ⁊ ſic hr magis reſpectus ad iudicẽ
delegatũ ꝗ̄ ad ordinariũ per.c.ſi duo.de offi.deleg.in.vj.⁊.c.
ſup qõnum.ꝯ.ſi vͦo duo.e.tit.in antiqs nec mirũ qꝛ magis di
gnus trahit ad ſe minus dignũ.c.qḋ duobus.de cõſe.di.vltia
uaꝫ delegatus pͥncipis potẽtior eſt ordinario.c.ſtuduiſti.de of
ſi.leg.⁊ cũ opi.Bar.cõcordat Imo.⁊ Paul.de ca.lꝫ Jaco.de
raua.⁊ Ang.velint pͥferri ſnĩam ordinarij ⁊ nõ bene cũ hoc iu
re nõ pbeꝛ ⁊ cũ opi.Bar.cõcordat ẽt Jo.an.in.c.ſin.eo.ti.qui
pro hoc allegat tex.in.c.per ꝺ.de here.lib.vj.Et ſilr qd ſi duo
erãt a lege ordinarij ⁊ vnus eoꝝ cõmiſerit vices ſuas:alicuiꝰ ſen
tentia pͥferaꝛ ſi ferãt diuerſas ſnĩas.Jac.de ra.⁊ Ange.hic dĩit
ſnĩam ordinarij eſſe pͥferendã ex quo ille cui cõmiſit vices ſuas
repͥſentat pſonã college.l.i.in ſin.⁊.l.ſi ptor.ꝟ.de offi.eius cui
mã.eſt iuriſdi.⁊ idẽ ſeqtur do.Abb.in.d.c.ſin.ſed Jo.an.tenet
12 ɔtrium cuius opi.cõiter repͥhendiꝛ.ℭ†Extra gl.querit Bart.
no.qd ſi vnus erat iudex ordinarius ⁊ ei fuit adiũctus ex cã de
legatus a pͥncipe ſimul cognouerũt ⁊ diuerſas ſnĩas tulerũt cu
ius ſnĩa pͥualebit ⁊ rñdit eſſe recurrẽdum ad ſupiorem ſicut qñ
eẽnt duo delegati nã delegatus vtiꝛ vice delegãtis vt.l.i.ꝟ.de
offi.ei.⁊ ſic vr ꝙ iuriſditio delegati a pͥncipe ſit potẽtior nã de
legatus a pͥncipe eſt maior ordinario.c.paſtoralis.de offi.ordi
na.ſed potẽtior iuriſditio dꝫ vincere minus potẽtẽ.l.gñaliter
j.de fideiuſ.ergo dꝫ attẽdi cã delegata ⁊ inſpecta delegatione
dẽmus reccurrere ad delegãtẽ qḋ ɔfirmat qꝛ hoc hꝫ minus ca
ptionis.ſ.ꝙ recurraꝛ ad ſupiorẽ.l.quotiẽs.j.de reg.iur.ꝙ aũt
minus captionis hẽat pbaꝛ in ſimili p tex.in.c.ſi duo ex tribus
de offi.dele.lib.vj.vbi dr tres erãt delegati a ſede apoſtolica.
duo ex eis ſubdelegauerũt ſubdelegati pceſſerũt i cã cũ alio ter
tio delegato ſedis apoſtolice ⁊ iudicauerũt ad quẽ eſt appellan
dũ an ad papã.an vͦo ad illos duos q ſubdelegauerũt.text.ibi
dicit ꝙ potius appellabiꝛ ad pͥmũ delegãtẽ.i.ad ſedẽ apoſtoli
cã ꝗ̄ ad partẽ vt ibi.⁊.c.ſup qõnũ.ꝯ.ſi vͦo duo.de offi.deleg.in
antiqs.⁊.l.nã magſatus.ꝟ.de arb.nec dicaꝛ ꝙ pͥualere dẽat ſnĩa
ordiarij tãꝗ̄ digmoris qꝛ dicit Bar.hoc ſtare nõ põt p ea q̄ di
cã in.l.põpo.j.e.⁊ ꝙ in hac materia nõ debeat attẽdi dignitas
pꝫ in.d.l.inter pares.vbi iuriſcõſultus attẽdit numerũ.Pꝛete
rea lꝫ ipſe hoc nõ dicat dignior vr ipſe delegatus pͥncipis p.d.
c.paſtoralis.ſed nõ habet firmiorem iuriſditionem vt dixi vo
bis in.l.a duo pio.in prin.ꝟ.e.⁊ ſic reſidet Bar.ꝙ qñ vnus eſt
ordinarius ⁊c.Addatis ꝙ Ang.hic refert ꝙ Ja.de are.tenuit
ꝙ immo pꝛeualeat ſnĩa ordinarij ⁊ nõ refert aliquã rõnẽ aut le
gem:ſed ſimplr trãſit cũ Ja.de are.⁊ dicit ẽt Jac.de raue.vt re
13 fert ⁊ ſeqꝛ Ang.hic.†Quod idem erit dõm ſi duo erãt ordina
rij college ⁊ alter eoꝝ delegauerit cãm ⁊ delegatus cũ alio ordi
nario pceſſerũt ⁊ tulerũt ſnĩas ɔrias qꝛ pꝛeualebit ſnĩa ordinarij
nihil alleg.Imo.dicit ſibi videri opi.predictas poſſe ſic cõcor
dari.Quia aut loqmur in delegato principis ⁊ vera ſit ſnĩa bar.
nõ tñ erit dõm ꝙ pꝛeualeat ſnĩa delegati principis:qꝛ hoc nõ re
peritur iure cautũ:ſed ſolũ operaꝛ vt recurraꝛ ad pͥncipẽ.Aut lo
quitur in delegato ab inferiore a principe.⁊ hoc caſu ɔcludit ꝙ
cum delegatus vtaꝛ iuriſditiõe ſui delegantis:⁊ ſic gerat vices
ſuas ordinarij.hoc caſu habebit locũ diſtinctio tradita in.l.iter
pares.j.eod.ſ.ꝙ pꝛeualebit ſnĩa lata pro reo niſi in cã liberali vt
ibi in tex.dicatis ꝙ Bar.nõ loqꝛ in alio delegato ꝗ̄ in delega
to principis.nec rõnes ſue militãt in alio.iõ ſeqꝛ ꝙ Imo.oino
ſeqꝛ opi.Bar.⁊ pro opi.Bart.facit qꝛ magis dignũ trahit ad
ſe minus.c.qḋ in dubijs.de ɔſe.eccle.vel alta.l.que religioſis.
ꝟ.de rei vẽ.⁊ iſtã opi.etiã tenuit Archi.ij.q.vj.c.ſi eps.poſt gl.
ibi.idẽ tenuit Jo.and.in.c.ſi.extra.eo.vbi allegat bonũ text.in
c.per hoc.de here.lib.vj.vbi ſi eps qui poterat cognoſcere de
cã hereſis ⁊ delegatus ſedis apoſtolice in eadẽ cã pariter pceſſe
rint ſi poſtea i iudicãdo nõ cõueniãt recurrẽdũ erit ad ſedẽ apo
ſtolicam.in caſu aũt ꝙ nõ eſſet delegatus a principe:ſed a colle
ga.tunc videtis ꝙ Ja.de ra.⁊ Ang.tenẽt ꝙ pꝛeualeat ſnĩa ordi
narij.ſed Imo.tꝫ ꝙ ſit recurrẽdũ ad.d.l.inter pares.j.eo.Sed
addatis ꝙ Jo.and.in.d.c.ſi.extra.e.diſtinguit ꝙ ſi ſnĩa ordina
rij ſit lata pro reo vel in cã fauorabili pro actore tũc valebit talis
ſnĩa lata ab ordinario per.d.c.ſi.nõ ãt dꝫ a delegato college im
petrari validitas ſnĩe que nõ fuiſſet impetrata ab ipomet col
lega per ſuam pprĩã ſnĩam:ſed ſi ordinarius pnũciaſſet p acto
re in cã nõ fauorabili ⁊ delegatus college pnũciaſſet p reo putat
Jo.and.ꝙ neutra ſnĩa valebit cũ vtraqꝫ a pari ptãte depẽdeat
nec iſte ſit caſus determinatus a iure.nam ſm eũ ſi nõ emanaꝛ
ſet pͥuiſio.d.c.ſi.que nõ loqꝛ in caſu iſto dõm fuiſſet ꝙ i caſu.d.
c.ſi.ſnĩe iudicũ ɔrie qñ ſunt numero pares fuiſſent nulle:⁊ cum
opi.Jo.and.trãſit ibi Anto.⁊ Imo.ſed Abb.ibi tꝫ illud qḋ te
nuit Imo.hic ⁊ ſic vult ꝙ ſit idẽ ac ſi duo ordinarij varias ſnĩas
tuliſſẽt:qꝛ eſt eadẽ rõ:⁊ qꝛ veriſimiliter ſi legiſlator fuiſſet de hoc
interrogatus idem ſtatuiſſet.alle.no.per glo.in.l.tale pactum.
ꝯ.ſi.ꝟ.de pac.per Cy.in.l.nõ dubiũ.C.de legi.⁊ iſta opi.mihi
plꝫ.qꝛ ſatis vr iſte caſus deciſus per.d.l.inter pares.iuxta.l.⁊ ſi
14 pretor.ꝟ.de offi.ei.maxima tñ eſt auctoritas Jo.an.ℭ†Quid
autẽ ſi ſint plures iudices ⁊ vnus tulit ſnĩaꝫ precio corruptꝰ.an
teneat alioꝝ ſnĩa.vide Jo.and.in addi.Spe.in ti.de ſen.pla.
ꝯ.iuxta.ſup vͦ.in rõne iudicis.cũ quo hic ſimplr trãſeũt Ang.⁊
Imo.ℭQuerit Ange.qd ſi in eadẽ cã ſunt plures iudices qui
eandẽ ſniam tulerũt ſi vnus fuit corruptus pecunia alij nõ.vtꝝ
valebit ſnĩa illoꝝ qui nõ fuerũt corrupti.refert ipſe ꝙ Joã.and.
in addi.Spe.in ti.de ſen.prola.ꝯ.iuxta vͦ.⁊ in rõne iudicis tetĩ
git iſtam.q.⁊ ɔcludit ꝙ valebit ſnĩa duoꝝ ſi erãt tres iuxta.l.põ
po.ꝟ.eo.Si autẽ erant duo tñ iudices ⁊ ambo tulerũt candeꝫ
ſniam ⁊ tñ ſi dati fuerunt cũ clauſula ꝙ nõ ambo ⁊c.de qua facit
mentionẽ tex.in.c.prudentiam.ad ſi.de offi.delega.tunc vale
bit ſnĩa in perſona vnius:aut nõ erat adiecta clauſula illa ꝙ ſi nõ
ambo ⁊c.⁊ valebit ſnĩa ita reſidet ibi Jo.an.⁊ Imo.hic ſimplr
15 tranſeũt cum eo.ℭ†Ultimo tene mẽti illud qḋ in ſin.hic dixit
Bar.vꝫ ꝙ ſi iudex artatur ſeq ɔſiliũ ſapiẽtis ⁊ iudex cãm cõmiſ
ſerit ɔſoni duoꝝ ſapiẽtum qui diſcordauerũt ꝙ eſt in facultate
iudicis exigere ꝙ ɔſiliũ ſequi velit.arg.l.in vẽditione.ꝯ.ſi.j.de
b ho.auc.iudi.poſ.Quod limitoᵇ eſſe verũ niſi cõſultores eſſent
pares ſecus ſi eẽt impares.qꝛ tũc tenebiꝛ ſeq maiorẽ partẽ ⁊ nõ
poterit eligere minorẽ.ita no.voluit io.and.in regula nullus.in
mercu.ar.l.i.ꝯ.i.de ven.inſpi.⁊.l.aliud.ꝯ.refert.j.de re.iur.⁊
l.qḋ maior.ad muni.⁊ ſeqꝛ hoc Bal.in.l.i.in.vj.col.ꝟ.de offi.
pcon.ſecus ſi iudex nõ teneꝛ ſeq ɔſiliũ ſapientis.qꝛ tũc nõ face
ret litẽ ſuã ſi eligeret ɔſiliũ minoris ptis tanꝗ̄ iuſtij.ar.l.ob car
men.ꝯ.ſi.ꝟ.de teſti.⁊.c.nrõ.de teſti.ita no.dicit Ang.in.l.pͥn
cipem.j.de ap.⁊ in.l.maiorẽ.ꝟ.de pac.alle.no per innocẽ.in.c.
16 nec epi.de temp.ordi.ℭ†Querit Bar.hic.qd ſi vnus ⁊ idẽ iu
dex eodẽ inſtãti ɔria iudicauit.puta ſtãte ſtatuto ꝙ iudex tenea
tur ſequi ɔſiliũ ſapiẽtis in iudicãdo ɔtingit cãm eiſe cõmiſſaꝫ cõ
ſilio duoꝝ vnus ɔſuluit ɔdẽnandũ:alius abſoluẽdum.iudex p
nunciauit

a ℭ Quid ſi vnus aduerte qꝛ reaſſumit j.numero ſequenti.

b ℭ Quod limito.aduerte qꝛ reaſſumit j.in nu.xvij.per eadem verba.

nunciauit ſm q in dictis ꝯſilijs cõtinet ⁊ ꝯcludit q ſit nulla pp repugnãtiã.ar.l.vbi repugnãtia.ſ.de reg.iur.⁊.l.ſcripture.ſ.de fi.inſtru. Dicit tñ q male facit iudex qui ita iudicat q: dz itel ligere cõſiliũ qð dz ſeq.ar.huius legis ꝓ quo alle.bonũ text.in l.in vẽditione.§.fi.ſ.de bo.auc.iudi.poſ.docto.ħ nõ tãgũt iſtã q.excepto Raph.q dicit ſibi nõ videri iuſtũ q qñ ꝯſultores ſũt ꝺr.ſ ſpectet ad iudicẽ eligere q cõſiliũ velit ſeq.q: cũ neceſſitet iudex ſeq cõſiliũ nõ dz hẽre arbitriũ eligẽdi tñ nõ rñdet ad alle. per Bar.puto opi.Bar.veriorẽ ꝓ qua facit tex.in.§.ſinautẽ inſti.de ſatiſd.tut.⁊.l.fi.C.de iudi.⁊.l.iij.§.fi.ſ.de admi.tuto. Nec ob.q ſtatutũ artet ipm ad ſeqndũ cõſiliũ qñ fateor q te neſ ſeq vnũ vel aliud ſʒ ſtatutũ nõ artat ipm ad ſeqndũ vtrũqʒ cõſiliũ. Occurrit videre qñ locus eſt gratificationi vtrũ hoc ha
17 beat locũ videbo forte hodie ⁊ dicã in lectione ſe. ¶ Addatis q illud qð dicit Bar.hic eſt verũ qñ cõſultores qui ſunt ꝺr.ij eſ ſent numero pares ſed vbi eẽnt diſpares iudex debz ſequi cõſi liũ maioris ptis ita determinat Jo.an.in regula nullus ex cõſi lio in mercu.alle.in.l.i.ſ.de ven.inſpi.⁊.l.qð maior.ſ.ad mun. ⁊.l.aliud.§.refert.ſ.de reg.iur.⁊ idẽ Bald.in.l.i.in.vj.q.ſ.de offi.pco.⁊ hoc ꝓcedit vbi iudex tenet ſeq cõſiliũ ex diſpõne ſta tuti ſed ſi nõ teneret ſeq cõſiliũ tũc q̃uis eligeret ſeq cõſiliũ mi noris ptis nõ faceret litẽ ſuã ſm Bal.in.l.i.ſ.de offi.pcõ.⁊ an ge.in.l.maiorẽ.ſ.de pac.q: eſt in ptãte ſua ſeq cõſiliũ minoris ptis tãq̃ iuſtius ꝯſulẽtis.ar.c.in nr̃a.de teſti.⁊.l.ob carmẽ.§.fi. ſ.de teſti.nã nõ tenet iudex ſequi maiorẽ numerum teſtium.

1 Dilatio que condemnatis conceditur prodeſt heredi ⁊ quibuſcunqʒ ſucceſſoribus.
2 Promiſſio facta pacto nudo de donando an valeat.
3 Extẽſio fit ad caſum omiſſum q põt ſub lata ſignificatione cõprehẽdi.ſub expſſo quãdo in lege correctoria eſt expſſa ratio.
4 Promiſſio de donãdo facta pacto nudo an ꝓducat actionem.
5 Donatio cauſa mortis vel inter viuos facta filio per patrẽ an valeat ſi non interuenit traditio viuente patre.
6 Donator ſi dicat nõ hẽre niſi fundũ a quo pcipit alimẽta ⁊ donatarius dicat oppoſitũ donatorio incũbit onus ꝓbandi.

1 TEmpus. †Dilatio que iudicatis conceditur ꝓdeſt hẽdi ⁊ qbuſcunqʒ ſucceſſorib⁹ ⁊ ſi dubitaſ an facultates donãtis ſint ſufficiẽtes ad ſatiſfactionẽ rei donate adhibeſ diligẽs inqſitio ſup hoc ne exigaſ vltra q̃ facere poſſit hoc dicit cũ l.ſe. ¶ Sup.l.tps no.q bñficiũ dilationis cõceſſum a.l.cõdẽnatis ad ſoluẽdũ eſt pſonale. Jn gl.nõ hẽtis aliud niſi q qñqʒ heredi plus tribuiſ q̃ defuncto alle.l.fi.C.ſi pen.appel.dicit ray. hic ⁊ Jmol.poſt eũ q illud tale tps de quo loquiſ.d.l.fi.hʒ locum in tpe dato ad ꝓſequẽdũ appellonẽ vñ loquiſ in caſu diuerſo ⁊ ſic nõ hʒ militare in caſu nr̃o nã põt eẽ in caſu.d.l.fi.qð hẽs minus iſtructus ſit q̃ defunctus qð hoc nõ ꝓcedit q: põt eſſe q
2 heres melius poſſit ſoluere q̃ defunctus. ¶ †Sup.l.cũ ex cã.in
a fi.addit hic Ang.q nõ ſolũ in donatione ^a inter viuos pficiẽda nudũ pactũ ſufficit hodie ſed ẽt in donatione cã mor.alle.gl.ſin gularẽ in.l.cũ pr̃.§.meuio.de le.ij. Sed Jmol.hic putat iſtas glo.nõ eẽ veras q: tex.in.d.l.ſi qs argẽtũ.§.fi.loquiſ in donatione tñ inter viuos vt pʒ ibi in ꝟ.neceſſitatẽ hẽat donator et donator cã mor.nõ cogiſ tradere cũ poſſit penitere.l.nõ ois.ſ. ſi cer.pe.l.que mortis.ſ.de dona.cã mor.⁊ p ꝯñs in correctorijs nõ dz fieri extẽſio.l.pcipimus cũ vulga.C.de app. Aduerte q: cõis opi.approbat illas gl.nã illas ſequiſ Cy.⁊ bal.in.l.executorẽ.in.iij.col.C.de exe.rei.iud.⁊ in.l.i.C.de dona.cã mor. ⁊ in.l.ſi qdẽ.in fi.C.de act.⁊ ob.⁊ in.l.ſi dona.C.de ꝯhẽ.emp. ⁊ in.l.ij.ſ.de leg.i.⁊ Ang.in ſua diſputatione incipiẽte.aſtenſis miles ⁊ in.l.in edibus.§.i.ſ.de do.⁊ idẽ Bal.in.d.auct.ex teſtõ.in.iij.col.C.de colla.vbi limitat hic nõ hẽre locũ in dona.
3 cã mor.fcã a pr̃e filio in ptãte ꝓ rata de qbus ibi p eũ. †Nõ ob. all.per Jmo.hic q: rñdeo q qñ in lege correctoria eſt expreſſa ratio fit extẽſio ad caſum obmiſſum qui põt ſub lata ſignificatione cõprehẽdi ſub expſſo vt no.gl.elegãs in cle.i.in ꝟ.eligaſ imn ctis ibi no.p Pau.de liaza.de ele.⁊ gl.in auc.vt hij qui oblig. in ꝟ.ad curatorẽ.faciũt no.per Bar.in.l.ij.⁊ ibi clarius Jmo. in.l.fi.ſ.de her.inſti.⁊ Jmo.in.l.ſi ꝟo.§.de viro.ſolu.ma.⁊ in l.ij.§.fi ſup.ſ.de dona.cã mor.ergo.d.l.ſi qs argẽtum.§.fin. vbi eſt rõ ſcripta in lege põt extẽdi ad do.cã mor. Uel reſpõde q ille tex.in.l.ſi qs argẽtum.§.fi.lʒ loquaſ in eo qui neceſſitaſ tradere tñ põt adaptari ad dona.cã mor.qui teneſ tradere niſi
4 reuocet do.per penitẽtiã. ¶ †Capio gl.i.ſup.l.cũ ex cã.pro eius expeditione qro vtrũ iſta ꝓmiſſio de qua hic fuerit facta p ſtipulationẽ.gl.rñdet q ſm tpa iſta regrebaſ q per ſtipulationem fieret q: ex pacto nudo donationis nõ oriebaſ actio.ſʒ hodie ſpãliter eſt inductũ q ſufficiat pacto nudo aliqd eẽ ꝓmiſſuʒ ex cã donationis.⁊ p.l.ſi qs argẽtũ.§.pe.⁊ fi.C.de do. hec gl. plane ꝓcedit vbi iſta ꝓmiſſio facta pacto nudo hodie fuiſſet facta p donatione ſimplici inter viuos ſed vbi fuiſſet fcã ꝓ dona. ex cã mor.Ang.tenuit ẽt q valeat ꝓ glo.quã dicit ſing.in.l.cũ pater.§.meuio.de le.ij. Sed Jmo.hic dicit aliã eẽ gl.ſimilẽ in l.ij.C.de iure do.tñ dicit Jmo.q forte ꝓbabiliter ſuſtineri poſſet q ẽt hodie ex pacto nudo nõ poſſit agi ꝓ donatiõe cã mor. q: ſi ſm eũ iura antiqua nõ venũt in hoc caſu correcta per.d. l.ſi qs argẽtũ ergo debẽt remanere in robore ſuo.ar.l.precipimus.C.de ap.⁊ q illa.l.ſi qs argẽtũ.nõ loquaſ in dona.cauſa mor.dicit ꝓbari per illum text.pmo q: dſ ibi q imponiſ neceſſitas donatori tradere iſta neceſſitas nõ vſ q adapteſ ad donationẽ cã mor.q: põt penitere.l.nõ ois.ff.ſi cer.pet.inſti.de do. §.i. Scdo ꝓbaſ q: in.d.l.ſi qs argẽtũ.dſ munimẽtoꝝ obſeruatione ſm q in hmõi cauſis dcñ ſpãliter obſeruãda.⁊ ꝯſtat q in donatione cã mor.nõ reqriſ inſinuatio.l.fin.C.de dona.cauſa mor.igiſ ⁊c. Addatis q cõis opi.eſt q.d.l.ſi qs argẽtũ locuʒ habeat in dona.cã mor.⁊ hoc ſequiſ Cy.in.d.l.fi.C.de dona. cã mor.⁊ Bar.⁊ Bal.in.d.§.meuio.⁊ Bar.⁊ Jmo.in.l.i.C. de dona.cã mor.⁊ Bal.in.l.executorẽ.in.iij.colũ.C.de execu. rei iud.⁊ in.l.i.C.de dona.cã mor.⁊ in.l.cũ hij.in pn.ſ.de trãſ actio.⁊ in.l.cũ virum.C.de fideicõ.⁊ in.l.vnica.§.ſinaũt aliqd ſub ꝯdõne.C.de cadu.tol.⁊ Jo.fab.⁊ Bald.in.§.alie.inſti.de dona.⁊ Bal.in.l.ſi qdẽ.in fi.C.de act.⁊ ob.⁊ in.l.ſi dona.C.de ꝯhen.emp.⁊ in.l.ij.ſ.de leg.ij.⁊ Ang.in ſua diſputatione icipiẽte.aſtẽſis miles.⁊ in repeti.l.ſi certis ãnis.C.de pac.⁊ ang. ⁊ Saly.in.d.l.ſi qs argẽtũ.§.fi.⁊ Jmol.in.l.in edibus.§.i.ſ. de do.ſeqtur ẽt Bal.in auc.ex teſtõ in.iij.colũ.C.de colla.niſi
5 ſm eũ ibi in dona.facta a pr̃e filio in ptãte cã mor. †Quia cum donatio facta a pr̃e filio reqrẽs cõfirmationẽ per mortẽ nõ valeat niſi traditio interuenerit.l.ij.C.ſi qs alte.vel ſi.ergo ſi non interuenit traditio nõ cõfirmaſ morte.nã ſi eſt facta traditio nõ opʒ q agat ⁊ iſtã cõem opi.ſuſtineo. Nec ob.alle.per Jmo.ħ q: poteſtis rñdere q in.d.l.ſi qs argẽtuʒ.§.fi.eſt expſſa rõ in lege nã dſ ibi.cũ.n.in arbitrio cuiuſcũqʒ ſit hoc facere qð conſtituit opʒ cũ vel minime ad hoc ꝓſilire vel cũ ad hoc ꝑuenire ꝓperauerit nõ excogitatis artibus ſuũ ꝓpoſitũ defraudare.mõ ſic lex correctoria q̃uis nõ debeat extẽdi ad aliũ caſum regulariter tñ fallit niſi rõ ſit expſſa a lege correctoria nã tũc extẽdiſ ſaltem ad caſum qui iſpecta larga ſignificatione vocabuli poterat cõprehẽdi ſub expſſo.gl.eſt no.in cle.i.in ꝟ.eligaſ.de elec.no. gl.in auc.vt hij q obli.in pn.no. Bal.in auc.quas actiones.in iij.q.C.de ſa.ſan.ecc.⁊ Bal.in.l.fi.⁊ clarius Jmo.ſ.de here.in ſti.plene in.l.ſi ꝟo.§.de viro.ſ.ſo.ma.⁊ in.l.ij.§.fi.ſ.de dona. ⁊ per Bal.in.l.maximũ viciũ.C.de libe.pte.cum ſuis cõcor.ſʒ dona.cã mor.eſt apta cõprehẽdi ſub donatione ſimplici ſaltem inſpecta larga ſignificatione vocabuli.l.i.ſ.de do.⁊ ꝓbat bart. in.l.vbi ita donatũ per illũ text.ſ.de dona.cã mor.ergo dʒ.l.ſi quis argẽtũ extẽdi ad donationẽ cã mor.⁊ tanto magis q: illa nõ eſt lex correctoria ſed eſt limitatiua ⁊ iura limitatiua facilius extendũtur q̃ correctoria vel declarat Bar.in.l.ſi ꝯſtãte.in.xj. q.pme ptis.ſ.ſo.ma.⁊ ꝓbaſ in.c.cũ dilecta ſm Abb.de cõfir. vti.vel inuti. Uel poteſtis rñdere q tex.in.d.l.ſi qs argẽtũ põt optime adaptari ad dona.cã mor.q: ẽt cogiſ qs tradere ſi nõ fuit reuocata donatio p pniam nã pone q donãs deceſſit non reuocata donatione nõ eſt dubiũ q ſi facta fuiſſet p ſtipulationem cogereſ tradere ita ẽt qñ fuit fcã pacto nudo cogiſ heres tradere. ¶ Non ob.qð dſ in.d.l.ſi qs de inſinuatione q: lʒ ibi dicaſ q ſalua ſint ea q̃ de inſinuationibus depoſita ſunt ⁊ p hoc cõprehẽdanſ donationes in qbus nõ reqriſ inſinuatio.nõ tñ p hoc ſeqtur q nõ cõprehẽdat donationes in qbus nõ reqriſ inſinuatio nã intẽtio illius legis eſt q vbi eſt cautũ q requiraſ inſinuatio iteruenire debeat.vbi nõ eſt cautũ nõ ſit neceſſaria.facit l.ſi cũ ſerui.in pn.de le.i. Quod cõfirmo p id qð ſenſit glo.ma. quã ibi ſequiſ Fulg.in.l.ſi qs cũ debitore.ſ.de iureiur.nã ſenſit illa gl.q.l.ſi qs argẽtũ locũ hẽat in donatiõe que fuit facta ſub cõditione puriſicata ſed dona.cã mor.eſt hmõi ergo ⁊c.⁊ ſic re

a ¶ Jn donatione.aduerte q: realiſſimus lectus ſ.l nu. ius.omnis q ħ dix ⁊ ſup ħ ce ⁊ vide de hoc moderniores in.§.ſi ita.l.i. ſ.de v.ob.⁊ in l.ii.ſ.de leg.i. idem alex.no. in.l.ſi dona. C.ħ col.papienſis aliqualiter in.l.ſeneci.C. qui teſt.face. poſſ.dñs me⁹ vincẽtius de herculanis tẽpeſtate nr̃a excellentiſſimus doc.poſuit me l.us q̃ʒ alij in d.l.ii.de leg.i. Jo.petrutius de monte ſpe rello dominus docto.in.d.ſe nium iuhe.ar gen.ſab.

maneo in ↄ̄dcone q̄ .d.l.ſi qs argẽtum ẽt locũ hẽat in oona.cã
6 mor.❡ †In gl.in ꝟ.oubiũ.Ang.h additio.q̄ ſi oonator oi-
cat ſe nõ hẽre niſi fundũ a quo ꝑcipit alimẽta ⁊ oonatarius oi-
cat oppoſitũ q̄ donatario incũbit onus ꝓbãdi.alle.gl.in.l.cuʒ
oe lege.oe ꝓba.⁊ in.l.ſi.§.inſiam ⁊ ibi Bar.C.de iu.delib.⁊ ita
tráſit ẽt ſimplr Imo.ſed oe hoc an ſit vera dicta practica poſt
gl.vide Bar.in.l.ſi ↄ̄ſtãte in p̄n.in.i.q.p̄me ꝑtis ſo.ma.vbi ple
nius ⁊ ꝑ Imo.in rub.ſ̄.de ope.no.nun.⁊ ꝑ Bar.in.l.ↄ̄ficiũtur
§.codicilli.ſ̄.de iu.codicil.⁊ ꝑ Ang.⁊ Imo.in.l.mutũ.§.i.ſ̄.
de acq.here.⁊ ꝑ Imo.poſt Bar.in.l.decẽ.oe ꝟ.ob.⁊ ꝑ Pau.
de ca.in.l.in ea.§.ſi.ſo.ma.❡ In gl.ſup ꝟ.relinquaſ ibi q̄dam
inſolidũ.hoc cõiter teneſ per.l.iij.in p̄n.de cõſti.pecu.

1 Terminus ad ſoluẽdum oaſ tã condẽnatis oiffinitiue q̄ cõfeſ-
ſis ⁊ ex cauſa ẽt ꝓrogaſ quo elapſo pignora capiũtur in cauſam
iudicati.oeinde elapſis duobus mẽſibus oiſtrahuntur.
2 Dilatio ita demum oebet dari ex cauſa ſi petitur.
3 Dilationem poteſt iudex ex officio ſuo ſtatuere parte nõ peten-
te ne propter negligẽtiam partis inſtantia labatur.
4 Pignora capta pro executione ſentẽtie non poſſunt vendi niſi
poſt ouos menſes incboandos a die capture.
5 Pignora capta pro executione ſentẽtie an ⁊ quãdo poſſint ven
oicitur hic.
6 Pignus conuentionale an ⁊ quando vendi poſſit.
7 Tẽpus qð oaſ iudicatis ad ſoluẽdum oʒ dari etiã confeſſis.
8 Confeſſio facta in iudicio paratã hʒ executionẽ ſicut ſententia.
9 Condemnati regulariter habent quatuor menſes ad ſoluen-
dum fallit vt infra.
10 Primo fallit in rei vendicatione.
11 Secundo fallit vbi appellatio deſerta eſſet.
12 Tertio fallit in condemnato ab arbitratore quia eius ſententia
dicitur contractus tranſactionis.
13 Quarto fallit in ſniã lata a iudice a cuiꝰ ſniã appellari nõ poteſt.
14 Quinto fallit in condemnato ex cauſa criminali.
15 Sexto fallit in ſententia lata a ꝑncipe in cauſa criminali.
16 Executio ſententie oebet differri contra condẽnatum crimina-
liter quando conſtat de inocentia condemnati.
17 Executio ſnie oʒ differri qñ mulier pregnãs fuerit condẽnata.
18 Executio ſnie ſupſederi oʒ vſqʒ ad quatuor mẽſes quando pe-
na eſt pecuniaria ſiue cauſa ſit ciuilis ſiue criminalis.
19 Executio ſententie criminalis debet fieri quando condẽnatus
non eſt dignus miſeratione.
20 Dilatio ad ſoluendum non debet dari principali ſicuti oatur
eius fideiuſſori qui pro eo ſoluit.
21 Confeſſis debet dari terminus.x.dierum ad ſoluendum in ca
ſu in quo requiritur ſententia.
22 Confeſſus in eum nulle partes iudicis ſunt niſi in condemnan-
do intellige quãdo proceditur ordinarie ſecus ſi facta ſine litis
conteſta.quia ſit preceptum de ſoluendo.
23 Pignus poſtq̄ fuerit venditum vel adiudicatum an reus ha-
bebit aliquod remedium ipſum recuperandi.
24 Terminus ad ſoluendum vel vendendum pignora quando in
cipiat currere.
25 Pignora quãdo capiuntur pro executione ſententie interlocu-
torie debeat vendi arbitrio iudicis.
26 Pignus quãdo fuit vẽditum vel adiudicatum loco ſecũdi de-
creti an poſſit aliquo remedio recuperari per debitorem.
27 Pignus conuentionale captum vel datuʒ creditori.an ⁊ quan
do poſſit vendi.
28 Sententia cum fertur an poſſit iudex adijcere penam in ea ſi
reus non ſatiſfaciat in termino.

1 **D**Ebitoribus. †Tã condẽnatis diffinitiue q̄ ↄ̄feſſis daſ
terminus ad ſoluẽdũ ⁊ ex cã ẽt ꝓrogaſ quo elapſo
pignora capiunſ in cãm iudicati oeide lapſis duo
2 bus mẽſibus oiſtrahũtur.h.d.❡ †In tex.ibi.petẽtibus.Nota
ſm Ang.q̄ dilatio oʒ ſtatui ita oemũ ſi petaſ ad idẽ all.l.ſecũ-
3 dã.C.vt.j.certũ tp̄s.⁊.l.petẽde.C.de rẽp.in integ.reſt.pe. †Ad
do tñ q̄ iudex ex officio ſuo ꝑte oilationẽ nõ petẽte põt ſtatue-
re terminũ puta dilationẽ ad petẽdũ ⁊ hoc ne ob negligẽtiam
ꝑtis labaſ inſtãtia ita notabiliter voluit Bar.in.l.i.C.de dila.
⁊ in.l.i.C.vt que deſunt aduo.⁊ Bar.⁊ Bald.in.d.l.ij.C.vt.j.
cer.tempo.per illũ tex.⁊ in.l.iiij.§.hoc aũt.ſ̄.de dam.infec.in

iiij.col.⁊ bar.⁊ bal.ꝓ hoc ẽt adducũt.l.ꝓperãdũ.poſt p̄n.C.oe
iudi.⁊ eſt glo.in.c.lʒ cãm.in gl.ij.⁊ ibi ooc.oe ꝓba.⁊ ꝑ Ja.bu.
⁊ Bal.in.l.i.ſ̄.oe fer.no.Ant.in.c.bone.el.i.oe poſtu.ꝑla.itẽ
colligit hic ar.Ang.qð nõ põt incipi captura a ꝑſona pro execu
tione ſnie:ſed a rebus incohandũ eſt oixi plene in.l.a oiuo pio.
4 §.in vẽditione.ſ̄.eo.❡ †In tex.ibi:ſi intra ouos.no.q̄ poſtq̄
eſt lapſum tp̄s oatũ iudicatis ad ſoluẽdũ ſi capiãtur pignora ꝑ
executiõe ſnie oʒ expectari ꝑ ouos mẽſes anteq̄ vẽdanſ:⁊ iſtud
tp̄s hodie non reꝑiſ mutatũ.oe quo ẽt oixi poſt Bar.in.d.§.i
vendi.in ſi.⁊ ſic vſ q̄ male intelligaſ iſte tex.per gl.in.l.ij.C.oe
vſu.rei iudi.⁊ in.l.ſi oebitori.ſ̄.oe iudi.cũ ſimi.⁊ ꝑ Cy.in.l.i.in
ꝟ.⁊ vltimo.C.oe oila.intelligẽtes q̄ hic loquaſ text.oe tp̄e qð
oatur iudicatis ad ſoluẽdũ q̄ quidẽ ſm eos erat ouoꝝ menſiuʒ
5 iure iſto.nam iſtud hic nõ ꝓbaſ. †Et ſm Ange.in.l.ſi finita.§.
iulia.ſ̄.oe oã.infect.hoc tp̄s qð oaſ iudicatis ⁊ olim hodie eſt
quadrimeſtre qꝛ ↄ̄triũm nõ reperiſ.Sed aduerte qꝛ text.in.l.ſi.
C.oe.vſu.rei iudi.expſſe oicit q̄ olim tp̄s iſtud erat duoꝝ mẽſiũ
niſi dicamus q̄ ibi referat quãdaʒ iuris ꝑudentiã que erat añ
ius ffoꝝ.vt in ſili not.glo.in.l.i.ſ̄.de leg.i.Et iõ oicunt aliq ho-
die iſtam legẽ eſſe correctã ꝑ.l.ſi.C.oe vſu.rei iudi.nã imo vſ q̄
iſtud tp̄s nõ eſſet illud qð erat oatũ iudicatis ad ſoluẽdũ:ſʒ erat
tp̄s oatũ ad vẽditionẽ pignoꝝ:⁊ lʒ ita intellexerit Cy.in.l.i.C.
de dila.⁊ male dicit q̄ iſta lex hodie ſit correcta.tñ ooc.hic.⁊ in
d.§.in vẽditione:intelligũt iſtũ tex.in tp̄e q̄ poſt oilationẽ oatã
ↄ̄dẽnatis ad ſoluẽdũ eſt pꝛefixũ vẽditioni pignoꝝ ⁊ iſtud tp̄s ho
die ẽt nullo mõ eſt immutatum vt ꝑ Bar.in vẽditiõe ⁊ ibi dixi.
Unde ↄ̄cludebat Ang.hic q̄ tp̄s q̄ datur iudicatis ad ſoluẽdũ
tam olim q̄ hodie fuit ⁊ eſt quattuor mẽſiuʒ iuxta.l.ij.C.oe exe
cutio.rei iudi.qꝛ nõ reꝑiſ q̄ de iure ffoꝝ.tp̄s iſtud eẽt aliter de-
terminatũ vñ ſtabimus in hoc vʒ q̄ oi iure intelligaſ fuiſſe quat
tuor mẽſiũ.Imo.addit hic q̄ olim iure ffoꝝ.nõ vſ fuiſſe bñ cla
rum q̄tum eẽt illud tp̄s qð datur iudicatis ad ſoluẽdũ.Adda-
tis q̄ Ang.in.l.ſi finita.§.iulia.de dã.infe.tenebat idẽ q̄ Imo
la h.⁊ in.d.l.ſi finita.§.ſi ples.i.vj.col.dicit idẽ q̄ oicit hic.Itẽ
addatis q̄ pro opi.gl.in.d.l.ij.C.de vſu.rei iudi.⁊ in.d.l.ſi de
bitori.vſ tex.in.l.ſi.C.de vſu.rei iudi.ibi dum dicit.⁊ cũ antiqui
tas peſſimo quidẽ exẽplo ⁊c.vſ ergo q̄ ibi ſit tex.q̄ de iure anti
quo tp̄s qð datur ↄ̄dẽnatis eſſet duoꝝ mẽſiũ niſi ſuſtinẽdo opi
nio.Ang.dicatis q̄ illa.l.ſi.referẽs ius antiquũ oʒ intelligi de
aliqua iuris ꝑudẽtia que fuit añ ius ffoꝝ.cũ nõ hẽamus oe iure
ffoꝝ.notatũ iſtud tp̄s duoꝝ menſiũ vt ꝑ glo.⁊ do.in.l.i.de leg.
6 i.⁊ per Bar.in.l.pe.de preto.ſtip.❡ †Quid aũt in pignore cõ-
uentionali oʒ poſt q̄tum tp̄s vẽdi põt.Tex.eſt no.in.l.ſi.C.de
iur.do.impe.vbi oſ q̄ vẽdi põt poſt biẽniuʒ:⁊ hoc cõiter tenẽt
gl.⁊ doc.Sed Ang.hic no.dicit q̄ illa.l.loqſ in feneratore cre-
ditore.⁊ iõ vſ ſm eum q̄ in alio remaneãt iura antiqua incorre
cta.ſ.vt incõtinenti poſt morã vẽdi poſſunt.l.ſi ↄ̄uenerit cum ibi
plene notatis.ſ̄.de pig.actio.Tamẽ ſiquis vellet ſaluare cõem
opi.poſſet rñdere q̄ lʒ tex.in.d.ſi.loquaſ in feneratore iõ illud
ibi fuit dictũ ꝓpter facti frequẽtiã.vñ ꝑꝑ hoc lex reſtrigi nõ oʒ
l.naʒ ad ea.ſ̄.de leg.⁊ no.in cle.i.in ver.ꝓidẽtes.de reſcrip.ſʒ
Imo.hic.In glo.i.dic q̄ cõiter intelligiſ tex.tam de ↄ̄dẽnatis
q̄ de cõfeſſis per iſtum tex.q̄cq̄d glo.dicat.⁊ hoc tenẽt glo.ſe.
7 ❡ †Querit hic glo.an lex iſta loquaſ de ↄ̄dẽnato:an de ↄ̄feſſo.
glo.ponit opi.hic.⁊ in ver.dandi ſunt.⁊ in ꝟ.aut ex re.Primo
glo.dicit q̄ vſ q̄ debeat intelligi tota lex noſtra loqui in cõfeſſo
non aũt in cõdemnato.⁊ ſic cõfeſſus hʒ dilationẽ datã a lege cõ
demnatis.Uel ſcðo dicit glo.põt dici q̄ iſta lex vſqʒ ad verba
reſcripti intelligaſ in cõfeſſo ſed ibi loquaſ poſtea de cõdenato
per ſniam diffinitiuã.Bar.hic.⁊ poſt eum alij dicunt q̄ iſta lex
loqſ taʒ de ↄ̄dẽnato q̄ ẽt de cõfeſſo qꝛ vtroqʒ caſu hʒ locũ iſtud
tp̄s qð datur ad ſoluendũ.vt hic.⁊ hoc pʒ hic in tex.aut ex re iu-
8 dica. †Preterea clarũ eſt q̄ confeſſio facta in iudicio paratã hʒ
executionẽ ſicut ſnia.l.poſt rẽ.j.eo.merito ſicut ↄ̄ ↄ̄demnatum
poſt quadrimeſtre põt fieri executio ita ↄ̄ ↄ̄feſſum eadeʒ rõne:
⁊ iſtud fuit de mente glo.hic in ver.cõtentibus.Dicit tamen
gloſ.in.d.l.ſi debitori.ſ̄.de iudi.q̄ hodie eſt inductum conſue
tudine vt cõfeſſo fiat preceptũ de ſoluendo intra.x.dies conſue
tudo derogat ſine dubio legi.l.i.⁊.ij.C.que ſit lon.ↄ̄ſue.⁊.l.de
9 quibus.de leg.❡ †In glo.in ꝟ.dandi ſunt.ibi quattuor mẽſiũ
hec regula fallit in multis caſibus in q̄bus ↄ̄dẽnati non habent
quadrimeſtre quorũ aliquos vide gl.⁊ doc.in.l.ſi.C.de execu.
rei iudi.cum ↄ̄cor.ibi alle.q̄bus addo q̄ etiam fallit in condem

nato ſuper

nato ſuper actione depoſiti.tex.eſt no.in.l.pe.in ꝟ.illico.ꝛ i ꝟ.
celerrime.C.depo.quē ibi ad hoc alle.bal.not.in pncip. Dicit
gl.in ꝟ.dandi.qꝛ oꝫ hic ꝙ dandi ſunt iſti dies ad ſoluendū:con
tra poſt latā ſniam iudex functus eſt officio ſuo niſi circa acceſſo
ria aliqd vellet addere ꝛ eadē die.l.Pau.la.i.ꝛ.l.iudex poſtꝙ
ſ.e.male ergo hic oꝫ dandā eſſe iſtā dilationē a iudice ꝯdēnato.
Gl.ītelligit ꝙ hic fuit ſtatutū tp̄s in ſnia poſt aūt nō pōt pfigini
ſi eadē die ꝛ notetis illud qḋ bar.hic dicit vꝫ ꝙ iſtud tp̄s poterit
iudex pfigere eodē die ꝛ ita determinat dy.ꝛ bar.in.l.i.in pn.ſ.
10 e.¶ †Et circa hoc dū glo.dicit ꝙ tp̄s datū ꝯdēnatis eſt quattu
or mēſiū addatis ꝙ iſtud fallit in nōnullis caſibus no.p gl.ꝛ do
cto.in.d.l.ſi.C.de execu.rei iudic.Nā fallit in rei vē.§.i.inſti.de
of.iudi.qꝛ hꝫ tp̄s arbitrio iudicis.Et dubitāt doc.ibi qd ī actio
ne mixta de quo videatis p bar.ꝛ doc.ibi ꝛ p bar.in.l.ſi cū exce
ptione.§.ꝙ ſi homo.ſ.qḋ me.cau.ꝛ per bal.in.l.facultas ī.iiij.
oppo.C.de iur.ſiſ.lib.x.tangit ēt bal.in.d.l.ſi.C.de vſu.rei iud.
vtrum illud tp̄s locū habeat in eo qui eſt ꝯdemnatus ad facien
11 dū.de quo dic vt ibi p eum.¶ †Item fallit vbi appellatio deſer
ta eſſet tex.eſt no.in.l.qm̄ nōnulli ſiſci debitores.in ꝟ.mox.C.ď
appel.ꝛ ad hoc ibi no.bal.illū tex.ꝛ eſt gloſ.in.l.ij.in ver.ad exe
cu.ꝛ ibi bal.C.de temp.appel.Tū mihi verius vꝫ ꝙ de mente
glo.in.d.l.ij.C.de temp.appel.ſit ꝙ imo habeat quadrimeſtre
a die ſnie a qua fuit appellatū qꝛ deſerta appellatione perinde
eſt ac ſi nunꝙ fuiſſet appellatum .l.ſi.§.illud.C.de temp.appel.
ergo oꝫ attendi an deſerta appellatiōe aliquid de quadrimeſtri
ſuperſit ꝛ ita fuit de mente Saly.in.d.l.ij.Nec ob.d.l.qm̄ non
nulli.qm̄ hic loquiꝛ in debitoribus ſiſcalibus in quibus pōt pce
dere hec limitatio ꝛ ibi dicit Saly.ꝛ fuit ēt de mente barto.ſub
dubio forte in.l.i.ſ.de libel.dimiſſo.ꝛ ſic dicta limitatio pōt ve
12 rificari in debitoribus ſiſcalibus.¶ †Itē fallit in ꝯdēnato ab ar
bitratore qꝛ eius ſnia dꝫ ꝯctus trāſac.vt in auc.vt diffe.iudi.§.
ſ.ꝛ ibi no.ſed in ꝯctibus vbi dies adiecta nō eſt nō daꝛ q̄drime
ſtre ad ſoluendū.l.cū q chal.§.quotiens de ꝟ.ob.ꝛ in.l.qḋ dici
mus.ſ.de ſol.igitur ꝛc.ꝛ ita voluit no.bal.in.l.ſi.in ſi.C.de exe
cu.rei iudi.ſecus tū eſt in ſnia arbitri.l.ſi cum dies.§.intra.cum
13 gl.ſ.de arbi.facit.l.i.eo.ti.¶ †Item fallit in ſnia lata a iudice a
cuius ſnia appellari non pōt tex.eſt bene not.in auc.vt ſpō.lar.
§.aliud.queꝫ ibi ad hoc ponderat ang.nam ibi infra decē dies
ſit executio data ſatiſdatione de qua ibi ꝛ iſtā limitationē ſequiꝛ
Ro.in.l.ij.ſ.eo.ꝛ dicit Ang.in.d.§.aliud.ꝙ p iſta fallentia fa
14 cit.l.additos.C.de appel.ꝛ.l.ſi pſides.C.de ſer.¶ †Quid ī cō
demnato ad faciendum puta domum dic vt per bal.in.l.ſi.ſ.al
leg.Et fallit in ſnia criminali.l.cū reis.C.de penis quam ad hoc
alleg.ang.hic.adde glo.ꝛ doct.in.c.querenti.de offici.dele.vbi
etiam plene de hac materia ꝛ no.Spe.in ti.de dila.§.i.ꝟ.execu
tore.quod vltimū fallit niſi princeps mandaſſet quē puniri gra
uius ꝙ lex diſponeret qꝛ tūc oꝫ ſuperſederi vſqꝫ ad.xxx.dies.l.
15 ſi vendicari.C.de penis vbi eſt not.text.†Idem vꝫ in ſnia lata a
pncipe.criminaſr ēt ſi iuſta ſit.xj.q.iij.c.cum apud in ſin.vel ve
rius intelligi oꝫ ille tex.put gl.ibi ſentit.ſ.ꝙ impator pp iracun
diam pnunciauit quē grauius eſſe puniendum ſm qḋ dꝫ in.d.
l.ſi vendicari ꝛ ſilr fallit in caſu illo ſi ſuperſedetur in cauſa crimi
nali quoſqꝫ ſupplicatum eſt principi ꝛ idem in caſu.l.i.in ſi.ſ.de
queſti.¶ Itē ſuperſedeꝛ in criminali caſus eſt in.l.i.§.i.ſ.ſi ap.
pen.ꝛ idem eſt in quattuor alijs caſibus no.per glo.in.d.c.cum
apud.¶ Itē ſilr oꝫ ſuperſederi circa dictaꝫ executionē ſnie ī cri
minali alio caſu.xj.q.iij.c.cū apud in ſi.ꝛ lꝫ tex.ibi videatur gn̄a
liter velle ꝙ ꝯdēnatus criminaliter per ſniam pncipis non dēat
ſtatim puniri ſed differaꝛ executio.p.xxx.dies tū ille tex.oꝫ itel
ligi ſm qḋ hꝫ in caſu.d.l.ſi vendicari.ſ.qn̄ pnceps p iracūdiam
ita ꝯdemnaſſet ſm gl.in.d.c.cum apud.que alle.d.l.ſi vendica
ri.ſilr ſuperſederi oꝫ in executione ſnie criminalis in caſu poſito
in.l.ad beſtias.ſ.de pe.vbi dꝫ ꝙ ſi qs ꝯdēnatus fuit ad penā vl
timi ſupplicij.ꝛ populus ro.petijt eum dimitti dicit tex.ꝙ ſi iu
dex videat eum talis induſtrie ꝙ expediat eum dimittere nō oꝫ
16 ſniaꝫ exeq lꝫ differre ꝛ ꝯſulere pncipē.¶ †Similiter in alio caſu
qn̄ iudici poſt latā ſniaꝫ ꝯſtat ď innocētia ꝯdēnati q̄ caſu oꝫ re
ſcribere pncipi.l.i.in ſi.ſ.de q̄ſtio.Silr in alijs caſibus oꝫ differ
17 ri quos caſus ponit gl.no.in.d.c.cum apud.†Scilicet ſi mulr
pgnans fuerit cōdēnata.l.pgnantis.ſ.de pe.ſilr qn̄ ꝯdēnat⁹ eſt
ſeruus q rōnes dn̄i adminiſtraſſet qꝛ non oꝫ fieri executio donec
reddiderit rōnes dn̄o.l.i.C.de bo.pſcri.Alios caſus ponit gl.
18 in.d.c.in qbus limitaꝛ tex.in.d.l.cū reis.C.ď pe.†Itē ſupſede
tur in executione ſnie criminalis ſicut in ciuili qn̄ pena eſſet pecu
niaria.nā tūc oꝫ ſupſederi vſqꝫ ad quattuor mēſes:vt voluit no.
Imo.in.l.ſuus quoqꝫ.§.lꝫ ſi filio.ſ.de here.inſti.ar.l.abſentē.
ſ.de pe.ꝛ ita dicit fuiſſe de mēte ang.in.l.i.ſ.ď iniuſt.teſt.lꝫ bal.
in.d.§.lꝫ ſi filio.dixerit ꝙ eſt tp̄s arbitrariū.qꝛ nō repiꝛ determi
natū a iure.ar.l.i.§.i.ſ.de iu.deli.Sꝫ raph.in.l.ſi victū.ſ.e.di
cit ꝙ gl.ibi ſentit ꝙ in criminalibus nō hꝫ locū q̄drimeſtris dila
tio que ꝯcediꝛ a lege miſerationis cā.l.ſi cū militi.§.i.ſ.de cōpē
19 ſa.†Sꝫ delinquēs nō eſt dignus miſeratione:ergo ꝛc.ꝛ dicit ita
tenere bal.in.d.l.ſi.C.de exec.rei iu.ꝛ Inn.in.d.c.querēti.Et p
hoc ꝙ delinquēs nō ſit dignus miſeratione:poteſtis allegare.l.
lꝫ ſi ex parte.§.ꝙ.ſ.qḋ cū eo.ꝛ.l.ſi rex.ſ.eo.ꝛ iſta opi.mihi ſa
tis plꝫ vel ſaltē ꝙ teneamus iſtud tp̄s eē arbitrariū vt tenuit bal.
ꝛ ſm iſta intelligatis no.p bar.in.l.ſi victū.ſ.e.vbi etiā verba ſua
vñr innuere ꝙ aliqua ſit differētia inter ꝯdēnatū in cā criminali:
20 vel aliter.bar.tū nō pbat.¶ †Et dixit iuxta hoc no.bal.in addi
tio.Spe.in ti.de ſnie pla.in.xv.col.ꝙ ſi fideiuſſor ſolus p de
bitore ꝯdēnaꝛ in cā criminali ſi poſtea obtinebit debitorē ꝯdēna
ri ad reſtituēdum nō habebit quadrimeſtre ſicut nec habuit fide
iuſſor.alle.in ar.l.cui cox.iuncto dicto Ja.bu.ibi.C.ď ſen.ꝛ ſen
tit ibi bal.ꝙ in ſnia lata in cā criminali etiā qn̄ pena eſt pecunia
ria nō habebit locū dilatio quadrimeſtris vltra predicta.¶ In
hac materia videte no.p bar.ꝛ Imo.in.l.ꝯtinuus.§.illud.ſ.de
ver.ob.ꝛ in materia vide etiā aliqua not.p bald.in.l.facultas.in
21 iiij.op.C.de iur.ſiſ.li.x.¶ †In gl.in ver.reddere.ibi.ſm nos
hec cōiter teneꝛ.de qua vide bonā gl.in.c.ex parte.de ver.ſig.p
Io.an.in ti.de ſen.pla.§.ij.ſup ver.eſt quoqꝫ.p bar.in.l.ij.C.
de ꝯfeſ.ꝛ in.l.ſi.C.de execu.rei iu.l.i.ꝛ ibi bar.in vlt.col.C.de li.
ꝯteſ.ni ſi.de ꝯſuetudine.tū ꝯfeſſo in caſu in quo regriꝛ ſnia daꝛ
tēpus.x.dieꝝ ad ſoluēdum.vt no.gl.in.d.l.ſi debitori.qḋ intelli
ge niſi inſpecta aliqualitate cauſe ꝛ pſonaꝝ maius tēpus exigere
tur ſm.d.ant.de bu.d.card.ꝛ alios in.d.c.querēti.ꝛ bal.in.l.ſi.
in ſi.C.de execu.rei iu.p.l.ij.ſ.e.¶ Capio gl.in ꝟ.reddere.pro
cuius expeditione quero qd velit dicere lr̄a hic de iſtis q nolunt
reddere cū poſſint.rn̄det ꝙ ſi tales ſint ꝯtumaces in ſoluēdo de
bēt ſtatim cōpelli ad ſoluēdū intelligatis tū cū aliquo tēperamē
to arbitrio iudicātis.qꝛ qs cū ſacco paratus accedere non oꝫ iu
22 xta.l.qḋ dicimus.ſ.de ſo.¶ †Vlterius p expeditione gl.op.de
l.pinde.in prin.ſ.ad.l.aq.vbi dꝫ ꝙ in ꝯfeſſum nulle ſunt partes
iudicis niſi in ꝯdēnando.rn̄det gl.ꝙ ideo ſic nō ꝯdēnabiꝛ ꝯfeſ
ſus qꝛ ꝯfeſſio fuerat facta ab eo ꝯ quē nō pcedebaꝛ ſm ſigurā iu
dicij.qꝛ ſine lit.cōte.ꝛc.quo caſu nō eſt opus cōdēnatione.lꝫ vbi
pcedereꝛ ordinarie ꝛ reus cōfeſſus eſſet tūc oꝫ condēnari.ita in
telligiꝛ.l.iulianus.in prin.ſ.de cōfeſ.Et iſta eſt cōis ꝯcluſio quā
ſirmāt doc.in.l.i.ſ.ti.i.ꝛ gl.ꝛ doc.in.l.certū.§.ſi.e.ti.de quo vl
tra predicta videte bo.gl.in.c.dubiū.el.ij.de elec.ꝛ in.c.ex par
te.el.i.de ꝟ.ſig.in ſi.ꝛ Ioā.an.in ti.de ſen.pla.§.ij.ſup ver.eſt
quoqꝫ.p Bar.in.l.i.ſ.tit.i.ꝛ p gl.ꝛ oēs in.l.vnica.C.de cōfeſ.ꝛ
in.l.ſi.C.de execu.rei iu.ꝛ in.l.vnica.ꝛ ibi p Bar.in vlt.colū.C.
de lit.cōteſt.Et illud qḋ dicit gl.hic ꝙ cōfeſſo daꝛ iſta dilatio.in
telligatis ſane niſi ex cōſuetudine.aliud appareret.vt no.etiam
Bar.in.l.ſi.C.de execu.rei iudi.ꝛ in.l.ſi debitori.ſ.de iudi.ꝛ ita
etiā no.Anto.ꝛ Bo.Cardi.in.d.c.querenti.¶ Capio glo.in
ver.pro facultate.pro cuius expeditione opponitur ſi iſtud tem
pus quadrimeſtre nō daꝛ ſed minus.gl.reſpondet.qꝛ immo ali
qd operaꝛ qꝛ vbi minus ꝙ quadrimeſtre eſſet ſtatutū a iudice ꝛ
ſine cā ſuppletur a lege.vt.l.iiij.§.ſi qs condēnatus.ſ.e.ſed vbi
daretur quadrimeſtre aut plus ꝙuis equū fuiſſet dari plus.tū
ſtabiꝛ dilationi date a iudice p.d.§.ſi qs.ꝛ p.l.ij.ſ.e.Silr opa
biꝛ q̄drimeſtre vbi iudex nihil dicit de tp̄e ſoluto.¶ Capio gl.
in ꝟ.progatū.vt qꝛ iudex minus dederat quo caſu.l.progat vꝫ
poteſtis dicere ꝙ progatio fuit facta a iudice ex cā.¶ In gl.ſi.
ibi a die captiōis.hec ꝟba ī pignore capto rōne cōtumacie q̄ caſu
hꝫ locū id q̄ḋ no.i.l.cū pponas.alꝛ i gl.ꝛ p bar.i.l.ſi finita.§.iul.
23 ſ.de dā.infe.Poſtꝙ aūt eſſet vēditū pignus vel adiudicatum
an reus habeat aliqḋ remediū ad rem recupandā.Ang.ꝛ imo.
hic ſe remittūt ad no.per Spe.in tit.de ſen.pla.§.iuxta.ꝟ.qd
ſi ille redeat.quē nō inuenio.iō ď hoc vide bar.in.d.l.iubemus.
ad ſi.vltime col.dicētē ꝙ audiꝛ vſqꝫ ad biēnium.vt ibi p eū.Sꝫ iſtū
cōiter teneꝛ.vt ibi p ang.p tex.in.d.l.ſi finita.§.poſtea.ꝛ per.l.a
diuo pio.§.ſi poſt aditū.ſ.e.no.bal.in.d.l.pperādū.§.ſin autē
ꝛ in.l.ſi.C.de bo.auc.iud.poſ.ꝛ in.l.ij.circa.iij.col.ſ.ſi ex noxa.
cā aga.ꝛ aliqd p.d.An.in.c.qm̄.§.ſi.circa mediū.vt lit.nō ꝯte.

a ℭ Cõis opi. aduerte qꝛ oīs reſſũit nu.tr. ⁊ ð ĥ vid ꝑ ab ba. l.c.i.ð ꝑſt. l ſi.iij.co.i ✝.⁊ vt babeas. tñ limita qꝛ ſi cõ mũis opi. eēt ꝯ̃ſſe ſa la vel poſſet cõuĩci ꝑ babilibus ora tionibus tunc opi.paucoꝝ ſeq̃ dũ eſt ⁊ ita.d. abb.loco pallegato .itē ſi ꝯ cõeꝫ eēt gl.ſta tur gl.⁊ ñ cõi opi.vt dicam. Tertio. limita qñ opi.vnius doc.ē ꝑ matrimõio. qua rt mſi eēt opi.ar cbi.qꝛ illa ſtaſ ꝯ cõeꝫ ⁊ ð bis oibus vide ſe ly.l.d.c. ſꝫ ad uerte ⁊ de b͛c ſui a.d.pa.emilio de nobili gñe de tartis de rocba õrta ꝑp igenũ ſui ꝑ ſtãtiã mibi be niuolo cariſſi. mo iterrogat⁹ qñ dicat ⁊ co gnoſci vẽat cõ munis opi.vi ꝫi ꝙ theorica ē tac.bu.l.i.i.C. q ꝑ ſua iur.ꝙ v bi glo.bꝫ au ctoritatē ꝑ ſe bñ fũdatã ꝙ il la ē cõis ⁊ non vbi multitudo doc.qꝛ aucto ritas gloſ.oēs alias excedit vt dixit bal.in l. cũ bẽdiꝰ. C. depoſi. de auc.gl. q̄ſta ſic vide an. ſic.in ꝯſi.iei.ſcripſit pſete. rex pa pie.⁊ latiſſime l.i.vt vi.i ꝑn. pe.col.ð.de iu ſti.⁊ iure.⁊ ad ocl ꝑ eum me remitto.alexã. aliqualiter .j. nu.211. Jul.ar gen.ſab.
ℭ Et vide ad boc q̄ dicat cõ munis opi.⁊ ſi aliqñ ſi iudex ob illa diſcede re. vide q̄ bñr ꝑ cano. marie and. ſic.i.c.ne innitario. de cõ ſti.⁊ i.l.u. C. ð.veteri iure enu.⁊ ꝑ mat.ð matba .in ſuo tracta.de veri tate opi.anto. fren.

24 ℭ †Pro expeditione gl.ſi.q̃ro qñ incipiũt currere iſti duo mẽſes gl.rñdet p̃mo ꝙ a die quo ſunt capta pignora vel ſcðo a die ſñie ⁊ ſe remittit ad no.in.l.cũ ꝓponas.C.de bo.auc.iudi.poſ. cõiter tenetꝰ p̃ma opi.vꝫ ꝙ iſtud tp̃s duorũ mẽſiuꝫ incipiat currere a die quo capta ſunt pignora:nõ a die ſñie qꝛ cũ nõ intelligatur de tp̃e dato ad ſoluendũ eſt neceſſe itelligere de duobus mẽſibus qui incipiũt currere a tp̃e quo capta ſunt pignora ⁊ dꝫ ſe remittit ad no.in.d.l.cũ ꝓponas vult ꝙ iſtud babeat locuꝫ vbi tractaꝰ de vẽditione pignorũ captorũ ꝑ executione ſñie diffini
25 tiue. †Sꝫ vbi tractemus de pignoribus captis puta qñ qs mittiꝰ in poſ.bonoꝝ ex p̃mo decreto tũc ꝯcluditꝰ ꝙ talia pignora capta ꝑ executiõe ſñie interlocutorie dñt vẽdi infra tp̃s declarãdũ arbitrio iudicis ꝑ.d.l.ſi finita.§.nõ aũt ſtati.ff.de dã.infec.⁊ notaꝰ in.d.l.cũ ꝓponas.⁊ dixi in.d.§.in vẽditione videatis plenius ꝑ bar.in.d.l.ſi finita.§.iulianus. ℭ Et ibi tãgit i pe.col.an poſtꝙ̃ eſt venditũ pignus vel adiudicatũ loco ſcði decreti ſit dare remediũ reo ad ipſuꝫ recuperãdũ. Ang.⁊ Jmo.bic ſe remittũt ad no.ꝑ Spec.in ti.de ſen. pla.§.ij.ver.⁊ ſi melius.ꝑ bart in.d.§.iuli.circa vltimã col.vbi dicit ꝙ auditꝰ infra biẽniũ.ꝯtrariũ tñ tenetꝰ cõiter ꝑ ang.⁊ doc.ibi maxīe ꝑ.d.l.ſi finita.§.poſtea.. cum ibi notatis in gloſa.⁊ notat Jmola in.d.§.poſtea,⁊ bene ꝓbaꝰ in.l.a diuo pio.§.ſi poſt aditum .⁊ pec.Specu.in tit.de p̃mo ⁊ ſcðo decreto.§.nũc dicamus ver.ſed q̄ eſt ðia ⁊ in eo.tiru.§.iuſta.ver.ſed qd ſi ille redeat ⁊ ꝑ gl.⁊ doc.in.c.qm̄ frequẽter.§.ſi.vt lit.non ꝯteſt.⁊ ꝑ Ja.bu.in.l.ꝯſentaneũ.C.quõ ⁊ qñ iudex ⁊ ſũ ſolitus dicere in.d.§.iuli.de boc ẽt no.ꝑ gl.⁊ bal.i.l. ꝓperãdũ.§.ſi.aũt reus ✝.audiaꝰ.C.de iudi.⁊ ꝑ bal.i.l.ſi.ad ſi. C.de bo.auc.iudi.poſ.⁊ i.l.ij.cir.iij.colũ.ff.ſi ex nora.cã aga.et
27 aliqd ꝑ ant.i.d.c.qm̄ frequẽter .§.ſi.circa mediũ.†Nec ob.d. l.ſi.C.de iure do.ipe.qꝛ loqꝰ ð vẽditiõe pignoris ꝯuẽtionalis qꝛ tale pign⁹ dꝫ vẽdi ifra tp̃s ibi p̃fixũ.tñ ang. ð dicit ꝙ vꝫ ꝙ illud ſolũ locũ bẽat i creditore feneratore:ita bꝫ cũ vꝫ ꝙ i alio creditore remaneãt icorrecta iura antiq̃ volẽtia ꝙ nõ dẽat expectari biẽniũ ſꝫ icõtinẽti vẽdi poſſit bꝫ formã.l.ſi ꝯuenerit.ff.de pig.act.tñ ſaluãdo cõeꝫ opi.q̄ tꝫ ꝙ pignus ꝯuẽtõale nõ poſſit vẽdi ifra biẽniũ poteſtis rñdere ad.d.l.ſi.qð lꝫ ibi loquaꝰ in creditore fenerãte tñ illud fuit ꝑp frequẽtiã facti qꝛ magis cõiter ꝯtinebat pignora dari creditorib⁹ fenerãtib⁹ vñ reſtrīgi ñ dꝫ.l.nã ad ea.ff.de le.
28 ℭ †Vltimo q̃rit ang.an iudex poſſit adijcere penã in ſñia ſi re⁹ non ſatiſfaciat in termino:⁊ ſe remittit ad notata ꝑ Spec.in.d. §.ij.ver.ſed nunqd iudex ⁊ plene no.ꝑ Jmo.i.l.filiuſfa.§.diui. de leg.i.vbi alias dixi.

1 Sñia lata contra ius legis ſeu conſtõnis expreſſo errore iuris in ea eſt nulla vt bic.
2 Sñia lata contra expreſſum tenorem legis dubie non redditur ipſo iure nulla.
3 Sñia lata ꝯ expreſſum iuris erroreꝫ eſt nulla qñ non appareret aliquam opi.eſſe cõmunem.
4 Sñia lata contra cõem opi.expreſſo errore an ſit nulla.
5 Sñia lata ꝯ expreſſum tenorem legis an ⁊ qñ ſit nulla.
6 Sñia lata ꝯ gñalem rationem poſitam in lege licet ſub alijs ſpecificis terminis reddatur nulla tanq̃ lata contra legẽ.an ſit etiã ſic ſi ſit error expreſſus.
7 Appellari a ſententia nulla non eſt neceſſe:ſi quis tamen vult poteſt appellare.
8 Sñia lata ꝯ ius litigantium ſeu conſtõnis ex̃uagantis non clauſe in corpore iuris vel ẽt ꝯtra legem cuius intellectus eſt dubius non eſt ipſo iure nulla ideo appellañ.eſt.
9 Sententia lata contra legem varios intellectus babentem non eſt ipſo iure nulla.
10 Sñia lata contra legem varios intellectus bñtem quorum nullus eſt cõmuniter approbatus an ſit nulla.
11 Sñia lata ꝯ cõem opi.expreſſo errore an ſit ipſo iure nulla.
12 Sñia lata ꝯ gñalem rõnem ſcriptam in lege:lꝫ ſub alijs terminis ⁊ ſpecificis dꝫ lata contra ius eſt nulla.
13 Sñia lata ꝯ legem ex̃uagantem vel aliquam reformationem nõ regiſtratam in volumine ſtatutorum non eſt ipſo iure nulla.
14 Reformationes ſtatutorum an ⁊ qñ ſint allegande ⁊ ꝓbande ⁊ a quo:⁊ quid differat extrauagans a ſtatuto.
15 Sñia lata expreſſo iuris errore eſt nulla fallit vt infra.
16 Sententia lata expreſſo iuris errore non eſt nulla ſi eſt expreſſa vna cauſa ſm ius ⁊ alia contra ius.
17 Sñia lata expreſſo iuris errore non eſt nulla:qñ eſt lata contra legatum vel ſtatutum non vſitatum.
18 Sñia lata ꝯ conſuetudineꝫ an ſit nulla ſicut qñ eſt lata contra legem vel ſtatutum.
19 Sñia lata ꝯ ius legis clauſe in corpe iuris expreſſo errore eſt nulla tñ fallit qñ eſſet lata ꝯ ius legis ſeu conſtitutionis non clauſe in corpore iuris.
20 Reformatio cum eſt in volumine ſtatutoꝝ reducta non dꝫ amplius reformatio.ſed ſtatutum.ſed an ⁊ qñ debeat produci ⁊ ꝓbari dicitur bic.
21 Judex iudicans ſm vnam opinionem ⁊ malam dꝫ facere litem ſuam:tamen mitius punitur.
22 Judex qui male iudicat eligendo opinionem non bonaꝫ quã tñ multi ſequebãtur tenetur in ſindicatu ſed mitius punitur.
23 Opinio cõis ſequi dꝫ:⁊ ſm eam debet iudicari.
24 Sta.ꝙ bãnitus ius reddi non debeat ſi fertur ſententia pro eo an valeat.

1 ℭVm prolatis. †Premitte ad intelligentiã legis ꝙ ſñia lata ꝯ ius legis ſeu ꝯſtõnis expſſo errore iuris in ea eſt nulla:vt ſi iudex dicat declaro talẽ minorẽ xiiij.an.poſſe teſtari ſecus ſi eſt lata ꝯ ius ꝑtis nec apparet eã cõtinere expſſum errorem iuris ſeu ꝯſtõnis vt.l.i.§.itẽ cũ ꝯ ſacras ſ.q̄ ſen.ſine appe.⁊ in.d.l.ij.C.qñ ꝓuo. ℭ Pabetis ẽt p̃mittere ꝙ iſta lex multos bꝫ intellectus de quibus videbimus cuꝫ glo.
2 ℭ †Nota bꝫ vnũ intellectũ traditũ ꝑ Jac.de are.bart.⁊ alios ð ꝙ ſñia lata ꝯ expſſũ tenorẽ legis dubie vt qꝛ bẽat varios itellect⁹ nõ redditꝰ ipſo iure nulla. ℭ Et in boc redditꝰ iſte tex.ſingularis ſꝫ imo.bic ⁊ exẽplificaꝰ in caſu.l.dos a pře.C.ſo.ma.nã ibi dubitaꝰ vtrũ intelligaꝰ qñ ſolutũ eſt m̃rimoniũ morte mulieris cũ liberis an dos dẽat remanere apud maritũ ꝓ liberis an ꝟo debeat redire ad pr̃eꝫ ad boc eñi varie fuerũt opi.gl.⁊ doc. ℭ Vꝫ põt exẽplificari in caſu auc.ex cã.C.de lib.p̃te.dubitaꝰ eñi ibi an locũ bẽat in p̃teritione pr̃na qdã dicebãt ꝙ nõ qꝛ rupto teſtõ ex eã p̃teritionis reddaꝰ teſtm̃ nullũ quo ad oĩa alij ꝙ ſic:⁊ de boc fuerũt varie opi. Et dicit Jmo.bic ꝙ ꝓ iſta lectura facit qð no. gl.in p̃ma ꝯſtõne.C.§.qbus in ✝.certas.q̄ nibil facit ſꝫ voluit allegare gloſ.in ✝.p̃ſcripte:non facit. ℭ Ad iſtã lecturã. Addatis ꝙ iſtũ intellectũ Jac.de are.approbauit Cy.bart.⁊ bal.in d.l.ij.C.qñ ꝓuo.⁊ refert ibi Cy.ꝙ Jac.de are.allegabat in ar. l in lege.ff.de ꝯben.emp.q̄ parũ facit meo iudicio.bar.ẽt ibi dicit ꝙ gl.bic ſenſit iſtũ intellectũ:⁊ puto ꝙ voluerit põderare gl. bic:dũ in ſina.dicit ꝙ nõ ſic intelligaꝰ vt infra.iſtũ itellectũ ẽt approbauit Bar.in p̃ma ꝯſtõne.C.circa.iij.colũ.⁊ i.l.i.q rome.§. duo fratres.in.vj.op.j.de ✝.ob.⁊ in.l.iiij.§.boc aũt iudiciũ in ſi.ff.de dam.infec.⁊ eũ ſequunꝰ canoniſte maxīe ant.⁊ Jmo.in c.i.de ꝯſtitu.⁊ in.c.i.ex̃ eodẽ ⁊ ibi ẽt Abbas ⁊ no.ant.⁊ imo.in
3 c.ab excõicato.de reſcri.†Tñ iſtã legẽ ſm intellectũ Jac.de are.limitauit Ang.in.d.§.duo fratres.dicens eã ꝓcedere qñ tanta eſſet varietas opinionum ꝙ non appareret vllam eẽ cõeꝫ ſeu approbatã cõiter ſecus ſi vna ex illis eſſet cõis qꝛ tũc ſñia lata ꝯ illã expſſo errore eſſet nulla:allegat notata ꝑ inno.in.c.ne innitaris.de ꝯſti.⁊ iſtud ſenſit bal.in.d.§.duo fratres.in addi.idem
4 tenuit ang.⁊ Jmo.in.d.§.boc aũt iudiciũ.†Sed ipſe imo.ſub dubio ſoꝛte in.d.§.duo fratres:⁊ ẽt Pau.ibi tenẽt ꝯ dictam li
a mitationẽ volentes ꝙ lꝫ cõis opi.⁹ ſit ſequenda:vt no.Jnno.in d.c.ne innitaris Tñ dicunt ꝙ Jnno.non dicit ꝙ ſñia lata ꝯ cõeꝫ opin.expreſſo errore ſit nulla imo vꝫ ꝙ ſit aliqua:per.d.§.duo fratres.nam in caſu illius.§.male fuit iudicatum cuꝫ expſſione cauſe erronee de iure .ſ.quaſi ꝑ diuiſionem fuiſſet tranſactũ ſup fideicõmiſſo futuro:⁊ tñ ibi ſñia tꝫ qꝛ pena appoſita in diuiſione peti poteſt vigore illius ſñie naꝫ cõis opi.ibi eſt ꝙ ibi fuerit male iudicatũ lꝫ varie eſſent opiniones.iſtud ẽt pꝫ ex notatis ꝑ bar. bic dum ponit exemplũ in caſu.d.l.dos a patre:⁊.d.auc.ex cã. Nam lꝫ ꝯſtet que ſit cõis opi.in caſu dictarũ.ll.tñ ſm Bar.bic ſñia continens errorem iuris in caſu dictaruꝫ.ll.nõ erit nulla nã cõis opi.in caſu.d.l.dos:erat ꝙ dos redire debeat ad patrẽ vt declarat bar.in.l.poſt dotem.ff.ſol.mat.⁊ ſic puto.ꝙ q̃uis appareat ꝙ cõiter vna opi.ſit approbata ⁊ ſic de iure debeat ſeq. Nibilominus ſi nõ ſequaꝰ illã iudex lꝫ ſñia ꝯtineat expſſuꝫ errorẽ iſpecta cõi opinione nõ erit nulla vt pꝫ in.d.§.duo ſr̃es. Addicimo.bic ꝙ ẽt nõ erit nulla lꝫ ſit lata ꝯ expſſuꝫ tenorẽ legis nõ loquentis ſpecifice ſuper caſu ſuper quo lata eſt ſñia ſed ſup ſimi

li.allegat

li.allegat no.p Inno.in.c.cum ſpāli.in glo.in verbo ſuſpectus.
el.i.de appel.ꝛ reputat notabile verbū:hoc idem voluit Ja.de
ra.ꝛ Cy.ꝛ in.l.i.C.de erro.calcu.ꝛ i.l.ij.C.qñ ꝓuo.vbi ad hoc
allegat iſtū tex.quē ſic intelligit idem no.Anto.in.d.c.ab excōi
cato.de quo ēt videatis per eundē in.c.i.eꝫ eod.ꝛ ibi per Abb.
6 circa.xj.col.†Et ibi in ꝓpoſito ſubdunt An.ꝛ Abb.† ꝙ ſnīa la
ta ꝫ gñalem rationem poſitam in lege:lꝫ ſub alijs ſpecificis ter
minis reddat nulla tanꝗ lata ꝫ legem:ſi expreſſus fuerit error
in ſnīa:ꝛ lꝫ ant.nihil alleget tñ Abb.allegat.l.non dubiū.C.de
legi.ꝛ.c.ſi.de regu.iur.li.vj.Pro hoc addatis tex.meliorem iū
ctis ibi no.per bar.in.l.regula.§.ſi quis.ff.de iur.ꝛ fac.ign.vbi
dicit ꝙ qñ ratio eſt generalis ſcripta in.l.ꝛ ꝙuis caſus q ibi ſpe
cialiter deciditur ſit nō generaliter poſitus nihilominus illa lex
hꝫ locum in omni caſu ad quem adaptatur illa ratio gñaliter
ſcripta in.l.ꝛ ita no.gloſ.i cle.i.de elec.¶ Et ex iſtis habetis ali
quas notabiles limitationes ad regulam que hꝫ ꝙ ſnīa lata con
tra ius legis ſeu cōſtitutionis eſt nulla ſi ꝯtineat expreſſum erro-
7 rem reliquas videbimus in gl.¶†Item no.ꝙ ſnīa nulla nō eſt
neceſſe appellare ſi quis tñ vellet poſſet appellare.l.ſi expſſim.ꝛ
8 ibi declarat.j.de ap.¶†Snīa lata ꝫ ius litigantiū ſeu ꝯſtōnis
extrauagantis non clauſe in corpore iuris vel etiam ꝫ legem cu
ius intellectus eſt dubius non eſt ipſo iure nulla iō neceſſaria eſt
appſo.h.d.ſm cōem intellectum glo.ꝛ doc.¶ In tex.ibi ſnīaꝫ
dediſſe ſubaudi inīꝗtum ad hoc vt ſnīa dicat nulla iuxta.l.ij.C.
9 qñ ꝓuo.¶†Nota ſm intellectum Jac.de are.quem ſequunt
hic bar.ꝛ ang.ꝙ ſnīa lata ꝫ legem varios intellectus hñtem nō
eſt ipſo iure nulla ꝛ in hoc iſta lex redditur ſingularis ſm Imo.
hic qui allega.qḋ notatur in ſimili in.§.in quibus.in pma conſti
tutione.C.in glo.in ver.certa.Addo ꝙ iſtud idēꝫ tenent cano.
maxime do.Ant.ꝛ Imo.in.c.i.de conſti.ꝛ in.c.ab excōicato.ꝺ
reſcrip.ꝛ in.c.i.eꝫ eo.ꝛ ibi ꝺ ſequit do.Abb.ꝛ idem tꝫ Cyn.ꝛ
bal.in.d.l.ij.allegant in arg.ꝛ in lege.ff.de ꝫhen.emp.ꝛ idēꝫ tꝫ
bar.in ꝓhemio.C.circa.iij.co.ꝛ in.l.qui rome.§.duo fres.j.de
ver.ob.cir.vj.oppo.ꝛ in.l.iiij.§.hoc aūt.in ſi.ff.de dam.infec.
10 ¶†Sed aduerte q ang.i.d.§.duo fres dicit hoc eē verū qñ tā
ta eſt varietas opi.ꝙ nulla eſt cōiter approbata ſecꝰ dicit ſi vna
eſt cōis.allegat no.p Inn.in.c.ne innitaris.de ꝯſtō.ꝛ idem tꝫ an
11 ge.ꝛ Imo.in.d.l.iiij.§.hoc aūt.†Sed ipſemet Imo.ꝛ Pau.
de ca.in.d.§.duo fratres.dñt ꝙ cōis opi.ſit ſequenda:vt not.
Inno.in.d.c.ne innitaris.tñ non dicit Inno.ꝙ ſnīa lata ꝫ cōem
opi.expreſſo illo errore ſit nulla.imo vr̄ eſſe in ꝯriū tex.in.d.
§.duo.fratres.attento ꝙ cōis opi.eſt ꝙ in.d.§.duo fratres ſu
it male iudicatum cuꝫ expreſſione cauſe erronee de iure ꝛ tñ ibi
ſnīa valuit adeo ꝙ pena ex illa debetur vt ibi ꝛ iſtud ꝫ opin. An
ge.tenuit do.anto.ꝛ Imo.in.d.c.i.de conſti.ꝛ in.d.c.ab excōi
cato:ꝛ ſiliꝰ non reddet ſnīa nulla lata ꝫ expreſſum errorem le-
gis loquentis non ſpecifice in caſu in quo eſt iudicatuꝫ ſed in ca
ſu ſimili ita notabiliter dicit Inno.in.c.cum ſpāli.in glo.in ver.
ſuſpectum.la.i.de appel.quod dcm̄ ſequitur hic Imo.adde qḋ
idem voluit Ja.de ra.ꝛ Cy.in.l.i.C.de erro.cal.ꝛ in.l.ij.C.qñ
ꝓuo.q ad hoc allegant iſtam.l.quā ita intelligunt ꝛ idem not.
do.an.in.d.c.ab excōicato.pro cuius declaratione vide no.ver
12 ba do.ant.ꝛ abb.in.c.i.eꝫ eo.†Ubi iuxta hoc dcm̄ ſubdit ꝙ ſen
tentia lata ꝫ gñalem rōnem ſcriptaꝫ in lege lꝫ ſub alijs terminis
ꝛ ſpecificis dr̄ lata ꝫ ius ꝛ eſt nulla allegat in argu.l.nō dubiū.in
13 pn.C.de legi.ꝛ.c.ſi.de regu.iur.lib.vj.†Item nota ſm aliam le
a cturā ꝙ ſnīaª lata ꝫ legem eꝫuagantem vel ꝫ aliquā reformatio
nem non regiſtratā in volumine ſtatutoꝝ non eſt ipſo iure nulla
ſicut hic tꝫ ſnīa ꝫ ſnīam pncipis q̄ hꝫ vim legis non inſerte i cor
pore iuris.l.ſi.C.de legi.ꝛ hoc ſequunt oēs hic ꝛ idem tꝫ Bar.
in.d.l.ij.ꝛ do.ant.in.d.c.ab excōicato.ꝛ in.c.paſtoralis.p illuꝫ
tex.ad hoc notabilem.de fide inſtru.lꝫ abb.ibi aliqualr pugnat
in ꝯriū. Quod ſingulariter limitꝰ ſm dñm ant.ꝛ Imo.in ꝓ
hemio decretalium.§.ſane.niſi talis extrauagans ſit notoria vl
de extrauaganti eſſet facta fides in iudicio qꝛ tūc eſt notoriū ꝛ p
ꝯñs non pōt pretendi ignorantia.allegat in arg.l.cum inter.eū
ibi notatis p doc.extra eo.ꝛ.c.ſi.de coha.cle.ꝛ mulie.ꝛ idem tꝫ
ipſe in.d.c.paſtoralis.ꝛ ſentit bal.in.l.leges ſacratiſſime.in ꝓ.
ij.quero.an liceat ignorare ꝯſtōnes.C.de legi.ꝛ abb.in.c.i.ex
tra eo.Pau.de ca.hic ꝙꝗ ꝗ de predictis mentionem non faciat
dicit eſſe intelligēdā deciſionem bar.hic niſi de reformatione ſit
facta auctētica fides iudici qꝛ tūc nō pōt ignorātiā ptēdere.Nec
ob.qḋ hic dr̄ de ſnīa principis producta coram iudice:qꝛ reſpō
det ꝙ pōt iuſte ignorare:an princeps voluerit illā ſnīam hře viꝫ
legis in oībus alijs cauſis poſtꝗ nō erat in corpore iuris clauſa.
14 ¶†Ex hoc infert ꝙ nō ſufficit iudici allegare reformatiōnē niſi
infra tēpus datū ad ꝓbandū iura ꝓducat reformatio in forma
auctētica:ꝛ ita dicit velle bar.in.l.oēs populi.ff.de iuſti.ꝛ iu.in
ſi.ꝛ in.l.ornamētoꝝ.ff.de aur.ꝛ arg.leg.vbi ad hoc alleg.hāc.l.
ꝛ no.Ja.bu.in.l.ſi.in.ij.col.C.que ſit lō.ꝯſue.ꝛ dicit in auct.ha
bita inſi.C.ne fil.p pa.p illū tex.in ver.hāc autē:ꝙ extrauagās
regiſtrata in volumine ſtatutoꝝ nō dr̄ amplius extrauagans:ex
quo eſt incorporata.ꝛ que dr̄ſa inter extrauagātē ꝛ ſtatutū.vide
15 Bal.in.l.i.C.de ꝓba.¶†Ex predictis habes tria not.ad regu
lā que hꝫ ꝙ ſnīa lata expreſſo iuris errore eſt nulla:qꝛ ipſa regula
fallit vbicūqꝫ error nō eſt taliter expreſſusꝰ ꝙ oculo corporali legi
poſſit:ſꝫ ſolū pcipi pōt intellectu ꝛ mētaliter:qꝛ talis ſnīa induci
tur ad erroneū intellectū.ita voluit Inn.in.c.p.ꝛ.g.de offi.dele
ga.ꝛ ibi ſequunt oēs:qḋ eſt dictū ſingulare ſm ant.de bu.in.d.
c.ab excōicato.¶ Itē fallit ſi exprimat iuris error nō ptinēs ad
cauſam:de qua agit vt ſi dicat p iudicē ꝯdēno te in cētū:qꝛ ꝯſtat
ꝙ ſnīa diffinitiua nō eſt ferēda in ſcriptis p.c.p tuas.cū ibi no.p
16 doct.hoc volētes expreſſe.de ſen.excōi.†Itē fallit ſi eſt expreſſa
vna cā ꝫ ius:alia ſm ius:qꝛ valebit ſnīa ex illa que ꝯtinet ius.ita
ſingulariter voluit inno.in.c.in preſentia.de renū.ꝛ ioā.an.in.c.
cū inter.extra eo.p tex.in.c.p tuas.q ſi.ſint legi.qꝛ ad hoc eſt ſin
gularis ſm.d.ant.ibi.de quo tñ plenius dixi in.d.§.duo fres.
vbi multa dixi.ꝛ ibi etiā dixi qd ſi iudex tulit ſnīaꝫ ꝯtinētē expreſ
ſum errorē iuris.tñ dicit preſertim.de quo videte p doc.in.d.c.
in preſentia.ꝛ in multis alijs locis relatis in.d.§.duo fratres.
17 ¶†Itē fallit ſi lata ſit ꝫ legē vel ſtatutū nō vſitatū ſm Pe.ꝺ an
cha.in cle.i.de reb.ecc.nō alie.hñ facit gl.reputata ſingularis in
c.i.in ſi.in gl.i.de treug.ꝛ pa.quā alleg.Bar.in.l.ſi.§.ſed cū an
18 tiqtas.C.de cura.fu.¶†Quid aūt ſi ſnīa eſſet lata ꝫ ꝯſuetudinē
an reddat nulla ſicut qñ eſt lata ꝫ legē vel ſtatutū.vide p Cyn.ꝛ
bal.in.d.l.ij.C.qñ ꝓuo.vbi dñt ꝙ nō erit ipſo iure nulla.qꝛ cum
ꝯſuetudo ſit facti pōt eā iudex ꝓbabiliter ignorare.l.ij.ꝛ ibi no.
ff.de iur.ꝛ fac.igno.c.i.de ꝯſtit.li.vj.Hoc tñ limitat bal.in.d.l.
ij.niſi illa ꝯſuetudo eſſet notoria.quo caſu hꝫ vim legis ſm eū al
leg.no.in.l.de qbus.ff.de legi.ꝛ in.d.c.i.de ꝯſti.lib.vj.ꝛ cū bal.
trāſit rap h.ꝛ ang.hic.de quo vide p.D.abba.in.c.i.extra eo.ꝛ
p Bal.in ti.de pa.ꝯſtā.in gl.in ver.ꝛ in certis ꝛc.¶ In glo.ibi
hoc dicit gl.ꝙ ſm diffinitiuas ſnīas alioꝝ iudicū nō tenet iudex
iudicare.l.nemo.C.de ſen.ſed diffinitiua principis bene eſt per
alios iudices attēdenda.l.i.in princi.ff.de conſti.princi.per Ca
noniſtas in.c.in cauſis.extra eo.¶ Capio glo.i.pro cuius expe
ditione quero de quibus cognitionibus intelligatur textus no-
ſter.ꝛ reſpondet ꝙ de cognitionibus a principe:aut de interlo-
cutorijs a principe.voluit hic glo.ꝙ iſte cognitiones erant ſen-
tentie late ab alijs inferioribus a principe qui ſuper iſto dubio
iudicauerūt pro parte affirmatiua iudex iudicauit pro parte ne
gatiua certe hec ſententia tenet.quia non exemplis ſed legibus
eſt iudicandum.l.nemo.C.de ſen.vel intelligitur ꝙ fuit lata cō
tra ſnīam interlocutoriā principis que interlocutoria nō hꝫ vim
legis vt debeat ſeruari in alijs cauſis.l.iij.de legi.ꝛ no.gl.ꝛ bar.
in.l.i.ff.de cōſti.prin.ꝛ plene in.c.in cauſis.extra eo.lꝫ ſnīa diffi-
nitiua principis viꝫ hꝫ legis vt ſeruari debeat inter oēs pſonas
l.ſi.C.de legi.¶ Tñ gl.ſequens intellexit iſtā.l.hře locū qñ ſen
tentia eſſet lata contra ſententiam diffinitiuam principis.vt di-
cam cum ea.¶ Capio glo.ſequē.pro cuius expeditione oppo.
de.l.ij.C.quando prouo.cum ſi.glo.intellexit ꝙ hic non fuit ex
preſſus error in ſententia.ſed in.l.ꝯtra ſic.vel ſecundo dicit glo.
poteſt intelligi ꝙ iudex iudicauit ꝫ ſententias latas a principe:
qm̄ licet dicantur habere vim legis.tamen ſi iudex iudicauit cō
tra illas ſnīas non clauſas in corpore iuris valebit ſententia.ita
19 determinat hic glo.¶†Ex hac glo.in.ij.lectu.dum dicit ꝙ hic
poteſt intelligi de ſententijs pncipis habetis notare diligēter
ꝙ lꝫ ſententia lata ꝫ ius legis clauſe in corpore iuris expreſſo er-
rore reddatur nulla.tñ fallit quādo eſſet lata cōtra ius legis ſeu
conſtitutionis nō clauſe in corpore iuris.vt qꝛ ꝫ aliquaꝫ extraua
b gāteꝫ.ᵇ qꝛ tunc talis ſententia valebit.ꝛ pro hoc dicit bar.no.ꝙ
vbi data eſſent per ſupioreꝫ ſtatuta magiſtratui qui haberet iu
dicare ſm ea ꝛ reperiat eum iudicaſſe ſm vnam reformationē
nō clauſam in volumine ſtatutoꝝ valebit talis ſententia ſm iſtā
lectu.valde nota.Addatis ꝙ Barto.ꝛ alij cōmuniter idē tenēt
in.d.l.ij.C.qñ prouo.ꝛ pro hoc bene facit.c.paſtoralis.de fide

a ¶ Snīa.ad
uerte qꝛ dicta
oīa ꝫb iſto nu.
ad.xviij.ceaſ
ſunt.ſ.in nu
me.xix.

Additio.
b ¶ Extraua
gātē.an exꝫua
gantes ſint au
etentice ꝛ poſ
ſint allegari p
iure.vide ple.
p d.ioā.bapt.
de.S.Blaſio
dñꝫ meū in ꝓ
hemio decre.i
ix.q.ꝛ bald.in
ꝓhe.grego.in
vi.col.vbi dīc
bal.ꝙ de exꝫua
gātibꝰ licitū ē
dubitet ꝑ iſtē
l.cū pꝛatis.j.
e.ꝛ extrauagā
tes ꝯſtitutōes
ſunt dubie in
iudicijs nec fa
ciunt fidē niſi
ſint practicate ꝛ
approbate.vt
hac.l.cū pluriſ
ꝛ tōlſrtꝙ ſint
late ꝯtra refor
matiōes cōis
cū ñ ſunt in vo
lumine.nō ſunt
nulle ipſo iure
niſi ille refor
mationes per
populū.vel eiꝰ
ꝯſcyclatiū eēnt
pntata rectori
ciuitatis.ꝛ idē
bal.ibi in.viij.
col.dic:ꝛ in ꝓ.
ſi dubitatur ꝙ
extrauagans
viſu approba
ta hētur ꝑ vo
lumine lecus ſi
eſt incerta ꝛ di
cit bal.in.c.pa
ſtoralis ꝺ ſi.in
ſtru.ꝙ ſi aduo
cati allegāt ꝗt
dic ipſaꝫ exꝫua
gantē pſumit
ꝑ ipſe vide ſe
lyn.in.d.c.paſto
ralis in pe.ꝛ vl
ti.colū.cum ad
de predicta.

24 gis ꝯdende:iõ talẽ opſ.eligere poterit.¶†Ultimo q̄rit ang.ſi ex forma ſtatuti bãnito ius reddi nõ dꝫ ⁊ tñ lata fuit ſnia.pro eo an teneat ⁊ remittit ſe ad no.p Jo.an.in ti.de ſen.ꝑba.§.infra ſ.alle.p Jmo.in.l.i.§.i.ſ.ad treb.dicam forte in.l.quidam cõſulebant.ſ.eo.

1 Sententia lata ꝑtextu falſorum teſtium vꝫ ipſo iure.ſed ꝯ eam datur reſtitutio in integrum quod limita vt infra.

2 Sententia lata pretextu falſorum inſtrumentorum ꝯ minorem eſt ipſo iure nulla.

3 Sententia lata in criminalibus pretextu falſorum teſtiũ eſt ipſo iure nulla.

4 Reſtõ in integrum aduerſus ſniam latam pretextu falſorum teſtium an ⁊ qñ poſſit peti dicitur infra.

5 Teſtes an ⁊ qñ poſſint ꝓduci poſt publicatas atteſtatiões dr h.

6 Snia lata ex falſis probationibus pro libertate concurrente dolo procuratoris vel aduocati illius q victor eſt non retractaſ per reſti.in integrum.ſed victus habebit regreſſum ꝯ ſuum procuratorem vel aduocatum.

7 Falſum cõmittens falſificando acta cadit a cauſa.

8 Falſos teſtes producens poteſt criminaliter ⁊ ciuiliter ſimul cõueniri vt hic.

9 Snia lata ꝑtextu falſorum teſtium:an debeat retractari ꝑtextu per reſti.in integrum ſi probat victus corruptelam teſtium non autem ꝙ falſum depoſuerint.

10 Snia lata pro me ꝑtextu falſorum teſtium an retractabitur per reſti.in integrum ſi appareat teſtes falſum depoſuiſſe abſqꝫ dolo vel ſcientia producentis.

11 Probare qñ qs dicatur ſe arctare ad probanduꝫ oĩa narrata ꝑ eum puta falſitatem ⁊ corruptelam dicitur hic.

12 Allegans ꝙ teſtes corrupti falſum depoſuerint vr ſe ad vnum tm̄ aſtrinxiſſe probandum.ſ.corruptelam.

13 Sta.ꝙ pcutiens ſine ſanguinis effuſione puniaſ in x.⁊ cum ſanguinis effuſione in.xx.ſi qs probat pcuſſionem.ſed non ſanguinis effuſionem an dẽat ſequi condẽnatio vel abſolutio.

14 Excipiẽs ꝯ teſtes ꝙ falſum dixerint corrupti.an videaſ ſe aſtrinxiſſe ad probandum corruptelam ⁊ falſitatem.

15 Probãs aliã cãm ꝙ̄ expſſam an dẽat ꝯdẽnari vel obtinere.

16 Appellans a diffinitiua ſi expreſſit vnam cauſam ⁊ probet d alia an obtinere debeat.

17 Sniam qui obtinet ex falſis probationibus punitur vt hic.

18 Exceptio vel replicatio falſi an ⁊ qñ ⁊ quõ competat dr hic.

19 Excipiens de falſitate ſnie habet neceſſe petere reſti.in integruꝫ aduerſus ſententiam vt hic.

20 Snia lata a iudice.vel arbitro corrupto an ſit nulla.

1 DIuus. Snia lata ꝑtextu falſoꝝ teſtiũ vꝫ ipſo iure ſꝫ ꝯ eã daſ reſtõ in integꝝ.h.d. ¶†No.ꝙ dixi in ſũmario.qõ limita pmo niſi ſnia ſit lata ex falſis probationibus factis dolo ꝓducentis ⁊ in abſentẽ rex.eſt reputatus ſi.in.l.ſi ꝑtor.§.marcellus.ſ. de iudi.nam tũc ſnia eſt nulla vt ibi ſm Ang.⁊ cõem intellectũ. Intellige ergo hanc.l.qñ ꝯ pñteꝫ eſt lata ſnia.⁊ de intellectu.d. §.marcellus:vide p Inno.in.c.quo iure.de offi.dele.⁊.c.de clero.de regu.iur.aliqd p bar.in.l.i.in.ij.col.C.de accuſ.latiſſime p ang.⁊ Jmo.in.l.q rome.§.duo fres.de ver.obl.⁊ in.l.ſeruo

2 inuito.§.cũ ꝑtor.ad treb.⁊ bal.l.§.ſi.C.ſi ex fal.inſtru.¶†Itẽ fallit qñ ſnia eſſet lata ꝯ minorem qꝛ tunc eſt ipſo iure nulla.l.i.⁊ quaſi p totum.C.ſi ex fal.alleg.⁊ hic in glo.eadẽ rõne dicenduꝫ eſſet idem in ſnia lata ꝯ eccleſiam qꝛ vtitur iure minoris.c.i.de i integ.reſti.lib.vj.cũ ſi.ita voluit abb.in.c.lꝫ cãm.de proba.facit qð no.glo.ſi.in.l.ſi procurator.ſ.de iure ſiſ.⁊ in.§.iteꝫ mixta.cũ

3 glo.inſti.de ac.¶†Item fallit in criminalibus in quibus talis ſnia eſt nulla ita dicit bal.in addi.Spe.in ti.de execu.ſen.in.iij. col.l.ſi qs obrepſerit.in ver.nihil agiſ.de fal.⁊ ſm eũ põt dici ꝙ ẽt tũc neceſſaria ſit reſtõ in integ.⁊ ita ẽt intellexit gl.⁊ bar.in.d. l.i.§.ſi qs vltra.ſ.de qõ.¶Itẽ fallit in ſnia decreti q̄ reddiſ ipſo iure nulla:vt hic ꝓbat bar.in pma oppoſitio.⁊ bal.in.l.ſi.C.

4 ſi ex fal.inſtr.¶†Succeſſiue inq̄tum hic dr ꝙ aduerſus iſtam ſniam peti põt reſtõ.¶Limita pmo niſi in pma cã fuerit cognitũ de falſitate qꝛ tunc vlterius hoc nõ poterit ꝟificari.l.fin.in ſi.⁊ ibi gl.de fide iſtru.l.i.C.ſi ex fal.iſtru.¶Itẽ fallit vbi apparere poſſet ꝙ iudex non fuit motus pp falſos teſtes ad ita ꝓnunciãdum.c.lꝫ cauſam extra eo.l.falſam.C.ſi ex fal.inſtru.⁊ no.gl.⁊ doc.in.d.c.

doc.in.d.c.cām.❡ Itē fallit vbicūq; reſtitutus in inte.diceret
ſe velle ꝓbare directo ꝙ teſtes falſo depoſuerit quoꝝ iā teſtiū
dicta erant publicata q2 tūc poſt publicatas atteſtatiōes non
poterunt fieri ꝓbationes ꝑ alios teſtes ſuꝑ capitulis ꝯtrijs dire
cto primis ꝓbationib9 vt in cle.fi.de teſtibus ſecus aūt ſi teſtes
nō fuiſſent publicati in prima cā non enim reddit̄ ſnīa nulla lȝ te
ſtes nō fuerint publicati ſi nō fuit petitū publicari vt eſt glo.ſin
gu.in.c.fi.in ver.iudicis.de hereti.lib.vj.Immo ēt ſi fuit peti
tū publicari nō reddit̄ ſnīa nulla lȝ pars dicat̄ grauari ⁊ poſſet
appellare ita ſingu. voluit Inno.[a] in.d.c.fi.qḋ dicit Imo.hic eē
notandū ⁊ ſuꝑ hoc ſepiſſime vidiſſe in pratica dubitari ⁊ ita itel
ligitur qḋ no.Iac.bu.⁊ bar.poſt glo.in.l.prolatā.C.de ſentē. ⁊
in extrauaganti ad reprimen.in ver.ſine figura ⁊ bal.in.c.i.ſi de
inueſti.inter do.⁊ vaſal.lis oři.❡ † Itē ſecus ſi ꝑ indirectuȝ qs
vellet ꝓbare teſtes falſuȝ depoſuiſſe quoꝝ dicta iā erāt publica
ta q2 tūc ēt ꝑ indirectū poſt publicatas atteſtationes admittun
tur teſtes ad ꝓbandū ꝯtriū.c.ex tenore extra de teſti.q2 tūc habe
ret locū iſte text.⁊ ex predictis īfert̄ ꝙ ſi poſt publicatas atteſta
tiones ille ꝗ ſuccubuit vellet petere reſtōnē in integrū aduerſus
ſnīam ⁊ directo ꝓbare non ſolū teſtes falſum depoſuiſſe:ſed ēt
ꝙ fuerint corrupti poſſet hoc facere q2 ꝑꝑ mixturaȝ corruptele
cū falſitate cenſet̄ eſſe nouū capitulū nō directo ꝯtriū primis pro
bationibus.⁊ iſtud eſt abſq; dubio veꝝ q2 poſt publicatas atte
ſtationes ſuꝑ nouis capitulis poſſunt ꝓduci teſtes.c.fraternita
tis ⁊.c.intimauit.⁊.c.de teſtibus extra de teſti.⁊ plene no.in au
ten.ꝗ ſemel.in prin.⁊ ibi bar.C.de ꝓba.⁊ iſtud qḋ dixi vltimo
loco in ſpecie firmauit Inno.⁊ Io.an.⁊ doct.in.d.c.lȝ ⁊ ſequit̄
Imo.hic.addo bar.in ꝑalle.auc.ꝗ ſemel.circa vlti.col.⁊ bal.in
addi.ſpec.in ti.de exec.ſen.in.iiij.col.dicere ꝙ hoc vltimo caſu
ꝓcedere poterit opi.pla.hic poſita in gl.in ℣ſi.ſit corruptū[b].ſ.
ꝙ ſit neceſſariū ꝓbare falſitatē ⁊ corruptelam qñ teſtes fuerunt
publicati ⁊ ille ꝗ ſuccubuit ſi velit directo ꝓbare falſitateȝ,vt ꝯti
neat reſtōnē in itegrū aduerſus ſnīaȝ debebit ēt ꝓbare corrupte
lam.❡ † Itē fallit hic vbi ſnīa eſt lata ex ꝓbationibus falſis pro
libertate ꝯcurrēte dolo ꝓcuratoris vel aduocati illius ꝗ victor
eſt q2 tūc ſnīa nullo modo retractabil̄ ꝑ reſtōnē ſed victus ꝯ pro
curatorē ſuū vel aduocatū habebit regreſſum ita probatur in.l.
ſi dolo.ff.de dolo.ꝑ quam legē ita voluit no.ang.in.l.ſeruo in
uito.§.cū pretor ad tre.Et hec vera ſunt lȝ gl.in.c.cū venerabi
lis.de exce.in ℣.retractari veritate cōperta ⁊ hoſti.ibidē teneāt
ꝙ ſnīa lata virtute falſoꝝ inſtroꝝ vel teſtiū ſit nulla. regulariter
tñ cōis opi.eſt in cōtrariū ꝙ teneat ꝑ iſtū text.⁊.l.i.C.ſi ex fal.in
ſtrumen.❡ † Itē no.ꝙ cōmittēs falſum falſificando acta cadit
a cā text.bene notandus in.l.in fraudē.§.quotiēs.ff.de iur.fiſ.
⁊ ibi hoc ſeqtur gl.⁊ bart.⁊ idē tȝ bal.in.l.fi.C.de pe.iudi.vbi ꝑ
d.§.quotiēs.dicit idē eſſe in corrūpēte nomē actoris.adde tex.
in.c.olim de reſcri.⁊ ibi doc.maxime imol.⁊ idē tȝ bar.in.d.c.
falſam ⁊ idē tȝ ange.in.l.i.§.i.in fi.ff.de his q̄ in teſta.delen.vbi
ſubdit ꝙ idē erit in diſſigillante acta trāſmiſſa ꝯſultori per.d.§.
quotiens.Sed ſm imo.in.d.l.i.in fi.de his que in teſta.delen.
hoc vltimū de diſſigillante non vꝫ verū q2 iure non probat̄ ⁊ in ꝯ
rium vꝫ tex.in.c.olim.de offi.dele.Et ꝙ falſificans acta cadat a
cā vꝫ ēt tenere gl.in.d.c.venerabilis in ℣.vitiū falſitatis ⁊ in gl.
ſeq.⁊ idem tȝ imol.hic allegans ſimpliciter.d.§.quotiens.⁊ ꝙ
ſpeciale eſt in cā fiſcali ſecus dicit eē in falſificāte acta priuati.alle
gat no.ꝑ glo.in.d.l.falſam ⁊ hoc idē tenet do.abb.in.d.c.vene
rabilis ꝑ iſtū tex.indiſtincte loquentē preterꝙ in cā fiſcali: vt eſt
dictū.Nō recedo a prima opi.que eſt cōis nec eſt verum ꝙ tex.
in.d.§.quotiēs loquat̄ ſpecialiter in cā fiſcali q2 etiam poteſt ꝓ
cedere inter duos priuatos.l.cū vendentis.C.de ſen.❡ † Vlti
mo nota ꝙ duo intētant̄ iudicia contra producentem falſos te
ſtes vnum ciuiliter aliud criminaliter .ſ.ad retractationē ſenten
tie:ideo dicebat no.Imo.⁊ Inno.in.d.c.lȝ referēdo opi.quo
rundam ꝙ in iudicio criminaliter moto non pōt retractari ſen
tentia lata per falſos teſtes .Quod intelligit hic Imolam eſſe
verum principaliter ſed ſi coraȝ iudice criminalis cauſe petatur
incidenter retractari ſententiam hoc fieri poterit argumento.l.
interdum.§.qui furem.ff.de furt.⁊.l.penulti.ff.de calum.cum
ſimi.Et iſtud etiam ſentit glo.in.d.c.licet in fin.que ſentit ꝙ in
iudicio criminali poſſit retractari ſnīa ⁊ ſentit ſpec.in tit.de pro
ba.§.fi.in ver.in ſumma.cum ſeq.quod intellige ſane ſi nondū
erat lapſum quadriēniū datum ad petenduȝ reſtitutionem in in
tegrum.l.fi.C.de tēpo.in inte.reſti.pe.❡ In glo.in verbo cor

ruptis.cōiter tenetur prima opi.per no.hic in glo.in.d.l.falſaȝ:
niſi actor aſtrinxerit ſe ad probādū vtrūq;.ſ.falſitatē ⁊ corrupte
lam tex.eſt hic ⁊ in.d.c.lȝ.Quando autem videatur aſtrinxiſſe:
9 vide hic bar.⁊.j.dicā.❡ † Sed iuxta hoc quero qd ſi ꝓbat cor
ruptelam teſtiū non aūt ꝙ falſum depoſuerint an debeat ſnīa ꝑ
in integrū reſtōnē retractari.dic ꝙ aut agens ſe aſtrinxit ad pro
bandum falſitatē ⁊ corruptelā tūc ſi ꝓbat vnū tm̄ nō obtinebit
d.c.lȝ ſi aūt ꝓbaret corruptelā nō dico ꝑ ꝓces ſed ꝑ pecuniā hoc
vꝫ ſufficere q2 preſumit̄ falſum depoſuiſſe.tex.eſt ſingu.hic ſm
Imo.dū ita dicit hic ſi tibi ꝓbauit ⁊c.nā teſtis corruptus pecu
nia vꝫ cōmittere falſuȝ ēt dato ꝙ verū depoſuiſſet text.eſt cū gl.
no.in.l.i.j.de fal.in ℣.aduocationē ⁊ no.pe.⁊ cy.in.l.ſiqs teſti.
C.de teſti.⁊ io.an.in addi.ſpe.in ti.de teſti.§.i.ver.ſed qd ſi te
ſtiū.Si aūt ſe nō aſtrinxit ad ꝓbandū vtrūq; ſed corruptelaȝ ꝑ
pecuniā tm̄ obtinebit reſtō in integ.ꝑ ea q̄ ꝓxime dixi q2 vꝫ te
ſtis falſus.vt eſt tex.hic inducendo vt proxime induxi.Aut pro
batur teſtes fuiſſe precibus corruptos ⁊ in hoc ſunt opi.nā bar.
hic tenet ꝙ tunc non concedat̄ reſtō aduerſus ſnīam q2 non re
perit̄ hoc iure cautū ita intelligit no.per inno.in.d.c.lȝ ⁊ hoc ēt
tȝ ibi do.anto.ſed glo.in.d.c.lȝ videtur ſimpliciter tenere ꝙ ſuf
ficiat probare corruptelam indiſtincte dūmodo iudex ſecutus
fuerit dicta teſtium corruptoꝝ.Io.and.ibi tȝ ꝙ ante ſnīaȝ quo
ad infringendū dicta teſtiū ſufficiat abſolute probare corrupte
lam qūocunq; q2 illa ꝓbata cōſtat teſtē eſſe periurū:⁊ ꝑ ꝯñs eū
eſſe repellendū.c.teſtimoniū ⁊.c.ſicut de teſti.q2 teſtis dȝ iurare
ꝙ nec ꝓce.nec ꝓcio deponet.c.quotiēs.de teſti.Sed poſt ſnīaȝ
nō ſufficit ꝓbare corruptelam aliquo modo q2 ſm io.and.hoc
nō reperit̄ iure cautum nec expreſſuȝ.imol.hic ſuſtinet opi.bar.
ꝑ iſtū tex.in ver.pecunia corruptis.a ꝯtrio ſenſu.q2 non repit̄ ꝙ
teſtis ꝑꝑ preces deponens verū dicat̄ falſus.d.l.i.§.i.cū gl.a ꝯ
rio ſenſu.j.de fal.hoc etiam ſequitur Pau.de caſtr.hic ⁊ recte.
❡ Itē attēta cōi opi.ſufficit ſolā falſitatē ꝓbari abſq; corrupte
10 la vt ꝺ in gl.⁊ dixi.ſ.❡ † Querit̄ qd ſi appareat ꝙ teſtis abſq;
dolo vel ſcia producentis falſuȝ depoſuerit an ſnīa ꝓ me lata re
tractabil̄ per reſtōnem in integrū doc.hic non tāgūt qḋ vꝫ mi
dic ꝙ pe.⁊ cy.in.l.ſi ex falſis.in.iiij.q.C.de trāſact.tenuerūt nō
ꝯcedi reſtōnē ⁊ ſic limitāt ⁊ reſtringūt iſtū tex.⁊ to.ti.C.ſi ex fal.
inſtru.vt ꝓcedat qñ interuenit dolus ꝓducentis ad hoc alle.l.ſi
pretor.§.marcellus in ver.ſi ꝑ dolum ſciēs.ff.de indi.ſed bart.
in.l.falſam.C.ſi ex fal.inſtru.⁊ ibi ēt bal.tenet ꝯtriū.ꝑ.d.l.ſi ex fal
ſis iuncta glo.in verſi.precipimus.Non ob.d.§.marcellus.q2
ibi ad hoc vt ſnīa reddatur ipſo iure nulla reqritur dolus falſuȝ
ꝓbantis ꝯ abſentem ſed nos loqmur quo ad impetrandū reſti
tutionem in integ.⁊ ita tȝ iaco.de are.vt refert cy.in.l.querelaȝ
11 C.de fal.in fi.❡ † Succeſſiue querit̄ qñ qs dicatur ſe arctare ad
ꝓbandū oia narrata ꝑ eū puta falſitatē ⁊ corruptelaȝ de hoc hic
vide ꝑ bar.⁊ ꝑ eū in.l.fulcinius.§.i.ff.q.ex cau.in poſ.ea.⁊ cuȝ
c eo trāſit ang.idē voluit ipſemet bar.in ꝯſi.ici.cōe lignani[c] in fi.
idē tȝ ant.de bu.⁊ imo.in.c.exhibita.de iu.vbi de hoc alle.no.
ꝑ glo.in.c.is quē in glo.pe.⁊ in.c.vt circa.in ver.ꝓbare.de ele.
lib.vi.⁊ dñi de ro.ſua ꝯcluſione.viij.inci.item ſi impetrans:idē
tenent Cano.cōiter ꝑ glo.in.c.ij.de reſcri.⁊ do.anto.⁊ abb.in
d.c.lȝ cām ⁊ idē bal.in.l.ticia.ff.ſo.ma.⁊ idē bal.in.l.ij.C.de cō
di.inſer.referens ēt ita tenere archi.i.diſt.oēs aūt ⁊ idē bal.in.l.
certi ꝯditio.§.qm̄.in vltima col.ff.ſi cer.pe.⁊ in.l.ſi iure.C.de ꝯ
hen.emptio.Archi.tamen in.c.pñtium.de teſti.lib.vi.⁊ hoſti.
in.d.c.licet:cum quo tranſit hic imola tenent in vno contra opi
nio.barto.dicentes ꝙ vbi corruptela ⁊ falſitas nominantur co
pulatiue ⁊ principaliter non per modum qualitatis vꝫ ſe arctat̄
ſe ad vtrūq; probandū.l.ſi heredi plures.ff.de condi.inſti.⁊ ꝑ
hoc Imo.conatur inducere iſtum tex.Sed doct.cōmuniter in
locis.ſ.alle.tenent ꝯtrium q2 quotienſcūq; plura nō per moduȝ
qualitatis ſed principaliter narrentur ⁊ ſic copulatiue narrant̄:
tamē ſufficit vnum tm̄ fuiſſe ꝓbatū qḋ eſt per ſe ſufficiens ad vi
ctoriam allegat tex.in.c.cum iam dudum.de preben.⁊.c.ſigni
ficauit de appellatio.nam cum verba debeant interpretari ſm
mentem proferentis.l.ſiqs intentione ambigua.ff.de iu.nō eſt
veriſimile ꝙ proferēs voluerit ſe arctare ad ſuperuacua.ar.l.ſȝ
ſtipulatio.§.dñi.ff.vt leg.no.ca.⁊.c.ij.de probatio.Nec obſt.
iſte text.q2 reſponde vel ꝙ hic per modum qualitatis deducta
fuit corruptela vel ꝙ hic ſufficere videtur probare vnum tantuȝ
12 ſ.corruptelam vt hic in fin.❡ † Item inquantum Barto.⁊ com
muniter docto.in dictis locis volunt ꝙ ſi allego ꝙ teſtes corru

Additio.
a ❡ Inno.l.d.
c.fi.vide fely.i
c.cū.i.⁊.a.i.ii.
col.eꝝ eo.⁊ in
c.veniēs in.v.
col.de teſtib9 ⁊
frā.de are.in c.
fraternitatis i.vii.
col.de teſtib9 ⁊
bald.in.c.i.in
prin.in.iii.co.
ſi de inue.lice
do.⁊ agna.lis
oriatur.Tho.
Additio.
b ❡ Corruptū
vid abb.in.d.
c.fraternitatis in
pen.co.⁊ fely.
in.c.lȝ cām in
xvii.col.de ꝓ
ba.⁊ in.c.cum
clamor ⁊ in.c.
ex tenore de
teſtibus ⁊ dixi
in auc.preterea i
pe.co.in addi.
bar.C.de ꝓba.
Tho.diplo.
Additio.
c ❡ Cōe ligna
ni.ē in ꝯſil.ex
iii.⁊ vide alex.
in ꝯſi.c.l.i.vo.
incip.ſuꝑ prio
cetu in.vi.col.
⁊ fely.in.c.ii.i
xii.col.de reſcr.
⁊ lu.ro.cccclx
iii.Tho.diplo.

pti falſum depoſuerunt ⁊ ſic deduco corruptelam ꝑ modū qua
litatis qđ videoꝛ me aſtrinxiſſe ad vnū ꝓbādū ꝑ iſtū tex. ⁊ exp̄ſ
ſiue in.d.c.lȝ.addo ꝙ bal.in.l.i.C.de ꝯdi.inde.⁊ in.l.ſi.C.ſi ex
fal.inſtru.ↄ̄riū tenet alle.l.ſtipulatio.§.ſi.⁊.l.appellanti.§.i.cū
ibi no.ꝑ bar.j.de ap.⁊ ꝙ lȝ nō probeť qualitas que non alterat
modū agēdi.tñ ſufficit ꝓbare id qđ eſt principale abſq3 ꝓbatio
ne qualitatis vt ꝓbať in.l.in delictis.§.ſi detracta.ff.de noxa.
quē tex.ad hoc īducit bar.expreſſe in.l.denunciaſſe.§.qđ tamē
j.de adul.Itē ad tex.in.d.c.lȝ rñdet bal.in.d.l.i.ſed eius rñſio
nō vr̄ ꝯcludere vt pȝ recte intuēti nec ēt ad iſtū text.vbi dicit ꝙ hꝰ
non eſt neceſſariū ſore ꝓbari vtrūq3 ſȝ potius eſt ↄ̄riū pōt rñde
ri ad.d.c.lȝ ꝙ ibi non ſufficiat ꝓbari vnum tm̄.qꝛ non probauit
falſitatem.ſed ſimpliciter ꝓbauit corruptelā que qdeȝ corrupte
la non eſt ſufficiens ad retractandum ſniam niſi corruptela fuiſ
ſet per pecuniam vt ſupra concluſum eſt ⁊ iſto modo reſpōdet
Pau.de ca.hic.⁊ tȝ hanc opi.vel ſaltem dicit eam eſſe veram ſi
ante ſententiā ſup reſtōne in integrū ferendā vellet agens detra
here qualitatem corruptele qꝛ poſſet ſm̄ imol.hic ſub dubio for
te ꝑ.d.§.ſi detracta.aduerte qꝛ iſta ꝓbatio qualitatis eſt neceſ
ſaria qñ qualitas alteraret modū agēdi ⁊ ſniandi:ita loqť.d.§.
ſi detracta.ſecus ſi nō alteraret ꝑ iſtū text.a ↄ̄rio ſenſu.⁊ iſtud in
ſpecie firmat bar.in.l.denūciaſſe ſȝ ita eſt ꝙ qualitas corruptele
nō alterat qñ falſitas deducta eſt vt hic in glo.in ver.corruptis.
13 ergo ⁊c.⁊ ſic pȝ ſuſtētari poſſe opi.bal.indiſtincte.¶†Et p̄dcā
faciunt ad.q.nota.ſtatuto caueť ꝙ ꝑcutiens ſine ſanguinis effu
ſione puniať in.x.⁊ cū ſanguinis effuſiōe in.xx.ꝓbauit ꝑcuſſio
nem:ſed non qualitatē.ſ.ſanguinis effuſionē an debeat ſeq ab
ſolutio in totum:an vero cōdēnatio in decē remitto me ad no.
ꝑ cy.⁊ bar.in.l.ij.de proba.⁊ bar.in.d.§.qđ tñ ꝑ io.an.in addi
tio.ſpecu.in rub.C.de accu.in quarta parte.ꝑ bal.in.l.i.in.viij.
col.C.q accu.⁊ in.l.ſiqs non dicā rapere.in.iij.col.C.de epiſ.⁊
cler.⁊ in.l.⁊ ſi ſeuerioꝛ.C.de inſa.⁊ in.l.edita.ver.vj.principalr
quero.C.de eden.⁊ in.l.ↄ̄ negantē.C.ad.l.aq.⁊ in.l.i.C.de cō
di.inde.circa pe.col.ſaly.in.l.ij.C.ad.l.iul.de vi.aliqđ ꝑ bar.in
14 l.is q reus.in ꝓ.venio ad queſtionē de publi.iudi.¶†Itē inꝗ
tū bar.⁊ magis cōiter doc.in dictis locis ꝯcludunt ꝙ ſi dico ex
cipio ↄ̄ teſtes qꝛ corrupti falſum dixerunt nō videoꝛ me aſtrin
xiſſe ad vtrūq3 probandū vt dixi.Limita ſingulr ſȝ imo.⁊ pau.
de ca.in.l.ticie textores.de leg.i.ꝑ ibi no.ꝑ bal.⁊ ange.niſi exci
piēs dixiſſet ꝙ ēt oēs alias exceptiōes ſibi cōpetentes opponit
alle.in ar.§.qꝛ aūt inſti.de excu.tut.⁊.l.ꝑ litē.§.i.ff.e.ti.itē qñ
agiť criāliter ſeu quocūq3 modo ad publicā vtilitatē qꝛ tunc no
cet talis arctatio ad hoc vt teneať dȝ vtrūq3 ꝓbare alle.glo.val
de no.in.d.c.lȝ.in glo.ii.vel.iij.¶Itē limita predicta not.ſm̄
bal.in.l.pe.C.de accuſ.vera eſſe qñ qs in libello narrauit plura
ꝑ modū ꝑ quē qs vr̄ ſe arctare ad ꝓbandū oīa.Sed ſi hoc in li
bello nō fecit ſed in capl'is ſibi nō p̄iudicat ſm̄ eū ꝑ rōnē quā ibi
15 vide per ipſum.¶†Iteȝ circa hoc adde ꝙ ſiqs agēdo expreſſit
cām ꝓpter quā vr̄ ſe arctare ad illam ꝓbādā ⁊ iō ſi nō ꝓbat illā
ſed aliam nō obtinet.l.habebat.C.de edē.nam hoc fallit in poſ
ſeſſorio.vñ ſi ago ↄ̄ text.ex eo.qꝛ dico ꝙ ſpoliaſti me poſ.annui
cēſus mihi debiti ex tali cā ſi ꝓbo expoliationē lȝ non ꝓbē cām
propter quā debentur mihi tñ obtinendo ita limitādo predicta
dicit ang.in.l.ſi.in.i.col.de antia.exce.dicens ita no.velle Inn.
16 in.c.querelam.in ſi.de ele.vide ibi.¶†Et ſimiliter limito p̄di
cta nō ꝓcedere in appellatiōe a diffinitiua qꝛ ſi in illa exp̄ſſi vnā
cām ⁊ aliā ꝓbem obtineo.d.l.ſcio.§.ſi.⁊ rōneȝ ſpālitatis vide
ibi ꝑ bar.⁊ ang.⁊ doc.in.c.ij.de reſcrip.⁊ in materia vide no.ꝑ
bal.in.l.edita.in pe.⁊ vlti.col.C.de edē.⁊ cy.in.l.cū te.C.de ꝓ
ba.vbi ꝯcoꝛ.cū opi.bar.hic.Et ſubdit ibi bal.in ſi.ꝙ ille q nar
rat vel ponit aliquā negatiuā nō vr̄ ſe aſtringere ad illā ꝓbandā
niſi lex aſtringat eū.¶In glo.fin.ibi ↄ̄ teſtes vel doloſe ⁊c.hec
expoſitio non conueniēſſe qꝛ hec actio in factū dať ad intereſſe
d.l.q noīe.⁊ ibi no.⁊ ſic directe non datur ad reſtōnem in inte
grū de qua loq vr̄ tex.ſm̄ Imo.¶Itē ſnia que ferť ↄ̄ teſtes nō
preiudicaret actoꝛi q ꝓduxit teſtes qꝛ res iter alios acta ⁊c.niſi
in iudicio interpretando ↄ̄ eum qui teſtes produxit ꝑ no.in.l.cū
miles.in ver.faciendo.ff.qb.ex cau.maio.⁊ no.cyn.in.l.i.ad ſi.
C.de aduo.diuer.iudi.⁊ bart.in.l.ij.j.de preuari.⁊ in.l.cum ſi
lias.in prin.j.de verbo.ob.¶In ea.glo.ibi.vel dic vt ibi ⁊c.⁊
hec eſt vera.nam ſm̄ expoſitionem traditam in.d.l.qui agnitis
17 in glo.penul.⁊ ſi.illā.l.concordat cum iſta.¶†In ea.glo.ibi.l.
ex falſis dic vt ibi per glo.in ver.precipimus in ſi.⁊ ex hac gl.in

prin.habes duo remedia ↄ̄ eum qui obtinuit ſniam ex falſis ꝓ
bationibus.aliud eſt remediū qꝛ accuſare pōt criāliter infra.xx.
annos.l.querelam.C.de fal.⁊ in nōnullis caſibus vſq3 ad cētuȝ
annos ⁊ no.ſpec.de ſent.ꝓla.§.ſi.⁊ not.ꝑ cano.in.d.c.lȝ cām.
¶Scđm remediū eſt exceptio falſi vt ſi reus ꝯdēnatus ꝯueniať
pro executione ſnie poterit opponere exceptionē ꝙ lata fuit ꝑꝑ
falſas ꝓbationes.l.ſi.C.ſi ex fal.inſtru.c.venerabilis.de exce.⁊
d.c.lȝ.⁊ eſt gl.in.d.c.querelā.⁊ eodē modo pōt dari replicatio
falſi vt ſi reus ꝑ falſos teſtes fuit abſolutus ⁊ actor agat iterum
actiōe prima ⁊ reus opponat exceptionē rei iudi.actor poterit
replicare ꝙ fuit iudicatū ꝑꝑ falſas atteſtationes nā replicatio di
citur exceptio.l.ij.de exce.ergo ita poſſet replicari de falſo ſicut
excipi.Itē ſi dať actio in factū ꝑꝑ falſum.d.l.q noīe.ergo dari
18 dȝ ēt replicatio.l.queſitū.§.ſi.cum ſua glo.ff.de ꝓcu.†Sed du
bitatio eſt ardua videlicet an iſta exceptio vel replicatio falſi cō
petat niſi petať reſtitutio in integrū aduerſus ſniam incidenter:
⁊ ꝑ ꝯñs ꝙ exceptio ſeu replicatio nō poſſit ꝯduci.j.quadriēniū
l.ſi.C.de tempo.in integ.reſti.pe.in quo caſu fuit opi.glo.repu
tate ſing.in.d.l.q agnitis.in glo.ꝙ ſic quā gl.imol.hic reputat
ſingularem hanc opi.ſeqtur cy.ray.⁊ bald.in.d.l.querelam.⁊
Ja.bu.in.l.ſub pretextu.C.eo.⁊ in.l.ſi.C.ſi ex fal.inſtru.⁊ imo.
⁊ pau.de ca.hic ꝑ.l.ni ⁊ ſi poſtea.§.ſi minoꝛ.ff.de iureiu.⁊ in.l.
excep.que in ſi.j.de exce.nec ob.tex.in.d.c.lȝ.⁊ in.d.c.venerabi
lis.vbi vr̄ ꝙ cōpetit exceptio falſi ↄ̄ ſniam qꝛ dȝ intelligi petita
reſtōne p̄dicta.non ob.ꝙ glo.in.d.l.querelā.dicat ꝙ exceptio
falſi eſt ꝑpetua qꝛ ſm̄ paul.de ca.hic dȝ intelligi.ſ.ſi poſtꝙ nata
eſt ipetrata eſt reſtō ⁊ lȝ ipſe nō dicat ita in ſpecie intelligit ray.
⁊ bal.in.d.l.querelā ⁊ ꝓ hac opi.ēt facit.l.noſtra.indiſtincte lo
quens ⁊ ita vr̄ tenendū.alia fuit opi.Jac.de are.diſtinguētis ſȝ
reprehēdiť ꝑ bar.in.d.l.ſi ex falſis ⁊ hꝰ ⁊ bñ.Tertia fuit opi.ꝙ i
diſtincte ita cōpetat exceptio ſicut replicatio ꝑpetuo abſq3 reſti
tutione ⁊ iſtam opi.tȝ glo.in.d.l.querelā.⁊ bar.⁊ in.d.l.ſi ex fal
ſis.⁊ cano.quaſi cōiter in.d.c.lȝ.⁊ in.d.c.cū venerabilis ſup gl.
pe.ꝙ exceptio falſi cōpetit abſq3 petitiōe reſtōnis.Quinimmo
dicebat ꝙ vbi cōpetit exceptio falſi ceſſat oīno reſtitutio:quod
eſt remedium ſubſidiariū.l.in cāe.la.ij.ff.de mino.ſed vbi op
ponitur replicatio falſi fateť ꝙ tunc dȝ peti reſtitutio.⁊ hoc vlti
mo caſu intelligebat loq iſtā.l.Sed doc.in.d.c.lȝ.⁊ in.d.c.cum
venerabilis.hoc reprehēdunt qꝛ exceptio nō ꝯcludit remediuȝ
reſtōnis glo.eſt quā hic imol.reputat ſing.in.d.l.in cāe in gl.ii.
in ſi.Item qꝛ primum membrū diſtinctionis Jo.andr.vr̄ eſſe ↄ̄
iſtum tex.qui etiam loquiť qñ cōpetere poterat exceptio:quia
reus fuit ꝯdēnatus ꝑ falſos teſtes vt hic ſentit glo.ij.⁊ hoc cōi
19 ter tenetur qꝛ exceptio ⁊ reſtō pñt cōcurrere.¶†Adde predi
ctis ꝙ ang.hic limitat bar.ꝯcluſionē quā.ff.tenui ſequēdo opi.
glo.ſing.in.d.l.q agnitis.ff.alle.ſ.ꝙ ille q vult vti replicatōe di
cendo ſniam abſolutoriā latā eſſe ꝑ falſas ꝓbationes hȝ neceſſe
petere reſtōnē.Nā fallit ſȝ ang.niſi actoꝛ ꝑ dolū ꝓducentis fal
ſas ꝓbationes ſuccūbat qꝛ tūc pōt nō obſtante ſnia agere actio
ne prima ⁊ ſi reus opponat de ſnia poterit abſq3 ipetratione re
ſtitutionis replicare de dolo rei alle.tex.in.l.cū a te.ff.de dolo ⁊
d.l.q agnitis.imo.hic iſtud reprehēdit ꝑ iſtū tex.q ēt pōt loq in
iſto caſu.ſ.qñ actoꝛ ſuccūbit ꝑ falſos teſtes dolo ꝓductos a reo
nā hꝰ vr̄ ꝙ dať reſtō.ergo ceſſare dȝ remediū de dolo vt eſt tex.
in.l.i.alias.ij.§.itē pōponius.ff.de dolo.Nec obſt.tex.in.d.c.
cū a te.qꝛ dȝ intelligi ſm̄ p̄dicta.ſ.ꝙ dȝ ipetrari reſtō in integrū
rōne doli ⁊ illa impetrata ꝑpetuo dať replicatio de dolo ita ad
illā legem rñdet Jac.de are.in.l.ſub p̄textu.C.eo.qđ eſt ſingu.
no.ad intellectū illius.l.lȝ imo.hic non rñdet ad illā.l.Quinim
mo dicit ꝙ lȝ cōpetat replicatio doli in dicto caſu ⁊ in.d.l.cū a
te.tñ non excludit qn cōpetat remediū plenius.Et ibi non bñ
dicit qꝛ reſtō excludit remediū de dolo vt in.d.§.itē pōponius
⁊ alia remedia agēdi ↄ̄ obtinentē ꝑ falſas ꝓbatiōes vide ꝑ ſpe.
20 in.d.ꝓ.⁊ no.ꝙ ſm̄ cano.cū ſeq.¶†Succeſſiue tractat hꝰ imo.
de mā.l.ſeruo inuito.§.cū pretor.cū ibi no.ff.ad tre.ſ.an ſnia la
ta a iudice corrupto ſit nulla ⁊ ſilr qđ in arbitro.de quo in.d.§.
cū ꝑtoꝛ.tāgit ēt an ſnia lata ꝑ corruptelā ꝓcuratoris vel aduoca
ti ſit nulla d quo ꝑ gl.⁊ doc.i.d.l.i.C.d aduo.di.iu.⁊ dū ſupra di
xi ꝙ corrūpēs acta cāe cadit a cā.addo bal.ita tenētē i.l.q reſtō
ꝯ excu.tu.ff.⁊ bar.i.l.ſi.§.hꝰ.ff.d calū.ibi ēt qđ in corrūpēte iudi
cē vel ꝓcuratorē vl aduocatū.¶Itē dū dixi ſupra ꝙ ēt ſi abſq3
21 dolo ꝓducētis ſnia lata fuit ꝑ falſas ꝓbōnes ꝯcediť reſtitutio.
adde bald.idem tenentem in.l.ſi is ad quem.ff.de acqren.her.
licet ex.

licet cy. tenuerit contrarium in. l. qui teſtamento. ff. de exercito.

1 Iniuriarum actione pōt agi contra denegantem carcerato victum
vel ſtratum et contra eum cōpetit actio penalis.
2 Honor non eſt minus extimandus ꝙ victa.
3 Actio vtilis legis aquilie vel in factum h3 locum vbi non con-
ueniunt verba. l. aquilie.
4 Damnatus in metallum retinet ea que ſunt iuris naturalis tm̄ et
ideo poteſt agere ad alimenta.
5 Carceratus qui perijt fame pōt a quocunqꝫ cuſtos accuſari.
1 SI uictum. † Contra denegantes carce
rato victū vel ſtratū agi pōt
actiōe iniuriarum et ꝫ eū cōpetit ēt penalis actio. h. d.
❡ In glo. in ver. indicatio vide q̄ dixi in. d. l. debi
toribus. ff. e. ſup glo. in ꝟ. oādi ſunt et ibi p bar. ❡ In glo. in ꝟ.
vtilis in pūn. pōt intelligi iſte tex. de actiōe in factū que daſ vbi-
cūqꝫ deficit actio et equū eſt actionē dare ex eqtate. l. ſancimus
2 la. i. C. de ſacr. ſan. eccle. ❡ † Itē pōt intelligi de actiōe in factū
penali que daſ ad intereſſe agētis ciuiliter ex quolibet edicto. l.
g in noīe. et ibi no. ſ. ad. l. cor. de fal. dr̄ enim pena quo ad ſoluē
tem nō eniꝫ minus extimamus honorē nr̄m ꝙ vitā q̄ magis de
incepe abūdaret vt ibi et. l. i. §. ſi plures. in ꝟ. penā et ibi no. ff. de
3 eo p quē fac. erit. ❡ † Itē pt itelligi de vtili actiōe. l. aq. vel in fa-
ctū que h3 locū vbi nō ꝯueniūt verba legis aq. vt qn̄ daſ in pſo-
nā liberi hoīs vel nō daſ a corpore in corpus directo cū ex idēpti
tate rōnis deſ vtilis vel in factū hoc ꝓbaſ in. l. liber homo la. l.
iūcta. l. ij. in pn̄. ff. ad. l. aq. et in. d. §. ſi. inſti. eo. ti. et plenius in. l.
de pecoribus. C. ad. l. aq. in hoc exēplo pōt intelligi. l. quotiēs.
alle. in gl. et facit. l. necare. ff. de li. agn. et iſta vltia opi. magis pl3
l3 doc. eam nō declarēt. Et ad itelligētiā p̄dictorum. vide oīo bar.
in. l. i. in vlti. et pe. col. C. de actio. et obli. et in. l. i. ff. eo. ti. et in. l. cu
rator de ne. ge. et bal. in. l. ex pacto cū ſi. C. de re. pmu. ❡ In ea.
gl. ibi. §. ſi qs. ille tex. nō ꝓbat vt hic p gl. tn̄ illa opi. ſaluaſ vt p
4 bar. et oēs ꝺ † qꝛ dānatus in metallū q eſt ſeruus pene retinet ea
q̄ ſunt iuris naturalis tm̄ et rōne alimentorum agere pōt. l. iij. ff. de
his q̄ p nō ſcri. l. legatū. ff. de ca. di. et l3 hic nō ꝓprie cōpetat ac
tio ad alimēta directo ꝓut cōpetit in legibus ꝓxime alle. tn̄ pp
denegata alimēta directo cōpetit ei actio: ideo ſm iſtū itellectū
erit ꝺ caſus quē imo. reputat ſingularē ad ampliationē dictorū
5 iuriū. ❡ † In ea. gl. ibi: a quolibet accuſari et c. ſ3 imol. iſtud nō
dr̄ in. d. l. i. §. ſi. et gl. hic vr̄ itelligere iſtū tex. ſi carceratus pēpt⁹
nō eſt ſ3 tex. et gl. in. d. l. i. ſonat tm̄ qn̄ carceratus perijt et tūc hn̄
poſſit a quocūqꝫ accuſari. qꝛ accuſat⁹ vr̄ icidere in. l. cor. de ſica.
q̄ iducit publicū iudiciū vt. l. i. ſ. de pu. iu. et p ꝯñs qlibet accuſa
re pōt iſti. de pu. iu. in pn̄. ſ3 ſi carceratus nō perijt nō repiſ hoc
crimē iter publica iudicia iō tūc nō pt a quocūqꝫ accuſari vt no.
gl. et doc. in. l. ſi. ſ. de priua. deli. qō itellige vt p gl. no. et ibi no. in
ru. de pig. ac. et p bal. i ru. q accu. et l. l. aduerſus. C. ne ex deli. de
fun. et in. c. i. §. iure. de pace iura. firma. ❡ Et ad predicta vide
no. per barto. in. d. l. necare.

1 Sn̄ia non reſcinditur pretextu inſtrumenti nouiter reperti: niſi
ſit lata contra rem publicam.
2 Sententia lata contra inſtr̄a nouiter reperta non retractaſ. non
ſolum in ciuilibus ſed in criminalibus.
3 Sententia lata non reſcindiſ pretextu inſtr̄i nouiter reperti. niſi
victus probet ſe impeditū fuiſſe vti illo inſtr̄o tpe ſententie.
4 Sententia an et quando poſſit retractari abſqꝫ remedio appel-
lationis dicitur.
5 Sententia in quibus caſibus nō tranſeat in rem iudicatam quo
minus circa remedium appellationis reſcindi poſſit dicitur hic
remiſſiue.
6 Sentētia in caſu quo poſſit retractari infra ꝙtuꝫ tempus ſit re
tractanda dicitur hic.
7 Sententia an et quando poſſit retractari in pretextu doli com-
miſſi dicitur hic.
8 Condemnatus ad ſoluendum ſi poſt ſolutionē inuenit inſtru-
mentū ſolutiōis alias facte quo remedio ei ſuccurratur dr̄ hic.
1 IMperatores. † Pretextu iſtr̄i no
uiter repti nō reſcin
2 diſ ſn̄ia niſi ſit lata ꝫ rēpu. h. d. ❡ † No. ꝙ ſn̄ia lata
ꝫ iſtr̄a nouiter repta nō retractaſ qō eſt verum nō ſolū
in ciuilib⁹ ſ3 ēt in crīalib⁹ vt eſt tex. no. in. l. diui ſres. ſ. de pe. et l3
nō poſſit iure cōi retractari poterit tn̄ p bn̄ficiū pncipis retracta
ri tex. eſt no. in. d. l. diui. q ita limitat hāc. l. ſ3 bart. ibi hn̄ facit. l.
i. ſ. de qō. in ſi. et iſtud qō hic dr̄ i iſtr̄is h3 locū i iſtr̄o teſti nouiter
repti gl. eſt no. in. l. iij. §. itē ſi ipſe. in ꝟ. ſi euicerit. ff. ſi cui pluſꝙ
p. l. fal. quā ibi ad hoc multū no. ang. l3 aliud ſit in trāſactiōe. qꝛ
3 retractaſ ptextu iſtr̄i nouiter repti. l. de his. ff. de trāſac. ❡ † Itē
fallit regula hui⁹. l. niſi pſona puata q̄ poſt ſn̄iam nouiter habuit
inſtr̄m ꝓbet ſe fuiſſe ipeditū tpe ſn̄ie vti illo inſtr̄o ita no. voluit
ang. hic et bar. idē in. l. i. C. de ſen. aduer. fi. la. alle. dn̄s innoc. in
c. vltra tertiā. de teſti. adde gui. de cu. ēt idē tenētē in. d. l. de his
vbi alle. tex. aptū ſm eū in. l. ſi mater. in pn̄. de exce. rei iudica.
❡ Et propter hoc dicit ſpe. in ti. de execu. ſen. §. ſi. ꝟ ſi. illud qō
cautus dꝫ eſſe litigator q ſuſpicaſ ꝫ ſe ferri ſn̄iam. vt añ ſn̄iam la
tam alleget ſe nō poſſe ꝓducere inſtr̄a de iuribus ſuis eo qꝛ ipſa
pdidit nā poſtea ſn̄ia lata ꝫ eum ſi repiat inſtr̄a poterit venire ꝫ
4 ſn̄iam. facit qō dicā cū gl. ſi. vbi alr̄ exaiabo hāc legē. ❡ † Scdo
no. in ſi. caſum in quo ſn̄ia retractari pōt citra remediū appella-
tiōis et hoc eſt pp fauorē reipu. qō extēdit gl. ad miorē in. l. i. C.
de ſen. aduer. fiſ. la. lib. x. et in. l. ſi. C. de ſac. ſan. ec. vbi eqparanſ
minor et reſpu. l. reſpublica. C. q. ex cau. maio. et. l. rēpu. C. d vē.
re. reipu. li. xj. et iſtud vr̄ ſeq io. an. et doc. i. c. ſuborta. ex̄ co. et. d.
anto. in. c. inter monaſteriū. eo. ti. vbi vide gl. ſi. et idē dicit bar.
hic eſſe in ꝓdigo et furioſo q eqparanſ pupillo. l. fulcini⁹. §. ad-
eo. cū ſeq. ſ. q. ex cau. in poſ. ea. Pro quo imo. hic alle. gl. ꝓ ſin
gulari in. l. ij. C. de cu. fur. vbi puilegia ꝯceſſa minoribus extē-
dunſ ad alios q p curatores regunſ. ſ. furioſos et ꝓdigos quaꝫ
glo. vt ſingulr̄ ſeqtur bal. in. c. i. de hñi. fra. et in. l. iubemus nulli
in pn̄. C. de ſacroſan. ec. et in. l. ſi. in q. cau. in ite. reſti. nō eſt ne.
in princi. et in. l. infanti. in. iiij. col. C. q admi. et in. l. q neqꝫ. ff. de
5 re. eo. et ibi pōderat de hoc eſſe text. nota. ❡ † Et alios caſus in
qbus ſn̄ia nō tranſit in rē indi. quominus circa remediū appel-
lationis reſcindi poſſit habes ſparſim in varijs locis quoſdam
enim ponit do. anto. in. d. c. cū inter monaſteriū. quoſdā ponit
Inn. in. c. cū bertoldus. extra eo. et aliquos cumulat ro. in. l. ad
monēdi. ff. de iureiur. in. iij. vel. iiij. car. q̄ breuitatis cā omitto.
❡ In gl. in ꝟ. ex cā ibi. l. iubem⁹ et p illa iura recte reptehēdiſ pri
ma opi. ❡ Nō ob. l. ꝓperādū qꝛ rn̄de vt p gl. in. l. ſi. C. ſi tu. vel
6 cura. iter. ❡ In ea. gl. ibi vel dic. hec cōiter teneſ. ❡ † In ea. gl.
ibi. et ita itra quadriēniū tm̄ tex. in. d. l. i. C. de ſen. aduer. fiſ. la. li
bro. x. dicit ꝙ ſi nō interuenit preuaricatio ſeu dolus ꝙ itra triē-
niū retractaſ ſn̄ia. ſec⁹ ſi interuenerit qꝛ retractaſ tunc infra qua-
driēniū vt ibi text. et in gl. ſed bar. ibi et hoc dicit clarius ꝙ illud
de triēnio ꝓcedebat olim quo tpe priuatus nō habebat vtilem
annū ad impetrandū reſtōnē in integrū vt refert impator in. l. ſi.
C. de tē. in inte. reſti. pe. vñ fiſcus illo tpe habebat triēniū in caſu
iſto vt. d. l. i. ſ3 cū hodie puatus hēat quadriēniū. d. l. ſi. hēbit ēt
indiſtincte fiſcus quadriēniū et hāc opi. ſeqſ ēt pau. de ca. ſimplr̄
ſ3 gl. et clari⁹ bal. in. d. l. i. et Ia. bu. in. l. ſub ſpecie. C. eo. et Imo.
hoc t3 ꝙ. d. l. i. ꝓcedat ēt hodie p. l. p̄cipimus. cū vulg. C. de ap
pel. nec induci dꝫ correctio ex maioritate rōnis vt p3 ex nota. in
auc. quas actiones. C. de ſac. ſan. ec. et iſtud vr̄ verius bal. in. l. i.
C. de ꝯdi. ide. et in. d. l. ſub ſpecie. dicit ꝙ infra triēniū fiſcus pu-
pillus et eccleſia mero iure poſſit venire ꝫ ſn̄iam p ſimplicē peti-
tionē vel querelā abſqꝫ eo ꝙ reſcindaſ ſn̄ia p reſtōnē ſ3 poſt triē
niū in quarto anno neceſſaria eſt reſtō ita dicit ſe itelligere text. i
d. l. i. C. de ſen. aduer. fiſ. la. lib. x. quā bar. ſm eū nō itellexit. ſed
verius vr̄ ꝙ infra triēniū reqraſ reſtitutio qꝛ tex. in. d. l. i. rn̄den
do ad vtrūqꝫ caſum dicit ante triēniū et poſt retractari ſn̄iam dꝫ
ergo intelligi vniformiter in vtroqꝫ caſu. l. iā hoc iure. de vulg.
et pupil. l. in teſtamento. C. de teſta. mi. cum vulg. et ita intelligit
7 glo. in. d. l. i. et cōiter doc. hic et ibi. ❡ † In ea. gl. ibi ꝑpetuo ob
dolū tenēt oēs cōiter ꝙ ſi iteruenīſſet dolus eius q obtinuit ſen
tentiā nullū eſſe ſpeciale in repu. qꝛ cuilibet ſubuenireſ vt in. l. ſi
fideiuſſor. §. in oibus. in glo. in ver. ceſſat. ff. mā. et no. pe. cyn. et
bal. i. l. i. C. de ꝯdi. ide. et bar. et ang. i. l. ſi ſine. in pn̄. ſ. rē ra. ha.
8 nā querūt pe. et cy. in. d. l. i. C. de ꝯdi. ide. ❡ † Quid ſi q fuit cō
dēnatus ex mutuo et poſt ſn̄iam q̄ e in rē iudicataꝫ trāſit ad ſol.
vel poſt inueniſ inſtr̄m ſolu. An habeat aliqō remediuꝫ hec eſt
quottidiana qō que tangiſ p ſpe. et io. an. in ti. de exec. ſen. § ſi.
ver. illud et p ang. et Imo. hic et ray. in. l. q reo. ff. de excu. tu. et p
bal. in. l. argentarius. §. cum autem per illum text. ff. de eden. et
in. d. l. ſub ſpecie. als incipit ſub pretextu. et per ang. in. d. l. i. §.
item ſi ipſe. ff. ſi cui pluſꝙ per. l. falci. aliquid. per imol. in. l. ſi is

a ad quē ſupra de acq. here. ꝑ pau. de ca.* poſt ange. in. d. l. ſi ſine §. i. ꝑ cano. in. c. ſuborta. extra eo. ꝛ magis cōis ꝯcluſio eē vꝭ ꝙ aut victor fuit in dolo ꝛ tūc ſolutū repetiꝭ ꝑ ꝯditōēꝫ ſine cā ſi vo lueris vt hic in gl. ꝛ in. d. §. oībus. Si aūt victor non fuit in dolo tūc victus nunꝗ̄ habuit ſciam ſolutiōis: ſicut nec ēt victor q ſuc ceſſit in ius alterius. ꝛ tūc reſtituiꝭ in integrū vict⁹ ex clā gnāli ſi qua mihi iuſta cā ꝛc. de qua in. l. i. ꝫ. q. ex cau. maio. ꝛ in. l. ſꝫ ꝛ ſi ꝑ ꝑtorē. §. hec clā. eo. ti. ꝛ ħ ꝑ no. ꝑ glo. in. l. cū filius. §. in hac in gl. de ꝟ. ob. ꝛ ibi bar. cū ꝯcor. ibi alle. addo bo. tex. in. l. ſub ꝑtex tu. in prin. cū ibi no. ꝛ ꝑ gl. ꝛ bartol. ꝫ. alle. aut ꝟo interuenit iuſta ignorātia victi: ꝛ tūc ſi ꝓbaꝭ inſtr̄m cāe fuiſſe deꝑditū vel ſubtra ctū. ꝛ poſtea fuiſſe repertū adhuc ſuccurriꝭ ꝑ reſtōnē in integrū ex clā gnāli vt dixi. ꝫ. in text. allegan. ſpec. ꝛ Inno. ꝛ ſic iſto caſu vꝭ ꝙ nō ſuccurraꝭ ꝑ regulā huius. l. ꝛ. l. i. C. ꝺ ꝯdi. ide. ꝛ. d. §. in oībus. ꝛ. l. ꝑ̄ꝑtorias. C. que ſen. reſcin. nō poſ. ꝛ eſt bonus tex. in. d. l. diui fratres. ꝛ in. d. l. i. in fi. de qō. ꝙ nō ſuccurraꝭ ſibi niſi bñficio ſolius principis vt hic. Et iſtā opi. ſeqtur Iac. de ra. pe.* cy. ꝛ ray. in. d. l. q teſtō ꝛ imo. hic ꝛ doc. in. d. c. ſuborta. ꝛ maxi me do. abb. facit qō no. bar. in. l. ſi fullo. ꝫ. de ꝯdi. ſine cā. ꝛ in. d. l. ſi ſine. in prīn. ꝛ in. d. l. i. de ꝯdi. inde. ſed io. an. in. d. ꝟ. illud vꝭ tenere qō deꝭ reſtitutio alleg. no. ꝑ glo. in. d. l. i. tñ illa glo. non ita itelligiꝭ vt ibi ꝑ doc. ſpe. vero in. d. ꝟ. illud. ꝛ clarius bartol. in. l. iulianus. in. vj. col. in. v. op. ꝫ. de ꝯdi. inde. ꝛ bal. in. l. i. in vl ti. col. C. qñ ꝓuo. ꝛ in. d. l. ſi ſub ſpecie. ꝛ pau. de caſt. hic. ꝛ in. d. l. ſi fullo. ꝫ. de conditione indebi. ꝛ in. d. l. iulianus ꝛ. d. l. ſi ſine. dñt ꝙ aut queriꝭ an poſſit repeti pecunia ſoluta poſt ſñiaꝫ ꝛ cer te nō ꝑꝑ auctoritatē ſñie: ita loqꝭ. d. l. i. C. de ꝯdi. inde. ꝛ ita ꝓce dat opi. cy. ꝛ alioꝝ. Aut queriꝭ an poſſit repeti pecunia pˀo lo co ſoluta añ iudiciū ꝛ dicēdū eſt ꝙ ſic qꝛ ꝑ ſolu. factā poſt ſñiam cēſeꝭ primā ſol. redire ad dñm tñ poſtꝗ̄ acqeuit prime ſo. repel liꝭ ꝑ ꝯditionē ſine cauſa: vt eſt bonus tex. in. l. eleganter. §. ſi qs poſt de trāſac. ad fi. ꝛ in. d. l. ſi fullo. ꝛ exꝑ̄ſſe gl. in. d. l. iulianus. ibi vel dic ꝙ eodē ꝛc. de ꝯdi. ide. nec victor pōt alleg. ſñiam quā b pꝫ eſſe iniuſtā. l. ſi ſeruus pluriū. §. i. ꝫ. de le. i. ſed gl.ᵇ in. l. ſtipu latio iſta. in glo. mag. circa prīn. j. de verbo. obli. tꝫ ꝯtrū ꝛ ꝑ ꝯñs vꝭ fateri ꝙ ſoluit ſibi ante ſñiam: ꝛ iſtud dicit pau. de ca. in. d. l. ſi ſine. nō eſſe tactū ꝑ alios ꝛ alle. d. §. ſi qs poſt. ſed certe ħ opi. fuit tacta ꝑ bar. in. d. l. iulianus ꝛ ꝑ bal. in. d. locis ꝛ pari rōne ſi nō fuit adhuc ſoluta pecunia poſt ſñiam poterit oppōi exceptio de quātitate primo ſoluta ita tꝫ bar. in. d. l. ſi ſub ſpecie. imol. tñ hic conatur ſuſtinere opi. Cy. reſpondendo ad. d. §. ſi qs poſt. ꝛ alia. ꝫ. allega. licet non videtur ſufficienter reſpondere: vt pa tet ex predictis ſi quis inſpiciat verba eius.

Additio.
a ¶ Pau. de caſt. vide pau. de ca. in. l. ſub ſpecie. C. de re iudi. ꝛ in cōſi. cccxxv. ꝛ fely. l. c. ſuborta in viii. colū. de re iudi. ꝛ alex. de imo. in ꝯſil. clx ix. in. ii. uol. in pe. col. ver. viſo themate ꝛ vid iaſo. ꝙ reſtitu tio detur in. l. admonendi in xxviii. col. ꝛ ſe. ꝫ. de iureiur. ꝛ in. l. argētari⁹. §. cū aūt. ꝫ. de edē. ꝛ vide ſul go. l ꝯſ. clxxxi. in pe. ꝛ vl. col. incī. in cā ant. ꝛ fratris ꝛ frā. de arc. in. c. in timauit in. vi. col. de teſtib⁹. Ldo. diplous.
b ¶ Sed gio. aduerte qꝛ iſti duo verſus ab iſto vbo ſꝫ gl. uſqꝫ ibi ꝛ iſtud dicit ſunt ſup flui ꝛ nō ad ꝓ poſitum.
¶ Tu ꝯſidera ꝙ imo iſte ꝟl. ſed gl. bñ facit ad ꝓpoſitū. qꝛ imo glo. hic al le. ꝑ alex. vult ꝙ poſſit ſolui añ ſñiam ꝛ ſo lutū nō repeti tur vide ibi in gl. imo, fran.

1 Iudices tres vel plures dati in vna cauſa ſi vnus ipſorum iuret de cauſa ſibi non liquere eo tacente ſi reliqui concordant ſenten tiam ferre poſſunt.
2 Liquere de cauſa vel non liquere quādo dicatur vel non remiſ ſiue dicitur.
3 Statutum ꝙ iudex infra tantum tp̄s debeat pronunciare in cā ſub pena: poteſt euitare penam ſtatuti: quando eſt circa finem inſtantie. ſi iurat ſibi non liquere de cauſa.
4 Teſtis qui iurauit verum dicere: ꝛ iterrogatus deponit ſe nihil ſcire non eſt vlterius inquietandus.
5 Lex loquens in iuriſditione voluntaria extendi poteſt ad iuriſ ditionem contentioſam.
6 Delegatus ad vniuerſitatem cauſarum quomodo accipiatur.
7 Iudices plures dati in vna cauſa: an vnus poterit a principio cognoſcere ſine alio.
8 Plures iudices dati in vna cauſa an poſſit vnus ſine alio inter loqui: vel diffinire.
9 Citare non poteſt ad ſententiam audiendum: qui ſententiam proferre non poteſt.
10 Plures arbitri ſi dentur in vna cauſa: an vnus poſſit ſine alio citare.
11 Maior pars iudicum vel colegij an accipiatur quo ad dignita tem vel quo ad numerum.
12 Pluribus iudicibus datis an ſñia ſit ferenda per omnes an ve ro ſufficiat ferri per vnum alijs preſentibus ꝛ tacentibus.
13 Sententia lata per vnum ex pluribus iudicibus an valeat alijs conſentientibus.
14 Iuriſditio pōt exerceri per quēlibet inſolidū qñ ſunt plures he redes vnius defuncti qui ſucceſſerunt in iuriſditione.
15 Iuriſditio pōt ꝑ vnum ſolum exerceri alijs collegijs mortuis.
16 Unus ex pluribus iudicibus ſimul iudicare debentibus an poſ ſit committere motum animi ſui collegę ſuo.
17 Iudices duo ordinarij vel delegati. ad vniuerſitatem cauſaruꝫ ſimul ceperunt cognoſcere de vna cauſa ꝛ alter iuret ſibi de cā non liquere non poteſt alter ferre ſententiam niſi ferat eam pro cauſa fauorabili.

1 SI uni ex pluribus.

†Si ex tri bus iudici bus vnus iuret de cā ſibi nō liquere eo tacente relig 2 duo ꝯcordāt ſñiaꝫ ferre pñt. h. d. cū. l. ſe. ¶ † In tex. ibi non liquere no. caſum vbi iuramentū facit plenā ꝓbatioņeꝫ. Qñ aūt dicatur liquere de cā vel non liquere dic vt ꝑ gl. ꝛ doct. in. l. ſi de meis. §. fi. ꝫ. de arbi. ꝛ ꝑ glo. ſolēnem in. c. ſignificaue runt. in ver. liquere de teſti. ꝛ ꝑ bal. in. l. ꝓperandū. §. i. de iudi. 3 ꝛ bal. in. c. ſancimus. quo tēpo. miles. ¶ † Ex iſta. l. habes pra ticā vtilē ſm ang. ꝙ ſi iudici nō liquet de cā ꝛ cū oporteat ſñiam ferre ex forma ſtatuti ꝛ ſic circa fi. iſtantie poterit iurare ſibi nō li quere de cā. ꝛ abſoluere ptes ab obſeruatiōe iudicij. iſta eniꝫ eſt melior pratica ꝗ̄ illa quā ponit bar. in. l. ait ꝑtor. §. i. ꝫ. eo. dic vt ibi fuit dictū. Et ſubdit ħ pau. de ca. ꝙ ꝑ talē praticā euitabit iu dex penā a ſtatuto īpoſitā iudici nō ꝓnūciāti infra tp̄s ita dicit hic ſinglr̄ ang. addo bal. idē tenētē in. d. c. ſignificauerūt. ꝛ in. d. 4 l. ſi de meis. §. fi. ¶ † Itē no. ſm ray. ꝛ ang. arg. ꝓ teſte q iura uit verꝫ dicere ꝛ īterrogat⁹ deponit nihil ſcire vt nō ſit vlterius ī quietādus. alle. tex. in auc. de ſan. epiſ. §. nulli. ¶ In gl. i. ibi qō pꝫ qꝛ de liberali. nā talis cā de ſui nā nō eſt dlegabilis. l. i. C. ꝺ pe 5 da. iu. ¶ † In ea. gl. ibi in volūtaria. habes tex. cū gl. valde not. ꝙ. l. i. ff. de offi. ꝯſu. loquēs in volūtaria iuriſditiōe extendi pōt ad ꝯtentioſaꝫ ꝛ iſta gl. hic cōiter teneꝭ lꝫ ang. ħ referat ꝙ io. an. ꝯtrū ſenſit in addi. ſpe. in ti. de ſen. ꝓla. §. ſeqꝭ ꝟ. qd ſi ſint duo. tñ nō recedūt ab hac glo. no. vꝫ ꝙ. d. l. i. de offi. ꝯſu. ꝓcedat qñ vnus ex pluribus iudicib⁹ ſolus fuit adit⁹. ſecus ſi plures ſimul fuerint aditi. nā tūc nō pōt vnus ꝓnūciare ſolus vt hic eſt text. forte ſingularis ſꝫ imo. ħ ꝛ idē tꝫ bal. in. l. fi. C. de auc. ꝑ̄ſtā. ꝛ in 6 d. l. i. in prī. ff. ꝺ of. ꝯſul. ¶ † In ea. gl. ibi in delegatis ad vniuer ſitatē cārū. ad idē facit. l. i. §. i. j. qs ꝛ a quo ſꝫ vnā lec. ꝛ exꝑ̄ſſius no. gl. in. c. cū cām. in ꝟ. delegat⁹ a prīcipe in fi. de ap. ꝛ no. doc. in. l. more. poſt gl. ꝛ in. l. ſolet. ꝫ. de iu. om. iu. ang. idē firmat in l. iudex. j. eo. ꝛ bal. in. l. ſi vt ꝓponis. la. i. C. quō ꝛ qñ iu. ꝛ in. l. a iudice. C. de iudi. vbi ꝑ eū no. ponentē quō accipiꭍ delegat⁹ ad vniuerſitatē cārū ꝛ ꝙ vnus ex plurib⁹ delegatis ad vniuerſitatē cārū poſſit a principio cognoſcere. hāc glo. ſequunꭍ cōiter doc. hic ꝛ bal. in. l. fi. C. de aucto. ꝑ̄ſtā. ꝛ hāc gl. in hoc ſeqtur bart. in repe. l. i. §. ſi plures in. ii. vel. iij. col. de exerci. ꝛ domi. car. in. c. i. in prī. de of. delega. Sed imo. ibi dicit ꝙ iſtud ar. gl. hic nō vꝭ iure probari in. d. l. i. j. qs ꝛ a quo. ſ. quo ad hoc vt dlegatus ad vniuerſitatē cārū poſſit vnā ex dictis cāis ſubdelegare ſicut ordi narius ꝛ ꝙ hoc non ſequitur ſm eū. ſed ꝗ̄tū ad oīa alia cōpetē tia ordinario vñ ꝯ iſtā glo. alle. ipſe rōnē. ſ. quo ad hoc vt vnus ex pluribus iudicibus poſſit a prīcipio ſolus ꝓcedere. eadeꝫ rō eſt in delegatis ad vniuerſitatē cārū que eſt in delegatis ad vnā cām tñ. nā ratio quare vnus ex pluribus ordinarijs pōt princ. ꝓcedere. d. l. i. nō aūt vnus ex pluribus delegatis ad vnam cām d. c. prudentiā. d. l. duo. j. eo. eſt qꝛ ordinarius dꝭ hr̄e iuriſditiō nē iure ꝓprio ſed delegati hñt eā iure alieno ꝛ loco delegantis eſſe itelligunꭍ. l. i. §. fi. ꝛ. l. ſi pretor. ꝫ. de offic. eius cui mā. eſt iu riſ. ſꝫ iſta rō ita hꝫ locū in dlegatis ad vniuerſitatē cāruꝫ ſicut in alijs dlegatis ergo ꝛc. ꝛ idē in ſili tꝫ ipſe i. d. l. i. ꝛ hāc opi. firmat exꝑ̄ſſe ēt do. abb. in. c. cāꝫ. de offi. dele. ꝛ in. c. fi. e. ti. ad hoc idu cēs. c. ut offm̄. in prī. in ꝟ. ſeparatim debere. li. vi. nā ibi eſt ſpe ciale fauore fidei vt ibi in gl. ꝙ vnus ex plurib⁹ inqſitorib⁹ poſſit a prīcipio ſolus cognoſcere ergo in ꝯtrū eſt ius cōe. nā dicti inq ſitores in certo loco deputati cēſenꭍ eſſe delegati ad vniuerſita tē cārū. c. ꝑ hoc. e. ti. nō recedo tñ ꝑ hoc a cōi opi. ꝛ ab hac glo. ꝛ ad alle. in ꝯtrū rñdeo qō qñ delegaꭍ plurib⁹ vniuerſitas cārū pu ta vertētiū in territorio caſtri butrij cēſeꭍ cōmiſſaꝫ exercitiū cui libet iſolidū. d. l. duo. ſicut qñ ꝯſtituiꭍ ꝓcurator ad vniuerſitatē negociationū. vt no. gl. in. l. ſi plurib⁹. ꝫ. de pcu. c. ſi duo. e. tit. li. vi. ꝛ ſic pꝫ vnā eſſe rōnē in vno ꝛ aliā in alio. ad tex. d. c. officiū pōt rñderi ꝙ ꝗ̄tum ad hoc ponit ius cōe nec ſpeciale per predi cta. illud autem qō dꝭ. ſ. alterum ex pluribus delegatis ad vnā 7 cauſam nō poſſe a principio ſine alijs procedere. ¶ Limita niſi in delegatione

in delegatione eſſent dicte clauſule. de quibus in.c.cũ plures.de
offi.deleg.li.vj.ⱬ in.d.c.prudẽtiã.Jtẽ illud qđ eſt dictũ.ſ.vnum
ex pluribus ordinarijs poſſe a principio ſine alijs cognoſcere:in
telligas verũ qñ a principio cõpetit iuriſditio pluribus vt ſingu
laris.ſecus ſi pluribus vt vniuerſis:puta ↄſulibus mercatorũ: vt
hic p bar.p.l.vbi.ſ.de tut.ⱬ cu.da.ab his.Adde inno.ⱬ Jo.an.
idẽ tenẽtes in.d.c.prudẽtiã.ⱬ declara vt p bal.in.l.i.in.iiij.q.cũ
ſe.ſ.de offi.ↄſu.¶†Jn ea.gl.ibi.itẽ nũqd interlocutoria ⱬc.hec
8 gl.cõiter tenet in pluribus ordinarijs.ſecus in pluribus delega
tis.p tex.in.d.c.prudẽtiã.ⱬ ſeqt etiã hoc bal.in.l.cũ magiſtrat⁹.
vbi oĩno vide.C.qñ puo.ⱬ bal.in.l.ſi.alle.in gl.ⱬ in.l.ſi.in prin.
ff.de offi.ↄſul.ⱬ doc.in.d.c.cauſaʒ matri.Qđ limitat bar.hic p
cedere in meris interlocutorijs:ſicut in hñtibus vim diffinitiue:
q: ille non poterunt pferri p vnũ ex pluribus ordinarijs vt hic p
9 cũ.¶†Jtẽ limita ſm Ja.de are.ⱬ imo.hic gl.pcedere preterq̃
in citatione que fieret p vnũ ex pluribus ordinarijs ad audiẽduʒ
ſniam ferẽdã p eũ: q: ille nõ põt citare ad audiẽdã ſniaʒ q nõ põt
eã pferre.arg.l.ſi.C.de exhi.reis.vñ ſicut ipſe ſolus nõ põt ſniaʒ
ferre:ita nec facere citationẽ p quã deueniť ad ſniam.arg.l.ora
10 tio cũ vulg.de ſpõ.¶†Sʒ an iſta gl.pcedat in vno ex pluribus
arbitris vt vnus citare poſſit.vide gl.in.l.ſicut.ibi dũ dicit.cete
ra cauſe ⱬc.ſ.de arbi.que ſentit apte q̄ ſic.ſʒ illã vbiqʒ reprobat
Bal.q: eſt ↄ naturã cõpromiſſi ⱬ intẽtionẽ partiũ.ideo vĩ dicẽdũ
idẽ in eis qđ in pluribus delegatis ad vnã cauſaʒ: q: nõ hñt aucto
11 ritatẽ iure pprio.¶†Jn gl.diſſentirẽt.ibi:ſʒ an ⱬc.Cõcluде q̄
aut iuriſditio cõpetit pluribus vt ſingulis ⱬ maior ps accipiť nu
mero tñ.l.inter pares.in ỽ.viciať.j.e.inducẽdo vt hic p Bart.
Aut cõpetit pluribus vt vniuerſis puta collegio:ⱬ maior ps ac
cipiť quo ad dignitates:vt no.gl.i.l.vbi.ſ.de tut.ⱬ cura.da.ab
his.Si aũt dignitates ſunt pares ⱬ maior ps dʒ eſſe maior nõ ſo
lũ numero:ſʒ ẽt dignitate:vt in.c.nfa.ⱬ ibi plene not.doc.ⱬ in.c.
12 i.de his que ſi.a ma.pte ca.¶†Jn gl.ſup.l.tũc aũt.ibi ẽt ſniam
ferũt:innuit gl.q̄ oẽs ſniam ferre debẽt:ⱬ nõ ſufficit aliquos ſnia
re alijs pñtib⁹ ⱬ tacẽtibus:ⱬ hoc ẽt innuit gl.in.l.magiſtratus.
C.qñ puo.ⱬ ſeqť bar.hic p.l.ſicuti.in ỽ.palã.ſ.d arb.reprobat
gl.ibi:vt hic plenius p eũ:quẽ ẽt ſeqť ang.p iſtã.l.ſʒ in ỽo paꝝ ſa
cit recte intuẽti:nec vĩ poſſe rũderi iuribus ⱬ rõnibus hic all.per
bar.Cui addo tex.optimũ cũ gl.in ỽ.mãdãtibus.in.d.c.cũ ab
vno.extra eo.ti.li.vj.ſecus tñ eſt in arbitris:vt pbať i.l.ſi in tres
alſ.§.celſus.in.l.itẽ ſi vnus.ſ.de arb.ⱬ ibi hoc tʒ Ja.bu.ⱬ gl.et
bar.in.l.itẽ ſi vnus.§.itẽ ſi plures.de arb.ⱬ Jmo.hic.Sʒ aduer
te:q: ẽt in arbitro nõ vĩ q̄ ſufficiat tertiũ eſſe pñtẽ ⱬ tacẽtẽ vt vĩ i
telligi debere tex.in.d.l.ſi in tres.ne inducať diſcordia iuris ciui
lis ⱬ Cano.c.cũ expediat.de elec.li.vj.Nõ ob.gl.in.d.§.item ſi
plures.q: loqť in pñte ⱬ diſſentiẽte.ⱬ hec no.q: doc.nõ ponunt.
13 †Jn ea.gl.ibi vel ẽt iudicato innuit gl.q̄ ẽt ſatis eſt ſi ſnie iã late
p vnũ alij ↄſentiãt.ⱬ ſeqť bar.in ỽ.ſeptimo q̃ro.Sʒ bar.hic i vl
ti.col.vĩ dicere q̄ nõ ſufficiat ex poſtfacto interuenire ↄſenſuʒ vt
no.gl.in.l.ij.in ſi.C.de iure fiſ.li.x.cũ ↄcor.hic all.p eũ.Jmo.hic
poſt ang.predictas opi.ↄcordat hoc mõ vʒ q̄ ſi ſnia lata fuit per
vnũ p ỽba pluralis numeri ⱬ incõtinẽti fuit ſecutus ↄſenſus alio
rũ.tũc pcedat gl.hic p iſtũ tex.in.d.c.cũ ab vno.nã ad ea q̃ incõ
tinẽti fiũt ⱬc.l.lecta.ỽ.dicebã.ſ.ſi cer.pet.ſecus ſi p ỽba ſingula
ris numeri lata ſit:vel ex interuallo interueniat ↄſenſus.q: tunc
14 pcedit opi.gl.in.d.l.i.ⱬ in.d.c.cũ ab vno.cũ gl.¶†Extra glo.
queſiuit hic bar.an ſi comes deceſſit duobus relictis heredibus
poſſit iuriſditio exerceri ⱬ iudicari p quẽlibet inſolidũ.ⱬ decidit
q̄ ſic vt hic p eũ.Sʒ Guil.de cu.in.l.i.ſ.de offi.ↄſul.cũ quo trã
ſeũt Ray.ⱬ bal.ⱬ ibi.d.ant.in.d.c.prudẽtiã.ⱬ pau.de ca.hic ↄriũ
tenẽt.q: ex quo iuriſditio ordinaria habuit origĩnẽ ab vno.ideo
plures heredes funguntť vice vnius.arg.l.cũ fundus.in ſi.ſ.dcõ
di.ⱬ demõ.Jmo.ỽo in.d.c.prudẽtiã.tʒ opi.bar.hic vʒ q̄ trãſit
ad quẽlibet heredẽ inſolidũ.l.ij.§.ex his.cũ gl.j.de ỽ.ob.ſecus
in indiuiduis.d.l.cũ fundus.Sed Ray.in.d.l.ij.rñdet ad.d.§.
ex his.q̄ lʒ ius indiuiduũ ſit apud quẽlibet inſolidũ tñ exercitiuʒ
nõ.alle.no.p gl.in.d.§.ex his.in ỽ.nõ facit.in ſi.Sʒ rñdeo ad il
lã gl.q: illa gl.loqť in iure indiuiduo nõdũ ↄſtituto.ſʒ in ↄſtituẽ
do.in iure aũt ↄſtituto put in caſu nr̃o cõpetit cuilibet exercitiũ
inſolidũ pʒ in.l.loci corpus.§.ſi fundus.ſ.ſi ſer.vẽ.ⱬ no.doc.in
15 d.§.ex his.†Hãc ↄcłonẽ limitat hic ſubtilr bar.niſi aliqđ cõmo
dũ ex tali iuriſdiũione vel ſnia pferẽda pcipiẽdũ veniret applicã
dũ eis.q: tũc poterit vnus ſolus exercere ſi alius fuerit mortuus
vel impeditus.ad hoc inducit.l.heredes.§.ſi.ad treb.ⱬ.l.ſi fun
dũ.§.his ỽbis.ſ.de le.i.ⱬ vtrobiqʒ vide p eũ que iura dñt idẽʒ
eſſe in pluribus delegatis cũ clã q̄ oẽs aut alter ex his cognoſce
ret.ita limitat tex.in.c.cũ plures.de offi.dele.li.vj.ang.hic ↄriũ
tʒ.q: ſemp delegatus dʒ pcipe cõmodũ ſportulaꝝ ex ſnia.§.hoc
aũt.in auc.de iu.auc.offerať.in gl.C.de lit.ↄteſt.ⱬ tñ tex.in.d.c.
cũ plures.vult q̄ vnus delegatus poſſit pcedere abſqʒ eo q̄ ali
us ſit ipeditus.Jmo.hic dicit opi.ang.eſſe verã in cõmodo pci
piẽdo ex ipſo iudicato.vt in ↄdẽnatione pene pecuniarie appli
cãda dño ↄdẽnati.ita loqť bar.hic.ſʒ nõ video vrgẽtẽ rõnẽ diuer
ſitatis.Vñ ỽior vĩ opi.ang.indiſtincte.Et vide imo.ⱬ pau.de
ca.i.d.§.ex his.ⱬ ad illũ tex.cũ ſi.rñde vt ibi p eos.ⱬ idẽ tʒ imo.
16 in.c.prudẽtiã.ⱬ vide bal.in.l.i.in.v.q.ſ.de offi.ↄſu.¶†Querit
ẽt ang.vnus ex pluribus iudicibus ſimul iudicare dẽbẽtib⁹ poſſit
cõmittere motũ animi ſui college ſuo.dic vt ibi p eũ.ⱬ p bal.in.l.
magiſtratus.C.qñ puo.nõ eſt neceſſe.qđ intellige ſaluo eo qđ hť
in.d.c.cũ ab vno.¶Poſtremo dicit ang.hic diligẽter põderã
17 dũ tex.in ỽ.pluriũ.p quẽ pbať no.ſm eũ.q̄ ſi duo ordinarij vĩ
delegati ad vniuerſitatẽ cauſaꝝ ſimul ceperũt cognoſcere de vna
cã.ⱬ alter eoꝝ iurat ſibi de dicta cã nõ liquere.nõ põt alter ſniaʒ
ferre niſi ferat eã p cã fauorabili puta libertate teſtõ vel p reo.iu
xta id qđ hť.j.l.pxi.vbi aũt vnus eſt ipeditus ex alia cã q̃ q: ſibi
de cã nõ liqueat.tũc p aliũ põt ſnia expediri.vt.d.l.i.ff.de off.cõ
ſu.qđ reputo no.ad itellectũ illius.l.ⱬ iſtius ỽ.Refert ang.duo
dicta in materia progationis.de qbus vide p eũdẽ.l.ſi p erro
rẽ.ff.de iuriſ.om.iu.ⱬ bal.in.l.ſi qs ex ↄſenſu.in pe.col.de epiſ.
aud.plenius p doc.in.d.c.prudẽtiã.vbi cõiter tenẽt ↄ inn.ad co
gnoſcẽdum quis ſit delegatus ad vniuerſitatem cauſaꝝ.Adde
Bal.in.l.ſolet pretor.ſ.de iuriſ.om.iu.

1 Judices ordinarij pares numero ſi ferant ſententias cõtrarias
ſtatur ſententie que fertur ſuper libertate ſi vertitur queſtio ſu
per libertate.
2 Sententia pro libertate uel pro reo ſi eſſet euidenter nulla an ſit
ei ſtandum.
3 Exempla non reſtringunt litteram vel regulam.
4 Caſus fauorabiliores in quibus ſtandum eſt ſententie pro ipſis
late dicitur hic.
5 Arbitri duo ſi ſint diſcordes in iudicando poſſunt cogi partes
ad eligendum tertium.
6 Arbitratores duo ſi diſcordant in iudicando poſſunt cogi ad
eligendum tertium.
7 Arbitratores duo ſi ſint electi diſcordes debent partes eligere
tertium.
8 Judices duo qui ex neceſſitate eliguntur ſi ſint diſcordes an de
beat eligi tertius.
9 Summa minor ineſt in maiori ſumma regulariter fallit vt hic.
10 Teſtis vnus deponit de.x.alius de.v.an dicantur probare de
quinqʒ.
11 Teſtes ſingulares quando dicantur:adeo q̄ non probent diciť
infra remiſſiue.

1 Inter pares.

Si iudices ordinarij pa
res numero ferãt ſnias
ↄrias ſtať ſnie que ferť ſup libertate ſi qđ vertiť ſup li
bertate.alſ ſtabiť ſnie late p reo ⱬ ſi diuerſe ſint ſnie
2 late ſup diuerſis ſũmis ſtať ſnie minoris ſũme.h.d.¶†No.q̄
dixi in ſummario qđ limita pcedere niſi lata ſnia p libertate ue
p reo eẽt euidẽter iniuſta.l.ſi ps.ſ.de inoff.teſt.dixi in.l.ſi duo.
ſ.eo.¶Jn textu ibi pro libertate.idem in ſententia lata pro do
te.matrimonio ⱬ teſtamento.c.ſina.extra eodem.¶Sed quid
3 in alijs cauſis†fauorabilioribus.docto.in.d.c.ſina.concludunt
idem eſſe.quia iſti caſus etiam enumerantur loco exempli in.d.
l.ſina.ut clare aperit littera.Exempla autem non reſtringunt lit
teram.l.damni.§.ſabini.de dam.infect.l.ita vulneratus.ad.l.
aquiliam.c.i.ne de.uel mona.Preterea in fauorabilioribus ex
idemptitate rationis ſit extenſio.l.illud.cum glo.C.de ſac.ſan.
eccle.ⱬ plene Bar.in.l.ſi conſtante.in.viij.q.prime partis.ſol.
4 matri.¶†Qui antem ſint iſti caſus fauorabiliores in qbus hʒ
locũ hoc qđ dť hic in libertate reperio Spe.ⱬ Joã.an.in titu.de
teſti.§.poſtq̃.de teſti.ver.ſed quid ſi tot ſniam dicentes qđ ſunt
iſti.ſ.cã p legitimatione.pro pupillo.pro uidua.pro eccleſia.et
idẽ dicũt in quacunqʒ cã ſeu pſona fauorabili.allegant.l.i.C.qñ
impe.inter pu.ⱬ no.etiam per ioã.an.in.d.c.in noſtra.de teſti.
Sed certe inquantum dicuntur idẽ eſſe in ſiſco nõ videtur bene

dictum per tex.no.in.l.nō puto.ſ.de iure fiſ.ꝛ illū tex.ſi būſ reco
5 lo aſs legi ita ſcriptū in no.do.Mꝫarbe.de mat.¶ † In tex.ibi in iudicijs:ſed an ea que dicūtur in hac.l.habeāt locū in cōpromiſſo fcō inter duos arbitros varie iudicātes.cōiter decidiſ ꝙ nō:qꝛ ſi ſunt diſcordes nullius ſnia tenet.ſed ante ſniam ꝑpter diſcordiā cogi debēt eligere tertiū.l.itē ſi vnus.§.principaliter
6 ſ.de arbi.ꝛ.d.c.ſi.¶ † Quid in duobus arbitratoribus diſcordantibus.dic idē eſſe ꝙ in arbitris:qꝛ vſ eſſe eadē rō poſtꝙ̄ nō habēt eandē ptātem a lege.ꝛ ſic non dꝫ ſeruari idē ius in eis.qḋ ſeruatur hic in ordinarijs hñtibus iuriſditionē a lege.Itē in eis nō dꝫ ſeruari id qḋ ſeruaſ in delegatis tex.eſt in.l.duo iudices.ſ.eo.qꝛ delegati nō hñt auctoritatē a ptibus.et hoc etiā firmat Abb.in.d.c.ſi.ꝛ hoc ēt vſ velle Bal.in.l.hac edictali.§.his il
7 lud.C.de ſecū.nup.et in.c.i.de iuue.in ma.ſcā.† Et in dictis locis vult ꝙ ſi duo arbitratores electi ſint diſcordes dꝫ ꝑcedi ad electionē tertij eligendi per ptes lꝫ in arbitris aliud ſit:qꝛ eligiſ per arbitros.d.§.pncipaliter.Moueſ Bar.p.d.§.his illud.in ꝟ.eligiſ.ꝛ qḋ ibi gl.in ꝟ.ſacra.tene menti ꝑpetuo.lꝫ ibi hoc
8 clare nō ꝓbeſ.¶ † Quid in duobus iudicibus qui ex neceſſitate exigūtur de quibus in.l.apertiſſimi.ꝛ in.l.ſi.C.de iud.ꝛ in.c.ab arbitris.de offi.dele.li.vj.Spe.in ti.de recuſ.§.ſi.ver.qḋ ſi arbiter diuerſas.in prima parte dicit ꝙ aut ꝓnūciauit ſup principali negocio.d.l.aptiſſimi.ꝛ tunc idē eſt in eis qḋ in duobus delegatis.l.duo.ſ.eo.ꝙ recurreſ ad ſuperiorē.c.i.de arbi.iuncta.d.l.aptiſſimi.ibi quaſi arbitri fuerint ab imperiali culmine delegati.Aut ꝓnūciauit ſup cā ſuſpitionis tm̄ ſup qua ſunt electi.ꝛ tūc earū ſnia ſit oīno nulla.ſicut dcm̄ eſt in arbitris cum antequā ferāt ſniam debuerint ꝑpter diſcordiā eligere tertiuꝫ.ita vſ intelligēdus tex.in.c.ſuſpitionis.de offi.deleg.Quidā tñ vt Inno.in.c.ſuſpitionis.tenēt ꝙ dicti arbitri electi in dicta cā ſuſpitionis.ſi circa illā varias ferant ſnias preualeat illa que fuerit approbata per tertiū eligendū poſt ſniam.ita dicūt poſſe intelligi tex.in.d.c.ſuſpitiōis.q̄uis ſecus ſit in arbitris compromiſſarijs:qꝛ ſi varias ferant ſnias:iſte ſunt funditus nulle:nec eſt locus electiōi tertij.d.c.ſi.ꝛ ita tenet do.Cardi.in.d.c.ſuſpitiōis vbi dicit ꝙ in arbitris qui eliguniſ ex neceſſitate ſtatuti inter coniunctos idem eſt ꝙ in arbitris iuris.tñ prima opi.quā recitaui vſ melius cōuenire lre.d.c.ſuſpitionis.Et de hoc ēt hſ aliqḋ p doc.in.d.c.ſuſpitiōis.facit qḋ no.Bar.in.d.l.item ſi vnus.§.
9 ſi.¶ † Itē no.ꝙ in maiori ſumma ineſt minor.plures tñ fallentias hꝫ hec regula.de qbus per doct.ꝛ ibi aliꝗ dixi in.l.i.§.ſi ſtipulanti.de ꝟ.ob.ꝛ facit qḋ no.glo.in.c.plus.ꝛ in.c.quilꝫ.de regu.in.lib.vj.ꝛ legiſ ꝛ not.in.c.i.de arbi.lib.vj.ꝛ in.l.diem.§.ſi plures.alle.in gl.ꝛ per Bal.ꝛ Ange.in.l.ex fcō.§.itē quero.de
10 vulga.ꝛ pup.¶ † Sed dubitaſ vtrū iſta regula ꝑcedat in teſtibus.vt ſi vnus depōit de.x.alius de.v.dicanſ probare de qnqꝫ tangitur hic per Inno.ꝛ in.d.c.i.de arbi.lib.vj.in nouella.per Archi.iij.q.ix.nihilominus per glo.ꝛ docto.in.d.§.ſi plures per Bal.in.l.ij.in viij.col.C.de reſcin.vē.ꝛ in.l.i.in pe.col.de teſti.ꝛ per Bal.Ang.ꝛ Imo.in.d.§.itē quero.per Pau.ō lia.in.q.incip.Contra inſtrm debiti:aliqḋ per Spe.in ti.de teſti.§.poſtꝙ̄.ꝟ.qḋ ſi plures.per Inno.in.c.cum oporteat.in ſi.de accu.hñ facit qḋ no.Bal.in.l.ſi.§.i.de lega.ij.ꝛ in.l.cū furti.de in lit.iurā.Et magis vera ꝯclo vſ eſſe lꝫ paſſus ſit latus.Quod aūt diuerſitas nō inducit oīmodā ſingularitatē teſtiū.ꝛ tunc teſtes dicātur ꝯcorditer ꝓbare de minori ſumma.vt ſi vnus teſtis depōit ꝙ icipiēdo ab āno vno ticius poſſedit p.x.ānos.aliꝰ deponit ꝙ incipiēdo ab eodē tpe poſſedit per.v.annos.pro hoc facit qꝛ videmus ꝙ in ꝓbatiōe que ſit per inſtrā eſt idē.vt in.l.ſempronius.de leg.ij.ꝛ declarat Bal.in.l.imperator.de ſtatu ho.ꝛ in.l.ſi ſcripture.C.de ſide inſtru.ꝛ in.l.cum ꝑponereſ.in ſi.de leg.ij.ergo idem in teſtibus.l.in exercēdis.cū vulg.C.de ſide inſtru.ſed ſi inducerēt oīmodā ſingularitatē.vt ſi vnus deponeret ꝙ mutuaſti mihi.x.alius deponit ꝙ mutuaſti mihi.v.tunc non ꝓbant ēt in.v.qꝛ aliud eſt mutuū de.x.aliud de.v.ꝛ iō
11 nō obtineres.c.abbate.de re iudi.lib.vj.¶ † Tangitᵃ ēt in ma
a teria Imo.an ꝛ qñ dicantur teſtes ſingulares adeo ꝙ nō ꝓbēt.vide glo.no.in.l.ob carmē.§.ſi.ꝛ ibi Ja.de are.ꝛ Bar.de teſt.ꝛ no.p glo.ꝛ doc.in.c.nihil ob.de ꝟ.ob.ꝛ in.c.nihilominus.ꝛ c.dudum.in ꝟ.ſubſtantia.de cōuer.cōiuga.ꝛ in.c.cū eccleſia in ver.vacaſſe.de cā poſ.per Cy.in.l.ij.C.que ſit long.ꝯſuetu.per Inno.late in.c.qualiter.ꝛ qñ.de accu.per Pau.de liaꝫ.in dcā diſpu.per Spe.in ti.de inqſitiōe.§.i.ver.ꝙ ſi per Joā.and.in

a¶ Tangit.q dicātur teſtes ſingulares et de ſingularitate abſtractiua ꝛ adminicu'a tiua vide per bal.ꝛ ſaly.plene in.l.ſolam C.de teſti.Et p eūdē bal.in c.bone de ele.ꝛ adḋ ꝙ volate bart in.l.ad monēdi ſ.de iureiu.vbi dixit ꝙ melius ē hre vnū bonū teſtē qꝛ pōt ḋ ferri iuramentuꝫ in defectū ſiue ſupplemētum ꝓbatiōis ꝙ̄ decē teſtes ſingulares qꝛ tūc nō pōt deferri tale iuramentū.ḋ quo ēt per imo.et moder.in.c.ſinali.de iureiuran.anto.frā.

b¶ Uno delegatoꝝ.adḋ tu ꝙ tex.in.d.c.vno dele.loqſ vbi aliqñ dati ſunt plures iudi.qꝛ vno mortuo vel abſēte vꝫ ſnia.ꝛ vno mortuo expirat iuriſdi.vt hic ſcribiſ qꝛ trāſgredit formā mādati ſꝫ Bald in.d.c.vno dele.poſt glo.ibi ſecus vbi ex poſt ſcō eligereſ tertiꝰ ita pe.ꝛ io.an.in addi.in ti.ḋ iudi.dele.§.re ſtat.v.qḋ ḋ cā bal.pu.cbre l d.c.vno dele.col.iiij.v.q̄ro de tali dubio.quīmo bar ba.ibi ꝫ ꝙ nō hꝫ locū niſi in duobus nō in pluribus.ꝛ refert hic imo.l pe.ꝛ ſi.col.in no.l.c.ray.extra de teſta.valere ſententiā.um duoꝝ al

titu.de teſte.§.iam de interrogatorijs.per Bart.in.l.i.§.ſi quis neget.circa mediū.ſ.quēad.teſta.ape.per Ant.de bu.ꝛ Imo.in.d.c.cum oporteat.ꝛ per Anto.de bu.in.c.ij.de regu.iuris.ꝛ in.c.i.in glo.i.de offi.dele.ꝛ in.c.lꝫ ex quadam.ꝛ in.c.clemēs de teſti.per Bal.poſt Cy.in auc.rogati.ꝛ in.l.iuriſiurandi.C.de teſti.ꝛ in.l.de quibus.vbi.ſ.de le.ꝛ in.l.obſeruare.C.quo.ap.ꝛ in.l.cum antiquitas.C.de teſta.ꝛ in.l.i.eo.ti.ꝛ in.l.actor.C.de temp.ap.in.i.conſt.C.§.quibus.ꝛ in rub.de controuer.inueſti.ꝛ in.l.qui ſniam.C.de pe.ꝛ in.l.ſi ex cautione.in.xi.qō.C.de non nume.pec.ꝛ in.l.i.C.ſi vnus ex plu.ap.ꝛ per Ang.in di pu.incip.aſtenſis.per Imo.in.l.gallus.§.ille caſus.ſ.de liberis ꝛ poſthumis.

1 Sententia plurium non valet altero abſente contradicente.
2 Iudices plures ſi ſint dati:ꝛ vnus moriatur an poteſtas aliorꝫ ſit in ſuſpenſo vel alius ſit dandus loco mortui.
3 Iuriſditio delegatorum expirat vno mortuo:ſed quid ſi vnus ſe abſentauit an alij poſſint iudicare.
4 Sententia plurium vno abſente lata valeat.

1 **Uno ex tribus.** † Non valet ſnia plurium altero abſēte ꝯdicente.h.d.¶ In tex.ibi:vno abſēte.ꝛ ibi no.in arbitris de iure ciuili.l.item ſi vnus.§.ſi alias eſt.l.ſi ſ tres.ſ.de arbi.ſed de iure cano.correctū eſt in arbitris:qꝛ tertio arbitro abſente ꝛ requiſito ꝛ ſine iuſta cauſa non comparente poſſunt duo ſententiam ferre.c.ſi.de arbi.lib.vj.vide ibi no.ꝛ illud.c.intelligas procedere in arbitris dūtaxat compromiſſarijs ſponte electis.ſecus in arbitris iuris vel ex neceſſitate ſtatuti electis in quibus non loquitur iſte tex.ꝛ manebit in eis firma deciſio huius.l.ꝛ in.d.l.item ſi vnus.§.item ſi plures.ſm Innocen.in.c.vno delega.de offi.delega.benefaciunt que dixi in
2 l.precedenti.¶ † Sed quid ſi vnus ex tribus mortuus eſt glo.hic in ver.abſente.ꝛ idem Bar.hic poſt glo.ſentit ꝙ vno mortuo poteſtas aliorum ſit in ſuſpenſo quouſqꝫ per ſuperiorem alius detur loco mortui.ſed male ſentit ſm Pau.de ca.hic dicentem ſe mirari ꝙ non fuerit recordatus de tex.d.c.vno delega
b torum.ᵇ vbi dicitur ꝙ iuriſditio aliorum expirat vno mor
3 tuo.¶ † Quid in tribus arbitris quorum alter deceſſit.Uber.de bobi.dicebat duo poſſe iudicare:qꝛ ceſſat ratio aſſignata in d.l.ſi in tres.vbi dicitur ꝙ tertius abſens debet expectari qꝛ poterit eſſe ꝙ iſte tertius trahet alios in ſententiam ſuam:que ratio ceſſat in mortuo.nec ſm eum repericbatur tex.volens contrarium in tribus arbitris tamen cōmuniter contrarium teneſ ſm Jo.and.ꝛ docto.in.d.c.vno deleg.ꝛ ibi eſt caſus.ꝛ no.gl.in.d.§.ſi plures.Si autem vnus ex pluribus iudicibus ſe excuſet propter illud impedimentum vel reuocaretur.tunc verum eſt iuriſditionem aliorum ſuſpēdi quouſqꝫ ſit prouiſum de alio vt per Bar.ꝛ facit.l.ſi longius.in prin.ſ.de indi.ſm Pau.de
4 ca.¶ † Queritur hic Bar.quid ſi tempore examinationis ſententie ferende omnes tres fuerūt preſentes ꝛ vnus diſcordabat ab alijs.ꝛ in allegationibus non valuit iſte tertius trahere alios ad ſuam ſententiaꝫ propter quod diſceſſit.Alij duo iudicarunt concorditer iſto abſente.an iſtorum ſententia teneat.refert ꝙ Innocen.in.c.Raynaldus.extra de teſta.tenet ꝙ ſic cuius contrarium tenet hic Bar.qꝛ ad hoc vt pluriuꝫ ſententia valeat requiritur ꝙ omnes iudicent.l.ſicuti.ſ.de arbitr.ꝛ hoc tenet Imo.eſſe verum in iudicibus.ſeruato tamen eo quod habetur in.c.ſina.de arbi.in.vj.ꝛ hoc ibi etiam ſenſit Joā.and.in nouella.in prin.nam in arbitro non requiritur ꝙ omnes iudicent.licet tertius diſſentiat ꝛ nihil iudicet.vt no.glo.in.d.§.item ſi plures.qui eſt ad hoc ſingularis ſm Imo.hic Pau.de caſt.hic ſimpliciter tranſit cum opi.Bar.per iſtum tex.in ver.quippe.ꝛ.l.tūc autem.ſ.eo.Guil.de cu.in.d.§.item ſi plures.ꝛ Bal.poſt bar to.in.d.l.item ſi vnus.§.ſi.tenent idem ꝙ Bar.hic ꝛ idem cōiter tenent docto.in.d.c.Ray.ꝛ aliquid per Imo.in.d.c.vno.ꝛ dum dicit Imo.hic ꝙ opi.Inno.in arbitris ſeruatur quod probatur in.d.§.ſi.intelligas verū de iure cano.vt ibi legitur ꝛ no.de iure ciuili nō eſt neceſſe illud ſeruari per no.in.d.§.itēꝫ ſi plures.ꝛ vide que dicta ſunt in.l.ſi viri.ſ.eo.

1 Premia militum poſſunt capi in cauſaꝫ iudicati alijs bonis nō extantibus.
2 Fructus beneficij poſſunt capi in cā iudicati ꝫ clericū ꝯdēnatū.

Fructus

3 Fructus bonoꝝ feudaliū poſſunt capi in cauſa iudicati: quando non reperiuntur alia bona vaſalli.
4 Executio ſententie late contra vniuerſitatem: an poſſit fieri in vijs publicis ⁊ alijs rebus ſimilibus ſi non habet alia bona.

1 **Commodis.** †Premia militū poſſūt capi in cauſaꝫ iudicati alijs
2 bonis nō extātibus. h.d. †Et idē vꝫ in fructibus prebēde vel bñficij clerici ꝯdēnati: vt no. glo. ⁊ doc. in. l. ſtipēdia. C. de excep. rei iu. de quo ꝑ bar. hic. ⁊ latius vide ꝑ Cano. in. c. ꝑuenit. vbi eſt optimus tex. de fideiu. ꝑ doc. in. d. c. i. de ap. ꝑ arch. in. c. ſtatutū. de reſcri. li. vj. ꝑ Spe. in ti. de execu. ſen. §. ſeqꝫ. ꝑpe fi. ⁊ in ti. ḋ primo ⁊ ſcḋo decreto. §. reſtat. ꝟ. qd ſi re
3 us nō hꝫ niſi redditus. ¶ Et an idē ſit in feudo vt vaſallo ꝯdēnato ēt fructus capi poſſint ꝑ executiōe ſnie demū ſi vaſallus nihil habeat aliud in bonis. Ang. in. l. ꝑ herede. §. ſi qs tñ. ff. de acq. here. ⁊ꝫ ꝗꝫ ſic ꝑ no. in hac. l. in gl. mag. in fi. ⁊ idē tꝫ Jmo. in. l. ſi fi nita. §. ſi ḋ vectigalibus. in. iiij. col. in ꝟ. qd ſi agaꝫ ꝯ feudatariū ff. ḋ dā. infe. vbi bar. ꝑ hoc all. d. l. ſtipēdia. ⁊ ita intelligiꝫ qḋ no. ꝑ ſpe. in. d. §. reſtat. ꝟ. ⁊ idē in vaſallo. ⁊ in ti. de ſcḋo decreto. §. reſtat. ꝟ. qd ſi reus. facit qḋ no. bal. in. l. liberti. in fi. C. ḋ op. lib.
4 ⁊ in. c. i. §. rurſus. in vlt. col. de ꝯtro. inueſti. ¶ Jtē qrit ang. hic qd ſi lata ſnīa ꝯ vniuerſitatē ⁊ hꝫ vias publicas ⁊ res ſiſes: vtꝝ i illis poſſit fieri executio ſnie: ⁊ ſe remittit ad no. ꝑ Jo. an. in addi. in ti. de execu. ſen. §. ſeqꝫ. ꝟ. qd ſi vniuerſitas. in addi. inci. Jſte ꝟ. vbi ꝯcludit ꝗꝫ nō: ſi aliud remediū hꝫ ꝯ vniuerſitatē habuiſtis in. l. iiij. §. actoꝝ. ff. e. qꝛ dꝫ imponere collectam. l. i. §. gn̄es. ff. qḋ cu. vni. no. ⁊ Bar. in. d. §. actoꝝ.

1 Exceptio ne qs teneatur vltra quā facere poſſit eſt mere ꝑſonalis: ⁊ ideo non ob. ei cui eſt facta delegatio ex cauſa lucratiua vel onerosa licet obſtaret deleganti.
2 Maxime eſt dictio implicatiua.
3 Fideiuſſori non competit beneficium ne conueniatur vltra ꝙ facere poſſit: quia vt plurimum accipitur in defunctum principalis debitoris.
4 Exceptio doli excludit agentem in totum ⁊ exceptio doli generalis continet quamlibet aliam exceptionem.

1 **Menſennius.** †Exceptio ne qs teneatur vltra ꝙ facere poſſit ē mere ꝑſonalis: ⁊ iḋ nō ob. ei cui eſt facta delegatio ex cā lucratiua vel onerosa: lꝫ ob. delegāti. de qua materia vide in. l. doli. ꝫ. de noua. ¶ Jn gl. in ꝟ. nulla ⁊c. ſed nō vꝫ iuriſcōſultus rñdere ad regulā. nā heres debitoꝝ itē fideiuſſoꝝ ꝯueniuntur a donatario agēte ex cā donationis: ⁊ ſic ex cā lucratiua. ⁊ tñ nō hñt hoc beneficiū: de quo hic. ¶ Jn gl. in ꝟ. filius ibi ſol. ibi: iā ſo. ma. ſed ꝯ hāc ſo. facit tex. in ver. maxime. que dictio eſt impli
2 catiua †. vt no. gl. in. l. illud. ff. ad. l. aq. ⁊ ſic innuit nō eſſe differētiā an agaꝫ ꝯſtāte matrimonio an ſoluto. Uñ ſm ange. ſolue ꝗꝫ aut maritus agit ꝯſtāte matrimonio: ⁊ hꝫ locū iſte text. aut agit ſol. ma. ⁊ tūc ſi dos erat māſura penes maritū ex pacto de lucrādo. adhuc idē dicēdū eſt eadē rōne: ita pōt intelligi iſte tex. in ꝟ. maxime: vt debeat reſtitui mulieri dos: ⁊ tūc ſi maritus agit obſtabit exceptio ꝗꝫ nō poſſit agere niſi quatenus facere poſſit ſicut obſtaret mulieri agēti: ita intelligit. d. l. ſi extraneus. Sꝫ iſta ſolu. eſt ꝓpter ꝯ illā. l. volētē ꝗꝫ etiā ſi maritus agat ꝯſtāte matrimonio obſtat ſibi exceptio. Ja. de are. quē ſeqꝫ hic Jmo. dicebat ꝗꝫ illa lex dꝫ intelligi qñ extraneus ꝑmiſit magis ꝯtēplatiōne viri ꝙ mulieris. facit. l. ticio cētū. §. ticio genero. de ꝯdi. ⁊ demō. cū ibi. not. Quelibet ex iſtis ſo. vꝫ ꝑiculoſa. ⁊ alia ſo. daꝫ in. d. l. ſi extraneus ꝑ gl. que diuinat ad iſtū tex. nec aſſignat rōnem vrgētē ⁊ inducen
3 tem diuerſitatē. ¶ †Jn ea. glo. ibi: ſic ꝗꝫ mulieri. hanc approbāt cōiter doc. ⁊ vide que dixi in. l. nō tantū. ff. e. nec huic ſolu. ob. l. ⁊ ſi fideiuſſoꝝ. vbi ſi fideiuſſoꝝ ꝑmiſit dotē vel ꝗꝫ actione de dote debiꝫ ꝯueniꝫ ⁊ exequitur inſolidū: qꝛ reſpōdeo ꝗꝫ illud eſt in fideiuſſore. qꝛ ſic eſt ex natura obligationis fideiuſſorie que vt plurimū accipiꝫ in defectū bonoꝝ principalis. inſtit. de repli. §. fi. ſm
4 Jmo. hic. ⁊ aliqḋ ꝑ ang. hic. ¶ †Jn gl. fi. intellige de exceptione doli que excludebat agētē in totū: vt qꝛ ꝑmiſſoꝝ putabat in totū ſe teneri delegāti. ⁊ ꝑꝑ hoc ſe obligauit ei cui obligatio facta eſt cū in aliquo caſu nō tenereꝫ nec tūc diſtinguiꝫ. an ille cui delegatio facta eſt eſſet creditoꝝ ex cā lucratiua: an onerosa vt iuribus alle. in gl. nō aūt intelligas de exceptione doli gn̄ali que ꝯtinet ꝗlibet exceptionē. ⁊ ſic nō intelligas ꝗꝫ ꝯcurrere poſſit cū exceptiōe.

¶ Nō teneoꝝ niſi quatenus facere poſſuꝫ. l. ij. §. generaliter. ⁊. l. ꝑ egtate. ꝫ. de excep. ⁊ no. in gl. mag. in. l. qui ſe debere. de cōdi. ob tur. cau. cetera dic vt hic per doc.

1 Donatoꝝ ꝯuentus rei vendicatione cuius poſ. eſt reuerſa ad eū non vtitur exceptione ne conueniatur vltra ꝙ poſſit: ſed condēnatur inſolidum.
2 Beneficium ne quis conueniatur vltra ꝙ poſſit facere non competit reo conuentione reali.
3 Beneficium ne quis conueniatur vltra ꝙ facere poſſit. an ⁊ quādo competat marito vel eius heredibus.
4 Donatarius an ſit effectus dominus rei donate ante traditionem ipſius.
5 Fructus an ⁊ qñ ⁊ qui ⁊ a quo poſſint vendicari.
6 Fructus an ⁊ quando poſſunt vendicari a bonefidei poſſeſſore.
7 Poſſeſſoꝝ bone fidei an ⁊ quando teneatur ad fructus ⁊ quos.

1 **Fundum.** †Donatoꝝ ꝯuētus rei vēdicatione ad reꝫ donatā cuius poſ. eſt reuerſa ad eū nō vtitur bñficio ne teneaꝫ niſi quatenus facere pōt ſꝫ ꝯdēnaꝫ inſolidū tā ad ipſaꝫ rē ꝙ ad fructus extātes ꝗ ſunt apud eū. aut nō ſunt ſꝫ dolo deſijt poſſidere. ¶ Jn tex. ibi dānādus. ſ. inſolidū. ¶ Jn tex. ibi reſtituit. ſ. exequēdo ſnīam ſm iac. de are. ¶ Jn tex. ibi inſolidū ꝯdēnādus. i. inꝙtū ꝯ eū fuerit iuratū in litē ex quo eſt ꝯtumax in reſtituēdo fructus. ⁊ hoc eſt qḋ lrā voluit ibi. potuit enī nō ꝑiclitari. i. potuit euadere hoc ꝑiculū iuramēti in litē reſtituēdo fructus. ¶ Jn tex. ibi deſijt poſſidere. ſ. tā fundū ꝙ fructus vel alteꝝ
2 eoꝝ. ¶ †No. ꝗꝫ ꝯuētus actione reali nō gaudet bñficio vt teneaꝫ quatenus facere pōt. nec mirꝝ qꝛ donās iā tradiderat ex cā donationis fundū vt hic. ⁊ ſic liberatus erat a cā donatiōis. iuxta no. in. l. ꝗ fundū. i fi. ff. de ꝯ hē. emp. ⁊ in auc. ſacramēta. ad fi. C. ſi aduer. vē. ⁊ iḋ vꝫ ꝑ iſtū tex. ꝗꝫ maritus ꝯuētus actione reali ꝑ re dotali nō habeat hoc bñficiū qḋ indiſtincte tenebat Guil. de cu. per hāc. l. ⁊. l. qḋ noīe. ff. de ꝯdi. inde. ⁊ iac. de bel. in diſpu. quā poſuit in. l. ij. §. cū aūt. C. de rei vxo. act. ⁊ bar. in. l. maritū. ⁊ in. l. ſi ꝯſtāte. circa fi. vlt. ꝑtis. Sꝫ bar. hic fateꝫ hoc veꝝ ſi maritus ſeꝫ reddiderat rē mulieri. ſol. ma. ⁊ poſtea res ad eū reddit ꝑut loqꝫ iſte tex. cū gl. facit. l. nā ⁊ ſi maritus. ff. de ꝯdi. inde. ſꝫ ſi rē nūꝙ reddiderat maritus. tūc magis cōiter teneꝫ ꝗꝫ hēat bñficiū. ita firmat dy. bar. bal. ⁊ ang. ⁊ pau. de ca. ēt in. l. ſi filio. ꝑ illū tex. ſo. ma. qꝛ tūc mulier nō pōt agere ꝯ maritū tanꝙ ꝯ extraneū. vt ꝑ bar. cuꝫ quo vꝫ trāſire hic imo. ⁊ idē tꝫ bal. in. l. qḋ noīe. ⁊ iſta opi. vꝫ vera.
3 †quā tñ ſingulꝫ limitat bal. ang. ⁊ Ro. in. d. l. ſi filio niſi in inſtro dotis eſſꝫ appoſitū ꝑcariū. qꝛ ſic incōtinēti. ſo. ma. nō ſolū dñiū eſſet trāſlatū in mulierē ꝑ. l. in rebus. C. de iur. do. Sꝫ ēt poſ. iuxta. l. interdū cū vulg. ff. ḋ acq. poſ. quo caſu idē eſt qḋ in caſu huius. §. ¶ Jmo. tñ in. d. l. ſi filio. fuit in ſingulari opi. vꝫ ꝗꝫ ſiue reali ſiue ꝑſonali actione agaꝫ ad rē dotalē nō habeat maritus hoc bñficiū. ſꝫ illud tñ habeat cū agiꝫ ad rē ꝯſiſtētē i numero. pōdere. ⁊ mēſura. ꝑ. d. l. i. §. cū aūt. ¶ Et no. bñ qꝛ refert ibi ius antiqſſimū ſm Ro. in. d. l. ſi filio. ⁊ tene menti ꝑpetuo illud qḋ dicit hic bar. volēs ꝗꝫ illud qḋ dꝫ in. d. l. in rebus. nō habeat locū niſi muliere viuēte. ꝑut hic loqꝫ tex. qḋ ſm imo. eſt valde ſing. Ego intelligo ꝗꝫ illud nō extēdaꝫ ad heredes extraneos. ſꝫ ad filios ſic ꝑ
4 l. i. cū gl. ⁊ ibi doc. C. de priuil. do. ¶ †Jn glo. i. in fi. in ꝯ alijs agebat donatarius añ traditionē rei donate. ⁊ ſic nūꝙ erat effectus dñs. l. creditoꝝ. C. de pac. ⁊ ꝑ ꝯñs ex ꝯ ctu ſtricti iuris. ſ. ex ꝑmiſſione vel ſtipulatione de donādo quo caſu nō veniēt fructus niſi ꝑcepti poſt lit. ꝯteſt. d. l. in edibus. §. i. ⁊. l. cū fundus. ſi cer. pe. ſecus qñ ago ad id qḋ fuit vel eſt meū vt hic in donatario cui facta fuit traditio qꝛ tūc veniēt fructus ꝑcepti a poſſidēte ēt añ lit. ꝯteſta. l. videamus. la. ij. quaſi ꝑ totā. l. ff. de vſu. facit. l. ſolū. §. meū.
5 ff. de rei vē. ¶ †Jn gl. in ꝟ. fructuū. ibi poſt lit. ꝯteſt. ꝑcipiuntur fructus extātes. que differētia nō eſt bona. qꝛ hic loquitur qñ fructus extāt. Unde ſiue loquamur in bo. fi. poſſeſ. ſiue in fructibus naturalibus. ſiue in induſtrialibus omnes debent reſtitui. l. certum. C. de rei ven. qꝛ poſ. etiam bo. fi. illos non facit ſuos. l. fructus. la. ij. de vſu. plene ꝑ bar. poſt gl. in. l. ex diuerſo. ff. de rei vē. fructus aūt induſtriales facit ſuos. l. in bo. fi. ff. de acq. re. do. ⁊ inſti. ḋ re. di. §. ſi is a nō dño. quos tñ extātes reſtituere dꝫ nō rei vē. qꝛ ipſos facit ſuos. ⁊ eſt ergo dr̄ia an ꝑcipiant poſt lit. ꝯte. an inducaꝫ preſumpta malafides. d. l. certū. ⁊. l. ij. C. de fru. ⁊ lit. expē. ⁊ in. l. nemo. C. de acq. poſſeſſ. tñ quo ad faciendum fructus ſuos ſufficit ꝗꝫ a prin. ⁊ ſic ante lit. ꝯteſt. fuerit in bona fide. l. qui

tero mortuo vel abſēte qñ ꝯtuliſſent adinicē ⁊ nō interueniente magno interuallo ſententiā ꝑferrēt ſicut in arbitratore qui fuit egītatē vt hic vꝫ de quo ꝑ bar hic ꝑ bar ba. i. d. c. vno hieg. dicētē ſe aliꝫ ſuſtinuiſſe opi. imo. in d. c. ſex. potiſſime ſi ꝑncepo ꝯfirmaret. qꝛ ſi ex certa ſciētia actū nulliū ex defectu iuris nālis ꝯplē ſuo pōt facere validū. De. in c. ſi cui. col. ii. de elect. in. vi. multoſorti° ex defectu iuris ciuilis ſuffic. ⁊ ſctā narratiꝫ ꝑncipi. nec requiriꝫ formalis expſſio clauſule ex certa ſciētia gl. ⁊ bal. in c. paſtoralis. §. ꝑterea. de off. dele. imo. l cle. paſtoralis. in fi. de re iud. ponor. in. c. ad hec. ⁊ in. c. nō nulli. col. pe. de reſer. ⁊ bñ ſa cēt ꝑncepa remittēdo ꝑceo ad meꝝ vulgē trū. bal. in. l. fi. C. de fideicō. Fran. Cur.

6 ſcit.§.pe.ꝛ fi.ff.de vſu.¶†In ea.gl.ibi nō iurabiſ.ꝛ ſic vult gl. ꝙ fructibus ↄſumptis nō poſſit in litē iurari.ꝛ ſic ſenſit glo.par ua in ver.dixit.ſed alij tenēt ↄ̄triū vt ſtatim refert glo.ſed ꝓ p̄ria opi.facit qꝛ fructus extātes ſi ſūt nāles ꝛ ꝑcipiūtur a bo.fi.poſ. tū pñt vēdicari rei vē.d.l.cer.certū.ꝛ ibi no.glo.Si aūt ſunt in duſtriales ↄ̄ malefi.poſ.ꝑcipiētez ↄdōne ex lege.Vndenimiꝝ. ſi iſtis caſibus iuraſ in litē vt hic:qꝛ iuramētum preſtaſ in actio nibus.alle.in glo.ſed ꝓ fructibus cōſumptis nō datur rei ven. ſed ↄdō ſine cā.d.l.male.ergo nō vꝫ poſſe iurari in litē:qꝛ ↄdō ſine cā eſt ſtricti iuris.§.appellamus.iuncto.§.actionū.inſti.de actio.l.ſi.in fi.ff.vſufru.quēad.ca.ſed iuramētum in litē non hꝫ locū in iſtis.d.l.in actiōibus.ergo ꝛc.hec opi.placere vꝫ Bar. ꝛ ang.niſi fructus ſint dolo conſumpti:ꝛ ſic reus dolo deſierit poſſidere.qꝛ tūc poſſit cōueniri actione in rē:ſicut ſi poſſideret. l.qui aūt.§.ij.ꝛ.l.qui petitoria.in pn.ff.de rei ven.iō pōt hr̄e lo cum iuramētum in litē ꝑꝑ actionē in rē.vt ꝓbaſ in ſpē in.l.arbi trio.§.non tū.cū gl.ff.de dolo.vbi tex.loqͥſ de dolo cōmiſſo in ↄſumendo qñ iudex mandaſſet poſſeſſori vt fructus reſtitueret ꝛ fuiſſet cōtumax in reſtituēdo quecūqꝫ actio eēt.l.qui reſtituere.

7 in fi.de rei ven.ꝛ no.Bar.in.d.l.in actōibus.in.iij.col.¶†In ea.glo.ibi:qꝛ poſt lit.ↄte.cōſumpſiſſet.nā añ litē ↄte.ſi erat bo. fi.poſ.nō teneſ de cōſumptis:ſed de extātibus.ſm doc.in.d.l. ex diuerſo.vbi no.hoc eſſe verū in induſtrialibus per iura ibi al lega.in glo.quā opi.ſeqͥſ Ang.hic cū aliquali limitatōe.ꝛ ang. in.l.ſeqͥſ.§.fructus.de vſuca.ꝛ Imo.ibi.ꝛ Bal.in.l.i.C.de vſu fru.le.ꝛ no.in.d.l.ij.C.de fruc.ꝛ lit.expē.lꝫ Barto.in.d.l.ex di uerſo.teneat ↄ̄ opi.cōem ſed de naturalibus fructibus conſum ptis a bo.fi.poſ.ēt añ lit.ↄte.teneaſ in q̄tum locupletior factus eſt vt per glo.ꝛ oēs in.d.l.ex diuerſo.ſed poſt lit.cōteſ.fructus ꝑcepti debēt per quēlꝫ reſtitui.d.l.certū.ꝛ.d.l.cum fundus.ita apparet iſtā glo.intelligere.¶In ea.glo.ibi:qꝛ tūc ꝛc.ſubaudi ſcꝫ ſi cōſumpſiſſet.nā tūc ꝑꝑ bo.fi.poſ.nō teneſ ſm diſtinctionē quā ꝓxime dixi.ꝛ iō nō iuraſ tūc in litē ſi cōtumax ſit in reſtituē do vel cōueniaſ actiōe reali.vt dcm̄ eſt.¶In ea.glo.ibi offō iu dicis ꝛc.hoc verū in induſtrialibus tam añ lit.ↄte.q̄ poſt.nam ſufficit ꝙ a p̄ncipio ſit in bo.fi.vt faciat fructus ſuos.tñ tā ante lit.cōte.q̄ poſt daſ rei ven.qꝛ poſſeſſor nō facit ſuos.d.l.fructus. ꝛ ſic male loqͥſ glo.¶In glo.ibi:ſed p̄mi nulla actiōe ꝛc.imo ſi locupletior factus eſt poſſeſſor ex cōſumptiōe fructuū naturaliū tenetur.vt dixi.ſ.lꝫ induſtrialibus ſm cōem opi.nō teneaſ vt ꝑ glo.in.d.l.ex diuerſo.¶Et ex predictis habes tactū per gl.an ex fructibus cōſumptis iureſ in litē.ꝛ ↄ̄clō eſt ꝙ ſic ſi dolo ſunt cōſumpti.¶Itē habes tactū an ꝛ qñ bo.fi.poſ.facit fructus ſu os:ꝛ an teneatur reſtituere:ꝛ quo remedio teneatur.

Additio:
a ¶Niſi ſtatu tum diſpone ret.adde pau. de caſ.in.d.l. terminato.et affrā.bapti.l.c. qñ ↄ̄ ſallum. de pba.in ꝑ. expēſe.in.ii.co lu.in ꝟ.ſed di ceret qs vbi dicit ꝙ ↄ̄ iudi cem obſerua ri.adde ēt ꝙ mathews ma the.in ſuo no. lxxvii.incip. nota.ꝙ bart. vbi reberben dit bart.in.d. §.ſi rem.qr ex ſtatuto nō dat tur actio.et an ex ſtatuto detr actio.vide iaſ. in.l.ꝑperādū. §.ſinale alter utra.in.ii.ſal. p̄ime limita tionis.C.d iu di.ſaluat tamē do.mathe.di ctū bart.vno mō vt ibi per eū.et vid alex. in.d.l.iii.§.ſi rem.j.de leg. iii.ꝛ in.l.nō ſo lum.ff.de rei vēdi.in addi. bar.vbi tꝫ idē ꝙ hic et trāſit cū dcō bar.et ita de ſcō obſer uat in cā vnt celerie de re gnerolis ſtāte ſtatuto pſcurt ꝙ vict' victo ri dꝫ l expē ſas fuit iudicatū p R. dñm marium R.epi papien ſis. Tho.

1 Iudex ēt poſt diffinitiuā eadē die circa acceſſoria ſupplere pōt.
2 Delegati officium ꝛ iuriſditio ſtatim expirat lata ſententia.
3 Iudex qui condemnauit vel abſoluit ad expēſas:ſi poſtea vult augere vel minuere ſententiam non poteſt.
4 Verbum debet.importat neceſſitatem.
5 Iudex facit litem ſuam cum poteſt ſupplere ꝛ non ſupplet.
6 Iudex in acceſſorijs puta in expenſis vel fructibus poteſt reſer uare taxationem vel condemnationem fiendam vltra dictam ſententiam diffinitiuam.
7 Inſtantia licet ſit finita ſuper principali per ſententiam:tamen durat ſuper acceſſorijs que principaliter petuntur iure actionis.
8 Expenſe que veniunt iure actionis:vel conditiōe ex ſtatuto poſ ſunt etiam peti poſt ſententiā diffinitiuaꝫ.ꝛ ſuper eis iudicari.
9 Sententia condemnatoria lata in ciuili cauſa ſi in ea fuit omiſſa dies ſolutionis faciende poteſt iudex illam addere.eadem die qua tulit ſententiam.
10 Dies quomodo accipiatur:ꝛ quot horis conſtet dicitur hic.
11 Sententia lata ſuper expenſis an ſit interlocutoria:ꝛ an poſſit ferri ſine ſcriptis.

1 Paulus. †Iudex ēt poſt diffinitiuā eadem die circa acceſſoria ſupplere pōt.
2 h.d.ꝛ ↄcordat tex.in.c.i.eo.ti.lib.vj.¶†In tex. ibi pretor:ꝛ ſic vꝫ loqui tex.iſte i iudice ordinario. ꝛ per ↄ̄ñs ſecus erit in delegato cuius offm̄ incontinenti expirat lata ſnīa.l.ſi vt ꝓponis.la.i.cū ibi no.C.quō ꝛ qñ iudex.ꝛ vꝫ te nere Bar.in.l.iudex.in pn.j.eo.ↄ̄triū ſenſit glo.in.d.l.iudex. ꝛ intelligit ēt regulā illius.l.in delegato.ꝛ tñ dicit glo.ibi ꝙ illa l.fallit in caſu iſtius.l.ꝛ iſtā partē ſeqͥſ Imo.referēs ſe ita de ſcō obtinuiſſe per glo.in.l.qꝛ arbiter.ꝛ ſi errauit.ff.de arbi.vbi gl. no.voluit ēt hāc legē hr̄e locū in arbitro.qui tñ nullā iuriſditio nem hꝫ.l.ait pretor.in p̄n.ff.e.ꝛ.l.priuatorꝫ.C.de iuriſdi.om. iudi.Ꝙ fortius magis idē erit dōm in delegato.ꝛ illā gl.in.d.l.qꝛ ar biter.reperio eſſe approbatā per do.Anto.ꝛ Imo.in.c.quinta uallis.de iureiu.ꝛ per Bal.in.l.terminato.C.de fru.ꝛ lit.expē.

3 ¶In tex.ibi ſuppleſ.ſecus ergo ſi iudex vellet mutare.vt qꝛ cō dēnauit vel abſoluit ab expēſis:ꝛ poſtea vult augere vel minue re:qꝛ nō poterit vt per Inno.ita tenentē in.c.auditis.de ꝓen.ꝛ idem ſentit glo.in.l.i.in glo.mag.C.de ſen.ex peric.reci.idē tꝫ Guil.ꝛ Bal.in.d.l.qꝛ arbiter.vbi pro hoc allegāt.l.cū quereba
4 tur.j.eo.ꝛ idem tꝫ Bal.in.d.c.quintaualis.in.iij.col.¶†Et no.verbū debere in tex.poſitū ꝙ quidē importat neceſſitatē.l. i.§.ff.ꝙ quiſ.in.l.pretor.in prin.ff.de eden.ꝛ plene no.in.l.cre
5 ditores.vbi per Bar.in repe.C.de pig.†Et ſic vꝫ ꝙ iudex faci at litem ſuā ſi nō ſupplet.qō intelligit Jo.and.in addi.Spe.in ti.de alle.ꝛ diſpu.§.ſi.ver.qd ſi de fructibus.eſſe verū ēt pte nō petēte.cuius ↄ̄triū vꝫ verius.vt no.gl.ſi.in.c.ſedes.de reſcri. ꝛ Dy.ꝛ Bar.in.l.iij.in.v.q.§.hoc aūt.per illū tex.ff.de dā.in fecto.ꝛ Spe.in ti.de off.iud.§.de ſer.ꝟ.hoc aūt.no.vbi ad hoc alle.l.ediles.§.itē ſciendū.ff.de edil.edi.ꝛ no.ꝑ Inno.in.c.gra
6 uis.de reſti.ſpo.ꝑ Bar.in.ſancimus.in.iij.colū.C.de iu.ꝑ do. Anto.in.c.finē litibus.de dolo ꝛ cōtu.¶†Itē no.ꝑ iſtū tex.ꝙ iudex in acceſſorijs puta in expēſis vel fructibus pōt reſeruare taxationē vel ↄdēnationē fiēdā vltra dictā ſnīam diffinitiuaꝫ.de quo vide late ꝑ gl.ꝛ oēs in.d.l.terminato.ꝑ Innoc.in.d.c.finē litibus.plene ꝑ do.Ant.in.c.i.de ſeq.poſ.ꝛ fru.poſt Joā.an.ꝑ Bal.in addi.Spe.in ti.de ſen.ꝓla.in.xiiij.col.ꝛ ꝑ Bal.in auc. gñalr̄.in.vj.col.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ in.l.i.C.de ſen.q̄ ſi.cer.q̄ti.ꝛ ſba vꝫ ↄ̄clō ꝙ ſi ſolū taxationē poſſet reſeruare.vt oēs approbāt ſed ēt ↄdēnationē.vt vꝫ tex.in.d.l.terminato.ꝛ firmat gl.ꝛ bar. ibi.ꝛ Spe.in loco.ſ.alle.lꝫ quaſi oēs alij ſcribētes.ſ.allegati te nuerint ↄ̄triū ꝑ hāc.l.ꝛ ꝑ tex.in.c.cū cāꝫ.de ap.Spe.ꝟo in.d.§. ſi.ꝟ.qd ſi de fructibus.ſecutus Gofre.tꝫ ꝙ ſi de fructibus nō li quet iudici poſſit ferre ſnīaꝫ ſup ꝑncipali.ꝛ reſeruare ↄdēnatio nem fructuū allegat.l.ij.C.de fruc.ꝛ li.expē.ꝛ puto ꝙ voluerit allegare.d.l.terminato.Ang.ꝟo hic dicit hoc dcm̄ Spe.nō eē ſine dubio ꝑ id qō no.Inno.ꝛ Jo.and.in.c.finē litibus.teneo opi.glo.ꝛ Bar.in.d.l.terminato.Subdit Spec.in.d.ꝟ.qd ſi de fructibus.ꝙ iſta.l.cū ſi.ꝓcedit in fructibus expēſis ꝛ alijs ac ceſſorijs veniētibus offō iudicis mercēnario.ſed in his que ve
7 niunt iure actiōis nō ꝓcedit hec.l.†Quia lꝫ iudex in ſnīa de his nihil ꝓnūciauerit nec aliqd reſeruauerit.tñ pōt ex interuallo poſt illā diē ſnīare:qꝛ lꝫ ſit finita inſtātia ſup ꝑncipali ꝑꝑ ſnīam tñ du rat ſup acceſſiōibus que ꝑncipaliter iure actiōis petūtur.alle.in ar.l.i.C.de iu.ꝛ hoc ſeqͥſ ſimplr̄ Ang.ꝛ Pau.de ca.ꝛ Imo.ꝛ puto verū ꝓ quo allego tex.bñ no.cū glo.i.ſm Bar.ibi in.l.ſi. §.licinius.ff.de ↄdi.inde.bñfacit.l.ſi marito.§.ſi.ꝛ no.Bart.ſ. ſol.ma.ꝛ not.in.l.iij.in ꝟ.vſuraꝝ.in glo.C.depoſi.ꝛ glo.in.§. actionū.in glo.mag.inſti.de ac.ꝛ glo.no.in.l.iij.§.ſi rē.j.de le
8 ga.iij.†Et ibi ꝑ hoc dicit ſinglr̄ Bar.ꝙ lꝫ de expēſis veniētib' offō iudicis mercēnario nō poſſit iudicare poſt ſnīaꝫ latā ſuper
a principali.d.l.terminato.tñ fallit niſi ſtatutū diſponeret * expē ſe ꝙ victus victori condemnetur in expenſis:quia tunc veniunt expenſe iure actiōis.i.condōnis ex ſtatuto.ꝛ iō poſt ſnīam pōt de his iudicari ꝑ ibi no.ꝑ glo.ꝛ idē no.Bal.i.l.nō ſolū.ff.de rei ven.ꝛ Jo.an.in.c.ex parte.de reſcri.ꝛ Bal.in.d.l.terminato.ꝛ Ang.in auc.de exhi.reis.in pn.ꝛ Imo.in.l.ſi ticius.§.occiſus. ff.de dolo.lꝫ Cardi.ↄ̄trium ibi teneat quē ibi reprehēdit Imo. ꝛ bñfaciūt no.ꝑ Fede.cōſi.clxxxij.ꝙ refert do.Anto.in.c.i.de ſeq.poſ.que oīa no.pro limitatiōe huius.l.ꝛ.d.l.terminato.ꝛ l.iiij.depo.ꝛ amplia vt per Bal.in.d.l.terminato.in.iij.colū.
9 ¶†Itē per hāc.l.dixi in.l.ij.ff.e.ꝙ iudex eadē die qua tulit ſen tentiam pōt addere diē ſolutiōis fiende.ꝛ idē no.Bart.in.l.de
10 bitoribus.ff.e.ꝛ in.d.l.iij.¶†Itē quō accipiſ hic dies de quo hic fit mētio an pro die.xxiiij.horarū:vel quō.dic vt hic ꝑ bal.
11 in.d.l.terminato.¶†Vltimo Ang.hic ponit aliqua de quibus mentionē feci in.l.ꝙ iuſſit.ff.e.ꝛ maxie an ſnīa ſup expēſis ſit in terlocutoria.ꝛ ꝑ hoc iſert an poſſit ferri ſine ſcriptura.ꝛ i caſu i q̄ ē neceſſaria.vid qō no.gl.i.l.ij.j.de ap.ꝛ i.c.ſi.de re iu.li.vj.plene per Bar.i.l.nec q̄cq̄.§.vbi.de off.ꝓcō.in.l.ij.C.de ſen.ex pi.reci. ꝑ Bal.ꝛ alios in.l.ſi.eo.ti.ꝑ Bar.aliqd in.l.i.j.de ap.reci.per Ang.in.l.patris.de vulga.ꝛ pupilla.

1 Plures condemnati in vna ſententia cenſetur quilibet ꝯdem-
natus inſolidum ſed pro rata eius cui petitum fuerit ꝯtra quē
libet inſolidum.
2 Plures conuenti an ⁊ quando poſſint quilibet inſolidum cō-
demnari.
3 Beneficium diuiſionis an competat vni ex pluribus condem-
natis inſolidum cum clauſula ꝙ vnica ſolutio ſufficiat pro om-
nibus.
4 Beneficium diuiſionis inſolidum an ⁊ quando competat vni
ex pluribus reis condemnatis inſolidum.

1 Paulus. †Si plures ꝯdēnati fuerint in vna
ſnia nō cenſet quilibet cōdēnatus in
ſolidū. ſed pro pte eius cui petitū fuerit ꝯ quēlibet
inſolidū. Item ex pſona rei exiſtētis non ſoluendo
alius reus nō cōuenit qñ obligatio eſt diuiſa. h.d. cū glo. ⁊ ſup
pletionibus doc. ¶ No. ꝙ dixi in ſūmario ⁊ limita pluribꝰ mo
2 dis. vt Bal. no. in. l. i. ⁊ fi. C. ſi plu. vna. ſen. ¶ †Et itelligit ſm
Bar. iſte tex. qñ petitū erat quēlibet inſolidū condēnari ſecus ſi
pro pte q2 tūc caſus iſte nō h3 dubiū. pōt. n. agi ꝯ plures ⁊ peti
oēs inſolidū cōdēnari ideſt quēlibet eox īſolidū dūmodo actor
ꝓteſtet ꝙ vnica ſolōne ſit contētus vt pbat in. l. ſi mādaro ticij
§. Paulus rñdit. ⁊ ibi glo. ff. mādati. cū cōcor. alle. per Bal. in
l. iij. §. i. de duo. reis. ⁊ ita itelligēdo habes ex tex. ⁊. l. i. C. ſi plu.
vna ſen. ꝙ vba ſnie nō itelligūtur ſm formā aut naturā petitio-
nis put ibi dcm̄ ſuit ⁊ in. l. miles. §. i. poſt Bart. ff. e. ⁊ l3 ſnia de-
beat eſſe libello cōformis. l. fi. C. de fideicō. lib. c. l3. de ſymo. ta-
men pōt cōdēnari reus aliter ꝙ̄ petitū ſit ſi in id in quo ſnia lata
eſt cōtinet ſupius vt ſi petita ſunt decē ⁊ condēnatio fiat in quinq3
3 ⁊ ita fuit h. ¶ †Querit Bar. ſed qd ſi iudex condēnauit duos
reos inſolidū hoc addito ꝙ vnica ſolutio ſufficiat an ſi vnus cō
ueniatur p executione ſnie inſolidū poſſit opponere beneficiū
diuiſionis hodie per auc. hoc ita. C. de duo. reis. adeo ꝙ p di-
midio tm̄ poſſit exigi. ⁊ decidit ꝙ ſic vt hic plene per eū. Cui ad
de eūdem Bar. idē tenētem in pall. l. iij. in. iiij. q. C. de duo.
reis. ⁊ idē tenet moderniores in. d. l. iij. l3 Ang. in. l. res. in pn.
4 co. ii. ꝯrium teneat ⁊ minus bñ vt ibi per Imo. ¶ †Iuxta hoc
ēt querit h Bar. qd ſi rei inſolidū obligati tpe ꝯtus renūciaue
runt bñficio diuiſionis poſtea fuerūt cōuēti ⁊ condēnati inſoli-
dum ita tñ vt vnica ſolutio ſufficiat demū petit executio ꝯ vnū
inſolidū an poterit opponere dictā exceptionē decidit ſingula-
riter ꝙ ſic per iſtū tex. nā iſto iure duo rei nō habeāt bñficiū diui
ſionis. l. i. C. de duo. re. ⁊. d. l. iij. §. i. ⁊ tñ lata ſnia h3 hoc bene-
ficiū in execu. vt h. S3 Ang. ⁊ Imol. hic ꝯriū tenēt ⁊ melius vt
hic per rōnē Ang. nō per rōnes Imo. q nō fuit memor eorū q̄
tradidit Bar. in pall. l. iij. §. i. in. iiij. q. Ad iſtū tex. rñde l3 ipſi
nō rñdeāt ꝙ h iſtud eſt q2 in ſnia cēſent cōdēnati pro virili.

1 Geſta cum vno herede debent confirmari per alium ad quem
poſtea hereditas cum aliquo deuenit.
2 Iudicium ꝙ agitur cū pupillo agitari debet tutore auctore et
ſic fundari poteſt in perſona pupilli. ⁊ contra eum iſto caſu ſen-
tentia ferri poteſt. ſed an ēt poſſit iſto caſu condēnari tutor.
3 Tutor ſolus ſine pupillo non poteſt adire vel repudiare here-
ditatem.
4 Ius accreſcendi non expirat per aditionem ſi aduerſus eam
fuit impetrata reſtitutio.
5 Subſtitutio vulgaris non expirat per aditionē aduerſus quā
impetrata eſt reſtitutio.
6 Geſta corā vno herede tenent licet poſtea deſinat eſſe heres.
7 Succeſſorium edictum an ⁊ quādo ⁊ inter quos hēat locum.

1 Ex contractu. †Geſta cū vno he-
rede debēt cōfirmari
per aliū ad quē poſtea hēditas caſu aliquo deuenit
2 h. d. ¶ †In tex. ibi ꝯdēnata. No. ꝙ iudiciū ꝙ agit
cum pupillo agitari d3 tutore auctore ⁊ ſic fundari pōt in pſo
na pupilli ⁊ cōtra eū iſto caſu ſnia ferri pōt. an ēt iſto caſu ꝯdē-
nari poſſit tutor. videret dōm ꝙ nō per. l. i. cū ibi no. C. de ſen.
Sed in ꝯrium eſt tex. no. in. l. ſi rō. ff. de euic. quē ad hoc pno. al
leg. Bal. in. l. diuo. in. xix. q. C. de teſti. illud aūt qđ hr in. l. i. p-
3 cedit in pcuratore. ¶ †In tex. ibi tutores abſtinuerūt nota ꝙ
l3 tutor ſolus ſine pupillo nō poſſit adire vel repudiare hēdita-
tem. l. potuit. ⁊. l. retinēte. C. de iure delibe. ⁊. l. tutor. ff. de bo.
poſ. tñ poſt illā aditā ſolus tutor vidēs pupillū ex hoc leſum pe-
tet reſtōnē in integꝝ aduerſus aditionē vt eſt tex. no. h ſm ray.
4 ⁊ Ang. facit qđ hr in. l. pñ pro filio. ff. de mino. ¶ †Itē not. ꝙ
nō expirat ius accreſcendi per aditionē ſi aduerſus eā fuit impe
trata reſtō ad hoc iſte tex. eſt melior q ſit in iure ſm Bar. ⁊ An-
ge. hic ⁊ ſic eſt caſus hic ꝯ gl. in. l. ſi minor. ff. de acq. here. hr. quā
moderniores rephendūt ⁊ recte. l3 Bar. in qbuſdā lec. eam ſe-
5 quat ſimplr. ¶ †Item no. ꝙ vulgaris ſubſtō nō expirat p adi
tionem aduerſus quā eſt impetrata reſtō. alꝯ ſecus. l. poſt adi-
tam. C. de impu. ⁊ alijs ſubſti. de quo vide plene per Bart. in
6 l. i. in pn. cir. pe. col. de vul. ⁊ pup. ¶ †Ultimo no. ꝙ geſta corā
vno hr de tenēt l3 poſtea deſinat eē hrs de quo vide no. in. l. quo
tiens. ff. de acq. hr. ⁊ in. l. pupillus. ſ. que in frau. cre. ⁊ facit qđ
7 no. in. l. ſi tibi. §. cū poſſeſſor. ff. de pac. ¶ †In gl. i. ibi ſm quoſ
dam. dic ꝙ male ſm Dy. Bart. ⁊ alios q2 illa. l. fi. de ſucceſſo.
edic. loqtur in plibus cognatis qui tm̄ de iure ptorio aū ius no
uiſſimū poterāt admitti. l. ij. C. vñ legi. inſti. ad tertu. in pnc. l3
hodie ſecus per. §. nullā. in auc. de here. que ab iteſt. Unde di-
ctum ptoris deferebat gradū ſucceſſionis iter cognatos. vt pri
mo vocaret prior in gradu ⁊ illo excluſo repudiatiōe morte vel
tpe hēbat locū ſucceſſoriū edictū. i. vocabat cognatus in gradu
ſequēs vt inſti. de legi. agna. ſucceſ. §. placebat q2 ex quo nō fuit
hēditas cū effectu acqſita nō putauit abſurdū pretor eam alteri
deferri ſed vbi prius erat cū effectu alteri qſita de iure pretorio. l3
acqſitio poſtea reſcinderet per reſtōnē tñ nō deferebat hēditas
ſequēti in gradu veniēti eo iure ptorio ſed fiſco q2 abſurdū pu-
tauit ptor poſtq̄ vni ſemel fuit acqſita ⁊ retinet eā cū effectu de
iure ptorio ꝙ eodē iure ptorio cōcedēdo alteri veniēti acquiſi-
tio pmo facta per aditionē primi non eēt ppetua. ita loqtur. d.
l. fi. ⁊ ibi hec aſſignat rō in gl. ſed glo. loqtur in his qui pñt veni
re de iure ciuili ex teſt. alius ꝟo hic ſequēs poterat venire de iure
ciuili vel ptorio ⁊ ſic nō h3 locū rō poſita per gl. in. d. l. fin. q2 iſte
caſus impedit edictū ſucceſſoriū. ſ. qñ pmus vel ſequēs nō vo-
cat de iure ptorio tm̄. l. i. §. ſi qs. ſ. de carbo. ⁊ ita declarat no.
Bar. in rub. de ſucceſ. edic. ⁊ per hoc dicit Bar. hic ꝙ ſi pmus
poterat tm̄ admitti ex teſtō de iure ptorio vt in caſibus no. per
glo. ⁊ doc. in. l. certū. C. vñ legi. ⁊ ſilr fuiſſet talis qui nō potuiſ
ſet admitti niſi de iure ptorio tm̄ tūc verū dicit gl. per. d. l. fi. cū
ibi no. Sed Imo. in hoc vltimo t3 ꝯ Bart. q2. d. l. fi. impedit in
caſu illo ſucceſſoriū edictū de gradu in gradu ſ3 in qōne iſta tra-
ctatur de ſucceſ. edi. de cā teſtati ad cām inteſtati ergo nō repe-
ritur phibitū ergo pmiſſum. l. necnō. §. qđ cis. ff. q. ex cau. ma.
poteſt ſaluari opi. Bar. ppter idēptitatem rōnis que eſt in ca
ſu. d. l. fi. vt p3 ex ibi no. in glo. ergo eadē d3 eſſe iuris diſpō. l. il-
lud. ff. ad. l. aql. In gl. fi. cōmuniter tenetur opi. Azonis.

1 Acta iudicialia poſſunt ante negocium terminatum de conſen
ſu partium ⁊ iudicis circunduci.
2 Negocium dicitur ante litem conteſtatam lis vero poſt litem
conteſtatam.
3 Acta iudicialia dicuntur ſcripture facte coram iudice manu of-
ficialis.
4 Donationis inſinuatio an poſſit fieri per notarium de ipſa ro-
gatum abſente iudice.
5 Inſinuare eſt donationem redigere in actis vel apud acta fa-
cere.
6 Inſinuatio debet fieri coram eo qui habet ius reddere vt pre-
ſes vel alius magiſtratus.
7 Circunducere vel canzellare. quomodo accipiantur.
8 Gabella ſi ex forma ſtatuti ſolui debet de omni contractu ⁊ cō
tractu celebrato partes iubeant inſtrumentum contractus can-
cellari tamen ſolui debet gabella.
9 Canzellari vel circunduci nunꝙ̄ poſſunt acta vel ſcripture niſi
de conſenſu omniū quorum intereſt vel de quorū preiudicio
agitur.
10 Canzellare an poſſit notarius protbocollum ſi creditor redidit
inſtrumentum debiti debitori quo caſu cenſetur debitor libe-
ratus. ⁊ ſi cancellauit an valeat canzellatio facta ſine conſenſu
partis.
11 Caſſatis actis de conſenſu partium non videtur caſſata ſentētia
niſi aliud expreſſe appareat.
12 Sententia an poſſit recedi ab ea de conſenſu partium.
13 Acta an ⁊ quando poſſint circunduci dic ꝙ quando ſunt inua-
lida.

tarius ipſum cancellare.alleg.no.in.l.fin.C.ad exhi.l. diſſolu-
te.C.de fi.inſtrumen.al's de condi.ſine cau.⁊.l.ſi cyrographuꝫ
de proba.nõ tñ intelligas ꝙ poſſit cãcellare.ꝓut declarat glo.
in.d.l.ſiqs libertatis.q: tale inſtrm̃ cancellatũ obſeruari dꝫ qm̃
ꝓbat originẽ de tali re.vt.j.dicã.¶ Põt etiã hec glo.in tertia
opi.aliter intelligi ſm Ange.hic vꝫ ꝙ acta poſſunt cõburi ⁊ de
ſtrui.⁊ ſic ꝑ eoꝝ cõbuſtionẽ irritabit̃ ſnia niſi al's appeat de par
tium intereſſe.Si partes appeterẽt ꝙ ſnia cãcellaret̃: q: tũc nõ
videtur ab ea recedere velle.ar.l.noſtrã.C.de teſta.⁊.d.l.ſi cyro
11 graphũ.lꝫ text.hic aliter ſentire videat̃ ſm eum.¶ † Et ex hoc
habes ꝙ caſſatis actis de cõſenſu partium nõ vr̃ caſſata ſnia niſi
12 aliud expreſſe appareat.¶ † In ea.gl.ibi: expreſſe recedãt bar.
hic itellexit gl.ꝓcedere qñ ſnia reducit̃ ad nouationẽ per.l.iiij.
§.ſi ex cõuentiõe.ꝟ.eo.q: ſolo ſimplici cõſenſu partiũ non põt a
ſnia recedi.allegat glo.no.in.l.ſi diuerſa.ꝟ.de trãſa.Sed imo.
hic tꝫ ꝙ ẽt ſimplici cõſenſu ⁊ pacto partiũ poſſit a ſnia recedi.vt
ſi paciſcãtur ꝙ ex ſnia nõ agatur ad hoc alle.l.i.ꝟ.de tranſac.tu
allega caſum in.l.iuriſgentiũ.§.ſi paciſcar.quã ibi ad hoc alle.
Bal.ꝟ.de pac.⁊ in.l.clegãter.in priñ.ꝟ.de cõdi.inde.ꝑ Bar.⁊
Bal.in.l.poſtrem.ꝟ.de trãſac.⁊ glo.in.d.l.ſi diuerſa.non dicit
partium cõſenſu a ſnia recedi nõ poſſe: ſed qd partes facere non
poſſunt ꝙ ↄ ſniam que in rem iudicatam trãſiuit ferat̃ alia ſnia
valida.vt.l.i.C.quã.ꝓuo.⁊ ibi vide Bar.in pri.ponentẽ rõnẽ.
13 ¶ † Extra glo.limita hãc.l.ꝓcedere ſi acta eſſent valida ⁊ facta
a iudice cõpetẽti: ſecus ſi inualida ⁊ fcã ab incõpetẽti: q: tũc põt
illa circũducere.tex.eſt no.⁊ ibi docto.in.l.ad ꝑncipẽ.j.de app.
14 ¶ † Item limita niſi iudex appellatiõis cognoſcẽs primã ſniaꝫ
eſſe recte latam ⁊ male appellatũ hac cã expreſſa cãcellat acta cãe
appellatiõis: q: valebit talis cancellatio.⁊ per illã vr̃ ꝓnunciare
male appellatuꝫ tex.eſt qui nõ reperit̃ alibi ſm Bal.ibi in.l.ſi ꝑ
15 ſes.C.quõ ⁊ qñ iudex.¶ † Querit hic Bar.an ſnia cãcellata ꝓ
bet.dic vt hic per eum.cum quo ꝯcordat Bal.in.l.emãcipatio
ne.C.de fide inſtru.⁊ in.d.l.preſes.⁊ in.l.ſcrinearios.C.de teſ.
16 mili.¶ † Et ſimiliter videmus ꝙ inſtrm̃ cancellatũ ꝓbat debi
tum preceſſiſſe.l.fullo vel ſarcinator.§.qui tabu.⁊ ibi Bar.j.de
fur.⁊ in.l.qui tabulas.eo.ti.⁊ ibi Bal.in.l.tabulas.§.ille autẽ.
C.de la.li.tol.⁊ in rub.C.de fide inſtru.in.xiiij.col.¶ Circa vl-
timam.q.hic formatam per Bar.Adde Bar.idem tenentem
in.d.l.emancipatione.

1 Penam impoſitam per diffinitiuam ſententiam non poteſt iu
dex minuere vel augere ſine principis auctoritate ⁊ ſententia la-
ta contra minorem tutore carentem eſt nulla.
2 Iudex poſt ſententiam latam non poteſt alterare: vel minuere
penam.ſed quid ante ſententiam dic vt hic.
3 Clauſula non obſtante tali lege: an ⁊ quando ſit in reſcripto ap
ponenda.
4 Reſtituere quem ad famam: an poſſit liber populus: vel rex aut
comes.

1 **De amplianda.** † Penã impoſitã per diffi
nitiuam ſniaꝫ iudex minue
re vel augere nõ põt ſine pricipis auctoritate: ⁊ ſnia lata ↄ mino
2 rem curatore carẽtem nulla eſt.h.d.cũ.§.ſeq.¶ † No.ꝙ iudex
poſt ſniam nõ põt alterare vl̃ minuere penã: ſed añ ſniaꝫ an poſ-
ſit dic vt plene no.in.l.qd ergo.§.pena grauior.ꝟ.de his q no.
infa.⁊ in.l.⁊ ſi ſeuerior.C.de infa.per Inno.in.c.i.de ꝯſti.⁊ per
Imo.in.c.odoardus.de ſolu.cũ ſi.Circa.§.ſi.vide que dicent
in.l.ↄ.j.eo.¶ In gl.ibi ei nõ credã.dic ſm Imo.ꝙ lꝫ doc.hãc
glo.nõ impugnẽt.tñ ↄ eam eſt tex.in.l.reſcripta.in fi.C.de pre
ci.impe.offe.glo.ſaluãdo dicere potes ꝙ.d.l.reſcripta.in fi.lo
quitur in remiſſione pene le.ſed hec glo.intelligi dꝫ de amplia
3 tione pene.¶ † Et qñ ꝓcedat illud qd dicit hic glo.vꝫ ꝙ prin-
ceps qñ reſcribit ↄ legẽ debeat inſerere ſpãlem clam nõ obſtãte
tali lege ⁊c.vide plene per doc.in.l.fi.alle.in glo.per Bar.in ex
trauagãti ad reprimẽdum in ꝟ.nõ obſtãtibus.⁊ in.l.oẽs.C.de
aquedu.lib.x.⁊ Io.an.in.c.i.de reſti.ſpo.in.vj.in nouella.⁊ in
addi.Specu.in titu.de legato.§.ſupereſt videre.ꝟ.ſed iſtud
obtinet.per Bal.in ti.de pac.cõſtan.in ꝟ.nõ obſtãte.al's in ꝟ.
naturaliũ.⁊ in.c.naturales.ſi de feu.fue.ꝯtro.⁊ in auc.nauigia.
C.de fur.aliqd per eum in.l.i.eo.ti.⁊ in.l.humanũ.C.de legi.
in.l.ſi teſtamẽtum.⁊ in auc.hoc inter liberos.poſt glo.C.de te
ſta.⁊ in.l.fi.C.in integ.reſti.poſ.⁊ in.l.reſcripta.⁊ in.l.quotiẽs.
de preci.impe.offe.per do.Anto.⁊ Imo.in.c.pe.de capel.mo

na.per

na.per oēs in.c.ij.ꝛ in.c.ſi ꝓpter tua debita.vbi tex.de reſcri.
co.lib.per Pe.de ancha.in.c.cum inſtātia.de cenſi.per oēs in
c.i.de ꝯſti.lib.vj.¶ In ea.gl.ibi niſi pp inepiā.hoc ver in mul
cta.ſecus in pena q̄ quo nō pōt in ere luit in corpus ſm Ang.h ꝛ
4 in.l.i.in fi.ꝛ ibi p Bar.j.de penis.¶ † Ultio inquātū Bar.hic
a dicit ꝙ ppl's liber * aut rex ſiue comes nō pōt reſtituere quē ad
famā p.l.i.§.de qua.ff.de poſtu.ꝛ idē Bart.in.l.īfamē.in vlti.
col.j.de publi.iu.Limita vt no.p Bar.in.d.l.i.§.de qua.ꝛ in
l.fi.C.de ſen.paſ.in vlt.col.ꝛ ſm ibi no.p eū itellige illud qd ip
ſe voluit h als videret ſibi ꝯtrius de quo p Jnn.ꝛ alios in.c.cuꝫ
te.cx.e.ꝛ p Bal.in.l.gnali.C.de ſen.paſ.ꝛ in.l.cū mulier.ſolu.
ma.aliqd p eū in.l.ij.i pe.col.C.de pcda.iudi.ꝛ in.c.i.de pa.iu
ra.fir.hū faciūt no.p Bar.in.l.iij.in pn.j.de iure fiſ.ꝛ in.l.qdaꝫ
ꝯſulebāt.j.e.in fi.ꝛ in.l.ꝯtinuus.§.cū qs.j.de ꝟ.ob.ꝛ in.l.non
ambigiſ.ff.de legi.ꝛ in.l.pri.ff.de q̄bus in te.delen.p Jnn.in
c.pe.de fi.iſtr.p.d.Ant.in.c.p venerabilē q fi. ſint legi.dū q̄rit
an ppl's liber poſſit legē mutare ꝛ p Bal.in.l.ea.l.circa.viij.co
lū.C.de ꝯdi.ob cau.ꝛ in.l.pe.als fi.C.de dona.iter vi.ꝛ vxo.ꝛ
in auc.hoc amplius.C.de fideicō.¶ Jn.§.fi.in gl.in ꝟ.ꝯ.ibi.l.
nō co.itellige vt p Bar.in.l.furioſo.in pn.ff.eo.ꝛ ibi dixi.

1 Sententia an ꝛ quando poſſit emendari vel corrigi.
2 Sententia valet ſi iudex dicat condemno imo abſoluo.
3 Judex an ꝛ quando poſſit verba obſcura ſue ſententie interpre
tari ꝛ qualiter poſſit ſuā ſententiā emendare vel corrigere.
4 Emēdari pōt act' ſcriptus ēt poſtq̄ fuit abſolutus ꝛ pfectus.
5 Actorum appellatione comprehenditur ſententia.

6 A Ctorum. Propter breuitatē nō ſūma
tur hec lex.¶ † Et an iudex
poſſit emēdare vel corrigere poſt ſniam ēt mutato
effectu vltra ea q̄ hic hūr dicet in.l.iudex.j.e.vbi p
Ang.¶ Jn gl.i.legiſ ergo iſta lex duob' modis p gl.¶ Pria
lec.lꝫ approbeſ p Bar.tñ nō vꝫ vera ſm Pau.de ca.q̄ ēt vꝫ ꝙ ſi
iudex legiſſet ꝟbū cōdēno tñ q̄ nō hꝫ ſniaꝫ p abſoluta ꝛ pfecta
putat pau.de ca.ꝙ poſſet iudex mutare effectū ſnie all.ea q̄ ha
2 benſ in.l.ꝯtrus.C.de fi.iſtr.† Adde ꝙ hoc firmat gl.xiij.q.i.p
dicator.q̄ dicit ꝙ ſi iudex dicat ꝯdēno imo abſoluo vꝫ ſnia.fa
cit.l.ſtichus.ſupra de ma.teſta.ꝛ expſſe firmat Ang.ꝛ Jmo.in
d.l.iudex.j.e.Jtē huic lec.repugnāt lra.in ꝟ.tenore ſnie pſeue
rāte.ergo ꝛc.iō tꝫ aliā lec.quā itellige de emēdatione q̄ ꝟſaret
circa ieptitudinē quā emēdationē qcūqꝫ iudex ēt delegatus fa
cere pōt p hāc.l.īdiſtincte loqntē ꝛ ita hāc legē declat glo.ꝛ ibi
3 Bar.in.l.ij.in ꝟ.corrigēdi.C.de ſen.ex peri.reci.¶ † Sed vbi
eēnt ꝟba obſcura an iudex poſſit ea iterpretari.vide no.in.l.ab exe
cutore.in pn.cū ꝯcor.j.de ap.ꝛ q̄liter poſſit ſniam emēdare iu
dex vel corrigere.vide ēt p Bal.in.l.error.in vlt.col.C.de iur.
ꝛ fac.igno.ꝛ in.l.q̄ arbiter.ꝛ ibi tex.ꝛ gl.ſupra.de arbi.ꝛ p bal.
in.l.i.C.ſenten.reſcin.nō poſ.legiſ ꝛ no.in.c.qualr ꝛ q̄n de ac
cuſa.¶ Tertia eſt lec.ex gl.q̄ eſt de mēte Bar.hic ꝙ h itelligiſ
de alijs actis q̄ de ſnia vt illa poſſint emēdari.dūmō nō fiat ꝯ
4 tenorē ſnie actoꝝ.¶ † Et ex.ij.lec.no.ꝙ actus ſcriptus poteſt
emēdari ēt poſtq̄ fuit abſolutus ꝛ pfectus qd reputāt h oēs eē
5 notādū ad declationē ꝯtrus.¶ † Jtē ex ea.lec.no.ꝙ appellone
actoꝝ cōprehēdiſ ſnia.Jdē pbaſ p.l.in fraudem.§.neqꝫ.ꝛ ibi
Bar.j.de iure fiſ.idē no.Guid.de ſuza.in.l.ij.C.de edē.ꝛ Jo.
An.in.c.in pñtia.de renū.ꝛ in.c.qm ꝯ.de pba.vbi rñdent ad
tex.illius decretalis q̄ ſonat in ꝯtrū.ꝛ no.Jo.cald.in.c.cū dile
ctus.de cau.poſ.ꝛ Cano.in.c.prudētiā.in pn.de offi.dele.vbi
dicit ꝙ abſolutoria ab iſtātia iudicij nō dꝫ eē de actis iudicij et
nihil alle.iō ei' dcm vꝫ mirādū ꝛ iō forte nō verū per predicta.

1 Sentētia eſt ferēda ptibus preſentibus vere vel interpretatiue.
2 Citandus vel monendus de neceſſitate non eſt qui preſens eſt.
3 Citari vel moneri debet preſens in iudicio quando ibi acceſſit
ob aliam cauſam vel litem ad quam vocatus acceſſerat.
4 Citatus an preſumatur qui preſens eſt in iudicio.
5 Appellans ſi allegat ſe non citatum fuiſſe debet hoc probare.
quia preſumitur pro ſententia.
6 Preceptum iudicis emanatuꝫ inſtante parte non citata parte
aduerſa poteſt etiam parte non vocata reuocari.
7 Sententia ſi non ſit lata in termino citationis iudex debet pro
rogare ad diem ſequentem ſed quomodo ꝛ quādo vide hic.
8 Sententia vel actus poteſt expediri ſine citatione quando peri
culum eſt in mora.
9 Sententia poteſt ferri ſine citatione quādo ageretur de captu
ra ſuſpecti de fuga.
10 Sententia poteſt ferri ſine citatione.quando ferreretur vltima
die compromiſſi ꝛ quando committitur examinatio alicui an
talis ſit idoneus vel dignus.
11 Citatio nō regritur vbi cōmittitur aliqd cōſcientie alicuius.
12 Citatio non requiritur in proceſſu principis.
13 Citatio an regraſ in cōceſſione reſcripti vel priuilegij pncipis.
14 Citatio non requiritur quando pronunciaretur proceſſum eſſe
nullum qui vere eſſet nullus.
15 Citatio non requiritur quando interdicitur adminiſtratio furio
ſo ꝛ ſibi curator datur.
16 Citatio non requiritur vbi citatus poſt primā citationē aſcen
dit nauem acceſſurus vltra mare quaſi videatur dicere ſe nolle
amplius comparere.
17 Citatio non requiritur q̄tum ad eum de cuius preiudicio pn
cipaliter non agitur vt hic.
18 Citatio fideiuſſorum an requiratur.quando fit excuſſio bonoꝝ
contra principalem debitorem.

1 D E unoquoqꝫ. † Sentētia ferēda
eſt ptibus preſenti
bus vere vel interptatiue.h.d.¶ No.ꝙ dictuꝫ eſt
in ſūmario qd itellige de diffinitiua.Sꝫ an ad iter
locutoriā regraſ citatio dic vt hic ꝛ plenius dixi in.d.l.qd iuſ
2 ſit.ff.e.¶ † Jtem no.in tex.ibi.pñtibus ꝛc.qd hic pbaſ ꝙ pſens
nō ſit citādus vel monēdus de neceſſitate ꝛ hoc tꝫ hic Ange.et
Jmol.p iſtū tex.ꝛ p.l.ēt ſi pſe.§.ſi hēditas.in ꝟ.pñte.ff.de mi
no.lꝫ ſm Jmo.Bar.in.l.i.ff.de in ius voc.ꝛ in.l.furioſo.ff.e.
videaſ velle pcedi nō poſſe ꝯ pñtem qui nō fuit citatus ſed vo
luit ibi adeſſe ad pceſſum tñ ibi ꝯtrium vꝫ verius per iſtū tex.ſm
Jmo.hic.Adde ꝙ cū opi.Bar.cōcor.Archi.vij.q.ij.c.voca
tus.ꝛ ibi no.per gl.ꝛ idē tenet Bal.in.l.cū fraudem.ad fi.C.de
his qui.vt idig.Guil.in.d.l.i.vbi p hoc alle.tex.in.l.ij.§.lega
tis.ꝛ.§.ſeq ff.de iudi.qui tex.nō pbat qm loqtur in his qui ha
bebāt ptātem reuocādi domū.Unde teneo opi.Ang.quaꝫ ēt
tenet Spe.in ti.de libel.cōcep.§.ſeqtur.ver.nē dicūt qdam.ꝛ
Joā.an.in.c.fi.de elec.lib.vj.in nouella.ꝛ Jac.bu.in auc.ſi oēs
C.ſi vt ſe ab heredi.abſti.ꝛ Bar.in.l.platā.C.de ſen.ꝛ Bal.in
l.ſi accuſatoribus.C.de accuſa.ꝛ in.l.additos.in fin.C.de app.
ꝛ in.l.ꝯſentaneū.in vlt.col.C.quō ꝛ q̄n iu.ꝛ in.l.ij.eo.ti.auc.of
feratur.C.de lit.cōte.ꝛ cogiſ excipere ꝛ rñdere niſi peteret idu
cias liberatorias iuxta auc.offeraſ.C.de lit.cōte.ꝛ notat glo.in
cle.ſepe.de ꝟ.ſig.ꝛ ita dꝫ intelligi opi.Ant.in hoc articulo in.c.
3 i.de iud.ꝛ ſic vꝫ ꝙ opi.Bar.in iure nō pbeſ.¶ † Limitauit tñ
Bal.hāc ꝯclonem no.in.d.l.ſi accuſatoribus.niſi ille fuiſſet pre
ſens ob aliā cāin ſeu litē ad quā vocatus acceſſerāt q̄ tūc pōt al
teri litigāti offerēti libellū dicere nolo eū recipere facias me ci
tari q̄ ob aliaꝫ cām acceſſi.allegat.l.ij.§.ei quoqꝫ.ff.de iu.ꝛ id
qd no.Jnn.in.c.lꝫ de offi.dele.Certe Jnn.ibi hoc nō dicit nec
iſtud dcm ibi vꝫ pbari.Nec ob.tex.in.d.§.ei quoqꝫ.q̄ ille tex.
pcedit q̄n qs extra ppriā iuriſditionē vocatus erat ꝛ ſic hēbat
ptātem reuocādi domū vt ibi pbaſ.cautela eſt ergo vt pñs mo
4 neaſ per iudicē.l.ceſſante.ꝛ qd ibi glo.quō ꝛ q̄n iu.¶ † An aūt
pñs preſumaſ citatus.vide per Archi.dicētem ꝙ ſic in.c.ppo
ſuiſti.iij.di.ꝛ notat Do.de ro.ſua ꝯclone.clxv.vbi p hoc alle
gāt tex.cū ibi no.per doc.in.c.bone memorie.de elect.ꝛ idem
Bal.in.d.l.ceſſante.ꝛ in.d.l.i.de in ius voc.Jn ꝯtrium facit qd
no.Bar.in.d.l.furioſo.ꝛ Bal.in.l.i.C.de ſen.d.Anto.in.c.i.
de iudi.Cōcordat opi.hoc mō vꝫ ꝙ pma opi.pcedat in eo q
venit de lōginquo alias pcedit opi.ꝯria.vbi aūt eſt lata ſenten
tia ꝛ nō apperet an fuerit qs pñs vel citatus an pſumaſ cū fuiſſe
citatum ꝛ ſic ſnia teneaſ Ang.hic tenet ꝙ ſic ſi in ſnia enūciati
ue fiat mētio de citatione vel pñtia niſi pbeſ ꝙ illo tpe ſnie non
potuit citari vel eſſe pñs.alle.no.in.c.qm ꝯ.de pba.ꝛ no.Spe.
in.d.§.ſeqtur.ver.ꝛ no.ſm quoſdā.ꝛ ibi per Jo.an.adde ſpe.
in tit.de ſen.§.fi.ꝟ.in ſūma.ꝛ in ti.de pba.§.i.ver.ſeqtur vide
re.ꝛ qd notaſ in.l.hi qui ad ciuilia.de app.ꝛ Bald.in auc.ſi qs
in aliquo.in pe.col.C.de eden.ꝛ Ang.in.l.ſciēdum.de ꝟ.ob.
ꝛ Jmo.in.l.iiij.§.condēnatū.ff.eo.ꝛ do.Ant.in.c.in pñtia.de
renun.ꝛ in pdictis locis videnſ doc.magis cōiter cōcludere ꝙ
pſumaſ preceſſiſſe citationē ꝛ ſic ꝙ ſnia valeat dato ēt ꝙ in ip
ſa nō fuerit facta mētio de citatiōe vt pbat tex.notādus in.d.c.

a ¶ Popu
lus liber vide
Abbatē in.d.
c.cum te in.v.
col.v.ad ſepti
mū de regio'
ꝛ ibi vid ſelī.
in.viij.col.de
re iudi.ꝛ elec.
in.l.i.§.h que
ff.de poſtulan
do ſ addi.ber.
ꝛ ibi dixi et
and.barba.in
cle.ne romani
§.irritū in.v.
col.de elec.et
plene dixi in
tractatu meo
de libertate ꝛ
priuilegiis ve
netoꝝ i.li.pri
uilegioꝝ ibi ꝙ
illuſtriſſimum
dñiū venetoꝝ
pt ſuos luba
tos reſtituere
ad famaꝫ ꝛ ſu
per infamia di
ſpenſare Tho.

bone.ꝛ in.d.c.i.de elec.ꝛ intellige hoc verū ſi diu eſt ꝙ lata eſt ſnīa ſm Bal.in.c.i.de mili.vaſ.qui con.eſt alle.no.per Jnn.in c.albericus.de teſti.ꝗꝗ Joā.an.dicat ꝙ in pūcto iuris verius eſt qs nō preſumaſ citatus.dato ꝙ in ſnīa fiat mētio de citatio ne.Et idē tenet Bal.in addi.Spe.in ti.de app.in.xv.colū.vbi ad hoc alle.in ar.l.ij.cū ibi no.per Cyn.C.de exhi.re.ꝛ ea que
5 no.Guil.in.d.l.i.de in ius voc.†Sed verior eſt precedēs opi. quinimo plus dicit Bar.in.d.l.hi qui ad ciuilia.de app.ꝙ ēt ſi a ſnīa eſt appellatū appellās qui allgat defectū citationis in ſnīa hʒ hoc neceſſe ꝓbare ꝛ ſic vult ꝙ pendēte ēt appellatione preſu matur pro ſnīa ꝛ ſic preceſſiſſe citationē.Et lʒ hoc reputeſ verū ꝑ alios tñ mihi hoc nō vr̄ de iure verū vʒ ꝙ pro ſnīa q̄ nō trāſiuit in rem iudicatā preſumaſ vt no.gl.ꝛ ibi doc.in.c.qm̄ cōtra.de ꝓba.ꝛ in.d.c.in p̄ñtia.qui ad hoc allegāt tex.in.§.illud quoqʒ in auc.de his qui ingre.ad app.ꝛ no.Spec.in locis.s̄.alle.ꝛ in titu.de inſtru.edi.§.reſtat.ver.in ſūma.nā per appellationē ſuſpenſa eſt virtus ꝛ preſumptio ſnīe.l.ſi cā.C.de trāſac.l.i.in fi.
6 j.ad turpil.c.veniēs de iureiurā.†Et iuxta hoc pro limitatione huius legis ſubdit hic Ang.ꝙ ſi iudex mihi abſenti precipit ꝙ non ꝓcedē in opere per me inchoato poterit iudex tale ꝑceptū factū me abſente reuocare ad meā petitionē aduerſario ñ citato ita refert tenere Jo.an.in addi.Spe.in ti.de ſen.§.ſpecies ꝟ. eſt quoqʒ.vbi hoc dicit eſſe verū niſi emanaſſet preceptū ex tali cauſa ꝓpter quā me inuito ꝛ p̄mo emanare debuiſſet q: tūc reuo cari non dʒ vt.j.de reg.iur.l.qui pōt.qḋ dictū ſeqtur do.Ant. ꝛ Abb.in.c.cum ceſſante.de app.Ex quo dicto habes notare ꝙ illud qḋ geſtū eſt parte abſente non citata pōt abſqʒ alterius partis citatione reuocari ꝛ idē no.Bal.in.l.ſi pacto quo penā. in p̄n.C.de pac.ꝛ in.l.i.in.viij.col.C.de ſerui.ꝛ aqua.ꝛ in repe. l.tale pactū.§.qui ꝓuocauit.de pac.ꝛ no.Jnn.in.c.querelā.de elec.ar.no.per gl.in.l.minor.in p̄n.in glo.ij.in quadā additio ne.s̄.de euic.ꝛ.l.fere.j.de reg.iur.dixi in.l.qḋ iuſſit.s̄.eodem.
7 ¶†Subdit ēt Ang.pro limitatione huius.l.ꝙ ſi ſnīa nō ſit la ta in termino citationis iudex dʒ ꝓrogare ad diem ſequētem. alias dicit ꝙ citatio eſſet circūducta ꝛ nō poſſit ferri diffinitiua abſqʒ citatione.allegat.l.ꝛ poſt edictū.§.i.s̄.de iu.qḋ not.pro limitatione.d.l.Sed Jmo.hic ↄ̄triū tenet.ſ.ꝙ tūc abſqʒ ꝓro gatione iudex poſſit die ſequēti ferre ſnīam.alleg.c.cōſuluit.de offi.deleg.Et nō ob.d.l.ꝛ poſt edictū q: loqtur qñ in termino non cōparuit citati faciēs vel illicētiatus receſſit.hoc etiā tenet Bal.in.d.l.ꝛ poſt edictū.ſ.ꝙ nulla reqratur ꝓrogatio.qḋ pu to verū lʒ do.Ant.in.c.cum dilectus.de do.ꝛ cōtu.teneat idē ꝙ Ang.ↄ̄ facit qḋ no.Bart.in.l.ſi finita.§.iul.in.vij.col.in ꝟ. item quero vtrū primū.de dam.infec.Et pro intellectu ꝛ limi tatione.d.c.cōſuluit.vide oīno Bal.in.l.cum nō co.C.quā.ꝓ
8 uo.ꝛ in.l.i.C.quō ꝛ qñ iu.ꝛ doc.poſt gl.i.c.ſepe de ap.¶†Jtē
a limita* regulā huius legis niſi periculū eſſet in mora per cita tionem ꝛ expectationem q: tūc actus poterit expediri ſine cita tione.ita voluit Jnnoc.in.c.ſignificauit.in fi.de teſti.facit.l.ait pretor.§.ſi debitorē.ff.que in fraud.credito.de quo ſtatim di
9 cam.¶†Jtem fallit niſi ageref de captura ſuſpecti de fuga ſm Bar.in.d.§.ſi debitorem.in penul.qḋ.per rōnem ibi alle.per eum ꝛ no.Bar.in.l.conſentaneum.in.iiij.col.C.quomodo ꝛ quando iud.ꝛ in.l.ſi creditor.ff.ſi cer.pet.ꝛ in.l.ſi curialis.C. de epiſco.ꝛ cleri.in princip.per Angel.in.l.nemo carcerem.C.
10 de exac.tribu.lib.x.¶†Jtem fallit quando vltima die compro miſſi ferreretur ſententia quia tunc non requiritur alia citatio vt ſingulariter voluit Bal.in auctē.ei qui.C.de tempo.appel. ꝛ idem tenet Bald.in.c.fina.quo tempo.miles.ꝛ ibi vide an idem ſit ſi feratur ſententia a iudice in vltima die inſtantie per Pau.de caſt.in.l.admonendi.de iureiuran.ꝛ in.l.ſi quis arbi tratu.de verbo.obligatio.¶Jtem fallit vbi committitur ali cui examinatio an quis ſit idoneus vel dignus vt voluit gloſ. no.in.c.i.de offic.delega.ꝛ notant docto.in.c.fin.de preſump. per Bal.in.l.non dubium.in.viij.colum.C.de epiſco.ꝛ cleri. in.l.neqʒ natales.C.de proba.ꝛ in.l.certum in.iij.col.vnde le
11 gi.ꝛ ibi no.†Subdit ꝙ vbi cōmittitur aliquid conſcientie alicu
12 ius ille poteſt ꝓcedere ſine citatiōe.¶†Jtem fallit in ꝓceſſu p̄n cipis ſm Bal.in.l.ij.C.quō ꝛ qñ iu.in p̄n.vbi allegat gl.in.l. ante.in fin.s̄.qui.ex cau.ma.ꝛ idem Bal.in.l.nec cauſas.C.de appel.ꝛ ibi rn̄det ad cle.paſtoralis.de re iudica.Sed in ↄ̄triū eſt tex.cum glo.ꝛ ibi hoc ſeqtur bald.in.l.fi.C.de legi.ꝛ tex.in l.nā ita diuus.ꝛ ibi not.barto.s̄.de adop.ꝛ bonus text.in.c.i.

de cau.poſ.per Bal.in.l.ij.de tēp.ap.ꝛ in.l.gallus.§.ꝛ qd ſi tā tum.de lib.ꝛ poſth.ꝛ Bal.in.l.fi.C.de fru.ꝛ lit.expē.ꝑ cano.in c.cū olim.ex eo.ꝛ in.c.in nřa.de ꝓcu.ꝛ in.c.inter quattuor.de
13 ma.ꝛ obe.†Jn qb* locis hēs an in reſcripti ſeu p̄uilegij ↄceſſiōe
b reqraſ citatio:* ꝛ cōiter ꝙ ſic ſi agiſ de p̄iudicio tertij niſi ex cer ta ſcia ꝛ de abſoluta plenitudine ꝛ ꝑtāte p̄ncipis ꝓcedat ꝑ text.
14 no.in.l.ij.in fi.s̄.de in inte.reſt.¶†Jtē fallit qñ p̄nūciareſ ꝓceſ ſum eē nullū q̄ ꝟe eēt nullus.ita dicit Abbas antiquus in.c.cāʒ
15 que.ꝑ illū tex.de reſcri.dic vt ibi ꝑ do.Ant.ꝛ Jmo.¶†Jtē fal lit qñ interdiciſ admiſtratio furioſo ꝛ ſibi curator daſ.ita dicit Bal.ꝛ Ang.in.l.ſi is cui bonis.j.de ꝟ.ob.q: tūc non iudex ſed
16 lex defert admiſtrationē.l.i.in p̄n.ꝛ ibi gl.s̄.de cur.furi.¶†Jtē fallit vbi citat* poſt citationē p̄mā equū aſcēdit ꝛ acceſſit vltra mare:q: nō erit vlterius citādus qñ videaſ dicere ſe nolle cōpe re.ita no.dicit Bal.in.l.ij.circa fi.C.quō ꝛ qñ iudex.ꝛ q allegat no.ꝑ Jnno.in.c.ad petitionē.de accu.de cuius dcō faciā mētio
17 neʒ in.l.cōtumacia.j.eo.¶†Jtē fallit q̄tū ad eū de cuius p̄iu dicio p̄ncipalr̄ nō agiſ q: tūc eius nō reqriſ citatio.vt eſt gl.val de no.hic bñ facit.l.i.§.pe.s̄.de vē.inſpi.ꝛ no.Bar.in.l.in diē. s̄.de aqua plu.ar.ꝑ Bald.in.l.ab eod.in vlti.colū.C.quō ꝛ qñ iudex.vbi alle.dcm̄ Jnn.in.c.fi.de ma.ꝛ ob.qḋ tñ verū intelligo quo ad hoc vt ſnīa ꝛ actus valeāt:ſed q̄tū ad hoc vt p̄iudicet illi de cuius p̄iudicio agiſ.teneo ꝙ reqraſ citatio ſaltē ꝑ gñalia ꝓ clamata.ita no.Bar.ꝑ illā.l.in.l.ſi eo tpe.C.de remiſ.pig.ꝛ ꝑ Bar.in extua.ad reprimē.in ꝟ.ꝑ edem̄.bñ facit gl.in.l.cū miles
18 in ꝟ.faciēda.s̄.ex q.cau.ma.¶†Et iſta faciūt ſm Ang.hic ad qōnē.an qñ excuſſio ſit ↄ̄ p̄ncipalē vt pueniaſ ↄ̄ fideiuſſores req ratur citatio fideiuſſoꝝ de quo remittit ſe ad no.i.l.decē.j.de ꝟ. ob.vbi vide no.ꝑ Bar.ꝛ oēs.ꝛ ꝑ Bal.in.l.i.C.ne fil.ꝓ pa.ꝛ in l.ij.C.qñ fiſ.vel p̄ua.ꝛ in.l.fi.s̄.ſi cer.pe.ꝛ in.l.i.C.de ↄue.fiſ.de bi.lib.x.de quo ēt hñr ꝑ Ang.in.§.i.in auc.de fideiuſ.ꝛ in auct. hoc ſi debitor.C.de pig.ꝛ i.l.ſi pluſorio.j.de ap.ꝑ Ang.ꝛ Jmo. in.l.ſtipulatio.§.i.s̄.de op.no.nū.ꝛ in.l.cū filius.in p̄n.j.de ꝟ. ob.ꝛ ibi vide Bar.Veritas vr̄ ꝙ reqraſ citatio ꝑ no.ꝑ gl.in.d. l.ſi miles.cū ſi.ꝛ glo.ij.hic allegat ꝓ ſingulari Jmo.in.l.filiusfa milias.§.diui.de leg.i.ad no.q.quā ibi ponit Bar.in ver.circa hoc queritur an prohibitus.

1 Condemnatus per contumaciam debet ſatiſfacere iudicatis:ꝛ ſententia debet ferri verbis intelligibilibus.
2 Citatio trina vel peremptoria reqriſ quo ad ferendaʒ ſnīam:vel quo ad aliquē mittenduʒ in poſ.ex primo decreto vel ſecundo.
3 Requiſitio extraiudicialis an requiratur vnica vel trina.
4 Citari an poſſit quis vnica citatione generali ad totam cauſam adeo ꝙ non ſit vlterior citatio neceſſaria.

1 **Qui apud.**†Condēnatus ꝑ ↄtumaciā dʒ ſatiſface re iudicatis.Et ſnīa dʒ ferri ꝟbis itelli gibilibus.Et vbi qs eſt ex ↄ̄ctu liberatus ꝑ filiū durāte p̄ria po teſtate nō ↄueniſ filius factus ſui iuris tpe mortis patris ſi a pa terna hēditate ſe abſtinuit vel fuit exhēdatus niſi quattenus fa
2 cere pōt ere alieno deducto.h.d.cū tribus legibus ſe.¶†No. ex.§.q apud.ꝙ qs ſepius citādus eſt qḋ eſt verū quo ad ferēdā ſnīaʒ vel quo ad aliquē mittēdū in poſ.ex p̄mo vl̄ ſcḋo decre.q: reqriſ trina vl̄ ꝑēptoria citatio.l.ↄſentaneū.C.quō ꝛ qñ iu.ꝛ.l. ad ꝑēptoriū.de iu.ꝛ.l.cōtumacia.ꝛ ibi aliqd dicā in mā.j.e.ſed in alijs intermedijs cāe ſufficit reqſitio:ꝛ ſic vna citatio ſm io. and.in.c.ↄſuluit.de offi.dele.ꝛ Bar.in.d.l.ↄſentaneū.ꝛ in.l.ſi finita.§.iulia.in.iiij.col.de dā.infec.ꝛ in extraua.ad repre.i ꝟ. ſup dcō crie.allegāt tex.in.l.ſi qñ.C.de teſt.de quo vide ꝑ Bal. poſt Jac.bu.in.l.tres denūciatiōes.C.quō ꝛ qñ iu.et in.c.i.de mili.vaſ.q ↄtu.eſt.et in rub.C.cōmi.vel epi.Bal.in addi.ſpe.i ti.de ſen.pla.in.xv.col.ꝛ Ang.i.l.i.§.hec ſtipſo.ff.ſi cui pluſꝗ ꝑ.l.fal.ꝑ ant.de bu.in.c.qm̄.§.in alijs.in.iij.col.vt li.nō cōte.
3 ¶†Quid āt in reqſitiōe extraiudiciali.vide no.in.l.ticia ſeyo. §.vſuras.et ibi Bar.s̄.de leg.ij.et in.l.mora.in p̄n.s̄.de vſu. et in.d.l.de pupillo.§.ſi qs ipſi p̄tori.in.iij.op.s̄.de no.ope.
4 nun.cū ↄcor.ꝓut ibi alſ dixi.¶Et iuxta hoc querit hic Ange. an poſſit qs citari vnica citatione generali ad totā cām adeo ꝙ nō ſit vlterior citatio neceſſaria dic vt hic ꝑ eū et plenius de vir tute citatiōis generalis.vide ꝑ inno.et alios in.d.c.cōſuluit.et in.c.a iudice.et in.c.cōſtitutus.de ꝓcu.et Spe.et io.an.in tit. de citatiōe.§.viſo.ꝟ.itē lit.cōte.et Fede.in conſi.clxxx.incipi. Caſus talis eſt ad peti.et in cōſi.inci.Quidā fuit citatus.et per

do.de

Do.de ro.ſua ꝯcluſio.xxij.incip.itē lʒ in cauſis ꝛ ꝑ bar.ī ꝓalle. ver.ſuper dicto crimine.ꝛ in ver.ꝑ edictū.cū quo tranſit pe.de anc.in cle.i.de ſo.cōpe.ꝛ ang.ꝛ imo.in.l.ex ꝯſenſu.§.cū q.j.de app.ꝛ no.gl.in auc.q ſemel.in ꝟ.vocet.C.quō ꝛ qñ iu.ꝛ in.l.ꝛ poſt edictū.ī ꝓn.gl.magne.ff.de iu.ꝛ ꝓbat tex.i.l.ij.C.q accu. e.ſi.in fin.de do.ꝛ ꝯtu ¶ Sup.l.exheredatū.ibi.in id qḋ facere pōt ꝯdēnandū. Ange.hic dicit iſtū tex.ꝛ in ti.ff. quod cū eo.ho die eē correctuʒ ex quo filiuſfa.hodie ſibi q̄rere pōt in aduēticijs l.cū opʒ.C.de bo.q̄ lib.imo.hic ꝯriū tʒ ꝛ melius ꝑ.l.ij.C.qḋ cū eo q̄ rō ꝑꝑ quā iſto iure filiuſfa.effectus ſui iuris nō tenebaſ in ſolidū eſt ꝑꝑ capitis diminutionē: vt no.gl.in.l.iij.C.qḋ cū eo. q̄ rō hʒ locū hodie ſicut olim. ¶ In glo.in ver.ꝯdēnandū.tene primam ſolutionem. Alexander.

1 Beneficium ne quis exigatur vltra q̄ facere poſſit non cōpetit doloſo:nec in actionibus deſcendentibus ex delicto.
2 Iudex ſi abſoluit reum iniuſte facit litem ſuā.ꝛ ſoluet in ſindicatu omne qḋ ſoluiſſet reus actori ſi fuiſſet iuſte condēnatus.
3 Iudex ſi omiſit condēnare victum in expen.ꝛ ꝑꝑ hoc conuentus in ſindicatu coactus fuit illas ſoluere victori an poſſit illas repetere a victo.

1 # SI quis dolo.

†Doloſo nō ſuccurriſ vt hēat bñficiū ne exigaſ vltra q̄ facere poſſit. Et ſi creditori iuſſo imitti ex impedimento preſteſ intereſſe liberatur debitor a debito. Et in actionibus deſcendentibus ex delicto nemini cōpetit bñficiū ne exigaſ vltra quā facere poſſit.h.d.cum.l.ſeq. ¶ In gl.i.vſ gl.itelligere tex.ī eo q ceſſit bonis ꝛ iō hʒ bñficium ne teneaſ vltra q̄ facere poſſit.l.iiij.alle.i.gl.ꝛ q poſt ceſſionē acq̄ſitā cōmiſit dolū.alˀs nō ꝑdit bñficiū.glo.ꝟo ſequēs intelligiſ alr̄.i.in eo q hēat iſtud bñficiū alia rōne q̄ rōne ceſſiōis q̄ miles vt vtraq̄ʒ gl. ꝓcedit. ¶ In glo.ij.ibi.l.ꝑnulꝰ.dic q̄ in.q.glo. poſtq̄ qs ceſſit ſibi ꝓhi.dato q̄ ēt cedat ꝛ noceat creditori ꝛ nō īpediſ iure ſuo cedere ꝛ hr̄e bñficiū vt in gl.ꝛ.d.l.ꝑnulꝰ.ſecus vbi fieret actus ꝓncipalr̄ aīo nocēdi aduerſario q actus nō ꝓdeſſet facienti qm̄ tūc hoc bñ ꝑmittiſ.l.i.§.deniq̄ʒ.ff.de aqua plu. ar.bar.vero hoc vſ intelligere q̄ glo.opponat hoc ꝯ tex.legis nr̄e. ꝛ tūc ſolutio eſt clara:q̄ hoc fuit in dolo.ſecus in.l.ꝑnulꝰ. ¶ In gl.i ver.vēditor.ibi.vel tertio.ſm̄ iſtā lec.opʒ.exponere tex.ibi vēditor eſt emptor facit.l.veteres.ff.de act.emp.ꝛ q̄libet lectu. pōt ꝓcedere. ¶ In gl.i ꝟ.accepit ibi ab alio repetit ſubaudi hoc ſm̄ ꝓmā lec.poſitā in glo. ꝓcedere:ꝛ petet vtrāq̄ʒ:ꝛ ſi ſʒ ſcḋaʒ lec.vſ petere ab eo vtrāq̄ʒ.q̄ prīo ſatiſfactio fuit mihi ꝑſtita ab executore noīe debitorū.ſm̄ ſcḋam lec.fortius obſtaret ꝯrium: vñ ſolue vt in glo.q̄ hoc debitum ꝓncipale erat in pecunia ꝛ ſic ꝑ ꝓmam ſolutionem fuit ꝯſecutus creditor totum intereſſe ī pecunia:ꝛ ſic ſcḋo loco peteſ illud idem ſecus in.l.ꝯria.ſm̄ not.in iiij.lec.clarum eſt non obſtare ꝯrium:q̄ creditor cedens nō pōt amplius cedere contra debitorem niſi ſm̄ formā.l.iij.C.de noua. ¶ In ea.gl.ibi.ſʒ ibi.ea ex cā.hanc rep̄hendit Ang.in.d.§. ꝯdēnatio.iō ſolue.q̄ ꝯrium non ob.intelligendo iſtum tex.ſm̄ ꝓmā ꝛ ſcḋam lec.ſ.qū ab eo vno ꝛ eodem vt dixi. Vel ſolue pro ut gl.rñdet ad ꝓcedens ꝯtium.plʒ alia ſolutio poſita ꝑ bald.in d.§.ꝯdēnatio.q̄ nō pōt adaptari ad iſtū tex.vt pʒ ex no.hoc i gl. ſi.lʒ doc.nō dicāt. ¶ Et adde que not.bart.in.l.quotiens.ſi fa. fur.feciſ.di.ꝛ facit qḋ legitur ꝛ not.in.l.id quod facere.j.de ſo.
2 ¶ †In ea.gl.ad ſi.facit ſm̄ Ang.vt refert Imo.q̄ ſi iudex ab ſoluendū iniuſte reū fecit litē ſuā ꝛ ſoluat in ſindicatu omne id in quo reus debuiſſet actori ꝯdēnari nō poſſit iudex ꝯ eū reum hr̄e recurſum de quo ſe remittit ad not.ꝑ ſe in.l.mācipia.C.de ſer.fugi. Nec ob.l.miſſi opinatores.C.de exac.tribu.li.x.q̄ ibi exactor negligēs in exactiōe tributē ꝓ ſoluit tributa ꝓ debitore obligato:ꝛ eū liberauit ſolōne ſua:iō ab eo repetit vt.j.ſʒ hic iudex nō liberauit debitorē ſolutiōe ſua:quiā liberatus erat ꝑ abſolutoriā.idē tʒ bal.i.l.ſancimus.in ſi.C.de iud.ꝛ in.c.i.§.iudices ꝟo.de pa.iura.ſir.in.d.l.mācipia ꝑ illū tex.in ſi.cū ibi no.vbi pʒ q̄ i caſu ꝓdicto iudex potius ſoluat penā ſui delicti q̄ ſoluat ad
3 liberationē alterius.†Sʒ ſpec.in ti.de expēſis.§.poſtremo.ꝟ. ēt illud.tʒ ꝯriū dicēs q̄ ſi iudex omiſit ꝯdēnare victū i expēſis:ꝛ ꝑꝑ hoc ipſe ꝯuētus in ſindicatu ſoluit eas victori poterit a victo eas recuperare ꝑ.d.l.miſſi.cuiꝰ opi.rep̄hēdit Imo.in.l.ſi tertius §.ſi.ff.d aq̄ plu.ar.ꝛ ꝑ bal.i locis ꝓall.q reus cēſeſ liberatus ab expēſis eo ipſo q̄ iudex in diffinitiua nihil iudicauit de expenſis adeo q̄ vlterius peti nō poſſent.l.terminato.C.de fru.ꝛ lit. expē.ꝛ videreſ ſaluari poſſe opi.ſpe.in expēſis venientibus rōne cōtumacie:q̄ ille peti pōt iure actionis ꝛ ꝓbat bar.in.l.ſancimus. C.de in.allegādo.l.i.§.ſi.ff.ſi qs iuſdi.nō obtē. ꝛ ſic lʒ iudex in diffinitiua vel añ nihil de eis ꝓnūciauerit.tñ adhuc peti pōt iure actionis.vt pʒ ex no.ꝑ gl.ꝛ bar.in.l.iij.§.ſi rē.de le.iij. ꝛ in.l. nō ſolū.ff.de rei vē.ꝛ ad iſtā.q.vide etiā ang.no.in.l.ſtichū.§.ſi mādato.ꝑ illū tex.j de ſo.ꝛ in.l.ij.§.ſi.cū ſeq.ff.ꝓ emptore.barto.in trac.repreſaliaꝝ.in.x.q.alle.iſtam gl.

1 Contumax quō ꝛ qualiter puniatur dicitur hic.
2 Contumax ad hoc vt quis dici poſſit requiritur q̄ cōtempſerit trinam citationem.quod limita vt infra.
3 Contumax dicitur qui ſemel ꝑſonaliter citatus noluit comparere:ꝛ talis non requiritur q̄ ſit ter citandus.
4 Citandus non eſt vlterius qui citatus dicit ſe nolle comparere.
5 Citatio non requiritur quando ſemel citatus incontinenti aſcēdit equū:ꝛ velit in longinquis partibus recedere ꝛ dicit ſe nolle vlterius comparere.
6 Citari non d3 vlterius qui monitus eſt ꝑſonaliter per iudicem.
7 Citatio non requiritur vbi par requirit parem.
8 Citandus non eſt vlterius vbi citatus ſe occultauit:vel quando non patitur citationem ad ſe peruenire.
9 Citatio vnica ſufficit vbi citatur tyrānus:vel alius terribilis.
10 Citatio vnica an ꝛ quando ſufficiat:dicitur hic remiſſiue.
11 Citatio vnica pro omnibus poteſt fieri ſi hoc exprimatur:quod limita vt infra.
12 Citatio trina requiritur vbi lex vel ſtatutum imponeret penam citato ratione contumacie.
13 Citatio trina requiriſ ſtatuto ſic diſponente.
14 Citatio trina requiritur in criminalibus propter magnitudinē preiudicij.
15 Citatio trina requiritur vbi ſtatutum diſponeret q̄ contumax habeatur pro confeſſo.
16 Citatio ad hoc vt dicatur peremptoria poſt trinam citationem an requiratur quarta.
17 Citatio per edicta qñ ꝛ per quem iudicem poſſit fieri.
18 Citatus ſi non comparuit in prima ꝛ ſecūda citatione:ſed in vltima:an teneatur reficere expenſas.
19 Contumax dicitur qui comparuit citatus ꝛ receſſit illicentiatus a iudice.

COntumacia.

Diuidiſ in tres. in prima ponit penā ꝯtumacie vſq̄ʒ ibi:ꝯtumax. In ſcḋa declarat qs dicaſ ꝯtumax vſq̄ʒ ibi:penā. In tertia ponit aliq̄s cauſas ꝑꝑ
1 q̄s qs excuſaſ a ꝯtumacia:ꝛ hoc ſit loco ſūmarij.†In tex.ibi litis dāno.expone vt in gl.in q̄ habes de pena ꝯtu.ꝛ ēt ꝑ gl.in ꝟ. penā ꝯtu.q̄ eſt vt qs ꝑdat cām in oībus caſibus in qbꝰ hr̄ ꝓ ꝯfeſſo vt in caſu.l.ij.§.qḋ ſi actor.cū ſe.C.de iur ca.ꝛ in.c.ſi.e.ti.li.vj.ꝛ in caſu l.ij.§.ſenatus.in gl.i.ꝛ in.l.arrianſis.§.i.de iu.ſiſ.ꝛ in.c. ſi.de ꝯfeſ.li.vj. Itē cadit ab oī iure ſuo q ſi ꝑꝑ ꝯtumaciā in caſu l.locoꝝ.C.de oī agr.deſer.li.xi.ꝛ in caſu l.i.§.oēs ꝟo.C.de ap.
2 ꝛ in caſu.l.q cū vno.§.q poſt deſertionē.de re mil. ¶ In tex.ibi q tribus ꝛc.ad ꝯtumaciā ergo requiriſ trina citatio. qḋ limita primo:vt dixi i.l.de vnoquoq̄ʒ §.i.ff.e.ꝛ hic adde q̄ dixi. ¶ Scḋo fallit i cāis ſūmarijs cle.ſepe.in ꝟ.citationē.de ꝟ.ſi.ꝛ in extrauagāti ad reprimēdū in ꝟ.in termino.vbi bar. qḋ ſane intellige in cauſis in qbus ꝓcediſ nō ſolū ſūmarie:ſʒ ēt ſimplr̄ ꝛ dē plano. ſecus aūt in cauſis in qbus mā diſponit ſimplr̄ ꝓcedi.vt ꝓbat bal. i auc.ei q.in.ix.col.in ꝟ.q̄ro an poſſit ꝛc.C.de bo.auc.iu.poſ.ꝛ
3 i.l.ij.i pe.col.C.vbi ī rē act. ¶ Tertio limita qñ qs fuit ꝑſonalr̄ ſeſ citatꝰ ꝛ nō cōꝑuit.q̄ i icertis nō certis ꝛc.l.ꝯtinuus.§.cū ita. de ꝟ.ob.Inn.i.c.ad petitionē.de acc.cū quo trāſeūt.B.de roſa ꝯclu.xxxiij inci.lʒ in cauſis ꝓbanis.ꝛ iac.bu.l.tres denūciatiōes.C.quō ꝛ qñ iu.Sʒ cōiter teneſ ꝯriū:vt no.gl.mag.ad ſi.ꝛ ibi bar.ꝛ oēs in.l.ſi.ff.de reſt.in integ.ꝛ idē tʒ bal.in.d.l.tres denūciatiōes.q ꝓ hoc pōderat tex.in.l.ꝓñi.añ mediū.C.de his q ad ec.ꝯfu.ꝛ idē bal.i.c.i.i ſi.i.col.de mil.vaſ.q ꝯtu.ē.ꝛ ioā.an. in addi.ſpe.i ti.de ꝯtu.§.i.ꝛ.d.ant. i.c.ſi.ō eo q mit.i poſ. ꝛ cōiter doc.i.d.c.ad petitionē.ꝛ imo.i.l.ex ꝯſenſu.§.cū q.j.de ap.ꝛ i.l. ſi finita.§.iul.de dā.iſe.ꝛ.d.ant.in.c ꝯſuluit.de off.dele.facit.l. ad ꝑeꝑtoriū.de iu.ꝛ iſte tex.loquēs ī diſiūctiue.nā vſ iſto caſu citatus nō cōparuiſſe i ꝓma citatiōe:nō q̄ amplius nollet cōꝑere in

Alex.de Imo.ſup prima.ff.noui. ꝛꝛ iij

iudicare abſen ti.l.ſi.C.ſi ꝑ vi vel alio mo.l. meminerit.C. vñ vi.c.cū ex iſtis.de in iic. reſtitu.l.ii.§.ꝛ qs a ꝓncipe.ff. ne qd i lo.pu. e.ſup eo.d of. dele.ꝛ vtē no. in.c.cum olim de re iudi.vbi plene.

nā fieri debere citationē p pconē in locis publicis cū ꝑpositiōe
12 edicti p rōnē aſſignatā p eū.† Scđo fallit niſi lex diſponeret vt ci
tatus incurreret penā rōne ꝯtumacie: qꝛ tūc reqrit trina citatio
gl.eſt ſingularis in cle.i.in ꝟ.iij.de vi.ꝛ bo.cle.ꝛ vr̄ ſimilis gl.iū
cto.text.i.c.i.i ꝟ.vocatiōe.ꝛ ibi bald.de mili.vaſ.q ꝯtu.ē ꝛ no.
bal.in auc.q ſemel.C.quō ꝛ qñ iu.ꝛ i.l.nō ſunt liberi.de ſta.bo.
ꝛ Jo.an.in addi.ſpe.in locis pall.i ꝑrima fallētia quod itellige
ſi grauis pena veniret iponēda. ſecus ſi leuis vt in pena excōica-
tionis.d.l.ꝯſentaneū.ꝛ.d.c.ꝯſtitutionē.de ſen.excō.lib.vj.iun-
cto tex.c.ſacro.e.ti.in antiqs.ꝛ cōiter approbat gl.i.d.cle.i.et
13 d.c.ꝯſtitutionē.℄† Jtē fallit niſi ſtatutū diſponeret quē citari.
ita ſingulr̄ dixit.ꝛ pbat bal.in.d.l.ceſſante.ꝛ bal.in locis all.i ꝑ
14 rima fallētia.℄† Jtē fallit in criminalibus pp magnitudinē pte
iudicij ſm Cy.in.l.i.C.de reg.re.in.iiij.q.q allegat in ar.l.fi.e.
ti.q̄ parū facit.Sꝫ bal.in.d.l.i.cōiter doc.ꝯ̄riū tenēt ꝛ rectius vt
dixi in.l.ij.ꝯ̄.e.℄ Uel dic ꝙ lꝫ cy.dicat qđ i criminalibus qs ci-
tādus eſt ter ꝛ qđ iudex nō pōt in eis dilationē abbreuiare tñ nō
p hoc negare vr̄ ꝙ nō poſſit fieri vna citatio ꝑ oībus qꝛ p hoc iu
dex nō vr̄ abbreuiare dilationē: ſꝫ dꝫ ſtatuere tm̄ tp̄s i ea ꝙ̄tū in
tribus ſtatuiſſet ita dixit gl.no.in.l.nōnūꝙ̄.ꝯ̄.de iu.ꝛ i.l.nōnūꝙ̄
15 C.de dila.℄† Jtē fallit vbicūqꝫ ſtatutū diſponeret ꝙ ꝯtumax
habeat ꝑ ꝯfeſſo qꝛ tūc nūꝙ̄ ſufficit vna citatio ꝑ oībus pp ma-
gnitudinē pīudicij.ita ſingulr̄ dixit bal.i.l.receptitia.C.de ꝯſti-
tuta pecunia allegat textum in.l.ſenatus.§.quod ſi tribus de iu
16 reſſ.℄† An autem ad hoc vt dicat pemptoria citatio poſt tri-
nā citationē reqrat q̄rta citatio tex.vr̄ ꝙ ſic.in.d.l.ad pempto-
riū cū duobus ſequentibus ſꝫ veritas eſt nō eſſe neceſſariā q̄rtā
citationē ꝛ tres citationes hn̄t vi pemptorie ficte.d.l.tres.ꝛ ibi
gl.ꝛ bar.ꝛ alij no.gl.i.d.c.i.de mili.vaſ.in ꝟ.vocationē tñ vex
pemptoriū ē qđ emanat poſt trinā citationē.d.l.pemptoriū cū
17 duab' ſeqn̄tib'.ꝛ notāt inn.ꝛ doc.i.d.c.ad petitionē.℄† Jtē
no.citationē poſſe fieri p edicta ꝛ qs iudex hāc facere poſſit ꝛ qñ
vide in auc.q ſemel.C.quō ꝛ qñ iud.ꝛ barto.in.d.l.ꝯſentaneū.
ꝛ in.l.pleriqꝫ.ꝯ̄.de in ius vo.ꝛ p bar.i ex̄uagāti ad repmendum
in ꝟ.p edictū.ꝛ ſpe.in ti.de citatiōe.§.ſeqr.legit ꝛ no.in cle.i.ꝯ̄
iudi.ꝛ no.bal.in.l.fi.C.de iure do.ipe.p ang.ꝛ imo.in.l.q ante
18 kalēdas.de ꝟ.ob.ꝛ imo.in.l.iiij.§.ꝑtor.de dam.iſe.℄† Ultio
no.ar.ꝙ ſiqs citatus i pma vel ſcđa citatiōe nō cōparuit ſꝫ i vlti-
ma nō dꝫ reficere expēſas pme vl' ſcđe citatiōis qꝛ nō vr̄ ꝯtumax
tñ cōiter tenet ꝯ̄riū p tex.i auc.q ſemel.C.quō ꝛ qñ iu.ꝛ ibi bar.
in pn.vbi cōparens añ tertiū terminū reficit expēſas ſi nō cōpa-
ruit in pmis ꝛ idē tꝫ bar.Cyn.ꝛ alij.in.l.ſancimus.C.de iudi.ꝛ
ibi bar.q rñdet ad iſtū tex.vt hic p eū:ꝛ firmat gl.in.c.q̄relā.de
ꝑcu.ꝛ glo.xiiij.diſti.c.onerat.iiij.q̄ſtio.vj.c.i.ꝛ.c.de illicita.ꝛ
gl.c.i.vel.ij.de do.ꝛ ꝯtu.in.vj.ꝛ bar.ꝛ bal.in.l.i.§.is vr̄.ꝯ̄.ſi qs
iuſdi.nō obtē.ꝛ in.d.l.q añ kalēdas.ꝛ ſpe.in ti.de cita.§.viſo.
ꝟ.qd ſi tertius ꝛ an.in.l.ij.C.de anna.excep.ꝛ Ant.de bu.poſt
Jnn.in.c.finē litibus.de dolo ꝛ ꝯtuma.℄ Quod limita vt per
Jo.an.in.d.c.q̄relā.ꝛ in.d.§.viſo.circa mediū.ꝛ p Jmo.in.d.
19 l.q añ kalendas.in fi.ꝛ in.d.l.ſi finita.§.ſi plures.† Et dū gl.pri
ma dicit qñqꝫ.reſpectu recedentis dic.ſ.ſine licētia iudicis qꝛ ꝑ
ꝯtumace hr̄ in iuribus.ꝯ̄.alleg.in gl.ꝛ dicā poſt bar.ꝛ ang.in.l.
q̄ſitū.j.e.ꝛ ibi ēt vide bar.circa ea q̄ tāgit in colu.fi.Cetera dic
vt per doc.maxime per bar.

1 Peremptorium propoſitum ꝯ̄ pupillum vel adultum indefen
ſos: vel ꝯ̄ abſentem cauſa rei publice eſt ipſo iure nullum: quo
ad ſententiam proferendam.
2 Citatio peremptoria non requiritur in.ij.decreto interponen-
do ex cauſa damni infecti contra pupillum
3 Decretum ſcđm an ꝛ qñ poſſit interponi ꝯ̄ minorē ꝛ qñ ſuccur-
ratur minori aduerſus primum decretum.
4 Decretū ſcđꝫ an ꝛ qñ poſſit interponi ꝯ̄ abſentē cā reipublice.
5 Decretū ſcđꝫ pōt interponi ꝯ̄ pupillū qñ graue es alienū vrgeret.
6 Snīa lata ꝯ̄ minorē idefenſū eſt nulla ſec' ſi ſit lata i cā applōnis.
7 Jnterlocutoria lata ꝯ̄ minorē ꝛ indefenſum an ſit nulla.
8 Pupillus an debeat citari ſolus vel cum actione tutoris.vel ſo
lus tutor.ꝛ quid in adulto.
9 Pupillus citatus intelligitur vt legittime compareat.

1 Contra pupillum. † Perem-
ptoriū pro-
poſitū ꝯ̄ pupillū vel adultum indefenſos vel ꝯ̄ ab
ſentem cā reipu.eſt ipſo iure nullum quo ad ſnīaſ
proferendam

proferendam.h.d.Et ſm iſtum intellectum ceſſant oia 3ria pa
riformiter ſe h3 deciſio huius.l.ad oes pſonas hic enumeratas.
¶ In glo.i.ibi ſi iudex ſciebat hec vera:⁊ cōiter tenet ⁊ probat
in.l.queſitum.j.eo.cum concor.¶ In ea.glo.ibi nō vendicio
nē intellige glo.3 pupillū procedi nō poſſe ad ſcōm decretū ſed
2 ad pmū duntaxat.¶ † Limita tū hoc nō pcedere in ſcōo decreto
interponēdo ex cā dāni infecti qz in illa nō requirit vera cōtuma
cia iō 3 pupillū interponit.l.ij.§.i.⁊ ibi no.ff.de re.eo.l3 poſſit
reſtitui ſi leſus eſt vt ibi in glo.⁊ eſt ad ide3 tex.in.§.ſi forte.hoc
alle.in gl.quē tex.ēt in pupillo itelligit bar.in.l.3uis.in vlti.col.
de dam.infec.⁊ idē eſt dōm in ſcōo decreto interponēdo ex cau
ſa noxali qz illud ēt nō reqrit citationē.iō videmus q 3 abſentē
illud ēt interponit.l.ij.§.ſi.⁊ ibi per bar.ff.ſi ex noxa.cā aga.vñ
ēt d3 poſſe interponi 3 pupillū qz a pari pcedūt cā dāni infecti.
3 ⁊ cā noxalis.l.ptor.§.hoc edicto.de dā.infec.¶ † Itē fallit 2clu
ſio dicte glo.vbi vrgeret graue es alienū pupilli ⁊ mora eēt picu
loſa allatura vt qz pupillus haberet bona tpe pitura qz 3 pupillū
pōt pcedi ad ſcō3 decretū.l.fulcinius.§.adeo.q.ex cau.in poſſ.
ea.⁊ no.gl.in.l.ſi minor alle.in gl.Et de materia qñ ſuccurrit mi
nori aduerſus pmum decretum vide bar.⁊ doc.in.d.§.ſi forte
⁊ Jo.an.poſt Spec.in ti.de.i.⁊.ij.decreto.§.reſtat.ṽ.ſ3 pone
pupilli.cum ṽ.ſeq.⁊ Spec.in eo.ti.§.iā de effectu.ṽ.qd ſi mi
4 nor.¶ † In ea.gl.ibi.§.ſi forte.veritas eſt q ibi eſt ſpāle i cā dā
ni infecti vt in ea nō poſſit pcedi 3 abſentem cā reipub.ad ſcōm
decretū:ſ3 ad pmū.l.ignorare.⁊ ibi plene docto.C.de re mili.l.
qui cū in poſſeſſione3.j.de preui.credi.qz requiritur latitatio.l.
fulcinius.§.i.⁊.§.qd ſit.j.q.ex cau.in poſſeſ.ea.¶ Et ſicut fal
lit in cā dāni infecti.d.§.ſi forte.ita ēt dico fallere in cauſa noxa
li per ea que pxime dixi ⁊ in ſpē not.barto.in.l.fin.ff.de reſti.in
integ.⁊ idem vr velle barto.in.l.ſi finita.§.iulianus.⁊.§.ſi quis
poſſidet.ff.de damno.infec.⁊ gl.⁊ Bald.in.l.ij.in.iij.q.ff.ſi ex
noxa.cā aga.⁊ in auc.ei qui in antepe.col.C.de bo.auc.iu.poſ.
vbi oīno vide:⁊ inno.in.c.ſi aduerſa.de eo qui.mit.in poſſeſ.et
in.c.dilecto ṽ ver.ſig.in quibus locis etiā firmant doct.q illud
qō dcm̄ eſt in ſcōo decreto q poſſit interponi 3 abſentem cauſa
reipu.procedit etiam in alio abſente ſine dolo cū non dicat lati
tare.d.l.fulcinius.§.i.⁊.§.qd ſit ⁊ i dubio abſens preſumit ab
eſſe iuſta cauſa.tex.eſt bene notandus in.l.ſi eum.§.fin.j.de ſide
5 iuſ.⁊ ad hoc illum no.iaco.de are.⁊ Ang.¶ † Ite3 3 dictos ab
ſentes poterit ēt pcedi ad ſcōm.decre.qñ graue es alienu3 vige
ret vt dixi.ff.per.d.l.§.adeo.ita voluit glo.in.l.qui cum in poſ.
quam imo.h reputat ſingu.⁊ not.bart.in.d.§.adeo.⁊ in.d.l.ſi
6 minor.ad qō oīno vide bald.in.d.auc.ei q.in anpe.col.¶ † Ex
tra glo.h tetigit bar.an ⁊ qñ valeat ſnia lata 3 minore3 indefen
ſum:⁊ t3 q ſit nulla per.l.acta.§.ſi.ff.eo.⁊.l.cum minores.C.ſi
aduer.rem iu.tū ſecus eſt in ſnia lata in cauſa appellationis ita
eleganter probat bar.in.l.alienā.in pn.C.de procu.ſ3 Bald.ibi
melius.p.l.ſi pſes.C.qūo ⁊ qñ iu.¶ Nec ob.rō Barto.ſe fun
datis per.l.i.ſ.de appel.reci.qz dic q alia eſt ratio illius.l.vt ha
7 bes p Accur.in.d.l.alienam.¶ † Item qd ſi interlocutoria la
ta ſit 3 minorē indefenſum dic vt in glo.⁊ p doc.in.d.l.i.C.qui
le.pſo.⁊ in.l.i.C.de iure reipub.lib.xj.p Spe.⁊ ioā.an.in ti.de
8 dc.§.i.in ver.priore.p bar.⁊ alios in.d.l.cū minores.¶ † Que
a rit imo.hic an pupillus * debeat citari cum auctoritate tutoris:
an ipō ſolus ⁊ ſiſr 3 quem d3 formari libellus:⁊ qd in adulto.et
refert q bar.in.l.i.§.ſufficit.ff.de admi.tu.dicit q quantūcūq3
ad formandum libellum differētia ſit inter pupillum ⁊ adultum
quam dīam clare facit iuriſconſultus in.d.§.ſufficit.tū verius
vr q nō ſit dīa inter pupillum ⁊ adultum:vt no.gl.in.d.§.ſuf
ficit.in ṽ.licentia.⁊ in glo.ſeq.⁊ idem no.inno.in.c.accedēs.ad
h.de pcu.Uel potes opi.concor.vt h per imo.⁊ etiam Pa.de
9 ca.in.l.ij.ff.de 2di.fur.Sequit opi.Bart.† ſubdit etiam Bar.
in.d.§.ſufficit.⁊ in.l.qui h3.§.ſi pupillo.in ſi.ff.de tute.q ſecus
eſt ſi ſimpliciter citatus compareat per ſe vel per aliu3 legittime
allegat in ar.l.ſi.C.de procu.Sed imo.hic refert q de facto fuit
deciſum 3rium immo ēt op3 citari tutorem ſi illum h3 alias de
bent citari amici ⁊ coniuncti vt pupillus reddatur contumax:⁊
ſic procedi poſſit contra ipſum ad pmum decre.alleg.text.in.l.
hoc aute3.§.i.⁊ dicit imo.q ita ibi t3 bar.i ſi.j.qui.ex cau.i poſ.
ea.Item Spe.⁊ ioan.an.in.d.§.reſtat.ver.ſed pone q pupilli
cum ver.ſe.¶ Sed Pau.de ca.dicit videri tex.h q citatio fa
cta de pupillo nil valeat:ſed d3 citari tutor:3riu3 videtur tenere
bart.ſm eum in.d.§.ſufficit.concludit Pau.de caſt.q aut eſt
infans et indiſtincte nō v3 citatio.l.iiij.in princi.ff.de in ius vo.
aut eſt maior infante.⁊ gl.ibi dicit citari debere tutorē vel pupil
lū cū auctoritate tutoris.¶ S3 in hoc vltimo dicēdū eſt ſ3 pau.
de ca.q aut pupillus ſolus citatur et non comparet nec alius p
eo.et tunc citatio nō valet quo ad hoc vt poſſit perueniri ad diſ
ſinitiuam vt hic in glo.nec etiam ad primum decretum.d.§.ſuf
ficit.ſm eum.qz quo ad illud ſufficit q pupillus nō defendatur.
l.apud iulianum.allega.in glo.¶ Sed in hoc vltimo melius lo
quitur imo.per.d.l.hoc autem.aut comparuit tutor vigore cita
tionis facte de pupillo:⁊ talis citatio reputabitur valida ſ3 pau.
de ca.qui dicit ita intelligi poſſe opi.Bart.¶ In perſona vero
adulti q fuit citatus dicit pau.de ca.idē quo ad diffinitiua3:qz ſi
nemo pro eo cōparuit non reputat 2tumax:⁊ plus nō dicit.Ad
de q bal.⁊ imo.in.l.ſi ex legati.de ver.ob reprehendunt illam
opi.Bart.2cludentis q pupillus vel adultus ſolus poſſit citari
per.d.l.ſi ex legati.cum.l.ſeq.⁊ hoc ſi extat tutor vel curator:ſed
ſi non extant debēt citari agnati.d.l.hoc autem.idem t3 Spe.⁊
Jo.an.in locis ſupra alle.Sed bal.in.l.ſi.C.ſi pter pub.pē.di
cit eſſe ver q non ſufficit ſolum pupillum citari niſi prius nūcie
tur tutori.alleg.l.neq3.de in ius vo.ſed bene ſufficit citari adul
tum ſolum:qz intelligitur q citatus non compareat legitime al
leg.l.ſi tutor.cum glo.no.in ver.veniat.j.de bo.auc.iudi.poſ.⁊
idem videtur tenere Bald.in.l.i.C.qui pe.tu.⁊ Bald.in.l.non
eo minus.in ſi.C.de procu.⁊ Pau.de ca.in.l.ij.ff.de cōdi.fur.
l3 Spe.⁊ Joā.an.in locis ſupra alleg.⁊ imo.in.d.l.ſi ex legati.et
Imo.in.d.l.ſi finita.dicant q ſufficiat eum ſimpliciter citari.p
d.l.ſi minor.iuncta glo.in.d.§.ſufficit.in ver.in cauſis.⁊ Pau.
de ca.in.d.l.ij.ff.de in ius voc.vbi in maiore infante tenet opin.
Bar.ſimpliciter. Alex.

Additio.
a ¶ Pupillus.vide bal.⁊ imo.i.l.ſi ex legati eā.j.de v.ob.⁊ bal.in l.pe.ad ſi.C.ſi aduerſus re3 iud.⁊ vide de mā ēt p bal.i l.non ideo minus.in ſi.C.d pcu.⁊ in.l.ii.i pn.C.ſi pp pu.pē.⁊ in.l.i.C.vbi petāt tuto. Lho.

1 Citatus ad maius tribunal ſi non comparet coram minori con
tumaciam non incurrit:limita vt infra.
2 Citatus coram diuerſis iudicibus coram vtroq3 comparere te
netur.
3 Citatus coram maiore ⁊ iudice ad cauſam peragendam:⁊ corā
minore ad teſtimonium ferendum tenetur cora3 minore iſto ca
ſu comparere.
4 Citatus coram maiore magiſtratu non tenetur comparere qñ a
minore eſſet detentus.
5 Citatus coram diuerſis iudicibus an ⁊ quādo teneatur potius
comparere coram vno q alio.

1 **Is qui ad maius.** Citatus ad maius tri
bunal ſi non comparet
coram minori contumacia3 non incurrit.hoc dicit.¶ Et de ma
teria huius.§.vide in.l.ij.§.fina.⁊ ibi late per Barto.j.de cuſt.
reorum.per bald.in.l.ſenatus.C.qui accuſ.⁊ habetur in.c.cum
parati.de appella.⁊ aliquid per Imo.⁊ Angel.ponentes hec.
2 ¶ † Ex dictis per barto.in.d.l.ij.§.ſi.limita iſtū tex.non proce
dere niſi citatus quis eſſet per diuerſos coram diuerſis iudici
bus:qz tunc coram vtroq3 comparere tenetur per not.per glo.
3 in.d.l.ii.§.ſi.⁊ in.l.qui de crimine.C.qui accuſa.¶ † Secundo
fallit vbi citatus eſſet quis coram minore iudice ad teſtimoniu3
ferendum ⁊ coram maiore eſſet citatus ad agendum aliam cau
ſam pecuniariam in qua poſſet comparere per procuratorem.
nam tunc cum in actu ferendi teſtimonium requiratur preſentia
perſone per.l.iij.§.diuus.in ver.teſtimoniſe.cum glo.ff.de te
ſtibus.⁊ in.l.ſi quando.C.de teſtibus.tenebitur comparere co
ram minore ad ferendum teſtimonium:hanc rationem ſpeciali
4 ter conſiderauit iuriſconſultus in.l.ij.§.i.ff.ſi quis cau.¶ † Ter
tio fallit vbi a minore magiſtratu eſſet detentus.d.l.ij.§.fina.ff.
5 ſi quis cau.ſm baldum in eadem.l.i.¶ † Item procedit iſte te
xtus vbi in diuerſis cauſis quis citatus eſſet:vel etiam in eadem
cauſa in eodem tempore inchoata coram diuerſis:ſecus ſi vnus
iudex etiam inferior occupaſſet iuriſditionem in eadem cauſa p
qua reus vocatus eſſet a maiori iudice.argu.l.ſi quis mihi bo
na.ff.de iudi.⁊.l.cum quedam puella.ff.de iuriſdi.om.iudi.ni
ſi maior iudex eſſet princeps:quia tunc nullus ſuperior poſſet in
feriorem ordinariu3 vetare niſi princeps:vt in auc.de defen.ci.
§.iudicare.l.in hac.ff.de dona.plene no.in.l.iudiciū ſoluit.ff.de
iu.⁊ no.Hoſt.in.c.volētes.de off.leg.⁊ arch.xj.q.i.de perſona
bal.in.d.l.ſenatus.⁊ in.d.l.ij.ff.ſi quis cau.

1 Iudex abſoluendo partē ab obſeruatione iudicij ratione inepte
Alex.de Imo.ſup prima.ff.noui.

petitionis. vel ratione inſtantie perempte ſuper principali per hoc non expirat eius officium.

2 Iudex lata ſnia functus eſt officio ſuo fallit vt infra.

3 Mulcta pōt remitti per iudicem. qꝛ talis mulcta imponitur officio iudicis nobili.

4 Snia diffinitiua vbicunqꝫ eſt lata ſuper eo pro quo fuit imploratum officium iudicis nobile poteſt ſemper eodem officio nobili reuocari.

5 Iudex lata ſnia non eſt functus officio quoad exequeñ. ſeu interpretandum.

6 Iudex lata ſnia non eſt functus officio quando incōtinenti velet corrigere ſuam ſententiam anteq̄ eſſet habita pꝛ abſoluta et perfecta.

7 Snia poteſt reuocari per eundem met iudicem qñ is pro quo lata eſt fateretur ipſam eſſe iniquam.

8 Snia poteſt retractari ab eodem iudice etiam ſi tranſiſſet in rē iudicatam admiſſe eſſent probationes in contrarium parte non opponente.

9 Snia poteſt retractari ab eodem iudice in oībus caſibus in quibus ſnia non tranſit in rem iudicatam.

10 Snia excōicationis poteſt retractari ab eodem iudice.

11 Snia an ꝛ qñ ꝛ per quos poſſit retractari.

12 Delegatus lata ſententia nulla functus eſt officio ſuo: vt nō poſſit amplius de ipſa cognoſcere. fallit in delegato principis.

13 Delegatus ad vniuerſitatē cauſarum lata ſnia non eſt functus officio ſuo.

14 Delegatus ad vnam cauſam qui tulit ſniam ꝯ formam mandati delegatiōis lata ſnia non ē functus officio ſuo ſicut dicimus in arbitro.

15 Delegatus non ē functus officio qñ tulit ſniam nullam per ꝓbabilem errorem facti.

16 Snia poteſt retractari ab eodem iudice qñ non hꝫ eſſe ſeu figuraꝫ: vt qꝛ iudex condēnauit dñm qui nunq̄ fuit in iudicio ſꝫ eius procurator.

17 Delegatus lata ſnia an ſit functus officio in caſibus in quibus ſnia non tranſit in rem iudicatam.

18 Arbitrator lata ſnia nulla an ſit functus officio ſuo ita vt non poſſit illam retractare.

19 Snia an continens condēnationem vel abſolutionē vel lata vna voce poteſt retractari.

20 Sententia lata nulliter per iudicem ordinarium an poſſit ab eo retractari.

21 Nullitatis cauſa deuoluit ad ſuperiorem negocium principale ſicut appellatio.

22 Interlocutoria nulliter lata an poſſit retractari.

23 Snia nulla an poſſit per iudicem ſuperiorem reformari vel nullam declarari.

24 Snia nulla ſi declaratur an poſſit delegatus eam confirmare ꝛ cognoſcere de cauſa principali.

25 Sententia condemnatoria in centum pro aliquo delicto lata. adiecta clauſula ſaluo ꝛ reſeruato q̄ ſi condemnatio eſſet i plus vel minus quaꝫ deberet eſſe ex forma ſtatutorum ex nunc reducit ad debitaꝫ quantitatem an aliquid operabitur illa clauſula.

26 Snia ſit lata an valeat. condēno titium in centum ſaluo q̄ ſi pena maior vel minor veniret imponenda ex forma ſtatuti. q̄ illa ſit impoſita.

27 Cla admiſit ipſa inſtā ſi ꝛ quatenus de iure admitti debēt ꝛ poſſent quid operatur dē hic remiſſiue.

28 Clauſula interpoſuit decretum ſi ꝛ quatenus de iure ſit interponendum quid operatur:

29 Feudum ſi vaſallus alienat per hec verba. ſi ꝛ quatenus de iure poſſum quid operatur.

Additio. a Iudex vide de iſta mā iſtius. l. ꝑ ſcip. in. c. in lrīs de offi. deleg. vbi plene tho. di.

a 1 Iudex. a Hic vt per bart. in ſūmario. ¶ † In text. ibi dicit ſniam. ſ. ſuper negocio principali ſecus ſi ſuper inſtantia: vt qꝛ abſoluit reus ab obſeruatione iudicij rōne inepte petitionis vel inſtantie perempte in cā principali: qꝛ tunc non expirat offm iudicis ſuper negocio ꝑncipali etiam ſi eſſet iudex delegatus vt no. voluit Spe. in ti. de offi. iu. §. deſeruit. ver. qd ſi ꝓponēs. vbi ad hoc plura alle. Et idem ſequit Ange. imo. ꝛ Pau. de ca. ħ ſim plr. Addo. bal. idem tenentē ſub dubio forte. in. l. i. in. ij. col. C. ſi a nō cōpe. iu. ħ ſumat Io. an. poſt antiquos in. c. examinata de iudi. Et ibi per do. Anto. in vlt. col. nam iuriſdictio delegata non perit inſtantia ꝑempta vt colligitur ex glo. in. c. i. de iudi. ꝛ ħ ſequunt dcs. Idē tenuit Imo. in. c. conſuluit. de offi. dele. ꝛ Pau. de liaza. in cle. ij. de re iudi. ꝛ do. de ro. ſua concluſione. lx vj. ꝛ ꝑ hac opin. facit qꝛ talis ſnia dicitur interlocutoria: vt no. glo. in. l. ticia cum ꝯcor. j. de accu. ꝛ ibi latius bar. ſed iſta lex nō

2 hꝫ locum in interlocutoria: vt ħ in glo. ergo. ¶ † Et habeas limitationem ad regulaꝫ huius legis volentis q̄ ſentētia lata iudex functus ſit officio: nam fallit regula huius legis vbicūqꝫ officio iudicis nobili reſtitutionem in integ. implorādo adireſ iudex q ſniam tulit nam tunc ipſemet retractare poterit ſniam. l. in cauſe. la. ij. §. fina. ꝟ. de mino. ꝛ no. glo. in. l. i. C. ſen. reſcin. non poſ

3 ſe. ꝛ hoc mō rñdet ad. l. diuus. alle. in gl. ¶ † Et ex hac fallētia reſultat rō ꝑpter quam dicimus iudicem poſſe mulctā remittere. l. illicitas. §. ſi. ꝟ. de offi. pſi. nā rō eſt qꝛ talis mulcta imponiſ officio iudicis nobili. l. i. in pn. ꝟ. ſi quis iudi. non obtem. inducendo vt ibi ꝑ barto. in ver. quero. ſecus videmus in pena que quidem imponiſ ꝑ viam accuſationis nā tūc officiū iudicis eſt mercēnarium deſeruiēs actioni intētate iō expirat lata ſnia ſuꝑ pena vñ iudex penam per ſuā ſniam poſitam remittere nō pōt etiam pauperi. d. l. i. in fin. cum concor. ħ alle. ꝛ iſta fuerunt de mente Bar. ħ ꝛ ſic vult Bar. ħ q̄ per precedentem accuſationem officium iudicis non dicatur nobile ſed mercēnarium. contrariuꝫ tenuit ipſemet in. l. imperium. in. ij. colum. ꝟ. de iuriſdi. om. iu. bald. ibi reprehendit no. per barto. ibidem. ꝛ bene vt ibi per cū adherētem verbis barto. hic licet de eo mentionem non faciat.

4 ¶ † Ex his etiaꝫ inferſ q̄ vbicūqꝫ ſnia diffinitiua lata eſt ſuper eo pro quo fuit imploratum officium iudicis nobile poteſt ſemper eodem officio iudicis nobili reuocari qđ quidem firmauit expreſſe bar. in. l. i. §. ſi. de preto. ſtipu. per. l. pe. eo. ti. ꝛ ideꝫ ſen

5 tit bar. in. l. qđ iuſſit. ꝟ. e. ¶ † Item fallit regula huius legis quo ad exequēdum ſiue ſit ordinarius ſiue delegatus principis. l. a diuo pio. ꝛ ibi fuit dictum in prin. ꝟ. eo. ¶ Item fallit quo ad interpretādum. l. ab executore. in princi. ꝛ ibi plene de mā de ap.

6 ꝛ not. in. l. ij. C. de ſen. ex peri. reci. ¶ † Item fallit niſi iudex incontinenti corrigit ſniam ſuam anteq̄ eſſet habita pro abſoluta ꝛ ꝑfecta vt ſi dicit cōdemno ticiuꝫ imo abſoluo vt eſt gl. elegās xvj. q. i. predicta. facit. l. ſi ita ſcriptū. ꝟ. de here. inſti. in princi. ꝛ dixi in. l. actorum. vbi vide. ꝟ. e. item tꝫ bal. in. l. i. in. ix. col. C. de fur. in. l. non dubium. in. vij. col. C. de legi. bene facit qđ not. gl. in. l. item labeo. §. i. in ver. procurator. ꝟ. fa. her. que dixit valere ſniam in qua iudex dicit condēno hoc addito ꝛ ſaluo eo quod infra dicam. qđ quidem vꝫ verū qñ verba predicta ad corrigendum ꝛ emendandum vel ſupplēdum adſunt in cōtextu eiuſdeꝫ orationis vere vel interpretatiue ſed ſi in dīonibus dīuiſo ſeparatis proferanſ ſecus eſt ſm Bald. no. in prima conſtitu. C. in. §. quibus. qui allegat. l. i. C. que ſen. reſcin. non poſ. ꝛ idem ſentit Cy. in. l. terminato. C. de fru. ꝛ li. expen. Sed verius videſ q̄ etiam ſi in diuerſis ꝛ ſeperatis orationibus iudex ſeipſum corrigat etiaꝫ in diffinitiua ꝑcedat correctio anteq̄ ſnia ſit habita ꝑ abſoluta ꝛ perfecta qꝛ tunc nulla ſententia cenſetur lata vt. l. contractus. C. de ſi. inſtr. ꝛ nulla correctoria cenſetur eſſe prolata in ſnia. l. lecta. ver. dicebam. ꝟ. ſi cer. pe. l. in beneficiēci. de pac. bene facit qđ no. Ioā. an. in propoſito in. c. ij. de purg. vul. hec etiam ſequiſ Imo. ħ. ¶ Plus dicit Spe. in tit. de arbi. §. ſi. ver. lꝫ aū ꝛ poſt. q̄ licet ſnia ſit habita pro perfecta iudex tñ poteſt incontinenti ſe corrigere. argu. eorum que dicuntur de teſte qui poſt abſolutam atteſtationeꝫ poteſt incontinēti ſe corrigere. c. preterea. de teſti. co. ꝛ notat glo. in. §. illud. in glo. magna. in ver. nō habebat in auten. de teſti. per barto. in. l. eos. in princip. ꝟ. de fal. ꝛ iſtud dictum reprehendit. hic Imo. dicens hoc iure non probari nec eſt bonum exemplum in teſte quia teſtis deponit dictum ſuum verbo tenus licet redigatur in ſcriptura nec diſpoſitione eius requiritur tanta ſolemnitas ſicut in ſententie ꝓlatione ideo facilius pōt teſtis ſe corrigere nam iudex cum magna deliberatione procedere dꝫ. l. ij. ꝛ ſi. C. de ſen. ex pericu. reci. Adde q̄ Iaco. de are. vt refert Guil. de cu. in. l. qui arbiter. ꝟ. de arbi. tenebat idem quod Specul. per id quod dictum eſt in teſte argumē. l. pleriqꝫ. ꝟ. de ri. nup. ꝛ. l. diuus. ꝟ. de teſti. i inte. Sed Guil. de cu. in. d. l. qui arbiter. contrarium tenet dicens iudicem recitata ſnia incontinenti deſinere eſſe iudicē vt ħ preterq̄ in acceſſorijs in quibus eſt ſpeciale. l. paulus la. i. ꝟ. eod. vnde cū incontinenti ſit queſitum ius parti non poteſt ei per iudicem auferri.

auferri alleg. in argu. l. hmoi. §. q ſiubũ. de legi. ⁊ l. ſtatuliberũ.
ad ſi. de lega. ij. ⁊ l. apud aufidiũ. de ope. lega. ⁊ ita vꝫ tenendũ:
bene faciunt que dicenꝫ infra circa queſtionẽ formatã hic p bar.
Si aũt verba in ſnia nõ eſſent multe correctoria ſed expreſſe ꝯria
vt ſi dixerit ꝯdẽno vel abſoluo ſnia eſt nulla. ⁊ eſt gl. no. in. c. cuꝫ
ergo. in ver. pñt. ii. q. iij. ⁊ not. io. an. in regula nullus ex ꝯſilio.
7 in mercu. ⁊ bal. in. l. i. in. ix. col. C. de fur. ¶ † Itẽ fallit niſi is p
quo ſnia lata eſt ꝯfiteaꝫ ſniã eſſe iniquã qꝛ tũc ipſemet iudex po-
terit ſniam retractare vt no. Inno. in. c. qꝛ plerıqꝫ. de immu. ec.
qð dictũ reaſſumpſit bal. in auc. ad hec. C. de vſu. in. ix. colũ. naꝫ
ꝯ preſumptionẽ iuris ⁊ de iure reſultantẽ ex ſnia que in rẽ iudic.
trãſiuit admittiꝫ probatio p confeſſionẽ partis in ꝯriũ vt p cy.
⁊ barto. in auc. ſed iam neceſſe. C. de do. ante nu. alle. gl. in auct.
8 vnde ſumiꝫ illa auctẽtica. ¶ † Sexto fallit niſi poſt ſniam que in
rem iudicatam tranſiuit admiſſe eſſent probationes in contra-
rium parte non opponente qꝛ tunc ideꝫ iudex ordinarius pote-
rit ſniam retractare. ita no. voluit Inno. in. c. cum dilecta. de re
ſcri. ⁊ in. c. cum bertoldus extra eodem ⁊ in. c. fraternitatis. de
frigi. ⁊ malefi. vꝫ etenim tunc pars que ſententiam obtinuit taci
te renunciare ſententie quod facere poteſt. l. iuriſgentiũ. §. ſi pa
9 ciſcar. ff. de pac. ¶ † Septimo fallit in oĩbus caſibus in quibus
ſnia non tranſit in rem iudicataꝫ de quibus aliquid remiſſiue di
10 xi in. l. diuus. ff. e. ¶ † Octauo fallit in ſnia excõicatiõis. c. ſacro.
de ſen. excõ. alias limitatiões h p glo. Quid in arbitro dic vt in
l. dicere. cũ duabus ſeq. ff. de arbi. ⁊ qð ibi p bart. ¶ In glo. ii.
11 ibi. l. illicitas. da hac fallentia dixi ſup tex. ¶ † In ea. gloſ. ibi vt
p alios poſſint ⁊c. hec vera lꝫ bar. hic. ⁊ in. l. qd tñ. in princi. ff. de
arbi. velit q ſpãle ſit in pſonis qbuſdã vt poſſint pp magnitudi
nem pſtãtie ſententias ſuas corrigere. ſed Imol. hic contra pre-
terq in principe q non eſt ligatus legibus. l. princeps. ff. de legi.
nã prefectus pretorio non põt ꝯriũ diſponere. l. formã. C. de offi
cio prefec. preto. nec reperiꝫ lex que probat dictũ bar. ſm imol.
⁊ q princeps poſſit ſniam ſuã corrigere ⁊ retractare. adde text.
xxxv. q. viij. c. apſis. ⁊. c. ſniam. ⁊ extra eo. c. cũ olim. ⁊ not. Ioã.
12 calde. in. c. qualiter. el. i. de accu. ¶ † In ea. gl. in ſi. lꝫ delegatus
q tulit ſniam nullam dicaꝫ officio functus nec poſſit vlterius de
negocio principali cognoſcere. d. l. ſi vt pponis. tñ ſm ange. h
fallit in delegato pncipis q hꝫ ad iſtar ordinarij. l. a iudice. C. d
iudi. ſꝫ imo. h dicit h nõ repiri clare expſſum in iure. vñ vꝫ q re
maneat regula hui⁹. l. addo bal. idẽ volẽtẽ in. d. l. ſi vt pponis.
13 ¶ † Scðo fallit in delegato ad vniuerſitatẽ cãruꝫ ſm ang. hic qꝛ
ꝯparaꝫ ordinario. l. i. §. ſi. ff. qs ⁊ a quo. ſed ſm imol. hoc non
eſt ſine dubio qꝛ. d. l. i. loqtur tm̃ quo ad effectũ ſubdelegandi.
facit lꝫ ipſe nõ alleget qð voluit gl. no. in cle. ij. in ver. fenerator.
de reſcri. addo tñ q cũ opi. ang. ꝯcordat do. anto. ⁊ inno. in. d.
c. qualiter. ⁊ bal. in. d. l. ſi vt pponis. ⁊ bene p rõnẽ ibi aſſignatã
p eum qꝛ ſibi adhuc remanet vlis iuriſditio in locis in qbus cõ-
prehendunꝫ iſta. bene faciũt que dixi in. l. põponius. als incipit
14 ſi vni. ff. eo. ¶ † Tertio fallit in delegato ad vnã cãm q tulit ſen
tentiã ꝯ formã mãdati deleg. qꝛ tunc nõ vꝫ functus ſuo officio ſi
cut dicimus in arbitro. d. l. qd tñ. in prin. de arbi. idẽ voluit iac.
de raue. ⁊ Oldra. vt hic refert ang. ⁊ imo. ſeqtur dicens ita tene
re ſaly. in. l. ſi vt pponis. ⁊ ſm imo. hoc idẽ ſentit bar. ibidẽ. ad-
do q idẽ tenet Cy. Iaco. but. ⁊ ſaly. in. l. ſi accuſatiõibus. C. de
accu. ⁊ Cy. Iac. bu. bal. ⁊ ang. in. d. l. ſi vt pponis. ⁊ bal. in. d. l.
q arbiter. ff. de arbi. ⁊ imo. in. l. ſi expreſſiꝫ. j. de op. ⁊ paul. de ca.
in. l. cũ querebaꝫ. j. eo. ſed io. an. in. d. c. qualiter. ⁊ pe. de ancha.
in. d. c. i. de re iu. ⁊ imo. in. c. lris. de offi. delega. ꝯriũ tꝫ p regu
lam poſitã in. d. c. lris. ⁊ in. d. l. ſi vt proponis. ¶ Non ob. l. qd
tñ qꝛ dicũt q illud tm̃ expreſſum reperitur in arbitro ⁊ tñ idem
ſeruari debet in iudice delegato argu. l. non diſtinguemus. §.
de officio. ff. de arbi. iuncto dicto. c. cum olim abbas. de officio
delega. ⁊ in. l. a diuo pio. in prin. ſupra eo. nam in vtroqꝫ vꝫ eſſe
eadem ratio. iõ in propoſito vide notata per Bar. in. l. ij. ff. de
optio. lega. per Ray. ⁊ alios in. l. ſerui electione in prin. de leg.
15 i. ¶ † Quarto fallit qñ p errorem facti probabilem iudex dele-
gatus tulit ſniam nullam ſm Inno. in. c. i. extra codeꝫ. vbi vide
allegat in argu. l. error. C. de iur. ⁊ fac. igno. ⁊ idem tenuit bart.
hic. ⁊ pet. de ancha. in. c. i. de re iudi. ⁊ pau. de ca. in. l. cuꝫ que-
rebatur. j. eo. Sed Imo. ꝯ referens ita tenere Inno. in. d. c. i. q
loquitur de delegato principis ad prouidenduꝫ de beneficio in
quo ſit latior interpretatio vt bñficium principis ſortiaꝫ effectuꝫ
argu. l. ſi. ff. de conſtitu. prin. ⁊. c. cum dilecti de dona. ⁊ hoc ẽt tꝫ

Hoſti. io. an. ⁊ cõiter doc. in. d. c. i. ⁊ do. Anto. in. d. c. in lris. ⁊
bal. in. d. l. ſi vt proponis. dicens ibi de hoc eſſe tex. nam ibi p er
rorẽ putauit illum eſſe ꝯtumacem cũ nõ eſſet. ideo ꝯ eũ tulit ſen
16 tentiam que nulla eſt ⁊ tñ functus eſt officio vt ibi. ¶ † Quinto
fallit ſi ſnia non hꝫ eſſe ſeu figuram vt qñ ꝯdẽnauit dñm qui nun
quam fuit in iudicio ſed eius procurator. l. i. C. de ſentẽ. ita dixit
bal. in. d. l. ſi vt proponis. lꝫ ſm eum glo. in. d. l. intelligat illam
l. in ordinario. ⁊ hoc mihi non plꝫ: qꝛ iſta fallentia non vꝫ hꝛe ra
17 tionem diuerſitatis. ¶ † Iuxta hoc dicunt Do. de ro. in conclu
ſione. xxxiij. incipiente. Item dubitaꝫ vtrũ q iudex delegatus
lata diffinitiua nõ eſt functus officio ſuo in caſibus in qbus ſnia
nõ trãſit in rẽ iudicatã de qbus in. c. lator. ⁊ in. c. conſanguinei.
extra eo. allegant Inno. in. c. cũ bertoldus: Sed Anto. de but.
⁊ Inno. in. c. qualiter. ꝯriũ tenent qꝛ delegatus eſt functus offi-
cio lata ſnia in cã que non tranſit in rem iudicatã. d. c. cũ bertol-
dus. ſm eos intelligitur in ordinario. Iteꝫ lꝫ verũ ſit q delega-
tus lata ſnia nulla reglr ſit functus officio. Tamen hic delega-
tus põt in eadẽ inſtantia terminare cãm ſup negocio pncipali
ſecus tñ ſi ipſe delegatus q eſt ordinarius pceſſit p ſeipſum: qꝛ
tũc ſi tulit ſniam nullaꝫ poterit ex eadẽ inſtãtia ⁊ ex eiſdẽ actis p
nunciare ſup negocio pncipali. l. ſi preſes. C. qñ ⁊ qñ iud. ion
ctis his q no. p gl. ⁊ doc. in. d. l. ſi vt pponis. in ſi. ita codeꝫ mo-
do dꝫ poſſe ſi p aliũ qꝛ paria ſunt facere p ſe vel p aliũ. l. ira antẽ
§. geſſiſſe. ff. de admi. tu. cũ vulga. facit. l. i. §. mãdatũ. ff. de offi.
eius ita no. voluit imo. in. d. l. ſi expſſiꝫ in. i. col. vbi dicit q bal.
tñ ſenſit ꝯriũ vꝫ q poſſet ẽt ipſemet delegans alteri cõmittere
ẽt eidem delegato q tulit ſniam nullam glo. eſt menti tenenda ⁊
ibi eam ponderat bal. in. l. i. in ſi. C. de ſent. ex pericu. reci. Sed
ange. ⁊ imol. in. d. l. ſi expreſſim lꝫ de dicta glo. mentionem non
faciant tenet ꝯriũ vbi delegatus qui tulit ſniam nullaꝫ iudicaſ-
ſet per dolum aut corruptelam qꝛ tunc ſibi amplius delegari nõ
poterit allegãt. l. eos. in prin. cũ ibi not. in glo. C. de appellatio.
18 ⁊ iſtud vꝫ verius. ¶ † Et an ea q dicta ſunt in delegato habeant
locum in arbitratorem nulliter iudicantem dic vt per Cyn. in. l.
ſi. in. vij. q. C. de ꝯhen. emptio. ⁊ ibi per Bald. in. iiij. q. ⁊ lꝫ cõis
opi. ſit delegatus ferens ſniam nullam ita ſit functus ſicut iudex
officio ſuo tñ bal. hic in addi. refert iaco. de are. tenuiſſe contra-
rium per. d. l. quid tamen ⁊. d. l. dicere. ⁊ hanc opi. ſequitur ipſe
⁊ reſpondet ad. d. l. ſi vt proponis. q lꝫ ibi dicatur delegantem
poſſe cauſam alteri cõmittere lata ſnia nulla a delegato non tñ
dicitur ibi q primus delegatus poſſit cognoſcere. ¶ Item cer
tum eſt delegantem non ſolum lata ſnia a delegato ſed quando
cunqꝫ poſſe primam delegationeꝫ reuocari ⁊ alteri committere
l. iudicium ſoluitur. ff. de iudic. tamen non recedo a cõi opinio.
glo. ⁊ doc. rñdendo ad. d. l. quid tamẽ. prout dixi. ff. circa tertiaꝫ
fallentiam. ⁊ cum hac opi. cõmuniter tranſit ipſemet bald. in ad
ditio. ſpec. in tit. de ſen. in. i. col. vbi etiam ſequiꝫ bal. ij. iij. ⁊. iiij.
19 limitationeꝫ quam dedi. ff. ad. d. l. ſi vt proponis. ¶ † Subdit
etiam idem bal. q fallit in ſnia non cõtinente condemnationeꝫ
vel abſolutionẽ alle. l. ex ſtipulatione. ⁊. l. ſi preſes. C. de ſenten.
idem dicit in ſnia prolata viua voce: ⁊ non in ſcriptis. l. fina. C.
de ſenten. ex peri. reci. qꝛ ſm eum nõ eſt tũc extinctus ipſe actus
iudicãdi ex quo non fuit pnunciatus vt in dictis iuribus quod
20 tene menti: qꝛ non reperio hoc ab alio ſcriptum. ¶ † Ubi autem
a iudex eſt ordinarius ᵃ q tulit ſniaꝫ nullã glo. hic ꝯcludit ipſemet
iudicem habere iterum iudicare d iuribus alleg. in glo. In con
trarium vꝫ ſcꝫ q ſuperior habeat iudicare p. l. abſentem. C. de
accuſa. pp̃ter hoc videꝫ q glo. in. l. iiij. eo. ti. dicat eſſe in electio
ne partis adire iudicem qui iudicauit ſeu eius ſucceſſorem. d. l.
iiij. vel ſuperiorem. d. l. abſentem bart. hic fatetur hanc opi. eſſe
veram ſi pars ſolum petere vellet ſniam pronũciari nullam. d. l.
iiij. iuncta. l. quedam mulier. ff. fami. hercíſ. ſed ſi petatur ſniam
nullam firmari ⁊ ſic ſententiari ⁊ pronunciari tunc ſemp poterit
adiri ſuperior per viã nullitatis. d. l. iiij. ⁊. l. ſi preſes. C. de ſentẽ.
vbi ſnia nulla lata eſt per iniuriam ⁊ ſic per turpitudinem iudi-
cis. d. l. abſentem. ⁊ hoc ſequitur imo. ⁊ idẽ tꝫ ange. in. d. l. ſi ex-
preſſim. de appella. inno. vero in. c. dilecto. in ſi. extra eodem ⁊
in. c. dilecto. de appel. videtur velle q ſemper debeat adiri ideꝫ
iudex vel ſucceſſor ⁊ non ſuperior quando dicitur de nullitate
ſnie niſi per viam appellationis de nullitate diceretur. d. l. que-
dam mulier. ⁊. l. ſi. ff. de iure pat. Alie fuerunt opin. de qbus hic
per Barto. ſed ipſemet Bartol. in. d. l. ſi vt proponis. ⁊ in. d. l.
ſi expreſſim. tꝫ q ẽt ſup nullitate poſſit adiri ſuperior indiſtincte

Additio.
a ¶ Ordina-
rius. vide ple
ne p car. alex.
in. c. dilecto fi
lio in. xxiiij. co
lũ. ⁊ ſeq. eꝫ de
ap. an auť dele
gatus d latere
poſſit cogno
ſcere de nulli
tate iudicis de
legati vide an.
de bu. in. c. ſtu
duiſti de of. de
legati ⁊ ibi ple
ne p and. ſicu.
in ſpecie tꝫ q
legatus de la
tere põt cogno
ſcere cãm nul
litatis iudicis
delegati. ⁊ ſic
põt cõmittere
⁊ ita fuit iudi
catũ. in. hic ve
netiis primo p
Reueren. do.
epm cremonẽ
ſem ⁊ ſucceſſi
ue per alios.
Tho. diplo.

etiā ſi petatur pnunciare ſup negocio pncipali dūmodo prin
cipaliter de negocio dicatur ēt ſi in ſnia turpitudo iudicātis nō
interceſſit. ad hoc inducit. l. i. §. i. in ver. corrigiſ. que ſen. ſi. ap
pel. reſcin. vbi pꝫ ꝙ ſnia nulla pōt reſcindi: ac ēt reformari corāꝫ
ſupiori adito p viaꝫ nullitatis ad hoc ēt adducit. d. l. abſentem.
21 ¶ † Ex quo infert no. ꝙ cā nullitatis deuoluit ſupiorē negociū
pncipale ſicut facit appellatio. alle. no. p inno. in. c. cū ꝯtingat.
de offi. dele. in glo. mag. in vi. col. maxime in verſi. quero qd ſi
daſ libellus. ſecus ſi nō adireſ ſupiori p viā nullitatis principali
ter intentate: ſed corā ſupiori petatur principaliter pronunciari
ſup negocio principali qꝛ hoc fieri non pōt niſi corā eodem iudi
ce vel ſucceſſore ſm bar. per. d. l. iiij. hoc idē tꝫ Iaco. bu. bal. ꝛ ſa
lyce. in. l. ſi vt pponis ꝛ imo. in. d. l. expreſſim. ꝛ ſaly. in. d. l. iiij.
vbi voluit ꝙ ſi adeatur ſupior p viam nullitatis intētate ꝛ petaſ
pronunciari ſuper negocio pncipali ex nouis actis qꝛ ſic vult ꝛ
non pōt ex antiquis qꝛ inſtātia erat perempta ꝛ tunc indiſtincte
pōt vel poſſit ſuperior cognoſcere. d. l. abſentē. ſed ſi petatur ex
eiſdem actis antiquis pronunciari tunc non poteſt ſuperior ſed
ipſemet ordinarius vel ſucceſſor qꝛ vbi ceptū eſt iudiciū ꝛc. l. vbi
ceptū. ff. de iudi. lꝫ bar. hic ꝛ in. d. l. ſi vt proponis. aliter referat
opi. Iac. bu. ꝛ nō bene ꝛ iſtam opi. ſeqtur pet. de ancha. in cle. i.
de iudi. ꝛ doc. maxime Moder. in. d. c. delicto. ꝛ vr̄ ipſa vitas.
¶ Non ob. d. l. iiij. in ver. iniuria. qꝛ rūdetur ꝙ pōt capi non ſo
lum pro iniuria illata ex animo ſed etiam pro iniuria ꝛ iniuſticia
que eſt in lata culpa vel ignorantia. l. ſed quicūqꝫ. §. iniuria. ff.
22 ad. l. aql. Et iſta procedunt in diffinitiua. ¶ † Sed in interlocu
toria ſi eſt nulliter lata tūc dic ſꝫ bal. in. l. ſi aduerſus. C. ſi aduer.
rem iudi. ꝛ pet. de ancha. in cle. i. de re iudi. ꝛ ang. in. l. i. C. qñ p
uoca. ꝛ in. d. l. ſi vt proponis. ꝛ Imol. in. d. l. ſi expreſſim. ꝙ ſo
lus iudex pōt de illa cognoſcere allegat no. per Inno. in. d. c. di
lecti. niſi inferior ſit delegatus qui nulliter interloquitur ꝛ dele
gans ſit ordinarius qꝛ tunc per modū querele ſimpliciter dele
gans pōt adiri. ita no. dicit bal. in. d. l. ſi aduerſus. allegat. l. ar
bitro. ff. qui ſatiſda. cog. vel niſi lata interlocutoria per ſordem
vel iniqtatem iudicis: qꝛ tūc ſuperior poterit adiri ſm ang. not.
in. d. l. i. C. qñ prouoca. ꝛ. d. l. ſi vt proponis. ꝛ Imo. in. d. l. ſi ex
preſſim. ꝛ in cauſis in qbus dicimus ordinariū nulliter iudican
tem poſſe iterū cognoſcere dic hoc verū eſſe in tm̄ ꝙ ēt ſi primo
tulit ſententiam ꝯdemnatoriam nullam pōt poſtea ferre ſniam
abſolutoriam validam. l. fin. C. de ſen. que ſine cer. quan. qđ eſt
23 no. dignū ſm bal. in. l. poſt ſniam. C. de ſen. ¶ † Item inqꝛtum
ff. concluſum eſt maxime ſm Barto. in. d. l. ſi vt proponis. ꝛ in
d. l. ſi expreſſim. ꝙ iudex aditus ſuper cauſa nullitatis pncipali
ter pōt reformare pmam ſententiam ſuper negocio principa
li intelligas hoc procedere vbi fundamentum prime ſententie
eſſet nullum: quia lata fuerat ſuper inepta petitione: nam tunc
ſuperior non pōt eaꝫ reformare ſed ſimpliciter declarare nullaꝫ
tex. eſt valde no. ſm Pet. de ancha. Imo. ꝛ do. Abb. in. c. cum
dilecta. de emptio. ꝛ ven. immo ēt nec iudex appellationis poſ
ſet talem ſniam reformare ſm bal. in. l. ij. in. xiiij. q. C. de reſcin.
vendi. allegat text. in. d. c. cum dilectus quem ad hoc dicit non
24 eſſe alibi ꝛ reputat menti tenendum. ¶ † Iuxta hoc querit imo
la an ſi delegatur cauſa nullitatis ſentētie poſſit delegatus refor
mare ſententiam nullam ꝛ cognoſcere de negocio principali vi
detur ꝙ ſic per ea que dixi per dictam. l. ſi vt proponis. ꝛ dicta
l. ſi preſes. ꝛ. l. i. C. quando prouoca. quia iuriſditio delegata eſt
ſtricti iuris. c. P. ꝛ. G. de offic. delega. Sed contra Saly. incli
nat hic Imol. per no. per Inno. in. c. vt debitus. in glo. que inci
pit Alioquin ꝛc. ꝛ ibi doc. de appel. ꝛ idem tꝫ in. d. l. ſi expreſſiꝫ.
in antepe. colum. ꝛ hec videtur veritas quia poſt nullitas deuo
luit totum negocium principale: vt eſt dictum ergo commiſſa
cauſa nullitatis videntur cōmiſſa ea que ſibi coherent. c. pruden
tiam. ad ſi. de offic. dele. ſic ꝛ econtra ſm Bald. in. d. l. i. C. quā
25 do prouoca. per. d. l. quedam mulier. ¶ † Poſtremo queſiuit
hic Barto. quid ſi tulit iudex pro aliquo delicto ſententiam cō
demnatoriam in centum ꝛ adiecit ſaluo ꝛ reſeruato ꝙ ſi condē
natio eſſet in plus vel minus ꝙ deberet eſſe ex forma ſtatutorꝫ
ex nunc reducit ad debitam quantitatem ꝛc. an illa clauſula ali
quid operetur ꝛ dicit ꝙ non ſi eſt adiecta poſt verbum condē
no vt hic per eum ꝛ ibi no. in. l. moris eſt per illum text. ff. de pe
nis. ꝛ. l. i. ff. ad turpillia. in. iiij. colum. ꝛ idem tꝫ Iaco. de bel. in
ſua diſpu. incipiente. In xpi noīe caueſ. l. municipali ꝙ per ali
quem ꝛc. pro qua opi. facit ſm Imo. hic qđ no. ſpecu. in tit. de
expenſis. §. iuxta hoc ver. notoriꝫ cum ſeq. ꝛ Io. an. in. c. ſi. de
reſcrip. adde in ſimili quod no. Bald. in auc. interdicimus. C.
de epiſ. ꝛ cler. vbi dicit ꝙ iudex poteſt verbum condēno nō pōt
reſeruare facultatem minuendi penam vt ibi per eum. ¶ Sed
contra Barto. tenuit Angel. hic allegat in. l. item labeo in ver.
ſed ſi poſſunt. ꝛ in ver. pure. ff. fami. herciſ. ibi dum glo. dicit ſal
uo quod infra dicam. quam glo. ſingulariter alleg. do. car. in. c.
expoſita. de arbi. ꝛ ang. in ꝯſi. xxvj. ꝛ ſaly. in. l. ea quidem. C. de
accuſa. ꝛ poſt bar. bal. in. l. terminato. C. de fru. ꝛ lit. expen. con
tra bar. etiā allegāt id qđ not. Specu. in ver. quid ſi iudex. in. d.
§. iuxta. ꝛ quia anteqꝫ ſit habita pro abſoluta ſnia iudex pōt co
gnoſcere. argumen. d. l. contractus. ꝛ dixi ſuper text. Imol hic
conaſ opi. concordare. ꝛ ꝙ opi. Ang. pcedat quādo illa clauſu
la adijceretur ex interuallo: vt qñ verba eſſent conditionaliter
vel ſuſpenſiue prolata qđ fieri pōt. l. i. §. biduum. quan. appel. ſit
vt ſi dixero condemno te in centuꝫ ſi ita venis condemnandus
ex forma ſtatutoꝝ ſed ſi verba ſint reſolutiua ſententie in totum
vel pro parte vt in terminis qōnis formate hic per Bartol. tunc
procedit opi. barto. per hanc. l. Non ob. glo. in. d. l. item labeo
qꝛ ibi illa clauſula veniebat ad qualificandum ſniam non ad cor
rigendum prout in caſu noſtro. ¶ Uel pōt rūderi ſm eum ꝙ
illa glo. non eſt vera vt per Cy. in. d. l. terminato. ꝛ ibi latius p
Bar. adde ꝙ cum opi. bart. tranſit bal. in. l. ꝛ ſi ſeuerior. in pe.
col. C. de infami. ꝛ in. l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de his q
no. infa. in. x. colū. nam ſm eum talis clauſula eſt generalis ꝛ in
certa: ideo ſm eum tollitur ſicut generalem proteſtationeꝫ tol
lit ſpeciale pactum alleg. c. cum. M. de conſtitu. ꝛ. l. cum in pla
res. §. locator. ff. loca. ꝛ ponit ſimilem rationem. Bartol. hic p
l. ij. C. de ſent. que ſine cer. quanti. idem tenet Bald. in. l. ſiquis
filio. §. ſi. ff. de iniuſt. teſta. ꝛ in. l. non dubium. in. vii. colum. C.
de lega. ꝛ in. d. l. item labeo. vbi reſpondet ad glo. ibi poſitam
ꝙ loquitur quando clauſula reſpicit omiſſa. hic ſecus. idem tꝫ
26 Salyc. in. d. l. ea quidem. in. xix. colū. † vbi ſubdit ſecus eſſe ſi iu
dex diceret condemno ticium in centum ſaluo ꝙ ſi pena maior
vel minor veniret imponēda ex forma ſtatuti ꝛc. quia tunc ſnia
cenſebitur conditionaliter lata ꝛ valebit. ita dicit ſentire glo. ſin
gu. in. d. l. item labeo. bald. in. d. l. terminato. alle. no. per bart.
hic ꝛ dicit ꝙ illa verba ſaluo ꝛ reſeruato reſoluunt actuꝫ ſnie cū
effectu alleg. glo. in. d. l. item labeo. Contrarium tenet ipſemet
bald. in additio. ſpecu. in titu. de ſentē. in vlti. col. vbi in propo
ſito dicit ꝙ iſta clauſula ſaluo ꝛ reſeruato ꝛc. qꝛ eſt contraria ſen
tentie diffinitiue nihil operatur alle. no. per glo. in. l. i. C. cōmi.
vel epiſ. ipſemet bal. in. l. certa. C. qñ prouoca. ſeqtur opi. quaꝫ
tenet hic angel. contra bar. ꝛ ita dicit de facto ſeruari ꝛ hec opi.
mihi plꝫ per ea que dicta ſunt in hac. q. ꝛ per hec que dixi in. iiij.
fallentia ad hanc. l. pro quo etiam facit quod no. glo. hic allega
ta per Ange. in. l. obligationum fere. §. conditio. ver. hoc caſu
ff. de act. ꝛ obli. Non ob. ꝙ alias ſit incerta quia cenſetur certa ꝛ
ſpecificata per relationem ad ſtatutum. l. ait pretor. §. i. cū his
27 que ibi dixi. ff. eo. ¶ † Querit hic Ange. quid ſi admittat iudex
inſtrumenta ſi ꝛ quatenus de iure admitti debēt ꝛ poſſunt qd
operetur remittit ſe ad nota. per ſe in. l. ſi quando. ꝛ ibi vide per
bar. ꝛ alios. ꝛ per Barto. melius in. l. ambitioſa. in. x. colum. in
ver. quid ſi in reformatione. de decre. ab ordi. fa. cum quo ſim
pliciter tranſit Imo. per Bal. quem omnino vide in. l. edita. in
28 xxx. colum. C. de eden. ¶ † Et ſimiliter querit hic angel. quid ſi
iudex interponat decretum per hec verba ſi ꝛ quatenus de iure
ꝛc. ꝛ ſe remittit ad no. per Barto. in. l. cum proponis. de lega.
preſtan. vide Barto. in. l. ꝛ ſi conditionalis. ff. de aucto. tut. ꝛ p
29 Bal. in. l. i. C. qui admi. ¶ † Et ſimiliter quid ſi vaſallus alienet
feudum per hec verba ſi ꝛ quatenus de iure poſſum: perdat feu
dum ſicut ſimpliciter alienando vide no. per Bal. in. c. i. §. hoc
quoqꝫ. de ſucceſſio. feu. ¶ Tangit etiam hic Imola de. q. for
mata per Bart. in. l. ſi legatarius. §. ſi. ff. de fideiuſſo. dic vt ibi p
eum. Cui addo bal. in. d. l. terminato. ꝛ in auctē. generaliter. in
vj. col. C. de epiſ. ꝛ cle. ¶ Tangit etiam de. q. formata p bar. in
l. pe. in ſi. ff. de here. inſti. dic vt ibi p bal. in. l. errore. C. de teſta.

1 Sententia iuſiurandum ꝛ confeſſio facta hñt executionem pa
ratam: ideo non reqritur libellus nec litis ꝯteſtatio nec citatio.
2 Iuſiurandum hꝫ executionem paratam ſicut ſententia.
3 Inſtrumentum factum extra iudicium cum precepto notarij
de ſoluendo habet executionem paratam.

Poſt rem.

1 Poſt rem. †Snia iuſiurandū ꝛ cōfeſſio
facta habent executionē para-
tam.h.d. ¶ Effectus aūt huius executiōis para-
te eſt ꝙ non reqritur libellus ꝛ li.ↄteſta.ꝓut fuit di
ctum poſt bar.in.l.intra.ꝟ co.nec citatio vt fuit dictū poſt bar.
2 in.l.a diuo pio.§.in venditione.ꝟ.co.¶†No.ꝙ iuſiurandū
hꝫ executioē paratā ſicut ſnia.ad idē.l.ſed ꝛ ſi poſſeſſori.§.pe.
ꝟ.de iureiur.ꝛ dicit bar.ꝙ ſi in ſi.ↄctus apponeret hec cla.ꝛ.qꝛ
de predictis poſſet poſt modū oriri dubitatio ideo dictus ꝓmiſ
ſor dicto ſtipulanti detulit iuramentū ſup predictis ꝗ ſtipulator
iurauit ſe debere recipere dicta centū ſibi promiſſa ꝛc.nā tale in
ſtrumentū hēt executionē paratā ſicut ſnia ꝛ dicit bart.ſe mira
ri ꝙ pratica hūc modū non inuenit.ſed bal.in.l.i.C.de re.cre.
dicit hāc opi.bart.eſſe ſing.tñ eam reprehendit qꝛ anteꝙ̄ ↄctus
ſit abſolutus a partibus nil debeſ.l.ↄctus.C.de ſi.inſtru.ideo
tale iuramentū nō pōt dici litis deciſiuū qꝛ non erat ortuꝫ aliqđ
dubium ꝛ ſic vult bal.ꝙ demū iuramētū habeat executionē pa-
ratā ſi ſit litis deciſiuū ꝛ ideo dicit ꝙ opi.bar.ꝓcederet qñ poſt
abſolutū a partibus ↄctū deferſ iurādū pau.de ca.hic ꝛ in.l.nā
ꝛ poſtea.§.ſi pretor.ꝟ.de iureiu.refert bal.ꝛ ſubdit ſimpliciter
ꝙ ſibi magis plꝫ opi.bar.primo qꝛ nō vꝫ iure probari ꝙ iuſiu-
randum ita demum habeat executionem quando eſt litis deciſi
uum nam ſi illud eſſet verum ſequereſ ꝙ ſi etiam poſt abſolu-
tum contractum deferretur iuramentum ante litem motam nō
hēt executionē paratā cuius contrarium fatetur ipſemet bald.
¶ Item videmus ꝙ trāſactio dꝫ fieri de re dubia ꝛ lite incerta:
vt.ff.de tranſac.l.i.tñ ſatis eſt ꝙ lis ſubeſſe poſſet.l.poſt rem in
3 verſi.ſubeſſe poſſit.eo.tit.ꝛ.l.ij.C.eo.¶†In tex.ibi pro iudica
tis.facit an inſtrm factum extra iudicium cum precepto notarij
de ſoluendo habeat executionem paratam. Pau.de caſt.hic tꝫ
ꝙ ſic dixi poſt ang.ꝛ Imo.in.l.ait pretor.§.i.ꝟ.eo.¶ In glo.
i.in ſi.dic melius vꝫ ꝙ illud qđ hic dꝛ in glo.habet locum in iu-
ramento neceſſario delato in defectum ſemiplene probationis
ita loquatur.d.l.admonendi.in princi.ſecus in iuramento iudi
ciali de quo loquitur lex noſtra:qꝛ tunc non habet locum id qđ
dicitur in glo.vt eſt text.in.d.l.admonendi.ꝛ pro intelligentia
terminorum vide.l.i.ꝛ ibi no.per docto.poſt glo.eo.ti

1 Maior.xviij.annis index etiam ordinarius eſſe pōt minor ve-
ro.xviij.annis iudex eſſe pōt ſi ex conſenſu partium delegetur:
vel ex certa ſcientia cum imperator iudicem dederit.
2 Ius ciuile dubium interpretatur per ius canonicum.
3 Etas requiritur in iudicante ꝛ idem in arbitro.
4 Delegatus principis poteſt fieri minor.xviij.annis.
5 Delegatus an poſſit fieri impubes.
6 Diſpenſare ſuper incapacitate vꝫ papa vel princeps qñ confert
beneficium vel gratiam ex certa ſcientia incapaci.
7 Princeps concedendo reſcriptum delegatorium ſupplicanti:
non vꝫ ſupplicantem habilem facere ad agendum.
8 Ordinans aliquem ſcienter vꝫ eum reſtituere fame.
9 Diſpenſare inhabiles an ꝛ qñ ꝛ quō poſſit inferior a principe.
10 Clauſula ex certa ſcientia vel motu proprio.quid operatur.
11 Clauſula litteris non obſtantibus quid operatur dicitur infra.
12 Clauſula ſupplentes oēs defect⁹ ex plenitudine ptāis qd opaſ.
13 Clauſula motu proprio quid operetur dicitur infra.
14 Exceptio tu non potes eſſe iudex ſi opponatur iudici:an poſſit
ipſe de cauſa ipſa cognoſcere.
15 Iudex an ꝛ qñ poſſit cognoſcere de exceptione infamie vel ex-
cōmunicationis contra euꝫ oppoſite.
16 Exceptio infamie non obſtat ordinario:licet obſtet delegato.
17 Iudex an poſſit ex officio excuſari non iudicando.
18 Exceptio ſeruitutis vel iſamie ſi nō opponaſ iudicitꝫ ꝓceſſus.
19 Delegatus an poſſit ipſemet cognoſcere:ſi ei opponatur ꝙ re
ſcriptum eſt falſum.
20 Exceptio declinatoria fori non poteſt opponi vſqꝫ ad liteꝫ con
teſtatam ſi ante litem conte.opponit reus aliam exceptio.citra
declinatoriam.videtur in iudicem conſenſiſſe.
21 Exceptio non poteſtis dñe iudex in tali caſu cognoſcere:poteſt
qñcunqꝫ opponi qñ iudex inquireret in caſu prohibito.
22 Excipiens ꝙ vult coram tali iudice litigare vꝫ in iudicem cōſen
ſiſſe niſi ↄſtituiſſet ꝓcuratorem ad rñdeñ.coram tali iudice.
23 Exceptio ſi ſimul opponitur contra perſonam iudicis ꝛ actoris
videtur ex ordine primo in iudicem oppoſita.
24 Conſentire in iudicem an videatur qui preſtat fideiuſſionem de
iudicio ſiſti coram eo.
25 Cōſentire in iudicē vꝫ ꝗ fideiubet de iudicio ſiſti i caſu ꝺ quo ꝟ.
26 Conſentire in iudicem alienuꝫ an ꝛ quando quis dicatur in du-
bio dicitur infra.
27 Error communis an ꝛ quando faciat ius.
28 Iudex poteſt eſſe minor decem octo annis ſine auctoritate prin-
cipis.ſ.in doctore erga ſcholares.

1 Quidam conſulebāt. †Maior.xviij.
annis iudex etiam ordinarius eſſe poteſt minor ve-
ro.xviij.annis iudex eſſe poteſt ſi ex conſenſu partiū
delegetur:vel certa ſcientia imperator cum iudicem dederit ꝛ
non aliter.h.d.ſm Barto.ꝛ ange.¶ Vel ſic ſm Imolam ma-
ior.xx.annis poteſt dari iudex etiaꝫ ab inferiore a principe ꝛ nō
intercedente partium conſenſu maior vero.xviij.qui eſt minor.
xx.non poteſt dari iudex niſi detur a principe vel ab inferiore de
partium voluntate.minor autem.xviij.annis de partium volū-
2 tate dari non poterit.h.d.†Et ſm cum hanc.l.ita videtur inter
pretatum fuiſſe papam.in.c.cum vigeſimum.de officio delega
ti cui interpretationi eſt ſtandum etiaꝫ in foro ciuili quando du-
bium iuris ciuilis interpretatur per ius canonicum vt not.in.c.
licet.de foro competenti ꝛ in.c.per venerabilem qui filij ſint le-
gitimi.¶ Et pro intellectu iſto ipſe inducit iſtum tex.in verſi.
certe.nam iſte verſic.intelligitur in minore.xx.annis ꝛ maiore.
xviij.vt in glo.ergo eodem modo debet intelligi verſicu.ſed ſi
forte.qui proxime ſequitur licet gloſ.penulti.quam cōiter doc
legiſte ſequuntur.intelligat de minore.xviij.annis ꝛ pro dicta
opinio.Imo.hic allegat tex.in.l.cum lege.de arbi.nō cauillan-
do litteram ibi in verſi.iuditare cogatur ꝛc.nam intelligitur ꝙ
ibi non cogitur iudicare quia non valet delegatio licet glo.ibi ꝛ
hic aliter intelligat.ad idem pondera tex.in.d.l.cum lege in ꝟ.
ꝛ eius ſnia nullo modo committitur ꝛc.naꝫ ibi ſententia lata ab
arbitro minore.xx.annis nō tenet nec facit penam cōmitti licet
glo.ibi ꝛ hic in.l.cum pretor.de iudi.intelligat illum tex.quādo
coactus iudicauit. Adde ꝙ per iſtum tex.etiam decidit ſpecu.
in ti.de iudi.dele.§.excipi poteſt.verſi.item qđ idem eſt minor
ꝛ glo.in.d.c.cum vigeſimum.cum quo tranſeunt cōiter cano.
Sed aduerte qꝛ in omnibus videtur procedere poſſe dictum in
tellectum preterꝙ̄ in prima ſummarij hic.dum voluit hanc le-
gem velle ꝙ maior.xviij.an.poſſit dari iudex ab inferiore a pri-
cipe abſqꝫ conſenſu partium prout dicit text.in.d.c.cum vigeſi
mum.nam iſte tex.non requirit ꝙ ſit maior.xx.annis prout re-
3 quirit ius canonicum.ſed ſufficit ꝙ ſit maior.xviij.¶†Not.ꝙ
etas requiritur in iudicante vt hic.ꝛ.d.c.cum vigeſimum.ꝛ idē
in arbitro vt ſuffitiat eum eſſe maiorem.xviij.annis ad hoc.vt
eius ſententia ſponte lata teneat vt in glo.cum concordan.ꝟ.al
legatis ꝛ hoc cōiter ſequuntur legiſte. Sed contrarium ter ee
glo.in.d.c.cum vigeſimuꝫ ſcilicet ꝙ arbiter non poſſit eligi mi-
nor.xx.an.per.d.l.cuꝫ lege. Ratio diuerſitatis ponitur duplex
inter arbitrum ꝛ iudicem vt in glo.d.c.cum vigeſimum.quod
ibi ſequuntur docto.ꝛ imo.hic. Addo Specu.idem tenentem
in tit.de arbi.§.ij.ver.item ſi minor cum verſi.ſeq.vbi plus ſub
dit vꝫ ꝙ etiam pendente compromiſſo ſi ſuperueniat etas.xx.
annis nihil operabitur niſi de nouo in euꝫ compromittaſ.alle.
d.l.cum lege.iuncta.l.ſed ſi in ſeruum.in princi.eo.titu.de quo
vltimo vide etiam per Ioan.and.ibi ꝛ iſta opi.canoniſtarum
magis videtur adherere tex.in.d.l.cum lege.nō enim vꝫ reddi
poſſe bona ratio quare ſi valet compromiſſum factum in mino
re.xx.an.maiore.xviij.non debet poſſe cogi mero iure ſi nō pe
4 tat reſtitutionem aduerſus acceptationem cōpromiſſi.¶†Itē
no.ꝙ princeps poteſt iudicem minorem.xviij.annis delegare
in ↄriū vꝫ tex.in.d.c.cū uigeſimū.ibi ꝓmittiſ principi ſine ↄſen
ſu ptiū delegare maiorē.xviij.an.minorē.xx.ergo a ↄrio ſenſu
vꝫ ſec⁹ in miore.xviij.rñdet ſꝫ imo.ibi ꝙ iſte tex.itelligiſ qñ pri-
ceps ex certa ſcia facit qꝛ tūc vꝫ diſpēſare ſꝫ ignorāter nō poſſet
delegare niſi maiori.xviij.an.ut ibi qđ reputat eē no.ꝛ ita dicit
5 itelligēdū eē gl.i.d.l.cū ptor ꝛ uide ꝗ.ſ.ꝓx.dicā.¶†Subdit ꝟ
pau.ꝺ ca.multū no.ꝟ nō hēt locū in ipubere qꝛ cū in eo ſi defect⁹
nāe dicit ſibi uideri ꝙ priceps ñ poſſit ſup tali defectu diſpēſare.
ſꝫ i ↄriū alle.gl.i.c.ſtatutū i ꝟ.canonicis de reſcr.li.vj.ꝛ gl.in.c.
a nobis.de deci.facit qđ hꝛ in.c.ſi eo tpe de reſcri.li.vi.ꝛ qđ no.
barto.hic in ſi.ꝛ quod no.bal.in.l.ſi.in.i.colū.C.de rei uendi.ꝛ

eſt q̄ ſic p̄ predicta. Ant vertit̄ q̄ð inter partes ſimul ꝯcordes ex
vna pte ⁊ iudicē ex alia: ⁊ tūc ꝓcedat opi. gl.i.d.l.de iure: ⁊ ſen
tit gl.in.d.c.ſtatutū.in ꝟ.copiā. ⁊ Inn.in.c.i.in.ij.col.de ꝟ.ſi.
15 ¶ †Itē inq̄tū Bar.hic ꝯcludit q̄ iudex nō pōt cognoſcere de
exceptiōe infamie vel excōicationis ꝯ eū oppoſite: ⁊ ſic de ꝯcer
nētibus pſonā iudicis. Adde q̄ idē tȝ Hoſt. ⁊ Io.an.in.c.pia.
de excep.lib.vj. ⁊ Specu.in titu.de recuſa.§.ſi.ver.ſed quid ex
ceptio. ⁊ titu.de excep.§.nūc videndum.alleg.per Bart. ⁊ idem
tȝ Do.Ant. ⁊ Cardi.in.c.cum ſuper.de offi.deleg. ⁊ Do.An.
in.c.preterea.de dila. Sed Imo.hic tenet contrarium ſecutus
Inno.in.d.c.ſuper.l.i.alſ.ij. ⁊.l.ſi quis ex aliena.ff.de iud.cum
ſi. Item q: cōmodum pecuniarium recipiendum per iudicē ex
vſu iuriſditionis non impedit quin poſſit cognoſcere de ex
ceptione contra eū oppoſita: q: illud cōmoduȝ venit in ꝯſtiam
vt dixi.ita hic. Nam lȝ iudex cognoſcat ſuper infamia ꝓpria tn̄
in ꝯſtiam ꝯcernit cōmodum ꝓprium: ⁊ ideo non debet impedi
re iudicem cognoſcere: niſi cum opponens diceret oppono q̄
eſt infamis vel excōicatus.q: tunc de hoc non poteſt cognoſcere
q: eſt ſuſpectus ratione ꝓprij intereſſe.ideo quo ad iſtum articu
lum cum recuſo.nam tūc procedit opi. Barto. ⁊ ſequa. q: ſicut
iudex recuſari poteſt in totum ratione ſuſpitionis vertentis in
toto negocio.ita oȝ poſſe ratione huius articuli. argu.l. que de
tota.ff.de rei vendi. Sed certe tenēdo dictam opi. Inno.in pre
al.c.cum ſuper.ſ. q̄ poſſit cognoſcere de exceptione infamie. vi
detur q̄ tunc non poſſit recuſari vt ſuſpectus.q: tunc non videt̄
iuſta cauſa ſuſpitionis poſtquā commodum ad eum non venit
principaliter.nam ſi eſſet verum q̄ propter illud poſſet vt ſuſpe
ctus recuſari ratione commodi ſportularum. Hoc autem eſſet
contra.d.c.ſuper litteris. ⁊.d.l.preſcriptione ⁊c.nam videt̄ opi.
Inno.verior in puncto iuris.lȝ cōmunis opi.ſit in contrarium.
16 ¶ †Subdit etiam hic Imola q̄ lȝ hec exceptio infamie obſtet
delegato.tn̄ non obſtat ordinario.vt no. Inno.in.d.c.ſuper ar
gu.l.barbarius.ff.de offi.preto. Addo Ant.de but.etiam ideȝ
tenētem in.c.ſuſcitatus.de reſcrip. ⁊ Bal.in auct.habita. C.ne
filius pro patre.in.x.colum. ⁊ Ange.in.l.cum pretor.§.non au
tem.ff.de iud.q̄ð no.ad intellectum ⁊ limitationem dicti.§.nō
17 autem. ⁊ eorum que no. Bar.in.l.ij.C.de ſent. ¶ An autem iu
dex poſſit ex officio excuſari non iudicando ſe remittit ad nota.
in.d.c.ſuſcitatus.cum quo cōiter tranſeunt Canoni. ⁊ per Bar
to.in.l.ij.C.ſi ſer.vel lib.iu.x.cum quo tranſit hic Imo.qui etiaȝ
incidenter tangit an proceſſus factus coram iudice recuſato ſit
nullus.de quo per Barto.in.l.quia poterat.ff.ad trebel. quem
a articulum obmitto veluti ſeparatum a materia noſtra. ᵃ ¶ Itē
18 inquantum bar.hic voluit† q̄ ſi non opponatur exceptio ſeruitu
tis vel infamie iudicis teneat ꝓceſſus ſm ſpe.in ti.de iu.delc.§.
ij.ꝟ.q̄d de his.all.p bar.idē ſequunt̄ cōiter cano.in preall.c.ſu
ſcitatus. Sȝ ang.in.l.cū pretor.ff.de iud.ꝯtrariū tȝ rōnibus mihi vt̄
19 pax vrgētibus. †Itē inq̄tuȝ bar.hic tāgit an ſi corā delegato op
ponat̄ q̄ reſcriptū delegatorij eſt falſum poſſit ipſemet de exce
ptione cognoſcere: ⁊ remittit ſe ad no.p Inn.in.c.ſup lrīs. Ad
de q̄ bar.in.d.l.preſcriptione.in ꝟ.quero vtrū reſcriptū. ⁊ in ꝟ.
prece.C.ſi ꝯ ius vel vti.pu.tȝ q̄ ſic cū limitatione: de qua ibi per
eū regulā.d.l.preſcriptione. Sed Inn. Hoſt. Io.an. Anto.de
bu. ⁊ Imo.ꝯtrariū tenēt: idē tȝ Ang.in.l.i.C.ne q̄s in ſua cā.vbi al
legauit Inn.idē tenētē in.c.ex parte.el.i.de verb.ſig. Sȝ certe ſi
Inn.bn̄ inſpiciat̄ ꝯtrariū tȝ: ⁊ iſta opi.vltima q̄ poſſit cognoſcere:
vt̄ verior p rōnes alle.p bar.in.d.l.preſcriptione.cū quo ibi cōi
ter ꝯcor.legiſte. ⁊ iſtā partē tenuit ipſemet in.c.pia.de exce. ⁊.d.
Card.in.c.ſup litteris. Bal.tn̄ ⁊ ang.hic. ⁊ in.l.ij.ff.ſi q̄s in ius
vo.ſimplr̄ ſequunt̄ opi. Inn.in.d.c.ſup litteris.de qua hic vide
20 p eos. ¶ †Succeſſiue inq̄tum bar.ponit nō poſſe opponi exce
ptionē dclinatoriā fori vſq; ad lit.ꝯte.ſi añ lit.ꝯte. opponit reus
aliā exceptionē citra declinatoriā vel aliū actū facit ex quo tacite
vt̄ in iudicē ꝯſenſiſſe: vt.l.ſi.C.de exce. ⁊.l.ſed ſi ſuſcepit. in prin.
ff.de iu. ⁊.c.inter monaſteriū.extra eo. Adde q̄ idē tȝ Spe.in ti
tu.de recu.§.q̄d autē. ⁊ in ti.de excep.§.viſo.ꝟ.porro.cū ſeq. ⁊
in ti.de reo.§.i.ꝟ.q̄ð ſeruus ⁊c. In q̄bus locis refert tn̄ aliquos
ꝯtrariū tenuiſſe. Idē etiā tȝ bar. ⁊ bal.in.l.ſi ꝯuenerit.ff.de iuriſ.om.
iu. ⁊ in.l.nō vt̄.la.ij.ff.de iu. ⁊ bar.in.l.elegāter.§.ſi q̄s poſt.ff.de
ꝯdi.inde. ⁊ idē gl.in.c.exceptionē.de excep. ⁊ gl.in auc.offerat̄.
C.de lit.ꝯte. ⁊ idē gl. ⁊ Inn.in.d.c.cū inter monaſteriū. ⁊ bal.in
l.ſi.C.de iu. ⁊.d.Car. ⁊ abb.i.c.cū inter monaſteriū.p rōnes ibi
alle.in gl. ⁊ p hoc etiā alle.tex.in.c.inſinuāte.cū ibi no.de off.de

le. Sȝ ꝯtrariā opi.ſ. q̄ indiſtincte vſq; ad lit.ꝯteſt.poſſit talis exce
ptio opponi.ſenſit gl.in.d.l.ſi.C.de exce. ⁊ in.d.l.ſȝ ⁊ ſi ſuſcepit.
lȝ bar.in.d.l.aliter dicat. Hāc opi.etiā tenuit Ja.de ra. ⁊ Cy.in
l.ij.in.ij.q.ſi q̄s in ius voca. ⁊ ibi etiā p bal. Et idē Cy.ibi rñdet
ad iura alle.in ꝯtrariū.q: illa faciūt potius p q̄ ꝯ: q: dicūt q̄ coȝ ſu
ſcipit̄ iudiciū ſuſcipit̄ ſeu initiat̄ p lit.ꝯte.vt in auc.de litigioſis.
§.ſi ꝟo initiū. ⁊.l.amplius.j.rē ra.ha.ergo ⁊c.tn̄ magis plȝ pri
ma opi.q: reus excipiēdo vt̄ petere p iudicē ꝓnūciari ſup illā ex
ceptionē ⁊ vt̄ approbare pſonā iudicis.ergo nō pōt poſtea eam
improbare.l.ſi q̄s teſtibus.C.de teſti.iij.q.viij.c.cuius in agēdo
certū eſt enim q̄ vbi apparet de ꝯſenſu partis in iudicē ēt añ lit.
ꝯte.nō opponi declinatoria fori.tex.eſt cū gl.in ꝟ.interrogatus
⁊ ibi no.doc.in.c.i.de iu.intelligēdo ꝓut dclarabat bar. alibi vȝ
in.l.ſi ꝯuenerit.in prin.preal. ⁊ ſm hoc dȝ intelligi ⁊ limitari.d.
21 l.aptiſſimi. ⁊.d.l.nemo.cū ſi. ¶ †Fallit hec ꝯcluſio niſi iudex iu
gereret in caſu ꝓhibito.nā tūc lȝ añ lit.ꝯteſt.nō ſit oppoſita exce
ptio hec vȝ non poteſtis dñe iudex cognoſcere in tali cā.tn̄ pote
rit opponi q̄ñcūq; ⁊ reddet iudiciū retro nullū.hec fuit valde ſin
gularis deciſio Ja.bu. ⁊ bal.in.l.lȝ.C.de ꝓcu.p rōnē ibi aſſigna
22 tā p eos q̄ð tenē mēti ꝑpetuo. ¶ †Itē ad limitationē dicte ꝯclu
ſionis dicit ſingulariter.d.Ant.in.d.c.i.de iu.q̄ lȝ pars rñdēdo
añ lit.ꝯte.q̄ vult corā tali iudice litigare videat̄ ꝯſenſiſſe in iudi
cē: nec poterit amplius declinari vt ibi.tn̄ ſecus ſi p̄s ꝯſtituat ꝓ
curatorē ad reſpōdendū corā tali iudice.q: p hunc actū nō vt̄ in
eū ꝯſenſiſſe.alle.c.ſi.de dila. Sed hoc nō vt̄ verū ſm Imo.in.d.
c.i. ⁊ bn̄.q: nō pōt reddi rō diuerſitatis. ¶ Nō ob.tex.in.d.c.ſi.
q: ibi in ꝯſtitutione ꝓcuratoris ad rñdēdū fuit dictū. ꝯſtituo te
ꝓcuratorē ad rñdendū corā tali iudice ⁊ faciēdū oīa que facere
poſſem ſaluis exceptionibus mihi cōpetētibus. ⁊ ſic nō fuit ꝯſti
tutus ꝓcurator ad rñdēdum ſimplr̄. ¶ Et de pratica declinādi
vide ſingulariter Io.an. ⁊ alios poſt Inn.in.c.cum a nobis. de
elec. ⁊ Ange.in auc.de exhi.reis.§.i. ⁊ Imo.in.l.ſi ita ſcriptum
de lega.i.cum ꝯcor.quas ibi alſ allegaui. ¶ Et ſubdit hic Bar
23 to.† q̄ ſi ſimul ⁊ ſemel in eadem ſcriptura quis ꝓponat exceptio
nem ꝯ pſonam actoris ꝯ libellū. ⁊ deinde ꝯ pſonam iudicis cēſe
tur primo ex ordine intellectus oppoſita exceptio ꝯ iudicem. et
ſic non vt̄ approbata pſona iudicis.argu.l.ij.§.ſed ⁊ ſi quis. de
vulga. ⁊ pupil. Addo Bal.idem tenentem in.l.ſi.C.de iudi. ⁊ in
l.exceptionem.C.de proba. ⁊ in prohemio.C.in vlti.colum. et
Ang.in auc.de exhi.reis.§.i. ⁊ Imo.in.l.ſi ita ſcriptum.de leg.
24 i. ¶ †Item inquantum Barto.hic voluit q̄ per preſtationem
fideiuſſoris de iudicio ſiſti non videt̄ quis in iudicem conſenſiſ
ſe.per tex.in auc.offeratur.C.de lit.conteſta.et idem in ſatiſda
tione iudicatum ſolui ſm Bartolum in.l.vir bonus.j.iudi.ſol.
licet glo.de iſtis dubitauerit et non decidat in.l.iiīa.j.quando
ap.ſit.in.ij.col. Adde ſȝ imo.hic q̄ Inn.in.c.inter monaſteriū
preall.ſentit hoc eſſe verū.q̄ñ ex neceſſitate preſtat̄ ſatiſdatio.ſe
cus ſi ſpōte: lȝ bar.indiſtincte velit q̄ nō videat̄ ꝯſenſiſſe. Sȝ po
tes ſic opi.ꝯcordare ſm imo.q̄ aut ſatiſdās ſciebat ſe nō teneri.
et hoc ꝯſtat.et tūc ꝓcedit opi. Inno.q: nō vt̄ poſſe capi alia ꝯie
ctura niſi q̄ ꝯſenſerit in iudicē.alle.in arg.id q̄ð hr̄ in ſi.in.l.ſi cū
aux.j.de ſo.aut putabat ſe teneri.et procedat alia opi.q: errans
non ꝯſentit.l.ſi per errorem.de iuriſdi.om.iudi.et in dubio pre
ſumit̄ ſcientia.q: quis preſumitur ſcire iura.l.leges ſacratiſſime.
C.de legi.niſi ſm eū forte fuerit minor ruſticus miles aut femi
na.l.regula.in prin.ff.de iur.et fac.igno.et.l.cum de indebito.
de ꝓba. Adde q̄ Jaco.de are.et Cy.in.l.ſi.C.de ſpon.indiſtin
cte tenent q̄ non poſſit declinatoria opponi vſq; ad lit.conteſt.
quia ipſi tenent opi.glo.in.d.l.ſi.C.de exceptio.de quo.ff.ꝓxi
me dixi. Bar.vero in.d.l.ſi ꝯuenerit tȝ opi. quaȝ ipſemet tenuit
hic.et idē tȝ Bald.in.d.auc.offeratur.in prin. et in.l.ij.in prin.
ff.ſi quis in ius voc.et Jac.bu.et Bal.in.l.ij.C.de bo.aucto.iu
di.poſſi.ubi etiam idem dicunt in eo qui ſatiſdedit de parendo
mandatis talis iudicis.placet mihi concordia Imo.de qua ſu
25 pra dixi. Hoc tn̄ fallit niſi ſatiſdatio de iudicio ſiſti eſſet preſtita
per illum qui voluit recuſare ⁊ tenutam cōceſſam ex primo decre
to ꝯ eum et contumacem iuxta auc.ei qui.C.de bo.auct.iud.q:
tunc in odium ꝯtumacis inductum eſt ut non poſſit vlterius de
clinare forū.ita no.voluit Ang.et Imo.in.l.ſi finita.§.item vi
deamus.ff.de dāno infec.per illū text.iuncta glo. Idem tenuit
ang.in.l.cum qui.j.de priuileg.credit.ubi ad hoc alleg.textum
in.l.et heredi.et ibi etiam hoc no. Ange.ff.qui ſatiſda.cogant̄.
26 ¶ †Succeſſiue Bald. Angel.et Imo.hic poſuerunt aliquas

a ¶ Materia iſta. ⁊ ibi vide de hoc poſtu. an ꝓceſſus factus a iudice recuſato valeat. latiſſime p drīz alex. diſtiguentē an ab eo fuerit appellatū an nō. Anto. Fran.

notabiles fallētias ad regulā.l.ſiqs aliena.ſ.de iudi.ꝛ ad.l.ij.
ſ.ſiqs in ius voc.vide hic per eos ꝛ p Inno.i.c.preterea.de di
latio.ꝛ ēt ibi per doc.ꝛ in.d.c.ſup lris.ꝛ in.c.paſtoralis.in prin.
eo.ti.ꝛ in.c.ex parte.de ꝟ.ſig.ꝛ in.c.venerabilē.de eleci.ꝛ in.c.
ceterū.ꝛ ibi p do.Anto.de iudi.p Bar.Bal.ꝛ Ang.in.d.l.ij.
ſ.ſiqs in ius voc.per gl.ꝛ Bal.in.c.ij.in fi.de inueſti.in maritū
fac.p Bal.no.in.l.i.in fi.C.cōmi.vel epi.p Bart.in.d.l.i.C.ne
27 qs in ſua cā.ꝛ aliqua colliguntͬ ex notatis p Bar.hic.¶ †Et cir
ca ea que ponit Bar.hic in pe.ꝛ vlti.q. Adde Bar.idē tenētes
in.l.barbarius.in.v.col.ſ.de offi.p̄eto.ꝛ in.l.fi.C.de reſti.mi.
28 ꝛ qđ no.Bal.in.c.i.in fine principij.de ſucceſ.feu.¶ †Ultimo
a adde caſum in quo.minor.xviij.annis pōt eſſe iudex ᵃ abſqꝫ au
ctoritate imperiali.ſ.in doctore erga ſcholarē vt nota.decidit
Bal.in.l.i.§.initium.ſ.de poſtu.per illum tex.

Additio.
a ¶ Poteſt
ēt iudex.id eſt
qui doctor crea
tus auctate po
puli vel impia
li ꝛ rōne iſtius
auctatis hz
iuriſdictionē ī
ſcholares ꝛ pt
eē iudex. Tho.
Additio.
b ¶ Adiecta
eēt clauſula.vi
de plene p iaſ.
in.l.petēs.l.ij.
col.et ſeq.C.d
pac.et do.ma
ria.ſoz.in cō.
xxxix.incipit
viſo ꝛ diſcuſ
ſo.in pe.ꝛ vl.
colū. Tho.
Additio.
c ¶ Neceſſa
rius libellus.
Uide alexā.in
cōſ.clxxvij.l
ij.vol.incip.in
cā ꝛ lite.in.ij.
col.ꝛ in.l.ſi ita
ſtipulatus.§.
criſogonus.i
ij.col.ſ.de ꝟ.
ob.ꝛ iaſo.in.l.
vinū.in pe.co
lū.ſ.ſi cer.pe.
ꝛ ibi dixi plene
in addit.meis
ad bar.i extra
uaganti ad re
primēdum in
ꝟ.ſine figura.
In ꝗ ītē anteq
ratur petitio.
Tho.di.ꝯſi.

1 Executio facta ante latam ſententiam retractatur.
2 Emens rem ab executore debet conſeruare ſententiam ꝛ etiam acta ſubſtantialia iudicij per que poſſit probari valere ſentētiā.
3 Libellus in quo quis petit reum cogi ad ſoluendum:ꝛ non petit eum condemnari nō procedit niſi in fine libelli adita eſſet clauſula petens ſuper omnibus ſibi ius ꝛ iuſtitiam miniſtrari ꝛc.
4 Libelli verba debēt impropriari vt ſuſtineatur libellus.
5 Libellus in quo peteret quis reum cogi ad ſoluendum nulla facta mentione de eum condemnando procedit in caſibus in quibus non requiritur libellus.
6 Libellus bene narrans ꝛ male ꝛ inepte concludens procedit in caſibus in quibus iudex poteſt ex officio ſuo cognoſcere ꝛ ſupplere.
7 Libellus non viciatur ſi quis prepoſtere quo petit cogi deinde condemnari.
8 Executio an ſit retractāda:ſi fuit male facta:quia non procedebat ſententia:vel aliud habens executionem paratam:ꝛ cum petitͬ executio retractari ille qui obtinuit executionem offert ſe incontinenti probaturum de debito.

1 Si cum nulla. †Retractatͬ executio fcā añ latā ſententiā.
2 h.d.¶ †No.argu.iūcta glo.ſm Bar.ꝙ emēs rē ab executore dꝫ ꝯſeruare ſniā ꝛ ēt acta ſubſtātialia iudicij p q̄ poſſit ꝓbari valere ſniam.ſꝫ ſm Imo.hic nimis graue vͥ ementē hr̄e neceſſe oia illa acta ſeruare.vñ vͥ ſꝫ eū hoc nō eſſe neceſſe maxime i caſibus no.p Bar.in auc.ſiqs i aliquo.ad finē.C.de edē.p Inno.in.c.bone el.i.de elec. Tu vide Inno.ꝛ alios plene in.c.qm̄ ꝯ.de ꝓba.ꝛ in.c.cū in iure.de offi.dele.di p̄ in.l.de vno.in p̄n.ſ.eo.allegando tex.in.d.c.bone.cū ꝯcor. ibi alle.ꝛ ꝟa vͥ ꝯclō ꝙ ēt ſi nō cōſtet de actis in dubio preſumitͬ ꝓ ſnia.vt.d.c.bone.ꝛ.c.cū inter.extra eo.ꝛ in.c.pñria.de reſti.
3 inte.¶ †Scđo no.ſm Bar.ꝙ nō ꝓcedit libellus in quo qs petit reū cogi ad ſoluēdū ꝛ nō petit eū ꝯdēnari.qđ fallit ſm Imo.
b hic niſi in fine libelli.adiecta eſſet cla.ᵇ vꝫ petēs ſup oibus predictis ꝛ ſingulis miſtrari ſibi iuſticiā oi melioꝛi mō ꝛc.q2 tūc p illā clam vͥ petere reū ꝯdēnari.c.ij.cū ibi no.de ordi.cog. Sed ipſemet Imo.j.l.p̄xi.in p̄n.repꝛehēdit opi.Bar.hic ꝛ ꝯcludit pcedere libellū ēt ſine dcā clā.Mouetͬ p tex.in.l.p̄xi.in p̄n.ſup ꝟ.ſolui infert.nā ſnia dꝫ eē cōformis libello.l.fi.C.de fideicōmiſ. cū ſi.ergo vͥ ꝓbari ibi ꝙ ꝓcedat libellus in quo petat reū cogi ad ſoluēdū ſicut vꝫ ſnia i qua ſine ꝟbo ꝯdēno pcipitͬ eo ꝙ ſoluat pro hoc ēt adducit:q2 ex quo offert libellū tacite vͥ preſtari ꝙ
4 vult ordinarie agere.† Pro hoc addo q2 ꝟba debēt interpꝛetari ꝓ libellante.l.ſi quis intentiōe.ſ.de iudi.ꝛ etiam impropꝛiari vt ſuſtētͬ libellus.l.ſed ꝛ ſi poſt dict.§.item ſi iurauero.cū ibi no.ꝛ ibi expꝛeſſe Bar.ſ.de iureiu.ꝛ per Bar.in.l.ſolet.p illum tex.cū glo.C.loca.ꝛ in.l.inſulā p illū tex.de preſcri.ꝟ.ꝛ in.c.cōſtituto.ꝛ ibi doc.de relig.do. Pro hoc ēt facit ꝙ no.voluit Inno.in.c.cōquerēte.de offi.ordi.vbi p illū tex.ſm vnū intellectū voluit ſuſtineri poſſe libellū prima facie iniuſtū.q2 ex ſnia poſſet moderari ꝛ reduci ad vias iuſtas. Adde ēt ꝙ ꝯ Bar.tenuit.d.anto.ꝛ Imo.in.c.examinata.de iudi.q2 petēs executionē.ꝛ ſic per ꝯñs vͥ petere ꝯdēnationē ꝛ ſic añcedēs.alleg.in arg.l.illud de acq.here.ꝛ.c.ex pte.de ſpō. Adde iſtū tex.rñdet ꝙ hic cōſtabat nullā preceſſiſſe ſniam ꝯdēnatoriā.ſed in ꝓpoſito vͥ petere primo ꝯdēnari vt dixi.ꝛ iſtud p̄ſꝫ ſꝫ Bar.ꝛ Bal.in.l.i.C.de execu.rei iudi.p illū tex.teneāt ꝙ libellus nō ꝓcedat ſicut hic dicit
5 Bar.† tñ ſm Bal.ibi hoc fallit in caſibus in qbus nō eſſet neceſ
c ſarius libellus ᶜ vt ibi p eum.ꝛ hoc vltimū fuit ꝟbū Bar.in extrauagāti ad repꝛimē.in ꝟ.ſine figura.facit qđ no.Bal.in.l.ꝛ ſine ſcriptura.C.ad trebel.dum allegauit not.glo.in.l.vinū.ſ.ſi
6 cer.pe.in fine glo.magne.† Silr̄ fallit in caſibus in qbus iudex poſſet ex ſuo iudicio cognoſcere ꝓcedere ꝛ ſupplere.q2 in illis hñ ſufficit narratū eſſe in libello.lꝫ inepte ſit ꝯcluſum.ita ſolēniter voluit do.Ant.in.c.examinata.alle.no.p Bar.in.l.qđ ergo.§.pena.ſ.de infa.dū Bar.querit an in crialibus ꝓcedat libellus ſine ꝯclōne.Et idē voluit Ioā.de lig.in.c.i.de reſti.ſpo.
7 do.Ant.i.c.i.de li.ꝯte.¶ †Subdit ēt hic Bar.ꝙ ſi prepoſtere in libello qs primo petit cogi deinde ꝯdēnari nō viciatͬ libellus arg.l.ij.§.p̄mus.ꝛ ibi hoc ēt no.Bar.ſ.de vul.ꝛ pu. Adde bar to.p illū tex.in.l.qdā.ſ.de pe.le.Bar.ꝛ Bal.in.l.i.C.de exec.rei iudi.ꝛ Bal.in.l.ꝯuēticulā.in.iij.col.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ in p̄ria ꝯſtōne.C.§.qbus.ꝛ in.l.edita.in fi.C.de dona.añ nup.ꝛ.d.anto.in.d.c.examinata.vbi ſilr̄ dicit ꝙ prepoſteratio inponēdo p̄mo ꝯclonem in libello poſt narrationē nō viciatͬ vel nō viciat libellū.alle.c.lrās.de reſti.ſpo.ꝛ.c.cū venerabilis.de cenſi.ꝛ idē
8 no.Bal.in.l.ij.C.ne li.po.¶ †Querit hic Pau.ꝯ ca.qđ ſi executio fuit male fcā.q2 nō ꝓcedebat ſnia vͥ aliud hñs executionē paratā ꝛ cū petitͬ executio retractari ille q obtinuit executionē offert ſe icōtinēti ꝓbaturū de debito.an ſit retractāda.Et rñdet ꝙ nō per.l.fi.§.fi.ſ.qđ me.cā. Uel pōt dici ſm eum qđ loqͥtͬ ibi qñ pōt executio fieri tñ fuit omiſſū aliquod qđ erat faciēdū puta citatio.ſecus ſi fieri nō poterat.ꝛ de intellectu huius.l.dicit videndū eſſe Bar.in tractatu repꝛeſaliarū.ſꝫ certe ibi nihil tetigit ſed voluit allegare Bar.in ſua p̄ma diſputatiōe. Addo ꝙ angel.ꝛ Imo.in.l.a diuo pio.§.in vēditiōe.ſ.e.intelligūt.d.§.fi. qñ preceſſit ſnia vt illud operͬ auctoritas ſnie.ꝛ illū tex.ēt alleg. Bar.in.d.§.in vēditiōe.in vlti.col.ſ.eo.Bar.in.d.diſputa.la p̄us intelligit illū tex.tñ ꝓcedere qñ in executiōe interuenit vis cōpulſiua.i.volūtas exacti.lꝫ coacte vt q2 capt' fuit ꝛ ſic ꝓpter capturā coactus ſoluit.ꝛ in iſto caſu vꝫ qñ interuenit vis cōpulſiua.puto ꝙ ꝓcederet ille tex.nulla lata ꝯ eum ſnia cuꝫ nihil ibi dicatur de ſententia.ꝛ ita videtur intelligere ibi Bal.

1 Sententia ſufficit ꝙ expꝛimat certam ꝗtitatem per relationē ad acta:ꝛ ſufficit ꝙ contineat per equipollens condēnationem vel abſolutionem:ꝛ ſicut de ſorte ita de vſura certa debet ferri ſententia:ꝛ ſententia contra mortuum lata eſt ipſo iure nulla.
2 Sententia non eſt neceſſe ꝙ feratur per verbum condemno vel abſoluo:ſed ſufficit ferri per verbum equipollens.
3 Sententia non valet in qua iudex condemnauit ad reſtitutionē rei cum fructibus non ſpecificata quātitate fructuum.
4 Sententia lata contra mortuum non valet.
5 Delegatio ſeu cōmiſſio facta alicui cōtra perſonam alicuius an eo mortuo tranſeat ad heredes ſucceſſores.
6 Iudex appellationis non ſolum poteſt pronunciare ſententiā iuſtam vel iniuſtā:ſed poteſt etiā condemnare vel abſoluere.
7 Iudex appellationis ſi inuenit cum defuncto ſententiam nullā qualiter debet pronunciare.
8 Proceſſus incohatus poteſt finiri contra heredes de nouo tamen citatos.
9 Iudex nihil poteſt iudicare in fauorem mortui.

1 In ſumma. †Sufficit i ſnia expꝛimi certam quātitatem per relationem ad acta:ꝛ ſufficit ꝙ contineat per equipollens condemnationem vel abſolutionem.ꝛ ſicut de ſorte ita de vſura certa debet ferri ſnia.ꝛ lata ſententia cōtra mortuū
2 eſt ipſo iure nulla.¶ †No.ex p̄n.non oportere ſniā ferri per ver.condemno vel abſoluo.ſed ſufficit per equipollens de quo
3 dixi in.l.i.ſ.eo.ꝛ aliqđ per Bal.in.l.preſes.C.de ſen.¶ †No.ex.§.i.in argu.ꝙ ſententia non valet in qua iudex aliquem condemnauit ad reſtitutionem rei cum fructibus non ſpecificata ꝗtitate fructuum.ꝛ ita dicit Ange.hic fuiſſe iudicatum ipſo aduocante. Imo.hic contrarium tenet ſecutus Inno.in.c.tanta.de exceſſ.prelato.ꝛ in.c.cum ad ſedem.de reſti.ſpo.vbi concludit de fructibus ꝛ alijs acceſſorie petitis valere ſentētiam incertam. Non ob.iſte tex.q2 ſm Imo.hic eſt ſpeciale odio vſurarꝫ.argu.not.per glo.in.l.quod in ſtipu.ſ.de vſuris.ꝛ melius ſm eum hic nihil ſuper vſuris fuit cognitum nec pronunciatum an deberentur vel non.ſed dixit iudex vſure ſi que competunt ꝛc. vt in tex.ꝛ ſic ſentētia fuit incerta in ſubſtantia ꝛ in quātitate.ſecus in

cas in queſtione propoſita. hoc tamen intelligit Jmo. procede
re quantum ad fructus. ſ. quatenus non fuerunt ſpecificati. quia
ſententia incerta in eis non teneret. allegat. l. ij. iuncta glo. quã
ibi ſequitur Jaco. but. C. de ſen. que ſine certa quantitate. ꝛ idem
ſentit Barto. licet ipſe non alleget in. l. terminato. C. de fructi.
ꝛ lit. expen. ꝛ etiam Jmo. in preall eg. c. tanta. Pau. de caſtro te
net opinio. Jnno. in. c. ij. in prin. de ordi. cogni. ꝛ in. c. inter dile
ctos. ꝛ ibi eſt bonus tex. de dona. licet ſm eum Richar. ma. in
l. i. C. ſi muli. ſecun. nupſe. tenuerit contrarium. Tamen poſſunt
opinio. concordari ſm opinio. Pau. de caſ. quia aut loquimur in
acceſſorijs. ꝛ tunc aut poſſunt commode ſpecificari vt ſunt maſ
ſaritie: domus ꝛ ſimilia. ꝛ tunc ſemper ſententia ꝛ libellus debet
eſſe certus ſpecificata quantitate. allegat. l. iij. C. de ſenten. que ſi
ne certa quantitate. in ver. ſolue. aut non poſſunt ſic commode
ſpecificari: vt in fructibus perceptis. de quibus actor non poteſt
eſſe ita bene informatus ꝛ procedat libellus incertus pariter et
ſententia. ꝛ ita procedunt dicta Jnnocen. ſm eum. ꝛ hec concor
dia in acceſſorijs non odioſis videtur tollerari poſſe ex dictis in
nocen. in. d. c. tanta. dum allegat. l. ij. C. de ſenten. que ſine certa
quantita. Adde ꝙ Bald. in. d. l. i. C. ſi muli. ſecun. nup. etiam ſe
quitur opinio. Jnno. in fructibus percipiendis poſt ſententiam
ante reſtitutionem rei. allegat. l. i. ſm vltimam lecturã. C. de ſen.
que ſine certa quantitate. ſed in fructibus perceptis tꝫ opinionẽ
contrariam per iſtam. l. ꝛ per tex. in. d. l. i. C. ſi muli. ſecun. nup.
in ver. in liquidum deductis. Bald. etiam in. l. cũ propriam. C.
ſi quis alte. vel ſibi. per illum tex. in ver. taxatione. tꝫ ꝙ requira
tur in ſententia exprimi certam quantitatem fructuum. ad idem
alleg. l. iij. C. de inuti. ſtipu. preter ꝗ in vniuerſalibus vt quando
petitur hereditas cum fructibus vel iuriſditio vel caſtrum ꝛc. d.
c. inter dilectos. cum ibi no. per Jnno. ꝛ idem videtur uelle bal.
in. d. l. terminato. ꝛ Ange. in. l. ſi. in ulti. colũ. C. de anna. excep.
Sed Ange. ꝛ Jmo. in. l. ſi homo. ff. eo. tenet indiſtincte opinio
nem Jnno. pro quo dicit Ang. uideri caſum. inſtit. de offi. indi.
§. ſi. in ver. ꝛ ſi rem. Et idem dicit ang. in. l. ſi maritus. §. ſi. ff. ſo
lu. ma. nam ſm eum uidemus hoc eſſe in expenſis acceſſone pe
titis in quibus ualet. allegat nota. per Jnno. in. c. finem litibus.
de dolo ꝛ contuma. ꝛ ex tex. ꝛ glo. ibi Barto. in. d. l. terminato.
ꝛ plene Barto. in auctẽ. generaliter. in. vj. colũ. C. de epiſco. ꝛ
cle. Jſtam opinio. etiam tenent Do. de ro. concluſione. xxiiij. in
cipiente. Jtem fuit dubitatum. ꝛ ſequitur do. Ant. in. d. c. cũ ad
ſedem. de reſti. ſpo. ꝛ aliquid per eundem in. c. grauis. ad ſi. e. ti
tu. vbi concludit iudicem in ſentẽtia poſſe reſeruare taxationem
fructuum. ¶ Patet igitur ex predictis vtranqꝫ opinionem fore
ſubſtentabilem. tamen adhereo opinioni Jnnocẽ. per ſuperius
alleg. ¶ Ad iura in contrarium allegata poteſt reſponderi ꝙ il
la non negant quin etiam poſſit ſententiari non ſpecificata quan
titate ꝓut pꝫ ex iuribus allegatis pro opi. Jnno. Uel reſponde
ꝙ iura contraria intelliguntur qñ in libello nõ fuit quantitas ſpe
4 cificata vt dictum eſt. ¶ † Ultimo no. ex. §. ſi. non valere ſenten
tiam latam contra mortuum. ad qđ vide not. per bar. ꝛ bald. in
l. nulla. in ſi. C. de ꝓcu. ꝛ Bal. in. l. i. in. iiij. col. C. de ſent. ꝛ inter
locuto. om. iud. ꝛ qđ no. Barto. in legibus hic allegatis in glo.
5 ¶ † Quid autem in reſcripto ꝛ cõmiſſione facta in perſona vel
contra pſonam alicuius an ſi mortuus eſt trãſeat ad heredes ſuc
ceſſores. vide plene in. c. ſignificauit. de reſcriptis. ꝛ per Joã. an.
plene in. c. is qui ius. de regu. iur. lib. vj. in mercu. ꝛ per omnes
in. c. dilecti. de fo. cõpe. ꝛ in. c. qr. v. de iudi. per Cy. ꝛ Baldum
in. l. i. C. qui. ad liber. procla. non li. ꝛ per Bal. in. l. ſi. de conſti.
6 prin. ꝛ qđ hꝫ in. l. neratius. allegata in glo. ¶ † Jn glo. in ver. ꝗ
tum. ad ſi. concludit igitur glo. iudicem appellationis poſſe nõ
ſolum pronunciare appellationem iuſtam vel iniuſtam: ſed etiaꝫ
condemnare vel abſoluere. ꝛ probatur in. l. cuꝫ apud. ff. iud. ſol.
ꝛ in. c. Ray. de teſta. Adde tñ ꝙ ſm magis veram ꝛ cõmunem
opi. ſufficit pronunciare appellationẽ iuſtam vel iniuſtam eſſe:
adeo etiam ꝙ ſi preceſſerit abſolutio ſatis eſt in cauſa appellatio
nis ꝓnunciare iuſte appellatum vt intelligatur iuſtum fuiſſe ꝯdẽ
nare per. l. eos. in prin. in ver. omni cauſa ꝛc. ꝛ ibi gl. C. de ap. ꝛ
ibi hoc tꝫ Jac. de are. Ja. bu. Bar. Bal. ꝛ Jmo. hic. ꝛ in. l. ꝯſen
ſu. §. i. ff. de ap. ꝛ Jo. cal. in. c. ſignificauit. ꝛ in. d. c. Ray. ¶ Licet
glo. reputata ſingularis in. l. offidius. in ſi. de leg. iij. ꝯtrariũ tenue
rit quam ſequitur Bar. in. d. l. cum apud. in prin. ꝛ in. l. i. §. libel
li. in vlti. colũ. ff. de app. ꝛ Jo. an. in. d. c. Ray. ꝛ plenius in addi.
Spec. inti. de ſen. §. vt autem. in ver. ſed pone ecce. ꝛ idem tꝫ. d.

Ant. in. c. cum her. per illum tex. extra eo. ꝛ abb. ibi tꝫ primã opi
nio. cõiter approbatã per. d. l. eos. ꝛ per rationes ibi in ꝯtrariũ all.
¶ Ad iura allega. in ꝯtrariũ reſpõdet: vꝫ ad. d. l. cũ apud. ꝛ ad. d.
c. cũ cauſam. cũ ſi. ꝙ lꝫ dicãt ꝙ iudex appellationis poſſit ꝯdẽna
re. nõ tñ dicũt ꝙ nõ ſufficit per equipollẽs ꝓnũciare vꝫ iuſte appel
latũ. rectius tñ facit iudex addẽdo ver. ꝯdẽno. ꝛ maxime vbi qs
veniret ꝓ parte ꝯdẽnandus ꝛ ꝓ parte abſoluẽdus. hoc enĩ ſpe
7 cificare dꝫ iudex vt ſnĩa ſit certa. ꝛ ita loqr̃ tex. i. d. c. Ray. † Quid
autẽ ſi iudex appellationis inuenit primã ſnĩam nullã: qualr̃ de
beat ꝓnũciare. vide ꝑ gl. ꝛ doc. in. l. i. C. qñ ꝓuo. plenius ꝑ bart.
in. l. ſi expreſſim. ff. de ap. ꝛ plenius ꝑ Cy. in. d. l. eos. ꝑ Jo. an. in
8 d. §. vt aũt. ꝑ Jmo. in. d. l. ꝯſenſu. §. i. ¶ † Jn gl. in ver. ſoluit. ibi
ad heredẽ trãſſert iudiciũ. adde ꝙ ex eiſdẽ actis ꝛ eadẽ inſtãtia
dꝫ iudicari ꝯ heredẽ. l. ſi. ad exhi. l. lucius. §. rogatus. ꝛ ibi plene
ꝑ bar. ad treb. ꝑ bal. ꝛ alios in. l. ſi eos. C. d fideiuſ. ꝑ ang. ꝛ imo.
in. l. penales. in prin. ff. ad. l. fal. ꝑ Cano. in. c. qr. v. de iud. cũ ſi. tñ
poſt citationẽ defuncti ſemꝑ heres dꝫ iterũ citari. l. edictũ. ff. d iu
9 di. l. orationẽ. ff. de ferijs. ¶ † Jn ea. gl. ibi. l. cũ quaſi. bar. hic in
effectu reprehẽdit hãc ſo. dicẽs ꝙ etiã in fauore mortui nihil face
re iudex põt. vt ꝓbaſ in. l. furioſo. ff. e. Unde reſpõde ad. d. l. cũ
quaſi. ꝙ ſpeciale eſt ibi vt valeat in fauorem libertatis. ꝛ in ꝯñtiã
reſultat ꝙ valeat vt iuſpatronatus.

1 Comparere in iudicio non tenetur impeditus morbo ſontico
non leui: ꝛ ſi comparuit non tenetur expectare.
2 Contumax etiam dicitur qui comparet: ꝛ illicentiatus recedit
ſi non ſit infirmus.
3 Jmpeditus iuſto impedimento non videtur arctari ad mitten
dum procuratorem.
4 Jmpedimentum quõ probetur dicitur infra.
5 Sententia lata contra infirmum non redditur propter infirmita
tem nullam.
6 Jmpeditus an ꝛ quando debeat mittere procuratorem ſi citaſ
dicitur infra.
7 Jnfirmitas ꝓpria excuſat a ꝯtumacia. ſimiliter infirmitas ſuoꝝ
et ſic facit aeris intemperies.
8 Excuſator ſeu ſignificator infirmitatis vel impedimẽti eius qui
citatur quid debeat facere. dicitur hic.

1 QUeſitum. † Jmpeditus morbo ſontico
nõ leui nõ teneſ in ꝑemptorio cõ
parere. et ſi cõparuit nõ teneſ expectare. imo põt illi
cẽtiatus recedere. et ſi in executiõe ꝯcurrũt plures q
diuerſis tꝑibus ſnĩam meruerũt nõ dꝫ haberi rõ prius ſnĩaꝫ ob
2 tinẽtis. h. d. cũ. l. ſe. ¶ † No. a ꝯtrario ſenſu ꝙ ſi iſte citatus nõ fuiſ
ſet infirmus et cõparuiſſet et poſtea receſſiſſet illicẽtiatus ꝙ cẽſe
ret ꝯtumax: vt hic. et in. c. ꝯſtitutus. de ꝓcu. c. ꝓut de dolo et cõ
tu. c. i. de iu. et. l. ſcire. §. ſufficit. ſ. ſcire. ff. de excu. tu. de quo dic
vt plene ꝑ inn. in. c. calũniã. de pe. et in. c. ꝯſuluit. de off. deleg. ꝑ
Spe. in ti. de ꝯtu. §. i. in prin. ꝑ bar. in. l. ſi finita. §. iul. in. iiij. col.
de dã. infe. et in. l. q añ kalẽdas. de ver. ob. et in. l. ꝯſentaneũ. C.
quõ et qñ iud. ꝑ bal. in. l. nã ita diuus. in ſi. ff. de adop. vbi hoc li
mitat ꝑ bal. in. c. ij. de nul. vaſ. q ꝯtu. eſt. plene ꝑ Cano. in. c. i. de
iu. et plene ꝑ ang. in. l. poſt edictũ. ff. de iu. ꝑ Jo. an. in. c. poſtꝗ.
de elec. li. vj. in nouella. vbi etiã querit qd ſi alio impedimẽto ꝗ
infirmitatis nõ potuit expectare licentiam: vt qr ſine magno dã
no rerum ſuaruꝫ non potuit expectare et concludit ꝙ non eſt cõ
tumax ſi periculum erat in mora: qđ dictum ſequitur imo. hic.
3 ¶ † Jtem not. ꝙ impeditus iuſto impedimento non videtur ar
ctari ad mittendum procuratorem: vt etiam tenet glo. de quo
vide plenius per glo. et Bart. in. l. i. ff. de diuer. et temp. preſcri.
per glo. et docto. in. l. interdum. ff. de iudi. per glo. reputatam
ſing. et ibi late Ange. et Jmo. in. l. ſi quis inſtituatur heres. ff. de
here. inſti. per glo. et Bald. in. c. i. in ver. abſentem. quo tempo.
mil. ꝑ omnes in. c. querelã. de ꝓcur. et in. c. cũ dilecti. de dolo et
ꝯtu. per glo. et Archi. v. q. iij. ſi egrotans. per Bar. et omnes in
l. i. §. i. ff. ſi qs cautio. per Guido. de ſuza. in. l. ſi. C. de procura.
per Spe. in ti. de procu. §. ij. ad finẽ. per Cy. et Ange. in. l. cum
antiquitas. et in. l. ab eo. et in. l. pe. C. quõ et qñ iudex. et in. c. i. d
4 mili. vaſal. qui contumax eſt. per Jmo. hic. ¶ † Quomodo au
tem probeſ impedimentum. vide no. per Barto. hic cum quo
tranſit Anto. de but. et imo. in. d. c. querelam. et per Bart. in. l.
contumacia. §. ſi. ff. eo. et per imo. hic per barto. et alios in. l. ij.
§. ꝙ diximus. ff. ſi qs cautio. per glo. iij. q. v. quiſqs. per Azo.

in ſumma in ti.de dila.C.per Spe.i ti.de dila.ad finē.p Archi.
ꝛ Jo.an.poſt Spe.in ti.de ap.§.nunc breuiter.ver.qd ergo.p
Bar.in.l.iij.C.de naufra.li.xj.per Bart.in extrauaganti ad re/
primendū.in ꝟ.ſummario.per Cy.ꝛ Bal.in.l.ſi.C.de fide in/
ſtru.per illū tex.in ver.ſacrm p do.Anto.in.c.ex rōne.de ap.p
Bal.in.l.qui accuſare.C.de eden.ꝛ in.l.i.de dila.ꝛ Ang.in.l.
ſi.ꝫ.de ſer.facit qđ no.Bar.in.l.ſi qs ex argētarijs.§.pe.ꝫ.de
eden.ꝛ magis cōiter vī ɔcłō ꝙ preterꝙ in caſibus in qbus ē ex
preſſum qualiter debeat ꝓbari oꝫ eſſe ꝓbatio arbitraria.i.arbi
trio iudicis inſpecta qualitate impedimēti perſonarū ꝛ iudicij.
5 C†Ultimo no.iuncta glo.in ver.iudicata.ꝙ infirmitas nō le/
uis nullā reddit ipſo iure ſniam ꝫ ſe latā.ꝛ in hoc iſte tex.nō eſt
alibi ſm Jmo.hic ꝛ no.Bar.in.l.ſi.ꝫ.de in integ.reſt.ꝛ do.An
6 to.in.d.c.querelā.C†Sed qd in alio impedimēto vt ſi ſciat iu
dex citatū eſſe in carceribus ꝛ nullū poſſe ſibi loqui.dicit Jmo.
hic ꝙ hoc nō hēmus hñ expreſſum.tñ p hāc.l.cū glo.cōiter oꝫ
ſm eum idem eē in quolꝫ alio iuſto impedimēto.Addo Bar.
hoc volētem in.l.ij.§.ſi.in.i.q.ſ.de cuſto.reoꝝ.ꝛ in extrauagā/
ti ad reprimēdum.in ꝟ.neglexit.ꝛ per Barto.in.l.pe.C.quō ꝛ
qñ iudex.ꝛ iſtud ēt i incarcerato voluit in ſpē in.l.ij.ꝫ.de in ius
voc.ꝛ ſeql Pau.de ca.q ſubdit ꝙ ipſemet Bar.in.l.is q reus
in vlti.col.de pub.iudi.tꝫ ɔ̄triū per ibi no.in glo.ſi.ſ.ꝙ carce/
rato imputaſ ſi nō miſit ꝓcuratorē.Pau.de ca.dicit hoc pluri/
es vidiſſe de fcō ꝛ pōt ſm euꝫ diſtingui ꝙ aut fuit ſibi habile cō
parere per ꝓcuratorē:qꝛ copia erat ꝓcuratoris.ꝛ cā nō erat ar/
dua ꝛ ꝓcedat dcm̄ Bar.in.d.l.is qui reus.aut alterū iſtoꝝ de/
ficit ꝛ ꝓcedat primū dcm̄ nihil allegauit:ſed debuit allegare c.d.
c.querelā.cū ibi no.ꝛ.l.itē que.ꝛ qđ ibi Bart.in ꝟ.facile.ꝫ.pro
ſocio.Jpſemet Pau.de ca.in.l.ij.ꝫ.de in ius voc.dicit ꝙ ſi iu/
ſte detineſ in carceribus ꝛ pōt mittere ꝓcuratorē ſi nō mittit ſi/
bi imputaſ:alſ aūt ꝓceſſus eſſet nullus.ſi iudex ſciuit per hāc.l.
ſi ignorauit reſtituet in integ.citatus per hic no.per glo.ꝛ p no.
in.l.ij.cum glo.ꝛ ibi expreſſe Bal.C.ex qui.cau.ma.imo.in.d.
l.is qui reus.in vlti.char.dicit ꝛ bene.ꝙ aut culpa ſua eſt carce/
ratus ꝛ teneſ mittere ꝓcuratorē.l.papi.exuli.ꝫ.de mino.ꝛ no.
Bar.in.d.l.is qui reus.aut iniuſte ꝛ de fcō eſt carceratus:ꝛ tūc
an citatus teneaſ mittere ꝓcuratorē.pēdet ab illo articulo.ſ.an
iuſte impeditus teneaſ mittere ꝓcuratorē.de quo ſe remittit in
7 remiſſiōibus.ꝫ.alle.C Jtē adde pro ampliatiōe huius.ꝙ nō ſo
lum infirmitas ꝓpria excuſat a cōtumacia.vt hic.ꝛ.c.tenor.ex/
tra co.ſed ēt infirmitas ſuoꝝ.xxiij.diſt.cōis.ꝛ ibi no.in glo.vbi
ēt glo.dicit ꝙ ꝓpter intēperieꝫ aeris quis excuſaſ a cōtumacia
de quo hꝛ in.l.de etate.cū ɔcoꝛ.j.ad treb.ꝛ eſt cautela vt impe/
ditus ſemp mittat ad ſignificādū iudici impedimētū.ꝛ ſic poſt/
8 ea ſnia reddatur nulla.C†Quid aūt debeat facere talis excuſa/
tor ſeu ſignificator:vide hic ſimplr per Bar.ꝛ eundē in extraua
ganti ad reprimēdū.in ver.neglexit.ꝛ ibi ēt dicit idē eſſe in crimi
nalibus qđ reputat valde no.Jmo.in.l.inter accuſatorē.§.ſi.de
pub.iudi.ꝛ aliqd per Bart.in.l.pe.C.quō ꝛ qñ iudex.ꝛ in.d.l.
ij.§.ii.ꝛ ibi ꝫ Ang.ſi qs cautio.ꝛ ſequitur do.Anto.in.d.c.que
relam.Plus voluit ibi ſingulariter Jmo.vꝫ ꝙ ſi duo mitterē/
tur accuſatores tūc iudex abſqꝫ alia ꝓbōne teneſ eis credere de
impedimēto per illū tex.cum tracteſ de modico preiudicio.qđ
nō vī verū cum ſit ſpāle in quibuſdā in dignitate conſtitutis:vt
ſolo verbo eorum abſqꝫ iuramento ꝛ alio teſtimonio credatur
vt no.Jnno.in.c.in iure.de off.dele.ꝛ idē in eccleſia ſm Jnno.
cuꝫ vtatur iure minoris.c.i.de in integ.reſti.l.impatoris.in gl.
ꝫ.eo.cum ſi.ꝛ volunt doc.in.c.cauſam.de iudi.preterꝙ do.an/
to.quem ibi reprehendit Jmo.

1 Judex eadem die qua tulit diffinitiuam licet ꝑperam non pōt
iterum iudicare.
2 Sententia ſi ſit nulla ꝛ opponatur de nullitate:an ipſemet iu/
dex habeat primo cognoſcere de nullitate ꝙ̄ de cā principali.

1 **Cum querebatur.** †Judex ea/
dē die qua
tulit diffinitiuā lꝫ ꝑperam non pōt iteruꝫ iudicare.
C Jn glo.i.ibi:ex eiſdē actis ꝛc.ɔ̄triū tꝫ glo.in.l.
ſi expreſſim.j.de ap.vt hic per Bar.cū quo trāſeunt alij ꝛ idem
Bar.ꝛ oēs in.l.ſupra ꝓxi.ꝛ Spe.ꝛ Jo.and.in ti.de ſen.§.in/
ſta.ꝟ.ſi cā.ꝛ doc.poſt gl.i.c.ad ꝓbādū.extra eo.ꝛ doc.in cle.i.
eodē ti.ꝛ do.Anto.ꝛ Jmo.in.c.in lrīs.de offi.deleg.ꝛ ibi not.
limitāt dicta per Bar.hoc dicentē ꝙ vbi defectus fuiſſet in litē
ɔteſta.tñ ꝛ nō in actis poſtea factis neceſſe foret nō ſolū lit.cō
teſta.validā facere nouiter ſed etiam oīa acta poſt li.conteſt.ſe/
cuta qꝛ cenſenſ indiuidua ab ipſa li.cōte.c.i.ꝛ per totū vt lit.nō
2 ɔte.C†Succeſſiue queſiuit bar.hic ꝛ in locis.ꝫ.alle.an ipſemet
ordinarius qui tulit ſniam nullam habeat primo neceſſe cogno
ſcere ſuper nullitate quā iterū cognoſcat ꝛ ꝓnunciet ſup princi/
pali:dic vt hic per eum.cum quo videnſ hic trāſire docto.in lo
cis.ꝫ.allega.ꝛ idem tꝫ Ja.bu.in.l.ſi accuſationibus.C.de accu
ſatio.per Saly.aliquid in.l.ſi preſes.C.quō ꝛ qñ iudex.ꝛ aliqd
per Bal.in.l.i.C.de ſentē.ex peri.reci.ꝛ in.l.aduerſus.C.ſi ad
uerſus rem iudicatam.

C Et hic ſit finis pro lectionibus ordinarijs do.Alexan.de tar
tagnis de imo.ſuper ti.ff.de re iud.Cum additionibus oppor
tunis per eum Bononie traditis.Qui dicebat ꝙ hic titulus eſt
ſolēnis ꝛ habet magnam materiam plenam auro ꝛ honore que
quottidie agitatur in palatijs ꝛ curijs.Jdeo diligētiſſime ad/
uertendum eſſe ad eam.

1 Sententia lata contra vnum non preiudicat alteri qui eum pro/
hibere non poterat.
2 Sepe eſt dictio que verificatur in duobus actibus.
3 Sepius eſt dictio que verificatur in duobus vicibus.
4 Sepiſſime eſt dictio importans triuum actum ad minus:ꝛ ſic
dictio plurimum.
5 Sententia lata contra reum:an ꝛ quando noceat tertio.
6 Snīa lata ꝫ vnū nocet tertio citato cuiꝰ intererāt qđ limita vt ħ.
7 Sententia lata contra reum nocet tertio citato:cuius intererat
quod limita vt hic.
8 Sententia lata cōtra vnum preiudicat tertio citato.intellige ve
rum ſi ſit citatus a lege.
9 Sententia lata ɔtra vnū nō preiudicat alteri ꝛ que ſit rō dꝛ hic.
10 Sta.diſponens ꝙ ſententia contra vnuꝫ lata poſſit contra aliū
exequi.an valeat.
11 Sta.ꝙ pater teneatur pro filio quo ad penam valet.
12 Statu.ꝙ in delictis illi de domo teneantur pro conſorte valet.
13 Sta.ꝙ vnus teneatur ꝓ alio in delictis puta vxor ꝓ marito vꝫ.
14 Sta.ꝙ magiſter vł dñs teneatur pro delicto familie valet.
15 Sententia lata contra heredem pure inſtitutum:dato ſibi cohe
rede ſub conditiōe ſcripto an noceat illi coheredi.
16 Sententia lata inter alios ad hoc vt faciat ius quo ad alias per
ſonas quid requiratur dicitur infra.
17 Sententia lata ɔtra principalem an indiſtincte noceat cuicūqꝫ
fideiuſſori non citato.
18 Patientia ꝛ ſcientia eius qui prohibere pōt hꝛ pro conſenſu.
19 Proteſtatio ſemper preiudicat tacenti.
20 Snīa lata ꝫ vnū an ꝛ qñ preiudicet alteri vide hic duos caſus.
21 Patientia ꝛ ſcientia nocet tertio ſi ipſa interuenit tempore pro
ceſſus:ſecus ſi poſt ſententiam.
22 Scientia ꝛ patientia quando noceat tertio dicitur hic.
23 Snīa lata ꝓ reo in actiōe reali.ꝫ vnū agentē nō nocet alteri age/
re volenti actione reali ꝫ eum quātūcūqꝫ de primo iudicio ha/
buerit ſcientiam niſi iſte alius fuiſſet in primo iudicio citatus.
24 Sententia inter alios acta alijs non nocet fallit vt infra.
25 Teſtamentum ſi pronunciatur contra heredem eſſe falſum:an
iſta ſententia nocebit legatarijs.
26 Sententia lata in petitione hereditatis pro actore contra here/
dem ſcriptum nocet vincenti quo ad legatarios ꝛ creditores:
licet ſententia ſit iniuſta.
27 Sententia lata in fauoreꝫ creditoꝝ ꝫ heredē an preiudicet lega
tarijs qbus heres non teneſ vltra vires hꝛditarias:adeo ꝙ he/
res allegare poſſit ꝫ legatarios.ad oſtendēdum vires heredi/
tarias non ſufficere ere alieno deducto.
28 Teſtamentum ſi caſſatur eo qꝛ non fuit inſinuatum ad formaꝫ
ſtatuti:an hoc noceat legatarijs.
29 Teſtamentum ſi debet caſſari propter inſinuationem non factā
ſi fuit facta per heredem ꝛ non per fideicōmiſſarium:an hoc ꝓ
derit legatarijs.
30 Sententia lata pro vno:an ꝛ quando proſit alijs.
31 Sententia lata pro vno:vel contra vnū:an ꝛ quando proſit vel
noceat alijs.
32 Teſtamentum ad hoc vt rumpatur per bonorum poſſeſſio.cō
tratabu.que requirantur.

Sententia

33 Sententia lata contra vnum nocet alijs in actionibus popularibus.

34 Sententia lata ſuper crimine publico nocet alijs de eodem crimine accuſare volentibus.

35 Sententia declaratoria lata ſuper facto criminali ad effectū criminalem an noceat vel proſit alijs.

36 Sententia eſt lata contra titium accuſatum de homicidio poſtea conſtat fuiſſe Gayuz qui occidit an debeat abſtineri ab executione ſententie. contra titium.

37 Sententia lata contra vnum in cōnexis non nocet alteri.

38 Sentētia cōdēnatoria vel abſolutoria in criminalibus lata quo ad alterum ius non facit. preter ꝙ in caſu dicti. §. queritur.

39 Sentētia lata ꝯ aliquē eo ꝙ falſos teſtes ꝓduxit nō preiudicat teſtibus ⁊ ecōtra ⁊ ſimiliter lata cōtra notarium qui cōfecit inſtrumētum nō preiudicat dn̄o inſtrumēti. ꝙ limita vt hic.

40 Sententia lata contra producētem teſtes falſos an nocebit teſtibus etiam preſentibus vel citatis.

41 Sententia lata contra partes producentes falſos teſtes vel inſtrumenta an ⁊ quando noceat teſtibus ⁊ notario dicitur infra.

42 Sententia lata de falſo commiſſo per vnum ex correis non nocet alteri correo.

43 Sententia lata in fauorem mandatarij delinquentis nō prodeſt mandanti.

44 Sententia lata contra occidentem non preiudicat ei ꝯtra quē proceditur de ope vel auxilio.

45 Teſtes inducti contra vnum ex ſocijs delicti an noceant alijs accuſatis vel inquiſitis.

46 Sententia lata contra aduocatum de corruptela vel preuaricatione an faciat fidem contra corrūpentem.

47 Sentētia inter alios lata ꝓdeſt alteri in certis caſibus vt infra.

48 Sentētia lata inter alios prodeſt alteri vt in ſeruitutibus.

49 Sententia lata inter alios in ſeruitute perſonali an faciat ius quo ad alios.

50 Sentētia lata inter alios pro ſubiectione. an faciat ius quo ad alios.

51 Pater habens plures ſpurios ex eadez muliere. ſi in ſuo teſtamento vnum nominat legitimū prodeſt etiam alijs vt poſſint pretendere ſe legitimatos.

52 Sententia lata pro vno prodeſt conſocijs. lz non noceat quando contra plures in cōmuni cauſa fuit lata.

53 Sententia inter alios lata bene prodeſt alijs ⁊ fidem facit quo ad preparandam viam alteri ad agendum.

54 Sententia lata contra vnum nocet alteri quando cā eſſe ꝯnexa.

55 Sententia lata ꝯtra ꝓprietarium an preiudicat vſufructuario.

56 Sententia lata ſuper ſtatu pſone an faciat ius quo ad omnes.

57 Sententia lata pro ſeruo econtra vnum ex condn̄is agentem inſolidum contra ipſum ſeruum an noceat alteri condomino agenti ſimiliter inſolidum.

58 Sententia lata in cauſa ingenuitatis. contra dominum vel patronum quando valeat.

59 Sententia lata pro libertate contra vnum condominum an et quando preiudicet alijs.

60 Sententia lata ſuper filiatione. ſ. ꝙ quis ſit filius legitimus vel non an faciat ius quo ad omnes.

61 Sententia lata inter patrem ⁊ matrem ſuper illegitimitate matrimonij an preiudicet filijs.

62 Sententia lata ſuper alio ſtatu pſone facit ius quo ad oēs puta ſi pronūciatur quem eſſe ciuem vel clericum ⁊ ſimilia.

63 Sententia lata ſuper dignitate vel officio publico vt ſi pronunctietur quem eſſe tutorem. doctorem vel prelatum facit ius quo ad omnes.

64 Sententia cōtra homicidaz bānitum non facit ius quo ad omnes imo non preſumitur nec facit ipſum bānum eſſe infamē. qꝛ poteſt eſſe bānitus propter contumaciam.

65 Sentētia qua quis pronūciatur eſſe bone fame facit ius quo ad omnes non autem ſic ſi pronunciatur eſſe male fame.

66 Sententia lata ſuper ſexu puta quem eſſe hermofroditū an faciat ius quo ad omnes.

67 Sententia reſciſoria puta lata ſuper reſciſione teſti. inſtrumenti vel ſententie an faciat ius quo ad omnes. ⁊ quid in ſentētia declaratoria ſuper nullitate vel falſitate aut ſuper aliquo facto criminali. ſuper ſeruitute reali. vel perſonali. ⁊ quid in declaratoria ſuper ſtatu perſone ⁊ quid in declaratoria dominij.

68 Sententia lata ſuper actione perſonali ex contractu vel quaſi ex qua oritur obligatio lata contra vnum an faciat ius quo ad alios.

69 Sententia lata contra vnum non preiudicat alij verū eſt quando eſt omnino alius ſecus ſi non omnino vtputa ſingularis vel vniuerſalis ſucceſſor.

70 Sententia lata contra vnum regulariter non nocet alteri quo ad plenum preiudicium ſed quo ad quale preiudiciū bene nocet alteri.

71 Teſtis vnus eſt infamis infamia facti alter vero teſtis eſt valde dignus ⁊ bone fame. nam iſti duo faciunt plenam probationē. quia probitas vnius ſupplet defectum alterius.

72 Preſcribere an ⁊ quando quis poſſit ſine titulo dicitur hic.

73 Sententia lata a principe facit ius quo ad omnes cum vim legis habeat.

74 Sententia lata contra filium mandatur executioni contra patrem abſqz nouo proceſſu quando ex forma ſtatuti pater teneretur ſoluere condemnationem pro filio.

75 Sententia qua fuit pronunciatum aliquem fuiſſe iniuſte remotuz ab officio vel beneficio preiudicat illi qui fuerat loco primi ſurrogatus.

76 Sententia contra vnuz lata ad hoc vt noceat alteri que ⁊ quot requirantur dicitur infra.

77 Contradictor legitimus dicitur ille ad quem principaliter cauſa pertinet ⁊ ad alios ſpectat in conſequentiam.

78 Sententia lata contra vnum ad hoc vt noceat alteri requiritur ꝙ non ſit lata in contumacem. ſed in legitimum defenſorem ⁊ contradictorem.

79 Sententia contra contumacem non preſumitur lata ob cōtumaciam ſi ex actis apparet de pleniſſima probatione vel ſi fuit abſens ex probabili cauſa.

80 Sententia lata contra contumacem nunꝙ nocet tertio. fallit vt hic.

81 Sententia lata contra vnum ad hoc vt noceat alteri oportet ꝙ cauſa ſit ordinaria ⁊ de ea ſit plene cognitum.

82 Sententia contra vnum lata ad h̄ vt alijs noceat requiritur ꝙ illi quibus ſententia nocere debet ſciuerit cauſam agitari et ad eam fuerint citati ſaltem per proclama.

83 Sententia cōtra vnum lata ad h̄ vt alijs noceat. requiritur ꝙ ille cōtra quem fuerit lata non ꝓuocauerit iudicem contra ſe.

84 Sententia lata contra creditorem an preiudicet debitori. et econtra.

85 Sententia lata contra debitorem an preiudicet creditori dicitur infra.

86 Sententia lata contra venditorem an ⁊ quando noceat emptori dicitur hic.

87 Sententia lata contra falſum procuratorem an ⁊ quando noceat domino.

88 Sententia lata contra coniunctam perſonam vel contra valde amicum an ⁊ quando noceat coniuncte perſone vel valde amico cuius nomine egit.

89 Patientia habetur pro mandato quando quis agit nomine meo in iudicio id quod omnino eſt mihi commodum nam ſi patior videor mandare.

90 Defendens non dicitur vtiliter facere niſi defendat.

91 Negocium actoris dicitur vtiliter agi per comparentem pro actore quādo actor lite conteſtata litem proſequi tenebatur.

92 Defenſor poteſt admitti etiā inuito eo qui defenditur.

93 Defenſor nō poteſt impediri per eum quem vult defendere intellige quādo vult eum defendere vt defenſor nō autem ſi vult defendere non tanꝙ habens mandatum.

94 Mandatum an inducatur ſola ſciētia ⁊ patiētia domini.

95 Mandatum ſemel reuocatum an videatur renouatum domino ſciente ⁊ patiēte ipſuz procuratorem cām in iudicio agitare.

96 Locūtenens ſiquis ſe gerat pro locūtenente ſuperioris ſciente ⁊ patiente ſuperiore an geſta ab eo valeant.

97 Sententia lata contra vxorem an noceat marito in re dotali ⁊ econtra.

98 Sententia lata contra creditorem in re pignorata an noceat debitori ⁊ econtra.

99 Pignus proprie conſiſtit in traditione.

110 Sententia lata contra libertum patrono preſente ſciente ⁊ tacente nocet patrono.

101 Sententia lata contra ſubiectū an noceat ſuperiori cui ſubiectus eſt.
102 Sententia lata contra ſubiectum pape an noceat pape.
103 Sententia lata inter duos contēdentes tertium eſſe ſibi ſubiectum an preiudicet illi tertio ſcienti ⁊ patienti.
104 Sententia lata contra eccleſiam vel caſtrum an preiudicet alij qui pretendit eccleſiam vel caſtrum eſſe ſuam.
105 Sententia lata contra venditorem conuentum rei vendicatio ne mandatur executioni contra emptorem poſſidentem ⁊ patientem cauſam agi.
106 Sententia lata contra fructuarium an preiudicet dn̄o ſcienti.
107 Sententia lata contra dominum an preiudicet vſufructuario ſcienti ⁊ tacenti.
108 Sententia lata contra ꝓprietariū conuentum an preiudicet fructuario.
109 Sententia contra emphyteotam feudatarium ⁊ ſimiles an noceat domino ⁊ econtra.
110 Sententia contra vaſallum per quem priuatur feudo ⁊ declaratur ad alium vaſallū pertinere an noceat agnatis vaſalli ſuccumbentis ad quos ex forma inueſtiture mortuo vaſallo feudum tranſire debet.
111 Sententia lata contra habentem realem ſeruitutem an noceat domino.
112 Sententia lata contra locatorem an noceat cōductori ſcienti.
113 Sententia lata contra colonum conuentum rei vendicatio.an preiudicet domino ſcienti.
114 Sentētia lata cōtra colonum an preiudicet domino ignorāti.
115 Sentētia lata cōtra colonū an ⁊ qn̄ preiudicet dn̄o dicitur hic.
116 Sententia lata contra colonum an poſſit eius executio impediri per dominum.
117 Sententia lata contra eum qui non tenet nec poſſidet ſed rei vendicatione conuentus ſe offert liti:an preiudicet domino vel poſſeſſori ſcienti ⁊ patienti cauſam agi.
118 Sententia eſt lata contra me per talem iudicem licet male iudicauerit mihi ſcienti ⁊ patienti:an mihi preiudicet.
119 Sententia lata contra capitulum ad prebendam an mihi preiudicet in ea prebenda que mea eſt.
120 Venditor ſi moleſtatur rei euictione emptor debet aſſiſtere liti:⁊ non ſufficit ꝙ proteſtetur ꝙ non intendit ꝙ illud iudicium habeat ſibi preiudicare.
121 Proteſtatio facta per emptorem cōtra agentem contra venditores ſuos quid operatur.
122 Venditor ad hoc vt defendat emptorem conuentum rei vendicatione:vt non teneatur de euictiōe:quid agere debeat dicit hic.
123 Sententia lata contra colonum an ⁊ quando noceat domino.
124 Tertius an ⁊ quando poſſit ſe opponere liti pro ſuo intereſſe.
125 Acta inter alios.vel teſtes.recepti ad eternam rei memoriam vel probatiōes inter alios in caſibus in quibus nocet ſententia inter alios an ſimiliter noceāt acta ⁊ teſtes.
126 Confeſſio venditoris an noceat emptori ⁊ ſic de alijs.
127 Confeſſio heredis an noceat fideicōmiſſario:⁊ an confeſſio cedentis noceat ceſſionario.
128 Confeſſio patris cōſitentis ſe debitorē alterius in magna quātitate an preiudicet filio quo ad priuandum eum legitima.
129 Tranſactio pactum vel iuramentum vnius an noceat alteri.
130 Tranſactio facta inter heredem ſcriptū ⁊ heredem legitimū an preiudicet legatarijs.
131 Tranſactio facta per vaſallum vel emphyteotam:an ⁊ quando preiudicet domino.
132 Sententia lata contra legatarium an ⁊ quando noceat heredi ſcienti ⁊ patienti.
133 Sententia lata contra heredē:an ⁊ quando noceat legatarijs.

Additio.
a ℭ Sepius. vide tex.l.i.de iuri .§. digne vox.qui legit l.i.ſi quis ex argentarius .§.ſi tot etc.l.ij.⁊ co ld.ſ.de eden. ⁊ vide glo.in l.cū qd.in ſi. l §.ſepius.C.de legatis.⁊ ibi p moder.⁊ in.l. pcura.ad.l.iu lis.de vi pub. ⁊ vide tex.l.l. ſi.C.ſi ſepius in integ.reſti. poſtulet. ibo mas diplous.

1 SEpe. †Sententia lata contra vnum nō preiudicat alteri qui eum prohibere non poterat:⁊ ab eo cauſā non habebat ⁊ inſciens erat ſecus ſi poterat prohibere ⁊ ab eo cauſam habebat ⁊ ſciens erat.hoc dicit. ſecundum Bar. ℭ Et ꝗ̄ꝗ̄ reliqui ſcribentes cum hoc ſummario ⁊ intellectu tranſire videantur tamē arbitror illud procedere non poſſe quoniam hic in tex.habetur ſm lrām magis cōmunem:ꝙ ſententia contra creditorem lata in hypothecaria debitori ſcienti preiudicat:⁊ tamen conſtat debitorē nō poſſe creditorē a iudicio ꝓhibere:vt hic in glo.in ỽ. ꝓhibere.quā ipſemet Bar.⁊ alij oēs cōiter ſequūtur.⁊ ſic pꝫ in caſu predicto nō ꝯcurrere aliquod illoꝝ duorū que requirit Barto.in ſummario. ℭ Item videmus ꝙ ſnīa lata ꝯ libertū nō preiudicat patrono ſcienti vt hic in ver.nam ⁊ ſi libertus.iūcta gl. in ver.interueniēte.magis cōiter approbata:⁊ tñ certū eſt non poſſe libertū a pr̄ono ꝓhiberi.l.qꝛ cā ſtatus ꝯ ipm̄ mota dr̄ magis principaliter ꝑtinere ad libertū.l.ꝑncipaliter.la.ij.C.de liga cau.⁊ no.p Inno.in.c.auditis.de preſcri.pariter ēt cōſtat pr̄onum a liberto cām nō hr̄e ergo ⁊c. ℭ Scd̄o ſummari pōt aliter ſm Ang.vꝫ res iudi.īter alios acta reglr̄ alijs nō preiudicat fallit in his ad quos ꝑncipaliter ꝑtinet defenſio rei.vel in iure vel in iuribus de qbus agiť ſi patiātur ſequētem experiri de eodeꝫ iure vel qꝛ patiēs cām hꝫ ab experiēte vel ꝯ experiēs a patiēte. h.d. Sed certe vr̄ hoc ſummariū eodē morbo laborare quo precedens:nam ex eo ſequereť ꝙ in caſu ꝓpoſito.in ỽ.nā ⁊ ſi libertus ſnīa lata ꝯ libertū nō p̄iudicaret pr̄ono cū ad pr̄onū pr̄incipaliter nō ꝑtineat defenſio cāe mote ꝯ libertū vt dixi per.d.l.principaliter.tñ nō videmus ꝙ preiudicat.quare poterit ſic ſummari. ℭ Sententia lata ꝯ vnū preiudicat alteri ſi alter ab altero cāꝫ hēat ac ſciēs ⁊ patiēs erat.⁊ iſtud magis plꝫ ꝗ̄uis Inno.ſimplr̄ trāſeat cū ſummario Ang. ℭ Et diuidiť in ſeptē partes. Prīo enim ponitur limitatio regule vſqꝫ ibi:qd̄ tñ. Scd̄o ponit limitatio vſqꝫ ibi:nam ſciētibus. Tertio ponit tria exēpla circa falletiam vſqꝫ ibi:cui aūt ⁊c. Quarto ponit dr̄iam inter exēpla regule ⁊ exēpla fallētie vſqꝫ ibi.nā ⁊ ſi libertus. Sexto ponit caſuꝫ in quo regula fallit vſqꝫ ibi:diuerſa. In ſeptima caſuꝫ pōit in quo
2 regula verificať. ℭ †In tex.ibi ſepe ⁊c.in duobus actibus verificatur hec dictio vt in auc.de teſti.§.qm̄ vero.⁊ ibi no.gl.in ỽ. ſepe.⁊ Archi.⁊ Jo.and.in.c.qꝛ ſepe.de elec.lib.vj.vbi ēt alleg. tex.cū ibi no.xxv.q.ij.ita nos.in prin.idem voluit Inno.in.c. i.vt lit.nō ꝯte.in ỽbo.ſepe.vbi exponit ſepe.i.multis vicibus. ita ēt exponit dy.in.l.ſi in diē.§.i.ſ.de ꝯdi.⁊ demō.⁊ certū eſt ꝙ multis vicibus illud factū eſſe dr̄ ꝙ bis dūtaxat factū eſt vt inſti. de iur.pſo.in ſi.⁊ eſt glo.in.l.i.§.hoc reſcriptū.ſ.ad ſille.⁊ glo. ordinaria in.c.latores.de cle.excō.⁊ glo.in.c.ad nr̄am.in glo. i.de reb.eccle.nō alie.facit tex.cū gl.in ỽ.frequēti.in auc.de defen.ciui.§.ſi.vbi frequēter actū eſſe dr̄ ꝙ bis actū eſt ⁊ idē in dictione ſepius vt in rubrica iuncta.l.ſi.C.ſi ſe.in integ.reſti.cū ibi no.in.l. mariti.§.queſtum.cum ſeq.ſ.de adulte.ꝗ̄uis ſit etiaꝫ apta hec dictio vlteriorem numerū importare vt ꝓbatur in.l. cum qd̄.C.de leg.⁊ in.l.ſeruos.C.ad.l.iul.de vi.pu.⁊ in.l.veluti.§.hec vox.ſ.de eden. ℭ †Et per hoc infero reprehenſione
3 dignum videri ꝙ dicit Bald.in.d.l.veluti.§.hec vox.vbi in
a quit ꝙ ſi accuſator in libello accuſationis dixerit ſe ſepius ᵃfuiſſe ꝑcuſſum importatur per hec verba bina percuſſio tamen qa dictio ſepius fuit prolata ab homine.allegat.l.fideicōmiſſa.§. ſi quis decem.de leg.iij.nā contra hoc facit qꝛ verba libellantis debent in dubio interpretari ſm intētionem libellātis ⁊ ſm ꝙ ex probationibus liquidabiť.l.ſi quis intentione ambigua.ſ. de iudi.l.inter ſtipulantem.§.i.de ver.obli.⁊ no.in.l.pompo. ſcribit ſi frumētum.§.ſi.ſ.de rei vendi.⁊ in.c.cum ad ſedeꝫ.in glo.in ver.pertinentijs.de reſtitu.ſpo.vnde cum hec dictio ſepius diuerſimode proferatur ⁊ ſit apta comprehendere vltra binum actum vt dictum eſt dr̄ ꝙ ſi accuſator probauerit de trina percuſſione vel vltra debeat obtinere. Non ob.d.§. ſi quis decem:⁊ qꝛ illa rō quam aſſignat Bald.ꝙ illa dictio fuit prolata ab hoīe.ſecus ſi a lege ⁊c.non eſt vera qꝛ non poteſt ratio diuerſitatis aſſignari inter caſum quando profertur a lege ⁊ qn̄ pꝛofertur ab homine.immo de diſpoſitione legis arguitur ad diſpoſitioneꝫ hominis ⁊ ecōtra.l.nō impoſſibile.ſ.de pactis. l.ſi.C.de fideiuſ.⁊ in auc.de nup.§.diſponat ⁊ no.glo. in rub. C.de decre.decuri.lib.x.⁊ glo.in.l.domini prediorum.C.de agri.⁊ cenſi.lib.xj.⁊ ideo in.d.§.ſi quis decem nō importatur niſi binus actus:qꝛ alś abſqꝫ culpa heredis nimium grauareť ipſe heres vt latius declarat Bart.in.l.eum qui certarū.§.fin. ſ.de verbo.oblig.⁊ ibi etiā alij ⁊ Bart.in.d.§.ſi quis decem.⁊
4 Ange.in.l.ſi finita.§.iul.in princi.de dam.infec. ℭ †Dictio autem ſepiſſime.hn̄ requirit ad minus trinum actū.vt eſt tex. cum gl.x.q.vij.ſi quis erga ⁊ no.Do.de ſan.gemi.in.c.ab eo. de appella.libr.vj.benefacit quod not.gloſ.elegans in auc.de trien.⁊ ſemiſ.§.⁊ ꝙ ſepe.in ver.filiorum in.iij.col. que dicit ꝙ hec dictio plurimū importat ad minus trinuꝫ actum de ꝓprio ſignificatu ⁊ licet glo.⁊ ibi doc.pro hoc nihil allegent.tñ eſt tex. xxiij.diſt.c.chriſtiana.vbi dr̄ chriſtiano nō dico duas ſed neqꝫ

plurimas

plurimas eſt licitũ hr̃e cõcubinas. ¶ Ex quo infert no. Ang. in. d. §. ⁊ qð ſepe ꝙ ſi teſtes deponũt titium fuiſſe pcuſſum pluribus. pcuſſionibus. intelligitur de tribus. ſecus aũt ſi teſtis dixiſſet quẽ pluries fuiſſe pcuſſum qꝛ intelligitur de duabus pcuſſionibus tm̃. l. vbi numerus. de teſti. ⁊ in. c. pluribus. de re iu. lib. vj. ⁊ idem in ꝓpoſito voluit Bar. in. l. ſi gẽma. in fin. ff. arb. fur. ceſa. vbi ẽt dicit ꝙ ſi in libello dcm̃ ſit ꝙ qs pluribus ⁊ pluribus percuſſionibus fuit pcuſſus ꝙ intelligitur de quatuor vt ibi per eum ⁊ per Bal. in. d. §. ſiquis decem. ¶ Ex quo infero in vno caſu defenſari poſſe dictũ Bal. in. d. §. hec vox. vꝫ ꝙ pcedat nõ in libello vt ipſe dicit ſed in teſtibus deponẽtibus queꝫ ſepius fuiſſe pcuſſum qꝛ vba ambigua debẽt interpretari contra proferẽtem vel producẽtem. c. in preſentia. de pba. ⁊ no. in c. contra eum. de reg. iur. lib. vj. ⁊ plene in. d. l. inter ſtipulãtem §. i. vbi per Bar. cum cõcor. de quibus ibi in tex. ibi veluti ſi ex duabus ꝯ duo exẽpla hic poſita vſqꝫ ad ver. ſcientibus loquuntur quãdo ille cõtra quem fuit lata ſentẽtia nolebat in iudiciuꝫ deducere rem vel ius diuerſum ab illo ꝙ fuerat deductũ ꝑ primum in iudicio licet vtrũqꝫ ꝓcederet ab eodem fonte vel ab eadem cauſa nã actiones hereditarie actiue vel paſſiue diuiduntur inter heredes ex diſpõne le. duodecim ta. pro hꝛditarijs portionibus. l. i. C. ſi cer. pe. l. pro hꝛditarijs. C. de here. ac. ⁊ ꝓ hoc differt hec pars ab vltima parte huius legis poſita in ver. diuerſa cã qꝛ ibi deducebaſ in ſcðo iudicio id qð fuerat in alio deductum. ¶ Differt. n. iſte ꝟ. ab illo quo ad iuris effectũ qm̃ in iſtis duobus primis exẽplis nõ preiudicat ſnĩa coheredi ẽt ſi fuerit in iudicio citatus ⁊ cõparere noluit qꝛ ſciebat ius ſuum vbiqꝫ durare ⁊ noluit ſe impedire de parte coheredis in iudiciũ deducta poſtꝙ̃ ſua portio deducta nõ erat ſm̃ Pau. de ca. hoc

5 non dicẽtem. † Secus eſſe in caſu. d. ꝟ. diuerſa ⁊c. qꝛ in primo iudicio agitato inter ſe ⁊ titium ſuper vẽditione fundi fui citatus vnde mihi poſtea volẽti agere rei vendi. pro eodem fundo nocebit ſnĩa lata contra actorem in primo iudicio poſtꝙ̃ ſciui deductum eſſe in iudicio ius meum ⁊ citatus fui. faciũt ad hoc not. per glo. in. l. cum miles. §. in faciẽda. ff. qui. ex cau. ma. ⁊ in l. ſi deſerta. C. ſi ꝓpter pu. pen. ⁊ in. l. in cauſe. la. i. §. interdum ff. de mino. cum ibi no. per Barto. ⁊ alios ⁊ no. per Cy. in. l. i. de aduo. di. iu. ⁊ omnia iura dicẽtia ꝙ citari dꝫ tertius de cuius intereſſe tractaſ. l. de vnoquoqꝫ. ff. eo. l. nã ita diuus. ff. de ado.

a c. inter quatuor. ⁊. c. ſi. de ma. ⁊ ob. Addo Bar. [a] idem tenẽtem in. l. preuaricationis. ff. de preuari. ⁊ in. l. cum filius. in ꝑnc. ff. de verbo. ob. ibi dum alle. l. ſi ſuſpecta ⁊c. ⁊ Bar. in. l. filiuſfa. §. diui. in prima. q. de leg. i. ⁊ Bar. in. l. decem. §. i. in. i. col. de vb. oblig. ⁊ Bald. in. l. ij. C. com. vtriuſ. iudi. aſs com. di. ⁊ in. l. ij. C. de lib. cau. hoc aptiſſime voluit Imo. in. l. a ſnĩa. in ꝑn. in vlti. col. ff. de app. ⁊ in. c. cum ſuper extra eo. vbi dicit aduerte qꝛ videtur velle do. Ant. in. d. c. cum ſuper. in ꝟ. ij. quero ⁊c. ꝙ qñ tertius cuius intereſt rõne qualis qualis ꝑiudicij cõpareret pendente cã principali ⁊ aſſiſtit liti vel illã iuuat ꝙ ſi fertur ſentẽtia cõtra reum nocebit ipſi tertio ex quo fuit in iudicio qꝛ videtur ſm̃ eum ꝙ ſnĩa lata cum alio habeat nocere tertio qui fuit in iudicio vel fuit vocatus per no. per Cyn. in. d. l. i. C. de aduo. di. iu. Sed ſm̃ Imo. in locis ꝓalle. hoc dictũ nõ videtur verũ ꝗ̃tũcunqꝫ in ꝑmo iudicio fuerit deductũ ius diuerſum. exẽplũ ſm̃ eum nã ſi cõtra vnum ex hꝛdibus debitoris ſit actũ per creditorem ad dimidiã debiti nõ eſt dubium ꝙ ſnĩa lata cõtra vnuꝫ ex dictis heredibus facit coheredi quale preiudicium rõne cuius permittiſ ſibi appellare. d. l. a ſnĩa in prin. tamẽ ſi ex tali iudicio vel ſnĩa lata cõtra vnum ex hꝛdibus cõtra eũdem poſtea agitur pro alia dimidia non vꝫ ꝙ prima ſnĩa debeat ſibi nocere cum ad aliã rem agaſ per. l. cum queriſ. cum duabus ſe. ⁊. l. cum de hoc ⁊ expꝛſſius in. l. ſi cuꝫ de vno. ff. de excep. rei iu. ſecus ſi ad idem ageret ſeu de eodeꝫ diſputareſ ⁊ ſic intelligatur ſm̃

6 eum id qð no. Cyn. in. d. l. i. ¶ † Ex quibus habes no. limi. ad d. ver. diuerſa necnõ habes limitationẽ ad oĩa iura volentia ꝙ ſi ſnĩa lata cõtra vnũ noceat tertio citato cuius intererat qꝛ intelligitur verũ ſi illud idem ius qð ad tertiũ pertinebat fuit deductum in iudiciũ. ſecus ſi aliud ius deductũ eſſet ꝗ̃uis ortũ eſſet ex eo fonte. Adde ꝙ hoc idẽ voluit Bal. in. l. ij. in ꝑn. C. de ſi. inſtru. vbi dicit ꝙ vbi ſunt ꝑſone pares ⁊ ſit cõtra vnã perſonã condẽnatio nõ preiudicaſ alteri citato hoc dicit liquere ex illa lege que ſm̃ eũ vult ꝙ ordinarie ꝓcedaſ cõtra illum qui qdeꝫ nõ eſt ꝓpter euidẽtem cognitionẽ ſeu citationẽ condẽnatus ſꝫ per

7 ordinarium ꝓceſſum qð eſt no. ſm̃ eum. ¶ † Predicta ẽt limitauit alibi Abb. in ꝓalleg. c. cum ſup. vbi dicit predicta ꝓcedere qñ tertius intereſſe pretẽdens fuit citatus ⁊ cõparauit nã tũc ſi eſſemus in caſu in quo poſſent hr̃e locũ remedia que danſ regulariter cõtra cõtumacẽ ⁊ ſic eſſemus in caſibus in qbus li. nõ cõte. nõ poteſt ꝑueniri ad diffinitiuã ſed ad miſſionẽ in poſ. ex primo decreto ꝑut regulariter dꝫ fieri. l. cõſentaneũ. cuꝫ glo. in ver. perſcri. C. quõ ⁊ qñ iu. nõ eſt dõm ꝙ poſſit ꝑueniri ad diffinitiuã que habeat huic tertio nocere. ⁊ rñdet ad no. per Cy. in l. i. C. de aduo. di. iu. qꝛ dicit ꝙ Cy. loqtur qñ quis fuit citatus ⁊ cõparuit ita ẽt loqtur gl. in. c. dilectus. el. ij. de ſymo. alle. per Cy. ⁊ ideo dicit. d. Abb. ꝙ aut lec. Ant. de bu. in. d. c. cũ ſup eſt corrupta aut ipſe male dicit dũ voluit ꝙ tertius aſſiſtat in iudicio vel citatus ſit qð bñ not. Et ꝓ hoc ꝯ facit qꝛ aſs ſequereſ ꝙ per indirectũ. ſ. citãdo incidẽter citatũ cõtumacẽ faceret ⁊ ſequeretur id qð directo. ſ. ꝑncipaliter agẽdo cõtra tertiũ cõtumaceꝫ cõſequi nõ poſſet. ſ. per iudiciũ ſnĩe diffinitiue ⁊ tñ per indirectum cõcedi nõ dꝫ id qð ꝑncipaliter denegaſ directo. l. fin. C. ſi mãci. ita veni. ne ꝓſti. l. ſi ſpõſus. in ꝑn. ⁊. §. i. ff. de do. īter vir. c. tue. de pen. cum ſi. ¶ Poſſet tñ aliqd dici ꝯtra dcm̃. d. Abb.

8 vt in voce retuli. tñ puto verũ eſſe eius dictũ. ¶ † Item in caſibus in qbus dcm̃ eſt ſnĩam latã cõtra vnũ preiudicare tertio. itelligas eſſe verũ ſi citatus a lege nõ ſolũ ſi ab hoie ita not. voluit Imo. ⁊ Io. an. in. c. ſi. vt lit. pen. in. vj. in nouel. exẽplum pꝫ in caſu. c. i. de elec. lib. vj. ꝙ firmauit gl. repu. ſing. in gloſ. mag. in ver. in factũ in cle. i. de do. ⁊ cõtu. que voluit citato a lege nõ cõparenti denegari bñficium appellãdi. ſicut denegaſ ab hoie citato nõ cõparenti iuxta. l. ex cõſenſu. §. ſi. de app. ⁊. l. ⁊ poſt. §. ſi. ff. de iudi. ⁊ ita cõiter tenẽt doc. in. d. cle. i. ⁊ in clemẽ. cãm. de elec. quicqd dixerit Spe. in ti. de cõtu. §. i. ad ſi. ⁊ Bal. ibidem in addi. ⁊ Cy. ⁊ Bal. in. l. ꝓperandũ. §. ſin aũt reus. C. de iudi.

9 ⁊ Ang. in. d. l. poſt edictũ. ¶ † Item no. ex eodẽ tex. ꝙ ſnĩa lata cõtra vnum nõ preiudicat alteri ⁊ que ſit ratio huius regule. vide Bal. in. l. ingenuũ. ff. de ſtatu homi. ⁊ in. l. ij. C. de fide inſtru. ⁊ vltra rõnem aſſignatã per eũ poteſt aſſignari alia rõ vꝫ ꝙ rõne naturali geſta debẽt ad auctores ſuos reſtringi. ⁊ nõ extendi. l. ſancimus. C. de penis. c. que ſint de his que ſi. a ma. par. cap. ſm̃ do. Ant. ⁊ Abb. in. c. pe. extra. e. ⁊ colligiſ ex tex. hic in

10 ver. cur aũt. ¶ † Ex qua rõne vꝫ inferri ꝙ ſtatutũ diſponens ꝙ ſnĩa cõtra vnũ lata exequi poſſit cõtra aliũ nõ vꝫ ex quo Bal. in rub. C. res inter alios acta. ꝯcluſiue dixit ſtatutũ nõ tenere ſi imponat penã corꝑalem vel infamiã alteri pro delicto alterius. qꝛ eſt cõtra rõnem naturalẽ ⁊ ius diuinũ. pro hoc ẽt allegat. xxviij. q. iij. cum hõ. iuncta glo. vbi hẽtur ꝙ per pactũ quis ſideiubendo pro alio nõ poteſt ſe ad corporalem penã obligare. facit. l. liber hõ. la. i. ff. ad. l. aquil. ⁊. l. omne delictũ. §. qui ſe vulnerauit ff. de re mili. ergo. nec ẽt debet hoc fieri poſſe per ſtatutũ. qꝛ qð in pacto deduci nõ põt nec in ſtatuto. vt no. glo. in rub. C. de decre. decu. li. x. ⁊ in. d. l. dñi prediorꝫ. ⁊ iſtud ideꝫ ſeqtur Saly. in d. rub. Sed aduerte ꝑmo inꝗ̃tum Bal. voluit idem eſſe in infama qð in pena corporali. nã licet nihil alleget poteſt pro eo allegari qꝛ periculum infamie ⁊ periculum mortis equiparantur. l. iuſta. ⁊ ibi hoc no. glo. i. ff. de manu. vindi. ⁊. l. iſti quidem. in ſi. ff. qð me. cau. tamen ꝯtrium puto verius in ꝓpoſito nr̃o. per. l. quiſquis. C. ad. l. iul. maie. ⁊. vj. q. i. §. verum. el. ij. vbi pro delicto prĩs lex imponit penã infamie filijs. ergo ⁊ ſtatutũ pari ratione hoc inducere poteſt ex cauſa. Hoc ẽt expreſſe voluit Inno. in. c. grauem. ad ſi. de ſen. excõ. ſed in pena corporali tm̃ ſto

11 cum Bal. qui idem ẽt voluit in. l. i. C. ne fili. pro pa. † Ubi dixit valere ſtatutũ ꝙ pater pro filio teneaſ quo ad penã pecuniariã. allegat gloſ. in. d. rub. de decre. decu. ſecus in pena corꝑali ſm̃ eum per. d. c. cum hõ. Et idem tenuit Pe. de ancha. in repi. c. canonũ ſtatuta. de cõſti. in ꝟ. quero vlterius ſcriptũ eſt in. l. diuina ⁊c. Et idem Salyce. in. l. ſi filius. C. ne fili. pro pa. ⁊ plene Alb. de roſa. in prima parte ſtatutorꝫ. q. xlvij. ⁊. l. i. cum cõcor. pluribus ibi per eũ allegatis. De quo vide Bal. in. l. ſi qua pena. ff. de his qui ſunt ſui. ⁊ in. l. ſi filius. la. ij. ff. ſo. ma. ⁊ in auc. ſi captiui. C. de epi. ⁊ cle. ad ſi. ⁊ in. l. ij. in. ij. col. ff. ſi ex noxa. cau. Et Io. de imo. in. l. cum filius. in ꝑn. de ꝟ. ob. ⁊ in. l. lex cornelia. ⁊ ibi ẽt Bal. ⁊ Ange. de vul. ⁊ pup. vbi pro validitate dicti ſtatuti dicũt eſſe gl. ſing. in ſepius allegata rub. per Bal. in. l. ſi quis in tãtam. C. vñ vi. ⁊ in. l. ſi filius. C. de bo. ꝓſcri. ⁊ in. l. ſi. §. i. C. de vſu. rei iud. ⁊ no. Pe. de anch. in. c. ij. de deli. puero

[a] ¶ Addo bertol. vide tu angel. in conſi. clxxvii. bald. ⁊ ſaly. in. l. ſi. C. de ſi. inſtru.

rum pro quo pōderat ibi tex. eſſe valde notādum in ṽ. cōſuetu
12 dine. bñ facit. l. ſi quis in ſuo. §. legis. C. de inoffi. teſta. † De hoc
a ēt ᵃ vide per Bald. in. l. ſancimus. C. de penis. vbi poſt Guido.
de ſuza. dixit valere ſtatutū ꝙ illi de domo teneant̄ pro cōſorte.
qꝛ ſubeſt cā. vꝫ vt magis abſtineat̄ a delictis. vnde ſufficit ſola
cauſa lꝫ nō interueniat culpa eius qui punit̄. c. qm̄. §. ſi vero vt
lit. non cōte. c. ſine culpa. de reg. iur. in. vj. ⁊ plene no. in. c. ij. de
conſti. Et idem voluit Bar. in. l. iure puiſum. per illū tex. opti
mum. C. de fabricen. lib. xj. ⁊ Ang. late in cōſi. lxij. incipiē. No
bilis miles do. Ray. ⁊c. facit qđ hr̄ in. c. vrgētis. de hereticis. et
in. c. quibuſdam. de penis. ⁊ in. c. felicis. §. quod ſi quis. eod. ti.
lib. vj. ⁊ in. d. l. quiſquis. vbi pro delicto patris punitur filius ex
13 cauſa. ſ. exorbitantie criminis. † De hac materia etiā tetigit bar
to. in tractatu repreſa. in. iij. q. i. qđ. principal. vbi tenet valere
ſtatutum ꝙ vnus teneatur pro alio puta vxor pro marito ⁊ ſic
de ſingulis per. l. ſatis. C. in quibus ca. pig. ta. ꝯba. ⁊ in. l. ſi. C.
de primipil. lib. xij. ⁊ in. l. i. C. de omni agro deſerto. li. xj. licet.
aliter dixerit ipſemet Bar. in. l. his penes. C. de agri. ⁊ cenſi. li.
xj. Et expreſſius Bal. in auc. ⁊ dino. in. colum. C. ne vxor pro
marito. ⁊ Jac. de bel. in auc. ne ſiant pignorati. in queſtione ibi
per eum diſputata. ⁊ Jo. an. in. c. non debet aliquis. de reg. iu.
lib. vj. in mercuriali. Sed dicta eorum intellige vbi non ſubeſ-
ſet cauſa alś valebit ſtatutum quo ad aliam penam ꝙ̄ corpora
lem per. d. c. ſine culpa. cum alijs. ŝ. allegatis. ⁊ per ea que no.
Bar. in prohemio ffoꝝ. in princi. cir. ſi. dum concludit valere
14 ſtatutum ciuitatis auferens ex cauſa dñium rei mee. ¶ † Vide
etiam ad predicta Bart. in. l. i. §. familie. ŝ. de publi. vbi tenuit
valere ſtatutum ꝙ quis pro delicto familie teneatur. ⁊ aliquid
per Bar. in. l. ſi ticius. ŝ. de teſt. mili. Circa que vide etiā Bal.
in. l. dotis iuſſi. C. de iure do. et Jo. de imo. in. c. pe. de ꝯſue. vbi
tenet valere ſtatutum ꝙ filius teneat̄ ad debita patris etiam ſi
non ſit eius heres per. d. l. ſi. C. de primipil. ⁊ de remedio vi-
15 de per eundem Bal. in. d. l. dotis. ¶ † Item inquātum iſta hic
voluit ꝙ ſnia contra vnum ex coheredibus lata non preiudicet
alteri. iſtud proculdubio procedit vbi ambo coheredes eſſent
pure inſtituti. ſed ſi vnus eſſet pure inſtitutus dato ſibi cohere-
de ſub conditione ſcripto an ſnia lata contra heredem pure in-
ſtitutum pendente conditione inſtituti coheredis noceat here-
di cōditionali. ⁊ ſimiliter an ꝓſit. Ang. ſe remittit ad. l. ſi heres
ŝ. fa. her. Jo. de imo. hic dixit ꝙ in. d. l. ſi heres. cum ibi nota-
tis vr̄ cōcludi ꝙ ſnia nō noceat coheredi cōditionali ſi nō vult.
Aduerte qꝛ tex. in. d. l. ſi heres. bene aperit clare an ſententia ꝓ-
ſit. ſed an noceat hoc ibi nō dicitur in tex. nec in glo. vnde non
puto verum eſſe id qđ dicit. ſ. ꝙ nō noceat ſed reor ſic eſſe dicen
dum. ſ. ꝙ aut inſtitutus ⁊ pure inſtitutus ſub cōditione erāt con
iuncti re ⁊ diſiuncti ṽbis que caſu inſtitutus pure pēdente con-
ditione coheredis cenſet̄ inſolidū inſtitutus. vt no. gl. mag. et
magis cōiter approbata in. l. ij. in gl. mag. ŝ. ſi pars here. peta.
⁊ in. l. hoc ſcriptū. §. ſi. cuꝫ gl. in ṽ. accreſcit. ŝ. de cōdi. ⁊ demō.
⁊ arg. l. i. ſi ṽo nō oēs. C. de cadu. tol. ⁊ tūc ſnia lata cōtra hr̄dē
pure ſcriptū noceat alteri coheredi. hoc vr̄ ꝓbari in. l. ex ꝯctu. ŝ.
eod. vbi ſnia lata cōtra hr̄dem ad quē nō ſpectabat ius non no-
cet ſubſtituto vel cohr̄di ad quē ius poſtea ſupuenerit. ad ideꝫ
facit. l. i. §. denūciari. de vētre inſpi. vbi ſatis eſt citare inſtitutū
lꝫ nō ſit citatus ſubſtitutus. ⁊ no. Bart. in. l. in diē. ŝ. de aq̄ plu.
arc. ⁊ Bal. in. l. iā ita diuus. ŝ. de adeptio. ¶ Et ſimilr̄ ſnia la-
b ta cōtra hr̄dem nocet fideicōmiſſario ᵇ in quē tpe incoati iudi
cij nō erat ius trāſlatū. l. ſi patroni. §. ſi. ſm lec. gl. quā ibi tenēt
doc. ŝ. ad treb. hꝰ faciūt pulchre no. per Jo. mona. in. c. ſi. vt li-
te pen. lib. vj. ⁊ per Ang. ⁊ Jmo. in. l. filius ma. §. diui. de le. i.
⁊ in. l. decē. de ṽ. ob. Aut erāt diſiuncti re vt qꝛ teſtator dixit ti-
cium pure inſtituo in dimidia ⁊ ſeyuꝫ in alia dimidia ſi cōſul fa
ctus erit. ⁊ tūc vera ſit opi. Joā. de imo. qꝛ inſtitutus pure ante
aduētum cōditionis nō eſt heres niſi pro ſua pte. d. l. ij. cuꝫ gl.
ŝ. ſi pars here. peta. vñ ſnia lata cōtra vnū nō dꝫ nocere alteri vt
16 hic ⁊. l. ſi cum vno. ſ. de excep. rei iudi. ¶ † In tex. ibi ſed ſcienti
bus ſubaudi ēt nō citatis. qꝛ in caſibus in qbus dr̄ ꝙ ſcientia ⁊
patiētia facit ſniam cōtra aliū latā preiudicare tertio ſcienti. in-
telligitur etiam ſi tertius ipſe citatus non fuerit vt voluit Inno
cen. in. c. pe. extra eodem ⁊ ſequitur Jmo. ⁊ Pan. de caſt. hic.
Addo Inno. idem tenuiſſe in. c. inter quatuor. ⁊ in. c. ſi. de ma-
io. ⁊ ob. ⁊ in. c. in nra de pcur. idem voluit Bald. in. l. ij. C. cōi
diui. ⁊ in. d. l. ij. in princip. C. de ſi. inſtrumē. ⁊ Jo. de imo. in. l.

Additio.
a ¶ De hoc ēt vid per Bal. vid de iſta materia plene p ialo. in. l. ſi quis in ſuo. §. legis et C. de inoffi. teſta. ⁊ feli. in. c. ſi. in pe. col. et ſe. extra de cōſtitu. ⁊ alex. de imo. in ꝯ. xliij. in. i. vol. ſci. ſu per premiſſo themate l. vii. colū. Tho. di.

Additio.
b ¶ Fideicōmiſſario. vide plene ſely. i. c. q̄uis. in. iiij. columna de re iudi. tho. dip.

Additio.
c ¶ De hoc tamen. vide plene p ſely. in. c. q̄uis. in. iiij. col. ⁊ ſe. extra de re iud. tho.

decē. ſ. de ṽ. ob. ⁊ in. l. ſi pluſorio. §. i. ſ. ad ap. Sed Ang. in. l. ſi
pluſorio. in pn. ꝯriū tenuit dicēs ꝙ ad hoc vt ſnia lata iter alios
faciat ius quo ad alias pſonas reqrit̄ ꝙ interuenerit ſcia ⁊ patiē
tia: ac ēt citatio ſaltē gñalis illius cui ſnia afferre hꝫ preiudicium.
allegat hāc. l. iūctis his q̄ no. Inno. in. c. ex inſinuatiōe ⁊ in. c. in
nra. de pcu. Sed certe ꝯriū tenuit Jmo. ibi ſi bñ inſpiciat̄ vñ ve
riorē puto opi. primā p hāc. l. indiſtincte loquētē. Et p hoc alle
go gl. in. l. de vnoque qꝫ. in pn. in ṽ. que ſ cā. ŝ. eo. vbi glo. alle
gādo legē iſtā intelligit ꝙ in caſibus huius. l. nō reqrat̄ citatio.
Jdē ēt tenuit Bal. i. l. duobus. §. q iurauit. de iureiu. vbi dixit ꝙ
ſnia lata ꝯ debitorē pncipalē nocebit fideiuſſori iudicatū ſolui ēt
nō citato q: iudiciū nō agit̄ cū eo. ⁊ qꝛ ille qbus p indirectū ſit ex
nā cāe nō ſunt citādi allegat iſtā. l. niſi poſt ꝙ̄ cōparuiſſet in iudi-
cio fideiuſſor vel ſiſſis ꝯdixiſſet ꝯſtituēdo ſe aduerſariū. tūc enim
nō noceret ei id qđ fieret eo nō citato. allegat in ar. d. l. ſi pluſorio.
17 in pn. ꝙ eſt notā. ſꝫ cū. ¶ † De hoc tñ ᶜ qđ incidēter tāgit Bal.
c in. d. §. q iurauit. vꝫ an ſnia lata ꝯ pncipalē noceat indiſtincte cui-
cūqꝫ fideiuſſori nō citato. vñ ſinglr̄ Ang. in. l. an cognitiōe. ŝ. ad
ſille. q tenuit ꝙ ſic p id qđ no. glo. mag. in. d. l. in cognitiōe. que
voluit ꝙ ſnia lata ꝯ occiſores hꝫ effectū ꝯſiſcādoꝫ bonoꝝ ꝯ he-
redes occiſi velut indignos ⁊ negligētes in vindicāda nece de-
functi. Subdit tñ ibi Ang. ꝙ lꝫ hic ſnia lata ꝯ pncipalē noceat
fideiuſſori ꝯctus nō eſt tñ itelligēdū ꝙ eadē ſnia poſſit via execu
tiua ꝯ fideiuſſorē directo exequi: niſi eēt fideiuſſor iudicatū ſolui
allegat no. per Bar. plene in. l. i. ſ. iudic. ſol. ⁊ idē tenuit Bal. in
l. i. in. vij. col. C. de ꝯue. fiſ. lib. x. ſed ꝯriū tenuit ipſemet Bal. in
l. ij. in. vij. C. de edē. vꝫ ꝙ ſnia lata ꝯ pncipalē nō nocet fideiuſſo
ri ꝯctus nō citato. ⁊ iſtud eſt de mēte Bar. in. l. decē. in. i. colū. ⁊
in. l. cū filius. ſ. q. ibi formata p eū i pn. de ṽbo. ob. qđ puto ve
18 rius p ibi alle. p eū vbi rñdet ad no. in. d. l. i cognitōe. ¶ † No.
ex eodē tex. ꝙ patiētia ⁊ ſcia eius qui ꝓhibere pōt p cōſenſu hr̄
vt hic ⁊ in. l. labeo. ŝ. de aqua plu. ar. ⁊. l. cū oſtēdimus. §. ſi. ŝ. de
fideiuſſo. tu. c. ij. de his que fiunt a prela. xi. q. iij. qm̄ de qua ma
teria vide plene p glo. in. l. gayus. ŝ. de pig. act. ⁊ in. l. fideiuſſor
pr̄. ŝ. de pig. ⁊ in. l. ticia cū teſtō. §. lucia. ŝ. de leg. ii. ⁊. xxvij. diſ.
in. c. i. ⁊. xxviij. diſt. in. c. diaconi. ⁊ ibi per archi. ⁊ p glo. ⁊ dy. in
regula is qui tacet. de re. iur. in. vj. p Ja. de are. in. l. ij. §. volun
tate. ŝ. ſol. ma. ⁊ p Bar. in. l. que dotis. ſol. ma. ⁊ in ſua diſputa
tione incip. mulier his magnū primoniū. poſt Cy. i. l. inuitus
C. de pcu. ⁊ p Bal. in. l. ſi ſine. C. ad velle. ⁊ in. l. filiuſfa. §. inui-
tus. ŝ. de pcu. poſt gl. ibi ⁊ p Bal. in. c. ij. ſi de inueſti. inter do.
⁊ vaſal. lis oriat̄. ⁊ in gl. magiſtra. per Inno. in. c. geneſi. de ele.
per alios in. c. nōne. de preſump. in glo. ¶ Et p hoc verificatur
gl no. in. l. fideiuſſor. in pn. in ver. recuſante. ŝ. qui ſatiſda. cog.
que ſignanter voluit ꝙ ſi tu apud me fideiubes p ſempronio de
ſiſtendo in iudicio coram tali iudice. ⁊ ꝓteſtor tibi ꝙ nō intēdo
ꝙ vtaris puilegio declinandi fori tibi competentis ⁊ tu taces
19 ꝙ videris cōſentire ⁊ puilegio renūciare. ¶ † Et qđ ꝓteſtatio
ſemper preiudicet tacenti voluit etiam glo. no. iuncta tex. in. l. ſi
nali. §. ſi predixerint. in ver. cōſenſerit. ŝ. nau. cau. ſta. ⁊ vr̄ ꝓba-
ri. xxvij. diſ. c. i. ⁊ in. d. c. diaconi. ⁊ in. l. i. §. pena. cum glo. in ṽ.
cum denunciauerit. ŝ. de libe. agno. ⁊ no. Bar. in. l. non ſolum
§. morte. in ſi. ŝ. de oper. no. nun. ⁊ Abb. anti. in. c. cumana. de
elec. de quo etiaꝫ vide ibi per Jmo. ⁊ alios. ⁊ per Archi. in pre
allegato. c. dyaconi. ⁊ per Jmo. in regula in generali. ⁊ ibi per
Jo. and. in mercu. ⁊ per Bar. in. d. §. morte. in pria ſpecie pro-
teſtationis in ver. ſed quero an patris conſenſus ⁊c. ⁊ ibi etiam
per Jmo. ⁊ aliqd per Bar. in. l. i. circa vlti. col. C. de lit. conteſ.
per do. Abba. ſlo. ⁊ Anto. de bu. in. c. cum. M. de conſtitu. de
quo latius vide ibi per Jmo. dicendo vt ibi per eum. q: non eſt
20 principalis articulus noſter. ¶ † Item no. ex eodem ver. ꝙ vbi
ille ad quē principaliter ſpectat defenſio. eius de quo agitur ⁊
patitur alium pario agere de eodem iure. ſententia contra eum
facit preiudicium. ⁊ idem ſi patitur alium agere de iure qđ ha-
bet patiens ex perſona agentis. ⁊ hi duo caſus expreſſius ponū
tur in. c. q̄uis extra eo. Quod tñ intelligas eſſe verum qñ quis
patitur alium proprio nomine agere. ſecus ſi patitur iudicē ex
officio ſuo inquirere vel aliqd facere: q: tunc non vr̄ conſentire
nec factum iudicis preiudicabit patiēti. Jta no. hāc. l. limitauit
Jnno. in. c. ad petitionē. in gl. in ṽ. reclamāte. de accuſa. moue
21 tur per illum tex. ſm vnū intellectum. ¶ † Item limita iſtū tex.
quando ſcientia interuenit tempore proceſſus. ſecus ſi iam lata
eſſet ſententia ⁊ tūc talis ſciētia ⁊ patientia nō pindicabit tertio

quāuis

ꝙuis non appellet. ita not. voluit bald. in. l. ij. C. de fide inſtru.
allega. in argumen. l. ſi rem. §. quolibet. cuȝ ibi no. ff. de euic. idẽ
ſenſit Innocen. in. c. cum ſuper in gloſ. magna extra eodem. et
Anto. de but. ibidem in. xij. colum. per iſtum tex. qui loquit̃ in
eo q ſcit alium agere vel experiri. Hoc tamen ſane intelligas q̃ſi
ſciret latam eſſe ſniam ⁊ non eſſe appellatum per ſuccumbenteȝ.
ſed ſi pendet appellatio quam proſequeretur appellans tunc ſci
entia ⁊ patientia preiudicaret: q̃ſi tunc habet locuȝ ratio huius
l. ita in ſpecie voluit no. Jo. de imo. in. l. a ſententia in princi. in
22 iij. q̃ó. principali. ff. de appellationi. ¶ † Item limita hanc. l. pro
cedere quando quis proprio nomine experiretur in iudicio ter
tio ſciente. ſecus ſi aliquis experiretur nomine meo in iudicio
me ſciente ⁊ patiente quia tunc talis patientia mihi non preiu
dicabit. ita no. voluit barto. in. ij. q. hic per rõneȝ ſuam. de quo
dicam latius in glo. ſuper verſi. de proprietate. ¶ Item limita
quando tertius ſciret alium agere de iure ad ipſum tertium ſpe
ctante: ac etiam ſciret illud ius ſibi tertio competere. alias auteȝ
ſecus ſi ignoraret ſibi ius competere licet ſciret aliuȝ agere de il
lo iure ad eum ſpectante ita limitando hanc. l. dixit Innocen.
in. c. ſuborta. extra eo. quod multum ibi comendat do. Anto.
facit quia ignorans non videtur renunciare iuri ſuo. l. mater. ff.
de inoffici. teſtamen. l. legitimam. ff. de pe. hered. xxviij. diſtin.
23 placuit. ¶ † Ultimo nota ex verſi. diuerſa: ꝙ ſententia lata pro
reo in actione reali contra vnum agentem non nocet alteri age
re volenti actione reali contra eum ꝙ̃tuncunq̃ȝ de primo iudi
cio habuerit ſcientiam: quod intellige niſi iſte alius fuiſſet in pri
mo iudicio citatus vt dictum eſt ſuper ver. veluti. ¶ In gloſ. i.
fallit in quattuor caſibus qui ſequũtur. ⁊c. De his quattuor ca
ſibus tractabitur ſuper gloſa in verſi. debitor. ⁊ in glo. ſequen. ⁊
in glo. verſi. interueniente. ¶ In eadem gloſ. in ſi. dic ꝙ glo. in
d. l. ij. enumerat alias tres fallentias in quibus res iudicata in
24 ter alios acta alijs nocet. ¶ † Prima eſt vbicũq̃ȝ ſit ius ex ſen
tentia vt in cauſa querele inofficioſi teſtamenti: in qua ſi fertur
ſententia contra heredem ſcriptuȝ preiudicatur legatarijs. l. pa
pinianus. §. ſi ex cauſa. ff. de inofficio. teſtamẽ. ⁊ ratio huius fal
lentie reddi poteſt q: hereditate non addita legata ⁊ libertates
nõ debẽtur. l. ſi nemo heredi. ff. de teſtamẽ. tu. l. eam quam. C.
de fideicom. Et per querelam reſcinditur hereditatis aditio. l.
cum qui. §. ſi. ff. de inoffi. teſtamẽ. ex quo iſfertur ꝙ in omnibus
caſibus in quibus legata debẽtur hereditate non adita q plene
tradũtur per glo. ⁊ docto. in. d. l. eam quam in ver. traditur re
ſciſſo teſtamẽto per ſententiam non ſiet preiudicium legatarijs.
Unde hodie cum debeantur legata rupto teſtamento ex cauſa
preteritionis vel exheredationis. vt in auc. ex cauſa de lib. pre
te. non nocebit legatarijs ſentẽtia lata in cauſa querele vel etiaȝ
firmat gloſ. quam ſequuntur magis docto. in. d. l. papinia. §.
ſi. in. l. nam ⁊ his in ꝟ. preteris. eo. titu. ⁊ in. l. iure noſtro. in ꝟ
iudicare. ff. de teſtamẽ. tu. ⁊ in. l. cum filius. in princip. in ꝟ. cõſti
tuit. ff. de leg. ij. licet aliqui tenuerint ꝯtrium ⁊ minus hñ de quo
plene per Cy. in. d. auc. ex cauſa. in. vj. oppo. ⁊ ibi per bar. in ꝟ.
expediti ſumus de cõtrarijs eſt verum. ⁊c. ⁊ bart. in. l. filio pre
terito in ꝟ. v. vidẽdum eſt. ff. de iniuſto ⁊c. ¶ Et idem vr̃ ſi pro
nuncietur teſtm̃ eẽ nullum in iudicio agitato ꝯ heredem ſcriptũ
nam nocebit etiam legatarijs. vt ſenſit glo. in. d. §. ſi ex cauſa. in
ꝟ. non valẽt. ⁊ ſequitur ibi barto. ⁊ ang. ⁊ eſt magis communis
opi. pro qua eſt tex. in. l. ſi patroni. §. ſi. ſm opi. Ugo. quam ibi
approbant doc. ff. ad treb. vbi ſentẽtia ſuper nullitate teſtamẽti
lata contra heredem nocet fideicommiſſario ⁊ probatur etiam
in. l. ſi. C. de peti. here. ⁊ hoc ibi tangit Cy. quicquid ibi dixerit
gloſa in verſi. euaneſcat. Idem etiam tenuit barto. ⁊ Ange. in
l. i. ff. de excep. rei iudica. Et Jaco. de are. ⁊ barto. Ang. ⁊ Mo
der. in. l. ſi ſeruus plurium. §. i. ff. de legat. i. ⁊ hoc probatur hic
in text. a contrario ſenſu. idem etiam tenuit Imo. hic. ¶ Sed
contrarium tenuit gloſa ſi. in. d. l. i. ff. de excep. rei iudica. ⁊ gloſ.
magna in. l. ij. C. de ſi. inſtru. quam ſequitur Franciſ. accur. ⁊ ibi
Cy. ⁊ idem etiam tenet Jaco. butrica. ibi ⁊. d. §. ſi ex cauſa. per
rationem redditam per gloſ. in. d. l. ij. ¶ Tamen a prima opi
nione non eſt recedendum pro qua facit. quia illa ratio quaȝ. ff.
aſſignaui in ſententia lata ſuper querela vendicat ſibi locuȝ etiaȝ
in ſententia nullitatis. ergo idem ius debet eſſe vtrobiq̃ȝ. l. illud
ad. l. aquil. c. tranſlato. de conſti. nec concludens eſt ratio diuer
ſitatis aſſignata per gloſã in. d. l. ij. quia per illam potius diuer
25 ſificantur caſus ꝙ̃ diuerſitatis ratio aſſignetur. ¶ † Iuxta hoc

dubitatur quid ſi pronunciatur contra heredem ſcriptum teſta
mentum eſſe falſum an preiudicet legatarijs. Jaco. butri. in. l. ſi
na. C. de pet. heredi. tenuit ꝙ non. quia ſententia lata in querela
tendit ad reſcindendum. Ideo facit ius quo ad omnes etiam
qui non fuerunt in iudicio. l. poſthumus. §. ſi quis ex his. de in
officio. teſt. ⁊ in. d. §. ſi ex cauſa. ſed in falſo ſententia non diſpo
nit: ſed declarat. que declaratio non preiudicat in his qui in iudi
cio non fuerunt. l. Lucius. ff. de his qui not. infa. l. ij. C. de fide in
ſtrumento. igitur ⁊c. ¶ Nec ſm eum ob. text. in. d. l. ſi. circa ſi.
de peti. here. q: debet intelligi quando fuit dictum de falſo cum
ipſo legatario vel cum herede: citato tamen legatario. bal. in. d.
l. fina. dixit ſe dubitare an hec opinio ſit vera. quia ſi declaratur
teſtamentum eſſe falſum cenſetur declaratum hereditatis adi
tionem non tenere. l. cum falſum. ff. de acquiren. heredita. ergo
deſtructo fundamento quod eſt in aditione hereditatis legata
ſuſtineri non videtur. l. ij. ⁊. iij. ff. de conditio. indebi. tamen opi
nio iaco. butri. tutior eſt ſm Baldum. innocen. in. c. cauſam. el.
ij. qui filij ſint legitimi. in glo. magna. dixit ꝙ ſi pronũciatur in
ſtrumentum eſſe falſum inter ticium ⁊ ſempronium non nocet
talis ſententia ſeyo vtenti eodem inſtrumento. quia hoc in iure
cautum non reperitur ſm eum. Sed Anto. de butri. ibidem te
nuit non eſſe differentiam an pronuncietur ſuper querela offi
cioſi an ſuper falſo. vnde concludit ꝙ ſi id quod in inſtrumen
to vel teſtamento comprehenditur continet principale commo
dum vnius ⁊ ſecundario cõmodum alterius in ꝯſequẽtiam: tũc
ſententia lata cum principali: prodeſt ⁊ nocet alijs qui trahunt
ius ab eodem inſtrumento vel teſtamẽto. d. §. ſi ex cauſa. ⁊ quo
ad illos tãtum ſententia facit ius non quo ad alios vbi alij inter
ſe agere velint: preiudicat tamen ei contra quem eſt lata ſenten
tia quo ad omnes: vt non poſſit ipſe dicere inſtrumentum vel
teſtamentum eſſe verum: ex quo ſemel ſuper eo ſuccubuit quã
uis non ꝓdeſſet ei ꝯtra alios qui non fuerunt in iudicio vbi eſſȝ
lata pro eo: vt not. Inno. in. c. in noſtra. de procura. ⁊ probatur
d. l. ſi quis ex his. ¶ Item talis ſententia lata contra vnum non
preiudicabit alteri qui eque principaliter pretendet intereſſe: q:
primus quo ad alium eque principaliter ius habentem non eſt
legitimus contradictor ſm Do. Anto. vbi. ff. ⁊ probatur licet
ipſe non alleget in. d. l. ij. C. de ſi. inſtru. ⁊ in. l. cum duobus. C.
de inoffi. teſtamen. ⁊ in. l. circa. ff. eo. titu. iuncto. d. §. ſi ex cauſa.
vbi ſententia in cauſa querele lata contra vnum heredẽ non pre
iudicat alteri: ⁊ multo fortius quando eſſet lata ſentẽtia ſup falſo
ꝯtra illum ad quem in ꝯſequentiam ſpectat ius ex illo teſtamen
to falſo vt ſi lata ſit ſentẽtia ꝯ legatarium nõ preiudicabit heredi
ſm Do. anto. pro quo eſt tex. licet ipſe non alleget in. l. i. ff. de ex
cep. rei iud. ſm q̃ó cõiter intelligitur p doc. ¶ Addo ꝙ Jac. de
are. Bar. Ang. Imo. ⁊ Pau. de ca. in. d. l. ſi ſeruus pluriuȝ. §.
i. expreſſe firmat ꝙ ſentẽtia ꝯtra heredem ſcriptum ſuper falſita
te teſtamẽti nocet legatarijs. alleg. l. ſi in fraudeȝ a contrario ſen
26 ſu. C. de leg. ¶ † Ex his infertur ad id quod dixit Dy. in. d. l. ſi
ſeruus plurium. §. i. vbi inquit no. ꝙ ſententia lata in petitione
hereditatis pro actore contra heredem ſcriptum nocet vincen
ti quo ad legatarios ⁊ creditores: licet ſententia lata ſit iniuſta.
ita dicit colligi ex dicta. l. ſi ſeruus. §. i. ⁊ non eſt alibi ſm eum.
Nam poſtquam ſententia eſt lata: tamen ipſo preſente non po
teſt dicere ſententiam eſſe iniuſte latam: vt ibi no. glo. in. l. ſtipu
latio iſta. §. i. in verſicu. ſucceſſores. ff. de verbo. obligatio. ⁊ dicit
Angel. in. d. l. ſi ſeruus. ꝙ licet Dyn. ibi dicat illum textum non
eſſe alibi: tñ ipſe pro concordanti dicit allegari poſſe. l. fina. C. de
pet. here. ⁊. l. controuerſia. ff. de tranſact. vbi eſt caſus valde ſin
gularis ſm eum. dicit tñ dictum eſſe intelligendum ſm not. per
27 glo. in. d. l. ſeruus. §. i. in verſic. pronunciatum ſit. ¶ † Item ex
his infertur an ſententia lata in fauorem creditorum contra he
redem preiudicet legatarijs quibus heres non tenetur vltra vi
res hereditarias: adeo ꝙ heres allegare poſſit dictam ſententi
am contra legatarios ad oſtendendum vires hereditarias non
ſufficere ere alieno deducto. In quo vide textum ꝙ ſic. in. l. ſi
liusfami. §. diui. in ſi. ff. de leg. i. ⁊ ita etiam ibi nota. dicit ⁊ colli
git Jo. de imola in ſi. pro quo dicit facere. l. i. §. hec verba. ⁊. §.
cum dicitur. ff. ſi cui pluſquam. per. l. fal. ⁊ quod no. bart. in. l. in
diem. ff. de aqua plu. arcẽ. q̃ó eſt no. ⁊ hoc vr̃ ampliare. d. §. ſi ex
cauſa ſm eũ. ¶ Sed hoc dictũ non puto verum per iura dictẽtia
ꝙ vbi agit̃ de preiudicio tertij ipſe eſt citandus ad hoc vt ſentẽ
tia ſibi preiudicium afferat. d. l. ſi deſerta. ⁊. l. cuȝ miles. §. i. cum

glo.cū concor.ſ.alleg. ¶ Non obſt.tex.in.d.§.diui.in fi.q: vt
ibi dixit glo.fi.tex.ille loquitur qñ illis legatarijs ſeu fideicōmiſ
ſarijs non erat ius queſitum tpe iudicij q: erat eis relictum ſub
conditione predium ſi alienaret ⁊ ideo non eſt neceſſe tunc eos
citari ſed ſolum heredem ad quem pñti tpe inſpecto ius perti-
net. Sicut dicimus ꝙ ante euentū ſubſtitutionis non requirit
citari ſubſtitutum.l.i.§.pe.ſ.de ven.inſpi.⁊ no. Barto.in.d.l.
in oiem. Nec huic concluſioni ob.gloſ.reputata ſingularis in.l.
de vnoquoq; in glo.ij.ſ.eo.que videtur velle ꝙ ſufficiat citari
illū contra quem lis principaliter mota eſt: q: reſpondeo quod
glo.illa intelligitur quo ad hoc: vt ſententia valeat q: ſatis eſt il
lum citari contra quem iudicium principaliter dirigitur: ſ; quo
ad hoc vt ſentētia tertio noceat: requiritur ipſius citatio.l.ſi eo
tempore: ⁊ ibi no. Bart.C.de remiſ.pign.c.inter quattuor.de
maio.⁊ obe.⁊ no.glo.in.d.l.cum miles cum alijs.ſ.alle. ¶ Fal
lit in caſibus ibi poſitis ⁊ hic in tex.in verſicu.ſcientibus.⁊c.in q
bus preiudicat ſententia tertio ſcienti etiam non citato: vt plene
dixi ſuper tex. Et de his caſibus quibus videtur ſenſiſſe gl.in.d.
l.de vnoquoq;.nam glo.intelligenda eſt ſm legem quam alle.
vt dixit bart.in.l.non ſolum.§.liberationis verba.de libe.lega-
28 ¶ Ex his etiam no.infert bald.in.l.ij.C.qui.res iu.nonno.an ſi
ex forma ſtatuti caſſatur inſtitutio heredis ex eo q: non ſit teſta
mentum infra certum tps inſinuatum negligentia hrdis noce
at legatarijs.i quo rñdet ſe putare has extraordinarias cauſas
legatarijs nō obeſſe alle.in arg.l.eam quam de fideicom.⁊ ma-
xime non nocebit fideicōmiſſario vſi: q: qui non pōt capere per
ſe vt heres capere poteſt vt reſtituat alteri.l.cognitio.§.hi qui
ſolidum.ſ.ad treb.quod eſt no.ſm Bal.addo ꝙ hoc idem vo
luit Barto.⁊ ange.in.l.facta.§.ſiquis bonorum.per illū tex.
ad hoc optimum.ſ.ad trebel.⁊ bald.in.l.conſulta.in fi.C.de te
ſta.qđ intellige: vt per imo.in.d.§.ſi quis bonorum v; niſi etiā
culpa vel negligentia poſſit imputari fideicommiſſario vel lega
tarijs inſinuare non facientibus pro quo l; non allega.vide no.
deciſionem bar.in.l.ſi res.ſ.quib.mo.pig.vel hypo.ſol.⁊ bal.
29 in.l.ij.in.xiij.qđ.C.de reſcin.ven. ¶ † Et vtrum ſi ſtatutum caſ
ſet teſtamentum propter non inſinuationem factam ⁊ inſinua-
tio facta ſit ab herede tantum an proſit legatarijs vide not.per
Barto.in.l.fi.§.i.⁊ ibi etiam bald.per illum.tex.C.de iure do.
⁊ per bal.in.l.conſulta.in fi.vbi etiam querit quid ſi fideicōmiſ-
ſarius fecit an proſit heredi. ¶ Et ex predictis declaratum eſt
an ſententia reſciſſa vel declaratoria nullitatis vel falſitatis quo
30 ad effectum ciuilem lata inter aliquos noceat alijs.† Nam regu
la eſt ꝙ nocet his qui in conſequentiam trahunt ius ex teſtamē-
to ſeu inſtrumento nullo falſo vel inofficioſo ſi agens qui ſuccu
buit erat ille cuius principaliter intererat v; heres ſcriptus.d.§.
ſi ex cauſa ſecus ſi erat alius puta legatarius.l.i.j.de excep.rei iu
dica.nec etiam nocet habenti ius eque principale puta cohere-
31 di.l.cum duobus.C.de inoffici.teſtamē.† Ubi autem lata eſſet
ſententia pro agente etiam ſi agens ſit talis cuius non intereſt
prodeſt omnibus quorum intereſt ꝗuis in iudicio non fuerint
vt eſt caſus ſingularis in.d.l.poſthumus.§.ſi quis ex his l; non
prodeſſet ei contra alios qui non interfuiſſent in iudicio vt dicit
Innocentius in.d.c.in noſtra: vbi eleganter dicit ꝙ illud quod
dicitur in.d.§.ſiquis ex his.procedit etiam ſi peteretur reſcindi
ſniam vel aliquod inſtrm non ſolum teſtm ⁊ cum ſequitur bar.
⁊ Ange.in.d.§.ſiquis ex his. Et idem dicit Ange.ibi vbi pete
retur caſſari electionem per.d.§.ſiquis ex his.quem dicit alibi
non reperiri ⁊ fuit dictum Innocē.licet ipſe non allegat.in.c.ſu
per his de accu.⁊ idem dixit Ange.in.l.ſi titius.j.de verbo.ob.
32 Et pro† intellectu ⁊ limitatione.d.§.ſiqs ex his.vide no.bald.
in.l.ij.C.de re iu.⁊ in.l.certa.C.qñ pro.⁊.l.in fratris.C.de in-
offi.teſta.⁊ in.l.fi.in vlti.col.C.de pe.here.⁊ in.l.ij.in.ij.col.C.
ne li.poten.⁊ omnino Bald.in.l.fi.ad fi.C.de fideicom.liber.
¶ Et ibi inter cetera ſignāter dicit ꝙ id quod dicitur in.d.§.
ſi quis ex his.in obtinente in querela non vendicabit ſibi locū
in obtinente bon.poſ.contra tabu.q: ſm eum in tali bonorum
poſſeſſione nunꝗ aperitur edictum alteri niſi per eum qui petit
bon.poſ.contra tab.alle.l.ſi poſt mortem.§.exheredari ⁊.§.fi.
ſ.de bo.poſſeſ.cōtra tabu. Et eſt ratio ſm ipſum: q: bo.poſ.cō
tra tabu.nō decernitur in figura iudicij maxime ſolēnis cum lis
in ea non cōteſtet arg.l.ſi qs a liberis.§.meminiſſe.de lib.ag.⁊
ita reſidet ipſe. Sed Lu.in.l.ſi titius.j.de vbo.ob.dixit ꝙ licet
hec limitatio ſit mirabilis ⁊ alibi nō reperiatur tñ putat eam nō
eſſe veram: q: ꝗuis edictum contratabulandi nō aperiat alteri
per eum qui contratabulare non habet.d.§.exheredari: nō tñ
per hoc ſequitur ꝙ ſnia declaratoria ſuper inualiditate teſtamē
ti lata ad poſtulationem illius qui ius non habet nō proſit alijs
ius habētibus vſi ſm eum vt ꝙ imo pſit per no.per Inn.in.d.
c.in noſtra. Addo ꝙ opi. Bal.vt vera: ⁊ l; Lu.dicat eam alibi
nō reperiri tñ ipſe imemor fuit vborum barto.in.l.filium.§.ſi
quis.ſ.de lega.pſtā.vbi per illum tex.dixit ꝙ.d.§.ſiqs ex his.
nō hʒ locum in bo.poſſeſ.cōtra tabu.q: ipſa bonorum poſſeſſio
nō petitur nec tribuitur cum illa ſolēnitate qua petitur querela
⁊ ita dicit tenere glo.in.l.ſi ſeruus.ſ.de bo.poſ.ſm tab. Et cer-
te probat hec opi.in.d.l.filium.§.ſiquis.ſic inducēdo nam ſi pe
titio bonorum poſſeſſionis cōtra tabu.habet effectum ꝙ petēs
bo.poſ.perdit legata ſibi relicta vt.d.§.ſiquis vt.nō ſolum.ſed
tex.in eo.§.in pñ.dicit ꝙ ſi quis petijt bo.poſ.contra tabu.cui
de iure nō competebat non perdit aliquo modo legatum: ergo
ſequitur ꝙ nō prodeſt alijs quibus cōpetebat. Hoc etiam vide
tur velle bar.in.l.i.in.i.colū.C.quorum bonorum: vbi dixit ꝙ p
ſolam agnitionem factā coram iudice in bon.poſ.contra tabu.
rumpitur teſtm ſi agnoſcēs habeat ius rumpendi ⁊ ſic innuit ꝙ
vbi agnoſcens nō hñt.ius rumpendi nō prodeſſet alijs ⁊ idem
dicit barto.in.l.iij.§.ſi cauſa.ſ.de bono.poſſeſ.tit.generali.pro
hoc etiam facit quia ad hoc vt rumpatur teſtamentum per bon.
poſſeſ.contra tabu.ſufficit ſimplex agnitio coram iudice facta
abſq; figura iudicij ⁊ plena probatione ⁊ ordine iudicario.l.fin.
§.i.cum glo.in verſi.antiqua.C.de cura.fu.que ad hoc eſt ſingu
laris ſm Ioan.de Imo.in.l.filio preterito.in.xl.colum.ſ.de in-
iuſ.teſta.⁊ in.l.fi.⁊ ibi barto.C.qui admit.⁊ eſt gloſ.in.l.i.in vt.
conſtituti.⁊ ibi clare barto.C.quorum bono.⁊ glo.in.d.l.iij.§.
cauſa.⁊ in.l.illud.ſ.de contra tabu.⁊ late bald.in rub.C.qui ad
mit.in.iij.q.⁊ in.l.fi.in pe.colum.C.vnde cog.⁊ in.l.i.in fi.C.ſi
de momen.poſſ.fu.ap.ſed ita eſt ꝙ ſententia lata in ſummario
ſeu extraordinario iudicio non eſt ita apta nocere ſicut lata ī ple
nario ⁊ ordinario.l.a diuo pio.§.ſi ſuper.ſ.eod.d.l.ſiquis a li-
beris.§.ſi vel parens.c.veniens.el.ij.de teſti.cum ſi.ergo ⁊c.
33 ¶ † Aliam fallentiam dicit gloſ.ad.d.regulam.in.l.C.qui.res
iudi.nō nocet: quod fallit in popularibus actionibus in quibus
agitur de iure pub.alle.l.cum qui.§.in popularibus.ſ.de iure
iur.⁊.l.iij.de popul.act.⁊ ratio eſt quia popularis actio compe
tit pro iniuria facta toti populo vt ſiquis ſepulchrū violat vel ec
cleſiam aut viam publi.ſeu album pretoris corrumpat.l.iij.
in princip.j.de ſepul.vio.l.ſi quis id quod.ſ.de iur.omni.iudi.
vnde quilibet de populo cenſetur procurator reipu. Ideo ſicut
ſi vnus haberet plures procuratores cum mandato ⁊ ſententia
lata eſſet contra vnum ex procuratoribus non poſſet alius age-
re.l.pluribus.ſ.de procura.c.ſi duo.eod.titu.lib.vj.ita in caſu
predicto ⁊ idem dicendum eſt in iure quaſi publico ſeu quaſi po
pulari vt quando opponitur contra electum ad dignitatem ali-
quis defectus ad infringendam electionē. Nam ſi fuit lata ſen
tentia ſemel contra opponentem non poterit alius de eodem
defectu amplius opponere vt eſt gl.nota.in.c.cum dilecti.in vt
ſi.iudicatū.de elec.⁊ in.c.cupientes.§.ceterum.in verſi.nullum
preiudicium eod.titu.lib.vj.⁊ not.innocen.in.c.ſuper his.in
glo.i.⁊ in glo.in ver.a promotore.de accuſa.⁊ in.c.cauſam.el.
ij.in fi.magne glo.qui ſil.ſint legi.per Archi.xxiij.di.illud. Ta
lis enim cā dʒ reſpicere publicū intereſſe vt no.glo.in.c.vt circa
in ver.aliqui.⁊ ibi doc.de elec.in.vj.⁊ in cle.conſtitutionem.in
vt.intereſſe cōi.⁊ qđ ibi no.gloſ.in ver.proprij.⁊ ibi no.doct.de
elec.⁊ Inn.in.c.dudum eccleſia.de elec.in pñ.⁊ ibi ponit quare
dicatur cā iſta quaſi popularis ⁊ non popularis proprie.dic vt
34 ibi p eum ⁊ p Ang.in rub.j.de po.act. ¶ † Aliā fallentiam po-
ſuit glo.in preallc.l.ij.v; ꝙ ſententia abſolutoria ſemel lata ſup
crimine publico nocet alijs de eodem crimine accuſare volenti-
bus.l.cui.§.hiſdem.j.de accu.c.de his.de ac. Ratio huius eſt
q: ibi fiſcus ⁊ reſpublica eſt in cā vt a quocunq; aliqui accuſan-
tur ideo pprie per eam non pindicat alteri ſed eidem.i.fiſco.qđ
tñ limitatur prout hʒ in.d.§.hiſdem. Per quem tex.eodem ēt
mō limitat proxima precedens fallentia vt eſt glo.no.in.d.c.cū
35 dilecti.in verſi.iudicatum.de electio. ¶ † Etiam iuxta hoc que-
rit Ray.in.l.ij.ſ.de lib.agno.⁊ Pe.⁊ Cy.in.l.ij.C.qui.res iu
dica.non no.an ſententia declaratoria lata ſuper facto crimi-
nali ad effectum criminalem noceat vel proſit alteri. Et condu
dūt ꝙ aut eſt lata ſuper facto ꝙ reſpicit vnum delinquentem pu
ta ſuper

ta ſup homicidio ⁊ tūc regulariter ſententia cōdēnatoria nō no
cet alteri vt hac.l.in principio cum ſimi.autem queratur an pro
ſit alteri vt puta ſi poſtea apparet ꝙ titius cōdemnatꝰ de ho
micidio ſeꝝ.non occidit ſeyuꝫ ſed fuit occiſus a gayo an ſenten
tia ſuper homicidio lata contra titium etiā ſi fuit executioni mā
data proſit gayo vt non poſſit procedi cōtra eum de homicidio
hoc non tangunt predicti docto.nec docto.hic dic ꝙ per dictaꝫ
ſententiam non liberatur gayus text.eſt not.in.l.qui ſeruum in
principio.ff.de interroga.actio.Quem textū ad hoc commen
dat Bald.in.c.i.§.iniuria.circa fi.de pace iur.fir.⁊.Ange.in.l.
36 quotiens.§.ſiquis.ff.ſolut.matrimo.¶†An autem ſi conſtat
gayum fuiſſe illuꝫ qui occidit debeat abſtineri ab executione ſen
tentie prius late contra titium de homicidio dic vt per Joan.
an.in addi.Spe.in ti.de confeſ.§.poſtremo.ver.ceteruꝫ.p Ja
co.de are.⁊ ange.in.l.ſi is cum quo.ff.ri.i.per bal.in.l.inde nera
tius.§.fi.ff.ad.l.aql.vbi circa hoc tex.eſt no.⁊ p bal.in.l.i.in.ix.
col.C.de cōfeſ.⁊ in.l.i.in.℣.v.punif.C.de fur.⁊ in auc.contra
qui propriam.C.de non nume.pecu.in.iij.col.per Joan.cal.⁊
alios in.c.paſtoralis.§.qꝛ ℣o.de offi.dele.per imo.in.l.is qui
reus.in.xxvij.col.de pub.iu.Aut ſnīa eſt declaratoria ſuper de
licto qđ eſt plurium vt ſuper adulterio qđ neceſſitate cōmittitur
a pluribus:⁊ tunc oīn Cyn.⁊ Ray.vbi.ff.⁊ Joan.cal.⁊ domi.
Abb.⁊ cardi.florētinus in.c.dilectus.el.ij.de ſymo.qđ ſenten
tia condēnatoria lata ɔ vnum nō nocet alteri ſed abſolutoria ꝓ
vno lata proderit alteri.allegat.l.denunciaſſe.§.querit.ff.de ad
ulte.Idem ſenſit glo.in.d.l.ij.quibus reo iu.nō no.allegādo
d.l.denunciaſſe.quinimo videretur dicenduꝫ ꝙ etiam rōne cō
nexitatis delicti ɔdēnatoria lata contra vnum noceret alteri per
id qđ habetur in.d.c.dilectus.el.ij.⁊ in.c.ad petitionem.in glo
ſa.in ver.ɔſītiam.de accuſa.⁊.lix.di.c.ordinatos.in.c.pe.de pur
ga.canoni.et in.c.hoc quippe.iij.q.vj.⁊ no.glo.in.c.ꝙuis.ex
tra eo.in quibus iuribus hꝫ ꝙ ſnīa qua pronūciatur contra reci
pientē ſymoniam facit preiudicium danti vel econtra ⁊ ſenten
tia qua pronunciatur aliquem fuiſſe legittime priuatam benefi
cio nocet illi qui in locum eius fuerat ſubrogatus ⁊ ſententia q̄
pronunciatur aliquem fuiſſe male ordinatum videtur eſſe lata
contra ordinantem quod male ordinauerit.Sed concludendo
dicas veritatem ⁊ magis communem opi.eſſe in contrariuꝫ vꝫ
ꝙ nec abſolutoria lata pro vno prodeſt alteri nec condemnato
ria lata contra vnum nocet alteri probatur in.l.adulter.§.ſi eo.
⁊.§.fi.ff.de adul.vbi habetur ꝙ abſolutoria lata ꝓ adultero nō
prodeſt mulieri adultere ſi nupta non erat licet ſecus ſit ſi nupta
erat.d.§.queritur.⁊ ſic eſt ſpeciale fauore matrimonij:vt ibi et
in.c.ſignificaſti.⁊ ibi not.de adulte.⁊.ij.q.i.c.interrogatum ꝙ̄
uis delictum tale ſit quo ad vtrunqꝫ delinquentium connexuꝫ.
37 ¶†Et ſilr ꝙ ſnīa lata in connexis contra vnum non noceat al
teri probatur in.d.c.dilecto.de preben.vbi ſententia priuatio
nis contra vnuꝫ lata ex eo quia fuerant ipſe ⁊ alius ſimul ad vni
cum canonicatum ⁊ prebendam deſignati contra iuris prohibi
tionem non nocet alteri.Ad idem eſt text.in.l.ij.C.de fi.inſtru.
Non obſt.tex.in.d.c.dilectus.cum concor.ff.allega.quia ꝙ̄ꝙ
glo.ſe.in.d.locis varient tamen magis cōmunis opi.eſt ꝙ ſen
tentia lata contra vnum in dictis caſibus noceat alteri.In ɔſīti
om ſi contra vtrunꝙ̄ fuit proceſſum ⁊ cognitum alias autē nō
noceat quo ad plenū preiudicium ſed quo ad aliqualem preſum
tionem ita voluit glo.⁊ docto.in.d.c.ordinatos.⁊ in.d.c.inter
rogatum ⁊ no.Inno.in preal.e.c.ꝙuis.in vltima colū.¶†Et
de illo articulo an ſententia lata contra ordinatum preiudicet or
dinanti dicam infra ſuper hac glo.quia Ange.etiam aliquid de
38 hoc tetigit. ¶†Ex predictis habes concluſionem quod con
demnatoria vel abſolutoria in criminalibus lata quo ad alte
rum ius non facit preterꝙ̄ in caſu.d.§.queritur abſolutoria ta
men prodeſt quo ad hoc vt alius accuſare iterum non poſſit ſꝫ
quod habetur in dicta.l.ſi cui.§.hiſdem.Tamen aduertenduꝫ
eſt ꝙ condemnatoria lata in criminalibus facit ius contra delin
quentem quo ad omnes ad finem vꝫ vt poſſint eum tanꝙ̄ infa
men vigore dicte ſententie repellere ab his a quibus repellun
tur infames ⁊ ſic quo ad ɔſītiam ipſius ſententie prodeſt omni
bus.c.teſtimonium ⁊ ibi glo.in verſi.ordinata.extra de teſti.xx
iiij.q.i.ſubdiaconus ⁊ no.gloſ.ij.in.l.ex ea.ff.de poſt.⁊ Inno.
in.c.cū ſuper in fi.extra eod.⁊ no.Fede.de ſe.conſi.xxiij.incip.
Titius electus ⁊c.facit.l.non pōt.ff.de fur.⁊.iiij.q.vij.c.i.Et p̄
dicta procedūt qñ ſentētia declaratoria facti criminalis quo ad
effectum criminalem.Si autem eſt declaratoria facti criminalis
quo ad effectum ciuilem:vt quia declaratur inſtrumentum vel
teſtamentum eſſe falſum ad finem inualidandi probationem ei
us:an tunc ſententia facit ius quo ad alios.dic vt dictum fuit ſu
pra per Bartolum ſuper hac gloſa circa primam fallentiam.
39 ¶†Ex his infert Bartolus in dicta lege denunciaſſe.§.queri
tur.ꝙ ſententia lata contra aliquem:eo quia falſos teſtes pro
duxerit non nocet teſtibus ¶Et ſimiliter ſententia criminali
ter lata contra notariuꝫ qui confecerit falſum inſtrumentum nō
preiudicat domino inſtrumenti.Adde.l.lucius.ff.de infa.⁊ ibi
dicit Bartolus ꝙ licet non noceat quo ad plenam probationē:
nocet tamen quo ad aliqualem preſumptionem.allegat notata
per gloſam in.l.prima.C.ad legeꝫ corne.de fal.⁊.l.ſi duo patro
ni.in principio.⁊ ibi gloſa in ver.habiturum.ff.de iureiurando.
⁊ ꝙ talis ſententia non noceat plene teſtibus.probatur etiam in
c.cum dilectus.in fine.de ordi.cognitio.⁊ in.l.ſi veteris.que eſt
l.ij.C.de fide inſtrumentorum.⁊ ibi idem dixit Bartolus.⁊ ſi
militer econtra.ſententia lata de falſo contra teſtes non preiudi
cat procedenti.de quo remittit ſe ad notata per Cynum in.l.pri
ma C.qui accuſare.Et idem notat Bartolus in.l.preuaricatio
ni.ff.de preuaricatio.vbi hoc limitat niſi in iudicio contra nota
rium moto citata fuiſſet pars facit:licet non alleget id quod no
tat gl.in preallegata.l.cum miles.§.primo.cuꝫ ſimi.¶Aduer
40 te tamen circa hoc vltimum:quia†Baldus in.l.lucius.ad fineꝫ
preelleg.tenuit ꝙ in terminis huius.l.lucius.ſententia lata con
tra producentem teſtes:non nocebit teſtibus etiaꝫ preſentibus
vel citatis:⁊ idem fuit de mente Baldi in.l.finali.in vltima colū
na.C.de fide inſtrumentorum.bene facit quod notat Specula.
in titulo de inſtrumen.editio.§.poſtremo.als incipit.§.inſtru
mentum.verſicu.ſed pone tabellio.Ratio propter quam mo
tus fuit Baldus videtur fuiſſe illa:quia non poteſt teſtis cōtra
quem per modum exceptionis oppoſitum eſt de crimine puni
ri in iudicio inter alios agitato.c.primo.de exceptioni.⁊ no.gl.
in.l.ſecunda.§.ſi publico.in verſicu.ſine accuſatione.de adulte.
Sed certe dictum Baldi non videtur procedere:quoniam pu
niri poteſt ille contra quem in iudicio inter alios moto inciden
ter opponitur de crimine contingente cauſam ipſam:prout eſt
crimen falſi oppoſitum teſti.tex.eſt ⁊ ibi aperte in glo.preallega
ta.c.i.in fi.de exceptionibus.⁊ not.Bartol.in.d.§.ſi publico.
in fine.Predictis adde etiam Baldum in.l.ij.in.vj.columna.
C.de eden.⁊ in.l.fina.C.ſi minor ſe maiorem dixerit.⁊ in.l.i.in
penultima ⁊ in vltima charta.C.qui accuſare.¶Predicta no.
41 Jaco.butri.⁊ Ange.in preallegata.l.lucius.vbi in iudicio†mo
to contra notarium inter partes:conſtaret teſtes qui falſuꝫ de
poſuerant vel notarium qui falſum inſtrumentum conſcripſit
habuiſſe ſcientiam ⁊ patientiam preſtitiſſe illi iudicio:quia tunc
ſententia lata contra partes preiudicabit teſtibus ⁊ notario.mo
uentur per legem iſtam in ver.ſed ſcientibus.Sed contrarium
tenuit Nico.de ma.⁊ Bald.in.d.l.ſi veteris.C.de fide inſtrumē
torum.per textum illum.nam ibi apparet ꝙ ſecundo loco vtēs
inſtrumento ſciebat inſtrumentum pronunciatum eſſe falſum:
tamen non appellauit ab illa ſententia:⁊ nihilominus ſententia
ſibi non nocet:ſed ſi ſcientia ſola noceret:ſequeretur ꝙ ibi debe
ret preiudicare ſententia ei qui ſecundo loco vtebatur inſtrumē
to ſi infra.x.dies a die ſciētie non appellaſſet.l.ab eo.C.quomo
do ⁊ quando iudex.l.i.C.ſi ſepius in integrum reſtitu.l.i.C.de
tempo.appel.Et idem videtur voluiſſe Anto.de but.in.d.c.ꝙ̄
uis.in ver.ſecundus caſus principalis ⁊c.⁊ Specu.in titu.de in
ſtrumen.editio.§.poſtremo.ver.ſed pone tabellio.vbi no.vo
luit ꝙ ſententia lata ſuper falſitate inſtrumenti contra producen
tem non noceat notario etiam ſcribenti dictam ſententiam ſup
falſo latam qui notarius fuerat de dicto inſtrumento falſo roga
tus.Non obſt.iſte tex.qꝛ loquitur quando quis poterat agen
tem vel defendentem prohibere vel quando vnus ab altero cau
42 ſam habebat.¶†Per predicta etiam dixit no.Bar.in.d.l.de
nunciaſſe.§.queritur.ꝙ ſi cōdemnatus eſt de falſo vnus ex cor
reis ſtipulandi.ex eo ꝙ vſus eſt inſtrumēto falſo non preiudica
bit alteri reo ſtipulanti qui vſus eſt eodem inſtrumento.alle.d.
l.ſi veteris.iuncta glo.in ver.alius.qđ dictū ſane intelligas proce
dere in criminalibus ⁊ quo ad effectum criminalem.ſecus vbi
ageretur quo ad effectum ciuilem.qꝛ tunc ſententia lata ɔ vnuꝫ
ex correis credēdi nocet alteri.tex.eſt ſingularis ſm ſcđam lect.
gl.in.l.ex duobꝰ reis ſtipulādi.⁊ ibi clare bar.in.iij.q.ff.de duo.

reis: ꝛ no.ange.ibi ꝛ in.l.loci corpus.§.ſi fundus.ff.ſi ſer.ven.
per Ray.ꝛ Jmo.in.l.ticio centum.§.ticio genero.de condi.ꝛ
demõ. Et videtur ꝙ expoſitio glo.ij.in.d.l.ſi veteris.intelligen
tis illum text.procedere in duobus correis ſtipulãdi nõ proce
dat qꝛ text.ille loqui videtur quo ad repellẽdum ciuiliter agen
tem ſed ſi intelligatis quo ad effectum criminalem poſſet proce
dere expoſitio gl.quod not.qꝛ docto.in.d.locis nõ declarant.
43 ¶ † Et per predicta etiam decidit no. bar.in.l.adulter.§.ſi e.ff.
adulte.an ſentẽtia abſolutoria lata in fauorem mãdatarij delin
quentis proſit mãdanti delictum fieri ꝛ cõcludit ꝙ nõ per.d.§.
ſi eo cum ſeq.reprobata opinio. Dyn.in.c.ratihabitio.ꝛ ibi in
mercurialibus per Joan.an.de reg.iuris in.vj.ꝛ cum hac opi
nio.barto.concor.bal.in.l.non ideo minus ad ſi.C.de accuſa.
no.etiam bald.argu in.l.i.in.§.ſi.in verſic.tertio not.ff.de que
ſtionibus. ¶ Et ſimiliter contra ſententia lata contra manda
tarium delinquentem non nocet mandãti ſm bal.in.l.iuris.in
ſi.C.Qui.rea iudi.non no.pro quo alleg.l.nihil in ſi.ff.de adulte.
quam ſic voluit inducere ibi enim dicitur ꝙ conſulens ſeu man
dans poteſt ſimul accuſari ab eodem pro eodem delicto vna cũ
mandatario delinquente: qđ eſſe non poſſet ſi ſententia lata cõ
44 vno obſtaret quo ad alium.l.i.in fin.ff.ſi fa.fur.fe.dicaſ. ¶ † Et
ſimiliter ſententia lata contra occidentem non preiudicat ei con
tra quem proceditur de ope.vel auxilio per predicta ꝛ ita no.di
xit Ange.ꝛ Barto.in.l.ſi is qui rem.§.hoc tamen ita de fur.ꝛ
ibi vide eleganter verba ange.ꝛ idem nota.Salyce.in.l.i.C.de
45 rap.virgi. ¶ † Faciunt etiam predicta an ſi contra plures pro
cedatur per viam inquiſitionis vel accuſationis de eodem deli
cto teſtes inducti contra vnum noceant alijs de quo dic vt per
Joan.an.ꝛ clare anto.de butrio ꝛ Jmo.in.c.dilecto.de preb.
ꝛ qđ no.barto.in.l.i.§.ſi.in tertio notabili.ff.de.q.ꝛ regula eſt
ꝙ cui noceat ſententia inter alios lata nocent ꝛ alia acta vt not.
per Jnno.in.c.cauſam.el.i.de teſti.ꝛ Barto.hic in pen.q.ꝛ ſu
46 per ea dicam. ¶ † Jtẽ faciunt ad.q.an ſententia lata contra ad
uocatum de corruptela ꝛ preuaricatione faciat fidẽ contra cor
rumpentem de quo dic vt per Jaco.de arct.Cyn.ꝛ bald.C.de
aduoca.diuer.iudi.in.l.i.ꝛ ibi aliquid per bart.in ſi.ꝛ per Cy.
ꝛ bald.in.l.ſi quis homocidij.de accuſa.ꝛ Cy.in.l.i.C.quando
ciuilis actio preiudi.criminali.ꝛ per barto.in.l.preuaricatiõis
47 de preuari. ¶ † Et ſubdit gloſ.in.d.l.iij.C.quibus res iu.non
no.ꝙ ſunt aliqui caſus in quibus ſententia lata inter alios pro
deſt alteri. ¶ † Primus caſus eſt in.d.l.denũciaſſe.§.ſi abſolu
48 tus.de adul.ſed hoc declara vt plene dixi.ff.proxime. ¶ † Se
cundus caſus ſm glo.eſt in.l.loci corpus.§.ſi fundus.ff.ſi ſer
ui.ven.vbi in ſeruitutibus que ſunt indiuidue.l.ij.§.i.ꝛ.l.ſtipu
lationes non diui.in princip.ff.de verbo.obliga.ſententia lata ꝑ
vno de dominis fundi cui debetur ſeruitus prodeſt alijs pro iu
re eiuſdem ſeruitutis. ¶ Aduertendum eſt in hoc inquantum gl.
in.d.l.ij.dixit ꝙ ſententia lata contra vnũ ex dñis fundi cui de
bebatur ſeruitus non ꝓpterea nocet alijs. Nam idem tenuit ia
co.but.in.l.ſi de communi.ff.ſi ſerui.vẽdi.ꝛ Barto.in.l.ex duo
bus reis ſtipulandi.in qđ.iuj.de duobus reis verſicu.ſcđo eſt vi
dendum.ꝛ Jnnocen.in.c.cauſam.el.ij.qui fil.ſint legi.lꝫ ipſi ſi
bi ipſi ꝯdicere videatur in glo.ma.in duobus locis. Sed glo.in
l.qui in aliena.§.ſi.in verſi.predio.ff.de nego.geſt.ꝛ glo.ꝛ bar.
in.l.ſi de communi.ꝛ glo.ꝛ docto.communiter in.d.§.quoniã.ꝛ
Jmo.hic ꝛ in.l.ij.§.ex his ꝛ ibi Lud.ff.de verbo.obliga.ꝛ An.
de bu.in preallcg.c.cauſam: ꝛ Anto.in.d.§.ſi fundus: ꝛ in.l.ij.
§.ſi tamen hominem.de verbo.obliga.cõtrariũ tenent.ꝛ hec
vltima opi.videtur eſſe verior.maxime per.d.l.ſi de communi
a contrario ſenſu ſicut dicimus in duobus reis ſtipulãdi qui ha
bent ius inſolidum nam ſententia lata contra vnum preiudicat
omnibus.d.l.ex duobus reis ſtipulandi: ꝛ dixi.ff.facit.l.ſupra
inter.§.caſſius.ff.de aqua.plu.arcen.ꝛ.l.ij.in princip.ff.de pre
to.ſtipu. Que omnia intelliguntur in ſeruitute iam conſtituta,ꝑ
vt loquitur.d.§.ſi fundus.ꝛ.d.l.ſi de communi.ſed in ſeruitute
conſtituenda Bar.multũ eleganter in.d.l.ij.§.ex his de ver.
obliga.cum ibi Moder.tranſeũt tenet ꝙ ſententia lata cũ vno
non proſit nec noceat alteri nam in ſeruitute ꝯſtituẽda non repi
tur mutata regula huius.l.in prin.cũ ſi.ꝛ facilius retinetur ius
iam conſtitutum quam de nouo inducatur.l.pře furioſo.ff.de his q
ſunt ſui vel alie.iur.c.quemadmodum.de iureiu.qđ tene menti
pro limitatione.d.§.ſi fundus. ¶ Ex his habes an ſententia
declaratoria iuris ſeruitutis realis lata cõ vno noceat vel ꝓſit
49 alteri. ¶ † Sed quid in ſñia lata ſup ſeruitute perſonali dic ꝙ ſi
ſit talis ſeruitutis diuidua vt.l.i.§.ſi vſufru.ff.ad.l.fal.ꝛ.l.vſuf.
ab initio.ff.de vſufru.ſñia lata cũ vno non faciet ius quo ad aliũ
pretendentem ius ſeruitutis perſonalis nam tunc ceſſat ratio in
diuiduitatis item ceſſat ratio poſita in.l.qui aliena.§.ſi.ff.de ne
go.geſt.vbi dixit tex.ꝙ in ſeruitutibus predialibus ſententia ꝑ
dio datur qꝛ ille predio debentur.l.i.ff.communia predio.l.i.ff.
de ſer.nimirum ſi prodeſt omnibus dominis predij cui debet
ſeruitus ſed vſufructus qui eſt ſeruitus perſonalis debetur per
ſone.ꝛ ideo cum perſona finitur.l.i.ꝛ ferre per totum.ff.quib.
50 mod.vſufru.amit.ꝛ in.d.§.finitur.inſt.de vſuf. ¶ † Quid i ſen
tentia lata ſuper alia ſeruitute.i.ſubiectione vt qꝛ declaratum ſit
monaſterium eſſe ſubiectum alicui prelato.an noceat alteri pre
tendenti illud eſſe ſibi ſubiectum.dic ꝙ hoc pendet a veritate eo
rum que no.hic in glo.in ver.interueniente ꝛ ſuper ea dicaꝫ.ad
cit glo.in.d.l.ij.alium caſum in quo ſententia prodeſt ꝛ non no
cet alteri vꝫ in caſu.d.l.poſthumus.§.ſi quis.ex his.de hoc ple
51 ne dictũ eſt.ff.circa princip.glo. ¶ † Alium inſuper caſum vltio
loco ponit gl.in.d.l.ij.vꝫ caſum poſitum in auc.item ſi quis.C.
de natu.lib.vbi pater habens filios naturales plures ex aliqua
muliere ſi vnum ex illis tanquam legitimum in teſtõ nominat pro
deſt etiam alijs filijs vt omnes poſſint ſe pretendere legitima
tos. Sed ſm Jmo.hic iſta eſt potius fallentia ad regulam gñia
lem res inter alios acta alijs non nocere vel ꝓdeſſe ꝛc.quam ad re
gulam huius legis que loquitur in ſententia. Adde qđ Fulg.in
d.l.ij.dixit ꝙ licet tex.in.d.auc.itẽ ſi quis loquatur in teſtamẽ
to paterno voluntarie emiſſo tñ glo.in.d.l.ij.vř extendere text.
in.d.auc.ad ſententiam latam contra patrem in fauorẽ vnius
ex filijs qđ eſt bene notandum ꝛ idem etiam vř ibi velle Saly
ce. Jdem etiam ſenſit ang.in auct.vt lic.matri ꝛ auie.§.ad hec
autem.vbi dixit ꝙ ex illo tex.poterat colligi optimum argumẽ
tum ꝙ ſi plures ſunt fratres ex eodem patre nati.quorũ vnus
fuit pronunciatus ciuis peruſinus ꝙ per talem ſententiam itel
ligitur pronunciatũ omnes eſſe ciues peruſinos qđ eſt menti te
nendum ꝛ facit ad ea que infra dicam de ſententia declaratoria
ſuper ſtatu perſone. Et que requirentur ad hoc vt procedat di
ſpõ.d.auct.itẽ ſi quis vide pulchre bal.in.d.l.ij.C.quibus res
iud.nõ nocet ꝛ Ang.in.d.auc.vt lic.matri ꝛ auie.§.ad hec aũt
ꝛ ibi ꝑ Jaco.de bel.ꝛ ꝑ bar.in ꝯſil.inci. Veratius cotra.aliquid
bal.in.l.gallus.in ſi.prin.de lib.ꝛ poſthu.per canoniſtas in.c.ꝑ
52 tuas qui fil.ſint legiti. ¶ † Alias autem fallentias ad illam regu
lam res inter alios acta.vide per gl.in.l.i.C.res inter alios acta
eſt ꝛ alius caſus in quo ſententia lata pro vno prodeſt cõſocijs
licet nõ noceat vt quãdo ꝯ plures in cõi cã fuit lata ſñia. Nã tũc
ſi vnꝰ tñ appellauit victoria eiꝰ ꝓderit ꝯſocijs ſi vna ꝛ eadẽ erat
oium cã defenſiõis.l.ſi q ſeparati.§.ſi.ff.de ap.l.ij.§.ſi vnus ex
pluribꝰ ap.c.vna ſñia de ap.ij.q.vj.§.diffinitiua.ꝟ.quãqꝫ pře.
reprobata glo.in.l.i.ſi cum duo.ff.de excep.rei iudi.ꝛ rationem
huius fallentie vide per bar.in.d.l.ſi qui ſeparatiꝫ ꝛ per alios in
locis proxime alleg. Et hanc fallentiam poſuit gl.in.c.quoniã cõ
tra eodem.vbi glo.enumerat etiam aliquos alios caſus in qui
bus res inter alios acta alteri prodeſt vt i caſu.l.papinianus.§.
meminiſſe.ff.de inoff.teſt.vbi ſñia lata contra querelantem pro
deſt fiſco.ibi tamen non eſt proprie fallentia qꝛ regula eſt ꝙ ſñia
lata ſuper eo ſuper quo eſt lata non prodeſt nec nocet alteri.ſed
in.d.§.meminiſſe.ſñia lata fuit ſuper validitate teſtamenti.ꝛ ꝓ
deſt fiſco non quo ad illud ſuper quo vertebatur lis ſed quo ad
legatum relictũ impugnanti teſtm̃. ¶ Jtem vt dixit hic Jmo.
53 ibi culpa ĩpugnãtis teſtm̃ eſt illa que prodeſt fiſco. ¶ † Vel dic
ꝛ no.ꝙ ſñia inter alios lata bene prodeſt alijs ꝛ fidem facit quo
ad preparandũ viam alteri ad agendum.l.i.C.vbi cauſe fiſc.et
ibi hoc no.bal.in ſi.vbi ſñia lata contra occiſores ꝓparat viã vt
agi poſſit ad cõfiſcationem bonorum ꝯ heredem negligentem
vindicare mortem occiſi: vt.l.neceſſarios.§.nõ als.ff.ad ſille.ꝛ
no.glo.ꝛ doc.in.l.cognitione.eod.ti. Et ꝙ iſtud generaliter ſit
verum vꝫ ꝙ ſñia lata inter alios faciat fidẽ quo ad alios in prepa
ratoria alterius iudicij no.et bal.in.l.ſi quis homicidij.C.de ac
cu.ꝛ in.l.i.in ſi.C.de aduo.diuer.iudi.ꝛ in.l.ij.in.vj.colũ.C.de
eodem.ꝛ in.d.l.ſi veteris.in tertio not.ꝛ in.d.l.ingenuũ.i ſi.de ſta
tu ho.circa qđ vide bar.ꝛ alios in.l.decem in.i.col.ff.de ver.ob
liga.ꝛ ita eſt in caſu.d.§.meminiſſe. ¶ Aliam fallentiã habes
etiam in caſu.l.ſi cõem.ff.quemadmodum ſeruitus amit.ſꝫ gl.
in.d.c.quoniã tñ ille tex.nõ loquitur ꝯ actu ſñie ꝛ eodem mõ in actu
extraiudiciali

extraiudiciali loquitur tex.in.l.ij.C.de communium rerũ alie.
vbi factum fiſci alienantis rem cõem inter ſe ⁊ tertium preiudi-
54 cat tertio.¶ †Item fallit regula huius legis ſm gl.in dicto.c.
ꝙuis quando cauſe ſunt connexe allegat text.lxxxj.diſtinctio.c.
tãtis daniel.⁊.iij.q.vij.hoc quippe.⁊ in.c.ad petitionem in fin.
de accu.que iura induxi ſupra vbi reprehendi hanc fallentiam ꝑ
l.denunciaſſe.§.querit.⁊.l.adulte.§.ſi eo.⁊.§.fina.de adulter.
cum ſimi.poteſt tñ ſaluari in certis caſibus vt ſi feratur senten-
tia contra eum a quo cauſam habeo puta contra debitoreꝫ qui
mihi rem obligauit ſm ꝙ in hac.l.dicitur vel ſi contra eum qui
me clericum ordinauit pronuncietur ꝙ non habuit poteſtatem
ordinandi: vt quia declaretur eum ſymoniacum vel hereticum
vel nõ epiſcopũ.Naꝫ preiudicauit mihi ſcienti ⁊ patienti agi de
iure quod habeo ab ipſo ordinatore:vt.d.c.ꝙuis ⁊ hic dum di-
citur de ſententia lata contra debitorem pariformiter ſententia
lata contra ordinatũꝫ preiudicabit ordinatori ſi eſt lata ſuper de
fectu poteſtatis ordinantis eo ſciente ⁊ patiente ſicut dicitur h
in ſententia contra creditorem que preiudicat debitori pignorã
ti.⁊ in ſententia lata contra ordinantem vel ordinatum propter
non debitum modum ordinationis vt qꝛ ordinatio fuit facta ex
tra quatuor tempora vt no.Innocen.⁊ alij in.d.c.ꝙuis per ra-
tionem ibi per eos aſſignatam ⁊ no.Archi.poſt glo.in.d.c.tan
tis daniel.Et idem vř in ſnia lata contra eligentem ſuper pote-
ſtate eligendi:quia preiudicabit electio vt not.gloſ.in dicto.c.
hec quippe: ⁊ in dicto.c.cupientes.§.ceterum.in verſicu.nullũ
preiudicium.de electio.in.vj.⁊ Inno.in.c.oudum.el.ij.in glo.
in verſi.patribus.de electio.in.vj.⁊ Innocen.⁊ alij plene in di-
cto.c.penul.extra eo.⁊ Bal.⁊ Salyce.in.l.ij.§.quibus res indi
cata non nocet.ſecus ſi infirmetur electio ꝑꝑ defectuꝫ ipſius ele
cti puta propter crimen eius:quia tunc electio ſcienti preiudica-
bit quo ad hoc vt perdat ius ex illa electione tñ ſibi non preiudi
cabit quo ad hoc vt efficiatur ineligibilis quo ad alias electiões
propter magnitudinem preiudicij iuxta.c.ſuper eo de electio.⁊
probatur optimo argumento.l.iucius.ꝟ.de infami.Ita voluit
Innocen.in.d.c.oudum ⁊ in.c.ſtatuimus.de electio.in vltima
glo.⁊ no.Imol.hic qui tamen minus bene refert dicta Inno.
Et pariter ſententia prolata contra electum:ex eo:qꝛ eligentes
non habuerint poteſtatem eligendi preiudicat eligentibus ſciẽ
tibus ſicut dicitur hic in debitore ⁊ creditore ⁊ in liberto ⁊ patro
no ⁊ hoc etiam voluit Ange.hic qui pro hoc alleg.l.principali-
ter.la.ij.C.de libera.cau.⁊ ita dicit fuiſſe de mente Innocen.in
c.querelam.circa prin.extra de electio.Sed certe Innocen.ibi
in princi.ſeu in glo.in verbo plano iure hoc non dicit.idem etiã
tenuit Bald.in.l.ſi ſine ad ſi.C.ad velleya.vbi ſecus eſſe dixit ſi
pronuncietur contra electum ex eo quia perſona electi non fue-
rit capax vel quia dicatur ꝙ renunciauit electioni vel aliud ſimi
le nam tunc preiudicatur eligentibus quia non eſt tractatuꝫ de
iure eorum ⁊ idem per omnia dicendum eſt in ſententia lata cõ
tra preſentantem vt preiudicet preſentato ſm docto.⁊ maxime
Imo.in dicto.c.pena licet aliter dixerit gl.in dicto.c.hec quip
55 pe.¶ †Ex hac fallentia etiam poteſt inferri an ratione connexi
tatis quam hꝫ vſumfructuarius cum proprietario ſententia di-
cta contra proprietarium vſufructuario preiudicet de quo dicã
56 j.vna cum Barto.poſt glo.¶ †Addit etiam glo.in dicto.c.ꝙ
uis aliam fallentiam ſcilicet in cauſa libertatis in qua ſententia
facit ius quo ad omnes alleg.l.ingenuum.ꝟ.de ſtatu hominuꝫ
⁊ ſic queri poteſt an ſentẽtia declaratoria lata ſuper ſtatu perſo-
ne faciat ius quo ad omnes in quo dici poteſt ꝙ aut ſententia
fertur contra fauorabilem ſtatum perſone:vt quia petens ſe de
clarari liberum pronunciatus eſt ſeruus ticij.Et talis ſententia
preiudicat victo quo ad omnes vt non poſſit dicere ſe liberum.
tamen nocebit alteri contra ticium agenti ⁊ aſſerenti illum eſſe
ſeruuꝫ ipſius agentis eſt glo.no.in.l.cognitio.§.i.in ver.ne va-
rie.ꝟ.de libe.cau.facit quod not.Inno.in.d.c.noſtra de procu
rato.Si auteꝫ fertur ſententia pro ſtatu fauorabili puta ꝙ quis
ſit ingenuus facit ius quo ad omnes dicta.l.ingenuum.Quod
eſt verum vbi eſt queſtio ſeruitutis ⁊ ingenuitatis ⁊ pronuncie-
tur pro ingenuitate.ſecus ſi erat queſtio de liberalitate ad inge-
nuitatem: quia non faciet ius quo ad alios ita dixit Innocen.
in.c.cauſam.el.ij.qui fil.ſint legi.alleg.l.i.⁊.l.patronum.ꝟ.ſi li-
ber.inge.eſſe dicatur ⁊ hoc tenuit glo.in dicta.l.i.que ſingul.eſt
ſm Imo.hic.Et idem videtur tenere Ioan.and.in.d.c.ꝙuis.
⁊ pro hoc allego aliam glo.in.l.colluſionem.in glo.ij.ꝟ.de col-
lu.deteg.⁊ aliam glo.in.l.duobus.in vna ſolutione.ꝟ.de liber.
cauſa.Sed ſm Ioan.de Imol.hic ⁊ dicto.c.ꝙuis.iſta videtur
nimis magna reſtrictio ad.d.l.ingenuum.eo preſertim ꝙ tex.
ibi dicit quamuis libertinus ⁊c.⁊ ſic innuit tex.ꝙ ibi erat queſtio
de libertinitate ad ingenuitatem pro hoc facit glo.in.d.l.papi-
nianus.§.ſi ex cauſa.in verſicu.ipſo iure que ſimpliciter dicit ꝙ
fallit in cauſa ingenuitatis.⁊ ſimiliter Iaco.butri.ibi dicit ꝙ fal
lit in cauſa ſtatus per.d.l.ingenuum.⁊ ideꝫ voluit Anto.de bu.
in.d.c.ꝙuis.⁊ in.d.c.cauſam.dicens ꝙ illa opinio.Innocen.
communiter nõ tenetur per legiſtas in.d.l.i.ꝟ.de nata.reſtitu.
Sed voluit allegare legiſtas in.l.i.ꝟ.ſi liber.ingenu.eſſe dicatur
vbi expreſſe Iaco.de are.⁊ Benedi.de plumbi.poſt eum con-
cludunt.Quod aut per extraneum petitur quem declarari ſer-
uum vel liberum.⁊ tunc ſi pronuncietur ipſum eſſe ingenuum
non nocet dño vel patrono.d.l.i.⁊.d.l.patronum.⁊.l.cum nõ
iuſto.cum glo.ꝟ.de collu.deteg. Aut per aliquem ex dñis vel
patronis ⁊ tunc aut pronunciatur ingenuus.⁊ preiudicat omni
bus niſi colluſio detegatur.d.l.ingenuum.⁊.l.i.ꝟ.de iure aur.
annul.⁊ per totum titulum de colluſio.deteg.aut pronunciatur
a iudice per hec verba ꝓnũcio ſeruũ non videri petitoris.⁊ tũc
preiudicat alteri ꝙ petenti.l.diui.§.i.ꝟ.de libera.cau.⁊.l.ſi duo
patroni.in prin.ꝟ.de iureiur.aut pronunciatur eſſe libertũ vel li
berum ⁊ talis ſententia non preiudicat quin per alium poſſit ꝑ
parte ſua peti declarari eum eſſe ſeruum.ſed oblata ei agenti ex-
timatione partis ſue ſententia tuebitur libertatem.ꝟ.de libe.cã
57 l.duobus.⁊ no.in.l.ſi pariter.in ſi.eodem titu.¶ †Sed aduer-
te quia.d.l.duobus loquitur quotiẽs vnus ex dominis ageret
pro parte ſed ſi vnus ex dominis ageret inſolidum ⁊ pronuncia
tur conuentum eſſe liberum tunc an preiudicet alteri pretende-
ti ſe dominum ſerui inſolidum.hoc non deciditur in dictis lo-
cis ¶ Unde iſto caſu dixit glo.reputata ſingula.in dicta.l.co-
gnitio.§.i.quia talis ſententia preiudicat allegat.l.ſi dolo.⁊ di
cta.l.diui.§.i.Sed Io.de imo.hic ꝯꝛium tenet ſub dubio forte
per dictã.l.i.⁊.l.patronũ.vbi ſi vnus egit ꝑtendens ſe patronũ
inſolidũ conuento negante ⁊ dicente ſe ingenuuꝫ lꝫ ſnia feratur
pro ingenuitate non preiudicat alteri volenti ſe dicere patronũ
ergo ẽt caſu ꝓxime dicto non dꝫ preiudicare ſnia alteri preten-
denti ſe dñm inſolidum qđ etiam eſt de mente Cy.in.d.l.inge
nuũ.O uil.de cu.etiam ibi tangit iſtum articulum ⁊ nil boni di-
cit.¶ Non obſt.d.l.ſi dolo.alleg.per glo.qꝛ illa lex intelligitur
ꝙ non põt retractari ſnia per illum abſentem.contra quem fuit
lata vt declarat Ange.in.l.ſeruo inuito.§.cũ pretor.ꝟ.ad treb.
vbi dixit ꝙ alias ſentẽtia lata ex falſa cauſa poſſit retractari per
reſtitutionem in integrum.l.ſi pretor.verſicu.marcellus.de iu-
dicijs.l.diuus.cum ibi nota.in ſi.ꝟ.de re iudi.⁊ plene Bart.in
l.ſi is ad quem.ꝟ.de acquiren.hereditate cum concordantijs.
Tamen fallit vbi lata fuit interueniente colluſione ſeu dolo ꝓ-
curatoris quia tunc non retractatur ſnia ſed agitur de dolo con
tra procuratorem.allegat text.not.in.l.ſi dolo.Non obſtat.d.
l.diui.§.i.quia reſpõdeo ꝙ ſententia lata ſup ingenuitate facit
ius quo ad omnes vt ibi.⁊.d.l.ingenuum.ſ.quo ad omnes q
non principaliter pretendunt intereſſe.Exemplum ſi tractatur
de admittendo ſeruum vel liberum ad honores ingenuorum.
ad quos honores non admittunť liberti.l.i.C.ad.l.iul.viſce.vř
quo ad matrimonium ad quod de iure ciuili non bene admit-
tuntur ſerui.l.cum ancillis.C.de inceſt.nupt.nam ſnia iſto caſu
lata pro ingenuitate facit ius quo ad omnes ſed ad hunc effectũ
vt admittantur ad honores ⁊ ſimilia.qꝛ ſe opponentes ⁊ dicen
tes eum eſſe ingenuum non ſunt illi quorum principaliter inter
fuit ita intellexit Cy.in.d.l.ingenuum.⁊ ſequitur etiam Ioan.
de Imol.hic.¶ Sed aduerte qꝛ Iac.de are.⁊ Bene.de plum-
bi.in.l.i.quorum verba ſupra retuli videntur expreſſe velle ꝙ ſi
pronuncietur pro ingenuitate contra vnum ex dñis ſiat preiudi
cium alteri dicenti ſe dominum per.d.l.ingenuum.licet ſecus
ſit quando pronunciatur illum eſſe liberum vel libertũ ſm eos.
¶ Sed certe puto opi.Cy.⁊ Ioan.de imol.eſſe veriorem.ſ.ꝙ
etiam ſi pronunciatuꝫ ſit pro ingenuitate non preiudicet alteri
pretendenti ſe dominum per.d.l.i.⁊.l.patronum.Incõueniẽs
enim eſſet ꝙ facto alterius quem prohibere non poſſum agere
ſiat mihi preiudicium argumento huius legis. Quod confir-
mo qꝛ vbi ſnia de ſui natura facit ius quo ad alios nunꝙ̃ tamen
nocet habentibus ius eque principale vt pꝫ ſuper querela inof
cioſi.l.ſi du:bus.C.de inoffic.teſta.iuncta.l.papi.§.ſi ex cauſa

ff.eo.titu. Poſſet tamen ſaluari ſm dictum Jac.de are.⁊ Be-
nedi.de plubi.vno caſu.ſ.quando vnus patronus agens con-
tra aliquem tanq̃ contra libertum fatebatur primum agentem
qui ſuccubuit fuiſſe compatronum: tunc enim cum abſonum
videatur ꝙ ſit pro parte libertus ⁊ pro parte liber.argumento.
dicta.l.cognitio.§.i.⁊.d.l.duobus preualebit fauore ingenui-
tatis prima ſententia: argumento.d.l.duobus. Nec debebit ali
quid a liberto huic ſecundo patrono etiam ſi probet ſe patronū
quia ius patronatus cōmodo pecuniario non eſtimatur.l.pla-
ne.la.ij.in fin.de lega.i.⁊.l.naturalis.circa finē.ff.de preſcriptis
ver.⁊ hanc rationem poſuit hic Joan.de imol. ¶ Et ſic habes
ex predictis plures not.limitationes ad.l.ingenuum. quas ex
53 predictis per te ipſum collige. † Alia eſt limitatio ad illam legē
ingenuum vȝ ꝙ nunquā locum habet illa lex niſi fuerit ſentētia
dicta pro ingenuitate contra illum cuius principaliter intererat:
vt contra dñm vel patronum.d.l.cum non iuſto.iuncta gloſ.i.
vt probatur.in.d.l.i.cum ibi not.⁊ in.d.l.patronum.facit in ſi-
mili.ff.de exceptio.rei iudi.iuncta.d.l.papinia.§.ſi ex cauſa.cū
59 glo.in ℣.non valent. † Addit do.anto.in.d.c.q̃uis.in verſicu.
quintus caſus. Aliā notabilem limitationem ſub dubio forte
vȝ ꝙ ſi pronunciatus eſt aliquis ingenuus vel legitimus reſpe-
ctu priuati intereſſe determinato modo agendi nō obſtabit ſen
tentia alijs inq̃tum tractarent de publico intereſſe.qꝛ mutatur
finis ⁊ ſic non ob.prima ſnia.alleg.l.cum queritur cum duabus
ſeq.ff.de excep.rei indi.⁊ ita dicit poſſe limitari dictum Innoc.
in.c.cām.el.ij.qui fil.ſint legiti.intelligitur ergo.d.l.ingenuum
qn̄ vnus quicunq̄ eſſet allegaret vel opponeret aliquem non
eſſe admittendum ad honores eo qꝛ diceret eum non eſſe inge-
nuum: nam tunc cum hoc reſpiciat ius publicum ſnia lata con-
tra iſtum preiudicabit omnibus alijs volentibus in ſimili cauſa
illud opponere facit in ratione ſui.l.cum qui.§.in popularibus
ff.de iureiur.⁊.l.ſi cui.§.hiſdem.ff.de accu.vbi qn̄ tractatur de
iure reſpiciente publicum intereſſe ſnia lata contra vnum facit
ius quo ad alios ⁊ ſic videtur ꝙ quilibet fuerit legitimus con-
tradictor.ſicut dicimus ꝙ quilibet contra electum ad prelaturā
vel dignitatem pōt defectus opponere.vt per gloſ.⁊ docto.in
c.vt circa in ver.aliqd de elect.in.vj.qꝛ eſt hoc iudiciū quaſi po-
pulare vt dixi.ff. ¶ Sed certe hec reſtrictio quam tradidit do.
Anto.ad.d.l.ingenuum.vr̄ nimis violenta ⁊ eam procedere
non puto nam lȝ dñs agendo vel opponēdo ꝙ ſeruū petat eum
declarari eſſe ſeruum ⁊ ſic ad priuatum cōmodum cōtendat ſer
uus aūt cōtendat ſe ingenuum: ⁊ ita pro ingenuitate ſit pronun-
ciatum tn̄ hec ſnia quo ad priuatum intereſſe lata facere debet
contra alios in ꝯ̄ſtiam vbi poſtea agereſ de admittendo eū ad
honores ingenuoꝝ: ⁊ ſic vbi tractaretur de intereſſe publico per
d.l.ingenuum: indiſtincte loquentem. Non obſtat ꝙ mutetur
finis per.d.l.cum queritur .prout dicit domi. Anto.quia reſpō
deo ꝙ ſola mutatio finis non facit ꝙ ſententia lata in vno iudi-
cio agitato ad vnum finem non noceat in alio iudicio ad alium
finem nam videmus ꝙ abſolutoria in cauſa ciuili ⁊ ſic vbi agi-
tur de intereſſe priuato nocet in criminali vbi agitur de intereſſe
publico.l.preſes.⁊ ibi gloſ.C.ad legem fauiam de plagi.notat
Dy.in regula nullus pluribus.⁊ Cyn.in.l.i.C.quando ciui.ac
tio crimi.preiu.⁊ plene barto.in.l.ij.§.i.ff.vi bon.rapto.not.ca
noniſte.in.c.de his.de accu.ſufficit ergo ꝙ vtrobiq̄ ſit eadem
cauſa agendi.d.l.cū queritur cum ſeq.prout eſt hic vbi ingenui-
tas ⁊ ſeruitus vtrobiq̄ erant cauſe iudicij ad qđ etiā vide bar.
in.l.qui rome.§.duo fratres in.v.oppo.ff.de verbo.obliga.ibi
allega.l.i.cum glo.C.de ordi.iud.ad hoc etiam vide Anto.de
bu.in.d.c.cāȝ el.ij.in ſi.q fil.ſint leg.vbi tenere videtur id qđ.ff.
tenui. ¶ Predicta intellige ſaluo caſu qui habetur in verſi.naȝ
⁊ ſi libertus.cum glo.ſ.quando pronunciatur hominem mihi
ſubiectum puta meum libertum eſſe tuum libertum aut tibi ſub
iectum ⁊ interuenerit ſcientia ⁊ patientia mea qꝛ tunc dic vt di-
60 cetur ſuper glo.in ver.interueniente. ¶ † Aliam fallentiam aſſi
gnauit glo.in.d.c.q̃uis.vȝ in ſententia lata ſuper iure filiatiōis
per.l.i.in ſi.⁊ in.l.ij.⁊.iij.in princi.ff.de libe.agno.ex hoc autem
videtur ꝙ ſi feratur ſententia ſuper legitimitate an filius ſit legi
timus vel non: ita facit ius quo ad omnes. Sed contrarium te
nuit Inno.in preallega.c.cauſam.dicens aliud eſſe in cā filiatio
nis ⁊ aliud eſſe in cauſa legitimitatis in qua non reperitur ex-
preſſe cautum ꝙ faciat ius quo ad omnes.ſed Cyn.in.d.l.inge
nuum.videtur ſentire contrarium dūȝ voluit ꝙ vbi eſt queſtio

Additio.
a ¶ Ultra pre
dicta.vide ple
ne p ſely.in.d.
c.q̃uis i.xvii.
co.⁊ ſeq.extra
eo.⁊ an ſnia la
ta ſup ſeru fa
ciat ius quo ad
oēs.vide bal.
in.l.ſi.in ſi.C.
de iure ⁊ legi.
Tho.diplous.

de aliquo iure coherente perſone ſit idem dicendum ꝙ dr̄ in
caſu.d.l.ingenuum: dūmmodo ſit eadem ratio ⁊ dūmodo que
ſtio teneatur cum illo cuius principaliter interſit ſicut dictū eſt
ff.in ſnia lata ſuper ingenuitate.⁊ ſic videtur velle ꝙ ſi erat que-
ſtio ſup legitimitate cum eo cuius principaliter intereſt puta cū
patre ꝙ tunc preiudicet etiā quo ad alios.ſecus ſi queſtio erat
cum eo cuius principaliter non intererat .vnde dicit ꝙ ſi mo-
tuo parte pronuncietur filia legitima ad agendum contra vnū
poſſeſſorem partis hereditatis non preiudicabit hec ſnia ſi poſt
ea agatur contra poſſeſſorem alterius partis. Et iſtam opinio.
ſequitur hic imo. Idem etiam tenet Bal.⁊ Salyce.in.l.ii.§.q
bus res indi.non no. Idem etiam videtur velle Anto.de butr.
in.d.c.cauſā.vbi dixit ꝙ in queſtione legitimitatis vel in q̄ſtio
ne filiationis inter quas certe videtur eſſe eadem ratio ſi eſt lata
ſententia cum eo cuius principaliter intereſt: preiudicat omni-
bus alijs pretendentibus in cōſequentiam intereſſe.d.l.i.in fin.
de liberis agno. ¶ Putat tamen ꝙ nō preiudicabit alijs de co
gnatione qui eque principaliter quo ad alios effectus vellent cō
tendere de filiatione vel legitimitate vt dicit glo.in.c.dilecto in
ver.obſiſtat.in ſi.de preben.vbi autem ſm eum vellent conten-
dere circa actus publicos.vt qꝛ tractetur an tanq̃ ſpurij ſint re
pellendi a decurionatu in caſibus in qbus repellunſ vt.l.gñalr.
§.ſpurios.ff.de decur.tunc ſnia obſtaret cū pater vel alius cum
quo de legitimitate prius fuerat pronunciatū potuerit hoc ius
deducere in iudicium etiam quo ad actus publicos ſm ipſum.
Quod vltimum no.qꝛ facit contra limitationem traditam p eū
in.c.q̃uis.ad.d.l.ingenuum: quā limitationem reprehendi.ff.
a proxime. Circa hoc de filiatione ⁊ legitimitate vltra predicta[a].
concludunt Anto.de butr.⁊ imol.in.d.c.q̃uis ꝙ aut agitur de
priuato cōmodo puta ad hereditatē ab inteſtato ⁊ opponitur
agenti ꝙ non eſt legitimus ⁊ pronuncietur eum eſſe legitimū.
Et tunc certe non nocebit quo ad alium puta coheredem illius
qui ſpurio ſuccubuit ita procedit dictum Innocentij in dicto.c.
cauſam. Aut agitur circa id qđ reſpicit publicum intereſſe vt qꝛ
quis petit ſe admitti ad honores ⁊ opponitur de illegitimitate
⁊ tunc ſententia faciet ius quo ad alios reſpectu eiuſdē intereſſe
prin.arg.d.§.in popularibus. Sed hec diſtinctio in primo mē
bro nō placet qꝛ ſi agatur ad intereſſe priuatū dūmodo agatur
in cauſa per illum cuius principaliter intereſt nocet alijs preten-
dentibus intereſſe in conſequentiam.d.l.i.in fine.⁊.l.ij.⁊.iij.in
princip.de liber.agno.que licet loquatur in cauſa filiationis: ta-
men ex idemptitate rationis extēditur ad cauſam legitimitatis
vt dictum eſt.⁊ hoc etiā tenuit do. Abbas in.d.c.q̃uis fateor
ꝙ nocet alteri pretendenti eque principaliter intereſſe priuatū
d.l.cum duobus.⁊ ita loquatur exemplum do. Anto.in.d.c.q̃
uis. ¶ Et predicta ēt ꝓcederent vbi pronunciaretur quem eſſe
in patria poteſtate vel non eſſe per eandem rationem pro quo
etiam facit.l.i.§.penulti.in ſi.⁊ ibi hoc not. Ange.ff.de liber.ex-
hiben.⁊ Bal.in.d.l.ingenuum ⁊ bald.⁊ ſalyce.in.d.l.ij.C.qui
bus res iudic.non no.⁊ ſufficit in predictis ꝙ quis veniat tanq̃
ille cuius principaliter intereſt licet vere non ſit.d.l.poſthumus
§.ſiquis ex his ſm dominū Anto.in.d.c.cauſam quod verum
intelligo quod ille qui preuenit tanq̃ is cuius principaliter in-
terſit agēdo obtinuit ita loquitur dictus.§.ſiquis ex his ſecus ſi
agens ſuccubuiſſet quia tunc non habet locum iſte.§.quia non
eſt equum ꝙ alteri qui non fuit in iudicio noceat ſententia quan
do ille qui egit non erat verus contradictor ita no. Inno.⁊ Jo
61 annes andr.in dicto.c.in noſtra. ¶ † Ex his infertur an ſentē-
tia lata inter patrem: ⁊ matrem ſuper illegitimitate matrimo-
nij preiudicet filijs Barto.in.d.l.ingenuum.⁊ Baldus ⁊ Sa-
lycetus in dicta.l.ij.C.quibus res iudicata nō nocet tenent ꝙ
ſic per dictā.l.i.in fine.⁊.l.ij.⁊.iij.in princi.de lib.agnoſcen.ſed
certe ibi loquitur quando agebatur cuius eſſet filius ſeu ex quo
viro mulier eſſet pregnans non autem agebatur de legitimita-
te matrimonij. Unde Anto.de butr.in dicto.c.q̃uis.dixit ꝙ
preiudicat filijs ſcientibus non autem ignorantibus allegat.l.i.
in ſi.cum glo.i.in verſic.apparuit.ff.de carbo.edicto ⁊ dicit eſſe
caſum in.l.ii.§.ſed ⁊ ſi de conditione cum ſequen.ff.de iureiur.
Subdit etiam idem domi. Anto.ſe putare idem eſſe ſi filij aliq
inuicem diſceptarent ſuper illegitimitate matrimonij patris ⁊
matris qꝛ nocebit alijs ſcientibus pro hoc tamen nihil allegat.
Sed ipſemet do. Anto.de but.in.d.c.cauſam.in hoc dubio an
ſententia ſuper illegitimitate matrimonij lata inter patrem: ⁊
matrem

matrez noceat filijs dicit doce me legiſta qꝛ dubito: ꝛ primo ar
guit ꝙ preiudicet quia ſententia lata ſuper ſeruitute ancille pre/
iudicat partui ꝛ quo ad partuz parit exceptio.rei iudica.l.fina.
C.de libera.cauſa ꝛ.l.ſiquis cum totum.§.ſi ancillam.ꝭ. de re
iudica.tamen concludit ꝙ non preiudicat per eadez iura que al
legauit in.c.ꝙuis.ꝛ ita dicit de facto reſpondiſſe ꝛ non facit dif
ferentiam an filij ſciuerint an ignorauerint prout diſtinguit in
d.c.ꝙuis vbi tenuit contrarium ꝛ certe illa diſtinctio ſciuerint
an ignorauerint non ſit in iuribus allegatis per eum.Et reſpō/
det ad.l.fina.C.de libera.cauſa quia ibi fertur ſententia contra
matrem tanꝙ contra rez ideo preiudicat partui ſucceſſorio: ſed
in caſu noſtro fertur ſententia contra patrem velut contra per/
ſonam: ideo non preiudicat filio qui eſt alius ab eo ſm ipſum
in.d.c.cauſam.Sed ponderat primo text.in.d.§.ancillam.ſm
quod ibi habetur in littera non nocet que eſt communis littera
nam ibi probatur ꝙ ſententia lata in fauorem matris non pro/
deſt partui: ꝛ ſic non probat id ad quod allegatur.ſ.ꝙ ſententia
lata contra matrem noceat partui.Item pondera text.in.d.l.fi
nali de liberali cauſa qui vult ꝙ ſententia lata contra matrez nō
noceat filijs natis ante litem ſed tantum natis poſt: ꝛ ſm Bal/
dum ibi ratio differentie eſt quia partus editus poſt litem mo/
tam eſt pars viſcerum: ideo ſibi nocet ſententia contra matrez
lata ſecus quando partus erat diſtinctus a matre que diſtinctio
ſm eum non habet locum in patre.quia partus nunquam fuit
pars viſcerum patris.Subdit ꝛ ibi Baldus in fi.quo ad iſtum
articulum ꝙ illa lex eſt argumentum ꝙ ſi pendente lite inter vi/
rum ꝛ vxorem ſuper diuortio aliqui filij naſcantur.ꝙ ſententia
diuortij noceat eis vt ſi pronuncietur matrimonium nullum ꝓ
pter conſanguinitatem talis ſententia faciat ius quo ad ventrez
argumen.illius.l.ꝛ.l.i.in fin.ꝭ.de liber.agnoſcen.Sed contra/
rium dicit tenere gloſ.in.c.cum inter qui filij ſint legitimi. Sed
certe de hoc ibi eſt textus expreſſus ſcilicet ꝙ non noceat ven/
tri.Et ad.d.l.fina.reſponde vt colligitur ex notatis per gl.i.ibi
ꝛ per glo.ꝛ doctores in.c.ex tenore.eodem tit.in gloſ.fina.quia
ſi mater eſt pronunciata ſerua partus qui eſt pars viſcerum ſe/
quitur conditio.matris.l.partum.cum ſimilibus.C.de rei ven
dica.nec habetur pro nato per rationem quam aſſignat gloſ.in
dicta.l.fina.ſecus ſi pronunciatur matrimonium eſſe illegitimū
quia non nocet ventri tunc concepto.quia in matrimonio con/
ſideratur ꝙ ante fuerant tollerati ꝛ ipſi maritus ꝛ vxor fuerunt
in bonafide putantes matrimonium eſſe legitimum quod qui/
dem ſufficit vt matrimonium habeatur pro legitimo vt in.d.c.
ex tenore.ꝛ in.c.referente eodem titulo.vt not.in.c.cum inhibi
tio.de clandeſti.deſponſa.ꝛ gloſ.ꝛ docto. in.l. qui contra. in
verſicu.aſtrictiſſimo.C.de inceſt. nupt.¶ Ex quibus videtur
inferri concluſio ꝙ ſi pronunciatur matrimonium eſſe illegiti/
mum non nocet filijs etiam ſcientibus per.d.§.ſed ſi de condi/
tione.ꝛ per.d.c.cum inter.cum ſimili.aut pronunciatur matrez
eſſe ſeruam ꝛ tunc preiudicat filijs natis poſt litem non autem
natis ante.d.l.fina.Et ſic patet non bene fuiſſe locutum do.An
to.in.d.c.ꝙuis ꝛ tantofortius videtur ipſum non bene dixiſſe
inquantuz ibi dixit ſe putare ꝙ ſententia lata ſuper illegitimita
te matrimonij inter aliquos ex filijs preiudicabit ſcientibus.
¶ Nam ſi non preiudicat quando eſt lata inter patrem ꝛ ma/
trem qui ſunt principales ad quos cauſa ſpectat quantomagis
quando lata inter filios non preiudicabit alijs habentibus ius
62 equale per.d.l.cum duobus.C.de inofficioſo teſta.¶ †Iuxta
hoc queritur an ſententia lata ſuper alio ſtatu perſone facit ius
quo ad omnes.puta ſi pronunciatur quem eſſe clericum vel ci/
uem ꝛ ſimilia.Cyn.in.d.l.ingenuum.quem ſimpliciter ſequi/
tur hic Imola dixit ꝙ ſic.ſicut quando fertur ſententia pro ma/
iori etate.l.de etate.cum ibi not.per gloſ.ꝛ docto.ꝭ.de minori.
ꝛ idem dicit ſi quis banniatur vt homicida: nam tunc quo ad
omnes habebitur pro homicida quo ad effectus reſultantes ex
banno ꝛ homicidio facit ſm eum quod no.glo.ij.in.d.l.ex ea.
de poſtulando.Adde ꝙ idem tenuit Bald.ꝛ Salyce.in.d.l.ij.
C.quibus res iudica.non nocet dicentes ꝙ vbi tractatur de cō
ditione perſone ſententia afficiens perſonam facit ius quo ad
omnes vt ſi queratur an quis ſit laycus vel clericus an iſtius ori
ginis vel illius allega.l.quotiens.C.de decurio.libro.x.¶ Idē
tenet Bald.in.d.l.ingenuū vbi dixit ꝙ ſententia lata ſuper mo
nachatione.ciuilitate.origine.vel clericatu.facit ius quo ad oēs
allega.l.de iure in princi.ꝭ.ad municipa.ꝛ.c.ſi index.de ſenten.

excommunicatio.in.vj.ꝛ idem dicit Baldus in locis proxime
allega.in ſententia exilij banni relegationis excommunicatio/
nis fame.infamie.deportationis.c.i.de treuga ꝛ pace.xj.que/
63 ſtione.iij.cure.l.i.in fine.ꝭ.de contratabu.† Et idem dicit Bal
dus in.d.l.ingenuum.in ſententia lata ſuper dignitate vel offi/
cio publico vt ſi pronuncietur quem eſſe tutorem vel prelatuz al/
legat.l.i.§.idem pomponius.ꝭ.quod falſo tuto.auc.¶ Idem
dicit in ſententia lata ſuper hereditate facit ius quo ad preten/
dentes ius in conſequentiam.allega.l.ſtatuliberi a ceteris.§.gn
rus.ꝭ.de ſtatuliberis adde.l.fina.C.de petitio.heredi.Angel.
64 in.d.l.ingenuum videtur approbare predicta.¶ † Excepto eo
ꝙ dictum eſt ſententia banni facere ius quo ad omnes.quia ſꝫ
eum ſententia banni eſt interlocutoria vnde nō debet facere ius
quo ad omnes.argumen.eorum que nota.per glo.in.l.i.C.de
modo mulctarum.ꝛ per Dynum in.l.iij.§.i.ꝭ.de ſuſpectis tu
to.vnde ſi bannitus eſt aliquis ob contumaciam ꝛ eligitur poſt
ea ad aliquod officium ꝛ ſibi obijciatur ꝙ non poteſt admitti.
quia eſt homicida qui ab illo officio repellitur certe non erit re/
pellendus quia ſententia banni non probat delictum.de hoc di
cit eſſe caſum in.l.diuus.la.ii.in verſicu.quaſi re integra.ꝭ.de cu
ſtodia reorum ſed hec verba Ange.non multum placent.Naz
ſi querimus an bannitus pro homicidio ſm formam ſtatutorū
italie efficiatur infamis infamia iuris ſicut verus homicida ꝛ ſic
an ſententia quo ad omnes faciat eum infamem ꝛ dico ꝙ non.
hoc eſt quod voluit ꝛ ſenſit glo.ꝛ ibi Bart.in.l.i.de modo mul
cta.vbi glo.dixit ꝙ damnati extra ordinem non ſunt infames.
ſed iſte procedendi ad bannum ex forma ſtatutorum eſt extra or
dinez.quia alias talis pena non poterat pro delicto capitali im
poni contra abſentem quo ad penam capitalem.l.abſentem.ꝭ.
de penis.l.i.ꝭ.de requirendis reis propterea bannum eſt inter/
locutoria ſententia vt probatur in auc.enti.item nulla.inducen/
do vt ibi per Bald.C.de epiſco.ꝛ cleri.ꝛ not.Baldus in.c.do
mino guerram.in titu.hic finitur textus in.l.fina.C.ſi a non cō/
petenti iudice cum ſimilibus.ſed per interlocutoriam non effi/
citur quis infamis.l.quid ergo.§.ꝙtum.ꝛ ibi glo.in verſicu.ꝓ
nunciatum.ꝭ.de infami.igitur ꝛc.Et ꝙ non ſit infamis banni/
tus tenuit etiam Specu.in titu.de ſenten.prolatio.§.i.ver.qd
de iſtis ꝛ ibi per Ioan.andree ꝛ Bal.in additio.ꝛ not.Barto.
in.l.ictus.ad fi.ꝭ.de infami.ꝛ in conſilio ſuo incipien.Scōm io
annem ꝑ bal.in.l.cū mulier.ſol.matr.ꝛ in.l.ēt.C.de fur.ꝛ in.l.ſi
tutor.C.de interdic.ma.ꝛ in.l.i.in vlti.colum.C.de heredibus
inſtituen.ꝛ in.l.i.C.de calumnia.ꝛ in.l.fina.C.de requirē.reis ꝛ
in.l.certa.C.quando prouoca.ꝛ in auc.item quicunqꝫ ꝛ ibi Ia.
but.C.de epiſco.ꝛ cleri.ꝛ in.l.iuſiurandi.C.de teſtamen.ꝛ ang.
ꝛ imol.in.l.infamem.ꝭ.de publi.iudi.ꝛ Salyce.in.l.ea quidem
de accuſationi.Et certe quo ad hunc effectum ꝛ ſimiles reſultā
tes contra verum homicidam non dixerunt dicti Doctores ꝙ
ſententia banni ſuper homicidio faciat ius quo ad omnes. Et
ſic ſtabit concluſio ꝙ ſententia banni pro homicidio non faciet
quem ab omnibus hri pro homicida qꝛ preſumitur potius ban
num eſſe latum propter cōtumaciam cum in contumacez ferat
ꝙ propter homicidium vere commiſſum.l.ſi ideo ꝛ ibi notat.
Bartol.ꝭ.de euict.l.papi.§.meminiſſe.ꝛ.l.qui repudiantis. in
fi.ꝭ.de inoffic.teſta.ꝛ.d.l.diuus ꝛ ibi Barto.Si autem querit
an ſentētia bāni lata ſuper homicidio facit quo ad omnes illum
haberi nō dico pro homicida ſed pro bānito ꝛ dicendum eſt ꝙ
ſic vt dicunt omnes prefacti docto.per.d.l.ex ea.cum gl.ꝛ.d.l.
quotiens.His adde Barto.in.l.de etate.ad fi.vbi dixit ꝙ ſi ꝓ
nunciatum eſt te non eſſe infamem te non eſſe excommunicatū
ꝑiudicat oībus ſi ſnia fuit lata cum legitimo ꝯdictore.i.cum eo
cuius principaliter intereſt alle.d.l.cum nō iuſto ſicut oꝫ in ꝙre/
la inoffi.ſm eum.Et idem etiam voluit do.Anto.in.d.c.ꝙuis
65 in ꝟ.quntus caſus.† Ubi vr velle ꝙ ſi ꝓnunciat quē eſſe infamē
hec ſnia facit ius quo ad omnes ꝯ ipſum ꝯ quem fuit iudicatus.
Sed ſi fuit ꝓnunciatū ꝓ eo puta eum eſſe bone fame tunc quo
ad effectus publicos puta quo ad honores faciet ius quo ad
omnes dicta.l.ingenuum.ſed quo ad priuatum commodum
non faciet ius contra alium habentem ius eque principale qui
non fuit in illo iudicio prout etiam dictum eſt.ꝭ.per dicta.l.pa/
tronum.¶ Subdit Baldus in dicta.l.ii.cum quo ibi tranſit
Salyce.ꝛ domi.Abbas in.d.c.quamuis quod ſecus eſſet ſi ꝓ/
nunciaretur quem eſſe vaſallum regis rōne feudi qꝛ ſi talis ſnia
quo ad alios ius non faciet qꝛ nō eſt proprie ſup ſtatu perſone

ſed ſuper qualitate patrimonij:cum ſtatus iſte a perſona remo
ueri poſſit ⁊ ſic infallibilem cām ⁊ de neceſſitate perpetuo anne
xam non habeat. Et idem putant in ſententia lata non ſuper ori
gine ſed ſuper domicilio qḋ quidem mutari pōt.l.domiciliū.ſ.
ad muni. ¶ Et ſubdit Bald. ꝙ ſi pronunciaretur aliquem eſſe
aſcripticium:tunc faceret ſnīa ius inter eos.qꝛ iſte imobilis ſta
tus perſone.l.quemadmodū.ſ.de agri.⁊ cenſi.lib.xj.⁊ quādā
habet ſeruitutem:licȝ non omnimodam.l.ne diutius:⁊ ibi plene
no.eo.ti.⁊ no.inſti.de iure perſo.in prin. Sed aduerte inꝙ̄tum
bal.⁊ ſequaces dicunt ſententiam latam que eſſe aſcripticium:
facere ius quo ad omnes:nam intelligas.ſ.ↄ ipſum aſcripticiū:
ſed contra volentem dicere eum eſſe aſcripticium ſuuȝ nō:ſicut
nec ſententia qua fuit pronunciatum quē eſſe ſeruū ticij:vt not.
glo.in.l.cognitio.ſ.de libe.cau.⁊ in.l.i.⁊.l.patronū.ſ.ſi liber.
66 inge.eſſe dicatur:⁊ dictum extitit.ſ. ¶ †Ex his infero quid in
ſententia lata ſuper ſexu puta quem eſſe hermafroditum:an fa
ciat ius quo ad omnes.ꝙ reperio in ſpecie tactum ſolum per
bal.in.l.fi.in fi.C.de ſuis ⁊ legi.vbi dixit ꝙ non.alleg.tex.j.de
fideiuſ.in.l.ſi ticius.que vt mihi videtur hoc non probat.ideo
non puto differentiam eſſe inter hanc ſententiam ⁊ alias ſenten
tias in quibus pronunciatum eſt puta quem eſſe clericum ciueȝ
67 minorem ⁊ ſic de ſingulis de quibus dictum eſt. ¶ †Ex predi
ctis omnibus liquet an ſentētia reſciſſoria puta lata ſuper reſciſ
ſione teſtamenti inſtrumenti. vel ſententie faciat ius quo ad
omnes ⁊ etiaȝ quid in ſententia declaratoria ſuper nullitate vel
falſitate. Aut ſuper aliquo facto criminali ſuper ſeruitute reali:
aut alia ſeruitute:⁊ etiam quid in declaratoria ſuper ſtatu perſo
ne. Quid in declaratoria dominij dic ꝙ regulariter alteri nō no
68 cet preterꝙ̄ in caſibus hic exceptis in tex. ¶ †Quid autem in
ſententia introductoria.i.in ſnīa lata ſuper actione perſonali ex
contractu vel quaſi ex quo oritur obligatio.dic ſm Rayn. in.l.
i.in fi.ſ.de liber.agnoſcen.⁊ Cy.⁊ Ray.in.l.ij.C.qui.res iudi.
non no.⁊ Jo.cald.⁊ do. Flo.in.c.cū dilectus.el.ij.de ſymo.qḋ
regulariter non nocet vt hic in princi.fallit in cā appellationis.
ſ.in caſu poſito in.l.ſi quis ſeparatim.§.fi.j.de op.⁊ dicitur ſen
tentia introductoria illa que fertur vt dixi ſuper actione perſo
nali orta ex contractu ad differentiam ſententie que ferſ in reali
que dicitur declaratoria iuris realis.l.ſicuti.§.ſed ⁊ ſi queratur
ſ.ſi ſerui.vend.⁊.l.pompo.§.ſed ⁊ ſi is.ſ.de procurato.in quo
iure reali non preſupponitur obligationem adeſſe.inſtit.de act.
§.i. ¶ Ex quibus habes tractatum de omni genere ſententiaꝝ
69 ⁊ exinde tradite fuerunt ad regulaȝ huius legis fallentie plures
quibus nonnulle alie addende ſunt. ¶ †Una eſt ꝙ licet ſenten
tia lata contra vnum non preiudicet alij:verum eſt quando eſt
oino alius:ſecus ſi non oino .vt puta ſingularis vel vniuerſalis
a ſucceſſor:[a] ita dixit Inno.in.d.c.ꝙ̄uis.alleg.l.ſi a re.§.fi.⁊.l.ex
ceptio.j.de excep.rei iudi.vnde videmus ꝙ ſnīa lata contra vē
ditorem hereditatis preiudicat emptori.l.ii.§.ſolet queri.ſ.de
here.vel actio.vendi.ad idem facit optime.l.ex contractu.ſ.e.
cum glo.⁊.l.ſi patroni.§.fin.ſ.ad trebel. Ex quo poteſt inferri
an ſententia lata cūm vno ex correis proſit vel noceat alteri. vel
lata cum fideiuſſore noceat principali .de quo plene per Barto.
in.l.ex duobus reis ſtipulandi.in.iiij.qḋ.de duobus reis ⁊ dixi
ſ.ſuper glo. ¶ Item fallit hec regula quo ad preiudicium tale
vȝ ꝙ transferatur poſſeſſio in alium qui forte durior erit aduer
ſarius mihi ꝙ̄ eſſet primus poſſeſſor quo ad hoc preiudicat mi
hi ſententia.tex.eſt in.c.cum ſuper extra eo.⁊ not. Innocen.ibi
⁊ in.c.penul.in prin.eod.titu.qḋ intellige quando apud victum
erat poſſeſſio.ſed ſi erat apud me ⁊ ſententia ſit lata contra aliuȝ
in fauorem ticij ⁊ inductus ſit ticius in poſſeſſionem. an preiu
dicet mihi quo ad miſſionem poſſeſſionis dicetur infra in q̄ſtio
ne qua queretur an ſententia lata cōtra colonū domino noceat.
70 ¶ †Item procedit hec regula quo ad plenum preiudicium ſed
quo ad qualequale preiudiciuȝ nocet alteri.l.a ſententia in prin
ci.de appella.in glo.i.⁊.l.ſi duo patroni.in prin.in gl.in ver.ha
biturū.ſ.de iureiur.⁊ no.glo.in ver.nō pōt in.l.ij.C.q.res ind.
non no.⁊ in.d.c.cū ſup.in ver.rōnabiliter ⁊ in.l.i.in ꝟ.p̄iudiciū
j.de excep.rei iudi. Hoc tamen ſingulariter limita ex no.p glo.
fi.in.l.i.C.ad.l.cornel.de fal.ibi dum glo.dicit .ꝙ aut male iu
dicatum ⁊c.per quam Bald.ibi dixit not.ꝙ quando ſententia
contra vnum lata parit qualequale preiudicium alteri debet in
telligi quando fuit bene iudicatuȝ.ſecus ſi male quod eſt perpe
tuo menti tenendum. Sed certe hoc verū eſſe non arbitror quia
ſi ſnīa lata ↄ vnum eſt iniqua introductū eſt ꝙ rōne illius quali
qualis preiudicij qḋ affertur tertio poſſit tertius appellare .d.l.
a ſnīa.in princi.iuncto iſto tex.in verſi. veluti.ſed ſi verū eſſet ꝙ
nō afferret preiudicium ſi eſſet iniqua ſequereſ ꝙ fruſtratoria ⁊
illuſoria fuiſſet ſnīa ⁊ prouiſio legis prouidentis de remedio ap
pellandi per tertiū vt corrigatur iniqtas ſententie quod non eſt
dicendum.l.ſi pretor.in prin.de iudi.l.ij.in fi.C.cōia dele.c.cō
miſſa.de elec.in.vj.vnde dico ꝙ glo.in.d.l.i.C.de falſis ibi dū
dicit aut male ⁊c.non loquiſ de qualiquali preiudicio ſed de ple
no.⁊ ideo in eadem glo.circa finem indiſtincte dicitur ꝙ affert
qualequale preiudicium. ¶ Sed videndum eſt quod ſit iſtud
qualequale preiudiciū in quo glo.in.c.dilectus.el.ij.de ſymo.
⁊.lix.di.c.ordinatos.⁊.ij.q.v.c.interrogatum.dicit ꝙ inducit
preſumptionem contra ius tertij.⁊ ſic facilior erit iudex ad pro
nunciandum contra tertium in cauſa poſtea contra eum mota
quaſi primus iudex recte iudicauerit. Plus dixit glo.no. in.d.
l.ſi duo patroni in glo.que incipit.quaſi dicat plus creditur ⁊c.
ꝙ iſtud qualequale preiudicium in hoc conſiſtit vȝ ꝙ ſi proba
tiones hincinde ſunt pares obtinebit ille pro quo eſſet preſum
ptio reſultans ex re inter alios acta ⁊ hoc ſequuntur omnes ſcri
bentes ibi ⁊ eſt ſingulariter notandum ſm Fulgo.ibi ⁊ idem te
nuit ang.in.l.i.ſ.de exce.rei iud. ¶ Plus dixit notabiliter gui.
de cu.in ꝑalle.l.ſi duo patroni.vȝ ꝙ ēt operatur hoc qꝛ ſi pars
probaſſet per duos teſtes qui repelli potuiſſent ꝙ preſumptio
reſultans pro eodem probante ex ſententia inter alios lata facit
ꝙ illi teſtes habentur pro integris alle.in arg.l.qui liberis. §.te
ſtamento.ver.plane.ſ.de bono.poſ.ſm tabul.qḋ dictum tene
menti ⁊ ab alijs doctoribus ibi non recitatur. Ad idem facit .licȝ
ipſe non alleget tex.in.l.ſiquis ex argentarijs.§.i.ſ.de edē.ibi
71 quid enim ⁊c. †Per quem textum in propoſito dicit ibi ſignan
ter Bald.ꝙ ſi vnus teſtis eſt infamis infamia facti alter vero te
ſtis eſt valde dignus ꝙ iſti duo plenam probationem faciūt ſeu
b conſtituunt qꝛ integra fides vnius ſupplet defectū alterius[b] qḋ
eſt cordi tenendum ſm eum.⁊ no.etiam Bal.in.l.i.in.iij.colū.
C.de teſt.⁊ Saly.in.l.in bonefidei.in.x.colum.C.de rebus cre
di. Hoc puto intelligenduȝ quando teſtes erant tales qui dato
ꝙ non debuiſſent examinari tamē examinati facerent indicium
vt ſunt impuberes vt colligitur ex glo.in.l.fi.in gloſ.i.C.de his
quib.vt indig.ſecus ſi non facerent indicium aliqḋ vt in teſte q
propter reuerentiam recipi non debet puta ſeruus cōtra domi
num nam examinatus non facit indicium.l.diuus.§.ex quibus
⁊ in.l.maritus.⁊ ibi plene Bar.j.de q̄onibus.⁊ per Bald.in.l.
ſeruos.C.de teſti.⁊ in.c.ſacramentuȝ.de cōſuetudine recti feu.
⁊ in.l.cunctos populos in.v.oppoſi.C.de ſumma trini.⁊ in.l.
fi.cum ſimi.C.de accuſa.vnde ſi nullum facit indicium non pōt
ex alia probatione recipere incrementum cum incrementū pre
ſupponit aliquid adeſſe .l.ſed ſi manente.j.de precar.⁊ ita limi
to ⁊ declaro dictum Guil.in.d.l.ſi duo.⁊ dictum bal.in. d.l.ſi
quis. Et hoc forte voluit ſentire Angel.in.d.l.ſiquis vbi dixit
no.argu.ꝙ licet dicto teſtis deplorati non ſit credendum tamē
dictum eius confirmari ⁊ validari pōt per dictuȝ alterius quod
intellige ſm eum vbi deploratio ſit talis que a teſtimonio eum
repellat.d.l.maritus. Nam ſocietas teſtis idonei ſibi accumu
lata non reddit propterea eum idoneuȝ.l.i.C.de teſti.vbi eſt ca
ſus ſm eum. Sed certe ibi hoc non dicitur ideo intellige ⁊ de
clara vt proxime dixi.bene faciunt ea que habentur in.c.cauſaȝ
de probatio. Fortius dixit Anto.de but.⁊ multum ſolēniter.in
c.pe.in.iiij.col.eo.vȝ ꝙ iſtud qualequale preiudicium quod in
fertur ex ſententia contra eum lata equipollet ſemiplene proba
tioni habili ad deferendum ſacramentum in defectum proba
tionis ſemiplene.ita dicitur Bartol.in.l.admonendi.in.xiiij.
colum.in verſi.quero quid ſi dicta teſtium ⁊c.ſ.de iureiurā.vbi
bar.dixit ꝙ ſi dicta teſtium ſunt recepta inter alias perſonas fa
ciunt quo ad alios ſemiplenam probationem ſicut dicimus in
ſententia.alle.d.l.a ſententia.in prin.j.de appel.⁊ dicit Barto.
hoc eſſe verum in teſtibus ſi teſtes ipſi nunc examinari non poſ
ſunt alias ſibi imputaretur cur non faceret eos examinari.l.fin.
C.de teſt.qḋ dictum ſequitur Anto.de but.⁊ domi. Abbas in
c.fi.de iureiurādo ⁊ domi. Abbas in.d.c.penul.reputat hoc di
ctum bene notandum tamen dicit hoc relinquendum iudican
tis arbitrio qui hoc arbitrari debet ſm ꝙ ſententia ius abſen
tium tangit ⁊ dicit pro hoc facere.d.l.ſi duo patroni.in princi.
⁊.l.iij.§.eiuſdem.ſ.de teſt.pro hoc etiam allegant no.p Lap.
allegatione

Additio.
a ¶ Succeſſor
vid. do.de ro.
in deciſioe. iiii.
in ti.de re iud.
in antiquis ⁊
fely n.in.c.quā
uis in pe.co.in
fin.extra de re
iudi.⁊ ſpec.in
titul.de ſnia.⁊
his que ſequū
tur in.§.ſane
de effectu in v
ſicu.itē pone.
Tho.diplou.

Additio.
b ¶ Defectū
alterius. vide
iaſonem in.l.i.
in.l.ſiqs ex ar
gētarijs.§.co
gentur in.i.co
lū.⁊ ſeq.ſ.de
eden.⁊ fely .in
c.in.loco in fi.
de pba.⁊ in.c.
teſtimoniuȝ in
iij.col.de teſti.
⁊ in.c.in nra l
pe.col. in fi.e.
tit.de teſti.vbi
videas. Tho.

allegatione.liij.alſ.liiij. ¶ Teneas menti obſecro id quod di‑
ctum eſt ſententiam latam inter alios facere quo ad tertium ſe‑
miplenã probationẽ:qȝ eſt de pane querendo:tamen illud non
videtur ſine dubio:maxime qȝ tex.in.d.l.a ſententia.per quẽ ſe
fundant docto.non probat ꝙ afferat preiudicium quo ad ſemi‑
plenam probationem:ſed ſolum ꝙ ratione preiudicij poteſt ap‑
pellari:certum eſt autem permitti appellari etiam ratione leuis
preiudicij vel intereſſe : puta ratione ſolius humanitatis. l.non
tantum.ſ.de appel.⁊ alibi habetur ꝙ iſta dictio qualequale im‑
portat infra dimidiam vt probatur in.l.item apud.§.pretor ait.
72 vltimo.ſ.de iniur. ¶ † Item fallit ſecundo quo ad hoc vt licet
alſ de iure canonico regulariter ſufficiat preſcribenti bona fides
abſqȝ titu.vt plene legitur ⁊ notatur in.c.ſi diligẽti.de preſcrip.
tamen ille qui habet contra ſe preſumptionẽ ſentẽtie inter alios
late non poterit preſcribere ſine tit.c.i.iunctis ibi no.per archi.
⁊ Ioã.an.in nouella.de preſcrip.in.vj. ¶ Item fallit quia parit
infamiam facti contra tertium:adeo ꝙ de iure canonico neceſſa
ria eſt ſibi purgatio:vt no.glo.in.d.c.dilectus.el.ij.de ſimo.ar
gu.c.ſignificaſti.de adul. ¶ Item fallit quando ſtatutū hoc ex‑
preſſe diſponeret.quod intellige vt plene dixi ſuper tex. ¶ Itẽ
73 fallit in ſententia lata a principe qȝ facit ius quo ad omnes cum
vim legis habeat.l.ſi.C.de legi.c.in cauſis.extra eo. ¶ Itẽ fal
lit in ſententia contra vnum principaliter lata:qȝ ſi tendit ad vtili
tatem publicam ſeu ad augẽdum burſam fiſcalem:ſententia illa
facit plenum preiudicium alteri contra quem agitur in conſequẽ
tiam:⁊ exempla vide in locis nunc allegandis. Hec fuit notabi‑
a lis concluſio ᵃ Bar.in diſputatione.ſua incip. Peruſine ciuita‑
tis ſtatuto.⁊ in.l.cum filius.in prin.in.q.ibi formata per eū.de
ver.ob. Hoc probat per.l.quiſquis.C.ad.l.iul.maie.vbi ſentẽ‑
tia lata contra patrem habet effectum inferende pene in filium
abſqȝ nouo proceſſu.pro hoc etiam inducit.l.i.C.vbi ca.fiſca.⁊
c.cū ſcōm.de here.in.vj.cum alijs pluribus. Ex quo concludit
74 ꝙ ſi ex forma † ſtatuti pater tenetur ſoluere condẽmnationeſ pro
filio ſententia lata contra filium mandabitur executioni cōtra pa
trem ſine nouo proceſſu vt ibi plenius per eum:⁊ idem no. Bal.
in.l.i.in pe.col.C.ne filius pro pa.⁊ Bal.in addi.Spe.in tit.de
ſen. Pla.in.xvij.col.in ver.itē noto ꝙ vbi inordinate ⁊c.⁊ bal.
in.l.ſi.§.i.in.v.col.C.de bo.que libe.⁊ facile in.l.ſi filius.C.ne ſi
lius pro patre.⁊ Lud.in.l.ſi filio.la.ij.ſ.ſolu.matri.licet Bald.
contrarium tenuerit:⁊ non bene in.l.ij.in.vj.col.C.de edẽ.⁊ in
l.ſi filius.ſ.de his qui ſunt ſui.in prin.⁊ in.l.ij.in.iij.notabili.C.
75 de fide inſtru. † Ex hoc infertur ꝙ ſententia qua fuit pronuncia‑
tum aliquem fuiſſe iniuſte remotum ab officio vel beneficio pre‑
iudicat illi qui fuerat loco primi ſubrogatus. quia tangitur pu
blica vtilitas.ita notabiliter dixit Anto.de but.in.d.c.pe.in vlti.
col.⁊ ita intelligit ipſe tex.in.c.ad petitionem.in fi.de accu.⁊.ij.
q.vj.hoc quippe.quod reputo menti tenendum maxime pro in
tellectu dictorum iurium. ¶ Dicit tamen ipſe ꝙ cautius eſt cita
ri omnes quorum intereſt.allegat tex.in auc.nunc ſi heres.C.de
litigio.⁊ id quod notat C[y]nus in.l.prima.ad finē.C.de aduo‑
ca.diuerſo.iudi. Ioan.de imola in dicto.c.penulti.approbat di
ctum Dom.ni Anto.pro quo allegat iſtam.l.cum hic notatis
vbi ſi creditor patitur debitorem diſputare de dominio rei obli
gate ſententia contra debitorem preiudicat creditori. Et ſic vbi
quis patitur diſputari de iure a quo ius ſuum determinatur fit ſi
bi preiudicium.ita erat in propoſito propter remotionē primi
tantum erat ius ⁊c. Sed aduerte quia ratio allegata per Imo‑
lam habet locum quando ſubrogatus ſcit ⁊ patitur.ſed Domi‑
nus Anto.loquitur indiſtincte.ſ.quando etiam non pateretur
vt oſtendunt iura ⁊ rationes ſue.ita etiam loquitur Bartolus
in dicta.l.cum filius.dum dicit hoc eſſe propter vtilitatem publi
cam quam dico verſari etiam in magiſtratibus officialibus ⁊ ſa‑
cerdotibus.l.i.§.publicum.ſ.de iuſti.⁊ iure.⁊ hoc verius vide‑
tur. Plures alie fallẽtie dari poſſent.tamen recte intuenti colli‑
76 guntur ex ſuperius dictis. ¶ † Ideo eſt in caſibus.ſ.exceptua‑
tis a regula quot requirantur ad hoc vt ſententia contra vnum
lata preiudicet alteri in quo Iaco.butri.Bald.⁊ Angel.in.d.l.
ingenuum.⁊ Iaco.but.in.d.l.papi.§.ſi ex cauſa.⁊ in.d.l.ij.C.
qui.res iud.non no.dicunt quattuor eſſe neceſſaria. ¶ Primū
in princi.eſſe debet.ſ.ꝙ interueniat legitimus contradictor.d.l.
cum non iuſto.cum ſimi. ¶ Secundum in progreſſu.ſ.ꝙ cauſa
defendatur per ipſum contradictorem.⁊ per conſequẽs ꝙ non
ſit lata in contumacem.l.qui repudiantis.§.fina.ſ.de inofficio.

teſtamen. ¶ Tertium in ſententia.ſ.ꝙ ſententia feratur declara
torie.ideſt affirmatiue.puta pronuncio ſeu declaro talem eſſe in
genuum.ſecus ſi hoc modo feratur vȝ pronuncio talem non vi‑
deri ſeruum petitoris.vt eſt tex.in dicta.l.diui.§.i. ¶ Quartū
poſt ſententiam.ſ.ꝙ non detegatur colluſio.l.prima.⁊ per to‑
tum.ſ.de collu.detegen. Addit Bald.⁊ Salyce.in dicta.l.ſecū
da. ¶ Quintum requiſitum.ſ.ꝙ cauſa ſit talis nature ꝙ preiu‑
dicet alijs inter quos non fuit iudicatum. ¶ Sextum ſm eos re
quiritur.ſ.ꝙ cauſa ſit ordinaria ⁊ agatur principaliter propter
ſe.allegant.l.ſi iudex.cum ibi not.ſ.de his qui ſunt ſui vel alie.
iur. Requiruntur etiam alia que dicam.ſ.declarans ⁊ limitatis
77 primo his ſex requiſitis. ¶ † Circa primum quis ſit legitimus
contradictor.dic ꝙ eſt ille ad quem principaliter cauſa pertinet
⁊ ad alios ſpectat in conſequentiã vt in querela inoffi.heres ſcri‑
ptus eſt legitimus contradictor.vnde ſententia contra eum lata
preiudicat legatarijs in conſequentiam.legatarij autem nō ſunt
legitimi contradictores.l.cum duobus.ſ.de exceptio.rei iudi.
nec vnus coheredum quo ad preiudicium alterius eque princi‑
palis coheredis.dicta.l.cum duobus:⁊ latius ſuit tractatum.ſ.
78 circa fallentias. ¶ † Circa ſecundum requiſitum dum dicitur ne
ceſſe eſſe ꝙ cauſa defendatur ⁊c. Additur primo ꝙ hoc fallit vbi
contradictor fuiſſet preſens in tota cauſa:nā licet poſtea in actu
ſententie fuerit contumax non per hoc ſententia minus opera‑
bitur effectum ſuum ꝙ ſi non fuiſſet contumax.ita notabiliter di
xit Bartolus in.l.ſi ſuperatus.ſ.de pigno.alleg.in argumen.l.
ſi rem.§.fina.cum ibi nota.ſ.de euictio.⁊ ita dixit ſe intelligere
l.ſi ideo.ſ.de euict. Idem tenuit Fulgo.in dicta.l.ſi ſuperatus.
pro hoc addens.l.quamuis.vbi dubitari.C.de adulte.vbi pa‑
tet ꝙ preſentia litigatoris tempore ſententie nihil operabitur.
Idem etiam tenuit Dominus Abbas in.c.penul.extra eo. Et
hoc alleg.in ſimili dictum Innocen.in.c.raynaldus.in princip.
de teſta.de cuius inno.dicto.vide per Bartolū.in.l.duo ex tri
bus.⁊ ibi dixi.ſ.e. Idem etiam videtur velle Baldus in.l.ij.in
ver.qȝ modo capio.C.quibus res iudi.non no. Sed Bartol.in
d.l.qui repudiantis.in fi.dixit ꝙ immo non nocebit alteri dicta
ſententia lata in contumacem qui fuerat tamen preſens vſqȝ ad
ſententiam excluſiue.ſed bene nocebunt acta facta quouſqȝ ille
contradictor preſens fuit. Ex quibus actis poſtea poterit con‑
tra illum tertium iudicari qȝ preiudicat ſententia cui preiudicãt
⁊ alia acta.vt no. Immo.in.c.cauſam.de teſti. Et cuȝ iſta opinio.
Bar.ſimpliciter tranſit Io.de imo.in.d.c.pe.pro quo dicit vi
deri tex.ſing.cum gl.in.d.l.qui repudiantis.§.fi.in ver.non re‑
ſpondente.que gl.innuit ꝙ ſententia non noceat tertio quãdo li
tigator ſolum in actu ſententie fuit ꝯtumax.non tamen facit mẽ
tionem Io.de imo.de dictis Bar.in.d.l.ſi ſuperatus. Et certe
glo.in.d.l.qui repudiantis.voluit ſentire ꝙ ibi fuit heres con‑
tumax poſt lit.ꝯteſt.non ante.qȝ non potuiſſet tūc peruenire ad
diffinitiuam.⁊ ſic non dicit illud quod allegat Imo. Unde pri
ma opi.mihi magis plȝ per rationem tex.in.l.ſi per luſorio.§.ſi.
ſ.de app.⁊.l.ſi ſeruus plurium.§.i.de lega.i.vbi littera innuit ꝙ
vbi pp non defenſionem principalis contradictoris iudicatum
eſt contra eum ſententia non noceat alteri.ſed ſi contradictor de
fendit in tota cauſa licet ſit contumax ad audiendum ſententiaȝ
illa contumacia non eſt cauſa propter quaȝ veriſimiliter contra
eum pronuncietur.qȝ ex actis eſt iudicandum eſt iuribus vulgari
bus. Quod confirmatur ex doctrina glo.que reputatur ſingu.
in.l.ij.in ver.abſens.C.de contra.iudi.tute.iuncto textu.quam
glo.Bal.in.c.i.ſi de feu.vaſ.ab aliquo interpel.ſue.facit ſingu.
⁊ per illam ibi dixit ꝙ licet verum ſit ꝙ emptor ſuccumbens nō
poſſit agere contra venditorem de euictione ſi ipſe emptor con
tumax fuit in iudicio in quo ſuccubuit.d.l.ſi ideo.in principio.
Tamen fallit ſi appareret iudicem fuiſſe motum propter iuſti‑
ciam ⁊ veritatem probationum ad ita iudicandum ⁊ non pro‑
pter contumaciam. Et idem dixit ſi emptor affuiſſet a iudicio ꝑ
abſentiam ex iuſta ⁊ probabili cauſa.ita dicit velle gl.ſingu.in di
cta.l.ij.per quam etiam in propoſito dicit Bald.in dicta.l.inge
nuū.ꝙ ſi quis ſollicite defendit in prin.⁊ medio cauſaȝ.⁊ qȝ vi
debat ſe malam cauſam fouere non comparuit ad ſententiam
tamen defendiſſe videtur.quia ſua comparitio nō debuiſſet nec
79 potuiſſet trahere iudicem in ſuam opi.per dictam glo. † ⁊ etiaȝ
voluit Bal.in preallegata.l.ij.C.quibus res iudi.non no.ꝙ cō
tra contumacem non preſumatur ſententia lata ob contuma‑
ciam ſi ex actis apparet de pleniſſima probatione; vel ſi ille fuit

Additio.
a ¶ Cōcluſio
vide bar.⁊ do
cto.in.l.cū ſili
us.ſ.de v.ob
li.⁊ ibi alex.⁊
d.iaſ.⁊ alex.in
ꝯſi.lx.xvij.in
iij.vo.incī.in
cā q̄ vertit inter
agētes.⁊ i ꝯl.
lx.eo.vo.incī.
viſis dubita
tiōibus.i pe.
col. Ebo.

abſētis ex iuſta ⁊ probabili cauſa. Idē ēt dixit Pau. de liaza. in
repe. c. ſi. de emptio. ⁊ vendi. in vlti. colū. per glo. ſ. allegatam
quam etiam no. Bal. in. d. l. ij. de contra. iudi. tute. Et pro qua
glo. eſt tex. bene notandus in. l. diui. §. primo ibi: ⁊ euidentis ꝓ
batur ⁊c. ſupra de libera. cauſa. per quem tex. dicit ibi Ray. qȯ
quando ſnia fertur cum magna cauſe cognitione pro ingenui-
tate in contumaciā cōtradictoꝛis talis ſnia omnibus preiudicat
facit. l. circa. ſ. de ꝓba. ſm eum ⁊ hoc eſt ſignanter notandum
ſm Benedic. de plumb. in. d. l. diui. dicentem ꝙ per hoc habe-
tur limitatio ad. d. l. qui repudiantis. in fin. ⁊ ad. l. preſes. cum
ſbi no. C. de pigno. Addo etiā glo. in. d. l. ſi ideo. in ver. habuit
que concoꝛdat cum glo. in. d. l. ij. Pro hoc etiaʒ facit ſingulare
verbum Ja. bu. in. l. ab hoſtibus. §. ſed qȯ ſimplr. ſ. qui. ex cau.
maio. de quo dicto ſtatim mentionem faciam. Subdebat etiaʒ
Bal. in. d. l. ij. C. de contra. ind. tute. Pro intellectu illius glo.
ꝙ illa debet intelligi in contumacia preſumpta non autem in ve
ra: quia exiſtens in vera contumacia ⁊ condemnatus nunquam
poterit aliquid recuperare ab alia ratione illius condemnatio-
nis. Et ſic non nocebit alteri illa ſnia qꝛ verus contumax ſibi im
putet cur precluſerit ſibi ⁊ alijs viam appellandi. l. herennius. in
fine. ſ. de eui. c. Ita etiam voluit Bal. in. d. l. ſi ideo. in reperta
tis antiquis. vbi vult ꝙ ſi litigatoꝛ aſſiſtat vſqʒ ad ſniam exclu-
ſiue ⁊ poſtea in ſententia fuerit verus contumax tamen non ha-
bet locum glo. in. d. l. ij. ⁊ in. d. l. ſi ideo allegat. d. l. herennius.
in ſi. ⁊ idem tenuit Gui. de ſuza. in. d. l. ſi ideo. vt refert ibi fulg.
inquit tamen ibi Fulgo. ꝙ non putat hanc fallentiam eſſe verā:
qꝛ licet verus contumax non poſſit appellare. l. ⁊ poſt edictum.
in ſi. de iudi. cum ſi. tamen illud debet intelligi in vero contuma
ce ad cām agendam. ſecus ſi fuit verus contumax ſolūʒ tpe ſnie
qꝛ tunc eius pñtia nihil potuiſſet opari. Et ita dicit ipē ꝙ innuit
tex. in. l. ex conſenſu. §. ſi. j. de appella. in verſi. defenſum. Pro
quo etiam facit glo. in. d. l. ſi ideo. in prin. que vult ꝙ paria ſint
perueniſſe ad ſniam vel ꝓpe ſniam. dicit tamen Fulgo. ꝙ diffi-
cile eſſet hoc obtinere. Et tamē docto. non dicūt ꝯrium. iō dicit
hoc eſſe ſingulariter notādum. ⁊ cum eo concoꝛdat Rapha. cu.
in. d. l. ex conſenſu. §. ſi. in ſi. vbi pro hoc allegat. d. l. ꝗuis indu-
bitati. Concludo ergo ꝙ vera ſit opi. Bar. in. d. l. ſi ſuperatus.
per predicta. Et dum Fulgo. ⁊ Cuma. dicūt circa intellectum
dictarum glo. in. d. l. ſi iō. ⁊ in. d. l. ij. ꝙ ille glo. etiam ꝓcedūt in
vero contumace in actu ſnie tm̄ qꝛ poteſt appellare. Ego in hoc
puto contrarium ſecutus Bal. hoc expreſſe tenentem in. d. l. ſi
ideo. in repoꝛtatis antiquis. ad idem adduco id quod no. Bal
dus in. l. eos. §. i. in prin. C. de ap. vbi dixit ꝙ contumax in toto
proceſſu dūmodo non ſit contumax in diffinitiua nō perdit bñfi
cium appellandi: qꝛ ſciebat ius ſuum ſaluum eſſe in cauſa appel
lationis. l. per hanc. C. de tempo. ap. ⁊. d. l. eos. §. i. Et idem di
xit Bal. in conſi. ſuo incipiente inquiſitus fuit ⁊c. Et ſic apparet
ꝙ contumacia quo ad cauſam agēdam non eſt illa que auferat
beneficium appellandi. vñ iura maxime tex. in. d. l. ex conſenſu.
§. ſi. priuant iure appellandi illum qui fuit ꝯtumax in citatione
peremptoꝛia. Sed peremptoꝛia citatio requiritur in diffinitiua
l. ceſſante. C. quō ⁊ qñ iudex. l. ad peremptoꝛiū. cum duabus ſe
quentibus cum ſi. ſ. de iudi. ſed ad proceſſum q̄ fit lite conteſta-
ta regulariter nō reqritur ꝑemptoꝛia citatio. vt plene declarat
Bar. in. l. ſi finita. in. §. iul. in. iiij. col. ſ. de dā. infec. ⁊ in extraua
ganti ad reprimēdum. in ṽ. ſuper dicto crimine. ⁊ Joā. and. in
c. ꝯſuluit. de offi. deleg. cum ſi. vbi ad hoc alle. tex. in. l. ſi quādo
C. de teſt. ergo ſequitur ꝙ tex. in. d. l. ex ꝯſenſu. non conſiderat
ꝯtumaciā ad ꝓceſſum in quo non reqrit peremptoꝛiū. ⁊ iſto mo.
inducēdo vr̄ mihi ꝙ ſit de hac qōne tex. in. d. l. ex cōſenſu. Nec
ob. tex. ibi. in verbo defenſum. qꝛ ſm Jaco. de are. debet expo-
ni reſpondētem. ſ. per ſe aut defenſum. ſ. per ꝓcuratoꝛē. ⁊ ſic nō
loqtur tex. de alia defenſiōe quā circa actuʒ peremptoꝛij ad ſen
tentiam. Nam ex quo certificatus de citatiōe ad ſniam nō cōpa
ret lex vr̄ cōſideraſſe ꝙ contumax habet ius ſuum pro derelicto
80 ideo nō permittiꝛ ei appellare. Item ſecūdo limita illud qȯ di-
ctum eſt ſniam latam cōtra ꝯtumacem nunꝗ̄ nocere tertio. naʒ
iſtud fallit vbi lex. vel ſtatutum non ꝯſiderarunt veritatem facti
⁊ iuſticiam ſed ſolum actū ſnie: vt qꝛ lege vel ſtatuto cautū ſit ꝙ
pater teneaꝛ ꝓ ꝯdemnatiōe lata ꝯ filium: nam tunc ſi filius pro
pter contumaciam ſit condemnatus ſnia afficiet patrem qꝛ lex
tantū ponderat actum condēnatiōis. ar. l. palam. §. que in adul
terio. ſ. de ritu nup. ⁊. l. ⁊ ſi ꝯdēnatus. ſ. de noxa. Ita ſolemniter

Additio.
a ¶ Ite vltra predicta. vide vltra alexā. de imo. hic ꝑ ſel. l. c. ſabosta. in viii. col. in ſi. de re iudi. ⁊ in c. ꝗuis. in pe. ⁊ viii. col. eo. ti. ⁊ ꝑ bertho. ſoꝛ. in conſil. xviii. inc. pu ꝓ ſequēdo oꝛdinem. Tho. di.

voluit Barto. in dicta diſputatione incipiente Peruſine ciuita
tis. ⁊ in. l. filius. in prin. j. de verb. obli. ⁊ Bal. in. l. i. in. vj. q. C.
ne filius pro patre. ⁊ Bal. in addi. Spe. in titu. de ſen. in. xvij. ⁊
Bal. ⁊ Ang. in. d. l. qui repudiantis. §. ſi. ⁊ Ang. in. l. ij. §. fina.
ſ. ſi ex noxa. cau. agatur. ⁊ Ludo. in. l. ſi filio. la. ij. ſ. ſol. matri.
81 ¶ † Item circa ſextum requiſitum dum dictuʒ eſt opoꝛtere cāʒ
oꝛdinariam. ⁊ de cā plene cognitum eſſe vt etiam voluit Bart.
hic in. i. q. Et Ray. in. l. ij. C. qui reos indi. non no. Adde ꝙ licet
cā eſſet extraoꝛdinaria vel ſummaria ſi tamen appareret in ea
fuiſſe plene cognitum ⁊ plene ꝓbatum preiudicaret eodem mō
ac ſi oꝛdinaria fuiſſet cā. hoc fuit ſolenne verbum Jaco. bu. in. l.
ab hoſtibus. §. ſed qȯ ſimpliciter. ſ. qui. ex cau. maio. vbi voluit
ꝙ ſi probationes facte in iudicio ſummario non probēt in ple-
nario. ⁊ ſimpliciter ſnia lata in ſummaria cauſa nō releuet in ple
naria: ⁊ oꝛdinaria. l. ſi iudex cum ibi no. ſ. de his qui ſunt ſui vel
ali. iur. Tamen fallit niſi probationes in ſummario iudicio fa-
cte fuiſſent plenarie: qꝛ tūc prodeſſe debet ſi fiat melius id qȯ be
ne fieri debet allegat in ar. l. diligenter. in ſi. ſ. manda. qȯ dictuʒ
dixit Anto. de bu. in. c. cauſam que. de teſti. el. i. ſe credere foꝛe
verum. quando fuerunt ꝓbōnes recepte plenarie quo ad ſubſtā
tiam probationis ⁊ quo ad modum ꝓcedendi alr̄ non allegat
c. veniens. el. ij. de teſti. ⁊. c. ſignificauit. ⁊. c. albericus. eo. titu. ⁊
c. quoniam frequenter. §. i. cum glo. in ver. timetur. vt lite non
conteſta. Et ſic vult ꝙ non ſolum ꝓbōnes debent eſſe plenarie:
ſed etiam requiritur ꝙ fuerint recepte poſt lit. conteſt. ⁊ ſerua-
to oꝛdine iudiciario requiſito in cauſis oꝛdinarijs. hoc etiaʒ vo-
luit ipſemet do. anto. in. c. ij. de oꝛdi. cog. in pe. char. vbi ꝓ hoc
etiam allegat deciſionem Fede. de ſenis in conſi. clv. ⁊ in oꝛdi-
ne meo eſt in cōſi. clx. incipiente caſus talis eſt dominus de tho
lomeis ⁊c. vbi voluit ꝙ ſi productio inſtrumenti facta eſt in iu-
dicio ſummario lite non conteſt. non proſit in iudicio plenario
poſtꝗ̄ non fuit ſeruatus oꝛdo procedendi. plus dicit ꝙ etiam
ſi in iudicio oꝛdinario ante lit. conteſt. productum ſit inſtrumē-
tum talis probatio nihil releuabit quo ad ſententiam cum pro-
bationes debeant fieri poſt li. conteſt. regulariter. vt in auctē. ſi
quis. ⁊ in glo. C. de teſta. ⁊. d. c. quoniam frequenter. ⁊ Federi.
pro ſua deciſione allegat text. in. c. veniens. Et iſtud dictum re-
fert ⁊ ſequitur etiaʒ Ant. de bu. in. l. i. de probatio. ⁊ in. c. frater
nitatis. in antepe. colum. de teſti. ⁊ ibi ſimpliciter ſequitur dñm
Jaco. but. in. d. §. ſed qȯ ſimpliciter. do. Abb. in. d. c. veniens.
aliquid de hoc tetigit ⁊ nihil approbare videꝛ: ⁊ ad hoc allegat
ea que no. Bar. in. l. ij. §. i. in ver. quero vtrum probationes fa
cte ⁊c. j. vi bo. rapto. Addo ꝙ pro dicto Jaco. bu. benefacit gl.
in. l. ij. C. de oꝛdi. cog. ⁊ quod no. Bar. in. l. a diuo pio. §. ſi ſup
in ſecunda op. ſ. eo. ⁊ glo. ⁊ ibi Bar. in. l. pe. ſ. de his qui ſunt
ſui. Hoc etiam videtur tenuiſſe Barto. in extrauaganti ad re-
primendum. in ver. ſummarie. ad finem. dum querit an ſi iudex
in ſententia lata in ſummario iudicio dixit ſe habuiſſe plenariaʒ
cauſe cognitionem: an illa ſententia faciat ius in alio iudicio. ꝓ
illa opinione etiam facit glo. in dicta. l. ſecunda in verbo abſēs
C. de contra. iudi. tute. Sed Ange. in dicta. l. pen. ſ. de his qui
ſunt ſui tenuit contrarium. ſcilicet ꝙ etiam ſi fuerit plenarie co-
gnitum non releuet. ita etiam tenuit Cyn. in. l. quo tempoꝛe. in
vj. q. ⁊ ibi Bal. in penultima qō. C. de reſti. mili. ⁊ clarius Bal.
in. l. ij. in ſi. C. de eden. quaſi probationes plenarie videātur im-
pertinentes facte in iudicio ſummario. allegant not. per glo. in
l. ſi quis libertatem. in glo. ſi. ſ. de peti. here. ⁊ in. l. ſi duo patro
ni. §. idem iulia. in ver. probare. de iureiurando. ⁊ in. l. fina. C.
qui legi. perſo. teneo opinio. Jacobi butri. cum quo vltra pre-
dicta concoꝛdat Ray. in dicta lege quo tempoꝛe. ⁊ Jo. de imo
la in. c. cum ex litteris. in. xviij. columna de in integ. reſti. Et ad
no. per glo. in. d. §. idem iulia. cum ſimi. Reſpondet Jaco. bu.
in. d. §. ſed qȯ ſimpliciter. vʒ ꝙ ille glo. loquūtur quando probe
tiones erant impertinentes facte pꝛout etiam declarat Bar. in
d. §. idem iulia. Sed in pꝛopoſito probationes erant ſuper eo
ꝙ erant pertinentes. vnde ſi pinguioꝛes ſunt ꝗ̄ opoꝛteret hoc
potius prodeſſe debet ꝗ̄ nocere arg. d. l. diligenter. ⁊ ita intelli-
82 gi dʒ id qȯ no. Bar. in. l. ij. §. i. j. vi bo. rap. ¶ † Item vltra pre
a dicta [a] requiſita addit Ange. in. l. ſi perluſoꝛio. in prin. j. de ap-
pella. Aliud requiſitum ⁊ ſic ſeptimum ad hoc vt ſententia con
tra vnum lata noceat alijs eſt. ſ. ꝙ illi quibus ſentētia nocere de
bet ſciuerint cauſam agitari. ⁊ ad eam fuerint citati: ſaltem per
generale proclama: ſi eoꝝ nomina ignoꝛabātur. allegāt. l. iſtam
⁊ no. per.

e no.per Inno.in.c.ex inſinuatione. ⁊ in.c.in noſtra.de procur.
Sed ſm Jo.de Imo.in.d.l.ſi perluſorio.§.i.hoc non videtur
bene dictuꝫ: qꝛ aut nos loquimur in caſibus de quibus hic in ver
ſi.ſed ſcientibus ⁊c.⁊ certum eſt ꝙ requiritur ſcientia ſed non ci
tatio: vt dixi plene ſuper tex. Aut nos loquimur in alijs caſibus
hic non exceptis vt in ſententia lata in cauſa querele inofficioſi ⁊
ſimilibus: de quibus per glo.in.l.ij.C.quibus res iudi. non no.
Et non videtur ꝙ requiritur citatio legatariorum ⁊ ſimilium q
bus preiudicat ſententia: qꝛ non reperitur iure cautuꝫ: immo ſm
eum ſub dubio forte non videtur ꝙ etiam requiratur ſcientia. ⁊
per ꝯñs nocebit ſententia legatarijs etiam ignorantibus niſi ap
pellent infra.x.dies.a die quo ſciuerint ſuam eſſe latam. allegat
l.papi.§.ſi ex cauſa.ff.de inoffi.teſt. Melius facit.l.ſi ſuſpecta.
in prin.e.ti. Aduerte qꝛ ſine dubio verum eſſe videtur ꝙ nõ req
ratur citatio in caſibus no.in.l.ij.C.quibus res ind.non no.⁊ in
alijs ſimilibus.de quibus.ff.dixi.⁊ patet hoc ꝙ etiam vbi ſentẽ
tia non eſt de illis que de ſua natura noceant alteri: tamen ſi ter
tius intereſſe pretendens fuerit citatus ſibi nocebit ſententia.l.ſi
de certa.C.ſi propter pub.pen.⁊ no.Cy.in.l.i.in ſi.C. de aduo.
diuer.iudi.⁊ dixi plenius ſuper tex.ſed maius eſt dubiũ illud an
requiratur ſcientia in quo Ang.in.d.l.papi.§.ſi ex cauſa.tenuit
etiam ꝙ ſic.allegat nota.per Imo.in.d.c.ex inſinuatione. vbi
Inno.hoc non dixit. Bene tenet ꝙ nec ſcientia requiratur.pro
quo allega caſuꝫ in.l.ſi ſuperatus.in prin.iuncto ver.at qui aliud
ff.de pig.⁊ ibi in prin. dicitur ꝙ ſententia lata contra debitoreꝫ
non preiudicat creditori in hypotheca.quod intelligitur quãdo
creditor ignorauit vt ibi in glo.⁊ probatur hic in ver.veluti ſi de
bitor: ſm litteram piſanam: ⁊ in.l.ſi mater.§.ſi.⁊ in.l.iudicate.
in ſi.j.de exceptio.rei iudi. Poſtea ſubdit tex.in ver.atqui ⁊c.ꝙ
aliud eſt in ſententia lata contra heredem: quia preiudicat lega
tarijs: ergo patet ibi eſſe differentiam inter creditores ⁊ legata
rios: quia creditori ignoranti non nocet ſententia: ſed legatarijs
ignorantibus ſic.nec puto meliorem tex.ad hoc reperiri. Bene
fateor ꝙ ſemper potuerunt appellare infra deceꝫ dies a die quo
ſciuerint ſententiam eſſe latam per.d.l.ſi perluſorio.⁊.l.a ſenten
tia.§.ſi heres.j.de appella.nam tempus appellandi non currit
niſi a die ſcientie.l.i. C.de tẽp.ap.⁊.l.i.in ſi.j.quando appel.ſit.
83 c.concertationi.de appel.in.vj.⁊ in glo. ¶ † Addo octauum re
quiſitum.ſcilicet ꝙ ille principalis contra quem fuit lata ſenten
tia non prouocauerit iudicem contra ſe.⁊ ſic requiritur ꝙ per in
iuriam principalis non ſit lata contra euꝫ ſententia. alſ enim nõ
noceret alteri: vt probatur in.d.l.ſi ſeruus plurium.§.i.cum gl.
in ver.iniuriam.de lega.i.⁊ ibi notant docto.⁊ in.l.exceptione.
j.de fideiuſſ. ¶ Nono ⁊ vltimo requiritur ꝙ non potuerit im
putari culpa principali ſuccumbenti eo ꝙ non appellauerit. naꝫ
non appellauit ſententia nõ nocebit alijs: vt in.d.l. ſi ſeruus plu
rium.§.i.in ver.quid ergo ſm intellectum glo.in verſi.non no
cebit.qui etiam magis communiter approbatur. ¶ In glo. in
ver.iudicatum ſit.ibi.l.ſi contra pupillum ⁊c.tex. ibi loquitur in
ſententia nulla: ſed hec lex loquitur in ſententia valida.ideo ma
le allegatur illa lex per glo. ¶ In glo. in verſicu. petitoribus.in
ſi.dic vt plenius per Barto.in.l.ſi ex duobus reis ſtipulandi.in
84 iiij.q.j.de duobus reis.⁊ dixi ſuper glo.i. ¶ † In glo.in ver.ex
periri vt perfectior habeatur doctrina de duobus tractandum
eſt.primo. an ſententia lata contra creditorem preiudicet debi
tori.ſecundo quid econtra. Circa primum dic aut creditor fuit
ab alio conuentus ⁊ ſuccubuit.⁊ tunc preiudicat debitori ſcienti
vt hic quod ſemper intelligas verum concurrentibus illis requi
ſitis que neceſſaria ſunt vt ſententia lata contra vnuꝫ preiudicet
alteri.de quibus dixi in ſi.prime gl. Aut creditor agebat ⁊ ſuccu
buit.⁊ tunc aut ſuccubuit qꝛ reus aſſumpſit in ſe onus probandi
ſe dominum.⁊ ita probauit. ⁊ ſic fuit declaratum reum eſſe do
minum iuxta.l.circa.cum ibi no.ff.de proba.⁊ gl.ibi iuncto tex.
l.ſi quis rem a non domino.j.de excep.rei iudi.⁊ plene no. In
no.in.c.ex conqueſtione.de reſti.ſpo.⁊ tunc preiudicat debitori
predicta ſcienti.vt hic in ver. de proprietatis. ¶ Aut ſuccubuit
creditor agens ex eo.qꝛ nõ probauit de dominio debitoris obli
gantis prout requiritur.l.ante omnia.de proba.⁊.l.⁊ que non
dum.§.qđ dicitur.ff.de pig.vel ſuccubuit ex eo.qꝛ obligatio pi
gnoris non valuit vel ex alia cauſa non reſpiciente dominium ⁊
nõ preiudicat debitori ſm Bar.⁊ omnes hic.⁊ in.c.pe.extra eo.
Et eſt ratio ſm eos qꝛ debitori agenti poſtea rei ven.non debet
obſtare ſententia lata contra creditoreꝫ cum nunc ad aliũ finem
agat debitor.allegant.l.vendicantem.cum.l.ſeq.ff.de euic.⁊ id
quod no.gl.i.mag.in.l.iul.verum.de condi.indebi. Et his ver
bis in ſimili vtitur etiam Bar.in.l.qui Rome.§.ſi.in.v.opp.j.
de ver.ob.⁊ in.l.i.C.de ordi.iudi.⁊ in.l.qui tantundem.in fine.
alſ eſt tex.in.l.ſine autem.§.ſi.ff.de nego.geſt.⁊ in.d.l.iul.in.ij.
col.⁊ Cy.in.d.l.peremptorias. C. ſentẽ.reſcin.non poſ.⁊ Ca
no.in.c.aduerſario.in ſi.de excep.cum ſi. Sed aduerte qꝛ nõ pu
to hanc rationem eſſe veraꝫ.quoniam licet agatur ad diuerſum
finem in vno iudicio ꝙ̃ in alio.hoc tamen non impedit quin ſen
tentia lata in vno iudicio poſſit parere exceptionem rei iudicate
in alio.dummodo ſit eadem cauſa agendi in vtroqꝫ hoc aperte
voluit Barto.in.l.ij.§.i.in ver. venio ad lecturam placentini. ⁊
melius in verſicu.quero vtrum probati facti ⁊c.j. vi bo. rapto.
vbi reprehendit illam rationem quam ipſe approbauit hic.ſ.an
agatur ad diuerſum finem ⁊c.nam videmus ꝙ ſententia lata in
ciuili cauſa preiudicat in criminali. licet tendant ad diuerſos fi
nes.l.preſes.⁊ ibi no.in glo.C.ad.l.fauiaꝫ de plagia.⁊.l.i. ⁊ ibi
glo.C.ſi ex fal.inſtru.⁊ dixi etiaꝫ.ff.in glo.i.ſuper intellectu.l.in
genuum. ¶ Non ob.l.vendicationem.ff.allega.quoniam dico
ꝙ ibi non ſolum agebatur in ſecundo iudicio ad diuerſuꝫ finem
qꝛ cum in ſecundo iudicio ageretur ad duplum vel ad precium.
in primo vero iudicio tractabatur de retinenda re: non auteꝫ de
precio ratione euictionis que nondum ſecuta erat.ſed etiam cõ
currebat aliud qꝛ prima ſententia non impugnabatur in ſecũdo
iudicio per emptorem. quia non dicebat iudiceꝫ male iudicaſſe
neqꝫ rem repetebat.vnde ſi ſola ratio prima.ſ.varietas finis lo
cum haberet ⁊ non ſecunda.vt qꝛ quis veniat ꝯ primam ſenten
tiam.tunc obſtaret exceptio rei iudicate.d.l.preſes.ita eſt etiam
in queſtione noſtra.qꝛ debitor non venit contra ſententiam latã
contra creditorem.facit quod no. Bar.hic in queſtione de ven
ditore. ¶ Item non ob.glo.in.d.l.iul.qꝛ ibi lꝫ iudex abſoluiſſet
reum.qꝛ actor non probauit habuit iudex animuꝫ releuandi reũ
a vexatione actoris.non eſt autẽ ꝙ reus actoreꝫ vexare poſſit.vn
de ſi reus poſt ſententiam abſolutoriam ſoluit.⁊ tunc vult inquie
tare actorem repetendo ſolutum non poteſt reus ſe iuuare ex il
la ſententia ſi actor vult probare eam eſſe iniquam.vt ibi in glo.
qꝛ nunꝙ̃ ſententia operatur vltra intentioneꝫ iudicis.l.ſi ex teſta
mento.j.de excep.rei indi. Ita in propoſito ſententia lata ꝯ cre
ditorem ex eo.qꝛ probauit non nocet debitori.non ex eo qꝛ va
rietur finis agendi.ſed qꝛ iudex in prima ſentẽtia habuit animũ
releuandi eum a vexatione creditoris.non autem ꝙ reus poſſet
poſtea inquietare creditorem obligatum ⁊ ex illa ſentẽtia agere
85 nolentem rei vẽ. ¶ † Circa ſecundum caſum.ſ.an ſententia lata
contra debitorem preiudicat creditori concluditur magis com
muniter ſm gl.⁊ doc.hic ꝙ preiudicat creditori patienti. ⁊ hoc
etiam ſi creditor acquiſiuerat ius hypothece ante ſententiam cõ
tra debitorem latam vt hic ſm litteram piſanam.vt.l.ab execu
tore.§.i.de appel.nam ſi ante acquiſitum ius hypothece fuiſſet
lata ſententia contra debitorem noceret creditori indiſtincte ſi
ue ſciuerit ſiue ignorauerit per iura allegata hic in glo. Et hec ꝓ
cedunt quando ſententia eſt lata contra debitorem conuentum
ſi autem eſſet lata contra debitorem agentem.tunc ſentit Bar
to.hic.in.v.q.ꝙ preiudicabit creditori ſcienti ſicut quando fert
contra debitorem conuentum.ſed Joã.de Imo.hic ſub dubio
forte dicit hoc eſſe uerum quando ſententia contra debitorem
agentem lata eſt ex eo.qꝛ reus probat ſe dominuꝫ.ſecus ſi ex eo.
qꝛ actor non probauit.nam tunc cum debitor agat ad aliũ fineꝫ
non debet ſibi obijci exceptio rei iudicate cum ad alium finem
agatur.allegat not.per glo.in.d.l.iulia. Adde ꝙ hoc idem ſine
dubio forte firmat Joã.de imo.⁊ Anto.de butri.in prealleg.c.
ꝙ̃uis. Quod puto uerum per id quod dictuꝫ fuit in ſententia la
ta contra creditorem. Reperio tamen ꝙ Nico.de ma.in.l.ſi ſi
ne.in ſi.C.ad uelle.in hoc articulo aliter dicebat. ſibi eniꝫ querit
an ſi creditor ſciens permittat litigare debitorem de re ſibi obli
gata.ſ.de dominio rei an preiudicet ſibi creditori. Et reſpõdet
Bal.poſt Nico.de ma.ꝙ non allegat.l. ſi ſuperatus. in princi.
ff.de pig.⁊ eſt ratio.qꝛ non diſputatum fuit ſuper eodem iure.ſ.
de pignore.ſed de dominio. Item qꝛ dicta ſententia nõ trahitur
retro.undẽ dominiuꝫ tranſit in uictorem cum ſua cauſa. ⁊ ſic cũ
obligatione pignoris ſicut tranſiret re alienata.l.pignoris.ff.de
pig.l.ſi cum uendita.in prin.de euic.cuꝫ ſi. Sed propter hec nõ
diſcedo a prima opi.que eſt communis per iſtum tex.ſm litterã
piſanã.⁊ g.l.ſi mater.§.ſi.⁊.l.ſi iudicato.§.ſi.in ꝟ. admonitio.

j.de exceptio.rei iudi.⁊.d.l.ab executore.§.i.Non ob.d.l.ſi ſu
peratus.qꝛ reſpondeo vt ibi in gl.ſ.ꝙ creditor ignorauit.Que
autem ſint rationes quare ſententia lata contra debitorem pre-
iudicat creditori ⁊ econtra tangit gl.hic in ver.prohibebit.⁊ ſu
per ea videbis vbi venient predicta aliqualiter limitāda ⁊ decla
86 randa.¶†In glo.in ver.de proprietate.ibi erat auc.⁊c.gl.vo
luit ponderare tex.in ver.priorez oīm defendere ⁊c.Pro hac
opi.glo.facit tex.etiam hic in ver.aut poſſeſſor.nam poſſeſſor
non agit rei vendicatione.ſed conuenitur.l.i.C.de alie.iu.mu.
cau.fac.c.examinata.de iudi.⁊ ſic reſidet glo.ꝙ lʒ in terminis
huius legis ſententia lata contra venditorem vxorem ſocerū.i.
patrem mulieris dantis dotez conuentos rei vendicatione pre-
iudicet emptori ⁊ marito ſcientibus.Tamen ſecus eſt in ſenten
tia lata contra venditorem ſocerum vxorem agentes rei vendi
catio.⁊ iſtā opi.ſequebatur Guili.de cu.in.l.de die.§.quidam
ſ.qui ſatiſda.cog.per rōnem quam refert Bar.hic.Contrariū
tenuit glo.⁊ Imo.in.c.ꝗuis.extra eo.ſ.ꝙ etiam lata contra p̄-
dictos agētes preiudicet emptori ⁊ marito.Pro hoc facit tex.
hic in ver.actio vel defenſio.⁊ in verſi.agere vel conueniri.⁊ in
ver.propria actione vel defenſione.⁊ in ver.agentes.Addo ꝙ
etiam iſtam opi.tenebant Pe.⁊ Cy.in.l.doce.C.de rei vendi.
Sed Bar.hic concordat opi.concludens ꝙ aut venditor egit
nomine emptoris ⁊ non preiudicat emptori etiaʒ ſcienti.per id
qđ habetur in.l.iam tamen.§.in hac.el.ij.j.iudi.ſol.⁊ per id qđ
no.in.l.etiam.j.manda.in glo.⁊ in.l.ex parte.in glo.in prin.ſ.
fami.her.Nam tunc non loquitur iſta lex que loqui videtur qñ
agens agit nomine proprio.aut vēditor egit ſimpliciter ⁊ ſic no
mine proprio.⁊ tunc etiam non preiudicet emptori niſi reus aſ-
ſumpſerit in ſe onus probandi.ſe dominum ⁊ probauerit vt hic
latius per eum.Et id qđ dicitur in venditore intelligas etiam
in ſocero ⁊ vxore.qꝛ eſt eadem ratio.Et cum hoc opi.Bar.con
cordat Anto.de bu.⁊ Jo.de imo.in.d.c.ꝗuis.Ang.hic trāſit
cum Bar.in omnibus preterꝗ in primo caſu.ſ.quando vendi
tor egit nomine emptoris in quo adducit contra Bart.primo
glo.in.l.quo enim.§.i.in ver.comprobare.j.rem ra.habe.que
dicit ꝙ non improbare eſt par ratihabitioni.Pro hoc etiam al
legat.l.ij.in prin.ad municip.⁊.l.ij.C.de filioſa.⁊ quēadmodū
pat.lib.x.vbi patientia habetur pro conſenſu.Pro hoc etiam
allegat.quia ſi vera eſſet opi.Bar.ſequeretur ꝙ nunꝗ haberet
locum lex iſta.ſ.ꝙ ſcienti nunꝗ preiudicaret ſententia:quia ꝓ-
pter malum finem iudicij ſemper fingeremus a principio ſcien-
tem contradixiſſe.⁊ ſic non preiudicaret ſententia que ſoluʒ pre
iudicat patientibus:non autem contradicentibus vt hic a con-
87 trario ſenſu.¶†Pro hoc etiam ⁊ quarto allegat elegās dictū
Inno.in.c.ex parte decani.de reſcriptis.vbi voluit ꝙ ſi domi-
nus ſcit cauſam ſuaʒ agi a falſo procuratore ſibi preiudicat ſi nō
contradicat ⁊ ſibi imputet.Nam ex voluntate ſua creditur age
re cum potuerit prohibere ⁊ non prohibuit per hanc legem de-
buit enim proteſtari quod factum ialis procuratoris ſibi diſpli
cebat ſm Innocen.qui ad hoc allegat.d.l.ij.C.de filioſa.Non
ob.ratio Barto.de exitu controuerſie attendendo:quia ſecun
dum Ange.non debemus hoc caſu inſpicere finem ſed potius
principium in quo tunc non apparebat an vtiliter an inutiliter
negocium gereretur.ideo imputet ſibi tunc non contradixit.⁊
idem ſub dubio forte tenuit hic Imo.per rationem huius tex.
que eſt quod vbi quis ſcit ⁊ poteſt prohibere ⁊ non prohibet vi-
detur tacite conſentire.Pro hoc etiam allegat nota.per gl.in
l.grauis.ſupra de pigno.actione.Et maxime dicit eſſe verum
in venditore vel alio agente a quo cauſam habeo per iſtam legē
indiſtincte loquentes.Et hoc vltimum dictum ſentit Innocen
tius in dicto.c.quāuis.in glo.magna.in ver.id autem ⁊c.Et re
ſpondet Imo.ad dictam.l.iam tamen.quod ibi loquitur quan
do quis venit ad defenſionem alterius.quod quidem poteſt fie
ri etiam inuito eo qui defenditur.l.ſolutionem vel iudicium.j.
de ſolu.vnde nimirum ſi ibi non inducitur tacitus conſenſus ex
quo ꝓhibere non poterat.ſecus quando quis agit nomine alie
no.cum contra voluntatem domini nullus etiam coniunctus
agere poſſit.l.pompo.§.fina.ſ.de procuratoribus.Uel ſecūdo
reſpondet ꝙ ibi loquitur in domino ignorante ⁊ quod ita de-
bet intelligi ne contradicat rationi huius legis.Ipſemet Imo
la in.d.c.ꝗuis.tenuit contrarium ſecutus opi.Bar.hic per.d.
§.in hac.Et reſpondit ad iſtam legem ꝙ ratio hic poſita loqui
tur in caſibus hic exceptis ſed quando quis agit nomine alieno
non eſt caſus exceptus.ergo ſumus in regula.Sed Rapha.cu.
hic dicit contrarium videlicet ꝙ in primo caſu Bart.ſit bene lo
cutus.⁊ non in reliquis.nā in primo caſu quando venditor agit
nomine emptoris putat ꝙ ſit proprius intellectus ꝙ emptor vi
deatur tacite mandare.⁊ ſecundum eum ratio eſt.nam certum
eſt ꝙ quando emptor ageret contra alium poſſeſſorez nihilomi
nus ſi vellet habere regreſſum ſuper euictione neceſſe haberet
denunciare venditori ⁊ pati eum defendere aſſiſtendo liti.alle-
gat.l.ſi plus.§.mota lite.ſ.de euic.⁊.l.vēditores.j.de ver.ob.
⁊ idez dicit eſſe in marito.ſed melius allegaſſet.l.minor.§.ſi ſer
uus.⁊.l.ſi cum venditor.in prin.ſ.de eui.⁊.l.ſi controuerſia.ſʒ
intellectum glo.ſi.C.de euict.Si ergo tunc emptor denunciare
debet venditori ⁊ quaſi eum facere procuratorem merito ſi pati
tur videtur mandare.qꝛ faciēdo facit qđ facere debebat.⁊ ſic ve
riſimile eſt qđ patiaſ eum vt procuratorem in rem ſuam agere:
hoc vult tex.hic in ver.ſeq.agere patitur.⁊ in ver.his vero.vbi
autem non venditor:ſed alius a quo cauſam non habeo ageret
nomine meo in iudicio tunc procedere opi.Bar.ſm Rapha.ſ.
ꝙ ſcientia ⁊ patientia mihi non preiudicarent hoc probatur per
hunc tex.in prin.⁊ per.d.c.ꝗuis.nam dicitur hic ꝙ ſententia cō
tra vnum lata non preiudicat alij.fallit primo ſi is ad quem pri-
mo loco actio vel defenſio pertinet patiatur ſequentem experi-
ri.⁊ ſic requiruntur duo.ꝙ ad vnum primo loco pertineat.⁊ ꝙ
ad alium ſecundo loco.ſed hec non concurrunt quando patior
extraneum agere vel defendere.⁊ ſic iſte caſus non eſt exceptus
vnde ſtandum eſt regule.Nec ob.ratio poſita in ver.cur autez
qꝛ illa non eſt ſufficiens per ſe ſola vt hic per gl.in ver.prohibe-
re.⁊ per Bar.ſuper ea.Et licet Raph.non dicat tamen hec ſua
opi.fuit de mente Inno.in.d.c.ꝗuis.Quo autem ad alios ca-
ſus in quibus Bar.hic dicit ꝙ ſententia contra venditorez agē
tem lata nocet emptori videſ ridiculoſa opi.Bart.ſm Raph.
nam cum ego emptor ſciam me dominum:quomodo videor
conſentire venditori agenti nomine ſuo ⁊ dicenti ſe dominum
vnde dicit ꝙ iſte tex.ꝑut loquitur de debitore ⁊ creditore loq-
tur de defendentibus ⁊ agentibus nomine ſuo.Sed vbi loquiſ
de venditore ⁊ emptore marito vxore loquitur de agente ⁊ de
fendente nomine emptoris ⁊ mariti.Eodem modo dicit Ra-
pha.in defenſione ſi quis agit contra venditorē rei vendi.tanꝗ
poſſeſſorē ⁊ obtinet non videtur ꝙ ſententia preiudicet empto
ri ſcienti.qꝛ venditor nomine proprio defendit.quomodo er-
go ſententia contra eum lata debeat nocere emptori cum
non poſſit impedire venditorem ad quem poſt rem venditam
⁊ traditam aliquo caſu redijt poſſeſſio.Sed hanc opi.Rapha.
non puto veram primo circa primum caſum:qꝛ iura allegata ꝑ
Bar.militant etiam in venditore.quoniam vbicunqʒ aliquis
agit vel defendit nomine meo me ſciente:non videor ſibi man-
dare ſi ſuccumbit:⁊ ſic vbi poteſt eſſe mihi non fauorabile non
videor mandare.d.l.iam tamen.§.in hac.ſed iſta ratio locum
habet in venditore agente ⁊ ſuccumbente.ergo ⁊c.Et dato qđ
habeat regreſſum de euic.contra eum non per hoc tamen ſequi
tur ꝙ illud iudiciuʒ fuerit mihi fauorabile:immo pluribus mo
dis poteſt eſſe preiudiciale.vel qꝛ magis expediebat mihi rem
habere ꝗ agere de euictione.l.ex mille.§.i.de eui.vel ſi erat res
in qua ſingulare intereſſe erat propter affectionem qđ non con
ſequor a venditore.vt in caſu.l.ſi ſeruum meum.in prin.ſ.ad
l.aquil.vel ſi venditor non erat ſoluendo.⁊ ſic de ſingulis.Itez
in alijs etiam plus placet opin.Bar.in caſibus in quibus dicit
ſententiam contra venditorem nomine proprio agentē vel de
fendentem latam preiudicare emptori per hanc.l.qꝛ primo lo
co actio ſpectat ad emptorem vt in tex.⁊ ſimiliter quando con
uenitur emptor ⁊ ſuccumbit debet preiudicare emptori.Nec
ob.ꝙ emptor non poſſit prohibere venditorem defendere no
mine proprio:qꝛ reſpōdeo ꝙ illa non eſt ſola ratio huius legis
vt in gl.in ver.prohibere.⁊ abſonus videtur intellectus Raph.
dicentis ꝙ ille tex.quo ad debitorem ⁊ creditorez intelligitur
in agentibus nomine proprio.ſecus in venditore ⁊ vxore quo
niam hoc eſt ad tex.diuinare.⁊ vbi vna deciſio refertur ad plu-
ra debet intelligi ꝙ vniformiter in omnibus determinet.l.iaʒ
hoc iure.ſ.de vulga.⁊ pupilla.⁊.l.quāuis.C.de impub.Unde
excepto Rapha.omnes concordant cum Bart.preterꝗ in pri-
mo caſu.⁊ cum Bar.tranſit etiam do.Abb.in.d.c.quāuis.ex-
cepto primo caſu in quo contra eum ſecutus eſt Innoc.in.d.c.
ex parte decani.pro quo allegat qꝛ regula eſt ꝙ tacens pro con
ſentiente

ſentiente habetur ſi contradicendo poterat impedire actum
per glo. in. l. gayus. ff. de pig. ac. Et reſpondet ad no. per Bar
to. q ſatis eſt q vtiliter incipiat licet non vtiliter finiat per. l.
ſed an vltro. ff. de nego. geſt. Adde q Archi. & Jo. an. in. d. c.
qui ad agẽdum de procu. in. vj. ſimpliciter approbãt opi. In
nocen. in. d. c. ex parte. & idem tenuit Innocẽ. in. d. c. inter dile
ctos. in glo. in ver. inter alios. de fi. inſtru. & in. c. in nr̃a in gloſ.
pe. de ꝓcu. & in. c. cum in iure. in glo. mag. extra de offi. deleg.
quem ſequũtur dñi de rota ſua cõcluſione. cccclxiiij. incip. Item
fuit dubitatum &c. vtrum ꝓcurator &c. & in ſequenti. vbi conclu
dunt q ſi ꝓcurator poſt li. cõte. ſciat ticium ꝓſequi cãm tanq̃
ab eo ſubſtitutum cum non eſſet & poſtea eum ſubſtituat valent
omnia ante geſta ab eo ſubſtituto cum nõ eſſet. per no. per In
nocen. in. d. c. in nr̃a. & in. d. c. ex parte. qꝛ idem eſt dõm in ratifi
catione tacita vel expreſſa ꝓcuratoris qđ dicitur in ratificatione
domini. Et pro hoc ẽt dicunt q ſi ticius aſſerens ſe. ꝓcu. gaij.
cum non eſſet ipſo preſente & tacẽte a ſnĩa lata cõtra gayum ap
pellauit & iudex detulit appellationi ſuſpẽditur per talem appel
lationem executio ſnĩe. allegat no. per Innocen. in dictis locis.
Sed dum dicũt de ſubſtituto non eſt mirãdum qꝛ ille qui cõſti
tuit pendẽte iudicio aliquem ꝓcuratorem qui vna plures actus
fecerat nomine conſtituẽtis videtur expreſſe ratificare oĩa ante
geſta tex. eſt melior de iure ſm Ange. ibi. l. iulia. ff. qui ſatiſ. co
gan. Et cum dicta opi. Inno. trãſit etiã do. Car. flo. in. c. cum
olim. el. i. de offi. deleg. & in. c. ex parte vbi dicit q in iudicijs eſt
ſpeciale vt tacens videatur cõſentire licet ſecus ſit in extraiudi
cialibus quãdo non agitur de fauore tacẽtis. per. l. filiuſfa. §. in
uitus. ff. de ꝓcu. facit in ſimili glo. in. l. fi. C. ſi tutor vel curator in
terue. pro quo faciũt iura allegata in. d. c. cum olim. in ver. ꝓti
nus. Iſtam opi. ſequitur ſimpliciter etiam Bald. in. l. ij. §. vo
luntate. ff. ſolu. ma. & Bald. in. l. iulia. qui ſatiſ. cog. vbi dicit q
de hoc eſt tex. in auc. qua in ꝓuincia. C. vbi de cri. agi. opor. pro
iſta opi. videtur etiam glo. ij. in. l. i. ff. de neg. geſt. Bal. autẽ in
alijs locis tenet hoc cum diſtinctione. prout dicã infra recitan
do caſus in quibus poteſt ſaluari dictum Inno. Trãſit etiam
cum Inno. Pau. de caſt. hic per rõnẽ huius legis & per. l. qui
patitur. ff. man. Id em tenet ipſe in. d. l. gayus. de pig. act. per
l. i. §. magiſtrũ. ff. de exerci. & l. fi. C. qđ cum eo. Idem tꝫ Lu
do. in. l. que dotis. ff. ſolu. matri. Ubi dicit pro hoc eſſe caſum
in. c. fi. de iureiuran. lib. vj. inducẽdo ſic. ꝓcurator generalr̃ con
ſtitutus non cenſetur habere mãdatum delinquendi vel obli
gandi dñm ad penaꝫ. l. iij. §. ſi ꝓcurator. ff. q quiſqꝫ iur. l. ſi ꝓ
curator in princ. ff. de condi. inde. ſed taciturnitas vna cũ ſcien
tia domini noticiam habẽtis ꝓcuratorem in iudicio delinque
re taliter q pena venit imponenda reddit validũ tale male ge
ſtum procuratoris in preiudicium domini. d. c. fi. ergo &c. Itẽ
pro hoc allegat iſtum tex. in ver. ſed & ſcientibus. & c. q̃uis. ex
tra eo. Item & tertio allegat qꝛ de cõtractibus ad iudicia in qui
bus quaſi cõtrahitur ꝓcedit arg. l. iij. §. idem ſcribit. ff. de pe
cu. ſed ſcientia cum patiẽtia domini circa cõtractum inducit ge
nerale mãdatum ex quo poteſt preiudicium ſicut & cõmodum
afferre domino. vt eſt caſus in. d. l. i. §. magiſtrũ. & l. fi. ff. qđ cũ
eo. ergo &c. Quarto ẽt ipſe allegat tex. in. d. c. cum olim. el. i. in
ver. protinus. de offi. deleg. Quinto allegat no. per glo. in. d. l.
gayus. & l. fideiuſſor. §. i. ff. de pigno. ¶ Contrariaꝫ opi. tenet
ipſemet Inno. in. d. c. q̃uis vbi voluit q ſi quis egit noĩe meo
in iudicio me ſciente & patiente mihi non preiudicat niſi conſta
ret aliter tacite vel expreſſe de eius ratihabitione. l. i. C. qui. res
iudi. non no. & l. ſed & hec. in pn̄. ff. de ꝓcu. & l. iij. §. i. j. iud. ſol.
videtur tamen hoc intelligere preterq̃ in eo a quo cauſam ha
beo qui ageret nomine meo. & ſic iſta opi. cõcordat cũ illa quã
tenuit hic Rapha. quã. ff. retuli. Cyn. in. d. l. ſi pecuniam. C. de
neg. geſt. tenuit ſimpliciter q ſi quis in iudicio nomĩe meo agit
tanq̃ ꝓcurator mihi ſcienti & patienti nõ preiudicat qꝛ nõ vi
deor conſentire. alleg. d. l. filiuſfa. §. inuitus & fuit dictum Pe.
in. l. i. ff. de neg. geſt. & ſic. videretur cõcordare cum opi. Bart.
hic cum qua indiſtincte trãſit domi. Ant. in. d. c. q̃uis. per iura
hic alleg. per Bart. idem tenet ibi Joã. de imo. Idem tenet do
mi. Anto. in. d. c. ex parte. per ea que no. Inno. in. c. in geneſi.
de elec. vbi dicit q vbi agitur de afferẽdo onus vel preiudiciuꝫ
patientia non inducit cõſenſum. d. §. inuitus. idem tenet Joã.
de imo. in. l. ij. §. voluntate. ff. ſo. ma. & in. d. c. cum olim. & d. c.
ex parte. & dñs Dominicus de ſancto gemi. in. d. c. qui ad agẽ
dum de ꝓcu. in. vj. Per que patet argumẽtum iſtud valde du
bium reddi & vtrãqꝫ partem eſſe ſatis ſuſtentabilem. tamen ad
hereo opi. Bart. & ſequacium per allegata ſupra pro iſta par
te. & maxime per iſtã. l. inducẽdo ꝓut induxit in recitãdo opin.
Rapha. & Jo. de imo. in. d. c. q̃uis. qꝛ iſte nõ eſt de caſibus hic
exceptis. nec facto differentiam an ille qui agit noĩe meo an ſit ille a
quo cãm habeo vel non qꝛ ſemp eſt eadẽ ratio vt dixi. ff. impu
gnãdo opi. Raph. & qꝛ qñ ille a quo cãm habeo agit noĩe meo
non dr̃ eſſe ille ſequẽs de quo loqͣtur iſte text. ſed reputaretur ea
dem ꝑſona cum meipſo cuius noĩe agit cum inſpiciatur ſemꝑ
perſona eius cuius noĩe agitur. non aũt ipſe agẽs noĩe alieno
vt. ff. de his qui. vt indi. l. tutorem in pn̄. & l. aduerſus. in fi. ſu
pra de inoffi. teſt. Difficultas ergo cõſiſtit in rñdendo ad alle
gata in ꝯtrium ex quibus rñſionibus clarius cõſtabit de verita
te huius opi. Unde non ob. p̃mo argumẽta adducta per An
gel. hic nã dum allegat glo. in. d. l. quin rñdere potes vt dicitur
ibi per Bar. qꝛ ꝓcedit vbi tractatur de cõmodo meo. ad hoc alle
gat Bar. l. ſi abſentis. ſi cer. pe. ſecus ſi de incõmodo pro quo
allegat Bar. l. ꝓcurator ad exhi. in fin. de ꝓcur. & hoc innuit tex.
in. d. l. quo. n. in. §. iul. Non ob. l. ij. j. ad municip. cum ſi. quia
ſunt caſus ſpãles vt per glo. in. d. §. inuitus. & per Barto. in. l.
que dotis ad h. ff. ſo. ma. Non ob. tertium eius arg. q hec lex
nunq̃ locum hẽret &c. qꝛ rñdeo q hec vẽdicat ſibi locũ quando
agens deducit cãm in iudicio noĩe ꝓprio. & ad eum ſpectabat
ſcđario. vnde taliter agens ſcđar io bene dr̃ ſeqũẽs vt hic dicitur
in tex. ſed nos loqͣmur qñ agẽs egit noĩe meo quo caſu nõ di
citur agẽs eſſe ſequẽs inſpecto mõ agendi vt ꝓxime dixi. Non
ob. q dꝫ inſpici initiũ. i. an vtiliter ceptũ ſit. d. l. ſed an vltro. qꝛ
rñdeo q in iudicijs an aliqͣs vtiliter inceperit colligitur ex fine iu
dicij tm̃. i. ex ſnĩa. vt no. gloſ. & doct. in. d. §. in hac. & in. d. c. ex
parte debuit. n. a p̃nci. diligẽter cõſiderare qđ ſequi poterat. l.
qui in alterius. in pn̄. de re iudi. cum dubius ſit euẽtus litis. l. qđ
debetur. in fi. ff. de pecu. & per hoc eſt rñſum ad rõnem dñi abba
tis. Non ob. ratio huius tex. poſita in ꝟſi. cum aũt &c. qꝛ iſta ra
tio q potuerit ꝓhibere nõ eſt efficax vt ꝓbat glo. j. in ꝟ. ꝓhibe
re item qꝛ iſta ratio ponitur hic in caſibus exceptis exorbitãtibus
a regula poſita in pn̄. legis ergo non vꝫ fieri extẽſio ex idẽptita
te rõnis. l. ſi ꝟo. §. de viro. ff. ſo. ma. l. ius ſingulare. ff. de legib.
Non ob. no. per glo. in. d. l. gayus cũ ſi. qꝛ rñdeo primo q illa
loquũtur ſm q loqͣtur hec lex in agẽte ꝓprio noĩe. ſcđo reſpõ
deo q loquũtur qñ quis erat preſens & tacẽs. nõ aũt loquũtur
qñ quis nõ erat pñs actu ſed ad eius noticiã deuenit & nõ cõtra
dixit. iſta. n. differunt. vt no. Jo. an. in. c. i. per illum text. de de
ſpon. impu. li. vj. in nouella. & Bar. in. d. l. quo. n. in princ. per
iura ibi allegata per eum. & Guid. de ſuza. in. l. licet. C. de pro
cu. & bal. in. l. i. ff. de neg. geſt. quoꝝ dicta referã ĩfra circa caſus
in quibus ſaluabo dictũ Inn. Non ob. rñſiones hic tradite per
Imo. ad. d. l. iam rn̄. §. in hac. qꝛ nimis reſtringũt illũ tex. gñа
liter loquẽtem. fateor. n. q qs poteſt me inuitũ defendere quo
tiens venit ad iudiciũ animo nouãdi. nõ aũt aliter. vt not. glo.
in auc. vt oẽs obe. iud. in. §. ſi ꝟo in ver. credit. & glo. in. l. ſolu
tionum. j. de ſolu. ſed in. d. §. in hac tex. gñaliter loqͣtur ibi ſim
pliciter defendẽtis. ergo gñaliter dꝫ intelligi vt in iuribus vul
garibus. ¶ Item nõ ob. iura allegata per glo. in. d. c. cũ olim
in ver. ꝓtinus. & p̃mo tex. in. l. iiij. & d. c. ſi ſeruus ſcientis. & ſi
milem text. hẽtis in auc. ſi ſeruus ſcientis. C. de epi. & cle. qꝛ re
ſpõdeo q ibi eſt ſpãle fauore libertatis. vt dixit gl. in. d. auct. ſi
ſeruus de fauore religionis. ſm Cyn. in. l. inuitus. C. de ꝓcur.
Nõ ob. c. ij. de his qui fiũt a p̃la. qꝛ ibi hoc reſultat ex eo. qꝛ ibi
tractabatur de modico p̃iudicio vt ibi in gl. & clarius per io. an.
ibi. Non ob. l. fi. ff. qđ cũ eo. qꝛ rñdeo vt ibi per gl. in ꝟ. ſnĩam
ſ. q idõ ibi eſt illud qꝛ ita ſolitus erat facere dñs in cuius locum
fuerat ſeruus ſubſtitutus. vel aliter vt dicam reſpondeo ad. d.
c. cum olim. Non ob. l. ſed & ſi. in prin. ff. de inſtito. quia in ali
quo non contradicit ſi bene inſpiciatur. Non. obſt. l. ſi filius. ff.
ad macedo. quia ibi interuenit actus poſitiuus receptionis et
retentionis litterarum. vt declarat Barto. in. d. l. quo. n. & in. l.
cum tabernam. §. i. in fin. ff. de pig. Non obſt. l. ſi vt proponis
la. i. C. de nup. quia ſm Cyn. ibi. & in dicta lege inuitus. eſt ſpe
ciale fauore matrimonij & coniunctionis perſonarũ. Non ob.
l. ij. C. cõia vtri. iud. qꝛ ibi fuit expreſſus cõſenſus. Non ob. tex.
in. d. auc. qua in prouincia. alleg. per Bal. qꝛ illa potius facit in
contrarium. nam ibi ponitur diuerſus & ſpecialis caſus in eo q

denunciat abſenti ex cuius domo ſeu facto aliquid inique patie
bar qḋ non eſt in caſu noſtro. Et intellectum illius auctēice ape
riam infra proxime in caſibus in quibus ſaluabo dictum Inno
cen. Non ob. glo. in. l. i. ff. de nego. geſt. q̄ rñde vt ibi per Bar
to. qḋ ꝓcedit qñ tractabaẜ de fauore patientis. alś ſecus per. d.
§. inuitus. ⁊ ita ēt loquitur. d. l. q patiẜ. Nō ob. l. i. §. magrum.
ff. de exercito. q̄ ibi magiſter nauis ⁊ ſic hñs a me gñale manda
tum prepoſuit quēdam alium magiſterio me ſciēte ⁊ patiēte: nā
eo caſu videor ratificare ⁊ cōfirmare ⁊ preponere eundem: nec
mirum q̄ non ſolū vbi magiſter nauis habuiſſet mandatum ſuf
ficiens ad preponendum aliū vt ibi hébat vt p3 in tex. ibi in pn.
ſed etiā ſi nō habuiſſet mandatum ſufficiēs ad hoc dūmodo ha
beret aliquale mandatū l3 ipſe excedat fines mandati videor cō
ſentire ſi ſcio ⁊ patior. caſus eſt not. in. d. c. cum olim. el. i. ⁊ iſto
modo loqẜ tex. etiam in. c. fi. de iureiu. in. vj. quē lo. allegat pro
caſu contra opi. Bar. ⁊ ita illum tex. declarat ⁊ intelligit Ioan.
mona. ⁊ Io. and. in. c. cum quis. de ſenten. excom. in. vj. in no-
uella. pro quo etiam ipſi allegant text. optimum in. c. i. in fin. vt
lit. non coteſta. ⁊. l. ij. §. C. de exactio. mili. annone. li. xij. quam
ad hoc allegat etiam Bal. in. l. i. §. ſi procurator. poſt princ. ff. ſi
quis iuſdi. non obtem. dum allegat. l. i. C. de fal. mo. eodē mo
do etiam loquitur. l. fina. C. quod cum eo. ad quam etiam. ff. ꝓ
xime dedi aliam reſponſionem. ⁊ ſic patet reſponſio ad omnia
87 allegata in contrarium. ¶ † Et ex his vltimo loco dictis collige
88 dictum Inno.[a] in. d. c. ex parte. poteſt primo loco ſaluari vide-

Additio. a ¶ Dictum Inno. vid ple ne ꝑ Fely. in c. ex parte dca m. in. iii. colū. de reſcri. Tho mas diplous.

licet quando ſciuiſſem procuratorem meū habentem mandatū
excedere fines mandati. nam tunc ſi patior videor conſentire. d.
c. cum olim. ⁊ ibi communiter hoc approbant omnes ⁊. d. c. fi.
de iureiuran. in ſexto cum alijs. ff. proxime allega. ⁊ idem ſequi
tur And. de iſer. in. c. imperialem. §. pe. de probi. ſeu. alie. per
Fede. vbi ſpecialiter allegat. d. l. fina. q̄ cum eo ⁊ per dictum. c.
cum olim. Idem tenet do. Anto. in. c. ceterum. ad fi. de iudi. ⁊
Io. and. in. d. c. cum quis. ⁊ Ioā. de imo. hic qui ad hoc ſolum
allegat tex. in. c. cum olim. Idem no. ipſe in. d. §. volūtate. ⁊ in
d. c. ex parte. ⁊ Dominicus in. d. c. qui ad agendum. Idem fuit
de mente Gui. de cu. in. l. i. in prin. de exercito. vbi dicit ſi iudex
delegatus ab ordinario ſubdelegauit cauſam ſciente ⁊ patiente
ordinario an proceſſus factus coram delegato valebit. videtur
q̄ non: quia delegatus ſubdelegare non poteſt. l. a iudice. C. de
iudi. l. more. ff. de iuriſdi. om. iudi. contrariū decidit ipſe q̄ de
legato potuiſſet dare ſpeciale mandatum ſubdelegādi cum ſub
delegatus videatur delegatus ab ordinario. l. apertiſſimi. in fi-
ne cum glo. fina. C. de iudi. ⁊ no. omnes in. d. l. more. ergo pa-
tiendo q̄ delegatus excedat fines mandati delegatorij videtur
delegatus ampliare mandatum. per. d. l. i. §. magiſtrum. quod
88 tene menti perpetuo. ¶ † Secundo poteſt ſaluari dictum In-
nocē. in. d. c. ex parte. in coniuncta perſona agente nomine meo
ita voluit Cy. in. l. inuitus. in. i. q. C. de procurato. allegat in ar-
gumento. l. in adoptionibus. ff. de adop. ⁊. l. ſi ſeruus cōmunis
ff. de dona. inter virum ⁊ vxo. plus dīt ibi Pe. ⁊ Cy. v3 idem
eſſe in valde amico q̄ etia3 quedam dicitur eſſe coniunctio iter
valde amicos. allegant. l. late culpe. §. amicos. ff. de verbo. ſig.
⁊ cum hac opi. tranſit Pet. de ancha. in cle. i. de procurato. ſed
Anto. de bu. ⁊ Imo. in. d. c. ex parte. approbant illud quod di-
ctum eſt de coniuncta perſona. ſed in amico dicunt iure non ꝓ-
bari. nam ſm eos videmus coniunctis permiſſum eſſe agere ſi-
ne mandato. l. ſed ⁊ hec. in prin. ff. de procur. ⁊. l. exigendi. C. eo.
titu. tamen in amico hoc non reperitur expreſſum in iure. vnde
in exorbitantibus non debet fieri extenſio. l. ſi vero. §. de viro.
ff. ſolu. ma. ⁊ idem tenet Dominicus in. d. c. qui ad agendum.
Io. de imo. in. d. c. cū olim. ⁊ in. d. §. voluntate. approbat illud
quod ſimpliciter dicit Cyn. in coniuncta perſona: ⁊ idem dicit
Anto. de bu. in. d. c. q̄uis. tamen ibi Inno. in coniuncta perſo-
na ſentit expreſſe contrarium. ⁊ Bal. idem in. l. licet. in fine. C.
de procu. vnde ipſemet Imo. in. d. c. q̄uis. ⁊ hic dicit q̄ licet di
cta opi. Cy. in coniuncta perſona ſatis videatur tollerabilis ta
men non videtur bene iure probari: q̄ ſm eum videtur contra
generalitatem. d. l. ita tamen. §. in hac. ⁊. d. l. iij. §. i. eode3 titu.
Certe in cōiuncta perſona videtur poſſe procedere id quod di-
xit Cy. nec contrarium dicit tex. in. d. l. iij. §. i. ⁊ in. §. in hac. li-
cet contra Cy. poſſit allegari id quod no. Io. and. in. c. i. de de
ſpon. impube. lib. vj. in nouella. Tamen non recedo a predicta
opi. tanquam magis communi. Circa illud autem q̄ de ami-
co dixit Cy. poteſt pro eo allegari id qḋ no. Guil. de cu. in. d. l.
ſed ⁊ he. in prin. vbi tenuit q̄ ſicut cōiunct⁹ poteſt agere ſine mā
dato ita ⁊ valde amicus. ad hoc allegat plura. ⁊ maxime q̄ ta-
lis amicitia preponderat fraternitati. allegat. l. cum allegas. C.
de caſtren. pecu. mi. lib. xij. ⁊. l. hereditatis in prin. ff. de caſtren.
pecu. ⁊ idem tenet Cy. in. d. l. exigendi. in. q. ij. ⁊ refert Barto.
in. l. non ſolum. §. qui alieno. in prin. ff. de procura. ⁊ Specu. in
tit. de aduo. §. obijcitur. ver. eſt quartus ordo. ⁊ Io. and. in. c.
fi. de poſtul. prela. ⁊ idem Saly. in. d. l. exigendi. vbi adducunt
plura que breuitatis cauſa omitto. Contrarium tenuit Ray. in
d. l. exigendi. ſ. q̄ amicus agere non poſſit maxime q̄ potētior
eſt ius ſanguinis q̄ amicitia. nam faciliter tollitur amicitia alle-
gat. l. iij. ff. de adimen. leg. nō autē tollitur ius agnationis. l. ius
agnatiōis cum ſi. ff. de pac. allegat alia plura que omitto poſtq̄
non eſt noſter articulus principalis. ⁊ iſtud idem t3 Ang. in. d. l.
ſed ⁊ he. ⁊ Bal. in. l. i. in. xxij. col. in ver. qd de ſingulari amico.
C. qui accuſa. nō poſ. ⁊ Io. and. in. c. corā. de offi. dele. ⁊ do. an
to. ⁊ Imo. in. c. fi. de poſtu. ⁊ do. Anto. in. c. cum. M. de con-
ſti. Imo. in. l. ex facto. §. ſi quis rogatus. in. x. col. ad treb. ⁊ Io
an. de imo. in. l. ſi vero. §. de viro. ff. ſolu. ma. ⁊ iſta eſt de mente
docto. in. c. fi. de procu. reprobata glo. ibi. Idem vr̄ velle archi.
in. c. ſtatutum. in. §. cum aute3. de reſcri. in. vj. hñ facit. l. tutori.
in ver. amici. iuncto tex. ibi: nec agēdi. C. de neg. geſt. Et ad 2-
ria facilis eſt rñſio vt colligitur ex his que per doc. no. in dictis
locis. Pōdera etiā q̄ Cy. in. d. l. inuitus. in. i. q. loquitur in cō-
iuncta perſona agente pro coniuncta ꝑſona pñti ⁊ patiēti l3 hoc
extendat ad agentes pro abſente: ſciēte ⁊ patiēte: que tñ diuerſa
eſſe vidētur. vt dicam. ff. in. vj. caſu in quo ſaluabo dictu3 Inno.
89 ¶ † Item ſaluari poteſt ⁊ tertio dictum Innocē. in. c. ex parte.
vbicunq3 aliquis ageret noīe meo in iudicio id qḋ eſſ3 omnino
mihi cōmodu3. nam tūc videor mādare ſi patior. d. l. qui patiẜ.
⁊. d. l. ſi nō remunerādi. §. ſi paſſus. eo. tit. Et hoc caſu verificaẜ
deciſio dñorum de rota in ꝯcluſione. ff. allegata ⁊ hoc vult Cy.
etiam in. l. ſi pecuniā. in prin. C. de neg. geſt. ⁊ do. Anto. in. c. ex
parte. vbi infert q̄ ſi quis in noīe meo appellauit a ſnia ꝯ me lata
⁊ pñs ſim appellationi ⁊ non ꝯdicam videor mādare appellari
noīe meo cum tendat ad fauorem meū ne ſnia exequatur. ſecus
vbi ſumus in dubio an ſit fauorabile patienti: q̄ tunc procedit
90 opi. Bar. ¶ † Quarto ſaluari pōt dcm̄ Inno. in alio caſu v3 in
eo qui interueniret ex parte rei cu3 neceſſario habeat reus ſe de
fendere qm̄ iudicium redditur in inuitum. vt. l. inter ſtipulantē
in. §. i. ff. de ver. ob. l. quotiens. §. i. ff. de noxa. ⁊ ſic videtur vtil
ter facere nomine meo comparens. vt per Ant. de bu. in cle. i.
de procu. Sed Imo. ibi. ⁊ in. l. ij. §. voluntatis. ff. ſol. ma. ⁊ hic
reprehendit hanc opi. q̄ nō dr̄ vtiliter facere defendēs niſi obti
neat. d. §. in hac. cū concor. Iſtud ide3 vr̄ velle Bal. in. l. in cau
ſe. §. i. ff. de procu. ⁊ in. l. i. ff. de neg. geſt. ⁊ in auc. qua in prouin
cia. in vlti. col. C. vbi de cri. agi op3. vbi t3 q̄ dcm̄ Inno. ſibilo-
91 cum non poſſit vendicare in comparente pro reo. ¶ † Ite3 po
teſt ſaluari dictu3 Inno. in eo q cōparet pro actore poſtq̄ actor
lite3 fuerat ꝯteſtatus: q̄ tūc cēſetur comparēs vtiliter agere vel
gerere negociū actoris. qm̄ actor lite cōteſt. ꝓſequi litē tenebaẜ
vt in auc. qui ſemel. C. quō ⁊ qñ iudex. ⁊ ita tenet do. Anto. de
bu. in. d. cle. i. de procu. ſed iſtā ſaluationē reprehendit Imo. in
d. §. voluntate. per rōnem ꝓxime allegatā in ꝓximo precedēti
92 caſu. ¶ † Sexto ſaluari pōt dcm̄ Inno. in eo q̄ a prin. ageret ſi
ne mandato pro alio ſi eſſet de perſonis que pro alio ſine māda
to agere non poſſunt ſm Bal. in. d. l. l3. in fi. pro hoc allegat. l.
mutus. §. his q cum ibi no. per Cy. in addi. ff. de procur. ſecus
dicit Bal. in eo. q vt defenſor cōparet ex parte rei cum defenſor
poſſit admitti etiam inuito eo qui defendiẜ. l. ſolutionē. vel iudi
cium. ff. de ſol. ⁊. l. exigendi. C. de ꝓcu. iō tunc ſcia ⁊ patiētia ta-
citum madatum nō inducit: ſed debet tūc obſeruari illud qḋ di
xit tex. in. d. auc. qua in prouincia. C. vbi de cri. agi op3. Idē vo
luit Bal. in. d. l. in cāe. §. i. ff. de ꝓcu. vbi inquit q̄ dcm̄ Inno. in
d. c. ex parte. pōt ꝓcedere in comparēte pro actore: vt no. glo.
d. l. quo enim. in prin. ſed in cōparente pro reo ſcīa dñi nō tr̄ ꝓ
mandato. operatur tñ hoc v3 q̄ l3 prima executio fiat in defen-
ſorē. l. plautius. ff. de ꝓcu. tñ executio ſecūdaria in ſubſidiu3 rō
ne ſcientie ⁊ patientie fiet in dñm. tex. eſt ſm eum notādus in. d.
aucten. qua in ꝓuincia. ⁊ ſic vult Bal. q̄ defenſore non exiſten-
te ſoluendo fiat executio in bonis rei propter eius patientiam.
quod perpetuo eſt menti tenendum ſm Pau. de caſtr. in. d. l.
in cauſe.

in cauſe. Idem tenet Bal.in.l.ſi tutor.C.in qui.cau.in integ.re-
ſti.non eſt neceſ.⁊ in.l.i.ff.de neg.geſt.per tex.in.d.auc.qua in
prouincia.qui dicit non eſſe alibi ⁊ idem voluit in.d.auct.qua
in prouincia.in vlti.colum.⁊ ita etiam videtur ibi Guil.velle.
¶ Adde primo ꝙ illud quod dicit Bald.in comparente pro
actore ſaluãdo Innocen.non videtur ꝓbari in.d.l.mutuus.§.
ſi imo in text.videtur dici contrarium dum vult ꝙ ſola patien-
tia non ſufficiat. ¶ Item not.ꝙ Bald.in.d.l.ij in ſin.vt retuli
ſ.videtur ſentire ꝙ ſi ſcio coniunctum agere pro me ſine man-
dato non videor conſentire cuius contrarium tenet Cyn.in.d.
l.inuitus.vt dixi. ¶ Item ⁊ ſecũdo adde inq̃tum Bal.dicit ꝙ
poteſt fieri executio in ſubſidium contra reũ patientem per.d.
auct.qua in prouincia.⁊ ꝙ Ang.in aucten.vt omnes obedi.iu-
di.in prin.videtur idem tenere ⁊ hoc per glo.ibi que incipit ca
ſum ⁊c.in ver.ſecũdo pone ⁊c.quod dicit ſingulariter notãdu;
ſed certe littera in auct.qua in prouincia.non videtur pati poſ
ſe hunc intellectum per illu; tex.in ver.ex cuius domo quid ini
quum patior nam quando me offero defenſioni ſine mandato
nil iniquum patior ex domo tua ſed ex facto meo tãtum.ideo
in me fit executio ſententie.l.iiij.in princ.ff.eod.⁊.d.l.plautius
ſed dato ꝙ hoc ſit verum.ſ.ꝙ diſpoſitio illius auctentice poſſit
habere locum in caſu iſto quo ad ſubſidiariam executionẽ eſſet
pulchra limitatio ad opin.Barto.ideo eam ſemper tene men-
93 ti. ¶ † Item inquãtum Bal.dicit ꝙ non poſſum impedire vo-
lentem me defendere intelligas eſſe verum quando vult me de
fendere non tanq̃ habens a me mandatum ſed tanq̃ defenſor
gl.eſt in aucten.vt omnes obedi.iudi.§.ſi vero.in ver.credit ⁊
in.d.l.ſolutionem. ¶ Septimo ſaluari poteſt dictum Innocẽ.
quotiens non ſolum te ſciente ſed preſente ⁊ patiente compa-
reo in iudicio nomine tuo.ita vult Guido de ſuza.in.d.l.ij.C.
de procu.vbi queſiuit in terminis illius.l.quiã ſi ſcio te falſum
eſſe procuratorem ⁊ comparentem in iudicio nomine meo an
fiet preiudicium mihi patienti ⁊ arguit ꝙ ſic per.l.ſi ſine.C.ad
velle.⁊.l.i.§.ſabinus.ff.cõmuni diui.⁊.d.§.paſſus.⁊.l.itẽ que-
ritur.§.qui impleto.ff.loca.econtra arguit ꝙ non q: ſciebam
ius meum ſaluum vbiq; durare.l.ſicut.§.non videtur.ff.qui.
mo.pig.vel hypo.ſol.⁊.d.l.gayus.ſoluit ipſe ꝙ ſi fui preſens
in iudicio ⁊ tacui mihi preiudicat.allegat hanc legem.alſ ſecus
per iura ſecũdo loco allegata ⁊ per.l.in cauſe.§.i.de procu.⁊.l.
a ſententia.in princi.ff.de appel.Addo ꝙ idem tenet Bal.in.l.
i.ff.de neg.geſt.vbi dixit ꝙ ſi quis me preſente ⁊ patiẽte me de
fendit videor mãdare ſibi per.d.l.qui patitur.ſecus dicit ſi me
non preſente.pro hoc facit q: Ioan.and.in.c.i.de deſpon.im-
pu.lib.vj.in nouella per illum tex.⁊ Barto.in.d.l.quo enim.in
prin.faciunt differentiam inter preſentem ⁊ abſentem patien-
tem vt dixi.ff.in reſpõſione data ad.d.l.gayus licet Cyn.in.l.ſi
pecuniam in prin.ff.de neg.geſt.nullam videatur facere dfiam
94 inter preſentem vel non preſentem. ¶ † Octauo poteſt ſaluari
dictum Innocẽ.ſm Bal.in.l.falſus in.xij.colum.C.de furtis.
vbi ſi dominus ſciuiſſet non ſolum quem cõparere nomine ip-
ſius domini in iudicio ſed etiam ventilare queſtionem de man-
dato ⁊ tacuiſſe q: diſſimulatio ſibi nocet.allegat in arg.l.ſi ſine
C.ad velle.⁊ tex.in.d.auc.qua in prouincia.ſubdit Bal.ꝙ hoc
proculdubio eſt verum ſi dominus fuit citatus ⁊ receptis litte
ris citatorijs non contradixit.allegat in arg.l.ſi filius.ff.ad ma
cedo.Hanc vltimã partem quando citatio interuenit putarem
veram ſed primã non q: non probatur iure ⁊ eſt cõtra ſuperius
dicta nec ad hoc facit lex noſtra q: loquitur quãdo agens vere
habebat cãm a patiente. ¶ Nono poteſt ſaluari Innocen.ſ.da
to ꝙ ſola ſcientia non inducat mãdatum tamen ſaltem inducit
preſumptionem mãdati contra dominum niſi dñs prohibet il
lum non eſſe ꝓcuratorem ⁊ ita ꝓprie loquitur Imol.in.c.cum
in iure.de offi.deleg.in glo.mag.quod dictũ eſt ſingulare ſm
Innocen.hic in vlti.colũ.⁊ approbat do.Anto.in.d.c.q̃uis ⁊
do.Anto.⁊ Imo.in.d.c.ex parte ⁊ in.d.c.cum inter.⁊.d.Do
mi.in.d.c.qui ad agendum.Conſidera tamen ꝙ Inno.in.d.
c.cum in iure.non fundat hoc niſi per ea que ipſe notarius.d.c.
ex parte.vnde in puncto iuris ſi non procederet illud quod ipſe
dicit in.c.ex parte putarem ẽt non ꝓcedere eadẽ rõne illud qđ
ipſe dicit in.d.c.cũ in iure maxime cũ iſta ſit extrinſeca ſolẽnitas
95 que non preſumitur.l.quecunq;.§.fina.ſupra de pub. ¶ † De
cimo poteſt ſaluari in eo qui alias fuiſſet procurator ſed fuiſſet
reuocatus nam ſi poſt reuocationem fuiſſet in iudicio ſciente ⁊
patiente domino videtur ſibi renouatum mandatum ita tenet
Ioan.de imo.in.d.c.cum olim.⁊ in.d.c.ex parte ⁊ in.d.§.vo
luntate ⁊ hoc q: ſm eum primordium mãdati facilius inducit
ratihabitionem allegat in argu.not.per gl.in.l.ſemper qui nõ
prohibite.ff.de reg.iur.⁊ in.l.ſi pecuniam.C.de nego.geſt.⁊ in
l.cum quis.§.i.ff.de ſolu.⁊.l.cum filius.§.heres.ff.de lega.ij.
Idem tenet do.Dominicus in.d.c.qui ad agendum.per pro-
xime allegata.Sed hoc non puto verum quia minus queritur
nobis per procur.reuocatum q̃ per eum qui nunq̃ fuit procu-
rator.l.diſpenſatore;.verſi.ſi vero.ff.de ſolu.quem etiam ita al
legat Bart.in.d.l.cũ quis.§.i.vbi etiam dicit.ꝙ.d.l.ſemper
cum glo.⁊ alie ſimiles nõ probant id ad quod proxime ſunt al-
96 legate. ¶ † Et ex predictis poteſt decidi quottidiana queſtio
v;.aliquis geſſit ſe pro locũtente ſuperioris ſciente ⁊ patiente
ſuperiore an geſta ab eo valeant quaſi videatur ſuperior tacite
mandaſſe ſi aliter de cõmiſſione non conſtet.Guil.in.l.i.in pri
ci.ff.de exercito.tenuit ꝙ ſic per tex.in ea.l.i.§.magiſtrum ve-
ritas pendet ex predictis nec latius examino q: huic queſtioni
eſt annexa alia materia de qua in.l.barbarius.ff.de offi.preto.
⁊ in.l.ij.C.de ſenten.⁊ per Innocen.ſingulariter in.c.nihil.de
elec.per alios maxime domi.Anto.in repeti.c.conſultationi-
97 bus.de iure patro.cum ſimi. ¶ † Et quia tactum eſt in hac gl.
an ſententia lata contra vxorem noceat marito in re dotali.que
ro quid econtra.an ſententia lata conſtante matrimonio cõtra
maritum ſuper fundo dotali preiudicet vxori agere volenti.ſo
lu.matrimo.Guil.in.l.de die.§.quidam.ff.qui ſatiſda.cogã.
arguit primo ꝙ non quia conſtante matrimonio facultas de-
ducendi in iudicio ius fundi dotalis non ſpectat ad vxorem.l.
in rebus.§.omnes.⁊.l.vbi adhuc.C.de iure dotium.Simile
videmus ſecundum eum ꝙ factum patris in rebus filij eo tem
pore quo filius ius ſuum in iudicio deducere non poterat filio
minime nocet.l.i.in fi.C.de bonis mater.pro hoc alſat.l.apud
celſum.§.ſed ſi mulier.⁊.§.apud iulianum.ff.de doli.excep.cõ-
trarium ipſe decidit per tex.in.d.l.de die.§.quidam.cum glo.
in ver.rem ſuam vbi dicitur ꝙ cauſa fundi dotalis intẽtata per
maritum dicitur eſſe cauſa mulieris ⁊ ad eius vtilitatem et pro
hoc etia; dicit eſſe tex.in.l.ſi pro re pupilli.§.i.ff.de euic.⁊ in.l.
meuia.§.fundus.ff.ſolu.matrimo.⁊ in.l.creditor.§.predium
ff.de act.emp.⁊ quia maritus eſt pluſq̃ ꝓcurator in fundo do-
tali cum ſit dominus.l.doce.C.de rei vendi.ergo ſi ſentẽtia la-
ta contra procuratorem nocet domino.l.ſi iure.§.hoc iure.cũ
ſimi.ff.de excep.rei iudi.q̃tomagis in propoſito ⁊ hoc credit
eſſe verum niſi mariti colluſio vel culpa interceſſiſſet ⁊ maritus
ſoluendo non eſſet.allegat in argumen.l.elegãter.§.penul.de
do.l.pater.ff.de do.prele.⁊.l.fina.in princip.ff.de eo per quẽ
fa.erit ⁊ pro hoc dicit in ſpe.eſſe text.notandum in.l.ticio cen-
tum in.§.ticio genero.in fi.ff.de condi.⁊ demon.Et reſpõdet
ad primam rationem allegatam in contrarium ꝙ illa non erat
attendenda ſed alia.v; ꝙ de voluntate mulieris proceſſit mari
tus cum cenſeatur procurator ſuus.ergo ſibi nocet.allegat pro
hoc.d.§.hoc iure ⁊ ſubdit ꝙ diſtingui nõ debeat an mulier ſci-
uerit an ignorauerit prout in hac lege q: hec lex loquitur in ca-
ſu diuerſo ſubdens ꝙ lex iſta intelligitur ꝙ hec ſententia lata cõ
tra mulierem marito preiudicat tribus cõcurrentibus v; ſcien-
tia mariti ⁊ ꝙ maritus ab vxore cauſam habuerit ⁊ ꝙ vxor nõ
fuerit actrix ſed rea vt hic in gl.Et hoc ideo q: ſi fuiſſet actrix
⁊ abſolueretur reus non propter hoc inferreretur ꝙ reus eſſet
dominus non maritus ſed in queſtione noſtra hoc non attendi
tur quia maritus nomine mulieris agere videtur cu; ſit pluſq̃
procurator.Ex quibus dicit cautelam dari ꝙ fundus dotalis
alienari poterit vt ſi ſoluẽdo ſit faciat ꝙ a poſſeſſione cadat quã
curet per tertium apprehendi cui inſtrumenta tradat demum
maritus contra eum ad fundum agat ac probare nitatur ⁊ ſuc-
cumbat nam ſententia mulieri nocebit dummodõ ſi maritus
ſoluendo ſit niſi colluſio probaretur vel culpa mariti.Idem te-
nuit ipſemet Guil.in.d.l.doce.per.d.l.meuia.⁊.d.l.ſi pro reo.
d.l.ſi ticia.idem tenuit Raynal.in.d.l.doce.per.d.l.ſi pro eo.
niſi marito poſſit culpa imputari.d.l.ticia.Bald.in preallega.
l.doce.dicit veritatem eſſe ꝙ ſententia vxori preiudicat niſi vi-
cio ſuo maritus ſuccubuiſſet ⁊ ſoluendo non eſſet.allegat.d.§.
ticio genero.Nec ob.ſm eum ꝙ maritus nõ poteſt fundũ do
talem alienare.l.i.§.⁊ cum lex.C.de rei vxo.act.quia reſpondit
ꝙ hec alienatio non ſit per maritum ſed per pretorem.l.iij.§.

i.ff.de re.eorum.Subdit tamen Bald.ibi in fin. ꝙ pro opin. contraria.ſ.ꝙ ſententia mulieri non noceat facit quia ſiue res iſta dicatur hypothecata mulieri.ſiue in eius vero vel ficto dominio non videtur preiudicare ſibi.l. ſi ſuperatus in princi.ff. de pig.⁊ ponit ibi Bald.etiam quando maritus ſuo vicio ſuccumbere dicatur.Bartol.no.in dicta lege de die.§.quidam tenuit ꝙ ſententia preiudicet mulieri ſi ſciuit ⁊ non aliter per id quod dicitur in ſententia lata contra debitorem que preiudicat debitori.Et in ſententia lata contra libertum que preiudicat patrono.Non obſt.ꝙ maritus ſit pluſq̃ procurator.quia verum eſt ꝙ pro tempore quo res apud eum remanſura eſt ſicut dicimus in vſufructuario qui cenſetur procurator conſtitutus a domino ſuper re vſufructuaria.l.i.in fina.ff.vſufructu quēadmo.ca.⁊.l.i.in fin.cum.l.ſequen.ff.de ope.no.nuncia.⁊ tamen non poteſt preiudicare domino ignoranti litigando.l.hoc amplius in fin.cum.l.ſequen.cum glo.in ver.mihi oportet.ff.de dam.infec.⁊.l.ſi noxali.§.i.ff.de noxa.⁊ not.Bartol.hic in.iiij.q. Et hanc.opi.ſequitur Ange.⁊ Paul.de caſt.in.d.§.quidā Bal. ibi dixit certum eſſe ꝙ ſi res dotalis euincitur marito non tenetur eam reſtituere mulieri ita dicit tex.in.d.l.meuia.ſed queſtio eſt vtrum tunc mulier poſſit agere ſolu.matri.contra euincentem ⁊ iſto caſu dixit ſibi non placere diſtinctionem Gui.quā facit per.d.l.ticia.ſ.an maritus ſit ſoluendo vel nō q: ſm Bald. quando mulier non habet regreſſum contra maritum nihil ad rēhum ſi ſit ſoluendo maritus vel non cum non teneatur.bene verum eſt quando euictio ſecuta fuiſſet per culpā mariti ſeruanda eſſet diſtinctio.Guil.per.d.l.ticia.ſed vbi maritus non fuit in culpa tenet Bald.ꝙ mulieri non noceat ſententia niſi ſciuerit cauſam agi per iſtam legem.Ray.in.d.§.ticio genero.no. ex illo tex.ꝙ ſententia contra maritum non preiudicat mulieri ſi maritus ſoluendo non eſſet.tamen dicit ſubaudiri maxime ſi ſoluendo non eſſet.⁊ hoc per rationem que ponitur ibi in littera que dicit idem eſſe in cauſa quando ſoluendo eſſet.Subdit Imola.ibi ꝙ contra opi.Ray.nō facit iſta.l.ſepe quia dici poteſt ꝙ in caſu.d.§.ticio genero.mulier ignorauit cauſaȝ agi vel ſm eum forte idem ſi ſciuit.cum tex.ibi loquatur quando marito ⁊ vxori cōpetebat actio.ſed in caſu huius legis non competebat actio niſi vni.ſ.marito non autem vxori agenti.Cy.in.d. l.doce.format hanc.q.in marito agente rei ven.⁊ ſuccumbente ⁊ refert ꝙ Pet.tenet ſententiam non nocere mulieri per.d. §.ticio.ſed ſm Cy.ille tex.vī loqui in ſubſidiū marito non exiſtente ſoluēdo niſi ſubaudias maxime per rōnem que ibi ponitur in fi.ſm Cy.Ex quibus reddiſ iſte paſſus multum dubius puto opi.Bart.⁊ ſequaciū verā per predicta.⁊ ſtāte regula de qua in pn.huius legis.⁊ bene facit tex.in.l.in rebus in prin.ibi cum hec.C.de iure do.Non ob.tex.cum glo.in.d.§.quidam ibi q: ibi mulier habet ſciam.pȝ q: in codē iudicio fideiuſſor extitit.Non ob.tex.in.d.l.ſi pro re.§.i.q: ⁊ ſimiliter ibi mulier habuit ſciam per denūciationem litis ſibi factā que neceſſaria fuit vt ibi in glo.i.cōmuniter approbata.codeȝ mō rñdeo ad.l.meuia.§.fundus.q: vt ibi dicitur ſnīa non nocet mulieri niſi quando maritus fuit in culpa.ſed ſm Paul.de caſtr.idem in culpa eſſe vī ſi nō denūciauit ipſi patri mulieris qui fundum eſtimatum in dotē dederat ac ēt preſtiterat occaſionē euictionis obligando fundum.vnde ibi ſciētia ⁊ factum patris preiudicat filie habenti a patre cām lucratiuam vt ibi in glo.fina.⁊.l.apud celſum.§.ſi cum legitima.verſi.ſi quis aūt.ff.de doli exceptio.Nō obſt.d.§.ticio.quia reſpōſum eſt ſupra.nam ibi nō debet ſumi arg.a cōtrario ſenſu ex quo reſultaret deciſio cōtra alia iura.et contra rōnem illius.§.fina.in fi.l.ij.cum ibi no.C.de ꝯdi.īſer.
¶ In glo.in ver.prohibere.ibi.l.gayus dixi remiſſiue ſup tex.
98 ¶†In ea.ibi nam nec debitor.concludit ergo glo.ꝙ ratio aſſignata ibi in tex.in ver.cum aūt.nō ſit generalis.q: non hȝ locuȝ in debitore patiēte creditorem agere.vnde in eo erat alia ratio ſm Bar.q: debitor obligādo rem creditori videtur ſibi pmittere ꝙ agat hypothecaria in qua pbari debet debitoris dominium.nam creditor cenſetur quodāmodo in re ipſa pignorata conſtitutus procura.a debitore.l.ſi pignori.in fi.ff.fami.her.ſȝ tunc ob.q: inſpecta rōne Bart.abſq; aliqua ſcientia debitoris deberet ſcientia ſibi preiudicare ſicut ſnīa cōtra pcuratorē preiudicat dñ o.d.l.ſi iure.§.hoc iure.Sed reſpōdet Ange.hic ꝙ creditor pncipaliter agit ⁊ defendit ſuper iure ſuo.ſ.hypothece lȝ illud cenſeatur a iure debitoris.ideo eligitur media via vt non noceat debitori niſi ſcienti.Sed procurator deducit principaliter ius domini ⁊ nomine domini:ideo domino nocet.Sȝ do.Ant.in.c.quāuis.extra eo.in prin.reſpondēdo dicte rationi creditor videatur a debitore habere licentiam agendi hypothecaria ⁊ deducendi dominium in iudicio dicit verum eſſe qđ ſibi cenſetur data licentia deducendi ſecundo loco.Uel ſecūdū Imo.in.d.c.q̃uis.debiror obligando reȝ creditori videtur eī poſſe diſputare de dominio:niſi appareat debitoreȝ contradicere q: tunc non poterit diſputare niſi interueniente debitore: vt colligi videtur ex hac lege.Et ideo ita demum preiudicabit debitori ſi ſciuit q: aliter non poteſt apparere an ipſe debitor velit contradicere.Sed contra Imo.facit q: preſumitur perſeuerantia voluntatis niſi contrarium denunciet.l.cum tacitis.ff. de probatio.l.cum hic ſtatus.§.i.ver.pe.⁊ ibi Barto.ff.de dona.inter virum ⁊ vxo.Et licet debitor ignoraret creditorē agere hypothecaria.nihil tamen obſtabat quin potuiſſet ei denunciare ꝙ non conſentiebat cum agere poſſet hypothecaria ⁊ deducere dominiuȝ debitoris in ſui preiudiciū.Unde ratio Barto.nullo modo videtur poſſe ſubſiſtere q: ſi permittere videtur debitor creditori ꝙ agat hypothecaria vt fatetur bar.oportet ꝙ intelligaſ permiſiſſe ꝙ ageret non nomine debitoris.ſed creditoris cum debitori non cōpeteret hypothecaria.ergo ſi hoc ei videtur permittere ſequitur ꝙ ſentētia deberet preiudicare debitori etiam ignorāti contra iſtum tex.qui hoc probat ꝙ creditor non cenſetur procurator domini quo ad litigandu ȝ ⁊ circa ea que ſunt magni preiudicij.ſic eniȝ videmus in fructuario ꝙ licet cenſeatur procurator domini quo ad ea que ipſi ſunt vtilia circa rem.l.i.in fi.ff.vſufru.quēadmo.ca.non tamen cēſetur procura.domini quo ad ea que ſunt magni p̄iudicij.l.hoc amplius.§.queſitum.cum gl.in ỽ.mittendū.⁊.l.ſequē.cum glo. i.ff.de dam.infec.quod probat plenius Imo.in.c.i.vt lit.non conteſta.Unde ſecūdum Ioan.de imo.⁊ Pau.de ca.hic videtur ꝙ imo ratio iuriſconſulti hic poſſit adaptari ad perſonam creditoris contra quem lata eſt ſententia quia dici poteſt ꝙ debitor poterat pꝛhibere ne creditor experiretur.ſ.ſolus.naȝ poterat aſſiſtere ei ⁊ etiam inuito eo cauſam defendere ratione ſui intereſſe per id quod habetur in.l.pricipaliter.la.i.C.de liberali cau.⁊ in.l.ſi ſuſpecta.in pn.ff.de inoffi.teſtamē.ideo ſi hoc non fecit ſibi imputet.Sed nec iſta ratio mihi placet quia quilibet cuius intereſt principaliter poteſt liti per alium mota aſſiſtere. vt ſi coheres vult aſſiſtere liti mote contra coheredem ratione intereſſe ⁊ qualiſqualis preiudicij quod ſibi ex ſentētia infertur l.a ſentētia.in prin.⁊ ibi no.ff.de appella.⁊ ibi clare Io.de imo. in prima.q.Anto.in.c.cum ſuper.in prima.q.extra codē.⁊ tamen talis directa facultas prohibendi ſeu aſſiſtendi non facit ꝙ ſententia lata contra vnum ex coheredibus preiudicet alteri ſcienti ⁊ patienti.caſus eſt hic in prin.⁊ fortificabo infra proxime referendo verba Bal.in.l.ſi fine.C.ad velle.Unde Anto. de bu.in.d.c.quāuis.in principio dicit ſuſtineri poſſe quod ratio huius tex.locum habeat in debitore ſciente ⁊ patiente.q: q̃uis non poſſit prohibere creditorem quin agat hypothecaria. tamen inquātum aſſumit diſputationeȝ creditor ſuper proprietate cum primo loco ſpectet defenſio ad debitorem:poteſt debitor aſſumere in ſe iudicium proprietatis ⁊ impedire creditorem ⁊ de ipſa diſputare ex quo paratus eſt iudicium aſſumere: quia principale eſt in hoc ſibi preiudicium nec habet de quo cōqueraſ creditor ex quo debitor vult eū defendere cui tñ aſſiſtere poteſt creditor ne colludat.d.l.ſi ſuſpecta.eſt ergo etiam in caſu iſto bona ratio hec que in tex.hic aſſignatur ex quo is ad quē primo loco ſpectat defenſio vel actio permittit ſequentem agere ⁊ diſputare de eodem iure.Si vero prohibet videtur ex eius voluntate impedire ſequentem agere ſecundum dominum antonium ⁊ cum eo ibi tranſit dominus Abbas ſed Ioannes de imola ibi reprehendit dominum Antonium dicens quod forte ſi lis eſſet conteſtata cum creditore non poſſet tunc inuitus remoueri a iudicio per ea que notat Barto.in hac lege in octaua queſtione.Et quia iudicium intentatuȝ per creditorem ſuper hypothecaria principaliter ſpectat ad creditoreȝ.Et licet incidat queſtio proprietatis videtur quod non poſſit remoueri ab ipſo iudicio licet debitor poſſit ei aſſiſtere ſi velit.ideo ſecundum eum non eſt tuta opinio domini Antoni.Aduerte q: ea que no.hic Barto.in.viij.q.⁊ in.l.ſi periuſorio.§.i.ff.de appellatio.non faciunt contra opinio.domi.Anto.q: ſi ille ad quem

principaliter

principaliter actio vel defenſio ſpectat ignorauit ſequentem eſſe
lit. cõteſta. poteſt ſm Bartolũ eũ remouere a iudicio etiã poſt
lit. conteſta. quantum ad ſui preiudiciũ. quia lit. conteſta. ſibi
ignoranti non nocet nec noceret etiam ſententia vt hic. Aut ſci-
uit litem cum eo conteſtari et tacuit: et verum eſt q ſm Barto.
non poteſt tunc eum remouere. ſed hoc eſt non ex eo quod non
habeat ius prohibendi. ſed ex eo quia videtur ſemel conſenſiſſe
tacendo in conſequentiam ſibi preiudicando ſicut in emptore et
patiente venditorem agere vt dicit Barto. hic. et in dicta. l. ſi p-
luſorio. ¶ Tamen mihi non placet opinio domi. Anto. tum
per rationem hic in gloſa aſſignatam. tum etiã quia ille princi-
palis in cauſa non debet poſſe remoueri per illum qui eſt minus
principalis. vt notat Innocentius in capitulo cũ ſuper extra eo.
et Barto. in dicta. l. ſi perluſorio. §. i. in principio vbi ad hoc al-
legat iſtam legem. bene facit. l. principaliter. la. ij. C. de liber. ca.
et dicta. l. ſi ſuſpecta. ¶ Sed ſi creditor agit hypothecaria dici-
tur eſſe principalis in cauſa. quia illud ius principaliter deductũ
competit ſibi et non alteri. Et de dominio debitoris non princi-
paliter ſed incidenter tractatur. nam non petitur in hypotheca-
ria declarari ſuper dominio ſed condemnari poſſeſſorem vt rem
reſtituat vel ſoluat id pro quo obligata res eſt. l. ij. C. ſi vnus ex
pluri. her. cre. ¶ Et quod incidenter deducatur nota. expreſſe
Barto. in. l. quidam in ſuo. ff. de conditio. inſtito. dum allegat. l.
et que nondum etc. Bald. in. l. ſi fine. in vltima columna. C. ad vel-
leia. in hoc dicit quod ratio quare ſententia lata contra credi-
torem preiudicat debitori. vel contra vxorem preiudicat mari-
to. vel contra libertum preiudicat patrono eſt duplex: et vna ſine
altera non ſufficit. ¶ Prima eſt quia ius de quo litigatur magis
ſpectat ad petitionem et defenſionem tacentis q̃ litigantis et idõ
ipſe poteſt preferri litiganti: Et per hoc eum a lite prohibere vel
ſaltem ei aſſiſtere. Secunda ratio quia lis eſt ſuper eodem iure
quod vnus ab altero ſe habere pretendat. et ideo ſunt quodam
modo duo rei eiuſdem iudicij. ſiue rei agendi ſiue defendendi. Et
interdum exercitor litis eſt principalior interdũ ille q tacet prin-
cipalior eſt. vt dicit colligi ex hac lege. vnde illa ratio que allega-
tur. ſ. quod inuito tacente agere non poterat non ſufficeret. vt di-
cit Bald. colligi hic. Et ſic eſt de mente Bald. quod illa ratio po-
ſita hic in verſi. cur autem. etc. concurrente alio. ſ. q vnus habeat
cauſam ab altero conueniat debitori vt ſibi ex dicta ratione preiu-
dicet ſententia contra creditorem lata. ¶ Sed nõ reſpõdet ratio-
nibus ſuperius allegatis in contrarium ex quibus probatum eſt
q debitor non poteſt phibere. et licet poſſit aſſiſtere liti illud nõ
vr cõſiderandũ. vt pbaui. Quod fortifico p. l. ſi deſerta. C. ſi pp
pu. pen. et per no. per glo. et doc. in. l. cũ miles. §. i. in verſi. facien
da ex qui. cau. ma. vbi dicitur q ſi fertur ſententia contra eum a
quo cauſam habeo non preiudicat mihi niſi preſenti vel citato.
Et ſic non eſt contenta lex ex ſola ſcientia vt probatur hic: qr non
ſufficit q vnus habeat cauſam ab altero ſed requiritur q actio
vel defenſio primo loco ſpectet ad patientem et tamẽ certũ eſt q
in caſu dicte. l. ſi deſerta. et dicte. l. cum miles. ille qui cauſam ha-
bebat a litigante poterat ſemper aſſiſtere liti pro intereſſe ſuo ra-
tione qualis qualis preiudicij quod ſemper infertur tertio ex ſen
tentia lata contra alium. d. l. a ſententia in princip. et dixi in glo. i.
¶ Unde cũ huic caſui non conueniat ratio iuriſconſulti nec alia
poſſit aſſignari ſufficiens vt patet. ex predictis et fatentur docto.
omnes rationes que aſſignari poſſent p̃dente ratione iuriſcon-
ſulti hic in ver. cur autem ergo cõcludo q littera piſana ſit vera et
non iſta ſm quam piſanam litteram ſententia contra debitorem
lata preiudicat creditori. non autem econtra. qr hoc non reperi-
tur iure cautum. et ſic ſumus in regula. cũ non reperiatur iſte ca-
ſus exceptus ab ea. ¶ Pro hac opi. pondero hic tex. in ver. prio-
rem dominum. ſed creditor non eſt dominus ergo etc. Nec ob.
ſi diceretur q etiam ratio iuriſconſulti nõ conuenit quando ſen-
tentia eſt lata contra debitorem agentem vel conuentum rei vẽ
di. quia prohiberi non poteſt a creditore et tamen ſententia con
tra debitorem lata creditori preiudicat ſm litteram piſanam. qr
poteſt reſponderi ſm docto. et maxime Jo. de Imo. hic q ratio
quare ſententia contra debitorem lata nocet creditori eſt qr cre
ditor patitur debitorem expediri ſaltem indirecte et in conſequẽ
tiam de iure quod habet creditor ex perſona experientis. nam ex
quo patiſ debitorem experiri de dominio rei hypothecate pati
tur in cõſequẽtiã experiri de hypothecata in qua hꝫ cauſaꝫ ab agẽ
te et que cauſatur ab ipſo dominio agentis. d. l. et que nõdum. §.
quod dicitur. de pigno. Et iſtam rationem dicit colligi ex hoc
tex. in ver. his vero. et melius ex. c. penulti. extra eo. et huic ratio
ni bene adaptatur tex. in ver. priorem dominum. iſta ergo ratio
tam expreſſe poſita in. d. c. penul. conuenit quando debitor agit
et creditor patitur et non econtra: qr debitor non habet cauſam
a creditore agente. Sed dici poſſet q in hoc non verificatur ra-
tio tex. hic. ſ. q primo loco actio vel defenſio iſto caſu ſpectet ad
creditorem patientem. immo rei vendica. agendo. item defen-
99 dendo ſpectat principaliter ad debitorem domini. † Qua pro-
pter hic Raphael multum ſubtiliter inquit: q licet Doctores
non dicant: tamen aduertendum eſt: quia tex. hic loquitur de pi
gnore quod proprie eſt per traditionem. l. ſi rem alienam. §. pro
prie. ff. de pigno. actio. vnde iſto caſu optime procedit q primo
loco ſpectat actio vel defenſio ad creditorem. quia rem habet et
poſſidet intantum q debitor rei vendica. conueniri non poteſt.
caſus eſt: licet ipſe non alleget in. l. ſerui nomine. ff. de vſucapio.
Secundario dicitur pertinere ad debitorem defenſio: quia ſi pi-
gnus euinceretur poſſet conueniri a creditore contraria pigno-
raticia. l. tutor. §. contraria. ff. de pigno. actio. et ſic debitorem ſi-
milis venditori. Similiter ſi ponamus q debitor velit agere: ad
hoc clarum eſt q primo ſpectet ad creditorem: quia ſi res obli-
gata poſſideatur ab alio: et concurrant debitor et creditor: prefer
tur creditor et excludit debitorem ergo et poſſeſſionem per regu
lam que habet: q ſi vinco vincentem te etc. vt in hac glo. et hoc
clarum eſt de iure iſto. hodie autem cũ creditor non poſſit age-
re contra tertium poſſeſſorem niſi excuſſo prius principali debi
tore. §. ſed neqꝫ. in auten. de fideiuſſo. videtur q tunc non ſpe-
ctaret actio primo ad creditorem: et ſic non poſſum debitorem
remouere. ¶ Sed certe adhuc hodie poterit preferri creditor.
quia illud quod dicitur in. d. §. ſed neqꝫ. procedit in hypotheca
ria per conuentionem: ſed ſi creditor cui eſſet realiter traditum
pignus caderet a poſſeſſione. non putat Rapha. eum prohiberi
agere ad poſſeſſionẽ non excuſſo prius principali debitore. nã
ſi vellet excutere principalem teneretur pignoraticia actione ſi-
bi reſtituere pignus. et ſi culpa cecidiſſet a poſſeſſione repellere-
tur exceptione doli per debitorem. l. apud celſum. §. idem que
ritur. ff. de exceptio. doli. ¶ Quod nota: quia eſt notanda limi-
tatio et declaratio ad dictum. §. ſed neqꝫ. quod facit ad ea que
notat Jaco. butrica. in auctenti. ſed hodie. C. de actio. et obliga
tioni. in auten. hoc ſi debitor. C. de pigno. et Ange. in. l. fina. C.
de acquiren. poſſeſſio. et in. l. ij. §. hac ratione. ff. vi bo. rapto. et in
l. exitus. ff. de acquiren. poſſeſſ. et Bal. in. l. i. C. de reuo. his que
in fraud. credi. et in. l. i. in reportatis antiquis. ff. pro ſocio. dum
limitatur. d. §. ſed neqꝫ. non procedere vbi interueniſſet preca-
rium vel conſtitutum in pignore vel hypotheca. et ſic vbi facta
eſſet ficta traditio. Et mouetur per illam. l. fina. C. de acquiren.
poſſeſſio. Sed vbi pignus eſſet contractũ ſola conuentione. tũc
non haberet locum lex iſta et legis ratio. Quia ſi conuenitur de-
bitor rei vendicatione dici non poteſt q defenſio principaliter
ſpectet ad creditorem. ſed ad debitorem. Eodem modo ſi cre-
ditor agat rei vendicatione non poſſemus hoc dicere videlicet
q principaliter ſpectat ad creditorem actio cum non poſſit age
re niſi facta excuſſione ſm Raphaelem in dicto. §. ſed neqꝫ. qđ
diligenter not. pro limitatione et declaratione preſentis legis.
100 ¶ † In glo. in ver. interueniente. ibi idem certe etc. Concludit
ergo glo. ſententiam contra libertum latam patrono ſcienti et
patienti preiudicare. Et iſtam opinionem ſequitur Barto. hic.
argumẽ. eius quod dicitur in hac lege de ſententia lata contra
creditorem preiudicat debitori ex eo quia debitor obligando
rem creditori videtur ei permittere vt dominium deducere poſ
ſit in iudicium. ita patronus dando libertatem ſeruo videtur ei
permittere vt de iure patronatus diſputare poſſit. vnde per om
nia concludit idem eſſe in liberto quod in creditore. ¶ Addo
q pro iſta opinione ſecundo adduci poteſt textus in. l. patro-
num. a contrario ſenſu. in ver. ignoranter. ff. ſi liber. inge. eſſe di
ca. et ibi illum textum ad hoc ponderat Benedic. de plumbino.
¶ Tertio pro hoc facit. quia niſi hoc modo intelligatur iſte te-
xtus. ſcꝫ patrono interueniente tacite videlicet per ſcientiam et
patientiam. textus iſte continet cauſam indubitabileꝫ contra. l.
quod labeo. de carbonia. edicto. Quarto pro hoc facit ſecundũ
quia immo iſte textus in verſiculo nam et ſi. etc. alio non poſſet
aptari ad caſus precedentes. ſed poneret caſum omnino diuer-
ſum. Et iſtaꝫ opinionem tenet Innocentius. in. c. quamuis. ex

tra eodē in gl. in verbo actio. ⁊ ī ỽbo hac actiōe. dicēs quod p̄ūo
ſpectat defenſio ad patronum. ſecundario ad libertum. ergo ꝑ
illum textum ⁊ per hanc legem debet preiudicare ſcientia patro
no patienti. Iſtam opinionem tenuit Angelus hic in fine dicēs
ex hoc ſumi regulam videlicet quod vbi actor apud quem ius
remanſit patitur expediri ſucceſſorem ſuum de iure apud acto
rem exiſtente ſententia contra ſucceſſorem noceat actori. Idem
tenet hic Ioannes de Imola ⁊ ſequitur etiam dominus An
toni. de butrio. in dicto capitulo q̄ñis verſicu. tertius caſus ⁊c.
Idem tenuit etiam domi. Antoni. in capitulo cum ſuper. extra
eodem in. ij. queſtione ⁊ ibi dicit hanc eſſe communem opinio
legiſtarum. Idem etiam tenet Antoni. ⁊ Ioannes de Imo.
in capitulo inter quattuor. de maiorita. ⁊ obedien. Idem etiaȝ
Bald. in. l. ſi fine. in vltima columna. C. ad velleya. dicens hanc
cauſam iuſpatronatus princip. ſpectare ad defenſioneȝ patro
ni ⁊ non liberti pro hac lege. ¶ Et reſpondet ad. l. principali
ter. la. ij C. de liber. cauſa. quod ibi loquitur quando tractaba
tur de cauſa ſeruitutis. nam tunc eſt verum quod defenſio pri
mo loco non ſpectat ad patronum ſed ad illum qui conuenitur
ſed caue: quia non aduertit Bald. quod iſte text. loquitur etiaȝ
quando tractabatur queſtio ſeruitutis vt hic in verſicu. ſeruus.
Et cum iſta opinio. gloſe tranſit etiam Ioannes de imola. in
l. a ſentētia in principio in. x. columna. ff. de appellatio. Rapha.
cuma. hic etiam approbat iſtam opinionem dicens quod iſte
verſi. nam ⁊ ſi ⁊c. ſic adaptatur ad precedentia. Viſum eſt in ỽ
ſic. his vero ⁊c. quod ideo ſententia preiudicat emptori quia de
voluntate eius ex iure ⁊c. modo ſubditur hic: licet enim non ha
beam cauſam a liberto ſed ipſe a me tamen ex iure quod ex per
ſona eius habeo iudicatum eſt: quia ius patronatus pendet ex
perſona ſua licet non habeam ab eo cauſam: ⁊ ideo cum a ſua ꝑ
ſona hoc princi. ſpectet ad eum propter tacitum mandatum
quod habere videtur vt dicit Bartolus ⁊ ſententia mihi preiu.
dicat licet ſm Raph. videatur dubium quia tex. hic dicit liber
tus vel ſeruus alterius iudicetur ⁊c. vnde parum ipſius liberti
intereſt iudicetur libertus meus magis q̄ libertus alterius ⁊ ſic
deberet dici ad patronum princi. ſpectare. Tamen ratio et
reſponſio patebit ſm eum ex reſponſione ſtatim danda per ip
ſum ad dictū capitulū cum ſuper. Naȝ dicit quod huic opinio.
gloſe non obſtat text. in dicto capitulo cum ſuper ad ſi. quia de
bet intelligi quod ibi epiſcopo obtenenſi pretendenti ius ſubie
ctionis non ſit preiudicium nam ignorauit cauſam agi cum ſub
iecto: vel licet ſciuerit non preiudicat quia ibi ſubiectus ſe defen
dens pretendebat ſe liberum non autem ſubiectum illi epiſco
po obtenenſi: vnde ille epiſcopus non poterat illi cauſe aſiſtere
hic autem libertus pretendebat ſe libertuȝ meum: vnde inuito
eo poſſum liti aſiſtere: ⁊ ſic pȝ duplex limitatio ad dictū capitu
lū cum ſuper. ⁊ vna ad iſtum text. quia iſte text. non procederet
vbi libertus in iudicio pretendiſſet ſe ingenuum ⁊ nemini ſubie
ctum ſm Rapha. quod bene nota. Et pro hac limitatione vide
nota. per Innocentiuȝ ⁊ alios in capitulo auditis. de preſcrip.
Ioannes de imola hic etiam videtur reſpondere ad dictū capi
tulū cum ſuper. quod ibi etiam intelligatur in ignorante cauſaȝ
agi prout ibi etiam videtur tenere Innocentius in gloſa in ver
ſicu. alioquin. Vel tertio poteſt reſponderi ad illum textum ſȝ
Antonium de butr. Imolā. ⁊ Abba. ibi: ⁊ in dicto capitulo q̄
nis ⁊ ſm imolam. in dicta. l. a ſententia q̄ dato q̄ ibi dictus epi
ſcopus ſciuerit cauſam agi contra ſubiectum tamen non preiu
dicat ſibi ſententia in iure proprietatis. quia ibi ſubiectus con
tra quem fertur ſententia nullam habebat cauſam a dicto epiſco
po cui ſuberat ſed a papa: hic autem libertus cauſam habebat
a patrono. Sed contra opinio. huius gloſe ⁊ ſequen. tenuit In
nocentius in dicto capitulo cuȝ ſuper. in gloſa magna referens
hanc fuiſſe opinio. Ioan. gloſa illam opinio. ſequitur ibi Inno
centius per textuȝ in dicto capitulo cum ſuper. in fine vbi vide
tur littera velle q̄ ſententia lata contra ſubiectum non noceat
quo ad proprietatem pretedenti ius ſubiectionis licet quo ad
poſſeſſionem ſic ſi non appellatur. ⁊ cum opinio. innocentij. trā
ſit ibi Ioan. and. Pro qua opinio. facit iſte textus in verſiculo
interueniente. a contrario ſenſu: pro hoc etiaȝ facit q̄d notat. in
nocenti. in capitulo auditis de preſcriptio. vbi voluit q̄ cauſa
mota contra ſubiectum dicatur eque princip. ſpectare ad ſubie
ctum ſicut ad eum cui ſubeſt ⁊ ideo dicit ſnia lata cōtra ſubiectū
non nocet ei cui ſubeſt etiam ſcienti niſi in iudicio interuenerit ⁊

defendat illum qui ſubijcit. allegat iſtum text. in verſi. interueni
ente. ⁊. d. l. in prin. pro hoc etiam facit quia intereſt ſubiecti non
tranſire in alium dn̄m ſicut intereſt domini q̄ ſubiectus non trā
ſeat in alium vt colligitur ex gl. no. in. l. inuitus. ff. de fideicom.
liber. ⁊ no. ꝑ Cy. in. l. i. C. de noua. ⁊ per hoſtien. in. c. dilecti. de
maio. ⁊ obe. cum ſimi. Bene facit tex. in. c. ij. §. eadem. de. l. cor
ra. Vltimo pro hoc facit quia ſi cauſa primo loco ſpectat ad eū
qui conuenitur vt ſeruus: vt. d. l. principaliter. in verſi. illius in
tereſt magis etiam ⁊ in verſicu. ⁊ conſequenter etiam. ergo non
ſumus in caſibus huius legis que loquitur quando primo loco
ſpectat defenſio ad patientem ⁊ idem videtur dicendum in eo q̄
conuenitur vt libertus cuȝ iſti duo caſus hic equiparentur ⁊ ſal
tem non habemus expreſſum q̄ cauſa iuris patronatus primo
loco ſpectet ad defenſioneȝ patroni ſi conueniatur libertus ⁊ vi
deatur pariter intereſſe ipſius liberti non tranſire in alium pa
tronum ſicut intereſt ipſius patroni per no. in. d. l. inuitus. de ſi
deicom. liber. Et ſic non ſumus in caſibus huius legis nec in
caſibus dicti. c. q̄ñis in ſi. quia loquitur quando patiens habet
cauſam ab agente vel defendente ſed hic patronus non habet
cauſam a liberto ſed econtra. Et pro iſta opinio. faciunt ea que
dixi. ff. in proxima glo. propter que paſſus iſte redditur valde
dubius. Tamen in puncto iuris verior videtur opinio vltimo
loco data maxime per vltimam rationem. ¶ Non obſtant alle
gata in contrarium. Et primo id quod dicitur de ſententia lata
contra creditorem quia reſpondeo q̄ illud non eſt de iure vtrū
vt dixi ſupra in precedenti gloſa. Non obſt. ſecundo. d. l. patro
num quia reſpondeo primo q̄ ille tex. non probat a contrario
ſenſu q̄ ſententia noceat incontinenti ſcienti ſed tantum probat
q̄ nocet poſt quinquennium. l. ſcda de collu. deteg. ¶ Secūdo
reſpondeo q̄ non debet ſumi argumē. a contrario ſenſu vbi re
ſultaret abſonus intellectus ⁊ deciſio iuri contraria. l. ſecūda cū
ibi not. C. de condi. inſer. ⁊ no. gloſa in. c. vnico. in verſicu. per
mittimus. de etate ⁊ quali. in. vj. ſed reſultaret deciſio contra le
gem noſtram volentem q̄ extra caſus hic exceptos firma ma
neat hec regula poſita in principio huius. ergo ⁊c. ¶ Non ob.
tertium argumentum quia reſpondeo q̄ immo poterat proba
biliter dubitari an ſententia contra libertum noceret patrono aſ
ſiſtenti quia iudicium non erat directum contra patronum nec
in perſonam eius veniebant proferenda verba ſententie. ¶ Nō
obſtat quartum argumē. quia reſpondeo q̄ iſte tex. adaptatur
ad precedentes hoc modo dictum eſt q̄ quando ad patientem
primo loco ſpectat defenſio ſententia ſibi nocet ratio eſt quia ꝑ
patientiam non prohibendo illum quem prohibere poterat vi
detur tacite permittere eum interuenire in litem. ſubdit ergo ỽ
in verſic. nam ⁊ ſi. q̄ non eſt mirum quia videmus q̄ vbi pri
mo loco non ſpectat defenſio ad tertium ſi tamen ipſe interue
niat ſibi preiudicat. ¶ Vel aliter poteſt reſponderi ſm Imo.
⁊ eſt nouus intellectus ad iſtum textum vt intelligatur interueni
ente lege defendēte pſno. Et dū littera ſubdit mihi patrono ꝑ
iudi cat ſubaudi ⁊ etiam ipſi libero ſcienti ⁊ patienti qui tamen
non litigabat ⁊ iſte intellectus pōt eē verus in caſu. d. l. principa
liter quia tunc erit verum q̄ preiudicabit patienti ad quem pri
mo loco ſpectabat defenſio. ¶ Inquantum tamen dominus
Rapha. circa intellectum dicti capituli cum ſuper. dicit q̄ quia
monaſterium pretendebat ſe liberū non poterat epiſcopus obe
tenſis aſſiſtere illi cauſe vt dixi ſupra. Et pari ratione dicebat idē
eſſe in caſu huius legis ſi libertus pretendiſſet ſe ingenuū. Certe
hec non puto vera nam ſi vnus ex coheredibus conueniatur ꝑ
parte ſua alius coheres de cuius parte non diſputatur poteſt aſ
ſiſtere illi liti ratione qualis qualis preiudicij q̄ ſibi affertur ex il
la ſnia. l. a ſnia in principio infra de appellatio. ⁊ dixi in ſuperiori
101 gl. idē ī caſib9 proxīe dictis. † Et ex predictis etiā ad q̄ſtionē in
fertur videlicet an generaliter ſententia lata contra ſubiectum
noceat ſuperiori cui ſubeſt. Et de ſubiecto ratione iuris patro
natus dictum eſt ſatis in alijs autem ſubiectis Innocentius in.
c. auditis. in principio de preſcrip. notanter tenet q̄ non preiu
dicat ſola ſcientia niſi interueniat in iudicio ipſe ſuperior per iſtū
textum in verſicu. interueniente. Et male referunt doctores in
dicto capitulo auditis. illud dictum Innocentij. quia referunt
Innocentiū tenere q̄ ſola ſciētia noceat. Domi. abbas ibi tȝ ēt
ſolam ſcientiam non ſufficere per textum ſm eum ſingula. in ca
pitulo cum ſuper. extra eodem. vbi patet q̄ cauſa mota contra
ſubiectum dicitur propter diſparitateȝ eſſe res inter alios acta

quo ad

quo ad eum cui ſubeſt ideo ſibi non nocet. Sed idem Jnnocen
ti. in dicto capitulo cum ſuper. in glo. magna videtur verius. nã
in verſiculo. alij tamen dicunt ⁊ ver. ſe. videntur tenere ꝙ ſola
ſcientia non noceat quo ad proprietatem per iſtum textum in ver
ſiculo. nam ⁊ ſi libertus. Sʒ quo ad poſſeſſionem ſic per textum
in. d. c. cum ſuper. Jta etiam videtur velle Jnnocen. in. c. q̃uis
in ſecũda col. extra eodem. ⁊ Hoſtiẽ. ⁊ Joã. and. in. d. capitulo
cum ſuper. Sed ipſemet Jnnocẽ. ibi in eadem glo. magna in ver
ſicu. ſi per hanc autem decretalem. ⁊ verſi. ſeq. videtur velle ꝙ
quo ad poſſeſſionem preiudicet etiam ignoranti vt ſic fiat exe-
cutio ſententie late ignorãte cõtra meum ſubiectum ⁊ nõ poſ-
ſit per me impediri quin poſſeſſio trãſeat in illum niſi añ execu
tionẽ appellaret a ſententia ⁊ ita procedit tex. in dicto. c. cum ſu
per quem etiam intelligit in tertio ignorante cauſam agi. Joã.
de imo. hic facit mentionem tantum de dictis Jnnocẽ. in. d. c.
cum ſuper. ⁊ tenet ꝙ ſciẽti fiat preiudiciũ non ſolum in poſſeſſio
ne ſed etiam in proprietate per iſtum tex. ſm intellectum gloſe.
in verſicu. interueniente. Et idem tenet ipſe in. d. l. a ſententia.
in. xij. colum. de appella. Et reſpondet ad. d. c. cum ſuper: ꝙ in
telligitur quando epiſcopus obetenſis ignorauit cauſaʒ agi vt
etiam ibi ſenſit Jnnocẽ. in gloſa. in verſicu. alioquin. ¶ Et pro
iſta opinione allego gloſã ſecundaʒ in. c. inter quattuor. de ma
io. ⁊ obe. Et hoc ibi etiam ſequitur Jnnocen. ſed idem imo. in
c. q̃uis. extra eodem dicit ꝙ q̃uis hec opinio ſit ſubſtentabilis
tamen in pratica obſeruaretur opinio contraria quam ſm eum
tenuit Jnnocẽ. Hoſtiẽ. ⁊ Joan. andr. in. d. capitulo cum ſuper
domi. Anto. in. d. c. q̃uis tenuit ꝙ non preiudicet quo ad pro
prietatem ſcienti quia ſubiectus puta eccleſia ſubiecta non ha-
bet in ſubiectione cauſam ab eccleſia ſuperiore ſed a papa ⁊ ita
intelligit. d. c. cum ſuper. Et per hoc reſpondet ad iſtum textuʒ
ſm intellectum gloſe. hic: ꝙ hic libertus habebat cauſam a pa-
102 trono. † Ex quo infert ꝙ ſi ſubiectus pape contenderet de priui
legio libertatis dicens ſe tantum eſſe pape ſubiectum ſententia
contra eum lata preiudicaret pape ſcienti quia ſubiectus a papa
habet cauſam ideſt eandem libertatem quo ad alios pro hoc al
legat in argumen. c. ſuborta. extra eodem. ⁊ iſtum textum. ⁊ idẽ
dicit ipſe in. d. c. cuʒ ſuper. in. iij. q. dicens iſta eſſe de mente bar
to. hic in. q. de liberto. fatetur tamen do. Anto. in. d. c. cum ſup
ꝙ quo ad poſſeſſio. preiudicabitur ſcienti ſm Jnnocẽ. ibi in gl.
mag. ⁊ ita intelligatur ſm eum ille tex. quando ſententia eſt lata
ſciente epiſcopo obetenſi pretendente ſubiectionem: nam quo
ad preiudiciuʒ quaſi poſſeſſionis ſententia exequetur niſi appel
let. Et idem tenet ibi Joan. de Jmo. Jdem vult etiam Anto.
de butr. ⁊ imola. in. d. c. inter quattuor. Sed domi. Abbas i di
cto. c. cum ſuper. dicit ꝙ communis eſt opin. ꝙ non preiudicet
quo ad proprietatem ſcienti ſed quo ad poſſeſſionem ⁊ ſic per
illum text. dicit tamen ꝙ do. Cardinalis ibi fortius dicebat ꝙ
ſi ille cui litigans ſubiect9 erat q̃ſi poſſidebatur a ſuo ſuperiore:
ſententia lata contra ipſum litigantem non preiudicabit etiam
ſuperiori ſcienti quo ad priuãdũ eũ illa quaſi poſſeſſione quia tex
tus ibidem dicit ꝙ debet mandari ſententia executioni abſq; p̃
iudicio obetenſis epiſcopi: ſed maximũ preiudiciũ eſſet amitte
re poſſeſſionem. §. commodum inſti. de interdi. Et patet quia
actore non probante poſſeſſor obtinet. l. fi. C. de rei vendi. c. ex
litteris. de proba. vnde itelligebat dominus cardinalis illũ tex.
⁊ cũ eo domi. Abbas tranſit vʒ q̃n ſuperior nõ erat in quaſi poſ
ſeſſione nam vbi alias ſi ignoraſſet potuiſſet impedire execu-
tionem ſuic fiendam in re vacante. c. veniẽs. cũ ibi notatis. per
Jnno. de teſtibus: ⁊ no. Barto. in. l. a diuo pio. §. i. ⁊. §. ſi ſuper
ff. eo. nũc nõ poterit ex quo fuit ſciẽs ⁊ nõ appellauit ⁊ iſte ſit ca-
ſus in. d. c. cũ ſuper ſm eos. ¶ † Tamen eſt magna diuinatio ⁊
reſtrictio ad illũ tex. teneo igif ꝙ i proprietate nõ preiudicet eo
maxime q2 tenui. ſupra ꝙ ad ius patronatus liberti habẽtis cau
ſam a patrono ſentẽtia lata cõtra libertum nõ preiudicet patro-
no ſcienti niſi patronus in lite interueniat p iſtũ tex. vt probaui
ſupra. ¶ Quo autem ad preiudiciũ poſſeſſionis teneo ꝙ preiu
dicet ſciẽti prout ſe habet communis opi. maxime per generali
tatem. d. c. cũ ſuper. ¶ An autem preiudicet ignorãti q̃ ad poſ-
ſeſſionem pẽdet ab his q̃. ſ. dicam in. q. de fructuario ⁊ colono:
vbi etiam fortificabiſ cõcluſio ꝓxime dicta. ſ. ꝙ preiudet ſcienti
103 quo ad poſſeſſionẽ. † Et iuxta ꝑdicta eſt vidẽdũ quid eʒ an ſñia
lata inter duos ꝯtendẽtes tert iũ eſſe ſibi ſubiectũ preiudicet illi
tertio ſcienti ⁊ patiẽti. Bal. in. l. ij. C. de lib. cauſa. tenuit ꝙ non
maxime quia non poterat tertius prohibere illos contendentes
⁊ pro hac deciſione ponderat etiam tex. in. d. l. ij. niſi ille tertius
interuenerit in lite vel fuerit citatus ſm euʒ. argumẽ. huius. l. in
verſi. nam ⁊ ſi. Jſtam opinio. tenet Jnnocen. in. d. c. auditis. in
princi. de preſcrip. Sed Ant. de but. in. c. quãuis. in ver. tertius
caſus principalis. extra codẽ. tenet contrarium. ſ. ꝙ ſola ſcientia
preiudicet. allegat. c. olim. cum ibi not. de reſti. ſpol. certe tex. in
c. olim. el. i. ⁊ in. c. olim. el. iij. de reſti. ſpo. que alique aliquid fa-
ciunt ad propoſitum non probat aliquo modo dictuʒ Ant. nec
ibi etiam hoc tractatur. Unde puto pro cõcordia dici poſſe ſic.
aut ille tertius pretendit ſe liberum: ⁊ tunc ſententia non nocet
ipſi ſcienti tertio: q2 primo loco ſpectat tunc defenſio ad eum. l.
principaliter. la. ij. C. de libe. cauſa. iuncta hac. l. Aut ille tertius
pretendit ſe fore alterius ſubiectum: ſed non illius qui obtinuit.
⁊ tunc ſententia ſibi ſcienti non noceat: q2 cauſa non dicitur ma-
gis principaliter ſpectare ad eum ſed pariter ad eum ⁊ ad illum
qui pretendit ſubiectionem: vt not. Jnno. in. d. c. auditis. ⁊ dixi
104 ff. hac. glo. † Quid ſi ago contra eccleſiam poſſeſſorio recuperã
de dicens ab eccleſia me fuiſſe ſpoliatum poſſeſſione: an ſenten-
tia lata contra eam preiudicet alij qui pretendit eccleſiaʒ eſſe ſibi
ſubiectam. dic vt per Jnno. in. d. c. quamuis. tenentem ꝙ nõ: ⁊
cum eo tranſeunt omnes. Jtem faciunt predicta ad. q. vʒ ſi ſen-
tentia fertur contra accuſatum pro delicto perpetrato in aliquo
caſtro huius ciuitatis ⁊ accuſatus opponebat ꝙ illud caſtrũ nõ
erat de territorio ⁊ iuriſditione huius ciuitatis in qua conuenie
batur. ſed de territorio ciuitatis Mantue. Et iudex huius loci
pronunciauit illud caſtruʒ eſſe de iuriſditione huius ciuitatis: an
fiat preiudicium domino Mantue ſcienti ⁊ patienti. Jnn. in. c.
ſuper litteris. in gl. in ver. forſan. de reſcrip. ⁊ bar. in. l. preſcrip.
ad fi. C. ſi ꝯtra ius. videntur tenere ꝙ fiat preiudicium non quo
ad proprietatem: quia res inter alios acta ⁊c. Sed bene quo ad
quaſi poſſeſſionem que per ſcientiam ⁊ patientiam non contra
dicentis acquiritur alteri. l. ſi forte. §. primo. ff. ſi ſer. ven. l. pen.
ff. de ſeruitu. Sed idem Jnno. in ipſa glo. in verſic. forſan. circa
fi. tenet ꝙ etiam quo ad quaſi poſſeſſionem non preiudicet ſcien
ti: iſtud approbãt cõmuniter doctores ibi: q2 ſi dominus Man
tue qui erat in quaſi poſſeſſione vtitur quo ad alia ſua quaſi poſ
ſeſſione non priuatur ea per dictam ſententiam. Sed potius di-
ceretur in ea turbari. q2 poſſeſſio nõ perditur ſine animo. l. 13. C.
de acqui. poſſ. ⁊. l. quemad. ff. eo. tit. Et ideo ex quo quo ad alia
vtitur poſſeſſione ſua nihil iuris ꝑdit: vt eſt tex. reputatus ſingu.
in. l. his qui vſufru. ff. qui. mo. vſufruc. amit. ⁊ no. innocen. in. c.
olim. el. iij. in princi. de reſtitu. ſpol. ⁊ in. c. dilecto. in glo. ma. de
offi. archi. ⁊ etiam in. c. dilectus. de capel. mona. ⁊ not. Bart. in
l. i. §. ſi quis hoc. ff. de iti. actuq; priua. ⁊ plene per Anto. in repe.
c. fi. in. xxv. col. de cauſa poſ. ⁊ Pau. de liaza. plene in repeti. c.
in litteris. in. i. q. de reſti. ſpo. ⁊ per Bald. in. l. ij. C. de ſerui. cum
105 ſimi. ¶ † Extra glo. queſiuit hic Bal. in fi. ij. q. an ſententia lata
contra venditorem conuentuʒ rei ven. mandetur executioni cõ-
tra emptorem poſſidentem ac patientem ⁊ ſcientem cauſaʒ agi.
Et reſpondet ſic. dic vt hic per eum cum quo tranſeunt commu
niter alij: ⁊ idem ſentit innocẽ. in. d. c. cum ſuper. circa vltimam
colũ. extra eo. ⁊ Anto. in. c. quãuis. in verſic. Tertius caſus hu-
ius. extra eo. ⁊ cõmuniter Canoniſte in. c. propoſuit. poſt inno.
106 ibi. de conceſſ. prebẽd. ¶ † Quero an ſententia lata contra fru-
ctuarium preiudicet domino. Barto. hic in. iiij. queſtio. dicit ꝙ
aut eſt lata contra fructuarium agẽtem ⁊ eſt idem dicẽdum qd̃
dicitur quando fertur contra creditorem agentem. vt ſic nõ no-
ceat proprietario niſi reus aſſumpſerit in ſe onus probãdi ſe do
minum. Et ſententia fuerit lata declaratoria pro ipſo ſciente et
patiente proprietario ſicut in creditore ſuccumbente. vt dixi in
glo. ſuper verſi. ſi debitor. Et hoc ſequuntur communiter doc.
hic. ⁊ Do. Anto. in. c. q̃uis. extra eo. Ex quo infertur ſm eum
ibi. ⁊ ſm imo. hic. ꝙ ſi reus nõ cõtendiſſet ſe eſſe dominum. ſed
ſolum ſe eſſe vſufructuarium ⁊ pro ipſo fuerit lata ſententia non
fiet preiudicium domino in proprietate cum ſuper illa nõ ſit iu-
dicatum. ¶ Sed bene poſſet preiudicare domino vt nõ poſſit
denegare vſufructum reo vincẽti per notata per innoc. in dicto
c. quamuis. cuius verba ſtatim referam. ¶ Et quo ad hunc pri
mum paſſum doctores nõ diſcordãt. ¶ Tamen ſi quis contra
rium tenere vellet poſſet dicere ꝙ aut vſufructuarius agit tanq̃
habens proprietatem a ticio proprietario ⁊ agendo confeſſoria
contra extraneum poſſidentem iuxta. l. vti frui. §. i. ff. ſi vſufruc.

peta. ⁊ ad infringendam petitionem actoris reus ſe dixerit eſſe dominum fundi pleno iure ⁊ probauerit ⁊ tunc videtur ꝙ non preiudicet ſententia domino quia dominus non poterat prohiberi agere confeſſoria pro vſufructu. vnde eſt per omnia eadẽ ratio que eſt in ſententia lata contra creditorem que non preiudicat debitori ſcienti ſm litteram piſanam hic ⁊ ſm opinionem quam tenui ſuper glo. in verſi. prohibere: ⁊ ſic iſta queſtio pendet ab illa vt etiam omnes fatentur. ¶ Aut fructuarius egit rei vendicatio. tanꝙ dominus fundi ſciente ⁊ patiente proprietario ⁊ ſuccubuit quia fuit declaratum reum eſſe dominum ⁊ tũc cum proprietarius non dicatur habere cauſam a fructuario ſumus in terminis huius legis in verſiculo. diuerſi vbi patet ꝙ non debet preiudicare ſententia proprietario. ¶ Si autem feratur ſententia contra fructuarium conuentum tunc ſm Barto. hic in. q. iiij. non nocebit ſententia proprietario etiam ſcienti qꝛ ipſe poſſidet ciuiliter ⁊ fructuarius nãliter. l. nãliter in pn. ff. de acqui. poſ. l. ſciendum verſi. item qui ſolam. ff. qui ſatiſda. cog. ¶ Unde ſententia lata contra naturaliter poſſidentem non debet nocere ciuiliter poſſidenti allegat not. per glo. in. l. pompo. §. ſi hiis qui precario. ff. de acqui. poſ. in glo. magna. ⁊ allegat. l. ſi pariter in prin. ff. de libe. cau. nam ſm eum libellus contra fructuarium propoſitus proponitur vt poſſeſſio quam hꝫ ipſe fructuarius ab eo auocetur. Et ideo non dꝫ preiudicare domino: ⁊ cum hoc tranſit Anto. in. d. c. ꝗuis. ¶ Sed Angel. hic dicit hoc eſſe verum vbi ſolum de poſſeſſione q̃rebaꝛ vt quia agebaꝛ poſſeſſorio ſed vbi querebaꝛ etiam de dominio exemplum cuꝫ agitur contra fructuarium per tertium negatoria vt ſi dicat illũ non eſſe nec eſſe poſſe fructuarium eo quia ipſe agens eſt dominus pleno iure tunc ſi feraꝛ declaratoria pro ipſo agente ita ꝙ pnunciaꝛ ipſum eſſe dominum ⁊ vſufructuarium illius non eſſe preiudicabit tunc ſententia proprietario qui conceſſerat vſufructum: qꝛ eo ipſo ꝙ qs conſtituit vſufructum alicui videtur ſibi commiſiſſe omnem rei cuſtodiam ⁊ ſic eum quodammodo feciſſe procuratorem in rem ſuam. l. i. infi. cum ſequen. ⁊ ibi no. ff. vſufru. quemadmo. ca. ⁊. l. i. in fin. ff. de oper. no. nuncia. ⁊ cum hoc etiam tranſit hic Rapha. per illud quod dicitur hic in ſententia lata contra creditorem: ⁊ certe ſi bene conſiderentur verba Barto. hec videtur fuiſſe etiam ſua intentio dum Bartol. dicit. Et non petitur pronunciare ſe dominum. ¶ Inno. in. d. c. ꝗuis in glo. mag. tꝫ ꝙ ſententia lata contra fructuarium preiudicet proprietario ſolum quo ad hoc vt non poſſit denegare vſufructum vincenti qđ intelligo eſſe verum licet docto. non dicant etiam quando dominus fuiſſet ignorans ꝙ ſententia eſſet lata contra fructuarium ſuper iure vſufructus quia tunc tanꝙ lata contra procuratorem in rem ſuam preiudicabit domino q̃ ad hoc vt non poſſit denegare vſufructum vincenti. text. eſt no. in capitulo. i. de con. inter vaſallum ⁊ alium de beneficio ⁊ in capitulo ſi vaſallus de ſuo. ſi de feudo fue. controuer. inter dominum ⁊ agnatos ⁊ ꝙ vtrobiqꝫ not. Bald. ⁊ andr. de yſer. quod ſane intelligo ſcilicet quando proprietarius fateretur ſeu conſtaret illum qui ſuccubuit habere cauſam ab eo: ita loquuntur illa iura ſm Andr. de yſer. ibi. ¶ Secus ſi vellet dicere rem ad ipſum proprietarium pleno iure ſpectare quia tunc ſibi non nocebit ſententia. l. ſi a te. §. iulia. in ſi. ff. de excep. rei iudi. qđ bene nota quia ab aliis non declaratur. ¶ Joan. de imo. hic: ⁊ in dicta c. ꝗuis. dicit in hac queſtione pro concordia ſic poſſe concludi vꝫ quod quando agitur contra vſufructuarium conuentuꝫ aut agens agit ad ſolum vſufructum pretendens ſe vſufructuariũ. Et tunc procedit opinio Inno. proxime recitata ſm quaꝫ poſſet intelligi ⁊ ſaluari opinio. Barto. hic aut agens pretendit ſe dominum ⁊ tunc aut in petitione narrat conuentum pretendere ſe fructuarium ⁊ conſequenter naturaliter poſſidere ⁊ in concluſione ſpecifice petit ipſum condemnari ad reſtituendum illã naturalem poſſeſſionem ⁊ non preiudicabit ſententia proprietario preterꝙ quoad illud quod dicit Innocentius. vt retuli. ff. Et hoc ex eo qꝛ non videtur agens habuiſſe animum auocandi poſſeſſionem ciuilem. argumen. glo. ⁊ doct. in. l. i. C. vti poſ. in glo. fina. de illo qui ingreditur poſſeſſioneꝫ proteſtans quod ſolum vult querere naturalem ſpectantem ad fructuarium. Interdum agens dicit ſe dominum ⁊ ſimpliciter narrat conuentũ tenere ⁊ poſſidere rem ⁊ petit ſe declarari dominum ⁊ rem reſtitui. Et tunc qꝛ intentio agentis videtur eſſe indeterminata vt ſimpliciter fiat reſtitutio ⁊ tũc ſnia ꝯ fructuarium lata videtꝛ ꝙ ꝑiudicet proprietario ſcienti: vt tꝫ Ang. hic ⁊ ſenſit gloſ. ſing. ſm Imo. hic in. l. ij. in gl. i. in ſi. C. vbi in rem actio. que ſenſit ꝙ ſententia lata contra naturaliter poſſidenteꝫ preiudicet ciuiliter poſſidenti ſcienti cauſam agi ⁊ ecõtra. Et illam ibi ſequitꝛ Cy. ⁊ ia. bu. ⁊ Rapha. ibi in. d. §. ſi is q precario. ⁊ Andr. de yſer. in. d. c. ſi vaſallus. in ſi. Pro iſta opi. facit tex. hic in ꝟ. nam ⁊ ſi. iũcta glo. in verſicu. interueniente. ⁊ id qđ dicitꝛ hic in ſnſa lata contra creditorem ſm lſam cõmunem idem tꝫ Pau. de ca. hic dicẽs Barto. male dixiſſe inꝗtum voluit ſnſam non preiudicare proprietario nam cõtra barto. facit ſm eum qꝛ fructuarius videtur conſtitutus procurator a domino. d. l. i. in fina. ¶ Et rñdet ad. l. ſi pariter. ff. de liber. cã. qꝛ loqtur in ſentẽtia lata domino ignorante. Et ad glo. in. d. §. ſi his q precario. dicit ꝙ fatendum eſt ꝙ reſtitutio naturalis poſſeſſionis facta per fructuarium nõ nocet proprietario vt ciuilem perdat ita loquitur illa glo. Sed non ſequitur ꝙ illa ſententia non noceat proprietario imo nocebit ⁊ cogetur ciuilẽ perdere ⁊ reſtituere vincenti. ⁊ ſic videtꝛ magis cõmunis concluſio ꝙ vbi cognitum eſt de domino preiudicetur proprietario. ¶ Sed aduerte qꝛ iſta cõcluſio procederet tenendo vt dixi ꝙ ſententia contra creditoreꝫ preiudicet debitori: ⁊ contra libertum preiudicet patrono quod magis cõmuniter tenetur. Sed tenendo opi. Iniam quam firmaui. ff. in glo. in verſicu. prohibere. ⁊ in verſi. interueniente. videretur ꝙ indiſtincte verior eſſet opi. Bart. ⁊ do. Anto. ſ. ꝙ ſententia non preiudicaret proprietario ſicut nec debitori aut patrono a quo patrono libertus cauſam hꝫ ſicut vſufructuarius a proprietario. ¶ Nec obſtaret gloſa in. d. l. ij. C. vbi in rem actio. quia non dicit id ad quod allegatur probat eniꝫ glo. ꝙ ſententia contra ciuiliter poſſidentem lata puta contra proprietateꝫ bene preiudicat fructuario ſcienti ⁊ naturaliter poſſidenti prout firmabo. i. in proxima queſtione ſed non econtra cum ſit ratio diuerſitatis vt patebit

107 ex dicendis in proxima qđ. ¶ † Quero quid econtra lata ẽ ſententia contra proprietarium an preiudicet fructuario ſcienti. reſpondet barto. hic in. v. queſtione ꝙ ſic: ſicut dicitur in ſententia lata ꝯ debitorẽ ꝙ preiudicat creditori niſi vſufructuarius ſimiliter egerit de iure ſuo vel fuerit proteſtatus illud ſaluum eſſe. l. ſi pariter. ff. de libe. cau. ⁊. l. ſi debitor. §. i. ⁊. l. ſicut. §. non videtur ff. quib. mod. pigno. vel hypo. ſol. ¶ Mirandum videtur ſm Imo. ꝙ Barto. hic in verſicu. quinto quero. indiſtincte tenuerit ſententiam latã contra proprietarium poſſidentem ciuiliter preiudicare vſufructuario poſſidenti naturaliter ⁊ tamen bart. in. iiij. q. dicit ſententiam contra fructuarium latam rõne ſue naturalis non preiudicare proprietario ratione ſue ciuilis nã vtroqꝫ caſu videtur habere locum ratio aſſignata per euꝫ in queſtione. in qua an bene dixerit dictum eſt. ff. in pxi. q. ¶ Innocen. in hac. q. in. d. c. ꝗuis in glo. mag. dicit ſententiaꝫ contra proprietarium latam preiudicare fructuario quia debuit cauſam ſuam defendere. ¶ Alii ſcribentes hic non tangunt preter Imolã q in hoc argumen. multum dubitatiue locutus eſt vult enim ꝙ ſi loquitur in ſententia lata contra proprietarium agentem non ꝑiudicet fructuario ſi lata eſt ex eo qꝛ non eſt probandum ſicut diximus in ſententia lata contra creditorem qđ non preiudicat debitori nec econtra quando lata eſt qꝛ agens nõ probauit: vt hic per Barto. in. i. q. iunctis no. per eum in. v. q. ⁊ dixi in glo. in verſicu. ſi debitor: ⁊ iſtud ſequitur do. anto. in. d. c. ꝗuis. Et idem ſub dubio forte dicit Imo. hic ſi forte reus conuentus pretenderet ſe ſolum nudum proprietarium nam tunc licet feraꝛ declaratoria in nuda proprietate pro reo non nocebit fructuario ex quo de vſufr. non eſt queſitũ niſi ſm eum dicas in conſequentiã forte queſitum de vſufruc. ex quo apparet aliũ eſſe proprietariũ ꝗ illum a quo hꝫ cãm per id quod in ſimili dicitur in ſententia lata contra debitorem agentem rei vendicatione ꝙ preiudicat creditori in iure hypotece. ¶ Adde primo ꝙ in hoc domi. anto. in dicto capitulo ꝗuis tenuit ꝙ immo quando tm̃ de nuda ꝓprietate pro reo pronunciatum eſt non preiudicetur fructuario niſi in hoc qꝛ hꝫ illum recognoſcere in proprietariuꝫ per. c. ex litteris ⁊. c. ſi vero. de iure patro. ⁊ no. in. c. querelam. de ele. Et lꝫ do. anto. nõ dicat iſta fuit opi. Inno. in. d. c. ꝗuis. in gloſ. in ver. actio. la. i. in prin. ¶ Et hoc puto verius qꝛ licet non preiudicetur fructuario remanet tamẽ integra ⁊ cũ effectu victoria nudam proprietatem vincenti. ſecus quando pronunciatur reꝫ non eſſe domino debitoris ſed aduerſarii obtinentis quia tunc niſi diceremus ꝑiudicare in iure hypotece creditori ſcienti dubio

ria eſſet

ria eſſet victoria: cum res poſtea veniret euincenda victori per
creditorem agentem hypothecaria niſi victor ſolueret creditori
vt rem ab hypotheca liberet. l. ſi cum venditor. in prin. ⁊. l. rem
hereditariam cum ſimi. ff. de euic. ⁊ ita reſpondeo ad rationem
Jo. de imo. ¶ Et iſtam opi. quam teneo tenuit ipſemet Joan.
de imola in. d. c. ꝙuis: dum ſimpliciter concludit ꝙ ſententia ↄ
proprietarium agentem lata nunquam preiudicet fructuario niſi
quando reus ſe dominū eſſe probaret per id quod ipſemet imo.
dixit in ſnia lata contra fructuarium agentem: vt. ſ. in proxima
108 queſtione retuli paſſus tamen eſt ſubtilis. ¶ † Sequitur videre
quid ſi ſententia lata eſt contra proprietarium cōuentū an pre
iudicet fructuario bar. ⁊ alij hic nō ponunt hūc caſum in ſpecie.
Sed tangitur ſolum per Jmo. hic qui ſatis dubie locutus vide
tur velle ꝙ ſi ſimpliciter fuit conuentus rei vendicatiōe proprie
tarius ⁊ petita fuerit ſimpliciter reſtitutio rei preiudicabit fru
ctuario ſicut ſnia lata contra debitorem preiudicat creditori: vt
hic. Pro quo facit optime glo. in. l. ij. C. vbi in rem actio. Fal
lit ſm eum vbi fructuarius non haberet cauſam a proprietario
ſuccumbente ſed ab alio ⁊ forte ambo. ſ. proprietarius ⁊ fructua
rius habuerunt cauſam ab eodem puta ab vno teſtatore: ⁊ ita
poteſt intelligi. d. l. ſi pariter vt procedat etiam fructuario ⁊ ſcil
te ⁊ erit ſm eum noua ſolutio ⁊ nouus intellectus ad illam legē
Pro quo facit quod no. Barto. in. l. ſi quis ſeparatim. ff. de ap
pellationibus dum allegat. l. ſi cum vno. ff. de exceptio. rei iudi
ca. ⁊ ita illam legem vr etiam intelligere Jnno. in. d. c. quāuis in
i. col. nam in tali caſu non loquitur iſta lex nec. d. c. ꝙuis. ¶ Itē
fallit vbi agens contra fructuarium conuentum ſolum preten
deret ſe proprietarium nudum vel vbi peteret ſibi reſtitui ſolum
ciuilem poſſeſſionem que erat apud proprietarium: nam tunc
non nocebit vſufructuario ex quo de iure vſufructuarij nō tūc
queſitum. Et iſtud ſequit Jmola in. d. c. ꝙuis. ¶ Sed ipſemet
Jmo. hic ſubiungit quod ↄ hanc fallentiam facit quia ex quo lata
eſt declaratoria pro proprietario agente videtur ꝙ habeat noce
re ipſi proprietario qui habuit cauſam a victo ex quo apparet aliū
eſſe proprietarium ꝙ illum a quo vſufructuarius habet cauſam
vt in ſimili dicitur hic in ſnia lata contra debitorem ꝙ preiudi
cat creditori. ¶ Sed huic rationi tu reſponde: vt dixi. ſ. proxi
me in ſnia lata ↄ ꝓprietarium agentem ſuſtinendo opi. d. Ant.
ꝑ. c. ex litteris de iurepatro. Et ſic habes expeditum iſtum arti
109 culum valde intricatum. ¶ † Quero quid in ſnia lata ↄ emphy
teotam feudatarium ⁊ ſimiles an preiudicet domino vel econ
tra Barto. hic in. iiij. q. dicit idem reſpondendum eſſe quod in
fructuario ⁊ proprietario dictum eſt: ⁊ idem dicit do. Anto. in
d. c. ꝙuis. Jnno. ibi vr emphyteotam ⁊ dominum equiparare
venditori ⁊ emptori. Jdem ſenſit ibi glo. magna. Tamen equi
paratio Bart. rectior videt quia venditor nullum ius habet in re
vendita ſed emphyteota ⁊ feudatarius ⁊ fructuarius ſic. ⁊ hoc
etiam hic tenet Jmo. ⁊ in eodem. c. ꝙuis. ¶ Sed aduerte licet
doc. non dicant quia hec debent intelligi preter ꝙ vbi eſſet queſtio
feudi inter vaſallum ⁊ alium ⁊ non diſputaretur de iure domi
ni: ſed ſolum de iure vaſalli: nam tunc ſententia lata inter conten
dentes de feudo facit ius quo ad dominum etiam ignorantem
vt vincentem teneatur habere in vaſallum vt eſt caſus in. c. ſi va
ſallus de ſuo: ſi de feu. fue. contro. inter dominum ⁊ agnatos ⁊
⁊ in. c. i. de controuer. inter vaſallum ⁊ alium de bene. Et vtro
biqz tangitur per Andream de yſernia plenius quā per alium.
110 ¶ † Et inter cetera in propoſito querit andr. de yſer. in. d. c. ſi
vaſallus. de pulchra ⁊ quottidia. q. vz vtrū in terminis illius. c.
ſententia lata contra vaſallum per quā priuatur feudo ⁊ declara
tur ad alium vaſallum pertinere noceat agnatis vaſalli ſuccum
bentis ad quos mortuo vaſallo ⁊ ex forma inueſtiture tranſire
debeat feudum. ⁊ poſt multa concludit quod nocebit agnatis
ſcientibus non autem ignorantibus. per hanc legem ⁊ per re
gulam titulires inter alios acta per totum ſed Barto. in. l. filiuſ
famil. §. diui. de lega. i. in. i. q. plurimum ſimili predicte. q. deci
dit ꝙ preiudicabit citatis ⁊ non alijs. allegat. l. in concedendo.
alias eſt. l. in diem. ff. de aqua plu. arcē. ¶ Sed Angel. ⁊ expreſ
ſe Joan. de imola in. d. §. diui. tenent ꝙ etiam nō citatis ⁊ igno
rantibus preiudicet ſententia lata contra illum ad quem tempo
re ſententie ius pertinebat licet in aliquem caſum ius eſſet tranſi
turum in alium vnde videmus ꝙ ſententia contra inſtitutum
preiudicat ſubſtituto ⁊ fideicommiſſario. l. ex contractu. ff. eo
dem. ⁊. l. ſi patroni. §. fina. ſm vnam lectu. ff. ad trebellia. ⁊. l. ſi.
§. penultimo. ff. de ven. inſpicien. ⁊ nota Barto. in. d. l. in diem
⁊ dixi etiam aliquid. ſ. in glo. i. niſi conſtet de colluſiōe vel frau
de. d. c. i. de controuer. inter vaſallum ⁊ aliū de benefi. ⁊ iſtud vi
111 detur verius. ¶ † Quero an ſententia lata contra habentem rea
lem ſeruitutem preiudicet domino bart. hic in. vj. q. dicit idem
eſſe prout dictum eſt in ſnia lata contra creditorem. ¶ Sed oc
currit dubium ſm Rapha. quia habens ſeruitutem realem non vr
habere mandatum a dño eo modo quo vſufructuarius hz. l. ſ.
in ſi. iuncta. l. qui viam. ff. de oper. no. nuncia. ergo ſi non videt
mandata cuſtodia fundi nec conſtitutus procurator in rē ſuam
videtur ceſſare ratio propter quam motus eſt Barto. in credi
tore fructuario ⁊ ſimilibus ⁊ aliter non reſpondet. ¶ Dic pri
mo reſponderi poſſe ꝙ eodem modo videtur mandata cuſto
dia habenti ſeruitutem realem ſicut fructuario. l. de pupillo. §.
ſextus ver. ſi. in poſitiuam ſupra de operis noui nunciatione iun
cta. l. i. in ſi. eo. titu. Et ad. l. qui viam i ſide vt per Bal. in. d. l. i.
in ſi. preterea ſi illa ratio ꝙ videatur cōſtitutio procuratoris nō
eſt bona etiam in creditore vel fructuario vt dixi. ſ. in glo. in ver
ſicu. prohibere. dico ergo idem per omnia prout dictum fuit in
112 ſnia ↄ fructuarium lata quia eadem ratio. ¶ † Quero an ſnia lata
contra locatorem preiudicet conductori ſcienti. do. Anto. in di
cto. c. ꝙuis ex eo. tenuit ꝙ ſic ꝑ illū tex. puto idē eſſe qđ dictū eſt
in ſnia lata ↄ ꝓprietarium quo ad preiudicium fructuarij in caſi
bus in quibus adaptari poteſt ad hanc queſtionem quia eſt ea
113 dem ratio. ¶ † Quero an ſententia lata contra colonum cōuen
tum rei vendicatione preiudicet domino Barto. hic ſe remittit
ad no. per ſe in. l. peregre. §. quibus. in ſi. de acquiren. poſſeſ. ⁊
ibi de hoc nō dicit dic aut colonus conuentus declinando iudi
cium in perſona ſua nominat dominum in iudicio ⁊ tunc fieri
debent denunciationes domino ⁊ contra ipſum dominum pro
cedetur ſm formam clare traditam per textum ſingularem in
l. ij. C. vbi in rem actio ⁊ in. c. quoniam frequenter. §. ſi ſuper vt
lite non conteſta. ¶ Aut non nominat dominum in iudicio ſed
ſimpliciter proſequitur defenſionē tm̄ ⁊ tunc aut queritur an preiu
dicet dño ſcienti aut ignoranti. ¶ Primo caſu vr ꝙ non preiu
dicet quo ad ꝓprietatem vt firmat Jnno. in. c. cum ſup in glo.
magna extra eo. allegat iſtam. l. in ver. diuerſa ⁊c. ſz quo ad poſ
ſeſſionem bene preiudicat. allegat in argu. l. bona fides. ff. depo
ſiti ⁊ ſic ſi non appellat dñs ab illa ſnia mandabit executiōi ⁊ pri
uabit poſſeſſione pro hac opi. facit tex. ēt in. d. c. cū ſup. declarā
do illum vt declaraui. ſ. in ver. interueniente ⁊c. in ver. ex predi
ctis infert ad. q. an generaliter ⁊c. ⁊ pro iſta opin. facit ēt id qđ
no. do. anto. in. d. c. cū ſup in. iij. q. pro quo etiam allegat. l. fin.
C. ſi per vim vel alio modo. ⁊ id quod no. barto. in. l. officium.
in ſi. ff. de rei vendi. ſed certe allegata per eum non loquuntur in
domino ſciente. Et putat hoc eſſe do. Anto. ēt ſi colonus age
ret vel defenderet nomine domini ſcientis ⁊ non proprio no
mine ꝑ ea que no. bar. hic in. ij. q. lz hz cū Jnno. tenuerit ↄriū in
c. ex parte decani. de reſcri. ſed de veritate illius dicti Jnno. di
xi plene in glo. ſup ꝟ. de ꝓprieta. ſed Jo. de imo. ꝟ dixit qđ for
te verius eſt ꝙ ſnia contra colonum lata preiudicet dño ſcienti
in proprieta. quia vendicat ſibi locum hoc caſu regula poſita in di
cto. c. ꝙuis. extra eo. ⁊ hoc in ver. ſed ſcientibus. nam primo lo
co ſpectat defenſio ad dñm non ad colonum vt ēt voluit Jnno.
in. d. c. ꝙuis. in glo. magna in ver. pōt etiam dici. ⁊ in. d. c. cum
ſuper in glo. mag. in ver. ⁊ ſi queras ⁊c. ergo videtur ꝙ ſibi fiat
preiudicium etiam in proprietate. pro hoc etiā dicit ꝙ facit gl.
in. l. ij. C. vbi in rem actio fatetur Jmo. ꝙ ſi dominus neſciuiſſet
cām agi. ſed ſolum ſciuiſſet poſt ſniam ꝙ fieret ſibi preiudicium
ſolum in poſſeſſione ſi non appellaret. ⁊ non in ꝓprietate. ⁊ hoc
per tex. in. d. c. cum ſuper. qui ita dz intelligi vt ibi voluit innoc.
in glo. in ver. alioqn ⁊c. recte intuenti. ⁊ idem tenuit Jmo. in. l.
a ſnia. in pri. in. iij. col. ff. de appel. ⁊ in. d. c. ꝙuis ⁊ ibi dicit ꝙ cō
munis opi. eſt ꝙ nō preiudicet dño ſcienti quo ad ꝓprietatem
tamen dicit ꝙ forte de iure poteſt defendi contrarium per iſtum
tex. ⁊ per id qđ dicitur de ſentētia contra creditorē lz dici poſſit
ꝙ creditori videtur data licentia diſputandi de ꝓprietate pro
iure ſuo defenſando per. l. pignori. ff. fami. hercif. immo domi.
Anto. in. c. ꝙuis. dicit ꝙ non preiudicat domino in proprieta
te. allegat no. ꝑ Barto. in. d. l. officium tamen domi. Anto. nō
preſupponit expreſſe ꝙ dñs fuerit ſciens. ¶ Rapha. hic ſatis
ambigue ⁊ confuſe loquitur dicit enim ꝙ ſi colonus meus con
uentus non pretendit ſe colonum ſed ſimplicem conductorem

ſnīa non deberet mihi preiudicare. ſed ſi offerat ſe defenſioni ⁊
pretendit ſe colonum meum tunc cuʒ ſciam eum comparere ſu
per iure cuius defenſio ad me ſpectat mihi nocet ſnīa. Licet bar
to. in. d. §. qbus ſecutus Jmo. ſimpliciter dicat ſnīam non pre-
iudicare dño tamen non eſt eadeʒ ratio in colono que eſt hic in
patrono qꝛ cum colonus nō habeat ita plenū ius ſicut libertus
videtur ita colonum non habere mandatum a dño ſm Raph.
Et lʒ pro hoc vltimo rapha. nihil alleget tu allega tamen tex. ꝑ
quem ita ibi no. bar. in. l. in prouinciali. §. ſi ego. ff. de operis no
ui nunciatio. ⁊ no. bald. in. l. ſi emptor. C. de here. vel actio. ven
di. ¶ Mihi placet prima opinio per iſtam. l. in verbo. diuerſa
ad quam non reſpondet Jmola nec de ea facit mentionem.
¶ Pro hoc facit text. in. l. ij. C. vbi in rem actio. ⁊ text. in dicto
c. quoniam. §. quod ſi ſuper ⁊ cum ibi nota. per Inno. expſſe in
ver. nominare. ⁊ expreſſius in glo. ſeq. vbi dicitur ꝙ non vꝫ pre-
iudicare dño niſi quando proceditur ſm formam. d. l. ij. Non
obſtat iſte tex. in ver. ſed ſcientibus. qꝛ loquitur quotienſcunqꝫ
ille a quo habeo cauſam conueniebatur in iudicio ⁊ ſic primo lo
co ſpectabat ad me defenſio ſecundario ſpectabat ad eum pro-
pter periculum euictionis reuerſurum ad eum ſed dominus nō
habet cauſam a colono. vnde ſumus in caſu hoc in verſi. diuer-
ſa ⁊c. Non obſtat ſi diceretur ꝙ ſententia ꝯ libertum vel credi-
torem preiudicat patrono ⁊ debitori: qꝛ rñdeo ꝙ in contrariuꝫ
eſt veritas ⁊ tenui in precedentibus vel reſponde ꝙ colonus nō
cenſetur habere mandatum ⁊ cuſtodiam a domino. d. §. ſi ego
⁊ ibi Bart. ſecus in creditore fructuario ⁊ ſimilibus. d. l. pigno
ri. ⁊. d. l. i. in ſi. ff. de noui operis nuncia. Sed quo ad poſſeſſio-
nem vera ſit opi. ꝙ preiudicet ſcienti per predicta. ꝙ tenuit bal.
in. l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito. ⁊ Joan. de Jmol. in
l. peregre. §. quibus. de acquir. poſſeſ. ⁊ iſto caſu. ſ. ꝙ ad preiu-
dicium poſſeſſionis loquitur ⁊ ſaluatur glo. in. l. ij. in princi. C.
vbi in rem ac. ⁊ glo. ij. ⁊ ibi Jnno. in. c. inter quattuor. de maio.
114 ⁊ obe. ⁊ idem tenuit do. Anto. in. d. c. cū ſuper. in. v. q. † Scđo
caſu. ſ. an ſnīa lata ꝯ colonum preiudicet dño ignoranti ⁊ certe
quo ad proprietatem ſi nocet ſcienti vt dixi indubitatū eſt ꝙ nō
nocebit ignoranti: qꝛ colonus non hꝫ facultatem deducendi ius
dñi in iudicio. d. l. ij. C. vbi in rem act. ⁊ probatur in. d. c. cū ſup
⁊ in hac lege a ꝯrio ſenſu: naʒ ſi preiudicat in caſibus iſtis ſenten-
tia ſolū ſcienti: ergo ſecus ignoranti. Sed dubium eſt an fiat pre
iudiciū dño quo ad miſſioneʒ poſſeſſionis ſi ſententia executio-
ni mandeſ in quo Jnno. in. c. qm̄ frequēter. §. qđ ſi ſup. in glo.
in ver. noiare. ⁊ in glo. ſi. vt lit. nō ꝯte. tenuit ꝙ non. qꝛ iudex nō
intendit ius alterius transferre. ⁊ ſi intenderet non poſſet. l. ſin.
C. ſi per vim vel alio modo. c. licet epiſcopus. de preben. in. vj.
Subdit tñ ibi Jnnocē. ꝙ alij dñt ꝙ dñs poſſeſſionē perdet: ſed
ei ſuccurreretur per officium iudicis vel per coditionem ex. l. ſi.
C. ſi per vim vel alio modo. Hoſti. ⁊ Jo. an. in. d. c. qm̄ frequē-
ter tenēt primā opi. vʒ ꝙ dñs poſſeſſionē non perdat: qꝛ non vꝫ
eſſe de mente iudicis ꝑiudicare tertio. c. ſup eo. de offic. deleg. ⁊
c. inter dilectos. de fide. inſtru. Jſtud etiā ſequitur do. Anto. in
d. c. quoniam. §. ꝙ ſi ſuper. idem etiam tenuit barto. ⁊ Bal. in
l. ij. C. vbi in rem actio Barto. Bal. ⁊ Ange. in. l. officiū. de rei
ven. lʒ ipſemet bar. hoc indeciſuʒ reliquerit in. d. l. peregre. ff. de
acquirē. poſ. ⁊ eum opinione predicta ꝙ non perdat dominus
a poſſeſſionem tenuit Bar. in cōſilio ſuo incipiēte.ᵃ in qōne vertē
te in curia capitanei ciuitatis marine: ⁊ Bal. in. l. ob maritoruʒ:
ad finem. l. vxor pro marito. ⁊ Angel. in. l. a diuo pio. §. ſi poſt.
ff. eo. ⁊ in. l. q vniuerſas. §. i. ff. de acquir. poſ. ⁊ eſt de mente gl.
in. l. pomponius. §. ſi is qui precario. in ſi. glo. magne. ff. de acq
ren. poſſeſ. ⁊ iſtam tʒ do. Anto. in. c. ꝙuis. ⁊ Joan. de Jmol. ⁊
roma. in. d. l. peregre. §. qbus. ⁊ Jo. de imol. in. l. a ſnīa. in. xiij.
colum. j. de appella. Et ſic videtur hāc eſſe cōmuneʒ opi. ꝯ quā
tʒ bar. in. d. §. qbus. alleg. tex. in. d. l. qui vniuerſas. §. item euʒ
pretor. ⁊. l. celſus. §. i. ibi. ⁊ ait pretor ⁊c. ff. ad exhibenduʒ. Sed
rñde ad. d. §. item cum pretor. qꝛ ibi loquitur reſpectu eius con
tra quē agitur: qꝛ ille bene priuatur ēt inuitus nos loquimur de
tertio. ſimiliter non ob. d. l. celſus. qꝛ eodeʒ modo pōt rñderi. ⁊
ita effectu vꝫ rñdere Bart. in. d. l. officiū. in ſin. cui adheret do.
Anto. in. d. c. cū ſuper. in. iij. q. Jteʒ intelligendo tex. in. d. l. cel-
ſus. prout intelligit ibi glo. in verſi. actor. nullo modo obſtat: qꝛ
ibi poſſeſſio rei mobilis aſſignatur vero dño ⁊ poſſeſſori qui in
poſſeſſione remanet nō aūt transfert poſſeſſio in tertium petito
rem ſm ipſummet Jnno. in. d. c. cū ſuper. in glo. mag. in verſi.

Additio.
a ¶ Jncipiēte
eſt in conſilio
bar. impreſſo
numero. xci. ⁊
ibi dixi plene
i additione mea
que ei⁹ debū
tur impreſſioni.
Thomas dipl.

per iſtam aūt decretaleʒ cū ſeq. ſed Jo. de imola hic vꝫ tenere ꝯ
riuʒ. ſ. ꝙ etiā ignoranti preiudicetur in poſſeſſione. mouetꝰ qꝛ ex
quo lex permittit ratione detentationis dari rei ven. ꝯ colonuʒ
d. l. officium conueniēs eſt fieri executionem ſnīe ne alias iudi-
ciū ſit eluſorium ꝯ. l. ſi pretor. ff. de iudi. ergo ſi ſit executio ⁊ ex-
pellitur colonus ſequitur ꝙ dñs etiam ignorans priuatur poſ-
ſeſſione ſua per. d. l. peregre. §. quibus. Et iſtā opi. etiam ſequi-
tur ibi Joan. de imol. qui pro hoc adducit ꝙ factum iudicis re
putatur eſſe factum partis. l. ob cauſam. C. de euict. l. ij. C. ſi in
cām iudic. pig. ca. facit ergo ſi ipſe colonus alteri tradit perdit
poſſeſſionē dñs ēt ignorans. l. iij. §. quod ſi ſeruus. ff. de acqui.
poſ. ⁊. l. ſi. C. eo. titu. ⁊. d. §. quibus: ergo eodem mō eſſe dʒ qñ
ex mādato iudicis ſit executio ſnīe: nam lʒ non agat iudex priua
re tertiū tñ agit facere ac ſi condemnatus paruiſſet ſnīe: ⁊ ideo
non eſt abſonum ꝙ in conſequentiam ſequatur ille effectus qui
ſequeretur ex traditione facta per colonum. argu. l. i. in princi.
ff. de aucto. tuto. Et per iſta dicit patere reſponſum ad contra-
ria licet communiter conſueuerit approbari dictum innocen. in
d. c. quoniam frequenter. quod conſueuit reputari ſingulare ſʒ
eum qui ſubdit ꝙ ſicut qñ colonus tradidiſſet alteri ſuccurretur
dño per remedium. l. ſi. C. de acquirē. poſ. ita etiam ſuccurritur
hoc caſu quādo facta eſt executio auctoritate iudicis ⁊ ſic in ef-
fectu non videbiſ ei inferri preiudiciū arg. l. qui actione. de iure
iuran. ⁊ hoc modo poſſit ſaluari dictum inno. in. d. c. quoniam
frequēter. ſm eum. ⁊ iſtam opi. tenuit ipſemet inno. in. d. c. quā
uis. ⁊ in. d. c. cum ſuper. Sed non diſcedo a prima opin. que cō
munis eſt. Non ob. rōnes alleg. in contrarium per. d. §. qbus
⁊ per. d. §. qđ ſi ſeruus. qꝛ rñdeo ꝙ loquunſ quando colonus
ſpōte tradit non ſeqtur ergo idē eſſet qñ auctoritate iudicis tra
ditur nā ſtrictius interpretareſ factum iudicis ꝙ partis. Uide
mus enim ꝙ ſequeſtrū factū de voluntate partis non facit tran
ſire poſſeſſionē in ſequeſtrariū. l. licet. §. rei depoſite. ff. depoſi.
ſecus ſi de mādato iudicis aſſumitur ſequeſtrum. l. intereſſe. ſʒ
cōmunem intellectum oīum. ff. de acquirē. poſ. ⁊ pʒ ex not. per
Cy. in. l. i. C. de probi. ſequeſtra. pec. ⁊ per domi. Anto. poſt io
an. in. c. examinata. de iudicijs. Non enim ſm eos tantum de-
bet operari traditio neceſſaria ſicut voluntaria. argumē. l. ſi ſide
iuſſor. §. ſi neceſſaria. ff. qui ſatiſda. cog. ⁊. c. ab arbitris. cū glo.
ſina. de offic. delega. in. vj. Nō ob. ꝙ factum iudicis cenſeſ eſſe
factum partis. quia vltra rationem proxime dictam poteſt rñ-
deri prout rñdit Joā. de imola in. d. §. quibus. ſ. ꝙ illud eſt ve
rum preterꝙ quo ad ea que veriſimiliter ſunt econtra mentem
iudicis argumen. l. non omnis in prin. ſi cer. peta. ſed de mente
iudicis nō preſumitur eſſe qđ auferre velit ius alterius. d. c. ſup
ea. ⁊. l. ſi ex teſt. j. de excep. rei indi. igitur ⁊c. vel rñde vt per io-
and. ⁊ domi. Anto. de but. in. d. c. examinata. item licet quādo
a priuato colonus expelliſ priuatur dñs etiā ignorās. d. §. qbus
⁊ ibi no. tñ hoc non hʒ obſtare opi. predicte quia illud eſt ex eo
quoniam expellens habuit animum priuandi poſſeſſione. ⁊ iſtā
vltimam rñſionem tradidit etiam do. Anto. in. d. c. qm̄ frequē
ter. Erit ergo concluſio ꝙ non preiudicat ignoranti etiam quo
115 ad poſſeſſionē. ¶ † Quod tñ fallit niſi poſt factā executionē ſnīe
dñs fuerit negligens in cōtinuatiōe ſeu recuperatione poſſeſſio
nis ſue quam ab alio ſciuit occupari qꝛ tunc videtur ſuſpicari ſe
poſſe repelli ⁊ poſſeſſionem perdere. l. iij. §. ſi quis nunciet. ⁊. l.
ꝙuis. ⁊. l. ſi id qđ. §. ſi. ⁊. l. ſi de eo. §. i. cū ibi not. ff. de acquiren.
poſ. ⁊ qualiter intelligatur hec regula. dic vt per Barto. ⁊ alios
in. d. l. ſi de eo. §. i. ⁊ hoc voluit do. Anto. in. d. c. quoniam fre-
quenter. §. qđ ſi ſuper. ⁊ ioan. de imola in. d. l. a ſententia. ⁊ hoc
caſu dic ſaluari dictum innocen. in. d. c. cum ſuper. ita etiam ſen
tit Barto. in. d. l. a diuo pio. §. ſuper. in. q. iiij. ⁊ expreſſe do. an
to. in. d. c. cum ſuper. in. iij. q. Et predicta procedunt quādo do
minus ignorauit ſnīam ⁊ executionem: ſed ſi dominus ignora-
uit ſolum cām agi tamen poſtea ſciuit ſnīam eſſe latam non po-
terit impedire quo ad preiudiciū ſue poſſeſſionis perdende exe
cutionem nōdum factam niſi appellat a ſnīa per. d. c. cum ſup ⁊
ſic nō ſufficeret ꝙ dñs ſimpliciter ſe opponeret ad impediēduʒ
executioni ſi non appellet. ⁊ hoc tenuit ioan. de imo. hic in ante
penul. carta. in ſi. ⁊ idem ſentit innocē. in. d. c. cuʒ ſup. ad ſi. glo.
116 magne. ¶ † Subdit tñ innoc. ibi qđ alij dñt ꝙ ſi ſtatim probet
dñs de iure ſuo etiā abſqꝫ appellatione poterit impedire execu
tionem. argu. d. l. a diuo. §. ſi ſuper eod. ⁊. l. iij. §. ſciendum. ff.
de exhiben. ⁊ idem ſentit inno. in. d. c. cū ſup. in gl. in ꝟ. appella
tionem.

tionem alleg.l.fin.C.ſi per vim vel alio mō.ꝛ hoc vƺ verius ſm
Imo.hic in vltima charta dummodo poſſit probari ifra quod
habet fieri executio per nota.in.d.§.cum ſuper.ꝛ in.l.ob mari/
torum.C.ne vxor pro marito cum ſua glo.que ſepe ad hoc alle/
gatur ꝛ idem ſentit Ioan.de imo.in dicta.l.a ſententia.in.xiii.
colum.ꝛ iſtud mihi placet domi.Anto.in.d.c.cuꝫ ſuper in.iii.
ꝛ.v.q.dicit ħ eſſe veruꝫ ſcilicet ꝙ poſſit impediri hoc modo exe
cutio cum illa non eſſet apud dominum:appellatio autem tunc
demum eſt neceſſaria ad impediendum executionem quando
dominus ſciuit cauſam agi:nam niſi appellet fiet executio etiaꝫ
in preiudicium ſue poſſeſſionis dicto.c.cuꝫ ſuper:ꝛ ibi Inno.in
117 glo.in verſiculo appellationem.ꝛ in verſicu.alioquin.¶ † Que
ro aliquis non poſſidet nec detinet ꝛ cōuenitur rei vendicatiōe
ipſe ſe liti offert iuxta.l.is qui ſe.ff.de rei vendicatio.an ſentētia
contra eum lata preiudicabit domino ꝛ poſſeſſori ſcienti ꝛ patiē
ti cauſam agi ſaltem quo ad preiudicium poſſeſſionis non repe
rio hic in ſpecie clare tactum per aliquem niſi per domi.Anto.
in dicto.c.cum ſuper in.iij.queſtione.v.quartus caſus ꝛc.vbi
tenet ꝙ aliquo non preiudicat nihil tamen allegat.ſed pro eo fa
cit iſte text.in verſiculo diuerſa.ꝛ pro hoc facit quia iſto caſu fie/
ri debet executio contra condemnatum non in reſtitutione rei
quam non habet:ſed litis eſtimationem iuxta.l.nec vllaꝫ.alias
incipit ab herede in.§.non ſolum.ꝛ.§.penulti.ff.de petitio.he
reditatis.Et poteſt dici ſenſiſſe Innocen.in.d.c.cum ſuper in
118 glo.magna dum allegat dictam.l.nec vllam.¶ † Quero ſentē
tia lata eſt contra me per talem iudicem licet male iudicauerit
mihi ſcienti ꝛ patienti an preiudicet dic vt per Innocē.in dicto
c.q̄uis.extra eodem in glo.fina.ꝛ ibi melius per domi.Anto.
in.ix.colum.cui parum adderem:ꝛ ideo me remitto ad eum.
119 ¶ † Querit etiam Innocentius in dicto.c.quamuis.in fin.ali/
quis petit in capitulo prebendam que mihi debebatur vel mea
erat an ſententia lata contra capitulum preiudicet mihi.dic:vt
ibi per eum ꝛ per domi.Anto.ibi in.vij.colum.ꝛ per Ioan.an
dree in.c.mandato poſt compoſitu.de reſcriptis ꝛ aliquid per
120 Imolaꝫ hic in vltima colum.¶ † Quero an in terminis huius
legis.in verſiculo:ſed ſcientibus ꝛc.ſufficiat emptorem ꝛ ſimi/
les comparere in iudicio moto contra venditorem ꝛ proteſtari
ꝙ non intendit ꝙ illud iudiciuꝫ habeat ſibi preiudicare.Et bar
to.hic in.v.ꝛ.viij.queſtione tenuit ꝙ ſic argumen.l.ſi pater.ff.
de libera.cauſa.ꝛ.l.ſicut.§.non videtur ꝛ.l.ſi debitor.§.i.ff.qui
bus modis pigno.vel hypo.ſol.item tenuit hic Ang.ꝛ Raph.
ꝛ Ioan.de imola hic in.i.columna.Sed Paulus de caſtro hic
contrarium tenuit dicens ꝙ hic videtur quedam negatio con/
tra mentem huius tex.dicentis ꝙ ideo nocet tertio ſcienti quia
potuit prohibere agere illum ꝛ non prohibuit ſcilicet aſſiſtendo
ꝛ probationes adducendo etiam inuito illo:ergo ſi hoc modo
non prohibet cauſaꝫ defendendo ſed ſimpliciter proteſtetur nō
per hoc releuabitur quin iudicium ſibi noceat.domi.Anto.in
dicto.c.quamuis:ad finem extra eodem tranſit ſimpliciter cuꝫ
Barto.ꝛ ibi idem tenuit Ioan.de imola.ſed domi.Abba.di/
xit ꝙ aut cauſa ex ſui natura non eſt reſtringibilis ad certaꝫ per/
ſonam vt eſt cauſa ingenuitatis.l.ingenuum cum ibi nota.ff.de
ſtatu hominum ꝛ plene dixi.ff.in glo.i.ꝛ tunc non ſufficit prote
ſtari ad hoc vt proteſtanti non fiat preiudicium.debet enim ſi ti
met colluſionem aſſiſtere liti ꝛ legitime contradicere argumen.
l.ſi ſuſpecta.in principio.ff.de inofficioſo teſtamento ſententia
enim hoc caſu facit ius quo ad omnes non ex tacita voluntate
aliorum:ſed ex natura cauſe ideo proteſtatio contra ius non va
let.l.alimenta.cum glo.i.C.de negocijs geſtis.ꝛ idem dicit ꝙ
vbicunqꝫ ſententia extenditur ad alios ex natura cauſe.aut ſu/
mus in caſu in quo ſententia extenditur ex voluntate tacentis vt
in caſibus exceptis hic in textu ꝛ in dicto.c.quamuis.ꝛ tunc pro
cedat opinio.Barto.Addo ꝙ cum Barto.etiam concordat
Specula.in titu.de actio.ꝛ petitio.§.ſequenti verſicu.ſed nun/
quid ille qui tantum ciuile.alias enim ſequeretur ꝙ venditore
agente rei vendicatione ſciente emptore arctaretur inuitus em
ptor ſuſcipere iudicium ꝛ agere contra.l.i.cum ſimilibus.C.vt
nemo inuitus ꝛ iſta videtur verior ſaltem ꝙ in caſibus in quibus
ſententia de ſui natura facit ius quoad omnes vtrum eſſet illud
quod dicit domi.Abba.quia tunc ſententia facit ius non inſpe/
cta patientia ſeu ſcientia vel ignorantia vt dixi.ff.in prima gloſ.
ponendo ea que ſunt neceſſaria.vt ſententia faciat ius quo ad
omnes.ꝛ hoc probaui per.l.ſi ſuperatus.in principio,cum glo.

iuncto verſicu.atqui.ff.de pignoribus vbi dicitur ꝙ ſententia
121 contra heredem nocet legatarijs etiaꝫ ignorantibus.¶ † Que
ro an ſufficiat extra iudicium facere proteſtationē de qua in pre
cedenti.q.dictum eſt Ange.hic tenet ꝙ ſic.ꝛ per taleꝫ proteſta/
tionem ſicut ſibi non nocebit ſententia ita nec proderit allega.
l.at ſi quis.§.pleriqꝫ.ff.de religio.ꝛ.l.ſi venditor.§.i.ff.quibus
modis pigno.vel hypo.ſol.ꝛ quod no.glo.in.l.communi diui
dundo.in verſiculo confundere.ff.communi diuidundo.Ideꝫ
tenet Imol.hic ꝛ in.c.penulti.extra eodem qui pro hoc allegat
no.per bart.in.l.fina.§.neceſſitate.C.de bonis que liberis vbi
voluit ꝙ vbi requiritur preſtare conſenſum actui iudiciali ſuffi/
cit illum conſenſum interuenire extra iudicium per.l.honores.
§.i.ff.de decurionibus.Addo Barto.in.l.filiusfami.in fi.ff.de
donationibus.ꝛ in.l.i.C.de decurio.libro.x.ꝛ in.l.ſi quis mihi
bona.§.iuſſum.in fi.de acquirenda hereditate.ꝛ Baldus poſt
Pet.in aucten.caſſa.de epiſ.ꝛ cleri.ꝛ docto.in.l.ſi cum dotem
§.patri.per ibi not.per glo.ff.ſolu.matri.¶ Nec obſtat quod
habetur in.l.i.C.de ſatiſda.ꝛ in.l.ſi procuratorem.cum glo.fi.
ff.de procuratoribus ꝛ que not.in.c.mandato.ꝛ in.c.in noſtra.
ꝛ in.c.ex inſinuatione.de procuratoribus.ꝙ qn̄ de mandato cō
ſtet iudici debet ſibi vel aduerſario conſtare de reuocatione.ſe/
cus vbi non eſſet facta fides iudici de mandato vt eſt glo.nota.
in.c.ij.de procuratoribus in.vj.et per hoc dicit imo.ſub dubio
forte ꝙ idem eſſet in caſu iſto quando conſtaret in iudicio de ta
cito conſenſu tertij ſcientis ꝛ patientis ꝛ ſic tūc videtur velle no.
imol.ꝙ tunc talis proteſtatio ꝛ prohibitio debent notificari ad
uerſario vel iudici.¶ Sed de hoc dic vt colligitur ex plene no.
per Barto.in.l.non ſolum.§.morte.ff.de operis no.nun.in.ii.
q.in qua tractat de proteſtatione declaratoria ꝛ Barto.in.l.qui
in aliena.§.fina.ff.de acquiren.heredi.in quibus locis videtur
velle ꝙ ſi aduerſario conſtabat de tali ſcientia ꝛ patientia debe/
bat etiam ſibi contraria proteſtatione denunciari dum allegat.
l.ſi mandaſſem.ff.mandati cui iunge rationem huius tex.in ver
122 ſicu.cur autem.¶ † Quero dicitur hic ꝙ emptor poteſt prohi/
bere venditorem ꝛ vir vxorem.ꝛ ſic de ſingulis ad quos p̄mo
loco ſpectabat actio vel defenſio quando fieri debet hec prohi/
bitio.Barto.hic in.viij.q.concludit ꝙ ante li.conteſta.dꝫ fieri
ſi ſciuit.argumen.l.pluribus cum ſimilibus.ff.de procuratori.
bene facit.l.poſt litem.eod.titu.ꝛ.c.i.de procura.in.vj.cum ſi/
milibus poſtea autem cuꝫ a lite remouere non poteſt quia aſtri
ctus eſt inſtantie poterit tunc ſolummodo emptor aſſiſtere liti
ne colludatur vt in auc.nunc ſi heres.C.de litigio.ꝛ.d.l.ſi ſuſpe
cta.ſin autem ſcientia ſuperueniſſet tantum poſt lit.conteſta.tūc
ſm eum non pōt remouere eum.ſed ſolum proteſtari ne ſuo iu
ri preiudicetur.argumen.l.ſi pater.ff.de liber.cauſa.ꝛ.l.ij.cum
glo.C.de ꝯſor.eiuſdem lit.vt hic per eum cum quo tranſit ſim/
pliciter domi.anto.in.d.c.q̄uis.in fi.extra eo.ſed ipſemet bar.
in.l.ſi perluſorio.§.i.ff.de ap.predictis videtur contrariari naꝫ
ita ibi vult ꝙ quando poſt litem conteſta.emptor ſciuit non an/
te nihilominus poſſit prohibere venditorem proſequi cauſam
cum ea que facta ſunt ſibi emptori ignoranti non preiudicent ꝑ
illam legem vnde illa litis conteſtatio non preſtat ſibi impedi
mentum.Et cum hoc tranſit ibi Ioā.de imol.Idem tenet ipſe
met Io.de imo.in.l.ab executore.§.i.eo.titu.ꝛ Paul.de caſt.
in.l.ticia.ff.ſolu.matri.Io.de imo.hic concordat opinio.vꝫ ꝙ
ſi poſt lit.conteſta.ſuperuenit ſcientia poterit emptor prohibe/
re ad finem ne ſententia ſibi emptori preiudicet.Sed non pote/
rit prohibere ad finem quominus actor poſſit procedere contra
reum cōtra quem fuit lis conteſtata.§.quominus ſi feratur ſen
tentia contra eum fiat executio incontinenti iuxta.l.is qui ſe ob/
tulit cum materia.ff.de rei vendi.¶ Et no.per Innocen.in.c.
qm̄ frequenter.§.ſi ſup.in verbo nominari vt lit.non conteſt.ꝛ
hec fuerunt de mente Innoc.in.d.c.cum ſuper.in glo.mag.in
ver.ꝛ ſi queras.ꝛ ver.ſeq.extra eo.ꝛ Imo.in.l.a ſnia in.vj.col.
ff.de appel.ꝛ in.d.c.cum ſup.tranſit cum his que no.Barto.in
d.l.ſi perluſorio.Limitatū ea not.vꝫ quando ſcia ſuperuenit
poſt lit.ꝯteſta.non poſſit remoueri venditor niſi venditor eſſet
reus conuentus ꝛ conſentiret vel niſi ſuperueniſſet iuſta cauſa
ſuſpitionis.argu.l.poſt lit.ꝛ.l.item a ſuſpectis.ff.de procura.
ſed iſtas limitationes intelligo ꝓcedere ſi aduerſarius vēditori
iō ſentiat alias aūt eo inuito nō poterit remoueri venditor a iudi
cio quominus ꝫ cum poſſit aduerſarius ad ſniam executionis
contra ipſum venditorē ꝓcedere per tex.valde no.in.l.ſi man/

dato meo.§.i.ibi aut ſi nolit ⁊c.ff.manda.⁊ plene not. Barto.
in.l.ſolu.ſ.de ſolutio.⁊ in.l.liberto.§.i.de nego.geſt. Non ob
ſtat.d.l.poſt lit.quia loquitur quando quis erat in iudicio pro
cura.nomine meo ⁊ ſic tantum perſonam meam repreſentabat
ſed in propoſito venditor nomine ſuo erat in iudicio. ¶ Aduer
te etiam qꝛ miror ꝙ Barto.⁊ docto.in hoc articulo ita abſolu
te ponderent litis conteſtatio.volentes ꝙ emptor poſt litem cō
teſtatam non poſſit prohibere venditorē quaſi ſit obligatus in
ſtantie:nam ſi venditor agebat etiam anteꝙ lis eſſet conteſtata
erat aſtrictus inſtantie per ſolam productionē libelli factā par
te citata vt eſt tex.in auctē.qui ſemel.in verſicu.⁊ ſi lis cepta nō
ſit.C.quomodo ⁊ quando iudex.⁊ ideo tunc non poterit remo
ueri a iudicio etiam ante litem conteſtatam quominus reus cō
uentus a venditore poſſit proſequi cauſam contra venditorem
agentem quo ad preiudicium venditoris:ſed vbi venditor non
eſſet agens ſed reus poteſt procedere dictum Barto.⁊ doct.qꝛ
per lit.conteſta.aſtringitur inſtantie:adeo ꝙ ab ea diſcedere nō
poteſt:vt eſt bonus textus licet non allegetur hoc in.l.is qui ſe
obtulit.ff.de rei vendi. Et ita cum hac reſtrictione ⁊ declaratio
ne aduerto ſupradicte concordie tradite per Jmolā hic:ꝙuis
domi.Anto.in dicto.c.cū ſuper in.ij.⁊.iij.queſtione inaduer
tenter dixit ꝙ emptor quandocunꝗ ante ſententiam veniens
poteſt remouere venditorem pro quo nihil allegat ⁊ ꝙuis do
minus Abbas ibi ſimpliciter tranſeat cum opinio. Bartol.in
dicta.l.ſi perluſorio. Ange.hic ſimpliter ſe remittit ad not.per
Barto.hic ſubd.tamen ꝙ Jnnocentius in.c.ex parte decani.
in glo.in verſicu.protuliſti.de reſcriptis dixit ꝙ debet ſciens in
continenti contradicere cum primum poteſt allegat.l.ij.C.ne ſi
liuſſa.libro.x. Sed Joan.de imo.hic circa vltimum dictum Jn
nocen.dicit videri ꝙ ſcientia ⁊ patientia non preiudicet niſi qua
tenus patitur ⁊ ideo ſi paſſus eſt vſꝗ ad certum actum videtur
ꝙ preiudicet ſibi quo ad illud quod ante actum eſt:ſed videtur
ꝙ poſtea poſſit contradicere quo ad gerenda cum illis non con
ſenſerit.argumen.l.ita.in principio.ff.de adminiſtratio.tutorū
⁊.l.iiij.§.toti.ff.de damno infecto.⁊.l.in agris.ff.de acquiren.
rerum domi.vbi dicitur ꝙ limitatus actus limitatum parit ef
fectum niſi forte ſequens actus haberet neceſſariam dependen
tiam a precedenti.allegat in argumen.l.illud.ff.de acqui.here.
⁊ ſic ſm eum non vꝫ procedere dictum Ang. ¶ Nec ob.dictū
Jnno.qꝛ poſſet intelligi ſm predicta. Jtē poſſet intelligi qđ lo
quatur in materia ſeparata.ſ.quando agit procurator nomine
alterius vt dictum fuit in glo.ſuper verſicu.de proprietatis:ſm
ipſum.qui ſubdit ꝙ ſi ex poſtfacto emptor ſciuit aliquem actū
eſſe geſtum ſi tunc non contradicit ⁊ patitur ſequētē actum fie
ri ſit ſibi preiudicium temporis in antecedenti ſine quo ſequens
effectum habere non poteſt.argumen.d.l.illud:⁊.l.ad rē mo
bilem cum ſimilibus.ff.de procuratoribus ſi ante ſciuiſſet poſt
ſententiam tantum an preiudicet ſibi quo ad proprietatem dixi
123 ff.in text.allegando Bald.in.l.ij.C.de fide inſtrumen. ¶ †An
autem preiudicet tunc quo ad poſſeſſionem ſi non appellet dixi
ff.in.q.de ſententia lata contra colonum ad finem ⁊ in hoc arti
culo non multum inſiſto circa opinio. Rapha. hic minus bene
fundatam.dixi enim ꝙ ſi queritur quo tempore debeat inſpici
ſcientia Barto.hic videtur voluiſſe in.viij.queſtione ꝙ inſpicia
tur tempus lit.conteſta.per.l.pluribus.ff.de procuratoribus:⁊
ꝙ Ange.hic ſecutus Jnnocen.in.d.c.ex parte voluit inſpici ab
initio ſed diſtingui poteſt ſm Rapha.ꝙ in vxore ⁊ marito pro
cedat opinio. Ange.qꝛ ſm eum hec lex intelligitur quando agi
tur nomine vxoris ⁊ mariti vnde ſi ſciuit a princi.videtur man
dare:ſed in creditore patiētē agere debitorem nomine proprio
debitoris cum non agat debitor virtute mandati preiudicatur
creditori ratione conſenſus ideo inſpicitur lit.conteſta.l.ſi cū
dotem.§.eo autem tempore.ff.ſolu.matri. ¶ Subdit tamen
ꝙ cum conſenſu etiam primo caſu poteſt reuocare:⁊ nihil alle.
hec opinio.non placet quia proſequitur intellectum ſuum quē
reprobaui in glo.ſuper ver.proprietatis ⁊ vt etiam ibi tenui nō
eſt verum ꝙ ſi patior aliquem ſibi agere nomine meo videar ei
mādare niſi in caſibus quos ibi excepi in quibus eſſet dicendū
124 idem quod dicitur in procura.d.l.poſt lit. ¶ †Quero quid de
fenſio eque principaliter ſpectat ad litigantem ⁊ ad alium tertiū
an ille tertius poſſit prohibere:exemplum ſi ſubiectus litigat
quo caſu eque principaliter ſpectat defenſio iure ſubiectiōis ad
precedentem illum eſſe ſubiectum ſicut ad ſubiectum vt dixi ſu

per glo.in verſi.interueniente ⁊ no.per Cyn.⁊ alios in.l.ancille
C.de fur.in hoc articulo Jnnocen.in.d.c.cum ſuper extra eod.
fatetur ꝙ litigans remoueri ⁊ prohiberi non poteſt:poſtꝙ ma
gis principaliter vnius ꝙ alterius non intereſt:ſolum ergo po
terit tertius aſſiſtere liti.l.principaliter.la.ij.C.de liberali cauſa
niſi ille qui litigat eſſet ſuſpectus nam tunc videtur ꝙ poſſit reuo
cari aliter non.ſm eum allegabat.l.ab executore.§.alio.de ap
pellatio.⁊ ſequitur do.Anto.in.d.c.cum ſuper.in.ij.q.ſed Jo
an.de imo.in.d.l.a ſententia.ſ.de appellatio.⁊ in.d.c.cum ſu
per.dicit ꝙ tex.in.d.§.alio.loquitur quando ad tertium primo
loco ſpectabat defenſio.nam loquitur in emptore ad quem pri
mo loco ſpectabat defenſio vt hic. Jtem ibi non dicitur ꝙ poſ
ſit reuocare ſed ꝙ poſſit proſequi ſicut ſi appellaſſet vt ibi in tex.
⁊ glo.⁊ ſic dictum Jnnocen.nō videtur lege probari ⁊ iſtud pla
cet. ¶ Jtem non videtur bene dixiſſe Jnnocen.in.d.c.cum ſup
inquantum dixit ꝙ etiam ille ad quem ſecundo loco ſpectat de
fenſio ſi eſt ſuſpectus poteſt remoueri per dictū.§.alio.nā ſm
imo.in.d.l.a ſententia.ille tex.hoc non probat. Subdo ꝙ licet
textus in dicto.§.alio.loquatur in ſententia contra debitorem
que preiudicat creditori in pignore tamen vltra reſponſiones
ſupra datas dico ꝙ non obſtat quando creditor eſt ille ad quē
primo loco ſpectabat actio ⁊ defenſio vt probaui.ff.in glo.ſup.
125 ver.prohibere. ¶ †Quero an illis quibus nocet ſententia lata
inter alios noceant probationes.puta teſtes recepti ad eternā
rei memoriam ⁊ alia acta. Barto.hic in.x.queſtione ſe remittit
ad nota.per ſe.in.l.ſi mater.§.fina.de exceptio.rei iudica.⁊ ibi
poſt Dynum tenet idem eſſe in alijs actis ꝙ in ſententia.alleg.
nota.per Jnnocen.in.c.cauſam.el.i.de teſtibus. Jnnocen.pro
hoc nihil allegat.domi.Anto.pro hoc ibi allegat.c.inter dile
ctos verſicu.nec atteſtationes.de fide inſtrumentorum ⁊.c.at ſi
clerici.de iudicijs.⁊.l.ſed ⁊ ſi poſſeſſori.§.fi.ff.de iureiuran.vbi
dicitur ꝙ a pari procedunt ſententia ⁊ alia acta. Addo Cynū
idem tenentem in.l.is apud.⁊ ibi Bald.C.de eden.⁊ Bartol.
in.l.ij.ſ.iudic.ſol.⁊ in.l.ſi perluſorio.§.fin.ſ.de appella.⁊ in.l.ſi
ſuperatus.ff.de pigno.⁊ Bald.in.l.ſi quis a ſe.in ſi.C.ad.l.iul.
de vi publi.⁊ in.l.ij.C.quibus res iudi.non no.⁊ ibi dicit ꝙ eo
dem modo non nocet ſententia illi cui nec nocent alia acta.alle
ga.not.per glo.in.l.heres.ſ.de crimi.expi.hoc ſequitur etiam
domi.Anto.in.c.i.in.iij.colum.extra eodem. Quod limita.vt
126 colligitur ex infra proxima.queſtio. ¶ †Quero quid in confeſ
ſione an confeſſio venditoris noceat emptori ⁊ ſic de alijs per
ſonis hic expreſſis. Bart.hic ſe remittit ad notata per ſe in.l.fa
cta.§.ſi heres.ff.ad trebellianū. ¶ Alij hic non tangunt preter
Jmo.qui ſe remittit ad nota.per Barto.in.d.l.facta.vide ple
nius Joan.andr.poſt Specu.in titu.de eſſio.actio.§.i.ſuper
verſicu.ſed nunquid ſola.⁊ in titu.de defenſore.§.i.in additio.
incipiente. Queritur an confeſſio domini ⁊ per Cyn.in.l.ſi dele
gato.C.de nouatio.⁊ in.l.ſi.C.de procurato.per Jaco.de but.
Bal.⁊ Ange.in.l.ſi actor.ſupra de procuratoribus.⁊ in.l.ſi em
127 ptor.ff.de pactis. ¶ †Sed aduerte quia Barto.⁊ alij in.d.l.lo
cis tangunt an confeſſio actoris apud quem remanſit ius dire
ctum noceat illi in quem tranſlatum eſt ius vtile tantum.puta
an confeſſio heredis vel cedentis noceat fideicommiſſario.vel
ceſſionario.in quo caſu do.Anto.in.c.penulti.extra eodem.
tranſit ſimpliciter cum Barto.ſed dic vt plenius per imo.in di
cta.l.facta.§.ſi heres iſta enim lex loquitur de venditore ⁊ vxo
re qui omne ius totaliter tranſtulerunt in emptorem vel mari
tū quo caſu ſi queritur an confeſſio auctoris noceat ſucceſſori.
ioan.andr.in additio.ſpecu.in titu.de confeſ.§.nunc videndū
ſuper verſiculo quid ſi confiteor.dixit ꝙ non referens ita tenuiſ
ſe Ubertum in.l.ſi fine.ff.de interrogato.actio.per.l.ſi filius.
⁊.l.ſi.eo.titu.ſed Pet.⁊ Cy.in.l.i.C.de confeſ.in.vij.queſtio.
dum queritur an in caſibus in quibus ſententia lata contra vnū
faciat ius quo ad omnes vt in cauſa ingenuitatis vel querele ſit
idem in confeſſione dīt ꝙ aut cōfeſſio eſt facta per modum vo
luntarie iuriſdictiōis.⁊ nō preiudicat alteri ſecus ſi per modum
cōtētioſe iuriſdictionis ſicut diſtinguit in procura.ꝯſiētē.l.certū
§.ſed an ipſos.ſ.de ꝯfeſ.cum ibi not.do.anto.in.c.cū ſup.extra
eo.tꝫ indiſtincte ꝙ nō preiudicat ſicut ꝯtumacia auctoris nō no
cet.l.preſes.C.de pigno.l.qui repudiātis.in ſi.ff.de inof.teſta.
eadem ergo ratione nec confeſſio preiudicabit nam confeſſio
etiam in contentioſo iudicio ſm eum eſt actus volūtatis.⁊ idē
tenet domi.Abbas in.d.c.penulti. Subdit tamen ibi do.Ant.
ꝙ talis

ꝙ talis ꝯfeſſio facit qualequale preiudicium.alle.not.per gl.lix.
diſt.ordinatos.⁊ ij.q.v.c.interrogatum.⁊.lxxxj.diſt.in.c.tātis
daniel.¶Sed aduerte qꝛ vſ ꝙ dicta ꝯfeſſio plene iudicet primo
per id qḋ dictum fuit pri.q.in qua fuit ꝯcluſum ꝙ in caſu in quo
noceret ſententia nocerēt ⁊ acta.ergo ꝯfeſſio iudicialis nocebit.
Secūdario qꝛ videmus ꝙ ꝯfeſſio aduocati preiudicat principa
li preſenti ⁊ nō ꝯdicenti.qꝛ potuit probibere ⁊ ꝯdicere.l.i.C.de
erro.aduo.c.olim.de cenſi.⁊.c.cum cauſam.⁊ ibi plene de app.
Tertio qꝛ h̄z hoc caſu locum ratio huius.l.in ver.cum autem.⁊
128 hoc in puncto iuris verius vſ.¶†Ex predictis infert.d.ant.in
d.c.pe.an ꝯfeſſio patris ꝯfitentis ſe debitorē alterius in magna
quantitate preiudicet filio quo ad priuandum eum legitima.in
quo ſecutus ſpe.in.d.§.nunc videndum.ver.ſed nunqd patris.
dicit ꝙ non.inſpecta tamen qualitate perſone ⁊ quantitate.arg.
l.omne.§.lucius.de his que in fran.cre.Adde bart.in.l.cū qs
decedens.§.codicillis.de le.iij.in quo nō inſiſto qꝛ eſt extra ma
129 teriam noſtrā.¶Quero pe.an id qḋ dicitur in ſententia in hac
l.in ver.ſed ſcientibus habeat locum in alijs remedijs litis deci
ſorijs vt in tranſactione vel in iuramento litis deciſiuo.dic vt p
Inn.in.c.auditis.in prin.de preſcrip.vbi not.dicit ꝙ non ⁊ ſic
tranſactio facta per venditorem ſciente ⁊ non ꝯdicente emptore
ſibi emptori non preiudicabit.pro quo tñ nihil alle.Sed.d.ant.
in hoc ſecutus Inn.alle.no.in.c.contingit.de preſcrip.⁊ idem tꝫ
d.abb.in.d.c.auditis.quo ad terminos huius.l.cum ſi.Idem
etiam tꝫ.d.ant.in.d.c.quamuis.in.ij.col.extra eo.vbi idem di
cit in pacto ꝙ in tranſactione ⁊ iuramento.facit ſm eum.l.ſicut
§.non videſ.ff.qui.mo.pig.vel hyp.ſol.idem dicit tenere pau.
de liaza.in cle.i.de reſcri.Ad predicta facit quod no.Inn.in.c.
dudum.el.ij.in gl.in ver.partibus.de elec.vbi dixit ꝙ compro
miſſum auctoris non nocet ſucceſſori ſcienti etiam in caſibus in
quibus preiudicaret ſententia.alle.c.cū inter canonicos.de ele.
pro hoc dicto ant.in.d.c.quamuis.dicit facere.l.ſi dictum.§.ſi
compromiſero.ff.de euic.⁊.l.ſi ſuſpecta.in ver.quamuis.ff.de
130 inoffi.teſt.¶Predicta limito pcedere preterꝙ in caſu ſingula
ri.l.ꝯtrouerſia.de tranſac.vbi trāſactio facta in cauſa querele in
ter heredem ſcriptum ⁊ heredem legitimum preiudicat legata
rijs quo ad hoc vt teneantur conuenire victorem pro rata dedu
a cta in tranſactione[a] qꝛ eodem modo preiudicaſſet ſententia.l.
papi.§.ſi ex cauſa.ff.de inoff.teſta.⁊.l.cum duobus.C.e.ti.⁊.l.
131 cum filius.in prin.de leg.ij.¶†Scḋo limito predicta procede
re preterꝙ in caſu.c.i.de ꝯtrouer.inter vaſal.⁊ aliū de bene.fe
vbi dicitur ꝙ quo ad ius feudi poteſt vaſallus cum litigante t
ſigere.⁊ preiudicat domino vt teneatur obtinentem ex cauſa
ſactionis habere in vaſallum.⁊ ibi vide bal.qui querit an id
erit in emphyteota ⁊ ſuperficiario.⁊ decidit ꝙ ſic domino ſci
te.Et idem eſſet in compromiſſo in caſu poſito in.d.c.cum c
promiſſū ſit tranſactio.vt in iuribus vulga.⁊ ſic videtur ibi
deciſum id de quo dubitauit Spe.in ti.de arbitro.§.poteſt
ſed nunquid vaſallus.ſ.ꝙ vaſallus etiam ſine conſenſu ſupe
ris poteſt de feudo compromittere.de quo etiam Hoſt.in
ma de arbi.§.de qua re.ver.ſed nunqnid vaſallus.⁊ per ca
ſtas in.c.cū tempore.de arb.per Ro.in.l.i.§.⁊ poſt ope
de ope.no.nun.in alijs tranſeo cum predictis preterꝙ di
cunt de iuramento litis deciſiuo.qꝛ in eo puto idem eſſe
in confeſſione ſupra pri.q.per eaſdem rationes cum ſit
rium iurare vel referre.l.manifeſte.ff.de iureiu.¶Ulti
132 ro legatarius†ſciente ⁊ patiente herede agit ex teſtamen
alium puta tanꝙ contra heredem vel legatarius ſcient
defendit an ſententia lata contra legatarium preiudice
Solus Raph.hic tetigit ⁊ dicit ꝙ iſte tex.requirit ꝙ p
tiatur ſequentem agere vel defendere.ergo videtur ꝙ
dicta ſententia preiudicabit heredi.tamen tex.hoc re
mo ſpectare ad patientem.Secundo ad agentē qū q
defendit eſt ille a quo cauſam habuit patiēs.tñ non m
ratio in legatario.Ex hoc videtur ſequi ꝙ vbi ille qui
ille ad quem ſecundario ſpectat.vt qꝛ ad eum nullo m
etat non procedit aliquo modo iſta lex in ver.ſed ſcien
Raph.qui pro hoc ſignanter dixit videri ꝙ iſte tex.n
dat in donatario qui pateretur donantem agere vel d
qꝛ ad donantem etiā ſecundario actio vel defenſio n
cum non ſit dominus nec de euictione teneatur.l.Ari
de dona.¶Nec ob.ratio hic poſita in tex.ſ.ꝙ pati
eum probibere.qꝛ dicit ꝙ reſponſio colligitur ex not

⁊ doc.voluit dicere ꝙ ſm no.hic per glo.⁊ Bart.hec ratio non
eſt generalis ad omnes caſus hic poſitos ⁊ in verſi.probibere.
133 ¶†Adde circa hoc ꝙ inquantū ipſe dicit ꝙ quando heres nō
habet cauſam a legatario agente vel defendente non videtur ha
bere locum hec lex.nam in hoc ipſe dixit contra hunc tex.prout
in littera habetur.veluti ſi debitor ⁊c.⁊ contra iſtum text.in ver.
nam ⁊ ſi libertus.ſm intellectum glo.vbi dicitur ꝙ ſententia cō
tra creditorem ⁊ libertū lata preiudicat debitori patrono quos
certum eſt non habere cauſam a litigantibus.vnde in propoſita
q.concludo ꝙ quo ad donantem procedat deciſio Raph.p ra
tionem ſuam que colligitur ex iſto tex.⁊ eſt pulchra limitatio ad
iſtum tex.⁊ maior in.d.c.quamuis.extra eo.In legatario autē
aut Raph.intelligit in legatario agente vel defendente pro re le
gata.⁊ dico ꝙ ſententia contra legatarium lata non preiudicat
heredi.qꝛ de euictione non tenebitur heres etiam ſciens niſi de
nunciatum fuerit ei vt litem defendat ſm magis cōmunem opi
nio.quā approbat Bar.⁊ magis cōmuniter alij in.l.qui abſen
tem.per illum textum.ff.de procu.⁊ no.bart.in.l.non ſolum.§.
morte.in vlt.char.cū ꝯcor.ff.de ope.no.nū.⁊ hoc in caſibus in
quibus tenetur heres de euictione qui plene no.in.l.ſi domus.
ff.de le.i.aut raph.intelligit qñ legatarius ageret vel defenderet
cauſam teſtamenti.qꝛ eius intererat ſcḋo loco.qñ teſtamento
declarato nullo in ꝯñam legata non debentur.l.ex teſtamēto cū
vulga.C.de fideicō.⁊ iſte eſt caſus dubius in quo raph.dicit ꝙ
non nocet heredi.qꝛ heres non h̄z cauſam a legatario.que ratio
eſt ꝯ iſtum tex.vt proxime ponderaui.⁊ lꝫ ſupra reprobauerim
intellectum gl.in ver.interueniente.⁊ illam litteram in qua habe
tis.veluti ſi debitor ⁊c.vt dixi in gl.in ver.probibere.tñ repro
baui ex eo.quia non eſt ver ꝙ primo loco ſpectet defenſio ad de
bitorem vel patronum non autem ex eo.quia debitor vel patro
nus non h̄z cauſam a creditore vel liberto.vnde vſ ꝙ cū hic pri
mo loco ſpectet defenſio vel actio ad heredem.⁊ ſcḋo ad legata
rium.vt probatur in.l.i.ff.de excep.rei iud.iuncta.l.pap.§.ſi ex
cauſa.ſm ſcḋam ſol.ibi poſita in gl.in ver.non vellent.⁊ ibi
Bar.ff.de inoff.teſt.ſententia preiudicabit heredi per illum tex.
in ver.ſed ſcientibus.Nec eſt attendendum an ille ad quem ſecū
do loco ſpectat defenſio qui eſt in lite teneatur de euictione vel
non.quia etiam qñ non tenetur cum h̄z locum hec lex.vt proba
tur primo per tex.in.c.i.extra eo.qui indiſtincte loquitur.Scḋo
probatur ex no.per gl.in.c.cupientes.§.cetez.in ver.nullū pre
iudicium ... c.dudum.el.ij.in gl.
... ntia contra electores
... ¶Ultimo probatur
... ntellectum glo.

... uſq; Doctoris.B.
... eſti noui vnicuiq; le
... cellentiſſimoꝝ do
... Franciſci de docto
... ano ⁊ alioꝝ moder
... Conſtantinopoli
... in hac vltima im

Additio.
a ¶In tranſactione: vide plene p iaſ.in d.l.ꝯtrouerſia.⁊ hip.ſeuer.in ſuo trac.de trāſac.⁊ in xx v.q.⁊ fulg.in ꝯſ.clxxxii.i medio.an autem trāſactio facta cū principali porrigatur ad fideiuſſorē lꝫ fideiuſſor fuiſſet pri ꝯdēnatus.vide in.l.ſi fideiuſſor.ff.de trāſac.⁊ ibi p do cto.⁊ an cōpromiſſum factū p heredē ante reſtitutionem hereditatis afficiat fideicōmiſſariū.vide in l.cū hēditas.⁊ ibi p mod.ff.ad treb.⁊ p hip.ſeue.i.d.trac.de trāſ.in v.q.pn.vbi plene p Ioā.Tho.diplo.

Regiſtrum Alexandri de Jmola ſuper prima Digeſti noui.

aa
Prima alba
Jncipit Lectura
parte negatiua
videndum ver. ſed pone

bb
Uis fiat ei. l. pretor
licentia cõmunis
ad. l. aquiliam
et concludit q̄ habens

cc
Si tamen Barto.
ſenſum ſuum non autem
q̄ ſi quis. ſ̄. de
tenet Jaco. butrica.

dd
Procurator ſeu inſtitor
ne declaratoria
proximo in fine
ſed ſi de appellatione

ee
Sato principis ſed
magiſtratibus
nem propriam vbi
ad euitandum ad finem

ff
Si cum venderet
ange. q̄ in. d. l.
barto. in. d. §. qui
cauſis ſummarijs

gg
Parentem ⁊ illam glo.
quiritur q̄ tunc
bar. in. d. l. miles
poteſt etiam reſponderi

hh
Dominium ſi ille
c. i. in titu. quibus
q̄ ſi vaſallus
eccleſijs ciuitatis

ii
Hoc petere poteſt
poſſeſſio
aptum natum producere
rim ingredi

kk
An ex illo contractu
vſucapere rem
q̄ ibi loquitur
ſi rem de lega. iij.

ll
Poſſeſ. iniuſte domino
poſſidentem ſed
poſſeſſio eadem
poteſt ammodo

mm
Clu. glo. tranſit
quã primum cepit
vel mari quia eſt
et per. d. l. colonus

nn
Creſcit. addo glo.
nem damni infecti
olei et. l. inſulam
iuſſum poſt ſe

oo
Stat q̄ incidat
retinende quia
ego poſſiderem
in. v. lectu. pone

pp
Ua tanquam
bonefidei poſſeſſor
po mariti ad
tem quia hoc caſu

qq
Si lege. §. petito.
quaeceo fuit offenſus
bene referri ad
an ego dicar

rr
Capiendi conditionem
dominum dicetur
mulier. ſ̄. de rei vendica.
ſi verum erat q̄

ſſ
Eius ita intelligit
natarij ex hoc
ſi vult querere
l. intra vtile. ff. de

tt
Ho expreſſit tempus
notat bal. in. l. i.
erat dictio pecunie
deicom. et. l. ſi ita

vv
Hec ratio eorum mihi
ſed ſi eſſet interlocutoria
nec obſtat tex.
nunciabat illud quod

xx
Bart. in. d. l. ab
habetur in. d. l.
ſent ver. nos igitur
cit Jo. and. poteſt

yy
Precium et hoc
precio in prima
quod confeſſio
tis ita declaratum

zz
Cauſa criminalis
nunciauit ſm̄ q̄ in
nato ſuper actione
li allegat nota. per

⁊⁊
Plures condemnati
na per omnes
do. de ro. ſua conclu.
proferendum hoc dicit

ꝯꝯ
Sententia lata contra
plurimas eſt licitum
quãuis non appelles
ta ſuper homicidio

ꝶꝶ
Sentientẽ habetur
in cauſe idem
principaliter actio
quo ad eum cui ſubeſt.

C Uenetijs per Baptiſtam
de Tortis. Mcccccxj.
die. xxv. Auguſti.

201.236